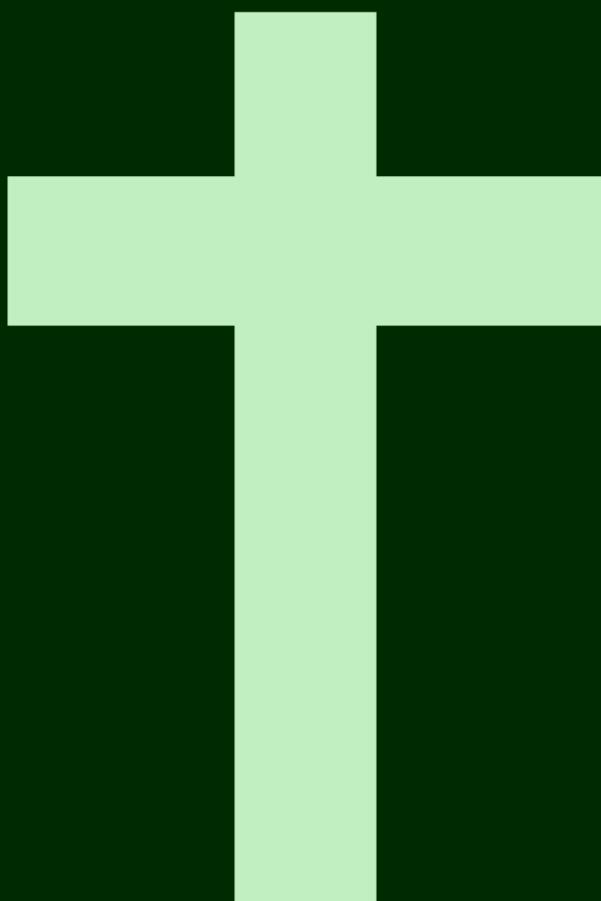


# ગુજરાતી બાઇબલ



The Indian Revised Version Holy Bible in the Gujarati  
language of India

## ગુજરાતી બાઇબલ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Gujarati language of India

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ગુજરાતી (Gujarati)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-26

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 4 Mar 2019 from source files dated 1 Mar 2019  
c8afbe48-7b43-548f-9a72-4eab4644210b

## Contents

<b>ઓટપુણ્ઠિ</b>	1
નિર્જમન	72
લેવીય	131
ગણાના	173
પુનર્નિયમ	232
થહોશુઆ	285
ન્યાયાધીશો	319
કૃત	354
1 શમુઅલ	359
2 શમઅલ	405
1 રાજાઓ	444
2 રાજાઓ	488
1 કાળવ્રતાંત	531
2 કાળવ્રતાંત	573
એઝરા	622
નહેયા	635
એસ્તેર	655
અયૂબ	666
ગીતશાસ્ત્ર	720
નીતિવચનનો	856
સભાશિક્ષક	902
ગીતોનું ગીત	916
થશાયા	925
થર્મિયા	1007
થર્મિયાનો વિલાપ	1090
હાઙકિયેલ	1099
દારિયેલ	1167
હોશિયા	1189
થોઅલ	1206
આમોસ	1213
ઓબાધા	1226
થૂના	1228
મીખાઈ	1231
નાહૂમ	1242
હિબાક્કુક	1245
સફન્યા	1249
હાગાચ	1253
ઝખાય્ય	1256
માલાખી	1269
માથ્થી	1273
માક	1322
લૂક	1353

થોહાન	1406
પ્રેરિતોનાં ફૃતથો	1446
રોમનોને પત્ર	1496
કરિંથીઓને પહેલોપત્ર	1517
કરિંથીઓને બીજો પત્ર	1537
ગલાતીઓને પત્ર	1550
એફેસીઓને પત્ર	1557
ફિલિપીઓને પત્ર	1564
કલોસ્સીઓને પત્ર	1569
થેસાલોનિકીઓને પહેલો પત્ર	1574
થેસાલોનિકીઓને બીજો પત્ર	1579
તિમોથીને પહેલો પત્ર	1582
તિમોથીને બીજો પત્ર	1588
તિતસનં પત્ર	1592
ફિલેભોનને પત્ર	1595
હિય્યુઓને પત્ર	1597
થાકૂબનો પત્ર	1612
પિતરનો પહેલો પત્ર	1618
પિતરનો બીજો પત્ર	1624
થોહાનનો પહેલો પત્ર	1628
થોહાનનો બીજો પત્ર	1634
થોહાનનો શ્રીજોપત્ર	1635
થહૂદાનો પત્ર	1636
પ્રકટીકરણ	1638

## Genesis ଓଟ୍ପତ୍ତି

**୧** ପ୍ରାରମ୍ଭେ ଈଶ୍ଵରେ ଆକାଶ ତଥା ପୃଥ୍ବୀ ଉତ୍ପଞ୍ଜ କର୍ଯ୍ୟାଂ **୨** ପୃଥ୍ବୀ ଅସ୍ତତତ୍ୟରେ ତଥା ଖାଲି ହତି. ପାଣି ପର ଅଂଧାଳଂ ହତୁ. **୩** ଈଶ୍ଵରନୋ ଆତମା ପାଣି ପର ଫରତୋ ହତୋ.

**୪** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ତ୍ୟାଂ ଅଜଵାଣୁ ଥାଆଁ” ଅନେ ଅଜଵାଣୁ ଥଥୁ. **୫** ଈଶ୍ଵରେ ଅଜଵାଣୁ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ. ତେମଣେ ଅଜଵାଣୁ ତଥା ଅଂଧାଳଂ ଅଲଗ କର୍ଯ୍ୟାଂ. **୬** ଈଶ୍ଵରେ ଅଜଵାଣାନେ “ଦିଵସ” କହ୍ୟୋ ଅନେ ଅଂଧାରାନେ “ରାତ” କହି. ଆମ ସାଂଜ ଥର୍ଦ୍ଦ ତଥା ସବାର ଥର୍ଦ୍ଦ, ପ୍ରଥମ ଦିଵସ.

**୭** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ପାଣିନୀ ବଚେ ଅଂତରିକ୍ଷ ଥାଆଁ ଅନେ ପାଣିନେ ପାଣିଥି ଅଲଗ କରୋ.” **୮** ଈଶ୍ଵରେ ଅଂତରିକ୍ଷ ବନାତ୍ୟୁ ଅନେ ଅଂତରିକ୍ଷନୀ ନିଚେନା ପାଣିନେ ଅଂତରିକ୍ଷନୀ ଉପରନା ପାଣିଥି ଅଲଗ କର୍ଯ୍ୟାଂ. ଏ ପ୍ରଭାଣେ ଥଥୁ. **୯** ଈଶ୍ଵରେ ଅଂତରିକ୍ଷନେ “ଆକାଶ” କହ୍ୟୁ. ସାଂଜ ଥର୍ଦ୍ଦ ତଥା ସବାର ଥର୍ଦ୍ଦ, ବୀଜୋ ଦିଵସ.

**୧୦** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ଆକାଶ ନିଚେନାଂ ପାଣି ଏକ ଜୀବାମାଂ ଏକତ୍ର ଥାଆଁ ଅନେ କୋରୀ ଭୂଭି ଦେଖାଆଁ.” ଏ ପ୍ରଭାଣେ ଥଥୁ. **୧୧** ଈଶ୍ଵରେ କୋରୀ ଜୀବାନେ “ଭୂଭି” କହି ଅନେ ଏକତ୍ର ଥଥେଲା ପାଣିନେ “ସମୁଦ୍ର” କହ୍ୟା. ତେମଣେ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ.

**୧୨** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ପୃଥ୍ବୀ ପର ବୀଜଦାୟକ ଶାକ ତଥା ଫଣବୃକ୍ଷ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ, ଜେନାଂ ବୀଜ ପୋତାମାଂ ଛେ ତେଓନେ ପୃଥ୍ବୀ ଉଗାବେ.” ଏ ପ୍ରଭାଣେ ଥଥୁ. **୧୩** ଧାସ ତଥା ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ବୀଜଦାୟକ ଶାକ, ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ଫଣଦାୟକ ବୃକ୍ଷ, ଜେନାଂ ବୀଜ ପୋତାମାଂ ଛେ ତେଓନେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଉଗାତ୍ୟାଂ. ଈଶ୍ଵରେ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ. **୧୪** ସାଂଜ ଥର୍ଦ୍ଦ ତଥା ସବାର ଥର୍ଦ୍ଦ, ଶ୍ରୀଜୋ ଦିଵସ.

**୧୫** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ରାତ ଅନେ ଦିଵସ ଜୁଦାଂ ପାଇବା କାଳ ଆକାଶମାଂ ଜ୍ୟୋତିରୀ ଥାଆଁ ଅନେ ତେଓ ଥିବନୋ, ଝାତୁଅଁ, ଦିଵସୋ ତଥା ବର୍ଷାନେ ଅର୍ଥ ଥାଆଁ. **୧୬** ପୃଥ୍ବୀ ପର ଅଜଵାଣୁ ଆପବା ମାଟେ ଆକାଶନା ଅଂତରିକ୍ଷମାଂ ଜ୍ୟୋତିରୀ ଥାଆଁ.” ଏ ପ୍ରଭାଣେ ଥଥୁ.

**୧୭** ଈଶ୍ଵରେ ବେ ଭୋଟୀ ଜ୍ୟୋତିରୀ ବନାବି. ଦିଵସ ପର ଅଭଲ ଚଲାବନାରୀ ଏକ ଭୋଟୀ ଜ୍ୟୋତି ଅନେ ରାତ ପର ଅଭଲ ଚଲାବନାରୀ ତେନାଥି ନାନି ଏକ ଜ୍ୟୋତି ବନାବି. ତେମଣେ ତାରାଅଁ ପଣ ବନାତ୍ୟା. **୧୮** ଈଶ୍ଵରେ ପୃଥ୍ବୀ ପର ଅଜଵାଣୁ ଆପବାନେ, **୧୯** ଦିଵସ ଅନେ ରାତ ପର ଅଭଲ ଚଲାବନାନେ, ଅଂଧାରାମାଂଥି ଅଜଵାଣାଂ ନେ ଜୁଦାଂ କରବାନେ ଆକାଶମାଂ ତେଓନେ ରିଥର କର୍ଯ୍ୟାଂ. ଈଶ୍ଵରେ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ. **୨୦** ସାଂଜ ଥର୍ଦ୍ଦ ତଥା ସବାର ଥର୍ଦ୍ଦ, ଯୋଥୋ ଦିଵସ.

**୨୧** ଈଶ୍ଵରେ ସମୁଦ୍ରମାଂନା ଭୋଟା ଜୁଵୋ ବନାତ୍ୟା, ଦରେକ ପ୍ରକାରନାଂ ଜୁଵଜନ୍ତୁଅଁ, ଜେ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ପାଣିରେ ପୁଷ୍କଣ ଉପଲବ୍ଧ୍ୟାଂ ଅନେ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ଦରେକ ଜାତନାଂ ପକ୍ଷିନେ ଉତ୍ପଞ୍ଜ କର୍ଯ୍ୟାଂ. ଈଶ୍ଵରେ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ.

**୨୨** ଈଶ୍ଵରେ ତେଓନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପତା କହ୍ୟୁ, “ସଫଳ ଥାଆଁ, ବଧୋ ଅନେ ସମୁଦ୍ରମାଂନା ପାଣିନେ ଭରପୂର କରୋ. ପୃଥ୍ବୀ ପର ପକ୍ଷିରେ ବଧୋ.” **୨୩** ସାଂଜ ଥର୍ଦ୍ଦ ତଥା ସବାର ଥର୍ଦ୍ଦ, ପାଂଥମୋ ଦିଵସ.

**୨୪** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ କେ, “ପାଣିରେ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ, ଏଟିଲେ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁଅଁ, ପେଟେ ଚାଲନାରାଂ ତଥା ଵନପଶୁଅଁ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ତେଓନେ ପୃଥ୍ବୀ ଉପଜାବୋ.” ଏ ପ୍ରଭାଣେ ଥଥୁ. **୨୫** ଈଶ୍ଵରେ ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ଵନପଶୁଅଁରେ, ପୋତପୋତାନୀ ଜାତ ପ୍ରଭାଣେ ପୃଥ୍ବୀ ପରନାଂ ବଧାଂ ପେଟେ ଚାଲନାରାଂନେ ବନାତ୍ୟାଂ. ତେମଣେ ଜୋଥୁ କେ ତେ ସାଙ୍ଗ ଛେ.

**૨૬** ઈશ્વરે કદ્યું કે, “આપણો આપણા સ્વરૂપ તથા પ્રતિમા પ્રમાણે ભાગાસને બનાવીએ. તેઓ સમુક્રનાં ભાઇલાં પર, આકાશનાં પક્ષીઓ પર, પશુઓ પર, આખી પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારાં પર શાસન કરે.” **૨૭** ઈશ્વરે પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે ભાગાસને ઉત્પન્ન કર્યું. તેમણે ઈશ્વરના સ્વરૂપમાં તેને ઉત્પન્ન કર્યું. તેમણે પુરુષ અને સત્ત્રીને ઉત્પન્ન કર્યાં.

**૨૮** ઈશ્વરે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેઓને કદ્યું કે, “સફળ થાઓ અને વધતાં જાઓ. પૃથ્વીને ભરપૂર કરો અને તેને વશ કરો. સમુક્રનાં ભાઇલાં પર, આકાશનાં પક્ષીઓ પર, પૃથ્વી પર ચાલનારાં સઘણાં પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવો.” **૨૯** ઈશ્વરે કદ્યું કે, “જુઓ, દરેક બીજદાયક શાક જે આખી પૃથ્વી પર છે અને દરેક વૃક્ષ જેમાં વૃક્ષનાં બીજદાયક ફળ છે તેઓને મેં તમને આપ્યાં છે. તેઓ તમારા ખોરાકને સારુથી થશો.

**૩૦** પૃથ્વીનું દરેક પશુ, આકાશમાંનું દરેક પક્ષી, પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારું દરેક પ્રાણી જેમાં જીવનનો જ્યાસ છે, તેઓના ખોરાકને સારુથી સર્વ લીલોતદી આપી છે.” એ પ્રમાણે થયું. **૩૧** ઈશ્વરે જે સર્વ ઉત્પન્ન કર્યું તે તેમણે જોયું. તે સર્વોત્તમ હતું. સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, છણો દિવસ.

## ૨

**૧** આમ આકાશ, પૃથ્વી તથા તેમાનાં સર્વ સજુવોનું સર્જન પૂર્ણ થયું. **૨** ઈશ્વરે પોતાનું જે કામ હતું તે પૂર્ણ કર્યું અને પોતાનાં કરેલાં સર્વ કામોથી પરવારીને સાતમા દિવસે આરામ કર્યો. **૩** ઈશ્વરે સાતમા દિવસને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેને પવિત્ર હરાવ્યો, કેમ કે તેમણે જે સર્વ ઉત્પન્ન કર્યું તે સઘણાં કામ પણી તે દિવસે તેમણે આરામ લીધ્યો હતો.

**૪** આ આકાશ તથા પૃથ્વીના સર્જન સંબંધિત વૃત્તાંત છે; જ્યારે પ્રભુ ઈશ્વરે પૃથ્વી તથા આકાશ ઉત્પન્ન કર્યાં, **૫** ત્યારે ખેતરની કોઈપણ વનસપતિ હજુ પૃથ્વીમાં ઊગી ન હતી અને ખેતરમાં અનાજ ઊગ્યું ન હતું, કેમ કે પ્રભુ ઈશ્વરે પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવ્યો નહોતો અને જમીનને ખેડવા માટે કોઈ ભાગાસ ન હતું. **૬** પણ પૃથ્વી પર ઝાકળ પડ્યું અને જમીનની આખી સપાટી રીખાઈ.

**૭** પ્રભુ ઈશ્વરે ભૂમિમાંથી ભાટીનું ભાગાસ બનાવ્યું, તેના નસકોરામાં જીવનનો જ્યાસ ફૂંકથો અને ભાગાસ સજુવ થયું. **૮** પ્રભુ ઈશ્વરે પૂર્વ તરફ એદનમાં એક વાડી બનાવી અને તેમાં તેમણે પોતાના સર્જલ ભાગાસને મૂકયું.

**૯** થહોવા ઈશ્વરે ભૂમિમાંથી સર્વ પ્રકારનાં વૃક્ષ જે જોવામાં સુંદર તથા ખાવામાં સારાં તેઓને બનાવ્યાં. વળી વાડીની વચ્ચમાં જીવનનું વૃક્ષ તથા બલુંબૂંડું જાળવાનું વૃક્ષ પણ ઊગાવ્યાં. **૧૦** વાડીને પાણી પાવા સારુ એક નદી એદનમાંથી વહેતી થઈ. ત્યાંથી તેના ભાગ પડ્યા અને ચાર નદીઓ થઈ.

**૧૧** પહેલીનું નામ પીશોન છે; જેનો પ્રવાહ આખા હવીલા દેશને ધેરે છે, જ્યાં સોનું છે. **૧૨** તે દેશનું સોનું સારું છે. ત્યાં બદોલાખ તથા અકીક પાષાણ પણ છે.

**૧૩** બીજી નદીનું નામ ગીહોન છે. જેનો પ્રવાહ આખા ઝૂશ દેશને ધેરે છે. **૧૪** શ્રીજી નદીનું નામ હીદેકેલ છે. તેનો પ્રવાહ આશ્શૂર દેશની પૂર્વ તરફ વહે છે. ચોથી નદીનું નામ ફાત છે.

**૧૫** થહોવા ઈશ્વરે તે ભાગાસને એદનવાડીને ખેડવાને તથા તેની સંભાળ રાખવાને તેમાં રાખ્યો. **૧૬** થહોવા ઈશ્વરે તેને આજા આપી અને કદ્યું, “વાડીના દરેક વૃક્ષનું

ଫଣ ଖାବାନେ ତୁ ସ୍ଵତଂତ୍ର ଛେ. ୧୭ ପଣ ସାଙ୍ଗ ଅନେ ନରକୁ ଜାଣିବାନା ବୃକ୍ଷନୁ ଫଣ ତୁ ଖାଈଶ ନହିଁ, କେମ କେ ଜେ ଦିବସେ ତୁ ତେ ଖାଶେ, ତେ ଜ ଦିବସେ ନିଶ୍ଚେ ତାଙ୍କୁ ଭରଣ ଥଶେ.”

୧୮ ପଣି ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ଭାଣୀସ ଏକଲୋ ରହେ ତେ ସାଙ୍ଗ ନଥି. ହୁ ତେନେ ଭାଟେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବି ସହାୟକାରୀ ବନାବିଶ. ୧୯ ପ୍ରଭୁ, ଈଶ୍ୱରେ ଭୂଭିଭାଂଥି ଖେତରନା ଦରେକ ପଶୁନେ ଅନେ ଆକାଶନା ଦରେକ ପକ୍ଷିନେ ବନାବ୍ୟା. ପଣି ତେଓଗେ ଭାଣୀସନୀ ପାସେ ଲାବ୍ୟା. ଭାଣୀସେ ଦରେକ ସଜୁବନେ ଜେ ନାମ ଆପ୍ୟୁଁ ତେ ତେନୁ ନାମ ପଦ୍ୟୁଁ. ୨୦ ତେ ଭାଣୀସେ ସର୍ବ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁନାଂ, ଆକାଶନାଂ ପକ୍ଷିଆନାଂ ତଥା ସର୍ବ ବନପଶୁଆନାଂ ନାମ ପାଦ୍ୟାଂ, ପଣ ତେ ଭାଣୀସ ଆଦମନେ ପୋତାନା ଭାଟେ ଅନୁଝାପ ଏବି ଯୋଗ୍ୟ ସହାୟକାରୀ ନ ଭଣି ହତି.

୨୧ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ତେ ଭାଣୀସନେ ଭର ଉଂଘଭାଂ ନାଖ୍ୟୋ. ତେ ଉଂଘି ଗଥ୍ୟୋ, ତ୍ୟାରେ ଈଶ୍ୱରେ ତେନୀ ପାଂକ୍ଷାଳୀଆମାଂଥି ଏକ ପାଂକ୍ଷାଳୀ ଲିଧି ଅନେ ଖାଲି ପଡେଲି ଜ୍ଞାନ୍ୟାଏ ଭାଂସ ଭର୍ଯୁ. ୨୨ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଭାଣୀସଭାଂଥି ଜେ ପାଂକ୍ଷାଳୀ ଲିଧି ହତି, ତେନୀ ତେଭଣେ ଏକ ଶ୍ରୀ ବନାବି. ତେନେ ତେ ଭାଣୀସ ପାସେ ଲାବ୍ୟା. ୨୩ ତେ ଭାଣୀସ ବୋଲି ଉଦ୍‌ଧ୍ୟୋ କେ, “ଆ ଭାରା ହାଙ୍କାମାଂନୁ ହାଙ୍କୁ ଅନେ ଭାରା ଭାଂସଭାନୁ ଭାଂସ ଛ. ତେ ‘ନାରୀ’ କହେବାଶେ, କେମ କେ ତେ ନରଭାଂଥି ଲେବାଯେଲି ଛେ.”

୨୪ ତେଥି ଭାଣୀସ ତେନାଂ ଭାତା ଅନେ ପିତାନେ ଛୋଟିନେ, ତେନୀ ପଟନୀ ସାଥେ ଜୋଡାଯେଲୋ ରହେଶେ ଅନେ ତେଓ ଏକ ଦେହ ଥଶେ. ୨୫ ତେ ଭାଣୀସ ତଥା ତେନୀ ପଟନୀ ବଜ୍ରେ ବରସାରୀନ ହତାଂ, ପଣ ତେନେ ଲିଧେ ତେଓ ଶରମାତାଂ ନ ହତାଂ.

### ୩

୧ ହେ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଉତ୍ପକ୍ଷ କରେଲାଂ ସର୍ବ ପ୍ରାଣୀଆମାଂ ସାପ କ୍ଷାଣୀ ବଧାରେ ଧୂର୍ତ ହତୋ. ତେଣେ ଶ୍ରୀନେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ଶୁ ଈଶ୍ୱରେ ଖରେଖର ତମନେ ଏଵୁ କଟ୍ଟଯୁଁ ଛେ କେ, ‘ଵାରୀନା କୋଈପଣ ବୃକ୍ଷନୁ ଫଣ ତମାରେ ନ ଖାଵୁ?’” ୨ ଶ୍ରୀଏ ଆପନେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ଵାରୀନାଂ ବୃକ୍ଷାନାଂ ଫଣ ଅଭେ ଖାଈ ଶକୀଏ ଛାଏ, ୩ ପଣ ଈଶ୍ୱରେ କହେଲୁଁ ଛେ କେ, “ଜେ ବୃକ୍ଷ ଵାରୀନୀ ଭଦ୍ୟଭାଂ ଛେ ତେନୁ ଫଣ ‘ତମାରେ ଖାଵୁ ନହିଁ କେ ଅଙ୍କଵୁଁ ନହିଁ. ଜୋ ଖାଶୋ ତୋ ତମେ ଭୂତ୍ୟୁ ପାଭଶୋ.’”

୪ କ୍ଷାପେ ଶ୍ରୀନେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ତମେ ଭୂତ୍ୟୁ ନହିଁ ପାଭୋ. ୫ କେମ କେ ଈଶ୍ୱର ଜାଣେ ଛେ କେ ଜେ ଦିବସେ ତମେ ତେନେ ଖାଶୋ ତେ ଜ ଦିବସେ ତମାରୀ ଆଂଖୋ ଉଧରୀ ଜଶେ ଅନେ ତମେ ଈଶ୍ୱର କ୍ଷମାନ ସାଙ୍ଗ ଶୁ ଅନେ ନରକୁ ଶୁ ଛେ ତେ ସମଜନାରୀ ଥଶେ.” ୬ ତେ ବୃକ୍ଷନୁ ଫଣ ଖାବାମାଂ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ, ଜୋବାମାଂ ଶୁନ୍ଦର ଅନେ ତେ ଜାନ ଆପବାନେ ଇଚ୍ଛବାଜୋଗ ଛେ, ଏବୁ ଜାଣିନେ ଶ୍ରୀଏ ତେ ଫଣ ତୋଣିନେ ଖାଧୁଁ ଅନେ ତେନୀ ସାଥେ ତେନୋ ପତି ହତୋ ତେନେ ପଣ ଆପ୍ୟୁଁ. ତେଣେ ପଣ ଫଣ ଖାଧୁଁ.

୭ ତ୍ୟାରେ ତେଓ ବଜ୍ରେନୀ ଆଂଖୋ ଉଧରୀ ଗଈ ଅନେ ତେଓ କ୍ଷମଜ୍ୟା କେ ଅଭେ ବରସାରୀନ ଛାଏ. ତେଥି ତେଓଏ ଅଞ୍ଜରନାଂ ପାଂଦାଂ ସୀବିନେ ପୋତାନେ ଭାଟେ ଆଚାଦନ ବନାବ୍ୟା. ୮ ଦିବସନା ଠଙ୍ଗ ପହୋରେ ଵାରୀଭାଂ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରନୋ ଚାଲିବାନୋ ଅବାଜ ତେଓନା କ୍ଷାମାନାଂ ଆବ୍ୟୋ, ତେଥି ତେ ଭାଣୀସ ତଥା ତେନୀ ପଟନୀ ପୋତାନେ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରନା ସାନିଦ୍ୟଥି ଦୂର ରାଖିବା ଭାଟେ ଵାରୀନା ବୃକ୍ଷାନୀ ବ୍ୟଥଭାଂ ସଂତାଥ୍ୟାଂ.

୯ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଆଦମନେ ହାଙ୍କ ଭାରୀ କେ, “ତୁ କଥାଂ ଛେ?” ୧୦ ଆଦମେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ମେ ଵାରୀଭାଂ ତମାରେ ଅବାଜ କ୍ଷାମାନ ଆଚାଦନୋ ଅନେ ହୁ ଗଭରାଯୋ. କେମ କେ ହୁ ଵ୍ୟଥରୀନ ଛୁ. ତେଥି ହୁ କ୍ଷମତାଈ ଗଥ୍ୟୋ.” ୧୧ ଈଶ୍ୱରେ କଟ୍ଟଯୁଁ, “ତନେ କୋଣେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, ତୁ ନିଵର୍ତ୍ତ ଛେ? ଜେ ଫଣ ନ ଖାବାନୀ ମେ ତନେ ଆଜ୍ଞା ଆପି ହତି, ତେ ଫଣ ତେ ଖାଧୁଁ ଛେ ଶୁଁ?”

୧୨ ତେ ଭାଣୀସେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ଭାରୀ ସହାୟକାରୀ ତରୀକେ ଜେ ଶ୍ରୀ ତମେ ଭାନେ ଆପି ହତି ତେଣେ ଫଣ ଆପ୍ୟୁଁ ଅନେ ମେ ଖାଧୁଁ.” ୧୩ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ତେ ଶ୍ରୀନେ କଟ୍ଟଯୁଁ, “ଆ ତେ ଶୁ କର୍ଯ୍ୟୁଁ?” ଶ୍ରୀଏ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “କ୍ଷାପେ ଭାନେ ଛେତରୀ. ତେଥି ମେ ଫଣ ଖାଧୁଁ.”

୧୪ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଆପନେ କଟ୍ଟଯୁଁ କେ, “ତେ ଆ କୃତ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟୁଁ ଛେ, ତେଥି ତୁ କ୍ଷର୍ଵ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁଭାଂ ତଥା ବନପଶୁଆନୀ ବ୍ୟଥେ ହେ ଶାପିତ ଛେ. ତୁ ପେଟେ ଚାଲିବା ଅନେ ପୋତାନା ଜୀବନନା

ସର୍ବ ଦିଵସୋ ସୁଧି ତାରେ ଧୂଣ ଖାବି ପଡ଼ଶେ. ୧୫ ତାରୀ ଅନେ ଶ୍ରୀନୀ ବର୍ଚ୍ୟେ ତଥା ତାରା ସଂତାନନୀ ଅନେ ତେନା ସଂତାନନୀ ବର୍ଚ୍ୟେ ହୁଁ ବୈର କରାବୀଶ. ତେ ତାଙ୍କ ଭାଥୁଁ ଛୁଦଶେ ଅନେ ତୁଁ ତେନୀ ଏକିଆଁ ଡଂଖ ମାରଶେ.”

୧୬ ଯହି ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଶ୍ରୀନେ କଟ୍ୟୁଁ କେ, “ହୁଁ ତାରୀ ଗର୍ଭବତ୍ସଥାନୁଁ ଦୁଃଖ ଧର୍ଯ୍ୟ ଜ ବଧାଶୀଶ ଅନେ ତୁଁ ଦୁଃଖେ ଭାଟକନେ ଜନ୍ମ ଆପୀଶ. ତୁଁ ତାରା ପତିନେ ଭାଟେ ଝିଲ୍ଲିଶ, ପଣ ତେ ତାରା ପର ଅଧିକାର ଯଳାବଶେ.”

୧୭ ତେଭଣେ ଆଦମନେ କଟ୍ୟୁଁ, “କେମ କେ ତେ ତାରୀ ପତନୀନୀ ବାତ ଭାନୀ ଲିଧି ଛେ ଅନେ କେ ସଂବନ୍ଧୀ ମେଂ ତନେ ଆଜ୍ଞା ଆପୀ ହତି, 'ତାରେ ତେ ନ ଖାଵୁ' ତେ ଵୃକ୍ଷନୁଁ ଫଣ ତେ ଖାଧୁଁ. ତେଥି ତାରା ଏ କୃତ୍ୟଥି ଭୂମି ଶାପିତ ଥଈ ଛେ. ତେଭାଂଥି ତୁଁ ତାରା ଆୟୁଷ୍ୟନାଂ ସର୍ବ ଦିଵସୋଭାଂ ପରିଶ୍ରମ କରିନେ ଖୋରାକ ମେଘବଶେ. ୧୮ ଭୂମି ତାରେ ଭାଟେ କାଂଟା ତଥା ଝାଂଖରାଂ ଉଗାବଶେ ଅନେ ତୁଁ ଖେତରନୁଁ ଶାକ ଖାଶେ. ୧୯ ତୁଁ ଭୂମିଭାଂ ପାଇଁ ଜଶେ ତ୍ୟାଂ ସୁଧି ତୁଁ ତାରା ଭୌନା ପରସ୍ତେବାଥି ରୋଟଲି ଖାଶେ କେମ କେ ତୁଁ ତେଭାଂଥି ଲେବାଥୋ ହତୋ. କେମ କେ ତୁଁ ଧୂଣ ଛେ ଅନେ ପାଇଁ ଧୂଣଭାଂ ଭାଗୀ ଜଶେ.

୨୦ ତେ ଭାଣସେ ତେନୀ ପତନୀନୁଁ ନାମ ହବା ପାଇୟୁଁ କେମ କେ ତେ ସମ୍ଭଗ ଭାନବୋନୀ ଭାତା ଥବାନୀ ହତି. ୨୧ ଯହୋବା ଈଶ୍ୱରେ ଆଦମ ତଥା ତେନୀ ପତନୀ ଭାଟେ ପଶୁଓନାଂ ଥର୍ମନାଂ ବର୍ଷା ବନାବ୍ୟାଂ ଅନେ ତେଅନେ ପହେରାବ୍ୟାଂ.

୨୨ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରେ କଟ୍ୟୁଁ କେ, “ହେ ତେ ଭାଣସ ଆପଣାଭାନୀ ଏକନା ଜେବୋ ଜୀବନୁଁ ଅନେ ନରକୁଁ ଜାଣନାର ଥଥୋ ଛେ. ତେଥି ହେ ରଖେନେ ତେ ହାଥ ଲାଂବୋ କରିନେ ଜୁଵନନା ଵୃକ୍ଷନୁଁ ଫଣ ଖାଯ ଅନେ ଅଭର ଥଈ ଜାଥ.” ୨୩ ତେ ଭାଟେ କେ ଜଭିନମାଂଥି ତେନୁଁ ଜର୍ଜନ କରାଯୁଁ ହତୁଁ, ତେ ଖେତରାନେ, ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରେ ତେନେ ଏଦନ ଵାରୀଭାଂଥି ବହାର କାଢି ଭୂକଥ୍ଯୋ. ୨୪ ଈଶ୍ୱରେ ତେ ଭାଣସନେ ଵାରୀଭାଂଥି ଦୂର କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ଜୁଵନନା ଵୃକ୍ଷନୀ କୀମାନେ ସାଥ୍ୟବବା ତେଭଣେ ଏଦନ ଵାରୀନୀ ପୂର୍ବଗଭ ଅଭିନର୍ଘପି ତରବାର ସାଥେ କରିବୋନେ ଯୋକିଦାର ତରିକେ ଗୋଟିଲ୍ୟା.

## ୪

୧ ଆଦମେ ପୋତାନୀ ପତନୀ ହବାନେ ଜାଣି ଅନେ ତେ ଗର୍ଭବତି ଥଈ ଅନେ ତେଣେ ପୁତ୍ର କାଈନନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. ତେଣେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଈଶ୍ୱରନୀ ଫୁଲାଥି ମନେ ଦୀକରୋ ଜନ୍ମ୍ୟୋ ଛେ.” ୨ ପଣୀ ତେଣେ ବିଜ ପୁତ୍ର ହାବେଲନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. ବଞ୍ଚେ ଭାଈଓଭାଂନୋ ହାବେଲ ଘେଟାଂପାଠକ ହତୋ ଅନେ କାଈନ ଘେନ୍ଦ୍ରତ ହତୋ.

୩ ଆଗଟ ଜତା ଏମ ଥଥୁଁ କେ କାଈନ ଈଶ୍ୱରନେ ଭାଟେ ଭୂମିଭାଂ ଫଣଭାଂଥି କଂର୍କ ଅର୍ପଣ ଲାବ୍ୟୋ. ୪ ହାବେଲ ପୋତାନାଂ ଘେଟାଂବକରାଂଭାଂନାଂ ପ୍ରଥମ ଜନମେଲାଂ ତଥା ଉଚମ ଅର୍ପଣାରେ ଲାବ୍ୟୋ. ଈଶ୍ୱରେ ହାବେଲନେ ତଥା ତେନା ଅର୍ପଣାନେ ଭାନ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟ, ୫ ପଣ କାଈନନେ ତଥା ତେନା ଅର୍ପଣାନେ ଅଭାନ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟ. ତେଥି କାଈନ ଧଣୀ ଗୁର୍ଜ୍ୟେ ଥଥୋ ଅନେ ତେନୁଁ ଭୌ ଉତ୍ତରୀ ଗଥୁଁ.

୬ ଯହୋବାହେ କାଈନନେ କଟ୍ୟୁଁ କେ, “ତନେ ଶା ଭାଟେ ଗୁର୍ଜ୍ୟୋ ଛେ ଅନେ ତାଙ୍କ ଭୌ ଉତ୍ତରୀ ଗଥୁଁ ଛେ? ୭ କେ ସାଙ୍କ ଛେ ତେ ତୁଁ କରେ, ତୋ ଶୁଁ ତୁଁ ଭାନ୍ୟ ନହି ଥଶେ? ପଣ କେ ସାଙ୍କ ଛେ ତେ ତୁଁ ନହି କରେ, ତୋ ପାପ ତାରେ କାହାରେ ରହେ ଛେ ଅନେ ତେ ତେନୀ ତରଫ ତାଙ୍କ ଆକର୍ଷଣ ପଣ ତୁଁ ତେନା ପର ଜୁତ ମେଘବି ଶକୀଶ.”

୮ କାଈନେ ପୋତାନା ଭାଈ ହାବେଲନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଯାଇ, ଆପଣେ ଖେତରମାଂ ଜଈଅେ.” ତେଅ ଖେତରମାଂ ଗଥ୍ୟା, ତ୍ୟାରେ ତ୍ୟାଂ କାଈନେ ପୋତାନା ଭାଈ ହାବେଲ ବିଳକ୍ଷ ଉଠିନେ ତେନେ ଭାରୀ ନାପ୍ୟୋ.

୯ ପଣୀ ଈଶ୍ୱରେ କାଈନନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ତାରେ ଭାଈ ହାବେଲ କର୍ଯ୍ୟ ଛେ?” ତେଣେ କଟ୍ୟୁଁ, “ହୁଁ ଜାଣାତୋ ନଥି? ଶୁଁ ହୁଁ ଭାରା ଭାଈନୋ ରଖେବାଟ ଛୁଁ?”

૧૦ ઈશ્વરે કદ્યું, “આ તેં શું કર્યું છે? તારા ભાઈનું લોહી ભૂમિમાંથી મને હાંક મારે છે. ૧૧ હવે તારા ભાઈનું લોહી તારા હાથથી લેવાને જે ભૂમિએ પોતાનું મુખ ઉઘાડ્યું છે, તેથી તું શાપિત થયો છે. ૧૨ તું ગમે તેટલી મહેનતથી ભૂમિને ઝેડશે, પણ તે પોતાનાં ફળ તને આપશે નહિં. તું પૃથ્વી પર નિરાશ્રિતની ભાફક અહીંતહી બટકતો રહેશે.”

૧૩ કાઈને ઈશ્વરને કદ્યું કે, “હું સહન કરું તે કરતાં તમે મને વધારે સજા કરી છે. ૧૪ તમે મને આજે અહીંથી હાંકી કાઢ્યો છે અને હવે તમારી આગટથી મારે સંતાવાનું, પૃથ્વી પર બટકવાનું તથા નાસતા ફરવાનું થશે. હવે જે કોઈ મને જોશે તે મને મારી નાખશે.” ૧૫ ઈશ્વરે તેને કદ્યું કે, “જે કોઈ તને મારી નાખશે, તેને સાત ગણી સજા થશે.” પછી ઈશ્વરે કાઈનને ઓળખવા સારુ તેના શરીર પર ચિંતન મૂક્યું કે જે કોઈ તેને જુથે, તે તેને મારી નાખે નહિં.

૧૬ કાઈન ઈશ્વરની સમક્ષતામાંથી ચાલ્યો ગયો. અને જઈને એદનની પૂર્વના નોંધ દેશમાં રહ્યો. ૧૭ કાઈને તેની પતની સાથે વૈવાહિક સંબંધ બાંધ્યો અને તે ગર્ભવતી થઈ. તેણે હનોખને જન્મ આપ્યો. કાઈને એક નગર બાંધ્યું અને તેનું નામ પોતાના દીકરાના નામ પરથી હનોખ નગર રાખ્યું.

૧૮ હનોખથી ઇરાદ જન્મયો. ઇરાદ મહૂયાએલનો પિતા હતો. મહૂયાએલ મથૂશાએલનો પિતા હતો. મથૂશાએલ લામેખનો પિતા હતો. ૧૯ લામેખે બે શ્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યાં: એકનું નામ આદા અને બીજુનું નામ સિલ્વા હતું.

૨૦ આદાએ થાબાલને જન્મ આપ્યો. તે તંબુઓમાં રહેનારાઓનો તથા પશુપાલકોનો આદિપિતા હતો. ૨૧ તેના ભાઈનું નામ થૂબાલ હતું. તે તાર તથા પવનથી વાગતાં વાંજિઓ વગાડનારાઓનો આદિપિતા હતો. ૨૨ સિલ્વાએ પણ તૂબાલ-કાઈનને જન્મ આપ્યો. જે સર્વ તાંબાના તથા લોખંડનાં હથિયાર બનાવનાર હતો. તૂબાલ-કાઈનની બહેન નાઅમા હતી.

૨૩ લામેખે પોતાની પતનીઓને કદ્યું કે, “આદા તથા સિલ્વા, હું જે કહું તે સાંભળો. કેમ કે મને ધાયલ કરનારને અને મને જખમી કરનાર એક જુવાનને મેં મારી નાખયો છે. ૨૪ જો કાઈનને મારવાનો બદલો સાત ગણો લેવાય, તો લામેખનો સિતોતેર ગણો લેવાશે.”

૨૫ પછી આદમથી સગર્ભી થયેલી તેની પતની હવાએ બીજા એક દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેનું નામ શેથ રાખવામાં આવ્યું. ત્યારે હવાના ઉદ્ગાર આ હતા: “કાઈને હાબેલને મારી નાખયો હતો. એ હાબેલના બદલામાં ઈશ્વરે મને બીજો દીકરો આપ્યો છે.” ૨૬ શેથની પતનીએ પણ દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ અનોશ રાખ્યું. અનોશના જન્મ પછી લોકોમાં ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરવાની શરૂઆત થઈ.

## પ

૧ આદમની વંશાવળીની વિગતો આ પ્રમાણે છે. ઈશ્વરે પોતાની પ્રતિમા પ્રમાણે માણસનું સર્જન કર્યું. ૨ પુરુષ તથા શ્રીને તેમણે સજર્યા, તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેઓની ઉત્પત્તિના દિવસે તેઓનું નામ માનવજાત પાડવામાં આવ્યું.

૩ જયારે આદમ એકસો શ્રીસ વર્ષનો થયો, ત્યારે તેને તેની પ્રતિમા તથા સ્વરૂપ પ્રમાણે તેની પતનીએ દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ શેથ પાદ્યું. ૪ શેથના જન્મ પછી આદમ આઠસો વર્ષ જીવ્યો અને તે ઘણાં દીકરા અને દીકરીઓનો પિતા થયો. ૫ આદમ નવસો શ્રીસ વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૬ જ્યારે તેના પુત્ર અનોશનો જન્મ થયો ત્યારે શેથ એકસો પાંચ વર્ષનો થયો.  
૭ અનોશનો જન્મ થયા પછી, શેથ આઠસો સાત વર્ષ જીવ્યો, તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૮ શેથ નવસો બાર વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૯ જ્યારે તેના પુત્ર કેનાનનો જન્મ થયો ત્યારે અનોશ નેવું વર્ષનો હતો. ૧૦ કેનાનના જન્મ પછી તે આઠસો પંદર વર્ષ જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૧૧ અનોશ નવસો પાંચ વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૧૨ જ્યારે તેના પુત્ર માહલાએલનો જન્મ થયો ત્યારે કેનાન સિતેર વર્ષનો હતો.  
૧૩ માહલાએલનો જન્મ થયા પછી કેનાન આઠસો ચાલીસ વર્ષ જૂધી જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૧૪ કેનાન નવસો દસ વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૧૫ જ્યારે તેના પુત્ર યારેદનો જન્મ થયો ત્યારે માહલાએલ પાંસઠ વર્ષનો હતો.  
૧૬ યારેદનો જન્મ થયા પછી માહલાએલ આઠસો શ્રીસ વર્ષ જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૧૭ માહલાએલ આઠસો પંચાણું વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૧૮ જ્યારે તેના પુત્ર હનોખનો જન્મ થયો ત્યારે યારેદ એકસો બાસઠ વર્ષનો હતો. ૧૯ હનોખનો જન્મ થયા પછી યારેદ આઠસો વર્ષ જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૨૦ યારેદ નવસો બાસઠ વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૨૧ તેના પુત્ર ભથુશેલાહનો જન્મ થયો ત્યારે હનોખ પાંસઠ વર્ષનો હતો. ૨૨ હનોખ પ્રણસો વર્ષ ઈશ્વરની સંદ્ઘાતે ચાલ્યો અને તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૨૩ હનોખનું પૂઢ્યી પરનું આયુષ્ય પ્રણસો પાંસઠ વર્ષનું હતું. ૨૪ હનોખ ઈશ્વરની સંદ્ઘાતે ચાલતો હતો. પછી તે અદ્રશ્ય થઈ ગયો, કેમ કે ઈશ્વરે તેને લઈ લીધો હતો.

૨૫ જ્યારે તેના પુત્ર લામેખનો જન્મ થયો ત્યારે ભથુશેલાહ એકસો સિત્યાસી વર્ષનો હતો. ૨૬ લામેખનો જન્મ થયા પછી ભથુશેલાહ સાતસો બ્યાસી વર્ષ જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૨૭ ભથુશેલાહ નવસો અગણોસિતેર વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૨૮ જ્યારે લામેખ એકસો બ્યાસી વર્ષનો થયો ત્યારે તે એક દીકરાનો પિતા થયો.  
૨૯ તેણે તેનું નામ નૂહ રાખ્યું અને કટયું કે, “આ ઈશ્વરે શાપિત કરેલી ભૂમિ પર અમારા સખત કામ અને અમારા હાથોના સખત પરિશ્રમથી અમને વિસ્તારો આપશો.”

૩૦ નૂહનો જન્મ થયા પછી લામેખ પાંચસો પંચાણું વર્ષ જીવ્યો. તે ઘણાં દીકરા તથા દીકરીઓનો પિતા થયો. ૩૧ લામેખ સાતસો સિતોતેર વર્ષની ઉભરે મરણ પામ્યો.

૩૨ નૂહ પાંચસો વર્ષનો થયો પછી તે શેમ, હામ તથા યાફેથનો પિતા થયો.

## ૬

૧ પૂઢ્યી પર માણસો વધવા લાગ્યાં. તેમાં દીકરીઓના પણ જન્મ થયા, ત્યારે એમ થયું કે, ૨ ઈશ્વરના દીકરાઓએ જોયું કે માણસોની દીકરીઓ મનમોહક છે. તેઓમાંથી તેઓએ પોતાને માટે તેમને પત્નીઓ તરીકે પસંદ કરી. ૩ ઈશ્વરે કટયું કે, “મારો આત્મા માનવજાતમાં સદા રહેશે નહિં, કેમ કે તેઓ શરીર છે. તેઓનું આયુષ્ય એકસો વીસ વર્ષનું રહેશે.”

૪ ઈશ્વરના દીકરાઓએ માણસોની દીકરીઓ સાથે લગ્ન કર્યાં અને તેઓથી તેમને બાળકો થયાં. તેઓમાં પૂઢ્યી પર પુરાતનકાળના સશક્ત અને નામાંકિત ભહાકાય પુરુષો હતા.

<sup>૫</sup> ઈશ્વરે જોથું કે, પૃથ્વી પર માનવજાતના દુરાચાર ઘણાં વધી ગયા છે અને તેઓના હૃદયના વિચારોની દરેક કલ્પના દુષ્ટ જ છે. <sup>૬</sup> તેથી ઈશ્વરને પૃથ્વી પર માણસને ઉત્પન્ન કરવા બદલ દુઃખ થયું અને તે નિરાશ થયા.

<sup>૭</sup> ઈશ્વરે કદયું કે, “જે માનવજાતને મેં ઉત્પન્ન કરી છે, તેનો હવે હું પૃથ્વી પરથી સમૂહગો નાશ કરીશ; તે સાથે પશુઓને, પેટે ચાલનારાં અને આકાશનાં પક્ષીઓને પણ નષ્ટ કરીશ. કેમ કે તેઓને ઉત્પન્ન કર્યાથી હું હૃદયબંગ થયો છું.” <sup>૮</sup> પણ નૂહના આચરણથી ઈશ્વર સંતુષ્ટ હતા.

<sup>૯</sup> નૂહ અને તેના કુટુંબ વિશેનું આ વૃત્તાંત છે: નૂહ ન્યાયી માણસ હતો અને તેના સમયના લોકોમાં તે નિર્દોષ હતો. તે ઈશ્વરની સાથે પ્રમાણિકપણે ચાલ્યો. <sup>૧૦</sup> તેને પ્રણ દીકરાઓ હતા: શેખ, હામ તથા યાફેથ.

<sup>૧૧</sup> ઈશ્વર આગળ પૃથ્વી બ્રષ્ટ થઈ હતી અને હિંસાથી ભરપૂર થઈ હતી. <sup>૧૨</sup> ઈશ્વરે પૃથ્વીમાં નજર કરી; તો જુઓ, ત્યાં પૃથ્વી પર સર્વ માણસો બ્રષ્ટ અને દુરાચારી થઈ ગયા હતા.

<sup>૧૩</sup> ઈશ્વરે નૂહને કદયું કે, “હું જોઉં છું કે સર્વ માનવજાત નષ્ટ થવાની છે, કેમ કે પૃથ્વીમાં તેઓની હિંસા અને દુરાચાર ત્યાપી ગયો છે. નિશ્ચે, હું તેઓનો પૃથ્વી પરથી સમૂહગો નાશ કરીશ. <sup>૧૪</sup> તું પોતાને સારુ દેવદારના લાકડાંનું વહાણ બનાવ. તે વહાણમાં રૂમો બનાવ. વહાણની અંદર તથા બહાર ડામર લગાવીને તેનું આવરણ કર. <sup>૧૫</sup> તું તેને આ પ્રમાણે બનાવ: એટલે વહાણની લંબાઈ પ્રણાસો હાથ, પહોળાઈ પચાસ હાથ અને તેની ઊંચાઈ શ્રીસ હાથ હોય.

<sup>૧૬</sup> વહાણમાં છતથી એક હાથ નીચે બાચી બનાવ. અને તું તેમાં નીચેનો, વચ્ચેનો તથા ઉપરનો એવા પ્રણ ખંડો બનાવ. <sup>૧૭</sup> સાંભળ, આકાશ નીચેના સર્વ સજીવો કે જેઓમાં જીવનનો જ્વાસ છે તે બધાનો સંપૂર્ણ નાશ કરવા માટે હું પૃથ્વી પર જળપ્રલય લાવવાનો છું. તેનાથી પૃથ્વી પરનાં સર્વ જીવ મરણ પામશે.

<sup>૧૮</sup> પણ હું તારી સાથે મારો કરાર કરું છું. તું, તારી સાથે તારા દીકરા, તારી પતની અને તારી પુત્રવધૂઓને હું વહાણમાં સલામત રાખીશ. <sup>૧૯</sup> સર્વ પ્રકારના જનવરોમાંથી બંધે સજીવો, એટલે એક નર તથા એક નારી બચાવવા માટે તારી સાથે તું વહાણમાં લાવ.

<sup>૨૦</sup> દરેક જતનાં પક્ષીઓ, પશુઓ તથા પેટે ચાલનારાંઓમાંથી નર અને નારીની એક એક જોડને વહાણમાં લાવ. <sup>૨૧</sup> સર્વ પ્રકારની ખાદ્ય સામગ્રી બેગી કરીને તારી પાસે વહાણમાં તેનો સંગ્રહ કરી રાખ. તે તારે માટે તથા તેઓને માટે ખોરાક થશે. <sup>૨૨</sup> ઈશ્વરની આજ્ઞા અનુસાર નૂહે બધાં કામ પૂરાં કર્યા.

## ૭

<sup>૧</sup> ઈશ્વરે નૂહને કદયું, “તું, તારા કુટુંબ સાથે, વહાણમાં આવ, કેમ કે આ પેઢીમાં મારી સમક્ષ તું એકલો જ ન્યાયી માલૂમ પદ્ધયો છે. <sup>૨</sup> દરેક શુદ્ધ પશુઓમાંથી સાત નર અને સાત નારીને લાવ અને અશુદ્ધ પશુઓમાંથી બે નર અને બે નારીને વહાણમાં લે. <sup>૩</sup> તેની સાથે આકાશનાં પક્ષીઓમાંનાં સાત નર અને સાત નારીને પણ તારી સાથે લે, કે જેથી જળપ્રલય પછી તેઓની પ્રજોત્પત્તિ વધતી રહે.

<sup>૪</sup> સાત દિવસ પછી હું પૃથ્વી પર ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ રાત ઝુધી વરસાદ વરસાવીશ. મેં ઉત્પન્ન કર્યા છે એ સર્વ સજીવોનો હું પૃથ્વી પરથી નાશ કરીશ.”

<sup>૫</sup> ઈશ્વરે જે સર્વ આજ્ઞા નૂહને આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે કર્યું.

<sup>૬</sup> જળપ્રલયના સમયે નૂહની ઉમર છસો વર્ષની હતી. <sup>૭</sup> જળપ્રલય થવાનો હોવાને કારણે નૂહ, તેના દીકરા, તેની પતની અને તેની પુત્રવધૂઓ એકસાથે વહાણમાં ગયાં.

૯ શુષ્ઠ તથા અશુષ્ઠ પશુઓ, પક્ષીઓ તથા પૂથ્વી પર પેટે ચાલનારાં સર્વ સજુવો હતા, તેઓમાંના દરેક નર તથા નારીની જોડી ઈંઘરની આજ્ઞા અનુસાર વહાણમાં ગયા. ૧૦ સાત દિવસ પછી પૂથ્વી પર જળપ્રલય થયો.

૧૧ નૂહના આથુધ્યનાં છસોમા વર્ષના બીજા મહિનાને સત્તરમે દિવસે જળનિધિના મોટા ઝરા કૂટી નીકળયા અને આકાશમાંથી મુશળધાર વરસાદ વરસ્થો. ૧૨ ચાણીસ દિવસ તથા ચાણીસ રાત સુધી પૂથ્વી પર સતત વરસાદ વરસ્થો.

૧૩ તે જ દિવસે નૂહ, તેના દીકરાઓ શેમ, હામ, યાફેથ તથા તેની પતની અને પુત્રવધૂઓ સહિત વહાણમાં ગયો. ૧૪ તેઓની સાથે પોતપોતાની જત પ્રમાણે સર્વ વન્ય પશુ, પોતપોતાની જત પ્રમાણે સર્વ પાલતુ પશુ, પોતપોતાની જત પ્રમાણે સર્વ પેટે ચાલનારાં અને પોતપોતાની જત પ્રમાણે દરેક જતનાં મોટાં તથા નાનાં સર્વ પક્ષીઓ વહાણમાં ગયાં.

૧૫ સર્વ દેહધારી જત જેમાં જીવનનો જ્વાસ છે તેમાંથી બઢ્યે નૂહ પાસે વહાણમાં ગયાં. ૧૬ જેઓ વહાણમાં ગયાં તે સર્વ પ્રાણીઓમાં નર તથા નારી હતાં; ઈંઘરે નૂહને એ ભાટેની આજ્ઞા આપી હતી. પછી ઈંઘરે વહાણનું દ્વાર બંધ કર્યું.

૧૭ પછી પૂથ્વી પર ચાણીસ રાત દિવસો સુધી જળપ્રલય થયો અને પાણી વધવાથી વહાણ પૂથ્વીની સપાટી પરથી ઉંચકાઈને તરતું થયું. ૧૮ પાણીનો પુરવઠો વધયો અને પૂથ્વી પર તે ઘણું ઊંચે ચઢ્યું અને વહાણ પાણી પર તરવા લાગ્યું.

૧૯ પૂથ્વી પર પાણી એટલું બધું વધ્યું કે પૂથ્વી પરના સર્વ ઊંચા પહાડો પાણીથી ટંકાઈ ગયા. ૨૦ પર્વતોનાં સૌથી ઊંચા શિખર કરતાં પણ પાણીની સપાટી પંદર હાથ જેટલી ઊંચી વધી ગઈ.

૨૧ પૂથ્વી પર ફરનારાં સર્વ પશુઓ, પક્ષીઓ, જનવરો, વન્ય પ્રાણીઓ, જીવજંતુઓ તથા સર્વ ભાણસો ભરણ પામ્યા. ૨૨ કોચી ભૂમિ પરનાં સર્વ, જેઓનાં નસકોરાંમાં જીવનનો જ્વાસ હતો, તેઓ સર્વનો નાશ થયો.

૨૩ આમ પૂથ્વીના સર્વ જીવો, એટલે ભાણસો, પશુઓ, પેટે ચાલનારાં તથા આકાશનાં પક્ષીઓ પૂથ્વી પરથી નષ્ટ થયાં. માત્ર નૂહ તથા તેની સાથે જેઓ વહાણમાં હતાં તેઓ જ જીવતાં રહ્યાં. ૨૪ પૂથ્વી પર એકસો પચાસ દિવસો સુધી પાણી છવાયેલું રહ્યું.

## ૮

૧ ઈંઘરે નૂહના કુટુંબની તથા તેની સાથે જે સર્વ પશુ, પક્ષી તથા સજુવો વહાણમાં હતા તેઓની સંભાળ લીધી. તેમણે પૂથ્વી પર પવન ફૂકાવ્યો અને પાણીનું પ્રમાણ ઓછું થવા લાગ્યું. ૨ જળનિધિના ઝરા, આકાશનાં દ્વારો બંધ થયાં અને વરસાદ વરસતો અટકી ગયો. ૩ જળપ્રલય શરૂ થયાના એકસો પચાસ દિવસો પછી પૂથ્વી પરથી ધીરે ધીરે પાણી ઓસરવા લાગ્યું.

૪ સાતમા મહિનાને સત્તરમે દિવસે વહાણ અરારાટ પર્વત પર આવીને થંબયું. ૫ પાણી ઓસરતાં ગયાં અને ત્રીજા મહિના પછી અન્ય ઊંચા પહાડોનાં શિખર દેખાયાં.

૬ ચાણીસ દિવસ પછી નૂહે વહાણની બાચી ઉધારી. ૭ તેણે એક કાગડાને બહાર મોકલ્યો. પૂથ્વી પરનાં પાણી સુકાયાં નહિ ત્યાં સુધી કાગડો આમતેમ ઉડતો ફર્યો.

૮ પછી જમીનની સપાટી પર પાણી ઓસર્યા છે કે નહિ તે જોવા સારુ નૂહે એક કબૂતરને મોકલ્યું, ૯ પણ આખી પૂથ્વી પર પાણી હોવાને લીધે કબૂતરને પોતાના પગ

મૂકવાની જગ્યા ભળી નહિ, તેથી તે તેની પાસે વહાણમાં પાછું આવ્યું. નૂહે પોતાનો હાથ લંબાવીને તેને પોતાની પાસે વહાણમાં લઈ લીધું.

**૧૦** બીજા સાત દિવસ રાહ જોયા પળી નૂહે ફરીથી વહાણમાંથી કખૂતરને મોકલ્યું.  
**૧૧** કખૂતર ફરીને સાંજે તેની પાસે પાછું આવ્યું. તેની ચાંચમાં જૈતૂનવૃક્ષનું એક પાંદડું હતું. તેથી નૂહને સમજાયું કે પૂઢવી પરથી પાણી ઓસ્યાર્યા છે. **૧૨** તેણે બીજા સાત દિવસો સુધી રાહ જોઈ અને ફરીથી કખૂતરને બહાર મોકલ્યું. પણ તે તેની પાસે ફરી પાછું આવ્યું નહિ.

**૧૩** નૂહની ઉમર છસો એક વર્ષની થઈ ર્યારે તે વર્ષના પ્રથમ દિવસે પૂઢવી પરથી પાણી સુકાઈ ગયાં. નૂહે વહાણની છત ઉધારીને બહાર જોયું, તો ભૂમિની સપાઠી કોરી થયેલી હતી. **૧૪** બીજા મહિનાને સત્તાવીસમે દિવસે પૂઢવી પરની ભૂમિ કોરી થઈ ગઈ હતી.

**૧૫** પછી ઈશ્વરે નૂહને કદ્યું કે, **૧૬** “તું, તારી પતની, તારા દીકરાઓ તથા તારી પુત્રવધૂઓ વહાણમાંથી બહાર આવો. **૧૭** વળી દરેક જતનાં પ્રાણીઓને, એટલે પક્ષીઓ, પશુઓ તથા પૂઢવી પર પેટે ચાલનારાં સર્વને તારી સાથે બહાર લાવ, કે જેથી તેઓ પૂઢવી પર સફળ થાય અને વૃદ્ધિ પામે.”

**૧૮** તેથી નૂહ તેની સાથે તેના દીકરા, તેની પતની અને તેની પુત્રવધૂઓ સહિત બહાર આવ્યાં. **૧૯** દરેક સજ્જવ પ્રાણી, દરેક પેટે ચાલનારાં, દરેક પક્ષી તથા દરેક જે પૂઢવી પર ચાલે છે તે પોતપોતાની જત પ્રમાણે સર્વ વહાણમાંથી બહાર આવ્યાં.

**૨૦** નૂહે ઈશ્વરને અર્પણ કરવા ભાટે એક વેદી બાંધી. એ વેદી પર તેણે શુદ્ધ પશુઓમાંથી તથા શુદ્ધ પક્ષીઓમાંથી કેટલાંકના દહનીયાર્પણ કર્યાં. **૨૧** યહોવાહે સુગંધીઓથી પ્રસ્ત્ર થઈને પોતાના હૃદયમાં કદ્યું કે, “બાળપણથી જ માણસના હૃદયનું વલણ દુષ્ટ હોય છે તે છતાં પણ હવે પછી માનવજાતને નષ્ટ કરીને હું ભૂમિને ફરી શાપિત નહિ કરું. જેમ મેં સર્વ સજ્જવોનો નાશ કર્યો છે એવું ફરીથી કદી હું નહિ કરું. **૨૨** પૂઢવી રહેશે ર્યાં સુધી વાવણી તથા કાપણીની મોસમ, ઠંડી તથા ગરમી, ઉનાળો તથા શિથાળો અને દિવસ તથા રાત થયા વગર રહેશે નહિ.

## ૬

**૧** પછી ઈશ્વરે નૂહને તથા તેના દીકરાઓને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેઓને કદ્યું કે, “સફળ થાઓ, વધો અને પૂઢવીને બરપૂર કરો. **૨** પૂઢવીના દરેક પશુ પર, આકાશના દરેક પક્ષી પર, પૂઢવી પર પેટે ચાલનારાં દરેક અને સમુક્ષનાં દરેક માણલાં તમારાથી બીજો અને ડરશે. તેઓને તમારા હાથમાં આપવામાં આવેલા છે.

**૩** પૂઢવી પર ચાલનારાં બધા પશુ તમારે સાચ ખોરાક થશે. જે પ્રમાણે મેં તમને લીલાં શાક આપ્યાં છે તે પ્રમાણે હવે હું તમને સઘણું બક્ષુ છું. **૪** પણ તેનું માંસ તમારે જીવ એટલે લોહી સહિત ન ખાવું.

**૫** હું નિશ્ચે તમારા લોહીનો બદલો માગીશ. દરેક પશુ પાસેથી હું બદલો લઈશ. કોઈપણ માણસના હાથ પાસેથી, એટલે કે, જે હાથે તેણે પોતાના ભાઈની હત્યા કરી છે, તેના જીવનો બદલો હું માંગીશ. **૬** જે કોઈ માણસનું લોહી વહેવડાવે, તેનું લોહી પણ માણસથી વહેવડાવાશે, કેમ કે ઈશ્વરે પોતાની પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને ઉત્પન્ન કર્યું છે. **૭** તમે સફળ થાઓ, આખી પૂઢવી પર વંશવૃદ્ધિ કરો અને વધતા જાઓ.”

**૮** પછી ઈશ્વરે નૂહ સાથે તથા તેના દીકરાઓ સાથે વાત કરતા કદ્યું, **૯** “હું જે કહું છું તે સાંભળો! હું તારી સાથે તથા તારી પાછળ આવનાર સંતાનો સાથે મારો કરાર

સ્થાપન કરીશ. <sup>૧૦</sup> અને તમારી સાથે પક્ષી, પશુ અને પૃથ્વી પરનાં સર્વ જનવર તે સર્વની સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું.

<sup>૧૧</sup> તમારી સાથે હું મારો કરાર સ્થાપન કરું છું કે, હવે પણી ફરી જળપ્રલયથી સર્વ માનવજાતનો નાશ થશે નહિ. પૃથ્વીનો નાશ કરવાને ફરી કદી જળપ્રલય થશે નહિ.

<sup>૧૨</sup> ઈશ્વરે કદ્યં, “મારી તથા તમારી વચ્ચે તથા તમારી સાથે જે દરેક સજ્જવ પ્રાણી છે તેની સાથે તથા ભાવિ પેઢીને સારુ કર્યો છે તે કરારનું આ ચિદન છે: <sup>૧૩</sup> મેં મારું મેઘધનુષ્ય વાદળમાં મૂક્યું છે અને તે મારા તથા પૃથ્વી વચ્ચેના કરારની ચિદનજૂપ થશે.

<sup>૧૪</sup> જથારે પૃથ્વી પર હું વરસાદ વરસાવીશ તથારે એમ થશે કે વાદળમાં મેઘધનુષ્ય દેખાશે, <sup>૧૫</sup> તથારે મારી અને તમારી તથા સર્વ સાથે કરેલો કરારનું હું સમરણ કરીશ. સર્વ સજ્જવોનો નાશ કરવાને માટે ફરી કદી જળપ્રલય થશે નહિ.

<sup>૧૬</sup> મેઘધનુષ્ય વાદળમાં દેખાશે અને ઈશ્વર પૃથ્વીનાં સર્વ સજ્જવ પ્રાણીની વચ્ચે, જે સર્વકાળનો કરાર છે તે યાદ રાખવાને હું ધનુષ્યની સામે જોઈશ.”

<sup>૧૭</sup> પછી ઈશ્વરે નૂહને કદ્યં, “મારી તથા પૃથ્વી પરના સર્વ સજ્જવોની વચ્ચે જે કરાર મેં સ્થાપિત કર્યો છે તેનું આ ચિદન છે.”

<sup>૧૮</sup> નૂહના દીકરા જેઓ વહાણમાંથી બહાર આવ્યા તે શેમ, હામ તથા યાફેથ હતા. હામ કનાનનો પિતા હતો. <sup>૧૯</sup> નૂહના આ પ્રણ દીકરાઓ હતા. તેઓથી આખી પૃથ્વી પર વસ્તી થઈ.

<sup>૨૦</sup> નૂહ ખેતી કરવા લાગ્યો અને તેણે દ્રાક્ષાવાડી રોપી. <sup>૨૧</sup> તેણે દ્રાક્ષાસવ પીધો અને તેને નશો ચદ્દથો હોવાથી તે તેના તંબુમાં નિર્વસ્ત્ર દિથતિમાં જ કૂદ્ય ગયો.

<sup>૨૨</sup> કનાનના પિતા હામે તેના પિતાને નિર્વસ્ત્ર અવસ્થામાં જોયા અને બહાર જઈને તેના બજ્જે બાઈઓને તે વિષે કદ્યં. <sup>૨૩</sup> તેથી શેમ તથા યાફેથે એક વસ્ત્ર લીધું, તેને તેમના બજ્જે ખબા પર નાખ્યું અને તેઓએ પાછા પગલે ચાલીને તેમના પિતાના શરીરને ઓટાદ્યં. તેઓનાં મુખ બીજુ તરફ ફેરવેલાં હતાં તેથી તેઓને પિતાની નિર્વસ્ત્ર અવસ્થા દેખાઈ નહિ.

<sup>૨૪</sup> જથારે નૂહ નશામાંથી જાગ્યો તથારે તેના નાના દીકરાએ તેની સાથે જે કર્યું હતું તે તેણે જાણ્યં. <sup>૨૫</sup> તેથી તેણે કદ્યં કે,

“કનાન શાપિત થાય.

દાસોનો દાસ તે તેના બાઈઓને સારુ થશે.”

<sup>૨૬</sup> તેણે કદ્યં કે,

“ઈશ્વર, શેમના પ્રભુની સ્તુતિ થાઓ.

કનાન તેનો દાસ થાઓ.

<sup>૨૭</sup> યાફેથને થહોવા વૃદ્ધિ આપો,

અને તે શેમના તંબુમાં તેનું ઘર બનાવે.

કનાન તેનો દાસ થાઓ.”

<sup>૨૮</sup> જળપ્રલય પછી નૂહ પ્રણસો પચાસ વર્ષ જીવ્યો. <sup>૨૯</sup> નવસો પચાસ વર્ષની ઉંમરે તે મરણ પામ્યો.

## ૧૦

<sup>૧</sup> નૂહના દીકરા, શેમ, હામ અને યાફેથની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે. જળપ્રલય પછી તેઓને જે દીકરાઓ થથા તે આ હતા.

<sup>૨</sup> ગોમેર, માગોગ, માદાથ, યાવાન, તુબાલ, મેશેખ તથા તીરાક્ષ, યાફેથના દીકરાઓ હતા. <sup>૩</sup> આસ્કનાજ, ચીફાથ તથા તોગાર્મા, ગોમેરના દીકરાઓ હતા. <sup>૪</sup> એલિશા,

તાર્શીશ, કિચીમ અને દોદાનીમ, યાવાનના દીકરાઓ હતા. <sup>૫</sup> તેઓના વંશના લોકો પોતપોતાની ભાષા, કુઠો અને તેઓના પ્રદેશો પ્રમાણે દરિયા કિનારાના વિભાગોમાં અલગ અલગ સ્થળે વિસ્તર્યા હતા.

<sup>૬</sup> કુશ, મિસરાઈમ, પૂર્ટ અને કનાન, હામના દીકરાઓ હતા. <sup>૭</sup> કુશના દીકરાઓ સખા, હવીલા, સાંતા, રામા તથા સાંતેકા હતા. રામાના દીકરા શેખા તથા દદાન હતા.

<sup>૮</sup> કુશનો દીકરો નિશ્ચોદ, પૃથ્વી પરનો પહેલો શક્તિશાખી યોજો હતો. <sup>૯</sup> તે યહોવાહની આગળ બધવાન શિકારી હતો. એ માટે કહેવાથ છે કે, “નિશ્ચોદ યહોવાહની આગળ બધવાન શિકારી જેવો હતો.” <sup>૧૦</sup> તેણે શિનાઆર દેશના બાબિલ, એરેખ, આક્કાદ તથા કાલેન પર સૌ પ્રથમ પોતાના રાજ્યની સ્થાપના શરૂઆત કરી હતી.

<sup>૧૧</sup> ત્યાંથી તે આશુરમાં ગથો અને નિનવે, રહોબોથ ઈર, કાલા, <sup>૧૨</sup> રેસેન, જે નિનવે તથા કાલાની વચ્ચેમાં હતું, તે સર્વ નગરો તેણે બાંધ્યાં. તેમાં રેસેન એક મોટું નગર હતું.

<sup>૧૩</sup> મિસરાઈમ તે લૂદીમ, અનામીમ લહાબીમ, નાફતુલીમ, <sup>૧૪</sup> પાથરુસીમ, કાસ્લુલીમ (તેનામાંથી પલિસ્તીઓનો ઉદ્ભવ થયો હતો) તથા કાશ્ફતોશીમ એ સર્વનો પિતા હતો.

<sup>૧૫</sup> કનાનનો પ્રથમ દીકરો સિદોન હતો અને પણી હેથ, <sup>૧૬</sup> વળી યખૂસી, અમોરી, ગિર્જાશી, <sup>૧૭</sup> હિલ્વી, આરકી, સિની, <sup>૧૮</sup> આરવાદી, સમારી તથા હમારીનો પણ તે પિતા હતો. ત્યાર પણી કનાનીઓનાં કુટુંબો વિસ્તાર પામ્યા.

<sup>૧૯</sup> કનાનીઓની સરહદ સિદોનથી ગેરાર જતા ગાડ્યા, સદોમ, ગમોરા, આદમા તથા સખોઈમ જતા લાશા સુધી હતી. <sup>૨૦</sup> આ પ્રમાણે હામના દીકરા, પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે, પોતાની ભાષા પ્રમાણે, તેઓના દેશોમાં તથા પોતપોતાના લોકોમાં વસેલા હતા.

<sup>૨૧</sup> શેમને પણ દીકરાઓ થયા. તેનો મોટો બાઈ યાફેથ હતો. શેમ હેબેરના બધા લોકોનો પૂર્વજ હતો. <sup>૨૨</sup> શેમના દીકરાઓ, એલામ, આશૂર, આપ્રાકશાદ, લૂદ તથા અરામ હતા. <sup>૨૩</sup> અરામના દીકરાઓ ઉસ, હૂલ, ગેથેર અને માશ હતા.

<sup>૨૪</sup> આપ્રાકશાદ શેલાનો પિતા અને શેલા હેબેરનો પિતા હતો. <sup>૨૫</sup> હેબેરને બે દીકરા થયા. એકનું નામ પેલેગ, કેમ કે તેના ટિવસોમાં પૃથ્વીના વિભાગ થયાં. તેના ભાઈનું નામ યોકટાન હતું.

<sup>૨૬</sup> યોકટાન તે આલ્ભોદાદ, શેલેઝ, હસાર્માવેથ, યેરા; <sup>૨૭</sup> હદોરામ, ઉઝાલ, દિકલાહ; <sup>૨૮</sup> ઓબાલ, અભિમાઓલ, શેખા; <sup>૨૯</sup> ઓફીર, હવીલા અને યોબાબનો પિતા હતો. એ સર્વ યોકટાનના દીકરા હતા.

<sup>૩૦</sup> મેશાથી આગળ જતા પૂર્વનો પહાડ સફાર આવેલો છે. ત્યાં સુધી તેઓનો વસ્તવાટ હતો. <sup>૩૧</sup> પોતાના કુટુંબો પ્રમાણે, પોતાની બોલી પ્રમાણે, પોતાના દેશો તથા પોતાના લોકો પ્રમાણે આ શેમના દીકરાઓ છે.

<sup>૩૨</sup> તેઓની વંશાવળી પ્રમાણે અને તેઓના પ્રદેશો પ્રમાણે એ બધા નૂર્હના દીકરાઓનાં કુટુંબો છે. જળપ્રલય પણી પૃથ્વી પરના લોકોના વિવિધ વિભાગો થયા.

## ૧૧

<sup>૧</sup> હવે આખી પૃથ્વીમાં એક જ ભાષા તથા એક જ બોલી વપરાતી હતી. <sup>૨</sup> તેઓ પૂર્વ તરફ ગયા, તેઓએ શિનાઆર દેશમાં એક સપાટ જગ્યા શોધી ત્યાં તેઓ રહ્યા.

<sup>૩</sup> તેઓએ એકબીજાને કદ્યું કે, “ચાલો, આપણે ઈંટો બનાવીએ અને તેને સારી રીતે પકવીએ.” પથ્થરની જગ્યાએ તેઓની પાસે ઈંટો અને ચૂનાની જગ્યાએ ડામર હતો.

<sup>૪</sup> તેઓએ કદ્યું, “આપણે એક શહેર બનાવીએ જેનો બુરજ આકાશો સુધી પહોંચે.

ଆନାଥି ଆପଣେ ଆପଣୁଁ ନାମ ପ୍ରତିଜ୍ଞିତ କରିଅେ ଅନେ ଆପଣେ ପୃଥ୍ବୀ ପର ବିଖେଚାଇଁ ଜର୍ଦୀଏ ନହିଁ.”

**୫** ତେଥି ଆଦମନା ଵଂଶଜୋ କେ ନଗରନୋ ବୁରଜ ବାଂଘତା ହତା ତେ ଜୋଵାନେ ଈଶ୍ଵର ନିଯେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ. **୬** ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁଁ, “ଜୁଆଁ, ଆ ଲୋକୋ ଏକ ଛେ ଅନେ ତେବୋ କ୍ଷରନୀ ଭାଷା ଏକ ଛେ, ତେବୋରେ ଆବୁଁ କରିବା ଭାଂଙ୍ଗୁଁ ଛେ! ତୋ ହବେ କେ କଂଦ୍ର ତେବୋ କରିବା ଧାରେ ତେମାଂ ତେବୋରେ କଶୋ ଅବରୋଧ ନାହିଁ. **୭** ଆବୋ, ଆପଣେ ତ୍ୟାଂ ନିଯେ ଉତ୍ତରୀଏ ଅନେ ତେବୋରେ ଭାଷାନେ ଗୁଣ୍ୟବୀ ନାଖିଅେ, କେ ଜେଥି ତେବୋ ଏକବୀଜନୀ ବୋଲି ସମଜ ଶକେ ନହିଁ.”

**୮** ତେଥି ଈଶ୍ଵରେ ତେବୋରେ ତ୍ୟାଂଥି ଆଖି ପୃଥ୍ବୀନୀ କ୍ଷପାଠୀ ପର ବିଖେରୀ ନାଖ୍ୟା ଅନେ ତେବୋ ନଗରନୋ ବୁରଜ ବାଂଘି ଶକ୍ୟା ନହିଁ. **୯** ତେଥି ତେ ନଗରନେ ବାଭିଲ ଏଟିଲେ ଗୁଣ୍ୟବୀ କହେବାମାଂ ଆବେ ଛେ. କେମ କେ ଈଶ୍ଵରେ ପୃଥ୍ବୀ ପରନୀ ଭାଷାମାଂ ଗୁଣ୍ୟବୀ କରି ଅନେ ଈଶ୍ଵରେ ତେବୋରେ ତ୍ୟାଂଥି ପୃଥ୍ବୀ ପର ଯୋତରଙ୍ଗ ବିଖେରୀ ନାଖ୍ୟା.

**୧୦** ଶେମନୀ ଵଂଶାଵଳୀ ଆ ପ୍ରଭାଏ ଛେ. ଶେମ ସୋ ଵର୍ଷନୋ ହତୋ ଅନେ ଜଗପ୍ରଲାୟନା ବେ ଵର୍ଷ ପଛି ତେନା ପୁତ୍ର ଆର୍ପାକଶାଦନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୧୧** ଆର୍ପାକଶାଦନା ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ଶେମ ପାଂଚଙ୍କୋ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ. ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ଅନେ ଦୀକରୀଓନୋ ପିତା ଥଥୋ.

**୧୨** ଜ୍ୟାରେ ଆର୍ପାକଶାଦ ପାଂତୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ, ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ଶେଲାନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୧୩** ଶେଲାନା ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ଆର୍ପାକଶାଦ ଚାରଙ୍କୋ ପ୍ରଣା ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ଅନେ ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୧୪** ଜ୍ୟାରେ ଶେଲା ଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ, ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ହେବେରନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୧୫** ହେବେରନୋ ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ଶେଲା ଚାରଙ୍କୋ ପ୍ରଣା ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୧୬** ହେବେର ଯୋତ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ପେଲେଗନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୧୭** ପେଲେଗନୋ ପିତା ଥଥା ପଛି ହେବେର ଚାରଙ୍କୋ ଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୧୮** **୧୮** ପେଲେଗ ଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ରେଉନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୧୯** ରେଉନୋ ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ରେଉ ବଜ୍ରୋ ନବ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୨୦** **୨୦** ରେଉ ବଜ୍ରୀ ଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ସର୍ଜଗନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୨୧** ସର୍ଜଗନୋ ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ରେଉ ବଜ୍ରୋ ସାତ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୨୨** **୨୨** ସର୍ଜଗ ଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ନାହୋରନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୨୩** ନାହୋରନୋ ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ସର୍ଜଗ ବଜ୍ରୋ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୨୪** **୨୪** ନାହୋର ଓୟଗଣାଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷନୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତେନା ପୁତ୍ର ତେରାହନୋ ଜନ୍ମ ଥଥୋ. **୨୫** **୨୫** ତେରାହନୋ ଜନ୍ମ ଥଥା ପଛି ନାହୋର ଏକଙ୍କୋ ଓୟଗଣାଶ୍ରୀକ ଵର୍ଷ ଜୁବ୍ୟୋ ଅନେ ତେ ବୀଜ ଧଣୀଂ ଦୀକରା ତଥା ଦୀକରୀଓନୋ ପଣ ପିତା ଥଥୋ.

**୨୬** **୨୬** ତେରାହ କିର୍ତ୍ତେର ଵର୍ଷନୋ ଥଥା ପଛି ତେନା ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଟାମ, ନାହୋର ତଥା ହାରାନନା ଜନ୍ମ ଥଥା. **୨୭** **୨୭** ହବେ ତେରାହନୀ ଵଂଶାଵଳୀ ଆ ଛେ. ତେରାନା ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଟାମ, ନାହୋର ତଥା ହାରାନନ ହତା. ହାରାନେ ଲୋତନେ ଜନ୍ମ ଆପଣ୍ୟୋ. **୨୮** **୨୮** ହାରାନ ତେନା ପିତା ତେରାହନୀ ହାଜରୀମାଂ, ତେନା ଜନ୍ମନା ଦେଶମାଂ, କାସଦୀଓନା ଉରମାଂ ମୃତ୍ୟୁ ପାପ୍ୟୋ.

**୨୯** **୨୯** ଇଷ୍ଟାମେ ତଥା ନାହୋରେ ଲଗନ କର୍ଯ୍ୟ. ଇଷ୍ଟାମନୀ ପଟନୀନୁଁ ନାମ ସାରାଯ ଅନେ ନାହୋରନୀ ପଟନୀନୁଁ ନାମ ମିକ୍କାହ ହତୁଁ. ତେ ହାରାନନୀ ଦୀକରୀ ହତି, ମିକ୍କା ତଥା ଥିକ୍କା ହାରାନନା ସଂତାନୋ ହତା. **୩୦** **୩୦** ହବେ ସାରାଯ ନିଃସଂତାନ ହତି; ତେନେ କୋଈ ସଂତାନ ନହିଁତୁଁ.

<sup>૩૧</sup> તેરાહ તેના દીકરા ઈષ્ટ્રામને તથા દીકરા હારાનના પુત્ર લોતને અને સારાથ તેની પુત્રવધૂ (ઇષ્ટ્રામની પત્ની)ને લઈને ઉર જે કાસ્ટીઓનો પ્રદેશ છે તે છોડીને, કનાન દેશમાં જવા નીકળ્યા. પણ તેઓ હારાનમાં આવીને રહ્યાં. <sup>૩૨</sup> તેરાહ બસો પાંચ વર્ષની ઉંમરે હારાનમાં ભરણ પામ્યો.

## ૧૨

<sup>૧</sup> હવે ઈશ્વરે ઇષ્ટ્રામને કહ્યું, “તું તારો દેશ, તારા સગાંઓ અને તારા પિતાના કુટુંબને છોડીને, જે દેશ હું તને બતાવું ત્યાં જા. <sup>૨</sup> હું તારાથી એક મોટી જાતિ ઉિત્પજ્ઞ કરીશ, હું તને આશીર્વાદ દઈશ, તારું નામ મોટું કરીશ અને તું આશીર્વાદજ્ઞપ થશે. <sup>૩</sup> જેઓ તને આશીર્વાદ આપશે, તેઓને હું આશીર્વાદ આપીશ અને જેઓ તને શાપ આપશે, તેઓને હું શાપ આપીશ. પૃથ્વીના સર્વ કુટુંબો તારી મારફતે આશીર્વાદિત થશે.

<sup>૪</sup> તેથી ઈશ્વરે તેને જે પ્રમાણે કરવાનું કહ્યું હતું તે પ્રમાણે, ઇષ્ટ્રામ અને તેની સાથે તેનો ભગ્રીજો લોત પણ ગયો. જથારે ઇષ્ટ્રામ હારાન દેશથી રવાના થયો ત્યારે તે પંચોતેર વર્ષનો હતો. <sup>૫</sup> ઇષ્ટ્રામે તેની પત્ની સારાથને તથા તેના ભગ્રીજ લોતને તેઓએ મેળવેલી સર્વ સંપત્તિ, જનવરો તથા જે દાસદાસીઓ તેમને હારાનમાં પ્રાપ્ત થયાં હતા તેઓને સાથે લીધાં. તેઓ કનાન દેશમાં પહોંચ્યા.

<sup>૬</sup> ઇષ્ટ્રામ કનાન દેશમાં શખેમથી મુસાફરી કરતાં મોરેના એલોન વૃક્ષ પાસે આવ્યો. તે વખતે કનાનીઓ તે દેશમાં રહેતા હતા. <sup>૭</sup> ઈશ્વરે ઇષ્ટ્રામને દર્શન આપીને કહ્યું, “હું તારા વંશજોને આ દેશ આપીશ.” તેથી જેમણે તેને દર્શન આપ્યું હતું તે ઈશ્વરના સમરણમાં ઇષ્ટ્રામે ત્યાં વેદી બાંધી.

<sup>૮</sup> ઇષ્ટ્રામે ત્યાંથી નીકળીને બેથેલની પૂર્વ તરફ જે પર્વતીય પ્રદેશ છે ત્યાં સ્થળાંતર કર્યું અને ત્યાં તંબુ ઊભો કર્યો. તેની પદ્ધતિમે બેથેલ તથા પૂર્વ આય હતું. ત્યાં તેણે ઈશ્વરને નામે વેદી બાંધી અને ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી. <sup>૯</sup> પછી ઇષ્ટ્રામે નેગેબ તરફ જવા માટે મુસાફરી ચાલુ રાખી.

<sup>૧૦</sup> તે દેશમાં દુકાણ પડયો હતો. ભારે દુકાણ હોવાના કારણે ઇષ્ટ્રામ મિસરમાં રહેવા ગયો. <sup>૧૧</sup> જથારે તે મિસરમાં પ્રવેશ્યો ત્યારે તેણે તેની પત્ની સારાથને કહ્યું કે, “હું જાણું છું કે તું દેખાવે સુંદર સ્ત્રી છે. <sup>૧૨</sup> મિસરીઓ જથારે તને જોશો અને તેઓ કહેશો, ‘આ તેની પત્ની છે’ તેથી તેઓ મને મારી નાખશો, પણ તેઓ તને જીવતી રાખશો. <sup>૧૩</sup> તેથી તું કહેજે કે, હું તેની બહેન છું. એ માટે કે તારે લીધે મારું ભલું થાય અને મારો જીવ બથી જાય.”

<sup>૧૪</sup> ઇષ્ટ્રામ જથારે મિસરમાં પ્રવેશ્યો ત્યારે મિસરીઓએ જોયું કે સારાથ ઘણી સુંદર છે. <sup>૧૫</sup> ફારુનના સરદારોએ તેને જોઈ, તેઓએ ફારુનની આગળ તેની પ્રશંસા કરી અને સારાથને ફારુનના જનાનખાનમાં લઈ જવામાં આવી. <sup>૧૬</sup> ફારુને તેને લીધે ઇષ્ટ્રામ સાથે સારો ત્યવહાર કર્યો અને તેને ઘેટાં, બળદો, ગધેડાંઓ, દાસો, દાસીઓ તથા ઉંટોની બેટ આપી.

<sup>૧૭</sup> પણ ઈશ્વર દ્વારા ઇષ્ટ્રામની પત્ની સારાથને લીધે ફારુન તથા તેના ઘર પર મહામરકી સહિત આકૃત આવી. <sup>૧૮</sup> ફારુને ઇષ્ટ્રામને બોલાવ્યો અને કહ્યું કે, “આ તેં મારી સાથે શું કર્યું છે? તેં મને કેમ ન કહ્યું કે, તે તારી પત્ની છે? <sup>૧૯</sup> તેં શા માટે કહ્યું કે, ‘તે મારી બહેન છે?’ તેં એવું કર્યું એટલે મેં તેને મારી પત્ની કરી લીધી હતી. તો હવે, આ રહી તારી પત્ની. તેને લઈને તું તારે માર્ગ ચાલ્યો જા.” <sup>૨૦</sup> પછી ફારુને તેના સરદારોએ તેઓ સંબંધી આજ્ઞા આપી. તેથી તેઓએ ઇષ્ટ્રામને, તેની પત્નીને અને તેઓની સાથે સર્વ સંપત્તિને દેશની બહાર મોકલી આપ્યાં.

### ૧૩

<sup>૧</sup> તેથી ઈષ્ટામ તેની સ્ત્રી અને તેની સર્વ સંપત્તિને લઈને ભિસરથી નેગેબમાં ગયો. લોત પણ તેઓની સાથે ગયો. <sup>૨</sup> ઈષ્ટામ પાસે જનવરો, ચાંદી તથા સોનું પુષ્કળ પ્રમાણમાં હોવાથી તે ઘણો ધનવાન હતો.

<sup>૩</sup> નેગેબથી મુસાફરી કરીને જ્યાં તેણે અગાઉ છાવણી કરી હતી ત્યાં તે આવી પહોંચયો. આ જગ્યા બેથેલ તથા આયની વચ્ચે આવેલી હતી. <sup>૪</sup> અહીં તેણે અગાઉ વેદી બાંધી હતી. એ વેદી આગળ તેણે ઈશ્વરના નામે પ્રાર્થના કરી.

<sup>૫</sup> હવે લોત, જે ઈષ્ટામની સાથે મુસાફરી કરી રહ્યો હતો, તેની પાસે પણ ઘેટાં, અન્ય જનવરો તથા તંબુ હતા. <sup>૬</sup> તે દેશ એટલો બધો ફળકુપ ન હતો કે તેઓ બજે એકસાથે રહી શકે, કેમ કે તેઓના પાલતું પશુઓની સંખ્યા ઘણી હતી. <sup>૭</sup> એવામાં ઈષ્ટામના ગોવાળિયાઓ અને લોતના ગોવાળિયાઓની વચ્ચે ઝઘડો થયો. તે સમયે કનાનીઓ તથા પરિઅિઓ તે દેશમાં રહેતા હતા.

<sup>૮</sup> તેથી ઈષ્ટામે લોતને કહ્યું, “તારી તથા મારી વચ્ચે અને તારા તથા મારા ગોવાળિયાઓની વચ્ચે તકરાર થવી ન જોઈએ; કારણ કે આપણે ભાઈઓ છીએ. <sup>૯</sup> શું તારી આગળ આખો દેશ નથી? તું આગળ જ અને પોતાને મારાથી જુદો કર. જો તું ડાખી બાજુ જશો, તો હું જમણી બાજુ જઈશ. અથવા જો તું જમણી બાજુ જશો, તો પછી હું ડાખી બાજુ જઈશ.”

<sup>૧૦</sup> તેથી લોતે પોતાની આંખો ઊંચી કરીને યર્દનનો આખો પ્રદેશ સોઆર સુધી જોયો કે તેમાં બધે પુષ્કળ પાણી છે. ઈશ્વરે સદોમ તથા ગમોરાનો નાશ કર્યા અગાઉ તે દેશ ઈશ્વરની વાડીના જેવો તથા ભિસર દેશના જેવો હતો. <sup>૧૧</sup> તેથી લોતે પોતાને સારુ યર્દનનો આખો પ્રદેશ પસંદ કર્યો. તે પૂર્વ તરફ ગયો. આમ ભાઈઓ એકબીજાથી અલગ થયા.

<sup>૧૨</sup> ઈષ્ટામ કનાન દેશમાં રહ્યો અને લોત તે સપાટ પ્રદેશવાળા નગરોમાં ગયો. તેણે સદોમ નગરમાં સ્થાયી વસવાટ કર્યો. <sup>૧૩</sup> હવે સદોમના માણસો ઈશ્વરની વિલંબ અતિ બ્રષ્ટ તથા દુરાચારી હતા.

<sup>૧૪</sup> ઈષ્ટામથી લોત જુદો થયા પછી ઈશ્વરે ઈષ્ટામને કહ્યું, “તું જ્યાં ઊભો છે ત્યાંથી પોતાની આંખો ઊંચી કરીને ઉત્તર, દક્ષિણ, પૂર્વ તથા પઞ્ચિભ તરફ જો. <sup>૧૫</sup> જે સર્વ પ્રદેશ તું જુએ છે, તે હું તને તથા તારા વંશજોને સદાને માટે આપીશ.

<sup>૧૬</sup> અને હું તારો વંશ પૃથ્વીની ધૂળની રજકણો જેટલો કરીશ. જો કોઈ માણસ ધૂળની રજકણોને ગણી શકે તો તે તારો વંશ ગણી શકે. <sup>૧૭</sup> ઊઠ, આ દેશની લંબાઈ તથા પહોળાઈની સરહદ સુધી ફર, કારણ કે તે દેશ હું તને આપીશ.” <sup>૧૮</sup> તેથી ઈષ્ટામે પોતાનો તંબુ ઉઠાવીને માભરેનાં એલોન વૃક્ષો જે હેણોનમાં છે ત્યાં સ્થાપિત કર્યો, ત્યાં તે રહ્યો અને ઈશ્વરને નામે એક વેદી બાંધી.

### ૧૪

<sup>૧</sup> શિનઆરના રાજ આભ્રાફેલે, એલ્લાસારના રાજ આર્યોખે, એલામના રાજ કદોરલાઓમેરે અને ગોઈમના રાજ તિદાલે પોતાની કારકિર્દી દરમિયાન, <sup>૨</sup> સદોમના રાજ બેરા, ગમોરાના રાજ બિર્શા, આદમાના રાજ શિનાબ, સબોઈમના રાજ શેમેબેર અને બેલા એટલે સોઆરના રાજની સામે લડાઈ કરી.

<sup>૩</sup> એ પાંચ રાજાઓ સિદ્ધીમની ખીણ જે હાલમાં ખારો જમુદ્ર છે તેમાં એકત્ર થયા. <sup>૪</sup> બાર વર્ષ સુધી તેઓ કદોરલાઓમેરના તાબે રહ્યા હતા, પણ તેરભા વર્ષ તેઓએ બણવો કર્યો. <sup>૫</sup> પછી ચૌદમા વર્ષ કદોરલાઓમેર તથા જે રાજાઓ તેની સાથે હતા, તેઓએ આવીને આશતરોથ-કારનાઈમ દેશના રફાઈઓને, હામ દેશના ઝૂગીઓને,

શાવેહ-કિર્યાથાઈમ દેશના એમીઓને, <sup>૬</sup> હોશીઓ જે પોતાના સેઈર નામના પર્વતમાં રહેતા હતા તેઓના પર અરણ્ય પાસેના એલપારાન સુધી હુમલા કરીને ભારતા રહ્યા.

<sup>૭</sup> પછી તેઓ પાછા ફર્યા અને એન-મિશ્પાટ એટલે કાદેશમાં આવ્યા અને અમાલેકીઓના આખા દેશને તથા હાસસોન-તામારમાં રહેનારા અમોરીઓને પણ તેઓએ હરાવ્યા.

<sup>૮</sup> પછી સદોમનો રાજ, ગમોરાનો રાજ, આદમાનો રાજ, સબોઈમનો રાજ, બેલા એટલે સોઆરના રાજાએ થુઝની તૈથારી કરીને, <sup>૯</sup> એલામના રાજ કદોરલાઓમેર, ગોઈમના રાજ તિદાલ, શિનાારના રાજ આભ્રાફેલ તથા એલ્લાસારના રાજ આર્થોખ, એ ચાર રાજાઓએ પેલા પાંચ રાજાઓની વિરુદ્ધ લડાઈ કરી.

<sup>૧૦</sup> હવે સિદ્ધીમની ખીણોમાં ડામરના ઘણાં ખાડા હતા અને સદોમ તથા ગમોરાના રાજાઓ નાસી જઈને તેમાં પડ્યા. જે બાકી રહ્યા હતા તેઓ પહાડ તરફ નાસી ગયા.

<sup>૧૧</sup> પછી સદોમ તથા ગમોરામાંની ચીજવસ્તુઓ અને તેઓની સંપત્તિ લઈને પોતાને રસ્તે ચાલ્યા ગયા. <sup>૧૨</sup> જથારે તેઓ ગયા, ત્યારે તેઓએ ઇષ્ટામનો ભાગીજો લોત, જે સદોમમાં રહેતો હતો, તેને પણ પકડીને તેની સર્વ સંપત્તિ લઈને તેઓ ચાલ્યા ગયા.

<sup>૧૩</sup> જે એક જાણ બચી ગયો હતો તેણે આવીને હિંલુ ઇષ્ટામને ખબર આપી. તે વખતે ઇષ્ટામ અમોરી મામરેનાં એલોન વૃક્ષ પાસે રહેતો હતો. મામરે ઇષ્ટામના મિત્રો એશ્કોલ અને આનેરનો ભાઈ હતો. <sup>૧૪</sup> જથારે ઇષ્ટામે સાંભળ્યું કે દુશ્મનોએ તેના સગાં સંબંધીઓને તાથે કર્યા છે, ત્યારે તેણે પોતાના ઘરમાં જમેલા અને તાલીમ પામેલા પ્રણાસો અટાર પુરુષોને લઈને દાન સુધી સૈન્યનો પીછો કર્યો.

<sup>૧૫</sup> તે રાત્રે તેણે તેઓની વિરુદ્ધ પોતાના ભાણસોના બે ભાગ પાડીને તેઓ પર હુમલો કર્યો અને દમસ્કસની ડાબી બાજુના હોબા સુધી તેઓનો પીછો કર્યો. <sup>૧૬</sup> પછી તે પોતાના સંબંધી લોતને, તેની સંપત્તિને, સ્ત્રીઓને તથા બીજા દાસોને પાછા લાવ્યો.

<sup>૧૭</sup> કદોરલાઓમેર તથા તેની સાથે જે રાજાઓ હતા, તેઓને હારાવીને ઇષ્ટામ પાછો આવતો હતો ત્યારે તેને મહાવા સારુ સદોમનો રાજ શાવેહની ખીણમાં એટલે રાજાની ખીણમાં આવ્યો. <sup>૧૮</sup> સાલેમનો રાજ મલ્લીસદેક, રોટલી તથા દ્રાક્ષારસ લઈને આવ્યો. તે પરાતપર ઈશ્વરનો થાજક હતો.

<sup>૧૯</sup> તેણે ઇષ્ટામ આશીર્વાદ આપીને કટ્યું, “પરાતપર ઈશ્વર, જે આકાશ તથા પૂર્થીના ઉત્પજ્ઞકર્તા છે તેમનાંથી ઇષ્ટામ આશીર્વાદિત થાઓ. <sup>૨૦</sup> જે સર્વશ્રેષ્ઠ ઈશ્વરે તારા શત્રુઓને તારા હાથમાં સોંપ્યા છે, તેમની પ્રશંસા હો.” પછી ઇષ્ટામે સર્વ સંપત્તિમાંથી તેને દસ્ત્રો ભાગ આપ્યો.

<sup>૨૧</sup> સદોમના રાજાએ ઇષ્ટામને કટ્યું, “મને ભાણસો આપ અને પોતાને સારુ સંપત્તિ લઈ લે.” <sup>૨૨</sup> ઇષ્ટામે સદોમના રાજને કટ્યું, “ઈશ્વર, સર્વોચ્ચ પ્રભુ કે, જેમણે આકાશ તથા પૂર્થીને ઉત્પજ્ઞ કર્યા, તેમને મેં જંબીરતાપૂર્વક વચ્ચન આપ્યું છે કે, <sup>૨૩</sup> હું તારી પાસે સૂતળી કે ચંપલની દોરીનો ટુકડોય અથવા તારી અન્ય કોઈપણ વસ્તુ લઈશ નહિં, રખેને તું કહે કે, ‘મેં ઇષ્ટામને આપ્યું તેથી તે ધનવાન થયો છે.’! <sup>૨૪</sup> જુવાનોએ જે ખાદ્યું છે તે હું સ્વીકારું છું, ભારી સાથે જે ભાઈઓ આવ્યા તેઓને એટલે કે આનેર, એશ્કોલ તથા મામરેને તે મેળવેલી સંપત્તિમાંથી હિસ્સો આપજે.”

## ૧૫

<sup>૧</sup> પછી ઈશ્વરે દર્શન દ્વારા ઇષ્ટામ સાથે વાત કરતાં કટ્યું, “ઇષ્ટામ, તું બીશ નહિં! હું તારી રક્ષા કરીશ તથા મોટું પ્રતિફળ આપીશ.” <sup>૨</sup> ઇષ્ટામે કટ્યું, “પ્રભુ ઈશ્વર, તમે મને શું આપશો? કેમ કે હું નિઃસંતાન છું અને ભારા ઘરનો વારસ આ દમસ્કનો એલીએઝેર

ବନଶେ.” ୩ ଇଷ୍ଟାମେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ତମେ ମନେ ହଜୁ ସୁଧି ସଂତାନ ଆପ୍ତୁଣୁ ନଥି, ମାଟେ ଭାରା ଘରନୋ କାରଭାରୀ ଭାରୋ ଵାରସ ଥଶେ.”

୪ ପଛି ଈଶ୍ଵରେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ଆ ତାରୋ ଵାରସ ଥଶେ ନହିଁ, ପଣ ତେନା ବଦଳେ ତାରୋ ଜେ ପୁଅ ଜନମଶେ ତେ ଜ ତାରୋ ଵାରସ ଥଶେ.” ୫ ପଛି ଈଶ୍ଵର ଇଷ୍ଟାମନେ ରାତ୍ରେ ଘରନୀ ବହାର ଆକାଶ ନିୟେ ଲଈ ଗଥା ଅନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ତୁ ଓଁଚେ ଆକାଶ ତରଫ ଜୋ ଅନେ ଗଣୀ ଶକେ ତୋ ତାରାଓ ଗଣା,” ପଛି ତେମଣେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ଆ ତାରାଓ ଜେଟଲାଂ ତାରା ସଂତାନ ଥଶେ.”

୬ ତେଣେ ଈଶ୍ଵର ପର ବିଶ୍ୱାସ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ତେମଣେ ତେ ତେନା ନ୍ୟାଥିପଣାନା ଅର୍ଥ ମାନ୍ୟ ରାଖ୍ୟୋ. ୭ ଈଶ୍ଵରେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ଆ ଦେଶ ବତନ ତରିକେ ତନେ ଆପବା ମାଟେ କାସ୍ତଦୀଓନା ନଗର ଉରଭାନ୍ତି ତନେ ଅଣୀ ଲଈ ଆଵନାର ଈଶ୍ଵର ହୁ ଛୁ.” ୮ ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ଵର, ହୁ ତେନୋ ଵାରସୋ ପାଭିଶ, ଏଣି ଖାତରୀ ମନେ କେବି ଶୀତେ ଥାଯ୍?”

୯ ପଛି ତେମଣେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ମାରେ ମାଟେ ପ୍ରଣା ଵର୍ଷନୀ ଏକ ଵାଷରଡି, ପ୍ରଣା ଵର୍ଷନୀ ବକରୀ, ପ୍ରଣା ଵର୍ଷନୁ ଧେଟୁ, ଏକ ହୋଲୁଂ ଅନେ କବୁତରନୁ ବଚ୍ଚୁଣୁ ଲେ.” ୧୦ ତେଣେ ଏ ସର୍ବ ଲିଧାଂ, ତେଓନେ ବର୍ଯ୍ୟେଥି ବେ ଭାଗଭାଂ କାପ୍ଥା ଅନେ ଦେକନା ଅନ୍ଧା ଭାଗନେ ଜ୍ଞାନସାଭା ମୁକଥା, ପଣ ତେଣେ ପଦ୍ଧତିଓନେ କାପ୍ଥାଂ ନହିଁ. ୧୧ ଜ୍ୟାରେ ଶିକାରୀ ପଦ୍ଧତି ତେ ମୃତ ଦେହ ଉପର ଧର୍ମ ଆଵ୍ୟାଂ ତ୍ୟାରେ ଇଷ୍ଟାମେ ତେଓନେ ଉଠାଇ ଦୀଧାଂ.

୧୨ ପଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଥଭତୋ ହତୋ ତ୍ୟାରେ ଇଷ୍ଟାମ ଭରନିଦ୍ରାଭାଂ ପଦ୍ଧ୍ୟୋ ଅନେ ତେନା ପର ବ୍ୟଂକର ଅଂଧକାର ଆଵି ପଦ୍ଧ୍ୟୋ. ୧୩ ପଛି ଈଶ୍ଵରେ ଇଷ୍ଟାମନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ତୁ ନିଶ୍ଚେ ଜାଣି ଲେ କେ, ତାରା ଵଂଶଜୋ ବିଦେଶଭାଂ ଭଟକଶେ, ଗୁଲାମ ବନଶେ ଅନେ ତେଓ ପର ଯାରସୋ ଵର୍ଷ ସୁଧି ଜୁଲମ ଗୁଜାରିବାମାଂ ଆଵଶେ.

୧୪ ତେଓ ଜେ ଲୋକୋନୀ କେବା କରଶେ, ତେ ଲୋକୋନୋ ନ୍ୟାଥ ହୁ କରୀଶ ଅନେ ତ୍ୟାର ପଛି ତେଓ ଧଣୀ ସଂପତ୍ତି ଲଈନେ ତ୍ୟାଂଥି ମୁକତ ଥଈନେ ବହାର ଆଵଶେ. ୧୫ ପଣ ତୁ ପୋତାନା ପୂର୍ବଜୋନୀ ପାକ୍ଷେ ଶାଂତିଅେ ଜଶେ ଅନେ ତୁ ଧଣୀ ବୃକ୍ଷ ଉଭରେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଭଶେ ଅନେ ଦଫନାଵାଶେ. ୧୬ ତାରା ଵଂଶଜୋ ତ୍ୟାଂଥି ଚୋଥି ପେଟିଭାଂ ଅଣୀ ପାଇବା ଆଵଶେ, କେମ କେ ଅତ୍ୟାରେ ଅଣୀ ରହେଲା ଅଭୋଦୀଓନା ପାପନୋ ଧରୋ ତ୍ୟାରେ ଭରାଇଁ ଜଶେ ଅଥବା ତେଓ ଶିକ୍ଷାନେ ପାତ୍ର ଥଶେ.”

୧୭ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଥଭତାଂ ଅଂଧାରୁ ଥଥୁଣୁ, ତ୍ୟାରେ ଜୁଆଁ, ଏକ ସାହଗତି ସଗରୀ ତଥା ଭଣତି ଭଶାଲ ଏୟ ଟୁକାଙ୍କାଂଥାନୀ ବର୍ଯ୍ୟେଥି ପସାର ଥଈ. ୧୮ ତେ ଜ ଦିଵସେ ଈଶ୍ଵରେ ଇଷ୍ଟାମ ସାଥେ କରାର କରିନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ମିସରନୀ ନଦୀଥି ତେ ମୋଟି ନଦୀ ଫାତ ସୁଧି ଆ ଦେଶ ମେ ତାରା ଵଂଶଜୋନେ ଆପ୍ତ୍ୟୋ ଛେ- ୧୯ କେନୀଓନୋ, କନିଙ୍ଗିଓନୋ, କାଦମ୍ଭୋନୀଓନୋ; ୨୦ ହିଂତୀଓନୋ, ପରିଙ୍ଗିଓନୋ, ରଫାଈଓନୋ; ୨୧ ଅଭୋଦୀଓନୋ, କନାନୀଓନୋ, ଗିର୍ଗାଶିଓନୋ ତଥା ଯଜୁସୀଓନୋ ଦେଶ ତେଓନେ ଆପ୍ତ୍ୟୋ ଛେ.”

## ୧୬

୧ ହବେ ଇଷ୍ଟାମନୀ ପଟନୀ ସାରାଯନେ ଭାଗକୋ ଥତାଂ ନ ହତାଂ. ତେନି ଏକ ଭିଜରୀ ଦାସୀ ହତି. ତେନୁ ନାମ ହାଗାର ହତୁ. ୨ ତେଥି ସାରାଯେ ଇଷ୍ଟାମନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ଜୋ, ଈଶ୍ଵରେ ମନେ ଭାଗକୋ ଥବା ଦୀଧାଂ ନଥି. ମାଟେ ତୁ ମାରୀ ଦାସୀ ଦାସୀ ଥାଏ ସ୍କୁଦ୍ଧ ଜ, କଦାପି ତେନାଥି ହୁ ଭାଗକ ପ୍ରାପତ କରୁଣ୍ଠାରୁ.” ଇଷ୍ଟାମେ ସାରାଯନୁ କଟ୍ଟୁଣୁ ମାନ୍ୟୁ. ୩ ଇଷ୍ଟାମ କନାନ ଦେଶଭାଂ ଦ୍ସ ଵର୍ଷ ରଥ୍ୟୋ ପଛି ତେନି ପଟନୀ ସାରାଯେ ତେନି ଭିଜରୀ ଦାସୀ ହାଗାରନେ ତେନା ପତି ଇଷ୍ଟାମନେ ପଟନୀ ତରିକେ ଆପି. ୪ ଇଷ୍ଟାମନା ହାଗାର ସାଥେନା ସଂବନ୍ଧଥି ତେ ଗର୍ଭଵତି ଥଈ. ଜ୍ୟାରେ ତେଣେ ଜାଣୁଣୁ କେ ହୁ ଗର୍ଭଵତି ଥଈ ଛୁ ତ୍ୟାରେ ତେଣେ ଶେଷାଣୀନୋ ତିରକାର କର୍ଯ୍ୟୋ.

୫ ପଛି ସାରାଯେ ଇଷ୍ଟାମନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ମାରୀ ସାଥେ ଆ ଖୋଟୁ ଥଥୁଣୁ ଛେ. ମେ ମାରୀ ଦାସୀ ତନେ ଆପି ଅନେ ଜ୍ୟାରେ ଖାତରୀ ଥଈ କେ ତେ ଗର୍ଭଵତି ଥଈ ଛେ ତ୍ୟାରେ ତେନି କ୍ରିଷ୍ଣଭାଂ ହୁ ତୁର୍ଣ୍ଣ ଥଈ ଛୁ. ମାରୀ ଅନେ ତାରୀ ବର୍ଯ୍ୟେ ଈଶ୍ଵର ନ୍ୟାଥ କରୋ.” ୬ ପଣ ଇଷ୍ଟାମେ ସାରାଯନେ କଟ୍ଟୁଣୁ, “ତାରୀ

દાસી તારા અધિકારમાં છે, જે તને સારું લાગે તે તેને કર.” તેથી સારાયે તેની સાથે કહોર વર્તાવ કર્યો. એટલે તેની પાસેથી હાગાર ભાગી ગઈ.

**૭** અરણ્યમાં શૂરના માર્ગ પાણીનો જે ઝરો હતો તેની પાસે ઈશ્વરના દૂતે તેને જોઈ. **૮** દૂતે તેને કહ્યું, “સારાયની દાસી હાગાર, તું કથાંથી આવી અને કથાં જઈ રહી છે?” અને તેણે કહ્યું, “મારી શેઠાણી સારાયની પાસેથી હું નાસી જઈ રહી છું.”

**૯** ઈશ્વરના દૂતે તેને કહ્યું, “તું તારી શેઠાણી પાસે પાછી જા. અને તેની આધીનતામાં રહે.” **૧૦** વળી ઈશ્વરના દૂતે તેને કહ્યું, “હું તારો વંશ ઘણો વધારીશ. તારા વંશમાં અસંખ્ય સંતાનો થશે.”

**૧૧** દૂતે તેને એ પણ કહ્યું, “તું ગર્ભવતી છે. તું દીકરાને જન્મ આપશે. તેને તું ઈશ્વાએલ નામ આપજે. કેમ કે ઈશ્વરે તારું દુઃખ સાંભળ્યું છે. **૧૨** તે માણસો ભધ્યે જંગલના ગર્દભ જેવો થશે. તેનો હાથ દરેકની વિઝલ તથા દરેકનો હાથ તેની વિઝલ થશે અને તે પોતાના સર્વ ભાઈઓની સાથે દુઃખનાવટથી રહેશે.”

**૧૩** પણી તેણે ઈશ્વર; જેઓ તેની સાથે વાત કરતા હતા તેમનું નામ “એલ-રોઈ” પાડ્યું, કેમ કે તેણે કહ્યું, “ઈશ્વરે મારા પર દ્રષ્ટિ કરી છે શું?” **૧૪** તે માટે તે ઝરાનું નામ બેર-લાહાય-રોઈ રાખવામાં આવ્યું; તે કાદેશ તથા બેરેદની વચ્ચે આવેલો છે.

**૧૫** હાગારે ઇષ્ટ્રામના દીકરાને જન્મ આપ્યો અને ઇષ્ટ્રામે હાગારથી જન્મેલા તેના દીકરાનું નામ ઈશ્વાએલ પાડ્યું. **૧૬** જથારે હાગારે ઈશ્વાએલને જન્મ આપ્યો ત્યારે ઇષ્ટ્રામ જથાસી વર્ષનો હતો.

## ૧૭

**૧** ઇષ્ટ્રામ નવાણું વર્ષનો થથો ત્યારે ઈશ્વરે તેને દર્શન આપીને કહ્યું, “હું સર્વસમર્થ ઈશ્વર છું, તું મારી આગળ ચાલ અને દોષરહિત થા. **૨** પણી હું મારો કરાર મારી તથા તારી વચ્ચે કરીશ અને તારા વંશને ઘણો જ વધારીશ.

**૩** ઇષ્ટ્રામ ભૂમિ સુધી નીચો નમ્યો. ઈશ્વરે તેની સાથે વાત કરતાં કહ્યું, **૪** “જો, તારી સાથે મારો આ કરાર છે. તું ઘણી દેશજાતિઓનો પિતા થશે. **૫** હવે તારું નામ ઇષ્ટ્રામ નહિ રહે, પણ તારું નામ ઇષ્ટ્રાલિમ થશે - કેમ કે ઘણી દેશજાતિઓના પિતા તરીકે મેં તારી પસંદગી કરી છે. **૬** હું તને અતિશય સફળ કરીશ અને તારા વંશમાં ઘણી પ્રજા અને દેશજાતીઓ ઉત્પજ્ઞ થશે. તેમાંથી રાજાઓ પણ થશે.

**૭** તારો તથા તારા પણીના તારા વંશજોનો ઈશ્વર થવા સારું, હું મારો કરાર સનાતન કરાર તરીકે મારી તથા તારી વચ્ચે અને પેઢી દર પેઢી તારાં વંશજોની વચ્ચે કરીશા. **૮** જે દેશમાં તું રહે છે, તે આખો કનાન દેશ, હું તને અને તારા પણીના તારા વંશજોને કાથમી વતન તરીકે આપીશ. અને હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ.”

**૯** ઈશ્વરે તેને કહ્યું, “તારે તથા તારા પણીના તારા વંશજોએ પેઢી દરપેઢી મારા એ કરારનું પાલન કરવાનું રહેશે. **૧૦** મારી તથા તારી વચ્ચે અને તારા પણી તારા વંશજો વચ્ચે, મારો જે કરાર તમારે પાણવો, તે એ જ કે તમારામાંના દરેક પુરુષે પોતાની સુજ્ઞત કરવી. **૧૧** તમારે તમારી ચામડીની સુજ્ઞત કરાવવી અને એ મારી અને તમારી વચ્ચેના કરારની નિશાની થશે.

**૧૨** તમારામાંના દરેક છોકરાંની તેના જન્મ પણી આઠમે દિવસે સુજ્ઞત કરવી. એટલે તમારી સમગ્ર પેઢીમાંથી, જે દરેક નર બાળક તમારા ઘરમાં જન્મયો હોય તેની અને વિદેશી પાસેથી નાણાં આપી વેચાતો લીધો હોય પણી ભલે તે તમારા વંશનો ન હોય, તેની પણ સુજ્ઞત કરવી. **૧૩** જે તારા ઘરમાં જન્મેલો હોય અને જે તારા પૈસાથી વેચાતો લીધેલો હોય તેની સુજ્ઞત જરૂર કરવી. આમ તો મારો કરાર તમારા શરીરમાં

ଜନାତନ କରାର ତରୀକେ ରହେଶେ। ୧୪ ଦରେକ ପୁରୁଷ ଜେନା ଶରୀରମାଂ ସୁଜ୍ଞତ କରିବାମାଂ ଆବି ନହି ହୋଥ ତେନେ ପୋତାନା ଲୋକୋଭାଙ୍ଗୀ ଅଲଗ କରାଶେ. ତେଣେ ଭାରୋ କରାର ତୋଷ୍ୟୋ ଛେ.”

୧୫ ଈଶ୍ଵରେ ଇଷ୍ଟାହିମନେ କହ୍ୟୁ, “ତାରୀ ପଟନୀ ସାରାଥ୍ୟନେ ହବେ ପଣୀ ସାରାଥ୍ୟ ନ କହେ. ତେନା ବଦଳେ, ତେନୁଁ ନାମ ସାରା ଥଶେ। ୧୬ ହୁଁ ତେନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପିଶ ଅନେ ହୁଁ ତେନା ବାରା ତନେ ଦୀକରୋ ଆପିଶ. ହୁଁ ତେନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପିଶ ଅନେ ତେ ଦେଶଭାତିଆଁନୀ ଭାତା ଥଶେ. ତେନାଂ ସଂତାନୋଭାଙ୍ଗୀ ଦେଶଭାତିଆଁନା ରାଜାଓ ଥଶେ.”

୧୭ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମ ଜମୀନ ସୁଧି ନଭି ପଣୀନେ ହସ୍ତ୍ୟୋ ଅନେ ପୋତାନା ମନଭାଙ୍ଗ ବୋଲ୍ୟୋ, “ଜେ ସୋ ଵର୍ଷନୋ ଛେ ତେନେ ଶୁଁ ଦୀକରୋ ଥାଥ୍ ଖରୋ? ନେବୁଁ ଵର୍ଷନୀ ସାରାନେ ଶୁଁ ଦୀକରୋ ଜନ୍ମେ ଖରୋ?” ୧୮ ଇଷ୍ଟାହିମେ ଈଶ୍ଵରନେ କହ୍ୟୁ କେ, “ପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ମାଅେଲ ତଭାରୀ ସଂଭୁଖ ଜୀବତୋ ରହେ ଏ ଜ ଅଭାରେ ଭାଟେ ଭଜ୍ଞ ଛେ!”

୧୯ ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ, “ନା, ପଣ ତାରୀ ପଟନୀ ସାରା ତାରା ଭାଟେ ଏକ ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପଶେ ଅନେ ତୁଁ ତେନୁଁ ନାମ ଇଚ୍ଛାକ ପାଇଶେ. ତେନୀ ଜାଥେ ତେନା ପଣୀନା ତେନା ବଂଶଜୋନେ ଭାଟେ ହୁଁ ଭାରୋ କରାର ସଦାନା କରାର ତରୀକେ ସ୍ଥାପିଶ. ୨୦ ଇଶ୍ମାଅେଲ ଭାଟେ, ମେଂ ତାରଙ୍କ ଜାଂଭାର୍ଯୁଁ ଛେ. ଜୋ, ମେଂ ତେନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପଥୋ ଛେ, ହୁଁ ତେନେ ସଫଣ କରିଶ ଅନେ ତେନେ ଅତି ଘଣ୍ଟୋ ବଧାରୀଶ. ତେ ଭାର କୁଣ୍ଡଳୋନା ଆଗେବାନୋନୋ ପିତା ଥଶେ ଅନେ ହୁଁ ତେନାଂ ସଂତାନୋନୀ ଏକ ଭୋଟୀ କୋମ ଜନାବୀଶ. ୨୧ ପଣୀ ଇଚ୍ଛାକ କେ ଜେନେ ଆଵତା ଵର୍ଷ ନିଯୁକ୍ତ କରେଲା ଜମୟ କରିବା କରାର ସମୟ ତାରେ ସାର ଜନ୍ମ ଆପଶେ, ତ୍ୟାରେ ହୁଁ ତେନୀ ଜାଥେ ଭାରୋ କରାର ସ୍ଥାପିଶ.”

୨୨ ଈଶ୍ଵରେ ଇଷ୍ଟାହିମନୀ ଜାଥେ ଵାତ କରିବାନୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ଈଶ୍ଵର ତେନୀ ପାରେଥି ଗଥା. ୨୩ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମେ ପୋତାନା ଦୀକରା ଇଶ୍ମାଅେଲନେ, ପୋତାନା ଧରମା ଜେ ସର୍ବ ଜନ୍ମେଲାଂ ତେଅନେ ତଥା ପୋତାନେ ପୈସେ ଜେ ସର୍ବ ବେଥାତା ଲିଧେଲା, ଏବା ଇଷ୍ଟାହିମନା କୁଟୁଂବୋଭାଙ୍ଗନା ଦରେକ ପୁରୁଷନେ ଲଈନେ, ଜେମ ତେନେ ଈଶ୍ଵରେ କହ୍ୟୁ ହତୁଁ ତେମ, ତେ ଜ ଦିଵସେ ତେଅନୀ ସୁଜ୍ଞତ କରି.

୨୪ ଜ୍ୟାରେ ଇଷ୍ଟାହିମନୀ ସୁଜ୍ଞତ କରିବାମାଂ ଆବି ତ୍ୟାରେ ତେ ନଵସୋ ନଵାଣ୍ୟ ଵର୍ଷନୋ ହତୋ. ୨୫ ଅନେ ତେନା ଦୀକରା ଇଶ୍ମାଅେଲନୀ ସୁଜ୍ଞତ କରିବାମାଂ ଆବି ତ୍ୟାରେ ତେ ତେର ଵର୍ଷନୋ ହତୋ. ୨୬ ଇଷ୍ଟାହିମନୀ ତଥା ତେନା ଦୀକରା ଇଶ୍ମାଅେଲନୀ ସୁଜ୍ଞତ ଏକ ଜ ଦିଵସେ ଥଈଁ. ୨୭ ତେନା ଧରନା ସର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜେଅ ତେନା ଧରମା ଜନ୍ମୟା ହତା ତଥା ବିଦେଶୀଓ ପାରେଥି ପୈସେ ବେଥାତା ଲିଧେଲା ହତା ତେଅନୀ ସୁଜ୍ଞତ ତେନୀ ଜାଥେ ଥଈଁ.

## ୧୮

୧ ବପୋରନା ଜମୟ ଜ୍ୟାରେ ଇଷ୍ଟାହିମ ତମ୍ଭୁନା ଭାରଣାଭାଙ୍ଗ ବେଠେ ହତୋ, ତ୍ୟାରେ ଈଶ୍ଵରେ ଭାଭରେନାଂ ଏଲୋନ ଵୃକ୍ଷନୀ ପାରେ ତେନେ ଦର୍ଶନ ଆପଥ୍ୟୁଁ. ୨ ତେଣେ ଆଂଖୋ ଉଠିଥି କରିନେ ଜୋଥ୍ୟୁଁ, ତୋ ତ୍ରଣ ପୁରୁଷଙ୍କ ତେନୀ ନଶ୍ଶକ ଉଭା ହତା. ଜ୍ୟାରେ ତେଣେ ତେଅନେ ଜୋଥା, ତ୍ୟାରେ ତେ ତେଅନେ ଭଣବାନେ ତମ୍ଭୁନା ଭାରଣାଭାଙ୍ଗୀ ଦୋଷ୍ୟୋ ଅନେ ଜମୀନ ସୁଧି ନଭିନେ ତେଅନେ ପ୍ରଣାମ କର୍ଯ୍ୟା.

୩ ତେଣେ କହ୍ୟୁ, “ହେ ଭାରା ପ୍ରଭୁ, ଜୋ ହବେ ହୁଁ ତଭାରୀ କ୍ରିଷ୍ଟିଭାଙ୍ଗ କୁପା ପାଭ୍ୟୋ ହୋଇ, ତୋ ତମେ ତଭାରା ଦାସ ପାରେଥି ଜତା ରହେଶେ ନହି. ୪ ହୁଁ ଥୋକୁ ପାଣି ଲାବୁଁ ଛୁଁ ତେଥି ତମେ ତଭାରା ପଗ ଧୁଅ ଅନେ ଆ ଵୃକ୍ଷ ନିଯେ ତମେ ଆରାଭ କରୋ. ୫ ହବେ ଭନେ ଥୋକୁ ଭୋଜନ ଲାବବା ଦୋ, କେ ଜେଥି ତମେ କ୍ଷୁର୍ତ୍ତି ପାମୋ. ତ୍ୟାର ପଣୀ ତମେ ଆଗଣ ଜଜୋ, ଜାରଙ୍କ ତୋ ହୁଁ ତଭାରେ ଭାଟେ ଚୋଟଲି ଲାବୁଁ.” ଅନେ ତେଅଥେ କହ୍ୟୁ, “ତୁଁ କହେ ଛେ ତେ ପ୍ରଭାଣେ କର.”

୬ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମ ଉତ୍ତାଵଙ୍ଗ ସାରାନୀ ପାରେ ତମ୍ଭୁଭାଙ୍ଗ ଗଥ୍ୟୋ ଅନେ କହ୍ୟୁ, “ଜଲ୍ଦି କର. ତ୍ରଣ ଭାପ ମେଂଦୋ ଭକ୍ଷଣ ଅନେ ଚୋଟଲି ତୈଥାର କର.” ୭ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମ ଦୋକିନେ ଜ୍ୟାଂ ତେନା ଜନବର ହତାଂ ତ୍ୟାଂ ଗଥ୍ୟୋ ଅନେ ଏକ ପୁଷ୍ଟ ତଥା କୁମ୍ଭପୁଁ ଵାଇରକୁ ଲାବିନେ ନୋକରନେ ଆପଥ୍ୟୁଁ, ଜେ ତେନେ ଉତ୍ତାଵଙ୍ଗ ତୈଥାର କରିବା ଲାଗ୍ଯୋ. ୮ ତେଣେ ଭାଖଣ, ଦୂଧ ତଥା ଭୋଜନ ଭାଟେ ଜେ ଚୋଟଲି ତଥା

વાણરકું તૈથાર કર્યું હતું તે લઈને તેઓની આગળ પીરસ્થાં. તેઓ જમતા હતા તે દરમિયાન તે તેઓની પાસે વૃક્ષ નીચે ઉભો રહ્યો.

**૯** તેઓએ તેને કટ્યું, “તારી પતની સારા કયાં છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “ત્યાં, તંબુમાં છે.” **૧૦** પ્રભુએ તેને કટ્યું, “હું યોક્કસ વસ્તંમાં તારી પાસે પાછો આવીશ અને જો, તારી પતની સારાને દીકરો થશે.” તેની પાછળ જે તંબુનું ખારણું હતું, ત્યાંથી સારાએ તે વાત સાંભળી.

**૧૧** હવે ઇષ્ટાહિમ તથા સારા વૃદ્ધ હતાં અને તેઓને ઘણાં વર્ષ થથાં હતાં. જે ઉભરમાં સ્ત્રીઓ બાળકોને જન્મ આપે છે, તે ઉભર, સારા વટાવી થૂકી હતી. **૧૨** તેથી સારા મનોમન હસી પડી. તેણે ખુદને કટ્યું, “હું વૃદ્ધ થઈ ગઈ છું અને મારો પતિ પણ વૃદ્ધ છે, તો પછી કેવી રીતે પુત્ર જન્મે અને હર્ષ થાય?”

**૧૩** ઈશ્વરે ઇષ્ટાહિમને કટ્યું, “શા માટે સારા એમ કહેતાં હસી કે, 'શું હું ખરેખર મારી વૃજાવસ્થામાં બાળકને જન્મ આપી શકીશ?' **૧૪** ઈશ્વરને શું કંઈ અશક્ય છે? મેં નિયુક્ત કરેલા સમયે, વસ્તંમાં, હું તારી પાસે પાછો આવીશ. આવતા વર્ષના આ સમયે સારાને દીકરો થશે.” **૧૫** પછી સારાએ તે બાબતનો ઇનકાર કરીને કટ્યું, “હું તો હસી નથી,” કેમ કે તે ગભરાઈ હતી. તેમણે જવાબ આપ્યો, “ના, તું નિશ્ચે હસી છે.”

**૧૬** પછી તે પુરુષો ત્યાંથી જવાને ઊંધા અને સદોમ તરફ જોયું. ઇષ્ટાહિમ તેઓને તેઓના રસ્તા સુધી વળાવવા તેઓની સાથે ગયો. **૧૭** પણ ઈશ્વરે કટ્યું, “જે હું કરવાનો છું તે શું હું ઇષ્ટાહિમથી સંતાઙું? **૧૮** કેમ કે ઇષ્ટાહિમથી નિશ્ચે એક મોટી તથા સમર્થ દેશળતિ થશે અને તેના વંશમાં પૂઢ્યીના સર્વ લોકો આશીર્વાદિત થશે. **૧૯** મેં તેને પસંદ કર્યો છે તેથી તે તેના દીકરાઓને તથા તેના પછી થનાર તેના પરિવારને એવું સૂચન કરશે કે, તેઓ ન્યાયી થવા તથા ન્યાય કરવાને મારો માર્ગ અપનાવે, તે માટે કે ઇષ્ટાહિમ સંબંધી મેં જે કટ્યું છે, તે તેઓ પાણો.”

**૨૦** પછી ઈશ્વરે કટ્યું, “કેમ કે સદોમ તથા ગમોચાની ફરિયાદો ઘણી છે અને ત્યાં લોકોના પાપ ઘણાં ગંભીર છે, **૨૧** માટે હું હવે, ત્યાં નીચે ઉિતશીશ અને જોઈશ કે જે ફરિયાદ મારા સુધી પહોંચી છે તે પ્રમાણે તેઓ બ્રાષ્ટ થયા છે કે નહિ. જો એવું નહિ હોય તો મને માત્રમ પડશો.

**૨૨** તેથી તે પુરુષો ત્યાંથી વળીને સદોમ તરફ ગયા, પણ ઇષ્ટાહિમ ઈશ્વરની સમક્ષ ઉભો રહ્યો. **૨૩** પછી ઇષ્ટાહિમે પાસે આવીને કટ્યું, “શું તમે દુષ્ટોની સાથે ન્યાયીઓનો પણ નાશ કરશો?

**૨૪** કદાય તે નગરમાં પચાસ ન્યાયી લોકો હોય, તો શું તમે તેનો નાશ કરશો અને ત્યાં એ પચાસ ન્યાયી છે તેને લીધે તેને નહિ બચાવો? **૨૫** એવું કરવાનું તમે ટાળો. એટલે બ્રાષ્ટ લોકોની સાથે ન્યાયીઓને મારી નાખવા. અને દુષ્ટો જેવો જ વ્યવહાર ન્યાયીઓની સાથે થાય એવું તો તમે નહિ જ કરો! આખી પૂઢ્યીના ન્યાયાધીશ શું ન્યાય નહિ કરશે?” **૨૬** ઈશ્વરે કટ્યું, “જો સદોમ નગરમાં મને પચાસ ન્યાયી મળશે, તો તેઓને સારુ હું નગરને બચાવીશ.”

**૨૭** ઇષ્ટાહિમે ઉત્તર આપ્યો અને કટ્યું, “મેં શું કર્યું છે? હું ધૂળ તથા રાખ હોવા છતાં મેં પ્રભુ ઈશ્વરની આગળ બોલવાની હિંમત કરી છે! **૨૮** જો ત્યાં પચાસ ન્યાયીમાં પાંચ ઓછા હોય તો પાંચ ઓછા હોવાના લીધે શું તમે તે નગરનો નાશ કરશો?” અને તેમણે કટ્યું, “જો મને ત્યાં પિસ્તાયીસ ન્યાયી મળશે, તો પણ હું તેનો નાશ નહિ કરું.”

<sup>୨୯</sup> ତେଣେ ଫରୀ ତେମନୀ ସାଥେ ଵାତ କରୀ ଅନେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “କଦାଚ ତ୍ୟାଂ ଯାହିସ ନ୍ୟାୟୀ ଭଣୋ ତୋ?” ତେମଣେ ଉତ୍ତର ଆପ୍ତ୍ୟୋ, “ଯାହିସନେ ଲିଧେ ପଣ ହୁଁ ଏମ ନହିଁ କଳି.” <sup>୩୦</sup> ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “କୃପା କରିନେ ପ୍ରଭୁ, ଗୁରୁଙ୍କେ ନା ଥାଆଁ ତୋ ହୁଁ ବୋଲୁଣ୍ଡ. କଦାଚ ତ୍ୟାଂ ଶ୍ରୀସ ନ୍ୟାୟୀ ଭଣୋ ତୋ ପଣ ହୁଁ ନଗରନେ ଏବୁଣ୍ଡ କରିଶ ନହିଁ.” <sup>୩୧</sup> ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ମେ ପ୍ରଭୁ ଆଗଣ ବୋଲିବାନୀ ହିମତ କରି ଛେ! କଦାଚ ତ୍ୟାଂ ବୀସ ଭଣୋ ତୋ.” ତେମଣେ ଉତ୍ତର ଆପ୍ତ୍ୟୋ, “ବୀସ ନ୍ୟାୟୀଙେ ଲିଧେ ପଣ ହୁଁ ତେନୋ ନାଶ ନହିଁ କଳି.”

<sup>୩୨</sup> ଅଂତେ ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ପ୍ରଭୁ, କୃପା କରିନେ ଗୁରୁଙ୍କେ ନ ଥାଆଁ ତୋ ଆ ଛେଲ୍ଲି ବାର ହୁଁ ବୋଲୁଣ୍ଡ. କଦାଚ ତ୍ୟାଂ ଦ୍ୱାସ ନ୍ୟାୟୀ ଭାଣସାଙ୍କେ ଭଣୋ ତୋ?” ତେମଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଦ୍ୱାସନେ ଲିଧେ ପଣ ହୁଁ ତେନୋ ନାଶ ନହିଁ କଳି.” <sup>୩୩</sup> ଈଷ୍ଟାହିମ ସାଥେ ଵାତ ପୂରୀ କରୀ ଥିଲ୍. ତେ କାହିଁ ଜ ଈଷ୍ଟର ତେମନା ଭାର୍ଗ ଯାତ୍ରା ଗଥା ଅନେ ଈଷ୍ଟାହିମ ତେନା ଧରେ ପାଛୋ ଗଥା.

## ୧୯

<sup>୧</sup> ସଦୋଭମାଂ ସାଂଜେ ବେ ଦୂତ ଆତ୍ୟା. ତ୍ୟାରେ ଲୋତ ଜଦୋଭନା ପ୍ରବେଶକାରେ ବେଠୋ ହତୋ. ଲୋତ ତେଅନେ ଜୋଈନେ ଭଣିବା ଉଦ୍‌ଦ୍ୟୋ ଅନେ ଜ୍ଞାନିଂଗ ପ୍ରଣାମ କର୍ଯ୍ୟ. <sup>୨</sup> ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଭାରା ପ୍ରଭୁ, କୃପା କରୋ, ହୁଁ ତମନେ ବିନନ୍ତି କଳି ଛୁ କେ ତମାରା ଦାସନେ ଧରେ ଆବୋ, ରାତିବାସୋ କରୋ ଅନେ ଭାରା ଭଣେଭାନ ଥାଆଁ. ପଣି ବହେଲା ଉଦ୍ଦିନେ ତମାରା ଭାର୍ଗ ଜଜୋ.” ଅନେ ତେଅରେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ନା, ଅମେ ତୋ ଆଖି ରାତ ନଗରନା ଥୋକମାଂ ବିତାବିଶୁ.” <sup>୩</sup> ପଣ ତେଣେ ତେଅନେ ଧଣୀ ଆଗ୍ରହ କର୍ଯ୍ୟ ତେଥି ତେଅ ତେନୀ କାହିଁ ଗଥା ଅନେ ତେନା ଧରମାଂ ପ୍ରବେଶ କର୍ଯ୍ୟ. ତେଣେ ବୋଜନ ଅନେ ଐଖ୍ୟମିରୀ ଚୋଟଲି ତୈଥାର କରି ଅନେ ତେଅ ଜମ୍ଯା.

<sup>୪</sup> ପରେତୁ ତେଅନା ଭୂର୍ବ ଗଥା ଅଗାଇ ନଗରନା ଭାଣସାଙ୍କେ, ଏଟଲେ ଜଦୋଭ ନଗରନା ଦରେକ ଭାଗଥି ଧରୀ ଆବେଲା ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଅନେ ଜୁବାନୋ ଲୋକୋରେ ଧରନେ ଧେରି ଲିଧୁଣ୍ଡ. <sup>୫</sup> ତେଅରେ ଲୋତନେ ବୋଲାତ୍ୟୋ ଅନେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଜେ ଭାଣସାଙ୍କେ ଆଜ ରାତ୍ରେ ତାରୀ ପାସେ ଆତ୍ୟା ତେଅ କଥାଂ ଛେ? ତେଅନେ ଅଭାରୀ ପାସେ ବହାର ଲାବ, କେ ଅମେ ତେଅ ପର ବଣାଟକାର କରିଅଛେ.”

<sup>୬</sup> ତେଥି ଲୋତ ବାରଣା ବହାର ତେଅନୀ ପାସେ ଗଥା ଅନେ ପଣି ତେଣେ ପୋତେ ତେ ବାରଣ୍ଡ ବଂଧ କରି ଦିଧୁଣ୍ଡ. <sup>୭</sup> ତେଣେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଭାରା ଭାର୍ତ୍ତାଙ୍କୋ, ହୁଁ ତମନେ ବିନନ୍ତି କଳି ଛୁ କେ ତମେ ଏବୁଣ୍ଡ ଖରାବ କାମ କରଶୋ ନହିଁ. <sup>୮</sup> ଭାରୀ ବେ ଦୀକରିଅଛେ ଛେ. ତେଅନୋନୋ କୋଈ ପୁରୁଷ କାହିଁ ଧରମାଂ ଥିଲେ ନଥି. ହୁଁ ବିନନ୍ତି କଳି ଛୁ କେ ଭନେ ତେଅନେ ତମାରୀ ପାସେ ବହାର ଲାବବା ଦୋ ଅନେ ତମାରୀ ଦ୍ରଷ୍ଟିମାଂ ଜେ ତମନେ କାହିଁ ଲାଗେ, ତେ ତେଅନେ କରୋ, ପଣ ଜେ ଭାଣସାଙ୍କେ ଭାରା ଧରେ ଭଣେଭାନ ତରିକେ ଆତ୍ୟା ଛେ ତେଅନେ କରି ନ କରୋ.”

<sup>୯</sup> ତେଅରେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ପାଛୋ ହତୋ!” ତେଅରେ ଏ ପଣ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଆ ଅଛି ବିଦେଶିନୀ ଜେମ ରହେବାନେ ଆତ୍ୟୋ ହତୋ ଅନେ ହବେ ତେ ଆପଣୋ ନ୍ୟାୟାଧିଶ ଥିଲା ବେଠୋ ଛେ! ହବେ ତେଅନା କରତା ଅମେ ତାରୀ କାହିଁ ଧରମାଂ ଥିଲା. ତେଅରେ ଲୋତନେ, ଧକ୍କାଧକ୍କି କରି ଅନେ ଦରଵାଜୋ ତୋଠି ନାଖିଲା ଭାର୍ତ୍ତା ନଶୁକ ଆତ୍ୟାଂ.

<sup>୧୦</sup> ପଣ ଅଂଦର ରହେଲା ପୁରୁଷୋରେ ପୋତାନା ହାଥ ଲଂବାଵିନେ ତେଅନୀ ପାକେଥି ଲୋତନେ ଧରମାଂ ଖେଳି ଲିଧୋ ଅନେ ବାରଣ୍ଡ ବଂଧ କରି ଦିଧୁଣ୍ଡ. <sup>୧୧</sup> ଅନେ ଧରନା ବାରଣା ପାସେ ଜେ ହତା, ତେ ସର୍ବନେ ଅଂଧ ବନାବି ଦିଧା. ତେଅ ଧରନୁଣ୍ଡ ବାରଣ୍ଡ ଶୋଧିତାଂ ଶୋଧିତାଂ ଥାକୀ ଗଥା.

<sup>୧୨</sup> ପଣି ତେଅରେ ଲୋତନେ କଟ୍ଟୁଣ୍ଡ, “ଅଛି ତାରୀ ପାସେ ଭିଜ କୋଈ ଛେ? ତାରୋ ଜଭାଈ, ତାରା ଦୀକରାଙ୍କୋ, ତାରୀ ଦୀକରିଅଛେ ତଥା ନଗରମାଂ ଜେ ସର୍ବ ତାରୀ ହୋଇ ତେଅନେ, ଅଛି ଥି ବହାର ମୋକଳି ହେ. <sup>୧୩</sup> ଅମେ ଆ ଜୁଯାନୋ ନାଶ କରିବାନା ଛିଅେ, କାରଣ କେ ଆ ଲୋକନାଂ ଖରାବ କୃତ୍ୟୋ ତେଅନୀ ବିରଜ ଈଷ୍ଟରନୀ ଆଗଣ ପୁଷ୍ଟଣ ପ୍ରଭାଣମାଂ ଥିଲାଂ ଛେ. ତେଥି ତେଅନେ ନାଶ କରିବାନେ ଈଷ୍ଟରେ ଅଭନେ ମୋକଟ୍ୟା ଛେ.”

**୧୪** ଲୋତ ବହାର ଆବ୍ୟୋ, ଏଟିଲେ ତେଣି ଦୀକରୀଓ ସାଥେ ଲଗନ କରିବାନୁଁ ବଥନ ଆପନାରା ତେନା ଜମାଈଅନେ କର୍ଯ୍ୟ, “ଜଳ୍ଦି, ଆ ଜୁଯାଥି ବହାର ଜତା ଚବ୍ବୋ, କେମ କେ ଈଶ୍ଵର ଆ ନଗରନୋ ନାଶ କରିବାନା ଛେ.” ପଣ ତେନା ଜମାଈଅନେ ଏମ ଲାଗ୍ୟୁଁ କେ ତେ ଭଜକ କରେ ଛେ. **୧୫** ବହେଲି ସବାରେ ଦୂରିରେ ଲୋତନେ ତାକିଦ କରିନେ କର୍ଯ୍ୟ, “ଉଠ, ତାରୀ ପତ୍ନୀରେ ତଥା ତାରୀ ବେ ଦୀକରୀଓ ଜେ ଅଣ୍ଠି ଛେ ତେବୋନେ ଲଈନେ ନିକଟୀ ଜା, କେଥି ନଗରରେ ଥନାରୀ ସଜମାଂ ତୁଁ ନାଶ ନ ପାରେ.”

**୧୬** ପଣ ତେ ବିଲଂବ କରିବାରେ ହତୋ. ତେଥି ତେ ଦୂରିରେ ତେନା, ତେଣି ପତ୍ନୀରେ ଅନେ ତେଣି ବେ ଦୀକରୀଓରା ହାଥ ପକ୍ଷ୍ୟା, କେମ କେ ଈଶ୍ଵର ତେଣି ପର ଦୟାଖୁଁ ହତା. ତେବୋ ତେବନେ ବହାର ଲାବ୍ୟା ଅନେ ତେବୋନେ ନଗରନୀ ବହାର ପହିଁଥାଦ୍ୟା. **୧୭** ତେବୋ ତେବନେ ବହାର ଲାବ୍ୟା ତ୍ୟାରେ ତେ ଦୂରିରେ ଭାବିନ୍ଦା ଏକେ ଲୋତନେ କର୍ଯ୍ୟ, “ତୁଁ ପୋତାନୋ ଜୁବ ବ୍ୟାପକାରୀ ନାକ୍ଷି ଜା! ପାଇଥ ଜୋତୋ ନହିଁ ଅନେ ମେଦାନମାଂ କୌଈ ଜୁଯାରେ ରୋକାତୋ ନହିଁ. ତାରେ ନାଶ ନ ଥାଯ ମାଟେ ପର୍ବତ ପର ନାକ୍ଷି ଜାଇଁ.”

**୧୮** ଲୋତ ତେବୋନେ କର୍ଯ୍ୟ, “ଆ, ମାରା ପ୍ରଭୁ, ଏମ ନହିଁ! **୧୯** ତମାରେ ଦାସ ତମାରୀ ଦ୍ରଷ୍ଟିମାଂ କୃପା ପାର୍ଥ୍ୟୋ ଛେ ଅନେ ମାରୋ ଜୁବ ବ୍ୟାପକାରୀ ମାଟେ ତମେ ମୋଟି କୃପା ବତାବି ଛେ. ପରେତୁ ହୁଁ ପର୍ବତ ପର ପଣ ବ୍ୟାଥି ଶକତୋ ନଥି, କେମ କେ ମାରା ପର ଆଶ୍ରତ ଆଵଶେ ଅନେ ହୁଁ ଭରଣ ପାଭିଶ. **୨୦** ହବେ ଜୁଅଁ, ନାକ୍ଷି ଜ୍ଵାନେ ମାଟେ ପେଲୁଁ ନାନୁଁ ନଗର ପାସେ ଛେ. କୃପା କରୀନେ ମନେ ତ୍ୟାଂ ନାକ୍ଷି ଜ୍ଵା ଦୋ, କେ କେଥି ମାରୋ ଜୁବ ବ୍ୟାଥି ଜାଥ.

**୨୧** ତେବଣେ ତେନେ କର୍ଯ୍ୟ, “ଢିକ ଛେ, ତାରୀ ଆ ବିନଂତି ହୁଁ ମାନ୍ୟ ଚାଖୁଁ ଛୁଁ, ତେ କେ ନଗରନୋ ଉଲ୍ଲେଖ କର୍ଯ୍ୟୋ ଛେ, ତେନୋ ନାଶ ହୁଁ ନହିଁ କର. **୨୨** ଉତ୍ତାଵଣ କରି ତ୍ୟାଂ ନାକ୍ଷି ଜା, କେମ କେ ତାରା ତ୍ୟାଂ ପହିଁଥା ଭୁଧି ହୁଁ କଂଈ ଜ କରୀ ଶକତୋ ନଥି.” ତେ ମାଟେ ତେ ନଗରନୁଁ ନାମ ସୋଆର ପଦ୍ୟ୍ୟ.

**୨୩** ଲୋତ ସୋଆର ପହିଁଥା ତ୍ୟାରେ ପୃଥ୍ବୀ ପର କୁର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ୟୋ ହତୋ. **୨୪** ପଣ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ଵରେ ଆକାଶଭାବିନ୍ଦି କର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଗମନ ପର ଗମନ କରିବାରେ ଆଗ ଵରକାର୍ଯ୍ୟାଂ. **୨୫** ତେବଣେ ତେ ନଗରନୋ, କର୍ମ ନିଯାଣନୋ, ନଗରମାଂ ରହେନାରାଂ କର୍ମନୋ ତଥା ଭୂମି ପର ତିରିଲି ଵନସ୍ପତି ନାଶ କର୍ଯ୍ୟ.

**୨୬** ପଣ ଲୋତନୀ ପତ୍ନୀ ଜେ ତେଣି ପାଇଥ ହତି, ତେଣେ ପାଇଥ କରୀନେ ଜୋଥୁଁ ଅନେ ତେ ଜ କ୍ଷଣେ ତେ କ୍ଷାରନୋ ଥାଂଭଲୋ ଥର୍ଦ୍ଦ ଗର୍ଦ୍ଦ.

**୨୭** ଇଷ୍ଟାହିମ ବହେଲି ସବାରେ ଉଦ୍‌ଦୟୋ ଅନେ କେ କ୍ଷଣେ ତେ ଈଶ୍ଵରନୀ ଆଗଣ ଉଭୋ ରତ୍ୟୋ ହତୋ ତ୍ୟାଂ ତେ ଆବ୍ୟୋ. **୨୮** ତେଣେ କର୍ମନୋ ତଥା ଗମନାରୀ ତରଫ ଅନେ ଆଖା ନିଯାଣନା ପ୍ରଦେଶ ତରଫ ନଜର କରି. ତେଣେ ଜୋଥୁଁ, ତୋ ଜୁଅଁ, ଭଣ୍ଡିନା ଧୁଭାଙ୍ଗନୀ ପୈଠ ତେ ଦେଶନୋ ଧୁଭାଙ୍ଗ ଉଠେ ଫେଲାତୋ ଜତୋ ହତୋ.

**୨୯** ଆମ ଜ୍ଯାରେ ଈଶ୍ଵରେ ତେ ମେଦାନୋନା ନଗରୋନୋ ନାଶ କର୍ଯ୍ୟ, ତ୍ୟାରେ ଈଶ୍ଵରେ ଇଷ୍ଟାହିମରେ ଯାଏ କର୍ଯ୍ୟ. ଜ୍ୟାଂ ଲୋତ ରହେତୋ ହତୋ, ତେ ନଗରୋନୋ ନାଶ ତେବଣେ କର୍ଯ୍ୟ, ତ୍ୟାରେ ଏବା ନାଶଭାବିନ୍ଦି ତେବଣେ ଲୋତନେ ବହାର ଲାବିନେ ବ୍ୟାପକାରୀ ଲିଧୋ.

**୩୦** ପଣ ଲୋତ ସୋଆରମାଂଥି ନିକଟୀରେ ପୋତାନୀ ବେ ଦୀକରୀଓ ସାଥେ ପହାଡମାଂ ଜଈନେ ରତ୍ୟୋ, କେମ କେ ସୋଆରମାଂ ରହେତାଂ ତେ ଭିତୋ ହତୋ. ତେଥି ତେଣେ ପୋତାନୀ ବେ ଦୀକରୀଓ ସାଥେ ଗୁଫାମାଂ ବସିବାଟ କର୍ଯ୍ୟ.

**୩୧** ମୋଟି ଦୀକରୀରେ ନାନୀରେ କର୍ଯ୍ୟ, “ଆପଣା ପିତା ବୃଜ ଥଥା ଛେ ଅନେ ଦୁନିଥାନୀ ଶିତ ପ୍ରଭାତେ ଆପଣି ସାଥେ କର୍ମବିନ୍ଦି ବାଂଧିବାନେ ଅଣ୍ଠି ଆ ଜୁଯା ପର କୌଈ ପୁରୁଷ ନଥି. **୩୨** ଚାଲ, ଆପଣେ ଆପଣା ପିତାରେ କାକାଶବ ପୀବଙ୍ଗାବିରେ ଅନେ ଆପଣେ ତେବନୀ ସାଥେ ଜୁଈ ଜଈଏ, କେ କେଥି ଆପଣେ ଆପଣା ପିତାରେ ଵଂଶ ବଧାରିଏ.” **୩୩** ତେଥି ତେବୋରେ ତେ ରାତ୍ରେ ପୋତାନା ପିତାରେ କାକାଶବ ପୀବଙ୍ଗାବ୍ୟୋ. ପଣ ମୋଟି ଦୀକରୀ ଅଂଦର ଜଈନେ ପୋତାନା ପିତାରେ ସୋଡମାଂ ଜୁଈ ଗର୍ଦ୍ଦ; ତେ କଥାରେ ଜୁଈ ଗର୍ଦ୍ଦ ଅନେ ତେ କଥାରେ ଉଠି, ଏଣ୍ଠି ଖବର ଲୋତନେ ପଢି ନହିଁ.

<sup>૩૪</sup> બીજા દિવસે મોટી દીકરીએ નાનીને કહ્યું, “સાંભળ, ગઈ કાલે રાત્રે હું આપણા પિતાની સાથે જૂઈ ગઈ હતી. ચાલ આજે રાત્રે પણ આપણે તેમને ક્રાક્ષાસવ પીવડાવીએ અને તું પણ અંદર જઈને તેમની સોડમાં જૂઈ જા, કે જેથી આપણે આપણા પિતાનો વંશ વધારીએ.” <sup>૩૫</sup> તેઓએ તે રાત્રે પણ પિતાને ક્રાક્ષાસવ પીવડાવ્યો. પછી નાની દીકરી ઊઠીને તેની સોડમાં જૂઈ ગઈ. તે કથાદે જૂઈ ગઈ અને કથાદે ઊઠી, એની કશી ખખર લોતને પડી નહિં.

<sup>૩૬</sup> લોતની બજ્જે દીકરીઓ પોતાના પિતા દ્વારા ગર્ભવતી થઈ. <sup>૩૭</sup> મોટી દીકરીએ એક દીકરાને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ મોઆબ રાખ્યું. તે આજ સુધીના મોઆબીઓનો પૂર્વજ છે. <sup>૩૮</sup> એ જ પ્રમાણે નાનીએ પણ એક દીકરાને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ તેણે બેન-આમ્ભી રાખ્યું. તે આજ સુધીના આમ્ભોનીઓનો પૂર્વજ છે.

२०

૧ ઇષ્ટાહિમ મુસાફરી કરતા નેગેબ દેશ તરફ જઈને કાદેશ તથા શૂરની વચ્ચે રહ્યો. તેણે ગેરારભાં વિદેશી તરીકે વસ્ત્રવાટ કર્યો. ૨ ઇષ્ટાહિમે પોતાની પત્ની સારા વિષે કદ્યું, “તે મારી બહેન છે.” તેથી ગેરારના રાખ અભીમેલેખે માણસો મોકલીને સારાને બોલાવી લીધી. ૩ પણ રાત્રે સ્વપ્નમાં ઇશ્યરે અભીમેલેખને કદ્યું, “તું પોતાને ભરણ પામેલો જાણજે, કેમ કે જે સ્ત્રીને તેં પચાવી પાડી છે, તે એક પુરુષની પત્ની છે.”

૪ હવે અભીમેલેખ તેની પાસે ગયો ન હતો અને તેણે કહ્યું, “પ્રભુ, શું તમે જ્યાથી લોકોનો પણ નાશ કરશો? **૫** શું ઈષ્ટાહિમે પોતે જ મને કહ્યું ન હતું કે, ‘તે મારી બહેન છે?’ વળી તે ઝ્રીએ પોતે પણ કહ્યું હતું કે, ‘તે મારો ભાઈ’ છે! મેં મારા સાચા હૃદયથી તથા નિર્દોષ હાથથી આ કામ કર્યું છે.”

૬ પછી ઈશ્વરે સ્વપ્નમાં તેને કટથું, “હા, હું જણું છું કે તેં તારા સાચા હૃદયથી આ કામ કર્યું છે અને મેં પણ તને મારી વિજ્ઞાન અપરાધ કરવાથી અટકાવ્યો છે. તેથી મેં તને તેને સ્પર્શવા ભાટે પરવાનગી આપી નહિ. ૭ તેથી, તે માણસની પત્નીને તું પાછી આપ. કેમ કે તે પ્રબોધક છે. તે તારા ભાટે પ્રાર્થના કરશે અને તું જીવશે. પણ જો તું તને પાછી નહિ આપે, તો જાણજે કે તું તથા તારા સર્વ લોકો નિશ્ચે ભરણ પામશો.”

‘અભીમેલેખે વહેલી સવારે ઊરીને પોતાના સર્વ ચાકરોને બોલાવ્યા. તેણે તેઓને આ સર્વ બાબતો કહી સંભળાવી અને તે માણસો ઘણાં ગભરાયા. એ પછી અભીમેલેખે ઈશ્વાહિમને બોલાવીને કદયું, “આ તેં અમને શું કર્યું છે? મેં તારો શો અપરાધ કર્યો છે કે, તું મારા પર તથા મારા રાજ્ય પર મોટું પાપ લાવ્યો છે? જે કામ કરવા થોગ્ય ન હતું તે તેં મારા પ્રત્યે કર્યું છે.”

**૧૦** અખીમેલેખે ઇષ્ટાહિમને કહ્યું, “તને આવું કરવા કોણે પ્રેરણા આપી?” **૧૧** ઇષ્ટાહિમે કહ્યું, “કેમ કે મને લાગ્યું, ‘નિશ્ચે આ જગ્યાએ ઈશ્વરનો ભય રખાતો નથી અને તેઓ મારી પટનીના લીધે મને મારી નાખશે, એવું સમજુને મેં એમ કર્યું.’ **૧૨** એક રીતે, તે મારી બહેન છે, એ સાચું છે, એટલે તે મારા પિતાની દીકરી છે, પણ મારી માતાની દીકરી નથી: અને તે મારી પટની થઈ.

૧૩ જગતારે ઈશ્વરે મને મારા પિતાનું ઘર છોડવાનું અને એક જગતાએથી બીજુ જગતાએ મુસાફરી કરવાનું જણાયું, ત્યારે મેં તેને કહ્યું, "મારી પત્ની તરીકે તું મને વિશ્વાભૂ રહેજે: જે સ્થળો આપણે જઈએ ત્યાં તું મારા વિષે કહેજે, 'આ મારો ભાઈ છે.'" ૧૪ પછી અખીમેલેખે ઇષ્ટાઠિમને ઘેટાં, બણાં, દાસો તથા દાક્ષીઓ આપ્યાં અને તેણે તેની પત્ની સારા પણ તેને પાછી આપી.

<sup>૧૫</sup> અભીમેલેખે કહ્યું, “જો, મારો દેશ તારી આગળ છે. જ્યાં તને થોડ્ય લાગે ત્યાં રહે.” <sup>૧૬</sup> સારાને પણ તેણે કહ્યું, “જો, મેં તારા ભાઈને હજર ચાંદીના સિક્કા આપ્યાં છે. તે તારી સાથેના સર્વની આંખો આગળ તારે માટે પડાડ્યાપ છે અને દરેક વ્યક્તિની આગળ, તું સંપૂર્ણપણે સાથી ઠરી છે.”

<sup>૧૭</sup> પછી ઈશ્વરિમે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી કે તેઓ અભીમેલેખને, તેની પતનીને તથા તેની દાસીઓને સાજ કરે કે જેથી તેઓ બાળકોને જન્મ આપી શકે. <sup>૧૮</sup> કેમ કે ઈશ્વરિમની પતની સારાને કારણે ઈશ્વરે અભીમેલેખના ઘરમાંની તમામ સત્રીઓનાં ગર્ભસ્થાન બંધ કર્યાં હતાં.

## ૨૧

<sup>૧</sup> ઈશ્વરે જેમ કહ્યું હતું તેમ સારા પર તેમણે કૃપાક્રષ્ણ કરી અને ઈશ્વરે જે વચન સારાને આપ્યું હતું તે પ્રમાણે તેમણે કર્યું. <sup>૨</sup> સારા ગર્ભવતી થઈ અને ઈશ્વરિમને સારુ તેની વૃદ્ધાવસ્થામાં, જેમ ઈશ્વરે તેને કહ્યું હતું, તેમ નક્કી કરેલ સમયે તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો. <sup>૩</sup> ઈશ્વરિમે સારાથી જન્મેલા દીકરાનું નામ ઈસહાક રાખ્યું. <sup>૪</sup> ઈશ્વરે ઈશ્વરિમને આપેલી આજ્ઞા અનુસાર તેણે પોતાનો દીકરો ઈસહાક આઠ દિવસનો થયો, ત્યારે તેની સુજ્ઞત કરી.

<sup>૫</sup> જ્યારે તેનો દીકરો ઈસહાક જન્મયો ત્યારે ઈશ્વરિમ સો વર્ષનો હતો. <sup>૬</sup> સારાએ કહ્યું, “ઈશ્વરે મને હસાવી છે; દરેક જે આ વાત સાંભળશે તેઓ મારી સાથે હસશે.” <sup>૭</sup> તેણે એમ પણ કહ્યું, “ઈશ્વરિમને કોણ કહેશે કે સારા છોકરાંને પોતાનું દૂધ પીવડાવશે? તેની વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ મેં તેના માટે એક દીકરાને જન્મ આપ્યો છે!”

<sup>૮</sup> તે બાળક મોટો થયો અને તેને દૂધ છોડાવવામાં આવ્યું. ઈસહાકે જ્યારે દૂધ છોડ્યું તે દિવસે ઈશ્વરિમે મોટી મિજબાની કરી. <sup>૯</sup> પણ હાગાર મિસરીના દ્વારા ઈશ્વરિમને જે દીકરો થયો હતો તેને સારાએ મશકરી કરતો જોયો.

<sup>૧૦</sup> તેથી તેણે ઈશ્વરિમને કહ્યું, “આ દાસી તથા તેના દીકરાને કાઢી મૂક: કેમ કે આ દાસીનો દીકરો મારા દીકરા ઈસહાકની સાથે વારસનો બાગીદાર થશે નહિ.” <sup>૧૧</sup> આ વાત ઈશ્વરિમને પોતાના દીકરાને લીધે ઘણી દુઃખદાયક લાગી.

<sup>૧૨</sup> પણ ઈશ્વરે ઈશ્વરિમને કહ્યું, “આ બાળક તથા તારી દાસીને લીધે તું ઉંદાસ થઈશ નહિ. આ બાબત વિશે જે સર્વ સારાએ તને કહ્યું છે, તે સાંભળ, કેમ કે તારો વંશ ઈસહાકથી ગણાશો. <sup>૧૩</sup> વળી તારી દાસીના દીકરાથી પણ હું એક દેશજાતિ ઉંતુપજ્ઞ કરીશ. કેમ કે તે પણ તારું સંતાન છે.”

<sup>૧૪</sup> ઈશ્વરિમ વહેલી સવારે ઉદ્યયો. તેણે રોટલી તથા પાણી ભરેલું એક પાત્ર લઈને હાગારના ખભા પર મૂકયું. છોકરો તેને સૌંપીને તેઓને વિદાય કર્યાં. હાગાર ત્યાંથી નીકળીને બેર-શેબાના અરણ્યમાં બટકતી ફરી. <sup>૧૫</sup> રસ્તામાં પાત્રમાંનું પાણી પૂર્ણ થઈ ગયું ત્યારે તેણે છોકરાંને એક ઝાડ નીચે મૂકયો. <sup>૧૬</sup> પછી તે ભીટર જેટલે અંતરે દૂર જઈને બેઠી, કેમ કે તેણે કહ્યું, “છોકરાનું મરણ હું કેવી રીતે જોઈ શકું?” બાળકની સામે બેસીને હાગારે ઊંચા અવાજે રૂદન કર્યું.

<sup>૧૭</sup> ઈશ્વરે છોકરાનો અવાજ સાંભળ્યો. ઈશ્વરના દૂતે આકાશમાંથી હાગારને હાંક મારીને કહ્યું, “હાગાર, તને શું થયું છે? ગભરાઈશ નહિ, કેમ કે છોકરો જયાં છે ત્યાંથી ઈશ્વરે તેનો અવાજ સાંભળ્યો છે. <sup>૧૮</sup> ઉઠ, છોકરાંને તારા હાથમાં ઊંચકી લે; કેમ કે ઈશ્વર તેનાથી એક મોટી દેશજાતિ ઉંતુપજ્ઞ કરવાનો છે.

<sup>૧૯</sup> પછી ઈશ્વરે તેની આંખો ઊંઘાડી અને તેણે પાણીનો એક ફુવો જોયો. ત્યાં જઈને તેણે પાણીનું પાત્ર ભર્યું અને છોકરાંને પાણી પીવાને આપ્યું. <sup>૨૦</sup> ઈશ્વર તે છોકરા

ସାଥେ ହତା ଅନେ ତେ ମୋଟୋ ଥଥୋ. ଅରଣ୍ୟମାଂ ରହିନେ ତେ ଧନୁଧର୍ମୀ ଥଥୋ. ୨୧ ତେ ପାରାନନା ଅରଣ୍ୟମାଂ ରହ୍ୟୋ ଅନେ ତେନି ଭାତାଏ ଭିକ୍ଷର ଦେଶନୀ ଓେକ କନ୍ୟା ସାଥେ ତେନାଂ ଲଙ୍ଗ କରାଯ୍ୟାଂ.

୨୨ ଅଭିଭେଳେଖ ଅନେ ତେନା ସେନାପତି ଫିକୋଲେ ଇଷ୍ଟାହିମନେ କହ୍ୟୁ, “ଜେ ସର୍ବ ତୁମ କରେ ଛେ ତେମାଂ ଈଶ୍ୱର ତାରୀ ସାଥେ ଛେ. ୨୩ ତେ ମାଟେ ହବେ ଅଛି ଭାରୀ ଆଗଣ ଈଶ୍ୱରନୀ ହଜୁରମାଂ କହେ କେ, ଭାରୀ ସାଥେ, ଭାରା ଦୀକରା ସାଥେ ଅନେ ଭାରା ଵଂଶଜୋ ସାଥେ, ତୁମ ଦଗୋ ନହି କରେ. ବଣୀ ତାରୀ ସାଥେ ଜ ବିଶ୍ୱସନୀୟ କରାର କର୍ଯ୍ୟ ଛେ ତେ ପ୍ରଭାଏ ଭାରୀ ସାଥେ ଆ ଦେଶ କେ ଜେମାଂ ତୁମ ରହେ ଛେ ତେମାଂ ବର୍ତ୍ତଜେ.” ୨୪ ଅନେ ଇଷ୍ଟାହିମେ କହ୍ୟୁ, “ହୁମୁ ଈଶ୍ୱରନୀ ହଜୁରମାଂ ସମ ଲଈନେ କହୁ ଛୁ କେ ଓେମ କରିଶ.”

୨୫ ପଣୀ ଅଭିଭେଳେଖନା ଦାସୋଏ ତେନି ପାକେଥି ପାଏନିନୋ ଜେ ଝୁବୋ ବଣଜବରୀଥି ଲଈ ଲିଧୋ ହତୋ ତେନା ବିଷେ ଇଷ୍ଟାହିମେ ଅଭିଭେଳେଖନେ ଫର୍ମିଯାଏ କରି. ୨୬ ଅଭିଭେଳେଖେ କହ୍ୟୁ, “ଏ କାମ କୋଣେ କର୍ଯ୍ୟ ଛେ, ତେ ହୁ ଜାଣାତୋ ନଥି. ଆ ପବେଲାଂ ତେ ଭନେ ଵାତ କରି ନଥି ଅନେ ଆଜ ଚୁଧି ମେ ତେ ବିଷେ ଜାମାଧ୍ୟୁ ନଥି.” ୨୭ ତେଥି ଇଷ୍ଟାହିମେ ଘେଟାଂ ତଥା ଅନ୍ୟ ଜନବରୋ ଲାବିନେ ଅଭିଭେଳେଖନେ ଆପ୍ଯାଂ ଅନେ ତେ ବଜ୍ଞେଏ କରାର କର୍ଯ୍ୟ.

୨୮ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମେ ଟୋଣାଂଭାନୀ ସାତ ଘେଟିଆଁ ଲଈନେ ଅଲଗ ରାଖି. ୨୯ ଅଭିଭେଳେଖେ ଇଷ୍ଟାହିମନେ ପୂଛ୍ୟୁ, “ତେ ଆ ସାତ ଘେଟିଆଁ ଲଈନେ ଅଲଗ ରାଖି ତେନୋ ଅର୍ଥ ଶୋ ଛେ?” ୩୦ ତେଣେ ଜଵାବ ଆପ୍ଯାଂ, “ଆ ସାତ ଘେଟିଆଁ ଭାରା ହାଥଥି ତୁମ ଲେ କେ ଜେଥି ଆ ଝୁବୋ ମେ ଖୋଦ୍ୟୋ ଛେ ତେନା ବିଷେ ତେଥୋ ଭାରେ ଭାରେ ସାକ୍ଷି ଥାଏ.”

୩୧ ତେ ମାଟେ ତେ ଜୁଯାନୁମାଂ ନାମ ତେଣେ ବେର-ଶେବା ଆପ୍ଯୁ, କେମ କେ ତ୍ୟାଂ ତେ ବଜ୍ଞେଏ ଈଶ୍ୱରନୀ ହଜୁରମାଂ କରାର କର୍ଯ୍ୟ ହତୋ. ୩୨ ଆମ ତେଥୋଏ ବେର-ଶେବାମାଂ କରାର କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ପଣୀ ଅଭିଭେଳେଖ ଅନେ ତେନୋ ସେନାପତି ଫିକୋଲ ପଲିଷ୍ଟିଆଁନା ଦେଶମାଂ ପାଇବା ଗଥା.

୩୩ ଇଷ୍ଟାହିମେ ବେର-ଶେବାମାଂ ଓେକ ଓେଶେଲ ଵୃକ୍ଷ ରାପ୍ୟୁ. ତ୍ୟାଂ ତେଣେ ଜନାତନ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱରନୀ ସ୍ତୁତି କରି. ୩୪ ଇଷ୍ଟାହିମ ପଲିଷ୍ଟିଆଁନା ଦେଶମାଂ ଘଣାଂ ଦିଵକ୍ଷୋ ଚୁଧି ବିଦେଶିନୀ ଜେମ ରହ୍ୟୋ.

## ୨୨

୧ ତ୍ୟାର ବାଦ ଈଶ୍ୱରେ ଇଷ୍ଟାହିମନୀ ଆଧୀନତାନୀ କସୋଟି କରି. ତେମଣେ ତେନେ କହ୍ୟୁ, “ଇଷ୍ଟାହିମ!” ଇଷ୍ଟାହିମେ କହ୍ୟୁ, “ହୁ ଆ ରହ୍ୟୋ.” ୨ ପଣୀ ଈଶ୍ୱରେ କହ୍ୟୁ, “ତାରୋ ଓେକନୋ ଓେକ ଦୀକରୋ, ଇଷ୍ଟାହିମ, ଜେଣା ପର ତୁମ ଖୂବ ପ୍ରେମ କରେ ଛେ, ତେନେ ଲଈନେ ମୋରିଥା ଦେଶମାଂ ଜା. ଅନେ ତ୍ୟାନୀ ପର୍ବତୋଭାନୀ ହୁ ତନେ ବତାଵୁନ୍ ତେ ପର ତୁମ ତେନୁ ଦହନୀଯାର୍ପଣ କର.” ୩ ତେଥି ଇଷ୍ଟାହିମ ଘେଲି ଜ୍ଵାରେ ଉଦ୍ୟୋ ଅନେ ତେଣେ ଗଧେଡା ପର ଜୁନ ବାଂଧ୍ୟୁ. ତେନା ବେ ଯୁଵାନ ଥାକରୋନେ ତଥା ଦୀକରା ଇଷ୍ଟାହିମନେ ତେନି ସାଥେ ଲିଧା. ଦହନୀଯାର୍ପଣନେ ସାରୁ ଲାକଡାଂ ପଣ ଲିଧାଂ. ଈଶ୍ୱରେ ଜୁଯା ବତାଵି ହତି ତ୍ୟାଂ ତେଥୋ ଗଥା.

୪ ଶ୍ରୀଜ ଦିଵସେ ଇଷ୍ଟାହିମେ ଦୂରଥି ତେ ଜୁଯାନେ ନିହାଯି. ୫ ଇଷ୍ଟାହିମେ ତେନା ଜୁଵାନୋନେ କହ୍ୟୁ, “ତମେ ଅଛି ଗଧେଡା ପାସେ ରହୋ, ହୁ ତଥା ଇଷ୍ଟାହିମ ତ୍ୟାଂ ଉପର ଜୀର୍ଣ୍ଣି. ଅମେ ଅର୍ପଣ କରିନେ ତମାରୀ ପାସେ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ.” ୬ ପଣୀ ଇଷ୍ଟାହିମେ ଦହନୀଯାର୍ପଣ ଭାବେନାଂ ଲାକଡାଂ ଉଂଚକି ଲେବା ଭାବେ ପୋତାନା ଦୀକରା ଇଷ୍ଟାହିମନେ ଆପ୍ଯାଂ. ତେଣେ ପୋତାନା ହାଥମାଂ ଅଭିନ ତଥା ଛରୋ ଲିଧାଂ ଅନେ ତେଥୋ ବଜ୍ଞେ ସାଥେ ପର୍ବତ ପର ଗଥା.

୭ ଇଷ୍ଟାହିମକେ ତେନା ପିତା ଇଷ୍ଟାହିମନେ କହ୍ୟୁ, “ଭାରା ପିତା” ଅନେ ତେଣେ କହ୍ୟୁ, “ବୋଲ, ଭାରା ଦୀକରା, ହୁ ଆ ରହ୍ୟୋ.” ତେଣେ କହ୍ୟୁ, “ଜୁଆଁ, ଅଛି ଅଭିନ ତଥା ଲାକଡାଂ ତୋ ଛେ, ପଣ ଦହନୀଯାର୍ପଣନେ ଭାବେ ଘେଟୁଂ କର୍ଯ୍ୟ ଛେ? ୮ ଇଷ୍ଟାହିମେ କହ୍ୟୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ଦହନୀଯାର୍ପଣନେ ସାରୁ ଈଶ୍ୱର ପୋତେ ଘେଟୁଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇଶେ.” ଅନେ ତେଥୋ ଆଗଣ ଚାଲ୍ଯା.

୯ ଜେ ଜୁଯା ବିଶେ ଈଶ୍ୱରେ ତେମନେ କହ୍ୟୁ ହତୁନ୍, ତ୍ୟାଂ ତେଥୋ ପହିର୍ଥୀ ତ୍ୟାରେ ଇଷ୍ଟାହିମେ ତ୍ୟାଂ ବେଦି ବନାବି ଅନେ ତେନା ପର ଲାକଡାଂ ଗୋଟିଏଟାଂ. ପଣୀ ତେନା ଦୀକରା ଇଷ୍ଟାହିମନେ ବାଂଧିନେ

તેને વેદી પરનાં લાકડાં પર મૂકયો. <sup>૧૦</sup> ઇષ્ટાહિમે તેના દીકરાને ભારવાને માટે હાથમાં છરો લીધો.

<sup>૧૧</sup> પણ તેણે છરો ઉગામ્યો એવામાં ઈશ્વરના દૂતે આકાશમાંથી તેને હંક મારીને કદ્યું, “ઇષ્ટાહિમ, ઇષ્ટાહિમ!” અને તેણે કદ્યું, “બોલો, હું અહીં છું.” <sup>૧૨</sup> દૂતે તેને કદ્યું, “તારા દીકરા પર તારો હાથ ઉગામીશ નહિ અને તેને કશી ઈજા કરીશ નહિ, કેમ કે મને ખાતરી થઈ છે કે તેં તારા એકનાએક દીકરાને, ભારાથી પાછો રાખ્યો નથી. તું ઈશ્વરની બીક રાખે છે.”

<sup>૧૩</sup> ઇષ્ટાહિમે ઉપર જોયું અને ત્યાં એક ઘેટો જોથ્યો. તેનાં શિંગડાં ઝાડીમાં ભરાયેલાં હતા. ઇષ્ટાહિમે તેના દીકરાને બદલે એ ઘેટાંનું દહનીયાર્પણ કર્યું. <sup>૧૪</sup> પણ તેણે દહનીયાર્પણાની એ જુયાનું નામ “થહોવાહ-થિરેહ” પાડ્યું. તે આજ સુધી એ નામે ઓળખાય છે તેનો અર્થ એ છે કે, “ઈશ્વરના પર્વત પર ઈશ્વર પૂરું પાડે છે.”

<sup>૧૫</sup> ઈશ્વરના દૂતે આકાશમાંથી ઇષ્ટાહિમ સાથે ફરીથી વાત કરી, <sup>૧૬</sup> અને કદ્યું કે, “આ ઈશ્વરની વાણી છે, “મેં પોતાના જમ ખાધા છે, તેં એ કામ કર્યું છે અને તારા એકનાએક દીકરાને તેં પાછો રાખ્યો નથી, <sup>૧૭</sup> તેથી નિશ્ચે હું તને આશીર્વાદ આપીશ અને આકાશના તારા તથા સમુક્ર ડિનારાની રેતી જેટલાં તારાં સંતાન વધારીશ; અને તારાં સંતાન તેમના શત્રુઓના નગરના પ્રવેશબારને કબજે કરશે.

<sup>૧૮</sup> તારા વંશજોથી પૃથ્વીના સર્વ લોક આશીર્વાદિત થશે, કેમ કે તેં મારું કદ્યું માન્યું છે.” <sup>૧૯</sup> પણ ઇષ્ટાહિમ તથા ઇસહાક પોતાના જુવાન ચાકરો પાસે પાછા આવ્યા, ત્યાંથી તેઓ બેર-શેખા આવ્યા અને ત્યાં રહ્યા.

<sup>૨૦</sup> પણ ઇષ્ટાહિમને જણાવવામાં આવ્યું કે, “તારા ભાઈ નાહોરની પત્ની મિલ્કાએ દીકરાઓને જન્મ આપ્યો છે.” <sup>૨૧</sup> તેઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે: તેનો ભોટો દીકરો ઉસ, તેનો ભાઈ બૂજ, પણ કમુઅલ (અરામનો પિતા), <sup>૨૨</sup> કેસેદ, હળો, પિલાશ, થિદલાફ અને બથુઅલ.

<sup>૨૩</sup> રિબકા બથુઅલની દીકરી હતી. ઇષ્ટાહિમના ભાઈ નાહોરને માટે મિલ્કાએ આ આઠ દીકરાઓને જન્મ આપ્યો હતો. <sup>૨૪</sup> બથુઅલની ઉપપત્ની, રઉમાએ પણ ચાર બાળકો ટેબા, ગાહામ, તાહાશ તથા ભાકાને જન્મ આપ્યો.

## ૨૩

<sup>૧</sup> સારાના આયુષ્યનાં વર્ષો એકસો સત્તાવીસ હતાં. <sup>૨</sup> તે કનાન દેશના હેથ્રોનમાં આવેલા કિર્યાથ-આર્વામાં ભરણ પામી. ઇષ્ટાહિમે સારાને માટે શોક પાખથો અને રૂદન કર્યું.

<sup>૩</sup> પણ ઇષ્ટાહિમે સારાના મૃતદેહ પાસે ઊભા રહીને હેથના દીકરાઓને કદ્યું, <sup>૪</sup> “હું તમારી મધ્યે વિદેશી છું. કૃપા કરી મને મારી મૃત પત્નીને દફનાવવા માટે તમારા લોકોમાં જગ્યા આપો.”

<sup>૫</sup> હેથના દીકરાઓએ ઇષ્ટાહિમને ઉત્તર આપ્યો, <sup>૬</sup> “મારા ભાલિક, અમારું સાંભળ. અમારી મધ્યે તો તું ઈશ્વરના રાજકુમાર જેવો છે. જે જગ્યા તને પસંદ પડે ત્યાં અમારી કોઈપણ કબરમાં તારી મૃત પત્નીને દફનાવ. તેને દફનાવવાને માટે અમારામાંથી કોઈપણ પોતાની કબર આપવાની ના નહિ પાડે.”

<sup>૭</sup> ઇષ્ટાહિમે ઊઠીને તે દેશના લોકોને, એટલે હેથના દીકરાઓને પ્રણામ કર્યા. <sup>૮</sup> તેણે તેઓની સાથે વાતથીત કરીને કદ્યું, “હું અહીં મારી મૃત પત્નીને દફનાવું, એવી જો તમારી સંમતિ હોય, તો મારું સાંભળો. મારે માટે સોહારના દીકરા એફોનને વિનંતી

કરો. <sup>૯</sup> તેને પૂછો કે માખ્પેલાની ગુફા જે તેની પોતાની માલિકીની છે અને જે તેના ખેતરની સરહદ પર છે, તે પૂરતી કિંમતે તમારી મદ્યે કબરને ભાટે મને સુપ્રત કરે.”

<sup>૧૦</sup> હવે એફોન હેથના દીકરાઓ સાથે જ બેઠેલો હતો. અને પોતાના નગરના દરવાજામાં પેસનારા હેથના સર્વ દીકરાઓના સાંભળતાં એફોન હિંચીએ ઇષ્ટાહિમને ઉત્તર આપ્યો, <sup>૧૧</sup> “એવું નહિ, મારા માલિક, મારું સાંભળ. હું ખેતર અને તેમાં ગુફા છે તે પણ તને હું આપું છું. મારા લોકોના દીકરાઓના દેખતાં તે હું તને તારી મૃત પત્નીને દફનાવવા ભાટે આપું છું.”

<sup>૧૨</sup> પછી દેશના લોકોની આગળ ઇષ્ટાહિમે પ્રણામ કર્યા. <sup>૧૩</sup> તેણે તે દેશના લોકોના સાંભળતાં એફોનને કહ્યું, “પણ જો તારી મરજી હોય તો કૃપા કરી મારું સંભાળ. હું ખેતરને ભાટે કિંમત ચૂકવીશ. મારી પાસેથી રૂપિયા લે. ત્યાં હું મારી મૃત પત્નીને દફનાવીશ.”

<sup>૧૪</sup> એફોને ઇષ્ટાહિમને ઉત્તર આપ્યો, <sup>૧૫</sup> “કૃપા કરી, મારા માલિક, મારું સાંભળ. ચારસો શેકેલ ચાંદીના સિક્કાની જમીન, તે મારી અને તારી વચ્ચે શા લેખામાં છે? જ તારી મૃત પત્નીને ત્યાં દફનાવ.” <sup>૧૬</sup> ઇષ્ટાહિમે એફોનનું સાંભળયું અને તેણે હેથના દીકરાઓના સંભળતાં કહ્યું હતું એટલા પ્રમાણમાં ચારસો શેકેલ ચાંદીના સિક્કા (અંદાજે સાતસો ઔંસી રૂપિયા) એફોનને ચૂકવ્યા.

<sup>૧૭</sup> તેથી માખ્પેલામાં મામરેની આગળ એફોનનું જે ખેતર, જે ગુફા તથા ખેતરની ચારે બાજુની સરહદની અંદર જે સર્વ વૃક્ષો તે, <sup>૧૮</sup> તેના નગરના દરવાજામાં સર્વ જનારાંની આગળ હેથના દીકરાઓની હાજરીમાં ઇષ્ટાહિમને વતનને ભાટે સોપવામાં આવ્યાં.

<sup>૧૯</sup> તે પછી, ઇષ્ટાહિમે કનાન દેશનું મામરે જે હેબ્રોન છે, તેની આગળ, માખ્પેલાના ખેતરની ગુફામાં પોતાની મૃત પત્ની સારાને દફનાવી. <sup>૨૦</sup> હેથના દીકરાઓએ ઇષ્ટાહિમને કબ્રસ્તાનને ભાટે, તે ખેતરનો તથા તેમાંની ગુફાનો કબજો આપ્યો.

## ૨૪

<sup>૧</sup> ઇષ્ટાહિમ વૃદ્ધ અને ઘણાં વર્ષનો થથો હતો અને ઈંઘરે તેને સર્વ બાબતે પુષ્કળ આશીર્વાદ આપ્યાં હતા. <sup>૨</sup> તેણે પોતાના ઘરના સર્વસ્વના કારબારી વરિષ્ઠ ચાકરને કહ્યું, “મારી જાંદી નીચે તારો હાથ મૂક <sup>૩</sup> અને પ્રભુ જે આકાશના તથા પૃથ્વીના ઈંઘર છે, તેમના સોગન આપીને હું તને કહું છું કે, કનાનીઓ કે, જેઓમાં હું રહું છે તેઓની દીકરીઓમાંથી મારા દીકરાને સારુ તું પત્ની લાવીશ નહિ. <sup>૪</sup> પણ તું મારા દેશમાં મારા કુટુંબીઓ પાસે જ અને મારા દીકરા ઇસહાકને ભાટે કન્યા શોધી લાવ.”

<sup>૫</sup> ચાકરે તેને કહ્યું, “કદાચ તે કન્યા મારી સાથે આ દેશમાં આવવા રાજી ન હોય તો? તો શું જયાંથી તું આવ્યો છું તે દેશમાં તારા દીકરાને વસવા ભાટે હું લઈ જાઉં?” <sup>૬</sup> ઇષ્ટાહિમે તેને કહ્યું, “દ્યાન રાખ કે તું મારા દીકરાને ત્યાં લઈ જઈશ નહિ! <sup>૭</sup> આકાશના પ્રભુ ઈંઘર, જે મને મારા પિતાના ઘરમાંથી અને મારા સંબંધીઓના દેશમાંથી બહાર લાવ્યા અને જેમણે મને સોગન સાથે ખાતરીદાયક આપ્યું છે કે, ‘આ દેશ હું તારા સંતાનને આપીશ,’ તેઓ તારી આગળ પોતાના દૂતને મોકલશે અને ત્યાંથી તેઓ મારા દીકરાને ભાટે કન્યા મણે એવું કરશે.

<sup>૮</sup> તોપણ જો તે કન્યા તારી સાથે આવવાને રાજી ન હોય, તો તું મારા આ સમથી મુક્ત થશે. કેવળ મારા દીકરાને તું અહીંથી ત્યાં લઈ જઈશ નહિ.” <sup>૯</sup> તેથી ચાકરે પોતાના માલિક ઇષ્ટાહિમને વચ્ચેન આપ્યું અને તે વાત સંબંધી સમ ખાદ્યા.

૧૦ તે ચાકરે તેના માલિકનાં ઊંટોમાંથી દસ ઊંટ લીધાં અને તેના માલિક તરફથી વિવિધ પ્રકારની ઘણી બેટો પણ પોતાની સાથે લીધી. તે લઈને તે રવાના થયો અને મુસાફરી કરીને અરામ-નાહશા-ઇમના નાહોરના શહેરમાં આવ્યો. <sup>૧૧</sup> સત્રીઓના પાણી બરવાના જાયે સંધ્યાકાળે તેણે ઊંટોને નગરની બહાર ફૂવા પાસે બેસાડ્યાં.

૧૨ પછી તેણે પ્રાર્થના કરી, “પ્રભુ, મારા માલિક ઇષ્ટાહિમના ઈંખર, આજે મારું કામ સફળ કરો. મારા માલિક ઇષ્ટાહિમ પર દથા કરો. <sup>૧૩</sup> હું અહીં પાણીના ઝરા પાસે ઊભો છું અને નગરના માણસોની દીકરીઓ પાણી બરવાને બહાર આવશે. <sup>૧૪</sup> ત્યારે એમ થવા દેજો કે જે યુવતીને હું એમ કહું કે, ‘ફૂપા કરીને તારી ગાગર ઉતાર કે હું તેમાંથી પાણી પીડિં,’ ત્યારે તે મને એમ કહે કે, ‘પીઓ અને તમારા ઊંટોને પણ હું પાણી પીવડાવીશ,’ તે એ જ યુવતી હોય કે જેને તમે તમારા દાસ ઇસલાકને સારુ પસંદ કરેલી હોય. એનાથી મને ખાતરી થશે કે તમે મારા માલિક સાથે કરેલા કરાર અનુસાર વિશ્વાસુ વચ્ચનબજ રહેલા છો.”

૧૫ તેની આ પ્રાર્થના પૂરી થયા અગાઉ રિબકા ખબા પર ગાગર સાથે ત્યાં આવી. રિબકા, ઇષ્ટાહિમના બાઈ નાહોરની પતની મિલ્કાના દીકરા બથુઅલની દીકરી હતી. <sup>૧૬</sup> તે ઘણી સુંદર અને યુવાન હતી. કોઈ પુરુષ સાથે તેણે સંબંધ બાંધ્યો ન હતો. તે ફૂવા પાસે આવી અને પોતાની ગાગર બરીને નીચે ઉતારી.

૧૭ તેને જોઈને ચાકર દોડીને તેની પાસે ગયો અને કર્યું, “ફૂપા કરીને તારી ગાગરમાંથી થોડું પાણી મને પીવા માટે આપ.” <sup>૧૮</sup> તેણે કર્યું, “મારા માલિક, પીઓ,” અને તેણે ઉતાવળ કરીને પોતાની ગાગર હાથ પરથી ઉતારીને તેને પાણી પાર્યું.

૧૯ તેને પાણી પીવડાવ્યા પછી તેણે કર્યું, “તારાં ઊંટો પણ પાણી પી રહે ત્યાં ચુધી હું તેમને સારું પાણી બરીશ.” <sup>૨૦</sup> પછી તેણે ઝડપથી પોતાની ગાગર હવાડામાં ખાલી કરી અને પાણી બરવાને ફરીથી ફૂવા તરફ દોડી. તેણે તેનાં સર્વ ઊંટોને માટે પાણી ભર્યું.

૨૧ ઇષ્ટાહિમના ચાકરે તેને જોઈ. ઈંખરે તેની મુસાફરી સફળ કરી છે કે નહિ, તે સમજવા માટે તે શાંત રહ્યો. <sup>૨૨</sup> ઊંટો પાણી પી રહ્યાં પછી એમ થયું કે તે માણસે અડધા તોલાની સોનાની એક નથની અને તેના હાથને સારુ દસ તોલા સોનાની બે બંગડી બહાર કાઢી. <sup>૨૩</sup> તેણે તેને પૂછ્યું, “તું કોણી દીકરી છે? ફૂપા કરી મને કહે કે શું અમારે માટે તારા પિતાના ઘરમાં ઉતારો મળી રહેશે?”

૨૪ રિબકાએ તેને કર્યું, “મિલ્કાનો દીકરો બથુઅલ, જે નાહોરનો દીકરો છે, તેની હું દીકરી છું.” <sup>૨૫</sup> વળી તેણે એ પણ કર્યું, “અમારી પાસે ઘણો ઘાસચારો છે અને ઉતારાની જીયા પણ છે.”

૨૬ પછી તે માણસે માથું નમાવીને ઈંખરની સ્તુતિ કરી, <sup>૨૭</sup> અને કર્યું, “મારા માલિક ઇષ્ટાહિમના ઈંખર, જેમણે મારા માલિક સાથે કરેલા કરાર અનુસાર પોતાના વિશ્વાસુપણાનો તથા સત્યતાનો ત્યાગ કર્યો નથી, તેમની સ્તુતિ થાઓ. ઈંખર મારા માલિકના જગાંઓના ઘરે મને દોરી લાવ્યા છે.”

૨૮ પછી તે યુવતી દોડીને ઘરે ગઈ અને તેની માતાને અને તેના કુટુંબીઓને એ વાત જણાવી. <sup>૨૯</sup> રિબકાને એક ભાઈ હતો. તેનું નામ લાભાન હતું. લાભાન રસ્તાની બાજુ પરના પાણીના ઝરા પાસે ઊભેલા ઇષ્ટાહિમના ચાકરની પાસે દોડી ગયો. <sup>૩૦</sup> તેણે નથની તથા પોતાની બહેનના હાથમાં બંગડીઓ જોઈ. જથારે તેણે તેની બહેન રિબકાએ કહેલી વાત સાંભળી કે, “તે માણસે મને એમ કર્યું છે,” ત્યારે તે તે માણસની પાસે ગયો. તે ફૂવા પાસે ઊંટો સાથે ઊભો હતો.

**୩୧** ଲାଭାନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ତୁ ଈଶ୍ୱରଥି ଆଶିର୍ଵାଦିତ ଛେ, ଆଵ, ବହାର କେମ ଓବୋ ଛେ? ମେ ତାରା ଭାଟେ ଉତାରୋ ତଥା ଓିଂଟୋନେ ସାରୁ ଜୁଯା ତୈୟାର କରି ଛେ.” **୩୨** ତେଥି ତେ ଭାଣସ ଘରମାଂ ଆପ୍ଯୋ ଅନେ ତେଣେ ଓିଂଟୋ ପରନୋ ସାଭାନ ଉତାର୍ଯୋ. ଲାଭାନେ ଓିଂଟୋନେ ଧାକ୍ଷ୍ୟାରୋ ଅନେ ତେନେ ତଥା ତେନା ସାଥି ଭାଣସୋନୋ ଅତିଥିସତକାର କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ପାଣି ଆପ୍ଯୁଁ.

**୩୩** ତେଥୋଏ ତେନି ଆଗଣ ଜଭଵାନୁଁ ପିଚର୍ଯୁଁ, ପରତୁ ତେଣେ କଣ୍ଠୁଁ, “ମାଦେ କେ କହେବାନୁଁ ଛେ ଏ ଜଣାପ୍ଯୁଁ ଅଗାଉ ହୁ ଜଭିଶ ନହିଁ.” ତେଥି ଲାଭାନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ବୋଲ.” **୩୪** ତେଣେ କଣ୍ଠୁଁ, “ହୁ ଈଶ୍ୱରାହିମନୋ ଚାକର ଛୁଁ.” **୩୫** ଈଶ୍ୱର ଭାରା ଭାଲିକନେ ଧଣୀ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପ୍ଯୋ ଛେ ଅନେ ତେ ଭାନ ଥଥୋ ଛେ. ତେମଣେ ତେନେ ଧେଟାଂ, ଓିଂଟୋ, ଗଧେଡାଂ ତଥା ଅନ୍ୟ ଜନବରୋ, ଚାଂଦୀ, ସୋନୁଁ, ଦାସୋ ଅନେ ଦାସୀଆ ଆପ୍ଯୁଁ ଛେ.

**୩୬** ଭାରା ଭାଲିକନୀ ପଟନୀ ସାରାଏ ତେନି ବୃଜାଵସ୍ଥାଭାମାଂ ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ଛେ ଅନେ ତେନି ପାସେ କେ ଛେ ତେ ବଧୁ ଭାରା ଭାଲିକେ ତେନେ ଆପ୍ଯୁଁ ଛେ. **୩୭** ଭାରା ଭାଲିକେ ଈଶ୍ୱରନୀ ସମକ୍ଷତାଭାମାଂ ମନେ ଏୟିବୁଁ କଣ୍ଠୁଁ, ‘ଜେ କନାନୀଆନା ଦେଶଭାମାଂ ହୁ ରହୁ ଛୁ ତେବୋନୀ ଦୀକରୀଆମାଂଥି ଭାରା ଦୀକରାନେ ସାରୁ ତୁ ପଟନୀ ନ ଲାବ. **୩୮** ପଣ ଭାରା ପିତାନା ଧରେ ତଥା ଭାରା ସଗାଂଆନୀ ପାସେ ତୁ ଜା ଅନେ ଭାରା ଦୀକରାନେ ସାରୁ ତୁ ପଟନୀ ଲାବ.’

**୩୯** ମେ ଭାରା ଭାଲିକନେ କଣ୍ଠୁଁ, ‘କଦାଯ ତେ କନ୍ୟା ଭାରୀ ସାଥେ ଆବେ ନହି ତୋ?’ **୪୦** ପଣ ତେଣେ ମନେ କଣ୍ଠୁଁ, ‘ଜେ ଈଶ୍ୱରନୀ ଆଗଣ ହୁ ଯାଲୁ ଛୁ ତେବୋ ତେମନା ଦୂତନେ ତାରୀ ସାଥେ ଭୋକଲଶେ ଅନେ ତାରୋ ଭାର୍ଗ ସଫଣ କରଶେ, କେ ଜେଥି ଭାରାଂ ସଗାଂଆମାଂଥି ତଥା ଭାରା ପିତାନା ଧରମାଂଥି ଭାରା ଦୀକରାନେ ସାରୁ ତୁ କନ୍ୟା ଲାବି ଶକେ. **୪୧** ପଣ ଜୋ ତୁ ଭାରା କୁଟୁଂବୀଆ ପାସେ ଜଥ ଅନେ ତେବୋ ତ୍ୟାଂଥି ତନେ କନ୍ୟା ଆପେ ନହି, ତୋ ତୁ ଭାରା ସୋଗନଥି ଛୁଟୋ ଥଶେ.’

**୪୨** ତେଥି ଆଜେ ଜ୍ୟାରେ ହୁ ଝୁଵାନୀ ପାସେ ଆବି ପବୋଥ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ‘ଭାରା ଭାଲିକ ଈଶ୍ୱରାହିମନା ଈଶ୍ୱର, ଝୁପା କରୋ, ନିଶ୍ଚି ଭାରୀ ମୁସାଫରୀଭାମାଂ ଜୋ ତମେ ମନେ ସଫଣତା ଆପଵାନା ଜ ହୋଥ, **୪୩** ତୋ ହୁ ଅଣ୍ଠି ଝୁଵା ପାସେ ଓବୋ ଛୁ. ତ୍ୟାରେ ଏୟିବୁଁ ଥିଲା ଦୋ କେ ଯୁଵତି ଅଣ୍ଠି ପାଣି ଭରିବା ଆବେ ଅନେ ତେନେ ହୁ କହୁ, “ଝୁପା କରିନେ ତାରୀ ଗାଗରମାଂଥି ଥୋଙୁ ପାଣି ମନେ ପିବଡାଵ,” **୪୪** ଅନେ ତେ ଯୁଵତି ମନେ କହେ, “ପିଆ ଅନେ ତଭାରା ଓିଂଟୋନେ ସାରୁ ପଣ ହୁ ପାଣି ଭରିଶ.” ତେ ଜ ଭାରା ଭାଲିକନା ଦୀକରାନେ ସାରୁ ଈଶ୍ୱରଥି ପସଂଦ କରାଯେଲି ଯୁଵତି ହୋଥ.

**୪୫** ହୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ରଥ୍ୟୋ ତେ ପହେଲାଂ, ରିବକା ଖଭା ପର ଗାଗର ଲଈନେ ତ୍ୟାଂ ଆବି ଅନେ ତେଣେ ଝୁଵା ପାସେ ଆବିନେ ପାଣି ଭର୍ଯୁ. ତେଥି ମେ ତେନା ନାକମାଂ ନଥନି ଅନେ ତେନା ବଞ୍ଚେ ହାଥମାଂ ବଂଗରୀ ପହେରାବି, **୪୬** ଅନେ ମେ ସାଷ୍ଟାଂଗ ଦଂଵତ ପ୍ରଣାମ କରିନେ ଈଶ୍ୱରନୀ ଆରାଧନା କରି ଅନେ ଭାରା ଭାଲିକ ଈଶ୍ୱରାହିମନା ଈଶ୍ୱର, ଜେମଣେ ତେନା ଦୀକରାନେ ସାରୁ ଭାରା ଭାଲିକନାଂ ଚପଜନୋମାଂଥି କନ୍ୟା ଲେବା ଭାଟେ ମନେ ସାଚା ଭାର୍ଗ ଦୋରୀ ଲାବ୍ୟା ହତା ତେମନୀ ଚତୁର୍ତ୍ତି କରି.

**୪୭** ତେ ଭାଟେ, ହୁବେ, ଜୋ ତମେ ଭାରା ଭାଲିକନୀ ସାଥେ ବିଶ୍ୱାସ ତଥା ଝୁପାଥି ଵର୍ତ୍ତଵାନା ହୋଥ ତୋ ମନେ ସଂଭତି ଦର୍ଶାଵୋ, ଜୋ ସଂଭତ ନା ହୋ ତୋ ପଣ ମନେ ଜଣାଵୋ, କେ ଜେଥି ହୁ ପାଇଁ ବୁଝୁଁ.” **୪୮** ପଣ ଲାଭାନେ ତଥା ଭଥୁଅେଲେ ଉତ୍ତର ଆପ୍ଯୋ, “ଅ ଵାତ ତୋ ଈଶ୍ୱରଥି ନକ୍ଷି ଥିଲେ ଛେ; ଅଭେ ତନେ ଆମ କେ ତେବ କହି ଶକତା ନଥି. **୪୯** ହୁବେ ଜୋ, ରିବକା ତାରୀ ସମକ୍ଷ ଛେ, ତେନେ ଲାଗନ ଭାଟେ ଲଈ ଜା, ଜେଥି ଈଶ୍ୱରନା କଣ୍ଠୁଁ ପ୍ରଭାବୋ ତେ ତାରା ଭାଲିକନା ଦୀକରାନୀ ପଟନୀ ଥାଏଁ.”

<sup>૫૨</sup> ઇષ્ટ્રાહિમના ચાકડે તેઓની વાત સાંભળી ત્યારે તેણે સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી. <sup>૫૩</sup> તે ચાકડે વસ્ત્રો અને ચાંદીના તથા સોનાના દાગીના રિબકાને આપ્યાં, તેના ભાઈને તથા તેની માતાને પણ કિંમતી બેટો આપી.

<sup>૫૪</sup> પછી તેણે અને તેની સાથે જે માણસો હતા તેઓએ ખાદું પીધું. રાત્રે મુકામ કર્યો. તેથો સવારે ઉદ્ઘાટન, ત્યારે તેણે કહ્યું, “મને મારા માલિકને ત્યાં જવાને વિદાય કરો.” <sup>૫૫</sup> રિબકાના ભાઈ તથા માતાએ કહ્યું, “રિબકાને અમારી સાથે ઓછામાં ઓછા દસેક દિવસ રહેવા દે. ત્યાર પછી તે આવશે.”

<sup>૫૬</sup> પણ તેણે તેઓને કહ્યું, “ઈશ્વરે મારો માર્ગ સફળ કર્યો છે, માટે તમે મને રોકશો નહિં. મને વિદાય કરો કે હું મારા માલિક પાસે જાઓ.” <sup>૫૭</sup> તેઓએ કહ્યું, “અમે દીકરીને બોલાવીને તેને પૂછીએ.” <sup>૫૮</sup> તેથી તેઓએ રિબકાને બોલાવીને તેને પૂછ્યું, “શું તું આ માણસ સાથે જવા તૈયાર છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “હા હું જઈશ.”

<sup>૫૯</sup> પછી તેઓએ પોતાની બહેન રિબકાને, તેની દાઈને, ઇષ્ટ્રાહિમના દાસને તથા તેના માણસોને વિદાય કર્યા. <sup>૬૦</sup> તેઓએ રિબકાને આશીર્વાદ આપતા તેને કહ્યું, “અમારી બહેન, તું કરોડોની માતા થજે અને તારા વંશજો પોતાના વેશીઓના પ્રવેશદ્વારને રહેજે કરો.”

<sup>૬૧</sup> પછી રિબકા તથા તેની દાઈઓ ઉઠીને ઊંટો પર બેઠી અને ઊંટો તે માણસની પાછળ ચાલ્યા. ચાકડ રિબકાને લઈને પોતાને માર્ગ વખયો.

<sup>૬૨</sup> હવે ઇસહાક બેર-લાહાય-રોઈને માર્ગ ચાલતો આવ્યો, કેમ કે તે નેગેબ દેશમાં રહેતો હતો.

<sup>૬૩</sup> ઇસહાક સાંજે મનન કરવા માટે ખેતરમાં ગયો. ત્યારે તેણે પોતાની આંખો ઊંચી કરી તો તેણે ઊંટોને આવતાં જોયાં! <sup>૬૪</sup> રિબકાએ નજર મિલાવીને જથારે ઇસહાકને જોયો, ત્યારે તે ઊંટ પરથી નીચે ઉત્તી. <sup>૬૫</sup> તેણે ચાકરને કહ્યું, “આ માણસ કોણ છે કે જે આપણને ભળવાને ખેતરમાં આવે છે?” ચાકડે કહ્યું, “તે મારો માલિક છે.” તેથી તેણે પોતાના દુપણાથી મુખ પર આવરણ કર્યું.

<sup>૬૬</sup> ચાકડે જે કર્યું હતું તે ખાદું તેણે ઇસહાકને કહી સંભળાવ્યું. <sup>૬૭</sup> પછી ઇસહાક તેને પોતાની માતા સારાના તંબુમાં લાવ્યો અને તેણે રિબકાનો ઓવારણાં લીધા. રિબકા ઇસહાકની પતની થઈ. ઇસહાકે તેના પર પ્રેમ દર્શાવ્યો. માતાના મરણ પછી રિબકાએ ઇસહાકને ખૂબ દિલાસો આપ્યો.

## ૨૫

<sup>૧</sup> ઇષ્ટ્રાહિમે બીજુ પતની સાથે લગ્ન કર્યા હતા. તેનું નામ કદૂરા હતું. <sup>૨</sup> કદૂરાએ જિષ્ટ્રાન, યોકશાન, મદાન, મિદ્ધાન, યિશ્ભાક તથા શૂઆને જન્મ આપ્યો. <sup>૩</sup> શેબા તથા દદાન એ યોકશાનના પુત્રો હતા. આશૂચિમના લોકો, લટુશીમના લોકો તથા લઉભીમના લોકો દદાનના વંશજો હતા. <sup>૪</sup> એફા, એફેર, હનોખ, અબીદા તથા એલ્દાહ એ મિદ્ધાનના પુત્રો હતા. એ બધા કદૂરાના વંશજો હતા.

<sup>૫</sup> ઇષ્ટ્રાહિમે પોતાના વારસાની મિલકત ઇસહાકને આપી. <sup>૬</sup> પણ પોતાની ઉપપતનીના દીકરાઓને તેણે કેટલીક ચીજવસ્તુની બક્ષિસો આપીને તેઓને પોતાની તથા પોતાના દીકરા ઇસહાક પાસેથી પૂર્વ તરફના દેશમાં મોકલી દીધા.

<sup>૭</sup> ઇષ્ટ્રાહિમે એકસો પંથોતેર વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કર્યું. <sup>૮</sup> પછી ઘણી વૃદ્ધા ઉભરે તે મરણ પામ્યો અને તે પોતાના પૂર્વજો સાથે મળી ગયો.

<sup>૯</sup> તેના દીકરા ઇસહાકે તથા ઇશ્માએલે માઘપેલાની ગુફામાં, એટલે માભરેની નજીક સોહાર હિતીના દીકરા એકોનના ખેતરમાં, તેને દફનાવ્યો. <sup>૧૦</sup> હેઠના દીકરાઓ પાસેથી આ ખેતર ઇષ્ટ્રાહિમે વેચાતું લીધું હતું. તેમાં ઇષ્ટ્રાહિમને તેની પતની સારાની

કબર પાસે દફનાવવામાં આવ્યો. ૧૧ ઇથ્રાહિમના મરણ પણી, તેના દીકરા ઇસહાકને ઈંઘરે આશીર્વાદ આપ્યો અને ઇસહાક બેર-લાહાય-રોઈ પાસે રહ્યો.

૧૨ હવે ઇષ્ટાહિમનો દીકરો ઇશ્ખાએલ, કેને સારાની દાક્ષી હાગાર મિસશીએ જન્મ આપ્યો હતો, તેની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે.

૧૩ ઇજાએલના દીકરાઓનાં નામ તેઓની પેઢીઓ પ્રમાણે આ છે: ઇજાએલનો પ્રથમજનિત નભાયોથ, ત્યાર પછી કેદાર, આદબાયેલ, મિષાભ, ૧૪ મિશભા, દુભા, ભાસ્સા, ૧૫ દાદ, તેમાં, થટુર, નાફીશ તથા કેદભા ઇજાએલના દીકરા હતા. ૧૬ તેઓનાં ગામો તથા મુકાભો પ્રમાણે તેઓનાં નામ એ હતાં; તેઓના કુળોના બાર સરદારો હતા.

૧૭ ઇશ્યાએલનું આયુષ્ય એકસો સાડત્રીસ વર્ષનું હતું. પણ તે ભરણ પામ્યો અને તેના પૂર્વજોની સાથે વિલીન થઈ ગયો. ૧૮ હવીલાથી આશૂર જતા મિસર દેશની સામેના શુરુ સુધી તેઓ વસ્ત્યા હતા. તેઓ તેમના ભાઈઓના વિસોધી હતા.

૧૬ ઇષ્ટાહિમના દીકરા ઇસહાકની વંશાવળી આ છે: ઇષ્ટાહિમ ઇસહાકનો પિતા હતો. ૨૦ ઇસહાકે અરામી લાખાનની બહેન પાદાનારામના અરામી બથુએલની દીકરી રિબકા ક્ષાયે લગ્ન કર્યા ત્યારે તે ચાણીસ વર્ષનો હતો. ૨૧ ઇસહાકની પત્ની નિઃસંતાન હતી ભાટે તેણે તેને સારુ ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી. ઈશ્વરે તેની પ્રાર્થનાનો જવાબ આપ્યો અને તેની પત્ની રિબકા ગર્ભવતી થઈ. ૨૨ તેના પેટમાં છોકરાઓ ઘક્કામુક્કી કરતા હતા. એટલે તેને થયું કે, “મારી ક્ષાયે આમ કેમ બન્યું?” તે વિષે તેણે ઈશ્વરને પૂર્ણ કરી.

૨૩ ઈંગરે તેને કહ્યું, “તારા પેટમાં બે કુળ છે અટથારથી જ બે પ્રજાઓ અલગ થશે. એક પ્રજા બીજી પ્રજા કરતાં બળવાન થશે અને મોટો દીકરો નાનાનો દાસ થશે.”

૨૪ જથારે તેની ગર્ભવસ્થાના દિવસો પૂરા થયા, ત્યારે તેના પેટમાં જોડિયા નર બાળકો હતા. ૨૫ જે પ્રથમ જન્મયો તેનો વર્ણ લાલ લંબાટીવાળા વસ્ત્ર જેવો હતો. તેમણે તેનું નામ એસાવ પાડ્યું. ૨૬ ત્યાર પછી એસાવની એડી હાથમાં પકડીને તેનો ભાઈ જન્મયો. તેનું નામ થાકૂબ પાડવામાં આવ્યું. તેણે તેઓને જન્મ આપ્યો ત્યારે ઇસહાક સાઠ વર્ષનો હતો.

૨૭ તે છોકરાઓ મોટા થયા. એસાવ કુશળ શિકાચી તથા જગલમાં ફરનાર ભાણસ હતો; પણ યાકુબ શાંત પ્રકૃતિનો હતો. તે પોતાનો સમય તંબુમાં વિતાવતો હતો. ૨૮ હવે ઈસહાક એસાવ પર પ્રેમ રાખતો હતો કેમ કે જે પશુઓનો તે શિકાર કરતો તે ઈસહાક ખાતો હતો. પણ દિલ્કા યાકુબ પર પ્રેમ રાખતી હતી.

૨૬ એક દિવસે યાકૂબે શાક રાંધ્યું હતું, ત્યારે એસાવ ખેતરમાંથી આવ્યો. તે થાકેલો હતો. ૩૦ એસાવે યાકૂબને કદ્યું, “પેલા લાલ શાકમાંથી મને ખાવાને આપ કેમ કે હું થાકી ગયો છું!” તે ભાટે તેનું નામ અદ્યોમ કહેવાયું.

<sup>૩૧</sup> યાઝુબે કલ્યું, “પહેલાં તું મને તાર્ણ જથેજીપણું વેચાતું આપ.” <sup>૩૨</sup> એસાવે કલ્યું, “જો હું મરવાની અણી પર છે. આ વનિજપદ ભાડે કશા કામભાં આવવાનું નથી.”

<sup>33</sup> યાકૂબે કહ્યું, “પહેલા તું મારી આગળ સોગન લે.” એસાવે સોગન લીધા અને પોતાનું જ્યેષ્ઠપણું યાકૂબને વેચી દીધું. <sup>34</sup> યાકૂબે એસાવને રોટલી તથા દાળનું ભનાવેલું શાક આપ્યાં. તેણે ખાધું, પીધું અને પણી તે ઊઠિને પોતાને દસ્તે ચાલ્યો ગયો. આ શીતે એસાવે પોતાની વરિષ્ઠતાને તુંણ ગણી.

۲۵

૭ હવે ઈણાહિમના સમયમાં પહેલો દુકાળ પડ્યો હતો, તે ઉપરાંત તે દેશમાં બીજો દુકાળ પડ્યો, ત્યારે ઇસણાક પલિસ્ટીઓના રાજ અભીમેલેખની પાસે ગેરારમાં ગયો.

<sup>२</sup>ઇંગ્રેટે તને દર્શન આપીને કર્યું, “તું મિસરમાં ન જતો; જે દેશ વિશે હું તને કહીશ ત્યાં રહે. <sup>૩</sup>આ દેશમાં તું પ્રવાસી થઈને રહે, હું તારી સાથે રહીશ અને તને આશીર્વાદ આપીશ; કેમ કે તને તથા તારા વંશજોને હું આ આખો દેશ આપીશ અને તારા પિતા ઇન્દ્રાહિમની આગળ મેં જે સોગન લીધા છે તે હું પૂરા કરીશ.

૪ હું તારા વંશજોને વધારીને આકાશના તારાઓ જેટલા કરીશ અને આ સર્વ પ્રદેશો હું તારા વંશજોને આપીશ. પૃથ્વીનાં સર્વ કુળ તારાં સંતાનમાં આશીર્વાદ પામશે. <sup>૫</sup> હું એમ કરીશ કેમ કે ઇંધાહિમે મારી વાણી માનીને માઝે ફરમાન, મારી આજાઓ, મારા વિધિઓ તથા ભારા નિયમો પાણ્યા છે.”

<sup>૬</sup> તેથી ઇસહાક ગોરારમાં રહ્યો. <sup>૭</sup> જ્યારે ત્યાંના માણસોએ તેની પત્ની વિષે પૂછ્યું, ત્યારે તેણે કહ્યું, “તે મારી બહેન છે.” કેમ કે તે મારી પત્ની છે, એવું કહેતાં તે ગભરાતો હતો, રખેને ત્યાંના માણસો રિબકાને લીધે તેને મારી નાખે, કારણ કે તે ઝૂપાઈ હતી.” <sup>૮</sup> પછી ઇસહાક ત્યાં ઘણો સમય રહ્યો અને પલિસ્તીઓના રાજ અખીમેલેખે બારીએથી જોયું તો જુઓ, ઇસહાક અને તેની પત્ની રિબકાને લાડ કરતો હતા.

« અભીમેલેખે ઇસહાકને બોલાવીને કર્યું, “જો, તે નિશ્ચે તારી પત્ની છે. તો પણ તું એમ કેમ બોલ્યો કે, ‘તે મારી બહેન છે?’” ઇસહાકે તેને કર્યું, “મૈં એવું વિચારેલું કે તેને પડાવી લેવા માટે કદાચ મને કોઈ મારી નાખે.” <sup>૧૦</sup> અભીમેલેખે કર્યું, “તેં આ અમને શું કર્યું છે? લોકોમાંથી કોઈપણ એક જણે તારી પત્ની સાથે સંબંધ બાંધ્યો હોત અને એવું કર્યાને લીધે તેં અમારી પાસે અપરાધ કરાવ્યો હોત.” <sup>૧૧</sup> તેથી અભીમેલેખે સર્વ લોકોને ચેતવીને કર્યું, “આ માણસને અથવા તેની પત્નીને નુકશાન કરનાર તે નિશ્ચે માર્યો જશે.”

<sup>۹۲</sup> ઇસણાકે તે દેશમાં વાવણી કરી અને તે જ વર્ષે સો ગણી કાપણી કરી, કેમ કે ઈશ્વરે તેને આશીર્વાદ આપ્યો હતો. <sup>۹۳</sup> તે ધનવાન થયો અને વૃદ્ધિ પામતાં ધણો પ્રતિષ્ઠિત થયો. <sup>۹۴</sup> તેની પાસે ધણાં ઘેટાં તથા અન્ય જનવર થયાં અને તેનું કુટુંબ પણ મોટું થયું. તેથી પલિસ્તીઓને તેના પ્રત્યે અદેખાઈ થઈ.

<sup>૧૫</sup> તેથી તેના પિતા ઇષ્ટાહિમના દિવસોમાં જે સર્વ કુવા તેના પિતાના દાસોએ ખોદ્યા હતા તે પલિસ્તીઓએ માટીથી પૂરી દીધા હતા. <sup>૧૬</sup> અખીમેલેખે ઇસહાકને કલ્યું, “તું અમારી પાસેથી દૂર જા, કેમ કે તું અમારા કરતાં ઘણો બળવાન થયો છે.” <sup>૧૭</sup> તેથી ઇસહાક ત્યાંથી નીકળીને ગેરારવા નીચાણમાં જઈને વસ્થ્યો.

૧૮ તેના પિતા ઈષ્વાહિમના દિવસોમાં પાણીના જે ફુવા હતા જે તેના ભરણ પછી પલિસ્ટીઓએ પૂરી દીધા હતા, તે ફુવાઓ ઈસહાકે ફરીથી ખોદાવ્યા. તે ફુવાઓનાં જે નામ તેના પિતાએ રાખ્યા હતાં, તે જ નામ ઈસહાકે રાખ્યા.

૧૬ જયારે ઇસહાકના દાસોએ ખીણમાં ખોદયું ત્યારે તેઓને ત્યાં વહેતા પાણીનો એક કૂવો મખયો. ૨૦ “એ પાણી અમારું છે” એમ કહેતાં ગેરારના ઘેટાંપાળકો ઇસહાકના ઘેટાંપાળકો સાથે ઝડપથા અને તેથી તે કૂવાનું નામ ઇસહાકે “એસેક” રાખ્યું, કેમ કે તેઓ તેની સાથે ઝડપથા હતા.

૨૧ પછી તેઓએ બીજો કુવો ખોદ્યો અને તે વિષે પણ તેઓ ઝઘડયા, તેથી તેણે તેનું નામ “સિટના” એટલે ગુસ્સાનો કુવો ચાપ્યું. ૨૨ ત્યાંથી નીકળી જઈને તેણે બીજો કુવો ખોદ્યો પણ તેને સારુ તેઓ ઝઘડયા નાહિ. તેથી તેણે તેનું નામ રહોબોથ ચાપ્યું જેનો અર્થ એ છે કે, ‘હવે ઈશ્વરે અમારા ભાટે જગ્યા કરી છે તેથી આ દેશમાં અમે સમૃદ્ધ થઈશું.’

૨૩ પણી ઇસહાક ત્યાંથી બેર-શોભા ગયો. ૨૪ તે જ રાત્રે તેને દર્શન આપીને ઈશ્વરૈ કલ્યું, “હું તારા પિતા ઇષ્ટાહિમનો ઈશ્વર છું. બીજી નહિં, કેમ કે હું તારી સાથે છું, મારા સેવક ઇષ્ટાહિમને લીધે હું તને આશીર્વાદ આપીશ અને તારો વંશ વધારીશા.” ૨૫ ઇસહાકે ત્યાં વેદી બાંધી અને ઈશ્વર સાથે વાત કરી. ત્યાં તેણે તેનો તંબુ બાંધ્યો અને તેના દાસોએ એક ફૂવો ખોદ્યો.

૨૬ પણી અભીમેલેખ ગેરારથી તેના ભિત્ર અહૃત્તાથ તથા તેના સેનાપતિ ફીકોલ સાથે ઇસહાકની પાસે આવ્યો. ૨૭ ઇસહાકે તેઓને કલ્યું, “તમે મને નફરત કરો છો અને તમારી પાસેથી મને દૂર ભોકલી દીધો છે છતાં તમે મારી પાસે કેમ આવ્યા છો?”

૨૮ તેઓએ કલ્યું, “અમે સ્પષ્ટ રીતે જોયું છે કે ઈશ્વર તારી સાથે છે. તેથી અમે નક્કી કર્યું કે, આપણી વચ્ચે, હા, તારી તથા અમારી વચ્ચે પ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે અને અમે તારી સાથે કરાર કરીએ, ૨૯ જેમ અમે તારં નુકસાન કર્યું નથી, તારી સાથે સારો ત્યવહાર કર્યો છે અને શાંતિથી તને વિદાય કર્યો, તેમ તું અમારં નુકસાન ન કર. નિશ્ચે, તું ઈશ્વરથી આશીર્વાદિત છે.”

૩૦ તેથી ઇસહાકે તેઓને સારુ મિજબાની કરી, તેઓ જમ્યા અને દ્રાક્ષાસવ પીધો.

૩૧ તેઓએ વહેલી સવારે ઊઠીને એકબીજા સાથે પ્રતિજ્ઞા કરી. પણી ઇસહાકે તેઓને વિદાય કર્યા અને તેઓ તેની પાસેથી શાંતિએ ગયા.

૩૨ તે જ દિવસે ઇસહાકના દાસોએ જે ફૂવો ખોદ્યો હતો, તે વિષે તેઓએ આવીને કલ્યું, “અમને પાણી મળ્યું છે.” ૩૩ તેણે ફૂવાનું નામ શિબા રાખ્યુ, તેથી આજ સુધી તે નગરનું નામ બેર-શોભા છે.

૩૪ જ્યારે એસાવ ચાણીસ વર્ષનો થથો ત્યારે તેણે હિંતી બેચીની દીકરી યહૂદીથ તથા હિંતી એલોનની દીકરી બાસમાથ સાથે લગ્ન કર્યા. ૩૫ પણ આ સ્ત્રીઓએ ઇસહાક તથા રિબકાને દુઃખી કર્યા.

## ૨૭

૧ જ્યારે ઇસહાક વૃજ થથો અને તેની આંખોનું તેજ એટલું બધું ઘટ્યું કે તે નિહાળી શકતો ન હતો. ત્યારે તેણે પોતાના ભોડા દીકરા એસાવને બોલાવીને કલ્યું, “મારા દીકરા.” તેણે તેને કલ્યું, “બોલો પિતાજુ.” ૨ તેણે કલ્યું, “અહીં જો, હું વૃજ થથો છું. મારા મરણનો દિવસ હું જાણતો નથી.

૩ તે માટે તારાં હથિયાર, એટલે તારા બાળનો ભાથો અને તારં ધનુષ્ય લઈને જંગલમાં જા. મારા માટે શિકાર કર. ૪ મને પસંદ છે તેવું સ્વાદિષ્ટ ભોજન મારે માટે તૈયાર કર અને મારી પાસે લાવ કે, તે હું ખાંડ અને હું મરણ પામું તે પહેલાં તને આશીર્વાદ આપું.”

૫ હવે જ્યારે ઇસહાક તેના દીકરા એસાવની સાથે વાત કરતો હતો ત્યારે રિબકાએ તે સાંભળ્યું હતું. એસાવ શિકાર કરી લાવવા માટે જંગલમાં ગયો. ૬ ત્યારે રિબકાએ તેના નાના દીકરા યાકુબને કલ્યું, “જો, તારા ભાઈ એસાવની સાથે તારા પિતાને મેં વાત કરતા સાંભળ્યા છે. તેમણે કલ્યું, ૭ 'તું શિકાર લાવીને મારે સારુ સ્વાદિષ્ટ ભોજન તૈયાર કર, કે હું તે ખાંડ અને હું મરણ પામું તે અગાઉ ઈશ્વરની હજૂરમાં તને આશીર્વાદ આપું.'

૮ માટે, મારા દીકરા, હું તને જે આજ્ઞા કરું તે પ્રમાણે મારં કહેવું માન. ૯ તું આપણાં ટોળાંખાંથી ઘેટાંબકરાંનાં બે સારાં લવારાં મારી પાસે લઈ આવ. તેનું હું તારા પિતાને

ଭାବତୁମୁ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଭୋଜନ ତେମନେ ଭାଟେ ବନାବି ଆପିଶ. ୧୦ ତେ ତୁ ତାରା ପିତା ଆଗଣ ଲଈ ଜଜେ, କେ ଜେଥି ତେ ଖାଇନେ ତେମନା ଭରଣ ଅଗାଉ ତନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପେ.”

୧୧ ଯାକୁବେ ତେନୀ ଭାତା ରିବକାନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରୋ ଭାଈ ଓସାବ ଝଂବାଟିବାଣୋ ଭାଣାସ ଛେ ଅନେ ହୁ ଝୁନ୍ଦିବାଣୋ ଛୁ. ୧୨ କଦାଚ ଭାରୋ ପିତା ଭନେ ସପର୍ଶ କରେ ଅନେ ହୁ ପକାଇନେ ତେମନେ ଛେତରନାର ଜେବୋ ଭାଲୁମ ପଢ଼ୁ ତୋ ଭାରା ପର ଆଶିର୍ବାଦନେ ବଦଳେ ଶାପ ନହି ଆବି ପଡ଼େ?

୧୩ ତେନୀ ଭାତାଏ ତେନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ତେ ଶାପ ଭାରା ପର ଆଵୋ. ଭାତ୍ର ଭାରୁ କହେବୁ ଭାନ ଅନେ ଜଈନେ ଲବାରାଂ ଲଈ ଆଵ.” ୧୪ ତେଥି ଯାକୁବ ଗଯୋ ଅନେ ଲବାରାଂ ଲଈନେ ତେନୀ ଭାତାନୀ ପାସେ ଆତ୍ୟୋ; ତେନୀ ଭାତାଏ ତେନା ପିତାନେ ଭାବତୁମୁ ହୁତୁ ତେବୁ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଭୋଜନ ଭନାତ୍ୟୁ.

୧୫ ରିବକାଏ ତେନା ଜୟେଷ୍ଠ ଦୀକରା ଓସାବନାଂ ସାରାଂ ବନ୍ଦର କେ ତେନୀ ପାସେ ଧରମାଂ ହତାଂ ତେ ଲଈନେ ତେନା ନାନା ଦୀକରା ଯାକୁବନେ ପହେରାତ୍ୟୀଂ. ୧୬ ତେଣେ ତେନା ବଜ୍ଞେ ହାଥ ପର ତଥା ତେନା ଗଣାନା ଝୁନ୍ଦିବାଣୀ ଭାଗ ପର ଲବାରାନାଂ ଚର୍ମ ବିଟାଣୀ ଦୀଧାଂ. ୧୭ ବଣୀ ତେଣେ ତୈଥାର କରେଲୁ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଭୋଜନ ଚୋଟଲି ତଥା ଶାକ ତେନା ଦୀକରା ଯାକୁବନା ହାଥମାଂ ଆପ୍ତ୍ୟାଂ.

୧୮ ଯାକୁବେ ତେନା ପିତା ପାସେ ଜଈନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ପିତା.” ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ହୁ ଆ ରତ୍ନ୍ୟୋ, ତୁ କୋଣ ଛେ?” ୧୯ ଯାକୁବେ ତେନା ପିତାନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ହୁ ଓସାବ ତଭାରୋ ଜୟେଷ୍ଠ ଦୀକରୋ ଛୁ; ତଭାରୁ କଟ୍ଟୁଥୀ ପ୍ରଭାଏ ମେ କର୍ତ୍ତୁ ଛେ. ହବେ, ବେଳା ଥଈନେ ଭାରୋ ଶିକାର ଖାଓ ଅନେ ଭନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପୋ.”

୨୦ ଇସହାକେ ତେନା ଦୀକରାନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ତନେ ଆଟଲୋ ଜଲ୍ଦି ଶିକାର କେବି ରିତେ ମହ୍ୟୋ?” ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “କେମ କେ ଈଶ୍ୱର ତାରା ପ୍ରଭୁ, ତନେ ଭାରୀ ପାସେ ଲାତ୍ୟା.” ୨୧ ଇସହାକେ ଯାକୁବନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ଭାରୀ ନଶ୍ଵର ଆଵ ଜେଥି ହୁ ତନେ ସପର୍ଶ କରୁ ଅନେ ଜାଣୁ କେ ତୁ ଜ ଭାରୋ ସାଥୋ ଦୀକରୋ ଓସାବ ଛେ କେ ନହି?

୨୨ ଯାକୁବ ତେନା ପିତା ଇସହାକନୀ ପାସେ ଆତ୍ୟୋ; ଇସହାକେ ତେନେ ସପର୍ଶିନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଆ ଅଵାଜ ତୋ ଯାକୁବନୋ ଅଵାଜ ଛେ ପଣ ହାଥ ତୋ ଓସାବନା ଛେ.” ୨୩ ତେନା ହାଥ ତେନା ଭାଈ ଓସାବନା ଜେବା ଝଂବାଟିବାଣୀ ହତା ଭାଟେ ଇସହାକ ତେନେ ଓହାଖି ଶକ୍ତ୍ୟୋ ନହି, ତେଥି ତେଣେ ତେନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପଵାନୁ ନକ୍ଷି କର୍ତ୍ତୁ.

୨୪ ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଶୁ ତୁ ନିଶ୍ଚେ ଭାରୋ ଦୀକରୋ ଓସାବ ଜ ଛେ?” ଅନେ ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ହା, ହୁ ଏ ଜ ଛୁ.” ୨୫ ଇସହାକେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଏ ଭୋଜନ ଭାରୀ ପାସେ ଲାବ ଏଟଲେ ହୁ ତାରୋ ଶିକାର ଖାଉ ଅନେ ତନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପୁଣ୍.” ଯାକୁବ ତେନୀ ପାସେ ଭୋଜନ ଲାତ୍ୟୋ. ଇସହାକେ ଖାଧୁ ଅନେ ଯାକୁବ ତେନା ଭାଟେ କେ ଦ୍ରାକ୍ଷାସବ ଲାତ୍ୟୋ ହତୋ ତେ ପଣ ତେଣେ ପିଧୋ.

୨୬ ପଣୀ ତେନା ପିତା ଇସହାକେ ତେନେ କଟ୍ଟୁଥୁ, “ଭାରା ଦୀକରା, ହବେ ପାସେ ଆଵ ଅନେ ଭନେ ଚୁନ୍ବନ କର. ୨୭ ଯାକୁବେ ତେନୀ ପାସେ ଆଵିନେ ତେନେ ଚୁନ୍ବନ କର୍ତ୍ତୁ. ତେଣେ ତେନାଂ ବନ୍ଦରୋନୀ ଝୁଙ୍ଗଧ ଲିଧି ଅନେ ତେନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପିନେ କଟ୍ଟୁଥୁ,

“ଜୋ, ଈଶ୍ୱରଥି ଆଶିର୍ବାଦ ପାମେଲା ଖେତରନୀ ଝୁଙ୍ଗଧ ଜେବି ଭାରା ଦୀକରାନୀ ଝୁଙ୍ଗଧ ଛେ.

୨୮ ଭାଟେ ଈଶ୍ୱର ତନେ ଆକାଶନୁ ଝାକଣ.

ପୃଥ୍ବୀନୀ ରକ୍ଷା ଜଗ୍ଯା, ପୁଷ୍ଟି ଧାନ୍ୟ ତଥା ନବୋ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆପୋ.

୨୯ ଲୋକୋ ତାରୀ କେବା କରେ

ଅନେ ଦେଶଜତିଥି ତାରୀ ଆଗଣ ନମେ.

ତୁ ତାରା ଭାଈଥିରେ ଭାଲିକ ଥା

ଅନେ ତାରୀ ଭାତାନା ଦୀକରା ତାରୀ ଆଗଣ ନମୋ.

ଜେ ଦେଇ ତନେ ଶାପ ଆପେ, ତେ ଶାପିତ ଥାଥ.

ଜେ ତନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପେ, ତେ ଆଶିର୍ବାଦ ପାମେ.”

**୩୦** ଇସହାକ ଯାକୁବନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପି ରହ୍ୟୋ ପଣି ଯାକୁବ ପୋତାନା ପିତା ଇସହାକନୀ ଆଗଗଥି ଆନୋମାନୋ ବହାର ଗଥୋ ଅନେ ଏ ଜ ସମୟେ ତେନୋ ଭାଈ ଐସାବ ଶିକାର କରିନେ ପାଛୋ ଆବ୍ୟୋ. **୩୧** ପଣ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ବୋଜନ ତୈୟାର କରିନେ ତେନା ପିତାନୀ ପାଞ୍ଚେ ଲାବ୍ୟୋ ଅନେ ତେନା ପିତାନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ମାରା ପିତା ଉଠିନେ ତାରା ଦୀକରାନୋ ଶିକାର ଖାଆଁ, କେ ଜେଥି ତମେ ଭନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପୋ.”

**୩୨** ତେନା ପିତା ଇସହାକ ତେନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ତୁ କୋଣ ଛେ?” ତେଣେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ହୁ ତାରେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦୀକରେ ଐସାବ ଛୁ.” **୩୩** ଇସହାକ ବହୁ ଧ୍ଵନି ଉଦ୍‌ଦୟୋ ଅନେ ବୋଲ୍ୟୋ, “ତ୍ୟାରେ ଜେ ଶିକାର ମାରିନେ ମାରି ପାଞ୍ଚେ ଲାବ୍ୟୋ ହତୋ ତେ କୋଣ ହତୋ? ତାରା ଆବ୍ୟା ଅଗାର୍ତ୍ତ ତେ ସର୍ବମାଂଥି ମେ ଖାଧୁଂ ଅନେ ମେ ତେନେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପ୍ୟୋ. ତେ ଆଶିର୍ବାଦିତ ଥଶେ ପଣ ଖରୋ.”

**୩୪** ଜ୍ୟାରେ ଐସାବେ ପୋତାନା ପିତାନୀ ବାତ ସାଂଭାଗି, ତ୍ୟାରେ ତେ ଭୋଟି ତଥା ବହୁ କାରଭୀ ଭୂମ ପାଣିନେ ରହ୍ୟୋ ଅନେ ପୋତାନା ପିତାନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ମାରା ପିତା, ମନେ ହା ଭନେ ପଣ, ଆଶିର୍ବାଦ ଆପ.” **୩୫** ଇସହାକ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ତାରା ଭାଈରେ କପଟ କର୍ଥୁ ଛେ. ତେଣେ ଆବିନେ ତାରେ ଆଶିର୍ବାଦ ଲଈ ଲିଧୋ ଛେ.”

**୩୬** ଐସାବେ ତେନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ଶୁ ତେନୁ ନାମ ଯାକୁବ ଢିକ ନଥି ପାଇଁଥୁଂ? ତେଣେ ଭନେ ବେ ବାର ଛେତର୍ଯ୍ୟୋ ଛେ. ତେଣେ ମାଙ୍ଗ ଜ୍ୟେଷ୍ଠପଣ୍ଡୁ ଲଈ ଲିଧୁଂ. ଅନେ ଜୋ, ହବେ ତେଣେ ମାରୋ ଆଶିର୍ବାଦ ପଣ ଲଈ ଲିଧୋ ଛେ.” ଅନେ ତେଣେ ପୂର୍ବୀରୁ, “ଶୁ ତେ ମାରା ମାଟେ ଆଶିର୍ବାଦ ରାଖ୍ୟୋ ନଥି?” **୩୭** ଇସହାକେ ଉତ୍ତର ଆପିନେ ଐସାବନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ଜୋ, ମେ ତେନେ ତାରେ ମାଲିକ ଜନାବ୍ୟୋ ଛେ ଅନେ ତେନା ସର୍ବ ଭାଈଓ ତେନା ଦାସୋ ଥବାନେ ମାଟେ ମେ ତେନେ ଆପ୍ୟାଂ ଛେ. ଅନେ ମେ ତେନେ ପୋଷଣନେ ମାଟେ ଧାନ୍ୟ ତଥା ଦ୍ରାକ୍ଷାରକ୍ଷ ଆପ୍ୟାଂ ଛେ. ମାରା ଦୀକରା, ହୁ ତାରେ ସାର୍ଥ ଶୁ କର୍ଳା?”

**୩୮** ଐସାବେ ପୋତାନା ପିତାନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ମାରା ପିତା, ମନେ ଆପଵା ମାଟେ ଶୁ ତାରୀ ପାଞ୍ଚେ ଏକପଣ ଆଶିର୍ବାଦ ବାକି ରହ୍ୟୋ ନଥି? ମାରା ପିତା, ମନେ, ହା ଭନେ ପଣ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପ.” ଅନେ ଐସାବ ପୋକ ମୂଳୀନେ ରହ୍ୟୋ.

**୩୯** ତେନା ପିତା ଇସହାକେ ତେନେ ଉତ୍ତର ଆପତା କର୍ତ୍ତୁଂ, “ଜୋ, ଜ୍ୟାଂ ତୁ ରହେ ଛେ ତେ ପୃଥ୍ବୀନା ଭରପୂରୀପଣାଥି ତଥା ଉପରନା ଆକାଶନା ଝାକଗଥି ତାରେ ଦୂର ରହେବାନୁଂ ଥଶେ. **୪୦** ତୁ ତାରୀ ତଲବାରଥି ଜୁବଶେ. ତାରେ ତାରା ଭାଈନୀ ସେବା କରିବି ପଢ଼ଶେ. ପଣ ଜ୍ୟାରେ ତୁ ତେନୀ କ୍ଷାମେ ଥଶେ, ତ୍ୟାରେ ତୁ ତାରୀ ଗରଦନ ପରଥି ତେନୀ ଝୁମ୍କାରୀ ଫଗାବି ଦଈ ଶକଶେ.”

**୪୧** ଯାକୁବନେ ତେନା ପିତାଣେ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପ୍ୟୋ ହତୋ ତେନେ ଲିଧେ ଐସାବେ ଯାକୁବନୋ ଦ୍ରେଷ କର୍ଥୀ. ଐସାବେ ପୋତାନା ଭନମାଂ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ମାରା ପିତାନେ ମାଟେ ଶୋକନା ଦିଵସୋ ପାଞ୍ଚେ ଛେ; ଏ ପୂରା ଥଥା ପଣି ହୁ ମାରା ଭାଈ ଯାକୁବନେ ମାରି ନାଖିଶା.” **୪୨** ରିବକାନେ ତେନା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦୀକରା ଐସାବନୀ ଏ ବାତ ଜୟାବିବାମାଂ ଆବି. ତେଥି ତେଣେ ପୋତାନା ନାନା ଦୀକରା ଯାକୁବନେ ବୋଲାବିଦ୍ୟୋ ଅନେ ତେନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ଜୋ, ତାରେ ଭାଈ ଐସାବ ତନେ ମାରି ନାଖେ ଏତୁ ଜୋଖମ ତାରେ ମାଥେ ଛେ. ତେନା ଭନମାଂ ଏମା ବିଚାରେ ଥାଲେ ଛେ.

**୪୩** ମାଟେ ହବେ, ମାରା ଦୀକରା, ମାରି ବାତ ଭାନ ଅନେ ଉଠିନେ ମାରା ଭାଈ ଲାଭାନନୀ ପାଞ୍ଚେ ହାରାନମାଂ ନାକ୍ଷି ଜ. **୪୪** ତାରା ଭାଈନୋ କୋଧ ତାରା ପରଥି ଉତ୍ତରେ ନହି ତ୍ୟାଂ ଶୁଧି ଥୋଇ ଦିଵସ ତେନୀ ପାଞ୍ଚେ ରହେଜେ. **୪୫** ତାରା ଭାଈନୋ କୋଧ ତାରା ପରଥି ଉତ୍ତରେ ଅନେ ତେନେ ତେ କର୍ଥୁ ଛେ ତେ ଭୂଲି ଜାଥ, ତ୍ୟାରେ ହୁ ତନେ ତ୍ୟାଂଥି ବୋଲାବିଶ. ଶା ମାଟେ ହୁ ତମନେ ବଜ୍ଜେନେ ଏକ ଜ ଦିଵକେ ଗୁମାଵୁଂ?”

**୪୬** ରିବକାରେ ଇସହାକନେ କର୍ତ୍ତୁଂ, “ହେଠନୀ ଦୀକରୀଓନା କାରଣଥି ହୁ ଜୁବଵାଥି କଂଟାଣି ଗଈ ଛୁ, ହେଠନୀ ଦୀକରୀଓ ଜେବି ଜ ପଟନୀ ଜୋ ଯାକୁବ ଆ ଦେଶନୀ ଦୀକରୀଓଭାନ୍ତି ଲାବେ, ତୋ ମାରେ ଜୁବଵୁ ଶା କାମନୁଂ?”

## ୨୮

<sup>୧</sup> ଇକ୍ଷଣାକେ ଯାକୁବନେ ବୋଲାବିନେ ତେନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପ୍ଯୋ ଅନେ ତେନେ ଆଜ୍ଞା ଆପୀ, “କନାନ ଦେଶନୀ କନ୍ୟାଓଭାଂଥି ତୁ କୋଈନୀ ସାଥେ ଲଗନ କରିଶ ନହିଁ. <sup>୨</sup> ଉଠ, ପାଦାନାରାଭମାଂ ତାରୀ ଭାତାନା ପିତା ବ୍ୟଥୁଅେଲନେ ଘରେ ଜା ଅନେ ତ୍ୟାଂଥି ତାରୀ ଭାତାନା ଭାଈ ଏଟଲେ ତାରା ଭାଭା ଲାବାନନୀ ଦୀକରୀଓଭାଂଥି ଏକନୀ ସାଥେ ତୁ ଲଗନ କର.

<sup>୩</sup> ସର୍ବକ୍ଷଭର୍ତ୍ତ ଈଶ୍ୱର ତନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପେ, ଫଟାଵଂତ କରେ ଅନେ ବୃଦ୍ଧି ଆପେ କେ ଜେଥି ତାରା ସଂତାନୋ ଅକ୍ଷମ୍ୟ ଥାଏ. <sup>୪</sup> ଇଷ୍ଟାହିମନେ ଆପେଲୋ ଆଶିର୍ଵାଦ ଈଶ୍ୱର ତନେ ତଥା ତାରା ପଢିନା ତାରା ସଂତାନନେ ପଣ ଆପେ ଅନେ ଜେ ଦେଶ ଈଶ୍ୱରେ ଇଷ୍ଟାହିମନେ ଆପେଲୋ ଛେ ଜେମାଂ ତୁ ପ୍ରବାସୀ ଛେ ତେନୋ ଵାରକ୍ଷୋ ତନେ ଭଣେ.”

<sup>୫</sup> ଇକ୍ଷଣାକେ ଯାକୁବନେ ବିଦାଯ କର୍ଯ୍ୟ. ଯାକୁବ ପାଦାନାରାଭମାଂ ବ୍ୟଥୁଅେଲ ଅରାଭିନା ଦୀକରା ଅନେ ଯାକୁବ ତଥା ଏସାବନୀ ଭାତା ଦିବକାନା ଭାଈ ଲାବାନନେ ତ୍ୟାଂ ଗଥେ.

<sup>୬</sup> ହେ, ଏସାବେ ଜୋଥୁଁ କେ ଇକ୍ଷଣାକେ ଯାକୁବନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପ୍ଯୋ ଛେ ଅନେ ତେନେ ପାଦାନାରାଭମାଂଥି କନ୍ୟା ଭେଟାବିନେ ଲଗନ କରିବା ଭାଟେ ତ୍ୟାଂ ଭୋକଳ୍ୟୋ ଛେ. ଏସାବେ ଏ ପଣ ଜୋଥୁଁ କେ ଇକ୍ଷଣାକେ ତେନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପତାଂ ଆଜ୍ଞା କରି କେ, “କନାନ ଦେଶନୀ କନ୍ୟାଓଭାଂଥି ତୁ କୋଈନୀ ସାଥେ ଲଗନ କରିଶ ନହିଁ,” <sup>୭</sup> ଅନେ ଯାକୁବ ତେନା ଭାତାପିତାନୀ ଆଜ୍ଞା ଭାନୀନେ ପାଦାନାରାଭମାଂ ଗଥେ ଛେ.

<sup>୮</sup> ଏସାବେ ଜୋଥୁଁ କେ ଭାରା ପିତା ଇକ୍ଷଣାକନେ କନାନ ଦେଶନୀ କନ୍ୟାଓ ପକ୍ଷଦ ନଥି. <sup>୯</sup> ତେଥି ତେ ତେନା କାକା ଇଶ୍ମାଅେଲନା କୁଟୁମ୍ବମାଂ ଗଥେ ଅନେ ପୋତାନୀ ପଟନୀଓ ହୋଵା ଉପରାଂତ ତ୍ୟାଂନୀ ଶ୍ରୀ ସାଥେ ଲଗନ କର୍ଯ୍ୟ. ତେ ଇଷ୍ଟାହିମନା ଦୀକରା, ଇଶ୍ମାଅେଲନୀ ଦୀକରୀ, ନବାଯୋଥନୀ ବହେନ ଭାହାଲାଥ ହଲି.

<sup>୧୦</sup> ଯାକୁବ ବେର-ଶେବାଥି ନିକଟୀନେ ହାରାନ ତରଫ ଗଥେ. <sup>୧୧</sup> ତେ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ଜୟାଏ ଆଵ୍ୟୋ ଅନେ ସ୍ମୃତ ଆଥଭୀ ଜଵାଥି ତ୍ୟାଂ ମୁକାମ କର୍ଯ୍ୟ. ତେଣେ ତେ ଜୟାଏଥି ଏକ ପଥଥର ଲିଧୀ ଅନେ ପୋତାନା ଭାଥା ନିଯେ ମୁକ୍ତିନେ ତେ ତ୍ୟାଂ ସ୍ମୃତ ଗଥେ.

<sup>୧୨</sup> ତେନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆଵ୍ୟୁଁ. ସ୍ଵପ୍ନମାଂ ପୂର୍ବୀ ପର ଉଭୀ କରେଲି ଏକ ଶିରୀ ତେନା ଜୋଵାମାଂ ଆବୀ. ତେନୋ ଉପରନୋ ଭାଗ ଆକାଶ ସୁଧି ପହିଁଥତୋ ହତୋ ଅନେ ଈଶ୍ୱରନା ଦୂତୋ ତେନୀ ପର ଚଢତା ଉତ୍ତରତା ହତା. <sup>୧୩</sup> ଉପର ଈଶ୍ୱର ଉଭା ହତା ଅନେ ତେଭଣେ କର୍ଯ୍ୟ, “ହୁଁ ତାରା ପିତା ଇଷ୍ଟାହିମ ତଥା ଇକ୍ଷଣାକନୋ ଈଶ୍ୱର ଛୁ. ଜେ ଭୂମି ପର ତୁ ଉଂଧେ ଛେ, ତେ ହୁଁ ତେନେ ତଥା ତାରା ସଂତାନନେ ଆପୀଶ.

<sup>୧୪</sup> ପୂର୍ବୀନୀ ରଜ ଜେଟଲାଂ ତାରା ସଂତାନ ଥଶେ ଅନେ ଏ ସଂତାନୋ ପୂର୍ବ, ପଞ୍ଚିଭ, ଉତ୍ତର ତଥା ଦକ୍ଷିଣ ତରଫ ଦୂର ଶୁଧି ଝେଲାଶେ. ତାରାଭମାଂ ତଥା ତାରା ସଂତାନଭମାଂ ପୂର୍ବୀନୀଙ୍କ ସର୍ବ କୁଣ୍ଡୋ ଆଶିର୍ଵାଦ ପାଭଶେ. <sup>୧୫</sup> ଜୋ, ହୁଁ ତାରୀ ସାଥେ ଛୁ, ଜ୍ୟାଂ କର୍ଦ୍ଦ ତୁ ଜଶେ ତ୍ୟାଂ ହୁଁ ତେନେ କ୍ଷମାଧିଶ. ଆ ଦେଶଭାଂ ହୁଁ ତେନେ ପାଇଁ ଲାବିଶ; ହୁଁ ତେନେ ତ୍ୟାଗି ଦର୍ଶନ ନହିଁ. ଜେ ବଥନ ମେ ତେନେ ଆପ୍ଯୁଁ ଛେ ତେ ହୁଁ ପୂର୍ବ କରୀଶ.”

<sup>୧୬</sup> ଯାକୁବ ଉଂଧମାଂଥି ଜାଗି ଗଥେ ଅନେ ତେଣେ କର୍ଯ୍ୟ, “ନିଶ୍ଚେ ଈଶ୍ୱର ଆ ଜୟାଏ ଛେ ତେ ମେ ଜାଏଥୁଁ ନହିଁ.” <sup>୧୭</sup> ତେ ଗଭରାଯୋ ଅନେ ବୋଲ୍ୟୋ, “ଆ ଜୟା କେବି ଭ୍ୟାନକ ଛେ! ଆ ଈଶ୍ୱରନା ଧର ସିଵାଯ ବିଜୁଂ କର୍ଦ୍ଦ ନଥି. ଆ ସ୍ଵର୍ଗନୁଂ ବାର ଛେ.”

<sup>୧୮</sup> ଯାକୁବ ବହେଲି ସବାରେ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟୋ ଅନେ ଜେ ପଥଥର ତେଣେ ତେନା ଭାଥା ନିଯେ ମୁକ୍ତି ହତୋ ତେ ତେଣେ ଲିଧୀ. ତେଣେ ତେନେ କ୍ଷମାଧିଶ ଜେମ ଉଭୀ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ତେନା ଉପରନା ଭାଗ ପର ଜୈତ ତେଲ ଦେଇଥୁଁ. <sup>୧୯</sup> ତେଣେ ତେ ଜୟାନୁଂ ନାମ ବେଥେଲ ପାଇଁ, ଜୋ କେ ତେ ନଗରନୁଂ ମୁଣ୍ଡ ନାମ ଲୁଗ ହିତୁଁ.

૨૦ યાકૂબે પ્રતિજ્ઞા કરી કે, “જો ઈશ્વર મારી સાથે રહેશે અને આ ભાર્ગ કે જેમાં હું ચાલું છું તેમાં મારું રક્ષણ કરશે, મને ખાવાને અજ્ઞ અને પહેરવાને વસ્ત્ર આપશે, <sup>૨૧</sup> અને મને મારા પિતાના ઘરે સુરક્ષિત લાવશે, તો તેમને હું મારા પ્રભુ, ઈશ્વર માનીશ; <sup>૨૨</sup> અને આ પથર જે મેં સ્તંભની જેમ ઊભો કર્યો છે તે યાદગીરીનું પવિત્ર સ્થાનક થશે અને ઈશ્વર જે કંઈ મને આપશે તેમાંથી હું નિશ્ચે તેમને દશાંશ પાછું આપીશ.”

## ૨૮

<sup>૧</sup> પછી યાકૂબ ત્યાંથી આગળ મુસાફરી કરીને પૂર્વના લોકોના દેશમાં આવ્યો. <sup>૨</sup> તેણે જોયું કે, ખેતરમાં એક ફૂવો હતો. ત્યાં તેની નજુક ઘેટાંનાં ત્રણ ટોળાં હતાં. તે ફૂવામાંથી તેઓ ટોળાંને પાણી પીવડાવતા હતા. ફૂવા પર મોટો પથર ટાંકવામાં આવેલો હતો. <sup>૩</sup> જ્યારે ત્યાં સર્વ ટોળાં બેગાં થતાં ત્યારે ઘેટાંપાણકો ફૂવાના પથરને ગંભડાવી દેતા અને ઘેટાંને પાણી પીવડાવતા હતા પછી તે પથરને પાછો તેની જુયાએ ફૂવા પર મૂકી દેતાં.

<sup>૪</sup> યાકૂબે તેઓને પૂછ્યું, “મારા ભાઈઓ, તમે કયાંના છો?” તેઓએ કહ્યું, “અમે હારાનના છીએ.” <sup>૫</sup> તેણે તેઓને પૂછ્યું, “શું તમે નાહોરના દીકરા લાભાનને ઓળખો છો?” તેઓએ કહ્યું, “હા, અમે તેને ઓળખીએ છીએ.” <sup>૬</sup> તેણે તેઓને પૂછ્યું, “શું તે ક્ષેમકુશપ છે?” તેઓએ કહ્યું, “તે ક્ષેમકુશપ છે. તું સામે જો, તેની દીકરી રાહેલ ઘેટાંને લઈને આવી રહી છે.”

<sup>૭</sup> યાકૂબે કહ્યું, “હજુ તો સાંજ પડી નથી. ઘેટાંને બેગા કરવાનો સમય થયો નથી. માટે તમે ઘેટાંને પાણી પીવડાવો, પછી તેઓને લઈ જાઓ અને ચરવા દો.” <sup>૮</sup> તેઓએ કહ્યું, “ઘેટાંનાં બધાં ટોળાં અને ભરવાડો એકઠાં નહિ થાય ત્યાં સુધી અમે તેઓને પાણી પીવડાવી શકતા નથી. ફૂવા પરથી પથર ખસેડાય તે પછી અમે ઘેટાંને પાણી પીવડાવી શકીએ છે.”

<sup>૯</sup> તે તેઓની સાથે વાત કરતો હતો એટલામાં રાહેલ તેના પિતાનાં ઘેટાં લઈને આવી. તે તેઓને ચરાવતી અને સાચવતી હતી. <sup>૧૦</sup> યાકૂબે તેના મામા લાભાનની દીકરી રાહેલને તથા તેમનાં ઘેટાંને જોયાં ત્યારે યાકૂબે પાસે આવીને ફૂવાના મોં પરથી પથર ખસેદ્યો અને તેના મામા લાભાનના ઘેટાંને પાણી પાયું.

<sup>૧૧</sup> યાકૂબે રાહેલને ચુંબન કર્યું અને રડી પડ્યો. <sup>૧૨</sup> યાકૂબે રાહેલને જણાવ્યું કે, “હું તારા પિતાનો સંબંધી એટલે તેની બહેન રિબકાનો દીકરો છું.” એ જાણીને રાહેલે દોડી જઈને તેના પિતાને ખબર આપી.

<sup>૧૩</sup> જ્યારે લાભાને તેની બહેનના દીકરા યાકૂબની ખબર સાંભળી ત્યારે તે તેને મળવા દોડી આવ્યો અને બેટીને તેને ચૂભ્યો અને તેને પોતાના ઘરે લાવ્યો. યાકૂબે લાભાનને પોતાના આવવા વિષેની વાત કરી. <sup>૧૪</sup> લાભાને તેને કહ્યું, “વાસ્તવમાં, આપણો એક જ લોહી તથા માંસના છીએ.” પછી યાકૂબ તેની સાથે લગભગ એક મહિના સુધી રહ્યો.

<sup>૧૫</sup> પછી લાભાને યાકૂબને કહ્યું, “તું મારો સંબંધી છે, તે માટે તારે મારા કામકાજ મફત કરવા જોઈએ નહિ. મને કહે, તું કેટલું વેતન લઈશ?” <sup>૧૬</sup> હવે, લાભાનને બે દીકરીઓ હતી. મોટી દીકરીનું નામ લેઆ અને નાનીનું નામ રાહેલ હતું. <sup>૧૭</sup> લેઆની આંખો નબળી હતી. રાહેલ દેખાવમાં સુંદર તથા ઘાટીલી હતી. <sup>૧૮</sup> યાકૂબ રાહેલને પ્રેમ કરતો હતો તેથી તેણે કહ્યું, “તારી નાની દીકરી, રાહેલને સારું સાત વર્ષ હું તારી ચાકરી કરીશ.”

**૧૯** લાભાને કદ્યું, “બીજ કોઈને હું મારી દીકરી આપું તેના કરતાં હું તેને આપું તે સારું છે. મારી સાથે રહે.” **૨૦** યાકૂબે રાહેલને સારુ સાત વર્ષ સુધી લાભાનની સેવા કરી; તે સાત વર્ષ તેને બહુ ઓળા દિવસો જેવા લાગ્યાં, કેમ કે તે રાહેલને પ્રેમ કરતો હતો.

**૨૧** પછી યાકૂબે લાભાનને કદ્યું, “હવે મારી પત્ની મને આપ કેમ કે મારી ચાકરીનાં વર્ષોની મુદત પૂરી થઈ છે, જેથી હું તેની સાથે સુખ ભોગવું.” **૨૨** તેથી લાભાને ત્યાંના સર્વ માણસોને નિમંત્રિત કરીને મિજબાની કરી.

**૨૩** રાત્રે અંધારામાં, લાભાન તેની દીકરી લેઆને યાકૂબની પાસે લાવ્યો અને યાકૂબે તેની સાથે શરીરસુખ માણ્યું. **૨૪** લાભાને તેની દીકરી લેઆને સેવા ચાકરી માટે જિલ્પા નામે દાસી પણ આપી. **૨૫** સવારે યાકૂબના જોવામાં આવ્યું કે, તે તો લેઆ હતી! યાકૂબે લાભાનને પૂછ્યું, “આ તેં મને શું કર્યું છે? શું રાહેલને સારુ મેં તારી સેવા ચાકરી કરી નહોતી? તેં મને શા માટે છેતર્યો?”

**૨૬** લાભાને કદ્યું, “મોટી દીકરીના લગ્ન અગાઉ નાની દીકરીનું લગ્ન કરવું એવો રિવાજ અમારા દેશમાં નથી. **૨૭** આ દીકરી સાથે નવવધુ તરીકેનું અઠવાડિયું પૂરું કર પછી બીજાં સાત વર્ષ તું મારી ચાકરી કરજે અને તેના બદલામાં અમે રાહેલને પણ તને આપીશું.”

**૨૮** યાકૂબે તે પ્રમાણે કર્યું અને લેઆ સાથે અઠવાડિયું પૂરું કર્યું. પછી લાભાને તેની દીકરી રાહેલ પણ યાકૂબને પત્ની તરીકે આપી. **૨૯** વળી રાહેલની સેવા માટે જિહ્વા નામે દાસી પણ આપી **૩૦** યાકૂબે રાહેલ સાથે પણ લગ્ન કર્યું. તે લેઆ કરતાં રાહેલ પર વધારે પ્રેમ રાખતો હતો. તેથી યાકૂબે બીજાં સાત વર્ષ લાભાનની ચાકરી કરી હતી.

**૩૧** ઈશ્વરે જોથું કે લેઆને પ્રેમ કરવામાં આવતો નથી, તે માટે તેમણે તેનું ગર્ભસ્થાન ઉદ્ઘાટયું, પણ રાહેલ નિઃસંતાન હતી. **૩૨** લેઆ ગર્ભવતી થઈ અને તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેનું નામ રૂબેન પાડવામાં આવ્યું. કેમ કે તેણે કદ્યું, “ઈશ્વરે મારું દુઃખ જોથું છે માટે હવે મારો પતિ મને પ્રેમ કરશો.”

**૩૩** પછી તે ફરીથી ગર્ભવતી થઈ અને દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે કદ્યું, “હું નાપસંદ છું તે ઈશ્વરે સાંભાર્યું છે, માટે તેમણે આ દીકરો પણ મને આપ્યો છે” તેણે તેનું નામ શિમયોન પાડ્યું. **૩૪** પછી તે શ્રીજીવાર ફરી ગર્ભવતી થઈ અને દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે કદ્યું, “હવે આ સમયે મારો પતિ મારી સાથે પ્રેમથી બંધાશો. કેમ કે મેં તેના પ્રણ દીકરાને જન્મ આપ્યો છે.” તે માટે તેનું નામ લેવી રાખવામાં આવ્યું.

**૩૫** તે યોથી વખત ગર્ભવતી થઈ અને દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે કદ્યું, “હવે આ સમયે હું ઈશ્વરની સ્તુતિ કરીશ.” તેથી તેણે તેનું નામ યહૂદા પાડ્યું. ત્યાર પછી તેને સંતાન જનમવાનું બંધ થયું.

## ૩૦

**૧** જથારે રાહેલે જોથું કે તે પોતે બાળકોને જન્મ આપી શકતી નથી ત્યારે તેણે તેની બહેન પર અદેખાઈ રાખી અને યાકૂબને કદ્યું, “મને બાળકો આપ નહિ તો હું મરી જઈશ.” **૨** યાકૂબે રાહેલ પર ગુસ્સે થઈને કદ્યું, “ઈશ્વર જેમણે તને બાળકોનો જન્મ આપતા અટકાવી છે, શું હું તેમને સ્થાને છું?”

<sup>୩</sup> ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ତୁଁ, ମାରୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହାନୀ ପାସେ ଜ କେ ଜେଥି ତେ ତାରା କ୍ଷଂବଂଧଥି ବାଘକୋନେ ଜନ୍ମ ଆପେ ଅନେ ତେନାଥି ହୁଁ ବାଘକୋ ଭେଟାଵି ଶକୁଁ.” <sup>୪</sup> ତେଣେ ପତନୀ ତରୀକେ ତେନୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହା ଯାକୁବନେ ଆପି ଅନେ ଯାକୁବେ ତେନୀ ସାଥେ ପତନୀ ତରୀକେନୋ କ୍ଷଂବଂଧ ଚାଖ୍ୟୋ.

<sup>୫</sup> ଭିଲ୍ହା ଗର୍ଭଵତି ଥର୍ଦ୍ଦ. ତେଣେ ଯାକୁବନା ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୬</sup> ପଣୀ ରାହେଲେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଈଶ୍ୱରେ ଭାଲୁ କ୍ଷାଂବର୍ଧୁଁ ଛେ. ତେମଣେ ନିଶ୍ଚେ ଭାରୀ ବିନଂତି କ୍ଷାଂବାଠିନେ ମନେ ଦୀକରେ ଆପ୍ଯୋ ଛେ.” ତେ ଭାଟେ ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ଦାନ’ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୭</sup> ରାହେଲନୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହା ଫଚି ଗର୍ଭଵତି ଥର୍ଦ୍ଦ ଅନେ ତେଣେ ଯାକୁବନା ବିଜ ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୮</sup> ରାହେଲେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ମେ ଭାରୀ ବହେନ ସାଥେ ଜବରଦସ୍ତ ଲଡାଈଁ ଲାଗି ଛେ ଅନେ ହୁଁ ଶୁତୀ ଛୁଁ.” ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ନଶ୍ତାଲୀ’ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୯</sup> ଜ୍ୟାରେ ଲେଆଏ ଜୋଥୁଁ କେ ତେନେ ପୋତାନେ କ୍ଷଂତାନ ଜନଭବାନୁଁ ବଂଧ ଥଥୁଁ ଛେ, ତ୍ୟାରେ ତେଣେ ତେନୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହାନେ ଯାକୁବନୀ ପତନୀ ଥବା କ୍ଷାଂବ ଆପି. <sup>୧୦</sup> ଲେଆନୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହାଏ ଯାକୁବନା ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୧୧</sup> ଲେଆଏ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଆନା ପର ଈଶ୍ୱରନୀ ଦ୍ୟା ଛେ!” ତେଥି ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ଗାଦ’ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୧୨</sup> ପଣୀ ଲେଆନୀ ଦାସୀ ଭିଲ୍ହାନେ ଯାକୁବଥି ବିଜୋ ଦୀକରେ ଜନ୍ମ୍ୟୋ. <sup>୧୩</sup> ଲେଆଏ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ହୁଁ ଆଶିଷୀତ ଛୁଁ! କେମ କେ ଅନ୍ୟ କ୍ଷାଂବା ମନେ ଆଶିର୍ବାଦିତ ମାନଶେ.” ତେଥି ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ଆଶେର’ ଏଟିଲେ ଆଶିଷୀତ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୧୪</sup> ରୁବେନ ଧର୍ମନୀ କାପଣୀନା ଦିଵସୋଭାବମାଂ ଖେତରଭାବମାଂ ଗଥୋ ହତୋ ତ୍ୟାଂ ଏକ ଛୋଟ ପର ଶୀଗଣାଂ ହତା. ତେମାଂଥି କେଟଲାଙ୍କ ଶୀଗଣାଂ ତେ ଲେଆନୀ ପାସେ ଲଈ ଆପ୍ଯୋ. ତେ ଜୋଈନେ ରାହେଲେ ଲେଆନେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ତାରା ଦୀକରାନା ଶୀଗଣାଂଭାମାଂଥି ଥୋଡା ମନେ ଆପ.” <sup>୧୫</sup> ଲେଆଏ ତେନେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ତେ ଭାରା ପତିନେ ଲଈ ଲିଧୋ ଛେ, ଏ ଶୁଁ ଓେଳୁ ଛୁଁ ଛେ? ତୋ ହବେ ଭାରା ଦୀକରାନାଂ ଶୀଗଣାଂ ପଣ ତାରେ ଲେବାଂ ଛେ?” ରାହେଲେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ତାରା ଦୀକରାନାଂ ଶୀଗଣାଂ ବଦଲେ ଆଜ ଚାତ୍ରେ ଯାକୁବ ତାରୀ ସାଥେ କରଶ୍ୟନ କରଶେ.”

<sup>୧୬</sup> କ୍ଷାଂବ ଯାକୁବ ଖେତରଭାବମାଂଥି ଆପ୍ଯୋ. ଲେଆ ତେନେ ଭଣବାନେ ବହାର ଗଈ ଅନେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଆଜେ ଚାତ୍ରେ ତାରେ ଭାରୀ ସାଥେ କରଶ୍ୟନ କରିବାନୁଁ ଛେ.” ଭାଟେ ତେ ଚାତ୍ରେ ଯାକୁବ ତେନୀ ସାଥେ ସ୍କୁଈ ଗଥୋ. <sup>୧୭</sup> ଈଶ୍ୱରେ ଲେଆନୁଁ କ୍ଷାଂବର୍ଧୁଁ ଅନେ ତେ ଗର୍ଭଵତି ଥର୍ଦ୍ଦ. ତେଣେ ଯାକୁବନା ପାଂଚଭା ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୧୮</sup> ଲେଆଏ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଈଶ୍ୱରେ ମନେ ବଦଲୋ ଆପ୍ଯୋ ଛେ, କେମ କେ ମେ ଭାରା ପତିନେ ଭାରୀ ଦାସୀ ଆପି ହଲି.” ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ଧର୍ମଭାର’ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୧୯</sup> ଲେଆ ଫଚି ଗର୍ଭଵତି ଥର୍ଦ୍ଦ ଅନେ ତେଣେ ଯାକୁବନା ଛକ୍ର ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୨୦</sup> ଲେଆଏ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଈଶ୍ୱରେ ମନେ କ୍ଷାଂବା ଭେଟ ଆପି ଛେ. ହବେ ଭାରୀ ପତି ମନେ ଭାନ ଆପଶେ, କେମ କେ ମେ ତେନା ଛ ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ଛେ.” “ଭାଟେ ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ଝବୁଲୋନ ପାଇୟୁଁ. <sup>୨୧</sup> ତ୍ୟାର ପଣୀ ତେଣେ ଏକ ଦୀକରୀନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ଅନେ ତେଣିଥେ ତେନୁଁ ନାମ ଦୀନା ପାଇୟୁଁ.

<sup>୨୨</sup> ଈଶ୍ୱରେ ରାହେଲନେ ଯାଦ କରୀନେ ତେନୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କ୍ଷାଂବାଠି. ତେନେ କ୍ଷଂତାନ ପ୍ରାପିତନୋ ଆଶିର୍ବାଦ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୨୩</sup> ତେ ଗର୍ଭଵତି ଥର୍ଦ୍ଦ ଅନେ ତେଣେ ଦୀକରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. ତେଣେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଈଶ୍ୱରେ ଭାରୀ ଶରମ ଦୂର କରୀ ଛେ” <sup>୨୪</sup> ତେଣେ ତେନୁଁ ନାମ ‘ଯୁସକ’ ପାଇନେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ଈଶ୍ୱର ଏକ ବିଜୋ ଦୀକରେ ପଣ ମନେ ଆପୋ.”

<sup>୨୫</sup> ରାହେଲେ ଯୁସକନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ତ୍ୟାର ପଣୀ ଯାକୁବେ ଲାଭାନନେ କଟ୍ଟୁଥୁଁ, “ମନେ ବିଦାଯ କର, କେ ଜେଥି ହୁଁ ଭାରୀ ଦେଶ, ଏଟିଲେ ଭାରା ପୋତାନା ଧରେ ଜାଙ୍ଗ. <sup>୨୬</sup> ଭାରୀ ପତନୀଓ ତଥା ଭାରା ଭାଗକୋ ଜେଅେନେ ସାକ୍ଷ ମେ ତାରୀ ସେବା ଯାକରୀ କରୀ ଛେ, ତେ ମନେ ଆପ. ମନେ ଜ୍ଵା ଦେ, କେମ କେ ମେ ତାରୀ ଜେ ଯାକରୀ କରୀ ଛେ, ତେ ତୁଁ ଜାଣୋ ଛେ.”

**૨૭** લાબાને તેને કદ્યું, “જો, હવે તારી દ્રષ્ટિમાં મેં કૃપા પ્રાપ્ત કરી હોય તો રહે, કેમ કે ઈશ્વર દ્વારા મને જણાયું છે કે તારે લીધે ઈશ્વરે મને ઘણો આશીર્વાદ આપ્યો છે.”

**૨૮** પણ તેણે કદ્યું, “તારી ઈચ્છા અનુસાર તું જેટલું માંગીશ તેટલું હું તને આપીશ.”

**૨૯** યાકૂબે તેને કદ્યું, “તું જણો છે કે મેં તારી કેવી ચાકરી કરી છે અને તારાં જનવરોમાં કેટલો બધો વધારો થયો છે. **૩૦** હું અહીં આવ્યો તે પહેલાં તારી પાસે થોડું હતું અને હવે તે ઘણું વધી ગયું છે. જથ્યાં મેં કામ કર્યું છે ત્યાં ઈશ્વરે તને આશીર્વાદ આપ્યો છે. હવે મારા પોતાના ઘર કુટુંબ માટે પણ મારે ઘણું કરવાનું છે. તે હું કથારે પૂરું કરીશ?”

**૩૧** લાબાને કદ્યું, “તને હું શું વેતન આપું?” યાકૂબે કદ્યું, “તું મને કશું જ ન આપીશ. જો તું મારા માટે આટલું કરે તો હું ફરી તારાં ઘેટાંબકરાંને ચાદીશ અને તેમને સંભાળીશ. **૩૨** આજે મને તારાં બધાં ઘેટાંબકરાંના ટોણાંમાં જવા દે કે તેમાંથી છાંટવાળાં, ટપકાંવાળાં તથા કાળાં ઘેટાંને અને ટપકાંવાળાં તથા છાંટવાળાં બકરાંને હું અલગ કર્ણ. મારા વેતન તરીકે તું તે મને આપ.

**૩૩** જથારે મારા વેતન તરીકે આપેલાં ઘેટાંબકરાં તું તપાસશે ત્યારે પાછળથી મારી પ્રમાણિકતા માટે તેઓ સાક્ષીઝૂપ થશે કે બકરાંમાં જે છાંટવાળા કે ટપકાંવાળા નથી અને ઘેટાંમાં પણ જે કાળાં નથી એવાં જો મારી પાસે મળો તો તે સર્વ યોગીનાં ગણાશે.” **૩૪** લાબાને કદ્યું, “તારી માંગણી પ્રમાણો હું સંમત છું.”

**૩૫** તે દિવસે લાબાને પણવાળાં તથા ટપકાંવાળાં બકરાં અને છાંટવાળી તથા સફેદ ટપકાંવાળી બધી બકરીઓને અને ઘેટાંઓમાંથી પણ જે કાળાં હતા તેઓને અલગ કર્યા અને એ ઘેટાંબકરાં યાકૂબના દીકરાઓને સુપ્રત કર્યા. **૩૬** અને ત્રણ દિવસનો પ્રવાસ થાય એટલા અંતર દૂર તેઓને લઈ જવા જણાવ્યું. યાકૂબે લાબાનનાં બાકી રહેલા ઘેટાંબકરાંને ત્યાં જ રહીને સાચયાં.

**૩૭** યાકૂબે લીમડાની, બદામની તથા આર્મોન ઝાડની લીલીછમ ડાળીઓ કાપી અને તેની છાલ એવી ચીતે ઉખાડી કે તેમાં સફેદ પણ દેખાય. **૩૮** પણ તેણે જનવરો પાણી પીવા આવે ત્યાં ખાડામાં જે ડાળીઓ છોલી હતી તે તેઓની આગળ ઊભી કરી. જથારે તેઓ પાણી પીતા ત્યારે તેઓ ગર્ભ ધારણ કરવા માટે આશકત થતાં હતી.

**૩૯** ડાળીઓ આગળ ઘેટાંબકરાં ગર્ભધારણ કરતાં હતાં પણ તેઓએ પણાદાર, છાંટવાળાં તથા ટપકાંવાળાં બચયાંઓને જન્મ આપ્યો. **૪૦** યાકૂબે ઘેટીને અલગ કરી અને લાબાનનાં જનવરોમાં જે પટાદાર તથા સર્વ કાળાં હતાં તેઓની તરફ તેઓના મોં રાખ્યાં. પણ તેણે પોતાના ટોણાંને જુદાં પાદ્યાં અને લાબાનનાં ટોણાંની પાસે તેમને રાખ્યાં નહિ.

**૪૧** જથારે ટોણાંમાંના સશકત પ્રાણી સંવનન કરતાં ત્યારે યાકૂબ તે ડાળીઓ ટોણાંની નજરો આગળ ખાડામાં મૂકતો હતો. **૪૨** પણ ટોણાંમાંના નબળા પશુ આવતાં ત્યારે તે તેઓની આગળ ડાળીઓ મૂકતો નહોતો. તેથી નબળા ઘેટાંબકરાં લાબાનનાં અને સશકત યાકૂબનાં થયાં.

**૪૩** પચિણામે યાકૂબના ઘેટાંબકરાંમાં ઘણો વધારો થયો. તેની પાસે દાસો તથા દાસીઓ, ઊંટો તથા ગંધેડાં ઉપરાંત વિશાળ પ્રમાણમાં અન્ય જનવરોની સંપત્તિ હતી.

### ૩૧

**૧** હવે યાકૂબે લાબાનના દીકરાઓને એવી વાતો કહેતા સાંભળ્યાં કે, “જે સધ્યું આપણા પિતાનું હતું તે યાકૂબે લઈ લીધું છે. આપણા પિતાની સર્વ સંપત્તિ તેણે મેળવી છે.” **૨** યાકૂબે લાબાનના મુખ પર જોતાં તેને જણાયું કે તેના પ્રત્યેનું લાબાનનું

વલણ બદલાયેલું છે. <sup>૩</sup> પછી ઈશ્વરે યાકૂબને કહ્યું, “તું તારા પિતૃઓના દેશમાં તથા તારા કુટુંબીજનો પાસે પાછો જ અને હું તારી સાથે હોઈશ.

<sup>૪</sup> યાકૂબે માણસ મોકલીને રાહેલને તથા લેઆને ખેતરમાં તેના ટોળાં પાસે બોલાવી લીધાં. <sup>૫</sup> અને તેઓને કહ્યું, “તમારા પિતાનું મારા પ્રત્યેનું વલણ બદલાઈ ગયું છે પણ મારા પિતાના ઈશ્વર મારી સાથે છે. <sup>૬</sup> તમે જાણો છો કે મેં મારા પૂરા સામર્થ્ય સહિત તમારા પિતાની થાકરી કરી છે.

<sup>૭</sup> તમારા પિતાએ મને ઠગ્યો છે અને મારા વેતનનો કરાર દસ વાર બંગ કરેલો છે. પણ ઈશ્વરે તેનાથી મારું નુકસાન થવા દીધું નહિ. <sup>૮</sup> તેણે કહ્યું હતું કે, ‘છાંટવાળાં પશુઓ તારું વેતન થશે,’ પછી સર્વ પ્રાણીઓને છાંટવાળાં બચાયાં થયાં. વળી તેણે કહ્યું, પણવાળાં પશુઓ તારું વેતન થશે અને પછી સર્વ પશુઓને પણવાળાં બચાયાં જન્મયાં. <sup>૯</sup> એ શીતે ઈશ્વરે તમારા પિતાના જનવરોને લઈને મને આપ્યાં છે.

<sup>૧૦</sup> એક વાર મેં સ્વર્ણમાં જોયું કે ગર્ભધારણ કરવાની ઝતુમાં જે બકરાં ટોળાં સાથે મળીને આવતાં હતાં તેઓ પણવાર, છાંટવાળાં તથા કાબરથીતરાં હતાં. <sup>૧૧</sup> ઈશ્વરના દૂતે મને સ્વર્ણમાં કહ્યું, ‘યાકૂબ! મેં કહ્યું, ‘હું આ રહ્યો.’

<sup>૧૨</sup> તેણે કહ્યું, ‘તારી આંખો ઊંચી કરીને જો કે ટોળાં સાથે જે બકરાં સંબંધ બાંધે છે તેઓ સર્વ પણવાર, છાંટવાળા તથા કાબરથીતરા છે. કેમ કે લાભાન તને જે કરે છે તે સર્વ મેં જોયું છે. <sup>૧૩</sup> જ્યાં તેં સ્તરમાં અભિષિકત કર્યો હતો અને જ્યાં તેં મારી પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી, તે બેથેલનો ઈશ્વર હું છું. હવે આ દેશમાંથી તું તારી જન્મભૂમિના દેશમાં પાછો જા.’

<sup>૧૪</sup> રાહેલે તથા લેઆએ તેને ઉત્તર આપ્યો, “શું અમારા પિતાના ઘરમાં અમારે સારુ કંઈ હિસ્સો કે વારસો છે? <sup>૧૫</sup> શું તેમણે અમારી સાથે વિદેશી જેવો વ્યવહાર કર્યો નથી? કેમ કે તેણે અમને વેચી દીધી છે અને અમારા તમામ પૈસા પણ ખાઈ ગયા છે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે ઈશ્વરે અમારા પિતા પાસેથી જે સંપત્તિ લઈ લીધી, તે સર્વ અમારી તથા અમારા બાળકોની છે. તો પછી હવે, ઈશ્વરે તમને જે કંઈ કહ્યું છે તે પ્રમાણે કરો.”

<sup>૧૭</sup> પછી યાકૂબે ઊંચીને તેના દીકરાઓને તથા તેની પતનીઓને ઊંટો પર બેસાડ્યાં. <sup>૧૮</sup> તેના પિતા ઇસ્સાહાકના દેશ કનાન તરફ જવાને તેણે તેનાં સર્વ ઘેટાંબકરાં તથા જે બધી સંપત્તિ તેણે મેળવી હતી, એટલે જે અન્ય જનવરોની સંપત્તિ તેણે પાદાનારામમાં પ્રાપ્ત કરી હતી તે બધાની સાથે ત્યાં રવાના થવાની શરૂઆત કરી.

<sup>૧૯</sup> પછી લાભાન પોતાનાં ઘેટાંને કાતરવા ગયો હતો અને રાહેલે તેના પિતાના ઘરની મૂર્તિઓ ચોચી લીધી હતી. <sup>૨૦</sup> યાકૂબે પોતાના જવાની ખબર તેને આપી નહિ અને લાભાન અરામીને છેતર્યો. <sup>૨૧</sup> તેની પાસે જે હતું તે સર્વ લઈને તે વિદાય થયો અને ઝડપથી નદી પાર ઊંચી ગયો અને ગિલ્યાદ પર્વત તરફ આગળ વધ્યો.

<sup>૨૨</sup> શ્રીજે દિવસે લાભાનને કહેવામાં આવ્યું કે યાકૂબ નાસી ગયો છે. <sup>૨૩</sup> તેથી તે તેની સાથે તેના સગાંઓને લઈને જ્ઞાત દિવસની મુસાફરી જેટલા અંતર ભૂધી તેની પાછળ પડ્યો. તે ગિલ્યાદ પર્વત પર તેની આગળ નીકળી આવ્યો હતો.

<sup>૨૪</sup> હવે રાત્રે લાભાન અરામીના સ્વર્ણમાં ઈશ્વરે કહ્યું, “તું યાકૂબને ખરણ અથવા ખોટું કહેવા વિષે સાવયેત રહેજે.” <sup>૨૫</sup> લાભાન યાકૂબની આગળ પહોંચી ગયો હતો. હવે યાકૂબે પહાડ પર તેનો તંબુ બાંધ્યો હતો. લાભાને પણ તેના સગાંઓ સાથે ગિલ્યાદ પહાડ પર તંબુ બાંધ્યો હતો.

<sup>૨૬</sup> લાભાને યાકૂબને કહ્યું, “આ તેં શું કર્યું છે, તેં મને છેતર્યો અને લડાઈમાં પકડેલા કેદીઓની જેમ મારી દીકરીઓને તું લઈ જાય છે? <sup>૨૭</sup> શા માટે છાનોમાનો નાસી જાય છે? તેં કુયુકિતથી મને અજાણ રાખ્યો છે. હું ગીતોથી, ખંજશીથી તથા વીણા વગાડીને

ઓજવણી કરીને તને વિદ્યાય આપત. <sup>૨૬</sup> તેં મને ભારા પૌત્રોને ચુંબન કરવા દીધું નહિ અને ભારી દીકરીઓને 'આવજો' કહેવા પણ ન દીધું. તેં ભારે મૂર્ખાઈ કરી છે.

<sup>૨૭</sup> તને નુકસાન કરવાની તાકાત ભારા હાથમાં છે પણ તારા પિતાના ઈશ્વરે ગતરાત્રે ભારી સાથે વાત કરતા કર્યું, 'તું યાકુબને ખરંખોટું કહેવા વિષે સાવયેત રહેજે!' <sup>૨૮</sup> અને હવે તારે જવું જોઈએ, કેમ કે તારા પિતાના ઘર ભાટે તું ઘણો આતુર થયો છે. પણ તેં ભારી મૂર્ખિઓને કેમ યોરી લીધી છે?"

<sup>૨૯</sup> યાકુબ ઉત્તર આપીને લાભાનને કર્યું, "હું તારાથી ગભરાઈ ગયો હતો અને મેં વિદ્યાર્થું કે કદાચ તું તારી દીકરીઓ ભારી પાસેથી બળજબરીથી લઈ લેશે તેથી હું આની શીતે નાસી આવ્યો. <sup>૩૦</sup> જેણે તારા દેવો ચોર્યા હશે તે જીવતો રહેશે નહિ. ભારી પાસે જે કંઈ છે તારું છે, જો મૂર્ખિઓ હોય તો તે આપણા જગાઓની હાજરીમાં તું લઈ લે." કેમ કે યાકુબ જાણતો નહોતો કે રાહેલે તેઓને ચોરી લીધી હતી.

<sup>૩૧</sup> લાભાન યાકુબના તંબુમાં, લેઆના તંબુમાં અને બે દાસીઓના તંબુમાં ગયો, પણ તને તે મૂર્ખિઓ મળી નહિ. તે લેઆના તંબુમાંથી બહાર નીકળીને રાહેલના તંબુમાં ગયો.

<sup>૩૨</sup> હવે રાહેલ ઘરની મૂર્ખિઓને લઈને ઊંઠોના જુન ઉપર તેઓને મૂકીને તે પર બેઢી હતી ભાટે લાભાનને તે મળી નહિ. <sup>૩૩</sup> તેણે તેના પિતાને કર્યું, "ભારા પિતા, ગુસ્સે ન થાઓ, કેમ કે સ્ત્રીઓની શીત પ્રમાણે મને થયું હોવાથી હું તમારી આગળ વિઠી શકતી નથી." આમ લાભાને શોધ કરી પણ ઘરની મૂર્ખિઓ તને મળી નહિ.

<sup>૩૪</sup> યાકુબ ગુસ્સે થયો અને લાભાન સાથે વિવાદ કર્યો. યાકુબ લાભાનને કર્યું, "ભારો અપરાધ શો છે? ભારં પાપ શું છે કે તું આટલી ઉત્ત્ર શીતે ભારી પાણણ પડ્યો છે? <sup>૩૫</sup> કેમ કે તેં ભારો સર્વ સામાન તપાસ્યો છે. પણ તારા ઘરનું કશું મળી આવ્યું નથી. જો ચોરેલું કશું પકડાયું હોય તો તે અહીં આપણા સંબંધીઓની આગળ મૂક, કે જેથી તેઓ આપણા બજ્જેનો ન્યાય કરે.

<sup>૩૬</sup> વીસ વર્ષથી હું તારી સાથે રહ્યો છું. તારી ધેટીઓ તથા તારી બકરીઓ જન્મ આપવામાં અસફળ ગઈ નથી, ના તો હું તારા ટોળાંનાં ધેટાંઓને ખાઈ ગયો. <sup>૩૭</sup> ફાડી નાખેલું હું તારી પાસે લાવ્યો ન હતો. તેનું નુકસાન હું પોતે બોગવી લેતો હતો. દિવસે અથવા રાત્રે ચોરાઈ ગયેલું તે તું ભારી પાસેથી ભાગતો. <sup>૩૮</sup> દિવસે તાપથી તથા રાત્રે હિમથી ભારો ક્ષય થયો; અને ભારી આંખની ઊંઘ જતી રહી; એવી ભારી હાલત હતી.

<sup>૩૯</sup> આ વીસ વર્ષ સુધી હું એ પ્રમાણે તારા ઘરમાં રહ્યો. તારી બે દીકરીઓને સારુ ચૌદ વર્ષ તથા તારાં જનવરોને સારુ છ વર્ષ મેં તારી ચાકરી કરી છે. તેં દસ વાર ભારા વેતનનો કરાર ભંગ કર્યો હતો. <sup>૪૦</sup> જો ભારા દાદા ઇશ્વરિમ તથા પિતા ઇસલાક જે ઈશ્વરના બયમાં ચાલતા હતા, તે ઈશ્વર ભારી સાથે ન હોત, તો નિશ્ચે આ વખતે તું મને ખાલી હાથે વિદ્યાય કરત. ઈશ્વરે તારો અત્યાચાર તથા ભારી સખત મહેનત જોયાં છે અને તેથી તેમણે ગતરાત્રે તને ઠપકો આપ્યો છે."

<sup>૪૧</sup> લાભાને ઉત્તર આપીને યાકુબને કર્યું, "આ દીકરીઓ ભારી દીકરીઓ છે, આ છોકરાઓ ભારા છોકરા છે અને આ ટોળાં ભારાં ટોળાં છે. જે સર્વ તું જુઅે છે તે ભારં છે. પણ હવે આ ભારી દીકરીઓને તથા તેઓએ જે બાળકોને જન્મ આપ્યો છે, તેઓને લીધે તને હું શું કરં? <sup>૪૨</sup> તેથી હવે ચાલ, આપણો બજ્જે કરાર કરીએ અને તે ભારી તથા તારી વરયે સાક્ષી થશો."

**୪୫** ତେଥି ଯାକୁବେ ପଥସର ଲିଧୋ ଅନେ ସଂବନ୍ଧ ତରୀକେ ତେନେ ଉଭୋ କର୍ଯ୍ୟୋ. **୪୬** ଯାକୁବେ ତେନା ସଂବନ୍ଧୀଆଓନେ କହ୍ୟୁଁ, “ପଥସର ଏକଠା କରୋ.” ତେଥି ତେଓଓଏ ପଥସର ଲାବାନେ ଟଗଲୋ କର୍ଯ୍ୟୋ. ପଛି ତେଓଓଏ ତେ ଟଗଲା ପାସେ ଖାଧୁଁ. **୪୭** ଲାବାନେ ତେ ଟଗଲାନେ ଯଗାର-ସାହ୍ଦୂଥା କହ୍ୟୋ ଅନେ ଯାକୁବେ ତେନେ ଗାଲେଦ କହ୍ୟୋ.

**୪୮** ଲାବାନେ କହ୍ୟୁଁ, “ମାରୀ ତଥା ତାରୀ ବର୍ଚେ ଆ ପଥସରନାଁ ଗଂଜ ଆଜେ ସାକ୍ଷି ଛେ.” ତେ ଭାବେ ତେନୁଁ ନାମ ଗାଲେଦ କହେବାଶେ. **୪୯** ତେନୁଁ ନାମ ଭିଷପାହ ପଣ ପାଇବାମାଁ ଆବ୍ୟୁଁ, କେମ କେ ଲାବାନେ କହ୍ୟୁଁ, “ଜ୍ୟାରେ ଆପଣେ ଏକବୀଜଥି ଜୁଦା ପଦୀଏ, ତ୍ୟାରେ ଈଶ୍ୱର ମାରୀ ଅନେ ତାରୀ ପର ନଜର ରାଖେ. **୫୦** ଜୋ ତୁଁ ମାରୀ ଦୀକରୀଆଁ ସାଥେ ଖରାବ ଵର୍ତନ କରେ ଅଥବା ମାରୀ ଦୀକରୀଆଁ ସିଵାଯି ବିଜ୍ଞ ପତନୀଆଁ କରେ, ତୋ ଆପଣି ବର୍ଚେ କୋଈ ମାଣସ ନହିଁ ପଣ ଈଶ୍ୱର ସାକ୍ଷି ଛେ.”

**୫୧** ଲାବାନେ ଯାକୁବନେ କହ୍ୟୁଁ, “ଆ ପଥସରନାଁ ଗଂଜନେ ଏଟଲେ ତାରୀ ତଥା ମାରୀ ବର୍ଚେ ମେ ଜେ ସଂବ ଉଭୋ କର୍ଯ୍ୟୋ ଛେ ତେ ଜୋ. **୫୨** ଆ ଗଂଜ ଅନେ ଆ ସଂବ ସାକ୍ଷିନେ ଅର୍ଥ ଥାଏ. ତାରୁ ଅହିତ କରିବାନେ ଆ ଗଂଜ ଓହିଂଗିନେ ହୁଁ ତାରୀ ପାସେ ଆଵବାନୋ ନଥି ଅନେ ଆ ଗଂଜ ତଥା ସଂବ ଓହିଂଗିନେ ମାରୁ ଅହିତ କରିବାନେ ତୁଁ ମାରୀ ପାସେ ଆଵିଶ ନହିଁ. **୫୩** ଈଶ୍ୱାହିମନା ଈଶ୍ୱର ତଥା ନାହିଁରନା ଈଶ୍ୱର, ଏଟଲେ ତେଓନା ପିତାନା ଈଶ୍ୱର ଆପଣି ବଥମାଁ ନ୍ୟାଥ କରୋ.” ଯାକୁବେ ପୋତାନା ପିତା ଈଶ୍ୱାହକ ଜେ ଈଶ୍ୱରନୋ ଭୟ ଚାଖିତା ହତା ତେମନା ସମ ଖାଦ୍ୟା.

**୫୪** ଯାକୁବେ ପହାଦ ପର ଭଲିଦାନ ଆପ୍ୟୁଁ ଅନେ ଭୋଜନ କରିବାନେ ତେନା ସଂବନ୍ଧୀଆଓନେ ଭୋଲାବ୍ୟା. ତେଓଓଏ ଭୋଜନ କର୍ଯ୍ୟୁଁ ଅନେ ଆଖି ରାତ ପହାଦ ପର ବିତାବି. **୫୫** ବହେଲି ସବାରେ ଲାବାନ ଉଦ୍ଧ୍ୟୋ ଅନେ ପୋତାନା ପୌତ୍ର-ପୌତ୍ରୀଆଓନେ ତଥା ପୋତାନୀ ଦୀକରୀଆଓନେ ଚୁଂବନ କରୀନେ ତେଓନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପଥ୍ୟୋ. ପଛି ଲାବାନ ତ୍ୟାଂଥି ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣିନେ ପୋତାନେ ଘରେ ପାଇଁ ଗଥ୍ୟୋ.

## ୩୨

**୧** ଯାକୁବ ପଣ ପୋତାନା ରସତେ ଯାଲତୋ ଥଥ୍ୟୋ ଅନେ ରସତାମାଁ ଈଶ୍ୱରନା ଦୂତୋ ତେନେ ଭାବ୍ୟା. **୨** ଜ୍ୟାରେ ଯାକୁବେ ତେଓନେ ଜୋଥା ତ୍ୟାରେ ତେ ବୋଲ୍ୟୋ, “ଆ ତୋ ଈଶ୍ୱରନୀ ଛାଵଣି ଛେ,” ତେଥି ତେଣେ ତେ ଜ୍ୟାନୁଁ ନାମ ‘ମାହନାଇମ’ ପାଇୟୁଁ.

**୩** ଯାକୁବେ ପୋତାନୀ ଆଗଣ ଅଦୋମନା ଦେଶମାଁନା ସେଈର ପ୍ରଦେଶମାଁ ତେନା ଭାଈ ଏସାବନୀ ପାସେ ସଂଦେଶାବାହକା ଭୋକଲ୍ୟା. **୪** ତେଣେ ତେଓନେ ଆଜ୍ଞା ଆପିନେ କହ୍ୟୁଁ, “ମାରୀ ମାଲିକ ଏସାବନେ ତମେ ଏମ କହେଜୋ: ତାରେ କେବଳ ଯାକୁବ କହେ ଛେ କେ: ‘ଆଜ ସୁଧି ମାମା ଲାବାନନେ ତ୍ୟାଂ ହୁଁ ରଥ୍ୟୋ ହତା. **୫** ମାରୀ ପାସେ ଭଣଦ, ଗଧେଡା, ଧେଟାଂବକରାଂ, ଦାସ ତଥା ଦାସୀଆଁ ଛେ. ମେ ମାରୀ ମାଣସୋନେ ଆ ଖବର ଆପବାନେ ମାରୀ ଧଣୀ ପାସେ ଭୋକଲ୍ୟା ଛେ, ଜେଥି ତୁଁ ମାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ଭଲାଈ ଅନେ ସହାନୁଭୂତି ଦର୍ଶାବେ.”

**୬** ଏସାବନେ ଭଣୀନେ ପାଇଁ ଆଵ୍ୟା ପଛି ସଂଦେଶାବାହକୋଏ ଯାକୁବନେ କହ୍ୟୁଁ, “ଅମେ ତାରା ଭାଈ ଏସାବନୀ ପାସେ ଗଥ୍ୟା ହତା. ତେ ତନେ ଭଣବାନେ ଆଵି ରଥ୍ୟୋ ଛେ ଅନେ ତେନୀ ସାଥେ ଯାରସୋ ମାଣସୋ ଛେ. **୭** ତେଥି ଯାକୁବ ଧଣୀ ଗଭରାଇନେ ଥିଂତାତୁର ଥଥ୍ୟୋ. ତେଣେ ପୋତାନୀ ସାଥେନା ଲୋକୋନା, ଧେଟାଂବକରାଂନା, ଉିଂଟୋନା ତଥା ଅନ୍ୟ ଜନବରୋନା ଭାଗ ପାଇଁନେ ବେ ଛାଵଣି କରୀ. **୮** ତେଣେ କହ୍ୟୁଁ, “ଜୋ ଏସାବ ଏକ ଛାଵଣି ପାସେ ଆଵଣି ନେବା ଆଵଣି ନେ ତେନୀ ପର ହୁମଲୋ କରେ, ତୋ ବାକୀ ରହେଲି ଛାଵଣି ବୟୟ ଜଶେ.

**୯** ଯାକୁବେ କହ୍ୟୁଁ, “ପ୍ରଭୁ, ମାରୀ ପିତା ଈଶ୍ୱାହିମ ତଥା ପିତା ଈଶ୍ୱାହକନା ଈଶ୍ୱର, ଜେମଣେ ମନେ କହ୍ୟୁଁ ହତୁଁ, ‘ତୁଁ ତାରା ଦେଶ ତଥା ତାରା ସଂବନ୍ଧୀଆଓନୀ ପାସେ ପାଇଁ ଜା ଅନେ ହୁଁ ତନେ ସମୃଜ କରିଶ,’ **୧୦** ତମେ କରେଲା କରାର ସଂବନ୍ଧୀ ତମେ ମାରୀ ପର ଜେ କୃପା କରୀ ଛେ ତେନେ ତଥା ତମାରୀ

সত্যনিষ্ঠানে হুঁ লাথক ৪ নথি. কেম কে হুঁ কেবল মারী লাকশি লইনে থর্দন পার গযো হতো অনে হবে মারী পাসে জনবরোনা টোণাংনি বে ছাবণি ছে.

**১১** কৃপা করীনে মারা ভাইনা হাথথী এটলে এসাবনা হাথথী মনে বয়াবো, কেম কে হুঁ তেনাথী গভরাউ ছুঁ কে তে আবীনে মারা পৰ, মারা দীকরাও পৰ তথা তেওনী মাতাও পৰ ফুমলো করে. **১২** পণ তমে তো কহেলুঁ ছে কে, 'নিশ্চে হুঁ তনে সমৃজ্জ করীশ অনে সমুদ্রনা কাংঠানী রেতী জেনী সংপ্রয়া গণী শকায নহি, তেনা জেটলো তারো বংশ করীশ.'"

**১৩** যাকুব তে রাত্রে ত্যাঁ ৪ ক্ষয়ো. তেনা ভাই এসাবনে বেট আপবা সাঙ তেনী পাসে জে হতুঁ তেমাংথী তেষো থোকুঁ লীধুঁ. **১৪** এটলে বসো বকরীআো, বীস বকরাং, বসো ঘেটীআো তথা বীস ঘেটাং, **১৫** শ্রীস দুঃখণি উংটকী তেওনানাং বচ্যাং স্বিত, যাণীস গায, দক বগড, বীস গধেকীআো তথা দক গধেডং লীধাং. **১৬** এ স্বর্বনা জুদাং জুদাং টোণাং করীনে তেষো তেনা দাসোনা হাথমাং সৌপ্যাং অনে তেনা দাসোনে ক্ষয়ুঁ, "তমে মারী আগশ জাও অনে দকেক টোণাংআনী বচ্যে অংতৰ রাখো.

**১৭** তেষো পহেলানে আজ্ঞা আপী, "মারো ভাই এসাব তনে ভগো অনে তনে পূছে, 'তুঁ কথানো ছে? তুঁ কথাং জথ ছে? তারী আগশ আ জে প্রাণীআো চালে ছে তে কোনাং ছে?'" **১৮** ত্যারে তুঁ কহেজে, 'তেওো তারো দাস যাকুবনাং ছে. তেওো মারা মোটা ভাই অনে মালিক এসাবনে মোকলেলী বেট ছে. অনে জো, তে পণ অমারী পাইশ আবে ছে.'"

**১৯** যাকুবে বীজনে, শ্রীজনে তথা জে মাণসো টোণাংনি পাইশ জতা হতা তে স্বর্বনে পণ সূচনো আপ্যাং কে, "জথারে তমে এসাবনে ভগো ত্যারে এ জ প্রমাণো কহেজো. **২০** তমে এম পণ কহেজো, 'তারো দাস যাকুব অমারী পাইশ আবে ছে.'" কেম কে তেষো বিচার্যুঁ, "জে বেটো মারী আগশ জথ ছে, তেথী হুঁ তেনে শাংত করীশ. জথারে পাইশথী হুঁ তেনে মণিশ ত্যারে কদায তে মারো স্বীকার করে." **২১** তেথী স্বর্ব বেটো তেনী আগশ গাঈ. তে রাত্রে তে পোতানী ছাবণীমাং রত্যো.

**২২** যাকুব রাত্রে উদ্ধয়ো অনে তেষো তেনী বে পত্নীআো, তেওনী বে দাসীআো তথা তেনা অগিয়ার দীকরাওনে লীধা অনে যাপ্যোকনা নদীনী পার মোকল্যা. **২৩** আ শীতে তেষো তেওনে তেনী স্বাধী সংপত্তি সাথে নদীনী পার পহোচাই দীধা.

**২৪** যাকুব একলো রহী গযো অনে স্বার থতাং সুধী এক পুঁৰষে তেনী সাথে মলযুজ কর্যুঁ. **২৫** জথারে তে মাণসে জোখুঁ কে তে তেনে হৃতী শকযো নথী ত্যারে তেষো তেনী জাংঘনা সাংঘা পৰ প্রহাৰ কর্যো অনে তেনী সাথে মলযুজ করতাং করতাং যাকুবনী জাংঘনো সাংঘো খসী গযো. **২৬** তে মাণসে ক্ষয়ুঁ, "স্বার থঈ ছে মাটে মনে জো দে." যাকুবে ক্ষয়ুঁ, "তুঁ মনে আশীর্বাদ নহি আপে ত্যাঁ সুধী হুঁ তনে জো দইশ নহি."

**২৭** তে মাণসে তেনে পুঁৰযুঁ, "তারুং নাম শুঁ ছে?" যাকুবে ক্ষয়ুঁ, "যাকুব." **২৮** তে মাণসে ক্ষয়ুঁ, "হৃবেথী তারুং নাম যাকুব নহি, পণ ইংৰায়ল কহেবাশো. কেম কে ঈশ্বরনী তথা মাণসোনী সাথে তে সংঘৰ্ষ কর্যো ছে অনে তুঁ জথ পাখ্যো ছে."

**২৯** যাকুবে তেনে পুঁৰযুঁ, "কৃপা করী তুঁ তারুং নাম মনে কহে." তেষো ক্ষয়ুঁ, "মারুং নাম তুঁ শা মাটে পুঁৰ ছে?" পশি তেষো তেনে আশীর্বাদ আপ্যো. **৩০** যাকুবে তে জুথানুঁ নাম পনীয়েল পাদ্যুঁ, কেম কে তেষো ক্ষয়ুঁ, "মেঁ ঈশ্বরনে মুঝোমুঝ জোয়া ছে তোপণ মারো জুব খসী গযো ছে."

**৩১** যাকুব পনীয়েলনী পার জতো হতো ত্যারে সুর্যোদয থযো. তে জাংঘনা কারণে লংগডাতো থালতো হতো. **৩২** তে মাটে ইংৰায়লনা লোকো আজ সুধী জাংঘনা সাংঘা পৰনুঁ মাংস খাতা নথী. কেম কে তে মাণসে যাকুবনী জাংঘনা সাংঘা পৰনা স্নায়নে ঈজা করী হতী. তেনাথী যাকুবনী জাংঘনো সাংঘো খসী গযো হতো.

## ୩୩

<sup>୧</sup> ଯାକୁବେ କାମେ ଦୂର ଶୁଧି ନଜର କରି ତୋ ଜୋଵାମାଂ ଆଵ୍ୟୁଁ କେ, ଏସାବ ତଥା ତେଣି ସାଥେ ଯାଇସୋ ମାଣିକ୍ୟରେ ଆବି ରହ୍ୟା ହତା. ଯାକୁବେ ଲେଆନେ, ରାହେଲନେ ତଥା ତେଅନୀ ବେ ଦାସିଆନେ ବାଟକେ ବହେଳି ଆପ୍ୟାଂ. <sup>୨</sup> ପଛି ତେଣେ ଦାସିଆନେ ତଥା ତେଅନାଂ ସଂତାନୋନେ ଆଗଣ ଚାଖ୍ୟାଂ, ତେ ପଛି ଲେଆ ତଥା ତେନା ପୁଅଁ ଅନେ ତେ ପଛି ଛେଲ୍ଲେ ରାହେଲ ତଥା ଯୁସଫନେ ଚାଖ୍ୟାଂ. <sup>୩</sup> ତେ ପୋତେ ସୌନୀ ଆଗଣ ଯାଇତୋ ରହ୍ୟୋ. ତେନା ଭାଈନୀ ପାକେ ତେ ଆଵ୍ୟୋ ତ୍ୟାଂ ଶୁଧିମାଂ ତେଣେ କାତ ଵାର ନଭିନେ ତେନେ ଦଂଡଵତ ପ୍ରେଣାମ କର୍ଯ୍ୟ.

<sup>୪</sup> ଏସାବ ତେନେ ଭଣିବାନେ ଉତ୍ତାବଣେ ଆଵ୍ୟୋ. ତେ ତେନେ ଗଢ଼େ ବେଟିନେ ଶୁଭ୍ୟୋ. ପଛି ତେଅ ଭାବୁକ ଥର୍ଦ୍ଦିନେ ରକ୍ତ ପଦ୍ମଥା. <sup>୫</sup> ଜ୍ୟାରେ ଏସାବେ କାମେ ଜୋଥୁଁ ତୋ ତେଣେ ଶ୍ରୀଆ ତଥା ଛୋକରାନେ ଜୋଥା. ତେଣେ କଟ୍ୟୁଁ, “ତାରୀ ସାଥେ ଆ କୋଣ ଛେ?” ଯାକୁବେ କଟ୍ୟୁଁ, ତେଅ ତୋ ଈଶ୍ୱରେ କୃପା କରିନେ ତାରା ଦାଖନେ ଆପେଲାଂ ସଂତାନୋ ଛେ.”

<sup>୬</sup> ପଛି ଦାସିଆ ତେଅନାଂ ସଂତାନୋ କାଥେ ଆଗଣ ଆବି ଅନେ ତେଅଥେ କାଷଟାଂଗ ଦଂଡଵତ ପ୍ରେଣାମ କର୍ଯ୍ୟ. <sup>୭</sup> ପଛି ଲେଆ ପଣ ତେନାଂ ସଂତାନୋ କାଥେ ଆବି ଅନେ ତେଅଥେ ପଣ କାଷଟାଂଗ ଦଂଡଵତ ପ୍ରେଣାମ କର୍ଯ୍ୟ. ଛେଲ୍ଲେ ଯୁସଫ ତଥା ରାହେଲ ଆଵ୍ୟାଂ ଅନେ ତେଅଥେ ପଣ କାଷଟାଂଗ ଦଂଡଵତ ପ୍ରେଣାମ କର୍ଯ୍ୟ. <sup>୮</sup> ଏସାବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଆ ଜେ କ୍ଷର୍ବ ଜନବରୋନା ଟୋଣାଂ ଭନେ ମଧ୍ୟାଂ ତେନୋ ଭତଲବ ଶୁଁ ଛେ?” ଯାକୁବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଭାରା ଭାଲିକନୀ ନଜରମାଂ କୃପା ପାଭବା ଭାଟେନୀ ଏ ବେଟ ଛେ.”

<sup>୯</sup> <sup>c</sup> ଏସାବ ବୋଲ୍ୟୋ, “ଭାରା ଭାଈ, ଭାରୀ ପାକେ ପୂରତୁଁ ଛେ. ତାରୁଁ କ୍ଷଯାଣୁଁ ତୁଁ ତାରୀ ପାକେ ରାଖ.” <sup>୧୦</sup> ଯାକୁବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଏମ ନହିଁ, ଜୋ ହୁଁ ତାରୀ ନଜରମାଂ କୃପା ପାଭ୍ୟୋ ହୋଇ ତୋ କୃପା କରି ଭାରା ହାଥଥି ଭାରୀ ବେଟ ସ୍ଵିକାର, କେମ କେ ଭାଣେ ଈଶ୍ୱରନୁଁ ମୁଖ ଜୋଥୁଁ ହୋଯ ତେଭ ମେ ତାରୁଁ ମୁଖ ଜୋଥୁଁ ଛେ ଅନେ ତେ ଭନେ ସ୍ଵିକାର୍ଯ୍ୟୋ ଛେ. <sup>୧୧</sup> ଭାରୀ ଜେ ବେଟ ତାରୀ ପାକେ ଲାବବାମାଂ ଆବି ଛେ ତେ କୃପା କରି ସ୍ଵିକାର, କେମ କେ ଈଶ୍ୱରେ ଭାରା ଉପର କୃପା କରି ଛେ ତେଥି ଭାରୀ ପାକେ ପୁଷ୍କଟ ଛେ.” ଯାକୁବେ ତେନେ ଆଗ୍ରହ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ଏସାବେ ତେନୋ ସ୍ଵିକାର କର୍ଯ୍ୟ.

<sup>୧୨</sup> <sup>d</sup> ପଛି ଏସାବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଚାଲୋ, ଆପଣେ ଆପଣା ରସତେ ଜଈଅେ. ହୁଁ ତାରୀ ଆଗଣ ଚାଲିଶ.” <sup>୧୩</sup> ଯାକୁବେ ତେନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଭାରା ଭାଲିକ ତୁଁ ଜଣେ ଛେ କେ ସଂତାନୋ କିଶୋର ଛେ ଅନେ ବକରୀଆନାଂ ତଥା ଅନ୍ୟ ଜନବରୋନା ବର୍ତ୍ତ୍ୟାଂ ଭାରୀ କାଥେ ଛେ. ଜୋ ତେଅନେ ଏକ ଦିଵସ ପଣ ବଧାରେ ଲାଙ୍ବା ଅଂତରେ ହଙ୍କିବାମାଂ ଆବେ ତୋ କ୍ଷର୍ବ ଟୋଣାଂ ଭରୀ ଜଥ ଏଵୁଂ ଥାଥ. <sup>୧୪</sup> ଭାଟେ ଭାରା ଭାଲିକ ତାରା ଦାଖନୀ ଆଗଣ ଜା. ହୁଁ କେଇଁରମାଂ ତାରୀ ପାକେ ଆବି ପହିଁଥିଶ, ତ୍ୟାଂ ଶୁଧି ଜେ ଜନବରୋ ଭାରୀ ଆଗଣ ଛେ ତେଅ ତଥା ସଂତାନୋ ଯାଲି ଶକେ ତେ ପ୍ରଭାଣେ ହୁଁ ଧିମେ ଧିମେ ଚାଲତୋ ଆବିଶ.”

<sup>୧୫</sup> <sup>e</sup> ଏସାବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଭାରୀ କାଥେନା ଲୋକୋଭାନ୍ତି ହୁଁ ଥୋଡ଼ା ତାରୀ ପାକେ ରହେବା ଦଂତ ଛୁଁ.” ପଣ ଯାକୁବେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଶା ଭାଟେ? ହୁଁ ଭାରା ଭାଲିକନୀ ନଜରମାଂ କୃପା ପାଭ୍ୟୋ ଏଟଲୁଁ ପୂରତୁଁ ଛେ.” <sup>୧୬</sup> ତେଥି ତେ ଦିଵସେ ଏସାବ କେଇଁର ଜବାନେ ପାଇଁ ଫର୍ଯ୍ୟୋ. <sup>୧୭</sup> ଶୁକ୍ଳକୋଥମାଂ ଯାକୁବ ଯାଇତୋ ଆଵ୍ୟୋ, ତେଣେ ପୋତାନେ ଭାଟେ ଧର ବାଂଧ୍ୟୁଁ ଅନେ ତେନାଂ ଟୋରନେ ଭାଟେ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥାନୋ ବନାବ୍ୟା. ଏ ଭାଟେ ତେ ଜ୍ୟାନୁଁ ନାମ ଶୁକ୍ଳକୋଥ ପଦ୍ମୟୁଁ.

<sup>୧୮</sup> <sup>f</sup> ଜ୍ୟାରେ ଯାକୁବ ପାଦାନାରାଭମାନ୍ତି ଆଵ୍ୟୋ, ତ୍ୟାରେ ତେ କନାନ ଦେଶନା ଶଖେମ ଶୁଧି ଜଣିଜଣିଭାବତ ଆଵ୍ୟୋ. ତେଣେ ଶହେରନୀ ନଶ୍ରକ ମୁକାମ କର୍ଯ୍ୟ. <sup>୧୯</sup> <sup>g</sup> ପଛି ଜେ ଜଭିନନା ଟୁକରାମାଂ ତେଣେ ପୋତାନେ ମୁକାମ କର୍ଯ୍ୟ ହତୋ, ତେ ଜଭିନ ତେଣେ ଶାଖେମନା ପିତା ହଭୋରନା ଦୀକରାଆନୀ ପାକେଥି ସୋ ଯାଂଦୀନା ସିକ୍କାଥି ବେଚାତି ଲିଧି. <sup>୨୦</sup> ତ୍ୟାଂ ତେଣେ ବେଦି ବାଂଧି ଅନେ ତେନୁଁ ନାମ ଏଲ-ଏଲୋହ-ଇମରାଯିଲ ପାଦ୍ୟୁଁ.

### ૩૪

<sup>૧</sup> હવે લેઆથી જન્મેલી યાકુબની દીકરી દીના તે દેશની સત્રીઓને મળવા બહાર ગઈ. <sup>૨</sup> હમોર હિંદ્વી જે દેશનો રાજ હતો, તેના દીકરા શખેમે તેને જોઈને તેને પકડી અને બણાતકાર કર્યો. <sup>૩</sup> યાકુબની દીકરી દીના પર તેનું દિલ મોહી પડ્યું. તેણે તે જુવાન દીના પર પ્રેમ કર્યો અને તેણે તેની સાથે વાત કરી.

<sup>૪</sup> શખેમે પોતાના પિતા હમોરને કહ્યું, “આ યુવાન કન્યા સાથે મારું લગ્ન કરાવી આપ.” <sup>૫</sup> હવે યાકુબે સાંભળ્યું કે મારી દીકરી દીનાની સાથે તેણે બણાતકાર કર્યો છે. તેના દીકરા ખેતરમાં જાનવરોની પાસે હતા, તેથી તેઓ આવ્યા ત્થાં સુધી યાકુબ ચૂપ રહ્યો.

<sup>૬</sup> શખેમનો પિતા હમોર યાકુબની સાથે વાતથીત કરવાને તેની પાસે બહાર ગયો. <sup>૭</sup> જથારે યાકુબના દીકરાઓએ એ સાંભળ્યું ત્થારે તેઓ ગુઝ્સે ભરાયા અને ખેતરમાંથી આવ્યા. તેઓ છોધિત થયા, કેમ કે શખેમે યાકુબની દીકરી સાથે બણાતકાર કરીને ઇજરાયલને બદનામ કર્યું હતું આ બનાવ અણાઘટતો હતો.

<sup>૮</sup> હમોર તેઓની સાથે વાતથીત કરીને બોલ્યો, “મારો દીકરો શખેમ તમારી દીકરીને પ્રેમ કરે છે. કૃપા કરી તેને તેની સાથે લગ્ન કરાવી આપો. <sup>૯</sup> આપણે અરસપરસ વિવાહ કરીએ, એટલે તમારી દીકરીઓ અમને આપો અને અમારી દીકરીઓ તમે પોતાને માટે લો. <sup>૧૦</sup> તમે અમારી સાથે રહ્યો અને દેશ તમારી આગળ છે, તેમાં તમે રહ્યો અને વેપાર કરીને માલભિલકત મેળવો.

<sup>૧૧</sup> શખેમે તેના પિતા તથા ભાઈઓને કહ્યું, “મહેરબાની કરીને મારી પર કૃપા દર્શાવો, તો તમે મને જે કહેશો તે હું આપીશ. <sup>૧૨</sup> તમે મારી પાસે ગમે તેઠલું મૂલ્ય તથા ભેટ માગો અને જે તમે મને કહેશો, તે પ્રમાણે આપીશ, પણ આ યુવાન કન્યા દીનાના લગ્ન મારી સાથે કરાવો.” <sup>૧૩</sup> તેઓની બહેન દીના પર તેણે બણાતકાર કર્યો હતો, માટે યાકુબના દીકરાઓએ શખેમ તથા તેના પિતા હમોરને કપટથી ઉત્તર આપ્યો.

<sup>૧૪</sup> તેઓએ તેઓને કહ્યું, “જે માણસની સુજ્ઞત ન થઈ હોય તેને અમારી બહેન આપવી એ કામ અમે કરી શકતા નથી, કેમ કે તેથી અમારી બદનામી થાય. <sup>૧૫</sup> કેવળ આ શરતે અમે તમારું માનીએ કે: જેમ અમે સુજ્ઞત પામેલા છીએ, તેમ તમારાં સર્વ પુરુષોની સુજ્ઞત કરાય. <sup>૧૬</sup> પછી અમે અમારી દીકરીઓનાં લગ્ન તમારી સાથે કરાવીએ, તમારી દીકરીઓ સાથે અમે લગ્ન કરીએ અને તમારી સાથે રહીએ. આપણે પરસ્પર એકતામાં આવીએ. <sup>૧૭</sup> પણ જો સુજ્ઞત કરવા વિષે તમે અમારું ન સાંભળો, તો અમે અમારી બહેનને લઈને યાદ્યા જઈશું.”

<sup>૧૮</sup> તેઓની વાત હમોર તથા તેના દીકરા શખેમને સારી લાગી. <sup>૧૯</sup> તે જુવાન માણસે તે પ્રમાણે કરવામાં વાર ન લગાડી, કેમ કે તે યાકુબની દીકરી માટે આશકત થયેલો હતો. તે પોતાના પિતાના ઘરમાં સર્વ કરતાં માનીતો હતો.

<sup>૨૦</sup> હમોર તથા તેનો દીકરો શખેમ પોતાના નગરના દરવાજે આવ્યા અને પોતાના નગરના માણસો સાથે વાતથીત કરીને કહ્યું, <sup>૨૧</sup> “આ માણસો આપણી સાથે શાંતિથી રહે છે, તે માટે તેઓને દેશમાં રહેવા દો; અને તેમાં વેપાર કરવા દો કેમ કે નિશ્ચે, આ દેશ તેઓ માટે પૂરતો છે. આપણે તેઓની દીકરીઓ સાથે લગ્ન કરીએ અને તેઓ આપણી દીકરીઓ સાથે લગ્ન કરો.

<sup>૨૨</sup> તેથી જેમ તેઓમાંના દરેક પુરુષની સુજ્ઞત કરવામાં આવે છે, તેમ આપણા પણ દરેક પુરુષની સુજ્ઞત કરવામાં આવે, કેવળ આ એક શરતે તેઓ આપણી સાથે રહેવા અને એકતામાં જોડવાને સંમત થશે. <sup>૨૩</sup> તેઓના ટોળાં, તેઓની સંપત્તિ તથા તેઓનાં

ટોરટાંક, શું આપણાં નહિ થશે? તેથી આપણે તેઓની વાત માનીએ. તેઓ આપણી મદ્દયે રહેશે.”

**૨૪** શહેરના સર્વ પુરુષોએ હમોર તથા તેના દીકરા શખેમનો પ્રસ્તાવ સ્વીકારી લીધો અને સર્વ પુરુષોની સુજ્ઞત કરવામાં આવી. **૨૫** બીજ દિવસે, સુજ્ઞતના કારણે જથારે તેઓ પીડાતા હતા, ત્યારે યાકૂબના બે દીકરા, દીનાના ભાઈઓ, શિમયોન તથા લેવીએ તેમની તરવાર લીધી અને ઓથિંતા નગરમાં ઘસી જઈને સર્વ પુરુષોને મારી નાખ્યા. **૨૬** તેઓએ હમોરને તથા તેના દીકરા શખેમને તરવારની ધારથી માર્યા અને શખેમના ઘરેથી દીનાને લઈને યાત્યા ગયા.

**૨૭** યાકૂબના બાકીના દીકરાઓએ મૃત્યુ પામેલાઓના એ નગરમાં આવીને તેને લૂટ્યું, કેમ કે તે લોકોએ તેઓની બહેનને ભ્રષ્ટ કરી હતી. **૨૮** તેઓએ તેઓનાં ઘેટાંબકરાં, ગધેડાં અને અન્ય જાનવરો તથા નગરમાં તથા ખેતરમાં જે હતું તે સર્વ તેઓની સંપત્તિ સહિત લૂંટી લીધું. **૨૯** તેઓનાં સર્વ બાળકો તથા તેઓની પતનીઓને તેઓએ કબજે કરી. વળી તેઓએ તેઓના ઘરોમાં જે હતું તે બધું પણ લઈ લીધું.

**૩૦** યાકૂબ શિમયોનને તથા લેવીને કહ્યું, “તમે મારા પર મુશ્કેલી લાત્યા છો, આ દેશના રહેવાસીઓ એટલે કનાનીઓ તથા પરિણીઓમાં તમે મને તિરસ્કારપાત્ર કર્યો છે. સંખ્યામાં મારા માણસો થોડા છે. જો તેઓ મારી વિરુદ્ધ એકઠા થઈને હુમલો કરે તો પણ મારો અને મારા પરિવારનો નાશ થશે.” **૩૧** પણ શિમયોન તથા લેવીએ કહ્યું, “શખેમ ગરિયાની સાથે જેવું વર્તન કરે તેવું જ વર્તન અમારી બહેન સાથે કરે એ શું બરાબર છે?”

## ૩૫

**૧** ઈશ્વરે યાકૂબને કહ્યું, “હવે તું બેથેલમાં જ અને ત્યાં રહે. જથારે તું તારા ભાઈ એસાવથી ડરીને નાસી ગયો હતો ત્યારે જેમણે તને દર્શન આપ્યું હતું, તે ઈશ્વરને સારુ તું ત્યાં વેદી બાંધ.” **૨** પછી યાકૂબે તેના ઘરનાંને તથા જે સર્વ તેની સાથે હતાં તેઓને કહ્યું, “તમારી વશે જે અન્ય દેવો છે તેઓને દૂર કરો, પોતપોતાને શુદ્ધ કરો અને તમારાં વસ્ત્ર બદલો. **૩** પછી આપણે બેથેલમાં જઈએ. જે ઈશ્વરે મારી આપત્તિના દિવસે મને સાંભળ્યો હતો અને જથાં કંઈ હું ગયો ત્યાં જેઓ મારી સાથે રહ્યા, તેમને સારુ ત્યાં વેદી બાંધવાની છે.”

**૪** તેથી તેઓએ તેમની પાસે જે અન્ય દેવો હતા, તથા તેમના કાનમાં જે કુંડળો હતાં તે સર્વ યાકૂબને આપ્યાં. યાકૂબે શખેમની પાસે એલોન વૃક્ષ નીચે તેઓને દાટી દીધાં. **૫** જેમ જેમ તેઓ આગળ વધતાં ગયાં, તેમ તેમ ઈશ્વરે તેઓની ચારેગમનાં નગરોને ભયભીત કર્યા. તેથી ત્યાંના લોકોએ યાકૂબના દીકરાઓનો પીછો કર્યો નહિ.

**૬** યાકૂબ તથા તેની સાથેના સર્વ લોકો કનાન દેશમાં આવેલા લૂઝ એટલે બેથેલમાં પહોંચયાં. **૭** તેણે ત્યાં વેદી બાંધી અને તે જગ્યાનું નામ એલ-બેથેલ પાદ્યું, કેમ કે જથારે તે તેના ભાઈથી નાસી જતો હતો, ત્યારે ત્યાં ઈશ્વરે તેને દર્શન આપ્યું હતું. **૮** નિબાની સંભાળ રાખનારી દાઈ દબોરા મૃત્યુ પામી. તેને બેથેલ પાસે એલોન વૃક્ષ નીચે દફનાવામાં આવી તેથી તે વૃક્ષનું નામ એલોન-બાખુથ રાખવામાં આપ્યું.

**૯** જથારે પાદાનારામથી યાકૂબ આપ્યો ત્યારે ઈશ્વરે તેને ફરી દર્શન આપ્યું અને આશીર્વાદ આપ્યો. **૧૦** ઈશ્વરે તેને કહ્યું, “તારું નામ યાકૂબ છે પણ હવેથી તારું નામ યાકૂબ કહેવાશે નહિ. તારું નામ ઇજરાયલ થશે.” તેમણે તેનું નામ ઇજરાયલ પાદ્યું.

<sup>୧୧</sup> ଈଶ୍ୱରେ ତନେ କହ୍ୟୁଁ, “ହୁଁ ସର୍ଵସମର୍ଥ ଈଶ୍ୱର ଛୁଁ. ତୁଁ କଷଣ ଥା ଅନେ ଵୃଦ୍ଧି ପାମ. ତାରା ବଂଶମାଂ ପ୍ରଜାଓ ଅନେ ପ୍ରଜାଓନା ସମୁଦ୍ରାଯୋ ପେଦା ଥଶେ ଅନେ ତାରା ସଂତାନୋଭାନ୍ତି କେଟଲାଙ୍କ ଚାଜାଓ ଥଶେ. <sup>୧୨</sup> ମେଂ ଜେ ଦେଶ ଇଷ୍ଟାହିମନେ ତଥା ଇସହାକନେ ଆପ୍ଯୋ ଛେ, ତେ ହୁଁ ତନେ ଆପୀଶ ଅନେ ତାରା ପଣୀ ତାରା ସଂତାନୋନେ ପଣ ହୁଁ ତେ ଦେଶ ଆପୀଶ.” <sup>୧୩</sup> ଜେ ଜୟାଏ ଈଶ୍ୱରେ ତେଣି ସାଥେ ଵାତ କରୀ ହତି ତ୍ୟାଂଥି ତେଣୋ ଆଲ୍ୟା ଗଥା.

<sup>୧୪</sup> ଜ୍ୟାଂ ଈଶ୍ୱରେ ତେଣି ସାଥେ ଵାତ କରୀ ହତି ତେ ଜୟାଏ ଯାକୁବେ ପଥରନୁଁ ଏକ ଜ୍ମାରକ ଏଟଲେ ସତଂବ ଉଭୋ କର୍ଯ୍ୟୋ. ତେଣେ ପର ପେରାର୍ପଣ କର୍ଯ୍ୟ ତଥା ତେବେ ରେତ୍ୟୁଁ. <sup>୧୫</sup> ଜ୍ୟାଂ ଈଶ୍ୱରେ ତେଣି ସାଥେ ଵାତ କରୀ ହତି ତେ ଜୟାନୁଁ ନାମ ଯାକୁବେ ବେଥେଲ ପାଇୟୁଁ.

<sup>୧୬</sup> ତେଣୋ ବେଥେଲଥି ଆଗଣ ବଦ୍ୟା. ଏକାଥ ପବ୍ଲୋଚିବାନେ ହଜୁ ଥୋକୁଁ ଅନ୍ତର ବାକୀ ରହ୍ୟୁଁ ହତୁଁ ତ୍ୟାରେ ରାହେଲନେ ପ୍ରସ୍ତୁତିପିଡା ଥାଏ. ତନେ ସଖତ ଦୁଃଖାଵୋ ଉପଦ୍ୟୋ. <sup>୧୭</sup> ଜ୍ୟାରେ ତେ ସଖତ ପିଡାତି ହତି ତ୍ୟାରେ ତନେ ତେଣି ଦାଈଅେ କହ୍ୟୁଁ, “ବୀଶ ନହିଁ, କେମ କେ ହବେ ତନେ ବୀଜୋ ଦିକରେ ଜନ୍ମ୍ୟୋ ଛେ.” <sup>୧୮</sup> ଜ୍ୟାରେ ତେଣୋ ଶୁଵ ଜ୍ଵା ଜେବୋ ଥଥୋ ତ୍ୟାରେ ତନ୍ମ ଛେଲ୍ବାଂ ଶାସେ ତେଣେ ତେଣୁଁ ନାମ ବେଳୋନୀ ପାଇୟୁଁ ପଣ ତେନା ପିତାଏ ତେଣୁଁ ନାମ ବିନ୍ୟାଭିନ ପାଇୟୁଁ. <sup>୧୯</sup> ରାହେଲ ମୃତ୍ୟୁ ପାଭି. ତନେ ଏକାଥ ଏଟଲେ ବେଥଲେହେମନେ ରକ୍ତରେ ଦଫନାବିବାମାଂ ଆବି. <sup>୨୦</sup> ଯାକୁବେ ତେଣି କରି ପର ସତଂବ ଉଭୋ କର୍ଯ୍ୟୋ, ତେ ଆଜ ସୁଧି ରାହେଲନୀ କରିବନୋ ସତଂବ କହେବାଯ ଛେ. <sup>୨୧</sup> ଈଶ୍ୱରାଥିଲ ମୁସାଫରୀ କରତାଂ ଆଗଣ ବଦ୍ୟା ଅନେ ଏରେଇନା ବୁରଜନୀ ପେଲି ବାଜୁଏ ମୁକାମ କର୍ଯ୍ୟୋ. <sup>୨୨</sup> ଜ୍ୟାରେ ଈଶ୍ୱରାଥିଲ ତେ ଦେଶମାଂ ହତୋ, ତ୍ୟାରେ ରବେନ ତେନା ପିତାନୀ ଉପପତ୍ନୀ ବିଲହାନୀ ପାଦେ ଜଈନେ ତେଣି ସାଥେ ସ୍କୁର୍ଟ ଗଥୋ. ତେ ଘଟନା ଈଶ୍ୱରାଥିଲନା ସାଂଭବିବାମାଂ ଆବି.

ଯାକୁବନା ବାର ଦିକରା ହତା. <sup>୨୩</sup> ଲେଆନା ଦିକରା: ଯାକୁବନୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦିକରେ ରବେନ ତଥା ଶିଭଯୋନ, ଲେବି, ଯହୂଦା, ଇଞ୍ଜାଖାର ତଥା ଝବୁଲୋନ. <sup>୨୪</sup> ରାହେଲନା ଦିକରା: ଥୁସକ ତଥା ବିନ୍ୟାଭିନ. <sup>୨୫</sup> ରାହେଲନୀ ଦାସୀ ବିଲହାନା ଦିକରା: ଦାନ ତଥା ନଫତାଲି.

<sup>୨୬</sup> ଲେଆନୀ ଦାସୀ ମିଲପାନା ଦିକରା: ଗାଦ ତଥା ଆଶେର. ଯାକୁବନା ଦିକରା ଜେ ତନେ ପାଦାନାରାମମାଂ ଥଥା ତେଣୋ ଏ ହତା. <sup>୨୭</sup> ମାଭରେ, ଏଟଲେ କିର୍ତ୍ତ୍ୟାଥ-ଆର୍ବା ଜେ ହେବ୍ରୋନ କହେବାଯ ଛେ, ଜ୍ୟାଂ ଇଷ୍ଟାହିମ ତଥା ଇସହାକ ରତ୍ୟାଂ ହତା, ତ୍ୟାଂ ଯାକୁବ ତେନା ପିତା ଇସହାକନୀ ପାଦେ ଆଵ୍ୟୋ.

<sup>୨୮</sup> ଇସହାକନୁଁ ଆଯୁଷ୍ୟ ଏକକୋ ଔଷଧି ବର୍ଷନୁଁ ହତୁଁ. <sup>୨୯</sup> ଇସହାକ ଧଣୀ ବୃଜ ଉଭରେ ଭରଣ ପାଖ୍ୟୋ ଅନେ ତେନା ପୂର୍ବଜୋ ସାଥେ ମଧ୍ୟ ଗଥୋ. ତେନା ଦିକରା ଏକାବେ ତଥା ଯାକୁବେ ତେନେ ଦଫନାବ୍ୟୋ.

### ୩୬

<sup>୧</sup> ଏକାବ ଏଟଲେ ଅଦୋଭନୀ ବଂଶାବନୀ ଆ ଛେ. <sup>୨</sup> ଏକାବେ କନାନୀଓନୀ ଦିକରୀଓ ସାଥେ ଲଗନ କର୍ଯ୍ୟ. ଆ ତେଣି ପତନୀଓ ହତି: ଆଦା ଜେ ଏଲୋନ ହିତୀନୀ ଦିକରୀ; ଓହୋଲିଭାମାହ ଜେ କିମ୍ବରୋନ ହିତୀନୀ ଦିକରୀ ଅନାନୀ ଦିକରୀ ହତି, <sup>୩</sup> ଅନେ ବାସଭାଥ ଜେ ଇଶମାଏଲନୀ ଦିକରୀ, ନଭାଯୋଥନୀ ବହେନ.

<sup>୪</sup> ଆଦାଏ ଅଲିଫାଗନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ଅନେ ବାସଭାଥେ ରେଉଏଲନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. <sup>୫</sup> ଓହୋଲିଭାମାହରେ ଥେଉଶ, ଯାଲାଭ ତଥା କୋରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯାଂ. ଏକାବନେ କନାନ ଦେଶମାଂ ଜେ ଦିକରା ଜନ୍ମ୍ୟା ହତା ତେଣୋ ଏ ହତା.

<sup>୬</sup> ଏକାବ ତେଣି ପତନୀଓ, ତେନା ଦିକରା, ତେଣି ଦିକରୀଓ, ତେନା ଘରନା ଜର୍ବ ଲୋକୋ, ତେନା ଜର୍ବ ଜାନବରୋ, ତଥା ତେଣି ଜର୍ବ ମାଲଭିଲକତ ଜେ ତେଣେ କନାନ ଦେଶମାଂ ଭେଟବି ହତି, ତେ ଜର୍ବ ଲଈନେ ତେନା ଭାଈ ଯାକୁବନୀ ପାଦେଥି ବୀଜା ଦେଶମାଂ ଗଥୋ. <sup>୭</sup> ତେଣେ ଆମ କର୍ଯ୍ୟ କେମ କେ ତେଣୋନୀ ଜଂପତ୍ତି ଏଟଲି ବଧି ହତି କେ ତେଣୋ ଏକକାଥେ ରହି ଶକେ ତେମ ନ ହତୁଁ. ଜେ ଦେଶମାଂ ତେଣୋ ରହେତା ହତା ତ୍ୟାଂ ତେଣୋନୀ ଜାନବରୋନେ ଲିଧେ ତେଣୋନେ କୋଈ ଆଶରୋ ନ ଭାବ୍ୟୋ. <sup>୯</sup> ତେଥି ଏକାବ ଏଟଲେ ଜେ ଅଦୋଭ କହେବାଯ ଛେ ତେଣେ ସେଈର ପବାଦ ପର ଜଈନେ ବସବାଟ କର୍ଯ୍ୟ.

୯୯ ସେଈ୰ ପହାଡ ପରନା ଅଦୋଭି ଲୋକନା ପୂର୍ବଜ, ଏସାଵନୀ ବଂଶାଵଣୀ ଆ ପ୍ରଭାଏ ଛେ. ୧୦ ଏସାଵନା ଦୀକରାଓ: ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ଆଦାନୋ ଦୀକରେ ଅଲିଫାଙ୍ଗ; ଅନେ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ବାସମାଥନୋ ଦୀକରେ ରେଉଅେଲ. ୧୧ ତେଭାନ, ଓଭାର, କଣାଙ୍ଗ, ଗାତାମ ତଥା କନାଙ୍ଗ ଏ ଅଲିଫାଙ୍ଗନା ଦୀକରା ହତା. ୧୨ ଏସାଵନା ଦୀକରା ଅଲିଫାଙ୍ଗନୀ ଉପପଟନୀ ତିମ୍ନା ହତି, ତେଣେ ଅଲିଫାଙ୍ଗନେ ଭାଟେ ଅଭାଲେକନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ. ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ଆଦାନା ଦୀକରା ଏ ଛେ.

୧୩ ରେଉଅେଲନା ଦୀକରା ଆ ଛେ: ନାହାଥ, ଝେରା, ଶାଖା ତଥା ମିଙ୍ଗା. ଆ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ବାସମାଥନା ଦୀକରା ହତା. ୧୪ ସିବୋନନୀ ଦୀକରୀ ଅନାନୀ ଦୀକରୀ ଓହୋଲିଭାଭାହ ଜେ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ହତି ତେନା ଦୀକରା ଆ ଛେ: ତେଣେ ଯେଉଶ, ଯାଲାମ ତଥା କୌରାନେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ.

୧୫ ଏସାଵନା ବଂଶଜୋନାଂ ସରଦାରୋ ଆ ହତାଃ ଏସାଵନା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଦୀକରା ଅଲିଫାଙ୍ଗନା ଦୀକରା: ତେଭାନ, ଓଭାର, କଣାଙ୍ଗ, ୧୬ କୌରା, ଗାତାମ ତଥା ଅଭାଲେକ ହତା. ଜେ ସରଦାରୋ ଅଲିଫାଙ୍ଗଥି ଅଦୋଭ ଦେଶଭାବ ଥଥା ତେବୋ ଏ ଛେ. ତେବୋ ଆଦାନା ପୌତ୍ରୋ ହତା.

୧୭ ଏସାଵନା ଦୀକରା ରେଉଅେଲନା କୁଟୁଂବୋ ଆ ଛେ: ନାହାଥ, ଝେରା, ଶାଖା, ମିଙ୍ଗା. ଏ ବଂଶଜୋ ରେଉଅେଲଥି ଅଦୋଭ ଦେଶଭାବ ଥଥା. ଏ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ବାସମାଥନା ଦୀକରା ହତା. ୧୮ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ଓହୋଲିଭାଭାହନା ଦୀକରା ଆ ଛେ: ଯେଉଶ, ଯାଲାମ, କୌରା. ଏ ସରଦାରୋନେ ଏସାଵନୀ ପଟନୀ ଓହୋଲିଭାଭାହ ଜେ ଅନାନୀ ଦୀକରୀ ହତି ତେଣେ ଜନ୍ମ ଆପ୍ଯୋ ହତା. ୧୯ ଏସାଵନା ଦୀକରା ଅନେ ତେବୋନା ସରଦାରୋ ଆ ଛେ.

୨୦ ସେଈ୰ ହୋରୀନା ଦୀକରା ଜେ ଦେଶନା ରହେବାସୀଓ ହତା ତେବୋ ଆ ଛେ: ଲୋଟାନ, ଶୋଭାଲ, ସିବୋନ, ଅନା, ୨୧ ଦିଶୋନ, ଏକେର ତଥା ଦିଶାନ. ତେ ସେଈ୰ ହୋରୀଓନା କୁଟୁଂବନାଂ ସରଦାରୋ ଜେ ଅଦୋଭ ଦେଶଭାବ ଥଥା ଏ ହତା. ୨୨ ଲୋଟାନନା ଦୀକରା ହୋରୀ ତଥା ହେମାମ ହତା. ତିମ୍ନା ଲୋଟାନନୀ ବହେନ ହତି.

୨୩ ଶୋଭାଲନା ଦୀକରା ଆ ଛେ, ଏଟଲେ ଆଲ୍ବାନ, ଭାନାହାଥ, ଏଭାଲ, ଶକ୍ତି ତଥା ଓନାମ. ୨୪ ସିବୋନନା ଦୀକରା ଆ ଛେ, ଏଟଲେ ଏଥାହ ତଥା ଅନା, ଜେନେ ତେନା ପିତା ସିବୋନନାଂ ଗଧେଡ଼ାଂ ଥରାଵତାଂ ଅରଣ୍ୟଭାବ ଗରମ ପାଣୀନାଂ ଝରା ମହ୍ୟା ହତା ତେ ଏ ଛେ.

୨୫ ଅନାନାଂ କଂତାନୋ ଆ ଛେ: ଦିଶୋନ ତଥା ଅନାନୀ ଦୀକରୀ ଓହୋଲିଭାଭାହ. ୨୬ ଦିଶୋନନା ଦୀକରା ଆ ଛେ; ହେମାନ, ଏଶଭାନ, ଥିଶ୍ରାନ ତଥା ଖରାନ. ୨୭ ଏକେନା ଦୀକରା ଆ ଛେ; ମିହାନ, ଝାଵାନ, ତଥା ଅକାନ. ୨୮ ଦିଶାନନା ଦୀକରା ଆ ଛେ; ଉସ ତଥା ଅରାନ. ୨୯ ହୋରୀଓନା ସରଦାରୋ ଆ ଛେ; ଲୋଟାନ, ଶୋଭାଲ, ସିବୋନ ତଥା ଅନା. ୩୦ ଦିଶୋନ, ଏକେର, ଦିଶାନ; ସେଈ୰ ଦେଶଭାବ ସରଦାରୋନୀ ଯାଦି ପ୍ରଭାଏ ହୋରୀଓନୁଂ କୁଟୁଂବ ଏ ଛେ.

୩୧ ଝରାଯଲିଆଁ ପର କୌଈ ରାଜାଏ ରାଜ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟ ପହେଲା ଅଦୋଭ ଦେଶଭାବ ରାଜାଏ ରାଜ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟ କରତା ହତା ତେ ଆ ଛେ: ୩୨ ବେଅୋରନୋ ଦୀକରେ ବେଲା ଅଦୋଭଭାବ ରାଜ୍ୟ କରତୋ ହତୋ ଅନେ ତେନା ଶହେରନୁଂ ନାମ ଦିନହାବା ହତୁ. ୩୩ ଜ୍ୟାରେ ବେଲା ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ, ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ବୋକ୍ଷରାମଭାବାନୀ ଯୋବାବ ରାଜ ଥିଲେ.

୩୪ ଜ୍ୟାରେ ଯୋବାବ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ତେଭାନ ଦେଶନା ହୁଶାମେ ରାଜ କର୍ଯ୍ୟ. ୩୫ ଜ୍ୟାରେ ହୁଶାମ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ବଦାଦନା ଦୀକରା ହଦାଦେ ରାଜ କର୍ଯ୍ୟ. ତେଣେ ଭୋଆବନା ପ୍ରଦେଶଭାବ ମିଦ୍ୟାନୀଆୱେ ହରାଯା ହତା. ତେନା ଶହେରନୁଂ ନାମ ଅବିଥ ହତୁ. ୩୬ ଜ୍ୟାରେ ହଦାଦ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ଭାକ୍ଷରେକାମଭାବାନୀ ସାଭଳାଏ ରାଜ କର୍ଯ୍ୟ. ୩୭ ଜ୍ୟାରେ ସାଭଳା ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ନଦୀ ପାଞ୍ଚେନା ରହେବୋଥନା ଶାଉଲେ ରାଜ କର୍ଯ୍ୟ. ୩୮ ଜ୍ୟାରେ ଶାଉଲ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ଆଖବୋରନୋ ଦୀକରେ ବାଲ-ହାନାନ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୀ ଜ୍ୟାରେ ହଦାଦେ ରାଜ କର୍ଯ୍ୟ. ତେନା ଶହେରନୁଂ ନାମ ପାଉ ହତୁ. ତେନୀ ପଟନୀନୁଂ ନାମ ଭେଟାବାହେଲ ହତୁ, ତେ ଭାଟରେଣନୀ ଦୀକରୀ ମେଜାହାବନୀ ପୌତ୍ରୀ ହତି.

୩୯ ଏସାଵନା ବଂଶଜୋନା, ତେଭାନ କୁଟୁଂବନାଂ ଆଗେବାନୋନା ନାମ ତେଭାନ ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଭାଏ ଆ ଛେ: ତିମ୍ନା, ଆଲ୍ବାନ, ଥଥେଥ, ୪୧ ଓହୋଲିଭାଭାହ, ଏଲା, ପିନୋନ, ୪୨ କନାଙ୍ଗ, ତେଭାନ, ମିଜ୍ଜାର,

୪୩ ମାଝିଆୟେଲ ତଥା ଇଚ୍ଛାମ; ତେଣୋଏ କବଜେ କରେଲ ଦେଶମାଂ ତେମନା ବତନ ପ୍ରଭାଏ ଅଦୋଭନା କୁଟୁଂବୋନା ବଡା ଏଁ ଛେ. ଅଦୋଭନୋନୋ ପିତା ଏସାବ ଛେ.

### ୩୭

୧ ଯାକୁବ ତେଣୋ ପିତା କେ ଦେଶମାଂ ରହେତୋ ହତୋ ତେମାଂ, ଏଟଲେ କନାନ ଦେଶମାଂ ରହ୍ୟୋ.  
୨ ଯାକୁବନା ଵଂଶ ସଂବନ୍ଧିତ ଆ ବୃତ୍ତାଂତ ଛେ. ଯୁସଫ ସତ୍ତର ବର୍ଷନୋ ଜୁଵାନ ଥଥୋ, ତ୍ୟାରେ ତେ ତେନା ଭାଈଓନୀ କାଥେ ଘେଟାଂବକରାଂ କାଥିବାତିରେ ହତୋ. ତେ ତେନା ପିତାନୀ ପତନୀଓ ଭିତ୍ତା ତଥା ଜିଲ୍ପାନା ଦୀକରାଓନୀ କାଥେ ହତୋ. ଯୁସଫ ତେଣୋନା ଦୁରାଧାରନୀ ଜାଣ ତେନା ପିତାଗେ କରତୋ ରହେତୋ ହତୋ.

୩ ହବେ ଇଙ୍ଗରାଥିଲ ତେନା କରତାଂ ଯୁସଫ ପର ବିଶେଷ ପ୍ରେମ ରାଖତୋ ହତୋ, କେମ କେ ତେ ତେନା ବୃଜାଵସ୍ଥାନୋ ଦୀକରେ ହତୋ. ତେଣେ ତେନେ କାରୁ ଜଭବୋ ସୀବଡାବ୍ୟୋ. ୪ ତେନା ଭାଈଓଏ ଜାଣ୍ୟୁ କେ ତେଣୋନୋ ପିତା ତେନା ତମାମ ଦୀକରାଓମାଂଥି ଯୁସଫ ପର ବିଶେଷ ପ୍ରେମ କରେ ଛେ. ତେଥି ତେଣୋ ତେନେ ନଫରତ କରତା ହତା ଅନେ ତେଣୀ କାଥେ ଶୁଭ ହୃଦୟଥି ବାତ କରତା ନହିଁତା.

୫ ଯୁସଫନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁ ଅନେ ତେଣେ ତେନା ଭାଈଓନେ ତେନା ବିଷେ କହି କହି ସଂଭାବ୍ୟୁ. ତେଥି ତେଣୋ ତେନେ ବଧାରେ ନଫରତ କରିବା ଲାଗ୍ୟା. ୬ ତେଣେ ତେଣୋନେ କହ୍ୟୁ, “ମେ କେ ସ୍ଵପ୍ନମାଂ ଜୋଥୁ ଛେ ତେ ଭଣେବାନୀ କରି ସାଂଭାଗ୍ୟୋ.

୭ ଆପଣେ ଖେତରମାଂ ଅନାଜନୀ ପୁଣିଆୟେ ବାଂଘତା ହତା. ତ୍ୟାରେ ମାରୀ ପୁଣି ଉଭି ଥିଏ. ତେଣୀ କାମେ ତମାରୀ ପୁଣିଆୟେ ଚାରେତରକ ଉଭି ରହି. ତେଣୋ ମାରୀ ପୁଣିନୀ ଆଗଣ ନଭି.”

୮ ତେନା ଭାଈଓଏ ତେନେ କହ୍ୟୁ, “ଶୁ ତୁ ଖରେଖର ଅଭାରା ପର ରାଜ କରଶେ? ଶୁ ତୁ ଖରେଖର ଅଭାରା ପର ଅସିକାର ଥିଲାବଶେ?” ତେଣୋ ତେନା ସ୍ଵପ୍ନନେ ଲିଧେ ତଥା ତେଣୀ ବାତନେ ଲିଧେ ତେନା ପର ବଧାରେ ନଫରତ କରିବା ଲାଗ୍ୟା.

୯ ତେନେ ଫରୀ ବୀଜୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁ. ତେ ବିଷେ ତେଣେ ତେନା ଭାଈଓନେ କହ୍ୟୁ, “ଜୁଆୟ, ମନେ ବୀଜୁ ଏକ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁ: କୁର୍ଯ୍ୟ, ଯନ୍ତ୍ର ତଥା ଅଗିଥାର ତାରାଓ ମାରୀ ଆଗଣ ନଭ୍ୟାଂ.” ୧୦ ଜେବୁ ତେଣେ ତେନା ଭାଈଓନେ କହ୍ୟୁ ତେବୁ ତେଣେ ତେନା ପିତାନେ ପଣ କହ୍ୟୁ ଅନେ ତେନା ପିତାଏ ତେନେ ଧଭକାବ୍ୟୋ. ତେଣେ ତେନେ କହ୍ୟୁ, “ଜେ ସ୍ଵପ୍ନ ତନେ ଆବ୍ୟୁ ତେ ଶୁ ଛେ? ତାରୀ ଆଗଣ ଜଭିନ ଚୁଧି ନଭାବାନେ ହୁ, ତାରୀ ଭାତା ତଥା ତାରା ଭାଈଓ ଶୁ ଖରେଖର ଆବିଶୁଂ?” ୧୧ ତେନା ଭାଈଓନେ ତେନା ପର ଅଦେଖାଈ ଆବି, ପଣ ତେନା ପିତାଏ ତେ ବାତ ମନମାଂ ରାଖି.

୧୨ ତେନା ଭାଈଓ ତେଣୋନା ପିତାନା ଟୋଣାଂ ଚରାବିବାନେ ଶଖେଭମାଂ ଗଥ୍ୟା. ୧୩ ଇଙ୍ଗରାଥିଲେ ଯୁସଫନେ କହ୍ୟୁ, “ଶୁ ତାରା ଭାଈଓ ଶଖେଭମାଂ ଘେଟାଂବକରାଂ ଚରାବତା ନଥି? ହୁ ତନେ ତେଣୋନୀ ପାସେ ଭୋକଲୁ ଛୁ.” ଯୁସଫ ତେନେ କହ୍ୟୁ, “ହୁ ତୈଥାର ଛୁ.” ୧୪ ତେଣେ ତେନେ କହ୍ୟୁ, “ହବେ ଜା, ତାରା ଭାଈଓ ତଥା ଟୋଣାଂ ଜାରି ଛେ କେ ନହି ତେ ଜୋ ଅନେ ମାରୀ ପାସେ ଖରେଖର ଲଈ ଆବ.” ପଣ ଯାକୁବେ ତେନେ ହେବ୍ରୋନନୀ ଖିଣାମାଂଥି ରବାନା କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ଯୁସଫ ଶଖେଭମାଂ ଗଥ୍ୟା.

୧୫ ଜୁଆୟ, ଯୁସଫ ଖେତରମାଂ ଭଟକତୋ ହତୋ ଏଟଲାମାଂ ଏକ ମାଣସ ତେନେ ଭାବ୍ୟୋ. ତେ ମାଣସେ ତେନେ ପୁଷ୍ଟିଯୁ, “ତୁ କୋନେ ଶୋଧେ ଛେ?” ୧୬ ଯୁସଫଙ୍କେ କହ୍ୟୁ, “ହୁ ଭାରା ଭାଈଓନେ ଶୋଧୁ ଛୁ. କୁପା କରି, ମନେ କହେ କେ, ତେଣୋ ଅଭାରା ପଶୁଓନାଂ ଟୋଣାଂନେ କର୍ଯ୍ୟ ଚରାବେ ଛେ?” ୧୭ ତେ ମାଣସେ କହ୍ୟୁ, “ତେଣୋ ଦୋଥାନ ତରକ ଗଥ୍ୟା ଛେ, କେମ କେ ମେ ତେଣୋନେ ଏବୁ କହେତୋ ସାଂଭାଗ୍ୟାଂ ହତା କେ, “ଯାଲୋ ଆପଣେ ଦୋଥାନ ଜଈଏ.” ଯୁସଫ ପୋତାନା ଭାଈଓନୀ ପାଇଥ ଜଈନେ ଦୋଥାନମାଂ ତେଣୋନେ ଶୋଧି କାଢିଥାଂ.

୧୮ ତେଣୋଏ ତେନେ ଦୁରଥି ଜୋଥୋ ଅନେ ତେଣୋନୀ ପାସେ ତେ ଆବି ପବ୍ଲୋଯେ ତେ ଅଗାଉ ତେନେ ମାରୀ ନାଖିବାନେ ପେଂତରୋ ରହ୍ୟୋ. ୧୯ ତେନା ଭାଈଓଏ ଏକଭିଜନେ କହ୍ୟୁ, “ଜୁଆୟ, ଆ ସ୍ଵପ୍ନପତି ଆବି ରହ୍ୟୋ ଛେ. ୨୦ ହବେ ଯାଲୋ, ଆପଣେ ତେନେ ମାରୀ ନାଖିନେ କୌଈଏକ ଖାଇମାଂ ନାଖି

દઈએ. પણ આપણે જહેર કરીશું કે, 'કોઈ' જંગલી પશુ તેને ખાઈ ગયું છે.' પણ તેના સ્વઘનનું શું થાય છે તે આપણે જોઈશું."

<sup>૨૧</sup> રૂબેને તે સાંભળ્યું અને ભાઈઓના હાથમાંથી તેણે તેને છોડાવ્યો. તેણે કદ્યું, "આપણે તેનો જીવ લેવો નથી." <sup>૨૨</sup> તેઓના હાથમાંથી તેને છોડાવીને તેના પિતાને સૌંપવા માટે રૂબેને તેઓને કદ્યું, "તેનું લોહી ન વહેવડાવીએ. પણ આ અરણથમાં જે ખાડો છે તેમાં તેને નાખી દઈએ; પણ તેને કશી ઈજા કરીએ નહિ."

<sup>૨૩</sup> થૂસફ જ્યારે તેના ભાઈઓની પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે તેઓએ તેના અંગ પરનો ઝભ્બો ઝૂંટવી દીધો. <sup>૨૪</sup> તેઓએ તેને પકડીને ખાડામાં નાખી દીધો. પણ તે ખાડો ખાલી હતો અને તેમાં પાણી ન હતું.

<sup>૨૫</sup> પણ તેઓ ભોજન કરવા માટે નીચે બેઠા. તેઓએ તેમની આંખો ઊંચી કરીને જોયું, તો, ઇશ્માએલીઓનો સંઘ ગિલ્યાદથી આવતો હતો. પોતાની સાથે સુગંધીઓ, લોબાન તથા બોણથી લાદેલાં ઊંટોને લઈને તેઓ મિસર દેશમાં જતા હતા. <sup>૨૬</sup> થહૂદાએ તેના ભાઈઓને કદ્યું, "જો આપણે આપણા ભાઈને મારી નાખીને તેનું લોહી સંતાઢી દઈએ તો તેથી આપણને શું ભણો?

<sup>૨૭</sup> ચાલો, આપણે તેને ઇશ્માએલીઓને વેચી દઈએ અને આપણે તેને કશું નુકસાન કરીએ નહિ. કેમ કે તે આપણો ભાઈ તથા આપણા કુટુંબનો છે." તેના ભાઈઓએ તેનું કહેવું સ્વીકાર્યું. <sup>૨૮</sup> મિદ્યાની વેપારીઓ તેઓની પાસેથી પસાર થઈને જતા હતા ત્યારે થૂસફના ભાઈઓએ તેને ખાડામાંથી બહાર લાવીને વીસ ચાંદીના સિક્કામાં થૂસફને ઇશ્માએલીઓને વેચી દીધો. ઇશ્માએલીઓ મિસરમાં લઈ ગથા.

<sup>૨૯</sup> રૂબેન પાછો ખાડાની પાસે આવ્યો અને જુઓ, થૂસફ તો ખાડામાં નહોતો. તેણે તેનાં વસ્ત્રો ફાડીને શોક પ્રદર્શિત કર્યો. <sup>૩૦</sup> તેણે તેના ભાઈઓની પાસે પાછા આવીને કદ્યું, "થૂસફ કયાં છે? અને હું કયાં જાઉં?"

<sup>૩૧</sup> પણ તેઓએ એક બકલું કાપ્યું અને થૂસફના ઝભ્બાને લઈને તેના લોહીમાં પલાશ્યો. <sup>૩૨</sup> પણ તેઓ તે ઝભ્બાને તેના પિતાની પાસે લાવ્યા અને તે બતાવીને કદ્યું, "આ ઝભ્બો અમને મહયો છે. કૃપા કરી ઓળખ, તે તારા દીકરાનો ઝભ્બો છે કે નહિ?" <sup>૩૩</sup> યાકૂબે તે ઓળખીને કદ્યું, "તે મારા દીકરાનો ઝભ્બો છે. કોઈ જંગલી પશુએ તેને ફાડી ખાધો છે. ચોક્કસ થૂસફને ફાડી ખાવામાં આવ્યો છે."

<sup>૩૪</sup> યાકૂબે તેનાં વસ્ત્રો ફાડયાં અને તેની કમરે ટાટ બાંધ્યું. તેણે તેના દીકરાને માટે ઘણાં દિવસો સુધી શોક કર્યો. <sup>૩૫</sup> તેના સર્વ દીકરાઓ તથા તેની સર્વ દીકરીઓ તેને દિલાસો આપવા માટે આવીને ઊભા રહ્યાં. પણ તેણે દિલાસો પામવાની ના પાડી. તેણે કદ્યું, "હું નિશ્ચે શોક કરતો શેઓલમાં મારા દીકરાની પાસે જઈશ." તેનો પિતા તેને સારુ રહ્યો. <sup>૩૬</sup> પેલા મિદ્યાનીઓએ થૂસફને મિસરમાં ફારૂનના રક્ષકોના સરદાર પોટીફારને વેચી દીધો.

### ૩૮

<sup>૧</sup> તે સમયે થહૂદા તેના ભાઈઓની પાસેથી જઈને હીરા નામે એક અદુલ્લાભીને ત્યાં રહ્યો. <sup>૨</sup> ત્યાં થહૂદા એક કનાની માણસની દીકરી જેનું નામ શૂઆ હતું તેને મહયો. તેણે તેની સાથે લગ્ન કર્યું અને તેની સાથે સંબંધ કર્યો.

<sup>૩</sup> શૂઆ સગર્ભા થઈ અને તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ એર પાડ્યું. <sup>૪</sup> તે ફરીથી ગર્ભવતી થઈ અને દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ ઓનાન પાડ્યું. <sup>૫</sup> તેણે શ્રીજા દીકરાને જન્મ આપ્યો અને તેનું નામ શેલા પાડ્યું. ત્યારે થહૂદા ખગીભમાં રહેતો હતો.

<sup>૬</sup> યહૃદાએ તેના જથેષ દીકરા એરનાં લગ્ન કરાવ્યાં. તેની પતનીનું નામ તામાર હતું. <sup>૭</sup> યહૃદાનો જથેષ દીકરો એર ઈશ્વરની દ્રષ્ટિએ દુષ્ટ હતો. તેથી ઈશ્વરે તેને મરણાધીન કર્યો.

<sup>૮</sup> યહૃદાએ ઓનાનને કદ્યું, “તું તારા ભાઈની પતની પર પ્રેમ કર. તેના પ્રત્યે ભાઈની ફરજ બળવ અને તારા ભાઈને સારુ સંતાન નિપળવ.” <sup>૯</sup> ઓનાને વિચાર્યુ કે એ સંતાન તેનું નહિ ગણાય. તેથી, જથારે પણ તે તેના ભાઈની પતનીની પાસે જતો, ત્યારે તેના ભાઈના નામે સંતાન ન અપાય તે માટે તે પોતાનું વીર્ય તેના ભાબીના અંગમાં જવા દેવાને બદલે બહાર વેડફી દેતો હતો. <sup>૧૦</sup> તેનું આ કૃત્ય ઈશ્વરની નજરમાં ખરાબ હતું. તેથી ઈશ્વરે તેને પણ મરણાધીન કર્યો.

<sup>૧૧</sup> પછી યહૃદાએ તેની પુત્રવધૂ તામારને કદ્યું કે, “મારો દીકરો શેલા પુખ્ત વથનો થાય, ત્યાં સુધી તું તારા પિતાના ઘરમાં વિધવા તરીકે રહે.” કેમ કે તેણે વિચાર્યુ કે, “કદાચ તે પણ તેના ભાઈઓની જેમ મૃત્યુ પામે.” પછી તામાર જઈને તેના પિતાના ઘરમાં રહી.

<sup>૧૨</sup> ઘણાં દિવસો પછી, યહૃદાની પતની શૂઆ મૃત્યુ પામી. યહૃદા દિલાસો પામ્યા પછી તે તેના મિત્ર હીરા અદૂલ્લાભી સાથે તેના ઘેટાં કાતરનારાઓની પાસે તિમના ગથો. <sup>૧૩</sup> તામારને ખબર મળી, “જો, તારાં સસરા તેના ઘેટાં કાતરવાને તિમના જઈ રહ્યો છે.” <sup>૧૪</sup> તેણે તેની વૈધવ્ય અવસ્થાનાં વસ્ત્ર તેના શરીર પરથી ઉતાર્યા અને ધૂંઘટથી પોતાને આચ્છાદિત કરીને એનાઈભના દરવાજા પાસે, તિમનાના માર્ગની બાજુએ જઈને બેઠી. કેમ કે તેણે જાણ્યું કે શેલા મોટો થયો છે, પણ તેને તેની પતની થવા માટે આપવામાં આવી નથી.

<sup>૧૫</sup> જથારે યહૃદાએ તેને જોઈ, ત્યારે તેણે વિચાર્યુ કે તે ગણિકા હશે, કેમ કે તેણે તેનું મુખ ટાંકયું હતું. <sup>૧૬</sup> તે માર્ગની બાજુએ તેની પાસે ગથો અને કદ્યું, “ચાલ, મને તારી સાથે સંબંધ બાંધવા દે.” કેમ કે તે તેની પુત્રવધૂ છે એ તે જાણતો નહોતો. તેણે કદ્યું, “મારી સાથે સંબંધ બાંધવાના બદલામાં તું મને શું આપીશ?

<sup>૧૭</sup> તેણે કદ્યું, “ટોળાંભાંથી એક લવાઝ હું તને મોકલી આપું છું.” તેણીએ કદ્યું, જથાં સુધી તું તે ના મોકલે ત્યાં સુધી તું મને કશું ગીરવે આપું? <sup>૧૮</sup> તેણે કદ્યું, હું તને શું ગીરવે આપી શકું? તેણે કદ્યું, “તારી મુક્રા, તારો અછોડો તથા તારા હાથમાંની લાકડી.” તેણે તેને તે આપ્યાં. પછી તે તેની પાસે ગથો. તેના સંસર્ગથી તે ગર્ભવતી થઈ.

<sup>૧૯</sup> તે ઉઠીને ચાલી. પછી તેણે તેનો ધૂંઘટ ઉતાર્યો અને તેનાં વૈધવ્યનાં વસ્ત્ર પહેર્યા. <sup>૨૦</sup> તે સ્ત્રીના હાથમાંથી ગીરવે મૂકેલી વસ્તુ લેવા માટે યહૃદાએ તેના મિત્ર અદૂલ્લાભીની સાથે લવાઝ મોકલ્યું, પણ તે તેને મળી નહિ.

<sup>૨૧</sup> પછી અદૂલ્લાભીએ તે જગ્યાના માણસોને પૂછ્યું, “જે ગણિકા એનાઈભ પાસેના માર્ગ પર હતી તે કથાં છે?” તેઓએ કદ્યું, “અહીં તો કોઈ ગણિકા નથી.” <sup>૨૨</sup> તે યહૃદાની પાસે પાછો આવ્યો અને કદ્યું, “મને તે મળી નથી. ત્યાંના માણસોએ પણ કદ્યું કે, ‘અહીં કોઈ ગણિકા ન હતી.’” <sup>૨૩</sup> યહૃદાએ કદ્યું, “તે બલે તેની પાસે વસ્તુઓ રાખે, રખેને આપણે શરમજનક સ્થિતિમાં મુકાઈએ. તેને લીધે, મેં આ લવાઝ મોકલ્યું, પણ તને તે મળી નહિ.”

<sup>૨૪</sup> પછી આશરે પ્રણેક મહિના પછી યહૃદાને ખબર મળી કે, “તેની પુત્રવધૂ તામારે ચ્યાલ્યાર કર્યો છે અને તે ગર્ભવતી થઈ છે.” યહૃદાએ કદ્યું, “તેને અહીં લાવો અને સણગાવી દો.” <sup>૨૫</sup> જથારે તેને ત્યાં લાવવામાં આવી ત્યારે તેણે પેલા પુરાવા

સાથે તેના સસરાને સંદેશ કહેવડાવ્યો કે, “આ વસ્તુઓ જેની છે, તેનાથી હું ગર્ભવતી થયેલી છું” તેણે કહ્યું, “આ મુદ્રા, અછોડો તથા લાકડી કોનાં છે, તે મહેરબાની કરીને તું ઓળખી લે.” ૨૬ યહૂદાએ ઐ વસ્તુઓને ઓળખી અને કહ્યું, “તે મારા કરતાં જ્યાથી છે, કારણ કે મેં તેને મારા દીકરા શેલાને પત્ની તરીકે ન આપી. તે પણ તેણે તેની સાથે સંબંધ બાંધ્યો નહિં.

૨૭ તેની પ્રક્ષુતિના સમયે એમ થથું કે, તેના પેટમાં જોડિયાં બાળકો હતાં. ૨૮ જન્મ આપતી વખતે પ્રથમના એક બાળકે તેનો હાથ બહાર કાઢ્યો તેથી દાસીએ તેનો હાથ પકડ્યો અને તેના હાથ પર લાલ દોરો બાંધ્યો. તેણે કહ્યું, “આનો જન્મ પ્રથમ થથો છે.”

૨૯ પછી તેણે તેનો હાથ પાછો ખેંચ્યો ત્યારે, તેના ભાઈનો જન્મ થથો અને દાસીએ કહ્યું, તું કેમ કરીને જન્મ પામયો? તેણે તેનું નામ પેરેસ પાડ્યું. ૩૦ પછી તેનો ભાઈ, જેને હાથે લાલ દોરો હતો તે જન્મ પામયો. તેનું નામ ઝેરા પડ્યું.

### ૩૬

૧ યૂસફને મિસરમાં લાવવામાં આવ્યો. ત્યાં જે ઇશ્માએલીઓ તેને લઈને આવ્યા હતા, તેઓની પાસેથી પોટીફાર નામનો એક મિસરી, જે ફારુનનો એક અમલદાર તથા રક્ષકોનો સરદાર હતો, તેણે યૂસફને વેચાતો લીધો. ૨ ઈખર યૂસફની સાથે હતા. પોટીફાર ઘણા સંપત્તિવાન ભાણસ હતો. યૂસફ તેના ભાલિક, મિસરી પોટીફારના ઘરમાં વસવાટ કર્યો.

૩ તેના ભાલિકે જોથું કે ઈખર યૂસફની સાથે છે અને તે જે કંઈ કરે છે તેમાં ઈખર તેને સફળ કરે છે. ૪ તેથી યૂસફ તેની દ્રષ્ટિમાં કૃપાપાત્ર થથો અને તેણે પોટીફારની સેવા કરી. પોટીફારે તેને તેના ઘરનો કારબાઈ ઠાવીને તેનું જે સર્વ હતું તે તેનો વહીવટ તેના હાથમાં સોંપ્યો.

૫ તેણે તેના ઘરનો તથા તેની સર્વ મિલકતનો કારબાઈ તેને ઠાવ્યો, ત્યાર પછીથી ઈખરે યૂસફને લીધે તેના ઘરને આશીર્વાદ આપ્યો. ઘરમાં તથા ખેતરમાં જે સર્વ તેનું હતું તે પર ઈખરનો આશીર્વાદ હતો. ૬ પોટીફારનું જે હતું તે સર્વ તેણે યૂસફના હાથમાં સોંપ્યું, તે જે અજ્ઞ ખાતો તે સિવાય તેનું પોતાનું શું શું છે, એ કંઈપણ તે જાણતો નહોતો. યૂસફ સુંદર તથા આકર્ષક હતો.

૭ પછી એવું થથું કે તેના ભાલિક પોટીફારની પત્નીએ યૂસફ પર કુદ્રષ્ટ કરીને કહ્યું, “મારી સાથે સ્નોઈ જા.” ૮ પણ તેણે ઇનકાર નકાર કરીને તેના ભાલિકની પત્નીને કહ્યું, “જો, ઘરમાં શું શું મારા હવાલામાં છે તે મારો ભાલિક જાણતો નથી અને તેણે તેનું જે સર્વ છે તે મારા હાથમાં સોંપ્યું છે. ૯ આ ઘરમાં મારા કરતાં કોઈ મોટો નથી. તેણે તારા વિના બીજા કરા જ પર મારા માટે રોક લગાવી નથી, કેમ કે તું તેની પત્ની છે. તો પછી આવું મોટું દુષ્કર્મ કરીને હું શા માટે ઈખરનો અપરાધી થાઓ?”

૧૦ દરરોજ તે યૂસફને મોહપાશમાં આકર્ષતી હતી, પણ તેણે તેના પર મોહિત થવાનો તથા તેની સાથે રહેવાનો ઇનકાર કર્યો. ૧૧ એક દિવસે એમ થથું કે યૂસફ પોતાનું કામ કરવા માટે ઘરમાં ગયો. ઘરનું અન્ય કોઈ ભાણસ અંદર ન હતું. ૧૨ ત્યારે પોટીફારની જીવીએ યૂસફના વસ્ત્રો પકડીને કહ્યું, “મારી સાથે સ્નોઈ જા.” પણ તે તેનું વસ્ત્ર તેના હાથમાં રહેવા દઈને નાસીને બહાર જતો રહ્યો.

૧૩ જયારે જીવીએ જોથું કે તે તેનું વસ્ત્ર તેના હાથમાં મૂકીને બહાર નાસી ગયો છે, ૧૪ ત્યારે તેણે તેના ઘરમાંના ભાણસોને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, “જુઓ, મારો પતિ પોટીફાર આપણું અપમાન કરવાને આ હિંદુ ભાણસને આપણી પાસે લાવ્યો છે. તે

મારી સાથે ખુવા માટે મારી પાસે આવ્યો એટલે મેં જૂમ પાડી. <sup>૧૫</sup> અને મેં જયારે જૂમ પાડી, ત્યારે તે સાંભળીને તે તેનું વસ્ત્ર મારા હાથમાં રહેવા દઈને નાસી ગયો અને બહાર જતો રહ્યો.”

<sup>૧૬</sup> તેણો પતિ ઘરે આવ્યો ત્યાં સુધી તેણે તેનું વસ્ત્ર પોતાની પાસે રાખી મૂક્યું. <sup>૧૭</sup> તેણે તેના પતિ સભક્ષ ખુલાસો કર્યો કે, “આ હિંજુ દાસ કે જેને તું આપણા ઘરમાં લાવ્યો છે, તે મારી આબરુ લેવા માટે મારી પાસે આવ્યો હતો. <sup>૧૮</sup> પણ જયારે મેં જૂમ પાડી, ત્યારે તે તેનું વસ્ત્ર મારી પાસે રહેવા દઈને નાસી છૂટ્યો.”

<sup>૧૯</sup> જયારે તેના માલિકે તેની પતનીની કહેલી વાત સાંભળી કે, “તારા દાસે મને આમ કર્યું,” ત્યારે તે ઘણો ગુસ્સે થયો. <sup>૨૦</sup> તેણે થૂસફને જે જગ્યાએ રાજાના કેદીઓ કેદ કરાતા હતા, તે કેદખાનામાં પુરાવી દીધો.

<sup>૨૧</sup> પણ ઈશ્વર થૂસફની સાથે હતા અને તેમણે તેના પર દયા કરી. તેને કેદખાનાના અમલદારની દ્રષ્ટિમાં ફૂપા પમાડી. <sup>૨૨</sup> જે કેદીઓ કેદખાનામાં હતા તેઓ સર્વને અમલદારે થૂસફના હાથમાં સોખ્યા. ત્યાં જે કામ તેઓ કરતા તેની દેખદેખ થૂસફ રાખતો હતો. <sup>૨૩</sup> તે કેદખાનાનો અમલદાર થૂસફનાં કોઈપણ કામમાં ભાથું મારતો ન હતો કે તેની ચિંતા કરતો ન હતો. કેમ કે ઈશ્વર થૂસફની સાથે હતા. તેણે જે કંઈ કામ કર્યું તેમાં ઈશ્વરે તેને સફળતા બક્ષી.

## ૪૦

<sup>૧</sup> એ બીનાઓ પછી એમ થયું કે બિસરના રાજાના પાત્રવાહકે તથા રસોઈયાએ તેમના માલિક બિસરના રાજાનો ગુણ્ણો કર્યો. <sup>૨</sup> ફારુન તેના બજે સેવકો પર, એટલે મુખ્ય પાત્રવાહક તથા મુખ્ય રસોઈયા પર કોણિત થયો. <sup>૩</sup> જ્યાં થૂસફ બંદીવાન હતો તે કેદખાનામાં એટલે અંગરક્ષકોના ઉપરી અમલદારને ત્યાં તેણે તે બજેને કેદ કરાવ્યા.

<sup>૪</sup> અંગરક્ષકોના ઉપરી અમલદારે થૂસફને તેઓના ઉત્તરદાયી તરીકે નીમ્યો. તેણે તેઓની દેખભાગ રાખી. તેઓ કેટલીક મુદ્દત સુધી કેદમાં રહ્યા. <sup>૫</sup> આ કેદી પાત્રવાહકને તથા રસોઈયાને એક જ રાત્રે, સ્વપ્નના જુદા જુદા અર્થ પ્રમાણે, સ્વપ્ન આવ્યાં.

<sup>૬</sup> થૂસફ સવારે તેઓની પાસે અંદર આવીને તેઓને જોયા ત્યારે તેઓ ઉદાસ હતા. <sup>૭</sup> ફારુનના એ અમલદારો કે જેઓ તેની સાથે તેના માલિકના ઘરમાં કેદી હતા તેઓને થૂસફ પૂછ્યું, “તમે આજે ઉદાસ કેમ દેખાઓ છો?” <sup>૮</sup> તેઓએ તેને કહ્યું, “અમને બજેને સ્વપ્ન આવ્યું છે અને તેનો અર્થ બતાવે એવો કોઈ મળી શકે તેમ નથી.” થૂસફ તેઓને કહ્યું, “અર્થ બતાવવો એ શું ઈશ્વરનું કામ નથી? તમારા સ્વપ્ન વિષે મને જણાવો તો ખરા!”

<sup>૯</sup> મુખ્ય પાત્રવાહકે તેનું સ્વપ્ન થૂસફને જણાવ્યું, “જુઓ, મારા સ્વપ્નમાં મારી સામે એક દ્રાક્ષવેલો દેખાયો. <sup>૧૦</sup> તે દ્રાક્ષવેલાને ત્રણ ડાળીઓ હતી. તેઓને જાણો કળીઓ આવી, મોર ખીલ્યો અને તેના ગુણ્ણામાં દ્રાક્ષો પાકી. <sup>૧૧</sup> ફારુનનો પ્રયાલો મારા હાથમાં હતો. મેં દ્રાક્ષો લઈને ફારુનના પ્રયાલામાં તેનો રસ નિયોવીને એ પ્રયાલો ફારુનના હાથમાં આપ્યો.”

<sup>૧૨</sup> થૂસફ તેને કહ્યું, “એનો અર્થ આ છે: ત્રણ ડાળી તે ત્રણ દિવસ છે. <sup>૧૩</sup> એવા દિવસમાં ફારુન તને પ્રતિષ્ઠિત કરશે અને તને પાછો તારી અસલ ફરજ પર પુનઃનિયુક્ત કરશે. તું તેનો પાત્રવાહક હતો ત્યારની પ્રણાલી પ્રમાણે તું ફારુનને તેનો પ્રયાલો તેના હાથમાં આપીશ.

୧୪ ପଣ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗ ଥାଯ ତ୍ୟାରେ କୃପା କରିନେ ମନେ ଯାଦ କରିନେ ଭାରା ପର ଦୟା କରିଲେ. ଭାରା ବିଷେ ଫାଳନନେ ଜଣାଵିନେ ଆ କେଦମାଂଥି ହୁଣ୍ଡ ବହାର ଆବୁଂ ଏବୁଂ କରିଲେ. ୧୫ କେମ କେ ହିଲ୍ଲୁଆନା ଦେଶମାଂଥି ହୁଣ୍ଡ ଖରେଖର ଫଙ୍କାଈ ଗଥେଲୋ ଛୁଣ୍ଡ. ଅଣ୍ଠିମ ପଣ କେଦମାଂ ନଂଖାଵା ଜେବୋ କୋଈ ଅପରାଧ ମେଂ କରେଲୋ ନଥି.”

୧୬ ଜ୍ୟାରେ ମୁଖ୍ୟ ରସୋଈଯାଏ ଜୋଥୁଣ୍ଡ କେ ଖୁଲାସାନୋ ଅର୍ଥ ସାରୋ ଛେ, ତ୍ୟାରେ ତେଣେ ଥୁସଫନେ କଟ୍ୟୁଣ୍ଡ, “ମନେ ପଣ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁଣ୍ଡ ହତୁଣ୍ଡ. ଚୋଟଲି ଭରେଲି ତ୍ରଣ ଟୋପଲିଆଁ ଭାରା ଭାଥା ପର ହତି. ୧୭ ଉପଲି ଟୋପଲିମାଂ ଫାଳନନେ ଭାଟେ ସର୍ବ ପ୍ରକାରନାଂ ପକବାନ ହତାଂ, ପଣ ଭାରା ଭାଥା ପରନୀ ଏବେ ଟୋପଲିଆଁମାଂଥି ପକ୍ଷିଆଁ ଖାଈଁ ଜତା ହତାଂ.”

୧୮ ଥୁସଫେ ଉଚ୍ଚର ଆପିନେ କଟ୍ୟୁଣ୍ଡ, “ଏନୋ ଅର୍ଥ ଆ ଛେ. ତେ ତ୍ରଣ ଟୋପଲି ତ୍ରଣ ଦିବସ ଛେ.

୧୯ ତ୍ରଣ ଦିବସମାଂ ଫାଳନ ତାଙ୍କ ଭାଥୁଣ୍ଡ ତାରା ଧର ପରଥି ଦୂର କରଶେ ଅନେ ତନେ ଝାଇ ପର ଲଟକାବବାମାଂ ଆବଶେ. ପକ୍ଷିଆଁ ତାଙ୍କ ଭାଂସ ଖାଶେ.”

୨୦ ଶ୍ରୀଜେ ଦିବସେ, ଏଟଲେ ଫାଳନନା ଜନ୍ମ ଦିବସେ ଏମ ଥୟୁଣ୍ଡ କେ ତେଣେ ତେନା ସର୍ବ ସେବକୋନେ ଭିଜିବାନୀ ଆପି. ତେଣେ ତେନା ବିଜା ଅଧିକାରୀଆଁ ସମକ୍ଷ କରତାଂ ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ରବାହକ ତଥା ମୁଖ୍ୟ ରସୋଈଯା ପର ଧ୍ୟାନ ଆପ୍ୟୁଣ୍ଡ. ୨୧ ତେଣେ ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ରବାହକନେ ତେନି ଅସଲନୀ ପଦବୀ ପର ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ତେଣେ ଧ୍ୟାଲୋ ଫାଳନନା ହାଥମାଂ ଫରୀଥି ମୁକ୍ତ୍ୟେ. ୨୨ ଥୁସଫେ ମୁଖ୍ୟ ରସୋଈଯାନେ ଅର୍ଥ ସମଜାତ୍ୟୋ ହତୋ ତେ ପ୍ରଭାଣେ ଫାଳନେ ତେନେ ଫାଂସି ଆପି. ୨୩ ପଣ ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ରବାହକ ଥୁସଫନେ ଯାଦ କର୍ଯ୍ୟ ନହିଁ. ତେ ତେନେ ଭୂଲି ଗଥ୍ୟେ.

## ୪୧

୧ ବେ ଵର୍ଷ ପଛି ଫାଳନନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁଣ୍ଡ. ତେମାଂ ତେ ନଦୀନୀ ପାସେ ଉଭୋ ହତୋ. ୨ ତ୍ୟାଂ ସୁନ୍ଦର ତଥା ପୁଷ୍ଟ ଏବି ସାତ ଗାଥ୍ୟୋ ନଦୀମାଂଥି ବହାର ଆବିନେ ସରକଟନା ବିଡମାଂ ଯରବା ଲାଗି. ୩ ଅଚାନକ ତେଓନୀ ପାଇଛ କଦରୂପୀ ତଥା ଶୁକାଈଁ ଗଥେଲି ଏବି ବିଜୁ ସାତ ଗାଥ୍ୟୋ ନଦୀମାଂଥି ବହାର ଆବି. ତେଓନେ ନଦୀନେ କିନାରେ ଅନ୍ୟ ଗାଥ୍ୟୋନୀ ପାସେ ଉବି ରହି.

୪ ପଛି କଦରୂପୀ ତଥା ଶୁକାଈଁ ଗଥେଲି ଗାଥ୍ୟୋ ପେଲି ସାତ ସୁନ୍ଦର ତଥା ପୁଷ୍ଟ ଗାଥ୍ୟୋନେ ଗଜି ଗଈ. ଏଟଲାଭାମାଂ ଫାଳନନୀ ଉଂଘ ଉଦୀ ଗଈ. ୫ ପଛି ତେ ପାଇଁ ଉଂଘି ଗଥ୍ୟୋ ଅନେ ତେନେ ବିଜୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁଣ୍ଡ. ଏକ ସାଂଠା ପର ଦାଣା ଭରେଲାଂ ତଥା କ୍ଷାରାଂ ଏବାଂ କ୍ଷାତ କଣାସଲାଂ ଆବ୍ୟାଂ. ୬ ତେଓନୀ ପଛି ଶୁକାଈଁ ଗଥେଲାଂ ତଥା ପୂର୍ବନା ପବନଥି ଥିଭାତ୍ୟୋଦେଲାଂ ଏବାଂ ସାତ କଣାସଲାଂ ଆବ୍ୟାଂ.

୭ ଅନେ ଶୁକାଈଁ ଗଥେଲାଂ କଣାସଲାଂ ପେଲା ସାତ ପାକାଂ ତଥା ଦାଣା ଭରେଲାଂ କଣାସଲାଂନେ ଗଜି ଗଥ୍ୟାଂ. ଫାଳନ ଜାଗି ଗଥ୍ୟୋ. ତେନେ ଥୟୁଣ୍ଡ କେ, ତେ ତୋ ସ୍ଵପ୍ନ ହତୁଣ୍ଡ. ୮ ସବାରେ ତେ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ତେନୁ ମନ ଗଭରାଯୁଣ୍ଡ. ତେଣେ ଭିସରନା ସର୍ବ ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ରୀଆଁନେ ତଥା ଜ୍ଞାନୀଆଁନେ ବୋଲାତ୍ୟା; ଅନେ ପୋତେ ଜୋଯେଲାଂ ସ୍ଵପ୍ନ ବିଷେ ତେଓନେ ଜଣାବ୍ୟୁଣ୍ଡ; ପଣ ତେଓମାଂ ଏବୋ କୋଈ ନ ହତୋ କେ ଜେ ଫାଳନନୀ ସ୍ଵପ୍ନନୋ ଅର୍ଥ ଜଣାଵି ଶକେ.

୯ ଏଟଲାଭାମାଂ ମୁଖ୍ୟ ପାତ୍ରବାହକେ ଫାଳନନେ କଟ୍ୟୁଣ୍ଡ, “ଆଜେ ମନେ ଭାରୋ ଅପରାଧ ଯାଦ ଆଵେ ଛେ. ୧୦ ଜ୍ୟାରେ ଫାଳନନେ ପୋତାନା ଦାସୋ ପର ଗୁରସୋ ଆବ୍ୟୋ ହତୋ ଅନେ ମନେ ତଥା ମୁଖ୍ୟ ରସୋଈଯାନେ ଅଂଗରକ୍ଷକୋନା ଉପଚି ଅଭଲଦାରନା ଧରମାଂ ନଜରକେଦ କର୍ଯ୍ୟ ହତା. ୧୧ ତ୍ୟାରେ ମନେ ଅନେ ତେନେ ଏକ ଜ ଚାତ୍ରେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆବ୍ୟୁଣ୍ଡ ହତାଂ. ୧୨ ତ୍ୟାଂ ଏକ ହିଲ୍ଲୁ ଜୁଵାନ ଜେ ଅଂଗରକ୍ଷକୋନା ଉପଚି ଅଭଲଦାରନୋ ଦାସ ହତୋ, ତେ ଅଭାରୀ କ୍ଷାଯେ କେଦମାଂ ହତୋ. ଅଭେ ତେନେ ଅଭାରା ସ୍ଵପ୍ନୋ ଜଣାବ୍ୟୋ ଅନେ ତେଣେ ଅଭାରା ସ୍ଵପ୍ନନା ଅର୍ଥ କରି ବହାର ଆବ୍ୟାଂ ହତା. ୧୩ ତେଣେ ଅଭନେ ସ୍ଵପ୍ନନା ଜେ ଖୁଲାସା କରି ବହାର ଆବ୍ୟାଂ ହତା, ତେ ଜ ପ୍ରଭାଣେ ଥୟୁଣ୍ଡ. ମନେ ଭାରୀ ପଦବୀ ପର ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାମାଂ ଆବ୍ୟୋ ଅନେ ରସୋଈଯାନେ ଫାଂସି ଆପବାମାଂ ଆବି ହତି.”

<sup>୧୪</sup> ଫାରୁନେ ଭାଣସୋ ଭୋକଲିନେ ଥୁସଫନେ ବୋଲାବୀ ମଂଗାତ୍ୟୋ. ତେଏେ ତେନେ ଅଂଧାଶୀ କୋଟିମାଂଥି ଉତାଵହେ ବହାର ଲାବ୍ୟା. ତେନୀ ହଜମତ କରାବୀ. ତେନେ ନଵାଂ ଵସ୍ତାରେ ପହେରାତ୍ୟାଂ ଅନେ ଫାରୁନନୀ ସମକ୍ଷ ହାଜର କର୍ଯ୍ୟୋ. <sup>୧୫</sup> ଫାରୁନେ ଥୁସଫନେ କଟଥୁଁ, “ମନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଆତ୍ୟୁ ହତୁଁ, ପଣ ତେନୋ ଅର୍ଥ ଜଣାବନାର କୋଈ ନଥି. ପଣ ମେଂ ତାରା ବିଷେ ସାଂଭାରୁଁ ଛେ କେ, ତୁଁ ସ୍ଵପ୍ନ ସାଂଭାରୀନେ ତେନୋ ଅର୍ଥ କହି ଜଣାବେ ଛେ.” <sup>୧୬</sup> ଥୁସଫେ ଫାରୁନନେ ଉତର ଆପ୍ୟୋ, “ହୁଁ ନହିଁ, ପଣ ଈଶ୍ୱର ଆପନେ ଶାଂତି ଥାଥ ଏେବୋ ଉତର ଆପଶେ.”

<sup>୧୭</sup> ଫାରୁନେ ଥୁସଫନେ କଟଥୁଁ, “ହୁଁ ଭାରା ସ୍ଵପ୍ନମାଂ ନଦୀନେ କିନାରେ ଓଭାରେ ହତୋ. <sup>୧୮</sup> ତ୍ୟାଂ ପୁଷ୍ଟ ତଥା ସୁନ୍ଦର ଏେବୀ ସାତ ଗାଥ୍ୟୋ ନଦୀମାଂଥି ବହାର ଆବିନେ ସରକଟନା ବୀଡମାଂ ଥରବା ଲାଗି.

<sup>୧୯</sup> ତେଏେନୀ ପାଇଥ ନବାରୀ, ବହୁ କଦଳ୍ପି ତଥା ଶୁକାଈଁ ଗଯେଲି ଏେବି ବୀଜୁ ସାତ ଗାଥ୍ୟୋ ନଦୀମାଂଥି ବହାର ଆବି. ତେ ଏଟଲି ବଧି କଦଳ୍ପି ହତି କେ ତେମନା ଜେବି କଦଳ୍ପି ଗାଥ୍ୟୋ ମେଂ ଆଖା ଭିକ୍ଷର ଦେଶମାଂ କଦି ଜୋଈ ନଥି. <sup>୨୦</sup> ତେ କଦଳ୍ପି ତଥା ଦୁଇରୀ ଗାଥ୍ୟୋ ବୀଜୁ ସାତ ପୁଷ୍ଟ ଗାଥ୍ୟୋକେ ଗଣି ଗଈ. <sup>୨୧</sup> ଜ୍ୟାରେ ତେଏେ ତେନେ ଖାଈଁ ଗଈଁ, ତୋ ପଣ ତେଏେ ତେନେ ଖାଈଁ ଗଈଁ ହୋଥ ଏେବୁଁ ଭାଲୁଭ ପଦ୍ଧଥୁଁ ନହିଁ, ପଣ ତେଏେ ଅଗାଉନୀ ଜେମ ଜ କଦଳ୍ପି ଅନେ ନବାରୀ ରହି. ପଛି ହୁଁ ଜାଗି ଗଥ୍ୟୋ.

<sup>୨୨</sup> ଫଶିଥି ହୁଁ ଶିଂଧି ଗଥ୍ୟୋ ତ୍ୟାରେ ମେଂ ଭାରା ସ୍ଵପ୍ନମାଂ ଜୋଥୁଁ କେ, ଏକ ସାଂଗ ପର ଦାଣାଏେ ଭରେଲାଂ ତଥା ପାକାଂ ଏେବାଂ ସାତ କଣାସଲାଂ ଆତ୍ୟାଂ, <sup>୨୩</sup> ଅନେ ତେଏେନୀ ପାଇଥ ଶୁକାଈଁ ଗଯେଲାଂ ତଥା ପୂର୍ବନା ପଚନଥି ଥିଭାଣାଈଁ ଗଯେଲାଂ ଏେବାଂ ସାତ କଣାସଲାଂ ଆତ୍ୟାଂ. <sup>୨୪</sup> ଶୁକାଈଁ ଗଯେଲାଂ କଣାସଲାଂ ପେଲା ସାତ ସାରାଂ କଣାସଲାଂନେ ଗଣି ଗଥ୍ୟାଂ. ଆ ସ୍ଵପ୍ନ ମେଂ ଜ୍ଞାନୀଓନେ କଟଥ୍ୟା, ପଣ କୋଈ ଏେବୋ ଭାଷ୍ୟୋ ନହିଁ କେ ଜେ ଭନେ ତେନୋ ଅର୍ଥ ଜଣାବୀ ଶକେ.”

<sup>୨୫</sup> ଥୁସଫେ ଫାରୁନନେ କଟଥୁଁ, “ଆପନାଂ ସ୍ଵପ୍ନୋ ଏକ ଜେବା ଜ ଛେ. ଈଶ୍ୱର ଜେ କରଵାନା ଛେ ତେ ତେମଣେ ଆପନେ ଜଣାତ୍ୟୁ ଛେ. <sup>୨୬</sup> ଜେ ସାତ ସାରୀ ଗାଥ୍ୟୋ ତେ ସାତ ଵର୍ଷୋ ଛେ ଅନେ ସାତ ସାରୀ କଣାସଲାଂ ତେ ପଣ ସାତ ଵର୍ଷୋ ଛେ. ସ୍ଵପ୍ନୋ ତୋ ଏକକ୍ଷମାନ ଜ ଛେ.

<sup>୨୭</sup> ତେଏେନୀ ପାଇଥ ଜେ ଶୁକାଈଁ ଗଯେଲି ତଥା କଦଳ୍ପି ଗାଥ୍ୟୋ ଆବି ତେ ସାତ ଵର୍ଷ ଛେ ଅନେ ଦାଣା ବଗରନା ତଥା ପୂର୍ବନା ଵାଯୁଥି ଥିଭାଣାଯେଲାଂ ଜେ ସାତ କଣାସଲାଂ ତେ ଦୁଇକାଟନାଂ ସାତ ଵର୍ଷ ଛେ. <sup>୨୮</sup> ଜେ ଵାତ ମେଂ ଫାରୁନନେ କହି ତେ ଆ ଛେ. ଈଶ୍ୱର ଜେ କରଵାନା ଛେ ତେ ତେମଣେ ଆପନେ ବତାତ୍ୟୁ ଛେ. <sup>୨୯</sup> ଜୁଆଁ, ଆଖା ଭିକ୍ଷର ଦେଶମାଂ ଘଣ୍ଡି ପୁଷ୍ଟକଟାନାଂ ସାତ ଵର୍ଷ ଆଵଶେ.

<sup>୩୦</sup> ପଛି ଦୁଇକାଟନାଂ ସାତ ଵର୍ଷ ଆଵଶେ ଅନେ ଭିକ୍ଷର ଦେଶମାଂ ସର୍ବ ପୁଷ୍ଟକଟା ଭୂଲି ଜଵାଶେ ଅନେ ଦୁଇକାଟ ଦେଶନୋ ନାଶ କରଶେ. <sup>୩୧</sup> ତେ ଆଵନାର ଦୁଇକାଟନେ କାରଣେ ଦେଶମାଂ ପୁଷ୍ଟକଟା ଜଣାଶେ ନହିଁ କେମ କେ ତେ ଦୁଇକାଟ ବହୁ କପରୋ ହଶେ. <sup>୩୨</sup> ଫାରୁନନେ ବେ ଵାର ସ୍ଵପ୍ନ ଆତ୍ୟାଂ ତେ ଆ ଭାଟେ କେ ଆ ଵାତ ଈଶ୍ୱରେ ନକ୍ଷି ଠାରାବୀ ଛେ ଅନେ ଈଶ୍ୱର ତେ ଥୋଣି ଜ ଵାରମାଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଵାନା ଛେ.

<sup>୩୩</sup> ହୁଁ ଫାରୁନେ ବୁଦ୍ଧିଧିବଂତ ତଥା ଜ୍ଞାନୀ ଏେବା ଭାଣସନେ ଶୋଧି କାଢିନେ ତେନେ ଭିକ୍ଷର ଦେଶ ପର ଠାରାବୋ ଜୋଈଅ. <sup>୩୪</sup> ଵଣି ଫାରୁନେ ଆମ କରିବୁ: ଦେଶ ପର ଉପରିଆଁ ଠାରାବୀ ଅନେ ପୁଷ୍ଟକଟାନାଂ ସାତ ଵର୍ଷ ଦରଭିଯାନ ପେଦାଶନୋ ପାଂଥଭୋ ଭାଗ ଲଈନେ ରାଜ୍ୟଭଂଦାରମାଂ ଭରେ.

<sup>୩୫</sup> ଜେ ସାରାଂ ଵର୍ଷ ଆଵଶେ, ତେଏେମାଂ ତେଏେ ସଧାରୋ ଖୋରାକ ଏକଠେ କରେ ଅନେ ଫାରୁନନା ହାଥ ନିଯେ ସଧାରୁଁ ଅନାଜ ନଗରେନଗର ଖୋରାକନେ ଭାଟେ ଏକଠୁଁ କହିନେ ତେନେ ଚାଖି ଭୂକେ.

<sup>୩୬</sup> ପଛି ଦୁଇକାଟନାଂ ଜେ ସାତ ଵର୍ଷ ଭିକ୍ଷର ଦେଶମାଂ ଆଵଶେ ତେ ଭାଟେ ତେ ଅକ୍ଷ ଦେଶନେ ଭାଟେ ସଂଗ୍ରହ ଥରେ. ଆ ଶିତେ ଦୁଇକାଟଥି ଦେଶନୋ ନାଶ ନହିଁ ଥାଥ.

<sup>୩୭</sup> ଆ ଵାତ ଫାରୁନେ ତଥା ତେନା ସର୍ବ ଦାସୋନେ ସାରୀ ଲାଗି. <sup>୩୮</sup> ଫାରୁନେ ପୋତାନା ଦାସୋନେ କଟଥୁଁ, “ଜେନାମାଂ ଈଶ୍ୱରନୋ ଆତ୍ୟାଂ ହୋଥ, ଏେବୋ ଆନା ଜେବୋ ଅନ୍ୟ କୋଈ ଭାଣସ ଆପଣାନେ ଭାବେ ଖରୋ?”

<sup>૩૬</sup> તેથી ફારુને યૂસુફને કહ્યું, “ઈખરે આ સર્વ તને બતાવ્યું છે, તે જોતાં તારા જેવો બુદ્ધિમાન તથા જ્ઞાની બીજો કોઈ જણાતો નથી. <sup>૩૭</sup> તું મારા રાજ્યનો ઉપરી થા. મારા સર્વ લોકો તારી આજ્ઞા પ્રમાણે ચાલશે. રાજ્યાસન પર હું એકલો જ તારા કરતાં મોટો હોઈશ.” <sup>૩૮</sup> ફારુને યૂસુફને કહ્યું, “આજથી હું તને આખા મિસર દેશના મુખ્ય અધિકારી તરીકે નિયુક્ત કરું છું.”

<sup>૩૯</sup> ફારુને પોતાની મુક્રાવાળી વીઠી અધિકારના પ્રતિક તરીકે યૂસુફની આંગળીએ પહેરાવી. તેને મુલમલનાં વસ્ત્રો અને સોનાનો હાર પહેરાવ્યો. <sup>૪૦</sup> તેને બીજા દરજાના રથમાં બેસાડ્યો અને લોકો તેની આગળ “ઘૂંટએ ટેકવો” એમ પોકારો પાડતા. ફારુને તેને આખા મિસર દેશનો ઉપરી નિયુક્ત કર્યો.

<sup>૪૧</sup> ફારુને યૂસુફને કહ્યું, “હું ફારુન છું અને મિસરના આખા દેશમાં તારો સંપૂર્ણ અધિકાર રહેશે.” <sup>૪૨</sup> ફારુને યૂસુફનું નામ “સાફનાથ પાનેઆ” પાડ્યું. ઓનના યાજક પોટીફારની પુત્રી આસનાથ સાથે તેનાં લગ્ન કરાવ્યાં. યૂસુફ આખા મિસર દેશમાં સંભાન પામ્યો.

<sup>૪૩</sup> યૂસુફ મિસરના રાજ ફારુનની સમક્ષ દેશનો અધિપતિ થયો, ત્યારે તે શ્રીસ વર્ષનો હતો. તેણે આખા મિસર દેશમાં ફરીને માહિતી મેળવી. <sup>૪૪</sup> પુષ્કળતાનાં સાત વર્ષમાં જમીનમાંથી પુષ્કળ અનાજ પાક્યું.

<sup>૪૫</sup> મિસર દેશમાં એ સાત વર્ષ દરમિયાન ઉપજેલું સધપું અનાજ તેણે એકદું કર્યું. તે અનાજ નગરોમાં ભરી રાખ્યું. દરેક નગરની આસપાસ જે ખેતરો હતાં તેઓનું અનાજ તેણે તે જ નગરમાં બેગું કર્યું. <sup>૪૬</sup> યૂસુફ સમુદ્રની રેતી જેટલાં અનાજનો સંગ્રહ કર્યો. એટલું બધું અનાજ એકત્ર થયું કે તેનો તેણે હિસાબ રાખવાનું પણ ભૂકી દીધું.

<sup>૪૭</sup> દુકાણનાં વર્ષો આવ્યાં તે અગાઉ યૂસુફને બે દીકરા થયા, જે આસનાથ, ઓનના યાજક પોટીફારની દીકરીથી જન્મયા. <sup>૪૮</sup> યૂસુફ પોતાના જ્યેષ્ઠ દીકરાનું નામ મનાશા પાડ્યું, કેમ કે તેણે કહ્યું, “ઈખરે મારાં સર્વ કષ્ટ તથા મારા પિતાના ઘરનું સર્વ મને વીસરાવી દીધું છે.” <sup>૪૯</sup> બીજા દીકરાનું નામ તેણે એફાઇમ પાડ્યું, કેમ કે તેણે કહ્યું, “મારા દુઃખના દેશમાં ઈખરે મને સફળ કર્યો છે.”

<sup>૫૦</sup> મિસર દેશમાં ભરપૂરીપણાનાં જે સાત વર્ષ આવ્યાં હતાં તે વિતી ગથાં. <sup>૫૧</sup> યૂસુફના કહ્યા પ્રમાણે, દુકાણનાં સાત વર્ષ શરૂ થયાં. દુકાણ સર્વ દેશોમાં વ્યાપેલો હતો, પણ આખા મિસર દેશમાં અન્ધાર ભરેલા હતા.

<sup>૫૨</sup> જયારે આખો મિસર દેશ ભૂખે મરવા લાગ્યો, ત્યારે લોકોએ ફારુનની આગળ અનાજને માટે કાલાવાલા કર્યા. ફારુને સર્વ મિસરીઓને કહ્યું, “યૂસુફની પાસે જાઓ અને તે તમને જે કહે તે કરો.” <sup>૫૩</sup> પણી યૂસુફ સર્વ કોડારો ઉધારીને મિસરીઓને અનાજ વેચાતું આપ્યું. જો કે મિસર દેશમાં તે દુકાણ બહુ વિકટ હતો. <sup>૫૪</sup> સર્વ દેશોના લોકો મિસર દેશમાં યૂસુફની પાસે અનાજ વેચાતું લેવાને આવ્યા, કેમ કે આખી પૂઢ્યી પર સખત દુકાણ હતો.

## ૪૨

<sup>૧</sup> હવે યાકૂબના જાળવામાં આવ્યું કે મિસરમાં અનાજ મળે છે. તેથી તેણે તેના દીકરાઓને કહ્યું, “તમે એકબીજા સામે જોતા કેમ ઉભા છો?” <sup>૨</sup> મારા સાંભળવામાં આવ્યું છે કે, “મિસરમાં અનાજ ઉપલબ્ધ છે. ત્યાં જાઓ અને ત્યાંથી આપણે સારુ અનાજ વેચાતું લાવો કે આપણે ખાઈને મરણથી બચીએ અને જીવતા રહીએ.” <sup>૩</sup> યૂસુફના દસ ભાઈઓ અનાજ ખરીદવાને મિસરમાં ગયા. <sup>૪</sup> પણ તેઓની સાથે

ଯୁସଫନା ଭାଈ ଭିନ୍ଦ୍ୟାମୀନନେ ଯାକୁବେ ମୋକଲ୍ୟୋ ନହିଁ, କେମ କେ ତେଣେ କଣ୍ଠୁଁ, “କଦାଚନେ ତେନା ପର କଂର୍ଦ୍ଦ ଵିଧନ ଆବି ପଡେ.”

**୫** ଭିଜ ଲୋକୋ କେ ଜେଥୋ ଅନାଜ ବେଚାତୁଁ ଲେବା ଆବେଲା ହତା ତେଥୋନୀ ସାଥେ ଛାରାୟଳନା ଦୀକରା ପଣ ଅନାଜ ଭାଟେ ଆବ୍ୟା ହତା. କେମ କେ କନାନ ଦେଶମାଂ ପଣ ଦୁକାଣ ହତୋ. **୬** ଅଣ୍ଠି ଭିକସର ଦେଶନୋ ଅଧିପତି ଯୁସଫ ହତୋ. ଦେଶନା ସର୍ବ ଲୋକୋନେ ଅନାଜ ବେଚାତୁଁ ଆପନାର ତେ ଜ ହତୋ. ଯୁସଫନା ଭାଈଓ ଆବ୍ୟା ଅନେ ତେଥୋଏ ଜମୀନ ଶୁଧି ଭାଥାଂ ନମାବୀନେ ତେନେ ସାଷ୍ଟାଂଗ ଦଂଡଵତ ପ୍ରଣାମ କର୍ଯ୍ୟ.

**୭** ଯୁସଫ ପୋତାନା ଭାଈଓନେ ଜୋଥାଂ. ତେଥୋନେ ଓହାଖ୍ୟା, ପଣ ତେ ଜଣେ ତେଥୋନେ ଓହାଖ୍ୟତୋ ନ ହୋଥ ତେବ ତେଥୋନୀ ସାଥେ ବତର୍ଯ୍ୟୋ. ତେଣେ ତେଥୋନୀ ସାଥେ କଠୋରତାଥି ଵାତ କରିନେ ପୂଣ୍ଠୁଁ, “ତମେ କଥାଂଥି ଆବ୍ୟା ଛୋ?” ତେଥୋଏ କଣ୍ଠୁଁ, “ଅମେ କନାନ ଦେଶଥି ଅନାଜ ବେଚାତୁଁ ଲେବାନେ ଆବ୍ୟା ଛିଆୟେ. **୮** ଯୁସଫ ତେନା ଭାଈଓନେ ଓହାଖ୍ୟା ପଣ ତେଥୋଏ ତେନେ ଓହାଖ୍ୟୋ ନହିଁ.

**୯** ଯୁସଫନେ ତେଥୋ ବିଷେ ଜେ ଶ୍ଵପନ ଆବ୍ୟାଂ ହତାଂ ତେ ଯାଦ ଆବ୍ୟାଂ. ତେଣେ ତେଥୋନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ତମେ ଜ୍ଞାନ ଛେ. ଅନାଜନେ ବହାନେ ଜ୍ଞାନସି କରିବା ଆବ୍ୟା ଛୋ.” **୧୦** ତେଥୋଏ ତେନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ନା, ଭାରା ଭାଲିକ, ତାରା ଦାସୋ ଅନାଜ ବେଚାତୁଁ ଲେବାନେ ଆବ୍ୟା ଛେ. **୧୧** ଅମେ ସର୍ବ ଏକ ଭାଣସନା ଦୀକରାଓ ଛିଆୟେ. ଅମେ ପ୍ରଭାଣିକ ପୁରୁଷୋ ଛିଆୟେ. ଜ୍ଞାନସୋ ନଥି.”

**୧୨** ପଣ ଯୁସଫ ତେଥୋନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ନା, ତମେ ତୋ ଦେଶନୀ ଜ୍ଞାନସି ଭାଟେ ଆବ୍ୟା ଛୋ.” **୧୩** ତେଥୋ ଭୋଲ୍ୟା, “ଅମେ ତାରା ଦାସୋ ଭାର ଭାଈଓ ଛିଆୟେ, କନାନ ଦେଶନା ଏକ ଭାଣସନା ଦୀକରା ଛିଆୟେ. ଜୁଆୟେ, ନାନୋ ଭାଈ ଅଭାରା ପିତାନୀ ପାସେ ଛେ ଅନେ ଏକ ଭାଈନୋ ତୋ ପଚ୍ଚା ନଥି.”

**୧୪** ଯୁସଫ ତେଥୋନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ଜେମ ମେ ତମନେ କଣ୍ଠୁଁ କେ ତମେ ଜ୍ଞାନ ଛୋ, ଏ ଵାତ ଖରି ଛେ. **୧୫** ତେଥୀ ତମାରୀ ତପାସ କରିବାମାଂ ଆଵଶେ. ଫାରନନା ଜୁବନା ସମ କେ ତମାରୋ ନାନୋ ଭାଈ ଅଣ୍ଠି ଆବ୍ୟା ବିନା ତମନେ ଅଣ୍ଠିଥି ଜ୍ଵା ଦେବାମାଂ ଆଵଶେ ନହିଁ. **୧୬** ତମେ ତମାରାମାଂଥି ଏକନେ ମୋକଳୋ. ତେ ତମାରା ଭାଈନେ ଲଈନେ ଅଣ୍ଠି ଆବେ. ତମନେ କେଦଭାଂ ରାଖିବାମାଂ ଆଵଶେ. ତମାରୀ ଵାତନୀ ଖାତରୀ କରାଶେ କେ ତମେ ସାରୁଁ ବୋଲୋ ଛୋ କେ ନହିଁ. ହୁଁ ତୋ ଫାରନନା ସମ ଭାଈନେ କହୁଁ ଛୁଁ କେ ତମେ ଜ୍ଞାନ ଜ ଛୋ.” **୧୭** ତେଣେ ତେଥୋନେ ପ୍ରଣା ଦିବସ ଶୁଧି କେଦଭାଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଖ୍ୟା.

**୧୮** ଶ୍ରୀଜେ ଦିବସେ ଯୁସଫ ତେଥୋନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ତମେ ଏକ କାମ କରୋ ଅନେ ଜୁବତା ରହୋ. କେମ କେ ହୁଁ ଈଶ୍ୱରଥି ରଙ୍ଗ ଛୁଁ. **୧୯** ଜୋ ତମେ ପ୍ରଭାଣିକ ଅନେ କ୍ଷାଯା ପୁରୁଷୋ ହୋ, ତୋ ତମାରାମାଂନୋ ଏକ ଭାଈ କେଦଭାନାମାଂ ରହେ ଅନେ ବାକୀନା ଜାହୋ ଅନେ ଦୁକାଣନେ ଲିଧେ ତମାରା ଘର ଭାଟେ ଅନାଜ ଲଈ ଜାହୋ. **୨୦** ତମାରା ନାନା ଭାଈନେ ଭାରୀ ପାସେ ଲାବୋ. ଜେଥି ତମାରୀ ଵାତ କ୍ଷାଯା ରହିଲେ ଅନେ ତମେ ଭରଣାନେ ପାତ୍ର ଥଶୋ ନହିଁ.” ତେଥୀ ତେଥୋଏ ଏମ ଜ କର୍ଯ୍ୟ.

**୨୧** ତେଥୋଏ ଏକଭିଜାନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ନିଶ୍ଚେ ଆପଣେ ଆପଣା ଭାଈ ସଂବନ୍ଧୀ ଅପରାଧୀ ଛିଆୟେ, କେମ କେ ଜ୍ଯାଦା ତେଣେ କାଲାବାଲା କର୍ଯ୍ୟ ତ୍ୟାରେ ଆପଣେ ତେନି ପିଡା ଜୋଈ, ପଣ ତେନୁଁ ସାଂଭାଷ୍ୟୁଁ ନହିଁ. ତେଥି ଆ ସଂକଟ ଆପଣା ପର ଆବି ପଦ୍ଧତି ଛେ.” **୨୨** ରହେନେ ତେଥୋନେ ଉଚର ଆପଥୋ, “ଶୁଁ ମେ ତମନେ କଣ୍ଠୁଁ ନ ହତୁଁ, ‘ଆ ଛୋକରା କ୍ଷାଯା ତମେ ପାପ ନ କରୋ?’ ପଣ ତମେ ଭାନ୍ଧୁଁ ନହିଁ. ହୁଁ ତେନା ଲୋହିନୋ ବ୍ୟାପକୋ ଲେବାମାଂ ଆବେ ଛେ.”

**୨୩** ତେଥୋ ଜାଣାତା ନ ହତା କେ ଯୁସଫ ତେମନୀ ଵାତ ସମଜେ ଛେ, କେମ କେ ତେଥୋନୀ ଅନେ ଯୁସଫନୀ ବର୍ତ୍ତେ ଦୁଭାଷିତା ଭାରଫିତେ ଵାତଥିତ ଥତୀ ହତି. **୨୪** ଯୁସଫ ତେନା ଭାଈଓନୀ ପାସେଥି ଦୁଇ ଜଈନେ ରହେ ପଦ୍ଧତୀ ପଦ୍ଧତୋ. ତେଣେ ତେଥୋନୀ ପାସେ ପାଇବା ଆବିନେ ଵାତ କରି. ତେଥୋଭାନ୍ଧୀ ଶିଭଯୋନନେ ଲଈନେ ତେଥୋନା ଦେଖିବାକୁ ବାନ୍ଧିଲୁଁ ଥିଲା. **୨୫** ପଣୀ ଯୁସଫ ତେନା ଯାକରୋନେ ଆଜ୍ଞା ଆପି କେ ତେଥୋନୀ ଗୁଣାମାଂ ଅନାଜ ଭାରୋ, ଦରେକ ଭାଣସେ ଯୁକ୍ତବେଳାଂ ନାଣାଂ ତେମନୀ ଗୁଣାମାଂ

પાછાં મૂકો તથા તેઓની મુસાફરીને ભાટે ખાદ્યસામગ્રી આપો. ચાકરોએ યૂસફની સૂચના પ્રમાણે કર્યું.

**૨૬** તેઓ તેમનાં ગધેડાં પર અનાજ લાદીને ત્યાંથી ઘરે જવા રવાના થયા. **૨૭** રસ્તામાં રાતવાસો કર્યો ત્યારે એક બાઈએ પોતાનાં ગધેડાંને દાણા ખવડાવવાને તેની ગુણ છોડી, ત્યારે તેણે તેમાં પોતાનાં નાણાં જોથાં. તે તેની ગુણમાં મૂકેલા હતાં. **૨૮** તેણે તેના બાઈઓને કહ્યું, “મારાં નાણાં ભને પાછાં મણયાં છે. તે મારી ગુણમાં હતાં.” તેઓનાં ભન ગભરાયા અને તેઓ બયબીત થયા. તેઓએ કહ્યું, “ઈશ્વરે આપણને આ શું કર્યું છે?”

**૨૯** તેઓ કનાન દેશમાં તેઓના પિતા થાકુબ પાસે આવ્યા. તેઓની સાથે જે બનયું હતું તે બધી બાબતની વાત પિતા સમક્ષ કરતાં તેઓએ કહ્યું, **૩૦** “જે માણસ તે દેશનો માલિક છે તે અમારી સાથે કઠોરતાથી વતર્યો અને અમને દેશના જસૂસ ગણયા. **૩૧** અમે તેને કહ્યું, ‘અમે પ્રામાણિક માણસો છીએ. અમે જસૂસ નથી. **૩૨** અમે બાર બાઈઓ, અમારા પિતાના દીકરા છીએ. એકનો તો પચો નથી અને નાનો અમારા પિતાની પાસે હમણાં કનાન દેશમાં છે.’”

**૩૩** તે માણસે એટલે દેશના માલિકે અમને કહ્યું, ‘તમે પ્રામાણિક માણસો છો એની ખાતરી ભાટે તમારા એક બાઈને મારી પાસે રહેવા દો. તમે તમારા ભૂખે ભરતા કુટુંબને ભાટે અનાજ લઈને જાઓ. **૩૪** તમે તમારા નાના બાઈને મારી પાસે લઈ આવો. તેથી હું જાળીશ કે તમે જસૂસ નથી, પણ પ્રામાણિક માણસો છો. પછી હું તમારા બાઈને મુક્ત કરીને તમને પાછો આપીશ અને તમને આ દેશમાં વેપાર કરવા દઈશ એટલે શિમયોનને ત્યાં રહેવા દેવો પદ્ધયો છે.’”

**૩૫** તેઓ પોતાની ગુણો ખાલી કરતા હતા ત્યારે, દરેક માણસના નાણાંની થેલી તેની ગુણમાં હતી. જ્યારે તેઓએ તથા તેઓના પિતાએ તેઓનાં નાણાંની થેલીઓ જોઈ ત્યારે તેઓ ખૂબ ગભરાયા. **૩૬** તેઓના પિતા થાકુબે તેઓને કહ્યું, “ઓ મારા દીકરાઓ, તમે ભને પુત્રહીન કર્યો છે. યૂસફ રથ્યો નથી, શિમયોન મિસરમાં છે અને તમે બિન્યામીનને લઈ જવા બધું જ મારી વિરુદ્ધ થાય છે.”

**૩૭** રૂખેને તેના પિતાને કહ્યું, “જો હું બિન્યામીનને તારી પાસે પાછો ન લાવું તો તું મારા બે દીકરાને મારી નાખજે. તેને મારા હાથમાં સોપ અને હું તેને તારી પાસે પાછો લાવીશ.” **૩૮** થાકુબે કહ્યું, “મારો દીકરો તમારી સાથે નહિ આવે. કેમ કે તેનો બાઈ મરી જથો છે અને તે એકલો રથ્યો છે. જે માર્ગ તમે જાઓ છો ત્યાં જો તેના પર વિદન આવી પડે, તો તમારાથી મારી આ વૃદ્ધાવસ્થામાં મારં ભરણ થાય, તમે એવું કરવા ઈશ્છો છો.”

### ૪૩

**૧** દેશમાં બયંકર દુકાણ તો વ્યાપેલો જ હતો. **૨** તેઓ મિસરમાંથી જે અનાજ લાવ્યા હતા, તે પૂર્ણ થવા આવ્યું હતું ત્યારે તેઓના પિતાએ તેઓને કહ્યું, “તમે ફરીથી જઈને આપણે ભાટે અજ્ઞ વેચાતું લઈ આવો.”

**૩** યહુદાએ તેને કહ્યું, “તે માણસે અમને ગંભીરતાથી ચેતવણી આપેલી છે, ‘જો તમારો બાઈ તમારી સાથે નહિ આવે, તો તમે મારી આગળ આવી શકશો નહિ.’ **૪** જો હું અમારા બાઈને અમારી સાથે મોકલે તો જ અમે જઈને આપણે ભાટે અનાજ લાવી શકીએ એવું છે. **૫** પણ જો હું તેને નહિ મોકલે તો અમે જઈશું નહિ. કેમ કે તે માણસે અમને કહ્યું છે, ‘તમારો બાઈ તમારી સાથે નહિ આવે, તો તમે મારી આગળ આવી શકશો નહિ.’”

<sup>୫</sup> ଇହରାଯିଲେ କଣ୍ଠୁଁ, “ଅଭାରୋ ବିଜୋ ଭାଈଁ ଛେ, ଏମେ ତେ ଭାଣସନେ କହିନେ ତମେ ଭାରୀ ସାଥେ ଆବୁଁ ବର୍ତନ କେମ୍ କର୍ଯ୍ୟୁଁ?” <sup>୬</sup> ତେଥୋଏ କଣ୍ଠୁଁ, “ଆପଣା ବିଷେ ତଥା ଆପଣା କୁଟୁଂବ ବିଷେ ତେ ଭାଣସେ ପୂଛିପରଇ କରିନେ କଣ୍ଠୁଁ, ‘ଶୁଁ ତମାରୋ ପିତା ହଜୁ ହ୍ୟାତ ଛେ? ଶୁଁ ତମାରୋ ବିଜୋ କୋଈ ଭାଈଁ ଛେ?’ ଅମେ ତେନା ପ୍ରକ୍ଷଳୋ ପ୍ରଭାଣେ ତେନେ ଉତ୍ତର ଆପଣ୍ୟୋ. ଅଭନେ ଶୁଁ ଖବର କେ ତେ ଏମ କହେଶେ, ‘ତମାରା ଭାଈଁନେ ଅଣ୍ଠି ଲାବୋ?’”

<sup>୭</sup> ଯହୁଦାଏ ତେନା ପିତା ଇହରାଯିଲନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ଅଭାରୀ ସାଥେ ବିନ୍ୟାଭିନନେ ଭୋକଳ କେ, ଅମେ ରୁବାନା ଥଈଁଏ ଅନେ ଭିସରଭାଂଥି ଅନାଜ ଲାବିଏ କେ ଜେଥି ଆପଣେ ଜୀବତା ରହିଏ ଅନେ ଭାରୀ ଜଈଁଏ ନହିଁ. <sup>୮</sup> ହୁଁ ତେନି ଖାତରୀ ଆପୁଁ ଛୁ କେ ତୁଁ ତେନେ ଭାରୀ ପାକେଥି ମାଗଜେ. ଜୋ ହୁଁ ତେନେ ତାରୀ ପାକେ ନ ଲାବୁଁ ଅନେ ତେନେ ତାରୀ ଆଗଣ ରଜୁ ନ କଳେ, ତୋ ତେନୋ ଦୋଷ ସଦା ଭାରା ପର ରହେଶେ. <sup>୯</sup> କେମ୍ କେ ଜୋ ଆପଣେ ବିଲଂବ କର୍ଯ୍ୟୋ ନ ହୋତ, ତୋ ଚୋକ୍କସ ଅମେ ଅତ୍ୟାର ଶୁଧିଭାଂ ବିଜୀବାର ଜଈଁନେ ପାଇବା ଆପଣ୍ୟା ହୋତ.”

<sup>୧୦</sup> ଇହରାଯିଲେ ତେଥୋନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ହେ ଜୋ ଏମ ଜ ହୋଯ, ତୋ ଆ ଦେଶନୀ କେଟଲିକ ଉତ୍ତମ ଥିବ ବର୍ତୁଅେ ତେ ଭାଣସନେ ବେଟ ତରୀକେ ଆପଵା ଭାଟେ ତମାରୀ ସାଥେ ଲଈ ଜାଓ: ଖାସ କରିନେ ଦେଶନୀ ପେଦାଶୋ ଖଜୁର, ମଧ୍ୟ, ଭସାଲା, ବୋଣ, ପିରଟା ତଥା ବଦାମ ଲଈ ଜାଓ. <sup>୧୧</sup> ତମାରୀ ଭୌଟି ଗୁଣୋଭାଂ ମୁକ୍ତିନେ ପାଇଁ ଅପାରେଲୁଁ ନାଣୁଁ ପଣ ଲଈ ଜାଓ. କଦାଚ ଏ ଭୂଲଥି ଆବି ଗଯୁଁ ହଶେ.

<sup>୧୨</sup> ତମାରା ଭାଈଁ ବିନ୍ୟାଭିନନେ ପଣ ସାଥେ ଲଈ ଜାଓ. ତୈଥାର ଥାଓ ଅନେ ଭିସରଭାଂ ତେ ଭାଣସ ପାକେ ଫଶିଥି ଜାଓ. <sup>୧୩</sup> ସର୍ବସମର୍ଥ ଈଶ୍ୱର ତମନେ ତେ ଭାଣସ କାରା କୃପା ଦର୍ଶାଵେ କେ ଜେଥି ତେ ତମାରୀ ସାଥେ ତମାରା ବିଜୋ ଭାଈଁନେ ତଥା ବିନ୍ୟାଭିନନେ ମୁକ୍ତ କରେ. ଜୋ ଭାରେ ଭାରା ଦୀକରାଥି ବଂଚିତ ଥିବାନୁଁ ଥାଯ ତୋ ତେ ସହନ କରଵୁଁ ଜ ପଡ଼ଶେ. <sup>୧୪</sup> ତେଥୋଏ ବେଟ ଲିଧି, ଭମଣାଂ ନାଣାଂ ଲିଧିାଂ ଅନେ ବିନ୍ୟାଭିନନେ ସାଥେ ଲଈନେ ତେଥୋ ଭିସରଭାଂ ଗଯା; ଅନେ ଯୁସଫନୀ ସମକ୍ଷ ଆବିନେ ଉଭା ରହ୍ୟା.

<sup>୧୫</sup> ଜ୍ୟାରେ ଯୁସଫେ ତେଥୋନୀ ସାଥେ ବିନ୍ୟାଭିନନେ ଜୋଥୋ, ତ୍ୟାରେ ତେଣେ ତେନା ଧରନା କାରଭାରୀନେ କଣ୍ଠୁଁ, “ଆ ଭାଣସୋନେ ଧରମାଂ ଲଈ ଆବ, ପଶୁନେ କାପିନେ ତେନେ ରାଂଧିନେ ତେ ଭାଣସୋନେ ଭାଟେ ତୈଥାର କର; କେ ଜେଥି ତେଥୋ ବପୋରେ ଭାରୀ ସାଥେ ଜମେ.” <sup>୧୬</sup> କେ ପ୍ରଭାଣେ ଯୁସଫେ କଣ୍ଠୁଁ ହତୁଁ ତେ ପ୍ରଭାଣେ କାରଭାରୀଏ କର୍ଯ୍ୟୁଁ. ତେ ତେଥୋନେ ଯୁସଫନା ଧରେ ଲଈ ଆପଣ୍ୟୋ.

<sup>୧୭</sup> ତେଥୋନେ ଯୁସଫନା ଧରମାଂ ଲାବିବାମାଂ ଆପଣ୍ୟା ତେଥି ତେଥୋନେ ବିକ ଲାଗି. ତେଥୋ ବୋଲ୍ୟା, “ଆପଣେ ପ୍ରଥମ ବାର ଆପଣ୍ୟା ତ୍ୟାରେ ଆପଣା ଥେଲାଅୋ ସାଥେ କେ ନାଣୁଁ ପାଇଁ ଆପଵାମାଂ ଆପଣୁଁ ହତୁଁ, ତେନେ କାରଣେ ତେ ଆପଣି ବିରଜ ତକ ଶୋଧିତୋ ହୋଯ ଏବୁଁ ଶକ୍ତ ଛେ. ତେ କଦାଚ ଆପଣି ଅଟକାଯତ କରେ, ଆପଣନେ ଗୁଲାମ ବନାବେ ଅନେ ଆପଣା ଗଧେଡାଂ ପଣ ଜୀତ କରି ଲେ ଖରୋ.” <sup>୧୮</sup> ତେଥୋ ଯୁସଫନା ଧରନା କାରଭାରୀ ପାକେ ଗଯା, ଧରନା ଦରଵାଜ ଆଗଣ ତେଥୋଏ ଵାତରୀତ କରିବାଂ ତେନେ କଣ୍ଠୁଁ, <sup>୧୯</sup> “ଓ ଅଭାରା ମାଲିକ, ଅମେ ପ୍ରଥମବାର ଅନାଜ ଖରୀଦିବାନେ ଆପଣ୍ୟା ହତା.” ତ୍ୟାର ପଛି କାରଭାରୀ ଶିଭଯୋନନେ ତେଥୋନୀ ପାକେ ଲାବ୍ୟୋ.

<sup>୨୦</sup> ତ୍ୟାରେ ଏବୁଁ ବନ୍ୟୁଁ ହତୁଁ କେ, ଅମେ ଜ୍ୟାରେ ଅଭାରା ଉତାରନା କ୍ଷଥାନେ ପହଞ୍ଚିଯା ଅନେ ଅମେ ଅଭାରା ଥେଲାଅୋ ଛୋଲ୍ୟା, ତ୍ୟାରେ ଅଭାରାଭାଂନା ଦକ୍ଷେକନୀ ଗୁଣୋଭାଂ ଅମେ ଯୁକ୍ତବେଳାଂ ନାଣାଂ ଅଭାରା ଜୋଵାମାଂ ଆପଣ୍ୟାଂ. ଅମେ ତେ ନାଣାଂ ପାଇଁ ଲାବ୍ୟା ଛିଅେ. <sup>୨୧</sup> ତେ ଉପରାଂତ ଵଧାରାନାଂ ନାଣାଂ ପଣ ଅମେ ଅନାଜ ଖରୀଦିବା ଲାବ୍ୟା ଛିଅେ. ଅଭାରା ଥେଲାଅୋଭାଂ ନାଣାଂ କୋଣେ ମୁକ୍ତିଲାଂ ହତାଂ ଏ ଅମେ ଜାଣିତା ନଥି.” <sup>୨୨</sup> କାରଭାରୀଏ କଣ୍ଠୁଁ, “ତମନେ ଶାଂତି ଥାଓ, ଗଭରାଶୋ ନହିଁ. ତମାରା ତଥା ତମାରା ପିତାନା ଈଶ୍ୱରେ ଜ ଏ ନାଣୁଁ ତମାରା ଥେଲାଅୋଭାଂ ମୁକ୍ତୁଁ ହଶେ. ମନେ ତମାରା ନାଣାଂ ଭାବ୍ୟା ହତା.” ତ୍ୟାର ପଛି କାରଭାରୀ ଶିଭଯୋନନେ ତେଥୋନୀ ପାକେ ଲାବ୍ୟୋ.

<sup>૨૪</sup> પછી કારબાઈ બધા ભાઈઓને થૂસફના ઘરમાં લઈ ગયો. તેણે તેઓને પાણી આપ્યું અને તેઓએ પગ ધોયા. તેણે તેઓનાં ગધેડાંને ચારો આપ્યો. <sup>૨૫</sup> તેઓએ જાણ્યું કે અમારે થૂસફના ઘરે જમવાનું છે, માટે થૂસફ ઘરે આવે તે પહેલા તેઓએ બેટો તૈયાર કરી.

<sup>૨૬</sup> જથારે થૂસફ ઘરમાં આવ્યો, ત્યારે તેઓના હાથમાં જે બેટો હતી તે તેની પાસે ઘરમાં લઈ આવીને જમીન સુધી નમીને પ્રણામ કર્યા. <sup>૨૭</sup> થૂસફ તેઓની ખબરઅંતર પૂછીને કહ્યું, “જે વૃદ્ધ પિતા વિષે તમે મને કહ્યું હતું તે શું ક્ષેમકુશળ છે? તે શું હજુ હથાત છે?”

<sup>૨૮</sup> તેઓએ કહ્યું, “તારો દાસ અમારો પિતા ક્ષેમકુશળ છે. તે હજુ હથાત છે.” ફરીથી તેઓએ નમીને થૂસફને પ્રણામ કર્યા. <sup>૨૯</sup> થૂસફ તેના ભાઈ બિન્યામીનને એટલે તેની માતાના દીકરાને જોથો અને બોલ્યો, “શું આ તમારો સૌથી નાનો ભાઈ છે કે જેના વિષે તમે મને કહ્યું હતું?” તેણે પૂછ્યું, “મારા દીકરા, તું કેમ છે? ઈશ્વરની કૃપા તારા પર થાઓ.”

<sup>૩૦</sup> થૂસફ ઉતાવળથી ઓરડાની બહાર ચાલ્યો ગયો, કારણ કે તેના ભાઈને લીધે તેનું હૃદય ભરાઈ આવ્યું. ત્યાં જઈને તે રદ્ધથો. <sup>૩૧</sup> તેણે પોતાનો ચહેરો ધોથો અને બહાર આવ્યો. તેની લાગળીઓ દાખીને બોલ્યો, “ચાલો, આપણે જમીએ.”

<sup>૩૨</sup> દાસોએ થૂસફને માટે, તેના ભાઈઓને માટે તથા જે મિસસીઓ તેની સાથે જમવાના હતા તેઓને માટે અસગ અસગ ટેબલ પર ભોજન પીરસ્યું. કેમ કે મિસસીઓ હિંઝૂઓ સાથે જમતા ન હતા, મિસસીઓ હિંઝૂઓની સાથે એક પંગતમાં જમતા ન હતા.

<sup>૩૩</sup> થૂસફ ભાઈઓને તેઓની ઉભર પ્રમાણે પ્રથમજનિતથી માંડીને મોટાથી નાના સુધી દરેકને ક્રમાનુસાર બેસાદ્યા હતા. તેથી તેઓ અંદરોઅંદર વિસ્તિત થયા. <sup>૩૪</sup> થૂસફના ટેબલ પરના ખોરાકમાંથી ભાઈઓને પીરસવામાં આવ્યું. બિન્યામીનને બધાના કરતાં પાંચગણું વધારે પીરસાચું. તેઓ સંતોષથી જમ્યા અને થૂસફની સાથે આનંદ કર્યો. પછી પુષ્કળ પ્રમાણમાં દ્રાક્ષારસ પણ આપવામાં આવ્યો.

## ૪૪

<sup>૧</sup> થૂસફ તેના ઘરના કારબાઈને આજા આપી કે, “આ માણસોની ગૂણોમાં અનાજ ભરી દો. તેઓ ઊંચકી શકે તેટલું અનાજ ભરો અને દરેકની ગૂણોમાં અનાજની ઉપર તેઓએ ચૂકવેલા નાણાં પાછા મૂકીને ગૂણો બંધ કરો. <sup>૨</sup> મારો પ્યાલો જે ચાંદીનો છે તે તથા અનાજના નાણાં સૌથી નાના ભાઈની ગૂણમાં ઉપર મૂકો.” થૂસફ કારબાઈને જેવું કહ્યું હતું તેમ તેણે કર્યું.

<sup>૩</sup> સવાર થતાં જ તે માણસો તેમનાં ગધેડાં સાથે રવાના થયા. <sup>૪</sup> તેઓ શહેરની બહાર પહોંચા એટલામાં તો થૂસફ પોતાના કારબાઈને કહ્યું, “ઉઠ, તે માણસોનો પીછો કર. જથારે તું તેઓની પાસે પહોંચો ત્યારે તેઓને કહેજે, ‘તમે બલાઈનો બદલો દુષ્ટતાથી શા માટે વાખ્યો છે?’ <sup>૫</sup> મારા માલિકનો પાણી પીવાનો ચાંદીનો પ્યાલો તમે કેમ ચોરી લીધો છે? એ પ્યાલાનો ઉપયોગ તો તે શુકન જોવા માટે પણ કરે છે. આ તમે જે કર્યું છે તે તો દુષ્કૃત્ય છે.”

<sup>૬</sup> કારબાઈએ તેમની પાસે પહોંચીને તેઓને આ શબ્દો કહ્યા. <sup>૭</sup> તેઓએ તેને કહ્યું, “શા માટે મારો માલિક આ શબ્દો અમને કહે છે? આવું કંઈ પણ તારા સૈવકો કદાપિન કરો!

<sup>૮</sup> અગાઉ અમારી ગૂણોમાંથી અમને પાછાં મળેલા નાણાં જથારે અમે કનાનથી પાછા આવ્યા ત્યારે અમે તે પરત લાવ્યા હતા. તો પછી અમે તારા માલિકના ઘરમાંથી

સોના અથવા ચાંદીની ચોરી શા માટે કરીએ? <sup>૯</sup> હવે તપાકી લે. અમારામાંથી જેની ગુણોમાંથી પ્યાલો મળો તે માર્યો જાય. બાકીના અમે પણ મારા માલિકના ગુલામ થઈ જઈશું.” <sup>૧૦</sup> કારભારીએ કહ્યું, “હવે તમારા કણ્યા પ્રમાણો થશે. જેની પાસેથી તે પ્યાલો મળશે તે ગુલામ થશે અને બીજા બધા નિર્દોષ ઠરશો.”

<sup>૧૧</sup> પછી દરેકે પોતાની ગુણો ઝડપથી ઉતારીને જમીન પર મૂકી અને તેને ખોલી. <sup>૧૨</sup> કારભારીએ શોધ કરી. તેણે મોટાથી માંદીને નાના સુધીના સર્વની ગુણો તપાકી. ત્યારે પ્યાલો બિન્યામીનની ગુણમાંથી પકડાયો. <sup>૧૩</sup> તેઓએ પોતાનાં વરાં ફાદ્યાં અને રક્યા. તેઓ ગુણો પાછી ગઢેડાં પર મૂકીને પાછા શહેરમાં આવ્યા.

<sup>૧૪</sup> યહૂદા તથા તેના ભાઈઓ યૂસુફના ઘરે આવ્યા. તે હજુ પણ ત્યાં જ હતો. તેઓએ તેની આગળ જમીન સુધી પડીને નમન કર્યું. <sup>૧૫</sup> યૂસુફ તેઓને કહ્યું, “તમે આ શું કર્યું છે? શું તમે જાણતા નથી કે હું શુકન જોઉં છું?”

<sup>૧૬</sup> યહૂદા બોલ્યો, “અમે અમારા માલિકને શું કહીએ? શું મોં બતાવીએ? અમે અમારી જાતને કેવી રીતે ન્યાથી હરાવીએ? ઈંખરે અમારો અન્યાય દ્યાનમાં લીધો છે. હવે અમે તથા જેની ગુણમાંથી પ્યાલો મળ્યો તે તમારા ગુલામો છીએ.” <sup>૧૭</sup> યૂસુફ કહ્યું, “એવું નહિ. બધા નહિ પણ માત્ર જેની પાસેથી પ્યાલો મળ્યો છે તે જ મારા ગુલામ તરીકે અહીં રહે. બાકીના તમે બધા શાંતિથી તમારા પિતાની પાસે પાછા જાઓ.”

<sup>૧૮</sup> પછી યહૂદાએ તેની પાસે આવીને કહ્યું, “ઓ મારા માલિક, કૃપા કરીને તારા આ દાસને તારા કાનમાં એક વાત કહેવા દે જો કે તું ફારન સમાન છે તો પણ તારા આ સેવક પર કોધિત ન થઈશ. <sup>૧૯</sup> જથારે મારા ઘણીએ અમોને પૂછ્યું હતું કે, “શું તમારે પિતા અથવા ભાઈ છે?”

<sup>૨૦</sup> અમે અમારા ઘણીને કહ્યું હતું કે, ‘અમારે વૃદ્ધ પિતા છે અને પિતાને મોટી ઊંભરે મળોલ પુત્ર એટલે અમારો નાનો ભાઈ છે. તેનો ભાઈ મૃત્યુ પાખ્યો છે અને તેની માતાને તે એકલો જ પુત્ર બાકી રહ્યો છે તેથી તેના પિતા તેના પર ખૂબ પ્રેમ કરે છે.’ <sup>૨૧</sup> પછી તેં તારા ચાકરોને કહ્યું, ‘તેને અહીં મારી પાસે લાવો કે હું તેને જોઈ શકું.’ <sup>૨૨</sup> અને અમે અમારા ઘણીને કહ્યું, ‘તે છોકરો તેના પિતાથી અલગ થઈ શકે તેમ નથી. કેમ કે જો તે પોતાના પિતાને છોડીને આવે તો તેના પિતાનું મૃત્યુ થવાનો સંભવ છે.’

<sup>૨૩</sup> અને તેં અમને કહ્યું, ‘જથાં સુધી તમારો નાનો ભાઈ તમારી સાથે નહિ આવે ત્યાં સુધી હું તમારી સાથે રૂખું વાત નહિ કરું.’ <sup>૨૪</sup> પછી જથારે અમે અમારા પિતાની પાસે ગયા, ત્યારે અમે તેને અમારા ઘણીએ કહેલા શાંદો સંભળાવ્યા. <sup>૨૫</sup> પછી અમારા પિતાએ કહ્યું, ‘ફરીથી જાઓ; અને કેટલુંક અનાજ ખશીદી લાવો.’ <sup>૨૬</sup> પણ અમે કહ્યું, ‘અમારાથી નહિ જવાય. જો અમારો નાનો ભાઈ અમારી સાથે આવે, તો જ અમે જઈએ, કેમ કે અમારા નાના ભાઈને અમારી સાથે લઈ ગયા વગર અમે તે માણસની મુલાકાત કરી શકીશું નહિ.’

<sup>૨૭</sup> એટલે અમારા પિતાએ અમને કહ્યું, ‘તમે જાણો છો કે મારી પતનીએ બે દીકરાઓને જન્મ આપ્યો હતો. <sup>૨૮</sup> તેઓમાંનો એક મારાથી દૂર થઈ ગયો છે અને મેં કહ્યું, ‘ચોક્કસ તેના ટુકડાં થઈ ગયા છે. મેં તેને અત્યાર સુધી જોયો નથી.’ <sup>૨૯</sup> પછી પિતાએ કહ્યું કે તમે આને પણ મારી પાસેથી લઈ જશો અને એને કોઈ નુકસાન થશે, તો આ ઊંભરે મારે મરવાનું થશે.’

<sup>૩૦</sup> તેથી હવે, જથારે હું મારા પિતાની પાસે પાછો જઈશ ત્યારે જે દીકરામાં તેનો જીવ છે, તે અમારી સાથે ન હોય, <sup>૩૧</sup> અને તેના જાળવામાં આવે કે તેનો દીકરો અમારી

ଜାଥେ ପାଇଁ ଆତ୍ୟୋ ନଥି ତୋ ତେ ଆ ଵାତଥି ମୃତ୍ୟୁ ପାମଶେ ଅନେ ଅଭାବେ ଅଭାରା ପିତାନେ ଦୁଃଖ ସହିତ ଦକ୍ଷନାଵବାନାଂ ଥଶେ। ୩୨ କେମ କେ ହୁଁ ଯହୁଦା ଭାରା ପିତାନୀ ପାସେ ବିନ୍ୟାଭିନନ୍ଦୋ ଜାଭିନ ଥଥୋ ହତୋ ଅନେ ମେଂ କହ୍ୟୁଁ ହତୁ, 'ଜୋ ହୁଁ ତେନେ ତାଚି ପାସେ ପାଇଁ ନ ଲାଗୁ, ତୋ ହୁଁ ସର୍ବକାଣ ତାରୋ ଅପରାଧୀ ଥଈଶ.'

୩୩ ହୁଁ ଯୁକ୍ତା କରିନେ ଆ ଦୀକରା ବିନ୍ୟାଭିନନ୍ଦୋ ବଦଳେ ତାରା ସେବକଙେ ଏଟଲେ ଭନେ ଭାରା ଧଣିନା ଗୁଲାମ ତରୀକେ ରାଖ ଅନେ ବିନ୍ୟାଭିନନ୍ଦୋ ତେନା ଭାଈ'ଓନୀ ଜାଥେ ପାଇଁ ଧରେ ଜବା ଦେ। ୩୪ କେମ କେ ଜୋ ତେ ଭାରୀ ସାଥେ ନ ହୋଇ, ତୋ ହୁଁ ଭାରା ପିତାନୀ ପାସେ କେବି ଶିତେ ଜାଉ? ଭାରା ପିତା ପର କେ ଆପତ୍ତି ଆବେ ତେ ଭାରାଥି ଜୋଈ ଶକାଶେ ନହିଁ."

## ୪୫

୧ ପଛି ଯୁକ୍ତା ତେନୀ ଆକ୍ଷପାସ ବିଭା ରହେଲା ସର୍ବ ଦାସୋନୀ ଉପକ୍ଷିତିଭାଂ ତେନୀ ସଂବେଦନା ଜମାବି ରାଖ୍ୟୋ ନହିଁ. ତେଣେ ମୋଟେଥି ହୁକମ କର୍ଯ୍ୟ, "ଦେକ ବ୍ୟକ୍ତିତ ଭାରୀ ପାସେଥି ଦୂର ଜାଯ." ତେଥୋ ଗଥା ତ୍ୟାରେ ଯୁକ୍ତାକୁ ତେନା ଭାଈ'ଓ ଆଗଣ ପୋତାନୀ ଓହାଖ ଆପି. ତେ ବଖତେ କୋଈ'ପଣ ଥାକର ତ୍ୟାଂ ହତୋ ନହିଁ. ୨ ପଛି ଯୁକ୍ତା ମୋଟେଥି ରଦ୍ୟୋ. ତେନୁଁ ରୁଦନ ଭିକ୍ଷୁରୀଆୟେ ତଥା ଫାରୁନନା ଭବେଲଭାମାଂନା କୌଆୟେ ସାଂଭାର୍ୟୁଁ. ୩ ଯୁକ୍ତାକୁ ପୋତାନା ଭାଈ'ଓନେ କହ୍ୟୁଁ, "ହୁଁ ଯୁକ୍ତା ଛୁ. ଶୁଁ ଆପଣା ପିତା ହଜୁ ହ୍ୟାତ ଛେ?" ତେନା ଭାଈ'ଓ ତେନେ ଉଚର ଆପି ଶକ୍ୟା ନହିଁ. ତେଥୋ ଯୁକ୍ତାକୁ ଓହାଖିନେ ସଖତ ଗଭରାଈ ଗଥା ହତା.

୪ ପଛି ଯୁକ୍ତାକୁ ଭାଈ'ଓନେ କହ୍ୟୁଁ, "କୁପା କରି ଭାରୀ ପାସେ ଆବୋ." ତେଥୋ ପାସେ ଆତ୍ୟା ଅନେ ତେଣେ କହ୍ୟୁଁ, "ହୁଁ ତମାରୋ ଭାଈ ଯୁକ୍ତା ଛୁ, ଜେନେ ତମେ ଭିକ୍ଷୁରମାଂ ବେଥି ଦୀଧୋ ହତୋ. ୫ ପରେତୁ ତମେ ଭନେ ଅଣ୍ଠି ବେଥି ଦୀଧୋ ହୋଇବାନେ କାରଣେ ହୁଁ କଶୋ ଅପରାଧ କେ ଉଥାଟ ଅନୁଭବଶାରୋ ନହିଁ, କେମ କେ ଏ ଈଶ୍ୱରନୀ ଯୋଜନା ହତି. ଜୁଵନୋ ବ୍ୟାବବା ଭାବେ ତେମଣେ ଭନେ ତମାରୀ ଆଗାମି ଅଣ୍ଠି ଭନେ ମୋକଳ୍ୟୋ ଛେ. ୬ କେମ କେ ବେ ବର୍ଷଥି ଦେଶଭାଂ ଦୁକାଣ ଛେ ଅନେ ହଜୁ ବୀଜ ପାଂଚ ବର୍ଷ ଶୁଧି ବାବଧି ତଥା କାପଣୀ ଥଶେ ନହିଁ.

୭ ପୃଥ୍ବୀଭାଂ ତମାରା ସଂତାନୋ ଜୁବଂତ ରାଖିବାନେ ତଥା ତମାରା ଜୁବନୋ ବ୍ୟାବବାନେ ଈଶ୍ୱରେ ତମାରୀ ଆଗଣ ଭନେ ମୋକଳ୍ୟୋ ଛେ. ୮ ତେଥି ହୁଁ ତମେ ନହିଁ, ପଣ ଈଶ୍ୱର ଭନେ ଅଣ୍ଠି ଲାତ୍ୟା ହତା. ତେମଣେ ଜ ଭନେ ଫାରୁନନେ ଜଲାହକାର, ତେନା ସମଗ୍ର ଚାଜ୍ୟନୋ ପ୍ରଭୁ ତଥା ଆଖା ଭିକ୍ଷୁରନୋ ଅଧିପତି ବନାତ୍ୟୋ ଛେ.

୯ ତମେ ଜେମ ଭନେ ତେମ ଜଳ୍ଦି ଆପଣା ପିତା ପାସେ ପାଇଁ ଜାଓ ଅନେ ତେନେ କହିଁ, 'ତାରୋ ଦୀକରୋ ଯୁକ୍ତା ଆ ପ୍ରଭାଣେ କହେ ଛେ, ଈଶ୍ୱରେ ଭନେ ସମଗ୍ର ଭିକ୍ଷୁରନୋ ଅଧିପତି ବନାତ୍ୟୋ ଛେ. ତୁଁ ଭାରୀ ପାସେ ଆବ ଅନେ ବିଲଂବ କରିଶ ନହିଁ. ୧୦ ଗୋଶେନ ଦେଶଭାଂ ତାରୋ ମୁକାମ ଥଶେ. ତୁଁ, ତାରା ସଂତାନୋ, ତାରା ସଂତାନୋନୀ ସଂତାନୋ, ତାରା ଜନବରୋ ତଥା ତାରୁ ସର୍ବଶ୍ଵ ଅଣ୍ଠି ଭାରୀ ନଶ୍ରକ ରହେଶୋ. ୧୧ ତୁଁ, ତାରୁ କୁଟୁଂବ ତଥା ଜେଓ ପଣ ତାରୀ ସାଥେ ଛେ ତେଥୋ ସର୍ବ ଗରୀଭାଈ'ଭାଂ ନ ଆବି ପଡେ ତେ ଭାବେ ହୁଁ ସର୍ବନୁଁ ପାଲନପୋଷଣ କରିଶ, ହଜୁ ଦୁକାଣନୀ ବୀଜ ପାଂଚ ବର୍ଷ ବାକୀ ଛେ.'

୧୨ ଭାଈ'ଓ, ଜୁଓ, ତମାରୀ ଆଂଖୋ ତଥା ଭାରା ଭାଈ' ବିନ୍ୟାଭିନନ୍ଦୋ ଆଂଖୋ ଜୋଈ ରହି ଛେ କେ ଭାରୁ ମୁଖ ତମାରୀ ସାଥେ ବୋଲି ରଦ୍ୟୁଁ ଛେ. ୧୩ ଭିକ୍ଷୁରମାଂ ଭାରୋ ସର୍ବ ଭବିଭା ତଥା ଜେ ସର୍ବ ତମେ ଜୋଯୁଁ ତେ ଭାରା ପିତାନେ ଜଣାବୋ. ଜଳ୍ଦି ଜଈନେ ଭାରା ପିତାନେ ଅଣ୍ଠି ଲଈ ଆବୋ."

୧୪ ପଛି ଯୁକ୍ତା ତେନା ନାନା ଭାଈ' ବିନ୍ୟାଭିନନ୍ଦୋ ଲେଟୀନେ ରଦ୍ୟୋ ଅନେ ବିନ୍ୟାଭିନ ପଣ ତେନେ ଲେଟୀନେ ରଦ୍ୟୋ. ୧୫ ତେଣେ ସର୍ବ ଭାଈ'ଓନେ ଚୁବନ କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ତେଓନେ ଲେଟୀନେ ଗଣଗାଖୋ ଥଥୋ. ତେ ପଛି ତେନା ଭାଈ'ଓଏ ହୃଦୟ ଖୋଲିନେ ତେନୀ ସାଥେ ଵାତଥିତ କରି.

୧୬ ଫାରୁନନା କୁଟୁଂବଭାଂ ଆ ସମାଚାର ଜଣାବାଯା କେ, "ଯୁକ୍ତାକୁ ଭାଈ'ଓ ଆତ୍ୟା ଛେ." ତ୍ୟାରେ ଫାରୁନନେ ତଥା ତେନା ଦାସୋନେ ତେ ଵାତ ଜାରି ଲାଗି. ୧୭ ଫାରୁନେ ଯୁକ୍ତାକୁ କହ୍ୟୁଁ, "ତୁଁ

તારા ભાઈઓને કહે, 'તમે આમ કરો, તમારાં પશુઓ પર અનાજ લાદીને કનાન દેશમાં જાઓ. <sup>૧૯</sup> પણ તમારા પિતાને તથા તમારા સમગ્ર કુટુંબને અહીં મિસરમાં ભારી પાસે લઈ આવો. હું તેઓને મિસર દેશનો ઉત્તમ પ્રદેશ રહેવા માટે આપીશ અને દેશની ઉત્તમ પેદાશો તેઓ ખાશે.'

<sup>૨૦</sup> હવે હું તને તારા ભાઈઓને આ પ્રમાણે કહેવાની આજા આપું છું, 'આ પ્રમાણે કરો. તમારાં બાળકોને માટે તથા તમારી પતનીઓને માટે મિસર દેશમાંથી ગાડાં લઈ જાઓ અને તેમાં બેસાડીને તમારા પિતા સહિત બધાને અહીં લઈ આવો. <sup>૨૧</sup> તમારી માલમિલકતની ચિંતા ન કરો, કેમ કે આખા મિસર દેશમાં જે ઉત્તમ છે તે તમારું છે.''

<sup>૨૨</sup> ઇજરાયલના પુઅરોએ તે માન્ય રાખ્યું. યૂસફે ફારુનની આજા પ્રમાણે તેઓને ગાડાં આપ્યાં અને તેઓની મુસાફરીને માટે સર્વ વ્યવસ્થા પણ કરી આપી. <sup>૨૩</sup> તેઓમાંના દરેકને યૂસફે એક જોડી વસ્ત્રો આપ્યાં, પણ બિન્યામીનને તેણે પ્રણાસો ચાંદીના સિક્કા અને પાંચ જોડ વસ્ત્રો આપ્યાં. <sup>૨૪</sup> તેણે તેના પિતાને માટે આ પ્રમાણે બેટસોગાડો મોકલી: મિસર દેશની ઉત્તમ વસ્તુઓથી લાદેલા દસ ગઢેડાં; અને મુસાફરીને માટે તેના પિતાને સારુ અનાજ, શોટલી તથા અન્ય ખોરાકથી લાદેલી દસ ગઢેડીઓ.

<sup>૨૫</sup> આ ચીતે તેણે તેના ભાઈઓને વિદાય કર્યાં અને તેઓના જતા અગાઉ તેણે તેઓને કદ્યું, "જુઓ, માર્ગભાં મુસાફરી દરમિયાન લડી પડતાં નહિ." <sup>૨૬</sup> તેઓ મિસરમાંથી નીકળીને કનાન દેશમાં તેના પિતા યાકૂબની પાસે આવ્યા. <sup>૨૭</sup> તેઓએ તેને કદ્યું, "યૂસફ હજુ સુધી જીવે છે અને તે આખા મિસર દેશનો અધિપતિ થયેલો છે." તે સાંભળીને યાકૂબ સ્તરથી થઈ ગયો, તેણે તેઓની વાત પર વિશ્વાસ કર્યો નહિ.

<sup>૨૮</sup> પણ જ્યારે યૂસફે તેઓને જે જે વાત કરી હતી તે સર્વ તેઓએ પિતાને જણાવી અને યૂસફે તેને લેવા માટે જે ગાડાં મોકલ્યા હતાં તે જ્યારે તેના પિતા યાકૂબ જોયાં, ત્યારે તે સ્વર્ણ થયો. <sup>૨૯</sup> ઇજરાયલે કદ્યું, "આટલું પૂર્તતું છે. મારો દીકરા યૂસફ હજુ જીવે છે. મારા મૃત્યુ પહેલા હું મિસરમાં જઈશ અને તેને જોઈશ."

## ૪૬

<sup>૧</sup> ઇજરાયલ પોતાના કુટુંબકલ્પિલા અને સર્વ સહિત બેર-શેબા આવ્યો. અહીં તેણે પોતાના પિતા ઇસણાકના ઈશ્વરને અર્પણો ચઠાવ્યાં. <sup>૨</sup> ઈશ્વરે ઇજરાયલને ચાશે સ્વર્ણમાં દર્શન આપીને કદ્યું, "યાકૂબ, યાકૂબ." તેણે કદ્યું, "હું અહીં છું." <sup>૩</sup> તેમણે કદ્યું, "હું પ્રભુ, તારા પિતાનો ઈશ્વર છું. મિસરમાં જતા બીશ નહિ, કેમ કે ત્યાં હું તારાથી વિશાળ પ્રજા ઉત્પજી કરીશ. <sup>૪</sup> હું તારી સાથે મિસરમાં આવીશ અને હું ત્યાંથી નિશ્ચે તારા વંશજોને પાછા લાવીશ. મિસરમાં તારા મૃત્યુભયે યૂસફ તારી પાસે હશે."

<sup>૫</sup> યાકૂબ બેર-શેબાથી રવાના થયો. તેને લઈ જવાને જે ગાડાં ફારુને મોકલ્યાં હતાં તેમાં ઇજરાયલના પુઅરોએ પોતાના પિતા યાકૂબને, પોતાના બાળકોને તથા પોતાની પતનીઓને બેસાડ્યાં. <sup>૬</sup> તેમનાં જાનવરો તથા જે સંપત્તિ તેઓએ કનાન દેશમાં મેળવી હતી તે લઈને યાકૂબ તથા તેણી સાથે તેના વંશજો મિસરમાં આવ્યા. <sup>૭</sup> તેના દીકરા તથા તેણી સાથે તેના દીકરાના દીકરા, તેણી દીકરીઓ તથા તેના દીકરાઓની દીકરીઓને તથા તેના સર્વ સંતાનને તે તેણી સાથે મિસરમાં લાવ્યો.

<sup>૮</sup> જે ઇજરાયલપુઅરો મિસરમાં આવ્યા તેઓનાં નામ આ છે: યાકૂબ તથા તેના દીકરા: યાકૂબનો જ્યેષ્ઠ દીકરા રૂબેન; <sup>૯</sup> રૂબેનના દીકરા: હનોખ, પાલ્લુ, હેસરોન તથા કાર્મી;

૧૦ શિમથોન તથા તેના દીકરા: યમુઅેલ, યામીન, ઓહાદ, યાખીન, સોહાર તથા કનાની પતનીનો દીકરો શાઉલ; ૧૧ લેવી તથા તેના દીકરા: ગેર્શોન, કહાથ તથા મરારી;

૧૨ યહૂદા તથા તેના દીકરા: એર, ઓનાન, શેલા, પેરેસ તથા ઝેરા, (પણ એર તથા ઓનાન કનાન દેશમાં મરણ પામ્યા). પેરેસના દીકરા હેસરોન તથા હાખૂલ હતા); ૧૩ ઇસ્કાખાર તથા તેના દીકરા: તોલા, પુવાહ, યોખ તથા શિખોન; ૧૪ અબુલોન તથા તેના દીકરા: સેરેદ, એલોન તથા યાહલેલ. ૧૫ આ લેઆથી પાદાનારામમાં જન્મેલા દીકરા તથા તેની દીકરી દીના. તેઓ સર્વ મળીને તેમીસ જણ હતાં.

૧૬ ગાદ તથા તેના દીકરા: સિફથોન, હાગી, શૂની, એસબોન, એરી, અરોદી તથા આરથેલી; ૧૭ આશેર તથા તેના દીકરા: થિના, થિસ્થા, થિસ્વી, બચિયા તથા તેઓની બહેન સેરા; અને બચિયાના દીકરા: હેબેર તથા માલ્કીઅેલ. ૧૮ લાબાને તેની દીકરી લેઆને જે દાસી જિલ્પા આપી હતી તેનાં સંતાનો એ છે. તેઓ તેને યાકૂબ દારા થયાં, તેઓ સર્વ મળીને સોઠ જણ હતાં;

૧૯ યાકૂબની પતની રાહેલના દીકરા: યૂસફ તથા બિન્યામીન; ૨૦ યૂસફના બિસર દેશમાં જન્મેલા દીકરાઓ મનાશશા તથા એફાઇભ. તેઓને ઓનના થાજક પોટીફારની દીકરી આસનાથે જન્મ આપ્યો હતો; ૨૧ બિન્યામીનના દીકરા: બેલા, બેખેર, આશબેલ, ગેરા, નામાન, એહી, રોશ, મુપ્પીભ, હુપ્પીભ તથા આર્ડ. ૨૨ તેઓ રાહેલના દીકરા, જે યાકૂબ દારા થયા. તેઓ સર્વ મળીને થૌં જણ હતા;

૨૩ દાન તથા તેનો દીકરો હુશીભ; ૨૪ નફતાલી તથા તેના દીકરા: યાહસેલ, ગુની, થેસેર તથા શિલ્વેભ. ૨૫ લાબાને તેની દીકરી રાહેલને જે દાસી જિલ્લા આપી તેના દીકરા એ છે જેઓ યાકૂબ દારા તેને થયા. તે સર્વ મળીને સાત જણ હતા.

૨૬ યાકૂબના દીકરાઓની પતનીઓ સિવાય કનાનમાં જન્મેલાં જે સર્વ માણસ યાકૂબ સાથે બિસરમાં આવ્યાં તેઓ છાસઠ જણ હતાં. ૨૭ યૂસફના દીકરા જે બિસર દેશમાં તેને જન્મ્યા હતા, તે બે હતા. યાકૂબના ઘરનાં સર્વ માણસો જે બિસરમાં આવ્યાં તેઓ સિચેર હતાં.

૨૮ યાકૂબે તેની આગળ યહૂદાને યૂસફની પાસે મોકલ્યો કે તે આગળ જઈને ગોશેનનો ભાર્ગ બતાવે અને તેઓ ગોશેન દેશમાં આવ્યા. ૨૯ યૂસફે તેના રથ તૈયાર કર્યા અને તેના પિતા ઇઝરાયલને મળવાને તે ગોશેનમાં આવ્યો. પિતાને જોઈને યૂસફ બેટીને ઘણી વાર ચુધી રદ્ધ્યો. ૩૦ ઇઝરાયલે યૂસફને કહ્યું, “મેં તારું મુખ જોયું અને તું હજુ હયાત છે. હવે મારું મરણ ભલે આવે.”

૩૧ યૂસફે તેના ભાઈઓને તથા તેના પિતાના ઘરનાંને કહ્યું, “હું જઈને ફારૂનને જણાવીને કહીશ કે, ‘મારા ભાઈઓ તથા મારા પિતાના ઘરનાં જે કનાન દેશમાં હતાં તેઓ મારી પાસે આવ્યાં છે.’ ૩૨ તેઓ બરવાડ છે અને જાનવરો પાળનારા છે. તેઓ તેમનાં બકરાં, અન્ય જાનવરો તથા તેઓનું જે સર્વ છે તે બધું લાવ્યા છે!”

૩૩ અને એમ થશે કે, જથારે ફારૂન તમને બોલાવે અને તમને પૂછે, તમારો વ્યવસાય શો છે?’ ૩૪ ત્યારે તમારે આ પ્રમાણે કહેવું, ‘તારા યાકરોનો એટલે અમારો તથા અમારા પિતૃઓનો વ્યવસાય નાનપણાથી તે અત્યાર સુધી જાનવરો પાળવાનો છે.’ આ પ્રમાણે કહેશો એટલે તમને ગોશેન દેશમાં રહેવાની પરવાનગી મળશે. કેમ કે બિસરીઓ બરવાડોને દિક્કારે છે.”

## ૪૭

૧૫ પણી યૂસફ ફારૂનને મળવા ગયો. તેણે ફારૂનને કહ્યું, “મારા પિતા, મારા ભાઈઓ તથા તેઓનાં બકરાં, અન્ય જાનવરો તથા જે સર્વ તેઓનું છે તે સહિત તેઓ કનાન

દેશથી આવ્યા છે. તેઓ ગોશેન દેશમાં છે.” <sup>૨</sup> તેણે પોતાના બાઈઓમાંના પાંચનો પરિયથ ફાળન સાથે કરાવ્યો.

<sup>૩</sup> ફાળને તેના બાઈઓને પૂછ્યું, “તમારો વ્યવસાય શો છે?” અમે તારા દાસો અમારા પૂર્વજોની જેમ બરવાડો છીએ. <sup>૪</sup> પછી તેઓએ ફાળનને કદ્યું, “અમે આ દેશમાં પ્રવાસી તરીકે આવ્યા છીએ. કેમ કે કનાન દેશમાં દુકાણ બારે હોવાને લીધે અમારા ટોળાને સારુ ચારો નથી. માટે હવે અમને કૃપા કરીને ગોશેન દેશમાં રહેવા દે.”

<sup>૫</sup> પછી ફાળને યૂસફને કદ્યું, “તારા પિતા તથા તારા બાઈઓ તારી પાસે આવ્યા છે. <sup>૬</sup> આખો મિસર દેશ તારી આગળ છે. દેશમાં ઉત્તમ સ્થળો તારા પિતાને તથા તારા બાઈઓને રહેવા દે. તેઓ ગોશેન દેશમાં રહે. જો તું જાણતો હોય કે તેઓમાં કોઈ માણસો હોશિયાર છે, તો મારાં જનવરો પણ તેઓના હવાલામાં સોપ.”

<sup>૭</sup> પછી યૂસફે તેના પિતા યાકૂબને ફાળનની સમક્ષ બોલાવ્યો. યાકૂબે ફાળનને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૮</sup> ફાળને યાકૂબને કદ્યું, “તમારી ઉભર કેટલી થઈ છે?” <sup>૯</sup> યાકૂબે ફાળનને કદ્યું, “મારા જીવનપ્રવાસના એકસો મીસ વર્ષ થથાં છે. એ અતિ પરિશ્રમવાળા રહ્યાં છે. હજુ મારા પિતૃઓના પ્રવાસમાં તેઓની ઉભરના જેટલાં મારા વર્ષો થથાં નથી.” <sup>૧૦</sup> પછી યાકૂબ ફાળનને આશીર્વાદ આપીને તેની હજુરમાંથી બહાર ગયો.

<sup>૧૧</sup> યૂસફે તેના પિતાને તથા તેના બાઈઓને રહેવાને જગ્યા આપી. તેણે તેઓને મિસર દેશની ઉત્તમ જગ્યામાં એટલે રામસેસમાં ફાળનની આજ્ઞા પ્રમાણે વસવાનો પ્રદેશ આપ્યો. <sup>૧૨</sup> યૂસફે તેના પિતાને, બાઈઓને તથા તેના પિતાના ઘરનાં સર્વને તેઓની સંખ્યા પ્રમાણે અજ્ઞ પૂર્ણ પાડ્યું.

<sup>૧૩</sup> હવે તે આખા દેશમાં અજ્ઞ ન હતું; કેમ કે દુકાણ વધતો જતો હતો. મિસર દેશ તથા કનાન દેશના લોકો દુકાણને કારણે વેદનાગ્રસ્ત થથા. <sup>૧૪</sup> લોકોએ જે અજ્ઞ વેચાતું લીધું તેને બદલે જે નાણાં મિસર દેશમાંથી તથા કનાન દેશમાંથી ભજ્યા, તે સર્વ યૂસફે એકઢા કર્યા. પછી યૂસફે તે નાણાં ફાળનના રાજ્યબંડારમાં જમા કરાવ્યા.

<sup>૧૫</sup> જયારે મિસર દેશમાં તથા કનાન દેશમાં નાણાંની અછિત થઈ, ત્યારે સર્વ મિસરીઓ યૂસફની પાસે આવીને બોલ્યા, “અમને ખાવાનું આપ! શા માટે અમે તારી આગળ મરીએ? અમારી પાસે હવે નાણાં રહ્યાં નથી.” <sup>૧૬</sup> યૂસફે કદ્યું, “જો તમારાં નાણાં પતી ગયાં હોય, તો તમારાં જનવરો આપો અને તમારાં જનવરોના બદલે હું તમને અનાજ આપીશ.” <sup>૧૭</sup> તેથી તેઓ પોતાના જનવરો યૂસફ પાસે લાવ્યાં. યૂસફે ઘોડા, બકરાં, અન્ય જનવરો તથા ગઢેડાંના બદલામાં તેઓને અનાજ આપ્યું. તેણે પશુઓના બદલામાં તે વર્ષ તેઓનું ભરણપોષણ કર્યું.

<sup>૧૮</sup> જયારે તે વર્ષ પૂર્ણ થયું, ત્યારે તેઓએ બીજા વર્ષ યૂસફની પાસે આવીને તેને કદ્યું, “નાણાંની અછિત છે એ અમે અમારા ધણીથી છુપાવી રાખતાં નથી. વળી અમારા જનવરો પણ તારી પાસે છે. અમારા શરીરો તથા અમારી જમીન સ્વિવાય અમારી પાસે બીજું કંઈ બાકી રહ્યું નથી.” <sup>૧૯</sup> તારા દેખતાં અમે, અમારા ખેતરો સહિત શા માટે ભરણ પામીએ? અનાજને બદલે અમને તથા અમારી જમીનને વેચાતાં લે અને અમે તથા અમારા ખેતર ફાળનને હવાલે કરીશું. અમને અનાજ આપ કે અમે જીવતા રહીએ, મરીએ નહિ. અમે મજૂરી કરીશું અને જમીન પડતર નહિ રહે.”

<sup>૨૦</sup> તેથી યૂસફે મિસરીઓની સર્વ જમીન ફાળનને સારુ વેચાતી લીધી. દરેક મિસરીએ પોતાની જમીન ફાળનને વેચી દીધી હતી, કેમ કે દુકાણ તેઓને માથે સખત હતો. આ શીતે તે દેશની જમીન ફાળનની થઈ. <sup>૨૧</sup> તેણે મિસરની સીમાના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી લોકોને નગરોમાં મોકલ્યા. <sup>૨૨</sup> ફકત યાજકોની જમીન તેણે

વેચાતી લીધી નહિ, કેમ કે યાજકોને ફારુનની પાસેથી ભાગ મળતો હતો. તેઓનો જે ભાગ ફારુને તેઓને આપ્યો હતો તેનાથી તેઓ ગુજરાન ચલાવતા હતા. તેથી તેઓએ તેમની જમીન વેચવી પડી નહિ.

<sup>૨૩</sup> પછી યૂસફ લોકોને કહ્યું, “જુઓ, મૈં તમને તથા તમારી જમીનને ફારુનને માટે આજે વેચાતાં લીધાં છે. હવે અહીં તમારા માટે બિયારણ છે. તે હું તમને આપું છું. જમીનમાં તેની વાવણી કરજો. <sup>૨૪</sup> તેમાંથી જે ઉપજ થાય તેનો પાંચમો ભાગ ફારુનને આપજો અને બાકીના ચાર ભાગ ખેતરના બીજ માટે, તમારા પોતાના, તમારાં ઘરનાં તથા તમારાં છોકરાંનાં ખોરાકને માટે તમે રાખજો.”

<sup>૨૫</sup> તેઓએ કહ્યું, “તેં અમારા જીવ બચાવ્યા છે. અમારા પર તારી કૃપાદશિ રાખજે અને અમે ફારુનના દાસ થઈને રહીશું.” <sup>૨૬</sup> મિસર દેશમાં યૂસફ એવો કાનૂન બનાવ્યો કે બધી જમીનનો પાંચમો ભાગ ફારુનને મળો અને એ કાનૂન આજ સુધી ચાલે છે. ફક્ત યાજકોની જમીન ફારુનના તાબામાં ન આવી.

<sup>૨૭</sup> ઇજરાયલ અને તેનાં સંતાનો મિસર દેશના ગોશેનમાં રહ્યા. તેના લોકોએ ત્યાં માલમિલકત વસાવી. તેઓ સફળ થઈને બહુ વદયા. <sup>૨૮</sup> યાકૂબને મિસર દેશમાં આવ્યે સત્તર વર્ષ થયાં, તેની ઉમરના વર્ષો એકસો સુડતાયીસ થયાં.

<sup>૨૯</sup> જથારે તેના મરણનો સમય પાસે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેના દીકરા યૂસફને બોલાવીને કહ્યું, “હવે જો તને મારા પર વહાલ હોય તો મને વચન આપ. તું ખરા હૃદયથી મારી સાથે વર્તજે અને મહેરબાની કરીને મૃત્યુ પછી મને મિસરમાં દફનાવીશ નહિ. <sup>૩૦</sup> જથારે મારું મરણ થાય ત્યારે તું મને મિસરમાંથી કનાન લઈ જ્યે અને મારા પિતૃઓની સાથે તેઓના કબરસ્થાનમાં દફનાવજો.” યૂસફ કહ્યું, “હું તારા કહ્યા પ્રમાણે કરીશ.” <sup>૩૧</sup> ઇજરાયલ બોલ્યો, “મારી આગળ પ્રતિજ્ઞા લે,” યૂસફ તેની આગળ પ્રતિજ્ઞા લીધી. પછી ઇજરાયલ ઓશીકા પર માથું ટેકવીને પથારીમાં સૂઈ ગયો.

## ૪૮

<sup>૧</sup> એ બાબતો થયા પછી કોઈએ યૂસફને કહ્યું, “જો, તારો પિતા બીમાર પડ્યો છે.” તેથી તે પોતાના બે દીકરા મનાશાને તથા એક્ષાઇભને સાથે લઈને પિતાની પાસે ગયો. <sup>૨</sup> યાકૂબને કોઈએ ખબર આપી, “જો, તારો દીકરો યૂસફ તારી પાસે આવી પહોંચ્યો છે,” ત્યારે ઇજરાયલ બણ કરીને પલંગ પર બેઠો થયો.

<sup>૩</sup> યાકૂબે યૂસફને કહ્યું, “કનાન દેશના લ્યુઝમાં સર્વસમર્થ ઈશ્વરે મને દર્શન આપ્યું હતું. તેમણે મને આશીર્વાદ આપીને, <sup>૪</sup> કહ્યું હતું, ‘ધ્યાન આપ, હું તને સફળ કરીશ અને તને વધારીશ. હું તારાથી મોટો સમુદ્દરાય ઉત્પજ્ઞ કરીશ. તારા પછી હું તારા વંશજોને આ દેશ સંદાકાળના વતનને માટે આપીશ.’

<sup>૫</sup> હવે મિસર દેશમાં તારી પાસે મારા આવ્યા અગાઉ તારા બે દીકરા મિસર દેશમાં જન્મયા છે તેઓ એટલે એક્ષાઇભ તથા મનાશા મારા છે. રૂબેન તથા શિમયોનની જેમ તેઓ મારા થશે. <sup>૬</sup> તેઓ પછી તારાં જે સંતાનો થશે તેઓ તારાં થશે; અને તારા તરફથી એક્ષાઇભ તથા મનાશાને મળનારા ભાગના વારસ થશે. <sup>૭</sup> જથારે અમે પાદાનથી આવતા હતા ત્યારે એક્ષાથ પહોંચવાને થોડો રસ્તો બાકી હતો એટલામાં રાહેલ મારા દેખતાં ભાર્ગમાં કનાન દેશમાં મૃત્યુ પામી. ત્યાં એક્ષાથના એટલે બેથલેહેમના ભાર્ગમાં મેં તેને દફનાવી.”

<sup>૮</sup> ઇજરાયલે યૂસફના દીકરાઓને જોઈને પૂછ્યું કે, “આ કોણ છે?” <sup>૯</sup> યૂસફ તેના પિતાને કહ્યું, “તેઓ મારા દીકરા છે, જેમને ઈશ્વરે મને અહીં આપ્યાં છે.” ઇજરાયલે કહ્યું, “તેઓને મારી પાસે લાવ કે હું તેઓને આશીર્વાદ આપું.” <sup>૧૦</sup> હવે ઇજરાયલની આંખો તેની વૃદ્ધાવસ્થાને કારણે ઝાંખી પડી હતી, તે બરાબર જોઈ શકતો ન હતો.

ତେଥି ଯୁସକ ତେଅନେ ତେନୀ ଏକଦମ ନଶ୍ଚକ ଲାବ୍ୟୋ ଅନେ ତେଣେ ତେଅନେ ଥୁବନ କରିନେ ତେଅନେ ବାଥଭାଂ ଲିଧା.

<sup>୧୧</sup> ଇହରାଯିଲେ ଯୁସକନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ମନେ ଜରା ପଣ ଆଶା ନହିଁବା କେ ହୁଁ ତାଙ୍କ ମୁଖ ଜୋଈ ଶକ୍ତିଶ. ପଣ ଈଶ୍ଵରେ ତୋ ତାରା ସଂତାନ ପଣ ମନେ ବତାବ୍ୟାଂ ଛେ.” <sup>୧୨</sup> ଯୁସକେ ତେଅନେ ଇହରାଯିଲ ପାଦେଥି ଥୋଡ଼ା ଦୂର କର୍ଯ୍ୟ ଅନେ ପୋତେ ଜମୀନ ଚୁଧି ନଭିନେ ତେନେ ପ୍ରାଣାମ କର୍ଯ୍ୟ. <sup>୧୩</sup> ପଣି ଯୁସକେ ତେ ବଜ୍ଞେନେ ଲଈନେ ପୋତାନେ ଜମ୍ବୋ ହାଥେ ଏକାଇମନେ ଇହରାଯିଲନା ଡାବା ହାଥନୀ ସାମେ ଅନେ ପୋତାନେ ଡାବେ ହାଥେ ମନାଶାନେ ଇହରାଯିଲନା ଜମ୍ବା ହାଥନୀ ସାମେ ରାଖ୍ୟା ଅନେ ଏମ ତେଅନେ ତେନୀ ପାଦେ ଲାବ୍ୟୋ.

<sup>୧୪</sup> ଇହରାଯିଲେ ତେନୋ ଜମ୍ବାରେ ହାଥ ଲାଂବୋ କରିନେ ଏକାଇମ ଜେ ନାନୋ ହତୋ ତେନା ଭାଥା ପର ମୁକ୍ତ୍ୟୋ ଅନେ ତେନୋ ଡାବୋ ହାଥ ମନାଶାନା ଭାଥା ପର ମୁକ୍ତ୍ୟୋ. ତେଣେ ସମଜପୂର୍ବକ ତେନା ହାଥ ଏ ଚିତେ ମୁକ୍ତ୍ୟା ହତା. ଆମ ତୋ ମନାଶା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ହତୋ. <sup>୧୫</sup> ଇହରାଯିଲେ ଯୁସକନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପିନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଜେ ଈଶ୍ଵରନୀ ଆଗଣ ଭାରା ପିତୃଓ ଇଷ୍ଟାଳିମ ତଥା ଇସହାକ ଚାଲ୍ୟା, ଜେ ଈଶ୍ଵରେ ମନେ ଆଜ ଚୁଧି ସଂଭାଷ୍ୟୋ ଅନେ <sup>୧୬</sup> ଦୂର ର୍ବଳ୍ପେ ମନେ ସର୍ବ ଦୁଷ୍ଟତାଥୀ ଭୟାବ୍ୟୋ ଛେ, ତେ ଆ ଦୀକରାଓନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପୋ. ତେଅ ଭାଙ୍ଗ, ଭାରା ଦାଦା ଇଷ୍ଟାଳିମନୁଁ ତଥା ପିତା ଇସହାକନୁଁ ନାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନାରା ଥାଆଁ. ତେଅ ପୃଥ୍ବୀଭାଂ ବଧିନେ ବିଶାଖ ସମୁଦ୍ରାଯ ଥାଆଁ.”

<sup>୧୭</sup> ଜ୍ୟାରେ ଯୁସକେ ଜୋଥୁଁ କେ ତେନା ପିତାଏ ତେନୋ ଜମ୍ବାରେ ହାଥ ଏକାଇମନା ଭାଥା ପର ମୁକ୍ତ୍ୟୋ, ତ୍ୟାରେ ତେ ନାଖୁଶ ଥିଯୋ. ଏକାଇମନା ଭାଥା ପରଥି ମନାଶାନା ଭାଥା ପର ମୁକ୍ତିବାନେ ତେଣେ ତେନା ପିତାନୋ ହାଥ ଉଂଚୋ କର୍ଯ୍ୟ, <sup>୧୮</sup> ଅନେ ପିତାନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ଭାରା ପିତା, ଏମ ନହି; କେମ କେ ମନାଶା ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଛେ. ତେନା ଭାଥା ପର ତାରେ ଜମ୍ବାରେ ହାଥ ମୂର୍କ.”

<sup>୧୯</sup> ତେନୋ ପିତାଏ ଇନକାର କରତା କଟ୍ୟୁଁ, “ହୁଁ ଜାଣୁଁ ଛୁଁ, ଭାରା ଦୀକରା, ହୁଁ ଜାଣୁଁ ଛୁଁ. ତେ ପଣ ଏକ ପ୍ରଜା ଥିଶେ ଅନେ ତେ ପଣ ଭବାନ ଥିଶେ. ପଣ ତେନୋ ନାନୋ ଭାଈ ତୋ ତେନା କରତାଂ ବଧାରେ ଭବାନ ଥିଶେ ଅନେ ତେନାଂ ଵଂଶଜୋନୀ ବେଶୁଭାର ଦୂର୍ଧି ଥିଶେ.” <sup>୨୦</sup> ଇହରାଯିଲେ ତେ ଦିଵକେ ତେଅନେ ଆ ଚିତେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପ୍ୟୋ, “ଇହରାଯିଲ ଲୋକୋ ତଭାଙ୍କ ନାମ ଲଈନେ ଏକବୀଜନେ ଆଶିର୍ଵାଦ ଆପିନେ କହେଶେ, ‘ଈଶ୍ଵର ଏକାଇମ ତଥା ମନାଶା ଜେବୋ ତନେ ବନାବେ.’” ଆ ଚିତେ ତେଣେ ଏକାଇମନେ ମନାଶା କରତାଂ ଅଗ୍ରସ୍ଥାନ ଆପ୍ୟୁଁ.

<sup>୨୧</sup> ଇହରାଯିଲେ ଯୁସକନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ହୁଁ ଭରଣ ପାଭି ରଦ୍ୟୋ ଛୁଁ, ପଣ ଈଶ୍ଵର ତଭାରୀ ସାଥେ ରହେଶେ ଅନେ ତମନେ ଆପଣା ପିତୃଓନା କନାନ ଦେଶମାଂ ପାଇବା ଲଈ ଜଶେ. <sup>୨୨</sup> ମେଂ ଶଖେମନୋ ପ୍ରଦେଶ ତାରା ଭାଈଓନେ ନହି ପଣ ତନେ ଆପ୍ୟୋ ଛେ. ଏ ପ୍ରଦେଶ ମେଂ ଭାରୀ ତରବାରଥି ତଥା ଧନୁଷ୍ୟଥି ଅଭୋଦୀଓନା ହାଥଭାଂଥି ଶୁତି ଲିଧିବା ହତୋ.”

## ୪୮

<sup>୧</sup> ଯାକୁବେ ତେନା ଦୀକରାଓନେ ବୋଲାବିନେ କଟ୍ୟୁଁ, “ତମେ ଭେଗା ଥାଆଁ କେ ଭବିଷ୍ୟଭାଂ ତଭାଙ୍କ ଶୁଁ ଥିଶେ ତେ ହୁଁ ତମନେ କହି ଜଣାଵୁଁ.

<sup>୨</sup> “ଯାକୁବନା ପୁଅଁ, ତମେ ଏକଠା ଥାଆଁ ଅନେ ସାଂଭାଗୀ. ତଭାରା ପିତା ଇହରାଯିଲନେ ସାଂଭାଗୀ.

<sup>୩</sup> ରୁବେନ, ତୁଁ ଭାରୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁଅଁ, ଭାଙ୍କ ବଣ ତଥା ଭାରା ସାମର୍ଥ୍ୟଭାଂ ପ୍ରଥମ ଛେ, ଗୌରବଭାଂ ତଥା ତାକାତଭାଂ ତୁଁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଛେ.

<sup>୪</sup> ତୁଁ ବହେତା ପାଇଁ ଜେବୋ ଅକ୍ଷିଥର ହୋବାଥି ଅଗ୍ରିଭର୍ଥାନନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଭିଶେ ନହି, ତୁଁ ତାରା ପିତାନୀ ପଥାରୀଏ ଗଥୋ ଅନେ ତେନେ ବ୍ରଷ୍ଟ କରି; ତେ ଆଵୁଁ ଦୁରାଯରଣ କର୍ଯ୍ୟ ତେଥି ସୌ କରତାଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଉତ୍ତରତୁଁ ରହେଶେ.

<sup>୫</sup> ଶିଭଯୋନ ତଥା ଲେଖି ଭାଈଓ ଛେ. ହିଂସାଖୋଦୀନା ହଥିଥାରୋ ତେଅନୀ ତରବାରୋ ଛେ.

- ୬ ତେଥି ହେ ମାରା ଆତମା ତୁ ଅଲଗ ରହେ, ତେବୋନୀ ବେଳକୋମାଂ ସାମେଲ ନ ଥା. ଜୋ କେ ମାରା  
ହୃଦୟମାଂ ତେବୋନେ ମାଟେ ଗର୍ଵ ତୋ ଛେ.
- ତେବୋଏ କୋଧମାଂ ଭାଣସନୀ ହତ୍ୟା କରୀ ଛେ.  
ଉନ୍ମତ୍ତାଈଥି ବଣଦନୀ ନକ୍ଷ କାପି ନାଖିନେ ତେନେ ଲଂଗଡ଼ୋ କର୍ଯ୍ୟ ଛେ.
- ୭ ତେବୋନୋ କୋଧ ଶାପିତ ଥାଆଁ, କେମ କେ ତେ ଉତ୍ସ ହତୋ - ତେବୋନୋ ରୋଷ ଶାପିତ ଥାଆଁ - କେମ  
କେ ତେବୋ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହତା. ହୁଁ ତେବୋନେ ଯାକୁବନା ସଂତାନୋମାଂଥି ଅଲଗ କରୀଶ ଅନେ  
ଇନ୍ଦ୍ରଚାର୍ଯ୍ୟମାଂ ତେବୋନେ ବିଖେରୀ ନାଖିଶ.
- ୮ ଯହୁଦା, ତାରା ଭାଈଓ ତାରୀ ପ୍ରଶଂସା କରଶେ.  
ତାରୋ ହାଥ ତାରା ଶତ୍ରୁଆଁନୋ ନାଶ କରଶେ.  
ତାରା ଭାଈନା ପୁଅଁ ତେନେ ନମନ କରଶେ.
- ୯ ଯହୁଦା ସିଂହନୁ ବର୍ତ୍ତ୍ୟ ଛେ. ମାରା ଦୀକରା, ତୁ ଶିକାରନୁ ଭୋଜନ ପତାବିନେ ଆବ୍ୟୋ ଛେ.  
ତେ ସିଂହ ତଥା କ୍ଷିଂହଣନୀ କେମ ଶାଂତିଥି ନିଯେ ବେଳୋ ଛେ.  
ତେନେ ଉଠାଡ଼ିବାନୀ ହିଂମତ କୋଣା କରଶେ?
- ୧୦ ଜ୍ୟାମ ସୁଧି ଶିଲୋ ଆଵଶେ ନହିଁ ତ୍ୟାଂ ସୁଧି ଯହୁଦାଥି ରାଜଦଂ୍ଡ ଅଲଗ ଥଶେ ନହିଁ,  
ଲୋକୋ ତେନୀ ଆଧୀନତାମାଂ ରହେଶେ.
- ୧୧ ତେଣେ ତେନା ବଢ଼େରାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷବେଲାଏ ବାଂଧ୍ୟୋ ଛେ,  
ତେଣେ ତେନା ବସନ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସମାଂ ଧୋଥ୍ୟାଂ ଛେ  
ଅନେ ତେନୋ ଝଭଭୋ ଦ୍ରାକ୍ଷାରନା ରସରୂପୀ ରକତମାଂ ଧୋଥ୍ୟୋ ଛେ.
- ୧୨ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସନେ ଲିଧ୍ୟ ତେନୀ ଆଂଖୋ ଲାଲ  
ଅନେ ଦୂଧନେ ଲିଧ୍ୟ ତେନା ଦାଂତ ଜ୍ୟେତ ଥଶେ.
- ୧୩ ଝବୁଲୋନ ସମୁଦ୍ରନା କାଂଠାନୀ ପାସେ ରହେଶେ.  
ତେ ବହାଣୀନେ ସାରୁ ବଂଦରଙ୍ଗ ଥଶେ  
ଅନେ ତେନୀ ସରହଦ ସିଦ୍ଧୋନ ସୁଧି ବିଶ୍ଵତାରବାମାଂ ଆଵଶେ.
- ୧୪ ଇନ୍ଦ୍ରଚାର୍ଯ୍ୟ ବଣିବାନ ଗଧେଡ଼ୋ,  
ଘେଟାଂନା ଵାଡ଼ାନୀ ବର୍ଚେ ସୂତେଲୋ ଛେ.
- ୧୫ ତେଣେ ସାରୀ ଆରାମଦାଯକ ଜ୍ୟାମ ଅନେ  
ଅନେ ସୁଖପ୍ରଦ ପ୍ରଦେଶ ଜୋଥ୍ୟୋ ଛେ.  
ତେ ବୋଜୋ ଉଂଚକବାନେ ତେନୋ ଖଭୋ ନଭାବଶେ;  
ଅନେ ତେ ଵୈତଳେ କରନାରୋ ଗୁଲାମ ଥଶେ.
- ୧୬ ଇନ୍ଦ୍ରଚାର୍ଯ୍ୟନାଂ ଅନ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳୀ ଭାଫକ,  
ଦାନ ତେନା ଲୋକୋନୋ ନ୍ୟାଯ କରଶେ.
- ୧୭ ଦାନ ଭାର୍ଗନୀ ବାଜୁମାନୀ ସାପ ଜେବୋ,  
ଅନେ କୀମମାଂ ଉଠତା ଐରୀ ସାପ ଜେବୋ ଥଶେ,  
ତେ ଧୋଡ଼ାନୀ ଏଡିନେ ଏବୋ କଂଖ ମାରଶେ,  
କେ ତେନୋ ଜୀବାର ଲଥଟି ପଢ଼େ.
- ୧୮ ହେ ଈଶ୍ୱର, ମେଂ ତମାର ଉଦ୍ଧାରନୀ ରାହ ଜୋଈ ଛେ.
- ୧୯ ଗାଇ ପର ହୁମଲାଖୋରୋ ହୁମଲୋ କରଶେ,  
ପଣ ଗାଇ ପ୍ରତିକାର କରୀନେ ତେମନେ ପଣାଡ଼ିଶେ.
- ୨୦ ଆଶେରନୁ ଅଞ୍ଚଳ ପୁଷ୍ଟିକାରକ ଥଶେ;  
ଅନେ ତେ ରାଜବୀ ମିଷ୍ଟାନ ପୂରା ପାଇଶେ.
- ୨୧ ନକ୍ଷତାଳୀ ଛୁଟି ମୁକେଲୀ ହରଣୀ ଛେ,  
ତେ ଉତ୍ତମ ବଚନୋ ଉତ୍ସାହେ ଛେ.
- ୨୨ ଯୁସକ ଫଣକୁପ ଡାଗି ଛେ;  
ତେ ଝରା ପାସେନା ଵୃକ୍ଷ ପରନୀ ଫଣବଂତ ଡାଗି ଛେ,

આ ડાળી દીવાલ પર વિકસે છે.

<sup>૨૩</sup> ધનુધર્માંશીઓએ તેના પર હુમલો કર્યા,

અને તેના પર તીરંદાજુ કરી, તેને પ્રાસ આપ્યો

અને તેને સતાવ્યો.

<sup>૨૪</sup> પણ તેનું ધનુધ્રિ રિથર રહેશે,

પણ યાકૂબના સામર્થ્યવાન ઈશ્વરના હાથે એ તીરો નાકામથાબ કર્યા.

અને તે ઘેટાંપાણક તથા ઇજરાયલનો ખડક થયો.

<sup>૨૫</sup> તારા પિતાના ઈશ્વર જે તારી સહાય કરશે તેમનાંથી,

એટલે સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર જે ઉપર આકાશના આશીર્વાદોથી

તથા નીચે ઊંડાણના આશીર્વાદોથી,

જનવરો તથા સંતાનોના આશીર્વાદોથી તને વેષ્ટિત કરશે.

<sup>૨૬</sup> તારા પિતાના આશીર્વાદ મારા પૂર્વજોના આશીર્વાદો કરતાં અતિ વિશેષ થયેલા છે,

તે અનંતકાળિક પર્વતોની અતિ દૂરની સીમા સુધી વિસ્તરેલા છે;

તેઓ યૂસફના શિર પર રહેશે,

આ આશીર્વાદો પોતાના ભાઈથી જુદા કરાયેલા યૂસફના માથા પર મુગટ સમાન થશે.

<sup>૨૭</sup> બિન્યામીન પશુને ફાડી ખાનાર ભૂખ્યા વરુ જેવો છે:

સવારે તે શત્રુઓનો શિકાર કરશે; અને સંદ્યાકાઢે લુંટ વહેંયશે.”

<sup>૨૮</sup> એ સર્વ ઇજરાયલનાં બાર કુણ છે; તેઓના પિતાએ તેઓને જે કણ્યું અને તેઓને જે આશીર્વાદો આપ્યાં તે એ છે. તેણે પ્રત્યેકને તેઓની યોગ્યતા પ્રમાણેના આશીર્વાદ આપ્યાં. <sup>૨૯</sup> પછી તેણે તેઓને સૂચનો આપીને કણ્યું, “હું મારા પૂર્વજો પાસે જવાનો છું; એફોન હિંદીના ખેતરમાંની ગુફામાં મારા પિતૃઓની પાસે, <sup>૩૦</sup> એટલે કનાન દેશમાં મામરેની સામેના માખ્પેલા ખેતરમાં જે ગુફા એફોન હિંદીના ખેતર સહિત ઈષ્ટાહિમે કબરસ્તાનને માટે વેચાતી લીધી હતી તેમાં મને દફનાવજો.

<sup>૩૧</sup> ત્યાં મારા દાદા ઈષ્ટાહિમને તથા દાદી સારાને દફનાવવામાં આવેલા છે. વળી મારા પિતા ઈસહાક તથા માતા રિબકાને દફનાવેલા છે. ત્યાં મેં લેઆને પણ દફનાવી છે. <sup>૩૨</sup> એ ખેતર તથા તેમાંની ગુફા હેથના લોકો પાસેથી ખરીદવામાં આવ્યા હતાં.”

<sup>૩૩</sup> જથારે યાકૂબે તેના દીકરાઓને સૂચનો તથા અંતિમ વાતો કહેવાનું પૂરું કર્યું ત્યારે તેણે પોતાના પલંગ પર લંબાવીને પ્રાણ છોડ્યો અને પોતાના પૂર્વજોની સાથે ભળી ગયો.

## ૫૦

<sup>૧</sup> પછી યૂસફ તેના પિતાના દેહને બેટીને રદ્દ્યો અને તેને ચુંબન કર્યું. <sup>૨</sup> યૂસફે તેના દાસોમાં જે વૈદો હતા તેઓને તેના પિતાના દેહમાં સુગંધીઓ ભરવાની આજ્ઞા આપી. તેથી વૈદોએ ઇજરાયલના દેહમાં સુગંધીઓ ભરી. <sup>૩</sup> સુગંધીઓ ભરવાનું કામ ચાલીસ દિવસ પછી પૂરું થયું. યાકૂબના મરણ નિમિત્તે મિસશીઓએ સિંતેર દિવસ શોક પાપથો.

<sup>૪</sup> જથારે તેના શોકના દિવસો પૂરા થયા ત્યારે યૂસફે ફારૂનની રાજસભાને કણ્યું, “તમે મારા પર સહાનુભૂતિ દર્શાવેલી છે. તો હવે મારા વતી ફારૂનને એમ કહો, <sup>૫</sup> ‘મારા પિતાએ મને સમ આપીને કણ્યું હતું કે, “હું મૃત્યુ પામવાનો છું. મેં મારા માટે કનાન દેશમાં કબર ખોદાવેલી છે, ત્યાં મને દફનાવજો.’” તો હવે ફારૂન મારા પિતાને દફનાવવા માટે મને જવા દે. એ વિધિ પૂરી કર્યા પછી હું પાછો આવીશ.’’ <sup>૬</sup> ફારૂને

જવાબ આપ્યો, “તારા પિતાએ તને સમ આપ્યાં છે તે મુજબ તારા પિતાને દફનાવવા માટે જા.”

**૭** યૂસફ તેના પિતાને દફનાવવા માટે ગયો. ફારૂકના સર્વ અધિકારીઓ, તેના ઘરના સભ્યો, મિસર દેશના સર્વ ઉચ્ચ અધિકારીઓ પણ તેની સાથે ગયા. **૮** યૂસફના ઘરનાં સર્વ, તેના બાઈઓ અને તેના પિતાના ઘરનાં સર્વ પણ ગયાં. તેઓએ તેમનાં નાનાં બાળકો, તેમના ટોળાં તથા તેમનાં અન્ય જનવરોને ગોશેન દેશમાં રહેવા દીધાં. **૯** તેની સાથે રથો તથા ઘોડેસવારો સહિત લોકોનો વિશાળ સમુદ્દર હતો.

**૧૦** જથારે તેઓ થર્ડનની સામે પાર આટાદની ખંગી છે ત્યાં પહોંચયા ત્યારે તેઓએ આકંદ કર્યું. પિતાને માટે સાત દિવસ સુધી શોક કર્યો. **૧૧** આટાદની ખંગીમાં તે દેશના કનાનીઓએ તે શોકનું વાતાવરણ જોયું, ત્યારે તેઓ બોલ્યા, “મિસરીઓના માટે આ એક શોકની મોટી જગ્યા છે.” તે માટે તે જગ્યાનું નામ આબેલ-મિસરાઈમ કહેવાય છે, જે થર્ડન પાર છે.

**૧૨** પોતાના દીકરાઓને જેવા સલાહસૂચનો યાકૃબે આપ્યાં હતાં તે પ્રમાણે તેઓએ પિતાને સારુ કર્યું. **૧૩** તેના દીકરાઓ તેને કનાન દેશમાં લાવ્યા અને મામરે નજુક, માખપેલાના ખેતરમાંની ગુફામાં તેને દફનાવ્યો. ઇષ્ટાહિમે કબરસ્તાન માટે તે ખેતર ગુફા સહિત એફોન હિંતી પાસેથી વેચાતું લીધું હતું. **૧૪** તેના પિતાને દફનાવ્યા પણ યૂસફ તથા તેના બાઈઓ અને જેઓ તેના પિતાને દફનાવવા માટે તેની સાથે ગયા હતા, તે સર્વ મિસરમાં પાછા આવ્યા.

**૧૫** પિતાના મૃત્યુને લીધે યૂસફના બાઈઓ ગભરાઈ ગયા. તેઓને મનમાં થયું કે, “જો યૂસફ આપણો દેખ કરશે અને આપણે તેની સાથે જે દુર્યોગાર કર્યો હતો તેનું વેર વાળવાનું તે ઇચ્છશો તો આપણું શું થશે?” **૧૬** તેથી તેઓએ યૂસફને સંદેશ કહેવડાવી મોકલ્યો, “તારા પિતાએ મૃત્યુ પામ્યા અગાઉ સૂચન આપીને અમને કદયું હતું, **૧૭** તમે આ પ્રમાણે યૂસફને કહેજો, “તેઓએ તારી સાથે જે ખરાબ વર્તન કર્યું અને તારો અપરાધ કર્યો તે માટે કૃપા કરીને તારા બાઈઓને માફ કરજો.” તેથી અમને તારા બાઈઓને કૃપા કરીને તું માફ કર. જથારે તે સંદેશ તેને મણ્યો ત્યારે યૂસફ ગળગળો થઈ ગયો.

**૧૮** તેના બાઈઓએ જઈને તેને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા. તેઓએ કદયું, “જો, અમે તારા દાસો છીએ.” **૧૯** પણ યૂસફ તેઓને જવાબ આપ્યો, “બીશો નહિ. શું હું ઈશ્વરના સ્થાને છું? **૨૦** તમે તો માઝં ખરાબ કરવા ઇચ્છયું હતું પણ તમે આજે જેમ જોયું તેમ ઘણાં લોકોના જીવ બચાવવા ઈશ્વરે તેમાં સાંચ કર્યું. **૨૧** તે માટે હવે ગભરાશો નહિ. હું પોતે તમારી તથા તમારાં બાળકોની સંભાળ રાખીશ.” એમ તેણે તેઓને દિલાસો આપ્યો અને તેઓની સાથે હેતથી વાત કરી.

**૨૨** યૂસફ પોતાના બાઈઓ અને સંતાનો સાથે મિસરમાં રહ્યો. તે એકસો દસ વર્ષની વયે મરણ પામ્યો. **૨૩** યૂસફ શ્રીજી પેઢી સુધી એફાઇમનાં બાળકો જોયાં. તેણે મનાશાના દીકરા માખીરના દીકરાઓ પણ જોયા. તેઓ યૂસફના ખોળમાં મોટા થયા.

**૨૪** જથારે મૃત્યુ થવાનું હતું ત્યારે યૂસફ તેના બાઈઓ અને પરિવારને કદયું, “હું તો મૃત્યુ પામી રહ્યો છું પણ ઈશ્વર નિશ્ચે તમારી ખબર લેશે અને તેમણે જે દેશ સંબંધી આપણા પિતૃઓ ઇષ્ટાહિમ, ઇસહાક તથા યાકૃબની આગણ પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી, તે મુજબ ઈશ્વર આ દેશમાંથી આપણા દેશમાં તમને લઈ જશે.” **૨૫** પણ યૂસફ ઈશ્વરાયલપુત્રોને પ્રતિજ્ઞા લેવડાવીને કદયું, “ઈશ્વર તમારી પાસે નિશ્ચે આવશે; તમે

ଆହିଥି ଜାହୋ ତେ ସମ୍ବେଦୀ ତମେ ଭାବାଂ ଅକ୍ଷିଥ ଆହିଥି ଲଈ ଜଜୋ.” ୨୬ ଯୁକ୍ତି ଏକକ୍ଷୋ ଦକ୍ଷ ଵର୍ଷନୋ ଥଈନେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଖ୍ୟୋ ଅନେ ତେଓହେ ତେନା ଦେହଭାଂ ଜୁଗଂଧୀଆ ଭରୀନେ ତେନେ ଭିସରଭାଂ ଶବ୍ଦପେଟିଭାଂ କାହାକୀ ରାଖ୍ୟୋ.

Exodus  
નિર્ગમન

**૧** ઇઝરાયલના જે પુત્રો પોતાના કુટુંબકલીલા સહિત તેઓના પિતા થાકૂબ સાથે મિસર દેશમાં આવ્યા તેઓનાં નામ આ છે: **૨** રબેન, શિમથોન, લેવી અને યહૃદા, **૩** ઇઝસાખાર, ઝબુલોન અને બિનથાભીન, **૪** દાન, નફ્તાલી, ગાદ અને આશોર. **૫** થાકૂબ અને તેનાં સંતાનો મળીને કુલ સ્કિચેર આત્મા હતા. થૂસફ તો અગાઉથી જ મિસરમાં આવ્યો હતો.

**૬** કેટલાક સમય બાદ થૂસફ, તેના બધા ભાઈઓ અને તે પેઢીનાં સર્વ માણસો મૃત્યુ પામ્યાં. **૭** પછીની પેઢીના ઇઝરાયલીઓ સફણ થયા અને સંખ્યામાં ઘણા પ્રમાણમાં વધ્યા અને બળવાન થયા; તેઓની વસ્તીથી દેશ ભરયક થઈ ગયો.

**૮** પછી મિસરમાં એક નવો રાજા સત્તા પર આવ્યો, તેને થૂસફ વિષે કશી જણાકારી ન હતી. **૯** તે રાજાએ પોતાની પ્રજાને કહ્યું, “આ ઇઝરાયલીઓને જુઓ; તેઓ આપણા કરતાં સંખ્યામાં વધાડે અને ખૂબ બળવાન છે. **૧૦** માટે આપણે તેઓ સાથે ચાલાકીથી વર્તીએ, નહિ તો તેઓ વધી જશે અને સંજોગોવશાત આપણાને કોઈની સાથે લડાઈ થાય તો સંભવ છે કે તેઓ આપણા દુશ્મનો સાથે બળી જાય, આપણી સામે લડે અને દેશમાંથી જતા રહેં.”

**૧૧** તેથી મિસરીઓએ ઇઝરાયલીઓ પાસે સખત મજૂરી કરાવીને તેઓને પીડા આપવા માટે તેઓના ઉપર મુકાદમો નીમ્યા. તેઓની જબરજસ્તી વેઢીને ઇઝરાયલીઓએ ફારૂનને માટે પીઠોમ અને રામસેસ નગરો તથા પુરવઠા કેન્દ્રો બાંદ્યાં. **૧૨** પણ જેમ જેમ તેઓ ઇઝરાયલીઓને પીડા આપતા ગયા તેમ તેમ તેઓ સંખ્યામાં વૃદ્ધિ પામતા ગયા. તેથી મિસરના લોકો ઇઝરાયલના લોકોથી ઘણા ભયભીત થયા.

**૧૩** મિસરના લોકોએ ઇઝરાયલીઓ પાસે સખત વેઠ કરાવી. **૧૪** તેઓની પાસે જતજાતની મજૂરી કરાવવા માંડી. ઈંટ અને ચૂનો તૈયાર કરવાની તથા ખેતરોમાં ખેડવાથી માંડીને લણણી સુધીની મહેનતનાં કામો કરાવીને તેઓનું જીવન અસ્ત્ર્ય બનાવી દીઘું. **૧૫** મિસરમાં શિશ્ફાહ અને પૂઆહ નામની બે હિલ્લુ દાયણો હતી. તેઓને મિસરના રાજાએ કડક આદેશ આપ્યો, **૧૬** “જ્યારે તમે હિલ્લુ સ્ત્રીઓની પ્રસૂતિ કરાવવા માટે ખાટલા પાસે જાઓ ત્યારે જો તેઓને છોકરા જન્મે તો તેઓને ભારી નાખવા. પણ જો છોકરી જન્મે તો તમારે તેઓને જીવતી રહેવા દેવી.” **૧૭** પરંતુ આ દાયણો ઈશ્વરની બીક રાખનારી અને વિશ્વાસુ હતી, એટલે તેઓએ મિસરના રાજાની આજ્ઞા માની નહિ અને છોકરાઓને જીવતા રહેવા દીધા.

**૧૮** એ જાણીને રાજાએ દાયણોને બોલાવીને કહ્યું, “તમે આવું શા માટે કર્યુ? મારી આજ્ઞા કેમ ઉથાપી? નરભાટકોને કેમ જીવતા રહેવા દીધા?” **૧૯** ત્યારે દાયણોએ ફારૂનને કહ્યું, “હે રાજા, હિલ્લુ સ્ત્રીઓ મિસરી સ્ત્રીઓ જેવી નબળી હોતી નથી. તેઓ સશક્ત અને ખડતલ હોય છે; અમે પહોંચીએ તે પહેલાં જ તેઓ જલદીથી સંતાનોને જન્મ આપી દે છે.”

**૨૦** તેથી ઈશ્વરે એ દાયણો પર કૃપા દર્શાવી. **૨૧** આમ ઇઝરાયલ પ્રજા પણ સંખ્યામાં અને શક્તિમાં વૃદ્ધિ પામતી રહી. દાયણો ઈશ્વરથી ડરીને ચાલતી હતી એટલે ઈશ્વરે તેઓને સંતાનોનાં કૃપાદાન આપ્યાં. **૨૨** પછી ફારૂને પોતાના બધા લોકોને ફરમાન

કર્યું કે, “નવા જન્મેલા બધા જ ઈરાયલી છોકરાને નદીમાં ફેંકી દેવા, પણ છોકરીઓ ભલે જીવતી રહે.”

## ૨

<sup>૧</sup> એ સમયમાં ઈરાયલના લેવી કુળના એક જુવાને પોતાના જ કુળની કન્યા સાથે લગ્ન કર્યું. <sup>૨</sup> તેઓના સંસારમાં એક દીકરાનો જન્મ થયો. તે ખૂબ સુંદર હતો. તેની માઝે તે દીકરાને પ્રણ માસ સુધી સંતારી રાખ્યો.

<sup>૩</sup> પરંતુ તેનાથી વધારે સમય સુધી તેને સંતારી રાખવાનું શક્ય ન હતું, તેથી તેણે ગોમતૃણની એક પેટી બનાવી, તેને ચીકણી માટી અને ડામરથી લીંપીને છોકરાને તેમાં જુવાડથો. પછી પેટીને તે નદી કિનારે બજુઓના છોડ વચ્ચે મૂકી આવી. <sup>૪</sup> પછી તે છોકરાનું શું થાય છે, તે જોવા માટે થોડેક દૂર તે છોકરાની બહેનને ઊભી રાખી.

<sup>૫</sup> એટલામાં ફારૂનની રાજકુંવરી નદીમાં સ્નાન કરવા માટે ત્યાં આવી. તેની સાથે તેની દાસીઓ પણ હતી. તેઓ નદી કિનારે આમતેમ ફરવા લાગી. કુંવરીની નજર પેલી પેટી પર પડી. તેણે પોતાની દાસીને મોકલીને તે પેટી મંગાવી લીધી. <sup>૬</sup> કુંવરીએ પેટી ઉઘાડીને જોથું, તો તેમાં એક છોકરો હતો. તે રડતો હતો. તેના હૃદયમાં બાળક પ્રત્યે લાગણી થઈ.

<sup>૭</sup> તે સમજુ ગઈ કે, આ કોઈ હિંભૂનો જ છોકરો છે, પછી તે છોકરાની બહેન ફારૂનની દીકરીની પાસે આવી. તેને કહ્યું, “હું જઈને કોઈ હિંભૂ સ્ત્રીને બોલાવી લાવું? તે આ છોકરાને સાચવે અને તેના લાલનપાલનમાં તમારી મદદ કરે?” <sup>૮</sup> ફારૂનની દીકરીએ તેને કહ્યું, “હા, જઈને બોલાવી લાવ.” એટલે તે છોકરી જઈને તે બાળકની માતાને જ બોલાવી લાવી.

<sup>૯</sup> ફારૂનની દીકરીએ તેને કહ્યું, “આ નાના છોકરાને લઈ જ અને મારા વતી તેને સંભાળીને સ્તનપાન કરાવજે. તે બદલ હું તને સારં વેતન આપીશ.” તેથી સ્ત્રી તેના છોકરાને લઈ ગઈ અને તેનું લાલનપાલન કર્યું. <sup>૧૦</sup> પછી તે છોકરો મોટો થયો. એટલે તે તેને ફારૂનની કુંવરી પાસે લઈ ગઈ અને તેને સૌંધ્યો. કુંવરીએ તેને પોતાના પુત્રની જેમ ઉછેર્યો. “મેં એને પાણીમાંથી બહાર કાઢથો હતો, એમ કહીને કુંવરીએ તેનું નામ 'મૂસા' (એટલે પાણીમાંથી બહાર કાઢેલો) રાખ્યું.”

<sup>૧૧</sup> સમય વીતતાં મૂસા મોટો થયો. એક દિવસ તે પોતાના સાથી હિંભૂ લોકો પાસે ગયો, ત્યાં તેણે જોથું કે પોતાના માણસો પર સખત કામ કરાવવા માટે બળજબરી થાય છે. વળી તેના જોવામાં આવ્યું કે એક મિસરી એક હિંભૂને મારતો હતો. <sup>૧૨</sup> મૂસાએ આમતેમ નજર કરી તો તેને ખાતરી થઈ કે પોતાને કોઈ જોતું નથી, એટલે તેણે મિસરીને મારી નાખ્યો અને તેના શરીરને રેતીમાં દફનાવી દીધું.

<sup>૧૩</sup> બીજે દિવસે તે ફરીથી બહાર ફરવા નીકળ્યો, ત્યારે તેણે બે હિંભૂઓને અંદરોઅંદર લડતા જોયા. જેનો વાંક હતો તે માણસને તેણે કહ્યું, “તું શા માટે તારા પોતાના જ હિંભૂભાઈને મારે છે?” <sup>૧૪</sup> એટલે તેણે મૂસાને કહ્યું, “તને અમારા પર ઉપરી અને ન્યાયાધીશ કોણો બનાવ્યો છે? તે ગઈકાલે પેલા મિસરીની હત્યા કરી તેમ તું મારી હત્યા કરવા માગે છે?” તે સાંભળીને મૂસા ડરી ગયો, કારણ કે તેણે જાણ્યું કે તેણે કરેલી હત્યાની બધાંને ખબર પડી ગઈ છે.

<sup>૧૫</sup> આ વાતની જાણ ફારૂનને થઈ, તેણે મૂસાને પકડીને મારી નાખવાનો હુકમ કર્યો. પણ મૂસા મિસરમાંથી મિદ્યાન દેશમાં નાસી ગયો. એક વખત તે ત્યાં એક ઝવા પાસે બેઠો હતો.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે ભિદ્ધાનના યાજકની સાત દીકરીઓ ત્યાં આવી. અને પોતાના પિતાનાં ઘેટાંબકરાંને પાણી પીવડાવવા માટે કુવામાંથી પાણી ખેણીને હોજ ભરવા લાગી.

<sup>૧૭</sup> પણ ત્યાં કેટલાક ભરવાડો આવ્યા, તેઓ આ ચુવતીઓને નસાડવા લાગ્યા, પણ મૂસા તેઓની મદદે આવ્યો અને તેઓને ભરવાડોથી છોડવીને તેઓનાં ઘેટાંબકરાંને પાણી પાથું.

<sup>૧૮</sup> પછી આ દીકરીઓ તેઓના પિતા રેઓએલ પાસે ગઈ ત્યારે તેણે પૂછ્યું, “આજે તમે ટોળાંને પાણી પાવાનું કામ આટલું બધું વહેલું કેવી શીતે પૂછું કર્યું?” <sup>૧૯</sup> તેઓએ જવાબ આપ્યો, “એક ભિસરીએ ભરવાડોથી અમારું રક્ષણ કરીને અમારે માટે તેણે પાણી પણ કાઢી આપ્યું અને ઘેટાંબકરાંને પાથું.” <sup>૨૦</sup> પછી રેઓએલે પોતાની દીકરીઓને પૂછ્યું, “બેટા, એ ભિસરી કથાં છે? તમે તેને ત્યાં જ રહેવા દઈને કેમ આવ્યાં? જાઓ, જમવા માટે તેને આપણા ઘરે બોલાવી લાવો.”

<sup>૨૧</sup> નિમંત્રણ મળવાથી મૂસા આવ્યો. અને તેઓના ઘરે રહેવા સંમત થયો. રેઓએલે પોતાની દીકરીઓમાંની એક સિંપોરાનાં લગ્ન મૂસા સાથે કર્યા. <sup>૨૨</sup> તેઓના કુટુંબમાં એક દીકરો જનમ્યો. મૂસાએ તેનું નામ ગેરોમ (એટલે વિદેશી) પાદ્યું. કેમ કે તે વખતે મૂસા વિદેશમાં મુસાફર હતો.

<sup>૨૩</sup> કેટલાંક વર્ષો વીતી ગયા પછી ભિસરનો રાજ મૃત્યુ પામ્યો. ઇજરાયલીઓ ગુલામીમાં પિડાતા હતા. તેઓ આક્ષણ કરીને મદદ માટે પ્રભુને પોકાર કરતા હતા. તેઓનો વિલાપ અને પ્રાર્થના પ્રભુએ સાંભળી. <sup>૨૪</sup> આ રૂદન અને આર્તનાદ સાંભળીને ઈંખરને ઇષ્ટ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબ સાથે કરેલા કરારનું સ્મરણ થયું. <sup>૨૫</sup> પ્રભુએ તેઓ પર કરું કરુણાભાઈ દ્રષ્ટ કરી. અને તેઓના ઉદ્ધારનો સમય આવી પહોંચ્યો હોવાથી તેઓની મુલાકાત લીધી.

### ૩

<sup>૧</sup> હવે મૂસા પોતાના સસરાના એટલે ભિદ્ધાનના યાજક થિશ્શોનાં ઘેટાંબકરાં સાચવતો હતો; એક દિવસ તે ઘેટાંબકરાંને ચરાવવા અરણ્યની પક્ષિમ દિશામાં ઈંખરના પર્વત હોરેબ પર ગયો. <sup>૨</sup> ત્યાં યહોવાહના દૂતે ઝાડવાં વચ્ચે આગના ભડકામાં તેને દર્શન દીધું. તેણે જોથું ઝાડવું સણગતું હતું. પણ બળીને ભર્મ થતું ન હતું. <sup>૩</sup> તેથી મૂસાએ વિચાર્યુ કે, “હું નજીક જઈને આ ભહાન દ્રશ્ય જોઉં. આ ઝાડવું બણે છે પણ ભર્મ કેમ થતું નથી?”

<sup>૪</sup> યહોવાહે જોથું કે મૂસા અહીં ઝાડવું જોવા આવી રહ્યો છે, તેથી તેમણે ઝાડવામાંથી તેને ભૂમ પાડી, “મૂસા, મૂસા!” અને મૂસાએ કદ્યું, “હા, હું અહીં જ છું.” <sup>૫</sup> ત્યારે યહોવાહે કદ્યું, “નજીક આવીશ નહિ, તારાં પગરખાં ઉતાર. કારણ કે જ્યાં તું ઊભો છે તે તે ભૂમિ પવિત્ર છે.” <sup>૬</sup> “હું તારા પિતૃઓ ઇષ્ટ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબનો ઈંખર છું.” તે સાંભળીને મૂસાએ પોતાનું મુખ ટાંકી દીધું. કેમ કે ઈંખર તરફ જોતાં તેને બીક લાગી.

<sup>૭</sup> પછી યહોવાહે કદ્યું, “મેં ભિસરમાં મારા લોકોને દુઃખી હાલતમાં જોયા છે. તેઓના મુકાદમો તેમને પીડા આપે છે તેથી તેઓનો વિલાપ મેં સાંભળ્યો છે. તેઓની મુશ્કેલીઓ મેં જાણી છે. <sup>૮</sup> હું તેઓને ભિસરીઓના સંકલમાંથી મુક્ત કરાવવા અને તેઓને એ દેશમાંથી બહાર લાવીને એક સારા, વિશાળ અને દૂધમધથી ભરપૂર દેશમાં લઈ જવા માટે આવ્યો છું. ત્યાં હાલમાં કનાનીઓ, હિંચીઓ, અમોરીઓ, પરીગીઓ, હિંવીઓ અને યખૂસીઓ રહે છે.

**૯** મેં ઈજરાયલીઓનું કદન સાંભળ્યું છે અને મિસશીઓ તેઓના ઉપર જે અત્યાચાર ગુજરે છે તે મેં નિહાયથા છે. **૧૦** માટે હવે, મારા ઈજરાયલી લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવવા હું તને ફારુન પાસે મોકલું છું.”

**૧૧** પરંતુ મૂસાએ ઈજ્યરને કદયું, “હું તે કોણ કે ફારુનની પાસે જઈને ઈજરાયલીઓને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવું?” **૧૨** પણ ઈજ્યરે કદયું, “હું અવશ્ય તારી સાથે જ હોઈશ. અને મેં જ તને મોકલ્યો છે, એની નિશાની તારા માટે એ થશે કે જથારે તું એ લોકોને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવશે પણી તમે સૌ આ પર્વત પર મારી બક્કિત કરશો.”

**૧૩** મૂસાએ ઈજ્યરને કદયું, “હું ઈજરાયલ લોકો પાસે જાઉં અને તેઓને કહું કે, ‘તમારા પિતૃઓના પ્રભુએ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.’ અને તેઓ મને પૂછે કે, ‘તેમનું નામ શું છે?’ તો હું તેઓને શો જવાબ આપું?” **૧૪** ત્યારે ઈજ્યર મૂસાને કદયું, “હું જે છું તે છું.” તું ઈજરાયલીઓને કહેજે કે ‘હું છું એ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.’”

**૧૫** વળી ઈજ્યરે મૂસાને એવું પણ કદયું, “તું ઈજરાયલીઓને કહેજે કે, ‘તમારા પિતૃઓના ઈજ્યર થહોવાહે એટલે કે ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબના ઈજ્યરે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. મારું નામ સદાને માટે એ જ છે અને પેઢી દરપેઢી લોકો મને એ નામે જ યાદ રાખશો.’”

**૧૬** વળી ઈજ્યરે કદયું, “તું જ અને ઈજરાયલના વડીલોને બેગા કરીને તેઓને કહેજે કે, ‘તમારા પિતૃઓના ઈજ્યર, ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબના પ્રભુએ, મને દર્શન આપીને કદયું છે મેં નિશ્ચે તમારી ખબર લીધી છે અને મિસરમાં તમે જે મુશ્કેલીઓ સહન કરી રહ્યા છો તે મેં જોઈ છે; **૧૭** અને મેં નિર્ણય કર્યો છે કે હું તમને આ દુર્દ્શામાંથી મુક્ત કરાવીને કનાનીઓ, હિંતીઓ, અમોરીઓ, પરીઝીઓ, હિંબીઓ અને યખૂસીઓના દેશમાં લઈ જઈશ. એ દેશ દૂધ અને મધથી ભરપૂર છે.’” **૧૮** લોકો તારી વાણી સાંભળશે, પણ તું અને ઈજરાયલના વડીલો મિસરના રાજ પાસે જઈને તેને કહેજો કે, ‘હિંબૂઝુઓના ઈજ્યર થહોવા અમને મહયા છે. એ અમારા ઈજ્યર થહોવાહની આગળ યજાપ્રણ કરવા માટે અમે ત્રણ દિવસની મૂસાફરી કરીને જઈ શકીએ એટલે દૂર અરણ્યમાં અમને જવા દે.’

**૧૯** જો કે મને ખબર તો છે જ કે મિસરનો રાજ તમને ત્યાં નહિ જવા દે. હા, કોઈ સામર્થ્યવાન હાથ જ તમને ત્યાં લઈ જશે. **૨૦** આથી હું મારા સામર્થ્ય કારા તેઓની વરયે યમતકાર બતાવીશ અને મિસરના લોકોને મારીશ. ત્યાર પણી તે તમને જવા દેશે. **૨૧** અને મિસરીઓની નજરમાં ઈજરાયલી લોકો પર દયા દર્શાવાય તેવું હું કરીશ. તેને પરિણામે જથારે તમે મિસરમાંથી બહાર જવા રવાના થશો ત્યારે ખાલી હાથે બહાર નહિ આવો. **૨૨** પણ દરેક શ્રી પોતાની મિસરી પડોશણ પાસેથી અને પોતાના ઘરમાં રહેનારી મિસરી સ્ત્રી પાસેથી સોનાચાંદીનાં ઘરેણાં અને સુંદર કિંમતી વસ્ત્રો માગી લેશો અને તમે પોતાના દીકરાદીકરીઓને તે પહેરાવશો. આમ તમે મિસરીઓનું ધન લૂંઠી લેશો.”

## ૪

**૧** ત્યારે મૂસાએ ઈજ્યરને જણાવ્યું, “પ્રભુ હું ઈજરાયલના લોકોને કહીશ કે થહોવાહે મને મોકલ્યો છે, ત્યારે તેઓ મારા કહેવા પર વિજ્ઞાસ નહિ કરે અને કહેશે કે, “થહોવાહે તને દર્શન દીધું નથી.” **૨** પરંતુ થહોવાહે મૂસાને કદયું, “તારા હાથમાં શું છે?” મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “લાકડી.” **૩** ત્યારે થહોવાહે કદયું, “તારી લાકડીને જમીન પર નાખ.” એટલે મૂસાએ લાકડી જમીન પર નાખી, ત્યારે તે બદલાઈને સાપ બની ગઈ. તે જોઈને મૂસા બી ગયો અને ત્યાંથી ખસી ગયો.”

<sup>૪</sup> પરંતુ યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “તું સાપની આગળ જ અને તારા હાથથી તેને પૂછીથી પકડી લે.” એટલે મૂસાએ સાપને પકડ્યો ત્યારે તેના હાથમાં સાપની લાકડી બની ગઈ. <sup>૫</sup> તેથી યહોવાહે કહ્યું, “તારી લાકડીનો આ પ્રમાણે ઉપયોગ કરજે, એટલે લોકોને વિજ્ઞાસ બેસશે કે તેઓના પિતૃઓના ઈશ્વર પ્રભુએ એટલે ઇષ્ટાદિમ, ઇસહાક અને થાકુબના ઈશ્વરે તને દર્શન દીધું છે.”

<sup>૬</sup> વિશેષમાં યહોવાહે તેને કહ્યું, “હું તને બીજો ચમતકાર બતાવું છું. તારો હાથ તેં પહેલેલા ઝબ્બા નીચે છાતી પાસે મૂક.” તેમ કર્યા પણી પણી મૂસાએ જથારે હાથ પાછો બહાર કાઢ્યો ત્યારે તેનો હાથ કુષ રોગથી બરફ જેવો સફેદ થઈ ગયો હતો. <sup>૭</sup> પણી યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “તારો હાથ પાછો ઝબ્બા નીચે છાતી પર મૂક.” એટલે તેણે તે પ્રમાણે કર્યું, પણી જથારે તેણે હાથ બહાર કાઢ્યો ત્યારે તે હાથ અગાઉના જેવો દુરસ્ત થઈ ગયો હતો.

<sup>૮</sup> પણી યહોવાહે કહ્યું, “જો લોકો લાકડીના ચમતકારની નિશાની પણી પણ તારું કહેવું નહિ માને તો આ બીજા ચમતકારની નિશાનીથી તેઓ તારા પર બરોક્ષો કરશે. <sup>૯</sup> વળી જો આ બે ચમતકારો બતાવ્યા પણી પણ તેઓ તારી વાત ના સાંભળો, તો તું નાઈલ નદીમાંથી થોડું પાણી લઈને જમીન પર ટોળજે, ત્યાં તે પાણી રક્ત થઈ જશો.”

<sup>૧૦</sup> પરંતુ મૂસાએ યહોવાહને કહ્યું, “હે પ્રભુ યહોવા, હું સાચું કહું છું કે, હું કોઈ સારો વકતા નથી. હું લોકો સાથે કુશળતાપૂર્વક વાત કરવાની ક્ષમતા ધરાવતો નથી. તમારી સાથે વાતથીત થઈ તે પણી પણ હું બોલવામાં મંદ છું. મારી જીબ બરાબર ચાલતી નથી.” <sup>૧૧</sup> ત્યારે યહોવાહે તેને કહ્યું, “માણસનું મુખ કોણે બનાવ્યું છે? તેને મૂક કે બધિર અને તેને અંધ કે નિહાળી શકતો કોણ બનાવે છે? અને માણસને દેખતો કે અંધ કોણ બનાવે છે? આ બધું હું જ કરી શકું છું. હું યહોવા છું.” <sup>૧૨</sup> માટે હવે જા, તારા મુખમાં હું શંદો મૂકીશ અને તારે શું કહેવું તે હું તને શીખવીશ.” <sup>૧૩</sup> છતાં મૂસાએ કહ્યું, “હે પ્રભુ યહોવા, કૃપા કરીને મારા સિવાય બીજા કોઈને મોકલો, મને નહિ.”

<sup>૧૪</sup> આવા અનાદરને લીધે યહોવા મૂસા પર ખૂબ ગુસ્સે થથા અને કહ્યું, “તારી સાથે હું તારા ભાઈ હારુનને મોકલીશ. તે કુશળ વકતા છે. વળી જો, તે તને ભળવા આવી રહ્યો છે, તને જોઈને તેનું હૃદય આનંદ પામશે. <sup>૧૫</sup> તું તેની સાથે વાત કરજે અને શું કહેવાનું છે તે તેને શીખવજે. હું તમારા બજ્જેના મુખમાં વાણી મૂકીશ અને તમો બજ્જેએ શું કરવાનું છે તે તેને શીખવીશ. <sup>૧૬</sup> તે તારા વતી લોકોની સાથે વાત કરશે. તે તારું મુખ બનશે અને તું તેને માટે ઈશ્વરને ઠેકાણે થશે. <sup>૧૭</sup> માટે હવે આ તારી લાકડી સાથે લઈ જા. એના વડે તું ચમતકારો કરી બતાવજે.”

<sup>૧૮</sup> પણી ત્યાંથી મૂસા પોતાના સસરા થિથ્રો પાસે પાછો આવ્યો અને તેને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને મારા લોકો પાસે મિસરમાં પાછો જવા દે.” હું જોવા માગું છું કે તેઓ હજુ હથાત છે કે નહિ! થિથ્રોએ તેને કહ્યું, “શાંતિથી જા.” <sup>૧૯</sup> મૂસા મિદ્યાનમાં હતો, ત્યારે ઈશ્વરે તેને કહ્યું, “તું મિસરમાં જા. હવે ત્યાં તારે માટે કશું જોખમ નથી. કેમ કે જે લોકો તને મારી નાખવા માટે શોધતા હતા તેઓ બધા મૃત્યુ પામ્યા છે.” <sup>૨૦</sup> આથી મૂસા પોતાની પતની અને પુત્રોને ગદેડા પર બેસાડીને પાછો મિસર જવા રવાના થયો. તેણે પેલી લાકડી પોતાની સાથે રાખી.

<sup>૨૧</sup> રસ્તામાં યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “મિસરમાં પહોંચયા પણી મેં જે ચમતકારો તને નિશાની તરીકે બતાવ્યા છે તે તું ફારુન સમક્ષ કરી બતાવજે. પણ હું તેને હણગ્રહી

બનાવી દઈશ એટલે તે તારા લોકોને જવા દેશે નહિ. <sup>૨૨</sup> તે વખતે તું ફારૂકનને કહેજે: 'થહોવા કહે છે કે: ઇજરાયલ મારો જયેષ્ઠ પુત્ર છે' <sup>૨૩</sup> અને મેં તને કર્યું છે કે, "મારા પુત્રને મારી ભક્તિ કરવા માટે જવા દે." અને જો તું તેને જવા દેવાની ના પાડશે, તો હું તારા જયેષ્ઠ પુત્રને મારી નાખીશ."

<sup>૨૪</sup> મૂસા ભિસર તરફ મૂસાફરી કરી રહ્યો હતો ત્યારે એક સ્થળે તેણે મુકામ કર્યો, ત્યાં થહોવા તેને મહયા અને તેને મારી નાખવાનું ઈચ્છા કરી. <sup>૨૫</sup> પણ સિપ્પોરાએ ચકમકનો એક ધારદાર પથ્થર લઈને તેના વડે પોતાના પુત્રની સુજ્ઞત કરી. તેની ચામડી મૂસાના પગે અડકાડીને તેણે કર્યું, "ખરેખર તું તો મારા લોહીનો વર છે."

<sup>૨૬</sup> તેથી થહોવાહે મૂસાને જતો કર્યો. ત્યારે સિપ્પોરાએ કર્યું, "સુજ્ઞતના કારણથી તું મારે માટે લોહીનો વર છે."

<sup>૨૭</sup> થહોવાહે હારુન સાથે વાત કરી હતી અને તેને કર્યું હતું, "અરણ્યમાં જા અને તારા બાઈ મૂસાને ભણ." તેથી હારુન ઈશ્વરના પર્વત પર જઈને તેને મહયો અને બેટ્યો. <sup>૨૮</sup> મૂસાએ પોતાને થહોવાહે જે બાબત કહી હતી અને જે ચમટકારો બતાવવાનું જણાવ્યું હતું તેની માહિતી તેને આપી.

<sup>૨૯</sup> મૂસા અને હારુન ભિસરમાં ગયા અને ત્યાં ઇજરાયલીઓના લોકોના બધા વડીલોને એકપ્રિત કર્યો. <sup>૩૦</sup> અને થહોવાહે મૂસાને કહેલી સર્વ વાતો હારુને તેઓને કહી જંબળાવી તથા મૂસાએ તેઓની સમક્ષા ચમટકાર કરી બતાવ્યા. <sup>૩૧</sup> લોકોએ વિશ્વાસ કર્યો કે થહોવાહે જ તેઓને મોકલ્યા છે. વડીલોએ જાંબાધ્યું અને તેઓ સમજયા કે ઈશ્વરે પોતાના લોક ઇજરાયલની ખબર લીધી છે અને તેઓનાં દુઃખ જોયાં છે, ત્યારે તેઓએ શિર ઝુકાવીને થહોવાહની શ્રુતિ કરી.

## પ

<sup>૧</sup> લોકોની સાથે વાત કર્યા પછી મૂસા અને હારુને ભિસરના રાજ ફારૂકન પાસે આવીને તેને કર્યું, "ઇજરાયલના ઈશ્વર થહોવા કહે છે, 'મારા લોકોને મારે માટે પર્વ પાણવા સારુ અરણ્યમાં જવા દે.'" <sup>૨</sup> પરંતુ ફારૂકને કર્યું, "થહોવા તે વળી કોણ છે કે હું તેની સ્તુતિના માનીને ઇજરાયલીઓને જવા દઉં? તમે જેને ઈશ્વર માનો છો, તેને હું ઓળખતો નથી, વળી હું ઇજરાયલીઓને જવા દેવાની પણ ના પાડું છું."

<sup>૩</sup> ત્યારે હારુન અને મૂસાએ કર્યું, "હિલ્લૂઓના ઈશ્વરે અમને લોકોને દર્શન આપ્યું છે. અમારા ઈશ્વરનું ભજન કરવા માટે તું અમને અરણ્યમાં ત્રણ દિવસનો પ્રવાસ કરવા જવા દે, ત્યાં અમે થહોવાહને યજાર્પણ કરીશું. જો અમને નહિ જવા દે તો ઈશ્વર તરફથી દેશ પર મરકી અને તરવારણી આફિત આવી પડશે." <sup>૪</sup> પરંતુ ભિસરના રાજાએ તેઓને કર્યું કે, "હે મૂસા અને હારુન, તમે લોકોના કામમાં કેમ અડયણાલ્પ થાઓ છો? તમે તમારું કામ કરો અને લોકોને તેમનું કામ કરવા દો." <sup>૫</sup> વળી તેણે કર્યું, "હમણાં આપણા દેશમાં હિલ્લૂ લોકોની સંખ્યા વધી ગઈ છે અને તમે તે લોકોને કામ કરતાં અટકાવવા માગો છો."

<sup>૬</sup> તે જ દિવસે ફારૂકને ઇજરાયલી લોકો પાસે સખત કામ કરાવવા માટે મુકાદમોને આદેશ આપ્યો કે, <sup>૭</sup> "હવે તમારે ઈંટો પાડવા માટે લોકોને પરાળ આપવું નહિ; તેઓ જાતે પરાળ લઈ આવો. <sup>૮</sup> વળી ધ્યાન રાખજો કે, અત્યાર સુધી તેઓ જેટલી ઈંટો બનાવતા આવ્યા છે એમાં ઘટાડો થવો જોઈએ નહિ. હવે એ લોકો આણસુ થઈ ગયા છે. તેથી બૂમો પાડે છે કે, અમને અમારા ઈશ્વરને થજો કરવા જવા દો. <sup>૯</sup> તેઓને

સતત એટલા બધા કામમાં રોકી રાખો કે પછી તેઓની પાસે મૂસાની જૂઠી વાતો સાંભળવાનો સમય જ રહે નહિ.”

<sup>૧૦</sup> તેથી એ લોકોના મુકાદમોએ તેઓને જણાવ્યું કે, “ફારુને નિર્ણય કર્યો છે કે, તે ઈંટો પાડવા માટે તે તમને પરાળ નહિ આપે. <sup>૧૧</sup> તમારે જાતે જ તમારા કામ માટે પરાળ બેગું કરી લાવવું પડશે. તેથી જાઓ, પરાળ બેગું કરો. તોપણ તમારે બનાવવાની ઈંટોની સંખ્યાનું પ્રમાણ તો એટલું જ રહેશે. તે ઓછું કરવામાં નહિ આવે.”

<sup>૧૨</sup> આથી લોકો પરાળ બેગું કરવા માટે આખા મિસરમાં ફરી વણ્ણા. <sup>૧૩</sup> મુકાદમો ધમકી આપતા જ રહ્યા કે, “અગાઉ પરાળ મળતું હતું ત્યારે રોજનું જેટલું કામ કરતા હતા તેટલું જ કામ તમારે પૂરું કરવું પડશે.” <sup>૧૪</sup> ફારુનના મુકાદમોએ ઇજરાયલીઓ પર દેખરેખ માટે જે ઉપરીઓને નિયુક્ત કર્યા હતા તેઓને ખૂબ માર મારીને પૂછવામાં આવતું હતું કે, “જેટલી ઈંટો અત્યાર સુધી તમે પાડતા હતા તેટલાં પ્રમાણમાં અગાઉની માફક કેમ પૂરી કરતા નથી?”

<sup>૧૫</sup> એટલે ઇજરાયલીઓના ઉપરીઓ ફારુનની સમક્ષા આવીને આર્તનાદ કરવા લાગ્યા, “તમે તમારા સેવકો સાથે આવો વર્તાવ કેમ રાખો છો? <sup>૧૬</sup> હવે અમને પરાળ આપવામાં આવતું નથી તેમ છતાં અમને કહેવામાં આવે છે કે પૂરતી ઈંટો પાડો; જરા જુઓ તો ખરા, અમને કેવો ત્રાસ આપવામાં આવે છે! ખરેખર, વાંક તો તમારા ઉપરીઓનો જ છે.” <sup>૧૭</sup> ત્યારે ફારુને તેઓને ધમકાવ્યા, “તમે લોકો આપસુ થઈ ગયા છો, તેથી કહો છો કે અમને થહોવાહના થજો કરવા જવા દો. <sup>૧૮</sup> હવે જાઓ, કામે લાગી જાઓ, તમને પરાળ પૂરું પાડવામાં નહિ આવે; અને ઈંટોની સંખ્યા તો નક્કી કરેલ પ્રમાણે તમારે પૂરી કરવી જ પડશે.”

<sup>૧૯</sup> ઇજરાયલી ઉપરીઓના ધ્યાનમાં આવ્યું કે હવે તેઓની સ્થિતિ કફોરી થવાની છે. કારણ કે તેઓ હવે અગાઉના જેટલી ઈંટો તૈયાર કરાવી શકતા નથી. <sup>૨૦</sup> અને પછી ફારુનની પાસેથી તેઓ પાછા આવ્યા ત્યારે રસ્તામાં ઊભેલા મૂસા અને હારુન તેઓને સામા મણ્યા. <sup>૨૧</sup> તેઓએ મૂસા અને હારુનને કહ્યું, “તમે શું કર્યું છે એ થહોવા ધ્યાનમાં લે અને તમને શિક્ષા કરે. કારણ તમે અમને ફારુનની અને તેના સેવકોની નજરમાં તિરસ્કૃત બનાવી દીધા છે; અને તેઓ અમને મારી નાખે તે માટે જાણે તમે તેઓના હાથમાં તલવાર આપી છે!”

<sup>૨૨</sup> ત્યારે મૂસાએ થહોવાહને પ્રાર્થના કરી, “હે પ્રભુ થહોવા, તમે આ લોકોની આવી ખરાબ હાલત શા માટે કરી? વળી તમે મને શા માટે મોકલ્યો છે? <sup>૨૩</sup> હે પ્રભુ, હું તમારા નામે ફારુન સાથે વાત કરવા ગયો ત્યારથી તેણે આ લોકોનું અહિત કરવા માંડયું છે અને તમે તમારા લોકોને બયાવવા માટે કશું કરતા નથી.”

## ૬

<sup>૧</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “હવે, તને જોવા મળશે કે હું ફારુનની શી હાલત કરું છું. મારા સામર્થ્યને કારણે ફારુન તેઓને જવા દેશે. અને મારા બળવાન હાથનાં પરાક્રમને કારણે તે ઇજરાયલ લોકોને દેશમાંથી મુક્ત કરશે.”

<sup>૨</sup> અને ઈંચરે મૂસાને કહ્યું, “હું થહોવા છું.” <sup>૩</sup> અને ‘સર્વસમર્થ ઈંચર’ એ નામે મેં ઇશ્રાહિમ, ઇસલાન અને યાકૂબને દર્શન આપ્યું હતું. ઈંચર, (થહોવા) એ મારા નામની જણકારી તેઓને ન હતી. <sup>૪</sup> મેં તેઓની સાથે કરાર કર્યો હતો. તેઓ જે દેશમાં જઈને વસ્થા હતા તે કનાન દેશ તેઓને આપવાનું મેં વચન આપ્યું હતું. તેઓ ત્યાં રહેતા

હતા, પણ તે તેઓનો પોતાનો પ્રદેશ ન હતો. <sup>૫</sup> મેં ઇજરાયલી લોકોની રડારોળ સાંભળી છે. તેઓ મિસરમાં ગુલામ છે અને મેં મારો કરાર થાડ કર્યો છે.

<sup>૬</sup> તેથી ઇજરાયલીઓને કહે કે, 'હું યહોવા છું.' હું તેઓનું રક્ષણ કરીશ. મારા સામર્થ્ય વડે મિસરીઓની ગુલામીમાંથી તેઓને મુક્ત કરીશ. હું મિસરીઓને બધાંકર શિક્ષા કરીશ. <sup>૭</sup> "હું તેઓને મારા લોક તરીકે સ્વીકારીશ. ત્યારે તેઓને ખબર પડશે કે મિસરની ગુલામીમાંથી તેઓને મુક્ત કરનાર તેઓનો ઈશ્વર હું છું.

<sup>૮</sup> હું યહોવા છું, મેં ઇખાહિમ, ઇસહાક અને યાઝુખને જે દેશ આપવાનો કરાર કર્યો છે, તે દેશમાં હું ઇજરાયલ લોકોને લઈ જઈશ. વતન તરીકે એ દેશ તેઓને આપીશ અને વારસ બનાવીશ." <sup>૯</sup> મૂસાએ ઈશ્વરની એ વાત લોકોને કહી. પણ તે વખતે તેઓ આકરી ગુલામીથી હતાશ થઈ ગયેલા તેથી તેઓએ ઈશ્વરની વાત કાને ધરી નહિ.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે યહોવાહે મૂસાને કર્યું, <sup>૧૧</sup> "તું જઈને મિસરના રાજ ફારુનને કહે કે, તે ઇજરાયલીઓને તારા દેશમાંથી જવા દે." <sup>૧૨</sup> પરંતુ મૂસાએ યહોવાહને કર્યું, "ઇજરાયલી લોકો જ મારું સાંભળતાં નથી; તો પછી ફારુન તો શાનો સાંભળો? વળી મને તો છટાપૂર્વક બોલતાં પણ આવડતું નથી." <sup>૧૩</sup> પરંતુ યહોવાહે મૂસા અને હારુન સાથે વાતથીત કરી. તેઓને આજ્ઞા કરી કે, "તમે મિસરના રાજ ફારુન પાસે જાઓ. અને તેને તાકીદ આપો કે ઇજરાયલી લોકોને મિસરમાંથી મુક્ત કરે."

<sup>૧૪</sup> ઇજરાયલીઓના પિતૃઓનાં કુઠોના આગેવાનો આ છે: ઇજરાયલના જયેષ્ઠ રૂબેનના ચાર પુત્રો: હનોખ, પાલ્સ, હેઓન અને કાર્મિ. <sup>૧૫</sup> શિમયોનના પુત્રો: યમુઅલ, યારીન, ઔહાદ, યાખીન, સોહાર તથા કનાની પત્નીથી જન્મેલો શાઉલ.

<sup>૧૬</sup> લેવીના પુત્રો: ગેર્શોન, કહાથ અને મરારી. લેવીનું આયુષ્ય એકસો સાડતીસ વર્ષનું હતું. <sup>૧૭</sup> ગેર્શોનના પુત્રો: લિલ્ની અને શિમઈ. <sup>૧૮</sup> કહાથના પુત્રો: આભ્રામ, યિસહાર, હેષ્ટ્રોન અને ઉજિયેલ. કહાથનું આયુષ્ય એકસો તેશ્રીસ વર્ષનું હતું. <sup>૧૯</sup> મરારીના પુત્રો: માહલી અને મૂશી. આ બધા ઇજરાયલના પુત્ર લેવીના વંશજો હતા.

<sup>૨૦</sup> આભ્રામે પોતાની ફોઈ યોખેબેદ સાથે લગ્ન કર્યું. તેઓના કુદુંબમાં હારુન અને મૂસાના જન્મ થયા. આભ્રામનું આયુષ્ય એકસો સાડતીસ વર્ષનું હતું. <sup>૨૧</sup> યિસહારના પુત્રો: કોરાહ, નેફેગ અને જિખ્રી. <sup>૨૨</sup> ઉજિયેલના પુત્રો: મિશાયેલ, એલ્સાફાન અને કિશ્રી.

<sup>૨૩</sup> હારુનનું લગ્ન આભ્રીનાદાબની પુત્રી અને નાહશોનની બહેન અલીશેબા સાથે થયું. તેઓના પુત્રો: નાદાબ, અભીહૂ, એલાઝાર અને ઈથામાર. <sup>૨૪</sup> કોરાહના પુત્રો: આસ્કીર, એલ્કાના અને અભિઆસાફ. <sup>૨૫</sup> હારુનના પુત્ર એલાઝારે પૂટીએલની પુત્રી સાથે લગ્ન કર્યું. તેઓનો પુત્ર: ફીનહાસ. તેઓ બધા લેવીના વંશજો હતા.

<sup>૨૬</sup> આ રીતે હારુન અને મૂસા લેવી કુઠના વંશજો હતા. તેઓની સાથે ઈશ્વરે વાત કરી હતી કે, "ઇજરાયલીઓને તેઓનાં કુઠોના સમૂહ પ્રમાણે મિસરમાંથી બહાર લઈ આવો." <sup>૨૭</sup> એ જ હારુન અને મૂસાએ મિસરના રાજ ફારુન સાથે વાત કરીને તેને કર્યું કે, "તે ઇજરાયલી લોકોને મિસરની બહાર જવા દે."

<sup>૨૮</sup> ઈશ્વરે મિસર દેશમાં મૂસા સાથે વાત કરી તે દિવસે; <sup>૨૯</sup> તેમણે મૂસાને કર્યું, "હું યહોવા છું, હું તને કહું છું, તે બધું જ તું મિસરના રાજ ફારુનને કહેલે." <sup>૩૦</sup> અને મૂસાએ ઈશ્વરની સમક્ષ કર્યું કે, "હું સ્પષ્ટ રીતે બોલી શકતો નથી તો પછી ફારુન મારી વાત કેવી રીતે સાંભળશે?"

## ૭

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “જો, મેં તને ફારુનની આગળ ઈંખરને ઢેકાણે ઠરાવ્યો છે. તારો બાઈ હારુન તારો પ્રબોધક થશે. <sup>૨</sup> હું તને જે આદેશ આપું છું તે બધા તું હારુનને જણાવજે. તારો બાઈ હારુન એ વિગત ફારુનને જણાવશે કે ફારુન ઇઝરાયલી લોકોને મિસર દેશમાંથી જવા દે.

<sup>૩</sup> પણ હું ફારુનને હઠાગ્રહી બનાવી દઈશ, જેથી તું જે કંઈ કહેશે, તેને તે માનશે નહિં. તેથી હું દેશમાં અનેક ચંમતકારો કરીશ. <sup>૪</sup> પણ ફારુન તમારું સાંભળશે નહિં, એટલે હું મિસર દેશ પર મારો હાથ ઉગામીશ, કરોડ શિક્ષા કરીશ. અને મારાં સૈન્યોને, મારી ઇઝરાયલી પ્રજાને, મિસરમાંથી બહાર લાવીશ. <sup>૫</sup> ત્યારે મિસરના લોકોને ખબર પડશે કે, “હું યહોવા છું, તેઓ જોતા રહેશે અને હું મારા લોકોને મુક્ત કરીશ.”

<sup>૬</sup> મૂસાએ અને હારુને યહોવાહના આદેશોનું પાલન કર્યું. <sup>૭</sup> તેઓએ દરખારમાં ફારુનની સમક્ષ રજૂઆત કરી. ત્યારે મૂસાની ઉભર અંસી વર્ષની અને હારુનની ઉભર ત્યાકી વર્ષની હતી.

<sup>૮</sup> યહોવાહે મૂસા અને હારુનને કદ્યું, <sup>૯</sup> “જ્યારે ફારુન તમને એવું કહે કે, તમારા પરાક્રમના પુરાવા માટે 'કોઈ ચંમતકાર બતાવો.' ત્યારે તું હારુનને કહેજે કે, 'તારી લાકડી લઈને ફારુનની આગળ જમીન પર નાખી દે' એ નાખશે ત્યારે લાકડી સાપ બની જશે.” <sup>૧૦</sup> પછી મૂસા અને હારુન મિસરના રાજ ફારુન પાસે ગયા. અને યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે તેમણે કર્યું. હારુને ફારુન અને તેના અમલદારો સમક્ષ પોતાની લાકડી જમીન પર નાખી અને તે સાપ બની ગઈ.

<sup>૧૧</sup> ત્યારે ફારુને જ્ઞાની પંડિતોને અને જદુગરોને બોલાવ્યા. મિસરના જદુગરોએ પણ મંત્રતંત્ર દ્વારા હારુનના જેવો જ ચંમતકાર કરી બતાવ્યો. <sup>૧૨</sup> તેઓએ પોતાની લાકડીઓ જમીન પર નાખી. એ લાકડીઓના સાપ બની ગઈ. પણ હારુનની લાકડી તેઓની લાકડીઓને ગળી ગઈ. <sup>૧૩</sup> તેમ છતાં ફારુને હઠાગ્રહ છોડ્યો નહિં. લોકોને જવા દેવાની ના પાડી. અને યહોવાહના કદ્યા મુજબ મૂસા અને હારુનની કહેલી વાત ફારુને લક્ષમાં લીધી નહિં.

<sup>૧૪</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “ફારુન હીલો થથો છે, એ મારા લોકોને જવા દેવાનો છનકાર કરે છે; <sup>૧૫</sup> જો ફારુન સવારે નાઈલ નદીના કિનારા પર આવશે. તું તેને ભટવા ને ઘાટ પર ઊભો રહેજે, અને જે લાકડી સાપ થઈ ગઈ હતી, તે સાથે લઈને જાઓ.

<sup>૧૬</sup> “ફારુન આવે ત્યારે કહેજે કે, હિંદુઓના ઈંખર યહોવાહે મને તારી પાસે મોકલ્યો છે અને કહેવડાવ્યું છે કે, મારા લોકોને મારું બજન કરવા માટે અરણ્યમાં જવા દે; 'જો અત્યાર સુધી તેં યહોવા ની વાત કાને ધરી નથી.' <sup>૧૭</sup> હવે યહોવા કહે છે કે, 'હું યહોવા છું. એની તમને ખબર પડી જશે. હવે હું મારા હાથમાંની લાકડી નાઈલ નદીના પાણી પર પણાડીશ એટલે સમગ્ર પાણી રક્ત થઈ જશે.' <sup>૧૮</sup> નાઈલ નદીની માછલીઓ મરી જશે. નદીમાંથી દુર્ગધ ફેલાશે અને મિસરવાકીઓને માટે એનું પાણી પીવાલાયક પણ રહેશે નહિં.'”

<sup>૧૯</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “તું હારુનને કહે કે, તારી લાકડી હાથમાં લઈને મિસરનાં તમામ જળાશયો, નદીઓ, નહેરો અને તળાવો પર તારો હાથ ફેરવ એટલે તેમાંનું બધું જ પાણી રક્ત બની જશે. અને સમગ્ર મિસર દેશમાં લાકડાનાં અને પથરદનાં બધાં વાસણોમાંના પાણીનું પણ રક્ત થઈ જશે.”

<sup>૨૦</sup> તેથી મૂસા અને હારુને યહોવાહે આપેલી આજ્ઞાનું પાલન કર્યું. હારુને ફારુન અને તેના અમલદારોના દેખતાં લાકડી વડે નાઈલના પાણી પર પ્રહાર કર્યો. તેથી તેમાંનું બધું જ પાણી રક્ત થઈ ગયું. <sup>૨૧</sup> નદીમાંની બધી માછલીઓ મરી ગઈ. અને

નદીમાંથી દુર્ગંધ પ્રસરવા લાગી. અને મિસરના લોકો માટે નદીનું પાણી પીવા લાયક રહ્યું નહિ. સમગ્ર મિસરમાંનું તમામ પાણી રકત થઈ ગયું. <sup>૨૨</sup> તો સામે પક્ષે મિસરના જાદુગરોએ પણ પોતાના તંત્રમંત્રથી તે પ્રમાણે કર્યું. ફારુને મૂસા અને હારુનની વાત કાને ન ધરી. યહોવાહના જણાવ્યા મુજબ ફારુન હઠીલો થઈ ગયો.

<sup>૨૩</sup> તેણે કશું ગણકાર્યું નહિ. ફારુન પોતાના મહેલમાં ગયો. <sup>૨૪</sup> નાઈલ નદીનું પાણી મિસરવાસીઓથી પિવાય એવું રહ્યું ન હતું. તેથી તેઓએ નદીની આજુબાજુ ઝુવાઓ ખોદ્યા અને વીરડા ગાખ્યા. <sup>૨૫</sup> યહોવાહે નાઈલ નદી પર પ્રહાર કર્યો પણી સાત દિવસ પસાર થઈ ગયા.

## ૬

<sup>૧</sup>પણી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, “ફારુન પાસે જઈને તેને જણાવ કે યહોવા એવું કહે છે: ‘મારા લોકોને મારી સેવા કરવા જવા દે.’” <sup>૨</sup>પણ જો તું તેઓને જવા દેવાની ના પાડશે તો, હું મિસર દેશમાં દેડકાંઓ દ્વારા ઉપદ્રવ કરાવીશ.” <sup>૩</sup>નાઈલ નદી દેડકાંઓથી ભરાઈ જશે. વળી એ દેડકાં નદીમાંથી બહાર આવીને તારા મહેલમાં, ઘરોમાં, શથનખંડમાં તથા પલંગમાં અને તારા અમલદારોના તથા પ્રજાનાં ઘરોમાં, રસોડામાં અને પાણીનાં પાત્રોમાં ભરાઈ જશે. <sup>૪</sup> તું તારી પ્રજા અને તારા અમલદારો ડેરેદ દેડકાંના ઉપદ્રવથી હેરાન થઈ જશો.”

<sup>૫</sup>પણી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, “હારુનને કહે કે, તે પોતાના હાથની લાકડીને નહેરો, નદીઓ અને સરોવરો તરફ ઊંચી કરે. જેથી મિસર દેશ પર દેડકાંઓ ચઢી આવે.” <sup>૬</sup>ત્યારે હારુને મિસર દેશમાં આવેલા પાણીનાં સ્થળો તરફ તેના હાથ ઊંચા કર્યા અને પાણીમાંથી દેડકાંઓ બહાર આવીને સમગ્ર મિસર દેશમાં છવાઈ ગયાં. <sup>૭</sup>મિસરના જાદુગરોએ પણ એવું જ કર્યું. તેઓ પણ મિસર દેશમાં દેડકાંઓ લઈ આવ્યા.

<sup>૮</sup>પણી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવીને કર્યું, “તમે યહોવાહને પ્રાર્થના કરો કે તે મને અને મારી પ્રજાને દેડકાંના ઉપદ્રવથી છોડાવે, એ દેડકાંને દૂર કરે. પણી હું તમારા લોકોને યહોવાહને યણો અર્પવા જવા દઈશ.” <sup>૯</sup>મૂસાએ ફારુનને કર્યું, “સાચું, તું ઝુપા કરીને મને કહે કે મારે તારા માટે, તારા અમલદારો માટે અને તારી પ્રજા માટે યહોવાહને કયારે પ્રાર્થના કરવી, જેથી દેડકાં તમારી પાસેથી અને તમારા ઘરોમાંથી પાણીનાં સ્થળોમાં જતા રહે અને ત્યાં જ રહે.”

<sup>૧૦</sup> ફારુને કર્યું, “આવતી કાલે.” મૂસાએ કર્યું, “તું કહે છે તે પ્રમાણે થશે.” જેથી તને માત્રમં પડશે કે અમારા ઈશ્વર યહોવા સમાન અન્ય કોઈ ઈશ્વર નથી. <sup>૧૧</sup> દેડકાં તારી આગળથી અને ઘરોમાંથી અને તારા મહેલમાંથી અને તારા અમલદારો તેમ જ પ્રજાની આગળથી જતાં રહેશે. અને તેઓ પાણીનાં સ્થળોમાં અને નાઈલ નદીમાં જ રહેશે.” <sup>૧૨</sup>પણી મૂસા અને હારુન ફારુન પાસેથી વિદાય થયા. મૂસાએ દેડકાંઓ વિષે યહોવાહને વિનંતી કરી.

<sup>૧૩</sup> અને યહોવાહે મૂસાની વિનંતી પ્રમાણે કર્યું. ઘરના ચોકમાંનાં તથા ખેતરોમાંનાં દેડકાં મરી ગયાં. <sup>૧૪</sup> મરેલાં દેડકાંઓના ટગલા બેગા થયા. તેથી દેશભરમાં દુર્ગંધ પ્રસરી ગઈ. <sup>૧૫</sup> પણ જથારે ફારુને જોયું કે છૂટકો મખયો છે, ત્યારે યહોવાહના કર્યા પ્રમાણે ફારુને પોતાનું હૃદય હઠીલું કરીને તેઓનું માન્યું નહિ.

<sup>૧૬</sup> પણી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, “હારુનને કહે કે, તે પોતાની લાકડી જમીન પરની ધૂળ પર મારે. કે જેથી આખા મિસર દેશમાં સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ જાય.” <sup>૧૭</sup> મૂસાએ હારુનને કર્યું, હારુને હાથમાં લાકડી લઈને જમીનની ધૂળ પર પ્રહાર કર્યો, એટલે સર્વત્ર ધૂળની જૂ થઈ ગઈ. અને તે જુઓ માણસો અને જાનવરો પર છવાઈ ગઈ.

<sup>૧૯</sup> મિસરના જદુગરોએ પોતાના જંતરમંતરનો ઉપયોગ કારા એવું જ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પરંતુ તેઓને નિષ્ફળતા મળી. <sup>૨૦</sup> હવે જદુગરોએ ફારૂનની આગળ કખૂલ કર્યું કે, આ તો ઈશ્વરની શક્તિથી જ બનેલું છે. પરંતુ ફારૂને તેઓને સાંભળ્યા નહિ, તે હઠીલો જ રદ્દ્યો. યહોવાહે કદ્દું હતું એ જ પ્રમાણે ફારૂન વત્થ્યો.

<sup>૨૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કદ્દું, “તું ફારૂન પાસે જજે. ફારૂન સવારે નદી કિનારે ફરવા નીકળે ત્યારે સવારે વહેલો ઉઠીને તેની રાહ જોઈ ત્યાં ઉભો રહેજે. અને તે આવે ત્યારે કહેજે કે, યહોવા એવું કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારું ભજન કરવા જવા દે. <sup>૨૨</sup> જો તું મારા લોકોને નહિ જવા દે તો હું તારા પર, તારા અમલદારો પર તથા તારી પ્રજા પર તથા ઘરોમાં માખીઓ મોકલીશ. અને મિસરના લોકોનાં ઘરોમાં માખીઓથી બરાઈ જશે; ઠેરદેર માખીઓ જ હશે.’”

<sup>૨૩</sup> પણ તે દિવસે હું મારા ઈજરાયલી લોકોને સંભાળી લઈશ. જે ગોશેન પ્રાંતમાં તેઓ વસે છે ત્યાં માખીનું નામનિશાન હશે નહિ, એટલે તને ખાતરી થશે કે સમગ્ર પૃથ્વીમાં હું એકલો જ યહોવા છું. <sup>૨૪</sup> આમ હું મારા લોક અને તારા લોક વચ્ચે બેદભાવ રાખીશ; તને મારા ચમતકાર જોવા મળશે.” <sup>૨૫</sup> પછી યહોવાહે તે મુજબ કર્યું. તેમના કદ્દું પ્રમાણે ફારૂનના મહેલમાં, તેના અમલદારોનાં ઘરોમાં તથા આખા મિસર દેશ માખીઓથી પરેશાન થઈ ગયો હતો.

<sup>૨૬</sup> એટલે ફારૂને મૂસા અને હારૂનને બોલાવ્યા. તેઓને કદ્દું, “તમે લોકો તમારા ઈશ્વરને આ દેશમાં યજાપ્રણ યદ્દાવો.” <sup>૨૭</sup> પરંતુ મૂસાએ કદ્દું, “એ પ્રમાણે કરવું ઉચ્ચિત નથી, કારણ કે અમે અમારા ઈશ્વર યહોવાહને અર્પણ યદ્દાવીએ તેને મિસરના લોકો અપવિત્ર ગણે છે. તેથી મિસરના લોકો જેને પવિત્ર ગણે છે તેવી આહુતિ જો અમે આપીએ તો તેઓ અમને પથ્થરો મારીને મારી નાખે નહિ? <sup>૨૮</sup> અમને પ્રણ દિવસ સુધી અરણ્યમાં જવા દે અને અમારા ઈશ્વર યહોવાહને યજો અર્પવા દે. યહોવાહે અમને એવું કરવા ફરમાવેલું છે.”

<sup>૨૯</sup> એટલે ફારૂને કદ્દું, “હું તમને લોકોને તમારા ઈશ્વર યહોવાહને યજો અર્પવા માટે અરણ્યમાં જવા દઈશ, પરંતુ તમારે ઘણે દૂર જવું નહિ અને મારા માટે પણ પ્રાર્થના કરવી.” <sup>૩૦</sup> મૂસાએ કદ્દું, “સારું, હું અહીંથી તારી આગળથી જઈને તરત જ યહોવાહને વિનંતી કરીશ કે, ફારૂન અને તારા અમલદારોને તથા તારી પ્રજાને આવતી કાલે સવારે માખીઓના પ્રાસથી મુક્ત કરે. પણ તમે અમને મૂર્ખ ન બનાવતા, યહોવાહને યજો અર્પવા અમને અરણ્યમાં જવા દેવાના છે; અમને ના પાડવાનું નથી.”

<sup>૩૧</sup> એટલે મૂસા ફારૂન પાસેથી વિદાય થઈને યહોવા પાસે ગયો અને પ્રાર્થના કરી, <sup>૩૨</sup> અને યહોવાહે મૂસાની વિનંતી અનુસાર કર્યું. ત્યારે ફારૂન, તેના અમલદારો અને તેની પ્રજા માખીઓના પ્રાસથી મુક્ત થયા. દેશમાં એક પણ માખી રહી નહિ. <sup>૩૩</sup> પરંતુ ફારૂન તો ફરી પાછો હઠાગ્રહી થઈ ગયો અને તેણે ઈજરાયલી લોકોને જવા દીધા નહિ.

## ૬

<sup>૧</sup> ત્યારે યહોવાહે મૂસાને કદ્દું, “ફારૂનની પાસે જ અને તેને કહે કે, હિંદૂઓના ઈશ્વર યહોવા એમ કહે છે કે, ‘મારા લોકોને મારું ભજન કરવા જવા દે.’” <sup>૨</sup> હજુ પણ જો તું ના પાડશો અને તેઓને રોકી રાખશો તો દ્યાનથી સાંભળી લે, <sup>૩</sup> હું જેતરનાં તારાં જાનવરો એટલે ધોડાઓમાં, ગધેડાઓમાં, ઊંટોમાં, ગાથબણ્દોમાં અને ધેટાંબકરાંઓમાં ભારે રોગચાળો ફેલાવીશ અને તને સજા કરીશ. <sup>૪</sup> પરંતુ હું ઈજરાયલીઓનાં અને

મિસરનાં જનવરો વચ્ચે બેદભાવ રાખીશ. જેથી ઈરાયલીઓનું એક પણ જનવર મરશે નહિ."

<sup>૫</sup> "હું આવતી કાલે આ દેશમાં એનો અમલ કરીશ." <sup>૬</sup> અને બીજે દિવસે સવારે મિસરમાં ઈશ્વરે પોતાના કદ્યા પ્રમાણે કર્યું, મિસરીઓનાં બધાં જનવર મરી ગયાં પરંતુ ઈરાયલીઓનું એક પણ જનવર મર્યું નહિ. <sup>૭</sup> ફારને પોતાના માણસોને તપાસ કરવા મોકલ્યા કે ઈરાયલના લોકોનું એકે જનવર મર્યું છે કે નહિ. તપાસ દ્વારા તેને જણાવવામાં આવ્યું કે ઈરાયલીઓનું એક પણ જનવર મર્યું નથી. આટલું થયા છતાં ફારને હઠાગ્રહ ચાલુ રાખ્યો. તેણે લોકોને જવા દીધા નહિ.

<sup>૮</sup> થહોવાહે મૂસા અને હારનને કદ્યું, "તમારા હાથમાં બદ્ધીમાંથી મુઢીઓ ભરીને રાખ લો અને મૂસા ફારનના દેખતાં તેને હવામાં ઊંચે ઉડાડે. <sup>૯</sup> એ રાખની ઝીણી રજકણો આખા મિસર દેશમાં ફેલાઈ જશે. તેની અસરથી સમગ્ર મિસરના માણસો અને જનવરોને શરીરે ગૂમડાં ફૂટી નીકળશે." <sup>૧૦</sup> એટલે મૂસા અને હારને બદ્ધીમાંથી રાખ લીધી. પછી ફારનની આગળ ઉભા રહીને મૂસાએ આકાશ તરફ રાખ ઉડાડી. તેના ફેલાવાથી માણસોને અને જનવરોને ગૂમડાં થયાં.

<sup>૧૧</sup> મિસરના જાદુગરો મૂસાને આવું કરતાં રોકી શક્યા નહિ, કારણ કે જાદુગરોને તથા બધા જ મિસરના લોકોને ગૂમડાં ફૂટી નીકળયાં હતાં. <sup>૧૨</sup> પરંતુ થહોવાહે ફારનનું હૃદય હઠીલું બનાવ્યું. અને તેમણે કદ્યું હતું તે પ્રમાણે ફારને મૂસાની અને હારનની વાત સાંભળી નહિ.

<sup>૧૩</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, "સવારમાં વહેલો ઊઠીને ફારન પાસે જજે. અને તેને કહેજે કે, હિન્દૂઓના ઈશ્વર થહોવા એવું કહે છે કે, 'મારા લોકોને મારાં ભજન કરવા જવા દે.' <sup>૧૪</sup> જો તું નહિ જવા દે તો હું મારી બધી મરકીઓ તારા પર, તારા સરદારો પર અને તારા લોકો પર મોકલીશ. ત્યારે તેને ખબર પડશે કે જગતમાં મારા જેવો અન્ય કોઈ ઈશ્વર નથી."

<sup>૧૫</sup> જો અત્યાર સુધીમાં મેં, તારા પર અને તારી પ્રજા પર મરકી મોકલીને તને સજી કરી હોત તો તું ભૂમિ ઉપરથી નષ્ટ થઈ ગયો હોત. <sup>૧૬</sup> પણ મેં તને એટલા માટે જીવતો રાખ્યો છે કે હું તને મારાં પરાકમ બતાવું. અને સમગ્ર પૂઢ્યી પર મારાં નામ પ્રગટ થાય. <sup>૧૭</sup> શું તું હજુ પણ મારા લોકોની વિચલ્ખ છે? તું મારા લોકો સાથે પોતાને ઊંચો રાખીને તેઓને જવા દેતો નથી?

<sup>૧૮</sup> યાદ રાખજે, આવતી કાલે આ જ સમયે હું ભારે કરાનો એવો વરસાદ વરસાવીશ કે મિસરની સ્થાપનાથી આજ સુધી એવા કરા મિસરમાં કદીય વરસ્યા નથી. <sup>૧૯</sup> એટલે અત્યારે જ માણસો મોકલીને તારાં જનવરોને તથા ખેતરમાં જે કોઈ હોથ તે બધાંને સુરક્ષિત જગ્યાએ મંગાવી લેજે. કારણ જે કોઈ માણસ કે જનવર ખેતરમાં હશે અને તેઓને ઘરમાં લાવવામાં આવ્યાં નહિ હોથ, તેઓના પર કરા વરસશે અને તેઓ મરણ પામશે. <sup>૨૦</sup> ફારનના કેટલાક અમલદારો થહોવાહની આ વાણી સાંભળીને ગર્જાઈ ગયા. તેઓએ જલ્દીથી પોતાના ચાકરોને અને જનવરોને ઘરમાં લાવી દીધાં. <sup>૨૧</sup> પણ જેઓએ થહોવાહની વાણીને ધ્યાનમાં લીધી નહિ તેઓએ પોતાના ગુલામોને અને જનવરોને ખેતરમાં જ રહેવા દીધાં.

<sup>૨૨</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, "તારા હાથ આકાશ તરફ લંબાવ, જેથી આખા મિસર દેશમાં માણસો, જનવરો અને ખેતરની બધી વનસ્પતિ પર કરા પડે." <sup>૨૩</sup> પછી મૂસાએ પોતાની લાકડી આકાશ ભણી ઊંચી કરી એટલે થહોવાહે ભારે ગર્જના સાથે જમીન પર કરા વરસાવ્યા. તે સાથે પૂઢ્યી પર અરિન ધક્કી આવ્યો અને આખા મિસર દેશ પર કર તૂટી પડ્યા. <sup>૨૪</sup> વરસતા કરાની સાથે વીજળી ગંબદારા મારતી હતી. મિસર

દેશ સ્થપાયો ત્યારથી આજસુધી કદી ન પડયો હોય એવો ભારે કરાનો વરસાદ આખા દેશમાં પડયો.

<sup>૨૫</sup> તેને લીધે મિસરના ખેતરોમાંની તમામ વનસ્પતિ અને પાકનો નાશ થઈ ગયો. અને કરાના કારણે આખા મિસર દેશમાં જે માણસો, જાનવરો, તથા ખેતરોમાં જે કાંઈ હતું તે બધાનો નાશ થયો. કરાએ ખેતરોમાંના દરેક છોડને તેમ જ ઝડને નષ્ટ કર્યા.

<sup>૨૬</sup> ફુક્ત ગોશેન પ્રાંતમાં કે જ્યાં ઈજરાયલીઓ રહેતા હતા ત્યાં કરા પડયા નહિ.

<sup>૨૭</sup> પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને બોલાવીને તેઓને કદ્યું, “આ વખતે મેં પાપ કર્યું છે, યહોવા ન્યાયી છે. હું તથા મારી પ્રજા અપરાધી છીએ. <sup>૨૮</sup> તમે યહોવાને અરજ કરો, કારણ કે આ કરા અને ભયંકર ગર્જનાથી અમે ત્રાસી ગયા છીએ. હું તમને જવા દઈશ, હવે તમારે અહીં રોકાવું નહિ પડે.”

<sup>૨૯</sup> મૂસાએ ફારુનને કદ્યું, “હું નગરમાંથી બહાર જઈશ. ત્યારે હું પ્રાર્થના માટે યહોવાની આગળ મારા હાથ લંબાવીશ. એટલે તરત વીજળીના કડાકા બંધ થઈ જશે. અને કરા પડવાનું પણ અટકી જશે. આ પરથી તને ખબર પડશે કે આપી પૂઢવી પ્રભુની છે. <sup>૩૦</sup> પણ હું જાણું છું કે તું અને તારા અમલદારો તથા લોકો હજુ પણ યહોવાની રૂપાના નથી. અને તેમનું સંભાન પણ રૂપાના નથી.”

<sup>૩૧</sup> શાણ અને જવનો ઘાણ વળી ગયો. કારણ કે જવ ઊગી નીકાયા હતા અને શાણને ફૂલ બેઠાં હતાં. <sup>૩૨</sup> પરંતુ ઘઉં અને કઠોળ નષ્ટ થયા નહિ કારણ કે તેને પાકવાની વાર હતી. <sup>૩૩</sup> મૂસા ફારુનને છોડીને નગર બહાર આવ્યો. અને તેણે યહોવા સમક્ષ પોતાના હાથ લંબાવીને પ્રાર્થના કરી. એટલે કડાકા અને કરા બંધ થઈ ગયા.

<sup>૩૪</sup> પછી જ્યારે ફારુને જોયું કે વર્ષા, કરા અને કડાકા બંધ થઈ ગયા એટલે ફરીથી તેણે અને તેના સરદારોએ પોતાના હૃદય હણીલાં કર્યા. <sup>૩૫</sup> ફારુને લોકોને મુક્ત રીતે જવા દેવાની ના પાડી દીધી. યહોવાને મૂસાને કદ્યું હતું તે પ્રમાણે જ થયું. ફારુન પાછો હણે ભરાયો.

## ૧૦

<sup>૧</sup> પછી યહોવાને મૂસાને કદ્યું, “તું ફારુન પાસે જ. મેં તેને અને તેના સરદારોને એટલા માટે હણાગ્રહી બનાવ્યા છે કે જેથી હું મારું ચમત્કારિક સામર્થ્ય તેઓની સમક્ષ પ્રગટ કરું. <sup>૨</sup> અને તું તારા પુત્રને અને પૌત્રોને કલી શકે કે મેં આ મિસરના લોકોને કેવી સખત શિક્ષા કરી હતી, અને મેં તેઓને કેવા ચમત્કાર બતાવ્યા હતા. આથી તમને ખબર પડશે કે હું જ યહોવા છું.”

<sup>૩</sup> મૂસા અને હારુન ફારુન પાસે ગયા અને કદ્યું, “હિન્દુઓના યહોવા કહે છે; 'તું કયાં સુધી મારી આજા ઉથાપ્યા કરીશ? મારા લોકોને મારું ભજન રૂપાના જવા દે.' <sup>૪</sup> સાંભળી લે, જો તું મારા લોકોને મારું ભજન ઉપાસના રૂપાના જવા દેવાની ના પાડશે તો ખાતરી રાખજે આવતી કાલે હું તારા દેશમાં તીડોનો ઉપદ્રવ મોકલીશ.

<sup>૫</sup> એ તીડો જમીન પર એવાં છવાઈ જશે કે જમીન દેખાશે જ નહિ. અને કરાની વર્ષા પછી તારી પાસે જે કાંઈ બયેલું છે, તે તેઓ ખાઈ જશે; તેઓ તારા ખેતરમાંના તમામે છોડ ખાઈ જશે. <sup>૬</sup> તેઓ તારા મહેલોને તથા તારા અમલદારોના અને તમામ મિસરવાસીઓનાં ઘરોને ભરી દેશે. તારા પિતૃઓએ મિસરમાં વસવાટ શરૂ કર્યો ત્યારથી આજસુધી જોયાં ના હોય એટલાં બધાં જથ્થાબંધ તીડો છવાઈ જશે.” પછી મૂસા ફારુન પાસેથી ચાલ્યો ગયો.

<sup>૭</sup> ફારુનના સરદારોએ તેને કદ્યું, “અમે કયાં સુધી આ લોકો તરફથી ત્રાસ ભોગવતા રહીશું? એ લોકોને તેઓના ઈંઘર યહોવા નું ભજન રૂપાના જવા દે.

શું તું નથી જાણતો કે હવે મિસરનો સર્વનાશ થવા બેઠો છે?” ૯ એટલે મૂસાને અને હારુનને ફારુન પાસે બોલાવવામાં આવ્યા. ફારુને તેઓને કર્યું, “ભલે, તમે જાઓ અને તમારા ઈશ્વર થહોવાહનું ભજન કરો. પણ મને જણાવો કે તમે કોણ કોણ જશો?”

૧૦ મૂસાએ જવાબ આપ્યો, “અમે અમારા યુવાનોને, વયસ્કોને, દીકરાદીકરીઓને, ઘેટાંબકરાંઓને તથા અન્ય જનવરોને લઈ જઈશું. અમે બધાં જ જઈશું. કારણ એ અમારા માટે અમારા થહોવાહનું પર્વ છે.” ૧૧ ફારુને તેઓને કર્યું, “જેમ હું તમને અને તમારાં સર્વ બાળકોને મિસરમાંથી જવા દઈશ, ઈશ્વર તમારી સાથે રહો. જો કે મને તો એવું લાગે છે કે તમે કપટ વિચારી રહ્યા છો. ૧૨ ના, બધાં જ નહિ, પણ તમારામાંથી માત્ર પુષ્ટ પુરુષો જ થહોવાહનું ભજન કરવા જાઓ. બાકીનાં જઈ શકશે નહિ.” પછી ફારુને મૂસા અને હારુનને ત્યાંથી કાઢી મૂક્યા.

૧૩ પછી થહોવાહે મૂસાને કર્યું, “મિસર દેશ પર તારો હાથ ઊંઘો કર એટલે તમામ ભૂમિ પર તીડો છવાઈ જશે. એ તીડો કરાથી બચી ગયેલાં તમામ વૃક્ષો અને છોડવાઓને અને અન્ય વનસ્પતિને ખાઈ જશે.” ૧૪ મૂસાએ પોતાની લાક્ષીને મિસર દેશ પર ઊંઘી કરી. થહોવાહે તે આખો દિવસ અને આખી રાત દરમ્યાન પૂર્વ તરફથી પવનનો મારો ચલાવ્યો અને સવાર થતાં સુધીમાં તો પૂર્વથી આવતો તોફાની પવન તીડોનાં ટોઢોટોંાં લઈ આવ્યો.

૧૫ સમગ્ર મિસર પર તીડો પથરાઈ ગયાં અને આખા દેશની ભૂમિ પર બેસી ગયાં. આવાં તીડોનાં ટોઠાં અગાઉ કદી આવ્યાં નહોતાં અને ભવિષ્યમાં કદાપિ આવશે પણ નહિ. ૧૬ ટગલાબંધ તીડો ભૂમિ પર છવાઈ ગયાં. તેઓથી ભૂમિ ઢંકાઈ ગઈ. કરાથી સમગ્ર મિસર દેશના જે વૃક્ષો અને વનસ્પતિ બચી ગયાં હતાં તેના પરનાં બધાં જ ફળ તીડો ખાઈ ગયાં. સમગ્ર મિસર દેશનાં લીલાં વૃક્ષો અને અન્ય વનસ્પતિ નામશેષ થઈ ગયાં. ઐતરમાંનાં વૃક્ષો કે વનસ્પતિ પર એકે પાંદડું રહ્યું નહિ.

૧૭ પછી ફારુને ઉતાવળ કરીને મૂસા અને હારુનને બોલાવીને કર્યું, “મેં તમારા ઈશ્વર પ્રભુ અને તમારી વિઝજ પાપ કર્યું છે. ૧૮ આટલી વખત આ મારો અપરાધ માફ કરો અને તમારા ઈશ્વર થહોવાહને વિનંતી કરો તે મને તીડોના પ્રાસમાંથી અને ભોત જેવી હાલતમાંથી બચાવે. ૧૯ મૂસા ફારુનની પાસેથી વિદાય થયો. અને તેણે થહોવાહને પ્રાર્થના કરી.

૨૦ એટલે થહોવાહે પવનની દિશા બદલી નાખી; અને પશ્ચિમમાંથી ભારે તોફાની પવન ફુંકાવા લાગ્યો. એ પવને તીડોને ઉડાકીને રાતા સમુદ્રમાં નાખી દીધાં. સમગ્ર મિસરમાં એક પણ તીડ રહ્યું નહિ. ૨૧ પરંતુ થહોવાહે ફારુનને વળી પાછો હણગ્રહી બનાવ્યો. અને તેણે ઇજરાયલીઓને જવા ન દીધા.

૨૨ પછી થહોવાહે મૂસાને કર્યું, “તારા હાથ આકાશ તરફ ઊંચા કર. મિસર દેશમાં ગાડ અંધકાર વ્યાપી જશે. માણસોએ અંધારામાં અટવાવું પડશે.” ૨૩ એટલે મૂસાએ આકાશ તરફ હાથ ઊંઘો કર્યો. ત્યારે પ્રગાડ અંધકારને લીધે મિસર દેશમાં ઘોર અંધારું છવાઈ ગયું. મિસરમાં પ્રણ દિવસ સુધી અંધકાર છવાયેલો રહ્યો. ૨૪ કોઈ પણ વ્યક્તિ બીજા કોઈને જોઈ શકતી ન હતી. અને પ્રણ દિવસ સુધી કોઈ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠી શક્યું નહિ. પરંતુ આશ્રયની વાત એ હતી કે જથ્યાં ઇજરાયલીઓના વસવાટ હતો તે સર્વ ઘરોમાં તો પ્રકાશ ઝગમગી રહ્યો હતો.

૨૫ ફારુને ફરીથી મૂસાને બોલાવ્યો અને કર્યું, “તમે લોકો જાઓ, થહોવાહનું ભજન કરો. તમે તમારી સાથે તમારાં બાળકોને પણ લઈ જઈ શકો છો. ફક્ત તમારાં ઘેટાંબકરાં અને અન્ય જનવરોને અહીં રહેવા દેજો.” ૨૬ પણ મૂસાએ કર્યું, “અમે

અમારાં ઘેટાંબકરાં સહિત જનવરોને અમારી સાથે લઈ જઈશું; એટલું જ નહિ પરંતુ જથારે અમે લોકો જઈશું ત્યારે તારે અમને યજ્ઞ માટેનાં અર્પણો પણ આપવાં પડશે. અને અમે લોકો એ અર્પણો ઈશ્વર યહોવાહને ચઢાવીશું. <sup>૨૬</sup> અમે લોકો અમારાં જનવરો અમારી સાથે અમારા ઈશ્વર યહોવાહનું ભજન કરવા માટે લઈ જઈશું. ખરીવાળું એક પણ પશુ અહીં રહેશે નહિ. અમારાં પશુઓમાંથી અમે અમારા ઈશ્વર યહોવાહને યજ્ઞ ચઢાવવાના છીએ અને જ્યાં સુધી અમે નિયત જગ્યાએ પહોંચીએ નહિ ત્યાં સુધી અમને કેવી રીતે ખરી પડે કે અમારે યહોવાહને શું અર્પણ કરવાનું છે?” તેથી બધાં જ જનવરોને અમે અમારી સાથે લઈ જઈશું.”

<sup>૨૭</sup> યહોવાહે વળી પાછાં ફારૂનને હઠાગ્રહી બનાવ્યો, તેથી ફારૂને તેઓને જવા દેવા માટે ના પાડી દીધી. <sup>૨૮</sup> અને ફારૂને મૂસાને કહ્યું, “આરી પાસેથી જતો રહે, માં મુખ હવે પછી ફરીથી તું જોવા આવીશ નહિ. એમ છતાં જો તું મને મળવા આવીશ તો તે દિવસે તું માર્યો જશે.” <sup>૨૯</sup> પછી મૂસાએ ફારૂનને કહ્યું, “તું જે કહે છે તે ક્ષાચું છે. હું ફરીથી કદી તને જીબજી મળવા આવવાનો નથી અને તાં મુખ જોવાનો નથી.”

## ૧૧

<sup>૧</sup> ત્યારે યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “ફારૂન અને મિસર પર હું બીજુ એક આફત લાવીશ. ત્યાર પછી તે તમને અહીંથી જવા દેશે; તે કોઈને અહીં રહેવા નહિ દે; બધાને મોકલી દેશે. <sup>૨</sup> તમે ઇઝરાયલીઓને કહેજો કે; ‘પ્રત્યેક પુરુષ પોતાના પડોશી પાસેથી અને પ્રત્યેક જીવી પોતાની પડોશણ પાસેથી સોનાચાંદીના ઘરેણાં માગી લે.’ <sup>૩</sup> પછી યહોવાહે મિસરવાસીઓના હૃદયમાં ઇઝરાયલીઓ પ્રત્યે સદ્ભાવ ઉપજાવ્યો. ફારૂનના ચાકરો અને લોકોની નજરમાં મૂસા મહાન અને આદરપાત્ર મનાયો.”

<sup>૪</sup> મૂસાએ લોકોને કહ્યું, “યહોવા એવું કહે છે કે, ‘આજે મદ્યરાત્રિએ હું મિસરમાં ફરીશ.’ <sup>૫</sup> અને મિસર દેશમાંના સર્વ પ્રથમજનિત પછી તે રાજ્યાસન પર મિરાજનાર ફારૂનનો પ્રથમજનિત હોય કે ઘંટીએ દણણાં દણનારી દાસીનો પ્રથમજનિત હોય તે સર્વ મૃત્યુ પામશે.”

<sup>૬</sup> અને સમગ્ર મિસર દેશમાં અગાઉ કદી પણ થઈ ના હોય એવી ભારે રડારોળ સર્જાશે. એવું આકંદ ભવિષ્યમાં ફરીથી કદી થશે નહિ. <sup>૭</sup> પરંતુ ઇઝરાયલના કોઈ પણ મનુષ્ય કે જનવરનું કોઈ નામ લઈ શકશે નહિ. તેઓની સામે ફૂતરા પણ જીબ હલાવશે નહિ. એના પરથી તમે જાણી શકશો કે યહોવા મિસરીઓ તથા ઇઝરાયલપુત્રો વચ્ચે બેદ રાખે છે. <sup>૮</sup> પછી તમારા આ બધા જ ચાકરો મારી પાસે આવશે. મને પગે લાગશે. અને કહેશે કે, તમે તથા તમારા બધા લોકો જતા રહો. અને ત્યારપછી જ હું તો અહીંથી જવાનો છું. પછી મૂસા કોપાયમાન થઈને ફારૂનની પાસેથી જતો રહ્યો.”

<sup>૯</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “ફારૂને તમારી વાત કેમ સાંભળી નહિ? એ માટે કે હું મિસર દેશમાં વધારે ચમટકારો બતાવી શકું.” <sup>૧૦</sup> તેથી મૂસાએ અને હારૂને ફારૂનના દેખતાં જ આ બધા ચમટકારો કરી બતાવ્યા. અને યહોવાહે ફારૂનને હઠાગ્રહી બનાવ્યો અને તેણે ઇઝરાયલીઓને પોતાના દેશની બહાર જવા દીધા નહિ.

## ૧૨

<sup>૧</sup> મૂસા અને હારૂન જથારે મિસરમાં હતા ત્યારે યહોવાહે તેઓને કહ્યું, <sup>૨</sup> “તમારા લોકો માટે આ માસ વર્ષનો પ્રથમ માસ ગણાશે.”

<sup>૩</sup> સમગ્ર ઇઝરાયલીઓ માટે આદેશ છે કે: “આ માસના દસમા દિવસે પ્રત્યેક પુરુષે પોતાના પિતાના કુટુંબ દીઠ એક હલવાન લેવું. <sup>૪</sup> અને જો કુટુંબમાં આખું એક હલવાન પૂર્વેપૂર્ણ ખાઈ શકે તેટલાં માણસો ના હોય તો તેઓએ પોતાના પડોશીઓને નિમંત્રણ

આપવું અને તેઓની તથા કુટુંબની સંખ્યા પ્રમાણે હલવાન લેવું. પુરુષના આહાર પ્રમાણે હલવાન વિષે વિચારીને નક્કી કરવું.”

<sup>૫</sup> પસંદ કરેલ હલવાન ખોડ-ખાંપણ વગરનો પ્રથમ વર્ષનો દેટો અથવા બકરો જ હોવો જોઈએ. <sup>૬</sup> તમારે આ હલવાનને એ જ માસના ચૌદભા દિવસ સુધી સાચવી રાખવો. તે દિવસે સંદ્યાકાળે તમામ ઇજરાયલીઓ પોતપોતાની પાસે રાખેલા હલવાનને કાપે. <sup>૭</sup> તમારે તે હલવાનોનું રક્ત લઈને જે ઘરમાં તે ખાવાનું હોય તે ઘરની બજ્જે બારસાખ પર અને ઓતરંગ પર છાંટવું જોઈએ. <sup>૮</sup> “તે જ રાત્રે તમારે હલવાનના માંસને શેકવું અને તેને બેખ્મીર રોટલી તથા કડવી ભાજુ સાથે ખાવું.”

<sup>૯</sup> એ માંસ કાચું કે પાણીમાં બાઝીને ન ખાવું. પગ, માથું અને આંતરડાં સાથે શેકીને ખાવું. <sup>૧૦</sup> તે રાત્રે જ બધું માંસ ખાઈ લેવું. અને જો એમાંનું કંઈ વધે અને સવાર સુધી રહે તો તેને તમારે આગમાં બાળી મૂકવું. <sup>૧૧</sup> તમારે તે આ રીતે જ ખાવું; તમારે પ્રવાસનાં વસ્ત્રો પહેરવાં, પગમાં પગરખાં પહેરવાં, હાથમાં લાકડી લેવી અને ઉતાવળ કરીને ખાવું. કેમ કે આ થહોવાહનું પાસ્ખા.

<sup>૧૨</sup> “કેમ કે રાત્રે હું મિસરમાં ફરીશ અને આખા મિસર દેશના બધા મનુષ્યના અને પશુઓના પ્રથમજનિતોને મારી નાખીશ. મિસરના બધા દેવોને પણ હું સજા કરીશ. અને હું તેઓને બતાવીશ કે હું થહોવા છું. <sup>૧૩</sup> પરંતુ તમારા ઘર પર છાંટવામાં આવેલું રક્ત એ થિંન રહેશે જેને હું જોઈશ એટલે તમારા ઘરને ટાળીને હું આગળ જઈશ. મિસરના લોકો પર મરકી આવશે. પણ તમારા ઘરોમાં વિનાશક મરકી આવશે નહિં. <sup>૧૪</sup> તેથી તમે લોકો આજની આ રાતનું સદા સ્મરણ કરજો અને એને થહોવાહના પાસ્ખાપર્વ તરીકે પાણજો. અને નિત્ય નિયમાનુસાર તમારા વંશજોએ પણ થહોવાહના માનમાં તેની ઊજવણી કરવી.”

<sup>૧૫</sup> “આ પવિત્ર પર્વના સાત દિવસો દરમ્યાન તમારે બેખ્મીર રોટલી ખાવી. પર્વના પહેલે દિવસે પોતપોતાના ઘરોમાંથી બધું જ ખભીર દૂર કરવું. અને જો કોઈ માણસ આ સાત દિવસ સુધી ખભીરવાળી રોટલી ખાય તો તેને ઇજરાયલથી જુદો કરવામાં આવે. <sup>૧૬</sup> આ પવિત્ર પર્વના પ્રથમ દિવસે અને અંતિમ સાતમા દિવસે પવિત્ર મેળાવડા ભરવા. એ દિવસો દરમ્યાન બીજું કોઈ કામ કરવું નહિં. માત્ર પ્રત્યેકે જણિયાત મુજબ જમવાનું તૈયાર કરવાનું કામ કરવું.

<sup>૧૭</sup> તમારે બેખ્મીર રોટલીનું પર્વ પાણવું, કારણ કે એ જ દિવસે હું તમારા લોકોને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યો હતો. તેથી એ દિવસે તમારા વંશજોએ પરંપરા મુજબ આ વિધિ પાણવો. <sup>૧૮</sup> પ્રથમ માસના ચૌદભા દિવસની સાંજથી માંઠીને તે માસના એકવીસમા દિવસની સાંજ સુધી તમારે ખભીર વગરની રોટલી ખાવી.

<sup>૧૯</sup> સાત દિવસ સુધી તમારાં ઘરોમાં ખભીર હોવું જોઈએ નહિં. જો કોઈ માણસ ખભીરવાળી વાનગી ખાશે તો તેનો ઇજરાયલની જમાતમાંથી બહિષ્કાર કરવામાં આવશે. પણ તે દેશનો વતની હોય કે પરદેશી હોય. <sup>૨૦</sup> ખભીરવાળી કોઈ પણ વાનગી તમારે ખાવી નહિં અને તમારાં બધાં જ ઘરોમાં તમારે ખભીર વગરની રોટલી જ ખાવી.”

<sup>૨૧</sup> તેથી મૂસાએ ઇજરાયલના બધા જ વડીલોને એક જગ્યાએ બોલાવ્યા. અને તેઓને કટ્ટું, “જાઓ, તમારા પરિવાર પ્રમાણે હલવાન લઈ આવો અને પાસ્ખાના એ બલિને કાપો. <sup>૨૨</sup> પણ ઝુફા ડાળી લઈને તેને હલવાનના રક્તના પાત્રમાં બોળીને ઓતરંગ પર અને બજ્જે બારસાખ પર તે પાત્રમાંનું રક્ત લગાડજો. અને સવાર સુધી તમારામાંથી કોઈએ ઘરમાંથી બહાર નીકળવું નહિં.”

**૨૩** કારણ કે ભિસરવાસીઓના બધા પ્રથમજનિતોનો સંહાર કરવા યહોવા દેશમાં ઘરેદે ફરશે. અને તે સમયે તેઓ તમારા ઘરની બજે બારસાખ પર અને ઓતરંગ પર રકત જોશે એટલે તે તમારું ઘર ટાળીને આગળ જશે. અને મરણના દૂતને તમારા ઘરમાં પ્રવેશીને કોઈનો સંહાર કરવા દેશે નહિં.

**૨૪** તમે લોકો આ વિધિને સદા થાદ ચાખજો. અને તમે તથા તમારા દીકરાઓ કાથમના વિધિ તરીકે પાણજો. **૨૫** વળી યહોવાહે તમને જે દેશ આપવાનું વચન આપેલું છે તે દેશમાં તમે પહોંચો ત્યારે પણ તમારે આ નિયમનું પાલન કરવું.

**૨૬** જ્યારે તમને તમારાં સંતાનો તરફથી પૂછવામાં આવે કે, 'આપણો આ પર્વ શા માટે પાણીએ છીએ?' **૨૭** ત્યારે તમે સમજવજો કે, 'એ તો યહોવાહના માનમાં પાણવાનો પાખા યજ્ઞ છે.' કારણ કે જ્યારે યહોવાહે ભિસરવાસીઓનો સંહાર કર્યો, ત્યારે આપણાં ઘરોને તેમણે ઉગારી લીધાં હતાં. ત્યારે આપણા ઇજરાયલીઓએ ભરતક નમાવીને બજન કર્યું હતું. **૨૮** યહોવાહે જે આદેશ મૂસાને અને હારુનને આપ્યો હતો, તે પ્રમાણે ઇજરાયલી લોકોએ તેનો અમલ કર્યો.

**૨૯** અને મધ્યરાત્રિએ યહોવાહે ભિસર દેશના ફારુનના રાજકુંવર, જે તેના સિંહાસન પર બેસતો હતો, કેદીઓના તથા ભિસર દેશમાંના સર્વ પ્રથમજનિતોનો તથા ભિસરનાં સર્વ જાનવરોના પ્રથમજનિતોનો સંહાર કર્યો. **૩૦** ત્યારે ફારુન અને તેના બધા જ સરદારો તથા બધા ભિસરવાસીઓ મધરાતે જગી ઉદ્ધયા અને હથમથી ગયા. સમગ્ર ભિસરમાં હાહાકાર અને વિલાપ થયો. કેમ કે જે ઘરમાં કોઈ પ્રથમજનિત માર્યો ગયો ના હોય એવું એક પણ ઘર બાકાત ન હતું.

**૩૧** તે રાત્રે ફારુને મૂસાને અને હારુનને તાકીદે બોલાવ્યા. અને તેઓને કદ્યું, "તમે અને સમગ્ર ઇજરાયલ લોકો અમારા ભિસરી લોકોમાંથી અહીંથી તાત્કાલિક વિદાય થઈ જાઓ. અને તમે જે કદ્યું હતું તે પ્રમાણે જઈને યહોવાહનું બજન કરો. **૩૨** અને તમારા કદ્યા પ્રમાણે તમે તમારાં ઘેટાંબકરાં અને અન્ય જાનવરોને પણ લઈ જાઓ. અને મને આશીર્વાદ આપો." **૩૩** વળી ભિસરવાસીઓએ પણ તેઓને જલદીથી આ દેશમાંથી ચાલ્યા જવાનો આગ્રહ કર્યો. અને કદ્યું કે "અમે તો મરી ગયા!"

**૩૪** ઇજરાયલીઓ પાસે રોટલીના લોટમાં ખભીર નાખવાનો સમય રત્યો નહિં તેથી તેઓએ ખભીર મેળવ્યા વિનાનો લોટ જે કથરોટોમાં હતો તેને ચાદરમાં બાંધીને ખભા પર મૂકી દીધી. **૩૫** પછી જતાં પૂર્વ તેઓએ મૂસાના કદ્યા પ્રમાણે "પોતાના ભિસરી પડોશીઓ પાસેથી વસ્ત્રો તથા સોનાચાંદીનાં ઘરેણાં માગી લીધાં. **૩૬** યહોવાહે ભિસરવાસીઓના હૃદયમાં ઇજરાયલીઓ પ્રત્યે સંદ્રભાવ પેદા કર્યો, તેથી ઇજરાયલીઓએ જે માગ્યું તે તેઓએ તેઓને આપ્યું આમ તેઓને ભિસરીઓની સંપત્તિ પ્રાપ્ત થઈ."

**૩૭** ઇજરાયલીઓ ભિસરના ચામસેસથી સુક્કોથ આવ્યા. તેઓમાં છે લાખ પુષ્ટ વચના પુરુષો હતા. તે ઉપરાંત સગીરો અને શ્રીઓ હતાં. **૩૮** અન્ય જાતના લોકો પણ મોટી સંખ્યામાં તેઓની સાથે હતા. વળી પુષ્કળ ઘેટાંબકરાં અને અન્ય જાનવરો પણ હતાં. **૩૯** ભિસરમાંથી પ્રથાણ કરતી વખતે લોટમાં ખભીર નાખવાનો સમય ન હોવાથી ભિસરથી લોટની જે કણક તેઓ સાથે લાંબ્યા હતા તેની બેખભીરી રોટલી બનાવી. તેઓને ભિસરમાંથી ઝટપટ વિદાય થઈ જવાનું થયેલું હોવાથી તેઓથી બાંધું તૈથાર કરી શકાયું ન હતું. **૪૦** ઇજરાયલી લોકો ભિસરમાં ચારસો શ્રીસ વર્ષ સુધી રહ્યા હતા.

**૪૧** અને ચારસો શ્રીસ વર્ષ પૂર્ણ થયાં તે જ દિવસે યહોવાહના આ લોકોનાં તમામ કુળો ભિસરમાંથી વિદાય થયાં. **૪૨** આ એક બહુ જ ખાસ ચાતને લોકોએ થાદ ચાખવી

કે ભિસર દેશમાંથી યહોવા તેઓને બહાર લાવ્યા તે કારણે તે ચાત તેમના ભાનાર્થે ઇજરાયલના સર્વ લોકોએ વંશપરંપરાગત તેને ખેક ચાત તરીકે ઊજવવાની છે.”

<sup>૪૩</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને અને હાઠનને કટયું, “આ પાસખાનો વિધિ છે. કોઈ પણ બિનઈજરાયલી વિદેશી પાસખા ખાય નહિ. <sup>૪૪</sup> પરંતુ ઇજરાયલી વ્યક્તિએ મૂલ્ય ચૂકવીને ખરીદેલ અને સુજ્ઞત કરેલ હશે તે પાસખા ખાઈ શકશે.”

<sup>૪૫</sup> પરંતુ પરદેશમાંથી આવીને અહીં વસેલો કોઈ માણસ, પગારીદાર નોકર અથવા મજૂર તે ખાઈ શકે નહિ. <sup>૪૬</sup> “દરેક પરિવારે પાસખાનું આ બોજન પોતાના ઘરમાં જ કરવાનું છે. તેમાંનું જરાય માંસ બહાર લઈ જવું નહિ. તમારે હલવાનનું એકેથ હાડકું ભાગવું નહિ.”

<sup>૪૭</sup> સમગ્ર ઇજરાયલી લોક આ પર્વને અવશ્ય પાણે અને ઊજવે. <sup>૪૮</sup> પણ કોઈ વિદેશી તમારી સાથે રહેતો હોય, તે જો યહોવાહનું પાસખાપર્વ પાળવા ઇચ્છિતો હોય તો તે અને તેના ઘરના બધા પુરુષો સુજ્ઞત કરાવે ત્યારપણી તે પાસખાપર્વ પાણી શકે. તેને દેશના વતની જેવો ભાનવામાં આવે. પરંતુ સુજ્ઞત કરાવ્યા વિનાના કોઈ પણ માણસે તે ખાવું નહિ.

<sup>૪૯</sup> “દેશમાં વતનીઓ માટે અને તમારી સાથેના પ્રવાસી પરદેશીઓ માટેના નિયમો એક સરખા જ હોય.” <sup>૫૦</sup> ઇજરાયલના બધા લોકોએ એમ જ કર્યું. યહોવાહે મૂસાને અને હાઠનને આજા કરી હતી તે પ્રમાણે તેઓએ કર્યું. <sup>૫૧</sup> તે જ દિવસે યહોવા ઇજરાયલી લોકોને તેઓનાં કુળો સહિત ભિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યા.

### ૧૩

<sup>૧</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કટયું, <sup>૨</sup> “તમામ ઇજરાયલીઓએ પોતાના બધા જ પ્રથમજનિતને પવિત્ર કરવા. પરિવારમાં પ્રથમ જન્મેલા પુરુષને તથા પશુને મારે માટે પવિત્ર કરવા; તેઓ મારા છે.”

<sup>૩</sup> મૂસાએ લોકોને કટયું, “જે દિવસે તમે ભિસરમાંથી એટલે ગુલામીના ઘરમાંથી બહાર આવ્યા તે દિવસને તમે યાદ રાખજો, યહોવા પોતાના પરાકમ વડે તમને બહાર લાવ્યા છે. તેથી તમારે ખમીરવાળી રોટલી ખાવી નહિ. <sup>૪</sup> આબીબ માસના આ દિવસે તમે બહાર આવ્યા છો. <sup>૫</sup> અને તમારા પિતૃઓને આપેલા વચન પ્રમાણે યહોવા તમને દૂધમધથી ભરપૂર એવા કનાનીઓ, હિંદીઓ, અમોરીઓ, હિંદ્વીઓ અને યખૂસીઓના દેશમાં લઈ જાય ત્યારે તમારે આ પ્રમાણે બજન કરવું.”

<sup>૬</sup> “સાત દિવસ સુધી તમારે ખમીર વગરની રોટલી ખાવી. સાતમે દિવસે ઈશ્વરનું આ પર્વ પાળવું.” <sup>૭</sup> એ સાત દિવસ સુધી બેખમીની રોટલી ખાવી. તમારા આખા પ્રદેશમાં કયાંય પણ ખમીરવાળી રોટલી હોવી જોઈએ નહિ.

<sup>૮</sup> તે દિવસે તમારે તમારાં બાળકોને કહેવું કે, ‘ઈશ્વર અમને ભિસરમાંથી બહાર લાવ્યા ત્યારે યહોવાહે અમારા માટે જે કર્યું હતું, તે માટે આ પર્વ પાળવામાં આવે છે.’ <sup>૯</sup> “આ પર્વનું પાલન તમારા હાથ પર અને તમારી આંખો વચ્ચે કપાણ પર યાદગીનીના સૂચક ચિહ્ન જેવું રહેશે. તે તમને યાદ રખાવશે તમારા મુખમાં યહોવાહનાં વચનો રહે. કેમ કે યહોવા તમને સામર્થ્યવાન હાથથી ભિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા છે. <sup>૧૦</sup> એટલા માટે તમારે આ પર્વ દર વર્ષે નિયત સમયે પાળવું અને ઊજવવું.”

<sup>૧૧</sup> “યહોવા તમને અને તમારા પૂર્વજીઓને આપેલા વચન પ્રમાણે તમને કનાનીઓના દેશમાં લઈ જાય અને તે દેશ તમને આપે, <sup>૧૨</sup> ત્યારે તમારા સર્વ પ્રથમજનિતોને તથા સર્વ પશુઓનાં પ્રથમજનિતોને તમારે યહોવા ને માટે સમર્પિત કરવા જેથી તમામ નર પ્રથમજનિતો યહોવાહના થાય. <sup>૧૩</sup> પ્રત્યેક ગધેડાના પ્રથમ બચ્ચાંને તેને બદલે એક

હલવાન અર્પણ કરીને, યહોવા પાસેથી તે પાછું મેળવવું. અને જો તેને મેળવવાની કે છોડાવવાની તમારી ભરજુ ના હોથ તો તેની ગરદન તમારે ભાંગી નાખવી. વળી તમારા પુત્રોમાંના સર્વ પ્રથમજનિતોને પણ તારે મૂલ્ય આપીને છોડાવવા”

**૧૪** “ભવિષ્યભાં તમારાં બાળકો તમને પૂછે કે, ‘આનો અર્થ શો છે?’ ત્યારે તમે કહેજો કે, ‘યહોવા પોતાના હાથનાં સામર્થ્ય વડે અમને મિસરમાંથી, ગુલામીના દેશમાંથી બહાર લાવ્યા હતા.’ **૧૫** ફારૂન હેચ ચડયો હતો, તેથી તે અમને બહાર જવા દેતો ન હતો. ત્યારે યહોવાહે મિસર દેશના બધા પ્રથમજનિતને એટલે પ્રથમજનિત પુલખોનો તથા પ્રથમજનિત નર જાનવરોનો સંહાર કર્યો હતો. તેથી પ્રથમજનિત સર્વ નર પશુઓને અમે યહોવાહને અર્પણ કરીએ છીએ, પણ અમારા પુત્રોમાંના અર્પણ કરેલા સર્વ પ્રથમજનિતોને અમે મૂલ્ય શૂકવીને છોડાવીએ છીએ!’ **૧૬** અને એ વિધિ તમારા હાથ પર ચિંતનરૂપ તથા તમારી આંખોની વચ્ચે કપાણ પર ચાંદરૂપ બની રહેશે; કારણ કે યહોવા આપણાને પોતાના પરાક્રમી હાથથી મિસરની બહાર લઈ આવ્યા હતા. એની આ સ્મૃતિ બની છે.”

**૧૭** જ્યારે ફારૂને લોકોને જવા દીઘા ત્યારે એમ બન્યું કે પલિસ્તીઓના દેશમાં થઈને જવાનો રસ્તો ઢૂંકો હોવા છતાં પણ તે રસ્તે તેઓને લઈ ગયા નહિં. કેમ કે યહોવાહે વિચાર્યું કે, “રખેને યુદ્ધ થાય અને લોકો પોતાનો વિચાર બદલી પાછા મિસર ચાલ્યા જાય.” **૧૮** એટલે યહોવા તેઓને બીજે રસ્તે થઈને એટલે રાતા સમુક્ર પાસેના અરણ્યના રસ્તે તેઓને લઈ ગયા. ઇજરાયલપુત્રો શાસ્ત્રસજ્જ થઈને મિસરમાંથી બહાર આવ્યા હતા.

**૧૯** મૂસાએ થૂસફનાં અસ્તિથ સાથે લઈ લીધાં હતાં. કેમ કે થૂસફે ઇજરાયલપુત્રોને સોગન દઈને કટ્ટયું હતું કે, “યહોવા જરૂર તમારી મદદે આવશે, તમને અહીંથી છોડાવશે. ત્યારે તમે વિદાય થાઓ તે વખતે તમે મારાં અસ્તિથ અહીંથી લઈ જજો.” **૨૦** પછી ઇજરાયલીઓએ સુક્કોથથી પ્રથાળ કરીને અને એથામભાં અરણ્યની સરહદ પર મુકામ કર્યો. **૨૧** દિવસે તેઓને રસ્તો બતાવવા માટે યહોવા મેઘસ્તંભમાં તેમ જ રાત્રે તેમને પ્રકાશ મળો તેથી અનિસ્તંભમાં તેઓની આગળ ચાલતા હતા. **૨૨** દિવસે મેઘસ્તંભ અને રાત્રે અનિસ્તંભ તેઓની આગળથી જરા પણ ખસતા ન હતા, યહોવા સતત તેઓની સાથે રહેતા હતા.

## ૧૪

**૧** પછી યહોવાહે મૂસાને કટ્ટયું, **૨** “ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, પાછા ફરીને પીહાહીરોથની આગળ, મિશ્રોલ અને લાલસમુક્રની વચ્ચે બાલ-સફોનની આગળ સમુક્રને કિનારે છાવણી કરે. **૩** એટલે ફારૂનને એવું લાગશે કે, “ઇજરાયલીઓ અરણ્યમાં બૂલા પડ્યા છે અને અટવાઈ ગયા છે.”

**૪** હું ફારૂનનું હૃદય હઠીલું કરીશ, એટલે તે તમારો પીછો કરશે. પણ હું તેના લશ્કરનો પરાજય કરીને મારો મહિમા વધારીશ. ત્યારે મિસરવાસીઓ જાણશે કે, હું ઈશ્વર છું.” અને ઇજરાયલીઓએ ઈશ્વરના કટ્ટયા પ્રમાણે કર્યું. **૫** જ્યારે ફારૂનને ખબર આપવામાં આવી કે, ઇજરાયલી લોકો જતા રહ્યા છે. ત્યારે તેનું અને તેના સરદારોનું વલણ બદલાઈ ગયું. તેઓને થયું કે, “આપણે શું કર્યું? આપણે તેઓને કેમ જવા દીઘા? આપણે આપણા ગુલામોને ગુમાવ્યા છે.”

**૬** એટલે ફારૂને પોતાનો રથ અને લશ્કરને તૈયાર કર્યું. **૭** ફારૂને પોતાના રથદળમાંથી સૌથી શ્રેષ્ઠ છસો સરદારોને અને અન્ય રથો સહિત તેઓના સરદારોને સાથે લીધા. **૮** યહોવાહે મિસરના રાજ ફારૂનને હઠીલો બનાવ્યો, તે પોતાનું સૈન્ય લઈને નીડર ઇજરાયલીઓની પાછળ પડ્યો. **૯** મિસરના લશ્કરના અસંખ્ય ધોડેસવારો

તथા રથસવારો તથા અન્ય સૈનિકોએ ઇજરાયલીઓનો પીછો કર્યો. અને તેઓ બાલસફોનની આગળ પીહાહીરોથની પાસે સમુદ્ર કિનારે છાવણીમાં તેઓની નજુક આવી પહોંચ્યા.

**૧૦** ફારુન તેઓની નજુક આવી પહોંચ્યો, તે જોઈને ઇજરાયલીઓને ખબર પડી કે મિસરીઓ તેઓની પાછળ પડ્યા છે! તેથી તેઓ ખૂબ બયબીત થયા અને તેઓએ સહાય માટે યહોવાહને પોકાર કર્યો. **૧૧** તેઓએ મૂસાને કટ્યું, “તું અમને શા માટે મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો છે? શું મિસરમાં કબરો નહોતી? તું તો અમને આ રણપ્રદેશમાં ભરવા માટે લાવ્યો છે. શાંતિપૂર્વક મૃત્યુ પામવા અમારે માટે મિસરમાં ઘણી કબરો હતી. **૧૨** અમે મિસરમાં જ તને નહોતું કટ્યું કે, ‘અમને લોકોને અમે જેમ છીએ તેમ રહેવા દે, મિસરવાસીઓની સેવા કરવા દે? અમારે માટે અહીં અરણ્યમાં ભરવા કરતાં મિસરવાસીઓની ગુલાભી કરવી એ વધારે સાલું હતું.’”

**૧૩** પરંતુ મૂસાએ લોકોને આશ્ચાસન આપ્યું, “ગભરાશો નહિ. જથાં છો ત્યાં જ મક્કમતાપૂર્વક ઉભા રહ્યો અને જુઓ કે આજે યહોવા તમારો કેવી અજાયબ રીતે બચાવ કરે છે! જે મિસરવાસીઓને તમે અત્યારે જુઓ છો તેઓ હવે પણી કથારેથ તમને દેખાશે નહિ. **૧૪** તમારે તો આંગળી પણ અડાડવાની નથી; ભાત્ર જોથા કરવાનું છે. યહોવા તમારે માટે થુઝ કરશો.”

**૧૫** પછી યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, “મને પોકારો કરવાની શી જજીર છે? ઇજરાયલી લોકોને કહે કે આગળ ફૂચ કરે, પ્રવાસ ચાલુ રાખે. **૧૬** તું તારી લાકડીને રાતા સમુદ્ર પર ઉંચી કર. તારો હાથ સમુદ્ર ઉપર લંબાવ અને સમુદ્ર બે ભાગ થઈ જશે. ઇજરાયલ લોકો સમુદ્રની કોરી જમીન પર થઈને સમુદ્ર પાર કરશો. **૧૭** પછી હું મિસરવાસીઓને હઠીલા અને આવેશી બનાવીશ. એટલે તેઓ તમારા પર સમુદ્ર તરફ ધરી આવશે. ફારુનને, તેના રથસવારો, ઘોડેસવારો અને સમગ્ર સૈન્યને હું નષ્ટ કરીશ. તેઓ માલં ગૌરવ નિહાળશે. **૧૮** ત્યારે ફારુન અને તેના સૈન્ય સહિત સમગ્ર મિસરવાસીઓને ખબર પડશે કે હું યહોવા છું.”

**૧૯** પછી ઇજરાયલી સૈન્યની આગળ ચાલતો યહોવાહનો જે દૂત હતો તે ત્યાંથી ખસીને તેઓની પાછળ ગયો, તેથી મેધસ્તંભ પણ તેઓની આગળથી ખસીને તેઓની પાછળ થંભ્યો. **૨૦** આ રીતે મેધસ્તંભ મિસરીઓના સૈન્ય અને ઇજરાયલીઓના સૈન્યની વચ્ચે આવીને થંભ્યો. ત્યારે વાદળો અને અંધકાર હોવા છતાં મેધસ્તંભ પણ રાશે ઇજરાયલીઓને પ્રકાશ આપતો હતો. મિસરની સેના માટે સમગ્ર રાત્રી દરમિયાન અંધકાર હોવાને લીધે તે ઇજરાયલીઓ પાસે આવી શકી નહિ.

**૨૧** મૂસાએ પોતાનો હાથ લાલ સમુદ્ર પર ઊંચો કરીને લંબાવ્યો, એટલે યહોવાહે આખી ચાત પૂર્વ તરફથી ભારે પવન ફૂંકાવીને સમુદ્રને પાછો હઠાવ્યો, તેથી તેના પાણીના બે ભાગ પડી ગયા. અને સમુદ્રની જગ્યાએ કોરી જમીન બનાવી હતી. **૨૨** ઇજરાયલી લોકો કોરી જમીન પર ચાલીને સમુદ્રમાં થઈને પાર ગયા. તેઓની ડાબી અને જમણી બાજુએ પાણીની દીવાલો બની ગઈ હતી.

**૨૩** મિસરીઓ તેઓની પાછળ પડ્યા. ફારુનના બધા જ રથસવારો, ઘોડેસવારો તથા અન્ય સૈનિકો તેઓની પાછળ સમુદ્રની વચ્ચે પહોંચી ગયા. **૨૪** પછી પ્રભાતના પ્રથમ પહોંચમાં અનિનસ્તંભ તથા મેધસ્તંભમાંથી યહોવાહે મિસરીઓના સૈન્ય પર નજર કરી. તેઓના પર હુમલો કર્યો. તેઓનો પરાજય કર્યો. **૨૫** યહોવાહે તેઓના રથનાં પૈડાં જમીનમાં એવા ખુંપાવી દીધાં કે તે ફરી શકતાં ન હતાં. આથી સૈનિકો ભૂમ પાડવા લાગ્યા, “આ તો યહોવા પોતે ઇજરાયલીઓને પક્ષો આપણી સામે લડી રહ્યા છે. ચાલો, આપણે પાછા જતા રહીએ.”

**૨૬** પણી થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “હવે તું તારો હાથ સમુદ્ર પર ઊંઘો કરીને લંબાવ. જેથી મિસરવાસીઓ પર, તેમના રથસવારો પર અને તેઓના ઘોડેસવારો પર પાણી ફરી વળો.” **૨૭** એટલે તે પરોઠ થવાના સમયે મૂસાએ સમુદ્ર પર હાથ લંબાવયો ત્યારે સમુદ્ર પોતાની અસલ સ્થિતિમાં પાછો આવી ગયો. મિસરના સૈન્યએ સમુદ્રમાં નાસભાગ કરવા માંથી પણ થહોવાહે તેઓને સમુદ્રમાં વરચોવચ્ચ દુખાવી માર્યા. **૨૮** સમુદ્રના પાણીએ પાછાં વળીને રથસવારોને, ઘોડેસવારોને અને ફાલના સમગ્ર સૈન્યને દુખાડી દીધું. તેઓમાંથી કોઈ બચી શક્યું નહિ.

**૨૯** પરંતુ ઇજરાયલના લોકો તો સમુદ્રની વચ્ચેથી કોઈ ભૂમિ પર થઈને પક્ષાર થઈ ગયા. તેઓની ડાઢી અને જમણી બાજુએ પાણીની ભીતો થઈ ગઈ હતી. **૩૦** આ રીતે તે દિવસે થહોવાહે ઇજરાયલીઓને મિસરીઓના હાથમાંથી બચાવી લીધા. અને ઇજરાયલીઓએ સમુદ્ર કિનારે મિસરીઓના મૃતદેહો પડેલા જોયા. **૩૧** અને થહોવાહે મિસરીઓ વિઝદ્ધ જે પરાક્રમ કર્યું હતું તે જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા અને થહોવા પર અને તેના સેવક મૂસા પર તેઓએ વિજ્ઞાસ કર્યો.

## ૧૫

**૧** પણી મૂસાએ અને ઇજરાયલના લોકોએ થહોવાહની સમક્ષ આ સ્તુતિગાન ગાયું: “હું થહોવાહની સમક્ષ ગાયન કરીશ, તેમણે મહાન વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે.

તેમણે ઘોડા અને સવારોને સમુદ્રમાં દુખાડી દીધા છે;

**૨** થહોવા મારું સામર્થ્ય અને ગીત છે;

તે મારો ઉજ્જ્વાર થયા છે.

આ મારા ઈંખર છે અને હું તેમની સ્તુતિ કરીશ.

મારા પૂર્વજોના ઈંખર, હું તેમને મહાન માનું છું.

**૩** થહોવા તો થોજા છે,

તેમનું નામ થહોવા છે.

**૪** તેમણે ફાલનાં રથદળોને સમુદ્રમાં દુખાડી દીધા;

અને તેના માનીતા સરદારોને પણ સૂફ સમુદ્રમાં દુખાડી દીધા છે.

**૫** પાણીના પ્રવાહો તેઓના પર ફરી વણ્ણા છે.

તેઓ પથરની માફક છેક તળિયે દૂબી ગયા છે.

**૬** હે થહોવા! તમારો જમણો હાથ, પરાક્રમે મહિમાવાન છે.

હે થહોવા! તમારો જમણો હાથ શાત્રુઓને પણાડીને તેમના ચૂરા કરે છે.

**૭** તમારી સામે થનારને તમે તમારી શ્રેષ્ઠતાના માહાત્મ્યથી પાયમાલ કરો છો.

તમે તમારા ભયાનક કોપથી તેઓને ઘાસના પૂણાની જેમ બાળી નાખો છો.

**૮** હે થહોવા, તમારા ઉચ્છવાસથી પાણીના;

અને મોંઝાંઓ અટકીને તેમના જાણો ઊંથા ટેકરા બની ગયા.

અને દરિયાના ઊંડાણમાં જળના પ્રવાહો ઠદી ગયા.

**૯** શાત્રુએ સંકલ્પ કર્યો કે, ‘હું પાછળ પડીશ,

અને હું તેઓનું ધન લૂંટી લઈશ.

હું મારી તરવાર ઉગામીશ. અને મારે હાથે તેઓનો નાશ કરીશ.’

**૧૦** પરંતુ હે થહોવા! તમે તમારો પવન ફૂકયો. અને સમુદ્રના પાણી તેઓ પર ફરી વણ્ણાં.

તેઓ સીસાની માફક સમુદ્રના મહાજળમાં દૂબી ગયા.

**૧૧** હે થહોવા, તમારા જેવા અન્ય કોઈ ઈંખર નથી?

તમારા જેવા પરમપવિત્ર, મહિમાવાન;

સતોપ્રોભાં ભયજનક અને પરાક્રમી બીજા કોણ છે?

૧૨ અને પૃથ્વી તેઓને તત્કાળ ગળી ગઈ,

તમે કેવળ જમણો હાથ ઉંચો કર્યો.

૧૩ તમે તમારા લોકોને છોડાવ્યા. તમારા પ્રેમ અને કરુણાથી તમારા સામર્થ્ય વડે તમે તેઓને;

તમારા પવિત્ર નિવાસમાં દોઢી લાવ્યા છો.

૧૪ પ્રજા આ સાંભળીને કંપે છે,

સર્વ પલિસ્તી વાસીઓ પીડા પામ્યા છે.

૧૫ તે સમયે અદોમના સરદારો આશ્રયચક્રિત થયા,

મોઆબના શક્તિશાળી અને પરાક્રમી પુરુષોને દ્રુજારી થઈ;

અને બધા કનાનવાસીઓનાં ગાત્રો શિથિલ થઈ ગયાં;

૧૬ તેઓ ઉપર ભય અને ત્રાસ આવી પડ્યા,

અને તમે મુક્ત કરેલા લોકો જ્યાં સુધી નિશ્ચિત સ્થાને ન પહોંચો;

અને તેઓની મુસાફરી પૂરી ન થાય ત્યાં સુધી,

તમારા ભુજના સામર્થ્યથી તેઓ પથ્થર જેવા સ્તરંધ થઈ ગયા,

૧૭ હે પ્રભુ જ્યાં તમારો આવાસ છે અને જે પવિત્રસ્થાન તમે સ્થાપિત કર્યું છે;

એટલે તમારા પવિત્ર પર્વતમાં તેઓને લાવીને તમે તેઓને ત્યાં સ્થાયી વસાવવાના છો.

ત્યાં તમે તમારું ભક્તિસ્થાન બાંધશો.

૧૮ હે યહોવા, તમે સદાસર્વકાળ સુધી રાજ્ય કરવાના છો.”

૧૯ ખરેખર એવું બન્યું કે, જ્યારે ફારુનના ઘોડેસવારો, રથો અને તેઓના સવારોએ સમુદ્રમાં પ્રવેશ કર્યો, ત્યારે યહોવાહે સમુદ્રનાં પાણી પાછાં વાળીને તેઓ પર ફેરવી વાણ્યાં; પરંતુ ઈજરાયલી લોકો તો સમુદ્ર મદ્દે થઈને કોરી જીવીન પર ચાલીને પસાર થઈ ગયા. ૨૦ પછી હારુનની બહેન મહિયમ પ્રભોદિકાએ ખંજરી હાથમાં લીધી અને તમામ સ્ત્રીઓ તેની પાછળ પાછળ ખંજરીઓ વગાડતાં અને નાચતાં નાચતાં તેની પાછળ ચાલી. મહિયમે અને સ્ત્રીઓએ નાચગાન શરૂ કર્યા. ૨૧ મહિયમે તેઓને ગવડાવ્યું,

“ઈશ્વરની આગળ ગાયન કરો, કેમ કે તેમણે ગૌરવી વિજય પ્રાપ્ત કર્યો છે,

તેમણે ઘોડા અને તેના સવારોને સમુદ્રના ઊંડાણમાં દુબાડી દીધા છે.”

૨૨ પછી મૂસા ઈજરાયલી લોકોને રાતા સમુદ્રથી આગળ લઈ ગયો. અને તેઓ ત્યાંથી નીકળીને શૂરના અરણયમાં આવ્યા; તેઓ ત્યાં ત્રણ દિવસ એ અરણયમાં આગળ ચાલતા રહ્યા. ત્યાં તેઓને પાણી માખ્યું નહિ. ૨૩ પછી તેઓ ‘મારાહ’ નામની જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા. પણ ત્યાંનાં પાણી પી શક્યા નહિ, કેમ કે તે કડવાં હતાં. તેથી એ જગ્યાનું નામ ‘મારાહ’ પડ્યું.

૨૪ તેથી બધા લોકોએ મૂસાની વિરુદ્ધ બબડાટ કર્યો કે, “અમે શું પીઈએ?” ૨૫ એટલે મૂસાએ યહોવાહને પ્રાર્થના કરી, એટલે યહોવાહે તેને એક વૃક્ષનું થડ બતાવ્યું. મૂસાએ તેને પાણીમાં નાખ્યું અને પાણી મીઠાં થઈ ગયાં. ત્યાં યહોવાહે તેઓની કસોટી કરી. તેઓને માટે વિધિ તથા એક નિયમ હરાવ્યો. અને ત્યાં જ તેમની કસોટી કરી. ૨૬ યહોવાહે કદ્યું, “જો તમે તમારા ઈશ્વર યહોવાહની વાણી કાળજીથી સાંભળશો અને જે સત્ય છે તેને પાણશો તો મેં મિસચીઓ પર જે રોગચાળો ફેલાવ્યો હતો તેમાંનો કોઈ હું તમારા પર મોકલીશ નહિ. કેમ કે તમારા રોગ મટાડનાર હું તમારો ઈશ્વર યહોવા છું.”

<sup>૨૭</sup> પછી તેઓ એલીમ આવી પહોંચ્યા, ત્યાં પાણીના બાર ઝરા હતા અને સિચેર ખજૂરીઓ હતી, અહીં જ્યાં પાણી હતું તે જગ્યાએ તેઓએ છાવણી કરી.

## ૧૬

<sup>૧</sup> ઈજરાયલીઓએ એલીમથી પોતાની મૂસાફરી શરૂ કરી. તેઓ મિસરમાંથી બહાર આવ્યા પછી બીજા માસને પંદરમે દિવસે એલીમ અને સિનાઈની વર્ષે આવેલા સીનના અરણ્યમાં આવી પહોંચ્યા. <sup>૨</sup> અહીં બધા ઈજરાયલી લોકોએ આખા અરણ્યમાં મૂસા અને હારુનની વિરલ્જ બબડાટ કર્યે રાખ્યો. <sup>૩</sup> તેઓએ મૂસા અને હારુનને કદ્યું, “જ્યારે અમે માંસથી બરેલાં વાસણ પાસે બેસીને ધરાતાં સુધી ખાતા હતા, ત્યારે જ જો યહોવાહે પોતાને હાથે અમને મિસરમાં ભારી નાખ્યા હોત તો સાલું થાત. એવું થયું હોત તો આ અરણ્યમાં અમને બધાને ભૂખે ભરવાનો વારો આવ્યો હોત નહિ.”

<sup>૪</sup> ત્યારે યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “હું તમારે માટે રોટલીનો વરસાદ વરસાવીશ. આ બધા લોકોએ દરરોજ બહાર આવીને તેમાંથી તે દિવસ પૂરતી રોટલી પોતાને માટે બેગી કરી લે; જેથી તેઓ ભારા કાનૂન અનુસાર ચાલશે કે નહિ તે વિષે હું તેઓની પરીક્ષા કરું. <sup>૫</sup> લોકો દરરોજ તે દિવસ પૂરતી જ રોટલીનો સંગ્રહ કરે, પરંતુ છક્કા દિવસે રોજ કરતાં બમળી રોટલી બેગી કરે અને પોતાના સ્થળે રાંધે.”

<sup>૬</sup> અને મૂસા અને હારુનને ઈજરાયલી લોકોને કદ્યું, “આજે રાત્રે તમે યહોવાહની શક્તિ જોશો, અને તમને ખબર પડશે કે મિસર દેશમાંથી તમને બચાવીને બહાર લાવનાર તે ઈખ્વર તો યહોવા છે. <sup>૭</sup> કાલે સવારે તમે લોકો યહોવાહનું ગૌરવ જોશો કારણ કે તેમણે તેઓની વિરલ્જની તમારી ફરિયાદ કાને ધરી છે, તમે હમેશાં અમને ફરિયાદ કરો છો, પણ અમે એમાં શું કરી શકીએ?” <sup>૮</sup> પછી મૂસાએ કદ્યું, “યહોવા, સાંજે તમને ખાવા માટે માંસ આપશે અને સવારે ધરાઈને ખાઓ એટલી રોટલી આપશે. કારણ કે તમે તેમની વિરલ્જ જે ફરિયાદો કરો છો તે તેમણે સાંભળી છે. તમારી ફરિયાદ અમારી વિરલ્જ નથી, પણ યહોવાહની વિરલ્જ છે. અમે તે વળી કોણા?”

<sup>૯</sup> પછી મૂસાએ હારુનને કદ્યું, તું ઈજરાયલી લોકોને કહે કે, ‘તમે યહોવાહની સમક્ષ આવો. કારણ કે તેમણે તમારી ફરિયાદો સાંભળી છે.’ <sup>૧૦</sup> ઈજરાયલનો સમગ્ર સમુદ્રાથ એક જ સ્થાને બેગો થયો હતો. ત્યારે હારુન તેઓની સાથે વાત કરતો હતો. તે દરમિયાન તેઓએ અરણ્ય તરફ જોયું, તો વાદળમાં યહોવાહના ગૌરવનું દર્શન થયું. <sup>૧૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૧૨</sup> “મેં ઈજરાયલના લોકોની ફરિયાદ સાંભળી છે; તેઓને કહે કે, ‘સાંજે તમે માંસ ખાશો અને સવારે તમે ધરાઈને રોટલી ખાશો;’ અને તમને ખાતરી થશે કે હું તમારો ઈખ્વર યહોવા છું.”

<sup>૧૩</sup> તે રાત્રે એવું બન્યું કે લાવશીઓએ ઉઠી આવીને છાવણીને ભરી દીધી; સવારમાં છાવણીની આસપાસ ઝાકળ પડ્યું. <sup>૧૪</sup> સૂરજ ઉગતાં ઝાકળ ઉઠી ગયું અને હિમના જેવો બાસીક નાનો પદાર્થ અરણ્યની સપાટી પર પડેલો હતો. <sup>૧૫</sup> ઈજરાયલી લોકો એ જોઈને પરસ્પર પૂછવા લાગ્યા, “એ શું છે?” કેમ કે તેઓ આ પદાર્થ વિષે જાણતા નહોતા. ત્યારે મૂસાએ તેઓને કદ્યું, “એ તો યહોવાહે તમને ખાવા માટે આપેલો ખોરાક છે.”

<sup>૧૬</sup> યહોવાહની એવી આજ્ઞા છે કે, ‘તમે પ્રત્યેક જણ પોતાના આહાર જેટલું બેગું કરી લો. તમારે તમારા કુટુંબના ભાણસોની સંખ્યા પ્રમાણે તમારા તંબુમાં રહેનારા માટે વ્યક્તિ દીઠ એક ઓમેર જેટલું તે લેવું.’ <sup>૧૭</sup> અને ઈજરાયલી લોકોએ એ પ્રમાણે કર્યું. પણ તેમાંના કેટલાકે વધારે તો કેટલાકે ઓછું બેગું કરી લીધું. <sup>૧૮</sup> અને પછી તેઓએ ઓમેરના ભાપિયાથી ભાપ્યું ત્યારે જેણે વધુ લીધું હતું તેને વધી પડ્યું નહિ અને

જેણો ઓછું ભેગું કર્યું હતું તેને ખૂટ્યું નહિ. પ્રત્યેક માણસથી પોતાના આહાર પૂરતું જ એકટું કરાયું હતું.

<sup>૧૬</sup> મૂસાએ તેઓને કહ્યું, “તમારામાંથી કોઈએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મૂકવું નહિ.” <sup>૨૦</sup> પરંતુ કેટલાકે મૂસાનું કહ્યું માન્યું નહિ. તેઓએ તેમાંથી થોડુંઘણું સવારને માટે રાખ્યું તો સવારે તેમાં કીડા પડેલા હતા. અને તે ગંધાઈ ઊઠ્યું. તેથી મૂસા તેમના પર ગુસ્સે થયો. <sup>૨૧</sup> રોજ સવારે પ્રત્યેક જણ પોતાના આહાર જેટલો ખોરાક બેગો કરતો હતો અને સૂર્ય તપતો ત્યારે જે વધ્યું હોય તે બધું ઓગળી જતું હતું.

<sup>૨૨</sup> અઠવાડિયાના છું દિવસે તેઓએ બમણો એટલે વ્યક્તિ પ્રમાણે બે ઓમેર જેટલો ખોરાક બેગો કર્યો. પછી સમુદ્દરાયના બધા આગેવાનોએ આવીને મૂસાને તે વિષે જણાવ્યું. <sup>૨૩</sup> મૂસાએ તેઓને કહ્યું, થહોવાહની એ આજા છે કે, “આવતી કાલે વિશ્રાભ એટલે થહોવાહનો પવિત્ર સાંખ્યાથ છે; તેથી તમારે જે રાંધવું હોય તે રાંધી લો, અને જે વધે તે તમારા માટે સવાર સુધી રાખી મૂકો.”

<sup>૨૪</sup> આથી મૂસાની આજા પ્રમાણે તેઓએ તેમાંથી સવારને માટે રાખી મૂકયું, પણ તેમાં કીડા પડયા નહિ અને તે ગંધાઈ ઊઠ્યું પણ નહિ. <sup>૨૫</sup> અને મૂસાએ કહ્યું, “આજે તે ખાઓ, કારણ કે આજે વિશ્રાભવાર છે, થહોવાહનો દિવસ છે; આજે તે તમને ખેતરમાં મળશે નહિ.

<sup>૨૬</sup> સપ્તાહના છે દિવસ તમે એ બેગું કરો; પણ સાતમો દિવસ સાંખ્યાથ છે, તેમાં તમને કંઈ મળશે નહિ.” <sup>૨૭</sup> સાતમા દિવસે કેટલાક લોકો તે બેગું કરવા માટે બહાર ગયા, પણ તેમને કંઈ મળયું નહિ.

<sup>૨૮</sup> ત્યારે થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “કયાં સુધી તમે ભારી આજાઓ અને નિયમોનું પાલન કરવાનો ઇનકાર કરશો?” <sup>૨૯</sup> જુઓ, થહોવાહે તમને વિશ્રાભવાર આપ્યો છે, તેથી છું દિવસે તે તમને બે દિવસ ચાલે તેટલો ખોરાક આપશે, એટલે સાતમે દિવસે તેઓએ દરેકે પોતપોતાના નિવાસમાં જ રહેવું અને બહાર નીકળવું નહિ.” <sup>૩૦</sup> તેથી તે લોકોએ સાતમે દિવસે વિશ્રાભ કર્યો.

<sup>૩૧</sup> ઇજરાયલી લોકોએ તે વિશિષ્ટ ખોરાકનું નામ “માઝા” પાડ્યું. માઝા ધાણાના દાણા જેવું સફેદ હતું. તેનો સ્વાદ ભધ ચોપડેલી પાતળી પૂરીના જેવો હતો. <sup>૩૨</sup> ત્યારે મૂસાએ કહ્યું, “થહોવાહે તમને આદેશ આપ્યો છે કે, ‘તમારા વંશજોને માટે તેમાંથી એક ઓમેર જેટલું માઝા રાખી મૂકો; જેથી હું તમને બિસરઘમાંથી બહાર લઈ’ આવ્યો ત્યારે મેં તમને લોકોને જે ભોજન ખવડાવ્યું હતું તે તેઓ જોઈ શકે.’”

<sup>૩૩</sup> પછી મૂસાએ હારુનને કહ્યું કે, “એક વાસણ લઈને તેમાં એક ઓમેર માઝા ભરીને તમારા વંશજોને માટે સાચવી રાખવા સારુ તેને થહોવાહની સમક્ષ મૂકો.” <sup>૩૪</sup> થહોવાહે મૂસાને આજા આપ્યા મુજબ હારુને તેને સાચવી રાખવા માટે કરારકોશ આગળ તેને મૂકયું. <sup>૩૫</sup> પછી ત્યાંથી ઇજરાયલી લોકો વસવાટ કરવા યોગ્ય પ્રદેશમાં આવ્યા, એ દરમિયાન તેઓએ તે માઝા ખાધું. તેઓ કનાન દેશની સરહદમાં પહોંચયા ત્યાં સુધી તેઓએ માઝા ખાધું. <sup>૩૬</sup> માઝાના માપ માટે વપરાતા પાત્રમાં એક ઓમેર માઝા સમાતું હતું. એક ઓમેર એટલે એફાહનો દસમો ભાગ.

## ૧૭

<sup>૧</sup> ઇજરાયલના લોકોની સમગ્ર જમાતે સીનના રણમાંથી છાવણી ઉઠાવીને થહોવાહની આજા મુજબ આગળ પ્રથાણ કરીને રફીદીમાં મુકામ કર્યો. પરંતુ ત્યાં લોકોને પીવા માટે પાણી દુર્લભ હતું. <sup>૨</sup> તેથી લોકોએ મૂસા સાથે તકરાર કરી અને કહ્યું, “અમને પીવા માટે પાણી આપ.” એટલે મૂસાએ તેઓને કહ્યું, “તમે લોકો મારી

સાથે શા માટે તકરાર કરો છો? તમે યહોવાહની કસોટી શા માટે કરો છો?” તમે એમ સમજો છો કે ઈંઘર આપણી સાથે નથી?” <sup>૩</sup> પરંતુ લોકો બહુ તરફથા હતા. તેથી તેઓએ મૂસા વિરુદ્ધ બડબડાટ કરતાં કદ્યું કે, “તું અમને, અમારાં સત્રી, બાળકોને અને જનવરોને તરસે ભારવા શા માટે બિસર દેશમાંથી અહીં લઈ આવ્યો?”

<sup>૪</sup> આથી મૂસાએ યહોવાહને યાચના કરી, “આ લોકોને માટે હું શું કરું? તેઓ મને પથથરે મારી નાખવા તૈયાર થયા છે.” <sup>૫</sup> યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “જા, ઇઝરાયલના કેટલાક વડીલોને સાથે લઈને તું લોકોની આગળ ચાલતો થા. જે લાકડીથી તેં નાઈલ નદી પર પ્રહાર કર્યો હતો તે તારા હાથમાં રાખજો. <sup>૬</sup> જો, હોરેબ પર્વતના એક ખડક ઉપર હું તારી સામે ઊભો રહીશ, પછી તું તે ખડક પર પ્રહાર કરજે, એટલે તે ખડકમાંથી પાણી નીકળશે, જેથી લોકોને પીવા પાણી મળશે.” ઇઝરાયલના વડીલોના દેખતાં મૂસાએ તે મુજબ કર્યું. (એટલે ત્યાં પાણીનું વહેણ થયું.) <sup>૭</sup> મૂસાએ તે જગ્યાનું નામ માસ્કસાહ (પુરાવો) અને મરીબાહ (અધડો) રાખ્યું. કારણ કે આ એ જ જગ્યા હતી જ્યાં ઇઝરાયલના લોકો એની વિરુદ્ધ થયા હતા. અને તેઓએ યહોવાહની કસોટી કરી હતી, તે લોકો જાળવા માગતા હતા કે યહોવા અમારી વથ્યે છે કે નહિ?

<sup>૮</sup> અમાલેકીઓએ રફીદીમ આગળ આવીને ઇઝરાયલીઓ પર હુમલો કર્યો. <sup>૯</sup> પછી મૂસાએ યહોશુઆને કદ્યું કે, “તું આપણામાંથી જોઈતા માણસો પસંદ કરી લે. આવતી કાલે અમાલેકીઓ સામે યુદ્ધ કર. હું ઈંઘરની લાકડી મારા હાથમાં લઈને પર્વતના શિખર પર ઊભો રહીશ.” <sup>૧૦</sup> યહોશુઆએ મૂસાની આજ્ઞાનો સ્વીકાર કર્યો. તે અમાલેકીઓ સામે જંગે ચડયો. મૂસા તથા હાર્દન અને હૂર પર્વતના શિખર પર પહોંચી ગયા.

<sup>૧૧</sup> ત્યાં મૂસા જ્યારે પોતાના હાથ ઊંચા કરતો, ત્યારે ઇઝરાયલના વિજય થતો; પરંતુ જ્યારે તે પોતાના હાથ નીચા કરતો, ત્યારે અમાલેકીઓ જીતતા હતા. <sup>૧૨</sup> પણ મૂસાના હાથ થાક્યા એટલે તે લોકોએ એક પથથર લાવીને ત્યાં મૂક્યો. મૂસા તેના પર બેઠો. અને એક બાજુથી હાર્દને તથા બીજુથી હૂરે ટેકો દઈને મૂસાના હાથોને સ્થિર રાખ્યા, આમ સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી તેના હાથ ઊંચા રહ્યા. <sup>૧૩</sup> યહોશુઆ અને તેના લોકોએ અમાલેકીઓને તરવારથી યુદ્ધમાં પરાજિત કર્યો.

<sup>૧૪</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “આ બાબતની યાદગીની રાખવા માટે તેને પુષ્ટકમાં લખ. અને યહોશુઆને કહે કે, હું અમાલેકનું નામનિશાન આકાશ તથા પૃથ્વી પરથી સદાયને માટે નાભૂદ કરીશ.” <sup>૧૫</sup> ત્યાર બાદ મૂસાએ એક વેદી બંધાવી અને તેને “યહોવા નિસ્સી” એવું નામ આપ્યું. <sup>૧૬</sup> તેણે કદ્યું કે, “મૈં મારા હાથ યહોવાહના સિંહાસન તરફ લંબાવ્યા હતા અને યહોવાહે પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે, તે વંશપરંપરાગત અમાલેક સાથે યુદ્ધ કરશે.”

## ૧૮

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસા અને ઇઝરાયલી લોકોને જે અનેક પ્રકારે સહાય કરી હતી, તે બાબતમાં તથા જે શીતે તે ઇઝરાયલના લોકોને માટે જે કંઈ કર્યું હતું તે વિષે તથા યહોવાહે ઇઝરાયલીઓને કેવીશીતે બિસરમાંથી મુક્ત કર્યો હતા તે વિષે મૂસાના સસરાએ એટલે બિદ્ધાનના યાજક ધિશ્રોએ ચાંબાખ્યું. <sup>૨</sup> મૂસાએ પોતાની પત્ની કિંપોરાહને તેના બે પુત્રો સહિત મોકલી દીધી હતી ત્યારે તેના સસરા ધિશ્રોએ તેઓને પોતાને ઘરે રાખ્યાં હતાં. <sup>૩</sup> મૂસાના બે પુત્રોમાંના પ્રથમ પુત્રનું નામ ‘ગેર્શોભ’ પાડવામાં આવ્યું હતું; તેનો અર્થ થાય છે કે ‘હું પરદેશમાં પ્રવાસી થયેલો છું.’ <sup>૪</sup> બીજા

પુત્રનું નામ 'એલિએઝેર' હતું. તેનો અર્થ થાય છે કે 'ઈંજીનિયર' મારી સહાય કરીને મને ફારુનની તરવારથી બચાવ્યો છે.'

<sup>૪</sup> એટલા ભાટે થિશ્શો મૂસાની પતની અને પુત્રોને લઈને અરણ્યમાં ઈંજીનિયરના પર્વત આગળ જથું મૂસાએ છાવણી કરીને મુકામ કર્યો હતો ત્યાં તેની પાસે આવ્યો. <sup>૫</sup> તેણે મૂસાને સંદેશો મોકલ્યો કે, "હું તારો સસરો થિશ્શો અહીં આવ્યો છું અને તારી પતની અને બે પુત્રોને તારી પાસે લાવ્યો છું."

<sup>૬</sup> તેથી મૂસા તેના સસરાને ભગવા સામો ગયો. અને પ્રણામ કરીને તેણે તેને ચુંબન કર્યું. બજ્જેએ પરચપર ક્ષેમકૃશણતાની ખબર પૂછી. પછી તેઓ મૂસાની છાવણીમાં તેના તંબુમાં ગયા. <sup>૭</sup> ત્યાં મૂસાએ પોતાના સસરા થિશ્શોને યહોવાહે ઈજરાયલના લોકો ભાટે ફારુન અને મિસરના લોકોના જે હાલહવાલ કર્યા હતા તથા ઈજરાયલના લોકોને માર્ગમાં જે જે વિટંબળાઓનો સામનો કરવો પડ્યો હતો અને યહોવાહે તેઓને કેવી રીતે બચાવ્યા હતા, તે વિષે બધું કહી સંભળાવ્યું.

<sup>૮</sup> યહોવાહે ઈજરાયલના લોકોને મિસરના લોકોના હાથમાંથી છોડાવીને તેઓના પર જે ઉપકાર કર્યો હતો તે જાણીને થિશ્શો ખૂબ પ્રસંજ થયો. <sup>૯</sup> અને થિશ્શોએ કર્યું, "યહોવાહની સ્તુતિ કરો કે જેમણે ઈજરાયલી લોકોને મિસરવાસીઓના અને ફારુનના હાથમાંથી છોડાવ્યા છે. <sup>૧૦</sup> હવે મને ખાતરી થઈ છે કે, સર્વ દેવો કરતાં યહોવા મહાન છે; મિસરવાસીઓએ તમારી સાથે ગેરવતર્તાવ રાખ્યો ત્યારે તમને સૌને યહોવાહે તેઓના પંલમાંથી મુક્ત કર્યા છે."

<sup>૧૧</sup> પછી મૂસાના સસરા થિશ્શો યાજકે ઈંજીનિયરને યજ્ઞો અને દહનીયાર્પણો ચટાવ્યાં. અને ફારુન ઈજરાયલના સર્વ વડીલોને સાથે લઈને ઈંજીન સમક્ષ મૂસાના સસરા સાથે રોટલી ખાવાને ભાટે આવ્યો.

<sup>૧૨</sup> બીજે દિવસે સવારે મૂસાએ ઘણા લોકોનો ન્યાય કરવાનું શરૂ કર્યું. તેઓ ન્યાય મેળવવા ભાટે સવારથી સાંજ સુધી આવતા રહેતા હતા અને પોતાનો વારો આવે એની રાહ જોતા હતા. <sup>૧૩</sup> મૂસા લોકો ભાટે જે કંઈ કરતો હતો તે સધળું મૂસાના સસરાએ જોયું, તેથી તેણે મૂસાને કર્યું, "લોકોના ભાટે તું આ શું કરે છે? ન્યાયાધીશ તરીકે તું એકલો બેસો છે અને આટલા બધા લોકો તારી પાસે સવારથી સાંજ સુધી આવીને ઊભા રહે છે! તેનું શું કારણ છે?"

<sup>૧૪</sup> <sup>૧૫</sup> ત્યારે મૂસાએ કર્યું, "લોકો ભારી પાસે તેઓની સમર્થ્યાઓના સંબંધમાં યહોવાહની ઈચ્છા વિષે પૂછવા ભાટે આવે છે. <sup>૧૬</sup> વળી એ લોકોમાં કોઈ વિવાદ થયો હોય, તેના ન્યાયચુકાદા ભાટે ભારી પાસે આવે છે. તેઓમાં કોણ સાચું છે તે હું નક્કી કરું છું. આ રીતે હું તેઓને યહોવાહના નિયમો અને વિધિઓ વિષે શીખવું છું."

<sup>૧૭</sup> પરંતુ મૂસાને તેના સસરાએ કર્યું, "તું જે રીતે આ કરી રહ્યો છે તે પદ્ધતિ થોય નથી. <sup>૧૮</sup> તું તંગ આવી જશે. તારા એકલાથી આ કામનો બોજો ઉપાડી શકાય એવો નથી. તું એકલો એ નહિ કરી શકે." <sup>૧૯</sup> હું તને સલાહ આપું છું અને તારે શું કરવું જોઈએ, એ તને બતાવું છું. "હું ઈંજીનિયરને પ્રાર્થના કરું છું કે તે તને મદદ કરે. તારે યહોવા સમક્ષ એ લોકોના પ્રતિનિધિ થવું જોઈએ અને તે લોકોના પ્રશ્નો યહોવાહની સમક્ષ રજૂ કરવા જોઈએ. <sup>૨૦</sup> અને તારે લોકોને યહોવાહના નિયમો તથા વિધિઓ તેઓ પાણે અને તોડે નહિ તે ભાટે ચેતવયાના છે અને તેઓને શીખવવાનું છે. તેઓને જીવનનો સાચો ભાર્ગ કર્યો છે અને શું કરવું તે સમજવવાનું છે."

<sup>૨૧</sup> "વિશેષમાં તું યહોવાહની બીક રાખનાર તથા સર્વ લોકોમાંથી હોશિયાર અને વિશ્વાસપાત્ર હોય, લાંચુલશવતને દિક્કારનાર તથા નિસ્વાર્થ હોય એવા ભાણસોને

પસંદ કરીને તેઓને હજર હજર, સો સો, પચાસ પચાસ અને દશ દશ ભાણસોના ઉપરીઓ તરીકે નિયુક્ત કર. <sup>૨૨</sup> પછી એ ઉપરી પ્રતિનિધિઓને લોકોનો ન્યાય કરવા દે. જો કોઈ બહુ જ ગંભીર સમસ્યા હોય તો ઉપરી પ્રતિનિધિ નિર્ણય કરશે અને પછી તેઓ તારી પાસે આવી શકશે. પરંતુ જામાન્ય પ્રકારના પ્રક્ષોનો નિર્ણય તો તેઓ જ કરશે. આમ તારા કાર્યમાં તેઓ સહભાગી થશે અને તારું કામ સરળ થશે. <sup>૨૩</sup> હવે જો તું આ બધું કરીશ, તો યહોવાહની ઈચ્છા પૂર્ણ થશે. તને થાક લાગશે નહિ. અને આવનારા લોકો પણ સંપૂર્ણપણે સંતોષી થઈ પોતાના ઘરે પાછા ફરશે.”

<sup>૨૪</sup> મૂસાએ પોતાના સસરાની સલાહ સ્વીકારી અને તેણે તે પ્રમાણે અમલ કર્યો. <sup>૨૫</sup> તેણે સર્વ ઇજરાયલના લોકોમાંથી ચુનંદા ભાણસો પસંદ કર્યા અને તેઓમાંથી હજરના, સોના, પચાસના, તથા દશ ભાણસોના ઉપરી તરીકે નિયુક્ત કર્યા. <sup>૨૬</sup> ત્યાર બાદ તેઓ જ બધો સમય લોકોનો ન્યાય કરવા લાગ્યા. ફક્ત મુશ્કેલ પ્રક્ષો હોય તો જ તેઓ મૂસા આગળ લાવતા અને નાના સામાન્ય પ્રક્ષો તેઓ જાતે હલ કરતા હતા. <sup>૨૭</sup> પછી મૂસાએ પોતાના સસરા થિથોને વિદાય આપી. થિથો તેના વતનમાં પાછો ગયો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> મિસર દેશમાંથી પ્રથાણ કર્યા પછી શ્રીજ ભાસના પ્રથમ દિવસે જ ઇજરાયલીઓ સિનાઈના અરણ્યમાં આવી પહોંચ્યા. <sup>૨</sup> તેઓ રફીટીમથી સિનાઈના અરણ્યમાં આવ્યા ત્યારે સિનાઈ પર્વતની આગળ છાવણી કરી.

<sup>૩</sup> એ પર્વત પર જઈને મૂસા યહોવા સમક્ષ ઊભો રહ્યો. અને યહોવાહે તેને પર્વત પર કદ્યું, “ઇજરાયલી લોકોને અને યાકૂબનાં સંતાનોને આ કહેજે કે, <sup>૪</sup> ‘તમે તમારી નજરે જોયું કે મૈં મિસરવાકીઓને શું શું કર્યું છે. અને તમને મિસરમાંથી ગરૂડની જેમ પાંખો પર ઊચ્કીને હું ભારી પાસે કેવી શીતે લાવ્યો.’ <sup>૫</sup> તેથી હવે જો તમે ભારા કદ્યા પ્રમાણે કરશો અને ભારા કરારને પાઠશો, તો સર્વ પ્રભાઓમાં ભાગ તમે જ ખાસ પ્રભા થશો. સમગ્ર પૂર્ણી ભારી છે. તેમાં હું તમને જ ભારા ખાસ લોકો તરીકે પસંદ કરું છું. <sup>૬</sup> તમે ભારે સારુ ખાસ યાજકોનું રાજ્ય બનશો તથા પવિત્ર દેશજાતિ થશો.’ આ બધું તારે ઇજરાયલના લોકોને કહેવાનું છે.”

<sup>૭</sup> આથી મૂસાએ આવીને લોકોના વડીલોને બોલાવડાવ્યા. અને યહોવાહે તેને જાણાવેલાં બધાં વચ્ચનો તેઓની સમક્ષ કહી સંભાવ્યાં. <sup>૮</sup> તે સાંભળીને સર્વ લોકોએ એકસાથે જવાબ આપ્યો, “યહોવાહે જે ફરમાવ્યું છે તે બધાનું અમે પાલન કરીશું.” લોકોનો આ પ્રતિભાવ મૂસાએ ઈજ્યરની સમક્ષ જાહેર કર્યો. <sup>૯</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “જો હું ધારાં વાદળમાં તારી પાસે આવું છું, જેથી હું તારી સાથે બોલું ત્યારે લોકો સાંભળી શકે અને તારા પર સદાસર્વદા વિશ્વાસ ચાખે.” અને મૂસાએ લોકોએ જે કર્યું હતું તે યહોવાહને કહી સંભાવ્યું.”

<sup>૧૦</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “તું લોકો પાસે જ અને તેઓને કહે કે, આજે અને આવતીકાલે તેઓ પોતાનાં શરીરો શુદ્ધ કરે અને પોતાનાં વસ્ત્રો ધૂએ, <sup>૧૧</sup> અને શ્રીજ દિવસને ભાટે તૈયાર થઈ જાય; કારણ કે, શ્રીજ દિવસે હું સર્વ લોકોના દેખતાં સિનાઈના પર્વત પર ઊંચાનો છું.”

<sup>૧૨</sup> તે વેણાએ તું પર્વતની ચારેબાજુ લોકોને ભાટે હૃદ નક્કી કરજે અને તેઓને કહેજે કે, ‘સાવચેત રહેજો, પર્વત પર ચઢશો નહિ અને તેની તપોટીને પણ અડકશો નહિ. અને જે કોઈ તેને અડકશે તે નિશ્ચે ભાર્યો જશે.’ <sup>૧૩</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ તેને હાથ અડકાડે,

તો તેને પથથરે મારવો અથવા તીરથી વીધી નાખવો. તે પશુ હોથ કે માણસ હોથ પણ તે બયશે નહિ, જથારે રણશિંગનું લાંબા અવાજે વાગે ત્યારે જ લોકો ટોળાવ ચઢીને પર્વત પાસે આવે.”

**૧૪** આથી મૂસા પર્વત પરથી નીચે ઉત્તરીને લોકો પાસે ગયો. અને તેણે તેઓને શુદ્ધ કર્યા. અને તેઓએ પોતાનાં વરણો ધોઈ નાખ્યાં. **૧૫** પછી મૂસાએ તે લોકોને કદ્યું, “શ્રીજા દિવસને માટે તૈયાર થઈ જજો. ત્યાં સુધી શ્રી સંગ કરશો નહિ.”

**૧૬** પછી શ્રીજે દિવસે સવારમાં આકાશમાં મેઘગર્જનાઓ અને વીજળીઓ થવા લાગ્યાં. પર્વત ઉપર કાળું ધાડું વાદળ છવાઈ ગયું, અને રણશિંગડાનો બહુ ભોટો અવાજ થયો, જેથી છાવણીમાં સર્વ લોકો ધૂજુ ઉઠયા. **૧૭** એટલે મૂસા થહોવાહને ભળવા માટે સર્વ લોકોને છાવણીમાંથી બહાર લાવ્યો; અને તેઓ પર્વતની તણોટીમાં ઉત્ત્રા રવ્યા. **૧૮** અનિન દ્વારા થહોવા સિનાઈ પર્વત પર ઉત્તર્યા, એટલે આખા પર્વત પર ધૂમાડો દ્વાર્પણો. અનિનનો એ ધૂમાડો બણીના ધૂમાડાની જેમ ઉપર ચઢવા લાગ્યો. અને આખા પર્વત જોરથી કંપવા લાગ્યો.

**૧૯** અને પછી જથારે રણશિંગડાના અવાજની તીવ્રતા વધવા લાગી ત્યારે મૂસા થહોવા સમક્ષ વાત કરવા લાગ્યો અને થહોવા ગડગડાટ જેવા અવાજથી તેને જવાબ આપતા હતા. **૨૦** થહોવા સિનાઈ પર્વતના શિખર ઉપર ઉત્તર્યા; તેમણે મૂસાને પર્વતના શિખર પર બોલાવ્યો; તેથી મૂસા પર્વત પર ગયો. **૨૧** ત્યાં થહોવા એ મૂસાને કદ્યું, “નીચે જા, અને લોકોને સાવધાન કર કે, તેઓ મારા દર્શનાર્થે નિયત હુદ્દ ઓળંગીને ધસી આવે નહિ. જો તેઓ એવું કરશે તો તેઓ માર્યા જશે. **૨૨** વળી જે યાજકો મારી નજીક આવે, તેઓએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા નહિ હોથ તો હું તેઓને સખત સજા કરીશ.”

**૨૩** એટલે મૂસાએ થહોવાહને કદ્યું, “લોકો સિનાઈ પર્વત પાસે આવી શકશે નહિ, કારણ કે તમે પોતે અમને આજા કરી છે કે, પર્વતની ચારેબાજુ હુદ્દ નિયત કરજો કે લોકો તેને ઓળંગીને પવિત્ર મેદાનમાં આવે નહિ.” **૨૪** એટલે થહોવાહે તેને કદ્યું, “જા, નીચે ઉત્તર; અને હાઠનાને ઉપર લઈ આવ, પરંતુ યાજકો કે લોકો હુદ્દ ઓળંગીને મારી પાસે ધસી આવે નહિ એવું દ્યાન રાખજે, નહિ તો હું તે લોકોને નષ્ટ કરીશ.” **૨૫** પછી મૂસાએ નીચે ઉત્તરીને થહોવાહે જણાવેલી વાત લોકોને કહી સંભળાવી.

## ૨૦

**૧** પછી થહોવાહે આ સર્વ વચ્ચનો ઉચ્ચારતાં કદ્યું: **૨** “હું તમારો ઈશ્વર થહોવા છું. હું તમને મિસર દેશમાં જથાં તમે ગુલામ હતા ત્યાંથી બહાર લઈ આવ્યો છું. તેથી તમારે આ આદેશો માનવા પડશો. **૩** “તમારે કોઈ દેવોની પૂજા કરવી નહિ, માત્ર મારી જ ભક્તિ કરવી.”

**૪** “તમારે આકાશમાંની કે પૃથ્વી પરની કે પૃથ્વી નીચેના પાણીમાંની કોઈ પણ વસ્તુની મૂર્તિ કે પ્રતિમા બનાવવી નહિ. **૫** તમારે તેઓને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરવા નહિ કે તેઓની પૂજા કરવી નહિ. કારણ કે હું જ તમારો ઈશ્વર થહોવા છું. મારા લોકો જગતના દેવોની પૂજા કરે એ મને પસંદ નથી. જે મારી વિલંબ પાપ કરે છે, તેઓ મારા દુષ્મન બને છે અને હું તેઓને અને તેઓના સંતાનોને શ્રીજી તથા યોથી પેઢી સુધી સજા કરીશ. **૬** પરંતુ મારા પર પ્રેમ રાખનાર અને મારી આજાનું પાલન કરનારની હજારો પેઢી પર હું દ્યાભાવ દર્શાવીશ.

<sup>૭</sup> “તમારે તમારા ઈશ્વર યહોવાહનું નામ વ્યર્થપણે ન લેવું. કારણ કે તે માણસોને હું નિર્દોષ ગણીશ નહિં. જેઓ માઝં નામ વ્યર્થપણે લેશે તેને સજી કર્યા વિના હું રહેવાનો નથી.”

<sup>૮</sup> “વિશ્રામવારની પવિત્રતા જાળવવાનું થાએ રાખજો.” <sup>૯</sup> ઇવસ તમારે તમારાં બધાં કામકાજ કરવાં, પરંતુ સાતમો દિવસ વિશ્રામવાર તો તમારા ઈશ્વર યહોવાહનો છે. <sup>૧૦</sup> તેથી તે દિવસે તમારે કે તમારા પુત્રોએ કે તમારી પુત્રીઓએ, તમારા દાસ-દાસીઓએ કે તમારાં જાનવરોએ કે તમારા ગામભાં રહેતા વિદેશીએ કોઈ કામ કરવું નહિં, કારણ કે, <sup>૧૧</sup> ઇવસમાં મેં યહોવાહે આકાશ, પૂર્ણી, સમુદ્ર તથા તેમાંની તમામ વસ્તુઓ ઉત્પઞ્ચ કરી હતી અને સાતમે દિવસે મેં વિશ્રામ કર્યો હતો, તેથી મેં યહોવાહે વિશ્રામવારને આશીર્વાદ આપીને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો છે.

<sup>૧૨</sup> “તમારાં માતાપિતાનું સંભાન કરો, જેથી હું તમને જે દેશ આપનાર છું તેમાં તમે લાંબુ આયુષ્ય પામો.

<sup>૧૩</sup> તમારે ખૂન કરવું નહિં.

<sup>૧૪</sup> તમારે વ્યભિચાર કરવો નહિં.

<sup>૧૫</sup> તમારે ચોરી કરવી નહિં.

<sup>૧૬</sup> તમારે પડોશી કે માનવબંધુ વિરુદ્ધ જૂઠી સાક્ષી પૂરવી નહિં.

<sup>૧૭</sup> તમારા પડોશીના ઘરની લાલસા રાખવી નહિં; તમારા પડોશીની પત્ની કે તેના દાસ કે તેની દાસી કે તેનો બણદ કે તેનું ગધેદું કે તમારા પડોશીની કોઈ પણ વસ્તુની લાલસા-લોભ, લાલચ, ઉત્કટ ઇચ્છા રાખવી નહિં.”

<sup>૧૮</sup> બધા લોકો ગર્જના, અને રણશિંગડાનો નાદ સાંભળીને તથા વીજળીના અમકારા અને પર્વતમાંથી નીકળતો ધૂમાડો જોઈને ભયભીત થઈને થરથર દ્ર્ઘ્ઝતા દૂર જ ઊભા રહ્યા. <sup>૧૯</sup> પછી તેઓએ મૂસાને કર્યું, “અમારી સાથે તું જ બોલ, તો અમે સાંભળીશું, પણ યહોવા અમારી સાથે બોલે નહિં. જો તે બોલશે તો અમે બધા મરી જઈશું.”

<sup>૨૦</sup> એટલે મૂસાએ તે લોકોને કર્યું, “ગભરાશો નહિં, કારણ કે યહોવા તો તમારી કસોટી કરવા આવ્યા છે કે, જેથી તમે બધા તેમનો રડ રાખો અને પાપ ન કરો.”

<sup>૨૧</sup> “પરંતુ તેમ છતાં લોકો તો દૂર જ ઊભા રહ્યા અને મૂસા ઘનઘોર વાદળ નજીક જથાં યહોવા હતા ત્યાં ગયો.”

<sup>૨૨</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, “તું ઇઝરાયલના લોકોને એમ કહે કે, મેં તમારી સાથે આકાશમાંથી વાત કરી છે એ તમે જાતે જોથું છે. <sup>૨૩</sup> તેથી મારી આગળ તમારે કોઈ સોનાચાંદીની મૂર્તિઓ ન બનાવવી. તમારે આવા ખોટા દેવો બનાવવા નહિં.”

<sup>૨૪</sup> “મારા માટે તમે લોકો એક માટીની વેદી બનાવજો, અને તેના પર તમારાં ઘેટાંબકરાં અને અન્ય જાનવરોમાંથી મને દહનીયાર્પણ અને શાંત્યર્પણ ચટાવજો. જે સર્વ જગાએ હું માઝં નામ સ્થાપીશ, ત્યાં હું તમારી પાસે આવીશ અને તમને આશીર્વાદ આપીશ. <sup>૨૫</sup> જો તમે મારા માટે પથ્થરની વેદી બાંધો, તો ઘડેલા પથ્થરની નહિં પણ અસલ પથ્થરની બાંધશો. કારણ કે તમે જો તેના પર કોઈ પણ ઓળચ વાપરો તો તે અશુદ્ધ બની જય. <sup>૨૬</sup> તેમ જ તમારે પગથિયાં પર થઈને મારી વેદી ઉપર ચઢવું નહિં, રખેને તમે ઉદ્ઘાડા દેખાઓ.”

## ૨૧

<sup>૧</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, હવે તારે જે કાનુનો લોકોની આગળ રજૂ કરવાના છે તે આ છે.

૨ “જો તમે કોઈ હિંભૂ ગુલામ ખરીદો, તો તે છ વરસ પર્યત તમારી સેવા કરે અને સાતમે વર્ષે તે છૂટો થઈ જાય અને કશું ચૂકવ્યા વિના છૂટો થઈ શકે. <sup>૩</sup> ગુલામ થતાં અગાઉ જો તે કુંવારો હોય, તો તે એવી જ અવસ્થામાં એકલો છૂટો થઈ જાય. પરંતુ જો ગુલામ થતાં અગાઉ જો તેનાં લગ્ન થયેલાં હોય, તો છૂટો થતી વખતે તેની સાથે તેની પતની પણ મુક્ત થશે. <sup>૪</sup> જો કદાચ અગાઉ તેનાં લગ્ન થયેલાં ના હોય અને ગુલામી અવસ્થા દરમિયાન જો તેનો માલિક તેનાં લગ્ન કરાવી આપે અને તેની સાથે પતની, પુત્ર અને પુત્રીઓનો વધારો થાય તો પણ તે એકલો જ છૂટો થાય. પરંતુ સ્ત્રી તથા બાળકો તો માલિકનાં થાય.”

૫ “પરંતુ જો તે ગુલામ સ્પષ્ટ શીતે એવું કહે કે; ‘હું તો મારા માલિકને તથા મારી પતનીને તથા મારાં બાળકોને પ્રેમ કરું છું; મારે છૂટવું નથી.’” <sup>૬</sup> જો આવું બને તો ગુલામના માલિકે તેને ન્યાયધીશોને સમક્ષ લાવવો અને બારસાખ આગળ ઊભો રાખીને સોથી તેનો કાન વીંધવો; એટલે તે કાયમને માટે તેના માલિકનો ગુલામ બની રહેશે.

૭ “અને જો કોઈ માણસ પોતાની દીકરીને દાસી થવા માટે વેચે, તો ગુલામ પુરુષોની માફક તે છૂટે નહિ. <sup>૮</sup> જેણે તેને ખરીદી હોય તેને જો તે ન ગમે, તો તે તેના પિતાને પાછી વેચી શકે, જો માલિકે તેની સાથે લગ્ન કરવાનું વચ્ચન આપ્યું હોય, તો પારકા લોકોને તેને વેચવાની તેની સત્તા રહેતી નથી, કેમકે તેણે તેની પ્રત્યે ઠગાઈ કરી છે.

૯ પરંતુ જો તેણે તેના પોતાના પુત્ર માટે તેને રાખવી હોય તો તેની સાથે તેણે પુત્રી જેવો વ્યવહાર રાખવો. <sup>૧૦</sup> “જો તે બીજુ પતની સાથે લગ્ન કરે, તો તેણે તેની પ્રથમ પતનીના અજ્ઞ, વસ્ત્ર અને તેના પતની તરીકેના હક્કમાં કશો ઘટાડો કરવો નહિ. <sup>૧૧</sup> અને જો તે તેની પતની પ્રત્યે આ પ્રણ ફરજો અદા કરે નહિ તો તે વિના મૂલ્યે છૂટી થાય.

૧૨ “જે કોઈ અન્ય માણસને મારીને તેની હત્યા કરે તો તેને મોતની સજા થાય. <sup>૧૩</sup> પરંતુ જો કોઈ માણસ ખૂન કરવાના ઇરાદાથી છુપાઈ રહ્યો ના હોય પણ ઈંચર તેના હાથમાં કોઈને સોંપે અને હત્યા કરાય તો તેને નાસી જવા માટે હું આશ્રયસ્થાન નિયત કરીશ, ત્યાં તે નાસી જશે.” <sup>૧૪</sup> “પરંતુ જો કોઈ જોધે ભરાઈને જાણી જોઈને બીજાની હત્યા કરે, પોતાના પડોશી પર ઘસી જઈને તેને દગાથી મારી નાખે; તો તેને મારી વેદી આગળથી લઈ જઈને પણ શિક્ષાજીપે તેને મારી નાખવો.”

૧૫ અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને મારે, તો તેને નક્કી મૃત્યુની સજા થાય.

૧૬ જો કોઈ ચોરીછૂપીથી માનવહરણ કરે અને તેને વેચે, અથવા તો તેને પોતાના તાબામાં રાખે, તો તેને નક્કી મૃત્યુની સજા થાય.

૧૭ અને જો કોઈ પોતાના પિતાને કે માતાને શાપ આપે તો પણ તેને મૃત્યુની સજા થાય.

૧૮ અને જો કોઈ બે માણસો એક બીજા સાથે ઝઘડો કરતા હોય, અને તેમાંનો એક જણ બીજાને પથ્થરથી કે મુછીથી એવો મારે કે તે મરી ન જાય પરંતુ પથારીવશ થાય. <sup>૧૯</sup> પછી જથારે તે સાજો થઈને લાકડી લઈને હરતો-ફરતો થઈ જાય, તો જે માણસે તેને માર્યો હોય તે છૂટી જાય ખરો, પરંતુ તેણે પેલા માણસને સમય અને કામની નુકસાની ભરપાઈ કરવી અને સંપૂર્ણ સાજો થાય ત્યાં સુધીની સારવારની તથા અન્ય જવાબદારી મારનારની રહે.

૨૦ અને જો કોઈ માણસ પોતાના ગુલામ કે દાસીને લાકડી વડે મારે અને તેનું મૃત્યુ થાય, તો મારનાર ગુનેગાર ગણાય અને સજપાત્ર બને. <sup>૨૧</sup> પરંતુ જો તે ગુલામ

કે દાસી એક કે બે દિવસ જીવતું રહે, તો તેના માલિકને સજા થાય નહિ. કારણ એ ગુલામ કે દાસી તેની પોતાની સંપત છે.

**૨૨** જો કોઈ માણસો લડતા-ઝઘડતા હોથ ત્યારે તેમાંનો કોઈ ગર્ભવતી સ્ત્રીને ઈજા પહોંચાડે અને તે સ્ત્રી તેના બાળકને પૂરા સમય પહેલાં જન્મ આપે પણ ગંભીર ઈજા ના થાય તો તે સ્ત્રીનો પતિ માગે તેટલો દંડ ન્યાયાધીશના ચુકાદા પ્રમાણે ઈજા પહોંચાડનારે આપવો. **૨૩** પણ જો ઈજા પછી બીજું કંઈ નુકસાન થાય, તો તેની શિક્ષા જીવને બદલે જીવ. **૨૪** આંખને બદલે આંખ, દાંતને બદલે દાંત, હાથને બદલે હાથ, પગને બદલે પગ. **૨૫** દઝાડવાને બદલે દઝાડવું, ઘાને બદલે ઘા, ચીરાના બદલે ચીરો એ પ્રમાણે બદલો લેવો.

**૨૬** અને જો કોઈ માણસ પોતાના ગુલામ કે દાસીને આંખ પર મારીને તેને ફોરી નાખે, તો તેણે આંખની નુકસાનીના બદલામાં તેઓને છૂટાં કરી દેવાં. **૨૭** અને જો તે પોતાના ગુલામનો કે દાસીનો દાંત તોડી નાખે, તો તેના દાંતની નુકસાનીના બદલામાં તેઓને મુક્ત કરી દેવા.

**૨૮** વળી જો કોઈ બણદ સ્ત્રી કે પુરુષને શિંગડું મારે, તેથી તેનું મૃત્યુ થાય, તો તે બણદને પથ્થરા મારીને મારી નાખવો. અને તેનું માંસ ખાવું નહિ, બણદનો માલિક ગુનેગાર ગણાય નહિ. **૨૯** પણ જો તે બણદને પહેલેથી જ શિંગડું મારવાની ટેવ હોથ અને તે વિષે તેનો માલિક જાણતો હોથ, તેમ છતાં તેણે તેને કાબૂમાં રાખ્યો ના હોથ અને તે બણદ કોઈ પુરુષ કે સ્ત્રીને મારી નાખે, તો તે બણદને પથ્થરો મારીને મારી નાખવો અને તેના માલિકને પણ મોતની સજા કરવી. **૩૦** પરંતુ મૃત્યુની સજાને બદલે જો તેનો દંડ કરવામાં આવ્યો હોથ, તો બણદના જીવના બદલામાં જે કાંઈ મૃત્યુ દરાવવામાં આવે તે તેણે ચૂકવવું.

**૩૧** અને જો બણદ કોઈના પુત્ર કે પુત્રીને શિંગડું માર્યું હોથ, તો પણ આ જ કાનૂન લાગુ પડે. **૩૨** જો એ બણદ કોઈ ગુલામ કે દાસીને શિંગડું મારે તો તેના માલિકે ગુલામ કે દાસીને શ્રીસ તોલા ચાંદી આપવી અને બણદને પથ્થરો મારીને મારી નાખવો.

**૩૩** જો કોઈ માણસ ખાડો ખોડે અને તેને ટાંકે નહિ અને જો તેમાં કોઈનો બણદ કે કોઈનું ગધેદું પડે, **૩૪** તો ખાડાના ખોડનારે નુકસાન ભરપાઈ કરવું. તેણે એ પશુના માલિકને તેની કિંમત જેટલાં નાણાં ભરપાઈ કરવાં. અને મરેલું પશુ પોતે લઈ જવું.

**૩૫** અને જો કોઈ માણસનો બણદ બીજાના બણદને શિંગડું મારે અને તે મરી જાય, તો તે બજ્જે જીવતા બણદને વેચી નાખે અને તેની કિંમત વહેંચી લે તથા મરેલું પશુ પણ વહેંચી લે. **૩૬** અથવા બણદના માલિકને જો પહેલેથી જ ખખર હોથ કે એ બણદને કેટલાક સમયથી મારવાની ટેવ છે અને ઐના માલિકે એને કાબૂમાં રાખ્યો ન હોથ, તો તેનું નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું. બણદને બદલે બણદ આપવો, અને એ મૃત પશુ પણ તેનું થાય.

## ૨૨

**૧** જો કોઈ માણસ બણદ કે ધેટું ચોરે અને તેને કાપે અથવા વેચી નાખે, તો તેણે એક બણદને બદલે પાંચ બણદ અને એક ધેટાંને બદલે ચાર ધેટાં આપવાં. **૨** જો કોઈ ચોરી કરતાં પકડાયા અને તેની હત્યા થાય તો એ ખૂન ન ગણાય, પણ **૩** જો તે સ્વર્યોદય પછી ચોરી કરવાના દરાદાથી ધરમાં ધૂસે અને પકડાઈ જતાં તેને મારી નાખવામાં આવે તો એ ખૂન ગણાય.

ચોરેલા માલની નુકસાની ચોરી કરનાર ભરી આપે; અને જો તે કંગાલ હોથ તો તેની ચોરીનો દંડ ભરવા માટે તે પોતે વેચાઈ જાય. **૪** પરંતુ જો ચોરેલું જનવર તેની

પાસે જીવતું ભજી આવે, પછી તે બળદ હોય, ગધેડું હોય કે ઘેટું હોય; તો તે બમણું ભરપાઈ કરી આપે.

**૫** જો કોઈ માણસ પોતાનાં જાનવર ખેતરમાં કે દ્રાક્ષની વાડીમાં છૂટાં મૂકે અને તેઓ બીજાના ખેતરોમાં બેલાણ કરે, તો તેણે પોતાના ખેતરની અથવા દ્રાક્ષની વાડીની સર્વોત્તમ ઊપજમાંથી નુકસાની ભરપાઈ કરી આપવી.

**૬** જો કોઈ માણસ પોતાના ખેતરમાં કાંટા-ઝાંખરાં સણગાવવા આગ પેટાવે અને આગ પડોશીના ખેતરમાં ફેલાઈ જાય અને તેનો પાક અથવા અનાજ બજી જાય; તો જેણે આગ લગાડી હોય તેણે પૂર્ણેપૂર્ણ નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું.

**૭** જો કોઈ માણસ પોતાના પડોશીને નાણાં કે મિલકત સાચવવા માટે સોંપે અને તે પેલા માણસના ઘરમાંથી ચોરાઈ જાય; અને જો ચોર પકડાય, તો તેણે બમણું ભરપાઈ કરી આપવું. **૮** પરંતુ જો ચોર પકડાઈ ના જાય તો તે ઘરધણીએ પોતાને ન્યાયધીશો આગળ રજૂ કરવો અને ન્યાયધીશ તેની ચોરી સંબંધી યોગ્ય નિર્ણય કરશે. **૯** જો કોઈ બે માણસો બળદ વિષે, ગધેડા વિષે, ઘેટાં વિષે, વસ્ત્ર વિષે કે કોઈ ખોવાયેલી વસ્તુ વિષે અસહમત હોય અને તેમાંનો એક કહે: 'આ મારું છે!' પણ બીજો કહે: 'ના, આ મારું છે.' તો બજેએ તકરાર માટે ન્યાયધીશ પાસે જવું અને ન્યાયધીશ સાચો ન્યાય આપશે. ન્યાયધીશ જેને ગુનેગાર ગણાવે તેણે બીજા માણસને બમણું ભરપાઈ કરી આપવું.

**૧૦** જો કોઈ માણસ પોતાના પડોશીને ગધેડું, બળદ, ઘેટું કે બીજું કોઈ પશુ સાચવવા સોંપે; અને તે મરી જાય, અથવા તેને કોઈ ઈજા થાય, અથવા કોઈ ઉપાડી જાય, અને કોઈ સાક્ષી હોય નહિં, **૧૧** તો પછી તે માણસે સમજાવવું કે તેણે ચોરી નથી કરી અથવા પ્રાણીને ઈજા પહોંચાડી નથી. તેણે યહોવાહના સમ સાથે કહેવાનું કે તેણે ચોરી નથી કરી; અને તેના માલિકે એ કબૂલ રાખવું; અને પછી પડોશીએ નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી. **૧૨** પરંતુ જો પડોશીએ તે પશુની ચોરી કરી હોય, તો તેણે માલિકને નુકસાન ભરપાઈ કરી આપવું. **૧૩** જો કોઈ વનચાર પશુએ તેને ફાડી ખાદ્યું હોય, તો તેનો વધેલો ભાગ પુરાવા તરીકે રજૂ કરવો. પછી ફાડી ખાદ્યેલા પશુનું નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી.

**૧૪** અને જો કોઈ માણસ પોતાના પડોશી પાસેથી કોઈ પશુ ઉછીનું માગી લે અને તેનો માલિક તેની સાથે ના હોય એવા સંજોગોમાં તેને કશી ઈજા થાય અથવા તે મરી જાય, તો ઉછીનું લેનારે તેનો પૂર્ણેપૂર્ણ બદલો ભરપાઈ કરી આપવો. **૧૫** માલિક તેની સાથે હોય, તો ઉછીનું લેનારે નુકસાન ભરપાઈ કરવાનું રહેતું નથી. અને જો બાડે લીધ્યું હોય તો ફક્ત ભાડું ચૂકવવાનું રહે.

**૧૬** જો કોઈ માણસ અપરિણીત કુમારિકાને લલથાવીને તેની સાથે સંબંધ બાંધે, તો તેનું પાર્ંપારિક મૂલ્ય ચૂકવીને તે તેની સાથે લગ્ન કરે. **૧૭** જો તેનો બાપ તેની સાથે લગ્ન કરાવવાની ના પાડે, તો કુમારિકાના પાર્ંપારિક મૂલ્ય જેટલું નાણું આપવાનું રહે.

**૧૮** મંત્રતંત્રનો ઉપયોગ કરનાર સત્ત્રીને જીવતી રહેવા દેવી નહિં.

**૧૯** જાનવરની સાથે કુકર્મ કરનારને મૃત્યુદંડની સજ કરવી.

**૨૦** મારા સિવાય એટલે કે યહોવા સિવાય બીજા કોઈ પણ દેવને યજા કરનાર અને આહુતિ આપનાર માણસનું નામનિશાન રહેવા દેવું નહિં. **૨૧** તમારે વિદેશીઓને હેરાન કરવા નહિં, તેઓના પર ત્રાસ ગુજરાવો નહિં, કારણ કે, તમે પોતે મિસર દેશમાં વિદેશી હતા.

<sup>૨૨</sup> કોઈ વિદ્વા કે અનાથ બાળકને રંજાડશો નહિ. <sup>૨૩</sup> જો તમે કોઈ પણ પ્રકારે તેઓને પ્રાસ આપશો અથવા દુઃખી કરશો તો તેઓ મને પોકારશે અને હું તેઓનો પોકાર સાંભળીશ. <sup>૨૪</sup> પણી મારો કોપ ભભૂકી ઊઠશે. અને હું તમને તરવારથી મારી નાખીશ; તો તમારી પત્ની વિદ્વા થશે અને તમારાં પોતાનાં બાળકો અનાથ થશે.

<sup>૨૫</sup> તમે મારા લોકોમાંના કોઈ ગરીબ માણસને નાણાં ધીરો, તો તેના પ્રત્યે લેણદાર જેવો વ્યવહાર ન રાખશો અને તેની પાસે વ્યાજ લેશો નહિ. <sup>૨૬</sup> જો તમે તમારા પડોશીનું વસ્ત્ર ગીરે રાખો, તો સુર્યાસ્ત થતાં અગાઉ તમારે તે તેને પાછું આપવું. <sup>૨૭</sup> કારણ કે એ એનું એકમાત્ર ઓટવા-પાથરવાનું છે. તે બીજું શું ઓટીને સૂચો? જો તે મને પોકારશે, તો હું તેને સાંભળીશ, કારણ કે હું હૃપાળું છું.

<sup>૨૮</sup> તમારા ઈંઘરની નિંદા ન કરો તથા તમારા પોતાના લોકોના કોઈ આગેવાનને શાપ આપવો નહિ.

<sup>૨૯</sup> તમારે તમારા ખેતરની ઊપજ તથા તમારા દ્રાક્ષારસના ભરપૂરીપણામાંથી અર્પણ કરવામાં ઢીલ કરવી નહિ અને તમારો જયેષ્ઠ પુત્ર મને અર્પિત કરવો. <sup>૩૦</sup> તમારાં બણદો અને ઘેટાંના પ્રથમજનિત મને આપવાં. સાત દિવસ સુધી તે ભલે પોતાની માતાની સાથે રહે. આઠમે દિવસે તમારે તે મને આપી દેવાં. <sup>૩૧</sup> અને તમે લોકો મારા પવિત્ર લોક થાઓ; તમારે જંગલી પશુએ મારેલા કોઈ પશુનું માંસ ન ખાવું, તે ઝૂતરાંને સારુ નાખી દેવું.

## ૨૩

<sup>૧</sup> “તમારે જૂઠી અફવા માનવી નહિ, કે ફેલાવવી નહિ. દુર્જનને સાથ આપીને ખોટી સાક્ષી પૂરવી નહિ. <sup>૨</sup> બહુમતીથી દોરવાઈને તમારે ખોટું કામ કરવું નહિ, તેમ જ ન્યાયલયમાં સાક્ષી આપતી વખતે ન્યાયના બોગે બહુમતીનો પક્ષ લેવો નહિ. <sup>૩</sup> માણસ ગરીબ હોય તો તેની ગરીબીના કારણે ન્યાયાલયમાં તેના પ્રત્યે પક્ષપાત ન રાખવો. જો તે સાથો હોય તો એનો જ પક્ષ લેવો.”

<sup>૪</sup> તમારા શત્રુનો બણદ કે ગધેડો નાસી જતો નજરે પડે તો તમારે તેના ભાલિકને ટ્યાં પાછો પહોંચાડવો. <sup>૫</sup> જો તમે તમારા દુશ્મનના ગધેડાને ભારથી ચગદાઈને પડેલો જુઓ, તો તેને એ જ હાલતમાં છોડીને ચાલ્યા જશો નહિ, તમારે સહાય આપીને તેને બેઠો કરવો પણ જ તેને છૂટો કરવો.

<sup>૬</sup> તમારે ગરીબ માણસને તેની ન્યાયપ્રક્રિયામાં અન્યાય ન કરવો. <sup>૭</sup> જુઠા આક્ષેપો કરવા નહિ, નિર્દોષ અને ન્યાયીને મૃત્યુની સજા કરવી નહિ. નિર્દોષ માણસને મારી નાખનાર ખરાબ માણસને હું નિર્દોષ નહિ માનું. <sup>૮</sup> તમારે કદીય લાંચ લેવી નહિ. કારણ કે લાંચ દેખતાને અંધ બનાવે છે. તેથી તેઓ સત્ય જોઈ શકતા નથી. તે સારા માણસને ખોટું બોલતા કરે છે. <sup>૯</sup> તમારે વિદેશી લોકો પર પ્રાસ ગુજરવો નહિ, તમે લોકો ભિસરમાં વિદેશી હતા, એટલે તમે વિદેશીઓની લાગણીને સમજો છો.

<sup>૧૦</sup> <sup>૧૧</sup> છ વર્ષ પર્યાત તમારે ખેતરમાં વાવેતર કરવું અને તેની ઊપજ એકત્રિત કરવી. પણ સાતમે વર્ષ તમારે કશુંય વાવવું નહિ અને જમીન પડતર રહેવા દેવી. જમીનને એક વર્ષ આરામ કરવા દેવો. વાવ્યા વગર જે કંઈ ઊગે તેને તે વર્ષ ગરીબોને લેવા દેવું અને તેમાં વધેલું વનના પશુઓને ખાઈ જવા દેવું. વળી તમારે તમારી દ્રાક્ષની અને જૈતૂનની વાડીમાં પણ આ પ્રમાણે કરવું.

<sup>૧૨</sup> તમારે છ દિવસ કામ કરવું પણ સાતમે દિવસે વિશ્રાબ કરવો, જેથી તમારા બણદને અને ગધેડાને પણ આરામ ભણો. અને તમારા ઘરમાં કામ કરતા દાસ-દાસી અને પરદેશી પણ વિશ્રાબ પામીને તાજગી અનુભવે. <sup>૧૩</sup> મેં તમને જે બધું કટ્યું છે તેનું

દ્યાન રાખજો. અન્ય દેવોની પૂજા કરશો નહિ. તથા તમારા મુખથી તેઓનું નામ સાંભળવા મળવું જોઈએ નહિ.

**૧૪** “પ્રતિવર્ષ તમારે મારાં ત્રણ પર્વો પાઠવાં અને ઉજવવાં. અને મારી ઉપાસના કરવી. **૧૫** આબીબ મહિનામાં બેખમીરી રોટલીનું પર્વ પાઠવું. તે વખતે સાત દિવસ સુધી મારી આજા મુજબ તમારે બેખમીરી રોટલી ખાવી. કારણ કે, એ માસમાં તમે મિસરમાંથી બહાર આવ્યા હતા અને કોઈએ ખાલી હાથે મારી પાસે આવવું નહિ.”

**૧૬** બીજું કાપણીનું પર્વ છે. તે પાઠવું. ઉનાણામાં તમે ખેતરમાં જે વાવેતર કર્યું હોય તેની પ્રથમ ઉપજ પ્રાપ્ત થાય ત્યારે ખેતરમાંથી ઉપજ બેગી કરો એ સમયે તે પર્વ પાઠવું. **૧૭** પ્રતિવર્ષ ત્રણ વખત તમારામાંના પ્રત્યેક પૂર્ણ મારી ખાસ જગ્યાએ, મારી સાથે તમારા માલિક સાથે હાજર રહેવું.

**૧૮** તમારે મારા બલિદાનનું રક્ત ખમીરવાળી રોટલી સાથે ધરાવવું નહિ તેમ જ પર્વની ચરબી સવાર સુધી રાખી મૂકવી નહિ. **૧૯** તમારી જમીનની પ્રથમ ઉપજનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ તમારે તમારા થહોવાહના બક્કિતસ્થાનમાં લાવવો. વળી લવારાને તેની માતાના દૂધમાં રાંધવું નહિ.

**૨૦** અને તમારા માટે મેં જે જગ્યા તૈયાર કરી છે ત્યાં તમને લઈ જવા માટે હવે હું તમારી આગળ એક દૂત મોકલું છું તે રસ્તામાં તમારું રક્ષણ કરશે. **૨૧** તમે લોકો તેનાથી જાળવીને રહેજો અને તેનું કદ્યું કરજો. તેની વિચાર બળવો કરશો નહિ, તે તમારો ગુનો માફ કરશે નહિ. કારણ કે મારું નામ તેનામાં છે. **૨૨** પરંતુ જો તમે તેની આજાઓનું પાલન કરશો અને હું જે કહું તે બધું કરશો, તો હું તમારી સાથે રહીશ અને તમારા શત્રુઓ સાથે લડીશ. અને તમને હેરાન અને પ્રાસ કરનારને હું સજી આપીશ.

**૨૩** કારણ કે, મારો દૂત તમારી આગળ આગળ ચાલશે. અને તમને અમોરીઓ, હિતીઓ, પરીઝીઓ, કનાનીઓ, હિલ્વીઓ અને યબૂસીઓના પ્રદેશમાં લઈ જશે. અને હું તેઓનો સર્વનાશ કરીશ. **૨૪** તમારે તે લોકોના દેવોની પૂજા કરવી નહિ, તેમની આગળ નમવું નહિ. તમારે તે લોકોની જેમ રહેવાનું નથી; તમારે તેઓની મૂર્તિઓને નાચ કરવાની છે. અને તે લોકોના સ્તંભોને ભાગીને ભુક્કા કરી નાખવાના છે. **૨૫** વળી તમારે તમારા ઈશ્વર થહોવાહની જ સેવા કરવાની છે અને હું તમારાં અજ્ઞ-જળ પર આશીર્વાદ વરસાવીશ. અને તમારા તમામ રોગો હું દૂર કરીશ.

**૨૬** તમારા દેશમાં કોઈ પણ સ્ત્રીને ગર્ભપાત થશે નહિ તથા કોઈ સ્ત્રી નિઃસંતાન પણ હશે નહિ; હું તમને લોકોને પૂર્ણપૂર્ણ આયુષ્ય આપીશ. **૨૭** તમે જ્યારે દુઃખનો સાથે લડતા હશો, ત્યારે હું મારું સામર્થ્ય તમારી સામે મોકલીશ અને તે બધાને હું થથરાવી દઈશ. તથા તમારા બધા જ દુઃખનો તમારાથી ગભરાઈને જતા રહે એવું હું કરીશ. **૨૮** તદ્વપરાંત હું તમારી આગળ બમરીઓને મોકલીશ, તે હિલ્વી, કનાની તથા હિતિ લોકોને તમારી આગળથી નસાડી મૂકશે. **૨૯** હું એક જ વર્ષમાં એ બધાને કાઢી મૂકીશ નહિ, રખેને બધી જમીન વેરાન થઈ જાય અને જગ્યામાં વનથર જાનવરોની સંખ્યા વધી જતાં તમે બધા મુશ્કેલીમાં મૂકાઈ જાઓ.

**૩૦** તમારી સંખ્યાનો એટલો બધો વધારો થાય અને તમે સમગ્ર દેશનો કબજો લઈ શકો ત્યાં સુધીમાં તો હું તેમને ધીરે ધીરે નસાડી મૂકીશ. **૩૧** હું રાતા સમુદ્રથી પલિસ્ટીઓના સમુદ્ર સુધી તમારી સરહદ નક્કી કરી આપીશ. એ દેશના વતનીઓને હું તમારા હાથમાં સોંપી દઈશ અને તમે તેઓને તમારી આગળથી નસાડી મૂકશો. **૩૨** તમે તેઓની સાથે કે તેઓના દેવો સાથે કોઈ સંબંધ બાંધશો નહિ, કે કરારો કરશો

નહિ. <sup>૩૩</sup> તેઓ તમારા દેશમાં વસે નહિ, રખેને તેઓ તમારી પાસે ભારી વિરુદ્ધ પાપ કરાવે. કેમ કે જો તમે તેઓના દેવોની સેવા કરશો તો તેઓ તમારે ભાટે ફાંડાજુપ થઈ પડશો.

## ૨૪

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “તું અને હારુન, નાદાબ તથા અભીહુ તેમ જ ઈઝરાયલના વડીલોમાંના સિચેર ભારી સમક્ષ આવો; અને થોડે દૂર રહીને ભાંન ભજન કરો. <sup>૨</sup> પછી તું એકલો ભારી પાસે આવજે, અન્ય કોઈ ન આવે. અને લોકો તો તારી સાથે ઉપર આવે જ નહિ.”

<sup>૩</sup> ત્યારબાદ મૂસાએ આવીને લોકોને યહોવાહના બધા વચનો અને બધી આજ્ઞાઓ કહી સંભળાવી. પછી બધા લોકો એકી અવાજે બોલી ઉઠયા, “યહોવા એ જે બધી વાતો કહી છે તે બધાનું પાલન અમે કરીશું. <sup>૪</sup> પછી મૂસાએ યહોવાહનાં બધા આદેશો લખી નાખ્યા અને સવારમાં વહેલા ઉઠીને તેણે પર્વતની તર્ફોટીમાં એક વેદી બાંધી અને ઈઝરાયલના બાર કુપસ્થૂહ પ્રમાણે બાર સ્તરંબ બાંધ્યા.”

<sup>૫</sup> પછી તેણે કેટલાક નવયુવાનોને યજ્ઞો અર્પવા મોકલ્યા. અને તેઓએ યહોવાહને દહનીયાર્પણ અને શાંતયાર્પણ તરીકે બદદોનું અર્પણ કર્યું. <sup>૬</sup> અને મૂસાએ યજનનું અડધું રક્ત એક વાસણમાં રાખ્યું અને અડધું રક્ત તેણે વેદી પર છાંદ્યું.

<sup>૭</sup> પછી તેણે કરારનું પુસ્તક લીધું અને બધા લોકોને મોટેથી વાંચી સંભળાવ્યું એટલે તેઓ બોલી ઉઠયા, “યહોવાહે જે જે કહ્યું છે તે બધું અમે ભાથે યદાવીશું અને તે પ્રમાણે કરીશું.” <sup>૮</sup> પછી મૂસાએ વાસણમાંથી રક્ત લઈને લોકો પર છાંદ્યું અને કહ્યું, “આ પુસ્તકમાં લખેલાં વચનો પ્રમાણે યહોવાહે તમારી સાથે જે કરાર કર્યો છે, તેને પાકો કરનાર આ રક્ત છે.”

<sup>૯</sup> તે પછી મૂસા, હારુન, નાદાબ, અભીહુ અને ઈઝરાયલીઓના સિચેર વડીલોને સાથે લઈને તે ઉપર ગયો. <sup>૧૦</sup> ત્યાં તેઓએ ઈઝરાયલના ઈશ્વરનું દર્શન કર્યું અને ઈશ્વરના પગ નીચે જાણે નીલમના જેવી ફરસુંબંધી હતી. તે સ્વરચ્છ આકાશના જેવી હતી. <sup>૧૧</sup> ઈઝરાયલના બધા આગેવાનોએ યહોવાહને જોથાં. પણ યહોવાહે તેઓનો નાશ ન કર્યો. તેઓ બધાએ સાથે ખાદ્યું અને પીધું.

<sup>૧૨</sup> યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “તું ભારી પાસે પર્વત પર આવ અને ત્યાં રહે; અને મેં જે શિલાપાટીઓ ઉપર નિયમો અને આજ્ઞાઓ લખ્યાં છે, તે હું તને આપીશ જેથી તું લોકોને સમજાવી શકે.” <sup>૧૩</sup> આથી મૂસા તથા તેનો સેવક યહોશુઆ ઉઠયા. અને મૂસા યહોવાહના પર્વત પર ગયો.

<sup>૧૪</sup> જતાં જતાં તેણે વડીલોને કહ્યું, “અમે તમારી પાસે પાછા આવીએ, ત્યાં સુધી તમે અહીં અમારી રાહ જોજો. અને જુઓ, હારુન અને દૂર તમારી સાથે છે; જો કોઈને કંઈ તકરાર હોય તો તેઓની પાસે જાય.” <sup>૧૫</sup> પછી મૂસા પર્વત પર યદયો અને વાદળોએ પર્વતને ટાંકી દીધો.

<sup>૧૬</sup> યહોવાહનું ગૌરવ સિનાઈ પર્વત પર ઉત્તર્યું. અને છ દિવસ સુધી વાદળોએ પર્વતને ટાંકી રાખ્યો. અને સાતમે દિવસે યહોવાહે વાદળમાંથી હાંક ભારીને મૂસાને બોલાવ્યો. <sup>૧૭</sup> અને યહોવાહનું ગૌરવ ઈઝરાયલીઓને પર્વતની ટોચે પ્રચંડ અર્નિ જેવું દેખાયું. <sup>૧૮</sup> અને મૂસા વાદળમાં પ્રવેશ કરીને પર્વત પર ગયો; અને તે ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ રાત પર્યેત એ પર્વત પર રહ્યો.

## ૨૫

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કર્યું, <sup>૨</sup> “ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, તેઓ ભારા ભાટે જે અર્પણ આપવા છચે છે તે રાજુખુશીથી આપે. તે તમારે ભારે ભાટે અર્પણ તરીકે સ્વીકારવું.

<sup>૩</sup> તમારે તેઓની પાસેથી આટલી વસ્તુઓ અર્પણ તરીકે સ્વીકારવી; સોનું, ચાંદી, તાંબું <sup>૪</sup> અને ભૂરા, જાંબુડિયા તથા કિરમજી રંગનું કિંમતી ઊન; શાણનું ઝીણું કાપડ તથા બકરાંના વાળ, <sup>૫</sup> ઘેટાંનાં ચામડાં જે પકવેલાં અને લાલ રંગમાં રંગેલાં હોય તથા ચામડાં અને બાવળનાં લાકડાં. <sup>૬</sup> વળી દીવા ભાટે તેલ, અભિષેકના તેલને ભાટે તથા સુવાસિત ધૂપને ભાટે સુગંધીઓ, <sup>૭</sup> ઉરપત્રક અને એફોદમાં જડવા ભાટે ગોમેદ પાખાણો અને અન્ય પાખાણો.

<sup>૮</sup> અને તેઓ ભારા ભાટે એક પવિત્રસ્થાન બનાવે, જેથી હું તેઓની વચ્ચે રહી શકું. <sup>૯</sup> હું મંડપનો નમૂનો તથા તેના સર્વ સામાનનો નમૂનો બતાવું તે પ્રમાણે તમારે તે બનાવવું.

<sup>૧૦</sup> બાવળના લાકડાનો અઢી હાથ લાંખો, દોઢ હાથ પહોળો અને દોઢ હાથ ઊંચો એક પવિત્રકોશ બનાવવો. <sup>૧૧</sup> તેને અંદરથી તથા બહારથી ચોખ્ખા સોનાથી મટવો અને તેની ફરતે સોનાની પણી જડવી.

<sup>૧૨</sup> પણી તેને ઊંચકવા ભાટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવવાં અને તેમને તેના ચાર ખૂણો જડી દેવાં; એક બાજુએ બે કડાં અને બીજી બાજુએ બે કડાં. <sup>૧૩</sup> બાવળના દાંડા બનાવીને પણી તું તેમને સોનાથી મટજે. <sup>૧૪</sup> અને કોશને ઉપાડવા ભાટે એ દાંડા દરેક બાજુના કડામાં ભરવી દેવા.

<sup>૧૫</sup> દાંડા કોશનાં કડામાં રહેવા દેવા, બહાર કાઢવા નહિ. <sup>૧૬</sup> અને હું તને કરારના ચિંઠન તરીકે જે બે પાટીઓ આપું તે તું તેમાં મૂકજે. <sup>૧૭</sup> વળી ચોખ્ખા સોનાનું અઢી હાથ લાંખું અને દોઢ હાથ પહોળું દયાસન તમારે બનાવવું. <sup>૧૮</sup> અને તમારે સોનાના બે કરુબો ટીપેલા સોનામાંથી ધરીને દયાસનના બે છેડા ભાટે બનાવવા.

<sup>૧૯</sup> અને એક કરુબ એક છેડા પર અને બીજો દયાસનના બીજા છેડા પર બેસાડવો, એ કરુબ દયાસનની સાથે એવી રીતે જોડી દેવા કે દયાસન અને કરુબો એક થઈ જાય. <sup>૨૦</sup> એ કરુબોની પાંખો ઊંચે આકાશ તરફ ફેલાયેલી રાખવી. તેઓનાં મૂખ એકબીજાની સામે હોય અને દયાસન તરફ વળેલાં હોય. <sup>૨૧</sup> એ દયાસન ઉપર મૂકવું અને કોશમાં હું તને આપું તે કરારની બે પાટીઓ મૂકવી.

<sup>૨૨</sup> અને ત્યાં હું તને ભળીશ. ઇજરાયલી લોકો ભાટે જે આજ્ઞાઓ હું તને આપીશ તે સર્વ વિષે, કરારલેખના કોશ પરના દયાસન ઉપરથી તથા બે કરુબોની વયમાંથી, હું તારી સાથે વાત કરીશ.

<sup>૨૩</sup> વળી તું બાવળના લાકડાનું બે હાથ લાંખું, એક હાથ પહોળું અને દોઢ હાથ ઊંચું એવું એક મેજ બનાવજે. <sup>૨૪</sup> તું તને શુદ્ધ સોનાથી મટજે અને તેને ફરતી સોનાની કિનારી લગાડજે.

<sup>૨૫</sup> તું તને ફરતી ચાર અંગળની કોર બનાવજે અને કોરની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવજે. <sup>૨૬</sup> તને ભાટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવીને તું તેમને તેના ચાર પાથાના ચાર ખૂણામાં જડી દેજે. <sup>૨૭</sup> મેજ ઊંચકવાના દાંડાની જગ્યા થાથ ભાટે કડાં કિનારની પાસે મૂકવાં.

<sup>૨૮</sup> મેજ ઊંચકવા ભાટે બાવળના દાંડા બનાવજે અને તેને સોનાથી મટજે. <sup>૨૯</sup> મેજ ભાટે વાસણો બનાવજે; એટલે થાળીઓ, ચમચીઓ, કડછીઓ અને પેથાર્પણને ભાટે વાટકા બનાવ. તું તેમને ચોખ્ખા સોનાનાં બનાવજે. <sup>૩૦</sup> તું સદા ભારી આગળ મેજ પર અર્પેલી રોટલી રાખજે.

<sup>૩૧</sup> વળી શુષ્ણ સોનાનું એક દીપવૃક્ષ બનાવ. તે ઘડતર કામનું હોય અને તેની બેઠક, તેનો દાંડો, તેનાં ચાડાં, તેની કળીઓ તથા તેનાં ફૂલો, તે સર્વ એક જ ટુકડામાંથી ઘડી કાઢેલાં હોય. <sup>૩૨</sup> તેની બાજુઓમાંથી છ શાખાઓ નીકળો; એક બાજુમાંથી દીપવૃક્ષની પ્રણ શાખાઓ અને બીજુ બાજુમાંથી દીપવૃક્ષની પ્રણ શાખાઓ.

<sup>૩૩</sup> એક શાખામાં બદામકૂલના આકારના પ્રણ પ્થાલા, એક કળી તથા એક ફૂલ અને બીજુ શાખામાં બદામકૂલના આકારના પ્રણ પ્થાલા, એક કળી તથા એક ફૂલ; તે પ્રમાણે દીપવૃક્ષમાંથી નીકળતી છ શાખાઓ હોય. <sup>૩૪</sup> દીપવૃક્ષમાં બદામકૂલના આકારના ચાર પ્થાલા, તેઓની કળીઓ તથા તેઓનાં ફૂલો સહિત હોય.

<sup>૩૫</sup> દીવીને છ ડાળી હોવી જોઈએ, દાંડીની બજે બાજુથી પ્રણ શાખા નીકળવી જોઈએ. શાખાની દરેક જોડીની નીચે એક એક કળી હોય. એ કળીઓ અને ડાળીઓ દીવીની સાથે જડી દીધેલી હોય. <sup>૩૬</sup> અને બધું જ શુષ્ણ સોનાની એક જ પાટલીમાંથી ઘડીને બનાવેલું હોય.

<sup>૩૭</sup> દીવી માટે સાત કોડિયાં બનાવવાં અને તે એવી શીતે ગોઠવવાં કે તેઓનો પ્રકાશ સામેની બાજુએ પડે. <sup>૩૮</sup> એના ચીપિયા અને તાસક શુષ્ણ સોનાનાં હોવાં જોઈએ. <sup>૩૯</sup> આ બધાં સાધનો બનાવવા માટે એક તાલંત શુષ્ણ સોનું વાપરજે. <sup>૪૦</sup> તેં પર્વત પર જોયેલા નમૂના પ્રમાણે આ બધું બનાવવાની કાળજી રાખજે.

## ૨૬

<sup>૧</sup> વળી તું દશ પડદાનો મંડપ બનાવજે. આ પડદા એણા કાંતેલા શણના અને નિપુણ વણકરોના વણેલા વસ્ત્રના અને ભૂરા, કિરમજી તથા જાંબલી પડદા તૈયાર કરજે. એ પડદાઓ ઉપર જરીથી કળામય શીતે કલબો ભરાવજે. <sup>૨</sup> પ્રત્યેક પડદો અણ્ણાવીસ હાથ લાંબો અને ચાર હાથ પહોળો હોય; બધા જ પડદા એક સરખા માપના હોય. <sup>૩</sup> પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડાય અને બીજા પાંચ પડદા પણ એકબીજા સાથે જોડાય.

<sup>૪</sup> પહેલા સમૂહના પડદા પર જાંબુડિયા રંગના વસ્ત્રનાં નાકાં મૂકાવજે. બીજા સમૂહના છેલ્લા પડદા પર પણ એવું જ કરજે. <sup>૫</sup> પહેલા સમૂહના પડદામાં તું પચાસ નાકાં બનાવજે અને બીજા સમૂહના પડદામાં પચાસ નાકાં બનાવજે તે નાકાં એકબીજાની સામસામાં આવવાં જોઈએ. <sup>૬</sup> પછી સોનાની પચાસ કરીઓ બનાવજે અને તેઓ વડે તું પડદાને એકબીજા સાથે જોડી દેજે. એટલે એક આખો મંડપ બનશે.

<sup>૭</sup> આ પવિત્ર મંડપ ઉપર તંબુ બનાવવા માટે તું બકરાંના વાળના વસ્ત્રના અગિયાર પડદા તૈયાર કરજે. <sup>૮</sup> એ અગિયાર પડદા એક સરખા માપના હોવા જોઈએ. દરેક પડદો શ્રીસ હાથ લાંબો અને ચાર હાથ પહોળો હોય. <sup>૯</sup> એમાંના પાંચ પડદાને એક સાથે સીવીને સંપણ એક પડદો બનાવજે. બાકીના છ પડદાને બેગા સીવીને બીજો પડદો બનાવજે. એમાંનો છેઠો પડદો તંબુના પ્રવેશબાર ઉપર બેવડો વાળજે.

<sup>૧૦</sup> અને સમૂહનો જે છેલ્લો પડદો છે તેની બાજુએ પચાસ નાકાં અને બીજા પડદાની બાજુએ પચાસ નાકાં બનાવજે. <sup>૧૧</sup> અને પિત્તળની પચાસ કરીઓ બનાવજે અને તેને પેલા નાકાંમાં પરોવી બજે પડદાને જોડી દઈને એક સંપણ તંબુ બનાવજે.

<sup>૧૨</sup> અને તંબુ પરથી વધારાનો લટકતો રહેતો ભાગ મંડપના પાછલા ભાગ પર લટકતો રાખજે. <sup>૧૩</sup> તંબુની બજે બાજુએ પડદાઓ તંબુના છેડેથી એક હાથ નીચા રહેશે. આથી આ તંબુ પવિત્ર મંડપને સંપૂર્ણ શીતે આચાદન કરશે. <sup>૧૪</sup> તંબુ માટે ઘેટાંના લાલ રંગેલાં ચામડાનું બીજું આચાદન બનાવજે અને તેના પર ટાંકવા માટે મુલાયમ ચામડાનું આચાદન બનાવજે.

**૧૫** પવિત્રમંડપના ટેકા માટે તું બાવળનાં પાટિયાં બનાવીને ઊભા મૂકજે. **૧૬** પ્રત્યેક પાટિયું દસ હાથ લાંબું અને દોઢ હાથ પહોંચું હોય. **૧૭** પ્રત્યેક પાટિયામાં એકબીજાની સાથે જોડાયેલાં બે સાલ હોય; પવિત્ર મંડપની બધી જ બારસાખો સરખી હોવી જોઈએ. **૧૮** પવિત્ર મંડપની દક્ષિણાની બાજુ માટે વીસ પાટિયાં બનાવજે.

**૧૯** અને પ્રત્યેક પાટિયાનાં બે સાલને બેસાડવા માટે તેની નીચે બે ફૂંબી એમ ચાંદીની કુલ ચાલીસ ફૂંબીઓ બનાવજે. **૨૦** એ જ પ્રમાણે મંડપની ઉત્તરની બાજુ માટે પણ વીસ પાટિયાં, **૨૧** ચાંદીની ચાલીસ ફૂંબીઓ બનાવજે, જેથી દરેક પાટિયાં નીચે બંધે ફૂંબી આવે.

**૨૨** પવિત્ર મંડપની પશ્ચિમ તરફના પાછળના ભાગ માટે જ પાટિયાં બનાવજે. **૨૩** અને મંડપના પાછળના ભાગના બે ખૂણાને માટે તું બે પાટિયાં બનાવજે. **૨૪** આ ખૂણા પરનાં પાટિયાં નીચેથી એકબીજા સાથે બંધ બેસતાં હોય અને છેક ઉપર એક કડી બધાં પાટિયાંને સાથે રાખે. બજે ખૂણાઓમાં એમ કરવું. બે ખૂણા માટેનાં બે પાટિયાં આ રીતે બનાવજે એટલે બે ખૂણા બની જશે. **૨૫** આમ, આઠ પાટિયાં અને ચાંદીની સોળ ફૂંબી થશે. પ્રત્યેક પાટિયાં નીચે બંધે ફૂંબીઓ રાખજે.

**૨૬** વળી તું બાવળના લાકડાની આડી વળીઓ બનાવજે. પવિત્ર મંડપની એક બાજુનાં પાટિયાને માટે પાંચ ભૂંગળો બનાવજે. **૨૭** પવિત્ર મંડપની બીજી બાજુનાં પાટિયાં માટે પાંચ ભૂંગળો, તેમ જ પશ્ચિમ તરફથી પાછળી બાજુ માટે પાંચ ભૂંગળો. **૨૮** વચ્ચેલી વળી પાટિયાની વચ્ચે તંબુના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી આવે.

**૨૯** વળી પાટિયાંને સોનાથી મટાવજે અને રીંગને બેરવવા માટે તેમાં સોનાનાં કડાં બેસાડવાં અને રીંગને પણ તું સોનાથી મટાવજે. **૩૦** તને પવિત્ર મંડપનો જે નમૂનો મેં પર્વત પર બતાવ્યો છે તે પ્રમાણે તું પવિત્ર મંડપ ઊભો કરજે.

**૩૧** તું ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો એક ખાસ પડદો તંબુમાં ભાગ પાડવા માટે બનાવજે. એના ઉપર જરી વડે કલામય રીતે કરુંબોની આકૃતિઓ બરાવજે. **૩૨** અને તું તેને સોનાથી મટેલા બાવળના ચાર થાંબલા પર લટકાવજે, તેઓને સોનાની આંકડીઓ અને તેઓની ફૂંબીઓ ઝૂપાની હોઈ. **૩૩** એ આંકડીઓ નીચે તું પડદો લટકાવજે. અને કરારનો તકતીઓવાળો કોશ એ પડદા પાછળ મૂકજે. એ પડદો પવિત્રસ્થાનને પરમ પવિત્રસ્થાનથી જુદું પાડશે.

**૩૪** પરમ પવિત્રસ્થાનમાં કરારકોશ પર આચ્છાદન કરજે. **૩૫** પવિત્ર જગ્યાની અંદર પડદાની પેલી બાજુએ જે ખાસ મેજ બનાવ્યું છે તે મૂકજે અને તેને તંબુની ઉત્તર બાજુએ ગોઠવજે. પણ દીવીને દક્ષિણ તરફ બાજુઠની સામે મૂકજે.

**૩૬** વળી, તું પવિત્ર મંડપના પ્રવેશદ્વાર માટે ભૂરા, કિરમજી અને લાલ ઊનનો અને ઝીણા કાંતેલા શણનો જરી વડે સુંદર બરતકામ કરેલો પડદો બનાવજે. **૩૭** અને એ પડદા માટે બાવળના લાકડાની સોનાથી મટેલી અને સોનાની કડીવાળી પાંચ થાંબલી બનાવજે અને એ થાંબલીઓ માટે પિતણની ઢાઢોલી પાંચ ફૂંબીઓ બનાવજે.

## ૨૭

**૧** વેદી બાવળના લાકડાની બનાવજે, તે ચોરસ હોય અને પાંચ હાથ લાંબી, પાંચ હાથ પહોળી અને ત્રણ હાથ ઊંઠી હોય. **૨** ચારે ખૂણો ચાર શિંગ બનાવજે અને તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવજે અને તેની ચારે બાજુથી ખૂણા જોડી દેજે, જેથી તે એક બની જાય ત્યારબાદ વેદીને પિતણથી ટાંકી દેજે.

<sup>૩</sup> અને તેનાં બસ્થપાત્રો, પાવડાઓ, તપેલાં પ્રિપાંખી સાધનો તથા સગડીઓ બનાવજે અને તેનાં સધળાં પાત્રો પિત્તણનાં બનાવજે. <sup>૪</sup> વળી વેદી માટે તું પિત્તણની જાળી બનાવજે; તથા જાળીના ચાર ખૂણામાં તું પિત્તણનાં ચાર કડાં બનાવજે.

<sup>૫</sup> પછી તું એ જાળી વેદીની છાજલી નીચે એવી શીતે મૂકજે કે જેથી તે વેદીની ઊંચાઈને અડધે સુધી પહોંચે. <sup>૬</sup> અને વેદીને માટે તું બાવળના દાંડા બનાવજે અને તેને પિત્તણથી મઢી દેજે.

<sup>૭</sup> વળી વેદીને ઊંચકતી વખતે એ દાંડા વેદીની દરેક બાજુએ આવેલા કડામાં બેરવજે. <sup>૮</sup> વેદી પાટિયાના ખોખા જેવી પોલી બનાવજે. પર્વત પર મેં જેમ તને બતાવ્યું હતું તેમ તેઓ તેને બનાવે.

<sup>૯</sup> મંડપની આજુબાજુ ચોક બનાવજે. તેની દક્ષિણ બાજુએ કાંતેલા ઝીણા શણનો સો હાથ લાંબો પડદો બનાવજે. <sup>૧૦</sup> પડદાઓ લટકાવવા માટે પિત્તણના વીસ સ્તંભો બેસાડવા અને એ સ્તંભોના સરિયા અને આંકડા ચાંદીના બનાવજે.

<sup>૧૧</sup> ચોકની ઉત્તર બાજુએ પણ એ જ પ્રમાણે કરવાનું છે. પિત્તણની ઝૂંબીઓમાં બેસાડેલા વીસ સ્તંભો સાથે જોડેલા ચાંદીના સરિયાઓ ઉપર ચાંદીના આંકડાઓ વડે સો હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવવાના છે. <sup>૧૨</sup> એ ચોકની પશ્ચિમ બાજુને ટાંકવા માટે પચાસ હાથ લાંબા પડદા હોથ અને તેને માટે દશ સ્તંભો અને દશ ઝૂંબીઓ હોથ. <sup>૧૩</sup> પૂર્વ દિશામાં પણ તે જ શીતે પચાસ હાથ લાંબા પડદાઓ લટકાવજે.

<sup>૧૪</sup> પ્રવેશદ્વારની એક બાજુએ પંદર હાથના પડદા હોથ અને તેને માટે ત્રણ સ્તંભો અને ત્રણ ઝૂંબી હોથ. <sup>૧૫</sup> અને બીજુ બાજુએ પણ પંદર હાથના પડદા અને ત્રણ સ્તંભો અને ત્રણ ઝૂંબી હોથ. <sup>૧૬</sup> પ્રવેશદ્વારને માટે વીસ હાથ લાંબો પડદો બનાવજે, તે પડદો ઝીણા કાંતેલા શણનો, ભૂચા, જંબુડા અને કિરમજુ રંગનો, સુંદર ભરતકામવાળો બનાવજે, ચાર ઝૂંબીઓમાં બેસાડેલા ચાર સ્તંભો પર તેને લટકાવવાનો છે.

<sup>૧૭</sup> ચોકની આજુબાજુના બધા સ્તંભો ચાંદીના સરિયાથી જોડાયેલા હોથ, તેમના આંકડા ચાંદીના હોથ અને તેમની ઝૂંબીઓ પિત્તણની હોથ. <sup>૧૮</sup> આ પ્રમાણે ચોક ઝીણા કાંતેલા શણના કાપડનો બનશે અને સો હાથ લાંબો અને પચાસ હાથ પહોળો થશે. ચોકને ફરતા પડદાની દીવાલો પાંચ હાથ ઊંચી થશે. પડદાઓ ઝીણા કાંતેલા શણના હોથ. તેનાં તળિયાં પિત્તણનાં હોવાં જોઈએ. <sup>૧૯</sup> પવિત્ર મંડપમાં વપરાતાં તમામ ઓજારો, તંબુના ખીલાઓ અને બીજુ વસ્તુઓ પિત્તણની હોવી જોઈએ. ચોકને ફરતા પડદાઓની ખીલીઓ પિત્તણની બનેલી હોવી જોઈએ.

<sup>૨૦</sup> દીવી ઉપર મૂકવાના અખંડ દીવા માટે ધાણીએ પીલેલું જૈતુનનું ઉત્તમ તેલ લાવી આપવા છારાથલીઓને આજ્ઞા કરજે. <sup>૨૧</sup> મુલાકાતમંડપમાં સાદ્યકોશ આગળના પડદાની બહારની બાજુએ હારુન તથા તેના પુત્રો સાંજથી તે સવાર સુધી થહોવા આગળ તેની વ્યવસ્થા કરે. આ વિધિનું છારાથલીઓએ અને તેઓના વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાલન કરવાનું છે.

## ૨૮

<sup>૧</sup> છારાથલીઓમાંથી તું તારા ભાઈ હારુનને અને તેના પુત્રો નાદાબ, અભીહુ, એલાઝાર, અને ઇથામારને અલગ કરીને મારી સેવા માટે યાજકો તરીકે સમર્પિત કરજે. <sup>૨</sup> તારા ભાઈ હારુનને માટે પવિત્ર પોષાક તૈયાર કરાવજે, જેથી તેનો મોબો અને ગૌરવ જળવાય. <sup>૩</sup> મેં જે વસ્ત્ર કલાકારોને કૌશલ્ય બદ્ધયું છે, તેઓને સ્વીચ્છા આપ કે હારુન માટે પોષાક તૈયાર કરે કે જે પરિધાન કરીને યાજક તરીકે તે મારી સમક્ષ સેવા કરે.

<sup>૪</sup> તેઓ આ પોષાક બનાવે: ઉરપત્રક, એફોદ, અભબો, સફેદ ગુંથેલો લાંબો જામો, પાદકી તથા કમરબંધ; તેઓએ તારા ભાઈ હારુન તથા તેના પુત્રો માટે ભારા યાજકો તરીકે સેવા બજાવે ત્યારે જણાવેશ તરીકે પહેરવાના અલગ પવિત્ર વસ્ત્રો બનાવવાં. <sup>૫</sup> એ વસ્ત્રો સોનેરી દોરા તથા ભૂરા, જંબુડા અને કિરમજુ રંગનાં ઊનનાં અને ઝીણા કાંતેલા શણના કાપડમાંથી જ બનાવવાં.

<sup>૬</sup> તેઓ સોનેરી દોરા તથા ભૂરા, જંબુડિયા અને કિરમજુ રંગનાં ઝીણાં કાંતેલા શણનાં કાપડનો એફોદ બનાવે; આ એફોદ સૌથી વધુ નિષ્ઠાત કલાકારો જ તૈથાર કરે. <sup>૭</sup> એના બે છેડા જોડવા માટે એને ખબા પાસે બે સ્કંધપટી હોય. <sup>૮</sup> કમરબંધ પણ એવી જ બનાવટનો હોય; સોનેરી દોરો, ભૂરા, જંબુડા અને કિરમજુ રંગના ઊન અને ઝીણા કાંતેલા શણના દોરાઓમાંથી ગુંથીને બનાવેલો હોય. <sup>૯</sup> વળી ગોમેદના બે પાષાણો લેવા અને પણી તેના પર ઇજરાયલ પુત્રોનાં નામ કોતરવાં.

<sup>૧૦</sup> પ્રત્યેક પાષાણ પર ઊમરના ઊતરતા ક્રમે જ નામ કોતરવામાં આવે. આમ, તેઓના જન્મ દિવસના કમમાં બારે કુણનાં નામો કોતરવામાં આવે. <sup>૧૧</sup> આ મુદ્રા બનાવનાર કલાકાર પાસે તારે બે પાષાણ પર ઇજરાયલ પુત્રોનાં નામ કોતરાવવાં અને તેમને સોનાના ચોકઠામાં જડવાં. અને ઇજરાયલ પુત્રોના સ્મારક તરીકે ઉરાવરણની સ્કંધપટી સાથે જડી દેવા. <sup>૧૨</sup> હારુને આ નામો પોતાના બે ખબા પર કિમતી પથ્થર ધારણ કરીને થહોવા પાસે જવું જેથી તેને તેઓનું સ્મરણ રહે.

<sup>૧૩</sup> એફોદ પર પાષાણને બેસાડવા માટે શુદ્ધ સોનાનો ઉપયોગ કરવો. ઉપર તારે સોનાનાં ચોકઠાં લગાડવાં. <sup>૧૪</sup> અને દોરીની જેમ વણોલી શુદ્ધ સોનાની બે સાંકળી બનાવવી અને તે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવી.

<sup>૧૫</sup> પણી ખૂબ કાળજુપૂર્વક એફોદ બનાવવામાં ઉપયોગી એવી કલાકૃતિવાળું ન્યાયકરણનું ઉરપત્રક બનાવવું, એ સોનેરી દોરો તથા ભૂરા, જંબુડિયા અને લાલ રંગના ઊનનું તેમ જ ઝીણા કાંતેલા શણનું હોય. <sup>૧૬</sup> તે સમયોરક્ષ તથા બેવડું વાળોલું હોય, તે એક વેંત લાંબું અને એક વેંત પહોળું હોય.

<sup>૧૭</sup> વળી તેમાં ચાર હારમાં નંગ જડવાં. પહેલી હારમાં માણોક, પોખરાજ અને લાલ, <sup>૧૮</sup> બીજી હારમાં લીલમ, નીલમ તથા હીરો, <sup>૧૯</sup> બીજી હારમાં શાનિ, અકીક અને થાકૃત, <sup>૨૦</sup> ચોથી હારમાં પીરોજ, ગોમેદ તથા યાસપિસ હોય. આ બધાને સોનામાં જ જડવાં.

<sup>૨૧</sup> પ્રત્યેક પાષાણ પર ઇજરાયલના બાર પુત્રોમાંના એક પુત્રનું નામ કોતરાવવું. પ્રત્યેક પાષાણ ઇજરાયલના એક કુણસમૂહનું પ્રતીક બનશે. <sup>૨૨</sup> ઉરપત્રક માટે દોરીની જેમ વણોલી શુદ્ધ સોનાની સાંકળીઓ કરાવવી, તે સાંકળીઓ વડે ઉરપત્રકનો ઉપરનો છેડા એફોદ સાથે જોડવાનો છે. <sup>૨૩</sup> વળી સોનાની બે કડીઓ બનાવવી અને તે ઉરપત્રકને ઉપરને છેડે જોડી દેવી. <sup>૨૪</sup> અને એ બે કડીઓ સાથે પેલી સોનાની બે સાંકળી જોડી દેવી.

<sup>૨૫</sup> સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દેવાં અને એ રીતે એફોદની સ્કંધપટીઓના આગલા ભાગ ઉપર તેમને જોડી દેવી. <sup>૨૬</sup> પણી સોનાની બીજી બે કડીઓ બનાવવી અને ઉરપત્રકમાં અંદરની બાજુએ નીચેના છેડે લગાવવી.

<sup>૨૭</sup> કમરબંધ પર આવતા એફોદના આગળના ભાગના નીચેના છેડા ઉપર સોનાની બીજી બે કડીઓ લગાવવી. <sup>૨૮</sup> ઉરપત્રકનો નીચેનો ભાગ ભૂરા રંગની પણીઓ વડે એફોદના નીચેના છેડા પર આવેલી કડીઓ સાથે જોડવો. આમ કરવાથી ઉરપત્રક એફોદથી છૂટું પડી જશે નહિ.

<sup>૨૯</sup> જથ્યારે હારુન પવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશો, ત્યારે તેની પાસે ન્યાયકરણના ઉરાવરણ પર ઇજરાયલના બાર પુત્રોનાં નામ ધારણ કરેલાં હોવાં જોઈશે. <sup>૩૦</sup> હંમેશા તેઓ ઈશ્વરના સ્મરણ અર્થે રહેશે. ઉરીમ અને તુભીમને ન્યાયકરણના ઉરપત્રકમાં મૂકવાં.

હારુન જ્યારે થહોવા સમક્ષ જાય, ત્યારે તે તેની છાતી પર રહે. જ્યારે હારુન થહોવા સમક્ષ ઉપસ્થિત હોય ત્યારે અને ઇજરાયલીઓનો ન્યાય કરતી વખતે હંમેશા આ ઉપપ્રક્રિયા તેના અંગ પર રાખશે.

<sup>૩૧</sup> એફોદનો જમો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો બનાવવો અને તેની વચ્ચમાં ભાથા માટે ચીરો રાખવો. <sup>૩૨</sup> એ ચીરાની કિનાર ચામડાના જમાના ગળાની જેમ ફરતેથી ગુંથીને સીવી લેવી, જેથી તે ફાટી જાય નહિં.

<sup>૩૩</sup> અને જમાની નીચેની કિનારીએ ભૂરા, જંબુડા અને કિરમજી રંગના દાડમનું ભરતકામ કરાવવું. અને બે દાડમોની વચ્ચમાં સોનાની ઘૂઘરીઓ મૂકવી, <sup>૩૪</sup> જેને લીધે નીચેલી કિનાર પર ફરતે પહેલાં સોનાની ઘૂઘરી, પછી દાડમ, ફરી ઘૂઘરી, પછી દાડમ એ રીતે હાર થઈ જાય. હારુન જ્યારે યાજક તરીકે સેવા કરે ત્યારે એ પહેરે. <sup>૩૫</sup> જ્યારે તે પવિત્રસ્થાનમાં થહોવાહના સાંભળિદ્યમાં જાય અથવા ત્યાંથી બહાર આવે, ત્યારે એ ઘૂઘરીઓનો અવાજ સંભળાશે, જેથી તે મૃત્યુ પામશે નહિં.

<sup>૩૬</sup> પછી શુદ્ધ સોનાનું એક પાત્ર બનાવજે અને તેના પર 'થહોવાહને પવિત્ર' એમ કોતરાવવું. <sup>૩૭</sup> એ પાત્ર પાદકીના આગળના ભાગમાં ભૂરી દોઢી વડે બાંધવું. <sup>૩૮</sup> હારુને એ પોતાના કપાણ પર ધારણ કરવું જેથી ઇજરાયલીઓ જે પવિત્ર અર્પણો આપે તેમાં કોઈ દોષ હોય તો તે દોષ હારુન પોતાને ભાથે લઈ લે અને હારુને તે કાથમ પોતાના કપાણ પર પહેરી રાખવું જેથી થહોવા પવિત્ર અર્પણથી પ્રસંગ રહે.

<sup>૩૯</sup> હારુનનો ઝલ્ભો ઝીણા કાંતેલા શણનો બનાવવો અને પાદકી પણ ઝીણા કાંતેલા શણની જ બનાવવી અને તેના કમરપટા પર સુંદર જરીકામ કરાવવું.

<sup>૪૦</sup> હારુનના પ્રત્યેક પુત્રને માટે તેને ભાન અને આદર આપવા સારુ જમો, કમરબંધ અને પાદકી બનાવવાં જેથી તેનો આદર અને ગૌરવ જળવાય. <sup>૪૧</sup> હારુન અને તેના પુત્રોને આ પોષાક પહેરાવ અને તેઓને સેવા માટે અર્પણ કર અને તેઓને ભાથા ઉપર જૈત તેલનો અભિષેક કરીને યાજકપદ માટે પવિત્ર કર. તેઓ યાજકો તરીકે મારી સેવા કરશે.

<sup>૪૨</sup> તેઓને માટે કમરથી તે સાથણ સુધી પહોંચે એવા અંતઃવસ્ત્ર બનાવવાં, જેથી તેઓની નિર્વસ્ત્રવસ્ત્રા નજનપણું કોઈની નજરે ન પડે. <sup>૪૩</sup> હારુન અને તેના પુત્રો જ્યારે પણ મુલાકાતમંડપમાં અથવા પવિત્રસ્થાનમાંની વેદી પાસે જાય, ત્યારે તેઓ હંમેશા અંતઃવસ્ત્ર પહેરે, જેથી તેઓ દોષમાં ન પડે અને તેઓ મૃત્યુ ન પામે. હારુન અને તેના વંશજો માટે આ કાથમી કાનૂન સદાને માટે છે.

## ૨૬

<sup>૧</sup> યાજકો તરીકે હારુન અને તેના પુત્રોના માટેની વિધિ આ પ્રમાણે છે. <sup>૨</sup> ખોડ વિનાના બે ઘેટાં અને એક વાછરડો લેવાં, બેખમીશી રોટલી, તેલથી મોહેલી બેખમીશી ભાખરી અને તેલ ચોપડેલી બેખમીશી રોટલી લેવી. આ બધું ઘઉંના મેંદાનું બનાવવું.

<sup>૩</sup> તેઓને ટોપલીમાં મૂકવાં અને વાછરડો તથા બે ઘેટાં સાથે તે લાવવું. <sup>૪</sup> ત્યારબાદ હારુન અને તેના પુત્રોને મુલાકાતમંડપનાં હાર પાસે લાવીને તેઓને સ્નાન કરાવજે.

<sup>૫</sup> પછી હારુનને જમો, ભરતકામવાળો ઝલ્ભો, એફોદ, ઉરાવરણ અને કમરબંધ પહેરાવજે. <sup>૬</sup> અને તેના ભાથા પર પાદકી પહેરાવીને તેની સાથે દીક્ષાનો પવિત્ર મુગટ મૂકજે. <sup>૭</sup> પછી અભિષેકનું તેલ લઈ તે તું તેના ભાથા પર રેણી, તેનો અભિષેક કરજે.

<sup>૮</sup> ત્યારબાદ તું તેના પુત્રોને લાવજે, તેઓને જમા પહેરાવવા, કમરે કમરબંધ તથા ભાથે ફેટા બાંધવા. <sup>૯</sup> મારા શાશ્વત કાનૂન અનુસાર તેઓ યાજકપદે કાથમ રહેશે. આ રીતે હારુનની અને તેના પુત્રોની યાજકપદે પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે.

૧૦ ત્યારબાદ વાણરડાને મુલાકાતમંડપની આગળ લઈ આવવો અને હારુન અને તેના પુત્રોએ તેના ભાથા ઉપર હાથ મૂકવા. ૧૧ પછી યહોવાહની સંમુખ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ વાણરડાનો વધ કરવો.

૧૨ વાણરડાનું થોડું રક્ત લઈને આંગળી વડે વેદીનાં શિંગોને લગાડવું, પછી બાકીનું બધું રક્ત વેદીના પાથા આગળ દેડી દેવું. ૧૩ પછી અંદરના ભાગો પર આવેલી બધી જ ચરબી લેવી. પિતાશથ અને બે મૂત્રપિંડની ઉપર આવેલી ચરબી પણ લઈ લેવી અને વેદી પર તેનું દહન કરવું. ૧૪ પરંતુ વાણરડાના ભાંસને, યામઠીને અને તેના અંદરના અવથવોને છાવણીની બહાર અર્થિની બાણી મૂકવાં. તે પાપાર્થાર્પણ છે.

૧૫ ત્યારબાદ એક ઘેટો લઈને હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના ભાથા પર હાથ મૂકવા. ૧૬ પછી એ ઘેટાંનો વધ કરીને, તેનું રક્ત લઈને વેદીની ચારે બાજુએ છાંટવું. ૧૭ પછી તે ઘેટાંને કાપીને કકડા કરવા અને તેનાં આંતરડાં તથા પગ ધોઈ નાખવા, પછી તેઓને ભાથા અને શરીરના બીજા અવથવો સાથે મૂકવા. ૧૮ પછી આખા ઘેટાંનું વેદી પર દહન કરવું એ યહોવાહના માનમાં દહનીયાર્પણ છે. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન થાઉં છું, એ મારા માનમાં કરેલો હોમયજા છે.

૧૯ હવે પછી બીજો ઘેટો લેવો. હારુને અને તેના પુત્રોએ તેના ભાથા પર હાથ મૂકવા. ૨૦ પછી તે ઘેટાંનો વધ કરીને તેનું થોડું રક્ત લઈને હારુન અને તેના પુત્રોના જમણા કાનની બૂટીને, જમણા હાથનાં અંગૂઠાને તથા જમણા પગના અંગૂઠાને લગાડવું.

૨૧ ત્યારબાદ બાકીનું રક્ત વેદીની ચારે બાજુ છાંટી દેવું. વેદી ઉપરના રક્તમાંથી થોડું રક્ત અને અભિષેકનું તેલ લઈ હારુન અને તેનાં વસ્ત્રો પર તથા તેના પુત્રો પર અને તેઓનાં વસ્ત્રો પર છાંટવું એટલે તેઓ તથા તેઓનાં વસ્ત્રો યહોવાહને અર્થે પવિત્ર ગણાશે.

૨૨ પછી ઘેટાંના ચરબીવાળા ભાગ લેવા; તેની પૂંછઠી, અંદરના અવથવો પરની ચરબી, કાળજી પરની ચરબી અને ચરબી સાથે જ મૂત્રપિંડો અને જમણી જંધ લેવી કારણ કે હારુન અને તેના દીકરાઓની દીક્ષા માટેનો આ ઘેટો છે. ૨૩ યહોવા આગળના બેખમીર રોટલીના ટોપલામાંથી એક રોટલી, એક મોવણવાળી ભાખથી અને એક તેલ ચોપડેલી રોટલી લેવી.

૨૪ એ બધું હારુનના અને તેના પુત્રોના હાથ પર મૂકવું અને એના વડે યહોવાહની આરાધના કરવી. ૨૫ પછી તેઓના હાથમાંથી તું તે લઈ લે અને યહોવા સમક્ષ દહનીયાર્પણ તરીકે વેદી પર તેનું દહન કરજે. એની સુવાસથી હું પ્રસન્ન છું. એ મારા માનમાં કરેલું દહનીયાર્પણ છે.

૨૬ પછી હારુનની દીક્ષા માટે વપરાયેલા ઘેટાંની છાતી લઈને તેના વડે યહોવાહની ઉપાસના કરવી પછી એ તારો હિસ્સો ગણાશે. ૨૭ હારુન અને તેના પુત્રોની દીક્ષા માટે વપરાયેલાં અને જેના વડે ઉપાસના કરાઈ છે તે અને બેટ ધરાવેલી ઘેટાંની છાતી અને જંધ તારે યાજકો માટે અલગ રાખવાં. ૨૮ તે હારુનનો તથા તેના પુત્રોનો ઈજરાયલ પુત્રો પાસેથી સદાનો હક થશે. કેમ કે તે ઉચ્છાલીયાર્પણ છે; અને તે ઈજરાયલપુત્રો તરફથી તેઓનાં શાંત્યર્પણના યજ્ઞોનું ઉચ્છાલીયાર્પણ થાય, એટલે યહોવાહને સારુ તેઓનું ઉચ્છાલીયાર્પણ થાય.

૨૯ હારુનનાં આ પવિત્ર વસ્ત્રો સાચવી રાખવાં અને હારુનના મૃત્યુ બાદ તેના પુત્રોને તે વારસામાં આપવાં. પેઢી દર પેઢી તેઓ પોતાની અભિષેકની દીક્ષાવિધિ વખતે તે પહેલે. ૩૦ હારુન પછી જે કોઈ મુખ્ય યાજક થાય તે મુલાકાતમંડપમાં અને પવિત્રસ્થાનમાં સેવા શરૂ કરે તે અગાઉ સાત દિવસ સુધી આ વસ્ત્રો ધારણ કરે.

<sup>૩૧</sup> દીક્ષા માટે અર્પણ કરાયેલ ઘેટાંનું માંસ લઈને કોઈ શુદ્ધ જગ્યાએ તેને બાફવું.  
<sup>૩૨</sup> ત્યારબાદ હાઠન અને તેના પુત્રોએ મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશબાર આગળ એ ઘેટાંનું માંસ અને ટોપલામાંની રોટલીનું ભોજન કરવું. <sup>૩૩</sup> તેમની દીક્ષાવિધિ વખતે તેમની પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે ઉપયોગમાં લેવાયેલ પદાર્થો જ ખાવા; યાજકો સિવાય અન્ય કોઈ પણ વ્યક્તિને તે ખાવા નહિ કારણ એ પવિત્ર છે. <sup>૩૪</sup> સવાર ખૂદી જો માંસ કે રોટલીમાંથી કાંઈ વધે તો તેને અનિનમાં બાળી મૂકવું પણ ખાવું નહિ, કારણ એ પવિત્ર છે.

<sup>૩૫</sup> હાઠન અને તેના પુત્રોને મેં જે આજા કરી છે તે મુજબ જ કરવું. એમની દીક્ષાની વિધિ સાત દિવસ ચલાવવી. <sup>૩૬</sup> દરરોજ પ્રાયશ્ચિત વિધિ માટે એક વાણરડાનું બલિદાન આપવું. વેદી ઉપર પ્રાયશ્ચિત વિધિ કરવાથી તું એને પાપમુક્ત કરશે. ત્યાર પછી તારે વેદી પર તેલનો અભિષેક કરીને વેદીને પવિત્ર બનાવવી. <sup>૩૭</sup> સાત દિવસ સુધી વેદીને શુદ્ધ અને પવિત્ર બનાવવી. ત્યાર બાદ વેદી સંપૂર્ણપણે અત્યંત પવિત્ર બનશે. પછી જો કોઈ તેના સંપર્કમાં આવશે તે પવિત્ર બની જશે.

<sup>૩૮</sup> તારે વેદી પર આટલા બલિ ચટાવવા, કાયમને માટે પ્રતિદિન એક વર્ષની ઉમરના બે હલવાન અર્પણ કરવા. <sup>૩૯</sup> એક હલવાન તારે સવારમાં અને બીજું હલવાન તારે સાંજે ચટાવવું.

<sup>૪૦</sup> પ્રથમ ઘેટાં સાથે તમારે એક કિલો શુદ્ધ તેલમાં મોહેલો એક કિલો મેંદાનો ઝીણો લોટ તેમ જ પેથાર્પણ તરીકે એક લીટર ક્રાક્ષારસ અર્પણ કરવો.

<sup>૪૧</sup> સાંજે અર્પણ થતાં હલવાનની સાથે સવારની જેમ મેંદાના ઝીણા લોટનું અને ક્રાક્ષારસનું અર્પણ કરજે. ઈંઘરની સમક્ષ તે સુવાસિત અર્પણ અને અનિનમાં થયેલ અર્પણ દયાનમાં લેવાશે. એ યઙ્ગની સુવાસથી હું પ્રસંગ થાઉં છું. <sup>૪૨</sup> આ દહનીયાર્પણ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશબાર આગળ મારી નજર સમક્ષ નિયમિત પેઢી દર પેઢી કરવાના છે.

<sup>૪૩</sup> હું ત્યાં જ તમને મહીશ અને ઇજરાયલીઓને પણ મહીશ. મારા મહિમાથી એ સ્થાન પવિત્ર થઈ જશે. <sup>૪૪</sup> હા, હું મુલાકાતમંડપને, વેદીને અને યાજકો તરીકે મારા સેવકો હાઠન તથા તેના પુત્રોને પવિત્ર કરીશ.

<sup>૪૫</sup> અને હું ઇજરાયલના લોકો મધ્યે નિવાસ કરીશ અને તેઓનો ઈંઘર થઈશ. <sup>૪૬</sup> તેઓને ખાતરી થશે કે તેઓની વચ્ચે રહેવા માટે તેઓને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર હું થહોવા તેઓનો ઈંઘર છું.

## ૩૦

<sup>૧</sup> ધૂપ બાળવા માટે તારે બાવળના લાકડાની એક વેદી બનાવવી. <sup>૨</sup> આ વેદી એક હાથ લાંબી, એક હાથ પંચાંદી અને બે હાથ ઊંચી હોથ. તેનાં લાકડામાંથી જ કોતરીને તેના શિંગ બનાવવાં. શિંગ જુદાં બનાવીને વેદી પર જોડવાં નહિ. તે શિંગ વેદી સાથે સંંગ હોથ.

<sup>૩</sup> વેદીનો ઉપરનો ભાગ, બાજુઓ અને શિંગ શુદ્ધ સોનાથી મટી લેવાં અને આખી વેદીની ચારે બાજુ સોનાની કિનારી બનાવવી. <sup>૪</sup> એની બે સામસામી બાજુઓએ કિનારીની નીચે ઉપાડવાના દાંડા બેરવવા માટે સોનાનાં બળ્યે કડાં મૂકવાં.

<sup>૫</sup> એ બે દાંડા બાવળના લાકડાના બનાવવા અને સોનાથી મટાવવા. <sup>૬</sup> દશ આજાઓ જેમાં મૂકી છે તે સાક્ષયકોશ આગળના પડદા સામે એ વેદી મૂકવી. ત્યાં હું તેઓને દર્શન આપીશ.

૭ એ વેદી પર પ્રતિદિન સવારે બચી તૈથાર કરતી વખતે હારુને સુગંધી ધૂપ બાળવો. ૮ અને રોજ સાંજે તે બચીઓ પ્રગટાવે ત્યારે થહોવાહની સંમુખ ધૂપ બાળવો. તારે પેઢી દર પેઢી કાયમ થહોવા સમક્ષ ધૂપ બાળવો. ૯ તારે એ વેદી પર અન્ય ધૂપ બાળવો નહિ કે દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ કે પેયાર્પણ ચટાવવાં નહિ.

૧૦ વર્ષમાં એક વાર હારુને પ્રાયશ્ક્રિતને માટે પાપાર્થાર્પણનું રક્ત લઈને શિંગ ઉપર લગાડી વેદીને પવિત્ર કરવાની છે. પેઢી દર પેઢી નિયમિત રીતે આ વાર્ષિક વિધિનું પાલન કરવું, કારણ કે આ વેદી થહોવાહની પરમપવિત્ર વેદી છે.

૧૧ થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, ૧૨ “તું જ્યારે ઇજરાયલીઓની વસ્તીગણતરી કરે ત્યારે જે પુરુષોનું નામ નોંધાય તેણે જ પોતાના જીવનાં બદલામાં થહોવા સમક્ષ ખંડણી ભરવી, જેથી તું ગણતરી કરે ત્યારે લોકો પર કોઈ આફત ન આવે. ૧૩ વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા બધા માણસોએ થહોવાહને અડધો શેકેલ અર્પણ તરીકે આપવો. ૧૪ વસ્તીગણતરીમાં નોંધાયેલા વીસ વર્ષના કે તેથી વધુ ઉમરના દરેક માણસે આ પ્રમાણે અર્પણ કરવું.

૧૫ મને તમારા જીવનના બદલામાં આ અર્પણ આપતી વખતે ધનવાને વધારે કે ગરીબે ઓછું આપવાનું નથી. ૧૬ ઇજરાયલીઓ પાસેથી મળેલાં જીવના બદલામાં અર્પણ કરેલાં પ્રાયશ્ક્રિતનાં નાણાં મુલાકાતમંડપની સેવામાં ખર્ચવાં. આ અર્પણ ઇજરાયલી લોકોને માટે થહોવાહની સમક્ષતામાં સ્મરણાર્થ થશે.”

૧૭ થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, ૧૮ “હાથપગ ધોવા તારે પિતાળના તળિયાવાળી પિતાળની ઝૂઠી બનાવવી. અને તેને વેદી અને મુલાકાતમંડપની વચ્ચે મૂકીને તેમાં પાણી ભરવું.

૧૯ હારુને અને તેના પુત્રોએ હાથપગ ધોવામાં એ પાણીનો ઉપયોગ કરવો. ૨૦ જો તેમણે એ પાણીથી હાથપગ ધોયા હશે તો તેઓ મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરવા જીશે અથવા અર્પણ ચટાવવા વેદી પાસે જીશે ત્યારે તેઓ મૃત્યુ પામશે નહિ. ૨૧ તેઓ મૃત્યુ ન પામે તેટલાં માટે તેઓએ અચૂક હાથપગ ધોવા. આ કાનૂન તેમણે અને તેમના વંશજોએ પેઢી દર પેઢી પાળવાનો રહેશે. હારુન અને તેના પુત્રો માટે આ સૂચનાઓ છે.”

૨૨ થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, ૨૩ “તારે શ્રેષ્ઠ ગુણવત્તાવાળી સુગંધીઓ લેવી, એટલે પાંચસો શેકેલ ચોખ્ખો બોટ, અટીસો શેકેલ સુગંધીદાર તજ, અટીસો સુગંધીદાર બરુ, ૨૪ પાંચસો શેકેલ દાલથીની એ બધું પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે લેવું. વળી જૈતૂનનું એક કેન તેલ લેવું. ૨૫ નિષ્ણાત સુગંધીઓ બનાવનારાઓ પાસે આ સર્વ પદાર્થોનું મિશ્રણ કરીને અભિષેકનું તેલ તૈથાર કરાવવું.

૨૬ અભિષેકના તેલથી તું મુલાકાતમંડપને, કરારકોશને, ૨૭ બાજુદ તથા તેની બધી સામગ્રીઓને, દીવીને અને તેનાં સાધનોને, ધૂપની વેદીને, ૨૮ દહનીયાર્પણની વેદીને અને તેનાં સાધનોને તથા ધોકી સહિત હાથપગ ધોવાની ઝૂઠીને અભિષેક કરજે.

૨૯ આ પ્રમાણે આ બધી વસ્તુઓ પવિત્ર કર એટલે તે બધી પરમપવિત્ર બની જીશે. અને જે કોઈ તેમને સ્પર્શ કરશે તે પવિત્ર થશે. ૩૦ ત્યાર પણી તારે હારુનને અને તેના પુત્રોનો અભિષેક કરીને મારા યાજકો તરીકે તેઓને પવિત્ર કર. ૩૧ તારે ઇજરાયલીઓને કહેવું, 'તમારે પેઢી દર પેઢી આ માટે માટે અભિષેકનું તેલ થાય.

૩૨ તે માણસોના શરીરે ન લગાડાય અને તેના જેવું બીજું તેલ તમારે બનાવવું નહિ, કેમ કે એ પવિત્ર તેલ છે અને તમારે માટે એ પવિત્ર ગણાશો. ૩૩ જે કોઈ આ સુગંધીઓનું મિશ્રણ કરી આવું તેલ બનાવે અથવા જે યાજક નથી તેવી કોઈ વ્યક્તિ ઉપર તે રેડે, તેને તેના સમાજમાંથી જુદો કરવામાં આવે.”

**૩૪** યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “તારે ભિષ સુગંધીઓ વાપરવી નાટાફ, શહેલેથ, હેલ્બના અને શુદ્ધ લોભાન પ્રત્યેકને સરખે ભાગે લેવાં. **૩૫** તેના ભિશ્રામાંથી સુગંધી ધૂપ બનાવવો. આ ધૂપ નિષ્ઠાત કારીગર બનાવતો હોથ તે ચીતે બનાવવો. એ ધૂપને શુદ્ધ અને પવિત્ર રાખવા તેમાં મીઠું મેળવવું. **૩૬** એમાંથી થોડો ભાગ અનીઓ ખાંડીને તેનો ઉપયોગ મુલાકાતમંડપમાં કરારકોશ આગળ, જથ્યાં હું તને દર્શન આપવાનો છું ત્યાં કરવો. તમારે આ ધૂપને અત્યંત પવિત્ર માનવો.”

**૩૭** આ વિધિ પ્રમાણેનો જ ધૂપ બને તેવી બનાવટનો ધૂપ તમે તમારા પોતાના ઉપયોગ માટે બનાવશો નહિ. તમારે તો તેને પવિત્રવસ્તુ જ ગણવી. **૩૮** તેના જેવો ધૂપ જે કોઈ સ્નેધવાને માટે બનાવે, તેને તેના સમાજમાંથી અલગ કરવામાં આવે.”

### ૩૧

**૧** વળી યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, **૨** “જુઓ, મૈં યહૂદાના કુળના હૂરના દીકરા ઉરીના દીકરા બસાલેલને નામ લઈને બોલાવ્યો છે.

**૩** બુદ્ધિ, સમજણ, ડહાપણ તથા સર્વ પ્રકારના કળાકૌશલ્યની બાબતમાં મૈં તેને ઈંઘરના આત્માથી ભરપૂર કર્યો છે. **૪** એ માટે કે તે હોશિયારીથી નમૂનો તૈથાર કરે અને સોનામાં, ચાંદીમાં, પિતામાં, **૫** જડવાને માટે પાખાણ કોતરવામાં તથા લાકડામાં નકશી કોતરવામાં અને સર્વ પ્રકારની કારીગરીમાં તે કામ કરે.

**૬** વળી તેની સાથે કામ કરવા માટે મૈં દાનના કુળના અહીસામાખના દીકરા આહોલીઆબને પસંદ કર્યો છે. જે બુદ્ધિમાન છે તે સર્વનાં હૃદયોમાં મૈં બુદ્ધિ મૂકી છે, એ માટે કે મૈં તને જે આજ્ઞા આપી છે તે પ્રમાણે તે સર્વ તેઓ બનાવે. **૭** આ સાથે મુલાકાતમંડપ, કરારકોશ, તે પરનું દયાસન, મંડપનો સરસામાન; **૮** બાજઠ અને તેનાં પરની સામગ્રી, શુદ્ધ સોનાની દીવી અને તેનાં સાધનો, ધૂપ કરવાની વેદી, **૯** દહનીયાર્પણાની વેદી અને તેનાં બધાં સાધનો, હાથપગ ધોવાની કુંડી અને તેનું તળિયું.

**૧૦** થાજક હારુન અને તેના પુત્રો માટે સેવા સમયે પહેરવાનાં પવિત્ર પોખાક, **૧૧** અભિષેક માટેનું તેલ અને પવિત્રસ્થાનને માટે સુગંધીદાર ધૂપ; તે સર્વ સંબંધી મૈં તને જે આજ્ઞાઓ આપી છે તે પ્રમાણે તેઓ કરે.”

**૧૨** યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, **૧૩** “ઇજરાયલી લોકોને કહે: ‘તમે જજીર મારા વિશ્રામવારો પાણો, કેમ કે તમારી પેઢી દરપેઢી મારી અને તમારી વચ્ચે તે યિદ્દનજીપ છે; એ માટે કે તમે જાણો કે તમને પવિત્ર કરનાર તે હું યહોવા છું. **૧૪** આથી તમારે વિશ્રામવારનું પાલન કરવાનું છે, કારણ કે તમારા માટે એ પવિત્ર દિવસ છે. જે કોઈ તેની પવિત્રતાનો બંગ કરે, તેને મોતની સજા કરવી. જે કોઈ વિશ્રામવારે કામ કરે તેનો સમાજમાંથી બહિષ્કાર કરજો. **૧૫** તમને છ દિવસ કામ કરવાની છૂટ છે, પણ સાતમે દિવસે યહોવાહને માટે પવિત્ર એવો સંપૂર્ણ વિશ્રામનો સાખાથ છે. જે કોઈ વિશ્રામવારે કોઈ પણ કામ કરે તેને મોતની સજા કરવી.

**૧૬** માટે ઇજરાયલના લોકોએ મારી અને તેઓની વચ્ચેના કરાર તરીકે વિશ્રામવાર પેઢી દર પેઢી પાણવાનો છે. **૧૭** સાખાથ યહોવા અને ઇજરાયલી લોકોની વચ્ચે હંમેશના યિદ્દનજીપ છે, કેમ કે યહોવાહે છ દિવસ સુધી આકાશ અને પૃથ્વીની રચના કરી અને સાતમે દિવસે તેમણે કામ બંધ રાખીને વિસામો લીધો.””

**૧૮** તેમણે સિનાઈ પર્વત ઉપર મૂસાની સાથે વાતથીત પૂરી કરીને તેને બે કરારપાટી, એટલે ઈંઘરની આંગળીથી લખેલી બે શિલાપાટીઓ આપી.

### ૩૨

<sup>૧</sup> જ્યારે લોકોએ જોયું કે મૂસાને પર્વત પરથી ઉત્તરતાં વિલંબ થાય છે, ત્યારે તેઓ હારુનની પાસે એકઠા થયા અને તેને કદ્યું, “ચાલ, અમને દોરવણી આપવા માટે અમારે માટે દેવ બનાવ, કારણ કે જે માણસ અમને બિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યો તે મૂસાનું શું થયું, તે અમે જાણતા નથી.” <sup>૨</sup> એટલે હારુને તેમને કદ્યું, “તમારી પટનીઓના, તમારા દીકરાઓના તથા તમારી દીકરીઓના કાનોમાં જે સોનાની કડીઓ છે, તે કાઢીને ભારી પાસે લાવો.”

<sup>૩</sup> તેથી સર્વ લોકો પોતાના કાનોમાં સોનાની જે કડીઓ હતી તે કાઢીને હારુન પાસે લાવ્યા. <sup>૪</sup> હારુને કડીઓ લઈને તે ઓગાળી અને ધાતુના બીભામાં ટાઢીને વાષરડાની એક મૂર્તિ બનાવી એટલે લોકો બોલી ઉદ્ઘાટન, “હે ઇઝરાયલ, બિસર દેશમાંથી તને કાઢી લાવનાર ઈંખર તે આ છે.”

<sup>૫</sup> હારુને જોયું કે લોકો બહુ આનંદમાં આવી ગયા છે, તેથી તેની આગળ હારુને વેદી બાંધી અને એવી જહેરાત કરી કે, “આવતી કાલે થહોવાહના માનમાં ઉસ્સવ પાણવામાં આવશે.” <sup>૬</sup> બીજે દિવસે સવારમાં વહેલા ઉઠીને લોકોએ દહનીયાર્પણ અને શાંતયર્પણો યદાયાં અને ત્યાર પણી તેઓએ ખાદ્યું પીદ્યું અને મોજમજ કરવા લાગ્યા.

<sup>૭</sup> પણી થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “જ જલ્દીથી નીચે જા, કારણ કે તારા જે લોકોને તું બિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓ બ્રષ્ટ થઈ ગયા છે. <sup>૮</sup> મેં તેઓને જે ભાર્ગ ચાલવાની આજા કરી હતી તેનાથી આટલા વહેલા તેઓ ફરી ગયા છે. તેઓએ પોતાના માટે વાષરડાની એક મૂર્તિ બનાવી છે, તેની પૂજ કરી છે અને તેને અર્પણ યદાયા. તેઓએ કદ્યું, ‘હે ઇઝરાયલ, તને બિસરમાંથી બહાર લઈ આવનાર દેવ તે આ છે.’”

<sup>૯</sup> પણી થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “મેં આ લોકોને જોયા છે અને જો, તે તો હઠીલા લોકો છે. <sup>૧૦</sup> હવે પણી તું મને અટકાવીશ નહિં. મારો કોધ તેઓ પર તપી ઉઠે અને હું તેઓનો નાશ કરીશ. પણી હું તારાથી એક મોટી દેશભાતિ ઉત્પઞ્ચ કરીશ.” <sup>૧૧</sup> પરંતુ મૂસાએ ઈંખર થહોવાહને વિનંતી કરીને કદ્યું કે, “હે થહોવા, તમારા જે લોકોને તમે મોટા પરાક્રમ વડે તથા બણવાન હાથે બિસર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યા છો, તેઓની વિરુદ્ધ તમારો કોપ કેમ તપી ઉઠે છે?”

<sup>૧૨</sup> બિસરીઓ શા માટે આ પ્રમાણે બોલે કે, ‘તમે તેઓનું નુકસાન કરવાને માટે, એટલે પર્વતોમાં ભારી નાખવા તથા પૂઢ્યીની પીઠ પરથી તેઓનો સંહાર કરવા કાઢી લાવ્યા?’ તમારા બણતા કોપથી ફરો અને તમારા લોકો પર આફત લાવવાનો ઇરાદો ફેરવો. <sup>૧૩</sup> તમારા સેવકો, ઇષ્ટાહિમ, ઇસહાક તથા ઇઝરાયલને આપેલું તમારું વચ્ચન યાદ કરો. તમે જે વચ્ચન કદ્યું હતું, ‘આકાશના તારાઓના જેટલા હું તારા સંતાન વધારીશ. અને તારા વંશજોને જે દેશ આપવાનું મેં વચ્ચન આપ્યું છે તે સમગ્ર દેશ હું તેઓને આપીશ. તેઓ સદાસર્વદા તેના વારસદાર બનશે.’” <sup>૧૪</sup> પણી જે આફત થહોવાહે પોતાના લોકો પર લાવવાનું કદ્યું હતું તે વિષે તેમણે પોતાનું મન ફેરવ્યું.

<sup>૧૫</sup> પણી મૂસા પાછો ફરીને પર્વત પરથી નીચે ઉત્તર્યો અને બે શિલાપાટી તેના હાથમાં હતી. તે પાટીઓની બજે બાજુએ, એટલે આગળ પાછળ એમ બજે બાજુએ દેશ આજાઓ લખેલી હતી. <sup>૧૬</sup> તે શિલાપાટીઓ ઈંખરની ફૂતિ હતી અને પાટી પર કોતરેલો લેખ, તે ઈંખરનો લેખ હતો.

<sup>૧૭</sup> જ્યારે થહોશુઆએ લોકોની બૂમાબૂમનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેણે મૂસાને કદ્યું, “છાવણીમાં લડાઈનો ઘોઘાટ થાય છે.” <sup>૧૮</sup> પણ મૂસાએ કદ્યું, “આ કોઈ વિજયનો નાદ નથી,

તેમ પરાજયનો પોકાર પણ નથી,  
પણ આ તો ગાવાનો અવાજ સંભળાય છે."

<sup>૧૬</sup> જ્યારે મૂસા છાવણી પાસે પહોંચયો, ત્યારે વાછરડું અને નાચગાન જોથાં. મૂસાનો કોધ બબૂકી ઊદ્યો. તેણે પોતાના હાથમાંથી શિલાપાટીઓ ફેંકી દીધી તેથી તે પર્વતની નીચે ભાંગી ગઈ. <sup>૨૦</sup> તે લોકોએ જે વાછરડું બનાવ્યું હતું તે લઈને તેણે અનિનમાં ઓગળી નંખાવ્યું અને તેને વાટીને ભૂકો કર્યો અને પાણીમાં બબરાવીને ઇજરાયલી લોકોને તે પાણી પીવડાવ્યું.

<sup>૨૧</sup> પછી મૂસાએ હાઠનને કર્યું, "આ લોકોએ તારં શું બગાડયું છે કે તું તેઓના પર આવું મોટું પાપ લાવ્યો છે?" <sup>૨૨</sup> હાઠને કર્યું, "મારા ભાલિકનો કોધ ન સણગે; તું લોકોને જાણો છે કે તેઓનું વલણ તો દુષ્ટતા તરફ છે. <sup>૨૩</sup> એ લોકોએ મને કર્યું, 'અમને દોરવણી આપવા માટે દેવ બનાવી આપ. કારણ કે અમને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવનાર મૂસાનું શું થયું તે અમે જાણતા નથી.' <sup>૨૪</sup> એટલે મેં તેઓને કર્યું, 'તમારામાંથી જેમની પાસે સોનાનાં ઘરેણાં હોય તે ઉતારી નાખો. તેઓએ મને સોનાનાં ઘરેણાં આપ્યા અને મેં તે અનિનમાં નાખ્યાં એટલે તેમાંથી આ વાછરડું નીકળી આવ્યું.'

<sup>૨૫</sup> મૂસાએ જોથું કે હાઠને લોકો પરનો પોતાનો કાબૂ જવા દીધો અને પરિણામે તેઓને હાસ્યપાત્ર થવા દીધા હતા. <sup>૨૬</sup> પછી મૂસાએ છાવણીના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઊભા રહીને મોટા અવાજે પોકાર કર્યો. "થહોવાહના પક્ષમાં હોય તે મારી પાસે આવે." એટલે સર્વ લેવીઓ તેની પાસે ભેગા થઈ ગયા. <sup>૨૭</sup> તેણે તેઓને કર્યું, "ઇજરાયલનો ઈંખર થહોવા એમ કહે છે: 'તમે બધા પોતપોતાની તરવાર લઈને સજજ થઈ જાઓ, છાવણીમાં બધે ફરી વળો અને તમારા ભાઈઓ, મિત્રો અને પડોશીઓને મારી નાખો.'"

<sup>૨૮</sup> લેવીઓએ મૂસાના કર્યા પ્રમાણે કર્યું. તે દિવસે લોકોમાંથી લગ્નભગ ત્રણ હજાર પુરુષો માર્યા ગયા. <sup>૨૯</sup> મૂસાએ લેવીઓને કર્યું, "આજે પ્રત્યેક માણસ પોતાના દીકરાની વિઝલ તથા પોતાના ભાઈની વિઝલ થહોવાહને અર્પિત થઈ જાઓ, જેથી થહોવા આજે તમને આશીર્વાદ આપે."

<sup>૩૦</sup> બીજે દિવસે મૂસાએ લોકોને કર્યું, "તમે ભહાપાપ કર્યું છે. હવે હું થહોવા પાસે જાઉં છું. કદાચ હું તમારા પાપની માઝી મેળવી શકું." <sup>૩૧</sup> આમ કહીને મૂસાએ ફરી થહોવા પાસે જઈને કર્યું, "અરે આ લોકોએ મોટું પાપ કર્યું છે અને પોતાને માટે સોનાનો દેવ બનાવ્યો છે. <sup>૩૨</sup> પણ તમે તેઓના પાપને માફ કરો તો સારં; પણ જો નહિ તો તમારા લખેલા પુસ્તકમાંથી મારું નામ ભૂંસી નાખો."

<sup>૩૩</sup> થહોવાહે મૂસાને કર્યું, "જેણે મારી વિઝલ પાપ કર્યું હશે, તેનું નામ હું મારા પુસ્તકમાંથી ભૂંસી નાખીશ. <sup>૩૪</sup> હવે ચાલ જે જગ્યા વિષે મેં તને કર્યું છે, ત્યાં આ લોકોને દોરી જા. જો, મારો દૂત તારી આગળ ચાલશે. પણ જે દિવસે હું તેઓને જોઈ લઈશ, તે દિવસે હું તેઓના પાપને લીધે તેઓને શિક્ષા કરીશ." <sup>૩૫</sup> પછી હાઠને બનાવેલા વાછરડાની પૂજા કરવા બદલ થહોવાહે લોકોને આકરી સજા કરી.

### ૩૩

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કર્યું, "તું અહીંથી જ અને જે લોકોને તું મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યો છે, તેઓને લઈને જે દેશ વિષે મેં ઇશ્વ્રાહિમ, ઇસહાક તથા યાકુબને સમ ખાઈને કર્યું, 'તારા જંતાનને હું તે આપીશ,' તે દેશમાં જા. <sup>૨</sup> હું તારી આગળ મારા એક દૂતને મોકલીશ અને કનાનીઓ, અમોરીઓ, હિંચીઓ, પરિઝીઓ, હિંઘીઓ તથા થખૂસીઓને હાંકી કાઢીશ. <sup>૩</sup> એટલે દૂધ તથા મધની ભરપૂર દેશમાં જા. તું તો હઠીલી પ્રજા છે, માટે હું તારી મધ્યે ચાલીશ નહિ, રખેને હું રસ્તામાં તારો સંહાર કરું."

<sup>૪</sup> જ્યારે લોકોએ આ કઠોર શબ્દો સાંભળ્યા ત્યારે તેઓએ શોક કર્યો અને કોઈએ પોતાના શરીર ઉપર દાગીના પહેર્યા નહિ. <sup>૫</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, ‘તમે લોકો છીલા છો. જો હું તમારી સાથે એ પણવાર પણ આવું તો તમારો સંહાર કરી નાખું. એટલે તમે તમારાં ઘરેણાં ઉતારી નાખો કે, ભારે તને શું કરવું તે હું જાણું.’” <sup>૬</sup> તેથી હોરેબ પર્વતથી માંડીને ઇજરાયલી લોકોએ પોતાનાં ઘરેણાં ઉતારી મૂક્યાં.

<sup>૭</sup> મૂસા મંડપ લઈને છાવણી બહાર દૂર તે માંડવો ઊભો કરતો હતો અને તેણે તેનું નામ મુલાકાતમંડપ પાડ્યું. થહોવાહને શોધનાર પ્રત્યેક માણસ નીકળીને છાવણી બહારના મુલાકાતમંડપમાં જતો. <sup>૮</sup> મૂસા જ્યારે જ્યારે મુલાકાતમંડપમાં જતો ત્યારે ત્યારે બધા લોકો ઊઠીને પોતપોતાના તંબુના દરવાજ આગળ ઊભા રહીને, મૂસા મુલાકાતમંડપમાં દાખલ થાય ત્યાં સુધી તેને જોઈ રહેતા. <sup>૯</sup> મૂસા જ્યારે મંડપમાં પ્રવેશ કરતો ત્યારે વાદળનો સ્તંભ નીચે ઊઠી માંડવાના દરવાજ આગળ ઊભો રહેતો અને થહોવા મૂસા સાથે વાત કરતા.

<sup>૧૦</sup> વાદળના સ્તંભને દરવાજ આગળ જોતાં જ દરેક માણસ પોતપોતાના માંડવાના દરવાજ આગળ બજન કરતા. <sup>૧૧</sup> થહોવા મૂસા સાથે એક માણસ બીજા માણસ સાથે વાત કરે એ રીતે મુખોપમુખ વાત કરતા. ત્યાર પછી મૂસા પાછો છાવણીમાં આવતો, પણ તેનો નવયુવાન સેવક નૂનનો દીકરો થહોશુઆ કદી મંડપમાંથી બહાર નીકળતો નહિ.

<sup>૧૨</sup> મૂસાએ થહોવાહને કદ્યું, “તમે મને કહો છો, ‘આ લોકોને દોચી લઈ જાઓ,’ પણ મારી સાથે તમે કોને મોકલશો તે તમે મને જણાવ્યું નથી. પણ તમે કદ્યું, ‘હું તને નામથી ઓળખું છું અને મારી દ્રષ્ટિમાં તું કૃપા પામ્યો છે.’” <sup>૧૩</sup> હવે જો તમારી દ્રષ્ટિમાં હું કૃપા પામ્યો હોઉં, તો કૃપા કરીને મને તમારા માર્ગ જણાવજો કે, હું તમને ઓળખું, એ માટે તે તમારા લોકો છે એ તમે લક્ષ્યમાં લો.”

<sup>૧૪</sup> થહોવાહે જવાબ આપ્યો, “મારી સમક્ષતા તારી સાથે આવશે અને હું તને વિસામો આપીશ.” <sup>૧૫</sup> મૂસાએ તેને કદ્યું હતું, “જો તમારી સમક્ષતા મારી સાથે ન આવે તો અહીંથી આમને લઈ ન જાઓ. <sup>૧૬</sup> કેમ કે હવે કેમ જણાય કે હું તથા તમારા લોકો તમારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યા છીએ? શું એથી નહિ કે તમે અમારી સાથે આવો છો, એથી હું તથા તમારા લોકો પૂઢવી ઉપરના સર્વ લોકોથી જુદા છીએ?”

<sup>૧૭</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “હા, તેં જે માંગ્યું છે તે હું ચોક્કસ આપીશ, કારણ કે તું મારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો છે અને હું તને નામથી ઓળખું છું.” <sup>૧૮</sup> મૂસાએ કદ્યું, “કૃપા કરીને તમારું ગૌરવ મને દેખાડો.”

<sup>૧૯</sup> થહોવાહે કદ્યું, “હું મારી સંપૂર્ણ બલાઈ તારા મુખ આગળથી પસાર કરીશ અને તારી સમક્ષ મારું નામ ‘થહોવા’ તરીકે જહેર કરીશ. હું જેના પર કૃપા કરવા ચાહું તેના પર હું કૃપા કરીશ અને જેના પર રહેમ કરવા ચાહું તેના પર રહેમ કરીશ.”

<sup>૨૦</sup> પણ થહોવાહે કદ્યું, “તું મારું મુખ જોઈ શકીશ નહિ, કારણ કે, કોઈ પણ માણસ મને જોઈને જીવતો રહી શકે નહિ.”

<sup>૨૧</sup> થહોવાહે કદ્યું, “જો મારી પાસે એક જગ્યા છે અને તું ખડક પર ઊભો રહે.

<sup>૨૨</sup> મારું ગૌરવ તારી નજર આગળથી પસાર થાય ત્યારે હું તને આ ખડકની ફાટમાં રાખીશ અને હું પોતે પસાર થઈ જઉં ત્યાં સુધી મારા હાથ વડે તને હું ટાંકી દઈશ.

<sup>૨૩</sup> પછી હું મારો હાથ લઈ લઈશ અને તું મારી પીઠ જોવા પામીશ, પણ મારું મુખ તને દેખાશે નહિ.”

### ૩૪

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “પ્રથમના જેવી જ પથ્થરની બે શિલાપાટીઓ બનાવ. અને તારાથી બાંગી ગયેલી પાટીઓ પર જે શબ્દો લખેલા હતા, તે હું આ પાટીઓ પર લખીશ. <sup>૨</sup> સવારમાં સિનાઈ પર્વત ઉપર આવવા માટે તું તૈયાર રહેજે અને સિનાઈ પર્વતના શિખર પર ચઢી શિખર પર મારી રાહ જોતો ઊભો રહેજે.

<sup>૩</sup> તારી સાથે કોઈ ઉપર ના આવે. તેમ જ પર્વત પર કોઈ માણસ દેખાય નહિ. તેમ જ પર્વતની આસપાસ ઘેટાંભકરાં કે જાનવરો પણ ચરતાં હોવા જોઈએ નહિ.” <sup>૪</sup> મૂસાએ પ્રથમની પાટીઓના જેવી જ પથ્થરની બે શિલાપાટીઓ બનાવી અને સવારમાં તે વહેલો ઊદ્ધો અને થહોવાહે તેને જેમ કદ્યું હતું તે પ્રમાણે તેના હાથમાં શિલાપાટીઓ લઈને તે સિનાઈ પર્વત પર ચઢી ગયો.

<sup>૫</sup> થહોવા મેધસ્તંભના રૂપમાં નીચે ઊતરી આવ્યા અને તેની સાથે ત્યાં ઊભા રદ્યા અને તેમણે પોતાનું નામ “થહોવા” જહેર કર્યું. <sup>૬</sup> થહોવા તેની આગળથી જહેર કરતા પસાર થયા કે, “થહોવા, થહોવા દયાળું તથા કૃપાળું ઈશ્વર, કોધ કરવામાં ધીમા અને કળાણાથી બરપૂર તથા વિશ્વાસપાત્ર છું. <sup>૭</sup> હું થહોવા હજારો પેઢી સુધી કળાણા રાખનાર, અન્યાય, ઉલ્લંઘન તથા પાપની ક્ષમા કરનાર અને દોષિતને નિર્દોષ નહિ જ હરાવનાર; પિતાના અધર્મની સજા શ્રીજી અને ચોથી સુધી છોકરાંના છોકરાં પર બદલો વાળનાર છું.”

<sup>૮</sup> મૂસાએ એકદમ જમીન પર લાંબા થઈને સાછાંગ નમસ્કાર કર્યા. <sup>૯</sup> પછી તેણે કદ્યું, “હે પ્રભુ થહોવા, જો હું તમારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો હોઉં તો કૃપા કરીને થહોવા અમારી મધ્યે ચાલે, કેમ કે આ લોકો તો હઠીલા છે. અમારો અધર્મ અને અમારાં પાપ માફ કરો અને અમોને તમારો વારસો કરી લો.”

<sup>૧૦</sup> થહોવાહે કદ્યું, “જો, હું કરાર કલં છું. આખી પૂથી પર તથા કોઈ પણ પ્રજામાં કદી કરાયાં ન હોય એવાં આશ્રયકૃત્યો તારા સર્વ લોકોની આગળ હું કરીશ. જે લોકોમાં તું રહે છે તે બધા થહોવાહનું કામ જોશે, કેમ કે તારા સંબંધી જે કામ હું કરવાનો છું તે બ્રયંકર છે. <sup>૧૧</sup> હું આજે તને જે આજા આપું છું તે તું પાળ. જો હું અમોરીઓને, કનાનીઓને, હિંટીઓને, પરિગીઓને, હિંવીઓને તથા થખૂસીઓને તારી આગળથી કાઢી મૂકું છું.

<sup>૧૨</sup> જો, જે દેશમાં તું જાય તેના રહેવાસીઓ સાથે તું કરાર ન કરતો, રહેને તારી મધ્યે તે ફાંડારૂપ થઈ પડે. <sup>૧૩</sup> તેના બદલે, તમારે તેઓની વેદીઓ તોડી પાડવી, તેના સ્તંભોને બાંગી નાખવા અને તેમની અશેરા મૂર્તિઓને કાપી નાખવી. <sup>૧૪</sup> કેમ કે તારે કોઈ અન્ય દેવની પૂજા કરવી નહિ, કેમ કે હું થહોવા છું, માલં માન કોઈ બીજાને આપવા ન દઉં એવો ઈશ્વર છું.

<sup>૧૫</sup> તારે દેશના રહેવાસીઓની સાથે કરાર કરવો નહિ. તેઓ વ્યબિચાર કરે છે તથા તેમના દેવોની પાછળ બટકી જઈને તેમના દેવોને થજા ચટાવે છે અને કોઈના આભંત્રણાથી તું તેના અર્પણમાંથી ખાય. <sup>૧૬</sup> રહેને તું તેઓની દીકરીઓ સાથે તારા દીકરાઓના લજન કરાવે અને તેમની દીકરીઓ વ્યબિચાર કરશે અને તેઓના દેવોની પાછળ બટકી જઈને તારા દીકરાઓને તેઓના દેવોની પાછળ બટકાવી દે. <sup>૧૭</sup> તું પોતાને માટે કોઈ દેવની ટાળેલી મૂર્તિ ન બનાવ.

<sup>૧૮</sup> તું બેખ્મીશી રોટલીનું પર્વ પાળ. જેમ મેં તને આજા આપી છે તે પ્રમાણે આબીબ માસમાં નિયુક્ત કરેલ સમયના સાત દિવસો સુધી તું બેખ્મીશી રોટલી ખા, કેમ કે તું આબીબ માસમાં બિસર દેશમાંથી નીકશયો હતો.

૧૯ સર્વ પ્રથમજનિત મારા છે, એટલે તારા સર્વ નર પશુઓ, ઘેટાંબકરાંનાં પ્રથમજનિત.  
૨૦ ગધેડાના પહેલા વાણરડાને તું હલવાન વડે ખંડી લે, પણ જો તેને ખંડી લેવો ન હોય તો તું તેની ગરૂદન ભાંગી નાખ. તારા સર્વ પ્રથમજનિત દીકરાઓને તું ખંડી લે. અને મારી આગળ કોઈ ખાલી હાથે હાજર ન થાય.

૨૧ છ દિવસ તારે કામ કરવું, પણ સાતમાં દિવસે તારે આરામ કરવો. ખેડવાના અને કાપણીના સમયે પણ તારે આરામ કરવો. ૨૨ તું સપ્તાહોનું પર્વ, એટલે ઘંઠની કાપણીના પ્રથમ ફળનું તથા વર્ષના છેલ્લાં સંગ્રહનું પર્વ પાછ.

૨૩ દર વર્ષે તારા સઘળા પુરુષો ઇઝર થહોવાહની આગળ ત્રણવાર હાજર થાય. ૨૪ કેમ કે હું તારી આગળથી દેશ જતિઓને હાંકી કાઢીશ અને તારી સીમાઓ વધારીશ. જ્યારે તું ત્રણવાર ઇઝર તારા થહોવાહની આગળ હાજર થવાને જશે, ત્યારે કોઈ પણ માણસ તારી જમીનનો લોભ કરશે નહિ.

૨૫ ખમીર સાથે તું મારા યજનનું રક્ત ન ચટાવીશ, તેમ જ પાખા પર્વનો થણ સવાર સુધી પડ્યો ન રહે. ૨૬ તારી જમીનનું પ્રથમ ફળ તું ઇઝર તારા થહોવાહના ઘરમાં લાવ. તું બકરીનું બચ્ચું તેની માતાના દૂધમાં બાણીશ નહિ.”

૨૭ થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, “તું આ વચનો લખ, કેમ કે આ વચનો પ્રમાણે મેં તારી સાથે વાત કરી છે અને તારી તથા ઇઝરાયલીઓની સાથે કરાર કર્યો છે.” ૨૮ મૂસા ત્યાં થહોવા ની સાથે ચાણીસ દિવસ તથા ચાણીસ ચાત હતો; તેણે રોટલી ખાદી ન હતી, તેમ જ પાણી પણ પીધું ન હતું. તેણે શિલાપાટીઓ ઉપર કરારના શંદો, એટલે દશ આજાઓ લખી.

૨૯ જ્યારે મૂસા સિનાઈ પર્વત પરથી જિતર્થો, ત્યારે તેના હાથમાં દશ આજાવાળી બે શિલાપાટીઓ હતી, મૂસા જાણતો ન હતો કે તેનો પોતાનો થહેરો ઇઝર સાથે વાત કર્યાને લીધે પ્રકાશતો હતો. ૩૦ જ્યારે હારુન તથા સર્વ ઇઝરાયલીઓએ મૂસાને જોથો, ત્યારે તેનો થહેરો પ્રકાશતો હતો અને તેઓ તેની પાસે આવતાં ગભરાતા હતા. ૩૧ પણ મૂસાએ તેઓને બોલવાત્યા અને હારુન તથા સભાના સર્વ અધિકારીઓ તેની પાસે આવ્યા. પછી મૂસાએ તેઓની સાથે વાત કરી.

૩૨ તે પછી સર્વ ઇઝરાયલીઓ મૂસાની પાસે આવ્યા અને તેને સિનાઈ પર્વત ઉપર થહોવાહે જે બધી આજાઓ આપી હતી, તે સર્વ તેણે તેઓને ફરભાવી. ૩૩ જ્યારે મૂસાએ તેઓની સાથે બોલવાનું પૂર્ણ કર્યું, ત્યારે તેણે પોતાના મુખ ઉપર મુખપટ નાખ્યો.

૩૪ જ્યારે જ્યારે મૂસા થહોવા સમક્ષ વાત કરવા માટે તેમની સમક્ષ જતો, ત્યારે ત્યારે તે ત્યાંથી બહાર આવે ત્યાં સુધી તે મુખપટને રાખતો નહોતો. તે તંબુમાંથી બહાર આવીને પોતાને જે જે આજાઓ મળી હતી તે તે ઇઝરાયલીઓને કહી સંભળાવતો. ૩૫ ઇઝરાયલીઓએ મૂસાનો થહેરો જોથો, તો તેનો થહેરો પ્રકાશતો હતો. પણ તે થહોવાહની સાથે વાત કરવાને અંદર જતો ત્યાં સુધી તે પોતાના મુખ ઉપર ફરીથી મુખપટ રાખતો.

### ૩૫

૧ મૂસાએ સર્વ ઇઝરાયલીઓની એક સભા બેગી કરીને તેઓને કદ્યું, “આ બાબતો એ છે કે થહોવાહે તમને પાણવા માટે આજા આપી છે. ૨૪ દિવસ કામ કરવું, પણ સાતમો દિવસ તે તમારે માટે પવિત્ર દિવસ થાય, થહોવાહને માટે તે વિશ્રાંમનો સાખ્ખાથ થાય. તે દિવસે જે કોઈ કામ કરે તે મારી નંખાથ. ૩ સાખ્ખાથના દિવસે તમે જ્યાં પણ રહેતા હોય ત્યાં આગ સણગાવવી નહિ.”

<sup>૪</sup> મૂસાએ ઇજરાયલીઓની આખી સભાને કહ્યું, “જે આજા થહોવાહે આપી છે તે આ પ્રમાણે છે. <sup>૫</sup> થહોવાહને માટે તમારામાંથી અર્પણ લો, જે કોઈના મનમાં આપવાની ઈચ્છા હોય તે થહોવાહને સારુ અર્પણ લાવે: એટલે સોનું, ચાંદી, પિતળ, <sup>૬</sup> ભૂરા, જંબુડિયા, કિરમજી રંગનું ઊન, શાણનું ઝીણું કાપડ, બકરાંના વાળ; <sup>૭</sup> ધેટાંનું લાલ રંગેલું ચામડું, સીલ માછલાંના ચામડાં, બાવળનાં લાકડાં; <sup>૮</sup> દીવાને માટે તેલ, અભિષેકના તેલ માટે, સુંગધીદાર ધૂપ માટે સુંગધી દ્રવ્યો, <sup>૯</sup> ગોમેદ પાખાણો, એફોદમાં અને ઉરાવરણમાં જડવાના પાખાણો.

<sup>૧૦</sup> તમારામાંથી જેઓ ખાસ કુશળ કારીગરો છે તેઓ આવે અને થહોવાહે જે બનાવવાની આજા કરી છે તે બનાવે; <sup>૧૧</sup> પવિત્રમંડપનો તંબુ, તેનું આચાદન, તેની કરીઓ, તેનાં પાટિયાં, તેની ભૂંગળો, તેના સ્તંભો તથા તેની કુંભીઓ; <sup>૧૨</sup> કોશ તથા તેના દાંડા, દયાસન તથા ઓથાનો પડદો.

<sup>૧૩</sup> મેજ તથા તેને ઊંચકવાની દાંડીઓ, તેનાં બધાં પાત્રો તથા અર્પેલી રોટલી; <sup>૧૪</sup> દીપવૃક્ષ તથા તેનાં સાધનો, દીવાઓ તથા દીવાને માટે તેલ; <sup>૧૫</sup> ધૂપની વેદી અને તેની દાંડીઓ, અભિષેક માટેનું તેલ, સુંગધીદાર ધૂપ તથા મૂલાકાતમંડપનો પ્રવેશદ્વાર માટેનો પડદો; <sup>૧૬</sup> યજાવેદી તથા તેની પિતળની જાળી, તેના દાંડા તથા તેના પાત્રો, કુંડી તથા તેનું તળિયું.

<sup>૧૭</sup> આંગણાની ભીતો માટેના પડદાઓ, સ્તંભો તથા તેઓની કુંભીઓ અને આંગણાનાં પ્રવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ; <sup>૧૮</sup> મૂલાકાતમંડપના અને તેના આંગણા માટેના સ્તંભો, આંગણાની દોરીઓ; <sup>૧૯</sup> પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના માટે ઝીણાં વણોલાં વસ્ત્રો, એટલે યાજકપદ બજાવવાને માટે હારૂન યાજકનાં પવિત્ર વસ્ત્રો અને તેના દીકરાઓના વસ્ત્રો.”

<sup>૨૦</sup> પછી ઇજરાયલીઓની સમગ્ર સભા મૂસાની હજૂરમાંથી રવાના થઈ. <sup>૨૧</sup> જેઓને હોશ હતી અને જેઓના હૃદયોમાં આપવાની ઈચ્છા હતી તે સર્વ આવ્યા અને મૂલાકાતમંડપના કામને સારુ તથા તેની સર્વ સેવાને સારુ તથા પવિત્ર વસ્ત્રોને સારુ થહોવાહને માટે અર્પણ લાવ્યા. <sup>૨૨</sup> જેટલાં પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ રાજુ હતાં, તેઓ આવ્યા. તેઓ નથનીઓ, કરીઓ, વીઠીઓ, બંગડીઓ તથા સોનાનાં ઘરેણાં લઈને આવ્યાં. થહોવાહને સોનાનું અર્પણ ચઢાવનાર પ્રત્યેક માણસે એમ કર્યું.

<sup>૨૩</sup> પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી રંગનાં ઊન, ઝીણું શાણ, બકરાંના વાળ, ધેટાંના રાતા રંગેલા ચામડાં તથા શીલ માછલાંનાં ચામડાં ભળી આવ્યાં તે પણ તે લઈ આવ્યો. <sup>૨૪</sup> જે કોઈએ પણ થહોવાહને ચાંદી કે પિતળનું અર્પણ ચઢાવ્યું તે સૌ તે લાવ્યા અને પ્રત્યેક માણસ જેની પાસે સેવાના કોઈ પણ કામને માટે બાવળનું લાકડું ભળી આવ્યું તે તે લાવ્યો.

<sup>૨૫</sup> સર્વ બુદ્ધિમાન સ્ત્રીઓ પોતે કાંતેલું, એટલે ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી રંગનું ઊન તથા ઝીણું શાણ લાવી. <sup>૨૬</sup> જે સર્વ સ્ત્રીઓના હૃદયમાં પ્રેરણા થઈ, તેઓએ બકરાંના વાળ કાંત્યા.

<sup>૨૭</sup> અધિકારીઓ ગોમેદ પાખાણ, એફોદ તથા ઉરાવરણમાં જડવા માટે પાખાણો લાવ્યા. <sup>૨૮</sup> તેમ જ દીવા, અભિષેકના તેલ, સુંગધીદાર ધૂપને માટે સુંગધી દ્રવ્યો અને તેલ લઈ આવ્યા. <sup>૨૯</sup> આ પ્રમાણે ઇજરાયલી લોકો પોતાની રાજુખુશીથી થહોવાહને માટે અર્પણ લાવ્યા; એટલે જે સર્વ કામ મૂસાની હસ્તક કરવાની આજા થહોવાહે કરી હતી તેને માટે લાવવાની ઈચ્છા જે પ્રત્યેક પુરુષ તથા સ્ત્રીના મનમાં હતી તેણે એ પ્રમાણે કર્યું.

**૩૦** મૂસાએ ઇજરાયલી લોકોને કદ્યું, “જુઓ, થહોવાહે થહૂદાના કુળના હુરના દીકરા ઉરીના દીકરા, બસાલેલને નામ લઈને બોલાવ્યો છે. **૩૧** બુદ્ધિ, સમજણ, ડાપણ તથા સર્વ પ્રકારના કણાકૌશલ્યની બાબતે થહોવાહે તેને ઈંઘરના આત્માથી ભરપૂર કર્યો છે. **૩૨** એ માટે કે તે હોશિયારીથી નમૂના તૈયાર કરે અને સોનામાં, ચાંદીમાં, પિતણમાં, **૩૩** જડવાને માટે પાખાળ કોતરવામાં, લાકડામાં નકશી કોતરવામાં તથા સર્વ પ્રકારની ઉત્તમ કારીગરીમાં તે કામ કરે.

**૩૪** થહોવાહે તેને તથા દાનના કુળના અહીસાભાખના દીકરા આહોલીઆબને તેણે શીખવવાનું મન આપ્યું છે. **૩૫** તેણે તેઓને સર્વ પ્રકારનું કામ કરવાનું કૌશલ્ય આપ્યું છે કે તેઓ કોતરણીનું, શીવણનું, ભરતકામના કિરમજી રેંગના વસ્ત્રના પડદાઓના ભરતકામ તૈયાર કરવાનું, ભૂરા, જંબુડિયા તથા કિરમજી ઉનના અને ઝીણા શાણના ભરત ભરનારની અને વણકરની સર્વ પ્રકારની કારીગરી એટલે હરકોઈ પ્રકારની કારીગરી કરનારની તથા નિપુણ કાર્યો યોજનારાઓની કારીગરી કરે.

## ૩૬

**૧** બસાલેલ, આહોલીઆબ તથા જે બુદ્ધિમાન માણસોના હૃદયમાં થહોવાહે પવિત્રસ્થાનની સેવાનું બધું કામ કરવાની બુદ્ધિ, અક્ષલ મૂકેલી છે, તેઓ સર્વ થહોવાહે આપેલી સર્વ આજા પ્રમાણે કામ કરે.”

**૨** પછી મૂસાએ બસાલેલ, આહોલીઆબ તથા જે કારીગરોને થહોવાહે કૌશલ્ય આપ્યું હતું અને જેઓ કામ કરવાને તૈયાર હતા તે સર્વને બોલાવ્યા અને કામ શરૂ કરવા જણાવ્યું. **૩** જે બધું અર્પણ ઇજરાયલી લોકો પવિત્રસ્થાનની સેવાના કામને માટે તેના સાધન તરીકે લાવ્યા હતા તે મૂસાએ તેમને સ્વાધીન કર્યું. હજુ પણ લોકો દર સવારે રાજુખુશીથી અર્પણ લાવતા હતા. **૪** તેથી પવિત્રસ્થાનનું કામ કરનારા બધા જ કારીગરો પોતપોતાનું કામ જોડીને આવ્યા.

**૫** તેઓએ મૂસાને કદ્યું, “થહોવાહે જે કામ કરવાની આજા કરી છે તે પૂર્ણ કરવા માટે જરૂરી હોય તેના કરતાં ધણું વધારે લોકો લાવ્યા કરે છે.” **૬** તેથી મૂસાએ આખી છાવણીમાં એવી સૂચનાઓ આપી કે પવિત્રસ્થાનના અર્પણને માટે કોઈએ હવે કંઈ કાર્ય ન કરવું. પછી લોકો બેટો લાવતા અટકયા. **૭** અત્યાર સૂધીમાં જે કાંઈ આવ્યું હતું તે બધું કામ પૂર્ણ કરવા માટે જોઈએ તેના કરતાં વધારે હતું.

**૮** તેઓમાંના પ્રત્યેક બુદ્ધિમાન માણસ જે તે કામ કરતો હતો તેણે ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી રેંગના, ઝીણા કાંતેલા શાણના તથા લાલ ઉનના દશ પડદાઓનો મંડપ બનાવ્યો. આ કામ બસાલેલનું હતું, જે હોશિયાર કારીગર હતો. **૯** પ્રત્યેક પડદાની લંબાઈ અછાવીસ હાથ તથા પ્રત્યેક પડદાની પહોળાઈ ચાર હાથ હતી. સર્વ પડદા એક જ માપના હતા. **૧૦** બસાલેલે પાંચ પડદા એકબીજાની સાથે જોડ્યા અને બીજા પાંચ પડદા એકબીજાની સાથે જોડ્યા.

**૧૧** તેણે દેક મોટા પડદાની બહારની બાજુએ ભૂરા વસ્ત્રની પણીથી પચાસ નાકાં બનાવ્યાં અને બીજા સમુહના છેલ્લાં પડદાની કિનારે પણ તેણે એ જ પ્રમાણે કર્યું. **૧૨** એક પડદામાં તેણે પચાસ નાકાં બનાવ્યાં અને બીજા પડદામાં કિનારે તેણે પચાસ નાકાં બનાવ્યાં. આમ નાકાં એકબીજાની સામસામે હતા. **૧૩** આ નાકાંઓને જોડવા માટે તેણે પચાસ સોનાની કરીઓ બનાવી અને તેના વડે આ બે પડદાઓને જોડી દીઘા એટલે પવિત્રમંડપનો એક સંગ મંડપ બન્યો.

**૧૪** એ પવિત્રમંડપ ઉપર તંબુ બનાવવા માટે બસાલેલે બકરાંના વાળના વસ્ત્રના અગિયાર પડદાઓ બનાવ્યાં. **૧૫** પ્રત્યેક પડદાની લંબાઈ શ્રીસ હાથ અને પહોળાઈ

ચાર હાથ હતી. તે અગિયાર પડદા એક જ માપના હતા. <sup>૧૬</sup> તેણે પાંચ પડદા એકબીજા સાથે જોડ્યા અને બીજા છ પડદાને એકબીજા સાથે જોડ્યા. <sup>૧૭</sup> તેણે પહેલા મોટા પડદાના છેલ્લાં પડદાની કિનારે પચાસ નાકાં બનાવ્યાં અને બીજા મોટા પડદાની બાજુઓ બીજા પચાસ નાકાં બનાવ્યાં.

<sup>૧૮</sup> તેમને જોડીને આખો તંબુ બનાવવા માટે બસાલેલે પિતાળના પચાસ ચાપડા બનાવ્યાં. <sup>૧૯</sup> તેણે તંબુને માટે ઘેટાંના લાલ રંગેલાં ચામડાંનું આચ્છાદન બનાવ્યું અને તે પર ચામડાંનું આચ્છાદન બનાવ્યું.

<sup>૨૦</sup> બસાલેલે પવિત્રમંડપને માટે બાવળના લાકડાંનાં ઊભાં પાટિયાં બનાવ્યાં. <sup>૨૧</sup> પ્રત્યેક પાટિયાની લંબાઈ દશ હાથ અને દરેક પાટિયાની પહોળાઈ દોઢ હાથ હતી. <sup>૨૨</sup> પ્રત્યેક પાટિયાને એકબીજા સાથે જોડવા માટે દરેકને બે સાલ હતાં. મંડપના સર્વ પાટિયાને તેણે એ જ પ્રમાણો કર્યું. <sup>૨૩</sup> તેણે મંડપને માટે પાટિયાં બનાવ્યાં. તેણે દક્ષિણ બાજુને માટે વીસ પાટિયાં બનાવ્યાં.

<sup>૨૪</sup> બસાલેલે તે વીસ પાટિયાંની નીચે ચાંદીની ચાણીસ ફુંબીઓ બનાવી. એક પાટિયાં નીચે તેનાં બે સાલને માટે બે ફુંબીઓ અને બીજા પાટીયા નીચે તેનાં બે સાલને માટે બે ફુંબીઓ પણ બનાવી. <sup>૨૫</sup> ઉત્તર તરફ મંડપની બીજી બાજુને માટે વીસ પાટિયાં બનાવ્યાં. <sup>૨૬</sup> અને તે વીસ પાટિયાંની ચાંદીની ચાણીસ ફુંબીઓ બનાવી. એક પાટીયા નીચે બે ફુંબીઓ અને બીજા પાટીયા નીચે બે ફુંબીઓ બનાવી.

<sup>૨૭</sup> મુલાકાતમંડપનો પાછળનો ભાગ પશ્ચિમ દિશામાં હતો અને તેની પછી તેને માટે તેણે છે પાટિયાં બનાવ્યાં હતાં. <sup>૨૮</sup> તેની પછીના છેડાઓને માટે તેણે બે પાટિયાં બનાવ્યાં.

<sup>૨૯</sup> તેઓ નીચેથી જોડેલાં હતાં અને એ જ પ્રમાણો સંખ્યા ટોચ સુધી જઈને તેઓ એક કડામાં જોડાયેલાં હતાં. તેણે બે ખૂણામાં બજ્જેને તે જ પ્રમાણો કર્યું. <sup>૩૦</sup> આમ આઠ પાટિયાં હતાં, તેઓની ચાંદીની સોણ ફુંબીઓ હતી. એટલે દરેક પાટીયા નીચે બંધે ફુંબીઓ બનાવી.

<sup>૩૧</sup> તેણે બાવળના લાકડાની ભૂંગઠો બનાવી. મંડપની એક બાજુનાં પાટિયાને સારુ પાંચ, <sup>૩૨</sup> મંડપની બીજી બાજુનાં પાટિયાને સારુ પાંચ ભૂંગઠો અને પશ્ચિમ તરફ મંડપની પછીના પાટિયાંને માટે પાંચ ભૂંગઠો. <sup>૩૩</sup> તેણે વચ્ચેલી ભૂંગઠને પાટિયાંને મદય ભાગ એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધીની અડધી ઊંચાઈને એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી ખોસી. <sup>૩૪</sup> તેણે આ પાટિયાઓ સોનાથી મદયાં. તેણે ભૂંગઠોને રાખવાની જગ્યાને માટે સોનાનાં કડાં બનાવ્યાં અને ભૂંગઠોને સોનાથી મટી.

<sup>૩૫</sup> તેણે ભૂચા, જંબુડા અને કિરમજી ઊનનો તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો પડદો બનાવ્યો. નિપુણ કારીગરે કરુંબોવાઠો તે બનાવ્યો. <sup>૩૬</sup> તેણે તેને સારુ બાવળના લાકડાના ચાર સ્તર્ભ બનાવ્યાં અને તેઓને સોનાથી મદયા. તેઓના આંકડા સોનાના હતા અને તેણે તેઓને સારુ ચાંદીની ચાર ફુંબીઓ બનાવી.

<sup>૩૭</sup> તેણે મંડપના પ્રવેશદ્વાર માટે ભૂચા, જંબુડા તથા કિરમજી રંગનો ભરત ભરનારના હાથે બનેલા ઝીણા કાંતેલા શણનો પડદો બનાવ્યો. <sup>૩૮</sup> તેના પાંચ સ્તર્ભ તેઓના આંકડા શુદ્ધ અને તેણે તેઓના મથાઠાં તથા ચીપો સોનાથી મદયા અને તેઓની પાંચ ફુંબીઓ પિતાળની હતી.

### ૩૯

<sup>૧</sup> બસાલેલે બાવળના લાકડામાંથી પવિત્રકોશ બનાવ્યો. જેની લંબાઈ અઢી હાથ, પહોળાઈ દોડ હાથ તથા ઊંચાઈ દોડ હાથ હતી. <sup>૨</sup> તેણે તેને અંદર તથા બહારથી શુદ્ધ સોનાથી મટીને તેની આસપાસ સોનાની કિનારી બનાવી. <sup>૩</sup> તેણે તેના ચાર

પાયામાં સોનાનાં ચાર કડાં જોડથાં, એટલે તેની એક બાજુએ બે કડાં અને તેની બીજી બાજુએ બે કડાં.

<sup>૪</sup> તેણે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવ્યાં અને તેને સોનાથી મટી લીધાં. <sup>૫</sup> તેણે કોશને ઊંચકવા માટે તેની બાજુ પરનાં કડાંમાં તે દાંડા પરોવી દીધા. <sup>૬</sup> તેણે શું સોનામાંથી અઠી હાથ લાંબુ અને દોઢ હાથ પહોળું દયાસન બનાવ્યું.

<sup>૭</sup> તેણે સોનાના બે કરબો બનાવ્યાં. તેણે તેમને દયાસનને બજ્જે છેડે ઘડતર કામના બનાવ્યાં. <sup>૮</sup> એક છેડે એક કરબ અને બીજે છેડે એક કરબ. તેના બે છેડા પરના કરબો તેણે દયાસનની સાથે સંખ્યા બનાવ્યાં. <sup>૯</sup> કરબોની પાંખો ઊંચે ફેલાવીને પોતાની પાંખો વડે દયાસન પર આચાદન કર્યું. તેઓના મુખ સામસામાં હતા અને દયાસનની તરફ કરબોનાં મુખ હતાં.

<sup>૧૦</sup> બસાલેલે બાવળના લાકડામાંથી બે હાથ લાંબી, એક હાથ પહોળી અને દોઢ હાથ ઊંચી મેજ બનાવી. <sup>૧૧</sup> આખી મેજને શું સોનાથી મટી લઈને મેજની ચારે તરફની ધાર પર સોનાની કિનારી બનાવી. <sup>૧૨</sup> તેણે તેની ફરતે ચાર ઈંચની કિનાર બનાવી અને તેની ફરતે સોનાની કોર મૂકી. <sup>૧૩</sup> તેણે તેને ઊંચકવા માટે સોનાનાં ચાર કડાં બનાવ્યાં અને ચાર ખૂણે ચાર પાયામાં જડી દીધાં.

<sup>૧૪</sup> મેજ ઊંચકવાની દાંડીની જગ્યાઓ એટલે કડાં એ કિનારીની નજ્જુક હતા. <sup>૧૫</sup> તેણે મેજ ઊંચકવા માટે બાવળના લાકડાની દાંડીઓ બનાવી અને તેને સોનાથી મટી લીધી. <sup>૧૬</sup> તેણે મેજ માટેનાં વાસણો, એટલે થાળીઓ, ચમચીઓ, વાટકા, બરણીઓ અને પેથાર્પણ માટેના પ્યાલા શું સોનાનાં બનાવ્યાં.

<sup>૧૭</sup> તેણે શું સોનાનું દીપવૃક્ષ બનાવ્યું. ઘડતર કામનું દીપવૃક્ષ તેણે બનાવ્યું. એટલે તેની બેઠક તથા તેનો દાંડો, તેનાં ચાડાં, તેની કળીઓ તથા તેનાં ફૂલ તે તેની સાથે સંખ્યા જોડેલાં હતાં. <sup>૧૮</sup> દીપવૃક્ષની બજ્જે બાજુએ પ્રણ પ્રણ એમ ફૂલ છ શાખાઓ હતી. <sup>૧૯</sup> એક શાખામાં બદામફૂલના આકારનાં બનાવેલાં પ્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક ફૂલ અને બીજી શાખામાં બદામફૂલના આકારનાં બનાવેલાં પ્રણ ચાડાં, એક કળી તથા એક ફૂલ, આમ દીપવૃક્ષમાંથી નીકળતી ફૂલ છ શાખાઓ હતી.

<sup>૨૦</sup> દીપવૃક્ષમાં બદામફૂલના આકારના બનાવેલા ચાર ચાડાં, તેઓની કળીઓ તથા તેઓના ફૂલ હતાં. <sup>૨૧</sup> દીપવૃક્ષનાં સ્તંભ ઉપર બંધે શાખાઓની દરેક જોડી નીચે એક એક ફૂલ હતું. વળી ટોચની શાખાની જોડીના ઉપરના ભાગમાં પણ એક ફૂલ હતું અને નીચેની શાખાઓની જોડીના નીચેના ભાગમાં એક ફૂલ હતું, આમ ચાર ફૂલ હતાં. <sup>૨૨</sup> દીવીની થાંબલી સાથે શાખાઓ અને કળીઓ જોડી દેવામાં આવ્યા હતાં અને એ બધું શું સોનાનાં ઘડતર કામનું હતું.

<sup>૨૩</sup> બસાલેલે તેના સાત દીવા, દીવી માટે સાત કોડિયાં બનાવ્યાં. દિવેટની વાટ સમારવાની કાતર અને રાખદાનીઓ શું સોનામાંથી બનાવ્યાં. <sup>૨૪</sup> તેણે દીપવૃક્ષ અને તેનો સાજ બનાવવામાં એક તાલંત શું સોનું વાપર્યું હતું.

<sup>૨૫</sup> બસાલેલે ધૂપ માટેની વેદી બાવળના લાકડામાંથી બનાવી. તેની લંબાઈ એક હાથ, પહોળાઈ એક હાથ તથા ઊંચાઈ બે હાથ અને સમયોરસ હતી. તેના શિંગ તેની સાથે સંખ્યા જોડેલાં હતાં. <sup>૨૬</sup> આખી વેદીને તેણે શું સોનાથી મટી હતી, એટલે તેની ચારે તરફની બાજુઓ તથા તેના શિંગ અને તેની આસપાસ તેણે સોનાની કિનારી બનાવી.

<sup>૨૭</sup> તેણે તેને માટે બે સોનાનાં કડાં બનાવીને બજ્જે બાજુએ કિનારીની નીચે જડી દીધાં. જેથી તેને ઊંચકતી વખતે દાંડા પરોવી શકાય. <sup>૨૮</sup> તેણે બાવળનાં લાકડાના દાંડા બનાવીને સોનાથી મદ્દથા. <sup>૨૯</sup> તેણે અભિષેક માટેનું પવિત્ર તેલ તથા શું ખુશબુદ્ધ સુગંધીઓનો ધૂપ બનાવ્યાં.

## ૩૮

<sup>૧</sup> તેણે બાવળના લાકડામાંથી યજાવેદી બનાવી. તેની લંબાઈ પાંચ હાથ, તેની પહોળાઈ પાંચ હાથ તથા તેની ઊંચાઈ ત્રણ હાથ હતી અને તે ચોરસ હતી. <sup>૨</sup> તેના ચાર ખૂણા પર ચાર શિંગ હતાં, તે વેદીના લાકડામાંથી જ બનાવેલાં હતાં. આ વેદી ઉપર પિત્તળનું આવરણ ચટાવવામાં આવ્યું હતું. <sup>૩</sup> તેણે વેદીનાં બધાં જ પાત્રો એટલે ભરમપાત્રો, તાવડીઓ, તપેલાં, ત્રિપાંખિયાં અને સગડીઓને પિત્તળનાં બનાવ્યાં.

<sup>૪</sup> તેણે વેદીની માટે તેની ધારની નીચે આસપાસ પિત્તળની ગૂંઘેલી જાળી તેની અડધી ઊંચાઈએ પહોંચે તેવી બનાવી. <sup>૫</sup> તેણે પિત્તળની જાળીના ચાર છેડાને સારુ દાંડા રાખવાને માટે ચાર કડાં બનાવ્યાં.

<sup>૬</sup> બસાલેલે બાવળના લાકડાના દાંડા બનાવીને તેને પિત્તળથી મટી લીધા. <sup>૭</sup> વેદી ઊંચકવા માટે તેણે તેની બાજુ પરનાં કડાંઓમાં પરોવી દીધા. તેણે તે વેદી ખોખા જેવી પોલી રાખી હતી.

<sup>૮</sup> તેણે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પાસે સેવા કરનારી સ્ત્રીઓની આરસીઓનો પિત્તળનો હોજ તથા તેનું પિત્તળનું તળિયું બનાવ્યાં.

<sup>૯</sup> તેણે આંગણું બનાવ્યું. તેની દક્ષિણ બાજુના પડદાની ભીત સો હાથ લાંબી હતી અને તે ઝીણા કાંતેલા શણના પડદાઓની બનાવેલી હતી. <sup>૧૦</sup> આ પડદાને પકડી રાખવા માટે વીસ સ્તંભો અને વીસ ફૂંબીઓ પિત્તળની હતી. સ્તંભોના આંકડા તથા તેમના સજિયા ચાંદીના બનાવેલા હતા.

<sup>૧૧</sup> ઉત્તરની બાજુએ સો હાથ લાંબા પડદા હતા અને તેને માટે પિત્તળના વીસ સ્તંભો અને વીસ ફૂંબીઓ હતી તથા આંકડા અને સજિયા ચાંદીના હતા. <sup>૧૨</sup> આંગણાની પઞ્ચિમ બાજુએ પચાસ હાથ લાંબા પડદા, દસ સ્તંભો તથા દસ ફૂંબીઓ હતી અને આંકડા અને સજિયા ચાંદીના હતા.

<sup>૧૩</sup> આંગણાની પૂર્વ તરફ પચાસ હાથ લાંબા પડદા હતા. <sup>૧૪</sup> પ્રવેશદ્વારની એક બાજુને માટે પડદા પંદર હાથનાં હતા. તેમના સ્તંભો ત્રણ તથા તેઓની ફૂંબીઓ ત્રણ હતી. <sup>૧૫</sup> બીજુ બાજુને માટે પણ તેમ જ હતું. આંગણાના પ્રવેશદ્વારની બીજુ બાજુએ તથા પેલી બાજુએ પંદર હાથનાં પડદા હતા. તેમના સ્તંભો ત્રણ તથા તેમની ફૂંબીઓ ત્રણ હતી. <sup>૧૬</sup> આગણાની આસપાસના સર્વ પડદા ઝીણા કાંતેલા શણના હતા.

<sup>૧૭</sup> સ્તંભોને માટે ફૂંબીઓ પિત્તળની હતી. સ્તંભના આંકડા તથા દાંડીઓ ચાંદીના હતાં અને તેઓના મથાળાં ચાંદીથી મફેલાં હતા. આંગણાના સર્વ સ્તંભ ચાંદીથી મફેલા હતા. <sup>૧૮</sup> આંગણાના પ્રવેશદ્વારનો પડદો ભરત ભરનારે બનાવેલો, ભૂરા, જંબુડા, કિરમજુ રંગનો તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો હતો. તેની લંબાઈ વીસ હાથ, પહોળાઈ પાંચ હાથ, એટલે આંગણાના પડદાઓના માપનો હતો. <sup>૧૯</sup> તેઓના ચાર સ્તંભ તથા તેઓની પિત્તળની ચાર ફૂંબીઓ હતાં. તેઓના આંકડા ચાંદીના તથા તેઓના મથાળાં તથા સજિયા ચાંદીથી મફેલાં હતાં. <sup>૨૦</sup> પવિત્રમંડપ તથા આંગણાના બાંધકામમાં વપરાયેલી બધી ઝીલીઓ પિત્તળની બનાવેલી હતી.

<sup>૨૧</sup> મંડપનો એટલે કે સાક્ષયમંડપનો સામાન કે જે સર્વની ગણતની લેવીઓની સેવાને માટે મૂસાના હુકમ પ્રમાણે હારુન યાજકના દીકરા ઇથામારની હસ્તક કરવામાં આવી, તેની ફુલ સંખ્યા એ પ્રમાણે છે. <sup>૨૨</sup> જે વિષે યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તે સર્વ યહૃદાના ફુળના હુરના દીકરા ઉદીના દીકરા બસાલેલે બનાવ્યું. <sup>૨૩</sup> તેને મદદ કરનાર દાનના ફુળના અહીસામાખનો દીકરો આહોલીઆબ કોતરકામ કરનાર, નકશી કોતરનાર તથા બાહોશ કારીગર અને ભૂરા, જંબુડા, કિરમજુ ઊન તેમ જ ઝીણા કાંતેલા શણનું ભરત ભરનાર હતો.

૨૪ જે સોનું પવિત્રસ્થાનના સર્વ કામને માટે વાપરવામાં આવ્યું, એટલે અર્પણનું સોનું, તે સઘળું ઓગણાતીસ તાલંત તથા પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે સાતસો શીસ શેકેલ હતું. ૨૫ વસ્તીગણાતચીની નોંધણી વખતે લોકો પાસેથી ભણેલ ચાંદીનું વજન એકસો તાલંત તથા પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે એક હજાર સાતસો પંચોતેર હતું. ૨૬ વસ્તીગણાતચીમાં વીસ વર્ષની અને તેની ઉપરની ઉમરના જેટલા પુરુષો હતા તેઓની સંખ્યા છે લાખ પ્રણ હજાર પાંચસો પચાસ હતી, તેઓમાંથી પ્રત્યેક પુરુષ એક બેકા ચાંદી એટલે પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે અર્ધો શેકેલ ચાંદી આપી.

૨૭ પવિત્રસ્થાન માટેની અને પડદા માટેની ફૂંભીઓ બનાવવામાં સો તાલંત ચાંદી વપરાઈ હતી: તેમાંથી સો ફૂંભીઓ સો તાલંતની, એટલે દદેક ફૂંભી એક તાલંતની હતી. ૨૮ બાકીની એક હજાર સાતસો પંચોતેર શેકેલ ચાંદીમાંથી તેણે સ્તરભોના આંકડા બનાવ્યાં તથા તેમનાં મથાળાં મદ્દયાં તથા તેઓને સાચ જરૂરિયા બનાવ્યાં. ૨૯ અર્પેલું પિતળ સિંહેર તાલંત તથા બે હજાર ચારસો શેકેલ હતું.

૩૦ આ પિતળનો ઉપયોગ મૂલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારની ફૂંભીઓ, પિતળની વેદી, તેની પિતળની જાળી, વેદીના સર્વ સાધનો, ૩૧ આસપાસના આંગણાની ફૂંભીઓ, મંડપની સર્વ મેખો તથા આસપાસના આંગણાની સર્વ મેખો બનાવ્યાં.

## ૩૬

૧ પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરતી વખતે લોકોએ ભૂરા, જંબુડા અને કિરમજી રેંગના ઝીણાં વસ્ત્રો બનાવ્યાં. યહોવાહે મૂસાને આજા કરી હતી તે મુજબ તેમણે હાલનને માટે પવિત્ર વસ્ત્રો બનાવ્યાં.

૨ તેણે સોનાનો, ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી અને લાલ ઊન તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો એફોદ બનાવ્યો. ૩ સોનાને ટીપીને બસાલેલે સોનાના પાતળાં પતરાં બનાવ્યાં અને તેને કાપીને તેના તાર બનાવ્યાં. આ તાર ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી રેંગના કાપડમાં વણી લેવામાં આવ્યા. આ કાર્ય એક બહુ જ કુશળ કારીગરનું હતું.

૪ તેઓએ એફોદને ખબે બાંધવાના પટા બનાવીને તેની બે બાજુએ જોડી દીધા, જેથી તે બાંધી શકાય. ૫ એફોદનો ચતુરાઈથી વણોલો જે પટકો તેને બાંધવા સાચ તેના પર હતો, તે તેની સાથે સંંગ હતો તથા તેવી જ બનાવટનો હતો; એટલે સોનાનો ભૂરા, જંબુડા, કિરમજી રેંગનું ઊન તથા ઝીણા કાંતેલા શણ સાથે ગુંથીને બનાવેલો હતો અને તેની સાથે જોડી દીધેલો હતો; જેમ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ.

૬ તેઓએ ગોમેદ પાષાણો તૈયાર કરીને તેમના પર ઇજરાયલના બાર પુત્રોનાં નામ મુદ્રાની કોતરણીથી કોતરીને, તેમને સોનાના ચોકઠામાં બેસાડ્યા. ૭ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે તેઓને ઇજરાયલના બાર પુત્રોને સાચ સ્મરણ પાષાણો થવા માટે એફોદના ખભાના પહું પર લગાડ્યા.

૮ તેણે ન્યાયકરણ ઉરપત્રક એફોદની જેમ સુંદર કારીગરીથી બનાવ્યું હતું. તેને બનાવવા માટે તેણે સોનાનું, ભૂરા, જંબુડા, કિરમજીનું ઊન તથા ઝીણા કાંતેલા શણનું બનાવ્યું. ૯ તે ચોરસ હતું. તેણે ઉરપત્રને બેવડું બનાવ્યું. બેવડાની લંબાઈ એક વેંત અને પહોળાઈ એક વેંત હતી.

૧૦ તેઓએ તેમાં પાષાણની ચાર હારો બેસાડેલી હતી. પ્રથમ હારમાં માણેક, પોખરાજ તથા લાલ રત્ન હતા. ૧૧ બીજી હાર લીલમ, નીલમ અને હીરાની હતી. ૧૨ શ્રીજી હાર શનિ, અકીક તથા યાકૃતની હતી. ૧૩ યોથી હાર ગોમેદ, પિરોજ તથા યાસપિસની હતી. એ બધાં સોનાનાં નકશીકામવાળા ચોકઠામાં જડેલા હતા.

૧૪ આ શીતે પાખાણો તેઓના નામ પ્રમાણે એટલે ઇજરાયલનાપુત્રોના નામ પ્રમાણે ભાર નંગો હતા. તેના પર ઇજરાયલના પુત્રોનાં નામ કોતરેલાં હતાં. બારે કુઠોમાંના દરેકનું નામ એકેક પાખાણ પર મુજબના જેવી કોતરણીથી કોતરેલું હતું. ૧૫ તેણે ન્યાયકરણ ઉરપત્રક માટે શુદ્ધ સોનાની ગુંધેલી દોચી જેવી સાંકળીઓ બનાવી. ૧૬ તેણે સોનાની બે કળીઓ બનાવી અને ન્યાયકરણ ઉરપત્રના બે ખૂણાઓમાં બેસાડી દીધી. તેઓએ ખબાના ટુકડાઓ માટે બે સોનાની નકશી બનાવી.

૧૭ તેઓએ ઉરપત્રના છેડા પર મૂકેલી કરીઓમાં સોનાની સાંકળીઓ જોડી દીધી. ૧૮ એ સાંકળીના બીજા બે છેડા બે ચોકઠાં સાથે જોડી દીધાં અને તેઓએ તેમને એફોદના આગલા ભાગમાં તેની સ્કર્ધપટીઓ પર લગાડ્યા.

૧૯ તેઓએ સોનાની બીજુ બે કરીઓ બનાવી અને તેઓને એફોદની નજીકના ઉરપત્રની અંદરની બાજુના નીથલા ખૂણાએ મૂકી. ૨૦ તેઓએ બીજુ બે સોનાની કરીઓ બનાવીને એફોદના ખબાના બે પટાના સામેના નીચેના છેડે સાંધા નજીક અને ખુંદર ગુંધેલા કમરપટાની ઉપરના ભાગમાં લગાવી દીધી.

૨૧ ઉરપત્રના નીથલા છેડાને ભૂરી દોચી વડે એફોદની કરીઓ સાથે બાંધી દીધો, જેથી યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ ન્યાયકરણ ઉરપત્રક કરમપટા ઉપર રહે અને છુંદું ન પડી જાય.

૨૨ બસાલેલે એફોદ પરનો જમો આખો ભૂરા રંગના કાપડનો બનાવ્યો હતો. ૨૩ તેણે જમાની વચ્ચે એક કાણું પાદથું અને તેની કિનાર સીવી લીધી. કિનાર ફાટી ન જાય તે માટે સીવવામાં આવી હતી. ૨૪ જમાની નીચેની બાજુએ દાડમ બરેલાં હતાં. તે કાંતેલા શણના, ભૂરા, જાંબુડા તથા કિરમજી રંગના ભરતકામથી બનાવેલાં હતાં.

૨૫ તેમ જ તેઓએ શુદ્ધ સોનાની ઘૂધશીઓ બનાવીને તેને દાડમો વચ્ચે નીથલી બાજુએ મૂકી હતી. ૨૬ એ જ શીતે ઝભાની નીચેની બાજુએ વારાફરતી દાડમ અને ઘૂધશી આવતાં હતાં. યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે હારુન યહોવાહની સેવા કરતી વખતે આ ઝભો પહેરતો હતો.

૨૭ તેઓએ હારુન અને તેના પુત્રો માટે ઝીણા કાંતેલા શણના અંગરખાં બનાવ્યાં. ૨૮ વળી તેઓએ ઝીણા કાંતેલા શણમાંથી પાદશીઓ, ફાળિયાં તથા ઝીણા કાંતેલા શણની ઈજારો બનાવ્યાં. ૨૯ યહોવાહની આજ્ઞા મુજબ ભૂરા, કિરમજી, લાલ તીનનો ભરત ભરેલો તથા ઝીણા કાંતેલા શણનો કમરપટો બનાવ્યો.

૩૦ તેઓએ શુદ્ધ સોનાનું પવિત્ર મુગટનું પતરં બનાવ્યું; તેઓએ તેના પર પવિત્ર શાઢ્યો કોતરેલા હતા, યહોવાહને સારુ પવિત્ર. ૩૧ તેને પાદશીની ટોયે બાંધવા સારુ તેઓએ તેને ભૂરા રંગની પણી સાથે બાંધેલી હતી. જેમ યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ.

૩૨ આ શીતે યહોવાહે મૂસાને આપેલી આજ્ઞા અનુભાર મુલાકાતમંડપનું કામ પૂર્ણ થયું. આ બધું જ ઇજરાયલીઓએ આજ્ઞા મુજબ કર્યું. ૩૩ તેઓએ પવિત્રમંડપ, તેનો તંબુ અને તેનું બધું ચાયરચણીલું, તેની કરીઓ, પાટિયાં, વળીઓ, સ્તંભો અને કુંભીઓ; ૩૪ તેઓએ તેને ઘેટાંના સૂકવેલા રાતા રંગેલા ચામડાંમાંથી બનાવેલા મંડપના આચ્છાદન અને ઝીણા ચામડાંમાંથી બનાવેલા આચ્છાદન તથા અંતરપટ, ૩૫ કરારકોશ, તેના દંડા તથા તેનું આચ્છાદન બનાવ્યાં.

૩૬ તેઓ મેજ અને તેનાં બધાં સાધનો તથા સમક્ષતાની રોટલી; ૩૭ શુદ્ધ સોનાનું દીપવૃક્ષ તથા તેનાં કોડિયા, જે હારબંધ ગોઠવવાનાં હતાં, તેનાં બધાં સાધનો અને પૂરવાનું તેલ; ૩૮ સોનાની વેદી, અભિષેક માટેનું તેલ, ખુગંધીદાર ઘૂપ, મુલાકાતમંડપના

પ્રવેશદ્વારનો પડદો; <sup>૩૬</sup> પિત્તળની વેદી, તેની પિત્તળની બનાવેલી જઈ, તેના દાંડા અને તેનાં બધાં સાધનો, હોજ તથા તેનું તળિયું બનાવ્યાં.

<sup>૪૦</sup> આંગણાની ભીતો માટેના પડદાઓ અને તેને લટકાવવા માટેનાં સ્તંભો તથા ફૂંબીઓ, તેમ જ આંગણાના પ્રવેશદ્વાર માટેના પડદાઓ અને તેના સ્તંભો, દોશી અને ખીલાઓ, મુલાકાતમંડપમાં સેવા માટે વાપરવાનાં બધાં સાધનો લાવ્યાં. <sup>૪૧</sup> પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરવાના સમયે પહેરવાનાં સુંદર વસ્ત્રો તથા યાજક તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે હારુન અને તેના પુત્રોએ પહેરવાનાં પવિત્ર વસ્ત્રો મૂસાને બતાવ્યાં.

<sup>૪૨</sup> યહોવાહે મૂસાને જણાવ્યા મુજબ બધું જ કામ ઇજરાયલીઓએ પૂર્ણ કર્યું હતું. <sup>૪૩</sup> મૂસાએ બધું જ તપાકી લીધું અને યહોવાહના જણાવ્યા મુજબ બનાવ્યું છે ઐની ખાતરી કરી લીધી અને પણ મૂસાએ તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો.

## ૪૦

<sup>૧</sup> પણ યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૨</sup> “પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસે તું મુલાકાતમંડપ ઊભો કરજે.

<sup>૩</sup> તેની અંદર દશ આજાઓ મૂકેલી છે, તે સાક્ષયકોશ મંડપમાં મૂકજે; અને સાક્ષયકોશને પડદાથી ઢાંકી દેજે. <sup>૪</sup> મેજને અંદર લાવીને તેના પર પાત્રો ગોઠવજે અને દીવી લાવીને તેના પર દીવાઓ સણગાવજે.

<sup>૫</sup> તું સોનાની ધૂપવેદી સાક્ષયકોશની સામે મૂકજે અને મંડપના દારને પડદો લગાડજે. <sup>૬</sup> તું યજ્ઞવેદીને મુલાકાતમંડપના માંડવાના દરવાજાની સામે મૂક. <sup>૭</sup> તું હોજને મુલાકાતમંડપની તથા વેદીની વચ્ચે મૂકજે અને તેમાં પાણી બરજે.

<sup>૮</sup> તું મુલાકાતમંડપના બહારના ભાગમાં ચારે બાજુ આંગણું તૈયાર કરીને આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદો લટકાવજે. <sup>૯</sup> તું અભિષેકનું તેલ લઈ પવિત્રમંડપનો તથા તેમાંની સર્વ વસ્તુઓનો અભિષેક કરીને તેની તથા તેમાંના બધાં સાધનોની શુદ્ધિ કરજે તેથી એ પવિત્ર થઈ જશે. <sup>૧૦</sup> તું વેદીનો અને તેનાં સર્વ સાધનોનો પણ અભિષેક કરીને તેમને શુદ્ધ કરજે તેથી તે પણ અત્યંત પવિત્ર થઈ જશે. <sup>૧૧</sup> તું હોજનો અને તેના તળિયાંનો અભિષેક કરીને તેને પવિત્ર કરજે.

<sup>૧૨</sup> તું હારુનને તથા તેના પુત્રોને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ લાવજે અને તેઓને પાણીથી રનાન કરાવજે. <sup>૧૩</sup> તું હારુનને પવિત્ર વસ્ત્રો પહેરાવીને તેનો અભિષેક કરજે અને યાજક તરીકે મારી સેવા કરવા માટે તેને પવિત્ર કરજે.

<sup>૧૪</sup> તું તેના પુત્રોને લાવીને અંગરખાં પહેરાવજે. <sup>૧૫</sup> જેમ તેં તેઓના પિતાનો અભિષેક કર્યો હતો તેમ તેઓનો અભિષેક કર. તેઓનો અભિષેક કરવાથી તેઓ અને તેમના વંશજો કાયમ માટે યાજકો બનશે.” <sup>૧૬</sup> યહોવાહે મૂસાને જે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે મૂસાએ કર્યું.

<sup>૧૭</sup> બીજા વર્ષના પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસે પવિત્રમંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો. <sup>૧૮</sup> મૂસાએ ફૂંબીઓ ગોઠવી, પાટિયાં બેસાદ્યાં, વળીઓ જડી દીધી, બુંગળો નાખી તથા તેના સ્તંભો રોખ્યા. <sup>૧૯</sup> યહોવાહે તેને આજા કરી હતી તે પ્રમાણે પવિત્રમંડપ ઉપર આવરણ પાથરી દીધું અને તેની ઉપર તંબુનું આચ્છાદન કર્યું. <sup>૨૦</sup> તેણે સાક્ષયલેખ લઈને કોશમાં મૂકયો અને કોશ પર દાંડા ગોઠવ્યા અને કોશ પર દયાસન મૂકયું.

<sup>૨૧</sup> પવિત્રકોશને તે પવિત્રમંડપમાં લાવ્યો અને યહોવાહની આજા અનુસાર તેને ઢાંકવા પડદો લટકાવ્યો. <sup>૨૨</sup> મુલાકાતમંડપમાં ઉત્તર બાજુએ તેણે પડદાની બહાર મેજ મૂકયું. <sup>૨૩</sup> તેના ઉપર યહોવાહની આજા અનુસાર યહોવાહને અર્પેલી રોટલી મૂકી.

૨૪ મુલાકાતમંડપની અંદર ભેજની સામે દક્ષિણ બાજુએ તેણે દીવી મૂકી. ૨૫ યહોવાહની આજ્ઞા મુજબ તેના ઉપર યહોવા સમક્ષ દીવા સટગાવ્યાં. ૨૬ મુલાકાતમંડપમાં પડદાની આગળ તેણે જોનાની વેદી મૂકી. ૨૭ યહોવાહની આજ્ઞા અનુસાર તેમાં સુંગધી ધૂપ કર્યો.

૨૮ પવિત્રમંડપના પ્રવેશદ્વારે તેણે પડદો લટકાવ્યો. ૨૯ તેણે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પર અર્પણોને બાળવા માટે વેદી ગોઠવી અને તેના ઉપર બળલાં દહનીયાર્પણ અને ખાદ્યાર્પણ અર્પણ કરવા આ બધું તેણે યહોવાહની આજ્ઞા મુજબ કર્યું. ૩૦ તેણે મુલાકાતમંડપ અને વેદીની વચ્ચે હોજ ગોઠવી અને તેમાં હાથપગ ધોવા માટે પાણી ઢેકયું.

૩૧ મૂસા, હાલન અને તેના પુત્રો મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશ કરવા માટે ત્યાં હાથ પગ ધોતા. ૩૨ જથારે તેઓ મુલાકાતમંડપમાં જતા અને જથારે તેઓ વેદીની પાસે આવતા, ત્યારે તેઓ સ્નાન કરતા, જેમ યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ. ૩૩ મૂસાએ પવિત્રમંડપ અને વેદીની ચારેબાજુ આંગણું ઊભુ કર્યું. તેણે આંગણાના પ્રવેશદ્વારે પડદા વડે દરવાજો બનાવ્યો. આ પ્રમાણે મૂસાએ કાર્ય પરિપૂર્ણ કર્યું.

૩૪ પછી મુલાકાતમંડપને વાદળો ધેરી લીધો. અને યહોવાહનું ગૌરવ મંડપમાં ત્યાપી ગયું. ૩૫ મૂસા મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશી શકયો નહિ, કેમ કે વાદળ તેના પર સ્થિર થયું હતું અને યહોવાહનું ગૌરવ મંડપમાં પ્રસરી ગયું હતું.

૩૬ જથારે મેઘને મંડપ ઉપરથી ઊકાવી લેવામાં આવતો, ત્યારે ઇજરાયલીઓ પોતાની મૂસાફરીમાં આગળ આવતા. ૩૭ પણ જો વાદળ પવિત્રમંડપ ઉપર સ્થિર થતું તો વાદળ હઠે નહિ ત્યાં સુધી તેઓ મુકામ પામતા નહિ. ૩૮ દિવસ દરમિયાન મુલાકાતમંડપ પર વાદળ આચાદન કરે અને રાતે વાદળ અનિનભય બની જાય, એટલે ઇજરાયલી લોકો સમગ્ર પ્રવાસ દરમિયાન પ્રત્યેક મુકામને જોઈ શકતા.

## Leviticus લેવીથ

**૧** યહોવાહે મૂસાને બોલાવીને મુલાકાતમંડપમાંથી તેની સાથે વાત કરી કે,  
**૨** “તું ઇજરાયલી લોકોને એમ કહે કે, ‘જ્યારે તમારામાંનો કોઈ ભાગસ યહોવાહને  
અર્પણ ચઢાવે ત્યારે તે અર્પણ તમારે પશુમાંનું, એટલે જનવરમાંનું ખાસ કરીને  
દેટાંબકરાંમાંનું ચઢાવવું.

**૩** જો કોઈનું અર્પણ જાનવરના દહનીયાર્પણનું હોથ, તો તે બણદ હોવું જોઈએ અને  
તે ખાભી વગરનું હોવું જોઈએ. તેણે જાનવરને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ  
ચઢાવવું, જેથી તે પોતે યહોવાહની આગળ ભાન્ય થાય. **૪** જે વ્યક્તિ તે જાનવરને  
લઈને આવે તેણે પોતાનો હાથ તે દહનીયાર્પણના ભાથા પર ભૂકવો એટલે પ્રાયશ્ક્રિત  
કરવા તેનો સ્વીકાર કરવામાં આવશે.

**૫** પછી તે બણદને યહોવાહની સમક્ષ કાપે. યાજકો, એટલે હારુનના પુત્રો, તેના  
રક્તને લાવીને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ આવેલી વેદીની ચારે બાજુએ  
ઇંટે. **૬** પછી દહનીયાર્પણનું ચામડું તે ઉતારે અને કાપીને તેના ટુકડા કરે.

**૭** હારુન યાજકના પુત્રો વેદી પર અરિન ભૂકીને અરિન પર લાકડાં ગોઠવે. **૮** યાજકો,  
એટલે હારુનના પુત્રો, તે ટુકડા, ભાથું તથા ચરબી વેદી પરના બણતા લાકડાંનાં અરિન  
પર ગોઠવે. **૯** પણ જાનવરના આંતરિક ભાગો તથા પગ પાણીથી ધોઈ નાખે. પછી  
યાજક વેદી પર તે બધાનું અર્પણ કરે. તે યહોવાહને માટે સુવાસિત દહનીયાર્પણ  
એટલે હોમયજન છે.

**૧૦** જો દહનીયાર્પણને માટે તેનું અર્પણ ટોળામાંથી એટલે કે દેટાંબકરાંમાંથી હોથ,  
તો તે ખાભી વગરનો નર પશુ જ હોવો જોઈએ. **૧૧** તે તેને વેદીની ઉત્તર બાજુએ  
યહોવાહની સમક્ષ કાપે. યાજકો, એટલે હારુનના પુત્રો, તેનું રક્ત વેદીની આગળ  
પાછળ અને ચારે બાજુએ ઇંટે.

**૧૨** તે તેને ભાથું તથા ચરબી સહિત કાપીને તેના ટુકડા કરે અને યાજક તેઓને  
વેદી પરના અરિન પરનાં લાકડાં પર ગોઠવે. **૧૩** પણ આંતરિક ભાગો તથા પગને  
તે પાણીથી ધોઈ નાખે. પછી યાજક તે બધું અર્પણને વેદી પર તેનું અર્પણ કરે. તે  
યહોવાહને માટે સુવાસિત દહનીયાર્પણ એટલે હોમયજન છે.

**૧૪** જો યહોવાહને માટે તેનું અર્પણ દહનીયાર્પણને માટે પક્ષીઓનું હોથ, તો તે  
હોલાનું કે કબૂતરનાં બચાયાનું અર્પણ ચઢાવે. **૧૫** યાજક તેને વેદી આગળ લાવીને તેનું  
ભાથું મરદી નાખે અને વેદી પર તેનું દહન કરે. પછી તેનું રક્ત વેદીની એક બાજુએ  
રેણી દે.

**૧૬** તે તેની અક્ષણી કોથળી તેના મેલ સહિત કાઢી લઈને વેદીની પૂર્વ બાજુએ રાખ  
નાખવાની જગ્યાએ ફેંકી દે. **૧૭** યાજક તે પક્ષીને બે પાંખો વચ્ચેથી થીરે, પરંતુ તેના  
બે ભાગ જુદા થવા ન દે. પછી યાજક વેદી પરના અરિન પરનાં લાકડાં પર તેનું  
દહન કરે. તે યહોવાહને માટે સુવાસિત દહનીયાર્પણ એટલે હોમયજન છે.

### ૨

**૧** જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ યહોવાહને ખાદ્યાર્પણ ચઢાવે ત્યારે તેનું અર્પણ મેંદાનું હોથ  
અને તે તેના પર તેલ દેડે અને તેના પર લોભાન મૂકે. **૨** તે હારુનના પુત્રોની પાસે

એટલે યાજકોની પાસે તે લાવે અને તે તેમાંથી એક મુણ્ઠીભર મેંદાનો લોટ, તેલ અને બધું લોભાન લે. પછી યાજક યાદગીરીને માટે યહોવાહને માટે સુવાસિત ખાદ્યાર્પણ તરીકે વેદી પર તેનું દહન કરે. <sup>૩</sup> ખાદ્યાર્પણમાંથી જે બાકી રહે તે હારુનનું તથા તેના પુત્રોનું થાય. તે યહોવાહના હોમયજોમાં સૌથી પરમપવિત્ર વસ્તુ ઈશ્વરને માટે છે.

<sup>૪</sup> જથારે તું બણીમાં પકાવેલું ખાદ્યાર્પણ લાવે, ત્યારે તે મેંદાનું જ હોથ અને તે તેલથી મોહેલા લોટની બેખમીર પૂરીઓ અથવા તેલ ચોપડેલા બેખમીરી ખાખરા જ હોથ. <sup>૫</sup> જો તારું અર્પણ તવામાં પકાવેલું ખાદ્યાર્પણ હોથ, તો તે પણ તેલથી મોહેલા મેંદાનું જ બનાવેલું અને બેખમીરી હોથ.

<sup>૬</sup> તારે તેના ભાગ કરીને ટુકડા કરવા અને તેના પર તેલ રેડવું આ ખાદ્યાર્પણ છે. <sup>૭</sup> જો તારું ખાદ્યાર્પણ કઢાઈમાં પકાવેલું હોથ, તો તે તેલમાં તળીને મેંદાનું બનાવવું.

<sup>૮</sup> આ શીતે શેકેલું, તણેલું ખાદ્યાર્પણ તારે યહોવાહની આગળ લાવવું અને તે યાજક આગળ રજૂ કરવું અને તે તેને વેદી પાસે લાવે. <sup>૯</sup> પછી યાજક તે ખાદ્યાર્પણમાંથી કેટલુંક યાદગીરી માટે કાઢીને વેદી પર તેનું દહન કરે. તે યહોવાહને માટે સુવાસિત હોમયજ છે. <sup>૧૦</sup> ખાદ્યાર્પણમાંથી જે બાકી રહે તે હારુનનું તથા તેના પુત્રોનું થાય. તે યહોવાહને અર્પિત કરેલું યહોવાહના હોમયજમાં પરમપવિત્ર વસ્તુ છે.

<sup>૧૧</sup> જે ખાદ્યાર્પણ તમે યહોવાહ પ્રત્યે ચટાવો તેથોમાંનું કોઈ પણ ખમીરવાળું બનાવેલું ન હોથ, કેમ કે તમારે યહોવાહના હોમયજ તરીકે કંઈ પણ ખમીરનું અથવા કંઈ પણ મધ્યનું દહન કરવું નહિ. <sup>૧૨</sup> પ્રથમ ફળના અર્પણ તરીકે તેઓને તમારે યહોવાહ પ્રત્યે ચટાવવા, પણ સુવાસને માટે વેદી પર તેઓ ચઢે નહિ. <sup>૧૩</sup> તમારે તમારાં ખાદ્યાર્પણના પ્રત્યેક અર્પણમાં ભીતું નાખવું. તમારા ખાદ્યાર્પણમાં ઈશ્વરના કરારના ભીઠાની ખામી રહેવા ન દો. તમારા પ્રત્યેક અર્પણ સાથે તમે તમારે ભીતું ચટાવવું.

<sup>૧૪</sup> જો તમે યહોવાહ પ્રત્યે પ્રથમ ફળનું ખાદ્યાર્પણ ચટાવો, તો તમારા પ્રથમ ફળના ખાદ્યાર્પણને માટે ભરેલાં કણસલાં અંગારા પર શેકીને તાજાં કણસલાંનો પોક પાડીને તમારે ચટાવવાઓ. <sup>૧૫</sup> તે પર તમારે તેલ રેડવું અને તે પર લોભાન ભૂકવો. એ ખાદ્યાર્પણ છે. <sup>૧૬</sup> પછી યાજક પ્રતીકસ્થાપે તે પોકમાંથી થોડો પોક, તેલમાંથી થોડું તેલ તથા તે પરનો બધો લોભાન લઈને યહોવાહને ખાદ્યાર્પણ તરીકે વેદીની અર્નિમાં દહન કરે. તે યહોવાહને માટે હોમયજ છે.

### ૩

<sup>૧</sup> જો કોઈનું અર્પણ શાંત્યર્પણનો યજ હોથ અને જો તે જનવર ચટાવે, પછી તે નર હોથ કે નારી હોથ, તો યહોવાહ પ્રત્યે તે ખામી વગરનું ચટાવે. <sup>૨</sup> તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ ભૂકે અને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે તેને કાપે. પછી યાજકો, એટલે હારુનના પુત્રો તેનું રક્ત વેદીની ચારે બાજુએ છાંટે.

<sup>૩</sup> તે શાંત્યર્પણના યજમાંથી યહોવાહ પ્રત્યે હોમયજ ચટાવે. આંતરડાની આસપાસની ચરબી તથા આંતરડાં પરની બધી ચરબી, <sup>૪</sup> બજે ભૂત્રપિંડ તથા તે પરની ચરબી જંધો પાસે હોથ છે તે તથા ભૂત્રપિંડ સાથે કલેજ પરનું ચરબીનું પડ તે કાઢી લે. <sup>૫</sup> હારુનના પુત્રો વેદી પરના અર્નિ પર લાકડા ઉપરના દહનીયાર્પણ પર તેનું દહન કરે. તે યહોવાહને માટે સુવાસિત હોમયજ છે.

<sup>૬</sup> જો કોઈ માણસ શાંતયર્પણ તરીકે ઘેટાબકરાને થહોવાહ સમક્ષ લાવે, પછી તે નર હોથ કે નારી હોથ, તો તે શાંતયર્પણ ખામી વગરનું ચટાવે. <sup>૭</sup> જો તે હલવાનનું અર્પણ ચટાવે, તો તે તેને થહોવાહની આગળ ચટાવે. <sup>૮</sup> તે પોતાના અર્પણના માથા પર પોતાનો હાથ મૂકે અને મુલાકાતમંડપની આગળ તેને કાપે. પછી હારુનના પુત્રોએ તેનું રક્ત વેદીની ચારે બાજુએ છાંટવું.

<sup>૯</sup> શાંતયર્પણના યજામાંથી તે થહોવાહને સારુ હોમયજ ચટાવે. તેની ચરબી, તેની પુષ્ટ પૂછી આખી અને આખી કરોડના હાડકાની લગોલગથી તે કાપી લે અને આંતરડાની આસપાસની ચરબી તથા આંતરડા પરની સધળી ચરબી, <sup>૧૦</sup> બજે મૂત્રપિંડો તથા તેની પરની કમર પાસેની ચરબી અને મૂત્રપિંડ સાથે કલેજ પરનું આંતરપડ તે કાઢી લે. <sup>૧૧</sup> અને યાજક વેદી પર તેનું દહન કરે; તે થહોવાહને માટે હોમયજઝ્લપ ખાદ્ય પદાર્થ છે.

<sup>૧૨</sup> જો માણસનું અર્પણ બકરાનું હોથ, તો તે થહોવાહની આગળ ચટાવે. <sup>૧૩</sup> તે બકરાના માથા પર પોતાનો હાથ મૂકે અને મુલાકાતમંડપની આગળ તેને કાપે. પછી હારુનના પુત્રોએ તેનું રક્ત વેદીની ચારે બાજુએ છાંટવું. <sup>૧૪</sup> તે માણસ અર્દિનથી પોતાનું અર્પણ થહોવાહને માટે ચટાવે. તે આંતરડાની આસપાસની ચરબી તથા આંતરડા પરની સધળી ચરબી કાઢી લે.

<sup>૧૫</sup> બજે મૂત્રપિંડો અને તેની પરની કમર પાસેની ચરબી, મૂત્રપિંડો પાસે કલેજ પરનું આંતરપડ તે કાઢી લે. <sup>૧૬</sup> આ તમામનું યાજકે શાંતયર્પણ તરીકે દહન કરવું, તે સુવાસને સારુ હોમયજઝ્લપ ખાદ્ય પદાર્થ છે. સધળી ચરબી થહોવાહની છે. <sup>૧૭</sup> તમારી વંશપરંપરા તમારાં સધળાં રહેઠાણોમાં એ હુમેશને માટે તમારો વિધિ થાય, એટલે ચરબી કે રક્ત તમારે ખાવાં જ નહિની."

#### ૪

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું કે, <sup>૨</sup> "ઇઝરાયલના લોકોને કહે, 'જે કૃત્યો કરવાની થહોવાહે મના કરી છે તે ન કરવા તેનું પાલન કરે, જો કોઈ વ્યક્તિ અજાણતા મારી આજ્ઞાઓનું ઉલ્લંઘન કરે તેને માટે આ નિયમો છે. <sup>૩</sup> જો પ્રમુખ યાજક પાપ કરીને લોકો પર દોષ મૂકે, તો જે પાપ તેણે કર્થું હોથ તેને લીધે પાપાર્થાર્પણને સારુ તે થહોવાહ પ્રત્યે ખામી વગરનો એક જુવાન બણદ ચટાવે.

<sup>૪</sup> તે બણદને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પાસે થહોવાહની આગળ લાવે અને બણદના માથા પર પોતાનો હાથ મૂકીને તેને થહોવાહની સમક્ષ કાપે. <sup>૫</sup> અભિષિક્ત યાજક તે બણદના રક્તમાંથી કેટલુંક લઈને મુલાકાતમંડપમાં લાવે.

<sup>૬</sup> યાજક પોતાની આંગળી તે રક્તમાં બોળીને તેમાંથી થહોવાહની આગળ પરમપવિત્રસ્થાનના પડાની સામે સાત વાર છાંટે. <sup>૭</sup> સુવાસિત ધૂપની જે વેદી મુલાકાતમંડપમાં થહોવાહની આગળ છે તેનાં શિંગ પર યાજક તે રક્તમાંથી ચોપડે અને જે યજવેદી મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર પાસે છે તેના થડમાં બણદનું સધળું રક્ત તે રેણી દે.

<sup>૮</sup> તેણે પાપાર્થાર્પણના બણદની બધી ચરબી કાઢી લેવી; આંતરડાં પરની અને તેની આસપાસની ચરબી, <sup>૯</sup> બે મૂત્રપિંડો તથા તેની પરની કમર પાસેની ચરબી અને કલેજ પરનું આંતરપડ મૂત્રપિંડો સુદ્ધાં તેણે કાઢી લેવું. <sup>૧૦</sup> જેમ તે શાંતયર્પણના યજના બણદમાંથી કાઢી લેવાય છે તેમ, યાજક યજવેદી પર તેઓનું દહન કરે.

<sup>૧૧</sup> બણદનું ચામડું, તેનું બાકીનું માંસ, તેનું માથું, તેના પગ, તેનાં આંતરડા તથા તેનું છાણ, <sup>૧૨</sup> બણદનો બાકીનો ભાગ, તે છાવણીની બહાર કોઈ સ્વર્ચ જગથાએ, એટલે

રાખ નાખવાની જગ્યાએ લાકડાં સટગાવીને તેને બાળી મૂકે. જ્યાં રાખ નાખવામાં આવે છે ત્યાં તેને બાળી નાખવામાં આવે.

<sup>૧૩</sup>જો સમગ્ર ઈશ્વરાયલની પ્રજા અજાણતાં પાપ કરીને, તે બાબત સમુદ્દાયની નજરથી ગુપ્ત રહેલી હોથ અને જે કૃત્યો કરવાની થહોવાહે મના કરેલી છે તેમાંનું કોઈ કૃત્ય કરીને તેઓ દોષિત થયા હોથ, <sup>૧૪</sup> તો જગ્યારે જે પાપ તેઓએ કર્યું હોથ તેની જાણ પડે ત્યારે સમુદ્દાય પાપાર્થાર્પણને માટે એક જુવાન બણદ ચટાવે અને તેને મુલાકાતમંડપની આગળ લાવે. <sup>૧૫</sup> સભાના વડીલો થહોવાહની આગળ તે બણદના માથા પર પોતાના હાથ મૂકે અને થહોવાહની સમક્ષ તે બણદ કપાય.

<sup>૧૬</sup> અભિષિક્ત થાજક તે બણદનું થોડું રક્ત મુલાકાતમંડપમાં લાવે. <sup>૧૭</sup> થાજક પોતાની આંગળી તે રક્તમાં બોળીને થહોવાહની સમક્ષ સાત વાર પડદા પર છાંટે.

<sup>૧૮</sup> જે વેદી થહોવાહની સમક્ષ મુલાકાતમંડપમાં છે તેના શિંગ પર તે રક્તમાંથી થોડું રક્ત દેડે અને બાકીનું બધું રક્ત મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળની યજવેદીનાં પાયામાં દેડી દેવું. <sup>૧૯</sup> તેણે બણદની બધી ચરબી કાઢી લઈને વેદી પર બાળી મૂકવી.

<sup>૨૦</sup> એ બણદને તે આ પ્રમાણે કરે. પાપાર્થાર્પણના બણદની જેમ જ તેણે એ બણદનું પણ કરવું અને થાજક લોકોને માટે પ્રાયશ્ચિત કરે અને તેઓને માફ કરવામાં આવશે. <sup>૨૧</sup> તે બણદને છાવણીની બહાર લઈ જાય અને જેમ તેણે પહેલા બણદને બાળી નાખ્યો હતો તેમ એને પણ બાળી હે. તે આખી પ્રજાને માટે પાપાર્થાર્પણ છે.

<sup>૨૨</sup> જગ્યારે કોઈ અધિકારી પાપ કરીને જે બધાં કૃત્યો કરવાની તેના ઈશ્વર થહોવાહે મના કરીને આજ્ઞા આપી છે તેમાંનું કોઈ પાપ અજાણે કરીને દોષિત ઠદે, <sup>૨૩</sup> ત્યારે જો જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોથ તેની તેને જાણ કરવામાં આવે, તો તે એક બકરાનું એટલે એક ખાખી વગરના નરનું અર્પણ લાવે.

<sup>૨૪</sup> બકરાના માથા પર તે પોતાનો હાથ મૂકીને જ્યાં થહોવાહની સમક્ષ દહનીયાર્પણ કપાય છે ત્યાં તે તેને કાપે. આ પાપાર્થાર્પણ છે. <sup>૨૫</sup> થાજક પોતાની આંગળી વડે પાપાર્થાર્પણના રક્તમાંનું લઈને યજવેદીનાં શિંગ પર તે લગાડે અને બાકીનું રક્ત યજવેદીના પાયામાં દેડી હે.

<sup>૨૬</sup> શાંતયાર્પણના યજાની ચરબીની જેમ તેની બધી ચરબીનું દહન કરે. તેના પાપને લીધે થાજક તેને માટે પ્રાયશ્ચિત કરે, એટલે તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

<sup>૨૭</sup> જે કૃત્યો કરવાની થહોવાહે મના કરી છે તેમાંનું કોઈ પણ પાપ પાપ કરીને કોઈ સામાન્ય ભાણસ અજાણતા પાપ કરે અને જો તે દોષમાં પડે, <sup>૨૮</sup> તો જો, જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોથ તેની તેને જાણ કરવામાં આવે, તો તે એક ખાખી વગરની બકરીનું અર્પણ લાવે, જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોથ તેને લીધે તે લાવે.

<sup>૨૯</sup> તે પોતાના હાથ પાપાર્થાર્પણના માથા પર મૂકે અને દહનીયાર્પણની જગ્યાએ પાપાર્થાર્પણને કાપે. <sup>૩૦</sup> થાજક પોતાની આંગળી વડે તેના રક્તમાંનું થોડું રક્ત લઈને યજવેદીનાં શિંગ પર તે લગાડે અને બાકીનું બધું જ રક્ત વેદીના પાયામાં દેડી હે.

<sup>૩૧</sup> જેમ શાંતયાર્પણના યજાની ચરબી કાઢી લેવામાં આવે છે તેમ તેની બધી ચરબી તે કાઢી લે. થાજક થહોવાહ પ્રત્યે સુવાસને માટે વેદી પર તેનું દહન કરે. થાજક તેને માટે પ્રાયશ્ચિત કરે, એટલે તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.

<sup>૩૨</sup> જો કોઈ ભાણસ પાપાર્થાર્પણને માટે હલવાનનું અર્પણ લાવે તો તે ખોડખાંપણ વગરની નારી લાવે. <sup>૩૩</sup> તે પોતાનો હાથ પાપાર્થાર્પણના માથા પર મૂકે અને જ્યાં દહનીયાર્પણ કપાય છે, ત્યાં તે જગ્યાએ પાપાર્થાર્પણને માટે તેને કાપે.

**૩૪** યાજક પોતાની આંગળી વડે પાપાર્થાર્પણના રકતમાંનું થોડું રકત લઈને યજવેદીનાં શિંગ પર લગાડે અને બાકીનું બધું રકત વેદીના પાયામાં રેણી દે.

**૩૫** જેમ શાંતયર્પણના યજમાંથી હલવાનની ચરબી કાઢી લેવામાં આવે છે તેમ તેની બધી ચરબી તે કાઢી લે અને યાજક યહોવાહના હોમયજોની શીત પ્રમાણે વેદી પર તેઓનું દહન કરે. જે પાપ વિષે તે દોષિત થયો હોય તેને લીધે યાજક તેને માટે પ્રાયસ્ક્રિત કરે અને તે માણસને માફ કરવામાં આવશે.

## પ

**૧** જો કોઈ પણ વ્યક્તિ સાક્ષી હોવા છતાં તેને શપથ આપવામાં આવે, તો તેણે પોતે જ જોયેલું કે જાહેલું હોય તે ન જણાવે તો તે પાપમાં પડે અને તેને માટે તે પોતે જવાબદાર છે. **૨** અથવા જે બાબત ઈશ્વરે અશુદ્ધ તરીકે હાવેલી છે તેનો જો કોઈ માણસ સ્પર્શ કરે, એટલે અશુદ્ધ પશુનો મૃતદેહ, જનવરનો મૃતદેહ, અશુદ્ધ સર્પટિયાના મૃતદેહનો સ્પર્શ કરે અને તે વ્યક્તિના જણવામાં ન આવતાં તેણે તેનો સ્પર્શ કર્યો હોય તો તે અશુદ્ધ અને દોષિત ગણાય.

**૩** અથવા જો કોઈ માણસ કોઈપણ અશુદ્ધતાથી અશુદ્ધ થયો હોય અને તેની અશુદ્ધતાનો જો કોઈ સ્પર્શ કરે અને તે તેના જણવામાં આવ્યું ન હોય, તો જ્યારે તે તેના જણવામાં આવે ત્યારે તે દોષિત ગણાય.

**૪** અથવા જો કોઈ માણસ દુષ્ટતા કરવાના અથવા સારું કરવાના સોગન પોતાના હોઠોથી વગર વિચારે ખાઈને જમે તેમ તે કહે અને જો તે તેના જણવામાં આવ્યું ન હોય, તો જ્યારે તે તેના જણવામાં આવે ત્યારે તે તેઓમાંથી એક વિષે દોષિત હોય.

**૫** જ્યારે તે તેઓમાંથી એક વિષે દોષિત હોય ત્યારે એમ થાય કે જે વિષે તેણે પાપ કર્યું હોય તે તે કખૂલ કરે. **૬** પછી જે પાપ તેણે કર્યું હોય તેને લીધે યહોવાહને માટે તે પોતાનું દોષાર્થાર્પણ લાવે, એટલે પાપાર્થાર્પણને માટે ટોળામાંથી નારી જતનું એક જનવર, એટલે ઘેટું કે બકરી અને યાજક તેના પાપને લીધે તેને માટે પ્રાયસ્ક્રિત કરે.

**૭** જો તે હલવાનને ખશીદી ના શકતો હોય, તો જે પાપ તેણે કર્યું હોય તેને લીધે દોષાર્થાર્પણને સારું તે યહોવાહને માટે બે હોલા અથવા કખૂતરનાં બે બચ્ચાં લાવે, એક પાપાર્થાર્પણને માટે અને બીજું દહનીયાર્પણને માટે. **૮** તે તેઓને યાજક પાસે લાવે, પાપાર્થાર્પણને માટે જે હોય તેને તે પ્રથમ ચટાવે અને તે તેની ગરદન પરથી તેનું માથું મરડી નાખે, પણ તેના શરીર પરથી તેની ગરદન જુદી ન કરે. **૯** પછી તેણે પાપાર્થાર્પણના રકતમાંનું થોડું રકત વેદીની બાજુ પર છાંટવું અને બાકીનું રકત વેદીના પાયામાં રેણી દેવું. એ પાપાર્થાર્પણ છે.

**૧૦** પછી બીજું પક્ષી તે વિધિપૂર્વક દહનીયાર્પણ તરીકે ચટાવે, તેણે જે પાપ કર્યું હોય તેને લીધે યાજક તેને માટે પ્રાયસ્ક્રિત કરે અને અને તેને માફ કરવામાં આવશે.

**૧૧** પણ જો કોઈ તે બે હોલા કે કખૂતરનાં બે બચ્ચાં ખશીદીને ચટાવી ના શકે, તો જે પાપ તેણે કર્યું હોય તેને લીધે પાપાર્થાર્પણને માટે એક દશાંશ એફાહ મેંદાનો લોટ તે પોતાને માટે અર્પણ લાવે. તેણે તેમાં તેલ કે લોબાન ન મુકવાં, કારણ કે તે તો પાપાર્થાર્પણ છે.

**૧૨** તે તેને યાજક પાસે લાવે અને યાજક પ્રતીક તરીકે તેમાંથી મુશી બરીને લોટ લઈ વેદી પર યહોવાહને ચટાવેલાં ખાદ્યાર્પણ ક્ષાયે દહન કરે. એ પાપાર્થાર્પણ છે.

**૧૩** આ કૃત્યોમાંના જે કોઈ વિષે તેણે પાપ કર્યું હોય તો યાજક તેને માટે પ્રાયસ્ક્રિત કરે અને તે વ્યક્તિને માફ કરવામાં આવશે. ખાદ્યાર્પણની જેમ બાકીનું અર્પણ યાજકનું થાય."

<sup>૧૪</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૧૫</sup> “જો કોઈ વ્યક્તિત આજાનું ઉલ્લંઘન કરીને થહોવાહની પવિત્ર વસ્તુઓ વિષે અજાણતાં પાપ કરે, તો તે થહોવાહ પ્રત્યે પોતાનું દોષાર્થાર્પણ લાવે. ટોળામાંથી ખાભી વગરનો એક ધેટો, શેકેલ ચાંદી, પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણો, દોષાર્થાર્પણને માટે લાવે. <sup>૧૬</sup> જે પવિત્ર વસ્તુ વિષે તેણે પાપ કર્યું હોય તેનો બદલો તે ભરી આપે અને વળી તેનો એક પંચમાંશ તેમાં ઉમેદીને યાજકને તે આપે. પછી યાજક તેને માટે દોષાર્થાર્પણના ધેટા વડે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને તેને માફ કરવામાં આવશે.

<sup>૧૭</sup> થહોવાહે આપેલી કોઈ પણ આજાનું ઉલ્લંઘન જો કોઈ વ્યક્તિત અજાણતાથી કરીને પાપ કરે, તો તે દોષિત ઠરે અને તેના પાપની જવાબદારી તેને માથે. <sup>૧૮</sup> તે દોષાર્થાર્પણને માટે ટોળામાંનો ખોડખાંપણ વગરનો ધેટો યાજક પાસે લાવે અને જે પાપ તેણે અજાણતાં કર્યું હોય, તો તે વિષે યાજક તેને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે, એટલે તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે. <sup>૧૯</sup> આ દોષાર્થાર્પણ છે અને તે નિશ્ચે થહોવાહની આગળ દોષિત છે.”

## ૬

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૨</sup> “જો કોઈ વ્યક્તિત પાપ કરીને થહોવાહની આજા તોડે, એટલે ખોટા વ્યવહારમાં, ગીરવે મૂકવાની બાબતમાં, લુંટફાટની બાબતમાં પોતાના પડોશીને દગ્ગો કરે અથવા તેણે પોતાના પડોશી પર જુલમ ગુજર્યો હોય, <sup>૩</sup> અથવા કોઈની ખોવાયેલી વસ્તુ તેને મળી હોય તે વિષે તે દગ્ગો કરે અને જૂઢા સોગન ખાય અથવા જો કોઈ ભાણસ આ બધામાંથી કંઈપણ કરીને પાપ કરે, <sup>૪</sup> જો તે પાપ કરીને દોષિત થયો હોય, તો એમ થાય કે, જે તેણે પડાવી લીધું હોય અથવા જે વસ્તુ તેણે જુલમથી મેળવી હોય અથવા જે અનામત તેને સોંપાયેલી હોય અથવા જે ખોવાયેલી વસ્તુ તેને મળી હોય,

<sup>૫</sup> અથવા જે કોઈ ચીજ વિષે તેણે જૂઢા સોગન ખાધા હોય, તે તે પાછી આપે, તે ભરીપૂરીને પાછું આપે એટલું જ નહિ, પણ તેમાં એક પંચમાંશ ઉમેરે, તે દોષિત ઠરે તે જ દિવસે તેણે જેનું તે હોય તેને તે આપવું <sup>૬</sup> પછી તે થહોવાહની આગળ પોતાનું દોષાર્થાર્પણ લાવે: ટોળામાંનો એક ખાભી વગરનો ધેટો યાજક પાસે દોષાર્થાર્પણને માટે લાવે. <sup>૭</sup> યાજક થહોવાહ સમક્ષ તેને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને જે કોઈ કૃત્યથી તે દોષિત થયો હશે, તેની તેને ક્ષમા કરવામાં આવશે.”

<sup>૮</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૯</sup> “હાઠન તથા તેના પુત્રોને આજા કર કે, ‘આ દહનીયાર્પણના નિયમો છે: દહનીયાર્પણો આખી ચાત સવાર સુધી વેદી પરની કટાઈ ઉપર રહે અને વેદીના અર્દિનને તેની ઉપર સણગતો ચાખવો.’

<sup>૧૦</sup> અને યાજક અંદર તથા બહાર શણનાં વરસ્તો પહેરે. અર્દિનાથે ભસ્મ કરેલા વેદી પરના દહનીયાર્પણની ચાખ લઈને તે વેદીની બાજુમાં ભેગી કરે. <sup>૧૧</sup> તે પોતાના વરસ્તો બદલે અને બીજા વરસ્તો પહેરીને તે ચાખને છાવણી બહાર સ્વચ્છ જગ્યાએ લઈ જાય.

<sup>૧૨</sup> વેદી પરનો અર્દિન સતત સણગતો ચાખવો. તેને હોલવાઈ જવા ન દેવો અને પ્રતિદિન સવારે યાજક તે પર લાકડાં બાળો. તે તેના ઉપર દહનીયાર્પણ ગોઠવે અને તેના ઉપર શાંત્યર્પણની ચરબીનું દહન કરે. <sup>૧૩</sup> વેદીનો અર્દિન સતત સણગતો ચાખવો. તેને હોલવાઈ જવા ન દેવો.

<sup>૧૪</sup> ખાદ્યાર્પણનો નિયમ આ છે: હાઠનના પુત્રો ખાદ્યાર્પણને થહોવાહની સમક્ષ વેદી સામે યથાવે. <sup>૧૫</sup> યાજક ખાદ્યાર્પણોમાંથી એક મુણી ભરીને મેંદો, તેલ અને બધું જ લોબાન પ્રતીક તરીકે લઈને થહોવાહને માટે સુવાસને અર્થે વેદી પર તેનું દહન કરે.

<sup>૧૬</sup> તેમાંથી જે બાકી રહે તે હારુન તથા તેના પુત્રો ખાય. તેને પવિત્ર જગ્યામાં ખમીર વગર ખાવું. મુલાકાતમંડપનાં આંગણામાં તેઓ તે ખાય. <sup>૧૭</sup> તેને ખમીર સહિત શેકવું નહિ. મેં અનિન દારા મળેલ ખાદ્યાર્પણના તેમના ભાગજીપે તેમને આપેલા છે. પાપાર્થાર્પણની જેમ તથા દોષાર્થાર્પણની જેમ તે પરમપવિત્ર છે. <sup>૧૮</sup> હારુનના વંશજોમાંની કોઈ પણ વ્યક્તિ તે ખાઈ શકશે, યહોવાહને અનિનથી ચઢાવેલા ખાદ્યાર્પણના અર્પણનો તેમને પેઢી દર પેઢી કાથમનો ભાગ મળશે. જે કોઈ તેનો સ્પર્શ કરશે તે શુદ્ધ બની જશે.”

<sup>૧૯</sup> તેથી યહોવાહે મૂસાને ફરીથી કદ્યું, <sup>૨૦</sup> “હારુનનો અભિષેક થાય તે દિવસે તેણે તથા તેના પુત્રોએ યહોવાહને માટે આ અર્પણ કરવું: એટલે ખાદ્યાર્પણને માટે નિયમિત એક દશાંશ એફોદ મેંદાનો લોટ, તેમાંથી અર્ધો સવારે તથા અર્ધો સાંજે અર્પણ કરવામાં આવે.

<sup>૨૧</sup> તેને ભક્તીમાં તવી ઉપર તેલથી તળવામાં આવે. જ્યારે તે તણાઈ જાય ત્યારે તેને અંદર લાવવો. તળેલા મેંદાના ચોસલાં પાડીને યહોવાહ સમક્ષ સુવાસને અર્થે તારે ખાદ્યાર્પણ ચઢાવવું. <sup>૨૨</sup> તેના પુત્રોમાંનો જે અભિષિક્ત યાજક તેની પદવીએ આવે તે તે ચઢાવે. હંમેશના વિધિથી તેનું યહોવાહને માટે પૂરૈપૂરું દહન કરાય. <sup>૨૩</sup> યાજકના પ્રત્યેક ખાદ્યાર્પણનું પૂરૈપૂરું દહન કરવું. તે ખાવું નહિ.”

<sup>૨૪</sup> યહોવાહે ફરીથી મૂસાને કદ્યું, <sup>૨૫</sup> “હારુન તથા તેના પુત્રોને એમ કહે કે, ‘પાપાર્થાર્પણનો નિયમ આ છે: જ્યાં દહનીયાર્પણ કપાય છે, ત્યાં યહોવાહની આગળ પાપાર્થાર્પણ પણ કપાય છે. તે પરમપવિત્ર છે. <sup>૨૬</sup> જે યાજક પાપને માટે તેનું અર્પણ કરે, તે એ ખાય. મુલાકાતમંડપના આંગણામાં, એટલે પવિત્રસ્થાને જમવું.

<sup>૨૭</sup> જે કોઈ તેના માંસનો સ્પર્શ કરે તે પવિત્ર ગણાય અને જો તેનું રક્ત કોઈપણના વસ્ત્ર પર પડે, તો જેના પર તે પડયું હોય, તેને તારે પવિત્રસ્થાને ધોઈ નાખવું. <sup>૨૮</sup> પણ માટીનાં જે વાસણમાં માંસને બાફ્યું હોય તે માટીના વાસણને ભાંગી નાખવું. જો માંસ પિતળના વાસણમાં બાફ્યું હોય, તો તેને ઘસીને ચોખ્ખા પાણીથી ધોઈ નાખવું.

<sup>૨૯</sup> યાજકમાંનો કોઈ પણ પુરુષ તેમાંથી થોડું ખાય કેમ કે તે પરમપવિત્ર છે. <sup>૩૦</sup> અને જેના રક્તમાંનું પવિત્રસ્થાનમાં પ્રાયશ્ચિત કરવા માટે મુલાકાતમંડપમાં કંઈ લાવવામાં આવ્યું હોય, તેવું કોઈ પાપાર્થાર્પણ ખવાય નહિ. તેને અનિનમાં બાળી નાખવું.

## ૭

<sup>૧</sup> દોષાર્થાર્પણનો નિયમ આ છે. તે પરમપવિત્ર છે. <sup>૨</sup> જે જગ્યાએ દહનીયાર્પણ કપાય છે, ત્યાં તેઓ દોષાર્થાર્પણ કાપે અને તેનું રક્ત તેઓ વેદીની ચારે બાજુએ છાંટે. <sup>૩</sup> તેણે તેમાંની બધી ચરબી કાઢી લઈ વેદી પર ચઢાવવી: પુષ્ટ પૂંછી, આંતરડાં પરની ચરબી, <sup>૪</sup> બજે મૂત્રપિંડો અને કમરના નીયલા ભાગના સ્નાયુ પરની ચરબી તથા કલેજા પરનો ચરબીવાળો ભાગ મૂત્રપિંડો સહિત કાઢી લેવાં.

<sup>૫</sup> યાજક યહોવાહ પ્રત્યે હોમયજને માટે વેદી પર તેમનું દહન કરે. આ દોષાર્થાર્પણ છે. <sup>૬</sup> યાજકોમાંનો દરેક પુરુષ તે ખાઈ શકે. તેને પવિત્રસ્થાને જ ખાવું કેમ કે તે પરમપવિત્ર છે.

<sup>૭</sup> પાપાર્થાર્પણ દોષાર્થાર્પણ જેવું જ છે. તે બજેને માટે એક સરખા જ નિયમો લાગુ પડે છે. જે યાજક તે વડે પ્રાયશ્ચિત કરે, તેને તે મળો. <sup>૮</sup> જે યાજક કોઈ ભાણસ વતી દહનીયાર્પણ ચઢાવે, તે જ યાજક પોતે ચઢાવેલા દહનીયાર્પણનું ચામડું પોતાને માટે લે.

૯ ભક્તીમાં શેકેલું, કડાઈમાં કે તવામાં તળેલું સર્વ ખાદ્યાર્પણ તે ચટાવનાર યાજકનું થાય. ૧૦ સર્વ તેલવાળું કે તેલ વગરનું ખાદ્યાર્પણ હાઠનના સર્વ વંશજોના સરખે ભાગે ગણાય.

૧૧ આ શાંતયર્પણોના યજ્ઞો થહોવાહુ પ્રત્યે જે લોકો ચટાવે, તેનો નિયમ આ પ્રમાણે છે. ૧૨ જો કોઈ વ્યક્તિ આભારસ્તુતિ માટે અર્પણ ચટાવતી હોય, તો તે આભારથ્યાર્પણની સાથે ખમીર વગરની રોટલી, પણ તે તેલ સાથે મિશ્ર કરેલી હોય, પૂરીને ખમીર વગર બનાવવી, પણ તેના પર તેલ લગાવવું અને કેકને મોહેલા મેંદાના લોટથી બનાવવી.

૧૩ આભારસ્તુતિને અર્થે પોતાના શાંતયર્પણના અર્પણ સાથે ખમીરવાળી રોટલીનું તે અર્પણ કરે. ૧૪ તેમાંના પ્રત્યેક અર્પણમાંથી દરેક વસ્તુ થહોવાહને માટે ઉચ્છાલીયાર્પણ તરીકે તે ચટાવે. શાંતયર્પણોનું રક્ત વેદી પર છાંટનાર યાજકનું તે ગણાય.

૧૫ આભારસ્તુતિને માટેનાં શાંતયર્પણોના યજ્ઞનું માંસ અર્પણને દિવસે જ તે ખાઈ જાય. તે તેમાંથી કંઈ પણ બીજા દિવસની સવાર સુધી રહેવા ન હે. ૧૬ પણ જો તેનું યજ્ઞાર્પણ એ કોઈ માનતા કે ઔરિછકાર્પણ હોય, તો જે દિવસે તે પોતાનું અર્પણ ચટાવે તે દિવસે તે એ ખાય, પણ બાકી રહેલું માંસ તે બીજે દિવસે ખાય.

૧૭ પણ યજ્ઞના માંસમાંનું જે કંઈ શ્રીજ દિવસ સુધી રહે તેને અનિનમાં બાળી નાખવું. ૧૮ જો તેનાં શાંતયર્પણના યજ્ઞના માંસમાંનું કંઈ પણ શ્રીજે દિવસે ખાવામાં આવે તો તે માન્ય થશે નહિ, તેમ જ અર્પણ કરનારનાં લાભમાં તે ગણાશે પણ નહિ. તે વસ્તુ અમંગળ ગણાશે અને જે માણસ તેમાંનું ખાશે તેનો દોષ તેને માથે.

૧૯ જે માંસને કોઈ અપવિત્ર વસ્તુનો સ્પર્શ થાય તે ખાવું નહિ. તેને અનિનમાં બાળી મૂકવું. જે વ્યક્તિ શુદ્ધ હોય, તે તે માંસ ખાય. ૨૦ પણ જે કોઈ માણસ અશુદ્ધ હોવા છતાં શાંતયર્પણમાંથી, એટલે જે થહોવાહનું છે, તે ખાય તો તેને તેના લોકોથી જુદો કરવો, કારણ કે તેણે જે પવિત્ર છે તેને અશુદ્ધ કર્યું છે.

૨૧ જો કોઈ માણસ અશુદ્ધ વસ્તુનો, એટલે મનુષ્યના અશુદ્ધપણાનો, અશુદ્ધ પશુનો અથવા કોઈપણ અશુદ્ધ કે અમંગળ વસ્તુનો સ્પર્શ કરે અને થહોવાહને માટેનાં શાંતયર્પણના યજ્ઞનું માંસ ખાય, તે વ્યક્તિ પોતાના લોકોમાંથી અલગ કરાય."

૨૨ પણ થહોવાહુ મૂસાને કટ્યું, ૨૩ "ઇઝરાયલી લોકોને બોલાવીને કહે કે, 'તમારે કોઈ બણદ, ઘેટાં અથવા બકરાની ચરબી ખાવી નહિ. ૨૪ કુદરતી શીતે મૃત્યુ પામેલ અથવા કોઈ જંગલી પ્રાણીએ મારી નાખેલા પશુની ચરબીનો બીજુ કોઈપણ શીતે તેનો ઉપયોગ કરવો પણ તમારે તે ખાવું નહિ.

૨૫ જો કોઈ માણસ થહોવાહને પ્રત્યે જે પશુનો હોમથજ્ઞ ચટાવે છે તેની ચરબી જે કોઈ ખાય, તે ખાનાર માણસ પોતાના લોકોમાંથી અલગ કરાય. ૨૬ તમે કોઈપણ પ્રકારનું રક્ત, પણ તે પક્ષીનું હોય કે પશુનું હોય, તે તમારા કોઈપણ ઘરોમાં ન ખાઓ. ૨૭ જે વ્યક્તિ કોઈપણનું રક્ત ખાય તો તે માણસ તેના લોકોમાંથી અલગ કરાય."

૨૮ તેથી થહોવાહુ મૂસાને કટ્યું, ૨૯ "ઇઝરાયલી લોકોને આમ કહે કે, 'જે કોઈ વ્યક્તિ થહોવાહને શાંતયર્પણ ચટાવવા લાવે તો તેણે તેનો અમુક ભાગ થહોવાહને વિશેષ બેટ તરીકે અર્પણ કરવો. ૩૦ તે પોતાના હાથે થહોવાહના હોમથજ્ઞો લાવે. તેણે ચરબી સહિત પ્રાણીની છાતી લાવવી, કે જેથી તેણે છાતીને, આરત્યર્પણને સારુ થહોવાહની આગળ અર્પણ કરાય.

<sup>૩૧</sup> યાજકે ચરભીનું વેદીમાં દહન કરવું, પણ છાતીનો ભાગ હારુન તથા તેના વંશજોનો થાય. <sup>૩૨</sup> તમારાં શાંત્યર્પણોના યજોમાંથી જમણી જંધ ઉર્ધ્વાલીયાર્પણને સારુ તમારે યાજકને આપવી.

<sup>૩૩</sup> જમણી જંધ, હારુનના વંશજોમાંનો, યાજક, જે શાંત્યર્પણોનું રક્ત તથા તેની ચરભી ચઢાવે તેના ભાગમાં જાય. <sup>૩૪</sup> કેમ કે ઈજરાયલી લોકોએ ચઢાવેલા શાંત્યર્પણના પશુઓની છાતીનો ભાગ અને જંધ હું રાખી લઇ છું અને મેં તે હારુન, પ્રમુખ યાજકને તથા તેના વંશજોને તેઓના હંમેશના બાના તરીકે આપ્યાં છે.

<sup>૩૫</sup> જે દિવસે મૂસાએ હારુન તથા તેના પુત્રોને યાજક તરીકે રજૂ કર્યા તે દિવસથી યહોવાહને અનિનથી કરેલ અર્પણનો લિસ્ટ્સો તે આ પ્રમાણે છે: <sup>૩૬</sup> જે દિવસે યાજકનો અભિષેક કરવામાં આવ્યો તે દિવસે યહોવાહે આ ભાગો તેમને આપવાની ઈજરાયલીઓને આજ્ઞા કરી હતી. આ નિયમ સદા ભાટે તેમના બધા વંશજોને ભાટે બંધનકર્તા છે. વંશપરંપરા આ તેઓનો અધિકાર છે.

<sup>૩૭</sup> દહનીયાર્પણનો, ખાદ્યાર્પણનો, પાપાર્થાર્પણનો, દોષાર્થાર્પણનો, પ્રતિષ્ઠાક્રિયાનો તથા શાંત્યર્પણના યજના નિયમો આ પ્રમાણે છે. <sup>૩૮</sup> સિનાઈના અરણ્યમાં યહોવાહને સારુ અર્પણ ચઢાવવાની ઈજરાયલી લોકોને તેણે આજ્ઞા કરી હતી, તે દિવસે યહોવાહે સિનાઈ પર્વત પર મૂસાને આ પ્રમાણે આજ્ઞા કરી હતી.”

## ૪

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કદ્યું હતું, <sup>૨</sup> “હારુન તથા તેની સાથે તેના પુત્રો વસ્ત્રો, અભિષેકનું તેલ, પાપાર્થાર્પણનો બટદ, બે ઘેટા તથા બેખમીર રોટલીઓની ટોપલી લે. <sup>૩</sup> મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ આપી સભાને બેગી કરે.”

<sup>૪</sup> તેથી મૂસાએ યહોવાહના કહેવા પ્રમાણે કર્યું, સમગ્ર સભા મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ બેગી થઈ. <sup>૫</sup> પછી મૂસાએ તે સભાને જણાવ્યું કે, “યહોવાહે જે કિયા કરવાની આજ્ઞા આપી હતી તે આ છે.”

<sup>૬</sup> મૂસાએ હારુન તથા તેના પુત્રોને લાવીને પાણીથી રનાન કરાવ્યું. <sup>૭</sup> તેણે હારુનને ઉપવસ્ત્રો પહેરાવ્યાં અને તેની કમરે કમરબંધ બાંધીને જામો પહેરાવ્યો અને તેને એફોદ પહેરાવીને તેણે એફોદનો કારીગરીથી વણોલો પટકો તેની કમરે બાંધ્યો અને એ વડે તેણે તેના શરીર સાથે તે બાંધ્યો.

<sup>૮</sup> તેણે તેને ઉર્પત્રક પહેરાવીને ઉર્પત્રકમાં તેણે ઉરીમ તથા તુભીમ જોડી દીધા.

<sup>૯</sup> જેમ યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ, તેણે તેને ભાથે પાદડી પહેરાવી અને પાદડીના આગળના ભાગમાં તેણે સોનાનું પતઙ્ગ એટલે પવિત્ર મુગટ લગાવ્યો.

<sup>૧૦</sup> મૂસાએ અભિષેકનું તેલ લઈને મુલાકાતમંડપ ઉપર અને તેમાંની બધી જ વસ્તુઓ પર છાંટીને તે સર્વને પવિત્ર કર્યા. <sup>૧૧</sup> તેણે વેદી પર સાત વખત તેલ છાંટીને વેદીને તથા તેના સર્વ વાસણોને, હોજને તથા તેના તળિયાને પવિત્ર કરવા સારુ તેઓનો અભિષેક કર્યો.

<sup>૧૨</sup> તેણે હારુનના ભાથા પર અભિષેકનું તેલ રેદ્યું અને તેને પવિત્ર કરવા સારુ તેનો અભિષેક કર્યો. <sup>૧૩</sup> જેમ યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ, તેણે હારુનના પુત્રોને ઝબાઓ પહેરાવ્યાં અને તેની કમરે કમરબંધ બાંધ્યા અને ભાથે પાદડી બાંધી.

<sup>૧૪</sup> મૂસા પાપાર્થાર્પણને ભાટે બટદને આગળ લાવ્યો અને હારુને તથા તેના પુત્રોએ પાપાર્થાર્પણના બટદના ભાથા પર તેઓના હાથ મુક્યા. <sup>૧૫</sup> તેણે તે કાપ્યો અને મૂસાએ રક્ત લઈને પોતાની આંગળીથી વેદીનાં શિંગની આસપાસ તે ચોપક્યું અને વેદીને

શુદ્ધ કરીને બાકીનું રકત વેદીના પાથામાં તેને માટે રેકી દીધું અને ઈંખરને માટે તેને અલગ કરીને પવિત્ર કરી.

<sup>૧૬</sup> તેણો આંતરડાં પરની બધી જ ચરબી, કલેજ પરની ચરબી અને બજે મૂશ્રપિંડો તથા તે પરની ચરબી લીધી અને મૂસાએ વેદી પર તેનું દહન કર્યું. <sup>૧૭</sup> પણ જેમ યહોવાહે તેને આજા કરી હતી તેમ, તેણો બળદનું ચામડું, તેનું માંસ અને છાથ છાવણી બહાર અનિનમાં બાળી નાખ્યાં.

<sup>૧૮</sup> મૂસાએ દહનીયાર્પણનો ઘેટો રજૂ કર્યો અને હારુને તથા તેના પુત્રોએ તે ઘેટાના ભાથા પર પોતાના હાથ મૂક્યા. <sup>૧૯</sup> તેણો તેને મારી નાખીને તેનું રકત વેદીની આસપાસ છાંટ્યું.

<sup>૨૦</sup> તેણો તે ઘેટાંને કાપીને તેના ટુકડા કર્યો અને તેનું ભાથું, ચરબી તથા બધા ટુકડાનું દહન કર્યું. <sup>૨૧</sup> તેણો આંતરડાં તથા પગ પાણીથી ધોયા અને વેદી પર આખા ઘેટાંનું દહન કર્યું. જેમ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે મુજબનું એ દહનીયાર્પણ હતું. તે યહોવાહને સારુ હોમયજા હતું.

<sup>૨૨</sup> પછી મૂસાએ બીજા ઘેટાંને, એટલે કે પ્રતિષ્ઠાના ઘેટાંને રજૂ કર્યો અને હારુન તથા તેના પુત્રોએ તે ઘેટાના ભાથા પર હાથ મૂક્યા. <sup>૨૩</sup> હારુને તે કાપ્યો અને મૂસાએ તેનું થોડું રકત લઈને હારુનના જમણા કાનની ટીશી પર, તેના જમણા હાથના અંગૂઠા પર તથા તેના જમણા પગના અંગૂઠા પર તે લગાડ્યું. <sup>૨૪</sup> તે હારુનના પુત્રોને લાવીને તેમના જમણા કાનની ટીશી પર, તેમના જમણા હાથના અંગૂઠા પર તથા તેમના જમણા પગના અંગૂઠા પર થોડું રકત લગાડ્યું. પછી મૂસાએ વેદીની થારે બાજુએ રકત છાંટ્યું.

<sup>૨૫</sup> તેણો ચરબી, જડી પૂંછી, આંતરડાં પરની સધારી ચરબી, કલેજ પરની ચરબી, બજે મૂશ્રપિંડો અને તેની ચરબી તેમ જ જમણી જંદી લીધી. <sup>૨૬</sup> જે બેખમીર ચોટલીની ટોપલી યહોવાહની સમક્ષ હતી, તેમાંથી તેણો એક બેખમીરી ટુકડો તથા તેલમાં ભોહેલી એક નાની ચોટલી તથા એક ખાખરો લઈને તેઓને ચરબી ઉપર તથા જમણી જંદી ઉપર મૂક્યાં. <sup>૨૭</sup> તેણો આ બધું હારુન તથા તેના પુત્રોના હાથમાં મૂકીને યહોવાહ સમક્ષ અર્પણો કર્યાં.

<sup>૨૮</sup> પછી મૂસાએ તે બધું તેમના હાથમાંથી પાછું લઈને દહનીયાર્પણને માટે વેદી પર તેઓનું દહન કર્યું. તેઓ સુવાસને અર્થે પ્રતિષ્ઠાને માટે હતા. તે યહોવાહને માટે એક અર્પણની બેટ હતી. <sup>૨૯</sup> મૂસાએ પશુની છાતી લઈને યહોવાહની સમક્ષ તેનું અર્પણ કર્યું. જેમ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ, એ તો યાજકના સંકલનના ઘેટામાંથી મૂસાનો હિસ્સો હતો.

<sup>૩૦</sup> મૂસાએ થોડું અભિષેકનું તેલ અને થોડું વેદી પરનું રકત લઈને હારુન તથા તેનાં વસ્ત્રો પર, તેના પુત્રો પર તથા તેની સાથે તેના પુત્રોનાં વસ્ત્રો પર છાંટ્યું. આ રીતે તેણો હારુનને તથા તેના વસ્ત્રોને અને તેના પુત્રોને તથા તેઓના વસ્ત્રોને પવિત્ર કર્યાં.

<sup>૩૧</sup> તેથી મૂસાએ હારુનને તથા તેના પુત્રોને કદ્યું, “મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ તે માંસ બાક્ષો અને જેમ મેં આજા કરીને કદ્યું, ‘હારુન તથા તેના પુત્રો તે ખાય,’ તે પ્રમાણે તમે પ્રતિષ્ઠાની ટોપલીમાં જે ચોટલી છે તેની સાથે તે ત્યાં ખાઓ. <sup>૩૨</sup> તે માંસ તથા ચોટલીમાંથી જે બાકી રહે તે અનિનમાં બાળી નાખજો. <sup>૩૩</sup> સાત દિવસ સુધી એટલે તમારી પ્રતિષ્ઠાના દિવસો પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી તમારે મુલાકાતમંડપનું

પ્રવેશદ્વાર છોકી બહાર જવું નહિ. કેમ કે સાત દિવસ સુધી થહોવાહ તમારી પ્રતિષ્ઠા કરશે.

<sup>૩૪</sup> તમારે ભાટે પ્રાયશ્ચિત કરવા ભાટે, જેમ આજે કરવામાં આવ્યું છે તેમ કરવાની થહોવાહે આજા કરી છે. <sup>૩૫</sup> તમારે સાત દિવસ સુધી રાતદિવસ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ થહોવાહની આજા પાછવી, જેથી તમે ભાર્યા ન જાઓ, કેમ કે મને એવી આજા મહોલી છે.” <sup>૩૬</sup> તેથી હારુન તથા તેના પુત્રોએ થહોવાહે મૂસાને આપેલી આજાઓ મુજબ બધું જ કર્યું.

## ૬

<sup>૧</sup> આઠમા દિવસે મૂસાએ હારુનને, તેના પુત્રોને તથા ઇજરાયલના વડીલોને બોલાવ્યા. <sup>૨</sup> તેણે હારુનને કહ્યું, “તું પશુઓના ટોણામાંથી ખામી વગરનો એક બણદ પાપાર્થિપણને ભાટે તથા દહોનીયાર્પણને ભાટે ખામી વગરનો એક ઘેટો લઈને થહોવાહની સમક્ષ તેઓનું અર્પણ કર.

<sup>૩</sup> તું ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, ‘તમે પાપાર્થિપણને ભાટે એક બકરો અને દહોનીયાર્પણને ભાટે એક વાછરડો તથા ઘેટો, બદ્ધે એક વર્ષના તથા ખામી વગરના લેવા. <sup>૪</sup> આ ઉપરાંત શાંત્યાર્પણોને ભાટે થહોવાહની સમક્ષ થજા કરવા ભાટે એક બણદ, એક ઘેટો તથા તેલથી મોહેલું ખાદ્યાર્પણ લો, કેમ કે થહોવાહ આજે તમને દર્શન આપશે.” <sup>૫</sup> આથી જે વિષે મૂસાએ તેઓને આજા કરી હતી તે તેઓ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ લાવ્યા અને ઇજરાયલની સમગ્ર પ્રજા થહોવાહની સમક્ષ આવીને ઊભી રહી.

<sup>૬</sup> પછી મૂસાએ કહ્યું, “થહોવાહે તમને જે કરવાની આજા આપી તે આ છે, તમને થહોવાહના ગૌરવનું દર્શન થશે.” <sup>૭</sup> મૂસાએ હારુનને કહ્યું, “વેદી પાસે જઈને તારું પાપાર્થિપણ તથા દહોનીયાર્પણ ચઢાવ અને તારે પોતાને ભાટે તથા લોકોને ભાટે પ્રાયશ્ચિત કર અને લોકોનું અર્પણ ચઢાવ અને તેઓને ભાટે પ્રાયશ્ચિત કર. જેમ થહોવાહે આજા આપી તેમ.”

<sup>૮</sup> ભાટે હારુન વેદી પાસે ગયો અને પાપાર્થિપણનો જે વાછરડો તેને પોતાને ભાટે હતો, તે તેણે કાપ્યો. <sup>૯</sup> હારુનના પુત્રોએ તેનું રકત તેની આગળ પ્રસ્તુત કર્યું અને તેણે પોતાની આંગળી બોળીને થોડું રકત વેદીનાં શિંગ ઉપર લગાડ્યું; પછી તેણે બાકીનું રકત વેદીના પાથામાં રેકી દીધું.

<sup>૧૦</sup> પણ પાપાર્થિપણની ચરબી, મૂત્રપિંડો અને કલેજા પરની ચરબી એનું તેણે વેદી પર દહન કર્યું, જેમ થહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ. <sup>૧૧</sup> અને ભાંસને બાળીને તેણે તે છાવણી બહાર મૂકાયું.

<sup>૧૨</sup> હારુને દહોનીયાર્પણને કાપ્યું અને તેના પુત્રોએ તેને રકત આપ્યું, જે તેણે વેદીની ચારે બાજુએ છાંટ થ્યું. <sup>૧૩</sup> પછી તેઓએ તેને એક પછી એક, દહોનીયાર્પણના ટુકડા તથા માથું આપ્યા અને તેણે વેદી પર તેમનું દહન કર્યું. <sup>૧૪</sup> તેણે આંતરડાં અને પગો ધોઈ નાખ્યાં અને વેદી પરના દહોનીયાર્પણ ઉપર તેઓનું દહન કર્યું.

<sup>૧૫</sup> હારુને લોકોનું અર્પણ રજૂ કર્યું, લોકોના પાપાર્થિપણના બકરાને લઈને પહેલાં બકરાની જેમ તેને કાપીને પાપને લીધે તેનું અર્પણ કર્યું. <sup>૧૬</sup> તેણે દહોનીયાર્પણ રજૂ કર્યું અને થહોવાહની આજા પ્રમાણે તેનું અર્પણ કર્યું. <sup>૧૭</sup> તેણે ખાદ્યાર્પણ રજૂ કર્યું; તેમાંથી એક મુક્કી લઈ સવારના દહોનીયાર્પણ સાથે વેદી પર તેનું દહન કર્યું.

<sup>૧૮</sup> તેણે લોકોના શાંત્યાર્પણ ભાટે બણદ અને ઘેટાંને કાપીને તેઓનું અર્પણ કર્યું. હારુનના પુત્રોએ તેને રકત આપ્યું, જેને તેણે વેદીની ચારે બાજુએ છાંટ થ્યું. <sup>૧૯</sup> બણદના

ચરભીવાળા ભાગો, ઘેટાંની ચરભીવાળી પૂછ્યી, આંતરડા પરની ચરભી, એ મૂઅપિંડો અને તેના પરની ચરભી તથા કલેજ પરની ચરભીવાળો ભાગ લિધા.

<sup>૨૦</sup> તેઓએ છાતી પર ચરભી મૂકી અને તે ચરભીનું તેણે વેદી ઉપર દહન કર્યું.  
<sup>૨૧</sup> મૂસાની આજા પ્રમાણે હારુને પશુઓની છાતીના ભાગો અને જમણી જંધ ઊંચી કરીને યહોવાહને બલિદાન તરીકે અર્પણ કર્યું.

<sup>૨૨</sup> પછી હારુને પોતાના હાથ ઊંચા કરીને લોકોને આશીર્વાદ આપ્યો; પછી પાપાર્થાર્પણ, દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણના અર્પણ કરીને તે નીચે ઉત્તર્યો. <sup>૨૩</sup> મૂસા અને હારુન મુલાકાતમંડપમાં ગયા, પછી ફરીથી બહાર આવ્યા અને લોકોને આશીર્વાદ આપ્યો અને બધા લોકોને યહોવાહના ગૌરવના દર્શન થયા. <sup>૨૪</sup> યહોવાહની સંમુખ્યા અનિન આવ્યો અને વેદી પરના દહનીયાર્પણને તથા ચરભીવાળા ભાગોને ભર્ષમ કર્યાં. જથારે સર્વ લોકોએ આ જોથું, ત્યારે તેઓ પોકાર કરવા લાગ્યા અને જમીન પર ઊંધા પડ્યા.

## ૧૦

<sup>૧</sup> હારુનના પુત્રો નાદાબ તથા અભીહૃદે પોતપોતાની ધૂપદાની લઈને તેમાં અનિન મૂક્યો અને તે અનિન પર ધૂપ નાખ્યો. પછી તેઓએ યહોવાહની આગળ અસ્વીકૃત અનિન ચઠાવ્યો, જે વિષે યહોવાહે તેઓને ચઠાવવાની આજા કરી નહોતી. <sup>૨</sup> તેથી યહોવાહની આગળથી અનિન આવ્યો અને તેઓને ભર્ષમ કર્યા અને તેઓ યહોવાહ સમક્ષ મૃત્યુ પામ્યા.

<sup>૩</sup> પછી મૂસાએ હારુનને કહ્યું, “આ એ જ વાત છે કે જે વિષે યહોવાહે કહ્યું હતું, ‘હું એવા લોકો પર મારી પવિત્રતાને પ્રગટ કરીશ કે જેઓ મારી પાસે આવે છે. હું સર્વ લોકો આગળ મહિમા પામીશ.’”

હારુન કર્દી પણ બોલ્યો નહિં. <sup>૪</sup> મૂસાએ હારુનના કાકા ઉજ્જયેલના દીકરા મિશાએલને તથા એલસાફાનને બોલાવીને તેઓને કહ્યું, “અહીં આવો અને તમારા ભાઈઓને તંબુમાંથી છાવણી બહાર લઈ જાઓ.”

<sup>૫</sup> આથી તેઓ પાસે આવ્યા અને તેઓને મૂસાની સૂચના પ્રમાણે યાજકના ઝન્ઝા સહિત તેઓને છાવણી બહાર લઈ જવામાં આવ્યા. <sup>૬</sup> પછી મૂસાએ હારુન તથા તેના પુત્રો એલાઝારને તથા ઈથામારને કહ્યું, “તમારા માથાના વાળ છુટા ન રાખો અને તમારાં વસ્ત્રો ન ફાડો, જેથી તમે માર્યા ન જાઓ અને જેથી યહોવાહ આખી સભા પર ગુર્સે ન થાય. પરંતુ બીજા બધા ઈશ્વરાએલીઓ બલે યહોવાહે મોકલેલા અનિનનો બોગ બનેલા એ લોકોને માટે વિલાપ કરે ને શોક પાળો. <sup>૭</sup> તમે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારની બહાર ન જશો, નહિં તો તમે માર્યા જશો, કેમ કે યહોવાહના તેલથી તમારો અભિષેક કરવામાં આવેલો છે.” તેથી તેઓ મૂસાની સૂચના પ્રમાણે કરવા લાગ્યા.

<sup>૮</sup> યહોવાહે હારુનને કહ્યું, <sup>૯</sup> “જથારે તું તથા તારી સાથે તારા પુત્રો મુલાકાતમંડપમાં પ્રવેશ કરો ત્યારે દારૂ, ક્રાક્ષારસ કે મદ્યપાન પીઓ નહિં, જેથી તમે મૃત્યુ ન પામો. તમારાં લોકોની વંશપરંપરાને માટે આ નિયમ સદાને માટે રહેશે. <sup>૧૦</sup> તમે પવિત્ર તથા સામાન્ય બાબતની વચ્ચે અને શુદ્ધ તથા અશુદ્ધની વચ્ચે બેદ રાખો. <sup>૧૧</sup> જેથી યહોવાહે જે આજાઓ મૂસા મારફતે ફરમાવી છે તે બધા નિયમો ઈજરાયલી લોકોને શીખવો.”

<sup>૧૨</sup> મૂસાએ હારુનને તથા તેના બાકી રહેલા દીકરા એલાઝારને તથા ઈથામારને કહ્યું, “યહોવાહને ચઠાવેલા ખાદ્યાર્પણમાંથી બાકી રહેલું અર્પણ લઈને તેની બેખ્મીર રોટલી બનાવીને વેદી પાસે ખાવી, કારણ કે તે અત્યંત પવિત્ર છે. <sup>૧૩</sup> તે તમારે પવિત્ર

જુયામાં ખાવી, કેમ કે યહોવાહને અભિનથી કરેલા અર્પણોમાંથી તે તારો ભાગ તથા તારા પુત્રોનો ભાગ છે, કેમ કે મને એ પ્રમાણે આજ્ઞા કરવામાં આવી છે.

**૧૪** યહોવાહની સમક્ષા રજુ કરવામાં આવેલા અર્પણાનાં પશુની છાતીનો ભાગ તથા જંઘનો ભાગ ઈશ્વરના સ્વીકાર્ય સ્વરચ્છ સ્થળો તારે તે ખાવા, તારે અને તારા પુત્રોએ તથા પુત્રીઓએ આ ભાગો ખાવા, કેમ કે ઈશ્વરાયલી લોકોનાં શાંત્યર્પણાના અર્પણોમાંથી તેઓ તારા ભાગ તરીકે તથા તારા પુત્રોના ભાગ તરીકે તમને અપાયેલા છે. **૧૫** યરબીનું દહન કરતી વખતે અર્પણાનો છાતીનો ભાગ અને જંઘનો ભાગ પણ યહોવાહને ચટાવવા લોકોએ સાથે લાવવો, જેમ યહોવાહે આજ્ઞા કરી છે તેમ તે તારો તથા તારા પુત્રોનો સદાનો ભાગ થાય.

**૧૬** પછી મૂસાએ પાપાર્થાર્પણાના અર્પણાના બકરાની માંગ કરી અને ખબર પડી કે તેને બાળી દેવામાં આવ્યો હતો, તેથી તેણે હારુનના બાકીના પુત્રો એલાજાર તથા ઈથામાર પર ગુઝસે થઈને કદ્યું, **૧૭** “તમે એ પાપાર્થાર્પણ તંબુમાં શા માટે ન ખાદ્યું? કેમ કે તે અત્યંત પવિત્ર છે અને પ્રજાનું પાપ દૂર કરવા માટે તેમને માટે યહોવાહની સમક્ષ લોકોનું પ્રાયશ્ક્રિત કરવાને તે તેમણે તમને આપ્યું છે. **૧૮** જો તેનું રક્ત તંબુમાં લાવવામાં આવ્યું ન હતું, તેથી જેમ મેં આજ્ઞા કરી હતી તેમ, તમારે તે ચોક્કસપણે તંબુની અંદર ખાવું જોઈતું હતું.”

**૧૯** પછી હારુને મૂસાને જવાબ આપ્યો, “જુઓ, આજે તેઓએ પોતાના પાપાર્થાર્પણ અને દહનીયાર્પણ યહોવાહ સમક્ષ ચટાવ્યા છે. જો મેં આજે પાપાર્થાર્પણ ખાદ્યું હોત, તો શું તેથી યહોવાહ પ્રસંગ થયા હોત?” **૨૦** જ્યારે મૂસાએ આ સાંભાયું ત્યારે તે સંતોષ પાપ્યો.

## ૧૧

**૧** યહોવાહે મૂસા તથા હારુનને કદ્યું, **૨** “ઇશ્વરાયલી લોકોને કહે, ‘પૃથ્વી પરનાં સર્વ પશુઓમાંથી જે પશુઓ તમારે ખાવા માટે ઉપયોગમાં લેવા તે આ છે.

**૩** જે પશુઓની ખરી ફાટવાણી હોય અને જે વાગોળતું હોય તે પશુ તું ખાઈ શકે. **૪** તોપણ, કેટલાક પશુઓની ભાત્ર ખરી ફાટવાણી હોય અથવા જે ભાત્ર વાગોળતાં હોય તે પશુઓ તમારે ખાવાં જોઈએ નહિ, જેમ કે ઊંટ, કેમ કે તે વાગોળો છે પણ તેની ખરી ફાટેલી નથી. તેથી ઊંટ તમારે માટે અશુભ છે.

**૫** સાફાન સસલું પણ: કેમ કે તે વાગોળો છે પણ તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે પણ તમારે માટે અશુભ છે. **૬** અને સસલું: કેમ કે તે વાગોળો છે, પણ તેની ખરી ફાટેલી નથી, તે તમારે માટે અશુભ છે. **૭** અને દુક્કર: જોકે તેની ખરી ફાટેલી છે, પણ તે વાગોળતું નથી, તેથી તે તમારે માટે અશુભ છે. **૮** તમારે તેઓમાંના કોઈનું માંસ ખાવું નહિ કે તેઓના મૃતદેહનો સ્પર્શ કરવો નહિ. તેઓ તમારે માટે અશુભ છે.

**૯** જળયરોમાંથી તમે આટલાં ખાઈ શકો: પાણીમાં જે બધાંને પંખ તથા બિંગડાં હોય તેઓને તમારે ખાવા, પછી તે સમુક્રોમાંનાં હોય કે નદીઓમાંનાં હોય. **૧૦** પણ સમુક્રોમાંનાં કે નદીઓમાંનાં જે બધાં જળયરો પાણીમાં તરે છે તેમાંના તથા સર્વ જળયરોમાંનાં જે સર્વને પંખ તથા બિંગડાં હોતા નથી, તેઓ તમને નિષેધાત્મક છે.

**૧૧** કારણ કે તેઓ દૂણાપાત્ર છે માટે, તમારે તેઓનું માંસ ખાવું જોઈએ નહિ; તેમના મૃત દેવ પણ દૂણાપાત્ર છે. **૧૨** પાણીમાંનાં જેઓને પંખ કે બિંગડાં નથી હોતા તેઓ તમને નિષેધાત્મક છે.

૧૩ પક્ષીઓમાંથી તમારે આને નિષેધાત્મક ગણવા અને તમારે જે ન ખાવા જોઈએ તે આ છે: ગરૂડ, ગીધ, ૧૪ સમગ્રી, દરેક પ્રકારના બાજ, ૧૫ દરેક પ્રકારના કાગડા, ૧૬ શાહમૂગ, ચીભરી, સીગલ અને કોઈ પણ પ્રકારનો શકરો.

૧૭ ચીભરી, કરટોક, ઘુવડ, ૧૮ રાજહંસ, ઢીય, ગીધ, ૧૯ બગલો, દરેક પ્રકારના હંસ, લક્ષડખોડ તથા વાગોળ એમને પણ તમારે નિષેધાત્મક ગણવા.

૨૦ સર્વ પાંખવાળાં જંતુઓ જેઓ પગ વડે ચાલતા હોય, તેઓ તારે માટે અમંગળ છે. ૨૧ તોપણ પગે ચાલનાર પાંખવાળાં જંતુઓ, જેઓને પગ ઉપરાંત જમીન ઉપર ફૂદવાને પગ હોય છે, તેઓમાંથી આ તમે ખાઈ શકો છો. ૨૨ અને તમે કોઈ પણ પ્રકારના તીડ, બોડમથો તીડ, તમરી અથવા તીતીઘોડો ખાઈ શકો. ૨૩ પણ સર્વ પાંખવાળાં જંતુઓ જેઓને ચાર પગ હોય તેઓ તમને અમંગળ છે.

૨૪ તેઓના શબને પણ જો કોઈ સ્પર્શ કરે તો તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. ૨૫ અને જે કોઈ તેઓના મૃતદેહને ઉપાકી લે તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવા અને તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય.

૨૬ જે પશુઓની ખરી ફાટેલી હોય પણ તેના બરાબર બે સરખા ભાગ થતા ન હોય અથવા જે પશુઓ વાગોળતાં ના હોય, તે તમને અશુદ્ધ છે. જે કોઈ તેમનો સ્પર્શ કરે તે અશુદ્ધ ગણાય. ૨૭ ચાર પગવાળાં જાનવરોમાંનું જે જે પંજ વડે ચાલતું હોય તે તમારે માટે અશુદ્ધ છે. જે કોઈ તેઓના મૃતદેહનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. ૨૮ અને જે કોઈ તેમના મૃતદેહને ઉપાડે, તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં અને તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. આ પશુઓ તમારે માટે અશુદ્ધ છે.

૨૯ જમીન પર પેટે ચાલનારા પ્રાણીઓમાંથી આ તમારા માટે અશુદ્ધ છે: નોળિયો, ઉંદર, દરેક પ્રકારની ગરોળી, ૩૦ ચંદન ઘો, પાટલા ઘો, ગરોળી, સરડો તથા કાર્યોડો.

૩૧ સર્વ પેટે ચાલનારાં સર્પટિયાંઓમાં આટલાં તમારે માટે અશુદ્ધ છે. જે કોઈ તેઓના મૃતદેહનો સ્પર્શ કરે તો તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. ૩૨ અને જો તેઓમાંથી કોઈ પણ ભરી જાય અને કોઈપણ વસ્તુ ઉપર તેમનું શબ પડે તો તે વસ્તુ અશુદ્ધ ગણાય, તે કોઈ પણ લાકડાની, વસ્ત્રોની, ચામડાની અથવા તાટની બનેલી હોય, કોઈપણ કામમાં વપરાતું વાસણ હોય, તો તેને પાણીમાં નાખવું; તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. પછી તે શુદ્ધ ગણાશે. ૩૩ જો આમાંનું કોઈ પણ સર્પટિયું કોઈપણ માટીનાં વાસણમાં પડે, તો તેમાં જે કંઈ બરેલું હોય તે અશુદ્ધ ગણાય અને તેને તમારે ભાંગી નાખવું.

૩૪ જે કોઈએ ખાવાનાં પદાર્થ પર એવાં ભાટલામાંથી પાણી રૈદયું હોય તો તે અશુદ્ધ ગણાય. અશુદ્ધ થયેલાં વાસણોમાં કોઈ પણ પીણું હોય તો તે અશુદ્ધ ગણાય. ૩૫ જે કોઈ વસ્તુ પર તેઓનો મૃતદેહ પડે તો તે અશુદ્ધ ગણાય. તે ભરી કે ખાવા બનાવવાનું વાસણ હોય તો તેને ભાંગી નાખવું. તે અશુદ્ધ છે અને તે તમારે માટે અશુદ્ધ ગણાય.

૩૬ જો તેઓ પાણીના ટાંકામાં, ઝરણાંમાં કે જથાં પીવાના પાણીનો સંગ્રહ થાય છે તેમાં પડે તો તે પાણી શુદ્ધ ગણાય. પણ જો કોઈ પાણીની અંદરના શબનો સ્પર્શ કરે તો તે અશુદ્ધ ગણાય. ૩૭ જો તેઓના શબનો કોઈ ભાગ કોઈપણ વાવવાના બિયારણ પર પડે તો તે બિયારણ શુદ્ધ છે. ૩૮ પણ જો તે બિયારણ પર પાણી છાટેલું હોય અને તેમના શબનો કોઈ ભાગ તેના પર પડે, તો તે તમારે માટે અશુદ્ધ છે.

૩૯ જે પશુઓ ખાવાની તમને છૂટ આપવામાં આવી છે એવું પશુ જો ખરી જાય, તો તેના મૃતદેહનો જે કોઈ સ્પર્શ કરે તો તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. ૪૦ અને જે કોઈ એ મૃતદેહમાંથી તેનું માંસ ખાય તો તે પોતાના વસ્ત્રોને ધોઈ નાખે અને તે સાંજ

સુધી અશુદ્ધ ગણાય. અને જે કોઈ તેના મૃતદેહને ઊંચકે તો તે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખે અને તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૪૧</sup> જીન પર પેટે ચાલતાં તમામ સર્પટિયાં નિષેધાત્મક છે; તે ખાવાં નહિ. <sup>૪૨</sup> સર્વ પેટે ચાલનારાં અને ચાર પગે ચાલનારાં અથવા વધારે પગોવાળાં, જીન પર પેટે ચાલનારાં સર્વ પણ તમારે ખાવા નહિ, કારણ કે તે નિષેધાત્મક છે.

<sup>૪૩</sup> કોઈ પણ પેટે ચાલનારાં સર્પટિયાંઓથી તમે પોતાને અશુદ્ધ ન કરો; તેઓથી પોતાને અશુદ્ધ કરીને અભડાઓ નહિ. <sup>૪૪</sup> કેમ કે હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું. એ માટે તમે પોતાને શુદ્ધ કરો અને તમે પવિત્ર થાઓ કેમ કે હું પવિત્ર છું. જીન પર પેટે ચાલનારાં કોઈ પણ સર્પટિયાંથી પોતાને અશુદ્ધ ન કરો. <sup>૪૫</sup> કેમ કે હું થહોવાહ છું, તમારો ઈશ્વર થવા માટે જે તમને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો. માટે તમે પવિત્ર થાઓ, કેમ કે હું પવિત્ર છું.

<sup>૪૬</sup> આ પશુઓ, પક્ષીઓ, દરેક જીવજંતુઓ જે પાણીમાં તરે છે અને દરેક જે પેટે ચાલે છે, તેઓ સંબંધી આ નિયમ છે. <sup>૪૭</sup> એ માટે કે શુદ્ધ તથા અશુદ્ધની વચ્ચે અને ખાવાનાં તથા નહિ ખાવાનાં વચ્ચે બેદ રખાય."

## ૧૨

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૨</sup> "જગરાયલી લોકોને કહે, 'જો કોઈ સ્ત્રી પુત્રને જન્મ આપે, તો તે સાત દિવસ સુધી અશુદ્ધ ગણાય, જેમ તે દર માસમાં માસિક સમયે અશુદ્ધ ગણાય છે તેમ. <sup>૩</sup> આઠમાં દિવસે તે પુત્રની સુક્ષ્મત કરવી.

<sup>૪</sup> પછી તે માતાનું શુદ્ધિકરણ થતાં સુધી તેશ્વરિસ દિવસ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય. તેના શુદ્ધિકરણ થવાના દિવસો પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી તે કોઈ પવિત્ર વસ્તુનો સ્પર્શ ન કરે, તેમ જ તંબુમાં પણ ન આવે. <sup>૫</sup> પણ જો તે પુત્રીને જન્મ આપે, તો તે જેમ માસિક દરમિયાન અશુદ્ધ ગણાય છે તેમ તે બે અઠવાડિયા સુધી અશુદ્ધ ગણાય. તેનું શુદ્ધિકરણ થતાં સુધી છાસઠ દિવસ તે અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૬</sup> જથારે તેને શુદ્ધ કરવાનો સમય પૂર્ણ થાય ત્યારે પુત્રી અથવા પુત્રની માતાએ દહનીયાર્પણ માટે એક વર્ષનું ઘેટાંનું બચ્ચું અને પાપાર્થાર્પણ માટે કખૂતરનું એક બચ્ચું કે હોલો મુલાકાતમંડપમાં લઈ જવું અને પ્રવેશદ્વારે થાજકની પાસે લાવે.

<sup>૭</sup> પછી તે તેને માટે થહોવાહ સમક્ષ ચટાવે અને તેના માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને તે તેના રકતસત્રાવમાંથી શુદ્ધ થશે. જેને પુત્ર કે પુત્રીનો જન્મ થાય, તે સ્ત્રીને માટે આ નિયમ છે. <sup>૮</sup> જો તે ઘેટાંના બરચાનનું અર્પણ ન કરી શકે, તો તે બે હોલા કે બે કખૂતરનાં બચ્ચાં લાવે, એક દહનીયાર્પણ માટે અને બીજું પાપાર્થાર્પણને માટે અને થાજક તેને માટે પ્રાયશ્ક્રિતની વિધિ કરે; એટલે તે શુદ્ધ થશે.

## ૧૩

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસા તથા હાર્નને જણાવ્યું, <sup>૨</sup> "જથારે કોઈ માણસના શરીર પરની ચામડી પર સોજો આવે અથવા ચાંદું કે ગૂમ્બડું થાય અને એ કુષ્ટરોગમાં પરિણમે એમ લાગતું હોય, તો તેને હાર્નન થાજકની પાસે અથવા તેના કોઈ થાજક દીકરા પાસે લઈ જવો.

<sup>૩</sup> પછી થાજક તેના શરીરના ચામડી પરનો ચોગ તપાસે. જો તે જગ્યા ઉપરના વાળ સફેદ થઈ ગયા હોય અને તે ભાગ ચામડી કરતાં ઊડે ઊતેલો લાગે, તો તે કુષ્ટરોગ છે. થાજક તે માણસને તપાસ્યા પછી, તેને અશુદ્ધ જહેર કરે. <sup>૪</sup> જો ચામડી પરનો સફેદ ડાઘ ચામડીની નીચે ઊડે ઊતેલો ના લાગતો હોય, વળી તેમાંના વાળ સફેદ થઈ ગયા ના હોય, તો પછી થાજકે તે ચોગીને સાત દિવસ સુધી જુદ્દો રખવો.

<sup>૫</sup> સાતમે દિવસે યાજકે તેને ફરીથી તપાસવો અને જો તે સફેદ ડાઘ જેવો હતો તેવો જ રદ્યો હોય અને ચામડીના બીજા ભાગમાં પ્રસર્થો ના હોય, તો યાજકે તેને બીજા સાત દિવસ સુધી જુદો રાખવો. <sup>૬</sup> યાજક ફરીથી સાતમાં દિવસે તપાસે અને તે સફેદ ડાઘ ઝાંખો થઈ ગયો હોય અને તે પ્રસર્થો ના હોય, તો યાજકે તેને શુદ્ધ જહેર કરવો. તે ફક્ત ચાંદું જ છે, એમ માનવું પણી તે વ્યક્તિત્વની ધોઈ નાખે એટલે તે શુદ્ધ થઈ જાય.

<sup>૭</sup> પરંતુ શુદ્ધ જહેર કર્યા પણી ફરી તે ડાઘ ફેલાયેલો લાગે તો તે વ્યક્તિને ફરીથી તપાસ માટે યાજક પાસે આવવું. <sup>૮</sup> યાજકે તેને ફરીથી તપાસવો અને જો સફેદ ડાઘ કે ચાંદું ફેલાતું જતું લાગે, તો યાજકે તે માણસને એક અશુદ્ધ કુષ્ટરોગી જહેર કરવો.

<sup>૯</sup> જો કોઈ વ્યક્તિને કુષ્ટરોગનું ચાંદું હોય અને રોગ હોવાની શંકા જાય, તો તેને યાજક આગળ લઈ જવો. <sup>૧૦</sup> યાજક તેને તપાસે અને જો ચામડી પર સફેદ ચાંદું પદ્ધતું હોય અને વાળ ધોળા થઈ ગયા હોય અને સોજા પરની ચામડી પાકેલી તથા દુખાતું હોય, <sup>૧૧</sup> તો એ કુષ્ટરોગની શરૂઆત થઈ ચૂકી છે અને યાજકે તે વ્યક્તિને અશુદ્ધ જહેર કરવો. તેને જુદો રાખવો નહિં, કારણ કે તે અશુદ્ધ જહેર થઈ જ ચૂકયો છે.

<sup>૧૨</sup> જો યાજકને ખબર પડે કે કુષ્ટરોગ ફાઠી નીકળ્યો છે અને તેના ભમગ્ર શરીર પર માથાથી તે પગ સુધી, જથાં જથાં યાજક તપાસે ત્યાં ત્યાં આખી ત્વચામાં રોગ ફેલાઈ ગયો હોય, <sup>૧૩</sup> એટલે યાજકે તેને તપાસવો અને જો સભગ્ર શરીર પર રોગ પ્રસરી ગયેલો ખબર પડે તો તેને યાજકે શુદ્ધ જહેર કરવો. જો તેનું આખું શરીર સફેદ થઈ ગયું છે, તો તે શુદ્ધ છે. <sup>૧૪</sup> પણ જથારે તેમાં દુખાતું માંસ દેખાય તો તે અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૧૫</sup> યાજક તે દુખતા માંસને જોઈને તેને અશુદ્ધ હરાવે કેમ કે તે દુખાતું માંસ અશુદ્ધ છે. તે તો કુષ્ટરોગ છે. <sup>૧૬</sup> પરંતુ જો દુખાતું માંસ બદલાઈને ફરીથી સફેદ થઈ જાય, તો તે યાજક પાસે આવે. <sup>૧૭</sup> યાજકે ફરીથી તેને તપાસવો અને જો તે ચાંદા સંપૂર્ણ સફેદ થઈ ગયાં હોય, તો તેને શુદ્ધ જહેર કરવો; તે શુદ્ધ છે.

<sup>૧૮</sup> જો કોઈ વ્યક્તિના શરીર પર ગૂમડું થઈને રૂઆઈ ગયું હોય, <sup>૧૯</sup> ગૂમડાંની જગ્યાએ સફેદ ડાઘ કે રતાશ પડતો સફેદ સોજો ખબર પડે, તો તે યાજકને બતાવવું. <sup>૨૦</sup> યાજક તેને તપાસે અને જુઓ તે ત્વચા કરતાં ઊંદું લાગે અને તે ચાઠા પરના વાળ સફેદ થઈ ગયા છે, તો યાજક તેને અશુદ્ધ જહેર કરવો. તે કુષ્ટરોગનો રોગ છે. <sup>૨૧</sup> પરંતુ જો ચાંદું એવું ને એવું રહે અને પ્રસરે નહિં, તો તે ગૂમડાંનું ચાંદું છે અને યાજકે તે વ્યક્તિને શુદ્ધ જહેર કરવો.

<sup>૨૨</sup> પણ જો તપાસતાં યાજકને એમ ખબર પડે કે એમાંના વાળ સફેદ થયેલા નથી, તે ચામડી કરતાં ઊડે ઊતેલું નથી તથા ઝાંખું પડી ગયું છે, તો તેણે તે વ્યક્તિને સાત દિવસ સુધી જુદો રાખવો. <sup>૨૩</sup> જો રોગ ચામડીમાં ફેલાયો હોય, તો યાજકે તેને અશુદ્ધ જહેર કરવો. તે કુષ્ટરોગનો રોગ છે. <sup>૨૪</sup> પરંતુ જો ચાંદું એવું ને એવું રહે અને પ્રસરે નહિં, તો તે ગૂમડાંનું ચાંદું છે અને યાજકે તે વ્યક્તિને શુદ્ધ જહેર કરવો.

<sup>૨૫</sup> જો કોઈ વ્યક્તિની ચામડી બાળી જાય અને દાંબેલી જગ્યાએ ચમકતું લાલાશ પડતું સફેદ ચાંદું થઈ જાય, <sup>૨૬</sup> તો યાજકે તે ચાંદાની તપાસ કરવી જોઈએ, જો ચાંદાનાં વાળ સફેદ થઈ ગયા હોય અને રોગ ચામડીની નીચેના ભાગ સુધી ફેલાઈ ગયો હોય, તો દાંબેલાના ઘામાંથી રોગ ફેલાયો છે અને યાજકે તે વ્યક્તિને અશુદ્ધ કુષ્ટરોગી જહેર કરવો.

<sup>૨૭</sup> પરંતુ જો યાજક તે તપાસી જુઓ કે ચાંદાનાં સફેદ વાળ નથી અને તે ચામડીની નીચે સુધી પ્રસરેલ નથી તથા ચાંદું ઝાંખું પડતું જાય છે, તો યાજકે તે વ્યક્તિને

સાત દિવસ માટે જુદો રાખવો. <sup>૨૭</sup> પણી સાતમે દિવસે યાજક તેને તપાસે. જો ચાહું ચામડીમાં ફેલાયું હોય, તો યાજકે તેને અશુદ્ધ જાહેર કરવો. તે તો કુષ્ટરોગ રોગ છે. <sup>૨૮</sup> જો ચાહું ચામડી પર ફેલાયું ના હોય અને ઝાંખું થઈ ગયું હોય, તો તે દાંયેલા ઘાનું ચાહું છે માટે યાજકે તેને શુદ્ધ જાહેર કરવો, કેમ કે તે દાંયાનું ચાહું છે.

<sup>૨૯</sup> જો કોઈ પુરુષ કે શ્રીના માથા પર કે દાઢી પર એ રોગ હોય, <sup>૩૦</sup> તો યાજકે તેની તપાસ કરવી અને જો તે ચામડી કરતાં ઊંડું ખબર પડે અને વાળ પીઠા તથા આછા થઈ ગયા હોય, તો યાજકે તે વ્યક્તિને અશુદ્ધ જાહેર કરવો. તે ઉંદરી પ્રકારનો માથાનો કે દાઢીનો કુષ્ટરોગ છે.

<sup>૩૧</sup> જો યાજક ઉંદરીની બીમારીને તપાસે અને જો તે જુઓ કે તે ચામડી કરતાં ઊંડું ન હોય તથા ત્યાંના વાળ હજુ પણ કાઢાં હોય, તો યાજકે તે વ્યક્તિને સાત દિવસ જુદો રાખવો.

<sup>૩૨</sup> યાજકે સાતમાં દિવસે ફરીથી તેની તપાસ કરવી, જો ચાહું ફેલાયું ન હોય અને વાળ પણ પીઠા થયા ન હોય, તેમ જ તે ચામડી કરતાં ઊંઠી માલૂમ ના પડે, <sup>૩૩</sup> તો તે માણસે ઉંદરીવાળા ભાગ સિવાય ચાઠાની આજુભાજુના વાળ કપાવી નાખવા અને યાજકે તેને બીજા સાત દિવસ માટે જુદો રાખવો.

<sup>૩૪</sup> યાજકે સાતમાં દિવસે ફરીથી તેને તપાસવો અને જો ઉંદરી ચામડીમાં ફેલાઈ ન હોય તથા ચામડી કરતાં ઊંઠી માલૂમ ન પડે, તો યાજકે તે વ્યક્તિને શુદ્ધ જાહેર કરવો. પણી તે વ્યક્તિએ વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં એટલે તે શુદ્ધ થઈ જશે.

<sup>૩૫</sup> પણ તે વ્યક્તિને યાજકે શુદ્ધ જાહેર કર્યા પણી જો ઉંદરી ચામડીમાં ફેલાય, <sup>૩૬</sup> તો યાજકે તેને ફરીથી તપાસવો અને જો ઉંદરી ચામડીમાં ફેલાઈ હોય, તો યાજકે તેના વાળ પીઠા છે કે નહિ એ પણ જોવાની જરૂર નથી. તેને અશુદ્ધ કુષ્ટરોગી જાહેર કરવો. <sup>૩૭</sup> પણ જો ઉંદરી ત્યાં અને ત્યાં જ રહે અને તેમાં કાઢાં વાળ ઊગવા માંડે તો તે કુષ્ટરોગ નથી. તે શુદ્ધ છે અને યાજકે તેને શુદ્ધ જાહેર કરવો.

<sup>૩૮</sup> જો કોઈ પુરુષ કે શ્રીને ચામડીમાં સફેદ રંગના ચાઠાં પદ્ધયા હોય, <sup>૩૯</sup> તો યાજક તેને તપાસે અને જો તે ડાઘ ફિક્કાં સફેદ રંગના હોય અને ઝાંખા પડતા જતા હોય, તો તે કુષ્ટરોગ નથી, એમ સમજવું કે ચામડી પર કરોળિયા થયા છે અને એ માણસ શુદ્ધ છે.

<sup>૪૦</sup> જો કોઈ વ્યક્તિના માથાના વાળ ખરી પદ્ધયા હોય અને માથાના પાછળના ભાગમાં તેને ટાલ પડી હોય તો પણ તે શુદ્ધ છે. <sup>૪૧</sup> અને જો માથાના આગળના ભાગમાંથી વાળ ખરી ગયા હોય, તો આગળના ભાગમાં માથા પર કરતા પડે છતાં તે શુદ્ધ છે તેને કુષ્ટરોગ નથી એમ કહેવાય.

<sup>૪૨</sup> પરંતુ માથા પરની આગળ કે પાછળની ટાલમાં રતાશ પડતા સફેદ ડાઘ હોય, તો કુષ્ટરોગની શરૂઆત થઈ છે એમ મનાય. <sup>૪૩</sup> પણી યાજકે તેને તપાસવો અને પાછળની કે કપાણ પરની ટાલમાંનો ડાઘ રતાશ પડતો સફેદ હોય, તો તેને રોગ થયો છે અને તે અશુદ્ધ છે. <sup>૪૪</sup> તો તે કુષ્ટરોગી માણસ છે, તે અશુદ્ધ છે. યાજકે તેને માથામાં થયેલા રોગને કારણે અશૂક અશુદ્ધ જાહેર કરવો.

<sup>૪૫</sup> જે વ્યક્તિને કુષ્ટરોગ થયો હોય તેણે પોતાના વસ્ત્રો ફાડવાં, પોતાના વાળ વિખેરાયેલા રહેવા દેવા અને ઉપરના હોઠ સુધીનો ભાગ ઢાંકી દેવો અને બૂમો પાડવી, 'અશુદ્ધ, અશુદ્ધ.' <sup>૪૬</sup> જેટલા દિવસો સુધી તે વ્યક્તિએ રોગ રહે તેટલાં દિવસો સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય. કેમ કે તે અશુદ્ધ છે, તે એકલો રહે. છાવણીની બહાર તેનું રહેઠાણ થાય.

**૪૭** જો તે વસ્ત્ર કુષ્ટ રોગના રોગના ચેપવાનું હોય, પછી તે ઉનના કે શણના વસ્ત્રનું હોય, **૪૮** તે શણના કે ઉનના તાણામાં કે વાણામાં અથવા ચામડામાં કે ચામડાની બનાવેલી કોઈ વસ્તુમાં કુગનો ડાઘ હોય, **૪૯** તે વસ્ત્રમાં અથવા ચામડામાં અથવા તાણામાં અથવા વાણામાં અથવા ચામડાની બનાવેલી કોઈપણ વસ્તુમાં તે રોગનો ચેપ લીલાશ કે રતાશવાળો હોય, તો તેને કુષ્ટ રોગનો રોગ સમજવો અને તપાસ માટે થાજક પાસે લઈ જવો.

**૫૦** થાજક તે રોગ તપાસે અને રોગવાળી વસ્તુને સાત દિવસ બંધ કરી રાખે. **૫૧** સાતમે દિવસે તેણે ફરીથી તે તપાસવી. જો તે રોગ તે વસ્ત્રમાં, એટલે તાણામાં કે વાણામાં કે ગમે તે કામને માટે ચામડું વપરાયું હોય તે ચામડામાં પ્રસર્યો હોય, તો તે રોગ કોહવાડતો કુષ્ટ રોગ સમજવો અને તે અશુદ્ધ છે. **૫૨** તે રોગવાળા વસ્ત્રને બાળી નાખે અથવા તે ચેપ તાણાને કે વાણાને, શણના વસ્ત્રને, ઉનના, ચામડાની કોઈપણ વસ્તુને લાગેલો હોય તોપણ, કેમ કે તે કોહવાડતો રોગ છે. તેને સંપૂર્ણપણે આગમાં બાળી નાખવો.

**૫૩** જો થાજક તપાસે અને તે વસ્ત્રમાં, એટલે તાણામાં કે વાણામાં અથવા ચામડાની કોઈ વસ્તુમાં તે રોગ પ્રસર્યો હોય, **૫૪** તો થાજકે તે વસ્તુને ધોઈ નાખવા માટે આજ્ઞા કરવી જોઈએ અને તેને બીજા સાત દિવસ જુદી રાખવી. **૫૫** પછી તે સમય બાદ થાજકે ફરી જોવું, જો ડાઘનો રંગ ન બદલાય કે તે ના ફેલાય તો પણ તે કુગ છે, અને તેથી તે અશુદ્ધ છે. તે વસ્તુને ચેપ લાગેલો હોવાથી તેને બાળી નાખીને નાશ કરવો જોઈએ.

**૫૬** જો થાજક તપાસે અને ધોથા પછી ડાઘ ઝાંખો થયો છે, તો તેણે તે વસ્તુનો ડાઘવાળો, ભાગ તે વસ્ત્ર હોય કે પછી ચામડાની બનાવેલી વસ્તુ હોય કે બીજુ કોઈ વસ્તુ હોય, તેને તાણા કે વાણામાંથી ફાડી નાખવી. **૫૭** છતાં જો વસ્ત્રમાં તાણા કે વાણામાં કે ચામડાની વસ્તુમાં ફરીથી ડાઘ દેખાય તો ચેપ નવેસરથી ફેલાય છે એમ માનવું અને જેને ચેપ લાગ્યો હોય તે વસ્તુને અનિનમાં બાળી મુકવી. **૫૮** જો વસ્ત્ર, તાણા, વાણા કે ચામડાની કોઈ પણ વસ્તુ ધોવાથી ડાઘ જતો રહે તો તેને બીજુ વખત ધોઈ નાખવી, એટલે તે શુદ્ધ થઈ જશે અને ફરી એક વાર તેને ઉપયોગમાં લઈ શકાશે.

**૫૯** ઉનના કે શણનાં વસ્ત્રો પર તાણા કે વાણામાંના કે ચામડાની કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર કુગનો ડાઘ પડ્યો હોય તો તેને માટે આ નિયમ છે, એને અનુસરીને વસ્તુને શુદ્ધ કે અશુદ્ધ જહેર કરવી, વળી કથારે જહેર કરવી અને કથારે નહિ, તે આ નિયમને આધારે નક્કી કરવું.”

## ૧૪

**૧** થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, **૨** “જે કોઈ કુષ્ટ રોગથી મુક્ત થયો હોય તેની શુદ્ધિકરણનો નિયમ આ પ્રમાણે છે. તેને થાજક પાસે લાવવો.

**૩** થાજકે છાવણીની બહાર જઈને તેની તપાસ કરવી કે જો રોગ ભટી ગયો હોય,

**૪** તો થાજકે જેની શુદ્ધિ કરવાની છે તે માણસને શુદ્ધ એવાં બે જીવતાં પક્ષીઓ,

દેવદારનું થોડું લાકડું, કિરમજુ રંગનું કાપડ તથા ઝુફા લાવવાને આજ્ઞા આપવી.

**૫** થાજકે એક પક્ષીને વહેતાં પાણીની ઉપર રાખેલા માટીના વાસણમાં કાપવાની આજ્ઞા કરવી.

**૬** પછી થાજકે જીવતા રહેલા બીજા પક્ષીને, દેવદારનું લાકડું, કિરમજુ કાપડ તથા ઝુફો લઈને ઝરાના પાણી ઉપર કાપેલા પક્ષીના રક્તમાં બોઠવાં. **૭** જે કુષ્ટ રોગમાંથી

માણસની શુદ્ધિ કરવાની હોથ તેના પર તેણે સાત વાર રક્ત છાંઠી તેને શુદ્ધ કરવો. પછી પેલા જીવતા પક્ષીને થાજકે ખુલ્લાં ખેતરમાં છોડી મૂકવું.

૯ જે માણસનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોથ તે પોતાના વરસ્તો ધોઈ નાખે, પોતાના સર્વ વાળ મુંડાવે તથા પાણીમાં સ્નાન કરે અને પછી તે શુદ્ધ થયો ગણાય. પછી તે છાવણીમાં રહેવા માટે પાછો ફરે, પરંતુ સાત દિવસ પર્યંત તેણે પોતાના તંબુની બહાર રહેવું. ૧૦ સાતમે દિવસે તેણે પોતાના ભાથાના સર્વ વાળ, દાઢીના તથા પોતાના ભમરના તેમ જ શરીર પરના બીજા બધા વાળ મુંડાવી નાખવા. તેણે પોતાના વરસ્તો ધોઈ નાખવાં અને પાણીમાં સ્નાન કરવું, પછી તે રોગથી સંપૂર્ણ ચીતે શુદ્ધ થયો એવું જાહેર થાય.

૧૧ આઠમે દિવસે તેણે એક વર્ષની ઉમરના ખાભી વગરનાં બે નરદેટાં, એક વર્ષની ખાભી વગરની ઘેટી, ખાદ્યાર્પણને માટે તેલમાં મોહેલો ત્રણ દશાંશ એફોદ મેંદાનો લોટ તથા એક ભાપ તેલ લેવું. ૧૨ શુદ્ધિની વિધિ કરાવનાર થાજકે જેની શુદ્ધિ કરવાની છે તે વ્યક્તિને તેના અર્પણો સાથે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વારે થહોવાછ સમક્ષ રજૂ કરવો.

૧૩ પછી થાજક નર હલવાનોમાંથી એકને લઈને દોષાર્થાર્પણને માટે તેને તથા પેલા ભાપ તેલને યદોવાહની સમક્ષ તેઓનું અર્પણ કરે. ૧૪ તેણે એ ઘેટાના ભચ્યાંને જે પવિત્ર સ્થળો પાપાર્થાર્પણને તથા દહનીયાર્પણના હલવાનને કાપવામાં આવે છે ત્યાં કાપવો. પાપાર્થાર્પણની ભાક્ત દોષાર્થાર્પણ થાજકને આપી દેવું, કેમ કે તે પરમપવિત્ર અર્પણ છે.

૧૫ પછી થાજકે આ દોષાર્થાર્પણનું રક્ત લઈને જે માણસ શુદ્ધ થયો છે તેના જમણા કાનની બુઝી પર, જમણા હાથના અંગૂઠા પર તથા જમણા પગના અંગૂઠા પર લગાવવું.

૧૬ પછી થાજકે સાથે લાવેલા તેલમાંથી થોડું પોતાના ડાબા હાથના પંજા પર રેડવું.

૧૭ તેણે જમણા હાથની આંગળી તેમાં બોટવી અને યદોવાહની સમક્ષ સાત વખત તે તેલનો છંટકાવ કરવો.

૧૮ થાજક હથેણીમાં રહેલા તેલમાંથી થોડું લઈને જેની શુદ્ધિ કરવાની હોથ તે માણસના જમણા કાનની બુઝી, જમણા હાથ તથા જમણા પગના અંગૂઠા પર જથાં પહેલાં દોષાર્થાર્પણનું રક્ત લગાડયું હતું ત્યાં લગાડવું. ૧૯ થાજકના હાથમાંનું બાકીનું તેલ તેણે જે વ્યક્તિની શુદ્ધિ કરવી હોથ તેના ભાથા પર લગાડીને યદોવાહ સમક્ષ તેને માટે પ્રાયશ્ચિત કરવું.

૨૦ પછી થાજકે પાપાર્થાર્પણ યદોવાવું અને જેની અશુદ્ધતામાંથી શુદ્ધિ કરવાની હોથ, તે માણસની પ્રાયશ્ચિત વિધિ કરવી અને ત્યાર પછી તે દહનીયાર્પણના પશુને ભારી નાખવું. ૨૧ પછી થાજકે વેદીની અર્દિન પર દહનીયાર્પણ તથા ખાદ્યાર્પણ ભાગવા અને તે વ્યક્તિ માટે પ્રાયશ્ચિત કરવું અને ત્યારે તે વ્યક્તિ શુદ્ધ થઈ જશે.

૨૨ તેમ છતાં, જો તે માણસ ગરીબ હોથ અને આ બધું યદોવાચી શકે એમ ના હોથ, તો તેણે ભાત્ર એક જ ઘેટો દોષાર્થાર્પણ તરીકે લાવવો અને યદોવાહની સમક્ષ રજૂ કરવો. થાજકે તેને તે માણસના પ્રાયશ્ચિત ભાટે અર્પણ યદોવાવું અને તે તેને શુદ્ધ કરશે. તેણે ખાદ્યાર્પણ તરીકે ફક્ત તેલથી મોહેલો એક દશાંશ એફોદ મેંદાનો લોટ તથા એક ભાપ તેલ લેવું. ૨૩ તથા બે હોલા કે કબૂતરનાં બે ભચ્યાં, તે લાદી શકે તેમ હોથ તે લાવવાં, તેઓમાંનું એક પાપાર્થાર્પણ માટે અને બીજું દહનીયાર્પણ માટે.

૨૪ આઠમે દિવસે થાજક પાસે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ તે યદોવાહની સમક્ષ પોતાના શુદ્ધિકરણની વિધિને માટે આ પક્ષીઓને સાથે લાવે.

૨૪ પછી યાજક ઘેટાનાં બચ્યાંને દોષાર્થાર્પણ તરીકે લે તથા તેલ પણ લે અને વેદી આગળ યહોવાહની સમક્ષ તે તેઓનું અર્પણ કરે. ૨૫ તે દોષાર્થાર્પણ માટેના ઘેટાને કાપી નાખે અને તેનું થોડું રકત લઈ જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તે વ્યક્તિના જમણા કાનની બુઝી તથા તેના જમણા હાથના અને જમણા પગના અંગૂઠા પર લગાવે.

૨૬ પછી યાજકે થોડું તેલ પોતાની ડાબી હથેયીમાં રેડવું. ૨૭ અને જે થોડું રકત તેના ડાબા હાથની હથેયીમાં છે તેમાંથી થોડું તેણે પોતાના જમણા હાથની આંગઢી વડે લઈને સાત વાર યહોવાહની સમક્ષ છાંટવું.

૨૮ તે પછી દોષાર્થાર્પણનું રકત લગાડયું હતું તે જ જગ્યાએ યાજકે જેનું શુદ્ધિકરણ કરવાનું હોય તે વ્યક્તિના જમણા કાનની બુઝી પર, જમણા હાથના અંગૂઠા પર તથા જમણા પગના અંગૂઠા પર તેલ લગાવવું. ૨૯ તેના હાથમાં બાકી રહેલું તેલ જે માણસની શુદ્ધિ કરવાની હોય તેના ભાથા પર રેડવું અને યહોવાહ સમક્ષ તેણે પ્રાયાંશીત કરવું.

૩૦ અને તે મેળવી શકે એવો એક હોલો કે કખૂતરનું બચ્યું તેણે ચટાવવું, ૩૧ જેવું તે મેળવી શકે એવું, પાપાર્થાર્પણ તરીકે અને બીજું દહીયાર્પણ તરીકે ખાદ્યાર્પણની સાથે વેદી પર ચટાવવું. પછી યાજક યહોવાહની સમક્ષ તે માણસને માટે પ્રાયાંશીત કરે અને તે શુદ્ધ બની જશે. ૩૨ કુષ્ટ રોગમાંથી સાજ થયેલા જે માણસના શુદ્ધિકરણ માટે જરૂરી અર્પણો લાવવા જો તે અશક્ત હોય, તેને માટે આ નિયમ છે.”

૩૩ યહોવાહે મૂસા તથા હારુનને કદ્યાં, ૩૪ “મૈં તમને આપેલા કનાન દેશમાં જથારે તમે આવી પહોંચો અને હું ત્યાં કોઈ ઘરમાં કુષ્ટ રોગ મૂકું, ૩૫ તો તે ઘરના માલિકે યાજક પાસે આવીને માહિતી આપવી. તેણે રહેવું, ‘મારા ઘરમાં કુષ્ટરોગ હોય એવું મને લાગે છે.’”

૩૬ યાજકે તપાસ કરવા જતાં પહેલાં ઘર ખાલી કરવા આજા કરવી, એ માટે કે ઘરની બધી વસ્તુઓ અશુદ્ધ ન થાય. ત્યારપછી યાજક ઘરની તપાસ માટે ઘરની અંદર જાય. ૩૭ રોગની તે તપાસ કરે અને જો તે રોગ ઘરની દીવાલોમાં હોવાથી તેમાં કોઈ લીલી કે ચાતી તિરાડ પડી હોય અને તે દીવાલની સપાટીથી ઊરી દેખાતી હોય તો, ૩૮ પછી યાજક ઘરમાંથી બહાર નીકળી સાત દિવસ માટે ઘરને બંધ કરી દેવું.

૩૯ પછી સાતમે દિવસે યાજકે પાછા આવીને ફરી તપાસ કરવી, જો તે કાણાઓ બીતમાં વધારે પ્રસર્યા હોય, ૪૦ તો યાજકે રોગવાળા પથ્થરોને કાઢી નાખવાની તથા તેમને નગર બહાર ગંદકીની જગ્યાએ ફેરી દેવાની આજા તેઓને આપવી.

૪૧ ઘરની અંદરની બીતોને ખોતરી નાખવાની આજા તેણે આપવી અને ખોતરી કાઢેલું બધું જ શહેરની બહાર કોઈ અશુદ્ધ જગ્યાએ ઠાલવી આવવા જણાવવું. ૪૨ જે જગ્યા ખાલી પડી હોય ત્યાં બીજા પથ્થરો લાવીને ગોઠવવા અને ચૂનાનો કોલ પણ નવો જ વાપરવો તથા ઘરનું નવેસરથી ચણાતર કરાવવું.

૪૩ પથ્થરો કાઢી નાખ્યા પછી અને ઘરનું નવેસરથી ચણાતર કર્યા પછી જો ફરીથી ફૂગ દેખાય, ૪૪ તો યાજકે ફરીથી આવીને ઘરની તપાસ કરવી અને તેને ખબર પડે કે ફૂગ પ્રસરી છે તો તે જલદી પ્રસરે તેવો થેપ છે અને તે ઘર અશુદ્ધ છે.

૪૫ તે ઘરને તોડી પાડવું. એ ઘરના પથ્થરો, લાકડાં અને ગારો બધું શહેરની બહાર કોઈ અશુદ્ધ જગ્યાએ લઈ જવું. ૪૬ એ ઘર બંધ રહ્યું હોય તે દરમિયાન કોઈ ઘરમાં પ્રવેશે તો તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. ૪૭ જે કોઈ વ્યક્તિ તે ઘરમાં સૂઈ જાય અથવા જમે તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં.

**૪૯** પરંતુ યાજક ઘરમાં જઈને તપાસે અને જો તેને ખબર પડે કે નવેસરથી ચણતર કર્યા પછી કૂગ ફેલાયેલી નથી, તો તે ઘરને તે શુદ્ધ જાહેર કરે કે હવે કૂગનો ચેપ ઘરમાં નથી.

**૫૦** પછી ઘરની શુદ્ધિ માટે યાજક બે નાનાં પક્ષીઓ, દેવદારનું લાકડું, લાલ રંગના કાપડનો ટુકડો અને ઝુફ્ફો લે. **૫૧** એક પક્ષીને તેણે ઝરાના વહેતા પાણી ઉપર ભાટલી ઉપર કાપવું. **૫૨** તેણે દેવદારનું લાકડું, ઝુફ્ફો અને કિરમજી રંગનું કાપડ લઈ જીવતા પક્ષી સાથે ચાઢાવેલા પક્ષીના રક્તમાં તથા ઝરાના વહેતાં પાણીમાં બોટવા અને સાત વખત ઘર ઉપર છંટકાવ કરવો.

**૫૩** આ પ્રમાણે તેણે પક્ષીનું રક્ત, ઝરાનું પાણી, જીવતું પક્ષી, દેવદારનું લાકડું, ઝુફ્ફો અને કિરમજી કાપડ, તેનાથી ઘરની શુદ્ધિ કરવી. **૫૪** પણ યાજકે શહેરની બહાર ખૂલ્લાં મેદાનમાં બીજા પક્ષીને છોડી દેવું. આ શીતે યાજક ઘરને શુદ્ધ કરશે અને ઘર સાફ થશે.

**૫૫** બધી જ જાતના કુષ્ઠ રોગ, એટલે સોજા, ચાંદાં, ગુમડાં માટે, **૫૬** વસ્ત્રના તથા ઘરના કુષ્ઠ રોગને માટે, **૫૭** કોઈની ચામડીના સોજામાં કે દાઝવાથી થયેલા ઘામાં કે ચાંદાને માટે, **૫૮** કુષ્ઠ રોગની બાબતમાં કોઈ અશુદ્ધ કથારે કહેવાય અને શુદ્ધ કથારે કહેવાય, તે શીખવવા માટે એ નિયમ છે.”

## ૧૫

**૧** યહોવાહે મૂસા તથા હારૂનને કહ્યું, **૨** “દ્વારાયલી લોકોને એમ કહે કે, ‘જ્યારે કોઈ માણસને તેના શરીરમાં જ્ઞાવનો રોગ હોય, ત્યારે તે માણસ અશુદ્ધ ગણાય. **૩** તેના જ્ઞાવમાં તેની અશુદ્ધતા આ પ્રમાણે ગણાય. તેના જ્ઞાવ સાથે તેનું માંસ વહેતું હોય અથવા તેના જ્ઞાવમાંથી તેનું માંસ વહેતું બંધ પડે, તો તે અશુદ્ધ ગણાય.

**૪** જ્ઞાવવાળો માણસ જે પથારીમાં જૂએ અને જે કોઈ વસ્તુ પર તે બેસે તે પણ અશુદ્ધ ગણાય. **૫** જે કોઈ વ્યક્તિ તે માણસની પથારીનો સ્પર્શ કરે તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં તથા તેણે પાણીથી સ્નાન કરવું અને સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય.

**૬** જે વસ્તુ પર જ્ઞાવવાળો બેઠો હોય તે પર જે કોઈ બેસે, તે વ્યક્તિએ પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં તથા તેણે સ્નાન કરવું અને તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. **૭** અને જ્ઞાવવાળા પુરુષના શરીરનો જે કોઈ સ્પર્શ કરે તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં તથા તેણે પાણીથી સ્નાન કરવું અને સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય.

**૮** જો જ્ઞાવવાળો માણસ કોઈ સ્વચ્છ માણસ પર થૂંકે, તો તે માણસે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં તથા તેણે પાણીથી સ્નાન કરવું અને તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. **૯** જ્ઞાવવાળો માણસ પોતાના હાથ ધોયા વિના જો કોઈ વ્યક્તિને સ્પર્શ કરે તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવા, પાણીથી સ્નાન કરવું અને સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય. **૧૦** અશુદ્ધ વ્યક્તિ માટીના વાસણને સ્પર્શ કરે તો તે વાસણને ફોડી નાખવું અને લાકડાના પ્રત્યેક વાસણને પાણીમાં ધોઈ નાખવું.

**૧૧** જ્યારે તે વ્યક્તિ તેના જ્ઞાવથી શુદ્ધ થાય ત્યારે તે પોતાના શુદ્ધિકરણ માટે સાત દિવસ ગણે અને પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખે; અને ઝરણાનાં પાણીમાં સ્નાન કરે.

ત્યાર પણી તે શુદ્ધ ગણાશે. <sup>૧૪</sup> તે માણસે આઠમે દિવસે બે હોલા અથવા કબૂતરનાં બે બચ્ચાં લાવીને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ થહોવાન સમક્ષ આવીને યાજકને આપવા. <sup>૧૫</sup> યાજક તેઓમાંના એકને પાપાર્થાર્પણને માટે અને બીજાને દહનીયાર્પણને માટે અર્પણ કરીને આવવાના માણસની શુદ્ધિ માટે થહોવાન સમક્ષ પ્રાયશ્ક્રિત કરે.

<sup>૧૬</sup> જો કોઈ પુરુષને વીર્યાંગ્રાવ થાય, તો તેણે પાણીથી સ્નાન કરવું; સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૧૭</sup> જે પ્રત્યેક વસ્ત્ર કે ચામડા પર વીર્ય પદ્ધયું હોય તેને પાણીથી ધોઈ નાખવું. સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૧૮</sup> અને જો કોઈ શ્રીપુરુષનો સંયોગ થયો હોય અને પુરુષને વીર્યાંગ્રાવ થયો હોય તો તે બન્ધેએ પાણીથી સ્નાન કરવું; તેઓ સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૧૯</sup> જો કે શ્રીને માસ્કાંગ્રાવ થયો હોય તો તે સાત દિવસ સુધી અશુદ્ધ ગણાય અને તે દિવસો દરમયાન જે કોઈ તેને સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૨૦</sup> તે અશુદ્ધ હોય ત્યારે તે જેના પર સૂતી હોય કે બેઢી હોય તે પણ અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૨૧</sup> જે કોઈ માણસ તેની પથારીને સ્પર્શ કરે તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં અને પાણીથી સ્નાન કરવું; તે માણસ સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૨૨</sup> તે શ્રી જેના પર બેઢી હોય તેને જો કોઈ સ્પર્શ કરે તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં, પાણીથી સ્નાન કરવું; તે વ્યક્તિ સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૨૩</sup> તે શ્રી જેના પર બેઢી હોય તે આસન અથવા પથારી પરની કોઈ વસ્તુને જો કોઈ સ્પર્શ તો તે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખે અને સ્નાન કરે. તે માણસ સાંજ સુધી અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૨૪</sup> અને જો કોઈ પુરુષ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ કરે અને જો તેની અશુદ્ધતા તેને લાગે તો તે સાત દિવસ સુધી અશુદ્ધ ગણાય. તે જે પથારીમાં સૂએ તે પણ અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૨૫</sup> જો કોઈ શ્રીને ઝતુકાળ સિવાય ઘણા દિવસો સુધી રક્તાંગ્રાવ થાય અથવા તેના ઝતુકાળ ઉપરાંત લાંબા સમય સુધી તેનો આવ ચાલુ રહે, તો તેના આવના સર્વ દિવસો સુધી તે ઝતુકાળની જેમ અશુદ્ધ ગણાય. <sup>૨૬</sup> એ સમય દરમયાન પણ તે જે પથારીમાં સૂએ તે તેના ઝતુકાળના સામાન્ય દિવસોની જેમ અશુદ્ધ ગણાય. અને તે જથ્યાં બેસે તે જથ્યા પણ અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૨૭</sup> જે કોઈ તે પથારી કે આસનને સ્પર્શ કરે તે અશુદ્ધ ગણાય. તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં, પાણીથી સ્નાન કરવું અને સાંજ સુધી તે અશુદ્ધ ગણાય.

<sup>૨૮</sup> પણ જો તે પોતાના આવથી શુદ્ધ થાય તો પણી તે પોતાને માટે સાત દિવસ ગણે અને ત્યારબાદ તે શુદ્ધ ગણાય. <sup>૨૯</sup> આઠમે દિવસે તેણે બે હોલાં અથવા કબૂતરનાં બે બચ્ચાં લાવીને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ યાજકને આપવાં. <sup>૩૦</sup> યાજક તેઓમાંના એકને પાપાર્થાર્પણ માટે અને બીજાને દહનીયાર્પણ માટે અર્પિત કરે અને યાજક તેના આવની અશુદ્ધતા માટે થહોવાહની સમક્ષ પ્રાયશ્ક્રિત કરે.

<sup>૩૧</sup> આ રીતે છજરાયલના લોકોને તેઓની અશુદ્ધતાથી અલગ કરવા કે જેથી મારો જે મંડપ તેઓની મધ્યે છે, તેને અશુદ્ધ કર્યાથી તેઓ માર્યા જાય નહિ.

<sup>૩૨</sup> જે કોઈ પુરુષને આવ હોય તો તે અશુદ્ધ છે. આવ અથવા વીર્યપાત તે પુરુષને અશુદ્ધ કરે છે. <sup>૩૩</sup> ઝતુકાવમાં શ્રી અશુદ્ધ હોય છે તેવી શ્રી સાથે શારીરિક સંબંધ કરનાર પુરુષ પણ અશુદ્ધ છે. શરીરના આવવાના લોકો માટેના નિયમો ઉપર પ્રમાણે છે!'"

## ૧૬

<sup>૧</sup> હારુનના બે દીકરા જથારે થહોવાહની સમક્ષ ગયા તથારે મૃત્યુ પામશા અને તેઓના મૃત્યુ પછી થહોવાહે મૂસાની જાથે વાત કરી. <sup>૨</sup> પછી તેમણે મૂસાને કદ્યું, “તારા ભાઈ હારુનને કહે, પરમપવિત્ર સ્થાનમાં એટલે કે તંબુના પડદાની અંદરની બાજુએ પવિત્ર કોશ પરના દયાસન સમક્ષ કોઈ પણ સમયે આવે નહિ. જો તે તેમ કરશે તો તે મૃત્યુ પામશે. કારણ કે તે દયાસન પર વાદળુપે હું દેખાઈશ.

<sup>૩</sup> તેથી અહીં હારુન આ રીતે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરે. પાપાર્થિપણ માટે એક બણદ તથા દહીનીયાર્પણ માટે એક ઘેટો લઈને તે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરે. <sup>૪</sup> તે શણનું પવિત્ર ઉપવસ્ત્ર અને શણાની ઈજાર પહેરે. કમદે શણનો કમરપટો અને માથે શણાની પાદઢી બાંધે. આ પવિત્ર વસ્ત્રો છે. એ પહેરતાં પહેલાં તેણે પાણીથી સ્નાન કરવું. <sup>૫</sup> તે ઇજરાયલી પ્રજા પાસેથી પાપાર્થિપણ માટે બે બકરા તથા દહીનીયાર્પણ માટે એક ઘેટો લે.

<sup>૬</sup> પછી હારુન પોતાને માટે પાપાર્થિપણના બણદને રજૂ કરે અને પોતાના માટે તેમ જ પોતાના પરિવાર માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે. <sup>૭</sup> તથારપછી તે બે બકરાઓ લઈને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ થહોવાહ સમક્ષ લાવે.

<sup>૮</sup> પછી હારુન તે બે બકરા માટે ચિઠ્પીઓ નાખે, એટલે એક ચિઠ્પી થહોવાહને માટે અને બીજી અજાઝેલને માટે નક્કી કરે. <sup>૯</sup> જે બકરા પર થહોવાહના નામની ચિઠ્પી પડે, તેને હારુન પાપાર્થિપણને માટે અર્પણ કરે. <sup>૧૦</sup> પરંતુ જે બકરા પર અજાઝેલના નામની ચિઠ્પી પડે તેને અજાઝેલને માટે અરણ્યમાં મૌકલી દેવા માટે તેને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવાને થહોવાહ સમક્ષ તેને જીવતો રજૂ કરે.

<sup>૧૧</sup> પછી હારુન પોતાના અને પોતાના પરિવાર માટે પાપાર્થિપણને સારુ બણદ રજૂ કરે. પોતાને માટે તથા પોતાના પરિવાર માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને પાપાર્થિપણનો જે બણદ પોતાના માટે હોથ તેને કાપે.

<sup>૧૨</sup> પછી હારુન એક ધૂપદાનીમાં થહોવાહ આગળની વેદીમાંથી સંગતા અંગારા અને બે મુઢી બાચીક દઢોલો ધૂપ લઈને તેને પડદાની અંદરની બાજુએ લાવે. <sup>૧૩</sup> પછી થહોવાહ સમક્ષ અંગારા ઉપર તે ધૂપ તે નાખે જેથી કરારકોશ પરના દયાસન ઉપરનું વાદળ ધૂમાડાથી ટંકાઈ જાય. અને આમ કરવાથી તે મૃત્યુ પામશે નહિ.

<sup>૧૪</sup> તથારપછી તે બણદના રકતમાંથી થોડું રકત પૂર્વ તરફ પોતાની આંગળી વડે દયાસન પર છાંટે. અને તેમાંનું થોડું રકત દયાસનની સામે આંગળી વડે સાત વાર છાંટે.

<sup>૧૫</sup> તથારપછી તે લોકોના પાપાર્થિપણનો બકરો કાપે અને તેનું રકત પડદાની અંદરની બાજુ લાવે. બણદના રકતની જેમ તે તેના રકતનું પણ કરે; તે દયાસન પર તેને છાંટે તથારપછી દયાસનની સામે તેને છાંટે. <sup>૧૬</sup> તે ઇજરાયલના લોકોની અશુદ્ધતાના લીધે, તેઓના પાપો અને વિદ્રોહના કારણે પવિત્રસ્થાનને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે. એ જ રીતે તેઓની અશુદ્ધતા મધ્યે તેઓની જાથે રહેનાર મુલાકાતમંડપને સારુ કરે, જેમાં થહોવાહ વસે છે.

<sup>૧૭</sup> હારુન પ્રાયશ્ક્રિત કરવા માટે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં દાખલ થાય તથારથી તે પોતાને સારુ તથા પોતાના પરિવારને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કરીને બહાર ન આવે, ત્યાં સુધી કોઈને મુલાકાતમંડપમાં રહેવા ન દેવો. <sup>૧૮</sup> બહાર આવીને થહોવાહની સમક્ષ વેદી પાસે જઈને તેને સારુ તે પ્રાયશ્ક્રિત કરે. તેણે બણદના અને બકરાના રકતમાંથી થોડું થોડું લઈને વેદીનાં શિંગો પર ચોપડવું. <sup>૧૯</sup> એ રકતમાંથી આંગળી વડે તે વેદી ઉપર સાત વખત છાંટીને તેને શુદ્ધ કરે અને ઇજરાયલીઓની અશુદ્ધતામાંથી તેને પવિત્ર કરે.

**૨૦** પરમ પવિત્રસ્થાન, મુલાકાતમંડપ અને વેદીને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરી રહે ત્થારે જીવિત બકરાંને તે હાજર કરે. **૨૧** અને પણી હાર્ઘન તે જીવતા બકરાના ભાથા પર બજે હાથ મૂકીને ઇઝરાયલીઓની સર્વ દુષ્ટતા, સર્વ પાપો અને તેઓનો વિદ્રોહ કખૂલ કરીને તે સર્વ એ બકરાના શિર પર મૂકે. તે પણી તેણે આ કામ માટે નક્કી કરેલા ભાણસ સાથે તે બકરાંને રણમાં મોકલી આપવો. **૨૨** પણી તે બકરો લોકોની સર્વ દુષ્ટતા જે જગ્યાએ કોઈ રહેતું ના હોય તેવી નિર્જન જગ્યાએ લઈ જશે. અને આ ભાણસ તેને નિર્જન અરણયમાં છોડી દેશે.

**૨૩** ત્થારપણી હાર્ઘન મુલાકાતમંડપમાં પાછો આવે. પવિત્રસ્થાનમાં દાખલ થતી વખતે પહેલેલા શણનાં વસ્ત્રો ઉતારીને ત્થાં રાખી મૂકે. **૨૪** પવિત્રસ્થાનમાં સ્નાન કરીને તે પોતાના વસ્ત્રો પહેરે અને બહાર જઈને પોતાનું અને લોકોનું દહનીયાર્પણ અર્પણ કરે અને આ ચીતે પોતાને સારુ અને લોકોને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કરે.

**૨૫** પાપાર્થાર્પણની ચરણીનું દહન તે વેદી પર કરે. **૨૬** અઝાંએલ માટેના બકરાંને લઈ જનાર ભાણસે પોતાના વસ્ત્ર ધોઈ નાખવા અને સ્નાન કરવું; ત્થારપણી જ તે છાવણીમાં પાછો આવે.

**૨૭** પણી પાપાર્થાર્પણને સારુ ચઢાવેલા બણદ અને બકરાંને એટલે જેઓનું રક્ત પ્રાયશ્ક્રિતને માટે પવિત્રસ્થાનમાં લઈ જવામાં આવ્યું હતું તેઓને છાવણી બહાર લઈ જવા અને ચામડાં, માંસ અને આંતરડાં સહિત બાળી નાખવા. **૨૮** આ બધું બાળનાર ભાણસે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં, સ્નાન કરવું અને પણી છાવણીમાં પાછા ફરવું.

**૨૯** એ સદાને માટે તમારો વિધિ થાય; દેશનાં વતનીઓ તથા તમારી મધ્યે વસતા વિદેશીઓએ સાતમા ભહિનાના દશમા દિવસે ઉપવાસ કરવો અને કોઈ કામ કરવું નહિ. **૩૦** કેમ કે તે દિવસે તમને શુદ્ધ કરવા માટે તમારા માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવામાં આવશે; તમે તમારા પાપોથી યહોવાહની આગળ શુદ્ધ થશો. **૩૧** તમારા માટે તે વિશ્રાભનો પવિત્ર દિવસ છે. તમારે ઉપવાસ કરવો અને કઈ કામ કરવું નહિ. આ સદાને માટેનો નિયમ છે.

**૩૨** આ પ્રાયશ્ક્રિત મુખ્ય યાજકે એટલે જે તેના પિતાના સ્થાને યાજકપદને સારુ અભિષિક્ત અને પવિત્ર કરવામાં આવ્યો હોય તેણે કરવું. તે પ્રાયશ્ક્રિત કરે, તે યાજકે શણના પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરવા. **૩૩** અને પરમ પવિત્રસ્થાનને માટે, મુલાકાતમંડપને માટે, વેદીને માટે, યાજકોને માટે તથા સભાના સમગ્ર લોકોને માટે તેણે પ્રાયશ્ક્રિત કરવું.

**૩૪** આ તમારે સારુ સદાનો વિધિ થાય; આ ચીતે પ્રતિવર્ષ એક વાર ઇઝરાયલીઓના પાપો માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવું. યહોવાહે મૂસાને આપેલી સર્વ આજ્ઞા પ્રમાણે તેણે કર્યું.

## ૧૭

**૧** યહોવાહે મૂસાને કલ્યાણ, **૨** “તું હાર્ઘનને, તેના પુશ્રોને તેમ જ બધા ઇઝરાયલીઓને આ પ્રમાણે કહે, યહોવાહે જે આજ્ઞા આપી છે તે તેઓને કહે, **૩** જો કોઈ ઇઝરાયલી છાવણીમાં અથવા છાવણીની બહાર બણદ, હલવાન કે બકરાંને કાપે, **૪** પરંતુ યહોવાહના મંડપની સામે યહોવાહને સારુ અર્પણ ચઢાવવા માટે મુલાકાતમંડપના દ્વારની પાસે તેને ન લાવે, તે પુરુષને માથે રક્તનો દોષ બેસે; તેણે તો રક્ત વહેવડાવ્યું છે; તે પુરુષ પોતાના લોકો મધ્યેથી અલગ કરાય.

**૫** આ આજ્ઞા એ ઉદ્દેશથી આપવામાં આવી છે કે જેથી ઇઝરાયલી લોકો એક ખુલ્લાં મેદાનમાં બલિદાન કરવાના બદલે તે યહોવાહને માટે મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ યાજક પાસે લાવે અને તે વડે તેઓ યહોવાહને માટે શાંત્યર્પણો કરે. **૬** યાજકે અર્પણનું

રકત મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ થહોવાહની વેદી પર છાંટવું તેણે ચરબીનું દહન કરવું કેમ કે તે થહોવાહને માટે સુવાસ ઉત્પણી કરે છે.

**૭** લોકો વિદેશી દુષ્ટાત્માને તેઓના અર્પણ ચટાવવાની ઈચ્છા રાખે નહિં, કેમ કે આ શીતે તેઓ ગણિકાઓ માફક વત્તર્યા છે. ઈજરાયલીઓ અને તેઓના વંશજો માટે આ હંમેશનો વિધિ થાયે!

**૮** તારે તેઓને કહેવું કે, જો કોઈ ઈજરાયલી અથવા તેઓની વચ્ચે રહેતો પરદેશી દહનીયાર્પણ કે થજ ચટાવે, **૯** અને થહોવાહ સમક્ષા તેનો થજ કરવાને તેને મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે ના લાવે તો તે માણસ તેના લોકો મધ્યેથી અલગ કરાય.

**૧૦** અને કોઈ ઈજરાયલી અથવા ઈજરાયલીઓ વચ્ચે વસતો કોઈપણ પરદેશી માણસ જો રકત ખાય તો હું તે માણસની વિમુખ થઈશ અને હું તેને તેના લોકોથી અલગ કરીશ. **૧૧** કારણ કે શરીરનો જીવ રકતમાં છે. અને વેદી પર તે રકત તમારા માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે તે માટે મેં તમને આપ્યું છે. કેમ કે રકતથી જ પ્રાયશ્ક્રિત થાય છે, કારણ કે તેમાં જીવ છે.

**૧૨** તે માટે મેં ઈજરાયલના લોકોને કદ્યું કે, તમારામાંનો કોઈપણ માણસ તેમ જ તમારી મધ્યે વસતો કોઈપણ પરદેશી રકત ના ખાય. **૧૩** અને કોઈપણ ઈજરાયલી કે તેઓની વચ્ચે વસતો પરદેશી ખાદ્ય પક્ષીનો કે પશુનો શિકાર કરે ત્યારે તેણે તેનું બધું રકત વહી જવા દેવું અને તેના પર માટી ઢાંકી દેવી.

**૧૪** કેમ કે સર્વ દેહધારીઓના જીવ વિષે એવું જણાવું કે રકતમાં તેઓનો જીવ છે, તેથી જ મેં ઈજરાયલના લોકોને કદ્યું છે કે, “તમારે કોઈપણ દેહધારીનું રકત પીવું નહિં, કેમ કે સર્વ દેહધારીઓનો જીવ તેઓના રકતમાં છે. જે કોઈ તે ખાય તે અલગ કરાય.”

**૧૫** દરેક વ્યક્તિ દેશનાં વતનીઓ કે પરદેશી કુદરતી શીતે મૃત્યુ પામેલુ અથવા જંગલી પશુઓએ ફાડી નાખેલું પશુ ખાય તો તેણે પોતાના વસ્ત્રો ધોઈ નાખવા, પાણીથી સ્નાન કરવું અને સાંજ સૂધી તે અશુભ ગણાય. ત્યારપણી તે શુભ ગણાય.

**૧૬** પરંતુ જો તે પોતાના વસ્ત્રો ન ધૂએ કે સ્નાન ન કરે, તો પણ તેનો દોષ તેને માથે.”

## ૧૮

**૧** થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, **૨** “ઈજરાયલના લોકોને કહે કે, ‘હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું. **૩** મિસર દેશ જેમાં તમે અગાઉ રહેતા હતા, તે લોકોનું અનુકરણ તમે ન કરો. અને કનાન દેશ કે જેમાં હું તમને લઈ જાઉ છું, તે દેશના લોકોનું અનુકરણ તમે ન કરો. તેઓના શીતદિવાજો ન પાઠો.

**૪** તમારે ફક્ત મારા જ વિધિઓ પાઠવા, તમારે તેનો સંપૂર્ણ શીતે અમલ કરવો અને તે અનુસાર ચાલવું કેમ કે હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું. **૫** માટે તમારે મારા વિધિઓ અને નિયમો પાઠવા. જો કોઈ માણસ તેનું પાલન કરશે તો તે વડે તે જીવશે. હું થહોવાહ છું.

**૬** તમારામાંના કોઈએ પણ નજીકની સગી સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો. હું થહોવાહ છું. **૭** તારી માતા સાથે શારીરિક સંબંધ કરીને તારા પિતાનું અપમાન ન કર. તે તારી માતા છે, તેને તારે કલંકિત કરવી નહિં. **૮** તારા પિતાની પત્નીઓમાંથી કોઈની સાથે શારીરિક સંબંધ ન કર; તે તારા પિતાના અપમાન જેવું છે.

**૯** તારી બહેનોમાંની કોઈની સાથે શારીરિક સંબંધ ન કર. તે તમારા પિતાની પુત્રી હોય કે માતાની પુત્રી હોય; પણ તે ઘરમાં જન્મેલી હોય કે તારાથી દૂર બહાર જન્મેલી

હોય. તારે તારી બહેન સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધવો નહિ. <sup>૧૦</sup> તારે તારા પુત્રની પુત્રી કે પુત્રીની પુત્રી સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો, તે તમારી પોતાની જતને કલંકિત કરવા બરાબર છે. <sup>૧૧</sup> તારે તારા પિતાની પતનીની પુત્રી સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો. તે તારી બહેન છે અને તારે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો.

<sup>૧૨</sup> તારે તારા પિતાની બહેન સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો, કેમ કે તારા પિતાની તે નજીકની સગી છે. <sup>૧૩</sup> તારે તારી માતાની બહેન સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો, કેમ કે તારી માતાની તે નજીકની સગી છે. <sup>૧૪</sup> તારે તારા પિતાના ભાઈની પતની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો. કે એવા ઈરાદા ભાથે તેની નજીક ન જવું. કેમ કે તે તારી કાકી છે.

<sup>૧૫</sup> તારે તારી પુત્રવધૂ સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો, તે તારા પુત્રની પતની છે. તેની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધ. <sup>૧૬</sup> તારે તારા ભાઈની પતની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો, આવું કરીને તારા ભાઈનું અપમાન ન કરવું.

<sup>૧૭</sup> કોઈ સ્ત્રી તેમ જ તેની પુત્રી કે પૌત્રી કે દોહિત્રી સાથે શારીરિક સંબંધ ન કર. તેઓ નજીકની સગી છે અને તેઓની સાથે એવું કરવું એ અતિશય દુષ્ટ કર્મ છે. <sup>૧૮</sup> તારી પતનીના જીવતા સુધી તેની બહેન સાથે લગ્ન કરીને અને તેને બીજી પતની કરીને તેની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધ.

<sup>૧૯</sup> સ્ત્રીના માસિકખ્રાવ દરમિયાન તેની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધ. કેમ કે એ સમયમાં તે અશુષ્ટ છે. <sup>૨૦</sup> તારે તારા પડોશીની પતની સાથે શારીરિક સંબંધ ન કરવો અને આ રીતે પોતાને જતને બ્રષ્ટ ન કરવી.

<sup>૨૧</sup> તારે તારા કોઈ બાળકને અરિનમાં ચલાવીને મોલેખને ચટાવવા ન આપ. આ રીતે તારા ઈંઘરનો અનાદર ન કરવો. હું થહોવાહ છું.

<sup>૨૨</sup> સ્ત્રીની જેમ બીજા પુરુષની સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધ. એ દુષ્ટતા છે. <sup>૨૩</sup> તમારે કોઈ પશુ સાથે સ્ત્રીની જેમ શારીરિક સંબંધ ન કરીને પોતાને અશુષ્ટ ન કરવો. કોઈ સ્ત્રીએ કોઈ પશુ સાથે શારીરિક સંબંધ ન કરવો, એ વિઝૃતિ છે.

<sup>૨૪</sup> આમાંની કોઈ પણ રીતે તારે તારી જતને અશુષ્ટ ન કરવી. હું જે દેશજાતિઓને તમારી સામેથી હાંકી કાઢવાનો છું તેઓ આવી રીતે અશુષ્ટ થયેલ છે. <sup>૨૫</sup> એ આખો દેશ અશુષ્ટ થયો છે. તેથી હું તેઓના પર તેઓના પાપની સજ કરું છું અને એ દેશ ત્યાંના રહેવાસીઓને ઓકી કાઢે છે.

<sup>૨૬</sup> તમારે મારા વિધિઓ અને આજ્ઞાઓનું પાલન કરવું. તમારે આ બધામાંનું કોઈ ઘૃણાજનક કાર્ય કરવું નહિ, પણ ભલે તમે ઈરાયલ પ્રજાનાં વતની હોય કે પરદેશથી આવીને વસ્થા હોય. <sup>૨૭</sup> કેમ કે તમારા પહેલા જે દેશજાતિ આ દેશમાં રહેતી હતી, તે આ બધા ઘૃણાજનક કાર્યો કરતી હતી અને તેથી દેશ અશુષ્ટ થયો છે. <sup>૨૮</sup> એ માટે સાવયેત રહો, કે જેથી દેશને અશુષ્ટ કર્યાથી જેમ તમારી અગાઉની દેશજાતિને તેણે ઓકી કાઢી તેમ તમને પણ તે ઓકી કાઢે.

<sup>૨૯</sup> જે કોઈ એમાંનું કોઈપણ ઘૃણાજનક કાર્ય કરશે તેને પોતાના લોકોમાંથી અલગ કરવામાં આવશે. <sup>૩૦</sup> માટે તમે મારી આજ્ઞાઓનું પાલન કરો. તમારા અગાઉના લોકો ઘૃણાપાત્ર રિવાજો પાણતા હતા, તેનું પાલન કરીને તમારી જતને અશુષ્ટ ન બનાવશો. હું તમારો ઈંઘર થહોવાહ છું."

## ૧૬

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૨</sup> "ઇરાયલ પ્રજાના સર્વ લોકોને કહે કે, 'તમે પવિત્ર થાઓ, કેમ કે હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર પવિત્ર છું.' <sup>૩</sup> તમારામાંના પ્રત્યેક વ્યક્તિથે પોતાના માતાપિતાને માન આપવું અને મારા વિશ્રાભવારોનું પાલન કરવું. હું તમારો ઈંઘર

યહોવાહ છું. <sup>૪</sup> મૂર્તિઓ તરફ ન ફરો અને તમારા માટે ધાતુની મૂર્તિઓ બનાવશો નહિ. હું યહોવાહ તમારો ઈંખર છું.

<sup>૫</sup> તમે જયારે યહોવાહની આગળ શાંત્યર્પણો ચટાવો ત્યારે એવી શીતે ચટાવો કે તમે તેમની આગળ ભાન્ય થાઓ. <sup>૬</sup> જે દિવસે તમે તે અર્પણ કરો તે જ દિવસે તથા તેના બીજે દિવસે તે ખાવું. પરંતુ જો શ્રીજ દિવસ સુધી એમાંનું કંઈ બાકી રહ્યું હોય તો તેને અનિનમાં બાળી નાખવું. <sup>૭</sup> જો તે શ્રીજ દિવસે સહેજ પણ ખાવામાં આવે તો તે અપવિત્ર છે. અને તે ભાન્ય થશે નહિ. <sup>૮</sup> પણ જે કોઈ તે ખાય તેનો દોષ તેના ભાથે રહે. કેમ કે તેણે યહોવાહનું પવિત્ર અર્પણ અપવિત્ર કર્યું છે. તેથી તે ભાણસ પોતાના લોકોમાંથી અલગ કરાય.

<sup>૯</sup> જયારે તમે તમારા ખેતરમાંની ફસલની કાપણી કરો ત્યારે સમગ્ર ખેતર પૂરેપૂરું લણવું નહિ અને કાપણીનો પડી રહેલો ભાગ વીણી લેવો નહિ. <sup>૧૦</sup> એ જ પ્રમાણે દ્રાક્ષના વેલાને પૂરેપૂરું વીણવા નહિ, તેમ જ નીચે પડેલી દ્રાક્ષ પણ વીણવી નહિ. ગરીબો તેમ જ મુસાફરોને માટે તે રહેવા દેવી. હું યહોવાહ તમારો ઈંખર છું.

<sup>૧૧</sup> ચોરી કરવી નહિ,

જુઝું બોલવું નહિ.

એકબીજાને છેતરવા નહિ.

<sup>૧૨</sup> મારે નામે જુદ્ધા સોગન ખાવા નહિ અને તારા ઈંખરના નામનો અનાદર કરવો નહિ. હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૩</sup> તારા પડોશી પર જુલમ કરવો નહિ અને તેને લુંટવો નહિ, મજૂરીએ રાખેલા ભાણસનું મહેનતાણું આખી રાત એટલે સવાર થતાં સુધી તારી પાસે રાખવું નહિ.

<sup>૧૪</sup> બધિર ભાણસને શાપ ન આપ અને અંધજનના ભાર્ગમાં ઠોકર ન મૂક. પણ તેને બદલે ભારું ભય રાખજો. હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૫</sup> ન્યાયધીશોએ પોતાના ન્યાયમાં સદા પ્રામાણિક રહેવું, ગરીબો પ્રત્યે દયા દર્શાવીને એનો પક્ષ ન લેવો કે કોઈ ભાણસ મહત્વનો છે એવું વિચારીને એનો પક્ષ ન લેવો. પણ તેના બદલે હેંમેશા ઉચ્ચિત ન્યાય કરવો.

<sup>૧૬</sup> તમારા લોકો મધ્યે તમારે કોઈએ કૂથલી કે ચાડી કરવી નહિ, પણ તમારા પડોશીના જીવનની સલામતી શોધવી. હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૭</sup> તમારે તમારા હૃદયમાં તમારા બાઈનો ક્રેષ ન કરવો. તમારા પડોશીને પ્રામાણિકપણે ઠપકો આપ અને તેને કારણે પાપને ચલાવી ન લો.

<sup>૧૮</sup> કોઈના પર વૈર વાળીને બદલો લેવાની ભાવના રાખવી નહિ, પરંતુ જેમ તમે પોતાના પર પ્રેમ રાખો છો તેમ પડોશીઓ પર પણ પ્રેમ રાખવો. હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૯</sup> મારા નિયમો પાણજો.

તમારા પશુઓને જુદી જતના પશુ સાથે ગર્ભાધાન કરાવશો નહિ.

તમારા ખેતરમાં એક સાથે બે જતના બી વાવશો નહિ.

તેમ જ જુદી જુદી બે જતના તારનું વણેલું કાપડ પણ પહેરશો નહિ.

<sup>૨૦</sup> અને કોઈ સ્ત્રી દાસી હોય અને કોઈ પુરુષની સાથે તેનું લગ્ન થયું હોય અને કોઈએ તેને સ્વતંત્ર કરી જ ના હોય અથવા તો સ્વતંત્ર થઈ જ ના હોય તેની સાથે જે કોઈ શાશ્વત સંબંધ રાખે તેઓને સજ કરવી, જો કે તેઓને મૃત્યુદંડ કરવો નહિ કેમ કે તે સ્ત્રી સ્વતંત્ર ન હતી.

<sup>૨૧</sup> તે વ્યક્તિએ દોષાર્થર્પણ માટે મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ યહોવાહ સમક્ષ ઘેટો લઈને આવવું. <sup>૨૨</sup> પછી તેણે જે પાપ કર્યું હોય તેને લીધે યાજકે તે વ્યક્તિના

દોષાર્થાર્પણ માટે તે ઘેટા વડે યહોવાહ સમક્ષ પ્રાયશ્ક્રિત કરવું, એટલે તેને ભાસ કરવામાં આવશે.

**૨૩** કનાન દેશમાં તમે જ્યારે પ્રવેશ કરો અને કોઈ પણ ફળનું વૃક્ષ રોપો તો તેઓનાં ફળને પ્રણ વર્ષ ચુંધી તમારે અનુયિત ગણવા. તેમને ખાવા નહિ. **૨૪** પરંતુ ચોથે વર્ષે તેના બધા જ ફળ પવિત્ર ગણાશે અને તેને યહોવાહનું સ્તવન કરવા માટે અર્પણ કરી દેવા. **૨૫** પાંચમે વર્ષે તમે તેનાં ફળ ખાઈ શકો છો. એમ કરવાથી તે તમને વધારે ફળ આપશે. હું યહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.

**૨૬** તમારે રક્તવાળું ભાસ ખાવું નહિ,  
બવિષ્ય જોવા માટે તાંત્રિક પાસે જવું નહિ તેમ જ દૈવી શક્તિઓનો ઉપયોગ કરવો નહિ.

**૨૭** તમારા ભાથાની બાજુના વાળ મૂર્તિપૂજકોની જેમ કાપો નહિ કે તમારી દાઢીના ખૂણા કાપવા નહિ.

**૨૮** મૃત્યુ પાખેલાઓના લીધે તમારા શરીર પર ધા કરવા નહિ તથા તમારા શરીર પર છાપ ભરાવવી નહિ, હું યહોવાહ છું.

**૨૯** તારી પુશ્રીને ગણિકા બનાવીને બ્રહ્મ કરવી નહિ; રખેને દેશ વેશ્યાવૃત્તિમાં પડે અને આખો દેશ દુષ્ટતાથી બરપૂર થાય.

**૩૦** તમે મારા વિશ્રામવારો પાણજો અને મારા મુલાકાતમંડપના પવિત્રસ્થાનનું ભાન જાળવજો. હું યહોવાહ છું.

**૩૧** ભૂવા કે જાદુગરો પાસે જઈને તેમને પ્રશ્નો પૂછીને તેમની સલાહ લઈને તમારી જાતને અશુદ્ધ કરશો નહિ, કારણ કે હું યહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.

**૩૨** તું પળિયાવાળા ભાણસની સમક્ષ ઊભો રહે, વડીલોનું સંભાન કર અને ઈશ્વરનું ભય રાખ. હું તમારો ઈશ્વર યહોવાહ છું.

**૩૩** જો કોઈ પરદેશી તમારા દેશમાં તમારી મદદે આવે, ત્યારે તમારે તેનું ખોટું કરવું નહિ. **૩૪** તમારી સાથે રહેતા પરદેશીને બ્રહ્મરાયલમાં જન્મેલા વતની જેવો જ ગણવો. અને તમારા જેવો જ પ્રેમ તેને કરવો કેમ કે તમે પણ મિસર દેશમાં પરદેશી હતા. હું યહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.

**૩૫** તમે ન્યાય કરો ત્યારે લંબાઈના ભાપમાં અને વજનના ભાપમાં ખોટા ભાપનો ઉપયોગ કરવો નહિ. **૩૬** તમારે અદલ ત્રાજવાં, અદલ ભાપ, અદલ એફાહ અને અદલ હિનનો ઉપયોગ કરવો. હું તમને મિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવનાર તમારો ઈશ્વર યહોવાહ છું. **૩૭** તમારે મારા બધા જ નિયમો, આજ્ઞાઓ અને વિધિઓનું પાલન કરવું. તેને અમલમાં લાવવા. હું યહોવાહ છું."

## ૨૦

**૧** યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, **૨** "તું બ્રહ્મરાયલના લોકોને કહે કે, 'જો કોઈ બ્રહ્મરાયલી કે તેઓની મદદે રહેતો પરદેશી પોતાના કોઈપણ ભાળકને મોલેખને ચઢાવે તો તેને મૃત્યુદંડ કરવો. દેશના લોકો તેને પથ્થરે મારે.'

**૩** હું પોતે પણ તે ભાણસની વિરુદ્ધ મારું મુખ કરીશ અને તેના લોકોમાંથી તેને અલગ કરીશ, કારણ તેણે મોલેખને પોતાનું ભાળક ચઢાવીને મારા પવિત્રસ્થાનને અશુદ્ધ કર્યું છે અને મારા પવિત્ર નામને બ્રહ્મ કર્યું છે. **૪** જો કોઈ ભાણસ પોતાનું ભાળક મોલેખને ચઢાવે અને તે દેશના લોકો જો આંખ આડા કાન કરે અને તેને મૃત્યુદંડ આપવાની ના પાડે, **૫** તો હું પોતે તેની અને તેના કુટુંબની વિમુખ થઈ જઈશ અને

તને અને તેની સાથે મોલેખની પાછળ જઈને તેની સાથે વ્યભિચાર કરનારાઓને હું નાખૂદ કરીશ.

<sup>૬</sup>જે વ્યક્તિ ભૂવાઓ અથવા દુષ્ટ આત્માઓ સાથે વાત કરનારા તથા તેમની સાથે વ્યભિચાર કરે અને સલાહ લે તેની વિરુદ્ધ હું મારું મુખ રાખીશ; હું તેનો તેના લોકમાંથી નાશ કરીશ. <sup>૭</sup>તે માટે તમે પોતાને શુદ્ધ અને પવિત્ર કરો, કારણ કે, હું યહોવાહ તમારો પવિત્ર ઈશ્વર છું.

<sup>૮</sup>તમારે કાળજીપૂર્વક મારા સર્વ વિધિઓનું પાલન કરવું, કેમ કે તમને શુદ્ધ કરનાર યહોવાહ હું છું.

<sup>૯</sup>જે કોઈ પોતાના પિતાને અને માતાને શાપ આપે તો તેને નિશ્ચે મૃત્યુદંડ આપવો. તેણે પોતાના પિતાને અથવા માતાને શાપ આપ્યો છે તેથી તે પોતાના મૃત્યુ માટે પોતે જ જવાબદાર ગણાય.

<sup>૧૦</sup>જે કોઈ પુરુષ બીજા પુરુષની પતની સાથે વ્યભિચાર કરે અથવા પડોશીની પતની સાથે વ્યભિચાર કરે તેઓ બજ્જેને નિશ્ચે મૃત્યુદંડ આપવો.

<sup>૧૧</sup>જે કોઈ પુરુષ પોતાના પિતાની પતની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધે, તેણે પોતાના પિતાને કલંક લગાડે છે, તે બજ્જે મૃત્યુદંડને પાત્ર થાય. તેઓનો દોષ મૃત્યુને પાત્ર છે.

<sup>૧૨</sup>કોઈ પુરુષ જો પોતાની પુત્રવધૂ સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધે, તો તે બજ્જેને મૃત્યુદંડ આપવો. તેઓએ અસ્વાભાવિક કાર્ય કર્યું છે. તેઓનો દોષ મૃત્યુને પાત્ર છે.

<sup>૧૩</sup>કોઈ પુરુષ જો અન્ય પુરુષ સાથે સ્ત્રીની જેમ શારીરિક સંબંધ બાંધે તો તે બજ્જેએ ધિક્કારપાત્ર કાર્ય કર્યું છે, તેઓને મૃત્યુદંડ આપવો. તેઓનો દોષ મૃત્યુને લાયક છે.

<sup>૧૪</sup>કોઈ પુરુષ જો કોઈ સ્ત્રીને અને તેની માતાને એમ બજ્જેની સાથે લગ્ન કરે તો તે દુષ્ટતા છે. તે પુરુષને અને તે બજ્જે સ્ત્રીઓને અર્થિનમાં બાળી મૂકવાં. એ માટે કે તમારી મદ્દે કોઈ દુષ્ટતા રહે નાહિ.

<sup>૧૫</sup>કોઈ પુરુષ જો કોઈ પશુ સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધે, તો તેને મૃત્યુદંડ આપવો અને તે પશુને મારી નાખવું.

<sup>૧૬</sup>અને જો કોઈ સ્ત્રી કોઈ પશુ સાથે શારીરિક સંબંધ કરે, તો તે સ્ત્રીને અને પશુને બજ્જેને મારી નાખવાં કારણ, તેઓનો દોષ એ કણને લાયક છે.

<sup>૧૭</sup>જો કોઈ પુરુષ પોતાના પિતાની કે માતાની પુશ્રી સાથે લગ્ન કરે અને તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધે તો એ શરમજનક કાર્ય છે. તેઓને તેઓના લોકોની વચ્ચેથી અલગ કરવા. કેમ કે એ વ્યક્તિએ પોતાની બહેન સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો છે. તેનો દોષ તે પુરુષને માથે.

<sup>૧૮</sup>જો કોઈ પુરુષ કોઈ સ્ત્રી સાથે તેના ભાસિકગ્રાવ દરમિયાન શારીરિક સંબંધ બાંધે તો તેણે તેનો લોહીકૂપ ખુલ્લો કર્યો છે અને તેણે પોતાનો લોહીકૂપ ખુલ્લો કર્યો છે. પુરુષ અને સ્ત્રી એ બજ્જેને તેઓના લોકોમાંથી અલગ કરવા.

<sup>૧૯</sup>તારે તારી માતાની બહેન કે પિતાની બહેન સાથે શારીરિક સંબંધ ન બાંધવો કેમ કે એમ કરવાથી તું તેમને કલંકિત કરે છે. તેઓને તેઓના પાપની કણ થવી જ જોઈએ.

<sup>૨૦</sup>જો કોઈ ભાણસ પોતાના કાકાની પતની સાથે સૂઈ જથ, તો તે પોતાના કાકાને કલંક લગાડે છે. એ બજ્જેને તેઓના પાપની કણ થવી જોઈએ. તેઓ નિઃસંતાન અવસાન પામશે.

<sup>૨૧</sup>જો કોઈ પુરુષ પોતાના ભાઈની સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે તો તે અપવિત્ર ગણાય; કેમ કે તેણે એના ભાઈને કલંક લગાડયું છે. એ બજ્જે નિઃસંતાન અવસાન પામશે.

**૨૨** તમારે મારા તમામ વિધિઓ અને નિયમોનું પાલન કરવું અને તેને અનુસરવા; જેથી એમ ન થાય કે હું તમને જે દેશમાં લઈ જાં તે દેશ તમને ઓકી કાઢે.

**૨૩** અને જે દેશજાતિને હું તમારી આગળથી હાંકી કાઢી મૂકું છું તે દેશના લોકોના નિવાજો પાણવા નહિ. કેમ કે આ બધા કાર્યો તેઓ કરતા હતા અને હું તે કાર્યોને ધિક્કારું છું.

**૨૪** મેં તમને કર્યું છે, તમે તે દેશનો વારસો પામશો; હું તમને દૂધ અને મધથી ભરપૂર દેશ આપીને તેનું વતન આપીશ. તમને બીજુ દેશજાતિઓથી અલગ કરનાર તમારો ઈશ્વર થહોવાહ હું છું. **૨૫** તમારે શુષ્ણ અને અશુષ્ણ પશુઓ અને પક્ષીઓ વચ્ચેનો બેદ સમજવો. અને તે અશુષ્ણ પશુ કે પક્ષી અથવા ભૂમિ પર ચાલનારા જીવો કે જેમને મેં તમારાથી અલગ કર્યા છે તે વડે પોતાને અશુષ્ણ ન કરવા.

**૨૬** તમે પવિત્ર બનો, કેમ કે હું, થહોવાહ, પવિત્ર છું. અને મેં તમને બીજા લોકોથી અલગ કર્યા છે એ માટે કે તમે મારા થાઓ.

**૨૭** તમારામાંથી જે કોઈ પુરુષ કે સત્રી જીવા કે જાણગર હોથ તેને મૃત્યુદંડ આપવો. લોકોએ તેઓને પથ્થરો વડે મારી નાખવાં. તેઓ દોષી છે અને તેઓ મૃત્યુને લાયક છે.

## ૨૧

**૧** થહોવાહે મૂસાને કર્યું, “યાજકોને, હાલનના પુત્રોને કહે કે, ‘પોતાના લોકોમાંથી કોઈપણ મૃત્યુ પામે તો તેને લીધે કોઈપણ થાજકે પોતે અભડાવું નહિ. **૨** પોતાના નજીકના સગાંઓને લીધે એટલે પોતાની માતાને લીધે, પોતાના પિતાને લીધે પોતાના પુત્ર, પુત્રી કે પોતાના ભાઈને લીધે તે અભડાય, **૩** અથવા પોતાની સગી બહેન જે કુંવારી એટલે જેના લગ્ન ન થયા હોથ તેને લીધે તે અભડાય.

**૪** પણ તેણે જે લોકો તેના નજીકના ભગા નથી, તેઓના મૃત્યુદેહને અડીને પોતાની જાતને અશુષ્ણ કરવી નહિ.

**૫** યાજકોએ શોક કરવા માટે પોતાના માથાના વાળ મુંડાવવા નહિ, તેમ જ દાઢીની કિનાર પણ મુંડાવવી નહિ અને પોતાના શરીર પર કોઈ ધા પણ કરવો નહિ. **૬** તેઓ પોતાના ઈશ્વરના પવિત્ર લોક થાય અને તેઓના ઈશ્વરના નામને અપમાનિત ન કરે, કેમ કે થાજકો થહોવાહના હોમયજ્ઞો એટલે પોતાના ઈશ્વરની રોટલી અર્પણ કરે છે. એ માટે તેઓ પવિત્ર થાય.

**૭** તેઓ ગણિકા કે કોઈ અશુષ્ણ સત્રીની સાથે અને જે સત્રીના તેના પતિથી છૂટાછેડા થયા હોથ તેની સાથે લગ્ન ન કરે. કેમ કે તેઓ ઈશ્વર માટે અલગ કરાયેલા છે.

**૮** તમારે થાજકને પવિત્ર ગણવો જોઈએ, કારણ કે તે મને અર્પણ ચટાવે છે. તમારે તેને પવિત્ર ગણવો જોઈએ, કારણ તમને પવિત્ર કરનાર થહોવાહ હું પવિત્ર છું.

**૯** જો કોઈ થાજકની પુત્રી ગણિકા થઈને પોતાને અશુષ્ણ કરે તો તે પોતાના પિતાને કલંકિત કરે છે, તેથી તેને આગથી બાળી નાખવી.

**૧૦** જે પોતાના ભાઈઓ વચ્ચે પ્રમુખ થાજક હોથ, જેને તેલથી અભિષેક કરાયો હોથ અને વચ્ચો પહેરવા માટે શુદ્ધિકરણ કરાયું હોથ તેણે પોતાના વાળ છૂટા મૂકવા નહિ તથા પોતાના વચ્ચો ફાડવા નહિ. **૧૧** જે જગ્યાએ માણસનો મૃત્યુદેહ પદ્ધયો હોથ ત્યાં તેણે જવું નહિ અને અશુષ્ણ થવું નહિ, પણ ભલે તે મૃત્યુદેહ પોતાના પિતા કે માતાનો હોથ. **૧૨** તે પવિત્રસ્થાનની બહાર જાય નહિ અને પોતાના ઈશ્વરના પવિત્રસ્થાનને અશુષ્ણ કરે નહિ. કેમ કે પોતાના ઈશ્વરના અભિષેકના તેલ વડે તેને પ્રમુખ થાજક તરીકે પવિત્ર કરાયો છે. હું થહોવાહ છું.

<sup>૧૩</sup> પ્રમુખ યાજકે કુંવારી સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરવું. <sup>૧૪</sup> તેણે કોઈ વિદ્વા, ગણિકા કે છૂટાછેડા લીધેલી સ્ત્રીની સાથે લગ્ન કરવું નહિ. તેણે આ બધામાંથી કોઈ સાથે લગ્ન ન કરવું. પણ પોતાના લોકમાંની જ કોઈ કુમારિકા સાથે લગ્ન કરવું. <sup>૧૫</sup> તેણે બધા નિયમોનું પાલન કરવું, કે જેથી પોતાના લોકો મધ્યે પોતાના સંતાનને અશુભ ન કરે. કેમ કે તેને શુભ કરનાર થહોવાહ હું છું.”

<sup>૧૬</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૧૭</sup> “તું હાલનને કહે કે, શારીરિક ખામી ધરાવનાર તારા કોઈપણ વંશજે મને અર્પણ થાયાવવું નહિ.

<sup>૧૮</sup> શારીરિક ખામી ધરાવનાર કોઈ પણ ભાણસ પણી તે અંધ હોથ, અપંગ હોથ કે જેના અંગ વિકૃતિ વાળા હોથ, <sup>૧૯</sup> અથવા સુકાઈ ગયેલા હાથ વાળો હોથ કે પગ વાળો હોથ, <sup>૨૦</sup> ખૂંધો હોથ કે ઢીંગણો હોથ, નેત્રનો રોગ કે ચામડીનો રોગ થયેલો હોથ કે વ્યંટથ હોથ તેઓએ અર્પણ થાયાવવું નહિ. <sup>૨૧</sup> હાલન યાજકના શારીરિક ખામી વાળા કોઈ પણ વંશજ મને હોમયજો થાયાવવા ભારી પાસે આવે નહિ, જો તેનામાં કોઈ ખોડ હોથ તો તેણે ઈશ્વરની 'ચોટલી' થાયાવવા પાસે જવું નહિ.

<sup>૨૨</sup> તેમ છતાં ઈશ્વર સમક્ષ થાયેલ પવિત્ર તેમ જ પરમપવિત્ર અર્પણોમાંથી યાજકોનો જે ભાગ છે તેમાંથી તે જમી શકે. <sup>૨૩</sup> પરંતુ તેણે પડાની નજીક કે પડાની પાણી અર્નિની વેદીની નજીક જવું નહિ કારણ તેનામાં શારીરિક ખોડ છે અને તેણે ભારી પવિત્ર જગ્યાઓને અશુભ કરવી નહિ. કેમ કે મેં થહોવાહે તેને પવિત્ર કરેલી છે.” <sup>૨૪</sup> અને મૂસાએ હાલનને અને તેના પુત્રોને અને સર્વ ઈજરાયલીઓને આ પ્રમાણે કહી સંભળાવ્યું.

## ૨૨

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૨</sup> “હાલનને તથા તેના પુત્રોને આ કહે: ઈજરાયલી લોકો જે પવિત્ર વસ્તુઓને તેઓ ભારે સારુ અલગ કરે છે તેઓથી તેઓ દૂર રહે અને ભારા પવિત્ર નામને અશુભ ન કરે. હું થહોવાહ છું. <sup>૩</sup> તું તેઓને કહે કે, 'તમારો કોઈપણ વંશજ પોતે અશુભ હોથ ત્યારે જે પવિત્ર વસ્તુઓ ઈજરાયલીઓ થહોવાહને ભાટે અલગ કરે છે તેઓની પાસે જાય, તે ભાણસ ભારી સંમુખથી અલગ કરાશે. હું થહોવાહ છું.

<sup>૪</sup> હાલનના વંશના જે કોઈને કુષ્ણ રોગ થયો હોથ અથવા આવ થયો હોથ; તેણે શુભ થતાં સુધી થહોવાહના પવિત્ર અર્પણમાંથી કશું ખાવું નહિ, જો કોઈ અશુભ મૃતદેહને અડે અથવા જે પુરુષને વીર્ય અવતું હોથ તેને અડકે, <sup>૫</sup> સર્પટિયાંનો કે મનાઈ કરેલી વસ્તુઓનો સ્પર્શ કરે અથવા કોઈ કારણસર અશુભ થયેલી વ્યક્તિને અડકે; <sup>૬</sup> તો યાજક જે કંઈ અશુભ અડકે તો તે સાંજ સુધી અશુભ ગણાય અને તે સનાન કરીને શુભ ન થાય ત્યાં સુધી તેણે પવિત્ર અર્પણમાંથી કશું ખાવું નહિ.

<sup>૭</sup> સૂર્યાસ્ત થથા પણી તે શુભ ગણાય અને ત્યારે તે પવિત્ર ખોરાક ખાઈ શકે, કારણ તે તેનો ખોરાક છે. <sup>૮</sup> તેણે કુદરતી ચીતે મૃત્યુ પાખેલું કે જંગલી જનવરે ફાડી નાખેલું પશુ ખાવું નહિ. જો તે ખાય તો અશુભ ગણાય. હું થહોવાહ છું.

<sup>૯</sup> તું યાજકોને કહે કે યાજકોએ ભારા નિયમોનું પાલન કરવું: નહિ તો તેઓને પાપ લાગશે અને ભારા નિયમોની અવગણના કરવા બદલ તેમણે મરતું પડશે. તેઓને પવિત્ર કરનાર થહોવાહ હું છું.

<sup>૧૦</sup> તે પવિત્ર વસ્તુઓમાંથી કોઈ યાજકના પરિવારના બહારના ભાણસે ખાવું નહિ. પણી બલે તે યાજકનો મહેમાન હોથ કે તેણે રાખેલો ચાકર હોથ. <sup>૧૧</sup> પણ જો કોઈ

યાજક તેના પોતાના પૈસાથી ચાકરને ખરીદે તો તે તેમાંથી ખાય. યાજકનું કુટુંબ અને તેના ઘરમાં જન્મેલા પણ તે ખોરાકમાંથી ખાય.

**૧૨** જો યાજકની દીકરીના લગ્ન જે પુરુષ યાજક ન હોય તેની સાથે થથા હોય, તો તેણે પણ પવિત્ર અર્પણોમાંથી ખાવું નહિ. **૧૩** પણ જો યાજકની દીકરી વિધવા હોય અથવા છૂટાછેડા આપેલી હોય, તેનું ભરણપોષણ કરવાને કોઈ પુત્ર ન હોય અને તે પોતાના પિતાના કુટુંબમાં પાછી આવી હોય, તો તે પોતાના પિતાના પવિત્ર અર્પણોમાંથી ખાવાનું ખાઈ શકે છે. આ સિવાય જેઓ યાજકોના કુટુંબમાં નથી તેઓએ આ અર્પણોમાંથી ખાવું નહિ.

**૧૪** જો કોઈ વ્યક્તિ અજાણતા આ પવિત્ર અર્પણોમાંથી ખાય તો, તેની કિંમતના વીસ ટકા ઉમેદીને યાજકને તે મૂલ્ય ભરપાઈ કરી આપે.

**૧૫** યાજકો ઇજરાયલીઓની પવિત્ર વસ્તુઓ કે જે થહોવાહને તેઓ અર્પણ કરે છે, તેઓને અશુદ્ધ ન કરે. **૧૬** અને એમ તેઓએ પવિત્ર અર્પણોને ખાઈને પોતાના પાપમાં વધારો ન કરવો અને તેને અપવિત્ર ન કરવું. તેઓને શુદ્ધ કરનાર થહોવાહ હું છું."

**૧૭** થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, **૧૮** "તું હારુનને અને તેના પુત્રોને તથા સર્વ ઇજરાયલના લોકોને કહે કે જો કોઈ ઇજરાયલી અથવા તેઓની વચ્ચે રહેતો વિદેશી પોતે લીધેલા સંકલ્પો પૂરા કરવા માટે કે ઐચ્છિકાર્પણ માટે થહોવાહની આગળ દહ્નનીયાર્પણ ચટાવે, **૧૯** તો તેઓએ પશુઓમાંનાં, ઘેટાંમાંથી, બકરામાંથી કે અન્યમાંથી એભરહિત નર ચટાવવો એ માટે કે તેઓ માન્ય થાય.

**૨૦** પણ તમારે ખાખીવાળું કોઈ પણ પણ પશુ ચટાવવું નહિ. તેને હું તમારા લાભમાં સ્વીકારીશ નહિ.

**૨૧** જો કોઈ વ્યક્તિ સંકલ્પો પૂરા કરવા અથવા ઐચ્છિકાર્પણ તરીકે થહોવાહ સમક્ષ શાંત્યર્પણ કરે તો તે પશુ બળદ અથવા ઘેટો હોય અને તે એભરહિત હોય તો જ તે માન્ય થશે.

**૨૨** તમારે થહોવાહને અંધ, અપંગ, ઈજા પામેલ અંગવાળું, ખૂજલી કે ખરજવાવાળું કોઈ પશુ થહોવાહને ચટાવવું નહિ, તેમ જ વેદી પર થહોવાહને સારુ હોમયજન પણ કરવો નહિ. **૨૩** જો કોઈ બળદ અથવા ઘેટું થહોવાહને અર્પણ કરવામાં આવે અને જો તેને વધારાના અંગો કે ઓછા અંગો હોય તેવાને ઐચ્છિકાર્પણ તરીકે અર્પણ કરવાની છૂટ છે પણ માનતાને સારુ તે માન્ય નહિ કરાય.

**૨૪** જે પશુના અંડકોશ છૂંદી, કચડી, ચીરી કે કાપી નાખવામાં આવ્યા હોય તેને તમારે થહોવાહને ચટાવવું નહિ. તમારા દેશમાં એવાઓને ચટાવવા નહિ. **૨૫** અને જે પરદેશીઓ એવાં પશુઓને થહોવાહને માટે અર્પણ તરીકે લાવે, તો તમારે તેનો સ્વીકાર કરવો નહિ. કેમ કે તેઓની અંદર ખામી અને બગાડ છે. હું તેને તમારા લાભમાં માન્ય કરીશ નહિ."

**૨૬** થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, **૨૭** "જથારે કોઈ વાણરકું, લવારું કે ઘેટું જન્મે ત્યારે સાત દિવસ સુધી તેને તેની ભા પાસેથી કોઈએ લઈ લેવું નહિ. આઠમા દિવસે અને તે પણ તે થહોવાહને સારુ હોમયજના અર્પણ તરીકે માન્ય થશે.

**૨૮** તે પશુ ગાય હોય કે ઘેટી તેને તથા તેના બચ્ચેને એક જ દિવસે કાપવા નહિ. **૨૯** જથારે તમે ઉપકારાર્થાર્પણનો થજ થહોવાહને ચટાવો ત્યારે તે એવી રીતે ચટાવો કે તે માન્ય થાય. **૩૦** તમારે તે જ દિવસે તે જમી લેવું. બીજા દિવસ સવાર સુધી તેમાંથી કંઈ રહેવા દેવું નહિ. હું થહોવાહ છું.

<sup>૩૧</sup> તમારે ભારી સર્વ આજ્ઞાઓનું પાલન કરવું અને તેનો અમલ કરવો, કેમ કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૩૨</sup> તમારે ભારા પવિત્ર નામને બ્રાહ્મ કરવું નહિ; બધા ઇગરાયલીઓ મદદે હું પવિત્ર મનાઉં. તમને પવિત્ર કરનાર યહોવાહ હું છું. <sup>૩૩</sup> હું તમને મિસરમાંથી તમારો ઈશ્વર થવા ભાટે લઈ આવ્યો. હું યહોવાહ છું.

## ૨૩

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૨</sup> “ઇગરાયલીઓને તું કહે કે યહોવાહના પર્વો નીચે મુજબ છે, તમારે યહોવાહના પસંદ કરેલા ઉત્સવોએ પવિત્ર મેળાવડા કરવાનો ઢણેરો પિટાવવો.

<sup>૩૪</sup> દિવસ કામ કરવું, પણ સાતમો દિવસ સંપૂર્ણ વિશ્રામનો અને પવિત્ર મેળાવડાનો દિવસ છે. એ દિવસે કામ ન કરવું. તમારા સર્વ રહેઠાણોમાં તે યહોવાહનો વિશ્રામવાર છે.

<sup>૪</sup> પ્રતિવર્ષ યહોવાહના જે ઉત્સવો ઉજવવાના, મેળાવડા કરવા ભાટે ઢણેરો પિટાવવાના આ પવિત્ર ઉત્સવો છે તે આ છે. <sup>૫</sup> પહેલા ભાસમાં, એટલે પહેલા ભાસના ચૌદમા દિવસે સાંજે યહોવાહનું પાકખાપર્વ છે. <sup>૬</sup> એ ભાસના પંદરમાં દિવસે યહોવાહનું બેખમીશી રોટલીનું પર્વ છે. તમારે સાત દિવસ સુધી બેખમીશી રોટલી ખાવી.

<sup>૭</sup> પહેલા દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડો કરવો. તેમાં કોઈ દૈનિક સાંસારિક કાર્ય કરવું નહિ. <sup>૮</sup> પણ સાત દિવસ તમારે યહોવાહને હોમયજ્ઞ ચટાવવો. સાતમા દિવસે પણ તમારે મેળાવડો કરવો. અને રોજના કામ કરવા નહિ.”

<sup>૯</sup> યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૧૦</sup> “ઇગરાયલીઓને કહે કે, ‘જે દેશ હું તમને આપવાનો છું તેમાં તમે જાઓ અને પાક લણો ત્યારે તમારે પહેલા પાકની પ્રથમ ફળની પૂણી તમારે યાજક પાસે લાવવી. <sup>૧૧</sup> યાજક વિશ્રામવારના બીજા દિવસે તે પૂણીને યહોવાહની આગળ ઉપર કરે કે જેથી તે તમારે સારુ ભાન્ય થાય.

<sup>૧૨</sup> જે દિવસે તમે પૂણી મને ચટાવો તે દિવસે તમારે એક વર્ષનો એબરહિત ઘેટો યહોવાહને દહીનીયાર્પણ તરીકે ચટાવવો. <sup>૧૩</sup> અને તેને ભાટે ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલમાં મોહેલા સોણ વાટકા મેંદાનો લોટ લઈને સુવાસિત હોમયજ્ઞ યહોવાહને ચટાવવો તથા પેથાર્પણ તરીકે એક સિટર ક્રાક્ષારસ લાવવો. <sup>૧૪</sup> તમે આ પ્રમાણે અર્પણો ચટાવવો નહિ ત્યાં સુધી એટલે કે તે અગાઉ તમારે નવા પાકમાંથી કશું ખાવું નહિ. તાજો પોક, રોટલી કે લીલાં કણસલાં, આમાંનું કશું જ ખાવું નહિ. તમારી વંશપરંપરા તમારા સર્વ રહેઠાણોમાં એ સદાનો વિધિ થાય.

<sup>૧૫</sup> વિશ્રામવાર પણીના દિવસથી તમે જે દિવસે પૂણીની બેટ ચટાવો તે દિવસથી પૂરા સાત અઠવાડિયા ગણવાં. <sup>૧૬</sup> સાતમા અઠવાડિયા પણીના સાંભાથે એટલે કે પચાસમા દિવસે, તમારે યહોવાહને નવા પાકમાંથી ખાદ્યાર્પણ કરવું.

<sup>૧૭</sup> તમારે તમારાં ઘરમાંથી ખમીર નાખીને બનાવેલી બે દશાંશ એફાહની (સોણ વાટકા) મેંદાની બે રોટલી લાવવી. એ યહોવાહને તમારા પાકના પ્રથમ ફળનું અર્પણ છે. <sup>૧૮</sup> રોટલી ઉપરાંત યહોવાહને દહીનીયાર્પણઝપે તમારે એક વર્ષના ખામી વગરનાં ઘેટાંનાં સાત બચ્ચા, એક વાઇર્ડું અને બે ઘેટાં અર્પણ કરવા. આ સર્વને અનુરૂપ ખાદ્યાર્પણ અને પેથાર્પણથી યહોવાહને સારુ સુવાસિત હોમયજ્ઞ થાય.

<sup>૧૯</sup> તમારે એક બકરો પાપાર્થાર્પણ તરીકે અને શાંતયાર્પણ તરીકે એક વર્ષના બે નર ઘેટાં પણ ચટાવવા. <sup>૨૦</sup> અને યાજક પ્રથમ ફળની રોટલી સાથે તેઓને તથા પેલા બે ઘેટાંને યહોવાહની સંમુખ અર્પણ કરે. તે પવિત્ર અર્પણ યાજકને સારુ યહોવાહને અપ્રિત થાય. <sup>૨૧</sup> એ જ દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડાનો ઢણેરો પીટવો. તે દિવસે કોઈ

સાંસારિક કામ કરવાં નહિ, તમે ગમે ત્યાં રહેતા હોય છતાં તમારા વંશજોને માટે એ સદાનો વિધિ થાય.

૨૨ તમે જથારે પાક લણો, ત્યારે તમારે છેક ખેતરના ખૂણા સુધી પૂરેપૂરું કાપવું નહિ. તેમ જ તેમાંથી પડી રહેલો પાક વીણી લેવો નહિ. તમારે તેને ગરીબો તથા પરદેશીઓ માટે રહેવા દેવો. હું તમારો ઈશ્વર થહોવાહ છું.”

૨૩ થહોવાહે મૂસાને કટ્ટું, ૨૪ “ઇગરાયલના લોકોને કહે કે સાતમા ભાસના પહેલા દિવસે તમારે પવિત્ર વિશ્રાભ, રણશિંગસાદની યાદગીરી અને પવિત્ર મેળાવડો કરવો. ૨૫ એ દિવસે તમારે રણશિંગડા વગાડવા અને પવિત્ર મેળાવડો કરવો. તમારે રોજનું કોઈ કામ કરવું નહિ, પરંતુ થહોવાહને હોમયજા ચટાવવો.”

૨૬ પછી થહોવાહે મૂસાને કટ્ટું, ૨૭ “સાતમા ભાસનો દશમો દિવસ પ્રાયશ્ક્રિતનો દિવસ છે. એ દિવસે પવિત્ર મેળાવડો રાખવો. ઉપવાસ કરવો અને થહોવાહને હોમયજા ચટાવવો.

૨૮ એ દિવસે તમારે કોઈ કામ કરવું નહિ, કેમ કે તે પ્રાયશ્ક્રિતનો દિવસ છે. તે દિવસે તમારા ઈશ્વર થહોવાહ સમક્ષ તમારે પ્રાયશ્ક્રિત કરવું. ૨૯ જે કોઈ તે દિવસે ઉપવાસ નહિ કરે તો તેને તેના લોકોમાંથી અલગ કરવામાં આવશે.

૩૦ જે કોઈ આ દિવસે કોઈ પણ કામ કરશે તો હું થહોવાહ તેના લોકોમાંથી તેનો નાશ કરીશ. ૩૧ તે દિવસે તમારે કોઈપણ પ્રકારનું કામ કરવું નહિ, તમારા રહેઠાણોમાં તમારા લોકોના વંશજો માટે એ સદાનો વિધિ થાય. ૩૨ આ તો પવિત્ર વિશ્રાભનો દિવસ છે, માટે તમે ઉપવાસ કરો અને આત્મકષ્ટ કરો. નવમા દિવસની સાંજથી પછીના દિવસની સાંજ સુધી તમારે વિશ્રાભ પાળવો.”

૩૩ થહોવાહે મૂસાને કટ્ટું, ૩૪ “ઇગરાયલના લોકોને એમ કહે કે, આ સાતમા ભહિનાના પંદરમા દિવસે થહોવાહનું માંડવાપર્વ છે અને તે સાત દિવસ સુધી ચાલશે.

૩૫ પ્રથમ દિવસે તમારે પવિત્ર મેળાવડો કરવો. તમારે એ દિવસે કોઈ કાર્ય કરવું નહિ. ૩૬ પર્વના સાતેય દિવસ તમારે થહોવાહ સમક્ષ હોમયજો અર્પણ કરવા. આઠમા દિવસે ફરીથી પવિત્ર મેળાવડો કરવો અને ફરીથી હોમયજો અર્પણ કરવા. આ પછી પર્વની ઉજવણી પૂરી કરવી, આ દિવસે પણ તમારે કોઈ પણ સાંસારિક કામ કરવાં નહિ.

૩૭ આ બધા થહોવાહના વાર્ષિક પર્વો છે. આ પર્વો પર પવિત્ર મેળાવડો થોજવા, એ દિવસો દરમયાન નક્કી કરેલા નિયમ મુજબ દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ અને પેથાર્પણ થહોવાહને અર્પણ કરવા. ૩૮ થહોવાહના વિશ્રાભવારો, તમારા દાન તથા તમારી સર્વ માનતાઓ તથા તમારા સર્વ ઔરિષ્ણકાર્પણો જે તમે થહોવાહને અર્પણ કરો છો તે ઉપરાંત એ છે.

૩૯ તેમ છતાં સાતમા ભાસના પંદરમા દિવસે જમીનની ઉપજનો સંગ્રહ કરી રહ્યા બાદ તમારે થહોવાહને સારુ સાત દિવસ સુધી આ પર્વ ઉજવવું. પહેલો દિવસ અને આઠમો દિવસ પવિત્ર વિશ્રાભ પાળવો.

૪૦ પ્રથમ દિવસે તમારે વૃક્ષોના ઉત્તમ ફળ, ખજૂરીની ડાળીઓ, તથા ઘટાદાર વૃક્ષોના ડાળખાં અને નાળાના વેલાઓ લઈને તમારે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની સંમુખ સાત દિવસ સુધી ઉત્સવ કરવો. ૪૧ તમારે પ્રતિવર્ષ થહોવાહના માનમાં સાત દિવસ આ ઉત્સવ ઉજવવો. તમારા વંશજો માટે એ સદાનો વિધિ થાય. સાતમા ભાસમાં તમારે આ પર્વ પાળવું.

૪૨ એ સાત દિવસો દરમયાન તમારે માંડવાઓમાં રહેવું. ઇગરાયલના સર્વ વતનીઓએ સાત દિવસ સુધી માંડવાઓમાં રહેવું. ૪૩ જેથી તમારા વંશજોને, પેઢી દર પેઢી થાદ રહે કે હું તમને ઇગરાયલીઓને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો ત્યારે મેં

તમને ભાંડવાઓમાં વક્ષાવ્યા હતા. હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું."<sup>૪૪</sup> મૂસાએ થહોવાહે મુકરર કરેલા પર્વો વિષે ઇજરાયલીઓને કહી જણાવ્યું.

## ૨૪

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૨</sup> ઇજરાયલના લોકોને કહે કે, દીવીમાં અખંડ દીપ પ્રગટતો ચાખવા માટે જૈતૂનનું શુદ્ધ તેલ લાવે.

<sup>૩</sup> સાક્ષયના પડદાની બહાર બાજુ મુલાકાતમંડપમાં થહોવાહની સંમુખ સાંજથી સવાર સુધી તે દીપ થહોવાહ સમક્ષ પ્રગટતો રહે તેની કાળજી હારન રાખે. તે વંશપરંપરા તમારા માટે સદાનો વિધિ થાય. <sup>૪</sup> મુખ્ય થાજકે હમેશા શુદ્ધ સોનાની દીવી ઉપરના દીવા થહોવાહ સમક્ષ અંખડ પ્રગટતા રહે તે માટે કાળજી રાખવી.

<sup>૫</sup> તમારે મેંદો લેવો અને તેની બાર રોટલી કરવી. દરેક રોટલી બે દશાંશ એફાહની હોથ. <sup>૬</sup> તમારે તે બાર રોટલી શુદ્ધ સોનાના બાજઠ ઉપર થહોવાહની સમક્ષ છ છની બે થપ્પીમાં ગોઠવવી.

<sup>૭</sup> તે બજે થપ્પી પર તમારે શુદ્ધ લોભાન મૂકવો, એ સારુ કે રોટલીને સારુ તે યાદગીચીરૂપ થાય. અને થહોવાહને સારુ હોમયજન થાય. <sup>૮</sup> પ્રતિ વિશ્રાભવારે તે થહોવાહ સમક્ષ નિયમિત રાખે. અને ઇજરાયલીઓ તરફથી એ સદાનો કરાર છે. <sup>૯</sup> અને આ અર્પણ હારન તથા તેના પુન્નોનું થાય. આ રોટલી તેઓ પવિત્ર જગ્યાએ ખાય. કેમ કે તે થહોવાહને ચઢાવાતા હોમયજોમાંનો યાજકને મળતો પવિત્ર ભાગ છે."

<sup>૧૦</sup> હવે એમ થયું કે, એક દિવસ ઇજરાયલી સત્રીનો દીકરો જેનો પિતા મિસરી હતો તે ઇજરાયલના લોકો મધ્યે ફરવા નીકાયો. <sup>૧૧</sup> ઇજરાયલી સત્રીના દીકરાએ થહોવાહના નામનું દુર્ભાષણ કરીને તેમને શાપ દીધો. તેથી લોકો તેને મૂસા પાસે લાવ્યા. તેની માતાનું નામ શલોભીથ હતું. તેની સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યો. તે દાનના કુળના દિશ્રીની પુત્રી હતી. <sup>૧૨</sup> થહોવાહથી તેમની ઇચ્છા જણાવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તેઓએ તેને ચોકીમાં રાખ્યો.

<sup>૧૩</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૧૪</sup> "જે માણસે થહોવાહને શાપ આપ્યો છે તેને છાવણીથી બહાર લઈ જ. જેઓએ તેને બોલતા સાંભાયો હોથ તે સર્વએ પોતાના હાથ તેના ભાથા પર મૂકવા. પછી બધા લોકો પથ્થરો ભારીને તેને ભારી નાખે.

<sup>૧૫</sup> ત્યારબાદ તું ઇજરાયલીઓને કહે કે, 'જે કોઈ માણસ થહોવાહને શાપ આપે તેનું પાપ તેને ભાથે. <sup>૧૬</sup> જે કોઈ થહોવાહના નામનું દુર્ભાષણ કરે તે નિશ્ચે ભાર્યો જાય. અને આખી જમાત તેને નિશ્ચે પથ્થરે ભારે. પછી ભલે તે ઇજરાયલનાં વતની હોથ કે પરદેશી હોથ. જો કોઈ થહોવાહના નામનું દુર્ભાષણ કરે તો તે નિશ્ચે ભાર્યો જાય.

<sup>૧૭</sup> અને જે કોઈ વ્યક્તિ બીજાની હત્યા કરે તો તેને મૃત્યુદંડ આપવો. <sup>૧૮</sup> જે કોઈ બીજાના પશુને ભારી નાખે તેણે તેનો બદલો ભરી આપવો, જીવના બદલે જીવ.

<sup>૧૯</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ તેના પડોશીને ઈજા પહોંચાડે તો તેણે જે કર્યું હોથ તેવું જ તેને કરવું: <sup>૨૦</sup> બાંગવાને બદલે બાંગવું, આંખને બદલે આંખ, દાંત બદલે દાંત. જેવી ઈજા તેણે કોઈ વ્યક્તિને કરી હોથ તેવી જ ઈજા તેને કરવી. <sup>૨૧</sup> જે કોઈ વ્યક્તિ કોઈ પશુને ભારી નાખે તો તેણે બદલો ભરી આપવો. પણ જો કોઈ માણસને ભારી નાખે તો તેને મૃત્યુદંડ આપવો.

<sup>૨૨</sup> જેમ વતનીઓને ભારે તેમ જ પરદેશીને ભારે એક જ પ્રકારનો કાથદો તમારે લાગુ કરવો. કેમ કે હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું."<sup>૨૩</sup> અને મૂસાએ ઇજરાયલીઓને આ પ્રમાણે કદ્યું. પછી તેઓ થહોવાહને શાપ આપનાર માણસને છાવણી બહાર લાવ્યા. અને જેમ થહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તે લોકોએ કર્યું.

## ૨૫

**૧** સિનાઈ પર્વત પર યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, **૨** “તું ઇજચાયલી લોકોને આ કહે કે, જે દેશ હું તમને આપવાનો છું, તેમાં તમે પ્રવેશ કરો ત્યારે તે દેશ યહોવાહ માટે વિશ્રાભવાર પાણો.

**૩** વર્ષ સુધી તમારે તમારા ખેતરોમાં વાવણી કરવી, ત્યારે વરસ સુધી તમારે દ્રાક્ષની વાડીઓમાં કાપકૂપ કરવી અને ઉપજનો સંગ્રહ કરવો. **૪** પરંતુ સાતમે વર્ષે દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રાભનો સાંભાથ, એટલે યહોવાહનો સાંભાથ થાય. તારે તારા ખેતરમાં વાવણી કરવી નહિ અને તારી દ્રાક્ષાવાડીમાં કાપકૂપ કરવી નહિ.

**૫** જમીન પર જે પોતાની જાતે ઊગી નીકદ્યું હોથ તે તમારે કાપવું નહિ અથવા કાપકૂપ વગરની દ્રાક્ષની વાડીઓમાં જે દ્રાક્ષ બેસે તે તમારે લેવી નહિ. એ વર્ષ દેશને માટે પવિત્ર વિશ્રાભનું વર્ષ થાય. **૬** એ વિશ્રાભના વર્ષમાં ખેડ્યા વગરની જમીનમાં આપોઆપ જે કંઈ ઊપજ થશે તે તમારો, તમારા દાસ, દાસીઓનો, તમારા મજૂરોનો અને તમારી મદ્દે વસતા પરદેશીઓનો તે ખોરાક થશે; **૭** અને જમીનમાં જે કંઈ ઊપજ થશે તે તમારાં જનવરોનો અને દેશના વન્ય જનવરોનો પણ તે ખોરાક થશે.

**૮** તમારે પોતાના માટે સાત વર્ષનાં સાત વિશ્રાભ ગણવાં, એટલે કે સાત વાર સાત વર્ષ, એટલે ઓગણપચાસ વર્ષ. **૯** પણ સાતમા માસના દશમે દિવસે એટલે કે પ્રાયશ્ચિત્તને દિવસે તમારે આખા દેશમાં મોટા સાદે ઘેટાંનું રણશિંગડું વગડાવવું.

**૧૦** અને પચાસમાં વર્ષને પવિત્ર જાહેર કરી દેશના બધા વતનીઓ માટે છુટકારાનો ઢંઢેરો પિટાવવો. તમારા માટે તે રણશિંગડાનું એટલે જયુભિલીનું વર્ષ છે. અને તમારે દરેક જણે પોતપોતાના વતનમાં અને કુટુંબમાં પાછા આવવું.

**૧૧** એ પચાસમાંનું વર્ષ તમારા માટે રણશિંગડાનું પર્વ થાય. એ વર્ષ તમારે કાંઈ વાવવું નહિ, અને પોતાની જાતે જે ઊગું હોથ તે ખાવું. તેમ જ કાપકૂપ કર્યા વિનાની દ્રાક્ષની વાડીમાંથી દ્રાક્ષ વીણી લેવી. **૧૨** કારણ, એ તો જયુભિલી છે, તેને તમારે પવિત્ર ગણવી. એ વર્ષ ખેતરોમાં આપમેળો ઊગી નીકળોલો પાક તમારે ખાવો.

**૧૩** જયુભિલીના વર્ષે પ્રત્યેક વ્યક્તિએ પોતપોતાના વતનમાં પાછા જવું.

**૧૪** જો તમે તમારા પડોશીને જમીન વેચો કે ખરીદો તો તમારે એકબીજાને છેતરવા નહિ કે ખોટું કરવું નહિ.

**૧૫** જયુભિલી પણ વીઠી ગયેલા વર્ષો પ્રમાણે તમારે તમારા પડોશી પાસેથી ખરીદી કરવી અને પાકના વર્ષોની ગણતરી પ્રમાણે તે તમને વેચાતું આપે. **૧૬** જો વર્ષો વધારે બાકી હોથ તો કિંમત વધારે હરાવવી અને ઓછા વર્ષ બાકી હોથ તો કિંમત ઓછી હરાવવી, કેમ કે જે વેચાય છે તે જે પાક મળશે તેના ધોરણે તે આપે છે. **૧૭** તમારે એકબીજાને છેતરવા નહિ કે ખોટું કરવું નહિ; પણ તેને બદલે તમારે તમારા ઈંઘરનો ભય રાખવો. કેમ કે હું યહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.

**૧૮** મારા વિધિઓ, ભારા નિયમોનું પાલન કરશો અને તેનો અમલ કરશો તો તમે દેશમાં સુરક્ષિત રહેશો. **૧૯** ભૂમિ મબલખ પાક આપશે અને તમે ધરાતાં સુધી ખાશો તેમ જ તમે સુરક્ષિત રહેશો.

**૨૦** તમે કહેશો કે, “જો સાતમા વર્ષે અમે વાવીએ નહિ અથવા ઊપજનો સંગ્રહ કરીએ નહિ તે વર્ષે અમે શું ખાઈએ?” **૨૧** સાંભળો, છણા વર્ષે હું તમને શ્રણ વર્ષ ચાલે તેટલાં મબલખ પાકથી આશીર્વાદિત કરીશ. **૨૨** તમે આઠમે વર્ષે વાવશો ત્યારે પણ તમે આગળના વર્ષના પાકમાંથી ખાતા હશો, નવમે વર્ષે તમે નવો પાક ઘરમાં લાવશો ત્યાં સુધી તમે છણા વર્ષના સંગ્રહ કરેલા પાકમાંથી ખાશો.

**૨૩** જમીન સદાને માટે નવા માલિકને વેચાય નહિ. કેમ કે જમીન મારી છે. તમે માત્ર પરદેશીઓ અને ધારીઓ તરીકે મારી જમીન પર રહો છો. **૨૪** ખરીદ વેચાણમાં એક શરત એવી હોવી જ જોઈએ કે જમીનને વેચનાર માણસ ગમે ત્યારે તેને પાછી ખરીદી શકે છે. **૨૫** જો તમારા ઈજરાયલી ભાઈઓ ગરીબ થઈ જાય અને તેને કારણો જો તે તેની જમીનનો થોડો ભાગ વેચે, તો તેનો નજુકનો સંબંધી આવીને તેના ભાઈઓએ જે વેચી કાઢ્યું હોય તેને પાછી ખરીદી શકે છે.

**૨૬** તેની જમીન છોડાવવાને જો કોઈ નજુકનો સંબંધી ના હોય પણ તે સમૃદ્ધિ પામ્યો હોય અને તેને છોડાવવાની તેની પાસે સક્ષમતા હોય, **૨૭** તો તેણે વેચાણ પછી વીતેલાં વર્ષો હિસાબમાં ગણવા અને જેને તેણે તે જમીન વેચી હોય તેને ભરપાઈ કરવું. અને તે જમીન તેને તે પાછી આપે. **૨૮** પરંતુ જો તે જમીન પાછી લેવા સક્ષમ ન હોય તો જ્યુભિલીના વર્ષ સુધી જે માણસે તેને ખરીદી હોય તેની પાસે તે રહે. જ્યુભિલીના વર્ષ જે માણસે જમીન વેચેલી તેને એટલે તેના મૂળ માલિકને પાછી આપવામાં આવે.

**૨૯** જો કોઈ માણસ નગરમાંનું તેનું ઘર વેચે, તો વેચાણ પછી પૂરા એક વર્ષ સુધી તેને ફરીથી ખરીદી લેવાનો હક્ક રહે. **૩૦** જો પૂરા એક વર્ષ દરમિયાન તે પાછું ખરીદી લેવામાં ના આવે તો તે ઘરની કાયમની માલિકી નવા માલિકની અને તેના વંશજોની થાય.

**૩૧** પણ જ્યુભિલી વર્ષમાં તે મૂળ માલિકને પાછું ન મળો, કોટ વગરનાં ગામડાનાં મકાનો જમીન જેવાં ગણાય, તે પાછાં ખરીદી લેવાનો હક્ક કાયમ રહે અને જુભિલી વર્ષમાં તો તે ઘરો મૂળ માલિકને પાછું મળવું જોઈએ. **૩૨** તેમાં એક અપવાદ છે, લેવીના મકાનો કોટવાળાં નગરોમાં હોય તો પણ તેને ગમે ત્યારે છોડાવી શકાય.

**૩૩** જો કોઈ લેવી એવા શહેરમાં આવેલું પોતાનું મકાન પાછું ન ખરીદી લે, તો તે જુભિલીના વર્ષમાં તેને પાછું મળી જાય; કારણ, લેવીઓનાં શહેરમાંનાં મકાન એ તેમની ઈજરાયસમાંની સંપત્તિ છે. **૩૪** પરંતુ લેવી પોતાના નગરોની આસપાસ આવેલી જમીન વેચી શકે નહિ, કારણ કે તે તેઓની કાયમી બિલકત છે.

**૩૫** તમારા દેશનો કોઈ ભાઈ જો ગરીબ થઈ જાય અને પોતાનું ભરણપોષણ કરી શકે નહિ, તો તેને મદદ કરવી. તે પરદેશી અથવા પ્રવાસી તરીકે તમારી સાથે રહે. **૩૬** તમારે તેની પાસેથી નફો કે વ્યાજ ન લેવું. પણ ઈંઘરનો બય રાખવો એ માટે કે તમારો ભાઈ તમારી સાથે રહે. **૩૭** તમારે તમારા પૈસા તેને વ્યાજે ન આપવા. તેમ જ નફા સારુ તમારું અન્ધ તેને ન આપવું. **૩૮** તમને કનાનનો દેશ આપવા માટે અને તમારો ઈંઘર થવા માટે તમને બિસરમાંથી બહાર લાવનાર હું તમારો ઈંઘર થહોવાહ છું.

**૩૯** તમારા દેશનો જો કોઈ ભાઈ ગરીબાઈમાં આવી પડે અને પોતે તમને વેચાઈ જાય તો તમારે તેની પાસે ચાકર તરીકે કામ કરાવવું નહિ. **૪૦** તેની સાથે નોકરીએ ચાખેલ ચાકર જેવો વ્યવહાર કરવો. અને તે તમારી સાથે પ્રવાસી તરીકે રહે. તે જ્યુભિલીના વર્ષ સુધી તમારી ચાકરી કરશે. **૪૧** પછી તે અને તેની સાથે તેના બાળકો પણ છૂટીને પોતાના ઘર અને પોતાના પિતાના વતનમાં તે પાછો જશો.

**૪૨** કેમ કે તેઓ મારા સેવકો છે જેઓને હું બિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો હતો. તેઓને ગુલામની જેમ વેચવા નહિ. **૪૩** તમારે નિર્દ્યતાથી તેઓ પર માલિકીપણું ન કરવું. પણ ઈંઘરનો બય રાખવો. **૪૪** અને જે દાસ તથા દાસી તમે રાખો તે આસપાસની દેશજાતિઓમાંથી તમારે રાખવા.

**૪૫** વળી તમારી વચ્ચે રહેતા પરદેશીઓના સંતાનોને તથા તમારી સાથે રહેતા તેઓના કુટુંબો તેઓમાંથી તમારે ખરીદવા. અને તેઓ તમારી સંપત્તિ થાય. **૪૬** તમે

તે લોકોને તમારા વંશજોને વારસામાં આપી શકો છો, તેમ જ તમે તેમનો કાથમ માટે ચાકર તરીકે ઉપયોગ કરી શકો છો, પણ તમારા ઇજરાયલી ભાઈઓ પાસે ગુલામોની જેમ મજૂરી કરાવવી નહિ.

<sup>૪૭</sup> જ્યારે કોઈ પરદેશી કે તમારી સાથે રહેતો પ્રવાસી ધનવાન થઈ જાય અને તમારો ઇજરાયલી ભાઈ ગરીબ થયો હોય અને તે પોતાની જતને તે માણસને વેચી દે, <sup>૪૮</sup> તો તમારા ઇજરાયલી ભાઈના વેચાયા પણી તેને પાછો ખરીદી લેવાય. તેના જ કુટુંબનો એક તેને ખરીદી લે.

<sup>૪૯</sup> તેના કાકા કે ભારીજા કે અન્ય કોઈ નજીકનો સંબંધી તેને પાછો ખરીદી લઈ શકે છે અથવા જો તે સમૃજ થયો હોય તો તે પોતે પોતાની જતને છોડાવી શકે. <sup>૫૦</sup> તેણે પોતાને ખરીદેલી વ્યક્તિ સાથે ગણતરી કરવી; તે વેચાયો હોય તે વર્ષથી માંડીને તે જ્યુભિલીના વર્ષ સુધી ગણો; અને તે વર્ષોની સંપત્તિ પ્રમાણે તેના વેચાણનું મૂલ્ય થાય. ચાકરના દિવસો પ્રમાણે તે તેની સાથે રહે.

<sup>૫૧</sup> જો જ્યુભિલીને ઘણા વર્ષો બાકી હોય તો જેટલા પૈસાથી તે ખરીદાયો હોય તેમાંથી તે વ્યક્તિએ કિંમતનો ભાગ પાછો આપવો. અને એ વર્ષોની ગણતરી પર આધારિત હોય. <sup>૫૨</sup> ઘણાં વર્ષો વીતી ગયાં હોય અને જ્યુભિલી વર્ષને થોડાં જ વર્ષ બાકી હોય, તો પોતાની જતને વેચી જે નાણાં પ્રાપ્ત કર્યા હોય તેનો થોડો જ ભાગ તેણે પાછો આપવો.

<sup>૫૩</sup> વર્ષ દર વર્ષ તેની સાથે નોકરીએ રાખેલા ચાકરની જેમ વર્તન કરવું. અને તમારે તેના ભાલિકને તેની પાસે નિર્દ્યતાથી કામ લેવા દેવું જોઈએ નહિ. <sup>૫૪</sup> જો જ્યુભિલી વર્ષના વચ્ચગાળાનાં વરસો દરમિયાન તેને પાછો ખરીદી લેવામાં ન આવ્યો હોય, તો તેને અને તેનાં બાળકોને જ્યુભિલીના વર્ષમાં છૂટાં કરી દેવાં, <sup>૫૫</sup> કેમ કે, ઇજરાયલીઓ મારા સેવકો છે; તેઓ મારા સેવકો છે જેઓને હું મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો છું; હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.”

## ૨૬

<sup>૧</sup> “તમારે પોતાને ભાટે કોઈ મૂર્તિઓ બનાવવી નહિ, તેમ જ કોતદેલી મૂર્તિ, સતંભ કે કંડારેલા પથ્થર ઊભા ન કરવા. અને પોતાને સારુ તમારા દેશમાં આકૃતિઓ કોતરી કાઢેલો કોઈ પથ્થર નમવા સારુ ઊભો કરશો નહિ, કેમ કે હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું. <sup>૨</sup> તમારે મારા વિશ્રામવાર પાણવા અને મારા પવિત્રસ્થાનની પવિત્રતા જાળવવી, હું થહોવાહ છું.

<sup>૩</sup> જો તમે મારા સર્વ નિયમો અને આજ્ઞાઓનું પાલન કરીને તેનો અમલ કરશો, <sup>૪</sup> તો હું તમારા ભાટે નિયમિત ઝતુ પ્રમાણે વરસાદ મોકલીશ અને જમીન તમને પોતાની ઊપજ આપશો અને વૃક્ષો ફળ આપશો.

<sup>૫</sup> તમારે ત્યાં પુષ્કર પાક ઊતરશે, વાવળીનો સમય આવે ત્યાં સુધી દ્વારા થયા કરશે અને લણવાનું કામ વાવળીના સમય સુધી ચાલશે, તમે ધરાતાં સુધી જમશો અને દેશમાં સુરક્ષિત રહેશો. <sup>૬</sup> હું તમને દેશમાં શાંતિ આપીશ અને તમે ચાત્રે નિર્બધ બનીને નિરાંતે સુઈ શકશો, હું દેશમાંથી હિંસક પશુઓને દૂર કરીશ અને તલવાર તમારા દેશમાં ચાલશે નહિ.

<sup>૭</sup> તમે તમારા દુઃખનોને હાંકી કાટશો અને તેઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે. <sup>૮</sup> તમારામાંના પાંચ તે એકસોને નસાડી મૂકશે અને તમારામાંના એકસો તે દસહજારને નસાડશે. તમારા સર્વ શત્રુઓ તમારી આગળ તરવારથી પડશે.

૯ હું તમારા તરફ ફૃપાક્ષિ રાખીશ, તમને સફળ કરીશ અને તમને વધારીશ. તમારી સાથે હું મારો કરાર સ્થાપિત કરીશ. ૧૦ તમે લાંબા સમયથી સંગ્રહ કરી રાખેલું અનાજ ખાશો. નવો પાક તૈયાર થશે ત્યારે તેનો સંગ્રહ કરવા જુનો પાક બહાર કાઢી નાખશો.

૧૧ હું તમારી મદ્દે મારો મંડપ ઊભો કરાવીશ. અને હું તમારાથી કંટાળી જર્દશ નહિ. ૧૨ હું તમારી મદ્દે ચાલીશ. હું તમારો ઈંખર થઈશ અને તમે મારા લોક થશો. ૧૩ તમને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવનાર હું તમારો ઈંખર થહોવાબ છું. તમારી ચાકરીની ઝૂસચી તોડી નાખીને મેં તમને ઉજ્જ્વલ મસ્તકે ચાલતા કર્યા છે.

૧૪ પરંતુ જો તમે મારું કદ્યું સાંભળશો નહિ અને મારી આ સર્વ આજાઓનું ઉલ્લંઘન કરશો, ૧૫ તથા મારા વિધિઓને નકારવાનો નિર્ણય કરશો, મારા નિયમોની ઉપેક્ષા કરશો અને મારી પ્રત્યેક આજાનું પાલન ન કરીને મારા કરારને તોડશો,

૧૬ તો હું તમને આ પ્રમાણો જળ કરીશ, હું તમારા પર અત્યંત ગ્રાસ વર્તાવીશ. હું તમારા પર એવા રોગો અને તાવ મોકલીશ કે જે તમને અંધ બનાવી દેશે અને તમારા હૃદય ઝૂર્યા કરશે. તમે તમારા બી વૃથા વાવશો. કારણ કે તે તમારો શત્રુ ખાશે. ૧૭ હું મારું મુખ તમારી વિલંબ કરીશ અને તમારા શત્રુઓના હાથે હું તમારો પરાજય કરાવીશ. જેઓ તમારો દ્રેષ કરે છે તેઓ તમારા પર રાજ કરશે. અને કોઈ તમારી પાછળ નહિ પડયું હોય છતાં તમે નાસ્તા ફરશો.

૧૮ અને તેમ છતાં જો તમે મારું નહિ સાંભળો તો હું તમને તમારા પાપો બદલ સાત ગણી વધુ જળ કરીશ. ૧૯ હું તમારા સામર્થ્યનો ગર્વ તોડીશ. હું તમારા પર આકાશને લોખંડના જેવું અને ભૂમિને પિતણના જેવી કરીશ. ૨૦ તમારી મહેનત વ્યર્થ જશે. કેમ કે તમારી જમીનમાં કોઈ ફસલ થશે નહિ અને તમારાં વૃક્ષોને ફળ પણ આવશે નહિ.

૨૧ અને જો તમે મારી વિલંબ ચાલશો તથા મારું સાંભળશો નહિ તો હું તમારાં પાપોને કારણે સાતગણી વધુ આફતો ઉતારીશ. ૨૨ પણી હું તમારી વિલંબ જંગલી જાનવરો છોડી મૂકીશ, જે તમારાં બાળકોને ફાડી ખાશે અને તમારાં પશુઓનો નાશ કરશે, પરિણામે તમારી સંખ્યા ઘટી જતા તમારા રસ્તાઓ ઉજ્જડ થઈ જશે.

૨૩ આમ છતાં પણ જો તમે મારી શિક્ષા ગ્રહણ નહિ કરો અને મારી વિલંબ ચાલશો, ૨૪ તો હું પણ તમારી વિલંબ ચાલીશ. હું પોતે તમને તમારાં પાપો માટે સાતગણી વધુ આકરી જળ કરીશ.

૨૫ મારા કરાર બંગનો બદલો લેવા હું તમારા પર તલવાર લાવીશ. તમે તમારા નગરોમાં એકઠાં થશો ત્યારે હું ત્યાં તમારી મદ્દે મરકી મોકલીશ; અને તમે શત્રુના સામર્થ્યથી હારી જશો. ૨૬ જથારે હું તારા અનાજના પુરવઠાનો નાશ કરીશ ત્યારે દશ કુટુંબો માટે ચોટલી શેકવા માટે ફક્ત એક ભણી પૂરતી થઈ પડશે; તેઓ તમને માપી તોલીને ચોટલી વહેચશે, અને તમે ખાશો પણ ધરાશો નહિ.

૨૭ જો તમે મારું નહિ સાંભળો અને સતત મારી વિલંબ ચાલશો, ૨૮ તો પણી હું કોધે ભરાઈને તમારી વિલંબ ચાલીશ. અને હું તમારાં પાપોને લીધે તમને સાતગણી શિક્ષા કરીશ.

૨૯ તમે તમારા પુત્રનું તેમ જ તમારી પુત્રીઓનું માંસ ખાશો. ૩૦ અને હું તમારા ઉચ્ચસ્થાનો તોડી નાખીશ તેમ જ તમારી વેદીઓને કાપી નાખીશ અને તમારી મૂર્તિઓના બંગાર પર હું તમારા મૃતદેહ નાખીશ. હું તમને તિરસ્કૃત કરી નાખીશ.

<sup>૩૧</sup> હું તમારા નગરોને વેરાન ખંડેર બનાવી દઈશ. તમારા પવિત્ર સ્થાનોનો વિનાશ કરીશ અને તમારા સુવાસિત અર્પણોનો અસ્વીકાર કરીશ. <sup>૩૨</sup> હું તમારા દેશને એવો ઉજ્જવલ કરી નાખીશ કે તમારા દુઃખનો જે તેમાં વસશે તેઓ પણ તમારી દુર્દ્દશા જોઈને વિસ્તિત બની જશે. <sup>૩૩</sup> હું તમને અનેક દેશોમાં વેરવિખેર કરી નાખીશ, હું તરવાર લઈને તમારી પાછળ પડીશ અને તમારો દેશ ઉજ્જવલ તથા વેરાન થઈ જશે. તેમ જ તમારા શહેરો ખંડેર થઈ જશે.

<sup>૩૪</sup> અને જથારે તમે શશ્રૂઓના દેશમાં રહેતા હશો તે વર્ષોમાં જમીન ઉજ્જવલ પડી રહેશે અને તે તેનો વિશ્રાંમ ભોગવશે અને તે દેશ તેના વિશ્રાંમ વર્ષોનો આનંદ માણશે. <sup>૩૫</sup> જથારે તમે ત્યાં વસતા હતા ત્યારે દરેક સાતમે વર્ષે તમે આપણો નહોતો તે વિશ્રાંમ હવે તે પ્રાપ્ત કરશો. <sup>૩૬</sup> જે લોકો તમારામાંથી બધી જઈને શશ્રૂઓના દેશમાં દેશવટો ભોગવી રહ્યા હશે તેમને હું એવા ભયભીત કરીશ કે એક પાંદડુ પડવાનો અવાજ થતાં તેઓ જાણો મોત પાછળ પડયું હોથ તેમ ભાગવા માંડશો અને કોઈ પાછળ પડયું ના હોવા છતાં તેઓ ટળી પડશો.

<sup>૩૭</sup> વળી કોઈ પાછળ પડયું ના હોવા છતાં જાણો તલવાર પાછળ આવતી હોથ તેમ તેઓ એકબીજા પર પડાપડી કરશો. અને શશ્રૂઓનો સામનો કરવાની શક્કિત પણ તેઓમાં રહેશે નહિં. <sup>૩૮</sup> વિદેશી પ્રજાઓ વચ્ચે તમારો અંત આવશે અને તમારા શશ્રૂઓની ભૂમિ તમને ખાઈ જશે. <sup>૩૯</sup> જેઓ શશ્રૂઓના દેશમાં બધી જશે તેઓ પોતાના અને પોતાના પિતૃઓનાં પાપોને કારણે ઝૂરી ઝૂરીને ક્ષય પામતા જશે.

<sup>૪૦</sup> મારી વિરુદ્ધ કરેલા પાપો તેઓએ કર્યા તેમાં તેઓનો અનન્યાય અને તેઓના પિતૃઓના અનન્યાય જો તેઓ કબૂલ કરશો અને એ પણ કબૂલ કરશો કે તેઓ મારી વિરુદ્ધ ચાલ્યા છે; <sup>૪૧</sup> તેથી હું પણ તેઓની વિરુદ્ધ થયો છું અને તેઓને શશ્રૂઓના દેશમાં સૌંપી દીધા. જો તેઓનું બેસુદ્ધત હૃદય નમ્ર થયું હશે ને જો તેઓ પોતાના પાપોની સજા કબૂલ કરશે તો, <sup>૪૨</sup> હું યાકૂબ સાથેનો, ઇસલાક સાથેનો અને ઇષ્ટાહિમ સાથેનો મારા કરારનું સ્મરણ કરીશ અને આ દેશનું પણ સ્મરણ કરીશ.

<sup>૪૩</sup> તેઓને દેશ છોડાવો પડશો; અને ભૂમિ જયાં સુધી ઉજ્જવલ પડી રહેશે તેટલો સમય તે પોતાના વિશ્રાંમના વર્ષો માણશે, તેઓ પોતાના પાપોની શિક્ષા ભોગવશે કેમ કે તેઓએ મારા વિધિઓનો નકાર કર્યો છે અને મારા નિયમોથી કંટાખયા છે.

<sup>૪૪</sup> તેમ છતાં, તેઓ તેઓના શશ્રૂઓના દેશમાં હશે ત્યારે પણ હું તેમનો સંપૂર્ણ નાશ નહિં કરું. તેમનો પૂર્વેપૂર્વો ત્યાગ પણ નહિં કરું અને મારો જે કરાર તેઓની સાથે છે તેને હું નહિં તોડું, કારણ કે હું યહોવાહ તેઓનો ઈશ્વર છું. <sup>૪૫</sup> પણ તેઓના પિતૃઓને કે જેઓને વિદેશીઓની નજર આગળથી મિસર દેશમાંથી હું કાઢી લાવ્યો એ માટે કે હું યહોવાહ તેઓનો ઈશ્વર થાઓ. તેઓની આગળ કરેલા મારા કરારને હું તેઓને લીધે સ્મરણ કરીશ. હું યહોવાહ છું.”

<sup>૪૬</sup> જે નિયમો, વિધિઓ અને આજ્ઞાઓ પોતાની તથા ઇજરાયલના લોકોની વચ્ચે યહોવાહે સિનાઈ પર્વત પર મૂસા મારફતે આપ્યા તે આ છે.

## ૨૭

<sup>૧</sup> યહોવાહે મૂસાની સાથે વાત કરીને કર્યું, <sup>૨</sup> “ઇજરાયલના લોકોને કહે કે, ‘જો કોઈ માણસ યહોવાહની આગળ ખાસ માનતા લે તો તારા નક્કી કરેલા મૂલ્ય પ્રમાણે તે લોકો યહોવાહને સારુ માન્ય થશે.

<sup>૩</sup> તારું નક્કી કરેલું મૂલ્ય આ પ્રમાણે થાય; વીસથી તે સાઠ વર્ષ સુધીની ઉમરના નરને માટે તારું નક્કી કરેલું મૂલ્ય, પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે પચાસ શેકેલ ચાંદી થાય. <sup>૪</sup> તે જ ઉમરની નારી માટે તેનું મૂલ્ય શીસ શેકેલ થાય.

<sup>૫</sup> પાંચથી વીસ વર્ષની ઉમરના નરની કિંમત વીસ શેકેલ અને નારીની કિંમત દસ શેકેલ ઠાંડવું. <sup>૬</sup> એક મહિનાથી પાંચ વર્ષ સુધીના નરની કિંમત પાંચ શેકેલ ચાંદી અને નારીની કિંમત ત્રણ શેકેલ ચાંદી ઠાંડવું.

<sup>૭</sup> સાઠ વર્ષ અને તેની ઉપરની ઉમરના નરની કિંમત પંદર શેકેલ અને નારીની કિંમત દસ શેકેલ ઠાંડવી. <sup>૮</sup> પણ જો કોઈ વ્યક્તિ માનતા લે અને આ કિંમત ચૂકવી શકે તેમ ના હોથ, તો તેણે તે વ્યક્તિને યાજક સમક્ષ રજુ કરવી અને યાજકે તેની કિંમત માનતા લેનાર વ્યક્તિ ચૂકવી શકે તેટલી નક્કી કરવી.

<sup>૯</sup> જો કોઈની છથા થહોવાહને પશુનું અર્પણ કરવાની હોથ અને જો થહોવાહ તેને માન્ય કરે તો પણ એ પશુ સંપૂર્ણપણે તેનું જ રહેશે. <sup>૧૦</sup> એ વ્યક્તિએ તેમાં ફેરબદલ કરવી નહિ. સારાને બદલે નરસું તથા નરસાને બદલે સાચ બદલવું નહિ. તે પશુની બીજા પશુ સાથે અદલાબદલી કરવી નહિ. છતાં જો અદલાબદલી કરી હોથ તો બદ્ધે પશુઓ પવિત્ર બની જાય અને તે થહોવાહના ગણાય.

<sup>૧૧</sup> પરંતુ માનતા લઈ અર્પણ કરવાનું પશુ જો અશુદ્ધ હશે તો થહોવાહ તેને માન્ય નહિ કરે. પણ તેણે તે પશુ યાજક પાસે લઈને જવું. <sup>૧૨</sup> બળરની કિંમત પ્રમાણે યાજક તેની કિંમત નક્કી કરે, પણ પશુ સાચ હોથ કે ખરાબ યાજકે ઠાંડવેલ કિંમત માન્ય રાખવી. <sup>૧૩</sup> અને જો તે વ્યક્તિ તેને છોડાવવા છથતો હોથ તો તેણે તેની કિંમત કરતાં પાંચમો ભાગ વધુ ચૂકવ્યો.

<sup>૧૪</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાનું ઘર થહોવાહને સાચ પવિત્ર થવાને માટે અર્પણ કરે, ત્યારે યાજક તેની જે કિંમત નક્કી કરે તે કાથમ રહે. <sup>૧૫</sup> પણ જો અર્પણ કરનાર ઘરનો માલિક પોતાનું ઘર છોડાવવા છથે તો તેણે કિંમત ઉપરાંત વધુ વીસ ટકા આપવા, જેથી મકાન પાછું તેની માલિકીનું થઈ જાય.

<sup>૧૬</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાની માલિકીની જમીનનો અમુક ભાગ થહોવાહને અર્પણ કરે તો તમારે તેની વાવણી પ્રમાણે તેની કિંમત નક્કી કરવી, જેમ કે વીસ મણ જવની જરૂર પડે તો તેનું મૂલ્ય પચાસ શેકેલ ચાંદી થાય.

<sup>૧૭</sup> જો કોઈ માણસ જયુભિલી વર્ષમાં પોતાનું ખેતર સ્વેચ્છાએ અર્પણ કરે તો તારા ઠાંડવ્યા પ્રમાણે તેની કિંમત થાય. <sup>૧૮</sup> પણ જો તે જયુભિલી વર્ષ પણ અર્પણ કરે તો યાજકે પણીના જયુભિલી વર્ષના જેટલા વર્ષ બાકી હોથ તેના પ્રમાણમાં રોકડ કિંમત નક્કી કરવી અને તે આકડાં મુજબ કિંમત ઠાંડવી.

<sup>૧૯</sup> પરંતુ જો અર્પણ કરનાર ખેતર છોડાવવા ભાંગતો હોથ તો તેણે ઠાંડવેલી કિંમત કરતાં વીસ ટકા વધુ આપવા એટલે તે ખેતરની માલિકી ફરીથી તેની થાય. <sup>૨૦</sup> પરંતુ જો તે જમીન નહિ છોડાવતાં બીજા કોઈને વેચી દે તો તેને તે કદી પાછું મળો નહિ. <sup>૨૧</sup> પણ તેના બદલે જથારે જયુભિલી વર્ષમાં તે ખેતર છૂટે ત્યારે થહોવાહને સાચ અપ્રિત ખેતર તરીકે તે યાજકોનું થાય.

<sup>૨૨</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ પોતે ખરીદેલું ખેતર અર્પણ કરે અને તે તેના કુટુંબની ભિલકતનો ભાગ નથી, <sup>૨૩</sup> તો પણ યાજકે બીજા જયુભિલી વર્ષને જેટલા વર્ષ બાકી હોથ તેને આધારે તેની કિંમત ઠાંડવી અને તે વ્યક્તિએ નક્કી કરેલી કિંમત થહોવાહને તે જ દિવસે એક પવિત્ર વર્સ્તુ તરીકે અર્પણ કરવી.

**૨૪** જયુભિલી વર્ષે એ ખેતર તેના મૂળ માલિક, જેની પાસેથી તે ખરીદયું હોય એટલે જેના વતનનું તે હતું તેને પાછું ભઠો. **૨૫** જે કિંમત તું ઠરાવે તે બધું પવિત્રસ્થાનના શેકેલ પ્રમાણે ઠરાવવું. વીસ ગેરાહનો એક શેકેલ થાય.

**૨૬** કોઈ પણ વ્યક્તિને બણદ અથવા ઘેટાનાં પ્રથમજનિતને ઐચ્છિકાર્પણ તરીકે યહોવાહને ચઢાવવું નહિ, કારણ, એ તો યહોવાહનું જ છે; પછી બલે તે કોઈ પણ બણદ કે ઘેટું હોય. **૨૭** જો અશુભ પશુના પ્રથમજનિતને અર્પણ તરીકે લાવવામાં આવે, તો યાજક તેની કિંમત ઠરાવે તે ઉપરાંત વીસ ટકા વધુ તે માલિક આપે. જો તેનો માલિક તેને છોડાવવા માંગતો ન હોય તો યાજક નિર્ધારિત કરેલી કિંમતે તે પશુને બીજા કોઈને વેચી શકે છે.

**૨૮** પરંતુ યહોવાહને કરેલું કોઈ પણ અર્પણ પછી તે માણસ હોય, પશુ હોય અથવા વારસામાં ભઠોલું ખેતર હોય, તો તેને વેચી અથવા છોડાવી શકાય નહિ. કારણ તે યહોવાહને સારુ પરમપવિત્ર અર્પણ છે. **૨૯** જેનું અર્પણ માણસોમાંથી થયેલું હોય તેને પાછો ખરીદી ન શકાય. તેને નિશ્ચે મારી નાખવો.

**૩૦** જભીનની ઉપજનો ઠરાવેલો દશમો ભાગ પછી તે ખેતરના અનાજનો હોય કે વૃક્ષનાં ફળોનો હોય તે યહોવાહનો ગણાય, તે યહોવાહને સારુ પવિત્ર છે. **૩૧** જો કોઈ વ્યક્તિ આ અનાજ કે ફળનો દશમો ભાગ પાછો ખરીદવા છશે તો તેની કિંમતમાં વીસ ટકા ઉમેરીને ચૂકવે.

**૩૨** જાનવરો તથા ઘેટાંબકરાંનો દશાંશ એટલે જે કોઈ લાકડી નીચે આવી જાય છે તેનો દશાંશ યહોવાહને સારુ પવિત્ર ગણાય. **૩૩** પસંદ કરેલું પશુ સારું છે કે ખરાબ તેની તપાસ તેણે ન કરવી. તેને એ પશુ બીજા પશુ સાથે અદલાબદલી ન કરવી. અને તેને જો બીજા પશુથી બદલવા માંગે, તો બદ્ધે પશુઓ યહોવાહના થાય. તે પશુને પાછું ખરીદી શકાય નહિ."

**૩૪** ઇઝરાયલી લોકો માટે જે આજાઓ મૂસાને યહોવાહે સિનાઈ પર્વત પર આપી હતી તે આ છે.

## Numbers ગણના

**૧** સિનાઈના અરણયમાં મુલાકાતમંડપમાં થહોવાહે મૂસાની સાથે વાત કરી. ઇજરાયલીઓ ભિસર દેશમાંથી રવાના થયા ત્યાર પછી બીજા વર્ષના બીજા મહિનાના પ્રથમ દિવસે આ બન્ધું થહોવાહે મૂસાને કટ્યું કે, **૨** “ઇજરાયલપુત્રોના સમગ્ર કુળ પ્રમાણે તથા તેમના પિતાઓનાં કુટુંબ મુજબ તથા તેઓનાં નામ મુજબ દરેક પુરુષની ગણતરી કર. **૩** જેઓ વીસ વર્ષ અને તેનાથી મોટી ઉમરના હોથ અને ઇજરાયલીપુત્રોમાંના જેટલા લડાઈમાં જવાને માટે લાયક હોથ તેમની ગણતરી તેમનાં સૈંય મુજબ તું તથા હાલન કરો.

**૪** અને દરેક કુળમાંનો એક પુરુષ જે તેના કુળનો મુખ્ય હોથ, તે કુળના આગેવાન તરીકે તમારી સાથે રહે. તેઓએ દરેકે પોતાના કુળના પુરુષોને લડાઈમાં આગેવાની આપવી. **૫** તમારી સાથે લડાઈ કરનારા આગેવાનોનાં નામ નીચે મુજબ છે; રબેનના કુળમાંથી શહેરનો દીકરો અલીસૂર. **૬** શિમયોનના કુળમાંથી સૂરિશાદાયનો દીકરો શલુભિયેલ.

**૭** યહૂદાના કુળમાંથી આમિનાદાબનો દીકરો નાહશોન. **૮** ઇસસાખારના કુળમાંથી સુઆરનો દીકરો નથાનિયેલ. **૯** ઝબુલોનના કુળમાંથી હેલોનનો દીકરો અલિયાબ.

**૧૦** યુસફના દીકરાઓમાં એફાઈમના કુળમાંથી આમિહુદનો દીકરો એલિશામા. અને મનાશાના કુળમાંથી પદાહસૂરનો દીકરો ગમાલ્યેલ. **૧૧** બિન્યામીનના કુળમાંથી ગિડોનીનો દીકરો અબીદાન.

**૧૨** દાનનાં કુળમાંથી આમિશાદાયનો દીકરો અહીએઝેર. **૧૩** આશેરના કુળમાંથી ઓકાનનો દીકરો પાગિયેલ. **૧૪** ગાદના કુળમાંથી દુઅલનો દીકરો એલિયાસાફ. **૧૫** નફ્તાલીના કુળમાંથી એનાનનો દીકરો અહીરા.”

**૧૬** જે લોકોને પસ્સંદ કરાયા તેઓ એ પુરુષો હતા. તેઓ તેમના પૂર્વજોના કુટુંબના અધિપતિઓ હતા. તેઓ ઇજરાયલ કુળના આગેવાનો હતા.

**૧૭** જે પુરુષોનાં નામ અહીં આપેલાં છે, તેઓને મૂસાએ અને હાલને લીધા. **૧૮** અને બીજા મહિનાના પ્રથમ દિવસે તેમણે સમગ્ર ઇજરાયલના પુરુષોને એકત્ર કરી અને તેઓએ તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે અને તેઓના પિતૃઓનાં કુળ અનુસાર વીસ વર્ષ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના સર્વ પુરુષોનાં નામની વંશાવળીની થાદી કરી સંભાળી. **૧૯** જેમ થહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે મુજબ મૂસાએ સિનાઈના અરણયમાં તેઓની ગણતરી કરી.

**૨૦** અને ઇજરાયલના જથેષ પુત્ર રબેનના વંશમાં, તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાનાં ઘર મુજબ તેઓના નામની સંખ્યા પ્રમાણે માથાદીઠ વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના જેટલા પુરુષો લશ્કરમાં જોડાવા શક્તિમાન હતા, **૨૧** તેઓની ગણતરી રબેનના કુળમાં છેંતાળીસ હજાર પાંચસો પુરુષોની થઈ.

**૨૨** શિમયોનના વંશમાં તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાનાં ઘર પ્રમાણે, તેઓની ગણતરી થઈ. અને વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જોડાવા શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ માથાદીઠ ગણતરી થઈ. **૨૩** તેઓની ગણતરી શિમયોનના કુળમાં ઓગણસાઠ હજાર પ્રાસો પુરુષોની થઈ.

૨૪ ગાદના વંશમાં તેઓના કુટુંબો તથા તેઓના પિતાના ઘર મુજબ, વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ. ૨૫ તેઓની ગણતરી, ગાદના કુળમાં, પિસ્તાળીસ હજાર છસો પચાસ પુરુષોની થઈ.

૨૬ યહૃદાના વંશમાં તથા તેઓના પિતાનાં ઘર મુજબ, વીસ તથા તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ ૨૭ તેઓની ગણતરી યહૃદાના કુળમાં ચુંભોતેર હજાર છસો પુરુષોની થઈ.

૨૮ ઇસ્સાખારનાં વંશમાં તેઓના કુટુંબો તથા તેઓના પિતાનાં ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ ૨૯ તેઓની ગણતરી ઇસ્સાખારના કુળમાં ચોપન હજાર ચારસો પુરુષોની થઈ.

૩૦ ઝબુલોના વંશમાં તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાનાં ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓનાં નામની સંખ્યા મુજબ ૩૧ તેઓની ગણતરી ઝબુલોના કુળમાં સતાવન હજાર ચારસો પુરુષોની થઈ.

૩૨ થૂસફના દીકરાઓના એટલે એફાઇમના વંશમાં, તેઓના કુટુંબો તથા તેઓનાં પિતાનાં ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓનાં નામની સંખ્યા મુજબ ૩૩ તેઓની ગણતરી એફાઇમના કુળમાં ચાળીસ હજાર પાંચસો પુરુષોની થઈ.

૩૪ મનશાનાં વંશમાં તેઓના કુટુંબો તથા તેઓના પિતાનાં ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ ૩૫ તેઓની ગણતરી મનશાના કુળમાં બાંતીસ હજાર બસો પુરુષોની થઈ.

૩૬ બિન્યામીનના વંશમાં તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાના ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓનાં નામની સંખ્યા મુજબ ૩૭ તેઓની ગણતરી બિન્યામીનના કુળમાં પાંત્રીસ હજાર ચારસો પુરુષોની થઈ.

૩૮ દાનના વંશમાં, તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાના ઘરની સંખ્યા મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ ૩૯ દાનના કુળની ગણતરી બાસઠ હજાર સાતસોની થઈ.

૪૦ આશેરના વંશમાં, તેઓના કુટુંબો તથા તેઓનાં પિતાના ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓના નામની સંખ્યા મુજબ ૪૧ તેઓની ગણતરી આશેરના કુળમાં, એકતાળીસ હજાર પાંચસોની થઈ.

૪૨ નફતાલીનાં વંશમાં, તેઓનાં કુટુંબો તથા તેઓના પિતાના ઘર મુજબ, વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉભરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા, તેઓનાં નામની સંખ્યા મુજબ ૪૩ તેઓની ગણતરી, નફતાલીના કુળમાં, પ્રેપન હજાર ચારસોની થઈ.

૪૪ જેઓની ગણતરી મૂસા, હાર્ન તથા ઇઝરાયલીઓના અધિપતિ બાર પુરુષોએ કરી તેઓ એ છે. તેઓ ઇઝરાયલના બાર કુળના અધિપતિ હતા. ૪૫ તેથી

ઇજરાયલીઓમાંના જે સર્વની ગણતરી તેઓનાં પિતાના ઘર મુજબ થઈ એટલે વીસ કે તેથી વધારે વર્ષની ઉમરના જેટલા પુરુષો લડાઈમાં જવાને શક્તિમાન હતા. ૪૬ તેઓની ગણતરી છ લાખ અણ હજાર પાંચસો પચાસની હતી.

૪૭ પણ તેઓ મદ્દાએ લેવીઓની તેઓના પિતાનાં કુળ મુજબ ગણતરી કરવામાં આવી નહિં. ૪૮ કેમ કે યહોવાહે મૂસાને કદયું કે, ૪૯ 'તારે લેવીના કુળની ગણતરી કરવી નહિં અને ઇજરાયલીઓમાં તેઓની કુલ સંખ્યા તારે નક્કી કરવી નહિં.'

૫૦ તેના બદલામાં તું લેવીઓને કરારમંડપ પર તથા તેના બધા સામાન પર તથા તેને લગતી સધળી બાબતો પર ઠરાવ; તેઓ મંડપને તથા તેના સર્વ જરસામાનને ઊંચકી લે; અને તેઓ તેની સંભાળ રાખે અને મંડપની ચારે બાજુ છાવણી કરે.

૫૧ જ્યારે મંડપને બીજુ જગ્યાએ લઈ જવાનો સમય થાય, ત્યારે લેવીઓએ તેને પાડવાનો અને ફરીથી ઉભો કરવાનો થાય, ત્યારે લેવીઓ તેને ઉભો કરે; અને એ કુળ સિવાયનો કોઈ પુરુષ નજુક આવે તો તે માર્યો જથ. ૫૨ અને ઇજરાયલપુત્રો, દરેક પુરુષ પોતપોતાની છાવણી પાસે અને દરેક પુરુષ પોતપોતાની ધજ પાસે પોતાનાં સૈન્ય પ્રમાણે પોતપોતાનો તંબુ ઉભો કરે.

૫૩ જો કે, લેવીઓએ પવિત્રમંડપની આસપાસ જ પોતાની છાવણી નાખવી કે જેથી ઇજરાયલના લોકો પર કંઈ કોપ ન આવે; અને લેવીઓ સાક્ષ્યોના મંડપની સંભાળ રાખે. ૫૪ ઇજરાયલના લોકોએ એ પ્રમાણે કર્યું; યહોવાહે મૂસાની મારફતે જે સર્વ આજા આપી હતી, તે મુજબ તેઓએ કર્યું.

## ૨

૧ યહોવાહ ફરીથી મૂસા તથા હારુનને કદયું કે, ૨ "ઇજરાયલપુત્રોમાંનો દરેક પુરુષ પોતાના સૈન્યના જૂથનાં નિશાન સાથે પોતાની અલગ ધજની પાસે છાવણી કરે. મુલાકાતમંડપ સામે બાજુ તેઓ છાવણી કરે.

૩ યહૂદાની છાવણીની ધજવાળા પોતાનાં સૈન્યો મુજબ પૂર્વ તરફ છાવણી કરે, અને આમ્ભીનાદાબનો દીકરો નાહશોન યહૂદાના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૪ યહૂદાના સૈન્યમાં ચુંભોતેર હજાર છસો પુરુષો હતા.

૫ તેના પછી ઇસ્સાખારનું કુળ છાવણી કરે; સુઆરનો દીકરો નથાનિયેલ ઇસ્સાખારના દીકરાઓનો અધિપતિ થાય. ૬ તેના સૈન્યમાં એટલે તેમાંના જેઓની ગણતરી થઈ છે તેઓ થોપન હજાર ચારસો પુરુષો હતા.

૭ ઝબુલોનનું કુળ ઇસ્સાખારની બાજુમાં છાવણી કરે. હેલોનનો દીકરો અલિયાબ તે ઝબુલોનના દીકરાઓનો અધિપતિ થાય.

૮ તેના સૈન્યમાં તેઓમાંના જેઓની ગણતરી થઈ છે તેઓ સતાવન હજાર પુરુષો હતા.

૯ યહૂદાની છાવણીમાં જે સર્વની ગણતરી થઈ તેઓ, પોતાના સૈન્યો મુજબ એક લાખ છથાકી હજાર ચારસો પુરુષો હતા. તેઓ છાવણીમાંથી પ્રથમ ચાલી નીકઠે.

૧૦ રૂબેનની છાવણીની ધજ પોતાનાં સૈન્યો મુજબ દક્ષિણાની બાજુએ રહે. અને શદેહરનો દીકરો અલીસૂર તે રૂબેનના સૈન્યની આગેવાની કરે. ૧૧ રૂબેનના સૈન્યમાં છેતાળીસ હજાર પાંચસો પુરુષો હતા.

૧૨ તેની પાસે શિમથોનનું કુળ છાવણી કરે અને સૂરીશાદાયનો દીકરો શલુભિયેલ તે શિમથોનના સૈન્યનો અધિપતિ થાય. ૧૩ શિમથોનના સૈન્યમાં ઓગણાસાઠ હજાર પ્રણસો પુરુષો હતા.

૧૪ તે પછી ગાદનું કુળ રેઉઅલનો દીકરો એલ્યાસાફ તે ગાદના સૈન્યનો આગેવાન થાય. ૧૫ ગાદના સૈન્યમાં પિસ્તાયીસ હજાર ઇસો પચાસ પુરુષો હતા.

૧૬ રબેનની છાવણી પાસે બધા સૈન્ય મળીને કુલ એક લાખ એકાવન હજાર ચારસો પચાસ પુરુષો છાવણી કરે. તેઓ છાવણીમાંથી બીજે ક્રમે કૂચ કરે.

૧૭ એ પછી, છાવણીઓની વથ્યેની લેવીઓની છાવણી સાથે મુલાકાતમંડપ બહાર આવે. જેમ તેઓ છાવણીમાં રહે છે તેમ તેઓ પોતપોતાની જગ્યાએ પોતાની ધજ પાસે રહીને બહાર ચાલે.

૧૮ એફાઇમની છાવણીની ધજ પોતાનાં સૈન્ય મુજબ પઞ્ચિમ બાજુએ રહે. અને આમિહૂદનો દીકરો એલીશામા તે એફાઇમના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૧૯ એફાઇમના સૈન્યમાં ચાયીસ હજાર પાંચસો પુરુષો હતા.

૨૦ તેની પાસે મનાશાનું કુળ રહે. અને પદાહસૂરનો પુત્ર ગમાલ્યેલ તે મનાશાના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૨૧ મનાશાના સૈન્યમાં બત્રીસ હજાર બસો પુરુષો હતા.

૨૨ તે પછી બિન્યામીનનું કુળ; અને ગિરિયોનનો પુત્ર અભીદાન તે બિન્યામીનના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૨૩ મનાશાના સૈન્યમાં પાંચીસ હજાર ચારસો પુરુષો હતા.

૨૪ એફાઇમની છાવણીમાં જે બધાની ગણતરી થઈ તેઓ, પોતાનાં સૈન્યો મુજબ, એક લાખ આઠ હજાર એકસો હતા. તેઓ શ્રીજા ક્રમે કૂચ કરે.

૨૫ દાનની છાવણીની ધજ પોતાનાં સૈન્ય મુજબ ઉત્તર બાજુએ રહે. અને આમ્ભીશાદાયનો દીકરો અહીએઝેર તે દાનના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૨૬ દાનના સૈન્યમાં બાસઠ હજાર સાતસો પુરુષો હતા.

૨૭ તેની પાસે આશેરનું કુળ છાવણી કરે. અને ઓકાનનો દીકરો પાગિયેલ તેનો આગેવાન થાય. ૨૮ આશેરના સૈન્યમાં એકતાયીસ હજાર પાંચસો પુરુષો હતા.

૨૯ તે પછી નફતાલીનનું કુળ. અને એનાનનો દીકરો અહીરા તે નફતાલીના દીકરાઓનો આગેવાન થાય. ૩૦ નફતાલીના સૈન્યમાં ટ્રેપન હજાર ચારસો પુરુષો હતા.

૩૧ દાનની છાવણીમાં જે સર્વની ગણતરી થઈ તેઓ એક લાખ સત્તાવન હજાર ઇસો હતા. તેઓ પોતાની ધજ સાથે પાછળ ચાલી નીકળે.

૩૨ મૂસા અને હારુને પોતાનાં પૂર્વજોનાં કુઠો મુજબ ગણતરી કરી તેઓમાં ઇઝરાયલપુત્રોના સૈન્યમાં જ લાખ ત્રણ હજાર પાંચસો પચાસ પુરુષો હતા. ૩૩ જેમ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે મુજબ મૂસા અને હારુને ઇઝરાયલપુત્રોમાંના લેવીઓની ગણતરી કરી નહિ.

૩૪ યહોવાહે મૂસાને જે સર્વ આજાઓ આપી હતી તે મુજબ ઇઝરાયલના લોકોએ કર્યું. તેઓએ પોતપોતાની ધજાઓ પાસે છાવણી કરી. અને તે જ પ્રમાણે તેઓ પ્રત્યેક પોતપોતાના કુટુંબ સાથે પોતપોતાનાં ઘર પ્રમાણે કૂચ આરંભી.

### ૩

૧ સિનાઈ પર્વત પર યહોવાહે મૂસા સાથે બોલ્યા ત્થારે હારુન અને મૂસાની વંશાવળી આ પ્રમાણે હતી. ૨ હારુનના દીકરાઓનાં નામ આ મુજબ હતાં; જ્યેષ્ઠ દીકરાનું નામ નાદાબ, તથા અભીહુ, એલાઝાર તથા ઈથામાર.

૩ હારુનના દીકરાઓ જેઓને યાજક તરીકે અભિષિક્ત કરવામાં આવ્યા અને તેઓને યાજકની પદવીમાં સેવા કરવાને જુદા કરવામાં આવ્યા તેઓનાં નામ એ હતાં. ૪ પરંતુ નાદાબ અને અભીહુ યહોવાહની આગળ સિનાઈના અરણ્યમાં પારકો અદિન ચઢાવવાથી યહોવાહની આગળ માર્યા ગયા. તેથી તેઓ સિનાઈના રણમાં જ

મૃત્યુ પામ્યા. તેઓ નિઃસંતાન હતા. અને એલાજાર અને ઈથામાર પોતાના પિતા હારુનના જીવનકાળ દરમ્યાન યાજકપદમાં સેવાઓ બજાવતા હતા.

<sup>૫</sup> યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કટ્યું કે, <sup>૬</sup> લેવીના કુણને પાસે લાવ અને તેઓને યાજક હારુનની આગળ ઉભા કર કે, તેઓ તેની સેવા કરે.

<sup>૭</sup> તેઓએ તેની અને મુલાકાતમંડપની આખી જમાતની સંભાળ રાખે અને મંડપને લગતી ફરજો બજાવવાની છે. <sup>૮</sup> અને તેઓ મુલાકાતમંડપની, સરસામાનની અને ઇજરાયલપુત્રોની સંભાળ રાખતાં મંડપને લગતી ફરજો બજાવે.

<sup>૯</sup> અને તું હારુનના તથા તેના દીકરાઓના હવાલામાં લેવીઓને સોંપી દે કારણ કે, ઇજરાયલના લોકો વતી તેઓ તેને સેવા માટે અપાયેલા છે. <sup>૧૦</sup> અને તારે હારુનને અને તેના દીકરાઓને યાજકની ફરજો બજાવવા નિયુક્ત કરવા. જો કોઈ પરદેશી એ ફરજ બજાવવા જાય તો તે માર્યો જાય.”

<sup>૧૧</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કટ્યું કે, <sup>૧૨</sup> ઇજરાયલપુત્રોના સર્વ પ્રથમજનિત એટલે ગર્ભ ઊદાડનારને બદલે, તેઓમાંથી મેં લેવીઓનો સ્વીકાર કર્યો છે. અને લેવીઓ મારા થશે. <sup>૧૩</sup> કેમ કે, સર્વ પ્રથમજનિત મારા જ છે; જ્યારે મેં મિસરના બધા પ્રથમજનિતને મારી નામ્યા હતા તે દિવસે મેં ઇજરાયલપુત્રોના સર્વ પ્રથમજનિત પુરુષો અને જનવરોને મારે સારુ પવિત્ર કર્યા, તેઓ મારા જ થશે. હું યહોવાહ છું.”

<sup>૧૪</sup> સિનાઈના અરણ્યમાં યહોવાહે મૂસાને કટ્યું કે, <sup>૧૫</sup> લેવીના દીકરાઓની, તેઓના પિતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે ગણતરી કર. એક મહિનો અને તેથી વધારે ઉમરના સર્વ પુરુષોની ગણતરી કર.” <sup>૧૬</sup> એટલે યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે મુજબ મૂસાએ તેઓની ગણતરી કરી.

<sup>૧૭</sup> લેવીના દીકરાઓનાં નામ આ મુજબ છે; ગેરોન, કહાથ, અને મરારી. <sup>૧૮</sup> ગેરોનના દીકરાઓના નામ તેઓના કુળ મુજબ, લિંગી તથા શિમેઈ છે. <sup>૧૯</sup> કહાથના દીકરા, તેમના કુટુંબો મુજબ; આમ્રામ તથા ઈસહાર, હેબ્રોન તથા ઉજિયેલ. <sup>૨૦</sup> મરારીના દીકરા તેઓના કુટુંબો મુજબ, માહલી તથા મુશી છે. લેવીઓનાં કુટુંબો, તેઓનાં પિતાનાં ઘર મુજબ એ છે.

<sup>૨૧</sup> ગેરોનથી લિંગીઓનું કુટુંબ અને શિમેઈઓનું કુટુંબ થયા. એ ગેરોનીઓના કુટુંબો છે. <sup>૨૨</sup> તેઓમાંના જેઓની ગણતરી થઈ એટલે તેઓમાંના એક મહિનાના અને તેથી વધારે ઉમરના સધાણ પુરુષોની ગણતરી થઈ, તેઓની સંખ્યા સાત હજાર પાંચસોની હતી. <sup>૨૩</sup> મંડપની પાછળ પક્ષિમ દિશામાં ગેરોનીઓનાં કુટુંબો છાવણી કરે.

<sup>૨૪</sup> અને લાખેલનો દીકરો એલિયાસાફ તે ગેરોનીઓના પિતાનાં ઘરનો આગેવાન થાય. <sup>૨૫</sup> અને ગેરોનનું કુટુંબ મુલાકાતમંડપના પડા એની અંદરનું આવરણ, બહારનું આવરણ, મુલાકાતમંડપના દ્વારના પડાની સંભાળ રાખે. <sup>૨૬</sup> તેઓ આંગણાના પડા અને મંડપની પાસે અને વેદીની આસપાસના આંગણાના દ્વારનાં પડાઓની સંભાળ રાખે. તેના બધા કામ માટે તેની દોરીઓ એ બધાની સંભાળ ગેરોનના દીકરાઓ રાખે.

<sup>૨૭</sup> અને કહાથથી આમ્રામીઓનું કુટુંબ, ઈસહારીઓનું કુટુંબ, હેબ્રોનીઓનું કુટુંબ અને ઉજિયેલીઓનું કુટુંબ થયાં; કહાથીઓનાં કુટુંબો એ હતાં. <sup>૨૮</sup> એક મહિનાના અને તેથી વધારે ઉમરના પુરુષોની સંખ્યા આઠ હજાર ઇસો પુરુષોની હતી અને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખનારા હતા. <sup>૨૯</sup> કહાથના દીકરાઓનાં કુટુંબો મંડપની પાસે દક્ષિણ બાજુએ છાવણી કરે.

<sup>૩૦</sup> ઉજિયેલનો દીકરો અલિસાફાન તે કહાથીઓનાં કુટુંબોના પિતાના ઘરનો આગેવાન થાય. <sup>૩૧</sup> તે લોકોએ પવિત્રકોશની, મેજની, દીપવૃક્ષ અને વેદીઓની,

પવિત્રસ્થાનની ક્ષેવા કરવાની સામગ્રી તથા ગર્ભગૃહ આગળના પડદાની તથા એ સર્વ કામકાજની સંભાળ રાખવી. <sup>૩૨</sup> અને હારુન યાજકનો દીકરો ઐલાગાર લેવીઓના અધિપતિઓનો આગેવાન થાય. પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખનારાઓની તે દેખરેખ રાખે.

<sup>૩૩</sup> મરાચીથી માહલીઓનું કુટુંબ તથા મુશીઓનું કુટુંબો થયાં; મરાચીનાં કુટુંબો એ છે. <sup>૩૪</sup> અને તેઓમાંના એક મહિના અને તેથી વધારે ઉમરના પુરુષોની ગણતરી થઈ તેઓની સંખ્યા છ હજાર બસો પુરુષોની હતી. <sup>૩૫</sup> અને અભિહાઈલનો દીકરો સુરિયેલ તે મરાચીનાં કુટુંબોના પિતાના ઘરનો આગેવાન હતો. તેઓ ઉત્તર બાજુએ મંડપની પાસે છાવણી કરે.

<sup>૩૬</sup> અને મંડપનાં પાટિયાં, તેની ભૂંગળો, સ્તરંભો, ફૂંભીઓ તથા તેનાં સર્વ ઓળચો તથા તેને લગતાં સર્વ કામ <sup>૩૭</sup> તદ્દુપરાંત આંગણાની આસપાસના સ્તરંભો, ફૂંભીઓ, ખીલીઓ અને દોઢીઓને લગતાં સર્વ કામની સંભાળ મરાચીના દીકરાઓ રાખે.

<sup>૩૮</sup> મૂસા, હારુન અને તેના દીકરા મંડપની સામે પૂર્વ દિશામાં, મુલાકાતમંડપની સામે પૂર્વ બાજુએ છાવણી કરે અને તેઓ પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખે, એટલે ઇજરાયલીઓ માટે તેની સંભાળ રાખે. અને જો કોઈ પરાયો પુરુષ પાસે આવે તો તે માર્યો જાય. <sup>૩૯</sup> લેવીઓમાંના જે સર્વની ગણતરી થઈ, જેઓને મૂસાએ અને હારુને થહોવાહની આજ્ઞા અનુસાર ગણથા તેઓ, એટલે એક મહિનાના અને તેની ઉપરની ઉમરના લેવી પુરુષો પોતાના કુટુંબ મુજબ બાવીસ હજાર હતા.

<sup>૪૦</sup> થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “એક મહિનાથી ઉપરની ઉમરના બધા પ્રથમજનિત ઇજરાયલી પુરુષોની ગણતરી કર અને તેમનાં નામોની સંખ્યા ગણ. <sup>૪૧</sup> અને ઇજરાયલના સર્વ પ્રથમજનિત પુરુષોને બદલે તું મારે માટે લેવીઓને લે. હું થહોવાહ છું, અને ઇજરાયલીઓનાં જાનવરો મદદે સર્વ પ્રથમજનિતને બદલામાં લેવીઓનાં જાનવરો લે.”

<sup>૪૨</sup> અને જેમ થહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તે મુજબ તેણે સર્વ ઇજરાયલીઓના પ્રથમજનિતની ગણતરી કરી. <sup>૪૩</sup> અને સર્વ પ્રથમજનિત પુરુષોની ગણતરી કરી, એક મહિનાથી ઉપરના નામોની સંખ્યા પ્રમાણે ગણતાં બાવીસ હજાર બસો તોતેરની થઈ.

<sup>૪૪</sup> ત્યાર પછી, થહોવાહે મૂસાને કહ્યું કે, <sup>૪૫</sup> ઇજરાયલ પ્રજામાં સર્વ પ્રથમજનિતના બદલામાં લેવીઓને લે. તેઓનાં જાનવરોને બદલે લેવીઓનાં જાનવરો લે. અને લેવીઓ મારા થશે, હું થહોવાહ છું.

<sup>૪૬</sup> અને ઇજરાયલમાં લેવીઓ ઉપરાંત, જે બસો તોતેર પ્રથમજનિતને ખંડી લેવાના છે. <sup>૪૭</sup> તે દરેકને વાસ્તે, માથાદીઠ પાંચ શેકેલ લે. પવિત્રસ્થાનના શેકેલ એટલે વીસ ગેરાહના શેકેલ મુજબ તું લે. <sup>૪૮</sup> અને તે ઉપરાંત નાની સંખ્યાની ખંડણીનાં જે નાણાં આવે તે તું હારુન તથા તેના દીકરાઓને આપ.

<sup>૪૯</sup> જેઓ લેવીઓને બદલે ખચીદી લેવાથા હતા, તેઓ ઉપરાંત મુક્કિત મૂલ્યનાં ઓછા નાણાં મૂસાએ તેઓની પાસેથી લીધાં; <sup>૫૦</sup> ઇજરાયલના પ્રથમજનિત પાસેથી મૂસાએ તે નાણાં લીધાં; એટલે પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ એક હજાર ત્રણસો પાંચઠ શેકેલ. <sup>૫૧</sup> અને મૂસાએ થહોવાહના કહ્યા મુજબ તથા થહોવાહે તેને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ ખંડણીનાં નાણાં હારુનને અને તેના દીકરાઓને આપ્યા.

#### ૪

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસા અને હારુનને કહ્યું, <sup>૨</sup> લેવીના દીકરાઓમાંથી કહાથના દીકરાઓની ગણતરી તેઓના કુટુંબો મુજબ તથા તેઓના પિતાઓના ઘર મુજબ કરો. <sup>૩</sup> શ્રીસથી

પચાસ વર્ષની ઉમરના બધા પુરુષો મુલાકાતમંડપનું કામ કરવા માટે સેવકપદમાં દાખલ થાય છે. તે સર્વની ગણતરી કરો. <sup>૪</sup> મુલાકાતમંડપમાં પરમપવિત્ર વસ્તુઓના સંબંધમાં કહાથના દીકરાઓનું કામ આ છે.

<sup>૫</sup> જ્યારે છાવણીનો મુકામ ઉપાડવાનો સમય આવે ત્યારે હારન અને તેના દીકરાઓએ અંદર જઈને પવિત્ર કરારકોશ આગળનો પડદો ઉતારી લઈને તેનાથી સાક્ષયકોશને ઢાંકી દેવો. <sup>૬</sup> તે પર તેઓ સમુદ્ર ગાયના ચામડાનું આવરણ કરે અને તેને નીલ રંગનાં વસ્ત્રાંથી ઢાંકે અને પવિત્રકોશને ઉપાડવાના દાંડા તેની કરીઓમાં નાખે.

<sup>૭</sup> પછી તેઓએ અર્પેલી રોટલીની મેજ પર નીલ રંગનું વસ્ત્ર પાથરી દેવું, અને તેના પર થાળીઓ, ચમચા, તર્પણને માટે વાટકા મૂકવા; નિત્યની રોટલી તેના પર રહે. <sup>૮</sup> તેના પર કિરમજી રંગનું વસ્ત્ર પાથરવું. અને સીલના ચામડાના આવરણથી તેને ઢાંકી દઈને તેને ઊચકવા માટેના દાંડા તેમાં નાખવા.

<sup>૯</sup> અને તેઓએ નીલ રંગનું વસ્ત્ર લઈને તેના વડે દીપવૃક્ષ, દીવાઓ, થીપિયા, તાસકો અને દીવામાં વપરાતા તેલપાત્રોને ઢાંકે. <sup>૧૦</sup> તે પછી આ સર્વ સામગ્રી સીલનાં ચામડાનાં આવરણમાં નાખીને પાટિયા પર મૂકે. <sup>૧૧</sup> પછી તેઓએ સોનાની વેદી નીલ રંગના વસ્ત્રાંથી ઢાંકવી અને સીલના ચામડાના આવરણથી તેને ઢાંકે દઈને તેને ઊચકવાના દાંડા તેમાં નાખે.

<sup>૧૨</sup> પછી તેઓ સેવાની સર્વ સામગ્રી કે જે વડે તેઓ પવિત્રસ્થાનમાં સેવા કરે છે તે લે અને નીલ રંગનાં વસ્ત્રાંમાં તે મૂકે. અને સીલનાં ચામડાનું આવરણ કરીને ભૂંગળ તે પર મૂકે. <sup>૧૩</sup> અને તેઓએ વેદી પરથી ચાખ કાઢી નાખવી અને તેના પર જંબુડિયા રંગનું વસ્ત્ર ઢાંકવું. <sup>૧૪</sup> અને તેના પર તેઓ તેને માટે વપરાતી સર્વ સામગ્રી એટલે સગડીઓ, ત્રિપાંખિયાં તથા પાવડા, તપેલીઓ એટલે વેદીનાં સર્વ પાત્રો મૂકે; અને તેના પર તેઓ સીલ ચામડાનું આવરણ મૂકે. અને તેના ઉપાડવાના દાંડા તેમાં નાખે.

<sup>૧૫</sup> હારન અને તેના દીકરાઓ જ્યારે છાવણી ઉપાડવાની હોથ તે સમયે પવિત્રસ્થાનને અને પવિત્રસ્થાનની સાધનસામગ્રીને ઢાંકે અને તે પછી કહાથના દીકરાઓ તે ઊચકવા માટે આવે; પરંતુ તેઓએ કોઈ પણ પવિત્ર વસ્તુઓને સ્પર્શ કરવો નહિં, રખેને તેઓ મૃત્યુ પામે. મુલાકાતમંડપના સંબંધમાં કહાથના દીકરાઓને ઊચકવાનું તે એ છે. <sup>૧૬</sup> અને હારન થાજકના દીકરા એલાજારનું કામ આ છે; એટલે રોશનીને માટે તેલ, સુગંધી દવ્ય નિત્ય ખાર્દ્યાર્પણ તથા અભિષેક માટેનું તેલ તથા પવિત્રમંડપ અને તેમાંની સર્વ વસ્તુઓની સંભાળ તેઓએ રાખવાની છે.”

<sup>૧૭</sup> થહોવાહે મૂસા તથા હારનને કદ્યું કે, <sup>૧૮</sup> “લેવીઓમાંથી કહાથના કુટુંબોના કુણને કાઢી નાખવાં નહિં. <sup>૧૯</sup> પણ તેઓ પરમપવિત્ર વસ્તુઓની પાસે જઈ મૃત્યુ ન પામે પણ જીવતા રહે, તે માટે તમારે આ મુજબ કરવું. <sup>૨૦</sup> તેઓ પવિત્ર વસ્તુઓને જોવાને માટે ભિલકુલ અંદર ન જાય, કેવળ હારન અને તેના દીકરાઓ અંદર પ્રવેશ કરે હારન તેના દીકરા કહાથીઓને પોતપોતાની જવાબદારી ઠરાવી આપે.”

<sup>૨૧</sup> થહોવાહે ફરી મૂસાને કદ્યું કે, <sup>૨૨</sup> ગેરોનના દીકરાના પિતૃઓના ઘર મુજબ તેઓનાં કુટુંબો મુજબ કુલ સંખ્યાની ગણતરી કર. <sup>૨૩</sup> મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરવાના કામમાં હાજર હોથ તેવા શ્રીસથી પચાસ વર્ષની ઉમરના જે પુરુષો હોથ તે સર્વની ગણતરી કરવી.

<sup>૨૪</sup> સેવા કરવામાં તથા વસ્તુઓ ઊચકવામાં ગેરોનીઓના કુટુંબોનું કામ એ છે. <sup>૨૫</sup> તેઓ મંડપના પડદા તથા મુલાકાતમંડપનું આચાદાન તથા તેની ઉપર સીલ ચામડાનું આચાદાન તથા મુલાકાતમંડપના પ્રવેશકારનો પડદો <sup>૨૬</sup> તથા આંગણાના

પડદા, મંડપની પાસેના તથા વેદીની આસપાસના આંગણાના દરવાજાના બારણાનો પડદો, તેઓની દોરીઓ, તેના કામને લગતાં સર્વ ઓજારો તથા જે કંઈ તેઓથી બને તે તેઓ ઊંચકી લે અને તેના સંબંધમાં તેઓ સેવા કરે.

<sup>૨૭</sup> ગેરોનીઓના દીકરાઓનું ભાર ઊંચકવાનું તથા સર્વ સેવાનું સધળું કામ હારન તથા તેના દીકરાઓની આજા મુજબ થાય. અને તમે તેઓને ભાર ઊંચકવાનું તથા સેવાનું કામ છરાવી આપો. <sup>૨૮</sup> મુલાકાતમંડપમાં ગેરોનના દીકરાઓના કુટુંબોની સેવા આ છે. અને હારન થાજકના દીકરા ઈથામારે તેઓના કામ પર દેખરેખ રાખવાની છે.

<sup>૨૯</sup> અને ભરારીના દીકરાઓની તેઓનાં પિતાઓના ઘર મુજબ તેઓનાં કુટુંબો મુજબ ગણતરી કરવાની છે. <sup>૩૦</sup> શ્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉભરના જે સધા અંદર જઈને મુલાકાતમંડપમાં કામ કરવાને સેવામાં હાજર રહે છે તેઓની ગણતરી કર.

<sup>૩૧</sup> અને મુલાકાતમંડપમાં તેઓની સર્વ સેવાના સંબંધમાં તેઓને સૌપેલું ભાર ઊંચકવાનું કામ એ છે. એટલે મંડપનાં પાટિયાં તથા તેના સ્થંભો તથા તેની ફૂલીઓ, <sup>૩૨</sup> અને આંગણાની ચારે બાજુના સ્થંભો તેની ફૂલીઓ તથા તેઓની ખીલીઓ તથા તેઓની દોરીઓ અને તેઓના ઓજારો સુઝાં તથા તેની સાધનસામગ્રી અને તેઓને સૌપેલા ભારના ઓજારોના નામ દઈને તેઓને ગણીને સોપો.

<sup>૩૩</sup> ભરારીના દીકરાઓનાં કુટુંબોનું કામ એટલે તેઓની સધા સેવા મુજબ મુલાકાતમંડપમાં હારન થાજકના પુત્ર ઈથામારે દેખરેખ રાખવાની ફરજ બજાવવાની છે.”

<sup>૩૪</sup> અને મૂસા તથા હારને અને જમાતના અન્ય આગેવાનોએ કહાથના દીકરાઓની ગણતરી તેઓનાં કુટુંબો મુજબ તથા તેઓના પિતાઓનાં ઘર મુજબ કરી. <sup>૩૫</sup> એટલે શ્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉભરના જે દરેક મુલાકાતમંડપમાં કામ કરવાને સેવામાં દાખલ થયા <sup>૩૬</sup> તેઓની ગણતરી તેઓનાં કુટુંબો મુજબ બે હજાર સાતસો પચાસ પુરુષોની થઈ.

<sup>૩૭</sup> કહાથીઓના કુટુંબોમાંના જેઓની ગણતરી થઈ એટલે કે જે સર્વ મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરતા હતા તથા મૂસાની ભારફતે અપાયેલી થહોવાહની આજા અનુસાર જેઓની ગણતરી મૂસા અને હારને કરી તેઓ એ છે.

<sup>૩૮</sup> એ જ શીતે ગેરોનના દીકરાઓની ગણતરી તેઓના કુટુંબો મુજબ તથા તેઓનાં પિતાઓનાં કુટુંબો મુજબ કરી. <sup>૩૯</sup> એટલે શ્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષની ઉભરના જે દરેક મુલાકાતમંડપની સેવાના કામમાં દાખલ થયા હતા. <sup>૪૦</sup> તેઓની ગણતરી તેઓનાં કુટુંબ મુજબ તેઓના પિતાઓના ઘર મુજબ બે હજાર છસો શ્રીસ થઈ.

<sup>૪૧</sup> ગેરોનના દીકરાઓનાં કુટુંબોમાં જેઓની ગણતરી થઈ એટલે કે સર્વ મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરતા હતા તથા જેઓની ગણતરી થહોવાહે આપેલી આજા મુજબ મૂસા અને હારને કરી તેઓ એ છે.

<sup>૪૨</sup> ભરારીના દીકરાઓનાં કુટુંબોમાંના જેઓની ગણતરી તેઓના પિતાઓનાં ઘર મુજબ થઈ, <sup>૪૩</sup> એટલે શ્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષની ઉભરના જે દરેક મુલાકાતમંડપમાં સેવા કરવાના કામમાં દાખલ થયા હતા, <sup>૪૪</sup> તેઓની ગણતરી તેઓના કુટુંબ મુજબ ત્રણ હજાર બસોની થઈ.

<sup>૪૫</sup> ભરારીના દીકરાઓનાં કુટુંબોમાંના જેઓની ગણતરી થઈ એટલે જેઓની ગણતરી મૂસાની હસ્તક અપાયેલી થહોવાહની આજા મુજબ મૂસાએ અને હારને કરી તેઓ એ છે.

<sup>૪૬</sup> લેવીઓમાં જે સર્વની ગણતરી મૂસાએ તથા હારુને તથા ઈજરાયલના આગેવાનોએ તેઓના કુટુંબો મુજબ, તેઓનાં પિતૃઓનાં ઘર મુજબ કરી. <sup>૪૭</sup> એટલે કે શ્રીસ વર્ષથી પચાસ વર્ષ સુધીની ઉંમરના જે દરેક મુલાકાતમંડપની સેવાના કામમાં તથા વસ્તુઓ ઊંચકવાનું કામ કરવા માટે દાખલ થયા હતા <sup>૪૮</sup> તેઓની ગણતરી આઠ હજાર પાંચસો ઔંસી પુરુષોની થઈ.

<sup>૪૯</sup> જેમ થહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ તેઓની ગણતરી કરી. તેઓમાંના દરેકની ગણતરી તેઓનાં કામ મુજબ તથા તેઓના ઊંચકવાના બોજા મુજબ મૂસાની મારફતે થહોવાહની આજા મુજબ કરવામાં આવી.

## પ

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, <sup>૨</sup> ઈજરાયલી લોકોને આજા કર કે, તેઓ દરેક કુષ રોગીને તથા દરેક આવવાળાને તથા જેઓ શબના સ્પર્શથી અશુભ થયા હોથ તેઓને છાવણીમાંથી બહાર કાઢી મૂકે. <sup>૩</sup> શ્રી હોથ કે પુરુષ બજ્જેને બહાર કાઢી મૂકવાં અને તેઓને છાવણીની બહાર રાખવાં; એ સારુ કે તેઓની છાવણી કે જેની મદ્દે હું વખું છું તને તેઓ અશુભ કરે નહિ." <sup>૪</sup> અને ઈજરાયલીઓએ એમ કર્યું, તેઓને છાવણીની બહાર કાઢયાં. જેમ થહોવાહે મૂસાને કદ્યું હતું તેમ ઈજરાયલી લોકોએ કર્યું.

<sup>૫</sup> ફરી થહોવાહ મૂસાને કદ્યું, <sup>૬</sup> ઈજરાયલપુત્રોને કહે કે, માણસો જે પાપ કરે છે તેમાંનું કોઈપણ પાપ કરીને જો કોઈ શ્રી કે પુરુષ થહોવાહની વિરલ્જ અપરાધ કરે તો તે વ્યક્તિ દોષિત બને છે. <sup>૭</sup> તેણે પોતે કરેલાં પાપની કબૂલાત કરવી અને પોતાના ગુનાનો પૂરો બદલો બરી આપવો. ઉપરાંત તેમાં તે પંચમાશ ઉમેરીને જેના સંબંધમાં તેણે ગુનો કર્યો હોથ તને તે આપે.

<sup>૮</sup> પણ ગુનાને માટે જેને બદલો આપવાનો હોથ એવું તેનું નજીકનું કોઈ સગું ના હોથ, તો તે રકમ થહોવાહને આપવી અને યાજકને ચૂકવવી. વળી જે પ્રાયશ્ક્રિતનો ઘેટો કે જેથી તેને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કરવામાં આવશે તે પણ યાજકને ભાગે. <sup>૯</sup> અને ઈજરાયલી લોકોની સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓનાં દરેક ઉચ્છાલીયાર્પણ કે જે તે યાજકની પાસે લાવે તે તેનું ગણાય. <sup>૧૦</sup> અને દરેક અર્પણની અર્પિત વસ્તુઓ તેની થાય; જે કોઈ પુરુષ જે કંઈ બેટ આપે છે તે યાજકની થાય.

<sup>૧૧</sup> ફરી થહોવાહે મૂસાને કદ્યું કે, <sup>૧૨</sup> ઈજરાયલ પ્રજા સાથે વાત કરીને કહે કે, જો કોઈ પરાણિત શ્રી પોતાના પતિ વિરલ્જ પાપ કરે,

<sup>૧૩</sup> એટલે કોઈ અન્ય પુરુષ તેની સાથે વ્યબિચાર કરે અને તેના પતિની આંખોથી તે ગુપ્ત તથા છાનું રહે અને તે શ્રી અશુભ થાય અને તેની વિરલ્જ કોઈ સાક્ષી આપનાર ના હોથ, તેમ જ તે કુટ્ય કરતી વેણાએ તે પકડાઈના હોથ, <sup>૧૪</sup> અને છતાં તેના પતિને તેના પર શંકા જાય અને તે અશુભ થઈ હોથ અથવા તેના પતિના મનમાં વહેમ જગ્યો હોથ પણ તે અશુભ થઈ ના હોથ,

<sup>૧૫</sup> તો એ બાબતમાં તે પુરુષ પોતાની પતિનીને યાજક પાસે લાવે. તે તેને માટે પોતાનું અર્પણ લાવે, એટલે એક દશાંશ એફાહ જવનો મેંદો તેની પર તે કંઈ તેલ રૈડે નહિ કે લોબાન પણ ન મૂકે. કારણ કે એ સંશયનું ખાદ્યાર્પણ છે. એટલે કે અન્યાથ યાદ કરાવવા માટેનું સમરણાદાયક ખાદ્યાર્પણ છે.

<sup>૧૬</sup> યાજકે તે શ્રીને થહોવાહ સમક્ષ રજુ કરવી. <sup>૧૭</sup> પછી યાજકે માટીના પાત્રમાં પવિત્ર પાણી લેવું અને યાજકે મંડપની ભૂમિ પરની ધૂળ લઈને તેમાં નાખવી.

**૧૯** પછી યાજક તે સ્ત્રીને થહોવાહ સમક્ષ રજૂ કરે અને તેના વાળ છોડી નંખાવે અને તેના હાથમાં સ્મરણાયક ખાદ્યાર્પણ એટલે સંશયનું ખાદ્યાર્પણ આપે. અને યાજકે કડવું શાપકારક પાણી પોતાનાં હાથમાં લે. **૨૦** ત્યારબાદ યાજક તે સ્ત્રી પાસે પ્રતિજ્ઞા લેવડાવે અને તે સ્ત્રીને કહે કે, “જો કોઈ પુરુષ સાથે તેં વ્યભિચાર કર્યો હોય નહિ અને જો તું તારું પતિપ્રત બંગ કરીને અશુદ્ધ થઈ હોય નહિ તો આ શાપના કડવા પાણીની સત્તાથી તું મુક્ત થશે.

**૨૧** પણ જો તું તારું પતિપ્રત બંગ કરીને અશુદ્ધ થઈ હોય અને તે તારા પતિ સ્વિવાય બીજા કોઈ પુરુષ સાથે વ્યભિચાર કર્યો હોય તો.....” **૨૨** ત્યારે યાજક તે સ્ત્રીને શાપયુક્ત પ્રતિજ્ઞા લેવડાવે. અને યાજક સ્ત્રીને કહે કે, “....થહોવાહ તને તારા લોકમાં શાપરૂપ તથા સોગનરૂપ કરે. જો થહોવાહ તારી જંઘો સડાવે અને તારું પેટ ચૂંઝવે ત્યારે આમ થશે. **૨૩** આ શાપકારક પાણી તારા આંતરડામાં પ્રવેશિને તને ચૂંઝવી દે અને તારી જંઘને સડાવી નાખે. પછી તે સ્ત્રી જવાબ આપે કે “જો હું દોષિત હોઉં તો હા, એમ થાઓ.”

**૨૪** અને યાજક એક પુરુષકમાં એ લખી લે અને એ શબ્દો કડવા પાણીમાં ધોઈ નાખે.

**૨૫** ત્યારબાદ યાજક તે સ્ત્રીને શાપકારક પાણી પીવડાવે. જેથી શાપકારક પાણી તે સ્ત્રીના અંગમાં પ્રવેશ કરી અને કડવું થશે. **૨૬** અને યાજક તે સ્ત્રીના હાથમાંથી સંશયનું ખાદ્યાર્પણ લે અને થહોવાહની સમક્ષ તે ખાદ્યાર્પણને ઘરાવીને વેદી પાસે લાવે. **૨૭** એ પછી યાજકે તે ખાદ્યાર્પણમાંથી યાદગીચી તરીકે એક મુઠી ભરી વેદીમાં દહન કરવું. અને પછી તે સ્ત્રીને પાણી પાઈ દેવું.

**૨૮** અને તેને પાણી પાથા પછી એમ થશે કે જો તે સ્ત્રીએ વ્યભિચાર કર્યો હશે તો, અને પોતાના પતિનો અપરાધ કર્યો હશે તો તે શાપકારક પાણી તેનાં પેટમાં પ્રવેશી કડવું થશે અને તેનું પેટ સૂંજુ જશે. અને તેની જંઘ સરીને ખરી પડશે. અને તે સ્ત્રી પોતાનાં લોકમાં શાપિત થશે. **૨૯** પણ જો તે સ્ત્રી અશુદ્ધ થઈ નહિ હોય પણ તે શુદ્ધ હશે તો તે મુક્ત થશે અને તેને પેટે સંતાન થશે.

**૩૦** જ્યારે કોઈ સ્ત્રી પોતાનું પતિપ્રત ચૂકી જઈને અશુદ્ધ થાય ત્યારે વહેભ માટેનો નિયમ એ છે. **૩૧** અથવા પુરુષના મનમાં સંશય ઉત્પન્ન થયો હોય અને તે પુરુષને પોતાની સ્ત્રી પર વહેભ આવ્યો હોય ત્યારે થહોવાહ સમક્ષ તે સ્ત્રીને લાવવી અને યાજક તેના પર આ સર્વ નિયમ અમલમાં મૂકે.

**૩૨** પછી તે પુરુષ અન્યાયથી મુક્ત થશે અને તે સ્ત્રી પોતે જ તેના દોષ માટે જવાબદાર છે.”

## ૬

**૧** થહોવાહે મૂસાને કદચું કે, **૨** “ઇજરાયલના લોકોને એમ કહે કે, જ્યારે કોઈ સ્ત્રી કે પુરુષ થહોવાહની સેવામાં અલગ થવાની ખાસ પ્રતિજ્ઞા લે એટલે નાજીયીપ્રત લે **૩** ત્યારે તેણે દ્રાક્ષારક્ષનો અને દાળનો ત્યાગ કરવો તદ્વપરાંત તેણે દ્રાક્ષારક્ષનો અથવા દાળનો સરકો પીવો નહિ તેમ જ દ્રાક્ષાનું શરબત પણ પીવું નહિ અને લીલી કે સૂકી દ્રાક્ષ ખાવી નહિ. **૪** જ્યાં સુધી તેનું પ્રત ચાલુ હોય ત્યાં સુધી તેણે દ્રાક્ષવેલામાંથી નીપજેલી કોઈ પણ વસ્તુ દ્રાક્ષનાં બી કે છોતરાં પણ ખાવા નહિ.

**૫** વળી એ સમય દરમયાન તેના માથા પર અસ્ત્રો ન ફરે. અને જ્યાં સુધી પ્રત પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી તેણે થહોવાહની સેવામાં વૈરાગ લીધો હોય તે પૂરો થયા સુધી તે શુદ્ધ રહે, તેણે પોતાના માથાનાં વાળ વધારવા.

**૬** યહોવાહની સેવામાં તે નાશીશી થાય ત્યાં સુધી તે સર્વ દિવસો સુધી તેણે મૃતદેહ પાસે જવું નહિ. **૭** પોતાનાં ભાતાપિતા કે ભાઈ બહેનના ભરણ પર તેણે પોતાની જતને અશુષ્ટ કરવી નહિ, કારણ તેના ઈશ્વરનું વૈરાગીપ્રત તેને શિર છે. **૮** તેના વૈરાગીપ્રતના બધા સમય દરમ્યાન તે યહોવાહને માટે શુષ્ટ છે.

**૯** પરેતુ જો કોઈ વ્યક્તિતનું અચાનક તેની પડખે જ અવસાન થાય અને તેથી તે વૈરાગીનું ભાથું અશુષ્ટ બને, તો તે પોતાના શુદ્ધિકરણના દિવસે એટલે સાતમે દિવસે તેણે પોતાના અશુષ્ટ થયેલા ભાથાના વાળ કપાવવા.

**૧૦** અને આઠમા દિવસે તેણે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ યાજક પાસે બે હોલા અથવા કખૂતરનાં બે બચ્ચાં લાવવાં. **૧૧** અને યાજક ઐમાંનું એક પાપાર્થાર્પણ તરીકે અને બીજું દહનીયાર્પણ તરીકે યદાવે અને ભરેલાનાં કારણે પોતાનાં પાપને લીધે તેને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને તે જ દિવસે તે વ્યક્તિત પોતાના ભાથાનું શુદ્ધીકરણ કરે.

**૧૨** અને તે યહોવાહની સેવાને માટે પોતાના વૈરાગના દિવસો સમર્પણ કરે. અને દોષાર્થાર્પણાઙ્ગે તેણે એક વર્ષનું નર હલવાન લાવવું. અને આગલા દિવસો ગણવા નહિ, કેમ કે તેનું વૈરાગીપ્રત બંગ થથું હતું.

**૧૩** અને જથારે નાશુરીના અલગતાના દિવસો પૂર્ણ થાય ત્યારે તેને માટે આ નિયમ છે. તેને મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ લઈ જવો. **૧૪** તેણે યહોવાહને પોતાનું અર્પણ યદાવવું, એટલે ખોડ વિનાના એક વર્ષના નર ઘેટાંનું દહનીયાર્પણા, ખોડ વિનાની એક વર્ષની ઘેટીનું પાપાર્થાર્પણ અને ખોડ વિનાના નર ઘેટાંનું શાંત્યાર્પણા કરવું, **૧૫** તથા બેખ્મીર રોટલીની એક ટોપલી, તેલ લગાડેલા બેખ્મીરી ખાખરા અને તેઓનું ખાદ્યાર્પણા તથા પેથાર્પણા તે લાવે.

**૧૬** યાજક આ બધું યહોવાહની આગળ રજૂ કરે. અને તેનું પાપાર્થાર્પણ તથા દહનીયાર્પણા યદાવે. **૧૭** પછી તે યહોવાહ સમક્ષ શાંત્યાર્પણોના યજ્ઞ તરીકે બેખ્મીર રોટલીની ટોપલી સહિત, ઘેટાંને તે યદાવે. અને યાજક તેનું ખાદ્યાર્પણા અને તેનું પેથાર્પણા યદાવે.

**૧૮** અને નાશુરીએ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ વાળ કપાવી નાખવા અને પોતાના વૈરાગી ભાથાનાં વાળ લઈને શાંત્યાર્પણાની નીચેના અનિનમાં મૂકી દેવા.

**૧૯** પછી યાજક તે ઘેટાંનો બાફેલો છાતીનો ભાગ બાફેલું બાવડું તથા ટોપલીમાંથી એક બેખ્મીર રોટલી અને એક બેખ્મીર ખાખરો લે અને નાશુરી પોતાનું ભાથું મૂંડાવે ત્યારબાદ તે ચીજો તેના હાથમાં મૂકે. **૨૦** ત્યારબાદ યાજક અર્પણ તરીકે એ વસ્તુઓ યહોવાહની સમક્ષ અર્પણ કરે. આ પવિત્ર ખોરાક યાજકો માટે નક્કી કરેલ છે, તદઉપરાંત, છાતીનો ભાગ અને જંધ પણ યાજકના ગણાથ, હવે તે નાશુરીએ ક્રાક્ષારસ પીવાની છૂટ છે.

**૨૧** પ્રત રાખનાર નાશુરીનો અને વૈરાગીપ્રતને લીધે યહોવાહ પ્રત્યે જે અર્પણ યદાવવું તેનો તથા તે સિવાય બીજું કંઈ તેને મળી શકે તેનો નિયમ આ છે. જે પ્રતિજ્ઞા તેણે લીધી હોથ ત્યારે તે મુજબ તે તેના વૈરાગપ્રતના નિયમને અનુસરીને વર્તે.

**૨૨** પછી યહોવાહે મૂસાને કટ્યું કે, **૨૩** હારૂન અને તેના દીકરાઓને એમ કહે કે, 'તમે આ મુજબ ઇજરાયલી લોકોને આશીર્વાદ આપો તમે તેઓને એમ કહો કે,

**૨૪** યહોવાહ તને આશીર્વાદ આપો અને તાલું રક્ષણ કરો.

**૨૫** યહોવાહ પોતાના મુખનો પ્રકાશ તારા પર પાડો અને તારા પર કૃપા કરો.

૨૬ યહોવાહ પોતાનું મુખ તારા પર ઉછાવો અને તને શાંતિ આપો.”

૨૭ એમ તેઓ છજાયલી લોકોને માચં નામ આપે. અને હું તેઓને આશીર્વાદ આપીશ.”

### ૭

૧ જે દિવસે મૂસાએ મુલાકાતમંડપ ઊભો કરવાનું કાર્ય સંપૂર્ણ કર્યું, તે દિવસે તેણે મંડપનો તેમ જ તેમાંની બધી સાધનસામગ્રી વેદી તથા તેનાં બધાં સાધનોનું અભિષેક અને શુદ્ધીકરણ કર્યું. તથા તે પાત્રોને પવિત્ર કર્યા. ૨ તે દિવસે એમ થથું કે, છજાયલનાં અધિપતિઓએ એટલે તેઓના પિતાના ઘરના ઉપરીઓએ અર્પણ કર્યું. તેઓ કુઠોના અધિપતિઓ અને જેઓની ગણતથી થઈ હતી તેઓના ઉપરીઓ હતા. ૩ તેઓ યહોવાહની સમક્ષ પોતાનું અર્પણ લાવ્યા એટલે બે બળદ જોડેલા છત્રવાળાં છ ગાડાં તથા બાર બળદ. બણે અધિપતિઓ માટે એકેક ગાડું અને દરેકને માટે એકેક બળદ. આ બધું તેઓએ મુલાકાતમંડપની સમક્ષ રજૂ કર્યું.

૪ પછી યહોવાહે મૂસાને કર્યું કે, ૫ “તેઓ પાસેથી તું તે લે કે, તેઓ મુલાકાતમંડપની સેવા કરવાના કામમાં આવે. અને તેઓને તું લેવીઓને આપ એટલે દરેકને તું તેઓની સેવા મુજબ આપ.”

૬ તેથી મૂસાએ તે ગાડાં અને બળદો લઈને લેવીઓને આપ્યા. ૭ બે ગાડાં અને ચાર બળદો તેણે ગેરોનના દીકરાઓને તેઓની સેવા મુજબ આપ્યા. ૮ અને તેણે ચાર ગાડાં તથા આઠ બળદ ભરાચીના દીકરાઓને તેઓની સેવાઓ મુજબ હારુન યાજકના દીકરા ઈથામારની આગેવાની હેઠળ આપ્યા.

૯ પરંતુ કહાથના દીકરાઓને તેણે કંઈ જ આપ્યું નહિ, કારણ કે તેમનું કામ પવિત્રસ્થાનના સંબંધમાં હતું અને તેને તેઓ પોતાના ખભા ઉપર ઉંચકી લેતા હતી.

૧૦ વેદીનો અભિષેક થથો તે દિવસે વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવાને આગેવાનોએ અર્પણ કર્યું તેઓએ વેદી આગળ પોતાનું અર્પણ ચઢાવ્યું. ૧૧ યહોવાહે મૂસાને કર્યું, સર્વ અધિપતિઓ પોતપોતાના દિવસે વેદીની પ્રતિષ્ઠા કરવા સારુ અર્પણ ચઢાવે.

૧૨ અને પહેલે દિવસે પોતાનું અર્પણ ચઢાવનાર તે યહૂદાના કુઠનો આમિનાદાબનો દીકરો નાહશોન હતો. ૧૩ અને તેનું અર્પણ ચાંદીની એક કથરોટ હતું, જેનું વજન એકસો વીસ શેકેલ હતું. પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિતેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો હતો; બજે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. ૧૪ તેણે દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી બરેલું એક ધૂપપાત્ર પણ આપ્યું.

૧૫ તથા દહનીયાર્પણ માટે એક વાણરડો એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન.

૧૬ તેણે પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર આપ્યો. ૧૭ અને શાંતયર્પણોના યજને માટે બે બળદ, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષનાં પાંચ હલવાન હતાં; આમિનાદાબના દીકરા નાહશોનનું અર્પણ એ હતું.

૧૮ બીજે દિવસે સુઆરનો દીકરા નથાનિયેલ એટલે ઇજ્ઝસાખારના અધિપતિએ અર્પણ કર્યું. ૧૯ અને તેણે આ અર્પણ ચઢાવ્યું. એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસો વીસ શેકેલ હતું તથા પવિત્ર સ્થાનના શેકેલ મુજબ સિતેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો. આ બજે પાત્રોમાં ખાધાર્પણ તરીકે તેલથી મોહેલો મેંદાથી બરેલો હતો.

૨૦ દશ શેકેલ ધૂપથી બરેલું સોનાનું ધૂપપાત્ર તેણે આપ્યું. ૨૧ તથા તેણે દહનીયાર્પણ માટે એક વર્ષનું વાણરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન આપ્યું. ૨૨ તેણે પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર આપ્યું. ૨૩ અને તેણે શાંતયર્પણોના યજ માટે

બે બણદ, પાંચ ધેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન આપ્યાં. સુઆરના દીકરા નથાનિયેલનું અર્પણ એ હતું.

**૨૪** શ્રીજે દિવસે હેલોનનો દીકરો અલિયાબ, ઝબુલોનના દીકરાનો આગેવાન હતો તેણે તેનું અર્પણ આપ્યું. **૨૫** તેનું અર્પણ આ હતું; ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિંચેર શેકેલ એક ચાંદીનો પ્યાલો હતો. બજે પાત્રો ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી ભરેલાં હતાં. **૨૬** વળી તેણે દશ શેકેલ સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું આપ્યું.

**૨૭** તેણે દહનીયાર્પણ માટે એક વાછરડું, એક ધેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન આપ્યા. **૨૮** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૨૯** તેણે શાંત્યર્પણોને માટે બે બણદ, પાંચ ધેટા, પાંચ બકરા અને પહેલા વર્ષનાં પાંચ હલવાન આપ્યાં. તે હેલોનના દીકરા અલિયાબનું અર્પણ એ હતું.

**૩૦** ચોથે દિવસે શદેઓરનો દીકરો અલિસ્કુર રૂબેનના દીકરાઓનો આગેવાન તેનું અર્પણ લાવ્યો. **૩૧** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસો શ્રીસ શેકેલ હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિંચેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો હતો આ બજે પાત્રો ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી ભરેલાં હતાં. **૩૨** વળી તેણે દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી ભરેલું એક ધૂપપાત્ર અર્પણ કર્યું.

**૩૩** દહનીયાર્પણ માટે એક વાછરડું, એક ધેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન તેણે આપ્યું. **૩૪** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૩૫** તેણે શાંત્યર્પણોના યજાને માટે બે બણદ, પાંચ ધેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન આપ્યાં. તે શદેઓરના દીકરા અલિસ્કુરનું અર્પણ હતું.

**૩૬** પાંચમે દિવસે સૂર્યિશાદાઈનો દીકરો શલુભિયેલ, શિમયોનના દીકરાઓનો આગેવાન તેનું અર્પણ લાવ્યો. **૩૭** અને તેનું અર્પણ આ હતું; ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું. અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિંચેર શેકેલ રૂપાનો એક પ્યાલો આ બજે પાત્રો ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી ભરેલાં હતાં. **૩૮** દશ શેકેલ સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી ભરેલું હતું.

**૩૯** દહનીયાર્પણ માટે એક વર્ષનું વાછરડું, એક ધેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાનનું અર્પણ તેણે કર્યું. **૪૦** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર આપ્યો. **૪૧** અને શાંત્યર્પણોનો યજાના માટે બે બણદ, પાંચ ધેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ સૂર્યિશાદાયના દીકરા શલુભિયેલનું અર્પણ હતું.

**૪૨** છેઠે દિવસે દુઅલના દીકરા એલિયાસાફ ગાદના દીકરાનો અધિપતિ અર્પણ લાવ્યો. **૪૩** અને તેનું અર્પણ આ હતું; ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું, પવિત્રસ્થાનના સિંચેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો આ બજે પાત્રો ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી ભરેલાં હતાં. **૪૪** દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી ભરેલું એક ધૂપપાત્ર હતું.

**૪૫** દહનીયાર્પણ માટે એક વાછરડું, એક ધેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન તેણે આપ્યું. **૪૬** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૪૭** અને શાંત્યર્પણોના યજા માટે બે ગોધાં, પાંચ ધેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ દુઅલના દીકરા એલિયાસાફનું અર્પણ હતું.

**૪૮** સાતમે દિવસે આભિહુદનો દીકરો એલિયામા એફાઇમના દીકરાઓનો આગેવાન તે તેનું અર્પણ લાવ્યો. **૪૯** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે કે ચાંદીની એક કથરોટ

જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ વજન હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિચેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો આ બજ્જે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. **૫૦** દશ શેકેલ સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી બરેલું હતું તે આપ્યું.

**૫૧** દહીનીયાર્પણને માટે એક વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન તેણે આપ્યું. **૫૨** પાપાર્થાર્પણને માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૫૩** અને શાંત્યર્પણોના યજને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ આમિહુદના દીકરા એલીશામાનું અર્પણ હતું.

**૫૪** આઠમા દિવસે પદાહસૂરનો દીકરો ગમાલ્યેલ, મનાશાના દીકરાઓનો આગેવાન તેનું અર્પણ લાવ્યો. **૫૫** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિચેર શેકેલ ઝૂપાનો એક પ્યાલો આ બજ્જે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. **૫૬** દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી બરેલું એક ધૂપપાત્ર તેણે આપ્યું.

**૫૭** દહીનીયાર્પણને માટે એક વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાનનું તેણે અર્પણ કર્યું. **૫૮** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૫૯** અને શાંત્યર્પણોને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન પદાહસૂરના દીકરા ગમાલ્યેલનું અર્પણ એ હતું.

**૬૦** નવમા દિવસે ગિદિયોનીનો દીકરો અભીદાન, ભિન્યામીનના દીકરાઓનો આગેવાન તે પણ અર્પણ લાવ્યો. **૬૧** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું. અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિચેર શેકેલ ચાંદીનો એક પ્યાલો આ બજ્જે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. **૬૨** દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી બરેલું એક ધૂપપાત્ર તેણે આપ્યું.

**૬૩** દહીનીયાર્પણને માટે એક વર્ષનું વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન એ તેણે આપ્યાં. **૬૪** પાપાર્થાર્પણ માટે બકરામાંથી એક નર એ તેણે આપ્યો. **૬૫** અને શાંત્યર્પણોને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ ગીદિયોનીના દીકરા અભીદાનનું અર્પણ હતું.

**૬૬** દસ્મે દિવસે આમિશાદાયનો દીકરો અહીએઝેર, દાનના દીકરાઓનો આગેવાન તે તેનું અર્પણ લાવ્યો. **૬૭** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ એક ચાંદીનો પ્યાલો આ બજ્જે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. **૬૮** દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી બરેલું એક ધૂપપાત્ર હતું તે તેણે આપ્યું.

**૬૯** દહીનીયાર્પણના માટે એક વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષના એક હલવાનનું અર્પણ આપ્યું. **૭૦** પાપાર્થાર્પણને માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યું. **૭૧** અને શાંત્યર્પણોને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ આમિશાદાયના દીકરા અહીએઝેરનું અર્પણ હતું.

**૭૨** અગિયારમે દિવસે ઓક્ઝાનના દીકરા પાગિયેલ આશેરના દીકરાઓનો આગેવાન તે અર્પણ લાવ્યો. **૭૩** અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ, જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ સિચેર શેકેલ એક ચાંદીનો પ્યાલો આ બજ્જે પાત્રો ખાધાર્પણ તરીકે તેલમિશ્રિત મેંદાથી બરેલાં હતાં. **૭૪** દશ શેકેલ સોનાનું એક ધૂપપાત્ર ધૂપથી બરેલું તેણે આપ્યું.

**૭૫** દહીનીયાર્પણને માટે એક વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન તેણે આપ્યું. **૭૬** પાપાર્થાર્પણને માટે બકરામાંથી એક નર તેણે આપ્યો. **૭૭** અને શાંત્યર્પણોના

થજને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ ઓકાનના દીકરા પાગિયેલનું અર્પણ હતું.

<sup>૧૮</sup> બારમે દિવસે એનાનના દીકરો અહીંચા નફતાલીના દીકરાનો આગેવાન તેનું અર્પણ લાવ્યો. <sup>૧૯</sup> અને તેનું અર્પણ આ હતું એટલે ચાંદીની એક કથરોટ જેનું વજન એકસોને શ્રીસ શેકેલ હતું. અને પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ આ બજ્જે પાત્રોમાં ખાદ્યાર્પણ તરીકે તેલભિશ્રિત મેંદાથી ભરેલાં હતાં. <sup>૨૦</sup> દશ શેકેલ સોનાનું ધૂપથી ભરેલું એક ધૂપપાત્ર તેણે આપ્યું.

<sup>૨૧</sup> તથા દહનીયાર્પણને માટે એક વર્ષનું વાછરડું, એક ઘેટો, પહેલા વર્ષનું એક હલવાન તે તેણે આપ્યું. <sup>૨૨</sup> પાપાર્થાર્પણને માટે એક બકરાંમાંથી એક નર તેણે આપ્યો. <sup>૨૩</sup> અને શાંત્યાર્પણોના થજને માટે બે ગોધાં, પાંચ ઘેટા, પાંચ બકરા અને એક વર્ષના પાંચ હલવાન એ એનાનના દીકરા અહીંચાનું અર્પણ હતું.

<sup>૨૪</sup> જે દિવસે વેદીનો અભિષેક થયો તે પ્રસંગે ઈજરાયલના આગેવાનોએ તેનું પ્રતિષ્ઠાપન કર્યું. તે આ હતું. એટલે ચાંદીની બાર કથરોટ, ચાંદીના બાર પ્યાલા તથા સોનાનાં બાર ધૂપપાત્રો, <sup>૨૫</sup> ચાંદીની પ્રત્યેક કથરોટનું વજન એકસોને વીસ શેકેલ હતું. અને દરેક ધૂપપાત્રનું વજન સિત્તેર શેકેલ હતું. ચાંદીનાં બધાં પાત્રોનું કુલ વજન પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ બે હજરને ચારસો શેકેલ હતું. <sup>૨૬</sup> સોનાનાં ધૂપપાત્રો ધૂપથી ભરેલાં, તે પ્રત્યેકનું વજન પવિત્રસ્થાનના શેકેલ મુજબ દશ શેકેલ હતું. એ ધૂપપાત્રોનું સધળું સોનું એકસોને વીસ શેકેલ હતું.

<sup>૨૭</sup> દહનીયાર્પણ માટે કુલ બાર ગોધાં, બાર ઘેટા અને એક વર્ષના બાર હલવાન, તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ સુજ્જાં અને પાપાર્થાર્પણ માટે બાર નર બકરાં પણ આપ્યા. <sup>૨૮</sup> તથા શાંત્યાર્પણોના થજને માટે કુલ ચોવીસ ગોધાં, સાઠ ઘેટા, સાઠ બકરા અને એક વર્ષનાં સાઠ હલવાન હતા, વેદીનો અભિષેક કરી તેના એ પ્રતિષ્ઠાપન કરવામાં આવ્યું.

<sup>૨૯</sup> જ્યારે મુલાકાતમંડપમાં મૂસા થહોવાહની સાથે બોલવા ગયો ત્યારે ઈંઘરની વાણી તેની સાથે વાત કરતી તેણે સાંભળી. બે કરુબો મદ્દેથી કરારકોશ પરના દયાસન ઉપરથી ઈંઘર તેની સાથે બોલતા હતા. થહોવાહ તેની સાથે બોલ્યા.

## ૬

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસાને કદથું કે, <sup>૨</sup> “તું હારુનને કહે કે જ્યારે તું દીવા સંગાવે ત્યારે દીવા દીપવૃક્ષની આગળ તેનો પ્રકાશ પાડે.”

<sup>૩</sup> હારુને તે પ્રમાણે કર્યું. જેમ થહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે મુજબ તેણે દીપવૃક્ષની આગળ દીવા સંગાવ્યા. <sup>૪</sup> દીપવૃક્ષ આ મુજબ બનાવવામાં આવ્યું હતું; એટલે દીપવૃક્ષનું કામ ઘડેલા સોનાનું હતું. તેના પાથાથી તેનાં કૂલો સુધી તે ઘડતર કામનું હતું. જે નમૂનો થહોવાહે મૂસાને બતાવ્યો હતો. તે પ્રમાણે તેણે દીપવૃક્ષ બનાવ્યું.

<sup>૫</sup> પછી, થહોવાહે મૂસાને કદથું કે, <sup>૬</sup> “ઈજરાયલ લોકોમાંથી લેવીઓને અલગ કરીને તેઓને શુદ્ધ કર.

<sup>૭</sup> તેઓને શુદ્ધ કરવા તું આ મુજબ કર; તેઓના પર શુદ્ધિકરણના પાણીનો છંટકાવ કરવો. ત્યારબાદ તેઓ આખું શરીર મુંડાવે અને પોતાના વસ્ત્ર ધોઈ નાખે તથા પોતાને સ્વચ્છ કરે. <sup>૮</sup> ત્યારબાદ તેઓ એક વાછરડો તથા તેનું ખાદ્યાર્પણ એટલે તેલભિશ્રિત મેંદો લે. અને એક બીજો વાછરડો પાપાર્થાર્પણ માટે લે.

૯ પછી બધા લેવીઓને મુલાકાતમંડપ આગળ રજૂ કર; અને ઇઝરાયલ લોકોની આખી જમાતને તું ભેગી કર. ૧૦ અને તું લેવીઓને થહોવાહની સમક્ષ લાવે ત્યારે ઇઝરાયલી લોકો પોતાના હાથ લેવીઓ પર મૂકે. ૧૧ પછી લેવીઓને તું થહોવાહ સમક્ષ રજૂ કર. અને લેવીઓ પર ઇઝરાયલપુત્રો પોતાના હાથ મૂકે.

૧૨ અને લેવીઓ પોતાના હાથ વાછરડાઓનાં માથાં પર મૂકે અને લેવીઓના પ્રાયશ્ક્રિત અર્થે એક બણદ પાપાર્થાર્પણ તરીકે અને બીજો દહનીયાર્પણ તરીકે થહોવાહને તું ચઢાવ. ૧૩ પછી હારુનની સામે તથા તેના દીકરાઓ સમક્ષ તું લેવીઓને ઉભા કર અને થહોવાહને સ્તુતિના અર્પણ તરીકે ચઢાવ.

૧૪ આ શીતે તું ઇઝરાયલપ્રજામાંથી લેવીઓને અલગ કર, જેથી લેવીઓ મારા પોતાના થાય. ૧૫ અને ત્યારપછી, લેવીઓ મુલાકાતમંડપની સેવાને લગતું કામ કરવા અંદર જાય. અને તારે લેવીઓને શુદ્ધ કરીને સ્તુત્યાર્પણ તરીકે મને અર્પણ કરવા.

૧૬ આ મુજબ કર, કેમ કે ઇઝરાયલપ્રજામાંથી તેઓ મને સંપૂર્ણ અપાયેલા છે. ઇઝરાયલમાંથી સર્વ પ્રથમજનિતો એટલે ગર્ભ ઉઘાડનારનાં બદલે મેં લેવીઓને મારા પોતાને માટે લીધા છે. ૧૭ કેમ કે ઇઝરાયલમાંથી પ્રથમજનિત માણસ તથા પશુ મારાં છે. જે દિવસે મેં મિસરના સર્વ પ્રથમજનિતનો નાશ કર્યો ત્યારે તે સર્વને મેં મારા માટે અલગ કર્યા હતાં.

૧૮ અને ઇઝરાયલના સર્વ પ્રથમજનિતને બદલે મેં લેવીઓને લીધાં છે. ૧૯ ઇઝરાયલ લોકોમાંથી લેવીઓને મુલાકાતમંડપની સેવા કરવાં માટે તથા ઇઝરાયલ લોકોને પ્રાયશ્ક્રિત કરવા માટે મેં હારુનના તથા તેના દીકરાઓના હાથમાં સૌંપ્યા છે. જેથી ઇઝરાયલ લોકો પવિત્રસ્થાનની પાસે આવે ત્યારે તેઓ મદ્દયે કોઈ મરકી ન થાય."

૨૦ પછી મૂસા તથા હારુનને તથા ઇઝરાયલ લોકોના સમગ્ર સભાએ આ મુજબ લેવીઓને કટથું; લેવીઓ વિષે જે સર્વ આજા થહોવાહે મૂસાને આપી હતી તે મુજબ ઇઝરાયલના સમગ્ર સભાજે કર્યું. ૨૧ લેવીઓએ પોતાને પાપથી શુદ્ધ કર્યા અને તેઓએ પોતાનાં વસ્ત્રો ધોયાં. અને હારુનને તે સૌને અર્પણ તરીકે થહોવાહની આગળ રજૂ કર્યા. અને હારુને તેઓને શુદ્ધ કરવા માટે તેઓને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કર્યું.

૨૨ ત્યારબાદ લેવીઓ મુલાકાતમંડપમાં હારુન અને તેના દીકરાઓના હાથ નીચે સેવા કરવા ગયા. જેમ થહોવાહે લેવીઓ અંગે જે આજાઓ મૂસાને જણાવી હતી તેમ તેઓએ તેઓને કર્યું.

૨૩ ફશીથી, થહોવાહે મૂસાને કટથું કે, ૨૪ "લેવીઓની ફરજ આ છે. પચ્ચીસ વર્ષ કે તેથી વધુ ઉભરના લેવીઓ મુલાકાતમંડપની અંદર જઈ સેવા શરૂ કરી શકે.

૨૫ પચાસ વર્ષની ઉભરે તેઓ સેવામાંથી નિવૃત્ત થાય અને સેવા કરવાનું બંધ કરે. ૨૬ તેઓ મુલાકાતમંડપમાં કામ કરતા પોતાના ભાઈઓની સાથે સેવા કરે, પણ મુલાકાતમંડપની અંદર સેવા ન કરે, લેવીઓને સૌંપેલી સેવા માટે આ વ્યવસ્થા વિષે તું તેઓને માહિતી આપ."

## ૬

૧ મિસર દેશમાંથી આવ્યા પછી બીજા વર્ષના પ્રથમ મહિનામાં સિનાઈના અરણ્યમાં થહોવાહે મૂસાને કટથું કે, ૨ "ઇઝરાયલીઓ વર્ષના હાવેલા સમયે પાખાપર્વ પાળો. ૩ આ મહિનાને ચૌદમે દિવસે સાંજે નિયત સમયે પાખાપર્વ પાળો. એને લગતા બધા નિયમો અને વિધિઓ મુજબ તેનું પાલન કરો." ૪ તેથી, ઇઝરાયલીઓને મૂસાએ કટથું કે તમારે પાખાપર્વ પાળવું. ૫ અને પ્રથમ મહિનાના ચૌદમા દિવસે સાંજે સિનાઈના

અરણ્યમાં તેઓએ પાસ્ખાપર્વ પાછથું જે સર્વ આજાઓ થહોવાહે મૂસાને આપી હતી તે મુજબ ઈરાયલીઓએ કર્યું.

<sup>૬</sup> કેટલાક માણસો મૃતદેહના સ્પર્શથી અશુભ થયા હતા તેથી તેઓ તે દિવસે પાસ્ખાપર્વ પાળી ન શક્યા અને તેઓ તે દિવસે મૂસા અને હાઙ્ઘનની પાસે આવ્યા. <sup>૭</sup> તેઓએ મૂસાને કટથું કે, “અમે મૃતદેહના સ્પર્શથી અશુભ થયેલા છીએ. ઈરાયલીઓ તેને માટે નિયત સમયે થહોવાહને અર્પણ કરે છે. તો અમને શા માટે એવું કરવાની મનાઈ કરવામાં આવે છે?” <sup>૮</sup> મૂસાએ તેઓને કટથું કે, “થહોવાહ તમારા વિષે શી આજા આપે છે તે હું સાંભળું ત્યાં સુધી ઊભા રહો.”

<sup>૯</sup> થહોવાહે મૂસાને કટથું કે, <sup>૧૦</sup> “ઇરાયલપ્રજાને આ પ્રમાણે કહે કે, જો તમારામાંનો અથવા તમારા સંતાનોમાંનો કોઈ શબના સ્પર્શને કારણે અશુભ થયો હોય અથવા દૂર મુસાફરી કરતો હોય, તો પણ તે થહોવાહનું પાસ્ખાપર્વ પાઠો.”

<sup>૧૧</sup> બીજા મહિનાના ચૌદભા દિવસે સાંજે તેઓ તે પર્વ પાઠો અને બેખમીર રોટલી તથા કડવી ભાજુ સાથે તે ખાય. <sup>૧૨</sup> એમાંનું કશું તેઓ સવાર સુધી રહેવા દે નહિ, તેમ જ તેનું એકેય હાડકું બાંગે નહિ. પાસ્ખાપર્વના સર્વ નિયમોનું પાલન તેઓ કરે.

<sup>૧૩</sup> પણ જો કોઈ માણસ શુભ હોવા છતાં અને મુસાફરીમાં હોવા ન છતાં પાસ્ખાપર્વ પાઠવાનું ચૂકે તે પોતાનાં લોકોથી અલગ કરાય. કેમ કે, તેણે નિયત સમયે થહોવાહને અર્પણ કર્યું નહિ, તેથી તે માણસનું પાપ તેને માથે. <sup>૧૪</sup> અને જો કોઈ પરદેશી તમારામાં રહેતો હોય અને તે થહોવાહને માટે પાસ્ખાપર્વ પાઠવા ઇચ્છિતો હોય તો તે પાસ્ખાના જધા નિયમો અને વિધિઓ પ્રમાણે તે પાઠો. દેશના વતની તથા પરદેશી સૌને માટે સરખો જ નિયમ છે.”

<sup>૧૫</sup> મંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો તે જ દિવસે મેદે મંડપ પર એટલે સાક્ષયમંડપ પર આચ્છાદન કર્યું. અને સાંજથી સવાર સુધી મંડપ ઉપર તેનો દેખાવ અર્દિનની જેમ ઝગણતો હતો. <sup>૧૬</sup> આ પ્રમાણે હેમેશા થતું મેદે તેના પર આચ્છાદન કરતો અને રાત્રે તેનો દેખાવ અર્દિનની જવાણી જેવો હતો. <sup>૧૭</sup> અને જ્યારે મંડપ ઉપરથી મેદે હઠી જતો ત્યારે ઈરાયલપ્રજા ચાલતી અને જ્યારે મેદે થોભતો ત્યાં સુધી તેઓ છાવણીમાં રહેતા. <sup>૧૮</sup> અને જ્યારે મેદે લાંબા સમય સુધી મંડપ પર રહેતો ત્યારે ઈરાયલ લોકો થહોવાહે સોંપેલી સેવા કરતા અને આગળ ચાલતા નહિ.

<sup>૧૯</sup> પરંતુ કેટલીક વખત મેદે થોડા દિવસ માટે મુલાકાતમંડપ પર રહેતો ત્યારે થહોવાહની આજા મુજબ તેઓ છાવણીમાં રહેતા. <sup>૨૦</sup> કેટલીક વખત મેદે સાંજથી સવાર સુધી રહેતો અને જ્યારે સવારે મેદે ઊપરી જતો ત્યારે તેઓ ચાલતા એટલે કે દિવસે કે રાત્રે મેદે ઊપરતો ત્યારે તેઓ આગળ વધતા.

<sup>૨૧</sup> જ્યાં સુધી મેદે પવિત્રમંડપ પર થોભી રહે ત્યાં સુધી એટલે કે બે દિવસ કે એક મહિનો કે એક વર્ષ માટે હોય, તો પણ ઈરાયલ લોકો છાવણીમાં રહેતા અને આગળ ચાલતાં નહિ. પણ જ્યારે તે ઊપરતો ત્યારે તેઓ ચાલતા. <sup>૨૨</sup> થહોવાહની આજા અનુસાર તેઓ છાવણી કરતા અને તેમની જ આજા મુજબ તેઓ ચાલતા મૂસા દ્વારા તેઓને અપાયેલી આજા મુજબ તેઓ થહોવાહને સોંપેલી સેવા કરતા.

## ૧૦

<sup>૧</sup> થહોવાહ મૂસાને કટથું કે, <sup>૨</sup> “તું પોતાને માટે ચાંદીનાં બે રણશિંગડાં બનાવ અને તે ઘડતર કામના બનાવ. અને તું તેઓને બોલાવવાના તથા છાવણીમાંથી ચાલી

નીકળવાના કામમાં લે.

<sup>૩</sup> જે સમયે બજે રણશિંગડા વગાડવામાં આવે, ત્યારે સમગ્ર સમાજે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ તમારી સમક્ષા એકા થવું. <sup>૪</sup> પરંતુ જો યાજક એક જ રણશિંગડું વગાડે તો આગેવાનો, ઈજરાયલકુણના મુખ્ય પુષ્પો તારી સમક્ષા એકઠા થાય. <sup>૫</sup> જ્યારે તમે ભયસૂચક રણશિંગડું વગાડો ત્યારે પૂર્વ દિશામાં નાખેલી છાવણીઓએ કૂચ કરવી.

<sup>૬</sup> બીજુ વખતે રણશિંગડાં ભોટા અવાજે વાગે, ત્યારે દક્ષિણ દિશામાંની છાવણીએ કૂચ કરવી. આમ મુકામ ઉઠાવવાના સંકેત તરીકે રણશિંગડું ભોટા અવાજે વગાડવું. <sup>૭</sup> પણ ઈજરાયલ સમાજને સભા માટે એકા થવા જણાવવું હોય તો રણશિંગડું એકધારનું વગાડવું. <sup>૮</sup> હાઠનના વંશજોએ એટલે કે યાજકોએ જ રણશિંગડાં વગાડવાનાં છે. આ કાયભી કાનૂનનો અમલ તમારે પેઢી દરપેઢી કરવાનો છે.

<sup>૯</sup> અને જ્યારે તમે પોતાનાં દેશમાં તમારા પર જુલમ કરનારા દુશ્મનો સાથે થુંબ કરવા જાઓ ત્યારે ભયસૂચક રણશિંગડાં વગાડો. યહોવાહ રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળશે, તમને યાદ કરશે અને તમને તમારા દુશ્મનોથી બચાવશે.

<sup>૧૦</sup> વળી, તમારા ઉત્સવો વખતે, તમારા હરાવેલ પર્વોએ અને તમારા મહિનાઓના આરંભમાં તમે તમારા દહનીયાર્પણો તેમ જ શાંત્યાર્પણો પર રણશિંગડું વગાડો. અને તેઓ તમારા ઈંઘરની હજૂરમાં તમારે માટે સ્મરણાર્થે થશે. હું યહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.”

<sup>૧૧</sup> અને બીજા વર્ષના બીજા મહિનાના વીસમા દિવસે સાક્ષ્યોના મંડપ ઉપરથી મેદ ઊપરથો. <sup>૧૨</sup> અને ઈજરાયલપ્રજાએ સિનાઈના અરણ્યમાંથી પોતાની મુસાફરી શરૂ કરી અને મેદ પારાના અરણ્યમાં થોળ્યો. <sup>૧૩</sup> મૂસાને યહોવાહ તરફથી અપાયેલી આજ્ઞા મુજબ તેઓએ પોતાની પ્રથમ યાત્રા શરૂ કરી. <sup>૧૪</sup> અને યહૂદાપુત્રોની પહેલી છાવણીની ધજા પોતાનાં સૈન્ય મુજબ ચાલી નીકળી. અને તેના સૈન્યોનો આગેવાન આમિનાદાબનો દીકરો નાહશોન હતો. <sup>૧૫</sup> ઈસ્સાખારના દીકરાઓના કુણના સૈન્યનો આગેવાન સુઆરનો દીકરો નથાનિયેલ હતો. <sup>૧૬</sup> અને ઝબુલોનના દીકરાઓના કુણનો સૈન્યનો ઉપરી હેલોનનો દીકરો અલિયાબ હતો. <sup>૧૭</sup> ત્યાર પછી મંડપ ઉપાડવામાં આવ્યો એટલે ગેરોનના દીકરા તથા મરાચીના દીકરાઓ મંડપ ઊંચ્યકીને ચાલી નીકળ્યા. <sup>૧૮</sup> તે પછી, રઘેનની છાવણીની ધજા પોતાનાં સૈન્ય મુજબ ચાલી નીકળી. અને તેના સૈન્યનો ઊપરી શરેદરનો દીકરો અલીસ્સર હતો. <sup>૧૯</sup> અને શિમથોનનો દીકરાના કુણના સૈન્યનો ઉપરી દેણાએલનો દીકરો ઔલ્યાસાફ હતો.

<sup>૨૦</sup> અને કહાથીઓ પવિત્રસ્થાનમાંની સાધનસામગ્રી ઊંચ્યકીને ચાલ્યા. તેઓ જઈ પહોંચે તે અગાઉ બીજાઓએ મંડપને ઊભો કર્યો. <sup>૨૧</sup> પછી એફાધમના દીકરાઓની છાવણીની ધજા પોતાનાં સૈન્ય મુજબ ચાલી નીકળી અને તેના સૈન્ય પર આમિહૂદનો દીકરો અલીશામા હતો. <sup>૨૨</sup> અને મનાશાના દીકરાઓના કુણના સૈન્યનો ઉપરી પદાહસ્તરનો દીકરો ગમાલ્યેલ હતો. <sup>૨૩</sup> અને બિન્યામીનના દીકરાના કુણના સૈન્યનો ઉપરી જિદિયોનીનો દીકરો અખીદાન હતો.

<sup>૨૪</sup> પછી દાનના દીકરાઓની છાવણીની ધજા તેમનાં સૈન્ય મુજબ ચાલી નીકળી. બધી છાવણીઓના સૈન્યમાં તે સૌથી પાછળ હતી. અને તેનાં સૈન્યનો ઉપરી આમિશાદાયનો દીકરો અહીએંચ હતો. <sup>૨૫</sup> અને આશેરના દીકરાઓના કુણના સૈન્યનો ઉપરી ઓકાનનો દીકરા પાગિયેલ હતો. <sup>૨૬</sup> અને નફતાલીના દીકરાઓના કુણના સૈન્યનો ઉપરી એનાનનો દીકરો અહીરા હતો. <sup>૨૭</sup> ઈજરાયલપ્રજાના સૈન્યોની કૂચનો કમ આ મુજબ હતો. અને તેઓએ કૂચ આરંભી.

<sup>૨૯</sup> અને મૂસાના સસરા મિદ્યાની દુઅેલના દીકરા હોભાબ સાથે મૂસાએ વાત કરી. દુઅેલ એ મૂસાની પતનીનો પિતા હતો. મૂસાએ હોભાબને કદ્યું કે, “જે જગ્યા વિષે યહોવાહે અમને કદ્યું છે ત્યાં જવા માટે આપણે મૂસાફરી કરીએ છીએ. યહોવાહે કદ્યું છે કે, 'હું તમને તે આપીશ.' અમારી સાથે ચાલો અને અમે તમારું ભલું કરીશું. કેમ કે યહોવાહે ઈજરાયલનું ભલું કરવાનું વયન આપ્યું છે.” <sup>૩૦</sup> પણ હોભાબે મૂસાને ઉત્તર આપ્યો કે, “હું તમારી સાથે નહિ આવું. હું તો મારા પોતાના દેશમાં મારાં સગાઓ પાસે જઈશ.”

<sup>૩૧</sup> મૂસાએ જવાબ આપ્યો કે, “કૃપા કરી અમને છોડીને ન જઈશ. કેમ કે અરણયમાં અમારે કેવી રીતે છાવણી કરવી તે તું જણો છે અને તું અમારે માટે આંખોની ગરજ સારે છે. <sup>૩૨</sup> અને જો તું અમારી સાથે આવશે તો એમ થશે કે, યહોવાહ અમારું જે કંઈ ભલું કરશે તેમ અમે તમારું ભલું કરીશું.”

<sup>૩૩</sup> અને તેઓએ યહોવાહના પર્વતથી નીકળી શ્રદ્ધા દિવસ યાત્રા કરી. તે શ્રદ્ધા દિવસ દરમયાન યહોવાહનો કરારકોશ તેમને માટે વિશ્રામસ્થાનની જગ્યા શોધવા તેઓની આગળ ચાલ્યો. <sup>૩૪</sup> અને દિવસે તેઓ છાવણીમાંથી ચાલી નીકળતા. ત્યારે યહોવાહનો મેઘસ્તંભ તેઓના ઉપર રહેતો.

<sup>૩૫</sup> અને જગ્યારે કરારકોશ ચાલી નીકળતો ત્યારે એમ થતું કે, મૂસા કહેતો, “હે યહોવાહ, તમે ઊઠો અને તમારા શત્રુઓને વેરવિખેર કરી નાખો, અને તમારો તિરસ્કાર કરનારને દૂર કરો.” <sup>૩૬</sup> અને જગ્યારે કરારકોશ થોભતો ત્યારે મૂસા કહેતો કે, હે યહોવાહ, ઈજરાયલના કરોડો પાસે તમે પાછા આવો.”

## ૧૧

<sup>૧</sup> અને લોકોએ યહોવાહના સાંભળતાં મુશ્કેલી વિષે ફરિયાદ કરી. યહોવાહ તે સાંભળીને તેઓના પર ગુસ્સે થથા. અને તેમનો અર્થન તેઓ મદ્દે પ્રગટ્યો; અને તેમણે છાવણીના સૌથી દૂરના છેડા સુધીના ભાગને બાળીને ભસ્મ કર્યો. <sup>૨</sup> લોકોએ મૂસાને પોકાર કર્યો, તેથી તેણે લોકો માટે યહોવાહને પ્રાર્થના કરી અને અર્થન હોલવાઈ ગયો. <sup>૩</sup> અને તે જગ્યાનું નામ તાબેરાહ પાડવામાં આવ્યું. કેમ કે, તેઓ મદ્દે યહોવાહનો અર્થન પ્રગટ્યો હતો.

<sup>૪</sup> અને તેઓની સાથે મિશ્રિત થયેલા કેટલાક પરદેશીઓ અથોગય વાસના કરવા લાગ્યા. અને ઈજરાયલ લોકો ફરિયાદ કરી રહીને કદ્યું કે, “અમને ખાવાને ભાંસ કોણ આપશે? <sup>૫</sup> જે માછલી મિસરમાં અમે મફતમાં ખાતા હતા તે હવે અમને થાદ આવે છે; વળી કાકડી, તડભૂચ, પ્યાજ અને લસણ પણ. <sup>૬</sup> હાલ તો અમે નબળા પડી ગયા છીએ. ફક્ત આ ભાજીા સિવાય બીજું કંઈ જ અમારી નજરે પડતું નથી.”

<sup>૭</sup> ભાજીા તો કોથમીરના દાણા જેટલું હતું. તે ગુંદર જેવા ચીકણા પદાર્થ જેવું દેખાતું હતું. <sup>૮</sup> લોકો છાવણીમાં ફરીને ભાજીા વીળીને એકત્ર કરી લાવતા અને દંટીમાં દળી અથવા ખાંડણિયામાં ખાંડીને તથા તવામાં શેકીને તેની પૂરીઓ બનાવતા; અને તેનો સ્વાદ જૈતુનના તેલ જેવો હતો.

<sup>૯</sup> અને રાત્રે છાવણીમાં ઝાકળ પડતું ત્યારે તેની સાથે ભાજીા પણ પડતું. <sup>૧૦</sup> અને મૂસાએ સર્વ લોકોને પોતપોતાના કુટુંબોમાં એટલે દરેક ભાગસને પોતાના તંબુના ભારણા આગળ રડતાં સાંભળ્યા. અને યહોવાહ બહુ ગુસ્સે થથા મૂસાની નજરમાં ખોટું લાગ્યું.

<sup>૧૧</sup> મૂસાએ યહોવાહને કદ્યું, “તમે તમારા સેવકને શા માટે દુઃખી કર્યો? અને હું તમારી દૂષિષ્ટમાં કેમ કૃપા ન પામ્યો કે તમે એ સર્વ લોકોનો બોજ મારા પર નાખો

ઇઓ? <sup>૧૨</sup> શું આ સર્વ લોકો ભારાં સંતાનો છે? શું મેં તેઓને જન્મ આપ્યો છે કે તમે મને કહો છો કે કોઈ પાણક પિતા પોતાની ગોદમાં ધાવણા બાળકને છાતીએ વળગાડી રાખે છે, તેમ જે દેશ વિષે મેં તેઓના પિતૃઓ આગળ સોગન ખાદ્યા તેમાં તેઓને ઊંચકીને લઈ જા?

<sup>૧૩</sup> આ સર્વ લોકોને આપવા ભાટે મને માંસ કથાંથી ભળી શકે? કેમ કે તેઓ રડી રડીને મને કહે છે કે, “અમને માંસ આપો કે અમે ખાઈએ.” <sup>૧૪</sup> હું એકલો આ સર્વ લોકોનો બોજ સહન કરી શકતો નથી, કેમ કે તે બોજ ભારા ગજ બહારનો છે. <sup>૧૫</sup> જો તમે ભારી સાથે આ ચીતે વર્તો, ત્યારે તો, જો હું તમારી દૂષ્ટિમાં છુપા પાખ્યો હોઉં તો મને ભારી નાખો કે મને માઝં હિનતા જોવી ન પડે.”

<sup>૧૬</sup> પછી યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, “ઇજરાયલના વડીલોમાંના સિંતેર પુરુષો કે જેઓને તું લોકોના વડીલો તથા ઉપરીઓ તરીકે ઓળખાવે છે. તેઓને ભારી સમક્ષ એકપ્રકાર. અને મુલાકાતમંડપની પાસે તેઓને લાવ. તેઓને ત્યાં તારી સાથે ઉભા રાખ. <sup>૧૭</sup> હું નીચે ઉત્તરીને ત્યાં આવીશ અને તારી સાથે વાત કરીશ, મેં તને જે આત્મા આપ્યો છે તેમાંનો લઈને હું એ લોકો પર મૂકીશ. તેથી તેઓ પણ તારી સાથે લોકોનો ભાર ઉચ્ચકશે, તેથી તારે એકલાએ બોજ ઊંચકવો પડશે નહિ.

<sup>૧૮</sup> તું લોકોને કહે કે,; તમે કાલને સારુ પોતાને શુભ કરો યહોવાહની મુલાકાત ભાટે તૈયાર થાઓ. તમને માંસ ભણશો, કેમ કે, તમે રડીને યહોવાહના કાનોમાં કટ્યું કે, “અમને ખાવાને માંસ કોણ આપશો? કેમ કે, મિસરમાં જ અમારા ભાટે સારું હતું.” એ ભાટે યહોવાહ તમને માંસ આપશો અને તમે ખાશો. <sup>૧૯</sup> એક દિવસ કે બે દિવસ નહિ, પાંચ, દશ કે વીસ દિવસ સુધીય નહિ, <sup>૨૦</sup> પરંતુ એક આખા મહિના સુધી તમે તે ખાશો એટલે સુધી કે તે તમારાં નસકોરામાંથી પાછું નીકળશો. અને તેથી તમે કંટાળી જશો. કેમ કે યહોવાહ જે તમારી મદ્દે છે તેનો તમે ઇનકાર કર્યો છે અને તેમની આગળ રડીને કટ્યું છે કે “અમે મિસરમાંથી કેમ બહાર આવ્યા?””

<sup>૨૧</sup> પછી મૂસાએ કટ્યું, જે લોકોની સાથે હું છું તેઓ છ લાખ પાયદળ છે અને તમે કટ્યું છે કે, હું તેઓને એટલું બધું માંસ આપીશ કે, તેઓ એક આખા મહિના સુધી તે ખાશો.’ <sup>૨૨</sup> શું તેઓને પૂરતું થાય તે ભાટે ઘેટાંબકરાં તથા ટોરટાંકના ટોળાં કાપવામાં આવશો? કે તેઓને પૂરતું થાય તે ભાટે સભુકનાં બધાં ભાઇલાં એકપ્રકાર કરવામાં આવશો?” <sup>૨૩</sup> યહોવાહે મૂસાને કટ્યું કે, “શું ભારો હાથ એટલો દૂંકો પડ્યો છે? મારું વચન તારા પ્રત્યે પૂરું થશે કે નહિ એ તું હવે જોઈશ.”

<sup>૨૪</sup> પછી મૂસાએ બહાર આવીને યહોવાહનાં વચન લોકોને કહી સંભળાવ્યાં. અને લોકોના વડીલોમાંના સિંતેર ભાણસોને તેણે એકપ્રકાર કર્યા. અને તેઓને તંબુની આજુબાજુ ઉભા રાખ્યા. <sup>૨૫</sup> યહોવાહ મેધમાંથી ઉત્તરી આવ્યા અને મૂસા સાથે બોલ્યા પછી મૂસાને જે આત્મા આપ્યો હતો તેમાંનો લઈ અને તે સિંતેર વડીલો પર મૂક્યો. અને એમ થયું કે આત્મા તેઓ પર રહ્યો. ત્યાં સુધી તેઓએ પ્રબોધ કર્યો. પણ ત્યાર પછી તેઓએ એમ કર્યું નહિ.

<sup>૨૬</sup> પરંતુ છાવણીમાં બે પુરુષો રહી ગયા હતાં. એકનું નામ એલ્દાદ તથા બીજાનું મેદાદ હતું. અને તેઓના પર આત્મા રહ્યો. તેઓનાં નામ યાદીમાં લખાયેલાં હતાં, પણ બહાર નીકળીને તંબુ પાસે ગયા ન હતા અને છાવણીમાં તેઓ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા. <sup>૨૭</sup> અને એક થુવાને દોડી જઈને મૂસાને કટ્યું કે, “એલ્દાદ અને મેદાદ છાવણીમાં પ્રબોધ કરે છે.”

<sup>૨૮</sup> નૂનનો પુત્ર યહોશુઆ, જે મૂસાની સેવામાં હતો તેઓમાંના પસંદ કરાયેલા એકે, મૂસાને કટ્યું કે, “ભારા ભાલિક મૂસા, તેમને મના કર.” <sup>૨૯</sup> અને મૂસાએ તેને કટ્યું કે

“શું ભારી ખાતર તને તેમના પર અદેખાઈ આવે છે? હું ઈચ્છું છું કે યહોવાહના સર્વ લોકો પ્રબોધકો થાય કે યહોવાહ તેઓના ઉપર પોતાનો આત્મા મૂકે!” <sup>૩૦</sup> પછી મૂસા તથા ઈજરાયલના સિસ્ટેર આગેવાનો છાવણીમાં પાછા ગયા.

<sup>૩૧</sup> પછી તરત યહોવાહ પાસેથી પવન આવ્યો અને તે સમુદ્ર તરફથી લાવરીઓને ઘસડી લાવ્યો. અને છાવણીની પાસે આ બાજુએ એક દિવસની મૂસાફરી સુધી તથા બીજુ બાજુએ એક દિવસની મૂસાફરી સુધી તેઓને છાવણીની આસપાસ નાખી. અને તેઓ જમીનથી આશરે બત્તીસ હાથ ઊંચે તેઓ ઊડતી હતી. <sup>૩૨</sup> તેથી લોકોએ તે આખો દિવસ અને આખો ચાત અને બીજો આખો દિવસ ઊભા રહી લાવરીઓને બેગી કરી. ઓછામાં ઓછી લાવરીઓ એકઠી કરનારે દસ હોમેર જેટલી એકઠી કરી. અને તેઓએ તેને છાવણીની આસપાસ સર્વ ડેકાએ તે પાથરી દીધી.

<sup>૩૩</sup> પણ માંસ હજુ તેઓના મોમાં જ હતું. અને તે ચવાયું પણ નહોતું એટલામાં તો તેઓના ઉપર યહોવાહનો કોપ સણગી ઊદ્ધયો. અને લોકોને યહોવાહે મોટી મરકીથી માર્યા. <sup>૩૪</sup> તેથી તેઓએ એ જગ્યાનું નામ 'કિઝ્બોથહાતાવાહ' પાડ્યું કેમ કે જેઓએ અથોગ્ય વાસના કરી હતી તેઓને તેઓએ ત્યાં દફનાવ્યા. <sup>૩૫</sup> અને લોકો કિઝ્બોથહાતાવાહથી નીકળીને હસેરોથમાં રહ્યા.

## ૧૨

<sup>૧</sup> અને મૂસાએ એક કૂશી ક્ષી સાથે લગ્ન કર્યા હતાં. તેને લીધે ભરિયમ અને હાર્ઘન મૂસાની વિરુદ્ધ બોલ્યા. <sup>૨</sup> તેઓએ કર્યું, “શું યહોવાહ ફક્ત મૂસા મારકૃતે જ બોલ્યા છે? શું તેઓ આપણી મારકૃતે બોલ્યા નથી?” હવે યહોવાહે તેઓએ જે કર્યું તે સાંભળ્યું. <sup>૩</sup> મૂસા ખૂબ નખ્ર હતો, પૂઢ્યી પર નખ્ર તેના જેવો બીજો કોઈ ન હતો.

<sup>૪</sup> યહોવાહે મૂસા, હાર્ઘન અને ભરિયમને એકાએક કર્યું; “તમે પ્રણે મુલાકાતમંડપની પાસે બહાર આવો.” અને તેઓ પ્રણે બહાર આવ્યાં. <sup>૫</sup> પછી યહોવાહ મેદસ્તંભમાં ઊતર્યા. અને તેઓ તંબુના પ્રવેશબાર આગળ ઊભા રહ્યા. તેમણે હાર્ઘનને અને ભરિયમને બોલાવ્યાં. અને તેઓ બજ્ઞે આગળ આવ્યાં.

<sup>૬</sup> યહોવાહે કર્યું, “હવે મારા શબ્દો સાંભળો.

જ્યારે તમારી સાથે મારો પ્રબોધક હોય,

તો હું પોતે સંદર્શનમાં તેને પ્રગટ થઈશ.

અને સ્વઘનમાં હું તેની સાથે બોલીશ. <sup>૭</sup> મારો સેવક મૂસા એવો નથી તે મારા આખા ઘરમાં વિશ્વાસુ છે. <sup>૮</sup> હું મૂસા સાથે તો મુખોપમુખ બોલીશ, મર્મો વડે નહિં.

તે મારું સ્વરૂપ જોશો.

તો તમે મારા સેવક મૂસાની વિરુદ્ધ બોલતા કેમ બીધા નહિં?”

<sup>૯</sup> પછી યહોવાહનો કોપ તેઓના પર સણગી ઊદ્ધયો અને તે તેમની પાસેથી ચાલ્યા ગયા. <sup>૧૦</sup> અને તંબુ પરથી મેદ હઠી ગયો ભરિયમ કુષ્ઠરોગથી બરક જેવી જ્વેત થઈ ગઈ. જ્યારે હાર્ઘને પાછા વળી ભરિયમ તરફ જોયું, તો જુઓ તે કુષ્ઠરોગી થઈ ગયેલી હતી.

<sup>૧૧</sup> હાર્ઘને મૂસાને કર્યું કે, “ઓ મારા માલિક, કૃપા કરીને અમારા પર આ દોષ ન મૂક. કેમ કે અમે મૂર્ખાઈ કરી અને પાપ કર્યું છે. <sup>૧૨</sup> પોતાની માતા જન્મ આપે તે વખતે જેનું અડધું શરીર ખવાઈ ગયું હોય એવી મૃત્યુ પામેલા જેવી તે ન થાઓ.”

<sup>૧૩</sup> તેથી, મૂસાએ યહોવાહને વિનંતી કરી. તેણે કર્યું કે, ઓ ઈશ્વર, હું તમને વિનંતી કરું છું કે તેને સાજુ કરો.” <sup>૧૪</sup> યહોવાહે મૂસાને કર્યું કે, “જો તેનો પિતા તેના મુખ પર શૂંકયો હોત, તો સાત દિવસ તે લાજત. તેથી સાત દિવસ તે છાવણીની બહાર

રખાય. અને પછી તે પાછી આવે.” <sup>૧૫</sup> આથી ભરિયમને સાત દિવસ સુધી છાવણીની બહાર રાખવામાં આવી અને ભરિયમને પાછી અંદર લાવવામાં આવી ત્યાં સુધી લોકોએ આગળ મુસાફરી કરી નહિ.

<sup>૧૬</sup> પછી લોકો હસેરોથથી નીકળીને પારાનના અરણ્યમાં છાવણી કરી.

### ૧૩

<sup>૧</sup> પછી યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કણ્ણું કે, <sup>૨</sup> “કનાન દેશ, જે હું ઇજરાયલી લોકોને આપવાનો છું તેની જસ્તુસી કરવા માટે તું થોડા માણસોને મોકલ. તેઓના પિતાના સર્વ કુળમાંથી એક એક પુરુષને મોકલ. તે દચેક તેઓ મધ્યે આગેવાન હોય.”

<sup>૩</sup> અને યહોવાહની આજા અનુસાર પારાનના અરણ્યમાંથી મૂસાએ તેઓને મોકલ્યા. એ સર્વ પુરુષો ઇજરાયલી લોકોના આગેવાનો હતા. <sup>૪</sup> તેઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે; રૂખેનના કુળમાંથી, ઝાકુરનો દીકરો શાખૂઆ.

<sup>૫</sup> શિમથોનના કુળમાંથી હોયીનો દીકરો શાફાટ. <sup>૬</sup> થહૂદાના કુળમાંથી, યફુન્નેનો દીકરો કાલેબ. <sup>૭</sup> ઇસસાખારના કુળમાંથી, થૂસફનો દીકરો ઈંગાલ. <sup>૮</sup> એફાઇના કુળમાંથી, નૂનનો દીકરો હોશિયા.

<sup>૯</sup> બિન્યામીનના કુળમાંથી, રાફુનો દીકરો પાલ્ટી. <sup>૧૦</sup> ઝબુલોનના કુળમાંથી, સોદીનો દીકરો ગાદીયેલ. <sup>૧૧</sup> થૂસફના કુળમાંથી, મનાશા કુળમાંથી, સુસીનો દીકરો ગાદી. <sup>૧૨</sup> દાન કુળમાંથી, ગમાલીનો દીકરો આમિયેલ.

<sup>૧૩</sup> આશેરના કુળમાંથી, મિખાયેલનો દીકરો સથુર. <sup>૧૪</sup> નફ્તાલીના કુળમાંથી, વોફ્સીનો દીકરો નાહબી. <sup>૧૫</sup> ગાદના કુળમાંથી, માખીરનો દીકરો ગુણેલ. <sup>૧૬</sup> જે પુરુષોને મૂસાએ દેશની જસ્તુસી કરવા મોકલ્યા તેઓનાં નામ એ હતાં. મૂસાએ નૂનના દીકરા હોશિયાનું નામ બદલીને યહોશુઆ રાખ્યું.

<sup>૧૭</sup> મૂસાએ તેઓને કનાન દેશની જસ્તુસી કરવા મોકલ્યા અને તેઓને કણ્ણું કે, “તમે નેગેબની દક્ષિણામાં થઈને ઉચ્ચ પ્રદેશમાં જાઓ. <sup>૧૮</sup> તે દેશ કેવો છે તે જુઓ ત્યાં રહેનારા લોક બણવાન છે કે અબણ, થોડા છે કે ઘણાં? <sup>૧૯</sup> જે દેશમાં તેઓ રહે છે તે કેવો છે સારો છે કે ખરાબ? તેઓ કેવા નગરોમાં રહે છે? શું તેઓ છાવણીઓ કે કિલ્વાઓમાં રહે છે? <sup>૨૦</sup> ત્યાંની જભીન ફળકુપ છે કે ઉજજડ? વળી ત્યાં વૃક્ષો છે કે નહિ? તે જુઓ, નિર્બય થઈને જાઓ અને તે દેશનું ફળ લેતા આવજો.” હવે તે સમય પ્રથમ ક્રાક્ષો પાકવાનો હતો.

<sup>૨૧</sup> તેથી તેઓ ઊંચાણામાં ગથા અને જઈને સીનના અરણ્યથી રહોબ સુધી એટલે હ્યાથની ઘાટી સુધી દેશની જસ્તુસી કરી. <sup>૨૨</sup> તેઓ નેગેબમાંથી પસાર થયા અને હેણ્ણોન પહોંચા. ત્યાં અનાકપુંઝો અહીમાન, શેશાઈ અને તાલ્માય હતા. (હેણ્ણોન તો મિસરમાંના સોઓાનથી સાત વર્ષ અગાઉ બંધાયું હતું.)

<sup>૨૩</sup> જથારે તેઓ એશ્કોલના નીચાણામાં પહોંચા. ત્યાં તેઓએ ક્રાક્ષના ઝૂમખા સાથેની એક ડાળી કાપી લીધી. જે માણસોની વચ્ચેમાં દાંડા ઉપર લટકાવીને તેને ઊંચકી લીધી. પછી કેટલાંક દાડમ અને અંજુર પણ તેઓ લાવ્યા. <sup>૨૪</sup> જે ક્રાક્ષનું ઝૂમખું ઇજરાયલીઓએ ત્યાંથી કાપ્યું તેના પરથી એ જગ્યાનું નામ એશ્કોલ પડ્યું.

<sup>૨૫</sup> તે દેશની જસ્તુસી કરીને તે લોકો ચાળીસ દિવસ પછી પાછા આવ્યા. <sup>૨૬</sup> તેઓ ત્યાંથી મૂસા તથા હારુનની પાસે તથા ઇજરાયલપુંઝોની આખી જમાત પાસે પારાનના અરણ્યમાં કાઢેશમાં આવ્યા. અને તેઓને તથા આખી જમાતને તેઓએ જાણ કરી. અને તે દેશનાં ફળ તેઓને બતાવ્યાં.

**૨૭** તેઓએ મૂસાને કદ્યું, “તેં અમને જે દેશમાં મોકલ્યા ત્યાં અમે ગયા, તે ખરૈખર દૂધમધથી ભરપૂર દેશ છે. અને આ તેનું ફળ છે. **૨૮** તોપણ તે દેશનાં લોકો શક્તિશાળી છે તેઓનાં નગરો વિશાળ અને કિલેબંધીવાળા છે. વળી અમે ત્યાં અનાકપુત્રોને પણ જોયા. **૨૯** અમાલેકીઓ નેગેબમાં રહે છે. અને પહીડી પ્રદેશોમાં હિંતીઓ, યખૂસીઓ અને અમોરીઓ રહે છે. અને કનાનીઓ સમુદ્ર પાસે અને યર્દનને કંઠે રહે છે.”

**૩૦** પણ કાલેબે મૂસાની પાસે ઉભા રહેલા લોકોને શાંત પાદ્યા અને કદ્યું, ચાલો, આપણે હુમલો કરી તે દેશનો કબજો લઈએ, કેમ કે આપણે તેને જુતી શકવા માટે સમર્થ છીએ.” **૩૧** પણ જે માણસો તેઓની સાથે ગયા હતા તેઓએ કદ્યું કે, “આપણે એ લોકો ઉપર હુમલો કરી શકતા નથી. કેમ કે તેઓ આપણા કરતાં વધુ બળવાન છે.”

**૩૨** અને જે દેશની જસ્તુસી તેઓએ કરી હતી, તે વિષે ઇઝરાયલ લોકોની પાસે તેઓ માઠો સંદેશો લાવ્યા. અને એમ કદ્યું કે, “જે દેશમાં અમે જસ્તુસી કરવા માટે ફરી વધ્યા છીએ તે તેના વસનારાને ખાઈ જનાર દેશ છે ત્યાં અમે જોયેલા બધા માણસો બળવાન છે. **૩૩** ત્યાં અમે મહાકાય એટલે અનાકના વંશજોને પણ જોયા, તેઓની સામે અમે પોતાની દૃષ્ટિમાં તીડોના જેવા હતા. અને તેઓની નજરમાં અમે પણ એવા જ હતા.”

## ૧૪

**૧** અને સમગ્ર સમાજે મોટે સાદે પોક મૂકી અને તે આખી ચાત લોક રક્યા. **૨** અને સર્વ ઇઝરાયલીઓએ મૂસા અને હારુનની વિલઘ કયકય કરી. સમગ્ર સમુદ્દાયે તેઓને કદ્યું “આ અરણ્ય કરતાં તો અમે મિસરમાં જ મૃત્યુ પામ્યા હોત તો કેવું સારું થાત! **૩** તરવારથી મરવાને થહોવાહ અમને આ દેશમાં શા માટે લાવ્યા છે? અમારી સત્રીઓ તથા બાળકોને તેઓ પકડી લેશે. આના કરતાં તો મિસર પાછા જવું એ અમારે માટે વધારે સારું ન હોય?!?”

**૪** અને તેઓએ એકબીજાને કદ્યું કે, “ચાલો, આપણે કોઈને આગેવાન તરીકે પસંદ કરીએ અને પાછા મિસર જઈએ.” **૫** ત્યારે મૂસા તથા હારુન ઇઝરાયલ લોકોના બેગા મહોલા સમગ્ર સમુદ્દાય આગળ ઊંધા પડ્યા.

**૬** અને નુનનો દીકરો થહોશુઆ તથા યફૂલ્લેનો દીકરો કાલેબ જેઓ દેશની જસ્તુસી કરનારાઓમાંનાં હતા. તેઓએ પોતાનાં વસ્ત્ર ફાદ્યાં. **૭** અને તેઓએ ઇઝરાયલપુત્રોના સમગ્ર સમુદ્દાયને કદ્યું કે, “અમે જે દેશની જસ્તુસી કરવા ગયા હતા તે ખૂબ ઉત્તમ દેશ છે. **૮** જો થહોવાહ આપણા પર પ્રસંગ હશે, તો તે આપણાને તે દેશમાં લઈ જશે અને તે આપણાને આપશે. તે તો દૂધમધની દેસછેલવાળો દેશ છે.

**૯** પણ થહોવાહની વિલઘ તમે દંગો ન કરશો, તેમ જ દેશના લોકોથી તમે ડરશો નહિ, કેમ કે તેઓને આપણે ખોચાકની પેઢે ખાઈ જઈશું. તેઓનો આશ્રય તેઓની પાસેથી જતો રક્યો છે, કેમ કે થહોવાહ આપણી સાથે છે તેઓથી ડરશો નહિ.” **૧૦** પણ સમગ્ર સમાજે કદ્યું કે, તેઓને પથ્થરે મારો. અને મુલાકાતમંડપમાં સર્વ ઇઝરાયલપુત્રોને થહોવાહનું ગૌરવ દેખાયું.

**૧૧** અને થહોવાહે મૂસાને કદ્યું કે, “આ લોકો કથાં સુધી મને દિક્કારશે? તેઓ મધ્યે જે સર્વ થિલનો મેં કર્યા છે તે છતાં પણ તેઓ કથા સુધી મારા પર વિજ્વાસ રાખશે નહિ? **૧૨** હું મરકી ફેલાવીને તેમનો નાશ કરીશ અને તેઓને વતન વિનાના કરી નાખીશ. અને તેઓના કરતાં એક મોટી તથા બળવાન દેશજાતિ તાચાથી ઉત્પન્ન કરીશ.”

<sup>૧૩</sup> પણ મૂસાએ થહોવાહને કદ્યું કે, જો તમે આમ કરશો, તો મિસ્તીઓ તે વાત સાંભળશે. કેમ કે, તમે તમારા પરાક્રમથી તેઓ મદ્યેથી આ લોકોને બહાર લાવ્યા છો. <sup>૧૪</sup> તેઓ આ દેશના રહેવાસીઓને કહેશે કે, તેઓએ સાભળયું છે કે, તમે થહોવાહ આ લોક મદ્યે છો. કેમ કે થહોવાહ તેઓને મુખ સમક્ષ દેખાય છે. અને તમારો મેઘ તમારા લોકની ઉપર થોબે છે. અને દિવસે મેઘસ્થંભમાં અને ચાત્રે અભિનસ્થંભમાં તેઓની આગળ તમે ચાલો છો.

<sup>૧૫</sup> હવે જો તમે આ લોકોને એક માણસની જેમ મારી નાખશો તો જે દેશજાતિઓએ તમારી કીર્તિ સાંભળી છે તેઓ કહેશે કે, <sup>૧૬</sup> 'થહોવાહે આ લોકોને જે દેશ આપવાના સોગન ખાદ્યા હતા તેમાં તે તેઓને લાવી શકયા નહિ, એટલે તેમણે તેઓને અરણયમાં મારી નાખ્યા.'

<sup>૧૭</sup> માટે હવે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમારું સામર્થ્ય બતાવો. જેમ તમે કદ્યું છે કે, <sup>૧૮</sup> થહોવાહ કોધ કરવામાં ધીમા તથા પુષ્કળ દયાપુ છો. અને અન્યાય તથા અપરાધોની ક્ષમા આપનાર છે. તથા કોઈ પણ પ્રકારે દોષિતને નિર્દોષ નહિ હરાવનાર અને પિતાઓના અન્યાયનો બદલો શ્રીજી તથા ચોથી પેઢીનાં બાળકો પાસેથી લેનાર છે. <sup>૧૯</sup> હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમારી દયાના માહાત્મ્ય પ્રમાણે અને જેમ તમે મિસ્તી માંડીને આજ પર્યંત તેઓને પાપની માફી આપી છે, તે પ્રમાણે તેઓને ક્ષમા કરો."

<sup>૨૦</sup> થહોવાહે કદ્યું કે, "તારા કહેવા મૂજબ મેં તેઓને ક્ષમા કરી છે, <sup>૨૧</sup> પણ નિશ્ચે હું જીવતો છું. અને આખી પૂઢ્યી થહોવાહના ગૌરવથી બરપૂર થશે, <sup>૨૨</sup> જે સર્વ લોકોએ મારું ગૌરવ અને મિસ્તી માં તથા અરણયમાં મારા ચ્યામ્પકારો જોયા છતાં દસ વખત મારું પારખું કર્યું છે અને મારી વાણી સાંભળી નથી.

<sup>૨૩</sup> મેં તેઓના પિતૃઓને જે દેશ આપવાનું વથન આપ્યું હતું તે તેઓ નહિ જ જોશે. તેમ જ મને તુચ્છકારનાર કોઈ પણ તે દેશને જોવા પામશે નહિ. <sup>૨૪</sup> સિવાય મારો સેવક કાલેબ કેમ કે તેને જુદો આત્મા હતો. અને તે મારા ભાર્ગમાં સંપૂર્ણપણે ચાલ્યો છે. તે માટે જે દેશમાં એ ગયો છે તે દેશમાં હું તેને લઈ જઈશ અને તેના સંતાન તેનું વતન પ્રાપ્ત કરશે. <sup>૨૫</sup> હાલ અમાલેકીઓ અને કનાનીઓ મેદાનમાં વસે છે. તેથી કાલે તમે પાછા ફરો અને સ્ફૂર્ણ સમુદ્રને દર્શાતે પાછા અરણયમાં જાઓ."

<sup>૨૬</sup> થહોવાહ મૂસા અને હાજુનની સાથે બોલ્યા. તેમણે કદ્યું, <sup>૨૭</sup> "આ દુષ્ટ લોકો જે મારી વિરુદ્ધ કચકચ કરે છે તેઓનું હું કથાં સુધી સહન કરું? ઇજરાયલી લોકોની કચકચ જે તેઓ મારી વિરુદ્ધ કરે છે તે સર્વ મેં સાંભળી છે.

<sup>૨૮</sup> તેઓને કહે કે, 'હું જીવિત છું,' જેમ તમે મારા કાનોમાં બોલ્યા તેમ હું નક્કી કરીશ; <sup>૨૯</sup> અને તમારા મૃતદેહ આ અરણયમાં પડશે. જેઓએ મારા વિરુદ્ધ કચકચ કરી છે અને તમારામાંના જેઓની ગણતરી થઈ છે એટલે વીસ વર્ષની ઉમરના અને તેથી વધારે ઉપરના તેઓની સંખ્યામાંના તમારા લોકો. <sup>૩૦</sup> મેં તમને જે દેશમાં વસાવવાનું વથન આપ્યું હતું તેમાં જવા નહિ જ પામશે. ફક્ત થફૂલ્લેનો દીકરો કાલેબ અને નૂનનો દીકરો થહોશુઆ જ તેમાં પ્રવેશ કરશે.

<sup>૩૧</sup> પણ તમારાં સંતાનો જેઓના વિષે તમે કદ્યું કે, તેઓ લુંટરૂપ થઈ જશે. તેઓને હું અંદર લાવીશ. જે દેશનો તમે અસ્તીકાર કર્યો છે. તેનો તેઓ અનુભવ કરશે! <sup>૩૨</sup> પણ તમારા મૃતદેહો તો આ અરણયમાં પડશે. <sup>૩૩</sup> અને ચાળીશ વર્ષ સુધી તમારા સંતાનો અરણયમાં ભટકશે. અને તમારા ગુનાઓનું ફળ ભોગવશે જથાં સુધી કે અરણયમાં તમારા મૃતદેહો નાશ પામે.

<sup>૩૪</sup> જેટલા દિવસમાં તમે તે દેશની જસ્તુકી કરી એટલે ચાણીસ દિવસ તેઓની સંખ્યા મુજબ એક એક દિવસને બદલે એક એક વર્ષ લેખે એટલે ચાણીસ વર્ષ સુધી તમે તમારાં વ્યભિચારનું ફળ બોગવશો. <sup>૩૫</sup> હું યહોવાહ બોલ્યો છું કે, નિશ્ચે આ દુષ્ટ પ્રજા જે મારી આગળ એકઠી થઈ છે તેઓને હું આ પ્રમાણે કરીશ. આ અરણ્યમાં તેઓનો ક્ષય થશે અને અહીં તેઓ મૃત્યુ પામશે.

<sup>૩૬</sup> અને જે માણસોને મૂસાએ દેશની જસ્તુકી કરવા માટે મોકલ્યા હતા. તેમાંના જેઓ પાછા આવ્યા અને દેશ વિષે ખરાબ સંદેશો લાવીને આખી પ્રજાની પાસે તેની વિરુદ્ધ કચકચ કરાવી. <sup>૩૭</sup> જે લોકો દેશ વિષે ખરાબ સંદેશો લાવ્યા તેઓ યહોવાહની આગળ મરકીથી માર્યા ગયા. <sup>૩૮</sup> પણ જેઓ દેશની જસ્તુકી કરવા ગયા હતા તેઓમાંનો નૂનનો દીકરો યહોશુઆ તથા યફૂષેનો દીકરો કાલેબ જીવતા રહ્યા.

<sup>૩૯</sup> જ્યારે મૂસાએ આ સર્વ વાતો ઇઝરાયલી લોકોને કહી અને ત્યારે તેઓએ બહુ શોક કર્યો. <sup>૪૦</sup> અને તેઓ વહેલી સવારે ઉઠયા અને પર્વતના શિખર પર જઈને રહ્યું કે, "જુઓ, આપણે અહીં છીએ. અને જે જ્યા વિષે યહોવાહે વચન આપ્યું હતું ત્યાં આપણે જઈએ, કેમ કે આપણે પાપ કર્યું છે."

<sup>૪૧</sup> પણ મૂસાએ કર્યું, તમે યહોવાહની આજાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરો છો? તમે સફળ થશો નહિં. <sup>૪૨</sup> આગળ જશો નહિં, કેમ કે યહોવાહ તમારી મદ્દે નથી રહેને તમારા શત્રુઓ તમને હરાવે. <sup>૪૩</sup> પણ અમાલેકીઓ અને કનાનીઓ ત્યાં તમારી આગળ છે અને તમે તરવારથી મરશો કેમ કે તમે યહોવાહને અનુસરવાથી પાછા ફર્યા છો. તેથી તેઓ તમારી સાથે નહિં રહે."

<sup>૪૪</sup> હવે તેઓ પર્વતના શિખર પર થઈ ગયા. પરંતુ યહોવાહનો કરારકોશ અને મૂસા છાવણીમાંથી બહાર ન ગયા. <sup>૪૫</sup> પણ અમાલેકીઓ અને કનાનીઓ જેઓ તે પર્વતોમાં રહેતા હતા તેઓ નીચે ઉતસી આવ્યા. અને તેઓએ ઇઝરાયલીઓ પર હુમલો કર્યો અને તેઓને હોર્મા સુધી નસાડ્યા.

## ૧૫

<sup>૧</sup> પણ યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કર્યું, <sup>૨</sup> ઇઝરાયલી લોકોને કહે કે, તમારા વસવાટ માટેનો જે દેશ યહોવાહ તમને આપે છે તેમાં જ્યારે તમે પ્રવેશો ત્યારે, <sup>૩</sup> અને જ્યારે તમે અર્પણ માટે ઐચ્છિકાર્પણ તરીકે તમારા નક્કી કરેલા પર્વોમાં યહોવાહને સારુ સુવાસને અર્થે ઘેટાંબકરાંનો કે અન્ય જાનવરોના હોમયજન તથા દહીનીયાર્પણ અથવા યજા યથાવો.

<sup>૪</sup> ત્યારે પોતાનું અર્પણ કરતી વખતે અર્પણ યથાવનારે એની સાથે પા હિન (ચોથા ભાગના) તેલથી મોહેલા એક દશાંશ એફાહ મેંદાનું ખાદ્યાર્પણ યહોવાહને અર્પણ કરવું. <sup>૫</sup> અને દરેક હલવાનને સારુ દહીનીયાર્પણ સાથે કે યજા સાથે પા હિન દ્રાક્ષારસનું પેયાર્પણ તું તૈયાર કર.

<sup>૬</sup> જો તું ઘેટાંનું અર્પણ યથાવે તો, એક તૃતીયાંશ હિન તેલથી મોહેલા બે દશાંશ એફાહ મેંદાનું ખાદ્યાર્પણ તૈયાર કર. <sup>૭</sup> અને એક તૃતીયાંશ હિન દ્રાક્ષારસનું સુવાસિત પેયાર્પણ યહોવાહને યથાવ.

<sup>૮</sup> અને જ્યારે તું દહીનીયાર્પણ કે પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરવાના યજને માટે અથવા યહોવાહને માટે શાંત્યર્પણોને સારુ ગોધાં તૈયાર કરે, <sup>૯</sup> ત્યારે તે બણદ સાથે અડધા હિન તેલથી મોહેલા પ્રણ દશાંશ એફાહ મેંદાનું ખાદ્યાર્પણ યથાવે. <sup>૧૦</sup> અને યહોવાહને માટે સુવાસિત પેયાર્પણ તરીકે અર્ધો હિન દ્રાક્ષારસ હોમયજન તરીકે યથાવ.

<sup>૧૧</sup> પ્રત્યેક બણદ વિષે, કે પ્રત્યેક ઘેટા વિષે કે પ્રત્યેક નર હલવાન વિષે, કે પ્રત્યેક બજરીના બચ્ચા વિષે આ પ્રમાણે કરવું. <sup>૧૨</sup> પ્રત્યેક બસિદાન જે તું તૈયાર કરી અને અર્પણ કરે તેના સંબંધમાં અહીં દર્શાવ્યાં મુજબ કરવું. <sup>૧૩</sup> યહોવાહ પ્રત્યે શુવાસિત હોમયજ્ઞ ચટાવવામાં જે સર્વ ઇજરાયલના વતનીઓ છે, તેઓએ તે કાર્યો આ રીતે કરવા.

<sup>૧૪</sup> અને જો કોઈ પરદેશી તમારી સાથે રહેતો હોય, અથવા તમારા લોકની પેઢીનું જે કોઈ તમારી વચ્ચે રહેતું હોય અને જો તે યહોવાહને સારુ શુવાસિત હોમયજ્ઞ ચટાવવા ઇછે તો તે જેમ તમે કરો છો તે મુજબ કરો. <sup>૧૫</sup> આ નિયમ તમારે માટે તથા તમારી સાથે રહેતા વિદેશીઓ માટે સમાન છે અને તે નિયમ સદાને માટે તમારા લોકના વંશજોને સારુ હોય. જેમ તમે છો તેમ યહોવાહ સમક્ષ વિદેશી પણ હોય. <sup>૧૬</sup> તમારે સારુ તથા તમારી સાથે રહેતા વિદેશી માટે એક જ નિયમ તથા એક જ કાનૂન હોય.”

<sup>૧૭</sup> પછી યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કદયું કે, <sup>૧૮</sup> ઇજરાયલપુત્રોને એમ કહે કે, જે દેશમાં હું તમને લઈ જાઉં છું ત્યાં તમે આવો પછી, <sup>૧૯</sup> જ્યારે તમે એ દેશનું અનાજ ખાઓ ત્યારે તમારે યહોવાહને અર્પણ ચટાવવું.

<sup>૨૦</sup> ઉચ્છાલીયાર્પણને માટે પ્રથમ બાંધેલા લોટની પૂરી ચટાવવી. જેમ ખળીનું ઉચ્છાલીયાર્પણ કરો છો તેમ તમારે તેને ઉપર ઉઠાવવી. <sup>૨૧</sup> તમે બાંધેલા લોટમાંથી પ્રથમ બાગ તમારે યહોવાહ માટે ઉચ્છાલીયાર્પણ કરવું.

<sup>૨૨</sup> જ્યારે તમે અજાણતામાં આવી સરતચૂક કરો અને મારા હસ્તક મૂસાને કહેલી આજ્ઞાઓનું પાલન ન કરો. <sup>૨૩</sup> એટલે જે સર્વ આજ્ઞાઓ યહોવાહે મૂસા મારફતે તમને આપી છે તે યહોવાહે જે દિવસે આજ્ઞા આપી ત્યારથી માંડીને પેઢી દરપેઢી પાલન નહિ કરો. <sup>૨૪</sup> અને જો આખા સમાજે અજાણતામાં ભૂલ કરી હોય, તો આખી પ્રજા યહોવાહને સુવાસને અર્થે દહનીયાર્પણ તરીકે એક વાછરડો અને તેની સાથે ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણ શુદ્ધા વિધિ મુજબ ચટાવો. આ સાથે પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરાનું પણ અર્પણ કરો.

<sup>૨૫</sup> યાજક સમગ્ર ઇજરાયલ સમાજ માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરે અને તેઓને માફ કરવામાં આવશે. કેમ કે એ સરતચૂક હતી અને તેઓ પોતાનું અર્પણ એટલે તેમને માટે હોમયજ્ઞ તથા પોતાની ભૂલને લીધે પાપાર્થાર્પણ લાવ્યા છે. <sup>૨૬</sup> તેથી સમગ્ર ઇજરાયલ સમાજને અને તેમની સાથે વસ્તા વિદેશીઓને પણ માફ કરવામાં આવશે, કારણ કે સધા લોકથી અજાણતામાં એ પાપ થયું હતું.

<sup>૨૭</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ અજાણતામાં પાપ કરે, તો તેણે એક વર્ષની બજરી પાપાર્થાર્પણ તરીકે ચટાવવી. <sup>૨૮</sup> અને અજાણતામાં પાપ કરનારને યાજક યહોવાહ સમક્ષ પ્રાયશ્ક્રિત કરે તો તે વ્યક્તિને તેની ભૂલ માફ કરવામાં આવશે. <sup>૨૯</sup> અજાણતામાં પાપ કરનાર પ્રત્યેક માટે, એટલે કે ઇજરાયલના વતની માટે અને તેઓ મધ્યે વસ્તા વિદેશી માટે આ એક જ નિયમ રાખવો.

<sup>૩૦</sup> પણ જો કોઈ વ્યક્તિ પછી તે ઇજરાયલનાં વતની હોય કે વિદેશી હોય પણ જાણી જોઈને ઇરાદાપૂર્વક તે પાપ કરે તો તે માઝં અપમાન કરે છે. તે માણસ પોતાના લોકોમાંથી અલગ કરાય. <sup>૩૧</sup> તેણે માઝં વચ્ચન ગણકાર્યું નથી અને મારી આજ્ઞા તોડી છે. તેથી એ માણસનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર કરવો. તેનો અન્યાય તેના માથે.”

<sup>૩૨</sup> જ્યારે ઇજરાયલી લોકો અરણ્યમાં હતા, ત્યારે તેઓએ એક માણસને વિશ્રામવારે લાકડાં વીણાતા જોયો. <sup>૩૩</sup> જેઓએ તેને જોયો તેઓ તેને મૂસા, હાલુન અને સમગ્ર સમાજ

પાસે લાવ્યા. <sup>૩૪</sup> તેઓએ તેને બંદીખાનામાં ચાખ્યો કેમ કે તેઓને શું કરવું તે હજુ નક્કી થયું નહોતું.

<sup>૩૫</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કટ્યું, “તે માણસ નક્કી ભાર્યો જાય. સમગ્ર સમાજ એને છાવણી બહાર લાવી પથ્થરે મારે.” <sup>૩૬</sup> તેથી થહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ તેઓ તેને છાવણીની બહાર લઈ ગયા અને પથ્થરે ભાર્યો.

<sup>૩૭</sup> વળી, થહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કટ્યું કે, <sup>૩૮</sup> “ઇઝરાયલ લોકોને તું કહે અને આજ્ઞા કર કે, વંશપરંપરા પોતાના વસ્ત્રને કિનારીઓ લગાડે દરેક કિનારીઓની કોર પર ભૂચા રંગની કિનારી લગાડે. <sup>૩૯</sup> તે જોઈને તમને થહોવાહની સર્વ આજ્ઞાઓનું સ્મરણ થશે અને તમે એનું પાલન કરશો તથા તમાં અંતઃકરણ તથા તમારી પોતાની આંખો કે, જેની પાછળ બટકી જવાની તમને ટેવ પડી છે તેની પાછળ જેંયાશો નહિં.

<sup>૪૦</sup> જેથી તમે ભારી સર્વ આજ્ઞાઓ પાણવાનું થાદ રાખો અને તમારા ઈંઘરની આગળ પવિત્ર બનો. <sup>૪૧</sup> હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું. કે જે તમને મિસર દેશમાંથી તમારો ઈંઘર થવાને બહાર લાવ્યો છે. હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.”

## ૧૬

<sup>૧</sup> લેવીના દીકરા કહાથના દીકરા ઈસહારનો દીકરો કોરા, અલીઆબના દીકરા દાથાન તથા અભિરામ તથા પેલેથનો દીકરો ઓન, એ રજેનના વંશજોએ કેટલાક માણસોને બેગા કર્યા. <sup>૨</sup> અને તેઓ ઇઝરાયલ લોકોમાંના કેટલાક એટલે પ્રજના બસો પચાસ આગેવાનો કે જેઓ સભા માટે નિભંત્રાયેલા નામાંકિત માણસો હતા તેઓને લઈને મૂસાની સામે ઊભા થયા. <sup>૩</sup> મૂસા તથા હાર્નનની વિલંબ તેઓએ સભા બોલાવીને તેઓને કટ્યું, “તમે હવે હદ પાર કરો છો. આખી જમાત પવિત્ર છે, તેઓમાંનો દરેક થહોવાહ માટે મુકરર કરાયેલો છે અને થહોવાહ તેઓની મધ્યે છે. તમે પોતાને થહોવાહની જમાત કરતાં ઊંચા શા માટે કરો છો?”

<sup>૪</sup> જ્યારે મૂસાએ આ સાંભળ્યું ત્યારે તે ઊંધો પડી ગયો. <sup>૫</sup> તે કોરા તથા તેની આખી ટોળી સાથે બોલ્યો, તેણે કટ્યું, “સવારે થહોવાહ બતાવશે કે કોણ તેઓના છે અને કોણ થહોવાહ માટે મુકરર કરાયેલા છે. જેને તેઓ પસંદ કરશે તેને ઈંઘર પોતાની પાસે બોલાવશે. થહોવાહ તેને પોતાની પાસે બોલાવશે.

<sup>૬</sup> કોરા તથા તારી આખી ટોળી આ પ્રમાણે કરો. ધૂપપાત્ર લો <sup>૭</sup> આવતીકાલે અનિન તથા ધૂપ લઈ થહોવાહની આગળ મૂકો. થહોવાહ જેને પસંદ કરશે, જે મુકરર થયેલ છે તે વ્યક્તિ પવિત્ર બનશે. હે લેવીના વંશજ તમે ઘણાં દૂર જતા રહ્યા છો.”

<sup>૮</sup> ફરીથી, મૂસાએ કોરાને કટ્યું, “ઓ લેવીના વંશજો, હવે સાંભળો: <sup>૯</sup> ઇઝરાયલના ઈંઘરે તમને પોતાની નજીક લાવવા માટે, તેમના મંડપની સેવા કરવા માટે અને તેમના લોકની સામે ઊભા રહીને તેમની સેવા કરવા માટે ઇઝરાયલ પ્રજામાંથી અલગ કર્યા છે શું એ તમને ઓછું લાગે છે? <sup>૧૦</sup> તેઓ તને તથા તારી સાથેના સર્વ ભાઈઓ એટલે લેવીના દીકરાઓને નજીક લાવ્યા છે, તમે હજુ પણ યાજકપદ માગો છો? <sup>૧૧</sup> તેથી તું અને તારી આખી ટોળી થહોવાહની વિલંબ એકત્ર થયાં છો. તો તમે શા માટે હાર્ન વિષે ફરિયાદ કરે છો, કોણ થહોવાહની આજ્ઞા પાણે છે?”

<sup>૧૨</sup> પછી મૂસાએ અલિયાબના દીકરા દાથાનને અને અભિરામને બોલાવ્યા, પણ તેઓએ કટ્યું કે, “અમે ત્યાં નહિં આવીએ. <sup>૧૩</sup> તમે અમને દૂધમધથી ભરપૂર દેશમાંથી આ અરણ્યમાં મરવા માટે લઈ આવ્યા એટલું ઓછું છે કે તમે અમારા પર પાછા સત્તા ચલાવવા માગો છો? <sup>૧૪</sup> તદ્વપરાંત, તમે અમને દૂધમધથી ભરપૂર દેશમાં નથી લાવ્યા

અને તમે અમને ખેતરો કે દ્રાક્ષાવાડીઓનો વારસો નથી આપ્યો. શું તમે અમને ખાલી વચન આપીને મૂર્જ બનાવશો? અમે તમારી પાસે નહિ આવીએ.”

**૧૫** મૂસાને ઘણો કોધ ચદ્દયો અને તેણે થહોવાહને કદ્યું, “તેઓના અર્પણનો સ્વીકાર કરશો નહિ. મેં તે લોકો પાસેથી એક ગદેંકું પણ લીધું નથી અને તેઓમાંના કોઈનું કંઈ નુકસાન પણ કર્યું નથી.” **૧૬** એટલે મૂસાએ કોરાને કદ્યું, “તું અને તારા સર્વ સાથીઓ એટલે તું, તેઓ અને હારુન આવતીકાલે થહોવાહની આગળ જજો. **૧૭** તમારામાંનો પ્રત્યેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર લે તેમાં ધૂપ નાખો. પછી પ્રત્યેક માણસ પોતાનું ધૂપપાત્ર એટલે બસો પચાસ ધૂપપાત્રો થહોવાહ સમક્ષ લાવો. તું અને હારુન પોતપોતાનાં ધૂપપાત્ર લાવો.”

**૧૮** તેથી તે પ્રત્યેક માણસે પોતાનું ધૂપપાત્ર લીધું, તેમાં અર્દિન મૂકયો તથા ધૂપ નાખ્યું અને મૂસા તથા હારુનની સાથે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ આવીને ઉભા રહ્યા. **૧૯** કોરાએ આખી જમાતને મૂસા તથા હારુન વિચલ્લ મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે એકઠી કરી અને આખી જમાતને થહોવાહનું ગૌરવ દેખાયું.

**૨૦** પછી થહોવાહ મૂસા તથા હારુન સાથે બોલ્યા; **૨૧** “આ જમાત મદ્દયેથી પોતાને અલગ કરો કે હું તેઓનો તરત જ નાશ કરો.” **૨૨** મૂસાએ તથા હારુને સાષ્ટાંગ પ્રણામ કર્યા અને કદ્યું, “ઈશ્વર, સર્વ માનવજાતના આત્માઓના ઈશ્વર, જો એક માણસ પાપ કરે તો શું તમે આખી જમાત પ્રત્યે કોપાયમાન થશો?”

**૨૩** થહોવાહ મૂસાને ઉત્તર આપ્યો. તેમણે કદ્યું કે, **૨૪** “જમાત સાથે વાત કર. કહે કે, કોરા, દાથાન તથા અભિરામના તંબુઓથી દૂર જાઓ.”

**૨૫** પછી મૂસા ઉઠીને દાથાન તથા અભિરામની પાસે ગયો; ઇજરાયલના વડીલો તેની પાછળ ગયા. **૨૬** મૂસાએ જમાત સાથે વાત કરીને કદ્યું કે, “હવે આ દુષ્ટ માણસોના તંબુઓ પાસેથી દૂર જાઓ અને એમની કોઈ વસ્તુને અડકશો નહિ. રખેને તેઓનાં બધાં પાપોને કારણે તમારો નાશ થાય.” **૨૭** તેથી જમાત કોરા, દાથાન તથા અભિરામના તંબુઓની દરેક બાજુઓથી ચાલ્યા ગયા. દાથાન તથા અભિરામ પોતાની પતનીઓ, દીકરાઓ તથા નાનાં બાળકો સાથે બહાર નીકળીને તંબુઓના પ્રવેશદ્વાર આગળ આવીને ઉભા રહ્યા.

**૨૮** પછી મૂસાએ કદ્યું, “આ કારા તમને જાણશો કે થહોવાહે આ સર્વ કામ કરવા મને મોકલ્યો છે, કેમ કે એ કામો મેં મારી પોતાની જતે કર્યા નથી. **૨૯** જો આ લોકો બીજા બધા માણસોની લેભ કુદરતી રીતે મૃત્યુ પામે તો માનવું કે થહોવાહે મને મોકલ્યો નથી. **૩૦** પણ જો થહોવાહ કરે અને પૂઢ્યી પોતાનું મુખ ઉધાડીને તેઓને તથા તેઓની બધી જ વસ્તુઓને સ્વાહા કરી જાય અને તેઓ જીવતેજીવત મૃત્યુલોકમાં ગરક થઈ જાય તો તમારે જાણવું કે, એ માણસોએ થહોવાહને દિક્કાર્યા છે.”

**૩૧** મૂસાએ આ સર્વ વાતો બોલવાનું પૂછું કર્યું કે તરત જ તે લોકોના પગ નીચેની ધરતી ફાટી. **૩૨** પૂઢ્યી પોતાનું મુખ ઉધાડીને તેઓને તથા તેમનાં ફુટુંબો અને કોરાના સર્વ માણસોને તથા તેઓની સર્વ માલમિલકતને સ્વાહા કરી ગઈ.

**૩૩** તેઓ અને તેઓનાં ઘરનાં સર્વ જીવતાં જ મૃત્યુલોકમાં પહોંચી ગયાં. પૂઢ્યીએ તેઓને ટાંકી દીધાં અને આ રીતે તેઓ સમુદ્દરાયમાંથી નાશ પામ્યાં. **૩૪** તેમની ચીસો સાંભળીને આસપાસ ઉભેલા બધા ઇજરાયલીઓ નાસવા માંડયા. તેઓએ કદ્યું, “રખેને આપણાને પણ ધરતી ગળી જાય!” **૩૫** પછી થહોવાહ પાસેથી અર્દિન ધરી આપ્યો અને ધૂપ ચદ્દાવવા આવેલા અઢીસો માણસોને ભર્ખ કર્યા.

<sup>૩૬</sup> પછી યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા તેમણે કદ્યું કે, <sup>૩૭</sup> “હારુન યાજકના દીકરા એલાગ્ઝાર સાથે વાત કર અને કહે કે, અનિનમાંથી ધૂપદાનીઓ લઈ લે, કેમ કે તે ધૂપ પવિત્ર છે, મારા માટે મુકરર થયેલ છે. તે કોલસા અને રાખ વિખેચી નાખ. <sup>૩૮</sup> જેઓએ પાપ કરીને પોતાનો જીવ ગુમાવ્યો છે તે ધૂપપાત્ર લઈ લે. તેમને ટીપીને વેદીને ટાંકવા માટે પતરાં બનાવવાં. તે પુરુષોએ તેઓનું અર્પણ મને કર્યું, તેથી તેઓ પવિત્ર છે, મારા માટે મુકરર કરેલ છે. તેઓ ઇજરાયલી લોકોને માટે ચિંતનઝપ થશે.” <sup>૩૯</sup> તેઓએ જે પિતાળનાં ધૂપપાત્રનું અર્પણ કર્યું હતું તે યાજક એલાગ્ઝારે લીધાં. મૂસા દ્વારા યહોવાહ જેમ બોલ્યા હતા તે મુજબ તેણે તેઓને ટીપીને વેદીને ટાંકવા માટે આવરણ બનાવડાવ્યાં. <sup>૪૦</sup> તે ઇજરાયલીપુત્રોને માટે સમરણમાં રહે કે, જેથી કોઈ વ્યક્તિ એટલે હારુનના વંશજમાંની કોઈ પણ વ્યક્તિએ યહોવાહ સમક્ષ ધૂપ ચાદરવાને આવવું નહિ. આ ચીતે, તેના હાલ કોરા અને તેના સાથીઓ જેવા ન થાય.

<sup>૪૧</sup> પરંતુ બીજે દિવસે આખી ઇજરાયલી જમાતે મૂસા અને હારુનની વિરુદ્ધ ફરિયાદ કરી. તેઓએ કદ્યું કે, “તમે યહોવાહના લોકોને મારી નાખ્યા છે.” <sup>૪૨</sup> જ્યારે મૂસા અને હારુનની વિરુદ્ધ સમગ્ર સમાજ એકઠો થયો ત્યારે એમ થયું કે, તેઓએ મુલાકાતમંડપ તરફ જોયું તો એકાએક વાદળો તેના પર આચાદન કર્યું. યહોવાહનું ગૌરવ દેખાયું. <sup>૪૩</sup> અને મૂસા તથા હારુન મુલાકાતમંડપ આગળ જઈને ઉભા રહ્યા.

<sup>૪૪</sup> પછી યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કદ્યું, <sup>૪૫</sup> “આ જમાત આગળથી દૂર જાઓ જેથી હું તેઓનો તરત જ નાશ કરું.” એટલે મૂસા અને હારુન જીવિન પર ઊંધા પડ્યા. <sup>૪૬</sup> મૂસાએ હારુનને કદ્યું, “ધૂપદાની લે, વેદીમાંથી અનિન લે અને તેમાં નાખ, તેમાં ધૂપ નાખ, તરત જ તે જમાત પાસે લઈ જ અને તેમના પાપનું પ્રાયશ્ક્રિત કર, કેમ કે યહોવાહનો કોપ આવ્યો છે. મરકી શરૂ થઈ છે.”

<sup>૪૭</sup> આથી મૂસાના કદ્યા પ્રમાણે હારુને કર્યું. તે જમાતની વચ્ચે દોડી ગયો. લોકોમાં મરકી ફેલાવાનું શરૂ થયું, તેથી તેણે ધૂપ નાખી લોકોને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કર્યું. <sup>૪૮</sup> હારુન મરેલા તથા જીવતાઓની વચ્ચે ઉભો રહ્યો; આ પ્રમાણે મરકી બંધ થઈ.

<sup>૪૯</sup> કોરાની બાબતમાં જેઓ મૃત્યુ પામ્યાં હતાં તેઓ ઉપરાંત મરકીથી મર્યા તેઓની સંખ્યા થૌદ હજાર સાતસો હતી. <sup>૫૦</sup> હારુન મુલાકાતમંડપના પ્રવેશ દ્વાર આગળ મૂસા પાસે પાછો આવ્યો અને મરકી બંધ થઈ.

## ૧૭

<sup>૧</sup> યહોવાહ મૂસા સાથે બોલ્યા. તેમણે કદ્યું કે, <sup>૨</sup> “તું ઇજરાયલી લોકોને કહે કે તેઓની પાસેથી એટલે તેઓના પૂર્વજોના કુણદીઠ એક તે મુજબ લાકડીઓ લેવી એટલે તેઓના સર્વ આગેવાનો પાસેથી તેઓના પિતાઓનાં ઘર મુજબ બાર લાકડી લે અને દરેક માણસનું નામ તેની લાકડી પર લખ.

<sup>૩</sup> લેવીની લાકડી પર તું હારુનનું નામ લખ; કેમ કે તેઓના પૂર્વજોના કુણના દરેક આગેવાનને માટે અકેક લાકડી હોય. <sup>૪</sup> કરારની સામેના મુલાકાતમંડપમાં કે જ્યાં હું તને મધ્યું છું ત્યાં તારે આ લાકડીઓ મૂકવી. <sup>૫</sup> અને એવું થશે કે જે માણસને હું પસંદ કરીશ તેની લાકડીને અંકુર કૂટી નીકળશે. આ ચીતે હું ઇજરાયલી લોકો જે તારી વિરુદ્ધ બોલે છે તેઓની ફરિયાદોને બંધ કરીશ.”

<sup>૬</sup> તેથી મૂસાએ બધા ઇજરાયલી લોકોને કદ્યું. બધા કુણના આગેવાનોએ પોતાની લાકડી તેને આપી, દરેક આગેવાન પાસેથી એક લાકડી, તેમનાં પિતૃઓના કુણો પ્રમાણે અકેક લાકડી, એમ કુલ દ્વાર લાકડી. હારુનની લાકડી પણ તેઓની લાકડીઓ વચ્ચે

હતી. <sup>૬</sup> પછી મૂસાએ લાકડીઓ મુલાકાતમંડપની અંદરના સાક્ષયમંડપમાં થહોવાહની સમક્ષ ભૂકી.

<sup>૭</sup> બીજે દિવસે મૂસા સાક્ષયમંડપમાં ગયો ત્યારે જુઓ, હારુનની લાકડી જે લેવીના કુળને માટે હતી તે ફૂટી નીકળી હતી. તેને અંકુર ફૂટ્યા હતા, ફૂલો ખીલ્યાં હતા અને પાકી બદામો પણ લાગી હતી. <sup>૮</sup> મૂસા થહોવાહની સમક્ષતામાંથી બધી લાકડીઓ ઇજરાયલી પાસે બહાર લાવ્યો. દરેક માણસે પોતાની લાકડી શોધી અને લઈ લીધી.

<sup>૯</sup> થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “હારુનની લાકડી સાક્ષયમંડપની સમક્ષ ભૂક. બળવો કરનારા લોકો વિલ્જ રિટન તરીકે ભૂક, જેથી મારી વિલ્જ તેમની આ ફરિયાદોનો અંત આવે અને તેમને ભરવું પડે નહિં.” <sup>૧૦</sup> થહોવાહે જેમ આજા આપી હતી તે પ્રમાણે મૂસાએ કર્યું.

<sup>૧૧</sup> ઇજરાયલી લોકોએ મૂસાને કહ્યું, “આપણે અહીં મરી જઈશું. અમે બધા નાશ પામીએ છીએ! <sup>૧૨</sup> જે કોઈ ઉપર જાય છે, એટલે થહોવાહના મંડપ પાસે જાય છે, તે માર્યા જાય છે. તો શું અમે બધા નાશ પામીએ?”

## ૧૮

<sup>૧</sup> થહોવાહે હારુનને કહ્યું, “પવિત્રસ્થાન વિલ્જ કરેલાં બધા પાપો માટે તું, તારા દીકરાઓ અને તારા પિતૃઓના કુટુંબો જવાબદાર છે. પણ તું અને તારી સાથે તારા દીકરાઓ યાજકપદની વિલ્જ કરેલાં પાપો માટે જવાબદાર છે. <sup>૨</sup> લેવી કુળના તારા ભાઈઓને, એટલે તારા પિતૃઓના કુળને, તારી પાસે લાવ કે જથારે તું અને તારા દીકરાઓ સાક્ષયમંડપની આગળ સેવા કરો ત્યારે તેઓ તમને મદદ કરે.

<sup>૩</sup> તેઓ તારી તથા આખા મંડપની સેવા કરે. પણ, તેઓએ પવિત્રસ્થાનનાં પાત્રો કે વેદીની નજુક આવવું નહિં. કે તેઓ તથા તું માર્યા જાઓ. <sup>૪</sup> તેઓ તમારી સાથે જોડાઈને મુલાકાતમંડપની સેવા કરશે, મંડપ સાથે જોડાયેલાં બધાં કાર્યો કરશે. પરદેશી તમારી પાસે આવે નહિં. <sup>૫</sup> અને તમે પવિત્રસ્થાન અને વેદીની સેવા કરો કે જેથી ઇજરાયલ લોકો પર ફરી મારો કોપ આવે નહિં.

<sup>૬</sup> જુઓ, મેં પોતે ઇજરાયલના વંશજો મધ્યેથી તારા લેવી ભાઈઓને પસંદ કર્યા છે. મુલાકાતમંડપ સાથે જોડાયેલાં કાર્યો કરવા માટે તેઓ મને બેટ તરીકે આપવામાં આવ્યા છે. <sup>૭</sup> પરંતુ તું અને તારા દીકરાઓ વેદીને અને પડાની અંદર પરમપવિત્રસ્થાનને લગતી યાજક તરીકેની બધી જ ફરજો બળવો અને સેવા કરો. બેટ તરીકે હું તમને યાજકપદ આપું છું. કોઈ પરદેશી પાસે આવે તે માર્યો જાય.”

<sup>૮</sup> વળી થહોવાહે હારુનને કહ્યું, “જુઓ, મેં ઉચ્છાલીયાપર્ણોની સેવા તને આપી છે, એટલે ઇજરાયલી લોકો જે બધા પવિત્ર અર્પણો મને આપે છે. તેં મેં તમને તથા તમારા દીકરાઓને સદાના હક તરીકે આપ્યા છે. <sup>૯</sup> અનિનમાં હોમવામાં આવેલા અર્પણાનાં ભાગો સ્ક્રિવાય આ બધાં અતિ પવિત્ર અર્પણો તારાં ગણાશે. એટલે બધાં ખાદ્યાર્પણો, બધાં પાપાર્થાર્પણો અને બધાં દોષાર્થાર્પણો આ બધાં પવિત્ર અર્પણો જે મારે માટે રાજ્યાં છે અને મારા માટે લાવે તે તારાં અને તારા માટે પવિત્ર ગણાય.

<sup>૧૦</sup> તે પરમપવિત્ર વસ્તુઓ તરીકે તારે અર્પણો ખાવાં. તમારામાંના દરેક પુલષોએ પણ તેમાંથી ખાવું; તે તારે માટે પવિત્ર ગણવાં. <sup>૧૧</sup> આ બધાં અર્પણો તારાં છે: ઇજરાયલના લોકો જે ઉચ્છાલીયાર્પણો ચન્દ્રાવે તે અને તેમની બેટો સહિત, મેં તને, તારા દીકરાઓને તથા તારી દીકરીઓને સદાના હક તરીકે આપ્યાં છે. દરેક તારા ઘરમાં જે શુદ્ધ હોય તે આ અર્પણોમાંથી ખાય.

<sup>૧૨</sup> બધાં ઉત્તમ તેલ, બધો ઉત્તમ દ્રાક્ષારસ તથા અનાજ, જે પ્રથમફળ લોકોએ મને આપ્યું તે, આ બધી વસ્તુઓ મેં તને આપી છે. <sup>૧૩</sup> પોતાની ભૂમિની પ્રથમ પેદાશ તરીકે

જે કોઈ ભારી પાસે લાવે તે બધું તારું થશે. તારા કુટુંબમાં જે કોઈ શુદ્ધ હોય તે તેમાંથી ખાય.

<sup>૧૪</sup> ઈજરાયલની સમર્પિત પ્રત્યેક વસ્તુ તારી થાય. <sup>૧૫</sup> લોકો જે યહોવાહને અર્પણ કરે. ભાણસ તેમ જ પશુમાંથી પ્રથમજનિત પણ તારા થાય. પણ તારે પ્રત્યેક પ્રથમજનિત ભાગકને તથા અશુદ્ધ પશુના પ્રથમ બરચાંને ખરીદીને તારે તેમને મુકત કરવાં. <sup>૧૬</sup> તેઓમાંના જેઓને છોડાવી લેવાના હોય તેઓને એક મહિનાની ઉમરથી તું તારા ઢરાવેલા મૂલ્યથી એટલે પવિત્રસ્થાનોના શેકેલ પ્રમાણે પાંચ શેકેલના નાણાંથી છોડાવી લે.

<sup>૧૭</sup> પણ ગાથના પ્રથમજનિતને, ઘેટાના પ્રથમજનિતને તથા બકરાના પ્રથમજનિતને તું ન ખરીદ. તેઓ પવિત્ર છે, મારા માટે અલગ કરેલા છે. તારે તેઓનું રકત વેદી પર છાંટવું અને મારા માટે સુવાસિત હોમયજ તરીકે ચરબીનું અર્પણ કરવું. <sup>૧૮</sup> તેઓનું માંસ તારું થાય. આતીની જેમ અને જમણી જંધની જેમ તેઓનું માંસ તારું ગણાય.

<sup>૧૯</sup> ઈજરાયલી લોકો જે પવિત્ર વસ્તુઓ મારી આગળ અર્પણ કરે છે તેઓનાં સર્વ ઉચ્છાલીયાપર્ણો તને તથા તારા દીકરા અને દીકરીઓને સદા હક તરીકે આપ્યાં છે. તે સદાને માટે તારી અને તારા વંશજોની સાથે મેં કરેલો ભીઠાનો કરાર છે.” <sup>૨૦</sup> યહોવાહે હારુનને કહ્યું, “તેઓના દેશમાં તારે કેંદ્ર વારસો ન હોય, કે લોકોની સંપત્તિ મધ્યે તારે કેંદ્ર ભાગ ન હોય. ઈજરાયલી લોકો મધ્યે તારો હિસ્સો અને તારો વારસો હું છું.

<sup>૨૧</sup> લેવીના વંશજો, જે મુલાકાતમંડપની સેવા કરે છે તેના બદલામાં, જુઓ, મેં તેઓને ઈજરાયલમાં બધા દશાંશનો દશમો વારસો આપ્યો છે. <sup>૨૨</sup> હવે પછી ઈજરાયલના લોકો મુલાકાતમંડપ પાસે આવે નહિ, રખેને આ પાપ માટે તેઓ જવાબદાર ગણાય અને માર્યા જાય.

<sup>૨૩</sup> મુલાકાતમંડપની સેવા લેવીઓ જ કરે. તેને લગતા દરેક પાપને લીધે તે જવાબદાર ગણાય. તમારી પેઢી દરપેઢી આ સદાને માટે વિધિ થાય. અને ઈજરાયલી લોકો મધ્યે તેઓને કોઈ વારસો ન મળો. <sup>૨૪</sup> ઈજરાયલ લોકોનો દશમો ભાગ યહોવાહને અર્પણ કરવો. તે મેં લેવીઓને વારસા તરીકે આપ્યો છે. તેથી મેં તેઓને કહ્યું, તેઓને ઈજરાયલી મધ્યે કેંદ્ર વારસો નહિ મળો.”

<sup>૨૫</sup> યહોવાહે મૂસાને કહ્યું, <sup>૨૬</sup> “તું લેવીઓ સાથે વાત કરીને તેમને કહે કે, ‘યહોવાહે વારસા તરીકે આપેલો દશમો ભાગ જથારે તમે ઈજરાયલી લોકો પાસેથી પ્રાપ્ત કરો, ત્યારે તમારે યહોવાહને દશમો ભાગ એટલે દશાંશનો દશમો ભાગ ઉચ્છાલીયાપર્ણ તરીકે અર્પણ કરવો. <sup>૨૭</sup> તમારું ઉચ્છાલીયાપર્ણ, ખળીના અનાજનો દસમો ભાગ તથા દ્રાક્ષાકુંડની પેદાશનો દસમો ભાગ તમારા લાભમાં ગણાશે.

<sup>૨૮</sup> ઈજરાયલી લોકો તરફથી તમને ભણેલા દસમા ભાગમાંથી તમારે યહોવાહને ઉચ્છાલીયાપર્ણ કરવાં. તેમાંથી તમે હારુન યાજકને ઉચ્છાલીયાપર્ણ આપો. <sup>૨૯</sup> જે સર્વ બેટો તું પ્રાપ્ત કરે તેમાંથી, તારે દરેક ઉચ્છાલીયાપર્ણ યહોવાહને અર્પણ કરવાં. જે પવિત્ર અને ઉત્તમ વસ્તુઓ તને આપવામાં આવી છે તેમાંથી તારે અર્પણ કરવું.

<sup>૩૦</sup> માટે તું તેઓને કહે, ‘તેમાંથી તેના ઉત્તમ ભાગનું જથારે તમે ઉચ્છાલીયાપર્ણ કરો, ત્યારે તે ખળીની ઉપજ તથા દ્રાક્ષાકુંડની ઉપજના અર્પણ જેટલું લેવીઓના લાભમાં ગણાશે. <sup>૩૧</sup> તું તથા તારાં કુટુંબો બયેલી તારી બેટો ગમે તે જગ્યાએ ખાઓ, કારણ કે મુલાકાતમંડપમાં કરેલી સેવાનો તે બદલો ગણાશે. <sup>૩૨</sup> જે ઉત્તમ ભાગ તમે પ્રાપ્ત કર્યો તે તમે યહોવાહને ઉચ્છાલીયાપર્ણ તરીકે ચાઢાવો, તે ખાવાથી તથા પીવાથી તેનો દોષ તમને નહિ લાગે. પણ તમારે ઈજરાયલ લોકોનાં પવિત્ર અર્પણોને અશુદ્ધ કરવાં નહિ, રખેને તમે માર્યા જાઓ.”

## ૧૬

<sup>૧</sup> થહોવાહે મૂસા તथા હારુન સાથે વાત કરી તેમણે મૂસાને કર્યું, <sup>૨</sup>“જે કાનૂન તથા નિયમ હું લોકોને ફરમાવું છે તે આ છે: ઈઝરાયલના લોકોને આ કાનૂનો જણાવો: ઈઝરાયલના લોકોને કહો કે, તેઓ ખોડ ખાંપણ વગરની અને જેના પર કદી ઝૂંસચી લાદવામાં આવી ન હોય તેવી લાલ વાછરડી તારી પાસે લાવે.

<sup>૩</sup> લાલ વાછરડી એલાજાર યાજકને આપ. તે તેને છાવણી બહાર લાવે અને કોઈ તેની સામે તે વાછરડીને મારી નાખે. <sup>૪</sup> એલાજાર યાજક તેમાંથી થોડું રકત પોતાની આંગળી પર લે અને મુલાકાતમંડપની આગળની તરફ સાત વખત તેનો છંટકાવ કરે. <sup>૫</sup> બીજો યાજક તેની નજર સમક્ષ તે વાછરડીનું દહન કરે. તે વ્યક્તિ વાછરડીના ચામડાનું, માંસનું, લોહીનું તેના છાણ સહિત દહન કરે. <sup>૬</sup> ત્યારબાદ યાજક એદેજ વૃક્ષનું લાકડું, ઝુફો અને કિરમજુ રંગની દોરી આ બધું લઈને વાછરડીના દહન મદદે નાખે.

<sup>૭</sup> ત્યારબાદ તે પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખે અને પાણીમાં સ્નાન કરે. પછી છાવણીમાં આવે, સાંજ સુધી તે અશુષ્ટ ગણાય. <sup>૮</sup> જેણે વાછરડીનું દહન કર્યું હોય તે પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખે અને પાણીમાં સ્નાન કરે. તે પણ સાંજ સુધી અશુષ્ટ ગણાય.

<sup>૯</sup> જે શુષ્ટ હોય તેવી વ્યક્તિ વાછરડીની રાખ બેગી કરે, છાવણીની બહાર સ્વરણ જગથાએ તેની ટગલી કરે. ઈઝરાયલ લોકોના સમુદ્દર માટે આ રાખને રાખી મૂકવી. પાપથી શુષ્ટ થવા માટે આ રાખનું તેઓ પાણીમાં મિશ્રણ કરે, તે પાપાર્થિપર્ણ છે. <sup>૧૦</sup> જે કોઈએ વાછરડીની રાખ બેગી કરી હોય તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં. તે સાંજ સુધી અશુષ્ટ ગણાય. ઈઝરાયલના લોકો માટે અને તેઓની સાથે રહેતા પરદેશીઓ માટે તે હંમેશાનો નિયમ થાય.

<sup>૧૧</sup> જે કોઈ મૃતદેહનો સ્પર્શ કરે તે સાત દિવસ સુધી અશુષ્ટ ગણાય. <sup>૧૨</sup> પછી તે વ્યક્તિ શ્રીજે દિવસે અને સાતમે દિવસે પોતાને શુષ્ટ કરે. પછી તે શુષ્ટ ગણાય. પણ જો તે શ્રીજે દિવસે અને સાતમે દિવસે પોતાને શુષ્ટ ન કરે, તો તે સાતમા દિવસે પણ શુષ્ટ ન ગણાય. <sup>૧૩</sup> જે કોઈ મૃત્યુ પામેલા વ્યક્તિનો એટલે કે, મૃત્યુ પામેલા માણસનાં શરીરનો સ્પર્શ કરે અને પોતાને શુષ્ટ ન કરે, તો તે થહોવાહના મુલાકાતમંડપને અશુષ્ટ કરે છે. તેને ઈઝરાયલમાંથી વંચિત કરાય કેમ કે તેના પર શુદ્ધિજળ છાંટવામાં આવ્યું નહોતું. તે અશુષ્ટ ગણાય; તેના પર હજુ પોતાનું અશુષ્ટપરણું છે.

<sup>૧૪</sup> જ્યારે કોઈ માણસ તંબુમાં મૃત્યુ પામે ત્યારે તેના માટે આ નિયમ છે. પ્રત્યેક વ્યક્તિ જે તંબુમાં જાય અને પ્રત્યેક વ્યક્તિ જે તંબુમાં હોય તે સાત દિવસ સુધી અશુષ્ટ ગણાય. <sup>૧૫</sup> દરેક ખુલ્લું પાત્ર, જેના પર ટાંકણ ન હોય તે અશુષ્ટ છે. <sup>૧૬</sup> જો કોઈ વ્યક્તિ તંબુની બહાર તલવારથી મારી નંખાયેલાનો, મૃત્યુ પામેલા વ્યક્તિને, મારી નાખવામાં આવેલા વ્યક્તિને કે કબરને સ્પર્શ કર્યો હોય તેની ઉપર પણ છાટવું. <sup>૧૭</sup> શુષ્ટ માણસે અશુષ્ટ માણસે પર શુષ્ટ કરવો. તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં અને પાણીમાં સ્નાન કરવું, એટલે સાંજે તે શુષ્ટ થશે.

<sup>૧૮</sup> અશુષ્ટ વ્યક્તિ માટે આ પ્રમાણે કર. પાપાર્થિપર્ણના દહનની રાખ લઈને તેનું વાસણમાં ઝરાના પાણી સાથે મિશ્રણ કર. <sup>૧૯</sup> જે કોઈ શુષ્ટ હોય તેણે ઝુફો લઈને પાણીમાં બોળીને મંડપ ઉપર તથા તેમાંના બધાં પાત્રો ઉપર તથા ત્યાં જે બધા માણસો હતા તેઓ પર છાંટવું, જે વ્યક્તિએ હાડકાને, મૃત્યુ પામેલા વ્યક્તિને, મારી નાખવામાં આવેલા વ્યક્તિને કે કબરને સ્પર્શ કર્યો હોય તેની ઉપર પણ છાટવું. <sup>૨૦</sup> શુષ્ટ માણસે અશુષ્ટ માણસે પર શુષ્ટ કરવો. તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ધોઈ નાખવાં અને પાણીમાં સ્નાન કરવું, એટલે સાંજે તે શુષ્ટ થશે.

૨૦ પણ જે કોઈ અશુભ હોવા છતાં પોતાને શુભ થવાનો ઇનકાર કર્યો હોય તો તે વ્યક્તિને સમુદ્દરાથમાંથી બહિષ્કૃત કરવો, કેમ કે, તેણે યહોવાહના પવિત્ર સ્થાનને અશુભ કર્યું છે. તેના પર શુદ્ધિનું પાણી છાંટવામાં આવ્યું નથી, તેથી તે અશુભ છે. ૨૧ આ તમારે માટે સદાનો નિયમ છે. પાણીનો છંટકાવ કરનાર વ્યક્તિ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોઈ નાખે. વળી જે કોઈ શુદ્ધિના પાણીનો સ્પર્શ કરે તે પણ સાંજ સુધી અશુભ ગણાય. ૨૨ અશુભ વ્યક્તિ કશાનો સ્પર્શ કરે તે સાંજ સુધી અશુભ ગણાય. તે વસ્તુને સ્પર્શ કરનાર વ્યક્તિ પણ સાંજ સુધી અશુભ ગણાય.”

## ૨૦

૧ પહેલા મહિનામાં ઇજરાયલ લોકોની આખી જમાત સીનના અરણ્યમાં આવી; તેઓ કાદેશમાં રહ્યા. ત્યાં મરિયમ મરણ પામી અને તેને ત્યાં દફનાવવામાં આવી.

૨ ત્યાં લોકો માટે પીવાનું પાણી નહોંતું, તેથી તેઓ મૂસાની અને હારુનની વિરલ્જ એકપ્ર થયા. ૩ લોકો મૂસા વિરલ્જ ફરિયાદ કરીને કહેવા લાગ્યા, “જ્યારે અમારા ભાઈઓ યહોવાહની સામે મરણ પામ્યા ત્યારે અમે પણ મરી ગયા હોત તો કેવું સારું!

૪ તમે યહોવાહના લોકોને આ અરણ્યમાં કેમ લાવ્યા છો, અમે તથા અમારાં જનવરો મરી જઈએ? ૫ આ ભયાનક જગ્યામાં લાવવાને તું અમને મિસરમાંથી કેમ બહાર લાવ્યો છે? અહીંતો દાણા, અંજુરો, દ્રાક્ષા કે દાડમો નથી. અને પીવા માટે પાણી પણ નથી.”

૬ મૂસા તથા હારુન સભા આગળથી નીકળી ગયા. તેઓ મુલાકાતમંડપના દ્વાર પાસે ગયા અને ઉધા પડ્યા. ત્યાં તેઓની સમક્ષ યહોવાહનું ગૌરવ પ્રગટ થયું.

૭ યહોવાહે મૂસા સાથે વાત કરીને કદ્યું, ૮ “લાકડી લે અને તું તથા તારો ભાઈ હારુન સમુદ્રાયને એકપ્ર કરો. તેઓની આંખો સમક્ષ ખડકને કહે કે તે પોતાનું પાણી આપે. તું ખડકમાંથી તેઓને સારું પાણી વહેતું કર, તે તું જમાતને તથા જનવરને પીવા માટે આપ.” ૯ જેમ યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તેમ મૂસાએ યહોવાહ આગળથી લાકડી લીધી.

૧૦ પછી મૂસાએ અને હારુને જમાતને ખડક આગળ ભેગી કરી. મૂસાએ તેઓને કદ્યું, “હવે, હે બાળવાખોરો સાંભળો, શું અમે તમારે સારું આ ખડકમાંથી પાણી બહાર કાઢીએ?” ૧૧ પછી મૂસાએ પોતાનો હાથ ઊંચો કરીને પોતાની લાકડી ખડકને બે વાર મારી, પુષ્કળ પાણી બહાર વહી આવ્યું. આખી જમાતે પાણી પીધું અને તેઓનાં જનવરોએ પણ પીધું.

૧૨ પછી યહોવાહે મૂસાને અને હારુનને કદ્યું, કેમ કે તમે મારા પર ભરોસો ન કર્યો, કે ઇજરાયલ લોકોની દ્રષ્ટિમાં મને પવિત્ર મનાવ્યો નહિ, માટે જે દેશ મૈં આ સભાને આપ્યો છે તેમાં તમે તેઓને પહોંચાડશો નહિ.” ૧૩ આ જગ્યાનું નામ મરીબાહનું પાણી એવું પાડવામાં આવ્યું, કેમ કે ત્યાં ઇજરાયલના લોકોએ યહોવાહ સાથે ઝઘડો કર્યો હતો, તેઓ મદ્દે તેમણે પોતાને પવિત્ર મનાવ્યા.

૧૪ મૂસાએ કાદેશથી અદોમના રાજ પાસે સંદેશાવાહકો મોકલ્યા: તારો ભાઈ ઇજરાયલ એવું કહે છે: “જે સર્વ મુસીબતો અમારા પર આવી તે તું જાણો છે. ૧૫ અમારા પિતૃઓ મિસરમાં ગયા અને મિસરમાં લાંબો સમય રહ્યા, મિસરીઓએ અમને તથા અમારા પિતૃઓને દુઃખ આપ્યું તે પણ તું જાણો છે. ૧૬ જ્યારે અમે યહોવાહને પોકાર કર્યો, ત્યારે યહોવાહે અમારો અવાજ સાંભળ્યો અને દૂતને મોકલીને અમને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા. જો, અમે તારા દેશની સરહદના કાદેશ શહેરમાં છીએ.

૧૭ મહેરબાની કરીને અમને તારા દેશમાં થઈને જવા દે. અમે ખેતરમાં કે દ્રાક્ષાવાડીમાં થઈને નહિ જઈએ, કે અમે તારા ફુવાઓનું પાણી નહિ પીએ. અમે રાજમાર્ગ થઈને જઈશું. તારી સરહદ પસાર કરતા સુધી અમે ડાબે કે જમણો હાથે નહિ ફરીએ.”

૧૮ પણ અદોમના રાજાએ તેને જવાબ આપ્યો, “તું અહીંથી જઈશ નહિ. જો તું એવું કરીશ, તો હું તારા પર હુભલો કરવા તલવાર લઈને આવીશ.” ૧૯ ત્યારે ઈરાયલના લોકોએ તેને કહ્યું, “અમે રાજમાર્ગ થઈને જઈશું. જો અમે કે અમારાં જનવરો તારા ફુવાનું પીએ, તો અમે તેનું મૂલ્ય આપીશું. બીજું કશું નહિ તો અમને પગે ચાલીને પેલી બાજુ જવા દે.”

૨૦ પણ અદોમ રાજાએ જવાબ આપ્યો, “તમે પાર જવા નહિ પામશે.” પછી અદોમ રાજ ધણાં સૈનિકો તથા મજબૂત હાથ કાથે ઈરાયલ કામે આવ્યો. ૨૧ અદોમ રાજાએ ઈરાયલને પોતાની સરહદમાં થઈને જવા દેવાનો ઇનકાર કર્યો. એ કારણથી, ઈરાયલ લોકો અદોમના દેશમાંથી બીજું તરફ વશ્યા.

૨૨ તેથી લોકોએ કાદેશથી મુસાફરી કરી અને ઈરાયલ લોકોની આખી જમાત હોર પર્વત આગળ આવી. ૨૩ હોર પર્વતમાં અદોમની સરહદ પાસે યહોવાહ મૂસા તથા હારુન કાથે બોલ્યા. તેમણે કહ્યું, ૨૪ “હારુન તેના પૂર્વજો સાથે બધી જશે, કેમ કે જે દેશ મેં ઈરાયલ લોકોને આપ્યો છે તેમાં તે પ્રવેશ કરશે નહિ. કેમ કે તમે બજ્જેએ મરીબાહનાં પાણી પાસે મારા વથન વિનાલ બળવો કર્યો હતો.”

૨૫ તું હારુન અને તેના દીકરા એલાગારને લઈને તેઓને હોર પર્વત પર લાવ. ૨૬ હારુનના યાજકપણાનાં વસ્ત્રો ઉતારી લઈને તેને તેના દીકરા એલાગારને પહેરાવ. હારુન ત્યાં મરી જશે અને પોતાના પૂર્વજોની સાથે બધી જશે.”

૨૭ યહોવાહે જેમ આજા આપી હતી તેમ મૂસાએ કર્યું. આખી જમાતના દેખતાં તેઓ હોર પર્વત પર ગયા. ૨૮ મૂસાએ હારુનનાં યાજકપદનાં વસ્ત્રો ઉતારીને તેના દીકરા એલાગારને પહેરાવ્યાં. ત્યાં પર્વતનાં શિખર પર હારુન મરી ગયો. પછી મૂસા અને એલાગાર નીચે આવ્યા. ૨૯ જ્યારે આખી જમાતે જોયું કે હારુન મરણ પામ્યો છે, ત્યારે આખી જમાતે હારુન માટે શ્રીસ દિવસ સુધી વિલાપ કર્યો.

## ૨૧

૧ જ્યારે નેગેબમાં રહેતા કનાનીઓના રાજ અરાદે સાંભળ્યું કે ઈરાયલ અથારીમને માર્ગથી મુસાફરી કરી રહ્યા છે, ત્યારે તેણે ઈરાયલ સામે લડાઈ કરીને તેમાંના કેટલાકને કેદ કરી લીધા. ૨ તેથી ઈરાયલે યહોવાહને વથન આપીને કહ્યું કે, “જો તમે અમને આ લોકો ઉપર વિજય આપશો, તો અમે તેઓનાં નગરોનો સંપૂર્ણ નાશ કરી નાખીશું.” ૩ યહોવાહે ઈરાયલીઓની વિનંતી સાંભળીને તેઓને કનાનીઓ ઉપર વિજય અપાવ્યો. તેઓએ તેઓનો અને તેઓના નગરોનો સંપૂર્ણપણે નાશ કર્યો. અને તે જગ્યાનું નામ હોર્માઉ પડ્યું.

૪ તેઓ હોર પર્વત તરફથી રાતા સમુદ્રને રસ્તે થઈને અદોમ દેશની ફરતે આગળ ગયા. રસ્તામાં લોકોનાં હૃદય ધણાં નાહિંમત થઈ ગયાં હતાં. ૫ લોકો ઈંઘર અને મૂસાની વિનાલ બોલવા લાગ્યા, “શા માટે અરણ્યમાં મરી જવાને તમે અમને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાગ્યા? અહીં રોટલી નથી, પાણી નથી, આ કંગાળ બોજનથી તો અમે કંટાળી ગયા છીએ.”

૬ ત્યારે યહોવાહે લોકોની વચ્ચે ઝેરી સાપો ભોકલ્યા. એ સાપો લોકોને કર્દ્યા; ધણાં લોકો મરી ગયા. ૭ તેથી લોકોએ મૂસા પાસે આવીને કહ્યું, “અમે પાપ કર્યું છે

કેમ કે અમે તારી અને યહોવાહની વિરુદ્ધ બોલ્યા છીએ. યહોવાહને પ્રાર્થના કર કે તેઓ અમારી મધ્યેથી સાપો દૂર કરે.” તેથી મૂસાએ લોકો માટે પ્રાર્થના કરી.

૯ યહોવાહે મૂસાને કદયું, “એક સાપ બનાવ અને તેને સ્તંભ પર મૂક. એટલે એમ થશે કે જે કોઈ કંખાયેલું હોય તે, તેને જોઈને બચી જાય.” ૧૦ તેથી મૂસાએ પિત્તળનો સાપ બનાવીને સ્તંભ પર મૂકયો. જ્યારે કોઈ વ્યક્તિને સાપ કરદ્યો હોય અને જો તે પિત્તળના સાપ તરફ જુએ, તો તે બચી જશે.

૧૧ ઈજરાયલ લોકોએ આગળ મુસાફરી કરીને ઓબોથમાં છાવણી કરી. ૧૨ તેઓએ ઓબોથથી મુસાફરી કરીને ઈયેઅભારીમાં છાવણી કરી તે અરણયમાં મોઆબની પૂર્વ તરફ છે.

૧૩ અને ત્યાંથી મુસાફરી કરીને તેઓએ ઝેરેદની ખીણ આગળ છાવણી કરી.

૧૪ ત્યાંથી તેઓએ મુસાફરી કરીને આર્નોન નદીની બીજી બાજુએ છાવણી કરી, જે અમોરીઓની સરહદ સુધી વિસ્તરેલા અરણયમાં છે, આર્નોન મોઆબીઓ અને અમોરીઓ વચ્ચેની સરહદ છે.

૧૫ માટે યહોવાહના યુઝોની યાદીમાં કહેલું છે,

“...સૂફામાં વાહેબ,

તથા આર્નોનની ખીણો,

૧૬ આર નગરની તરફ ટળતો,

તથા મોઆબની સરહદ તરફ નીચે જતો ખીણોનો ઢોળાવ.”

૧૭ ત્યાંથી તેઓ મુસાફરી કરીને બાયે એટલે જે ક્રવા સંબંધી યહોવાહે મૂસાને કદયું હતું કે, “તું લોકોને ભારા ભાડે એકત્ર કર હું તેઓને પાણી આપીશ ત્યાં આવ્યા.”

૧૮ ત્યારે ઈજરાયલે આ ગીત ગાયું:

“હે ક્રવા, તારાં ઝરણ ફોડ. તેને વિષે ગાઓ.

૧૯ જે ક્રવો અભારા અધિપતિઓએ ખોદ્યો,

જે ક્રવો નિયમસ્થાપકની આજાથી લોકના આગેવાનોએ પોતાની લાક્કીઓથી ખોદ્યો છે.”

૨૦ પછી અરણથી તેઓએ ભતાનાહ સુધી મુસાફરી કરી.

૨૧ માતાનાહથી તેઓ મુસાફરી કરીને નાહલીએલ ગયા અને નાહલીએલથી બામોથ,

૨૨ બામોથથી મોઆબીઓના દેશમાંની ખીણમાં પિસ્તગાહ પર્વતની તળોટીમાં અરણયમાં આવેલી ખીણ તરફ ગયા.

૨૩ પછી ઈજરાયલે સંદેશાવાહકોને મોકલીને અમોરીઓના રાજ સીહોનને કહેવડાયું કે, ૨૪ ક્રપા કરીને અમને તારા દેશમાં થઈને જવા દે. અમે વળીને તારા ખેતરો કે ક્રાક્ષાવાડીઓમાં થઈને નહિ જઈએ. અમે તારા ક્રવાઓમાંથી પાણી નહિ પીએ. અમે તારી સરહદ પસાર કરીએ ત્યાં સુધી રાજમાર્ગ થઈને ચાલીશું.” ૨૫ પણ રાજ સીહોને ઈજરાયલને પોતાની સરહદમાં થઈને જવા દીધા નહિ. સીહોન રાજએ પોતાના સૈન્યને એકત્ર કર્યું અને રણમાં ઈજરાયલીઓ ઉપર હુમલો કર્યો. તે યાહાસ પહોંચી ગયો. ત્યાં તેઓએ ઈજરાયલ સાથે યુઝ કર્યું.

૨૬ પણ ઈજરાયલે સીહોનના સૈન્યનો તલવારની ધારથી સંહાર કર્યો અને આર્નોનથી યાખોક નદી સુધી, આભોન લોકોની સરહદ સુધીનો પ્રદેશ કબજે કરી લીધો. આભોન લોકોની સરહદ કિલ્લાબંધ હતી. ૨૭ ઈજરાયલે હેશબોન અને તેની આસપાસનાં ગામો સહિત અમોરીઓનાં બધાં નગરો જુતી લીધાં અને તેમાં તેમણે રહેવાનું શરૂ કર્યું. ૨૮ હેશબોન અમોરીઓના રાજ સીહોનનું નગર હતું, સીહોને

અગાઉના મોઆબના રાજ સામે યુદ્ધ કરીને આર્નોન નદી સુધીનો તેનો બધો પ્રદેશ લઈ લીધો હતો.

૨૭ માટે કહેવતો કહેનારા કહે છે,  
“તમે હેશબોનમાં આવો,  
સીહોનનું નગર ફરીથી બંધાય અને સ્થપાથ.

૨૮ હેશબોનમાંથી અરિન,  
એટલે સીહોનના નગરમાંથી પ્રજવલિત અરિન નીકષથો  
તેણે મોઆબના આરને, આર્નોન પર્વતના માલિકોને,  
ભરસ કર્યા.

૨૯ હે મોઆબ, તને અફસોસ!  
કમોશના લોકો, તમારો નાશ થયો છે.  
તેણે પોતાના દીકરાઓને નાસી ગયેલા  
અને પોતાની દીકરીઓએ કેદીઓ તરીકે,  
અમોરીઓના રાજ સીહોનને સૌપી દીધા છે.  
૩૦ પણ અમે સીહોનને જુતી લીધો છે. દીબોન સુધી હેશબોનનો વિનાશ થઈ ગયો છે.  
મેદબા પાસેના નોફાબ સુધી,  
અમે તેઓને હરાવ્યા છે.”

૩૧ આ શીતે ઈજરાયલ અમોરીઓના દેશમાં વરસ્યો. ૩૨ મૂસાએ થાઝેર પર જાસૂસી  
કરવા માટે માણસો મોકલ્યા. તેઓએ તેમનાં ગામો લઈ લીધાં અને ત્યાં જે અમોરીઓ  
હતા તેઓને હાંકી કાઢ્યા.

૩૩ પછી તેઓએ પાછા વળીને બાશાનના રસ્તેથી ગયા. બાશાનનો રાજ ઓગ અને  
તેનું આખું સૈન્ય તેઓની સાથે યુદ્ધ કરવા એફ્રેઝ આવ્યા. ૩૪ થહોવાહે મૂસાને કદ્યું,  
“તેનાથી બીતો નહિં, કેમ કે મેં તને તેના પર, તેના આખા સૈન્ય પર અને તેના  
દેશ પર વિજય આપ્યો છે. હેશબોનમાં રહેતા અમોરીઓના રાજ સીહોનની સાથે  
જેવું તે કર્યું તેવું જ તેની સાથે કરજે.” ૩૫ માટે તેઓએ તેને, તેના દીકરાઓને અને  
તેના આખા સૈન્યને એટલે સુધી માર્યા કે તે લોકોમાંનું કોઈ પણ જીવતું બચ્યું નહિં.  
તેઓએ તેનો દેશ કબજે કરી લીધો.

## ૨૨

૧ ઈજરાયલી લોકોએ મુસાફરી કરીને મોઆબના મેદાનમાં થર્ડન નદીની બીજી  
બાજુએ થરીખોની પાસે છાવણી કરી.

૨ ઈજરાયલે અમોરીઓને જે કર્યું હતું તે મોઆબના રાજ સિપ્પોરના દીકરા બાલાકે  
જોયું. ૩ તે લોકોને જોઈને મોઆબ ડરી ગયો કેમ કે તેઓ ઘણાં હતા, ઈજરાયલ  
લોકોના કારણથી મોઆબ ત્રાસ પામ્યો. ૪ મોઆબ રાજએ મિદ્યાનના આગેવાનોને  
કદ્યું, “જેમ કોઈ બણદ ખેતરમાંનું ઘાસ ખાય છે, તેમ આ સમુદ્દ્રાય આપણને ખાઈ  
જશે.” તે સમયે સિપ્પોરનો દીકરો બાલાક મોઆબનો રાજ હતો.

૫ તેણે બથ્યોરના દીકરા બલામને બોલાવવા સારુ પથોર કે જે નદી પર છે, ત્યાં  
એટલે તેના લોકોના દેશમાં સંદેશાવાહકો મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, “જુઓ, મિસરમાંથી  
એક દેશજાતિ આવી છે. તેઓએ પૃથ્વીની સપાટીને હાંકી દીધી છે અને તેઓએ મારી  
પાસે જ પડાવ નાખ્યો છે. ૬ કૃપા કરીને આવ અને મારા માટે આ રાજ્યને શાપ આપ,  
કેમ કે તેઓ મારા કરતાં વધાડે બણવાન છે. કદાચ હું આ લોકોને હુમલો કરીને એવી  
શીતે મારું કે તેઓને દેશમાંથી હાંકી કાઢી શકું હું જાણું છું કે જેને તું આશીર્વાદ આપે  
છે તે આશીર્વાદિત થાય છે અને જેને તું શાપ આપે છે તે શાપિત થાય છે.”

<sup>૯</sup> મોઆબના વડીલોએ તथા મિદ્યાનના વડીલોએ જદુમંતરની દક્ષિણા લઈને બલામ પાસે આવીને તેને બાલાકનો સંદેશો કહી સંભળાત્યો. <sup>૧૦</sup> બલામે તેઓને કદ્યું, “આજ રાત અહીં રહો. યહોવાહ મને જે જણાવશે તે હું તમને કહીશ.” તેથી મોઆબના આગેવાનો બલામ સાથે રાત રહ્યા.

<sup>૧૧</sup> ઈશ્વરે બલામ પાસે આવીને પૂછ્યું, “તારી સાથે આ માણસો આવ્યા તે કોણ છે?” <sup>૧૨</sup> બલામે ઈશ્વરને જવાબ આપ્યો, “મોઆબના રાજ સિપોરના દીકરા બાલાકે તેઓને મારી પાસે મોકલ્યા છે. તેણે કદ્યું, <sup>૧૩</sup> ‘જુઓ, જે પ્રજા મિસરમાંથી નીકળી આવી છે તેણે પૃથ્વીની સપાટીને ઢાંકી દીધી છે. હવે આવીને મારા માટે તેઓને શાપ આપ. કદાચ હું તેઓ સાથે યુદ્ધ કરીને તેઓને કાઢી મૂકું.’”

<sup>૧૪</sup> ઈશ્વરે બલામને કદ્યું, “તારે તે માણસો સાથે જવું નહિ. તારે ઇઝરાયલ લોકોને શાપ આપવો નહિ કેમ કે તેઓ આશીર્વાદિત છે.” <sup>૧૫</sup> તેથી બલામે સવારે વહેલા ઊઠીને બાલાકના વડીલોને કદ્યું, “તમારા દેશમાં પાછા જાઓ કેમ કે, ઈશ્વર મને તમારી સાથે આવવાની મના કરે છે.” <sup>૧૬</sup> તેથી મોઆબના વડીલો ત્યાંથી નીકળીને બાલાક પાસે પાછા ગયા. તેઓએ કદ્યું, “બલામે અમારી સાથે આવવાની ના પાડી છે.”

<sup>૧૭</sup> બાલાકે ફરીથી વધારે અને પહેલા સમૂહ કરતાં વધારે નામાંકિત વડીલોને મોકલ્યા. <sup>૧૮</sup> તેઓએ બલામ પાસે આવીને તેને કદ્યું, “સિપોરના દીકરા બાલાકે આ મુજબ કદ્યું, ‘કૃપા કરીને તને મારી પાસે આવવાથી કોઈ રોકો નહિ, <sup>૧૯</sup> કેમ કે હું તને મોટો બદલો આપીશ અને તારો મારે આદર કરીશ, તું મને જે કહીશ તે હું કરીશ. માટે કૃપા કરી આવ અને મારે સારુ આ લોકોને શાપ આપ.’”

<sup>૨૦</sup> બલામે બાલાકના માણસોને જવાબ આપ્યો, “જો બાલાક મહેલ ભરીને સોનું ચાંદી મને આપે તોપણ હું નાની કે મોટી કોઈ પણ બાબતમાં મારા યહોવાહ, મારા ઈશ્વરની આજ્ઞા વિરુદ્ધ કઈ કરી શકું તેમ નથી. <sup>૨૧</sup> માટે હવે, કૃપા કરીને આજ રાત અહીં રોકાઈ જાઓ, કે જેથી યહોવાહે મને અગાઉ જે કદ્યું તે કરતાં બીજું શું કહે તે હું જાણી શકું.” <sup>૨૨</sup> રાત્રે ઈશ્વરે બલામ પાસે આવીને કદ્યું, “જો આ લોકો તને બોલાવવા આવ્યા હોય, તો તું ઊઠીને તેમની સાથે જ. પણ હું તને જે કરવાનું કહું તેટલું જ તું કર.”

<sup>૨૩</sup> બલામ સવારે ઊઠીને પોતાની ગદેઢી ઉપર જુન બાંધીને મોઆબના વડીલો સાથે ગયો. <sup>૨૪</sup> પણ તે ગયો, તેથી ઈશ્વરને કોધ ચદ્રથો હતો. જથારે બલામ ગદેઢી પર સવાર થઈને જતો હતો ત્યારે તેની સામે થવા માટે રસ્તામાં યહોવાહનો દૂત ઊભો રહ્યો, બલામના બે સેવકો પણ તેની સાથે હતા. <sup>૨૫</sup> ગદેઢીએ યહોવાહના દૂતને રસ્તામાં પોતાની તલવાર જેંથીને ઊભેલો જોયો. તેથી ગદેઢી પોતાનો રસ્તો બદલીને ઘેતરમાં વળી ગઈ. બલામ ગદેઢીને મારીને ફરી પછી રસ્તા પર લઈ આવ્યો.

<sup>૨૬</sup> પછી યહોવાહનો દૂત દ્વાક્ષાવાડીઓની વચ્ચે રસ્તામાં ઊભો રહ્યો, તેની જમણી બાજુ અને બીજુ બાજુ દીવાલ હતી. <sup>૨૭</sup> ગદેઢીએ યહોવાહના દૂતને ફરીથી જોયો. તે દીવાલ સામે ચાલી ગઈ અને બલામનો પગ દીવાલની સાથે પછડાયો. બલામે તેને ફરી મારી.

<sup>૨૮</sup> યહોવાહનો દૂત આગળ ગયો, બીજુ સાંકડી જગ્યા જથાં ગદેઢીને ડાબે કે જમણે ફરવાનો કોઈ રસ્તો ન હતો ત્યાં ઊભો રહ્યો. <sup>૨૯</sup> ગદેઢી યહોવાહના દૂતને જોઈને બલામ સાથે નીચે બેસ્કી પડી. બલામને ગુજ્જ્સો આવ્યો અને તેણે ગદેઢીને લાકડીથી મારી.

<sup>૩૦</sup> પછી યહોવાહે ગદેઢીનું મુખ ખોલ્યું કે તે વાત કરી શકે. તેણે બલામને કદ્યું, “મેં તને શું કર્યું છે કે તેં મને ત્રણ વખત મારી?” <sup>૩૧</sup> બલામે ગદેઢીને જવાબ આપ્યો, “તે

એટલા માટે, કેમ કે તેં મારી સાથે મૂર્જતાભર્યું કામ કર્યું છે. જો મારા હાથમાં તલવાર હોત તો સાલું. જો હોત તો, હમણાં જ હું તને મારી નાખત." <sup>૩૦</sup> ગધેડીએ બલામને પૂછ્યું, "શું હું તારી ગધેડી નથી? જેના પર તેં તારા પૂરા જીવનથી આજ જુદી સવારી કરી છે. તારી આગળ આવું કરવાની મને કયારેથ આદત હતી?" બલામે કહ્યું, "ના."

<sup>૩૧</sup> પછી યહોવાહે બલામની આંખો જોલી, તેણે યહોવાહના દૂતને પોતાની તલવાર હાથમાં લઈને રસ્તાની વચ્ચે ઊભેલો જોથો. બલામે માથું નમાવીને તેને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા. <sup>૩૨</sup> યહોવાહના દૂતે તેને કહ્યું, "તેં આ ગધેડીને ત્રણ વખત શા માટે મારી છે? જો, હું તારી આગળ શરૂ તચીકે ઊભો રહ્યો કેમ કે મારી આગળ તારા કામો દુષ્પ હતાં. <sup>૩૩</sup> ગધેડીએ મને જોથો એટલે તે ત્રણ વાર મારાથી દૂર ખસી ગઈ. જો તે ખસી ગઈ ના હોત તો મેં તને મારી નાખથો હોત અને ગધેડીનો જીવ બચાવ્યો હોત."

<sup>૩૪</sup> બલામે યહોવાહના દૂતને કહ્યું, "મેં પાપ કર્યું છે. હું જણતો ન હતો કે તું માર્ગમાં મારી સામે ઊભો છે. તો હવે, જો આ સફરથી તું નારાજ થયો છે, તો જ્યાંથી હું આવ્યો છું ત્યાં હું પાછો જઈશ." <sup>૩૫</sup> પણ યહોવાહના દૂતે બલામને કહ્યું, "આ માણસોની સાથે જ. પણ જે વાત હું તને કહું તે જ તારે કહેવી." તેથી બલામ બાલાકના વડીલો સાથે ગયો.

<sup>૩૬</sup> બાલાક રાજાએ જ્યારે સાંભળ્યું કે બલામ આવ્યો છે, ત્યારે તે તેને ભળવા માટે મોઓબનું નગર જે આરોનની સરહદ પર આવેલું છે ત્યાં ગયો. <sup>૩૭</sup> બાલાકે બલામને કહ્યું, "મેં તને બોલાવવા માણસો નહોતા મોકલ્યા? શા માટે તું મારી પાસે આવ્યો નહિ? શું હું તારો આદર કરવા સમર્થ ન હતો."

<sup>૩૮</sup> ત્યારે બલામે બાલાકને જવાબ આપ્યો, "જો, હું તારી પાસે આવ્યો છું. શું મને કંઈ બોલવાનો અધિકાર છે? જે વચ્ચનો ઈશ્વરે મારા મુખમાં મૂકયાં છે ફક્ત તે જ હું બોલિશ." <sup>૩૯</sup> બલામ બાલાક સાથે ગયો અને તેઓ કિર્યાથુસોથ આવ્યા. <sup>૪૦</sup> પછી બાલાક બણદો તથા ઘેટાંનો યજ્ઞ કર્યો અને તેણે બલામ તથા તેની સાથેના વડીલોને તેમાંથી થોડું માંસ આપ્યું.

<sup>૪૧</sup> અને સવારે, બાલાક બલામને બાલાકના ઉચ્ચસ્થાનોમાં લઈ ગયો. ત્યાંથી બલામ ઇજરાયલીઓની છાવણીનો એક ભાગ જોઈ શકતો હતો.

## ૨૩

<sup>૧</sup> બલામે બાલાકને કહ્યું, "અહીં મારે માટે સાત વેદીઓ બાંધ અને સાત બણ તથા સાત ઘેટાં તૈયાર કર." <sup>૨</sup> જેમ બલામે વિનંતી કરી હતી તેમ બાલાકે કર્યું. બાલાક તથા બલામે દરેક વેદી પર એક બણ તથા એક ઘેટાંનું બલિદાન ચઢાવ્યું. <sup>૩</sup> બલામે બાલાકને કહ્યું, "તું 'તારા દહનીયાર્પણ' પાસે ઊભો રહે અને હું જઉ છું. કદાચ યહોવાહ મને ભળવા આવશે. તેઓ જે કંઈ મને કહેશે તે હું તને કહીશ." પછી તે એક ઉજ્જવલ ટેકરી પર ગયો.

<sup>૪</sup> ઈશ્વર તેને ભજયા અને બલામે યહોવાહને કહ્યું, "મેં સાત વેદીઓ બાંધી છે અને દરેક પર એક બણ અને એક ઘેટાંનું બલિદાન ચઢાવ્યું છે." <sup>૫</sup> પછી યહોવાહે બલામના મુખમાં વચ્ચન મૂકયું અને કહ્યું, "તું બાલાક પાસે પાછો જ અને તેને કહે." <sup>૬</sup> બલામ બાલાક પાસે પાછો ગયો. જુઓ તે તથા મોઓબના બધા વડીલો તેના દહનીયાર્પણની પાસે ઊભા હતા.

<sup>૭</sup> બલામે ભવિષ્યવાણી બોલીને કહ્યું,  
"મોઓબનો રાજ પૂર્વના પર્વતોમાંથી

એટલે અરામથી બાલાક મને લાવ્યો છે.  
'તેણે કદ્યું, આવ, મારે મારે યાકૂબને શાપ દે.'

'આવ, ઈશ્વર રાયલને તુચ્છકાર.'

૯ જેને ઈશ્વર શાપ આપતા નથી તેને હું કેવી શીતે શાપ આપું?  
યહોવાહ જેને તુચ્છકારતા નથી તેને હું કેવી શીતે તુચ્છકારં?  
૧૦ કેમ કે ખડકોના શિખર પરથી હું તેને જોઈ શકું છું;  
ટેકદીઓ પરથી હું તેને જોઉં છું.

જુઓ, ત્યાં એકલા રહેનારા લોકો છે  
અને પોતાની જતને સાધારણ પ્રજા ગણતા નથી.

૧૧ યાકૂબની ધૂળને કોણ ગણી શકે  
અથવા ઈશ્વરાયલના ચતુર્થાંશની કોણ ગણતરી કરી શકે?

મારું મૃત્યુ ન્યાથી વ્યક્તિના જેવું થાઓ,  
અને મારા જીવનનો અંત પણ તેના જેવો થાઓ!"

૧૨ બાલાકે બલામને કદ્યું, "આ તેં મારી સાથે શું કર્યું છે? મેં તને મારા દુશ્મનોને શાપ  
આપવા બોલાવ્યો, પણ જો, તેં તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો." ૧૩ બલામે જવાબ આપીને  
કદ્યું, "યહોવાહ મારા મુખમાં જે વચન મૂકે તે બોલવાને મારે સંભાળ ન ચાખવી?"

૧૪ ત્યાર પછી બાલાકે તેને કદ્યું, "કૃપા કરી મારી સાથે બીજુ જગ્યાએ આવ કે જ્યાં  
તું તેઓને જોઈ શકે. તું ફક્ત તેઓના નજીકના ભાગને જોઈ શકશે, તેઓ બધાને તું  
નહિ દેખે. ત્યાંથી તું તેઓને મારા મારે શાપ દે." ૧૫ તે બલામને પિસ્તગાહ પર્વતની  
શિખરે આવેલા સોઝીમના ખેતરમાં લઈ ગયો, ત્યાં તેણે સાત વેદીઓ બાંધી. દરેક  
વેદી ઉપર એક બણદ અને એક ઘેટાંનું બલિદાન ચઠાવ્યું. ૧૬ બલામે બાલાકને કદ્યું,  
"અહીં તારા દહ્નીયાર્પણ પાસે ઊભો રહે, હું યહોવાહને મળવા ત્યાં ઉપર જઈ છું."

૧૭ યહોવાહ બલામને મળવા આવ્યા અને તેના મુખમાં વચન મૂકયું. તેમણે કદ્યું,  
"બાલાક પાસે પાછો જ અને મારું વચન તેને આપ." ૧૮ બલામ તેની પાસે પાછો  
આવ્યો, તો જુઓ, તે તથા મોઆબના વડીલો તેની સાથે તેના દહ્નીયાર્પણ પાસે  
ઊભા હતા. ત્યારે બાલાકે તેને પૂછ્યું, "થહોવાહે તને શું કદ્યું છે?" ૧૯ બલામે તેની  
ભવિષ્યવાણીની શરૂઆત કરી. તેને કદ્યું,

"બાલાક ઊંઠ, અને સાંભળ.

હે સિપ્પોરના દીકરા, મને સાંભળ.

૨૦ ઈશ્વર મનુષ્ય નથી કે તે જૂદું બોલે,  
અથવા માણસ નથી કે તે પોતાનું મન બદલે.  
તે પોતાનું વચન પૂરું નહિ કરે?

પોતાનું બોલવું પૂરું નહિ કરે?

૨૧ જુઓ, આશીર્વાદ આપવાની આજ્ઞા મને મળી છે.

ઈશ્વરે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો છે તે હું ફેરવી શકતો નથી.

૨૨ તેઓએ યાકૂબમાં કઈ જ ખોટું જોયું નથી.

કે ઈશ્વરાયલમાં મુશ્કેલી જોઈ નથી.

યહોવાહ તેઓના ઈશ્વર તેઓની સાથે છે,

અને તેઓની વચ્ચે રાજનો જયજયકાર છે.

૨૩ ઈશ્વર તેઓને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા છે, અને

જગલી બણદ જેવી તાકાત આપે છે.

૨૪ યાકૂબ વિરુદ્ધ કોઈ મંત્રતંત્ર નહિ ચાલે,

ઇઝરાયલ પર કંઈ પણ મંત્રવિદ્યા થાલશે નહિ.  
ઇઝરાયલ તથા યાકૂબ વિષે કહેવાશે કે,

'જુઓ ઈશ્વરે કેવું કર્યું છે!'

૨૪ જુઓ, લોકો સિંહણાની જેમ ઉઠે છે,  
જેમ સિંહ બહાર નીકળીને હુમલો કરે છે.

તે ભારેલો શિકાર ખાય અને

તેનું રક્ત પીવે નહિ ત્યાં સુધી તે સ્ફુર્ઝ જશે નહિ."

૨૫ પછી બાલાકે બલામને કહ્યું, "તેઓને શાપ ન દે તેમ જ આશીર્વાદ પણ ન આપ."

૨૬ પણ બલામે બાલાકને જવાબ આપીને કહ્યું, "શું મૈં તને કહ્યું ન હતું કે થહોવાહ મને જે કહેશે તે જ હું કહીશ." ૨૭ બાલાકે બલામને જવાબ આપ્યો, "હવે આવ, હું તને બીજુ જગ્યાએ લઈ જાઉ. કદાચ ઈશ્વર પ્રસંગ થાય અને ત્યાંથી તું તેઓને મારે સારુ શાપ આપે."

૨૮ બાલાક બલામને પેઓર પર્વતના શિખર પર લઈ ગયો, જયાંથી અરણ્ય જોઈ શકતું હતું. ૨૯ બલામે બાલાકને કહ્યું, "અહીં મારે સારુ સાત વેદી બાંધી આપ અને સાત બણદ તથા સાત ઘેટાં તૈથાર કર." ૩૦ જેમ બલામે કહ્યું તેમ બાલાક કર્યું, તેણે દરેક વેદી પર એક બણદ તથા એક ઘેટાંનું બલિદાન ચઢાત્યું.

## ૨૪

૧ બલામે જોયું કે ઇઝરાયલને આશીર્વાદ આપવો તે થહોવાહને પસંદ પડ્યું છે, તેથી તે મંત્રવિદ્યા કરવા ગયો નહિ, પણ, તેણે અરણ્યની તરફ જોયું.

૨ તેણે કણ્ણ કરીને જોયું તો ઇઝરાયલીઓએ પોતાના કુળ પ્રમાણે છાવણી નાખી હતી અને ઈશ્વરનો આત્મા તેના પર આવ્યો. ૩ તેણે ભવિષ્યવાણી કરીને કહ્યું,  
"બયોરનો દીકરો બલામ કહે છે,  
જે માણસની આંખો વિશાળ ચીતે ખુલ્લી હતી.

૪ તે બોલે છે અને ઈશ્વરના શષ્ટ્ઠો સાંભળો છે.  
જે પોતાની ખુલ્લી આંખે ઊંધો પડીને

સર્વસમર્થનું દર્શન પામે છે.

૫ હે યાકૂબ, તારા તંબુઓ,  
હે ઇઝરાયલ તારા મંડપ કેવા સુંદર છે!

૬ જીણોની ભાફક તેઓ પથરાયેલા છે,  
નદીકિનારે બગીચા જેવા,  
થહોવાહે રોપેલા અગરના છોડ જેવા,  
પાણી પાસેના ઐરેજવૃક્ષ જેવા.

૭ તેની ડોલમાંથી પાણી વહેશે,  
ઘણાં પાણીઓમાં તેનું બીજ છે.

તેઓનો રાજ અગાગ કરતાં મોટો થશે,  
તેઓનું રાજ્ય પ્રતાપી રાજ્ય બનશે.

૮ ઈશ્વર તેઓને ભિસરમાંથી કાઢી લાવે છે.  
તેનામાં જંગલી બણદના જેવી તાકાત છે.

તે પોતાની વિરુદ્ધ થનાર પ્રજાઓને ખાઈ જશે.  
તે તેઓનાં હાડકાં બાંગીને ટુકડા કરશે.

તે પોતાના તીરોથી તેઓને વીંધી નાખશે.  
૯ તે સિંહ તથા સિંહણાની ભાફક નીંયે નમીને ઊંધે છે.

તેને ઉઠાડવાની હિંમત કોણ કરે?

તને જે આશીર્વાદ આપે તે આશીર્વાદિત થાઓ;  
તને જે શાપ આપે તે શાપિત થાઓ.”

**૧૦** બાલાકને બલામ પર ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો અને ગુસ્સામાં તેણે પોતાના હાથ મસાંથાયા. બાલાક બલામને કહ્યું, “મારા દુઃખનોને શાપ આપવા માટે મેં તને બોલાવ્યો છે, પણ જો, તેં પ્રણ વાર તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો. **૧૧** તો અત્યારે મને છોકીને ઘઢે જા. મેં કહ્યું હું તને મોટો બદલો આપીશ, પણ થહોવાહે તને તે બદલો પ્રાપ્ત કરવાથી વંચિત રાખ્યો છે.”

**૧૨** બલામે બલાકને જવાબ આપ્યો, “જે સંદેશાવાહકો તેં મારી પાસે ભોકલ્યા હતા તેઓને પણ શું એવું નહોતું કહ્યું કે, **૧૩** ‘જો બાલાક મને તેના મહેલનું સોનુંચાંદી આપે, તો પણ હું થહોવાહની આજાની વિરુદ્ધ જઈને મારી મરજી પ્રમાણે સારું કે ખરાબ કર્દી જ કરી શકતો નથી. હું તો થહોવાહ જે કહે છે તે જ કરીશ.’ **૧૪** તો હવે, જો હું મારા લોકો પાસે જઉ છું, પણ તે અગાઉ તને યેતવણી આપું છું કે આ લોકો ભવિષ્યમાં તારા લોકો સાથે શું કરશે.”

**૧૫** બલામે ભવિષ્યવાણી કરતાં કહ્યું,

“બયોરના દીકરા બલામ,

જેની આંખો ખૂલ્લી હતી તે કહે છે.

**૧૬** જે ઈશ્વરની વાળી સાંભળો છે,

જેને પરાતપર ઈશ્વર પાસેથી ડહાપણ પ્રાપ્ત થયું છે,

જે ખૂલ્લી આંખો રાખીને પરાકભી ઈશ્વરનું દર્શન પામે છે, તે કહે છે.

**૧૭** હું તેને જોઉ છું, પણ તે અત્યારે નહિં.

હું તેને જોઉ છું, પણ પાસે નહિં.

યાકૂબના વંશમાંથી એક તારો ઉિગશે,

ઇજરાયલમાંથી રાજદંડ ઉિભો થશે.

તે મોઆબના આગેવાનોનો નાશ કરી નાખશે.

અને શેથના વંશજોનો તે નાશ કરશે.

**૧૮** અદોમ ઇજરાયલનું વતન પ્રાપ્ત કરશે.

અને સેઈર પણ તેનું વતન પ્રાપ્ત કરશે,

તે બદ્ધે ઇજરાયલના શશ્રૂઓ હતા,

જેના પર ઇજરાયલ વિજેતા થશે.

**૧૯** યાકૂબમાંથી એક રાજ નીકળશે જે આધિપત્ય ધારણ કરશે,

તે નગરમાંથી બાકી રહેલા લોકોનો વિનાશ કરશે.”

**૨૦** પણી બલામે અમાલેકીઓ તરફ જોઈને ભવિષ્યવાણી કરીને કહ્યું,

“અમાલેકી પહેલું મોટું રાજ્ય હતું,

પણ તેનો છેલ્લો અંત વિનાશ હશે.”

**૨૧** અને બલામે કેનીઓ તરફ જોઈને ભવિષ્યવાણી કરીને કહ્યું,

“તું જે જગ્યાએ રહે છે તે મજબૂત છે,

અને તારા માણ ખડકોમાં બાંધેલા છે.

**૨૨** તોપણ કાઈન વેરાન કરાયો છે

જગારે આશ્શૂર તને કેદ કરીને દૂર લઈ જશે.”

**૨૩** બલામે છેલ્લી ભવિષ્યવાણી કરતાં કહ્યું,

“અરે! ઈશ્વર આ પ્રમાણે કરશે ત્યારે કોણ જીવતું બયશે?

**૨૪** કિર્તીમના કિનારા પરથી વહાણો આવશે;

તેઓ આશ્શૂર પર હુમલો કરશે અને એબેરને કચડી નાખશે,

પણ તેઓનો, અંતે વિનાશ થશે.”

<sup>૨૪</sup> પછી બલામ ઉઠીને થાલ્યો ગયો. તે પોતાને ઘરે પાછો ફર્હો અને બાલાક પણ પોતાના રસ્તે ગયો.

## ૨૫

<sup>૧</sup> ઈજરાયલ શિર્વીમભાં રહેતા હતા ત્યારે પુલ્ખષોએ મોઆબની સ્ત્રીઓ સાથે સૂવાનું શરૂ કર્યું. <sup>૨</sup> કેમ કે મોઆબીઓ તે લોકોને પોતાના દેવોને બલિદાન અર્પણ કરવા આમંત્રણ આપતા હતા. તેથી લોકોએ ખાદું અને મોઆબીઓના દેવોની પૂજા કરી. <sup>૩</sup> ઈજરાયલના માણસો પેઓરના બાલની પૂજામાં સામેલ થયા, એટલે થહોવાઈ ઈજરાયલ પર કોપાયભાન થયા.

<sup>૪</sup> થહોવાહે મૂસાને કર્યું કે, “લોકોના બધા વડીલોને લઈને તેઓને મારી નાખ. અને દિવસે ખુલ્લી રીતે તેઓને મારી આગળ લટકાવ, જેથી ઈજરાયલ પરથી મારો ગુસ્સાનો દૂર થાય.” <sup>૫</sup> તેથી મૂસાએ ઈજરાયલના વડીલોને કર્યું, “તમારામંનો દરેક પોતાના લોકોમાંથી જેણે બાલ પેઓરની પૂજા કરી હોય તેને મારી નાખે.”

<sup>૬</sup> ઈજરાયલનો એક માણસ આવ્યો અને એક મિદ્યાની સ્ત્રીને તેના કુટુંબના સભ્યો વચ્ચે લઈ ગયો. મૂસાની નજર સમક્ષ અને ઈજરાયલ લોકોનો આખો સમૃદ્ધાય, જ્યારે મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ રડતો હતો તે સમયે આવું બન્યું. <sup>૭</sup> જ્યારે હારુન યાજકના દીકરા એલાગારનો દીકરો ફીનહાસ તે જોઈને સમૃદ્ધાયમાંથી ઉભો થયો અને પોતાના હાથમાં બાલો લીધો.

<sup>૮</sup> તે ઈજરાયલી માણસની પાછળ તંબુમાં ગયો અને બાલાનો ઘા કરીને તે ઈજરાયલી માણસને અને સ્ત્રીના પેટને વીધી નાખ્યાં. જે મરકી દ્વારા ઈજરાયલી લોકો પર મોકલી હતી તે બંધ થઈ. <sup>૯</sup> જેઓ મરકીથી મરણ પાખ્યા હતો તેઓ સંખ્યામાં ચોવીસ હજર હતા.

<sup>૧૦</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કર્યું, <sup>૧૧</sup> “હારુન યાજકના દીકરા એલાગારના દીકરા ફીનહાસે ઈજરાયલ લોકો પરથી મારા કોધને શાંત કર્યો છે. તેથી મારા ગુસ્સામાં મેં ઈજરાયલી લોકોનો નાશ ન કર્યો.”

<sup>૧૨</sup> તેથી કહે કે, ‘થહોવાઈ કહે છે કે, જુઓ, હું ફીનહાસને મારો શાંતિનો કરાર આપું છું. <sup>૧૩</sup> તેના માટે તથા તેના પછી તેના વંશજોને માટે તે સદાના યાજકપદનો કરાર થશે, કેમ કે મારા માટે, એટલે પોતાના દ્વારા માટે આવેશી થયો છે. તેણે ઈજરાયલના લોકો માટે પ્રાયશ્ચિત કર્યું હતું.””

<sup>૧૪</sup> જે ઈજરાયલી માણસને મિદ્યાની સ્ત્રીની સાથે મારી નાખવામાં આવ્યો હતો તેનું નામ તિંબ્રી હતું, તે શિમયોનીઓ મધ્યે પિતૃઓના કુટુંબનો આગેવાન સાલૂનો દીકરો હતો. <sup>૧૫</sup> જે મિદ્યાની સ્ત્રીને મારી નાખવામાં આવી હતી તેનું નામ કીગબી હતું, તે સ્કુરની દીકરી હતી, જે મિદ્યાનમાં કુટુંબનો અને કુણનો આગેવાન હતો.

<sup>૧૬</sup> પછી થહોવાહે મૂસા સાથે વાત કરીને કર્યું, <sup>૧૭</sup> “મિદ્યાનીઓ સાથે દુશ્મનો જેવો વર્તાવ કર અને તેઓ પર હુમલો કર, <sup>૧૮</sup> કેમ કે તેઓ કપટથી તમારી સાથે દુશ્મનો જેવા વ્યવહાર કરે છે. તેઓ પેઓરની બાબતમાં અને તેઓની બહેન એટલે મિદ્યાનના આગેવાનની દીકરી કીગબી કે જેને પેઓરની બાબતમાં મરકીના દિવસે મારી નાખવામાં આવી હતી તેની બાબતમાં તમને ફસાવ્યા હતા.”

## ૨૬

<sup>૧</sup> મરકી બંધ થયા પછી થહોવાહે મૂસાને તથા હારુન યાજકના પુત્ર એલાગારને કર્યું, <sup>૨</sup> “ઈજરાયલી લોકોની આખી જમાતમાં જેઓ વીસ વર્ષના કે તેથી વધારે ઉમરના

હોય, એટલે કે જેઓ ઈરાચાયલ માટે યુધમાં જવાને સમર્થ હોય તેઓની તથા તેઓના પિતૃઓના કુટુંબોની ગણતરી કર.”

<sup>૩</sup> યર્દન નદીને કિનારે થચીખોના, મોઆબના મેદાનમાં મૂસા તથા એલાગ્જાર યાજકે તેઓની સાથે વાત કરી કે, <sup>૪</sup> વીસ વર્ષ તથા તેથી વધારે ઉમરના લોકોની ગણતરી કરો, જેમ થહોવાહે મૂસાને તથા ઈરાચાયલ લોકોને ભિસચમાંથી બહાર આવ્યા હતા ત્યારે તેઓને આજ્ઞા આપી હતી તેમ.”

<sup>૫</sup> ઈરાચાયલનો જયેષ દીકરો રૂબેન હતો. તેના દીકરા હનોખથી હનોખીઓનું કુટુંબ. પાલ્લૂથી પાલ્લૂનું કુટુંબ. <sup>૬</sup> હેઠોનથી હેઠોનીઓનું કુટુંબ. કામીથી કામીઓનું કુટુંબ. <sup>૭</sup> રૂબેનના વંશજોનાં આટલાં કુટો હતાં, તેઓની સંખ્યા તેંતાલીસહજાર સાતસોશ્રીસની હતી.

<sup>૮</sup> પાલ્લૂનો દીકરો અલીઆબ હતો. <sup>૯</sup> અલીઆબના દીકરા: નમુઅલ, દાથાન તથા અભિરામ હતા. દાથાન તથા અભિરામ જેઓ કોરાહને અનુસરતા હતા જથારે તેઓએ મૂસા તથા હાજ્ઞનની સામે બંડ પોકારીને થહોવાહ સામે બળવો કર્યો તે એ જ હતા.

<sup>૧૦</sup> જથારે તેઓ મૃત્યુ પામ્યા ત્યારે પૂઢ્યી પોતાનું મુખ ખોલીને તેઓને કોરાહ સહિત ગળી ગઈ. તે જ સમયે અનિનાએ બસો પચાસ માણસોનો નાશ કરી નાખ્યો જેઓ ચિંતનસૂપ થઈ પડ્યા. <sup>૧૧</sup> તેમ છતાં કોરાહના વંશજો મૃત્યુ પામ્યા નહિ.

<sup>૧૨</sup> શિમથોનના વંશજોનાં કુટુંબો નીચે પ્રમાણે છે:  
નમુઅલથી નમુઅલીઓનું કુટુંબ.  
યાભીનથી યાભીનીઓનું કુટુંબ.  
યાખીનથી યાખીનીઓનું કુટુંબ,  
<sup>૧૩</sup> ઝેરાહથી ઝેરાહીઓનું કુટુંબ.  
શાઉલથી શાઉલીઓનું કુટુંબ. <sup>૧૪</sup> આ શિમથોનના વંશજોનાં કુટુંબો હતાં, જેઓ સંખ્યામાં બાવીસહજાર બસો માણસો હતા.

<sup>૧૫</sup> ગાદના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં એટલે.  
સફોનથી સફોનીઓનું કુટુંબ.  
હાગીથી હાગીઓનું કુટુંબ.  
શૂનીથી શૂનીઓનું કુટુંબ.  
<sup>૧૬</sup> ઓરનીથી ઓરનીઓનું કુટુંબ.  
એરીથી એરીઓનું કુટુંબ.  
<sup>૧૭</sup> અરોદથી અરોદીઓનું કુટુંબ.  
આરઅલીથી આરઅલીઓનું કુટુંબ. <sup>૧૮</sup> આ ગાદના વંશજોના કુટુંબો હતા જેઓની સંખ્યા ચાલીસહજાર પાંચસો માણસોની હતી.

<sup>૧૯</sup> એર તથા ઓનાન થહૂદાના દીકરા હતા, પણ આ માણસો કનાન દેશમાં મૃત્યુ પામ્યા હતા. <sup>૨૦</sup> થહૂદાના બીજા વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં એટલે:  
શેલાથી શેલાનીઓનું કુટુંબ.  
પેરેસથી પેરેસીઓનું કુટુંબ.  
ઝેરાહથી ઝેરાહીઓનું કુટુંબ. <sup>૨૧</sup> પેરેસના વંશજો આ હતા એટલે:  
હેઠોનથી હેઠોનીઓનું કુટુંબ.  
બામૂલથી બામૂલીઓનું કુટુંબ. <sup>૨૨</sup> આ થહૂદાના વંશજોનાં કુટુંબો હતા, જેઓની સંખ્યા છોતેરહજાર પાંચસો માણસોની હતી.  
<sup>૨૩</sup> ઇક્સાખારના વંશજોના કુટુંબો આ હતાં એટલે:  
તોલાથી તોલાઈઓનું કુટુંબ.

પુવાહથી પૂનીઓનું કુટુંબ. ૨૪ યાશુભથી થાશુભીઓનું કુટુંબ.  
શિખોનથી શિખોનીઓનું કુટુંબ. ૨૫ આ ઇસાખારના વંશજોના કુટુંબો હતા, જેઓની સંખ્યા ચોસઠહજાર પ્રણાસો ભાણાસોની હતી.

૨૬ ઝબુલોનના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં એટલે:

સેરેદથી સેરેદીઓનું કુટુંબ.

અલોનથી અલોનીઓનું કુટુંબ.

યાહલઅલથી યાહલઅલીઓનું કુટુંબ. ૨૭ આ ઝબુલોનીઓના વંશજોનાં કુટુંબો હતાં.  
જેઓની સંખ્યા સાઠહજાર પાંચસો ભાણાસોની હતી.

૨૮ યૂસફના વંશજો મનાશા અને એફાઇમ હતા. ૨૯ મનાશાના વંશજો આ હતા:

માખીરથી માખીરીઓનું કુટુંબ (માખીર ગિલ્યાદનો પિતા હતો),

ગિલ્યાદથી ગિલ્યાદીઓનું કુટુંબ.

૩૦ ગિલ્યાદનાં કુટુંબો આ હતાં:

ઈએંગેરથી ઈએંગેરીઓનું કુટુંબ.

હેલેકથી હેલેકીઓનું કુટુંબ, અને

૩૧ આઅરીઅલથી આઅરીઅલીઓનું કુટુંબ.

અને શખેમથી શખેમીઓનું કુટુંબ.

૩૨ શમીદાથી શમીદાઈઓનું કુટુંબ.

હેફેરથી હેફેરીઓનું કુટુંબ.

૩૩ હેફેરના દીકરા સલોફહાદને દીકરા નહોતા, પણ ફક્ત દીકરીઓ જ હતી.  
તેની દીકરીઓનાં નામ માહલાહ, નોઆહ, હોગાહ, મિકાહ તથા તિર્સા હતાં. ૩૪ આ મનાશાનાં કુટુંબો હતાં, જેઓની સંખ્યા બાવનહજાર સાતસો ભાણાસોની હતી.

૩૫ એફાઇમના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં.

શૂથેલાહથી શૂથેલાહીઓનું કુટુંબ.

બેખેરથી બેખેરીઓનું કુટુંબ.

તાહાનથી તાહાનીઓનું કુટુંબ. ૩૬ શૂથેલાહના વંશજો, એરાનથી એરાનીઓનું કુટુંબ.

૩૭ આ એફાઇમના વંશજોનાં કુટુંબો હતાં. જેઓની સંખ્યા બત્રીસહજાર પાંચસો ભાણાસોની હતી. યૂસફના વંશજો તેઓના કુટુંબોની ગણતરી પ્રમાણે આ છે.

૩૮ બિન્યાભીનના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં:

બેલાથી બેલાઈઓનું કુટુંબ.

આશબેલથી આશબેલીઓનું કુટુંબ.

અહીરામથી અહીરામીઓનું કુટુંબ.

૩૯ શૂફામથી શૂફામીઓનું કુટુંબ.

હૂફામથી હૂફામીઓનું કુટુંબ.

૪૦ બેલાના દીકરાઓ આઈ તથા નામાન હતા. આઈથી આઈઓનું કુટુંબ, નામાનથી નામાનીઓનું કુટુંબ. ૪૧ આ બિન્યાભીનના વંશજોનાં કુટુંબો હતાં. જેઓની સંખ્યા પિસ્તાળીસહજાર છસો ભાણાસોની હતી.

૪૨ દાનના કુટુંબોના વંશજો, શૂહામથી શૂહામીઓનું કુટુંબ. આ દાનના વંશજોનું કુટુંબ હતું. ૪૩ શૂહામીઓના બધાં કુટુંબોની સંખ્યા ચોસઠહજાર થારસો ભાણાસોની હતી.

૪૪ આશેરના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં.

થિભનાથી થિભનીઓનું કુટુંબ.

થિખ્વીથી થિખ્વીઓનું કુટુંબ,

ભરીઆહથી ભરીઆહીઓનું કુટુંબ.

**૪૫** ભરીઆહના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં.

હેબેરથી હેબેરીઓનું કુટુંબ.

માલ્કીએલથી માલ્કીએલીઓનું કુટુંબ.

**૪૬** આશેરની દીકરીનું નામ સેરાહ હતું. **૪૭**આ આશેરના વંશજોનાં કુટુંબો હતાં, જેઓની સંખ્યા તેપનહજાર ચારસો ભાણસોની હતી.

**૪૮** નફતાલીના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં:

યાહસએલથી યાહસએલીઓનું કુટુંબ,

ગુનીથી ગુનીઓનું કુટુંબ,

**૪૯** યેસેરથી યેસેરીઓનું કુટુંબ,

શિલ્લેમથી શિલ્લેમીઓનું કુટુંબ.

**૫૦** નફતાલીના વંશજોનાં કુટુંબો આ હતાં. જેઓની સંખ્યા પિસ્તાળીસહજાર ચારસો ભાણસોની હતી.

**૫૧** ઇજરાથલ લોકો મદયેના ભાણસોની કુલ ગણતરી છ લાખ એક હજાર સાતસો શ્રીસની હતી.

**૫૨** પછી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, **૫૩** “તેઓનાં નામોની સંખ્યા પ્રમાણે ભાણસોને આ દેશનો વારસો વહેંથી આપવો.

**૫૪** મોટા કુટુંબને વધારે વારસો આપવો, નાના કુટુંબને થોડો વારસો આપવો. દેક કુટુંબના ભાણસોની ગણતરી પ્રમાણે તેમને વારસો આપવો. **૫૫** ચિછી નાખીને દેશની વહેંયણી કરવી. દેકને તેમના પિતૃઓનાં કુઠો પ્રમાણે વારસો ભણો. **૫૬** વધારે તથા થોડા કુટુંબોની વચ્ચે ચિછીઓ નાખીને વારસાની વહેંયણી કરવી.”

**૫૭** લેવીઓનાં કુટુંબો: તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે ગણતરી થઈ તે આ હતી:

ગેર્શોનથી ગેર્શોનીઓનું કુટુંબ.

કહાથથી કહાથીઓનું કુટુંબ.

મરારીથી મરારીઓનું કુટુંબ,

**૫૮** લેવીઓનાં કુટુંબો નીચે મુજબ છે:

લિંગીઓનું કુટુંબ.

હેબ્રોનીઓનું કુટુંબ.

માહલીઓનું કુટુંબ.

મૂશીઓનું કુટુંબ.

તથા કોરાહીઓનું કુટુંબ.

**૫૯** કહાથ આભ્રામનો પૂર્વજ હતો. આભ્રાનની પત્નીનું નામ થોખેબેદ હતું, તે લેવીની દીકરી હતી, જે મિસરમાં લેવીને ઘરે જન્મી હતી. તેનાથી હારુન, મૂસા તથા તેમની બહેન ભરિયમ જન્મયા હતા.

**૬૦** હારુનની પત્નીએ નાદાબ તથા અભીહૂ, એલાગાર તથા ઈથામારને જન્મ આપ્યો. આભ્રામ તેનો પતિ હતો. **૬૧** નાદાબ તથા અભીહૂ યહોવાહ સમક્ષ અમાન્ય અનિન ચટાવતા મૃત્યુ પાખ્યા. **૬૨** તેઓ મદયેના જેઓની ગણતરી થઈ તેઓ એટલે એક મહિનો તથા તેનાથી વધારે ઉમરના પુરુષોની સંખ્યા તેવીસ હજારની હતી. પણ તેઓની ગણતરી ઇજરાથલ લોકો વચ્ચે થઈ ન હતી, કેમ કે તેઓને ઇજરાથલ લોકો મદયે વારસો ભણ્યો ન હતો.

**૬૩** મૂસા તથા એલાગાર યાજકથી જેઓની ગણતરી થઈ તેઓ આ હતા. તેઓએ યર્દનને કિનારે યરીખો સામે મોઆબના મેદાનમાં ઇજરાથલ લોકોની ગણતરી કરી.

<sup>૬૪</sup> મૂસાએ તથા હારુન યાજકે સિનાઈ અરણયમાં ઈરાચાયલના વંશજોની ગણતરી કરી ત્યારે જેઓની ગણતરી થઈ હતી તેઓમાંનો એક પણ ભાણસ ત્યાં ન હતો.

<sup>૬૫</sup> કેમ કે, યહોવાહે કદયું હતું કે આ બધા લોકો અરણયમાં મૃત્યુ પામશે. ફક્ત યફૂજેનો દીકરો કાલેબ તથા નૂનનો દીકરો યહોશુઆ સિવાય તેઓમાંનો એક પણ ભાણસ બયશે નહિં.

## ૨૭

<sup>૧</sup> થૂસફના દીકરા ભનાશાના કુટુંબોમાંથી ભનાશાના દીકરા ભાખીરના દીકરા ગિલ્યાદના દીકરા હેફેરના દીકરા સલોફહાદની દીકરીઓ મૂસા પાસે આવી. તેની દીકરીઓના નામ આ પ્રમાણે હતા: માહલાહ, નોઆહ, હોગલાહ, મિલ્કાહ તથા તિર્સા.

<sup>૨</sup> તેઓએ મૂસાની, ઐલાઝાર યાજકની, વડીલોની તથા આખી જમાતની આગળ મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઊભી રહીને કદયું, <sup>૩</sup> “અમારો પિતા અરણયમાં મૃત્યુ પામ્યો. યહોવાહ વિરુદ્ધ ઊઠનાર કોરાહની ટોળીમાં તે ન હતા. તે તેના પોતાના પાપમાં મૃત્યુ પામ્યા; તેને કોઈ દીકરા ન હતા.

<sup>૪</sup> અમારા પિતાને દીકરો ન હોવાથી અમારા પિતાનું નામ કુટુંબમાંથી શા ભાટે દૂર કરાય? અમારા પિતાના ભાઈઓ મદયે અમને વારસો આપવામાં આવે.” <sup>૫</sup> ભાટે મૂસા આ બાબત યહોવાહ સમક્ષ લાવ્યો.

<sup>૬</sup> અને યહોવાહે મૂસાને કદયું, <sup>૭</sup> “સલોફહાદની દીકરીઓ સાચું બોલે છે. તું નિશ્ચે તે લોકોને તેમના પિતાના ભાઈઓની સાથે વારસોનો દેશ આપ; તેઓના પિતાનો વારસો તેઓને આપ. <sup>૮</sup> ઈરાચાયલ લોકોને સાથે વાત કરીને કહે, ‘જો કોઈ ભાણસ મૃત્યુ પામે અને તેને દીકરો ન હોય, તો તેની દીકરીને તેનો વારસો આપ.’”

<sup>૯</sup> જો તેને દીકરી ના હોય, તો તું તેનો વારસો તેના ભાઈઓને આપ. <sup>૧૦</sup> જો તેને ભાઈઓ ના હોય, તો તેનો તેના પિતાના ભાઈઓને આપ. <sup>૧૧</sup> અને જો તેને કાકાઓ ન હોય, તો તેનો વારસો તેના નજુકના સગાને આપ, તે તેનો ભાલિક બને. યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે આ કાથદો ઈરાચાયલી લોકો ભાટે કાનૂન થાય.”

<sup>૧૨</sup> યહોવાહે મૂસાને કદયું, “તું અભાદીમના પર્વત પર જ અને જે દેશ મેં ઈરાચાયલી લોકોને આપેલો છે તે જો. <sup>૧૩</sup> તે જોયા પણ તું પણ તારા ભાઈ હારુનની જેમ તારા લોકો સાથે ભણી જશે. <sup>૧૪</sup> કેમ કે સીનના અરણયમાં આખી જમાતની દર્શિમાં ખડકમાંથી વહેતા પાણી પાસે (કાદેશમાં ભરીબાહનાં પાણી) મને પવિત્ર ભાનવા વિષે તેં ભારી આજ્ઞાની વિરુદ્ધ બણવો કર્યો.

<sup>૧૫</sup> પણ મૂસાએ યહોવાહની સાથે વાત કરીને કદયું, <sup>૧૬</sup> “યહોવાહ, સર્વ ભાનવજાતના આત્માઓના ઈશ્વર, તે લોકો પર એક ભાણસને નિયુક્ત કરે. <sup>૧૭</sup> કોઈ ભાણસ તેઓની આગળ બહાર જાય અને અંદર આવે, જે તેઓને બહાર યલાવે અને અંદર લાવે, જેથી તમારા લોકો પાણક વગરનાં ઘેટાં જેવા ન રહે.”

<sup>૧૮</sup> યહોવાહે મૂસાને કદયું, “નૂનનો દીકરો યહોશુઆ, જેનામાં ભારો આત્મા રહે છે, તેના પર તારો હાથ મૂક. <sup>૧૯</sup> તું તેને ઐલાઝાર યાજક તથા આખી જમાત સમક્ષ ઊભો કર, તેઓના દેખતાં તેને તારો ઉત્તરાધિકારી નિયુક્ત કર.

<sup>૨૦</sup> તારો કેટલોક અધિકાર તેના પર મૂક, જેથી ઈરાચાયલી લોકોની આખી જમાત તેની આજ્ઞા પાણો. <sup>૨૧</sup> ઐલાઝાર યાજક પાસે તે ઊભો રહે, ઊચીમના નિર્ણય વડે યહોવાહની સમક્ષ તેને ભાટે પૂછે. તેના કહેવાથી તેઓ, ઐટલે તે તથા ઈરાચાયલી લોકોની આખી જમાત બહાર જાય અને અંદર આવે.

૨૨ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ તેણે કર્યું, તેણે યહોશુઆને લઈને એલાગાર થાજક તથા સમગ્ર જમાતની સમક્ષ રજુ કર્યો. ૨૩ યહોવાહે જેમ કરવાનું કર્યું હતું તેમ તેણે તેનો હાથ તેના પર મૂકીને સૌપણી કરી.

## ૨૮

૧ યહોવાહે મૂસા સાથે વાત કરતાં કર્યું, ૨ “ઇજરાયલ લોકોને આજા કરીને તેઓને કહે, ‘તમારે નિશ્ચિત સમયે મારે સારુ બલિદાન ચટાવવું, મારે સારુ સુવાસિત હોમયજને સારુ મારું અજ્ઞાત તમે સંભાળીને તેમને યોગ્ય સમયે મને ચટાવો.

૩ તારે તેઓને કહેવું, “આ હોમયજ જે તમારે યહોવાહને ચટાવવો. પ્રતિદિન તમારે એક વર્ષના ખોડખામી વગરના નર હલવાનોનું દહનીયાર્પણ કરવું. ૪ એક હલવાન તમારે સવારે ચટાવવું અને બીજું હલવાન સાંજે ચટાવવું. ૫ ખાદ્યાર્પણને સારુ એક દશાંશ એફાહ મેંદા, પા હિન ફૂટીને કાઢેલો તેલથી મોહેલો.

૬ તે રોજનું દહનીયાર્પણ છે જે યહોવાહની આજા પ્રમાણે સુવાસને સારુ યહોવાહના હોમયજ તરીકે સિનાઈ પર્વતમાં ઠરાવાયો હતો. ૭ પેયાર્પણ એક હલવાનને સારુ પા હિન ક્રાક્ષારસનું હોય. તમે યહોવાહને માટે પવિત્રસ્થાનમાં મધ્યનું પેયાર્પણ રેડો. ૮ બીજુ હલવાન તમે સાંજે ચટાવો, સવારના ખાદ્યાર્પણની માફક અને સાંજના પેયાર્પણની માફક તમે તે ચટાવો. આ સુવાસિત હોમયજ યહોવાહને માટે છે.

૯ “વિશ્રામવારને દિવસે તમારે ખોડખામી વગરના એક વર્ષની ઉભરના બે હલવાન ચટાવવા, ખાદ્યાર્પણ તરીકે બે દશાંશ એફાહ મેંદાનો લોટ તેલમાં મોહેલો અને તેનું પેયાર્પણ ચટાવવું. ૧૦ દચેક વિશ્રામવારનું દહનીયાર્પણ અને રોજનું દહનીયાર્પણ અને પેયાર્પણ ઉપરાંત એ છે.

૧૧ દચેક મહિનાના પ્રથમ દિવસે તમે યહોવાહને દહનીયાર્પણ ચટાવો. તમે ખોડખામી વગરના બે વાષ્પરદા, એક ઘેટો અને એક વર્ષની ઉભરના સાત નર હલવાન ચટાવો.

૧૨ પ્રત્યેક બણદને સારુ ત્રણ દશાંશ એફાહ તેલથી મોહેલો મેંદાનો લોટ ખાદ્યાર્પણ તરીકે અને એક ઘેટાંને સારુ બે દશાંશ એફાહ મેંદાનો લોટ તેલથી મોહેલો ખાદ્યાર્પણ તરીકે ચટાવો. ૧૩ અને પ્રત્યેક હલવાન માટે તેલમાં મોહેલો એક દશાંશ એફાહ ખાદ્યાર્પણ તરીકે ચટાવો. આ દહનીયાર્પણ યહોવાહને સારુ સુવાસિત હોમયજ છે.

૧૪ તેઓનાં પેયાર્પણ દચેક વાષ્પરદા સાથે અડધો હિન, ઘેટાંની સાથે તૃતીયાંશ હિન અને હલવાન સાથે પા હિન ક્રાક્ષારસ હોય. વર્ષના પ્રત્યેક મહિનામાંના પ્રથમ દિવસનું આ દહનીયાર્પણ છે. ૧૫ એક બકરો પાપાર્થાર્પણ તરીકે તમારે યહોવાહને ચટાવવો. રોજના દહનીયાર્પણ અને તે સાથેના પેયાર્પણ ઉપરાંતનું આ અર્પણ છે.

૧૬ પહેલા મહિનાને ચૌદભા દિવસે યહોવાહનું પાખખાર્પણ છે. ૧૭ આ મહિનાને પંદરમે દિવસે પર્વ રાખવું. સાત દિવસ સુધી બેખમીસી રોટલી ખાવી. ૧૮ પ્રથમ દિવસે યહોવાહની સમક્ષ પવિત્ર સભા રાખવી. તે દિવસે રોજનું કામ કરવું નહિં.

૧૯ પણ તમારે યહોવાહને દહનીયાર્પણ એટલે હોમયજ ચટાવવું. તમે બે વાષ્પરદા, એક ઘેટો અને એક વર્ષની ઉભરના ખોડખામી વગરના સાત હલવાનો ચટાવ. ૨૦ બણદની સાથે ત્રણ દશાંશ એફાહ તેલથી મોહેલો મેંદાનો લોટ અને ઘેટાંની સાથે બે દશાંશ એફાહ ખાદ્યાર્પણ તરીકે ચટાવો. ૨૧ સાત હલવાનોમાંના દચેક હલવાન સાથે એક દશાંશ એફાહ મેંદાનો લોટ તેલથી મોહેલો તમારે ચટાવવો. ૨૨ તમારા પોતાના માટે પ્રાયશ્ચિત કરવા સારુ પાપાર્થાર્પણ તરીકે તમે એક બકરાનું અર્પણ કરો.

૨૩ સવારનું દહનીયાર્પણ કે જે નિયમિત દહનીયાર્પણ છે તે ઉપરાંત આ અર્પણો ચટાવો. ૨૪ સાત દિવસ સુધી દરરોજ થહોવાહને માટે સુવાસિત હોમયજનું અજ્ઞ તમે ચટાવો. રોજના દહનીયાર્પણ તથા પેયાર્પણ તરીકે તે ચટાવવામાં આવે. ૨૫ સાતમા દિવસે થહોવાહના આદરમાં પવિત્રસભા કરવી અને તે દિવસે રોજનું કામ કરવું નહિ.

૨૬ પ્રથમફળના દિવસે, એટલે જથારે અઠવાડિયાના પર્વમાં તમે થહોવાહને નવું ખાદ્યાર્પણ ચટાવો, ત્યારે પ્રથમ દિવસે, તમારે થહોવાહના આદરમાં પવિત્રસભા રાખવી, તે દિવસે તમારે રોજનું કામ કરવું નહિ. ૨૭ તમે થહોવાહને સુવાસને સારુ દહનીયાર્પણ ચટાવો. એટલે તમારે બે વાછરડા, એક ઘેટો તથા એક વર્ષના સાત નર હલવાનો ચટાવવાં. ૨૮ તેઓનું ખાદ્યાર્પણ તેલથી મોહેલા મેંદાના પ્રણ દશાંશ એફાહ દરેક બણદને સારુ, બે દશાંશ ઘેટાંને સારુ ચટાવો.

૨૯ તેલથી મોહેલા એક દશાંશ એફાહ મેંદો સાત હલવાનોમાંના દરેકને ચટાવવો. ૩૦ તમારા પોતાના પ્રાયશ્ક્રિતને માટે એક બકરો અર્પણ કરવો. ૩૧ રોજના દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણ ઉપરાંત તમારે બલિદાન માટે ખામી વગરના પશુઓ ચટાવવાં.

## ૨૬

૧ સાતમાં મહિનાના પ્રથમ દિવસે તમારે થહોવાહના આદરમાં પવિત્રસભા રાખવી. રોજનું નિયત કામ કરવું નહિ. તે દિવસ તમારે માટે રણશિંગડા વગાડવાનો છે.

૨ તે દિવસે તમે સુવાસને સારુ થહોવાહને દહનીયાર્પણ ચટાવો. તમે ખામી વગરનો વાછરડા, એક ઘેટો, એક વર્ષની ઉમરનાં સાત હલવાન ચટાવો.

૩ તેઓનું ખાદ્યાર્પણ તેલથી મોહેલા મેંદાનું, વાછરડાની સાથે પ્રણ દશાંશ એફાહ અને ઘેટાંની સાથે બે દશાંશ એફાહ ચટાવ. ૪ સાત હલવાનોમાંના દરેક હલવાનને સારુ એક એફાહ. ૫ પોતાના માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવા પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૬ દરેક મહિનાને પહેલું દહનીયાર્પણ, તેનું ખાદ્યાર્પણ, રોજનું ખાદ્યાર્પણ તથા તેનાં પેયાર્પણો ચટાવવાં. જથારે તું આ અર્પણો ચટાવે ત્યારે થહોવાહને સારુ સુવાસિત હોમયજ ચટાવવાના વિધિ તું પાઠજે.

૭ સાતમા મહિનાને દસ્તમે દિવસે થહોવાહના આદરમાં પવિત્રસભા રાખવી. તે દિવસે તમારે પોતાને ખાવાથી રોકવું અને કોઈ કામ ન કરવું. ૮ તમારે થહોવાહને સુવાસિત હોમયજ ચટાવવાં. તમે ખામી વગરનો એક વાછરડા, એક ઘેટો તથા એક વર્ષની ઉમરના સાત નર હલવાનો ચટાવો.

૯ તમારે વાછરડા સાથે પ્રણ દશાંશ એફાહ તેલથી મોહેલા મેંદો અને ઘેટા સાથે બે દશાંશ એફાહ મેંદો ચટાવવો, ૧૦ એક દશાંશ એફાહ સાત હલવાનોમાંના દરેક હલવાન માટે. ૧૧ વળી પાપાર્થાર્પણ માટે તમારે એક બકરાનું બલિદાન આપવું. પ્રાયશ્ક્રિતના દિવસનું પાપાર્થાર્પણ વર્ષમાં એક વખત તે પ્રાયશ્ક્રિતના દિવસે અર્પણ કરવામાં આવતું અને પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણો અને પેયાર્પણો ઉપરાંતનું આ અર્પણ છે.

૧૨ સાતમા મહિનાના પંદરમે દિવસે તમારે થહોવાહના આદરમાં પવિત્રસભા રાખવી. રોજનું નિયત કામ કરવું નહિ, સાત દિવસ સુધી થહોવાહને માટે પર્વ પાઠો. ૧૩ તે દિવસે તમે થહોવાહને માટે દહનીયાર્પણ, થહોવાહને સારુ સુવાસિત હોમયજ ચટાવો. તમારે ખામી વગરના તેર વાછરડા, બે ઘેટા અને એક વર્ષની ઉમરના થૌદ નર હલવાન ચટાવવાં.

૧૪ તેર બળદોમાંનાં દરેક બળદની સાથે તેઓનું ખાદ્યાર્પણ ત્રણ દશાંશ એફાહ તેલથી મોહેલા મેંદાનું ચટાવવું, બે દશાંશ બે ઘેટામાંના દરેક ઘેટાની સાથે, ૧૫ એક દશાંશ એફાહ ચૌદ હલવાનોમાંના દરેક હલવાન સાથે. ૧૬ નિયમિત થતાં દહનીયાર્પણો, ખાદ્યાર્પણો તથા પેયાર્પણ ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૧૭ સભાના બીજે દિવસે તમારે બાર વાછરડા, બે ઘેટા તથા એક વર્ષની ઉમરના ખોડખાંપણ વગરના ચૌદ નર હલવાનો ચટાવવા. ૧૮ તેઓનું ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓનાં પેયાર્પણો બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ, હલવાનોને સારુ, તેઓની ગણતરી પ્રમાણે તથા વિધિ મુજબ ચટાવવાં. ૧૯ તદુપરાંત પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓનાં પેયાર્પણ ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણને માટે એક બકરો ચટાવવો.

૨૦ સભાના શ્રીજા દિવસે અગિયાર બળદો, બે ઘેટા તથા એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના ચૌદ હલવાનો ચટાવવા. ૨૧ તથા તેની સાથે તેઓની ગણતરી પ્રમાણે તથા વિધિ પ્રમાણે તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણ બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ, હલવાનોને સારુ ચટાવવાં. ૨૨ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણો, ખાદ્યાર્પણો અને પેયાર્પણ ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૨૩ સભાના ચોથા દિવસે દસ બળદો, બે ઘેટા તથા એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના ચૌદ નર હલવાનો ચટાવવા. ૨૪ તેઓની ગણતરી તથા વિધિ પ્રમાણે તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓનાં પેયાર્પણ બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ તથા હલવાનોને સારુ ચટાવવાં. ૨૫ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણો ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૨૬ સભાના પાંચમા દિવસે નવ વાછરડા, બે ઘેટા અને એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના ચૌદ હલવાન ચટાવવા. ૨૭ તેઓની ગણતરી તથા વિધિ પ્રમાણે તેઓનું ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓનાં પેયાર્પણો બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ તથા હલવાનોને સારુ ચટાવવાં. ૨૮ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓનાં પેયાર્પણો ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણને માટે એક બકરો ચટાવવો.

૨૯ સભાના છાંકા દિવસે આઠ વાછરડા, બે ઘેટા તથા એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના ચૌદ હલવાન ચટાવવા. ૩૦ તેઓની ગણતરી તથા વિધિ પ્રમાણે તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણો બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ તથા હલવાનોને સારુ ચટાવવાં. ૩૧ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, તેઓનાં ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણો ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણને માટે એક બકરો ચટાવવાં.

૩૨ સભાના સાતમા દિવસે સાત વાછરડા, બે ઘેટા અને એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના ચૌદ હલવાન ચટાવવાં. ૩૩ તેઓની ગણતરી તથા વિધિ પ્રમાણે ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણો બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ તથા હલવાનોને સારુ ચટાવવાં. ૩૪ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ અને પેયાર્પણો ઉપરાંત પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૩૫ આઠમા દિવસે તમારે બીજુ પવિત્ર સભા રાખવી. તમારે બીજું કામ કરવું નહિ. ૩૬ તમારે થહોવાહને સુવાસિત હોમયજા એટલે દહનીયાર્પણ ચટાવવું. તારે એક બળદ, એક ઘેટો અને એક વર્ષની ઉમરના ખામી વગરના સાત હલવાન ચટાવવા.

૩૭ તેઓની ગણતરી તથા વિધિ પ્રમાણે તેઓના ખાદ્યાર્પણ તથા તેઓના પેયાર્પણો બળદોને સારુ, ઘેટાઓને સારુ તથા હલવાનોને સારુ ચટાવવા. ૩૮ પ્રતિદિન થતાં દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ તથા પેયાર્પણો ઉપરાંત તમારે પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક બકરો ચટાવવો.

૩૯ તમારાં આ દહનીયાર્પણો, ખાદ્યાર્પણો, પેયાર્પણો તથા શાંત્યાર્પણો, તમારી પ્રતિજ્ઞાઓ તથા ઔરિછકાર્પણો તમારા છરાવેલા ઉત્સવોમાં થહોવાહને ચટાવવાં.”

૪૦ યહોવાહે મૂસાને જે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે સર્વ બાબતો તેણે ઈરાચાયલી લોકોને કહી સંભળાવી.

### ૩૦

**૧** મૂસાએ ઈરાચાયલી લોકોના કુટના આગેવાનોને કદ્યું, “યહોવાહે આજા આપી તે આ છે. **૨** જથારે કોઈ વ્યક્તિ યહોવાહ માટે, પોતાને માટે સમ ખાઈને વચન લે, તો તે પોતાનું વચન તોડે નહિ. તે તેના મુખ બારા જે બોલ્યો હોથ તે સર્વ કરવા માટે તેણે પોતાનું વચન પાણવું.

**૩** જો કોઈ કુંવારી સ્ત્રી યહોવાહને નામે સંકલ્પ કરે, પોતાના પિતાના ઘરે રહીને, વચનથી પોતાને આધીન કરે, **૪** જે વચનો અને સંકલ્પો દારા તેણે પોતાની આધીનતા દર્શાવી હોથ તે વિષે જથારે તેના પિતાના સાંભળવામાં આવ્યું હોથ, જીતાં તેના પિતાએ કેઈ કદ્યું ન હોથ, તો તેનો સંકલ્પ કાયમ રહે. જે વચનથી તેણે પોતાને આધીન કરેલી છે તે કાયમ રહે.

**૫** પણ તેના પિતા તે વિષે સાંભળીને તે દિવસે જો તેને મનાઈ કરે, તો જે સંકલ્પો તથા વચનો જે વડે તેણે પોતાની આધીનતા દર્શાવેલી છે તે કાયમ રહે. તેના પિતાએ તેને ના પારી હોવાથી યહોવાહ તેને મુક્ત કરે.

**૬** જથારે તેણે સંકલ્પો કર્યા હોથ અથવા પોતાના હોઠોથી અવિચારી ચીતે બોલીને પોતાને આધીન કરી હોથ અને જો તે લગ્ન કરે, **૭** અને જો તેનો પતિ તે વિષે સાંભળીને તે દિવસે તેને મના ન કરે, તો તેના સંકલ્પો કાયમ રહે. જે વચન વડે તેણે પોતાને આધીન કરેલી હોથ તે કાયમ રહે.

**૮** પણ તેનો પતિ તે વિષે સાંભળીને જો તે દિવસે તેને મના કરે, તો જે સંકલ્પ તેણે કર્યા છે, પોતાના હોઠોની અવિચારી વાતોથી તેણે પોતાની આધીનતા દર્શાવી છે, તે રદ કરે. તેથી યહોવાહ તેને મુક્ત કરે.

**૯** પણ વિધવા અથવા છૂટાછેડા પામેલી સ્ત્રી માટે, દરેક સંપર્કથી તેણે પોતાની આધીનતા દર્શાવી તે પ્રતિજ્ઞા તેને માટે કાયમ રહે. **૧૦** જો તે સ્ત્રીએ તેના પતિના ઘરમાં સંકલ્પ કર્યો હોથ કે, સમથી પોતાને આધીન કરી હોથ, **૧૧** તેનો પતિ તે વિષે સાંભળીને તેને કશું કરે નહિ અને જો તે તેનો સંકલ્પ નાખૂદ કરે નહિ, તો તેના બધા સંકલ્પો કાયમ રહે. દરેક વચન જે વડે તેણે પોતાને આધીન કરી હોથ તે કાયમ રહે.

**૧૨** પણ તેનો પતિ સાંભળો તે દિવસે જો તે નાખૂદ કરે, તો જે સંકલ્પો તથા વચનો તેના વિષે તેના મુખમાંથી નીકળ્યા છે તે કાયમ રહે નહિ. તેના પતિએ તેને નાખૂદ કર્યા છે. યહોવાહ તેને મુક્ત કરે.

**૧૩** દરેક સંકલ્પ તથા આત્મકષ્ટ કરવા માટેના તેના બંધનકારક સમને તેનો પતિ માન્ય કે અમાન્ય કરી શકે છે. **૧૪** પરંતુ જો તે તેને દિનપ્રતિદિન કેઈ જ ન કરે, તો જે સંકલ્પો તથા વચનો જે વડે તેણે પોતાને આધીન કરી હોથ તે કાયમ રહે. તેણે તે કાયમ રાખ્યા છે કેમ કે તેણે તે સમયે તેને કેઈ જ કદ્યું નહિ કે તેણે તે વિષે સાંભળ્યું છે.

**૧૫** પણ જો તેનો પતિ તે વિષે સાંભળીને લાંબા સમય સુધી તેની પતનીના સંકલ્પ રદ ન કરે, તો તે સ્ત્રીનાં પાપ માટે તે જવાબદાર થશે.” **૧૬** પતિ તથા પતની વચ્ચે, તેમ જ પિતા તથા તેના નાનપણમાં તેના ઘરમાં રહેતી તેની દીકરી વચ્ચે યહોવાહે મૂસાને જે કાનૂનો જણાવ્યા તે આ છે.

### ૩૧

**૧** યહોવાહે મૂસાને કદ્યું, **૨** “ઇરાચાયલી લોકોનો બદલો તું મિદ્યાનીઓ પાસેથી લે. તેવું કર્યા પણ તું તારા લોકો સાથે બણી જઈશ.”

<sup>૩</sup> તેથી મૂસાએ લોકોને કદ્યું, “તમારામાંથી કેટલાક ભાણસો શસ્ત્રસજજ થઈને થહોવાહ તરફથી મિદ્યાનીઓ પાસેથી બદલો લેવા મિદ્યાનીઓ ઉપર હુમલો કરો. <sup>૪</sup> ઇજરાયલના પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હજર સૈનિકોને યુદ્ધમાં મોકલવા.” <sup>૫</sup> ઇજરાયલના હજરો પુરુષોમાંથી પ્રત્યેક કુળમાંથી એક હજર પુરુષ મુજબ મૂસાએ બાર હજર પુરુષોને શસ્ત્રસજજ કરીને યુદ્ધને માટે મોકલ્યા.

<sup>૬</sup> પછી મૂસાએ દરેક કુળમાંથી હજર પુરુષોને યુદ્ધમાં મોકલ્યા, એલાગાર યાજકના દીકરા ફીનહાસને પવિત્રસ્થાનનાં પાત્રો તથા યુદ્ધનાદ કરવાના રણશિંગડાં લઈને યુદ્ધમાં મોકલ્યો. <sup>૭</sup> થહોવાહે જેમ મૂસાને આજા આપી હતી તેમ તેઓએ મિદ્યાનીઓ વિરુદ્ધ લડાઈ કરી. તેઓએ તમામ ભાણસોને મારી નાખ્યા. <sup>૮</sup> યુદ્ધમાં માર્યા ગયેલા ઉપરાંત તેઓએ મિદ્યાનીઓના રાજ અવી, એકેમ, સૂર, હુર તથા રેબા એ પાંચ મિદ્યાની રાજાઓને મારી નાખ્યા. વળી તેઓએ બયોરના દીકરા બલામને પણ તલવારથી મારી નાખ્યો.

<sup>૯</sup> ઇજરાયલના સૈન્યએ મિદ્યાની સ્ત્રીઓને તથા તેઓનાં બાળકોને કેદ કરી લીધાં, તેઓનાં ઘેટાંબકરાં સહિત તમામ જનવરોને તથા તેઓના બધા સરસામાનને લુંટી લીધાં. આ બધું તેઓએ લુંટ તરીકે આંચકી લીધું. <sup>૧૦</sup> જ્યાં તેઓ રહેતા હતા તે બધાં નગરોને તથા તેઓની બધી છાવણીઓને તેઓએ બાળી નાખ્યાં.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ કેદીઓ એટલે ભાણસ તથા પશુઓ બદ્લેની લુંટફાટ લીધી. <sup>૧૨</sup> તેઓ કેદીઓને તથા લુંટ કરેલી વસ્તુઓને મૂસા, એલાગાર યાજક તથા ઇજરાયલ લોકોની જમાત પાસે લાવ્યા. આ બધું તેઓ મોઆબના મેદાનમાં યચીખોની સામે થર્ડન નદીને કિનારે આવેલી છાવણીમાં લાવ્યા.

<sup>૧૩</sup> મૂસા, એલાગાર યાજક તથા જમાતના આગેવાનો તેઓને ભટવા માટે છાવણી બહાર આવ્યા. <sup>૧૪</sup> પણ મૂસા સૈન્યના અધિકારી, સહાયપતિ તથા શતાધિપતિ જેઓ યુદ્ધમાંથી આવ્યા હતા તેઓ પર ગુસ્કે હતો. <sup>૧૫</sup> મૂસાએ તેઓને કદ્યું, “શું તમે બધી સ્ત્રીઓને જીવતી રહેવા દીધી છે?

<sup>૧૬</sup> જુઓ, આ સ્ત્રીઓએ બલામની સલાહથી ઇજરાયલી લોકો પાસે, પેઓરની બાબતમાં થહોવાહની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું, તેથી થહોવાહની જમાત મદ્યે મરકી ચાલી. <sup>૧૭</sup> તો હવે, બાળકો મદ્યેથી દરેક પુરુષને મારી નાખો, દરેક સ્ત્રી જે પુરુષ સાથે સૂઈ ગઈ હોય તેને મારી નાખો.

<sup>૧૮</sup> પણ તમારા માટે દરેક જુવાન કન્યાઓ લો જે કયારેય કોઈ ભાણસ સાથે સૂઈ ગઈ ના હોય. <sup>૧૯</sup> તમે સાત દિવસ સુધી છાવણીની બહાર એટલે ઇજરાયલની છાવણીની બહાર રહો. તમારામાંના જે કોઈએ કોઈને મારી નાખ્યો હોય કે કોઈએ મરણ પામેલાનો સ્પર્શ કર્યો હોય, શ્રીજ દિવસે તથા સાતમા દિવસે તું તથા તારા કેદીઓ પોતાને શુદ્ધ કરો. <sup>૨૦</sup> તમારાં બધાં વસ્ત્ર, ચામડાની તથા બકરાના વાળથી જનેલી દરેક વસ્તુ તથા લાકડાની બનાવેલી દરેક વસ્તુથી પોતાને શુદ્ધ કરો.”

<sup>૨૧</sup> જે સૈનિકો યુદ્ધમાં ગયા હતા તેઓને એલાગાર યાજકે કદ્યું, “થહોવાહે મૂસાને જે નિયમ આપ્યો તે આ છે: <sup>૨૨</sup> સોનું, ચાંદી, કાંસું, લોખંડ, કલાઈ અને સીસું, <sup>૨૩</sup> જે દરેક વસ્તુ અનિનો કામનો કરી શકે, તે તમે અનિન્માં નાખો અને તે શુદ્ધ થશો. શુદ્ધિના પાણી વડે તે વસ્તુઓ શુદ્ધ કરવામાં આવે. જે કંઈ અનિન્માં ટકી ન શકે તેને તમે પાણીથી શુદ્ધ કરો. <sup>૨૪</sup> અને સાતમા દિવસે તમે તમારા વસ્ત્રો ધોઈ નાખો, ત્યાર પછી તમે શુદ્ધ થશો. ત્યાર પછી તમે ઇજરાયલની છાવણીમાં પાછા આવો.”

૨૫ યહોવાહે મૂસાને કર્યું, ૨૬ “તું, એલાગ્ઝાર થાજક, જમાતના પિતૃઓના કુળના આગેવાનો ભજીને, જે માણસો તથા પશુઓ કે જેઓની લૂંટ કરવામાં આવી તેઓની ગણતરી કરો. ૨૭ લૂંટના બે ભાગ પાડો. તેને જે સૈનિકો યુદ્ધમાં ગયા હતા તેઓ તથા બાકીની આખી જમાત વચ્ચે વહેંથો.

૨૮ જે સૈનિકો યુદ્ધમાં ગયા હતા તેઓ પાસેથી કર લઈને મને આપો. દરેક પાંચસો પશુઓમાંથી એક પશુ, એટલે માણસોમાંથી તથા જાનવરોમાંથી, ગધેડામાંથી, ઘેટાં કે બકરામાંથી લેવાં. ૨૯ તેઓના અડધામાંથી તે લો અને મારા માટે ઉચ્છાલીયાર્પણ તરીકે એલાગ્ઝાર થાજકને તે આપો.

૩૦ ઇજરાયલી લોકોના અડધામાંથી, ૩૧ પચાસ વ્યક્તિમાંથી, ગધેડામાંથી, ઘેટા તથા બકરામાંથી તથા અન્ય જાનવરોમાંથી લેવાં. જે લેવીઓ યહોવાહના મંડપની સંભાળ લે છે તેઓને આપો.” ૩૧ તેથી યહોવાહે આજા કરી હતી તે પ્રમાણે મૂસાએ તથા થાજક એલાગ્ઝારે કર્યું.

૩૨ સૈનિકોએ જે લૂંટ લીધી હતી તેની થાદી: છ લાખ પંચોતેર હજર ઘેટાં, ૩૩ બોતેર હજર બણદો, ૩૪ એકસઠ હજર ગધેડાં, ૩૫ બન્નીસ હજર શ્રીઓ જે કયારેથ કોઈ માણસ સાથે સૂર્ય ગઈ ન હતી.

૩૬ યુદ્ધમાં ગયેલા સૈનિકોને લૂંટમાંથી જે અડધો ભાગ મણ્યો તે ત્રણ લાખ સાડનીસ હજર ઘેટાં હતાં. ૩૭ ઘેટાંમાંથી યહોવાહનો ભાગ છસો પંચોતેર હતો. ૩૮ છનીસ હજર બસોમાંથી યહોવાહનો કર બોતેર હતો.

૩૯ બ્રીસ હજરને પાંચસો ગધેડાં; જેમાંથી યહોવાહનો ભાગ એકસઠ હતો. ૪૦ જે માણસો સોણ હજર હતા જેમાંથી યહોવાહનો કર બન્નીસ માણસોનો હતો. ૪૧ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે મૂસાએ એ કર એટલે યહોવાહનું ઉચ્છાલીયાર્પણ એલાગ્ઝાર થાજકને આપ્યું. ૪૨ ઇજરાયલી લોકોનો જે અડધો ભાગ મૂસાએ યુદ્ધમાં ગયેલા સૈનિકો પાસેથી લીધો હતો તે, ૪૩ જમાતનો અડધા ભાગમાં ત્રણ લાખ સાડનીસ હજર પાંચસો ઘેટા, ૪૪ છનીસ હજર બણદો, ૪૫ બ્રીસ હજર પાંચસો ગધેડાં, ૪૬ સોણ હજર માણસો હતાં.

૪૭ જેમ યહોવાહે મૂસાને આજા આપી હતી તેમ મૂસાએ ઇજરાયલી લોકોના અડધા ભાગમાંથી દરેક પચાસ માણસમાંથી તથા પશુઓમાંથી એક લઈને યહોવાહના મંડપની સંભાળ રાખનાર લેવીઓને તે આપ્યાં.

૪૮ પછી સૈન્યના સેનાપતિઓ, સહાયપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ મૂસા પાસે આવ્યા. ૪૯ તેઓએ તેને કર્યું, “જે સૈનિકો અમારા હાથ નીચે છે તેઓની તારા દાસોએ ગણતરી કરી છે, એક પણ માણસ ઓછો થયો નથી.

૫૦ અમારા ભાટે યહોવાહની આગળ પ્રાયશ્ચિત કરવાને સારુ દરેક માણસને જે મણ્યું તે અમે યહોવાહને સારુ અર્પણ કરવાને લાવ્યા છીએ, એટલે સોનાનાં ઘરેણાં, સાંકળા, બંગડીઓ, વીટીઓ, બુટીઓ તથા હારો લાવ્યા છીએ.” ૫૧ મૂસાએ તથા થાજક એલાગ્ઝાર થાજકે તેઓની પાસેથી સોનું તથા હાથે ઘડેલાં સર્વ પાત્રો લીધાં.

૫૨ ઉચ્છાલીયાર્પણનું સોનું સહાયપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ પાસેથી યહોવાહને ચટાવ્યું તેનું વજન સોણ હજર સાતસો પચાસ શેકેલ હતું. ૫૩ દરેક સૈનિકે પોતપોતાને ભાટે લૂંટ લઈ લીધી હતી. ૫૪ મૂસા તથા એલાગ્ઝાર થાજક સહાયપતિ તથા શતાધિપતિઓ પાસેથી સોનું લઈને યહોવાહ ભાટે ઇજરાયલ લોકોના સ્મરણાર્થે મુલાકાતમંડપમાં લાવ્યા.

## ૩૨

<sup>૧</sup> હવે રૂબેનના તથા ગાદના વંશજો પાસે ભોઈ સંપથામાં જાનવરો હતાં. જથારે તેઓએ જોયું કે થાગેરનો તથા ગિલ્યાદનો દેશ જાનવરો માટે અનુકૂળ જગ્યા છે. <sup>૨</sup> તેથી રૂબેન તથા ગાદના વંશજોએ મૂસા, એલાગાર યાજક તથા સમાજના આગેવાનો પાસે આવીને કદથ્યું કે, <sup>૩</sup> “અટારોથ, દીબોન, થાગેર, નિભાહ, હેશ્ભોન, એલાલેહ, સબામ, નખો તથા બેઓન,

<sup>૪</sup> એટલે ઇજરાયલી લોકોની આગળ જે દેશ પર થહોવાહે હુમલો કર્યો તે દેશ જાનવરોના માટે ખૂબ અનુકૂળ છે. તારા દાસો પાસે પુષ્કળ પશુસંપત્તિ છે.” <sup>૫</sup> તેઓએ કદથ્યું, “જો અમે તારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યા હોય, તો અમને એટલે તારા દાસોને આ દેશ વતન તરીકે આપ. થર્ડન પાર અમને લઈ ન જા.”

<sup>૬</sup> મૂસાએ ગાદ તથા રૂબેનના વંશજોને કદથ્યું, “શું તમારા બાઈઓ યુદ્ધમાં જાય છે ત્યારે તમે અહીં બેસી રહેશો? <sup>૭</sup> ઇજરાયલી લોકોને જે દેશ થહોવાહે આપ્યો છે તેમાં જવા માટે તેઓનાં હૃદય તમે કેમ નિરાશ કરો છો?

<sup>૮</sup> જથારે મેં તમારા પિતૃઓને કાદેશ બાર્નેઅથી દેશની જસ્તુસી કરવા મોકલ્યા, ત્યારે તેઓએ એમ જ કર્યું, <sup>૯</sup> જથારે તેઓએ એશ્કોલ ખીણમાં જઈને તે દેશ જોયો ત્યારે તેઓએ ઇજરાયલી લોકોનાં હૃદય નિરાશ કરી નામ્યાં કે જેથી તેઓ જે દેશ થહોવાહે તેઓને આપ્યો છે તેમાં પ્રવેશ કરે નહિં.

<sup>૧૦</sup> આથી તે દિવસે થહોવાહ કોપાયમાન થયા. તેમણે સમ ખાઈને કદથ્યું કે, <sup>૧૧</sup> ‘વીસ વર્ષના કે તેથી વધારે ઉભરના જે માણસો મિસર દેશમાંથી બહાર આવ્યા તેઓમાંનો કોઈ પણ જે દેશ વિષે મેં ઇબ્રાહિમ, ઇસહાક તથા યાકુબ આગળ સમ ખાદા તેને જોવા પામશે નહિં. કેમ કે તેઓ મારી પાછળ પૂરા મનથી ચાલ્યા નથી. <sup>૧૨</sup> કનિગી યકૂઞ્ઝેનો દીકરો કાલેબ તથા નુનનો દીકરો થહોશુઆ. ફક્ત કાલેબ તથા થહોશુઆ પૂરા મનથી મારી પાછળ ચાલ્યા હતા.’

<sup>૧૩</sup> તેથી ઇજરાયલ ઉપર થહોવાહ કોપાયમાન થયા. તેમણે તેમને ચાલીસ વર્ષ સુધી, જે પેઢીએ થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં ખોટું કર્યું હતું તે બધાનો નાશ થાય ત્યાં સુધી તેઓને અરણ્યમાં ચારે બાજુ બટકાવ્યા. <sup>૧૪</sup> જુઓ, તમે પાપી લોકો જેવા, તમારા પિતાઓની જગ્યાએ ઊભા થઈને, ઇજરાયલ પ્રત્યે થહોવાહનો ગુરુસો હજુ પણ વધુ સણગાવ્યો છે. <sup>૧૫</sup> જો તમે તેની પાછળથી ફરી જશો, તો તેઓ ફરીથી ઇજરાયલને અરણ્યમાં બટકતા મૂકી દેશે અને તમારાથી આ બધા લોકોનો નાશ થશો.’

<sup>૧૬</sup> તેથી તેઓએ મૂસાની પાસે આવીને કદથ્યું, “અહીં અમને અમારાં ઘેટાંબકરાં માટે વાડા અને અમારા કુટુંબો માટે નગરો બાંધવા દે. <sup>૧૭</sup> ત્યાર બાદ અમે જાતે શસ્ત્રાસજ્જ થઈને ઇજરાયલી લોકોની આગળ રહી તેઓને તેઓની જગ્યાએ પહોંચાડતા સુધી લડીશું. પણ અમારા કુટુંબો આ દેશના રહેવાસીઓને લીધે કિલ્લેબંધીવાળા નગરોમાં રહેશે.

<sup>૧૮</sup> ઇજરાયલી લોકોમાંનો દરેક પોતાનો વારસો ન પામે ત્યાં સુધી અમે પોતાના ઘરે પાછા ફરીશું નહિં. <sup>૧૯</sup> અમે થર્ડન નદીને પેલે પારના દેશમાં તેઓની સાથે વારસો નહિં લઈએ, કેમ કે, થર્ડન નદીને પૂર્વ કિનારે અમને વારસો મળી ચૂકયો છે.”

<sup>૨૦</sup> મૂસાએ તેઓને કદથ્યું, “જો તમે જે કદથ્યું છે તે પ્રમાણે કરશો અને જરૂર થઈને થહોવાહની આગળ તમે યુદ્ધ માટે જશો. <sup>૨૧</sup> જગ્યાં સુધી થહોવાહ પોતાના શત્રુઓને પોતાની આગળથી કાઢી મૂકે ત્યાં સુધી તમે શસ્ત્રાસજ્જિત માણસો થહોવાહની આગળથી થર્ડન પાર જશો. <sup>૨૨</sup> તે દેશ થહોવાહના તાબામાં થાય. ત્યારપણી તમે

પાછા આવજો. તમે યહોવાહ તથા ઇઝરાયલ પ્રત્યે નિર્દોષ ઠરશો. યહોવાહની આગળ આ દેશ તમારું વતન થશે.

**૨૪** પરંતુ જો તમે તે નહિ કર્યું હોથ તો તમે યહોવાહની વિકળજનું પાપ કર્યું ગણાશે. નિશ્ચે તમારું પાપ તમને પકડી પાડશે. **૨૫** તમારાં કુટુંબો માટે નગરો તથા તમારાં જનવરો માટે વાડા બાંધો; પછી તમે જે કટથું છે તેમ કરો.” **૨૬** ગાદ તથા રૂબેનના વંશજોએ ભૂસાને કટથું, “અમારા ભાલિકની આજા પ્રમાણે અમે તારા દાસો કરીશું.

**૨૭** અમારાં બાળકો, અમારી સ્ત્રીઓ, અમારાં ઘેટાબકરાં સહિત અમારાં તમામ જનવરો સહિત અહીં ગિલ્યાદના નગરોમાં રહીશું. **૨૮** પણ યુઝને માટે સજ્જ થયેલો તારા બધા દાસો મારા ભાલિકના કહેવા પ્રમાણે થર્ડન પાર યહોવાહની સમક્ષ લડાઈ કરવાને જઈશું.”

**૨૯** તેથી ભૂસાએ એલાજાર યાજક, યહોશુઆ તથા ઇઝરાયલના કુણના કુટુંબોના આગેવાનોને સ્થૂયના આપીને કટથું, **૩૦** “જો ગાદના તથા રૂબેનના વંશજો યુઝને સારુ હથિયાર સજુને દરેક માણસ યહોવાહની આગળ તમારી સાથે લડાઈ કરવાને થર્ડનને પેલે પાર જાય, જો તે દેશ તમારા તાબામાં આવી જાય તો તમે તેઓને ગિલ્યાદનો દેશ વતન તરીકે આપજો. **૩૧** પણ જો તેઓ શસ્ત્રસજ્જ થઈને તમારી સાથે થર્ડનને પાર ન જાય તો તેઓને કનાન દેશમાં તમારી મધ્યે વતન મળશો.”

**૩૨** ગાદના તથા રૂબેનના વંશજોએ જવાબ આપીને કટથું, “જેમ યહોવાહે તારા દાસોને કટથું છે તે પ્રમાણે અમે કરીશું. **૩૩** અમે શસ્ત્રસજ્જ થઈને યહોવાહની આગળ થર્ડન પાર કરીને કનાનના દેશમાં જઈશું, પણ થર્ડન નદીના પૂર્વ કાંઠ અમારા વારસાની જમીન રહેશે.”

**૩૪** આથી ભૂસાએ ગાદના તથા રૂબેનના વંશજોને તથા યૂસફના દીકરા મનાશશાના અર્ધકુણને અમોરીઓના રાજ સીહોનનું રાજ્ય તથા બાશાનના રાજ ઓગનું રાજ્ય આપ્યું. તેણે તેઓને તે દેશ, તેની સરહદો સાથે તેના બધા નગરો તથા તે દેશની આજુબાજુનાં બધાં નગરો આપ્યાં.

**૩૫** ગાદના વંશજોએ દીબોન, અટારાથ, અરોએર, **૩૬** આટોથ-શોફાન, યાએર, યોગહાન, **૩૭** બેથ-નિશ્ચાહ તથા બેન-હારાન એ કિલ્લાવાળા નગરો બાંધ્યા તથા ધેટાંને માટે વાડા બાંધ્યાં. **૩૮** રૂબેનના વંશજોએ હેશ્ભોન, **૩૯** એલાલેહ, કિર્યાથાઈમ, નખો, બઆલમેઓન (પછી તેઓના નામ બદલીને) તથા સિલ્લાભ બાંધ્યાં. જે નગરો તેઓએ બાંધ્યાં તેઓને તેઓએ બીજાં નામ આપ્યાં. **૪૦** મનાશશાના દીકરા માખીરના વંશજોએ ગિલ્યાદ જઈને તેને જીતી લીધું અને તેમાં રહેતા અમોરીઓને કાઢી ભૂકયા.

**૪૧** ભૂસાએ મનાશશાના દીકરા માખીરને ગિલ્યાદ આપ્યું અને તેના લોકો ત્યાં રહ્યા. **૪૨** મનાશશાના દીકરા થાઈરે ત્યાં જઈને તેનાં નગરો કબજે કરી લીધાં અને તેઓને હાવ્યોથ-યાઈર એવું નામ આપ્યું. **૪૩** નોબાહે કનાથ જઈને તેનાં ગામો કબજે કરી લીધાં. અને તેના પોતાના નામ પરથી તેનું નામ નોબાહ પાડ્યું.

### ૩૩

**૧** ભૂસા અને હાલનની આગેવાની હેઠળ ઇઝરાયલી લોકો પોતાનાં સૈન્ય જૂથો સહિત મિસર દેશમાંથી બહાર આવ્યા પછી તે લોકોએ જે જે ડેકાએ મુસાફરી કરી તે આ છે: **૨** જથ્યાંથી તેઓ રવાના થયા અને જથ્યાં ગયા તે સ્થળોનાં નામ ભૂસાએ યહોવાહની આજા અનુસાર નોંધી લીધાં હતાં. તેઓની મજલો પ્રમાણે તેઓની કૂચ આ છે.

**૩** તેઓ પહેલા મહિને, એટલે પહેલા મહિનાના પંદરમા દિવસે રામસેસથી રવાના થયા. પાદ્યાપર્વ પછીની સવારે ઇઝરાયલી લોકો મિસરવાસીઓના દેખતાં જહેરમાં

નીકણ્યા. <sup>૪</sup> જથારે મિસ્સરવાસીઓ પોતાના પ્રથમજનિતો જેઓને યહોવાહે તેઓની મદ્દથેથી મારી નાખ્યા તેઓને દફુનાવતા હતા તે સમયે એવું બન્ધું. યહોવાહે તેઓના દેવોને પણ સજ કરી.

<sup>૫</sup> ઇજરાયલીઓએ રામસેસથી નીકળીને ચુક્કોથમાં છાવણી કરી. <sup>૬</sup> તેઓએ ચુક્કોથથી નીકળીને અરણથ કિનારે આવેલા એથામભાં છાવણી કરી. <sup>૭</sup> તેઓ એથામથી નીકળીને પાછા ફરીને બાલસફોનની પાસે આવેલ પી-હાહીરોથ આવ્યા, ત્યાં તેઓએ મિશ્રોલની સામે છાવણી કરી.

<sup>૮</sup> પછી પી-હાહીરોથથી નીકળીને સમુદ્ર મદ્દથે થઈને તેઓ અરણથમાં ગયા. તેઓએ એથામના અરણથમાં ત્રણ દિવસ મુસાફરી કરીને મારાહમાં છાવણી કરી. <sup>૯</sup> તેઓ મારાહથી આગળ વધીને એલીમ આવ્યા. એલીમભાં પાણીના બાર ઝરા અને ખજૂરીનાં સિચેર વૃક્ષો હતાં. ત્યાં તેઓએ છાવણી કરી. <sup>૧૦</sup> તેઓએ એલીમથી નીકળીને લાલ સમુદ્ર પાસે છાવણી કરી.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ લાલ સમુદ્રથી નીકળીને સીનના અરણથમાં છાવણી કરી. <sup>૧૨</sup> તેઓએ સીનના અરણથમાંથી નીકળીને દોફકાહમાં છાવણી કરી. <sup>૧૩</sup> દોફકાહથી નીકળીને આલૂશમાં છાવણી કરી. <sup>૧૪</sup> તેઓએ આલૂશથી નીકળીને રફીદીમભાં છાવણી કરી. ત્યાં લોકોને માટે પીવાનું પાણી નહોતું.

<sup>૧૫</sup> તેઓએ રફીદીમથી નીકળીને સિનાઈના અરણથમાં છાવણી કરી. <sup>૧૬</sup> તેઓએ સિનાઈના અરણથમાંથી નીકળીને કિબ્રોથહતાવાહમાં છાવણી કરી. <sup>૧૭</sup> તેઓએ કિબ્રોથહતાવાહથી નીકળીને હસેરોથમાં છાવણી કરી. <sup>૧૮</sup> તેઓએ હસેરોથથી નીકળીને રિથાહમાં છાવણી કરી.

<sup>૧૯</sup> રિથાહથી નીકળીને તેઓએ રિભોનપેરેસમાં છાવણી કરી. <sup>૨૦</sup> રિભોનપેરેસથી નીકળીને તેઓએ લિંજાહમાં છાવણી કરી. <sup>૨૧</sup> લિંજાહથી નીકળીને તેઓએ રિસસાહમાં છાવણી કરી. <sup>૨૨</sup> રિસસાહથી નીકળીને તેઓએ કહેલાથાહમાં છાવણી કરી.

<sup>૨૩</sup> કહેલાથાહથી નીકળીને તેઓએ શેફેર પર્વત આગળ છાવણી કરી. <sup>૨૪</sup> શેફેર પર્વતથી નીકળીને તેઓએ હરાદાહમાં છાવણી કરી. <sup>૨૫</sup> હરાદાહથી નીકળીને તેમણે માકહેલોથમાં છાવણી કરી. <sup>૨૬</sup> માકહેલોથથી નીકળી તેઓએ તાહાથમાં છાવણી કરી.

<sup>૨૭</sup> તાહાથથી નીકળીને તેઓએ તેરાહમાં છાવણી કરી. <sup>૨૮</sup> મિથકાહમાંથી નીકળીને તેઓએ હાશ્મોનાહમાં છાવણી કરી. <sup>૨૯</sup> હાશ્મોનાહથી નીકળીને તેઓએ ભોસેરોથમાં છાવણી કરી.

<sup>૩૦</sup> ભોસેરોથથી નીકળીને તેઓએ ભોસેરોથમાં છાવણી કરી. <sup>૩૧</sup> બનીયાઅકાનથી નીકળીને તેઓએ બનીયાઅકાનમાં છાવણી કરી. <sup>૩૨</sup> બનીયાઅકાનથી નીકળીને તેઓએ હોરહાગિદગાદમાં છાવણી કરી. <sup>૩૩</sup> હોર-હાગિદગાદથી નીકળીને તેઓએ યોટબાથાહમાં છાવણી કરી. <sup>૩૪</sup> યોટબાથાથી નીકળીને તેઓએ આખ્રોનામાં છાવણી કરી.

<sup>૩૫</sup> આખ્રોનાથી નીકળીને તેઓએ એસ્થ્યોન-ગેબેરમાં છાવણી કરી. <sup>૩૬</sup> એસ્થ્યોન-ગેબેરથી નીકળીને તેઓએ કાદેશમાં એટલે કે સીનના અરણથમાં છાવણી કરી. <sup>૩૭</sup> કાદેશથી નીકળીને તેઓએ અદોમની સરહદે આવેલા હોર પર્વત આગળ છાવણી કરી.

<sup>૩૮</sup> યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે હારુન થાજક હોર પર્વત ઉપર ગયો અને ઇજરાયલી લોકોના મિસ્સર દેશમાંથી બહાર આવ્યા પણ ચાણીસમાં વર્ષે, એટલે પાંચમા મહિનાના પ્રથમ દિવસે તે ત્યાં મૃત્યુ પામ્યો. <sup>૩૯</sup> હારુન હોર પર્વત પર મરણ પામ્યો ત્યારે તે એકસો તેવીસ વર્ષનો હતો.

<sup>૪૦</sup> કનાની દેશના નેગેબમાં રહેતા અરાદના કનાની રાજાએ ઇજરાયલી લોકોના આવવા વિષે સાંભાધ્યું.

<sup>૪૧</sup> તેઓએ હોર પર્વતથી નીકળીને સાલ્ભોનામાં છાવણી કરી. <sup>૪૨</sup> સાલ્ભોનાથી નીકળીને તેઓએ પૂનોનથી નીકળીને તેઓએ ઓબોથમાં છાવણી કરી.

૪૪ ઓબોથથી નીકળીને તેઓએ મોઆભીઓની સરહદમાં આવેલા ઈયેઅબારીમાં છાવણી કરી. ૪૫ ઈયેઅબારીમથી નીકળીને તેઓએ દીભોનગાદમાં છાવણી કરી. ૪૬ દીભોનગાદથી નીકળીને તેઓએ આભોન દિલ્લાથાઈમાં છાવણી કરી.

૪૭ આભોન દિલ્લાથાઈમાંથી નીકળીને તેઓએ નખોની સામે આવેલા અબારીમના પર્વતો આગળ છાવણી કરી. ૪૮ અબારીમના પર્વતોથી નીકળીને તેઓએ થરીખોની સામે યર્ડન નદીના કિનારે આવેલા મોઆબના મેદાનોમાં છાવણી કરી. ૪૯ તેઓએ યર્ડનને કિનારે, બેથ-થશીમોથથી આબેલ-શિષ્ટીમ સુધી મોઆબના મેદાનમાં છાવણી કરી.

૫૦ મોઆબના મેદાનોમાં યર્ડનને કિનારે થરીખોની પાસે થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, ૫૧ “તું ઇઝરાયલી લોકોને કહે કે, ‘જ્યારે તમે યર્ડન પાર કરીને કનાન દેશમાં જાઓ, ૫૨ ત્યારે તમારે દેશના બધા રહેવાસીને તમારી આગળથી કાઢી મુકવા. તમારે તેઓની બધી કોતરેલી મૂર્તિઓનો નાશ કરવો. તેઓની બધી ગાઠોલી મૂર્તિઓનો તથા તેમના ઉચ્ચસ્થાનોનો તમારે નાશ કરવો.

૫૩ તમારે તે દેશનો કબજો લેવો અને તેમાં વસ્તવાટ કરવો, કેમ કે, તે દેશ મેં તમને વતનને સારુ આપ્યો છે. ૫૪ તમારે થિછી નાખીને તે દેશ તમારા કુળ પ્રમાણે વહેંથી લેવો. બધારે સંખ્યા ધરાવતા કુળને વધારે વિસ્તાર ધરાવતા દેશનો ભાગ અને ઓછી સંખ્યા ધરાવતા કુળને ઓછો વિસ્તાર ધરાવતા દેશનો ભાગ વહેંથી આપવો. દરેક કુળના નામની થિછી જ્યાં પડે તે પ્રદેશ તેને ભણો. તમારા પિતૃઓના કુળો પ્રમાણે દેશનો વારસો તમને ભણો.

૫૫ પણ જો તમે તે દેશના રહેવાસીઓને તમારી આગળથી હાંકી નહિ કાઢો, તો તેઓમાંના જેઓને તમે રહેવા દેશો તેઓ તમારી આંખમાં કણીજુપ અને તમારા પડખામાં કંટારુપ થઈ પડશો. જે દેશમાં તમે વસો છો ત્યાં તેઓ તમારા જીવનો પર દુઃખ લાવશો. ૫૬ અને એવું થશે કે મેં તે લોકોની જે દશા કરવાનું ધાર્યું હતું તે હું તમારી સાથે કરીશ.”

### ૩૪

૧ થહોવાહે મૂસાને કદ્યું, ૨ ઇઝરાયલી લોકોને આજ્ઞા કરીને કહે, જ્યારે તમે કનાનના દેશમાં પ્રવેશ કરશો, ૩ ત્યારે કનાન દેશ અને તેની સરહદો તમારી થશે, ૩ તમારો દક્ષિણ ભાગ સીનના અરણ્યથી અદોમની સરહદ સુધી વિસ્તરશે. તમારી દક્ષિણ સરહદ ખારા સમુદ્રના પૂર્વના છેડાથી શરૂ થાય.

૪ તમારી સરહદ વળીને આકાંઝીમના ટોણાવ તરફ સીનના અરણ્ય સુધી જાય. ત્યાંથી તે દક્ષિણમાં કાદેશબાર્નેઆ સુધી અને આગળ હસારાદાર સુધી અને આગળ આસ્મોન સુધી જાય. ૫ ત્યાંથી તે સરહદ આસ્મોનથી વળીને મિસરનાં ઝરણાં અને સમુદ્ર સુધી જાય.

૬ મોટો સમુદ્ર તથા તેનો કિનારો તે તમારી પશ્ચિમ સરહદ હશે.

૭ તમારી ઉત્તરની સરહદ બૂભદ્ય સમુદ્રથી શરૂ થઈ હોર પર્વત સુધી તેની સીમારેખા દોરવી, ૮ ત્યાંથી હોર પર્વતથી લબો હમાથ સુધી અને આગળ સદાદ સુધી જશે. ૯ ત્યાંથી તે સરહદ ગિફ્ફોન સુધી અને તેનો છેડો હસારાદેનાન સુધી પહોંચે. આ તમારી ઉત્તરની સરહદ થશે.

૧૦ તમારી પૂર્વની સરહદ હસાર ઐનાનથી શરૂ થઈ શફામ સુધી આંકવી. ૧૧ તે સરહદ શફામથી નીચે વળીને આથિનની પૂર્વ આવેલ રિબ્લાહ સુધી જશે. તે સરહદ ત્યાંથી કિન્નેરેથ સમુદ્ર સુધી પૂર્વ કિનારે પહોંચશે. ૧૨ ત્યાંથી તે સરહદ ઉત્તરીને યર્ડન

કિનારે જથ અને આગળ વધી ખારા સમુક્ષ સુધી આવે. આ દેશ તેની યારે દિશાની સરહદો પ્રમાણે તમારો થશે.”

<sup>૧૩</sup> મૂસાએ ઇઝરાયલી લોકોને આજા કરીને કટ્યું “આ દેશ તમારે ચિઠી નાખીને વહેંથી લેવો, યહોવાહે આ દેશ નવ કુણોને તથા અડધા કુણને આપવાની આજા આપી છે. <sup>૧૪</sup> રૂબેનના વંશજોને તેઓના પિતૃઓના કુળ પ્રમાણે, ગાંદના વંશજોના કુળને તથા મનાશાના અર્ધકુળને તેઓનો વારસો વહેંથી આપવામાં આવ્યો છે. <sup>૧૫</sup> આ બે કુળોને તથા અડધા કુળને તેઓના દેશનો ભાગ યચીખોની આગળ યર્દન નદીની પૂર્વ તરફ એટલે સ્ફુર્યની ઉગમણી દિશા તરફ ભાગથો છે.”

<sup>૧૬</sup> યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૧૭</sup> “જે માણસો તારા વારસા માટે આ દેશને વહેંથે તેઓનાં નામ આ છે: ઐલાજાર થાજક તથા જુનનો દીકરો યહોશુઆ. <sup>૧૮</sup> તેઓના કુળ માટે દેશની વહેંથણી કરવા તારે દરેક કુળમાંથી એક આગેવાન પસંદ કરવો.

<sup>૧૯</sup> તે માણસોનાં નામ આ પ્રમાણે છે:

યહૂદાના કુળમાંથી યફ્ઝનેનો દીકરો કાલેબ.

<sup>૨૦</sup> શિમયોનના વંશજોના કુળમાંથી આમિહૂદનો દીકરો શમુઅલ.

<sup>૨૧</sup> બિન્યામીનના કુળમાંથી કિસલોનનો દીકરો અલીદાદ.

<sup>૨૨</sup> દાનના વંશજોના કુળનો આગેવાન, થોગ્લીનો દીકરો બુક્કી.

<sup>૨૩</sup> યૂસફના વંશજોમાંથી, મનાશાના વંશજોના કુળનો આગેવાન, એફોદનો દીકરો હાલ્ફીઅલ.

<sup>૨૪</sup> એફાઇમના વંશજોના કુળનો આગેવાન, શિફટાનનો દીકરો કમુઅલ.

<sup>૨૫</sup> ઝબુલોનના વંશજોના કુળનો આગેવાન, પાનાખનો દીકરો અલીસાફાન.

<sup>૨૬</sup> ઇસાખારના વંશજોના કુળનો આગેવાન, અઝાનનો દીકરો પાલ્ટીઅલ.

<sup>૨૭</sup> આશેરના વંશજોના કુળનો આગેવાન, શલોભીનો દીકરો અહિહૂદ,

<sup>૨૮</sup> નફતાલીના વંશજોના કુળનો આગેવાન, આમિહૂદનો દીકરો પદાહાલોલ.”

<sup>૨૯</sup> યહોવાહે આ માણસોને કનાન દેશના વારસાનો ભાગ ઇઝરાયલના દરેક કુળને વહેંથવાની આજા આપી હતી.

### ૩૫

<sup>૧</sup> મોઓાબના મેદાનમાં યર્દનને કિનારે યચીખો પાસે યહોવાહે મૂસાને કટ્યું, <sup>૨</sup> “તું ઇઝરાયલ લોકોને આજા કર કે, તેઓના દેશનો કેટલોક ભાગ લેવીઓને આપે. તેઓ તેમને કેટલાંક નગરો અને આસપાસની ગૌચર જીવિન આપે.

<sup>૩</sup> આ નગરો લેવીઓને રહેવા માટે ભણો. ગૌચરની જીવિન તો તેમનાં અન્ય જાનવરો, ઉપરાંત ઘેટાંબકરાં માટે હશે. <sup>૪</sup> તમે લેવીઓને જે નગરો આપો તેની ગૌચરની જીવિન નગરના કોટની યારે બાજુએ એક હજાર હાથ હોય.

<sup>૫</sup> તમારે નગરની બહાર બે હજાર હાથ પૂર્વ તરફ, બે હજાર હાથ પશ્ચિમ તરફ અને બે હજાર હાથ ઉત્તર તરફ માપવું. તેઓનાં નગરોનાં ગૌચર આ પ્રમાણે હોય. તે નગર મધ્યમાં રહે.

<sup>૬</sup> જે છ નગરો તમે લેવીઓને આપો તે આશ્રયનગરો તરીકે હોય. જેણે હત્યા કરી હોય તે ત્યાં નાસી જઈ શકે માટે તારે તેઓને આપવાં. ઉપરાંત બીજાં બેતાખીસ નગરો પણ આપવાં. <sup>૭</sup> આમ, કુલ અડતાખીસ નગરો અને તેની આસપાસની ગૌચરની જીવિન લેવીઓને આપવી.

<sup>૮</sup> ઇઝરાયલી લોકોનાં મોટા કુળો કે, જે કુળોની પાસે વધારે જીવિન છે તે વધારે નગરો આપે. નાનાં કુળો થોડા નગરો આપે. દરેક કુળને જે ભાગ પ્રાપ્ત થયો છે તે પ્રમાણે લેવીઓને આપે.”

૯ પણી યહોવાહે મૂસાને કર્યું, ૧૦ “તું ઇજરાયલી લોકોને કહે, ‘જયારે તમે થર્ડન પાર કરીને કનાન દેશમાં પ્રવેશ કરો. ૧૧ ત્યારે તમારે અમૃત નગરોને તમારા માટે આશ્રયના નગરો તરીકે પસંદ કરવાં, જેમાં જે માણસે કોઈને અજાણતાં મારી નાખ્યો હોય તે આશ્રય લઈ શકે.

૧૨ આ નગરો તમારા માટે બદલો લેનારના હાથમાંથી રક્ષણાર્થી થાથ, મનુષ્યદાતકને ઇનસાફને સારુ જમાતની આગળ ખડો કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તે દોષી ન ઠરે. ૧૩ તેથી તમારે આશ્રયનાં નગરો તરીકે છ નગરો પસંદ કરવાં.

૧૪ પ્રણ નગરો થર્ડન નદીની પાર આપવાં અને પ્રણ નગરો કનાન દેશમાં આપવાં. ૧૫ આ છ નગરો ઇજરાયલી લોકો માટે, પરદેશીઓ માટે તથા તમારી મદદે રહેતા લોકો માટે આશ્રયનગરો ગણાશે. જેણે અજાણતા કોઈને મારી નાખ્યો હોય તે ત્યાં નાસી જાય.

૧૬ પણ જો તે કોઈને લોખંડના સાધનથી એવી ચીતે મારે કે તે મરી જાય, તો તે ખૂની ગણાશે, તે ખૂનીને દેહાંતર્દંડની સજા આપવામાં આવે. ૧૭ જેથી મોત નીપજવાનો સંભવ હોય, એવો પથ્થર લઈને તે તેને મારે કે, જેથી જો પેલાનું મોત નીપજે, તો તે ખૂની છે, તે ખૂનીને દેહાંતર્દંડની સજા થશે. ૧૮ જો દોષી માણસ તેના શિકાર મરી નાખવા માટે લાકડાંના હથિયારથી મારે, જો તે શિકાર મરી જાય, તો તે ખૂની ગણાય. તે ખૂનીને દેહાંતર્દંડની સજા થશે.

૧૯ લોહીનો બદલો લેનાર, પોતે જ ખૂનીને મારી નાખે. ૨૦ તેથી જો તેણે તેને દેખથી ધક્કો માર્યો હોય અથવા છુપાઇને તેના પર કંઈ ફેકયું હોય અને જો તે વ્યક્તિ મરી જાય, ૨૧ અથવા દેખથી તેને તેના હાથથી મારીને નીચે ફેકી દે અને જો તે વ્યક્તિ મરી જાય, તો જેણે તેને માર્યો છે તેને દેહાંતર્દંડની સજા મળે. લોહીનો બદલો લેનાર માણસ જયારે તે ખૂનીને મળે ત્યારે તે તેને મારી નાખે.

૨૨ પણ જો કોઈ માણસ દુશ્મનાવટ વગર તેની પર પ્રહાર કરે અથવા તેને રાહ જોયા વગર તેને મારી નાખવાના ઇચાદાથી તેના ઉપર કોઈ હથિયાર ફેકે, ૨૩ અથવા કોઈ માણસનું મોત થાય એવો પથ્થર તેને ન દેખતાં તેણે તેના પર ફેકથો હોય, તેથી તેનું મોત નીપજયું હોય, પણ તે તેનો દુશ્મન ન હોય, તેમ જ તેનું નુકશાન કરવાનો તેનો ઇચાદો ન હોય. પણ કદાચ તે મરી જાય.

૨૪ તો જમાત મારનાર તથા લોહીનું વેર લેનાર બજે વચ્ચે કાનૂનો પ્રમાણે ન્યાય કરે. ૨૫ જમાત મારનારને લોહીનો બદલો લેનારના હાથથી રક્ષણ કરે, જમાત તેને જે આશ્રયનગરમાં તે નાસી ગયો હોય ત્યાં પાછો લાવે. પવિત્ર તેલથી જે યાજકનો અભિષિક્ત થયો હોય તેનું મૃત્યુ થાય ત્યાં સુધી તે ત્યાં રહે.

૨૬ પણ જે આશ્રયનગરમાં દોષી માણસ નાસી ગયો હોય, તેની સરહદની બહાર તે સમયે તે જાય, ૨૭ લોહીનો બદલો લેનાર તેને આશ્રયનગરની સરહદ બહાર મળે, જો તે તેને મારી નાખે, તો લોહીનો બદલો લેનારને માથે ખૂનનો દોષ ગણાય નહિં. ૨૮ કેમ કે મુખ્ય યાજકનું મૃત્યુ થાય ત્યાં સુધી દોષી માણસે આશ્રયનગરમાં જ રહેવું. મુખ્ય યાજકના મૃત્યુ પણી તે વ્યક્તિ પોતાના વતનના દેશમાં પાછો જાય.

૨૯ આ કાનૂનો તમારી વંશપર્દેપરા તમારાં સર્વ રહેઠાણોમાં તમારો ઇનસાફ કરવાનો કાયદો થાય. ૩૦ જે કોઈ વ્યક્તિનું ખૂન કરે, ખૂની સાક્ષીઓને આધારે દેહાંતર્દંડ બોગવે. ફક્ત એક જ સાક્ષીનો પુરાવો દેહાંતર્દંડ આપવા માટે પૂરતો ગણાય નહિં.

૩૧ જે મનુષ્યદાતકને ખૂનનો દોષ લાગ્યો હોય, તે ખૂનીનો જીવ તમારે કંઈ પણ મૂલ્ય આપીને લેવો નહિં. તેને મૃત્યુની સજા થવી જ જોઈએ. ૩૨ મુખ્ય યાજકનું

મરણ થાય ત્યાં સુધી આશ્રયનગરમાં રક્ષણ લેનાર મનુષ્યદ્વાતક પાસેથી કોઈ પણ પ્રકારની રકમ લઈને તેને ઘરે પાછા ફરવા માટેની રજ આપી શકાય નહિ.

<sup>૩૩</sup> એ પ્રમાણે તમે જે દેશમાં રહ્યો છો તેને બ્રાહ્મન કરશો, કેમ કે રક્ત એ તો દેશને બ્રાહ્મ કરે છે, કેમ કે દેશમાં વહેવડાવેલા લોહીનું પ્રાથમિકત તે રક્ત વહેવડારના રક્ત સિવાય થઈ શકતું નથી. <sup>૩૪</sup> તમે જે દેશમાં રહ્યો છો તેને તમે અશુભ ન કરો, કેમ કે હું તેમાં રહું છું. હું થહોવાહ, ઇજરાયલી લોકો મદ્દે રહું છું.”

### ૩૬

<sup>૧</sup> યૂસફના વંશજોના-કુટુંબોમાંના મનાશશાના દીકરા ભાઈના દીકરા ગિલ્યાદના કુટુંબના પિતૃઓનાં ઘરના વડીલોએ પાસે આવીને મૂસાની આગળ; તથા ઇજરાયલી લોકોના પિતૃઓના વડીલો એટલે અધિપતિઓની આગળ જઈને નખ અરજ કરીને કદ્યું, <sup>૨</sup> તેઓએ કદ્યું, “થહોવાહ ભારા ભાલિકને આજા કરી છે કે, ચિંત્યી નાખીને ઇજરાયલી લોકોને દેશનો ભાગ વહેંચી આપવો. થહોવાહ તરફથી તમને આજા ભળી છે કે અમારા ભાઈ સલોફદાહનો ભાગ તેની દીકરીઓને આપવો.

<sup>૩</sup> પરંતુ જો તેની દીકરીઓ ઇજરાયલી લોકોમાંના કોઈ બીજા કુઠના પુરુષો સાથે લગ્ન કરે, તો તેઓના દેશનો ભાગ અમારા પિતૃઓના ભાગમાંથી નાખૂદ કરવામાં આવશે. તો જે કુઠની તેઓ થાય તેને તે ભાગ જોડી દેવામાં આવે. એમ કરવાથી અમારા વારસાના હિસ્સામાંથી તે નાખૂદ કરવામાં આવશે. <sup>૪</sup> જ્યારે ઇજરાયલીઓનું જુબિલી પર્વ આવશે, ત્યારે તેઓનો ભાગ તેઓ જે કુઠની થઈ હશે તે કુઠને તેના ભાગ સાથે જોડી દેવામાં આવશે. આ પ્રમાણે, તેઓનો ભાગ અમારા પિતૃઓના ભાગમાંથી લઈ લેવામાં આવશે.”

<sup>૫</sup> મૂસાએ ઇજરાયલી લોકોને થહોવાહના વચન પ્રમાણે આજા આપી. તેણે કદ્યું, “યૂસફના વંશજોના કુઠનું કહેવું વાજબી છે. <sup>૬</sup> સલોફદાહની દીકરીઓ વિષે થહોવાહ એવી આજા કરે છે કે, 'તેઓ જેને ઉત્તમ સમજે તેની સાથે લગ્ન કરવા દે, પણ ફક્ત તેઓ પોતાના જ પિતૃઓના કુઠમાં લગ્ન કરે.'

<sup>૭</sup> ઇજરાયલી લોકોનો ભાગ એક કુઠમાંથી બીજા કુઠમાં બદલી શકાશે નહિ. દરેક ઇજરાયલી લોકો પોતાના પિતૃઓના કુઠના ભાગને વળગી રહશે.

<sup>૮</sup> ઇજરાયલી લોકોની મદ્દે વારસો પામેલી દરેક સ્ત્રી પોતાના પિતાના કુટુંબમાંના કોઈની સાથે લગ્ન કરે. એટલા ભાટે કે ઇજરાયલી લોકોમાંના દરેકને પોતાના પિતૃઓનો વારસો ભળો. <sup>૯</sup> જેથી વારસાનો કોઈ પણ ભાગ એક કુઠમાંથી બીજા કુઠમાં જશે નહિ. ઇજરાયલી લોકોના કુઠમાંનો દરેક ભાણસ પોતાના વારસાને વળગી રહશે.”

<sup>૧૦</sup> થહોવાહ મૂસાને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે સલોફદાહની દીકરીઓએ કદ્યું.

<sup>૧૧</sup> ભાહલાહ, તિર્સા, હોગલાહ, મિલ્કાહ તથા નોઆહે એટલે સલોફલાહની દીકરીઓએ, મનાશશાના દીકરાઓ સાથે લગ્ન કર્યા. <sup>૧૨</sup> તેઓએ યૂસફના દીકરા મનાશશાના કુટુંબમાં લગ્ન કર્યા, તેઓનો વારસો તેઓના પિતૃઓના કુઠના કાયમ જળવાઈ રહ્યો.

<sup>૧૩</sup> જે આજાઓ તથા કાનૂનો યર્દન નદીને કિનારે મૌઝાબના મેદાનોમાં થરીખો સામે થહોવાહ મૂસાને ઇજરાયલી લોકો માટે આપ્યા તે એ છે.

## Deuteronomy પુનર્નિયમ

**૧** યર્ડન પાર અરણ્યમાં, સૂફ સમુકની સામેના અરાબાની ખીણ પ્રદેશમાં, પારાન, તોફેલ, લાબાન, હસેરોથ તથા દી-ગાહાબ તેઓની નગરો આવેલાં હતા ત્યાં જે વચનો મૂસાએ ઇજરાયલપુટ્રોને કહી સંભળાવ્યાં તે નીચે મુજબ છે. **૨** સેઈર પર્વતને માર્ગ હોરેબથી કાદેશબાર્ના સુધીનું અંતર અગિયાર દિવસની મજલ જેટલું છે.

**૩** અને ચાણીસમા વર્ષના અગિયારમા મહિનાને પ્રથમ દિવસે એમ થથું કે, જે સર્વ આજ્ઞાઓ થહોવાહે મૂસાને આપી હતી, તે તેણે લોકોને કહી સંભળાવી. **૪** એટલે અમોરીઓનો રાજ સીહોન જે હેશબોનમાં રહેતો હતો અને બાશાનનો રાજ ઓગ જે આશ્તારોથમાં એડ્રેઝ પાસે રહેતો હતો, તેઓનો ઈંઘરે નાશ કર્યો ત્યાર પછી;

**૫** યર્ડન પાર મોઆબ દેશમાં મૂસાએ આ નિયમ પ્રગટ કરવાની શરૂઆત કરીને કટ્યું કે, **૬** આપણા ઈંઘર થહોવાહે હોરેબ પર આપણને કટ્યું હતું કે, તમને આ પર્વત પર ઘણો જ વખત વીતી ગયો છે.

**૭** તો હવે તમે પાછા ફરો, અને કૂચ કરીને અમોરીઓના પહાડી પ્રદેશમાં તથા તેની નજુકની સર્વ જગ્યાઓમાં એટલે અરાબા, પહાડીપ્રદેશમાં, નેગેબમાં તથા સમુકડકાંઠે, કનાનીઓના દેશમાં તથા લબાનોનમાં એટલે મોટી નદી ફાત નદી સુધી જાઓ. **૮** જુઓ, તમારી આગણ આ જે દેશ હું દર્શાવું છું; તેમાં પ્રવેશ કરો. એ દેશ વિષે થહોવાહે તમારા પૂર્વજો એટલે ઇષ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબ આગણ પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી કે હું તમને તથા તમારા વંશજોને તે દેશ આપીશ તેનું વતન પ્રાપ્ત કરો”

**૯** “તે સમયે મેં તમને એવું કટ્યું હતું કે, હું પોતે એકલો તમારો બધાનો બોજો ઉપાડવાને શક્તિમાન નથી. **૧૦** તમારા થહોવાહે તમારો વિસ્તાર વધાર્યો છે, અને જુઓ, આજે તમારી સંખ્યા આકાશના તારાઓ જેટલી છે. **૧૧** તમારા પૂર્વજોના ઈંઘર થહોવાહે તમને આપેલા વચન પ્રમાણે તમે છો તેના કરતાં તમને હજરગણા વધારો અને આશીર્વાદ આપો.

**૧૨** પણ હું એકલો જાતે તમારી જવાબદારી, તમારી સમસ્યા તથા તમારા ઝડપાનું નિરાકરણ શી રીતે કરી શકું? **૧૩** માટે તમે પોતપોતાના કુઠોમાંથી જ્ઞાની, બુદ્ધિમાન અને અનુભવી માણસોને પસંદ કરો. હું તેઓને તમારા અધિકારીઓ હરાવીશ.” **૧૪** પછી તમે મને ઉત્તર આપ્યો હતો અને કટ્યું હતું કે, જે વાત તેંતે કહી છે તે પ્રમાણે કરવું તે સાચું છે. **૧૫** “તેથી તમારાં કુઠોમાંના આગેવાનો જેઓ બુદ્ધિમાન અને અનુભવી પુરુષો હતા તેઓને લઈને મેં તમારા અધિકારીઓ હરાવ્યા. એટલે તમારાં કુઠો પ્રમાણે હજર-હજરના આગેવાનો તથા સો-સોના આગેવાનો, પચાસ -પચાસના આગેવાનો દસ-દસના આગેવાનો તથા અમલદારો હરાવ્યા. **૧૬** અને તે સમયે મેં તમારા ન્યાયીધીશોને એવી આજ્ઞા કરી હતી કે, તમારા ભાઈઓ વચ્ચેની તકરાર તમારે સાંભળવી. અને ભાઈ ભાઈની વચ્ચે તથા ભાઈ અને તેની સાથેના પરદેશી વચ્ચે તમારે નિષ્પક્ષ ન્યાય કરવો.

**૧૭** ન્યાય કરતી વખતે તમારે આંખની શરમ રાખવી નહિ; નાના તથા મોટા સૌનું સરખી રીતે સાંભળવું. માણસનું મો જોઈને તમારે બીજું નહિ, કેમ કે ન્યાય કરવો એ ઈંઘરનું કામ છે. જો કોઈ મુકદમો તમને અધરો લાગે તો તે તમારે મારી પાસે

લાવવો એટલે તે હું સંભાળીશ. <sup>૧૮</sup> અને તમારે શું કરવું તે સર્વ વિષે મેં તમને તે સમયે આજા આપી હતી.

<sup>૧૯</sup> અને આપણે હોદેબ પર્વત છોડીને જે વિશાળ અને ભયંકર અરણ્ય તમે જોથું તે અરણ્ય, ઈશ્વર આપણા થહોવાહે આપેલી આજા પ્રમાણે અમોરીઓના પર્વતીય પ્રદેશને રસ્તે ચાલતાં આપણે ઓળખ્યું. અને આપણે કાદેશબાર્નેા આવ્યા.

<sup>૨૦</sup> ત્યારે મેં તમને કદ્યું કે, “અમોરીઓનો જે પહાડી પ્રદેશ ઈશ્વર આપણા થહોવાહે આપવાનું વચ્ચે આપ્યું હતું, તેમાં તમે આવી પહોંચા છો. <sup>૨૧</sup> જુઓ, ઈશ્વર તમારા થહોવાહે તે દેશ તમારી આગળ મૂક્યો છે; ઈશ્વર તમારા પિતૃઓના થહોવાહે તમને કદ્યું તે પ્રમાણે આગળ વધીને તેનો કબજો લો. બીશો નહિ અને ગભરાશો નહિ.”

<sup>૨૨</sup> અને તમે સર્વાં મારી પાસે આવીને કદ્યું કે, “આપણે માણસો મોકલીએ, એ માટે કે તેઓ આપણે વાસ્તે દેશની બાતમી કાઢે અને આપણે કથે રસ્તે આગળ જવું અને કથાં નગરો આપણા રસ્તામાં આવશે તે વિષે તેઓ પાછા આવીને આપણાને ખબર આપે.” <sup>૨૩</sup> અને એ સુચના મને સારી લાગી; તેથી મેં દરેક કુળમાંથી એકેક માણસ એટલે તમારામાંથી બાર માણસો પસંદ કર્યા. <sup>૨૪</sup> અને તેઓ પાછા ફરીને પર્વત પર ચદ્ધા અને એશ્કોલની ખીણમાં જઈને તેની જાસ્તુસી કરી. <sup>૨૫</sup> અને તેઓ તે દેશનાં ફળ પોતાની સાથે લઈને આપણી પાસે આવ્યા. અને તેઓ એવી ખબર લાવ્યા કે, જે ભૂમિ આપણા ઈશ્વર થહોવાહ આપવાના છે તે ભૂમિ સારી છે.

<sup>૨૬</sup> “પણ તમે ત્યાં જવા નહિ ચાહતા ઈશ્વર તમારા થહોવાહની આજાનો અનાદર કર્યો. <sup>૨૭</sup> અને તમે લોકોએ તમારા તંબુમાં બબડાટ કરીને કદ્યું કે, ‘થહોવાહ આપવાને ધિક્કારે છે, તેથી જ તેમણે આપણાને મિસરમાંથી બહાર લાવીને અમોરીઓના હાથમાં સૌંપી દીધા છે જેથી તેઓ આપણા સૌનો નાશ કરે. <sup>૨૮</sup> હવે આગળ અમે કથાં જઈએ? ‘તે લોકો આપણા કરતાં કદમ્બાં મોટા અને શક્તિશાળી છે; તેઓનાં નગરો મોટાં અને તેના કોટ ગગન જેટલા ઊંચા છે; અને વળી ત્યાં અનાકૃત્પ્રો પણ અમારા જોવામાં આવ્યા છે. એવું કહીને અમારા બાઈઓએ અમને ભયબીત કરી નાખ્યા છે.’”

<sup>૨૯</sup> ત્યારે મેં તમને કદ્યું કે, “ડરો નહિ અને તેઓથી બી ન જાઓ. <sup>૩૦</sup> તમારા ઈશ્વર થહોવાહ તમારી આગળ જશે અને તમે મિસરમાં હતા ત્યારે તમારા માટે જે પરાક્રમી કૃત્યો કર્યા હતા તેમ તે તમારા માટે લડશે. <sup>૩૧</sup> અરણ્યમાં પણ તમે જોથું તેમ જ આ જગ્યાએ આવ્યા ત્યાં સુધી જે ભાર્ગ તમે ગયા ત્યાં જેમ પિતા પોતાના દીકરાને ઊંચકી લે તેમ ઈશ્વર તમારા થહોવાહે તમને ઊંચકી લીધા છે.”

<sup>૩૨</sup> આ બધી બાબતોમાં પણ તમે તમારા ઈશ્વર ફક્ત થહોવાહ પર વિશ્વાસ કર્યો નહિ, <sup>૩૩</sup> રસ્તે તમારા માટે તંબુ બાંધવાની જગ્યા શોધવા, કથા ભાર્ગ તમારે જવું તે બતાવવાને થહોવાહ રાશે અનિન્ઝાપે અને દિવસે મેદિઝાપે તમારી આગળ ચાલતા હતા.

<sup>૩૪</sup> થહોવાહ તમારો અવાજ સાંભળીને કોપાયમાન થથા; તેમણે સમ ખાઈને કદ્યું કે, <sup>૩૫</sup> “જે સારો દેશ તમારા પૂર્વજોને આપવાને મેં સમ ખાધા હતા, તે આ ખરાબ પેઢીના માણસોમાંથી એક પણ જોશો નહિ. <sup>૩૬</sup> ફક્ત થક્કણેનો દીકરો કાલેબ તે દેશ જોશો. જે ભૂમિમાં તે ફર્યો છે તે હું તેને તથા તેના સંતાનોને આપીશ, કેમ કે તે સંપૂર્ણપણે મને અનુસર્યો છે.”

<sup>૩૭</sup> વળી તમારા લીધે થહોવાહે મારા પર પણ ગુદ્ધસે થઈને કદ્યું કે, “તું પણ તેમાં પ્રવેશ કરશે નહિ; <sup>૩૮</sup> નૂનનો દીકરો થહોશુઆ જે તારી આગળ તારા ચાકર તરીકે

ઓભો છે તે તેમાં પ્રવેશ કરશે; તું તેને હિંમત આપ, કેમ કે તે ઈજરાયલને તેનો વારસો અપાવશે.

<sup>૩૬</sup> વળી તમારાં બાળકો જેના વિષે તમે કદથું કે, તેઓ ભક્ષ થઈ જશે, જેઓને આજે સારા અને ખરાબની સમજ નથી તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરશે. તેઓને હું તે આપીશ અને તેઓ તેનું વતન પામશે. <sup>૩૭</sup> પણ તમે પાછા ફરો અને અરણયમાં લાલ સમુદ્રના માર્ગ થઈને ચાલો.”

<sup>૩૮</sup> ત્યારે તમે મને જવાબ આપ્યો કે, “અમે યહોવાહની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે, અમે ઉપર ચઢીને આપણા ઈંઘર થહોવાહે આપણને આપેલી બધી આજ્ઞા પ્રમાણે થુલ્લ કરીશું.” તમારામાંનો દસ્તક માણસ પોતપોતાનાં થુલ્લશક્તિ ધારણ કરીને પર્વતીય પ્રદેશ ઉપર હુમલો કરવા જવાને તૈથાર થઈ ગયો હતો. <sup>૩૯</sup> યહોવાહે મને કદથું, “તેઓને કહે કે, ‘હુમલો કરશો નહિં, તેમ થુલ્લ પણ કરશો નહિં, રખેને તમે તમારા શત્રુઓથી પરાજિત થાઓ, કેમ કે હું તમારી સાથે નથી.’”

<sup>૪૦</sup> એમ મેં તમને કદથું, પણ તમે સાંભળથું નહિં. તમે યહોવાહની આજ્ઞાની વિરુદ્ધ બળવો કર્યો; તમે આવેશમાં આવીને પર્વતીય પ્રદેશ ઉપર હુમલો કર્યો. <sup>૪૧</sup> પહાડી પ્રદેશમાં રહેતા અમોરીઓ તમારી વિરુદ્ધ બહાર નીકળી આવ્યા અને મધ્યમાખીઓની જેમ તમારી પાછળ લાગ્યા, સેઈરમાં છેક હોર્મા સુધી તમને મારીને હાર આપી.

<sup>૪૨</sup> તમે પાછા ફરીને યહોવાહની આગળ રહ્યા; પણ યહોવાહે તમારો અવાજ સાંભળયો નહિં, તમારી દરકાર કરી નહિં. <sup>૪૩</sup> આથી ઘણાં દિવસો તમે કાદેશમાં રહ્યા, એટલે કે બધા દિવસો તમે ત્યાં રહ્યા.

## ૨

<sup>૧</sup> પછી યહોવાહે મને કદથું હતું તે મુજબ અમે પાછા ફરીને લાલ સમુદ્રને માર્ગ અરણયમાં ચાલ્યા. ઘણાં દિવસો સુધી અમે સેઈર પર્વતની આસપાસ ફરતા રહ્યા. <sup>૨</sup> પછી યહોવાહે મને કદથું, કે, <sup>૩</sup> “આ પર્વતની આસપાસ તમે લાંબો સમય ફર્યા છો, હવે ઉત્તર તરફ પાછા વળો.”

<sup>૪</sup> લોકોને આજ્ઞા કરીને કહે, તમે સેઈરમાં રહેનારા તમારા ભાઈઓ, એટલે કે એસાવના વંશજોની હૃદમાં થઈને પસાર થવાના છો. તેઓ તમારાથી ડરી જશે. માટે તમે કાળજી રાખજો. <sup>૫</sup> તેઓની સાથે થુલ્લ કરશો નહિં, કેમ કે તેઓના દેશમાંથી હું તમને કંઈપણ આપીશ નહિં, પગ મૂકવા જેટલું પણ આપીશ નહિં. કેમ કે મેં સેઈર પર્વત એસાવને વતન તરીકે આપ્યો છે.

<sup>૬</sup> નાણાં આપીને તેઓની પાસેથી ખોરાક ખરીદો, જેથી તમે ખાઈ શકો; પાણી પણ નાણાં આપીને ખરીદો, જેથી તમે પી શકો. <sup>૭</sup> કેમ કે ઈંઘર તમારા યહોવાહે તમારા હાથનાં બધાં જ કાર્યોમાં તમને આશીર્વાદ આપ્યો છે, આ મોટા અરણયમાં તમાં ચાલવું તેમણે જાણ્યું છે. કેમ કે આ ચાલીસ વર્ષ ઈંઘર તમારા યહોવાહ તમારી સાથે રહ્યા, તમને કશાની ખોટ પડી નથી!”

<sup>૮</sup> જેથી અમે આપણા સેઈરવાસી ભાઈઓ એટલે કે એસાવના વંશજોના દેશમાંથી પસાર થયા, અરાબાના માર્ગ થઈને એલાથ તથા એશ્યોન-ગેઝેરથી ગયા.

અને અમે પાછા વળીને મોઆબના અરણયના માર્ગ ચાલ્યા.

<sup>૯</sup> યહોવાહે મને કદથું કે, “મોઆબને સતાવશો નહિં, તેમની સાથે થુલ્લમાં લડશો નહિં. કેમ કે, તેઓના દેશમાંથી હું તમને વતન આપીશ નહિં, કેમ કે, આર તો મેં લોતના વંશજોને વતન તરીકે આપ્યું છે.”

૧૦ (અગાઉ એમીઓ ત્યાં રહેતા હતા. તેઓની વસ્તી ઘણી હતી અને તેઓ અનાકીઓ જેવા ઊંચા તથા કદાવર હતા. ૧૧ અનાકીઓની જેમ તેઓ પણ રફાઇભીઓ ગણાય છે; પણ મોઆબીઓ તેઓને એમીઓ કહે છે.

૧૨ અગાઉ હોરીઓ પણ સેઈરમાં રહેતા હતા, પણ એસાવપુંત્રો તેઓની જગ્યાએ આવ્યા. તેઓ પોતાની આગળથી તેઓનો નાશ કરીને તેઓની જગ્યાએ વસ્ત્યા. જેમ ઇજરાયલે જે દેશ થહોવાહે તેઓને વતનને માટે આપ્યો તેને કર્યું હતું તેમ જ.

૧૩ “હવે ઊઠો અને ઝેરેદનું નાખું ઉંઠરો.” તેથી આપણે ઝેરેદનું નાખું ઉંઠર્યા. ૧૪ આપણે કાદેશ બર્નેઆથી નીકળીને ઝેરેદનું નાખું ઉંઠર્યા ત્યાં સુધીમાં આડપ્રીસ વર્ષ પસાર થયા. તે સમયે લડવૈયા માણસોની આખી પેઢી, થહોવાહે તેઓને પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કદયું હતું તે પ્રમાણે નાશ પામી હતી. ૧૫ વળી તેઓ બધા નાશ પામે ત્યાં સુધી છાવણી મધ્યેથી તેઓનો નાશ કરવા સારુ થહોવાહનો હાથ તેઓની વિરુદ્ધ હતો.

૧૬ હવે લોકોમાંથી સર્વ લડવૈયાઓ નાશ પામ્યા તથા મરી ગયા ત્યાર પણી, ૧૭ થહોવાહે મને કદયું કે, ૧૮ તું આજે આર એટલે કે મોઆબની સરહદ પાર કરવાનો છે; ૧૯ અને જથારે તું આમ્ભોનપુંત્રોની નજીક આવે ત્યારે તેઓને સત્તાવીશ નહિં કે તેઓની સાથે લગીશ પણ નહિં; કારણ કે, હું તમને આમ્ભોનપુંત્રોના દેશમાંથી વતન આપવાનો નથી. કેમ કે મેં તે પ્રદેશ વતન તરીકે લોતપુંત્રોને આપ્યો છે.”

૨૦ તે પણ રફાઇઓનો દેશ ગણાય છે; અગાઉ રફાઇઓ તેમાં રહેતા હતા. જો કે આમ્ભોનીઓ તેઓને ઝામઝુભીઓ એવું નામ આપે છે. ૨૧ તે લોક પણ અનાકીઓની જેમ બળવાન તથા કદાવર હતા. તેઓની સંખ્યા ઘણી હતી; પરંતુ થહોવાહે આમ્ભોનીઓ આગળથી તેઓનો નાશ કર્યો અને તેઓ તેઓના વતનમાં દાખલ થઈને તેઓની જગ્યાએ વસ્ત્યા. ૨૨ જેમ હોરીઓનો નાશ કરીને થહોવાહે સેઈરવાકી એસાવપુંત્રો માટે કર્યું હતું તેમ જ; અને તેઓએ તેઓનું વતન લઈ લીધું. અને તેઓની જગ્યાએ તેઓ આજ સુધી વસ્ત્યા.

૨૩ અને આવ્યીઓ જેઓ ગાળા સુધીના ગામોમાં રહેતા હતા, તેઓનો કાફતોરીઓએ કાફતોરમાંથી ધક્કી આવીને નાશ કર્યો અને તેઓની જગ્યાએ રહ્યા.

૨૪ “હવે તમે ઊઠો, આગળ ચાલો અને આર્નોનની ખીણ ઓળંગો; જુઓ, મેં હેશબોનના રાજ અમોરી સીહોનને તેમ જ તેના દેશને તમારા હાથમાં સોંપી દીધો છે. તેનું વતન શુતવાનું શજ કરો અને તેની સાથે યુદ્ધ કરો. ૨૫ હું આજથી આકાશ નીચેની સર્વ પ્રજાઓ પર તમારો ડર તથા ધાક એવો બેસાડીશ કે તેઓ તમારી ખ્યાતી સાંભળી દ્યુજશે અને તીવ્ર વેદનાથી દુઃખી થશો.”

૨૬ અને કદેમોથના અરણયમાંથી મેં હેશબોનના રાજ સીહોન પાસે સંદેશવાહકો મોકલ્યા કે, તેઓ શાંતિનો સંદેશો લઈને કહે કે, ૨૭ “અમને તારા દેશમાં થઈને જવા દે; અમે રહ્યા જ ચાલીશું; ડાંબે કે જમણે હાથે વળીશું નહિં.

૨૮ ખાવાને માટે અજ્ઞ અમને પૈસા લઈને વેચાતું આપજે જેથી અમે ખાઈએ; પીવાને પાણી પણ તું મને પૈસા લઈને આપજે જેથી હું પીવું; ફકત તારા દેશમાંથી થઈને અમને પગે ચાલીને જવા દે; ૨૯ જગ્યાં સુધી અમે થર્ડન નદી ઓળંગીને અમારા ઈંખર થહોવાહ અમને જે દેશ આપવાના છે ત્યાં પહોંચીએ ત્યાં સુધી જેમ સેઈરમાં વસતા એસાવપુંત્રો તથા આરમાં વસતા મોઆબીઓ મારી સાથે વંત્ર્યા તેમ તું અમારી સાથે વર્તજે”

૩૦ પરંતુ હેશબોનના રાજ સીહોને આપણાને પોતાના દેશમાં થઈને જવા દેવાની ના પાડી; કેમ કે ઈંખર તમારા થહોવાહ તેનું મન કઠણ અને હૃદય હઠીલું કર્યું હતું કે તે

તને તારા હાથમાં સોપે, જેમ આજે છે તેમ. <sup>૩૧</sup> અને યહોવાહે મને કદયું, 'જો મેં સીહોનને તથા તેના દેશને તને સ્વાધીન કરવાનો આરંભ કર્યો છે. વતન પ્રાપ્ત કરવાનું શરૂ કર કે જેથી તું તે દેશનો વારસો પામે."

<sup>૩૨</sup> "ત્યારે સીહોન તથા તેના સર્વ લોક થાહાસ આગળ આપણી સામે લડાઈ કરવાને બહાર નીકળી આવ્યા. <sup>૩૩</sup> પરંતુ આપણા ઈશ્વર યહોવાહે તેને આપણાને સ્વાધીન કરી દીધો. અને આપણે તેને તથા તેના પુત્રોને તથા તેના સર્વ લોકોને હરાવ્યા.

<sup>૩૪</sup> આપણે તેનાં સર્વ નગરો જીતી લીધા. અને વસ્તીવાળાં સર્વ નગરોનો, તેઓની સત્ત્રીઓ તથા બાળકો શુદ્ધ તેઓનો પૂરો નાશ કર્યો. કોઈને પણ જીવતા રહેવા દીધા નહિં. <sup>૩૫</sup> ફક્ત જે નગરો આપણે જીતી લીધાં હતાં તેમની લૂંટ સાથે આપણે પોતાને સારુ જાનવરો લીધા.

<sup>૩૬</sup> આર્નોનની ખીણની સરહદ પર આવેલા અરોએર તથા ખીણની અંદરના નગરથી માંડીને ગિલ્યાદ સુધી એક પણ નગર એવું મજબૂત નહોતું કે આપણાથી જિતાય નહિં. ઈશ્વર આપણા યહોવાહે આપણા સર્વ શત્રુઓ પર વિજય આપ્યો. <sup>૩૭</sup> ફક્ત આમ્રોનપુત્રોના દેશની નજીક તથા ચાંબોક નદીના કાંઠા પરનો આખો પ્રદેશ, પર્વતીય પ્રદેશના નગરો તથા જે જગ્યા વિષે આપણા ઈશ્વર યહોવાહે આપણાને મના કરી હતી ત્યાં આપણે ગયા જ નહિં.

### ૩

<sup>૧</sup> ત્યારબાદ આપણે પાછા વળીને બાશાનના ભાર્ગ આગળ વધ્યા. બાશાનનો રાજ ઓગ પોતે તથા તેના સર્વ લોક એઝે આગળ આપણી સામે યુદ્ધ કરવા માટે નીકળી આવ્યા. <sup>૨</sup> યહોવાહે મને કદયું, "તેનાથી તું બીશ નહિં; કારણ કે, મેં તેને તેના સર્વ લોકને અને તેના દેશને તારા હાથમાં સોધ્યા છે. અને અમોરીનો રાજ સીહોન જે હેશ્બોનમાં રહેતો હતો તેને તેં જેવું કર્યું તેવું જ તેને પણ કર."

<sup>૩</sup> તેથી ઈશ્વર આપણા યહોવાહે બાશાનના રાજ ઓગ અને તેના સર્વ લોકને આપણા હાથમાં સોધી દીધા. આપણે તેઓને પરાજિત કર્યો. તેઓમાંનું કોઈ પણ જીવતું રહ્યું નહિં. <sup>૪</sup> તે સમયે આપણે તેઓનાં સર્વ નગરો જીતી લીધા. એટલે તેઓની પાસેથી જીતી લીધું ના હોય એવું એક પણ નગર ન હતું. સાઠ નગરો તથા આર્ગોબનો આખો પ્રદેશ એટલે કે બાશાનમાં ઓગનું રાજ્ય આપણે જીતી લીધું.

<sup>૫</sup> આ બધાં નગરોના રક્ષણ માટે ઊંચા કોટ, દરવાજા તથા ભૂંગળો હતાં. તે ઉપરાંત, કોટ વગરનાં બીજા અનેક ગામો હતાં. <sup>૬</sup> અને આપણે હેશ્બોનના રાજ સીહોનને કર્યું હતું તેમ તેઓનો પૂરો નાશ કર્યો. વસ્તીવાળાં સર્વ નગરો, તેઓની સત્ત્રીઓ અને બાળકોનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો. <sup>૭</sup> પરંતુ સર્વ જાનવરો તથા નગરોની લૂંટ આપણે પોતાને માટે લીધી.

<sup>૮</sup> તે સમયે આપણે યર્દન પાર અમોરીઓના બઢે રાજાઓના હાથમાંથી આનોર્નની ખીણથી હેર્મોન પર્વત સુધીનો દેશ કબજે કરી લીધો. <sup>૯</sup> (સિદોનીઓ હેર્મોન પર્વતને સીર્યોન કહે છે અને અમોરીઓ તેને સનીર કહે છે); <sup>૧૦</sup> સપાઠ પ્રદેશનાં બધાં નગરો, આખું ગિલ્યાદ, આખું બાશાન તથા બાશાનમાં ઓગના રાજ્યનાં સાલખા અને એઝે નગરો આપણે જીતી લીધાં.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે રફાઈઓમાંનાં બચેલામાંથી બાશાનના રાજ ઓગ એકલો જ બાકી રહ્યો હતો; જુઓ, તેનો પલંગ લોખંડનો હતો. શું તે ચાંબામાં નથી કે જ્યાં આમ્રોનપુત્રો રહે છે? ભાણસનાં હાથના ભાપ પ્રમાણે તેની લંબાઈ નવ હાથ અને પહોળાઈ ચાર હાથ હતી.

૧૨ અને તે સમયે જે દેશને અમે કબજે કર્યો હતો, તે આર્નોનની ખીણાના અરોએરથી ગિલ્યાદના પર્વતીય પ્રદેશનો અડધો ભાગ તથા તેનાં નગરો મેં રબેનીઓને અને ગાદીઓને આપ્યાં. ૧૩ ગિલ્યાદનો બાકીનો ભાગ તથા ઓગનું રાજ્ય એટલે આખું બાશાન મેં મનાશાના અર્ધકુઠને આપ્યું. આર્ગોબનો આખો પ્રદેશ, આખું બાશાન આપ્યું. (તે રફાઈઓનો દેશ કહેવાય છે).

૧૪ મનાશાના વંશજ યાઈ ગશુરીઓ અને ભાખાથીઓની સરહદ સુધીનો આખો આર્ગોબનો પ્રદેશ જુતી લીધો. તેણે પોતાના નામ ઉપરથી બાશાનને, હાવ્યોથ યાઈ ર એ નામ આપ્યું, તે આજ સુધી ચાલે છે.)

૧૫ મેં ભાખીરને ગિલ્યાદ આપ્યું. ૧૬ રબેનીઓને અને ગાદીઓને મેં ગિલ્યાદથી માંડીને આર્નોનની ખીણા સુધીનો પ્રદેશ જે પ્રદેશની સરહદ તે ખીણાની વચ્ચે આવેલી હતી તે, યાળ્ઝોક નદી જે આખોનપુઅંની સરહદ છે ત્યાં સુધીનો પ્રદેશ આપ્યો.

૧૭ અરાબામાં પઞ્ચિબે યર્દન નદી તથા તેની સીમા પણ, કિલ્લેરેથથી અરાબાના સમુદ્ર એટલે કે ખારા સમુદ્રની પૂર્વમાં પિસ્ગાહ પર્વતના ઢોળાવ તણે આવેલી છે, ત્યાં સુધીનો પ્રદેશ.

૧૮ તે સમયે મેં તમને આજા આપીને કદ્યું હતું કે, “ઈશ્વર તમારા યહોવાહે આ દેશ તમને વતન કરી લેવા માટે આપ્યો છે. તમે તથા બધા યોજ્ઝાઓ હથિયાર સજુને તમારા ભાઈઓની એટલે ઈજરાયલના લોકોની આગળ પેલી બાજુ જાઓ.

૧૯ પણ તમારી પટનીઓ, તમારાં બાળકો તથા તમારાં જનવર (હું જાણું છું કે તમારી પાસે ઘણાં જનવર છે), જે નગરો મેં તમને આપ્યાં છે તેમાં તેઓ રહે, ૨૦ જ્યાં સુધી કે જેમ તમને તેમ તમારા ભાઈઓને યહોવાહે જે દેશ ઈશ્વર તમારા યહોવાહ તેઓને યર્દનને પેલી બાજુ આપવાના છે તેનું વતન તેઓ પણ પામે ત્યાં સુધી આરામ આપ્યો. ત્યાર પછી તમે બધા પોતપોતાનાં વતન તમને આપ્યાં છે તેમાં પાછા આવો.”

૨૧ મેં યહોશુઆને આજા આપીને કદ્યું કે, “યહોવાહે આ બે રાજાઓને જે બધું કર્યું, તે તારી આંખોએ તેં જોયું છે, તે જ પ્રમાણે જે સર્વ રાજ્યોમાં તું જશે તેઓને યહોવાહ એવું કરશે. ૨૨ તમે તેઓથી બીશો નહિં, કેમ કે, ઈશ્વર તમારા યહોવાહ એકલા જ તમારા માટે લડશે.”

૨૩ તે સમયે મેં યહોવાહને આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરીને કદ્યું કે, ૨૪ “હે પ્રભુ યહોવાહ, તમે તમારા દાસોને તમારી મહાનતા તથા તમારો બળવાન હાથ બતાવ્યો છે; કેમ કે આકાશમાં કે પૃથ્વી પર એવા કથા દેવ છે કે જે તમારા જેવાં કામો તથા તમારા જેવા ચમતકારો કરી શકે? ૨૫ કૃપા કરીને મને પેલી બાજુ જવા દો, યર્દનની પેલી બાજુનો સારો દેશ, સારો પર્વતીય પ્રદેશ તથા લબાનોન પણ મને જોવા દો.”

૨૬ પરંતુ તમારે કારણે યહોવાહ મારા પર ગુસ્સે થયા હતા તેમણે મારી અરજ સાંભળી નહિં. અને મને કદ્યું, “તારા માટે આટલું જ બસ છે, આ બાબત વિષે કદી મારી આગળ બોલીશ નહિં. ૨૭ પિસ્ગાહ પર્વતના શિખર પર ચટ, તારી આંખો ઊંથી કરીને પઞ્ચિમબાજુ, ઉત્તરબાજુ, દક્ષિણબાજુ તથા પૂર્વબાજુ જો તારી આંખોથી જોઈ લે, તું આ યર્દનની પાર જવા પામવાનો નથી.

૨૮ યહોશુઆને આદેશ આપ; તેને હીંમત તથા બળ આપ, કેમ કે, તે આ લોકોને પેલી પાર લઈ જશે અને જે દેશ તું જોવાનો છે તેનો વારસો તે તેઓને અપાવશે.” ૨૯ એ પ્રમાણે આપણે બેથ-પેઓરની સામેની ખીણમાં મુકામ કર્યો.

૪

<sup>૧</sup> હવે, હે ઈશ્વરાથલ, જે કાયદાઓ અને નિયમો હું તમને શીખવું છું તે ધ્યાનથી સાંભળો અને તેનું પાલન કરો; એ માટે કે તમે જીવતા રહો અને તમારા પિતૃઓના ઈશ્વર યહોવાહ જે દેશ તમને આપે છે, તેમાં પ્રવેશ કરો અને તેને કબજે કરો. <sup>૨</sup> હું તમને જે આજા આપું છું તેમાં તમારે કંઈ વધારો કે ઘટાડો કરવો નહિ. એ માટે કે ઈશ્વર તમારા યહોવાહની જે આજાઓ હું તમને ફરમાવું તે તમે પાણો.

<sup>૩</sup> બાયાલપેઓરના લીધે યહોવાહ જે કંઈ કર્યું તે તમારી નજરે તમે જોયું છે; કેમ કે જે બધા ભાણસો બાયાલપેઓરને અનુસરતા હતા, તેઓના ઈશ્વર તમારા યહોવાહે તમારી મદ્દ્યેથી નાશ કર્યો. <sup>૪</sup> પણ તમે જેઓ ઈશ્વર તમારા યહોવાહને આધીન રહ્યા તેઓ આજે જીવતા રહ્યા છો.

<sup>૫</sup> જુઓ, જેમ ઈશ્વર ભારા યહોવાહે મને આજા આપી તે પ્રમાણે મેં તમને કાનૂનો અને નિયમો શીખવ્યા છે, કે જેથી જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવા માટે તમે તેમાં પ્રવેશ કરો છો તેમાં તમે એ પ્રમાણે કરો. <sup>૬</sup> માટે તે પાણીને તેને અમલમાં લાવો; તેથી લોકોની દ્રષ્ટિમાં તમે જ્ઞાની તથા સમજદાર ગણાશો, જેઓ સર્વ આ કાનૂનો વિષે સાંભળશે તેઓ કહેશે કે, “ખરેખર, આ મહાન દેશભાતિ જ્ઞાની અને સમજદાર છે.”

<sup>૭</sup> કેમ કે એવી કંઈ મોટી દેશભાતિ છે કે જેની સાથે કોઈ ઈશ્વર નજુક છે, જેમ ઈશ્વર આપણા યહોવાહને જ્યારે આપણે પોકારીએ છીએ ત્યારે તે આપણી સાથે સંબંધ રાખે છે. <sup>૮</sup> બીજી કંઈ એવી મહાન જતિ છે કે તેઓની પાસે આ બધા નિયમો જેને આજે હું તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું તેના જેવા ન્યાયી નિયમો તથા કાનૂનો છે?

<sup>૯</sup> ફક્ત પોતાના વિષે સાવધ રહો અને ધ્યાનથી તમારા આત્માની કાળજી રાખો, કે જેથી તમારી આંખે જે જોયું છે તે તું ભૂલી જાઓ નહિ અને તમારા જીવનના સર્વ દિવસો પર્યાત તમારા હૃદયમાંથી તે દૂર થાય નહિ. પણ, તમારા સંતાનને અને તમારા સંતાનના સંતાનને શીખવો. <sup>૧૦</sup> તમે હોરેબમાં તમારા ઈશ્વર યહોવાહ સમક્ષ ઊભા રહ્યા હતા તે દિવસે યહોવાહે મને કર્યું કે, “લોકોને ભારી સમક્ષ બેગા કર. હું તેઓને ભારાં વચ્ચનો કહી સંભળાવીશ અને જે સર્વ દિવસો સુધી તેઓ પૂઢવી પર જીવે ત્યાં સુધી ભારો કર રાખતા શીખે અને પોતાનાં સંતાનોને પણ તે શીખવે.”

<sup>૧૧</sup> તેથી તમે આવીને પર્વતની તળેટી નજુક ઊભા રહ્યા અને પર્વત અનિનથી બણતો હતો અને જવાણાઓ આકાશ સુધી પહોંચતી હતી. ત્યારે વાદળ તથા ધોર અંધકાર સર્વત્ર વ્યાપી ગયાં હતાં. <sup>૧૨</sup> તે વખતે યહોવાહે અનિન મદ્દ્યેથી તમારી સાથે બોલ્યા; તમે તેમના શબ્દોનો અવાજ સાંભળ્યો, પણ તમે કોઈ આકાર જોયો નહિ, તમે ફક્ત અવાજ સાંભળ્યો.

<sup>૧૩</sup> તેમણે તમને પોતાનો કરાર જાહેર કર્યો એટલે કે દસ નિયમોનું પાલન કરવાની આજા ઈશ્વરે તમને આપી. અને એ નિયમો બે શિલાપાટીઓ પર લખ્યા. <sup>૧૪</sup> તે સમયે યહોવાહે તમને કાયદાઓ તથા કાનૂનો શીખવવાનું મને ફરમાવ્યું, એ સારું કે પેલી પાર જે દેશમાં તમે વતન પ્રાપ્ત કરવા જાઓ છો તેમાં તમે તે પાણો.

<sup>૧૫</sup> “માટે પોતાના વિષે સાવધ રહેજો, જે દિવસે તમે હોરેબમાં યહોવાહને અનિન મદ્દ્યેથી તમારી સાથે બોલતા સાંભળ્યા તે દિવસે તમે કોઈ આકાર જોયો ન હતો. <sup>૧૬</sup> માટે સાવધ રહો કે રખેને તમે બ્રહ્મ થઈને કોઈ પ્રકારના આકારની નર કે નારીની પ્રતિમા બનાવો, <sup>૧૭</sup> પૂઢવી પર ચાલનારા કોઈ પશુની કે આકાશમાં ઊડતા પક્ષીની પ્રતિમા, <sup>૧૮</sup> અથવા પૂઢવી તળેના પાણીમાંની કોઈ માઇલીની પ્રતિમા બનાવીને તમે બ્રહ્મ થશો નહિ.

<sup>૧૯</sup> સાવધ રહો રખેને જ્યારે તમે આકાશ તરફ નજર કરો ત્યારે સ્ફૂર્ય, ચંદ્ર, તારા એટલે આખું ગગનમંડળ જેઓને ઈશ્વર તમારા યહોવાહે આકાશ નીચેના સર્વ લોકોને

વહેચી આપ્યાં છે. તેઓને જોઈને તમે આકર્ષાઈને તેમની સેવાપૂજા કરો. **૨૦** પરંતુ થહોવાહ તમને મિસરમાં ધગધગતા લોખંડની ભક્તીમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા છે. જેથી જેમ આજે છો તેમ તમે તેમના વારસાના લોક બની રહો.

**૨૧** વળી તમારે કારણે થહોવાહ મારા પર શબ્દો વડે કોપાયમાન થયા; અને તેમણે એવા સમ ખાદ્યા કે, “તું થર્ડનની પેલે પાર જવા પામશે નહિ. અને ઈંઘર જે ઉત્તમ દેશનો વારસો તમને આપે છે તેમાં તું પ્રવેશ પામશે નહિ.” **૨૨** હું તો નક્કી આ દેશમાં જ મરવાનો છું, હું થર્ડન નદી ઓઠંગી શકવાનો નથી. પણ તમે પેલી પાર જશો. અને એ ઉત્તમ દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરશો.

**૨૩** તમે હવે સાંભળો, જે કરાર ઈંઘર તમારા થહોવાહે તમારી સાથે કર્યો છે તે તમે ભૂલશો નહિ. કોઈ પણ વસ્તુના આકારની કોતરેલી મૂર્તિ જે વિષે થહોવાહ તમારા ઈંઘરે મના કરી છે તે બનાવશો નહિ. **૨૪** કેમ કે ઈંઘર તમારા થહોવાહ બર્ભકારક અનિન્઱પ તથા ઈંધાળું ઈંઘર છે.

**૨૫** તમને સંતાનો અને સંતાનોનાં પણ સંતાનો પણ પ્રાપ્ત થાય અને તમે બધા તે દેશમાં સ્થાયી થથા પણી તમે જો બ્રાષ્ટ થઈને કોઈ પણ વસ્તુના આકારની કોતરેલી મૂર્તિ બનાવશો અને જે ઈંઘર તારા થહોવાહની નજરમાં અજૂગતું છે તે કરીને તેમને કોપાયમાન કરશો; **૨૬** તો હું આજે આકાશ તથા પૂર્થીને સાક્ષી રાખીને તમને કહું છું કે, થર્ડન ઉત્તીને જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવા તમે જાઓ છો, તેમાંથી જદ્દી તમારો પૂરો નાશ થઈ જશો. તેમાં તમે દીર્ઘાયુષ્ય પામશો નહિ, તેમાંથી તમારો પૂરો નાશ થશો.

**૨૭** થહોવાહ તમને દેશજાતિઓ મદ્યે વિખેરી નાખશે અને તમને જે દેશજાતિ મદ્યે લઈ જશો તેમની વચ્ચે તમારામાંના બહુ થોડા જ બચવા પામશે. **૨૮** અને તમે ત્યાં રહીને ભાણસનાં હાથનાં હડેલાં લાકડાનાં તથા પદ્ધતિનાં દેવદેવીઓની બનાવેલી મૂર્તિઓ કે જે જોઈ ન શકે કે સાંભળી ન શકે, ખાઈ ન શકે કે જૂંદી ન શકે, એવા દેવદેવીઓની પૂજા કરશો.

**૨૯** પણ જો તમે ત્યાંથી ઈંઘર તમારા થહોવાહને શોધશો, જો તમે તમારા પૂરા અંતકરણથી તથા તમારા પૂરા હૃદયથી તેમની પ્રતિક્ષા કરશો તો તેઓ તમને ભણશે.

**૩૦** જથારે તમે સંકટમાં અને આ સર્વ આફત તમારા પર આવી પડી હોય ત્યારે છેવટે તમે ઈંઘર તમારા થહોવાહ તરફ પાછો ફરીને તેમનું કહેવું સાંભળશો; તો **૩૧** તમારા ઈંઘર થહોવાહ દયાળું ઈંઘર છે; તે તમારો ત્યાગ કરશે નહિ અને તમારો નાશ પણ કરશે નહિ તેમ જ જે કરાર તમારા પિતૃઓની સાથે સમ ખાઈને તેમણે કર્યો છે તેને તે ભૂલી જશો નહિ.

**૩૨** કેમ કે ઈંઘરે પૂર્થી પર ભાણસનું સર્જન કર્યું ત્યારથી માંકીને તમારી અગાઉનો જે સમય વીતી ગયો છે તેને તથા પૂર્થીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી પૂછો કે, પહેલાં કદી આ પ્રમાણોની અદ્ભુત ઘટના બનેલી જોઈ છે કે સાંભળી છે? **૩૩** જેમ તમે ઈંઘરની વાણી અનિન મદ્યે બોલતી સાંભળી તેવી વાણી સાંભળીને કોઈ લોકો કદી જીવતા રહ્યા છે શું?

**૩૪** અથવા જે સર્વ તમારા ઈંઘર થહોવાહે તમારા માટે તમારી નજર સમક્ષ કર્યું તેવું કરીને એટલે પરીક્ષણો, ચિહ્નનો, ચમત્કારો, યુદ્ધ, પરાક્રમી હાથ તથા લંબાવેલા ભુજ તથા મોટાં પ્રાસદાચક ફૂટ્યો વડે બીજુ દેશજાતિઓમાંથી પોતાને માટે દેશજાતિ પ્રાપ્ત કરવાનો શું કોઈ ઈંઘરે થતન કર્યો છે?

**૩૫** આ બધું તેમણે એટલા માટે કર્યું કે તમે જાણો કે ઈંઘર થહોવાહ છે. તેમના વગર બીજા કોઈ ઈંઘર નથી. **૩૬** તેઓ તમને બોધ આપે એ માટે થહોવાહે આકાશમાંથી

પોતાની વાળી તમને સંભળાવી. અને તમને પૂઢવી પર મોટી આગ બતાવી અને તે તેમના શર્દો અર્દિનમાંથી સાંભળ્યા.

<sup>૩૭</sup> અને તમારા પિતૃઓ પર તેમને પ્રેમ હતો માટે ઈશ્વરે તેઓની પાછળ તેઓના વંશજોને પસંદ કર્યા હતા. એટલે એ જાતે જ તમને પોતાના સામર્થ્યથી ભિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા. <sup>૩૮</sup> એ માટે કે તેઓ તમારા કરતાં મોટી અને સમર્થ દેશજાતિઓને નસાડી મૂકે. અને તેઓના દેશમાં પ્રવેશ કરાવી અને તેઓને વારસો આપે, કેમ આજે છે તેમ.

<sup>૩૯</sup> એ માટે આજે તમે જાણો અને અંત:કરણમાં રાખો કે આકાશમાં અને પૂઢવી ઉપર ઈશ્વર તે જ યહોવાહ છે અને તેમના વગર બીજા કોઈ ઈશ્વર નથી. <sup>૪૦</sup> તેમના કાનૂનો તથા તેમની આજ્ઞાઓ જેનો આજે હું તમને આદેશ આપું છું તે તમારે પાછવા, કે જેથી તમારં અને તમારા પણી તમારા સંતાનનું બલું થાય અને ઈશ્વર તમારા યહોવાહ જે દેશ તમને સદાને માટે આપે છે તેમાં તારં આથુષ્ય લાંબું થાય.

<sup>૪૧</sup> પણી મૂસાએ યર્દન નદીની પૂર્વ દિશાએ ગ્રણ નગરો અલગ કર્યા, <sup>૪૨</sup> એ માટે, જો તેણે અગાઉ કોઈ દુશ્મનાવટ વગર અજાણતાં કોઈ વ્યક્તિને મારી નાખી હોય, તો તે ત્યાંથી નાસી જાય. આ નગરોમાંથી એક નગરમાં નાસી જઈને તે બચી જાય. <sup>૪૩</sup> તે નગરો આ હતાં: રૂબેનીઓ માટે અરણ્યના સપાટ પ્રદેશમાંનું બેસેર; ગાદીઓ માટે ગિલ્યાદમાંનું રામોથ અને મનાશશીઓ માટે બાશાનમાંનું ગોલાન.

<sup>૪૪</sup> ઇજરાયલી લોકો આગળ મૂસાએ જે નિયમ મૂક્યો તે એ છે; <sup>૪૫</sup> ઇજરાયલી લોકો ભિસરમાંથી રવાના થયા ત્યારે જે કરારો, નિયમો, કાનૂનો તથા હુકમો મૂસા બોલ્યો તે એ છે, <sup>૪૬</sup> અમોરીઓનો રાજ સિહોન, જે હેશબોનમાં રહેતો હતો, જેને મૂસા અને ઇજરાયલી લોકોએ ભિસરમાંથી તેઓ બહાર નીકળ્યા ત્યારે તેને હરાવ્યો હતો, તેના દેશમાં યર્દનની પૂર્વ તરફ, બેથ-પેઓરની સામેની ખીણમાં મૂસાએ આ વચનો કહી સંભળાવ્યાં.

<sup>૪૭</sup> તેઓએ તેના દેશનો તેમ જ બાશાનના રાજ ઓગના દેશનો, યર્દનની પૂર્વ તરફ આવેલા અમોરીના બે રાજાઓના દેશનો કબજો લીધો હતો. <sup>૪૮</sup> આ પ્રદેશ આર્નોનની ખીણના કિનારે આવેલા અરોએરથી તે સિથોન પર્વત (જે હેર્મોન પર્વત) સુધી, <sup>૪૯</sup> અને યર્દનની પેલી બાજુ પૂર્વ તરફ, યર્દન નદીની ખીણના બધા મેદાનો, તે છેક પિસ્ગાહ પર્વતના ટોણાવ નીચે આવેલા અરાબાના સમુદ્ર સુધીનો હતો.

## પ

<sup>૧</sup> મૂસાએ બધા ઇજરાયલીઓને બોલાવીને તેઓને કદ્યું, “હે ઇજરાયલ, જે કાનૂનો તથા નિયમો હું તમને આજે કહી સંભળાવું છું તે સાંભળો, કે તમે તે શીખો અને તેને પાઠો. <sup>૨</sup> યહોવાહ આપણા ઈશ્વરે હોરેબમાં આપણી સાથે કરાર કર્યો હતો. <sup>૩</sup> યહોવાહે આપણા પિતૃઓ સાથે આ કરાર કર્યો નહિ પણ આપણી સાથે, એટલે કે આપણે બધા આજે અહી હથાત છીએ તેઓની સાથે કર્યો.

<sup>૪</sup> યહોવાહ પર્વત પર તમારી સાથે અર્નિજવાટામાંથી પ્રત્યક્ષ બોલ્યા હતા, <sup>૫</sup> (તે સમયે યહોવાહનું વચન તમને સંભળાવવા હું તમારી અને યહોવાહની મદ્યે ઊભો રદ્દ્યો હતો, કેમ કે, તમને અર્નિથી બથ લાગતો હતો અને તમે પર્વત પર ગથા ન હતા). યહોવાહે કદ્યું.

<sup>૬</sup> ગુલાભીના ઘરમાંથી એટલે ભિસર દેશમાંથી તને બહાર કાઢી લાવનાર હું ઈશ્વર તારો યહોવાહ છું.

<sup>૭</sup> મારી સમક્ષ તારે કોઈ પણ અન્ય દેવો હોવા જોઈએ નહિ.

૯ તું પોતાના ભાટે કોતરેલી મૂર્તિની પ્રતિમા ન બનાવ, ઉપર આકાશમાંની કે નીચે પૃથ્વીમાંની કે પૃથ્વી નીચેના પાણીમાંની કોઈ પણ વસ્તુની પ્રતિમા ન બનાવ.

૧૦ તું તેઓની આગળ નમીશ નહિ કે તેઓની પૂજા કરીશ નહિ. કેમ કે, હું યહોવાહ, તમારો ઈશ્વર, ઈર્ષાર્થી ઈશ્વર છું. જેઓ મારો તિરસ્કાર કરે છે, તેઓની શ્રીજી થોથી પેઢી સુધી પિતૃઓના અન્યાયની શિક્ષા સંતાનો પર લાવનાર, <sup>૧૦</sup> અને જે લોકો મારા પર પ્રેમ રાખે છે અને મારી આજ્ઞાઓ પાણે છે, તેઓની હજારો પેઢી સુધી મારા કરાર અનુસાર તેઓના પર દયા દર્શાવનાર છું.

૧૧ તું યહોવાહ તારા ઈશ્વરનું નામ વ્યર્થ ન લે, કેમ કે, જે કોઈ યહોવાહનું નામ વ્યર્થ લે છે તેને તેઓ નિર્દોષ ગણશે નહિ.

૧૨ યહોવાહ તારા ઈશ્વરે આજ્ઞા આપી તે મુજબ વિશ્રામવારના દિવસને પવિત્ર પાઠવાને તું ધ્યાન રાખ. <sup>૧૩</sup> ઇ દિવસ તું પરિશ્રમ કર અને તારું બધું કામ કર; <sup>૧૪</sup> પણ સાતમો દિવસ યહોવાહ તારા ઈશ્વરનો વિશ્રામવાર છે. તેમાં તારે કોઈ પણ કામ કરવું નહિ, તું, તારો દીકરો કે તારી દીકરી, તારા દાસ કે તારી દાસી, તારો બળદ કે તારું ગધેડું કે તારું કોઈ અન્ય જનવર, તારા દરવાજમાં વસતા કોઈ પણ પરદેશી આ દિવસે કશું કામ ન કરે. જેથી તારા દાસ કે દાસીઓને પણ તારી જેમ આરામ ભણો.

૧૫ થાદ રાખ કે મિસર દેશમાં તું દાસ હતો, ઈશ્વર તારા યહોવાહ તેમના પરાક્રમી હાથ વડે તથા અદભુત શક્તિ વડે તને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા. તે ભાટે ઈશ્વર તારા યહોવાહે તને જેમ આજ્ઞા આપી છે, તેમ તારા ભાતા અને પિતાનો આદર કર, કે જેથી ઈશ્વર તારા યહોવાહે તને જે દેશ આપ્યો છે તેમાં તારું આથુષ્ય લાંબું થાય અને તારું બલું થાય,

૧૬ તું હંત્યા ન કર.

૧૭ તું વ્યભિચાર ન કર.

૧૮ તું યોરી ન કર.

૨૦ તું તારા પડોશી વિરુદ્ધ જૂઠી સાક્ષી ન પૂર. <sup>૨૧</sup> તું તારા પડોશીની પત્ની પર લોભ ન રાખ, તેમ જ તેના ઘર કે ખેતર, દાસ કે દાસી, પશુ, ગધેડું કે અન્ય જનવર તારા પડોશીનું જે કંઈ હોથ તે પર લોભ ન રાખ!

૨૨ આ વચ્ચનો યહોવાહ પર્વત ઉપર અર્દિનજવાણા, વાદળ તથા ગોર અંધકારની મધ્યેથી મોટા સાદે તમારી આખી સભા આગળ જોલ્યા; તેમાં તેમણે કંઈ પણ વધારો કર્યો નહિ. અને ઈશ્વરે મને તે આજ્ઞાઓ બે શિલાપાટીઓ ઉપર લખીને આપી.

૨૩ પર્વત જથારે અર્દિનથી ભડભડ બળતો હતો, ત્યારે અંધકારમાંથી નીકળતી વાણી તમે સાંભળી. પણ એમ થયું કે, તમારાં કુળોના સર્વ આગેવાનો અને વડીલો મારી પાસે આવ્યા. <sup>૨૪</sup> તમે કલયું કે, જો ઈશ્વર આપણા યહોવાહે આપણાને પોતાનું ગૌરવ તથા ભાવાત્મય બતાયું છે. અને અર્દિન મધ્યેથી તેમની વાણી આપણે સાંભળી છે; આજે આપણે જોયું છે કે ઈશ્વર મનુષ્ય સાથે બોલે છે તેમ છતાં મનુષ્ય જીવતો રહે છે.

૨૫ તો હવે અમે શા ભાટે માર્યા જઈએ? કેમ કે આ મહાબયંકર અર્દિન તો અમને ભર્ષમ કરી નાખશે; જો અમે વધારે વાર અમારા ઈશ્વર યહોવાહની વાણી સાંભળીશું તો અમે માર્યા જઈશું. <sup>૨૬</sup> પૃથ્વી પર એવો કથો માણસ છે કે જેણે જીવતા ઈશ્વરની વાણી અર્દિન મધ્યેથી આપણી જેમ બોલતી સાંભળી હોથ અને જીવતો રહ્યો હોથ?

૨૭ તું પાસે જઈને ઈશ્વર આપણા થહોવાહ જે કહે તે સાંભળ; અને ઈશ્વર આપણા થહોવાહ જે તને કહે તે અમને જણાવજે; અને અમે તે સાંભળીને તેનો અમલ કરીશું.'

૨૮ જયારે તમે મારી સાથે વાત કરતા હતા ત્યારે થહોવાહે તમારો અવાજ સાંભળયો; અને થહોવાહે મને કટ્યું કે, 'આ લોકોએ તને જે કટ્યું છે તે મેં સાંભળ્યું છે. જે સર્વ તેઓ બોલ્યા છે તે તેઓનું કહેવું છીક છે. ૨૯ જો આ લોકોનું હૃદય એવું હોય કે તેઓ મારો ડર રાખે અને મારી સર્વ આજ્ઞાઓ સદા પાછે તો કેવું સાચું! તેથી તે લોકો અને તેઓનાં સંતાનો સદા સુખી રહે. ૩૦ જા, તેઓને કહે કે, "તમે તમારા તંબુઓમાં પાછા જાઓ."

૩૧ પણ તું અહીં મારી પાસે ઊભો રહે, એટલે હું તને મારી સર્વ આજ્ઞાઓ, કાથદાઓ અને નિયમો કહીશ; અને પણ તું તે લોકોને શીખવજે, એ સારુ કે જે દેશ હું તેઓને વતન કરી લેવા સારુ આપવાનો છું તેમાં તેઓ તે પાછે.

૩૨ માટે ઈશ્વર તમારા થહોવાહે તમને જે આજ્ઞાઓ આપી છે તેનું કાળજી રાખીને તેનું પાલન કરવું અને તમારે તેમાંથી ડાબે કે જમણે હાથે વળવું નહિ. ૩૩ જે માર્ગ ઈશ્વર તમારા થહોવાહે બતાવ્યો છે તેમાં જ તમારે ચાલવું એ સારુ કે તમે જીવતા રહો અને તમારું બલું થાય. અને જે દેશનું વતન તમે પ્રાપ્ત કરવાના છો તેમાં તમારું આયુષ્ય લાંબું થાય.

## ૬

૧ હવે જે આજ્ઞાઓ, કાથદાઓ અને નિયમો ઈશ્વર તમારા થહોવાહે તમને શીખવવા માટે મને કટ્યું છે એ સારુ કે જે દેશનું વતન પામવા માટે તમે થર્ડન ઉત્તરીને પ્રવેશ કરો છો, તેમાં તમે તે પાછો. તે આ છે: ૨ તેથી તું તથા તારો દીકરો તથા તારા દીકરાનો દીકરો તારા આખા જીવનભર થહોવાહ તારા ઈશ્વરનો ડર રાખીને તેમના સર્વ નિયમો અને આજ્ઞાઓ જે હું તમને કહું છું તે પાછો; જેથી તમારું આયુષ્ય લાંબું થાય.

૩ માટે હે ઇઝરાયલ સાંભળ અને કાળજીપૂર્વક એનું પાલન કર; એ માટે કે, જેમ થહોવાહ તારા પિતૃઓના ઈશ્વરે આપેલા વચ્ચન પ્રમાણે દૂધમધથી ભરપૂર દેશમાં તારું બલું થાય અને તમે ખૂબ વૃદ્ધિ પામો.

૪ હે ઇઝરાયલ સાંભળ: થહોવાહ આપણા ઈશ્વર તે એકલા જ થહોવાહ છે. ૫ અને થહોવાહ તારા ઈશ્વર પર તું તારા પૂર્ણ મનથી તથા પૂર્ણ જીવથી તથા પૂર્ણ બળથી પ્રેમ રાખ.

૬ આ વચ્ચનો જે હું તમને ફરમાવું છું તેને તારા અંત:કરણમાં રાખ. ૭ અને ખંતથી તું તારા સંતાનોને તે શીખવ અને જયારે તું ઘરમાં બેઠો હોય કે રસ્તે ચાલતો હોય, જયારે તું સૂઈ જાય કે ઊંડે તેના વિષે વાત કર.

૮ તું તેમને નિશાની તરીકે તારે હાથે બાંધ અને તારી આંખોમાં તેમને કપાળભૂષણ તરીકે રાખ. ૯ અને તું તેમને તારા ઘરની બારસાખ ઉપર તથા દરવાજ ઉપર તે લાખ.

૧૦ અને એમ થશે કે જયારે થહોવાહ તારા ઈશ્વરે જે દેશ તારા પિતૃઓની સમક્ષ એટલે ઈષ્ટાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબની સમક્ષ સમ ખાદ્યા હતા તે દેશમાં તમને લઈ જશે એટલે જે મોટાં અને ઉત્તમ નગરો તમે બાંદયાં નથી. ૧૧ અને સર્વ પ્રકારની સારી વસ્તુઓથી બરેલાં ઘર જે તમે બર્યાં નથી, ખોદી કાઢેલા ફૂવા જે તમે ખોદયા નથી તથા દ્રાક્ષવાડીઓ અને જૈતૂનવૃક્ષો જે તમે વાટ્યાં નથી તેમાં લાવે અને તે

તમે ખાઈને ટૂપ્ટ થાઓ. <sup>૧૨</sup> ત્યારે સાવધાન રહેજો, રખેને મિસર એટલે કે ગુલામીના ઘરમાંથી તમને કાઢી લાવનાર થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને તમે ભૂલી જાઓ.

<sup>૧૩</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો ડર રાખો; અને તેમની જ સેવા કરો અને તેમના જ નામના સમ ખાઓ. <sup>૧૪</sup> તમારી આસપાસના અન્ય દેવદેવીઓની સેવા તમારે કરવી નહિ. <sup>૧૫</sup> કારણ કે, તમારી મધ્યે રહેનાર થહોવાહ તમારા ઈશ્વર ઈશ્વરાનું ઈશ્વર છે. રખેને થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો કોપ તમારા પર સંગતિ ઉઠે અને પૃથ્વીના પર પરથી તમારો સંહાર કરે.

<sup>૧૬</sup> જેમ તમે ભાસ્કામાં તેમની કસોટી કરી, તેમ થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની કસોટી કરશો નહિ. <sup>૧૭</sup> તમારા ઈશ્વર થહોવાહના કાનૂનો, નિયમો અને તેમની આજ્ઞાઓ જે તેમણે ફરમાવ્યાં છે તેનું ખંતથી પાલન કરો.

<sup>૧૮</sup> અને થહોવાહની નજરમાં જે થોળ્ય અને સાચું છે તે તું કર, એ માટે કે તાં બલું થાય. અને જે ઉત્તમ દેશ તારા પિતૃઓને આપવાના થહોવાહે સમ ખાદ્યા છે તેમાં પ્રવેશ કરીને તું તેનું વતન પામે અને <sup>૧૯</sup> જેમ થહોવાહે કલ્યું તેમ તે તારી આગણથી તારા બધા દુઃખનોને નસાડી મૂકે.

<sup>૨૦</sup> ભવિષ્યકાળમાં જ્યારે તારો દીકરો તને પૂછો કે; “થહોવાહ આપણા ઈશ્વરે તમને જે કરારો, નિયમો અને કાનૂનો ફરમાવ્યા છે તેનો અર્થ શો છે?” <sup>૨૧</sup> ત્યારે તું તારા દીકરાને કહેજે કે, “અમે મિસરમાં ફારૂનના ગુલામ હતા; ત્યારે થહોવાહ તેમના મહાન પરાક્રમી હાથ વડે અમને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા, <sup>૨૨</sup> અને તેમણે અમારા દેખતાં મિસર પર, ફારૂન પર તથા તેના આખા ઘર પર મોટાં અને દુઃખ ભર્યા ચિંતનો તથા ચમત્કારો બતાવ્યા; <sup>૨૩</sup> તેઓ અમને ત્યાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા, કે જેથી આપણા પિતૃઓને જે દેશ આપવાનું વચન આપ્યું હતું તે આપવા માટે તેઓ આપણાને તેમાં લઈ જઈ શકે.

<sup>૨૪</sup> આપણા બલાને માટે હંમેશા આ બધા નિયમો પાણવાની તથા ઈશ્વરનો ભય રાખવાની તેમણે આપણાને આજ્ઞા આપી કે, જેથી તેઓ આપણાને જીવતા રાખે, જેમ આજે જીવતા છીએ તેમ. <sup>૨૫</sup> થહોવાહ આપણા ઈશ્વરે આપણાને જે આજ્ઞાઓ આપી છે, તે પ્રમાણે જો આપણે બધી આજ્ઞાઓ કાળજીથી પાણીએ તો તે આપણા હિતમાં નથ્યાથીપણાને અર્થે ગણાશે.”

## ૭

<sup>૧</sup> જે દેશનું વતન પામવા માટે તું જાય છે ત્યાં થહોવાહ તારા ઈશ્વર તને લઈ જશે, તારી આગણથી અનેક પ્રજાઓને કાઢી મૂકશે, એટલે હિતીઓ, ગિર્ગાશીઓ, અમોરીઓ, કનાનીઓ, પટિગીઓ, હિંદ્વીઓ તથા થબુસીઓ, જે તારા કરતાં મોટી તથા જોરાવર સાત પ્રજાઓ છે; તેઓને ત્યાંથી નસાડી મૂકશે.

<sup>૨</sup> જ્યારે થહોવાહ તારા ઈશ્વર તને થુક્ખમાં તેઓની સામે વિજય અપાવે, ત્યારે તું તેઓ પર હુમલો કર અને તેઓનો તદ્દન નાશ કર. તારે તેઓની સાથે કંઈ કરાર કરવો નહિ કે દયા દર્શાવવી નહિ. <sup>૩</sup> તારે તેઓની સાથે લગ્ન વ્યવહાર રાખવો નહિ; તેમ જ તારે તારી દીકરીઓનાં લગ્ન તેઓના દીકરાઓ સાથે અને તારા દીકરાઓના લગ્ન તેઓની દીકરીઓ સાથે કરાવવાં નહિ.

<sup>૪</sup> જેમ કે તેઓ તારા દીકરાઓને મારી આરાધના કરતાં અટકાવશે જેથી તેઓ બીજ દેવોની સેવા કરે. કે જેથી થહોવાહનો ગુસ્સો તમારી વિલંબ ઉઠે અને તેઓ જલ્દી તમારો નાશ કરે. <sup>૫</sup> ત્યારે તેઓ સાથે આ પ્રમાણે વર્તવું; તેઓની વેદીઓને તોડી પાડવી, તેઓના સ્તરભોને ભાગીને ટુકડા કરી નાખવા, તેઓની અશેરા મૂર્તિઓને કાપી નાખવી અને તેઓની કોતરેલી મૂર્તિઓને ભાગી નાખવી.

<sup>૬</sup> કેમ કે તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરના પવિત્ર લોકો છો. થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે પૂઢીની સપાઠી પરની બધી પ્રજાઓમાંથી તમને જ પોતાની પ્રજા થવા માટે પસંદ કર્યા છે.

<sup>૭</sup> તમે બીજા લોકો કરતા સંખ્યામાં વધારે હતા તેને કારણે થહોવાહે તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો અને તમને પસંદ કર્યા છે એવું નથી; કેમ કે તમે તો બધા લોકો કરતાં સૌથી ઓછા હતા. <sup>૮</sup> પણ થહોવાહ તમને પ્રેમ કરે છે, તમારા પિતૃઓને આપેલી પ્રતિજ્ઞા પાણવા તેઓ ઇચ્છે છે. તે માટે થહોવાહ તમને પરાક્રમી હાથ વડે બહાર લાવ્યા અને ગુલાભીના ઘરમાંથી એટલે મિસરના રાજ ફાણના હાથમાંથી સ્વતંત્ર કર્યા છે.

<sup>૯</sup> તે માટે તારે જાણવું કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર છે, તે ઈશ્વર છે, તે વિશ્વાસુ ઈશ્વર છે, જે તેમના પર પ્રેમ રાખે છે અને તેમની આજ્ઞાઓ પાછે છે તેમની હજારો પેટીઓ સુધી કરાર પાણવા માટે તે વિશ્વાસુ છે. <sup>૧૦</sup> પણ જેઓ તેમનો તિરસ્કાર કરે છે તેમનો સાભી આતીએ બદલો લઈને તે નષ્ટ કરે છે; જે કોઈ તેમનો તિરસ્કાર કરે છે તેમનો બદલો લેવામાં તે વિલંબ નહિ કરે; તે બદલો વાળશે. <sup>૧૧</sup> માટે જે આજ્ઞાઓ, કાન્નુનો તથા વિધિઓ આજે હું તને ફરમાવું છું, તે પાણીને તું તેનો અમલ કર.

<sup>૧૨</sup> જો તમે આ હુકમો સાંભળીને તેનું પાલન કરશો અને અમલમાં મૂકશો, તો એવું થશે કે જે કરાર તથા દયા વિષે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમારા પિતૃઓ સાથે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે, તે તમારી પ્રત્યે તે અદા કરશે. <sup>૧૩</sup> તે તારા પર પ્રેમ રાખશે, તને આશીર્વાદ આપશે તથા તને વધારશે; જે દેશ તને તારા પિતૃઓને આપવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે, તેમાં તે તારા પેટના ફળને તથા તારી ભૂમિના ફળને આશીર્વાદ આપશે, તારા અનાજને, તારા દ્રાક્ષારસને, તારા તેલને, તારા પશુઓના વિસ્તારને તથા તારા જીવાન ટોળાને આશીર્વાદ આપશે.

<sup>૧૪</sup> બીજા લોકો કરતાં તું વધારે આશીર્વાદિત થશે. તમારી વચ્ચે કે તમારા પશુઓ મધ્યે કોઈ નર કે નારી વાંઝણું રહેશે નહિ. <sup>૧૫</sup> થહોવાહ તારી બધી બીમારી દૂર કરશે; મિસરના ખરાબ રોગો જેની તને ખરાબ છે તેઓમાંનો કોઈ પણ તેઓ તારા પર લાવશે નહિ. પણ જેઓ તારો તિરસ્કાર કરે છે તેના પર લાવશે.

<sup>૧૬</sup> જે બધી પ્રજાઓ પર થહોવાહ તારા ઈશ્વર તને જ્ય અપાવશે તેઓનો તારે ઉપભોગ કરવો, તારી આંખ તેઓ પર દયા લાવે નહિ. તારે તેઓનાં દેવોની પૂજા કરવી નહિ, કેમ કે તે તારા માટે ફાંડાઝ્લપ થશે.

<sup>૧૭</sup> જો તું તારા મનમાં એમ કહેશે કે, “આ જાતિઓ ભારા કરતાં સંખ્યામાં વધારે છે; હું કેવી રીતે તેઓને પરાજિત કરી શકું?” <sup>૧૮</sup> તું તેઓથી બીશ નહિ; થહોવાહ તારા ઈશ્વરે ફાણન તથા આખા મિસરને જે કર્યું તે તારે થાદ રાખવું; <sup>૧૯</sup> એટલે જે ભારે દુઃખો તેં તારી આંખોથી જોયાં તે, ચિંતનો, અમલકારો, પરાક્રમી હાથ તથા સામર્થ્ય દેખાઈને થહોવાહ તારા ઈશ્વર તને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા. જે લોકોથી તું ડરે છે તેઓને થહોવાહ તારા ઈશ્વર તેવું જ કરશે.

<sup>૨૦</sup> વધી, થહોવાહ તારા ઈશ્વર તેઓની મધ્યે ભમરીઓ ભોકલશે, જેઓ તારાથી બચી રહ્યા હશે અને તારાથી સંતાઈ રહ્યા હશે તેઓનો તારી હજુરમાંથી નાશ કરશે. <sup>૨૧</sup> તું તેઓથી ભયભીત થઈશ નહિ, કેમ કે, થહોવાહ તારા ઈશ્વર તારી મધ્યે છે, મહાન અને ભયાવહ ઈશ્વર છે. <sup>૨૨</sup> થહોવાહ તારા ઈશ્વર ધીમે ધીમે તારી આગામી તે પ્રજાઓને હાંકી કાઢશે. તું એકદમ તેઓનો પરાજય કરીશ નહિ, રખેને જંગલી પશુઓ વધી જય અને તને હેરાન કરે.

<sup>૨૩</sup> જયારે તું તેઓ સાથે થુઝ કરીશ, ત્યારે થહોવાહ તારા ઈશ્વર તને તેઓ પર વિજય આપશે; જયાં સુધી તેઓનો નાશ ન થાય ત્યાં સુધી તે તેઓને ગુંચયવશે.

**૨૪** યહોવાહ તેઓના રાજાઓને તમારા હાથમાં સૌંપી દેશે અને તમે તેઓનું નામ આકાશ તર્ફેથી નાખૂદ કરી દેશો. અને તેમનો નાશ થશે નહિ ત્યાં સુધી કોઈ માણસ તમારી આગળ ટકી શકશે નહિ.

**૨૫** તેઓના દેવદેવીઓની કોતરેલી મૂર્તિઓ તમારે આગથી બાળી નાખવી. તેઓના શરીર પરના રૂપા પર કે સોના પર તમે લોભ કરશો નહિ. રખેને તમે તેમાં ફસાઈ પડો; કેમ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની નજરમાં તે શાપિત છે. **૨૬** માટે તમે કોઈ ધિક્કારપાત્ર વસ્તુ તમારા ઘરમાં લાવી તેની સેવા કરવી નહિ, તમારે તેને ધિક્કારવું અને તમારે તેનાથી કંટાળવું; કેમ કે તે શાપિત વસ્તુ છે.

### ૬

**૧** આજે હું તમને જે સર્વ આજ્ઞાઓ જણાવું છું તે તમે કાળજી રાખીને તેને પાળો, જેથી તમે જીવતા રહો અને તમે વૃદ્ધિ પામો. અને જે દેશ આપવાના યહોવાહે તમારા પિતૃઓ આગળ સમ ખાદ્યા હતા તેનું વતન પ્રાપ્ત કરો. **૨** તમને નભુ બનાવવા અને તમે તેમની આજ્ઞાઓનું પાલન કરવા ભાગો છો કે કેમ, એ જણવા માટે તથા પારખું કરવા યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે ચાણીસ વર્ષ સુધી જે રક્ષતે તમને ચલાવ્યાં તે તમે યાદ રાખો.

**૩** અને યહોવાહે તમને નભુ બનાવવા માટે તમને ભૂખ્યા રહેવા દીધા. અને તમે નહોતા જણતા કે તમારા પિતૃઓ પણ નહોતા જણતા એવા ભાજ્ઞાથી તમને પોષ્યા; એ માટે કે યહોવાહ તમને જણાવે કે ભાણસ ફક્ત સોટલીથી જ જીવિત રહેતો નથી, પણ યહોવાહના મુખમાંથી નીકળતા દરેક વચ્ચનોથી ભાણસ જીવે છે.

**૪** આ ચાણીસ વર્ષ દરમ્યાન તમારા શરીર પરનાં વશ્રો ઘસાઈ ગયા નહિ અને તમારા પગ સૂજુ ગયા નહિ. **૫** એટલે આ વાત તમે સમજો કે જે શીતે પિતા પોતાના પુત્રને શિક્ષા કરે છે તેમ યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને શિક્ષા કરે છે. **૬** તેથી તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરના ભાર્ગોમાં ચાલવું, તેમનો ડર રાખવો અને તેમની આજ્ઞાઓ પાળવી.

**૭** કેમ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને એક સમૃદ્ધ દેશમાં લઈ જાય છે એટલે પાણીનાં વહેણવાળા તથા ખીણોમાં અને ઉચ્ચપ્રેદેશમાં ફૂટી નીકળતા ઝરણાં તથા જળનિધિઓવાળા દેશમાં; **૮** ઘઉં તથા જવ, દ્રાક્ષ, અંજુરીઓ તથા દાડમોનાં દેશમાં; જૈતૂન તેલ અને મધના દેશમાં;

**૯** જથ્યાં તું ધરાઈને અજ્ઞ ખાશે અને તને ખાવાની કોઈ ખોટ પડશે નહિ એવા દેશમાં. વળી કોઈ વસ્તુની ખોટ નહિ પડે, તેમ જ જેના પથ્થર લોખંડના છે અને જેના કુંગરોમાંથી તું પિચળ કાઢી શકે. એવા દેશમાં લઈ જાય છે. **૧૦** ત્યાં તમે ખાઈને ટૂપ્ત થશો અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે જે સમૃદ્ધ દેશ તમને આપ્યો છે તે માટે તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરશો.

**૧૧** સાવધ રહેજો રખેને તેમની આજ્ઞાઓ, કાનૂનો અને નિયમો જે આજે હું તને ફરમાવું છું તે ન પાળતાં તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને ભૂલી જાઓ. **૧૨** રખેને તમે ખાઈને ટૂપ્ત થાઓ અને સારાં દરો બાંધીને તેમાં રહો.

**૧૩** અને જથારે તમારાં ટોરટાંક અને ધેટાંબકરાંની અને અન્ય જાનવરોની સંખ્યામાં વધારો થાય અને જથારે તમારાં સોનુંઝુપું વધી જાય અને તમારી ભાલભિલકત વધી જાય, **૧૪** ત્યારે રખેને તમારાં મન ગર્વિષ થાય અને તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને ભૂલી જાઓ કે જે તમને ભિસરમાંથી એટલે ગુલાભીના દેશમાંથી બહાર લાવ્યા છે.

**૧૫** જેણે તમને આગિયા સાપ તથા વીણીઓવાળા તથા પાણી વગરની સૂકી જમીનવાળા વિશાળ અને ભયંકર અરણ્યમાં સંભાળીને ચલાવ્યાં. જેમણે તમારે માટે

ચકમકના ખડકમાંથી પાણી વહેતું કર્યું અને જે ૧૬ થહોવાહે અરણયમાં તમને ભાજ્ઞા કે જે તમારા પિતૃઓએ કદી નહોતું જોયું તેનાથી તમારું પોષણ કર્યું, એ માટે થહોવાહું તમને નશ કરે અને આખરે તમારું સારું કરવા માટે તે તમારી કસોટી કરે. ૧૭ રખેને તમે તમારા મનમાં વિચારો કે “મારી પોતાની શક્તિથી અને મારા હાથનાં સામર્થ્યથી મેં આ સર્વ સંપત્તિ મેળવી છે.”

૧૮ પણ તમે હમેશા થહોવાહું તમારા ઈશ્વરનું સ્મરણ કરો કેમ કે સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવા માટેની શક્તિ આપનાર તો તે એકલા જ છે; એ માટે કે તેનો કરાર અને તેમણે તમારા પિતૃઓની આગળ જે સમ ખાદ્યા તે તેઓ પૂર્ણ કરે. ૧૯ અને એમ થશે કે જો તમે થહોવાહું તમારા ઈશ્વરને ભૂલી જઈને અન્ય દેવદેવીઓની તરફ વળશો અને તેઓની સેવા કરશો તો હું આજે તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી આપું છું કે તમે નિશ્ચે નાશ પામશો. ૨૦ જે પ્રજાઓનો થહોવાહું તમારી આગળથી નાશ કરે છે તેઓની જેમ તમે નાશ પામશો. કેમ કે થહોવાહું તમારા ઈશ્વરની વાણી તમે સાંભળવાને ચાલ્યું નહિ.

## ૬

૧ હે ઈરાયલ સાંભળ; તારા કરતાં મહાન અને શક્તિશાળી દેશજાતિઓનું મોટાં તથા ગગનચુંબી કોટવાળાં નગરોનું વતન પ્રાપ્ત કરવા સારું તું આજે થર્ડન પાર ડિતરવાનો છે, ૨ એ લોકો કદાવર અને બળવાન છે. તેઓ અનાકીઓના દીકરાઓ છે. જેઓને તું સારી રીતે ઓળખે છે. તેઓ વિશેની અફવા પણ તેં સાંભળી છે કે અનાકપુત્રોની સામે કોણ ટકી શકે?

૩ માટે આજે જાણ કે ખાઈ નાખનાર અનિન્દ્રાપે તમારી આગળ પેલે પાર જનાર તો થહોવાહું તમારા ઈશ્વર છે. તે એ લોકોનો નાશ કરશે. અને તે તેઓને નીચા પાડશે; અને થહોવાહના વચન અનુસાર તમે તેઓને કાઢી મૂકશો તેમ જ જદ્દી તેઓનો નાશ કરશો. ૪ થહોવાહું તમારા ઈશ્વર તેઓને તમારી આગળથી હાંકી કાઢે ત્યારે તમે મનમાં એમ ન કહેતા કે, મારા ન્યાયીપણાને લીધે થહોવાહે મને અહીં લાવીને આ દેશનો વારસો અપાવ્યો છે; ખરું જોતાં તો એ લોકોની દુષ્ટતાને લીધે થહોવાહું તેઓને તારી આગળથી હાંકી કાઢે છે.

૫ તમારા ન્યાયીપણાને લીધે કે તમારા અંત:કરણના પ્રમાણિકપણાને લીધે તમે તેઓના દેશનું વતન પામવાને જાઓ છો એમ તો નહિ; પણ એ લોકોની દુષ્ટતાને લીધે તથા જે વચન થહોવાહે સમ ખાઈને તમારા પિતૃઓને એટલે ઈષ્વાહિમ, ઈસહાક અને થાકૂબને આપ્યું હતું તે પૂર્ણ કરવા માટે થહોવાહું તમારા ઈશ્વર તેઓને તમારી આગળથી નસાડી મૂકે છે.

૬ એ માટે નક્કી જાણ કે તારા ન્યાયીપણાને લીધે થહોવાહું તારા ઈશ્વર આ ઉત્તમ દેશ તને નથી આપતા કેમ કે તમે તો હઠીલી પ્રજા છો.

૭ તમે અરણયમાં કેવી રીતે થહોવાહું તમારા ઈશ્વરને કોપ થઢાવ્યો તે તું થાદ રાખ, ભૂલી જઈશ મા; મિસર દેશમાંથી તમે બહાર નીકળ્યા તે દિવસથી તે અહીં આવ્યા ત્યાં સુધી તમે થહોવાહની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરતા આવ્યા છો. ૮ હોરેબમાં પણ તમે થહોવાહને ગુજરાતો કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા, તે એટલા બધા ગુસ્સે થથા હતા કે તેમણે તમારો નાશ કરી નાખ્યો હોત.

૯ જ્યારે હું શિલાપાટીઓ, એટલે થહોવાહે કદેલી કરારની શિલાપાટીઓ લેવા પર્વત પર ગયો, ત્યારે હું ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ ચાત પર્વત પર રત્યો; મેં રોટલી ખાદી નહિ તેમ જ પાણી પીધું નહિ. ૧૦ થહોવાહે પોતાની આંગળીથી લખેલી બે શિલાપાટીઓ મને આપી; જે બધાં વચનો થહોવાહું સભાના દિવસે અનિન્દ્રા મધ્યેથી બોલ્યાં હતા તે તેના પર લખેલાં હતાં.

<sup>૧૧</sup> ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ ચાત પછી એવું બન્યું કે, થહોવાહે મને બે શિલાપાટીઓ, એટલે કે કરારની શિલાપાટીઓ આપી. <sup>૧૨</sup> થહોવાહે મને કદ્યું, “ઉઠ, અહીંથી જલ્દી નીચે ઉત્તર, કેમ કે, તારા લોકો જેને તું મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો છે તેઓએ પોતાને બ્રાષ્ટ કર્યા છે. જે માર્ગ મેં તેઓને બતાવ્યો હતો તેમાંથી તેઓ જલ્દી ભટકી ગયા છે. તેઓએ પોતાના માટે કોતરેલી ભૂર્તિઓ બનાવી છે.”

<sup>૧૩</sup> વળી થહોવાહે મને કદ્યું, “મેં આ લોકોને જોયા છે; કે તેઓ કેવા હઠીલા લોકો છે. <sup>૧૪</sup> તું મને ચોકીશ નહિં, કે જેથી હું તેઓનો નાશ કરીને આકાશ નીચેથી તેઓનું નામ ભૂંસી નાખીશ, હું તારામાંથી તેઓના કરતાં વધારે પરાક્રમી અને મોટી પ્રજા ઉત્પણી કરીશ.

<sup>૧૫</sup> તેથી હું પાછો ફરીને પર્વત પરથી નીચે આવ્યો, ત્યારે પર્વત સટગતો હતો. અને કરારની બે શિલાપાટીઓ મારા હાથમાં હતી. <sup>૧૬</sup> મેં જોયું, તો જુઓ, તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની વિલંઘ પાપ કર્યું હતું. તમે પોતાના માટે વાણરડાંની ભૂર્તિ બનાવી. થહોવાહે જે માર્ગ તમને બતાવ્યો હતો તેમાંથી તમે પાછા ફરી ગયા હતા.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે મેં પેલી બે શિલાપાટીઓ લઈને મારા હાથમાંથી ફેંકી દીધી. મારી નજર આગળ મેં તેમને તોડી નાખી. <sup>૧૮</sup> થહોવાહની નજરમાં ખોટું કરવાથી જે પાપ કરીને તમે તેમને ગુસ્સો કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા તે બધાને લીધે હું ફરીથી થહોવાહની આગળ ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ ચાત ઊંધો પડી રહ્યો; મેં રોટલી ખાધી નહિં તેમ જ પાણી પણ પીધું નહિં.

<sup>૧૯</sup> કેમ કે થહોવાહ તમારા પર એટલા બધા ગુસ્સે તેમ જ નાખુશ થયા હતા કે તમારો નાશ કરે, એટલે હું ડરી ગયો. પણ થહોવાહે તે સમયે મારી પ્રાર્થના સાંભળી. <sup>૨૦</sup> થહોવાહ હારુન પર પણ ગુસ્સે થયા હતા કે તેનો પણ નાશ કરી નાખત; પરંતુ મેં હારુન માટે પણ તે જ સમયે પ્રાર્થના કરી.

<sup>૨૧</sup> મેં તમારાં પાપને, તમે જે વાણરડું બનાવ્યું હતું તે લઈને બાળી નાખ્યું, તે ધૂળ જેવું થઈ ગયું ત્યાં સુધી ટીપીને જમીનમાં ભૂકો કરી નાખ્યું. મેં તે ભૂકાને પર્વત પરથી વહેતા ઝરણામાં ફેંકી દીધો.

<sup>૨૨</sup> અને તાબેરાહ, માસ્સા અને કિષ્ણોથ-હાતાવામાં પણ તમે થહોવાહને કોપાથમાન કર્યા. <sup>૨૩</sup> જથારે થહોવાહે તમને કાદેશબાર્નેાથી એવું કહીને મોકલ્યા કે, “જાઓ, મેં તમને જે દેશ આપ્યો છે તેનો કબજો લો,” ત્યારે તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આજ્ઞા વિલંઘ બળવો કર્યો, તમે તેમનો અવાજ સાંભળ્યો નહિં કે તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો નહિં. <sup>૨૪</sup> જે દિવસથી હું તમને ઓળખતો થયો ત્યારથી તમે થહોવાહની વિલંઘ બળવાખોર રહ્યા છો.

<sup>૨૫</sup> તેથી હું ચાણીસ દિવસ અને ચાણીસ ચાત થહોવાહની આગળ પડી રહ્યો, કેમ કે તેમણે કદ્યું હતું કે, હું તેઓનો નાશ કરીશ. <sup>૨૬</sup> એટલે મેં થહોવાહને પ્રાર્થના કરીને કદ્યું, “હે પ્રભુ થહોવાહ, કૃપા કરીને તમારા લોકોનો, તમારા વારસાનો, જેઓને તમે તમારી મહાનતાથી છોડાવ્યા છે, જેઓને તમે તમારા પરાક્રમી હાથથી મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા છો, તેમનો નાશ કરશો નહિં.

<sup>૨૭</sup> તમારા સેવકો, ઈષ્ટાલિમ, ઈસહાક અને થાકુબને થાદ કરો; આ લોકોની હઠીલાઈ, તેઓની દુષ્ટતા તથા તેઓના પાપની તરફ ન જુઓ. <sup>૨૮</sup> રખેને જે દેશમાંથી તમે અમને બહાર કાઢી લાવ્યા તે દેશના લોકો કહે કે, ‘કેમ કે જે દેશમાં લઈ જવાનું વયન થહોવાહે આપ્યું હતું તેમાં તે લઈ જઈ શકયા નહિં, કેમ કે તેઓ તેઓને ધિક્કારતા હતા, તેઓ તે લોકોને અરણથમાં મારી નાખવા માટે બહાર કાઢી લાવ્યા હતા.’ <sup>૨૯</sup> તો

પણ, તેઓ તમારા લોક તથા તેઓ તમારો વારસો છે, જેઓને તમે તમારી ભવાન શક્તિ તથા તમારા લંબાવેલા ભૂજથી દેખાડીને બહાર કાઢી લાવ્યા છો.”

## ૧૦

**૧** તે સમયે યહોવાહે મને કદયું, “પહેલાં હતી તેવી જ બે શિલાપાટીઓ તૈયાર કર અને તેને ભારી પાસે પર્વત પર લાવ વળી લાકડાની એક પેટી બનાવ. **૨** પહેલી પાટીઓ જે તેં તોડી નાખી, તેના પર જે વચનો લખેલાં હતા તે હું આ પાટીઓ ઉપર લખીશ, તું તેઓને કોશમાં મૂકી રાખજે.”

**૩** માટે મેં બાવળના લાકડાનો એક કોશ બનાવ્યો. અને પહેલાના જેવી બે શિલાપાટીઓ બનાવી, તે બે શિલાપાટીઓ ભારા હાથમાં લઈને હું પર્વત પર ગયો. **૪** સમાના દિવસે પર્વત પર અનિનમાંથી જે દસ આજાઓ યહોવાહ બોલ્યા, તે તેમણે અગાઉના લખાણ પ્રમાણે શિલાપાટીઓ ઉપર લખી; યહોવાહે તે મને આપી.

**૫** પછી હું પર્વત પરથી પાછો નીચે આવ્યો, જે કોશ મેં બનાવ્યો હતો તેમાં તે શિલાપાટીઓ મૂકી; યહોવાહે મને આજા આપી હતી તે મુજબ તેઓ ત્યાં છે.

**૬** ઇઝરાયલી લોકો બેચોથ બેની થાકાનથી મુસાફરી કરીને મોસેરા આવ્યા. ત્યાં હાઝુનનું મૃત્યુ થયું, તેને ત્યાં જ દફનાવવામાં આવ્યો. તેની જગ્યાએ તેના દીકરા એલાઝારે યાજકપદની સેવા બજાવી. **૭** ત્યાંથી તેઓએ ગુદગોદા સુધી મુસાફરી કરી, ગુદગોદાથી થોટબાથા જે પાણીના ઝરણાંનો પ્રદેશ છે ત્યાં આવ્યા.

**૮** તે સમયે યહોવાહે લેવીના કુણને યહોવાહનો કરારકોશ ઊંચકવા, યહોવાહની સમક્ષ ઊભા રહીને તેમની સેવા કરવા, તેમના નામથી લોકોને આશીર્વાદ આપવા માટે પસંદ કર્યું. આજ સુધી તે તેની સેવા કરે છે. **૯** તેથી લેવીઓને પોતાના ભાઈઓની સાથે કંઈ ભાગ કે વારસો મણ્યો નથી. જેમ યહોવાહ તારા ઈશ્વરે કદયું તેમ યહોવાહ પોતે તેનો વારસો છે.

**૧૦** અગાઉની જેમ હું ચાણીસ રાત અને ચાણીસ દિવસ પર્વત પર રત્યો; અને યહોવાહે તે સમયે પણ ભારું સાંભળીને તમારો નાશ કર્યો નહિ. **૧૧** પછી યહોવાહે મને કદયું, ઊઠ, આ લોકોની આગળ ચાલ; એટલે જે દેશ તેઓને આપવાના મેં તેઓના પિતૃઓની આગળ સમ ખાદ્યા છે, તેમાં તેઓ પ્રવેશ કરીને તેનું વતન પ્રાપ્ત કરે.

**૧૨** હવે હે ઇઝરાયલ, તું યહોવાહ તારા ઈશ્વરનો ડર રાખે, તેમના ભાર્ગોમાં ચાલે અને તેમના પર પ્રેમ રાખે અને તારા પૂરા અંત:કરણાથી તથા પૂરા જીવથી યહોવાહ તારા ઈશ્વરની સેવા કરે. **૧૩** અને આજે હું તમને યહોવાહની જે આજાઓ અને નિયમો તારા હિતાર્થે ફરમાવું છું તેનું પાલન કરે.

**૧૪** જો, આકાશ તથા આકાશોનાં આકાશ; પૃથ્વી તથા તેમાંનું સર્વસ્વ તે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરનું છે. **૧૫** તેમ છતાં તમારા પિતૃઓ પર પ્રેમ રાખવાનું યહોવાહને સાંભળાયું. અને તેમણે તેઓની પાછળ તેઓનાં સંતાનને એટલે સર્વ લોકોના કરતાં તમને પસંદ કર્યા જેમ આજે છે તેમ.

**૧૬** તેથી તમે તમારાં પાપી હૃદયોને શુદ્ધ કરો અને હઠીલાપણું છોડી દો. **૧૭** કેમ કે, યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તે તો સર્વોપશી ઈશ્વર છે. તે ભવાન, પરાક્રમી અને ભયાનક ઈશ્વર છે, તે નિષ્પક્ષ અને ન્યાયી છે, તે કદી લાંચ લેતા નથી.

**૧૮** તે વિધવાની તથા અનાથની દાદ સાંભળો છે. તે પરદેશીઓ પર પ્રેમ રાખે છે અને તેઓને ખોરાક તથા વસ્ત્રો આપે છે. **૧૯** તેથી તમારે પણ પરદેશીઓ પર પ્રેમ રાખવો, કારણ કે તમે પણ મિસરમાં પરદેશી હતા.

**૨૦** તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો ડર રાખો અને તમે તેમની જ સેવા કરો; તેમને જ તમે વળગી રહો. અને તેમના જ નામે સમ ખાઓ. **૨૧** તમારે તેમની સ્તુતિ કરવી,

તે જ તમારા ઈશ્વર છે. તેમણે તમારા માટે જે ભવાન અને અદભૂત કાર્યો કર્યા છે તે તમે પ્રત્યક્ષ નિહાશયાં છે.

<sup>૨૨</sup>જથારે તમારા પિતૃઓ બધા મળીને મિસર ગયા હતા ત્યારે તેઓ ફક્ત સિંગર જ હતા. પણ અત્યારે તમારા ઈશ્વર યહોવાહે તમારી સંખ્યા આકાશના તારાઓ જેટલી વધારી છે.

## ૧૧

<sup>૧</sup>એ માટે યહોવાહ તારા ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખો અને તેમના ફરમાન, કાયદા, નિયમો અને આજ્ઞાઓ સર્વદા પાઠો.

<sup>૨</sup>હું તમારાં સંતાનો સાથે નહિ પણ તમારી સાથે બોલું છું. જેઓએ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની શિક્ષા, તેમની ભવાનતા, તેમનો પરાક્રમી હાથ તથા તેમનાં અદભૂત કામો જોયા કે જાણ્યાં નથી, <sup>૩</sup>તેમનાં ચિંતનો, તેમનાં કામો, જે તેમણે મિસર મધ્યે મિસરના રાજ ફાળન તથા તેના આખા દેશ પ્રત્યે કર્યા તે.

<sup>૪</sup> મિસરનું સૈન્ય તેના ઘોડા અને રથો તમારો પીછો કરતાં હતાં, ત્યારે સૂર્ય સમુદ્રનું પાણી તેમની પર ફેરવી વાયું. એ રીતે યહોવાહે તેમનો આજ સુધી કેવી રીતે વિનાશ કર્યો તે તેમણે જોયું નથી; <sup>૫</sup> અને તમે આ સ્થળો આવી પહોંચ્યા ત્યાં સુધી તેમણે અરણ્યમાં તમારે સાળું જે કર્યું તે.

<sup>૬</sup> અને સર્વ ઇજરાયલીઓના જોતાં રબેનના દીકરાઓમાંથી, અલીઆબના દીકરા દાથાન અને અભિરામને યહોવાહે શું કર્યું તે તમે જોયું છે, પણ તમારા સંતાનો એ જોયું નથી. એટલે કેવી રીતે પૃથ્વી પોતાનું મુખ ઉધારીને તેઓને તથા તેઓના કુટુંબોને, તેઓના તંબુઓને અને તેમની સાથેના નોકર ચાકર તથા તેમની માલિકીનાં સર્વ જાનવરોને ગળી ગઈ. <sup>૭</sup> પણ તમારી આંખોએ યહોવાહે કરેલાં અદભૂત કામો નિહાશયાં છે.

<sup>૮</sup> તેથી જે સર્વ આજ્ઞા હું આજે તમને ફરમાવું છું તે સર્વ પાઠો જેથી તમે બળવાન થાઓ અને જે દેશનું વતન પામવાને તમે જઈ રહ્યા છો તેમાં પ્રવેશ કરીને તેનું વતન સંપાદન કરો; <sup>૯</sup> યહોવાહે જે દૂધમધથી ભરપૂર દેશ વિષે તમારા પિતૃઓ આગળ સોગન ખાધા હતા કે હું તમને તથા તમારા સંતાનોને આપીશ અને તેમાં તમારું આયુષ્ય લંબાવીશ.

<sup>૧૦</sup> તમે જે દેશનું વતન પામવાને જઈ રહ્યા છો તે તો મિસર દેશ જથાંથી તમે બહાર નીકળી આવ્યા છો તેના જેવો નથી કે જથાં બી વાવ્યા પણી તમારે શાકભાજુની વાડીની જેમ પોતાના પગથી પાણી પાવું પડતું હતું. <sup>૧૧</sup> પરંતુ જે દેશનું વતન પામવાને માટે તમે પેલે પાર જાઓ છો તે દુંગરવાળો અને ખીણોવાળો દેશ છે. તે આકાશના વરસાદનું પાણી પીએ છે, <sup>૧૨</sup> તે દેશ વિષે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર કાળજી રાખે છે. વર્ષના આરંભથી તે અંત સુધી યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની નજર હેઠાં તેના પર રહે છે.

<sup>૧૩</sup> અને આજે હું તમને જે આજ્ઞાઓ જણાવું છું તે જો તમે દ્યાનથી સાંભળી અને તમારા ઈશ્વર યહોવાહે પર પ્રીતિ રાખીને તમારા ખરા મન અને આત્માથી તેમની સેવા કરશો તો એમ થશે કે, <sup>૧૪</sup> હું તમારા દેશમાં વરસાદ એટલે આગળનો વરસાદ તથા પાછળનો વરસાદ તેની ઝતુ અનુસાર મોકલીશ. જેથી તમે તમારું અનાજ, તમારો નવો દ્રાક્ષારક્ષ તથા તમારા તેલનો સંગ્રહ કરી શકો. <sup>૧૫</sup> હું તમારાં ઢોરને સારુ ખેતરોમાં ધાસ ઉગાવીશ. અને તમે ખાઈને તૃપ્ત થશો.

<sup>૧૬</sup> સાવયેત રહ્યો રહ્યેને તમારું અંત:કરણ ઠગાઈ જાય. અને તમે બટકી જઈ બીજ દેવ દેવીઓની સેવા કરો અને તેમનું ભજન કરો; <sup>૧૭</sup> રહેને યહોવાહનો કોપ તમારી

વિરજ સણગી ઉઠે અને તેઓ આકાશમાંથી વરસાદ બંધ કરે અને જમીન પોતાની ઊપજ ન આપે. અને યહોવાહ જે ફળકુપ દેશ તમને આપે છે તેમાં તમારો જલ્દી નાશ થાય.

**૧૮** માટે ભારાં આ વચનો તમે તમારા હૃદયમાં તથા મનમાં મૂકી રાખો, ચિંતન તરીકે તમારા હાથમાં બાંધો તથા તેઓને તમારી આંખોની વચ્ચે કપાળભૂષણ તરીકે રાખો.

**૧૯** જથારે તમે ઘરમાં બેઠા હોય ત્યારે, બહાર ચાલતા હોય ત્યારે, તું સૂતા હોય ત્યારે અને ઉઠતી વેણાએ તે વિષે વાત કરો અને તમારા જંતાનોને તે શીખવો.

**૨૦** તમારા ઘરની બારસાખ પર તથા તમારા નગરના દરવાજા પર તમે તેઓને લખો. **૨૧** જેથી જે દેશ આપવાનું વચન યહોવાહે તમારા પિતૃઓને આપ્યું હતું તેમાં તમારા દિવસો અને તમારા વંશજોના દિવસો પૂઢ્યી પરના આકાશોના દિવસોની જેમ વૃદ્ધિ પામે.

**૨૨** કેમ કે આ જે બધી આજાઓ હું તમને આપું છું તેને જો તમે ખંતપૂર્વક પાળીને અમલમાં મૂકશો અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખીને તેમના સર્વ માર્ગોમાં ચાલશો અને તેમને વળગી રહેશો તો, **૨૩** યહોવાહ આ સર્વ પ્રજાઓને તમારી આગળથી હાંકી કાઢશો, તમે તમારા કરતાં ભોઈ અને બળવાન પ્રજાને કબજે કરશો.

**૨૪** દરેક જગ્યા જ્યાં તમારા પગ ફરી વળશે તે તમારી થશે; અરણથથી તથા લબાનોનથી, નદીથી એટલે ફ્લાત નદી સુધી, પઞ્ચિમના સમુક્ષ સુધી તમારી સરહદ થશે. **૨૫** વળી તમારી આગળ કોઈ ભાણસ ટકી શકશે નહિ; જે ભૂમિ પર તમે ચાલશો તે પર યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારી બીક અને ધાક રાખશો. જેમ તેમણે તમને કર્યું છે તે પ્રમાણે.

**૨૬** જો, આજે હું તમારી આગળ આશીર્વાદ તથા શાપ બન્ને મૂકું છું. **૨૭** જો તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આજાઓ જે હું આજે તમને ફરમાવું છું તે સાંભળશો તો તમે આશીર્વાદ પામશો; **૨૮** જો તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આજાઓ નહિ સાંભળો, જે માર્ગ હું તમને આજે ફરમાવું છું તે છોડીને બીજા દેવો કે જેઓ વિષે તમે જાણતા નથી તેની પાછળ જશો તો તમે શાપ પામશો.

**૨૯** જે દેશનો કબજો કરવાને તમે જાઓ તેમાં જથારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને લાવે ત્યારે એવું થાય કે આશીર્વાદને તમે ગરીબીમ પર્વત પર અને શાપને એબાલ પર્વત પર રાખજો. **૩૦** શું તેઓ થર્ડનની સામે પાર પઞ્ચિમ દિશાના રસ્તા પાછળ, ગિલ્ગાલની સામેના અરાભામાં રહેતા કનાનીઓના દેશમાં, મોરેના એલોનવૃક્ષોની પાસે નથી?

**૩૧** કેમ કે જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને આપ્યો છે તેનું વતન પામવા માટે તમે થર્ડન પાર કરીને જવાના છો, તમે તેનું વતન પામીને તેમાં રહેશો. **૩૨** હું આજે તમારી સમક્ષા જે બધા કાનૂનો તથા નિયમો મૂકું છું તેને તમે કાળજીપૂર્વક પાછો.

## ૧૨

**૧** તમારા પિતૃઓના ઈશ્વર યહોવાહે તમને જે દેશ વતન તરીકે આપ્યો છે, તેમાં તમારે નિયમો તથા કાનૂનો પૂઢ્યી પરના તમારા બધા દિવસો પર્યાત પાછવા તે આ છે. **૨** જે જે પ્રજાઓનો તમે કબજો કરશો તેઓ જે ઊંચા પર્વતો પર, કુંગરો પર તથા દરેક લીલાં વૃક્ષોની નીચે જે બધી જગ્યાઓમાં તેઓનાં દેવોની પૂજા કરતા હતા તે સર્વનો તમારે નિશ્ચે નાશ કરવો.

**૩** તમારે તેઓની વેદીઓ તોડી નાખવી, તેઓના ક્ષતંભોને બાંગીને ટુકડા કરી નાખવા, અશોશીમ મૂર્તિઓને બાળી નાખવી અને તેઓના દેવોની કોતરેલી મૂર્તિઓ

કાપી નાખીને તે જગતાએથી તેઓના નામનો નાશ કરવો. <sup>૪</sup> તમારે યહોવાહ તમારા ઈંઘરની આરાધના તે પ્રમાણે ન કરવી.

<sup>૫</sup> પણ યહોવાહ તમારા ઈંઘર તમારા સર્વ કુળમાંથી જે સ્થળ પસંદ કરશે તે સ્થળ આગળ એટલે જ્યાં તે રહે છે ત્યાં તમારે બેગા થવું, ત્યાં તમારે આવવું. <sup>૬</sup> ત્યાં તમારે તમારાં બધાં દહનીયાર્પણો, તમારાં બલિદાનો, તમારાં દશાંશો, તમારા હાથનાં ઉચ્છાલીયાર્પણો, તમારી માનતાઓ, તમારાં ઔરિષકાર્પર્ણ તથા તમારાં ઘેટાં બકરાનાં તથા અન્ય જાનવરોનાં પ્રથમજનિતને લાવવાં.

<sup>૭</sup> ત્યાં તમારે યહોવાહ તમારા ઈંઘરની આગળ જમવું અને તમારા હાથની સર્વ બાબતોમાં યહોવાહ તારા ઈંઘરે તમને આશીર્વાદ આપ્યો છે તેમાં તમારે તથા તમારા કુટુંબોએ આનંદ કરવો.

<sup>૮</sup> આજે આપણે જે બધું અહીં કરીએ છીએ, એટલે દરેક માણસ પોતાની દ્રષ્ટિમાં જે સારું લાગે છે તે કરે છે તે પ્રમાણે તમારે કરવું નહિ; <sup>૯</sup> કેમ કે, યહોવાહ તમારા ઈંઘર જે આરામ તથા વારસો આપવાના છે તેમાં હજુ સુધી તમે ગયા નથી.

<sup>૧૦</sup> તમે યર્દન નદી પાર કરીને યહોવાહ તમારા ઈંઘર તમને જે દેશ વારસા તરીકે આપવાના છે તેમાં જગતે તમે રહેશો, ત્યારે યહોવાહ તમને ચારે બાજુના દુઃખનોથી આરામ આપશે કે જેથી તમે બધા સુરક્ષિત રહો. <sup>૧૧</sup> ત્યારે એવું બને કે યહોવાહ તમારા ઈંઘર પોતાનું નામ રાખવા માટે જે જગત્યા પસંદ કરે ત્યાં, હું તમને ફરમાવું તે બધું તમારે લાવવું: તમારાં ઉચ્છાલીયાર્પણ, તમારાં બલિદાનો, તમારાં દશાંશો, તમારા હાથનાં ઉચ્છાલીયાર્પણો, જે બધી શ્રેષ્ઠ માનતાઓ તમે યહોવાહ પ્રત્યે માનો તે તમારે લાવવાં.

<sup>૧૨</sup> તમે, તમારા દીકરાઓ, તમારી દીકરીઓ, તમારા દાસો, તમારી દાસીઓ તથા લેવીઓ કે જેને તમારી ભદ્યે કોઈ હિસ્સો કે વારસો નથી જેઓ તમારા દરવાજાની અંદર રહેતા હોથ તેઓએ યહોવાહ તમારા ઈંઘરની આગળ આનંદ કરવો.

<sup>૧૩</sup> સાવધ રહેજો, જે દરેક જગત્યા તમે જુઓ ત્યાં તમારે તમારા દહનીયાર્પર્ણ ચઢાવવાં નહિ; <sup>૧૪</sup> પણ જે જગત્યા યહોવાહ તમારા ઈંઘર તમારા કુળો ભદ્યેથી એકને પસંદ કરે ત્યાં તારે તારા દહનીયાર્પર્ણ ચઢાવવાં.

<sup>૧૫</sup> તોપણ તમારી ઈચ્છા પ્રમાણે તમે તમારા દરવાજાના પ્રાણીઓને મારીને ખાજો, કેમ કે યહોવાહ તમારા ઈંઘરે તમને જે બધું આપ્યું છે તેનો આશીર્વાદ તમે પ્રાપ્ત કરો. શુદ્ધ તથા અશુદ્ધ જન તે ખાય, જેમ હરણનું અને જેમ સાબરનું માંસ ખવાય છે તેમ ખાજો. <sup>૧૬</sup> પણ લોહી તમારે ખાવું નહિ એ તમારે પાણીની જેમ જમીન પર રેણી દેવું.

<sup>૧૭</sup> તમારા અનાજનો, દ્રાક્ષારસનો કે તેલનો દશમો ભાગ, અથવા તમારાં ઘેટાંબકરાંનાં અને અન્ય જાનવરોનાં પ્રથમજનિત અથવા તમારી લીધેલી કોઈ પણ માનતા અથવા તમારા ઔરિષકાર્પર્ણ તથા તમારા હાથનાં ઉચ્છાલીયાર્પણ એ સર્વ તમારા રહેઠાણોમાં ખાવાની તમને રજ નથી. <sup>૧૮</sup> પણ તમારે અને તમારા દીકરાએ અને તમારી દીકરીએ, તમારા દાસે અને તમારી દાસીએ તમારા ઘરમાં રહેનાર તમારા લેવીએ યહોવાહ તમારા ઈંઘર જે સ્થળ પસંદ કરે તેમાં તમારા યહોવાહની સમક્ષ તે ખાવાં; અને જે સર્વને તમે તમારો હાથ લગાડો છો તેમાં યહોવાહ તમારા ઈંઘરની સમક્ષ આનંદ કરવો. <sup>૧૯</sup> પોતાના વિષે સાંભળો કે જ્યાં સુધી તમે આ ભૂમિ પર વસો ત્યાં સુધી લેવીઓનો ત્યાગ તમારે કરવો નહિ.

<sup>૨૦</sup> જગત્યારે યહોવાહ તમારા ઈંઘર પોતાના આપેલા વચન મુજબ તમારો વિસ્તાર વધારે ત્યારે તમને જો માંસ ખાવાની ઈચ્છા થાય તો ખાવું કેમ કે મન માનતાં સુધી ખાવાની તમને છૂટ છે.

૨૧ તમારા ઈશ્વર થહોવાહે પોતાના નામ માટે પસંદ કરેલું સ્થળ જો બહુ દૂર હોય તો જેમ થહોવાહે તમને આજ્ઞા આપી છે તેમ, તમારાં ઘેટાંબકરાં તથા અન્ય જનવર કે જે થહોવાહે તમને આપ્યાં છે તે કાપવાં અને તમારી ઇચ્છા થાય ત્યાં સુધી તમારે ઘરે ખાવાં. ૨૨ હરણ કે સાબરનું ભાંસ ખવાય છે તેમ તમારે તે ખાવું; ભાણસ શુઝ કે અશુઝ સ્થિતિ હોય તો પણ તે ખાઈ શકે છે.

૨૩ પરંતુ એટલું સંભાળજો કે લોહી તમારા ખાવામાં ન આવે, કારણ કે, રક્તમાં જ જીવ છે અને ભાંસ સાથે તેનો જીવ તમારે ખાવો નહિં. ૨૪ તમારે લોહી ખાવું નહિં, પણ જળની જેમ જમીન પર ઢોળી દેવું. ૨૫ તમારે તે ખાવું નહિં; એ માટે કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં જે થથાર્થ છે તે કર્યાથી તમારું તથા તમારી પાછળ તમારા સંતાનોનું ભલું થાય.

૨૬ તમારી પાસેની અર્પિત વસ્તુઓ તથા તમારી માનતાઓ તે તમારે થહોવાહે પસંદ કરેલા સ્થાનમાં લઈ જવાં. ૨૭ અને થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની વેદી પર તમારે તમારાં દહનીયાર્પણ એટલે ભાંસ તથા લોહી ચઠાવવાં; પણ તમારા યજોનું લોહી તમારે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની વેદી પર રેડી દેવું.

૨૮ જે સર્વ આજ્ઞાઓ હું તમને ફરમાવું છું તે ધ્યાન આપીને સાંભળો એ માટે કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં જે સારું અને થથાર્થ કર્યાથી તમારું અને તમારાં સંતાનોનું સદા ભલું થાય.

૨૯ જે દેશભાગિઓનું વતન પ્રાપ્ત કરવા તમે જાઓ છો તેઓનો જથારે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારી આગળથી નાશ કરે અને તમે તેઓનું વતન પામી તેમના દેશમાં રહો, ૩૦ ત્યારે સાવધ રહેજો, રખેને તેઓનો તમારી આગળથી નાશ થથા પણી તમે તેઓનું અનુકરણ કરીને ફસાઈ જાઓ. અને તમે તેઓના દેવદેવીઓની પૂજાપરછ કરતાં એવું કહો કે “આ લોકો કેવી શીતે પોતાના દેવદેવીઓની પૂજા કરે છે.”

૩૧ થહોવાહ તમારા ઈશ્વર વિષે એવું કરશો નહિં; કેમ કે જે સર્વ અમંગળ કાર્યો થહોવાહની દૃષ્ટિએ ધિક્કારજનક છે. તે તેઓએ પોતાના દેવદેવીઓની સમક્ષ કર્યા છે. કેમ કે પોતાના દીકરા દીકરીઓને પણ તેઓ તેઓનાં દેવદેવીઓની આગળ આગમાં બાળી નાખે છે.

૩૨ મેં તમને જે આજ્ઞાઓ આપી છે તે તમારે કાળજી રાખીને પાછવી. તમારે તેમાં કઈ વધારો કે ઘટાડો કરવો નહિં.

### ૧૩

૧ તમારી મધ્યે કોઈ પ્રબોધક કે સ્વઘનકષ્ટા ઉભો થાય અને જો તે તમને થિંન કે ચમત્કાર બતાવે, ૨ જો કદાચ તેણે તમને કહેલા થિંન કે ચમત્કાર થાય અને જો તમને તે કહે “ચાલો આપણે અન્ય દેવદેવીઓની પાછળ ચાલીએ જેને તમે જાણતા નથી અને ચાલો આપણે તેમની સેવા કરીએ,” ૩ તોપણ તે પ્રબોધકના શર્દીને કે સ્વઘનકષ્ટાને સાંભળશો નહિં, કેમ કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારી કસોટી કરે છે કે, તમે તમારા પૂરા અંતકરણથી તથા પૂરા જીવથી થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પર પ્રેમ કરો છો કે નહિં તે જણાય.

૪ તમે તમારા ઈશ્વર થહોવાહ પાછળ ચાલો અને તેમનો ડર રાખો અને તેમની આજ્ઞાઓ પાળો, તેમનું કદયું કરો તથા તમે તેમની સેવા કરો. અને તેમને વળગી રહો.

૫ અને તે પ્રબોધક તથા તે સ્વઘનકષ્ટાને મારી નાખવો; કેમ કે તે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર જે તમને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યા છે, જેમણે તમને ગુલામીમાંથી મુક્ત કર્યા તેમની સામે બળવો કરવાનું કહે છે, એ માટે કે રખેને જે માર્ગમાં ચાલવાની

થહોવાહ તમારા ઈંઘરે તમને આજા આપી છે તેમાંથી તે તમને ભમાવી દે. એ શીતે તું તારી મધ્યેથી દુષ્ટતા દૂર કર.

<sup>૬</sup> જો તારો ભાઈ એટલે તારી ભાનો દીકરો અથવા તારી દીકરી અથવા તારી પ્રિય પટની તથા તારો પ્રિય મિત્ર તને લલચાવતાં એમ કહે કે "ચાલો જે અન્ય દેવદેવીઓને તમે જાણતા નથી, તેમ તમારા પિતૃઓ પણ જાણતા નહોતા તેઓની આપણે પૂજા કરીએ. <sup>૭</sup> તથા જે દેશજાતિઓ તમારી ચોતરફ, તમારી આસપાસમાં કે તમારાથી દૂર પૂઢ્યીના એક છેડાથી બીજા છેડા જુધી છે તેઓનાં દેવદેવીઓની સેવા કરીએ."

<sup>૮</sup> તો તમારે તેઓની વાત સાંભળવી કે ભાનવી નહિ, તમારી આંખ તેની પર દયા ન લાવે. તમારે તેને જવા દેવો નહિ અને છુપાવવો પણ નહિ. <sup>૯</sup> પરંતુ તેને નક્કી ભારી નાખવો, તેને ભારી નાખવા ભાટે તમારો હાથ પહેલો તેના પર પડે ત્યાર બાદ બીજા લોકો પણ તેમ કરે.

<sup>૧૦</sup> તમારે તેને પથ્થર વડે ભારી નાખવો, કેમ કે થહોવાહ તમારા ઈંઘર જે તમને ભિસર દેશમાંથી એટલે ગુલાભીમાંથી બહાર લાવ્યા, તેમની પાસેથી તમને દૂર લઈ જવાનો પ્રયત્ન તેણે કર્યો છે. <sup>૧૧</sup> સર્વ ઇજરાયલ તે સાંભળીને બીશે. અને પછી ફરીથી એવી કોઈ દુષ્ટતા તમારી મધ્યે થશે નહિ.

<sup>૧૨</sup> જે નગરો થહોવાહ તમારા ઈંઘર તમને રહેવા ભાટે આપે છે તેઓમાંથી એક પણ વિષે તમે એવી વાત સાંભળો કે, <sup>૧૩</sup> કેટલાક બલિયાલપુઅરો તમારી મધ્યેથી નીકળી જઈને તેઓના નગરના લોકોને એમ કહીને ખેંચી લીધા છે કે ચાલો આપણે જઈને અન્ય દેવદેવીઓ કે જેઓને તમે જાણતા નથી તેમની સેવા કરીએ." <sup>૧૪</sup> તેથી તારે તેની પૂરેપૂરી તપાસ કરવી, શોધ કરીને ખંતથી પૂછપૂરણ કરવી. જો તે વાત સાચી અને નક્કી હોય કે એ અમંગળ કર્મ તમારી મધ્યે કરવામાં આવેલું છે,

<sup>૧૫</sup> તો તમારે નગરના બધા રહેવાસીઓનો, તેમાં જે બધા લોકો રહે છે તે સર્વનો તેઓના પશુઓના ટોળાં સાથે તલવારની ધારથી સંપૂર્ણપણે નિશ્ચે હુમલો કરીને નાશ કરવો. <sup>૧૬</sup> તેમાંની સર્વ લૂંટ તે નગરના ચોકની વચ્ચે એકઠી કરીને થહોવાહ તમારા ઈંઘર પ્રત્યે તે નગરને તથા તેની સર્વ લૂંટને અનિનમાં છેક બાણી નાખવાં; તેનો સદાને ભાટે ટગલો થઈ જાય; તે ફરીથી બંધાય નહિ.

<sup>૧૭</sup> લુંટમાંથી કશું જ તમારે તમારા હાથમાં રાખવું નહિ. તેથી થહોવાહ તમારા પર ગુસ્સો કરવાથી પાછા વળશે અને બદલામાં તેઓ તમારા પ્રત્યે કૃપાળુ બનશે. તેઓ તમારા પ્રત્યે કરુણા દર્શાવશે અને જેમ તમારા પિતૃઓને વચન આપેલું હતું તે પ્રમાણે તમને સંખ્યામાં વધારશે. <sup>૧૮</sup> થહોવાહ તમારા ઈંઘરની આજાઓ જે હું આજે તમને ફરમાવું છું તે તમે તેમની વાણી સંભાળીને પાણશો, થહોવાહ તમારા ઈંઘરની દ્રષ્ટિમાં જે થોડ્ય છે તે કરશો ત્યારે ઈંઘર તે પ્રમાણે કરશે.

## ૧૪

<sup>૧</sup> તમે થહોવાહ તમારા ઈંઘરનાં સંતાન છો. મૃત્યુ પામેલાંને લીધે તમારે તમારા શરીર પર ધા ન કરવા, કે થહેરા પર મુંડન ન કરવું. <sup>૨</sup> કેમ કે તમે થહોવાહ તમારા ઈંઘરના પવિત્ર લોકો છો, પૂઢ્યીની સપાઠી પરના સર્વ લોકોમાંથી તમને થહોવાહે પોતાની ખાસ પ્રજા થવા ભાટે પસંદ કર્યો છે.

<sup>૩</sup> તમારે કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુમાંથી ખાવું નહિ. <sup>૪</sup> તમારે આ પ્રાણીઓને ખાવાં એટલે બણદ, ઘેટાં, બકરાં, <sup>૫</sup> હરણ, સાબર, કાળિયાર, જંગલી બકરાં, પર્વતીય ઘેટાં.

<sup>૬</sup> જે કોઈ પ્રાણીની ખરી ફાટેલી હોય અને ફાટીને તેના બે ભાગ થઈ ગયેલા હોય, વાગોળતો હોય તેવાં પ્રાણીને તમે ખાઈ શકો. <sup>૭</sup> પરંતુ, તમારે કેટલાંક પ્રાણીઓ જેવા

કે, વાગોળતાં હોથ પણ જેઓની ખરી બે ભાગમાં ફાટી ગયેલી હોથ આ પ્રાણીઓ ન ખાવાં. એટલે કે ઊઠ, સસલું તથા શાફાન કેમ કે તેઓ વાગોળે છે પણ તેમની ખરી ફાટેલી નથી, તેઓ તમારા માટે અશુદ્ધ છે.

**૯** દુક્કરની ખરી ફાટેલી હોથ છે પણ તે વાગોળતું નથી એટલે તે તમારા માટે અશુદ્ધ છે. તેનું માંસ તમારે ખાવું નહિ અને તેમના મૃતદેહને તમારે સ્પર્શ કરવો નહિ.

**૧૦** જળચર પ્રાણીઓમાં તમારે ખાવાં તે આ છે: જેમને બિંગડાં તથા પર હોથ તે ખાવાં; **૧૧** પરંતુ જેઓને પર કે બિંગડાં ના હોથ તેવા જળચરો તમારે ખાવાં નહિ, તેઓ તમારા માટે અશુદ્ધ છે.

**૧૨** બધાં જ શુદ્ધ પક્ષીઓ તમે ખાઈ શકો. **૧૩** પણ આ પક્ષીઓમાંથી તમારે ખાવાં નહિ એટલે કે, ગરૂડ, દાઢીવાળો ગીધ, કુરુર, **૧૪** સમડી, બાજ તથા કલીલ તેની જુદી જાત પ્રમાણે,

**૧૫** પ્રત્યેક જતના કાગડા, **૧૬** શાહમૃગ, ચીભરી, સીગલ, તથા દરેક જતના શકરા, **૧૭** ચીભરી, ઘુવડ, રાજહંસ, **૧૮** જળફુકડી, ગીધ, કરદોક; **૧૯** દરેક જતનું બગલું, હંસલો તથા ચામાચીડિયું. **૨૦** બધાં પાંખવાળાં સર્પટિયાં તમારા માટે અશુદ્ધ છે. તે ન ખાવાથ **૨૧** પરંતુ તમે બધાં શુદ્ધ પક્ષીઓ ખાઈ શકો.

**૨૨** પોતાની શીતે મૃત્યુ પામેલા કોઈ પણ પશુનું માંસ તમારે ખાવું નહિ. તમારા નગરમાં રહેતા પરદેશીને ખાવા માટે આપવું હોથ તો આપો. બલે તે લોકો ખાય; અથવા કોઈ પરદેશીને તે વેચે તો બલે વેચે. કેમ કે તમે તો યહોવાહ તમારા ઈંઘરના પવિત્ર લોક છો. વળી બકરીના બચ્ચાને માતાના દૂધમાં બાફવું નહિ. **૨૩** પ્રતિવર્ષ તમારે તમારા ખેતરના બીજની બધી ઉપજમાંથી દશમો ભાગ જુદો રાખવો. **૨૪** તેઓ જે જગ્યા પોતાના પવિત્રસ્થાન માટે પસંદ કરે ત્યાં તેઓની આગળ તમારા અનાજનો દશાંશ, તમારા દ્રાક્ષારસનો, તમારા તેલનો તથા તમારાં પશુ તથા ઘેટાં બકરાંના તથા અન્ય જાનવરોના પ્રથમજનિતને તમારે ખાવાં, કે જેથી તમે યહોવાહ તમારા ઈંઘરનો આદર કરતાં શીખો.

**૨૫** જો મુસાફરી એટલી લાંબી હોથ કે તે તું લઈ જઈ શકે નહિ, કેમ કે જ્યારે યહોવાહ ઈંઘર તને આશીર્વાદ આપે, ત્યારે યહોવાહ તારા ઈંઘર જે જગ્યા તેમના પવિત્રસ્થાન માટે પસંદ કરે તે તારાથી ઘણો દૂર હોથ, **૨૬** તો તમારે તે વેચીને, નાણાં તમારા હાથમાં લઈને યહોવાહ તમારા ઈંઘર જે જગ્યા પસંદ કરે ત્યાં જવું.

**૨૭** અને તારું દિલ ચાહે તે ખરીદવા માટે તારે એ પૈસા વડે બળદો, ઘેટાં, દ્રાક્ષારસ અને મધ્ય તમને જે કંઈ પસંદ પડે તે ખરીદવું અને તમારા ઈંઘર યહોવાહ સમક્ષ તમારે અને તમારા કુટુંબે તે ખાઈને આનંદ કરવો; **૨૮** તમારા ઘરના લેવીઓને તમારે કદી ભૂલવા જોઈએ નહિ. કારણ કે, તેઓને તમારી સાથે કોઈ પણ ભાગ કે વારસો મળોલો નથી.

**૨૯** દર શ્રીજે વર્ષને અંતે તે વર્ષની તમારી ઉપજનો દશમો ભાગ કાઢી લાવીને તમારા ઘરમાં તમારે સંગ્રહ કરવો; **૩૦** તમારા ઘરમાં રહેનાર લેવી કે જેને તમારી સાથે કોઈ ભાગ કે વારસો મળ્યો નથી, તે તથા પરદેશી, અનાથ તથા વિધવા આવે અને ખાઈને તૃપ્ત થાય. એ માટે કે જે કામ તમે કરો છો તેમાં તમારા ઈંઘર યહોવાહ તમને આશીર્વાદ આપે.

## ૧૫

**૩૧** દર સાતમું વર્ષ તમારે માટે છુટકારાનું વર્ષ થાય. **૩૨** અને છુટકો કરવાની શીત આ છે; દરેક લેણદારે પોતાના પડોશીને દેવાથી મુક્ત કરવા. તેણે પોતાના પડોશી

પાસેથી તથા પોતાના ભાઈ પાસેથી દેવું વસૂલ કરવા દબાણ કરવું નહિ. કારણ કે યહોવાહના માનાર્થે છુટકારાનો ઢંઢેરો જહેર કરવામાં આવ્યો છે. <sup>૩</sup> વિદેશીઓ પાસે તમે દેવું ભરપાઈ કરાવી શકો છો પરંતુ તાં લેણું જો તારા ભાઈ પાસે હોથ તો તે જતું કર.

<sup>૪</sup> તોપણ તમારામાં કોઈ ગરીબ નહિ હોથ કેમ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને જે દેશના વતનનો વારસો આપે છે, તેમાં યહોવાહ નક્કી તમને આશીર્વાદ દેશે; <sup>૫</sup> ફક્ત એટલું જ કે તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની વાણી ખંતથી સાંભળીને આ જે સર્વ આજ્ઞાઓ આજે હું તમને જણાવું છું, તે તમે કાળજીથી પાણશો તો. <sup>૬</sup> કેમ કે તમને આપેલા વચન મુજબ યહોવાહ તમને આશીર્વાદ આપશે અને તમે અનેક પ્રજાઓના લેણાદાર બનશો, તમે કોઈના દેવાદાર નહિ બનો અને તમે અનેક પ્રજાઓ પર રાજ કરશો, પણ કોઈ તમારા પર રાજ કરશે નહિ.

<sup>૭</sup> જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આપે છે, તેમાં તમારા ઘરમાં રહેતો તમારો કોઈ જ્ઞાતિજન ગરીબ હોથ તો તમે તમાં હૃદય કઠણ ન કરો. <sup>૮</sup> પરંતુ તેમના પ્રત્યે તમારો હાથ ઉદાર રાખો અને તેની અછતને લીધે જેટલાંની તેમને જરૂરિયાત હોથ તે પ્રમાણે આપો.

<sup>૯</sup> પણ સાવધ રહો, રખેને તમારા મનમાં એવો દુષ્ટ વિચાર આવે કે સાતમું વર્ષ એટલે છુટકારાનું વર્ષ પાસે છે. અને તમારી દાનત તમારા ગરીબ ભાઈની વિરોધ બગડે અને તમે તેને કંઈ ન આપો. અને તે યહોવાહની આગળ પોકાર કરે તો તમે દોષિત હરશો. <sup>૧૦</sup> વળી તમારે તેને આપવું જ કે જે તેને આપતાં તમારો જીવ કથવાય નહિ. કારણ કે, એ કાર્યને લીધે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારાં બધાં કામમાં એટલે જે કંઈ કામ તમે હાથમાં લેશો તેમાં તમને આશીર્વાદ આપશે.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે દેશમાંથી ગરીબો કદી ખૂટશે નહિ તેથી હું તમને આજ્ઞા કરું છું કે, તમારે તમારા દેશમાં તમારા ભાઈ પ્રત્યે જરૂરિયાતમંદવાળા પ્રત્યે તથા ગરીબ પ્રત્યે ઉદારતા બતાવવી.

<sup>૧૨</sup> જો તમારો ભાઈ એટલે કોઈ હિંસ્ક સ્ત્રી કે પુરુષ તમારે ત્યાં વેચાયો હોથ અને છ વર્ષ સુધી તે તમારી ચાકરી કરે. તો સાતમે વર્ષે તમારે તેને છોડી મૂકવો. <sup>૧૩</sup> જથારે તમે તેને મુકત કરો ત્યારે તેને ખાલી હાથે જવા દેવો નહિ; <sup>૧૪</sup> તમારે તમારાં ઘેટાંબકરાંમાંથી અને તમારાં ખાલામાંથી અને તમારાં દ્રાક્ષકુંડમાંથી તેને ઉદારતાથી આપવું. યહોવાહે તમને આપેલા આશીર્વાદના પ્રમાણમાં તમારે તેને આપવું.

<sup>૧૫</sup> અને તમારે યાદ રાખવું કે, તમે પણ મિસરમાં ગુલામ હતા અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને છોડાવ્યા હતા. એ માટે હું આજે તમને આ આજ્ઞા આપું છું. <sup>૧૬</sup> અને એમ બને કે, જો તે તમને કહે કે "મારે તમારી પાસેથી જવું નથી," એ માટે કે તેને તમારી સાથે અને તમારાં ઘરનાંની સાથે પ્રેમ છે. અને તમારે ત્યાં સુખયેનમાં રહે છે. <sup>૧૭</sup> તો એક સોથો લઈને તેને બારણાની સાથે ઊભો ચાખીને તેનો કાન વીધવો એટલે તે સદાને માટે તારો દાસ થશે. અને તારી દાસી વિષે પણ એ પ્રમાણે કરવું.

<sup>૧૮</sup> જથારે તમે તેને ગુલામીમાંથી મુકત કરો ત્યારે એમ કરવાનું તમને કઠણ ન લાગવું જોઈએ. કારણ કે, મજૂરના પગાર કરતાં બમણી ચાકરી તેણે તમારે ત્યાં છ વર્ષ સુધી કરી છે. તમારા સર્વ કામમાં યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આશીર્વાદ આપશે.

<sup>૧૯</sup> તમારાં ઘેટાંબકરાંના તથા અન્ય જનવરના પ્રથમજનિત નર બચયાંને તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને અર્પિત કરી દેવાં; પ્રથમજનિત એટલે કે વાણરડા પાસે કંઈ કામ ન કરાવ અને તારા ઘેટાંબકરાંના પ્રથમજનિત બચયાંને તું ન કાતર. <sup>૨૦</sup> વર્ષોવર્ષ તમારે અને તમારા પરિવારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે પસંદ કરેલા સ્થાને તે પ્રાણીઓ

ખાવાં. ૨૧ પરંતુ જો તેને કંઈ ખોડખાંપણ હોય, એટલે કે અપંગ અંધ કે કશી ખોડવાળું હોય તો તે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને તેનો થજા ન કરો.

૨૨ તમે તે તમારે ઘરે ખાઓ; જેમ હરણ તથા સાખર, તેમ શુષ્ણ કે અશુષ્ણ જન તે ખાય. ૨૩ પરંતુ તમારે તેનું લોહી ખાવું નહિ તેને પાણીની જેમ જમીન પર ઢોળી દેવું.

## ૧૬

૧ આભીબ માસ દ્યાન રાખીને થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પ્રત્યે પાખાપર્વ પાણો; કેમ કે આભીબ ભાસમાં થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને રાત્રે મિસ્સરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા.

૨ અને પોતાનું નામ રાખવા માટે થહોવાહ જે સ્થળ પસંદ કરે ત્યાં દેટાંબકરાંનો કે અન્ય જનવરોનો પાખાયજા તું થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પ્રત્યે કર.

૩ તમારે તેની સાથે ખમીરી રોટલી ન ખાવી. સાત દિવસ સુધી તમારે તેની સાથે ખમીર વગરની એટલે દુઃખની રોટલી ખાવી કારણ કે, તમે મિસ્સર દેશમાંથી ઉતાવળો નીકળ્યા હતા. અને આ રીતે તમે મિસ્સરમાંથી જે રીતે બહાર આવ્યા તે દિવસ આખા જીવનભર થાદ રહે. ૪ સાત દિવસ સુધી તમારી સર્વ સરહદોમાં તમારી મદદ્યે ખમીર જોવામાં આવે નહિ. તેમ જ પહેલે દિવસે સાંજે વધેલા બલિદાનનું થોડું પણ માંસ સવાર સુધી રહેવા દેવું નહિ.

૫ જે નગરની ભાગળ થહોવાહ તારા ઈશ્વર તમને આપે તેમાંની કોઈ પણ ભાગળમાં તારે પાખાયજા કરવું નહિ. ૬ પરંતુ, થહોવાહ તારા ઈશ્વર પોતાના પવિત્રસ્થાન માટે જે જગ્યા પસંદ કરે ત્યાં સાંજે સૂર્યાસ્ત સમયે એટલે જે વર્ષે તમે મિસ્સરમાંથી બહાર આવ્યા તે સમયે, પાખાયજા કરો.

૭ થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે પસંદ કરેલી જગાએ તમારે તે શેકીને ખાવું; સવારમાં પાછા પોતાના તંબુઓમાં જવું. ૮ ઇ દિવસ સુધી તમારે બેખમીરી રોટલી ખાવી, સાતમા દિવસે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર માટે પવિત્ર સભા કરવી, તે દિવસે તમારે કોઈ કામ કરવું નહિ.

૯ તમે તમારે પોતાને માટે સાત અઠવાડિયાં ગણો; ઊભા પાકને દાતરડું લગાવાનું શરૂઆત કરો તે સમયથી સાત અઠવાડિયા ગણાવાં. ૧૦ તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પ્રત્યે અઠવાડિયાનાં પર્વ ઉજવો, થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે આપેલા આશીર્વાદ પ્રમાણે તમારા હાથનાં ઘૈચિકાપર્ણ આપો.

૧૧ થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે પોતાના પવિત્રસ્થાન માટે પસંદ કરેલી જગ્યાએ તમે, તમારા સંતાન, તમારી દીકરી, તમારા દાસ, તમારી દાસીઓ, નગરની ભાગળમાં રહેતા લેવીઓ, તમારી મદદ્યે રહેતા વિદેશીઓ, અનાથો તથા તમારી મદદ્યે રહેતી વિદ્યવાઓએ બધાએ ભળીને થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આગળ આનંદ કરવો. ૧૨ તમે મિસ્સરમાં ગુલામ હતા તે થાદ રાખીને તમે આ કાનૂનો પાણો અને તેને અમલમાં મૂકો.

૧૩ તમારા ખળામાંથી તથા તમારા ક્રાક્ષાસ્કુંડમાંથી ઊપજ બેગી કરી લો પણી તમે સાત દિવસ સુધી માંડવાપર્વ ઉજવો. ૧૪ તમારાં પર્વ દરમિયાન તમે, તમારા સંતાન, તમારી દીકરી, તમારા દાસ, તમારી દાસી, લેવી, નગરની ભાગળમાં રહેતા પરદેશીઓ, અનાથો તથા વિદ્યવાઓ આનંદ કરો.

૧૫ તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરના માટે થહોવાહે પસંદ કરેલા સ્થાને સાત દિવસ સુધી પર્વ ઉજવો, કેમ કે થહોવાહે તમારી બધી ઊપજમાં, તમારા હાથનાં સર્વ કામોમાં તમને આશીર્વાદ આપશો, તમે પુષ્કળ આનંદ પામશો.

૧૬ તમારા બધા પુલખો એ જે જગ્યા થહોવાહ પસંદ કરે ત્યાં વર્ષમાં ત્રણ વાર થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આગળ ઉપક્રિયત થવું. બેખમીરી રોટલીના પર્વના પ્રસંગે અઠવાડિયાનાં પર્વના પ્રસંગે અને માંડવાપર્વના પ્રસંગે થહોવાહ આગળ ખાલી હાથે

આવવું નહિ. <sup>૧૭</sup> પરંતુ, દરેક માણસે પોતાની યથાશક્તિ પ્રમાણે યહોવાહની આજા પાણીને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે આપેલા આશીર્વાદ પ્રમાણે તમારે આપવું.

<sup>૧૮</sup> જે નગરની ભાગળ યહોવાહ તારા ઈશ્વર તમને આપે તેમાં તમે તમારા માટે તમારા કુઠોમાંથી ન્યાયાધીશો તથા બીજા અધિકારીઓની નિમણૂક કરો, તેઓ લોકોનો ઉચ્ચિત ન્યાય કરશે. <sup>૧૯</sup> તમે ન્યાય માટે બાળજબરી ન કરો, પક્ષપાત ન કર, લાંચ ન લો, કેમ કે લાંચ જ્ઞાની આંખોને અંધ બનાવી દે છે અને ન્યાયી ભાણસોના વચનો ખોટા કરી નાખે છે. <sup>૨૦</sup> તમે ન્યાયનું અનુસરણ કરો, કે જેથી તમે જીવતા રહો અને જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આપે છે તેનો વારસો પ્રાપ્ત કરો. <sup>૨૧</sup> તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની માટે જે વેદી બનાવો તેની બાજુએ કોઈ પણ જતની અશોરા મૂર્તિ ન ગોઠવો. <sup>૨૨</sup> તમારે તમારા માટે કોઈ સતંભ ઊભો કરવો નહિ. કેમ કે, યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તેને ધિક્કારે છે.

## ૧૭

<sup>૧</sup> યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને તમારે ખોડખાંપણવાળાં કે કંઈ પણ ચીતે ખરાબ બણદ કે ઘેટો અર્પણ કરવો નહિ. કેમ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને તે બલિદાનો ધૂણાસપદ છે.

<sup>૨</sup> જો યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને જે ગામો આપે છે તેમાં તમારી મદયે કોઈ સ્ત્રી કે પુરુષ મળી આવે કે જે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરના કરારનું ઉલ્લંઘન કરીને તેમની દૃષ્ટિમાં જે ખોટું છે તે કરે, <sup>૩</sup> અને જો કોઈ બીજા દેવોની પૂજા કરતો હોય, તેઓની આગળ નમતો હોય, એટલે સૂર્ય, ચંદ્ર અથવા તારા જેના વિષે મેં તમને ફરમાવ્યું નથી તેની પૂજા કરતો હોય, <sup>૪</sup> તે વિષે તમને ખબર પડે કે તમે તે વિષે સાંભળો તો તમે તે વિષે કાળજીપૂર્વક તપાસ કરો. જો એ વાત સાચી અને યોક્કસ હોય કે, એવું ધૂણાસપદ કામ ઇઝરાયલમાં બન્યું છે,

<sup>૫</sup> તો એવું અધમકૃત્ય કરનાર સ્ત્રી કે પુરુષને, એટલે તે જ સ્ત્રી કે પુરુષને નગરના દરવાજ આગળ લાવીને તેમને પથ્થર મારીને મારી નાખો. <sup>૬</sup> બે સાક્ષીના કે ત્રણ સાક્ષીના આધારે તે મરનારને મરણાંડ આપવામાં આવે; પણ એક સાક્ષીના આધારે તેને મરણાંડ આપવો નહિ. <sup>૭</sup> સૌપ્રથમ સાક્ષીઓનો હાથ તેને મારી નાખવા તેના પર પડે, ત્યારપણી બીજા બધા લોકોના હાથ. આ ચીતે તમે તમારી મદયેથી દુષ્ટતા નાખૂદ કરો.

<sup>૮</sup> જો કોઈ વાતનો ન્યાય આપવો તમને બહુ મુશ્કેલ લાગે, જેમ કે ખૂનનો, મિલકતના હકનો, મારામારીનો એક કે બીજુ વ્યક્તિ વચ્ચે વિવાદનો કે, કોઈ ઈજાનો પ્રશ્ન હોય કે તમારા નગરના દરવાજામાં કોઈ બાબતનો મતબેદ હોય, તો તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર પોતાના પવિત્રસ્થાન માટે જે જીયા પસંદ કરે ત્યાં જવું. <sup>૯</sup> લેવી થાજકો પાસે જઈને તે સમયે જે ન્યાયાધીશ હોય તેને પૂછવું, તેઓ તમને તેનો ચુકાદો આપશો.

<sup>૧૦</sup> યહોવાહ પોતાના પવિત્રસ્થાન માટે જે જીયા પસંદ કરે ત્યાંથી જે ચુકાદો તેઓ તમને કહે, તે ચુકાદા પ્રમાણે તમારે અનુસરવું. તેઓ તમને જે કંઈ કરવા કહે તે કાળજીપૂર્વક કરવું. <sup>૧૧</sup> તેઓ જે નિયમ તમને શીખ્યે તેને અનુસરો, જે નિર્ણય તેઓ આપે તે પ્રમાણે કરો. તેઓ જે કહે તેમાંથી ડાબે હાથે કે જમણે હાથે ફરશો નહિ.

<sup>૧૨</sup> જો કોઈ માણસ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની સેવા કરનાર થાજકના કે ન્યાયાધીશના ચુકાદાઓનો અસ્વીકાર કરવાની દુષ્ટતા કરે, તો તે માર્યો જાય. અને એ ચીતે તમારે ઇઝરાયલમાંથી દુષ્ટતા દૂર કરવી. <sup>૧૩</sup> અને સર્વ લોકોને એની જાણ થશે ત્યારે તેઓ કરશે. અને એવી દુષ્ટતા ફરી કદી કરશે નહિ.

**૧૪** યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને જે દેશ આપે છે ત્યાં જથારે તમે પહોંચો અને તેનું વતન લઈને તેમાં વસો અને એમ કહો કે, 'અમારી આસપાસની અન્ય પ્રજાઓની જેમ અમે અમારે ભાથે રાજ ઠરાવીશું.' **૧૫** તો જેને યહોવાહ તમારા ઈશ્વર પસંદ કરે તેને જ તમારે રાજ તરીકે નિયુક્ત કરવો. તમારા ભાઈઓમાંથી એકને તમારે તમારા શિરે રાજ તરીકે નિયુક્ત કરવો. કોઈ પરદેશી કે જે તમારો ભાઈ નથી તેને તમે તમારે શિરે રાજ નિયુક્ત કરશો નહિં.

**૧૬** ફક્ત આટલું જ કે તે પોતાને માટે મોટી સંખ્યામાં ઘોડાઓ ન રાખે. અને પોતાના ઘોડાઓની સંખ્યામાં વધારો કરવાના ભતલબથી તે લોકોને પાછા મિસર ન મોકલે. કેમ કે યહોવાહે તમને કદ્યું છે કે "તમારે હવે પણી કદી એ રસ્તે પાછા જવું નહિં." **૧૭** વળી તે ઘણી પતનીઓ કરે નહિં. કે જેથી તેનું હૃદય યહોવાહ તરફથી વિમુખ થઈ ન જાય. વળી તે પોતાને સારુ સોનુંયાંદી અતિશય ન વધારે.

**૧૮** અને જથારે તે તેના રાજ્યાસને બેસે પણી તેણે લેવી યાજકો પાસેથી આ નિયમની નકલ પુસ્તકમાં ઉતારે **૧૯** અને તે તેની પાસે રહે અને તેના જીવનપર્યત તેમાંથી વાંચે કે, તે યહોવાહનો ડર રાખતાં શીખીને આ નિયમનાં સર્વ વચ્ચનો તથા વિધિઓનું પાલન કરે.

**૨૦** એ માટે કે તેનું હૃદય તેના ભાઈઓ પ્રત્યે ગર્વિષ્ણ ન થઈ જાય. તથા આ આજ્ઞાઓથી તે વિમુખ થઈ ન જાય. એ સારુ કે ઇઝરાયલ મધ્યે તેના રાજ્યમાં તેનું તથા તેના સંતાનોનું આયુષ્ય વધે.

## ૧૮

**૧** લેવી યાજકો તથા લેવીના આખા કુળને ઇઝરાયલની સાથે ભાગ કે વારસો ન મળો; તેઓ યહોવાહને ચાઢાવેલાં હોમયજ્ઞો અને તેમના વારસા ઉપર ગુજરાન ચલાવે.  
**૨** તેઓને તેઓના બીજા ભાઈઓની મધ્યે વારસો મળો નહિં, તેઓનો વારસો તો યહોવાહ છે. જેમ તેમણે કદ્યું છે તેમ.

**૩** લોકો તરફથી એટલે વાછરડાનો કે ઘેટાંનો યજ્ઞ ચાઢાવનાર તરફથી આ પ્રત્યેક ઘેટાના અથવા બણદના ખબાનો ભાગ, મોં તથા પેટનો ભાગ યાજકોને આપે.  
**૪** તમારા અનાજની, નવા દ્રાક્ષારક્ષની તથા તેલની પેદાશની પ્રથમફળ ઉપજ અને ઘેટાંની પહેલી કાતરણીનું ઊન તમે લેવીઓને આપો. **૫** કારણ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમારાં સર્વ કુળોમાંથી તેણો તથા તેઓના દીકરાઓને સદાને માટે પસંદ કર્યા છે કે, તેઓ ઊભા રહીને યહોવાહને નામે સેવા કરે.

**૬** અને કોઈ પણ લેવી આખા ઇઝરાયલમાં તમારી કોઈ પણ જગ્યાએ રહેતો હોય અને તે ત્યાંથી નીકળીને પોતાના મનની પૂરી ઇચ્છાથી યહોવાહ જે સ્થળ પસંદ કરવાના છે ત્યાં આવે. **૭** તો ત્યાં યહોવાહની હજૂરમાં ઊભા રહેનાર તેઓના સર્વ લેવી ભાઈઓ જેમ કરે છે તેમ તે પણ યહોવાહ તેઓના ઈશ્વરના નામે સેવા કરે. **૮** તેઓના વડીલોની મિલકતના વેચાણથી જે તેઓને મળો તે ઉપરાંત તેઓને બીજાઓના જેટલો જ ભાગ ખાવાને મળો.

**૯** જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈશ્વર આપે છે, તેમાં તમે જાઓ ત્યારે તે દેશજાતિઓનાં ધિક્કારપાત્ર કાર્યોનું અનુકરણ તમારે કરવું નહિં. **૧૦** તમારી મધ્યે એવો કોઈ ભાણસ હોવો ન જોઈએ કે જે પોતાના દીકરાને કે દીકરીને અનિનમાં ચલાવતો હોય, કે, જોખ જોતો હોય કે, શક્કન જોતો હોય કે, ધંતરમંતર કરનાર કે જાદુગર, **૧૧** મોહિની લગાડનાર કે મૂર મારનાર, ઈલમી કે ભૂવો હોય.

**૧૨** કેમ કે જે કોઈ આવાં કાભો કરે છે તેઓને યહોવાહ ધિક્કારે છે અને આવાં ધિક્કારપાત્ર કારણો જ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તેઓને તારી આગળથી કાઢી

મૂકવા છે. <sup>૧૩</sup> તેથી તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની દૃષ્ટિમાં સંપૂર્ણ થાઓ. <sup>૧૪</sup> કેમ કે આ જે દેશજાતિઓનું વતન તમે પામવાના છો, તેઓ જોખ જોનારોઓનું તથા શુકન જોનારાનું પણ સાંભળો છે. તમને તો થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે ઓવું કરવા દીધું નથી.

<sup>૧૫</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારે માટે તમારી મદદથી મારા જેવો એક પ્રબોધક ઊભો કરશે. અને તેઓનું તમારે સાંભળવું. <sup>૧૬</sup> હોરેલમાં સભાને દિવસે જે સર્વ તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પાસે માગ્યું કે, “હવે પછી થહોવાહ અમારા ઈશ્વરની વાણી અમારા સાંભળવામાં ન આવે. તેમ જ આ મોટો અભિન હવે પછી અમારા જોવામાં ન આવે. રખેને તે પ્રમાણે હું માર્યો જાઓ.”

<sup>૧૭</sup> અને થહોવાહે મને કદયું કે, તેઓએ જે કદયું છે તે ઢીક કદયું છે. <sup>૧૮</sup> હું તેમને માટે તેઓમાંથી તારા જેવા એક પ્રબોધકને ઊભો કરીશ. અને હું મારા વચ્ચનો તેના મુખમાં મૂકીશ. અને જે સર્વ હું ફરમાવું તે તેઓને કહેશે. <sup>૧૯</sup> અને એમ થશે કે, મારે નામે મારાં જે વચ્ચનો તે બોલશે, તે જે કોઈ નહિ સાંભળો તેની પાસેથી હું જવાબ લઈશ.

<sup>૨૦</sup> પણ જો કોઈ પ્રબોધક ગર્વ કરીને મારે નામે જે વાત બોલવાની મેં તેને આજ્ઞા આપી નથી, તે બોલશે, અથવા અન્ય દેવોને નામે જે બોલશે તે પ્રબોધક માર્યો જશે. <sup>૨૧</sup> અને જો તમે તમારા હૃદયમાં એમ કહો કે, થહોવાહ જે વાત બોલ્યા નથી તે એમ શી શીતે જાણીએ?

<sup>૨૨</sup> જથારે કોઈ પ્રબોધક થહોવાહના નામે બોલે અને જો તે વાત પ્રમાણે ન થાય, અથવા તે પૂરી કરવામાં ન આવે, તો તે વાત થહોવાહ બોલ્યા નથી એમ તમારે જાણવું; પ્રબોધક ગર્વથી તે બોલ્યા છે, તેનાથી તું બીશ નહિ.

## ૧૮

<sup>૧</sup> જે દેશજાતિઓનો દેશ થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આપે, તે દેશજાતિઓનો જથારે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર નાશ કરે, તમે તેઓનો કબજો કરો અને તેઓનાં નગરો અને ઘરોમાં વસવાટ કરો, <sup>૨</sup> ત્યારે જે દેશ થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને વતન પામવા માટે આપે, તેની મદદે તમે તમારા માટે પ્રણ નગરો પસંદ કરો. <sup>૩</sup> તમે તમારા માટે માર્ગ બનાવો, થહોવાહ તમારા ઈશ્વર જે દેશનો તમને વારસો આપે, તે દેશની સીમાના પ્રણ ભાગ કરો, કે જેથી દરેક વ્યક્તિ કે જે અન્ય વ્યક્તિને મારી નાખે તે તેમાં નાસી જાય.

<sup>૪</sup> જે કોઈ અન્ય વ્યક્તિને મારી નાખીને ત્યાં નાસી જાય તે બચી જાય આ નિયમ તેઓના માટે છે: જે કોઈને પોતાના પડોશી પર પહેલાં દ્રેષ ન હતો, પણ અજાણે તે તેને મારી નાખે તે, <sup>૫</sup> જથારે કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશી સાથે જંગલમાં લાકડાં કાપવા જાય, ત્યાં લાકડાં કાપતાં કુહાડો હાથમાંથી છટકીને પડોશીને વાગે અને તેનું મૃત્યુ થાય, એવો ખૂની આ પ્રણ નગરમાંથી કોઈ એકમાં નાસી જાય અને તેમાં આશ્રય મળો.

<sup>૬</sup> રખેને ખૂનનો બદલો લેનારને ગુસ્સો આવે અને મનુષ્યધાતકની પાછળ લાગીને રસ્તો લાંબો હોવાના કારણથી તે તેને પકડી પાડીને તેને મરણતોલ માર મારે, જો કે પહેલાથી તે તેના પર દ્રેષ કરતો ન હોવાને લીધે તે મરણયોગ્ય ન હોય તો પણ. <sup>૭</sup> એ માટે હું તમને આજ્ઞા આપું છું કે, તમારા માટે પ્રણ નગરો પસંદ કરો.

<sup>૮</sup> જો થહોવાહ તમારા ઈશ્વર, તમારા પિતૃઓને આપેલા વચ્ચનું પ્રમાણે, તમારી સરહદો વધારે અને તમારા પિતૃઓને આપેલા વચ્ચનું પ્રમાણે આખો દેશ તમને આપે; <sup>૯</sup> જો હું તમને આજે જે આજ્ઞાઓ ફરમાવું છું એટલે કે, થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને પ્રેમ કરવો, હંમેશા તેમના માર્ગમાં ચાલવું, તે પાછીને તમે અમલમાં મૂકો, તો તમારે આ પ્રણ નગર ઉપરાંત બીજાં પ્રણ નગરોનો વધારો કરવો. <sup>૧૦</sup> આ શીતે જે દેશ થહોવાહ

તમારા ઈંખર તમને વારક્ષા માટે આપે છે તેમાં નિર્દોષ લોકોનાં લોહી વહેવડાવામાં ન આવે, કે જેથી લોહીનો દોષ તમારા પર ન આવે.

**૧૧** પરંતુ જો કોઈ ત્યક્તિ પોતાના પડોશી પર દ્રેષ ચાખે, લાગ તાકીને છુપાઈ રહે અને તેની સામે ઊઠીને તેનો નાશ થાય ત્યાં સુધી તેને મારે કે તે મરી જાય ત્યારે જો તે આ નગરોમાંના કોઈ એકમાં નાકી જાય, **૧૨** ત્યારે નગરના વડીલો કોઈને મોકલીને તેને ત્યાંથી પાછો લાવે, તેને મરનારના નજુકના સગાને સૌંપે, કે જેથી તે માર્યો જાય. **૧૩** તમારે તેની પર દયા બતાવવી નહિ. તમારે ઇઝરાયલમાંથી લોહીનો દોષ નાખૂદ કરવો, કે તમારું ભલું થાય.

**૧૪** યહોવાહ તમારા ઈંખરે તને જે દેશ વતન માટે આપે છે, તેમાં વતનનો વારક્ષા તમને મળો તે અગાઉના સમયમાં પૂર્વજોએ નક્કી કરેલી તમારા પડોશીઓની સરહદ હઠાવશો નહિ.

**૧૫** કોઈ માણસનાં પાપ માટે, કોઈ અન્યાય માટે કે કોઈ પાપની બાબતમાં એક જ ત્યક્તિની સાક્ષી આલે નહિ, બે કે ત્રણ સાક્ષીઓના મુખથી કોઈ પણ વાત સાબિત થઈ શકે. **૧૬** જો કોઈ અન્યાયી સાક્ષી કોઈ માણસની વિલંઘ તેણે ખોટું કર્યું છે તેમ સાબિત કરવા ઊભો થાય.

**૧૭** તો તે બજ્જે માણસોને, એટલે જેઓની વચ્ચે વિવાદ હોય તેઓએ યહોવાહ, યાજકો અને તે સમયના ન્યાયાધીશો સમક્ષ ઊભા રહેવું. **૧૮** ન્યાયાધીશોએ કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવી, જો સાક્ષી આપનાર સાક્ષી જૂછો હોય અને તેના ભાઈ વિલંઘ ખોટી સાક્ષી આપી હોય, **૧૯** તો તેણે પોતાના ભાઈની સાથે જે કરવાની છચ્છા રાખી તે તમારે તેની સાથે કરવું; આ ચીતે તમારે તમારી મદ્દેથી દુષ્ટતા દૂર કરવી.

**૨૦** ત્યારે જેઓ આ સાંભળશે તેઓ બીશો, ત્યાર પણી કોઈ આવું દુષ્ટ કાર્ય તારી મદ્દે કરશે નહિ. **૨૧** તમારે દયા દર્શાવવી નહિ; જીવને બદલે જીવ, આંખને બદલે આંખ, દાંતને બદલે દાંત, હાથને બદલે હાથ અને પગને બદલે પગની શિક્ષા કરવી.

## ૨૦

**૧** જથારે તમે યુદ્ધમાં તમારા દુશ્મનો વિલંઘ લડવા જાઓ, ત્યારે ધોડાઓ, રથો અને તમારા કરતાં વધારે લોકો તમે જુએ તો તેઓથી બીશો નહિ, કેમ કે, મિસરની બૂભિમાંથી બહાર લાવનાર યહોવાહ તમારા ઈંખર તમારી સાથે છે.

**૨** જથારે તમે યુદ્ધબૂભિની નજુક પહોંચો, ત્યારે યાજક આગળ આવીને લોકોની સાથે બોલે, **૩** તેઓને કહે કે, “હે ઇઝરાયલ, સાંભળો; આજે તમે તમારા દુશ્મનો સામે યુદ્ધ કરવા આવ્યા છો, ત્યારે નાહિંમત થશો નહિ, બીશો નહિ, બયબીત થશો નહિ કે તેઓનાથી ગભરાશો નહિ; **૪** કેમ કે તમને બચાવવા અને તમારા પક્ષે રહીને તમારા દુશ્મનો સામે જે લડવા જાય છે તે તો યહોવાહ તમારા ઈંખર છે.

**૫** ત્યારે અધિકારીઓએ લોકોને કહેવું કે, “શું એવો કોઈ માણસ છે કે જેણે નવું ઘર બાંધયું હોય અને તેની અર્પણવિધિ કરી ના હોય? તેને જતો રહેવા દો કે તે પાછો તેના ઘરે જાય, રખેને તે યુદ્ધમાં માર્યો જાય અને બીજો કોઈ માણસ તેનાં ફળ ખાય. **૬** વળી શું કોઈ એવો માણસ છે કે જેણે કોઈ સ્ત્રી સાથે સગાઈ કરી હોય પણ તેની સાથે લગ્ન કર્યા ન હોય? તો તેને જતો

**૭** શું કોઈ એવો માણસ છે જેણે દ્રાક્ષાવાડી રોપી હોય અને તેનાં ફળ ખાયાં ન હોય? તેને જતો રહેવા દો કે તે પાછો તેના ઘરે જાય રખેને તે યુદ્ધમાં માર્યો જાય અને બીજો કોઈ માણસ તેનાં ફળ ખાય. **૮** વળી શું કોઈ એવો માણસ છે કે જેણે કોઈ સ્ત્રી સાથે સગાઈ કરી હોય પણ તેની સાથે લગ્ન કર્યા ન હોય? તો તેને જતો

રહેવા દો કે તે પાછો તેના ઘરે જાય, રખેને તે યુઝમાં ભાર્યો જાય અને બીજો કોઈ પુરુષ તે સત્રી સાથે લગ્ન કરે.

‘અધિકારીઓએ લોકોને એવું પણ પૂછવું કે, “શું કોઈ એવો ભાણસ છે જે ગભરાઈ ગયો હોય કે નાહિંમત થઈ ગયો હોય? તો તેને જતો રહેવા દો કે તે પાછો તેના ઘરે જાય, રખેને તેના હૃદયની જેમ તેના ભાઈઓનાં હૃદય પણ નાહિંમત થઈ જાય.”

‘જયારે અધિકારીઓ લોકોને પૂછવાનું બંધ કરે, ત્યારે તેઓ તેઓના પર સેનાપતિ નિયુક્ત કરે.

૧૦ જયારે તમે કોઈ નગર પર હુમલો કરવા જાઓ, ત્યારે તે પહેલાં તેને શાંતિનું કહેણ મોકલો. ૧૧ અને એમ થશે કે જો તે તમને સલાહનો પ્રત્યુત્તર આપીને તમારે માટે દરવાજા ઉધાડે, તો એમ થાય કે તેમાં જે લોકો હોય તે સર્વ તમને ખંડણી આપીને તમારા દાસ થાય.

૧૨ અને જો તે નગર તમારી સાથે સલાહ ન કરે પણ તમારી વિરુદ્ધ યુઝ કરે તો તમે તે નગરને ધેરો ઘાલો; ૧૩ અને જયારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તેને તમારા હાથમાં સોંપે ત્યારે તમે તેમાંના દરેક પુરુષને તરવારની ઘારથી ભારી નાખો.

૧૪ પરંતુ સત્રીઓ, ભાગકો, જાનવરો તથા નગરમાં જે કંઈ હોય તે, એટલે તેમાંની સર્વ લૂંટ તમે તમારે માટે લો; અને તમારા શત્રુઓની જે લૂંટ તમે તમારે સારુ લો; અને તમારા શત્રુઓની જે લૂંટ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને આપી હોય તે તમે ખાઓ. ૧૫ જે નગરો તમારાથી ઘણાં દૂરના અંતરે છે, જે આ દેશજાતિઓનાં નગરોમાંનાં નથી, તે સર્વને તમે એમ જ કરો.

૧૬ પણ આ લોકોનાં જે નગરો યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને વારસા તરીકે આપે છે, તેઓમાંના કોઈ પણ પશુને તારે જીવતું રહેવા દેવું નહિ. ૧૭ પણ જેમ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને આજ્ઞા આપી છે તેમ તમારે તેઓનો, એટલે કે હિંચીઓ, અમોરીઓ, કનાનીઓ, હિંદ્વીઓ પરિઝીઓ અને યખૂસીઓનો તમારે સંપૂર્ણ નાશ કરવો. ૧૮ રખેને જે સર્વ અંગળ કામો તેઓએ તેમના દેવોની પૂજામાં કર્યા છે, તે પ્રમાણે કરવાને તેઓ તમને શીખવીને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની સામે તમારી પાસે પાપ કરાવે.

૧૯ જયારે યુઝ કરતાં તું કોઈ નગર જીતવા માટે લાંબા સમય સુધી તેનો ધેરો ઘાલે, ત્યારે તેનાં વૃક્ષો પર કુલારી લગાડી નાખતો નહિ; કેમ કે તું તેઓનું ફળ ભલે ખાય, પણ તું તેઓને કાપી ન નાખ; કેમ કે ખેતરનું વૃક્ષ તે શું ભાણસ છે કે તારે તેને ધેરો ઘાલવો પડે? ૨૦ જે વૃક્ષ ફળો ના આપે તેવાં વૃક્ષોનો તમે નાશ કરી શકો; એટલે તેઓને જ તમારે કાપી નાખવા; અને જે નગર તારી વિરુદ્ધ યુઝ કરે છે તેનો પરાજય થતાં સુધી તારે તેની સામે મૌરથા બાંધવા.

## ૨૧

૧ જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તેનું વતન પામવા માટે તમને આપે છે, તેમાં જો કોઈની લાશ ખેતરમાં પડેલી તમને મળી આવે અને તેને કોણે ભાર્યો છે તે કોઈ જાણતું ન હોય; ૨ તો તમારા આગેવાનો અને ન્યાયાધીશો બહાર જઈને લાશની આસપાસનાં નગરોનું અંતર ભાપી જુએ,

૩ અને એમ થાય કે જે નગર લાશથી નજીકના અંતરે હોય એટલે તે નગરના વડીલોએ ટોળાંભાંથી એવી વાણરડી લાવવી કે જે કામમાં લીધેલી ન હોય તથા તેના પર કદી ઝુંસારી ખેણેલી ન હોય. ૪ અને તે નગરના વડીલો તે વાણરડીને વહેતા પાણીવાળી એક ખીણ કે જ્યાં કદી વાવણી કે ખેડાણ ના થયું હોય ત્યાં લાવે અને તે ખીણમાં તેની ગરદન ભાંગી નાખે.

<sup>૫</sup> અને થાજકો એટલે લેવીના દીકરાઓ, પાસે આવે; કેમ કે, પોતાની સેવા કરવાને તથા થહોવાછને નામે આશીર્વાદ આપવાને થહોવાછ તમારા ઈંઘરે તેઓને પસંદ કર્યા છે. અને તેઓના કદ્યા પ્રમાણે દદેક તકરાર તથા દદેક મારનો ચુકાદો થાય.

<sup>૬</sup> ત્યારબાદ તે નગરના વડીલો કે જેઓ પેલી લાશની સૌથી નજીક રહે છે, તેઓ ખીણામાં ગરદન ભાગી નાખેલી વાછરડી પર પોતાના હાથ ધોઈ નાખે. <sup>૭</sup> અને તેઓ એમ કહે કે, “અમારે હાથોએ આ લોહી વહેવડાવ્યું નથી, તેમ જ અમારી આંખોએ તે જોયું પણ નથી.

<sup>૮</sup> હે થહોવાછ, તમારા ઇજરાયલી લોકો જેઓનો તમે ઉજાર કર્યો છે તેઓને તમે માફ કરો. અને તમારા ઇજરાયલી લોકો મદ્યે નિદોર્ષના ખૂનના દોષમાંથી તેમને મુક્ત કરો.” અને તેઓને તેઓના ખૂનના દોષની માફી મળશે. <sup>૯</sup> આ રીતે થહોવાછની દૃષ્ટિમાં જે થથાર્થ છે તે કરીને તમારી મદ્યેથી તમારે નિદોર્ષના લોહીથી દૂર રહેવું.

<sup>૧૦</sup> જથારે તમે તમારા શશ્રૂઓની સાથે યુદ્ધમાં જાઓ અને થહોવાછ તમારા ઈંઘર તેઓને તમારા હાથમાં સોંપે. <sup>૧૧</sup> અને બંદીવાનોમાં કોઈ સુંદર સ્ત્રી જોઈને તું તેના પર મોહિત થાય, તેની સાથે લગ્ન કરવા માટે ઇચ્છા રાખે, <sup>૧૨</sup> તો તેને તારે ઘરે લઈ આવવી અને તે પોતાનું માથું મુંડાવે અને તે પોતાના નખ કપાવે.

<sup>૧૩</sup> અને તે પોતાની બંદીવાન અવસ્થાનું વસ્ત્ર બદલી નાખે; અને તે તારા ઘરમાં રહે અને એક ભાસ સુધી તેના માતાપિતા માટે શોક કરે. પછી તમારે તેની પાસે જવું અને તમે તેના પતિ થાઓ અને તે તમારી પતની થાય. <sup>૧૪</sup> પછી એમ થાય કે જથારે તે તમને ન ગમે તો તમારે તેને તે ચાહે ત્યાં જવા દેવી. પરંતુ તમારે પૈસા લઈ તેને વેચવી નહિ તેમ જ ગુલામ તરીકે તારે તેની સાથે વર્તવું નહિ, કારણ કે તમે તેની આબરૂ લીધી છે.

<sup>૧૫</sup> જો કોઈ પુરુષને બે પતનીઓ હોય, એક માનીતી અને બીજી અણમાનીતી અને તે બજ્જેને પુત્ર જન્મે અને અણમાનીતીનો પુત્ર જયેષ્ઠ હોય. <sup>૧૬</sup> પછી જથારે તે તેના દીકરાઓને મિલકતનો વારસો આપે ત્યારે એમ થવું જોઈએ કે અણમાનીતીનો દીકરો જે એનો ખરો જયેષ્ઠ દીકરો છે તેની અવગણના કરીને માનીતી પતનીના પુત્રને જયેષ્ઠ દીકરો ગણવો નહિ. <sup>૧૭</sup> પણ તેની સર્વ મિલકતનો બમણો ભાગ અણમાનીતીના દીકરાને આપીને તે તેને જયેષ્ઠ તરીકે માન્ય રાખે; કારણ, તે તેનું પ્રથમફળ છે અને જયેષ્ઠ પુત્ર તરીકેનો અધિકાર તેનો છે.

<sup>૧૮</sup> જો કોઈ પુરુષને જીદી અને બંડખોર દીકરો હોય અને તે તેના માતાપિતાનું કહેવું માનતો ન હોય અને તેઓ શિક્ષા કરવા છતાં પણ તેં તેમને ગણકારતો ન હોય. <sup>૧૯</sup> તો તેમનાં માતાપિતા તેને પકડીને તેઓના નગરના વડીલોની આગળ અને નગરના દરવાજા પાસે તેને બહાર લાવે.

<sup>૨૦</sup> અને તેઓ તે નગરના વડીલોને કહે કે “આ અમારો દીકરો જીદી અને બદ્વાખોર છે તે અમારું કદ્યું માનતો નથી. તે લાલચું અને મદ્યપાન કરનારો છે.” <sup>૨૧</sup> પછી તે નગરના બધા માણસોએ તેને પથ્થરે મારીને મારી નાખવો. અને આ રીતે તારે તારી વચ્ચેથી દૂષ્ટતા દૂર કરવી. પછી બધા ઇજરાયલીઓ તે સાંભળશે અને બીશે.

<sup>૨૨</sup> જો કોઈ માણસે મરણયોગ્ય પાપ કર્યું હોય, જો તેને મૃત્યુદંડ આપ્યો હોય તો તમે તેને ઝાડ પર લટકાવો. <sup>૨૩</sup> તેનો મૃત્યુદેહ આખી રાત ઝાડ પર લટકતો ન રહે, તે જ દિવસે તારે તેને દફનાવી દેવો, કેમ કે લટકાવેલા માણસ ઈંઘરથી શાપિત છે. આ આજ્ઞા પાછો જેથી જે દેશ થહોવાછ તમારા ઈંઘર તમને વારસા તરીકે આપે છે તેને તમે અશુદ્ધ કરશો નહિ.

## ૨૨

<sup>૧</sup> તમારા ભાઈના ભૂલા પડી ગયેલા બણદ કે ઘેટાંને જોઈને તારે સંતાવું નહિ, તમારે તેને તેના માલિકની પાસે પાછું લાવવું. <sup>૨</sup> જો તમારો ઇજરાયલી સાથી નજુકમાં રહેતો ન હોય, કે તમે તેને ઓળખતા ન હોય, તો તે પશુને તમારે પોતાને ઘરે લઈ જવું અને તે શોધતો આવે ત્યાં સુધી તમારી પાસે રાખવું. જ્યારે તે આવે ત્યારે તમારે તેને તે પાછું સોંપવું.

<sup>૩</sup> તેનાં ગધેડાં, વસ્ત્રો તથા તમારા સાથી ઇજરાયલીની ખોવાયેલી કોઈ વસ્તુ તમને મળી આવે તો તેના ભાટે પણ તમારે આમ જ કરવું, તમારે તેનાથી સંતાવું નહિ. <sup>૪</sup> તમારો ઇજરાયલી સાથીના ગધેડાને કે બણદને રસ્તામાં પડી ગયેલું જોઈને તમે તેઓથી પોતાને અઠગા રાખશો નહિ; તમારે તેને ફશીથી ઊભું કરવામાં જહાય કરવી.

<sup>૫</sup> સ્ત્રીએ પુરુષનાં વસ્ત્રો પહેરવાં નહિ, તેમ જ પુરુષે સ્ત્રીનાં વસ્ત્રો પહેરવાં નહિ; કેમ કે, જે કોઈ એવું કામ કરે છે તે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને ઘૃણાસ્પદ લાગે છે.

<sup>૬</sup> જો માર્ગ જતાં કોઈ પક્ષીનો માટો જમીન પર કે વૃક્ષ પર તમારા જોવામાં આવે, તેની અંદર બચ્ચાં કે ઈડા હોય, માતા બચ્ચાં પર બેઠેલી હોય તો તમારે માતાને બચ્ચાં સાથે લેવી નહિ. <sup>૭</sup> તમે બચ્ચાં લો, પણ માતાને રહેવા દો. જો તમે આમ કરશે તો તમારું બલું થશે અને તમારા આયુષ્યનાં દિવસો લાંબા થશે.

<sup>૮</sup> જ્યારે તમે નવું ઘર બાંધે ત્યારે તમારે અગાશીની ચારે ફરતે પાળ બાંધવી, કે જેથી ત્યાંથી કોઈ પડી ન જાય અને તમારા ઘર પર લોહીનો દોષ ન આવે.

<sup>૯</sup> તમારી દ્રાક્ષની વાડીઓમાં બે જુદી જતનું ભીજ વાવવું નહિ; નહિ તો બધી જ દ્રાક્ષાવાડીની ઉપજ તેમ જ જે કંઈ વાવ્યું હશે તે ઝૂલ થાય. <sup>૧૦</sup> બણદ તથા ગધેડા બજેને એક સાથે જોડીને તું હળ વડે ખેતી ન કર. <sup>૧૧</sup> ઊન તથા શણનું મિશ્રણ હોય તેવાં વસ્ત્ર પહેરવાં નહિ.

<sup>૧૨</sup> જે ગંભોરો તું પહેરે છે તેની ચારે બાજુની કિનારે સુશોભિત ઝાલર મૂકવી.

<sup>૧૩</sup> જો કોઈ પુરુષ સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે, તેની પાસે જાય, પણ તેને ધિક્કારે, <sup>૧૪</sup> તેને બદનામ કરીને તેના પર ખોટા આરોપ મૂકીને કહે કે, “મેં આ સ્ત્રી સાથે લગ્ન કર્યા અને તેની પાસે ગયો, ત્યારે મેં જોયું તો તેનામાં કૌમાર્યનાં કોઈ ચિહ્ન મને મળ્યાં નહિ.”

<sup>૧૫</sup> તો તે કન્યાના માતાપિતા તેના કૌમાર્યનાં પુરાવા ગામના વડીલો પાસે લાવે.

<sup>૧૬</sup> અને કન્યાના પિતા ગામના વડીલોને કહે કે, “મેં મારી દીકરીને આ પુરુષને પરણાવી, હવે તે તેને ધિક્કારે છે.” <sup>૧૭</sup> જો તે તેના પર ખોટા આરોપ મૂકીને કહે છે કે, “મને તમારી દીકરીમાં કૌમાર્યનાં પુરાવા મળ્યા નથી”- પણ મારી દીકરીના કૌમાર્યના પુરાવા આ રહ્યા. પણ તેઓ ગામના વડીલો આગળ ચાદર પાથરે.

<sup>૧૮</sup> ત્યારે તે નગરના વડીલો તે પુરુષને પકડીને સજા કરે; <sup>૧૯</sup> તેઓ તેને સો શેકેલ ચાંદીનો દંડ કરે, તે કન્યાના પિતાને આપે, કેમ કે તે પુરુષે ઇજરાયલની કન્યા પર ખોટા આરોપ મૂક્યો છે. તે હંમેશા તેની પટની તશીકે રહે; તેના બધા દિવસો દરમિયાન તે તેને દૂર કરી શકે નહિ.

<sup>૨૦</sup> પણ જો આ વાત સાથી હોય અને તે કન્યામાં કૌમાર્યના પુરાવા મળ્યા ન હોય, <sup>૨૧</sup> તો તેઓ તે કન્યાને તેના પિતાના ઘરના બારણા આગળ લાવે અને તે ગામના લોકો તે સ્ત્રીને પથ્થરે મારીને મારી નાખે, કેમ કે, તેણે તેના પિતાના ઘરમાં ચ્યાલિયાર કરીને ઇજરાયલમાં શરમજનક કૃત્ય કર્યું છે. આ શીતે તારે તારી મધ્યેથી દુષ્ટતા દૂર કરવી.

૨૨ જો કોઈ પુરુષ પરિણીત શ્રી સાથે વ્યબિચાર કરતાં જોવા મળો, તો તેઓ એટલે કે તે સ્ત્રી તથા વ્યબિચાર કરનાર પુરુષ બજ્જે ભાર્યા જાય. આ રીતે તારે ઈજરાયલમાંથી દુષ્ટતા દૂર કરવી.

૨૩ જો કોઈ કન્યાની સગાઈ કોઈ પુરુષ સાથે થઈ હોય અને જો અન્ય પુરુષ તેને નગરમાં મળીને તેની સાથે વ્યબિચાર કરે, ૨૪ તો તમારે તે બજ્જેને ગામના દરવાજ આગળ લાવીને પથ્થર મારીને મારી નાખવાં. કન્યાને પથ્થરે મારવી, કેમ કે તે નગરમાં હતી છતાં પણ તેણે ભૂમ પાડી નહિં. અને પુરુષને પથ્થરે મારવો, કેમ કે તેણે ઈજરાયલી પડોશીની પતનીનું અપમાન કર્યું છે. આ રીતે તારી મધ્યેથી દુષ્ટતા દૂર કરવી.

૨૫ પણ જો કોઈ પુરુષ સગાઈ કરેલી કન્યાને ખેતરમાં મળો, જો તે તેની સાથે બળજબરી કરીને વ્યબિચાર કરે, તો ફક્ત તેની સાથે વ્યબિચાર કરનાર પુરુષ જ ભાર્યો જાય. ૨૬ પણ તે કન્યાને તમારે કંઈ કરવું નહિં; મરણયોગ્ય કોઈ પાપ કન્યાએ કર્યું નથી. આ તો કોઈ ભાણસ તેના પડોશી વિશેજ ઊઠીને તેને મારી નાખે તેના જેવી તે વાત છે. ૨૭ કેમ કે તે તેને ખેતરમાં મળી; સગાઈ કરેલી કન્યાએ ભૂમ પાડી, પણ ત્યાં તેને બયાવનાર કોઈ ન હતું. ૨૮ વળી જો કોઈ પુરુષ ફુંવારી કન્યા કે જેની સગાઈ કરેલી નથી, તેને પકડીને તેની સાથે વ્યબિચાર કરતાં તેઓ પકડાય; ૨૯ તો તે કન્યા સાથે વ્યબિચાર કરનાર તે પુરુષ તે કન્યાના પિતાને પચાસ શેકેલ ચાંદી આપે. તે તેની પતની થાય, વળી તેણે આખર લીધી છે. તેના આખા આયુષ્યભર માટે તે કદી તેને છૂટાછેડા આપે નહિં.

૩૦ કોઈ પણ પુરુષે પોતાના પિતાની પતની સાથે વ્યબિચાર કરવો નહિં, તેમ પોતાના પિતાની નિવસનતા જોવી નહિં.

## ૨૩

૧ જો કોઈ વ્યક્તિના વૃષણ ઘાયલ થયાં હોય અથવા જેની જનનેનિદ્રય કાપી નાખવામાં આવી હોય, તેને યહોવાહની સભામાં દાખલ થવા દેવો નહિં. ૨ વ્યબિચારથી જન્મેલો યહોવાહની સભામાં પ્રવેશ ન કરે; તેઓની છેક દસ પેઢી સુધી તેઓનું કોઈ પણ યહોવાહની સભામાં પ્રવેશ કરે નહિં.

૩ આમ્ભોની કે મોઆબી અથવા દસ પેઢી સુધી તેઓનું કોઈ પણ યહોવાહની સભામાં દાખલ થાય નહિં. ૪ કારણ કે, જ્યારે તમે મિસરવાંથી બહાર આવ્યા, ત્યારે તેઓ માર્ગમાં રોટલી તથા પાણી લઈને તમારી સામે આવ્યા નહિં; વળી તેને લીધે તેઓએ અરામ-નાહરાઈભના પથોરથી બેઓરના દીકરા બલામની સાથે કરાર કરીને તમને શાપ આપવા તેને બોલાવ્યો.

૫ પરંતુ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે બલામની વાત સાંભળી નહિં પણ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમારે માટે શાપને બદલીને આશીર્વાદ આપ્યો. કારણ કે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારા પર પ્રેમ રાખતા હતા. ૬ તમે તમારા આખા આયુષ્યભર કદી તેઓની શાંતિ કે આબાદી શોધશો નહિં.

૭ પરંતુ તમે કોઈ અદોભીઓનો તિરસ્કાર કરશો નહિં કારણ કે તેઓ તમારા ભાઈ છે; અને મિસરવાસીઓનો તિરસ્કાર કરશો નહિં, કેમ કે તમે તેના દેશમાં પ્રવાસી હતા. ૮ તેઓની શ્રીજી પેઢીનાં છોકરા જે તેઓને જન્મયાં તેઓ યહોવાહની સભામાં પ્રવેશ કરી શકે.

૯ જ્યારે તમે તમારા શત્રુઓની સામે છાવણીમાં જાઓ ત્યારે દરેક પ્રકારની દુષ્ટતાથી દૂર રહો. ૧૦ જો તમારામાંથી કોઈ પુરુષ રાતના અચાનક બનાવથી અશુભ થયો હોય તો તેણે છાવણીમાંથી બહાર ચાલ્યા જવું અને તેણે છાવણીની અંદર

પાછા ન આવવું. <sup>૧૧</sup> પરંતુ એમ થાય કે સાંજ પડતાં તેણે સ્નાન કરવું અને જથારે સૂર્ય અસ્ત થાય ત્યારે તેણે છાવણીમાં પાછા આવવું.

<sup>૧૨</sup> વળી કુદરતી હાજ્ટે જવા માટેની જગ્યા તમારે છાવણીની બહાર રાખવી અને પણી તમારે તે માર્ગ જવું; <sup>૧૩</sup> અને ખાડો ખોદવા માટે તમારાં હથિયારોમાં તમારી પાસે કશું રહે; અને જથારે તમે કુદરતી હાજ્ટે જાઓ ત્યારે તમારે ખાડો ખોદીને વિષાને ભાટી વડે ટાંકી દેવી. <sup>૧૪</sup> આમ કરવાથી થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારું રક્ષણ કરવા તથા શમ્રૂઓને તમારા હાથમાં સૌપવાને તમારી છાવણીમાં ફરે છે. માટે તમારી છાવણી શુદ્ધ રહે. વળી તમારામાં કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુ જોઈને તે તમારાથી દૂર જતા રહે નહિં.

<sup>૧૫</sup> જો કોઈ દાસ તેના માલિક પાસેથી તમારી પાસે નાસી આવ્યો હોય, તેને તમે પાછો તેના માલિકને ન સૌપો. <sup>૧૬</sup> તમારાં નગરોમાંથી તેને જથાં પસંદ પડે ત્યાં રહેવા દેવો અને તમારે તેના પર જુલમ કરવો નહિં.

<sup>૧૭</sup> ઇઝરાથલની દીકશીઓમાં કોઈ પણ વેશ્યા ન હોય અને ઇઝરાથલપુત્રોમાં કોઈ સજાતીય સંબંધ ધરાવતા ન હોય. <sup>૧૮</sup> ગણિકાની કમાણી તથા કુતરાનું મૂલ્યની માનતા ઉતારવા માટે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરના ઘરમાં લાવવા નહિં; કારણ કે એ બજે કમાણીને થહોવાહ તમારા ઈશ્વર દિક્કારે છે.

<sup>૧૯</sup> તમે તમારા ભાઈને કંઈ પણ વ્યાજે ન ધીરો; નાણાનું વ્યાજ કે અનાજનું વ્યાજ કે વ્યાજે ધીરાતી કોઈપણ વસ્તુનું વ્યાજ લેવું નહિં. <sup>૨૦</sup> પરંતુ પરદેશીને વ્યાજે આપવાની છૂટ છે. પણ તમારા ઇઝરાથલી ભાઈઓ પાસે વ્યાજ લેવું નહિં, તેથી જે દેશનું વતન પામવા તમે જાઓ છો, તેમાં જે કશામાં તમે હાથ લગાડો તેમાં થહોવાહ તમારા ઈશ્વર આશીર્વાદ આપે.

<sup>૨૧</sup> જો તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પ્રત્યે માનતા લો તો તે પૂર્ણ કરવામાં વિલંબ ન કરો, કારણ કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વર નિશ્ચે તમારી પાસેથી ઉત્તર લેશો. કેમ કે એ તો તમારો દોષ ગણાય. <sup>૨૨</sup> પણ જો તમે માનતા લેવા માંગતા ન હોય તો તેથી તમે દોષિત નહિં રહો. <sup>૨૩</sup> પરંતુ જે કંઈ બોલ્યા હોય તે તમે પાણો, તથા અમલમાં મૂકો; થહોવાહ તમારા ઈશ્વર પ્રત્યે જે કંઈ માનતા લીધી હોય એટલે કે જે ઐચિકાર્પણનું વચ્ચે તે તમારા મુખથી આપ્યું હોય તો તે પ્રમાણે કરો.

<sup>૨૪</sup> જથારે તમે તમારા પડોશીની દ્રાક્ષવાગીમાં જાઓ ત્યારે ભરજી પ્રમાણે દ્રાક્ષ ધરાઈને ખાઈ શકો છો, પરંતુ તમારા પાત્રમાં ભરીને લઈ જાઓ નહિં. <sup>૨૫</sup> તમે તમારા પડોશીના ખેતરમાં જાઓ ત્યારે કણસલાં તોડવાની છૂટ છે. પણ તારા પડોશીનાં પાકેલાં અનાજને દાંતરડાથી કાપી લો નહિં.

## ૨૪

<sup>૧</sup> જો કોઈ પુરુષે સ્ત્રીની સાથે લગ્ન કર્યા હોય અને તેનામાં કંઈ શરમજનક બાબત માલૂમ પદ્ધયાથી તે તેની નજરમાં કૃપા ન પામે, તો તેને છૂટાછેડા લખી આપે અને તે તેના હાથમાં મૂકીને તેને પોતાના ઘરમાંથી કાઢી મૂકી શકે. <sup>૨</sup> અને જથારે તે સ્ત્રી તેના ઘરમાંથી નીકળી જાય પણી અન્ય પુરુષ સાથે લગ્ન કરવાની તેને છૂટ છે.

<sup>૩</sup> જો તેનો બીજો પતિ પણ તેને દિક્કારે અને છૂટાછેડા લખી તેના હાથમાં મૂકે, તેના ઘરમાંથી તેને કાઢી મૂકે; અથવા જે બીજા પતિએ તેને પતની તરીકે લીધી હતી તે જો મૃત્યુ પામે, <sup>૪</sup> ત્યારે તેનો પહેલો પતિ, જેણે તેને અગાઉ કાઢી મૂકી હતી, તે તેને અશુદ્ધ થયા પણી પોતાની પતની તરીકે ફરીથી ન લે; કેમ કે, થહોવાહની દૃષ્ટિમાં

તે ઘૃણાસ્પદ છે. યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તને જે દેશ વારસા તરીકે આપનાર છે તે દેશને તું પાપનું કારણ ન બનાવ.

**૫** જ્યારે કોઈ પુરુષ નવ પરિણીત હોથ ત્યારે તે લશ્કરમાં ન જાય કે તેને કંઈ જ કામ સૌંપવામાં ન આવે; તે એક વર્ષ ભૂધી ઘરે રહે, જે પત્ની સાથે તેણે લગ્ન કર્યું છે, તેને આનંદિત કરે.

**૬** કોઈ માણસ ઘંટીનું નીચેનું કે ઘંટીનું ઉપલું પડ પણ ગીરવે ન લે; કેમ કે તેમ કરવાથી તે માણસની આજીવિકા ગીરવે લે છે.

**૭** જો કોઈ માણસ ઇજરાયલના લોકોમાંથી પોતાના કોઈ ભાઈનું અપહરણ કરી તેને ગુલામ બનાવે, કે તેને વેચી દે, તો તે ચોર નિશ્ચે માર્યો જાય. આ રીતે તમારે તમારામાંથી દુષ્ટતા દૂર કરવી.

**૮** કુષ રોગ વિષે તમે સાવધ રહો, કે જેથી લેવી થાજકોએ શીખવેલી સૂચનાઓ તમે કાળજીપૂર્વક પાછો જેમ મેં તમને આજા આપી તે પ્રમાણે તમે કરો. **૯** મિસરમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે મરિયમ સાથે શું કર્યું તે યાદ કરો.

**૧૦** જ્યારે તમે તમારા પડોશીને કંઈ ઉધાર આપો, ત્યારે તમે ગીરે મૂકેલી વસ્તુ લેવા તેના ઘરમાં ન જાઓ. **૧૧** તમે બહાર ઊભો રહો, જે માણસે તમારી પાસેથી ઉધાર લીધું હશે તે ગીરે મૂકેલી વસ્તુને તમારી પાસે બહાર લાવે.

**૧૨** જો કોઈ માણસ ગરીબ હોથ તો તેની ગીરવે મૂકેલી વસ્તુ લઈને તમે ઊંઘી જશો નહિ. **૧૩** સ્થૂર્ય આથમતાં પહેલાં તમારે તેની ગીરે મૂકેલી વસ્તુ પાછી આપી દેવી, કે જેથી તે તેનો ઝબ્બો પહેલીને સ્થૂએ અને તમને આશીર્વાદ આપે; યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આગળ તે તારું ન્યાયીપણું ગણાશો.

**૧૪** તમારા ઇજરાયલી સાથીદાર સાથે કે તમારા દેશમાં તમારા ગામોમાં રહેનાર પરદેશીમાંના કોઈ ગરીબ કે દરિદ્રી ચાકર પર તમે જુલમ ન કરો; **૧૫** દરેક દિવસે તમે તેનું વેતન તેને આપો; સ્થૂર્ય તે પર આથમે નહિ, કેમ કે તે ગરીબ છે તેના જીવનનો આધાર તેના પર જ છે. આ પ્રમાણે કરો કે જેથી તે તમારી વિરુદ્ધ યહોવાહને પોકાર કરે નહિ અને તમે દોષિત છો નહિ.

**૧૬** સંતાનોનાં પાપને કારણે તેઓનાં ભાતાપિતા ભાંયા જાય નહિ, ભાતાપિતાઓનાં પાપને કારણે સંતાનો ભાંયા જાય નહિ. પણ દરેક પોતાના પાપને કારણે ભાયો જાય.

**૧૭** પરદેશી કે અનાથોનો તમે ન્યાય ન કરો, કે વિધવાનાં વણો કદી ગીરે ન લો.

**૧૮** તમે મિસરમાં ગુલામ હતા અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને ત્યાંથી બયાવ્યા તે તમારે યાદ રાખવું. તે ભાટે હું તમને આ આજા પાણવાનું ફરમાવું છું.

**૧૯** જ્યારે તમે ખેતરમાં વાવણી કરો, ત્યારે જો તમે પૂણો ખેતરમાં ભૂલી જાઓ તો તે લેવા તમે પાછા જશો નહિ, તેને પરદેશી, અનાથો તથા વિધવાઓ ભાટે ત્યાં જ પડયો રહેવા દેવો, જેથી યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને તમારા હાથનાં સર્વ કામમાં આશીર્વાદ આપે. **૨૦** જ્યારે તમે જેતુનનાં વૃક્ષને ઝૂડો ત્યારે ફરીથી ડાઢીઓ પર ફરો નહિ; તેના પર રહેલા ફળ પરદેશીઓ, વિધવાઓ અને અનાથો ભાટે રહે.

**૨૧** જ્યારે તમે તમારી દ્વાક્ષાવાડીની દ્વાક્ષ બેગી કરી લો, ત્યારે ફરીથી તેને એકઠી ન કરો. તેને પરદેશી ભાટે, વિધવા ભાટે તથા અનાથો ભાટે રહેવા દો. **૨૨** યાદ રાખો કે તમે મિસર દેશમાં ગુલામ હતા, એ ભાટે તમને આજા પાણવાનું ફરમાવું છું.

## ૨૫

**૧** જો બે માણસો વચ્ચે ઝઘડો હોથ અને તેઓ ન્યાય ભાટે અદાલતમાં જાય, ન્યાયાધીશો ન્યાય કરે, તેઓ ન્યાયીને નિર્દોષ અને દુષ્ટનો તિરસ્કાર કરે. **૨** જો

ગુનેગાર ફટકા મારવા થોય હોય તો ન્યાયાધીશ તેને નીચે સ્તુવાડીને તેના ગુના પ્રમાણે ગણીને તેની હાજરીમાં ફટકા મારે.

<sup>૩</sup> ન્યાયાધીશ તેને ચાલીસ ફટકા મારે, પણ ચાલીસથી વધારે ફટકા ન મારે; કેમ કે જો તે તેને વધારે ફટકા મારે, તો તમારો સાથી તમારી નજરમાં અપમાનિત છે.

<sup>૪</sup> પારે ફરતા બળદના ભો પર તું જાળી ન બાંધ.

<sup>૫</sup> જો બે ભાઈઓ સાથે રહેતા હોય અને તેમાંનો એક નિઃસંતાન મૃત્યુ પામે, તો મરનારની પતનીએ કુટુંબની બહાર કોઈ પારકા પુરુષ સાથે લગ્ન કરવું નહિ. તેના પતિનો ભાઈ તેની પાસે જાય અને તેને પોતાના માટે પતની તરીકે લે, તેની પ્રત્યે પતિના ભાઈની ફરજ અદા કરે. <sup>૬</sup> અને એમ થાય કે તેને જે પ્રથમજનિત જન્મે તે તે માણસનાં મૃત્યુ પામેલા ભાઈનું નામ પ્રાપ્ત કરે, જેથી તેનું નામ ઇજરાયલમાંથી નષ્ટ ન થાય.

<sup>૭</sup> પણ જો તે માણસ પોતાના મૃત્યુ પામેલા ભાઈની પતનીએ પોતાની પતની તરીકે રાખવા ઇચ્છતો ન હોય તો તેના ભાઈની પતનીએ ગામના આગેવાનો સમક્ષ જઈને કહે કે, “આરા પતિનો ભાઈ તેના ભાઈનું નામ ઇજરાયલમાં રાખવાનો ઇનકાર કરે છે; વળી તે મારા પ્રત્યે પતિના ભાઈની ફરજ બજાવવા ઇચ્છતો નથી.” <sup>૮</sup> ત્યારે નગરના વડીલો તેને બોલાવીને તેને કહે, પણ કદાચ તે આગ્રહ કરીને કહે, “હું તેને લેવા ઇચ્છતો નથી.”

<sup>૯</sup> તો પછી તેના ભાઈની પતની વડીલોની હાજરીમાં તેની પાસે જાય, તેના પગમાંથી તેના ચંપલ કાઢી નાખીને તેના મુખ પર થૂંકે. તે તેને જવાબ આપીને કહે, “જે માણસ પોતાના ભાઈનું ઘર બાંધવા ઇચ્છતો નથી તેના આવા જ હાલ થાય.” <sup>૧૦</sup> ઇજરાયલમાં તેનું નામ આ રાખવામાં આવે, “જેના ચંપલ કાઢી લેવાયાં હતાં તેનું કુટુંબ.”

<sup>૧૧</sup> જો કોઈ માણસો એકખીજાની સાથે ઝઘડો કરતા હોય અને તેઓમાંના કોઈ એકની જ્ઞાતી પોતાના પતિને મરનારના હાથમાંથી છોડાવવાને જાય અને હાથ લાંબો કરીને તેના વૃષણને પકડે, <sup>૧૨</sup> તો તમારે તે જ્ઞાતીનો હાથ કાપી નાખવો; તમારી આંખ તેના પર દથા ન લાવો.

<sup>૧૩</sup> તમારે તમારી થેલીમાં જુદા જુદા માપનાં કાટલાં એટલે કે એક હલકું અને બીજું બારે એમ ન રાખવાં. <sup>૧૪</sup> વળી તમારા ઘરમાં અનેક તરેહના માપ એટલે એક મોટું અને બીજું નાનું એમ ન રાખો.

<sup>૧૫</sup> તમારે સાચું અને પ્રમાણિત વજન તથા માપ રાખવું જેથી થહોવાહ તમારા ઈંખર જે દેશ તમને આપે છે તેમાં તમે લાંબુ આયુષ્ય ભોગવો. <sup>૧૬</sup> જે કોઈ વ્યક્તિ એવાં કામ કરે છે એટલે જેઓ અન્યાય કરે છે. તે સર્વ થહોવાહ તમારા ઈંખરને ધિક્કારપાત્ર લાગે છે.

<sup>૧૭</sup> તમે જથારે ભિસરથી આવતા હતા ત્યારે અમાલેકે જે કર્થું તે તમે થાદ કરો; <sup>૧૮</sup> તમે બેહોશ અને થાકેલાં હતા ત્યારે માર્ગમાં તે તમને મણયો. અને જે અખણો તારી પાછળ હતા તેઓના સર્વ પર આકષમણ તેણે કર્થું; અને ઈંખરનો પણ તેને કર લાગ્યો નહિ. <sup>૧૯</sup> તેથી થહોવાહ તમારા ઈંખર તમને જે દેશ વારસા તથા વતન તરીકે આપે છે તેમાં તે તમારી આસપાસના શત્રુઓથી તમને ચાહત આપે ત્યારે એમ થાય કે તમે આકાશ તરોથી અમાલેકનું નામોનિશાન નષ્ટ કરી નાખવાનું તમે ભૂલશો નહિ.

## ૨૬

<sup>૧</sup> અને થહોવાહ તમારા ઈંખર તમને જે દેશ વતન તરીકે આપે છે તેમાં તમે આવો અને તેનો વારસો લઈને તેમાં રહો ત્યારે એમ થાય કે, <sup>૨</sup> જે દેશ થહોવાહ તમારા ઈંખર તમને આપે છે તે ભૂભિનો પ્રથમ પાક તમારે લઈને તેને ટોપલીમાં ભરી જે સ્થળ થહોવાહ તમારા ઈંખર પોતાનું નામ રાખવા સાઙું પસંદ કરે ત્યાં લઈ જવો.

<sup>૩</sup> અને તે દિવસે ત્યાં જે કોઈ યાજક સેવા કરતો હોય તેની પાસે જઈને કહેવું કે, “આજે હું યહોવાહ તમારા ઈશ્વર સમક્ષ જહેર કરું છું કે, જે દેશ આપણાને આપવાને યહોવાહે આપણા પિતૃઓની આગળ સમ ખાદ્યા હતા તેમાં અમે પહોંચ્યા છીએ.”

<sup>૪</sup> પછી યાજક તમારા હાથમાંથી ટોપલી લઈને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની વેદી આગળ નીચે મુકે.

<sup>૫</sup> પછી તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર સમક્ષ એમ કહેવું કે, “અમારા પિતા સ્થળાંતર કરીને આવેલ અરામી હતા અને મિસરમાં જઈને રહ્યા. અને તેમના લોકની સંખ્યા થોડી હતી. ત્યાં તેઓ એક મોટી, શક્તિશાળી અને વસ્તીવાળી પ્રજા બન્યા.

<sup>૬</sup> પરંતુ મિસરીઓએ અમારી સાથે દુર્વ્યવહાર કરી અમને ગુલામ બનાવી અમારી પાસે સખત મજૂરી કરાવી. <sup>૭</sup> ત્યારે અમે અમારા પિતૃઓના ઈશ્વર યહોવાહને પોકાર કર્યો. તેમણે અમારો સાદ સાંભળ્યો અને અમારી વિપત્તિ, મુશ્કેલીઓ અને અમારા પર થતાં જુલમ પર દ્રષ્ટિ કરી.

<sup>૮</sup> અને યહોવાહે પોતાના બળવાન હાથે અદ્ભુત સામર્થ્યથી તથા તેમના પ્રથંડ બાહુબળથી, થિંન તથા ચમલકારોથી અમને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા; <sup>૯</sup> અને અમને આ સ્થળો લાવીને તેમણે અમને દૂધમધથી ભરપૂર દેશ આપ્યો.

<sup>૧૦</sup> અને હવે, હે યહોવાહ જુઓ જે દેશ તમે અમને આપ્યો છે તેની ઉપજનું પ્રથમ ફળ અમે લાવ્યા છીએ.” અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વર સમક્ષ તે મૂકીને તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરનું ભજન કરવું; <sup>૧૧</sup> અને જે કંઈ સાંભળું યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમારા અને ઘરનાંને માટે કર્યું હોય તે સર્વમાં તમારે તથા લેવીઓએ અને તમારી મધ્યે રહેતા પરદેશીઓએ બેગા મળીને આનંદોત્સવ કરવો.

<sup>૧૨</sup> બ્રીજું વર્ષ દશાંશનું વર્ષ છે. તેમાં જ્યારે તમે તમારી ઉપજનો દશાંશ આપી ચૂકો પછી તમારે લેવીઓને, પરદેશીઓને, વિધવાઓને અને અનાથોને આપવો જેથી તેઓ તમારી બાગળોમાં ખાઈને તૃપ્ત થાય. <sup>૧૩</sup> પછી તમારે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર સમક્ષ કહેવું કે, ‘અમે અમારા ઘરમાંથી બધી અર્પિત વસ્તુઓ કાઢી છે અને અમે તે વસ્તુઓ લેવીઓને, પરદેશીઓને, વિધવાઓને અને અનાથોને તમારી આજ્ઞા મુજબ આપી છે. અમે તમારી એકપણ આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કર્યું નથી તેમ જ અમે ભૂલી પણ ગયા નથી.

<sup>૧૪</sup> શોકના સમયમાં અમે તેમાંથી કંઈ પણ ખાદું નથી અને અશુભ થઈને અમે તેમાંથી કંઈ રાખી મૂકયું નથી. વળી મૂખેલાંને સાંભળું તેમાંથી કંઈ આપ્યું નથી; અમે યહોવાહ અમારા ઈશ્વરની વાણી સાંભળીને જે સર્વ આજ્ઞા તમે અમને આપી છે તે પ્રમાણે કર્યું છે. <sup>૧૫</sup> તમે તમારા પવિત્ર રહેણામાંથી એટલે સ્વર્ગમાંથી નીચે જોઈ અને તમારી ઇજરાયલી પ્રજા તેમ જ અમારા પિતૃઓની આગળ સમ ખાદ્યા હતા તે પ્રમાણે જે ભૂમિ તમે અમને આપી છે એટલે દૂધમધથી ભરપૂર જે દેશ આપ્યો છે તેના પર આશીર્વાદ આપો.

<sup>૧૬</sup> આજે યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આ નિયમો અને હુકમો પાળવાની આજ્ઞા કરે છે; માટે તમે તમારા પૂરા હૃદયથી તથા પૂરા જીવથી તેને પાળો તથા અમલમાં મૂકો. <sup>૧૭</sup> તમે આજે યહોવાહને તમારા ઈશ્વર તરીકે સ્વીકાર્ય છે. તમે તેમના માર્ગમાં ચાલશો તથા તેમના કાયદાઓ, આજ્ઞાઓ અને નિયમો પાળશો અને તેમની વાણી સાંભળશો.

<sup>૧૮</sup> અને યહોવાહે તમને જે વચ્ચન આપ્યું હતું તે પ્રમાણે તેમણે કબૂલ કર્યું છે કે, તમે તેમના પસંદ કરેલા લોક છો તેથી તમારે તેમની સર્વ આજ્ઞાઓ પાળવી. <sup>૧૯</sup> અને જે દેશજાતિઓને તેમણે ઉત્પન કરી છે તે સર્વના કરતાં તમને મહાન પ્રજા બનાવશે અને

તમને માન-પ્રતિષ્ઠા અને આદર પ્રાપ્ત થશે. અને યહોવાહે આપેલા વચન પ્રમાણે તમે યહોવાહ તમારા ઈંખરની પવિત્ર પ્રજા થશો.

## ૨૭

<sup>૧</sup> અને મૂસાએ તથા ઈંગરાયલના આગેવાનોએ લોકોને આજા આપી કે, “જે આજાઓ આજે હું તમને બધાને ફરમાવું છું તે સર્વ પાઠો. <sup>૨</sup> જથારે તમે યર્દન નદી ઓળંગીને જે દેશ યહોવાહ તમારા ઈંખર તમને આપે છે તેમાં તમે જાઓ ત્યારે તમારે પોતાને સારુ મોટા પથ્થર ઊભા કરીને તેના પર ચૂનાનો લેપ મારજો. <sup>૩</sup> પાર તીતર્થી પણ આ નિયમના સર્વ શબ્દો તેના પર તમારે લખવા. તમે યહોવાહ તમારા ઈંખર તમને જે દેશ આપે છે એટલે કે દૂધમધની ભરપૂર દેશ, યહોવાહ તમારા પિતૃઓના ઈંખરે તમને આપેલા વચન પ્રમાણે તમને આપે છે, તેમાં તમે જાઓ.

<sup>૪</sup> જથારે તમે યર્દન પાર કરી રહો, ત્યારે આ પથરો જે વિષે હું આજે તમને આજા આપું છું તેઓને એભાલ પર્વત પર મૂકવા અને તેના પર ચૂનો લેપ કરવો. <sup>૫</sup> ત્યાં તમારે યહોવાહ તમારા ઈંખરના નામે પથરની વેદી બાંધવી, પણ તમે તે પથર પર લોખંડનું હથિયાર વાપરશો નહિં.

<sup>૬</sup> તમારે યહોવાહ તમારા ઈંખર માટે વેદી બાંધવા સારુ અસલ પથરોનો ઉપયોગ કરવો, તેના ઉપર યહોવાહ તમારા ઈંખર માટે દહનીયાર્પણ ચટાવવાં. <sup>૭</sup> તમારે શાંતર્થપણો ચટાવીને ત્યાં ખાવું; તમારે યહોવાહ તમારા ઈંખરની સમજ આનંદ કરવો. <sup>૮</sup> પથરો ઉપર તારે નિયમના બધા શબ્દો સ્પષ્ટ રીતે લખવા.”

<sup>૯</sup> મૂસાએ તથા લેવી યાજકોએ સર્વ ઈંગરાયલને કહ્યું, “હે ઈંગરાયલ શાંત રહો અને સાંભળો. આજે તમે યહોવાહ તમારા ઈંખરની પ્રજા થયા છે. <sup>૧૦</sup> તે માટે તમારે યહોવાહ તમારા ઈંખરનો અવાજ સાંભળવો, આજે હું તમને જે આજાઓ અને કાનૂનો ફરમાવું છું તેનું પાલન કરવું.”

<sup>૧૧</sup> તે જ દિવસે મૂસાએ તે લોકોને આજા આપીને કહ્યું, <sup>૧૨</sup> “યર્દન પાર કર્યા પણ લોકોને આશીર્વાદ આપવા, શિમયોન, લેવી, યહૂદા, ઇસ્લામાર, થ્રૂસફ તથા બિન્યામીન કુઠો ગરેઝીમ પર્વત પર ઊંઘાં રહે.

<sup>૧૩</sup> રબેન, ગાદ, આશેર, ઝબુલોન, દાન તથા નફતાલીનાં કુઠો શાપ આપવા એભાલ પર્વત પર ઊંઘાં રહે. <sup>૧૪</sup> લેવીઓ જવાબ આપીને મોટે અવાજે સર્વ ઈંગરાયલના માણસોને કહે.

<sup>૧૫</sup> ‘જે માણસ કોતરેલી કે ગાઢોલી ધાતુની એટલે કારીગરના હાથે બનેલી પ્રતિમા, જે યહોવાહને દૂષાષપદ લાગે છે તે બનાવીને તેને ગુપ્તમાં ઊભી કરે તે શાપિત હો.’ અને બધા લોકો જવાબ આપીને કહે, ‘આમીન’.

<sup>૧૬</sup> ‘જે કોઈ માણસ પોતાના પિતા કે માતાનો અનાદર કરે તો તે શાપિત થાઓ.’ અને બધા લોકો કહે, ‘આમીન’.

<sup>૧૭</sup> ‘જે કોઈ માણસ પોતાના પડોશીની જમીનની સીમાનું નિશાન હઠાવે તો તે શાપિત થાઓ!’ અને બધા લોકો કહે, ‘આમીન’!

<sup>૧૮</sup> ‘જે કોઈ માણસ અંધ વ્યક્તિને રસ્તાથી દૂર ભભાવે તો તે શાપિત થાઓ.’ અને બધા લોકો કહે, ‘આમીન’.

<sup>૧૯</sup> ‘જે કોઈ માણસ પરદેશી, અનાથ કે વિધવાનો અનન્યાય કરે તો તે શાપિત થાઓ.’ અને બધા લોકો કહે, ‘આમીન’.

<sup>૨૦</sup> ‘જે કોઈ માણસ પોતાના પિતાની પતની સાથે વ્યબિયાર કરે તો તે શાપિત થાઓ, કેમ કે, તેણે પોતાના પિતાની નિવસન્તતા જોઈ.’ અને બધા લોકો કહે, ‘આમીન’.

૨૧ 'જે કોઈ માણસ કોઈ પણ પ્રકારના પશુંની સાથે કુકર્મ કરે તો તે શાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.'

૨૨ 'જો કોઈ માણસ પોતાની બહેન સાથે, પોતાના પિતાની દીકરી, પોતાની માતાની દીકરી સાથે કુકર્મ કરે તો તે શાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.'

૨૩ 'જે કોઈ માણસ તેની સાખું સાથે કુકર્મ કરે તો તે શ્રાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.'

૨૪ 'જે કોઈ માણસ પોતાના પડોશીને ગુપ્ત ચીતે મારી નાખે તો તે શાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.'

૨૫ 'જે કોઈ માણસ નિર્દોષ માણસને મારી નાખવા માટે લાંઘ લે તો તે માણસ શાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.' ૨૬ 'જે કોઈ માણસ આ નિયમના શબ્દોનું પાલન ન કરે તો તે માણસ શાપિત થાઓ.' અને બધા લોકો કહે, 'આમીન.'

## ૨૮

૧ જો થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ કાળજીને જે આજાઓ હું આજે તને ફરમાવું છું તે સર્વ પાણીને તેને અમલમાં મૂકો, તો થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને પૃથ્વીની બીજી જાતિઓ ઉપર શ્રેષ્ઠ દેશજાતિ તરીકે સ્થાપિત કરશે. ૨ જો તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળશો, તો આ બધા આશીર્વાદ તમારા ઉપર આવશે અને તમને મળશે.

૩ તમે નગરમાં આશીર્વાદિત થશો, એતરમાં તમે આશીર્વાદિત થશો. ૪ તમારાં સંતાન, તમારી ભૂમિનું ફળ, તમારાં પશુનું ફળ, તમારાં દેટાંબકરાં તથા અન્ય જનવરોના બચ્યાં આશીર્વાદિત થશો.

૫ તમારી ટોપલી તથા તમારા થાળ આશીર્વાદિત થશો. ૬ તમે અંદર આવતાં અને બહાર જતાં આશીર્વાદિત થશો.

૭ થહોવાહ તમારા ઉપર હુમલો કરવા આવનાર શત્રુઓને પરાજિત કરશે; તમારી સામે તેઓ એક માર્ગથી આવશે તો પણ તમારી સામેથી સાત માર્ગ નાસી જશે.

૮ થહોવાહ તમારા બંડારોમાં અને જેમાં તમે હાથ નાખો છો તે સર્વમાં અને જે દેશ થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આપે છે તેમાં તમને આશીર્વાદ આપશે.

૯ જો તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આજાઓ પાણીને તેમના માર્ગોમાં ચાલશો. તો જેમ, થહોવાહે તમારી આગળ સમ ખાધા છે તેમ તે તમને પોતાની પવિત્ર પ્રજા તરીકે સ્થાપશે. ૧૦ પૃથ્વીના સર્વ લોક જોશે કે, થહોવાહના નામ પરથી તમારું નામ પડેલું છે. અને તેઓ તમારાથી બીશે.

૧૧ અને જે દેશ તમને આપવા અંગે થહોવાહે તમારા પિતૃઓ આગળ સમ ખાધા હતા, તેમાં તમારાં સંતાનો વિષે, તમારાં જનવરોના બચ્યા વિષે તથા તમારી ભૂમિના ફળ વિષે તમને ધણાં જ આબાદ કરશે. ૧૨ તમારા દેશ પર મોસમમાં વરસાદ મોકલવા માટે અને તમારા હાથનાં કામ પર આશીર્વાદ આપવા માટે થહોવાહ તમારા માટે અખૂટ બંડાર એટલે આકાશ ઉદ્ઘાડશે; અને તમે ધણી દેશજાતિઓને ઉછીનું આપશો પણ તમારે ઉછીનું લેવું નહિ પડે.

૧૩ અને થહોવાહ તમને સર્વના અગ્રેસર બનાવશે, પણ પૂંછ નહિ. અને તમે ઉપર જ રહેશો નીચે નહિ. જો થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આજાઓ જે આજે હું તમને ફરમાવું છું તેઓને તમે લક્ષ આપીને પાણો અને અમલમાં લાવો, ૧૪ અને જે વચ્ચનો આજે હું તમને કહું છું તેઓમાંના કોઈથી જો તમે ડાબે કે જમણે ફરી જઈને અન્ય દેવોની સેવા કરવા તેઓની પાછળ નહિ જાઓ, તો તે પ્રમાણે થશે.

**૧૫** યહોવાહ તમારા ઈંખરની વાણી ન સંભળતાં તેમની જે સર્વ આજ્ઞાઓ તથા કાથદાઓ જે આજે હું તમને ફરમાવું છું તેઓને તમે પાણીને તમે અમલમાં નહિ મૂકો, તો એમ થશે કે, આ સર્વ શાપ તમારા પર આવીને તમને પકડી પાડશે.

**૧૬** તમે નગરમાં શાપિત થશો અને ખેતરમાં શાપિત થશો. **૧૭** તમારી રોટલી તથા તમારો થાળ શાપિત થશે.

**૧૮** તમારા સંતાનો તથા તમારી ભૂમિના ફળ, તમારી ગાયોનો વિસ્તાર તથા તમારા ઘેટાંબકરાંના બચ્ચાં શાપિત થશે. **૧૯** તમે અંદર આવતાં તેમ જ બહાર જતા શાપિત થશો.

**૨૦** જે કંઈ કામમાં તમે હાથ નાખશે તેમાં યહોવાહ તમારા પર શાપ તથા પરાજ્ય તથા ધમકી મોકલશે, એટલે સુધી કે, જે દુષ્ટ કામ કરીને તમે મારો ત્યાગ કર્યો છે. તેથી તમારો સંહાર થાય અને તમે જલ્દી નાશ પાખો. **૨૧** જે દેશનું વતન પામવા સારુ તમે જાઓ છો, તેમાંથી યહોવાહ તમારો પૂરો નાશ નહિ કરે ત્યાં સુધી તે તમારા પર ભરકી લાવ્યા કરશે.

**૨૨** યહોવાહ તમને થેપી રોગોથી તથા સોજાથી, સખત તાપથી, તરવારથી, લૂ તથા ફૂગથી મારશે. અને તમારો નાશ થતા સુધી તેઓ તમારી પાછળ લાગશે. **૨૩** તમારા માથા ઉપરનું આકાશ પિતળ જેવું થઈ જશે. તમારા પગ નીચેની ભૂમિ તે લોખંડ જેવી થઈ જશે. **૨૪** તમારા દેશ પર યહોવાહ વરસાદને બદલે ભૂકો તથા ધૂળ વરસાવશે; તમે નાશ પાખો ત્યાં સુધી આકાશમાંથી તે તમારા પર વરસયા કરશે.

**૨૫** યહોવાહ તમારા શશ્રૂઓની સામે તમને માર ખવડાવશે, તમે એક માર્ગ તેઓની સામે ધસી જશે અને સાત માર્ગ તેઓની સામેથી નાસી જશો; અને પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોમાં તમે આમતેમ બટકયા કરશો. **૨૬** અને તમારા મૃતદેહ ખેયર પક્ષીઓનો તથા પૃથ્વીના સર્વ પશુઓનો ખોરાક થશે. અને તેઓને નસાડી મૂકનાર કોઈ નહિ હોય.

**૨૭** મિસ્તરનાં ગુમડાંથી તથા ગાંઠિયા રોગથી તથા રક્તપિત્રથી તથા ખસથી યહોવાહ તમને મારશે. અને તેમાંથી તમે સાજ થઈ શકશો નહિ. **૨૮** પાગલપનથી, અંધાપાથી તથા મનના ગભરાટથી યહોવાહ તમને મારશે. **૨૯** અને જેમ અંધજન અંધારામાં ફાંફાં મારે છે તેમ તમે બર બપોરે ફાંફાં મારશો. અને તમારા માર્ગોમાં તમે સફળ નહિ થાઓ; અને તમે કેવળ લુંટ તથા જુલમને આધીન થશો. અને તમને બચાવનાર કોઈ નહિ હોય.

**૩૦** તમે જે સ્ત્રી સાથે સગાઈ કરશો તેનો ઉપભોગ બીજો પુરુષ કરશે. તમે ઘર બાંધશો પણ તેમાં રહેવા નહિ પાખો; તમે દ્વાક્ષવાતીઓ રોપશો પણ તેનાં ફળ તમે ખાવા નહિ પાખો. **૩૧** તમારી નજર આગળથી તમારો બણદ કાપી નંખાશે પણ તેનું માસ તમે ખાવા નહિ પાખો. તમારા દેખતાં તમારો ગધેડો બણાતકારે લઈ લેવાશે અને તે તમને પાછો ભગશે નહિ. તમારું ઘેટું તમારા શશ્રૂઓને આપવામાં આવશે અને તમને મદદ કરનાર કોઈ નહિ હોય.

**૩૨** તમારા દીકરાઓ અને તમારી દીકરીઓ બીજા લોકને અપાશે અને તમારી આંખ તે જોશે. તેઓને સારુ ઝૂટી ઝૂટીને તમારી આંખો ઝાંખી થઈ જશે. અને તમે કંઈ જ કરી શકશો નહિ.

**૩૩** જે દેશભાતિઓને તમે ઓળખતા નથી તે તમારી ભૂમિનું ફળ તથા તમારી સર્વ મહેનતનું ફળ ખાઈ જશે; અને તમે સર્વદા ફક્ત જુલમ જ વેદ્યા કરશો તથા કચરી નંખાશો. **૩૪** અને તમારી આંખો જે દ્રશ્ય નીરખશે, તેને લીધે તમે પાગલ થઈ જશો. **૩૫** તમારા પગનાં તળિયાથી માંડીને ભાથાના તાલકા સુધી પીડાકારક તથા અસાધ્ય ગુમડાં થશે. અને યહોવાહ તમને ધૂંટણોમાં તથા પગોમાં મારશે.

<sup>૩૬</sup> જે દેશ જાતિઓને તમે કે તમારા પિતૃઓ ઓળખતા નથી તેની પાસે થહોવાહ તમને તથા જે રાજ તમે તમારા પર હસાવો તેને લાવશે; અને ત્યાં તમે લાકડાના તથા પથ્થરના અન્ય દેવોની પૂજા કરશો. <sup>૩૭</sup> જે સર્વ લોકોમાં થહોવાહ તમને દોરશે તેઓ મધ્યે તમે કહેણીઝુપ, પ્રાસર્જુપ તથા ઘૃણાપાત્ર થઈ પડશો.

<sup>૩૮</sup> તમે ખેતરમાં ઘણું બીજ લઈ જશો, પણ તમે તેમાંથી થોડાં જ બીજ પેદા કરી શકશો, કેમ કે, તીડ તે ખાઈ જશે. <sup>૩૯</sup> તમે દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપશો અને તેને ઉછેરશો, પણ તમે તેમાંથી દ્રાક્ષારસ પીવા પામશો નહિ, કે તેમાંની દ્રાક્ષ પણ બેગી કરવા પામશો નહિ, કેમ કે કીડા તેઓને ખાઈ જશે.

<sup>૪૦</sup> તમારા આખા પ્રદેશમાં તમારી પાસે જૈતૂનવૃક્ષ હશે, પણ તમે તમારા પર તેનું તેલ લગાવવા નહિ પામો, કેમ કે, તમારાં જૈતૂનવૃક્ષનાં ફળ ખરી પડશે. <sup>૪૧</sup> તમને દીકરા અને દીકરીઓ હશે, પણ તેઓ તમારાં નહિ થાય, કેમ કે, તેઓ ગુલાભી કરવા જશે.

<sup>૪૨</sup> તમારા બધા વૃક્ષો અને જમીનનાં ફળ તીડો ખાઈ જશે. <sup>૪૩</sup> તમારી મધ્યે રહેલો પરદેશી તમારા કરતાં વધારે અને વધારે ઉચ્ચથ થશે, પણ તમે વધારે અને વધારે નિભન થતાં જશો. <sup>૪૪</sup> તેઓ તમને ઉછીનું આપશે, પણ તમે તેઓને ઉછીનું નહિ આપો, તે સર્વોપરી થશે અને તમે પાછળ રહી જશો.

<sup>૪૫</sup> તમારો નાશ થતાં સુધી આ બધા શાપો તમારા પર આવશે અને તમારી પાછળ લાગીને તમને પકડી પાડશે. કેમ કે, તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળયો નહિ, તેમની જે આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો તેમણે તમને ફરમાવ્યાં તે પાછયાં નહિ. માટે આ પ્રમાણે બધું થશે. <sup>૪૬</sup> આ બધા શાપો તમારા પર તથા તમારા વંશજો પર હંમેશા ચિન્તનોર્જુપ તથા આશ્રયર્જુપ થઈ પડશે.

<sup>૪૭</sup> જ્યારે તમે સમૃજ હતા ત્યારે તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આરાધના આનંદથી તથા ઉલ્લાસથી કરી નહિ, <sup>૪૮</sup> માટે તમે ભૂખમાં, તરસમાં, નિવસ્ત્રાવસ્થામાં તથા દરિદ્રતામાં તમારા દુશ્ભનો કે, જેઓને થહોવાહ તમારી વિરુજ્ઝ મોકલશે તેઓની તમે સેવા કરશે. તમારો નાશ થતાં સુધી તેઓ તમારી ગરદન પર લોખંડની ઝૂંખચી મૂકશે.

<sup>૪૯</sup> થહોવાહ પૂર્થીના છેડાથી એટલે દૂર દેશથી એક દેશજાતિ જેની ભાષા તમે સમજશો નહિ તેને જેમ ગરૂડ ઉડતો હોય છે તેમ તમારી વિરુજ્ઝ લાવશે; <sup>૫૦</sup> તે જાતિ વિકરાળ હાવભાવ વાળી કે જે વૃજોનો આદર ન કરે અને જુવાનો પર દયા ન રાખતો હોય તેવી હશે. <sup>૫૧</sup> તે તમારો નાશ થતાં સુધી તમારા પશુઓના બચ્યાં અને તમારી ભૂમિનું ફળ ખાઈ જશે. તેઓ તમારો વિનાશ થતાં સુધી તમારા માટે અનાજ, નવો દ્રાક્ષારસ, તેલ, પશુઓ કે ઘેટાંબકરાંના બચ્યાં રહેવા દેશે નહિ.

<sup>૫૨</sup> તમારા દેશમાંના જે ઊંચી અને કોટવાળી દીવાલો કે જેઓના પર તમે ભરોસો રાખતા હતા, તેઓ દરેક જગ્યાએ પડી જતાં સુધી તમારા નગરમાં ઘેરો નાખશે. થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે જે આખો દેશ તમને આપ્યો છે તેમાં તમારા સર્વ નગરોમાં તે ઘેરી લેશે. <sup>૫૩</sup> જે ઘેરો તથા આપત્તિ તમારા દુશ્ભનો તમારા પર લાવ્યા છે, તેને લીધે તમે તમારા સંતાનોને, એટલે તમારા દીકરાદીકરીઓ થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને આપ્યાં છે તે તથોનું માંસ તમે ખાશો.

<sup>૫૪</sup> તમારી મધ્યે જે કોઈ ભાણસ લાગણીશીલ હશે- તેની નજર તેના ભાઈ પ્રત્યે, પોતાની પ્રિય પત્ની પ્રત્યે અને પોતાનાં બાકી રહેલાં સંતાનો પ્રત્યે ઈર્ષાળુ થશે. <sup>૫૫</sup> જે પોતાનાં સંતાનોનું માંસ ખાતો હશે તે તેઓમાંના કોઈને નહિ આપે, કેમ કે જે ઘેરાથી તથા આપત્તિથી તમારા સર્વ નગરોમાં તમારા શત્રુઓ ઘેરો નાખશે, તેને લીધે તેની પાસે કંઈ જ રહ્યું નહિ હોય.

**૫૬** તમારી ભદ્યે જે કોમળ તથા નાજુક સત્રી તેની કોમળતા તથા નાજુકતાને લીધે પોતાના પગની પાની જમીન પર મૂકવાનું સાહસ કરી શકતી નહિ હોય, તે પોતાના પ્રિય પતિ પ્રત્યે, પોતાના દીકરા પ્રત્યે, પોતાની દીકરી પ્રત્યે, **૫૭** પોતે જન્મ આપેલા સંતાન પ્રત્યે અને જે બાળકને તે જન્મ આપવાની હોય તેના પ્રત્યે ઈર્ષાર્ણુ થશે. કેમ કે જે વેરાથી તથા આપત્તિથી તમારા શશ્રૂઓ તમને વેરશે, તેમાં સર્વ વસ્તુની અછિતને લીધે તે તેઓને છાનીમાની રીતે ખાઈ જશે.

**૫૮** થહોવાહ તમારા ઈશ્વરના ગૌરવી તથા ભથાનક નામથી તમે બીહો, માટે આ નિયમના જે સર્વ શબ્દો આ પુસ્તકમાં લખેલા છે, તે તમે પાણીને અમલમાં નહિ મૂકો, **૫૯** તો થહોવાહ તમારા પર તથા તમારા વંશજો પર મરકીઓ, આકદ્રિમક મરકીઓ, એટલે ભાડે તથા લાંબા સમય ચાલે એવી મરકીઓ તથા ભાડે તથા લાંબા સમયનો રોગ લાવશે.

**૬૦** મિસરના જે રોગથી તમે બીતા હતા, તે રોગો હું તમારા પર લાવીશ; તે તમને વળગી રહેશે. **૬૧** તમારો નાશ થાય ત્યાં સુધી જે રોગ તથા મરકી નિયમનાં પુસ્તકમાં લખેલાં નથી, તે થહોવાહ તારા પર લાવ્યા કરશે. **૬૨** તમે સંખ્યામાં આકાશના તારાઓ જેટલા હતા તેને બદલે અતિ અલ્પ થઈ જશો, કેમ કે તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળ્યો નથી.

**૬૩** જેમ થહોવાહ તમારં ભલું કરવામાં અને તમારી વૃદ્ધિ કરવામાં આનંદ પામતા હતા, તમે થહોવાહ તમારો વિનાશ કરવામાં તથા નાશ કરવામાં આનંદ પામશે. જે દેશમાં તમે વતન પામવા જાઓ છો તેમાંથી તને ઉખેડી નાખવામાં આવશે. **૬૪** થહોવાહ તમને પૂઠ્યીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી વિખેરી નાખશે; ત્યાં તમે કે તમારા પિતૃઓ લાકડાંના અને પથ્થરના દેવો જેઓને તમે ઓળખતા નથી, તેઓની પૂજા કરશો.

**૬૫** આ દેશભાતિઓ ભદ્યે તને કંઈ ધેન નહિ પડે, તમારા પગનાં તળિયાંને કંઈ આરાબ નહિ ભઠો, પણ, ત્યાં થહોવાહ તમને કંપિત હૃદય, ધૂંધળી આંખ અને શોકાતુર હૃદય આપશે. **૬૬** તમારં જીવન શંકામાં રહેશે; તમે રાત અને દિવસ ભયબીત રહેશો અને તમારા જીવનની કોઈ ખાતરી નહિ રહે. **૬૭** તમારા મનમાં જે બીક લાગશે તેને લીધે અને તમારી આંખોથી જે બનાવ તું જોશે તેને લીધે સવારમાં તમે કહેશો કે, ઈશ્વર કરે અને કયારે સાંજ પડે અને સાંજે તમે કહેશો કે, ઈશ્વર કરે અને કયારે સવાર થાય. **૬૮** જે માર્ગ વિષે મેં તમને કદયું હતું કે તે માર્ગ પર ફરી કદી તમે જશો નહિ. અને તે માર્ગ પર વહાણોમાં થહોવાહ ફરીથી તને મિસરમાં લાવશે. ત્યાં તમે દાસ અને દાસી તરીકે તમારા શશ્રૂઓને વેચાઈ જવા ભાગશો પણ તમને કોઈ ખરીદશો નહિ.

## ૨૬

**૧** હોરેબમાં જે કરાર થહોવાહે ઈજરાયલી લોકો સાથે કર્યો, તે ઉપરાંત મોઆબ દેશમાં તેઓની સાથે જે કરાર કરવા આજ્ઞા આપી હતી તે આ મુજબ છે.

**૨** અને મૂસાએ સર્વ ઈજરાયલી લોકોને બોલાવીને તેઓને કદયું, “તમારી નજર આગળ મિસર દેશમાં ફાળનને તથા તેના સેવકોને તથા સમગ્ર દેશને થહોવાહે જે કર્યું તે બધું તમે નિહાયથું છે; **૩** એટલે તમારી આંખોએ જોયેલ ભયંકર મરકી, ચિત્નનો, તથા અદભૂત ચમટકારો તમે જોયા. **૪** પણ થહોવાહે તમને સમજણવાળું હૃદય કે નિહાયતી આંખ કે સાંભળવાને કાન આજ દિન સુધી આપ્યાં નથી.

**૫** મેં તમને ચાણીસ વર્ષ સુધી અરણ્યમાં ચલાવ્યાં, તેમ છતાં તમારાં શચીર પરનાં વસ્ત્રો ફાટી ગયાં નહિ કે તમારાં પગરખાં ઘસ્યાઈ ગયાં નહિ. **૬** તમે રોટલી ખાધી

નથી તેમ જ ક્રાક્ષાસવ કે મદ્દ્ય પીધાં નથી; એ સારુ કે હું તમારો ઈશ્વર છું એ તમે જાણો.

<sup>૭</sup> જ્યારે તમે આ જગ્યાએ આવ્યા ત્યારે હેશબોનનો રાજ સીહોન તથા બાશાનનો રાજ ઓગ આપણી સામે લડવા આવ્યા અને આપણે તેઓનો પરાજય કર્યો. <sup>૮</sup> અને આપણે તેઓનો દેશ લઈને રૂખેનીઓને, ગાઢીઓને તથા મનાશાના અડધા કુળને વતન તરીકે આપ્યો. <sup>૯</sup> તેથી તમે જે કરો છો તે સર્વમાં સફળ થાઓ માટે આ કરારના શબ્દો પાણો અને અમલમાં લાવો.

<sup>૧૦</sup> આજે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની આગળ તમે બધા ઉપસ્થિત છો; તમારા નેતા, તમારાં કુળો, તમારા વડીલો તથા તમારા સરદારો એટલે સર્વ ઇજરાયલી માણસો, <sup>૧૧</sup> વળી તમારી સાથે તમારાં સંતાનો, પત્નીઓ, તમારી સાથે છાવણીમાં રહેનાર પરદેશી, કઠિયારાથી માંડીને પાણી ભરનાર સુધી તમે સર્વ ઈશ્વરની સમક્ષ છો.

<sup>૧૨</sup> માટે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો કરાર તથા તેમની જે પ્રતિજ્ઞા થહોવાહ તમારા ઈશ્વર આજે તમારી આગળ કરે છે, તે પ્રમાણે કરવાને તમે તૈયાર થાઓ. <sup>૧૩</sup> કે તેઓ આજે તમને પોતાની પ્રજા બનાવે અને જેમ તેમણે તમને કદયું હતું, તથા જેમ તેમણે તમારા પિતૃઓ આગળ, એટલે ઇષ્ટ્રાહિમ, ઇસહાક અને થાકુબ આગળ સમ ખાદ્ય હતા, તેમ તે તમારા ઈશ્વર થાય.

<sup>૧૪</sup> અને હું આ કરાર માત્ર તમારી જ સાથે કરતો નથી તથા આ સમ ખાતો નથી.

<sup>૧૫</sup> પરંતુ આજે આપણી સાથે થહોવાહ આપણા ઈશ્વરની સમક્ષ જે ઊભો રહેલો હશે તેની સાથે, તેમ જ આજે આપણી સાથે જે નહિ હોય તેની સાથે પણ;

<sup>૧૬</sup> આપણે ભિસર દેશમાં કેવી રીતે રહેતા હતા અને જે દેશભાતિઓમાં થઈને આપણે પસાર થયા તેઓની મધ્યે થઈને આપણે કેવી રીતે બહાર આવ્યા એ તમે જાણો છો.

<sup>૧૭</sup> તમે તેઓનાં ઘિક્કારપાત્ર કુટ્યો તેઓની લાકડાની, પથ્થરની, ચાંદીની તેમ જ સોનાની મૂર્તિઓ જે તેમની પાસે હતી તે જોઈ છે. <sup>૧૮</sup> રખેને તમારામાંથી કોઈ પુરુષ, સત્રી, કુટુંબ કે ઇજરાયલનું કોઈ કુળ એવું હોય કે જેનું હૃદય થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તરફથી બટકી જઈને બીજી પ્રજાઓના દેવોની પૂજા કરવા લલયાય. રખેને પિત તથા કડવાશરૂપી મૂળ તમારામાં હોય, <sup>૧૯</sup> રખેને તે આ શાપની વાતો સાંભળે ત્યારે તે પોતાના હૃદયમાં મુખારકબાદી આપીને કહે કે, હું મારા હૃદયની હઠિલાઈ પ્રમાણે ચાલું અને સૂકાની સાથે લીલાનો નાશ કરું તો પણ મને શાંતિ મળશે.

<sup>૨૦</sup> થહોવાહ તેને માફ નહિ કરે પણ તે માણસની સામે થહોવાહનો રોષ તથા જુસ્સો તપી ઊંઠે અને આ પુરુષકમાં જે સર્વ શાપ લખેલા છે તે તેના પર આવી પડશે. અને થહોવાહ આકાશ નીચેથી તેનું નાભોનિશાન નષ્ટ કરી નાખશે. <sup>૨૧</sup> અને નિયમના આ પુરુષકમાં લખેલા કરારમાંના બધા શાપો પ્રમાણે થહોવાહ તેને ઇજરાયલના સર્વ કુળોમાંથી અલગ કરીને તેને નુકસાન કરશે.

<sup>૨૨</sup> અને તમારી પાછળ થનાર તમારાં સંતાનોની આગામી પેઢી તથા દૂર દેશથી આવનાર પરદેશી પણ થહોવાહે આ દેશને આપેલા રોગો અને આફતો જોશે. <sup>૨૩</sup> વળી સદોમ, ગમોરા, આદમા અને સબોઈમ જેઓનો સંહાર થહોવાહે પોતાના કોપથી તથા રોષથી કર્યો તેઓના નાશની પેઠે આખો દેશ ગંધક, ખારજૂપ તથા બળતો થયો છે કે, જેમાં કંઈ વવાતું નથી, વળી કંઈ નીપજતું નથી, તેમ જ તેમાં કંઈ ધાસ ઊગતું નથી તે જથારે જોશે. <sup>૨૪</sup> ત્યારે સર્વ પ્રજાઓ પૂછશે કે, 'થહોવાહે આ દેશને આવું શા માટે કર્યું? એના ઉપર આવા ભાએ કોપની ઉગ્રતાનું શું કારણ હશે?'

<sup>૨૫</sup> ત્યારે લોકો કહેશે કે, એનું કારણ એ છે કે તેઓના પિતૃઓના ઈશ્વર થહોવાહ તેઓને ભિસરમાંથી બહાર લાવ્યા પણ તેઓની સાથે તેમણે જે કરાર કર્યો હતો તે

કરારનો તેઓએ ત્યાગ કર્યો. <sup>૨૬</sup> બીજા જે દેવોને તેઓ જાણતા નહોતા તથા જેઓને તેણે તેઓને આપણા નહોતા. તેઓની સેવા તથા તેઓનું ભજન તેઓએ કર્યું.

<sup>૨૭</sup> તેથી આ પુસ્તકમાં લખેલા શાપો આ દેશ પર લાવવાને થહોવાહનો કોપ તેઓ પર સંખ્યો હતો. <sup>૨૮</sup> અને કોપમાં તથા કોધમાં તથા તેના ઘણાં રોષમાં તેઓને તેઓના દેશમાંથી ઉખેડીને બીજા દેશમાં કાઢી મૂક્યા. જેમ આજે છે તે પ્રમાણે.

<sup>૨૯</sup> મર્મો થહોવાહ આપણા ઈશ્વરના છે, પણ પ્રગટ કરેલી વાતો જ્ઞાન આપણી તથા આપણાં સંતાનોની છે, તેથી આપણે આ નિયમનાં સર્વ વચ્ચનો પાણીએ.

### ૩૦

<sup>૧</sup> અને એમ થશે કે જ્યારે આ બાબતો એટલે કે આશીર્વાદો તથા શાપો જે મેં તમારી આગળ મૂક્યા છે તે તમારા પર આવશે અને જે સર્વ દેશોમાં થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને વિખેરી મૂક્યા હશે ત્યારે તે બાબતોને યાદ રાખીને, <sup>૨</sup> તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની પાસે પાછા આવશો અને જે સર્વ આજ્ઞાઓ હું આજે તમને ફરમાવું છું, તે તમે તથા તમારા સંતાન પૂરા હૃદયથી તથા પૂરા અંત:કરણથી પાણશો તથા તેમનો અવાજ સાંભળશો, <sup>૩</sup> તો થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારી ગુલામી ફેરવી નાખશે, તમારા પર દથા કરશો; અને પાછા આવીને જે બધા લોકોમાં થહોવાહ તમારા ઈશ્વરે તમને વિખેરી નાખ્યો હશે તેઓમાંથી તમને એકત્ર કરશો.

<sup>૪</sup> જો તમારામાંના દેશનિકાલ કરાયેલામાંના કોઈ આકાશ નીચેના દૂરના દેશોમાં વસ્થા હશે, ત્યાંથી થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને એકત્ર કરશો, ત્યાંથી તે તમને લાવશે. <sup>૫</sup> જે દેશ તમારા પિતૃઓના કબજામાં હતો, તેમાં થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને લાવશે, તમે ફરીથી તેનો કબજો કરશો, તે તમારું ભલું કરશો અને તમારા પિતૃઓ કરતાં તમને વધારશે.

<sup>૬</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારાં તથા તમારાં સંતાનોનાં હૃદયની સુજ્ઞત કરશે, જેથી તમે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને તમારા પૂરા હૃદયથી તથા પૂરા અંત:કરણથી પ્રેમ કરો, અને જીવતા રહો. <sup>૭</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વર આ બધા શાપો તમારા શત્રુઓ પર તથા તમને ધિક્કારનાર પર મોકલી આપશો. <sup>૮</sup> તમે પાછા ફરીને થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળશો, આજે હું તને જે આજ્ઞાઓ ફરમાવું છું તેનું તમે પાલન કરશો.

<sup>૯</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમારા હાથનાં સર્વ કામમાં, તમારાં સંતાનોમાં, તમારાં પશુઓનાં બચ્યામાં, તમારી ભૂમિના ફળમાં પુષ્કળ વૃદ્ધિ કરશે. જેમ થહોવાહ તમારા પિતૃઓ પર પ્રસ્તુત હતા તેમ તેઓ ફરી તમારા હિતને માટે પ્રસ્તુત થશે. <sup>૧૦</sup> થહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળીને તેઓની જે આજ્ઞાઓ તથા કાનૂનો લખેલાં છે તે તમે પાણશો અને તમે તમારા પૂરા અંત:કરણથી થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની તરફ ફરશો તો એ પ્રમાણે થશે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે આજે હું તમને જે આજ્ઞાઓ ફરમાવું છું તે તમારી શક્તિ ઉપરાંતની નથી, તેમ તમારાથી એટલી દૂર પણ નથી કે તમે પહોંચી ન શકો. <sup>૧૨</sup> તે આકાશમાં નથી કે તમે કહો કે, 'કોણ આપણે માટે ઉપર જઈને લાવીને આપણને સંભળાવે કે આપણે તે પાણીએ?' <sup>૧૩</sup>

<sup>૧૪</sup> વળી તે સમુદ્રને પેલે પાર પણ નથી કે તમે કહો કે, 'કોણ સમુદ્રને પેલે પર જઈને લાવીને અમને સંભળાવે જેથી અમે તેનું પાલન કરીએ?' <sup>૧૫</sup> પરંતુ તે વચ્ચન તો તમારી નજીક છે, તમારા મુખમાં અને તારા હૃદયમાં છે, કે જેથી તમે તેને પાણી શકો.

<sup>૧૬</sup> જુઓ, આજે મેં તમારી આગળ જીવન તથા સારું, મરણ તથા ખોટું મૂક્યાં છે. <sup>૧૭</sup> આજે હું તમને થહોવાહ તમારા ઈશ્વરની જે આજ્ઞાઓ ફરમાવું છું એટલે કે થહોવાહ તમારા ઈશ્વરને પ્રેમ કરવો, તેમના માર્ગોમાં ચાલવું, તેમની આજ્ઞાઓ, નિયમો અને

કાનૂનો પાણવા, કે જેથી તમે જીવતા રહેશો. અને તમારી વૃદ્ધિ થશે, જે દેશનું વતન પામવા તમે જાઓ છો તેમાં યહોવાહ તમારા ઈશ્વર તમને આશીર્વાદ આપશે.

<sup>૧૭</sup> પરંતુ જુઓ તમારું હૃદય તેમનાંથી દૂર થઈ જાય અને તમે તેમનું સાંભળો નહિ, પણ તેમનાંથી દૂર થઈને બીજા દેવોનું ભજન તથા પૂજા કરો, <sup>૧૮</sup> તો આજે હું તમને જણાવું છું કે તમે નિશ્ચે નાશ પામશો, થર્ડન ઓળંગીને તમે જે દેશમાં વતન પામવા જઈ રહ્યા છો, ત્યાં તમે તમારું આયુષ્ય ભોગવી નહિ શકો.

<sup>૧૯</sup> હું આજે આકાશ તથા પૃથ્વીને તમારી આગળ સાક્ષી રાખું છું કે મેં તમારી આગળ જીવન તથા ભરણા, આશીર્વાદ તથા શાપ મૂક્યાં છે. માટે જીવન પસંદ કરો કે જેથી તમે અને તમારા વંશજો જીવતા રહ્યો. <sup>૨૦</sup> યહોવાહ તમારા ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખવાનું, તેમની વાણી સાંભળવાનું અને તેમને વળગી રહેવાનું પસંદ કરો, કેમ કે તે તમારા જીવન તથા તમારા આયુષ્યની વૃદ્ધિ કરે છે; તે માટે જે દેશ તમારા પિતૃઓને, એટલે ઇષ્ટ્રાહિમ, ઇસ્લાન્ડ, તથા યાકુબને યહોવાહે સમ્બંધાત્મક તેમાં તમે રહ્યો.”

### ૩૧

<sup>૧</sup> મૂસાએ જઈને આ બધી વાતો આખા ઇઝરાયલને કહી. <sup>૨</sup> તેણે તેઓને કહ્યું, “હવે હું એકસો વીસ વર્ષનો થયો છું; હું બહાર જઈ શકતો નથી કે અંદર આવી શકતો નથી, યહોવાહે મને કહ્યું કે, ‘તું થર્ડન નદી પાર જવા પામશો નહિ.’ <sup>૩</sup> યહોવાહ તારા ઈશ્વર તારી આગળ પાર જશો; તે તારી આગળથી પ્રજાઓનો નાશ કરશે અને તું તેઓનું વતન પામશે. યહોવાહની આજા પ્રમાણે યહોશુઆ તમારી આગળ જશો.

<sup>૪</sup> અમોરીઓના રાજાઓ સીહોન તથા ઓગ તેઓના દેશ જેમનો યહોવાહે નાશ કર્યો, તેઓને જેમ તેમણે કર્યું તેમ તે તેઓને કરશે. <sup>૫</sup> અને યહોવાહ તે લોકોને તમારા હાથમાં ભૂપ્રત કરશે અને તમારે તેમની સાથે મેં તમને આજા કરી છે તે મુજબ વર્તત્વ. <sup>૬</sup> બાળવાન તથા હિંમતવાન થાઓ, બીહો નહિ, તેઓથી બયબીત ન થાઓ, કેમ કે, જે તમારી સાથે જાય છે તે તો યહોવાહ તમારા ઈશ્વર છે. તે તમને છોડી દેશે નહિ કે તમને તજુ દેશે નહિ.”

<sup>૭</sup> મૂસાએ યહોશુઆને બોલવીને બધા ઇઝરાયલીઓની નજર સમક્ષ તેને કહ્યું, “બાળવાન તથા હિંમતવાન થા, કેમ કે જે દેશ યહોવાહ તારા ઈશ્વરે આ લોકોને આપવાનું તારા પિતૃઓ આગળ વચ્ચન આપ્યું છે, તેમાં તું તેઓની સાથે જશો. તું તે લોકોને દેશનો વારસો અપાવશે. <sup>૮</sup> જે તારી આગળ જાય છે, તે તો યહોવાહ છે; તે તારી સાથે રહેશે, તે તને છોડી દેશે નહિ કે તને તજુ દેશે નહિ, માટે તું ગભરાઈશ નહિ કે નાહિમત થઈશ નહિ.”

<sup>૯</sup> મૂસાએ આ નિયમ લખીને યહોવાહના કરારકોશ ઊંચકનાર લેવી યાજકોને તથા ઇઝરાયલના બધા આગેવાનોને તેની એક એક નકલ આપી. <sup>૧૦</sup> મૂસાએ તેઓને આજા કરીને કહ્યું, “દર સાતમા વર્ષને અંતે એટલે કે છુટકારાના વર્ષને ઠરાવેલે સમયે, માંડવાના પર્વમાં, <sup>૧૧</sup> જથારે બધા ઇઝરાયલીઓ યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે પસંદ કરેલા સ્થળો હાજર થાય, ત્યારે બધા ઇઝરાયલની આગળ તેઓના સાંભળતાં તમે આ નિયમ વાંચજો.

<sup>૧૨</sup> લોકોને એટલે પુરુષો, સ્ત્રીઓ અને બાળકો તેમ જ તારી ભાગળમાં વસતા પરદેશીઓને એકત્ર કરજો જેથી તેઓ સાંભળે તથા શીખે અને યહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો દર રાખે અને આ નિયમોનું કાળજીપૂર્વક પાલન કરે. <sup>૧૩</sup> અને તેઓના સંતાનો કે જેઓ જાણતા નથી તેઓ પણ સાંભળી અને જે દેશનું વતન પામવાને

તમે થર્ડન નદી ઉિતરીને ત્યાં જાઓ છો તેમાં, જ્યાં સુધી તમે જીવતા રહે ત્યાં સુધી થહોવાહ તમારા ઈંઘરથી બીતા શીખો.

<sup>૧૪</sup> પછી થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “જો, તારો મૃત્યુનો સમય નશુક આવી રહ્યો છે. થહોશુઆને બોલાવ અને તમે બજ્ઞે મુલાકાતમંડપમાં મારી પાસે આવો, જેથી હું તને મારી આજા આપું.” તેથી મૂસા અને થહોશુઆ ગયા અને મુલાકાતમંડપમાં ઉપસ્થિત રહ્યા. <sup>૧૫</sup> અને થહોવાહ તંબુની અંદર મેદસ્તંભમાં દેખાયા; અને તે મેદસ્તંભ તંબુના દારની સામે સ્થિત રહ્યો.

<sup>૧૬</sup> થહોવાહે મૂસાને કહ્યું, “જો તું તારા પિતૃઓની સાથે ઊંઘી જશે; અને આ લોકો ઊંઘે અને જે દેશમાં તેઓ વસવા જઈ રહ્યા છે તેમાં જઈ તેઓ અન્ય દેવોની પાછળ ગણિકાવૃત્તિ કરશે અને મારો ત્યાગ કરશે. અને મારો કરાર જે મેં તેઓની સાથે કર્યો તેનો તેઓ બંગ કરશે.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે મારો કોપ તે લોકો પર સંગી ઊંઘે અને હું તેઓને તજુ દઈશ તથા તેઓનાથી વિમુખ થઈ જઈશ. અને તેઓ બજ્ઞ થઈ પડશે. તેઓના પર અનેક આફતો અને સંકટો ઊંઘરીશે ત્યારે તેઓ કહેશે કે, ‘આપણા ઈંઘર આપણી વચ્ચે નથી તેથી આ બધાં સંકટો આપણા પર આવી પડ્યાં નથી શું?’ <sup>૧૮</sup> પણ તેઓએ અન્ય દેવોની પાછળ જઈને જે સર્વ દુષ્ટતા કરી હશે તેને કારણે જરૂર હું તેઓનાથી તે દિવસે મારું મુખ સંતાપીશ.

<sup>૧૯</sup> હવે આ ગીત તમે પોતાને માટે લખી લો અને તે તમે ઇઝરાયલપુત્રોને શીખવજો, તેઓને તે રટણ કરવા કહો કે જેથી આ ગીત ઇઝરાયલપુત્રોની વિરુદ્ધ મારા માટે સાક્ષીઝપ થાય. <sup>૨૦</sup> કેમ કે જે દૂધમધથી ભરપૂર દેશ વિષે મેં તેઓના પિતૃઓની આગળ સમ ખાદ્યા હતા, તેમાં જ્યારે હું તેઓને લઈ જઈશ ત્યારે તેઓ ખાઈને તથા ટૂપ્ટ થઈને પુષ્ટ થશે; અને તેઓ અન્ય દેવો તરફ વળી જઈને તેઓની સેવા કરશે અને મને દિક્કારશે અને મારો કરાર તોડશે.

<sup>૨૧</sup> અને તેઓના પર બયંકર દુઃખ તથા સંકટ આવી પડે ત્યારે આ ગીત સાક્ષીઝપે તેઓની આગળ શાહેદી પૂરશે; કેમ કે તે તેઓના વંશજો ભૂલી જશે નહિ. કે અત્યારે પણ, એટલે જે દેશ વિષે મેં સમ ખાદ્યા હતા તેમાં હું તેઓને લાવું. તે પહેલાં તેઓ જે મનસ્થુભા ઘડે છે તે હું જાણું છું.”

<sup>૨૨</sup> તેથી તે જ દિવસે મૂસાએ આ ગીત લખ્યું. અને ઇઝરાયલપુત્રોને તે શીખવ્યું. <sup>૨૩</sup> પછી થહોવાહે નુનના પુત્ર થહોશુઆને સોંપણી કરી અને તેને કહ્યું, “ભગવાન તથા હિંમતવાન થા; કારણ કે, ઇઝરાયલપુત્રોને મેં જે દેશ આપવાને મેં સમ ખાદ્યા હતા તેમાં તારે એમને લઈ જવાના છે, અને હું તારી સાથે રહીશ.”

<sup>૨૪</sup> જ્યારે મૂસાએ આ નિયમોના શબ્દો શરૂથી અંત સુધી પુસ્તકમાં લખવાનું પૂર્ણ કર્યું ત્યારે એમ થયું કે, <sup>૨૫</sup> મૂસાએ થહોવાહના કરારકોશને ઊંઘકનારા લેવીઓને આજા કરી કે, <sup>૨૬</sup> “આ નિયમનું પુસ્તક લો અને તેને થહોવાહ તમારા ઈંઘરના કરારકોશની સાથે ચાખો કે, જેથી એ તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી તરીકે ત્યાં રહે.

<sup>૨૭</sup> કેમ કે હું તમારા જડ ગર્ડન અને હઠીલાઈ જાણું છું. જુઓ, હું આજે હજુ તો તમારી વચ્ચે શુઘતો છું છતાં આજે તમે થહોવાહની આજાનું ઉલ્લંઘન કરો છો; તો મારા મૃત્યુ પછી તો તમે શું નહિ કરો? <sup>૨૮</sup> તમારા કુળોના સર્વ વડીલો અને અમલદારોને મારી આગળ એકત્ર કરો કે, જેથી હું તેઓના સાંભળતાં આ વથનો કહું અને તેઓની વિરુદ્ધ આકાશ તથા પૃથ્વીને સાક્ષી તરીકે ચાખું.

૨૬ મને ખબર છે કે ભારા મૃત્યુ પણી તમે દુષ્ટ થશો અને જે માર્ગે મેં તમને ચાલવાનું કર્યું છે તેમાંથી ભટકી જશો; તેથી ભવિષ્યમાં તમારા પર દુઃખ આવી પડશે. કારણ કે થહોવાહની નજરમાં જે દુષ્ટ છે તે કરીને તમે તમારા હાથનાં કામથી તમે થહોવાહને કોધ ચટાવશો.”

૩૦ પણી મૂસાએ ઇજરાયલની સમગ્ર સમાને સાંભળતાં એ આખા ગીતનાં વચ્ચનો શરૂથી અંત સુધી કહી સંભળાવ્યા.

## ૩૨

૧ હે આકાશો, કાન ધરો અને હું બોલીશ.

હે પૂઢ્યી, તું ભારા મુખના શબ્દો સાંભળ.

૨ મારો બોધ વરસાદની જેમ ટપકશે, ભારી વાતો ઝાકળની જેમ પડશે,  
કુમણા ઘાસ પર પડતા ઝરમર ઝરમર વરસાદના ટીપાની જેમ અને વનશ્પતિ પર  
ઝાપટાની જેમ તે પડશે.

૩ કેમ કે હું થહોવાહનું નામ પ્રગટ કરીશ.

અને આપણા ઈંઘરના ભાહાત્મયને લીધે તેમને સ્તુત્ય માનો.

૪ થહોવાહ અચળ ખડક છે, તેમનાં કાર્યો પણ સંપૂર્ણ છે;

તેમના સર્વ ભાર્ગો ન્યાથી છે.

વિશ્વાસુ તથા સત્ય ઈંઘર

તે ન્યાથી તથા સાચા ઈંઘર છે.

૫ તેઓએ પોતાને બ્રષ્ટ કર્યા છે. તેઓના સંતાનો રહ્યાં નથી. અને તેઓ પાપથી  
ખરડાયા.

તેઓ અડિયલ તથા કુટિલ પેઢી છે.

૬ ઓ મૂર્ખ તથા નિર્બૂજ લોકો

શું તમે થહોવાહને આવો બદલો આપો છો?

શું તે તમને ખંડી લેનાર તમારા પિતા નથી

તેમણે તમને સરજયા અને સ્થિર કર્યા.

૭ ભૂતકાળના દિવસોનું તમે સ્મરણ કરો,

ધણી પેઢીઓનાં વર્ષોનો વિચાર કરો.

તમારા પિતાને પૂછો એટલે તે તમને કહી બતાવશે.

તમારા વડીલોને પૂછો એટલે તે તમને કહેશે.

૮ જ્યારે પરાત્પર થહોવાહે દેશભાગિઓને તેઓનો વારસો આપ્યો.

જ્યારે તેમણે ભાનવપુઅંગોને જુદા કર્યા,

ત્યારે તેમણે ઇજરાયલનાં સંતાનોની ગણતચી પ્રમાણે તે લોકોને સીમાઓ હરાવી  
આપી.

૯ કેમ કે થહોવાહનો હિસસો તો તેમના લોક છે.

યાકૂબ એ તેમના વારસાનો ભાગ છે.

૧૦ તે તેઓને ઉજ્જવ દેશમાં,

તથા વેરાન અને વિકટ રણમાં ભણ્યા;

તે તેઓની આસપાસ કોટરૂપ રહ્યા.

અને તેમણે તેઓની આંખની કીકીની જેમ સંભાળ કરી.

૧૧ જેમ કોઈ ગુરુ પોતાના માણાની થોકી કરે અને પોતાના બચ્યાં ઉપર પાંખો  
ફક્ફાવે છે.

તેમ થહોવાહે પોતાની પાંખો ફેલાવીને તેમને પોતાની પાંખો પર ઊંચકી લીધા.

૧૨ એકલા થહોવાહે જ તેમને ચલાવ્યાં;

કોઈ પરદેશી દેવ તેઓની સાથે નહોતો.

- ૧૩ તેમણે તેઓને દેશની ઊંચાઈઓ પર બેસાડ્યા,  
તેમણે તેઓને ખેતરનું ફળ ખવડાવ્યું,  
તેમણે તેઓને ખડકમાંથી મુઘ તથા  
ચક્કમકના પથરમાંથી તેલ પીવડાવ્યું
- ૧૪ તેમણે તેઓને ગાયોનું ભાખણ ખવડાવ્યું તથા ઘેટીઓનું દૂધ પીવડાવ્યું,  
હલવાનની ચરબી,  
ભાશાનના ઘેટાં તથા બકરાં,  
સારામાં સારા ઘઉં તથા  
દ્રાક્ષોમાંથી બનાવેલો સારો દ્રાક્ષારસ તમે પીધો.
- ૧૫ પણ યશુરને પુષ્ટ થઈને લાત મારી,  
તું હુષ્પુષ્પ, જાડો અને ઝુંવાળો થથો, જે ઈશ્વરે તેને બનાવ્યો હતો તેમનો તેણે  
ત્યાગ કર્યો, તેણે તેના ઉજ્જારના ખડકનો તિરસ્કાર કર્યો.
- ૧૬ તેઓએ બીજા દેવોની પૂજા કરીને યહોવાહમાં તિરસ્કાર ઉત્પન્ન કર્યો; ધૂણારપદ  
કર્મોથી ઈશ્વરને ગુસ્સે કર્યા.
- ૧૭ તેઓ ભૂતોને કે જે ઈશ્વર ન હતા તેઓને,  
જે દેવોને તેઓ જાણતા ન હતા,  
દૂંક સમયમાં જ પ્રગટ થયેલા દેવોને  
કે જે દેવોથી તમારા પિતાઓ બીતા ન હતા તેઓને બલિદાનો ચાટાવતા હતા.
- ૧૮ ખડક સમાન તારા પિતાને તેં તજુ દીધા,  
તને જન્મ આપનાર ઈશ્વરને તું ભૂલી ગયો.
- ૧૯ આ જોઈને યહોવાહે તેને નાપસંદ કર્યો,  
કેમ કે તેના દીકરા અને દીકરીઓ તેમને ગુસ્સે કર્યા.
- ૨૦ તેમણે કહ્યું, “હું માં મુખ તેઓથી સંતારીશ,” “તેઓના હાલ કેવા થશે તે હું  
જોઈશ; કેમ કે તે પેઢી વિકૃત છે, તેઓનાં સંતાનો વિશ્વાસધાતી છે.
- ૨૧ જે દેવ નથી તે વડે તેઓએ મારામાં ઇશ્યાર્ય ઉત્પન્ન કરી છે. નકાભા દેવોથી મને  
ગુસ્સે કર્યો છે.
- ૨૨ માટે મારો કોપ ભડકે બજો છે  
શેઓલના તળિયાં સુધી તે બજો છે,  
પૂઢવીને અને તેના પાક સહિત ખાઈ જશે,  
અને પર્વતોના પાથાને કષટગાવી દે છે.
- ૨૩ પણ હું તે લોકો પર એક પણ એક આફતો લાવીશ; તીરોથી હું તેઓને વીધી  
નાખીશ.
- ૨૪ તેઓ ભૂખથી સુકાઈ જશે અને ઉગ્ર તાપથી  
અને દાઢણ વિનાશથી ખવાઈ જશે;  
હું તેના પર પશુઓના દાંત અને ધૂળમાં પેટે ચાલનાર જનાવરોનું ઝેર રેણીશ,
- ૨૫ બહાર તરવાર તેઓને પૂરા કરશે,  
અને ઘરમાં પ્રાસથી તેઓ મરશે.  
જુવાન જીરી-પુરુષ કે વૃદ્ધોનો અને દૂધપીતાં બાળકોનો પણ નાશ થશે,
- ૨૬ હું તેઓને દૂરના દેશોમાં વિખેચી નાખત.  
હું તેઓનું સ્મરણ માણસોમાંથી નાશ કરત.
- ૨૭ પરંતુ હું શત્રુઓની ખીજવણીથી ગભરાઉં છું,  
કે રખેને તેઓના શત્રુઓ ખોટું સમજે  
અને તેઓ કહે કે, અમારો હાથ પ્રભળ થથો છે!

અને થહોવાહે આ સર્વ કર્થું નથી.

૨૮ કેમ કે તેઓ સમજણ વગરની મૂર્ખ પ્રજા છે.

અને તેઓમાં કંઈ સમજણ નથી.

૨૯ તેઓમાં શાણપણ હોત, તેઓ સમજનારા થથા હોત,

અને તેઓએ પોતાના અંતકાળનો વિચાર કર્થો હોત તો કેવું સારું!

૩૦ જો તેઓના ખડકે તેઓને વેચયા ન હોત,

થહોવાહે દુશ્મનોના હાથમાં સોંપયા ન હોત, તો હજારની પાછળ એક કેમ ધાત

અને દસ હજારને બે કેમ નસાડી મુક્ત?

૩૧ આપણા શશ્રૂઓના ભાનવા પ્રમાણે

તેઓનો ખડક આપણા ખડક જેવો નથી,

૩૨ તેઓનો દ્રાક્ષવેલો સદોમના દ્રાક્ષવેલામાંનો તથા ગમોરાનાં ખેતરોનો છે.

તેઓની દ્રાક્ષાં એચી દ્રાક્ષાં છે;

તેઓની લૂભો કડવી છે.

૩૩ તેઓના દ્રાક્ષારસ અજગરોનું એ ર

તથા એચી સર્પાનું પ્રાણધાતક વિષ છે.

૩૪ શું મેં તેને ભારા ખજાનામાં મુક્તિ કરાઈને

મારી પાસે સંગ્રહ કરી રાખેલું નથી?

૩૫ તેનો પગ લપસી જશે;

તે વખતે વેર વાળવું તથા બદલો લેવો એ મારું કામ છે.

કેમ કે તેઓની વિપતીના દિવસ પાસે છે,

અને તેઓ પર જે આવી પડવાનું છે તે જલદી આવી પડશે."

૩૬ કેમ કે થહોવાહ પોતાના લોકનો ન્યાય કરશે,

અને જયારે તેઓ જોશે કે તેઓ નિર્બણ થઈ ગયા છે,

અને ગુલામ તથા મુક્ત એવો કોઈ બાકી રહ્યો નથી.

તે જોઈ તે પોતાના સેવકો ભાટે દુઃખી થશે. ૩૭ પણ તે કહેશે કે, 'તેઓના દેવો કયાં

છે, એટલે જે ખડક પર તેઓ ભરોસો રાખતા હતા તેઓ?

૩૮ જેઓ તમારા બલિની ચરબી ખાતા;

જે પેચાર્પણનો દ્રાક્ષારસ પીતા હતા, તે કયાં ગયા?

તેઓ ઊઠીને તમને મદદ કરે, તેઓ તમારો આશરો થાય!

૩૯ હવે જુઓ હું જ એકલા જ ઈંખર છું. હા હું તે જ છું,

મારા વગર બીજા કોઈ ઈંખર નથી, શું તમે નથી જોતા?

હું જ મારું છું, અને હું જ જિવાડું છું,

હું જ ઘાયલ કરું છું અને હું જ સાજ કરું છું;

અને મારા હાથમાંથી કોઈ છોડાવી શકે એમ નથી.

૪૦ હું મારો હાથ આકાશ તરફ ઊંચો કરીને,

મારા સનાતન નામે પ્રતિશા લઈને કહું છું કે,

૪૧ જો હું મારી થણકતી તરવારની ધાર કાઢીશ,

અને મારો હાથ ન્યાય કરશે તો મારા દુશ્મનો પર હું વેર વાળીશ,

અને જે મને ધિક્કારે છે તેઓનો હું બદલો લઈશ.

૪૨ જેઓને મારી નાખવામાં આવ્યા છે તે તથા કેદીઓના લોહીથી,

શશ્રૂઓના આગેવાનોના ભાથાના લોહીથી,

મારાં બાળોને લોહી પાઈને તૂપ્ત કરીશ,

અને મારી તરવાર માંસ ખાશે."

૪૩ ઓ દેશજાતિઓ, ઈંઘરના લોકોની સાથે આનંદ કરો,  
તે પોતાના સેવકોના ખૂનનો બદલો લેશે,  
અને પોતાના શરૂઆતો પર વેર વાળશે,  
અને પોતાના દેશનું તથા પોતાના લોકનું પ્રાયશ્કૃત કરશે.

૪૪ મૂસા અને થહોવાહ આ ગીતનાં શણ્ણો લોકોની સમક્ષ બોલ્યા. ૪૫ પછી મૂસા સર્વ ઇજરાયલીઓને આ વચનો કહી રહ્યો.

૪૬ ત્યારે તેણે કદયું કે, જે સર્વ વચનોની આજે હું તમારી સમક્ષ સાક્ષી પૂછું છું  
તે પર તમારું ચિત્ત લગાડો; અને તે વિષે તમારાં સંતાનોને આજ્ઞા કરજો કે, આ  
નિયમનાં સર્વ વચનો તેઓ પાછો તથા અમલમાં મૂકે. ૪૭ આ નિયમો નકારી વાત  
નથી કેમ કે તેમાં તમારું જીવન છે અને જે દેશનું વતન પ્રાપ્ત કરવા તમે થઈન પાર  
જાઓ છો તેમાં તમે રહીને આ બાબતને લીધે તમે તમારું આયુષ્ય વધારશો.”

૪૮ તે જ દિવસે થહોવાહ મૂસાને કદયું, ૪૯ “મોઓબ દેશમાં થરીખોની સામે અભારીમ  
પર્વતોમાં નબો પર્વત પર ચઢીને જે કનાન દેશ હું ઇજરાયલપુત્રોને આપવાનો છું તે  
તું જોઈ લે.

૫૦ અને જે પર્વત પર તું ચઢે છે ત્યાં તું મૃત્યુ પામ અને તારા પિતૃઓની સાથે  
મળી જા; જેમ તારો ભાઈ હારુન હોર પર્વત પર મૃત્યુ પામીને તારા પૂર્વજો સાથે મળી  
ગયો તે મુજબ. ૫૧ કારણ કે તેં સીનના અરણયમાં કાદેશ આગળ આવેલા મરીબાનાં  
પાણી નજુક મારા પર અવિખાસ કરીને ઇજરાયલપુત્રો આગળ મને પવિત્ર માન્યો  
નહિં. ૫૨ કેમ કે તે દેશને તું દૂરથી જોશે; પણ જે દેશ હું ઇજરાયલપુત્રોને આપનાર છું  
તેમાં પ્રવેશ કરી શકીશ નહિં.”

### ૩૩

૧ અને ઈંઘરભક્ત મૂસાએ પોતાના મૃત્યુ પહેલાં ઇજરાયલીઓને જે આશીર્વાદ  
આપ્યો તે આ છે; ૨ મૂસાએ કદયું,

“થહોવાહ સિનાઈ પર્વત પરથી આવ્યા.

તે સેઈર પર્વત પરથી તેઓ પર પ્રગટ્યા

પારાન પર્વત પરથી તે પ્રકાશ્યા,

અને દસ હજાર પવિત્રો પાસેથી તે આવ્યા.

અને તેમને જમણો હાથે નિયમ તેઓને માટે અનિન્ઝાપ હતો.

૩ હા, થહોવાહ પોતાના લોકોને પ્રેમ કરે છે;

તેમના સર્વ પવિત્ર લોકો તેમના હાથમાં છે,

તેઓ તેમના ચરણ આગળ બેઠા;

અને દરેક તમારાં વચનો ગ્રહણ કરશે.

૪ મૂસાએ અમને યાકૂબના સમુદ્દરને વારસા તરીકે નિયમશાસ્ત્ર આપ્યું.

૫ જથારે લોકોના આગેવાનો

અને ઇજરાયલનાં સર્વ કુટો એકત્ર થથાં હતાં

ત્યારે થહોવાહ થશુર્ઝનમાં રાજ હતા.

૬ રહેન સદા જીવંત રહો અને મરે નહિં;

પરેતુ તેના માણસો થોડા રહે.”

૭ મૂસાએ કદયું, થહૂદા માટે આ આશીર્વાદ છે:

હે થહોવાહ, થહૂદાની વાણી સાંભળો,

અને તેને તેના લોકો પાસે પાછા લાવો,

તેને માટે લડાઈ કરીને;

અને તેના દુશ્મનોનો સામનો કરવામાં તમે તેને સહાય કરજો.”

૯ ત્યારબાદ મૂસાએ લેવી વંશ વિષે કદયું કે;

તમારાં તુભીમ તથા તમારાં ઉરીમ, તમારો પસંદ કરેલો પુરુષ,  
જેની તમે માસ્કામાં પરીક્ષા કરી.

અને ભરીબાના પાણી પાસે તમે થેમની કસોટી કરી તેની સાથે છે.

૧૦ અને તેણે પોતાના પિતા વિષે તથા પોતાની ભાતા વિષે કદયું કે મેં તેઓને જોથાં  
નથી;

અને તેણે પોતાના ભાઈઓને પણ સ્વીકાર્યાં નહિં.

અને તેણે પોતાનાં સંતાનોને પણ ઓળખાં નહિં;

કેમ કે તેઓ તમારા વચન પ્રમાણે ચાલતા આવ્યા છે,  
અને તમારો કરાર તેઓ પાળે છે.

૧૧ તેઓ યાકૂબને તમારા હુકમો

અને ઈગરાથલને તમારો નિયમ શીખવશે;

અને તેઓ તમારી આગળ ધૂપ,

તથા તમારી વેદી સમક્ષ દહીયાર્પણ ચઢાવશે.

૧૨ હે યહોવાહ તેઓની સંપત્તિને આશીર્વાદ આપજો,

અને તેઓના હાથનાં કામો સ્વીકારો;

જેઓ તેઓની વિરાજ ઊઠે છે

અને જેઓ તેમની અદેખાઈ રાખે છે, તેમની કમર તોડી નાખજો,  
જેથી તેઓ ફરી વાર બેઠા જ ન થઈ શકે.”

૧૩ પણ બિન્યામીન વિષે મૂસાએ કદયું,

“તે યહોવાહનો પ્રિય છે તેની પાસે સ્તુરક્ષિત રહેશે;

યહોવાહ સદાય તેનું રક્ષણ કરે છે.

અને એ તેમની ખાંધોની વચ્ચે રહે છે.”

૧૪ પણ થૂસફ વિષે મૂસાએ કદયું;

તેનો દેશ યહોવાહથી આશીર્વાદિત થાઓ, આકાશની ઉત્તમ વસ્તુઓથી અને ઝાકળથી

અને પાતાળના પાણીથી,

૧૫ સ્તુર્યની ઊપજની ઉત્તમ વસ્તુઓથી

તથા ચંકની વધદિની ઉત્તમ વસ્તુઓથી,

૧૬ પ્રાચીન પર્વતોની ઉત્તમ વસ્તુઓથી

અને સાર્વકાલિક પર્વતોની કિંમતી વસ્તુઓથી,

૧૭ પૃથ્વી તથા તેની ભરપૂરીપણાની કિંમતી વસ્તુઓથી,

ઝાડમાં જે રક્યો છે તેની કૃપાથી.

થૂસફ, જે તેના ભાઈઓ પર આગેવાન જેવો હતો,

તેના પર આશીર્વાદ આવો.

૧૮ તેનો પ્રથમજનિત તેજસ્વી બણદના જેવો છે,

તેનાં શિંગડાં જંગલી બણદના જેવાં છે,

પ્રજાઓને તે પૃથ્વીને છેડેથી હાંકી કાદશો.

એફાઇમના દસ હજારો અને

મનાશાના હજારો છે.”

૧૯ મૂસાએ ઝબુલોન વિષે કદયું, “ઝબુલોન, તેના બહાર જવામાં,

ઇસ્કાખાર તેના તંબુઓમાં આનંદ કરો.

૨૦ તેઓ લોકોને પર્વત પર બોલાવશે.

ત્યાં તેઓ ન્યાયીપણાના યજો ચઢાવશે.

કેમ કે તેઓ સમુદ્રમાંની પુષ્કળતાને,  
દરિયાકિનારાની ગુપ્ત રૈતીને શૂસશે.”

**૨૦** ગાદ વિષે મૂસાએ કહ્યું,

“ગાદને વિસ્તારનાર આશીર્વાદિત હો.

તે ત્યાં સિંહણ જેવો રહે,

તે તેના હાથને તથા તેના ભાથાને ફાડી નાખે છે.

**૨૧** તેણે પોતાના ભાટે પ્રથમ ભાગ મેળવ્યો,

કેમ કે, ત્યાં આગેવાનોને જમીનનો ભાગ ફાળવવામાં આવ્યો હતો.

તેણે લોકોને નેતૃત્વ પૂર્ણ પાડ્યું,

ઇજરાયલ ભાટેની થહોવાહની આજ્ઞાઓ,

અને ન્યાયચુકાદાનો તેણે અમલ કર્યો.”

**૨૨** મૂસાએ દાન વિષે કહ્યું,

“દાન બાશાનથી કૂદી નીકળતું,

સિંહનું બરચું છે.”

**૨૩** નફતાલી વિષે મૂસાએ કહ્યું,

“અનુગ્રહથી તૃપ્ત થયેલા,

થહોવાહના આશીર્વાદથી ભરપૂર નફતાલી ,

તું પશ્ચિમ તથા દક્ષિણનું વતન પામ.”

**૨૪** આશેર વિષે મૂસાએ કહ્યું,

“બધા દીકરાઓ કરતાં આશેર વધારે આશીર્વાદિત થાઓ;

તે પોતાના ભાઈઓને ભાન્ય થાઓ,

તે પોતાના પગ જૈતુનનાં તેલમાં બોઠો.

**૨૫** તારી ભૂંગળો લોખંડ તથા પિત્તળની થશે;

જેવા તારા દિવસો તેવું તારું બળ થશે.”

**૨૬** હે થશુરૂન, આપણા ઈંઘર જેવા કોઈ નથી,

તેઓ આકાશમાંથી વાદળો પર જવાર થઈને

પોતાના ગૌરવમાં તમને મદદ કરવા આવશે.

**૨૭** સનાતન ઈંઘર તમારો આશ્રય છે, તારી નીચે અનંત હાથો છે.

તેમણે તારી આગળથી દુશ્ભનોને કાઢી મુક્યા,

અને કહ્યું, “નાશ કર!”

**૨૮** ઇજરાયલ સલામતીમાં રહે,

થાકૂબનો ઝરો એકલો,

ધાન્ય તથા દ્રાક્ષારસના દેશમાં રહે છે,

તેના પર આકાશમાંથી ઝાકળ પડે છે.

**૨૯** હે ઇજરાયલ, તું આશીર્વાદિત છે!

થહોવાહ જે તારી સહાયની ટાલ,

તારી ઉત્તમતાની તલવાર

તેનાથી ઉજાર પામેલી તારા જેવી પ્રજા બીજુ કરી છે?

તારા શાશ્વતો જુઠા કરશે;

તું તેઓના ઉત્ત્યાસથાનો ખૂંદી નાખશે.

### ૩૪

**૧** મૂસા મોઆબના મેદાનમાંથી થરીખોની સામે આવેલા નખો પર્વત પર, પિણગાહના શિખર પર ચઠથો. થહોવાહે તેને દાન સુધીનો આખો ગિલ્યાદ દેશ, **૨** આખો

નફતાલીનો પ્રદેશ, એફાઈમ તથા મનાશાનો પ્રદેશ, પશ્ચિમ સમુદ્ર સુધીનો અધ્યાત્માનો આખો પ્રદેશ,<sup>૩</sup> નેગેબનો પ્રદેશ અને ખજૂરીઓના નગર થચીખોથી સોઆર સુધીનો સપાટ પ્રદેશ બતાવ્યો.

<sup>૪</sup> યહોવાહે તેને કદ્યું, “જે દેશ વિષે મેં ઇષ્ટાહિમ, ઇસહાક અને થાકુબને સમ ખાઈને કદ્યું હતું કે, 'હું તારા વંશજોને આપીશ તે આ છે.' મેં તે દેશ તને તારી આંખે જોવા દીધો છે, પણ તું તેમાં પ્રવેશ કરવા નહિ પામે.” <sup>૫</sup> આમ, યહોવાહનો સેવક મૂસા યહોવાહના વથન પ્રમાણે મોઆબની ભૂભિમાં મરણ પામ્યો. <sup>૬</sup> યહોવાહે તેને મોઆબના દેશમાં બેથપેઓરની સામેની ખીણમાં દફનાવ્યો, પરંતુ આજ સુધી કોઈ તેની કબર વિષે જાણતું નથી.

<sup>૭</sup> મૂસા મરણ પામ્યો ત્યારે તે એક સો વીસ વર્ષનો હતો. તેના શરીરનું બળ ઓછું થયું નહોતું કે તેની આંખો ઝાંખી થઈ નહોતી. <sup>૮</sup> મોઆબના મેદાનમાં ઇજરાયલીઓએ શ્રીસ દિવસ સુધી મૂસાના માટે શોક પાછથો, ત્યાર બાદ મૂસા માટેના શોકના દિવસો પૂરા થયા.

<sup>૯</sup> જૂનનો દીકરો યહોશુઆ ડહાપણના આત્માથી ભરપૂર હતો, કેમ કે મૂસાએ તેના પર પોતાના હાથ મુક્યા હતા. તેથી ઇજરાયલી લોકોએ તેનું સાંભળ્યું અને યહોવાહે મૂસાને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તેઓએ કર્યું.

<sup>૧૦</sup> ઇજરાયલમાં મૂસા જેવો કોઈ બીજો પ્રબોધક ઊઠથો નથી, તેની સાથે ઈશ્વર જેને યહોવાહ મુખોપદ્મખ વાત કરતા હતા. <sup>૧૧</sup> મિસર દેશમાં ફારુન પર તથા તેના ચાકરો પર તથા તેના આખા દેશ પર યહોવાહે તેને જે બધા ચમત્કારો તથા થિદનો કરવા મોકલ્યો તેના જેવો બીજા કોઈ પ્રબોધક નથી. <sup>૧૨</sup> આખી ઇજરાયલી પ્રજાના દેખતાં તેણે જે મહાન અને આશ્ર્યજનક કૃત્યો કર્યા, તેવાં કૃત્યો બીજો કોઈ પ્રબોધક કરી શકયો નથી.

## Joshua યહોશુઆ

<sup>૧</sup> હવે યહોવાહનાં સેવક મૂસાના ભરણ પછી એમ થયું કે, નૂનનો દીકરો યહોશુઆ જે મૂસાનો સહાયકારી હતો તેને યહોવાહે કર્યું; <sup>૨</sup> “મારો સેવક, મૂસા ભરણ પામ્યો છે. તેથી હવે તું તથા આ સર્વ લોક ઉઠીને થર્ડન પાર કરીને તે દેશમાં જાઓ કે જે તમને એટલે કે ઇજરાયલના લોકોને હું આપું છું.” <sup>૩</sup> મૂસાને જે પ્રમાણે મેં વચન આપ્યું તે પ્રમાણે, ચાલતા જે જે જુથા તમારા પગ નીચે આવશે તે સર્વ મેં તમને આપી છે.

<sup>૪</sup> અરણથ તથા લબાનોનથી, દૂર મોટી નદી, ફાત સુધી, હિંતીઓના આખા દેશથી, મોટા સમુદ્ર સુધી, પશ્ચિમ દિશાએ તમારી સરહદ થશે. <sup>૫</sup> તારા જીવનના સર્વ દિવસો દરમયાન કોઈ પણ તારો સામનો કરી શકશે નહિ. જેમ હું મૂસા સાથે હતો તેમ હું તારી સાથે રહીશ; હું તને તજુશ કે મૂકી દર્દી નહિ.

<sup>૬</sup> બણવાન તથા હિંમતવાન થા. આ લોકોને જે દેશનો વારસો આપવાનું યહોવાહે તેમના પૂર્વજોને વચન આપ્યું હતું તે યહોવા તેઓને આપશે. <sup>૭</sup> બણવાન તથા ઘણો હિંમતવાન થા. મારા સેવક મૂસાએ જે સધળાં નિયમની તને આજ્ઞા આપી છે તે પાણવાને કાળજી રાખ. તેનાથી જમણી કે ડાખી બાજુ ફરતો ના, કે જેથી જ્યાં કંઈ તું જાય ત્યાં તને સફળતા મળો.

<sup>૮</sup> આ નિયમશાસ્ત્ર તારા મુખમાં રાખ. તું રાતદિવસ તેનું મનન કર કે જેથી તેમાં જે બધું લખેલું છે તે તું કાળજીથી પાણી શકે. કારણ કે તો જ તું સમૃદ્ધ અને સફળ થર્દીશ. <sup>૯</sup> શું મેં તને આજ્ઞા કરી નથી? બણવાન તથા હિંમતવાન થા! રડ નહિ. નિરાશ ન થા.” જ્યાં કંઈ તું જશે ત્યાં યહોવા તારા પ્રભુ તારી સાથે છે.”

<sup>૧૦</sup> પછી યહોશુઆએ લોકોના આગેવાનોને આજ્ઞા આપી, <sup>૧૧</sup> “તમે છાવણીમાં જાઓ અને લોકોને આજ્ઞા કરો, ‘તમે પોતાને ભાટે ખાદ્યકસામગ્રી તૈયાર કરો. ત્રણ દિવસોમાં તમે આ થર્ડન પાર કરીને તેમાં જવાના છો. જે દેશ યહોવા તમારા પ્રભુ તમને વતન તરીકે આપે છે તે દેશનું વતન તમે પામો.’”

<sup>૧૨</sup> ઝાંબેનીઓને, ગાદીઓને અને મનાશાના અર્દ્ધકુણને, યહોશુઆએ કર્યું, યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ તમને જે બાબત કહી હતી કે, <sup>૧૩</sup> ‘યહોવા તમારા પ્રભુ તમને વિસામો આપે છે અને તમને આ દેશ આપે છે તે વચન થાદ રાખો.’

<sup>૧૪</sup> તમારી પત્નીઓ, તમારાં નાનાં બાળકો અને તમારાં ટોરટાંક થર્ડન પાર જે દેશ મૂસાએ તમને આપ્યો તેમાં રહે. પણ તમારા લડવૈયા માણસો તમારા ભાઈઓની આગળ પેલે પાર જાય અને તેઓને મદદ કરે. <sup>૧૫</sup> યહોવા જેમ તમને વિસામો આપ્યો તેમ તે તમારા ભાઈઓને પણ આપે અને જે દેશ યહોવા તમારા પ્રભુ તેઓને આપે છે તેનું વતન તેઓ પણ પામશે. પછી તમે પોતાના દેશ પાછા જશો અને યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ થર્ડન પાર, પૂર્વ દિશાએ જે દેશ તમને આપ્યો છે તેના ભાલિક થશો. <sup>૧૬</sup> અને તેઓએ યહોશુઆને ઉત્તર આપતા કર્યું, “જે સધળું કરવાની આજ્ઞા તો અમને આપી છે તે અમે કરીશું અને જ્યાં કંઈ તું અમને મોકલશે ત્યાં અમે જઈશું.” <sup>૧૭</sup> જેમ અમે મૂસાનું ભાનતા હતા તેમ તારું પણ ભાનીશું. યહોવા તારા પ્રભુ જેમ મૂસા સાથે હતા તેમ તારી સાથે રહો. <sup>૧૮</sup> જે કોઈ તારી આજ્ઞા વિલંબ બણવો કરે અને તારું કહેવું ન માને તે મારી નંખાય. માત્ર એટલું જ કે તું બણવાન અને હિંમતવાન થા.”

## ૨

<sup>૧</sup>પણ નુનના પુત્ર યહોશુઆએ શિર્વીમભાંથી બે માણસોને જસ્તુસો તરીકે જૂપી રીતે મોકલ્યા. તેણે કદ્યું, “જાઓ, દેશની તથા યદીખોની માહિતી મેળવો.” તેઓ ત્યાંથી ગયા અને એક ગળિકા કે જેનું નામ રાહાબ હતું તેના ઘરે આવ્યા અને ત્યાં રહ્યા. <sup>૨</sup>યદીખોના રાજને જણ થઈ કે, દેશની જસ્તુસી કરવાને ઇઝરાયલના માણસો અહીં આવ્યા છે. <sup>૩</sup>યદીખોના રાજાએ રાહાબને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, “જે માણસો તારે ઘરે આવીને તારા ઘરમાં પ્રવેશ્યા છે તેઓને બહાર કાઢ, કેમ કે તેઓ આખા દેશની જસ્તુસી કરવા માટે આવ્યા છે.”

<sup>૪</sup>પણ તે સ્ત્રીએ તે બે માણસને સંતાદ્યા. અને રાજને કદ્યું, “હા, એ માણસો મારી પાસે આવ્યા હતા ખરા પણ તેઓ કચાંના હતા તે હું જાણતી નથી. <sup>૫</sup>જથારે સાંજ થઈ ત્યારે નગરનો દરવાજો બંધ કરવાના સમયે તેઓ અહીંથી ગયા. હું જાણતી નથી કે તે માણસો કચાં ગયા. જો તમે તેઓની પાછળ ઉતાવહે જશો તો તેઓને પકડી પાડશો.”

<sup>૬</sup>પણ તેણે તો તેમને અગાશી પર લાવીને ત્યાં મૂકેલી શાણની સરાંઠીઓમાં છુપાવ્યા હતા. <sup>૭</sup>તેથી તે માણસોએ ર્થદન તરફ જવાના રસ્તે તેઓનો પીછો કર્યો. પીછો કરનારા બહાર ગયા ત્યારે લોકોએ દરવાજો બંધ કરી દીધો. <sup>૮</sup>તે માણસો સૂઈ જાય તે પહેલાં રાહાબ તેઓની પાસે અગાશી પર આવી. <sup>૯</sup>તેણે કદ્યું, “હું જાણું છું કે યહોવાહે આ દેશ તમને આપ્યો છે અને તમારો અમને ભય લાગે છે. દેશના રહેવાસીઓ તમારાથી થરથર કાંપે છે. <sup>૧૦</sup>તમે મિસરમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે યહોવાહે કેવી રીતે લાલ સ્વરૂપનાં પાણી સૂકવી નાખ્યાં હતાં તે અમે સાંભળ્યું છે. અને ર્થદનની બીજી બાજુના અમોરીઓના બે રાજ સિંહોન તથા ઓગ, જેઓનો તમે સંપૂર્ણ નાશ કર્યો હતો, તેઓની તમે શી દશા કરી હતી તે અમે સાંભળ્યું છે. <sup>૧૧</sup>જથારે એ સાંભળ્યું ત્યારે અમે ખૂબ જ કદી ગયા અને કોઈનામાં હિંમત રહી નહિ કેમ ક યહોવા તમારા પ્રભુ તે જ ઉપર આકાશના અને નીચે પૃથ્વીના યહોવા છે.

<sup>૧૨</sup>માટે હવે, યહોવાહનાં સમ આપીને હું તમને વિનંતી કરું છું કે, જેમ મેં તમારા પર દયા કરી તેમ તમે પણ મારા પિતાના ઘર પર દયા કરો. મને સ્પષ્ટ નિશાની આપો <sup>૧૩</sup> અને તમે મારા પિતા, માતા, ભાઈઓ, બહેનો અને તેઓનાં કુટુંબોના સર્વસ્વને બચાવશો અને અમારા જીવ ઉગારશો.”

<sup>૧૪</sup>તે માણસોએ તેને કદ્યું, “જો તમે અમારા વિષે કોઈને કશું નહિ કહી દો તો તમારા બદલે અમારા જીવ જાઓ. અને અમે તમારા પ્રત્યે દયાળું અને વિશ્વાસુ રહીશું.”

<sup>૧૫</sup>ત્યારે તેણે દોરડાનો ઉપયોગ કરીને તેઓને બારીમાંથી નીચે ઉતાર્યા; કારણ કે તે જે ઘરમાં રહેતી હતી તે નગરકોટની ઉપર બંધાયેલું હતું. <sup>૧૬</sup>અને તેણે તેઓને કદ્યું, “તમે જઈને પર્વતમાં સંતાઈ રહો, નહિ તો પીછો કરનારાઓ તમને પકડી લેશો. તેઓ પાછા વળો ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ સંતાઈ રહેજો. પછી તમારા રસ્તે આગળ જજો.” <sup>૧૭</sup>તે માણસોએ તેને કદ્યું, આ જે પ્રતિજ્ઞા તેં અમારી પાસે લેવડાવી છે તે વિષે અમે એ પ્રમાણે નિર્દોષ રહીશું.

<sup>૧૮</sup>જથારે અમે આ દેશની અંદર આવીએ ત્યારે જે બારીમાંથી તેં અમને નીચે ઉતાર્યા, ત્યાં તું આ લાલ રંગની દોચી બાંધજે, તારા પિતાને, માતાને, ભાઈઓને તથા તારા ઘરનાં સર્વને તારા ઘરમાં ભેગાં કરી રાખજે. <sup>૧૯</sup>એમ થશે કે જે કોઈ તારા ઘરના બારણાની બહાર નગરમાં જશો તેઓનું રકત તેઓના પોતાના માથે પણ અમે તે

સંબંધી નિર્દોષ રહીશું. પણ જે કોઈ તારી સાથે તારા ઘરમાં હશે તેના પર જો કોઈનો હાથ પડે તો તેનું રક્ત અમારે ભાથે.

**૨૦** પણ જો તું અમારી આ વાત વિષે કહી દે તો પછી જે વચનના સમ તેં અમને આપ્યાં તે સમ વિષે અમે નિર્દોષ રહીશું.” **૨૧** ત્યારે ચાહાબે કટ્યું, તમારા કટ્યા પ્રમાણે થાઓ. તેણે તેઓને વિદાય કર્યા અને તેઓ ચાલ્યા ગયા, અને તેણે લાલ રંગની દોઢી ભારીએ બાંધી.

**૨૨** તેઓ પર્વત પર પહોંચા અને તેઓની પાછળ પડનારાઓ પાછા વખયા છે દરમિયાન પ્રણ દિવસો સુધી ત્યાં જ રહ્યા. પીછો કરનારાઓએ આખા રસ્તે તેઓને શોધયા કર્યા પણ તેઓ મખયા નહિં.

**૨૩** અને તે બે ભાણસો પર્વત પરથી પાછા ઉઠર્યા અને નદી ઓળંગને નૂનના દીકરા યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા, તેઓને જે અનુભવ થયા હતા તે બધી ભાહિતી તેને કહી સંભળાવી. **૨૪** તેઓએ યહોશુઆને કટ્યું કે, “નિશ્ચે યહોવાહે આખો દેશ આપણાને આપ્યો છે; વળી તે દેશના સર્વ રહેવાસીઓ આપણી આગળ ખૂબ જ ડરી ગયા છે અને ઠંડા પડી ગયા છે.”

### ૩

**૧** અને યહોશુઆ વહેલી સવારે ઉઠયો, તે અને ઇજરાયલના સર્વ લોકો શિવીમભાંથી નીકળી યર્દન આવ્યા, નદી ઓળંગતાં પહેલાં તેઓએ ત્યાં છાવણી કરી.

**૨** અને પ્રણ દિવસ પછી, એમ થયું કે આગેવાનો છાવણીમાં ફર્યા; **૩** તેઓએ લોકોને આજા કરી, “જયારે તમે તમારા યહોવા પ્રભુના કરારકોશને તથા તેને ઊંચકનાર લેવી યાજકોને જુઓ, ત્યારે તમે તે સ્થળ છોડીને તેની પાછળ જજો. **૪** તમારી અને તેની વચ્ચે લગભગ બે હજાર હાથનું અંતર રહે; તેની નજુક જશો નહિં, જેથી જે ભાર્ગ તમારે જવું જોઈએ તે તમે જાણશો, કારણ કે આ ભાર્ગ અગાઉ તમે ગયા નથી.”

**૫** અને યહોશુઆએ લોકોને કટ્યું, “તમે પોતાને પવિત્ર કરો, કેમ કે કાલે યહોવા તમારી મદ્યે આશ્રયકારક ફૂટ્યો કરશે.” **૬** ત્યાર પછી યહોશુઆએ યાજકોને કટ્યું, “કરારકોશ ઊંચકીને લોકોની આગળ જાઓ.” તેથી તેઓ કરારકોશ ઊંચકીને લોકોની આગળ ગયા.

**૭** અને યહોવાહે યહોશુઆને કટ્યું, “આજ હું તને ઇજરાયલની નજરમાં મોટો ભાણસ બનાવીશ. એ સારુ કે તેઓ જાણો કે જેમ હું મૂસા સાથે હતો તેમ તારી સાથે પણ હોઈશ. **૮** જે યાજકોએ કરારકોશ ઊંચક્યો છે તેઓને આજા કર, કે યર્દનને કિનારે આવો ત્યારે યર્દનનદીમાં જ ઊભા રહેજો.”

**૯** અને યહોશુઆએ ઇજરાયલનાં લોકોને કટ્યું, “અહીં આવો અને પ્રભુ તમારા યહોવાહનાં વચન સાંભળો.” **૧૦** અને યહોશુઆએ કટ્યું, “આનાથી તમે જાણશો કે જીવતા યહોવા તમારી મદ્યે છે, તે કનાનીઓને, હિતીઓને, હિલ્વીઓને, પરિગ્રીઓને, ગિર્ગાશીઓને, અમોરીઓને તથા યખૂસીઓને નિશ્ચે તમારી આગળથી દૂર કરશે.

**૧૧** જુઓ! આખી પૂઢ્યીના પ્રભુનો કરારકોશ તમારી આગળ યર્દન ઉઠારે છે.

**૧૨** હવે તમે ઇજરાયલના દરેક કુણમાંથી એક પ્રમાણે ભાર ભાણસ પસંદ કરો.

**૧૩** જયારે આખી પૂઢ્યીના પ્રભુ, યહોવાહનો કરારકોશ ઊંચકનારા યાજકોના પગ યર્દનનાં પાણીમાં મુકાશે ત્યારે યર્દનનું પાણી ઉપરથી નીચે તરફ વહે છે તેના ભાગ પડી જશે અને તે ટગલો થઈને સિથર થઈ જશે.” **૧૪** તેથી જયારે લોકો યર્દન પાર કરવાને નીકળ્યા ત્યારે કરારકોશને ઊંચકનારા યાજકો લોકોની આગળ ચાલતા હતા. **૧૫** કરાર કોશને ઊંચકનારા યાજકો જયારે યર્દન પાસે આવ્યા અને તેઓના

પગ પાણીમાં પદ્યા (થર્ડન કાપણીની પૂરી ઝતુ દરમિયાન તેના બજે કિનારે છલકાતી હતી) <sup>૧૬</sup> ત્યારે ઉપલી તરફથી વહેનાર પાણી ઠી ગયું અને ઘણે દૂર સુધી, એટલે સારેથાન પાસેના આદમ નગર સુધી, ટગલો થઈ ગયું. અને અરાબાના સમુદ્ર એટલે ખારા સમુદ્રની તરફ જે વહેતું હતું તે વહી ગયું અને લોક યરીખોની સામે પેલે પાર ઉિતર્યા. <sup>૧૭</sup> ઇજરાયલના સધળાં લોકો કોરી જમીન પર યાલીને પાર ઉિતર્યા ત્યાં સુધી યહોવાહનો કરારકોશ ઉંચકનારા યાજકો થર્ડનની મદ્યમાં કોરી જમીન પર ઉભા રહ્યા.

#### ૪

<sup>૧</sup> જ્યારે બધા લોકો થર્ડન પાર કરી રહ્યા ત્યારે યહોશુઆને કદ્યું,  
<sup>૨</sup> “તમે તમારે ભાટે દરેક કુળમાંથી એક ભાણસ પ્રમાણે બાર ભાણસ પસંદ કરો. <sup>૩</sup> અને તેઓને આજા આપો કે, જ્યાં યાજકો કોરી જમીન પર ઉભા છે ત્યાંથી એટલે થર્ડનની મદ્યેથી તેઓ બાર પથ્થર ઉપાડી લે, એ પથ્થર તેઓ પોતાની સાથે પેલી બાજુ લઈ જાય અને આજે જ્યાં તમે રાત્રિમુકામ કરો ત્યાં તેઓને મૂકો.”

<sup>૪</sup> પછી યહોશુઆએ જેઓને ઇજરાયલના, દરેક કુળમાંથી એકને પસંદ કર્યા હતા તે બાર ભાણસને બોલાવ્યા. <sup>૫</sup> યહોશુઆએ તેઓને કદ્યું, “તમારા યહોવા, પ્રભુના કરારકોશની આગળ થર્ડન નદીની મદ્યમાં જાઓ, તમારામાંનો દરેક પોતાના ખબા પર ઇજરાયલના લોકોના કુળની સંખ્યા પ્રમાણે એક એક પથ્થર ઉંચકી લો.

<sup>૬</sup> જ્યારે આવનાર દિવસોમાં તમારાં બાળકો પૂછે કે, આ પથ્થરોનો અર્થ શો છે? ત્યારે તમારી વચ્ચમાં તમારા ભાટે આ નિશાનીજીપ થશે. <sup>૭</sup> પછી તમે તેઓને કહેશો કે, ‘યહોવાહનાં કરારકોશની આગળ થર્ડનના પાણીના ભાગ થઈ ગયા હતા. જ્યારે તે થર્ડન પાર ઉિતરતો હતો ત્યારે થર્ડનના પાણીના ભાગ થઈ ગયા. એ પથ્થરો ઇજરાયલના લોકોના સ્વરૂપી હંમેશા રહેશે.’

<sup>૮</sup> ઇજરાયલના લોકોને યહોશુઆએ જે પ્રમાણે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે કદ્યું અને યહોવાહે યહોશુઆને જે પ્રમાણે કદ્યું હતું તેમ, તેઓએ થર્ડનની મદ્યેથી બાર પથ્થર લીધાં અને તેઓએ ઇજરાયલના લોકોના કુળની સંખ્યા પ્રમાણે ગોઠવ્યા. તેઓએ તેને ઉંચકીને તે જગ્યા કે જ્યાં તેઓ રાત વિતાવવાના હતા ત્યાં મૂકયા. <sup>૯</sup> પછી યહોશુઆએ થર્ડનની મદ્યમાં, જ્યાં યાજકો કરારકોશ ઉંચકીને ઉભા રહ્યા હતા તે સ્થળો બાર પથ્થર સ્થાપિત કર્યા. અને તે યાદગીરી આજ સુધી ત્યાં છે.

<sup>૧૦</sup> જે આજા મૂસાએ યહોશુઆને આપી હતી અને જે આજા યહોવાહે યહોશુઆને આપી હતી તેનું સંપૂર્ણ પાલન થાય ત્યાં સુધી યાજકો થર્ડનની મદ્યમાં કરારકોશ ઉંચકીને ઉભા રહ્યા. લોકો ઉતાવળ કરીને પાર ઉિતરી ગયા. <sup>૧૧</sup> જ્યારે બધા લોકો પાર ઉિતર્યા પછી યહોવાહનો કરારકોશ અને યાજકો લોકોના દેખતાં પાર ઉિતર્યા.

<sup>૧૨</sup> રૂબેનીનું કુળ, ગાદનું કુળ અને મનાશાનું અર્ધ કુળ, મૂસાના ફરમાવ્યા પ્રમાણે, શસ્ત્ર સજુને સૈન્યના રૂપમાં ઇજરાયલના લોકોની આગળ ગયા. <sup>૧૩</sup> લગભગ ચાણીસ હજાર ભાણસો યહોવાહની આગળ યરીખોના મેદાન પર યુદ્ધ ભાટે સજજ થયા. <sup>૧૪</sup> તે જ દિવસે યહોવા યહોશુઆને સર્વ ઇજરાયલની નજરમાં મોટો મનાવ્યો, જેમ તેઓ મૂસાનો આદર કરતા હતા, તેમ તેઓએ તેના સર્વ દિવસોમાં તેનો આદર કર્યો.

<sup>૧૫</sup> પછી યહોવાહે યહોશુઆને કદ્યું, <sup>૧૬</sup> “કરારકોશ ઉંચકનાર યાજકોને થર્ડનમાંથી બહાર આવવાની આજા આપ.”

<sup>૧૭</sup> તેથી યહોશુઆએ યાજકોને આજા કરી, “થર્ડનમાંથી બહાર આવો.” <sup>૧૮</sup> યાજકો યહોવાહનાં કરારકોશને ઉંચકીને થર્ડનમાંથી બહાર આવ્યા. યાજકોના પગ કોરી

જમીન પર પદ્ધતા ત્યાર પછી થર્ડનનું પાણી તેની અસલ જગ્યાએ પાછું આવ્યું અને તે અગાઉની ભાફક કિનારે ભરપૂર થઈને વહેવા લાગ્યું.

<sup>૧૬</sup> લોકો પહેલા ભહિનાને દસમે દિવસે થર્ડનમાંથી બહાર આવ્યા, તેઓએ થરીખોની પૂર્વ દિશાએ ગિલ્ગાલમાં મુકામ કર્યો. <sup>૨૦</sup> જે બાર પથ્થર તેઓ થર્ડનમાંથી બહાર લાવ્યા હતા, તેને થહોશુઆએ ગિલ્ગાલમાં સ્થાપિત કર્યા. <sup>૨૧</sup> અને તેણે ઇજરાયલના લોકોને કર્યું, “આવનાર સમયમાં જયારે તમારા વંશજો પોતાના પિતાને પૂછે કે, ‘આ પથ્થરો શું દર્શાવે છે?’ <sup>૨૨</sup> ત્યારે ‘તમારાં બાળકોને કહેજો કે ત્યાં ઇજરાયલે કોઈ ભૂમિ પર ચાલીને થર્ડન પાર કરી હતી.’ <sup>૨૩</sup> વળી તેમને કહેજો કે જેમ આપણા થહોવા પ્રભુએ સૂફ સમુક્રને કર્યું, એટલે અમે પાર ઉત્તરી રદ્ધા ત્યાં સુધી તેમણે તેને અમારી આગળ સૂકવી નાખ્યો હતો, તેમ આપણા થહોવા પ્રભુએ અમે થર્ડનની પાર ઉત્તરી રદ્ધા ત્યાં સુધી અમારી આગળ તેના પાણી સૂકવી નાખ્યાં હતાં. <sup>૨૪</sup> થહોવાહે આ એટલા માટે કર્યું કે પૂર્થીના સર્વ લોકો જાણો કે થહોવા સર્વસમર્થ પ્રભુ છે, અને તમે હુમેશા થહોવા તમારા પ્રભુની આરાધના કરો.”

## પ

<sup>૧</sup> જયારે થર્ડનની પશ્ચિમમાં રહેનાર અમોરીઓના સર્વ રાજાઓએ અને સમુક્ર કિનારે રહેનાર કનાનીઓના રાજાઓએ સાંભળ્યું કે, ઇજરાયલના લોકો જયાં સુધી થર્ડન નઢી પસાર કરી રદ્ધા ત્યાં સુધી થહોવાહે થર્ડનના પાણી સૂકવી દીધાં, ત્યારે તેઓનાં હૃદય પીગળી ગયાં અને ઇજરાયલી લોકોને લીધે તેઓ અતિશાય ગભરાઈ ગયા.

<sup>૨</sup> તે સમયે થહોવાહે થહોશુઆને કર્યું, “ચકમક પથ્થરની છચીઓ બનાવ અને ઇજરાયલના બધા પુરુષોની ફશીથી સુજ્ઞત કર.” <sup>૩</sup> પછી થહોશુઆએ પોતે ચકમક પથ્થરની છચીઓ બનાવી. ઇજરાયલના પુરુષોની સુજ્ઞત કરી. જે જગ્યાએ સુજ્ઞતનો વિદ્ય કરાઈ તેને ‘અગ્રયર્ભની ટેકચી’ કહેવામાં આવી.

<sup>૪</sup> અને થહોશુઆએ તેઓની સુજ્ઞત કરી તેનું કારણ આ હતું કે, જે પુરુષો મિસરમાંથી બહાર આવ્યા હતા ત્યારે જેઓની સુજ્ઞત કરાયેલી હતી તેઓ એટલે કે થુંક કરનારા બધા પુરુષો અરણ્યના રસ્તે મરણ પામ્યા હતા. <sup>૫</sup> જોકે મિસરમાંથી નીકળોલા પુરુષોની સુજ્ઞત કરવામાં આવી હતી, પરંતુ મિસરમાંથી બહાર નીકળી અરણ્યના માર્ગમાં જે છોકરાઓ જનમ્યાં હતા તેઓની સુજ્ઞત હજી સુધી કરાઈ ન હતી.

<sup>૬</sup> મિસરમાંથી નીકળોલા યોધાઓ, કે જે અરણ્યમાં મરી ગયા, ત્યાં સુધી ઇજરાયલના લોકો ચાળીસ વર્ષ સુધી અરણ્યમાં ફરતા રદ્ધા, કેમ કે, તેઓએ થહોવાહની આજ્ઞાઓ પાણી ન હતી. જે દૂધ મધની રેલછેલવાળો દેશ તેઓને આપવાનો થહોવાહે તેઓના પૂર્વજો જાથે કરાર કર્યો હતો તે દેશ તેઓને જોવા દેવો નહિ તેવા સમ થહોવાહે તેઓ વિષે ખાધા હતા. <sup>૭</sup> તેઓને સ્થાને થહોવાહે તેઓના દીકરાઓને ઉભા કર્યા હતા, થહોશુઆએ તેઓની સુજ્ઞત કરી, કેમ કે માર્ગમાં તેઓની સુજ્ઞત કરાઈ ન હતી.

<sup>૮</sup> અને સર્વ પુરુષોની સુજ્ઞત થઈ ગયા પછી, તેઓને રૂઝ આવી ત્યાં તેઓ છાવણીમાં રદ્ધા. <sup>૯</sup> અને થહોવાહે થહોશુઆને કર્યું, “આ દિવસથી હું તારા પરથી મિસરનું કલંક દૂર કરીશ. “માટે, તે જગ્યાનું નામ ગિલ્ગાલ રાખ્યું જે આજ સુધી તે નામ ઓળખાય છે.

**૧૦** અને ઇજરાયલીઓએ ગિગાલમાં છાવણી કરી. અને તેઓએ તે મહિનાને ચૌદમાં દિવસે સાંજે થરીખોના મેદાનમાં પાસ્ખાપર્વ પાછયું. **૧૧** પાસ્ખાપર્વના બીજે દિવસે તેઓએ તે દેશની પેદાશમાંથી બનાવેલી બેખમીર રોટલી અને શેકેલું અનાજ ખાદ્યું.

**૧૨** અને ત્યાર બાદ તે દિવસથી ભાજ્ઞા પડતું બંધ થયું. અને હવે ઇજરાયલ લોકોને ભાજ્ઞા ભળવાનું બંધ થયું, તેઓએ કનાન દેશની પેદાશમાંથી ખાવાનું શરૂ કર્યું.

**૧૩** અને યહોશુઆ થરીખો પાસે હતો, તેણે પોતાની આંખો ઊંચી કરીને જોયું, તો જુઓ, તેની સામે એક પુરુષ ઉભો રહેલો હતો, અને તેના હાથમાં તાણેલી તલવાર હતી. યહોશુઆએ તેની પાસે જઈને તેને પૂછ્યું, “શું તું અમારા પક્ષનો છે કે અમારા શરૂઆતોના પક્ષનો છે?”

**૧૪** તેણે કહ્યું, “એમ તો નહિ, પણ હું યહોવાહનાં સૈન્યનો સરદાર છું.” અને યહોશુઆએ ભૂમિ પર પડીને તેનું ભજન કરીને કહ્યું, “મને માલિકનો આદેશ ફરમાવો.” **૧૫** ત્યારે યહોવાહનાં સૈન્યના સરદારે યહોશુઆને કહ્યું કે “તારા પગમાંથી તારા ચંપલ ઉતાર. કેમ કે જે જગ્યાએ તું ઉભો છે તે પવિત્ર છે.” અને યહોશુઆએ તેના કદ્યા પ્રમાણે કર્યું.

## ૬

**૧** હવે ઇજરાયલના સૈનિકોને કારણે થરીખોના બધા દરવાજા બંધ કરાયા હતા. કોઈ બણાર જઈ શકતું નહોતું અને કોઈ પણ અંદર આવી શકતું નહોતું. **૨** યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, “જો, મેં થરીખોને, તેના રાજને અને તેના શૂરવીર સૈનિકોને તારા હાથમાં સોંપ્યા છે.

**૩** તમારે નગરની ચોતરફ પ્રદક્ષિણા કરવી, સર્વ યોધાઓએ દિવસમાં એકવાર નગરની પ્રદક્ષિણા કરવી. આમ છ દિવસ સુધી તમારે કરવું. **૪** સાત થાજકો કરારકોશ આગળ ઘેટાંના શિંગનાં બનાવેલા સાત રણશિંગડા ઊંચકે. સાતમા દિવસે, તમારે સાત વાર નગરની પ્રદક્ષિણા કરવી અને થાજકોએ મોટા અવાજે રણશિંગડાં વગાડ્યાં.

**૫** મોટા અવાજ સાથે શિંગ વગાડે અને જથારે તેનો અવાજ તમે સાંભળો ત્યારે સધળાં લોકો મોટો અવાજ કરે. તેથી નગરનો કોટ તૂઢી પડશે. ત્યારે દરેક વ્યક્તિએ સીધા નગરમાં ધસી જવું.”

**૬** પછી નૂનના દીકરા, યહોશુઆએ થાજકોને બોલાવીને કહ્યું કે, “કરારકોશ ઊંચકો અને સાત થાજકો યહોવાહનાં કરારકોશની આગળ સાત રણશિંગડાં લઈને ચાલે. **૭** અને તેણે લોકોને કહ્યું, “આગળ જાઓ અને ચોતરફ નગરની પ્રદક્ષિણા કરો અને હથિયારબંધ પુરુષો યહોવાહનાં કરારકોશ આગળ જાય.”

**૮** જેમ યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું તેમ, સાત થાજકોએ યહોવાહની આગળ સાત રણશિંગડાં ઊંચક્યાં અને તેઓ આગળ ચાલ્યા અને તેઓએ રણશિંગડાં વગાડીને મોટો અવાજ કર્યો અને યહોવાહનો કરારકોશ તેઓની પાછળ ચાલ્યો. **૯** સશાશ્વત પુરુષો થાજકોની આગળ ચાલતા હતા, તેઓ તેમનાં રણશિંગડાં મોટેથી વગાડતા હતા, પણ પાછળના સૈનિકો કરારકોશની પછવાડે ચાલતા હતા. થાજકો તેમનાં રણશિંગડા ક્ષતત વગાડતા હતા.

**૧૦** પણ યહોશુઆએ લોકોને આજ્ઞા કરીને કહ્યું કે, “હોકારા પાડશો નહિ. હું તમને હોકારો પાડવાનું કહું નહિ તે દિવસ સુધી તમારા મુખમાંથી તમે અવાજ કાટશો નહિ.” **૧૧** તેણે યહોવાહનાં કરારકોશને તે દિવસે નગરની ચોતરફ એકવાર ફેરફયો. પછી તેઓએ છાવણીમાં પ્રવેશ કર્યો અને તે ચાતે તેઓ છાવણીમાં જ રહ્યા.

**૧૨** અને યહોશુઆ વહેલી સવારે ઊંચયો. થાજકોએ યહોવાહનો કરારકોશ ઊંચકી લીધો. **૧૩** સાત થાજકોએ યહોવાહનાં કરારકોશની આગળ સાત રણશિંગડાં લીધાં

અને તેઓ તેને મોટા અવાજથી વગાડતા વગાડતા ચાલ્યા. સશસ્ત્ર પુરુષો તેઓની આગળ ચાલતા હતા. પણ પાછળની ટુકડી યહોવાહનાં કોશની પછવાડે ચાલી ત્યારે રણશિંગડામાંથી સતત મોટો અવાજ થતો રહ્યો. <sup>૧૪</sup> બીજે દિવસે તેઓએ નગરની ચોતરફ એકવાર પ્રદક્ષિણા કરી અને પાછા છાવણીમાં આવ્યા. આમ તેઓએ છ દિવસ કર્યું.

<sup>૧૫</sup> સાતમા દિવસે તેઓ પ્રભાતે વહેલા ઉદ્ઘાટા અને તેઓની ચીત પ્રમાણે આ વખતે સાત વાર નગરની પ્રદક્ષિણા કરી. <sup>૧૬</sup> સાતમે દિવસે જથારે યાજકો જોરથી રણશિંગડા વગાડતા હતા ત્યારે યહોશુઆએ લોકોને આજ્ઞા કરી કે, “મોટેથી વગાડો. કેમ કે યહોવાહે આ નગર તમને આપ્યું છે.

<sup>૧૭</sup> આ નગર તથા તેમાંનું સર્વ યહોવાહને સમર્પિત કરવામાં આવશે. કેવળ ચાહાબ ગણિકા અને તેની સાથે તેના ઘરનાં સર્વ જીવતાં રહેશે. કેમ કે જે માણસોને આપણે મોકલ્યા હતા તેઓને તેણે સંતાદ્યા હતા. <sup>૧૮</sup> પણ તમે પોતાના ભાટે, તમામ ઐવી નાશવંત વસ્તુ લેવા વિષે સાવધ રહો. રખેને તે વસ્તુઓને શાપિત માન્ય પણી તેમાંથી કશું લો. અને તેમ કરવાથી તમે ઇજરાયલની છાવણીનો નાશ થાય એવું કરો અને તેના પર સંકટ લાવો. <sup>૧૯</sup> સર્વ ચાંદી, સોનું અને પિતાનાં તથા લોખંડનાં પાત્રો યહોવાહને સારું પવિત્ર છે. તે બધું યહોવાહનાં બંડારમાં લાવવું.

<sup>૨૦</sup> તેથી લોકોએ હોકારો કર્યો અને યાજકોએ રણશિંગડાં વગાડ્યાં. જથારે લોકોને રણશિંગડાનો સાદ સંભળાયો ત્યારે તેઓએ મોટો અવાજ કર્યો અને કોટ તૂટી પડ્યો તેથી લોકોમાંનો દરેક પુરુષ સીધો નગરમાં દોડી ગયો અને તેઓએ નગરને પોતાને કબજે કર્યું. <sup>૨૧</sup> અને નગરમાં જે સધપું હતું તે બધું એટલે પુરુષ અને સ્ત્રી, જીવાન અને વૃદ્ધ, ઢોર, ઘેટાં અને ગધેડાં એ બધાનો તરવારથી વિનાશ કર્યો.

<sup>૨૨</sup> જે માણસોએ દેશની જસ્તુસી કરી હતી તેઓને યહોશુઆએ કર્યું કે, “ગણિકાના ઘરમાં જાઓ. તેની સાથે તમે સમ ખાધા હતા તે પ્રમાણે તેને અને તેના સર્વને ત્યાંથી બહાર લાવો.

<sup>૨૩</sup> તેથી જીવાન ઘરમાં ગયા અને ચાહાબને બહાર લઈ આવ્યા. તેઓ તેના પિતાને, તેની માને, તેના ભાઈઓને અને તેના સર્વસ્વને બહાર લાવ્યા. વળી તેનાં સધળાં સગાંને પણ તેઓ બહાર લાવ્યા. તેઓ તેમને ઇજરાયલની છાવણી બહારની જગ્યામાં લઈ આવ્યા. <sup>૨૪</sup> તેઓએ નગરને અને જે કંઈ હતું તે બધું અરિનથી બાળી નાખ્યું; કેવળ ચાંદી, સોનું, પિતાનાં અને લોખંડનાં પાત્રો લાવીને તેઓએ યહોવાહનાં ઘરના બંડારમાં મૂક્યાં.

<sup>૨૫</sup> પણ ચાહાબ ગણિકાને, તેના પિતાના કુટુંબને અને તેના સર્વસ્વને યહોશુઆએ બચાવી લીધાં. તે આજ દિવસ સુધી ઇજરાયલમાં રહી કારણ કે યહોશુઆએ યચીખોમાં જે જસ્તુસોને મોકલ્યા હતા તેઓને તેણે સંતારીને રક્ષણ આપ્યું હતું.

<sup>૨૬</sup> પણ તે વખતે યહોશુઆએ તેઓને સમ આપીને કર્યું કે, “જે કોઈ ઊઠીને ફરીથી યચીખો નગર બાંધે તે યહોવાહની નજર આગળ શાપિત થાય. તેના જથેછ પુત્રના જીવનના બદલામાં તે પાયો નાખશે અને તેના સૌથી નાના પુત્રના જીવના બદલામાં તેના દરવાજ સ્થિર કરશે.” <sup>૨૭</sup> આ ચીતે યહોવા યહોશુઆ સાથે રહ્યા હતા. તેની કીર્તિ આખા દેશમાં ફેલાઈ ગઈ.

## ૭

<sup>૧</sup> પણ ઇજરાયલના લોકો શાપિત વસ્તુ વિષે અપરાધ કરીને તે પ્રત્યે અવિજ્ઞાનું સાબિત થયા. કેમ કે યહુદાના કુટના ઝેરાના પુત્ર ઝાંદીના પુત્ર કાર્મીના પુત્ર

આખાને શાપિત વસ્તુઓમાંથી કેટલીક લઈ લીધી. તેથી યહોવાહનો કોપ ઇજરાયલના લોકો પર સણગી ઊદ્યો. <sup>૨</sup> બેથ-આવેન પાસે, બેથેલની પૂર્વ તરફ આય નગર છે, ત્યાં યહોશુઆએ થરીખોથી માણસોને મોકલ્યા અને તેણે તેઓને કટ્યું કે, “તમે જઈને તે દેશની જસ્તુસી કરો.” તેથી માણસોએ જઈને આયની જસ્તુસી કરી. <sup>૩</sup> તેઓ યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા અને તેઓએ તેને કટ્યું કે, “સર્વ લોકોને આયમાં મોકલવા નહિ. માત્ર બે કે પ્રણ હજાર પુરુષોને મોકલ કે તેઓ જઈને આય પર હુમલો કરે. બધા લોકોને લડાઈમાં જવાની તકલીફ આપીશ નહિ. કારણ કે તેઓ સંપદ્યામાં બહુ ઓછા છે.”

<sup>૪</sup> માટે લોકોમાંથી લગભગ પ્રણ હજાર પુરુષો ગયા, પણ આયના માણસોએ તેઓને નસાડ્યા. <sup>૫</sup> અને આયના માણસોએ તેઓમાંથી આશરે છિંગીસ માણસોને માર્યા, ભાગળ આગળથી શબાસીમ સુધી તેઓની પાછળ દોડીને પર્વત ઉત્તરવાની જગ્યા આગળ તેઓને માર્યા. તેથી લોકોનાં હૃદય ભયભીત થયાં અને તેઓ નાહિંમત થયા.

<sup>૬</sup> પછી યહોશુઆએ પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં, તેણે અને ઇજરાયલના વડીલોએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી અને સાંજ સુધી તેઓ યહોવાહનાં કોશ આગળ, ભૂમિ પર પડી રહ્યાં. <sup>૭</sup> ત્યારે યહોશુઆ બોલ્યો, ‘અરે! હે પ્રભુ યહોવા, અમને અમોરીઓના હાથમાં સોંપીને અમારો નાશ કરવા સારુ તમે આ લોકોને થર્ડન પાર કેમ લાવ્યા? અમે થર્ડનની પેલે પાર રહેવાનો નિર્ણય કર્યો હોત તો કેવું સાચું!

<sup>૮</sup> હે પ્રભુ, ઇજરાયલે પોતાના શરૂ સામે પીઠ ફેરવી દીધી છે, હવે હું શું બોલું? <sup>૯</sup> માટે કનાનીઓ અને દેશના સર્વ રહેવાસીઓ તે વિષે સાંભળશે. તેઓ અમને ચારેબાજુથી ઘેરી લેશે અને પૂઢ્યી પરથી અમારો નાશ થશે. પછી તમે તમારા મહાન નામ વિષે શું કરશો?”

<sup>૧૦</sup> યહોવાહે યહોશુઆને કટ્યું કે, ઊઠ! એમ શા માટે નીચે પડી રહ્યો છે? <sup>૧૧</sup> ઇજરાયલે પાપ કર્યું છે. તેઓએ જે કરાર મેં તેઓને ફરમાવ્યો હતો તેનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે. શાપિત વસ્તુમાંથી કેટલીક લઈ પણ લીધી છે અને ચોરી તથા બંડ પણ કર્યું છે. વળી પોતાના સામાનની મધ્યે તેઓએ તે સંતાક્યું છે. <sup>૧૨</sup> એ કારણથી, ઇજરાયલના લોકો પોતાના શરૂઆ આગળ ટકી શક્યા નહીં, તેઓએ પોતાના શરૂઆ સામે પીઠ ફેરવી છે, તેથી તેઓ શાપિત થયા છે. જે શાપિત વસ્તુ હજુ સુધી તમારી પાસે છે, તેનો જો તમે નાશ નહિ કરો તો હું તમારી સાથે કદી રહીશ નહીં.

<sup>૧૩</sup> ઊઠ! લોકોને શુદ્ધ કર અને કહે, આવતીકાલને માટે તમે પોતાને શુદ્ધ કરો. કારણ કે ઇજરાયલનો પ્રભુ યહોવા કહે છે, હે ઇજરાયલ, તારી મધ્યે એક શાપિત વસ્તુ કાઢી નહિ નાખે, ત્યાં સુધી તું તારા શરૂઆ આગળ ટકી શકનાર નથી.

<sup>૧૪</sup> તેથી સવારમાં, પોતપોતાનાં કુળ પ્રમાણે તમે પોતાને રજૂ કરો. પછી એમ થશે કે, જે કુળને યહોવા ચિહ્નિથી પકડે, તે કુટુંબવાર આગળ આવે. તેમાંથી યહોવા જે કુટુંબને પકડે તેનું પ્રત્યેક ઘર આગળ આવે. જે ઘરનાંને યહોવા પકડે તે ઘરનાં પુરુષો એક પછી એક આગળ આવે. <sup>૧૫</sup> એમ થાય કે જે વસ્તુ શાપિત છે તે જેની પાસેથી પકડાશે તે પુરુષને તથા તેના સર્વસ્વને બાધી નાંખવામાં આવશે. કારણ કે તેણે યહોવાહનો કરાર તોડ્યો છે અને ઇજરાયલમાં શરમજનક મૂર્ખાઈ કરી છે.”

<sup>૧૬</sup> અને સવારે વહેલા ઊઠિને યહોશુઆએ ઇજરાયલને, તેઓના કુળ પ્રમાણે ક્રમવાર રજૂ કર્યા ત્યારે યહૂદાનું કુળ પકડાયું. <sup>૧૭</sup> તે યહૂદાના કુળને આગળ લાવ્યો, તેમાંથી ઝેરાહીઓનું કુટુંબ પકડાયું. પછી તે ઝેરાહીઓનાં કુટુંબમાંથી એક પછી એક વ્યક્તિને

આગળ લાવ્યો ત્યારે તેમાંથી ઝાંદી પકડાયો. <sup>૧૯</sup> તેના ઘરનાં પુરુષોને ક્રમવાર આગળ બોલાવાયા ત્યારે યહુદાના કુળમાંથી ઝેરાના પુત્ર, ઝાંદીના પુત્ર કાર્ભીનો પુત્ર આખાન પકડાયો.

<sup>૨૦</sup> ત્યારે યહોશુઆએ આખાનને કહ્યું, “મારા દીકરા, ઇજરાયલના પ્રભુ યહોવાહની આગળ સાચું બોલ અને તેમની આગળ કબૂલ કર. તેં જે કર્યું છે તે હવે મને કહે. મારાથી કશું છાનું રાખીશ નહીં.” <sup>૨૧</sup> અને આખાને યહોશુઆને ઉત્તર આપ્યો, “ખરેખર, ઇજરાયલના પ્રભુ, યહોવાહની વિરુદ્ધ મેં પાપ કર્યું છે. મેં જે કર્યું તે આ છે: <sup>૨૨</sup> લુંટમાંથી એક સારો શિનઆરી જામો, ૨ કિલો ૩૦૦ ગ્રામ ચાંદી, પણ ગ્રામ વજનવાળું સોનાનું એક પાનું લેવાની લાલચ મને થઈ. આ બધું મેં મારા તંબુની મદ્દે જમીનમાં સંતાડેલું છે; ચાંદી સૌથી નીચે છુપાવી છે.”

<sup>૨૩</sup> યહોશુઆએ સંદેશાવાહક મોકલ્યા, તેઓ તંબુએ ગયા. તેઓએ જોયું તો બધું તંબુમાં સંતાડાયેલું હતું અને ચાંદી સૌથી નીચે હતી.” <sup>૨૪</sup> અને તેઓ તંબુમાંથી એ બધી વસ્તુઓ યહોશુઆની તથા સર્વ ઇજરાયલ લોકોની પાસે લાવ્યા. તેઓએ તે બધું યહોવાહની આગળ મૂકયું.

<sup>૨૫</sup> અને યહોશુઆ તથા સર્વ ઇજરાયલ, ઝેરાના પુત્ર આખાનને તથા ચાંદી, જામો, સોનાનું પાનું, આખાનના દીકરા અને દીકરીઓ, બળદો, ગધેડાં, ઘેટાં, તંબુ, અને તેના સર્વસ્વને, આખોરની ખીણમાં લઈ ગયા.

<sup>૨૬</sup> પછી યહોશુઆએ કહ્યું, “તેં અમને કેમ હેરાન કર્યા છે? આજે યહોવા તને હેરાન કરશો.” અને સર્વ ઇજરાયલીઓએ તેને પથથરે માર્યો. તેઓએ બધાંને અનિનમાં બાદયાં અને પથથરથી માર્યા. <sup>૨૭</sup> અને તેઓએ તેના પર પથથરનો મોટો ડગલો કર્યો જે આજ સુધી છે. ત્યારે યહોવા પોતાના કોધનો જુસ્ક્સો શાંત કર્યો. તે માટે તે સ્થળનું નામ ‘આખોરની ખીણ’ એવું પડ્યું જે આજ સુધી છે.

## ૬

<sup>૧</sup> અને યહોવાહે યહોશુઆને કહ્યું, “બીશ નહિ, હિંમત હાચીશ નહિ. તારી સાથે સર્વ લડવૈયાઓને લે અને આથ જા. જો, મેં આથનો રાજા, તેના લોક, તેનું નગર અને તેનો દેશ તારા હાથમાં આપ્યાં છે. <sup>૨</sup> કેમ તેં યચીખો અને તેના રાજાને કર્યું તેમ આથને અને તેના રાજાને કર, તેનો માલ અને પશુઓ તમારા પોતાને માટે લુંટી લેજો. તું નગરની પાછળ માણસોને છુપાવી રાખજે.”

<sup>૩</sup> તેથી યહોશુઆ આથ પર ચાંદી કરવા માટે તૈયાર થયો. સર્વ લડવૈયાને સાથે લીધાં. યહોશુઆએ શ્રીસ હજાર માણસોને પસંદ કર્યા, તેઓ બળવાન તથા હિંમતવાન પુરુષો હતા. તેણે તેઓને રાત્રે બહાર મોકલ્યા. <sup>૪</sup> તેઓને આજ્ઞા કરી કે, “જુઓ, નગર જીતી લેવા માટે તમે તેની પાછળ સંતાઈ રહેજો. નગરથી બહુ દૂર જશો નહિ, પણ તમે સર્વ તૈયાર રહેજો.

<sup>૫</sup> હું ને મારી સાથેના સર્વ માણસો નગર પાસે પહોંચીશું. અને જથારે તેઓ અમારા પર હુંમલો કરવાને બહાર આવશે ત્યારે પહેલાંની જેમ અમે તેઓની આગળથી નાસીશું. <sup>૬</sup> તેઓ અમારી પાછળ બહાર આવશે. પછી અમે તેઓને નગરથી દૂર ખેણી જઈશું. તેઓ માનશે કે, ‘પહેલાંની જેમ તેઓ આપણાથી દૂર ભાગી રહ્યા છે.’ માટે અમે તેઓથી દૂર નાસીશું. <sup>૭</sup> પછી તમે તમારી સંતાવાની જગ્યાએથી ઊઠીને બહાર નીકળી આવજો અને તમે નગરને કબજે કરી લેજો. યહોવા તમારા પ્રભુ નગરને તમારા હાથમાં આપશો.

૯ નગર કબજે કર્યા પણ તમારે નગરને સંઘગાવી દેવું યહોવાહનાં કર્ત્યા પ્રમાણે તમારે કરવું સાંભળો, મેં તમને આ આજ્ઞા આપી છે.” ૧૦ યહોશુઆએ તેઓને બહાર ભોકલ્યા અને તેઓ હુમલો કરવાની જગ્યાએ ગયા. તેઓ બેથેલ તથા આય વચ્ચે એટલે કે પઞ્ચિમ તરફ આયની વચ્ચે સંતાયા. પણ તે રાતે યહોશુઆ લોકોની વચ્ચે રહ્યો.

૧૦ યહોશુઆ સવારે વહેલો ઉઠયો અને તેણે સૈનિકોને તૈયાર કર્યો. યહોશુઆ અને ઇજરાયલના વડીલોએ આયના લોકો પર હુમલો કર્યો. ૧૧ સર્વ લડવૈયા પુરુષો કે જે તેની સાથે હતા તેઓ ઉપર ગયા અને નગર પાસે પહોંચ્યા. તેઓએ નગરની નજીક જઈને આયની ઉત્તર બાજુએ છાવણી કરી. ત્યાં આય અને તેઓની વચ્ચે ખીણ હતી. ૧૨ તેણે આશરે પાંચ હજાર પુરુષોને પસંદ કરીને બેથેલ તથા આયની વચ્ચે આયની પઞ્ચિમ બાજુએ છાપો ભારવા માટે તેઓને ગોઠવ્યા.

૧૩ તેઓએ સર્વ સૈનિકોની આ પ્રમાણે વ્યૂહરચના કરી. મુખ્ય સૈન્ય નગરની ઉત્તરે અને પાછળના સૈનિકો નગરની પઞ્ચિમ બાજુએ હતા. યહોશુઆએ તે રાત ખીણમાં વિતાવી. ૧૪ જયારે આયના રાજાએ તે જોયું ત્યારે એમ બન્યું કે, તે અને તેના સૈનિકો વહેલા ઉઠયા અને ર્ધ્રુવ નદીની ખીણ તરફ ઇજરાયલ પર હુમલો કરવાને ધસી આવ્યા. તેને ખબર ન હતી કે છાપો ભારનારાઓ પાછળથી હુમલો કરવાનો લાગ જોઈ રહ્યા છે.

૧૫ તેઓની સામે યહોશુઆ અને સર્વ ઇજરાયલે પોતે હારી જવાનો ઢોગ કર્યો, તેઓ અરણ્ય તરફ નાસી ગયા. ૧૬ તેઓની પાછળ પડવા માટે જે બધા લોકો નગરમાં રહેતા હતા તેઓને બોલાવીને એકઢા કરવામાં આવ્યા. તેઓ યહોશુઆની પાછળ ગયા અને તેઓને નગરથી દૂર લઈ જવામાં આવ્યા. ૧૭ હવે આય અને બેથેલમાં ઇજરાયલની પાછળ બહાર ગયો ન હોય એવો કોઈ પુરુષ રહ્યો ન હતો. નગરને નિરાશ્રિત મૂકીને તથા તેના દરવાજા ખુલ્લાં મૂકીને તેઓ ઇજરાયલની પાછળ પડયા.

૧૮ યહોવાહે યહોશુઆને કર્યું, “તારા હાથમાંનો ભાલો આય તરફ લાંબો કર. કેમ કે હું આયને તારા હાથમાં સોંપીશ.” યહોશુઆએ પોતાના હાથમાં જે ભાલો હતો તે નગર તરફ લાંબો કર્યો. ૧૯ જયારે તેણે પોતાનો હાથ લાંબો કર્યો ત્યારે સંતાઈ રહેલા સૈનિકો ઝડપથી તેમની જગ્યાએથી બહાર ધસી આવ્યા. તેઓએ દોણીને નગરમાં પ્રવેશ કર્યો અને તેને કબજે કર્યું. તેઓએ ઝડપથી નગરને આગ લગાડી.

૨૦ આયના ભાણસો પાછા વણ્યા. અને તેઓએ જોયું કે નગરનો ધૂમાડો આકાશ પર ચટતો હતો. તેઓને માટે બચવાનો કોઈ ભાર્ગ રહ્યો નહિ. કેમ કે જે સૈનિકો અરણ્ય તરફ નાસી ગયા હતા તેઓ હવે તેમની પાછળ પડનારાઓનો સામનો કરવા પાછા આવ્યા હતા. ૨૧ જયારે યહોશુઆએ અને સર્વ ઇજરાયલે જોયું કે, હુમલો કરનાર ટુકડીઓએ નગરને કબજે કરીને સંઘગાવ્યું છે ત્યારે તેઓ પાછા આવ્યા અને તેઓએ આયના ભાણસોને ભારી નાખ્યાં.

૨૨ ઇજરાયલના બીજા સૈનિકો જેઓ નગરમાં હતા તેઓ પણ હુમલો કરવાને બહાર નીકળી આવ્યા. તેથી આયના ભાણસો, કેટલાક આ બાજુ અને કેટલાક પેલી બાજુ એમ ઇજરાયલની સેના વચ્ચે સપદાયા. ઇજરાયલે તેમની પર હુમલો કર્યો અને તેઓમાંના કોઈને પણ બધી કે નાસી જવા દીધા નહિ. ૨૩ તેઓએ આયના રાજાને પકડયો અને તેને જીવતો રહેવા દઈને યહોશુઆ પાસે લાવ્યા.

૨૪ એમ થયું કે, અરણ્યની નજીકની જગ્યામાં જ્યાં તેઓ તેમની પાછળ પડયા હતા ત્યાં ઇજરાયલીઓએ પાછા ફરીને તેઓમાંના સર્વને, એટલે, આયના સંઘળાં રહેવાસીઓને ભારી નાખ્યાં. તેઓનો તરવારની ધારથી નાશ કર્યો. ૨૫ તે દિવસે

આથના સર્વ લોકો પુરુષો અને સ્ત્રીઓ થઈને બાર હજાર માણસો ભરણ પામ્યા. ૨૬ યહોશુઆએ જ્યાં સુધી આથના સર્વ લોકોનો સંપૂર્ણ નાશ ન થયો ત્યાં સુધી જે હાથથી તેણે બાલો લાંબો કરી રાખ્યો હતો, તેને પાણો ખેંચી લીધો નહિં.

૨૭ જે આજા યહોવાહે યહોશુઆને આપી હતી, તે પ્રમાણે ભાત્ર ઈઝરાયલીઓએ પોતાના ભાટે નગરનાં પશુઓ અને માલ મિલકતની લ્યંટ કરી. ૨૮ અને યહોશુઆએ આથને બાળી નાખીને તેનો સદાને ભાટે વિનાશનો ટગ કરી દીધો. તે સ્થાન આજ દિવસ સુધી વેરાન રહેલું છે.

૨૯ તેણે આથના રાજાને સાંજ સુધી ઝાડ પર લટકાવી રાખ્યો. જ્યારે સૂર્ય આથમતો હતો ત્યારે યહોશુઆએ તેઓને આજા આપી. તેથી તેઓ રાજાનું શબ ઝાડ ઉપરથી ઉતારી લાવ્યા અને નગરના દરવાજાની આગળ નાખ્યું. તેના ઉપર તેઓએ પથ્થરનો મોટો ટગલો કર્યો. તે આજ દિવસ સુધી છે.

૩૦ ત્યારે યહોશુઆએ એબાલ પર્વત ઉપર ઈઝરાયલના પ્રભુ, યહોવાહને સારુ વેદી બાંધી, ૩૧ જેમ યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ ઈઝરાયલના લોકોને આજા આપી, જેમ મૂસાના નિયમશાસ્ત્ર લખેલું છે તે પ્રમાણે, “તે પથ્થરથી કોતરેલી નહિં એવી અને જેના પર કોઈએ કદી લોખંડનું સાધન ચલાવ્યું ના હોય એવી વેદી હતી.” અને તેના પર તેણે યહોવાહને સારુ દહનીયાર્પણ અને શાંત્યાર્પણના યજા કર્યા. ૩૨ અને ત્યાં ઈઝરાયલના લોકોની હાજરીમાં, તેણે પથ્થરો પર મૂસાના નિયમની નકલ ઉતારી.

૩૩ અને સર્વ ઈઝરાયલ, તેઓના વડીલો, અધિકારીઓ, અને તેઓના ન્યાયાધીશો, પરદેશી તેમ જ ત્યાંના વતનીઓ પણ, લેવીઓ અને યાજકો જેમણે યહોવાહનો કરારકોશ ઊંચકથો હતો તે કોશની આગળ બંને બાજુ ઊભા રહ્યા, તેઓમાંના અડધા ગરીબી પર્વતની સામે; અને અડધા એબાલ પર્વતની સામે યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ અગાઉ ઈઝરાયલ લોકોને આશીર્વાદ આપવા તેઓને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે ઊભા રહ્યા.

૩૪ ત્યાર પછી યહોશુઆએ નિયમનાં સર્વ વચનો, આશીર્વાદો અને શાપો, જે નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલાં હતાં, તે સર્વ વાંચી સંભાવ્યાં. ૩૫ ઈઝરાયલ આગળ તથા સ્ત્રીઓ, નાના બાળકો તથા પરદેશીઓ જે તેઓની મધ્યે રહેતા હતા તેઓની સભા સમક્ષ મૂસાએ ફરમાવેલી આજાઓમાંથી એક પણ એવી નહિં હોય કે જે યહોશુઆએ તેઓની સભા વાંચી સંભાવી ના હોય.

## ૬

૧ પછી જે રાજાઓ થર્ડનની પેલી પાર પર્વતોમાં અને નીચાણવાળા પ્રદેશોમાં અને લબાનોન તરફ સમુક્તટે રહેનાર હિંટીઓ, અમોરીઓ, કનાની, પદિગી, હિંઘીઓ તથા યજુસીઓના બધા જ રાજાઓ ૨ એક મતે યહોશુઆ અને ઈઝરાયલ વિલાલ લડાઈ કરવા એકત્ર થયા.

૩ યહોશુઆએ થરીખો અને આથના જે હાલહવાલ કર્યા હતા તે જ્યારે ગિંગ્યોનના રહેવાસીઓએ સાંભળ્યું, ૪ ત્યારે તેઓએ ષડ્યંત્ર રચ્યું અને બાથું તૈયાર કરીને તેઓએ પોતાનાં ગધેડાં પર જૂની ગૂણપાઠો, ક્રાક્ષારક્ષની જૂની, ફાટેલી અને થીંગડાં મારેલી મશકો લાદી. ૫ તેઓએ જૂનાં અને થીંગડાં મારેલા પગરખાં પોતાનાં પગમાં પહેર્યો અને જીર્ણ થયેલાં વસત્રો પહેર્યા. તેઓને ભોજનમાં પૂરું પાડવામાં આવેલી રોટલી સૂકી અને કુગાઈ ગયેલી હતી.

૬ પછી તેઓ ગિંગ્યાલની છાવણીમાં યહોશુઆ પાસે ગયા અને તેને અને ઈઝરાયલના માણસોને કહ્યું, “અમે બહુ દૂર દેશથી આવ્યા છીએ, તેથી હવે અમારી

સાથે સુલેહથી વર્તો.” ૧૭ ઈજરાયલના ભાણસોએ હિલ્પીઓને કહ્યું, “કદાચ તમે અમારા દેશમાં રહેતા હો. તો અમે કેવી રીતે તમારી સાથે સુલેહ કરીએ?” ૧૮ તેઓએ યહોશુઆને કહ્યું, “અમે તમારા દાસો છીએ.” યહોશુઆએ તેઓને કહ્યું, “તમે કોણ છો? તમે કયાંથી આવ્યા છો?”

૧૯ તેઓએ તેને કહ્યું, “તારા પ્રભુ યહોવાહનાં નામે, તારા દાસો ઘણે દૂર દેશથી અહીં આવ્યા છીએ. જે સર્વ તેમણે મિસ્ટરમાં કર્યું તેના વિષેનો અહેવાલ અમે સાંભળ્યો છે. ૨૦ અને યર્દનની પેલે પારના અમોરીઓના બે રાજા, એટલે હેશ્બોનના રાજા સિહોનને, અને અશ્તારોથમાં રહેનાર બાશાનના રાજા ઓગને તેમણે જે સર્વ કર્યું તે પણ અમે સાંભળ્યું છે.

૨૧ અમારા વડીલો તથા અમારા દેશના રહેવાસીઓએ અમને કહ્યું, ‘મુસાફરીમાં ખાવાને સારુ તમારા હાથમાં ભાથું લઈને જાઓ. તેઓને મળવાને જાઓ અને તેઓને કહો, “અમે તમારા સેવકો છીએ. અમારી સાથે સુલેહ કરો.”’ ૨૨ જે દિવસે અમે અહીં આવવાને નીકળ્યા ત્યારે અમે જે રોટલી અમારા ઘરેથી લીધી તે ગરમ હતી પણ અત્યારે, જુઓ, તે સુકાઈ ગઈ છે અને તેને ફૂગ ચઢી ગઈ છે. ૨૩ દ્વાક્ષારસની મશકો જથારે અમે બરી ત્યારે નવી હતી, જુઓ, હવે તે ફાટી ગઈ છે. ઘણી દૂરની મુસાફરીથી અમારા વરાંઓ અને અમારા પગરખાં ઘસાઈને જૂના થઈ ગયાં છે.

૨૪ ઈજરાયલીઓએ તેઓના ખોરાકમાંથી કંઈક લીધું, પણ તેઓએ યહોવાહની સલાહ લીધી નહિ. ૨૫ અને તેઓને જીવતા રહેવા દેવા માટે યહોશુઆએ તેઓની સાથે સલાહ કરી, તેઓની સાથે કરાર કર્યો. લોકોના સમુદ્દરના આગેવાનોએ તેઓની આગળ પ્રતિઝા કરી.

૨૬ અને તેઓની સાથે કરાર કર્યા પણ શ્રીજે દિવસે એમ થયું કે, તેઓએ સાંભળ્યું કે તેઓ અમારા પડોશી અને અમારી મદ્દે જ રહેનારા છે. ૨૭ ત્યારે ઈજરાયલના લોકો બહાર આવ્યા અને શ્રીજા દિવસે તેઓના નગરોમાં પહોંચી ગયા. તેઓનાં નગરો ગિઝ્યોન, કફીરા, બેરોથ અને કિર્યાથ-યારીમ હતાં.

૨૮ ઈજરાયલના લોકોએ તેઓની ઉપર હુમલો કર્યો કે મારી નાખ્યા નહિ કેમ કે તેઓના આગેવાનોએ ઈજરાયલના પ્રભુ, યહોવા આગળ તેઓ વિષે સમ લીધાં હતા. તેથી બધા ઈજરાયલીઓએ પોતાના આગેવાનો વિલઘ કથકથ કરી. ૨૯ પણ સર્વ આગેવાનોએ લોકોના સમુદ્દરને કહ્યું, “ઈજરાયલના પ્રભુ, યહોવાહનાં સમ તેઓને લક્ષમાં રાખીને લીધાં છે અને હવે અમે તેઓને આંગળી પણ અડકાડી શકીએ નહિ.

૩૦ અમે તેઓની સાથે જે કરીશું તે આ છે આપણે તેઓના સમ લીધાં છે તેના કારણે આપણી પર આવનાર કોપથી દૂર રહેવા, આપણે તેઓને જીવતા રહેવા દઈશું.” ૩૧ આગેવાનોએ તેમના લોકોને કહ્યું, “એક શરતે તેઓને જીવતા રહેવા દો.” જેથી જેમ આગેવાનોએ તેઓના વિષે કહ્યું હતું તેમ, ગિઝ્યોનીઓ ઈજરાયલીઓ માટે લાકડાં કાપનારા અને પાણી ભરનારા થાય.”

૩૨ યહોશુઆએ તેઓને બોલાવીને કહ્યું કે, જથારે તમે અહીંયાં અમારી વચ્ચે રહ્યો છો તેમ છતાં ‘અમે તમારાથી ઘણાં દૂર છીએ’ કહીને તમે અમને કેમ છેતર્યા? ૩૩ હવે, આ કારણથી, તમે શાપિત થયા છો અને તમારામાંના કેટલાક, જેઓ મારા યહોવાહનાં ઘર માટે લાકડાં કાપે છે અને પાણી ભરે છે તેઓ સદાને માટે ગુલામ થશે.”

૩૪ તેઓએ યહોશુઆને ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું, “યહોવા, તમારા પ્રભુએ મૂસાને આજ્ઞા આપી કે તને આખો દેશ આપીશ અને તારી આગળથી સર્વ રહેવાસીઓનો નાશ કરીશ. તેથી તમારા કારણે અમારા જીવન વિષે અમે ઘણાં બયબીત થયા હતા.

તે કારણથી અમે આ ફૂત્ય કર્યું. <sup>૨૪</sup> હવે, જો, તેં અમને તારા બળથી પકડયા છે. અમારી સાથે તને જે કરવાનું સારું તથા ખરું લાગે, તે કર.”

<sup>૨૬</sup> તેથી યહોશુઆએ તેમના માટે આ પ્રમાણો કર્યું: તેણે ઈઝરાયલના હાથમાંથી તેઓને છોડાવ્યાં અને ઈઝરાયલીઓએ તેઓને ભારી નાખ્યા નહિં. <sup>૨૭</sup> તે દિવસથી આજ દિવસ સુધી, યહોશુઆએ સમુદ્દરને સારું તથા જીવા યહોવા પસંદ કરે ત્યાં, યહોવાની વેદીને સારું ગિઝ્યોનીઓને લાકડાં કાપનારા તથા પાણી ભરનારા તરીકે નીભ્યા.

## ૧૦

<sup>૧</sup> હવે, યરુશાલેમના રાજ અદોની-સેદેકે સાંભળ્યું કે, યહોશુઆએ જેમ થચીખો અને તેના રાજ સાથે કર્યું હતું તે જ પ્રમાણો તેણે આથને કબજે કરીને તેનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો છે. અને તેણે સાંભળ્યું કે, કેવી રીતે ગિઝ્યોનના લોકોએ ઈઝરાયલ સાથે સુલેહ કર્યો અને તેઓની મદદ્યે રહે છે. <sup>૨</sup> તેથી યરુશાલેમના લોકો ભયભીત થયા કારણ કે ગિઝ્યોન એક મોટું રાજવંશી શહેરોમાંનું એક હતું. તે આય કરતા ઘણું મોટું હતું અને તેના સર્વ માણસો શક્તિશાળી લડવૈયાઓ હતા.

<sup>૩</sup> તેથી યરુશાલેમના રાજ અદોની-સેદેકે હેબ્રોનના રાજ હોહામને, યાર્મૂર્થના રાજ પિરામને, લાખીશના રાજ થાફીયાને અને એગલોનના રાજ દબીરને એવો સંદેશો મોકલ્યો કે <sup>૪</sup> “અહીં ભારી પાસે આવો અને મને સહાય કરો. આપણે ગિઝ્યોન પર હુમલો કરીએ કેમ કે તેણે યહોશુઆ અને ઈઝરાયલના લોકોની સાથે સુલેહ કરી છે.

<sup>૫</sup> તેથી યરુશાલેમનો રાજ, હેબ્રોનનો રાજ, યાર્મૂર્થનો રાજ, લાખીશનો રાજ અને એગલોનનો રાજ એ પાંચ અમોરીઓના રાજાઓએ સંપ કર્યો, તેઓ અને તેઓનું સૈન્ય ચઢી આવ્યા. તેઓએ ગિઝ્યોનની વિરુદ્ધ આયોજન કરીને તેના પર હુમલો કર્યો.

<sup>૬</sup> ગિઝ્યોનના લોકોએ યહોશુઆ અને તેના સૈન્યને ગિલ્ગાલમાં સંદેશ મોકલ્યો. તેઓએ કદ્યું કે, “જલ્દી કરો! તું તારા દાસોથી તારા હાથ પાછા રાખીશ નહિં. અમારી પાસે જલ્દી આવીને અમારો બચાવ કર. કેમ કે અમોરીઓના સર્વ રાજાઓ જેઓ પહાડી દેશમાં રહે છે તેઓએ અમારી પર હુમલો કર્યો છે.” <sup>૭</sup> તેથી યહોશુઆ અને તેની સાથેના યુઝના સર્વ માણસો અને સર્વ લડવૈયા ગિલ્ગાલ ગયા.

<sup>૮</sup> યહોવાહે યહોશુઆને કદ્યું, “તેઓથી બીશ નહિં. મેં તેઓને તારા હાથમાં સોંપ્યા છે; તેઓમાંનો એક પણ તમારા આકષમણ સામે ટકી શકનાર નથી.”

<sup>૯</sup> ગિલ્ગાલથી આખી રાત ફૂય કરીને, યહોશુઆએ અચાનક જ તેઓના પર આકષમણ કર્યું. <sup>૧૦</sup> અને યહોવાહે ઈઝરાયલની આગળ તેના વૈરીઓને વિખેરી નાખ્યા. તેમણે ગિઝ્યોનમાં તેઓનો સંહાર કર્યો, બેથ-હોરોનના ઘાટના ભાર્ગ તેઓની પાછળ પડીને તેઓએ અઝેકા અને ભાક્કેદાના ભાર્ગ સુધી તેઓને ભારતા ગયા.

<sup>૧૧</sup> અને તેઓ ઈઝરાયલની આગળથી નાચતાં નાચતાં બેથ-હોરોનના ટોળાવ આગળ આવ્યા, ત્યારે એમ થયું કે, અઝેકા સુધી યહોવા તેઓ ઉપર આકાશમાંથી મોટા કરા વરસાવ્યા, તેઓ સર્વ ભરણ પામ્યા. જેઓને ઈઝરાયલી લોકોએ તલવારથી ભાર્યા હતા તેમના કરતાં જેઓ કરાથી ભાર્યા ગયા તેઓની સંખ્યા વધારે હતી.

<sup>૧૨</sup> પણી યહોવાહે ઈઝરાયલને અમોરીઓ ઉપર જે દિવસે વિજય અપાવ્યો હતો તે દિવસે યહોશુઆએ યહોવા સાથે વાત કરી, તેણે ઈઝરાયલના દેખતાં યહોવાની સમક્ષ કદ્યું, “સૂર્ય, તું ગિઝ્યોન ઉપર સ્થિર રહે; અને ચંદ્ર, તું આયાલોનની ઉપર સ્થિર રહે.”

<sup>૧૩</sup> લોકોએ પોતાના દુઃખનો ઉપર વેર વાયું ત્યાં સુધી સૂર્ય સ્થિર રહ્યો અને ચંદ્ર થંભી ગયો. આ બધું ‘યાશારના’ પુસ્તકમાં લખેલું નથી શું?’ અને આકાશની

વચ્ચે સૂર્ય થંભી રહ્યો અને લગભગ એક આખા દિવસ ભાટે તે આથમ્યો નહિએ.<sup>૧૪</sup> એ પહેલાં કે પછી તે દિવસના જેવો દિવસ થયો નથી કે, જ્યારે યહોવાહે માણસની વાણી માની હોય. કેમ કે ઇજરાયલ તરફથી યહોવા લડાઈ કરી હતી.

<sup>૧૫</sup> યહોશુઆ અને તેની સાથે સર્વ ઇજરાયલ ગિલ્ગાલ તરફ છાવણીમાં પાછા આવ્યા.

<sup>૧૬</sup> પેલા પાંચ રાજાઓ નાસી જઈને પોતે માક્કેદાની ગુફામાં સંતાઈ ગયા. <sup>૧૭</sup> યહોશુઆને કેહવામાં આવ્યુ કે, “જે પાંચ રાજાઓ માક્કેદાની ગુફામાં સંતાયેલા હતા, તેઓ મળી આવ્યા છે!”

<sup>૧૮</sup> યહોશુઆએ કદ્યું, “ગુફાના મુખ આગળ મોટો પથ્થર ગબડાવી દો અને તે જ્યાએ સૈનિકોને તેમની થોકી કરવાને બેસાડો. <sup>૧૯</sup> તમે પોતાને પાછા ના રાખો. તમારા શશ્રૂઓને શોધી અને પાછળથી તેમના પર હુમલો કરો. તેઓને તેમના નગરમાં પ્રવેશવા દેશો નહિએ. કેમ કે તમારા પ્રભુ યહોવાહે તેઓને તમારા હાથમાં આપ્યાં છે.”

<sup>૨૦</sup> જ્યારે યહોશુઆ અને ઇજરાયલપુત્રોએ ભારે કતલ કરીને તેઓનો સંહાર કર્યો અને તેઓમાંના જેઓ બચીને ભાગ્યા તેઓ કોટવાળાં નગરોમાં પહોંચી ગયા. <sup>૨૧</sup> આખું સૈન્ય માક્કેદાની છાવણીમાં યહોશુઆ પાસે શાંતિથી પાછું આવ્યુ. અને ઇજરાયલના લોકોમાંના કોઈની વિચલ્ય એક પણ શબ્દ બોલવાની કોઈએ હિંમત કરી નહિએ. <sup>૨૨</sup> ત્યારે યહોશુઆએ કદ્યું, “ગુફાનું મુખ ખોલીને તેમાં છુપાયેલા પાંચ રાજાઓને તેમાંથી બહાર કાઢીને મારી પાસે લાવો.” <sup>૨૩</sup> તેના કદ્યા પ્રમાણે તેઓએ કર્યું. તેઓ આ પાંચ રાજાઓ એટલે યદ્રશાલેમના રાજાને, હેઠ્રોનના રાજાને, યામૂર્થના રાજાને, લાખીશના રાજાને અને એગલોનના રાજાને યહોશુઆની પાસે લાવ્યા.

<sup>૨૪</sup> અને જ્યારે તેઓ તે રાજાઓને યહોશુઆ પાસે લાવ્યા ત્યારે તેણે ઇજરાયલના સર્વ માણસોને બોલાવ્યા. અને સૈનિકોના સરદારો જેઓ તેની સાથે યુદ્ધમાં ગયા હતા તેઓને કદ્યું, “તમારા પગ તેઓની ગરદનો પર મૂકો.” તેઓએ આવીને પોતાના પગ તેમની ગરદનો પર મૂક્યા. <sup>૨૫</sup> ત્યારે તેણે તેઓને કદ્યું, બીશો નહિએ અને નાહિંમત થશો નહિએ. પણ બણવાન થાઓ અને હિંમત રાખો. તમે લડાઈ કરવા જ્શો ત્યારે યહોવા તમારા શશ્રૂઓ સાથે આ પ્રમાણે કરશો.”

<sup>૨૬</sup> પછી યહોશુઆએ રાજાઓ પર હુમલો કરીને તેમને મારી નાખ્યા. તેણે તેમને પાંચ ઝાડ પર લટકાવ્યા. અને સાંજ સૂધી તેઓ ઝાડ પર ટંગાયેલા રહ્યા. <sup>૨૭</sup> જ્યારે સૂર્યાસ્ત થયો, ત્યારે યહોશુઆએ હુકમ આપ્યો અને તેઓએ તેમને ઝાડ ઉપરથી ઉતારીને જે ગુફામાં તેઓ સંતાયા હતા તેમાં તેઓને નાખ્યા. તેઓએ ગુફાના મુખ પર મોટા પથ્થરો મૂક્યા, તે આજદિન સૂધી છે.

<sup>૨૮</sup> તે શીતે, તે દિવસે યહોશુઆએ માક્કેદા કબજે કર્યું અને ત્યાં રાજ સહિત દરેકને તરવારથી મારી નાખ્યા. તેણે તેઓનો અને ત્યાંના સર્વ પ્રાણીઓનો સંપૂર્ણપણે નાશ કર્યો. તેણે કોઈને પણ જીવતા રહેવા દીધાં નહિએ. જેમ તેણે યચીખોના રાજાને કર્યું હતું તેમ તેણે માક્કેદાના રાજાને કર્યું.

<sup>૨૯</sup> યહોશુઆ તથા સર્વ ઇજરાયલ માક્કેદાથી લિંગનાહમાં ગયા. અને તેઓએ લિંગનાહની સામે યુદ્ધ કર્યું. <sup>૩૦</sup> યહોવાહે તેને પણ તેના રાજ સહિત ઇજરાયલના હાથમાં આપ્યું. યહોશુઆએ તેમાંના સર્વ પ્રાણીઓ પર તરવારથી હુમલો કર્યો. તેમાંના કોઈને તેણે જીવતાં છોડ્યા નહિએ. અને જેમ તેણે યચીખોના રાજાને કર્યું હતું તેમ તેણે તે રાજાને કર્યું.

**૩૧** પછી થહોશુઆ અને સર્વ ઈજરાયલ લિંગનાહથી લાખીશ ગયા. ત્યાં છાવણી કરી અને તેની સામે યુદ્ધ કર્યું. **૩૨** થહોવાહે લાખીશને ઈજરાયલના હાથમાં સોંપ્યું. થહોશુઆએ બીજે દિવસે તેને કબજે કર્યું. અને તેણે લિંગનાહને જેવું કર્યું હતું, તે પ્રમાણે તેમાંના સર્વ જીવંત પ્રાણીઓને તરવારથી મારી નાખ્યાં.

**૩૩** પછી ગેરેરનો રાજા, હોરામ, લાખીશની સહાય કરવાને આવ્યો. થહોશુઆએ તેને તથા તેના લોકોને એવા માર્યા કે તેઓમાંનું કોઈ પણ બરથ્યું નહીં.

**૩૪** પછી થહોશુઆ તથા સર્વ ઈજરાયલ લાખીશથી એગલોન ગયા. તેઓએ ત્યાં છાવણી કરી અને તેની સામે યુદ્ધ કર્યું, **૩૫** તે જ દિવસે તેઓએ તેને કબજે કર્યું. જેમ થહોશુઆએ લાખીશને કર્યું હતું તે જ પ્રમાણે તેઓએ તેમાંના દરેક પર તરવારથી હુમલો કરી તેઓને મારી નાખ્યાં.

**૩૬** પછી થહોશુઆ તથા સર્વ ઈજરાયલ એગલોનથી હેણ્ઠોન આવ્યા. તેઓએ તેની સામે યુદ્ધ કર્યું. **૩૭** તેઓએ તેના પર હુમલો કરીને તેને કબજે કર્યું અને રાજા તથા તેના આસપાસના સર્વ નગરોમાંના સર્વને તરવારથી માર્યા. તેઓએ તેમાંના સર્વ પ્રાણીઓને મારી નાખ્યાં, જે તેણે એગલોનને કર્યું હતું, તે પ્રમાણે તેણે કોઈને જીવતા રહેવા દીધાં નહીં. પણ તેણે તેનો તથા તેમાંના સર્વ પ્રાણીઓનો સંપૂર્ણપણે સંહાર કર્યો.

**૩૮** પછી થહોશુઆ તથા તેની સાથે ઈજરાયલનું સૈન્ય પાછું આવ્યું. દબીરમાં પણ તેઓની સાથે યુદ્ધ કર્યું. **૩૯** તેણે તેને, તેના રાજાને તથા નજીકના નગરોને કબજે કર્યાં. તેઓએ તેમના પર તરવારથી હુમલો કર્યો અને તેમાંના દરેક પ્રાણીનો સંપૂર્ણશીતે નાશ કર્યો. થહોશુઆએ કોઈને જીવતા રહેવા દીધા નહીં, જેમ તેણે હેણ્ઠોનને, લિંગનાહને અને તેના રાજાને કર્યું હતું તેવું કર્યું.

**૪૦** એમ થહોશુઆએ, આખા દેશને જીતી લીધો. પર્વતીય પ્રદેશ, નેગેબ, નીચાણવાળો પ્રદેશ અને તપોટીઓમાંના સર્વ રાજાઓમાંથી કોઈને પણ જીવતા રહેવા દીધા નહીં. પણ જેમ ઈજરાયલના પ્રભુ, થહોવાહે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે દરેક સજીવોનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો. **૪૧** કાદેશબાર્નાંાથી ગાળા સુધી અને ગોશેનના આખા દેશથી ગિંધ્યોન સુધી થહોશુઆએ તેઓને તરવારથી માર્યા.

**૪૨** થહોશુઆએ આ સર્વ રાજાઓને અને તેઓના દેશને એક વખતમાં જ કબજે કર્યા કેમ કે ઈજરાયલના થહોવા ઈજરાયલ માટે લદ્યા હતા. **૪૩** પછી થહોશુઆ અને તેની સાથે આખું ઈજરાયલ ગિંગાલની છાવણીમાં પાછાં આવ્યાં.

## ૧૧

**૧** જથારે હાસોરના રાજા, થાબીને આ સાંભાયું, ત્યારે તેણે માદોનના રાજ યોબાબને, શિશ્રોનના રાજાને તથા આખશાફના રાજાને **૨** અને જેઓ ઉત્તરે પર્વતીય દેશમાં, કિલ્લેરોથની દક્ષિણો થર્ડન નદીની ખીણમાં, નીચાણવાળા દેશોમાં અને પશ્ચિમે દોરના પર્વત પર હતા તે રાજાઓને સંદેશો મોકલ્યો. **૩** તેણે પૂર્વ અને પશ્ચિમના કનાનીઓ, અમોરીઓ, હિંટીઓ, પટિઝીઓ, પર્વતીય દેશના થબૂસીઓને તથા મિશ્પાના દેશમાં હેર્મોન પર્વતથી હિલ્પીઓને પણ સંદેશ મોકલ્યો.

**૪** તેઓની સાથે તેઓનાં સર્વ સૈન્ય, સૈનિકોની મોટી સંખ્યા, સમુક્ર કાંઠા પરની રેતી સમાન સંખ્યામાં બહાર આવ્યા. તેઓની પાસે વિપુલ પ્રમાણમાં ઘોડા અને રથો હતા. **૫** આ બધા રાજાઓ હરાવેલા સમયે મહિયા અને ઈજરાયલ સાથે યુદ્ધ કરવાને તેઓએ મેરોમ સરોવર પાસે છાવણી કરી.

<sup>૬</sup> થહોવાહે થહોશુઆને કદ્યું, “તેઓથી બીશ નહિ. કેમ કે આવતી કાલે, હું ઇજરાયલને તેઓ સર્વને ભૂત અવસ્થામાં સોપીશ. તમે તેઓના ઘોડાઓનાં જંઘની નસો કાપશો અને તેઓના રથ અર્થિની બાળશો.” <sup>૭</sup> થહોશુઆ અને યુઝ કરનારા મેરોમ સરોવર પાસે તેઓ પર ઓધિંતા આવીને તૂટી પડ્યા.

<sup>૮</sup> થહોવાહે શત્રુઓને ઇજરાયલના હાથમાં સોપ્યા, તેઓએ તરવારથી તેઓને ભાર્યા. તેઓ સિદોન, મિશ્રોફોથ-માઇમ, પૂર્વ તરફ મિસ્પાની ખીણ સુધી તેઓની પાછળ પડ્યા. તેઓએ તેમને તરવારથી એવા ભાર્યા કે તેઓમાંનો એક પણ જીવતો રહ્યો નહિ. <sup>૯</sup> થહોવાહે થહોશુઆને કદ્યું હતું તે પ્રમાણે તેણે તેઓની સાથે કર્યું. તેણે તેઓના ઘોડાઓનાં જંઘની નસો કાપી અને તેઓના રથો અર્થિની બાળી નાખ્યા.

<sup>૧૦</sup> તે સમયે થહોશુઆએ પાછા ફરીને હાસોર કબજે કર્યું. તેણે તરવારથી તેના રાજને ભારી નાખ્યો. હાસોર આ બધા રાજયોમાં મુખ્ય હતું. <sup>૧૧</sup> ત્યાંના તમામ સજુવ પ્રાણીઓને તેઓએ ભારી નાખ્યાં. કોઈ પણ પ્રાણીને જુવિત રહેવા દેવામાં આવ્યું નહિ. પણ તેણે હાસોરને બાળી મૂક્યું.

<sup>૧૨</sup> થહોશુઆએ આ બધા રાજાઓના નગરોને કબજે કર્યા. તેણે તે બધા રાજાઓને પણ તાબે કર્યા. થહોવાહનાં સેવક મૂસાએ આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે તેઓનો તરવારથી સંપૂર્ણપણે નાશ કર્યો. <sup>૧૩</sup> તે સિવાયના પર્વત પર બાંધેલા કોઈ નગરોને તેણે બાખ્યાં નહિ. થહોશુઆએ એકલા હાસોરને જ બાખ્યું.

<sup>૧૪</sup> ઇજરાયલના સૈન્યએ પોતાના ભાટે આ નગરોમાંથી જાનવરો સહિત બધું લુંટી લીધું. તેઓએ તરવારથી દદેક માણસને ભારી નાખ્યાં. તેઓએ કોઈને જુવિત રહેવા દીધાં નહિ. <sup>૧૫</sup> થહોવાહે પોતાના સેવક મૂસાને આજા આપી હતી તે જ પ્રમાણે મૂસાએ થહોશુઆને આજા આપી હતી. અને થહોવા મૂસાને જે કરવાની આજા આપી હતી તે સધારામાંથી થહોશુઆએ કોઈ પણ કામ કરવામાં કચાશ રાખી નહિ.

<sup>૧૬</sup> થહોશુઆએ તે સર્વ દેશ, પર્વતીય દેશ, આખો નેગેબ, આખો ગોશેન દેશ, નીચાણાની ટેકરીઓ, થર્ડન નદીની ખીણ, ઇજરાયલનો પર્વતીય દેશ અને નીચાણાવાળો દેશ કબજે કર્યો. <sup>૧૭</sup> સેઈર પાસેના હાલાક પર્વતથી, તે હેર્મોન પર્વતની તહેટીના લભાનોનની નજુકની ખીણમાં બાલ-ગાદ જેટલા દૂર સુધી ઉત્તરે જતા, તેણે તેના સર્વ રાજાઓને પકડીને તેઓને ભારી નાખ્યા.

<sup>૧૮</sup> થહોશુઆએ તે સર્વ રાજાઓ સાથે લાંબા સમય સુધી યુઝ કર્યું. <sup>૧૯</sup> હિલ્વીઓ કે જે ગિઝ્યોનમાં રહેતા હતા તેમના સિવાય ઇજરાયલ સાથે એકેથ નગરે સંધિ કરી નહિ. ઇજરાયલે બાકીનાં બધાં નગરોને યુઝમાં કબજે કર્યો. <sup>૨૦</sup> કેમ કે થહોવા તેઓનાં હૃદયોને કઠણ કર્યા હતાં કે જેથી તેઓ આવે અને ઇજરાયલ વિરુદ્ધ યુઝ કરે જેથી તે તેઓનો સંપૂર્ણ નાશ કરે. તેમની દથાની અરજ સાંભળવામાં આવે નહિ. અને મૂસાને થહોવા જે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેઓનો સંપૂર્ણ નાશ કરવામાં આવે.

<sup>૨૧</sup> અને તે વખતે થહોશુઆએ જઈને પહાડી પ્રદેશમાંના, હેબ્રોનમાંના, દબીરમાંના, અનાબમાંના, થહુદિયાના આખા પહાડી પ્રદેશમાંના અને ઇજરાયલના આખા પહાડી પ્રદેશમાંના અનાકીઓનો સંહાર કર્યો. થહોશુઆએ તેઓનો તથા તેઓના નગરોનો સંપૂર્ણ સંહાર કર્યો. <sup>૨૨</sup> કેવળ ગાળા, ગાથ અને આશ્રોદમાં કેટલાક જીવતા રહ્યા. ઇજરાયલ દેશમાં એક પણ અનાકીને રહેવા દીધો નહિ. <sup>૨૩</sup> જેમ થહોવાહે મૂસાને જે કદ્યું હતું તે પ્રમાણે થહોશુઆએ આખો દેશ કબજે કર્યો. થહોશુઆએ ઇજરાયલને

તેઓનાં કુળો પ્રમાણે તે વારસામાં આપ્યો. પછી દેશમાં થુજને બદલે શાંતિ પ્રક્ષરેલી રહી.

## ૧૨

<sup>૧</sup> હવે આ દેશના રાજાઓ જેમના પર ઈઝરાયલના ભાગસોએ વિજય મેળવ્યો. યર્દનની પેલે પાર જ્યાંથી સ્ફુર્યોદય થાય છે, આર્નોન નદીની ખીણથી હેર્મોન પર્વત તથા પૂર્વ તરફનો સઘણો અરાબા સુધીનો સઘણો દેશ કબજે કરી લીધો. <sup>૨</sup> સિહોન જે અમોરીઓનો રાજ હેશ્ભોનમાં રહેતો હતો. તેણે આર્નોન ખીણની સરહદ પર આવેલા અરોએરથી ખીણની મદયેના શહેર અને અર્ધ ગિલ્યાદથી તે આમ્ભોનીઓની સરહદ ઉપરની યાંબોક નદી સુધી રાજ કર્યું. <sup>૩</sup> સિહોને પૂર્વ તરફ કિન્ફેરોથ સમુદ્ર સુધી અરાબા સુધી તથા પૂર્વ તરફ અરાબાના સમુદ્ર (ખારા સમુદ્ર) સુધી, બેથ-યશીમોથને ચસ્તે અને દક્ષિણ તરફ, પિસ્ગાહ પર્વતની તળોટી સુધી રાજ કર્યું હતું. <sup>૪</sup> રફાઈઓના બાકી રહેલામાંનો બાશાનનો રાજ ઓગ, કે જે આશ્તારોથ તથા એફ્રેઝમાં રહેતો હતો. <sup>૫</sup> તેણે હેર્મોન પર્વત, સાલખા, આખા બાશાન, ગશૂરના લોકોની અને માખાથીઓની હદ સુધી અને અર્ધ ગિલ્યાદ, હેશ્ભોનના રાજ સિહોનની હદ સુધી, રાજ કર્યું.

<sup>૬</sup> યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ અને ઈઝરાયલના લોકોએ તેઓને હરાવ્યા. યહોવાહનાં સેવકે મૂસાએ રૂબેનીઓને, ગાડીઓને અને મનાશાના અર્ધકુળને તે દેશ વતન તરીકે આપ્યો.

<sup>૭</sup> યહોશુઆએ તથા ઈઝરાયલના લોકોએ જે રાજાઓને મારી નાખ્યા તેઓનો દેશ યર્દનની પશ્ચિમ બાજુએ, લબાનોનની ખીણમાંના બાલ-ગાદથી અદોમની પાસેના હાલાક પર્વત સુધી હતો. યહોશુઆએ ઈઝરાયલનાં કુળોને તે દેશ તેમના હિસ્સા પ્રમાણે વતન તરીકે આપ્યો. <sup>૮</sup> આ વિસ્તારમાં પહાડી પ્રદેશ, નીચાણવાળો પ્રદેશ, અરાબા, પર્વતોના ઢોળાવનો પ્રદેશ, અરણ્ય અને નેગેબનો સમાવેશ થતો હતો. તેમાં હિંઠીઓ, અમોરીઓ, કનાનીઓ, પરિઝીઓ, હિન્દીઓ અને યખૂસીઓનો વસવાટ હતો.

<sup>૯</sup> મારી નંખાયેલા રાજાઓમાં થરીખોનો રાજ, બેથેલની પાસેના આયનો રાજ, <sup>૧૦</sup> થરશાલેમનો રાજ, હેશ્ભોનનો રાજ, <sup>૧૧</sup> થાર્મૂથનો રાજ, લાખીશનો રાજ, <sup>૧૨</sup> એગલોનનો રાજ, ગેરેરનો રાજ,

<sup>૧૩</sup> દાબીરનો રાજ, ગેરેરનો રાજ, <sup>૧૪</sup> હોર્માનો રાજ, અરાદનો રાજ, <sup>૧૫</sup> લિંબનાનો રાજ, અદુલ્લામનો રાજ, <sup>૧૬</sup> માક્કેદાનો રાજ, બેથેલનો રાજ,

<sup>૧૭</sup> તાપ્પુઆનો રાજ, હેફેરનો રાજ, <sup>૧૮</sup> અફેકનો રાજ, લાશારોનનો રાજ, <sup>૧૯</sup> માદોનનો રાજ, હાસોરનો રાજ, <sup>૨૦</sup> શિશ્રોન-મરોનનો રાજ, આખશાફનો રાજ,

<sup>૨૧</sup> તાનાખનો રાજ, મગિદોનો રાજ, <sup>૨૨</sup> કેદેશનો રાજ, કાર્મેલમાંના થોકનામનો રાજ, <sup>૨૩</sup> દોરના પર્વત પરના દોરનો રાજ, ગિલ્ગાલમાંના ગોઈમનો રાજ, <sup>૨૪</sup> અને તિસ્રાનો રાજ હતો. એ મળીને રાજાઓની કુલ સંખ્યા એકત્રીસ હતી.

## ૧૩

<sup>૧</sup> હવે યહોશુઆ ઘણો વથોવૃદ્ધ થથો, ત્યારે યહોવા તેને કર્યું, “તું વથોવૃદ્ધ થથો છે, પણ વતન કરી લેવાની ઘણી ભૂમિ હજુ બાકી છે.

<sup>૨</sup> જે પ્રદેશો હજુ બાકી રહ્યા છે તે આ છે: પલિસ્તીઓનો અને ગશૂસીઓનો આખો વિસ્તાર. <sup>૩</sup> (જે મિસરની પૂર્વમાં શિહોરથી, ઉત્તરે એકોનની સરહદ સુધી. તે કનાનીઓની સંપત્તિ ગણાય છે; પલિસ્તીઓના પાંચ શાસકો ગાર્ગીઓ, આશ્રોદીઓ, આશ્કેલોનીઓ, ગિતીઓ અને એકોનીઓનો પ્રદેશ.)

<sup>૪</sup> દક્ષિણામાં, આવ્યીઓનો પ્રદેશ, કનાનીઓનો આખો પ્રદેશ અને સિદ્ધોનીઓના મારા અને અફેક સુધી એટલે અમોરીઓની સરહદ સુધી; <sup>૫</sup> ગભાલીઓનો દેશ, પૂર્વ તરફ લખાનોન એટલે હેર્મોન પર્વતની તળોટીમાંના બાલ-ગાદથી હમાથ સુધી.

<sup>૬</sup> લખાનોનથી તે દૂર સુધી મિશ્રોઝોથ-માઇભ સુધી પર્વતીય દેશના સઘણાં રહેવાસીઓ એટલે સિદ્ધોનના સઘણાં લોકો સહિત તેઓને હું ઇજ રાયલના સૈન્યની આગળથી કાઢી મૂકીશ. પણ થાદ રાખ કે મેં જેમ તને આજા આપી છે તેમ તે દેશ ઇજ રાયલીઓને વારસા તરીકે તેમનાં કુળ પ્રમાણે વહેંથી આપ. <sup>૭</sup> નવ કુળોને તથા મનાશાના અર્ધ કુળને આ દેશ વારસામાં ફાળવી આપ."

<sup>૮</sup> મનાશાના બીજા અર્ધ કુળ સાથે રૂબેનીઓને તથા ગાદીઓને તેમનો વારસો મળ્યો. મૂસાએ તેઓને થર્ડનની પૂર્વ બાજુએ તે હિસ્કો આપ્યો. <sup>૯</sup> તે આર્નોનની ખીણાની સરહદ પરના અરોએરથી અને જે નગર ખીણાની મદ્યે છે ત્યાંથી, મેદભાનો આખો સપાટ પ્રદેશ, દીબોન સુધી.

<sup>૧૦</sup> સિહોનનાં બધાં નગરો, અમોરીઓનો રાજ, જે હેશ્ભોનમાં રાજ કરતો હતો તેના સઘણાં નગરો, આમ્ભોનીઓની સરહદ સુધી; <sup>૧૧</sup> ગિલ્યાદ, ગશૂરીઓનો તથા માખાથીઓનો વિસ્તાર, આખો હેર્મોન પર્વત અને આખા બાશાનથી સાલખા સુધી; <sup>૧૨</sup> બાશાનના ઓગનું આખું રાજ્ય, જે આશ્તારોથ અને એરોઝમાં રાજ કરતો હતો (આ જે રફાઈઓમાંના બાકી રહેલા હતા) તેઓને મૂસાએ તરવારથી મારીને હાંકી કાદ્યાં હતી.

<sup>૧૩</sup> પણ ઇજ રાયલના લોકોએ ગશૂરીઓને કે માખાથીઓને કાઢી મૂક્યા નહિ. તેના બદલે, ગશૂરીઓ અને માખાથીઓ આજ દિન સુધી ઇજ રાયલ મદ્યે રહ્યા.

<sup>૧૪</sup> કેવળ લેવીના કુળને મૂસાએ વારસો આપ્યો નહિ. જેમ યહોવા મૂસાને કટ્યું હતું તેમ “ઇજ રાયલના પ્રભુ, યહોવાહને અપાયેલા અર્પણો જે અર્નિની કરવામાં આવે છે,” તે જ તેઓનો વારસો છે.

<sup>૧૫</sup> મૂસાએ રૂબેનીઓના આખા કુળનાં કુટુંબો પ્રમાણે તેઓને વારસો આપ્યો. <sup>૧૬</sup> તેઓની હદ આર્નોનની ખીણાની સરહદ પરનું અરોએર તથા જે શહેર તે ખીણાની મદ્યે છે, ત્યાંથી મેદભા પાસેના આખા સપાટ પ્રદેશ સુધી હતી.

<sup>૧૭</sup> રૂબેનીઓને આ પણ પ્રાપ્ત થયું એટલે, હેશ્ભોન તથા પર્વતીય પ્રદેશમાંનાં તેના સર્વ નગરો, દીબોન, બામોથ-બાલ તથા બેથ-બાલમેઓન, <sup>૧૮</sup> યાહાસ, કદેમોથ તથા મેફાથ, <sup>૧૯</sup> કિર્યાથાઈભ, સિંભા, ખીણાના પર્વત પરનું સેરેથશાહાર,

<sup>૨૦</sup> બેથ-પેઓર, પિસગાહના ટોળાવ, બેથ-યશીમોથ, <sup>૨૧</sup> સપાટ પ્રદેશનાં સર્વ નગરો, અમોરીઓના રાજ સિહોનનું આખું રાજ્ય; તે હેશ્ભોનમાં રાજ કરતો હતો જેને મૂસાએ માર્યો હતો. અને તે દેશમાં રહેનારા મિદ્યાનના આગેવાનો સાથે, અવી, રેકેમ, સૂર, દૂર, તથા રૈબાના શાક્સકોને અને સિહોનના રાજકુમારોને માર્યા હતા.

<sup>૨૨</sup> જેઓને ઇજ રાયલી લોકોએ માર્યા, તેઓમાં બયોરના દીકરા બલામ શકુન જોનારને પણ તેઓએ તરવારથી મારી નાખ્યો. <sup>૨૩</sup> થર્ડન નદી તથા તેનો કાંઠો એ રૂબેનીઓના કુળની સરહદ હતી; આ રૂબેનીઓના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓનાં કુટુંબ પ્રમાણે એ છે. <sup>૨૪</sup> અને આ મૂસાએ ગાદનાં કુળને એટલે ગાદપુત્રોને તેના કુટુંબ પ્રમાણે આપ્યો હતો. <sup>૨૫</sup> આ તેમનો વિસ્તાર હતો એટલે યાઝેર તથા ગિલ્યાદના સઘણાં નગરો તથા આમ્ભોનીઓનો અકધો દેશ, જે અરોએર સુધી રાખાની પૂર્વમાં છે. <sup>૨૬</sup> અને હેશ્ભોનથી તે રામાથ-મિસ્પા અને બટોનીમ સુધી, માહનાઇમથી તે દભીરના પ્રદેશ સુધી.

**૨૭** અને ખીણમાં, બેથ-હારામ તથા બેથ-નિગ્રા, સુક્કોથ, અને સાફોન, એટલે હેશબોનના રાજ સિહોનનું બાકી રહેલું રાજ્ય, યર્દનનો કિનારો, યર્દન પાર પૂર્વમાં કિશ્ચેરોથ સમુક્રના છેડા સુધી મૂસાએ તેઓને આપ્યાં. **૨૮** ગાદપુત્રોના વતનનાં નગરો તથા ગામો તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે એ છે.

**૨૯** મૂસાએ મનાશાના અડધા કુળને વારસો આપ્યો. તે મનાશાના લોકોના અડધા કુળને, એક એકને તેમના કુળ પ્રમાણે વારસો આપ્યો. **૩૦** તેઓનો પ્રદેશ માહનાઈમથી હતો, એટલે આખો બાશાન, બાશાનના રાજ ઓગનું આખું રાજ્ય અને બાશાનમાં યાઈરનાં સર્વ નગરો, એટલે સાઠ નગરો, **૩૧** અડધો ગિલ્યાદ તથા આશ્તારોથ તથા એફ્રેઝ, બાશાનમાં ઓગનાં ભવ્ય નગરો. એ મનાશાના પુત્ર માખીરના પુત્રોને માટે એટલે તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે માખીરના પુત્રોના અડધા બાગને માટે હતાં.

**૩૨** યસીખોની પૂર્વ દિશાએ યર્દન પાર, મોઆબના પ્રદેશમાં મૂસાએ વારસા તરીકે સોંપ્યાં તે એ છે. **૩૩** પણ લેવીના કુળને મૂસાએ કંઈ વારસો આપ્યો નહિ. તેણે તેઓને કદ્યું કે, તેઓનો વારસો ઇજરાયલના પ્રભુ, યહોવા, છે.

## ૧૪

**૧** ઇજરાયલના લોકોએ કનાન દેશના ભાગોને વારસા તરીકે પ્રાપ્ત કર્યા, એલાગાર યાજકે, નૂનના દીકરા યહોશુઆએ અને તેઓના પિતૃઓના કુળના આગેવાનોએ ઇજરાયલના કુટુંબનાં લોકોને વારસા તરીકે વહેંથી આપ્યાં.

**૨** યહોવા મૂસાની હસ્તક નવ કુઠો અને અડધા કુળ વિષે જેમ આજા આપી હતી, તેમ તેઓને વારસા પ્રમાણે ફાળવી આપ્યાં. **૩** કેમ કે મૂસાએ બે કુળને તથા અડધા કુળને યર્દન પાર વારસો આપ્યો, પણ લેવીઓને તેણે કોઈ વારસો આપ્યો નહી. **૪** યૂસ્કનાં ખરેખર બે કુળ હતાં, એટલે મનાશા તથા એફ્રાઇમ. પણ તેઓને રહેવાને માટે અમુક નગરો, જનવર તથા તેઓની માલમિલકત અને તે સ્કિવાય તેઓએ દેશમાં લેવીઓને કંઈ ભાગ વારસા તરીકે આપ્યો નહિ. **૫** જેમ યહોવા મૂસાને આજા આપી હતી તેમ ઇજરાયલના લોકોએ તે દેશ વહેંથી લીધો.

**૬** પણ યહૃદાનું કુળ યહોશુઆ પાસે ગિલ્ગાલમાં આવ્યું. કનિંગી યકુશ્ચેના દીકરા, કાલેબે તેને કદ્યું, “કાદેશભાર્નેામાં યહોવા યહોવામભકત મૂસાને તારા વિષે અને મારા વિષે જે કદ્યું હતું તે તું જણો છે. **૭** જથારે યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ દેશની જસ્તુસી કરવા માટે કાદેશભાર્નેાથી મને મોકલ્યો ત્યારે હું ચાણીસ વર્ષનો હતો. મારા મનમાં જે વાતની ખાતરી થઈ તે પ્રમાણે હું મૂસાની પાસે અહેવાલ લઈને પાછો આવ્યો હતો.

**૮** પણ મારા ભાઈઓ જેઓ મારી સાથે આવ્યા હતા તેઓએ લોકોનાં હૃદય બીકથી ગભરાવી નાખ્યાં. પણ હું તો સંપૂર્ણશીતે યહોવા મારા પ્રભુને અનુસર્યો. **૯** મૂસાએ તે દિવસે પ્રતિજ્ઞા કરી કે, ‘નિશ્ચે જે ભૂમિ પર તારા પગ ફર્યા છે તે તારાં અને તારાં સંતાનોને માટે જદાકાળનો વારસો થશે, કેમ કે તું સંપૂર્ણશીતે મારા પ્રભુ યહોવાહને અનુસર્યો છે.

**૧૦** હવે, જો! યહોવા મને તેના કદ્યા પ્રમાણે આ પિસ્તાણીસ વર્ષ પર્યંત જીવતો રાખ્યો છે, એટલે ઇજરાયલ અરણ્યમાં ચાલતા હતા, તે સમયે યહોવા આ વયન મૂસાને કદ્યું હતું ત્યારથી. અને આજ હું પંથ્યાસી વર્ષનો થથો છું. **૧૧** મૂસાએ જે દિવસે મને બહાર મોકલ્યો હતો તે દિવસે જેવો હું મજબૂત હતો તેવો જ હજુ આજે

પણ મજબૂત છું. ત્યારે મારામાં જેટલું બળ હતું તેટલું જ બળ આજે યુદ્ધ કરવા માટે અને જવા આવવાને માટે મારામાં છે.

<sup>૧૨</sup> તેથી હવે આ પર્વતીય પ્રદેશ કે જે વિષે યહોવા તે દિવસે મને વચ્ચન આપ્યું હતું, તે મને આપ. કેમ કે તે દિવસે તોં સાંભળ્યું કે ત્યાં અનાકી અને તેમના મોટાં કોટવાળાં નગરો છે. યહોવા મારી સાથે હશે અને યહોવાહના કદ્યા પ્રમાણો હું તેઓને અહીંથી દૂર કાઢી મૂકીશ."

<sup>૧૩</sup> પછી યહોશુઆએ તેને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેણે યકૂન્યેના પુત્ર કાલેબને હેખ્ટોન વારસા તરીકે આપ્યું. <sup>૧૪</sup> એ માટે આજ સુધી કનિઝી યકૂન્યેના દીકરા કાલેબનો વારસો હેખ્ટોન છે. કેમ કે તે ઇજરાયલના પ્રભુ, યહોવાહને સંપૂર્ણ રીતે અનુસર્યો હતો. <sup>૧૫</sup> હવે હેખ્ટોનનું નામ અગાઉ કિર્યાથ-આર્બા હતું. (આર્બા તો અનાકીઓ મદ્યે સૌથી મોટો પુરુષ હતો) અનાકીઓ મદ્યે સૌથી મોટો પુરુષ હતો. પછી દેશમાં યુદ્ધ બંધ થયાં. શાંતિનો પ્રસાર થયો.

## ૧૫

<sup>૧</sup> યહૂદાપુત્રોના કુળને, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણો, જે વારસો સોપવામાં આવેલો હતો તે દક્ષિણે અદોમની સરહદ સુધી વિસ્તરેલો હતો. એટલે દક્ષિણ તરફ સીનના અરણ્ય સાથે, જે સરહદનો છેવાડો ભાગ હતો ત્યાં સુધી. <sup>૨</sup> તેની સીમા દક્ષિણાના ખારા સમુદ્રના છેડાથી, એટલે દક્ષિણાના અખાતથી શરૂ થતી હતી.

<sup>૩</sup> ત્યાંથી સરહદ આકાંખીમના ઘાટની દક્ષિણે થઈને આગળ સીન સુધી ગઈ. અને કાદેશબાર્નેાની દક્ષિણે થઈને ઉપર ગઈ. ત્યાંથી હેખ્ટોન થઈને આદારથી ચકરાવો ખાઈને કાર્કા સુધી ગઈ. <sup>૪</sup> ત્યાંથી આરસોન સુધી ગઈ. ત્યાંથી મિસરના ઝરણાંથી પસાર થઈને તેનો છેડો સમુદ્ર આગળ આવ્યો. આ તેમની દક્ષિણ તરફની સરહદ હતી.

<sup>૫</sup> યર્દનના છેડા તરફ, ખારો સમુદ્ર પૂર્વ તરફની સરહદ હતી. યર્દનના છેડા તરફ સમુદ્રની ખારીથી ઉત્તર તરફની સરહદથી શરૂ થતી હતી. <sup>૬</sup> તે સરહદ બેથ-હોંગા અને બેથ-અરાબાની ઉત્તર તરફ પસાર થઈને આગળ ગઈ. પછી તે સરહદ બોહાનની શિલા, રૂબેનના દીકરા સુધી ગઈ.

<sup>૭</sup> પછી તે સરહદ આખોરની ખીણથી દબીર સુધી ગઈ, તે જ પ્રમાણો ઉત્તર તરફ ગિલ્ગાલના વણાંક સુધી, કે જે નદીની દક્ષિણ બાજુ પર, અદુભીમના ઘાટની સામે છે ત્યાં સુધી ગઈ. પછી તે સરહદ એન શેમેશનાં ઝરણાંથી પસાર થઈ અને એન-રોગેલ આગળ પૂરી થઈ. <sup>૮</sup> પછી તે સરહદ હિન્દોમના પુત્રની ખીણ પાસે થઈને યખૂસીઓના નગરની દક્ષિણ તરફ (એટલે યર્દશાલેમ) સુધી ગઈ. પછી તે હિન્દોમની ખીણની સામે પઞ્ચિમે આવેલા પર્વતના શિખર પર, જે રફાઈભની ખીણના ઉત્તરના છેડા સુધી તે સરહદ ગઈ.

<sup>૯</sup> પછી તે સરહદ પર્વતના શિખરથી તે નેફટોઆના ઝરણાં સુધી ગઈ, ત્યાંથી એફ્ફોન પર્વતનાં નગરો સુધી ગઈ. પછી તે સરહદ બાલા (એટલે કિર્યાથ-યારીભ) સુધી અંકાયેલી હતી. <sup>૧૦</sup> પછી તે સરહદ ત્યાંથી વળીને પઞ્ચિમ તરફ બાલાથી સેઈર પર્વત સુધી ગઈ, પછી આગળ વધીને ઉત્તર તરફ યારીમ પર્વતની (એટલે કસાલોન) ની બાજુથી પસાર થઈ અને બેથ-શેમેશ સુધી નીચે થઈને તિમનાથી પસાર થઈને આગળ વધી.

<sup>૧૧</sup> તે સરહદ ઉત્તર તરફ એકોનની બાજુએ ગઈ, પછી શિક્કરોનથી વળીને, બાલા પર્વતથી પસાર થઈને યાળનાએલ સુધી ગઈ. તે સરહદનો અંત સમુદ્ર પાસે આવ્યો.

**૧૨** પજ્જિભી સરહદ મોટા સમુક્ત તથા તેના કિનારા સુધી હતી. આ યહૂદાના કુળની તેમનાં કુટુંબો પ્રમાણે ચારેખાજુની સરહદ હતી.

**૧૩** યહોશુઆએ યહોવાહની આજાનું પાલન કર્યું, તેણે યહૂદીના દીકરા કાલેબને યહૂદા કુળની વચ્ચે જમીન સૌપી, કિર્યાથ-આર્બા, જે હેબ્રોન છે તે આપણું, આર્બા આનાકનો પિતા હતો. **૧૪** અને કાલેબે અનાકના વંશનાં પ્રણ કુળોને એટલે શેશાય, અધીમાન તથા તાલ્માથ જે અનાકના પુત્રો હતા તેઓને ત્યાંથી કાઢી મૂક્યા. **૧૫** તેણે ત્યાંથી દખીરના રહેવાસીઓ પર ચઠાઈ કરી. દખીરનું નામ તો પૂર્વ કિર્યાથ-સેફેર હતું.

**૧૬** કાલેબે કર્યું, “જે કોઈ માણસ કિર્યાથ-સેફેર પર હુમલો કરશે અને તેને કબજે કરશે, તેને હું મારી દીકરી આપ્સાહ સાથે પરણાવીશ.” **૧૭** કાલેબના ભાઈ કનાગના દીકરા ઓથનીએલે કિર્યાથ-સેફેર જીતી લીધું. તેથી કાલેબે તેની દીકરી આપ્સાહનાં લગ્ન તેની સાથે કરાવ્યાં.

**૧૮** જથ્યારે આપ્સાહ ઓથનીએલ પાસે આવી, ત્યારે એમ થયું કે, તેણે તેને તેના પિતા પાસેથી ખેતર માગવાની વિનંતી કરી. અને આપ્સા તેના જનવર પરથી ઉત્તરી. અને કાલેબે તેને કર્યું કે, “તારે શું જોઈએ છે?”

**૧૯** આપ્સાહએ ઉત્તર આપ્યો, “મારા પર વિશેષ કરીને કૃપા કર. તેં મને નેગેબની જમીન તો આપી જ છે, પાણીના થોડા ઝરા પણ મને આપ.” અને કાલેબે તેને ઉપરના ભાગના અને નીચાણના ભાગના ઝરા આપ્યાં.

**૨૦** આ યહૂદાપુત્રોના કુળનું વતન તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ છે.

**૨૧** અને નેગેબમાં અદોમની સરહદની તરફ યહૂદાપુત્રોના કુળનાં છેવાડાં નગરો કાબ્સાહેલ, એદેર તથા યાગૂર, **૨૨** કિના, દીમોના, આદાદા, **૨૩** કેદેશ, હાસોર, પિથનાન, **૨૪** ગીફ, ટેલેમ, બેઅલોથ; **૨૫** હાસોર-હદાતા, કરીથોથ-હેબ્રોન (એટલે હાસોર), **૨૬** અમામ, શેમા, મોલાદા, **૨૭** હસાર-ગાદાહ, શહેમોન, બેથ-પેલેટ, **૨૮** હસાર-શૂઆલ, બેર-શેભા, બિગથોથ્યા.

**૨૯** બાલા, ઈથીમ તથા એસેમ, **૩૦** એલ્ટોલાદ, કસીલ તથા હોર્મા, **૩૧** સિકલાગ, માદમાજ્ઞા તથા સાન્સાજ્ઞા, **૩૨** લબાઓથ, શિલ્વીમ, આઈન અને રિભોન. તેઓના તાબાના ગામો સહિત કુલ ઓગણશ્રીસ નગરો હતાં.

**૩૩** પજ્જિમ તરફના નીચાણના પર્વતીય પ્રવાહમાં, એશ્તાઓલ, સોરા તથા આશના; **૩૪** ઝાનોઆ, એન-ગાજ્ઞીમ, તાપ્પુઆ તથા એનામ, **૩૫** યાર્મૂથ, અદુલ્લામ, સોખો તથા અઝેકા, **૩૬** શારાઈમ, અદીથાઈમ, ગરેરા ગદરોથાઈમ; તેઓનાં તાબાના ગામો સહિત આ કુલ થોડ નગરો હતાં.

**૩૭** સનાન, હદાશા તથા મિજાલ-ગાદ, **૩૮** દિલાન, મિસ્પા તથા યોક્તાએલ, **૩૯** લાખીશ, બોસ્કાથ તથા એગલોન.

**૪૦** કાબ્યોન, લાહમામ તથા કિલીશ. **૪૧** ગરેરોથ, બેથ-દાગોન, નામા તથા માક્કેદા. તેઓનાં તાબાના ગામો સહિત આ કુલ સોણ નગરો હતાં.

**૪૨** લિંજા, એથેર તથા આશાન, **૪૩** યફતા, આશના તથા નસીબ, **૪૪** કઈલા, આપ્ખીબ તથા મારેશા, તેઓનાં તાબાના ગામો સહિત આ કુલ નવ નગરો હતા.

**૪૫** એકોન, તેનાં નગરો અને ગામો સહિત; **૪૬** એટલે એકોનથી તે મહાસમુક્ત સુધી આશ્દોદની નજુક જે સર્વ નગરો હતા તે તેઓનાં ગામો સહિત.

**૪૭** આશ્દોદની, આસપાસના નગરો તથા ગામો; ગાઝા, આસપાસનાં નગરો તથા ગામો; મિસરનું નાખું તથા મહાસમુક્ત તેનો દરિયાકિનારો ત્યાં સુધીનાં.

**૪૯** પહાડી પ્રદેશમાં શાખીર, યાતીર તथા સોખો, **૫૦** દાઢા તથા કિર્યાથ-સાઢા, (એટલે દબીર), **૫૧** અનાબ, ઐશ્તમો તથા આનીમ, **૫૨** ગોશેન, હોલોન તથા ગીલોહ. તેઓના તાબાના ગામો સહિત કુલ આ અગિયાર નગરો હતા.

**૫૩** અરાબ, દૂમા તથા એશાન, **૫૪** યાનીમ, બેથ-તાપૂઆ તથા અફેકા, **૫૫** હુમટા, કિર્યાથ-આર્વા (એટલે હેણોન) તથા સીઓર. તેઓના તાબાના ગામો સહિત કુલ આ નવ નગરો હતાં.

**૫૬** માઓન, કાર્મેલ, ઝીફ, થૂટા, **૫૭** થિજાલેલ, થોકદામ, ઝાનોઆ, **૫૮** કાઈન, ગિબથા તથા તિના તેઓના ગામો સહિત આ દસ નગરો.

**૫૯** હાલ્લુલ, બેથ-સ્નૂર, ગદોર, **૬૦** મારાથ, બેથ-અનોથ તથા એલ્લકોન તેઓનાં ગામો સહિત આ છ નગરો.

**૬૧** અરણ્યમાં બેથ-અરાબા, મિદીન તથા સખાખા, **૬૨** નિશ્બાન, ખારાનું નગર તથા એન-ગેટી; તેઓનાં ગામો સહિત આ છ નગરો.

**૬૩** પણ થર્લશાલેમના રહેવાસી થબૂસીઓને થહૂદા કુણના લોકો કાઢી શક્યા નહિં; તેથી થબૂસીઓ આજ સુધી થહૂદા કુણની સાથે થર્લશાલેમનાં રહે છે.

## ૧૬

**૧** થૂસફના કુણ માટે જમીનની સોંપણી થઈ એટલે થર્દનથી થરીખો તરફ, થરીખોની પૂર્વના ઝરાથી અરણ્યમાં, થરીખોથી ઉપર તરફ બેથેલના પર્વતીય દેશ સુધી. **૨** પછી તે સરહદ બેથેલથી લૂઝ સુધી, અટારોથથી પસાર થઈને આર્કીઓના પ્રદેશ સુધી ગઈ.

**૩** પછી પઞ્ચિમ તરફ નીચે થાફલેટીઓના પ્રદેશથી, દૂર સુધી નીચાળમાં બેથ-હોરોનના પ્રદેશ સુધી અને ગેઝેર સુધી તે સમુદ્ર પાસે પૂરી થઈ. **૪** આ રીતે થૂસફનાં બે કુણ, મનાશા અને એફાઇમનાં કુણોને વારસો પ્રાપ્ત થયો.

**૫** એફાઇમનાં કુણને તેનાં કુટુંબો પ્રમાણે આ રીતે પ્રદેશની સોંપણી થઈ: પૂર્વ તરફ તેઓની સરહદ અટારોથ આદારથી ઉપરના બેથ હોરેન સુધી હતી. **૬** અને ત્યાંથી તે સમુદ્ર તરફ ગઈ. મિષ્ભથાથની ઉત્તર પરથી વળીને પૂર્વ તરફ તાનાથ-શીલો સુધી અને દૂર થાનોઆની પૂર્વ તરફ ગઈ. **૭** પછી થાનોઆથી નીચે અટારોથ સુધી, નારા સુધી અને પછી થરીખોથી, થર્દનના છેડા સુધી પહોંચી.

**૮** તે સરહદ તાપૂઆથી પઞ્ચિમ તરફ કાનાના નાણા અને સમુદ્રના છેડા સુધી ગઈ. એફાઇમ કુણનાં કુટુંબો પ્રમાણે તેઓનો વારસો આ છે. **૯** તે સાથે મનાશાના કુણના વારસાના ભાગ વચ્ચે જે નગરો એફાઇમનાં કુણને સાથ પસંદ કરાયેલા હતાં, એ સર્વ નગરો તેઓનાં ગામો સહિત તેઓને મળ્યાં.

**૧૦** તેઓ કનાનીઓને કે જેઓ ગેઝેરમાં રહેતા હતા તેઓને કાઢી મૂકી શક્યા નહિં તેથી કનાનીઓ એફાઇમ મધ્યે આજ પર્યત રહે છે, પણ તેઓ એફાઇમનાં કુટુંબીઓના ગુલામ થઈને રહેલા છે.

## ૧૭

**૧** મનાશા થૂસફનો વડો પુત્ર હતો, તેના કુણને માટે જમીનની સોંપણી આ પ્રમાણે હતી: જે મનાશાનો પ્રથમપુત્ર, માખીર ગિલ્યાદનો પિતા લડવૈયો હતો તેને ગિલ્યાદ તથા બાશાનનો પ્રદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. **૨** મનાશાના બાકીના પુત્રોને

પણ તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે ભાગ આપવામાં આવ્યો. એટલે અભીએઝેરના, હેલેકના, આઝીએલના, શખેમના, હેરેફના અને શભીદાના પુત્રોને થૂસફનાં દીકરા મનાશાના એ પુરુષ વંશજો હતા. તેઓને કુટુંબો પ્રમાણે હિસ્સો આપવામાં આવ્યો હતો.

<sup>૩</sup> હવે મનાશાના દીકરા માખીરના દીકરા ગિલ્યાદના દીકરા હેફેરના દીકરા સલોફહાદને દીકરા ન હતા, પણ દીકરીઓ જ હતી. આ તેની દીકરીઓનાં નામ હતાં: માહલા, નોઆ, હોળા, મિલ્કા અને તિર્સા. <sup>૪</sup> તેઓ ઐલાગાર યાજક તથા જૂનના પુત્ર યહોશુઆ અને આગેવાનો પાસે આવી અને તેઓને કણ્ઠું કે, “યહોવાહે મૂસાને આજા કરી હતી કે, “અમને અમારા ભાઈઓ સાથે વારસો આપવામાં આવે.” તેથી, યહોવાહની આજા અનુસાર, તેણે તેઓને તેઓના પિતાના ભાઈઓ મધ્યે વારસો આવ્યો.

<sup>૫</sup> મનાશાને ગિલ્યાદ અને બાશાન ઉપરાંત થઈનને પેલે પાર જમીનનાં દસ ભાગ આપવામાં આવ્યા હતા. <sup>૬</sup> કેમ કે મનાશાની દીકરીઓને તેના દીકરાઓ મધ્યે વારસો મધ્યો હતો. મનાશાના બાકીના કુણને ગિલ્યાદનો પ્રદેશ સૌપવામાં આવ્યો.

<sup>૭</sup> મનાશાના પ્રદેશની સરહદ આશેરથી મિખ્મથાથ સુધી શખેમની પૂર્વમાં હતી. પછી તે સીમા દક્ષિણ તરફ એન-તાપ્પુઆના ઝરા સુધી ગઈ. <sup>૮</sup> તાપ્પુઆનો વિસ્તાર મનાશાનો હતો, પણ મનાશાની સરહદ ઉપરનું તાપ્પુઆ એફાઇનાં કુણનું હતું.

<sup>૯</sup> તે સીમા ઊતરીને કાનાના નાણા સુધી એટલે નદીની દક્ષિણે ગઈ. એફાઇનાં આ નગરો મનાશાના નગરો મધ્યે આવેલા છે. મનાશાની સીમા નદીની ઊતર બાજુએ હતી અને તેનો છેડો સમુક્ર પાસે હતો. <sup>૧૦</sup> દક્ષિણ ભાગ એફાઇનો અને ઊતર ભાગ મનાશાનો હતો, જેની સરહદ સમુક્ર પાસે હતી. તેની ઊતર તરફ આશેરનો અને પૂર્વ તરફ ઇસ્સાખારનો ભાગ હતો.

<sup>૧૧</sup> ઇસ્સાખાર તથા આશેરના ભાગમાં, બેથ-શેઆન અને તેનાં ગામો, થિબલામ અને તેનાં ગામો, દોર તથા તેનાં ગામોના રહેવાસીઓ, એન-દોર તથા તેનાં ગામોના રહેવાસીઓ, તાનાખ તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ, મગિદોના તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓ; એટલે ત્રણ ઉચ્ચ પ્રદેશ મનાશાને મધ્યા. <sup>૧૨</sup> પણ હજુ સુધી મનાશાના પુત્રો તે નગરોને કબજે કરી શક્યા નહિ અને મૂળ રહેવાસીઓને કાઢી મૂકી શક્યા નહિ એટલે કનાનીઓ આ દેશમાં રહ્યા.

<sup>૧૩</sup> જથાડે ઇઝરાયલના લોકો મજબૂત થતાં ગયા, તેઓએ કનાનીઓને પાસે ભારે મજૂરી કરાવી, પણ તેઓને દૂર કરી શક્યા નહિ.

<sup>૧૪</sup> પછી થૂસફના વંશજોએ યહોશુઆને કણ્ઠું, “યહોવાહની આશિષના કારણે અમે વસ્તીમાં વિશેષ વૃદ્ધિ પામ્યા છીએ. તેમ છતાં તમે અમને વારસામાં ફક્ત એક જ દેશ અને એક જ ભાગ કેમ સોંપ્યો છે?” <sup>૧૫</sup> યહોશુઆએ તેઓને કણ્ઠું, “જો તમે વસ્તીમાં વિશાળ પ્રજા છો, તો તમે પોતે પોતાની સીતે ઉપર તરફ વનમાં જાઓ અને ત્યાં પરિણીઓના અને રફાઈઓના દેશમાં પોતાને ભાટે જમીન તૈયાર કરો. કેમ કે એફાઇનો પહાડી પ્રદેશ તમારા ભાટે ઘણો સાંકડો છે.

<sup>૧૬</sup> થૂસફના વંશજોએ કણ્ઠું, “પહાડી પ્રદેશ અમારે ભાટે પૂરતો નથી અને સર્વ કનાનીઓ જેઓ ખીણાના પ્રદેશમાં રહે છે, તેઓની પાસે જે બેથ-શેઆન અને તેનાં ગામડાંથોમાં અને થિઝએલની ખીણામાં રહેનારાઓની પાસે તો લોખંડના રથો છે.”

<sup>૧૭</sup> ત્યાદે યહોશુઆએ થૂસફના પુત્રો એફાઇને તથા મનાશાને કણ્ઠું, “તમે એક મોટી પ્રજા ઘણાં પરાક્રમી છો. તેથી તને ભાગ દેશનો એક જ ભાગ મળશે એવું નથી. <sup>૧૮</sup> પરંતુ પહાડી પ્રદેશ પણ તારો થશે. તે જંગલ છે છતાં તું તેને કાપી નાખશે અને તેની દૂરની સરહદો સુધી કબજો કરશે. જેઓની પાસે લોખંડના રથો છે એ કનાનીઓ બળવાન છે એ ખરું તો પણ તું તેઓને કાઢી મૂકી શકીશ.”

## ૧૮

<sup>૧</sup> પછી શીલોહમાં સમગ્ર ઇજરાયલ લોકો બેગા ભણ્યા ને ત્યાં તેઓએ મુલાકાતમંડપ ઊભો કર્યો. અને તેઓએ આખો દેશ જીત્યો. <sup>૨</sup> ઇજરાયલ લોકોમાં હજુ વારસો પામ્યા વગરનાં સાત કુઠો હતાં.

<sup>૩</sup> યહોશુઆએ ઇજરાયલના લોકોને કદ્યું, “જે દેશ તમારા પિતૃઓના પ્રભુ, યહોવાહે તમને આપ્યો છે તેનો કબજો લેવા જવાને તમે કથાં સુધી ઢીલ કરશો?” <sup>૪</sup> તમારા પોતાના માટે દરેક કુઠમાંથી ત્રણ પુરુષોને નિમણુંક કરો અને હું તેઓને બહાર મોકલીશ. તેઓ જઈને દેશના રહેવાસીઓની માહિતી મેળવશે. તેમના વારસાનો વિગતવાર અહેવાલ તૈયાર કરે પછી તેઓ મારી પાસે આવે.

<sup>૫</sup> તેઓ તેના સાત વિભાગ કરે. યહૂદા દક્ષિણમાં પોતાના પ્રદેશની અંદર રહે, યૂસફના પુત્રો ઉત્તરમાં પોતાના પ્રદેશની અંદર રહેવાનું ચાલુ રાખે. <sup>૬</sup> તમે સાત ભાગોનું વર્ણન કરો અને તે કરેલું વર્ણન અહીં મારી પાસે લાવો. પછી આપણા પ્રભુ યહોવાહની આગળ હું અહીં તમારે સારુ યિદીઓ નાખીને ભાગ પાડી આપીશ.

<sup>૭</sup> લેવીઓને તમારી મધ્યે ભાગ મળવાનો નથી, કેમ કે યહોવાહનું યાજકપદ એ જ તેઓનો વારસો છે. યર્દનની પાર ગાંદ, રૂબેન તથા મનાશાના અર્ધકુઠને ભૂસાએ વારસો આપેલો છે; તે તેઓએ પ્રાપ્ત કર્યો છે.”

<sup>૮</sup> પછી તે માણસો ઊઠીને ગયા. જેઓ દેશનું વર્ણન કરવાને જતા હતા તેઓને યહોશુઆએ એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, “જઈને દેશમાં સર્વત્ર ફરીને તેનું વર્ણન કરો અને મારી પાસે પાછા આવો. પછી શીલોહમાં હું યહોવાહની આગળ તમારે સારુ યિદીઓ નાખીને ભાગ પાડીશ.” <sup>૯</sup> તે માણસો જઈને દેશમાં બધી જગ્યાએ ફરીને નગરો પ્રમાણે સાત ભાગે યાદીમાં તેઓનું વર્ણન કર્યું, દરેક ભાગ પાડીને નગરોની યાદી બનાવી. પછી તેઓ શીલોહની છાવણીમાં યહોશુઆ પાસે પાછા આવ્યા.

<sup>૧૦</sup> પછી યહોશુઆએ તેઓને સારુ શીલોહમાં યહોવાહની આગળ યિદીઓ નાખી. ત્યાં યહોશુઆએ ઇજરાયલના લોકોને-તેઓના ભાગ પ્રમાણે વહેંચી આપ્યો.

<sup>૧૧</sup> બિન્યામીનના કુઠને તેઓના કુઠુંબો પ્રમાણે તેમને તે દેશ સૌપવામાં આવ્યો હતો. એટલે જે પ્રદેશ તેમને આપવામાં આવ્યો હતો તે યહૂદાના વંશજો અને યૂસફના વંશજોની વચ્ચે આવેલો હતો. <sup>૧૨</sup> ઉત્તર ભાગે તેઓની સીમા યર્દન હતી. તે સીમા યર્દનથી યદીખોની ઉત્તર બાજુએ ગઈ, પછી પઞ્ચિમ તરફ પહાડી પ્રદેશમાં તે ગઈ. ત્યાં તે બેથ-આવેનના રણ સુધી પહોંચી.

<sup>૧૩</sup> ત્યાંથી આગળ લૂઝ (એટલે બેથેલ) ની દક્ષિણ બાજુએ તે સરહદ પસાર થઈ. નીચેના બેથ-હોરોનની દક્ષિણમાં જે પર્વત છે તેની પાસે થઈને અટારોથ-આદાર સુધી ઊતરી. <sup>૧૪</sup> એ પર્વત બેથ-હોરોનની સામે દક્ષિણ બાજુ પર આવેલો છે. ત્યાંથી તે સીમાનો છેડો યહૂદાના કુઠના નગર કિર્યાથ-બાલ (એટલે, કિર્યાથ-યારીમ) આગળ આવેલો છે. આ તેની પઞ્ચિમ બાજુ હતી.

<sup>૧૫</sup> દક્ષિણ ભાગ કિર્યાથ-યારીમની બહારની બાજુએથી શરૂ થયો. તેની સરહદ ત્યાંથી એફોન, નેફ્ટોઓના પાણીના ઝરા સુધી ગઈ. <sup>૧૬</sup> તે સરહદ પછી નીચે હિન્દોમના દીકરાની ખીણાની સામેના પર્વતની સરહદ સુધી, જે રફાઈઓની ખીણાની અંતે ઉત્તર તરફ છે. પછી તે નીચે હિન્દોમની ખીણાથી, યખૂસીઓના દક્ષિણ તરફના ટાળથી, નીચે એન-રોગેલ સુધી ગઈ.

<sup>૧૭</sup> તે ઉત્તરથી વળીને, એન-શેમેશની દિશામાં અને ત્યાંથી ગલીલોથ તરફ ગઈ, તે અદુભીમના ઘાટની સામે છે. પછી તે નીચે બોહાનની શિલા (તે રૂબેનનો પુત્ર હતો)

સુધી ગઈ. <sup>૧૮</sup> તે સરહદ બેથ અરાબાના ઉત્તરના ટાળથી પસાર થઈને નીચે અરાબા સુધી ગઈ.

<sup>૧૯</sup> તે સરહદ બેથ-હોગલાના ઉત્તરી ટાળ પરથી પસાર થઈ. તે સરહદનો છેડો ખારા સમુદ્રની ઉત્તરી ખાડી તરફ, ર્યાંનની દક્ષિણે આવેલો છે. આ દક્ષિણાની સરહદ હતી. <sup>૨૦</sup> પૂર્વ બાજુએ ર્યાંન તેની સરહદ હતી. તે બિન્યામીનના કુણનો વારસો હતો, તેઓના દરેકના કુટુંબો પ્રમાણે, ચોતરફની, સરહદ એ હતી.

<sup>૨૧</sup> હવે બિન્યામીનના કુણનાં નગરો તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે આ હતા: એટલે થઈખો, બેથ-હોગલા, એમેક-કસીસ, <sup>૨૨</sup> બેથ-અરાબા, સમારાઈમ, બેથેલ, <sup>૨૩</sup> આવ્યીમ, પારા, ઓઝા, <sup>૨૪</sup> કફાર-આભોની, ઓફની તથા ગેબા. તેઓના ગામો સહિત કુલ બાર નગરો હતાં.

<sup>૨૫</sup> ત્યાં આ નગરો પણ હતાં, એટલે, ગિબ્યોન, રામા, બેરોથ, <sup>૨૬</sup> મિસ્પા, કફીરા, મોસા, <sup>૨૭</sup> રેકેમ, થિર્પેલ, તારલા, <sup>૨૮</sup> સેલા, એલેફ, થબૂસી (એટલે થચશાલેમ), ગિબ્યાથ, કિર્યાથ. તેઓના ગામો સહિત કુલ ચૌદ નગરો હતાં. બિન્યામીનના કુણના કુટુંબો માટે એ વારસો હતો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> બીજુ ચિંઠી શિમથોનના નામની નીકળી, એટલે શિમથોનના કુણને તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે જમીન સોપવામાં આવી. તેઓનો વારસો થહૂદાના કુણના વારસા મદ્યે હતો.

<sup>૨</sup> તેઓને તેમનો વારસો મણયો, એટલે, બેરશેબા અથવા શેબા, માલાદા, <sup>૩</sup> હસારશૂઆલ, બાલા, એસેમ, <sup>૪</sup> એલ્લોલાદ, બથૂલ અને હોર્મા.

<sup>૫</sup> શિમથોન જે સિકલાગ પાસે હતું, બેથ-માર્કાબોથ, હસાર-સૂસા, <sup>૬</sup> બેથ-લબાઓથ, શાચહેન. તેઓના ગામો સહિત આ કુલ તેર નગરો હતાં. <sup>૭</sup> શિમથોન પાસે આઈન, રિભોન, એથેર, તથા આશાન હતાં. તેઓના ગામો સહિત આ કુલ ચાર નગરો હતાં.

<sup>૮</sup> આ નગરોની ચારેતરફનાં જે સર્વ ગામો સહિત, બાલાથ-બેર એટલે, દક્ષિણમાં રામા સુધી હતાં તે. આ શિમથોનના કુણનો વારસો, તેઓનાં કુટુંબોને આપવામાં આવ્યો હતો. <sup>૯</sup> શિમથોનના કુણનો આ વારસો થહૂદાના કુણના વિસ્તારમાંથી તેઓને મણયો હતો. કેમ કે થહૂદાના કુણને જરૂર કરતાં વધારે જમીનનો ભાગ સોપાયો હતો. માટે તેઓના વારસા મદ્યે શિમથોનના કુણને ભાગ મણયો હતો.

<sup>૧૦</sup> બીજુ ચિંઠી ઝબુલોનના કુણના નામની નીકળી. અને તેઓના કુટુંબ પ્રમાણે તેઓને જમીન આપવામાં આવી. તેઓના વારસાની સરહદ સારીદથી શરૂ થતી હતી. <sup>૧૧</sup> તેઓની સરહદ પણ્ણિમ દિશા તરફ મારાલા અને દાખલેશેથ સુધી પહોંચી; તે યોકનામ સામેના નાણા સુધી વિસ્તરેલી હતી.

<sup>૧૨</sup> સારીદથી પૂર્વ દિશાએ વળીને પૂર્વ તરફ કિલ્લોથ તાબોરની સરહદ સુધી ગઈ. ત્યાંથી નીકળીને તે દાખરાથ અને પણી થાફીઆ સુધી ગઈ. <sup>૧૩</sup> ત્યાંથી આગળ વધીને ગાથ-હેફેરની પૂર્વ તરફ પસાર થઈને એથ-કાશીન સુધી ગઈ; પણી ત્યાંથી વળીને રિભોન થઈને નેઆ સુધી લંબાઈ હતી.

<sup>૧૪</sup> તે સરહદ ચકરાવો ખાઈને ઉત્તરે હાજ્ઞાથોન સુધી ગઈ; અને તેનો છેડો થફ્તાથેલની ખીણ આગળ આવ્યો. <sup>૧૫</sup> કાણાથ, નાહલાલ, શિભ્રોન, થિદલા, તથા બેથલેહેમ નગરોનો આ પ્રદેશમાં સમાવેશ થાય છે. તેઓનાં ગામો સહિત આ કુલ બાર નગરો હતાં. <sup>૧૬</sup> આ ઝબુલોનના કુણનો વારસો, જે તેના કુટુંબોને તેમનાં નગરો અને ગામો સહિત આપવામાં આવ્યો હતો તે છે.

૧૭ ચોથી ચિંહી ઇસ્સાખારના નામની નીકળી તે પ્રમાણે તેઓના કુટુંબોને જમીન આપવામાં આવી હતી. ૧૮ તેઓના પ્રદેશમાં ચિંહીએલ, કસુલ્લોથ તથા શૂનેભ.

૧૯ હફારાઈભ, શીઓન તથા અનાહરાથ,

૨૦ રાઘ્યીથ, કિશ્યોન, એબેસ, ૨૧ રેમેથ, એન-ગાજીભ, એનહાદા તથા બેથ-પાસ્સેસ. ૨૨ તેઓની સીમા તાબોર, શાહસુમા, બેથ-શેમેશ થઈને થર્ડન સુધી પહોંચી. તેઓનાં ગામો સહિત આ કુલ સોઠ નગરો હતાં.

૨૩ ઇસ્સાખારના કુણનો આ વારસો તેઓના કુટુંબને તેમનાં ગામો અને નગરો સહિત આપવામાં આવ્યો હતો.

૨૪ પાંચમી ચિંહી આશેરના કુણની હતી. તે પ્રમાણે તેઓના કુટુંબને જમીન આપવામાં આવી. ૨૫ તેઓના પ્રદેશમાં હેકાથ, હલી, બેટેન તથા આપશાફ ૨૬ અલ્લામેલેખ, આમાદ તથા મિશાલ. તે સીમા પઞ્ચિમમાં કાર્મેલ તથા શીહોર-લિંગનાથ સુધી વિસ્તરેલી હતી.

૨૭ પછી તે પૂર્વ દિશાએથી વળીને બેથ-દાગોન અને ઝબુલોન સુધી ગઈ, ચિંહાથેલની ખીણની ઉત્તરે બેથ-એમેક તથા નેઇએલ સુધી પહોંચી, પછી તે ત્યાંથી ઉત્તર તરફ કાબૂલ સુધી પહોંચી. ૨૮ પછી તે એષ્ટોન, રહોબ, હામ્ભોન, કાના એટલે મોટા સિદોન સુધી ગઈ.

૨૯ તે સરહદ પાછી વળીને રામા અને કોટવાળા નગર તૂર સુધી ગઈ. પછી તે સીમા વળીને હોસામાં ગઈ અને તેનો છેડો આખીયિબના પ્રદેશની પાસે, સમુદ્ર સુધી આવ્યો, ૩૦ ઉભા, અફેક તથા રહોબ. તેઓનાં ગામો સહિત આ કુલ બાવીસ નગરો હતાં.

૩૧ આ આશેર કુણનો વારસો હતો, તે તેઓના કુણને તેમનાં ગામો અને નગરો સહિત આપવામાં આવ્યો હતો. ૩૨ છંહી ચિંહી નફતાલીના કુણની હતી અને તે પ્રમાણે તેઓના કુટુંબોને જમીન આપવામાં આવી હતી. ૩૩ તેઓની સીમા હેલેફ, સાનાજીયમાંના એલોન વૃક્ષની બાજુથી, અદામી-નેકેબ, ચાંનેલ, ત્યાંથી લાક્ષ્યમ સુધી ગઈ; થર્ડન આગળ તેની સીમાનો અંત આવ્યો. ૩૪ તે સીમા પઞ્ચિમ તરફ વળીને આજનોથ-તાબોર અને હુક્કોક સુધી ગઈ; દક્ષિણમાં ઝબુલોન, પઞ્ચિમમાં આશેર, પૂર્વમાં થર્ડન પાસે ચિંહાથ સુધી પહોંચી.

૩૫ તેઓનાં કોટવાળા નગરો આ હતાં; સિદીમ, સેર, હભાથ, ચાક્કાથ, કિન્નેરેથ, ૩૬ અદામા, રામા, હાસોર, ૩૭ કેદેશ, એફેષ, એન-હાસોર,

૩૮ ઈરોન, મિંદાલેલ, હોરેમ, બેથ-અનાથ તથા બેથ-શેમેશ. તેઓનાં ગામો સહિત આ કુલ ઓગળીસ નગરો હતાં. ૩૯ આ નફતાલીના કુણનો વારસો હતો, તે તેમના કુટુંબોને નગરો અને ગામો સહિત આપવામાં આવ્યો હતો.

૪૦ સાતમી ચિંહી દાનના કુણના નામની નીકળી. અને તે પ્રમાણે તેઓના કુટુંબોને જમીન આપવામાં આવી. ૪૧ તેઓના વારસાના વિસ્તારમાં શોરા, એશતાઓલ, ઈર-શેમેશ, ૪૨ શાલાંધીન, આયાલોન તથા ચિંહાનો સમાવેશ થતો હતો.

૪૩ ઉપરાંત એલોન, તિમના, એકોન, ૪૪ એલ્ટકે, ગિંબથોન, બાલાથ, ૪૫ એહુદ, બની-બરાક, ગાથ-રિભોન, ૪૬ મે-યાર્કોન તથા ચાંસોથી પારના ચાક્કોન સહિત સમગ્ર વિસ્તારનો સમાવેશ થતો હતો.

૪૭ દાનના કુણો તેઓનો વિસ્તાર વધાર્યો. દાને લેશેમ પર હુમલો કરીને યુઝ કર્યું. ત્યાંના દરેક જણને તરવારથી માર્યા, તેનો કબજો લીધો અને તેમાં વસ્થા. તેઓએ લેશેમનું નામ બદલીને તેઓના પૂર્વજોના નામ પરથી તેવું નામ દાન પાશ્યું. ૪૮ આ દાનના કુણનો વારસો હતો અને તેઓના કુટુંબો પ્રમાણે નગરો અને તેઓનાં ગામો સહિત તેમને આપવામાં આવ્યો હતો.

**૪૬** જ્યારે તેઓ દેશના વારસા પ્રમાણે જીવીનની વહેંચણી પૂરી કરી રહ્યા ત્યારે ઇજરાયલના લોકોએ નૂનના દીકરા, યહોશુઆને તેઓની મદ્યે વારસો આપ્યો.  
**૫૦** યહોવાહની આજ્ઞાથી તેઓએ યહોશુઆને તેની માંગણી મુજબનું નગર તિઝનાથ-સેરા આપ્યું. તે એફાઇભનાં પહાડી પ્રદેશમાં આવેલું હતું. તેનો શુણોંજાર કરીને તે તેમાં રહ્યો.

**૫૧** એલાઝાર યાજક તથા નૂનના પુત્ર યહોશુઆએ અને ઇજરાયલ લોકોનાં કુળોના પૂર્વજોનાં કુટુંબોના આગેવાનોએ શીલોહ તરફ મુલાકાતમંડપને પ્રવેશદ્વારે, યહોવાહની આગળ ચિછીઓ નાખીને, જે વારસો વહેંચી આપ્યો તે આ છે.

આમ તેઓએ જીવીનની વહેંચણી કરવાનું કામ પૂરું કર્યું.

## ૨૦

**૧** પછી યહોવાહે યહોશુઆને કર્યું, **૨** “ઇજરાયલના લોકોની સાથે વાત કરીને કહે કે, ‘મૂસાની મારફતે જે વિષે મેં તમને કર્યું હતું તે પ્રમાણે આશ્રયનાં નગરો ઠરાવો.’ **૩** કેમ કે કોઈ માણસ કે જેણે અજાણતા કોઈ વ્યક્તિને મારી નાખ્યો હોય તે આશ્રયનગરમાં નાસી જઈ શકે. આ નગરો કોઈ એક જે મારી નંખાયેલા વ્યક્તિના ખૂનનો બદલો લેવા તેને શોધનારથી રક્ષણ અને આશ્રયને માટે થશે.

**૪** તે માણસ તેમાંના કોઈ એક નગરમાં નાસી જશે, તે નગરના દરવાજના પ્રવેશદ્વાર પર તે ઊભો રહેશે અને તે નગરોના વડીલોને તેની બાબત જણાવશે. પછી તેઓ તેને તે નગરમાં સ્વીકારશે અને તેઓની વચ્ચે રહેવા માટે તેને જરૂર્યા આપશે.

**૫** અને મારી નંખાયેલી વ્યક્તિના ખૂનનો બદલો લેવા જો કોઈ પ્રયત્ન કરતો હોય તો પછી નગરના લોકોએ આ મનુષ્યધાતકને તેના હાથમાં સોંપવો નહિં. તેઓએ આ કરવું નહિં, કેમ કે તેણે તેના પડોશીને અજાણતાંથી મારી નાખ્યો હતો, નહિં કે અગાઉથી તેને તેના પર દેખ હતો. **૬** તે દિવક્ષોમાં જે મુખ્ય યાજક તરીકેની સેવા આપતો હોય તેના મરણ સુધી, તે ન્યાયને સારું સભા આગળ ઊભો રહે ત્યાં સુધી, તે તેં જ નગરમાં રહે. પછી એ મનુષ્યધાતક તેના પોતાના ઘરે અથવા તેના પોતાના નગરમાં કે જયાંથી તે નાસી ગયો હતો ત્યાં પાછો જાય.”

**૭** તેથી ઇજરાયલીઓએ આશ્રયનગર તરીકે ગાલીલમાં નફતાલીના પર્વતીય પ્રદેશમાંનાં કેદેશ, એફાઇભનાં પર્વતીય પ્રદેશમાંનાં શખેમ, યધૂદિયાના પર્વતીય પ્રદેશમાંનાં કિર્યાથ આર્બા (એટલે હેબ્રોન), **૮** પૂર્વમાં ધરીખો પાસે થર્ડનને પેલે પાર તેઓએ રૂબેનના કુળમાંથી સપાટ પ્રદેશ પરના અરણ્યમાં બેશેર, ગાદ કુળમાંથી રામોથ ગિલ્યાદ, મનાશાના કુળમાંથી બાશાનમાં ગોલાન પસંદ કર્યા.

**૯** એ નગરો સર્વ ઇજરાયલના લોકોને સારું અને તેઓ મદ્યે પ્રવાસ કરનારા પરદેશીને સારું ઠરાવેલા હતા કે, જે કોઈ જાણતાં કોઈ વ્યક્તિનું ખૂન કરે, જયાં સુધી તે ખૂનનો બદલો લેનારના હાથથી તે માર્યો જાય નહિં, ત્યાં સુધી નાસી જઈને સભા આગળ ઉપરિથત થાય.

## ૨૧

**૧** પછી લેવીઓના કુટુંબોના વડીલો એલાઝાર યાજક પાસે, નૂનના પુત્ર યહોશુઆ અને ઇજરાયલના પૂર્વજોના આગેવાનો પાસે આવ્યા. **૨** તેઓએ કનાન દેશના શીલોહ આગળ તેમને કર્યું, “યહોવાહે મૂસાની મારફતે તેઓને આજ્ઞા આપી કે અમને રહેવા સારું નગરો અને અમારા જનવરોને માટે ધાસવાળી જીવીન આપવી.”

**૩** તેથી ઇજરાયલી લોકોએ યહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે, પોતાના વારસામાંથી નગરો અને ગૌચરો લેવીઓને આપ્યાં.

**૪** કહાથીઓના કુટુંબોને માટે જે ચિછી પક્ષંદ થઈ તેની આ પ્રમાણે કાર્યવાહી થઈ. લેવીઓમાંના હારુન યાજકોના વંશજોએ યહૃદાના કુળમાંથી, શિમયોનના કુળમાંથી અને બિન્યામીનના કુળમાંથી તેર નગરો પ્રાપ્ત કર્યા.

**૫** કહાથીઓના બાકીનાં કુટુંબોને માટે ચિછીઓ નાખતાં તેઓને એક્ષાઇમનાં કુળના કુટુંબોમાંથી, દાનના કુળમાંથી અને મનાશાના અર્ધકુળમાંથી દસ નગરો પ્રાપ્ત થયાં.

**૬** ગેરોનપુત્રોને માટે ચિછીઓ નાખતા તેમને ઇસ્સાખાર કુળના કુટુંબોમાંથી, આશેરના કુળમાંથી, નફ્તાલીના કુળમાંથી અને બાશાનમાં મનાશાના અર્ધકુળમાંથી તેર નગરો આપવામાં આવ્યા.

**૭** મરાચીના વંશજોના જે લોકો હતા તેઓને રૂખેનના, ગાદ અને ઝબુલોનના કુળમાંથી બાર નગરો પ્રાપ્ત થયા.

**૮** તેથી યહોવાહે મૂસાની મારફતે જે આજા આપી હતી, તેમ ઇજચાયલ લોકોએ ચિછીઓ નાખીને આ નગરો તેઓનાં ગૌચરો સહિત લેવીઓને આપ્યાં. **૯** અને તેઓના નામની યાદી પ્રમાણે યહૃદાના કુળમાંથી, શિમયોનના કુળમાંથી, ઉપર દર્શાવ્યાં પ્રમાણેનાં નગરોના ભાગ તેઓને ખોપવામાં આવ્યા. **૧૦** હારુનના વંશજો જે લેવીઓના કુળમાંથી પાછા ફર્યા હતા અને કહાથીઓના કુટુંબો મધ્યે હતા, તેમને આ નગરો આપવામાં આવ્યાં હતાં. કેમ કે પહેલી ચિછી તેઓના નામની નીકળી હતી.

**૧૧** ઇજચાયલીઓએ તેઓને યહૃદિયાના પહાડી પ્રદેશમાંનું કિર્યાથ-આર્બા (અનાકના પિતાનું નગર), એટલે હેબ્રોન તેની આસપાસનાં ગૌચર સહિત આપ્યાં. **૧૨** પણ નગરનાં ઘેતરો અને તેનાં ગામો યકૂનેના પુત્ર કાલેબને અગાઉથી જ જુગ્રત કરાયા હતાં.

**૧૩** તેઓએ હારુન યાજકના વંશજોને મનુષ્યધાતક માટેના આશ્રયનું નગર તે, હેબ્રોન તેનાં ગૌચર સહિત તથા લિંજના તેનાં ગૌચર સહિત અને **૧૪** યાતીર તેનાં ગૌચર સહિત, એશ્તમોઆ તેનાં ગૌચર સહિત. **૧૫** હોલોન પણ તેનાં ગૌચર સહિત, દબીર તેનાં ગૌચર સહિત આપ્યાં, **૧૬** આધિન તેનાં ગૌચર સહિત, થૂણા તેનાં ગૌચર સહિત અને બેથ-શોમેશ તેનાં ગૌચર સહિત. એ નવ નગરો આ બે કુળને આપવામાં આવ્યાં.

**૧૭** બિન્યામીનના કુળમાંથી ગિઝ્યોન તેનાં ગૌચર સહિત, ગેબા તેનાં ગૌચર સહિત, **૧૮** અનાથોથ તેનાં ગૌચર સહિત તથા આલ્બોન તેનાં ગૌચર સહિત એ યાર નગરો. **૧૯** હારુનના વંશજોના યાજકોને, બધાં મળીને કુલ તેર નગરો તેનાં ગૌચર સહિત આપવામાં આવ્યાં હતાં.

**૨૦** કહાથના કુટુંબનાં જે લેવી પુત્રો હતા તેઓને માટે ચિછીઓ નાખતાં તે પ્રમાણે એક્ષાઇમનાં કુળમાંથી તેઓને નગરો આપવામાં આવ્યાં. **૨૧** તેઓને એક્ષાઇમનાં પહાડી પ્રદેશમાંનું મનુષ્યધાતકનું આશ્રયનગર શખેમ તેનાં ગૌચર સહિત તથા ગેઝર તેનાં ગૌચર સહિત આપવામાં આવ્યાં હતાં, **૨૨** કિંજસાઈભ તેનાં ગૌચર સહિત તથા બેથ-હોરોન તેનાં ગૌચર સહિત. એ યાર નગરો તેઓને આપ્યાં.

**૨૩** દાનના કુળમાંથી કહાથના કુટુંબોને એલ્ટકે તેનાં ગૌચર સહિત, ગિઝ્યોન તેનાં ગૌચર સહિત આપ્યાં હતાં, **૨૪** આયાલોન તેનાં ગૌચર સહિત, ગાથ-રિભોન તેનાં ગૌચર સહિત. યાર નગરો આપવામાં આવ્યાં.

**૨૫** કહાથના કુટુંબનાં મનાશાના અર્ધકુળમાંથી, તાનાખ તેનાં ગૌચર સહિત તથા ગાથ-રિભોન તેનાં ગૌચર સહિત એ બે નગરો આપવામાં આવ્યાં. **૨૬** કહાથના બાકીના કુટુંબોના સર્વ મળીને દસ નગરો તેનાં ગૌચર સહિત આપવામાં આવ્યાં.

**૨૭** મનાશાના અર્દ્ધકુળમાંથી બાશાનમાંનું ગોલાન તેનાં ગૌચર સહિત, બેશ્તરા તેનાં ગૌચર સહિત. એ બે નગરો લેવીઓના કુટુંબોમાંના ગેરોનના પુત્રોને આપવામાં આવ્યાં.

**૨૮** ગેરોનના કુટુંબોથી ઇસ્સાખારના કુળમાંથી કિશ્યોન તેનાં ગૌચર સહિત, દાબરાથ તેનાં ગૌચર સહિત, **૨૯** ચામૂર્થ તેનાં ગૌચર સહિત એન-ગાજીમ તેનાં ગૌચર સહિત ચાર નગરો આપવામાં આવ્યાં. **૩૦** આશેરના કુળમાંથી મિશાલ અને તેના ગૌચર સહિત, આંદોન તેના ગૌચર સહિત, **૩૧** હેલ્કાથ તેના ગૌચર સહિત અને રહોબ તેનાં ગૌચર સહિત એ ચાર નગરો આપવામાં આવ્યાં.

**૩૨** નકૃતાલીના કુળમાંથી ગાલીલમાંનું મનુષ્યધાતકનું આશ્રયનગર કેદેશ તેનાં ગૌચર સહિત, હાભોથ-દોર તેનાં ગૌચર સહિત તથા કાર્તાન તેનાં ગૌચર સહિત એ પ્રણ નગરો આપ્યાં. **૩૩** ગેરોનીઓનાં કુટુંબો માટે, તેનાં ગૌચરો સહિત બધાં મળીને તેર નગરોનો સમાવેશ થતો હતો.

**૩૪** બાકી રહેલા લેવીઓને એટલે મરારીના કુટુંબોને ઝબુલોનના કુળમાંથી થોકનામ તેનાં ગૌચર સહિત, કાર્તા તેનાં ગૌચર સહિત, **૩૫** દિનના તેનાં ગૌચર સહિત, નાહલા તેનાં ગૌચર સહિત. એ ચાર નગરો આપવામાં આવ્યાં.

**૩૬** રહેનના કુળમાંથી મરારીના કુટુંબોને બેસેર તેનાં ગૌચરો સહિત, યાહાસ તેનાં ગૌચરો સહિત, **૩૭** કદેભોથ તેનાં ગૌચરો સહિત તથા મેફાઆથ તેનાં ગૌચરો સહિત એ ચાર નગરો આપવામાં આવ્યાં. **૩૮** તેઓએ ગાદના કુળમાંથી ગિલ્યાદમાંનું મનુષ્યધાતક માટેનું આશ્રયનગર રામોથ તેનાં ગૌચરો સહિત તથા માહનાઇમ તેનાં ગૌચરો સહિત.

**૩૯** હેશભોન તેનાં ગૌચરો સહિત તથા થાઝેર તેનાં ગૌચરો સહિત બધાં મળીને કુલ ચાર નગરો. **૪૦** આ બધાં નગરો, મરારીપુત્રોના અનેક કુટુંબોના નગરો હતાં, જે લેવીના કુળથી-ચિહ્ની નાખવાથી તેઓને આપવામાં આવ્યાં હતાં.

**૪૧** ઇજરાયલના લોકોએ કબજે કરેલી જમીનની મદ્યેથી લેવીઓએ અડતાળીસ નગરો તેનાં ગૌચર સહિત મેળવ્યાં. **૪૨** આ નગરોમાં પ્રત્યેક નગરની આસપાસ તેનાં ગૌચરો હતાં. એ જ પ્રમાણે એ સર્વ નગરોનું હતું.

**૪૩** તે પ્રમાણે તેમણે ઇજરાયલને તે સધળો દેશ આપ્યો. થહોવાહે ઇજરાયલના પૂર્વજોને જે દેશ આપવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. ઇજરાયલીઓએ તેનો કબજો લીધો અને ત્યાં વસવાટ કર્યો. **૪૪** પછી થહોવાહે તેઓને બધી બાજુઅથી શાંતિ આપી કે જેની તેમણે તેઓના પૂર્વજો સાથે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી. તેઓના સર્વ શત્રુમાંથી કોઈ તેઓને હરાવી શક્યું નહિં. થહોવા તેઓના સર્વ શત્રુઓને તેઓના હાથમાં સોંપ્યા. **૪૫** થહોવાહે ઇજરાયલના ઘરનાઓને જે કંઈ વચ્ચન આપ્યું હતું તે સર્વમાંથી એકેય પૂર્ણ થથા વિના રહ્યું નહિં. તેમાંના તમામ વચ્ચનો પરિપૂર્ણ થથાં.

## ૨૨

**૧** તે સમયે થહોશુઆએ રહેનીઓને, ગાદીઓને તથા મનાશાના અર્દ્ધકુળને બોલાવ્યાં, **૨** તેણે તેઓને કહ્યું, “થહોવાહનાં સેવક મૂસાએ જે આજ્ઞા તમને આપી હતી, તે સર્વ તમે પાણી છે; જે સર્વ આજ્ઞા મેં તમને આપી, તે તમે પાણી છે. **૩** ઘણાં દિવસોથી આજ દિન સુધી તમે તમારા બાઈઓને તજથા નથી. પણ તેને બદલે, તમે તમારા થહોવા, પ્રભુની આજ્ઞાઓ કાળજીથી પૂરૈપૂરી પાણી છે.

**૪** હવે તમારા થહોવા, પ્રભુએ તમારા બાઈઓને પ્રતિજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે, તેમણે તેઓને વિસામો આપ્યો છે. તે માટે તમે પાણા વળીને તમારા તંબુઓમાં તથા તમારો પોતાનો પ્રદેશ, જે થહોવાહનાં સેવક મૂસાએ તમને થર્દનની પેલી બાજુ પર આપ્યો

હતો, તેમાં જાઓ. <sup>૪</sup> હવે જે આજા તથા નિયમ યહોવાહનાં સેવક મૂસાએ તમને આપ્યા હતા તેને, એટલે કે પોતાના યહોવા, પ્રભુ પર પ્રેમ કરવો, તેમના સર્વ માર્ગોમાં ચાલવું, તેમની આજાઓ પાળવી, તેમને વળગી રહેવું, પોતાના સંપૂર્ણ હૃદયથી અને પોતાના સંપૂર્ણ શુવથી તેમની સેવા કરવી, તે સર્વ તમે કાળજીપૂર્વક ધ્યાનથી પાછો.” <sup>૬</sup> પછી યહોશુઆએ તેઓને આશીર્વાદ આપીને વિદાય કર્યા અને તેઓ પોતાના તંબુઓમાં પાછા ગયા.

<sup>૭</sup> હવે મનાશાના અર્ધકુળને મૂસાએ બાશાનમાં વારસો આપ્યો હતો, પણ તેના બીજા અર્ધ કુળને યહોશુઆએ તેઓના બાઈઓની પાસે પઞ્ચિમમાં ર્ધદન પાર વારસો આપ્યો. વળી જ્યારે યહોશુઆએ તેઓને તેઓના તંબુમાં મોકલી દીધા ત્યારે તેણે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૮</sup> અને તેઓને કદ્યું, “ધણી સંપત્તિ સાથે, પુષ્કળ પશુધન સાથે, ચાંદી, સોનું, કાંસુ, લોખંડ અતિધિણાં વસ્ત્રો એ બધું સાથે લઈને તમારા તંબુઓમાં પાછા જાઓ. તમારા બાઈઓ સાથે તમારા શત્રુઓની લૂંઠ વહેંથી લો.”

<sup>૯</sup> તેથી કનાન દેશમાંના શીલોહમાં ઇજરાયલ લોકોને છોડીને રૂબેનના વંશજો, ગાદના વંશજો અને મનાશાનું અર્ધકુળ ઘરે પાછા ફર્યા. યહોવાહે મૂસાની મારફતે જે આજા આપી હતી તેનું પાલન કરીને તેઓ ગિલ્યાદ પ્રદેશ એટલે તેમના પોતાના દેશમાં જેનો તેઓએ કબજો કર્યો હતો તેમાં ગયા.

<sup>૧૦</sup> જ્યારે તેઓ ર્ધદનમાં આવ્યા જે કનાન દેશમાં છે ત્યાં, ત્યાં રૂબેનીઓએ, ગાદીઓએ અને મનાશાના અર્ધકુળો ર્ધદન પાસે દૂરથી દેખાય એવી ધણી મોટી વેદી બાંધી. <sup>૧૧</sup> ઇજરાયલના લોકોએ આ વિષે સાંભળ્યું અને કદ્યું, “જુઓ! રૂબેનના લોકોએ, ગાદ અને મનાશાના અર્ધકુળો ર્ધદન પાસેના ગેલીલોથના કનાન દેશની આગળ, જે ઇજરાયલના લોકોની બાજુએ છે ત્યાં વેદી બાંધી છે.”

<sup>૧૨</sup> જ્યારે ઇજરાયલના લોકોએ તે સાંભળ્યું, ત્યારે ઇજરાયલના તમામ લોકો તેમની સામે થુઝ કરવા સારુ શીલોહમાં એકત્ર થયાં.

<sup>૧૩</sup> પછી ઇજરાયલના લોકોએ ગિલ્યાદ દેશમાં રૂબેનીઓ, ગાદીઓ અને મનાશાના અર્ધકુળ પાસે એલાઝાર યાજકના પુત્ર ફીનહાસને મોકલ્યો, <sup>૧૪</sup> અને તેની સાથે ઇજરાયલના સર્વ કુટુંબોમાંથી પ્રત્યેક મુખ્ય કુટુંબ દીઠ આગેવાન, એવા દસ આગેવાનો મોકલ્યા. અને તેઓમાંના બધાં ઇજરાયલનાં કુટુંબોમાં પોતપોતાના પિતૃઓનાં ધરોના વડીલો હતા.

<sup>૧૫</sup> તેઓ ગિલ્યાદ દેશમાં રૂબેનીઓ, ગાદીઓ અને મનાશાના અર્ધકુળની પાસે આવ્યા અને તેઓને કદ્યું: <sup>૧૬</sup> “યહોવાહની સમગ્ર પ્રભા એમ કહે છે કે, ‘તમે ઇજરાયલના પ્રભુની વિરુદ્ધ આ કેવો અપરાધ કર્યો છે? આજે તમે યહોવાહનાં અનુસરણથી પાછા વળી જઈને પોતાને સારુ વેદી બાંધીને યહોવાહની વિરુદ્ધ બળવો કર્યો છે.’

<sup>૧૭</sup> શું પેઓરનું પાપ આપણા માટે બસ નથી? તેનાથી આપણે હજુ સુધી પણ પોતાને શુઝ કર્યા નથી. તે પાપને લીધે યહોવાહનાં લોકો ઉપર ત્યાં મરકી આવી હતી. <sup>૧૮</sup> શું તમે યહોવાહનાં અનુસરણથી આજે પાછા ફરી ગયા છો? જો તમે પણ આજે યહોવાહની વિરુદ્ધ બળવો કરો છો, માટે કાલે ઇજરાયલના સમગ્ર લોકો ઉપર તે કોપાયમાન થશે.

<sup>૧૯</sup> જો તમારા વતનનો પ્રદેશ અપવિત્ર હોય, તો તમે એ દેશમાં કે જ્યાં યહોવાહનો મંડપ ઊભો છે ત્યાં અમારી મદદ્યે પોતાને માટે વારસો લો. પણ યહોવાહની વિરુદ્ધ દ્રોહ કરશો નહિ, બીજી વેદી બાંધીને યહોવા અમારા પ્રભુની વિરુદ્ધ દ્રોહ અને અમારી વિરુદ્ધ દ્રોહ કરશો નહિ. <sup>૨૦</sup> ઝેરાના દીકરા આખાને શાપિત વસ્તુઓની

બાબતે યહોવાહે કરેલી આજાનું ઉલ્લંઘન કરી તેમનો વિશ્વાસ તોડયો નથી શું? અને તેથી ઇજરાયલના બધા લોકો પર કોપ આવ્યો હતો કે નહિ? તે માણસ એકલો જ પોતાના અપરાધમાં નાશ પામ્યો એવું નથી.”

**૨૧** ત્યારે રૂબેનના કુઠો, ગાદના કુઠો તથા મનાશાના અર્ધકુઠો ઇજરાયલના કુટુંબનાં આગેવાનોને જવાબ આપતા કર્યું: **૨૨** “પરાક્રમી, પ્રભુ, યહોવા! એ ભાણો છે. અને ઇજરાયલ પોતે પણ જાણશે કે યહોવાહની વિરુદ્ધ બળવો અથવા વિશ્વાસનું ઉલ્લંઘન કરવાથી તે અમારો બચાવ કરશે નહિ, **૨૩** જો અમે યહોવાહનાં અનુસરણાથી પાછા ફરી જવા સારુ વેદી બાંધી હોય અને જો તે પર દહીન્યાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ કે શાંત્યાર્પણના યજ્ઞો કરવા સારુ બાંધી હોય, તો યહોવા પોતે અમારી પાસેથી તેનો જવાબ માગો.

**૨૪** અમે વિચારપૂર્વક એવા હેતુથી આ કામ કર્યું છે કે ભવિષ્યમાં તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને એમ કહે કે ઇજરાયલના પ્રભુ, યહોવા સાથે તમારો શો લાગભાગ છે?

**૨૫** કેમ કે યહોવાહે થર્ડનને તમારી અને અમારી વચ્ચે સરહદ બનાવી છે. તેથી રૂબેનના લોકો અને ગાદના લોકો તમારે યહોવા સાથે કશો લાગભાગ નથી! એવું કહીને તમારા દીકરાઓ અમારા દીકરાઓને યહોવાહની આરાધના કરતાં અટકાવે.

**૨૬** માટે અમે કર્દયું કે હવે આપણે વેદી બાંધીએ તે દહીન્યાર્પણને સારુ નહિ કે કોઈ બલિદાનને સારુ નહિ, **૨૭** પણ અમારી તથા તમારી વચ્ચે અને આપણી પાછળ આપણા સંતાનો વચ્ચે એ સાક્ષીરૂપ થાથ કે અમારાં દહીન્યાર્પણોથી, બલિદાનોથી અને શાંત્યાર્પણાથી યહોવાહની સેવા કરવાનો અમને પણ હક છે, કે જેથી ભવિષ્યમાં તમારા સંતાનો અમારા સંતાનોને એવું ન કહે કે, “તમને યહોવાહની સાથે કશો લાગભાગ નથી.”

**૨૮** માટે અમે કર્દયું, ‘જો આ તેઓ ભવિષ્યમાં અમને કે અમારા વંશજોને એમ કહે, ત્યારે અમે એવું કહીશું કે, “જુઓ! આ યહોવાહની વેદીનો નમૂનો! તે અમારા પૂર્વજોએ સ્થાપી છે. તે દહીન્યાર્પણ કે બલિદાનને સારુ નહિ પણ એ તો અમારી ને તમારી વચ્ચે સાક્ષીરૂપ થવા માટે છે.” **૨૯** અમારા પ્રભુ યહોવાહનાં મંડપની સામે તેમની જે વેદી છે, તે સિવાય અમે દહીન્યાર્પણને સારુ, ખાદ્યાર્પણને સારુ કે બલિદાનને સારુ બીજુ કોઈ વેદી બાંધીને યહોવાહનો દ્રોહ કરીએ તથા યહોવાહનાં અનુસરણાથી પાછા વળી જઈએ, એવું અમારાથી કદી ન થાઓ.”

**૩૦** જથારે તેઓની સાથેના ફીનહાસ થાજકે લોકોના આગેવાનોએ અને ઇજરાયલના કુટુંબનાં વડાઓએ રૂબેનીઓ, ગાદીઓ તથા મનાશાઓ જે વચ્ચનો કર્યાં તે સાંભળ્યાં ત્યારે તેઓને સારું લાગ્યું. **૩૧** એલાગ્ઝ થાજકના દીકરા ફીનહાસે રૂબેનના પુત્રોને, ગાદના પુત્રોને તથા મનાશાના પુત્રોને કર્યું, “આજે અમે સમજ્યા છીએ કે યહોવા આપણી ભદ્યે છે, કેમ કે તમે આ બાબતે યહોવાહની વિરુદ્ધ ઉલ્લંઘન કર્યું નથી. હવે તો તમે ઇજરાયલના લોકોને યહોવાહનાં હાથમાંથી છોડાવ્યાં છે.

**૩૨** એલાગ્ઝ થાજકના પુત્ર ફીનહાસે અને આગેવાનોએ રૂબેનીઓ અને ગાદીઓ પાસેથી, ગિલ્યાદના પ્રદેશમાંથી, કનાન દેશમાં ઇજરાયલના લોકો પાસે પાછા આવીને તેઓને ખબર આપી. **૩૩** તે સાંભળીને ઇજરાયલના લોકોને સંતોષ થયો. તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કરી. અને જે દેશમાં રૂબેનીઓ અને ગાદીઓ રહેતા હતા, તે દેશનો નાશ કરવાની અને તેઓની વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવાની વાત ફરી કદી કરી નહિ.

**૩૪** રૂબેનીઓ અને ગાદીઓએ તે વેદીનું નામ “સાક્ષી” (એદ) પાડયું, કેમ કે તેઓએ કર્દયું કે, “તે આપણી વચ્ચે સાક્ષીરૂપ છે કે યહોવા એ જ પ્રભુ છે.”

## ૨૩

<sup>૧</sup> અને ઘણાં દિવસો પછી, યહોવાહે જથારે ઈજરાયલને તેઓના ચારેબાજુના સર્વ શત્રુઓથી સલામતી બક્ષી, ત્યારે યહોશુઆ ઘણો વૃદ્ધ થથો હતો. <sup>૨</sup> યહોશુઆએ સર્વ ઈજરાયલ, તેઓના વડીલો, તેઓના આગેવાનો, તેઓના ન્યાયાધીશો અને અધિકારીઓને બોલાવ્યા અને તેઓને કટયું, “હું ઘણો વૃદ્ધ થથો છું. <sup>૩</sup> આ સર્વ દેશભાતિઓ સાથે યહોવા, તમારા પ્રભુએ તમારે માટે જે કર્યું, તે સર્વ તમે જોયું છે, કેમ કે યહોવા, તમારા પ્રભુએ, પોતે જ તમારે યુદ્ધ કર્યું છે.

<sup>૪</sup> જુઓ જે દેશો તમારાં કુળો માટે જીતવામાં આવ્યા છે અને યર્દનથી પઞ્ચિમમાં મોટા સમુદ્ર સુધી જે દેશોનો અને દેશભાતિઓનો મેં અગાઉથી જ નાશ કર્યો હતો, તે મેં તમને વારસા તરીકે આપ્યાં છે. <sup>૫</sup> યહોવા તમારા પ્રભુ એ દેશભાતિઓને તમારી આગળથી કાઢી મૂકશે. તે તેઓનું પતન કરશે. તેમની જમીનને જપ્ત કરશે અને જેમ યહોવા તમારા પ્રભુએ તમને વચન આપ્યું હતું તેમ, તમે તેમનો દેશ કબજે કરશો.

<sup>૬</sup> તેથી મૂસાના નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં જે લખ્યું છે, તે સધાર્ણ પાણવાને તથા અમલ કરવાને માટે તમે ઘણાં બળવાન તથા હિંમતવાન થાઓ કે તેમાંથી જમણો કે ડાબે હાથે ફરો નહિ. <sup>૭</sup> તમારી ભદ્યે આ જે દેશભાતિઓ રહેલી છે, તેઓ સાથે ભળી જશો નહિ, કે તેઓના દેવોના નામોનો ઉચ્ચાર કરશો નહિ કે તેઓના સોગન ખાશો નહિ, તેઓની પૂજા પણ કરશો નહિ, તેઓને પગે લાગશો નહિ. <sup>૮</sup> પરંતુ તેને બદલે, જેમ આજ દિન સુધી તમે કરતા આવ્યા છો તેમ, પોતાના યહોવા, પ્રભુ સાથે દ્રદ સંબંધમાં રહો.

<sup>૯</sup> કેમ કે યહોવાહે તમારી આગળથી મોટી અને પરાક્રમી દેશભાતિઓને નસારી મૂકી છે. તમારા માટે, તમારી સામે આજ દિન સુધી કોઈ ટકવાને સમર્થ રહ્યું નથી. <sup>૧૦</sup> તમારામાંનો એક ભાણસ હજારને ભારે પડતો હતો. કેમ કે તમારા યહોવા, પ્રભુએ, જેમ તમને વચન આપ્યું હતું તેમ, તે પોતે તમારે સારુ યુદ્ધ કરે છે. <sup>૧૧</sup> માટે તમારા યહોવા, પ્રભુ પર પ્રેમ રાખવા માટે વિશેષ ધ્યાન રાખો.

<sup>૧૨</sup> કેમ કે જો તમે કોઈ શીતે પાછા હઠશો, તમારી પાસે જે દેશભાતિઓ ભાકી રહેલી છે તેઓની સાથે વ્યવહાર રાખશો અને તેઓની સાથે લગ્નસંબંધ બાંધીને ભળી જશો, <sup>૧૩</sup> તો પછી નિશ્ચે જાણજો કે, તમારા યહોવા પ્રભુ હવે પછી આ દેશભાતિઓને તમારી આગળથી દૂર કરશો નહિ. આ સારી જમીન કે જે તમારા યહોવા, પ્રભુએ તમને આપી છે તેમાંથી તમારો નાશ થઈ જાય ત્યાં સુધી એ લોકો તમારા માટે જાળ અને ફાંડાઝુપ તથા, તમારી પીઠ પર ફટકાઝુપ અને આંખોમાં કાંટાઝુપ થઈ પડશે.

<sup>૧૪</sup> અને હવે, હું પૂઢ્યીના સર્વ લોકો માટે હરાવેલા માર્ગ જાઉં છું, તમારા અંત:કરણમાં તથા આત્મામાં તમે નિશ્ચે જાણો છો કે, જે સારાં વચનો તમારા યહોવા પ્રભુએ તમારા વિષે કટયાં તેમાંનું એકેદય વચન નિષ્ફળ ગયું નથી. પણ એ વચનો પૂર્ણ થયાં છે. <sup>૧૫</sup> પણ જેમ તમારા યહોવા પ્રભુએ તમને આપેલા સર્વ સારાં વચન તમારા પ્રત્યે ફળીબૂત થયાં, તેમ, આ જે સારી જમીન તમારા યહોવા પ્રભુએ તમને આપી છે, તેના પરથી તમારો નાશ થતાં સુધી યહોવા તમારા પર સર્વ વિપચિઓ લાવે એવું પણ બનશે.

<sup>૧૬</sup> તમારા યહોવા પ્રભુએ જે કરાર, જે આજા તમને આપી છે, તેનું જો તમે પાલન નહિ કરો અને બીજા દેવોની પૂજા કરશો, તેઓને પગે લાગશો, તો પછી તમારા ઉપર યહોવાહનો કોપ ભભૂકી ઊંઠશે. અને જે સારો દેશ તેમણે તમને આપ્યો છે, તેમાંથી તમે નાણ થઈ જશો.”

## ૨૪

<sup>૧</sup> યહોશુઆએ ઇજરાયલના સર્વ કુટોને શખેમભાં બેગાં કર્યા. ઇજરાયલના વડીલોને, તેઓના આગેવાનોને, વડાઓને, ન્યાયાધીશોને, તેઓના અધિકારીઓને બોલાવ્યા અને તેઓ યહોવાહની સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા. <sup>૨</sup> યહોશુઆએ સર્વ લોકોને કલ્યું, “ઇજરાયલના યહોવા, કહે છે કે, ‘પૂર્વકાળે તમારા પૂર્વજ ઇષ્ટાહિમના પિતા તથા નાહોરના પિતા તેચાહ ફાત નદીને પેલે પાર વસેલા હતા. તેઓ અન્ય દેવોની પૂજાભક્તિ કરતા હતા.

<sup>૩</sup> પણ હું તમારા પિતા ઇષ્ટાહિમને ફાત નદીની પેલી પારથી કનાન દેશમાં દોશી લાવ્યો અને તેના દીકરા ઇસહાક દ્વારા મેં તેને ઘણાં સંતાનો આપ્યાં. <sup>૪</sup> મેં ઇસહાકને બે દીકરા યાકૂબ તથા ઐસાવ આપ્યાં. મેં વતન તરીકે ઐસાવને સેઈર પર્વતનો પ્રદેશ આપ્યો, પણ યાકૂબ અને તેના દીકરાઓ મિસરમાં જઈને રહ્યા.

<sup>૫</sup> પછી મૈં મૂસાને તથા હારુનને મોકલ્યા અને મરકીથી મિસરીઓને મૈં પીડિત કર્યા. ત્યાર પછી હું તમને ત્યાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો. <sup>૬</sup> હું તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો. ચાલતા ચાલતા તમે સમુદ્ર સુધી આવી પહોંચ્યા. ત્યારે મિસરીઓ રથો તથા ઘોડેસવારો સાથે લાલ સમુદ્ર સુધી તમારા પિતૃઓની પાણ ચડી આવ્યા.

<sup>૭</sup> ત્યારે તમારા પૂર્વજોએ યહોવાહને પોકાર કર્યો, એટલે યહોવાહે તમારી તથા મિસરીઓની વચ્ચે અંધારપટ કર્યો. યહોવાહે તેઓ પર સમુદ્રનાં પાણી લાવીને તેઓને દુખાવી દીધા. મેં મિસરમાં જે કલ્યું તે તમે તમારી સગી આંખોએ જોયું છે. પછી તમે ઘણાં દિવસો સુધી અરણ્યમાં રહ્યા.

<sup>૮</sup> જે અમોરીઓ યર્દનની પેલી બાજુ વસેલા હતા, તેઓના દેશમાં હું તમને લાવ્યો. તેઓએ તમારી સાથે થુલ્ય કર્યું. અને મેં તેઓને તમારા હાથમાં સૌપી દીધા. તમે તેઓના દેશ કબજે કરી લીધો. અને મેં તમારી આગળ તેઓનો સંહાર કર્યો.

<sup>૯</sup> પછી મોઆબના રાજ સિંઘોરના દીકરા બાલાક ઊઠીને ઇજરાયલની સાથે થુલ્ય કર્યું. તેણે તમને શાપ દેવા સારુ બયોરના દીકરા બલામને બોલાવી મંગાવ્યો. <sup>૧૦</sup> પણ મેં બલામનું સાંભળ્યું નહિ. તેથી તેણે તમને આશીર્વાદ આપ્યો હતો. આ રીતે મેં તમને તેના હાથમાંથી છોડાવ્યાં.

<sup>૧૧</sup> પછી તમે યર્દનથી પાર ઊઠીને યદીખો પાસે આવ્યા. ત્યારે યદીખો, અમોરી, પદિઝી, કનાની, હિંટી, ગિર્ગાશી, હિલ્વી અને યબૂસી લોકોએ તમારી સાથે થુલ્ય કર્યું. મેં તમને તેઓના પર વિજય આપ્યો અને તેઓને તમારા નિયંત્રણમાં સૌપી દીધા. <sup>૧૨</sup> વળી મેં તમારી આગળ બમરીઓ મોકલી, તેઓએ અમોરીઓના બે રાજાઓને તમારી આગળથી નસાડી મૂક્યા. આ બધું કંઈ તમારી તલવારથી કે તમારા ધનુષ્યથી થયું નહોતું!

<sup>૧૩</sup> જે દેશ માટે તમે શ્રમ કર્યો નહોતો અને જે નગરો તમે બાંદ્યા નહોતાં તે મેં તમને આપ્યાં છે, હવે તમે તેમાં રહો છો. જે દ્રાક્ષાવાડીઓ તથા જૈતુનવાડીઓ તમે રોપી નહોતી તેઓનાં ફળ તમે ખાઓ છો.'

<sup>૧૪</sup> તો હવે યહોવાહનું ભય રાખો અને સંપૂર્ણ પ્રામાણિકતાથી અને સત્યતાથી તેમની આરાધના કરો; ફાત નદીની પેલી બાજુ અને મિસરમાં તમારા પૂર્વજો જે દેવોની પૂજાભક્તિ કરતા હતા તે દેવોથી છુટકારો મેળવીને, યહોવાહની આરાધના કરો. <sup>૧૫</sup> જો તમારી ક્રષ્ણમાં યહોવાહની આરાધના કરવી એ અથોર્ય લાગતું હોય, તો આજે તમે પોતે નક્કી કરો કે તમે કોની સેવા કરશો? નદીની પેલી પાર રહેતા

તમારા પૂર્વજોના દેવોની અથવા જે અમોરીઓના દેશમાં તમે રહો છો તેઓના દેવોની તમે પૂણીભક્તિ કરશો? પણ હું અને મારું કુટુંબ તો યહોવાહની જ સેવા કરીશું.

**૧૬** લોકોએ જવાબ આપીને કહ્યું, “અન્ય દેવોની સેવાને માટે અમે યહોવાહને તજુ દઈએ એવું પ્રભુ કદીથ થવા ન દો. **૧૭** કેમ કે જે પ્રભુ યહોવા અમને અને અમારા પૂર્વજોને મિસર દેશમાંથી, ગુલાભીના ઘરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યા, જેમણે અમારા દેખતાં અદ્ભુત ચમત્કારો કર્યા, અમે જે રસ્તે ચાલ્યા તેમાં તથા જે સર્વ દેશોમાં થઈને અમે પસાર થથા ત્યાં અમારું રક્ષણ કર્યું તે જ યહોવા અમારા પ્રભુ છે. **૧૮** યહોવાહે તે દેશમાં રહેનારા સર્વ અમોરી લોકોને અમારી આગળથી કાઢી ભૂકયા છે. તેથી અમે પણ યહોવાહની સેવા કરીશું, કેમ કે તે જ અમારા યહોવા છે.”

**૧૯** પણ યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, “તમે યહોવાહની સેવા કરી શકશો નહિ, કેમ કે તે પવિત્ર યહોવા છે; તે આવેશી યહોવા છે; તે તમારાં ઉલ્લંઘનો અને તમારા પાપોની ક્ષમા કરશે નહિ. **૨૦** જો તમે તમારા યહોવાહને ત્યજુને વિદેશીઓના દેવોની ઉપાસના કરશો, તો તેઓ તમારું સારું કર્યા પણી, તમારી વિરુદ્ધ થઈને તમારું અહિત કરશે. તમને નાણ કરી નાખશો.”

**૨૧** પણ લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, “એવું નહિ બને. અમે તો યહોવાહની જ આરાધના કરીશું.” **૨૨** પણી યહોશુઆએ લોકોને કહ્યું, “તમે પોત પોતાના માટે સાક્ષી છો કે તમે જાતે યહોવાહની આરાધના કરવાને સારુ તેમને પસંદ કર્યા છો.” તેઓએ કહ્યું, “અમે સાક્ષી છીએ.” **૨૩** યહોશુઆએ કહ્યું, “તો હવે તમારી સાથે જે અન્ય દેવો છે તેને દૂર કરો, અને તમારું હૃદય ઈરાયલના પ્રભુ યહોવા તરફ વાળો.”

**૨૪** લોકોએ યહોશુઆને કહ્યું, “આપણા પ્રભુ યહોવાહની જ સેવા અમે કરીશું. તેમની જ વાણી અમે સાંભળીશું.” **૨૫** તે દિવસે યહોશુઆએ લોકો સાથે કરાર કર્યો. તેણે શખેમભાઈ તેઓને માટે વિધિઓ અને નિયમો નિયત કર્યા. **૨૬** પણી યહોશુઆએ આ વાતો યહોવાહનાં નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં લખી. તેણે મોટો પથ્થર લીધો અને યહોવાહનાં પવિત્રસ્થાનની બાજુમાં એલોન વૃક્ષની નીથે તેને સ્થાપિત કર્યો.

**૨૭** યહોશુઆએ સર્વ લોકોને કહ્યું, “જુઓ, આ પથ્થર આપણી ભધ્યે સાક્ષી થશે. કેમ કે યહોવાહે જે વાતો આપણને કહી તે સર્વ તેણે સાંભળી છે. માટે તે તમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી થશે, રખેને તમે તમારા યહોવાહનો ઇનકાર કરો. **૨૮** પણી યહોશુઆએ પ્રત્યેક માણસને, તેઓના વારસાના વતનમાં મોકલી દીધા.

**૨૯** આ જિનાઓ બન્યા પણી, નૂનનો પુત્ર યહોશુઆ જે યહોવાહનો સેવક હતો તે એકસો દસ વર્ષની વયે મરણ પામ્યો. **૩૦** તેઓએ તેના વતનની હૃદમાં, ગાાશ પર્વતની ઉત્તરે, એક્ષાધમનાં પહાડી પ્રદેશમાં, જે તિમનાથ-સેરા છે, તેમાં તેને દફનાવ્યો.

**૩૧** તે સર્વ દિવસોમાં જે વડીલો યહોશુઆની આખી જિંદગી સુધી અને તેના પણી જીવતા રહ્યા હતા અને યહોવાહે ઈરાયલ માટે જે સર્વ કર્યું હતું તેનો અનુભવ કર્યો, તેઓના જીવન પર્યંત ઈરાયલે યહોવાહની સેવા કરી.

**૩૨** થૂસફના જે અદ્ધિથ ઈરાયલના લોકો મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા હતા તેને તેઓએ શખેમભાઈ, જ્મીનનો જે ટુકડો યાકૂબે ચાંદીના સો સિક્કાની કિંમત આપીને શખેમના પિતા હમોરના દીકરાઓ પાસેથી વેચાતો લીધો હતો તેમાં દફનાવ્યાં. અને તે થૂસફના વંશજોનું વતન થયું. **૩૩** લાંનનો પુત્ર એલાજાર પણ મરણ પામ્યો. તેઓએ તેના પુત્ર ફીનહાસને એક્ષાધમનાં પહાડી પ્રદેશમાં જે ગિર્જા નગર અપાયેલું હતું તેમાં દફનાવ્યો.

## Judges નાયાધીશો

**૧** હવે યહોશુઆના મરણ પછી, ઇજરાયલના લોકોએ ઈશ્વરને પૂછ્યું, “કનાનીઓની સામે લડવાને અમારી તરફથી કોણો આગેવાની કરવી?” **૨** ઈશ્વરે કદયું, “યહૂદા તમને આગેવાની આપણો જુઓ, આ દેશને, મેં તેના હાથમાં સોંપ્યો છે. **૩** યહૂદાએ પોતાના ભાઈ શિમયોનને તથા તેના માણસોને કદયું, “જે પ્રદેશ અમને સોંપવામાં આવ્યો છે તેમાં તમે આવો, જેથી આપણે જાથે ભળીને કનાનીઓની સામે લડાઈ કરીએ. તેવી જ રીતે જે પ્રદેશ તમને સોંપવામાં આવ્યો હતો, તેમાં અમે તમારી જાથે આવીશું.” તેથી શિમયોનનું કુણ તેની જાથે ગયું.

**૪** યહૂદાના પુત્રોએ યટાઈ કરી અને ઈશ્વરે કનાનીઓ તથા પરિણીઓની ઉપર તેને વિજય આપ્યો. બેઝેકમાં તેઓએ તેઓના દસ હજાર માણસોનો સંહાર કર્યો. **૫** બેઝેકમાં તેઓને, અદોની-બેઝેક સામે ભણ્યો. તેઓએ તેની સામે લડાઈ કરીને કનાનીઓને તથા પરિણીઓને હરાવ્યા.

**૬** પણ અદોની-બેઝેક નાસવા લાગ્યો ત્યારે તેઓએ તેની પાછળ પડીને તેને પકડયો અને તેના હાથનાં તથા પગના અંગૂઠા કાપી નાખ્યા. **૭** અદોની-બેઝેકે કદયું, “સિચેર રાજાઓ, જેઓનાં હાથ તથા પગના અંગૂઠા કાપી નાખવામાં આવ્યા હતા, તેઓ ભોજનના મારા ટેબલ નીચેનો ખોરાક વીણીને ખાતા હતા. જેવું મેં કર્યું તેવું જ ઈશ્વરે મને કર્યું છે.” તેઓ તેને યરુશાલેમમાં લાવ્યા અને ત્યાં તે મૃત્યુ પામ્યો.

**૮** યહૂદા કુણના પુરુષોએ યરુશાલેમ સામે લડાઈ કરીને તેને જીતી લીધું. તેઓએ તરવારની ધારથી હુમલો કર્યો હતો અને તે નગરને બાળી મૂક્યું. **૯** ત્યાર પછી યહૂદા કુણના પુરુષો પહાડી પ્રદેશમાં, નેગેબમાં જે કનાનીઓ રહેતા હતા તેઓની સાથે લડાઈ કરવાને ગયા. **૧૦** હેબ્રોનમાં રહેતા કનાનીઓ સામે તેઓ આગળ વદયા (અગાઉ હેબ્રોનનું નામ કિર્યાથ-આર્બા હતું), તેઓએ શેશાય, અહીમાન તથા તાલ્માયને નષ્ટ કર્યા.

**૧૧** ત્યાંથી યહૂદા કુણના પુરુષો દબીરના રહેવાસીઓની વિરાજ આગળ વદયા (અગાઉ દબીરનું નામ કિર્યાથ-સેફેર હતું). **૧૨** કાલેબે કદયું, “જે કોઈ કિર્યાથ-સેફેર પર આકમણ કરીને તેને જીતી લેશે તેની જાથે હું મારી દીકરી આખસાહનાં લગ્ન કરાવીશ.” **૧૩** કાલેબના નાના ભાઈ, કનાણના દીકરા, ઓથનીએલે દબીરા જીતી લીધું, તેથી કાલેબે પોતાની દીકરી આખસાહનાં લગ્ન તેની જાથે કરાવ્યા.

**૧૪** હવે ઓથનીએલને આસખાએ સમજાવ્યો કે તે, તેના (આખસાહનાં) પિતાને કહે કે તે તેને ખેતર આપે. આખસાહ પોતાના ગંધેડા પરથી ઉિતરતી જ હતી ત્યારે કાલેબે તેને પૂછ્યું, “દીકરી તારા માટે હું શું કરું?” **૧૫** તેણે તેને કદયું, “મને એક આશીર્વાદ આપ. જો તું મને નેગેબની ભૂમિમાં સ્થાપિત કરી છે તો મને પાણીના ઝરા પણ આપ.” અને કાલેબે તેને ઉપરના તેમ જ નીચેના ઝરણાં આપ્યાં.

**૧૬** મૂસાના સાટા કેનીના વંશજો, યહૂદાના લોકો સાથે ખજૂરીઓના નગરમાંથી નીકળીને અરાદની દક્ષિણ બાજુએ આવેલા યહૂદાના અરણયમાં (જે નેગેબમાં છે), અરાદ નજીક જઈને યહૂદાના લોકો સાથે રહેવા માટે ગયા. **૧૭** અને યહૂદાના પુરુષો, તેમના ભાઈ શિમયોનના પુરુષો સાથે ગયા અને સફાથમાં વસતા કનાનીઓ પર હુમલો કરી તેઓનો સંપૂર્ણ સંહાર કર્યો. તે નગરનું નામ હોર્મા કહેવાતું હતું.

૧૯ યહૃદાના લોકોએ ગાડા અને તેની ચારેબાજુની ભૂમિ, આશ્કલોન અને તેની ચારેબાજુની ભૂમિ તથા એકોન અને તેની ચારેબાજુની ભૂમિ જીતી લીધી. ૨૦ ઈશ્વર, યહૃદાના લોકોની સાથે હતા અને તેઓએ પહાડી પ્રદેશ કબજે કર્યા પણ તે નીચાણમાં રહેનારાઓને કાઢી મૂકી શક્યા નહિ કેમ કે તેઓની પાસે લોખંડના રથો હતા.

૨૧ જેમ મૂસાના કહેવા પ્રમાણે હેઠોન કાલેખને આપવામાં આવ્યું અને તેણે અનાકના પ્રણ દીકરાઓને ત્યાંથી કાઢી મૂક્યા. ૨૨ પણ બિન્યામીનના લોકો યરૂશાલેમમાં રહેતા યખૂસીઓને કાઢી મૂકી શક્યા નહિ. જેથી આજ દિવસ સુધી યખૂસીઓ બિન્યામીનના લોકો સાથે યરૂશાલેમમાં રહેતા આવ્યા છે.

૨૩ યુસફના વંશજોએ બેથેલ પર આકમણ કર્યું. ઈશ્વર તેઓની સાથે હતા. ૨૪ તેઓએ બેથેલની જાસૂસી કરવા પુરખો મોકલ્યા. (અગાઉ તે નગરનું નામ લૂઝ હતું). ૨૫ જાસૂસોએ એક માણસને તે નગરમાંથી બહાર આવતો જોયો અને તેઓએ તેને કટ્યું કે, “કૃપા કરીને અમને નગરમાં પ્રવેશવાનો ભાર્ગ બતાવ અને અમે તારી એ સહાયને યાદ રાખીશું.”

૨૬ તેણે તેઓને નગરનો ભાર્ગ બતાવ્યો. અને તેઓએ તરવારથી તે નગર પર આકમણ કર્યું અને તેનો નાશ કર્યો, પણ પેલા માણસને તથા તેના આખા પરિવારને બચાવ્યાં. ૨૭ તે માણસે હિતીઓના દેશમાં જઈને નગર બાંધ્યું, તેનું નામ લૂઝ પાડ્યું. આજ સુધી તેનું નામ તે જ છે.

૨૮ મનાશશાના લોકોએ બેથ-શેઅન અને તેના ગામોના, તાનાખના તથા તેના ગામોના, દોર તથા તેના ગામોના, થિબલાબ તથા તેના ગામોના અને મગિદ્દો તથા તેના ગામોના રહેવાસીઓને કાઢી મૂક્યા નહિ; કારણ કે કનાનીઓએ તે દેશમાં રહેવાને ઇચ્છતા હતા. ૨૯ પણ જથારે ઈજરાયલીઓ બળવાન થયા, ત્યારે તેઓએ કનાનીઓ પાસે મજૂરી કરાવી, પણ તેઓએ તેમને સંપૂર્ણ શીતે કાઢી મૂક્યા નહિ.

૩૦ ગોઝેરમાં રહેતા કનાનીઓને એફાઇએ કાઢી મૂક્યા નહિ; તેથી કનાનીઓ ગોઝેરમાં તેઓની મદ્દે જ રહ્યા.

૩૧ વળી ઝબુલોને કિટ્રોનમાં તથા નાહલોલમાં રહેતા લોકોને કાઢી મૂક્યા નહિ; એટલે કનાનીઓ તેઓની મદ્દે રહ્યા, પણ ઝબુલોનીઓએ કનાનીઓની પાસે ભારે મજૂરી કરાવીને સેવા કરવાને મજબૂર કર્યા.

૩૨ આશેરે આક્કો, સિદોન, અહ્લાબ, આખરીબ, હેલ્બા, અફીક તથા રહોબના રહેવાસીઓને કાઢી મૂક્યા નહિ. ૩૩ તેથી આશેરનું કુણ કનાનીઓની સાથે રહ્યું (જેઓ તે દેશમાં રહ્યા) કેમ કે તેણે તેઓને દૂર કર્યા નહિ.

૩૪ નફતાલીએ બેથ-શેમેશના અને બેથ-અનાથના રહેવાસીઓને કાઢી મૂક્યા નહિ. તેથી નફતાલીનું કુણ કનાનીઓ મદ્દે રહ્યું. જો કે, બેથ-શેમેશના તથા બેથ-અનાથના રહેવાસીઓને નફતાલીઓએ પોતાના ગુલાબ બનાવ્યાં.

૩૫ અમોરીઓએ દાનના પુત્રોને પહાડી પ્રદેશમાં રહેવાને મજબૂર કર્યા અને તેઓને સપાટ પ્રદેશમાં આવવા દીધા નહિ; ૩૬ અમોરીઓ હેરેસ પહાડ, આયલોન અને શાહીમમાં રહેવા ઇચ્છતા હતા, પણ યુસફના કુણની લશકરી તાકાતે તેઓને તાબે કર્યા અને પોતાના ગુલાબ બનાવ્યાં. ૩૭ અમોરીઓની સરહદ સેલાના આકાંખીમના ઘાટથી શરૂ થઈ પર્વતીય પ્રદેશ સુધી હતી.

## ૨

૧ ઈશ્વરના દૂતે ગિગ્ગાલથી બોખીમ જઈને કટ્યું, “હું તમને મિસરમાંથી છોડાવીને જે દેશ તમારા પિતૃઓને આપવાને મેં પ્રતિષ્ઠા લીધી હતી તેમાં લાવ્યો છું. મેં કટ્યું

હતું કે, 'હું કદીપણ તમારી સાથેનો મારો કરાર રદ કરીશ નહિ. <sup>૨</sup> તમે આ દેશના રહેવાસીઓની સાથે કંઈ પણ સંધિ કરશો નહિ. તેઓની વેદીઓ અવશ્ય તોડી નાખીને તમે મારી વાણી દ્યાને લીધી નથી. આ તમે શું કર્યું છે?

<sup>૩</sup> હવે હું કહું છું, 'હું કનાનીઓને તમારી સામેથી દૂર કરીશ, પણ તેઓ તમારી આજુભાજુ કાંટાક્ષુપ અને તેઓના દેવો તમને ફાંદાક્ષુપ થશે.' <sup>૪</sup> અને ઈશ્વરના દૂતે ઇઝરાયલના સર્વ લોકોને એ વાતો કહી, ત્યારે તેઓ પોક મૂકીને રદ્ધા. <sup>૫</sup> અને તેઓએ તે જગ્યાનું નામ બોખીમ પાદ્યથું, ત્યાં તેઓએ ઈશ્વરને અર્પણો ચાઢાવ્યાં.

<sup>૬</sup> યહોશુઆએ લોકોને વિદાય કર્યા ત્યારે ઇઝરાયલના સર્વ લોકો પોતાને માટે નિયુક્ત કરાયેલ સ્થળો, પોતપોતાના વારસામાં ગયા. <sup>૭</sup> યહોશુઆના જીવનકાળ દરમિયાન અને ત્યારબાદ જે વડીલો તેના કરતાં લાંબુ જીવ્યા હતા, જેઓએ ઇઝરાયલને માટે ઈશ્વરે કરેલાં સર્વ ભોટાં કામ જોયા હતાં, તેઓના અદ્વિતીય સુધી લોકોએ ઈશ્વરની સેવા કરી. <sup>૮</sup> નૂનનો દીકરો યહોશુઆ, ઈશ્વરનો સેવક, એકસો દસ વર્ષની ઉભરે ભરણ પામ્યો.

<sup>૯</sup> ગાશ પર્વતની ઉત્તરે, એફાઇમના પહાડી પ્રદેશ, તિમનાથ-હેદેસમાં, જે ભૂમિ તેને સૌંપવામાં આવી હતી તેની સરહદમાં તેઓએ તેને દફનાવ્યો. <sup>૧૦</sup> તેઓની પેઢી પણ તેમના પિતૃઓ સાથે બધી ગઈ. પણીની બીજી પેઢી ઊભી થઈ તે ઈશ્વરને અથવા તેમણે ઇઝરાયલ માટે કરેલાં ફૂટ્યો હજુ સુધી જાણતી નહોતી.

<sup>૧૧</sup> ઇઝરાયલી લોકોએ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે દુષ્ટ હતું તે કર્યું અને તેઓએ બજાલીમની પૂજા કરી. <sup>૧૨</sup> અને તેઓના પિતૃઓના જે યહોવાહ તેઓને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યા હતા, તેમની સાથેનો સંબંધ તોડી નાખ્યો. તેઓ જે લોકો તેઓની આસપાસ હતા તેઓના દેવો પાછળ ગયા. જઈને તેઓ આગળ નખ્યાં, તેઓએ યહોવાહને કોદિત થવાને ઉશ્કેર્યા. <sup>૧૩</sup> તેમણે તેમની સાથેનો સંબંધ તોડી નાખીને બજાલ તથા આશ્તારોથની પૂજા કરી.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે યહોવાહનો કોધ ઇઝરાયલ વિરુદ્ધ જણગી ઊદ્ધયો અને તેમણે તેઓને પાથમાલ કરનારાઓનાં હાથમાં સૌંપ્યાં, તેઓએ પાથમાલ કરીને તેઓની સંપત્તિ લૂંટી લીધી. ઈશ્વરે તેઓ આસપાસના દુશ્ભનોનો અધિકારમાં બંધાઈ રહે તેવી રીતે તેમને, વેચી દીધા, તેથી તેઓ તેમના દુશ્ભનો સમક્ષ પોતાને ટકાવી શક્યા નહિ. <sup>૧૫</sup> ઇઝરાયલીઓ જથ્યાં કંઈ લડાઈ માટે ગયા, જેમ તેમણે સમ લીધા હતા તેમ, ત્યાં તેઓને હરાવવા માટે યહોવાહનો હાથ તેઓની વિરુદ્ધમાં હતો અને તેઓ બથંકર સંકટમાં આવી પડ્યાં હતા.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે યહોવાહે ન્યાયાધીશો નીમ્યા, તેઓએ તેઓને તેમને લૂંટી જનારાઓના હાથમાંથી બચાવ્યા. <sup>૧૭</sup> તોપણ તેઓ ન્યાયાધીશોનું સાંભળતાં નહોતા, તેઓ યહોવાહને અવિશ્વાસ્ય હતા. પોતાને અન્ય દેવોની સાથે વ્યભિયાર કરી તેઓની પૂજા કરતા હતા. તેઓના પિતૃઓ યહોવાહની આજ્ઞાઓનું પાલન કરનારા તેઓના પિતૃઓની જેમ તેઓ વર્તર્યા નહિ. તેઓ જલ્દીથી ખરા માર્ગથી ભટકી ગયા.

<sup>૧૮</sup> જથ્યારે યહોવાહે તેઓને માટે ન્યાયાધીશો નીમ્યા હતા, ત્યારે ઈશ્વર એ ન્યાયાધીશોને મદદ કરતા અને તેઓના જીવતાં સુધી શત્રુઓના હાથમાંથી લોકોને છોડાવતા હતા. કેમ કે જુલમગારો તથા સત્તાવનારાઓના આસથી તેઓ નિસાસા નાખતા હોવાથી ઈશ્વરને તેઓ પર દ્યા આવી હતી. <sup>૧૯</sup> પણ જથ્યારે ન્યાયાધીશ ભરણ પામતો ત્યારે તેઓ પાછા ફરી તેમના પિતૃઓએ કરેલાં ફૂટ્યો કરતાં વધુ ખરાબ ફૂટ્યો કરતા હતા. તેઓ અન્ય દેવોની ભક્તિ તથા પૂજા કરવાને તેઓની

પાછળ જતા હતા. અને પોતાના દુરાચારો તथા અવણ ભાર્ગોથી પાછા વળતા ન હતા.

<sup>૨૦</sup> તેથી ઈંખરનો કોધ ઇજરાયલ વિરુદ્ધ સણગી ઉદ્ઘ્યો; તેમણે કહ્યું, “આ પ્રજના પિતૃઓની સાથે જે કર્યો હતો તેનું તેઓએ ઉલ્લંઘન કર્યું છે. અને ભાશી વાણી સાંબળી નથી, <sup>૨૧</sup> માટે થહોશુઆએ મરણના સમયે જે લોકોને રહેવા દીધા હતા, તેઓમાંના કોઈને પણ, હું હવે પણી, તેઓની આગળથી હાંકી કાઢીશ નહિં. <sup>૨૨</sup> જેમ તેઓના પિતૃઓ ઈંખરના ભાર્ગમાં ચાચ્યા હતા, તેમ ઇજરાયલ ચાલશે કે કેમ તેની તેઓ વડે હું પરીક્ષા કરું.” <sup>૨૩</sup> તે માટે ઈંખરે તે દેશજાતિઓને ઉતાવણે કાઢી ન મૂકતાં રહેવા દીધી અને ઈંખરે થહોશુઆના હાથમાં તેઓને સૌંપી નહિં.

### ૩

<sup>૧</sup> હવે ઈંખરે જેઓએ કનાનની લડાઈઓનો અનુભવ કર્યો ન હતો એવા ઇજરાયલી લોકોની પરીક્ષા કરવાને, <sup>૨</sup> ઇજરાયલની નવી પેટીઓ, એટલે જેઓને અગાઉ થુંઝ વિષે કંઈ ભાહિતી ન હતી તેઓ થુંઝકળા શીખે તે માટે ઈંખરે જે દેશજાતિઓ રહેવા દીધી તે આ છે: <sup>૩</sup> પલિસ્ટીઓના પાંચ સરદારો, સર્વ કનાનીઓ, સિદોનીઓ અને બાલ-હેર્મોનના પહાડથી હમાથ જવાના ભાર્ગ સુધી લખાનોન પર્વતમાં રહેનાચા હિલ્પીઓ.

<sup>૪</sup> ઈંખરે જે આજાઓ મૂસા દારા તેઓના પૂર્વજોને આપી હતી, તે આજાઓ ઇજરાયલ પાછશે કે નહિં, એ જાણવા, તેઓથી તેમની પરીક્ષા કરવા માટે તે લોકોને રહેવા દેવામાં આચ્યા હતા. <sup>૫</sup> તેથી ઇજરાયલ લોકો કનાનીઓ, હિંટીઓ, અમોરીઓ, પરિઅિઓ, હિલ્પીઓ અને યજુસીઓની મધ્યે રહેતા હતા. <sup>૬</sup> તેઓની દીકરીઓ સાથે તેઓ લગ્ન સંબંધો બાંધતા હતા, તેઓના દીકરાઓને પોતાની દીકરીઓ આપતા હતા અને તેઓના દેવોની પૂજા કરતા હતા.

<sup>૭</sup> ઇજરાયલના લોકોએ ઈંખરની નજરમાં જે દુષ્ટ હતું તે કર્યું અને પોતાના ઈંખરને વીસથી જઈને બાલીમ તથા અશેરોથની પૂજા કરી. <sup>૮</sup> તે માટે ઈંખરનો કોપ ઇજરાયલ પર સણગી ઉદ્ઘ્યો અને તેમણે અરામ-નાહરાઈભના રાજ ફૂશાન-રિશાથાઈભના હાથમાં તેઓને વેચી દીધા. આઠ વર્ષ સુધી ઇજરાયલના લોકો ફૂશાન-રિશાથાઈભને તાબે રહ્યા.

<sup>૯</sup> જયારે ઇજરાયલના લોકો ઈંખર આગળ ૨૬થા, ત્યારે ઈંખરે ઇજરાયલનો બચાવ કરવા સારુ કાલેબના નાના ભાઈ, કનાગનો દીકરો, ઓથનીએલને ઇજરાયલના લોકોને મદદ માટે તૈયાર કર્યો. તેણે તેઓનો બચાવ કર્યો. <sup>૧૦</sup> ઈંખરના આત્માએ તેને સામર્થ્ય આપ્યું અને તેણે ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો અને તે લડાઈ કરવા ગયો. ઈંખરે તેને આરામના રાજ ફૂશાન રિશાથાઈભ પર વિજય અપાત્યો. ઓથનીએલના સામર્થ્યથી ફૂશાન-રિશાથાઈભનો પરાજય થથો. <sup>૧૧</sup> ચાણીસ વર્ષ સુધી આ દેશમાં શાંતિ રહી. પણ કનાગનો દીકરો, ઓથનીએલ મરણ પામ્યો.

<sup>૧૨</sup> ઇજરાયલના લોકોએ ફરી ઈંખરની આજાનું ઉલ્લંઘન કર્યું, ઈંખરે તે જોથું. તેથી ઈંખરે મોઓાબના રાજ એગલોનને ઇજરાયલની સામે બળવાન કર્યો, કારણ કે ઇજરાયલીઓએ દુરાચાર કર્યો હતો. <sup>૧૩</sup> એગલોને આમ્ભોનીઓ તથા અમાલેકીઓને પોતાની સાથે લઈને ઇજરાયલીઓને હરાચ્યા અને ખજૂસીઓના નગરને કબજે કરી લીધું. <sup>૧૪</sup> ઇજરાયલના લોકોએ અટાર વર્ષ સુધી મોઓાબના રાજ એગલોનની તાબેદારી કરી.

<sup>૧૫</sup> પણ જયારે ઇજરાયલના લોકોએ ઈંખર આગળ પોકાર કર્યો, ત્યારે ઈંખરે તેમની મદદ કરવા ભિન્યામીની ગેરનો દીકરો એહૂદને તેઓની મદદ માટે ઉભો કર્યો. તે

ડાબોકીઓ હતો. ઇજરાયલના લોકોએ તેની હસ્તક મોઆબના રાજ એગલોન પર નજરાણું મોકલ્યું.

<sup>૧૬</sup> એહૂદે પોતાને માટે એક હાથ લાંબી એવી બેધારી તલવાર બનાવી વસ્ત્રની નીચે પોતાની જમણી જંધ નીચે તેને લટકાવી. <sup>૧૭</sup> તેણે મોઆબના રાજ એગલોનને નજરાણું આપ્યું. એગલોન શરીરે બહુ પૃષ્ઠ માણસ હતો. <sup>૧૮</sup> એહૂદે નજરાણું પ્રદાન કર્યું, પછી તેણે નજરાણું ઊંચકી લાવનારાઓને પરત મોકલ્યા.

<sup>૧૯</sup> તે પોતે જ્યારે ગિલ્ગાલની નજુક ખીણોની જગ્યાએથી પાછો વખ્યો ત્યારે તેણે કલ્યું, “મારા રાજ, તારા માટે એક અંગત સંદેશ છે.” એગલોને કલ્યું, “શૂપ રહે!” તેના સર્વ નોકરો ઓરડામાંથી બહાર ગયા. <sup>૨૦</sup> એહૂદ તેની પાસે આવ્યો. રાજ પોતાની શીતે, ઉપરની ઠંડી ઓરડીમાં એકલો બેઠો હતો. એહૂદ તેને કલ્યું, “હું ઈશ્વર તરફથી તારા માટે સંદેશ લાવ્યો છું,” રાજ પોતાના આસન પરથી ઊભો થઈ ગયો.

<sup>૨૧</sup> ત્યારે એહૂદે પોતાના ડાબા હાથે, પોતાની જમણી જંધ નીચેથી તરવાર કાઢીને રાજના શરીરમાં ઘુસાડી દીધી. <sup>૨૨</sup> તરવારની સાથે હાથો પણ અંદર પેસી ગયો, તેના પાછળના ભાગમાંથી અણી બહાર આવી અને તે અણી ઉપર ચરબી ભરાઈ ગઈ, કેમ કે એહૂદે તે તરવાર તેના પેટમાંથી પાછી બહાર ખેંચી કાઢી નહોતી. <sup>૨૩</sup> ત્યાર પછી એહૂદ ઓરડીમાં ગયો અને તેના બારણાં તેણે પાછાં જંધ કર્યો અને તેમને તાળું માર્યું.

<sup>૨૪</sup> એહૂદના ગયા પછી, રાજના નોકરો અંદર આવ્યા; તેઓએ જોયું કે ઉપરની ઓરડીના બારણાએ તાળું માદેલું હતું, તેઓએ વિચાર્યું કે, “યોક્કસ તે ઉપરની ઠંડી ઓરડીમાં પોતાની શીતે આરામ કરતો હશે.” <sup>૨૫</sup> જ્યારે ઘણીવાર સુધી રાજએ બારણું ઉધાક્યું નહિ ત્યારે તેઓની ચિંતા વધવા લાગી તેઓ શરમાયા અને ગભરાયા. તેઓએ ચાવી લીધી અને તેના બારણાં ઉધાક્યાં. ત્યારે તેઓએ પોતાના રાજને મૃત અવસ્થામાં જીવિન પર પડેલો જોયો.

<sup>૨૬</sup> તેઓએ શું કરવું જોઈએ તે વિષે વિચારતા હતા, એટલામાં એહૂદ નાસીને જયાં ખાણોની પેલી બાજુએ ઊતરીને સેઈરા સુધી પહોંચી ગયો. <sup>૨૭</sup> ત્યાં આવીને તેણે એફાઇના પહાડી પ્રદેશમાં રણશિંગનું વગાક્યું. પછી ઇજરાયલી લોકો તેની સાથે પહાડી પ્રદેશ ઊતર્યા અને તે તેઓની આગેવાની કરતો હતો.

<sup>૨૮</sup> તેણે તેઓને કલ્યું, “મારી પાછળ આવો, કેમ કે ઈશ્વરે તમારા દુશ્મન મોઆબીઓને તમારા હાથમાં સોંપ્યાં છે.” તેઓ તેની પાછળ ગયા અને તેઓએ મોઆબ દેશ તરફના ચર્દનના કિનારા પાસેના પ્રદેશો કબજે કર્યા, તેઓએ કોઈને પણ નદી પાર કરવા દીધી નહિ. <sup>૨૯</sup> તે જ સમયે તેઓએ મોઆબના આશરે દસ હજાર પુરુષોને મારી નાખ્યા, તેઓ સર્વ મજબૂત અને શૂરવીર પુરુષો હતા. તેઓમાંનો એકપણ બચયો નહિ. <sup>૩૦</sup> તે દિવસે મોઆબ ઇજરાયલની તાકાતથી પરાજિત થઈ. અને હોંસી વર્ષ સુધી દેશમાં શાંતિ રહી.

<sup>૩૧</sup> એહૂદ પછી અનાથનો દીકરો, શાખગાર બીજો ન્યાયાધીશ થયો, તેણે બણદ હંકવાની લાકડીથી છસો પલિસ્તીઓને મારી નાખ્યા. તેણે પણ ઇજરાયલીઓને સંકટમાંથી છોડાવ્યાં.

## ૪

<sup>૧</sup> એહૂદના મરણ પછી, ઇજરાયલ લોકોએ ફરીથી દુષ્ટ કૃત્યોથી તથા જે દુષ્ટ આચરણો કર્યો અને તેથી ઈશ્વરનો અનાદર કર્યો. <sup>૨</sup> તેથી ઈશ્વરે તેઓને હાસોરમાં રાજ કરનાર કનાનના રાજ યાબીનના હાથમાં સોંપ્યાં. તેના સૈન્યનો સેનાપતિ

બિનયહૂદી હતો તે હરોશેથનો રહેવાસી હતો તેનું નામ સીસરા હતું. <sup>૩</sup> ઈજરાયલ લોકોએ ઈશ્વરની આગળ મદદ માટે પોકાર કર્યો, કારણ કે સીસરાની પાસે લોખંડના નવ હજાર રથો હતા, તેણે વીસ વર્ષ સુધી ઈજરાયલ લોકો પર જુલમ ગુજાર્યો.

<sup>૪</sup> હવે તે ભમયે લાપીદોથની પત્ની, દબોરા પ્રભોધિકા આગેવાન તરીકે, ઈજરાયલનો ન્યાય કરતી હતી. <sup>૫</sup> તે એજ્ઝાઇમના પહાડી પ્રદેશમાંના રામા તથા બેથેલની વયદમાં દબોરાની ખજૂરીની નીચે બેસતી હતી અને ઈજરાયલ લોકો તેની પાસે ન્યાય મેળવવા માટે આવતા હતા.

<sup>૬</sup> તેણે કેદેશ નફતાલીથી અભીનોઆમના દીકરા બારાકને તેડાવીને તેને કદ્યું, “ઈશ્વર ઈજરાયલના પ્રભુએ શું તમને આજા આપી નથી કે, તું ‘તાબોર પર્વતની પાસે જ અને નફતાલી તથા ઝબુલોનના પુરુષોમાંથી દસ હજારને તારી સાથે લે. <sup>૭</sup> થાભીનના સૈન્યના સેનાપતિ સીસરાને, કીશોન નદી નશુક મળીશ, તેના રથો તથા તેના સૈન્ય સાથે હું તેને તારી પાસે કીશોન નદીને કિનારે લાવીશ. અને તેને તારા હાથમાં સોંપી દઈશ.”

<sup>૮</sup> બારાકે તેને કદ્યું, “જો તું મારી સાથે આવે, તો હું જાઉં, પણ જો તું મારી સાથે નહિ આવે, તો હું નહિ જાઉં.” <sup>૯</sup> તેણે કદ્યું, “હું નિશ્ચે તારી સાથે આવીશ. તોપણા, તું જે આગેવાની કરવાનો છે તેમાં તને જશ મળશે નહિ, કેમ કે ઈશ્વર એક સ્ત્રીની તાકાતથી સીસરાને હવાવશે.” પણ દબોરા ઉભી થઈ અને બારાકની સાથે કેદેશ ગઈ.

<sup>૧૦</sup> બારાકે ઝબુલોન તથા નફતાલીનના પુરુષોને કેદેશમાં એકત્ર કર્યા. તેની પાછળ દસ હજાર પુરુષો ગયા અને દબોરા તેની સાથે ગઈ.

<sup>૧૧</sup> હવે હેબેર કેનીએ પોતાને કેનીઓથી અલગ કર્યો. તેઓ મૂસાના સાણા હોબાબના વંશજો હતા - અને તેણે તેનો તંબુ કેદેશ પાસેના સાનાઢીમમાંના એલોન વૃક્ષ જેટલે દૂર લગાવ્યો હતો.

<sup>૧૨</sup> જયારે તેઓએ સીસરાને ખબર આપી કે અભીનોઆમનો દીકરો બારાક તાબોર પર્વત પર ગયો છે. <sup>૧૩</sup> ત્યારે સીસરાએ પોતાના સર્વ રથો, નવસો લોખંડના રથો અને વિદેશીઓના હરોશેથથી તે કીશોન નદી સુધી જે લોકો તેની સાથે હતા તે સર્વને એકત્ર કર્યા.

<sup>૧૪</sup> દબોરાએ બારાકને કદ્યું, “જા! કેમ કે આજે ઈશ્વરે સીસરાને તારા હાથમાં સોંપી દીધો છે. શું ઈશ્વર તમારા અગ્રેસર નથી?” તેથી બારાક તાબોર પર્વત પરથી નીચે ઊતર્યો, તેની સાથેના દસ હજાર પુરુષો તેની પાછળ ગયા.

<sup>૧૫</sup> ઈશ્વરે સીસરાનો તેના સૈન્યનો, તેના સર્વ રથોનો અને બારાકની આગળ પરાજય કર્યો, તેથી સીસરા પોતાના રથમાંથી ઊતરીને નાસી ગયો. <sup>૧૬</sup> પણ બારાક વિદેશીઓના હરોશેથ સુધી સૈન્યની પાછળ પડ્યો તેથી સીસરાનું સર્વ સૈન્ય તરવારે મરાયું અને એકપણ માણસ બચ્યો નહિ.

<sup>૧૭</sup> પણ સીસરા ચાલીને હેબેર કેનીની પત્ની યાએલના તંબુમાં નાસી ગયો, કેમ કે ત્યાં હાસોરના રાજ યાભીનની તથા હેબેર (કેનીના) ફુટુંબ વચ્ચે સલાહસંપ હતો.

<sup>૧૮</sup> થાએલ સીસરાને મળવા બહાર નીકળી અને તેને કદ્યું, “ઓ મારા માલિક, આ બાજુ આવ; મારી આ બાજુ આવ અને ગભરાઈશ નહિ.” તે તેના તંબુમાં ગયો અને તેણે તેને ધાબળો ઓટાડ્યો.

<sup>૧૯</sup> સીસરાએ તેને કદ્યું, “કૃપા કરીને મને થોડું પાણી આપ, કેમ કે મને તરસ લાગી છે.” તેણે એક મશક ઉધારીને તેને પીવાને દૂધ આપ્યું અને તેણે તેના પર ફરીથી ધાબળો ઓટાડી દીધો. <sup>૨૦</sup> તેણે તેને કદ્યું, “તું ખુલ્લાં તંબુએ ઉભી રહે. જો કોઈ આવીને તને પૂછે કે, ‘કોઈ અહીં છે?’ તો તારે કહેવું કે, ‘નથી.’”

૨૧ પછી યાએલ હેબેરની પટની તંબુમાં અણીદાર લાકડું તથા હાથમાં હથોડી લઈને છાનીમાની તેની પાસે ગઈ, કેમ કે તે ભરનિક્રામમાં હતો, તેણે તેના માથામાં તે લાકડું માર્યું અને તે તેને વીધીને જમીનમાં પેસી ગયું. એથી તે મૂર્છા ખાઈને ભરણ પામ્યો.

૨૨ જેવો બારાક સીસરા પાછળ પડ્યો હતો, તેવી યાએલ તેને ભગવાને આવી અને તેને કહ્યું, “આવ, જેને તું શોધે છે તે હું તને બતાવું.” જેથી તે તેની સાથે અંદર ગયો, તેણે જોયું કે સીસરા માથામાં અણીદાર બોકેલા લાકડા સાથે ત્યાં મૃત અવસ્થામાં પડેલો હતો.

૨૩ આ શીતે તે દિવસે ઈશ્વરે કનાનના રાજ યાભીનને ઇઝરાયલ લોકોની સામે હરાવ્યો. ૨૪ ઇઝરાયલના લોકો કનાનના રાજ યાભીનની સામે વધારે અને વધારે ભારે થતાં ગયા. એટલા બધા ભગવાન થયા કે તેઓએ તેનો નાશ કર્યો.

## પ

- ૧ તે દિવસે દબોરાએ તથા અભીનોઆમના દીકરા બારાકે આ ગીત ગાયું:
- ૨ “જયારે આગેવાનોએ ઇઝરાયલમાં આગેવાની આપી,  
ત્યારે લોકો યુદ્ધ માટે ચાંઝુશુશીથી સમર્પિત થયા,  
અમે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરીએ છીએ!
- ૩ 'રાજાઓ, તમે સાંભળો! ઓ આગેવાનો, ધ્યાન આપો!  
હું ઈશ્વર માટે ગાઈશ;  
હું ઇઝરાયલના પ્રભુ ઈશ્વરની સ્તુતિ ગાઈશ.
- ૪ ઈશ્વર, જયારે તમે સેઈરમાંથી આવ્યા,  
જયારે તમારી સવારી અદોમમાંથી નીકળી,  
ત્યારે પૂઢવી કાંપી અને આકાશમાંથી  
અને વાદળોમાંથી પાણી પણ પડ્યું.
- ૫ ઈશ્વરની આગળ પર્વતો કાંપવા લાગ્યા;  
સિનાઈનો પર્વત પણ ઈશ્વરની આગળ ઇઝરાયલના પ્રભુ ઈશ્વરથી કાંપવા લાગ્યો.
- ૬ આનાથના દીકરા શામ્ગારના દિવસોમાં,  
યાએલના દિવસોમાં, રાજમાર્ગો સ્નોના પડ્યા હતા અને  
વટેમાર્ગુંઓ ગલીકુંચીને ભાર્ગ ચાલતા હતા.
- ૭ ઇઝરાયલનાં ગામો ઉજજડ થયાં,  
તે નિર્જન થયાં, જયાં સુધી કે હું દબોરા ઉઠી,  
હું ઇઝરાયલમાં માતા જેવી ઉભી થઈ, ત્યાં સુધી.
- ૮ તેઓએ નવા દેવોને પસંદ કર્યા  
અને ત્યાં શહેરના રસ્તાઓમાં લડાઈ થતી હતી;  
ઇઝરાયલમાં ચાણીસ હજાર મદદે ન તો ટાલ કે ભાલો જોવા મળતો હતો.
- ૯ માઝે હૃદય ઇઝરાયલના અધિકારીઓ માટે છે,  
ચાંઝુશુશીથી લોકો સમર્પિત થયા.
- ૧૦ તેઓને માટે ઈશ્વરને સ્તુત્ય માનો! ૧૦ તમે જેઓ ઊજણા ગધેડાઓ પર સવારી કરનારા,  
કિંમતી ગાદલાઓ પર બેસનારા તથા માર્ગોમાં પગે ચાલનારાં,  
તમે તેનાં ગુણગાન ગાઓ.
- ૧૧ તીરંદાજોના અવાજથી દૂર, પાણી ભરવાની જગ્યાઓમાં,  
ત્યાં તેઓ ફરીથી ઈશ્વરના ન્યાયકૃત્યો અને ઇઝરાયલમાં તેમના  
રાજ્યનાં ન્યાયકૃત્યો, પ્રગટ કરશે.
- ૧૨ ત્યારે ઈશ્વરના લોકો શહેરના ભાગણો પાસે આવ્યા.

૧૨ જગ, જગ, હે દખોરા;  
જગ, જગ, ગીત ગા!

હે બારાક, તું ઉઠ અને હે અભીનોઆમના દીકરા, તને ગુલામ બનાવનારાઓને તું  
ગુલામ કરી લઈ જ.

૧૩ પણ અમીરોમાંથી તથા લોકોમાંથી બચેલા આવ્યા;

ઈશ્વર મારે માટે પરાક્રમીઓની વિઝલ ઉત્તરી આવ્યા.

૧૪ તેઓ એફાઇમાંથી ઉત્તરી આવ્યા; જેઓની જડ અમાલેકમાં છે;

તારી પાછળ, તારા લોકોમાં બિન્યામીન આવ્યો;

માખીરમાંથી અધિકારીઓ

અને ઝબુલોનમાંથી અમલદારની છડી ધારણ કરનાર ઉત્તરી આવ્યા.

૧૫ અને ઇસ્ક્સાખારના સરદારો દખોરાની સાથે હતા;

ઇસ્ક્સાખાર હતો તેવો જ બારાક પણ હતો;

તેની આજ્ઞાથી તેના પગ પાછળ તેઓ ખીણમાં ઘસી ગયા.

રૂબેનની ખીણ પાસે તેઓએ લાંબી મસલત કરી.

૧૬ ટોણાંને બોલાવવાના વાંસળીના નાદ સાંભળવાને તું શા માટે ઘેટાંના વાડામાં  
બેઠો?

રૂબેનની ખીણ પાસે લાંબી વિચારણા થઈ.

૧૭ ગિય્યાદ ર્યંકનને પેલે પાર રહ્યો;

અને દાન કેમ તે વહાણોમાં રહ્યો?

આશેર સમુદ્રને કાંઠ શાંત બેસી રહ્યો

અને પોતાની ખાડીઓની પાસે રહ્યો.

૧૮ ઝબુલોનની પ્રજાએ તથા નફતાલીએ મેદાનનાં ઉચ્ચયસ્થાનોમાં, પોતાના જીવોને મોત  
સુધી જોખમમાં નાખ્યા.

૧૯ રાજાઓ આવીને લક્ષ્યા,

ત્યારે ભગિર્દોનાં પાણીની પાસેના તાનાખમાં,

કનાનના રાજાઓએ થુંબ કર્યું; તેઓએ ધનનો કંઈ લાભ લીધો નહિ.

૨૦ આકાશમાંના તારાઓએ થુંબ કર્યું,

તારાઓએ પોતાની કક્ષામાં સીસરાની સામે થુંબ કર્યું.

૨૧ કીશોન નદી તેઓને ઘસડી લઈ ગઈ,

એટલે પેલી પ્રાણીન નદી, કીશોન નદી.

દે મારા જીવ, તું પરાક્રમી થા અને આગળ થાલ!

૨૨ ત્યારે ઝૂદવાથી, એટલે બળવાન ઘોડાઓનાં ઝૂદવાથી તેઓની ખરીઓના ધબકારા  
વાગ્યા.

૨૩ ઈશ્વરના દૂતે કર્યું, 'મેરોઝને શાપ દો!'

'તેના રહેવાસીઓને સખત શાપ દો; કેમ કે તેઓ ઈશ્વરની મદદે,

એટલે બળવાનની વિઝલ ઈશ્વરની મદદે આવ્યા નહિ.'

૨૪ હેબેર કેનીની પટની થાએલ અન્ય સ્ત્રીઓ કરતાં વધારે આશીર્વાદિત છે;

તે તંબુમાંની સ્ત્રીઓ કરતાં તે વિશેષ આશીર્વાદિત છે.

૨૫ તે માણસે પાણી માંથું,

ત્યારે થાએલે તેને દૂધ આપ્યું; બહુ મૂલ્યવાન થાળીમાં તેને માટે તે માખણ લાવી.

૨૬ તેણે પોતાના હાથમાં મેખ લીધી અને

પોતાના જમણાં હાથમાં મજૂરની હથોડી લીધી;

અને તે હથોડીથી તેણીએ સીસરાને માર્યો;

તેણે તેનું માથું કચડી નાખ્યું, તેણે તેનું માથું વીંદયું

અને તેની આરપાર ખીલો ઘૃસાડી દીધો.

૨૭ તેના ચરણ આગળ તે નમ્યો, તે પદ્ધયો, તે ત્યાં સૂતો;

તેના ચરણ આગળ તે નમ્યો, તે જ્યાં નમ્યો, ત્યાં તે મારી નંખાયો.

૨૮ સીસરાની માતાએ બારીમાંથી જોયું,

જાળીમાંથી દુઃખી થઈને પોક ભૂકીને કદ્યું,

'તેના રથને આવતાં આટલી બધી વાર કેમ લાગી?

તેના રથોનાં પૈડાં કેમ વિલંબ કરે છે?''

૨૯ તેની શાણી સખીઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો,

હા, તેણે પોતે પણ પોતાને ઉત્તર આપીને કદ્યું,

૩૦ 'શું તેઓને લુંટ તો મળી નહિ હોય?

શું, તેઓએ તે વહેંથી તો લીધી નહિ હોય?

પ્રત્યેક પુરુષના હિસ્સામાં એક કે બે કુંમાચિકા મળી હશે;

શું, સીસરાને રંગબેરંગી વસ્ત્રનો હિસ્સો તથા રંગબેરંગી ભરતકામનો હિસ્સો, એટલે

ગળાની બઢે બાજુએ રંગબેરંગી ભરત ભરેલો વસ્ત્રનો હિસ્સો મળથો હશે?''

૩૧ હે ઈશ્વર, તમારા સર્વ વૈરીઓ એ જ રીતે નાશ પામે,

પણ જેઓ ઈશ્વર ઉપર પ્રેમ રાખે છે તેઓ, જેમ સૂર્ય પૂર્ણ પ્રકાશથી ઊગે છે તેના જેવા થાઓ.

ત્યારે ચાણીસ વર્ષ સુધી દેશમાં શાંતિ રહી.

## ૬

૧ ઇજરાયલના લોકોએ ઈશ્વરની ક્રષ્ણભાં જે દુષ્ટ હતું તે કર્યું; અને સાત વર્ષ સુધી ઈશ્વરે તેઓને મિદ્યાનના હાથમાં સોંપ્યાં. ૨ મિદ્યાનનો હાથ ઇજરાયલ વિરલ્ફ પ્રબળ થયો. મિદ્યાનીઓને લીધે ઇજરાયલના લોકોએ પર્વતોમાં કોતરો, ગુફાઓ તથા ગઢો છે તે પોતાને માટે બનાવ્યાં.

૩ અને જે સમયે ઇજરાયલીઓ વાવળી કરતા, ત્યારે એમ થતું કે, મિદ્યાનીઓ, અમાલેકીઓ તથા પૂર્વ દિશાના લોકો તેઓ પર ચઢી આવતા. ૪ તેઓ તેઓની સામે આવળી કરીને છેક ગાગા સુધી જમીનની ઉપજનો નાશ કરતા. તેઓ ઇજરાયલમાં અદ્ભુત, ધેટું, બણદ અથવા ગધેકું એવું કંઈ પણ રહેવા દેતા નહિ.

૫ તેઓ પોતાનાં જાનવર તથા તંબુઓ લઈને તીડની માફક સંખ્યાબંધ પ્રમાણમાં ચઢી આવતા. તેઓ તથા તેઓનાં ઊંઠો અસંખ્ય હતાં. દેશનો વિનાશ કરવાને તેઓ તેમાં પેસતાં. ૬ મિદ્યાનીઓએ ઇજરાયલીઓને કંગાલ બનાવી દીધા, તેથી ઇજરાયલી લોકોએ ઈશ્વરની આગળ પોકાર કર્યો.

૭ જ્યારે ઇજરાયલી લોકોએ મિદ્યાનીઓના ત્રાસ ને કારણે ઈશ્વરની આગળ પોકાર કર્યો ત્યારે, ૮ ઈશ્વરે ઇજરાયલી લોકો માટે પ્રબોધક મોકલ્યો. તેણે તેઓને કદ્યું, "પ્રભુ, ઇજરાયલના ઈશ્વર, કહે છે કે: 'હું તમને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો અને ગુલામીમાંથી મુક્ત કર્યા.'

૯ મેં તમને મિસરીઓના હાથમાંથી અને તમારા પર જુલમ ગુજરનારાઓના હાથમાંથી છોડાવ્યાં. મેં તેઓને તમારી આગળથી કાઢી ભૂકીને તેઓનો દેશ તમને આપ્યો. ૧૦ મેં તમને કદ્યું, "હું ઈશ્વર તમારો પ્રભુ છું; મેં તમને આજા કરી હતી, જે કોઈ દેશમાં તમે રહો ત્યાં અમોરીઓના દેવોની પૂજા કરવી નહિ." પણ તમે મારી વાણીનું પાલન કર્યું નથી."

૧૧ પછી ઈશ્વરનો દૂત આવીને ઓફાભાં અભીએઝેશી થોઆશનું જે એલોન વૃક્ષ હતું તેની નીચે બેઠો, ત્યાં થોઆશનો દીકરો, ગિદિયોન, મિદ્યાનીઓથી સંતાઈને ક્રાક્શાકુંડની અંદર ઘઉં ગૂડતો હતો. ૧૨ ઈશ્વરના દૂતે તેને દર્શન આપીને તેને કદયું, “પરાકર્ભી શૂરવીર, ઈશ્વર તારી સાથે છે!”

૧૩ ગિદિયોને તેને કદયું, “મારા માલિક, જો ઈશ્વર અમારી સાથે હોથ, તો શા માટે આ બધું અમારી પર આવી પડે છે? તેમનાં અદભુત કાર્યો વિષે અમારા પિતૃઓએ અમને જણાવ્યું છે, તેઓએ કદયું ‘શું ઈશ્વર અમને મિસચરમાંથી કાઢી લાવ્યા નથી?’ તોપણ તેમણે તો અમને તજુ દીધા છે અને અમને મિદ્યાનીઓના હાથમાં સોપી દીધા છે.”

૧૪ ઈશ્વરે તેના તરફ કૃપાદાષ્ટ કરીને કદયું, “તું તારા આ સામર્થ્ય દ્વારા આગળ વધ. ઇજરાયલીઓને મિદ્યાનીઓના હાથમાંથી બચાવ. મેં તને મોકલ્યો નથી શું?”

૧૫ ગિદિયોને તેને કદયું, “કૃપા કરી, પ્રભુ, હું કેવી રીતે ઇજરાયલને બચાવું? જુઓ, મનાશામાં મારું કુટુંબ કમજોર છે અને હું મારા પિતાના ઘરમાં સૌથી નાનો છું.”

૧૬ ઈશ્વરે તેને કદયું, “હું તારી સાથે રહીશ અને તું મિદ્યાનીઓના સમગ્ર સૈન્યને એકલો મારશે.” ૧૭ ગિદિયોને તેમને કદયું, “જો તમે મારી પર કૃપા કરી હોથ, તો મને કોઈ થિન આપો કે જે મારી સાથે વાત કરે છે તે તમે જ છો. ૧૮ જ્યાં સુધી હું તમારી પાસે આવું અને અર્પણ લઈને તમારી આગળ મૂકું, ત્યાં સુધી કૃપા કરીને અહીંથી જશો નહિં.” ઈશ્વરે કદયું, “જ્યાં સુધી તું પાછો આવે ત્યાં સુધી હું રાહ જોઈશ.”

૧૯ ગિદિયોને ઘરમાં જઈને લવાચં તથા એફાહ લોટમાંની બેખમીશી રોટલી તૈથાર કરી. તેણે ટોપલીમાં માંસ બર્યું તથા એક ઘડામાં માંસનો રસો લઈને, એલોન વૃક્ષની નીચે લાવ્યો અને અર્પણ કર્યા. ૨૦ ઈશ્વરના દૂતે તેને કદયું, “માંસ તથા બેખમીર રોટલી લઈને તેને આ ખડક પર મૂક અને તેઓ પર રસો દેણી દે.” ગિદિયોને એ મુજબ કર્યું.

૨૧ ત્યારે ઈશ્વરના દૂતે પોતાના હાથમાંથી લાકડીના છડાથી માંસ અને બેખમીર રોટલીને સ્પર્શ કર્યો; ખડકમાંથી અરિન નીકછયો અને માંસ તથા બેખમીર રોટલીને ભર્યું કર્યા. પછી ઈશ્વરનો દૂત અદ્રશ્ય થઈ ગયો પછી ગિદિયોન તેને જોઈ શક્યો નહિં.

૨૨ ગિદિયોન સમજયો કે આ ઈશ્વરનો દૂત હતો. તેણે કદયું, “પ્રભુ ઈશ્વર, મને અફસોસ! કેમ કે મેં ઈશ્વરના દૂતને મારી સમક્ષ જોયો!” ૨૩ ઈશ્વરે તેને કદયું, “તને શાંતિ હો! ગભરાઈશ નહિં, તું મૃત્યુ પામશે નહિં.” ૨૪ તેથી ગિદિયોને ઈશ્વરને સાલુ ત્યાં એક વેદી બનાવી. તેનું નામ ઈશ્વર-શાલોમ પાડયું. તે આજ દિવસ સુધી અભીએઝેશીઓના ઓફાભાં છે.

૨૫ તે ચાત્રે ઈશ્વરે તેને કદયું, “તારા પિતાનો બણદ તથા બીજો સાત વર્ષનો શ્રેષ્ઠ બણદ લે અને બાળની જે યજાવેદી તારા પિતાની પોતાની છે તે તોડી પાડ, તેની પાસેની અશેરા મૂર્તિને કાપી નાખ. ૨૬ તું પ્રભુ તારા ઈશ્વરને માટે આ જગ્યાના શિખર પર યોગ્ય બાંધકામ કરીને યજાવેદી બનાવ. જે અશેરા મૂર્તિને તું કાપી નાખશે તેના લાકડાથી, પેલો બીજો શ્રેષ્ઠ બણદ લઈને તેનું દહીયાપર્ણ કર.”

૨૭ તેથી ગિદિયોને પોતાના દસ સેવકોને લઈને, ઈશ્વરે તેને જે કરવાનું કદયું હતું તે કર્યું. તે દિવસે પોતાના પિતાના ઘરનાંથી તથા નગરના પુરુષોથી ગભરાતો હતો, તેથી તેણે ચાત્રે યજાવદી બનાવી.

<sup>૨૮</sup> સવારમાં જ્યારે નગરના પુરુષો ઉદ્ઘાટના તથા તેઓએ જોયું કે, બાળની યજ્ઞવેદી તોડી પાડેલી હતી તેની પાસેની અશોરા મૂર્તિ કાપી નાખેલી હતી તથા બાંધેલી નવી યજ્ઞવેદી પર બીજા શ્રેષ્ઠ બણદનું દહનીયાપર્ણ કરેલું હતું. <sup>૨૯</sup> નગરના પુરુષોએ એકબીજાને કટ્યું, “આ કામ કોણે કર્યું છે?” પણી તપાસ કરીને તેઓએ કટ્યું, “યોઆશના દીકરા ગિદિયોને આ કૃત્ય કર્યું છે.”

<sup>૩૦</sup> ત્યારે નગરના લોકોએ યોઆશને કટ્યું, “તારા દીકરાને બહાર લાવ કે જેથી તે માર્યો જાય, કેમ કે તેણે બાળની યજ્ઞવેદી તોડી પાડી છે અને અશોરા મૂર્તિ કાપી નાખી છે.”

<sup>૩૧</sup> યોઆશે તેની સામે ઉભા રહેલા સર્વ લોકોને કટ્યું, “શું તમે બાળના પક્ષમાં બોલશો? કે શું તમે તેને બચાવશો? જે માણસ તેના પક્ષમાં વિવાદ કરે તે સવાર થતાં પહેલાં માર્યો જાય; જો બાલ દેવ હોય તો તે પોતે પોતાના પક્ષમાં બોલે, કેમ કે કોઈ એક તેની વેદી તોડી પાડી છે.” <sup>૩૨</sup> તે માટે તે દિવસે તેણે દીકરાનું નામ “યરુભાલ” પાડીને કટ્યું, “બાલ તેની સામે વિવાદ કરે,” કેમ કે તેણે તેની વેદી તોડી પાડી છે.

<sup>૩૩</sup> ત્યારે સર્વ મિદ્યાનીઓ, અમાલેકીઓ તથા પૂર્વ તરફના લોકો એકત્ર થયા. તેઓએ પેલે પાર જઈને થિઝ્યેલની ખીણમાં છાવણી કરી.

<sup>૩૪</sup> પણ ઈશ્વરનો આત્મા ગિદિયોન પર આવ્યો તેણે રણશિગડું વગાડ્યું. તેથી અભીએઝેરના માણસો તેની પાછળ જવાને એકત્ર થયા. <sup>૩૫</sup> તેણે મનાશામાં સર્વત્ર સંદેશવાહકો મોકલ્યા અને તેઓ પણ તેની પાછળ એકત્ર થયા. તેણે આશોરમાં, ઝબુલોનમાં તથા નફતાલીમાં સંદેશવાહકો મોકલ્યા અને તેઓ તેને મળવા સામા ગયા.

<sup>૩૬</sup> ગિદિયોને ઈશ્વરને કટ્યું, “જો તમે, તમારા કહેવા મુજબ, મારે હાથે ઇઝરાયલને બચાવવાના હોય-<sup>૩૭</sup> તો જુઓ, હું ખાંધીમાં ઊન મૂકીશ. જો એકલા ઊન પર ફક્ત ઝાકળ પડે અને બાકીની ભૂમિ સૂકી રહે, તો હું જાણીશ કે તમે, તમારા કહેવા મુજબ, મારે હાથે ઇઝરાયલને બચાવવાના છો.”

<sup>૩૮</sup> બીજે દિવસે વહેલી સવારે ગિદિયોને ઊઠીને ઊન દબાવ્યું, ત્યારે તે જ પ્રમાણે થયું, ઊનને નિયોવતાં એક વાટકો ભરાય તેટલું ઝાકળનું પાણી નીકણ્યું.

<sup>૩૯</sup> પણી ફરીથી ગિદિયોને ઈશ્વરને કટ્યું, “તમારો કોપ મારા પર ન સણગાવો, હું માત્ર હજુ એકવાર બોલીશ, હવે કૃપા કરીને એક જ વખત મને ઊનથી ખાતરી કરવા દો, હવે એકલું ઊન કોઈ રહે અને બાકીની ભૂમિ પર ફક્ત ઝાકળ પડે.” <sup>૪૦</sup> તે રાત્રે તેણે જેવું માર્યું તેવું ઈશ્વરે કર્યું. કેમ કે એકલું ઊન કોઈ હતું અને બાકીની જખીન પર ફક્ત ઝાકળ હતું.

## ૭

<sup>૧</sup> ત્યારે યરુભાલ, એટલે ગિદિયોન તથા તેની સાથેના સર્વ લોકોએ સવારે વહેલા ઊઠીને હેરોદના ઝરાની પાસે છાવણી કરી. મિદ્યાનીઓની છાવણી મોરેહ પર્વતની પાસે તેઓની ઉત્તર તરફની ખીણમાં હતી.

<sup>૨</sup> ઈશ્વરે ગિદિયોનને કટ્યું, “તારી સાથેના લોકો એટલા બધા છે કે તેમના ઝારા હું મિદ્યાનીઓને તેઓના હાથમાં સૌપું નહિ, રખેને ઇઝરાયલ મારી આગળ ફુલાસ મારીને કહે કે, ‘મારા પોતાના હાથે મને ઊગાર્યો છે.’ <sup>૩</sup> માટે હવે તું જ અને લોકોને જહેર કર, ‘જે કોઈ ભયબીત તથા ધૂજતા હોય, તેઓ ગિલ્યાદ પર્વતથી પાછા વળીને ચાલ્યા જાય.’” તેથી બાવીસ હજાર લોકો પાછા ગયા અને દસ હજાર રહ્યા.

<sup>૪</sup> ઈશ્વરે ગિદિયોનને કદ્યું, “લોકો હજુ પણ વધારે છે. તેઓને પાણીની પાસે લાવ અને હું ત્યાં તેમની સંખ્યામાં ઘટાડો કરીશ. જેના સંબંધી હું તને કહું, ‘આ તારી સાથે આવે, તે તારી સાથે આવશે અને આ તારી સાથે ના આવે, તે આવશે નહિ.’”

<sup>૫</sup> તેથી ગિદિયોન લોકોને પાણીની પાસે લાવ્યો અને ઈશ્વરે તેને કદ્યું, “પ્રત્યેક જાણ જે જ્યાનની માફક જુભથી લખલખાવીને પાણી પીએ, તેને અલગ કર, અને જે પાણી પીવા સારુ ધૂંટણીએ પડે તેઓને પણ અલગ કર.” <sup>૬</sup> પ્રણાસો માણસોએ મુખ દ્વારા લખલખાવીને પાણી પીધું. બીજા સર્વ લોકો પાણી પીવાને ધૂંટણીએ પડ્યા.

<sup>૭</sup> ઈશ્વરે ગિદિયોનને કદ્યું, “જે પ્રણાસો માણસોએ પાણી લખલખાવીને પીધું છે, તેઓની હસ્તક હું તમને ઉગાચીશ અને મિદ્યાનીઓને તારા હાથમાં આપીશ. બીજા સર્વ માણસોને ઘર ભેગા થવા દે. <sup>૮</sup> માટે જેઓને પસંદ કરવામાં આવેલા તેઓએ પોતાનો સામાન તથા પોતાના રણશિંગડાં લીધાં. ગિદિયોને સર્વ ઇજરાયલી માણસોને પોતપોતાના તંબુએ મોકલી દીધા, તેણે માત્ર પ્રણાસો માણસોને પોતાની પાસે રાખ્યા. હવે મિદ્યાનીઓની છાવણી તેની નીયેની ખીણમાં હતી.

<sup>૯</sup> તે જ રાત્રે એમ થયું કે, ઈશ્વરે તેને કદ્યું કે, “ઉઠ! છાવણી પર હુમલો કર, કેમ કે તે પર હું તને વિજય આપીશ. <sup>૧૦</sup> પણ જો તું ત્યાં જતા ગભરાતો હોથ, તો તું તથા તારો દાસ પુરાહ છાવણીમાં જાઓ, <sup>૧૧</sup> તેઓ જે કહે તે સાંભળ અને પણી છાવણીમાં હુમલો કરવા માટે તું બળવાન થશો.” તેથી ગિદિયોન તેના દાસ પુરાહ સાથે સૈન્યની સૌથી છેવાડી શરાધારીઓની ટુકડી નજુક આવ્યા.

<sup>૧૨</sup> મિદ્યાનીઓ, અમાલેકીઓ તથા પૂર્વ દિશાના સર્વ લોકો મેદાનની અંદર તીડની માફક સંખ્યાબંધ પડેલા હતા. તેઓના ઊંટો સમુદ્રના કાંઠાની રેતી જેટલાં અગણિત હતાં.

<sup>૧૩</sup> જયારે ગિદિયોન ત્યાં આવ્યો, ત્યારે ત્યાં આગળ એક માણસ પોતાના મિત્રને એક સ્વપ્ન વિષે કહી સંભળાવતો હતો. તે માણસે કદ્યું, “જુઓ! મને એક સ્વપ્ન આવ્યું અને મેં જવની એક રોટલી મિદ્યાનની છાવણી ઉપર ધકી પડતી જોઈ. તે તંબુની પાસે આવી, તેણે તેને એવો ધક્કો માર્યો કે તે પડી ગયો, તેને એવો ઉથલાવી નાખ્યો કે તે જમીનદોસ્ત થયો.” <sup>૧૪</sup> બીજા માણસે કદ્યું, “એ તો યોઆશના દીકરા, ગિદિયોનની તરવાર વગર બીજું કંઈ નથી. ઈશ્વરે મિદ્યાનીઓ તથા તેના સર્વ સૈન્યને તેના હાથમાં સોંપ્યાં છે.”

<sup>૧૫</sup> જયારે ગિદિયોને એ સ્વપ્નનું કથન તથા તેનો અર્થ સાંભળ્યાં, ત્યારે તેણે નમીને આરાધના કરી. ઇજરાયલની છાવણીમાં પાછો આવીને તેણે કદ્યું, “ઉઠો! કેમ કે ઈશ્વરે મિદ્યાનીઓના સૈન્યને આપણા હાથમાં સોંપ્યું છે.” <sup>૧૬</sup> તેણે પ્રણાસો પુરુષોની પ્રણ ટુકડીઓ કરી. તેઓને બધાને રણશિંગડાં તથા ખાલી ઘડ આપ્યાં દરેક ઘડામાં દીવા હતા.

<sup>૧૭</sup> તેણે તેઓને કદ્યું, “મારી તરફ જુઓ અને જેમ હું કરું છું તેમ તમે કરજો. જુઓ! જયારે હું છાવણીના છેવાડા ભાગ આગળ આવું, ત્યારે હું જે કરું તેમ તમે કરજો. <sup>૧૮</sup> હું તથા મારી સાથેના સર્વ લોકો જયારે રણશિંગડું વગાડીએ ત્યારે આખી છાવણીની આસપાસ તમે પણ રણશિંગડાં વગાડીને પોકારજો, ઈશ્વર તથા ગિદિયોનને માટે.”

<sup>૧૯</sup> તેથી ગિદિયોન તથા તેની સાથે સો પુરુષો અડધી રાત્રે છાવણીના છેવાડા ભાગ આગળ આવ્યા. તે વખતે માત્ર થોડી જ વાર ઉપર નવો પહેરો ગોઢવ્યો હતો. તેઓએ રણશિંગડાં વગાડીને પોતાના હાથમાંના ઘડ ફોડ્યા.

<sup>૨૦</sup> પ્રણે ટુકડીઓએ રણશિંગડાં વગાડીને ઘડ ફોડ્યા. તેઓએ ડાબા હાથથી દીવા પકડ્યા અને રણશિંગડાંને તેઓના જમણાં હાથોથી વગાડ્યાં. તેઓએ પોકાર

કર્યો, “ઈંખરની તથા ગિદિયોનની તરવાર.” <sup>૨૧</sup> બધા માણસો પોતપોતાની જગ્યાએ છાવણીની ચારેબાજુ ઉભા થથા અને મિદ્યાનીઓનું સર્વ સૈન્ય નાસી ગયું. તેઓએ પોકાર કરીને સૈન્યને ભગાડી મૂક્યું.

<sup>૨૨</sup> જ્યારે તેઓએ શ્રદ્ધાસો રણાંશિંગડાં વગાડ્યાં, ત્યારે ઈંખરે પ્રત્યેક માણસની તરવાર પોતાના સાથીની સામે તથા મિદ્યાનીઓના સર્વ સૈન્યની સામે કરી. સૈન્ય સરેરા તરફ હેઠ-શિષ્ટાહ સુધી તથા ટાંઝાથ પાસેના આબેલ-મહોલાની સરહદ સુધી ગયું. <sup>૨૩</sup> ઇંગરાથલના માણસો નફતાલી, આશેર તથા આખા મનાશામાંથી એકત્ર થઈને મિદ્યાનીઓની પાછળ પડ્યા.

<sup>૨૪</sup> ગિદિયોને સંદેશવાહકોને એક્ષાઇમના આખા પહાડી પ્રદેશમાં મોકલીને, કહેવડાવ્યું, “તમે મિદ્યાનીઓની ઉપર ધક્કી આવો, થર્ડન નદી ઓળંગીને તેઓની આગળ બેથ-બારાક સુધી જઈને થર્ડનનાં પાણી આગળ તેઓને રોકો.” તેથી એક્ષાઇમના સર્વ માણસો એકત્ર થઈને થર્ડન નદી પાર કરીને બેથ-બારા સુધી થર્ડનનાં પાણી આગળ તેઓને આંતર્યા. <sup>૨૫</sup> તેઓએ મિદ્યાનના બે સરદારો, ઓરેબ તથા ઝાંખેબને પકડ્યા. ઓરેબ ખડક ઉપર ઓરેબને મારી નાખ્યો અને તેઓએ ઝાંખેબના દ્રાક્ષાકુંડની પાસે ઝાંખેબને મારી નાખ્યો. તેઓ મિદ્યાનીઓની પાછળ પડીને ઓરેબ તથા ઝાંખેબનાં માથાં થર્ડનને પેલે કિનારે ઝાંખેબનાં દ્રાક્ષાકુંડ આગળ ગિદિયોનની પાસે લાવ્યા.

## ૮

<sup>૧</sup> એક્ષાઇમના પુરુષોએ ગિદિયોનને કર્યું, “તું અમારી સાથે આમ કેમ વતર્યો છે? જ્યારે તું મિદ્યાનીઓની સાથે લડવા ગયો ત્યારે તેં અમને બોલાવ્યા નહિ.” અને તેઓએ તેને સખત ઠપકો આપ્યો.

<sup>૨</sup> તેણે તેઓને કર્યું, “તમે જે કર્યું છે તેની સરખામણીમાં મેં તો કર્શું કર્યું નથી? એક્ષાઇમની દ્રાક્ષાનો સંખો તે અભીએઝેરની દ્રાક્ષાના આખા ફાલ કરતાં શું સારો નથી? <sup>૩</sup> ઈંખરે તમને મિદ્યાનીઓના ઓરેબ તથા ઝાંખેબ સરદારોની ઉપર વિજય અપાવ્યો! તમારી સાથે સરખામણીમાં હું શું કરી શક્યો છું?” જ્યારે તેણે આમ કર્યું, ત્યારે તેઓ ઠંડા પડ્યા.

<sup>૪</sup> ગિદિયોન થર્ડન નદી આગળ આવ્યો અને તે તથા તેની સાથેના શ્રદ્ધાસો માણસો પાર ઉત્તર્યા. તેઓ થાકેલાં હતા, તેમ છતાં તેઓ શાશ્વતોની પાછળ લાગેલા હતા. <sup>૫</sup> તેણે સુક્કોથના લોકોને કર્યું, “હૃપા કરીને મારી પાછળ આવનાર આ લોકોને રોટલી આપો, કેમ કે તેઓ થાકેલાં છે અને હું મિદ્યાનના ઝેબા તથા સાલ્ભુજ્ઞા ચાજાઓની પાછળ પડ્યો છું.”

<sup>૬</sup> સુક્કોથના આગેવાનોએ કર્યું, “ઝેબા તથા સાલ્ભુજ્ઞાના હાથ હાલ શું તારા હાથમાં છે કે અમે તારા સૈન્યને રોટલી આપીએ?” <sup>૭</sup> ગિદિયોને કર્યું, “જ્યારે ઈંખરે આપણાને ઝેબા તથા સાલ્ભુજ્ઞા ઉપર વિજય આપ્યો છે, ત્યારે જંગલના કાંટાથી તથા ઝાંખરાથી હું તમારાં શરીર ઉઝરડી નાખીશ.”

<sup>૮</sup> ત્યાંથી તે પનુઅલ ગયો અને ત્યાં લોકોને તે જ રીતે કર્યું, જેમ સુક્કોથના લોકોએ ઉત્તર આપ્યો હતો તેવો જ ઉત્તર પનુઅલના લોકોએ પણ તેને આપ્યો. <sup>૯</sup> તેણે પનુઅલના લોકોને પણ કર્યું, “જ્યારે હું શાંતિથી પાછો આવીશ, ત્યારે હું તમારો આ કિલ્સો તોડી પાડીશ.”

<sup>૧૦</sup> હવે ઝેબા તથા સાલ્ભુજ્ઞા કાર્કોરમાં હતા તેઓનું સૈન્ય સાથે હતા, એટલે પૂર્વ દિશાના લોકના આખા સૈન્યમાંથી બધી રહેલા લગભગ પંદર હજાર માણસો, તેઓની સાથે હતા. કેમ કે એક લાખ અને વીસ હજાર શૂરવીરો માર્યા ગયા હતા.

૧૧ ગિદિયોને નોભાની તથા યોગબહાની પૂર્વ બાજુએ તંબુમાં રહેનાર લોકોના ભાર્ગ જઈને દુશ્ભનોને ભાર્યા. તેણે દુશ્ભનોના સૈન્યને હરાવ્યા, કેમ કે તેઓ હુમલો કરવા માટે નિર્ભય હતા. ૧૨ ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝા નાઠા, ત્યારે ગિદિયોન તેઓની પાછળ પડ્યો હતો, તેણે મિદ્ધાનના રાજાઓ ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાને પકડીને તેઓના સૈન્યનો પરાજય કર્યો.

૧૩ યોઆશનો દીકરો ગિદિયોન, હેદેસથી પસાર થઈને લડાઈમાંથી પાછો ફર્યો. ૧૪ તેણે ચુક્કોથના ભાણસોમાંથી એક જુવાનને પકડીને ચૂચ્યોદય વખતે પૂછ્યું, ત્યારે તે જુવાન ભાણસે ચુક્કોથના આગેવાનોને તથા તેઓના વડીલો જે સિતોતેર હતા તેઓની ભાહિતી તેઓને આપી.

૧૫ ગિદિયોને ચુક્કોથના લોકોની પાસે આવીને કદ્યું, “ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાને જુઓ, તેઓ સંબંધી તમે એમ કહીને મને મહેણું માર્યું હતું કે, ‘શું હાલ ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાના હાલ તારા હાથમાં છે કે અમારે તારા થાકેલાં ભાણસોને રોટલી આપવી જોઈએ?’” ૧૬ ગિદિયોને નગરના વડીલોને પકડીને જંગલના કાંટા તથા ઝાંખરાં લઈને તે વડે ચુક્કોથના લોકોને શિક્ષા કરી. ૧૭ વળી તેણે પનુઅેલનો કિલ્લો તોડી પાડ્યો અને તે નગરના ભાણસોનો સંહાર કર્યો.

૧૮ ત્યારે ગિદિયોને ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાને કદ્યું, “તાબોરમાં જે લોકોની તમે કતલ કરી તે કેવા ભાણસો હતા?” તેઓએ ઉત્તર આપ્યો, “જેવો તું છે, તેવા તેઓ હતા. તેઓમાંનો પ્રત્યેક વ્યક્તિ રાજાના દીકરા જેવો દેખાતો હતો.” ૧૯ ગિદિયોને કદ્યું, “તેઓ મારા ભાઈ, એટલે મારી માતાના દીકરા હતા. હું જીવતા ઈંઘરની હાજરીમાં કહું છું કે, જો તેઓના જીવ તમે બચાવ્યા હોત, તો હું તમને ભારી નાખત નહિ.”

૨૦ તેણે તેના પ્રથમજનિત દીકરા યેથેરને કદ્યું, “ઉઠ તેઓને મારી નાખ!” પણ તે જુવાન ભાણસે પોતાની તરવાર તાણી નહિ, તે ગભરાયો, કેમ કે તે હજુ જુવાન હતો. ૨૧ પછી ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાએ કદ્યું, “તું ઊઠીને અમને મારી નાખ! કેમ કે જેવું ભાણસ, તેવું તેનું બણ.” ગિદિયોને ઊઠીને ઐબા તથા સાલ્બુજ્ઝાને મારી નાખયા. અને તેઓનાં ઊંટોનાં ગળા પરના યંદાકારના દાગીના લઈ લીધા.

૨૨ ત્યારે ઈઝરાયલના ભાણસોએ ગિદિયોનને કદ્યું, “તું અમારા પર રાજ કર. તું, તારો દીકરો તથા તારા દીકરાનો દીકરો - કેમ કે મિદ્ધાનના હાથમાંથી તેં અમને ઉગાર્યા છે.” ૨૩ ગિદિયોને તેઓને કદ્યું, “તમારા પર હું રાજ નહિ કરું અને મારો દીકરો પણ રાજ નહિ કરે. ઈંઘર તમારા પર રાજ કરશે.”

૨૪ ગિદિયોને તેઓને કદ્યું, “હું તમને એક વિનંતી કરવા ચાહું છું કે જે સર્વ કુંડળ તમે લૂંટથાં છે તે મને આપો.” કેમ કે તેઓ ઈઝમાએલીઓ હતા, માટે તેઓનાં કુંડળ સોનાનાં હતાં. ૨૫ તેઓએ જવાબ આપ્યો, “અમે ખુશીથી તે આપીશું.” અને વદ્રા પાથરીને તેઓમાંના પ્રત્યેક ભાણસે પોતે લૂંટેલાં કુંડળ તેમાં નાખ્યાં.

૨૬ સોનાનાં જે કુંડળો તેણે માંગી લીધાં, તેનું વજન એક હજાર સાતસો શેકેલ હતું. તે ઉપરાંત તેમાં કલગીઓ, લોલકો તથા મિદ્ધાનના રાજાઓના અંગ પરનાં જંબુદીયા વદ્રા તથા તેઓનાં ઊંટોના ગળામાંની સાંકળ હતી.

૨૭ ગિદિયોને કુંડળોનું એક એફોદ બનાવ્યું અને પોતાના નગર ઓફામાં તે મૂકયું અને સર્વ ઈઝરાયલીઓએ તેની ઉપાસના કરીને પોતાને વટાખથાં. તે ગિદિયોનને તથા તેના કુંટલને માટે ફાંદારૂપ થઈ પડ્યું. ૨૮ તેથી મિદ્ધાનીઓ ઈઝરાયલી લોકો આગળ હારી ગયા અને તેઓએ ફરી પોતાનાં માથાં ઊંચા કર્યા નહિ. અને ગિદિયોનના દિવસોમાં ચાળીસ વર્ષ સુધી દેશમાં શાંતિ રહી.

<sup>૨૬</sup> યોઆશનો દીકરો થરભાલ પોતાના ઘરમાં રહ્યો. <sup>૩૦</sup> ગિદિયોનને સિંતેર દીકરા થયા હતા, કેમ કે તેને ઘણી પત્નીઓ હતી. <sup>૩૧</sup> શખેમમાં તેની એક ઉપપત્ની હતી, તેણે પણ તેને માટે એક દીકરાને જન્મ આપ્યો અને ગિદિયોને તેનું નામ અખીમેલેખ પાડ્યું.

<sup>૩૨</sup> યોઆશનો દીકરો ગિદિયોન, ઘણી વૃદ્ધ ઉંમરે મરણ પામ્યો અને અખીમેલેખીઓના ઓફ્ફામાં તેના પિતા યોઆશની કબરમાં તેને દફનાવવામાં આવ્યો.

<sup>૩૩</sup> ગિદિયોનના મરણ પછી એમ થથું કે, ઇઝરાયલના લોકોએ પાછા ફરીને બાલની પૂજા કરીને વ્યબિચાર કર્યો, તેઓએ બાલ-બચીથને પોતાનો દેવ માન્યો.

<sup>૩૪</sup> જેમણે ચારે તરફના સર્વ શત્રુઓના હાથમાંથી તેઓને બચાવ્યા હતા, તે તેમના પ્રભુ, ઈશ્વરનો આદર ઇઝરાયલના લોકોએ કર્યો નહિ. <sup>૩૫</sup> જે સર્વ ભલાઈ ઇઝરાયલના લોકો પ્રત્યે થરભાલે દર્શાવી હતી, તે પ્રમાણે તેઓએ તેના ઘર પર ભલાઈ રાખી નહિ.

## ૬

<sup>૧</sup> થરભાલનો દીકરો અખીમેલેખ શખેમમાં પોતાની ભાતાના સંબંધીઓ પાસે ગયો અને તેણે પોતાના મોસાળના આખા કુટુંબનાં લોકોને કટ્યું, <sup>૨</sup> “કુપા કરીને શખેમના સર્વ આગેવાનો સાંભળો તે શીતે કહો ‘થરભાલના સર્વ સિંતેર દીકરા, તમારા પર રાજ કરે અથવા એક જણ તમારા પર રાજ કરે, એ બેમાંથી તમારે માટે વધારે સાંચ શું છે? યાદ રાખો કે હું તમારાં હાડકાંનો તથા તમારાં માંસનો છું.’”

<sup>૩</sup> તેના મામાઓએ શખેમના સર્વ આગેવાનોને એ વાતો કહી અને તેઓ અખીમેલેખનું પાલન કરવાને સંમત થયા, માટે તેઓએ કટ્યું કે, “તે આપણો બાણોજ છે.” <sup>૪</sup> તેઓએ બાલ-બચીથના મંદિરમાંથી તેને ચાંદીના સિંતેર રૂપિયા આપ્યાં અને અખીમેલેખે તે વડે પોતાની સરદારી નીચે રહેવા સારુ હલકા અને અધમ માણસો, જેઓ તેની પાછળ ગયા તેઓને રાખ્યા.

<sup>૫</sup> ઓફ્ફામાં તે પોતાના પિતાના ઘરે ગયો અને એક પથ્થર પર પોતાના સિંતેર ભાઈઓને ભારી નાખ્યા હતા, પણ થરભાલનો સૌથી નાનો દીકરો યોથામ બચી ગયો હતો, કેમ કે તે સંતાઈ ગયો હતો. <sup>૬</sup> શખેમના તથા બેથ-મિલ્સોના સર્વ આગેવાનો સાથે આવ્યા અને તેઓએ જઈને અખીમેલેખને, શખેમમાં જે સ્તરમ હતો તેની પાસેના એલોન વૃક્ષ આગળ રાજ બનાવ્યો.

<sup>૭</sup> જથારે યોથામને આ કહેવામાં આવ્યું, ત્યારે તે જઈને ગેરીઝીમ પર્વતના શિખર પર ઊભો રહ્યો. તેણે ઊંચા અવાજે તેઓને પોકાશીને કટ્યું, “ઓ શખેમના આગેવાનો, મારું સાંભળો, કે જેથી ઈશ્વર તમારું સાંભળો. <sup>૮</sup> એકવાર અંજુરના વૃક્ષો એક રાજને અભિષેક વડે તેઓના પોતાના પર નીમવાને ગયાં. અને તેઓએ જૈતૂનવૃક્ષને કટ્યું, ‘અમારા પર રાજ કર.’

<sup>૯</sup> પણ જૈતૂનવૃક્ષો તેઓને કટ્યું, ‘હું તો ઈશ્વરના અને માણસના સંભાનને માટે વપરાં છું, તે પડતું મૂકીને હું શા માટે અન્ય વૃક્ષો પર પ્રભાવ પાડવા જાઉં?’ <sup>૧૦</sup> પછી વૃક્ષોએ અંજુરીને કટ્યું, ‘આવીને અમારા પર રાજ કર.’ <sup>૧૧</sup> પણ અંજુરીના વૃક્ષો તેઓને કટ્યું, ‘મારી મીઠાશ તથા મારાં સારાં ફળ મૂકી દેવા જોઈએ, જેથી બીજાં વૃક્ષો પર પ્રભાવ પાડવા માટે હું શા માટે આવું?’

<sup>૧૨</sup> વૃક્ષોએ દ્રાક્ષાવેલાને કટ્યું, ‘આવીને અમારા પર રાજ કર.’ <sup>૧૩</sup> દ્રાક્ષાવેલાએ તેઓને કટ્યું, ‘શું મારે મારો નવો દ્રાક્ષારસ જે ઈશ્વરને તથા માણસને આનંદિત કરે છે તે મૂકીને, બીજાં વૃક્ષો પર પ્રભાવ પાડવા માટે શા માટે જવું જોઈએ?’ <sup>૧૪</sup> પછી સર્વ વૃક્ષોએ ઝાંખરાને કટ્યું, ‘આવીને અમારા પર રાજ કર.’

**૧૫** ઝાંખરાએ વૃક્ષોને કદ્યું, 'જો તમારે ખરેખર તમારા પર મને રાજ તરીકે અભિષિકત કરવો હોય, તો આવો અને મારી છાયા પર બરોસો રાખો. જો એમ નહિ, તો ઝાંખરામાંથી અર્દિન નીકળીને લબાનોનનાં એરેજવૃક્ષોને બાળી નાખો.' **૧૬** તેથી હવે, જ્યારે તમે અભીમેલેખને રાજ બનાવ્યો, ત્યારે તમે જો સત્યતાથી તથા પ્રામાણિકપણે વત્યા હોય અને જો તમે યરૂભાલ તથા તેના ઘરનાંની સાથે સારી રીતે વત્યા હોય, જો જેવો તે થોડ્ય હોય તેવી જ તમે તેને સજ કરી હોય.

**૧૭** અને તમે વિચારો છો કે મારા પિતાએ તમારે સારુ લડાઈ કરી છે, પોતાનો જીવ જોખમમાં નાખીને તમને મિદ્ધાનીઓના હાથમાંથી છોડાવ્યાં. **૧૮** પણ આજે તમે મારા પિતાના ઘરની વિરુદ્ધ ઊભા થયા છો અને તેના સિતેર પુત્રોને એક પથ્થર પર મારી નાખ્યા છે. અને તમે તેની દાસીના પુત્ર અભીમેલેખને શખેમનાં આગેવાનો પર રાજ બનાવ્યો, કેમ કે તે તમારો સંબંધી છે.

**૧૯** ત્યારે જો તમે યરૂભાલની તથા તેના ઘરનાંની સાથે પ્રમાણિકતાથી તથા સત્યનિષ્ઠતાથી વત્યા હોય, તો તમે અભીમેલેખમાં આનંદ કરો અને તેને પણ તમારામાં આનંદ કરવા દો. **૨૦** પણ જો તેમ નહિ, તો અભીમેલેખમાંથી અર્દિન નીકળો અને શખેમના માણસોને તથા મિલ્લોમાંથી અર્દિન નીકળો અને અભીમેલેખને બાળી નાખો. **૨૧** થોથામ ભાગીને દૂર ચાલ્યો ગયો અને બેરમાં જઈને તે ત્યાં રહ્યો. કેમ કે તે તેના ભાઈ, અભીમેલેખથી ઘણું દૂર હતું.

**૨૨** અભીમેલેખ ઈજરાયલ પર શ્રદ્ધા વર્ષ રાજ કર્યું. **૨૩** ઈશ્વરે અભીમેલેખ તથા શખેમના આગેવાનો વચ્ચે દુષ્ટ આત્મા મોકલ્યો. શખેમના આગેવાનોએ અભીમેલેખનો વિશ્વાસધાત કર્યો. **૨૪** ઈશ્વરે આ કર્યું જેથી યરૂભાલના સિતેર દીકરા પર જે જુલમ ગુજરાયો હતો તેનો બદલો લેવાય અને તેઓના ખૂનનો દોષ તેઓના ભાઈ અભીમેલેખ પર મૂકાય; આમાં શખેમના માણસો પણ જવાબદાર હતા કેમ કે તેઓએ તેને તેના ભાઈઓનું ખૂન કરવામાં મદદ કરી હતી.

**૨૫** જેથી શખેમના આગેવાનોએ પર્વતના શિખર પર લાગ તાકીને તેના પર છાપો મારનારાઓને બેસાડ્યા અને જે સર્વ તેઓની પાસે થઈને તે માર્ગ જતા હતા તે સર્વને તેઓ લુંટી લેતાં હતા. આ બાબત અભીમેલેખને જણાવવાંમાં આવી.

**૨૬** એબેદનો દીકરો ગાઆલ પોતાના સંબંધીઓની સાથે આવ્યો અને તેઓ શખેમમાં ગયા. શખેમના આગેવાનોને તેના પર વિશ્વાસ હતો. **૨૭** તેઓ ખેતરમાં ગયા અને પોતાની દ્રાક્ષાવાડીમાંથી દ્રાક્ષો બેગી કરીને તેને નિયોવીને મિજબાની કરી. તેઓએ પોતાના દેવના મંદિરમાં પર્વનું આયોજન કર્યું, જ્યાં તેઓએ ખાઈ પીને અભીમેલેખને શાપ આપ્યો.

**૨૮** એબેદના દીકરા ગાઆલે કદ્યું, "અભીમેલેખ કોણ છે અને શખેમ કોણ છે, કે અમે તેની સેવા કરીએ? શું તે યરૂભાલનો દીકરો નથી? અને શું ઝબુલ તેનો અધિકારી નથી? તમે ભલે શખેમના પિતા, હમોરના લોકોની સેવા કરો! શા માટે અમે તેની સેવા કરીએ?" **૨૯** હું ઈથા રાખું છું કે આ લોકો મારી આજ્ઞા પ્રમાણે કરે! તો હું અભીમેલેખને દૂર કરીશ. હું અભીમેલેખને કહીશ, 'તારા સ્કૈન્થને બહાર બોલાવી લાવ.'

**૩૦** જ્યારે નગરના અધિકારી ઝબુલે, એબેદના દીકરા ગાઆલનાં શબ્દો સાંભળ્યાં, ત્યારે તે જોધે ભરાયો. **૩૧** તેણે અભીમેલેખને છેતરવા સંદેશવાહકોને મોકલીને કહેવડાવ્યું, "જો, એબેદનો દીકરો ગાઆલ અને તેના સંબંધીઓ શખેમમાં આવે છે અને તેઓ નગરને તારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેરે છે."

**૩૨** હવે રાત્રે તું તથા તારી સાથેના સૈનિકો ઉઠો અને મેદાનમાં છાપા મારવાની તૈયારી કરો. **૩૩** પણી સવારમાં સૂર્ય ઉગે તે પહેલાં, તું વહેલો ઉઠીને નગર પર હુભલો

કર. અને જ્યારે તે તથા તેની સાથેના લોક તારી વિરુદ્ધ ચટાઈ કરે, ત્યારે તું જે કરી શકે તે તેમને કરજે.”

**૩૪** તેથી અભીમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ માણસો ઉદ્ઘાટા અને તેઓ શખેમ વિરુદ્ધ તેમની ચાર ટુકડીઓ બનાવીને સંતાઈ રહ્યા. **૩૫** એબેદના દીકરો ગાઆલ બહાર જઈને નગરના દરવાજાના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઉભો રહ્યો. અભીમેલેખ અને તેની સાથેના લોક તેમની સંતાવાની જગ્યાએથી બહાર આવ્યા.

**૩૬** જ્યારે ગાઆલે તે માણસોને જોથા, ત્યારે તેણે ઝબુલને કર્યું, “જો, પર્વતના શિખર ઉપરથી માણસો ઉઠાડી આવે છે!” ઝબુલે તેને કર્યું, “તને પર્વતોના ઓળા માણસો જેવા દેખાય છે.” **૩૭** ગાઆલે ફરી તેને કર્યું, “જો, માણસો દેશની મદ્દયમાં થઈને નીચે ઉઠાડી આવે છે અને બીજું એક ટોળું એલોન વૃક્ષને માર્ગ થઈને આવે છે.”

**૩૮** ત્યારે ઝબુલે તેને કર્યું, “હવે તારા અભિમાની શબ્દો કથાં ગયા, તેં હમણાં જે કર્યું હતું, “અભીમેલેખ કોણ છે કે અમે તેની સેવા કરીએ?” જે લોકોને તેં દિક્કાર્યા છે તે શું એ નથી? હવે બહાર જઈને તેઓની વિરુદ્ધ લડાઈ કર.” **૩૯** ગાઆલ બહાર જઈને શખેમના માણસોની આગેવાની કરી અને અભીમેલેખની સાથે લડાઈ કરી. **૪૦** અભીમેલેખે તેને નસાડ્યો અને ગાઆલ તેની આગળથી નાસી ગયો. નગરના દરવાજાના પ્રવેશદ્વાર પાસે ઘણાં માણસો ઘાયલ થઈને પડ્યા.

**૪૧** અભીમેલેખ અરૂમામાં રહ્યો. ઝબુલે ગાઆલ તથા તેના સંબંધીઓને શખેમમાંથી બહાર કાઢી મૂક્યા. **૪૨** બીજે દિવસે શખેમના લોકો મેદાનમાં ગયા અને અભીમેલેખને તેઓએ આ સમાચાર કર્યા. **૪૩** તે તેના લોકોને લઈને, તેઓને ત્રણ ટોળકીઓમાં વહેંચીને મેદાનમાં સંતાઈ રહ્યો. તેણે જોયું કે, લોકો નગરમાંથી બહાર આવી રહ્યા હતા અને તેણે તેઓ પર હુમલો કરીને તેઓને મારી નાખ્યા.

**૪૪** અભીમેલેખ તથા તેની સાથેની ટોળીઓએ આગળ ધસીને નગરના દરવાજાના પ્રવેશદ્વારને બંધ કરી દીધો. બીજુ બે ટોળીઓએ જે લોકો મેદાનમાં હતા તે સર્વ ઉપર હુમલો કરીને તેઓને મારી નાખ્યા. **૪૫** અભીમેલેખે આખો દિવસ નગરની સામે લડાઈ કરી. તેણે નગરને કબજે કર્યું અને તેમાં જે લોકો હતા તેઓને મારી નાખ્યા. તેણે નગર તોડી પાડ્યું અને તેમાં ભીઠું વેર્યું.

**૪૬** જ્યારે શખેમના કિલ્લાના સર્વ આગેવાનોએ સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓ એલ-બરીથના ઘરના ભૌયરામાં પ્રવેશ્યા. **૪૭** અભીમેલેખને ખબર મળી કે શખેમના કિલ્લાના સર્વ આગેવાનો એકત્ર થયા છે.

**૪૮** અભીમેલેખ તથા તેની સાથેના સર્વ લોકો સાલ્ભોન પર્વત પર ગયા. અભીમેલેખે પોતાના હાથમાં એક કુહાડી લઈને વૃક્ષની ડાળીઓ કાપી. તેણે પોતાના ખબા પર મૂકીને તેની સાથેના લોકોને હુકમ કર્યો, “તમે મને જે કરતાં જોથો છે તે પ્રમાણે તમે પણ જલ્દીથી કરો.” **૪૯** તેથી સર્વ લોકો પણ ડાળીઓ કાપીને અભીમેલેખની પાછળ ચાલ્યા. અને તે ડાળીઓ કિલ્લાને લગાડીને તે વડે કિલ્લાને સણગાવી દીધો અને તેથી શખેમના કિલ્લાનાં સર્વ માણસો આશરે હજારેક પુરુષ તથા સ્ત્રીઓ મરણ પામ્યાં.

**૫૦** પછી અભીમેલેખ તેબેસ ગયો અને તેબેસની સામે છાવણી નાખીને તે કબજે કર્યું. **૫૧** પણ તે નગરમાં એક મજબૂત કિલ્લો હતો અને તેમાં નગરનાં સર્વ પુરુષ, સ્ત્રીઓ તથા નગરના સધળા આગેવાનો નાસી ગયા અને અંદરથી કિલ્લાનું બારણું બંધ કર્યું. પછી તેઓ કિલ્લાની છત પર ચઢી ગયા.

**૫૨** અભીમેલેખે કિલ્લા આગળ આવીને તેની સામે લડાઈ કરી અને આગ લગાડવા માટે કિલ્લાના બારણાની નજીક આવ્યો. **૫૩** પણ એક સ્ત્રીએ દંટીનું ઉપલું પડ

અભીમેલેખના માથા પર ફેંકીને તેની ખોપણી ફોડી નાખી. <sup>૫૪</sup> પછી તેણે તરત એક જુવાનને બોલાવીને એટલે જે તેનો શસ્ત્રવાહક હતો તેને કટયું, “તારી તરવાર કાઢીને મને મારી નાખ, કે કોઈ મારા વિષે એમ ન કહે, ‘એક સ્ત્રીએ મને મારી નાખયો.’” તેથી તે જુવાને તેને તરવારથી મારી નાખયો અને તે મરણ પામ્યો.

<sup>૫૫</sup> જ્યારે ઇજરાયલના માણસોએ જોથું કે અભીમેલેખ મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેઓ પોતાના ઘરે પાછા ગયા. <sup>૫૬</sup> અને આમ ઈંઘરે અભીમેલેખના દુરાચાર પ્રમાણે તેને બદલો આપ્યો, તેણે પોતાના સિત્તેર ભાઈઓની હત્યા કરેલી હતી. <sup>૫૭</sup> શખેમના લોકોની બધી દુષ્ટતાનો બદલો ઈંઘરે તેઓને આપ્યો અને થરભાલના દીકરા યોથામનો શાપ તેઓ પર આવ્યો.

## ૧૦

<sup>૧</sup> અભીમેલેખ પછી, ઇજ્રાએલને ઉગારવા સારુ ઇસસાખારના કુળના, દોદોના દીકરા પૂર્ણાહનો દીકરો તોલા ઉક્ખો, તે એફાઈમના પહાડી મુલકમાંના શાભીરમાં રહેતો હતો.

<sup>૨</sup> તેણે શ્રેવીસ વર્ષ ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો. પછી તે મરણ પામ્યો અને શાભીરમાં દફનાવાયો.

<sup>૩</sup> તે પછી ગિલ્યાદી થાઈર આગળ આવ્યો. તેણે બાવીસ વર્ષ સુધી ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો. <sup>૪</sup> તેને શ્રીસ દીકરા હતા. તેઓ ગધેડા પર સવારી કરતા હતા, તેઓ પાસે શ્રીસ શહેરો હતાં, કે જે આજ દિવસ સુધી હાવ્યોથ-થાઈર કહેવાય છે, જે ગિલ્યાદ દેશમાં છે. <sup>૫</sup> થાઈર મરણ પામ્યો અને કામોનમાં દફનાવાયો.

<sup>૬</sup> ઇજરાયલના લોકોએ ઈંઘરની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું તેઓએ બાલિમ, આશ્તારોથ, અરામના દેવો, સિદોનના દેવો, મોઆબના દેવો, આમ્ભોનીઓના દેવો તથા પલિસ્તીઓના દેવોની પૂજા કરી. તેઓએ ઈંઘરનો ત્યાગ કર્યો અને લાંબા સમય સુધી તેમની ઉપાસના કરી નહિ. <sup>૭</sup> તેથી ઈંઘરનો કોપ ઇજરાયલ પર સળગ્યો. તેમણે પલિસ્તીઓ તથા આમ્ભોનીઓના હાથે તેઓને હરાવી દીધા.

<sup>૮</sup> તેઓએ તે વર્ષ ઇજરાયલના લોકોને હેરાન કરીને તેઓ પર જુલમ કર્યો, થર્દનને પેલે પાર અમોરીઓનો દેશ જે ગિલ્યાદમાં છે ત્યાંના ઇજરાયલના લોકો પર તેઓએ અટાર વર્ષ સુધી જુલમ ગુજાર્યો. <sup>૯</sup> અને આમ્ભોનીઓ થર્દન પાર કરીને યહૂદાની સામે, જિન્યામીનની સામે તથા એફાઈમના ઘરનાંની સામે લડવા સારુ ગયા, જેથી ઇજરાયલીઓ બહુ દુઃખી થયા.

<sup>૧૦</sup> પછી ઇજરાયલના લોકોએ ઈંઘરને પોકાર કરીને કટયું, “અમે તમારી વિરોધ પાપ કર્યું છે, કેમ કે અમે અમારા ઈંઘરને તજુને બાલાની પૂજા કરી છે.” <sup>૧૧</sup> ઈંઘરે ઇજરાયલના લોકોને પૂછ્યું, “શું મેં તમને ભિસટીઓથી, અમોરીઓથી, આમ્ભોનીઓથી તથા પલિસ્તીઓથી, <sup>૧૨</sup> અને સિદોનીઓથી પણ બચાવ્યા ન હતા? અમોલેકીઓએ તથા માઓનીઓએ તમારા પર જુલમ કર્યો અને તમે મારી આગળ પોકાર કર્યો અને મેં તમને તેઓના હાથમાંથી છોડાવ્યાં હતા.

<sup>૧૩</sup> તેમ છતાં તમે મારો ત્યાગ કરીને બીજા દેવોની પૂજા કરી, જેથી હું હવે પછી તમને છોડાવીશ નહિ. <sup>૧૪</sup> જાઓ અને તમે જે દેવોની પૂજા કરી તેઓને પોકારો. જ્યારે તમે મુશ્કેલીમાં હો ત્યારે તેઓ તમને બચાવશો.

<sup>૧૫</sup> ઇજરાયલના લોકોએ ઈંઘરને કટયું, “અમે પાપ કર્યું છે. તમને જે સારું લાગે તે તમે અમને કરો. પણ કૃપા કરીને, હાલ અમને બચાવો.” <sup>૧૬</sup> તેઓ જે વિદેશીઓના દેવોને માન આપતા હતા તેઓથી પાછા ફર્યા અને તેઓના દેવોનો ત્યાગ કરીને તેઓએ ઈંઘરની ઉપાસના કરી. અને ઇજરાયલના દુઃખને લીધે ઈંઘરનો આત્મા મિળ્ય થયો.

<sup>૧૭</sup> પછી આમ્ભોનીઓએ એકસાથે એકઠા થઈને ગિલ્યાદમાં છાવણી કરી. અને ઇજરાયલીઓએ એકસાથે એકઠા થઈને મિસ્પામાં છાવણી કરી. <sup>૧૮</sup> ગિલ્યાદના લોકોના આગેવાનોએ એકબીજાને પૂછ્યું, “આમ્ભોનીઓની સામે યુદ્ધ શરૂ કરે એવો કથો માણસ છે? તે જ ગિલ્યાદમાં રહેનારાં સર્વનો આગેવાન થશે.”

## ૧૧

<sup>૧</sup> ગિલ્યાદી થિફતા બળવાન લડવૈયો હતો, પણ તે જાતીય કાર્યકરનો દીકરો હતો. ગિલ્યાદ તેનો પિતા હતો. <sup>૨</sup> ગિલ્યાદની પત્નીએ પણ દીકરાઓને જન્મ આપ્યો હતો. જથારે તે દીકરાઓ મોટા થથા, ત્યારે તેઓએ થિફતાને ઘર છોડી દેવા બળજબરી કરી અને તેને કર્યું, “અમારા ઘરમાંથી તને કોઈપણ પ્રકારનો વારસો ભળશે નહિં. કેમ કે તું બીજી સ્ત્રીનો દીકરો છે.” <sup>૩</sup> તેથી થિફતા પોતાના ભાઈઓ પાસેથી નાસી જઈને ટોબ દેશમાં રહ્યો. ત્યાં કેટલાક રખડું લોકો થિફતાની સાથે જોડાયાં, તેઓ તેની સાથે બહાર જતા.

<sup>૪</sup> કેટલાક દિવસો પછી, આમ્ભોનીઓના લોકોએ ઇજરાયલની વિલ્લજ યુદ્ધ કર્યું. <sup>૫</sup> જથારે આમ્ભોની લોકો ઇજરાયલની સાથે યુદ્ધ કરતા હતા, ત્યારે ગિલ્યાદના વડીલો થિફતાને ટોબ દેશમાંથી તેણી લાવવા સારુ ગયા. <sup>૬</sup> તેઓએ થિફતાને કર્યું કે, “તું આવીને અમારો આગેવાન થા જેથી અમે આમ્ભોનીઓની સામે લડીએ.”

<sup>૭</sup> થિફતાએ ગિલ્યાદના આગેવાનોને કર્યું કે, “તમે શું મને ધિક્કાર્યો નહોતો? અને મારા પિતાના ઘરમાંથી મને કાઢી મૂક્યો ન હતો? હવે જથારે તમે સંકટમાં આવી પડ્યા છો ત્યારે મારી પાસે કેમ આવ્યા છો?” <sup>૮</sup> ગિલ્યાદના વડીલોએ થિફતાને કર્યું, “અમે એટલા માટે તારી પાસે પાછા આવ્યા છીએ; કે તું અમારી સાથે આવે અને આમ્ભોનીઓ સાથે લડાઈ કરે અને તું ગિલ્યાદમાં રહેનારા સર્વનો આગેવાન થાય.”

<sup>૯</sup> થિફતાએ ગિલ્યાદના વડીલોને કર્યું, “જો આમ્ભોનના સૈનિકો સામે લડવાને તમે ફરી મને સ્વદેશ તેણી જાઓ અને જો મારા હાથથી ઈંખ્રર તેઓ પર વિજય અપાવે તો શું હું તમારો આગેવાન થાઉં.” <sup>૧૦</sup> ગિલ્યાદના વડીલોએ થિફતાને કર્યું, “ઈંખ્રર આપણી વચ્ચમાં સાક્ષી થાઓ! નિશ્ચે અમે તારા કર્યા પ્રમાણે કરીશું.” <sup>૧૧</sup> તેથી થિફતા ગિલ્યાદના વડીલોની સાથે ગયો અને લોકોએ તેને પોતાનો આગેવાન તથા સેનાપતિ બનાવ્યો. અને થિફતાએ મિસ્પામાં ઈંખ્રરની આગળ પોતાની સર્વ બાબતો કહી જણાવી.

<sup>૧૨</sup> પછી થિફતાએ આમ્ભોનીઓના લોકોના રાજાની પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, “આપણી વચ્ચે કઇ બાબતની લડાઈ છે? તું શા માટે અમારા દેશની વિલ્લજ લડવા માટે આવ્યો છે?” <sup>૧૩</sup> આમ્ભોનીઓના રાજાએ થિફતાના સંદેશવાહકોને ઉત્તર આપ્યો, “જથારે ઇજરાયલીઓ મિસરમાંથી બહાર નીકળી આવ્યા ત્યારે તેઓ અરણ્યમાંથી લાલ સમુક અને અરણ્યની એક બાજુથી બીજી બાજુ સુધી ફરીને કાદેશમાં પહોંચયા.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે ઇજરાયલે અદોમના રાજ પાસે ફરી સંદેશવાહકો મોકલ્યા, <sup>૧૫</sup> તેણે તેને કહેવડાવ્યું, “થિફતા એમ કહે છે કે: ‘મોઆબનો દેશ તથા આમ્ભોનીઓનો દેશ ઇજરાયલે લઈ લીધો ન હતો; <sup>૧૬</sup> પણ જથારે તેઓ મિસરમાંથી આવ્યા ત્યારે તેઓ અરણ્યમાંથી લાલ સમુક અને અરણ્યની એક બાજુથી બીજી બાજુ સુધી ફરીને કાદેશમાં પહોંચયા.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે ઇજરાયલે અદોમના રાજ પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને કહેવડાવ્યું હતું કે, “કૃપા કરીને તમારા દેશમાં થઈને અમને જવા દે,” પણ અદોમના રાજાએ તેઓનું સાંભળ્યું નહિં. અને તે જ પ્રમાણે તેઓએ મોઆબના રાજાને કહેવડાવ્યું; તે પણ જવા દેવા ઇચ્છાતો નહોતો. તેથી ઇજરાયલીઓ કાદેશમાં રહ્યા. <sup>૧૮</sup> પછી તેઓ અરણ્યમાં થઈને ચાલ્યા અને અદોમ દેશ તથા મોઆબ દેશની સરહદ ઉપર ચકરાવો ખાઈને,

મોઆબ દેશની પૂર્વ બાજુએ થઈને, આર્નોનને પેલે પાર આવીને તેઓએ મુકામ કર્યો; પણ તેઓ મોઆબ પ્રદેશની અંદર આવ્યા ન હતા, કેમ કે આર્નોન મોઆબની સરહદ હતી.

**૧૬** ઇજરાયલે અમોરીઓના રાજ સિહોન, જેણે હેશબોન પર રાજ કર્યું હતું તેને સંદેશો મોકલાયો; ઇજરાયલે તેને કર્યું, “કૃપા કરીને, તારા દેશમાં થઈને અમને અમારા પ્રદેશમાં જવા દે.” **૨૦** પણ સિહોનને ઇજરાયલ પર બરોસો ન રાખ્યો. તેથી તેણે તેઓને તેમના પ્રદેશમાં થઈને જવા દીધા નહિ. પણ સિહોનને પોતાના સર્વ લોકોને એકત્ર કરીને યાહાસમાં છાવણી કરી અને ઇજરાયલની સામે યુઝ કર્યું.

**૨૧** અને ઇજરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વરે, ઇજરાયલને વિજય અપાવીને સિહોનને તથા તેના સર્વ લોકોને તેમના હાથમાં સોંપ્યાં. તેથી ઇજરાયલે અમોરીઓના આખા દેશ અને તેમા દેહતાં સર્વ જેઓ તે દેશમાં રહેતા હતા તેમનો કબજો લીધો. **૨૨** આર્નોનથી યાખ્યોક અને અરણથી ર્થદ્દન સુધી અમોરીઓના પ્રદેશનું સર્વ તેઓએ પોતાના કબજા માં લઈ લીધું.

**૨૩** હવે ઇજરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વર પોતાના લોકોને અમોરીઓ આગળથી બહાર કાઢી લાવ્યા, ઇજરાયલને અમોરીઓનું વતન આપી દીધું, તેઓ વતન વગરના થયા. **૨૪** તારો દેવ કમોશ જે વતન તને આપે છે, તે વતન શું તું નહિ લેશે? એટલે જે વતન અમારા પ્રભુ ઈશ્વરે અમને આપ્યું છે તે અમે લઈશું. **૨૫** હવે તું સ્કિપ્પોરના દીકરા મોઆબના રાજા બાલાક કરતાં શ્રેષ્ઠ છે? શું તેણે ઇજરાયલની સામે કદી ટક્કર લીધી કે તેણે તેઓની સામે કદી યુઝ કર્યું?

**૨૬** જયારે ઇજરાયલ હેશબોનમાં તથા તેનાં ગામોમાં, અરોએરમાં તથા તેનાં ગામોમાં અને આર્નોનના કાંડા પરના સધળાં નગરમાં, પ્રણાસો વર્ષ સુધી રહ્યા હતા, તો તે સમય દરમિયાન તે તમે પાછાં કેમ ન લીધાં? **૨૭** મેં તારું કર્શું બગાડથું નથી, પણ તું ભારી સામે યુઝ કરવાથી ભાંડું ખોટું કરી રહ્યો છે. ઈશ્વર જે ન્યાયાધીશ છે, તે ઇજરાયલ તથા આમ્રોનપુત્રોની વચ્ચે ન્યાય કરશે.” **૨૮** પણ જે સંદેશો થિફ્ટાએ આમ્રોનીઓના રાજને કહેવડાવ્યો હતો તે તેણે નકાર કર્યો.

**૨૯** અને ઈશ્વરનો આત્મા થિફ્ટા પર આવ્યો અને તે ગિલ્યાદ તથા મનાશશામાં થઈને ગિલ્યાદના મિસ્પામાં ગયો. પછી મિસ્પામાંથી આમ્રોનીઓની પાસે ગયો. **૩૦** થિફ્ટાએ ઈશ્વરની આગળ માનતા માનીને કર્યું, “જો તમે મને આમ્રોનીઓ પર વિજય અપાવશો, **૩૧** તો પછી જયારે હું આમ્રોનીઓ પાસેથી નિરાંતે પાછો આવીશ ત્યારે મને મળવા સારુ જે કોઈ મારા ઘરના બારણામાંથી બહાર નીકળો તે ઈશ્વરનું થશે અને હું તેનું દહનીયાર્પણ કરીશ.”

**૩૨** થિફ્ટા આમ્રોનીઓની વિરાઝ યુઝ કરવા સારુ ગયો ઈશ્વરે તેઓને વિજય અપાવ્યો. **૩૩** તેણે તેઓ પર હુમલો કર્યો. અરોએરથી મિશ્રીથ સુધીનાં વીસ નગરોનો તથા આબેલ-કરામીમ સુધીના લોકોનો મોટો સંહાર કર્યો. તેથી આમ્રોનીઓ ઇજરાયલ લોકોના નિયંત્રણ હેઠળ મૂકવામાં આવ્યા.

**૩૪** થિફ્ટા પોતાને ઘરે મિસ્પામાં આવ્યો. ત્યાં તેની દીકરી તેને મળવાને ડક્ક વગાડતા તથા નૃત્ય કરતાં કરતાં બહાર આવી. તે તેનું એક માત્ર સંતાન હતું, તેના પછી તેને અન્ય દીકરો કે દીકરી ન હતાં. **૩૫** જયારે તેણે તેને જોઈ, ત્યારે તે દુઃખમાં ગરકાવ થઈ ગયો અને કર્યું, “અરે! મારી દીકરી! તેં મને પીડામાં કચડી નાખ્યો છે. જેઓ મને દુઃખ દેનારા છે તેઓમાંની તું પણ થઈ! કેમ કે મેં ઈશ્વરના સોગન લીધી છે અને એ મારા સોગનથી મારાથી પાછા ફરી શકાય એવું નથી.”

<sup>૩૬</sup> તેણે તેને કર્યું, “મારા પિતા, તમે ઈશ્વરને સોગનપૂર્વક જે વચન આપ્યું છે, તે પ્રમાણે મને થાઓ, કેમ કે ઈશ્વરે તારું વેર તારા વેરીઓ પર, એટલે આખોનીઓ પર વાખ્યું છે.” <sup>૩૭</sup> તેણે પોતાના પિતાને કર્યું, “મારી આઠલી વિનંતી છે કે મને બે મહિના સુધી એકલી રહેવા દે કે, હું નીચે પર્વતોમાં જાઉં અને ત્યાં મારી સખીઓએ મારા કૌમાર્યનો શોક કર્યો.”

<sup>૩૮</sup> તેણે કર્યું, “જ.” તેણે તેને બે મહિના માટે જવા દીધી. તેણે વિદાય લીધી. તેણે તથા તેની સહિયરોએ પર્વતો ઉપર પોતાના કૌમાર્યનો શોક કર્યો. <sup>૩૯</sup> બે મહિના પછી તે પોતાના પિતાની પાસે પાછી આવી. થિફ્ટાએ પોતે આપેલા વચનનું પાલન કર્યું. હવે થિફ્ટાની દીકરી કુવારી રહેલી હતી તેથી ઇજરાયલમાં એવો રિવાજ પડ્યો કે <sup>૪૦</sup> વર્ષમાં થાર દિવસ ગિલ્યાદી થિફ્ટાની દીકરીનો શોક પાળવા માટે ઇજરાયલની દીકરીઓ દર વર્ષે પર્વતો પર જતી હતી.

## ૧૨

<sup>૧</sup> એફાઇમના માણસો એકત્ર થઈને ઉત્તર તરફ ગયા. તેઓએ થિફ્ટાને કર્યું, “તું આખોનીઓની વિરુદ્ધ લડવા ગયો ત્યારે તારી સાથે જવા માટે તેં અમને કેમ બોલાવ્યા નહિ? અમે તને તારા ઘરમાં પૂરીને આગ લગાડીશું.” <sup>૨</sup> થિફ્ટાએ તેઓને કર્યું, “મારે અને મારા લોકોને આખોનીઓ સાથે સંઘર્ષ ચાલતો હતો. જથારે મેં તમને બોલાવ્યા, ત્યારે તમે મને તેઓથી બચાવ્યો ન હતો.

<sup>૩</sup> જથારે મેં જોયું કે તમે મને બચાવ્યો નહિ, ત્યારે હું મારો જુવ જોખમમાં નાખીને આખોનીઓની સામે ગયો અને ઈશ્વરે મને વિજય અપાવ્યો. હવે તમે શા માટે આજે મારી વિરુદ્ધ લડવાને આવ્યા છો?” <sup>૪</sup> થિફ્ટાએ ગિલ્યાદના સર્વ માણસોને એકત્ર કર્યો અને એફાઇમીઓ વિરુદ્ધ લડાઈ કરી. ગિલ્યાદના માણસોએ એફાઇમના માણસો પર હુમલો કર્યો કેમ કે તેઓએ કર્યું, “તમે એફાઇમ તથા મનાશા મદ્યે રહેનારા ગિલ્યાદીઓ - એફાઇમથી નાસી આવેલા છો.”

<sup>૫</sup> ગિલ્યાદીઓએ થર્ડન પાર કરીને એફાઇમીઓને અટકાવ્યા અને જથારે કોઈ નાસી જતો એફાઇમી બચી જતો ત્યારે તે કહેતો, “મને નદી પાર કરી જવા દે,” ત્યારે ગિલ્યાદના માણસો તેઓને કહેતા, “શું તું એફાઇમી છે?” જો તે એવો જવાબ આપે કે, “ના,” <sup>૬</sup> તો તેઓ તેને એવું કહેત કે, “શિખ્ઝોલેથ” બોલ. અને જો તે “શિખ્ઝોલેથ,” બોલે તો તે ઓળખાઈ જાય કેમ કે તે આ શબ્દોનો યોગ્ય ઉચ્ચાર કરી શકતો ન હતો. તેથી ગિલ્યાદીઓ તેને પકડી અને તેને થર્ડનનાં કિનારે મારી નાખત. તે સમયે બેતાળીસ હજાર એફાઇમીઓને મારી નાખવામાં આવ્યા. <sup>૭</sup> થિફ્ટાએ છ વર્ષ સુધી ઇજરાયલીઓનો ન્યાય કર્યો. પછી ગિલ્યાદી થિફ્ટા મરણ પામ્યો અને તેને ગિલ્યાદના એક નગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. <sup>૮</sup> તેના પછી, બેથલેહેમના ઇઝસાને ઇજરાયલીઓનો ન્યાય કર્યો. <sup>૯</sup> તેને શ્રીસ દીકરાઓ હતા. તેણે શ્રીસ દીકરીઓનાં લંજ અન્ય લોકોમાં કરાવ્યા. અને પોતાના દીકરાઓનાં બહારનાં લોકોની દીકરીઓ સાથે કરાવ્યા. તેણે સાત વર્ષ ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો.

<sup>૧૦</sup> ઇઝસાન મરણ પામ્યો અને બેથલેહેમમાં દફનાવવામાં આવ્યો. <sup>૧૧</sup> તેના પછી એલોન ઝબુલોનીએ ઇજરાયલીઓનો ન્યાય કર્યો. તેણે દર વર્ષ ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો.

<sup>૧૨</sup> એલોન ઝબુલોની મરણ પામ્યો અને ઝબુલોનના આયાલોન દેશમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

<sup>૧૩</sup> તેના પછી હિલ્લેલ પિરાથોની દીકરા આંદોને ઇજરાયલીઓ પર ન્યાયાધીશ તરીકે રાજ કર્યું. <sup>૧૪</sup> તેને શાળીસ દીકરા અને શ્રીસ પૌત્રો હતા. તેઓએ સિંતેર ગધેડાઓ પર સવારી કરી અને તેણે આઠ વર્ષ ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો. <sup>૧૫</sup> હિલ્લેલ

પિરાથોનીનો દીકરો આબદોન ભરણ પાખ્યો અને અમાલેકીઓના પહાડી પ્રદેશમાં એફાઇભ દેશના પિરાથોનમાં તેને દફનાવવામાં આવ્યો.

### ૧૩

**૧** ઈંગરાયલના લોકોએ ફરી ઈંઘરની ક્ષણિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું અને તેમણે ચાળીસ વર્ષ સુધી તેઓને પલિસ્ટીઓના હાથમાં સોંપ્યાં. **૨** ત્યાં દાનના કુંટુબનો સોરાનો રહેવાસી માનોઆ નામનાં એક માણસ હતાં. તેની પત્નીને સંતાન તથા ન હતાં.

**૩** ઈંઘરના દૂતે તે સ્ત્રીને દર્શન આપીને કહ્યું, “હવે જો, તું નિઃસંતાન છે અને તને સંતાન થતાં નથી, પણ તને ગર્ભ રહેશે અને તું બાળકને જન્મ આપશે. **૪** હવે ધ્યાન રાખ દાઝ કે દ્રાક્ષાસવ પીશ નહિ જે ખોરાક અશુદ્ધ ગણાય છે તે ખાઈશ નહિ. **૫** જો, તું સગર્ભ થશે. અને પુત્રને જન્મ આપશે. તું તેના માથા પર કદી અસ્ત્રો ફેરવીશ નહિ, કેમ કે તે છોકરો ગર્ભસ્થાનથી જ ઈંઘરને માટે નાણીશી થશે. અને તે પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી ઈંગરાયલને છોડાવશે.

**૬** ત્યારે તે સ્ત્રીએ આવીને પોતાના પતિને કહ્યું કે, “ઈંઘરનો એક માણસ મારી પાસે આવ્યો હતો, તેનો દેખાવ ઈંઘરના દૂત જેવો હતો, તેથી મને ઘણી બીક લાગી. તે કથાંથી આવ્યો તે મેં પૂછ્યું નહિ, તેણે પણ પોતાનું નામ મને કહ્યું નહિ. **૭** તેણે મને કહ્યું, જો! તને ગર્ભ રહેશે અને તું દીકરાને જન્મ આપશે. તેથી દાઝ કે દ્રાક્ષાસવ પીશ નહિ, કંઈ અશુદ્ધ ખોરાક ખાઈશ નહિ, કેમ કે તે બાળક ગર્ભસ્થાનના સમયથી માંડીને તેના ભરણના દિવસ સુધી ઈંઘરને સારુ નાણીશી થશે”.

**૮** પછી માનોઆએ ઈંઘરને પ્રાર્થના કરીને કહ્યું, “ઓ પ્રભુ, ઈંઘર કૃપા કરીને જે માણસને તમે મોકલ્યો હતો તેને ફરી અમારી પાસે મોકલો કે જેથી જે બાળક જન્મશે તેને અમારે શું કરવું તે વિષે તે અમને શીખવે.” **૯** ઈંઘરે માનોઆની પ્રાર્થનાનો ઉત્તર આપ્યો અને જયારે તે સ્ત્રી ખેતરમાં બેઠી હતી ત્યારે ઈંઘરનો દૂત ફરી તેની પાસે આવ્યો. પણ તેનો પતિ માનોઆ તેની સાથે ન હતો. **૧૦** તેથી તે સ્ત્રીએ ઉતાવળે દોડી જઈને પોતાના પતિને કહ્યું કે, “જો! તે દિવસે જે માણસ મારી પાસે આવ્યો હતો તે મને દેખાયો.” **૧૧** માનોઆ ઉઠીને પોતાની સ્ત્રીની પાછળ ચાલ્યો. અને તે માણસની પાસે આવ્યો. તેણે પૂછ્યું, “શું તમે તે જ માણસ છો કે જેમણે મારી પત્ની સાથે વાત કરી હતી?” તેણે કહ્યું “હા હું એ જ છું.”

**૧૨** તેથી માનોઆએ કહ્યું, “હવે તારું વચ્ચન ફળિભૂત થાઓ. પણ તે છોકરો કેવો નીવડશે. અને કેવા કામ કરશે?” **૧૩** ઈંઘરના સ્વર્ગદૂતે માનોઆને કહ્યું, “જે સર્વ મેં સ્ત્રીને કહ્યું, તે વિષે તેણે કાળજી રાખવી. **૧૪** તેણે દ્રાક્ષનું બનેલું કંઈ પણ ન ખાવું, તેણે દાઝ કે નશાકારક પીણું પીવું નહિ; કંઈ પણ અશુદ્ધ ખાવું નહિ. મેં જે આજ્ઞા તેને આપી છે તે સર્વ તે પાઠો.”

**૧૫** માનોઆએ ઈંઘરના દૂતને કહ્યું, “કૃપા કરીને, અહીં રહો કે અમે તમારે માટે એક હલવાન માંસ રાંધીએ.” **૧૬** ઈંઘરના દૂતે માનોઆને કહ્યું, “જો હું રોકાઈ જાઓ તો પણ હું તારો ખોરાક ખાઈશ નહિ. પણ જો તું દહનીયાર્પણ તૈયાર કરે છે, તો તારે તે ઈંઘરને ચઢાવવું જોઈએ.” (માનોઆ જાણતો ન હતો કે તે ઈંઘરનો દૂત છે).

**૧૭** માનોઆએ દૂતને કહ્યું, “તારું નામ શું છે, જેથી તારું વચ્ચન ફળે ત્યારે અમે તારું સંભાન કરીએ?” **૧૮** ઈંઘરના દૂતે તેને કહ્યું, “તું મારું નામ કેમ પૂછે છે? કેમ કે તે અદભૂત છે!”

**૧૯** ત્યારે માનોઆએ બકરીનું બરચું ખાદ્યાર્પણ સાથે લઈને ખડક પર ઈંખરને ચટાવ્યું. માનોઆ અને તેની પત્નીના દેખતાં જ સ્વર્ગદૂતે આશ્રમ્યજનક કામ કર્યું.

**૨૦** ત્યાં અનિની જવાહા વેદી પરથી આકાશની તરફ ચઢી, ત્યારે ઈંખરનો દૂત વેદી પરથી જવાહામાં થઈને ઉપર ચઢી ગયો. માનોઆ અને તેની પત્ની તે જોઈ રહ્યાં અને તેઓ ભૂમિ પર નભી પડ્યાં.

**૨૧** ઈંખરના દૂતે માનોઆને તથા તેની પત્નીને ફરી દર્શન આપ્યું નહિ. ત્યારે માનોઆએ જાણ્યું કે તે ઈંખરનો સ્વર્ગદૂત હતો. **૨૨** માનોઆએ તેની પત્નીને કર્યું, “આપણે ઈંખરને જોયા છે, માટે આપણે નક્કી મરી જઈશું!”

**૨૩** પણ તેની પત્નીએ તેને કર્યું, “જો ઈંખર આપણાને મારી નાખવા ઇચ્છતા હોત, તો તેઓ આપણાં દહનીયાર્પણ તથા ખાદ્યાર્પણાનો સ્વીકાર કરત નહિ. અને તેઓ આપણાને આ બધી બાબતો બતાવત નહિ અને આ સમયે તેઓ આપણાને આ વાતો સંભળાવત નહિ.”

**૨૪** અને તે સ્ત્રીએ દીકરાને જન્મ આપ્યો, તેનું નામ સામસૂન પાડ્યું. તે છોકરો મોટો થયો અને ઈંખરે તેને આશીર્વાદ આપ્યો. **૨૫** ઈંખરનો આત્મા તેને સોરા તથા ઐશ્તાઓલની વર્ણે, માહનેહ-દાનમાં, સંચાર કરવા લાગ્યો.

## ૧૪

**૧** સામસૂન તિઝનામાં ગયો, ત્યાં તેણે એક સ્ત્રીને જોઈ, જે પલિસ્ટીઓની દીકરીઓમાંની હતી. **૨** જ્યારે તે પાછો આવ્યો, ત્યારે તેણે પોતાનાં માતાપિતાને કર્યું, “મેં એક સ્ત્રીને તિઝનામાં જોઈ, જે પલિસ્ટીઓની દીકરીઓમાંની છે. મારી સાથે તેના લગ્ન કરાવો.”

**૩** પણ તેનાં માતાપિતાએ તેને કર્યું, “શું આપણાં સગાંઓમાં કે આપણા સર્વ લોકોમાં શું કોઈ સ્ત્રી નથી કે તું બેસુદ્ધત પલિસ્ટીઓમાંથી પત્ની લાવવા કહે છે?” સામસૂને તેના પિતાને કર્યું, “તેને મારા માટે લાવી આપો, કેમ કે તે મને ગમે છે.” **૪** પણ તેનાં માતાપિતા જાણતાં નહોતા કે આ તો ઈંખરનું ફૂલ છે, કેમ કે તે પલિસ્ટીઓ સાથે વિરોધ કરવા ઇચ્છતો હતો તે સમયે પલિસ્ટીઓ ઇજરાયલ પર રાજ કરતા હતા.

**૫** ત્યારે સામસૂન તિઝનામાં તેના માતાપિતા સાથે ગયો અને તેઓ તિઝનાની દ્રાક્ષાવાડીમાં આવ્યા. અને ત્યાં એક જુવાન સિંહે આવીને તેની તરફ ગર્જના કરી. **૬** ઈંખરનો આત્મા અચાનક તેના પર આવ્યો, જેમ તે નાની બકરીને થીશી નાખતો હોય તેમ તેણે સિંહને ખૂબ સરળતાથી થીશી નાખ્યો અને તેના હાથમાં કંઈ પણ નહોતું. તેણે જે કર્યું હતું તે તેણે તેના માતાપિતાને કર્યું નહિ.

**૭** તે ગયો અને તે સ્ત્રી સાથે વાતચીત કરી, જ્યારે તેણે તેની તરફ જોથું, તે સામસૂનને ખૂબ ગમી. **૮** થોડા દિવસો પછી તે તેની સાથે લગ્ન કરી પાછો ફર્યો, ત્યારે તે સિંહનાં મુડદાને જોવા પાછો ફર્યો. અને ત્યાં સિંહના શરીરનો જે ભાગ બાકી પડેલો હતો તેના પર મધમાખીઓનું ટોળ્યું તથા મધ હતું. **૯** હાથમાં મધ લઈને તે ખાતા ખાતા ચાલ્યો. અને પોતાના માતાપિતા પાસે આવ્યો, ત્યારે તેણે તેઓને થોડું આપ્યું અને તેઓએ ખાદ્યું. પણ તેણે તેઓને કર્યું નહિ કે સિંહના શરીરનો જે ભાગ બાકી હતો તેના પરથી આ મધ કાઢી લાવ્યો છું.

**૧૦** જ્યાં તે સ્ત્રી હતી ત્યાં સામસૂનના પિતા ગયા અને સામસૂને ત્યાં ઉજાણી કરી, કેમ કે જુવાન પુરુષોનો આ રિવાજ હતો. **૧૧** સ્ત્રીના સંબંધીઓએ તેને જોયો, તેઓ તેમના બીજા શ્રીસ મિત્રોને તેની સાથે લઈ આવ્યા.

**૧૨** સામસૂને તેઓને કહ્યું, “હવે હું તમને એક ઉખાળું કહું. જો તમારામાંનો કોઈ તે શોધી આપે અને ઉજાણીના સાત દિવસોમાં તેનો જવાબ કહે, તો હું શણના શ્રીસ ઝભભા તથા શ્રીસ જોડી વસ્ત્રો તેને આપીશ. **૧૩** પણ જો તમે મને જવાબ નહિ કહો, તો તમારે મને શણનાં શ્રીસ ઝભભા તથા શ્રીસ જોડી વસ્ત્રો આપવાં પડશે.” તેઓએ તેને કહ્યું, “અમને તારું ઉખાળું કહે, તેથી અમે તે સાંભળીએ.”

**૧૪** તેણે તેઓને કહ્યું, “ખાઈ જનારમાંથી, કંઈક ખોરાક નીકછથો; બળવાનમાંથી, કંઈક મીઠાશ નિકળી.”

પણ તેના મહેમાનો શ્રદ્ધા દિવસમાં ઉખાળાનો જવાબ આપી શક્યા નહિ.

**૧૫** ચોથા દિવસે તેઓએ સામસૂનની પત્નીને કહ્યું, “તારા પતિને ફોસલાવ કે જેથી તે અમને ઉખાળાનો જવાબ કહે નહિ તો અમે તને તથા તારા પિતાના ઘરનાંને બાળી મૂકીશું. શું તેં અમને અહીં લૂટી લેવાને બોલાવ્યા છે?”

**૧૬** સામસૂનની પત્ની તેની આગળ રડવા લાગી, “તું જે સર્વ કરે છે તે દ્વારા મને ધિક્કારતો હોય એવું લાગે છે કે તું મને પ્રેમ કરતો નથી. તેં મારા કેટલાક લોકોને ઉખાળું કહ્યું, પણ તેં મને તેનો જવાબ કહ્યો નથી.” સામસૂને તેને કહ્યું, “અહીંથાં જો, મેં મારા માતાપિતાને કહ્યું નથી, તો શું હું તને કહું?” **૧૭** તેઓની ઉજાણીના સાતે દિવસો તેણે રક્ષયા કર્યું, સાતમે દિવસે તેણે તેને જવાબ આપ્યો, કેમ કે તેણે તેને ખૂબ દબાણ કર્યું હતું. તેણે પોતાના સંબંધી લોકોને ઉખાળાનો જવાબ કહી દીધો.

**૧૮** અને નગરના લોકોએ તેને કહ્યું, “સાતમે દિવસે સૂર્યાસ્ત થયા અગાઉ નગરના લોકોએ તેને કહ્યું, “મધ્ય કરતાં ભીંહ શું છે? સિંહ કરતાં બળવાન શું છે?”

સામસૂને તેઓને કહ્યું, “જો તમે મારી વાણરડીથી ખેડથું ન હોત, તો તમે મારા ઉખાળાનો જવાબ શોધી શક્યા ન હોત.”

**૧૯** ત્યારે ઈંઘરનો આત્મા અચાનક સામસૂન પર પરાક્રમ સહિત આવ્યો. સામસૂન આશ્કલોનમાં ગયો અને તેઓમાંના શ્રીસ પુરુષોને મારી નાખ્યા. તેણે તેઓનો લુંટેલો માલ લઈ લીધો અને જેઓએ તેના ઉખાળાનો જવાબ આપ્યો હતો તેઓને તેણે શ્રીસ વસ્ત્રોની જોડ આપી. તે કોધાયમાન થયો અને તે પોતાના પિતાના ઘરે જતો રહ્યો. **૨૦** શ્રીના પિતાએ સામસૂનના એક સાથી કે જેણે તેના પ્રત્યે મિત્રની ફરજ બજાવી હતી તેને શ્રી તરીકે આપી.

## ૧૫

**૧** કેટલાક દિવસો પણી, ધર્ણિની કાપણીના સમયમાં, સામસૂન એક લવારું લઈને પોતાની પત્નીની મુલાકાતે ગયો. તેણે પોતાને કહ્યું, “હું મારી પત્નીની ઓરડીમાં જઈશ.” પણ તેના પિતાએ તેને અંદર જવાની પરવાનગી આપી નહિ. **૨** તેના પિતાએ કહ્યું, “મને નિશ્ચે લાગ્યું કે તું તેને ધિક્કારે છે, તેથી મેં તેને તારા મિત્રને આપી દીધી. તેની નાની બહેન શું તેના કરતા વધારે સુંદર નથી? તેના બદલે તેને લે.”

**૩** સામસૂને તેઓને કહ્યું, “આ સમયે હું પલિસ્ટીઓને કંઈ ઉપદ્રવ કરું તો તે વિષે હું નિર્દોષ ઠરીશ.” **૪** સામસૂન ચાલ્યો ગયો તેણે શ્રદ્ધાસો હજાર શિથાળ પકડયાં અને મશાલો લઈને બજાએ શીથાળોની પૂંછઠીઓ બેગી કરીને બજાએ પૂંછઠીઓ વચ્ચે એક એક મશાલ બાંધી.

**૫** પણી તેણે મશાલો સાટગાવી, અને તેણે શિથાળોને પલિસ્ટીઓના ઊભા પાકમાં છોડી મૂકી. અને તેઓએ પૂણા અને ઊભા પાકને જૈતૂનવાડીઓ સહિત બાળી મૂક્યાં.

**૬** પલિસ્ટીઓએ પૂછ્યું, “આ કોણે કર્યું છે?” તેઓને કહેવામાં આવ્યું, “તિમ્નીના જમાઈ સામસૂને આ કર્યું છે, કેમ કે તિમ્નીએ સામસૂનની પત્નીને લઈને તેને તેના મિત્રને આપી દીધી.” ત્યારે પલિસ્ટીઓ આવ્યા અને તેને તથા તેના પિતાને બાળી મૂક્યા.

<sup>૯</sup> સામસૂને તેઓને કદ્યું, “જો તમે આમ કરો છો, તો હું નિશ્ચે તમારા પર વેર વાળીશ તે પણ જ હું જંપીશ.” <sup>૧૦</sup> પણ તેણે તેઓને મારીને તેઓનો પૂરો સંહાર કર્યો. પણ તે જઈને એટામ ખડકની ગુફામાં રહ્યો.

<sup>૧૧</sup> ત્યારે પલિસ્ટીઓ ચઢી આવ્યા અને તેઓએ યહૃદામાં થુલ માટે તૈયારી કરી અને તેઓનું સૈન્ય લેલીમાં ફેલાઈ ગયું. <sup>૧૨</sup> યહૃદાના માણસોએ કદ્યું, “શા માટે તમે અમારા પર હુમલો કરવા આવ્યા છો?” તેઓએ કદ્યું, “અમે સામસૂનને પકડવા માટે હુમલો કર્યો છે, જેથી તેણે અમારી સાથે જે કર્યું છે તેવું અમે તેને કરીએ.”

<sup>૧૩</sup> ત્યારે યહૃદિયાના ત્રણ હજાર માણસોએ એટામ ખડકની ગુફામાં જઈને સામસૂનને કદ્યું, “શું તું જાણતો નથી કે પલિસ્ટીઓ આપણા પર રાજ કરે છે? આ તેં શું કર્યું?” સામસૂને તેઓને કદ્યું, “તેઓએ જેવું મને કર્યું છે, તેવું મેં તેઓને કર્યું છે.”

<sup>૧૪</sup> તેઓએ સામસૂનને કદ્યું, “અમે તને બાંધીને લઈ જઈ પલિસ્ટીઓના હાથમાં સોપવાને આવ્યા છીએ.” સામસૂને તેઓને કદ્યું, મારી આગળ તમે સમ ખાઓ, “તમે પોતે મને મારી નહિ નાખો.” <sup>૧૫</sup> તેઓએ તેને કદ્યું, “ના, અમે માત્ર તને દોરડાથી બાંધીને તેઓના હાથમાં સોપીશું. અમે વચન આપીએ છીએ કે અમે તને મારી નહિ જ નાખીએ.” ત્યારે તેઓએ તેને નવાં બે દોરડાથી બાંધીને તે ખડક પરથી લઈ ગયા.

<sup>૧૬</sup> જથારે તે લેલીમાં પહોંચ્યો, ત્યારે પલિસ્ટીઓએ તેને જોઈને જયધોષ કર્યો. અને ઈશ્વરનો આત્મા તેના પર પરાક્રમ સહિત આવ્યો અને તેને હાથે જે દોરડાં બાંધેલા હતાં તે અનિન્યી બંદોલા શણાના જેવા થઈને હાથ પરથી સરી પદ્ધયા.

<sup>૧૭</sup> સામસૂનને ગદેડાનું તાજું જડબું મખયું અંગારાના પ્રહારથી તેણે એક હજાર માણસોને મારી નાખ્યા. <sup>૧૮</sup> સામસૂનને કદ્યું,

“ગદેડાના જડબાથી મેં ટગલે ટગલા,

ગદેડાના જડબાથી મેં હજાર માણસોને માર્યા છે.”

<sup>૧૯</sup> એ પ્રમાણે કદ્યા પણ સામસૂને, તે જડબું ફેંકી દીધું અને તે જગ્યાનું નામ રામાથ-લેલી પાડ્યું. <sup>૨૦</sup> સામસૂનને ખૂબ તરસ લાગી અને તેણે ઈશ્વરને પોકારીને કદ્યું, “તમે આ મોટો વિજય પોતાના દાસની હસ્તક કર્યો છે, પણ હવે હું તરસથી મરી રહ્યો છું. શું હું આ બેસુદ્ધતી લોકોના હાથમાં પડીશ?”

<sup>૨૧</sup> ત્યારે ઈશ્વરે લેલીમાં જે ખાડો હતો તેમાં ફાટ પાડી. તેમાંથી પાણી નીકશ્યું. પાણી પીધા પણ તે પાછો શુદ્ધિમાં આવ્યો તેણે તાજગી પ્રાપ્ત કરી. એ માટે તેણે તે જગ્યાનું નામ એન-હક્કોર પાડ્યું અને તે આજ સુધી લેલીમાં છે. <sup>૨૨</sup> સામસૂને પલિસ્ટીઓના સમયમાં વીસ વર્ષ ઇઝરાયલનો ન્યાય કર્યો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> સામસૂન ગાળામાં ગયો અને ત્યાં એક ગણિકાને જોઈ અને તે તેની પાસે રાત વિતાવવાને ગયો. <sup>૨</sup> ગાળીઓને ખબર મળી કે, “સામસૂન અહીં આવ્યો છે.” ગાળીઓએ તે જગ્યાને ઘેરી લીધી, તેઓ આખી રાત નગરના દરવાજામાં સંતાઈ રહ્યા. અને તેઓ ત્યાંથી આધાપાછા થથા નહિ. તેઓએ કદ્યું હતું, “સવાર સુધી આપણે રાહ જોઈએ અને દિવસ ઉગતાં જ આપણે તેને મારી નાખીશું.”

<sup>૩</sup> સામસૂન મધ્યરાત સુધી સ્કૂઈ રહ્યો. મધ્યરાતે ઉઠીને તેણે નગરના દરવાજના કમાડ તથા બજે બારભાખો પકડી. ભૂંગળ સહિત તેને ખેંચી કાઢીને તેઓને તેમના ખબા પર મૂકીને હેણ્ણોન પર્વતની સામેના શિખર પર લઈ ગયો.

<sup>૪</sup> તે પણ એવું થયું કે, સામસૂનને સોષેકની ખીણમાં રહેતી દલિલા નામની એક શરી સાથે પ્રેમ થઈ ગયો. <sup>૫</sup> પલિસ્ટીઓના શાસ્કોએ તેની પાસે આવીને તેને કદ્યું,

“તું સામસૂનને પટાવીને પૂછીલે કે, તેનું મહાબળ શામાં રહેલું છે? કેવી રીતે અમે તેને બાંધીને તેના પર પ્રબળ થઈએ અને તેને હરાવીએ? જો તું આમ કરીશ તો અમારામાંનો પ્રત્યેક જણ તને ચાંદીના અગિયારસો સિક્કા આપશે.”

<sup>૬</sup> અને દલિલાએ સામસૂનને કહ્યું, “કૃપા કરીને, તું મને કહે કે, તારું મહાબળ શામાં રહેલું છે, તું કેવી રીતે બંધાય અને જેથી તું નિર્ભળ થાય?” <sup>૭</sup> સામસૂને તેને કહ્યું, “કદી સુકાયેલા ના હોય એવા સાત લીલા બંધથી જો તેઓ મને બાંધે, તો હું નિર્ભળ થઈને બીજા માણસો જેવો થઈ જઈશ.”

<sup>૮</sup> ત્યારે પલિસ્ટીઓના શાસકો કદી ન સુકાયેલા એવા સાત લીલા પણ તેની પાસે લાવ્યા અને તેણીએ સામસૂનને તેનાથી બાંધ્યો. <sup>૯</sup> હવે તેણે છાની રીતે માણસોને તેની ઓરડીમાં સંતારી રાખ્યા હતા. તેણે તેને કહ્યું, “સામસૂન!” પલિસ્ટીઓ તારા પર ચઢી આવ્યા છે!” પણ શાણની એક દોરી આગને અડકયાથી તૂટી જાય તેમ તેણે તે બાંધેલા બંધનો તોડી નાખ્યાં. એમ તેઓ તેના બળ વિષે જાહી શક્યા નહિં.

<sup>૧૦</sup> દલિલાએ સામસૂનને કહ્યું, “જો, તેં મને છેતરી છે અને મને જૂઠું કહ્યું છે. કૃપા કરીને, મને કહે કે તને કેવી રીતે નિર્ભળ કરી શકાય.” <sup>૧૧</sup> તેણે તેને કહ્યું, “જે દોરડાનો ઉપયોગ કદી કોઈ કામમાં કરાયો ન હોય તેવા નવા દોરડાથી જો તેઓ મને બાંધે તો હું અન્ય માણસો જેવો નિર્ભળ થઈ જઈશ.” <sup>૧૨</sup> તેણી દલિલાએ નવા દોરડાં લીધા. અને તેનાથી સામસૂનને બાંધ્યો. પછી તેને કહ્યું, “સામસૂન, પલિસ્ટીઓ તારા પર ચઢી આવ્યા છે!” માણસો અંદરની ઓરડીમાં સંતારી રદ્દ્યા હતા. પણ સામસૂને દોરડાંને સૂતરની દોરીની માફક પોતાના હાથ પરથી ફટાફટ તોડી નાખ્યાં.

<sup>૧૩</sup> દલિલાએ સામસૂનને કહ્યું, “અત્યાર સુધી તેં મને છેતરીને મને જૂઠી વાતો કહી છે. હવે અમને કહે કે કેવી રીતે અમે તને હરાવી શકીએ?” સામસૂને તેને કહ્યું, “જો તું મારા માથાના વાળની સાત લટો તાણાની સાથે વણે તો હું અન્ય માણસો જેવો થઈ જઈશ.” <sup>૧૪</sup> જ્યારે તે સૂતો હતો, ત્યારે દલિલાએ સાળના ખીલા સાથે તે બાંધીને તેને કહ્યું, “સામસૂન, પલિસ્ટીઓ તારા પર આવી પડ્યા છે!” તેણે પોતાની ઊંઘમાંથી જાગીને સાળનો ખીલો તથા તાણા ખેંચી કાઢ્યાં.

<sup>૧૫</sup> તેણે તેને કહ્યું, “તું મને કેવી રીતે કહી શકે કે, હું તને પ્રેમ કરું છું, કેમ કે તું મને તારી હર્દીની વાતો તો જણાવતો નથી? આ પ્રણાવાર તેં મારી મશકરી કરી છે અને તારું મહાબળ શામાં રહેલું છે તે મને કહ્યું નથી.” <sup>૧૬</sup> તેણે પોતાનાં વચનો વડે તેને દરરોજ આગ્રહ કરીને જીદ કરી, જેથી તેનો જીવ મરણાતુલ્ય અકાયો.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે સામસૂને તેને સાચે સાચું કહી જણાવ્યું કે “મારા માથા પર કદી અસ્ત્રો ફર્યો નથી અને મારા વાળ કદી કપાયા નથી, કેમ કે મારી માના ગર્ભસ્થાનથી જ હું ઈંઘરને સારુ નાગીરી છું. જો હું મારા માથાના વાળ કપાવું તો મારું બળ મારામાંથી જતું રહેશે અને હું નિર્ભળ થઈને બીજા માણસના જેવો થઈ જઈશ.”

<sup>૧૮</sup> જ્યારે દલિલા સમજુ કે તેણે પોતાનું દિલ મારી આગળ પૂરેપૂરું ખોલ્યું છે, ત્યારે તેણે પલિસ્ટીઓના શાસકોને તેણી મંગાવ્યા અને કહ્યું, “આ એક વાર આવો, કેમ કે તેણે મને સધળું કહ્યું છે.” ત્યારે પલિસ્ટીઓના શાસકો ચાંદીના સિક્કા લઈને તેની પાસે આવ્યા. <sup>૧૯</sup> તેણે સામસૂનને પોતાના ખોળામાં સુવાદ્યો. અને સુવડાવી દીધો. એક માણસને બોલાવીને તેના માથાની સાત લટો કાપી નાખી, પછી દલિલા સામસૂનને હેરાન કરવા લાગી, કારણ કે તેનામાંથી તેનું બળ જતું રદ્દ્યું હતું.

<sup>૨૦</sup> તેણે કહ્યું, “સામસૂન પલિસ્ટીઓ તારા પર ચઢી આવ્યા છે!” ઊંઘમાંથી જાગીને તેણે કહ્યું, “હું અગાઉની જેમ મારું શરીર હલાવીશ.” પણ તેને જ્યાલ નહોતો કે

ઈંખર તેની પાસેથી જતા રહ્યા છે. <sup>૨૧</sup> પલિસ્ટીઓએ તેને પકડીને તેની આંખો ફોડી નાખી. તેઓ તેને ગાજામાં લાવ્યા અને તેને કાંસાની બેડીઓ પહેંચાવી. તેની પાસે બંદીખાનામાં ચક્કી પિસાવી. <sup>૨૨</sup> તોપણ વાળ કપાઈ ગયા પછી તેના માથાના વાળ પાછા વધવા લાગ્યા.

<sup>૨૩</sup> પલિસ્ટીઓના શાસકો પોતાના દેવ દાગોન આગળ મોટું બલિદાન કરવાને અને આનંદ કરવાને એકત્ર થયા. તેઓએ કર્યું, “અમારા દેવે સામસૂનને હરાવ્યો છે, અમારા શત્રુને અમારા હાથમાં સોંપ્યો છે.” <sup>૨૪</sup> જથારે લોકોએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓએ પોતાના દેવની સ્તુતિ કરી; કેમ કે તેઓએ કર્યું, “અમારા દેવે અમારા શત્રુને હરાવ્યો છે અને અમને સોંપ્યો છે. તેણે અમારામાંથી ઘણાંને મારી નાખ્યા છે.”

<sup>૨૫</sup> જથારે તેઓ ઉજવણી કરતા હતા, ત્યારે તેઓએ કર્યું, “સામસૂનને બોલાવો, તે આપણું મનોરંજન કરો.” અને તેઓ જ્ઞાનસૂનને કેદખાનામાંથી બહાર લઈ આવ્યા. અને તેણે તેઓનું મનોરંજન કર્યું. તેઓએ તેને થાંબલાઓની વચ્ચે ઊભો રાખ્યો. <sup>૨૬</sup> જે જુવાને તેનો હાથ પક્ષયો હતો તેને સામસૂને કર્યું, “જે થાંબલાઓ પર આ ઇમારતનો આધાર રહેલો છે તે મને પકડવા દે, જેથી હું તેનો ટેકો દઈને ઊભો રહું.”

<sup>૨૭</sup> હવે તે ઇમારત તો પુરુષોથી તથા સ્ત્રીઓથી ભરેલું હતું. અને પલિસ્ટીઓના સર્વ શાસકો ત્યાં હતા. જથારે સામસૂન તેઓને મનોરંજન કરાવતો હતો, ત્યારે અગાસી ઉપર તેને જોનારા પુરુષ તથા સ્ત્રીઓ મળીને આશરે પ્રણ હજાર માણસો હતાં.

<sup>૨૮</sup> સામસૂને ઈંખરને થાદ કરીને કર્યું, “પ્રભુ, ઈંખર, મને સ્મરણમાં લો, કૃપા કરીને આટલી એક વાર મને સામર્થ્યવાન કરો, કે જેથી હું મારી બજે આંખો ફોક્યાનું સામટું વેર પલિસ્ટીઓ પર વાળી શકું.” <sup>૨૯</sup> વચ્ચેના બજે થાંબલા જેના પર ઇમારતનો આધાર રહેલો હતો, તે સ્થંભો સામસૂને પક્ષયા, એકને જમણાં હાથથી અને બીજાને ડાબા હાથથી અને તેમને અઢેલીને તે ઊભો રહ્યો.

<sup>૩૦</sup> સામસૂને કર્યું, “હું પલિસ્ટીઓની સાથે ભલે મરું!” તેણે પોતાની સંપૂર્ણ તાકાત થાંબલા પર અજમાવી. એટલે શાસકો પર તથા તેની અંદરના સર્વ માણસો પર ઇમારત તૂટી પડી. એમ મરતી વખતે તેણે જેઓને માર્યા તેઓની સંખ્યા તેના જીવનકાળ દરમિયાન તેણે મારેલાઓના કરતાં વધારે હતી. <sup>૩૧</sup> પછી તેના બાઈ તથા તેનાં બધા કુટુંબીજનો સર્વ ત્યાં આવીને તેને લઈ ગયાં અને સોચા તથા એશ્તાઓલની વચ્ચેમાં તેના પિતા માનોઆના કષ્ટસ્તાનમાં તેના દેહને દફનાવ્યો. સામસૂને વીસ વર્ષ સુધી ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો.

## ૧૭

<sup>૧</sup> એઝાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં મિખા નામે એક માણસ રહેતો હતો. <sup>૨</sup> તેણે પોતાની માતાને કર્યું, “ચાંદીના જે અગિયારસો સિક્કા તારી પાસેથી ચોરી લેવાયા હતા, તેના લીધે તેં શાપ આપ્યો હતો, મેં તે સાબદ્ધયું હતું! હવે અહીં જો! તે ચાંદીના સિક્કા મારી પાસે છે. મેં લઈ લીધાં હતા.” તેની માતાએ કર્યું, “મારા દીકરા, ઈંખર તને આશીર્વાદ આપો!”

<sup>૩</sup> તેણે તે અગિયારસો ચાંદીના સિક્કા પોતાની માતાને પાછા આપ્યાં. ત્યારે માતાએ કર્યું, “મારા દીકરાને માટે કોરેલી મૂર્તિ તથા ધાતુની મૂર્તિ બનાવવાને માટે, મેં તે સિક્કા ઈંખરને અર્પણ કરવા અલગ રાખ્યા હતા. તેથી હવે, હું તને તે પાછા આપીશ”. <sup>૪</sup> જથારે તેણે પોતાની માતાને તે સિક્કા પાછા આપ્યાં, ત્યારે તેની માતાએ સિક્કા મૂર્તિ ધડનારને આપ્યાં, જેણે કોતરેલી મૂર્તિ તથા ધાતુની મૂર્તિ બનાવી અને તે મિખાના ઘરમાં રહી.

<sup>૪</sup> ભિખાના ઘરે દેવસ્થાન હતું, તેણે એફોદ તથા દેવસ્થાન બનાવ્યાં અને પોતાના દીકરાની પ્રતિષ્ઠા કરીને તેને તેઓનો યાજક બનાવ્યો. <sup>૫</sup> તે દિવસોમાં ઇઝરાયલમાં રાજ નહોતો અને દરેક પોતાની દ્રગ્ઘિમાં જે સાચું લાગે તે જ તે કરતો હતો.

<sup>૬</sup> હવે યહૃદિયાના બેથલેહેમનો એક જુવાન માણસ, તે યહૃદાના કુટુંબનો હતો, તે લેવી હતો, તે આવીને ત્યાં વસેલો હતો. <sup>૭</sup> તે માણસ યહૃદિયાનું બેથલેહેમ છોડીને વસવાટ કરવા માટે જગ્યા શોધવા ચાલી નીકળ્યો અને તે મુસાફરી કરતા એફાઇમના પહાડી દેશમાં ભિખાના ઘરે આવી પહોંચ્યો. <sup>૮</sup> ભિખાએ તેને પૂછ્યું, “તું કયાંથી આવે છે? તે માણસે તેને કદ્યું કે, “હું યહૃદિયાના બેથલેહેમનો લેવી છું, હું જગ્યા શોધવા જાઉં છું જેથી મને ત્યાં રહેવા મળો.”

<sup>૯</sup> ભિખાએ તેને કદ્યું, “મારી સાથે રહે અને મારો સલાહકાર તથા યાજક થા. હું તને દર વર્ષે ચાંદીના દસ સિક્કા, એક જોડ વસ્ત્રો અને ખાવાનું આપીશ.” તેથી લેવી અંદર ગયો. <sup>૧૦</sup> તે જુવાન લેવી ભિખાની સાથે રહેવાને રાજુ હતો અને ભિખા માટે પોતાના દીકરા સમાન બન્યો.

<sup>૧૧</sup> ભિખાએ તે લેવીને પવિત્ર ડિયાને માટે અભિષિકત કર્યો. તે જુવાન માણસ તેનો યાજક બન્યો અને તે ભિખાના ઘરમાં રહ્યો. <sup>૧૨</sup> ત્યારે ભિખાએ કદ્યું, “હવે હું જાણું છું કે ઈશ્વર મારે માટે સાચું કરશે, કારણ કે આ લેવી મારો યાજક છે.

## ૧૮

<sup>૧</sup> તે દિવસોમાં ઇઝરાયલમાં કોઈ રાજ નહોતો. તે સમયે દાનીઓનું કુળ પોતાના વસવાટને માટે વતન શોધતું હતું, કેમ કે અત્યાર સુધી ઇઝરાયલના કુળોની મદ્દે તેઓને વતનનો હિસ્સો માટ્યો નહોતો. <sup>૨</sup> દાનના લોકોએ પોતાના આખા કુળમાંથી પાંચ માણસો મોકલ્યા, તેઓ લડવૈયા અને સોચાથી એશ્તાઓલના યુદ્ધમાં અનુભવી હતા, તેઓને દેશની જસ્તુસી કરવા તથા તપાસ કરવા માટે મોકલ્યા. તેઓએ તેમને કદ્યું, “જઈને દેશની તપાસ કરો” તેઓ એફાઇમના પહાડી દેશમાં આવ્યા, ભિખાને ઘરે આવીને ત્યાં તેઓ રાત્રી મુકામ કર્યો.

<sup>૩</sup> જથ્યારે તેઓ ભિખાના ઘરની નજીક આવ્યા, ત્યારે તેઓએ પેલા જુવાન લેવીનો સાદ ઓળખ્યો, તેઓ પાછા વળીને ત્યાં ગયા. અને પૂછ્યું, “તને અહીંથાં કોણ લાવ્યું? અહીં તું શું કરે છે? અહીં તું શા માટે છે?” <sup>૪</sup> તેણે તેઓને કદ્યું, ભિખાએ મારા માટે આ કર્યું છે. “તેણે મને કામ પર રાખ્યો અને હું તેનો યાજક થયો છું”

<sup>૫</sup> તેઓએ તેને કદ્યું, “કૃપા કરીને ઈશ્વરની સલાહ પૂછ, જેથી અમે જાણીએ કે જે રસ્તે અમે જઈએ છીએ તે સફળ નીવડશે કે નહિં.” <sup>૬</sup> યાજકે તેઓને કદ્યું કે, “શાંતિએ ચાલ્યા જાઓ. જે રસ્તે તમે જાઓ છો તેમાં ઈશ્વર તમારી સમક્ષતા કરશે.”

<sup>૭</sup> પછી એ પાંચ માણસો લાઈશ આવ્યા અને તેઓએ લોકોને જોયા કે જથ્યાં તેઓ સલામતીમાં રહેતા હતા-એ જ ચીતે સિદોનીઓ મૂંગવણ ન અનુભવવાને બદલે સુરક્ષિત રહેતા હતા. તે દેશમાં એવો કોઈ ન હતો કે, તેઓને જુતી શકે અથવા તેઓને કોઈપણ ચીતે તકલીફ આપે. તેઓ સિદોનીઓથી ઘણાં દૂર રહેતા હતા અને કોઈની સાથે વ્યવહાર ચાખતા ન હતા. <sup>૮</sup> તેઓ પોતાના કુળ સોચા તથા એશ્તાઓલમાં પાછા આવ્યા. તેઓના સંબંધીઓએ તેઓને પૂછ્યું, “તમે શું ખબર લાવ્યા છો?”

<sup>૯</sup> તેઓએ કદ્યું, “ચાલો! આપણે તેઓ પર હુમલો કરીએ! અમે તે દેશ જોયો છે અને તે ઘણો સારો છે. તમે કેમ કશું કરતા નથી? તે દેશ પર હુમલો કરવા અને તેને જુતવા માટે પાછા ન પડો. <sup>૧૦</sup> જથ્યારે તમે હશો, ત્યારે તમે એવા લોકો પાસે જાઓ કે જે લોકો પોતાના માટે એવું વિચારે છે અમે સલામત છીએ, તે દેશ વિશાળ છે!

ઈંગરે તે તમારા હાથમાં આપ્યો છે. તે એવી જગ્યા છે કે જગ્યાં પૃથ્વી પરની કોઈપણ વસ્તુની અછત નથી.”

<sup>૧૧</sup> પછી દાનના કુળના છસો ભાણસો, યુઝ ભાટેનાં શસ્ત્રો સજુને સોરા તથા એશ્તાઓલમાંથી રવાના થયા. <sup>૧૨</sup> તેઓએ જઈને યહુદિયામાંના કિર્યાથ-યારીમમાં આવણી કરી. એ ભાટે લોકોએ તે જગ્યાનું નામ માહનેહ-દાન પાડયું; તે કિર્યાથ-યારીમની પશ્ચિમમાં છે; તે નામ આજ સુધી રહેલું છે.

<sup>૧૩</sup> તેઓ ત્યાંથી નીકળીને એફાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં ગયા અને મિખાના ઘરે આવ્યા.

<sup>૧૪</sup> પછી જે પાંચ ભાણસો લાઈશના દેશની જસ્તુસી કરવા ગયા હતા તેઓએ તેઓના સંબંધીઓને કટયું, “શું તમે જણો છો કે આ ઘરોમાં એફોદ, તરાફીમ, કોતરેલી મૂર્તિ તથા ગાળેલી મૂર્તિ છે? હવે તમે નિર્ણય કરો કે શું કરવું.”

<sup>૧૫</sup> તેથી તેઓ ત્યાંથી ફરીને જુવાન લેવી, મિખાના ઘરમાં ગયા. અને તેઓએ તેને ખબરાંતર પૂછી. <sup>૧૬</sup> અને દાનના કુળના છસો ભાણસો, યુઝ ભાટેના હથિયારો સજુને પ્રવેશ કરી આગળ ઉભા રહ્યા.

<sup>૧૭</sup> પાંચ ભાણસો કે જેઓ દેશની જસ્તુસી કરવાને ગયા હતા તેઓએ ઘરમાં જઈને કોતરેલી મૂર્તિ, એફોદ, તરાફીમ તથા ગાળેલી મૂર્તિ લઈ લીધી, ત્યારે યુઝ ભાટે હથિયારોથી સજ્જ થયેલા પેલા છસો ભાણસો સાથે યાજકો દરવાજાના પ્રવેશ કરી આગળ ઉભો રહેલો હતો. <sup>૧૮</sup> જથારે તેઓ મિખાના ઘરમાં ગયા અને કોતરેલી મૂર્તિ, એફોદ, તરાફીમ તથા ગાળેલી મૂર્તિ લઈ આવ્યા ત્યારે યાજકે તેઓને કટયું, “તમે આ શું કરો છો?”

<sup>૧૯</sup> તેઓએ તેને કટયું, “અનો રહે! તારો હાથ તારા મુખ પર મૂક અને અમારી સાથે આવ અને અમારો પિતા તથા યાજકો થા. શું એ વધારે સાચં નથી કે તારે એક ઘરના યાજકો થવા કરતાં, ઇજરાયલના એક કુળના યાજક થવું?” <sup>૨૦</sup> યાજકોનું હૃદય આનંદથી ભરાઈ ગયું. એફોદ, તરાફીમ, કોતરેલી મૂર્તિ લઈને તે તેઓની સાથે ચાલ્યો ગયો.

<sup>૨૧</sup> તેથી તેઓ પાછા વળીને ચાલ્યા ગયા. તેઓએ તેઓની સામે નાનાં ભાગકોને, જાનવરોને તથા પોતાની માલમિલકતોને આગળ ચાખ્યાં. <sup>૨૨</sup> જથારે તેઓ મિખાના ઘરથી ઘણે દૂર ગયા, ત્યારે મિખાના ઘરની પાસેના ઘરના ભાણસોએ એકપ્ર થઈને દાનપુત્રોને પકડી પાડ્યા. <sup>૨૩</sup> તેઓએ દાનપુત્રોને ઊંચા અવાજે પોકાર્યા એટલે તેઓએ પાછા ફરીને મિખાને કટયું, “શા ભાટે તું મોટું ટોપું લઈને અમારી પાછળ આવે છો?”

<sup>૨૪</sup> તેણે કટયું, “મૈં બનાવેલા દેવોને તમે ચોરી લીધા છે અને યાજકને પણ લઈ જઈ રહ્યા છો. બીજું શું બાકી રહ્યું છે? તેમ છતાં તમે મને કેમ પૂછી રહ્યા છો, કે 'તને શો સંતાપ છે?'" <sup>૨૫</sup> દાનના લોકોએ તેને કટયું, મોટેથી ન બોલ. “અમારે તારો અવાજ સાંભળવો નથી! કેમ કે કેટલાક છોદિત ભાણસો તારા પર હુમલો કરશે અને તું તથા તારા ઘરનાં ભાર્યા જશો.” <sup>૨૬</sup> ત્યારે પછી દાનના લોકોએ પોતાનો રસ્તો પકડ્યો. જથારે મિખાને જણાયું કે તેઓ તેના કરતાં બળવાન હતા, ત્યારે તે પાછો વધ્યો અને પોતાને ઘરે ગયો.

<sup>૨૭</sup> મિખાએ જે બનાવ્યું હતું તે દાનના લોકોએ લઈ લીધું, તેની સાથે તેના યાજકને પણ લાઈશમાં આવ્યાં, ત્યાં લોકો નિર્ણય તથા સુરક્ષિત હતા, તેઓએ તેઓને તરવારથી ભારી નાખ્યા અને નગરને બાળી નાખ્યાં. <sup>૨૮</sup> ત્યાં તેઓને છોડાવનાર કોઈ નહોતું, કેમ કે સિદોનથી તે ઘણું દૂર હતું અને તેઓને કોઈની સાથે કશો ચ્યવહાર ન હતો. બેથ-રહોબ પાસેની ખીણમાં તે આવેલું હતું. અને ત્યાં રહ્યા.

**૨૬** તેઓએ તે નગરનું નામ તેઓના પૂર્વજોના નામ પરથી દાન પાડયું, ઇજરાયલના સંતાનોમાંનો હતો. અગાઉ નગરનું નામ લાઈશ હતું.

**૩૦** દાનના લોકોએ પોતાને ભાટે કોતરેલી મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી, અને દેશની ગુલામગીરીના દિવસ સુધી મૂસાના દીકરા ગેરોભનો દીકરો થોનાથાન તથા તેના પુત્રો દાન કુળના થાજકો હતા. **૩૧** જ્યાં સુધી ઈજ્વરનું ઘર શીલોમાં હતું ત્યાં સુધી તેઓએ મિખાની બનાવેલી કોતરેલી મૂર્તિની કાયમ ઉપાસના કરી.

## ૧૬

**૧** ઇજરાયલમાં કોઈ રાજ નહોતો, તે દિવસોમાં એવું બન્યું કે કોઈ એક લેવી એફાઇમની પહાડી પ્રદેશના સૌથી દ્વાર વિસ્તારમાં આવીને રહેતો હતો. તેણે બેથલેહેમનાં યહૃદિયામાંથી એક સ્ત્રીને પોતાની ઉપપત્ની તશીકે રાખી હતી. **૨** પણ તેની ઉપપત્ની તેને અવિજ્વાસુ હતી. તેણે વ્યબિચાર કર્યો તેના પતિને મૂકીને પોતાના પિતાના ઘરે બેથલેહેમના યહૃદિયામાં પાછી ગઈ. તે ત્યાં ચાર મહિના સુધી રહી.

**૩** તેનો પતિ તેને સમજાવીને પાછી લાવવા ભાટે ગયો. તેની સાથે નોકર તથા બે ગધેડા હતાં. તેની ઉપપત્નીના પિતાએ તેને જોયો, ત્યારે તે સ્ત્રી તેને પોતાના પિતાના ઘરમાં લાવી. અને તેનો પિતા તેને મળીને ખુશ થયો. **૪** તેના સસરાએ એટલે યુવતીના પિતાએ, તેને શ્રદ્ધા દિવસ રહેવા ભાટે સમજાવ્યો. તેઓએ ખાદું, પીધું અને ત્યાં રહ્યો.

**૫** ચોણે દિવસે તેઓએ વહેલાં ઊઠીને વિદાય થવાની તૈયારી કરી, પણ યુવતીના પિતાએ પોતાના જમાઈને કટ્યું, “થોડો ખોરાક ખાઈને તાજગી પામ. પછી તમે તમારે રક્ષતે જજો.” **૬** તેથી તેઓ બજ્જેએ સાથે બેસીને ખાદુંપીધું. પછી યુવતીના પિતાએ લેવીને કટ્યું, “કૃપા કરી જો તારી ઇચ્છા હોય તો આજની રાત અહીં રોકાઈ જ અને આનંદ કર.”

**૭** લેવી જવા ભાટે વહેલો ઊદ્ધયો, પણ જુવાન સ્ત્રીના પિતાએ તેને રહેવા ભાટે આગ્રહ કર્યો, તેથી તેણે પોતાનો વિચાર બદલ્યો અને ફરી તે રાતે તે રહી ગયો. **૮** પાંચમા દિવસે વિદાય થવા ભાટે તે વહેલો ઊદ્ધયો, પણ છોકરીના પિતાએ કટ્યું, “પોતાને બળવાન કર અને બપોર સુધી રહી જા.” તેથી તેઓ બજ્જે જમયાં. **૯** પછી લેવી, તેની ઉપપત્ની તથા તેનો ચાકર જવા ભાટે ઊભા થયા, ત્યારે તેના સસરાએ, એટલે યુવતીના પિતાએ તેને કટ્યું, “જો, હવે દિવસ આથમવા આવ્યો છે. કૃપા કરી આજે રાત્રે પણ રોકાઈ જાઓ અને આનંદ કરો. આવતીકાલે વહેલા ઊઠીને તમારે ઘરે પાછા જજો.

**૧૦** પણ લેવી તે રાતે ત્યાં રહેવા ભાટે રાજુ ન હતો. તેથી તે ચાલી નીકાદ્યો. તે યબૂસ (એટલે યર્લશાલેમ) પાસે આવી પહોંચ્યો. તેની સાથે સામાન બાંધેલાં બે ગધેડાં અને તેની ઉપપત્ની પણ હતી. **૧૧** જ્યારે તેઓ યબૂસ પાસે પહોંચ્યાં, ત્યારે સાંજ પડી ગઈ હોવાથી તેના ચાકરે પોતાના માલિકને કટ્યું, “ચાલો, આપણે યબૂસીઓના નગરમાં જઈને ત્યાં રાત વિતાવીએ.”

**૧૨** તેના માલિકે તેને કટ્યું, “આપણે આ વિદેશીઓના નગરમાં જવું નથી, જ્યાં ઇજરાયલ નથી તેવા વિદેશીઓના નગરમાં આપણે નહિ જઈએ. આપણે આગળ ચાલીને ગિબયા જઈશું.” **૧૩** લેવીએ તેના જુવાન નોકરને કટ્યું, “આવ, આપણે આ જગ્યાઓમાંની એક જગ્યાએ જઈએ અને ગિબયામાં કે રામામાં જઈને રાતવાસો કરીએ.”

**૧૪** તેથી તેઓ આગળ જવાનું જારી રાખ્યું. જ્યારે બિન્યામીનના પ્રદેશના ગિબયા પાસે તેઓ પહોંચ્યાં ત્યારે સ્ફૂર્યાસ્ત થયો. **૧૫** તેઓએ ગિબયામાં જઈને રાત વિતાવી.

અને તે નગરની વચ્ચેની ખુલ્લી જગ્યામાં જઈને બેઠો, પણ કોઈ તેને ચાત વિતાવવા માટે લઈ ગયું નહિં.

**૧૬** પણ ત્યારે એક વૃદ્ધ માણસ ખેતરમાં કામ કરીને સાંજે પાછો આવતો હતો. તે એફાઇમના પહાડી પ્રદેશનો લેવી હતો. થોડા સમય માટે ગિબયામાં આવ્યો હતો. પણ તે જગ્યાએ જે લોકો રહેતા હતા તેઓ તો ભિન્યામીનીઓ હતા. **૧૭** તે વૃદ્ધે પોતાની આંખો ઊંચી કરી અને તેણે નગરમાં વટેમાર્ગું ઓને રસ્તામાં બેઠેલા જોથા. તે વૃદ્ધ માણસે કહ્યું, “તું કયાં જાય છે? તું કયાંથી આવ્યો છે?”

**૧૮** લેવીએ તેને કહ્યું, “અમે બેથલેહેમ-યહૂદિયાનાં એફાઇમના પહાડી પ્રદેશના પેલે છેડ જઈએ છીએ. હું ત્યાંનો રહેવાસી છું. હું બેથલેહેમ-યહૂદિયામાં ગયો હતો અને હું ઈશ્વરના ઘરે જાઉં છું. **૧૯** અમારી પાસે અમારા ગઢેડાંને માટે ઘાસચારો છે, તારી દાસીને માટે અને જુવાન માણસને માટે રોટલી અને ક્રાક્ષારસ છે. અમને કશાની જરૂરીયાત નથી. પણ કોઈ માણસ અમને પોતાના ઘરમાં આવકાર આપતો નથી.”

**૨૦** વૃદ્ધ માણસે તેઓની ખબરાંતર પૂછી અને કહ્યું, “તમને શાંતિ થાઓ! હું તમારી જદ્દી જ જરૂરિયાત પૂરી પાડીશ. તમારી સંભાળ ચાખીશ. તમે રસ્તામાં રોકાઈ જશો નહિં.” **૨૧** તે માણસ લેવીને પોતાને ઘરે લાવ્યો. તેના ગઢેડાંને ઘાસ ચારો આપ્યો. તેઓએ પોતાના હાથપગ ધોયા અને ખાદુંપીધું.

**૨૨** તેઓ આનંદમાં હતા, એટલામાં જુઓ, નગરના બલિયાલના દીકરાઓએ આવીને ઘરનો દરવાજો ખટખટાવ્યો. તેઓએ તે વૃદ્ધ માણસને કહ્યું, “જે માણસ તારા ઘરમાં આવ્યો તેને બહાર કાઢ કે અમે તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધીએ.” **૨૩** તે ઘરના માલિકે તેઓને બહાર લઈ જઈને તેઓને કહ્યું, “ના, મારા ભાઈઓ, કૃપા કરી આવું ખોટું કામ ના કરો” જથ્યાં સુધી આ માણસો મારા ઘરમાં ભણેમાન તરીકે છે, ત્યાં સુધી આવો દુરાચાર ના કરો”

**૨૪** જુઓ, મારી કુંવારી દીકરી કે જે તે માણસની ઉપપટ્ની છે તે અહીં છે. તેને હું હમણાં બહાર લાવું. તેની આબરૂ લો તથા તમને જેમ સારુ લાગે તેમ તેની સાથે કરો. પણ એ માણસ સાથે એવું અધભ કૃત્ય ના કરો!” **૨૫** પણ તે માણસોએ તેનું સાંભળ્યું નહિં, તેથી તે માણસ તેની ઉપપટ્નીને પકડીને તેઓની પાસે બહાર લાવ્યો. તેઓએ તેના પર બળાતકાર કર્યો અને આખી ચાત તેની સાથે દુષ્કર્મ કર્યું, સવાર પડતાં તેઓએ તેને છોકી દીધી. **૨૬** જૂર્યોદય થતાં તે સ્ત્રી નીચે આવીને જે માણસના ઘરમાં તેનો પતિ હતો તેના બારણા આગળ પડી રહી.

**૨૭** જથ્યારે તેનો પતિ સવારે ઉદ્ધયો અને પોતાના કામે જવાને નીકાયો ત્યારે બારણાં ખોલીને જોથું તો તેની ઉપપટ્ની ઉભરા પર હાથ ચાખીને ઘરના બારણાં પાસે પડેલી હતી. **૨૮** લેવીએ તેને કહ્યું, “ઓછ. આપણે ચાલ્યા જઈએ.” પણ તેને કોઈ જવાબ ન મળ્યો. તેને ઊંચીને ગઢેડા પર મૂકી અને તે માણસ તેને લઈને પોતાના ઘરે જવાને રવાના થયો.

**૨૯** લેવી પોતાને ઘરે આવ્યો અને તેણે છરી લઈને તેની ઉપપટ્નીનાં અંગે અંગ કાપ્યાં તેના બાર ટુકડાં કરીને આખા ઈજરાયલમાં મોકલી આપ્યાં. **૩૦** જે બધાએ તે જોથું તેઓએ કહ્યું કે, “ઈજરાયલ લોકો મિસ્ટર દેશમાંથી નીકાયા તે દિવસથી તે આજ સુધી આવું બયાનક કૃત્ય કરવામાં કે જોવામાં આવ્યું નથી. એ વિષે વિચાર કરો! મસલત કરો! અમને અભિપ્રાય આપો.”

## ૨૦

<sup>૧</sup> પણ સર્વ ઇજરાયલ લોકો દાનથી તે બેરશેબા સુધીના, ગિલ્યાદ દેશના તમામ ઇજરાયલી લોકો ઈંખરની આગળ એકમતના થઈને સમૂહમાં એકત્ર થયા. <sup>૨</sup> સર્વ લોકોના આગેવાનો, ઇજરાયલના સર્વ કુટો, ઈંખરના લોકોની સભામાં સર્વ બેગા મહયા. તેમાં જમીન પર તરવારથી લડનારા ચાર લાખ પુરુષો ઉપસ્થિત હતા.

<sup>૩</sup> બિન્યામીનના લોકોને સાંભળવામાં આવ્યું. કે ઇજરાયલ લોકો ભિસ્પામાં બેગા મહયા છે. ઇજરાયલના લોકોએ પૂછ્યું, “અમને કહો કે, આ અધમ કૃત્ય કેવી રીતે બન્યું?” <sup>૪</sup> હત્યા થયેલ જીવીનાં પતિ લેવીએ જવાબ આપ્યો, “મૈં અને મારી ઉપપત્નીએ રાત વિતાવવા સારુ બિન્યામીનના ગિબયામાં મુકામ કર્યો હતો.

<sup>૫</sup> રાતના સમયે ગિબયાના સંબંધીઓએ મારા પર હુમલો કર્યો અને ઘરને દેશીને મને મારી નાખવાનો વિચાર કર્યો. તેઓએ મારી ઉપપત્ની પર બળાતકાર કર્યો અને તે મરણ પામી. <sup>૬</sup> મૈં મારી ઉપપત્નીને લઈને તેને કાપીને તેના પાર્થીવ શરીરનાં બાર ટુકડાં કરીને, ઇજરાયલ પ્રદેશના રહેવાસીઓને મોકલી આપ્યાં, કેમ કે તેઓએ એવું અધમ કૃત્ય અને અત્યારાર કર્યો છે. <sup>૭</sup> હવે સર્વ ઇજરાયલીઓ, તમે જુઓ. વિચાર કરીને કહો કે હવે શું કરવું?”

<sup>૮</sup> સર્વ લોકો એક સાથે ઉભા થયા અને તેઓએ કટ્યું, “આપણામાંનો કોઈ પોતાના તંબુએ નાહિ જશે અને કોઈ પાછો પોતાને ઘરે પણ જશે નાહિ! <sup>૯</sup> પણ હવે ગિબયાને આપણો આ પ્રમાણો કરવું જોઈએ આપણો થિય્યી નાખીએ અને તે પ્રમાણો તેના પર હુમલો કરીએ.

<sup>૧૦</sup> આપણો ઇજરાયલનાં સર્વ કુટોમાંથી દર સો માણસોમાંથી દસ, હજાર માણસોમાંથી સો અને દસ હજારમાંથી હજાર માણસોને લડનારા લોકો માટે ખોરાકપાણી લાવવાનું કામ સોંપીએ, અને લડવૈયાઓ બિન્યામીનના ગિબયામાં જાય. અને ઇજરાયલમાં જે દુષ્ટતા તેઓએ કરી છે તે પ્રમાણો તેઓને શિક્ષા કરે. <sup>૧૧</sup> તેથી ઇજરાયલના સર્વ સૈનિકો એકમતના થઈને નગરની વિળજ એકત્ર થયા.

<sup>૧૨</sup> ઇજરાયલનાં કુટોએ બિન્યામીનના કુટોમાં માણસો મોકલીને કહાવ્યું, “આ કેવું દુષ્કર્મ તમારી મદ્યે થયું છે? <sup>૧૩</sup> તેથી હવે, જે બલીયાલ પુત્રો ગિબયામાં છે તેઓને અમારા હાથમાં સોંપી દે. અમે તેઓને મારી નાખીને ઇજરાયલમાંથી બ્રાષાચારને દૂર કરીશું.” પણ બિન્યામીનીઓએ પોતાના બાઈઓનું, ઇજરાયલનું કહેવું માન્યું નાહિ. <sup>૧૪</sup> પણ બિન્યામીનના લોકો ગિબયાનાં નગરોમાંથી ઇજરાયલની સામે લડવાને બહાર આવ્યા. <sup>૧૫</sup> બિન્યામીનના લોકોની સંખ્યા ચૂંટી કાઢેલા સાતસો પુરુષો ઉપરાંત જુદાં જુદાં નગરોમાંથી આવેલા છાલ્વીસ હજાર પુરુષોની હતી. તેઓ તરવાર વડે લડનારા નિષ્ણાત લડવૈયા હતા. <sup>૧૬</sup> આ સર્વ સૈનિકોમાં, ચૂંટી કાઢેલા સાતસો ડાબોડી પુરુષો હતા; તેઓમાંનો પ્રત્યેક ગોફણથી એવો ગોઠો મારતો કે તેનો પ્રહાર નિશ્ચિત નિશાન પર જ થતો હતો.

<sup>૧૭</sup> બિન્યામીનીઓ સિવાય ઇજરાયલના જેઓ ચાર લાખ સૈનિકો હતા, તેઓ સર્વ લડવૈયાઓ તલવારબાજુમાં નિપુણ હતા. <sup>૧૮</sup> ઇજરાયલના લોકો ઈંખરની સલાહ પૂછવા માટે બેથેલ ગયા. તેઓએ પૂછ્યું, “બિન્યામીન લોકોની સામે યુદ્ધ કરવા સારુ અમારી તરફથી પહેલો કોણ ચઢાઈ કરે?” અને ઈંખરે કટ્યું, “થહૂદા પહેલો ચઢાઈ કરે.”

<sup>૧૯</sup> અને ઇજરાયલના લોકોએ સવારે ઉઠીને ગિબયાની સામે છાવણીમાં યુદ્ધની તૈયારી કરી. <sup>૨૦</sup> ઇજરાયલના સૈનિકો બિન્યામીનની સામે યુદ્ધ કરવાને ચાલી નીકશ્યા

અને તેઓએ ગિબયા પાસે વ્યૂહરચના કરી. <sup>૨૧</sup> બિન્યામીનના સૈનિકો ગિબયામાંથી ધસી આવ્યા અને તેઓએ તે દિવસે બાવીસ હજાર ઇઝરાયલીઓને મારી નાખ્યા.

<sup>૨૨</sup> ઇઝરાયલના સૈનિકોએ હિંમત રાખીને તેઓએ અગાઉના દિવસની માફક અને જ જગ્યાએ ફરીથી વ્યૂહરચના કરી. <sup>૨૩</sup> ઇઝરાયલના લોકો ઈશ્વરની સમક્ષતામાં નાખ્યાં. અને સાંજ સુધી રદ્દ્યા, તેઓએ ઈશ્વરની સલાહ પૂછી કે, “શું અમે અમારા ભાઈ બિન્યામીનના લોકો સામે ફરી યુદ્ધ કરવાને જઈએ?” અને ઈશ્વરે કહ્યું, “હા, તેમના પર હુમલો કરો!”

<sup>૨૪</sup> તેથી ઇઝરાયલના સૈનિકો બીજે દિવસે બિન્યામીનના સૈનિકો સામે ગયા. <sup>૨૫</sup> બિન્યામીનીઓએ ગિબયામાંથી તેઓની સામે આકમણ કર્યું તેઓએ ઇઝરાયલ સૈન્યના અટાર હજાર માણસોને મારી નાખ્યા, તેઓ સર્વ તલવાર બાજુમાં નિપુણ લડવૈયાઓ હતા.

<sup>૨૬</sup> ત્યારે ઇઝરાયલના સર્વ સૈનિકો અને લોકોએ બેથેલમાં ઈશ્વરની આગળ રડીને સાંજ સુધી ઉપવાસ કર્યો અને ઈશ્વર આગળ દહીયાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણો ચઢાવ્યા.

<sup>૨૭</sup> ઇઝરાયલના લોકોએ ઈશ્વરને પૂછ્યું, કેમ કે તે દિવસોમાં ઈશ્વરનો કરારકોશ દ્વારા હતો, <sup>૨૮</sup> એલાઝારનો દીકરો (હાલુનનો દીકરો) ફીનહાસ તેની સમક્ષ ઊભો હતો. તેણે પૂછ્યું, “શું અમે બિન્યામીનીઓ કે, જે અમારા ભાઈઓ છે તેઓની સામે ફરી યુદ્ધ કરવાને જઈએ કે નહિ?” ઈશ્વરે કહ્યું, “હુમલો કરો” કેમ કે આવતીકાલે હું તેઓને હરાવવામાં તમારી પડખે રહીશ.”

<sup>૨૯</sup> તેથી ઇઝરાયલીઓએ ગિબયાની ચોતરફ ખાસ જગ્યાઓમાં માણસો ગોઠવ્યા.

<sup>૩૦</sup> ઇઝરાયલના સૈનિકોએ બિન્યામીનના સૈનિકો સામે ત્રીજે દિવસે યુદ્ધ કર્યું અને તેઓએ અગાઉની રીત પ્રમાણે ગિબયાની વિરુદ્ધ વ્યૂહ રચયો.

<sup>૩૧</sup> બિન્યામીનના લોકો તેઓની સામે લડ્યા અને તેઓને પાછા હઠાવતા નગરની બહાર કાઢી મુક્યા. અને તેઓએ અગાઉની જેમ જાહેરમાં ઇઝરાયલના આશરે ત્રીજી માણસોને ખુલ્લાં મેદાનમાં રસ્તાઓમાં મારીને કાપી નાખ્યાં. તે રસ્તાઓમાંનો એક બેથેલમાં જાય છે, બીજો ગિબયામાં જાય છે.

<sup>૩૨</sup> બિન્યામીનના લોકોએ કહ્યું કે, “તેઓ હારી ગયા છે. અને પહેલાંની માફક, આપણી પાસેથી નાસી જાય છે. “પણ ઇઝરાયલના સૈનિકોએ કહ્યું, “આપણે દોડીને તેમની પાછળ અને તેઓને રસ્તામાં ખેંચી લાવીએ.” <sup>૩૩</sup> ઇઝરાયલના સર્વ સૈનિકો પોતાની જગ્યાએથી ઉદ્ઘાટા, તેઓએ બાલ-તામાર આગળ વ્યૂહ રચયો. અને ઇઝરાયલના સંતાઈ રહેલા સૈનિકોને તેમની જગ્યામાંથી એટલે માઅરેહ-ગેબામાંથી બહાર નીકળી આવ્યા.

<sup>૩૪</sup> અને સર્વ ઇઝરાયલમાંથી ચુંટી કાઢેલા દસ હજાર માણસોએ ગિબયા પર હુમલો કર્યો. ત્યાં બયાનક યુદ્ધ ભર્યું, જો કે બિન્યામીનીઓ જાણતા નહોતા કે હવે તેઓનું આવી બન્યું છે. <sup>૩૫</sup> ઈશ્વરે ઇઝરાયલીઓ સામે બિન્યામીનીઓનો પરાજય કર્યો. અને ઇઝરાયલના સૈનિકોએ તે દિવસે બિન્યામીનના પચીસ હજાર એકસો માણસોનો સંહાર કર્યો. મૃત્યુ પામેલાઓ તલવારબાજુમાં નિપુણ લડવૈયાઓ હતા.

<sup>૩૬</sup> બિન્યામીનના સૈનિકોએ જોયું કે તેઓનો પરાજય થયો છે. ઇઝરાયલના માણસોએ બિન્યામીનીઓની આગળથી હઠી ગયા કેમ કે જેઓને તેઓએ ગિબયાની સામે સંતારી ચાખ્યા હતા તેઓના ઉપર તેમનો ભરોસો હતો. <sup>૩૭</sup> ત્યારે સંતાઈ રહેલાઓ બહાર નીકળીને એકાએક ગિબયા પર ધસી આવ્યા, અને તેઓએ તરવાર ચુલાવીને તમામ નગરવાસીઓનો સંહાર કર્યો. <sup>૩૮</sup> હવે ઇઝરાયલી સૈનિકો અને સંતાઈ રહેલાઓની વચ્ચે સંકેત હતો કે, નગરમાંથી ધૂમાડાના ગોટેગોટા ઉપર ચઢાવવા.

<sup>૩૬</sup> અને ઇજરાયલી સૈનિકો યુઝમાંથી પાછા ફરી લડાઈથી દૂર રહ્યા. ત્યારે બિન્યામીનીઓએ હુમલો કર્યો. અને તેઓએ આશરે શ્રીસ ઇજરાયલીઓને તેઓએ મારી નાખ્યા. તેઓએ કર્યું, “અગાઉના યુઝની માફક તેઓ નિશ્ચે આપણી આગળ માર્યા ગયા છે.”

<sup>૩૭</sup> પણ જયારે નગરમાંથી ધૂમાડાના ગોટેગોટા સ્તંભસ્પે ઉપર ચટવા લાગ્યા, ત્યારે બિન્યામીનીઓએ પાછળ ફરીને જોયું કે આખા નગરનો ધૂમાડો આકાશમાં ચટતો હતો. <sup>૩૮</sup> પછી ઇજરાયલના સૈનિકો પાછા ફર્યા. બિન્યામીનીઓ સ્તંધ થઈ ગયા. કેમ કે તેઓને સમજાયું કે હવે તેઓનું આવી બન્યું છે.

<sup>૩૯</sup> તેથી તેઓ ઇજરાયલ સૈનિકો સામેથી અરણને માર્ગ ભાગી ગયા. પણ લડાઈ ચાલુ હતી. ઇજરાયલના સૈનિકો નગરોમાંથી બહાર આવ્યા અને તેઓએ તેઓને મારી નાખ્યા.

<sup>૪૦</sup> તેઓ બિન્યામીનીઓને ચોતરફથી ઘેરીને પૂર્વમાં ગિબિયાની સામે તેઓની પાછળ પડ્યા; અને આરામ આગળ તેઓને કચડી નાખ્યા. <sup>૪૧</sup> બિન્યામીનના કુઠમાંથી અટાર હજર માણસો ભરવા પાખ્યા, તેઓ સર્વ યુઝમાં શૂરવીચો હતા.

<sup>૪૨</sup> તેઓ પાછા ફરીને અરણ તરફ નાઠા. અને રિભોન ગટમાં જતા રહ્યા. ઇજરાયલીઓએ રાજમાર્ગોમાં વિખૂટા પડેલા પાંચ હજારની કટલ કરી. તેઓએ તેઓનો પીછો કરવાનું ચાલુ રાખ્યું અને ગિબિયા સુધી તેનો પીછો કરીને બીજા બે હજર માણસોનો સંહાર કર્યો. <sup>૪૩</sup> તે દિવસે બિન્યામીનના સૈનિકોમાંના તાલીમ પામેલા અને તરવાર ચલાવવામાં કુશળ ઐવા પચીસ હજર સૈનિકોને મારી નાખવામાં આવ્યા; તેઓ સર્વ યુઝમાં પ્રવીણ હતા.

<sup>૪૪</sup> પણ છસો માણસો પાછા ફરીને અરણ તરફ રિભોનનાં ગટમાં ભાગી ગયા. ત્યાં ગટમાં ચાર મહિના સુધી રહ્યા. <sup>૪૫</sup> ઇજરાયલના સૈનિકોએ બિન્યામીનના લોકો તરફ પાછા ફરીને તેઓ પર હુમલો કર્યો. મારી નાખ્યા. તેઓએ સંપૂર્ણ નગરનો, જનવરોનો તથા જે સર્વ નજરે પડ્યાં તેઓનો તરવારથી નાશ કર્યો. અને જે નગરો તેઓના જોવામાં આવ્યાં તે બધાં નગરોને ભાગી નાખ્યાં.

## ૨૧

<sup>૧</sup> ઇજરાયલી પુરુષોએ મિસ્પામાં એવી પ્રતિજ્ઞા લીધી કે, “અમારામાંનો કોઈ પોતાની દીકરીને બિન્યામીન સાથે લગ્ન કરવા આપશે નહિ.” <sup>૨</sup> પછી લોકો બેથેલમાં ઈશ્વરની સમક્ષ સાંજ સુધી બેઠા અને પોક મૂકીને રહ્યા. <sup>૩</sup> તેઓએ પોકાર કર્યો, “શા માટે, ઇજરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વર, આજે ઇજરાયલમાં એક કુઠ કેમ ઓછું થયું?”

<sup>૪</sup> બીજે દિવસે લોકોએ વહેલા ઊઠીને ત્યાં એક વેદી બાંધી અને દહનીયાર્પણો તથા શાંતયાર્પણો ચઢાવ્યાં. <sup>૫</sup> ઇજરાયલના લોકોએ કર્યું, “ઇજરાયલના સર્વ કુઠોમાંથી કયું કુઠ એવું છે કે જે બદેલી સભામાં ઈશ્વરની હજૂરમાં આવ્યું નથી?” કેમ કે મિસ્પામાં ઈશ્વરની હાજરીમાં જે કોઈ આવ્યું નહોતું તેના સંદર્ભમાં એવી ભારે પ્રતિજ્ઞા લઈને તેઓએ કર્યું, “જે ઈશ્વરની સમક્ષ ન આવે તે ચોક્કસપણે માર્યો જાય.”

<sup>૬</sup> ઇજરાયલ લોકોએ તેઓના ભાઈ બિન્યામીનને લીધે શોક કર્યો. તેઓએ કર્યું, “આજે ઇજરાયલ કુઠમાંથી એક કુઠ નષ્ટ થાય છે. <sup>૭</sup> જેઓ બાકી રહેલા છે તેઓને લગ્ન કરવાને કોણ પટનીઓ આપશે? કેમ કે આપણે ઈશ્વરની આગળ પ્રતિજ્ઞા લીધી છે કે તેઓને આપણી દીકરીઓ લગ્ન કરવા માટે આપીશું નહિ.”

<sup>૮</sup> તેઓએ કર્યું, “ઇજરાયલનાં કુઠોમાંથી કયું કુઠ મિસ્પામાં ઈશ્વરની હજૂરમાં આવ્યું ન હતું?” એવું જાણવા મશ્યું છે કે યાબેશ-ગિલ્યાદથી સભામાં ભાગ લેવા કોઈ આવ્યું

ન હતું. <sup>૯</sup> કેમ કે જ્યારે લોકોના કમ પ્રમાણે ગણતરી કરવામાં આવી ત્યારે જુઓ, યાબેશ-ગિલ્યાદના રહેવાસીઓમાંના કોઈ ત્યાં હાજર હતો નહિ. <sup>૧૦</sup> સભામાંથી બાર હજર શૂરવીર પુરુષોને એવી સૂચના આપીને મોકલવામાં આવ્યા કે યાબેશ ગિલ્યાદ જઈને ત્યાંના રહેવાસીઓનો, સ્ત્રીઓ તથા બાળકો સુખાં તરવારથી સંહાર કરો.

<sup>૧૧</sup> “વણી તમારે આ પ્રમાણે કરવું દરેક પુરુષને તથા દરેક સ્ત્રીને કે જેણે પુરુષ સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો હોય તેઓને મારી નાખો.” <sup>૧૨</sup> અને યાબેશ-ગિલ્યાદના રહેવાસીઓમાંથી તેઓને યારસો જુવાન કુમારિકાઓ મળી આવી કે જેઓએ કયારેથ કોઈ પુરુષ સાથે સંસર્ગ કર્યો નહોતો, તેઓ તેમને કનાન દેશના શીલો પાસેની છાવણીમાં લાવ્યા.

<sup>૧૩</sup> સમગ્ર પ્રજાએ રિભોન ગટમાંના બિન્યામીનના લોકોને સંદેશો મોકલીને શાંતિ તથા સમાધાનની જહેરાત કરી. <sup>૧૪</sup> તેથી બિન્યામીનીઓ તે જ સમયે તેમની પાસે પાછા આવ્યા અને ઇઝરાયલીઓએ યાબેશ-ગિલ્યાદની જે સ્ત્રીઓને જીવતી રાખી હતી તે તેઓને આપી. પણ તેઓ બધા માટે પૂરતી ન હતી. <sup>૧૫</sup> બિન્યામીન માટે શોક કર્યો, કેમ કે ઈંખરે ઇઝરાયલનાં કુઠો વચ્ચે ભાગલા પાડયા હતા.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે પ્રજાના વીલોએ કર્યું, “બાકી રહેલા બિન્યામીનીઓ માટે આપણે પતનીઓની વ્યવસ્થા કેવી શીતે કરીશું? કેમ કે બિન્યામીનીઓમાંથી તો સ્ત્રીઓનો નાશ કરવામાં આવ્યો છે” <sup>૧૭</sup> તેઓએ કર્યું, “બિન્યામીનના બચાવને માટે વારસો જોઈએ, જેથી ઇઝરાયલમાંથી એક કુઠ નાખૂદ ન થાય.

<sup>૧૮</sup> તોપણ આપણે તેઓની પતનીઓ થવા આપણી દીકરીઓ આપી શકતા નથી. કેમ કે ઇઝરાયલ લોકોએ વચ્ચન આપ્યું છે, ‘જે કોઈ બિન્યામીનને પતની આપશે તે શાપિત થાઓ.’” <sup>૧૯</sup> તેથી તેઓએ કર્યું, “તમે જાણો છો કે દરવર્ષે શીલોમાં ઈંખરને માટે પર્વ પાઠવામાં આવે છે, (જે શીલો બેથેલની ઉત્તરે, બેથેલથી શખેમ જવાના રાજમાર્ગની પૂર્વ બાજુએ તથા લબોનોનની દક્ષિણે આવેલું હતું).” <sup>૨૦</sup> તેઓએ બિન્યામીનીઓને એવી સૂચના આપી, “તમે ત્યાં જઈને દ્રાક્ષાવાડીઓમાં સંતાઈ રહો અને રાહ જુઓ. <sup>૨૧</sup> તે સમય ધ્યાન રાખો કે કયારે શીલોની કન્યાઓ નૃત્ય કરવાને બહાર આવે છે. તેઓ બહાર આવે ત્યારે દ્રાક્ષાવાડીઓમાંથી બહાર નીકળી આવીને તમે શીલોની કુમારિકાઓમાંથી પોતપોતાને માટે કન્યાને પકડી લઈ બિન્યામીનના દેશમાં પાછા જતા રહેજો.

<sup>૨૨</sup> અને જ્યારે તેઓના પિતાઓ કે ભાઈઓ આવીને અમારી આગળ ફરિયાદ કરશે, તો અમે તેઓને કહીશું, “અમારા પર કુપા કરો! તેમને રહેવા દો એવું માનોકે એ કન્યાઓ તમે જ આપી છે. કેમ કે યું દરમિયાન તેઓની પતનીઓ મરણ પામી. અને તમે તમારા વચ્ચન સંબંધી નિર્દ્દેખ છો, કારણ કે તમે તમારી દીકરીઓ તેઓને આપી નથી, નહિતો તમે દોષિત ગણાઓ.”

<sup>૨૩</sup> બિન્યામીનપુત્રોએ એ પ્રમાણે કર્યું તેઓએ નૃત્ય કરનારી કન્યાઓમાંથી તેમને જજર હતી એટલી કન્યાઓનું હરણ કર્યું. અને તેઓને પોતાની પતનીઓ બનાવવા માટે લઈ ગયા. તેઓ પાછા પોતાના પૂર્વજોના વતનમાં ચાવ્યા ગયા અને તેઓએ નગરોને સમારીને ફરીથી બાંધીને અને તેમાં વસ્થા. <sup>૨૪</sup> પણ ઇઝરાયલના લોકો તે જગ્યાએથી વિદાય થઈને પોતપોતાની જતી અને કુઠમાં ગયા. અને ત્યાંથી નીકળીને પોતાના વતનમાં ગયા.

<sup>૨૫</sup> તે દિવસોમાં ઇઝરાયલમાં કોઈ રાજ ન હતો. દરેક માણસ પોતાની નજરમાં તેને જે ઢીક લાગતું તે પ્રમાણે તે કરતો હતો.

## Ruth રૂટ

<sup>૧</sup> ન્યાથાધીશો ન્યાથ કરતા હતા, તે દિવખોમાં દેશમાં દુકાળ પડયો. તેથી બેથલેહેમ યહૃદિયાના એક માણસ પોતાની પત્ની તથા બે દીકરાઓ સહિત મોઆબ દેશમાં જઈને ત્યાં વસવાટ કર્યો. <sup>૨</sup> તે માણસનું નામ અલીમેલેખ, તેની પત્નીનું નામ નાઓમી અને તેના બે દીકરાઓનાં નામ માહલોન તથા કિલ્યોન હતાં. તેઓ બેથલેહેમ યહૃદિયાના એજાથીઓ હતાં. તેઓ મોઆબ દેશમાં આવીને ત્યાં વસ્યા હતા.

<sup>૩</sup> વખત જતા નાઓમીનો પતિ અલીમેલેખ મૃત્યુ પામ્યો. તેથી નાઓમી તથા તેના બે દીકરા નિરાધાર બન્યા. <sup>૪</sup> તેઓ મોઆબ દેશમાં લગભગ દસ વર્ષ રહ્યાં, તે દરમિયાન માહલોન તથા કિલ્યોને મોઆબી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા. આ સ્ત્રીઓના નામ અનુક્રમે ઓરપા અને રૂથ હતાં. <sup>૫</sup> પછી માહલોન તથા કિલ્યોન મૃત્યુ પામ્યા, એટલે એકલી નાઓમી બાકી રહી.

<sup>૬</sup> અહીં મોઆબમાં નાઓમીના સાંભળવામાં આવ્યું હતું કે ઈશ્વરે યહૃદિયામાં પોતાના લોકોને સહાય કરી છે અને તેઓને અજ્ઞ આપ્યું છે. તેથી તેણીએ પોતાની પુત્રવધૂઓ સાથે મોઆબ દેશ છોડીને સ્વદેશ યહૃદિયા પાછા જવાનો નિર્ણય કર્યો. <sup>૭</sup> જ્યાં તે રહેતી હતી ત્યાંથી પોતાના દેશ યહૃદિયામાં પાછા જવાના રસ્તે તેણે પોતાની બે પુત્રવધૂઓ સાથે મુસાફરી શરૂ કરી.

<sup>૮</sup> માર્ગમાં નાઓમીએ પોતાની બે પુત્રવધૂઓને કદ્યું કે, “દીકરીઓ, તમે બજ્જે તમારા પિથરમાં પાછાં જાઓ. જેમ તમે મૃત્યુ પામેલા તમારા પતિઓ પર મમતા રાખી હતી તેમ ઈશ્વર તમારા પર કરુણા રાખો. <sup>૯</sup> ઈશ્વર એવું કરે કે તમે પુનઃલગ્ન કરો અને તમારા પતિના ઘરમાં નિરાંતે રહો.” પછી નાઓમીએ તેઓને ચુંબન કર્યું અને તેઓ પોક મૂકીને રડી પડી. <sup>૧૦</sup> અને તેઓએ તેને કદ્યું, “એવું નહિં, અમે તો તારી સાથે તારા લોકો મધ્યે આવીશું.”

<sup>૧૧</sup> ત્યારે નાઓમીએ કદ્યું, “મારી દીકરીઓ પાછી વળો; તમારે મારી સાથે શા માટે આવવું જોઈએ? શું હજુ મને દીકરાઓ થવાના છે કે તેઓ તમારા પતિ થઈ શકે?

<sup>૧૨</sup> મારી દીકરીઓ, પાછી વળો, તમારા રસ્તે ચાલી જાઓ, કેમ કે હું એટલી બધી વૃદ્ધ થઈ છું કે હું પુનઃલગ્ન કરી શકું તેમ નથી. વળી જો હું કહું કે, મને આશા છે કે આજ રાત્રે મને પતિ ભળો અને હું દીકરાઓના ગર્ભ ધારણ કરું, <sup>૧૩</sup> તેથી તમે શું તેઓ પુખ્ત ઉભરના થાય ત્યાં સુધી તમારે રાહ જોવાની હોય? શું તમે અત્યારે ફરીથી પુરુષો સાથે લગ્ન નહિં કરો? ના, મારી દીકરીઓ! તમને દુઃખ થાય તે કરતા મને વધારે દુઃખ છે કેમ કે ઈશ્વરનો હાથ મારી વિરુદ્ધ થયો છે.”

<sup>૧૪</sup> અને પુત્રવધૂઓ ફરીથી પોક મૂકીને રડી પડી. પછી ઓરપાએ પોતાની સાસુને વિદાય આપતા ચુંબન કર્યું; પણ રૂથ સાસુભાને વળગી રહી.

<sup>૧૫</sup> નાઓમીએ કદ્યું, “રૂથ બેટા સાંભળ, તારી દેરાણી તેના લોકો તથા દેવો પાસે પાછી ગઈ છે. તું પણ તેની સાથે જા.”

<sup>૧૬</sup> ત્યારે રૂથે કદ્યું, “તને છોડીને તારી પાસેથી દૂર જવાનું મને ના કહે, કેમ કે જ્યાં તું જઈશ ત્યાં હું આવીશ અને જ્યાં તું રહેશે ત્યાં હું રહીશ; તારા લોક તે મારા લોક અને તારા ઈશ્વર તે મારા ઈશ્વર થશે; <sup>૧૭</sup> જ્યાં તું મૃત્યુ પામીશ ત્યાં જ હું મૃત્યુ પામીશ અને ત્યાં જ હું દફનાવાઈશ. મૃત્યુ સિવાય બીજું જો મને તારાથી અણગી

કરે, તો ઈશ્વર મને મૃત્યુ કરતાં વધારે દુઃખ આપે.” <sup>૧૬</sup> જ્યારે નાઓમીને ખાતરી થઈ કે રૂથ સાથે આવવાને કૃતનિશ્ચયી છે ત્યારે તેણે તેની સાથે વિવાદ કરવાનું બંધ કર્યું.

<sup>૧૭</sup> મુસાફરી કરતાં કરતાં તેઓ બજ્જે બેથલેહેમ નગરમાં આવી પહોંચાયાં જ્યારે તેઓ અહીં આવ્યાં ત્યારે નગરના સર્વ લોકો તેઓને જોઈને ઉત્સાહિત થયા. ત્યાંની સ્ત્રીઓએ કર્યું, “શું આ નાઓમી છે?” <sup>૧૮</sup> ત્યારે તેણે તેઓને કર્યું “મને નાઓમી એટલે ભીઠી ના કહો, મને કડવી કહો, કેમ કે સર્વસમર્थ ઈશ્વરે ભારી ખૂબ કસોટી કરી છે. <sup>૧૯</sup> હું અહીંથી નીકળી ત્યારે સમૃદ્ધ હતી, પણ ઈશ્વર મને વતનમાં ખાલી હાથે પાછા લાવ્યા છે. ઈશ્વરે મને અપરાધી ઠરાવી છે અને સર્વસમર્થ મને દુઃખી કરી છે, તે જાણ્યાં પછી પણ તમે મને નાઓમી કહીને કેમ બોલાવો છો?”

<sup>૨૦</sup> એમ નાઓમી અને તેની પુત્રવધૂ, રૂથ મોઆબણ, મોઆબ દેશથી બેથલેહેમ આવ્યાં, ત્યારે જવની કાપણીની મોસમ શરૂ થઈ હતી.

## ૨

<sup>૧</sup> નાઓમીના પતિ અલીમેલેખનો એક સંબંધી, બોઆઝ, ખૂબ શ્રીમંત ભાણસ હતો. <sup>૨</sup> અને મોઆબી રૂથે નાઓમીને કર્યું, “મને અનાજ લણાયા પછી રહી ગયેલાં કણસલાં એકપ્ર કરવા ખેતરમાં જવા દે. ભારા પર જેની કૃપાક્રષ્ણ થાય તેના ખેતરમાં હું જઈશ. “અને તેણે તેને કર્યું કે “ભારી દીકરી જા.”

<sup>૩</sup> રૂથ ગઈ અને ખેતરમાં આવીને તે પાક લણનારાઓની પાછળ કણસલાં વીણવા લાગી. અને જોગાનુજોગ અલીમેલેખના સંબંધી બોઆઝના ભાગનું એ ખેતર હતું. <sup>૪</sup> જુઓ, બોઆઝ બેથલેહેમથી આવીને લણનારાઓને કર્યું, “ઈશ્વર તમારી સાથે હો. “અને તેઓએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, “ઈશ્વર તને આશીર્વાદ આપો.”

<sup>૫</sup> પછી બોઆઝ લણનારાઓ પર દેખરેખ રાખવા નીમેલા ચાકરોને પૂછ્યું કે, “આ કોની સ્ત્રી છે?” <sup>૬</sup> ત્યારે લણનારાઓ પર દેખરેખ રાખનારા ચાકરે ઉત્તર આપ્યો, “એ સ્ત્રી તો મોઆબ દેશમાંથી નાઓમી સાથે આવેલી મોઆબી સ્ત્રી છે.” <sup>૭</sup> તેણે મને કર્યું, ‘કૃપા કરી મને લણનારાઓની પાછળ પૂણીઓ બાંધતાં રહી ગયેલાં કણસલાં વીણવા દે. ‘તે અહીં આવીને સવારથી તો અત્યાર સુધી, ફક્ત થોડી વાર ઘરમાં આરામ કર્યા પછી સતત કણસલાં વીણવાનું તે કામ કરતી રહી છે.”

<sup>૮</sup> ત્યારે બોઆઝ રૂથને કર્યું, “ભારી દીકરી, શું તું મને સાંભળો છે? હવે પછી માં ખેતર ભૂકીને બીજા કોઈ ખેતરમાં કણસલાં વીણવા જઈશ નહિ. પણ અહીં જ રહેજે અને ભારા ત્યાં કામ કરતી સ્ત્રીઓની સાથે જ રહીને કામ કરજે. <sup>૯</sup> જે ખેતરમાં તેઓ લણે છે તેમાં રહેલા અનાજ પર જ તારી નજર રાખજે અને એ સ્ત્રીઓની પાછળ ફરજે. અહીંના જુવાનોને તને કશી હરકત ના કરે એવી સૂચના મેં તેઓને આપી છે. અને જ્યારે તને તરસ લાગે જુવાનોએ પાણીથી ભરી ચાખેલાં માટલાં પાસે જઈને તેમાંથી પાણી પીજે.”

<sup>૧૦</sup> ત્યારે રૂથે દંડવત્ પ્રણામ કરીને તેને કર્યું, “હું એક પરદેશી સ્ત્રી હોવા છતાં તમે ભારા પર આટલી બધી કૃપાક્રષ્ણ કરીને શા ભાટે ભારી કાળજી રાખો છો.”

<sup>૧૧</sup> અને બોઆઝ તેને ઉત્તર આપ્યો, “તારા પતિના મૃત્યુ પછી તારી સાખુ સાથે તે જે સારો વર્તાવ રાખ્યો છે અને તારા પિતા, ભાતા અને જન્મભૂમિને છોડીને તારે ભાટે અજાણ્યા હોથ એવા લોકોમાં તું રહેવા આવી છે તે વિશેની વિગતવાર માહિતી મને મળી છે. <sup>૧૨</sup> ઈશ્વર તારા કામનું ફળ તને આપો. જે ઇઝરાયલના ઈશ્વરની પાંખો તળો આશ્રય લેવા તું આવી છે તે ઈશ્વર તરફથી તને પૂર્ણ બદલો મળો.”

**૧૩** પણી તેણે કદ્યું, “મારા માલિક, મારા પર કૃપાક્રષ્ણ ચાખો; કેમ કે તમે મને દિલાસો આપ્યો છે અને જો કે હું તમારી દાસીઓમાંની એકથના જેવી નથી છતાં તમે મારી સાથે ભાયાળુપણે વાત કરી છે.”

**૧૪** બોજન સમયે બોઆપે રૂથને કદ્યું, “અહીં આવીને શોટલી ખા અને તારો કોળિયો દ્રાક્ષારસના સરકામાં બોળ. “ત્યારે લણનારાઓની પાસે તે બેઠી; અને તેમણે તેને પોક આપ્યો. તે ખાઈને તે તૃપ્ત થઈ અને તેમાંથી થોડો વધયો.

**૧૫** જ્યારે તે કણસલાં વીણવા ઉઠી, ત્યારે બોઆપે પોતાના ભાણસોને આજ્ઞા આપી કે, “એને પૂળીઓમાંથી પણ કણસલાં વીણવા દો, તેને ધમકાવતા નહિં. **૧૬** અને પૂળીઓમાંથી કેટલુંક પડતું મૂકીને તેને તેમાંથી તેને કણસલાં વીણવા દેજો. તેને કન્ડગત કરશો નહિં.”

**૧૭** તેણે સાંજ સુધી ખેતરમાં કણસલાં વીણયાં. પણી વીણોલાં કણસલાંને તેણે મસ્ઝયા તેમાંથી આશરે એક એફાઉ (લગભગ વીસ કિલો) જવ નીકષયા. **૧૮** તે લઈને તે નગરમાં ગઈ. ત્યાં તેની સાસુએ તેનાં વીણોલાં કણસલાં જોયાં. રૂથે પોતાના બપોરના બોજનમાંથી જે પોક વધયો હતો તે પણ રૂથે તેને આપ્યો.

**૧૯** ત્યારે તેની સાસુએ તેને કદ્યું, “આજે તેં, કથાંથી કણસલાં વીણયાં? અને તું કથાં કામ કરવા ગઈ હતી? જેણે તારી મદદ કરી તે આશીર્વાદિત હો.” અને જેણી સાથે તેણે કામ કર્યું હતું તે ખેતરના માલિક વિષે પોતાની સાસુને તેણે કદ્યું કે, “જેના ખેતરમાં મેં આજે કામ કર્યું તેનું નામ બોઆડ છે.” **૨૦** નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂને કદ્યું, જે ઈંઘરે, શુવતાં તથા મૃત્યુ પામેલાંઓ પ્રત્યે પોતાની વફાદારી ત્યજી દીધી નથી તે ઈંઘરથી તે માણસ, આશીર્વાદિત થાઓ.” વળી નાઓમીએ તેને કદ્યું, “એ ભાણસને આપણી સાથે સગાઈ છે, તે આપણો નજુકનો સંબંધી છે.”

**૨૧** ત્યારે બોઆબી રૂથે કદ્યું, “વળી તેણે મને કદ્યું, મારા જુવાનો મારી બધી કાપણી પૂરી કરે ત્યાં સુધી તારે મારા જુવાન મજૂરો પાસે રહેવું.” **૨૨** ત્યારે નાઓમીએ પોતાની પુત્રવધૂ રૂથને કદ્યું, “મારી દીકરી, એ સારું છે કે તું તેની જુવાન સ્ત્રીઓ સાથે જા, જેથી બીજા કોઈ ખેતરવાળા તને કન્ડગત કરે નહીં.”

**૨૩** માટે જવની તથા ઘઉંની કાપણીના અંત સુધી તે કણસલાં વીણવા માટે બોઆડની સ્ત્રી મજૂરો પાસે રહી; અને તે પોતાની સાસુની સાથે રહેતી હતી.

### ૩

**૧** તેની સાસુ નાઓમીએ તેને કદ્યું, “મારી દીકરી, તારા આશ્રય માટે મારે શું કોઈ ઘર શોધવું નહિં કે જેથી તારું ભલું થાય? **૨** અને હવે બોઆડ, જેણી જુવાન સ્ત્રી કાર્યકરો સાથે તું હતી, તે શું આપણો નજુકનો સંબંધી નથી? જો, તે આજ રાત્રે ખળીમાં જવ ઉપણશે.

**૩** માટે તું, તૈથાર થા; નાણીધોઈને, અત્તર ચોળીને, સારાં વસ્ત્રો પહેલીને તું ખળીમાં જા. પણ તે માણસ ખાઈ પી રહે ત્યાં સુધી તે માણસને તારી હાજરીની ખબર પડવા દઈશ નહિં. **૪** અને જ્યારે તે સ્કૂઈ જાય, ત્યારે જે જગ્યાએ તે સ્કૂએ છે તે જગ્યા તું દયાનમાં રાખજે કે જેથી ત્યાર બાદ તેની પાસે જઈ શકે. પણી અંદર જઈને તેના પગ ખુલ્લાં કરીને તું સ્કૂઈ જે. પણી તે તને જણાવશે કે તારે શું કરવું. **૫** અને રૂથે નાઓમીને કદ્યું, “જે તેં કદ્યું, તે બધું હું કરીશ.”

**૬** પણી તે ખળીમાં ગઈ. તેની સાસુએ તેને જે સ્કૂયનો આપ્યાં હતા, તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. **૭** જ્યારે બોઆપે ખાઈ પી લીધું અને તેનું હૃદય મગન થયું ત્યારે અનાજના

ટગલાની કિનારીએ જઈને તે સ્ફુર્ઝ ગયો. જીથ ધીમેથી ત્યાં આવી. તેના પગ ખુલ્લાં કર્યા અને તે સ્ફુર્ઝ ગઈ.

**૬** લગભગ મધ્યરાત થવા આવી અને તે માણસ ચમકી ઉદ્ઘાટનો, તેણે પડખું ફેરટ્યું અને ત્યાં એક સ્ત્રીને તેના પગ આગળ સ્ફુર્ઝે જોઈ! **૭** તેણે તેને કદ્યું, “તું કોણ છે?” જીથે ઉત્તર આપ્યો, “હું તમારી દાક્ષી જીથ છું. તમારું વસ્ત્ર લંબાવીને આ તમારી દાક્ષી પર ઓટાડો, કેમ કે તમે છોડાવનાર સંબંધી છો.”

**૮** તેણે કદ્યું, “મારી દીકરી, તું ઈશ્વરથી આશીર્વાદિત થા. અગાઉ કરતાં પણ તેં વધારે માથા દર્શાવી છે. તેં કોઈ પણ, ગરીબ કે ધનવાન જુવાનની પાછળ જવાનું વર્તન કર્યું નથી. **૯** હવે, મારી દીકરી, બીશ નહિં. તેં જે કદ્યું છે તે બધું હું તારા સંબંધમાં કરીશ, કેમ કે મારા લોકોનું આખું નગર જાણો છે કે તું સદગુણી સ્ત્રી છે.

**૧૦** જોકે તેં સાચું કદ્યું છે કે હું નજુકનો સંબંધી છું; તોપણ મારા કરતાં વધારે નજુકનો એક સંબંધી છે. **૧૧** આજ રાત અહીંથાં રહી જા. અને સવારમાં જો તે પોતાની ફરજ બજાવે તો સારું, બલે તે નજુકના સગાં તરીકેની પોતાની ફરજ બજાવે. પણ જો તે સગાં તરીકે તારા પ્રત્યેની પોતાની જવાબદારી અદા નહિં કરે તો પણ, ઈશ્વરની સમક્ષતામાં હું પ્રતિનિધિ કરું છું કે, નજુકના સગા તરીકેની તારા પ્રત્યેની ફરજ હું બજાવીશ. સવાર સુધી સ્ફુર્ઝ રહેણે.”

**૧૨** સવાર સુધી જીથ તેના પગ પાસે સ્ફુર્ઝ રહી. પરોટિયું થાથ તે પહેલાં ઉઠી ગઈ. કેમ કે તેણે કદ્યું હતું કે, “કોઈને જાણ થવી ના જોઈએ કે કોઈ સ્ત્રી ખળીમાં આવી હતી.” **૧૩** બોઆઝે કદ્યું, “તારા અંગ પરની ઓટણી ઉતારીને લંબાવ. “તેણે તે લંબાવીને પાથર્યું. ત્યારે બોઆઝે છ મોટા માપથી માપીને જવ આપ્યાં અને પોટલી તેના માથા પર મૂકી. પણ તે નગરમાં ગઈ. **૧૪** જથારે તેની સાચું પાસે તે આવી ત્યારે તેણે પૂછ્યું, “મારી દીકરી, ત્યાં શું થયું?” ત્યારે તે માણસે તેની સાથે જે ત્યવહાર કર્યો હતો તે વિષે જીથે તેને જણાવ્યું. **૧૫** વળી ‘તારી સાચું પાસે ખાલી હાથે ના જા.’ એવું કહીને છ મોટા માપથી માપીને આ જવ મને આપ્યાં.” **૧૬** ત્યારે નાઓભીએ કદ્યું, “મારી દીકરી, આ બાબતનું પરિણામ શું આવે છે તે તને જણાય નહિં ત્યાં સુધી અહીં જ રહે, કેમ કે આજે તે માણસ આ કાર્ય પૂર્ણ કર્યા વિના રહેશે નહિં.”

## ૪

**૧** હવે બોઆઝ દરવાજા સુધી ગયો અને ત્યાં બેઠો. થોડી જ વારમાં, જે છોડાવનાર સંબંધી વિષે બોઆઝે વાત કરી હતી તે ત્યાં આવ્યો. બોઆઝે તેને કદ્યું, “અહીં આવીને બેસ.” અને તે ત્યાં આવીને બેઠો. **૨** અને તેણે નગરના વડીલોમાંથી દસ માણસો બોલાવીને કદ્યું, “અહીંથાં બેસો.” અને તેઓ બેઠા.

**૩** ત્યારે તેણે પેલા નજુકના સંબંધીને કદ્યું કે, “નાઓભી, જે મોઆબ દેશમાંથી પાછી આવી છે, તે આપણા ભાઈ અલીમેલેખવાળી જમીનનો ભાગ વેચી રહી છે. **૪** તેથી મેં વિચાર્યું કે તને જાણ કરું; સાંભળ ‘અહીંથાં બેઠેલા’ છે તેઓ તથા મારા લોકોના વડીલોની સમક્ષ, તું તે ખશીદી લે. ‘જો તે છોડાવવાની તારી છચ્છા હોથ, તો છોડાવી લે. પણ જો તે છોડાવવાની તારી મરજુ ના હોથ તો પણ મને કહે, કે જેથી મને ખ્યાલ આવે, કેમ કે તે છોડાવવાનો સૌથી પ્રથમ હક તારો છે. તારા પણ હું તેનો હકદાર છું.’” ત્યારે તેણે જણાવ્યું કે, “હું તે છોડાવીશ.”

**૫** પણ બોઆઝે કદ્યું કે, “નાઓભીની પાસેથી એ ખેતર જે દિવસે તું ખરીદે, તે જ દિવસે તારે મૃત્યુ પામેલા માહલોનની પત્ની, મોઆબી જીથની સાથે લગ્ન કરવું પડશે જેથી કરીને તેના વારસા પર તું મરનારનું નામ ઉભું કરે.” **૬** ત્યારે નજુકના

સંબંધીએ કદ્યું કે, “મારા પોતાના ઉત્તરાધિકારીને હાનિ કર્યા ક્ષિવાય હું મારા માટે તે છોડાવી શકાશે નહિ. તેથી હવે તે જમીન છોડાવવાં માટે તું હક્કાર થા; કેમ કે મારાથી તે છોડાવી શકાય તેમ નથી.”

<sup>૭</sup> હવે પ્રાચીન કાળમાં ઇજરાયલમાં આવી શીતે છોડાવાનો તથા વેચવા સાટવાનો એવો રિવાજ હતો કે બધી બાબતોની ખાતરી કરવા, માણસ પોતાનું પગરખું કાઢીને તે પોતાના પડોશીને આપતો; અને ઇજરાયલમાં કાયદાકીય કરાર કરવાની આ શીત હતી. <sup>૮</sup> તેથી પેલા નજીકના સંબંધીએ બોઓઝને કદ્યું, “તારે પોતાને માટે તે ખરીદી લે. “અને તેણે પોતાના પગરખાં ઉતાર્યાં.

<sup>૯</sup> બોઓઝે વડીલોને તથા સર્વ લોકોને કદ્યું, “આ દિવસના તમે સાક્ષી છો કે અલીમેલેખની, કિલ્યોનની તથા માહલોનની જે સંપત્તિ હતી તે બધી મેં નાઓભી પાસેથી ખરીદી છે. <sup>૧૦</sup> વળી મૃત્યુ પામેલાંના વારસા ઉપર તેનું નામ જળવાઈ રહે તે માટે માહલોનની પતની એટલે બોઓબી રૂથને મેં મારી પતની થવા સાચું સ્વીકારી છે. જેથી મૃત્યુ પામેલાંનું નામ, તેના બાઈઓ તથા તેના સ્થાનમાંથી નષ્ટ ન થાય. આજે તમે તેના સાક્ષીઓ છો.”

<sup>૧૧</sup> દરવાજા આગળ જે લોકો તથા વડીલો હતા તેઓ બધાએ કદ્યું, “અમે સાક્ષીઓ છીએ. ઈશ્વર એવું કરે કે જી તારા ઘરમાં આવી છે તે, રાહેલ તથા લેઆ એ બજ્જેએ ઇજરાયલનું ઘર બાંદ્યું, તેઓના જેવી થાય. તું એફાથામાં આબાદ અને બેથલેહેમમાં માનપાત્ર થા. <sup>૧૨</sup> આ જુવાન જીવિથી ઈશ્વર તને જે સંતાન આપશે, તેથી તાચું ઘર યહૂદિયાથી તામારને પેટે થયેલા પેરેસના ઘર જેવું થાઓ.”

<sup>૧૩</sup> બોઓઝે રૂથની સાથે લગ્ન કર્યા. તે તેની પતની થઈ. ઈશ્વરની કૃપાથી તે સગર્ભ થઈ. તેણે પુત્રને જન્મ આપ્યો. <sup>૧૪</sup> જીવિઓએ નાઓભીને કદ્યું, ઈશ્વરનો આભાર હો અને તેમનું નામ ઇજરાયલમાં પ્રસિદ્ધ થાઓ, તેમણે તને નજીકના સંબંધી વગરની રહેવા દીધી નથી. <sup>૧૫</sup> તે તારા જુવનમાં ફરીથી આનંદ ઉપજાવશે અને વૃદ્ધાવસ્થામાં તાચું જતન કરશે; કેમ કે તારી પુત્રવધૂ જે તને પ્રેમ કરે છે, જે તને સાત દીકરાઓ કરતાં પણ વિશેષ છે, તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો છે!

<sup>૧૬</sup> નાઓભીએ તે બાળકને પોતાના ખોટામાં સુવાડ્યો અને તેનું જતન કર્યું. <sup>૧૭</sup> અને “નાઓભીને દીકરો જનભ્યો છે” એવું કહીને તેની પડોશી જીવિઓએ તેનું નામ ઓબેદ પાડ્યું; તે દાઉદના પિતા થિશાઈનો પિતા થથો.

<sup>૧૮</sup> હવે પેરેસની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; પેરેસ, તે હેણોનનો પિતા હતો; <sup>૧૯</sup> હેણોન, તે રામનો પિતા હતો, રામ, તે આમિનાદાબનો પિતા હતો, <sup>૨૦</sup> આમિનાદાબ, તે નાહશોનનો પિતા હતો, નાહશોન, તે સલ્મોનનો પિતા હતો; <sup>૨૧</sup> સલ્મોન, તે બોઓઝનો પિતા હતો, બોઓઝ, તે ઓબેદનો પિતા હતો, <sup>૨૨</sup> ઓબેદ, તે થિશાઈનો પિતા હતો અને થિશાઈ, તે દાઉદનો પિતા હતો.

## 1 Samuel 1 શમુઅલ

**૧** એફાઇમના પહાડી પ્રદેશના રામાથાઈમ-સોફીમનો એક ભાણસ હતો, તેનું નામ એલ્કાના હતું, જે એફાઇમી સૂફનો દીકરા, અલીહુના દીકરા, જે તોહુના દીકરા, જે સૂફના દીકરા, જે અલીહુના દીકરા યહોરામનો દીકરો હતો. **૨** તેને બે પત્નીઓ હતી, એકનું નામ હાજ્ઞા અને બીજી પત્નીનું નામ પનિજ્ઞા હતું. પનિજ્ઞાને બાળકો હતાં, પણ હાજ્ઞાને બાળકો ન હતાં. **૩** આ ભાણસ વર્ષો વર્ષ શીલોમાં સૈન્યના ઈશ્વરનું ભજન કરવા તથા બલિદાન આપવા સારુ જતો હતો. **૪** ત્યાં એલીના બે દીકરા હોફની તથા ફીનહાસ ઈશ્વરના યાજક હતા. **૫** જ્યારે એલ્કાનાનો વર્ષ પ્રમાણે બલિદાન કરવાનો દિવસ આવતો, ત્યારે તે હંમેશા પોતાની પત્ની પનિજ્ઞાને તથા તેણીના દીકરા દીકરીઓને હિસ્સો વહેંથી આપતો.

**૬** પણ હાજ્ઞાને તે હંમેશા બમણો ભાગ આપતો, કેમ કે તે હાજ્ઞા પર વધારે પ્રેમ રાખતો હતો. ઈશ્વરે તેનું ગર્ભસ્થાન બંધ કર્યું હતું. **૭** તેથી તેની શોકથ તેને ખૂબ જ ચીડવતી અને ખીજવતી હતી. **૮** જ્યારે વર્ષો વર્ષ, તે પોતાના કુંટુંબ સાથે ઈશ્વરના ઘરમાં જતી, ત્યારે તેની શોકથ હંમેશા તેને ઉશ્કેરતી. તેથી તે રડતી અને કશું પણ ખાતી ન હતી. **૯** માટે તેનો પતિ એલ્કાના હંમેશા તેને કહેતો, “હાજ્ઞા, તું કેમ રડે છે? તું કેમ ખાતી નથી? તારું હૃદય કેમ ઉદાસ છે?” હું તને દસ પુત્ર કરતાં અધિક નથી શું?

**૧૦** તેઓ શીલોમાં ખાઈ પી રહ્યા પણી હાજ્ઞા ઊઠી. એલી યાજક ઈશ્વરના ઘરનાં દરવાજ પાસે પોતાની બેળક પર બેઠેલો હતો. **૧૧** તે ઘણી દુઃખી હતી; તેણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી અને ખૂબ રડી.

**૧૨** માનતા ભાનીને તેણે કહ્યું, “સૈન્યના ઈશ્વર, જો તમે તમારી દાક્ષીના દુઃખ તરફ જોશો અને મને સંભારશો અને આ તમારી દાક્ષીને વિસરશો નહિ, પણ તેને દીકરો આપશો, તો હું તેને તેના આયુષ્યનાં સર્વ દિવસોભર ઈશ્વરને અર્પણ કરીશ, અસ્ત્રો તેના ભાથા પર કદી ફરશો નહિ.” **૧૩** જ્યારે ઈશ્વરની આગળ સતત પ્રાર્થના કરવામાં તે મશગૂલ હતી, ત્યારે એલીએ તેના મુખ તરફ જોયું. **૧૪** હાજ્ઞા પોતાના હૃદયમાં બોલતી હતી, તેના હોઠ હાલતા દેખાતા હતા, પણ તેની વાણી સંભળાતી ન હતી. માટે એલીને એવું લાગ્યું કે તે નશામાં છે. **૧૫** એલીએ તેને કહ્યું કે, “તું કયાં સુધી નશામાં રહીશ? દાક્ષારસ પીવાનું બંધ કર.”

**૧૬** હાજ્ઞાએ ઉત્તર આપ્યો કે, “ના, ભારા ભાલિક, હું હૃદયમાં દુઃખી રહી છું. મેં દ્રાક્ષારસ કે દારુ પીધો નથી, પણ હું ઈશ્વર આગળ મારું હૃદય ખાલી કરતી હતી.” **૧૭** “તારી દાક્ષી ખરાબ છે એવું ભાનીશ નહિ; કેમ કે હું અત્યાર સુધી અતિશય રિંતા અને ગમગીનીમાં બોલતી રહેલી છું.”

**૧૮** ત્યારે એલીએ ઉત્તર આપીને કહ્યું, “શાંતિએ જા; ઇઝરાયલના ઈશ્વરની આગળ તેં જે વિનંતી કરી છે, તે ઈશ્વર સફળ કરે.” **૧૯** તેણે કહ્યું, “તારી દાક્ષી ઉપર તારી કૃપાદ્રષ્ટ થાઓ.” પણી હાજ્ઞા પોતાને ભાર્ગ ચાલી ગઈ અને તેણે ખોરાક ખાધો. ત્યારે પણી તેના મુખ પર ઉદાસીનતા રહી નહિ.

**૨૦** સવારે વહેલા ઊઠીને તેઓએ ઈશ્વરની આગળ ભજન કર્યું, પણી તેઓ રામામાં પોતાને ઘરે પાછા આવ્યાં. એલ્કાના પોતાની પત્ની હાજ્ઞાની સાથે સૂઈ ગયો અને

ઈશ્વરે તેને સંભારી. <sup>૨૦</sup> સમય પસાર થતાં એમ થયું કે, હાજ્રા ગર્ભવતી થઈ. પછી દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેણે તેનું નામ શમુઅલ રાખ્યું. અને કદયું, “મેં તેને ઈશ્વર પાસેથી માગી લીધો છે.”

<sup>૨૧</sup> ફરીથી, એકાના પોતાના આખા કુટુંબ સહિત, ઈશ્વરની આગળ વાર્ષિક બલિદાન તથા પોતાની માનતા ચઢાવવા ગયો. <sup>૨૨</sup> પણ હાજ્રા ગઈ નહિં; તેણે તેના પતિને કદયું, “બાળક દૂધ છોડે નહિં ત્યાં સુધી હું જઈશ નહિં; પછી હું તેને લઈ જઈશ, જેથી તે ઈશ્વરની સમક્ષ હાજર થઈને સદા ત્યાં જ રહે.” <sup>૨૩</sup> એકાનાએ તેને કદયું, “તને જે સારું લાગે તે કર.” તું તેને દૂધ છોડાવે ત્યાં સુધી રાહ જો; એટલું જ કે ઈશ્વર પોતાનું વચન પરિપૂર્ણ કરો.” માટે તે સ્ત્રી ત્યાં રહી અને પોતાના દીકરાનું દૂધ છોડાવ્યું ત્યાં સુધી તેનું પોષણ કર્યું.

<sup>૨૪</sup> તેણે તેનું દૂધ છોડાવ્યું ત્યાર પછી, તેણે તેને પોતાની સાથે લીધો, ત્રણ વર્ષનો એક ગોધો, એક એફાહ (આશરે ૨૦ કિલો) લોટ, એક કુંડીમાં દ્રાક્ષાસ્વર પણ લીધો, આ બધું તેઓ શીલોમાં ઈશ્વરના ઘરમાં લાવ્યા. બાળક હજુ નાનો હતો. <sup>૨૫</sup> તેઓએ બણદાનું બલીદાન કર્યું અને તેઓ તે બાળ શમુઅલને એલી પાસે લાવ્યા.

<sup>૨૬</sup> હાજ્રાએ કદયું, “ઓ, મારા માલિક! તારા જીવના સમ કે જે સ્ત્રી ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરતી હતી તે હું છું. <sup>૨૭</sup> આ બાળક સારુ હું પ્રાર્થના કરતી હતી અને ઈશ્વર સમક્ષ મેં જે પ્રાર્થના કરી હતી તે તેમણે ફળીભૂત કરી છે. <sup>૨૮</sup> માટે મેં તેને ઈશ્વરને અર્પિત કરેલો છે; તે જીવે ત્યાં સુધી ઈશ્વરને અર્પણ કરેલો છે.” અને એકાના તથા તેના કુંઠલે ત્યાં ઈશ્વરનું ભજન કર્યું. શમુઅલ ભજન કરવા ત્યાં જ રહ્યો.

## ૨

- <sup>૧</sup> હાજ્રાએ પ્રાર્થના કરતાં કદયું કે,  
“મારું હૃદય ઈશ્વરમાં આનંદ કરે છે;  
મારું શિંગ ઈશ્વરમાં ઊંચું કરાયું છે;  
મારું મુખ મારા શત્રુઓ સામે હિંમતથી બોલે છે,  
કેમ કે હું તમારા ઉદ્ધારમાં આનંદ કરું છું.
- <sup>૨</sup> ત્યાં ઈશ્વર જેવા અન્ય કોઈ પવિત્ર નથી,  
કેમ કે ત્યાં તેમના સિવાય બીજો કોઈ નથી;  
ત્યાં અમારા ઈશ્વર જેવો બીજો કોઈ ખડક નથી.
- <sup>૩</sup> અતિ ગર્વથી બડાઈ કરશો નહિં;  
તમારા મુખમાંથી ઘમંડ નીકળો નહિં.  
કેમ કે પ્રભુ તો જ્ઞાનના ઈશ્વર છે;  
તેમનાંથી કાર્યોની તુલના કરાય છે.
- <sup>૪</sup> પરાકમી પુરુષોનાં ધનુષ્યો બાંગી નંખાયા છે,  
પણ ઠોકર ખાનારાઓ બાળથી વેચિત કરાયા છે.
- <sup>૫</sup> જેઓ તૃપ્ત હતા તેઓ રોટલી સારુ મજૂરી કરે છે;  
જેઓ ભૂખ્યા હતા તેઓ હવે એશ આરામ કરે છે.  
નિઃસંતાન સ્ત્રીએ સાત બાળકોને જન્મ આપ્યો છે,  
પણ સ્ત્રીને ધણાં બાળકો છે તે તડપે છે.
- <sup>૬</sup> ઈશ્વર મારે અને જીવાડે છે.  
તે શેઓલ સુધી નમાવે છે અને તેમાંથી બહાર કાઢે છે.
- <sup>૭</sup> ઈશ્વર માણસને નિર્ધન બનાવે છે અને તે ધનવાન પણ કરે છે.

તે નીથા પાડે છે અને તે ઊંચે પણ યથાવે કરે છે.

<sup>૯</sup> તે ગરીબોને ધૂળમાંથી બેઠા કરે છે; તે

જજુદિયાત મંદોને ઉકરડા પરથી ઊભા કરીને,

તેઓને રાજકુમારોની સાથે બેસાડે છે,

અને ગૌરવનો વારસો પમાડે છે.

કેમ કે પૃથ્વીના સ્તરનો ઈંઘરના છે;

તેમના પર તેમણે જગતને સ્થાપ્યું છે.

<sup>૧૦</sup> તે પોતાના વિશ્વાસુ લોકોના પગનું રક્ષણ કરે છે,

પણ દુશ્મનોને અંધકારમાં ચૂપ કરી દેવામાં આવશે,

કેમ કે કોઈ બધાથી વિજય પામી શકતું નથી.

<sup>૧૧</sup> જે કોઈ ઈંઘરની વિઝજ થશે તેઓના ટુકડે ટુકડાં કરી નંખાશે;

આકાશમાંથી તેઓની સામે તે ગર્જના કરશે.

ઈંઘર પૃથ્વીના છેડાઓ સુધી ન્યાય કરશે;

તે પોતાના રાજને બણ આપશે અને,

પોતાના અભિષિક્તનું શિંગ ઊંચું કરશે.”

<sup>૧૨</sup> પછી એલ્કાના રામામાં પોતાને ઘરે ગયો. છોકરો એલી યાજકની આગળ ઈંઘરની સેવા કરતો હતો.

<sup>૧૩</sup> હવે એલીના દીકરાઓ દુષ્ટ પુલ્ખાં હતા. તેઓ ઈંઘરને ઓળખતા નહોતા.

<sup>૧૪</sup> લોકો સાથે યાજકોનો રિવાજ એવો હતો કે જથારે કોઈ માણસ યજાપ્તણ કરતો અને જથારે માંસ બફાતું હોય ત્યારે યાજકનો ચાકર પોતાના હાથમાં ત્રણ અણીવાળું સાધન લઈને આવતો. <sup>૧૫</sup> તેના ઉપયોગ દ્વારા તવા, કડાઈ, દેગ, દડામાંથી જેટલું માંસ બહાર આવતું તે બધું યાજક પોતાને સારુ લેતો. જથારે સર્વ ઇઝરાયલીઓ શીલોમાં આવતા ત્યારે તેઓ આ જ પ્રમાણે કરતા.

<sup>૧૬</sup> વળી તેઓ ચરબીનું દહન કરે તે અગાઉ, યાજકનો ચાકર ત્યાં આવતો અને જે માણસ યજા કરતો હોય તેને કહેતો, “યાજકને માટે શેકવાનું માંસ આપ; કેમ કે તે તારી પાસેથી બાફેલું નહિ, પણ ફક્ત કાચું માંસ સ્વીકારશે.” <sup>૧૭</sup> જો તે માણસ તેને એવું કહે, “તેઓને પહેલાં ચરબીનું દહન કરી દેવા દે, પછી તારે જોઈએ તેટલું માંસ લઈ જજે.” તો તે કહેતો કે, “ના, તું મને હમણાં જ આપ; જો નહિ આપે તો હું જબરદસ્તીથી લઈ લઈશ.” <sup>૧૮</sup> એ જુવાનોનું પાપ ઈંઘર આગળ ઘણું મોટું હતું, કેમ કે તેઓ ઈંઘરના અર્પણાની અવગણના કરતા હતા.

<sup>૧૯</sup> શમુખેલ બાળપણમાં શણનો એફોદ પહેલીને ઈંઘરની હજૂરમાં સેવા કરતો હતો.

<sup>૨૦</sup> જથારે તેની માતા હાજ્ઞા પોતાના પતિ સાથે વાર્ષિક બલિદાન યથાવવાને આવતી, ત્યારે તે તેને માટે નાનો ઝબ્બો બનાવી દર વર્ષે લાવતી.

<sup>૨૧</sup> એલીએ એલ્કાનાને તથા તેની પતનીને આશીર્વાદ આપીને એલ્કાનાને કદ્યું, “તારી આ પતની દ્વારા ઈંઘર તને અન્ય સંતાનો પણ આપો. કેમ કે તેણે ઈંઘર સમક્ષ અર્પણ કર્યું છે.” ત્યારે પછી તેઓ પોતાને ઘરે પાછા ગયાં. <sup>૨૨</sup> ઈંઘરે ફરીથી હાજ્ઞા પર કૃપા કરી અને તે ગર્ભવતી થઈ. તેણે ત્રણ દીકરાઓ અને બે દીકરીઓને જન્મ આપ્યો. તે દરમિયાન, બાળ શમુખેલ ઈંઘરની હજૂરમાં મોટો થતો ગયો.

<sup>૨૩</sup> હવે એલી ઘણો વૃદ્ધ હતો; તેણે સાંભળ્યું કે તેના દીકરાઓ સર્વ ઇઝરાયલ સાથે ખરાબ વર્તન કરતા હતા અને તેઓ મુલાકાતમંડપના દ્વાર આગળ કામ કરનારી શ્રીઓ સાથે કુકર્મ કરતા હતા. <sup>૨૪</sup> તેણે દીકરાઓને કદ્યું, “તમે આવાં કૃત્યો કેમ કરો છો? કેમ કે આ સધારા લોકો પાસેથી તમારાં દુષ્ટ કર્મ વિષે મને સાંભળવા મળો છે.”

૨૪ ના, મારા દીકરાઓ; કેમ કે જે વાતો હું સાંભળું છું તે થોગ્ય નથી. તમે લોકો પાસે ઈશ્વરની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરાવો છો.

૨૫ “જો કોઈ એક માણસ બીજા માણસની વિલંબ પાપ કરે, તો ઈશ્વર તેનો ન્યાય કરશે; પણ જો કોઈ માણસ ઈશ્વરની વિલંબ પાપ કરે, તો તેને સારુ કોણ વિનંતી કરે?” પણ તેઓએ પોતાના પિતાની શિખામણ પાણી નહિ, કેમ કે ઈશ્વરે તેઓને મારી નાખવાનો નિર્ણય કર્યો હતો. ૨૬ બાળ શમુઅલ મોટો થતો ગયો અને ઈશ્વરની તથા માણસોની કૃપામાં પણ વધતો ગયો.

૨૭ ઈશ્વરના એક ભક્તે એલી પાસે આવીને તેને કદયું, “ઈશ્વર કહે છે, ‘જથારે તમારા પિતૃઓ ભિસરમાં ફાળનના ઘરમાં ગુલાભીમાં હતા, ત્યારે મેં શું પોતાને તમારા પિતૃઓનાં ઘરનાંઓની સમક્ષા જહેર કર્યો નહોતો? ૨૮ મેં તને ઈજરાયલના સઘણાં કુઠોમાંથી મારો યાજક થવા, મારો યજાવેદી પર થડી કરવા, ધૂપ બાળવા, મારી આગળ એફોદ પહેરવા માટે પસંદ કર્યો હતો. શું મેં તારા પિતૃઓના ઘરનાઓને ઈજરાયલ લોકોને સર્વ અનિની કરેલ અર્પણ થણો આપ્યાં નહોતા?

૨૯ ત્યારે, શા માટે, મારાં જે બલિદાનો અને અર્પણો કરવાની મેં તને આજ્ઞા આપી છે તેનો તિરસ્કાર કરીને જ્યાં હું રહું છું ત્યાં મારા ઈજરાયલ લોકોનાં સર્વ ઉત્તમ અર્પણોથી પુષ્ટ બનીને તું મારા કરતાં તારા પોતાના દીકરાઓનું માન વધારે કેમ રાખે છે? ૩૦ માટે પ્રભુ, ઈજરાયલના ઈશ્વર, કહે છે, ‘મેં વચન આપ્યું હતું કે તારું ઘર અને તારા પિતૃઓનું ઘર, સદા મારી સમક્ષા ચાલશે.’ પણ હવે ઈશ્વર કહે છે, ‘હું આવું કરીશ નહિ, કેમ કે જેઓ મને માન આપે છે તેઓને હું પણ માન આપીશ, પણ જેઓ મને તુલ્યકારે છે તેઓ હલકા ગણાશે.

૩૧ જુઓ, એવા દિવસો આવે છે જથારે હું તારું બળ અને તારા પિતાના ઘરનાનું બળ નષ્ટ કરી નાખીશ, જેથી કરીને તારા ઘરમાં કોઈ માણસ વૃજ થાય નહિ. ૩૨ મારા નિવાસમાં તું વિપત્તિ જોશે. જે સર્વ સમૃદ્ધિ ઈજરાયલને આપવામાં આવશે તેમાં પણ તારા ઘરમાં સદાને માટે કોઈ માણસ વૃજ થશે નહિ. ૩૩ તારા વંશજોમાંનાં એકને હું મારી વેદી પાસેથી કાપી નાખીશ નહિ, તેનું જીવન બચી ગયેલું છે જેના દ્વારા તારા હૃદયની વ્યથા તારી આંખોમાં આંસૂ સાથે બહાર આવશે. અને તારા બીજા બધા વંશજો નાની ઉત્તમમાં ભરણ પામશે.

૩૪ આ તારા માટે થિનનજુપ થશે કે જે તારા બે દીકરાઓ, હોફની તથા ફીનહાસ પર આવશે તેઓ બજ્જે એક જ દિવસે ભરણ પામશે. ૩૫ મારા અંત:કરણ તથા મારા મનમાં જ છે તે પ્રમાણે કરે એવા એક વિશ્વાસુ યાજકને હું મારે સારુ ઊભો કરીશ. હું તેને સારુ એક સ્થિર ઘર બાંધીશ; અને તે સદા મારા અભિષિક્તની સંમુખ ચાલશે.

૩૬ તારા કુઠોમાંથી જે તારા બચી ગયા હશે તે બધા આવશે અને તે વ્યક્તિને નમન કરીને ચાંદીના એક સિક્કા અને રોટલીના એક ટુકડાને તેને નમન કરશે અને કહેશે, “કૃપા કરી યાજકને લગતું કંઈ પણ કામ મને આપ જેથી હું રોટલીનો ટુકડો ખાવા પામું.””

### ૩

૧ બાળ શમુઅલ એલીની પાસે રહીને ઈશ્વરની સેવા કરતો હતો. તે દિવસોમાં ઈશ્વરની વાણી દુર્લભ હતી; ત્યાં વારંવાર પ્રબોધકીય સંદર્શન થતાં નહોતા. ૨ તે સમયે, જથારે એલીની, આંખોની દ્રષ્ટિ ઝાંખી થવાથી તે સારી રીતે જોઈ શકતો નહોતો, ત્યારે તે પોતાની પથારીમાં સૂતો હતો, ૩ ઈશ્વરનો દીવો હજુ હોલવાથો ન

હતો. ત્યારે શમુખેલ ઈશ્વરના ઘરમાં જે ડેકાણો ઈશ્વરનો કોશ હતો ત્યાં ઊંઘતો હતો.  
૪ ઈશ્વરે તેને હાંક મારી, તેણે જવાબ આપ્યો, “હું આ રદ્દ્યો.”

૫ શમુખેલે એલીની પાસે દોડી જઈને કર્યું, “હું આ રદ્દ્યો, કેમ કે તેં મને બોલાવ્યો.” એલીએ કર્યું, “મેં તને બોલાવ્યો નથી; પાછો જઈને ઊંઘી જા.” જેથી શમુખેલ જઈને ઊંઘી ગયો. ૬ ઈશ્વરે ફરીથી હાંક મારી, “શમુખેલ.” ફરીથી શમુખેલ ઊઠીને એલી પાસે ગયો અને કર્યું, “હું આ રદ્દ્યો, કેમ કે તેં મને બોલાવ્યો.” એલીએ જવાબ આપ્યો, “મેં તને નથી બોલાવ્યો, મારા દીકરા; પાછો જઈને ઊંઘી જા.”

૭ હવે શમુખેલને હજુ સુધી ઈશ્વરનો કોઈપણ પ્રકારનો પરિચય થયો નહોતો, કયારેય ઈશ્વરનો કોઈ સંદેશ તેને પ્રગટ થયો ન હતો. ૮ ફરીથી ઈશ્વરે શમુખેલને શ્રીજી વાર હાંક મારી. શમુખેલ ઊઠીને એલી પાસે ગયો અને કર્યું, “હું આ રદ્દ્યો, કેમ કે તેં મને બોલાવ્યો.” પછી એલીને સમજાયું કે ઈશ્વર છોકરાનને બોલાવી રદ્દ્યા છે.

૯ માટે એલીએ શમુખેલને કર્યું, “જઈને પાછો સૂઈ જા; જો તે તને ફરીથી બોલાવે, તો તારે કહેવું, ‘બોલો, ઈશ્વર, કેમ કે તમારો સેવક સાંભળો છે.’” જેથી શમુખેલ ફરીથી પોતાની પથારીમાં જઈને ઊંઘી ગયો.

૧૦ ઈશ્વર આવીને ઊભા રદ્દ્યા; પહેલાંની જેમ જ તેમણે અવાજ કર્યો, “શમુખેલ, શમુખેલ.” ત્યારે શમુખેલે કર્યું, “બોલો, કેમ કે તમારો સેવક સાંભળો છે.” ૧૧ ઈશ્વરે શમુખેલને કર્યું, “જો, હું ઇજરાયલમાં એક એવું કાર્ય કરનાર છું કે તે વિષે જે સાંભળશે તેના બન્ધે કાન કાંપશે.

૧૨ મેં એલીની વિચાર તેના ઘર સંબંધી જે સઘળું કર્યું છે તે બધું આરંભથી તે અંત સુધી, હું તે દિવસે પૂરું કરીશ. ૧૩ મેં તેને કર્યું હતું કે જે દુષ્ટતાની તેને ખખર છે તેને લીધે હું તેના ઘરનો ન્યાય સદાને માટે કરીશ, કારણ કે તેના દીકરાઓ પોતા પર શાપ લાવ્યા અને તેણે તેઓને અટકાવ્યા નહિં. ૧૪ આ કારણ માટે એલીના ઘર વિષે મેં એવા સમ ખાદ્યા છે કે એલીના ઘરની દુષ્ટતાનું પ્રાયાંશીત બલિદાનથી અથવા અર્પણથી કદાપિ થશે નહિં.”

૧૫ શમુખેલ સવાર સુધી ઊંઘી રદ્દ્યો; પછી તેણે ઈશ્વરના ઘરનાં બારણાં ઉધાડ્યાં. પણ શમુખેલ એ સંદર્શન એલીને કહેતાં ગભરાયો. ૧૬ ત્યારે એલીએ શમુખેલને હાંક મારી અને કર્યું, “શમુખેલ, મારા દીકરા.” શમુખેલે કર્યું, “હું આ રદ્દ્યો.”

૧૭ તેણે કર્યું, “તેમણે તારી સાથે શી વાત કરી? છુપા કરી તે મારાથી છુપાવી રાખીશ નહિં. તેમણે જે બધી વાતો તને કહી તેમાંથી કોઈપણ જો તું મારાથી છુપાવે તો ઈશ્વર એવું અને એ કરતાં પણ વધારે તને કરો.” ૧૮ ત્યારે શમુખેલે તેને સર્વ વાત કહી; તેનાથી તેણે કશું છુપાવ્યું નહિં. એલીએ કર્યું, “તે ઈશ્વર છે. તેમની નજરમાં જે સારું લાગે તે તેઓ કરે.”

૧૯ શમુખેલ મોટો થથો, ઈશ્વર તેની સાથે હતા અને ઈશ્વરે શમુખેલના પ્રબોધકીય શરૂઆતને નિષ્ફળ થવા દીધા નહિં. ૨૦ દાનથી તે બેરશેબા સુધીના સર્વ ઇજરાયલીઓએ જાણ્યું કે શમુખેલ ઈશ્વરના પ્રબોધક તરીકે નિમાયો છે. ૨૧ ઈશ્વરે ફરીથી શીલોમાં તેને દર્શન આપ્યું, કેમ કે ઈશ્વર પોતાના વચન દ્વારા શીલોમાં શમુખેલને પોતાનું દર્શન આપતા રહેતા હતા.

## ૪

૧ શમુખેલનું વચન સર્વ ઇજરાયલીઓ પાસે આવતું હતું.

હવે ઇજરાયલીઓ પલિસ્ટીઓ સામે યુઝ કરવા ગયા. તેઓએ એબેન-એઝેરમાં છાવણી નાખી અને પલિસ્ટીઓએ અફેકમાં છાવણી નાખી. ૨ પલિસ્ટીઓએ

ઇજરાયલીઓ વિલ્ગ યુઝ માટે વ્યૂહરચના કરી. જથારે યુઝ થયું, ત્યારે પલિસ્ટીઓની સામે ઇજરાયલીઓ હારી ગયા, પલિસ્ટીઓએ યુઝના મેદાનમાં આશરે ચાર હજાર ઇજરાયલીઓનો સંહાર કર્યો.

<sup>૩</sup> જથારે લોકો છાવણીમાં આવ્યા, ત્યારે ઇજરાયલના વડીલોએ કદ્યું, “શા માટે આજે ઈંઘરે પલિસ્ટીઓની સામે આપણાને હરાવ્યા? ચાલો આપણે શીલોમાંથી ઈંઘરનો કરારકોશ પોતાની પાસે લાવીએ, કે તે આપણી સાથે અહીં રહે, જેથી આપણાને આપણા શશ્રૂઓના હાથમાંથી બચાવે.” <sup>૪</sup> જેથી લોકોએ શીલોમાં ભાણસો મોકલ્યા; તેઓએ ત્યાંથી સૈન્યના ઈંઘર જે કરુંબીમની વચ્ચે બિરાજમાન છે, તેમના કરારકોશને લાવ્યા. એલીના બે દીકરાઓ, હોફની તથા ફીનહાસ, ઈંઘરના કરારકોશ સાથે ત્યાં આવ્યા હતો.

<sup>૫</sup> જથારે ઈંઘરના કરારનો કોશ છાવણીમાં આવ્યો, ત્યારે સર્વ ઇજરાયલીઓએ મોટેથી પોકાર કર્યો અને પૃથ્વીમાં તેના પડધા પડ્યા. <sup>૬</sup> પલિસ્ટીઓએ એ અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેઓએ કદ્યું, “હિંભૂઓની છાવણીમાંથી આવા મોટેથી પોકારો કેમ થાય છે?” તેઓ સમજ્યા કે ઈંઘરનો કોશ તેઓની છાવણીમાં આવ્યો છે.

<sup>૭</sup> પલિસ્ટીઓ ભયભીત થયા; તેઓએ કદ્યું, “ઈંઘર છાવણીમાં આવ્યા છે.” તેઓએ કદ્યું, “આપણાને અફસોસ! પહેલાં કયારેથ આવું બન્યું નથી! <sup>૮</sup> આપણાને અફસોસ! આ પરાક્રમી ઈંઘરના હાથમાંથી આપણાને કોણ છોડાવશે? આ એ જ ઈંઘર છે કે જેમણે અરણ્યમાં બિસરીઓને સર્વ પ્રકારની મરકીથી માર્યા હતા. <sup>૯</sup> ઓ પલિસ્ટીઓ, તમે બળવાન થાઓ, હિંમત રાખો, જેમ હિંભૂઓ તમારા ગુલામ થયા હતા, તેમ તમે તેઓના ગુલામ ન થાઓ. હિંમત રાખીને લડો.”

<sup>૧૦</sup> પલિસ્ટીઓ લડ્યા, ઇજરાયલીઓની હાર થઈ. પ્રત્યેક ભાણસ પોતપોતાના તંબુમાં નાસી ગયો અને ઘણો મોટો સંહાર થયો; કેમ કે ઇજરાયલીઓમાંથી શ્રીસ હજાર સૈનિકો માર્યા ગયા. <sup>૧૧</sup> પલિસ્ટીઓ ઈંઘરનો કોશ લઈ ગયા તથા એલીના બે દીકરા, હોફની તથા ફીનહાસ, માર્યા ગયા.

<sup>૧૨</sup> બિન્યામીનનો એક પુરુષ સૈન્યમાંથી ભાગ્યો, તેના વસ્ત્ર ફાટી ગયેલાં હતા, તેના ભાથામાં ધૂળ સાથે તે જ દિવસે તે શીલોમાં આવી પહોંચ્યો. <sup>૧૩</sup> તે આવ્યો ત્યારે, એલી રસ્તાની કોરે આસન ઉપર બેસીને રાહ જોતો હતો કેમ કે તેનું હૃદય ઈંઘરના કોશ વિષે ખૂબ જ ગભરાતું હતું. જથારે તે ભાણસે નગરમાં આવીને તે ખબર આપી, ત્યારે આખું નગર પોક મૂકીને રદ્યું. <sup>૧૪</sup> જથારે એલીએ તે રૂદનનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેણે કદ્યું, “આ શોરબકોર શાનો છે?” તે ભાણસે ઉતાવળથી આવીને એલીને જાણ કરી. <sup>૧૫</sup> એલી તો અણ્ણાણું વર્ષની ઉભરનો હતો; તેની આંખો એટલી બધી ઝંખી પડી ગઈ હતી, કે તે જોઈ શકતો નહોતો. <sup>૧૬</sup> તે ભાણસે એલીને કદ્યું, “યુઝમાંથી જે આવ્યો તે હું છું. આજે હું સૈન્યમાંથી નાસી આવ્યો છું. ‘તેણે કદ્યું, ‘મારા દીકરા, ત્યાં શું થયું?’” <sup>૧૭</sup> જે ભાણસ સંદેશો લાવ્યો હતો તેણે ઉત્તર આપીને કદ્યું, “ઇજરાયલીઓ પલિસ્ટીઓ આગળથી ભાગ્યા છે. વળી ઘણાં લોકો મૃત્યુ પામ્યા છે. તારા બજે દીકરા, હોફની તથા ફીનહાસ, મરણ પામ્યા છે અને ઈંઘરનો કોશ શશ્રૂઓ લઈ ગયા છે. <sup>૧૮</sup> જથારે તેણે ઈંઘરના કોશ વિષે કદ્યું, ત્યારે એલી દરવાજની પાસેના આસન ઉપરથી ચત્તોપાટ પડી ગયો. તેની ગરદન બાંગી ગઈ, તે મરણ પામ્યો, કેમ કે તે વૃદ્ધ તથા શરીરે ભારે હતો. તેણે ચાળીસ વર્ષ ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો હતો.

<sup>૧૯</sup> તેની પુત્રવધૂ, જે ફીનહાસની પત્ની હતી તે ગર્ભવતી હતી અને તેની પ્રસૂતિનો સમય નજીક હતો. તેણે જથારે એવી ખબર સાંભળી કે ઈંઘરના કોશનું હરણ થયું છે, તેના સસરા તથા તેનો પતિ મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેણે વાંકી વળીને બાળકને

જન્મ આપ્યો, તેને ભારે પ્રસૂતિવેદના થતી હતી. <sup>૨૦</sup> અને તે વખતે જે સ્ત્રીઓ તેની પાસે ઉભેલી હતી તેઓએ કદ્યું કે,” બી મા, કેમ કે તને દીકરો જન્મયો છે.” પણ તેણે કશો ઉત્તર આપ્યો નહિં. અને કંઈ પણ પરવા કરી નહિં. <sup>૨૧</sup> તેણે છોકરાનું નામ ઈખાબોદ પાડીને, કદ્યું, “ઇઝરાયલમાંથી ગૌરવ જતું રહ્યું છે!” કારણ કે ઈખરનો કોશ લઈ જવાથો હતો, તેના સસરાનું તથા પતિનું મૃત્યુ થયું હતું. <sup>૨૨</sup> અને તેણે કદ્યું, “હવે ઇઝરાયલમાંથી ગૌરવ જતું રહ્યું છે, કેમ કે ઈખરના કોશનું હરણ થયું છે.”

## પ

<sup>૧</sup> હવે ઈખરનો કોશ પલિસ્તીઓના હાથમાં આવ્યો હતો, તેને તેઓ એબેન-એટેરમાંથી આશ્વોદમાં લાવ્યા. <sup>૨</sup> પલિસ્તીઓએ ઈખરનો કોશ, દાગોનના મંદિરમાં લાવીને દાગોનની પાસે મૂક્યો. <sup>૩</sup> જ્યારે બીજે દિવસે આશ્વોદીઓ વહેલી સવારે ઉદ્ઘાટા, ત્યારે, જુઓ, દાગોને ઈખરના કોશ આગળ ભૂમિ પર ઊંધો પડેલો હતો. તેથી તેઓએ દાગોનને લઈને તેના અસલ સ્થાને પાછો બેસાડ્યો.

<sup>૪</sup> બીજે દિવસે તેઓ વહેલી સવારે ઉદ્ઘાટા, ત્યારે પણ, ઈખરના કોશ આગળ દાગોન ભૂમિ પર ઊંધો પડેલો હતો. દાગોનનું શિર તથા તેના બજ્જે હાથો દરવાજાના ઉંબરા ભાંગી પડેલાં હતાં. કેવળ દાગોનનું ધડ રહ્યું હતું. <sup>૫</sup> માટે, દાગોનના થાજક તથા જે કોઈ દાગોનના મંદિરમાં આવે છે તેઓ આજે પણ આશ્વોદમાં દાગોનના દરવાજાના ઉંબરા પર પગ મૂકતાં નથી.

<sup>૬</sup> ઈખરનો હાથ આશ્વોદીઓ ઉપર ભારે હતો. તેમણે તેઓનો નાશ કર્યો, તેઓને એટલે આશ્વોદ તથા તેની સરહદમાં રહેનારાઓને ગાંઠના રોગથી માર્યા. <sup>૭</sup> જ્યારે આશ્વોદના માણસોએ જોયું કે આમ થયું છે ત્યારે તેઓએ કદ્યું, “ઇઝરાયલના ઈખરનો કોશ આપણી વર્ષે રખાય નહિં; કેમ કે તેમનો હાથ આપણા ઉપર આપણા દેવ દાગોન ઉપર સખત છે.”

<sup>૮</sup> માટે તેઓએ માણસ મોકલીને પલિસ્તીઓના સર્વ અધિકારીઓને એકઢા કર્યો; તેઓએ તેમને કદ્યું, “ઇઝરાયલના ઈખરના કોશનું અમારે શું કરવું?” તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, ઇઝરાયલના ઈખરનો કોશ અહીંથી ગાથમાં લઈ જાઓ, અને તેઓ ઇઝરાયલના ઈખરનો કોશ ત્યાં લઈ ગયા. <sup>૯</sup> પણ તેઓ તેને ત્યાં લઈ ગયા પણી, ઈખર તેઓના પર કોપાયમાન થયા. તેમણે તે નગરનાં નાનાં મોટાં માણસો પર કેર વર્તાવ્યો; તેઓનાં અંગ પર ગાંઠો ફૂટી નીકળી.

<sup>૧૦</sup> તેથી તેઓએ ઈખરના કોશને એકોનમાં મોકલ્યો. પણ જ્યારે ઈખરનો કોશ એકોનમાં આવ્યો ત્યારે એમ થયું કે, એકોનીઓએ રડીને, કદ્યું, “તેઓ અમારો તથા અમારા લોકોનો સંહાર કરવાને ઇઝરાયલના ઈખરનો કોશ અમારી પાસે લાવ્યા છે.” <sup>૧૧</sup> માટે તેઓએ માણસ મોકલીને પલિસ્તીઓના સર્વ અધિકારીઓને એકઢા કર્યો; તેઓએ તેમને કદ્યું, ઇઝરાયલના ઈખરનો કોશ મોકલી દો, તેને પોતાની જગ્યાએ પાછો જવા દો, કે તે અમારો તથા અમારા લોકોનો સંહાર ન કરે.” કેમ કે આખા નગરમાં બયંકર સંહાર થયો હતો; ઈખરનો હાથ ત્યાં ઘણો ભારે થયો હતો. <sup>૧૨</sup> અને જે માણસો મર્યાદા નહિં તેઓને ગાંઠો ફૂટી નીકળી, તે નગરનો પોકાર આકાશ સુધી પહોંચ્યો.

## દ

<sup>૧</sup> ઈખરનો કોશ પલિસ્તીઓના દેશમાં સાત મહિના રહ્યો. <sup>૨</sup> પલિસ્તીઓએ યાજકોને તથા શુકન જોનારાઓને બોલાવીને; તેઓને કદ્યું કે, “ઇખરના કોશનું અમે શું કરીએ? અમે તેને તેની જગ્યાએ કેવી રીતે મોકલીએ એ અમને જણાવો.”

<sup>૩</sup> તેઓએ કદ્યું, “જો તમે ઈજરાયલના ઈંઘરનો કોશ પાછો મોકલો, તો તેને કશું અર્પણ કર્યા વિના મોકલશો નહિં; નિશ્ચે તેની સાથે દોષાર્થાર્પણ મોકલજો. તો જ તમે સાજા થશો, અને તમને સભળશો કે તેમનો હાથ અત્યાર સુધી તમારા ઉપરથી કેમ દૂર થયો નથી.” <sup>૪</sup> ત્યારે તેઓએ કદ્યું, “અમે તેમને કેવું દોષાર્થાર્પણ મોકલીએ?” તેઓએ કદ્યું, પલિસ્ટીઓના અધિકારીઓની ગણના પ્રમાણે સોનાની પાંચ ગાંઠો, સોનાનાં પાંચ ઉંદરો મોકલો; કેમ કે તમને સર્વને તથા તમારા અધિકારીઓને એક જ જતનો રોગ લાગ્યો છે.

<sup>૫</sup> માટે તમારી ગાંઠોની અને તમારા ઉંદરો જે દેશમાં રંજાડ કરે છે, તેઓની પ્રતિમા બનાવીને ઈજરાયલનાં ઈંઘરને મહિમા આપો. કદાય તે પોતાનો હાથ તમારા ઉપરથી, તમારા દેવો ઉપરથી અને દેશ પરથી ઉઠાવી લે. <sup>૬</sup> મિસસીઓએ અને ફારને પોતાના હૃદય કઠણ કર્યા તેમ તમે તમારાં અંતકરણો કેમ કઠણ કરો છો? તેણે તેઓ મધ્યે અદ્ભૂત કૃત્યો કર્યા અને તેઓએ લોકોને જવા દીધા અને પણી તેઓ ગથા.

<sup>૭</sup> તો હવે એક, નવું ગાડું તૈયાર કરો, બે દુઝણી ગાયો, જેઓ ઉપર કદી ઝૂંસણી મૂકાઈ ન હોય તે લો. ગાયોને તે ગાડા સાથે જોડો, પણ તેઓના વાણરડા તેઓથી દૂર લઈ ઘરે લાવો. <sup>૮</sup> પણી ઈંઘરનો કોશ લઈને તે ગાડા ઉપર મૂકો. જે સોનાના દાગીના તમે દોષાર્થાર્પણ તરીકે તેની પ્રત્યે મોકલો છો તેઓને તેની બાજુએ એક ડંબામાં મૂકો અને તેને વિદાય કરો કે પોતાના રસ્તે જાથ. <sup>૯</sup> પણી જુઓ; તે પોતાના માર્ગ બેથ-શેમેશ તરફ જાથ, તો તે જ ઈંઘર આપણા પર આ મોટી આફિત લાવ્યા છે. પણ જો તેમ નહિં, તો આપણે જાણીશું કે તેમના હાથે આપણાને દુઃખી કર્યા નથી; પણ છતાં, ઈંઘરે નિર્ભિત કર્યા મુજબ એ આપણાને થથું હતું.”

<sup>૧૦</sup> તે માણસોએ તેમને જેમ કદ્યું હતું તેમ કર્યું; એટલે તેઓએ બે દુઝણી ગાયો લઈને, તેમને ગાડા સાથે જોડી અને તેમના વાણરડાને ઘરમાં બંધ રાખ્યા. <sup>૧૧</sup> તેઓએ ઈંઘરના કોશને ગાડામાં મૂકયો, સોનાના ઉંદરો તથા ગાંઠોની પ્રતિમા ડંબામાં રાખીને તેની સાથે ગાડામાં મૂકયાં. <sup>૧૨</sup> ગાયો સીધી બેથ-શેમેશના રસ્તા તરફ ગઈ. તેઓ એક રાજમાર્ગ ચાલતી અને ભૂમો પાડતી ગઈ અને તેઓ જમણી કે ડાંબી ગમ વળી જ નહિં. અને પલિસ્ટીઓના અધિકારીઓ તેઓની પાણણ બેથ-શેમેશની સીમા સુધી ગથા.

<sup>૧૩</sup> હવે બેથ-શેમેશના લોકો ખીણમાં ઘઉં કાપતા હતા. તેઓએ પોતાની આંખો ઊંચી કરીને કોશ જોયો અને તેઓ આનંદ પામ્યા. <sup>૧૪</sup> તે ગાડું બેથ-શેમેશના નગરમાંથી યહોશુઆના ખેતરમાં આવ્યું અને ત્યાં થોળ્યું. એક મોટો પથ્થર ત્યાં હતો, તેઓએ ગાડામાં લાકડાં ચીઠીને, ઈંઘર આગળ તે ગાયોનું દહનીયાર્પણ કર્યું. <sup>૧૫</sup> લેવીઓએ ઈંઘરના કોશને તથા તેની સાથેની દાગીનાની પેટીને જેને સોનાનો આકડો હતો, તેઓને મોટા પથ્થર પર તેને મૂકયો. બેથ-શેમેશના માણસોએ તે જ દિવસે ઈંઘરને દહનીયાર્પણો કર્યા તથા બલિદાનો ચાટાવ્યાં.

<sup>૧૬</sup> પલિસ્ટીઓના પાંચ અધિકારીઓએ આ જોથું, તેજ દિવસે તેઓ એકોનમાં પાછા આવ્યા. <sup>૧૭</sup> સોનાની ગાંઠો પલિસ્ટીઓએ દોષાર્થાર્પણ માટે પાછી ઈંઘરને આપી હતી તે આ હતી: આશ્દોદની એક, ગાડાની એક, એક આશ્કલોનની, ગાથની એક, એકોનની એક. <sup>૧૮</sup> જે મોટા પથ્થર પર તેઓએ ઈંઘરનો કોશ મૂકયો હતો, જે આજદિન સુધી યહોશુઆ બેથ-શેમેશના ખેતરમાં છે તે પથ્થર સુધીના પલિસ્ટીઓનાં સર્વ કિલ્લાવાળાં નગરો તથા જીમનાં ગામડાંઓ જે તે પાંચ સરદારોના હતાં, તે પલિસ્ટીઓનાં પાંચ અધિકારીઓની સંખ્યા મુજબ સોનાના ઉંદરો હતા.

<sup>૧૯</sup> ઈંઘરે બેથ-શેમેશના માણસો પર હુમલો કર્યો, કેમ કે તેઓએ ઈંઘરના કોશમાં જોથું, તેમણે પચાસ હજાર અને સિચેર માણસોને મારી નાખ્યા. લોકોએ વિલાપ કર્યો,

કેમ કે ઈશ્વરે તેમને ભારીને મોટો સંહાર કર્યો હતો. <sup>૨૦</sup> બેથ-શેમેશના ભાણસોએ કદ્યું કે, “કોણ આ પવિત્ર પ્રભુ ઈશ્વરની આગળ ઊભું રહેવા સક્ષમ છે? અભારી પાસેથી કોને ત્યાં તે જાય?”

<sup>૨૧</sup> તેઓએ કિર્યાથ-યારીમના લોકો પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, “પલિસ્ટીઓ ઈશ્વરના કોશને પાછો લાવ્યા છે; તમે નીચે આવીને તે તમારે ત્યાં લઈ જાઓ.”

## ૭

<sup>૧</sup> કિર્યાથ-યારીમના ભાણસો આવ્યા, તેઓ ઈશ્વરનો કોશ લઈ, પર્વત ઉપર અભીનાદાબના ઘરમાં લાવ્યા, તેઓએ તેના દીકરા ઐલાગ્ઝારને ઈશ્વરના કોશની સંભાળ રાખવાને અભિષિક્ત કર્યો. <sup>૨</sup> જે દિવસથી કોશ કિર્યાથ-યારીમના રહ્યો, ત્યાર પછી લાંબો સમય વીતી ગયો એટલે કે વીસ વર્ષ થઈ ગયાં. ઇજરાયલના ઘરોનાં સધળાંએ વિલાપ કર્યો અને ઈશ્વર તરફ પાછા ફરવાની ઇચ્છા રાખી.

<sup>૩</sup> ત્યારે શમુઅલે ઇજરાયલના સર્વ લોકોને કહ્યું કે, “જો તમે પોતાના પૂર્ણ હૃદયથી ઈશ્વરની તરફ ફરતા હો, તો તમારા મધ્યેથી અન્ય દેવો તથા આશ્તારોથને દૂર કરો, તમારાં અંત:કરણો ઈશ્વરની પ્રત્યે લગાડો, કેવળ તેમની સ્તુતિ કરો, એટલે તે તમને પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી છોડાવશે.” <sup>૪</sup> ત્યારે ઇજરાયલના લોકોએ બાલિમ તથા આશ્તારોથને દૂર કરીને કેવળ ઈશ્વરની સ્તુતિ શરૂ કરી.

<sup>૫</sup> પછી શમુઅલે કહ્યું, સર્વ ઇજરાયલીઓને મિસ્પામાં એકઠા કરો. હું તમારે સારુ ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીશ.” <sup>૬</sup> તેઓ મિસ્પામાં એકઠા થયા, તેઓએ પાણી કાઢીને ઈશ્વર આગળ દેખ્યું. તે દિવસે તેઓએ ઉપવાસ કર્યો અને કહ્યું, “અમે ઈશ્વર વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.” શમુઅલે ત્યાં ઇજરાયલના લોકોની તકરારનો ન્યાય કર્યો અને આગેવાની આપી.

<sup>૭</sup> પલિસ્ટીઓએ સાંભળ્યું કે ઇજરાયલના લોકો મિસ્પામાં એકઠા થયા છે, ત્યારે પલિસ્ટીઓના અધિકારીઓએ ઇજરાયલ ઉપર હુમલો કર્યો. જ્યારે ઇજરાયલના લોકોએ તે સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓ પલિસ્ટીઓથી બયબીત થયા. <sup>૮</sup> ત્યારે ઇજરાયલના લોકોએ શમુઅલને કહ્યું, “આપણા ઈશ્વર આગળ અમારે સારુ વિનંતી કરવાનું પડતું ન ભૂક, કે જેથી ઈશ્વર અમને પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી બચાવે.”

<sup>૯</sup> શમુઅલે ધાવણું હલવાન લઈને તેનું સંપૂર્ણ દહનીયાર્પણ ઈશ્વરને કર્યું અને તેણે ઇજરાયલને સારુ ઈશ્વરની આગળ પોકાર કર્યો અને ઈશ્વરે તેને ઉત્તર આપ્યો.

<sup>૧૦</sup> જે વખતે શમુઅલ દહનીયાર્પણ કરતો હતો, એટલામાં પલિસ્ટીઓ ઇજરાયલ સામે લડાઈ કરવાને પાસે આવ્યા; પણ તે દિવસે ઈશ્વરે પલિસ્ટીઓ ઉપર મોટા અવાજ સાથે ગર્જના કરી અને તેઓને ગભરાવી દીધા, તેઓને ઇજરાયલીઓ આગળથી હાંકી કાઢ્યાં. <sup>૧૧</sup> ઇજરાયલના ભાણસો મિસ્પામાંથી નીકથાયા, તેઓએ પલિસ્ટીઓની પાછળ લાગીને બેથ-કારની તળોટીએ પહોંચતાં સુધી તેઓને ભાર્યા.

<sup>૧૨</sup> ત્યારે શમુઅલે એક પથર લઈને મિસ્પા તથા શેનની વચ્ચે ઊભો કર્યો. તેનું નામ એબેન-એઝેર પાડીને, કહ્યું, “અત્યાર સુધી ઈશ્વરે આપણી સહાય કરી છે.” <sup>૧૩</sup> આ રીતે પલિસ્ટીઓ પરાજીત થયા, તેઓ ફરીથી ઇજરાયલની હૃદમાં આવ્યા નહિં. શમુઅલના સર્વ દિવસોમાં ઈશ્વરનો હાથ પલિસ્ટીઓ વિરુદ્ધ હતો. <sup>૧૪</sup> જે નગરો પલિસ્ટીઓએ ઇજરાયલ પાસેથી લીધાં હતાં, ઇજરાયલના હાથમાં પાછાં આવ્યાં, એકોનથી છેક ગાથ સુધી તેઓની હૃદ ઇજરાયલે પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી લઈ લીધી. અને ત્યાં ઇજરાયલીઓ તથા અમોરીઓ વચ્ચે મન-મેળ હતો.

૧૫ શમુઅલે પોતાના આયુષ્યનાં સર્વ દિવસભર ઇજરાયલનો ન્યાય કર્યો. ૧૬ દર વર્ષે તે બેથેલ, ગિંગાલ, મિસ્પામાં જતો હતો; એ બધે સ્થળે તે ઇજરાયલીઓની તકરારનો ન્યાય કરતો હતો. ૧૭ પણી રામામાં પાછો આવતો હતો, કેમ કે ત્યાં તેનું ઘર હતું; ત્યાં પણ તે ઇજરાયલીઓની તકરારનો ન્યાય કરતો હતો. ત્યાં પણ તેણે ઈજ્ખરને સારુ વેદી બાંધી.

૬

૧ જ્યારે શમુઅલ વૃદ્ધ થથો, ત્યારે તેણે પોતાના દીકરાઓને ઇજરાયલ ઉપર ન્યાયાધીશો બનાવ્યાં. ૨ તેના જ્યેષ્ઠ દીકરાનું નામ યોઅલ હતું, તેના બીજા દીકરાનું નામ અભિયા હતું. તેઓ બેર-શેખામાં ન્યાયાધીશો હતા. ૩ તેના દીકરાઓ તેના માર્ગોમાં ચાલ્યા નહિ, પણ દ્વયલોભ તરફ ભટકી ગયા. તેઓએ લાંચ લઈને ન્યાયપ્રક્રિયાને બ્રાષ્ટ કરી.

૪ પણી ઇજરાયલના સર્વ વડીલો એકત્ર થઈને શમુઅલ પાસે રામામાં આવ્યા. ૫ તેઓએ તેને કટ્યું, “જો, તું વૃદ્ધ થથો છે અને તારા દીકરાઓ તારા માર્ગમાં ચાલતા નથી. સર્વ દેશોની જેમ અમારો ન્યાય કરવા સારુ અમને એક રાજ નીભી આપ.”

૬ પણ શમુઅલ તેઓનાથી નાખુશ થથો, જ્યારે તેઓએ કટ્યું, “અમારો ન્યાય કરવા સારુ અમને રાજ આપ.” ત્યારે શમુઅલે ઈજ્ખરને પ્રાર્થના કરી. ૭ ઈજ્ખરે શમુઅલને કટ્યું, “લોકો જે સર્વ બાબતો તને કહે છે તેમાં તેઓનું કહેવું તું સ્વીકાર; કેમ કે તેઓએ તને નકાર્યો નથી, પણ તેઓ પર હું રાજ કરું તે માટે મને નકાર્યો છે.

૮ હું તેઓને મિસ્સરમાંથી કાઢી લાવ્યો તે દિવસથી તે આજ જુદી જે સર્વ કામ તેઓએ કર્યા છે, મને છોકીને, અન્ય દેવોની સેવા કરી છે, તે પ્રમાણે તેઓ તારી સાથે પણ વર્તે છે. ૯ હવે તેઓનું સાંભળ; પણ તેઓને ગંભીરતાપૂર્વક ચેતવણી આપ અને તેમને જણાવ કે તેઓ પર કેવા પ્રકારના રાજ રાજ્ય કરશે.”

૧૦ જેથી શમુઅલે તેને ઈજ્ખરે જે કટ્યું તે જેઓ રાજ માંગતા હતા તેઓને જણાવ્યું. ૧૧ તેણે કટ્યું, “જે રાજ તમારા પર શાસન કરશે તે આવો થશે. તે તમારા દીકરાઓને પકડીને પોતાના રથોને સારુ તેઓને નીમશે અને તેઓને પોતાના ઘોડેસવારો કરશે, તેના રથો આગળ તેઓ દોડશે. ૧૨ તે પોતાને માટે હજાર ઉપર અને પચાસ ઉપર મુકાદમ સરદારો નીમશે. અને કેટલાકને પોતાની જમીન ખેડવા, કેટલાકને તેના પાકને બેગો કરવા, કેટલાકને યુદ્ધમાં હથિયાર બનાવવા અને તેના રથોનાં સાધનો બનાવવાના કામે લગાડશે.

૧૩ તે તમારી દીકરીઓને પણ પકડીને મીઠાઈ બનાવનારી, રસોઈ બનાવવાના અને બઠિયારણો થવા સારુ લઈ જશે. ૧૪ તે તમારાં ફળકુપ ખેતરો, તમારી દ્રાક્ષાવાડીઓ અને જૈતૂનવાડીઓ લઈ લેશે અને તે પોતાના ચાકરોને આપશે. ૧૫ તે તમારા અનાજમાંથી અને તમારી દ્રાક્ષાવાડીઓમાંથી દસ્તમો બાગ લઈને પોતાના અધિકારીઓને તથા પોતાના ચાકરોને આપશે.

૧૬ તે તમારા દાસોને, તમારી દાસીઓને, તમારા શ્રેષ્ઠ જીવાન પુરુષોને અને તમારા ગધેડાંઓને લઈ લેશે અને પોતાના કામે લગાડશે. ૧૭ તે તમારા દેટાંનો દસ્તમો બાગ લઈ લેશે અને તમે તેના ગુલામો થશો. ૧૮ તમારા પસંદ કરેલા રાજને કારણે તમે મને તે દિવસે પોકારશો; પણ ઈજ્ખર તે દિવસે તમને ઉત્તર આપશે નહિ.”

૧૯ પણ લોકોએ શમુઅલ તરફથી આ બધું સંભાળવાની ના પાડી; તેઓએ કટ્યું, “એમ નહિ! અમારે તો અમારા ઉપર રાજ જોઈએ જ ૨૦ તેથી અમે પણ અન્ય પ્રજાઓના જેવા થઈએ, અમારો રાજ અમારો ન્યાય કરે, અમારી આગળ ચાલે અને અમારા યુદ્ધોમાં લડાઈ કરે.”

૨૧ ત્યારે શમુઅલે લોકોનાં સર્વ શબ્દો સાંભળીને તેણે ધીમે અવાજે તે ઈશ્વરને કહી સંભળાવ્યા. ૨૨ ઈશ્વરે શમુઅલને કહ્યું, “તેઓની વાણી સાંભળ અને તેઓને સારુ રાજ હરાવી આપ.” તેથી શમુઅલે ઇજરાયલી માણસોને કહ્યું, “દચેક માણસ પોતપોતાના નગરમાં જાઓ.”

## ૬

૧ બિન્યામીનીઓમાંનો એક માણસ હતો. જે પ્રભાવશાળી હતો. તેનું નામ કીશ હતું, તે બિન્યામીનીઓમાંના અફિયાનો દીકરો, બખોરોથનો દીકરો, સરોરનો દીકરો, અખીઅલનો દીકરો હતો. ૨ તેને શાઉલ નામનો એક દીકરો હતો, તે જુવાન સુંદર પુરુષ હતો. ઇજરાયલ લોકોમાં તેના કરતાં વધારે સુંદર કોઈ નહોતો. તેના ખભાથી ઉપરનો ભાગ સર્વ લોકોથી ઊંચો હતો.

૩ હવે શાઉલના પિતા, કીશના ગધેડાં ખોવાઈ ગયાં હતાં. તેથી કીશે પોતાના દીકરા શાઉલને કહ્યું, “તું તારી સાથે ચાકરોમાંથી એકને લે; તીચ અને જઈને ગધેડાંની શોધ કર.” ૪ તેથી શાઉલ અને તેનો ચાકર એફાઇભના પહાડી પ્રદેશ પસાર કરીને શાલીશા દેશ વટાવ્યો, પણ તેઓને ગધેડાં મહયાં નહિં. તેઓએ શાલીમ દેશ પસાર કર્યો પણ ત્યાંથીય ગધેડાં મહયાં નહિં. પછી તેઓએ બિન્યામીનીઓનો દેશ ઓળંગ્યો, ત્યાં પણ ગધેડાંનો પત્તો લાગ્યો નહિં.

૫ તેઓ સ્કૂફ દેશમાં આવ્યા, ત્યારે શાઉલે પોતાનો ચાકર જે તેની સાથે હતો તેને કહ્યું, “ચાલ, આપણે પાછા જઈએ, નહિં તો મારા પિતા ગધેડાંની ચિંતા છોડી દઈને આપણા માટે ચિંતા કરવા લાગશે.” ૬ પણ ચાકરે તેને કહ્યું, “સાંભળ, આ નગરમાં ઈશ્વરનો એક ઈશ્વરભક્ત રહે છે. તે પ્રતિષ્ઠિત માણસ છે; જે કંઈ તે રહે છે તે નિશ્ચે સાચું પડે છે. તો ચાલો આપણે ત્યાં જઈએ; કદાચ તે આપણને કહી બતાવશે કે કયા માર્ગ આપણે જવું.”

૭ ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, “પણ જો આપણે જઈએ, તો તે માણસને માટે આપણે શું લઈ જઈશું? કેમ કે આપણા પાત્રોમાં રોટલી થઈ રહી છે અને ત્યાં ઈશ્વરના માણસને બેટ આપવા માટે કર્શું રહ્યું નથી. આપણી પાસે બીજું શું છે?” ૮ ચાકરે શાઉલને જવાબ આપીને કહ્યું, “મારી પાસે પા શેકેલ ચાંદી છે તે હું ઈશ્વરભક્તને આપીશ, કે તે આપણને કયા માર્ગ જવું તે જણાવે”

૯ (અગાઉ ઇજરાયલમાં, જ્યારે કોઈ માણસ ઈશ્વરની સલાહ લેવા જતો, તે રહેતો, “ચાલો, આપણે પ્રેરક પાસે જઈએ.” કેમ કે આજના પ્રબોધક અગાઉ પ્રબોધક રહેવાતા હતા). ૧૦ ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, “તેં ઢીક કહ્યું. ચાલ, આપણે જઈએ.” તેથી તેઓ નગરમાં જ્યાં ઈશ્વરભક્ત રહેતો હતો ત્યાં ગયા.

૧૧ જ્યારે તેઓ નગરમાં જવા સારુ પર્વત ચઢતા હતા, ત્યારે જે પાણી ભરવાને બહાર આવતી થુવતીઓ તેઓને મળી. શાઉલ તથા તેના સેવકે તેઓને પૂછ્યું, “શું પ્રબોધક અહીં છે?” ૧૨ તેઓએ ઉત્તર આપ્યો, “હા, તે છે; જુઓ, તે તમારી આગળ ગયો છે; હવે વહેલા જાઓ, કેમ કે આજે તે નગરમાં આવ્યો છે; કારણ કે આજે ઉચ્ચયસ્થાને લોકો બલિદાન કરવાના છે. ૧૩ તમે નગરમાં પેસશો કે તરત, ઉચ્ચયસ્થાને તે જમવા જાય તે પહેલાં તે તમને મળશે. કેમ કે તે આવીને બલિદાનને આશીર્વાદ નહિં દે; ત્યાં સુધી લોકો ખાશે નહિં, પછી જેઓ નોતરેલા છે તેઓ ખાશે. તો હવે જાઓ, તે તમને આ વખતે તરત જ મળશે.”

૧૪ તેઓ નગરમાં ગયા. તેઓ નગરમાં પ્રવેશતા હતા, ત્યારે શમુઅલને તેમની તરફ આવતો જોયો, તે ઉચ્ચયસ્થાને જતો હતો, ત્યાં તે તેઓને મહયો.

**૧૫** હવે શાઉલના આવ્યાના એક દિવસ અગાઉ, ઈંખરે શમુઅલને જણાવ્યું હતું કે: **૧૬** “કાલે આશરે આ સમયે, બિન્યામીનના વતનમાંથી એક માણસને હું તારી પાસે ભોકલીશ, મારા લોક ઇજરાયલ પર રાજ થવા સારુ તેનો અભિષેક તું કરજે. અને તે પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી મારા લોકોને છોડાવશે; કેમ કે મારા લોકોનો પોકાર મારી પાસે આવ્યો છે, માટે મેં તેઓ પર કૃપાદ્રષ્ટ કરી છે.”

**૧૭** જથારે શમુઅલે શાઉલને જોયો, ત્યારે ઈંખરે તેને કર્યું, “જે માણસ વિષે મેં તને કર્યું હતું કે જે મારા લોક પર અધિકાર ચલાવશે તે આજ છે.” **૧૮** ત્યારે શાઉલે શમુઅલની નજીક દરવાજા પાસે આવીને કર્યું, “પ્રબોધકનું ઘર કર્યાં છે એ મને કહે?” **૧૯** શમુઅલે શાઉલને ઉત્તર આપીને કર્યું, હું જ પ્રબોધક છું. મારી અગાઉ ઉચ્ચસ્થાને જાઓ, કેમ કે આજે તમારે મારી સાથે જમવાનું છે. સવારમાં હું તને જવા દર્દી અને તારા મનમાં જે છે તે સર્વ હું તને કહી બતાવીશ.

**૨૦** વળી તારાં ગધેડાં જે ત્રણ દિવસ પહેલાં ખોવાઈ ગયાં હતાં, તેની ચિંતા કરીશ નહિ, કેમ કે તે મણ્યાં છે. અને ઇજરાયલની સધળી આશા કોના પર છે? શું તે તારા પર અને તારા પિતાના ઘરના સર્વ પર નથી?” **૨૧** શાઉલે ઉત્તર આપીને કર્યું, “હું ઇજરાયલના સૌથી નાના બિન્યામીનીઓના કુળનો નથી? માણં કુટુંબ બિન્યામીન કુળના કુટુંબોમાં સૌથી નાનું નથી શું? તો તું મારી સાથે આવી વાત કેમ કરે છે?”

**૨૨** શમુઅલ શાઉલ તથા તેના ચાકરને, મોટા ખંડમાં લઈ આવ્યો, જેઓને નોતરેલા હતા તેઓ મધ્યે તેઓને સૌથી અગ્રસ્થાને બેસાડ્યા, તેઓ આશરે શ્રીસ માણસ હતા.

**૨૩** શમુઅલે રસોઈયાને કર્યું કે, “જે ભાગ મેં તને આપ્યો તે લાવ અને જે વિષે મેં તને કર્યું હતું, ‘તે બાજુ પર મૂક.’” **૨૪** હવે રસોઈયાએ જંધ તથા તેના પરનું માંસ જે બલિદાન માટે હતું તે લઈને, શાઉલ આગળ મૂકયું. પછી શમુઅલે કર્યું, “જો આ તારા માટે રાખી મૂકેલું છે, તે ખા. કેમ કે મેં લોકોને નોતર્યા છે એવું કહીને હરાવેલા સમયને માટે તારે સારુ તે રાખી મૂકયું છે.” એમ તે દિવસે શાઉલ શમુઅલ સાથે જમ્યો.

**૨૫** જથારે તેઓ ઉચ્ચસ્થાનેથી ઊતરીને નગરમાં આવ્યા, ત્યારે અગાસી પર તેઓ શાઉલ સાથે આવ્યા અને તેને માટે પલંગ બિછાવ્યો અને તે સૂઈ ગયો. **૨૬** સૂર્યોદયને સમયે એમ થયું કે, શમુઅલે શાઉલને અગાસી પર હાંક મારી, “ઊઠ, જેથી હું તને તારા રસ્તે વિદાય કરું.” તેથી શાઉલ ઊદ્યો અને બજ્જે એટલે તે તથા શમુઅલ શેરીમાં ચાલી નીકળ્યા. **૨૭** જથારે નગરના છેડા આગળ તેઓ જતા હતા, ત્યારે શમુઅલે શાઉલને કર્યું, “ચાકરને કહે કે, તે આપણી આગળ ચાલ્યો જાય અને (ચાકર ચાલ્યો ગયો), પણ તું હમણાં ઊભો રહે, કે હું તને ઈંખરનું વચન કહી સંભળાવું.”

## ૧૦

**૧** પછી શમુઅલે તેલની કુલ્પી લઈને તેમાંનું તેલ, શાઉલના માથા ઉપર રેડયું અને તેને ચુંબન કર્યું. પછી કર્યું, “શું ઈંખરે પોતાના વારસા પર અધિકારી થવા સારુ તને અભિષ્કત કર્યો નથી? **૨** આજે મારી પાસેથી ગયા પછી, બિન્યામીનની સીમમાં સેલસા પાસે, રાહેલની કબર નજીક તને બે માણસ મળશે. તેઓ તને કહેશે, “જે ગધેડાંની શોધ કરવા તું ગયો હતો તે મણ્યાં છે. હવે, તારા પિતા ગધેડાંની કાળજી રાખવાનું છોકીને, તારા વિષે ચિંતા કરતાં, કહે છે, “મારા દીકરા સંબંધી હું શું કરું?”

**૩** પછી ત્યાંથી આગળ ચાલતા, તું તાખોરના એલોન વૃક્ષ આગળ આવશે. ત્યાં ત્રણ માણસો ઈંખરની પાસે બેથેલમાં જતા તને મળશે. તેમાંના એકે બકરીનાં ત્રણ બચ્ચાં

ઉંચકેલા હશે, બીજા પાસે ત્રણ રોટલી હશે. અને શ્રીજાએ દ્રાક્ષાસવની કુંડી ઉંચકેલી હશે. <sup>૪</sup> તેઓ પ્રણામ કરીને તને ત્રણ રોટલી આપશે, જે તું તેઓના હાથમાંથી લેશે.

<sup>૫</sup> ત્યાર પછી, તું જ્યાં પલિસ્તીઓની છાવણી છે, ત્યાં ઈશ્વરના પર્વત પાસે આવશે. જ્યારે તું ત્યાં નગર પાસે પહોંચશે, ત્યારે પ્રબોધકોની એક ટોળી, તેની આગળ સિતાર, ડફ, વાંસળી, વીણા વગાડનારા સહિત ઉચ્ચરસ્થાનથી ઊતરતી તને મળશે; તેઓ પ્રબોધ કરતા હશે. <sup>૬</sup> ઈશ્વરનો આત્મા પરાક્રમ સહિત તારા ઉપર આવશે, તું તેઓની સાથે પ્રબોધ કરશે અને તું બદલાઈને જુદો ભાણસ થઈ જશે.

<sup>૭</sup> હવે, જ્યારે તને આ ચિંતન મળો, ત્યારે તારે પ્રસંગાનુસાર વર્તવું, કેમ કે ઈશ્વર તારી સાથે છે. <sup>૮</sup> તું મારી અગાઉ ગિંગાલમાં જજે. પછી હું દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યાર્પણો કરવાને તારી પાસે આવીશ. હું આવીને તારે શું કરવું એ બતાવું ત્યાં સુધી એટલે સાત દિવસ સુધી રાહ જોજે.”

<sup>૯</sup> જ્યારે શમુઅલ પાસેથી જવાને શાઉલે પીઠ ફેરવી કે, ઈશ્વરે તેને બીજું હૃદય આપ્યું. તે જ દિવસે તે સર્વ ચિંતનો પૂરાં થયાં. <sup>૧૦</sup> જ્યારે તેઓ પર્વત પાસે આવ્યા, ત્યારે પ્રબોધકોની ટોળી તેને મળી. ઈશ્વરનો આત્મા પરાક્રમ સહિત તેના ઉપર આવ્યો અને તેણે તેઓની વચ્ચે પ્રબોધ કર્યો.

<sup>૧૧</sup> કે સર્વ તેને પૂર્વ ઓળખતા હતા તેઓએ જ્યારે જોથું કે, પ્રબોધકોની સાથે તે પ્રબોધ કરે છે, ત્યારે લોકોએ એકબીજાને કર્યું, “કીશના દીકરાને આ શું થયું છે? શું શાઉલ પણ એક પ્રબોધક છે?” <sup>૧૨</sup> તે જગ્યાના એક જણે ઉત્તર આપીને કર્યું, “તેઓનો પિતા કોણ છે?” આ કારણથી, એવી કહેવત પડી, “શું શાઉલ પણ પ્રબોધકમાંનો એક છે?” <sup>૧૩</sup> પ્રબોધ કરી રહ્યો, પછી તે ઉચ્ચરસ્થાને આવ્યો.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે શાઉલના કાકાએ તેને તથા તેના ચાકરને કર્યું, “તમે કયાં ગયા હતા?” તેણે કર્યું, “ગધેડાંની શોધ કરવાને; જ્યારે અમે જોથું કે અમે તેને શોધી શક્યા નથી ત્યારે અમે શમુઅલ પાસે ગયા હતા.” <sup>૧૫</sup> શાઉલના કાકાએ કર્યું, “મને કૃપા કરીને કહે કે શમુઅલે તમને શું કર્યું?” <sup>૧૬</sup> શાઉલે પોતાના કાકાને જવાબ આપ્યો, “તેણે ઘણી સ્પષ્ટતાથી કર્યું કે ગધેડાં મણ્યાં છે.” પણ રાજ્યની વાત જે વિષે શમુઅલે તેને કર્યું હતું તે સંબંધી તેણે તેને કશું કર્યું નહિં.

<sup>૧૭</sup> હવે શમુઅલે લોકોને ભિસ્પામાં બોલાવીને ઈશ્વરની આગળ ભેગા કર્યા. <sup>૧૮</sup> તેણે ઇઝરાયલ લોકોને કર્યું, “ઇઝરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વર આમ કહે છે: ‘હું ભિસ્રમાંથી ઇઝરાયલને કાઢી લાવ્યો, ભિસરીઓના હાથમાંથી તથા તમારા પર જુલમ કરનારા સર્વ રાજ્યોના હાથમાંથી મેં તમને છોડાવ્યાં.’”

<sup>૧૯</sup> પણ તેં તમારા ઈશ્વરનો આજે તમે નકાર કર્યો છે, જેમણે તમને તમારી સર્વ વિપચિઅથી તથા તમારા સંકટોથી તમને છોડાવ્યાં છે; અને તમે તેમને કર્યું, ‘અમારા ઉપર તમે રાજ નીભી આપો.’ હવે ઈશ્વરની આગળ તમે તમારાં કુઠો પ્રમાણે તથા તમારા કુઠુંબો પ્રમાણે હાજર થાઓ.”

<sup>૨૦</sup> તેથી શમુઅલ ઇઝરાયલનાં સર્વ કુઠોને પાસે લાવ્યો તેમાંથી બિન્દુભીનનું કુઠ માન્ય થયું. <sup>૨૧</sup> પછી તે બિન્દુભીનના કુઠને તેઓનાં કુઠુંબો પાસે લાવ્યો; તેમાંથી માટ્રીનનું કુઠુંબ માન્ય થયું; પછી કીશનો દીકરો શાઉલ માન્ય કરાયો. પણ જ્યારે તેઓ તેને શોધવા ગયા, ત્યારે તે મણ્યો નહિં.

<sup>૨૨</sup> તે માટે લોકોએ ઈશ્વરને વધારે પ્રશ્નો પૂછ્યા કર્યા, “તે ભાણસ હજુ અહીં આવ્યો છે કે નહિં?” ઈશ્વરે જવાબ આપ્યો, “તેણે પોતાને સામાનમાં સંતાક્યો છે.” <sup>૨૩</sup> પછી

તેઓ દોડીને ગયા અને શાઉલને ત્યાંથી લઈ આવ્યા. તે લોકોમાં ઉભો રહ્યો, તેના ખભાથી ઉપરનો ભાગ સર્વ લોકોની ઊંચાઈ કરતાં વધારે ઊંચો હતો.

**૨૪** પછી શમુઅલે લોકોને કદ્યું, “શું ઈશ્વરના પસંદ કરેલા માણસને તમે જુઓ છો? બધા લોકોમાં તેના જેવો કોઈ નથી!” સર્વ લોકોએ પોકાર કર્યો, “રાજ ઘણું જીવો!”

**૨૫** પછી શમુઅલે લોકોને દિવાજો તથા રાજનીતિ વિષે કદ્યું, તેને પુસ્તકમાં લખીને ઈશ્વરની આગળ તે રાખી મૂક્યું. પછી શમુઅલે સર્વ લોકોને પોતપોતાને ઘરે વિદાય કર્યો.

**૨૬** શાઉલ પણ પોતાને ઘરે ગિબયામાં ગયો. અને જે શૂરવીરોના હૃદયને ઈશ્વરે સ્પર્શ કર્યો હતો તેઓ પણ તેની સાથે ગયા. **૨૭** પણ કેટલાક નકામાં માણસોએ કદ્યું, “આ માણસ તે વળી કેવી રીતે અમારો બચાવ કરશે?” તેઓએ શાઉલને હલકો સમજુને તેના માટે કશી બેટ લાવ્યા નહિ. પણ શાઉલ શાંત રહ્યો.

## ૧૧

**૧** ત્યાર પછી નાહાશ આમ્ભોની ગયો અને યાબેશ-ગિલ્યાદને બેઠી લીધું. યાબેશના સર્વ માણસોએ નાહાશને કદ્યું, “તું અમારી સાથે સુલેછ કર અને અમે તારી તાબેદારી સ્વીકારીશું.” **૨** નાહાશ આમ્ભોનીએ જવાબ આપ્યો, “એક શરતથી હું તમારી સાથે સુલેછ કરીશ કે, તમારા બધાની જમણી આંખો ફોડી નાખવામાં આવે, એ રીતે સર્વ ઇઝરાયલીઓ પર કલંક લગાડું.”

**૩** પછી યાબેશના વડીલોએ તેને કદ્યું, “અમને માત્ર સાત દિવસ આપ, કે જેથી અમે ઇઝરાયલના સર્વ પ્રદેશમાં સંદેશાવાહકો મોકલીએ. પછી, ત્યાં જો કોઈ અમારો બચાવ કરનાર નહિ હોય, તો અમે તને સોંપાઈ જઈશું.”

**૪** સંદેશાવાહકો શાઉલના નગર ગિબયામાં આવ્યા અને લોકોના સાંભળતાં એ શર્દી કદ્યા. તે સાથે સર્વ લોકો ઊંચા અવાજથી રડવા લાગ્યા. **૫** શાઉલ ખેતરમાંથી બટદોની પાછળ આવ્યો. શાઉલે કદ્યું, “લોકોની સાથે શું ખોટું બન્યું છે કે તેઓ રડે છે?” તેઓએ શાઉલને યાબેશના માણસોએ જે ધમકીનાં વચનો કદ્યા હતાં તે કહી સંભળાવ્યાં.

**૬** તેઓએ જે કદ્યું તે જ્યારે શાઉલે સાંભળ્યું, ત્યારે ઈશ્વરનો આત્મા સામર્થ્ય સહિત તેના પર આવ્યો અને તે ઘણો કોધાયમાન થયો. **૭** તેણે બટદોની એક જોડ લઈને તેને કાપીને ટુકડાં કર્યા અને તેઓને સંદેશાવાહકો દ્વારા ઇઝરાયલના સર્વ પ્રદેશોમાં મોકલી આપ્યાં. તેણે કદ્યું, “જે કોઈ શાઉલની પાછળ તથા શમુઅલની પાછળ આવશે નહિ તો તેના બટદોના હાલ આવા કરવામાં આવશે.” પછી લોકોને ઈશ્વરનો બથ લાગ્યો અને તેઓ એકમતે નીકળી આવ્યા. **૮** જ્યારે તે બેંગેકમાં તેઓની ગણતરી કરવા લાગ્યો, ત્યારે ઇઝરાયલી લોકો ગ્રણ લાખ અને થહુદિયાના માણસો શ્રીસ હજર થયા.

**૯** જે સંદેશાવાહકો આવ્યા હતા તેઓને તેઓએ કદ્યું, “તમે યાબેશ-ગિલ્યાદના માણસોને એવું કહેજો, ‘કાલે, સૂર્યનો તાપ ચઢશે તે સમયે, તમારો બચાવ થશે.’” તેથી સંદેશાવાહકોએ જઈને યાબેશના માણસોને કદ્યું અને તેઓ આનંદ પામ્યા. **૧૦** પછી યાબેશના માણસોએ નાહાશને કદ્યું, “કાલે અમે તમારે શરણે આવીશું અને તમારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું દેખાય તે સર્વ તમે અમને કરજો.”

**૧૧** બીજે દિવસે શાઉલે લોકોનાં ગ્રણ જૂથ પાડ્યાં. સવારના સમયે તેઓ છાવણીના મદ્ય ભાગમાં આવ્યા, તેઓએ આમ્ભોનીઓ પર હુમલો કરીને તડકો ચઢતાં સુધી તેઓને પરાજિત કર્યો. જેઓ બધી રહ્યા તેઓ એવા વિખરાઈ ગયા કે કોઈ જગ્યાએ તેઓમાંના બે એકસાથે બેગા થઈ શકે નહિ.

**૧૨** પછી લોકોએ શમુઅલને કહ્યું, “એવું કોઈ કહ્યું હતું, ‘કે શાઉલ અમારા ઉપર શાસન ન કરે?’ એવું કહેનાર માણસોને રજૂ કરો, કે અમે તેઓને મારી નાખીએ”

**૧૩** પણ શાઉલે કહ્યું, “ના આ દિવસે કોઈને પણ મારી નાખવાનો નથી, કેમ કે આજે ઈશ્વરે ઇજરાયલનો ઉજાર કર્યો છે.”

**૧૪** પછી શમુઅલે લોકોને કહ્યું, “આવો, આપણે ગિલ્ગાલમાં જઈએ અને ત્યાં ફરીથી રાજ્ય સ્થાપીએ.” **૧૫** પછી સર્વ લોકો ગિલ્ગાલમાં ગયા. અને ત્યાં ઈશ્વરની સમક્ષ શાઉલને રાજ તરીકે નીમયો. ત્યાં તેઓએ ઈશ્વરની આગળ શાંત્યર્પણોના યજા કર્યો. અને શાઉલે તથા સર્વ ઇજરાયલી લોકોએ ઘણો આનંદ કર્યો.

## ૧૨

**૧** શમુઅલે સર્વ ઇજરાયલીઓને કહ્યું, “જે વિનંતી તમે મારી આગળ કરી હતી તે મેં સાંભળી છે. અને મેં તમારા પર એક રાજ નીમયો છે. **૨** જુઓ તે રાજ અહીં છે, તે તમારી આગળ થાલે છે; હું તો વૃદ્ધ તથા નિસ્તેજ થયો છું; અને મારા દીકરા તમારી સાથે છે. હું મારી યુવાવસ્થાથી આજ દિવસ સુધી તમારી આગળ થાલ્યો છું.

**૩** હું આ રહ્યો; શું મેં કોઈનો બણદ લઈ લીધો છે? મેં કોઈનું ગધેડું લઈ લીધું છે? શું મેં કોઈને છેતર્યો છે? મેં કોઈનાં પર જુલમ કર્યો છે? મારી આંખો પર પાટો બાંધવા સારુ મેં કોઈનાં હાથથી લાંચ લીધી છે? જો એવું કર્યું હોય તો ઈશ્વરના અભિષિક્ત આગળ મારી વિલંઘ સાક્ષી આપો અને હું તમને પાછું આપીશ.”

**૪** તેઓએ કહ્યું, “તેં અમને ઠગ્યા નથી, અમારા પર જુલમ કર્યો નથી, કોઈ માણસનું કર્શું ચોર્યું નથી.” **૫** તેણે તેઓને કહ્યું, “ઈશ્વર તમારી સામે સાક્ષી છે, આજ તેનો અભિષિક્ત સાક્ષી છે, કે મારી પાસેથી તમને કર્શું મળ્યું નથી.” તેઓએ કહ્યું, “ઈશ્વર સાક્ષી છે.”

**૬** શમુઅલે લોકોને કહ્યું, “મૂસા તથા હારુનને નીમનાર તથા તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી કાઢી લાવનાર ઈશ્વર છે. **૭** હવે તમે, પોતાની જાતને ઉપરસ્તિ કરો, કે ઈશ્વરે જે સર્વ જ્યાથી કામો તમારે માટે તથા તમારા પિતૃઓ માટે કર્યા, તે સર્વ વિષે ઈશ્વરની હાજરીમાં હું રજૂઆત કરો.

**૮** યાકૂબ મિસરમાં આવ્યો અને જ્યારે તમારા પિતૃઓ ઈશ્વરની આગળ રહ્યા, ત્યારે ઈશ્વરે મૂસા તથા હારુનને મોકલ્યા, તે તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યા અને આ જગ્યાએ વસાવ્યા. **૯** પણ પિતૃઓ પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરને વીસરી ગયા; ત્યારે તેમણે હાસોરના સેનયના સેનાપતિ સીસરાના હાથમાં, પલિસ્ટીઓના હાથમાં, મોઆબ રાજાના હાથમાં તેઓને વેચી દીધા. તેઓ બધા તમારા પૂર્વજો સામે લડ્યા.

**૧૦** પૂર્વજોએ ઈશ્વર આગળ રડીને કહ્યું, ‘અમે પાપ કર્યું છે, કેમ કે અમે ઈશ્વરને તજુને બાલીમ તથા આશ્તારોથની સેવા કરી છે. પણ હવે અમારા શાત્રુઓના હાથમાંથી અમને છોડાવો અને અમે તમારી સેવા કરીશું.’ **૧૧** તેથી ઈશ્વરે થરબાલ, બદાન, થિફતા, શમુઅલને મોકલીને યારેગમના તમારા શાત્રુઓ પર તમને વિજય અપાવ્યો, જેથી તમે સલામત રહો.

**૧૨** જ્યારે તમે જોયું કે આભોનીઓનો રાજ નાહાશ તમારી પર યદી આવ્યો, ત્યારે ઈશ્વર તમારા પ્રભુ, તમારા રાજ હતા તે છતાં તમે મને કહ્યું કે, ‘એમ નહિં! પણ અમારા પર એક રાજ અધિકાર ચલાવે.’ **૧૩** તો હવે જે રાજાને તમે પસંદ કર્યો છે, જેને તમે માંગી લીધો છે, જેને ઈશ્વરે તમારા પર રાજ અભિષિક્ત કર્યો છે, તે અહીં છે.

**૧૪** જો તમે ઈશ્વરનો ભય રાખશો, તેની સેવા કરશો, તેની વાણી સાંભળશો અને ઈશ્વરની આજાઓની વિઝલ બંડ નહિ કરો, ત્યારે તમે તથા જે રાજ તમારા ઉપર રાજ કરતો હોય તે પણ તમારા પ્રભુ ઈશ્વરનો અનુયાયી થશે. **૧૫** પણ જો તમે ઈશ્વરની વાણી સાંભળશો નહિ, પણ ઈશ્વરની આજાઓની વિઝલ બંડ કરશો, તો ઈશ્વરનો હાથ તમારી વિઝલ થશે, જેમ તમારા પિતૃઓની વિઝલ હતો.

**૧૬** તો હવે ઊભા રહો અને જે મહાન કૃત્ય તમારી દ્રષ્ટિ આગળ ઈશ્વર કરશે તે તમે જુઓ. **૧૭** આજે ઘઉંની કાપણી નથી શું? હું ઈશ્વરને વિનંતી કરીશ, કે તે ગર્જના તથા વરસાદ મોકલે. ત્યારે તમે જાણો તથા જુઓ કે પોતાના માટે રાજ માગીને ઈશ્વરની નજરમાં તમે દુષ્ટતા કરી છે તે મોટી છે.” **૧૮** તેથી શમુઅલે ઈશ્વરને વિનંતી કરી; તે દિવસે ઈશ્વરે ગર્જના તથા વરસાદ મોકલ્યા. ત્યારે સર્વ લોકો ઈશ્વરથી તથા શમુઅલથી ભયબીત થયા.

**૧૯** લોકોએ શમુઅલને કહ્યું, “તારા સેવકોને સારુ તારા પ્રભુ ઈશ્વરને પ્રાર્થના કર કે, અમે માર્યા ન જઈએ. કેમ કે અમે અમારે સારુ રાજ માગ્યો તેથી અમારા સધણાં પાપોમાં આ દુષ્ટતાનો ઉમેરો થયો છે.” **૨૦** શમુઅલે કહ્યું, “બીહો મા, એ સર્વ દુષ્ટતા તમે કરી છે, પરંતુ ઈશ્વરની પાછળ ચાલવાથી ફરી જશો નહિ, પણ તમારા પૂર્ણ હૃદયથી તમે ઈશ્વરની સેવા કરો. **૨૧** જે નિરર્થક વસ્તુઓ કશો ફાયદો કે બચાવ કરી શકતી નથી, તે નકામી છે તેની પાછળ દોરવાશો નહિ.

**૨૨** કેમ કે ઈશ્વર પોતાના મોટા નામને સારુ, પોતાના લોકોને તજુ દેશો નહિ, કેમ કે તમને પોતાના ખાસ લોકો કરવા એ ઈશ્વરને સારું લાગ્યું છે. **૨૩** વળી મારા માટે, એવું ન થાય કે તમારે માટે પ્રાર્થના કરવાનું મૂકી દેવાનું પાપ હું ઈશ્વરની વિઝલ કરું. પણ હું તમને સાચા તથા ખરા રસ્તે ચાલતા શીખવીશ.

**૨૪** કેવળ ઈશ્વરની બીક રાખો અને સત્યતાથી તમારા પૂર્ણ હૃદયથી તેની સેવા કરો, કેમ કે જે મહાન કૃત્યો તમારે સારુ તેમણે કર્યા છે તેનો તમે વિચાર કરો. **૨૫** પણ જો હજુ તમે દુષ્ટતા કર્યા કરશો, તો તમે તમારા રાજ સાથે નાશ પામશો.”

### ૧૩

**૧** શાઉલે રાજ્ય કરવા માંડયું ત્યારે તે શ્રીસ વર્ષનો હતો; અને તેણે બેતાળીસ વર્ષ સુધી ઇઝરાયલ પર રાજ્ય કર્યું. **૨** તેણે પોતાને માટે ઇઝરાયલમાંથી ત્રણ હજાર માણસોને પસંદ કર્યા. જે હજાર તેની સાથે મિખભાશમાં તથા બેથેલ પર્વત પર હતા, જ્યારે એક હજાર થોનાથાન સાથે બિન્યામીનના ગિબયામાં હતા; બાકીના સૈનિકોને તેણે પોતે પોતાના તંબુએ મોકલ્યા. **૩** થોનાથાને પલિસ્તીઓનું જે લશ્કર ગેબામાં હતું તેને નષ્ટ કર્યું અને પલિસ્તીઓએ તે વિષે સાંભળ્યું. ત્યારે શાઉલે આખા દેશમાં રણાંંગકું વગાડાવીને, કહાવ્યું, “હિલ્લૂઓ સાંભળો.” **૪** શાઉલે પલિસ્તીઓનું લશ્કર સંહાર્યું છે તે સર્વ ઇઝરાયલીઓએ સાંભળ્યું. પલિસ્તીઓ ઇઝરાયલને દિક્કારપાત્ર ગણતા હતા, તેથી ઇઝરાયલી સૈનિકો શાઉલ પાછળ ગિગાલમાં એકત્ર થયા.

**૫** પલિસ્તીઓ ઇઝરાયલ સામે લડવાને એકત્ર થયા; તેઓના શ્રીસ હજાર રથો, એ રથને ચલાવી શકે એવા છ હજાર ઘોડેસવારો તથા સમુદ્રની રેતી જેવી વિશાળ સંખ્યામાં લોકોએ બેથ-આવેનની પૂર્વ તરફ મિખભાશમાં છાવણી કરી.

**૬** જ્યારે ઇઝરાયલના માણસોએ જોયું કે તેઓ પોતે સંકટમાં આવી પડ્યા છે (કેમ કે લોકો દુઃખી હતા), ત્યારે તેઓ ગુફાઓમાં, ઝાડીઓમાં, ખડકોમાં, ઝુવાઓમાં, ખાડાઓમાં સંતાઈ ગયા. **૭** હવે કેટલાક હિલ્લૂઓ થર્ડન ઊતસીને ગાદ તથા ગિલ્યાદ

દેશમાં ગયા. પણ શાઉલ હજુ સુધી ગિંગાલમાં હતો, સર્વ લોક ભયભીત થઈને તેની પાછળ ચાલતા હતા.

<sup>૯</sup> શમુખેલે આપેલા સમય પ્રમાણે શાઉલે સાત દિવસ રાહ જોઈ. પણ શમુખેલ ગિંગાલમાં આવ્યો નહિ, લોકો શાઉલ પાસેથી વિખેરાઈ જતા હતા. <sup>૧૦</sup> શાઉલે કદ્યું, “દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યર્પણ મારી પાસે લાવો.” પછી તેણે દહનીયાર્પણ ચઢાવ્યું. <sup>૧૧</sup> તે દહનીયાર્પણ કરી રહ્યો કે તરત શમુખેલ આવ્યો. શાઉલ તેને મળવા તથા આવકારવા માટે બહાર ગયો.

<sup>૧૨</sup> પછી શમુખેલે કદ્યું, “તેં શું કર્યું છે?” શાઉલે જવાબ આપ્યો, “જયારે મેં જોયું કે લોકો મારી પાસેથી વિખેરાઈ રહ્યા છે અને નક્કી કરેલ સમયે તું અહીં આવ્યો નહિ તથા પલિસ્ટીઓ મિષ્માશ પાસે એકત્ર થયા છે, <sup>૧૩</sup> માટે મેં કદ્યું, ‘હવે પલિસ્ટીઓ મારા પર ગિંગાલમાં ઘસી આવશે અને મેં ઈંઘરની કૃપાની માગળી કરી નથી.’ તેથી મેં ના છૂટકે મારી જાતે દહનીયાર્પણ કર્યું છે.”

<sup>૧૪</sup> પછી શમુખેલે શાઉલને કદ્યું, “તેં આ મૂર્ખાઈ બરેલું કાર્ય કર્યું છે. તેં તારા પ્રભુ ઈંઘરે જે આજા તને આપી હતી તે પાણી નથી. જો પાણી હોત તો હમણાં ઈંઘરે ઇજરાયલ ઉપર તારું રાજ્ય સદાને માટે સ્થાપન કર્યું હોત. <sup>૧૫</sup> પણ હવે તારું રાજ્ય સદા ટકશે નહિ. ઈંઘરે પોતાને મનગમતો એક માણસ શોધી કાઢ્યો છે અને ઈંઘરે પોતાના લોકો પર રાજ તરીકે તેની નિમણૂક કરી છે, કેમ કે ઈંઘરે જે આજા તને આપી તે તેં પાણી નથી.”

<sup>૧૬</sup> પછી શમુખેલ ગિંગાલથી બિન્યામીનના ગિબયામાં ગયો.

પછી શાઉલે પોતાની સાથે જે લોકો હતા તેઓની ગણતની કરી, તેઓ આશરે છસો માણસો હતા. <sup>૧૭</sup> શાઉલ, તેનો દીકરો યોનાથાન તથા તેઓની સાથે જે લોકો હાજર હતા, તેઓ બિન્યામીનના ગેબામાં રહ્યા. પણ પલિસ્ટીઓએ મિષ્માશમાં છાવણી નાખી.

<sup>૧૮</sup> પલિસ્ટીઓની છાવણીમાંથી લૂટારાની પ્રણ ટોળી બહાર નીકળી. એક ટોળી ઓફ્ફાથી શૂઆલ દેશ તરફ ગઈ. <sup>૧૯</sup> બીજી ટોળી બેથ-હોરોન તરફ ગઈ અને એક બીજી ટોળી સબોઈભના નીયાણાની સામે અરણ્ય તરફ જે સીમા છે તે તરફ ગઈ.

<sup>૨૦</sup> ઇજરાયલના આખા દેશમાં કોઈ લુહાર મળતો નહોતો, કેમ કે પલિસ્ટીઓએ કદ્યું હતું, “રખેને હિંદુઓ પોતાને માટે તરવાર કે ભાલા બનાવે.” <sup>૨૧</sup> પણ સર્વ ઇજરાયલી માણસો પોતાતાં હળ, કોદાળીઓ, કુહાડીઓ તથા દાતરડાંની ધારો કાઢવા કે ટીપાવવા માટે પલિસ્ટીઓ પાસે જતા. <sup>૨૨</sup> હળની અણી કાઢવાનો, કોદાળીઓ, કુહાડીઓ ટીપાવવાનો ખર્ચ બે પ્રણ શેકેલ હતો અને દાતરડાંની ધારને માટે અને હળ હાંકવાની લાકડીનો ખર્ચ એકાદ શેકેલ હતો.

<sup>૨૩</sup> તેથી લડાઈના દિવસે, જે સર્વ લોકો શાઉલ તથા યોનાથાનની સાથે હતા તેઓના હાથમાં તરવારો કે ભાલા દેખાતા નહોતા; ફક્ત શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાથમાં હતા. <sup>૨૪</sup> પલિસ્ટીઓનું લશ્કર બહાર નીકળીને મિષ્માશ પસાર કરીને આગળ આવી પહોંચ્યું.

## ૧૪

<sup>૧</sup> એક દિવસે, શાઉલના દીકરા યોનાથાને પોતાના જુવાન શસ્ત્રવાહકને કદ્યું, “આવ, આપણે પલિસ્ટીઓનું લશ્કર જે બીજી તરફ છે ત્યાં જઈએ.” પણ તેણે પોતાના પિતાને એ કદ્યું નહિ.

<sup>૨</sup> શાઉલ ગિબયાના છેક અંતિમ ભાગમાં મિગ્રોનમાં દાડમના એક ઝડ નીચે રોકાયો. આશરે છસો માણસો તેની સાથે હતા, <sup>૩</sup> અને શીલોમાં ઈંઘરના યાજક અલીના દીકરા,

શીનહાસના દીકરા, ઇખાબોદના ભાઈ, અહિટૂબના દીકરા અહિયાએ એફોદ પહેરેલો હતો. યોનાથાન ગયો છે તે લોકો જાણતા નહોતા.

<sup>૪</sup> યોનાથાન જે રસ્તે થઈને પલિસ્ટીઓના લશ્કર પાસે જવાનું શોધતો હતો, તેની બજે બાજુથી ખડકની બેખડો હતી. એક બાજુની બેખડનું નામ બોસેસ અને બીજુનું નામ સેને હતું. <sup>૫</sup> એક બેખડની હુદ ઉત્તરે મિખ્માશ તરફ હતી અને બીજી બેખડ દક્ષિણે ગેબા તરફ આવેલી હતી.

<sup>૬</sup> યોનાથાને પોતાના જુવાન શસ્ત્રવાહકને કદ્યું, “આવ, આપણે બેસુક્તીઓના લશ્કરની છાવણીમાં જઈએ. કદાચ ઈશ્વર આપણા ભાટે કામ કરશે, કેમ કે થોડાની મારફતે કે ઘણાની મારફતે બચાવવામાં ઈશ્વરને કોઈ અવરોધ હોતો નથી.” <sup>૭</sup> તેના શસ્ત્રવાહકે જવાબ આપ્યો કે, “જે સર્વ તારા મનમાં છે તે કર. આગળ વધ, તારી બધી આજ્ઞાઓ પાણવાને હું તારી સાથે છું.”

<sup>૮</sup> પછી યોનાથાને કદ્યું, “આપણે તે ભાણસોની પાસે જઈએ અને આપણે તેમની નજરે પડીએ. <sup>૯</sup> જો તેઓ આપણાને એમ કહેશે, ‘જ્યાં સુધી અમે તમારી પાસે આવીએ ત્યાં સુધી તીબા રહો’ તો આપણે આપણી જગ્યાએ રહીશું અને તેઓની પાસે નહિ જઈએ. <sup>૧૦</sup> પણ જો તેઓ કહેશે, ‘અમારી પાસે ઉપર આવો,’ તો પછી આપણે ઉપર જઈશું; કેમ કે ઈશ્વરે તેઓને આપણા હાથમાં સૌંપી દીધા છે. એ આપણે સારુ ચિંતન થશે.”

<sup>૧૧</sup> તેઓ બજેએ પોતાને પલિસ્ટીઓના લશ્કરની આગળ જહેર થવા દીધા. પલિસ્ટીઓએ કદ્યું, “જુઓ, જે ગુફાઓમાં હિંદૂઓ સંતાઈ રદ્ધિ હતા તેઓમાંથી તેઓ બહાર નીકળો છે.” <sup>૧૨</sup> પછી લશ્કરના ભાણસોએ યોનાથાનને તથા તેના શસ્ત્રવાહકને કદ્યું, “અમારી પાસે ઉપર આવો, અમે તમને કંઈક બતાવીએ.” યોનાથાને પોતાના શસ્ત્રવાહકને કદ્યું, “મારી પાછળ આવ, કેમ કે ઈશ્વરે તેઓને છાર્ચાયલના હાથમાં સૌંપી દીધા છે.”

<sup>૧૩</sup> યોનાથાન દુંટણીએ પડીને ઉપર ચઢયો અને તેનો શસ્ત્રવાહક તેની પાછળ પાછળ ગયો. યોનાથાનની આગળ પલિસ્ટીઓ ભાર્યા ગયા અને તેના શસ્ત્રવાહકે કેટલાકની પાછળ પડીને તેઓને ભાર્યા. <sup>૧૪</sup> એક એકર જમીનમાં અડધા ચાસની લંબાઈ જેટલામાં યોનાથાને તથા તેના શસ્ત્રવાહકે જેઓની પ્રથમ કટલ કરી તેઓ આશરે વીસ ભાણસો હતા.

<sup>૧૫</sup> છાવણીમાં, રણક્ષેત્રમાં તથા લોકોમાં ભય વ્યાપ્યો. લશ્કર તથા લુંટ કરનારાઓ પણ ગભરાઈ ગયા. ત્યાં ધરતીકંપ જેવી ધૂજારી પ્રસરી ગઈ.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે શાઉલના ચોકીદારોએ કે જેઓ બિન્દ્યામીનના ગિબયામાં હતા તેઓએ જોથું; કે પલિસ્ટીઓના સૈનિકોનો સમુદ્દ્રાય વિખેરાઈ જતો હતો, તેઓ અહીંતઈં દોડતા હતા. <sup>૧૭</sup> ત્યારે શાઉલે પોતાની સાથે જે લોકો હતા તેઓને કદ્યું, “ગણતરી કરીને જુઓ કે આપણામાંથી કોણ ગુમ થયેલ છે.” જ્યારે તેઓએ ગણતરી કરી ત્યારે યોનાથાન અને તેનો શસ્ત્રવાહક ગુમ થયેલા હતા.

<sup>૧૮</sup> શાઉલે અહિયાને કદ્યું, “ઈશ્વરનો કોશ અહીં લાવ” કેમ કે તે વખતે ઈશ્વરનો કોશ છાર્ચાયલના સૈનિકો સાથે અહિયા પાસે હતો. <sup>૧૯</sup> જ્યારે શાઉલ ચાજકની સાથે વાત કરતો હતો, તે દરમયાન એમ થયું કે પલિસ્ટીઓની છાવણીમાં જે ગડબડાટ થતો હતો તે વધતો ને વધતો ગયો. શાઉલે ચાજકને કદ્યું, “તારો હાથ પાછો ખેંચી લે.”

<sup>૨૦</sup> શાઉલ તથા તેની સાથે જે સર્વ લોકો હતા તેઓ એકત્ર થઈને લડવાને ગયા. દરેક પલિસ્ટીની તરવાર પોતાના સાથીની વિરુદ્ધ હતી, ત્યારે શાત્રુના સૈન્યમાં ભારે ગુંચવાડો તીબો થયો. <sup>૨૧</sup> હવે જે હિંદૂઓ અગાઉની પેઠે પલિસ્ટીઓ સાથે હતા

અને જેઓ તેઓની સાથે છાવણીમાં ગયા હતા, તેઓ પણ શાઉલ તથા યોનાથાનની સાથેના ઇજરાયલીઓની સાથે ભરી ગયા.

<sup>૨૨</sup>ઇજરાયલના જે બધા માણસો એફાઇભના પહાડી દેશમાં સંતાઈ ગયા હતા તેઓએ સાંભળયું કે પલિસ્ટીઓ નાસી રહ્યા છે, ત્યારે તેઓ પણ લડાઈમાં તેઓની પાછળ પડયા. <sup>૨૩</sup>એમ ઈંખરે તે દિવસે ઇજરાયલનો બચાવ કર્યો અને લડાઈ બેથ-આવેનથી આગળ વધી.

<sup>૨૪</sup> તે દિવસે ઇજરાયલના માણસો હેરાન થયા હતા કેમ કે શાઉલે લોકોને સોગન દઈને કદયું હતું, “સાંજ પડે ત્યાં સુધી અને મારા શાશ્વતો પર માઝે વેર વાળું ત્યાં સુધી કોઈ માણસ કંઈ પણ ખોરાક ખાય તો તે શાપિત થાઓ,” માટે લોકોમાંથી કોઈએ કશું ખાદ્યું નહિ. <sup>૨૫</sup> પછી સર્વ લોક વનમાં આવ્યા અને ત્યાં ભૂમિ ઉપર મધ હતું. <sup>૨૬</sup> લોકોએ વનમાં પ્રવેશ કર્યો ત્યારે, મધ રૂપકર્તું હતું, પણ કોઈએ પોતાના હાથથી મધ લઈને ચાખ્યું નહિ કેમ કે તેઓ સોગનથી બીતા હતા.

<sup>૨૭</sup> પણ યોનાથાનને ખબર ન હતી કે તેના પિતાએ લોકોને સોગન દીધા હતા. તેથી તેણે તો પોતાના હાથમાં જે લાકડી હતી તે લાંબી કરીને તેનો છેડો, મધપૂડામાં નાખીને તેને લાગેલું મધ ચાખ્યું. અને તેની આંખોમાં તેજ આવ્યું. <sup>૨૮</sup> અને લોકોમાંથી એક જણે કદયું, “તારા પિતાએ લોકોને સોગન આપીને સખત રીતે હુકમ કર્યો છે, જે માણસ આજે અન્ન ખાય તે શાપિત થાય!” તે સમયે લોકો નિર્બળ થઈ ગયા હતા.”

<sup>૨૯</sup> ત્યારે યોનાથાને કદયું, “મારા પિતાએ દેશને હેરાન કર્યો છે. જો મારી આંખોમાં કેવું તેજ આવ્યું છે કેમ કે મેં થોડું મધ ચાખ્યું છે, <sup>૩૦</sup> જો આજે લોકોએ પોતાના શશ્વતોની પાસેથી મેળવેલી લૂંટમાંથી ભરપેટ ખાદ્યું હોત, તો કેટલો વધારે ફાથદો થાત? કેમ કે તેથી તો હાલ પલિસ્ટીઓમાં જે કઠલ થઈ છે તેના કરતાં પણ ઘણી ભારે કઠલ થઈ હોત.”

<sup>૩૧</sup> અને તે દિવસે મિષ્ભાશથી આયાલોન સુધી તેઓ પલિસ્ટીઓ પર હુમલો કરતા ગયા. પરંતુ લોકો ઘણાં નિર્બળ થયા. <sup>૩૨</sup> તેથી લોકો લૂંટ પર તૂટી પડ્યા અને ઘેટાં, બણદો અને વાણરડા લઈને, ભૂમિ ઉપર તેઓનો વધ કર્યો. લોકો લોહી સાથે તે ખાવા લાગ્યા.

<sup>૩૩</sup> ત્યારે તેઓએ શાઉલને કદયું, “જો, લોકો રકત સાથે ખાઈને ઈંખર વિલ્લેજ પાપ કરે છે.” શાઉલે કદયું, “તમે ઉલ્લંઘન કર્યું છે. હવે, એક મોટો પથ્થર ગબડાવીને મારી પાસે લાવો.” <sup>૩૪</sup> શાઉલે કદયું, “તમે લોકો મધયે જાઓ, તેઓને કહો, ‘દરેક માણસ પોતાનો બણદ, પોતાનું ઘેટું અહીં મારી પાસે લાવે, અહીં તેઓને કાપે અને ખાય. પણ તમે રકત સાથે ખાઈને ઈંખર વિલ્લેજ પાપ કરશો નહિ.’” અને તેઓભાંના દરેક માણસે એ રાત્રે પોતપોતાના બણદ લાવીને તેઓને ત્યાં કાપ્યા.

<sup>૩૫</sup> શાઉલે ઈંખરને માટે વેદી બાંધી, એ તેણે ઈંખરને માટે બાંધેલી પ્રથમ વેદી હતી.

<sup>૩૬</sup> પછી શાઉલે કદયું, “યાલો આપણે રાતના સમયે પલિસ્ટીઓની પાછળ પડીએ અને સાવાર સુધી તેઓને લૂંટીએ; તેઓભાંના એક પણ માણસને જીવતો રહેવા ન દઈએ.” તેઓએ કદયું, “જે કંઈ તને સાંજ લાગે તે કર.” પણ યાજકે કદયું કે, “યાલો આપણે અહીં ઈંખરની સમક્ષ એકત્ર થઈએ.” <sup>૩૭</sup> શાઉલે ઈંખર પાસે સલાહ માગી, “શું હું પલિસ્ટીઓની પાછળ પડું? શું તમે તેઓને ઇજરાયલના હાથમાં સોંપશો?” પણ ઈંખરે તે દિવસે કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિ.

<sup>૩૮</sup> પછી શાઉલે કદયું, “અહીં આવો, સર્વ લોકોના આગેવાનો તમે અહીં આવો; જુઓ અને જાણો કે આજે આ પાપ કથા કારણથી થયું છે? <sup>૩૯</sup> કેમ કે, ઇજરાયલને બચાવનાર ઈંખર જે જીવે છે તેમના સમ દઈને કહું છું જો તે મારો દીકરો યોનાથાન હશે તો પણ, તે નક્કી માર્યો જશો.” પણ સર્વ લોકોમાંથી કોઈએ પણ તેને ઉત્તર આપ્યો નહિ.

૪૦ ત્યારે શાઉલે સર્વ ઈજરાયલને કર્યું, “તમે એક બાજુએ રહો, હું અને મારો દીકરો થોનાથાન બીજુ બાજુએ રહીએ.” લોકોએ શાઉલને કર્યું, “જે તને સાંચ લાગે તે કર.” ૪૧ એ માટે શાઉલે, ઈજરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વરને કર્યું, “અમારા દોષો જણાવો.” ત્યારે થોનાથાન તથા શાઉલ ચિંહીથી પકડાયા, પણ પસંદ કરાયેલા લોક બચી ગયા. ૪૨ પછી શાઉલે કર્યું, “મારી અને મારા દીકરા થોનાથાન વચ્ચે ચિંહીઓ નાખો. “ત્યારે ચિંહી દારા થોનાથાન પકડાયો.

૪૩ ત્યારે શાઉલે થોનાથાનને કર્યું, “તેં શું કર્યું છે તે મને કહે.” થોનાથાને તેને કર્યું કે, “મારા હાથમાં લાકડી હતી તેના છેડાથી મેં કેવળ થોડું મધ્ય ચાખ્યું છે. હું અહીં છું; મારે મરવું પડે એમ છે.” ૪૪ શાઉલે કર્યું, “ઈશ્વર એવું અને એથી વધારે મને કરો, થોનાથાન તું નિશ્ચે મરશો.”

૪૫ લોકોએ શાઉલને કર્યું, “શું થોનાથાન કે જેણે ઈજરાયલને મોટો વિજય અપાવ્યો છે તે મરશો? એવું ન થાઓ! જીવંત ઈશ્વરના સમ, તેના માથાનો એક પણ વાળ ભૂમિ પર પડનાર નથી, કેમ કે તેણે આજે ઈશ્વરની સહાયથી જ આ કામ કર્યું છે.” એમ લોકોએ થોનાથાનને બચાવ્યો તેથી તે મરણ પામ્યો નહિં. ૪૬ પછી શાઉલે પલિસ્ટીઓની પાછળ પડવાનું બંધ કર્યું અને પલિસ્ટીઓ પોતાને સ્થળો ગયા.

૪૭ જ્યારે શાઉલ ઈજરાયલના રાજ તરીકે અભિષિકત થયો ત્યાર પછી તે તેની આજુબાજુનાં સર્વ શરૂઆતોની એટલે મોઆબની વિરુદ્ધ, આમ્રોનીઓની વિરુદ્ધ, અદોમની વિરુદ્ધ, સોબાના રાજાઓની વિરુદ્ધ તથા પલિસ્ટીઓની વિરુદ્ધ લડ્યો. જથ્યાં જથ્યાં તે ગયો ત્યાં તેણે તેઓને ત્રાસ પમાડ્યો. ૪૮ તેણે બહાદુરીથી અમાલેકીઓને હરાવ્યા. તેણે ઈજરાયલ લોકોને લુંટારાઓના હાથમાંથી બચાવ્યા.

૪૯ થોનાથાન, ચિંહી અને માલકીશુઆ શાઉલના દીકરા હતા. તેની બે દીકરીઓનાં નામ આ હતાં એટલે મોટીનું નામ મેરાબ અને નાનીનું નામ મીખાલ. ૫૦ શાઉલની પતનીનું નામ અહિનોઆમ હતું; તે અહિમાઆસની દીકરી હતી. તેના સેનાપતિનું નામ આઝનેર હતું, તે શાઉલના કાકા નેરનો દીકરો હતો. ૫૧ કીશ શાઉલનો પિતા હતો; અને આઝનેરનો પિતા નેર, એ અખીએલનો દીકરો હતો.

૫૨ શાઉલના આયુષ્યભર પલિસ્ટીઓ સાથે સખત યુદ્ધ ચાલ્યા કર્યું. જ્યારે પરાક્રમી કે કોઈ બહાદુર માણસ શાઉલના જોવામાં આવતો, ત્યારે તે તેને પોતાની પાસે રાખી લેતો હતો.

## ૧૫

૧ શમુઅલે શાઉલને કર્યું કે, “ઈશ્વર પોતાના લોક એટલે ઈજરાયલ ઉપર રાજ થવા સારુ તને અભિષિકત કરવાને મને મોકલ્યો હતો. માટે હવે ઈશ્વરની વાણી સાંભળ. ૨ સૈન્યોના ઈશ્વર એમ કહે છે કે, ‘અમાલેકે જ્યારે ઈજરાયલને મિસરમાંથી નીકળીને જતા જે કર્યું એટલે કેવી રીતે માર્ગમાં તેની સામે થયો, તે મેં દ્યાનમાં લીધું છે. ૩ હવે તું જઈને અમાલેકને તથા તેઓનું જે કંઈ હોય તેનો પૂર્યેપૂરો નાશ કર. તેમના પર દયા કરીશ નહિં, પણ પુરુષ તથા કૃતી, મોટાં અને નાનાં બાળકો, બળદ અને ઘેટાં, ઊંટ અને ગધેડાં, એ સર્વને મારી નાખ.’’

૪ શાઉલે લોકોને બોલાવીને ટલાઈમ નગરમાં તેઓની ગણતરી કરી: તો બે લાખ પાયદળ અને થહુદિયાના દસ હજાર માણસો થથા હતા. ૫ શાઉલ અમાલેકના નગર પાસે જઈને ખીણમાં સંતાઈ રહ્યો.

૬ ત્યારે શાઉલે કેનીઓને કર્યું કે, “જાઓ, પ્રયાણ કરો, અમાલેકીઓની વચ્ચેથી બહાર નીકળી પડો, તેથી તેઓની સાથે તમારો નાશ હું ન કર. કેમ કે તમે ઈજરાયલના

સર્વ લોકો સાથે જયારે તેઓ મિસરમાંથી આવ્યા ત્યારે માયાળુપણે વત્થર્યા હતા.” તેથી કેનીઓ અમાલેકીઓમાંથી નીકળી ગયા. <sup>૬</sup> ત્યારે શાઉલે હવીલાથી તે મિસરની પૂર્વ બાજુ શૂર સુધી હુમલો કરીને અમાલેકીઓનો સંહાર કર્યો.

<sup>૮</sup> અમાલેકીઓના રાજ અગાગને તેણે જીવતો પકડ્યો; તેણે બધા જ લોકોનો તરવારની ધારથી સંપૂર્ણ નાશ કર્યો. <sup>૯</sup> પણ શાઉલે તથા લોકોએ અગાગનો તથા તેના ઘેટાં, બણદો તથા પુષ્ટ જનવરો, હલવાનોમાંથી ઉત્તમ તથા સર્વ સારી વસ્તુઓનો તેઓએ નાશ કર્યો નહિ. પ્રત્યેક નકામી અને ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે ઈશ્વરનું વચન શમુઅલની પાસે એવું આવ્યું, <sup>૧૧</sup> “શાઉલને રાજ ઠરાવ્યો છે તેથી મને અનુત્તાપ થાય છે, કેમ કે મારી પાછળ ચાલવાનું મૂકી દઈને તે પાછો ફરી ગયો છે અને મારી આજ્ઞાઓ તેણે પાછી નથી.” શમુઅલને ગુસ્સો આવ્યો તેણે આખી રાત ઈશ્વરની આગળ રહીને વિનંતી કર્યી. <sup>૧૨</sup> સવારે શાઉલને મળવાને શમુઅલ વહેલો ઉદ્યો. શમુઅલને કહેવામાં આવ્યું, “શાઉલ કાર્મેલમાં આવ્યો છે. તેણે પોતાને માટે એક કીર્તિસ્તંભ ઊભો કર્યો છે, ત્યાંથી પાછો વળીને આગળ ચાલીને નીચે ગિંગ્ઝાલમાં ગયો છે.” <sup>૧૩</sup> શમુઅલ શાઉલ પાસે આવ્યો. શાઉલે તેને કદ્યું, “ઈશ્વર તને આશીર્વાદ આપો! મેં ઈશ્વરની આજ્ઞા પૂરે પૂરી પાછી છે.”

<sup>૧૪</sup> શમુઅલે કદ્યું, “ત્યારે ઘેટાંના જે અવાજ મારે કાને પડે છે તે શું છે? બણદોનું બરાડવું જે હું સાંભળું છું, તે શું છે?” <sup>૧૫</sup> શાઉલે કદ્યું કે, “તેઓને તેઓ અમાલેકીઓ પાસેથી લાવ્યા છે. લોકોએ ઉત્તમ ઘેટાં અને બણદો, તમારા પ્રભુ ઈશ્વર આગળ યજ્ઞ કરવા રાખ્યાં છે, બાકીનાઓનો અમે સંપૂર્ણ નાશ કર્યો છે.” <sup>૧૬</sup> ત્યારે શમુઅલે શાઉલને કદ્યું, “ઊભો રહે, આજે રાત્રે ઈશ્વરે મને જે કદ્યું છે તે હું તને કહું, શાઉલે તેને કદ્યું, “કહે!”

<sup>૧૭</sup> શમુઅલે કદ્યું, “તું પોતાની દ્રષ્ટિમાં જૂજ જેવો હતો તો પણ તને ઇજરાયલનાં કુઠો પર મુખ્ય બનાવ્યો નહોતો શું? અને ઈશ્વરે તને ઇજરાયલના રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો; <sup>૧૮</sup> ઈશ્વરે તને તારા માર્ગ મોકલીને કદ્યું, ‘જ, તે પાપી અમાલેકીઓનો સંપૂર્ણ નાશ કર, તેઓનો નાશ ન થાય ત્યાં સુધી તેઓની સાથે લડાઈ’ કર.” <sup>૧૯</sup> તો ઈશ્વરની વાણી તેં કેમ માની નહિ? તેં લૂંટ પર કબજો કર્યો અને ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે દુષ્ટ હતું તે શા માટે કર્યું?”

<sup>૨૦</sup> શાઉલે શમુઅલને કદ્યું, “મેં ઈશ્વરની વાણી માની છે, જે માર્ગ ઈશ્વરે મને મોકલ્યો હતો તે માર્ગ હું ગયો છું. મેં અમાલેકના રાજ અગાગને પકડ્યો છે અને અમાલેકીઓનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો છે. <sup>૨૧</sup> પણ લોકોએ લૂંટમાંથી થોડો ભાગ લીધો જેમ કે નાશનિર્મિત વસ્તુઓમાંથી ઉત્તમ ઘેટાં તથા બણદો પ્રભુ ઈશ્વરની આગળ ગિંગ્ઝાલમાં બલિદાન કરવા સારુ લીધાં છે.”

<sup>૨૨</sup> શમુઅલે કદ્યું કે, “શું ઈશ્વર પોતાની વાણી માનવામાં આવ્યાથી જેટલા રાજુ થાય છે, તેટલાં દહનીયાર્પણો તથા બલિદાનોથી થાય છે શું? બલિદાન કરતાં આજ્ઞાપાલન સારું છે, ઘેટાંની ચરબી કરતાં વચન પાળવું સારું છે. <sup>૨૩</sup> કેમ કે વિન્દોહ એ જોષ જોવાના પાપ જેવો છે, હઠિલાઈ એ દુષ્ટતા તથા મૂર્તિપૂજા જેવી છે. કેમ કે તેં ઈશ્વરના શબ્દનો ઇનકાર કર્યો છે, માટે તેમણે પણ તને રાજપદેથી પડતો મૂકયો છે.”

<sup>૨૪</sup> શાઉલે શમુઅલને કદ્યું, “મેં પાપ કર્યું છે; કેમ કે મેં ઈશ્વરની આજ્ઞા તથા તારી વાતોનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે, કારણ કે મેં લોકોથી બીને તેઓની વાણી સાંભળી. <sup>૨૫</sup> તો

હવે, કૃપા કરી મારા પાપની ક્ષમા કર, મારી સાથે પાછો ચાલ, કે હું ઈશ્વરની સ્તુતિ કરં.”

<sup>૨૬</sup> શમુઅલે શાઉલને કદ્યું કે, “હું પાછો ફરીને તારી સાથે નહિ આવું; કેમ કે તે ઈશ્વરનો શબ્દ નકાર્યો છે. અને ઈશ્વરે તને ઇઝરાયલ ઉપર રાજ બનવાથી નકાર્યો છે.” <sup>૨૭</sup> પણ શમુઅલે જતા રહેવા માટે પીઠ ફેરવી, ત્યારે શાઉલે તેને ન જવા દેવા માટે તેના ઝભાની કોર પકડી અને તે ફાટી ગઈ.

<sup>૨૮</sup> શમુઅલે તેને કદ્યું કે, “ઈશ્વરે આજે ઇઝરાયલનું રાજ્ય તારી પાસેથી ફાડી લીધું છે અને તારો પડોશી, જે તારા કરતાં સારો છે તેને આપ્યું છે. <sup>૨૯</sup> અને વળી, જે ઇઝરાયલનું સામર્થ્ય છે તે જૂદું બોલશે નહિ અને પોતાનો નિર્ણય બદલશે નહિ, કેમ કે તે માણસ નથી કે તે અનુતાપ કરે.”

<sup>૩૦</sup> ત્યારે શાઉલે કદ્યું, “મેં પાપ કર્યું છે. પણ કૃપા કરી હાલ મારા લોકોના વડીલો આગળ અને ઇઝરાયલ આગળ માં ભાન રાખ, ફરીથી મારી સાથે પાછો આવ જેથી મારા પ્રભુ ઈશ્વરની સ્તુતિ હું કરં.” <sup>૩૧</sup> તેથી શમુઅલ ફરીને શાઉલની પાછળ પાછો ગયો અને શાઉલે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી.

<sup>૩૨</sup> ત્યારે શમુઅલે કદ્યું, “અમાલેકીઓના રાજ અગાગને અહીં મારી પાસે લાવો.” અગાગ તેની પાસે ખુશીથી આવ્યો અને તેણે કદ્યું, “નિશ્ચે ભરણની વેદના વીતી ગઈ છે.” <sup>૩૩</sup> શમુઅલે કદ્યું, “જેમ તારી તલવારે સ્ત્રીઓને પુત્રાધીન કરી છે, તેમ તારી માતા સ્ત્રીઓ મદ્યે પુત્રાધીન થશે.” ત્યારે શમુઅલે ગિલ્ગાલમાં ઈશ્વરની આગળ અગાગને કાપીને ટુકડે ટુકડાં કર્યા.

<sup>૩૪</sup> ત્યારબાદ શમુઅલ રામામાં ગયો, શાઉલ પોતાને ઘરે ગિબયામાં ગયો. <sup>૩૫</sup> શમુઅલે પોતાના ભરણના દિવસ સુધી શાઉલને ફરીથી જોથો નહિ, તો પણ શમુઅલ શાઉલને માટે શોક કરતો હતો. અને શાઉલને ઇઝરાયલ ઉપર રાજ હાવ્યાને લીધે ઈશ્વરને અનુતાપ થયો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> ઈશ્વરે શમુઅલને કદ્યું કે, “કયાં સુધી તું શાઉલને માટે શોક કરશે? મેં તેને ઇઝરાયલનાં રાજપદેથી નકાર્યો છે. તારું શિંગ તેલથી ભરીને જા. હું તને થિશાઈ બેથ્લેહેમી પાસે મોકલું છું. કેમ કે મેં તેના દીકરાઓમાંથી એકને મારે સારુ રાજ થવા નિર્માણ કરી રાખ્યો છે.”

<sup>૨</sup> શમુઅલે કદ્યું, “મારાથી કેવી રીતે જવાય? જો શાઉલ જાણી જાય તો તે મને મારી નાખશે.” ઈશ્વરે કદ્યું, “તારી સાથે એક વાણરડી લે અને કહે કે, હું ઈશ્વરના માટે બલિદાન કરવા સારુ આવ્યો છું!” <sup>૩</sup> થિશાઈને થજા કરવા બોલાવજે અને તારે શું કરવું તે હું તને બતાવીશ. હું જેનું નામ તને કહું તેનો મારે સારુ અભિષેક કરજે.”

<sup>૪</sup> ઈશ્વરનાં કદ્યા પ્રમાણે શમુઅલ બેથ્લેહેમ ગયો. નગરના વડીલો જથારે તેને મળવા આવ્યા ત્યારે તેઓએ ધ્રૂજતાં ધ્રૂજતાં કદ્યું, “શું તું સલાહશાંતિપૂર્વક આવ્યો છે?” <sup>૫</sup> તેણે કદ્યું, “હા સલાહશાંતિપૂર્વક; હું ઈશ્વરને થજાર્પણ ચટાવવાને આવ્યો છું. તમે પોતાને શુદ્ધ કરીને મારી સાથે થજકાર્યમાં આવો.” અને તેણે થિશાઈ તથા તેના દીકરાઓને પણિશ કરીને તેઓને થજકાર્યમાં બોલાવ્યા.

<sup>૬</sup> જથારે તેઓ આવ્યા, ત્યારે તેણે અલિયાબની તરફ જોઈને મનમાં પોતાને કદ્યું કે નિશ્ચે ઈશ્વરનો અભિષિકત તેની સંમુખ તે જ છે. <sup>૭</sup> પણ ઈશ્વરે શમુઅલને કદ્યું કે, “તેના બહારના દેખાવ તરફ તથા તેના શરીરની ઊંચાઈ તરફ ન જો; કેમ કે મેં

તને નાપસંદ કર્યો છે. જેમ ભાણસ જુએ છે તેમ ઈંખર જોતાં નથી; ભાણસ બહારના દેખાવ તરફ જુએ છે, પણ ઈંખર હૃદય તરફ જુએ છે.”

૯૫ પછી થિશાઈએ અભીનાદાબને બોલાવ્યો અને તને શમુઅલની આગળ થઈને ચલાવ્યો. અને શમુઅલે કદ્યું કે, “ઈંખરે એને પણ પસંદ કર્યો નથી.” ૯૬ પછી થિશાઈએ શાભ્માને તથાં આગળ થઈને ચલાવ્યો. અને શમુઅલે કદ્યું, “ઈંખરે એને પણ પસંદ કર્યો નથી.” ૯૭ એ પ્રમાણે થિશાઈએ પોતાના દીકરાઓમાંના સાતને શમુઅલ આગળ રજૂ કર્યા. પરંતુ શમુઅલે થિશાઈને કદ્યું, “ઈંખરે આમાંથી કોઈને પણ પસંદ કર્યો નથી.”

૯૮ પછી શમુઅલે થિશાઈને કદ્યું, “શું તારા સર્વ દીકરાઓ અહીં છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “હજુ નાનો બાકી રહ્યો છે, પણ તે ઘેટાં સંભાળો છે.” શમુઅલે થિશાઈને કદ્યું, “ભાણસ મોકલીને તને તેડાવી મંગાવ; કેમ કે જથાં સુધી તે અહીં આવશે નહિ તથાં સુધી અમે જમવા નહિ બેસીએ.” ૯૯ થિશાઈએ ભાણસો મોકલ્યા અને તેઓ તને તેડી લાવ્યા. તે રક્તવર્ણો હતો. તે દેખાવડો હતો. તેની આંખો સુંદર હતી. ઈંખરે કદ્યું, “ઓઠીને, તેનો અભિષેક કર; કેમ કે તે એ જ છે.”

૧૦ પછી શમુઅલે તેલનું શિંગ લઈને તેના ભાઈઓની વથમાં તેનો અભિષેક કર્યો. તે દિવસથી ઈંખરનો આત્મા દાઉદ ઉપર પરાક્રમ સહિત આવ્યો. પછી શમુઅલ રામામાં પરત ગયો.

૧૧ હવે ઈંખરનો આત્મા શાઉલ પાસેથી જતો રહ્યો હતો અને ઈંખર તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તને હેરાન કરતો હતો. ૧૨ શાઉલના દાસોએ તને કદ્યું, “જો, ઈંખર તરફથી એક દુષ્ટ આત્મા તને હેરાન કરે છે. ૧૩ અમારા ભાલિકે પોતાની હજૂરમાંના પોતાના દાસોને એવી આજ્ઞા કરવી કે વીણા વગાડનાર એક કુશળ ભાણસને શોધી લાવો. ત્યાર પછી જથારે દુષ્ટ આત્મા ઈંખર તરફથી તારા ઉપર આવે તથારે એમ થશે કે, તે વીણા વગાડશો અને તું દુષ્ટાત્માથી મુક્ત થશે.”

૧૪ શાઉલે પોતાના દાસોને કદ્યું, “મારા માટે એક સારા વિણાવાદકને શોધીને તને માશી પાસે લાવો.” ૧૫ પછી જુવાન ભાણસોમાંથી એક જણો જવાબ આપ્યો અને કદ્યું, “મૈં થિશાઈ બેથલેફેમીના દીકરાને જોયો છે, તે વગાડવામાં કુશળ, બળવાન, હિમતવાન છે. વળી તે લડવૈયો, બોલવામાં સમજદાર તથા જીપાળો ભાણસ છે; અને ઈંખર તેની સાથે છે.” ૧૬ તેથી શાઉલે થિશાઈ પાસે સંદેશાવાહકો મોકલીને કહેવડાવ્યું, “તારો દીકરો દાઉદ જે ઘેટાંની સાથે છે તને માશી પાસે મોકલ.”

૧૭ તેથી થિશાઈએ રોટલી, દ્વાક્ષારસનું પાત્ર, અને લવારં એક ગધેડા પર લાદીને પોતાના દીકરા દાઉદની ભારકતે શાઉલને સારુ મોકલાવ્યાં. ૧૮ દાઉદ શાઉલ પાસે આવ્યો અને તેની સંમુખ ઊભો રહ્યો. શાઉલને તેના પર ઘણી પ્રીતિ ઊપજુ અને તે તેનો શસ્ત્રાવાહક થયો.

૧૯ શાઉલે થિશાઈ પાસે ભાણસ મોકલીને કહેવડાવ્યું, “દાઉદને માશી હજૂરમાં ઉપસ્થિત રહેવા દે, કેમ કે માશી દુષ્ટિમાં તે કુપા પાણ્યો છે.” ૨૦ ઈંખર તરફથી દુષ્ટ આત્મા શાઉલ પર આવતો, તથારે એમ થતું કે, દાઉદ વીણા લઈને પોતાના લાથથી વગાડતો. તેથી શાઉલ સાજો તાજો થઈ જતો અને તે દુષ્ટ આત્મા તેની પાસેથી જતો રહેતો.

## ૧૭

૨૧ હવે પલિસ્તીઓએ પોતાનાં સૈન્યોને યુદ્ધ કરવા સારુ યહુદિયાના તેઓ સોખોમાં એકત્ર કર્યા, જે યહુદિયાનું છે. તેઓએ સોખો અને અઝેકાની વથે એફેસ-દાખીમમાં છાવણી નાખી.

<sup>૨</sup> શાઉલ તથા ઇજરાયલના માણસો એકત્ર થયા. તેઓએ એલાની ખીણમાં છાવણી નાખીને પલિસ્ટીઓ સામે યુદ્ધ માટે વ્યૂહ રચ્યો. <sup>૩</sup> પલિસ્ટીઓ પર્વતની ઉપર એક બાજુએ પલિસ્ટીઓ ઊભા રદ્દ્યા અને પર્વતની ઉપર બીજુ બાજુએ જથાં તેઓની વચ્ચે ખીણ હતી ત્યાં ઇજરાયલીઓ ઊભા રદ્દ્યા.

<sup>૪</sup> ત્યારે એક બળવાન માણસ પલિસ્ટીઓની છાવણીમાંથી બહાર આવ્યો, તેનું નામ ગોલ્યાથ હતું. તે ગાથનો હતો, તેની ઊંચાઈ છ હાથ અને એક વેંત હતી. <sup>૫</sup> તેના માથા ઉપર પિતળનો ટોપ હતો અને તેણે બખતર પહેંચેલું હતું. તે બખતરનું વજન પિતળના પાંચ હજાર શેકેલ જેટલું હતું.

<sup>૬</sup> તેના પગે દ્વંદ્વથી નીચે પિતળના બખતરો હતા અને તેના ખભા વચ્ચે પિતળની બરણી હતી. <sup>૭</sup> તેના ભાલાનો દાંડો સાણના રોલર જેવો હતો. તેના ભાલાનું વજન લોઢાના છસો શેકેલ જેટલું હતું. તેની ટાલ ઊંચકનાર તેની આગળ ચાલતો હતો.

<sup>૮</sup> તેણે ઊભા રહ્યિને ઇજરાયલના સૈન્યોને હાંક મારી, “શા માટે તમે યુદ્ધનો વ્યૂહ રચવાને બહાર આવ્યા છો? શું હું પલિસ્ટી નથી અને તમે શાઉલના ચાકરો નથી? તમે પોતાને સારુ એક માણસ પસંદ કરો અને તે મારી સામે ઊતરી આવે. <sup>૯</sup> જો તે મારી સાથે લડી શકે અને મને મારી નાખી શકે, તો અમે અમારા લોકો તમારા ચાકરો થશે. પણ જો હું તેને હરાવું અને મારી નાખું, તો તમારે અમારા ચાકરો થઈને અમારી સેવા કરવી.”

<sup>૧૦</sup> ફરીથી પલિસ્ટીઓ કહ્યું, “હું આજે ઇજરાયલના સૈન્યોનો તિરસ્કાર કરણું છું. મને એક માણસ આપો કે અમે સાથે મળીને લડાઈ કરીએ.” <sup>૧૧</sup> જ્યારે શાઉલે તથા સર્વ ઇજરાયલે પલિસ્ટીઓ કહેલા શબ્દો સાંભળ્યાં ત્યારે તેઓ નિરાશ થયા અને ઘણાં ભયભીત થયા.

<sup>૧૨</sup> હવે દાઉદ બેથલેહેમ-યહૂડિયાના એફાથી માણસ થિશાઈનો દીકરો હતો. થિશાઈને આઠ દીકરા હતા. શાઉલના દિવસોમાં થિશાઈ વૃદ્ધ અને પુષ્ટ ઉમરનો ગણાતો હતો. <sup>૧૩</sup> થિશાઈના પ્રણ મોટા દીકરાઓ યુદ્ધ માટે શાઉલની સાથે ગયા. તેના પ્રણ દીકરા જે યુદ્ધમાં ગયા હતા તેઓમાંના નામો આ હતાં જ્યેષ્ણનું નામ અલિયાબ, બીજાનું અભીનાદાબ અને બ્રીજાનું શામ્મા હતું.

<sup>૧૪</sup> દાઉદ સૌથી નાનો હતો. તે પ્રણ મોટા દીકરાઓ શાઉલની આગેવાની હેઠળ યુદ્ધમાં હતા. <sup>૧૫</sup> દાઉદ પોતાના પિતાનાં દેટાંને ચરાવવાને માટે શાઉલ પાસેથી બેથલેહેમમાં આવ જ કરતો હતો. <sup>૧૬</sup> ચાંદીસ દિવસો ચુધી પેલો પલિસ્ટી સવારે તથા સાંજે પાસે આવીને સામે ખડો થતો હતો.

<sup>૧૭</sup> થિશાઈએ પોતાના દીકરા દાઉદને કહ્યું, “તારા ભાઈઓને સારુ આ એક એફાહ પોક અને આ દસ રોટલી લઈને છાવણીમાં તારા ભાઈઓ પાસે જલ્દી જ. <sup>૧૮</sup> આ ઉપરાંત દસ પનીર તેઓના સહસ્રાધિપતિ માટે લઈ જઈને આપજે. તારા ભાઈઓ કેમ છે તે જોજે અને તેઓ મજામાં છે કે નહિ તેની ખબર લઈને આવજે.”

<sup>૧૯</sup> તેના ભાઈઓ, શાઉલ તથા સર્વ ઇજરાયલ માણસો એલાની ખીણમાં, પલિસ્ટીઓ સાથે લડતા હતા.” <sup>૨૦</sup> દાઉદ સવારે વહેલો ઊંચાયો અને એક રખેવાળને પોતાનાં દેટાં સ્વાધીન કરીને જેમ થિશાઈએ તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ તે સામાન લઈને ગયો. જ્યારે દાઉદ છાવણી આગળ પહોંચ્યો ત્યારે સૈન્ય યુદ્ધને સારું લલકાર આપી રદ્દું હતું. <sup>૨૧</sup> અને ઇજરાયલ તથા પલિસ્ટીઓએ પોતાનાં સૈન્યોનો વ્યૂહ સામ સામે રચ્યો હતો.

<sup>૨૨</sup> દાઉદ પોતાના સામાનને સાચવનારના હાથમાં સોંપીને સૈન્ય તરફ દોડયો અને ત્યાં પહોંચીને તેણે પોતાના ભાઈઓની મુલાકાત કરી. <sup>૨૩</sup> તે તેઓની સાથે વાત કરતો હતો, એટલામાં પેલો બળવાન માણસ, ગાથનો પલિસ્ટી ગોલ્યાથ, પલિસ્ટીઓના

સૈન્યમાંથી આગળ આવીને અગાઉના જેવા શફ્ટો બોલવા લાગ્યો. અને દાઉદે તે સાંભળ્યાં. <sup>૨૪</sup> જ્યારે ઇજરાયલના સર્વ માણસોએ તે માણસને જોયો, ત્યારે તેઓ તેની આગળથી જતા રહ્યા અને ઘણાં ભયભીત થયા.

<sup>૨૫</sup> ઇજરાયલના માણસોએ કટ્યું, “આ જે માણસ આગળ આવે છે તેને તમે જોયો છે? તે ઇજરાયલનો તિરસ્કાર કરવા આવ્યો છે. અને જે માણસ તેને મારી નાખશે તેને રાજ ઘણાં દ્વયથી દ્વયવાન કરશે, તે પોતાની દીકરી સાથે તેનાં લગ્ન કરાવી આપશે, તેના પિતાના ઘરને ઇજરાયલ મધ્યે સ્વતંત્ર કરશે.”

<sup>૨૬</sup> દાઉદે પાસે ઉભેલા માણસોને કટ્યું કે, “જે માણસ આ પલિસ્ટીને મારી નાખીને ઇજરાયલમાંથી કલંક દૂર કરશે તેને શું ભણશે? આ બેસુન્નત પલિસ્ટી કોણ છે કે જીવતા ઈશ્વરના સૈન્યનો તે તિરસ્કાર કરે?” <sup>૨૭</sup> પણ લોકોએ તેને કટ્યું કે, “જે માણસ તેને મારી નાખશે તેને રાજ દ્વય આપશે. તેની સાથે પોતાની દીકરીના લગ્ન કરાવશે. તે તેના ઘરને ખાસ દરજાઓ આપશે.”

<sup>૨૮</sup> તેના મોટા ભાઈ અલિયાબે તેને તે માણસો સાથે બોલતાં સાંભળ્યો. ત્યારે તેણે દાઉદ ઉપર સખત ગુસ્સે થઈને કટ્યું, “તું અહીં કેમ આવ્યો છે? તો ઘેટાંને અરણ્યમાં કોની પાસે મૂક્યાં છે? હું તારા ગર્વને તથા તારા અંતકરણની દુષ્ટતાને જાણું છું; કેમ કે તું અહીં લડાઈ જોવા માટે આવ્યો છે.” <sup>૨૯</sup> દાઉદે કટ્યું, “મૈં ખોટું શું કર્યું છે? શું હું વિના કારણે બોલું છું?” <sup>૩૦</sup> તે તેની પાસેથી ફણીને બીજાની પાસે ગયો અને તેને તે જ પ્રમાણે કટ્યું. લોકોએ ફરીથી તેને અગાઉના જેવો જ જવાબ આપ્યો.

<sup>૩૧</sup> જે શફ્ટો દાઉદ બોલ્યો તે સાંભળીને સૈનિકોએ શાઉલની આગળ તેને કહીં સંભળાવ્યા. તેથી શાઉલે દાઉદને તેડાવ્યો. <sup>૩૨</sup> દાઉદે શાઉલને કટ્યું, “કોઈ માણસનું હૃદય પલિસ્ટીને લીધે ઉદાસ ન થાઓ; તારો સેવક જઈને તે પલિસ્ટી સાથે લડશે.” <sup>૩૩</sup> શાઉલે દાઉદને કટ્યું, “તું પલિસ્ટીની સામે જઈને તેની સાથે લડવાને શક્તિમાન જણાતો નથી; કેમ કે તું તો કેવળ જુવાન છે પણ તે તો પોતાની જુવાનીથી લડવૈયો છે.”

<sup>૩૪</sup> દાઉદે શાઉલને કટ્યું, “તારો સેવક પોતાના પિતાના ઘેટાં સાચવતો હતો. જ્યારે કોઈ સ્કિંટ તથા રીછ આવીને અને ટોળાંમાંના એક ઘેટાં પર આટકે, <sup>૩૫</sup> ત્યારે હું તેની પાછળ પડીને હુમલો કરતો અને તેના મુખમાંથી ઘેટાંને છોડાવતો. અને જ્યારે રીછ કે સ્કિંટ મારા પર હુમલો કરતો, ત્યારે હું તેઓની દાઢી પકડીને, તેઓના પર સામો ધસીને તેઓને મારી નાખતો હતો.

<sup>૩૬</sup> તારા સેવકે સ્કિંટ તથા રીછ બજ્ઝેને મારી નાખ્યા છે. આ બેસુન્નત પલિસ્ટીના હાલ પણ એમાંના એકના જેવા થશે, કેમ કે તેણે જીવતા ઈશ્વરના સૈન્યનો દિક્કાર કર્યો છે.”

<sup>૩૭</sup> દાઉદે કટ્યું, “જે ઈશ્વરે મને સ્કિંના પંજામાંથી અને રીછના પંજામાંથી બચાવ્યો હતો. તે આ પલિસ્ટીના હાથમાંથી મને બચાવશે.” પણ શાઉલે દાઉદને કટ્યું, “જી, ઈશ્વર તારી સાથે રહો.” <sup>૩૮</sup> શાઉલે પોતાનું કવચ દાઉદને પહેરાવ્યું. તેણે તેના માથા પર પિતળનો ટોપ મૂક્યો અને તેણે તેને કવચ પહેરાવ્યું.

<sup>૩૯</sup> દાઉદે પોતાની તલવાર બખતર ઉપર બાંધી. પણ તેનાથી ચાલી શકાયું નહિં, કેમ કે તેને તે પહેરીને ચાલવાનો ભહાવરો ન હતો. પણ દાઉદે શાઉલને કટ્યું, “હું આ પહેરીને લડાઈ માટે બહાર જઈ શકતો નથી, કેમ કે મૈં બખતર પહેરીને લડાઈનો અનુભવ કર્યો નથી.” તેથી દાઉદે પોતાના શરીર ઉપરથી તે ઉતારી મૂક્યું.” <sup>૪૦</sup> તેણે પોતાની લાકડી પોતાના હાથમાં લીધી અને નાણામાંથી પાંચ સ્કુંવાળા પથ્થરો પોતાને લીધા; તેણે પોતાની પાસે જે થેલી હતી તેમાં મૂક્યા. તેની ગોફણ તેના હાથમાં હતી તે પલિસ્ટી તરફ તે ગયો.

**૪૧** પલિસ્તી પોતાની ટાલ ઊંચકનારને લઈને દાઉદની સામે આવ્યો. **૪૨** જથારે તે પલિસ્તીએ આજુ બાજુ જોઈને દાઉદને જોથ્યો, ત્યારે તેણે તેને તુચ્છકાર્યો. કેમ કે તે ફક્ત જુવાન, રક્તવર્ણો તથા દેખાવમાં સુંદર હતો. **૪૩** પણ તે પલિસ્તીએ દાઉદને કદ્યું, “શું હું ઝુતચો છું કે, તું લાક્ષીઓ લઈને મારી સામે આવ્યો છે?” અને તે પલિસ્તીએ પોતાના દેવોના નામે દાઉદને શાપ આપ્યો.

**૪૪** તે પલિસ્તીએ દાઉદને કદ્યું, “મારી પાસે આવ અને હું તારું માંસ આકાશનાં પક્ષીઓને તથા વનથર પશુઓને આપું.” **૪૫** દાઉદે પલિસ્તીને જવાબ આપ્યો, “તું મારી પાસે તલવાર, ભાલો અને બરછી લઈને આવે છે. પણ હું પ્રભુ સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર, ઇજરાયલના સૈન્યોના ઈશ્વર જેમનો તુચ્છકાર તેં કર્યો છે તેમના નામે તારી પાસે આવું છું.

**૪૬** આજે ઈશ્વર મને તારા પર વિજય અપાવશે, હું તને મારી નાખીશ અને તારું માથું તારા શરીર પરથી જુદું કરીશ. આજે હું પલિસ્તીઓના સૈન્યોના મૃતદેહોને આકાશના પક્ષીઓ તથા પૃથ્વીનાં જંગલી જનવરોને આપીશ, કે જેથી આખી પૃથ્વી જણો કે ઇજરાયલમાં જ ઈશ્વર છે, **૪૭** અને આ સર્વ સમુદ્દરાચ જણો કે, ઈશ્વરે તલવાર અને બરછીથી વિજય અપાવ્યો નથી. કેમ કે થુલ્લ તો ઈશ્વર લડે છે અને તે તમને અમારા હાથમાં પકડાવી દેશે.”

**૪૮** જથારે તે પલિસ્તી ઊઠયો અને દાઉદ સામે લડવા સારું પાસે આવવા લાગ્યો, ત્યારે દાઉદ ઉતાવળથી તે પલિસ્તીની સામે ભળવાને સૈન્યની તરફ દોડીને ગયો. **૪૯** દાઉદે પોતાનો હાથ થેલીમાં નાખીને તેમાંથી એક પથ્થર લીધો, તેને ગોફણ કારા વીઝીને તે પલિસ્તીના કપાળમાં ભાર્યો. પથ્થર પલિસ્તીના કપાળમાં પેસી ગયો અને તે જમીન પર ઊંધા મોઢે પડ્યો.

**૫૦** દાઉદ ગોફણ તથા પથ્થરથી તે પલિસ્તી પર જુત પામ્યો. તેણે પલિસ્તીને મારી નાખીને તેનો સંહાર કર્યો. પણ તેના હાથમાં તલવાર ન હતી. **૫૧** પણ દોડીને તે પલિસ્તી ઉપર ઊભો રટ્યો અને તેણે તેની તલવાર તેના ઘ્યાનમાંથી કાઢીને, તેના વડે તેને મારી નાખ્યો અને તેનું માથું તેના ઘડથી કાપી નાખ્યું. જથારે પલિસ્તીઓએ જોથું કે તેઓનો ભળવાન થોળો ભરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેઓ નાચી ગયા.

**૫૨** પણ ઈજરાયલના તથા થહૂદિયાના ભાણસો ઊઠીને હોકારો કરીને એકોનના દરવાજ સુધી અને ખીણ સુધી પલિસ્તીઓની પાછળ પડ્યા. અને શારાઈભના માર્ગ ઉપર ગાથ તથા એકોન સુધી પલિસ્તીઓના ભાણસો ઘાયલ થઈને પડ્યા. **૫૩** ઈજરાયલના લોકોએ પલિસ્તીઓની પાછળ પડવાનું પડતું મૂકીને તેઓની છાવણી લુંટી. **૫૪** દાઉદ પલિસ્તીનું માથું લઈને યરુશાલેમમાં આવ્યો, પણ તેણે તેનું કવચ તેણે પોતાના તંબુમાં મૂક્યું.

**૫૫** જથારે શાઉલે દાઉદને પલિસ્તી સાથે લડવા જતા જોથ્યો હતો, ત્યારે તેણે સેનાપતિ આઘનેરને કદ્યું હતું કે, “આઘનેર, આ જુવાન કોનો દીકરો છે?” આઘનેર કહેલું કે, “તારા જુવાન સમ, રાજ, હું તેના વિષે કશું જણતો નથી.” **૫૬** પણ રાજએ કદ્યું, “જે કોઈ જણતો હોય તેઓને પૂછ કે આ યુવાન કોનો દીકરો છે.?”

**૫૭** જથારે દાઉદ તે પલિસ્તીનો સંહાર કરીને પાછો ફર્યો, ત્યારે આઘનેર તેને શાઉલ પાસે લાવ્યો પલિસ્તીનું માથું દાઉદના હાથમાં હતું. **૫૮** શાઉલે તેને કદ્યું, “ઓ જુવાન, તું કોનો દીકરો છે?” અને દાઉદે જવાબ આપ્યો, “હું આપના સેવક થિશાઈ બેથલેહેમીનો દીકરો છું.”

## ૧૮

૧ જ્યારે શાઉલ સાથે તેણે વાત પૂરી કરી ત્યાર પછી, થોનાથાનનો જીવ દાઉદના જીવ સાથે એક ગાંઠ થઈ ગયો, થોનાથાન પોતાના જીવના જેવો પ્રેમ તેના પર કરવા લાગ્યો. ૨ શાઉલે તે દિવસથી દાઉદને પોતાની સેવા ભાટે રાખ્યો; તેને તેના પિતાને ઘરે જવા દીધો નહિં.

૩ પછી થોનાથાને તથા દાઉદે મિત્રતાના કોલકરાર કર્યા. થોનાથાન તેના પર પોતાના જીવના જેવો પ્રેમ કરતો હતો. ૪ જે ઝન્ઝા થોનાથાને પહેલેલો હતો તે તેણે પોતાના અંગ પરથી ઉતારીને દાઉદને આપ્યો. પોતાનું કવચ તથા, તરવાર, ધનુષ્ય, અને કમરબંધ પણ આપ્યાં.

૫ જ્યાં કંઈ શાઉલ દાઉદને મોકલતો હતો ત્યાં તે જતો અને તે સફળ થતો. શાઉલે તેને સૈનિકો પર સરદાર તરીકે નીખ્યો. એ સર્વ લોકની નજરમાં તથા શાઉલના ચાકરોની નજરમાં પણ સારુ લાગ્યું.

૬ જ્યારે દાઉદ પલિસ્તીઓને હરાવ્યા પછી તેઓ પાછા આવતા હતા ત્યારે ઝન્ઝાયલનાં સર્વ નગરોમાંથી સ્ત્રીઓ ગાતી તથા નાયતી, ડફ સાથે, આનંદથી, સંગીતનાં વાજિંગ્રો વગાડતા શાઉલને ભણવા ભાટે બહાર આવી. ૭ તે સ્ત્રીઓ ગમ્ભતમાં ગાતાં ગાતાં એકબીજુને કહેતી હતી કે:

“શાઉલે સહસ્રને અને

દાઉદે દસ સહસ્રને સંહાર્યા છે.” ૮ તેથી શાઉલને ઘણો કોધ ચટથો અને આ ગીતથી તેને ખોટું લાગ્યું. તેણે કદયું કે, “તેઓએ દાઉદને દસ સહસ્રનું માન આપ્યું છે, પણ તેઓએ મને તો માત્ર સહસ્રનું જ માન આપ્યું છે. રાજ્ય વિના તેને હવે બીજા શાની કભી રહી છે?” ૯ તે દિવસથી શાઉલ દાઉદને ઈખાની નજરે જોવા લાગ્યો.

૧૦ બીજે દિવસે ઈખર તરફથી એક દૂધ આત્મા શાઉલ પર જોશભેર આવ્યો, તે ઘરમાં બકવાટ કરવા લાગ્યો. તેથી દાઉદ પોતાના નિત્યના કમ મુજબ વાજિંગ્ર વગાડતો હતો. તે વખતે શાઉલના હાથમાં પોતાનો ભાલો હતો. ૧૧ શાઉલે તે ભાલો ફક્કયો, તેનો ઝરાદો હતો કે, “તે દાઉદને ભાલો મારીને તેને બીત સાથે જરી દેશે.” પણ દાઉદ શાઉલની આગઢથી બે વખત ખસી ગયો. ૧૨ શાઉલ દાઉદથી બીતો હતો, કારણ કે ઈખર તેની સાથે હતા, પણ શાઉલની પાસેથી તો તે દૂર થઈ ગયા હતા.

૧૩ ભાટે શાઉલે તેને પોતાની અંગત સેવામાંથી દૂર કરીને તેને પોતાના લશ્કરમાં હજર સૈનિકોનો સેનાપતિ બનાવ્યો. આ પ્રમાણે તે લોકોને બહાર લઈ જતો અને પાછા લાવતો. ૧૪ દાઉદ પોતાના સર્વ કાર્યો ડહાપણપૂર્વક કરતો હતો. ઈખર તેની સાથે હતા.

૧૫ જ્યારે શાઉલે જોથું કે તે ઘણો સફળ થાય છે, એ જોઈને શાઉલને તેની બીક લાગતી હતી. ૧૬ સર્વ ઝન્ઝાયલ અને થહુદિયાના લોકો દાઉદ પર પ્રેમ રાખતા હતા, કેમ કે તે તેઓને બહાર લઈ જતો અને તેમને પાછા લાવતો હતો.

૧૭ શાઉલે દાઉદને કદયું, “જો અહીં મારી મોટી દીકરી મેરાબ છે. તેના લગ્ન હું તારી સાથે કરાવીશ. એટલું જ કે તું મારે સારુ ભણવાન થા, ઈખરની લડાઈઓ લડ.” કેમ કે શાઉલે મનમાં વિચાર્યુ, “મારો હાથ એના પર ન પડે, પણ પલિસ્તીઓનો હાથ એના પર બલે પડે.” ૧૮ દાઉદે શાઉલને કદયું, “હું કોણ છું, મારું જીવન શું છે, ઝન્ઝાયલમાં મારા પિતાનું કુટુંબ કોણ કે હું રાજનો જમાઈ થાએ?”

૧૯ હવે શાઉલે પોતાની દીકરી મેરાબ, દાઉદને આપવાની હતી, તેને બદલે તેણે આદ્રિયેલ મહોલાથીની પત્ની તરીકે આપી.

૨૦ પણ શાઉલની દીકરી મિખાલ, દાઉદને પ્રેમ કરવા લાગી હતી. તેઓએ શાઉલને કદયું, ત્યારે તે વાત તેને સારી લાગી. ૨૧ ત્યારે શાઉલે વિચાર્યુ, “હું મિખાલ તેને

આપીશ, કે તે તેને ફાંડાજુપ થાય, પલિસ્તીઓનો હાથ તેની વિરુદ્ધ થાય. “તે માટે શાઉલે દાઉદને બીજુવાર કર્યું, “તું મારો જમાઈ થશે.”

**૨૨** શાઉલે પોતાના ચાકરોને આજ્ઞા કરી કે, ‘દાઉદ સાથે ગુપ્ત ચીતે વાતથીત કરીને, કહેવું, ‘જો, રાજ તારા ઉપર બહુ પ્રસન્ન છે, તેના સર્વ ચાકરો તને પ્રેમ કરે છે. માટે હવે, રાજનો જમાઈ થા.’’

**૨૩** શાઉલના ચાકરોએ એ શબ્દો દાઉદના કાનમાં કર્યા. દાઉદે કર્યું, હું કંગાળ અને વિસાત વગરનો ભાણસ છું.” ઇતાં હું રાજનો જમાઈ થાઉં એ વાત તમને નજુવી લાગે છે?”**૨૪** શાઉલના ચાકરોએ દાઉદ જે બોલ્યો હતો તે વિષે શાઉલને જાણ કરી.

**૨૫** અને શાઉલે કર્યું કે, તમારે દાઉદને એમ કહેવું, ‘રાજને કશા પલ્લાની જરૂર નથી. રાજના શત્રુઓ પર વેર વાળવા માટે કેવળ પલિસ્તીઓનાં સો અગ્રચર્મ જોઈએ છે.’’ આવું કહેવામાં શાઉલનો બદઈચાદો હતો કે દાઉદ પલિસ્તીઓના હાથથી માર્યો જાય. **૨૬** હવે તેના ચાકરોએ એ વાતો દાઉદને કહી, ત્યારે દાઉદને રાજનો જમાઈ થવાનું પસંદ પડ્યું.

**૨૭** તે દિવસો પૂરા થથા પહેલા દાઉદ પોતાના ભાણસોને લઈને ગયો. તેણે બસો પલિસ્તીઓને મારી નાખ્યા. અને તેઓનાં અગ્રચર્મ લાવ્યો, અને તેઓએ તે રાજને પૂરેપૂરાં ગણી આપ્યાં, કે જેથી તે રાજનો જમાઈ થાય. તેથી શાઉલે પોતાની દીકરી મિખાલને તેની પટની થવા માટે આપી. **૨૮** અને શાઉલે જોયું અને જાણ્યું કે, ઈંઘર દાઉદની સાથે છે. શાઉલની દીકરી મિખાલે તેને પ્રેમ કર્યો. **૨૯** શાઉલને દાઉદનો વધારે ભય લાગ્યો. શાઉલ હંમેશા દાઉદનો વેશી રહ્યો. **૩૦** ત્યાર પણી પલિસ્તીઓના રાજકુમારો લડાઈને માટે બહાર નીકળયા, તેઓ જેટલી વખત બહાર નીકળતા તેટલી વખત, દાઉદ શાઉલના સર્વ ચાકરો કરતાં વધારે સફળ થતો, તેથી તેનું નામ ઘણું જ લોકપ્રિય થઈ પડ્યું.

## ૧૬

**૧** શાઉલે તેના દીકરા થોનાથાનને તથા તેના સર્વ નોકરોને કર્યું કે તમારે દાઉદને મારી નાખવો. પણ થોનાથાન, તો દાઉદ પર પ્રસન્ન હતો. **૨** તેથી થોનાથાને દાઉદને કર્યું, “મારો પિતા શાઉલ તને મારી નાખવા શોધે છે. માટે કૃપા કરીને તું સવારમાં સાવયેત થઈને કોઈ ગુપ્ત જગ્યામાં સંતાઈ રહેજો. **૩** હું બહાર નીકળીને જે ખેતરમાં તું હશે ત્યાં મારા પિતા પાસે ઊભો રહીશ અને મારા પિતાની સાથે તારા વિષે વાત કરીશ. જો હું કંઈ જોઈશ તો તને ખબર આપીશ.”

**૪** થોનાથાને પોતાના પિતા શાઉલ આગળ દાઉદની પ્રશંસા કરતાં તેને કર્યું, “રાજ પોતાના ચાકર દાઉદની વિરુદ્ધ પાપ ન કરે; કેમ કે તેણે તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું નથી, તારી પ્રત્યે ઘણાં સારાં કામો કર્યા છે; **૫** તેણે પોતાનો જીવ પોતાના હાથમાં લઈને બળવાન પલિસ્તીઓને માર્યો અને ઈંઘરે સર્વ ઇજરાયલને માટે મોટો વિજય મેળવ્યો. તે તમે જોયું અને હર્ષ પાખ્યા. ત્યારે કારણ વગર દાઉદને મારી નાખીને નિર્દોષ લોહી વહેડાવીને શા માટે પાપ કરો છો?”

**૬** શાઉલે થોનાથાનનું કહેવું સાંભળ્યું. “શાઉલે જીવતા ઈંઘરના સોગન ખાઈને કર્યું, તે માર્યો નહિ જાય.” **૭** પણી થોનાથાને દાઉદને બોલાવ્યો, થોનાથાને તેને એ સર્વ વાતો કહી. અને થોનાથાન દાઉદને શાઉલ પાસે લાવ્યો, તે આગળની માફક તેની સમક્ષતામાં રહ્યો.

**૮** ફરીથી યુદ્ધ થયું. દાઉદ જઈને પલિસ્તીઓની સાથે લડ્યો અને હરાવીને તેઓનો મોટો સંહાર કર્યો. તેઓ તેની આગળથી નાસી ગયા. **૯** ઈંઘર તરફથી દુષ્ટ આત્મા

શાઉલ પર આવ્યો ત્યારે તે પોતાનો ભાલો હાથમાં લઈને પોતાના ઘરમાં બેઠો હતો, તે વખતે દાઉદ પોતાનું વાજીત્ર વગાડતો હતો.

**૧૦** શાઉલે દાઉદને ભાલો ભાસીને તેને બીજે સાથે જરી દેવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ તે શાઉલની પાસેથી છટકી ગયો, તેથી તેને ભારેલો ભાલો બીજીતમા ઘૂસી ગયો. દાઉદ નાસીને તે રાતે બચી ગયો. **૧૧** શાઉલે દાઉદ પર ચોકી રાખીને તથા તેને સવારે ભાસી નાખવા માટે તેને ઘરે સંદેશવાહકો મોકલ્યા. દાઉદની પત્ની મિખાલે, તેને કહ્યું, “જો આજે રાતે તું તારો જીવ નહિ બચાવે, તો કાલે તું માર્યો જશે.”

**૧૨** મિખાલે દાઉદને ભાસીએથી ઉતારી દીધો. તે નાસી જઈને, બચી ગયો. **૧૩** મિખાલે ઘરની મૂર્તિઓ લઈને પલંગ પર સુવાડી. પછી તેણે બકરાના વાળનો તકિયો તેના માથા પર મૂક્યો અને તેના પર વસ્ત્રો ઓફાડ્યાં.

**૧૪** જ્યારે શાઉલે દાઉદને પકડવાને ભાણસો મોકલ્યા, ત્યારે મિખાલે કહ્યું, “તે બીમાર છે.” **૧૫** ત્યારે શાઉલે દાઉદને પકડી લાવવા માટે એવું કહીને ભાણસોને મોકલ્યા કે “તેને પલંગમાં સૂતેલો જ માસી પાસે ઊંચકી લાવો, કે હું તેને ભાસી નાખું.”

**૧૬** જ્યારે દાઉદના ભાણસો અંદર આવ્યા ત્યારે, જુઓ, પલંગ પર ઘરની મૂર્તિઓ તથા બકરાના વાળનો તકિયો તેના માથાની જગ્યામાં મૂકેલો હતો. **૧૭** શાઉલે મિખાલને કહ્યું, “તેં કેમ મને આ રીતે છેતરીને મારા શત્રુને જવા દીધો, કે જેથી તે બચી ગયો છે?” મિખાલે શાઉલને ઉત્તર આપ્યો, “તેણે મને કહ્યું કે, ‘મને જવા દે, શા માટે હું તને ભાસી નાખું’”

**૧૮** હવે દાઉદ નાસી જઈને બચી ગયો, શમુઅલ પાસે રામામાં આવીને જે સધયું શાઉલે તેને કર્યું તે તેને કહ્યું. અને તે તથા શમુઅલ જઈને નાથોથમાં રહ્યા. **૧૯** શાઉલને જણાવવાંમાં આવ્યું કે, “જો, દાઉદ રામાના નાથોથમાં છે.” **૨૦** પછી શાઉલે દાઉદને પકડવાને ભાણસો મોકલ્યા. જ્યારે તેઓએ પ્રબોધકોની ટોળીને પ્રબોધ કરતી જોઈ અને શમુઅલને તેઓના ઉપરી તરીકે તેઓ મધ્યે ઊભો રહેલો જોયો, શાઉલના ભાણસો પર ઈશ્વરનો આત્મા ઊતરી આવ્યો અને તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા.

**૨૧** જ્યારે શાઉલને આ કહેવામાં આવ્યું ત્યારે તેણે બીજા ભાણસો મોકલ્યા અને તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા. તે શાઉલે ફરી શ્રીજી વાર સંદેશવાહક મોકલ્યા તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા લાગ્યા. **૨૨** પછી શાઉલ પણ રામામાં ગયો અને સેખુમાંના ઊંડા કૂવા પાસે આવ્યો. તેણે પૂછ્યું, “શમુઅલ તથા દાઉદ કયાં છે?” કોઈએકે કહ્યું, “જો, તેઓ રામાના નાથોથમાં છે.”

**૨૩** શાઉલ રામાના નાથોથમાં ગયો. અને ઈશ્વરનો આત્મા તેના પર પણ આવ્યો, તે રામાના નાથોથ પહોંચ્યો ત્યાં સુધી પ્રબોધ તેણે કર્યો. **૨૪** અને તેણે પણ, પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતાર્યા, તે પણ શમુઅલની આગળ પ્રબોધ કરવા લાગ્યો, તે આખો દિવસ તથા રાત વસ્ત્રવિહીન અવસ્થામાં પડી રહ્યો. આ કારણથી તેઓમાં કહેવત પડી, “શું શાઉલ પણ પ્રબોધકોમાં છે?”

## ૨૦

**૧** પછી દાઉદે રામાના નાથોથમાંથી નાસીને થોનાથાન પાસે આવીને કહ્યું, “મેં શું કર્યું છે? મારો અન્યાય શો છે? તારા પિતા આગળ મારું કર્યું પાપ છે કે, તે મારો જીવ લેવા શોધે છે?” **૨** થોનાથાને દાઉદને કહ્યું, “એ તારાથી દૂર થાઓ; તું માર્યો નહિ જાય. મારા પિતા મોટું કે નાનું કશું પણ મને જણાવ્યાં વગર કરતા નથી. આ વાત મારા પિતા મારાથી શા માટે છુપાવે? એવું તો ના હોય.”

<sup>૩</sup> દાઉંદે ફરી સોગન ખાઈને કદ્યું કે,” તારો પિતા સારી પેઠે જણો છે કે, હું તારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો છું; માટે તે કહે છે કે, ‘થોનાથાન આ વાત ન જણો, રખેને તેને દુઃખ થાય.’ પણ ખરેખર હું જીવતા ઈશ્વરના તથા તારા જીવના સોગન ખાઉં છું કે, મારી તથા મરણની વચ્ચે ફક્ત એક પગલું જ દૂર રહ્યું છે.” <sup>૪</sup> ત્યારે થોનાથાને દાઉંદને કદ્યું કે,” જે કંઈ તું કહે, તે હું તારે માટે કરીશ.” <sup>૫</sup> દાઉંદે થોનાથાનને કદ્યું, “જો કાલે અમાસ છે, મારે રાજાની સાથે બોજન પર બેસવા ક્ષિવાય ચાલે એમ નથી. પણ મને જવા દે, કે જેથી શ્રીજ દિવસની સાંજ સુધી હું ખેતરમાં સંતાઈ રહું.

<sup>૬</sup> જો તારો પિતા મને થાડ કરે તો તું કહેજે કે, દાઉંદે પોતાના નગર બેથલેહેમમાં ઉતાવળો જઈ આવવાને આગ્રહથી મારી પાસે રજ માગી; કેમ કે ત્યાં આખા કુટુંબને માટે વાર્ષિક યજ્ઞ છે!” <sup>૭</sup> જો તે કહે કે, ‘તે સાંજ છે,’ તો તારા દાસને શાંતિ થશે. પણ જો તે ઘણો ગુસ્સે થાય, તો જણજે કે તેણે ખરાબ કામ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે.

<sup>૮</sup> માટે તારા સૈવક સાથે નબ્રતાથી વ્યવહાર કર. કેમ કે તેંતે તારા સૈવકને તારી સાથે ઈશ્વરના કરારમાં લીધો છે. પણ જો મારામાં કંઈ પાપ હોય, તો તું મને મારી નાખ; મને તારા પિતા પાસે શા માટે લઈ જાય છે?” <sup>૯</sup> થોનાથાને કદ્યું, “એ તારાથી દૂર થાઓ! જો એવું મારા જાણવામાં આવે કે, મારા પિતાએ તારા પર જોખમ લાવવાનો નિશ્ચય કર્યો છે તો શું તે હું તને ન કહું?”

<sup>૧૦</sup> પણ દાઉંદે થોનાથાનને કદ્યું, “જો કદાય તારો પિતા તને કહોર વચ્ચનોથી ઉત્તર આપશે તો તેની જાણ મને કોણ કરશે?” <sup>૧૧</sup> થોનાથાને દાઉંદને કદ્યું, “આવ, આપણે બહાર ખેતરમાં જઈએ.” અને તેઓ બદ્ધે બહાર ખેતરમાં ગયા.

<sup>૧૨</sup> થોનાથાને દાઉંદને કદ્યું, “ઇઝરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વરની સાક્ષી રાખીને. કાલે આટલા સમયે કે પરમ દિવસે મારા પિતાના મનને તપાસી જોઈને જો તારા હિતમાં સાંજ જણાશો, તો હું તારી પાસે માણસ મોકલીને તને તેની ખબર આપીશ. <sup>૧૩</sup> જો મારા પિતાની મરજી તને હાનિ પહોંચાડવાની હોય, તે જાણીને જો હું તને ખબર ના આપું અને તું શાંતિથી ચાલ્યો જાય માટે તને ખબર મોકલું નહિં, તો ઈશ્વર મારા ઉપર એવું તથા એથી પણ વધારે વિતાડે. જેમ ઈશ્વર મારા પિતાની સાથે હતા તેમ તે તારી સાથે હો.

<sup>૧૪</sup> ફક્ત મારી જિંદગીભર મારા પર ઈશ્વરની કૃપા રાખીને તું માં મોત ન લાવીશ, એટલું જ નહિં, <sup>૧૫</sup> પરંતુ મારા કુટુંબ પરથી તારા વિજ્ઞાસુપણાના કરારને સદાને માટે કાપી નાખીશ નહિં. જથારે ઈશ્વર દાઉંદના પ્રત્યેક શરૂને પૃથ્વીની પીઠ પરથી નષ્ટ કરી નાખે ત્યારે પણ નહિં.” <sup>૧૬</sup> તેથી થોનાથાને દાઉંદના કુટુંબની સાથે કરાર કર્યો અને કદ્યું, “ઈશ્વર દાઉંદના શરૂઆતી પાસેથી જવાબ માંગશે.”

<sup>૧૭</sup> અને દાઉંદ પર પોતાના પ્રેમની ખાતર થોનાથાને દાઉંદને ફરીથી સમ ખવડાયા, કેમ કે તે પોતાના જીવની જેમ તેના ઉપર પ્રીતિ કરતો હતો. <sup>૧૮</sup> પણ થોનાથાને તેને કદ્યું, “કાલે અમાસ છે. તારી ગેરહાજરી જણાશો, કેમ કે તારી બેઠક ખાલી હશે. <sup>૧૯</sup> ત્યાં તું પ્રણ દિવસ રહ્યા પણ જે જલદીથી નીચે ઊતરીને, જથાં પેલા કામને પ્રસંગે તું સંતાઈ રહ્યો હતો તે ડેકાણે આવીને, એંગેલ પથ્થર પાસે રહેજે.

<sup>૨૦</sup> નિશાન તાકતો હોઉં એવો ડોળ દેખાવીને હું તે તરફ પ્રણ બાણો મારીશ. <sup>૨૧</sup> અને હું મારા જુવાન માણસને મોકલીને તેને કહીશ કે, ‘જ બાણો શોધી કાઢ.’ જો હું જુવાન છોકરાંને કહું કે, ‘જો, બાણો તારી તરફ છે; તો લઈને આવજે,’ કેમ કે જીવતા ઈશ્વરના સમ કે, ત્યાં તું સલામત છે અને તને કોઈ મુશ્કેલી નથી.

**૨૨** “પણ જો હું તે જુવાન માણસને કહું કે, ‘જો, બાળો તારી પેલી તરફ છે,’ તો તારે રસ્તે ચાલ્યો જજે, કેમ કે ઈશ્વરે તને વિદાય કર્યો છે. **૨૩** જે કરાર વિષે તેં અને મેં વાત કરી છે, તેમાં જો, ઈશ્વર સદાકાળ સુધી તારી અને મારી વચ્ચે છે.”

**૨૪** તેથી દાઉદ ખેતરમાં સંતાઈ રહ્યો. જ્યારે અમાસ આવી, ત્યારે રાજ જમવા માટે નીચે બેઠો. **૨૫** હંમેશ મુજબ, રાજ પોતાના ભીત પાસેના આસન પર બેઠો. યોનાથાન ઉભો રહ્યો અને આજનેર શાઉલની બાજુએ બેઠો. પણ દાઉદની જગ્યા ખાલી હતી.

**૨૬** તેમ છતાં શાઉલે તે દિવસે કંઈ પણ કટ્યું નહિ, કેમ કે તેણે વિચાર્યું, “તેને કંઈક થયું હશે. તે શુદ્ધ નહિ હોય; યોક્કસ તે શુદ્ધ નહિ હોય.” **૨૭** પણ અમાસના બીજા દિવસે, દાઉદની જગ્યા ખાલી હતી. શાઉલે પોતાના દીકરા યોનાથાનને કટ્યું, “યિશાઈનો દીકરો જમવા કેમ નથી આવતો કાલે નહોતો આવ્યો. આજે પણ નથી આવ્યો?”

**૨૮** યોનાથાને શાઉલને ઉત્તર આપ્યો, “દાઉદે આગ્રહથી મારી પાસે બેથલેહેમ જવા સારુ રજ ભાગી છે. **૨૯** તેણે કટ્યું કે, ‘કૃપા કરીને મને જવા દે. કેમ કે અમારા કુટુંબે નગરમાં યજ્ઞ કરવાનો છે અને મારા ભાઈએ મને ત્યાં જવાનો હુકમ કર્યો છે. હવે, જો તારી દ્રષ્ટિમાં હું કૃપા પામ્યો હોઉં, તો કૃપા કરી મને અહીંથી જઈને મારા ભાઈઓને મળવા દે.’ એ ભાટે તે રાજાના બોજનમાં આવ્યો નથી.”

**૩૦** પછી શાઉલે યોનાથાન ઉપર કોધાયમાન થઈને તેને કટ્યું, “અરે આડી તથા બળવાખોર સ્ત્રીના દીકરા! તને પોતાને શરમાવવા માટે તથા તારી માતાની ફજેતી કરવા માટે તેં યિશાઈના દીકરાને પસંદ કર્યો છે, એ શું હું નથી જણતો? **૩૧** કેમ કે જથ્યાં સુધી યિશાઈનો દીકરો પૂઢવી પર જીવે છે ત્યાં સુધી તું તથા તારું રાજ્ય સ્થાપિત થનાર નથી. માટે હવે, માણસ બોકલીને તેને મારી પાસે લાવ, કેમ કે તેને યોક્કસ મરવું પડશે.”

**૩૨** યોનાથાને પોતાના પિતા શાઉલને જવાબ આપ્યો, “કયા કારણોસર તેને મારી નાખવો જોઈએ? તેણે શું કર્યું છે?” **૩૩** પછી શાઉલે તેને મારવા સારુ પોતાનો ભાલો તેની તરફ ફેંક્યો. તે પરથી યોનાથાનને ખાતરી થઈ મારા પિતાએ દાઉદને મારી નાખવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. **૩૪** યોનાથાન ઘણો કોધાયમાન થઈને બોજન ઉપરથી ઊઠી ગયો અને માસને બીજા દિવસે તે કંઈ પણ જમ્યો નહિ, દાઉદ વિષે તેને દુઃખ લાગ્યું હતું, કેમ કે તેના પિતાએ તેનું અપમાન કર્યું હતું.

**૩૫** સવારમાં, યોનાથાન એક નાના છોકરાને લઈને દાઉદની સાથે ઠરાવેલે સમયે ખેતરમાં ગયો. **૩૬** તેણે પોતની સાથેના એ છોકરાનને કટ્યું, “દોડ અને જે બાળો હું મારું તે શોધી કાઢ.” અને જથ્યારે તે છોકરો દોડતો હતો, ત્યારે તે દરમિયાન તેણે એક બાળ તેનારી આગળ માર્યું. **૩૭** અને યોનાથાને બાળ માર્યું હતું તે ડેકાણે તે છોકરો પહોંચ્યો, ત્યારે યોનાથાને છોકરાને હાંક મારીને, કટ્યું, “બાળ હજુ તારાથી આગળ નથી શું?”

**૩૮** અને યોનાથાને છોકરાને હાંક મારી, “ડડપ કર, જલ્દી આવ, વિલંબ ન કર!” તેથી એ છોકરો બાળો એકદાં કરીને પોતાના માલિક પાસે આવ્યો. **૩૯** પણ તે છોકરો એ વિષે કશું જણતો નહોતો. કેવળ યોનાથાન તથા દાઉદ તે બાબત વિષે જણતા હતા. **૪૦** યોનાથાને પોતાનાં શરાંતો એ છોકરાને આપીને તેને કટ્યું, “જ, તેમને નગરમાં લઈ જા.”

**૪૧** તે છોકરો ગયો કે તરત, દાઉદ દક્ષિણ બાજુએથી ઊઠીને આવ્યો, જમીન તરફ મુખ નમાવીને, “તેણે પ્રણામ કર્યા. તેઓ એકબીજાને ચુંબન કરીને તથા બેટીને રદ્ધા, દાઉદનું રદ્ધન વધારે હતું. **૪૨** યોનાથાને દાઉદને કટ્યું, “શાંતિએ જ, કેમ કે આપણે બજ્જેએ ઈશ્વરને નામે સોગન ખાદ્યા છે કે, ઈશ્વર સદાકાળ સુધી મારી

તथા તારી વચ્ચે, મારા તથા તારા સંતાનની વચ્ચે રહો." પણ દાઉદ ઉઠીને વિદાય થયો અને થોનાથાન નગરમાં ગયો.

## ૨૧

**૧** પણ દાઉદ નોભમાં અહીમેલેખ યાજક પાસે આવ્યો. અહીમેલેખે ઘૂજતાં ઘૂજતાં દાઉદને ભળવા આવીને તેને કદ્યું, "તું એકલો કેમ છે, તારી સાથે કોઈ માણસ કેમ નથી?" **૨** દાઉદે અહીમેલેખ યાજકને કદ્યું, "રાજાએ મને એક કામ માટે મોકલ્યો છે અને મને કદ્યું 'જે કામ માટે હું તને મોકલું છું અને જે આજા મેં તને આપી છે તે વિષે કોઈને ખબર ન પડે.' મેં જુવાન માણસોને અમૃત જગ્યાએ નીમ્યા છે.

**૩** તો હવે તારા હાથમાં શું છે? પાંચ રોટલી અથવા જે કંઈ તૈયાર હોય તે મને આપ." **૪** યાજકે દાઉદને ઉત્તર આપીને કદ્યું, "મારા હાથમાં એકપણ સાધારણ રોટલી નથી. પણ પવિત્ર રોટલી છે જે જુવાન પુરુષો શ્રીઓથી દૂર રહેલા હોય તેઓને જ તે અપાય."

**૫** દાઉદ યાજકને ઉત્તર આપ્યો, "ત્રણ દિવસો દરમિયાન સ્ત્રીઓ ખરેખર અમારાથી દૂર રખાયેલી છે. જ્યારે હું બણાર નીકળથો, ત્યારે તે મુસાફરી ફક્ત સાધારણ હતી પણ યુવાનના પાત્રો પવિત્ર રહેલાં હતા. તો આજ તેમનાં શરીરો કેટલા વિશેષ પવિત્ર હશે?" **૬** તેથી યાજકે તેને અર્પિત રોટલી આપી. કેમ કે ઈશ્વરની આગળ ગર્ભ રોટલી મૂકવા માટે તે દિવસે તેમની આગળથી લઈ લીધેલી અર્પિત રોટલી સિવાય બીજી કોઈ રોટલી ત્યાં નહોતી.

**૭** હવે તે દિવસે શાઉલનો એક ચાકર જે ત્યાં હતો, તે ઈશ્વરની આગળ રોકાયો હતો. તેનું નામ દોષેગ અદોમી હતું, તે શાઉલના ગોવાણીયાઓમાં મુખ્ય હતો.

**૮** દાઉદે અહીમેલેખને કદ્યું, "હવે તારા હાથમાં ભાલો કે તરવાર નથી? રાજાનું કામ ઉતાવજું હતું, તેથી હું ભારી તરવાર કે મારું શસ્ત્ર ભારી સાથે લાવ્યો નથી." **૯** યાજકે કદ્યું, "ગોલ્યાથ પલિસ્તી, જેને તેં એલાની ખીણમાં ભારી નાખ્યો હતો, તેની તરવાર અહીં વસ્ત્રમાં વીટાળીને એફોદની પાણી મૂકેલી છે. જો તે તારે લેવી હોય, તો લે; કેમ કે તે સિવાય બીજુ એકપણ શસ્ત્ર અહીં નથી. દાઉદે કદ્યું, "અના જેવી એકપણ તરવાર નથી; એ જ મને આપ."

**૧૦** તે દિવસે દાઉદ ઉઠીને શાઉલની બીકથી ગાથના રાજ આખીશ પાસે નાસી ગયો. **૧૧** આખીશના ચાકરોએ તેને કદ્યું, "શું આ તે દેશનો રાજ દાઉદ નથી? શું તેઓએ નાયતાં નાયતાં એકબીજા સામે આ પ્રમાણે ગાયું ન હતું કે,

'શાઉલે પોતાના હજાર અને

દાઉદે પોતાના દસ હજાર માર્યા છે?"'

**૧૨** દાઉદે એ શબ્દો મનમાં રાખ્યા અને ગાથના રાજ આખીશથી તે ઘણો ગભરાયો. **૧૩** તેથી તેણે તેઓની આગળ પોતાની વર્તણૂક બદલી અને તેઓના હાથમાં હતો ત્યારે તેણે ગાંડા હોવાનો ટોગ કર્યો; તેણે દરવાજાનાં બારણા ઉપર લીટા પાડયા અને પોતાનું થુંક દાઢી ઉપર પડવા દીધું.

**૧૪** ત્યારે આખીશે પોતાના ચાકરોને કદ્યું, "જુઓ, તે માણસ ગાંડો છે. તો શા માટે તમે તેને ભારી પાસે લાવ્યા છો? **૧૫** શું મને ગાંડા માણસની ખોટ છે કે તમે આ માણસને ભારી આગળ મૂર્ખાઈ કરવાને લાવ્યા છો? શું આ માણસને ભારા ઘરમાં પ્રવેશવા દેવાય?"

## ૨૨

<sup>૧</sup> તેથી દાઉદ ત્યાંથી નીકળીને અદૃલામની ગુફામાં નાસી ગયો. તે જાણીને તેના બાઈઓ તથા તેના પિતાના સમગ્ર કુટુંબનાં માણસો ત્યાં તેની પાસે ગયાં. <sup>૨</sup> જેઓ સંકટમાં હતા, જેઓ દેવાદાર હતા, જેઓ અસંતોષી હતા તેઓ બધા તેની પાસે એકઠ થયા. દાઉદ તેઓનો સરદાર બન્યો. ત્યાં તેની સાથે આશરે ચારસો માણસો હતા.

<sup>૩</sup> દાઉદ ત્યાંથી મોઆબના મિસ્પામાં ગયો. તેણે મોઆબના રાજાને કહ્યું, "ઇંઘર મારે માટે શું કરવાના છે એ મારા જાણવામાં આવે ત્યાં સુધી કૃપા કરીને મારા પિતાને તથા મારી માતાને અહીં આવીને તારી પાસે રહેવા દે." <sup>૪</sup> તે તેઓને મોઆબના રાજાની પાસે લાવ્યો; દાઉદ ગફમાં રહ્યો તેટલો બધો વખત તેનાં માતાપિતા તેની સાથે રહ્યાં. <sup>૫</sup> પછી ગાડ પ્રબોધકે દાઉદને કહ્યું, "તારા ગફમાં રહીશ નહિ. અહીંથી નીકળીને યદ્વારા દેશમાં જ. ત્યારે દાઉદ ત્યાંથી નીકળીને હેઠેથના વનમાં ગયો.

<sup>૬</sup> શાઉલે જાણ્યું કે દાઉદ તથા તેની સાથે જે માણસો હતા તેઓ વિશેની ભાહિતી ભળી છે. હવે શાઉલ તો ગિબયામાં રામામાંના આમલીના ઝડપ નીચે પોતાના હાથમાં ભાલો રાખીને બેઠો હતો. અને તેના સર્વ ચાકરો તેની આસપાસ ઉભા હતા.

<sup>૭</sup> શાઉલે પોતાની આસપાસ ઉભેલા પોતાના ચાકરોને કહ્યું, "બિન્યામીનના લોકો, હવે તમે સાંભળો! શું થિશાઈનો દીકરો પ્રત્યેકને ખેતરો તથા દ્રાક્ષવાડીઓ આપશો? શું તે પ્રત્યેકને સહસ્રાધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ બનાવશો, <sup>૮</sup> કે જેથી તમે બધાઓ મારી વિરુદ્ધ કાવતલું રહ્યું છે? મારો દીકરો થિશાઈના દીકરા સાથે કોલકરાર કરે છે ત્યારે મને ખબર આપનાર કોઈ નથી. મારે માટે દિલગીર થનાર કોઈ નથી અને મારા દીકરાએ મારા ચાકર દાઉદને મારી વિરુદ્ધ આજની જેમ સંતાઈ રહેવાને સાવયેત કર્યો છે. તેની મને ખબર આપનાર શું તમારામાંનો કોઈ નથી?"

<sup>૯</sup> ત્યારે દોષેગ અદોભી, જે શાઉલના ચાકરો પાસે ઉભો હતો, તેણે ઉત્તર આપ્યો, "મેં થિશાઈના દીકરાને નોભમાં અહિદૂબના દીકરા અહીભેલેખ થાજક પાસે આવતો જોથો હતો. <sup>૧૦</sup> તેણે તેને માટે ઇંઘરને સલાહ પૂછી, તેને ખાધસામગ્રી આપી તથા ગોલ્યાથ પલિસ્ટીની તરવાર આપી કે તે તેને મદદ કરે."

<sup>૧૧</sup> પછી રાજાએ અહિદૂબના દીકરા, અહીભેલેખ થાજકને તથા તેના કુટુંબનાં જેઓ, નોભમાં હતા તેઓને બોલાવવા એક જણાને મોકલ્યો. તેઓ સર્વ રાજ પાસે આવ્યા. <sup>૧૨</sup> શાઉલે કહ્યું, "હે અહિદૂબના દીકરા, હવે સાંભળ." તેણે ઉત્તર આપ્યો, "હે મારા માલિક, હું આપની સમક્ષ છું." <sup>૧૩</sup> શાઉલે તેને કહ્યું કે, "શા માટે તેં અને થિશાઈના દીકરાએ મારી વિરુદ્ધ કાવતલું રહ્યું અને તેને રોટલી તથા તરવાર આપીને મારે સારુ ઇંઘરને પ્રાર્થના કરી કે તે તેને મદદ કરે જેથી તે મારી વિરુદ્ધ ઉઠે?"

<sup>૧૪</sup> પછી અહીભેલેખ રાજાને ઉત્તર આપ્યો, "દાઉદ કે જે રાજાનો જમાઈ છે, જે તમારો અંગરક્ષક છે તથા જે તમારા દરભારમાં માનવંતો છે, તેના જેવો વિશ્વાસુ તમારામાંના સર્વ ચાકરોમાં અન્ય કોણ છે? <sup>૧૫</sup> શું મેં આજ પહેલી વખત ઇંઘરને મદદને સારુ પ્રાર્થના કરી છે? એ મારાથી દૂર થાઓ! રાજાએ પોતાના ચાકરને માથે અથવા મારા પિતાના સર્વ ધરનાં કોઈનાં માથે એવું કંઈ પણ તણેભત મૂકવું નહિ. કેમ કે તમારો ચાકર આ સર્વ બાબતો વિષે કંઈ પણ જાતો નથી."

<sup>૧૬</sup> રાજાએ જવાબ આપ્યો, "અહીભેલેખ તું તથા તારા પિતાના ધરનાં સર્વ નિશ્ચે મરણ પામશો." <sup>૧૭</sup> રાજાએ પોતાની આસપાસ ઉભા રહેલા અંગરક્ષકોને કહ્યું, "ફરીને ઇંઘરના થાજકોને મારી નાખો. કેમ કે તેઓનો હાથ દાઉદ સાથે પણ છે, કેમ કે તેઓ જાણતા હતા કે તે નાસી જશે, મને તેની ખબર ન આપી." પણ રાજાના ચાકરો ઇંઘરના થાજકોને મારી નાખવા તેઓનાં હાથ ઉગામવા રાજુ નહોતા.

૧૯ પછી રાજાએ દોષેગને કહ્યું, “પાછો ફરીને યાજકોને મારી નાખ.” તેથી દોષેગ અદોભી પાછો ફર્યો અને યાજકો ઉપર હુમલો કર્યો; તે દિવસે તેણે શણનો એફોટ (જબ્બો) પહેલેલા પંચાશી યાજકોનો સંહાર કર્યો. ૨૦ વળી તેણે તરવારની ધારથી, યાજકોના નગર નોભના પુરુષો, સત્રીઓ, નાનાંમોટાં બાળકો બણદો, ગધેડાં તથા ઘેટાં પર હુમલો કર્યો. તેણે તેઓમાંના સર્વને તરવારની ધારથી મારી નાખ્યાં.

૨૧ પણ અહિટુબના દીકરા અહીમેલેખના દીકરાઓમાંનો એક દીકરો, જેનું નામ અભ્યાથાર હતું, તે બથી ગયો તે દાઉદ પાસે નાસી ગયો. ૨૨ અભ્યાથારે દાઉદને કહ્યું કે “શાઉલે ઈશ્વરના યાજકોને મારી નાખ્યા છે.”

૨૩ દાઉદે અભ્યાથારને કહ્યું કે, “તે દિવસે દોષેગ અદોભી ત્યાં હતો, ત્યારથી જ હું જાણતો હતો કે તે જસ્તુ શાઉલને કથી દેશે. તારા પિતાના ધરનાં સર્વ માણસોના મોતનું કારણ હું જ થયો છું. ૨૪ તું મારી સાથે રહે અને ગભરાઈશ નહિં. કેમ કે જે મારો જીવ લેવા માગે છે તે તારો પણ જીવ લેવા માગે છે. કેમ કે તું મારી સાથે સહીસલામત રહેશો.”

## ૨૩

૧ તેઓએ દાઉદને જણાવ્યું કે, “જો, પલિસ્ટીઓ કર્દા વિરુદ્ધ લડીને ખણીઓમાં કણસલાંમાંથી અનાજ લુંટે છે.” ૨ તેથી દાઉદે સહાય માટે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીને તેમને પૂછ્યું, “હું જઈને આ પલિસ્ટીઓ પર હુમલો કરું?” ઈશ્વરે દાઉદને કહ્યું, “જ અને પલિસ્ટીઓને મારીને કર્દાના બચાવ.”

૩ દાઉદના માણસોએ તેને કહ્યું કે, “જો, અમને અહીં યહૂદિયામાં ભય લાગે છે. તો પછી કર્દાના પલિસ્ટીઓનાં સૈન્યોની સામે જતા કેટલો વિશેષ ભય લાગશે?” ૪ પછી દાઉદે ફરીથી ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી. ઈશ્વરે તેને જવાબ આપ્યો, “ઉઠીને, કર્દા પર આકમણ કર. હું તને પલિસ્ટીઓની ઉપર વિજય આપાવીશ.”

૫ દાઉદ તથા તેના માણસો કર્દાનામાં ગયા અને પલિસ્ટીઓ સાથે યુદ્ધ કર્યું. તેઓએ તેમનાં જાનવરોને દૂર લઈ જઈને હુમલો કર્યો. અને તેઓનો સંહાર કર્યો. એમ દાઉદે કર્દા રહેવાસીઓને બચાવ્યા. ૬ જ્યારે અહીમેલેખનો દીકરો અભ્યાથાર દાઉદ પાસે કર્દાનામાં નાસી આવ્યો, ત્યારે તે પોતાના હાથમાં એક એફોદ લેતો આવ્યો હતો.

૭ શાઉલને સમાચાર મહયા કે દાઉદ કર્દાનામાં છે. ત્યારે તેણે કહ્યું, “હવે ઈશ્વરે તેને મારા હાથમાં સોંપી દીધો છે. કેમ કે તે અંદરથી બંધ હોય દરવાજાવાળા નગરમાં પ્રવેશ્યો છે. તે સપડાઈ ગયો છે.” ૮ કર્દા ઉપર ચાટાઈ કરીને દાઉદ તથા તેના માણસોને ઘેરી લેવા સારુ શાઉલે સર્વ લોકોને યુદ્ધમાં બોલાવ્યા. ૯ દાઉદ જાણતો હતો કે શાઉલ તેની વિરુદ્ધ ઉપરદ્વાર કરવાની યુક્તિઓ રહ્યે છે. તેણે અભ્યાથાર યાજકને કહ્યું, “એફોદ અહીં લાવ.”

૧૦ પછી દાઉદે કહ્યું, “પ્રભુ, ઇઝરાયલના ઈશ્વર, તમારા સેવકે નક્કી સાંભળ્યું છે કે મારે લીધે નગરનો નાશ કરવાને શાઉલ કર્દા પર ચાટાઈ કરવાની તક શોધે છે.

૧૧ કર્દાના માણસો શું મને તેના હાથમાં સોંપી દેશે? તમારા સેવકના સાંભળ્યાં મુજબ શું શાઉલ અહીં આવશે? પ્રભુ, ઇઝરાયલના ઈશ્વર, હું તમને આજુજુ કરું છું, કૃપા કરી તમારા સેવકને જણાવો.” ઈશ્વરે કહ્યું, “તે ચાટાઈ કરશે.”

૧૨ ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “શું કર્દાના માણસો મને તથા મારા માણસોને શાઉલના હાથમાં સોંપી દેશે?” ઈશ્વરે કહ્યું, “તેઓ તને સોંપી દેશે.”

૧૩ ત્યારે દાઉદે તથા તેના માણસો, જે આશરે છસો હતા, તેઓ ઉઠીને કર્દાનામાંથી રવાના થયા અને જવાય ત્યાં જતા રહ્યા. શાઉલને સમાચાર મહયા કે દાઉદ કર્દાનામાંથી નાસી ગયો છે તેથી શાઉલે ત્યાં જવાનું બંધ રાખ્યું. ૧૪ દાઉદ અરણ્યમાં

મજબૂત મિલોઓમાં અને ઝીફના અરણયમાં પહાડી પ્રદેશમાં રહ્યો. શાઉલ તેને દરરોજ શોધતો હતો, પણ ઈશ્વરે તેને તેના હાથમાં લાગવા દીધો નહિ.

<sup>૧૫</sup> દાઉદે જોયું કે શાઉલ ભારો જીવ લેવા સારુ બહાર આવ્યો છે; દાઉદ ઝીફના અરણયમાં આવેલા હોરેશમાં હતો. <sup>૧૬</sup> ત્યાર પછી શાઉલનો દીકરો થોનાથાન ઉઠીને હોરેશમાં દાઉદ પાસે ગયો અને તેના હાથ ઈશ્વરમાં મજબૂત કર્યો.

<sup>૧૭</sup> થોનાથાને તેને કદ્યું, “બીશ નહિ. કેમ કે ભારા પિતા શાઉલનો હાથ તને પકડી પાડી શકશે નહિ. તું ઈજરાયલ પર રાજ થશે અને હું તારાથી બીજે દરજે હોઈશ. ભારા પિતા શાઉલ પણ આ જણો છે.” <sup>૧૮</sup> પછી તેઓ બદ્લેએ ઈશ્વરની આગળ કરાર કર્યો. અને દાઉદ હોરેશમાં રહ્યો અને થોનાથાન પોતાને ઘરે ગયો.

<sup>૧૯</sup> પછી ઝીફીઓએ ગિબયામાં શાઉલ પાસે આવીને કદ્યું, “શું દાઉદ હોરેશના કિલ્લાઓમાં અમારી મધ્યે સંતાઈ રહ્યો નથી? એ કિલ્લા હખીલા પર્વત પર, એટલે દક્ષિણા અરણય તરફ આવેલા છે. <sup>૨૦</sup> માટે હવે, હે રાજ, ત્યાં આવવા ભાટેની તમારા હૃદયની સધળી ઈચ્છા પ્રમાણે કરો. અમે તમને તમારા હાથમાં સોપી દઈશું.” <sup>૨૧</sup> શાઉલે કદ્યું, “ઈશ્વરથી તમે આશીર્વાદિત છો. કેમ કે તમે ભારા પર દયા કરી છે. <sup>૨૨</sup> જાઓ, તે વિષે હજુ વધારે નક્કી કરીને જાણો અને શોધો કે તેની સંતાવાની જગ્યા કયાં છે અને ત્યાં તેને કોણો જોથો છે. કેમ કે મને ખબર ભળી છે કે તે ઘણો ચાલાક છે. <sup>૨૩</sup> માટે જુઓ, તેની સંતાઈ રહેવાની સર્વ જગ્યાઓ જાણી લઈને, સાથી માહિતી લઈને મારી પાસે આવજો, એટલે હું તમારી સાથે આવીશ, જો તે દેશમાં હશે, તો હું તેને યહૂદિયાના હજારોમાંથી માણસો શોધી કાઢીશ.”

<sup>૨૪</sup> પછી તેઓ ઉઠીને શાઉલની અગાઉ ઝીફમાં ગયા. દાઉદ અને તેના માણસો ભાઓન રાનમાં, અરણયની દક્ષિણો અરાબામાં હતા. <sup>૨૫</sup> શાઉલ તથા તેના માણસો તેને શોધવા ગયા. અને દાઉદને તેની ખબર ભળી, ત્યારે તે ઉત્તરીને ખડકાળ પર્વત પાસે આવીને ભાઓનના અરણયમાં રહ્યો. જથારે શાઉલે તે સાંભળ્યું, ત્યારે તે ભાઓનના અરણયમાં દાઉદની પાછળ પડ્યો.

<sup>૨૬</sup> શાઉલ પર્વતની એક બાજુએ ગયો અને દાઉદ તથા તેના માણસો પર્વતની પેલી બાજુએ ગયા. દાઉદે શાઉલને લીધે ત્યાં છટકી જવા ભાટે ઉતાવળ કરી. કેમ કે શાઉલ તથા તેના માણસો દાઉદ તથા તેના માણસોને પકડવા ભાટે તેમને ઘેરી લીધા હતા. <sup>૨૭</sup> એક સંદેશાવાહકે પાસે આવીને શાઉલને કદ્યું, “જલ્દી આવ કેમ કે પલિસ્તીઓએ દેશમાં લુંટફાટ થલાવી છે.”

<sup>૨૮</sup> પછી શાઉલ દાઉદનો પીછો કરવાને બદલે પાછો વળીને પલિસ્તીઓની સામે ગયો. એ ભાટે તે જગ્યાનું નામ તેઓએ સેલા-હાભાહલકોથ પાડ્યું. <sup>૨૯</sup> દાઉદ ત્યાંથી નીકળીને એન-ગેદીના કિલ્લાઓમાં જઈને રહ્યો.

## ૨૪

<sup>૧</sup> જથારે શાઉલ પલિસ્તીઓની પાછળ પડવાનું ટાળીને પાછો આવ્યો, ત્યારે તેને એમ કહેવામાં આવ્યું કે, “દાઉદ એન-ગેદીના અરણયમાં છે.” <sup>૨</sup> પછી શાઉલ સર્વ ઈજરાયલમાંથી ચુંટી કાઢેલા ત્રણ હજાર માણસોને લઈને દાઉદ તથા તેના માણસોની શોધમાં વનચર બકરાંઓના ખડકો પર ગયો.

<sup>૩</sup> તે માર્ગ ઘેટાંના વાડા પાસે આવ્યો, ત્યાં ગુફા હતી. શાઉલ હાજત ભાટે તેમાં ગયો. હવે દાઉદ તથા તેના માણસો ગુફાના સૌથી દૂરના ભાગમાં બેઠેલા હતા. <sup>૪</sup> દાઉદના માણસોએ તેને કદ્યું, “જે દિવસ વિશે ઈશ્વરે બોલ્યા હતા અને તેમણે તને કદ્યું કે, ‘હું તારા શત્રુને તારા હાથમાં સોપીશ, તને જેમ સાળું લાગે તેમ તું તેમને કરજે. તે દિવસ આવ્યો છે.’” ત્યારે દાઉદે ઉઠીને ગુપ્ત ચીતે આગળ આવીને શાઉલના ઝભાની કોર

કાપી લીધી. <sup>૫</sup> પણીથી દાઉદ હૃદયમાં દુઃખી થથો કેમ કે તેણે શાઉલના ઝભાની કોર કાપી લીધી હતી. <sup>૬</sup> તેણે પોતાના માણસોને કદ્યું, “મારા હાથ તેના પર ઉગાભીને મારા માલિક એટલે ઈશ્વરના અભિષિકત વિરુદ્ધ હું આવું કામ કરું, એવું ઈશ્વર ન થવા દો, કેમ કે તે ઈશ્વરનો અભિષિકત છે.” <sup>૭</sup> તેથી દાઉદે પોતાના માણસોને ઠપકો આપ્યો, તેમને શાઉલ પર હુમલો કરવા દીધો નહિ. પણી શાઉલ, ગુફામાંથી નીકળીને તે પોતાને માર્ગ ગયો.

<sup>૮</sup> ત્યાર પણી, દાઉદ પણ ગુફામાંથી બહાર નીકાયો, પણી શાઉલને બોલાવ્યો: “હે મારા માલિક રાજ.” જથારે શાઉલે પોતાની પાછળ જોયું, ત્યારે દાઉદે પોતાનું મુખ જમીન તરફ રાખીને સાણાંગ દદ્વંત પ્રણામ કર્યા અને તેને માન આપ્યું. <sup>૯</sup> દાઉદે શાઉલને કદ્યું, “તમે શા માટે આ માણસોનું સાંભળો છો! તેઓ એવું કહે છે, ‘જો, દાઉદ તને નુકશાન કરવાનું શોધે છે?’

<sup>૧૦</sup> આજે તમારી નજરે તમે જોયું છે કે આપણે ગુફામાં હતા ત્યારે કેવી ચીતે ઈશ્વરે તેમને મારા હાથમાં સોંપ્યાં હતા. કેટલાકે તેમને મારી નાખવાને મને કદ્યું, પણ મેં તેમને જીવતદાન દીધું. મેં કદ્યું કે, ‘હું મારો હાથ મારા માલિકની વિરુદ્ધ નહિ નાખું; કેમ કે તે ઈશ્વરના અભિષિકત છે.’ <sup>૧૧</sup> મારા પિતા, જો, મારા હાથમાં તમારા ઝભાની કોર છે. મેં તમારા ઝભાની કોર કાપી લીધી પણ તેમને મારી નાખ્યા નહિ, તે ઉપરથી સમજો કે મારા હાથમાં દુષ્ટતા કે રાજકોહ નથી, મેં તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું નથી, જો કે તમે મારો જીવ લેવા માટે મારી પાછળ લાગ્યા છો.

<sup>૧૨</sup> ઈશ્વર મારી તથા તમારી વચ્ચે ન્યાય કરો અને ઈશ્વર મારું વેર તમારા પર વાળો, પણ મારો હાથ તમારી સામે નહિ જ પડે. <sup>૧૩</sup> પ્રાથીન લોકોની કહેવત છે, ‘દુષ્ટતા તો દુષ્ટોમાંથી જ નીકળો છે.’ પણ મારો હાથ તમારી સામે નહિ પડે.

<sup>૧૪</sup> ઇજરાયલના રાજ કોને શોધવા નીકાયા છે? તમે કોની પાછળ પડયા છો? એક મૂઅલા ફૂતરા પાછળ! એક ચાંચડ પાછળ! <sup>૧૫</sup> ઈશ્વર ન્યાયાધીશ થઈને મારી અને તમારી વચ્ચે ન્યાય આપે. તે જોઈને મારા પક્ષની હિમાયત કરે અને મને તમારા હાથથી છોડાવે.”

<sup>૧૬</sup> દાઉદ એ શાણ્દો શાઉલને કઢી રહ્યો, ત્યારે શાઉલે કદ્યું, “મારા દીકરા દાઉદ, શું એ તારો અવાજ છે?” પણી શાઉલ પોક મૂકીને રહ્યો.

<sup>૧૭</sup> તેણે દાઉદને કદ્યું, “મારા કરતાં તું વધારે ન્યાયી છે. કેમ કે તેં મને સારો બદલો આપ્યો છે, પણ મેં તારા પ્રત્યે ખરાબ વર્તન રાખ્યું છે. <sup>૧૮</sup> તેં આજે જાહેર કર્યું છે કે તે મારા માટે બલું કર્યું છે, કેમ કે જથારે ઈશ્વરે મને તારા હાથમાં સોંપ્યો હતો ત્યારે તેં મને મારી નાખ્યો નહિ.

<sup>૧૯</sup> માટે જો કોઈ માણસને તેનો શરૂ ભળો છે, ત્યારે તે તેને સહી સલામત જવા દે છે શું? આજે તેં જે મારી પ્રત્યે સારું કર્યું છે તેનો બદલો ઈશ્વર તને આપો. <sup>૨૦</sup> હવે, હું જાણું છું કે તું નક્કી રાજ થશે અને ઇજરાયલનું રાજ્ય તારા હાથમાં સ્થાપિત થશે.

<sup>૨૧</sup> માટે હવે મારી આગળ ઈશ્વરના સોગન ખા, તું મારી પણીના વંશજોનો નાશ નહિ કરે અને તું મારું નામ મારા પિતાના ઘરમાંથી નષ્ટ નહિ કરે.” <sup>૨૨</sup> દાઉદે શાઉલ આગળ સમુદ્ર ખાધા. પણી શાઉલ ઘરે ગયો, પણ દાઉદ તથા તેના માણસો ઉપર કિલ્લામાં ગયા.

## ૨૫

<sup>૧</sup> હવે શમુઅલ ભરણ પામ્યો. સર્વ ઇજરાયલ એક સાથે એકત્ર થઈને તેને સારું શોક કર્યો, તેઓઓ તેને રામાયાન તેના ઘરમાં દફનાવ્યો. પણી દાઉદ ઉઠીને પારાનના અરણયમાં ગયો.

<sup>૨</sup>માઓનમાં એક ભાણસ હતો, તેની મિલકત કાર્મેલમાં હતી. તે ભાણસ ઘણો શ્રીમંત હતો. તેની પાસે પ્રણ હજાર ઘેટાં તથા એક હજાર બકરાં હતાં. તે પોતાનાં ઘેટાં કાર્મેલમાં કાતરતો હતો. <sup>૩</sup>તે ભાણસનું નામ નાબાલ હતું અને તેની પતનીનું નામ અભિગાઈલ હતું. તે સ્ત્રી ઘણી બૃદ્ધિમાન તથા દેખાવમાં સુંદર હતી. પણ તે ભાણસ કહોર તથા પોતાના વ્યવહારમાં ખરાબ હતો. તે કાલેખના કુળનો વંશજ હતો.

<sup>૪</sup> દાઉદે અરણ્યમાં સાંભાયું કે નાબાલ પોતાનાં ઘેટાં કાતરે છે. <sup>૫</sup> તેથી દાઉદે દસ જુવાન પુરુષોને મોકલ્યા. દાઉદે તે જુવાન પુરુષોને કદ્યું કે, “તમે કાર્મેલ જઈને નાબાલને મારી સલામ કહેજો. <sup>૬</sup>તમે તેને કહેજો કે તારું, તારા ઘરનાઓનું અને તારા સર્વસ્વનું બલું થાઓ.

<sup>૭</sup> મેં સાંભાયું છે કે તારી પાસે કાતરનારાઓ છે. તારાં ઘેટાંને સાચવનારાઓ તો અમારી સાથે હતા અને અમે તેઓને કશી ઈજા કશી નથી, તેમ જ જેટલો સમય તેઓ કાર્મેલમાં હતા તે દરમિયાન તેઓનું કંઈ પણ ખોવાયું નથી. <sup>૮</sup>તારા જુવાનોને પૂછ અને તેઓ તને કહેશે. હવે મારા જુવાન પુરુષો તારી ક્રષ્ણમાં કૃપા પામે, કેમ કે અમે ઉત્સવના દિવસે આવ્યા છીએ. કૃપા કરી જે તારા હાથમાં હોથ તે તારા દાસોને તથા તારા દીકરા દાઉદને આપ.”

<sup>૯</sup> જ્યારે દાઉદના જુવાન પુરુષો ત્યાં પહોંચા, તેઓએ સર્વ બાબતો દાઉદને નામે નાબાલને કહી અને પણી શાંત રહ્યા. <sup>૧૦</sup> નાબાલે દાઉદના ચાકરોને ઉત્તર આપ્યો, “દાઉદ કોણ છે? અને થિશાઈનો દીકરો કોણ છે? આ દિવસોમાં પોતાના માલિકો પાસેથી નાસી જનારાં ઘણાં ચાકરો છે. <sup>૧૧</sup> શું હું મારી રોટલી, પાણી તથા માંસ જે મેં મારાં ઘેટાંને કાતરનારાઓને સારું કાપેલું માંસ જે ભાણસો કથાંથી આવેલા છે એ હું જણતો નથી તેઓને આપું?”

<sup>૧૨</sup> તેથી દાઉદના જુવાન પુરુષોએ પાછા આવીને સર્વ બાબતો તેને કહી. <sup>૧૩</sup> દાઉદે પોતાના ભાણસોને કદ્યું, “તમે સર્વ પોતપોતાની કમરે તરવાર બાંધો.” તેથી દરેક ભાણસે પોતપોતાની કમરે તરવાર બાંધી. દાઉદે પણ પોતાની તરવાર કમરે બાંધી. આશરે ચારસો ભાણસો દાઉદની સાથે ગયા અને બસો સામાન પાસે રહ્યા.

<sup>૧૪</sup> પણ જુવાનોમાંના એક જણે નાબાલની પતની અભિગાઈલને કદ્યું, “દાઉદે અમારા માલિકને સલામ કહેવા સારું અરણ્યમાંથી સંદેશવાહકોને મોકલ્યા હતા અને તેણે તેઓનું અપમાન કર્યું. <sup>૧૫</sup> તીતાં તે ભાણસો અમારી સાથે ઘણી સારી શીતે વતર્યા હતા. જથાં સુધી અમે તેઓની સાથે ખેતરમાં ગયા હતા ત્યાં સુધી અમને કંઈ પણ ઈજા કરવામાં આવી ન હતી. અને અમારું કશું પણ ખોવાયું નહોતું.

<sup>૧૬</sup> પણ ઘેટાં સાચવવા માટે જેટલો વખત અમે તેઓની સાથે રહ્યા તે દરમિયાન રાત્રે તેમ જ દિવસે તેઓ અમારા લાભમાં કોટલુપ હતા. <sup>૧૭</sup> તો હવે તારે શું કરવું તે જણ તથા વિચાર કર. અમારા માલિકની વિલલ તથા તેના આખા કુટુંબને પાયમાલ કરવાનું કાવતરું કરવામાં આવ્યું છે. કેમ કે તે ખરેખર એવા હલકા પ્રકારનો છે કે તેની સાથે કોઈ વાત કરી શકે નહિં.”

<sup>૧૮</sup> પણી અભિગાઈલ ઉતાવળથી બસો રોટલી, દ્રાક્ષારસની બે મશકો, રાંધીને તૈથાર કરેલ પાંચ ઘેટાંનું માંસ, પાંચ ભાપ પોક, દ્રાક્ષાની જો લૂભ તથા અંજુરનાં બસો ચકતાં ગઢેડાં પર મૂક્યાં. <sup>૧૯</sup> તેણે પોતાના જુવાનોને પુરુષોને કદ્યું, “તમે મારી આગળ જાઓ, હું તમારી પાણળ આવું છું.” આ વિષે તેણે પોતાના પતિ નાબાલને કશું જણાવ્યું નહિં.

<sup>૨૦</sup> તે પોતાના ગઢેડા પર જવારી કરીને પર્વતની ઓથે ઝઈ રહી હતી, ત્યારે દાઉદ તથા તેના ભાણસો તેની સામે આવતા હતા અને તે તેઓને મળી.

**૨૧** દાઉદે કદ્યું હતું, “આ માણસની અરણભાંની મિલકત મેં એવી શીતે સંભાળી કે તેનું કશું પણ ચોરાયું કે ખોવાયું નહોતું, પણ મારી એ બધી સેવાની કદર થઈ નથી. તેણે મારા પર ઉપકારને બદલે અપકાર કર્યો છે. **૨૨** જે સર્વ તેનું છે તેમાંથી સવારનું અજવાયું થતાં સુધીમાં એકાદ પુરુષને પણ જો હું જીવતો રહેવા દઈ, તો ઈશ્વર દાઉદના શરૂઆતે એવું અને એના કરતાં વધારે દુઃખ પમાડો.”

**૨૩** જથારે અભિગાઈલે દાઉદને જોયો, ત્યારે તે ઉતાવળી પોતાના ગદેડા પરથી ઉતચી પરી અને તેના મુખ આગળ સાઝાંગ દડવત કરીને જમીન સુધી નમીને પ્રમાણ કર્યા. **૨૪** તેણે તેના પગે પરીને કદ્યું, “હે મારા માલિક, આ અપરાધ મારે શિરે, હા, મારા શિરે ગણાય. કૃપા કરીને આપની સેવિકાને તમારી સાથે વાત કરવા દો. મારી વાત સાંભળો.

**૨૫** મારા માલિકે આ નકામા માણસ નાબાલને ગણકારવો નહિ, કેમ કે જેવું તેનું નામ છે, તેવો જ તે છે. તેનું નામ નાબાલ છે અને તેનામાં નાદાની છે. પણ મારા માલિકના માણસો જેઓને તેં મોકલ્યા હતા તેઓને તમારી સેવિકાએ એટલે કે મેં જોયા નહોતા. **૨૬** માટે હવે, હે મારા માલિક, હું જીવતા ઈશ્વરના તથા તમારા સમ ખાઈને કહું છું, ઈશ્વર તમને ખૂનના દોષથી, તમારે હાથે તમારું વેર લેવાથી પાછા ચાખ્યા છે. તમારા શરૂઆતો, મારા માલિકનું અહિત તાકનારાઓ નાબાલ જેવા થાઓ.

**૨૭** અને હવે આ બેટ જે તમારી સેવિકા મારા માલિકને સારુ લાવી છે, તે જે જુવાનો મારા માલિકને અનુસરનારા છે તેઓને આપવામાં આવે. **૨૮** કૃપા કરી તમારી સેવિકાનો અપરાધ માફ કરો, કેમ કે ચોક્કસ ઈશ્વર મારા માલિકના ઘરને મજબૂત બનાવશે, કેમ કે મારા માલિક ઈશ્વરની લડાઈ લડે છે; અને જ્યાં સુધી તમે જીવો ત્યાં સુધી તમારામાં દુરાયાર માલૂમ પડશો નહિ.

**૨૯** અને જો કે આપની પાછળ પડવાને તથા જીવ લેવાને ઘણાં માણસો ઊભા થશે, તો પણ મારા માલિકનો જીવ પ્રભુ તમારા ઈશ્વરની પાસેના જીવનના બંડારમાં બાંધી રખાશે; અને તે તમારા શરૂનું જીવન ગોફણમાંથી વીજાયેલા પથ્થરની માફક ફેંકી દેશે.

**૩૦** અને જે સર્વ હિતવચનો ઈશ્વર તમારા વિષે બોલ્યા છે તે પ્રમાણે જથારે તેમણે મારા માલિકને કર્યું હશે અને આપને ઇજરાયલ ઉપર આગેવાન ઠરાવ્યાં હશે, ત્યારે એમ થશે કે, **૩૧** મારા માલિક, આ વાતથી આપને દુઃખ કે ખેદ થવો ના જોઈએ, તમે વગર કારણે રક્તપાત કર્યો નથી કે વેર ચાખ્યું નથી. અને જથારે ઈશ્વર આપનું એટલે કે મારા માલિકનું બલું કરે, ત્યારે આપની સેવિકાને લક્ષમાં ચાખજો.”

**૩૨** દાઉદે અભિગાઈલને કદ્યું, “ઈશ્વર, ઇજરાયલના ઈશ્વરની પ્રક્ષંશા હો, કે જેમણે તને આજ મને મળવાને મોકલી. **૩૩** અને તારી બુદ્ધિની તથા તારી હું પ્રક્ષંશા કરું છું. કારણ કે તેં મને આજે ખૂનના દોષથી અને મારે પોતાને હાથે મારું પોતાનું વેર વાળવાથી અટકાવ્યો છે.

**૩૪** ઇજરાયલના જીવંત ઈશ્વર, જેમણે તને નુકસાન કરવાથી મને પાછો ચાખ્યો છે, તેમના સોગનપૂર્વક હું કહું છું કે જો તું ઉતાવળી આવીને મને મળી ન હોત, તો નિશ્ચે સવારનું અજવાયું થતાં પહેલા નાબાલનું એક નર બાળક સરખુંથ રહેવા દેવામાં આવત નહિ. સંહાર કરાઈ ગયો હોત” **૩૫** પછી જે તે તેને માટે લાવી હતી તે દાઉદે તેના હાથમાંથી લીધું; દાઉદે તેને કદ્યું, “શાંતિથી તારા ઘરે જા; જો, મેં તારી વિનંતી સાંભળી છે તારે ખાતર તે બધું હું સ્વીકારું છું.”

**૩૬** અભિગાઈલ નાભાલ પાસે પાછી આવી; ત્યારે તેણે પોતાને ઘરે રજવાડી ભોજનની મહેઝિલ ચાખી હતી; તે વખતે નાભાલ ખુશમિજાજમાં હતો. તેણે ખૂબ નશો કર્યો હતો. તેથી સવાર પડતાં સુધી અભિગાઈલે તેને કશું કણ્યું નહિ.

**૩૭** સવારે નાભાલનો કેફ ઉત્તર્યા પછી, તેની પતનીએ એ બધી વાતો તેને કહી; તે સાંભળીને તેના હોશકોશ ઊરી ગયા. તે પથ્થર જેવો જડ થઈ ગયો. **૩૮** આશરે દશ દિવસ પછી ઈંખરે નાભાલને એવો માર્યો કે તે મૃત્યુ પાખ્યો.

**૩૯** અને દાઉદે જાણ્યું કે નાભાલ મરણ પાખ્યો છે, ત્યારે તેણે કણ્યું, “ઈંખર પ્રશંસનીય છે; તેમણે નાભાલે મને જે મહેણાં માર્યા હતા તેનું વેર વાપણું છે. વાળી તેમણે પોતાના સેવકને દુરાયાર કરવાથી અટકાવ્યો છે. અને ઈંખરે નાભાલનું દુષ્ટ કર્મ પાછું વાળીને તેના જ માથે નાખ્યું છે.” પછી દાઉદે માણસ મોકલીને પોતાની સાથે અભિગાઈલને લગ્ન કરવા માટે કહેવડાવ્યું. **૪૦** દાઉદના સેવકો કાર્મેલમાં અભિગાઈલ પાસે આવ્યા, તેઓએ તેને કણ્યું, “દાઉદ સાથે તાકું લગ્ન કરવા માટે તેણે અમને તને તેડવા અમને મોકલ્યા છે.”

**૪૧** તેણે ઊરીને ભૂમિ સુધી નમીને નમન કર્યું અને કણ્યું, “જુઓ તમારી સેવિકા મારા માલિકના સેવકોનાં પગ ધોનારી દાસી જેવી છે.” **૪૨** અભિગાઈલે ઝટપટ ગંધેડા પર સવારી કરી. પછી તેણે જવા માંડણું. તેની પાંચ દાસીઓ પણ તેની પાછળ ચાલી; તે દાઉદના સંદેશ વાહકોની સાથે ગઈ અને દાઉદની પતની થઈ.

**૪૩** દાઉદે થિઝાએલી અહિનોઓભાની સાથે પણ લગ્ન કર્યો; તે બજ્જે તેની પતનીઓ થઈ. **૪૪** હવે શાઉલે પોતાની દીકરી ભિખાલને એટલે દાઉદની પતનીને, લાઈશનો દીકરો પાલ્ટી, જે ગાલ્લીભાનો હતો તેને આપી.

## ૨૬

**૧** એઝીઝીઓએ ગિબથામાં શાઉલ પાસે આવીને કણ્યું, “શું દાઉદ અરણ્ય સામેના હખીલા પર્વતમાં સંતાઈ રહ્યો નથી?” **૨** એ જાણીને શાઉલ ઇઝરાયલના પ્રણ હજર પસંદ કરાયેલા માણસોને પોતાની સાથે લઈને દાઉદની શોધમાં ઝીફના અરણ્યમાં ઊતરી પડ્યો.

**૩** શાઉલે અરણ્ય સામેના હખીલા પર્વત પર ભાર્ગની પાસે છાવણી નાખી. પણ દાઉદ અરણ્યમાં રહેતો હતો. તેણે જાણ્યું કે શાઉલ મારી પાછળ અરણ્યમાં આવ્યો છે. **૪** માટે દાઉદે જસૂસો મોકલીને જાણી લીધું કે શાઉલ નિશ્ચે આવ્યો છે. **૫** દાઉદ ઊરીને જથ્યાં શાઉલે છાવણી નાખી હતી તે જગ્યાએ આવ્યો; શાઉલ તથા તેના સેનાપતિ નેરનો દીકરો આખનેર સૂતા હતા તે જગ્યા દાઉદે જોઈ. શાઉલ ગાડાંના કોટને ઓથે સૂતો હતો અને લોકો તેની આસપાસ છાવણી નાખી પડેલા હતા.

**૬** ત્યારે દાઉદે અહિમેલેખ હિટીને, સરૂથાના દીકરા અભિશાયને, યોઆખના ભાઈને કણ્યું, “મારી સાથે છાવણીમાં શાઉલ સામે કોણ ઉત્તરશે?” અબીશાયે કણ્યું, “હું તારી સાથે નીચે ઊતરીશ.” **૭** તેથી દાઉદ તથા અભિશાય રાતે સૈન્ય પાસે આવ્યા. અને ત્યાં શાઉલ છાવણીની અંદર સૂતેલો હતો, તેનો ભાલો તેના માથાની બાજુએ ભોયમાં ખોસેલો હતો. આખનેર તથા તેના સૈનિકો તેની આસપાસ સૂતેલા હતા. **૮** ત્યારે અભિશાયે દાઉદને કણ્યું, “ઈંખરે આજે તારા શત્રુને તારા હાથમાં જોપ્યો છે. તો કૃપા કરી મને ભાલાના એક ઘાથી તેને ભોય બેગો કરવા દે. તેને બીજા ઘાની જરૂર નહિ પડે.”

**૯** દાઉદે અભિશાયને કણ્યું, “તેને મારી નાખીશ નહિ. કેમ કે ઈંખરના અભિષિકતની વિરુદ્ધ પોતાના હાથ ઉગાભીને કોણ નિર્દોષ રહી શકે?” **૧૦** દાઉદે કણ્યું” જીવતા

ઈંઘરના સમ, ઈંઘર તેને મારશે અથવા તેનો મોતનો દિવસ આવશે અથવા તો તે લડાઈમાં નાશ પામશે.

<sup>૧૧</sup> ઈંઘર એવું ન થવા દો કે હું મારો હાથ ઈંઘરના અભિષિકતની વિરુદ્ધ ઉગામું પણ હવે, તને આજુજુ કરું છું, તેના માથા પાસેનો બાલો તથા પાણીનું પાત્ર લઈ લે. અને પછી જઈએ.” <sup>૧૨</sup> તેથી દાઉદે બાલો તથા પાણીનું પાત્ર શાઉલના માથા પાસેથી લઈ લીધાં અને તેઓ ત્યાંથી જતા રહ્યા. કોઈએ તે વિશે જોથું નહિ કે જાણ્યું નહિ, કોઈ જાણ્યો નહિ; કેમ કે ઈંઘરે તેમને ગાડ નિદ્રામાં નાખ્યા હતા.

<sup>૧૩</sup> પછી દાઉદ ક્ષામેની બાજુએ જઈને પર્વતના શિખર ઉપર દૂર ઊભો રહ્યો; તેઓની વચનમાં ઘણું અંતર હતું. <sup>૧૪</sup> દાઉદે લોકોને તથા નેરના પુત્ર આબનેરને મોટેથી કર્યું, આબનેર તું કેમ ઉત્તર નથી આપતો?” ત્યારે આબનેર ઉત્તર આપ્યો “રાજને ઊંચા અવાજે બોલાવનાર તું કોણ છે?”

<sup>૧૫</sup> દાઉદે આબનેરને કર્યું, “શું તું શૂરવીર માણસ નથી? ઇઝરાયલમાં તારા સરખો કોણ છે? તો શા માટે તેં તારા માલિક રાજની સંભાળ રાખી નથી? કેમ કે તારા માલિક રાજનો નાશ કરવા કોઈ આવ્યું હતું. <sup>૧૬</sup> આ જે બાબત તેં કરી છે તે ઠીક નથી. શુવતા ઈંઘરના સમ, તમે મરવાને લાયક છે કેમ કે તમે તમારા માલિક, એટલે ઈંઘરના અભિષિકતની સંભાળ રાખી નથી. અને હવે, રાજનો બાલો તથા તેના માથા પાસેનું પાણીનું પાત્ર કર્યાં છે તે જુઓ.”

<sup>૧૭</sup> શાઉલે દાઉદનો અવાજ ઓળખીને કર્યું, “હે મારા દીકરા દાઉદ, શું આ તારો અવાજ છે?” દાઉદે કર્યું કે, “હે મારા માલિક રાજ, એ મારો અવાજ છે.” <sup>૧૮</sup> તેણે કર્યું, “શા માટે મારા માલિક પોતાના સેવકની પાછળ લાંધા છે? મેં શું કર્યું છે? મારા હાથમાં શું દુષ્ટતા છે?

<sup>૧૯</sup> તેથી હવે, મારા માલિક રાજએ કૃપા કરીને પોતાના દાસનાં વચન સાંભળવાં. જો ઈંઘરે તેમને મારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યા હોય, તો તેમને આ અર્પણનો અંગીકાર કરવા દો; પણ જો તે માનવ જાતનું કામ હોય, તો તે માણસો ઈંઘરની આગળ શાપિત થાઓ, કેમ કે તેઓએ મને આજે કાઢી મૂક્યો છે કે, હું ઈંઘરના વારસાનો ભાગીદાર ના બન્યું. તેઓએ મને કર્યું, ‘જ અને બીજા દેવોની ઉપાકાના કર.’ <sup>૨૦</sup> તેથી હવે, માલ લોહી ઈંઘરની સમક્ષતાથી દૂરની ભૂમિ પર ના પડો; કેમ કે જેમ કોઈ પર્વત પર તિતરનો શિકાર કરતો હોય, તેમ ઇઝરાયલના રાજ એક ચાંચડને શોધવા નીકળી આવ્યા છે.”

<sup>૨૧</sup> પછી શાઉલે કર્યું, “મેં પાપ કર્યું છે. મારા દીકરા દાઉદ, પાછો આવ; કેમ કે હવે પછી હું તને ઈજા નહિ કરું. આજે તારી નજરમાં મારો જીવ મૂલ્યવાન હતો. જો, મેં મૂર્ખાઈ કરી છે અને ઘણી ભૂલ કરી છે.”

<sup>૨૨</sup> દાઉદે જવાબ આપ્યો કે” હે રાજ, જુઓ, તમારો બાલો અહીં છે! જુવાન પુરુષોમાંથી કોઈ એક અહીં આવીને તે લઈ જાય. <sup>૨૩</sup> ઈંઘર દરેક માણસને તેના નથાયીપણાનું તથા તેના વિશ્વાસ્યપણાનું ફળ આપશે; કેમ કે ઈંઘરે તેમને આજે મારા હાથમાં સોંપ્યાં હતા, પણ મેં ઈંઘરના અભિષિકતની વિરુદ્ધ મારો હાથ ઉગામવાની અપેક્ષા રાખી નહિ.

<sup>૨૪</sup> અને જો, જેમ તારો જીવ આજે મારી ક્રિષ્ટિમાં ઘણો મૂલ્યવાન હતો, તેમ મારો જીવ ઈંઘરની ક્રિષ્ટિમાં ઘણો મૂલ્યવાન થાઓ અને તે મને જરૂર સંકટોમાંથી ઉગારો.”

<sup>૨૫</sup> પછી શાઉલે દાઉદને કર્યું, “મારા દીકરા દાઉદ, તું આશીર્વાદિત થા, કે જેથી તું પરાક્રમી કૃત્યો કરે અને પછી તું નિશ્ચે ફટેહ પામે.” તેથી દાઉદ પોતાને રસ્તે ગયો અને શાઉલ પોતાના સ્થળે પાછો ગયો.

## ૨૭

<sup>૧</sup> દાઉદના મનમાં થયું કે, “હવે તો એક દિવસ હું શાઉલના હાથથી માર્યો જઈશ; પલિસ્તીઓના દેશમાં નાકી જવા કરતાં બીજું કંઈ મારા માટે સારું નથી; શાઉલ મારા વિષે નિરાશ થઈને ઇજરાયલની સર્વ સરહદોમાં મારી શોધ કરવાનું છોડી દેશે; એમ તેમના હાથમાંથી હું બથી જઈશ.”

<sup>૨</sup> દાઉદ ઊઠ્યો અને તે તથા તેની સાથેના છસો માણસો માઓખના દીકરા તથા ગાથના રાજ આખીશ પાસે જતા રહ્યા. <sup>૩</sup> દાઉદ તથા તેના માણસો ગાથમાં આખીશ સાથે રહ્યા, દરેક માણસ પોતાના પરિવાર સહિત અને દાઉદ પણ પોતાની બે પતનીઓ, એટલે થિઝ્ઝેલી અહિનોઆમ તથા નાભાલની પતની કાર્મલી અભિગાઈલ સાથે રહ્યો. <sup>૪</sup> શાઉલને કહેવામાં આવ્યું હતું કે દાઉદ ગાથમાં નાકી ગયો છે, તેથી તેણે ફરી તેની શોધ કરી નહિં.

<sup>૫</sup> દાઉદે આખીશને કહ્યું, “જો હું તારી કષ્ટભાં કૃપાપાત્ર હોઉં, તો મને રહેવા માટે દેશના કોઈએક નગરમાં જગ્યા આપ કે, હું ત્યાં રહું કેમ કે તારો સેવક રાજધાનીમાં તારી સાથે શા માટે રહે?” <sup>૬</sup> તેથી આખીશે તેને તે દિવસે સિકલાગ આપ્યું; એ માટે સિકલાગ આજ સુધી થહૂદિયાના રાજાઓની માલિકીનું છે. <sup>૭</sup> જેટલા દિવસો દાઉદ પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યો તેનો સમયગાળો એક આખું વર્ષ તથા ચાર મહિના જેટલો હતો.

<sup>૮</sup> દાઉદ તથા તેના માણસોએ વિવિધ સ્થળો પર હુમલો કર્યો, ગશૂચીઓ, ગિર્જીઓ તથા અમાલેકીઓ ઉપર છાપા માર્યો; કેમ કે પ્રાથીન કાળથી તે લોકો તે દેશમાં શૂર તરફ છેક મિસ્ટર દેશ સુધી વસેલા હતા. <sup>૯</sup> દાઉદે તે દેશ ઉપર હુમલો કરીને કોઈપણ પુરુષને કે સ્ત્રીને જીવતા રહેવા દીધા નહિં; તેણે ઘેટાં, બળદો, ગધેડાં, ઊંટો તથા વસ્ત્રો લઈ લીધા; તે પાછો વખ્યો અને ફરીથી આખીશ પાસે આવ્યો.

<sup>૧૦</sup> આખીશ પૂછ્યો, “આજે તારી સવારી કયાં ધાડ પાડી આવી?” દાઉદ જવાબ આપતો, “થહૂદિયાના દક્ષિણ પર,” “થરાહમેલીઓના દક્ષિણ પર,” તથા “કેનીઓના દક્ષિણ પર.”

<sup>૧૧</sup> દાઉદે કોઈપણ પુરુષોને કે સ્ત્રીઓને ગાથમાં લાવવા માટે તેઓને જીવતાં રહેવા દીધા નહિં. તેણે કહ્યું, “રખેને તેઓ અમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી પૂર્વે, કે ‘દાઉદે આમ કર્યું.’” જ્યાં સુધી તે પલિસ્તીઓના દેશમાં રહ્યો તેટલો બધો વખત તે આવું જ કરતો રહ્યો છે. <sup>૧૨</sup> આખીશ દાઉદનો વિજ્ઞાસ કરતાં કહેતો કે, “તેણે પોતાના ઇજરાયલ લોકનો સંપૂર્ણ દિક્કાર સંપાદન કર્યો છે; માટે તે સદા મારો દાસ થઈને રહેશે.”

## ૨૮

<sup>૧</sup> તે દિવસોમાં પલિસ્તીઓએ પોતાનાં સૈન્યને ઇજરાયલ સામે લડવાને એકાત્મક કર્યા. આખીશે દાઉદને કહ્યું કે, “તારે નિશ્ચે જાણવું કે તારે તથા તારા માણસોએ મારી સાથે સૈન્યમાં આવવું પડશે.” <sup>૨</sup> દાઉદે આખીશને કહ્યું “સારું તેથી તારા જાણવામાં આવશે કે તારો આ સેવક શું કરી શકે છો.” અને આખીશે દાઉદને કહ્યું, “હું તને હમેશને માટે મારો રક્ષક બનાવીશ.”

<sup>૩</sup> શમુખેલ ભરણ પાખ્યો હતો, સર્વ ઇજરાયલ તેને માટે શોક કરીને તેને તેના પોતાના જ નગરમાં રામામાં દફનાવ્યો. શાઉલે ભૂવા તથા જાદુગરોને દેશમાંથી કાઢી મૂક્યા હતા. <sup>૪</sup> પલિસ્તીઓ એકઠા થયા અને શૂનેમભાં છાવણી કરી; શાઉલે સર્વ ઇજરાયલીઓને ભેગા કર્યા, તેઓએ ગિલ્ઝોઆમાં છાવણી કરી.

<sup>૫</sup> જ્યારે શાઉલે પલિસ્તીઓનું સૈન્ય જોથું, ત્યારે તે ગભરાયો, તેનું હૃદય બહુ થરથરવા લાગ્યું. <sup>૬</sup> શાઉલે સહાય માટે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી, પણ ઈશ્વરે તેને સ્વપ્ન, ઉશીમ કે પ્રબોધકોની મારફતે કશો ઉત્તર આપ્યો નહિં. <sup>૭</sup> તેથી શાઉલે પોતાના ચાકરોને કદ્યું, “મૃતક સાથે વાત કરી શકે તેવી સ્ત્રીને મારે સારુ શોધી લાવો. મારે તેની સલાહ લેવી છે.” તેના ચાકરોએ તેને કદ્યું, “એક જીવી એન - દોરમાં છે. જે મૃતક સાથે વાત કરી શકે છે.”

<sup>૮</sup> શાઉલે વેષ બદલવા માટે જુદાં વસ્ત્રો પહેર્યા. અને તે તથા તેની સાથે બે માણસો રાત્રે તે સ્ત્રીની પાસે ગયા. તેણે તેને કદ્યું, “કૃપા કરી, તારી મંત્ર વિધા વડે મૃતકની મદદથી મારે માટે ભવિષ્ય જો અને જેનું નામ હું તને કહું તેને મારે માટે હાજર કર.”

<sup>૯</sup> તે સ્ત્રીએ તેને કદ્યું કે, “જો, શાઉલે શું કર્યું છે તે તું જાણો છે કે તેણે મૃતક સાથે વાત કરનારા તથા જાદુગરોને દેશમાંથી નાખૂદ કર્યા છે. તો તું મારા જીવને જોખમમાં કેમ પાડે છે? શું મને મારી નાખવા?” <sup>૧૦</sup> શાઉલે તેની આગળ ઈશ્વરના સોગન ખાઈને કદ્યું, “આ કૃત્યને લીધે તારે કશું અહિત થશે નહિં.”

<sup>૧૧</sup> ત્યારે તે સ્ત્રીએ કદ્યું, “હું કોને તારી પાસે ઉઠાડી લાવું?” શાઉલે કદ્યું, “મારી પાસે શમુઅલને બોલાવી લાવ.” <sup>૧૨</sup> જ્યારે તે સ્ત્રીએ શમુઅલને જોથ્યો ત્યારે તેણે મોટી ભૂમ પાડી. અને શાઉલને કદ્યું, “તે મને કેમ છેતરી છે? તું તો શાઉલ છે.”

<sup>૧૩</sup> રાજાએ તેને કદ્યું, “બીશ નહિં. તું શું જુએ છે?” તે સ્ત્રીએ શાઉલને કદ્યું, “હું એક દેવને ભૂમિમાંથી ઉપર આવતો જોઉં છું.” <sup>૧૪</sup> તેણે સ્ત્રીને કદ્યું, “તે કેવો દેખાય છે?” સ્ત્રીએ જવાબ આપ્યો, ‘એક વૃજ પુરુષ ઉપર આવે છે; તેણે ઝન્ઝનો પહેરેલો છે.’ શાઉલે સમજી ગયો કે તે શમુઅલ છે, તેણે પોતાનું માથું ભૂમિ સુધી નમાવીને પ્રણામ કર્યા.

<sup>૧૫</sup> શમુઅલે શાઉલને કદ્યું, “શા માટે તું મને ઉઠાડીને હેરાન કરે છે?” શાઉલે કદ્યું, “હું ઘણો દુઃખી છું, કેમ કે પલિસ્તીઓ મારી વિરુદ્ધ યુજ્ઞ કરે છે, ઈશ્વરે મને છોડી દીધો છે, પ્રબોધકો અથવા સ્વપ્ન ભારા મને ઉત્તર મળતા નથી. તેથી મેં તને બોલાવ્યો છે, કે મારે શું કરવું તે તું મને જણાવે.”

<sup>૧૬</sup> શમુઅલે કદ્યું, “જો ઈશ્વરે તને તજુ દીધો છે અને તે તારા શશ્રી થથા છે; તો પછી તું મને શા માટે પૂછે છે? <sup>૧૭</sup> જેમ ઈશ્વર મારી મારફતે બોલ્યા તેમ તેમણે તને કર્યું છે. કેમ કે ઈશ્વરે તારા હાથમાંથી રાજ્ય ખૂંચવી લઈને તેને કોઈ બીજાને એટલે દાઉદને આપ્યું છે.

<sup>૧૮</sup> કેમ કે તેં ઈશ્વરની વાણી માની નહિં, તેમના સખત કોધનો અમલ અમાલેક ઉપર કર્યો નહિં, એ માટે ઈશ્વરે આજે તારી આ દશા કરી છે. <sup>૧૯</sup> વળી, ઈશ્વર તારી માફક ઇજરાયલને પણ પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપશે. કાલે તું તથા તારા દીકરાઓ મારી સાથે હશો; ઈશ્વર ઇજરાયલના સૈન્યને પણ પલિસ્તીઓના હાથમાં સોપશે.”

<sup>૨૦</sup> ત્યારે શાઉલ તરત ભૂમિ પર નભી પડ્યો. અને શમુઅલના શર્દૂથી બહુ ભયભીત થયો. તેનામાં કંઈ શકિત રહી નહોતી; કેમ કે તેણે આખો દિવસ તથા આખી રાત કશું પણ ખાદ્યું ન હતું. <sup>૨૧</sup> તે સ્ત્રી શાઉલ પાસે આવી અને તેને ઘણો ગભરાયેલો જોઈને તેણે તેને કદ્યું, “જો, તારી આ સેવિકાએ પોતાનો જીવ મુણ્ણીમાં મૂકી તેં જે કદ્યું તે સાંભળ્યું છે. અને તારા કહેવા પ્રમાણે કર્યું છે.

<sup>૨૨</sup> માટે હવે, કૃપા કરી, મારી વિનંતી સાંભળ મને થોડો ખોરાક તારી આગળ મૂકવા દે. ખા કે જેથી તારે રસ્તે ચાલવાની શકિત તારામાં આવે.” <sup>૨૩</sup> પણ શાઉલે ઇનકાર કરીને કદ્યું, “હું નહીં જ જમું,” પણ તેના ચાકરોએ તથા તે સ્ત્રીએ ભળીને, તેને આગ્રહ કર્યો, પછી તેણે તેઓનું કહેવું માન્યું. તે જમીન ઉપરથી ઉઠીને પલંગ પર બેઠો.

<sup>૨૪</sup> તે સ્ત્રીના ઘરમાં એક ભાતેલો વાળરડો હતો; તેણે ઉતાવણે તેને કાપ્યો; વળી લોટ મસ્તિને તેની બેખમીની ચોટલી બનાવી. <sup>૨૫</sup> તે શાઉલની આગળ તથા તેના ચાકરોની આગળ પીરસી. અને તેઓ જમ્યા. પણી તેઓ ઉઠીને તે ચાતે જ વિદાય થયા.

## ૨૬

<sup>૧</sup> હવે પલિસ્ટીઓએ પોતાનાં સર્વ સૈન્યોને અફેક આગળ એકત્ર કર્યાં; ઇજરાયલીઓએ થિઝાએલમાં જે જરો છે તેની પાસે છાવણી કરી. <sup>૨</sup> પલિસ્ટીઓના સરદારો સોસોની તથા હજારહજારની ટોળીબંધ ચાલી નીકાયા; દાઉદ તથા તેના માણસો આખીશ સાથે સૈન્યની પાછળ ચાલ્યા.

<sup>૩</sup> ત્યારે પલિસ્ટીઓના સરદારોએ કહ્યું, “આ હિંબૂઓનું અહીંથાં શું કામ છે?” આખીશે પલિસ્ટીઓના સરદારોને કહ્યું, “શું એ ઇજરાયલનો રાજ શાઉલનો ચાકર દાઉદ નથી? જે આ દિવસોમાં બલકે કેટલાક વર્ષોથી મારી સાથે રહે છે, તોપણ તે આવ્યો તે દિવસથી આજ સુધી મને એનામાં કોઈ દોષ જોવા મળ્યો નથી.

<sup>૪</sup> પણ પલિસ્ટીઓના સરદારો તેના પર ગુસ્સે થયા; તેઓએ તેને કહ્યું, “આ માણસને પાછો મોકલ, જે જગ્યા તેં તેને હરાવી આપી છે ત્યાં તે પાછો જાય; તેને આપણી સાથે લડાઈમાં આવવા ન દેતો, રખેને યુદ્ધમાં તે આપણો શરૂ થાય. કેમ કે તે પોતાના માલિક સાથે સલાહ શાંતિ કરી દે તો? શું તે આપણા માણસોના માથાં નહિ આપે?

<sup>૫</sup> શું એ દાઉદ નથી કે જેનાં વિષે તેઓએ નાચતાં નાચતાં સામસામે ગાયું ન હતું કે,

‘શાઉલે તો સહાયોને પણ

દાઉદે તો દસ સહાયોને માર્યા છે?’

<sup>૬</sup> ત્યારે આખીશે દાઉદને બોલાવીને તેને કહ્યું, “જીવતા ઈશ્વરના સમ, તું પ્રામાણિકપણાથી વત્યો છે અને સૈન્યમાં મારી સાથે આવે તે મારી દૃષ્ટિમાં સાંકે છે; કેમ કે તું મારી પાસે આવ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી તારામાં મને કંઈ અપરાધ માલૂમ પડ્યો નથી. તેમ છતાં, સરદારો તારાથી રાજુ નથી. <sup>૭</sup> માટે હવે તું પાછો વળ. અને પલિસ્ટીઓના સરદારો તારાથી નારાજ ન થાય તે માટે તું શાંતિથી પાછો જી.”

<sup>૮</sup> દાઉદે આખીશને કહ્યું, “પણ મેં શું કર્યું છે? જથાં સુધી હું તારી સેવામાં હતો ત્યાં સુધી, એટલે આજ સુધી તેં પોતાના દાસમાં એવું શું જોયું, કે મારા માલિક રાજના શરૂઆતની સાથે લડવા માટે મારી પસંદગી ના થાય?” <sup>૯</sup> આખીશે ઉત્તર આપીને દાઉદને કહ્યું, “હું જાણું છું કે મારી દ્રષ્ટિમાં તું સારો, ઈશ્વર જેવો છે; પરંતુ પલિસ્ટીઓના સરદારોએ કહ્યું છે કે, ‘તે અમારી સાથે યુદ્ધમાં ન આવે.’

<sup>૧૦</sup> માટે હવે તારા માલિકના જે ચાકરો તારી સાથે આવેલા છે તેઓની સાથે તું વહેલી સવારે ઊંઝે; ઊદ્ધયા પણી સૂર્યોદય સમયે તમે વિદાય થજો.” <sup>૧૧</sup> તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો પલિસ્ટીઓના દેશમાં પાછા જવા માટે વહેલી સવારે ઊદ્ધયા. પલિસ્ટીઓએ થિઝાએલ તરફ ફૂચ કરી.

## ૩૦

<sup>૧</sup> દાઉદ તથા તેના માણસો શ્રીજે દિવસે સિક્લાગમાં પહોંચયા, ત્યારે એમ બન્યું કે, અમાલેકીઓએ નેગેબ ઉપર તથા સિક્લાગ ઉપર હુમલો કર્યો. તેઓએ સિક્લાગ પર હુમલો કર્યો. મારો ચલાવ્યો. અને તેને બાળી મૂકયું. <sup>૨</sup> અને તેમાની સ્ત્રીઓ તથા

નાનાં ભોટાં સર્વને કેદ કર્યો. તેઓએ કોઈને મારી નાખયા નહિ, પણ તેઓને કબજે કર્યા પછી પોતાને રસ્તે ચાલ્યા ગયા.

<sup>૩</sup> જ્યારે દાઉદ તથા તેના માણસો નગરમાં આવ્યા, ત્યારે તે આગથી બાળી નંખાયેલું હતું અને તેઓની પત્નીઓ, દીકરાઓ તથા તેઓની દીકરીઓને બંદીવાન કરાયા હતાં. <sup>૪</sup> પછી દાઉદ તથા તેની સાથેના માણસોની રડવાની શક્તિ ખૂટી ગઈ ત્યાં સુધી તેઓ પોક મુકીને રદ્દ્યા.

<sup>૫</sup> દાઉદની બે પત્નીઓ, એટલે અહિનોઆમ થિઝાએલીને તથા અભિગાઈલ નાભાલ કાર્મેલીની પત્નીને કેદ કરીને લઈ જવામાં આવી. <sup>૬</sup> દાઉદને ઘણો ખેદ થયો, કેમ કે લોકો તેને પથરે મારવાની વાત કરવા લાગ્યા, કેમ કે સર્વ લોકો પોતપોતાના દીકરાઓને લીધે તથા પોતપોતાની દીકરીઓને લીધે મનમાં દુઃખી હતા; પણ દાઉદ પોતે પ્રભુ ઈશ્વરમાં બટવાન થયો.

<sup>૭</sup> દાઉદે અહીંમેલેખના પુત્ર અભ્યાથાર યાજકને કર્યું, “હું તને વિનંતિ કરું છું કે, એફોદ અહીં મારી પાસે લાવ.” અભ્યાથાર એફોદ દાઉદ પાસે લાવ્યો. <sup>૮</sup> દાઉદે પ્રાર્થના કરીને ઈશ્વરને પૂછ્યું, “જો હું ટુકડીની પાછળ પડું, તો શું હું તેઓને પકડી પાડી શકું?” ઈશ્વરે તેને ઉત્તર આપ્યો, “પાછળ લાગ, કેમ કે નિશ્ચે તું તેઓને પકડી પાડશો અને ચોક્કસ તું બધું જ પાછું મેળવશો.”

<sup>૯</sup> તેથી દાઉદ તથા તેની સાથેના છસો માણસો બસોરના નાણા આગળ પહોરયા, ત્યાં કેટલાક પાછળ પડી ગયેલાઓ થોબ્યા. <sup>૧૦</sup> પણ દાઉદે તથા ચારસો માણસોએ પીછો કરવાનું ચાલુ ચાખ્યું; કેમ કે બાકીના બસો માણસો એટલા કમજોર હતા કે તેઓ બસોર નાણું ઉત્તરી શક્યા નહિ તેથી તેઓ પાછળ રહી ગયા.

<sup>૧૧</sup> તેઓને ખેતરમાં એક મિસરી પુરુષ મખયો તેઓ તેને દાઉદની પાસે લાવ્યા; તેઓએ તેને રોટલી આપી અને તેણે ખાધી; તેઓએ તેને પાણી પીવાને આપ્યું; <sup>૧૨</sup> અને તેઓએ તેને અંજુરના ચકતામાંથી એક ટુકડો તથા સૂકી દ્રાક્ષાની બે લૂમો આપી. તેણે ખાધું એટલે તેનામાં તાકાત આવી, કેમ કે તેણે ત્રણ દિવસ તથા ત્રણ રાત દરમાન કર્શું ખાધું ન હતું; કે પાણી પણ પીધું ન હતું.

<sup>૧૩</sup> દાઉદે તેને કર્યું, “તું કોના તાબાનો છે? તું કચાંથી આવ્યો છે?” તેણે કર્યું, “હું મિસરનો એક જુવાન છું, એક અમાલેકીનો ચાકર છું; મારા માલિકે મને ત્યશુ દીધો છે. કેમ કે ત્રણ દિવસ અગાઉ હું બીમાર પડ્યો હતો. <sup>૧૪</sup> અમે કરેથીઓના દક્ષિણ ભાગ ઉપર, યહુદિયાના દેશ ઉપર, કાલેબના દક્ષિણ ભાગ પર સવારી કરી અને સિકલાગને અમે આગથી બાળી નાખ્યું.”

<sup>૧૫</sup> દાઉદે તેને કર્યું, “શું તું મને તે ટુકડી પાસે લઈ જઈશ?” મિસરીએ કર્યું, “તું ઈશ્વરના સોગન ખા કે તું મને મારી નહિ નાખે. અથવા મારા માલિકના હાથમાં મને સોંપી નહિ દે. તો હું તને તે ટુકડી પાસે લઈ જાઓ.”

<sup>૧૬</sup> તે મિસરી દાઉદને ત્યાં લઈ ગયો. તે લોકો મેદાનનાં સર્વ ભાગમાં પ્રસરાઈ ગયા હતા, તેઓ ખાતા, પીતા તથા મિજબાની ઉડાવતા હતા, કેમ કે તેઓએ પલિસ્તીઓના દેશમાંથી તથા યહુદિયાના દેશમાંથી પુષ્કળ લુંટ મેળવી હતી. <sup>૧૭</sup> દાઉદે તેઓ પર પ્રાત:કાળથી તે બીજ દિવસની સાંજ સુધી હુમલો કર્યો. જે ચારસો જુવાનો ઊંટો પર બેસીને નાકી ગયા તે સિવાય તેઓમાંનો એક બચ્યો નહિ.

<sup>૧૮</sup> જે સઘણું અમાલેકીઓ લઈ ગયા હતા તે દાઉદે પાછું મેળવ્યું; અને દાઉદે પોતાની બજ્જે પત્નીઓને મુકત કરાવી. <sup>૧૯</sup> નાનું કે ભોટું, દીકરા કે દીકરીઓ, જે કંઈ તેઓ લુંટી ગયા હતા, તે સર્વ તેઓને પાછું મખયા વગર રહ્યું નહિ. દાઉદ બધું જ પાછું લાવ્યો.

૨૦ દાઉંદે ઘેટાં તથા અન્ય જનવરો લીધાં, તેઓએ બીજાં જનવરોની આગળ તેઓને હંકતા. તેઓએ કહ્યું, “આ દાઉંદની લૂંટ છે.”

૨૧ જે બસો માણસો એટલા થાકી ગયા હતા કે તેઓ દાઉંદની સાથે જઈ શકયા ન હતા, તેઓને તેઓએ બસોર નાટા આગળ રાખ્યા હતા. તેઓની નજીક દાઉંદ આવી પહોંચ્યો. ત્યારે આ માણસો દાઉંદને તથા તેની સાથેના માણસોને ભટવાને સામા ગયા. જથારે દાઉંદ તે લોકોની પાસે આવ્યો ત્યારે તેણે તેઓને નમસ્કાર કર્યા.

૨૨ પછી સર્વ નકામા તથા અયોંય માણસો જેઓ દાઉંદ સાથે ગયા હતા તેઓએ કહ્યું, “કેમ કે આ માણસો આપણી સાથે પાછા આવ્યા ન હતા, માટે જે લૂંટ આપણે પાછી પડાવી લીધી છે તેઓમાંથી આપણે કશું તેઓને આપીશું નહિ. માત્ર દરેકને તેની પટની તથા બાળકો આપવાં કે, તેમને લઈને તેઓ વિદાય થાય.”

૨૩ પછી દાઉંદ કહ્યું, “મારા બાઈઓ, ઈંઘર કે જેમણે આપણને બધાવી રાખ્યા છે તેમની જમક્ષ આવી રીતે ન વર્તો. તેમણે આપણી વિલંબ આવેલી ટોળીને આપણા હાથમાં સોંપી દીધી છે. ૨૪ આ બાબતમાં તમારું કોણ સાંભળશે? કેમ કે લડાઈમાં જનારને જેવો ભાગ મળે તેવો જ પુરવા પાસે રહેનારને પણ ભટશે; તેઓને સરખો ભાગ ભટશે.” ૨૫ તે દિવસથી તે આજ સુધી દાઉંદ એ નિયમ તથા વિધિ ઇજરાયલને માટે નિયત કર્યા.

૨૬ જથારે દાઉંદ સિકલાગમાં આવ્યો, ત્યારે તેણે લૂંટમાંથી કેટલીક થહૂદિયાના વડીલોને, એટલે પોતાના મિત્રોને ત્યાં મોકલી અને કહાવ્યું, “જુઓ, ઈંઘરના શત્રુઓ પાસેથી લીધેલી લૂંટમાંથી આ બેટ તમારે માટે છે.” ૨૭ તેમ જ બેથેલમાંના વડીલોને, દક્ષિણા રાખોંય-વાસીઓને તથા યાતીર વાસીઓને, ૨૮ અને અરોએર વાસીઓને, સિફ્ઝોંય વાસીઓને, એશ્ટભોંય વાસીઓને માટે પણ લૂંટમાંથી બેટ મોકલી.

૨૯ તેની સાથે રાખાલના વડીલોને ત્યાં યરાહેલીઓનાં નગરોના રહેવાસીઓને ત્યાં, કેનીઓનાં નગરોના રહેવાસીઓને ત્યાં, ૩૦ હોર્મિવાસીઓને, કાર-આશાન વાસીઓને, આથાખ વાસીઓને, ૩૧ હેલ્લોનવાસીને ત્યાં અને જે સર્વ સ્થળોમાં દાઉંદ તથા તેના માણસો આવજ કરતા હતા, ત્યાં પણ બેટ મોકલાવી.

### ૩૧

૧ હવે પલિસ્ટીઓએ ઇજરાયલ વિલંબ લડાઈ કરી. ઇજરાયલના માણસો પલિસ્ટીઓની સામેથી નાસી ગયા. પણ ગિલ્બોઓ પર્વત ઉપર કંતલ થઈને પદ્ધયા. ૨ પલિસ્ટીઓએ શાઉલનો તથા તેના દીકરાઓનો પીછો કર્યો. તેઓએ તેના દીકરાઓ યોનાથાન, અખીનાદાબ તથા માલ્કીશૂઆને મારી નાખ્યા. ૩ શાઉલની વિલંબ સખત યુદ્ધ મચ્યું અને ધનુર્ધારીઓએ તેને પકડી પાદ્યો. તે તેઓને કારણે તીવ્ર પીડામાં સપદાયો.

૪ પછી શાઉલે પોતાના શસ્ત્રવાહકને કહ્યું, “તારી તલવાર તાણીને મને વીધી નાખ. નહિ તો, આ બેસુદ્ધતીઓ આવીને મને વીધી નાખીને મારું અપમાન કરશે.” પણ તેના શસ્ત્રવાહકે એમ કરવાની ના પાડી, કેમ કે તે ઘણો ગભરાતો હતો. તેથી શાઉલ પોતાની તલવાર લઈને તેની ઉપર પદ્ધયો. ૫ જથારે શાઉલને મરણ પામેલો જોયો ત્યારે તેનો શસ્ત્રવાહક પણ પોતાની તલવાર ઉપર પડીને તેની સાથે મરણ પામ્યો. ૬ તેથી શાઉલ, તેના ત્રણ દીકરાઓ તથા તેનો શસ્ત્રવાહક તેના સર્વ માણસો તે જ દિવસે એકસાથે મરણ પામ્યા.

૭ જથારે ખીણની સામી બાજુના ઇજરાયલી માણસો તથા ર્દનની સામેની કિનારીના લોકોએ તે જોયું કે ઇજરાયલના માણસો નાસવા મંડ્યા છે. અને શાઉલ તથા તેના દીકરાઓ મરણ પામ્યા છે, ત્યારે તેઓ નગરો છોડીને નાસી ગયા. અને પલિસ્ટીઓ આવીને તેમાં વસ્થા. ૮ બીજે દિવસે એમ થયું કે, જથારે પલિસ્ટીઓ

મૃતદેહો પરથી વસ્ત્રો અને અન્ય ચીજો ઉતારી લેવા આવ્યા, ત્યારે તેઓએ શાઉલને તથા તેના પ્રણ દીકરાઓને મૃતાવસ્થામાં ગિલ્ભોઆ પર્વત પર પડેલા જોયા.

**૬** તેઓએ તેનું ભાથું કાપી લીધું અને તેનાં શસ્ત્રો ઉતારી લીધા. આ સમાચાર લોકોમાં જાહેર કરવા સારુ પોતાનાં મૂર્તિનાં મંદિરોમાં તથા પલિસ્ટીઓના દેશમાં સર્વ ડેકાણો તેઓએ સંદેશવાહકો મોકલ્યા. **૭** તેઓએ તેનાં શસ્ત્રો આશ્તારોથના મંદિરમાં મૂકથાં અને શાઉલના મૃતદેહને બેથ-શાનના કોટ પર જડી લીધો.

**૮** પલિસ્ટીઓએ શાઉલના જે હાલ કર્યા હતા તે વિષે જથારે થાબેશ-ગિલ્યાદના રહેવાસીઓએ સાંભળ્યું, **૯** ત્યારે સધળા બહાદુર પુરુષો ઊઠીને આખી રાત ચાલ્યા અને બેથ-શાનના કોટ પરથી શાઉલના મૃતદેહને તથા તેના દીકરાઓના મૃતદેહને તેઓ થાબેશમાં લઈ આવ્યા. ત્યાં તેઓએ તેને અરિનદાહ દીધો. **૧૦** પછી તેઓએ તેનાં હાડકાં લઈને થાબેશમાંના ઓશેલ વૃક્ષ નીચે દફનાવ્યાં અને સાત દિવસ સુધી ઉપવાસ કર્યો.

## 2 Samuel 2 શભાલે

**૧** શાઉલના મરણ પછી, દાઉદ અમાલેકીઓની કતલ કરીને પાછો આવ્યો. અને સિકલાગમાં બે દિવસ રહ્યો. **૨** શ્રીજી દિવસે, આવણીમાંથી એક માણસ શાઉલ પાસેથી આવ્યો તેનાં વખતો ફાટેલાં હતાં, માથા પર ધૂળ હતી. તે દાઉદ પાસે આવ્યો. તેણે દાઉદને સાણાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા.

**૩** દાઉદ તેને કર્યું કે, “તું કયાંથી આવે છે?” તેણે જવાબ આપ્યો કે, “હું ઈઝરાયલની આવણીમાંથી નાસી આવ્યો છું.” **૪** દાઉદ તેને પૂછ્યું કે, “કૃપા કરી મને કહે ત્યાં શી બાબતો બની?” તે માણસે ઉત્તર આપ્યો કે, “લોકો લડાઈમાંથી નાસી ગયા છે. ઘણાં લોકો પાછા હઠીને મરણ પામ્યા છે. શાઉલ તથા તેનો દીકરો યોનાથાન પણ મરણ પામ્યા છે.” **૫** દાઉદે તે જુવાન માણસને કર્યું કે, તે કેવી શીતે જાણ્યું કે શાઉલ તથા તેનો દીકરો યોનાથાન મરણ પામ્યા છે?”

**૬** તે જુવાન માણસે કર્યું કે, “હું અનાથાસે ગિલ્બોઆ પર્વત ઉપર હતો અને ત્યાં શાઉલ પોતાના ભાલા પર ટેકો રાખીને ઊભો હતો. અને રથો તથા સવારો તેની ખૂબ નજીક આવી ગયેલા હતા. **૭** શાઉલે આસપાસ નજર કરીને મને જોઈને બોલાવ્યો. મેં ઉત્તર આપ્યો કે, ‘હું આ રહ્યો.’

**૮** તેણે મને કર્યું કે, ‘તું કોણ છે?’ મેં તેને ઉત્તર આપ્યો કે, ‘હું એક અમાલેકી છું.’ **૯** તેણે મને કર્યું કે, ‘કૃપા કરી મારી પડખે ઊભો રહીને મને પૂછેપૂરો મારી નાખ, કેમ કે મને ભારે પીડા થાય છે અને હજુ સુધી મારામાં જીવ છે.’ **૧૦** માટે તેની પાસે ઊભા રહીને મેં તેને મારી નાખ્યો, કેમ કે હું જાણતો હતો કે પડી ગયા પછી તે જીવવાનો નથી. તેના માથા પરનો મુગટ તથા તેના હાથ પરના કડાં લઈ લીધાં. તે અહીં તમારી પાસે લાવ્યો છું, મારા માલિક.’

**૧૧** પછી દાઉદે પોતાનાં વખતો ફાદ્યા અને તેની સાથેના સઘણાં માણસોએ પણ તેમ જ કર્યું. **૧૨** તેઓએ શોક કર્યો, રદ્દયા અને સાંજ સુધી શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનને માટે, ઈઝરના લોકો માટે અને ઈઝરાયલનાં માણસોને માટે ઉપવાસ કર્યો. કેમ કે તેઓ તરવારથી માર્યા ગયા હતા. **૧૩** દાઉદે તે જુવાન માણસને કર્યું કે, “તું કયાંથી આવે છે?” તેણે જવાબ આપ્યો કે, “હું આ દેશમાં એક પરદેશીનો દીકરો, એટલે અમાલેકી છું.”

**૧૪** દાઉદે તેને કર્યું કે, “ઈઝરના અભિષિકતને તારા હાથે મારી નાખતાં તને કેમ બીક લાગી નહિયું?” **૧૫** દાઉદે જુવાનોમાંથી એકને બોલાવીને તેને કર્યું કે, “તેને મારી નાખ.” તેથી તે માણસે તેના પર પ્રાટકીને નીચે ફેંકી દીધો. અને તે અમાલેકી મરણ પામ્યો. **૧૬** પછી દાઉદે તેને કર્યું કે, “તેનું લોહી તારે માથે. કેમ કે તેને મુખે જ તેની વિરલ્જ સાક્ષી આપી હતી. અને કર્યું કે, “ઈઝરના અભિષિકતને મેં મારી નાખ્યો છે.”

**૧૭** પછી દાઉદે શોકનું આ ગીત શાઉલ તથા તેના દીકરા યોનાથાનને માટે ગાયું: **૧૮** તેણે લોકોને હુકમ કર્યો કે આ ધનુષ્ય ગીત યણ્ણાપુંનોને શીખવવામાં આવે, જે યાશારના પુસ્તકમાં લખેલું છે.

**૧૯** “હે ઈઝરાયલ, તારું ગૌરવ,  
તારા પર્વતો પર માર્યું ગયું છે!  
યોજાઓ કેવા માર્યા ગયા છે!

૨૦ ગાથમાં એ કહેશો નહિ,  
આશકલોનની શેરીઓમાં એ પ્રગટ કરશો નહિ,  
રખેને પલિસ્તીઓની  
દીકરીઓ હરખાય,  
અને બિનસુન્નતીઓની  
દીકરીઓ આનંદ કરે.

૨૧ ગિલ્ભોઆના પર્વતો,  
તમારા પર ઝાકળ કે વરસાદ ન હોય,  
કે અર્પણોનાં ખેતરોમાં અનાજ ન હોય,  
કેમ કે ત્યાં યોજાઓની ટાલ બ્રષ્ટ થઈ છે,  
શાઉલની ટાલ હવે જાણે તેલથી અભિષિકત થયેલી હોય નહિ એવું છે.

૨૨ જેઓ માર્યા ગયા છે તેઓના લોલી,  
બળવાનોનાં શરીરની ચરબીથી  
થોનાથાનનું તીર પાછું પડતું ન હતું

શાઉલની તરવાર ઘા કર્યા વગર પાછી પડતી ન હતી.

૨૩ શાઉલ અને થોનાથાન જીવન દરમયાન એકબીજા પ્રત્યે પ્રેમ કરતા હતા અને  
કુપાળુ હતા,

તેઓના મૃત્યુકાળે તેઓ જુદા ન પડ્યા.

તેઓ ગરૂડ કરતાં વધારે વેગવાન હતા,  
તેઓ સિંહોથી વધારે બળવાન હતા.

૨૪ અદે ઈરાયલની દીકરીઓ, શાઉલને માટે વિલાપ કરો,  
જેણે તમને ચુંદર કિરમજુ વરત્રો પહેરાવ્યાં,  
જેણે સોનાનાં આભૂષણથી તમારાં વસ્ત્રો શણગાર્યા.

૨૫ કેવી શીતે યોજાઓ યુદ્ધમાં માર્યા ગયા છે!

હે થોનાથાન તું તારા જ પર્વતો પર માર્યા ગયો છે.

૨૬ તારે લીધે મને દુઃખ થાય છે, મારા ભાઈ થોનાથાન.  
તું મને બહુ વહાલો હતો.

મારા પર તારો પ્રેમ અદ્ભુત હતો,  
સ્ત્રીઓના પ્રેમથી વિશેષ અને અદ્ભુત હતો.

૨૭ યોજાઓ કેવા માર્યા ગયા છે,  
અને યુદ્ધના શરત્રોનો કેવો વિનાશ થયો છે!"

## ૨

૧ ત્યાર પછી એમ થથું કે દાઉદે ઈશ્વરને પૂછ્યું, “શું હું યહૂદિયાના કોઈ એક નગરમાં  
જાઉં?” ઈશ્વરે તેને જવાબ આપ્યો, “ઉપર જા.” દાઉદે કદ્યું, “હું કથા શહેરમાં જાઉં?”  
ઈશ્વરે જવાબ આપ્યો, “હેઠ્રોનમાં જા.” ૨ તેથી દાઉદ પોતાની બે સ્ત્રીઓ, થિઝઅલી  
અહિનોઆમ અને નાભાલ કાર્મેલીની વિધવા અભિગાઈલ સાથે ત્યાં ગયો. ૩ દાઉદ  
તેની સાથેના માણસોને પણ ત્યાં લાવ્યો, દેક પોતપોતાનાં કુટુંબને લઈને હેઠ્રોનના  
નગરોમાં આવ્યા. ત્યાં તેમણે વસવાટ શરૂ કર્યો.

૪ યહૂદિયાના માણસો ત્યાં આવ્યા, તેઓએ દાઉદને યહૂદાના કુળ પર રાજ તરીકે  
અભિષેક કર્યો.

તેઓએ દાઉદને કદ્યું કે, “થાબેશ-ગિલ્યાદના માણસોએ શાઉલને દફનાવ્યો.”

૫ તેથી દાઉદે થાબેશ-ગિલ્યાદના માણસો પાસે સંદેશાવાહકો મોકલીને તેમને  
કદ્યું, “તમે ઈશ્વરથી આશીર્વાદિત છો, કેમ કે તમે તમારા માલિક શાઉલ પ્રત્યે

વફાદારી દર્શાવીને તેને દફનાવ્યો. <sup>૬</sup> હવે ઈશ્વર તમારા પર કરારની વફાદારી તથા વિશ્વાસુપણું બતાવો. વળી તમે આ કામ કર્યું છે માટે હું પણ તમારા પ્રત્યે ભલાઈ દર્શાવીશ. <sup>૭</sup> હવે પણી, તમારા હાથ બગ્ગવાન થાઓ; તમે હિંમતવાન થાઓ કેમ કે તમારો માલિક શાઉલ મરણ પામ્યો છે; પણ યહૃદાના કુઠો મને તેઓના પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો છે. <sup>૮</sup> પણ શાઉલના સૈન્યનો સેનાપતિ, નેરનો દીકરો આખનેર, શાઉલના દીકરા ઈશ-બોશેથને માહનાઇમમાં લઈ આવ્યો; <sup>૯</sup> તેણે ઈશ-બોશેથને ગિલ્યાદ, આશેર, થિઝાએલ, એફાઈમ, બિન્યામીન તથા સર્વ ઇજરાયલ પર રાજ બનાવ્યો. <sup>૧૦</sup> જથારે શાઉલનો દીકરો ઈશ-બોશેથ ઇજરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે ચાંદીસ વર્ષનો હતો, તેણે બે વર્ષ રાજ કર્યું. પણ યહૃદાનું કુણ દાઉદને આધીન રહેતું હતું. <sup>૧૧</sup> દાઉદે સાત વર્ષ અને છ મહિના સુધી હેખ્લોનમાં યહૃદાના કુણ પર રાજ કર્યું. <sup>૧૨</sup> નેરનો દીકરો આખનેર તથા શાઉલના દીકરા ઈશ-બોશેથના ચાકરો, માહનાઇમથી નીકળીને ગિલ્યોનમાં ગયા. <sup>૧૩</sup> સર્ઝાયાનો દીકરો યોઆબ અને દાઉદના ચાકરો બહાર નીકળી જઈને તેઓને ગિલ્યોનના નાળા પાસે ભાગ્યા. તેઓનું એક ટોળું તળાવની એક કિનારે અને બીજુ ટોળું તળાવની બીજુ કિનારે એમ ત્યાં તેઓ બેઠા. <sup>૧૪</sup> આખનેરે યોઆબને કદયું કે, “કૃપા કરી જીવાન માણસોને અમારી સમક્ષ આવીને હરીફાઈ કરવા દે.” પણી યોઆબે કદયું, “તેઓને આવવા દો.” <sup>૧૫</sup> પણી જીવાન માણસો ઉદ્ધા અને એકત્ર થયા, બિન્યામીન તથા શાઉલના દીકરા ઈશ-બોશેથમાંથી બાર જણ અને દાઉદના ચાકરોમાંથી બાર. <sup>૧૬</sup> તેઓમાંના પ્રત્યેક માણસે પોતાના વિરોધીને ભાથાથી પકડીને તેની તલવારની અણી તેના વિરોધીને ભૌકી અને તેઓ બધા એકસાથે નીચે ટળી પડ્યા. માટે તે જગ્યાનું નામ હિખ્રુ ભાષામાં, “હેલ્કાથ-હાસ્સુરીમ” અથવા “તલવારોનું ઘેતર” એવું પડ્યું, જે ગિલ્યોનમાં છે. <sup>૧૭</sup> તે દિવસે ઘણું તીવ્ર થુજ થયું અને આખનેર તથા ઇજરાયલી માણસોનો દાઉદના ચાકરો આગળ પરાજય થયો હતો. <sup>૧૮</sup> સર્ઝાયાના પ્રણ દીકરાઓ: યોઆબ, અભિશાય તથા અસાહેલ ત્યાં હતા. અસાહેલ વન્ય હરણની માફક ઝડપથી દોકી શકતો હતો. <sup>૧૯</sup> અસાહેલ કોઈપણ દિશામાં વણ્ણા વિના સીધો આખનેરની પાછળ ગયો. <sup>૨૦</sup> આખનેરે પાછળ જોઈને તેને કદયું, “શું તું અસાહેલ છે?” તેણે જવાબ આપ્યો કે, “હું તે છું.” <sup>૨૧</sup> આખનેરે તેને કદયું, “તારી જમણી કે ડાંબી બાજુ તરફ વળી જ. અને એક જીવાન માણસને પકડીને તેનાં શક્ત લઈ લે.” પણ અસાહેલ કોઈ બાજુએ વણ્ણો નહિં. <sup>૨૨</sup> તેથી આખનેરે ફરીથી અસાહેલને કદયું કે, “મારો પીછો કરવાનું બંધ કર. શા માટે તું મારે હાથે જમીનદોસ્ત થવા માંગે છે? તને મારીને હું કેવી રીતે મારું મો તારા ભાઈ યોઆબને દેખાડું?” <sup>૨૩</sup> પણ અસાહેલે તે બાજુ તરફ વળવાનો ઇનકાર કર્યો, તેથી આખનેરે ભાલાનો ધારદાર હાથો તેના શરીરમાં ધૂસાડી દીધો, તે ભાલાનો હાથો શરીરની આરપાર નીકળ્યો. અસાહેલ નીચે પડ્યો અને ત્યાં જ મરણ પામ્યો. જ્યાં અસાહેલ મરણ પામ્યો હતો ત્યાં તેના શરીર પાસે જેઓ આવ્યા હતા તેઓ ત્યાં જ ઊભા રહ્યા. <sup>૨૪</sup> પણ યોઆબ તથા અભિશાય આખનેરની પાછળ લાગ્યા. સૂર્યાસ્ત થવાના સમયે, તેઓ આમા પર્વત, જે ગિલ્યોનના અરણ્યના માર્ગ પર ગીયાહ આગળ છે ત્યાં આવી પહોંચયા. <sup>૨૫</sup> બિન્યામીનના માણસો પોતે આખનેરની પાછળ એકત્ર થયા અને તેઓ પર્વતના શિખર ઉપર ઊભા રહ્યા. <sup>૨૬</sup> ત્યારે આખનેરે યોઆબને હાંક મારીને કદયું, શું તરવાર હેશા સંહાર કર્યા કરશે? શું તું જાણતો નથી કે તેનો અંત તો કડવો થશે? તારા જે માણસો તેઓના ભાઈઓની પાછળ પડ્યા છે તેઓને ત્યાંથી પાછા વળી જવાનું કહેવાને તું કયાં સુધી રાહ જોઈશ?” <sup>૨૭</sup> યોઆબે જવાબ આપ્યો, “જીવતા ઈશ્વરના સમ, જો તેં કદયું ન હોત તો નિશ્ચે સવાર સુધી મારા સૈનિકો તેઓના

ભાઈઓની પાછળ પડ્યા ન હોત." ૨૮ પણ યોઆબે રણશિંગકું વગાડ્યું, તેના સર્વ માણસોએ ઇજરાયલની પાછળ પડવાનું અટકાવી દીધું. અને તેઓએ લડાઈ કરવાનું બંધ કર્યું. ૨૯ આખનેર અને તેના માણસોએ તે આખી રાત અરાબામાં પસાર થઈને મુસાફરી કરી. તેઓ થર્ડન ઓંંગીને, બીજી સવારે માહનાઇમમાં પહોંચ્યા. ૩૦ યોઆબે આખનેરની પાછળ પડવાનું અટકાવી દીધું. તે પાછો ફર્દો. તેણે સર્વ માણસોને એકત્ર કર્યા. તો તેઓમાંથી અસાહેલ અને દાઉદના સૈનિકોમાંથી ઓગણીસ માણસો ઓછા થયેલા હતા. ૩૧ પણ દાઉદના માણસોએ આખનેર તથા બિન્યામીનના પ્રણ સો સાચ માણસોને માર્યા. ૩૨ પણ તેઓએ અસાહેલને ઊંઘકી જઈને તેને બેથલેહેમમાં તેના પિતાની કબરમાં દફનાવ્યો. યોઆબ અને તેના માણસો આખી રાત ચાલ્યા અને સૂર્યોદય થતાં હેઠ્લોનમાં પહોંચ્યા.

### ૩

૧ હવે શાઉલના લોકો તથા દાઉદના લોકોની વચ્ચે લાંબા ક્ષમય સુધી વિગ્રહ ચાલ્યો. દાઉદ વધારે બળવાન થતો ગયો, પણ શાઉલ અને તેના લોક નખાં થયા.

૨ હેઠ્લોનમાં દાઉદના છ પુત્રોના જન્મ થયા હતા. તેનો પ્રથમજનિત પુત્ર આખનોન હતો, જેને અહિનોઆભ થિઝાએલિએ જન્મ આપ્યો હતો. ૩ તેનો બીજો દીકરો કિલાબ, તે નાબાલ કાર્ભેલની વિધવા અભિગાઈલથી જન્મ્યો હતો. શ્રીજો આખશાલોમ, ગશૂરના રાજ તાલ્બાયની દીકરી માકાનો દીકરો હતો.

૪ ચોથો દીકરો, તે હાગીથનો દીકરો અદોનિયા હતો. પાંચમા દીકરા શફાટયાને અભીટાલે જન્મ આપ્યો હતો, ૫ છો થિશ્રાબ, દાઉદની પતની એગલાનો દીકરો હતો.

૬ દાઉદના લોક અને શાઉલના લોક વચ્ચે વિગ્રહ ચાલતો હતો તે દરમિયાન આખનેર શાઉલના પક્ષ માટે મજબૂત બન્યો. ૭ શાઉલની ઉપપત્નીનું નામ રિસ્પા હતું, તે એથાહની દીકરી હતી. ઈશ-બોશેથે આખનેરને કદ્યું, "તું મારા પિતાની ઉપપત્ની સાથે કેમ સૂર્ય ગયો હતો?"

૮ આખનેર ઈશ-બોશેથના શફાટોથી ખૂબ ગુસ્સે થયો અને કદ્યું, "શું હું થહૂદાના ફૂતરાનું માથું છું? મેં આજે તારા પિતા શાઉલના લોક પર, તેના ભાઈઓ પર, તથા તેના ભિત્રો પર સહાનુભૂતિ દર્શાવીને તને દાઉદના હાથમાં સોપી દીધો નથી. તેમ છતાં આજે આ સ્ત્રી વિષે તું મારા ઉપર આરોપ મૂકે છે?

૯ કેમ ઈશ્વરે દાઉદ આગળ સમ ખાધા છે તેમ હું જો દાઉદને ન કરું, તો ઈશ્વર આખનેર પર તેના કરતાં વધારે વિપત્તિ લાવો! ૧૦ એટલે કે શાઉલના હાથમાંથી રાજ્ય છીનવીને દાઉદનું રાજ્યાસન ઇજરાયલ અને થહૂદિયા પર દાનથી તે બેર-શેખા સુધી હું સ્થાપું." ૧૧ પણ ઈશ-બોશેથ આખનેરને જવાબમાં કશું કહી શકયો નહિં, કેમ કે તે તેનાથી ડરતો હતો.

૧૨ પણ આખનેરે સંદેશવાહક મોકલીને દાઉદને કહ્યાયું કે, "આ દેશ કોનો છે? મારી સાથે કરાર કર. અને તું જોઈશ કે સર્વ ઇજરાયલીઓને તારી પાસે લાવવા માટે મારો હાથ તારી સાથે છે." ૧૩ દાઉદે જવાબ આપ્યો, "સાંલ, હું તારી સાથે કરાર કરીશ. પણ હું તારી પાસે એક બાબતની માગણી કરું છું કે, જથારે તું મારી પાસે આવે ત્યારે શાઉલની દીકરી મીખાલને લાવ્યા વિના તું મને મળી શકશે નહિં."

૧૪ પણ દાઉદે શાઉલના દીકરા ઈશ-બોશેથ પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને કહેવડાયું, "જેના માટે મેં પલિસ્તીઓનાં એકસો અગ્રયર્મો આપીને લગ્ન કર્યું હતું તે મારી પતની ભિખાલ મને આપ." ૧૫ તેથી ઈશ-બોશેથ ભિખાલ માટે માણસ મોકલીને, તેના પતિ એટલે લાઈશના દીકરા પાલ્ટીએલ પાસેથી તને મંગાવી લીધી. ૧૬ તેનો પતિ બાહુરીમ

સુધી રડતો રડતો તેની પાછળ ગયો, ત્યારે આખનેરે તેને કદ્યું, “હવે ઘરે પાછો જા.” તેથી તે પાછો ગયો.

**૧૬** આખનેરે ઇજરાયલના વડીલો સાથે વાતથીત કરીને કદ્યું, “ભૂતકાળમાં તમે દાઉદને તમારો રાજ બનાવવા માટે પ્રયત્ન કરતા હતા. **૧૮** તો હવે તે કામ કરો, કેમ કે ઈશ્વરે દાઉદ વિષે કદ્યું છે કે, ‘મારા સેવક દાઉદની મારફતે હું મારા ઇજરાયલી લોકોને પલિસ્તીઓના અને સર્વ શત્રુઓના હાથમાંથી છોડાવીશ.’

**૧૯** આખનેરે પણ વ્યક્તિગત રીતે બિન્યામીનીઓની સાથે વાત કરી. પછી ઇજરાયલ તથા બિન્યામીનના આપા કુળને તેઓની જે ઇચ્છા પૂરી કરવી હતી તે વિષે દાઉદને કહેવા સારુ આખનેર હેઠ્લોનમાં ગયો. **૨૦** આખનેર અને તેના વીસ માણસો દાઉદને મળવા હેઠ્લોનમાં આવ્યા, ત્યારે દાઉદે તેઓને ભોજન કરાવ્યું.

**૨૧** આખનેરે દાઉદને જણાવ્યું, “હું ઉઠીને સર્વ ઇજરાયલીઓને મારા માલિક પાસે એકત્ર કરીશ, કે જેથી તેઓ તારી સાથે કરાર કરે અને તું તારા હૃદયની ઇચ્છા પ્રમાણે બધા પર રાજ કરે.” દાઉદે આખનેરને શાંતિથી વિદાય કર્યો.

**૨૨** પછી દાઉદના સેનિકો તથા યોઆબ લડાઈ કર્યા પછી પાછા આવ્યા. તેઓ પોતાની સાથે ઘણી લૂંટ લાવ્યા. પણ આખનેર દાઉદ સાથે હેઠ્લોનમાં ન હતો. કેમ કે દાઉદે તેને વિદાય કરવાથી તે શાંતિથી ગયો હતો. **૨૩** જથારે યોઆબ અને તેનું આખું સૈન્ય આવ્યું, ત્યારે તેઓએ યોઆબને કદ્યું, “નેરનો દીકરો આખનેર રાજ પાસે આવ્યો હતો અને રાજાએ તેને વિદાય કર્યો અને આખનેર શાંતિથી પાછો ગયો છે.”

**૨૪** યોઆબે રાજ પાસે આવીને કદ્યું, “તેં શું કર્યું છે? જો, આખનેર તારી પાસે આવ્યો! તો પછી શા માટે તેં તેને વિદાય કર્યો? અને તે જતો રહ્યો? **૨૫** નેરના દીકરા આખનેરને તું નથી જાણતો કે, તે તને છેતરવાને, તારી યોજનાઓ જાણવાને તથા તું જે કરે છે તે બધાથી વાકેફ થવા સારુ આવ્યો હતો?” **૨૬** જથારે યોઆબ દાઉદ પાસેથી ગયો, ત્યારે તેણે આખનેર પાછળ સંદેશાવાહકો મોકલ્યા. અને તેઓ તેને સીરાના હોજ પાસેથી પાછો તેડી લાવ્યા, પણ દાઉદ એ વિષે કશું જાણતો ન હતો.

**૨૭** આખનેર હેઠ્લોનમાં પાછો આવ્યો, ત્યારે યોઆબ તેની સાથે એકાંતમાં વાત કરવા સારુ તેને દરવાજાની એક બાજુથે લઈ ગયો. અને યોઆબે ત્યાં તેના પેટમાં ખંજર ભોકીને તેને મારી નાખ્યો. આ શીતે યોઆબે તેના ભાઈ અસાહેલના ખૂનનો બદલો લીધો.

**૨૮** દાઉદે આ વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તેણે કદ્યું, “નેરના દીકરા આખનેરના ખૂન વિષે હું તથા માઝાં રાજ્ય ઈશ્વરની આગળ સંદાકાળ સુધી નિર્દોષ છીએ. **૨૯** આખનેરના મરણનો દોષ યોઆબના શિરે તથા તેના પિતાના કુટુંબનાં બધાને શિરે છે. તેઓના ઘરના લોકો રક્તશ્રાવ અને દુષ્ટરોગના બોગ બનશે. તેઓ અપંગ થશે અને તલવારથી મરશે. ઘરમાં અનાજની તંગી રહેશે. આ બધાં શાપ લાગશે.” **૩૦** આમ યોઆબે તથા તેના ભાઈ અભિશાયે આખનેરને મારી નાખ્યો, તેણે તેઓના ભાઈ અસાહેલને ગિયર્યોનના યુધમાં મારી નાખ્યો હતો. તેનું વેર વાપર્યું.

**૩૧** દાઉદે યોઆબને તથા તેની સાથેના સર્વ લોકો ને કદ્યું, “પોતાના વસ્ત્રો ફાડો, ટાટના વસ્ત્રો પહેરો અને આખનેરના શબની આગળ શોક કરો.” અને દાઉદ રાજ તેના શબને દર્શનાવવા બીજાઓની પાછળ કબ્રસ્તાનમાં ગયા. **૩૨** તેઓએ આખનેરને હેઠ્લોનમાં દર્શનાવ્યો. દાઉદ આખનેરની કબર પાસે પોક મૂકીને રદ્દ્યો અને તેની સાથે સર્વ લોકો પણ રદ્દ્યા.

**૩૩** રાજાએ આખનેરને માટે વિલાપ કરીને ગાયું કે,

“જેમ મૂર્ખ ભરે છે તેમ શું આળનેર માર્યો જાય?

<sup>૩૪</sup> તારા હાથ બંધાયા ન હતા.

તારા પગમાં બેડીઓ ન હતી. જેમ અન્યાથીના દીકરાઓ આગળ માણસ માર્યો જાય તેમ તું માર્યો ગયો છે.”

સર્વ લોકોએ ફરી એક વાર તેના માટે વિલાપ કર્યો.

<sup>૩૫</sup> લોકો સૂર્યાસ્ત અગાઉ દાઉદને ભોજન કરાવવાં તેની પાસે આવ્યા, પણ દાઉદે સોગન લીધા કે, “સૂર્યાસ્ત થથા અગાઉ જો હું ચોટલી કે બીજું કંઈ પણ ખાઉં તો ઈંઘર મારું મૃત્યુ લાવો.” <sup>૩૬</sup> સર્વ લોકોએ દાઉદનું એ દુઃખ ધ્યાનમાં લીધું. અને રાજાએ જે કંઈ કર્યું તેથી તેમને ખુશી થઈ.

<sup>૩૭</sup> તેથી સર્વ લોકો તથા સર્વ ઇજરાયલીઓ જાણી શક્યા કે નેરના દીકરા આળને મારવામાં રાજાની ઈચ્છા ન હતી. <sup>૩૮</sup> રાજાએ પોતાના ચાકરોને કદ્યું કે, “શું તમે જાણો છો કે, આજે ઇજરાયલમાં એક રાજકુમાર તથા મહાન પુરુષ મરણ પામ્યો છે? <sup>૩૯</sup> હું એક અભિષિક્ત રાજી છું, હું આજે નિર્બણ છું, આ માણસોને, સર્વથાના ધાતકી દીકરાઓને, હું કશું કરી શકતો નથી. ઈંઘર દુરાચારીઓને તેઓના દુરાચારોના બદલો આપો.

## ૪

<sup>૧</sup> શાઉલના દીકરા ઈશ-બોશેથે સાંભળ્યું કે આળને હેણ્ઠોનમાં મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેનાં ગાત્રો શિથિલ થઈ ગયા અને સર્વ ઇજરાયલીઓ મુશ્કેલીમાં મુકાયા.

<sup>૨</sup> શાઉલના દીકરા પાસે બે માણસ હતા, તેઓ સરદારની ટુકડીમાંના સૈનિકો હતા. એકનું નામ બાના, બીજાનું નામ રેખાબ હતું. તેઓ બિન્યામીનપુત્રોમાંના રિભોન બેરોથીના દીકરા હતા (તેથી બેરોથ પણ બિન્યામીનનો એક ભાગ ગણાતું હતું,

<sup>૩</sup> બેરોથીઓ ગિતાઈમમાં નાસી ગયા અને આજ સુધી ત્યાં વસેલા છે).

<sup>૪</sup> શાઉલના દીકરા યોનાથાનને એક દીકરો હતો તે પગે અપંગ હતો. જથારે શાઉલ તથા યોનાથાન વિષેની ખબર થિઝાએલથી આવી ત્યારે તે પાંચ વર્ષનો હતો. તેને સાચવનારી તેને લઈને દોકી ગઈ હતી. જથારે તે દોડતી હતી, ત્યારે યોનાથાનનો દીકરો પડી ગયો અને તે અપંગ થઈ ગયો હતો. તેનું નામ મફીબોશેથ હતું. <sup>૫</sup> તેથી રિભોન બેરોથીના દીકરા રેખાબ તથા બાના બપોરના સમયે ઈશ-બોશેથને ઘરે પહોંચયા. ત્યારે તે આરામ કરતો હતો. <sup>૬</sup> જે સ્ત્રી તેના ઘરના દરવાજમાં ચોકી કરતી હતી તે ઘઉં સાફ કરતાં કરતાં ઊંઘી ગઈ હતી. રેખાબ અને બાના ધીમેથી તેની પાસે થઈને સરકી ગયા. <sup>૭</sup> જે આરામગૃહમાં તે પોતાના પલંગ પર સૂતો હતો ત્યાં પહોંચી ગયા. તેઓએ તેના પર હુભલો કર્યો અને તેની હત્યા કરી. પછી તેઓ તેનું માથું કાપી નાખ્યું. તે લઈને તેઓ અરાબાને માર્ગ આખી ચાત ચાલ્યા.

<sup>૮</sup> તેઓ ઈશ-બોશેથનું માથું હેણ્ઠોનમાં દાઉદ પાસે લાવ્યા. અને રાજાને કદ્યું કે, “જુઓ, આ ઈશ-બોશેથ, શાઉલનો દીકરો તારો શાશ્વત, જે તારો જીવ લેવાની તક શોધતો હતો, તેનું માથું છે. આજે ઈંઘરે મારા માલિક રાજાનું વેર શાઉલ તથા તેના વંશજ વાહયું છે.” <sup>૯</sup> દાઉદે રિભોન બેરોથીના દીકરા, રેખાબ તથા તેના ભાઈ બાનાને ઉત્તર આપ્યો; તેણે તેઓને કદ્યું, “જીવંત ઈંઘરે, મારા જીવને સર્વ વિપત્તિમાંથી બચાવ્યો છે, <sup>૧૦</sup> કે જથારે કોઈએ મને કદ્યું, 'શાઉલ મરણ પામ્યો છે,' ત્યારે હું વિચારતો હતો કે તે સારા સમાચાર લાવ્યો છે, ત્યારે મેં તેને પકડીને સિકલાગમાં મારી નામ્યો. તેની ખબરના બદલામાં મેં તેને ઈનામ આપ્યું હતું.

<sup>૧૧</sup> હવે જથારે ખૂની માણસોએ એક ન્યાથી માણસને તેના પોતાના ઘરમાં ઘૂસીને તેના પલંગ પર તેને માર્યો છે. ત્યારે તમારા હાથથી થયેલા તેના ખૂનનો બદલો

હું ન લઉં અને પૃથ્વી પરથી તમને નાખૂદ કેમ ના કરં?" <sup>૧૨</sup> પછી દાઉદે પોતાના જુવાન પુરુષોને આજ્ઞા કરી. એટલે તેઓએ બજેને મારી નાખ્યા અને તેઓના હાથ પગ કાપી નાખીને તેઓને હેણોનના તણાવની પાણે ઊંચે લટકાવ્યા. તેઓએ ઈશ-બોશેથનું માથું લઈને હેણોનમાં આળનેરની કબરમાં દફનાવ્યું.

## ૫

<sup>૧</sup> પછી ઇઝરાયલના સર્વ કુણોએ દાઉદ પાસે હેણોનમાં આવીને કદયું, "જુઓ, અમે તારા પિતરાઈઓ છીએ. <sup>૨</sup> જતકાળમાં જથારે શાઉલ અમારો રાજ હતો, તથારે ઇઝરાયલના સૈન્યની આગેવાની તેં જ કરી હતી. ઈશ્વરે તને જ કદયું હતું, "તું મારા લોક ઇઝરાયલીઓ પર અધિપતિ તથા રાજ થશે." <sup>૩</sup> તેથી ઇઝરાયલના સર્વ આગેવાનો દાઉદ પાસે હેણોનમાં આવ્યા. દાઉદે ઈશ્વરની આગળ હેણોનમાં તેઓની સાથે કરાર કર્યો. તેઓએ દાઉદને ઇઝરાયલના રાજ તરીકે અભિષેક કર્યો. <sup>૪</sup> દાઉદ રાજ થયો ત્યારે તે ત્રીસ વર્ષનો હતો. તેણે ચાણીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૫</sup> તેણે હેણોનમાં રહીને યહુદિયા પર સાડા સાત વર્ષ રાજ કર્યું; અને યરુશાલેમમાં રહીને ઇઝરાયલ તથા યહુદિયા પર ત્રીસ વર્ષ રાજ કર્યું.

<sup>૬</sup> દાઉદ અને તેના સૈન્યએ યરુશાલેમમાં જઈને તેના રહેવાસી યખૂસીઓ પર આકમણ કર્યું. તેઓએ દાઉદને કદયું, "તું અહીં આવી શકવાનો નથી, કેમ કે દ્રષ્ટિવિહીન તથા અપંગો પણ તને હાંકી કાઢી શકે તેમ છે. તું અહીં અંદર આવી શકશે નહિં."

<sup>૭</sup> પણ, દાઉદે તો સિયોનનો કિલ્લો કબજે કર્યો. તે હવે દાઉદનું નગર કહેવાય છે.

<sup>૮</sup> યખૂસીઓએ કરેલા અપમાનના જવાબમાં ગુસ્સે થઈને દાઉદે કદયું કે, "સૈનિકો તે પાણીના નાણામાં થઈને ઉપર ચઠી જાઓ, 'અંધ તથા અપંગ!' યખૂસીઓનો સંહાર કરો તેઓ દાઉદના શરૂઆતો છે." તેઓએ મારી મશકરી કરતા કદયું હતું કે, "અંધ તથા અપંગ! તે રાજમહેલમાં આવી શકતા નથી." <sup>૯</sup> દાઉદ તે કિલ્લામાં રહેવા લાગ્યો અને તેનું નામ દાઉદનગર પાદ્યાંથું. દાઉદે મિલ્લોથી માંડીને અંદરની તમામ જગ્યામાં બાંધકામ કર્યું. <sup>૧૦</sup> દાઉદ અધિકાધિક મહાન થતો ગયો કેમ કે સર્વ શક્તિમાન પ્રભુ ઈશર, તેની સાથે હતા.

<sup>૧૧</sup> પછી તૂરના રાજ હીરામે દાઉદને માટે મહેલ બાંધવા સંદેશવાહકો, કાષ્ટવૃક્ષો, સુથારો અને કડિયાઓ મોકલ્યા. <sup>૧૨</sup> દાઉદે જાણ્યું કે ઈશ્વરે મને ઇઝરાયલ પર રાજ તરીકે સ્થાપિત કર્યો છે અને તેમણે તેમનું રાજ્ય પોતાના લોક ઇઝરાયલને ખાતર ગૌરવવાન કર્યું છે.

<sup>૧૩</sup> પછી દાઉદ હેણોન છોડીને યરુશાલેમમાં આવ્યો, ત્યાં તેણે બીજુ વધારાની પતનીઓ અને ઉપપતનીઓ કરી. તેઓએ અનેક દીકરા અને દીકરીઓને જરૂર આપ્યાં. <sup>૧૪</sup> યરુશાલેમમાં જન્મેલાં સંતાનોનાં નામ આ પ્રમાણે છે: શામ્ભૂઆ, શોભાબ, નાથાન, સુલેમાન, <sup>૧૫</sup> થિબ્હાર, અલીશૂઆ, નેફેગ, થાફીઆ, <sup>૧૬</sup> અલિશામા, એલ્યાદા અને અલીફેલેટ.

<sup>૧૭</sup> પલિસ્તીઓએ સાંભળ્યું કે દાઉદ ઇઝરાયલના રાજ તરીકે અભિષિક્ત કરાયો છે. ત્યારે તેઓ બધા તેને પકડી લેવા બહાર ગયા. પણ દાઉદને તેની જાણ થવાથી તે કિલ્લામાં ચાલ્યો ગયો. <sup>૧૮</sup> હવે પલિસ્તીઓ આવીને રફાઈમના નીચાણમાં ફેલાઈ ગયા હતા.

<sup>૧૯</sup> પછી દાઉદે ઈશ્વરની સલાહ પૂછી કે, "શું હું પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કરં? શું તમે તેઓ પર વિજય આપશો?" ઈશ્વરે દાઉદને કદયું કે, "હુમલો કર, હું નિશ્ચે તને પલિસ્તીઓ પર વિજય આપીશ." <sup>૨૦</sup> તેથી દાઉદે બાલ-પરાસીમના લોકો પર હુમલો કર્યો અને તેઓને પરાજિત કર્યા. તેણે કદયું કે, "પાણીના પૂરના ધસારાની માફક

ઈંઘર મારા શત્રુઓ પર ધકી ગયા છે.” એ માટે તેણે તે જગ્યાનું નામ બાલ-પરાસીમ પાડ્યું. <sup>૨૧</sup> પલિસ્ટીઓએ પોતાની મૂર્તિઓ ત્યાં પડતી મૂકી. દાઉદ તથા તેના માણસો તે લઈ ગયા.

<sup>૨૨</sup> પણી પલિસ્ટીઓ ફરીથી પાછા આવ્યા અને રફાઈભની ખીણમાં ફેલાઈ ગયા. <sup>૨૩</sup> દાઉદે ફરી ઈંઘરની સલાહ પૂછી અને ઈંઘરે તેને કટ્યું, “તું આગળી હુમલો કરીશ નહિં, પણ તેઓની પાછળ ચકરાવો ખાઈને શેતૂરવૃક્ષોની સામેથી તેઓ પર હુમલો કર.

<sup>૨૪</sup> જગ્યારે શેતૂરવૃક્ષોની ટોચમાં કૂચ કરવાનો ખડખડાટ તું સાંભળો ત્યારે પૂરા સામર્થ્યથી ચટાઈ કરજે. તે વખતે હું તારી આગળ પલિસ્ટીઓના સૈન્ય પર હુમલો કરવા તારી અગાઉ ગયો છું. એવું સમજ જે.” <sup>૨૫</sup> ઈંઘરે જેમ દાઉદને આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. તેણે ગેબાથી ગેઝેર સુધી પલિસ્ટીઓનો સંહાર કર્યો.

## ૬

<sup>૧</sup> દાઉદે ઇઝરાયલમાંથી પસંદ કરેલા શ્રીસ હજાર માણસોને ફરીથી એકત્ર કર્યા. <sup>૨</sup> પણી તે પોતાની સાથેના સર્વ માણસોને લઈને તે કર્લાંબો પર બિરાજમાન ઈંઘરનો કોશ લેવાને બાલે-અહૃદિયાથી જ્યાં કોશ હતો ત્યાં ગયો. જે સૈન્યોના ઈંઘરના નામથી ઓળખાય છે.

<sup>૩</sup> તેઓએ ઈંઘરના કોશને અભીનાદાબનું ધર જે પર્વત પર હતું ત્યાંથી લાવ્યા અને તેને એક નવા ગાડામાં મૂક્યો. તેના દીકરાઓ, ઉઝાં અને આંત્યો ગાડું હાંકતા હતા.

<sup>૪</sup> તેઓ પર્વત પરથી અભીનાદાબના ધરેથી ઈંઘરના કોશને લાવતા હતા. આંત્યો કોશ આગળ ચાલતો હતો. <sup>૫</sup> અને દાઉદ તથા ઇઝરાયલના ધરના લોકો દેવદારના લાકડાંમાંથી બનાવેલાં સર્વ પ્રકારનાં વાંઝિંગ્રો, વીણા, સિતાર, ખંજરી, કરતાલ તથા મંજુરા ઈંઘર આગળ વગાડતા હતા.

<sup>૬</sup> જગ્યારે તેઓ નાખોનના ખાળા પાસે આવ્યા, ત્યારે બટદોએ ઠોકર ખાદી અને ઉઝાંએ પોતાનો હાથ ઈંઘરના કોશ તરફ લાંબો કરીને તેને પકડી રાખ્યો. <sup>૭</sup> ત્યારે ઈંઘરનો કોપ ઉઝાં પર સંપર્ક થાયો. તેના અપરાધને લીધે ઈંઘરે તેને ત્યાં માર્યો. ઉઝાં ઈંઘરના કોશ આગળ મરણ પામ્યો.

<sup>૮</sup> ઈંઘરે ઉઝાંને માર્યો તેથી દાઉદને ખોટું લાગ્યું અને તેણે તે જગ્યાનું નામ પેરેસ-ઉઝાં પાડ્યું. તે જગ્યાનું નામ આજ સુધી પેરેસ-ઉઝાં છે. <sup>૯</sup> દાઉદને તે દિવસે ઈંઘરનો ડર લાગ્યો. તેણે કટ્યું કે, “ઈંઘરનો કોશ મારી પાસે કેમ કરીને આવી શકે?”

<sup>૧૦</sup> ડરનો માર્યો દાઉદ ઈંઘરનો કોશ પોતાની પાસે દાઉદના નગરમાં લઈ જવા ઈચ્છિતો નહોતો. તેના બદલે, તેણે ઓબેદ-અદોભ રિચીના ધરમાં તેને મૂક્યો.

<sup>૧૧</sup> ઈંઘરનો કોશ ઓબેદ-અદોભના ધરમાં ત્રણ મહિના રહ્યો. તેથી ઈંઘરે તેને તથા તેના ધરનાં સર્વને આશીર્વાદ આપ્યો.

<sup>૧૨</sup> હવે દાઉદ રાજને સમાચાર મળ્યા કે, “ઈંઘરના કોશને કારણે ઓબેદ-અદોભના કુટુંબને તથા તેના સર્વસ્વને ઈંઘરે આશીર્વાદ આપ્યો છે.” તેથી દાઉદ જઈને ઈંઘરના કોશને ઓબેદ-અદોભના ધરમાંથી આનંદ સાથે દાઉદના નગરમાં લાવ્યો. <sup>૧૩</sup> ઈંઘરનો કોશ ઊંઘકીને ચાલનારાં માત્ર છ પગલાં ચાલ્યા, ત્યારે દાઉદ એક બણદ તથા એક પુષ્ટ પશુનું બલિદાન આપ્યું.

<sup>૧૪</sup> દાઉદ ઈંઘરની આગળ પોતાના પૂરા બણથી નાચતો હતો; તેણે શણનો ઝન્ઝનો પહેરેલો હતો. <sup>૧૫</sup> આ ચીતે દાઉદ તથા ઇઝરાયલના સર્વ લોકો પોકાર કરતા તથા રણશિંગડાં વગાડતા ઈંઘરનો કોશ લઈને ચાલતા હતા.

<sup>૧૬</sup> ઈંઘરનો કોશ દાઉદના નગરમાં આવતો હતો, ત્યારે શાઉલની દીકરી મીખાલે, મારીમાંથી નજર કરીને જોયું કે દાઉદ રાજ ઈંઘરની આગળ કૂદતો અને

નાચતો હતો. તે જોઈને તેણે દાઉદને પોતાના અંતઃકરણમાં ધિક્કાર્યો. <sup>૧૭</sup> લોકોએ ઈશ્વરના કોશને અંદર લઈ જઈને, જે મંડપ દાઉદે તેને સારુ બનાવ્યો હતો, તેની મદ્દયમાં તેને મૂક્યો. પછી દાઉદે ઈશ્વરની આગળ દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યાર્પણો ચડાવ્યાં.

<sup>૧૮</sup> દાઉદ દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યાર્પણો ચડયો પછી, દાઉદે સૈન્યોના ઈશ્વરના નામે લોકોને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૧૯</sup> પછી તેણે સર્વ લોકને, પુલ્લખો તથા સ્ત્રીઓ સહિત ઈજરાયલના આખા સમુદ્દરાથને, રોટલી, થોડું માંસ તથા સ્કૂકી દ્રાક્ષ વહેંચી આપ્યાં. દરેક જણ પોતપોતાને ઘરે ગયા.

<sup>૨૦</sup> દાઉદ પણ પોતાના કુટુંબને આશીર્વાદ આપવા ઘરે આવ્યો. (દાઉદની પત્ની) શાઉલની દીકરી મિખાલ દાઉદને મળવાને બહાર આવી. અને તેની મશકરી કરતાં કટ્યું કે, “આજે ઈજરાયલનો રાજ કેવો સંભાનનીય લાગતો હતો! જણે કોઈ હલકો માણસ મર્યાદા મૂકીને નિર્વસ્ત્ર થાય, તેમ તે પોતાના ચાકરોની દાસીઓના જોતાં આજે નિર્વસ્ત્ર થયો હતો!”

<sup>૨૧</sup> દાઉદે ભીખાલને જવાબ આપ્યો કે, મેં તે ઈશ્વરની આગળ નૃત્ય કર્યું છે, તેમણે મને તેમના લોકો, ઈજરાયલ ઉપર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કરવા સારું, તારા પિતા તથા તેના કુટુંબનાં સર્વને બદલે મને પસંદ કર્યો છે, માટે હું ઈશ્વરમાં હર્ષો ઉલ્લાસ કરીશ. <sup>૨૨</sup> આના કરતાં પણ હું વધારે ‘હલકો’ થઈશ, હું મારી પોતાની દ્રષ્ટિમાં અપમાનિત થઈશ, પણ જે દાસીઓ મધ્યે તું બોલી છે, તેઓથી તો હું સંભાન પાભીશ. <sup>૨૩</sup> માટે શાઉલની દીકરી, મિખાલ તેના જીવનપર્યત નિઃસંતાન રહી.

## ૭

<sup>૧</sup> ઈશ્વરે રાજને શાંતિ સલામતી બક્ષયા પછી રાજ પોતાના ઘરમાં વિશ્રામથી રહેતો હતો. <sup>૨</sup> ત્યારે રાજએ નાથાન પ્રભોધકને કટ્યું, “જો, હું એરેજવૃક્ષનાં લાકડાંના ઘરમાં રહું છું, પણ ઈશ્વરનો કરાર કોશ તંબુમાં રહે છે.” <sup>૩</sup> નાથાને રાજને કટ્યું કે, “જો, જે તારા મનની અભિલાષા છે તે પૂરી કર. ઈશ્વર તારી સાથે છે.” <sup>૪</sup> પણ તેજ રાત્રે ઈશ્વરનું વચ્ચન નાથાન પાસે આવ્યું, <sup>૫</sup> “જો અને મારા સેવક દાઉદને કહે, ઈશ્વર એમ કહે છે કે: શું તું મારે રહેવા માટે ઘર બાંધશે?”

<sup>૬</sup> કેમ કે હું ઈજરાયલ લોકોને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો તે દિવક્ષથી આજ પર્યત હું ઘરમાં રહ્યો નથી, પણ, તંબુમાં તથા મંડપમાં રહીને ચાલ્યો છું. <sup>૭</sup> જે સર્વ જગતાઓમાં હું સર્વ ઈજરાયલ લોકો સાથે ફર્યો છું, ત્યાં ઈજરાયલના આગેવાનો જેને મેં મારા ઈજરાયલ લોકોના પાણક તરીકે નીમ્યા હતા, તેઓમાંના કોઈને મેં એવું કટ્યું છે કે, “જો માટે તમે મારે સારું એરેજવૃક્ષના લાકડાંનું ઘર નથી બાંધયું?”

<sup>૮</sup> મારા સેવક દાઉદને કહે કે, સૈન્યોના ઈશ્વર એવું કહે છે કે: તું બેટાંનાં ટોળાંની પાછળ ફરતો હતો ત્યાંથી મેં તને તેડાવી લીધો છે, કે તું મારા લોક ઈજરાયલ પર શાસન કરે. <sup>૯</sup> જ્યાં તું ગયો ત્યાં હું તારી સાથે હતો. તારા સર્વ શશ્રૂઓને મેં તારી આગળથી નાભૂદ કર્યા છે. હવે પૂઢ્યીના મહાન પુરુષોના નામ જેવું તારું નામ હું કરીશ.

<sup>૧૦</sup> હું ઈજરાયલના મારા લોકોને માટે જગત રાવીશ. અને તેઓને ત્યાં સ્થાયી કરીશ, કે જેથી તેઓ પોતાની જ જગતાએ રહે અને વધારે મુશ્કેલીમાં મુકાય નહિં. જેમ તેઓએ અગાઉ કર્યું તેમ વિરોધી લોકો હવે પછી તેમના પર જુલમ કરશે નહિં, <sup>૧૧</sup> જે દિવસોથી ઈજરાયલના મારા લોકો ઉપર મેં ન્યાયાધીશો થવાની આજ્ઞા આપી

ત્યારથી તેઓ અગાઉની ભાફક કરતા હતા. પણ હવે હું તને તારા સર્વ શત્રુઓથી સલામત રાખીશ. વળી, હું, ઈશ્વર, તને કહું છું કે હું તારે સારં ઘર બાંધીશ.

**૧૨** જથારે તારા દિવસો પૂરા થશે અને તું તારા પિતૃઓની સાથે ઊંધી જશે, ત્યાર પછી હું તારા વંશને ઊભો કરીશ જે તારં સંતાન છે, તેનું રાજ્ય હું સ્થાપીશ. **૧૩** તે મારા નામને માટે એક ઘર બાંધશે અને હું તેનું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થાયી કરીશ. **૧૪** હું તેનો પિતા થઈશ અને તે મારો દીકરો થશે. જો તે પાપ કરશે, તો હું માણસની સોટીથી તથા માણસનાં દીકરાઓના કોરડાથી તેને શિક્ષા કરીશ.

**૧૫** કેમ મેં શાઉલને તારી આગળથી દૂર કરીને તેની પાસેથી મારા વિશ્વાસુપણાનો કરાર લઈ લીધો હતો, તેવી રીતે મારા વિશ્વાસુપણાનો કરાર તેની પાસેથી લઈ લેવાશે નહિં. **૧૬** તારં ઘર તથા રાજ્ય હંમેશા તારી આગળ સ્થાયી થશે. તારં રાજ્યાસન હંમેશા માટે ટકી રહેશે. **૧૭** આ સર્વ શર્દો તથા આ સંપૂર્ણ દર્શન વિષે નાથાને દાઉદને કહી સંભળાત્યું.

**૧૮** પછી દાઉદ રાજ અંદર ગયો અને ઈશ્વરની સમક્ષ બેઠો; તેણે કણ્ણું, 'હે પ્રભુ ઈશ્વર, હું કોણ તથા મારં કુટુંબ કોણ કે તમે મને આટલે સુધી લાવ્યા છો? **૧૯** હે પ્રભુ ઈશ્વર તમારી દ્રષ્ટિમાં આ વાત નાની હતી. ઈશ્વર, તમે લાંબા કાળને માટે તમારા સેવકના ઘર વિષે વચ્ચન આપ્યું છે, ભાવિ પેઢીઓ મને દેખાડી છે. **૨૦** હું દાઉદ, તમને વધારે શું કહું? પ્રભુ ઈશ્વર, તમે તમારા સેવક સંબંધે આ રાખો છો. **૨૧** તમે તમારા વચ્ચનની ખાતર તથા તમારા હેતુને પૂરા કરવા, આ સર્વ મોટાં કામો કર્યા છે અને મારી સમક્ષ તે પ્રગટ કર્યા છે. **૨૨** પ્રભુ ઈશ્વર, તમે મહાન છો. તમારા જેવા બીજા કોઈ અને તમારા સિવાય બીજા કોઈ ઈશ્વર નથી. **૨૩** તમે તમારો મહિમા થાય એ રીતે તમારા લોકોને મિસરમાંથી, ત્યાંની દેશભાગિઓને દેવદેવીઓની પકડમાંથી તેઓના દેખતા મહાન ફૂટ્યો કરવા છોડાત્યાં છે.

**૨૪** તમે ઈરાયલનાં લોકોને સર્વકાળ પોતાના લોક થવા માટે સ્થાપિત કર્યા છે. અને તમે, તેઓના ઈશ્વર થથા છો. **૨૫** તેથી હવે, પ્રભુ ઈશ્વર, જે વચ્ચન તમે તમારા દાસ વિષે તથા તેના કુટુંબ વિષે બોલ્યા છો તે સદાને માટે તમારા વચ્ચન અનુસાર સ્થાપિત કરો. **૨૬** તમારં નામ સર્વકાળ માટે મહાન મનાઓ. લોકો કહે કે, 'સૈન્યના ઈશ્વર ઈરાયલના પ્રભુ છે! તમારા સેવક દાઉદનું અને મારં ઘર તમારી આગળ સ્થાપિત થશે.'

**૨૭** સૈન્યના ઈશ્વર, ઈરાયલના પ્રભુ, તમે તમારા સેવકને એવું જહેર કર્યું છે કે, હું તારે માટે ઘર બાંધીશ. તેથી મેં તમારી આગળ આ પ્રાર્થના કરવાની હિંમત કરી છે. **૨૮** હવે, પ્રભુ ઈશ્વર, તમે ઈશ્વર છો અને તમારાં વચ્ચનો સત્ય છે અને આ ઉત્તમ વચ્ચન તમે મને આપ્યાં છે. હું તમારો સેવક છું. **૨૯** તો હવે, તમે કૃપા કરી તમારા સેવકનું એટલે મારં ઘર સદાકાળ ટકે માટે આશીર્વાદ આપો. કેમ કે, પ્રભુ ઈશ્વર તમે આ બાબતો કહી છે માટે અને વચ્ચન આપ્યું છે માટે તમારા આશીર્વાદથી તમારા સેવકનું ઘર સદા આશીર્વાદિત થાઓ."

## ૪

**૧** દાઉદે પલિસ્ટીઓ પર હુમલો કરીને તેઓને હરાવ્યા. અને દાઉદે મેથેગ આમા પલિસ્ટીઓના હાથમાંથી આંચકી લીધું. **૨** પછી તેણે મોઆબીઓને હરાવ્યા અને તેઓના માણસોને ભૂમિ પર સુવાડીને દોશીથી ભાપ્યા. તેણે મારી નાખવા માટે બે દોશીઓ જેટલા ભાપ્યા અને જુવતા રાખવા માટે એક આખી દોશી જેટલા ભાપ્યા. તેથી મોઆબીઓ દાઉદના ચાકરો થઈ તેને ખંડળી આપતા થથા.

<sup>૩</sup> પછી દાઉદે રાહોબનો દીકરો સોભાનો રાજ હતો તેને એટલે કે હદાદેઝેર જથારે તે ફાત નદી પાસે પોતાનું રાજ્ય પાણું મેળવવા માટે પાણો જતો હતો ત્યારે તેને હરાવ્યો. <sup>૪</sup> દાઉદે તેની પાસેથી એક હજાર રથો સાતસો સવારો અને ભૂમિદળના વીસ હજાર સૈનિકો લીધા. દાઉદે રથના સર્વ ઘોડાઓની નસો કાપી નાખી, પણ તેમાંના સો રથોને જરૂરી ઘોડાઓને જીવતા રાખ્યા.

<sup>૫</sup> જથારે દમસ્કસના અરામીઓ સોભાના રાજ હદાદેઝેરને મદદ કરવા માટે આવ્યા, ત્યારે દાઉદે અરામીઓમાંના બાવીસ હજાર માણસોને મારી નાખ્યા. <sup>૬</sup> પછી દાઉદે દમસ્કસના અરામમાં લશ્કર ગોઠવ્યું. પછી અરામીઓ તેના દાસ થયા અને ખંડણી ચૂકવવા લાગ્યા. દાઉદ જથાં જથાં ગથો ત્યાં ઈંખરે તેને વિજય અપાવ્યો.

<sup>૭</sup> હદાદેઝેરના ચાકરો પાસે સોનાની ઢાલો હતી તે લઈને દાઉદ તેમને યચ્છાલેમમાં લાવ્યો. <sup>૮</sup> હદાદેઝેરનાં બેતા અને બેરોથાય નગરોમાંથી દાઉદ રાજાએ પુષ્કળ કાંખું લીધું.

<sup>૯</sup> જથારે હમાથના રાજ ટોઈએ, સાંભળ્યું કે દાઉદ હદાદેઝેરના બધાં સૈન્યનો પરાજ્ય કર્યો છે, <sup>૧૦</sup> ત્યારે ટોઈએ પોતાના દીકરા યોરામને દાઉદ રાજ પાસે તેને બિરદાવવા અને આશીર્વાદ આપવા મોકલ્યો, કારણ કે દાઉદ હદાદેઝેરની વિરુદ્ધ લડાઈ કરીને તેને હરાવ્યો હતો, યોરામ પોતાની સાથે ચાંદીના, સોનાનાં અને કાંસાનાં પાત્રો લઈને આવ્યો હતો.

<sup>૧૧</sup> દાઉદ રાજાએ આ પાત્રો ઈંખરને સમર્પિત કર્યા. ને તેની સાથે જે દેશો તેણે જીત્યા હતા તે સર્વનું સોનું તથા રૂપું તેણે અર્પણ કીધું, <sup>૧૨</sup> એટલે અરામનું, મોઆબનું, આમ્ભોનપુઅરોનું, પલિસ્તીઓનું, અમાલેકનું, સોભાના રાજ રાહોબના દીકરા હદાદેઝેર લુંટી લીધેલું સોનું પણ ઈંખરને અર્પિત કર્યું.

<sup>૧૩</sup> દાઉદ ભીઠાની ખીણામાં અફાર હજાર માણસોને મારીને પાણો આવ્યો ત્યારે તેનું નામ પ્રખ્યાત થયું. <sup>૧૪</sup> તેણે આખા અદોમમાં લશ્કરો ગોઠવ્યાં અને સર્વ અદોમીઓ તેના દાસો થયા. દાઉદ જથાં ગથો ત્યાં ઈંખરે તેને વિજય અપાવ્યો.

<sup>૧૫</sup> દાઉદ સર્વ ઇગ્રાયલ પર રાજ કર્યું હતું. પોતાના સર્વ લોકોનો ન્યાય કરતો હતો. અને વહીવટ કરતો હતો. <sup>૧૬</sup> સલ્લાયાનો દીકરો યોઆબ સૈન્યનો સેનાપતિ હતો. અને અહીલુદ્દનનો દીકરો યહોશાફાટ ઈતિહાસકાર હતો. <sup>૧૭</sup> અહીલુદ્દનનો દીકરો સાદોક અને અભ્યાથારનો દીકરો અહીમેલેખ યાજકો હતા અને સલ્લાયા સથિવ હતો. <sup>૧૮</sup> યહોથાદાનો દીકરો બનાયા કરેથીઓનો અને પલેથીઓનો ઉપરી હતો અને દાઉદના દીકરાઓ રાજાના મુખ્ય સલાહકાર હતા.

## ૬

<sup>૧</sup> દાઉદે પૂછ્યું કે, “શું હજુ શાઉલના ઘરનું કોઈ બચી રહ્યું છે. કે હું તેના પર યોનાથાનને લીધે દયા બતાવું?” <sup>૨</sup> ત્યાં શાઉલના કુટુંબનો સીબા નામે એક ચાકર હતો. તેઓ તેને દાઉદ પાસે બોલાવી લાવ્યા. રાજાએ તેને કહ્યું કે, “શું તું સીબા છે?” તેણે કહ્યું કે, “હા. હું તમારો દાસ છું.”

<sup>૩</sup> તેથી રાજાએ કહ્યું કે, “શાઉલના કુટુંબનું હજુ કોઈ રહ્યું છે કે જેઓનાં પર હું ઈંખરની દયા દર્શાવું?” સીબાએ રાજાને કહ્યું કે, “યોનાથાનનો એક દીકરો મફીબોશેથ હથાત છે, જે પગે અપંગ છે.” <sup>૪</sup> રાજાએ તેને કહ્યું કે, “તે કથાં છે?” સીબાએ રાજાને જવાબ આપ્યો કે, “લો-દબારમાં આમિયેલના દીકરા માખીરના ઘરમાં તે છે.” <sup>૫</sup> પછી દાઉદ રાજાએ માણસ મોકલી તેને લો-દબારથી આમિયેલના દીકરા માખીરને ધરેથી તેડી મંગાવ્યો. <sup>૬</sup> તેથી શાઉલના દીકરા યોનાથાનના દીકરા મફીબોશેથ દાઉદ

પાસે આવીને સાષ્ટાંગ દંડવત् પ્રણામ કર્યા. દાઉદે કદ્યું, “મફીબોશેથ.” તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, “જુઓ હું તમારો ચાકર છું!”

<sup>૭</sup> દાઉદે તેને કદ્યું, “બીશ નહિ, કેમ કે તારા પિતા થોનાથાનની ખાતર હું નિશ્ચે તારા પર દયા દર્શાવીશ, તારા દાદા શાઉલની તમામ સંપત્તિ હું તને પાઈ આપીશ, તું હંમેશાં મારી સાથે મેજ પર ભોજન કરશે.” <sup>૮</sup> મફીબોશેથે નમન કરીને કદ્યું, “આ દાસ કોણ છે, કે મૂઅલા જ્વાન જેવા મારા પર તું કૃપા દર્શાવે?”

<sup>૯</sup> પછી રાજાએ શાઉલના ચાકર સીબાને બોલાવીને તેને કદ્યું, “મૈં તારા માલિકના દીકરાને શાઉલની તથા તેના કુટુંબની સર્વ સંપત્તિ આપી છે. <sup>૧૦</sup> તારે, તારા દીકરાઓએ તથા તારા દાસોએ તે ભૂમિ ખેડવી અને તેની ફસલનો પાક તારે લાવવો કે તારા માલિકના દીકરાનું ગુજરાન ચાલે. પણ તારા થોનાથાનનો દીકરો મફીબોશેથ તો હંમેશાં મારી મેજ પર ભોજન કરશે.” સીબાને પંદર દીકરા તથા વીસ ચાકરો હતા.

<sup>૧૧</sup> ત્યારે સીબાએ રાજાને કદ્યું, “મારા માલિક રાજાએ મને જે સર્વ આજ્ઞાઓ આપી છે તે પ્રમાણે હું તારો દાસ વર્તીશ.” રાજાએ કદ્યું, “મફીબોશેથ રાજાઓના દીકરા સમાન મારી મેજ પર જમશે.” <sup>૧૨</sup> મફીબોશેથને ભીખા નામે એક નાનો દીકરો હતો. અને સીબાના ઘરમાં જેઓ રહેતા તે બધા મફીબોશેથના દાસો હતા. <sup>૧૩</sup> મફીબોશેથ યચ્છાલેમમાં રહેતો હતો, તે હંમેશાં રાજાની મેજ પર જમતો હતો, તે બજ્જે પગે અપંગ હતો.

## ૧૦

<sup>૧</sup> ત્યાર પછી એમ થયું કે, આભોનીઓનો રાજ નાહાશ ભરણ પામ્યો અને તેના સ્થાને તેનો દીકરો હાનૂન રાજ થયો. <sup>૨</sup> દાઉદે કદ્યું, “જેમ તેના પિતાએ મારા પર દયા રાખી હતી તેમ હું નાહાશના દીકરા હાનૂન ઉપર દયા રાખીશ.” દાઉદે તેના પિતાના મૃત્યુ નિભિતે તેને દિલાસો આપવા માટે પોતાના દાસોને મોકલ્યા, તેઓ ચાકરોએ આભોનીઓના દેશમાં આવ્યા. <sup>૩</sup> પણ આભોનીઓના આગેવાનોએ પોતાના રાજ હાનૂનને કદ્યું કે, “દાઉદે તારી પાસે તને દિલાસો આપવાને માણસો મોકલ્યા છે તેથી તું એવું માને છે કે દાઉદ તારા પિતાનો આદર કરે છે? શું દાઉદ પોતાના દાસોને નગર જોવાને તથા તેની જાસ્તુસી કરવાને તથા તેનો વિનાશ કરવાને માટે તારી પાસે મોકલ્યા નહિ હોય?” <sup>૪</sup> તેથી હાનૂને દાઉદના દાસોની અડધી દાઢીઓ મુંડાવી નાખી. તેઓનાં કમર નીચે સુધીના વસ્ત્રો કાપી નાખીને તેઓને દૂર મોકલી દીધા. <sup>૫</sup> આ બાબત તેઓએ દાઉદને જણાવી, ત્યારે તેણે તેઓને મળવા માટે માણસ મોકલ્યા, કેમ કે તે માણસો ઘણાં શરમાતા હતા. એટલે રાજાએ કદ્યું કે, તમારી દાઢી પાઈ વધે ત્યાં સુધી તમે યચ્છાખોમાં રહો અને પછીથી પાછા આવજો. <sup>૬</sup> જ્યારે આભોનીઓએ જોયું કે તેઓ દાઉદની નજરમાં તિરસ્કૃત થયા છે, ત્યારે તેઓએ સંદેશાવાહકો મોકલીને બેથ-રાહોબના તથા સોબાના અરામીઓમાંથી વીસ હજાર પાયદળ સૈનિકો, હજાર માણસો સહિત માકાના રાજાને, તથા ટોબના બાર હજાર માણસો વેતન આપી સૈન્યમાં દાખલ કર્યા. <sup>૭</sup> જ્યારે દાઉદે તે વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે યોથાબ અને સૈન્યના સદ્ગાર સૈનિકોને મોકલ્યા. <sup>૮</sup> આભોનીઓએ બહાર નીકળીને તેમના નગરના દરવાજાના પ્રવેશદ્વાર આગળ વ્યુહરચના કરી, સોબાના તથા રાહોબના અરામીઓ, ટોબના તથા માકાના માણસો પોતે ખુલ્લાં મેદાનમાં અલગ ઊભા હતા.

<sup>૯</sup> જ્યારે યોથાબે જોયું કે પોતાની આગળ તથા પાછળ યુઝવ્યુહ રચાયેલો છે, ત્યારે તેણે ઇગરાયલના ઉત્તમ લડવૈયાઓમાંથી કેટલાકને પસંદ કર્યા અને તેઓને

અરામીઓ સામે ગોઠવ્યા. <sup>૧૦</sup> બાકીના સૈન્યને તેણે પોતાના ભાઈ અભિશાથના અધિકાર નીચે રાખ્યા, તેણે તેઓને આમ્ભોનના સૈન્યની સામે યુઝ માટે ગોઠવ્યા.

<sup>૧૧</sup> યોઆબે અભિશાથને કટ્યું કે, “જો અરામીઓ અમને ભારે પડે, તો તું મને નિશ્ચે બચાવજે. પણ જો આમ્ભોનીઓનું સૈન્ય તને ભારે પડે, તો હું આવીને તને બચાવીશ. <sup>૧૨</sup> બહાદુરી બતાવજો, આપણો આપણા લોકને માટે તથા ઈંખરના નગરોને માટે શૂરાતન બતાવીએ, પછી ઈંખર પોતાના ઉદેશ માટે તેમને જે યોગ્ય લાગે તે મુજબ કરે.”

<sup>૧૩</sup> યોઆબ અને તેના સૈન્યના સૈનિકો અરામીઓ સામે યુઝ કરવાને આગળ આવ્યા અને તેઓ ઇઝરાયલના સૈન્યની આગળથી નાસી ગયા. <sup>૧૪</sup> જ્યારે આમ્ભોનીઓના સૈન્યએ જોયું કે અરામીઓ નાસી ગયા છે, ત્યારે તેઓ પણ અભિશાથની આગળથી નાસીને નગરમાં જતા રહ્યા. પછી યોઆબ આમ્ભોનીઓ પાસેથી પાછો વળીને યચ્છાલેમભાં પરત આવ્યો.

<sup>૧૫</sup> અને જ્યારે અરામીઓએ જોયું કે તેઓને ઇઝરાયલે પરાજિત કર્યા છે, ત્યાર પછી તેઓ ફરીથી એકત્ર થયા. <sup>૧૬</sup> પછી હદારદેઝેરે માણસ મોકલીને ફાત નદીની પેલી બાજુ રહેનાર અરામીઓના સૈન્યને બોલાવ્યું. તેના સૈનિકો હદારદેઝેરના સૈન્યના સેનાપતિ શોભાખની આગેવાની નીચે હેલામભાં આવ્યા.

<sup>૧૭</sup> જ્યારે દાઉદને એની બાતમી મળી ત્યારે તેણે સર્વ ઇઝરાયલને એકત્ર કર્યા, તે થર્ડન ઓઠંગીને હેલામભાં આવ્યો. અરામીઓએ પોતે દાઉદ સામે વ્યૂહરચના કરી અને તેની સાથે લડ્યા. <sup>૧૮</sup> અરામીઓ ઇઝરાયલ સામેથી નાસી ગયા. દાઉદ અરામીઓના સાતસો રથસવારોને તથા ચાણીસ હજાર ધોડેસવારોને મારી નાખ્યા. તેઓના સૈન્યનો સેનાપતિ શોભાખ ઘવાયો અને ત્યાં જ મરણ પામ્યો. <sup>૧૯</sup> જ્યારે સધારાજા રાજાઓ જે હદારદેઝેરના તાબેદારો હતા તેઓએ જોયું કે તેઓ ઇઝરાયલ દારા પરાજિત થયા છે, ત્યારે અરામીઓએ ઇઝરાયલ સાથે સંદિ કરીને તેઓના તાબેદારો થયા. તેથી ત્યાર બાદ અરામીઓ આમ્ભોન પુત્રોની મદદે આવતાં ગમ્ભરાતા હતા.

## ૧૧

<sup>૧</sup> વસંતઝતુમાં જ્યારે રાજાઓ સામાન્ય રીતે યુઝ કરવા માટે બહાર જતા હતા, ત્યારે દાઉદે યોઆબને, તેના ચાકરોને તથા ઇઝરાયલના સૈન્યને મોકલ્યું. તેઓએ આમ્ભોનીઓનો નાશ કર્યો અને રાખ્યાને ઘેરી લીધું. પણ દાઉદ યચ્છાલેમભાં જ રહ્યો.

<sup>૨</sup> એક સાંજે દાઉદ પોતાના પલંગ ઉપરથી ઊઠીને રાજમહેલની છત ઉપર ચાલતો હતો. ત્યાંથી એટલે કે છત પરથી તેણે એક સ્ત્રીને જ્ઞાન કરતા જોઈ. તે સ્ત્રી દેખાવમાં ઘણી જુંદર હતી. <sup>૩</sup> તેથી દાઉદે માણસ મોકલીને જેઓ તે સ્ત્રી વિષે જાણતા હતા તેઓને પૂછપરછ કરાવી. તો કોઈએક કટ્યું, “શું એ એલીઆમની દીકરી, ઉરિયા હિતીની પટની બાથ-શેખા નથી?”

<sup>૪</sup> દાઉદે સંદેશાવાહકો મોકલીને તેને તેકી મંગાવી; તે તેની પાસે આવી અને તે તેની સાથે સૂર્ય ગયો (તે પોતાની ભાસિક અશુભતામાંથી શુઝ થઈ હતી). પછી તે પોતાને ઘરે પાછી ગઈ. <sup>૫</sup> તે સ્ત્રીને ગર્ભ રહ્યો, તેણે માણસ મોકલીને દાઉદને કહાવ્યું કે; “હું ગર્ભવતી છું.”

<sup>૬</sup> પછી દાઉદે યોઆબની પાસે માણસ મોકલીને કહાવ્યું કે, “ઉરિયા હિતીને મારી પાસે મોકલ.” તેથી યોઆબે ઉરિયાને દાઉદ પાસે મોકલ્યો. <sup>૭</sup> ઉરિયા તેની પાસે આવ્યો ત્યારે દાઉદે તેને પૂછ્યું, યોઆબ કેમ છે? સૈન્યની શી ખબર છે? યુઝ કેવું ચાલે છે? <sup>૮</sup> પછી ઉરિયાને કટ્યું કે, “તારે ઘરે જ અને વિશ્રામ કર.” તેથી ઉરિયા

રાજના મહેલમાંથી ગયો અને તેના ગયા પણી રાજ તરફથી ઉદ્દિયાને માટે બેટ મોકલવામાં આવી.

**૯૪** પણ ઉદ્દિયા ઘરે જવાને બદલે રાજના મહેલનાં દરવાજ પાસે રાજના ચાકરોની સાથે સ્ફુર્ય રહ્યો. તે પોતાના ઘરે ગયો નહિ. **૯૫** દાઉદને જણાવવાંમાં આવ્યું કે, “ઉદ્દિયા પોતાને ઘરે ગયો નથી,” તેથી દાઉદે ઉદ્દિયાને કહ્યું કે, “શું તું મુસાફરીએથી આવ્યો નથી? તો તું શા માટે તારે ઘરે ગયો નહિ?” **૯૬** ઉદ્દિયાએ દાઉદને જવાબ આપ્યો, “કરારકોશ, ઇજરાયલ અને યહૂદા તંબુઓમાં રહે છે અને મારો માલિક સેનાપતિ યોઆબ અને તેના દાસો ખુલ્લાં મેદાનમાં છાવણીમાં રહે છે. તો હું કેવી રીતે જાવા, પીવા અને મારી સ્ત્રી સાથે સ્વીવા મારે ઘરે જઈ? તમારા અને તમારા જીવના સમ, હું એ પ્રમાણે કરનાર નથી.”

**૯૭** તેથી દાઉદે ઉદ્દિયાને કહ્યું કે, “આજે પણ અહીં રહે અને કાલે હું તને જવા દઈશ.” તેથી ઉદ્દિયા તે દિવસે અને તે પણીના દિવસે યચ્છાલેમમાં રહ્યો. **૯૮** દાઉદે તેને બોલાવ્યો, તેણે તેની આગળ ખાદ્યું, પીદ્યું. દાઉદે તેને નશો કરાવ્યો. તે સાંજે પણ તે પોતાના પલંગ પર દાઉદના ચાકરો સાથે સ્વીવાને ગયો; પણ પોતાને ઘરે ગયો નહીં.

**૯૯** તેથી સવારમાં દાઉદે યોઆબ ઉપર પત્ર લખ્યો અને તે પત્ર ઉદ્દિયાની મારફતે મોકલ્યો. **૧૦૦** દાઉદે પત્રમાં એમ લખ્યું કે, “ઉદ્દિયાને દાખણ યુઝમાં સૌથી આગળ રાખજે અને પણી તેની પાસેથી તમે દૂર ખસી જજો, જેથી તે દુશ્ભનોના પ્રહારથી માર્યો જાય.”

**૧૦૧** યોઆબે નગર ઉપર ઘેરાંધી કરી હતી, તેણે ઉદ્દિયાને એવી જગ્યાએ ફરજ સૌંપી કે જે વિષે તે જાણતો હતો કે ત્યાં શાશ્વતોના શૂરવીર સૈનિકોનો મારો રહેવાનો છે. **૧૦૨** જથારે નગરના માણસો બહાર આવીને યોઆબના સૈન્ય સાથે લડ્યા, ત્યારે દાઉદના સૈનિકોમાંથી કેટલાક મરણ પામ્યા અને ત્યાં ઉદ્દિયા હિંતી પણ માર્યો ગયો.

**૧૦૩** યોઆબે યુઝ વિષેના અહેવાલની ખબર દાઉદને મોકલી. **૧૦૪** ત્યારે તેણે સંદેશાવાહકને આજ્ઞા આપી કહાવ્યું હતું કે, જથારે તું યુઝની સર્વ બાબતો રાજને કહી રહે, **૧૦૫** ત્યાર પણી જો કે રાજ કોધે ભરાય અને તને એમ કહે કે, “લડવા સાંચ નગરની એટલી બધી નજીક તમે કેમ ગયા? શું તમે નહોતા જાણતા, કે તેણો કોટ પરથી હુભલો કરશો?

**૧૦૬** થજુલ્યેશેથના દીકરા અખીમેલેખેને કોણે માર્યો? શું એક સ્ત્રીએ કોટ ઉપરથી ધંઠીનું ઉપલું પડ નાખ્યું તેથી તે તેબેસમાં મરણ નહોતો પામ્યો? શા માટે તમે કોટની એટલી નજીક ગયા? પણી તારે ઉત્તર આપવો કે, ‘તારો દાસ ઉદ્દિયા હિંતી પણ માર્યો ગયો છે.’”

**૧૦૭** પણી સંદેશાવાહક ત્યાંથી નીકળી અને દાઉદ પાસે ગયો. યોઆબે તેને જે કહેવા મોકલ્યો હતો તે સર્વ બાબતો તેણે દાઉદને કહી. **૧૦૮** તેણે દાઉદને કહ્યું, “આપણે બળવાન હતા તેનાથી પણ વધારે બળવાન શાશ્વતો હતા; તેઓ અમારી સમક્ષ મેદાનમાં આવ્યા પણ અમે દરવાજાના પ્રવેશદ્વારેથી જ તેમને પાછા પાડ્યા. **૧૦૯** અને તેના ધનુર્ધારીઓએ કોટ ઉપરથી અમારા પર તીરંદાજી કરી. અને અમારામાંથી કેટલાક માર્યો ગયા અને તારો દાસ ઉદ્દિયા હિંતી પણ માર્યો ગયો.” **૧૧૦** પણી દાઉદે સંદેશાવાહકને કહ્યું કે, “યોઆબને આમ કહેજે કે, ‘એથી તું દુઃખી ન થતો, કેમ કે તલવાર તો જેમ એકનો તેમ જ બીજાનો પણ નાશ કરે છે. તું નગર વિલંબ સાખત યુઝ કરીને, તેનો પરાજય કરજે.’ અને તું યોઆબને હિંમત આપજે.”

**૧૧૧** જથારે ઉદ્દિયાની પત્રનીએ સાંભળ્યું કે, તેનો પત્ર ઉદ્દિયા યુઝમાં મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણે પોતાના પતિને માટે વિલાપ કર્યો. **૧૧૨** જથારે તેના શોકના દિવસો પૂર્ણ

થથા ત્યારે દાઉદે માણસ મોકલીને તેને તેના ઘરેથી મહેલમાં તેડાવી લીધી. અને તે તેની પતની થઈ. તેણે પુત્રને જન્મ આપ્યો. પણ દાઉદે જે કર્યું હતું તે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં દુષ્ટ હતું.

## ૧૨

**૧** પછી ઈશ્વરે નાથાન પ્રબોધકને દાઉદ પાસે મોકલ્યો. તેણે તેની પાસે આવીને કદયું કે, “નગરમાં બે માણસ હતા. એક દ્રવ્યવાન અને બીજો ગરીબ હતો. **૨** ધનવાનની પાસે પુષ્કળ સંખ્યામાં ઘેટાં તથા અન્ય જનવર હતાં, **૩** પણ દરિદ્રી માણસ પાસે એક નાની ઘેટી સિવાય બીજું કંઈ નહોતું. તેણે તે વેચાતી લઇને તેનું પોષણ કર્યું હતું. તે તેની સાથે તથા તેનાં છોકરાં સાથે ઉછરી હતી. તે તેની થાણીમાંથી ખાતી અને તેના પ્યાલામાંથી પીતી હતી. તેની પથારીમાં તે સૂતી હતી તે તેની દીકરી જેવી હતી.

**૪** એક દિવસ તે શ્રીમંત માણસને ત્યાં એક વટેમાર્ગું આવ્યો. શ્રીમંતે પોતાને ઘરે આવેલા વટેમાર્ગુંના ભોજન માટે પોતાનાં ઘેટાં કે અન્ય જનવરોમાંથી કોઈ પશુને લીધું નહિ. પણ પેલા દરિદ્રી માણસની ઘેટી આંથકી લીધી અને તેને ત્યાં આવેલા વટેમાર્ગુંને માટે તેનું શાક બનાવ્યું.” **૫** એ સાંભળીને દાઉદ પેલા ધનવાન માણસ પર ઘણો ગુસ્સે થયો. તેણે નાથાનને કદયું કે, “જીવતા ઈશ્વરના સમ, જે માણસે એ કૃત્ય કર્યું છે તે મરણાંડને યોગ્ય છે. **૬** તેણે ઘેટીના બદલે ચારગયું પાછું આપવું પડશે કેમ કે તેણે એવું કૃત્ય કર્યું છે, તેને તે દરિદ્ર માણસ પર કંઈ દયા આવી નહિ.”

**૭** પછી નાથાને દાઉદને કદયું કે, “તું જ તે માણસ છે! ઇજરાયલના પ્રભુ, ઈશ્વર, કહે છે કે, ‘મૈં તને ઇજરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષેક કર્યો અને મૈં તને શાઉલના હાથમાંથી છોડાવ્યો હતો. **૮** મૈં તેનો મહેલ તને આપ્યો. અને તેની પતનીઓ તને આપી. મૈં તને ઇજરાયલનું તથા યહૂદાનું રાજ્ય પણ આપ્યું. જો તે તને ઘણું ઓછું પડ્યું હોત તો હું બીજું ઘણી વધારાની વસ્તુઓ પણ તને આપત.

**૯** તો શા માટે તેં ઈશ્વરની આજ્ઞા તુચ્છ ગણીને તેમની દ્રષ્ટિમાં જે દુશમાર તે કર્યો છે? તેં ઉરિથા હિતીને તલવારથી મારી નંખાવ્યો. અને તેની પતનીને તેં તારી પતની જનાવી લીધી. તેં તેને આખોની સૈન્યની તલવારથી મારવાનું કાવતલં કર્યું. **૧૦** તેથી હવે તલવાર તારા ઘરમાંથી કદી દૂર થશે નહિ, કેમ કે તેં મને ધિક્કાર્યો છે અને ઉરિથા હિતીની પતનીને પોતાની પતની કરી લીધી છે. **૧૧** ઈશ્વર કહે છે કે, ‘જો, હું તારા પોતાના ઘરમાંથી તારી વિરુદ્ધ આફત ઊભી કરીશ. તારી પોતાની નજર આગળથી હું તારી પતનીઓને લઈને તારા પડોશીને આપીશ. દિવસે પણ તે તારી પતનીઓની આબદ્ધ લેશે. **૧૨** કેમ કે તેં તારં પાપ ગુપ્તમાં કર્યું છે, પણ હું આ કાર્ય સર્વ ઇજરાયલની આગળ સૂર્યના અજવાણામાં કરીશ.’’ **૧૩** પછી દાઉદે નાથાન સમક્ષ કખૂલ્યું કે, “મૈં ઈશ્વરની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.” નાથાને દાઉદને જવાબ આપ્યો કે, “ઈશ્વરે તારં પાપ માફ કર્યું છે. તું માર્યો જઈશ નહિ.

**૧૪** તોપણ આ કૃત્ય કરીને તેં ઈશ્વરનાં વૈશીઓને નિંદાનું કારણ આપ્યું છે, માટે જે સંતાન તારે ત્યાં જનમશે તે નિશ્ચે મરી જશે.” **૧૫** પછી નાથાન ત્યાંથી પોતાના ઘરે ગયો. ઈશ્વરે દાઉદથી ઉરિથાની પતનીને જે બાળક જનમ્યું તેને ચોગિષ્ઠ કર્યું, તે ઘણું બીમાર હતું.

**૧૬** દાઉદે તે બાળકને માટે ઈશ્વરની આગળ વિનંતી કરી. દાઉદે ઉપવાસ કર્યો અને મહેલમાં જઈને આખી રાત જમીન ઉપર પરી રહ્યો. **૧૭** તેને જમીન પરથી ઉઠાડવા માટે તેના ઘરના વડીલો તેની પાસે આવીને ઊભા રહ્યા, પણ તે ઊદ્ધયો નહિ, તેણે

તેઓની સાથે કશું ખાદ્યું પણ નહિ. <sup>૧૯</sup> સાતમે દિવસે એમ થયું કે, તે બાળક ભરણ પામ્યું. હવે એ બાળક ભરણ પામ્યું છે એવું તેને કહેતાં દાઉદના ચાકરો ગભરાયા, કેમ કે તેઓએ કદ્યું કે, “જુઓ, જથારે બાળક જીવતું હતું ત્યારે અમે તેની સાથે વાત કરતા હતા પણ તે અમારી વાત સાંભળતો ન હતો. પણ હવે જો અમે તેને કહીએ કે, બાળક મરી ગયું છે, તો તે પોતાને શું કરશે?!”

<sup>૨૦</sup> પણ જથારે દાઉદે જોયું કે તેના દાસો બેગા મળીને એકબીજાના કાનમાં વાતો કરે છે, ત્યારે દાઉદને લાગ્યું કે બાળક મરી ગયું છે. તેણે તેઓને પૂછ્યું કે, “શું બાળક મરી ગયું છે?” તેઓએ જવાબ આપ્યો કે, “હા તે મરી ગયું છે.” <sup>૨૧</sup> પછી દાઉદ જમીન પરથી ઉદ્ઘાટનો. અને સ્નાન કરીને પોતાને અંગે અત્તર લગાવ્યું, પોતાનાં વસ્ત્રો બદલ્યાં. ઈશ્વરના મંડપમાં જઈને તેણે બજન કર્યું, પછી તે પોતાના મહેલમાં પાછો આવ્યો. તેણે ભોજન માગ્યું ત્યારે તેઓએ તેને ભોજન પીરસ્યું અને તે જમ્યો.

<sup>૨૨</sup> પછી તેના ચાકરોએ તેને કદ્યું કે, “શા માટે તેં આમ કર્યું? જયાં સુધી બાળક જીવતું હતું ત્યારે તું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો, પણ જથારે બાળક મરી ગયું ત્યારે તેં ઊઠીને ખોરાક ખાદ્યો? <sup>૨૩</sup> દાઉદે જવાબ આપ્યો, “જયાં સુધી બાળક જીવતું હતું ત્યાં સુધી હું ઉપવાસ તથા વિલાપ કરતો હતો. મેં કદ્યું કે, ‘કોણ જાણો છે કે, ઈશ્વર મારા પર ઝૂપા કરીને બાળકને જીવતું રહેવા દે?’ <sup>૨૪</sup> પણ હવે તે ભરણ પામ્યું છે, તો હવે શા માટે મારે ઉપવાસ કરવો જોઈએ? શું હું તેને પાછું લાવી શકું છું? તે મારી પાસે પાછું આવશે નહિ પણ હું તેની પાસે જઈશ.”

<sup>૨૫</sup> દાઉદે તેની પતની બેથશેબાને દિલાસો આપ્યો, તેની પાસે જઈને તેની સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો. બેથશેબાએ દીકરાને જન્મ આપ્યો. અને તેનું નામ તેણે સુલેમાન રામ્યું. ઈશ્વર તેના પર ખૂબ પ્રેમાદ હતા. <sup>૨૬</sup> તેથી ઈશ્વરે નાથાન પ્રભોદકની મારફતે સંદેશ મોકલીને તેનું નામ 'યદીદયા' રામ્યું.

<sup>૨૭</sup> હવે યોઆબે આમ્ભોનીઓના રાજનગર રાખ્યા વિલાલ લડાઈ કરી. અને તેના કિલ્લાઓ કબજે કરી લીધા. <sup>૨૮</sup> પછી યોઆબે દાઉદ પાસે સંદેશાવાહકો મોકલીને કદ્યું કે, “હું રાખ્યા સામે લક્ષ્યો છું અને મેં તે નગરનો પાણી પુરવઠો નિયંત્રિત કર્યો છે. <sup>૨૯</sup> તો હવે બાકીના સૈન્યને એકસાથે એકપ્રકાર કર અને નગરની સામે છાવણી કરીને તેને કબજે કર, કેમ કે જો હું તે નગર લઈ લઈશ, તો તે મારા નામથી ઓળખાશો.”

<sup>૩૦</sup> તેથી દાઉદ સર્વ લોકોને એકપ્રકાર કરીને તેઓની સાથે રાખ્યા ગયો; તેણે તે નગર વિલાલ લડાઈ કરી અને તેને કબજે કર્યું. <sup>૩૧</sup> દાઉદ ત્યાંના રાજ મોલોખનો મુગટ તેના માથા પરથી ઉતારી લીધો-તે મુગટ સુવર્ણનો હતો. તેનું વજન એક તાલંત સોના જેવું હતું, તેમાં મૂલ્યવાન પાખાણો જડેલાં હતાં. તે મુગટ દાઉદને માથે મૂકવામાં આવ્યો. પછી તે નગરમાંથી મોટા પ્રમાણમાં લુંટ લઈને બહાર આવ્યો.

<sup>૩૨</sup> દાઉદ નગરના લોકોને બહાર લાવ્યો. તેઓને ગુલામ બનાવ્યાં. અને તેઓને કરવત, તીકમ અને કુહાડા વડે કામ કરાવ્યું. વળી તેઓની પાસે દભાળપૂર્વક ઈંટોના બહાઓમાં પણ મજૂરી કરાવી. દાઉદ આમ્ભોનીઓનાં તમામ નગરોની એવી દુર્દશા કરી. પછી દાઉદ તથા ઈશ્વરાયલી સૈન્ય થળશાલેમભમાં પાછાં આવ્યાં.

### ૧૩

<sup>૧</sup> દાઉદનો દીકરો આમ્ભોન તેની સાવકી બહેન તામાર પ્રત્યે મોહિત થયો. તે ખૂબ સુંદર હતી. આંશાલોમ તેનો સગો ભાઈ હતો. તે પણ દાઉદનો દીકરો હતો.  
<sup>૨</sup> આમ્ભોન ખૂબ હતાશ હતો અને તે પોતાની બહેન તામાર પ્રત્યેના તલસાટને કારણે

બીમાર પદ્ધયો. તે કુંવારી હતી એટલે તેની સાથે કશું ખોટું કરવું તે આમનોનને મુશ્કેલ હતું.

<sup>૩</sup> આમનોનને યોનાદાબ નામે એક ભિત્ર હતો તે દાઉદના ભાઈ શિમાનાનો દીકરો હતો. યોનાદાબ ઘણો હોશિયાર માણસ હતો. <sup>૪</sup> યોનાદાબે આમનોનને કટ્યું કે, “હે રાજકુંવર, તું દરરોજ કેમ દુઃખી રહે છે? શું તું મને નહિ કહે?” તેથી આમનોને તેને ઉત્તર આપ્યો, “હું મારા ભાઈ આંશાલોમની બહેન તામારના પ્રેમમાં પદ્ધયો છું.”

<sup>૫</sup> પછી યોનાદાબે તેને કટ્યું કે, તું તારા “પલંગ ઉપર સ્થૂરી રહે અને બીમાર હોવાનો ઢોગ કર. જથારે તારા પિતા તને જોવા આવે, ત્યારે તેને કહેજે કે, ‘કૃપા કરીને શું તમે મારી બહેન તામારને મને ખાવાને અજ્ઞ આપવા અને મારા માટે ભોજન બનાવવા સારુ મોકલો, કે જેથી હું તેને જોઈને તેના હાથથી ખાઉં?’” <sup>૬</sup> તેથી આમનોન સ્થૂરી ગથો અને બીમાર હોવાનો ઢોગ કર્યો. રાજ તેની ખબર જોવા આવ્યો, ત્યારે આમનોને રાજને કટ્યું, “કૃપા કરી મારી બહેન તામારને મોકલો, કે તે મારા દેખતાં મારે માટે થોડી રસોઈ બનાવે અને હું તેના હાથે ખાઉં.” <sup>૭</sup> ત્યારે દાઉદે તેના મહેલમાં તામારને સંદેશો કહેવડાત્યો કે, “હમણાં તારા ભાઈ આમનોનને ઘરે જઈને તેને સારુ ખોરાક તૈયાર કર.” <sup>૮</sup> તેથી તામાર પોતાના ભાઈ આમનોનને ઘરે ગઈ. ત્યાં તે સ્થૂરી રદ્ધ્યો હતો. તેણે લોટ લઈને તેના દેખતાં ચોટલી બનાવી અને શેકી. <sup>૯</sup> પછી તેણે તવામાંથી ચોટલી લઈને તેને આપી, પણ આમ્ભોને તે ખાવાની ના પાડી. પછી આમનોને ત્યાં હાજર રહેલાઓને કટ્યું, “સર્વ માણસોને મારી પાસેથી બહાર મોકલી દો.” તેથી સર્વ તેની પાસેથી બહાર ગથા.

<sup>૧૦</sup> પછી આમનોને તામારને કટ્યું, “ખોરાક મારા ઓરડામાં લાવ કે હું તારા હાથથી તે ખાઉં.” પછી જે ચોટલી તેણે બનાવી હતી તે લઈને તેના ભાઈ આમનોનના શથનગૃહમાં આવી. <sup>૧૧</sup> જથારે તે તેની પાસે ખોરાક લાવી, ત્યારે તેણે તેને પકડીને કટ્યું, “મારી બહેન, આવ, મારી સાથે સ્થૂર જા.” <sup>૧૨</sup> તામારે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, “નહિ, મારા ભાઈ, મારી સાથે બળજબરી કરીશ નહિ, કેમ કે આવું કશું કૃત્ય ઇઝરાયલમાં થવું ન જોઈએ. આવું આધાતજનક કાર્ય ન કર!”

<sup>૧૩</sup> હું આ મારા જીવનમાં આબદ્ધિન થઈને કયાં જાઉં? વળી આ કૃત્યને કારણે આખા ઇઝરાયલમાં તું બહુ મોટો મૂર્ખ જેવો બનીશ. મહેરબાની કરીને, હું તને કહું છું કે તું રાજને કહે. તે તને મારી સાથે લગ્ન કરવાની મંજૂરી આપશે.” <sup>૧૪</sup> પણ આમનોને તેનું કહેવું ગણકાર્ય નહિ. તે તેના કરતાં બળવાન હોવાથી, તેણે તેના પર બળાતકાર ગુજાર્યો.

<sup>૧૫</sup> પછી આમનોનને તેના પર અતિશય ધિક્કાર ઉપજ્યો, તે તેને ચાહતો હતો તે કરતાં તેને વધારે તેને ધિક્કારવા લાગ્યો. આમનોને તેને કટ્યું, “ઓશીને જતી રહે.” <sup>૧૬</sup> તેણે તેને જવાબ આપ્યો કે, “હું જવાની નથી. કારણ કે તો મારી સાથે જે કર્યું છે તે કરતાં મને કાઢી મૂકવી એ વધારે ખરાબ છે.” પણ આમનોને તેનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ. <sup>૧૭</sup> તેણે પોતાના અંગત ચાકરને બોલાવીને કટ્યું કે, “આ સરીને મારી પાસેથી બહાર કાઢી મૂક અને પછીથી બારણું બંધ કર!”

<sup>૧૮</sup> પછી તેના ચાકરોએ તેને બહાર કાઢી મૂકી અને બારણું અંદરથી બંધ કરી દીધું. તામારે નવરંગી વચ્ચે પહેરેલું હતું. કેમ કે રાજાની કુંવારી દીકરીઓ એવા વચ્ચે પહેરતી હતી. <sup>૧૯</sup> તામારે પોતાના માથા પર ચાખ નાખી અને તેણે પહેરેલું વચ્ચે ફાક્ષ્યું. તે પોતાના હાથ માથા પર મૂકીને પોક મૂકીને રડતી રડતી ચાલી ગઈ.

૨૦ તેના ભાઈ આંશાલોમે તેને કદ્યું કે, શું તારો ભાઈ આમનોને તને કશું કર્યું છે? પણ હવે શાંત થઈ જા, મારી બહેન તે તારો ભાઈ છે. એને લીધે અંતર ખેડિત કરીશ નહિ." તેથી તામાર પોતાના ભાઈ આંશાલોમના ઘરે એકલી રહી. <sup>૨૧</sup> પણ જથ્યારે દાઉદ રાજાએ એ સર્વ વાતો સાંભળી, ત્યારે તે ઘણો ગુસ્સે થયો. <sup>૨૨</sup> આંશાલોમે પોતાના ભાઈ આમનોનને કશું કદ્યું નહિ, પણ આંશાલોમે તેનો તિરસ્કાર કર્યો, કારણ કે તેણે તેની બહેન તામાર ઉપર બણાતકાર કર્યો હતો.

<sup>૨૩</sup> બે વર્ષ થથા પછી એમ થથું કે, એફાઇમે નજુકના બાલ-હાસોરમાં આંશાલોમ પાસે ઘેટાં કાતરનારાઓને કામે બોલાવ્યા હતા, ત્યાં આંશાલોમે રાજના સર્વ કુંવરોને આમંત્રણ આપ્યું હતું. <sup>૨૪</sup> આંશાલોમે રાજ પાસે જઈને કદ્યું કે, "હે રાજ જો હવે, તારા દાસ પાસે ઘેટાં કાતરનારાઓ છે. કૃપા કરી, રાજ તથા તેના ચાકરોને તમારા સેવક સાથે આવવાની પરવાનગી આપો."

<sup>૨૫</sup> રાજાએ આંશાલોમને જવાબ આપ્યો કે, "નહિ, મારા દીકરા, અમે સર્વ તો નહિ આવીએ, કારણ કે અમે તને ભારસ્ક્રિપ થઈએ." આંશાલોમે રાજને આગ્રહ કર્યો, પણ તે ગયો નહિ, પણ છતાં તેણે તેને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૨૬</sup> પછી આંશાલોમે કદ્યું કે, "જો એમ નહિ તો, કૃપા કરી મારા ભાઈ આમનોનને મારી સાથે આવવા દે." તેથી રાજાએ તેને કદ્યું, "શા માટે આમનોન તારી સાથે આવે?"

<sup>૨૭</sup> આંશાલોમે દાઉદને આગ્રહ કર્યો અને તેથી તેણે આમનોનને તથા રાજના સર્વ પુત્રોને તેની સાથે જવા દીધા. <sup>૨૮</sup> આંશાલોમે પોતાના ચાકરોને આજા કરીને કદ્યું કે, "દયાનથી સાંભળો. જથ્યારે આમનોન દ્રાક્ષારક્ષ પીવાની શરૂઆત કરે, અને હું તમને કહું કે, 'આમનોન પર હુભલો કરો,' ત્યારે તેને મારી નાખજો. બીશો નહિ. એ મારી આજા છે. હિંમત રાખો શૂચાતન બતાવજો." <sup>૨૯</sup> તેથી આંશાલોમે આજા આપી હતી તેમ તેના ચાકરોએ આમનોનને પૂરો કરી નાખ્યો. પછી રાજના સધણા પુત્રો ઉદ્ઘાટન અને દરેક પોતપોતાના ગંધેડા પર બેસીને નાસી ગયા.

<sup>૩૦</sup> તેઓ ભાર્ગમાં જતા હતા, એવામાં દાઉદને એવા સમાચાર મણ્યા કે, આંશાલોમે તમામ રાજકુંવરોને મારી નાખ્યા છે અને તેઓમાંથી કોઈને પણ જુવતો રહેવા દીધો નથી." <sup>૩૧</sup> પછી રાજાએ ઊઠીને પોતાના વશ્ટ્રો ફાડ્યાં અને તે જમીન પર સૂઈ ગયો; તેની સાથે તેના સર્વ ચાકરો પણ ફાટેલાં વસ્ત્ર સાથે તેની પાસે ઊભા રહ્યા.

<sup>૩૨</sup> પણ દાઉદના ભાઈ, શિમાના પુત્ર, યોનાદાબે દાઉદને કદ્યું, "મારા ભાલિક એવું માની લેવાની જરૂર નથી. આંશાલોમે રાજના સર્વ જુવાન દીકરાઓને મારી નાખ્યા છે, તમામને નહિ ફક્ત આમનોનને જ મારી નાખવામાં આવ્યો છે. જે દિવસે આમનોને તેની બહેન તામાર ઉપર બણાતકાર કર્યો, ત્યારથી આંશાલોમે આ તરકટ રચ્યું હતું. <sup>૩૩</sup> માટે હવે રાજના સર્વ દીકરાઓ મરણ પામ્યા છે, એમ ધારીને મારા ભાલિક પોતાના મનમાં દુઃખી થવું નહિ, કેમ કે, ફક્ત આમનોન એકલો જ મરણ પામ્યો છે.

<sup>૩૪</sup> આંશાલોમ દૂર નાસી ગયો. જે ચાકર ચોકી કરતો હતો તેણે પોતાની આંખો ઊંચી કરીને જોથું તો જુઓ પર્વતબાજુની પશ્ચિમદિશાના ભાર્ગેથી ઘણાં લોકો તેની પાસે આવતા હતા. <sup>૩૫</sup> પછી યોનાદાબે રાજને કદ્યું કે, "જુઓ, રાજના દીકરાઓ આવ્યા છે. જેમ મેં કદ્યું તે પ્રમાણે જ છે." <sup>૩૬</sup> જથ્યારે યોનાદાબે પોતાની વાત પૂર્ણ કરી અને તે જ સમયે રાજના દીકરાઓ ત્યાં આવી પહોંચ્યા તેઓએ ઊંચા અવાજે રાદન કર્યું. તેઓની સાથે રાજ અને તેના સર્વ ચાકરોએ પણ વિલાપ કર્યો.

<sup>૩૭</sup> પણ આંશાલોમ નાસીને ગશૂરના રાજ, આમિહુદના દીકરા તાલ્માથની પાસે ગયો. દાઉદ પોતાના દીકરાને થાદ કરીને દરરોજ આકંદ કરતો હતો. <sup>૩૮</sup> આંશાલોમ

નાસીને ગશૂર ચાલ્યો ગયો ત્યાં તે પ્રણ વર્ષ સુધી રહ્યો. <sup>૩૫</sup> દાઉદ રાજને આખશાલોમને મળવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા થતી હતી, કેમ કે આમનોનના મરણ પછી હવે તેણે સાંત્વન અનુભવ્યું હતું.

## ૧૪

<sup>૧</sup> હવે સર્જયાના દીકરા યોઆબને લાગ્યું કે, રાજાનું હૃદય આખશાલોમને જોવાની અગમ્ય ઇચ્છા ધરાવે છે. <sup>૨</sup> તેથી યોઆબે તકોઆમાં ખબર મોકલીને ત્યાંથી એક જ્ઞાની સ્ત્રીને તેડાવી પછી તેને કર્યું, “કૃપા કરીને તું શોક કરનારનાં જેવો ટોગ કર અને શોકના વસ્ત્રો પહેર. કૃપા કરી તારા પોતાના પર તેલ ન લગાવ, પણ મૃત્યુ પામેલાંને માટે લાંબા સમયથી શોક કરનાર સ્ત્રીના જેવી તું થા. <sup>૩</sup> પછી હું તને જે કહું તે પ્રમાણે રાજ પાસે જઈને તેને કહે.” પછી યોઆબે તેને એ વાત કહી કે જે તેણે જઈને રાજને કહેવાની હતી.

<sup>૪</sup> પછી તકોઆની તે સ્ત્રી રાજની સાથે વાત કરવા ગઈ. ત્યારે તેણે સાષ્ટાંગ પ્રણામ કરીને કર્યું, “હે રાજ, મને મદદ કર.” <sup>૫</sup> રાજાએ તેને કર્યું કે, “તારી સાથે શું ખરાબ થયું છે?” તેણે જવાબ આપ્યો કે, સાચી વાત એ છે કે હું વિધવા છું અને મારો પતિ મરણ પામ્યો છે. <sup>૬</sup> મારે બે દીકરા હતા, તે બજ્જે ખેતરમાં લડી પડ્યા. ત્યાં તેઓને અલગ કરનાર કોઈ ન હતું. એક ભાઈએ બીજા ભાઈ પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો.

<sup>૭</sup> અને હવે, આખું કુટુંબ મારી વિરલ્લ ઉદ્ઘયું છે, તેઓએ કર્યું, ‘જેણે તેના ભાઈને મારી નાખ્યો છે, તેને અમારા હાથમાં સૌંપ, કે તેના ભાઈને મારી નાખ્યો તેના બદલામાં અમે તેને પણ મારી નાખીએ.’ આમ કરીને તેઓ વારસનો પણ નાશ કરશે. મારા કુળનો નાશ કરશે અને મારી રહેલો મારો વંશ, મારા પતિનું નામ કે કુળનું નામ તેઓ પૂર્થ્યી પર રહેવા દેશે નહિં.’

<sup>૮</sup> તેથી રાજાએ તે સ્ત્રીને કર્યું કે, “તારા ઘરે જા, તારા વિષે કંઈ કરવા માટે હું હુકમ આપીશ.” <sup>૯</sup> તકોઆની સ્ત્રીએ રાજાને જવાબ આપ્યો, “મારા માલિક રાજ, આ દોષ મારા પર તથા મારા પિતાના ઘર પર આવો. રાજ તથા તેનું રાજ્યાસન નિર્દોષ રહો.”

<sup>૧૦</sup> રાજાએ કર્યું, “જો કોઈ તને કશું કહે, તેને મારી પાસે લાવ અને તે હવેથી તારું નામ લેશે નહિં.” <sup>૧૧</sup> પછી તેણે કર્યું કે, “કૃપા કરી, હે રાજ પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરનું સ્મરણ કર, લોહીનો બદલો લેનારા હવે કોઈનો નાશ કરે નહિં, કે જેથી તેઓ મારા દીકરાનો નાશ કરે નહિં.” રાજાએ જવાબ આપ્યો કે, “જુવતા ઈશ્વરના સમ, તારા દીકરાનો એક વાળ પણ હું જમીન પર પડવા નહિં દિં.”

<sup>૧૨</sup> પછી તે સ્ત્રીએ કર્યું કે, “કૃપા કરી હવે તારી દાસીને એક વાત મારા માલિક રાજને કહેવા દે.” તેણે કર્યું, “બોલ.” <sup>૧૩</sup> તેથી તે સ્ત્રીએ કર્યું, “શા માટે તેં ઈશ્વરના લોકો વિરલ્લ આવી યુક્તિની યોજના કરી છે? કેમ કે આ બાબત બોલતાં રાજ એક દોષી વ્યક્તિ જેવો લાગે છે, કેમ કે રાજ પોતાના દેશનિકાલ કરેલા દીકરાને પાછો ઘરે લાવતો નથી. <sup>૧૪</sup> કેમ કે આપણા સર્વનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે અને જેમ જમીન ઉપર ફોલું પાણી જે ફરીથી ઉપર બેગું કરાતું નથી, તેના જેવા છીએ. ઈશ્વર કોઈનો જીવ લેતા નથી; પણ, જેને તેમણે પોતાનાથી દૂર કર્યા છે તેને પાછો લાવે છે.

<sup>૧૫</sup> તેથી મારા માલિક રાજને આ વાત કહેવાને હું આવી છું, તેનું કારણ એ છે કે લોકોએ મને બીવડાવી છે. જેથી તારી દાસીએ પોતાને કર્યું કે, ‘હવે હું રાજ સાથે વાત કરીશ. કદાચ એમ બને કે રાજ પોતાની દાસીની વિનંતી અમલમાં મૂકે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે રાજ મારું સાંભળીને, જે માણસ મારા દીકરા સાથે ઈશ્વરના વારસામાંથી નાશ

કરવાને છથે છે, તેના હાથમાંથી મને છોડાવશે. <sup>૧૭</sup> પણ મેં પ્રાર્થના કરી કે, કૃપા કરી, 'ઈશ્વર, મારા મુરળી રાજની વાત મને શાંતિરૂપ થાઓ, કેમ કે મારો મુરળી રાજ સારું અને નરસું પારખવામાં ઈશ્વરના જેવો છે.' ઈશ્વર તમારો પ્રભુ તમારી સાથે હો. <sup>૧૮</sup> પણ રાજએ તે સ્ત્રીને કહ્યું, 'કૃપા કરીને જે કંઈ વાત હું તને પૂછું તેમાંનું કંઈ મારાથી છુપાવીશ નહિ.' તે સ્ત્રીએ જવાબ આપ્યો, 'મારા માલિક રાજ બોલો. <sup>૧૯</sup> રાજએ કહ્યું, 'આ સર્વમાં શું યોઆબનો હાથ તારી સાથે નથી?' તે સ્ત્રીએ જવાબ આપ્યો કે, 'મારા માલિક રાજ, તારા જીવના સમ, કે જે કંઈ મારો માલિક રાજ બોલ્યો છે તે તદન સાચી વાત છે. તારા સેવક યોઆબે મને આજ્ઞા આપી અને તેણે આ વાતો મને કહેલી હતી. <sup>૨૦</sup> વાતને યોગ્ય રીતે રજુ કરવા માટે યોઆબે આ કામ કર્યું છે. ભૂમિ પર જે સર્વ બને છે તે જાળવામાં મારા માલિક તો ઈશ્વરના જેવો જ્ઞાની છે.'

<sup>૨૧</sup> તેથી રાજએ યોઆબને કહ્યું, 'હવે જો, હું આ કામ કરીશ. માટે જી, જીવાન આંશાલોમને પાછો લઈ આવ.' <sup>૨૨</sup> યોઆબે સાષાંગ દંડવત્ પ્રણામ કર્યા અને રાજનો આદર કરીને ધન્યવાદ આપ્યો. યોઆબે કહ્યું, 'હે મારા માલિક રાજ, આજે તારો દાસ હું જાણું છું કે હું તારી દ્રષ્ટિમાં કૃપા પામ્યો છું, કેમ કે તમે મારી વિનંતી સ્વીકારી છે.'

<sup>૨૩</sup> તેથી યોઆબ ઉઠીને ગશૂર ગથ્યો અને આંશાલોમને યરુશાલેમમાં પાછો લાવ્યો. <sup>૨૪</sup> રાજએ કહ્યું, 'તે પાછો ફરીને પોતાના ઘરે જથ્ય, પણ મારું મુખ ન જુથે.' તેથી આંશાલોમ વળીને તેના ઘરે ગથ્યો, પણ રાજનું મુખ જોવા પામ્યો નહિ.

<sup>૨૫</sup> હવે આખા ઇજરાયલમાં કોઈ પણ માણસ સૌંદર્યની બાબતમાં આંશાલોમના જેવો પ્રશંસાપાત્ર નહોતો. તેના પગનાં તળિયાંથી તે તેના માથા સુધી તેનામાં કંઈ પણ ખોડ ન હતી. <sup>૨૬</sup> તેના માથાના વાળ વધવાથી તે દર વર્ષને અંતે માથાના વાળ કપાવતો, ત્યારે તે પોતાના માથાના વાળનું વજન કરાવતો હતો. તેનું વજન રાજના તોલ પ્રમાણે બજ્ઝો શેકેલ થતું. <sup>૨૭</sup> આંશાલોમને ગ્રણ દીકરા અને એક દીકરી હતાં, જેનું નામ તામાર હતું. તે સુંદર કન્યા હતી.

<sup>૨૮</sup> આંશાલોમ રાજનું મુખ જોયા વગર યરુશાલેમમાં પૂરા બે વર્ષ રહ્યો. <sup>૨૯</sup> પણ આંશાલોમે યોઆબને રાજ પાસે સંદેશ મોકલવા માટે તેડાવ્યો, પણ યોઆબ તેની પાસે આવ્યો નહિ. તેથી આંશાલોમે ફરી બીજુવાર સંદેશ મોકલ્યો, તેમ છતાં યોઆબ આવ્યો નહિ.

<sup>૩૦</sup> તેથી આંશાલોમે તેના ચાકરોને કહ્યું કે, 'યોઆબનું ખેતર મારા ખેતરની પાસે છે અને તેમાં જવની વાવણી કરેલ છે. જઈને તેને આગથી બાળી નાખો.' તેથી આંશાલોમના ચાકરોએ તેના ખેતરમાં આગ લગાડી. <sup>૩૧</sup> ત્યારે યોઆબે આંશાલોમના ઘરે આવીને તેને કહ્યું, 'તારા ચાકરોએ મારા ખેતરમાં આગ કેમ લગાડી?'

<sup>૩૨</sup> આંશાલોમે યોઆબને ઉત્તર આપ્યો કે, 'જો, મેં તને સંદેશો મોકલાવ્યો હતો કે, 'તું અહીં આવ કે જેથી હું તારા દ્વારા રાજને ખખર મોકલું કે, 'હું ગશૂરથી શા માટે આવ્યો છું? હું હજુ ત્યાં જ રહ્યો હોત તો મારા માટે વધારે સારું થાત. માટે હવે રાજ સાથે મારી જીબજી મુલાકાત કરાવ. અને જો તેને મારામાં દોષ દેખાય તો તે ભલે મને મારી નાખો.'" <sup>૩૩</sup> તેથી યોઆબે રાજને એ બાબત જણાવી. પણ રાજએ આંશાલોમને બોલાવ્યો, ત્યારે તેણે રાજ પાસે આવીને તેમને સાષાંગ દંડવત કર્યા અને રાજએ આંશાલોમને ચુંબન કર્યું.

## ૧૫

<sup>૧</sup> પણ આંશાલોમે પોતાને માટે રથ અને ઘોડા પોતાની આગળ દોડવા માટે પચાસ માણસો સાથે તૈયાર કર્યા. <sup>૨</sup> આંશાલોમ વહેલી સવારે ઉઠીને નગરના દરવાજના

રક્તાની બાજુએ ઊભો રહેતો. જ્યારે કોઈ માણસ વાદવિવાદ કે તેના ન્યાય માટે રાજ પાસે જતો, ત્યારે આંશાલોમ તેને બોલાવીને પૂછતો કે, “તું કથા નગરમાંથી આવ્યો છે?” ત્યારે તે માણસ ઉત્તર આપતો કે, “તારો દાસ ઈરાયલના એક કુળમાંનો છે. પછી તે તેનું સાંભળતો હતો.”

<sup>૩</sup> અને આંશાલોમ તેને કહેતો કે, “જો, તારી ફરિયાદ ખરી તથા યોગ્ય છે, પણ તારી ફરિયાદ સાંભળવા માટે રાજ તરફથી ઠરાવેલો કોઈ માણસ નથી.” <sup>૪</sup> વળી આંશાલોમ ઈચ્છતો હતો કે આ દેશમાં મને ન્યાયાધીશ બનાવવામાં આવે, તો કેવું સાચું પછી જે કોઈને તકરાર કે ફરિયાદ હોય તે પ્રત્યેક માણસ મારી પાસે આવે અને હું તેનો ન્યાય કરશે!”

<sup>૫</sup> જ્યારે કોઈ માણસ તેને માન આપવા માટે તેની પાસે આવતો, ત્યારે તે પોતાના હાથ લાંબા કરીને તેને બેટીને ચુંબન કરતો. <sup>૬</sup> સર્વ ઈરાયલના માણસો રાજ પાસે ન્યાય ભાગવા આવતા ત્યારે તેઓની સાથે આંશાલોમ એ પ્રમાણે વર્તતો હતો. તેથી આંશાલોમે ઈરાયલના માણસોનાં મન જુતી લીધાં.

<sup>૭</sup> ચાર વર્ષ પછી એમ થયું કે, આંશાલોમે રાજને કર્યું, “ઈંધર સમક્ષ હેણોનમાં મેં શપથ લીધા હતા તે પૂર્ણ કરવાને કૃપા કરી મને જવા દે. <sup>૮</sup> તારો સેવક અરામના ગશૂરમાં રહેતો હતો ત્યારે શપથ લીધા હતા કે, ‘જો ઈંધર મને યરુશાલેમમાં પાછો લાવશે, તો હું ઈંધરની સ્તુતિ કરીશ.’”

<sup>૯</sup> રાજએ તેને કર્યું, “શાંતિએ જા.” તેથી આંશાલોમ ત્યાંથી હેણોનમાં ગયો. <sup>૧૦</sup> પણ પછી આંશાલોમે ઈરાયલનાં સધળાં કુળોમાં જસૂસો મોકલીને કહાયું કે, “જો તમે રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળો, કે તરત જ તમારે કહેવું કે, ‘આંશાલોમ હેણોનનો રાજ છે.’”

<sup>૧૧</sup> બસો આમંત્રિત માણસો યરુશાલેમથી આંશાલોમની સાથે ગયા. તેઓ તેમના બોટપણમાં તેની સાથે ગયા હતા, આંશાલોમની યોજના વિષે તેઓ તદ્દન અજાણ હતા. <sup>૧૨</sup> જ્યારે આંશાલોમ યજા કરતો હતો, ત્યારે તેણે અહિથોફેલ ગીલોનીને તેના નગર ગીલોમાં મોકલ્યો. તે દાઉદનો સલાહકાર હતો. આંશાલોમનું ષડ્યંત્ર આયોજનબદ્ધ હતું, કેમ કે આંશાલોમના પક્ષમાં લોકો સતત વધતા જતા હતા.

<sup>૧૩</sup> એક સંદેશાવાહકે દાઉદ પાસે આવીને કર્યું કે, “ઈરાયલના માણસોના હૃદય આંશાલોમ તરફ છે.” <sup>૧૪</sup> તેથી દાઉદે પોતાના જે બધા ચાકરો યરુશાલેમમાં તેની સાથે હતા તેઓને કર્યું કે, “ઊંઠો આપણે નાસી જઈએ, નહિ તો આપણામાંનો કોઈપણ આંશાલોમથી બચી શકવાનો નથી. ઉતાવળે અહીં જવાની તૈયારી કરીએ, નહિ તો તે આપણને જલ્દી પકડી પાડશે અને આપણા પર આફત લાવીને તરવારથી હુભલો કરી નગરનો નાશ કરશે.” <sup>૧૫</sup> રાજના સેવકોએ તેને કર્યું કે, “જો, અમારો માલિક રાજ જે કંઈ નિર્ણય કરે તે કરવાને તારા સેવકો તૈયાર છે.”

<sup>૧૬</sup> રાજ તથા તેની પાછળ તેના કુટુંબનાં સર્વ ચાલી નીકાયાં, પણ મહેલ સંભાળવા માટે રાજએ પોતાની દસ ઉપપત્નીઓને ત્યાં રહેવા દીધી. <sup>૧૭</sup> પછી રાજ તથા તેની પાછળ સર્વ લોક બહાર ચાલી નીકાયા અને તેઓ રક્તા પરના છેલ્લાં ઘરે ઊભા રહ્યા. <sup>૧૮</sup> તેનું સધળું સૈન્ય તેની પડખે ચાલતું હતું અને સર્વ કરેથીઓ, સર્વ પલેથીઓ અને સર્વ ગિર્ચીઓ એટલે ગાથથી તેની સાથે આવેલા છક્ષો માણસો તેની આગળ ચાલતા હતા.

<sup>૧૯</sup> ત્યારે રાજએ ઈતાય ગિર્ચીને કર્યું કે, “અમારી સાથે તું પણ કેમ આવે છે? પાછો જ અને આંશાલોમ રાજ પાસે રહે, કેમ કે તું વિદેશી તથા દેશ નિકાલ થયેલો છે. તારી પોતાની જગ્યાએ પાછો જ. <sup>૨૦</sup> વળી તું ગઈકાલે જ આવ્યા છો, તો શા માટે હું તને અમારી સાથે ભટકવા દઉં? વળી મને ખબર પણ નથી કે હું કયાં જઉં છું. તેથી

પાછો જઈને તારા ભાઈઓને પાછા લઈ જ. દયા તથા સત્યતા તારી સાથે આવો.” **૨૧** પણ ઇતાએ રાજાને કદ્યું, “મારા માલિક રાજાના જીવના સમ, કે જે જગ્યાએ મારા માલિક રાજ જશે, પછી મરવાનું હશે કે જીવવાનું તોપણ તારો દાસ ત્યાં આવશે.” **૨૨** તેથી દાઉદે ઇતાથને કદ્યું, “આગળ જ અને અમારી સાથે પ્રયાણ કર.” માટે ઇતાથ ગિચીએ તેના સઘણાં માણસો તથા સઘણાં કુટુંબો સાથે મળીને રાજ સાથે પ્રયાણ કર્યું. **૨૩** આખો દેશ પોક મૂકીને રદ્યો સઘણા લોકોએ કિદ્રોનની ખીણ પસાર કરી, રાજ પણ કિદ્રોનની ખીણ પરથી પસાર થયો, સઘણા લોકોએ અરણથના માર્ગ તરફ સામે પાર ગયા.

**૨૪** પણ સાદોક તથા તેની સાથે સર્વ લેવીઓ ઈશ્વરનો કરાર કોશ ઊંચકીને ત્યાં આવ્યા. તેઓએ ઈશ્વરના કોશને નીચે મૂક્યો અને પછી અભ્યાથાર તેમની સાથે જોડાયો. સર્વ લોકો નગરમાંથી બહાર નીકળી ગયા ત્યાં સુધી તેઓએ રાહ જોઈ.

**૨૫** રાજાએ સાદોકને કદ્યું કે, “ઈશ્વરનો કોશ ઊંચકીને પાછો નગરમાં લઈ જ. જો ઈશ્વરની કૃપાદ્રષ્ટ મારા પર થશે, તો તેઓ મને અહીં પાછો લાવશે અને કોશ તથા જ્યાં તે રહે છે તે જગ્યા મને ફરીથી બતાવશે. **૨૬** પણ જો તે એમ કહે કે, ‘હું તારા પર પ્રસંગ નથી,’ તો જો, હું અહિયા છું, જેમ તેને સારું લાગે તેમ તે મને કરે.”

**૨૭** રાજાએ સાદોક થાજકને કદ્યું, શું “તું પ્રબોધક નથી? તારા બે દીકરા, અહિમાઆસને તથા અભ્યાથારના દીકરા યોનાથાનને તારી સાથે લઈને શાંતિથી નગરમાં પાછો જ. **૨૮** જ્યાં સુધી તમારી તરફથી મને ખાતશીપૂર્વક ખબર નહિ મળો, ત્યાં સુધી હું અરણથ તરફના ધાર આગળ ઊભો રહીશ. **૨૯** માટે સાદોક અને અભ્યાથાર ઈશ્વરનો કોશ ઊંચકીને પાછો યરૂશાલેમમાં લાવ્યા અને તેઓ ત્યાં રહ્યા.

**૩૦** પણ દાઉદ રડતો રડતો ઉધાડ પગે જૈતૂન પર્વત પર ગયો, તેનું માથું ઢાંકેલું હતું. તેની સાથેના લોકોમાંના પ્રત્યેક માણસ પોતાનું માથું ઢાંકીને રડતો રડતો ચાલતો હતો. **૩૧** કોઈએક દાઉદને કદ્યું કે, “અહિથોફેલ આઝશાલોમની સાથેના કાવતરાખોરોની સાથે છે. તેથી દાઉદે પ્રાર્થના કરી કે, ‘હે ઈશ્વર, કૃપા કરી, અહિથોફેલની સલાહને મૂર્જતામાં બદલી નાખજો.’” **૩૨** અને એમ થયું કે, જ્યારે દાઉદ પર્વતના શિખર પર, કે જ્યાં લોકો ઈશ્વરનું બજન કરતા હતા ત્યાં પહોંચ્યો, ત્યારે હુશાર આર્કી તેને મળવા માટે આવ્યો. તેનો અંગરખો ફાટેલો અને તેના માથા પર ધૂળ હતી. **૩૩** દાઉદે તેને કદ્યું કે, “જો તું મારી સાથે મુસાફરી કરશે તો તું મને બોજારૂપ થઈ પડશે. **૩૪** પણ જો તું નગરમાં પાછો જઈને આઝશાલોમને કહે કે, હે રાજ, હું તારો સેવક થઈશ, જેમ પાછલા સમયમાં હું તારા પિતાનો ચાકર હતો, તે પ્રમાણે હવે હું તારો ચાકર થઈશ, તો તું મારા માટે અહિથોફેલની સલાહને નિષ્ફળ કરીશ.”

**૩૫** વળી શું સાદોક તથા અભ્યાથાર થાજકો તારી સાથે ત્યાં નથી? તેથી જે વાતો રાજાના મહેલમાં તું સાંભળો તે તું સાદોક તથા અભ્યાથાર થાજકોને કહેજે. **૩૬** ત્યાં તેઓના બે દીકરા, એટલે સાદોકનો દીકરો અહિમાઆસ તથા અભ્યાથારનો દીકરો યોનાથાન, તેઓની સાથે છે. તું જે કંઈ સાંભળો તે તેઓના દ્વારા નિશ્ચે મને કહેવડાવજે. **૩૭** તેથી દાઉદનો મિત્ર, હુશાર, જ્યારે નગરમાં પહોંચ્યો ત્યારે આઝશાલોમ યરૂશાલેમમાં પ્રવેશતો હતો.

## ૧૬

**૧** દાઉદ પર્વતના શિખર પર થોડા અંતર સુધી ગયો, ત્યાં મફીબોશેથનો ચાકર સીબા તેને બે ગધેડાં સાથે મળ્યો; જેના પર બસો રોટલી, સૂકી દ્રાક્ષોની એકસો અંજુરોનું ઝૂભખું તથા દ્રાક્ષારસની એક કુંડી લાદેલી હતી. **૨** રાજાએ સીબાને પૂછ્યું

કે, “આ બધી વસ્તુઓ તું શા માટે લાવ્યો છે?” સીભાએ કર્યું કે, રાજના કુટુંબનાં લોકોને સવારી કરવા સારુ ગદેડાં, તારા માણસોને ખાવા ચોટલી, દ્રાક્ષ અને અંજુર તથા અરણયમાં જેઓ થાકી જાય તેઓને માટે દ્રાક્ષારસ લાવ્યો છું.”

<sup>૩</sup> રાજાએ કર્યું કે, “તારા માલિકનો દીકરો કયાં છે?” સીભાએ રાજને જવાબ આપ્યો કે, “જો, તે યચ્છાલેમભાં રહે છે, કેમ કે તે કહે છે કે, આ ઈઝરાયલનું ઘર છે તે મારા પિતાનું રાજ્ય છે તે મારા માટે સ્થાપિત કરવામાં આવશે. <sup>૪</sup> પછી રાજાએ સીભાને કર્યું કે, “જો, જે સધ્યું મફીબોશેથનું હતું તે હવે તારું છે.” સીભાએ જવાબ આપ્યો કે, “હે મારા માલિક રાજ હું વિનભ્રતાથી તને નમન કરું છું. કે ‘તમે મારા પર કૃપાક્રષ્ણ દર્શાવો.’”

<sup>૫</sup> જથારે દાઉદ રાજ બાહુદીમ પહોંચ્યો, ગેરાનો દીકરો શિમઈ શાઉલના કુટુંબનો હતો તે ત્યાંથી બહાર આવ્યો. તે શાપ આપવા લાગ્યો. <sup>૬</sup> તેણે દાઉદ તથા રાજના સર્વ ચાકરો પર, રાજને જમણે તથા ડાઢે સૈન્ય તથા અંગરક્ષકો હોવા છતાં તેઓ પર પથ્થરો ફેંક્યા.

<sup>૭</sup> શિમઈએ શાપ આપતા કર્યું, “હે ખૂની તથા બલિયાલના માણસ! દૂર જા, અહીંથાથી જતો રહે, <sup>૮</sup> શાઉલ, કે જેણી જગ્યાએ તેં રાજ કર્યું છે, તેના કુટુંબનાં સધળાંના લોહીનો બદલો ઈંઘરે તારી પાસેથી લીધો છે. ઈંઘરે તારા દીકરા આણશાલોમના હાથમાં રાજ્ય સોંપ્યું છે. તારી દુષ્ટતામાં તું પોતે સપડાયો છે કેમ કે તું ખૂની માણસ છે.”

<sup>૯</sup> પછી સર્વથાના દીકરા અભિશાયે રાજને કર્યું કે, “આ ભરેલો કૂતરો મારા માલિક રાજને શા માટે શાપ આપે છે? કૃપા કરી મને જવા દે કે હું તેનું માથું કાપી નાખું.” <sup>૧૦</sup> પણ રાજાએ કર્યું કે, હે સર્વથાના દીકરાઓ, મારે તમારી સાથે શો સંબંધ છે? કદાચ તે મને શાપ આપે કેમ કે ઈંઘરે તેને કર્યું છે કે ‘દાઉદને શાપ આપ.’ તેથી કોણ કહી શકે કે, ‘તું શા માટે રાજને શાપ આપે છે?’

<sup>૧૧</sup> માટે દાઉદે અભિશાયને તથા પોતાના સર્વ ચાકરોને કર્યું કે, “જુઓ, મારો દીકરો, જે મારાથી જન્મયો હતો તે મારો જીવ લેવાને શોધે છે. તો હવે આ અન્યાભીની મારો વિનાશ કરવાની ઈચ્છા કરે એમાં શી નવાઈ? તેને એકલો રહેવા દો અને શાપ આપવા દે, કેમ કે ઈંઘરે તેને તેમ કરવાની આજ્ઞા આપી છે. <sup>૧૨</sup> કદાચ ઈંઘર મારા પર થયેલા દુઃખો પર નજર કરે, જે શાપ તે આજે આપે છે તેનો સારો બદલો ઈંઘર મને આપે.”

<sup>૧૩</sup> તેથી દાઉદ તથા તેના માણસો જથારે માર્ગ ચાલતા હતા, ત્યારે શિમઈ તેની સામેના પર્વતની બાજુએ હતો, તે તેઓને શાપ આપતો અને તેના ઉપર પથ્થરો અને ધૂળ નાખતો ગયો. <sup>૧૪</sup> પછી રાજ તથા તેની સાથેના સર્વ લોકો થાકી ગયા, અને રાત્રે તેઓએ રોકાઈને આરામ કર્યો.

<sup>૧૫</sup> આણશાલોમ તથા ઈઝરાયલના સર્વ લોકો જે તેની સાથે હતા તે યચ્છાલેમભાં આવ્યા અને અહિથોફેલ તેઓની સાથે હતો. <sup>૧૬</sup> જગ્યારે દાઉદનો મિત્ર હુશાય આર્કી આણશાલોમ પાસે આવ્યો, ત્યારે હુશાયે આણશાલોમને કર્યું, “રાજ, ઘણું જીવો! રાજ ઘણું જીવો!”

<sup>૧૭</sup> આણશાલોમે હુશાયને કર્યું, “શું તારા મિત્ર પ્રત્યેની તારી વફાદારી આવી જ છે? તું તેની સાથે શા માટે ન ગયો?” <sup>૧૮</sup> હુશાયે આણશાલોમને જવાબ આપ્યો, “નહિ! તેને બદલે જેણે ઈંઘરે, આ લોકોએ તથા ઈઝરાયલના સર્વ માણસોએ પસંદ કર્યો, તેનો જ હું થઈશ અને તેની સાથે હું રહીશ.

<sup>૧૯</sup> વળી, હું કથા માણસની સેવા કરું? શું મારે તેના દીકરાની હજુરમાં સેવા કરવી ન જોઈએ? જેમ મેં તારા પિતાની હજુરમાં સેવા કરી હતી, તેમ હું તારી હજુરમાં સેવા કરીશ.”

<sup>૨૦</sup> પછી આંશાલોમે અહિથોફેલને કટ્યું, “હવે આપણે શું કરવું તે વિષે તું મને તારી સલાહ આપ.” <sup>૨૧</sup> અહિથોફેલે આંશાલોમને જવાબ આપ્યો, “તારા પિતાની ઉપપત્નીઓને તે મહેલની સંભાળ લેવા માટે મૂકી ગયા હતા, ત્યાં તું જ અને તેઓની આખરું લે અને સર્વ ઇજરાયલીઓને ખબર પડશે કે, તારા પિતા તને ધિક્કારે છે. પછી જેઓ તારી સાથે છે તે સર્વના હાથ મજબૂત થશે.”

<sup>૨૨</sup> તેથી તેઓએ મહેલની અગાસી ઉપર તંબુ બાંદ્યાં અને આંશાલોમ સર્વ ઇજરાયલીઓના દેખતા તે પોતાના પિતાની ઉપપત્નીઓ સાથે ઊંઘી ગથો. <sup>૨૩</sup> હવે તે દિવસોમાં અહિથોફેલ જે સલાહ આપતો, તે કોઈએ ઈશ્વરવાણી સાંભળી હોય તેવી જ ગણાતી હતી. દાઉંડ અને આંશાલોમ બજ્જે અહિથોફેલની સલાહનો આદર કરતા હતા.

## ૧૭

<sup>૧</sup> પછી અહિથોફેલે આંશાલોમને કટ્યું, “હવે મને પસંદ કરેલા બાર હજાર માણસો આપ. અને હું આજે રાત્રે જઈને દાઉંડનો પીઠો કરીશ. <sup>૨</sup> જથારે તે થાકેલો અને નિર્બણ હશે ત્યારે હું તેની પાસે જઈને તેને ગભરાવી નાખીશ. ત્યારે જે માણસો તેની સાથે છે તે બધા ભાગી જશે અને હું ફક્ત રાજ પર જ હુમલો કરીશ. <sup>૩</sup> હું સર્વ લોકોને તારી પાસે પાછા લાવીશ જેઓને તું શોધે છે તેઓ નાશ પામશે અને સર્વ લોકો તારી સાથે શાંતિમાં રહેશે.” <sup>૪</sup> અહિથોફેલે જે કટ્યું તે આંશાલોમને તથા ઇજરાયલના સર્વ આગેવાનોને પસંદ પડ્યું.

<sup>૫</sup> પછી આંશાલોમે કટ્યું, “હવે હુશાય આકીને પણ બોલાવો અને તે શું કહે છે તેને આપણે સાંભળીએ.” <sup>૬</sup> જથારે હુશાય આંશાલોમ પાસે આવ્યો, ત્યારે આંશાલોમે તેને ખુલાસો કર્યો કે અહિથોફેલે આ પ્રમાણે કટ્યું છે અને હુશાયને પૂછ્યું, “શું અહિથોફેલના કટ્યા પ્રમાણે અમારે કરવું? જો ના હોય તો, શું કરવું તેની તું સલાહ આપ.” <sup>૭</sup> તેથી હુશાયે આંશાલોમને કટ્યું, “આ સમયે અહિથોફેલે જે સલાહ આપી છે તે સારી નથી.”

<sup>૮</sup> વળી હુશાયે કટ્યું, “તને ખબર છે કે તારા પિતા અને તેના માણસો બહુ હિંમતવાન યોજાઓ છે, જેમ પોતાના બચચાં છીનવાઈ જવાથી રીછણ કોદિત હોય છે તેવા તે લોકો છે. તારો પિતા લડવૈયા પુરુષ છે; તે આજે રાત્રે સૈનિકોની સાથે રહેશે નહિ. <sup>૯</sup> હમણાં તે કોઈ ખાડામાં કે કોઈ બીજી જગ્યાએ સંતાયેલા હશે. શરૂઆતના હુમલામાં તમારામાંના કેટલાક માણસો માર્યા જશે. તે વિષે જે કોઈ સાંભળશે તેઓ કહેશે કે, ‘આંશાલોમની પાછા ચાલનાર સૈનિકોની કતલ થઈ રહી છે.’ <sup>૧૦</sup> એટલે બહાદુર સૈનિકો, જેઓ સિંહ જેવા શૂરવીર સમાન છે, તેઓ પણ ગભરાશે કારણ કે આખું ઇજરાયલ જાણે છે કે તારો પિતા શૂરવીર યોજો છે અને જે માણસો તેની સાથે છે તે ઘણાં બળવાન છે.

<sup>૧૧</sup> તેથી મારી સલાહ છે કે દાનથી બેર-શેબા સુધીના સર્વ ઇજરાયલીઓને તું એકઢા કર, તેઓની સંખ્યા સમુદ્ધની દેતી જેટલી છે અને તું પોતે લડાઈમાં જ. <sup>૧૨</sup> પછી જથાં કર્ય તે મળશે ત્યાં અમે આવીશું અને ઝાકળ જેમ જમીન પર પડે છે તેમ અમે તેના ઉપર તૂટી પડીશું. અને તેને કે તેની સાથેના પણ માણસને જીવતા જવા દઈશું નહિ.

<sup>૧૩</sup> વળી જો તે કોઈ નગરમાં ભરાઈને બેઠા હશે, તો સર્વ ઇજરાયલીઓ નગર આગળ દોરાં લાવશે અને અમે તે નગરને ખેંચીને નદીમાં નાખીશું કે ત્યાં નાનો પથ્થર

પણ જોવા નહિ ભણો.” ૧૪ પછી આંશાલોમે તથા ઈરાયાલના સર્વ માણસોએ કદ્યું, “હુશાય આકીની સલાહ અહિથોફેલની સલાહ કરતાં વધારે સારી છે.” આંશાલોમ આફતમાં મુકાય તે માટે ઈંઘરે અહિથોફેલની સારી સલાહ નિષ્ફળ કરવાનું નક્કી કર્યું હતું.

૧૫ હુશાયે સાદોક તથા અબ્યાથાર યાજકોને કદ્યું, “અહિથોફેલે આંશાલોમને અને ઈરાયાલના આગેવાનોને આ પ્રમાણોની સલાહ આપી હતી, પણ મેં કંઈક બીજી સલાહ આપી હતી. ૧૬ તો હવે, જલ્દી જાઓ, દાઉદને ખબર આપીને તેને કહો કે, ‘આજે રાત્રે રાન તરફના આરા પાસે છાવણી નાખશો નહિ, પણ નદી ઓંંગિ જાઓ નહિ તો રાજ અને તેના સર્વ લોકો માર્યા જશે.’”

૧૭ હવે યોનાથાન અને અહિમાઆસ ઐન-રોગેલ પાસે ઊભા હતા, એક દાસી તેઓને સમાચાર આપતી. તેઓ જઈને દાઉદ રાજને કહેતાં, કેમ કે નગરમાં આવતાં તેઓ કોઈનાં જોવામાં આવે નહિ. ૧૮ પરંતુ એક જુવાન માણસે તેઓને જોઈને આંશાલોમને ખબર આપી તેથી યોનાથાન તથા અહિમાઆસ જલ્દીથી ચાલ્યા ગયા અને બાહુદીમાં એક માણસને ઘરે આવ્યા, ત્યાં તેના આંગણામાં એક ઝૂવો હતો તેમાં તેઓ ઉત્તર્યા.

૧૯ તે માણસની પત્નીએ ઝૂવા પર એક ચાદર પાથરી અને તેના પર અનાજને સૂકવવા પાથરી દીધું, જેથી કોઈને કશી ખબર ન પડે કે યોનાથાન તથા અહિમાઆસ ઝૂવામાં છે. ૨૦ આંશાલોમના માણસોએ તે સ્ત્રી પાસે ઘરમાં આવીને પૂછ્યું, “અહિમાઆસ તથા યોનાથાન કયાં છે?” તે સ્ત્રીએ તેઓને કદ્યું, “તેઓ તો નદી ઓંંગિને ચાલ્યા ગયા છે.” તે માણસોએ આજુભાજુ જોથું, પણ તેઓ મણ્યા નહિ, તેથી તેઓ યરુશાલેમ પાછા ફર્યા. ૨૧ તેમના ગયા પછી યોનાથાન તથા અહિમાઆસ ઝૂવામાંથી નીકળી બહાર આવ્યા. તેઓએ દાઉદ રાજ પાસે જઈને ખબર આપીને કદ્યું, “જલ્દી ઊઠીને પાણીની પાર ચાલ્યા જાઓ, કેમ કે અહિથોફેલે તમારા વિષે આવી સલાહ આપી છે.” ૨૨ પછી દાઉદ અને તેની સાથેના માણસો ઊદ્ધયા અને યર્દન નદી પાર કરવા લાગ્યા. સ્થૂર્યોદય થતાં પહેલાં તેઓમાંના સર્વ નદીમાંથી પ્રથાણ કરીને સામે પાર ચાલ્યા ગયા.

૨૩ જથારે અહિથોફેલે જોથું કે તેની સલાહ અનુસાર કરવામાં આવ્યું નથી ત્યારે તે ત્યાંથી પોતાના ગદેડાને લઈને ચાલ્યો ગયો. તેના નગરમાં તે પોતાના ઘરે ગયો પોતાના ઘરનાને માટે વ્યવસ્થા કરીને આત્મહહૃત્યા કરીને મરણ પામ્યો આ પ્રમાણે તે મૃત્યુ પામ્યો અને તેને તેના પિતાની કબરમાં દફનાવવામાં આવ્યો.

૨૪ પછી દાઉદ માહનાઇમ આવ્યો. આંશાલોમે તથા તેની સાથેના ઈરાયાલના સર્વ માણસોએ યર્દન પાર કરી. ૨૫ ત્યારે આંશાલોમે યોઆબની જગ્યાએ અમાસાને સૈન્યનો સેનાપતિ નીમ્યો. અમાસા, યોઆબની માતા, સર્થાની બહેન, જે નાહાશની દીકરી અભિગાઈલ સાથે સ્વેચ્છ જનાર યિશ્રા ઈરાયાલીનો દીકરો હતો. ૨૬ પછી આંશાલોમ અને ઈરાયાલના દેશમાં છાવણી નાખી.

૨૭ જથારે દાઉદ માહનાઇમ આવ્યો ત્યારે એમ બન્ધું કે, તે આમ્ભોનીઓના રાખ્યાના નાહાશનો દીકરો શોબી, લો દબારના આમિયેલનો દીકરો માખીર તથા રોગલીમનો બાર્ઝિલ્લાય ગિલ્યાદી, ૨૮ તેઓ સાદગીઓ, ધાબળા, વાટકા, ઘડા, ઘઉં, જવનો લોટ, શેકેલું અનાજ, કઠોળ, મસ્તુર, ૨૯ મધ્ય, માખણ, ઘેટાં અને પનીર લાવ્યા. કે જેથી દાઉદ અને તેના લોકો જે તેની સાથે હતા તેઓ ખાઈ શકે. આ માણસોએ કદ્યું “આ લોકો અરણ્યમાં ભૂખ્યા, તરસ્યાં અને થાકી ગયા છે.”

## ૧૮

<sup>૧</sup> દાઉદે તેના સૈનિકો જે તેની સાથે હતા તેઓની ગણતરી કરી અને તેણે સહિતાધિપતિઓ તથા શતાધિપતિઓ નીમ્યા। <sup>૨</sup> દાઉદે શ્રીજા ભાગના લોકોને યોઆબના હાથ નીચે, શ્રીજા ભાગને યોઆબના ભાઈ સરુથાના દીકરા અભિશાયના હાથ નીચે અને શ્રીજા ભાગને ઇત્તાય ગિતીના હાથ નીચે સુપ્રત કર્યા. રાજાએ સૈન્યને કહ્યું “હું જાતે તમારી સાથે આવીશ.”

<sup>૩</sup> પણ સૈનિકોએ કહ્યું, “તમારે યુદ્ધમાં આવવું નહિ, કેમ કે જો અમે નાસી જઈશું તોપણ તેઓ અમારી પરવા કરશે નહિ, જો અમારામાંથી અડધા લોકો મરી જાય તોપણ માણસોને અમારી દરકાર રહેશે. પણ તમે અમારા માટે દસ હજાર માણસોની ગરજ સારે એવા છો. એ માટે તમે અહીં નગરમાં રહીને અમને મદદ કરવા તૈયાર રહો એ વધારે સાચું છે” <sup>૪</sup> તેથી રાજાએ તેઓને કહ્યું, “તમને જેમ સાચું લાગે તેમ હું કરીશ.” ત્યારે સૈન્ય સો અને હજારની ટુકડીમાં બહાર ગયું પણી રાજ નગરના દરવાજ પાસે ઉભો રહ્યો.

<sup>૫</sup> રાજાએ યોઆબ, અભિશાય અને ઇત્તાયને આજી કરી, “મારી ખાતર તમે જુવાન આંશાલોમ સાથે શાંતિપૂર્વક બોલજો.” આંશાલોમ વિષે રાજાએ સેનાપતિને જે આજી આપી તે સર્વ લોકોએ સાંભળી.

<sup>૬</sup> આ પ્રમાણે દાઉદનું સૈન્ય ઇત્તાયલની સેના સામે યુદ્ધ કરવા રણભૂમિમાં ગયું; અને એફાઇબના જંગલમાં યુદ્ધ ચાલ્યું. <sup>૭</sup> દાઉદના સૈનિકો આગળ ઇત્તાયલના સૈન્યની હાર થઈ. તે દિવસે યુદ્ધમાં વીસ હજાર માણસોએ પોતાના જીવ ગુમાવ્યા. <sup>૮</sup> દેશભરમાં યુદ્ધ ફેલાઈ ગયું તે દિવસે તલવારથી જેટલા માણસો મરાયા તેના કરતાં જંગલનાં વૃક્ષો વચ્ચે અટવાઈને વધારે માણસો મરાયા.

<sup>૯</sup> યુદ્ધના સમયે એવું બન્યું કે આંશાલોમની દાઉદના કેટલાક સૈનિકો સાથે મુલાકાત થઈ. આંશાલોમ ખરચર પર સવારી કરીને જતો હતો. તે ખરચર એક મોટા એલોન વૃક્ષની ગીય ડાળીઓ નીચે આવ્યું. તેની ગરદન એલોનવૃક્ષની ડાળીઓમાં ભરાઈ ગઈ. તે આકાશ તથા પૂઢવી વચ્ચે લટકી રહ્યો. ખરચર આગળ ચાલ્યું ગયું. <sup>૧૦</sup> એક માણસે તે જોથું અને તેણે જઈને યોઆબને ખબર આપી, “જો, મેં આંશાલોમને એલોન વૃક્ષની ડાળીએ લટકી રહેલો જોયો.” <sup>૧૧</sup> આંશાલોમ વિષે ખબર આપનાર માણસને યોઆબે કહ્યું, “તેં તેને જોયો તો પણ તેં તેને શા માટે જમીનદોસ્ત કરી દીધો નહિ. જો એવું કર્યું હોત તો હું તને દસ-થાંદીના સિક્કા અને એક કમરબંધ આપત.”

<sup>૧૨</sup> પેલા માણસે યોઆબને કહ્યું, “જો તું મને થાંદીના હજાર સિક્કા આપો તોપણ હું રાજના દીકરા સામે મારો હાથ ઉગામું નહિ કેમ કે, રાજાએ તને, અભિશાયને તથા ઇત્તાયને જે હુકમ કર્યો હતો તે અમે સાંભળ્યો હતો કે ‘જુવાન આંશાલોમને કોઈ હાથ અડકાડે નહિ.’ <sup>૧૩</sup> એ હુકમની અવજ્ઞા કરીને જો મેં છાની રીતે આંશાલોમને મારી નાખ્યો હોત, તો તે બાબત રાજની જાણમાં આવ્યા વગર રહેત નહિ તું પોતે જ મારી વિઝજ થઈ ગયો હોત. અને મારા પર આરોપ મૂકવામાં તું પહેલો હોત.”

<sup>૧૪</sup> પણ યોઆબે કહ્યું, “હું તારી રાહ જોઈશ નહિ. “તેથી યોઆબે ત્રણ ભાલા હાથમાં લઈને આંશાલોમ જે હજુ સુધી વૃક્ષ પર જીવતો લટકેલો હતો, તેના હૃદયમાં ભોકી દીધાં. <sup>૧૫</sup> પણ યોઆબના દસ જુવાન માણસ શાસ્ત્રવાહકોએ આંશાલોમને ચારેબાજુથી ઘેરી લઈને તેના પર હુમલો કરી તેને મારી નાખ્યો.

<sup>૧૬</sup> પણ યોઆબે રણશિંગનું વગાડ્યું અને સૈન્ય ઇત્તાયલનો પીછો કરવાને બદલે પાછું વખાં. કેમ કે યોઆબે સૈન્યને પાછું બોલાવી લીધું હતું. <sup>૧૭</sup> યોઆબના

માણસોએ આંશાલોમને લઈને જંગલમાં એક મોટા ખાડામાં ફેરી દીધો; તેઓએ આંશાલોમના મૃતદેહને મોટા પથ્થરના ટગલા નીચે દફનાવ્યો, પછી બધા ઇજરાયલીઓ પોતપોતાના ઘરે થાલ્યા ગયા.

**૧૮** આંશાલોમે, જયારે તે જીવતો હતો ત્યારે તેણે પોતાના માટે રાજાઓની ખીણમાં સ્તંભ બાંધ્યો હતો, કેમ કે તેણે કટથું હતું કે, “માઝના નામ સદા રાખવા માટે મારે કોઈ દીકરો નથી.” તેથી તેના નામ પરથી તેણે તે સ્તંભનું નામ આંશાલોમ રાખથું હતું, આજે પણ તે આંશાલોમના સ્મર્તિસ્તંભ તરીકે ઓળખાય છે.

**૧૯** ત્યાર પછી સાદોકના દીકરા અહિમાઆસે કટથું, “હવે મને દોડીને રાજ પાસે જઈને તેને ખબર આપવા દો, કે કેવી રીતે ઈશ્વરે તેને તેના શશ્રી આંશાલોમથી બચાવ્યો છે.” **૨૦** યોઆબે તેને જવાબ આપ્યો, “આજે તું ખબર લઈને જઈશ નહિ; પણ તું તે ખબર લઈને બીજા કોઈ દિવસે જજે. તું આજે ખબર આપવા જઈશ નહિ કારણ કે રાજનો દીકરો ભરણ પાખ્યો છે.”

**૨૧** પછી યોઆબે કૂશીને કટથું, “તું જા, તેં જે જોયું છે તે રાજને કહેજે.” કૂશી યોઆબને પ્રણામ કરીને રાજને તે વાતની ખબર આપવાને ચાલી નીકાય્યો. **૨૨** પછી સાદોકના દીકરા અહિમાઆસે યોઆબને ફરીથી કટથું, કંઈપણ થાય પણ, કૂપા કરીને મને પણ કૂશીની પાછળ જઈને રાજને મળવા જવા દે.” યોઆબે જવાબ આપ્યો, “મારા દીકરા, તારે શા માટે જવું છે? કેમ કે આ સમાચાર આપવાનો કશો તને બદલો મળવાનો નથી?” **૨૩** અહિમાઆસે કટથું, “ગમે તે થાય,” હું તો જવાનો જ. “તેથી યોઆબે તેને ઉત્તર આપ્યો, “ઠીક તો જ.” પછી અહિમાઆસ મેદાનના રસ્તે દોડ્યો અને કૂશીની આગળ નીકળી ગયો.

**૨૪** હવે દાઉંડ બે દરવાજાની વચ્ચે બેઠો હતો. યોકીદારે કોટના દરવાજાના છત ઉપર ચઢીને આંખો ઊંચી કરીને જોયું. તેણે જોયું કે એક માણસ દોડતો આવી રહ્યો છે. **૨૫** યોકીદારે પોકારીને રાજને કટથું. પછી રાજાએ કટથું, “જો તે એકલો હશે, તો તેની પાસે કોઈ સમાચાર હશે.” તે ઝડપથી દોડીને નગર પાસે આવ્યો.

**૨૬** પછી યોકીદારે જોયું કે બીજો એક માણસ પણ દોડતો આવી રહ્યો છે. યોકીદારે દરવાનને બોલાવીને કટથું, “જો ત્યાં બીજો કોઈ માણસ પણ આવે છે.” એટલે રાજાએ કટથું, “તે પણ સમાચાર લઈને આવતો હશે.” **૨૭** યોકીદારે કટથું, “મને લાગે છે કે, પ્રથમ માણસની દોડ સાદોકના દીકરા અહિમાઆસની જેવી લાગે છે.” રાજાએ કટથું, “તે સારો માણસ છે અને સારા સમાચાર લઈને આવે છે.”

**૨૮** અહિમાઆસે બૂમ પાડીને રાજને કટથું, “બધું ઠીક છે.” અને તેણે રાજની આગળ સાછાંગ દંડવત્ પ્રણામ કરીને કટથું, “તમારા પ્રભુ ઈશ્વરને ધન્ય હો, જેમણે મારા માલિક રાજ સામે હાથ ઉઠાવનાર માણસોને અમારા હાથમાં આપી દીધા છે. **૨૯** તેથી રાજાએ જવાબ આપ્યો, “જુવાન આંશાલોમ ઠીક તો છે ને?” અહિમાઆસે જવાબ આપ્યો, “યોઆબે રાજના ચાકરને, એટલે મને તારા દાસને, તારી પાસે મોકલ્યો, ત્યારે મારા જોવામાં ઘણી મોટી ધાંધલધમાલ આવી હતી. પણ તે શું હતું તેની મને ખબર નથી.” **૩૦** પછી રાજાએ કટથું, “એક બાજુ ફરીને અહીં ઉભો રહે.” તેથી અહિમાઆસ ફરીને એક બાજુએ ઉભો રહ્યો.

**૩૧** પછી તરત જ કૂશીએ આવીને કટથું, “મારા માલિક રાજ તારા માટે એક સારા સમાચાર છે, કેમ કે જેઓ તારી સામે ઉક્ષયા હતા તેઓ સર્વ પર ઈશ્વરે આજે વેર વાખથું છે.” **૩૨** પછી રાજાએ કૂશીને કટથું, “શું જુવાન આંશાલોમ તો ઠીક છે ને?” કૂશીએ જવાબ આપ્યો, “મારા માલિક, જે રાજના શશ્રીઓ, તને નુકસાન પહોંચાડવા તારી સામે ઉઠે છે તેમના હાલ તે જુવાન માણસ આંશાલોમના જેવા છે.” **૩૩** પછી

રાજાને ઘણો જ આદ્યાત લાગ્યો, તે દરવાજા પરથી ચઢીને ઓરડીમાં ગયો અને રડવા લાગ્યો. જથારે તે અંદર ગયો ત્યારે ઉદાસ થઈને બોલ્યો, “મારા દીકરા આંશાલોભ, મારા દીકરા, મારા દીકરા આંશાલોભ તારા બદલે જો હું મરણ પામ્યો હોત તો કેવું સાચ, આંશાલોભ, મારા દીકરા, મારા દીકરા!”

## ૧૬

**૧** યોઆબને જણાવવાંમાં આવ્યું, “રાજ આંશાલોભ માટે રડે છે અને શોક કરે છે.” **૨** માટે તે દિવસનો વિજય દાઉદના સર્વ સૈનિકો માટે શોકળુપ થઈ ગયો હતો. કેમ કે સૈનિકોએ તે દિવસે સાંભળ્યું કે “રાજ પોતાના દીકરા માટે શોક કરે છે.”

**૩** જેમ થુદ્ધમાંથી પરાજિત થઈને નાસી છૂટેલા લોકો છાની ચીતે છટકી જથ છે, તેમ તે દિવસે સૈનિકો ચૂપકીથી નગરમાં ચાલ્યા ગયા. **૪** રાજાએ પોતાનું મુખ પર આવરણ કરીને ભારે વિલાપ કર્યો, “મારા દીકરા આંશાલોભ, આંશાલોભ, મારા દીકરા, મારા દીકરા!”

**૫** પછી યોઆબે રાજના મહેલમાં જઈને તેને કર્યું, “તેઓના એટલે તારા સર્વ સૈનિકોના મુખને તેં લભિત કર્યો છે. જેઓએ તારો તારા દીકરાઓનો અને દીકરીઓનો, તારી પત્નીઓના અને ઉપપત્નીઓના જીવ બચાવ્યા હતા. **૬** કેમ કે જેઓ તને ધિક્કારે છે તેઓને તું પ્રેમ કરે છે, જેઓ તને પ્રેમ કરે છે તેઓને તું ધિક્કારે છે. હે રાજ આજે તેં એ સ્પષ્ટ બતાવી આપ્યું છે કે સેનાપતિઓ અને સૈનિકો તારી સામે કંઈ નથી. હું વિજ્વાસથી કહું છું કે જો આજે આંશાલોભ જીવતો હોત અને અમે બધા ભરી ગયા હોત તો તને તે ઘણ્યું સાચ લાગ્યું હોત.

**૭** માટે હવે ઊઠીને બહાર આવ અને તમારા સૈનિકોને દિલાસો આપો, કેમ કે હું ઈશ્વરની હાજરીમાં કહું છું કે, જો તું નહિ આવે, તો આજે રાત્રે કોઈ પણ માણસ તારી સાથે રહેશે નહિ. તમારી જુવાનીનાં દિવસથી અત્યાર સુધીમાં જે આફત તારા પર આવી હતી, તે સર્વ કરતાં આ વિપત્તિ તારે માટે વધારે ખરાબ થઈ પડશે.” **૮** તેથી રાજ ઊઠીને નગરના દરવાજા આગળ જઈને બેઠો સર્વ લોકોને ખરાબ પડી કે રાજ દરવાજમાં બેઠો છે. પછી સર્વ લોકો રાજની આગળ આવ્યા.

સર્વ ઈશ્વરાયલીઓ તો પોતપોતાના તંબુઓમાં ચાલ્યા ગયા હતા. **૯** ઈશ્વરાયલીનાં બધા કુણોના સર્વ લોકો એકબીજા સાથે દલીલ કરીને કહેતા હતા કે “રાજાએ આપણાને આપણા શત્રુઓના હાથમાંથી અને પલિસ્તીઓના હાથમાંથી આપણાને બચાવ્યા છે અને હવે આંશાલોભને કારણે તે આપણાને છોડીને દેશમાંથી જતો રહ્યો છે. **૧૦** અને આંશાલોભ, જેનો આપણો અભિષેક કરીને આપણો અધિકારી નીમ્યો હતો, તે તો થુદ્ધમાં ભાર્યો ગયો છે. માટે હવે રાજને પાછા લાવવા વિષે આપણો કેમ કર્શું બોલતા નથી?”

**૧૧** દાઉદ રાજાએ સાદોક અને અંધાથાર યાજકોને સંદેશો મોકલ્યો કે “સર્વ ઈશ્વરાયલીઓ રાજને પોતાના મહેલમાં પાછા લાવવાની વાતો કરે છે, એ વાત રાજાએ સાંભળી છે, તો થહૂદિયાના વડીલોને કહો કે, રાજને ફરીથી મહેલમાં લાવવામાં તમે કેમ સૌથી છેલ્લાં છો? **૧૨** તમે મારા ભાઈઓ છો, તમે મારા અંગતજનો છો તો પછી રાજને પાછો લાવવામાં તમે શા માટે સૌથી છેલ્લાં રહ્યા છો?”

**૧૩** અને અમાસાને કહો, ‘શું તું મારો અંગત સ્વજન નથી? જો તું થોઆબની જગ્યાએ સૈન્યનો સેનાપતિ ન બને તો, ઈશ્વર મને એવું અને એના કરતાં વધારે દુઃખ પમાડો.’’ **૧૪** અને તેણે થહૂદિયાના સર્વ માણસોના હૃદય એક માણસનાં હૃદયની જેમ જુતી લીધાં. જેથી તેઓએ રાજને સંદેશો મોકલ્યો, “તું અને તારા બધા માણસો પાછા

આવો.” <sup>૧૪</sup> તેથી રાજ પાછો વળીને યર્દન આગળ આવી પહોંચ્યો. અને યહુદિયાના માણસો રાજને મળવા અને તેને નદીને સામે પાર લઈ જવા માટે ગિલ્ગાલમાં આવ્યા.

<sup>૧૫</sup> બાહુદીમના ગેરાનો દીકરો શિમઈ બિન્યામીની, જલદીથી યહુદિયાના માણસો સાથે દાઉદ રાજને મળવા આવ્યો. <sup>૧૬</sup> તેની સાથે એક હજાર બિન્યામીનીઓ હતા, શાઉલનો આકર સીબા અને તેના પંદર દીકરાઓ અને વીસ થાકરો પણ હતા. તેઓ રાજની હાજરીમાં યર્દન પાર ઉિતર્યા. <sup>૧૭</sup> તેઓઓ રાજના કુટુંબને નદી પાર ઉતારવા માટે તથા તેને જે સાલ લાગે તેવું કરવા એક હોકી પેલે પાર મોકલી. રાજ નદી પાર કરીને આવ્યો ત્યારે ગેરાનો દીકરો શિમઈ તેની આગળ પગે પડ્યો.

<sup>૧૮</sup> શિમઈએ રાજને કહ્યું, “મારો માલિક મને દોષી ન ગણો. મારા માલિક રાજ જે દિવસે યર્ખશાલેમ છોડીને ગયા ત્યારે મેં જે ખોરાં કામો કર્યા તે થાદ કરીશ નહિં. કૃપા કરી રાજાએ મનમાં ખોટું લગાડવું નહિં. <sup>૧૯</sup> કેમ કે, તારો દાસ જાણો છે કે મેં પાપ કર્યું છે. મારા માલિક રાજને મળવા માટે થૂસફના આખા કુટુંબમાંથી હું સૌથી પહેલો નીચે આવ્યો છું.”

<sup>૨૦</sup> પણ સરૂયાના દીકરા અભિશાયે કહ્યું “શું શિમઈને મારી નાખવો ના જોઈએ, કેમ કે તેણે ઈશ્વરના અભિષિક્તને શાપ આપ્યો છે?” <sup>૨૧</sup> ત્યારે દાઉદે કહ્યું, “એ સરૂયાના દીકરાઓ, મારે તમારી સાથે શું લેવા દેવા છે, કે આજે તમે મારા દુશ્મનો થયા છો? શું ઈગરાયલમાં આજે કોઈ માણસને મારી નંખાય? કેમ કે શું હું નથી જાણતો કે હું આજે ઈગરાયલનો રાજ છું?” <sup>૨૨</sup> પછી દાઉદ રાજએ શિમઈને કહ્યું, “તું મરશે જ નહિં.” રાજાએ તેને સમ ખાઈને વચન આપ્યું.

<sup>૨૩</sup> પછી શાઉલનો દીકરો મફીબોશેથ રાજને મળવા નીચે આવ્યો. રાજ યર્ખશાલેમ છોડીને ગયો હતો તે દિવસથી, તે શાંતિએ પાછો ઘરે આવ્યો ત્યાં સુધી તેણે એટલે કે મફીબોશેથ તેના પગ ધોયા ન હતા, દાઢી કરી ન હતી કે પોતાના વસ્ત્રો પણ ધોયાં ન હતાં. <sup>૨૪</sup> અને તેથી જયારે તે યર્ખશાલેમાં રાજને મળવા આવ્યો ત્યારે રાજાએ તેને પૂછ્યું, “મફીબોશેથ, તું મારી સાથે કેમ આવ્યો નહિં?”

<sup>૨૫</sup> તેણે જવાબ આપ્યો, “હે મારા માલિક રાજ, મારા ચાકરે મને છેતર્યો છે, કેમ કે મેં તેને કહ્યું, ‘હું અપંગ છું તેથી ગધેડા પર જુન બાંધીશ કે જેથી હું તેના પર સવારી કરીને રાજની પાસે જાઉં.’ <sup>૨૬</sup> મારા માલિક રાજ મારા ચાકર સીબાએ તારી આગળ, મને બદનામ કર્યો છે. પણ મારા માલિક રાજ તું તો ઈશ્વરના દૂત જેવો છે. એટલા માટે તારી નજરમાં જે સાલં લાગે તે કર. <sup>૨૭</sup> કેમ કે મારા માલિક રાજ આગળ મારા પિતાનું આખું કુટુંબ મૃત્યુ પામેલા માણસ જેવું હતું, પણ જેઓ તારી મેજ પર બેસીને જમતા હતા તેઓની મધ્યે તમે મને બેસાડ્યો છે. તેથી મારા રાજ મારો શો હક કે હું તને વધારે ફરિયાદ કર્યા?”

<sup>૨૮</sup> પછી દાઉદે તેને કહ્યું, “શા માટે ગઈ ગુજરી બાબતો તું મને જણાવે છે? મેં નિર્ણય કર્યો છે કે, તું અને સીબા શાઉલની બધી મિલકત વહેંથી લો.” <sup>૨૯</sup> મફીબોશેથે રાજને જવાબ આપ્યો, “ભલે સીબા બધી મિલકત લઈ લે. કેમ કે મારે માટે તો માલિક રાજ સુરક્ષિત પોતાના મહેલમાં પાછા આવ્યા છે એ જ પૂરતું છે.”

<sup>૩૦</sup> પછી બાર્ઝિલ્લાય ગિલ્યાદી રોગલીમથી આવ્યો અને રાજને યર્દન પાર પહોંચાડવાને તેની સાથે યર્દન ઉિતર્યો હતો. <sup>૩૧</sup> હવે બાર્ઝિલ્લાય ઘણો વૃદ્ધ એટલે કે ઔંશી વર્ષનો માણસ હતો. તે ઘણો ધનવાન માણસ હતો. રાજને જયારે માહનાઇમમાં હતો ત્યારે તેણે તેને ખોરાક પૂરો પદ્ધયો હતો. <sup>૩૨</sup> રાજાએ બાર્ઝિલ્લાયને કહ્યું, “મારી સાથે યર્દનને પેલે પાર આવ અને હું યર્ખશાલેમાં મારી સાથે તારું પૂરું કરીશ.”

<sup>૩૪</sup> બાર્જિલાયે રાજાને જણાવ્યું “મારી જિંદગીનાં વર્ષોમાં કેટલા દિવસો બાકી રહ્યા છે કે, હે રાજ હું તારી સાથે યરુશાલેમમાં આવું? <sup>૩૫</sup> હું એંશી વર્ષનો થથો છું. શું હું સારા કે નરસાને પારખી શકું છું? હું જે ખાઉં કે પીઉં તેનો સ્વાદ માણી શકું છું? શું હું ગીત ગાનાર પુરુષો કે સ્ત્રીઓનો અવાજ સાંભળી શકું છું? તો પછી શા માટે મેં તારા ચાકરે માલિક રાજાને બોજાળપ થવું જોઈએ? <sup>૩૬</sup> હું તો ફક્ત યર્દન પાર ઉત્તરતાં સુધી જ તારી સાથે આવીશ. શા માટે તારે મને આનો આટલો મોટો બદલો આપવો જોઈએ?

<sup>૩૭</sup> કૃપા કરી તારા ચાકરને પાછો ઘરે જવા દે, કે હું મારા નગરમાં મારા પિતા અને માતાની પાસે ભરણ પામું. પણ જો, આ તારો દાસ કિઝામ અહીં મારી પાસે છે. તે ભલે નદી ઉત્તરીને આવે અને જેમ મારા માલિક રાજાને ઢીક લાગે તેમ તેની સાથે કરજે.”

<sup>૩૮</sup> રાજાએ જવાબ આપ્યો, “ભલે કિઝામ મારી સાથે નદી ઉત્તરીને આવે અને તને સાંચ લાગે તે હું તેના માટે કરીશ, તું મારી પાસે જે કંઈ માગીશ તે હું તારા માટે કરીશ.” <sup>૩૯</sup> પછી રાજ અને તેના સર્વ લોકોએ યર્દન નદી પાર કરી, રાજાએ બાર્જિલાયને ચુંબન કર્યું અને તેને આશીર્વાદ આપ્યો. પછી બાર્જિલાય પોતાના ઘરે પાછો ગયો.

<sup>૪૦</sup> રાજ નદી પાર કરીને ગિલ્ગાલ ગયો અને કિઝામ પણ તેની સાથે ગયો. યહુદિયાનું આખું સૈન્ય અને ઇઝરાયલનું અડધું સૈન્ય રાજાને નદી પાર ઉત્તારીને લાવ્યા. <sup>૪૧</sup> ઇઝરાયલના સર્વ માણસોએ ઉત્તાવળે રાજ પાસે આવીને કર્યું, “શા માટે અમારા બાઈઓએ એટલે યહુદિયાના માણસોએ, તમને કેમ યોરી લીધા છે અને તારા કુટુંબને તથા તારી સાથે સર્વ માણસોને યર્દન પાર લઈ ગયા છે?”

<sup>૪૨</sup> તેથી ઇઝરાયલનાં માણસોએ યહુદિયાના માણસોને જવાબ આપ્યો, “કેમ કે રાજ અમારો નજીકનો સંગ્રહ છે. શા માટે તમે આ વિષે અમારા પર ગુસ્સે થથા છો? શું અમે રાજાના પોતાના ખોરાકમાંથી કશું ખાદ્યું છે? શું રાજાએ અમને કશી બેટ આપી છે?” <sup>૪૩</sup> ઇઝરાયલના માણસોએ યહુદિયાના માણસોને જવાબ આપ્યો, “રાજમાં અમારા દસ ભાગ છે, દાઉદ પર તમારા કરતાં વધારે અમારો હક છે. તમે શા માટે અમને તુચ્છ ગણો છો? અમારા રાજાને પાછો લાવવા વિષે અમારી સલાહ કેમ લીધી નહિ શું અમે ન હતા?” પણ યહુદિયાના માણસોના શણ્દો ઇઝરાયલી માણસોના શણ્દો કરતા વધારે ઉગ્ર હતા.

## ૨૦

<sup>૧</sup> પછી એવું બન્યું કે, બિન્યામીની બિખ્રીનો શેખા નામે દીકરો, જે બલિયાલનો માણસ હતો તે ત્યાં હતો, તેણે દાઉદ સામે રણશિંગડું કૂકીને કર્યું, “દાઉદ સાથે અમારે કોઈ સંબંધ નથી કે યશાઈના દીકરા સાથે અમારો કોઈ લાગભાગ નથી. આ ઇઝરાયલના સર્વ માણસો તમે તમારા તંબુઓમાં જાઓ!” <sup>૨</sup> તેથી ઇઝરાયલના બધા માણસો દાઉદને છોડીને બિખ્રીના દીકરા શેખાની પાછળ ગયા. પણ યહુદિયાના માણસો યર્દનથી યરુશાલેમ સુધી રાજની સાથે રહ્યા.

<sup>૩</sup> જથારે દાઉદ યરુશાલેમમાં તેના મહેલમાં આવ્યો, ત્યારે તેણે દસ ઉપપત્નીઓ જેઓને મહેલની સંભાળ રાખવા રહેવા દીધી હતી તેઓની મુલાકાત લીધી. રાજાએ તેઓની જરૂરીયાતો પૂરી કરી પણ તેમની સાથે દંપત્ય વ્યવહાર રાખ્યો નહિ. તેથી તેઓ તેઓના મૃત્યુ પર્યત સુધી પતિ હોવા છતાં વિધવાની જેમ મહેલમાં રહેવું પડ્યું.

<sup>૪</sup> પછી રાજાએ અમાસાને કહ્યું, “થહૃદિયાના માણસોને પણ દિવસમાં ભારી સામે બેગા કર, તારે પણ અહીં ભારી સામે હાજર રહેવું.” <sup>૫</sup> તેથી અમાસા થહૃદિયાના માણસોને એકત્ર કરવા ગયો, પણ પાછા આવીને મળવા ભાટે જે સમય રાજાએ દરાવ્યો હતો તેના કરતા તેને વધારે સમય લાગ્યો.

<sup>૬</sup> તેથી દાઉદે અભિશાયને કહ્યું, “હવે બિખીનો દીકરો શેખા આપણાને આંશાલોમ કરતા વધારે નુકસાન પહોંચાડશે. તારા માલિકના ચાકરો, મારા સૈનિકોને લઈને તેનો પીછો કર, નહિ તો તે કિલ્લેબંધીવાળાં નગરોમાં પહોંચી જશે અને આપણી દ્રષ્ટિમાંથી તે છટકી જશે.” <sup>૭</sup> પછી યોઆબના માણસો, રાજાના બધા યોજાઓ, કરેથીઓ અને પલેથીઓ તેની પાછળ ગયા. તેઓ અભિશાયની સાથે બિખીના દીકરા શેખાનો પીછો કરવા સારુ થરુશાલેમથી બહાર નીકાયા.

<sup>૮</sup> જ્યારે તેઓ ગિંધ્યોનમાં મોટા ખડક આગળ પહોંચયા ત્યારે અમાસા તેમને મળવા આવ્યો. યોઆબે બખતર પહેરેલું હતું, કમેરે કમરબંધ બાંધેલો હતો અને તલવાર તેના મ્યાનમાં હતી. તે ચાલતો હતો ત્યારે તેની તલવાર બહાર નીકળી આવી હતી.

<sup>૯</sup> તેથી યોઆબે અમાસાને કહ્યું, “મારા ભાઈ, શું તું ઠીક તો છે ને?” યોઆબે અમાસાને ચુંબન કરવા ભાટે તેનો જમણો હાથ લંબાવી તેની દાઢી પકડી. <sup>૧૦</sup> પણ યોઆબના હાથમાં તલવાર હતી તે વિષે અમાસાએ ધ્યાન ન આપ્યું. યોઆબે તેના પેટમાં તલવારથી ઘા કર્યો એટલે તેનાં આંતરડા બહાર આવી જમીન પર પડ્યાં, યોઆબે બીજો ઘા કર્યો નહિ કારણ કે અમાસા મરણ પામ્યો હતો.

પછી યોઆબ અને તેના ભાઈ અભિશાય બિખીના દીકરા શેખાની પાછળ પડ્યા.

<sup>૧૧</sup> યોઆબના માણસોમાંના એક અમાસા પાસે ઉભા રહીને કહ્યું, “જે યોઆબનો પક્ષનો હોય અને જે દાઉદનો પક્ષનો હોય, તે યોઆબને અનુસરે.” <sup>૧૨</sup> અમાસા ભાર્ગની વર્ચ્યે લોહીથી અંદર તરબોઠ થઈને પડેલો હતો. જ્યારે તે માણસે જોથું કે સર્વ લોકો હજુ પણ ઉભા છે ત્યારે તે અમાસાને ભાર્ગમાંથી ઊંચકીને ખેતરમાં લઈ ગયો. તેણે તેના પર વસ્ત્ર ઓદાદથું. કેમ કે તેણે જોથું કે લોકો હજુ ચુધી ત્યાં ઉભા હતા. <sup>૧૩</sup> અમાસાને રસ્તા ઉપરથી લઈ લેવામાં આવ્યા પછી બધા લોકો યોઆબની પાછળ બિખીના દીકરા શેખાનો પીછો કરવા ગયા.

<sup>૧૪</sup> શેખા ઇજરાયલનાં બધા કુઠો પાસે થઈને રસ્તામાં આવતા આબેલ, બેથ-માકામાં તથા બિખીઓમાં ફર્યો, તેઓ એકસાથે બેગા થઈને શેખાને અનુસર્યા. <sup>૧૫</sup> યોઆબના લોકોએ આવીને આબેલ-બેથ-માઅખાહમાં તેને ઘેરીને પકડી લીધો. તેઓએ નગરની દિવાલની સામે ભાઈનો ટગલો ઉભો કર્યો. સૈન્યના સર્વ લોકો જે યોઆબની સાથે હતા નગરના કોટને તોડી પાડવા ભાટે તેના પર ભારો ચલાવ્યો. <sup>૧૬</sup> પછી નગરની દિવાલને તોડવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે એક જ્ઞાની સ્ત્રીએ ભૂમ પાડીને કહ્યું, “સાંભળો, ઝૂપા કરી સાંભળો! યોઆબને કહે કે તે અહીં ભારી પાસે આવો કે જેથી હું તેની સાથે વાત કરો.”

<sup>૧૭</sup> તેથી યોઆબ તેની પાસે આવ્યો અને તે સ્ત્રીએ તેને પૂછ્યું, “શું તું યોઆબ છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “હું તે છું.” ત્યારે તે સ્ત્રીએ તેને કહ્યું, “તારી દાસી એટલે મને સાંભળ.” તેણે જવાબ આપ્યો, “હું સાંભળું છું.” <sup>૧૮</sup> પછી તેણે કહ્યું, “પ્રાથીન કાળમાં લોકો એમ કહેતા હતા, ‘લોકો આબેલમાં નિશ્ચે સલાહ પૂછશે,’ તેની સલાહથી તેમની વાતનો અંત આવતો હશે. <sup>૧૯</sup> જેઓ ઇજરાયલમાં વિશ્વાસુ અને શાંતિપ્રિય છે તેવા માણસોમાંની હું પણ એક છું. તું ઇજરાયલના એક નગરનો અને ભાતાનો નાશ કરવાનો પ્રથાત્ન કરી રહ્યો છે. શા ભાટે તું ઈશ્વરના વારસાને ગળી જવા ઇરછે છે?”

<sup>૨૦</sup> તેથી યોઆબે જવાબ આપ્યો કે, “હું ગળી જઉ કે નાશ કરું, “એવું ભારાથી દૂર થાઓ. <sup>૨૧</sup> તે સાચું નથી. પણ એકાધિમના પહાડી પ્રદેશનો એક માણસ એટલે બિખીનો

દીકરો શેખા, તેણે પોતાનો હાથ રાજ એટલે કે દાઉંડ રાજ સામે ઉઠાવ્યો છે. તેને મારી આગળ સ્વાધીન કરી દે અને હું નગર છોડીને ચાલ્યો જઈશ.” તે સ્ત્રીએ યોઆબને કર્યું, “જો એમ હોય તો તેનું ભાથું કોટ ઉપરથી તારા તરફ ફેંકી દેવામાં આવશે.” ૨૨ પછી તે સ્ત્રી પોતાની હોશિયારી વાપસીને સર્વ લોકો પાસે ગઈ. લોકોએ શેખાનું ભાથું કાપી નાખ્યું એટલે કોટ પરથી યોઆબ તરફ ફેંક્યું. પછી તેણે રણાશિંગનું વગાડ્યું અને યોઆબના ભાણસો નગર છોડીને પોતપોતના તંબુએ ગયા. અને યોઆબ રાજ પાસે પાછો યચ્છાલેમભાં આવ્યો.

૨૩ હવે યોઆબ ઈજરાયલના સૈન્યનો સેનાપતિ હતો, યહોયાદાનો દીકરો બનાયા કરેથીઓનો તથા પલેથીઓનો ઉપરી હતો. ૨૪ અદોરામ વસ્તુલાતખાતા પર હતો અને અહીલુદનો દીકરો યહોશાફાટ ઇતિહાસકાર હતો. ૨૫ શવા શાસ્ત્રી હતો અને સાદોક તથા અણ્યાથાર થાજકો હતા. ૨૬ ઈરા થાઈશી દાઉંડનો મુખ્ય વહીવટી સેવક હતો.

## ૨૧

૧ દાઉંડની કારકિર્દી દરમયાન લગાતાર પ્રણ વર્ષ સુધી દુકાણ પડ્યો, દાઉંડે ઈશ્વરને પોકાર કર્યો. તેથી ઈશ્વરે કર્યું, “શાઉલ તથા તેના ખૂની કુટુંબને લીધે તારા રાજ્ય પર આ દુકાણ આવ્યો છે, કેમ કે તેણે ગિબ્યોનીઓને મારી નાખ્યા હતા.”

૨ હવે ગિબ્યોનીઓ તો ઈજરાયલના નહિ પણ અમોરીઓમાં બાકી રહેલાઓમાંના હતા. ઈજરાયલના લોકોએ તેમની સાથે સમ ખાદ્યા હતા, પણ શાઉલ ઈજરાયલના લોકો તથા યહૂદિયાના લોકો માટેના તેના આવેશને લીધે તેઓને મારી નાખવાના પ્રયત્નમાં રહેતો હતો. ૩ તેથી દાઉંડ રાજએ ગિબ્યોનીઓને એકસાથે બોલાવીને કર્યું, “હું તમારે માટે શું કરું? હું કેવી રીતે પ્રાથમિક કરું, જેથી તમે ઈશ્વરના લોકોને તેમની ભલાઈ અને વચ્ચનોના વતનનો આશીર્વાદ આપો?”

૪ ગિબ્યોનીઓએ તેને જવાબ આપ્યો, શાઉલ કે તેના કુટુંબની અને અમારી વચ્ચે સોના કે ઝૂપાનો વાંધો નથી. અને અમારે ઈજરાયલમાંથી કોઈને મારી નાખવો નથી.” દાઉંડે જવાબ આપ્યો “તમે જે કંઈ કહેશો તે હું તમારે માટે કરીશ.”

૫ પછી તેઓએ રાજને કર્યું, જે માણસ અમને મારી નાખવાનો પ્રયત્ન કરતો હતો, તથા ઈજરાયલની સર્વ સીમખાંથી અમારું નિકંદન જાય, એવી યુક્તિઓ અમારી વિરુદ્ધ જે દર્શાતો હતો, ૬ તેના વંશજોમાંથી સાત માણસો અમારે સ્વાધીન કરવામાં આવે, એટલે ઈશ્વરથી પસંદ કરાયેલા શાઉલના ગિબ્યામાં અમે તેઓને ઈશ્વરની આગળ ફાંસી આપીશું.” તેથી રાજએ કર્યું, “હું તેઓને તમારે સ્વાધીન કરીશ.”

૭ પણ શાઉલના દીકરા યોનાથાન તથા દાઉંડની વચ્ચે ઈશ્વરના જે સમ હતા, તેને કારણે રાજએ શાઉલના દીકરા યોનાથાનના દીકરા મફીબોશેથને બચાવ્યો. ૮ પણ દાઉંડે આર્મોની તથા મફીબોશેથ નામે શાઉલના જે બે દીકરા એથાહની દીકરી રિસ્પાથી થયા હતા તેઓને તથા બાર્જિલ્લાય મહોલાથીના દીકરા જે આદ્રિયેલના પાંચ દીકરાઓ શાઉલની દીકરી મીખાલથી થયા હતા તેઓને ગીબ્યોનીઓને સ્વાધીન કરવાનું નક્કી કર્યું. ૯ તેઓને રાજએ ગિબ્યોનીઓના હાથમાં સૌપ્યાં અને તેઓએ તેઓને પર્વત ઉપર ઈશ્વરની આગળ ફાંસી આપી, તે સાત લોકો એકસાથે મરણ પામ્યા. કાપણીની ઝતુના પહેલા દિવસોમાં એટલે જવની કાપણીની શરૂઆતમાં તેઓ મરાયા હતા.

૧૦ તથારે એથાહની દીકરી રિસ્પાથે ટાટ લીધું અને કાપણીની શરૂઆતથી તે તેઓની ઉપર આકાશમાંથી પાણી પડ્યું ત્યાં સુધી, મૃતદેહની બાજુમાં પોતાને માટે ખડક ઉપર તે પાથર્યું. તેણે દિવસે વાયુચાર પક્ષીઓને તથા રાત્રે જંગલી પશુઓને

મૃતદેહો પાસે આવવા દીધાં નહિ. <sup>૧૧</sup> એથાહની દીકરી રિષપાએ, એટલે શાઉલની ઉપપત્નીએ આ જે કંઈ કર્યું તેની ખબર દાઉદને ભળી.

<sup>૧૨</sup> તેથી દાઉદે જઈને શાઉલનાં અસ્તિથ તથા તેના દીકરા યોનાથાનના હાડકાં યાબેશ-ગિલ્યાદના ભાણસો પાસેથી લીધાં, તેઓ તે બેથ-શાનના મેદાનમાંથી ચોરી લાવ્યા હતા, જે દિવસે પલિસ્તીઓએ શાઉલને ગિલ્બોઓમાં ભારી નાખ્યો તે દિવસે પલિસ્તીઓએ તે ત્યાં લટકાવ્યાં હતાં. <sup>૧૩</sup> દાઉદે ત્યાંથી શાઉલના હાડકાં તથા તેના દીકરા યોનાથાનના અસ્તિથ લઈ લીધા, તેમ જ ફાંસીએ લટકાવેલાઓનાં હાડકાં તેઓએ એકત્ર કર્યા.

<sup>૧૪</sup> અને તેઓએ શાઉલનાં તથા તેના દીકરા યોનાથાનના અસ્તિથ બિન્યામીન દેશના શેલામાં તેના પિતા કીશની કબરમાં દફનાવ્યાં. તેઓએ રાજાની કહેલી આજા પ્રમાણે સઘળું કર્યું. ત્યારે પછી ઈશ્વરે તે દેશ માટે કરેલી તેઓની પ્રાર્થનાનો જવાબ આપ્યો.

<sup>૧૫</sup> પછી પલિસ્તીઓ ફરીથી ઇજરાયલ સાથે યુદ્ધ કરવા ગયા. તેથી દાઉદ તેના સૈન્ય સાથે જઈને પલિસ્તીઓની સામે લડ્યો. અને દાઉદ યુદ્ધ કરીને થાકી ગયો. <sup>૧૬</sup> અને રફાહના વંશજોમાંનો એક યિશ્બી-બનોબ હતો. તેના ભાલાનું વજન પિતણના પ્રણસો શેકેલ (ચોત્રીસ કિલો પાંચ ગ્રામ) હતું તેણે નવી તલવાર કમરે બાંધી હતી, તેનો ઇજાદો દાઉદને ભારી નાખવાનો હતો. <sup>૧૭</sup> પણ સરૂથાના દીકરા અભિશાયે તેને બચાવ્યો અને પેલા પલિસ્તી પર હુમલો કરીને તેને ભારી નાખ્યો. ત્યારે દાઉદના ભાણસોએ તેને સમ ખાઈને કર્યું, “તારે હવેથી અમારી સાથે યુદ્ધમાં આવવું નહિ, કે રખેને તું ઇજરાયલનો દીવો હોલવી નાખે.” <sup>૧૮</sup> પછી એમ થયું કે, ત્યાં ગોબ પાસે પલિસ્તીઓ સાથે ફરીથી યુદ્ધ થયું, ત્યારે હુશારી સિંબખાયે રફાહના વંશજોમાંના સાફને ભારી નાખ્યો. <sup>૧૯</sup> વળી પાણું ગોબ પાસે પલિસ્તીઓની સાથે યુદ્ધ થયું, ત્યારે બેથલેહેમી યાઅરે-ઓરગીમના દીકરા એલ્હાનાને ગોલ્યાથ ગીતીને ભારી નાખ્યો, જેના ભાલાનો હાથો વણકરની તોર જેવો હતો.

<sup>૨૦</sup> ફરીથી ગાથ પાસે યુદ્ધ થયું, ત્યાં એક ઊંચો કદાવર ભાણસ હતો, તેના બજે હાથને છ આંગળી તથા બજે પગને છ આંગળી એમ બધી ભળીને ચોવીસ આંગળીઓ હતી. તે પણ રફાહનો વંશજ હતો. <sup>૨૧</sup> તેણે ઇજરાયલના સૈન્યનો તુલ્યકાર કર્યો, તેથી દાઉદના ભાઈ શિમઈના ના દીકરા યોનાથાને તેને ભારી નાખ્યો.

<sup>૨૨</sup> આ ચારે જણ ગાથમાંના રફાહના વંશજો હતા. તેઓ દાઉદના હાથથી તથા તેના સૈનિકોના હાથથી ભાર્યા ગયા.

## ૨૨

<sup>૧</sup> દાઉદને ઈશ્વરે તેના સર્વ શશ્રૂઓના તથા શાઉલના હાથથી છોડાવ્યો, તે દિવસે દાઉદે ઈશ્વરની આગળ આ ગીત ગાયું: <sup>૨</sup> તેણે કર્યું,

“ઈશ્વર ભારો ખડક, ભારો કિલ્લો તે મને બચાવનાર છે.

<sup>૩</sup> ઈશ્વર ભારા ખડક છે. હું તેમના પર ભરોસો રાખીશ.

તેઓ ભારી ટાલ તથા ભારા તારણનું શિંગ, ભારા ઊંચા બુરજ તથા ભારું આશ્રયસ્થાન

છે, તે ભારા ઉદ્જારક પ્રાતા છે,

તેઓ મને જુલમથી બચાવે છે.

<sup>૪</sup> ઈશ્વર જે સ્તુતિને યોગ્ય છે તેમને હું હાંક ભારીશ,

તેથી હું ભારા શશ્રૂઓથી બધી જઈશ.

<sup>૫</sup> કેમ કે મૃત્યુનાં મોજાંઓએ મને ઘેરી લીધો,

દુર્જનોના ધસારાએ મને બીવડાવ્યો.

<sup>૬</sup> શેઓલનાં બંધનોએ મને ઘેરી લીધો,

મરણની જગમાં હું સપડાઈ ગયો.

૧ એવી કટોકટીમાં મારા સંકટમાં મેં ઈશ્વરને વિનંતી કરી;  
મારા પ્રભુને પોકાર કર્યો;

તેમણે તેમના સભાસ્થાનમાંથી મારો અવાજ સંભળ્યો,  
મારી અરજ તેમને કાને પહોંથી.

૨ ત્યારે પૃથ્વી હાલી તથા કંપી.

આકાશના પાથા હાલ્યા તથા કંપ્યા,  
કારણ કે પ્રભુ કોષિત થયા હતા.

૩ તેમના નસકારોમાંથી ધૂમાડો ચટયો,

અને તેમના મુખમાંથી બસ્થ કરી નાખનારો અર્દિન બહાર આવ્યો.  
તેનારી અંગારા સણગી ઉદ્ઘાટા.

૪ અને ઈશ્વર આકાશોને નમાવીને નીચે ઉત્તર્યા,  
તેમના પગ નીચે ગાડ અંધકાર વ્યાપેલો હતો.

૫ પછી તેઓ કરું પર સવારી કરીને ઉદ્ઘાટા.  
વાયુની પાંખો પર દેખાયા.

૬ અને તેમણે અંધકારને, પાણીના ટગલાને,  
આકાશનાં ગાડ વરસાદી વાદળોને પોતાની આસપાસ આચ્છાદન બનાવ્યાં.

૭ તેમની સામેના પ્રકાશથી અર્દિનના અંગારા સણગી ઉદ્ઘાટા.

૮ આકાશમાંથી ઈશ્વરે ગર્જના કરી.

૯ પરાતપરે અવાજ કર્યો.

૧૦ તેમણે તીર મારીને તેમના શરૂઆતે વિખેરી નાખ્યા  
વીજળી મોકલીને તેઓને થથરાવી નાખ્યા.

૧૧ ત્યારે ઈશ્વરની ધાકદમકીથી,  
તેમના નસકોરાના જ્વાસના ઝપાટાથી,  
સમુદ્રનાં તળિયાં દેખાયાં,

જગતના પાથા ઉદ્ઘાટા થયા.

૧૨ તેમણે ઉપરથી હાથ લંબાવીને મને પકડી લીધો!

પાણીમાં ઊઠનારાં મોખંઅમાંથી તેઓ મને બહાર લાવ્યા.

૧૩ તેમણે મારા જગતાન શરૂથી,

જેઓ મારો દેખ કરે છે તેઓથી મને બચાવ્યો, તેઓ મારા કરતા વધારે શક્તિશાળી  
હતા.

૧૪ મારી વિપત્તિને દિવસે તેઓ મારી વિરુદ્ધ ઉદ્ઘાટા,

પણ મારો આધાર ઈશ્વર હતા.

૧૫ વળી તેઓ મને ખુલ્લી જગ્યામાં લઈ આવ્યા.

તેમણે મને છોડાવ્યો, કેમ કે તેઓ મારા પર પ્રસંગ હતા.

૧૬ ઈશ્વરે મારા ન્યાથીપણા પ્રમાણે મને પ્રતિફળ આપ્યું;

તેમણે મારા હાથની શુદ્ધતા પ્રમાણે મને બદલો આપ્યો છે.

૧૭ કેમ કે મેં ઈશ્વરના માર્ગોનું પાલન કર્યું છે

અને દુરાચાર કરીને હું મારા પ્રભુથી ફરી ગયો નથી.

૧૮ કેમ કે તેમનાં સર્વ ન્યાથકૃત્યો મારી આગળ હતાં;

તેમના વિધિઓથી હું દૂર ગયો નથી.

૧૯ વળી હું તેમની આગળ નિર્દોષ હતો,

મેં પાપમાં પડવાથી પોતાને સંભાષ્યો છે.

૨૦ તે માટે ઈશ્વરે મારા ન્યાથીપણા પ્રમાણે તથા

તેમની ક્રષ્ણમાં મારી શુદ્ધતા પ્રમાણે મને પ્રતિફળ આપ્યું છે.

૨૬ કૃપાળુની સાથે તમે કૃપાળુ દેખાશો,  
 નિર્દોષ માણસની સાથે તમે નિર્દોષ દેખાશો.  
 ૨૭ શુદ્ધની સાથે તમે શુદ્ધ દેખાશો,  
 હઠીલાની સાથે તમે હઠીલા દેખાશો.  
 ૨૮ દુઃખી લોકોને તમે બચાવશો,  
 પણ ઘમંડીઓને નીચા નમાવવા સારુ તમે તેઓના પર કરી રજિષ કરો છો. એ સારુ  
     કે તમે તેઓને નીચા નમાવો.  
 ૨૯ કેમ કે, હે ઈશ્વર, તમે મારો દીવા છો.  
 ઈશ્વર મારા અંધકારને પ્રકાશિત કરશો.  
 ૩૦ કેમ કે તમારી સહાયથી હું સૈન્ય પર આકષ્મણ કરું છું.  
 મારા ઈશ્વર થકી હું દીવાલ કૂદી જઉં છું.  
 ૩૧ કેમ કે ઈશ્વરનો માર્ગ તો સંપૂર્ણ છે.  
 ઈશ્વરનું વધન શુદ્ધ છે.  
 જેઓ તેમના પર બરોસો રાખે છે તે સર્વની તેઓ ટાલ છે.  
 ૩૨ કેમ કે પ્રભુ સિવાય ઈશ્વર કોણ છે?  
 અને આપણા પ્રભુ સિવાય ગઢ કોણ છે?  
 ૩૩ ઈશ્વર મારા ગઢ અને આશ્રય છે  
     તેઓ નિર્દોષ માણસને તેમના માર્ગમાં ચલાવે છે.  
 ૩૪ તેઓ મારા પગને હરણીના પગ જેવા કરે છે  
     અને મને ઉર્ચસ્થાનો પર બિરાજમાન છે.  
 ૩૫ તેઓ મારા હાથોને યુદ્ધ કરતા શીખવે છે,  
     તેથી મારા હાથ પિતણનું ધનુષ્ય તાણો છે.  
 ૩૬ વળી તમે તમારા ઉદ્ધારની ટાલ મને આપી છે,  
     તમારી કૃપાએ મને મોટો કર્યો છે.  
 ૩૭ તમે મારા પગ નીચેની જગ્યા વિશાળ કરી છે,  
     જેથી મારા પગ લપસી ગયા નથી.  
 ૩૮ મેં મારા શત્રુઓની પાછળ પડીને તેઓનો નાશ કર્યો છે.  
     તેઓનો નાશ થયો ત્યાં સુધી હું પાછો ફર્યો નહિ.  
 ૩૯ મેં તેઓનો સંહાર કર્યો છે તથા તેઓને એવા વીધી નાખ્યા છે કે તેઓ પાછા ઊઠી  
     શકે એવા રહ્યા નથી.  
 તેઓ મારા પગ આગળ પડ્યા છે.  
 ૪૦ કેમ કે તમે યુદ્ધને માટે મારી કમદે સામર્થ્યરૂપી પછો બાંદયો છે;  
     મારી સામે ઊઠનારાઓને તમે મારે આધીન કર્યો છે.  
 ૪૧ વળી તમે મારા શત્રુને મારી આગળ અવળા ફેરદ્યા છે.  
     કે જેઓ મને દિક્કારે તેઓનો હું નાશ કરું.  
 ૪૨ તેઓએ મદદને માટે પોકાર કર્યો પણ તેમને બચાવનાર કોઈ ન હતું;  
     તેઓએ ઈશ્વરને વિનંતી કરી પણ તેમણે તેઓને જવાબ આપ્યો નહિ.  
 ૪૩ ત્યારે મેં તેઓ પર પ્રહાર કરીને તેમને ધરતીની ધૂળ જેવા કરી દીધા.  
     મેં તેઓને રસ્તાના કાદવની જેમ ભસળી નાખ્યાં. તેઓને ચોગમ વિખેચી નાખ્યા.  
 ૪૪ તમે મારા લોકના વિવાદોથી પણ મને છોડાવ્યો છે.  
     વિદેશીઓનો અધિપતિ થવા માટે તમે મને સંભાળી રાખ્યો છે.  
     જે લોકોને હું ઓળખતો નથી તેઓ મારી તાબેદારી કરશો.  
 ૪૫ વિદેશીઓ લાચાચીથી મારે શરણ આવશે.  
     મારા વિષે સાંભળતાં જ તેઓ મારો પડ્યો બોલ ઝીલશે.

૪૬ વિદેશીઓ ક્ષય પામશે અને તેઓ પોતાના કિલાઓમાંથી દ્રૂજતા બહાર આવશે.  
 ૪૭ ઈશ્વર જીવંત છે! મારા ખડકની પ્રશંસા હો!  
 મારા ઉદ્ધારણીપી ખડક સમાન ઈશ્વર ઊંચા મનાઓ.  
 ૪૮ એટલે જે ઈશ્વર મારા વैસીઓનો બદલો લે છે,  
 જે લોકોને મારી સત્તા નીચે લાવે છે.  
 ૪૯ તેઓ મારા શત્રુઓની પાસેથી મને છોડાવે છે. મારી સામે ઊંઠનારા પર તમે મને  
 ઊંચો કરો છો.  
 તમે બળાત્કારી માણસથી મને બચાવો છો.  
 ૫૦ એ માટે લોકો મદ્દયે, હે ઈશ્વર, હું તમારી આભારસ્તુતિ કરીશ;  
 હું તમારા નામનાં સ્તોત્ર ગાઈશ.  
 ૫૧ ઈશ્વર પોતાના રાજને વિજય અપાવે છે,  
 પોતાના અભિષિક્ત પર,  
 એટલે દાઉદ તથા તેના સંતાન પર, સદા સર્વકાળ સુધી મહેરભાની રાખે છે."

## ૨૩

૧ હવે દાઉદના અંતિમ વચનો આ છે.  
 થિશાઈનો દીકરો દાઉદ,  
 જે અતિ ઘણો સંભાનનીય માણસ હતો,  
 તે યાદ્યુભના ઈશ્વરથી અભિષિક્ત થયેલો  
 અને ઇઝરાયલનાં મધુર ગીતોનો સર્જક છે; તે કહે છે.  
 ૨ ઈશ્વરના આત્માએ મારા દ્વારા વાણી ઉચ્ચારી,  
 તેમનું વચન મારી જુબ પર હતું.  
 ૩ ઇઝરાયલના ઈશ્વર બોલ્યા,  
 ઇઝરાયલના ખડકે મને કદથું,  
 'મનુષ્યો પર જે નેકીથી રાજ કરે છે  
 જે ઈશ્વરની બીક રાખીને રાજ કરે છે,  
 ૪ સવારે ઉગતા સ્ફુર્યના પ્રકાશ જેવો,  
 સવારે વાદળો ના હોય ત્યારના અજવાળા જેવો અને  
 વરસાદ પણી ભૂમિમાંથી કુમળું ધાસ ઊગી નીકળો છે ત્યારના તેજસ્વી પ્રકાશ જેવો  
 થશે.  
 ૫ નિશ્ચે, શું મારું કુટુંબ ઈશ્વર પ્રત્યે એવું નથી?  
 શું તેમણે મારી સાથે સદાનો કરાર કર્યો નથી?  
 શું તે સર્વ પ્રકારે વ્યવસ્થિત તથા નિશ્ચિત છે?  
 તેમણે મારો ઉદ્ધાર કર્યો છે. અને મારી દરેક છાણને પરિપૂર્ણ કરી છે. તેઓ એવા  
 મહાન છે.  
 ૬ પરંતુ તમામ દુષ્ટ લોકો ફેંકી દેવામાં આવનાર કચરા અને કાંઠા જેવા થશે,  
 કેમ કે તેઓ હાથ વડે તો તેઓને સ્પર્શ કરાય કે પકડાય નહિ.  
 ૭ પણ જે માણસ તેઓને અડકે  
 તેની પાસે લોખંડનો દંડ તથા બાલાનો હાથો હોવો જોઈએ,  
 તેઓ જથાં હશે તથાંજ અનિનથી બાળી નાખવામાં આવશે.  
 ૮ દાઉદના મુખ્ય સૌનિકોનાં નામ આ છે: મુખ્ય સરદાર તાહખમોની યોશેબ-  
 બાશોબેથ. અસ્ટની અદીનોના નામે પણ ઓળખાતો હતો. એક વેળા એક જંગમાં  
 તેણે એક સાથે આઠસો માણસોને મારી નાખ્યા હતા.

૯ તેની પણી અહોછીનો પૌત્ર અને દોદોનો દીકરો એલાગાર હતો, જ્યારે પલિસ્ટીઓ થુંધને સારુ એકપ થયા અને ઇજરાયલના માણસોએ પીછે હદ કરી ત્યારે દાઉંદની સાથેના જે પ્રણ શૂરવીરોએ પલિસ્ટી સૈન્યને અટકાવ્યું હતું. તેઓમાંનો તે એક હતો. ૧૦ એલાગારે પલિસ્ટીઓ સાથે લાદવામાં એટલી બધી તલવાર ચલાવી કે તેનો હાથ તલવાર પકડી ના શકે એટલો બધો થાકી ગયો. ત્યાં સુધી તે પલિસ્ટીઓ સામે લદ્યો. અને તેનો હાથ થાકી જઈને તલવારની પકડથી અક્કડ થઈ ગયો ત્યાં સુધી તે પલિસ્ટીઓની સામે લદ્યો. અને તેણે તેઓને માર્યા. ઈંજરે તે દિવસે ભોટો વિજય અપાવ્યો. એલાગારે પલિસ્ટીઓને હરાવ્યા પણી સૈન્ય તેની પાછળ ફક્ત લૂંટ ચલાવવા માટે ગયું.

૧૧ તેના પણી શ્રીજ ક્રમે આગીનો દીકરો હરારનો શામ્ભા હતો. પલિસ્ટીઓ એક વખતે લેલી પાસે મસ્કૂરના ખેતરમાં બેગા થયા હતા તેઓનાથી બીજે ઇજરાયલનું સૈન્ય તેમની સામેથી નાસી ગયું. ૧૨ પણ શામ્ભાએ ખેતરની વચ્ચે ઊભા રહીને ખેતરનું રક્ષણ કર્યું. અને પલિસ્ટીઓને મારી નાખ્યા ઈંજરે તેને ભોટો વિજય આપ્યો. ૧૩ શ્રીસ સૈનિકોમાંથી પ્રણ લોકો ત્યાંથી કાપણીના સમયે દાઉંદની પાસે અદૃલામની ગુફામાં ગયા. પલિસ્ટીઓના સૈન્યએ રફાઈમની ખીણમાં છાવણી નાખેલી હતી. ૧૪ જે સમયે દાઉંદ કુંગર પર ગઠમાં હતો, ત્યારે લૂંટ કરવા આવેલા પલિસ્ટીઓએ બેથલેહેમને કબજે કર્યું હતું.

૧૫ દાઉંદે તરસથી તલપતાં કર્યું, “બેથલેહેમના દરવાજ પાસેના ઝુવાનું પાણી પીવાની મને તીવ્ર ઇચ્છા થઈ છે. ૧૬ તે પ્રણ યોજાઓ પલિસ્ટીઓના સૈન્યમાં થઈને પસાર થયા અને બેથલેહેમના દરવાજ પાસેના ઝુવામાંથી પાણી બર્થું. તેઓ તે પાણી લઈને દાઉંદ પાસે આવ્યા ત્યારે દાઉંદે તે પાણી પીવાની ના પાડી. અને તે પાણી ઈંજર આગળ દેડી દીધું. ૧૭ પણી તેણે કર્યું, હે ઈંજર, જે માણસોએ પોતાના જુવ જોખમાં નાખ્યા તેઓનું લોલી શા માટે પીઉં?” માટે તેણે તે પીવાની ના પાડી. અને કર્યું હે ઈંજર, આ પાણી પીવાથી મને દૂર રાખો.

આ સાહસ એ પ્રણ શૂરવીરોએ કર્યા હતાં.

૧૮ સરૂથાનો દીકરો યોઆબનો ભાઈ અભિશાય તે પ્રણોમાં મુખ્ય હતો. તે તેના ભાલાથી પ્રણસો માણસો સામે લદ્યો અને તેઓને મારી નાખ્યા. તે પ્રણોમાં તેનો ઉલ્લેખ હતો. ૧૯ શું તે પ્રણોમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ ન હતો? એ કારણથી તેને તેઓનો સેનાપતિ બનાવવામાં આવ્યો હતો. તો પણ, તે પેલા પ્રણ સૈનિકોની સમાનતા કરી શકે તેવો ન હતો.

૨૦ બનાથા, કાંસાયોલના શૂરવીર તથા પરાકભી ઝુટ્યો કરનાર યહોયાદાનો દીકરો હતો. તેણે મોઆબના અરીયોલના બે દીકરાઓને મારી નાખ્યા. વળી હિમ પડવાના દિવસો હતા ત્યારે એક દિવસે તેણે ખાડામાં ઊતરીને સિંહને મારી નાખ્યો હતો. ૨૧ બનાથાએ એક દેખાવડા મિસરી માણસને મારી નાખ્યો. તે મિસરીના હાથમાં ભાલો હતો પણ બનાથા તેની સામે ફક્ત લાકડીથી લદ્યો. તે મિસરીના હાથમાંથી બનાથાએ ભાલો ખૂંચવી લીધો અને તેના જ ભાલાથી તેને ખતમ કર્યો હતો.

૨૨ આ પરાકભી ઝુટ્યો યહોયાદાના દીકરા બનાથાએ કર્યા તેથી પ્રણ શૂરવીર યોજાઓના નાખ્યમાં તેના નાખનો પણ સમાવેશ કરાયો. ૨૩ પેલા શ્રીસ સૈનિકો કરતાં તે વધારે નાખ્યાંકિત હતો, પણ તે પહેલા પ્રણની બરાબરી કરી શકયો નહિ. દાઉંદે તેને પોતાની અંગરક્ષક ટુકડી ઉપર આગેવાન તરીકે નીમ્યો હતો.

૨૪ યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ તે પેલા શ્રીસમાંનો એક હતો અને દોદો બેથલેહેમીનો દીકરો એલ્હાનાન, ૨૫ શામ્ભા હરોદી, અલીકા હરોદી, ૨૬ હેલેસ પાલ્ટી, ઇક્કેશ તકોઈનો

દીકરો ઈરા, <sup>૨૭</sup> અબીએઝેર અનાથોથી, મબુજ્ઞાય હુશાથી, <sup>૨૮</sup> સાલ્ભોન અહોઠી, મહારાય નટોફાથી;

<sup>૨૯</sup> બાઅના નટોફાથીનો દીકરો હેલેબ, બિન્યામીનના વંશજોમાંના ગિબયાના રીબાયનો દીકરો ઈતાય, <sup>૩૦</sup> બનાયા પિરાથોની, ગાઆશના નાળાનો હિદાય. <sup>૩૧</sup> અબી-આલ્બોન આર્બાથી, આગમાવેથ બાહુશીભી, <sup>૩૨</sup> એલ્યાહબા શાઆલ્બોની, યાશેનના દીકરાઓમાંનો યોનાથાન;

<sup>૩૩</sup> શામ્ભા હારાચી, શારાર અરાચીનો દીકરો અહીઅામ, <sup>૩૪</sup> માકાથીના દીકરા અહીસભાયનો દીકરો અલીફેલ, અહિથોફેલ ગિલોનીનો દીકરો અલીઅામ, <sup>૩૫</sup> હેઅરોઈ કાર્મેલી, પાચાય આર્બી, <sup>૩૬</sup> સોભાના નાથાનનો દીકરો થિગઆલ, ગાદના કુળમાંનો બાની,

<sup>૩૭</sup> સેલેક આમ્ભોની, નાહરાય બેરોથી, સરૂયાના દીકરા યોઆબના શસ્ત્રવાહકો, <sup>૩૮</sup> ઈરા થિશી, ગારેબ થિશી, <sup>૩૯</sup> ઉરિયા હિંઠી એમ બધા મળીને સાડત્રીસ.

## ૨૪

<sup>૧</sup> ઈશ્વરનો કોપ ફરીથી ઈજરાયલ ઉપર સણ્ણથો, તેમણે દાઉદને તેઓની વિરુદ્ધ ઉશ્કેશીને કદ્યું, “જા, ઈજરાયલ તથા યહુદિયાની વસ્તી ગણતરી કર.” <sup>૨</sup> રાજાએ યોઆબ સેનાપતિને કે જે તેની સાથે હતો તેને કદ્યું, “દાનથી તે બેર-શેખા સુધી ઈજરાયલનાં સર્વ કુળોમાં ફરીને લોકોની ગણતરી કર કે, હું લોકોની કુલ સંખ્યા જાણું કે જેઓ યુદ્ધને માટે તૈયાર છે.”

<sup>૩</sup> યોઆબે રાજાને કદ્યું, “લોકો ગમે તેટલાં હોય, તો પણ તમારા પ્રભુ ઈશ્વર તેઓને સોગળાં વધારો અને તું મારો માલિક રાજ પોતાની આંખે તે જુથે. પણ હે રાજ આ વાતમાં તું કેમ આનંદ માને છે?” <sup>૪</sup> તોપણ રાજનું વચન યોઆબની તથા સૈન્યના સરદારોની ઉપર અસરકારક થયું. તેથી યોઆબ તથા સૈન્યના સરદારો ઈજરાયલના લોકોની ગણતરી કરવાને રાજની હજૂરમાંથી ગયા.

<sup>૫</sup> તેઓએ થર્ડન ઊતરીને દક્ષિણ તરફના નગર અરોએરની ખીણમાં છાવણી કરી. પણ તેઓએ ગાદથી યાઝેર સુધી મુસાફરી કરી. <sup>૬</sup> તેઓ ગિલ્યાદ તથા તાહીતીમહોદશીના દેશમાં આવ્યા, પણ તેઓ દાન-યાઆનમાં આવ્યા અને ચારેબાજુ ફરીને તેઓ સ્કિદોન બણી ગયા. <sup>૭</sup> તૂરના મજબૂત કિલ્લામાં, હિલ્વીઓના તથા કનાનીઓના સર્વ નગરોમાં તેઓ પહોંચ્યા. પણ તેઓ યહુદિયાના નેગેબમાં બેર-શેખામાં ગયા. <sup>૮</sup> એમ આખા દેશમાં સ્થળો ફરીને વસ્તી ગણતરી કરી. નવ મહિના અને વીસ દિવસે તેઓ યજશાલેમમાં પાછા આવ્યા. <sup>૯</sup> પણ યોઆબે રાજ આગળ થોંધાઓની ગણતરીની કુલ સંખ્યા રજુ કરી. તે મુજબ ઈજરાયલમાં તલવાર ચલાવનાર આઠ લાખ શૂરવીર પુરુષો તથા યહુદિયામાં એવા પાંચ લાખ પુરુષો હતા.

<sup>૧૦</sup> દાઉદે માણસોની ગણતરી કરાવ્યા પણ તે પોતાના હૃદયમાં જિજ્ઞ થથો. તેથી દાઉદે ઈશ્વરને કદ્યું, “મેં આ કરીને મોટું પાપ કર્યું છે. હવે, હે ઈશ્વર, કૃપા કરી તારા સેવકનો દોષ દૂર કર, કેમ કે મેં ઘણું મૂર્ખતાભર્યું કામ કર્યું છે.”

<sup>૧૧</sup> જથ્યારે દાઉદ સવારે ઉદ્ધયો, તે અગાઉ દાઉદ અને ઈશ્વર વચ્ચેના ભદ્ધયસ્થ ગાદ પ્રબોધકની પાસે ઈશ્વરનું વચન આવ્યું કે <sup>૧૨</sup> તું દાઉદ પાસે જઈને તેને કહે ‘ઈશ્વર એમ કહે છે કે: હું તારી આગળ ત્રણ વિકલ્પો મૂકું છું. તેમાંથી એક તું પસંદ કર કે તે પ્રમાણે હું તને કરં.

<sup>૧૩</sup> માટે ગાદે દાઉદ પાસે આવીને તેને કદ્યું, “તારા અપરાધને લીધે દેશમાં સાત વર્ષ સુધી દુકાણ આવે? અથવા તારા શત્રુઓ તારી પાછળ લાગે અને તું ત્રણ મહિના સુધી તેઓની આગળ નાસી જાય? અથવા તારા દેશમાં ત્રણ દિવસ સુધી મરકી

ચાલે? હવે આ ગ્રણ બાબતોમાંથી કોઈ એકની પસંદગી કરીને જણાવ. તે પ્રમાણેનો જવાબ હું મને મોકલનાર ઈશ્વરને આપીશ." <sup>૧૪</sup> ત્યારે દાઉદે ગાંદને કદ્યું, "હું ઘણી મુજ્કેલીમાં છું. માણસનાં હાથમાં પડવા કરતાં આપણે ઈશ્વરના હાથમાં જ પડીએ એ સારું છે. કેમ કે તેમની દયા પુષ્કળ છે".

<sup>૧૫</sup> તેથી ઈશ્વરે ઇઝરાયલમાં સવારથી તે દરાવેલા સમય સુધી મરકી મોકલી દાનથી તે બેર-શેખા સુધી લોકોમાંથી સિતેર હજાર માણસો મરણ પામ્યા. <sup>૧૬</sup> દૂતે યરુશાલેમનો નાશ કરવાને પોતાનો હાથ તેની તરફ લંબાવ્યો, ત્યારે ઈશ્વરે યરુશાલેમનું નુકસાન કરવાથી તેના મનને બદલી નાખ્યું જે દૂત લોકોનો નાશ કરતો હતો, તેને તેમણે કદ્યું, "હવે બસ! તારો હાથ પાછો લે." તે સમયે ઈશ્વરનો દૂત અરાબ્નાહ યખૂસીની ખણી પાસે ઊભો હતો.

<sup>૧૭</sup> અને જે દૂત લોકોને મારતો હતો તેને જોઈને દાઉદે ઈશ્વરને કદ્યું, "જો, મેં તો પાપ કર્યું છે તથા દૂષ કામ પણ કર્યા છે. પણ આ ઘેટાંએ શું કર્યું છે? કૃપા કરી તમારો હાથ મારી વિરુદ્ધ તથા મારા પિતાના ઘરની વિરુદ્ધ કરો, ઘેટાંની વિરુદ્ધ નહિં."

<sup>૧૮</sup> તે દિવસે ગાંદે દાઉદ પાસે આવીને કદ્યું, "જી અરાબ્નાહ યખૂસીની ખણીમાં ઈશ્વરને માટે વેદી બાંધ." <sup>૧૯</sup> માટે ગાંદના કહેવા પ્રમાણે, ઈશ્વરે આજ્ઞા કરી હતી તે મુજબ, દાઉદ ગયો. <sup>૨૦</sup> અરાબ્નાહે બહાર નજર કરી, તો તેણે રાજાને તથા તેના ચાકરોને પોતાની નજીક આવતા જોયા. માટે અરાબ્નાહ તેઓની સામે ગયો. તેણે રાજાને સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ કર્યા.

<sup>૨૧</sup> પછી અરાબ્નાહે કદ્યું, "મારો માલિક રાજ પોતાના ચાકરની પાસે કેમ આવ્યો છે?" દાઉદે કદ્યું, લોકોમાંથી મરકી બંધ થાય માટે ઈશ્વરને સારુ વેદી બાંધવા માટે તારી પાસેથી આ ખણી વેચાતી લેવાને હું આવ્યો છું. <sup>૨૨</sup> અરાબ્નાહે દાઉદને કદ્યું, "મારા માલિક રાજ, ખણી તારી પોતાની છે એમ સમજુને લે. તારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું લાગે તે કર. જો, અહીં દહનીયાર્પણને માટે બણદો અને લાકડાને માટે ખણીના ઓજારો તથા બણદોનો સામાન છે. <sup>૨૩</sup> હે મારા રાજ, હું અરાબ્નાહ આ બધું તને આપું છું." પછી અરાબ્નાહે રાજાને કદ્યું, "તારા પ્રભુ ઈશ્વર તને માન્ય કરો."

<sup>૨૪</sup> રાજાએ અરાબ્નાહને કદ્યું, "એમ નહિં, હું નિશ્ચે મૂલ્ય આપીને તે તારી પાસેથી વેચાતું લઈશ. મેં જેની કિંમત ચૂકવી ન હોય તેનું હું મારા પ્રભુ ઈશ્વરની આગળ કેવી રીતે દહનીયાર્પણ કરું?" તેથી દાઉદે પચાસ શેકેલ (પણપ ગ્રામ) ચાંદી આપીને ઘઉં ઝૂડવાની જમીન તથા બણદોને ખરીદી લીધા. <sup>૨૫</sup> દાઉદે ત્યાં ઈશ્વરને માટે વેદી બાંધી અને તેની ઉપર દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યપર્ણો ચઠાવ્યા. એમ ઈશ્વર દેશ ઉપર પ્રસંગ થયા અને ઇઝરાયલમાંથી મરકી બંધ થઈ.

## 1 Kings ૧ રાજાઓ

**૧** હવે દાઉદ રાજા ઘણો વૃદ્ધ થથો હોવાથી તેઓએ તેને વસ્ત્રો ઓટાડ્યાં, પણ તેને હુંફ મળી નહિ. **૨** તેથી તેના સેવકોએ તેને કદ્યું, “અમારા માલિક રાજાને માટે એક જુવાન કુમારિકા શોધી કાઢીએ. તે રાજાની હજુરમાં ઊભી રહીને તેમની સેવા અને સારવાર કરે. આપની સાથે જૂઈ જાય જેથી આપનું શરીર ઉખાબર્યું રહે.”

**૩** તેથી તેઓએ સુંદર કન્યા માટે આખા છર્ઝરાયલમાં શોધ કરી. તેઓને શૂનામ્ભી અભીશાગ નામે એક કન્યા મળી. તેને તેઓ રાજા પાસે લાવ્યા. **૪** તે કુમારિકા ઘણી સુંદર હતી. તેણે રાજાની સેવા કરી, પણ રાજાએ તેની સાથે શારીરિક સંબંધ રાખ્યો નહિ.

**૫** તે સમયે હાગીથના દીકરા અદોનિયાએ અભિમાન કરતાં કદ્યું કે, “હું રાજ થર્દ્યશ.” તેણે પોતાને માટે રથો, ઘોડેસવારો તથા પોતાની આગળ દોડવા માટે પચાસ માણસો તૈયાર કર્યા. **૬** “તેં આ પ્રમાણે કેમ કર્યું?” એવું કહીને તેના પિતાએ તેને કોઈ વખત નારાજ કર્યો નહોતો. અદોનિયા ઘણો રૂપાણો હતો, તે આખશાલોમ પણ જનમ્યો હતો.

**૭** તેણે સર્નથાના દીકરા થોઆબ તથા અખ્યાથાર થાજક પાસેથી સલાહ લીધી. તેઓએ અદોનિયાને અનુસરીને તેને સહાય કરી. **૮** પણ સાદોક થાજક, થહોથાદાનો દીકરા બનાયા, નાથાન પ્રબોધક, શિમર્દ, ચેઈ તથા દાઉદના થોજાઓ અદોનિયાના પક્ષે ગયા નહિ.

**૯** અદોનિયાએ એન-રોગેલ પાસેના ઝોહેલેથના પથ્થરની બાજુએ ઘેટાં, બળદો તથા પુષ્ટ પશુઓનું અર્પણ કર્યું. તેણે પોતાના સર્વ ભાઈઓને, એટલે રાજાઓના દીકરાઓને તથા રાજાના સેવકોને એટલે થહૂદિયાના સર્વ માણસોને આમંત્રણ આપ્યું. **૧૦** પણ તેણે નાથાન પ્રબોધકને, બનાયાને, થોજાઓને તથા પોતાના ભાઈ સુલેમાનને આમંત્રણ આપ્યું નહિ.

**૧૧** પછી નાથાને સુલેમાનની ભાતા બાથશેબાને બોલાવીને પૂછ્યું, “શું તમે નથી સાંભળ્યું કે, હાગીથનો દીકરો અદોનિયા રાજ બન્યો છે અને આપણા માલિક દાઉદને ખબર નથી? **૧૨** હવે હું તમને એવી સલાહ આપું છું કે તમે તમારો પોતાનો જીવ તથા તમારા દીકરા સુલેમાનનો જીવ બચાવો.

**૧૩** તમે દાઉદ રાજા પાસે જઈને તેમને કહો કે, ‘મારા માલિક રાજા, તમે શું આ તમારી દાસી આગળ એવા સમ નથી ખાધા કે, “તારો દીકરો સુલેમાન ચોક્કસ મારા પણ રાજ થશે અને તે મારા રાજ્યાસન પર બેસશે?” તો પછી શા માટે અદોનિયા રાજ કરે છે?’ **૧૪** જયારે તમે રાજ સાથે વાત કરતા હશો, ત્યારે હું તમારી પાછળ આવીને તમારી વાતને સમર્થન આપીશ.”

**૧૫** તેથી બાથશેબા રાજાના ઓરડામાં ગઈ. રાજા ઘણો વૃદ્ધ થથો હતો અને શૂનામ્ભી અભીશાગ રાજાની સેવા ચાકરી કરતી હતી. **૧૬** બાથશેબાએ રાજાની આગળ નમીને પ્રણામ કર્યા. અને રાજાએ પૂછ્યું, “તારી શી ઇચ્છા છે?” **૧૭** તેણે તેને જવાબ આપ્યો, “મારા માલિક, તમે તમારી દાસી આગળ તમારા ઈંખર થહોવાહના સમ ખાધા હતા, ચોક્કસ તારો દીકરો સુલેમાન મારા પણી રાજ કરશે અને તે મારા રાજ્યાસન પર બેસશે!”

<sup>૧૯</sup> હવે જો, અદોનિયા રાજ બન્યો છે અને મારા માલિક રાજ, તમે તો એ જણતા નથી. <sup>૨૦</sup> તેણે બળદો, પુષ્ટ પશુઓ અને ઘેટાંનું અર્પણ કર્યું છે અને રાજના સર્વ દીકરાઓને, અભ્યાથાર યાજકને તથા સેનાધિપતિ યોઆબને આમંત્રણ આપ્યાં છે, પણ તેણે તમારા સેવક સુલેમાનને આમંત્રણ આપ્યું નથી.

<sup>૨૧</sup> મારા માલિક રાજ, સર્વ ઇઝરાયલની નજર તમારા પર છે, મારા માલિક રાજ પણી તમારા રાજયાસન પર કોણ બેસશે તે અમને જણાવો. <sup>૨૨</sup> નહિ તો જથારે મારા માલિક રાજ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી જશે, ત્યારે એમ થશે કે હું તથા મારો દીકરો સુલેમાન અપરાધી ગણાઈશું."

<sup>૨૩</sup> બાથશેબા હજુ તો રાજની સાથે વાત કરતી હતી, એટલામાં નાથાન પ્રબોધક અંદર આવ્યો. <sup>૨૪</sup> સેવકોએ રાજને જણાવ્યું કે, "નાથાન પ્રબોધક અહીં છે." જથારે તે રાજની આગળ આવ્યો, ત્યારે તેણે રાજની આગળ નભીને પ્રણામ કર્યા.

<sup>૨૫</sup> નાથાને કહ્યું, "મારા માલિક રાજ, શું તમે એમ કહ્યું છે કે, 'મારા પણી અદોનિયા રાજ કરશે અને તે મારા રાજયાસન પર બેસશે?' <sup>૨૬</sup> કેમ કે આજે જ તેણે જઈને પુષ્ટ બળદો, પુષ્ટ પશુઓ, તથા ઘેટાંનું અર્પણ કર્યું છે અને રાજએ સર્વ દીકરાઓને, સેનાધિપતિઓ તથા અભ્યાથાર યાજકને આમંત્રણ આપ્યું છે. તેઓ તેની આગળ ખાય છે અને પીવે છે અને કહે છે, 'રાજ અદોનિયા ઘણું જીવો!'

<sup>૨૭</sup> પણ મને, હા, મને આ તમારા સેવકને, સાદોક યાજકને, યહોયાદાના દીકરા બનાયાને તથા તમારા સેવક સુલેમાનને તેણે આમંત્રણ આપ્યું નથી. <sup>૨૮</sup> શું એ કામ મારા માલિક રાજએ કર્યું છે? જો એમ હોથ તો મારા માલિક રાજની પણી તેમના રાજયાસન પર કોણ બેસશે એ તમે આ તમારા દાસને તો જણાવ્યું નથી"

<sup>૨૯</sup> પણી દાઉદ રાજએ જવાબ આપ્યો, "બાથશેબાને મારી પાસે બોલાવો." તે રાજની હજૂરમાં આવીને તેની સંમુખ ઊંઘી રહી. <sup>૩૦</sup> રાજએ સમ ખાઈને કહ્યું, "જે ઈંઘરે મારો પ્રાણ વિપત્તિમાંથી બચાવ્યો તે જીવતા ઈંઘરની હાજરીમાં કહું છું કે, <sup>૩૧</sup> કેમ મેં તારી આગળ ઇઝરાયલના ઈંઘર યહોવાહના સમ ખાઈને તેમની હાજરીમાં કહ્યું છે કે, 'મારા પણી તારો દીકરો સુલેમાન રાજ કરશે અને તે મારી જગ્યાએ રાજયાસન પર બેસશે,' તે પ્રમાણે હું આજે ચોક્કસ કરીશ." <sup>૩૨</sup> પણી બાથશેબાએ રાજની આગળ જીવિન સુધી નીચે નભીને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા અને કહ્યું, "મારા માલિક દાઉદ રાજ સદા જીવતા રહ્યો!"

<sup>૩૩</sup> દાઉદ રાજએ કહ્યું, "સાદોક યાજકને, નાથાન પ્રબોધકને તથા યહોયાદાના દીકરા બનાયાને મારી પાસે બોલાવો." તેથી તેઓ રાજની સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા. <sup>૩૪</sup> રાજએ તેઓને કહ્યું, "તમે તમારા માલિકના સેવકોને તમારી સાથે લઈને મારા દીકરા સુલેમાનને મારા પોતાના ખચ્યર પર સવારી કરાવીને તેને ગિહોન લઈ જાઓ. <sup>૩૫</sup> ત્યાં સાદોક યાજક તથા નાથાન પ્રબોધક તેને ઇઝરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કરે અને રણશિંગડું વગાડીને જહેર કરજો કે, 'સુલેમાન રાજ ઘણું જીવો!'

<sup>૩૬</sup> પણી તમે તેની પાછળ આવજો અને તે આવીને મારા રાજયાસન પર બેસશે; કેમ કે તે મારી જગ્યાએ રાજ થશે. મેં તેને ઇઝરાયલ પર તથા યહૂદિયા પર આગેવાન નીભ્યો છે." <sup>૩૭</sup> યહોયાદાના દીકરા બનાયાએ રાજને જવાબ આપ્યો, "એમ જ થાઓ! મારા માલિક રાજના ઈંઘર યહોવા પણ એવું જ કહ્યો. <sup>૩૮</sup> કેમ યહોવા મારા માલિક રાજની સાથે રહેતા આવ્યા છે, તેમ જ તે સુલેમાન સાથે પણ રહો અને મારા માલિક દાઉદ રાજના રાજયાસન કરતાં તેનું રાજયાસન મોટું કર્યો."

<sup>૩૯</sup> તેથી સાદોક યાજક, નાથાન પ્રબોધક, યહોયાદાનો દીકરો બનાયા તથા કરેથીઓ અને પલેથીઓએ જઈને સુલેમાનને દાઉદ રાજના ખચ્યર પર સવારી કરાવીને તેને

ગિહોન લઈ આવ્યા. ૩૬ સાદોક યાજકે મંડપમાંથી તેલનું શિંગ લઈને સ્તુલેમાનનો અભિષેક કર્યો. પછી તેઓએ રણશિંગનું વગાડયું અને સર્વ લોકો બોલી ઊદ્ઘારા, “સ્તુલેમાન રાજ ધણું જીવો!” ૪૦ પછી સર્વ લોકો તેની પાછળ ગયા અને વાંસણીઓ વગાડતા હતા. અને તેઓએ એવો આનંદ કર્યો કે તેઓના પોકારથી ભૂકંપ થયો.

૪૧ અદોનિયા તથા તેની સાથેના સર્વ મહેમાનો ભોજન પૂરું કરી રહ્યા ત્યારે તેઓએ તે સાંભળયું. જ્યારે યોઆબે રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તેણે કહ્યું, “શહેરમાં આ ઘોંઘાટ શાનો છે?” ૪૨ તે હજુ બોલતો હતો, એટલામાં જ, અંદ્રા યાજકનો દીકરો યોનાથાન ત્યાં આવ્યો. અદોનિયાએ કહ્યું, “અંદર આવ, કેમ કે તું પ્રામાણિક ભાણસ છે અને સારા સમાચાર લાવ્યો હશે.”

૪૩ યોનાથાને અદોનિયાને જવાબ આપ્યો, “આપણા માલિક દાઉદ રાજાએ સુલેમાનને રાજ બનાવ્યો છે. ૪૪ અને રાજાએ તેની સાથે સાદોક યાજકને, નાથાન પ્રબોધકને, થહોથાદાના દીકરા બનાયાને તથા કરેથીઓ અને પલેથીઓને મોકલ્યા છે. તેઓએ તેને રાજના ખરચર પર સવારી કરાવી છે. ૪૫ સાદોક યાજકે તથા નાથાન પ્રબોધકે તેને ગિહોનમાં રાજ તરીકે અભિષેક કર્યો છે અને ત્યાંથી તેઓ એવી શીતે આનંદ કરતા પાછા આવ્યા કે તે નગર ગાજુ રદ્દું છે. તમે જે જથપોકારો સાંભળ્યા છે તે એ જ છે.

૪૬ વળી રાજના રાજ્યાસન પર સુલેમાન બિરાજમાન થથો છે. ૪૭ રાજના સેવકોએ આપણા માલિક દાઉંડ રાજને આશીર્વાદ આપવા અંદર આવીને કહ્યું, 'તમારા ઈંખર તમારા નામ કરતાં સુલેમાનનું નામ શ્રેષ્ઠ કરો અને તમારા રાજ્યાસન કરતાં તેમનું રાજ્યાસન ઉજ્જ્વલ બનાવો.' અને રાજાએ પોતાના પલંગ પર બેઠા થઈને પ્રણામ કર્યા. ૪૮ રાજાએ પણ કહ્યું, 'ઇજરાયલના ઈંખર થહોવા જેમણે આ દિવસે મારા જોતાં મારા રાજ્યાસન પર બેસનાર દીકરો મને આપ્યો છે, તેઓ પ્રસંશાને યોગ્ય છે.'"

૪૬ પછી અદોનિયાના સર્વ ભણેમાનો ગભરાથા; તેઓ ઊઠીને ભાણસ પોતપોતાને ભાર્ગ ગથા. ૫૦ અદોનિયા સુલેમાનથી ગભરાઈને ઊદ્ધયો અને જઈને તેણે વેદીનાં શિંગ પકડ્યાં. ૫૧ પછી સુલેમાનને કહેવામાં આવ્યું, “જો, અદોનિયા સુલેમાન રાજથી ગભરાય છે, કેમ કે તે વેદીનાં શિંગ પકડીને કહે છે, ‘સુલેમાન રાજ આજે ઈંઘરની આગળ સમુખ ખાય કે તે તરવારથી પોતાના સેવકને મારી નાખશે નહિએ.’”

**૫૨** સુલેમાને કહ્યું, “જો તે થોળ્ય વર્તાણુક કરશે, તો તેનો એક પણ વાળ વાંકો કરવામાં આવશે નહિં. પણ જો તેનામાં દુષ્ટતા ભાલૂમ પડશે, તો તે ભાર્યો જશે.” **૫૩** તેથી સુલેમાન રાજાએ માણસો મોકલ્યા, તેઓ તેને વેદી પરથી ઉતારી લાવ્યા. તેણે આવીને સુલેમાન રાજાને નમીને પ્રણામ કર્યા અને સુલેમાને તેને કહ્યું, “તું તારે દિરે જા”

५

<sup>૧</sup> દાઉદ રાજાના ભરણના દિવસો નજીક હતા ત્યારે તેણે પોતાના દીકરા સુલેમાનને આજ્ઞા આપી, <sup>૨</sup> “હું તો આખી દુનિયા જાય છે તે માર્ગ જઉ છું. માટે તું બળવાન તથા પરાક્રમી થા. <sup>૩</sup> જેમ મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ તારા ઈશ્વર થણોવાહના માર્ગમાં ચાલીને, તેમના વિધિઓ, તેમની આજ્ઞાઓ, તેમના હુકમો તથા તેમનાં સાક્ષ્યો પાણીને તેમના ફરમાનનો અમલ કર; એ માટે કે જે તું કરે તેમાં તથા જથાં કલી તું જાય ત્યાં તું ફરાત પામે. <sup>૪</sup> જેથી ઈશ્વરે મારા સંબંધી પોતાનું જે વચન આપ્યું હતું તે તેઓ ફળીભૂત કરે, એટલે કે 'જો તારા દીકરાઓ પોતાના માર્ગ વિષે સંભાળ

રાખીને પોતાના પૂરા હૃદયથી તથા પોતાના પૂરા જીવથી વિશ્વાસુપણે મારી સમક્ષ ચાલશે, તો ઈજરાયલના રાજયાસન પર બેસનાર માણસની ખોટ તને પડશે નહિએ!

**૫** સરૂયાના દીકરા યોઆબે મને જે કર્યું, એટલે કે તેણે ઈજરાયલનાં કૈન્યના બે અધિપતિઓને, એટલે નેરના દીકરા આનન્દેરને તથા યેથેરના દીકરા અમાસાને મારી નાખ્યા હતા, તે તું જાણે છે. તેણે શાંતિના સમયમાં થુજના જેવું લોહી પાડીને તે થુજનું લોહી પોતાની કમરે બાંધેલા કમરબંધને તથા પોતાના પગમાંના પગરખાંને લગાડ્યું. **૬** તું તારા ડહાપણ અનુસાર યોઆબ સાથે વર્તજે, પણ તેનું પળિયાવાળું માથું તું શાંતિએ કબરમાં ઉઠરવા ન દેતો.

**૭** પણ ગિલ્યાદી બાર્જિલાયના દીકરાઓ પર તું કૃપા રાખજે અને તેઓ તારી મેજ પર ભોજન કરનારાઓમાં સામેલ થાય, કેમ કે જથારે હું તારા બાઈ આંશાલોમથી નાસતો ફરતો હતો, ત્યારે તેઓ મારી સાથે એવી રીતે વટયા હતા.

**૮** જો, તારી પાસે તથાં બાહુદીમનો બિન્યામીની ગેરાનો દીકરો શિમઈ છે, હું માહનાઈમ ગયો તે દિવસે તેણે તો મને ભારે શાપ આપ્યો હતો. શિમઈ યર્દન પાસે મને મળવા આવ્યો અને મેં યહોવાહની હાજરીમાં તેને કર્યું, 'હું તને તરવારથી મારી નાખીશ નહિએ.' **૯** પણ હવે તું તેને શિક્ષા કર્યા વગર જવા દેતો નહિએ. તું જુદ્ધિમાન છે અને તારે તેને શું કરવું તે તને ખબર છે. તેનું પળિયાવાળું માથું તું લોહીલુહાણ સ્થિતિમાં કબરમાં ઉતારજે."

**૧૦** પછી દાઉદ પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને દાઉદનગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. **૧૧** દાઉદે ઈજરાયલ પર ચાયીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેણે સાત વર્ષ હેણ્ણોનમાં અને તેશીસ વર્ષ થરુશાલેમમાં રાજ કર્યું. **૧૨** પછી સુલેમાન પોતાના પિતા દાઉદના રાજયાસન પર બેઠો અને તેનું રાજ્ય ધણું સ્થિર થયું.

**૧૩** પછી હાગીથનો દીકરો અદોનિયા સુલેમાનની માતા બાથશેબા પાસે આવ્યો. બેથશેબાએ તેને પૂછ્યું, "શું તું શાંતિપૂર્વક આવ્યો છે?" તેણે જવાબ આપ્યો, "શાંતિપૂર્વક આવ્યો છું." **૧૪** પછી તેણે કર્યું, "મારે તમને કંઈક કહેવું છે." તેથી તેણે જવાબ આપ્યો "બોલ." **૧૫** અદોનિયાએ કર્યું, "તમે જાણો છો કે રાજ્ય માઝં છે અને સર્વ ઈજરાયલીઓએ મને રાજ તરીકે ઊંઘો કર્યો. પણ રાજ્ય તો બદલાઈને મારા બાઈનું થયું છે, કેમ કે યહોવાહે તે તેને આપેલું હતું."

**૧૬** હવે મારે તમને એક વિનંતી કરવી છે. કૃપા કરીને તમે નકારશો નહિએ." બાથશેબાએ તેને કર્યું, "બોલ." **૧૭** તેણે કર્યું, "કૃપા કરી તમે સુલેમાન રાજને કહો કે તે શૂનાખ્યી અભીશાગ સાથે માઝં લગ્ન કરાવે, કેમ કે તે તમને ના નહિએ પાડે." **૧૮** બાથશેબાએ કર્યું, "સારું, હું રાજને વાત કરીશ."

**૧૯** બાથશેબા અદોનિયાને માટે સુલેમાન રાજને કહેવા માટે તેની પાસે ગઈ. તેને મળવા રાજ ઊભો થયો અને તેને પ્રણામ કર્યા. પછી તે પોતાના રાજયાસન પર બેઠો અને રાજમાતાને માટે એક આસન મુકાવ્યું. તે તેને જમણે હાથે બેઠી. **૨૦** પછી તેણે કર્યું, "મારે તને એક નાની વિનંતી કરવાની છે; મને ના પાડીશ નહિએ." રાજાએ જવાબ આપ્યો, "બોલ, મારી માતા, હું તને ના નહિએ પાડું." **૨૧** તેણે કર્યું, "શૂનાખ્યી અભીશાગનું લગ્ન તું તારા બાઈ અદોનિયા સાથે કરાવ."

**૨૨** સુલેમાન રાજાએ પોતાની માતાને જવાબ આપ્યો, "તું અદોનિયા માટે શૂનાખ્યી અભીશાગને જ કેમ માગે છે? તેને માટે રાજ્ય પણ માગ, કેમ કે તે મારો મોટો બાઈ છે. તેને માટે, અખ્યાથાર યાજકને માટે તથા સરૂયાના દીકરા યોઆબને માટે પણ માગ."

**૨૩** પણી સુલેમાન રાજાએ થહોવાહની હાજરીમાં કદ્યું, “એ વાત અદોનિયા બોલ્યો છે તેથી તેના જીવની હાનિ ન થાય, તો ઈશ્વર મને એવું અને એથી પણ વધાડે વિતાડો.

**૨૪** તો હવે જીવતા થહોવા કે જેમણે પોતાના આપેલા વચન પ્રમાણે મને સ્થાપિત કર્યો છે, મારા પિતા દાઉદના રાજ્યાસન પર મને બેસાડ્યો છે અને મારા માટે ઘર બનાવ્યું છે તેમની હાજરીમાં અદોનિયા ચોક્કસ માર્યો જશે.” **૨૫** તેથી સુલેમાન રાજાએ થહોયાદાના દીકરા બનાયાને ભોકલ્યો; બનાયાએ અદોનિયાને શોધીને મારી નાખ્યો.

**૨૬** પણી અભ્યાથાર યાજકને રાજાએ કદ્યું, “તું અનાથોથમાં તારાં પોતાના ખેતરોમાં જતો રહે, તું મૃત્યુદંડને જ લાયક છે, પણ હું તને આ વખતે મારી નાખીશ નહિ. કારણ કે તેં ઈશ્વર થહોવાહનો કોશ મારા પિતા દાઉદ સમક્ષ ઊંઘકેલો અને મારા પિતાએ સહન કરેલા સર્વ દુઃખોમાં તું પણ દુઃખી થયો હતો.” **૨૭** આમ સુલેમાને થહોવાહના યાજકપદ પરથી અભ્યાથારને પદબ્રષ્ટ કર્યો, જેથી એલીના કુટુંબ વિષે થહોવાહે શીલોમાં જે વચન કદ્યાં હતાં તે તે પૂર્ણાં કરે.

**૨૮** યોઆબને એ સમાચાર મળ્યા, કેમ કે યોઆબે અદોનિયાનાનો પક્ષ લીધો, પણ તેણે આઝશાલોમનો પક્ષ લીધો ન હતો. તેથી યોઆબે થહોવાહના મંડપમાં નાસી જઈને વેદીના શિંગ પક્કથાં. **૨૯** સુલેમાન રાજાને સમાચાર મળ્યા કે યોઆબ થહોવાહના મંડપમાં નાસી ગયો છે અને હવે તે વેદીની પાસે છે. ત્યારે સુલેમાને થહોયાદાના દીકરા બનાયાને ભોકલીને કદ્યું કે, “જા, તેના પર તૂટી પડ.”

**૩૦** તેથી બનાયાએ થહોવાહના મંડપમાં આવીને તેને કદ્યું, “રાજા કહે છે, ‘બહાર આવ.’” યોઆબે જવાબ આપ્યો, “ના, હું તો અહીં મરણ પામીશ.” તેથી બનાયાએ રાજાની પાસે આવીને કદ્યું જણાવ્યું, “યોઆબે કદ્યું છે કે તે વેદી પાસે મરણ પામવા ઇચ્છે છે.” **૩૧** રાજાએ તેને કદ્યું, “તેના કદ્યા પ્રમાણે કર. તેને મારી નાખ અને દફનાવી દો, કે જેથી યોઆબે વગર કારણે પાડેલા લોહીનો દોષ તું મારા પરથી તથા મારા પિતાના કુટુંબ પરથી દૂર કરે.

**૩૨** તેણે વહેવડાવેલું લોહી ઈશ્વર તેના પોતાના ભાથા પર પાછું વાળશે, કેમ કે મારા પિતા દાઉદ ન જણે તેમ, તેણે પોતા કરતાં ન્યાથી એવા બે સારા માણસો પર, એટલે નેરના દીકરા એટલે ઈજરાયલના સેનાધિપતિ આઝનેર પર અને યેથેરના દીકરા એટલે થહૂદિયાના સેનાધિપતિ અમાસા પર હુમલો કરીને તેઓને તરવારથી મારી નાખ્યા. **૩૩** તેથી તેઓનું લોહી યોઆબના ભાથા પર તથા તેના વંશજોના ભાથા પર સદા રહેશે. પણ દાઉદને, તેના વંશજોને, તેના ઘરને, તથા તેના રાજ્યાસનને થહોવા તરફથી સર્વકાળ શાંતિ મળશે.”

**૩૪** પણી થહોયાદાના દીકરા બનાયાએ જઈને યોઆબ પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. તેને અરણ્યમાં તેના પોતાના ઘરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. **૩૫** તેની જગ્યાએ રાજાએ થહોયાદાના દીકરા બનાયાને સેનાધિપતિ તરીકે અને અભ્યાથારની જગ્યાએ સાદોકને યાજક તરીકે નીખ્યા.

**૩૬** પણી રાજાએ માણસ ભોકલીને શિમઈને બોલાવીને તેને કદ્યું, “તું યરુશાલેમમાં ઘર બાંધીને ત્યાં રહે અને ત્યાંથી કચાંય જતો નહિ. **૩૭** કેમ કે તું ત્યાંથી નીકળીને કિદ્રોન ખીણાની પેલી પાર જાય, તો જરૂર જાણજે કે તે દિવસે તું ચોક્કસ મરણ પામીશ. તારું લોહી તારે પોતાને માથે આવશે.” **૩૮** તેથી શિમઈએ રાજાને કદ્યું, “તું જે કહે છે તે સારું છે. જેમ મારા માલિક રાજાએ કદ્યું તેમ તારો સેવક કરશે.” તેથી શિમઈ યરુશાલેમમાં ઘણા દિવસો સુધી રહ્યો.

**૩૯** પણ પ્રણ વર્ષના અંતે, શિમેઈના બે ચાકરો માખાના દીકરા ગાથના રાજ આખીશ પાસે નાકી ગયા. તેની તેઓએ શિમેઈને ખબર આપી, “જો, તારા ચાકરો ગાથમાં છે.” **૪૦** પછી શિમેઈ ઉઠીને ગઢેડા પર જુન બાંધીને પોતાના ચાકરોને શોધવા ગાથમાં આખીશ પાસે ગયો. અને પોતાના ચાકરોને ગાથથી પાછા લાવ્યો.

**૪૧** જ્યારે સુલેમાનને કહેવામાં આવ્યું કે શિમેઈ યર્નશાલેમથી રવાના થઈ ગાથ ગયો હતો અને પાછો આવી ગયો છે, **૪૨** ત્યારે રાજાએ માણસ મોકલીને શિમેઈને બોલાવડાવીને કર્યું, “શું મેં તને થહોવાહના સમ આપીને આગ્રહથી કર્યું ન હતું, ‘જો તું અહીંથી રવાના થઈને કયાંય પણ જઈશ, તો જરૂર જાણજે કે તે દિવસે ચોક્કસ તારું ભરણ થશે?’ પછી તે મને કર્યું હતું, ‘તું જે કહે છે તે સારું છે.’

**૪૩** તો પછી શા માટે તેં થહોવાહના સમનો તથા મેં તને જે આજા આપી તેનો અમલ કર્યો નહિ?” **૪૪** વળી રાજાએ શિમેઈને કર્યું, “મારા પિતા દાઉદ પ્રત્યે તેં જે દુષ્ટતા કરી હતી તે સર્વ તું તારા હૃદયમાં સારી શીતે જાણે છે. માટે તારી દુષ્ટતા થહોવા તારે માથે પાછી વાળશે.

**૪૫** પણ સુલેમાન રાજ તો આશીર્વાદિત થશે અને દાઉદનું રાજ્યાસન થહોવાહની સમક્ષ સદાને માટે સ્થિર થશે.” **૪૬** અને રાજાએ થહોવાહના દીકરા બનાયાને આજા આપી અને તેણે બહાર નીકળીને શિમેઈને મારી નાખ્યો. તેથી રાજ્ય સુલેમાનના હાથમાં સ્થિર થયું.

### ૩

**૧** સુલેમાને મિસરના રાજ ફારુનની સાથે સંબંધ બાંધીને તેની દીકરી સાથે લગ્ન કર્યું. તે પોતાનો મહેલ, થહોવાહનું બક્કિતસ્થાન તથા યર્નશાલેમની ફરતે દીવાલ બાંધી રહ્યો, ત્યાં સુધી તેણે ફારુનની દીકરીને દાઉદનગરમાં રાખી. **૨** લોકો ધર્મસ્થાનોમાં અર્પણ કરતા, કેમ કે તે દિવસો સુધી થહોવાહના નામનું બક્કિતસ્થાન બાંધવામાં આવ્યું નહોતું. **૩** સુલેમાન પોતાના પિતા દાઉદના વિધિઓ પ્રમાણે ચાલીને થહોવા પર પ્રેમ રાખતો હતો, તે ધર્મસ્થાનોમાં અર્પણ કરતો હતો અને ધૂપ બાળતો હતો.

**૪** રાજ ગિઝ્યોનમાં અર્પણ કરવા ગયો, કેમ કે તે મોટું ધર્મસ્થાન હતું. તે વેદી પર સુલેમાને એક હજાર દહીનીયાર્પણ ચાલ્યા. **૫** ગિઝ્યોનમાં થહોવાહે રાત્રે સુલેમાનને સ્વર્ણમાં દર્શન આપીને કર્યું, “માગ! હું તને શું આપું?”

**૬** તેથી સુલેમાને કર્યું, “તમારા સેવક, મારા પિતા દાઉદ જે પ્રમાણે તમારી આગળ સત્યતાથી, ન્યાથીપણાથી તથા તમારી સાથે પ્રામાણિક હૃદયથી ચાલ્યા, તે પ્રમાણે તમે તેમના પર મોટી કૃપા પણ કરી. તમે તેમના પર આ મોટી કૃપા કરી છે એટલે જેમ આજે છે તેમ, તેમના રાજ્યાસન પર બેસવા તમે તેમને દીકરો આપ્યો છે.

**૭** હવે હે થહોવા મારા ઈશ્વર, તમે આ તમારા દાસને મારા પિતા દાઉદને સ્થાને રાજ કર્યો છે, હું તો હજુ માત્ર નાનો બાળક છું. કેવી રીતે બહાર જવું અથવા અંદર આવવું તે હું જાણતો નથી. **૮** તમારા પસંદ કરેલા લોકો કે, જે એક એવી મહાન પ્રજા છે, જેની ગણતની કે સંખ્યા પુષ્કળતાને લીધે કરી શકાય નહિ તેઓ મધ્યે તમારો સેવક છે. **૯** માટે તમારા લોકોનો ન્યાય કરવા મને તમારા સેવકને વિવેકબુદ્ધિવિવાહું હૃદય આપો, કે જેથી સાચા અને ખોટાનો તફાવત હું પારખી શકું. કેમ કે આ તમારી મહાન પ્રજાનો ન્યાય કરવા કોણ શક્તિમાન છે?”

**૧૦** સુલેમાનની વિનંતીથી પ્રભુ પ્રસન્ન થયા. **૧૧** તેથી ઈશ્વરે તેને કર્યું, “તેં યોગ્ય માગણી કરી છે અને પોતાના માટે લાખું આયુષ્ય માંયું નથી. વળી તેં પોતાને માટે

સંપત્તિ અથવા તારા દુઃખનોના જીવ ભાગ્યા નથી, પણ ન્યાય કરવા માટે બુદ્ધિ ભાગી છે, <sup>૧૨</sup> તે માટે મેં તારી ઈચ્છા પ્રમાણે કર્યું છે. મેં તને ફાની તથા વિવેકબુદ્ધિવાળું હૃદય આપ્યું છે. હવે કૌશલ્ય અને બુદ્ધિમતામાં તારી અગાઉ તારા જેવો કોઈ થયો નથી અને હવે પછી તારા જેવો કોઈ થશે પણ નહિં.

<sup>૧૩</sup> વળી તેં જે ભાગ્યું નથી તે પણ એટલે દ્રષ્ટ્ય તથા પ્રતિષ્ઠા, એ જ્ઞાને મેં તને આપ્યાં છે. તારા સર્વ દિવસોભર રાજાઓમાં તારા જેવો કોઈ થશે નહિં. <sup>૧૪</sup> જો તું તારા પિતા દાઉદની જેમ ભારા વિધિઓ તથા ભારી આજ્ઞાઓ પાણીને ભારા ભાર્ગ ચાલશે, તો હું તને લાંબુ આયુષ્ય આપીશ.”

<sup>૧૫</sup> પછી સુલેમાન જાગ્યો, તો જુઓ, એ તો સ્વપ્ન હતું. તે યરુશાલેમ આવ્યો અને પ્રજ્ઞાના કરારકોશ આગળ ઊભો રહ્યો. તેણે દહ્નીયાર્પણ તથા શાંત્યર્પણ ચઢાવ્યાં અને પોતાના સર્વ ચાકરોને મિજબાની આપી.

<sup>૧૬</sup> પછી બે સ્ત્રીઓ જે ગણિકા હતી તે રાજ પાસે આવીને ઊભી રહી. <sup>૧૭</sup> તેમાંની એક સ્ત્રીએ કહ્યું, “હે ભારા ભાલિક, હું તથા આ સ્ત્રી એક જ ઘરમાં રહીએ છીએ અને જે ઘરમાં હું તેની સાથે રહું છું તેમાં મેં એક બાળકને જન્મ આપ્યો.

<sup>૧૮</sup> ભારી પ્રસ્તુતિને શ્રીજે દિવસે એમ થયું કે આ સ્ત્રીને પણ એક બાળક જનમ્યું. અમે એકસાથે રહેતાં હતાં. અમારી સાથે ઘરમાં બીજું કોઈ નહોતું, પણ અમે બે જ ઘરમાં હતાં. <sup>૧૯</sup> આ સ્ત્રીનો દીકરો રાત્રે મરણ પામ્યો, કારણ કે ઊંઘમાં પાસું ફેરવતાં તેનો દીકરો તેનાથી દબાઈ ગયો હતો. <sup>૨૦</sup> તેથી તેણે મધ્યરાત્રે ઊઠીને આ તમારી દાસી ઊંઘતી હતી એટલામાં ભારા દીકરાને ભારી પાસેથી લઈ જઈને પોતાની પાસે સુવડાવ્યો અને તેના મરણ પામેલા દીકરાને ભારી પાસે સુવડાવ્યો.

<sup>૨૧</sup> જ્યારે હું સવારમાં ભારા બાળકને દૂધ પીવડાવવા ઊઠી, ત્યારે તો તે મરણ પામેલો હતો. પણ મેં તેને સવારમાં દ્યાનથી જોથ્યો, તો તે ભારાથી જન્મેલો ભારો દીકરો નહોતો.” <sup>૨૨</sup> પછી બીજુ સ્ત્રી બોલી, “ના, જે જીવતો દીકરો છે તે તો ભારો છે અને જે મરણ પામેલો છે તે તારો દીકરો છે.” પ્રથમ સ્ત્રીએ કહ્યું, “ના, મરણ પામેલો દીકરો તારો છે અને જે જીવતો છે તે ભારો છે.” આમ તેઓએ રાજ આગળ વિવાદ કર્યો.

<sup>૨૩</sup> પછી રાજાએ કહ્યું, “એક કહે છે, ‘આ જીવતો તે ભારો દીકરો છે અને મરણ પામેલો તે તારો દીકરો છે.’ અને બીજુ કહે છે, ‘ના, મરણ પામેલો દીકરો તારો છે અને જીવતો દીકરો મારો છે.’” <sup>૨૪</sup> રાજાએ કહ્યું, “મને એક તરવાર લાવી આપો.” તેઓ રાજ પાસે એક તરવાર લાવ્યા. <sup>૨૫</sup> પછી રાજાએ કહ્યું, “આ જીવતા બાળકના ઉપરથી નીચે બે સરખા ભાગ કરીને એકને અડધો ભાગ અને બીજુને અડધો ભાગ આપો.”

<sup>૨૬</sup> પછી જે સ્ત્રીનો દીકરો જીવતો હતો તેણે રાજને અરજ કરી, કેમ કે પોતાના દીકરાને માટે તેનું હૃદય ભરાઈ આવ્યું હતું. તેણે કહ્યું, “હે ભારા ભાલિક, તે સ્ત્રીને જીવતો દીકરો આપો અને ગમે તે હોથ પણ તેને ભારી તો ન જ નાખો.” પણ બીજુ સ્ત્રીએ કહ્યું, “તે ભારો પણ ન થાય તેમ જ તારો પણ ન થાય. તેના બે ભાગ કરો.”

<sup>૨૭</sup> પછી રાજાએ જવાબ આપ્યો, “જીવતો દીકરો પહેલી સ્ત્રીને આપો. કેમ કે તે જ તેની ભાતા છે, દીકરાને ભારી નાખો નહિં.” <sup>૨૮</sup> રાજાએ જે ન્યાય કર્યો હતો, તે વિષે જ્યારે સર્વ ઈરાયલે સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓને રાજનો ભય લાગ્યો, કેમ કે તેઓએ જોથ્યું કે ન્યાય કરવા તેનામાં ઈશ્વરનું ફાન છે.

#### ૪

<sup>૧</sup> સુલેમાન રાજ સર્વ ઈરાયલ પર રાજ કરતો હતો. <sup>૨</sup> આ તેના રાજયના અધિકારીઓ હતાં: સાદોકનો દીકરો અગાર્ય થાજક હતો. <sup>૩</sup> શિશાના દીકરા

અલિહોરેફ તથા અહિયા ચિટનીસો હતા. અહીલૂદનો દીકરો યહોશાફાટ ઈતિહાસકાર હતો. <sup>૪</sup> યહોથાદાનો દીકરો બનાયા સેનાધિપતિ હતો. સાદોક તથા અભ્યાથાર યાજકો હતા.

<sup>૫</sup> નાથાનનો દીકરો અગ્નાર્થી વહીવટદારોનો ઉપરી હતો. નાથાનનો દીકરો ઝાખૂદ યાજક તથા રાજાનો મિત્ર હતો. <sup>૬</sup> અહીશાર ઘરનો વહીવટદાર હતો. આણાનો દીકરો અદોનીરામ કોશાધ્યક્ષ હતો.

<sup>૭</sup> સર્વ ઈજરાયલ પર સુલેમાનના બાર અધિકારીઓ હતા, જેઓ રાજાને તથા તેના કુટુંબને ખોરાક પૂરો પાડવાની જવાબદારી બજાવતા હતા. દરેકને માથે વર્ષમાં એકેક મહિનાનો ખર્ચ પૂરો પાડવાનો હતો. <sup>૮</sup> આ તેઓનાં નામ છે: એફાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં બેન-હૂર, <sup>૯</sup> માકાશમાંનો બેન-દેકેર, શાલ્બીમભમાંનો બેથ-શેમેશ, એલોન-બેથમાં હાનાન, <sup>૧૦</sup> અજુલભોથમાં બેન-હેશેદ; સોખો તથા હેફેરનો આખો દેશ તેને તાબે હતો.

<sup>૧૧</sup> દોરના આખા પહાડી પ્રદેશમાં બેન-અભીનાદાબ હતો. તેણે સુલેમાનની દીકરી ટાફાથ સાથે લગ્ન કર્યું હતું. <sup>૧૨</sup> તાનાખ તથા મગિદો, સારથાનની બાજુનું તથા થિઝ-એલની નીચેનું આખું બેથ-શાન, બેથ-શાનથી આબેલ-મહોલા સુધી, એટલે યોકમાનની પેલી બાજુ સુધીમાં અહીલૂદનો દીકરો બાના, <sup>૧૩</sup> રામોથ ગિલ્યાદમાં બેન-ગેબેર: વળી થતેના તાબે મનાશશાના દીકરા યાઈરના ગિલ્યાદમાંનાં નગરો પણ હતાં, એટલે તેને તાબે બાશાનમાંનો આગોંબ પ્રદેશ, જેમાં દીવાલો તથા પિત્તળની ભૂંગળોવાળાં ક્ષાઈ મોટાં નગરોનો તે અધિકારી હતો. <sup>૧૪</sup> માહનાઈમાં ઈદ્વોનો દીકરો અહિનાદાબ હતો.

<sup>૧૫</sup> અહિમાઆસ નફતાલીમાં હતો. તેણે પણ સુલેમાનની દીકરી બાસમાથની સાથે લગ્ન કર્યું હતું. <sup>૧૬</sup> આશેર તથા બાલોથમાં હૂશાથનો દીકરો બાના, <sup>૧૭</sup> ઈસ્કાખારમાં પાજુઅનો દીકરો યહોશાફાટ,

<sup>૧૮</sup> અને બિન્યામીનમાં એલાનો દીકરો શિમઈ હતો. <sup>૧૯</sup> અમોરીઓના રાજ સિહોનના તથા બાશાનના રાજ ઓગના ગિલ્યાદ દેશમાં ઉઠીનો દીકરો ગેબેર અને આ દેશમાં તે એકલો અધિકારી હતો.

<sup>૨૦</sup> યહૂદિયા તથા ઈજરાયલના લોકો સંખ્યામાં સમુદ્ર કિનારાની રેતી જેટલા અગણિત હતા. તેઓ ખાઈ પીને આનંદ કરતા હતા. <sup>૨૧</sup> નદીથી તે પલિસ્તીઓના દેશ સુધી તથા મિસરની સરહદ સુધીનાં સર્વ રાજ્યો પર સુલેમાન હક્કમત ચલાવતો હતો. તેઓ નજરાણાં લાવતા અને સુલેમાનની જિંદગીના સર્વ દિવસો તેઓ તેની તાબેદારી કરતા રહ્યા. <sup>૨૨</sup> સુલેમાનના મહેલમાં રહેનારાનો એક દિવસનો ખોરાક શ્રીસ ભાપ મેંદો, સાઈ ભાપ લોટ, <sup>૨૩</sup> દસ પુષ્ટ બળદો, બીડમાં ચરતા વીસ બળદ, સો ઘેટાં, સાબર, હરણ, કલિયાર તથા ચરબીદાર પક્ષીઓ એટલો હતો.

<sup>૨૪</sup> કેમ કે નદીની આ બાજુના સર્વ પ્રદેશમાં એટલે તિફસાથી તે ગાઝા સુધી સર્વ રાજાઓ તેને તાબે હતા અને તેની ચારેબાજુ શાંતિ હતી. <sup>૨૫</sup> સુલેમાનના સર્વ દિવસો દરમિયાન દાનથી તે બેરશેબા સુધી યહૂદિયા તથા ઈજરાયલ પોતપોતાના ક્રાક્ષાવેલા નીચે તથા પોતપોતાની અંજુણી નીચે નિર્બિય રિથતિમાં હતા.

<sup>૨૬</sup> સુલેમાનને પોતાના રથોના ઘોડાને માટે ચાણીસ હજાર તબેલા હતા અને બાર હજાર ઘોડેસવારો હતા. <sup>૨૭</sup> દરેક અધિકારીઓ પોતપોતાને ભાગે આવેલા મહિનામાં સુલેમાન રાજાને તથા સુલેમાનને ત્યાં જમવા આવનાર બધાંને ખોરાક પૂરો પાડતા હતા. તેઓ કોઈપણ બાબતની અછિત પડવા દેતા નહિ. <sup>૨૮</sup> તેઓ પ્રત્યેક પોતપોતાને સોપેલી ફરજ પ્રમાણે, રથના ઘોડાઓને માટે તથા સવારી માટેના ઘોડાઓને માટે તેઓને મુકામે જવ તથા ઘાસ પહોંચાડતા હતા.

<sup>૨૯</sup> ઈશ્વરે સુલેમાનને ઘણું જ્ઞાન, સમજશક્તિ તથા સમુદ્રકિનારાની દેતીના પટ સમું વિશાળ સમજશક્તિ આપ્યાં હતાં. <sup>૩૦</sup> પૂર્વ દિશાના સર્વ લોકોના જ્ઞાનથી તથા ભિસચીઓના સર્વ જ્ઞાન કરતાં સુલેમાનનું જ્ઞાન અધિક હતું. <sup>૩૧</sup> તે સર્વ માણસો કરતાં વિશેષ જ્ઞાની હતો. એથામ એઝાહી કરતાં, માહોલના દીકરાઓ હેમાન, કાલ્કોલ તથા દાર્દી કરતાં પણ તે વધારે જ્ઞાની હતો. તેની કીર્તિ આસપાસના સર્વ દેશોમાં ફેલાઈ ગઈ.

<sup>૩૨</sup> તેણે પ્રણ હજાર નીતિવચ્ચનો કદ્યાં અને તેનાં રચેલાં ગીતોની સંખ્યા એક હજાર પાંચ હતી. <sup>૩૩</sup> તેણે વનસ્પતિ વિષે વર્ણન કર્યું, એટલે લભાનોન પરના દેવદાર વૃક્ષથી માંડીને દીવાલોમાંથી ઊગી નીકળતા ઝુફા સુધીની વનસ્પતિ વિષે વર્ણન કર્યું. તેણે પશુઓ, પક્ષીઓ, પેટે ચાલનારાં પ્રાણીઓ તથા માછલીઓ વિષે પણ વર્ણન કર્યું. <sup>૩૪</sup> જે સર્વ લોકોએ તથા પૂઢ્યી પરના જે સર્વ રાજાઓએ સુલેમાનના જ્ઞાન વિષે સાંભળ્યું હતું, તેઓમાંના ઘણા તેના જ્ઞાનની વાતો સાંભળવા આવતા હતા.

## પ

<sup>૧</sup> તૂરના રાજ હીરામે પોતાના ચાકરોને સુલેમાન પાસે મોકલ્યા, કેમ કે તેણે સાંભળ્યું હતું કે લોકોએ તેને તેના પિતાને સ્થાને રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો હતો; હીરામ હમેશાં દાઉદ પર પ્રેમ રાખતો હતો. <sup>૨</sup> સુલેમાને હીરામ પાસે માણસ મોકલીને કહેવાયું, <sup>૩</sup> “તું જાણો છે કે મારા પિતા દાઉદની ચારે તરફ જે સર્વ વિગ્રહ ચાલતા હતા તેમાં જ્યાં સુધી થહોવાહે વિરોધીઓને હરાય્યા નહિ, ત્યાં સુધી તેઓને લિધે પોતાના ઈશ્વર થહોવાહના નામને અર્થે તે ભક્તિસ્થાન બાંધી શક્યા નહિ.

<sup>૪</sup> પણ હવે, મારા ઈશ્વર થહોવાહે મને ચારે તરફ શાંતિ આપી છે. ત્યાં કોઈ શત્રુ નથી કે કંઈ આપત્તિ નથી. <sup>૫</sup> તેથી જેમ ઈશ્વરે મારા પિતા દાઉદને કદ્યું હતું, ‘તારા જે દીકરાને હું તારે સ્થાને તારા રાજ્યાસન પર બેસાડીશ તે મારા નામને અર્થે ભક્તિસ્થાન બાંધશે.’ તે પ્રમાણે હું મારા ઈશ્વર થહોવાહના નામને અર્થે ભક્તિસ્થાન બાંધવાનો ઇરાદો રાખું છું.

<sup>૬</sup> તેથી હવે મારા માટે લભાનોન પરથી દેવદાર વૃક્ષો કપાવવાની આજા આપો. અને મારા સેવકો તમારા સેવકોની સાથે રહેશો અને તમે જે પ્રમાણે રહેશો તે મુજબ હું તમારા સેવકોને વેતન ચૂકવી આપીશ. કારણ કે તમે જણો છો કે અમારામાં સિદ્ધોનીઓના જેવા લાકડાં કાપનારો કોઈ હોશિયાર માણસો નથી.”

<sup>૭</sup> જ્યારે હીરામે સુલેમાનની વાતો સાંભળી, ત્યારે ઘણો આનંદિત થઈને બોલ્યો, “આજે થહોવાહની સ્તુતિ થાઓ કે તેમણે આ મહાન પ્રજા પર રાજ કરવા દાઉદને જ્ઞાની દીકરો આપ્યો છે.” <sup>૮</sup> હીરામે સુલેમાનની પાસે માણસ મોકલીને કહાયું, “જે સંદેશો તમે મારા પર મોકલ્યો છે તે મેં સાંભળ્યો છે. એરેજવૃક્ષનાં લાકડાંની બાબતમાં તથા દેવદારનાં લાકડાંની બાબતમાં હું તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે બધું કરીશ.”

<sup>૯</sup> મારા ચાકરો લાકડાંને લભાનોન પરથી સમુદ્રકિનારે ઉતારી લાવશે અને જે સ્થળ તમે મુકરર કરશો ત્યાં તે સમુદ્રમાર્ગ લઈ જવા માટે હું તેમના તરાપા બંધાવીશ અને તમે તે ત્યાંથી લઈ જજો. તમે મારા ઘરનાંને ખોરાકી પૂરી પાડજો, એટલે મારી ઇચ્છા પૂરી થશો.”

<sup>૧૦</sup> તેથી હીરામે સુલેમાનને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે એરેજવૃક્ષોનાં લાકડાં તથા દેવદારનાં લાકડાં આપ્યાં. <sup>૧૧</sup> સુલેમાને હીરામના ઘરનાંને ખોરાકી બદલ વીસ હજાર માપ ઘઉં અને વીસ હજાર માપ શુદ્ધ તેલ આપ્યું. સુલેમાન હીરામને વર્ષોવર્ષ એ પ્રમાણે આપતો.

૧૨ થહોવાહે સુલેમાનને વચન પ્રમાણે જ્ઞાન આપ્યું હતું. હીરામ તથા સુલેમાનની વચ્ચે સંપ હતો અને તેઓ બજ્ઝેએ અરસપરસ કરાર કર્યો.

૧૩ સુલેમાન રાજાએ સર્વ ઈઝરાયલમાંથી સખત પરિશ્રમ કરનાંથી લશકર ઉભું કર્યું; તે લશકર શ્રીસ હજાર માણસોનું હતું. ૧૪ તે તેઓમાંથી નિયતકમ પ્રમાણે દર મહિને દસ હજાર માણસોને લભાનોન મોકલતો હતો. તેઓ એક મહિનો લભાનોનમાં તથા બે મહિના પોતાના ઘરે રહેતા. અદોનીરામ આ લશકરનો ઉપરી હતો.

૧૫ સુલેમાન પાસે સિચેર હજાર મજૂરો હતા અને પર્વત પર પથ્થર ખોદનારા અંશી હજાર હતા. ૧૬ સુલેમાનની પાસે કામ પર દેખરેખ રાખનારા તથા કામ કરનાર મજૂરો પર અધિકાર ચલાવનારા ત્રણ હજાર ત્રણ સો મુખ્ય અધિકારીઓ હતા.

૧૭ રાજાની આજા મુજબ ઘડેલા પથ્થરોથી બક્કિતસ્થાનનો પાથો નાખવા માટે તેઓ મોટા તથા મૂલ્યવાન પથ્થરો ખોદી કાઢતાં હતા. ૧૮ તેથી સુલેમાનનું ઘર બાંધનારા, હીરામનું ઘર બાંધનારા તથા સલાટો આ પથ્થરોને ઘડતા હતા અને બક્કિતસ્થાન બાંધવા માટે લાકડાં તથા પથ્થર તૈયાર કરતા હતા.

## ૬

૧ ઈઝરાયલીઓ મિસર દેશમાંથી ચારસો અંશી વર્ષ પૂરાં થથા પછી ત્યાંથી બહાર આવ્યા. રાજ સુલેમાનના ઈઝરાયલ પરના શાસનના ચોથા વર્ષના ઝીવ માસમાં એટલે બીજા માસમાં તેણે ઈઞ્ચરના બક્કિતસ્થાનનું બાંધકામ શરૂ કર્યું. ૨ રાજ સુલેમાને જે બક્કિતસ્થાન થહોવા માટે બંધાવ્યું તેની લંબાઈ સાઠ હાથ, પહોળાઈ વીસ હાથ અને ઊંચાઈ શ્રીસ હાથ હતી.

૩ બક્કિતસ્થાનના સભાખંડના સામેના પરસાળની પહોળાઈ વીસ હાથ અને લંબાઈ દસ હાથ હતી. ૪ તેણે બક્કિતસ્થાનને માટે જાળીવાળી સાંકડી બાચીઓ બનાવડાવી.

૫ તેણે બક્કિતસ્થાનની તેમ જ પરમપવિત્ર સ્થાનની દીવાલોની ચારેબાજુ માળ બનાવ્યા. તેણે તેની ચારેબાજુએ ઓરડીઓ બનાવી. ૬ સૌથી નીચેના માળની પહોળાઈ સાડા સાત હાથ, વચ્ચેના માળની છ હાથ અને શ્રીજ માળની પહોળાઈ પાંચ હાથ હતી. કેમ કે મોબને માટે બક્કિતસ્થાનની દીવાલોમાં ખાંચા પાડવા ના પડે માટે તેણે બક્કિતસ્થાનની બહારની બાજુએ ફરતી કાંગરી મૂકી હતી.

૭ બક્કિતસ્થાન બાંધતી વખતે પથ્થરો ખાણમાંથી તૈયાર કરીને લાવવામાં આવતા; અને તેને બાંધતી વખતે તેમાં હથોડી, કુહાડી કે લોટાના કોઈપણ હણિયારનો અવાજ સંભળાતો ન હતો.

૮ બોયતળિયાનું પ્રવેશદ્વાર બક્કિતસ્થાનની દક્ષિણ બાજુએ આવેલું હતું. ત્યાં વચલા માળે જવા વળાંકવાળી એક ગોળાકાર સીડી હતી અને વચલા માળોથી સૌથી ઉપરે માળે જવાતું હતું.

૯ સુલેમાને બક્કિતસ્થાનનું બાંધકામ પૂરું કર્યું અને તેણે દેવદારના પાટડા અને પાટિયામાંથી બક્કિતસ્થાનની છત બનાવી. ૧૦ તેણે બક્કિતસ્થાનના અંદરના સભાખંડની સામે માળ બનાવ્યા. તે દરેકની ઊંચાઈ પાંચ હાથ હતી. તે માળનો આધાર દેવદારના લાકડા વડે બક્કિતસ્થાન પર રહેલો હતો.

૧૧ પછી થહોવાહનું વચન સુલેમાન પાસે આપ્યું; ૧૨ “તેં મારા માટે આ જે બક્કિતસ્થાન બાંધયું છે તે સંબંધી, જો તું મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલીશ અને મારી બધી આજાઓનું નિષ્ઠાપૂર્વક પાલન કરીશ તો મેં તારા પિતા દાઉદને તારા વિષે જે વચન આપ્યું હતું તે હું પાળીશ.” ૧૩ હું ઈઝરાયલીઓ વચ્ચે રહીશ અને તેઓને તજુ દઈશ નહિ.

૧૪ આમ, સુલેમાને બક્કિતસ્થાનનું બાંધકામ પૂરું કર્યું. ૧૫ પછી તેણે બક્કિતસ્થાનની અંદરની દીવાલોને દેવદારના પાટિયાની બનાવી. બોયતળિયાથી છત સુધી તેણે તે

દીવાલો ઉપર અંદરની બાજુએ લાકડાનું અસ્તર કર્યું; તેણે ભક્તિસ્થાનનું ભોયતળિયું દેવદારનાં પાટિયાનું બનાવ્યું.

**૧૬** ભક્તિસ્થાનની પાછળની બાજુ તેણે વીસ હાથ લાંબી એક ઓરડી બાંધી. તેણે તળિયેથી છેક છત સુધીની દીવાલો દેવદારની બનાવી. એ દીવાલો તેણે આ પરમપવિત્ર સ્થાન માટે અંદરની બાજુએ બનાવી. **૧૭** મુખ્ય સભાખંડ એટલે પરમપવિત્રસ્થાનની સામેના પવિત્ર સ્થાનની લંબાઈ ચાલીસ હાથ હતી. **૧૮** ભક્તિસ્થાનના અંદરની બાજુના હિસ્સામાં દેવદારના લાકડા પર કળીઓ તથા ખીલેલાં ફૂલો કોતરેલાં હતાં. ત્યાં અંદરના બાગમાં કયાંય પણ પથ્થરનું કામ દેખાતું ન હતું. કયાંય એક પણ પથ્થર દેખાતો નહોતો.

**૧૯** સુલેમાને કરારકોશ મૂકવા માટે ભક્તિસ્થાનની અંદરની બાજુએ પરમપવિત્રસ્થાન બનાવ્યું. **૨૦** પરમપવિત્રસ્થાનની લંબાઈ વીસ હાથ, પહોળાઈ વીસ હાથ અને ઊંચાઈ વિસ હાથ હતી. તેણે તેની દીવાલોને શુદ્ધ સોનાથી અને તેની વેદીને દેવદારના લાકડાથી મટી હતી.

**૨૧** પછી સુલેમાને ભક્તિસ્થાનની અંદરની દીવાલોને શુદ્ધ સોનાથી મટી. તેણે પરમપવિત્રસ્થાનની આગળ પ્રવેશદ્વારના એક છેકથી બીજા છેડા સુધી સોનાની સાંકળો મૂકી અને આગળના ભાગને સોનાથી મદ્દથ્યો. **૨૨** આમ, સુલેમાને ભક્તિસ્થાનનો અંદરનો આખો ભાગ સોનાથી મટી લીધો. તેણે પરમપવિત્રસ્થાનની આખી વેદીને પણ સોનાથી મટી લીધી.

**૨૩** સુલેમાને પરમપવિત્રસ્થાનમાં જૈતૂનનાં લાકડામાંથી બનાવેલા બે કરુબ બનાવ્યા. તે દરેકની ઊંચાઈ દસ હાથ હતી. **૨૪** દરેક કરુબને બે પાંખ હતી અને તે દરેક પાંખની લંબાઈ પાંચ હાથ હતી; દરેકની એક પાંખથી બીજી પાંખના છેડાઓ વચ્ચેનું અંતર દસ હાથ હતું. **૨૫** બીજા કરુબની બે પાંખો વચ્ચેનું અંતર પણ દસ હાથ હતું, બઢે કરુબો કદ અને આકારમાં સરખા જ હતા. **૨૬** બઢે કરુબની ઊંચાઈ દસ હાથ હતી.

**૨૭** સુલેમાને એ બઢે કરુબોને ભક્તિસ્થાનના પરમપવિત્રસ્થાનમાં ગોઠવ્યા હતા. કરુબની પાંખો ફેલાયેલી હતી, તેથી એક કરુબની પાંખ એક દીવાલને અને બીજા કરુબની પાંખ બીજી દીવાલને સ્પર્શતી હતી અને તેઓની બીજી પાંખો ખંડની વચ્ચોવચ્ચ્ય એકબીજાને સ્પર્શતી હતી. **૨૮** સુલેમાને તે કરુબોને સોનાથી મટાવ્યા હતા.

**૨૯** તેણે ભક્તિસ્થાનની સર્વ ઓરડીઓની દીવાલો પર અંદર તેમ જ બહાર કરુબો, ખજૂરી વૃક્ષો અને ખીલેલાં ફૂલોનું કોતરકામ કરાવેલું હતું. **૩૦** તેણે ભક્તિસ્થાનની અંદરની તથા બહારની ઓરડીઓનાં ભોયતળિયાં સોનાથી મદ્દથાં હતાં.

**૩૧** પરમપવિત્રસ્થાનના પ્રવેશ માટે સુલેમાને જૈતૂનનાં લાકડાના દરવાજા બનાવ્યા હતા. ઊંબરો અને બારસાખ દીવાલના પાંચમાં ભાગ જેટલી બનાવી. **૩૨** દરવાજાનાં બે કમાડ દેવદારનાં લાકડાનાં પાટિયાંમાંથી બનાવ્યાં હતાં. દરેક દરવાજાના બે ભાગ હતા અને એક પર એક વાળી શકાતા હતા. **૩૩** એ દરવાજાઓ પર કરુબ, ખજૂરીનાં વૃક્ષો અને ખીલેલાં ફૂલોનું કોતરકામ કરીને તેને સોનાથી મટી લીધાં હતાં.

**૩૪** એ જ રીતે ભક્તિસ્થાનના દરવાજા માટે પણ જૈતૂનનાં લાકડાની બારસાખ દીવાલના ચોથા ભાગ જેટલી બનાવી. **૩૫** દરવાજાનાં બે કમાડ દેવદારનાં લાકડાનાં પાટિયાંમાંથી બનાવ્યાં હતાં. દરેક દરવાજાના બે ભાગ હતા અને એક પર એક વાળી શકાતા હતા. **૩૬** એ દરવાજાઓ પર કરુબ, ખજૂરીનાં વૃક્ષો અને ખીલેલાં ફૂલોનું કોતરકામ કરીને તેને સોનાથી મદ્દથાં હતા.

**૩૭** તેણે ઘસીને ચકચકિત કરેલા પથ્થરોની પ્રણ હાર અને દેવદારના મોભની એક હાર વડે અંદરનો ચોક બનાવ્યો.

**૩૮** ચોથા વર્ષના ઝીવ માસમાં યહોવાહના ભક્તિસ્થાનનો પાથો નાખવામાં આવ્યો હતો. **૩૯** અગિયારમા વર્ષના આઠમા માસમાં, એટલે કે બુલ માસમાં ભક્તિસ્થાનનું સર્વ

બાંધકામ તેના બધા ભાગો સહિત, સંપૂર્ણ નમૂના પ્રમાણે અને તેની વિશેષતા સાથે પૂરું થયું. આમ સુલેમાનને બક્કિતસ્થાનનું બાંધકામ પૂર્ણ કરતાં સાત વર્ષ લાગ્યાં હતાં.

## ૭

**૧** સુલેમાનને પોતાનો મહેલ બાંધતાં તેર વર્ષ લાગ્યાં હતાં. **૨** તેણે જે રાજમહેલ બાંધયો તેનું નામ 'લબાનોન વનગૃહ' રાખ્યું. તેની લંબાઈ સો હાથ, પહોળાઈ પચાસ હાથ તથા તેની ઊંચાઈ ત્રીસ હાથ હતી. તે એરેજકાષ્ટના ચાર સ્તંભોની હારમાણાઓ પર બાંધેલું હતું.

**૩** દર હારે પંદર પ્રમાણે સ્તંભો પરની પિસ્તાઠીસ વળીઓ પર એરેજકાષ્ટનું આવરણ કરવામાં આવ્યું હતું. **૪** બાચીઓની ત્રણ હાર હતી અને સામસામા પ્રકાશના ત્રણ માળ હતા. **૫** બધા દરવાજા તથા દરવાજાના ચોકડાં સમયોરસ આકારના હતા અને તે એકબીજાની સામસામે પ્રકાશના ત્રણ માળ હતા.

**૬** તેણે સ્તંભોથી પરસાળ બનાવી; તેની લંબાઈ પચાસ હાથ અને તેની પહોળાઈ ત્રીસ હાથ હતી. તેની આગળ પણ પરસાળ હતી, તેની આગળ સ્તંભો તથા જડા મોખ હતા.

**૭** સુલેમાને ન્યાય કરવા માટે ન્યાયાસન માટે એટલે ન્યાયની પરસાળ બનાવી. તળિયાથી તે મથાળા સુધી તેને દેવદારથી મળવામાં આવી.

**૮** સુલેમાનને રહેવાનો મહેલ, એટલે પરસાળની અંદરનું બીજું આંગણું, તે પણ તેવી જ કાચીગરીનું હતું. ફારુનની દીકરી જેની સાથે તેણે લગ્ન કર્યું હતું. તેને માટે તેણે તે મહેલ બાંધ્યો.

**૯** રાજમહેલના આ ઓરડાઓનાં બાંધકામ માટે અતિમૂલ્યવાન પથ્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે ઘડેલા તથા કરવતથી વહેદેલા પથ્થરનાં કરેલાં હતાં. **૧૦** તેનો પાથો કિંમતી પથ્થરોનો, એટલે મોટા દસ હાથનાં તથા આઠ હાથનાં પથ્થરોનો હતો.

**૧૧** ઉપર કિંમતી પથ્થરો, એટલે માપ પ્રમાણે ઘડેલા પથ્થરો તથા દેવદારનાં લાકડાં હતા. **૧૨** થહોવાહના બક્કિતસ્થાનની અંદરનાં આંગણાં તથા બક્કિતસ્થાનની પરસાળની જેમ મોટા આંગણાની ચારેબાજુ ઘડેલા પથ્થરની ત્રણ હાર તથા દેવદારના મોખની એક હાર હતી.

**૧૩** સુલેમાન રાજના ભાણસો તૂરમાંથી હુરામને લઈ આવ્યા. **૧૪** હુરામ નફતાલી કુણની એક વિધવા શ્રીનો દીકરો હતો. તેનો પિતા તૂરનો રહેવાસી હતો. તે પિતાનો કાચીગર હતો. હુરામ પિતાનાં સર્વ કામ કરવામાં ઝાન, અક્કલ તથા ચતુરાઈથી ભરપૂર હતો. તેણે સુલેમાન રાજની પાસે આવીને તેનાં તમામ કામ કરી આપ્યાં.

**૧૫** હુરામે પિતાના અટાર હાથ ઊંચા બે સ્તંભો બનાવ્યા. દરેક સ્તંભોની આસપાસ ફરી વળવા બાર હાથ લાંબી દોરી જતી હતી. **૧૬** સ્તંભની ટોચ પર મૂકવા માટે તેણે પિતાના બે કણશ બનાવ્યા; દરેકની ઊંચાઈ પાંચ હાથ હતી. **૧૭** સ્તંભની ટોચો પરના કણશને શાણગારવા માટે પિતાની સાંકળીઓ વડે ઝાલરો બનાવી. દરેક કણશની ચારેબાજુ પિતાની સાત સાંકળો બનાવેલી હતી.

**૧૮** આ પ્રમાણે હુરામે બે સ્તંભો બનાવ્યા. હુરામે એક સ્તંભની ટોચ પરનો કણશ ઢાંકવાની જે જળી તે પર ચારેબાજુ દાડમની બે હારમાણા બનાવી, બીજા કણશ માટે પણ તેણે એમ જ કર્યું. **૧૯** પરસાળમાંના સ્તંભની ટોચો પરના કણશ તે કમળના જેવા કોતરકામના હતા, તે ચાર હાથ લાંબા હતા.

**૨૦** એ બે સ્તંભની ટોચો પર પણ એટલે જળીની છેક પાસેના ભાગે કણશ હતા અને બીજા કણશ પર ચારેબાજુ બસો દાડમ હારબંધ બનાવેલાં હતા. **૨૧** તેણે સ્તંભો

ભક્તિસ્થાનની પરસ્પાળ આગળ ઉભા કર્યા. જમણે હાથે આવેલા સ્તંભનું નામ યાખીન પાદ્યું અને ડાબે હાથે આવેલા સ્તંભનું નામ બોઆગ પાદ્યું. <sup>૨૨</sup> સ્તંભની ટોચ પર કમળનું કોતરકામ હતું. એમ સ્તંભો બાંધવાનું કામ પૂર્ણ થયું.

<sup>૨૩</sup> હુચામે ભરતરનો હોજ બનાવ્યો. તેનો વ્યાસ એક ધારથી તે સામી ધાર સુધી દસ હાથ હતો. તેનો આકાર ગોળાકાર હતો, તેની ઊંચાઈ પાંચ હાથ હતી. તેની આસપાસ શ્રીસ હાથની દોચી ફરી વળતી હતી. <sup>૨૪</sup> તેની ધારની નીચે ચારે તરફ ફરતી કળીઓ પાડેલી હતી, <sup>૨૫</sup> હાથે દસ કળીઓ પ્રમાણે હોજની આસપાસ પાડેલી હતી. એ કળીઓની બે હારો હોજની સાથે જ ટાળવામાં આવી હતી.

<sup>૨૫</sup> હોજ બાર બણદના શિલ્પ પર મૂકેલો હતો. એ બણદોનાં પ્રણાનાં મુખ ઉત્તર તરફ, પ્રણાનાં દક્ષિણ તરફ, પ્રણાનાં પશ્ચિમ તરફ અને પ્રણાનાં પૂર્વ તરફ હતાં. હોજ તેમના પર મૂકેલો હતો અને તે બધાની પૂઠો અંદરની બાજુએ હતી. <sup>૨૬</sup> હોજની જડાઈ ચાર આંગળ જેટલી હતી, તેની ધારની બનાવટ વાટકાની ધારની બનાવટની જેમ કમળના ફૂલ જેવી હતી. હોજ બે હજાર બાથ પાણી સમાઈ શકે એટલી ક્ષમતા ધરાવતો હતો.

<sup>૨૭</sup> તેણે પિત્તળના દસ ચોતરા બનાવ્યા. દરેક ચોતરાની લંબાઈ ચાર હાથ અને તેની ઊંચાઈ પ્રણ હાથ હતી. <sup>૨૮</sup> તે ચોતરાની બનાવટ આ પ્રમાણે હતી. તેઓને તકતીઓ હતી અને તકતીઓ ચોકઠાંની વચ્ચે હતી. <sup>૨૯</sup> ચોકઠાંની વચ્ચેની તકતીઓ પર, સિંહો, બણદો તથા કરુબો કોતરેલા હતા. ઉપલી કિનારીઓથી ઉપર બેસણી હતી. સિંહો તથા બણદોની નીચે ઝાલરો લટકતી હતી.

<sup>૩૦</sup> તે દરેક ચોતરાને પિત્તળનાં ચાર પૈડાં અને પિત્તળની ધરીઓ હતી. તેના ચાર પાથાને ટેકો હતો. એ ટેકા ફૂંડાની નીચે ભરતરના બનાવેલા હતા અને દરેકની બાજુએ ઝાલરો હતી. <sup>૩૧</sup> ભથાળાનું ખામણું અંદરની તરફ ઉપર સુધી એક હાથનું હતું. અને તેનું ખામણું બેસણીની બનાવટ પ્રમાણે ગોળ તથા ઘેરાવામાં દોઢ હાથ હતું. તેના કાના પર નકશીકામ હતું અને તેમની તકતીઓ ગોળ નહિ પણ ચોરસ હતી.

<sup>૩૨</sup> ચાર પૈડાં તકતીઓની નીચે હતાં. પૈડાંની ધરીઓ ચોતરામાં જડેલી હતી. દરેક પૈડાંની ઊંચાઈ દોઢ હાથ હતી. <sup>૩૩</sup> પૈડાંની બનાવટ રથના પૈડાંની બનાવટ જેવી હતી. તેમની ધરીઓ, તેમની વાટો, તેમના આરા તથા તેમનાં નાભિયક્ષરો એ બધા ટાળેલાં હતાં.

<sup>૩૪</sup> દરેક ચોતરાને ચાર ખૂણે ચાર ટેકાઓ હતા, તેના ટેકા ચોતરાની સાથે જ સંગ બનાવેલા હતા. <sup>૩૫</sup> ચોતરાને ભથાળે અડધો હાથ ઊંચો ધૂંમટ હતો. ચોતરાને ભથાળે તેના ટેકા અને તેની તકતીઓ તેની સાથે સંગ હતાં.

<sup>૩૬</sup> તે તકતીઓ પર જથાં ખાલી જગ્યા હતી ત્યાં કરુબ, સિંહો અને ખજૂરનાં વૃક્ષો કોતરેલાં હતાં અને તેની ફરતે ઝાલરો હતી. <sup>૩૭</sup> આ શીતે તેણે દસ ચોતરા બનાવ્યા. તે બધા જ ઘાટમાં, માપમાં અને આકારમાં એક સરખા હતા.

<sup>૩૮</sup> તેણે પિત્તળનાં દસ ફૂંડાં બનાવ્યાં. દરેક ફૂંડામાં ચાણીસ બાથ પાણી સમાતું હતું. તે દરેક ફૂંકું ચાર હાથનું હતું. પેલા દશ ચોતરામાંના પ્રત્યેક પર એક ફૂંકું હતું. <sup>૩૯</sup> તેણે પાંચ ફૂંડાં ભક્તિસ્થાનની દક્ષિણ તરફ અને બીજા પાંચ ફૂંડા ઉત્તર તરફ મૂક્યાં. તેણે હોજને ભક્તિસ્થાનની જમણી દિશાએ અર્દિનખૂણા પર રાખ્યો.

<sup>૪૦</sup> તે ઉપરાંત હુચામે ફૂંડાં, પાવડા તથા છંટકાવ માટેના વાટકા બનાવ્યા. આ પ્રમાણે હુચામે સંધળું કામ પૂરું કર્યું કે જે તેણે સુલેમાન રાજાને માટે ભક્તિસ્થાનમાં કર્યું હતું. <sup>૪૧</sup> એટલે બે સ્તંભો, સ્તંભોની ટોચ પરના કળશના બે ધૂંમટ તથા સ્તંભોની ટોચ પરના કળશના બે ધૂંમટ ટાંકવા બે જાળી બનાવી હતી.

૪૨ તેણે તે બે જાળીને માટે ચારસો દાડમ; એટલે થાંબલાની ટોચ પરના બે કળશના બજ્યે ધૂંમટ ટાંકવાની પ્રત્યેક જાળીને માટે દાડમની બજ્યે હારો; <sup>૪૩</sup> દસ થોતરા અને તેને માટે દસ ફૂડાં બનાવ્યાં.

૪૪ તેણે એક મોટો હોજ અને તેની નીચેના બાર બળદો બનાવ્યા. <sup>૪૫</sup> હુરામે દેગડા, પાવડા, વાસણો અને બીજા બધાં સાધનો ભક્તિસ્થાનના વપરાશ તથા રાજ જુલેમાન માટે ચળકતા પિતાળનાં બનાવ્યાં હતાં.

૪૬ રાજાએ થર્ડન નદીના સપાટ પ્રદેશમાં સુક્કોથ અને સારથાનની વચ્ચે ચીકણી માટીમાં તેનો ઘાટ ઘડ્યો. <sup>૪૭</sup> જુલેમાને એ સર્વ વજન કર્યા વિના રહેવા દીધાં, કારણ તેમની જંખ્યા ઘણી હતી. તેથી પિતાળનું ફુલ વજન જાહી શકાયું નહિ.

૪૮ જુલેમાને યહોવાહના ભક્તિસ્થાન માટે પાત્રો બનાવ્યાં એટલે સોનાની વેદી અને જેના પર અર્પિત રોટલી રહેતી હતી તે સોનાનો બાજછ; <sup>૪૯</sup> તેણે શુદ્ધ સોનાનાં પાંચ દીપવૃક્ષ દક્ષિણ બાજુએ અને બીજાં પાંચ ઉત્તર બાજુએ પરમ પવિત્રસ્થાનની સામે મૂક્યાં. દરેક પર ફૂલો, દીવીઓ અને ચીપિયાઓ હતાં જે બધાં સોનાનાં બનેલાં હતાં.

૫૦ શુદ્ધ સોનાના પ્યાલા, કાતરો, તપેલાં, વાટકા, અને ધૂપદાનીઓ; અને અંદરનાં ઘરનાં એટલે પરમપવિત્રસ્થાનના બારણાં માટે મિજાગરાં પણ સોનાનાં બનાવડાવ્યાં. <sup>૫૧</sup> આમ યહોવાહના ભક્તિસ્થાનનું બાંધકામ પૂર્ણ થયું. અને જુલેમાન રાજાએ તેના પિતા દાઉદે અર્પણ કરેલાં સોનાનાં અને ચાંદીનાં પાત્રો લઈ જઈને યહોવાહના ભક્તિસ્થાનના બંડારમાં મૂક્યાં.

## ૬

<sup>૧</sup> પણી જુલેમાને ઇજરાયલના સર્વ વડીલો તથા કુળોના સર્વ મુખ્ય માણસોને એટલે ઇજરાયલના લોકોના કુટુંબોના સર્વ આગેવાનોને યરૂશાલેમમાં તેની સમક્ષ એકત્ર કર્યા. જેથી તેઓ દાઉદના સિયોન નગરમાંથી ઈશ્વરનો કરારકોશ લાવે. <sup>૨</sup> તેઓ બધા એથાનિમ માસ એટલે કે સાતમા માસમાં પર્વના સમયે રાજ જુલેમાન સમક્ષ બેગા થયા.

<sup>૩</sup> ઇજરાયલના બધા જ વડીલો આવ્યા અને યાજકોએ કરારકોશ ઊંચક્યો. <sup>૪</sup> યાજકો અને લેવીઓ ઈશ્વરનો કરારકોશ, મુલાકાતમંડપ તથા તંબુમાંનાં બધાં પવિત્ર પાત્રો લઈ આવ્યા. <sup>૫</sup> રાજ જુલેમાન અને ઇજરાયલના બેગા થયેલા તમામ લોકો કરારકોશની સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા અને તેઓએ અસંખ્ય ઘેટાં અને બળદોનાં અર્પણો યથાવ્યાં.

<sup>૬</sup> યાજકો ઈશ્વરના કરારકોશને તેની જુયાએ એટલે ભક્તિસ્થાનની અંદરના ખંડમાં, પરમ પવિત્રસ્થાનમાં કલબોની પાંખો નીચે લાવ્યા. <sup>૭</sup> કેમ કે કરારકોશની જુયા પર કલબોની પાંખો ફેલાયેલી હતી. કરારકોશ પર અને તેના દાંડા પર કલબોએ આચળાદન કરેલું હતું. <sup>૮</sup> તે દાંડાઓ એટલા લાંબા હતા કે તેમને પરમ ઈશ્વરવાણી આગળના પવિત્ર સ્થાનમાંથી જોઈ શકાતા હતા, પરંતુ તે બહાર દેખાતા નહોતા અને આજ સુધી તે ત્યાં છે.

<sup>૯</sup> ઇજરાયલી લોકો મિસરમાંથી બહાર આવ્યા તે વખતે ઈશ્વરે તેઓની સાથે કરાર કર્યો ત્યારે હોરેબમાં મૂસાએ જે બે શિલાપાટીઓ કરારકોશમાં મૂકી હતી તે સિવાય તેમાં બીજું કંઈ જ નહોતું. <sup>૧૦</sup> જ્યારે યાજકો પવિત્રસ્થાનમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે એમ બનયું કે ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન વાદળથી બરાઈ ગયું. <sup>૧૧</sup> તે વાદળના કારણે યાજકો સેવા કરવા ઉભા રહી શકયા નહિ કેમ કે આખું ભક્તિસ્થાન ઈશ્વરના ગૌરવથી બરાઈ ગયું હતું.

<sup>૧૨</sup> પણી જુલેમાને કદયું,

“ઈંખરે કદયું છે કે,  
હું ગાઢ અંધકારમાં રહીશ,

**૧૩ પરંતુ તમારે માટે**

મેં એક ભક્તિસ્થાન બાંધ્યું છે,  
જોમાં તમે સદાકાળ નિવાસ કરો.”

**૧૪** પછી રાજ ઇંગરાયલના લોકોની સભા તરફ ફર્યો, લોકો તેમની સમક્ષા ઊભા રહ્યા હતા, તેણે લોકોને આશીર્વાદ આપ્યા. **૧૫** તેણે કદયું, “ઇંગરાયલના ઈંખર, પ્રભુની સ્તુતિ થાઓ, જેમણે મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું, તે તેમણે પોતાના હાથે પૂર્ણ કર્યું છે. **૧૬** એટલે, ‘હું મારા લોકો ઇંગરાયલની ઓને મિસ્સરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો, તે દિવસથી મેં ઇંગરાયલના કોઈ કુળસમૂહના પ્રદેશમાંથી મારા માટે ભક્તિસ્થાન નક્કી કર્યું નહોતું. પરંતુ લોકોના આગેવાન થવા માટે મેં દાઉદની પસંદગી કરી હતી.’

**૧૭** “હવે મારા પિતા દાઉદના હૃદયમાં એમ હતું કે ઇંગરાયલના ઈંખર પ્રભુના નામ માટે એક ભક્તિસ્થાન બાંધવું. **૧૮** પરંતુ ઈંખરે મારા પિતા દાઉદને કદયું, ‘મારા નામને અર્થે ભક્તિસ્થાન બાંધવાનું તારા હૃદયમાં રાખ્યું હતું, એ તેં સાચું કર્યું હતું. **૧૯** પણ તે ભક્તિસ્થાન તું બનાવીશ નહિં, પણ તારા પછી જનમનાર તારો પુત્ર મારા નામ માટે ભક્તિસ્થાન બાંધશે.’

**૨૦** “હવે ઈંખરે પોતાનું વચન પાણ્યું છે. ઈંખરે વચન આપ્યા પ્રમાણે, હું મારા પિતા દાઉદ પછી ઇંગરાયલના રાજયાસન પર બેઠો છું. મેં ઇંગરાયલના ઈંખરના નામને અર્થે ભક્તિસ્થાન બાંધ્યું છે. **૨૧** ત્યાં મેં કોશને માટે જગ્યા બનાવી, જે કોશમાં ઈંખરનો કરાર છે, એ કરાર તેમણે આપણા પિતૃઓની જાથે તેમને મિસ્સર દેશમાંથી કાઢી લાવ્યા ત્યારે કર્યો હતો.”

**૨૨** સૂલેમાને ઈંખરની વેદી સમક્ષ ઇંગરાયલની સમગ્ર પ્રજા આગળ ઊભા રહીને પોતાના હાથ ઊંચા કર્યા. **૨૩** તેણે કદયું, “હે ઇંગરાયલના પ્રભુ ઈંખર, ઉપર આકાશમાં તથા નીચે પૂર્થી પર તમારા જેવા કોઈ ઈંખર નથી, એટલે તમારા જે સેવકો પોતાના સંપૂર્ણ હૃદયથી તમારી આગળ ચાલે છે તેઓની જાથે તમે કરાર કરો છો તથા તેઓ પર દથા રાખો છો. **૨૪** તમે તમારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું, તે તમે તેની પ્રત્યે પાણ્યું છે. હા, તમે પોતાને મુખે બોલ્યા તથા તે તમે પોતાને હાથે પૂર્ણ કર્યું છે, જેમ આજે થયું છે તેમ.

**૨૫** હવે પછી, હે ઇંગરાયલના પ્રભુ ઈંખર, તમારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન તમે આપ્યું છે તે તેમના પ્રત્યે પાણો; એટલે કે, ‘મારી આગળ તમને ઇંગરાયલના રાજયાસન પર બેસનાર માણસની ખોટ પડશો નહિં, જો જેમ તું મારી આગળ ચાલ્યો, તેમ મારી સમક્ષ ચાલવા તારા વંશજોએ સાવચેત રહેવું.’ **૨૬** હવે પછી, હે ઇંગરાયલના ઈંખર, હું પ્રાર્થના કરું છું કે તમારા સેવક મારા પિતા દાઉદને આપેલું તમારું વચન કૃપા કરીને આ તમારા સેવકની પ્રાર્થના પર તથા વિનંતિ પર લક્ષ આપીને આજે તમારો સેવક જે વિનંતિ તથા પ્રાર્થના તમારી આગળ કરે છે, તે સાંભળો.

**૨૭** પણ શું ઈંખર સાચે જ પૂર્થી પર રહેશે? જુઓ, આકાશ તથા આકાશોનું આકાશ તમારો સમાવેશ કરી શકતું નથી; તો આ મારું બાંધેલું તમારા ભક્તિસ્થાનઝૂપી ઘર તમારો સમાવેશ કરે એ કેટલું બધું અશક્ય છે! **૨૮** તેમ છતાં, હે મારા પ્રભુ ઈંખર, કૃપા કરીને આ તમારા સેવકની પ્રાર્થના પર તથા વિનંતિ પર લક્ષ આપીને આજે તમારો સેવક જે વિનંતિ તથા પ્રાર્થના તમારી આગળ કરે છે, તે સાંભળો.

<sup>૨૯</sup> આ ભક્તિસ્થાન પર, એટલે જે જગ્યા વિષે તમે કહ્યું છે કે 'ત્યાં મારું નામ તથા હાજરી રહેશે.' તે પર તમારી આંખો રાત દિવસ ચાખો કે, તમારો સેવક આ સ્થાન તરફ મુખ ફેરવીને જે પ્રાર્થના કરે તે તમે સાંભળો. <sup>૩૦</sup> તેથી જગ્યારે તમારો સેવક તથા તમારા ઇજરાયલી લોકો આ સ્થાન તરફ મુખ ફેરવીને પ્રાર્થના કરે, ત્યારે તમે તેઓની દરેક વિનંતિ સાંભળજો. હા, તમારા રહેઠાણ આકાશમાં તમે સંભાળજો અને જગ્યારે તમે સાંભળો ત્યારે સાંભળીને ક્ષમા કરજો.

<sup>૩૧</sup> જો કોઈ ભાગસ પોતાના પડોશી વિરુદ્ધ પાપ કરે અને તેને સમ ખવડાવવા માટે તેને સોગંદ આપવામાં આવે અને જો તે આવીને આ ભક્તિસ્થાનમાં તમારી વેદીની સમક્ષ સમ ખાથ, <sup>૩૨</sup> તો તમે આકાશમાં સાંભળજો અને તે પ્રમાણે કરજો. તમારા સેવકનો ન્યાય કરીને અપરાધીને દોષિત ઠરાવી તેની વર્તણૂક તેને પોતાને માથે લાવજો. અને ન્યાયીને ન્યાયી ઠરાવી તેના ન્યાયીપણા પ્રમાણે તેને આપજો.

<sup>૩૩</sup> જગ્યારે તમારા ઇજરાયલી લોકો તમારી વિરુદ્ધ પાપ કરવાને કારણે દુશ્મનોના હાથે ભાર્યા જાય, પણ જો તેઓ તમારી તરફ પાછા ફરે અને આ ભક્તિસ્થાનમાં તમારી આગળ વિનંતિ કરીને ક્ષમા માગો, <sup>૩૪</sup> તો તમે આકાશમાંથી સાંભળીને તમારા લોકો ઇજરાયલનાં પાપોની ક્ષમા કરજો; જે દેશ તમે તેઓના પૂર્વજોને આપ્યો તેમાં તેઓને પાછા લાવજો.

<sup>૩૫</sup> તેઓએ તમારી વિરુદ્ધ કરેલાં પાપને કારણે જગ્યારે આકાશ બંધ થઈ જાય અને વરસાદ ન આવે, ત્યારે જો તેઓ આ સ્થાન તરફ મુખ ફેરવીને પ્રાર્થના કરે, તમારું નામ કષૂલ કરે અને તેઓ પર તમે વિપત્તિ મોકલી તેથી તેઓ પોતાના પાપથી ફરે, <sup>૩૬</sup> તો તમે આકાશમાં સાંભળીને તમારા સેવકોના તથા તમારા લોકો ઇજરાયલનાં પાપની ક્ષમા કરજો, જગ્યારે તમે તેઓને કથા માર્ગ ચાલવું જોઈએ તે તેઓને શીખવો, ત્યારે તમારો જે દેશ તમે તમારા લોકોને વારસા તરીકે આપ્યો છે તેમાં વરસાદ મોકલજો.

<sup>૩૭</sup> જો દેશમાં દુકાળ પડે, જો મરકી ફાટી નીકળે, જો લૂ, મસી, તીડ કે કાતરા પડે; જો તેઓના દુશ્મનો તેઓના દેશમાં પોતાનાં નગરોભાં તેઓના પર હુમલો કરે અથવા ગમે તે મરકી કે રોગ હોય, <sup>૩૮</sup> જો કોઈ ભાગસ કે તમારા બધા ઇજરાયલી લોકો પોતપોતાના હૃદયના દુઃખ જાણીને જે કર્દી પ્રાર્થના તથા વિનંતિ કરે અને પોતાના હાથ આ ભક્તિસ્થાન તરફ ફેલાવે,

<sup>૩૯</sup> તો તમે તમારા રહેઠાણ આકાશમાં તે સાંભળીને ક્ષમા આપજો; દરેક ભાગસનું હૃદય તમે જાણો છો માટે તેને તેના સર્વ માર્ગો પ્રમાણે ફળ આપજો, કેમ કે તમે અને ફક્ત તમે જ સર્વ મનુષ્યોનાં હૃદયો જાણો છો. <sup>૪૦</sup> જે દેશ તમે અમારા પૂર્વજોને આપ્યો છે તેમાં તેઓ શુયે તે બધા દિવસોમાં તેઓ તમારી બીક રાખે.

<sup>૪૧</sup> વળી વિદેશીઓ જે તમારા ઇજરાયલ લોકોમાંના નથી: તે જગ્યારે તમારા નામની ખાતર દૂર દેશથી આવે, <sup>૪૨</sup> કેમ કે તેઓ તમારા મોટા નામ વિષે, તમારા પરાક્રમી હાથ તથા લંબાવેલા બાહુ વિષે સાંભળો અને તે આવીને આ ભક્તિસ્થાન તરફ મુખ ફેરવીને પ્રાર્થના કરે, <sup>૪૩</sup> ત્યારે તમે તમારા રહેઠાણ આકાશમાં તે સાંભળીને જે સર્વ બાબત વિષે તે વિદેશીઓ તમારી પ્રાર્થના કરે, તે પ્રમાણે તમે કરજો, જેથી આખી પૂઢ્યીના સર્વ લોકો તમારું નામ જાણો તથા તમારા ઇજરાયલી લોકોની જેમ તેઓ તમારી બીક રાખે. એ પ્રમાણે તમે કરજો કે જેથી તેઓ જાણો કે આ મારું બાંધેલું ભક્તિસ્થાન તમારા નામથી ઓળખાય છે.

<sup>૪૪</sup> કે રસ્તે તમે તમારા લોકોને મોકલો તે રસ્તે થઈને જો તેઓ પોતાના દુશ્મનની વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવા જાય અને જે નગર તમે પસંદ કર્યું છે તેની તરફ તથા જે ભક્તિસ્થાન મેં તમારા નામને અર્થે બાંધ્યું છે તેની તરફ મુખ ફેરવીને જો તેઓ

ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરે, <sup>૪૪</sup> તો આકાશમાં તેઓની પ્રાર્થના તથા તેઓની વિનંતિ તમે સાંભળજો અને તેમને મદદ કરજો.

<sup>૪૫</sup> જો તેઓ તમારી વિરુદ્ધ પાપ કરે, કેમ કે પાપ ન કરે એવું કોઈ માણસ નથી અને તમે તેઓ પર કોપાયમાન થઈને તેઓને દુશ્ભનોના હાથમાં સોંપો કે તેઓ તેમને બંદીવાન કરીને દૂરના કે નજીકના દુશ્ભન દેશમાં લઈ જાય. <sup>૪૬</sup> પછી જે દેશમાં તેઓને બંદીવાન તરીકે લઈ જવામાં આવ્યા હોય, ત્યાં જો તેઓ વિચાર કરીને ફરે અને પોતાને બંદીવાન કરીને લઈ જનારાં દેશમાં તેઓ તમારી આગળ વિનંતિ કરીને કહે 'અમે પાપ કર્યું છે અને અમે સ્વચ્છંદી રીતે વટર્યા છીએ. અમે દુષ્ટ કામ કર્યું છે!'

<sup>૪૭</sup> તેઓને બંદીવાન કરીને લઈ જનારાં તેઓના દુશ્ભનોના દેશમાં જો તેઓ પોતાના સંપૂર્ણ હૃદયથી તથા પોતાના સંપૂર્ણ જીવથી તમારી તરફ પાછા ફરે અને તેઓનો જે દેશ તેઓના પૂર્વજોને તમે આપ્યો, વળી જે નગર તમે પસંદ કર્યું તથા જે ભક્તિસ્થાન તમારા નામને અર્થે મેં બાંદયું છે, તેમની તરફ મુખ ફેરવીને તમારી પ્રાર્થના કરે,

<sup>૪૮</sup> તો તમારા રહેઠાણ આકાશમાં તેઓની પ્રાર્થના, વિનંતિ તમે સાંભળજો અને તેમની મદદ કરજો. <sup>૪૯</sup> તમારી વિરુદ્ધ તમારા જે લોકોએ પાપ કર્યું તેમને તથા તમારી વિરુદ્ધ તેઓએ જે ઉલ્લંઘનો કર્યા તે સર્વની ક્ષમા આપજો. તેઓને બંદીવાન કરીને લઈ જનારાના મનમાં તેઓ પ્રત્યે દયા ઉપજાવજો, કે જેથી તેઓના દુશ્ભનો તેમના પર દયા રાખે.

<sup>૫૦</sup> તેઓ તમારા લોકો છે તેઓને તમે પસંદ કર્યા છે અને તમે ભિસરમાંથી લોખંડની ભક્તી મદયેથી બહાર લાવ્યા છો. <sup>૫૧</sup> હું પ્રાર્થના કરીશ કે તમારા સેવકની તથા તમારા ઇંગરાયલ લોકોની વિનંતિ પર તમારી આંખો ખુલ્લી રહે, જથારે તેઓ તમને વિનંતિ કરે ત્યારે તમે તેઓનું સાંભળજો. <sup>૫૨</sup> કેમ કે હે પ્રભુ ઈશ્વર, તમે અમારા પિતૃઓને ભિસરમાંથી કાઢી લાવ્યા તે સમયે તમારા સેવક મૂસાની મારફતે બોલ્યા હતા, તેમ તેઓને તમારા વારસો થવા માટે પૂર્થીના સર્વ લોકોથી જુદા કર્યા છે."

<sup>૫૩</sup> ઈશ્વરની વેદી સમક્ષ દુંઠણે પડીને તથા આકાશ તરફ હાથ લંબાવીને સુલેમાન આ બધી પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ પૂરી કરી રહ્યો પછી તે ત્યાંથી ઊભો થયો. <sup>૫૪</sup> તેણે ઊઠીને ભોટે અવાજે ઇંગરાયલની આખી સભાને આશીર્વાદ આપતા કલ્યું, <sup>૫૫</sup> "ઈશ્વરની સ્તુતિ થાઓ, જેમણે પોતાનાં આપેલા સર્વ વચનો પ્રમાણે પોતાના ઇંગરાયલી લોકોને વિશ્રાબ આપ્યો છે. જે સર્વ વચનો તેમણે પોતાના સેવક મૂસાની મારફતે આપ્યાં હતાં તેમાંનો એક પણ શફ્ટ વ્યર્થ ગયો નથી.

<sup>૫૬</sup> આપણા ઈશ્વર જેમ આપણા પિતૃઓની સાથે હતા તેમ આપણી સાથે સદા રહો, તે કદી આપણને તરછોડે નહિ, અથવા આપણો ત્યાગ ન કરે, <sup>૫૭</sup> તે આપણાં હૃદયને તેઓની તરફ વાળો કે જેથી આપણે તેમના માર્ગમાં જીવીએ, તેમની આજા પાળીએ અને તેમણે જે વિધિઓ તથા નિયમો આપણા પૂર્વજોને ફરમાવ્યા હતા તેનું પાલન કરીએ.

<sup>૫૮</sup> મારા આ શફ્ટો જે હું બોલ્યો છું, જે દ્વારા મેં ઈશ્વરની આગળ વિનંતી કરી છે તે ચાત દિવસ ઈશ્વરની સમક્ષતામાં રહો જેથી તે રોજરોજ ઊભી થતી જરૂરિયાત પ્રમાણે પોતાના સેવક અને પોતાના ઇંગરાયલીઓ લોકોની મદદ કરે. <sup>૫૯</sup> એમ આખી પૂર્થીના લોકો જાણો કે, ઈશ્વર તે જ પ્રભુ છે અને તેમના સ્કિવાય બીજ કોઈ ઈશ્વર નથી! <sup>૬૦</sup> તે માટે આપણા ઈશ્વરના વિધિઓ પ્રમાણે ચાલવા તથા તેમની આજાઓ પાણવા તમારાં હૃદયો તેમની પ્રત્યે આજની માફક સંપૂર્ણ રહો."

<sup>૬૧</sup> પછી રાજાએ તથા તેની સાથે તમામ ઇંગરાયલી લોકોએ ઈશ્વરને બલિદાન ચટાવ્યાં. <sup>૬૨</sup> સુલેમાન રાજાએ બાવીસ હજાર બળદ અને એક લાખ વીસ હજાર ઘેટાં

અને બકરાં ઈશ્વરને શાંત્યર્પણો તરીકે ચટાવ્યાં. આમ રાજાએ અને ઇઝરાયલના લોકોએ ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને સમર્પિત કર્યું.

<sup>૬૪</sup> તે જ દિવસે રાજાએ ભક્તિસ્થાનના આગળના ચોકના મધ્ય ભાગને પવિત્ર કરાવ્યો, કેમ કે ત્યાં તેણે દહનીયર્પણ, ખાદ્યર્પણો ઉપરાંત શાંત્યર્પણોમાં પશુઓના ચરભીવાળા ભાગો ચટાવ્યા હતા, કેમ કે ઈશ્વરની આગળ જે પિતળની વેદી હતી તે ચરભીવાળા ભાગોને સમાવવા માટે નાની પડતી હતી.

<sup>૬૫</sup> આમ, સુલેમાને અને તેની સાથે બધાં ઇઝરાયલીઓએ એટલે ઉત્તરમાં હ્માથની ઘાટીથી તે મિસરની હદ સુધીના આખા સમુદ્રાયે આપણા ઈશ્વરની આગળ સાત દિવસ અને બીજા સાત દિવસ એમ કુલ ચૌદ દિવસ સુધી ઉજવણી કરી. <sup>૬૬</sup> આછે દિવસે રાજાએ લોકોને વિદાય કર્યા અને તેઓએ રાજાને આશીર્વાદ આપ્યો. જે સર્વ ભલાઈ પોતાના સેવક દાઉદ અને પોતાના ઇઝરાયલી લોકો પર ઈશ્વરે કરી હતી તેથી મનમાં હર્ષ તથા આનંદ કરતા તેઓ પોતપોતાને ઘરે ગયા.

## ૬

<sup>૧</sup> સુલેમાન જથારે ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન અને રાજમહેલ તથા અન્ય જે જે બાંધવાની તેની ઇચ્છા હતી તે બધું પૂરું કરી રહ્યો, <sup>૨</sup> ત્યારે એમ થથું કે ઈશ્વરે સુલેમાનને અગાઉ જેમ ગિબયોનમાં દર્શન દીધું હતું, તેમ બીજુ વાર દર્શન આપ્યું.

<sup>૩</sup> ઈશ્વરે તેને કહ્યું, “મારી આગળ કરેલી તારી પ્રાર્થના અને અરજ મેં સાંભળી છે, મારું નામ તેમાં રાખવા સારું તેં બંધાવેલા આ ભક્તિસ્થાનને હું પવિત્ર કરું છું. મારું હૃદય અને મારી દ્રષ્ટિ નિરંતર ત્યાં રહેશે.

<sup>૪</sup> જો તું તારા પિતા દાઉદની જેમ તારું કામ નીતિમચાથી કરીશ અને પ્રામાણિકતાથી વર્તીશ અને મારા વિધિઓ, આજાઓ તથા નિયમોને અનુસરીશ તો, <sup>૫</sup> જેમ મેં તારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું કે ઇઝરાયલના રાજયાસન પર વારસની ખોટ પડશે નહિ તેમ હું તારા રાજ્યનું સિંહાસન ઇઝરાયલ પર કાયમ રાખીશ.

<sup>૬</sup> “પણ તમે કે તમારા વંશજો મારાથી વિમુખ થઈ જશો અને તમારી સમક્ષ ભૂકેલા મારા વિધિઓ અને આજાઓનું પાલન નહિ કરો અને જો તમે અન્ય દેવોની પૂજા કરશો અને તેઓને દંડવત કરશો, <sup>૭</sup> તો ઇઝરાયલને જે દેશ મેં આપ્યો છે તેમાંથી તેમને કાઢી ભૂકીશ; અને આ ભક્તિસ્થાન કે જેને મેં મારા નામ અર્થે પવિત્ર કર્યું છે તેને હું મારી દ્રષ્ટિ દૂર કરીશ. અને સર્વ લોકો મધ્યે ઇઝરાયલ મજાકૃપ અને કહેવતકૃપ થશે.

<sup>૮</sup> અને જો કે આ ભક્તિસ્થાન ઊંચું છે તો પણ જતા આવતા સૌ કોઈ તેને જોઈને આશ્ર્ય પામીને પૂછશે, ‘ઈશ્વરે આ દેશના અને આ ભક્તિસ્થાનના આવા હાલ શા માટે કર્યા?’ <sup>૯</sup> અને બીજા તેમને પ્રત્યુત્તર આપશે, ‘તેઓના પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર ઈશ્વરને તેઓએ ત્યજી દીધા. અને બીજા દેવોનો સ્વીકાર કરીને તેમની પૂજા કરી. એ જ કારણથી ઈશ્વરે આ બધી વિપત્તિ તેઓના પર ભોકલી છે.’”

<sup>૧૦</sup> સુલેમાનને ભક્તિસ્થાન અને મહેલ બાંધતા વીસ વર્ષ લાગ્યાં હતાં. <sup>૧૧</sup> તૂરના રાજ હીરામે સુલેમાનને દેવદારનાં લાકડાં, એરેજવૃક્ષનાં લાકડાં, સોનું અને બીજું જે કંઈ જોઈનું હોય તે આપ્યું, તેથી રાજ સુલેમાને હીરામને ગાલીલ પ્રદેશમાંના વીસ ગામો આપ્યાં.

<sup>૧૨</sup> સુલેમાને આપેલાં ગામો જોવા માટે હીરામ તૂરથી ત્યાં આવ્યો પણ એ ગામો તેને ગમ્યાં નહિ. <sup>૧૩</sup> તેથી હીરામે કહ્યું, “મારા ભાઈ, તમે મને આ તે કેવાં ગામો આપ્યાં

છે?" અને તેથી તેણે એ પ્રદેશ નું નામ કાખૂલ રાખ્યું, તે પ્રદેશ આજે પણ તે જ નામે ઓળખાય છે. <sup>૧૪</sup> હીરામે સુલેમાન રાજાને તે ઉપરાંત એકસો વીસ તાલંત સોનું ભક્તિસ્થાનના બાંધકામ માટે મોકલી આપ્યું હતું.

<sup>૧૫</sup> સુલેમાને ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન, પોતાનો મહેલ, મિલ્સોનો કિલ્લો, યક્ષશાલેમનો કોટ, હાસ્સોર, ભગિર્દો તથા ગેઝેર બાંધવા માટે જે ભારે મજૂરી કરનારા મજૂરોને બેગા કર્યા તેની વિગત આ પ્રમાણો હતી. <sup>૧૬</sup> મિસરના રાજ ફાલને ગેઝેર પર ચટાઈ કરી તેને કબજે કર્યું હતું અને બાળી મૂકયું હતું. અને ત્યાં વસતા કનાનીઓની હત્યા કરી હતી. ત્યાર બાદ તેણે તે નગર પોતાની દીકરીને એટલે સુલેમાનની પત્નીને લગ્નની બેટમાં આપ્યું.

<sup>૧૭</sup> તેથી સુલેમાને ગેઝેર, નીચાણનું બેથ-હોરોન, <sup>૧૮</sup> બાલાથ અને તામાર અરણ્યમાં આવેલું તાદમોર ફરી બાંધયાં. <sup>૧૯</sup> તેમ જ સુલેમાને પોતાના બધા બંડારનાં નગરો, તેમ જ જે શહેરોમાં તે પોતાના રથ અને ઘોડાઓ રાખતો હતો તે પણ ફરી બંધાવ્યાં. અને યક્ષશાલેમ, લબાનોન અને તેના સમગ્ર સાખ્રાજય ફરતે તેણે જે કંઈ બંધાવવા વિચાર્યું હતું તે બધું પણ તેણે બંધાવ્યું.

<sup>૨૦</sup> હશુ કેટલાક અમોરીઓ, હિંદીઓ, પરિગીઓ, હિન્દ્બીઓ તથા યબૂસીઓ કે જેઓ ઇઝરાયલી નહોતા, તેઓ ઇઝરાયલીઓની વચ્ચે રહેતા હતા. <sup>૨૧</sup> જેઓનો સંપૂર્ણ નાશ ઇઝરાયલીઓ કરી શકયા નહોતા તેઓના વંશજો તેઓ હતા. સુલેમાને તેઓને બણજબરીથી ગુલામ બનાવી દીધા હતા, જે આજ દિન જુદી છે.

<sup>૨૨</sup> સુલેમાને કોઈ ઇઝરાયલીઓને ગુલામ બનાવ્યા નહોતા. પણ તેના બદલે તેઓને તેના સૈનિકો, ચાકરો, અધિપતિઓ, અમલદારો, સેનાપતિઓ, રથસેના અને અંશસેનાના નાયકો બનાવ્યા હતા.

<sup>૨૩</sup> સુલેમાનનાં બાંધકામોમાં કામ કરનારા કારીગરો પર દેખરેખ રાખનાર અધિકારીઓની સંખ્યા પાંચસો પચાસ હતી.

<sup>૨૪</sup> ફાલનની પુત્રી દાઉદ નગરથી સુલેમાને તેને માટે બંધાવેલા રાજમહેલમાં ગઈ અને ત્યાર પછી સુલેમાને મિલ્સોનગર બંધાવ્યું.

<sup>૨૫</sup> ભક્તિસ્થાનનું કામ પૂરું કર્યા પછી સુલેમાને ઈશ્વરને અર્થે જે વેદી બંધાવી હતી. તેના પર તે વર્ષમાં ત્રણ વાર દહ્નીયાર્પણ અને શાંત્યર્પણોનાં બલિદાન ચટાવતો હતો. તેવી જ રીતે તે વેદી પર ધૂપનું અર્પણ પણ ચટાવતો હતો. તે પ્રમાણો તેણે ઈશ્વરના ધરનું એટલે ભક્તિસ્થાનનું કામ પૂરું કર્યું અને તેનો ઉપયોગ કર્યો.

<sup>૨૬</sup> સુલેમાને અદોમના પ્રદેશમાં લાલ સમુદ્રને કિનારે આવેલા એલોથની નજીકના એસ્થોન ગેબેરમાં વહાણનો કાફલો બનાવ્યો. <sup>૨૭</sup> હીરામે પોતાના ચાકરોને એટલે જેઓ સમયના જાણકાર હતા તેવા વહાણવટીઓને વહાણો પર સુલેમાનના ચાકરોની સાથે મોકલ્યા. <sup>૨૮</sup> તેઓ ઓફીર જઈને ત્યાંથી ચારસો વીસ તાલંત સોનું લઈને સુલેમાન રાજ પાસે આવ્યા.

## ૧૦

<sup>૧</sup> જથારે શેખાની રાણીએ થહોવાહના નામ સંબંધી સુલેમાનની કીર્તિ સાંભળી, ત્યારે તે અટપટા પ્રક્ષો વડે તેની કસોટી કરવા આવી. <sup>૨</sup> તે ધણ અમલદારો અને સરંજમ લઈને સુગંધીદ્રવ્ય, પુષ્કળ સોનું તથા મૂલ્યવાન પાખાણો સાથે યક્ષશાલેમમાં આવી. તેણે સુલેમાન પાસે આવીને પોતાના મનમાં જે કંઈ હતું, તે સર્વ સંબંધી તેની સાથે વાત કરી.

<sup>૩</sup> સુલેમાને તેના તમામ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપ્યા. તેણે પૂછેલા તમામ પ્રશ્નોના જવાબો આપવાની જાણકારી સુલેમાન ધરાવતો હતો. <sup>૪</sup> જ્યારે શેખાની રાણીએ સુલેમાનનું સર્વ જ્ઞાન, તેનો બાંધેલો મહેલ, <sup>૫</sup> તેની મેજ પરનું ભોજન, તેના સેવકોનું બેસવું, તેના સેવકોનું કામ, તેઓનાં વસ્ત્રો, તેના પાત્રવાહકો તથા યહોવાહના બક્તિસ્થાનમાં જે દહનીયાર્પણ તે યથાવતો હતો તે જોથાં, ત્યારે આભી બની ગઈ.

<sup>૬</sup> તેણે રાજાને કહ્યું, “તમારાં ફૃત્યો વિષે તથા તમારા જ્ઞાન વિષે થતી જે વાત મેં મારા પોતાના દેશમાં સાંભળી હતી તે સાચી છે. <sup>૭</sup> મેં આવીને ભારી પોતાની નજરે તે જોથું, ત્યાં સુધી હું તે વાત માનતી ન હતી. મને તો અડધું પણ કહેવામાં આવ્યું ન હતું. જે કીર્તિ મેં સાંભળી હતી તે કરતાં તમારું જ્ઞાન તથા તમારી સમૃદ્ધિ વિશે છે.

<sup>૮</sup> તમારા લોકો ઘણા આશીર્વાદિત છે અને તમારા સેવકો પણ ખૂબ આશીર્વાદિત છે, તેઓ નિત્ય તમારી સમક્ષ ઊભા રહીને તમારા જ્ઞાનનો લાભ લે છે! <sup>૯</sup> તમારા ઈશ્વર યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ, તેમણે તમારા પર પ્રસંગ થઈને તમને ઇઝરાયલના રાજ્યાસન પર બેસાડ્યા છે. કેમ કે યહોવાહે ઇઝરાયલ પરના પોતાના સતત પ્રેમને લીધે તમને ન્યાય તથા ઇનસાફ કરવા માટે રાજ બનાવ્યા છે!”

<sup>૧૦</sup> શેખાની રાણીએ સુલેમાન રાજાને એકસો વીસ તાલંત સોનું, પુષ્કળ સુગંધીદવ્ય અને મૂલ્યવાન પાખાણો આપ્યાં. શેખાની રાણીએ જે સુગંધીદવ્યો સુલેમાન રાજાને આપ્યાં તેટલાં બધાં કદી ફરીથી તેને મળ્યાં ન હતા.

<sup>૧૧</sup> હીરામનાં વહાણો ઓફીરથી સોનું લાવ્યાં હતાં, તે વહાણો પુષ્કળ પ્રમાણમાં સુખનાં લાકડાં તથા મૂલ્યવાન પાખાણો પણ ઓફીરથી લાવ્યાં. <sup>૧૨</sup> રાજાએ તે સુખનાં લાકડાના યહોવાહના બક્તિસ્થાનને માટે તથા રાજાના મહેલને માટે સ્તંભો તથા ગાનારાઓને માટે વીણા અને તંબૂરા બનાવ્યા. એવાં મૂલ્યવાન સુખનાં લાકડાં આજ દિવસ સુધી કદી આવ્યાં કે દેખાયાં નહોતાં.

<sup>૧૩</sup> શેખાની રાણીએ જે કંઈ માર્ગું તે તેની સર્વ ઇચ્છા પ્રમાણે સુલેમાન રાજાએ તેને આપ્યું, તે ઉપરાંત સુલેમાને પોતાની બક્ષિશો તેને આપી. પણ તે પણ વળીને પોતાના ચાકરો સાથે પરત પોતાના દેશમાં ગઈ.

<sup>૧૪</sup> હવે દર વર્ષ સુલેમાનને ત્યાં જે સોનું આવતું હતું તેનું વજન છસો છાસઠ તાલંત હતું. <sup>૧૫</sup> વળી મુસાફર લોકો લાવતા હતા તે અને વેપારીઓના વેપારથી તથા મિશ્ર લોકોના સર્વ રાજાઓ તરફથી તથા દેશના સૂભાઓ તરફથી જે મળતું હતું તે તો જુદું.

<sup>૧૬</sup> સુલેમાન રાજાએ ઘડેલા સોનાની બસો મોટી ટાલ બનાવી. દરેક મોટી ટાલમાં છસો શેકેલ સોનું વપરાયું હતું. <sup>૧૭</sup> તેણે ઘડેલા સોનાની બીજુ પ્રણસો ટાલ બનાવી. એ દરેક ટાલમાં પ્રણ માનેછ સોનું વપરાયું હતું; રાજાએ તે ટાલ લબાનોનના વનગૃહમાં મૂકી.

<sup>૧૮</sup> પણ રાજાએ હાથીદાંતનું એક મોટું સિંહાસન બનાવ્યું અને તેના પર ચોખ્ખું સોનું મદદયું. <sup>૧૯</sup> સિંહાસનને છ પગથિયાં હતાં અને સિંહાસનનો ઉપલો ભાગ પાછળથી ગોળ હતો. બેઠકની પાસે બઢે બાજુએ હાથા હતા અને તે હાથાઓની બાજુએ બે સિંહ ઊભા હતા. <sup>૨૦</sup> છ પગથિયા પર આ બાજુએ તથા બીજુ બાજુએ બાર સિંહો ઊભેલા હતા. આના જેવું સિંહાસન કોઈપણ રાજ્યમાં બનાવવામાં આવ્યું ન હતું.

<sup>૨૧</sup> સુલેમાન રાજાનાં પીવાનાં સર્વ પાત્રો સોનાનાં હતાં અને લબાનોન વનગૃહમાંનાં સર્વ પાત્રો ચોખ્ખા સોનાનાં હતાં. ચાંદીનું એક પણ પાત્ર જન હતું. કેમ કે સુલેમાનના

સમયમાં ચાંદીની કશી વિસાત ન હતી. <sup>૨૨</sup> રાજાનો તાર્ણિશ વહાણનો એક કાફલો હીરામના કાફલા સાથે સમુદ્ર પર ફરતો હતો. દર પ્રણ વર્ષે એકવાર તાર્ણિશનો કાફલો સોનું, ચાંદી, હાથીદાંત, વાનરો અને મોર લઈને આવતો હતો.

<sup>૨૩</sup> સુલેમાન રાજ પૂર્થી પરના સર્વ રાજાઓ કરતાં દ્રવ્ય તથા જ્ઞાનમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ હતો. <sup>૨૪</sup> ઈશ્વરે સુલેમાનના હૃદયમાં જે જ્ઞાન મૂક્યું હતું તે સાંભળવા આપી પૂર્થી પરના લોકો સુલેમાનની સમક્ષ આવતા. <sup>૨૫</sup> તે દરેક પોતપોતાની બેટો, એટલે સોનાચાંદીનાં પાત્રો, વસ્ત્રો, શર્ટ્રો, સુગંધીદ્રવ્ય, ઘોડા તથા ખચ્ચચો, વાર્ષિક ખંડણી તરીકે લાવતા હતા.

<sup>૨૬</sup> સુલેમાને રથો અને ઘોડેસવારોને એકાત્ર કર્યા. તેની પાસે એક હજાર ચારસો રથો અને બાર હજાર ઘોડેસવારો હતા. તેણે તેઓને રથનગરોમાં તથા યરૂશાલેમમાં રાજાની પાસે રાખ્યા. <sup>૨૭</sup> રાજાએ યરૂશાલેમમાં ચાંદી એટલી બધી વધારી દીધી કે તે પથ્થરને તોલે થઈ પડી. તેણે એરેજકાષ્ટ એટલાં બધાં વધાર્યા કે તે નીચાણના પ્રદેશના ગુલ્લર ઝાડના લાકડાંને તોલે થઈ પડ્યાં.

<sup>૨૮</sup> સુલેમાન પાસે જે ઘોડા હતા તે ભિસરમાંથી લાવવામાં આવેલા હતા. રાજાના વેપારીઓ તેમને જથ્થાબંધ, એટલે દરેક જથ્થાની અમુક કિંમત આપીને રાખતા હતા. <sup>૨૯</sup> એક રથની કિંમત છસો શેકેલ જેટલી હતી. એક ઘોડાની કિંમત એકસો પચાસ ચાંદી જેટલી હતી. એ પ્રમાણેની કિંમત ચૂકવીને એ જ પ્રમાણે ભિસરમાંથી ઘોડા ખરીદયા હતા. હિંટીઓના સર્વ રાજાઓને માટે તથા અરામના રાજાઓને માટે પણ વેપારીઓ તેઓને તે લાવી આપતા હતા.

## ૧૧

<sup>૧</sup> હવે સુલેમાન રાજાને ફાલનની દીકરી ઉપરાંત બીજી ઘણી વિદેશી સ્ત્રીઓ એટલે મોઆબી, આમ્રોની, અદોમી, સિદોની તથા હિંટી સ્ત્રીઓ સાથે પ્રેમ થયો હતો. <sup>૨</sup> જે પ્રજાઓ વિષે યહોવાહે ઈજરાયલી લોકોને કદ્યું હતું, “તમારે તેઓની સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરવા નહિ, તેમ તેઓ તમારા પરિવારમાં આવે નહિ, કેમ કે તેઓ જરૂર તમારું હૃદય તેઓના દેવોની તરફ ફેરવી નાખશો.” પણ સુલેમાન તે વિદેશી સ્ત્રીઓને વળગી રહ્યો.

<sup>૩</sup> સુલેમાનને રાજવંશમાંની સાતસો પતનીઓ અને પ્રણસો ઉપપતનીઓ હતી. તેની પતનીઓએ તેનું હૃદય ફેરવી નાખ્યું. <sup>૪</sup> સુલેમાનની વૃદ્ધાવસ્થામાં તેની પતનીઓએ તેનું હૃદય અન્ય દેવો તરફ વાળી દીધું. અને તેનું હૃદય તેના પિતા દાઉદના હૃદયની જેમ તેના ઈશ્વર યહોવા પ્રત્યે સંપૂર્ણ રહ્યું નહિ.

<sup>૫</sup> સુલેમાન સિદોનીઓની દેવી આશ્રતોરેથનો તથા આમ્રોનીઓના ધિક્કારપાત્ર ભિક્કોમ દેવનો પૂજારી થયો. <sup>૬</sup> આ રીતે સુલેમાને ઈશ્વરની દ્રજીમાં અધિટિત કાર્ય કર્યું અને તેના પિતા દાઉદની જેમ તે સંપૂર્ણ હૃદયથી ઈશ્વરને અનુસર્યા નહિ.

<sup>૭</sup> પછી સુલેમાને મોઆબના ધિક્કારપાત્ર દેવ કમોશ માટે અને આમ્રોનીઓના ધિક્કારપાત્ર દેવ મોલેખ માટે યરૂશાલેમની નજીક આવેલા પર્વત પર એક ઉચ્ચસ્થાન બંધાવ્યું. <sup>૮</sup> તેણે પોતાની સર્વ વિદેશી પતનીઓ માટે પણ એમ જ કર્યું. તેઓ પોતપોતાના દેવોની આગળ ધૂપ બાળી તથા યજા કરતી હતી.

<sup>૯</sup> ઈશ્વર સુલેમાન પર ખૂબ કોપાથમાન થયા. કારણ કે ઈશ્વરે તેને બે વખત દર્શન આપ્યાં છિતાં તેણે પોતાનું હૃદય ઈશ્વરથી ફેરવી લીધું હતું. <sup>૧૦</sup> અને તેમણે તેને આજા આપી હતી કે તેણે અન્ય દેવની પૂજા કરવી નહિ તેમ છિતાં તેણે ઈશ્વરની આજાનું પાલન કર્યું નહિ.

૧૧ તેથી ઈશ્વરે સુલેમાનને કહ્યું, “કેમ કે તેં આ કર્યું છે અને આપણી વરચે થયેલા કરાર તથા વિધિઓનું પાલન તેં કર્યું નથી અને મારી આજ્ઞા માની નથી, તેથી હું તારી પાસેથી રાજ્ય ખૂંચવી લઈશ અને તારા ચાકરને તે આપીશ. ૧૨ તેમ છતાં તારા પિતા દાઉદને કારણે તું જીવતો રહીશ ત્યાં સુધી હું આ નહિ કરે, પરંતુ તારા પુત્રના હાથમાંથી હું રાજ્ય ખૂંચવી લઈશ. ૧૩ તેમ છતાં પણ હું આખું રાજ્ય નહિ લઈ લઈ; પરંતુ હું મારા સેવક દાઉદને તથા યર્ઝશાલેમ જેને મેં પસંદ કર્યું છે તેને અર્થે હું તારા પુત્રને એક કુળ આપીશ.”

૧૪ પછી ઈશ્વરે અદોભી હદાદને સુલેમાનના શરૂ તરીકે ઉભો કર્યો, તે રાજવંશનો હતો. ૧૫ જ્યારે દાઉદ અદોમાં હતો અને સેનાપતિ યોઆબ મારી નંખાયેલાઓને દફનાવવા ત્યાં ગયો હતો ત્યારે તેણે અદોમના દરેક પુરુષને મારી નાખ્યા હતા. ૧૬ અદોમના દરેક પુરુષને મારી નાખતા સુધી એટલે કે છ મહિના સુધી યોઆબ અને સર્વ ઇઝરાયલીઓ ત્યાં જ રહ્યા હતા. ૧૭ પણ હદાદ, તે વખતે બાળક હતો, તે તેના પિતાના કેટલાક ચાકરોમાંના અદોભી માણસોની સાથે મિસર ભાગી ગયો હતો.

૧૮ તેઓ મિદ્યાનમાંથી નીકળીને પારાનમાં ગયા. પારાનમાં તેઓએ થોડા માણસોને બેગા કર્યો. ત્યાંથી તેઓ સર્વ મિસર ગયા અને ત્યાં મિસરના રાજ ફાઝને તેઓના ખોરાકની અને રહેવાની જગ્યાની વ્યવસ્થા કરી અને તેમને અમૃક જમીન બેટ તરીકે આપી. ૧૯ હદાદ ફાઝનની દ્રષ્ટિમાં કૃપા પાખ્યો અને તેથી તેણે તેની પતની રાથી તાહપાનેસની બહેનનું લગ્ન હદાદ સાથે કર્યું.

૨૦ તાહપાનેસની બહેને હદાદના પુત્ર ગનુભાથને જન્મ આપ્યો અને તેને તાહપાનેસે ફાઝનના રાજમહેલમાં ઉછેઠી મોટો કર્યો, તે ફાઝનનાં બાળકો સાથે જ રહેતો. ૨૧ જ્યારે હદાદને મિસરમાં સમાચાર મળ્યા કે દાઉદ તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો છે અને તેનો સેનાપતિ યોઆબ પણ મૃત્યુ પાખ્યો છે, ત્યારે તેણે ફાઝનને કહ્યું, “મને અહીંથી વિદ્યાય કર કે જેથી હું મારા પોતાના દેશમાં પાછો જાઓ.” ૨૨ પરંતુ ફાઝને કહ્યું, “મારા ત્યાં તને શી ખોટ પડી છે કે તું તારા દેશમાં પાછો જવા માગો છે?” હદાદે કહ્યું, “ખોટ તો કશી પડી નથી, તોપણ મને જવા દે.”

૨૩ ઈશ્વરે સુલેમાનની વિરુદ્ધ એક બીજો શરૂ ઉભો કર્યો. તે એલ્યાદાનો પુત્ર રજોન હતો. જે તેના માલિક સોબાના રાજ હદાદેઝેર પાસેથી નાસી ગયો હતો. ૨૪ એ સમયે જ્યારે દાઉદે સોબા પર હુમલો કર્યો ત્યારે રજોને પોતાની સાથે કેટલાક માણસોને બેગા કર્યો અને પોતે તેનો સરદાર બની ગયો. ત્યાંથી તેઓએ દમસ્કસ જઈને વસવાટ કર્યો અને રજોને દમસ્કસમાં રાજ કર્યું. ૨૫ સુલેમાનના સર્વ દિવસો દરમિયાન તે ઇઝરાયલનો શરૂ થઈને રહ્યો અને તેની સાથે હદાદે પણ નુકશાન કર્યું. રજોનને ઇઝરાયલ પર તિરસ્કાર હતો અને તેણે અરામ પર રાજ કર્યું.

૨૬ પછી ઝેદેદાના એફાઇભી નબાટનો દીકરો યરોબામ સુલેમાનનો એક ચાકર હતો, જેની માનું નામ સરુઆ હતું, જે વિધવા હતી. તેણે પોતાનો હાથ રાજની વિરુદ્ધ ઉઠાવ્યો હતો. ૨૭ યરોબામે સુલેમાન રાજની વિરુદ્ધ હાથ ઉઠાવ્યો તેનું કારણ એ છે કે સુલેમાન મિલ્લોનગરનું બાંધકામ કરતો હતો અને પોતાના પિતા દાઉદના નગરની દીવાલનું સમારકામ કરાવતો હતો.

૨૮ આ યરોબામ પરાક્રમી માણસ હતો. સુલેમાને જોથું કે તે યુવાન માણસ ઉદ્યોગી હતો તેથી તેણે તેને યુસુફના ઘરના મજૂરોનો મુકાદમ ઠરાવ્યો. ૨૯ તે સમયે, જ્યારે યરોબામ યરુશાલેમની બહાર ગયો ત્યારે શીલોનો પ્રબોધક અહિયા

એને રસ્તામાં ભણ્યો. અહિયાએ નવાં વસ્ત્ર પહેર્યા હતાં, અને તેઓ બજ્જે ખેતરમાં તદ્દન એકલા જ હતા. <sup>૩૦</sup> પણી અહિયાએ પોતે પહેરેલા નવા વસ્ત્રને પકીને, તેને ફાડીને બાર ટુકડાં કરી નાખ્યા.

<sup>૩૧</sup> પણી તેણે થરોબામને કટ્યું કે, “આમાંથી દસ ટુકડાં લે, કારણ કે ઇજરાયલના ઈંઘર થહોવા કહે છે, ‘જુઓ, સુલેમાનના હાથમાંથી રાજ્ય ખૂંચવી લઈને હું તને દસ કુળ આપીશ. <sup>૩૨</sup> પણ મારા સેવક દાઉદ તથા થરલશાલેમ નગર કે જેને મેં ઇજરાયલના સર્વ કુળોમાંથી પસંદ કર્યું છે તેની ખાતર હું સુલેમાનને એક કુળ આપીશ. <sup>૩૩</sup> કારણ કે તેણે મારો ત્યાગ કર્યો છે અને સિદ્ધોનીઓની દેવી આશ્રોદેશ, મોઆબના દેવ કમોશ અને આમ્ભોનીઓના દેવ મિલકોમની પૂજા કરી છે. તે મારા માર્ગ ચાલ્યો નથી અને મારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું છે, તે તેણે કર્યું નહિ અને તેના પિતા દાઉદે જેમ મારા બધા વિધિઓ અને આજ્ઞાઓ પાણ્યા હતા, તે પ્રમાણે તેઓએ તેનું પાલન કર્યું નહિ.

<sup>૩૪</sup> તેમ છતાં પણ મારા પસંદ કરેલા સેવક દાઉદે મારા વિધિઓ તથા આજ્ઞાઓનું પાલન કરેલું હોવાને લીધે, હમણાં હું સુલેમાન પાસેથી આખું રાજ્ય ખૂંચવી લઈશ નહિ, પણ તેના બાકીના જીવનકાળ દરમિયાન તે રાજ્ય કરશે. <sup>૩૫</sup> પરંતુ હું તેના પુત્રના હાથમાંથી રાજ્ય લઈ લઈશ અને તને દસ કુળ આપીશ. <sup>૩૬</sup> સુલેમાનના પુત્રને હું એક જ કુળ આપીશ, જેથી થરલશાલેમ નગર કે જેને મારું નામ રાખવા પસંદ કર્યું છે તેમાં મારા સેવક દાઉદનો દીવો મારી આગળ સદા સણગતો રહે.

<sup>૩૭</sup> હું તારો સ્વીકાર કરીશ અને તું તારા મનની સધળી ઇચ્છાઓ અનુસાર રાજ કરશે. તું ઇજરાયલનો રાજ થશે. <sup>૩૮</sup> જો તું મારી બધી આજ્ઞાઓનું પાલન કરીને અને મારા સેવક દાઉદની જેમ મારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું છે તે કરશે તથા મારા બધા વિધિઓ અને આજ્ઞાઓનું પાલન કરશે, મારે માર્ગ ચાલશે તો હું તારી સાથે રહીશ, જેમ મેં દાઉદની માટે અવિયળ ઘર બાંધ્યું તેમ તારા માટે પણ બાંધીશ અને ઇજરાયલનું રાજ્ય તને આપીશ. <sup>૩૯</sup> હું દાઉદના વંશજોને સભા કરીશ, પણ કાયમ માટે નહિ કરાં.”

<sup>૪૦</sup> તેથી સુલેમાને થરોબામને મારી નાખવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ તે મિસરના રાજ શરીશાક પાસે નાસી ગયો અને સુલેમાનના મૃત્યુ સુધી મિસરમાં જ રહ્યો. <sup>૪૧</sup> હવે સુલેમાન સંબંધિત બાકીની બાબતો, તેણે જે સર્વ કર્યું, તેનું જ્ઞાન એ બાબતો વિષે સુલેમાનના કૃત્યોનાં પુસ્તકમાં લખેલું નથી? <sup>૪૨</sup> સુલેમાને આખા ઇજરાયલ પર થરલશાલેમમાં ચાણીસ વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૪૩</sup> સુલેમાન પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઉંઘી ગયો અને તેને તેના પિતા દાઉદના નગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો; તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો રહાબામ રાજ બન્યો.

## ૧૨

<sup>૧</sup> રહાબામ શખેમ ગયો, કેમ કે તમામ ઇજરાયલીઓ તેને રાજ બનાવવા માટે શખેમ આવ્યા હતા. <sup>૨</sup> નબાટના દીકરો થરોબામે એ સાંભળ્યું, પણી તે હજુ મિસરમાં હતો, તે સુલેમાન રાજાની હજૂરમાંથી ત્યાં નાસી ગયો હતો. પણી થરોબામ મિસરમાં રહેતો હતો.

<sup>૩</sup> તેથી તેઓએ માણસ મોકલીને તેને બોલાવડાવ્યો. અને થરોબામે તથા ઇજરાયલની સમગ્ર પ્રજાણે આવીને રહાબામને કટ્યું, <sup>૪</sup> “તારા પિતાએ અમારા પરની ઝૂંસચી બારે કરી હતી. હવે પણી તારા પિતા અમારી પાસે સખત ગુલાભી કરાવે છે તે બંધ કરાવ તથા અમારા પર તેણે મૂકેલી તેની બારે ઝૂંસચી તું હલકી કરાવ, તો અમે તારે પક્ષે રહીને તારી સેવા કરીશું.” <sup>૫</sup> રહાબામે તેઓને કટ્યું, “અહીંથી પ્રણ દિવસ માટે ચાલ્યા જાઓ; પણી મારી પાસે પાછા આવજો.” એટલે તે લોકો ગયા.

<sup>૬</sup> રહાબામ રાજાએ પોતાના પિતા સુલેમાનની હયાતીમાં, તેની આગળ જે વૃદ્ધ પુરુષો ઉભા હતા તેઓનું માર્ગદર્શન માગ્યું કે, “આ લોકોને જવાબ આપવા માટે તમે શી સલાહ આપો છો?” <sup>૭</sup> તેઓએ તેને કહ્યું, “જો તું આજે આ લોકોનો સેવક થઈશ, તેઓની સેવા કરીશ, તેઓને જવાબ આપીશ અને તેઓને ઉત્તમ વચ્ચનો કહીશ, તો તેઓ સદા તારા સેવકો થઈને રહેશે.”

<sup>૮</sup> પણ રહાબામે વૃદ્ધ પુરુષોની આપેલી સલાહનો ઇનકાર કર્યો. અને જે યુવાનો તેની સાથે મોટા થયા હતા, જે તેની હજુ ચમાં ઉભા રહેતા હતા, તેઓની સલાહ પૂછી. <sup>૯</sup> તેણે તેઓને પૂછ્યું, “આ જે લોકોએ મને કહ્યું છે કે, ‘તારા પિતાએ અમારી પર મૂકેલી ઝૂંસચી તું હલકી કર.’ તેઓને આપણે શો જવાબ આપીએ? તમે શો અભિપ્રાય આપો છો?”

<sup>૧૦</sup> જે જુવાન પુરુષો રહાબામ સાથે મોટા થયા હતા તેઓએ તેને કહ્યું કે, “આ જે લોકોએ તમને કહ્યું હતું કે તારા પિતાએ અમારા પરની ઝૂંસચી ભાડે કરી હતી, પણ તું તે અમારા પરની ઝૂંસચીને હલકી કર. તેઓને તારે એમ કહેવું, ‘મારી ટચલી આંગળી મારા પિતાની કમર કરતાં જડી છે. <sup>૧૧</sup> તો હવે, મારા પિતાએ તમારા પર ભાડે ઝૂંસચી મૂકી, તે તમારા પરની ઝૂંસચી હું વધુ ભાડે કરીશ. મારા પિતાએ તમને ચાબુકથી શિક્ષા કરી, પણ હું તમને વીણીઓથી શિક્ષા કરીશ.’”

<sup>૧૨</sup> રાજાએ ફરભાવેલું, “શ્રીજે દિવસે મારી પાસે પાછા આવજો.” તે પ્રમાણે યરોબામ તથા સર્વ લોકો શ્રીજે દિવસે રહાબામ પાસે આવ્યા. <sup>૧૩</sup> રાજાએ તેઓને તોછડાઈથી જવાબ આપ્યો અને વૃદ્ધ પુરુષોએ તેને જે સલાહ આપી હતી તેનો ઇનકાર કર્યો. <sup>૧૪</sup> તેણે જુવાન પુરુષોની સલાહ પ્રમાણે તેઓને કહ્યું, “મારા પિતાએ તમારી ઝૂંસચી ભાડે કરી, પણ હું તો તમારી ઝૂંસચી વધાડે ભાડે કરીશ. મારા પિતા તમને ચાબુકથી શિક્ષા કરતા, પણ હું તો તમને વીણીઓથી શિક્ષા કરીશ.”

<sup>૧૫</sup> રાજાએ લોકોનું કહેવું સાંભળ્યું નહિ. કેમ કે એ બનાવ યહોવા તરફથી બન્યો, કે જેથી યહોવાહે પોતાનું જે વચ્ચન શીલોની અહીંથાની મારફતે નભાટના દીકચા યરોબામને આપ્યું હતું તે તે સ્થાપિત કરે.

<sup>૧૬</sup> જ્યારે સર્વ ઈજરાયલે જોયું કે રાજ તેઓનું સાંભળતો નથી, ત્યારે લોકોએ રાજાને જવાબ આપ્યો,

“દાઉદમાં અમારો શો ભાગ?

ય શાઈના પુત્રમાં અમારો વારસો નથી!

ઓ ઈજરાયલ, તમે તમારા તંબુમાં પાછા જાઓ.

હવે હે દાઉદ તું તારં ઘર સંભાળી લે.”

તેથી ઈજરાયલ લોકો પોતપોતાના તંબુએ ગયા. <sup>૧૭</sup> પણ યહુદિયાનાં નગરોમાં રહેતા ઈજરાયલી લોકો પર રહાબામે રાજ કર્યું.

<sup>૧૮</sup> પણ અદોરામ જે લશકરી મજૂરોનો ઉપરી હતો, તેને રહાબામ રાજાએ મોકલ્યો, પણ સર્વ ઈજરાયલે તેને પથ્થરે એવો માર્યો કે તે મરણ પામ્યો. રહાબામ રાજ થલશાલેમ નાસી જવા માટે ઉતાવળી પોતાના રથ પર ચઢી ગયો. <sup>૧૯</sup> તેથી ઈજરાયલે દાઉદના કુટુંબની વિરુદ્ધ આજ સુધી બંડ કરેલું છે.

<sup>૨૦</sup> જ્યારે સર્વ ઈજરાયલે સાંભળ્યું કે યરોબામ પાછો આવ્યો છે, ત્યારે તેઓએ માણસ મોકલીને તેને સભામાં બોલાવ્યો અને તેને સર્વ ઈજરાયલ પર રાજ હાઉદ્યો. એકલા યહુદાના કુળ જ્ઞાનાં અનુસરણ કરવા કોઈ રદ્દું નહિ.

**૨૧** જથારે સુલેમાનનો દીકરો રહાબામ યર્ઝશાલેમ આવ્યો ત્યારે તેણે રાજ્ય પાછું મેળવવા માટે ઇઝરાયલના કુઠોની વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવા સારુ યહૃદાના આખા કુઠના તથા બિન્યામીનના કુઠના એક લાખ અંશી હજાર ચૂંટી કાઢેલા લડવૈયાઓને પોતાને પક્ષે એકત્ર કર્યા.

**૨૨** પણ ઈઞ્ચરનું વચન ઈઞ્ચરભક્ત શભાયા પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું; **૨૩** “યહૃદિયાના રાજ સુલેમાનના દીકરા રહાબામને, યહૃદા તથા બિન્યામીનના આખા ઘરનાંને તથા બાકીના લોકોને એમ કહે કે, **૨૪** ‘યહોવા આમ કહે છે: તમે હુમલો ન કરશો, તેમ જ તમારા ભાઈ ઇઝરાયલી લોકોની વિરુદ્ધ યુદ્ધ ન કરશો. સર્વ માણસો પોતપોતાને ધરે પાછા જાઓ, કેમ કે એ બાબત ભારા તરફથી બની છે.’” માટે તેઓ યહોવાહની વાત સાંભળીને તેમના કહેવા પ્રમાણે પોતપોતાને ભાર્ગ પાછા વણ્યા.

**૨૫** પછી યરોબામે એફાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં શખેમ બાંધ્યું અને તે ત્યાં રહ્યો. ત્યાંથી રવાના થઈને તેણે પન્નુઅલ બાંધ્યું. **૨૬** યરોબામે પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો, “હવે રાજ્ય દાઉદના કુટુંબને પાછું મળશે. **૨૭** જો આ લોકો યર્ઝશાલેમમાં યહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં યજ્ઞ કરવા માટે જશે, તો આ લોકોનું મન તેમના ભાલિક તરફ એટલે યહૃદિયાના રાજ રહાબામ તરફ પાછું ફરી જશે. તેઓ મને ભારી નાખશે અને યહૃદિયાના રાજ રહાબામ પાસે પાછા જતા રહેશે.”

**૨૮** તેથી રાજાએ સલાહ લઈને સોનાના બે વાછરડા બનાવ્યા અને યરોબામે તેઓને કર્યું, “યર્ઝશાલેમમાં જવું તમને ધણું મુશ્કેલ થઈ પડે છે. હે ઇઝરાયલીઓ જુઓ, આ રદ્યા તમારા દેવો કે જે તમને ભિસર દેશમાંથી બહાર લઈ આવ્યા હતા.” **૨૯** તેણે એક વાછરડાને બેથેલમાં સ્થાપ્યો અને બીજાની સ્થાપના દાનમાં કરી. **૩૦** તેથી આ કાર્ય પાપજીપ થઈ પડ્યું. લોકો બેમાંથી એકની પૂજા કરવા માટે દાન સુધી જતા હતા.

**૩૧** યરોબામે ઉર્યસ્થાનોનાં પૂજાસ્થાનો બંધાવ્યાં; તેણે લેવીપુશ્રોમાંના નહિ એવા બાકીના લોકોમાંથી યાજકો હરાવ્યાં. **૩૨** યરોબામે આઠમા ભાસની પંદરભી તારીખે, જે પર્વ યહૃદિયામાં પણાતું હતું તેના જેવું પર્વ હરાવ્યું, તેણે વેદી પર ભલિદાનો ચઢાવ્યાં. તે જ પ્રમાણે તેણે બેથેલમાં કર્યું. અને પોતાના ભનાવેલા વાછરડાઓનાં ભલિદાનો આપ્યાં. ઉર્યસ્થાનોના જે યાજકો તેણે હરાવ્યાં હતા, તેઓને તેણે બેથેલમાં રાખ્યા.

**૩૩** જે વેદી યરોબામે બેથેલમાં ભનાવી હતી તેની પાસે આઠમા ભાસમાં, એટલે પોતાના પસંદ કરેલા ભાસ પંદરભી તારીખે તે ગયો અને ઇઝરાયલી લોકોને માટે તેણે પર્વ હરાવ્યું અને ધૂપ બાળવા માટે તે વેદી પાસે ગયો.

### ૧૩

**૧** યહોવાહના વચનથી એક ઈઞ્ચરભક્ત યહૃદિયામાંથી બેથેલ આવ્યો. જથારે યરોબામ ધૂપ બાળવા માટે વેદી પાસે ઊભો હતો. **૨** ત્યારે યહોવાહના વચનથી ઈઞ્ચરભક્તે વેદી સામે પોકારીને કર્યું, “વેદી, વેદી યહોવા કહે છે; ‘જુઓ, દાઉદના કુટુંબમાં યોશિયા નામે એક દીકરો જનમશે, તે તારા પર ધૂપ બાળનાર ઉર્યસ્થાનોના યાજકોનો યજ્ઞ તારી જ ઉપર કરશે અને લોકો તારા પર ભાણસનાં હાડકાં બાળશે.’” **૩** પછી તે જ દિવસે ઈઞ્ચરના ભક્તે થિન્ન આપીને કર્યું, “ઈઞ્ચરે જે થિન્ન આપીને કર્યું છે: ‘જુઓ, આ વેદી તૂટી જશે અને તેના પરની રાખ ફેલાઈ જશે.’”

**૪** જથારે રાજાએ બેથેલની સામેની વેદીથી ઈઞ્ચરભક્તે પોકારેલી વાણી સાંભળી ત્યારે યરોબામે વેદી પાસેથી પોતાનો હાથ ઈઞ્ચરભક્ત તરફ લંબા કરીને કર્યું, “તેને પકડો.” પણ તેનો જે હાથ તેણે ઈઞ્ચરભક્ત તરફ લંબાવ્યો હતો તે સુકાઈ ગયો અને તેથી તે પોતાના હાથને પાછો ખેંચી શકયો નહિ. **૫** તે સમયે જે થિન્ન

ઈંખરભકતે ઈંખરના વચન પ્રમાણે આપણું હતું તે પ્રમાણે વેદીમાં મોટી તિરાડ પડી અને તેના પરની રાખ વેરાઈ ગઈ.

<sup>૬</sup> યચોબામ રાજાએ ઈંખરભકતને જવાબ આપ્યો, “તારા ઈંખર, યહોવાહની કૃપા માટે આજુજુ કર અને મારા માટે પ્રાર્થના કર, જેથી મારો હાથ ફરીથી સાજો થાય.” તેથી ઈંખરભકતે યહોવાહને પ્રાર્થના કરી, એટલે રાજ સાજો થયો અને તેનો હાથ અગાઉના જેવો થઈ ગયો. <sup>૭</sup> રાજાએ ઈંખરભકતને કદ્યું, “મારી સાથે મારા મહેલમાં આવ, ત્યાં આરામ કર અને ભોજન લે. તે મારો હાથ સાજો કર્યો છે તે માટે હું તને બેટ આપીશ.”

<sup>૮</sup> પણ ઈંખરભકતે રાજાને કદ્યું, “જો તું મને તારી અડધી સંપત્તિ આપે, તો પણ હું તારી સાથે નહિ જાઉં, આ જગ્યાએ હું કશું ખાઈશ કે પીશ નહિ. <sup>૯</sup> કારણ, મને યહોવાહની આજા આપી છે કે, ‘તારે રોટલી ખાવી નહિ તેમ જ પાણી પણ પીવું નહિ અને જે રસ્તેથી તું આવ્યો છે તે રસ્તે પાછા જવું નહિ.’” <sup>૧૦</sup> તેથી ઈંખરભકત બીજે રસ્તે પાછો ગયો; જે રસ્તે બેથેલ આવ્યો હતો તે રસ્તે પાછો ન ગયો.

<sup>૧૧</sup> હવે ત્યાં બેથેલમાં એક વૃદ્ધ પ્રબોધક રહેતો હતો અને તેના પુત્રોમાંના એકે આવીને તેને ઈંખરભકતે બેથેલમાં જે સઘળું કર્થું હતું તે અને તેણે રાજાને જે કદ્યું હતું તે સર્વ જણાવ્યું. <sup>૧૨</sup> તેઓના પિતાએ તેઓને પૂછ્યું, “તે કથા માર્ગ ગયો?” હવે યહૂદિયામાંથી આવેલો ઈંખરભકત કથા માર્ગ ગયો હતો તે તેના પુત્રોએ જોયું હતું. <sup>૧૩</sup> તેથી તેણે તેના પુત્રોને કદ્યું, “જલ્દીથી મારા માટે ગધેડા પર જુન બાંધો.” તેઓએ તેને માટે ગધેડા પર જુન બાંધ્યું. પછી તેણે તેના પર સવારી કરી.

<sup>૧૪</sup> પછી તે વૃદ્ધ પ્રબોધક પેલા ઈંખરભકતના પાછળ ગયો અને તેને એક એલોન વૃક્ષની નીચે બેઠેલો જોયો. તેણે તેને પૂછ્યું, “શું તું યહૂદિયાથી આવેલો ઈંખરભકત છે?” તેણે જવાબ આપ્યો, “હા, હું તે જ છું.” <sup>૧૫</sup> પછી વૃદ્ધ પ્રબોધકે તેને કદ્યું, “મારી સાથે મારે ઘરે આવ અને ભોજન લે.” <sup>૧૬</sup> ઈંખરભકતે જવાબ આપ્યો, “હું તારી સાથે પાછો નહિ આવું અને તારા ઘરમાં નહિ જાઉં, તેમ જ હું આ જગ્યાએ તારી સાથે રોટલી પણ નહિ ખાઉં અને પાણી પણ નહિ પીઉં, <sup>૧૭</sup> કેમ કે યહોવાહે મને આજા આપી છે કે, ‘તારે ત્યાં રોટલી ખાવી નહિ અને પાણી પણ પીવું નહિ તેમ જ જે માર્ગેથી તું આવ્યો છે તે માર્ગ થઈને પાછા આવવું નહિ.’”

<sup>૧૮</sup> તેથી વૃદ્ધ પ્રબોધકે તેને કદ્યું, “હું પણ તારા જેવો પ્રબોધક છું અને આજે યહોવાહના કહેવાથી એક દૂતે મને કદ્યું છે કે, ‘તેને તારી સાથે તારા ઘરમાં લઈ’ આવ, કે જેથી તે ખાય અને પાણી પીવે.”<sup>૧૯</sup> પણ ખરેખર તો તે વૃદ્ધ પ્રબોધક તેને જૂદું કહેતો હતો. <sup>૨૦</sup> તેથી તેઓ બજ્જે પાછા ફર્યા અને ઈંખરભકતે પેલા વૃદ્ધ પ્રબોધકના ઘરે જઈને ત્યાં ખાદ્યું પીયું.

<sup>૨૧</sup> તેઓ હજુ મેજ પર બેઠા જ હતા ત્યારે ઈંખરભકતને પાછો લાવનાર વૃદ્ધ પ્રબોધકને યહોવાહની વાણી સંભળાઈ. <sup>૨૨</sup> અને તેણે યહૂદિયાથી આવેલા ઈંખરભકતને કદ્યું “યહોવા એવું કહે છે કે, તેં યહોવાહની આજા પાણી નથી અને તને આપેલી આજાનો અનાદર કર્યો છે. <sup>૨૩</sup> તને યહોવાહે ના પાડી હતી કે તારે ખાવું નહિ તેમ જ પાણી પણ પીવું નહિ, પણ તું પાછો ફર્યો અને તેં ખાદ્યું તથા પાણી પીયું. તેથી તારો મૂતરે તારા પિતૃઓ સાથે દફનાવાશે નહિ.”

<sup>૨૪</sup> તેણે રોટલી ખાદી અને પાણી પી રત્યા પછી વૃદ્ધ પ્રબોધકે ઈંખરભકત માટે ગધેડા પર જુન બાંધ્યું. <sup>૨૫</sup> જથારે તે ઈંખરભકત જતો હતો ત્યારે માર્ગમાં એક સિંહે તેને મારી નાખ્યો. તેનો મૂતરે તથા પદ્ધયો હતો. ગધેડો તથા સિંહ તે

મૂતરેહની પાસે ઊભા હતા. <sup>૨૪</sup> જે માણસો તે રસ્તેથી પસાર થયા તેઓએ જોથું કે માર્ગમાં મૂતરેહ પડેલો છે અને તેની પાસે સિંહ ઊભો છે. અને તેઓએ નગરમાં એટલે જ્યાં વૃદ્ધ પ્રબોધક રહેતો હતો ત્યાં આના વિષે વાત કરી.

<sup>૨૫</sup> તેને માર્ગમાંથી પાછો લઈ આવનાર વૃદ્ધ પ્રબોધકે જ્યારે આ વિષે સાંભળયું ત્યારે તેણે કર્યું, “તે તો ઈશ્વરભક્ત છે, તેણે યહોવાહની આજ્ઞાની અવગણના કરી હતી. તે માટે યહોવાહે તેને સિંહને સૌખ્યો. તેણે તેની પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. તે દારા યહોવાહે તેને કહેલા વચન પ્રમાણે થયું.” <sup>૨૬</sup> પછી તેણે પોતાના પુત્રોને ગદેડા પર જુન બાંધવા માટે કર્યું અને તેઓએ તે પ્રમાણે કર્યું. <sup>૨૭</sup> તે ગયો અને તેણે જોથું કે ઈશ્વરભક્તનો મૂતરેહ માર્ગમાં પદ્ધયો હતો તેમ જ ગદેડો તથા સિંહ હજુ પણ તેની પાસે ઊભા હતા. વળી સિંહે મૂતરેહ ખાધો ન હતો અને ગદેડા પર હુમલો પણ કર્યો ન હતો.

<sup>૨૮</sup> પછી વૃદ્ધ પ્રબોધક મૂતરેહને ઊપાડીને શોક કરવા અને દફનાવવા માટે ગદેડા પર મૂકીને નગરમાં લઈ આવ્યો. <sup>૨૯</sup> તેણે તે મૂતરેહને પોતાની કબરમાં મૂક્યો અને તેઓએ તેને માટે શોક કરતા કર્યું કે, “હાથ! ઓ મારા ભાઈ!”

<sup>૩૦</sup> તેને દફનાવ્યા પછી, તે વૃદ્ધ પ્રબોધકે પોતાના પુત્રોને કર્યું, “હું મરી જાઉ ત્યારે મને આ ઈશ્વરભક્તની સાથે એક જ કબરમાં દફનાવજો. મારાં હાડકાં તેના હાડકાંની બાજુમાં મૂકજો. <sup>૩૧</sup> કારણ કે, બેથેલની આ વેદી સામે અને સમર્થન નગરમાંના ઉચ્ચસ્થાનોની સામે યહોવાહનું જે વચન તેણે પોકાર્યું હતું તે નક્કી પૂરું થશે.”

<sup>૩૨</sup> આ ઘટના પછી પણ યરોબામે પોતાના દુષ્ટ માર્ગો છોડ્યા નહિ. પણ તેણે ઉચ્ચસ્થાનો માટે સર્વ લોકોમાંથી યાજકો ઠરાવવાનું ચાલુ રાખ્યું. જે કોઈ યાજક થવા તૈયાર થતો તેને તે ઉચ્ચસ્થાનનો યાજક ઠરાવતો. <sup>૩૩</sup> અને તે વાત યરોબામના કુટુંબને નાખૂદ કરવા તથા પૃથ્વીના પૂજા પરથી તેનો નાશ કરવા સાચ તેને પાપજ્ઞપ થઈ પડી.

## ૧૪

<sup>૧</sup> તે સમયે યરોબામનો પુત્ર અભિયા બીમાર પદ્ધયો. <sup>૨</sup> યરોબામે પોતાની પત્નીને કર્યું, “કૃપા કરીને ઊંઠ અને તારો વેશ બદલ કે જેથી મારી પત્ની તરીકે તને કોઈ ઓળખે નહિ. તું શીલો જ. કેમ કે અહિયા પ્રબોધક ત્યાં રહે છે, જેણે મારા વિષે કર્યું હતું કે, હું આ લોકોનો રાજ થવાનો છું. <sup>૩</sup> તારી સાથે દસ રોટલી, ખાખરા અને એક કૂદી બરીને મધ્ય લઈને અહિયા પાસે જ. આ દીકરાનું શું થશે તે તને કહેશે.” <sup>૪</sup> યરોબામની પત્નીએ તે પ્રમાણે કર્યું. તે તરત જ નીકળીને શીલો ગઈ, અહિયાને દિરે આવી. અહિયાને દેખાતું નહોતું. વૃદ્ધાવસ્થાને લીધે તેની આંખો નબળી પડી હતી. <sup>૫</sup> યહોવાહે તેને કર્યું કે, “જો, યરોબામની પત્ની પોતાના બીમાર દીકરા વિષે પૂછપરછ કરવા માટે તારી પાસે આવી રહી છે. તું તેને આ પ્રમાણે કહેજે. તે આવશે ત્યારે તે કોઈક બીજુ જ સ્ત્રી હોવાનો દેખાવ કરીને આવશે.”

<sup>૬</sup> આથી અહિયાએ જ્યારે બારણા આગળ તેનાં પગલાંનો અવાજ સાંભળયો ત્યારે તેણે કર્યું, “અંદર આવ, યરોબામની પત્ની, તું બીજુ જી હોવાનો દેખાવ શા માટે કરે છે? હું તને પાછી દુઃખદાયક સમાચાર સાથે મોકલવાનો છું. <sup>૭</sup> જ. જઈને યરોબામને જણાવ કે, ઇજરાયલના ઈશ્વર યહોવા એવું કહે છે કે, ‘મૈં તને એક સામાન્ય માણસમાંથી ઇજરાયલનો રાજ બનાવ્યો.’ <sup>૮</sup> મૈં દાઉદના કટુંબ પાસેથી રાજ્ય છીનવી લઈને તને આપ્યું. પણ તું મારા સેવક દાઉદ જેવો થયો નહિ. તે મારી આજ્ઞાઓ પાણતો હતો,

પૂરા હૃદયથી મારા માર્ગ ચાલતો હતો તथા મારી નજરમાં જે સારું હોય તે જ કરતો હતો.

**૬** પણ તેના બદલે તેં તારા બધા પૂર્વજો કરતાં વધારે ખરાબ કામો કર્યા છે, તેં બીજા દેવો તથા ટાળેલી મૂર્તિઓ બનાવીને મને રોષ ચટાવ્યો. તેં મારી અવગણના કરી. **૧૦** તેથી હું તારા કુટુંબ પર આફત લાવીશ. તારા કુટુંબમાંનો દરેક નર બાળક જે ઇજરાયલમાં બંદીવાન હોય કે સ્વતંત્ર હોય તેને હું નાણ કરીશ. જેમ છાણ રાખ થાય ત્યાં સુધી બણયા કરે છે તેવી જ શીતે તારું સમગ્ર કુટુંબ નાશ પામશે.

**૧૧** તારા કુટુંબમાંથી જેઓ શહેરમાં ભરણ પામશે તેઓને ફૂતરાં ખાશે અને જેઓ ઘેતરોમાં મૃત્યુ પામશે તેઓને પક્ષીઓ ખાશે. કેમ કે થહોવા કહે છે. **૧૨** “તેથી ઊઠીને, તું તારે ઘરે જ. તું નગરમાં પહોંચશે તે જ સમયે તારો દીકરો મૃત્યુ પામશે. **૧૩** સર્વ ઇજરાયલી લોકો તેને માટે શોક કરશે અને તેને દફનાવશે. તારા કુટુંબમાંથી એ એકલો જ હશે કે જે કબરમાં જવા પામશે. કેમ કે ઇજરાયલના ઈંખર થહોવા પ્રત્યે થરોબામના સમગ્ર કુટુંબમાંથી માત્ર આ છોકરામાં જ સારી બાબત માલૂમ પડી છે.

**૧૪** પણ થહોવા ઇજરાયલ માટે એક રાજ નિયુક્ત કરશે અને તે જ દિવસે તે થરોબામના કુટુંબનો અંત લાવશે. **૧૫** જેવી શીતે બર નદીમાં ઝોલાં ખાય છે તેવી જ શીતે થહોવા ઇજરાયલ પર પ્રહાર કરશે. થહોવા ઇજરાયલીઓને તેઓના પિતૃઓને આપેલા દેશમાંથી જડમૂળથી ઉખેડી નાખશે અને ફાત નદીને પેલે પાર તેઓને વિખેરી નાખશે. કારણ કે અશેચીમનો સ્તરંભ બનાવી તેઓએ થહોવાને કોપાયમાન કર્યા છે. **૧૬** જે પાપો થરોબામે કર્યા છે અને જે વડે તેણે ઇજરાયલ પાસે પાપ કરાવ્યું છે તેને લીધે થહોવા ઇજરાયલને તશ્શ દેશો.”

**૧૭** પછી થરોબામની પતની ઊઠી અને તે તિર્સા આવી પહોંચી. જથારે તેના ઘરના ઊમરા પર પહોંચી તે જ ઘરીએ દીકરો મૃત્યુ પામયો. **૧૮** થહોવાહે પોતાના સેવક અહિયા પ્રબોધક દારા જે કટ્ટયું હતું તે પ્રમાણે જ બધું બન્યું. તેઓએ તેને દફનાવ્યો અને આખા ઇજરાયલે તેનો શોક પાશ્યો.

**૧૯** થરોબામનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે કેવી શીતે યુઝો કર્યા તે, કેવી શીતે રાજ્ય કર્યું તે સર્વ બીનાઓ ઇજરાયલના રાજાઓના પુસ્તક કાળવૃત્તાંતમાં નોંધાયેલી છે. **૨૦** થરોબામે એકવીસ વર્ષ રાજ કર્યું અને પછી તે તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો. તેના પછી તેનો પુત્ર નાદાબ તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

**૨૧** સુલેમાનનો પુત્ર રહાબામ જથારે એકતાળીસ વર્ષનો હતો ત્યારે તે થહૂદિયાનો રાજ બન્યો. ઇજરાયલના સર્વ કુઠોમાંથી થરુશાલેમ નગરને થહોવાહે પોતાનું નામ રાખવા માટે પસંદ કર્યું હતું તેમાં રહાબામે સત્તર વર્ષ રાજ કર્યું. રહાબામની માતાનું નામ નાઅમાદ હતું, તે આમ્ભોની હતી. **૨૨** થહૂદિયાના લોકોએ થહોવાહની નજરમાં પાપ ગણાય એવું દુષ્ટ કામ કર્યું, તેમણે પૂર્વજોએ કરેલાં પાપોથી પણ વધારે પાપો કરીને થહોવાહને કોપાયમાન કર્યા. **૨૩** તેઓએ દરેક ટેકચીઓ પર અને દરેક લીલાછમ વૃક્ષ નીચે ઉચ્ચસ્થાનો, પવિત્ર સ્તરંભો અને અશેરાના સ્તરંભ બાંદ્યા. **૨૪** એટલું જ નહિં, દેશમાં સજાતીય સંબંધોવાળા લોકો પણ હતા. જે સર્વ પ્રજાઓને થહોવાહે ઇજરાયલ આગળથી હંકી કાઢી હતી તેઓના સર્વ ધિક્કારપાત્ર કાર્યોનું અનુકરણ તેઓએ કર્યું. **૨૫** રહાબામના રાજ્યના પાંચમાં વર્ષ મિસરના રાજ શીશાકે થરુશાલેમ પર આકમણ કર્યું. **૨૬** તે થહોવાહના બકિતસ્થાનના અને રાજમહેલના બધા બંડારોનો ખજનો લુંટી ગયો. તેણે સધણું લુંટી લીધું; સુલેમાને બનાવેલી સધણી સોનાની ટાલો પણ તે લઈ ગયો.

<sup>૨૭</sup> રહાબામ રાજાએ તેને બદલે પિત્રણની ટાલો બનાવડાવી અને રાજાના મહેલના પ્રવેશદ્વારનું રક્ષણ કરનારા સૈનિકોના નાથકોના હાથમાં આપી. <sup>૨૮</sup> અને એમ થયું કે જ્યારે રાજ થહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં જતો હતો, ત્યારે રક્ષકો તે ટાલ સાથે લઈ જતા હતા તે પછી તે તેને રક્ષકોની ઓરદીમાં એટલે શસ્ત્રાગારમાં પાછી લાવતા હતા।

<sup>૨૯</sup> હવે રહાબામનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે કર્યું તે સર્વ યહૂદિયાના રાજાના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૩૦</sup> રહાબામ અને યરોબામના કુટુંબ વચ્ચે સતત વિગ્રહ ચાલ્યા કરતો હતો. <sup>૩૧</sup> આમ, રહાબામ તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને તેઓની સાથે દાઉંદ નગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તેની માતાનું નામ નાઅમાહ હતું. તે આખ્મોની હતી. તેના પછી તેની જગ્યાએ તેના દીકરા અભિયાભે રાજ કર્યું.

## ૧૫

<sup>૧</sup> ઇઝરાયલના રાજ નભાટના દીકરા યરોબામના અઠારમા વર્ષે અભિયામ યહૂદિયાનો રાજ બન્યો. <sup>૨</sup> તેણે પ્રણ વર્ષ યરુશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું. અભીશાલોમની પુત્રી માકા તેની માતા હતી. <sup>૩</sup> તેના પિતાએ તેના સમયમાં અને તેની પદેલાં જે જે પાપો કર્યા હતાં, તે સર્વ પાપ તેણે કર્યા. તેનું હૃદય તેના પિતા દાઉંદના હૃદયની જેમ ઈશ્વર થહોવા પ્રત્યે સંપૂર્ણ ન હતું.

<sup>૪</sup> તેમ છતાં દાઉંદની ખાતર તેના ઈશ્વર થહોવાહે યરુશાલેમમાં તેના કુટુંબનો દીવો સંખગતો રાખ્યો. એટલે તેના પછી યરુશાલેમને સ્થાપિત રાખવા માટે તેણે તેને પુત્ર આપ્યો. <sup>૫</sup> તેણે ફક્ત ઉરિયા હિંચીની બાબત સિવાય દાઉંદે હંમેશા થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે થોગ્ય હતું તે જ કર્યું અને જીવનપર્યત ઈશ્વરે તેને જે જે આજ્ઞાઓ આપી તેમાંથી આડોઅવળો ગયો ન હતો. <sup>૬</sup> રહાબામના પુત્ર અને યરોબામના પુત્ર વચ્ચે અહિયાના જીવનના દિવસો દરમિયાન સતત વિગ્રહ ચાલુ રહ્યો.

<sup>૭</sup> અભિયામનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે કંઈ કર્યું તે સર્વ યહૂદિયાના રાજાના પુસ્તકમાં લખેલા નથી શું? અભિયામ અને યરોબામ વચ્ચે વિગ્રહ ચાલુ રહ્યો. <sup>૮</sup> પછી અભિયામ તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને દાઉંદના નગરમાં તેના પિતૃઓ સાથે દફનાવવામાં આવ્યો. તેના પછી તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર આસા રાજ બન્યો.

<sup>૯</sup> ઇઝરાયલના રાજ યરોબામના રાજ્યકાળના વીક્ષમા વર્ષે આસા યહૂદિયા પર રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૧૦</sup> તેણે યરુશાલેમમાં એકતાળીસ વર્ષ રાજ કર્યું, તેની દાદીનું નામ માકા હતું અને તે અભીશાલોમની પુત્રી હતી. <sup>૧૧</sup> જેમ તેના પિતા દાઉંદે કર્યું તેમ આસાએ થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે કર્યું.

<sup>૧૨</sup> તેણે સજતીય સંબંધો રાખનારાઓને દેશમાંથી કાઢી મૂક્યા અને તેના પિતૃઓએ બનાવેલી ભૂર્તિઓને દૂર કરી. <sup>૧૩</sup> તેણે તેની દાદી માકાને પણ રાજમાતાના પદ પરથી દૂર કરી, કેમ કે તેણે અશેરા દેવીની પૂજા માટે એક દિક્કારપાત્ર મૂર્તિ બનાવી હતી. આસાએ એ ભૂર્તિને તોડી નાખી અને કિદ્રોનની ખીણમાં બાળી મૂકી.

<sup>૧૪</sup> પણ ઉચ્ચસ્થાનોને દૂર કરવામાં આવ્યા નહિ, તેમ છતાં આસાનું હૃદય તેના જીવનના સર્વ દિવસો ભૂધી થહોવા પ્રત્યે સંપૂર્ણ હતું. <sup>૧૫</sup> તેના પિતાએ તેમ જ તેણે પોતે અર્પણ કરેલી વસ્તુઓ એટલે સોનું, ચાંદી અને પાત્રો તે થહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં લાવ્યો.

<sup>૧૬</sup> ઇઝરાયલના રાજ બાશા અને આસા વચ્ચે તેઓના સર્વ દિવસો પર્યત લડાઈ ચાલ્યા કરી. <sup>૧૭</sup> ઇઝરાયલના રાજ બાશાએ યહૂદિયા પર ચટાઈ કરી અને રામા

નગરને બાંધ્યું જેથી યહૃદિયાના રાજ આસાના દેશમાં તે કોઈને પણ અંદર કે બહાર આવવા કે જવા ના દે.

**૧૮** પછી આસાએ ભક્તિસ્થાનમાં તથા રાજમહેલના બંડારોમાં બાકી રહેલું સોનું અને ચાંદી એકઠાં કરીને દમસ્કસમાં રહેતા અરામના રાજ હેઠોનના પુત્ર, ટાખ્રિમોનના પુત્ર બેનહદાદને આપવા પોતાના અધિકારીઓને મોકલ્યા. તેઓએ રાજને કદ્યું કે,

**૧૯** “તારા પિતા અને મારા પિતા વચ્ચે શાંતિકરાર હતો તેમ મારી અને તારી વચ્ચે પણ શાંતિકરાર થાય. જો હું તને સોનાચાંદીની બેટ મોકલું છું. તું ઈરાયલના રાજ બાશા સાથેનો શાંતિકરાર તોડી નાખ. કે જેથી તે મારી પાસેથી એટલે મારા દેશમાંથી જતો રહે.”

**૨૦** બેનહદાદે આસા રાજનું કહેવું ભાન્યું અને તેણે પોતાના સેનાપતિઓને ઈરાયલનાં નગરો સામે ચાંદી કરવા મોકલ્યાં. તેઓએ ઇથોન, દાન, આબેલ-બેથ-માઅખાહ, આખું કિશ્ચેરોથ અને આખા નફતાલી પ્રદેશ પર હુમલો કર્યો. **૨૧** એમ થયું કે બાશાએ આ જાંબધયું ત્યારે તેણે રામા નગરનું બાંધકામ પડતું મૂકયું અને પાછો તિર્સા ચાલ્યો ગયો. **૨૨** પછી આસા રાજાએ આખા યહૃદિયામાં જાહેરાત કરી. કોઈને છૂટ આપવામાં આવી નહિ. જે પથ્થરો અને લાકડાં વડે રામા નગરને બાશાએ બાંધ્યું હતું. તે પથ્થર તથા લાકડાં તેઓ ઉઠાવી લાવ્યા. પછી આસા રાજાએ તે સાધનસામગ્રીનો ઉપયોગ બિન્યામીનનું નગર ગેઝા અને ભિસ્પા બાંધવા માટે કર્યો.

**૨૩** આસાનાં બાકીનાં સર્વ કાર્યો, તેનાં સર્વ પરાક્રમો અને તેણે જે સર્વ કર્યું તે, તેમ જ તેણે બંધાવેલાં નગરો તે બધી બાબતો વિષે યહૃદિયાના રાજાઓના ઇતિહાસનાં પુસ્તકમાં લખેલું નથી શું? વૃદ્ધાવસ્થામાં તેને પગમાં રોગ લાગુ પડયો. **૨૪** પછી આસા તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો. અને તેને તેના પિતૃઓ સાથે દાઉદનગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તેના પછી તેની જીયાએ તેનો પુત્ર યહોશાફાટ રાજ બન્યો.

**૨૫** યહૃદિયાના રાજ આસાના બીજે વર્ષ યરોબામનો પુત્ર નાદાબ ઈરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે ઈરાયલ પર બે વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. **૨૬** તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું. તે પોતાના પિતાને માર્ગ ચાલ્યો અને તેનાં પોતાનાં પાપ વડે ઈરાયલને પણ પાપ કરાવ્યું.

**૨૭** અહિયાનો પુત્ર બાશા જે ઇસાખાર કુટનો હતો. તેણે નાદાબની સામે બંડ કર્યું. બાશાએ તેને પલિસ્તીઓના નગર ગિઝબથોન પાસે માર્યો કેમ કે નાદાબ તથા સર્વ ઈરાયલે ગિઝબથોનને દેશી લીધું હતું. **૨૮** યહૃદિયાના રાજ આસાના શ્રીજ વર્ષ બાશાએ નાદાબને મારી નાખ્યો અને તેની જીયાએ પોતે રાજ બન્યો.

**૨૯** જેવો તે રાજ બન્યો કે તરત જ તેણે યરોબામના કુટુંબનાં સર્વને મારી નાખ્યાં. તેણે યરોબામના કુટુંબનાં કોઈનેથ જીવતાં છોડ્યા નહિ; આ શીતે યહોવા જે વાત તેના સેવક શીલોના અહિયા દ્વારા બોલ્યા હતા તે શીતે તેણે તેઓનો નાશ કર્યો. **૩૦** કારણ કે યરોબામે પાપ કર્યું અને ઈરાયલલીઓને પણ પાપ કરવા પ્રેર્યા હતા. આમ તેણે ઈરાયલના ઈશ્વર યહોવાહને રોષ ચાંદીયો હોવાથી આ બન્યું.

**૩૧** નાદાબનાં બાકીનાં કાર્યો અને તેણે જે સર્વ કર્યું તે બધું ઈરાયલના રાજના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલું નથી શું? **૩૨** યહૃદિયાના રાજ આસા અને ઈરાયલના રાજ બાશા વચ્ચે તેઓના સર્વ દિવસો પર્યત વિગ્રહ ચાલ્યા કર્યો.

**૩૩** યહૃદિયાના રાજ આસાના શ્રીજ વર્ષ અહિયાનો પુત્ર બાશા તિર્સામાં સર્વ ઈરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે ચોવીસ વર્ષ રાજ કર્યું. **૩૪** તેણે યહોવાહની

દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે જ કર્યું. તે થરોભામના માર્ગમાં ચાલ્યો અને તેના પાપ વડે ઇજરાયલીઓને પણ પાપના માર્ગ દોર્યા.

## ૧૬

<sup>૧</sup> હવે બાશા વિઝલ હનાનીના પુત્ર યેહુ પાસે યહોવાહનનું વચન આવ્યું, <sup>૨</sup> “મેં તને ધૂળમાંથી ઉઠાવીને ઊંચો કર્યો અને મારા ઇજરાયલી લોકો પર અધિકારી તરીકે નીમ્યો. તો પણ તું થરોભામને પગલે ચાલ્યો અને મારા લોકો ઇજરાયલીઓ પાસે પાપ કરાવીને તેમણે મને રોષ ચઢાવ્યો છે.

<sup>૩</sup> જો, હું તને અને તારા કુટુંબને નષ્ટ કરી નાખીશ અને હું તારા કુટુંબને નબાટના પુત્ર થરોભામના કુટુંબના જેવું છિન્નભિન્ન કરી નાખીશ. <sup>૪</sup> બાશાના કુટુંબનાં જે માણસો નગરમાં મૃત્યુ પામશે તેઓને ફૂતરાં ખાઈ જશે અને જેઓ ખેતરમાં મૃત્યુ પામશે તેઓને પક્ષીઓ ખાઈ જશે.”

<sup>૫</sup> બાશાનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે સર્વ કર્યું તે તથા તેનું પરાક્રમ તે બધું ઇજરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસનાં પુસ્તકમાં લખેલું નથી શું? <sup>૬</sup> બાશા તેના પિતૃઓ સાથે એટરમાં મૃત્યુ પામશે તેઓને પક્ષીઓ ખાઈ જશે.

<sup>૭</sup> બાશા અને તેના કુટુંબની વિઝલ હનાનીના પુત્ર યેહુ પ્રબોધક બારા યહોવાહનનું વચન આવ્યું. ત્યાર બાદ બાશાએ અને તેના કુટુંબે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સઘણો દુરાચાર કર્યો અને થરોભામના કુટુંબના જેવા થઈને પોતાના હાથોના કામથી તેમને રોષ ચઢાવ્યો તેને લીધે તે થરોભામના કુટુંબની જેમ તેઓનો પણ નાશ કરશે.

<sup>૮</sup> યહૂદિયાના રાજ આસાના છલ્લીસમા વર્ષે બાશાનો પુત્ર એલા તિર્સામાં ઇજરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો; તેણે જે વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૯</sup> તેના એક ચાકર, અડધી રથસેનાના નાયક જિશ્રીએ તેની વિઝલ બંડ કર્યું. હવે એલા તિર્સામાં હતો. તિર્સામાં તેના મહેલનો એક કારભારી આર્સાના ઘરે મદ્દથપાન કરીને ચક્કાર થયો હતો. <sup>૧૦</sup> જિશ્રી ત્યાં ગયો અને એલાને ત્યાં ભારી નાખ્યો. યહૂદિયાના રાજ આસાના સત્તાવીસમા વર્ષે તે તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

<sup>૧૧</sup> જથારે જિશ્રી રાજ કરવા લાગ્યો અને તે રાજ્યાસન પર બેઠો ત્યારે એમ થથું કે તેણે બાશાના કુટુંબના સર્વ લોકોને ભારી નાખ્યા. તેણે તેના કુટુંબમાંથી, કે તેના ભિત્રોનાં કુટુંબોમાંથી એકેય નર બાળકને જીવિત રહેવા દીધો નહિ. <sup>૧૨</sup> આમ, જે પ્રમાણે યહોવા પોતાનું વચન પ્રબોધક યેહુની મારફતે બોલ્યા હતા તે પ્રમાણે જિશ્રીએ બાશાના કુટુંબોના સર્વ લોકોનો નાશ કર્યો. <sup>૧૩</sup> કેમ કે બાશાએ અને તેના પુત્ર એલાએ જે સર્વ પાપો કર્યો હતાં અને તે વડે ઇજરાયલીઓને પાપમાં દોશી ગયા હતા તેને લીધે અને તેઓની મૂર્તિઓને લીધે યહોવાહને રોષ ચઢાવ્યો હતો.

<sup>૧૪</sup> એલાનાં બાકીનાં સર્વ કાર્યો અને તેણે જે સર્વ કર્યું તે બધું ઇજરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું?

<sup>૧૫</sup> યહૂદિયાના રાજ આસાના સત્તાવીસમા વર્ષે જિશ્રીએ તિર્સામાં ફક્ત સાત દિવસ રાજ કર્યું. હવે તે વખતે ઇજરાયલી સૈન્યએ પલિસ્ટીઓના ગિઝથોનના શહેર તરફ છાવણી નાખી. <sup>૧૬</sup> જથારે સેનાને ખખર પડી કે “જિશ્રીએ રાજ વિઝલ બંડ કરી તેનું ખૂન કર્યું છે.” ત્યારે તે દિવસે છાવણીમાં તેઓએ સેનાપતિ ઓબ્રીને ઇજરાયલ પર નવા રાજ તરીકે જહેર કર્યો. <sup>૧૭</sup> ઓબ્રીએ અને આખી ઇજરાયલી સેનાએ ગિઝથોન છોડીને તિર્સાને ઘેરો ઘાલ્યો.

૧૯ જ્યારે ગિંગ્રીને ખબર પડી કે નગરને જુતી લેવામાં આવ્યું છે ત્યારે તેણે રાજમહેલના કિલ્લામાં જઈને આખા મહેલને આગ લગાડી અને તે પોતે પણ બળીને મૃત્યુ પામ્યો. ૨૦ થરોબામના માર્ગમાં તથા ઇઝરાયલની પાસે તેણે જે પાપ કરાવ્યું હતું તેમાં ચાલવાથી અને થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કરીને તેણે જે પાપો કર્યા તેને લીધે આ બન્યું હતું. ૨૧ ગિંગ્રીનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે કરેલો રાજદ્રોહ તે સર્વ વિષે ઇઝરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલું નથી શું?

૨૨ ત્યાર બાદ ઇઝરાયલના લોકોમાં બે પક્ષો પડી ગયા. એક પક્ષ ગિનાથના પુત્ર તિંનીને અનુસરતો હતો અને તેને રાજ બનાવવા માગતો હતો અને બીજો ઓંબ્રીને અનુસરતો હતો. ૨૩ પણ જે લોકો ઓંબ્રીને અનુસરતા હતા, તેઓ તિંનીને અનુસરનારા લોકો કરતાં વધુ બળવાન હતા. તેથી તિંનીને મારી નાખવામાં આવ્યો અને ઓંબ્રી રાજ થયો.

૨૪ થહૂદિયાના રાજ આસાના એકમીસમા વર્ષે ઓંબ્રી ઇઝરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે બાર વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેમાંથી તેણે ઇ વર્ષ તિર્સામાં રાજ કર્યું. ૨૫ તેણે શેમેર પાસેથી સમર્થન પર્વત બે તાલંત ચાંદી આપીને ખરીદી લીધો. તેના પર તેણે નગર બંધાવ્યું અને શેમેરના નામ પરથી તેનું નામ સમર્થન પાડ્યું.

૨૬ ઓંબ્રીએ થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું અને તેની અગાઉના સર્વ કરતાં તેણે વિશેષ દુરાચારો કર્યા. ૨૭ તે નબાટના પુત્ર થરોબામને માર્ગ ચાલ્યો, તેના પાપ વડે ઇઝરાયલ પાસે પણ પાપ કરાવ્યાં તથા તેઓની મૂર્તિઓને લીધે ઇઝરાયલના ઈશ્વર થહોવાહને કોપાયમાન કર્યા.

૨૮ ઓંબ્રીનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે સર્વ કર્યું તે તથા તેણે જે પરાકમો બતાવ્યાં તે સર્વ ઇઝરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? ૨૯ પછી ઓંબ્રી તેના પિતૃઓ સાથે ઉંઘી ગથો અને તેને સમર્થનમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તેના પછી તેનો પુત્ર આહાબ રાજ બન્યો.

૩૦ થહૂદિયાના રાજ આસાના આડમીસમા વર્ષે ઓંબ્રીનો પુત્ર આહાબ ઇઝરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે સમર્થનમાં બાવીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. ૩૧ ઓંબ્રીના પુત્ર આહાબે થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં દુષ્ટ હતું તે કર્યું અને તેની અગાઉના સર્વ કરતાં તેણે વધારે દુરાચારો કર્યા.

૩૨ એમ થયું કે, નબાટના પુત્ર થરોબામના માર્ગ ચાલું તેને માટે એક નજીવી બાબત હોય તેમ તેણે સિદ્ધોનીઓના રાજ એથાલની દીકરી ઇઝેબેલ સાથે લગ્ન કર્યા. તેણે બાલ દેવની પૂજા કરીને તેને દર્દવત પ્રણામ કર્યા. ૩૩ તેણે સમર્થનમાં બાલ દેવનું જે બક્કિતસ્થાન બાંધ્યું હતું તેમાં તેણે બાલને માટે વેદી બનાવી. ૩૪ આહાબે અશેરાની પણ એક મૂર્તિ બનાવડાવી અને તેણે બીજ ઇઝરાયલી રાજાઓ કરતાં પણ વિશેષ દુષ્ટતા કરીને ઇઝરાયલના ઈશ્વર થહોવાહને રોષ ચટાવ્યો.

૩૫ તેના સમય દરમિયાન બેથેલના હીએલે થરીખો નગર ફરી બંધાવ્યું. તેણે જ્યારે તેનો પાયો નાખ્યો ત્યારે તેનો સૌથી મોટો પુત્ર અભિરામ મૃત્યુ પામ્યો અને જ્યારે તેના દરવાજાઓ બેસાદ્યા. ત્યારે તેનો સૌથી નાનો પુત્ર સગુખ મૃત્યુ પામ્યો. થહોવા જે વચ્ચે નૂનના પુત્ર થહોશુઆની મારફત બોલ્યા હતા તે પ્રમાણે થયું.

## ૧૭

૧ બહારથી આવી ને ગિલ્યાદ માં વક્ષેલાં તિશ્બી એલિયા આહાબને કદ્યું કે, “ઇઝરાયલના ઈશ્વર થહોવા, જેઓ જુવંત છે, જેની સંમુખ હું ઊભો રહું છું, તેના જુવના

સમ ખાઈને કહું છું કે હવેનાં વર્ષોમાં હું કહું નહિ ત્યાં સુધી ઝાકળ કે વરસાદ વરસશે નહિ."

<sup>૨</sup>ત્યાર બાદ એલિયા પાસે થહોવાહનું એવું વચન આવ્યું કે, <sup>૩</sup>"આ જગત છોડીને તું પૂર્વ તરફ જા, યર્દન નદીની બાજુમાં કરીથના નાણા પાસે સંતાઈ રહે. <sup>૪</sup>એમ થશે કે તું ઝરણાનું પાણી પીશે અને મેં કાગડાઓને આજ્ઞા કરી છે કે તે તારે માટે ત્યાં ખોરાક પૂરો પાડે."

<sup>૫</sup>તેથી તેણે થહોવાહની આજ્ઞા પ્રમાણે કર્યું. તે યર્દનની પૂર્વ તરફ આવેલા કરીથના નાણા પાસે ગયો. <sup>૬</sup>કાગડાઓ સવાર સાંજ તેને રોટલી તથા માંસ લાવી આપતા હતા અને નાણામાંથી તે પાણી પીતો હતો. <sup>૭</sup>પણ થોડા સમય પછી, નાણાનું પાણી સુકાઈ ગયું. કેમ કે દેશમાં કોઈ સ્થળે વરસાદ વરસ્યો ન હતો.

<sup>૮</sup>પછી થહોવાહનું વચન એલિયા પાસે આવ્યું કે, <sup>૯</sup>"તું ઉઠ અને સિદ્ધોન નગરની પાસેના સારફતમાં જઈને રહે. જો, ત્યાં એક વિધવા સ્ત્રી રહે છે, તેને તારું પોષણ કરવાની આજ્ઞા આપી છે." <sup>૧૦</sup>તેથી તે સારફત ચાલ્યો ગયો, જથ્યારે તે નગરના પ્રવેશદ્વારે પહોંચ્યો ત્યારે તેણે એક વિધવા સ્ત્રીને લાકડાં વીણાતી જોઈ, તેણે તેને બોલાવીને કહ્યું, "કૃપા કરીને મારે પીવા સારુ તું મને ફૂજમાં થોડું પાણી લાવી આપ."

<sup>૧૧</sup>તે પાણી લેવા જતી હતી એટલામાં એલિયાએ તેને હાંક મારીને કહ્યું, "મારે સારુ ચોટલીનો ટુકડો પણ લેતી આવજે." <sup>૧૨</sup>પણ તે વિધવાએ જવાબ આપ્યો, "તારા ઈશ્વર થહોવાહની હાજરીમાં હું કહું છું કે મારી પાસે રોટલી નથી પણ માટલીમાં ફક્ત એક મુઢી લોટ અને ફૂનીમાં થોડું તેલ છે. જો હું અહીં થોડાં લાકડાં વીણાવા આવી છું, જેથી હું જઈને મારે માટે અને મારા પુત્ર માટે કંઈ રાંધુ કે જેથી અમે તે ખાઈએ અને પછીથી ભરણ પામીએ." <sup>૧૩</sup>એલિયાએ તેને કહ્યું, "ગભરાઈશ નહિ. જઈને તારા કહેવા પ્રમાણે કર, પણ પહેલાં મારા માટે તેમાંથી એક નાની રોટલી બનાવીને મારી પાસે અહીં લઈ આવ. પછી તારા માટે તથા તારા દીકરા માટે બનાવજે.

<sup>૧૪</sup>કેમ કે ઈરાયલના ઈશ્વર થહોવા એવું કહે છે કે, 'દિવસે હું ભૂમિ પર વરસાદ વરસાવીશ, ત્યાં સુધી માટલીમાંનો લોટ અને ફૂનીમાંનું તેલ ખૂટી જશે નહિ!' <sup>૧૫</sup>આથી તેણે જઈને એલિયાના કહેવા મુજબ કર્યું. અને એલિયાએ, તે સ્ત્રીએ તથા તેના દીકરાએ ઘણા દિવસો સુધી ખાંધું. <sup>૧૬</sup>થહોવા પોતાનું જે વચન એલિયા મારફતે બોલ્યા હતા તે પ્રમાણે માટલીમાંનો લોટ તથા ફૂનીમાંનું તેલ ખૂટી ગયું નહિ.

<sup>૧૭</sup>ત્યાર બાદ તે સ્ત્રીનો દીકરો માંદો પડ્યો. તેની બીમારી એટલી બધી ભારે હતી કે આખરે તેનો જ્વાસ બંધ પડી ગયો. <sup>૧૮</sup>તેથી તેની માતાએ એલિયાને કહ્યું, "હે ઈશ્વરભક્ત તારે મારી વિલક્ષ શું છે? તું મારાં પાપનું સ્મરણ કરાવવાં તથા મારા દીકરાને મારી નાખવા માટે મારી પાસે આવ્યો છે!"

<sup>૧૯</sup>પછી એલિયાએ તેને જવાબ આપ્યો, "તારો દીકરો મને આપ." તેણે તે છોકરાંને તેની માતાની ગોદમાંથી લીધો. અને જે ઓરડીમાં તે પોતે રહેતો હતો ત્યાં તેને માણ પર લઈને પોતાના પલંગ પર સુવડાવ્યો. <sup>૨૦</sup>તેણે થહોવાહને પ્રાર્થના કરતાં કહ્યું, "હે મારા ઈશ્વર થહોવા, જે વિધવાને ત્યાં હું રહું છું, તેના દીકરાને મારી નાખીને તેના પર તમે આપત્તિ લાવ્યા છો શું?" <sup>૨૧</sup>પછી એલિયાએ તે છોકરા પર સૂઈ જઈને શ્રદ્ધાળું થહોવાહને પ્રાર્થના કરી કે, "ઓ મારા ઈશ્વર થહોવા, હું તમને વિનંતિ કરું છું, કૃપા કરી આ બાળકનો જીવ તેનામાં પાછો આવવા દો."

<sup>૨૨</sup>થહોવાહે એલિયાની વિનંતિ સાંભળી; તે બાળકનો જીવ તેનામાં પાછો આવ્યો અને તે સજીવન થયો. <sup>૨૩</sup>એલિયા તે બાળકને લઈને ઉપરની ઓરડીમાંથી નીચેના

ઘરમાં આવ્યો; તે છોકરાંને તેની ભાતાને સૌપીને બોલ્યો કે, “જો, તારો દીકરો જીવતો છે.” <sup>૨૪</sup> તે સ્ત્રીએ ઐલિયાને કહ્યું, “હવે હું જાણું છું કે તું ઈશ્વરભક્ત છે અને તારા મુખમાં થહોવાહનું જે વચન છે તે સત્ય છે.”

## ૧૮

<sup>૧</sup> ઘણા દિવસો પછી દુકાળના શ્રીજ વર્ષે થહોવાહનું વચન ઐલિયાની પાસે આવ્યું કે, “જી, આહાબ સમક્ષ હાજર થા અને હવે હું પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવીશ.” <sup>૨</sup> ઐલિયા આહાબને મણવા ગયો; એ સમયે સમર્ઝનમાં સખત દુકાળ વ્યાપેલો હતો.

<sup>૩</sup> આહાબે ઓબાદ્યાને બોલાવ્યો. તે ભૈલનો કારભારી હતો. હવે ઓબાદ્યા તો થહોવાહથી ઘણો બીતો હતો. <sup>૪</sup> કેમ કે જ્યારે ઈશ્વરેલ થહોવાહના પ્રબોધકોને મારી નાખતી હતી, ત્યારે ઓબાદ્યાએ સો પ્રબોધકોને લઈને પચાસ પચાસની ટુકડી બનાવીને તેઓને ગુફામાં સંતાદ્યા હતા અને રોટલી તથા પાણીથી તેઓનું પોષણ કર્યું હતું.

<sup>૫</sup> આહાબે ઓબાદ્યાને કહ્યું, “આખા દેશમાં ફરીને પાણીના સર્વ જરા આગળ તથા સર્વ નાળાં આગળ જી. જેથી આપણને ઘાસચારો મળી આવે અને આપણે ઘોડા તથા ખરચના જીવ બચાવી શકીએ, કે જેથી આપણે બધાં જનવરોને ખોઈ ન જેસીએ.” <sup>૬</sup> તેથી તેઓએ આખા દેશમાં ફરી વળવા માટે અંદરોઅંદર ભાગ પાડી લીધા. આહાબ એકલો એક બાજુએ ગયો અને ઓબાદ્યા બીજુ બાજુ ગયો.

<sup>૭</sup> ઓબાદ્યા પોતાના માર્ગમાં હતો ત્યારે, ત્યાં તેને અચાનક ઐલિયા મળ્યો. ઓબાદ્યાએ તેને ઓળખીને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને કહ્યું, “હે મારા માલિક ઐલિયા, એ શું તમે છો?” <sup>૮</sup> ઐલિયાએ તેને જવાબ આપ્યો. “હા, હું તે જ છું. જ તારા માલિક (આહાબ)ને કહે, ‘જો, ઐલિયા અહીં છે.’”

<sup>૯</sup> ઓબાદ્યાએ જવાબ આપ્યો, “મેં શો અપરાધ કર્યો છે કે તું મને મારી નાખવા માટે આ તારા સેવકને આહાબના હાથમાં સૌપવા છાછે છે? <sup>૧૦</sup> તારા ઈશ્વર થહોવાહના સમ કે, એવી કોઈ પ્રજા કે રાજ્ય નથી કે, જ્યાં તારી શોધ કરવા મારા માલિકે માણસ મોકલ્યા ન હોય. જ્યારે તેઓએ કહ્યું, ‘ઐલિયા અહીં નથી,’ ત્યારે તમે તેઓને નથી મળ્યા, એ બાબતના સમ તેણે તે રાજ્ય તથા પ્રજાને ખવડાવ્યા. <sup>૧૧</sup> હવે તું કહે છે, ‘જ તારા માલિક આહાબને કહે કે ઐલિયા અહીં છે.’”

<sup>૧૨</sup> હું તારી પાસેથી જઈશ કે, તરત થહોવાહનો આત્મા હું ન જાણું ત્યાં તને લઈ જશે. પછી હું જ્યારે જઈને આહાબને ખબર આપું અને જ્યારે તું તેને મળો નહિ, ત્યારે તે મને મારી નાખશે. પણ હું તારો સેવક, મારા બાળપણથી થહોવાહથી બીતો આવ્યો છું. <sup>૧૩</sup> ઈશ્વરેલ થહોવાહના પ્રબોધકોને મારી નાખતી હતી ત્યારે મેં જે કર્યું એટલે મેં થહોવાહના પ્રબોધકોમાંથી સો માણસોને પચાસ પચાસની ટોળી કરીને ગુફામાં કેવા સંતાદ્યા અને રોટલી તથા પાણીથી તેઓનું પોષણ કર્યું, તેની ખબર મારા માલિકને નથી મળી શું?

<sup>૧૪</sup> અને હવે તું કહે છે, ‘જી, તારા માલિકને કહે કે ઐલિયા અહીં છે,’ આથી તે મને મારી નાખશે.” <sup>૧૫</sup> પછી ઐલિયાએ જવાબ આપ્યો, “સૈન્યોના થહોવા જેમની આગળ હું ઉભો રહું છું, તેમના સમ કે હું ચોક્કસ આજે તેને મળીશ.”

<sup>૧૬</sup> તેથી ઓબાદ્યા આહાબને મળ્યો; આહાબને કહ્યું એટલે તે ઐલિયાને મળ્યો. <sup>૧૭</sup> જ્યારે આહાબે ઐલિયાને જોથો ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, “હે ઈશ્વરાથલને દુઃખ આપનાર, એ શું તું છે?”

<sup>૧૮</sup> ઐલિયાએ જવાબ આપ્યો, “મેં ઈશ્વરાથલને દુઃખ આપ્યું નથી, પણ તેં તથા તારા પિતાના કુટુંબે થહોવાહની આજ્ઞાનો ત્યાગ કરીને તથા બાળની પૂજા કરીને

દુઃખ આપ્યું છે. <sup>૧૬</sup> હવે પણી, ભાગસ મોકલીને સર્વ ઈજરાયલને, બાલના ચારસો પચાસ પ્રબોધકો તથા ઈજેબેલની મેજ પર જમનારાં અશેરા દેવીના ચારસો પ્રબોધકોને કાર્મેલ પર્વત પર ભારી પાસે એકત્ર કર.”

<sup>૨૦</sup> તેથી આહાબે સર્વ ઈજરાયલી લોકો પાસે ભાગસો મોકલીને કાર્મેલ પર્વત પર એકત્ર કર્યા. <sup>૨૧</sup> એલિયાએ સર્વ લોકોની નજુક આવીને કટ્યું, “તમે કયાં સુધી બે મતની વચ્ચે ફયુપયુ રહેશો? જો થહોવા ઈશ્વર હોય, તો તમે તેમને અનુસરો. પણ જો બાલ દેવ હોય તો તેને અનુસરો.” લોકો જવાબમાં એક પણ શંદ બોલી શક્યા નહિ.

<sup>૨૨</sup> પણી એલિયાએ લોકોને કટ્યું, “હું, હા, હું એકલો જ, થહોવાહનો પ્રબોધક બાકી રહ્યો છું, પણ બાલના પ્રબોધકો તો ચારસો પચાસ છે. <sup>૨૩</sup> તો અમને બે બણદ આપો. તેઓ પોતાને માટે એક બણદ પસંદ કરીને એને કાપીને તેના ટુકડાં કરે અને તેને લાકડાં પર મૂકે અને નીચે આગ ન મૂકે. પણ હું બીજો બણદ તૈયાર કરીને તેને લાકડાં પર મૂકીશ અને નીચે આગ નહિ મૂકું. <sup>૨૪</sup> તમે તમારા દેવને વિનંતી કરજો અને હું થહોવાહને નામે વિનંતી કરીશ. અને જે ઈશ્વર અર્થિન દારા જવાબ આપે તેને જ ઈશ્વર ભાનવા.” તેથી સર્વ લોકોએ જવાબ આપ્યો, “એ વાત સારી છે.”

<sup>૨૫</sup> પણી એલિયાએ બાલના પ્રબોધકોને કટ્યું, “તમે તમારે સારુ એક બણદ પસંદ કરો અને તેને કાપીને પહેલા તૈયાર કરો, કારણ તમે ઘણા છો, તમારા દેવને પ્રાર્થના કરો, પણ બણદની નીચે આગ લગાડશો નહિ.” <sup>૨૬</sup> જે બણદ તેમને આપવામાં આવ્યો હતો તેને તેઓએ તૈયાર કર્યો અને સવારથી તે બપોર સુધી બાલના નામે વિનંતી કર્યા કરી કે “ઓ બાલ, અમને જવાબ આપ.” પણ ત્યાં કોઈ અવાજ ન હતો અને જવાબ આપનાર પણ કોઈ ન હતું. જે વેદી તેઓએ બાંધી હતી તેના ફરતે ગોળાકારે નૃત્ય પણ કર્યું.

<sup>૨૭</sup> આમ અને આમ બપોર થઈ ગઈ એટલે એલિયા તેઓની મશકરી કરીને બોલ્યો, “હજુ મોટા સાદે ભૂમો પાડો! તે દેવ છે! કદાચ એ વિચારમાં ઊંડો ઝૂબી ગયો હશે! અથવા કંઈ કામમાં ગુંથાયો હશે કે, મુસાફરીમાં હશે, કદાચ ઊંઘી પણ ગયો હોય તો જગાડવો પણ પડે.” <sup>૨૮</sup> તેથી તેઓ વધારે મોટે સાદે ભૂમો પાડવા લાગ્યા અને જેમ તેઓ કરતા હતા તેમ તરવાર અને ભાલા વડે પોતાનાં શરીર પર એવા ઘા કરવા લાગ્યા કે, લોહી વહેવા લાગ્યું. <sup>૨૯</sup> બપોર વીતી ગઈ અને છેક સાંજનું અર્પણ ચઢાવવાના સમય સુધી તેઓએ પ્રબોધ કર્યો. પણ ત્યાં કંઈ અવાજ હતો નહિ કે તેમને સાંભળનાર તથા તેમની પર ધ્યાન આપનાર કોઈ હતું નહિ.

<sup>૩૦</sup> પણી એલિયાએ બધા લોકોને કટ્યું, “અહીં ભારી નજુક આવો.” લોકો તેની પાસે નજુક આવ્યા; થહોવાહની વેદી જે તોડી નાખવામાં આવી હતી, તેને તેણે સમારી. <sup>૩૧</sup> યાકૂબ કે જેની પાસે થહોવાહનું એવું વચ્ચન આવ્યું હતું કે, “તારું નામ ઈજરાયલ થશે.” તેના પુત્રોના કુઠસમુહોની સંખ્યા પ્રમાણે તેણે બાર પથ્થર લીધા. <sup>૩૨</sup> તે પથ્થરો વડે એલિયાએ થહોવાહને નામે એક વેદી બનાવી. તેણે તે વેદીની આસપાસ બે હાથ પહોળી ખાઈ ખોદી.

<sup>૩૩</sup> પણી તેણે આગને સારુ લાકડાં પણ ગોઠવ્યાં. બણદને કાપીને ટુકડાં કર્યા અને તેને લાકડાં પર મૂક્યા. પણી તેણે કટ્યું કે, “ચાર ઘડા પાણી ભરી લાવીને દહનીથાર્પણ પર અને લાકડાં પર રેડો.” <sup>૩૪</sup> વળી તેણે કટ્યું, “આમ બીજુ વાર પણ કરો.” અને તેઓએ તેમ બીજુ વાર કર્યું. પણી તેણે કટ્યું, “આમ ત્રીજુ વાર પણ કરો.” અને તેઓએ તેમ ત્રીજુ વાર પણ કર્યું. <sup>૩૫</sup> તેથી પાણી વેદીની ચારે બાજુએ ફેલાઈ ગયું. અને પેલો ખાડો પણ પાણીથી છલકાઈ ગયો.

**૩૬** સાંજે અર્પણના સમયે એલિયા પ્રબોધક નજુક આવીને બોલ્યો, “ઓ ઇષ્ટ્રાહિમ, ઇસહાક અને થાકુબના ઈશ્વર થહોવા, તમે જ ઇઝરાયલમાં ઈશ્વર છો. હું તમારો સેવક છું અને આ બધું મેં તમારા કહેવાથી કર્યું છે એમ આજે આ લોકોને ખબર પડવા દો. **૩૭** હે થહોવા, મારું સાંભળો, મારું સાંભળો. જેથી આ લોકો જાણો કે, તમે જ થહોવા ઈશ્વર છો અને તમે જ તેઓનાં હૃદય પાછાં પોતાના તરફ ફેરબ્યાં છે.”

**૩૮** પછી એકાએક થહોવાહનાં અનિનાએ પડીને દહનીયાર્પણ, લાકડાં, પથર અને ધૂળ બાળીને ભસ્મ કરી નાખ્યાં અને તે ખાડાના પાણીને પણ સૂકવી નાખ્યાં.

**૩૯** જ્યારે લોકોએ આ જોયું ત્યારે તેઓએ દડવત પ્રણામ કર્યા અને કદ્યું, “થહોવા એ જ ઈશ્વર છે! થહોવા એ જ ઈશ્વર છે!” **૪૦** એલિયાએ કદ્યું, “બાલના પ્રબોધકોને પકડો. તેઓમાંથી એકને પણ નાસી જવા ન દો.” તેથી લોકોએ તેઓને પકડી લીધા અને એલિયાએ તેમને કીશોન નાટાની તળોટીમાં લાવીને મારી નાખ્યા.

**૪૧** એલિયાએ આહાબને કદ્યું, “ઉઠ, ખા તથા પી, કારણ, મને ધોધમાર વરસાદનો અવાજ સંભળાય છે.” **૪૨** તેથી આહાબ ખાવાપીવા માટે ઉપર ગયો. પછી એલિયા, કાર્મેલ પર્વતના શિખર સુધી ગયો અને જમીન પર નીથા નભીને તેણે પોતાનું મુખ પોતાના ધૂંટણો વચ્ચે રાખ્યું.

**૪૩** તેણે પોતાના ચાકરને કદ્યું, “હવે ઉપર જઈને સભુક્ત તરફ નજર કર.” ઉપર જઈને નજર કરીને તે બોલ્યો, “ત્યાં કશું નથી.” તેથી એલિયાએ કદ્યું, “ફરી સાત વાર જા.”

**૪૪** સાતમી વખતે તે ચાકર બોલ્યો, “જો, માણસના હાથની હથેણી જેટલું નાનું વાદળું સભુક્તમાંથી ઉપર ચઢે છે.” ત્યારે એલિયાએ જવાબ આપ્યો કે, “ઉપર જઈને આહાબને કહે, વરસાદ તને અટકાવે તે પહેલાં રથ જોડીને નીચે ઊતરી આવ.”

**૪૫** અને થોડી વારમાં એમ થથું કે આકાશ વાદળથી તથા પવનથી અંધારાથું અને ધોધમાર વરસાદ વરસ્થ્યો. આહાબ રથમાં બેસીને થિઝાએલ ગયો. **૪૬** પણ થહોવાહનો હાથ એલિયા પર હતો. તે કમર બાંધીને તેનો જલ્ભો થોડો ઊંચો કરીને આહાબના રથની આગળ છેક તે થિઝાએલના પ્રવેશદ્વાર સુધી દોડતો ગયો.

## ૧૮

**૧** એલિયાએ જે કંઈ કર્યું હતું તે અને તેણે કેવી રીતે સઘળા પ્રબોધકોને તરવારથી મારી નાખ્યા હતા, તે પણ આહાબે ઇઝેલને કદ્યું. **૨** પછી ઇઝેલે સંદેશવાહક મોકલીને એલિયાને કહેવડાવ્યું કે, “જેમ તોં તે પ્રબોધકોના પ્રાણ લીધા છે તેમ હું પણ તારા પ્રાણ આવતી કાલે રાત્રે આવી જ રીતે આ સમયે લઈશ. જો હું તેમ ના કરું તો દેવ એવું જ અને તેનાથી પણ વધારે કરો.” **૩** જ્યારે એલિયાએ તે સાંભળ્યું ત્યારે તે પોતાનો જીવ બચાવવા થહુદિયામાં આવેલા બેર-શોભા નગરમાં નાસી ગયો અને તેણે પોતાના ચાકરને ત્યાં રાખ્યો.

**૪** પણ પોતે એક દિવસની મુસાફરી જેટલે દૂર અરથભાં ગયો, ત્યાં તે એક રોતેમધૂકણી નીચે બેઠો અને તે પોતે મૃત્યુ પામે તેવી પ્રાર્થના કરી. તેણે કદ્યું, “હવે બસ થથું, હે થહોવા ઈશ્વર, મારો પ્રાણ લઈ લો, હું મારા પિતૃઓથી જરાય સારો નથી.” **૫** પછી તે વૃક્ષ નીચે આડો પડયો અને ઊંઘી ગયો, તે ઊંઘતો હતો, ત્યારે એક દૂતે તેને સ્પર્શ કરીને કદ્યું, “ઉઠ અને ખાઈ લે.” **૬** એલિયાએ જોયું, તો નજુક અંગારા પર શેકેલી રોટલી અને પાણીનો કુંજો તેના ભાથા પાસે હતો. તે ખાઈ પીને પાણો સૂઈ ગયો.

**૭** થહોવાહના દૂતે બીજુ વાર આવીને તેને સ્પર્શ કરીને કદ્યું, “ઉઠ અને ખાઈ લે, તારે લાંબી મુસાફરી કરવાની છે.” **૮** તેથી તેણે ઊંઘીને ખાદ્યું, પાણી પીધ્યું અને તે

ખોરાકથી ભણેલી શકિતથી તે ચાળીસ દિવસ અને ચાળીસ રાત મુસાફરી કરીને યહોવાહના પર્વત હોરેબ સુધી પહોંચ્યો.

**૬** તેણે એક ગુફામાં જઈને ત્યાં ઉતારો કર્યો. પછી યહોવાહનું એવું વચન તેની પાસે આવ્યું કે, “એલિયા, તું અહીં શું કરી રહ્યો છે?” **૧૦** એલિયાએ જવાબ આપ્યો, “સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહને સારુ મને ઘણી જ આસ્થા ચઢી છે, કેમ કે ઇજરાયલના લોકોએ તમારા કરારનો ત્યાગ કર્યો છે. તમારી વેદીઓને તોડી નાખી છે અને તમારા પ્રબોધકોને તરવારથી મારી નાખ્યા છે. અને હવે હું એકલો જ બચી ગયો છું. તેઓ મારો પણ જીવ લેવા મને શોધે છે.”

**૧૧** યહોવાહે જવાબ આપ્યો, “બહાર જ અને પર્વત પર યહોવાહની ઉપસ્થિતિમાં ઊભો રહે.” પછી યહોવા ત્યાંથી પક્ષાર થઈ રહ્યા હતા. પ્રચંડ પવન પર્વતોને દ્વ્યાવતો અને યહોવાહની સંમુખ ખડકોના ટુકડેટુકડાં કરતો હતો. પરંતુ યહોવા તે પવનમાં નહોતા. પવન પછી ભૂકંપ થયો, પરંતુ યહોવા એ ભૂકંપમાં પણ નહોતા. **૧૨** ભૂકંપ પછી અર્દિન પ્રગટ્યો. પણ યહોવા એ અર્દિનમાં પણ નહોતા, અર્દિન પછી ત્યાં એક જીણો અવાજ સંભળાવ્યો.

**૧૩** જથારે એલિયાએ આ અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે પોતાના ઝભાથી તેણે પોતાનું મુખ ટાંકી દીધું અને બહાર નીકળીને તે ગુફાના બારણા આગળ ઊભો રહ્યો. પછી ત્યાં તેને ફરીથી અવાજ સંભળાયો, “એલિયા, તું અહીં શું કરે છે?” **૧૪** તેણે ફરીથી જવાબ આપ્યો, “સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહને સારુ મને ઘણી જ આસ્થા ચઢી છે. કેમ કે ઇજરાયલના લોકોએ તમારા કરારનો ત્યાગ કર્યો છે. તમારી વેદીઓને તોડી નાખી છે અને તમારા પ્રબોધકોને તરવારથી મારી નાખ્યા છે. અને હવે હું એકલો જ બચી ગયો છું. તેઓ મારો પણ જીવ લેવા મને શોધે રહ્યો છે.”

**૧૫** પછી યહોવાહે તેને કહ્યું, “અરણ્યને માર્ગ થઈને દમસ્કસ પાછો જ અને જથારે તું ત્યાં પહોંચે ત્યારે હિંદુઓનો અભિષેક કરીને તેને અરામનો રાજ ઠરાવજે. **૧૬** નિમ્નલિંગના દીકરા યેહુનો અભિષેક કરીને તેને ઇજરાયલનો રાજ ઠરાવજે. અને આબેલ-મહોલાવાસી શાફાટના દીકરા એલિશાનો અભિષેક કરીને તેને તારી જગ્યાએ પ્રબોધક ઠરાવજે.

**૧૭** અને એમ થશે કે હિંદુઓની તરવારથી જે કોઈ બચી જશે તેને યેહુ મારી નાખશે અને યેહુની તરવારથી જે કોઈ બચી જશે તેને એલિશા મારી નાખશે. **૧૮** પણ હું મારે માટે ઇજરાયલમાં એવા સાત હજારને બચાવીશ કે જે સર્વનાં દ્વંદ્વણ બાલની આગળ નમ્યાં નથી અને જેઓમાંના કોઈનાં મુખે તેને ચુંબન કર્યું નથી.”

**૧૯** તેથી એલિયા ત્યાંથી રવાના થયો અને તેને શાફાટનો દીકરો એલિશા મળ્યો. ત્યારે તે તેને ખેતર ખેડતો હતો. એની આગળ બાર જોડ બણદ હતા અને તે પોતે બારમી જોડની સાથે હતો. એલિયાએ તેની પાસે જઈને પોતાનો ઝભાં તેના પર નાખ્યો. **૨૦** પછી એલિશા બણદોને મૂકીને એલિયાની પાછળ દોદ્યો અને કહેવા લાગ્યો, “કૃપા કરીને મને મારા માતા પિતાને વિદાયનું ચુંબન કરવા જવા દે, પછી હું તારી પાછળ આવીશ.” પછી એલિયાએ તેને કહ્યું, “સારું, પાછો જ, પણ મેં તારા માટે જે કર્યું છે તેનો વિચાર કરજે.”

**૨૧** તેથી એલિશા એલિયાની પાછળ ન જતાં પાછો વણ્યો. તેણે બણદની એક જોડ લઈને તે બે બણદને કાપીને ઝૂસચીના લાકડાંથી તેઓનું માંસ બાફ્યું. તેનું ભોજન બનાવીને લોકોને પીરસ્થથું અને તેઓએ તે ખાદ્યું. પછી તે ઊઠીને એલિયાની પાછળ ગયો અને તેની સેવા કરી.

## ૨૦

<sup>૧</sup> અરામના રાજા બેન-હદાદે પોતાનું સમગ્ર સૈન્ય એકત્ર કર્યું; ત્યાં તેની સાથે બશ્રીસ રાજાઓ અને ઘોડેસવારો તથા રથદળ હતાં. તેણે ચટાઈ કરીને સમર્પણને ઘેરી લીધું અને તેની વિરાજ યુઝ કર્યું. <sup>૨</sup> તેણે નગરમાં ઈરાયલના રાજા આહાબ પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને તેને કહેવડાવ્યું કે, “બેન-હદાદ આમ કહે છે: <sup>૩</sup> ‘તારાં સૌનાચાંદી મારાં છે. વળી તારી પત્નીઓ તથા તારાં બાળકો, એટલે તેઓમાં જે સૌથી સારાં હશે, તે પણ મારાં છે.’”

<sup>૪</sup> ઈરાયલના રાજાએ જવાબ આપ્યો, “હે મારા માલિક રાજા, તારા કહેવા પ્રમાણે છે. હું તથા મારં સર્વસ્વ તારાં છે.” <sup>૫</sup> સંદેશવાહકોએ ફરીથી આવીને કર્યું, “બેન-હદાદ આમ કહે છે કે, ‘મેં તો તારી પાસે માણસ મોકલીને થોક્કસ કહેવડાવ્યું હતું કે તારં સૌનુંચાંદી, તારી પત્નીઓ તથા તારાં બાળકો તું મારે સ્વાધીન કર.’ <sup>૬</sup> પણ આવતી કાલે આશરે આ સમયે હું મારા ચાકરોને તારી પાસે મોકલીશ અને તેઓ તારા ઘરની તથા તારા ચાકરોનાં ઘરની તપાસ કરશે. જે બધું તને પ્રિય લાગતું હશે, તે તેઓ તારી પાસેથી લઈ જશે.”

<sup>૭</sup> પણી ઈરાયલના રાજાએ દેશનાં સર્વ વડીલોને બોલાવીને એકત્ર કરીને કર્યું, “કૃપા કરીને આ ધ્યાનમાં લો અને જુઓ કે આ માણસ કેવું નુકસાન કરવા ઇચ્છે છે. તેણે મારી પાસે માણસ મોકલીને મારી પત્નીઓ, મારાં બાળકો, મારં સૌનું તથા ચાંદી માર્ગથાં અને મેં તેને ના પાડી નહિં.” <sup>૮</sup> સર્વ વડીલોએ તથા સર્વ લોકોએ આહાબને કર્યું, “તારે તેનું સાંભળવું નહિં અને તેની માગણી પૂરી કરવી નહિં.”

<sup>૯</sup> તેથી આહાબે બેન-હદાદના સંદેશવાહકોને કર્યું, “મારા માલિક રાજાને કહેજો કે, ‘પહેલાં જે તેં તારા સેવક દ્વારા કહેવડાવ્યું હતું તેની માગણી પ્રમાણેનું હું બધું જ આપીશ, પણ હું તારી બીજુ માંગણી નહિં સ્વીકારણ.’” તેથી સંદેશવાહકો ત્યાંથી રવાના થઈને બેન-હદાદ પાસે જવાબ લઈ આવ્યા. <sup>૧૦</sup> પણી બેન-હદાદે આહાબ પાસે માણસ મોકલીને સંદેશો મોકલ્યો, “જો મારી સાથે આવેલા બધા લોકોને ભાગે સમર્પણની મુષ્ટી ધૂળ પણ આવે, તો દેવતાઓ મને એવું અને એનાથી પણ વધારે વિતાડો.”

<sup>૧૧</sup> પણી ઈરાયલના રાજાએ જવાબ આપ્યો, “બેન-હદાદને કહો, ‘જે વ્યક્તિ શસ્ત્ર ધારણ કરે તેણે શસ્ત્ર અંગ પરથી ઉતારનારની જેમ બડાશ મારવી નહિં.’” <sup>૧૨</sup> બેન-હદાદ તથા રાજાઓ તંબુઓમાં ભદ્રયપાન કરતા હતા, તે દરમિયાન તેણે આ સંદેશો સાંભળીને પોતાના માણસોને આજા કરી, “યુઝ માટે તૈયાર થાઓ.” તેથી તેઓએ પોતાને યુઝ માટે તૈયાર કરીને નગર પર હુમલો કર્યો.

<sup>૧૩</sup> તો જુઓ, એક પ્રબોધક ઈરાયલના રાજા આહાબની પાસે આવીને બોલ્યો, “યહોવા એવું કહે છે, ‘શું તેં આ મારા મોટા સૈન્યને જોયું છે? જો, હું આજે તેને તારા હાથમાં સૌંપી દઈશ અને તું જાણશે કે હું યહોવા છું.’” <sup>૧૪</sup> આહાબે પૂછ્યું, “કોની મારફતે?” યહોવાહે જવાબ આપ્યો, “પ્રાંતોના સરદારોના જુવાનોની મારફતે.” પણી આહાબે કર્યું, “યુઝની શરૂઆત કોણ કરશે?” યહોવાહે જવાબ આપ્યો, “તું.” <sup>૧૫</sup> પણી આહાબે યુવાનો કે જે પ્રાંતના સરદારોની સેવા કરતા હતા એ જુવાનોને ભેગા કર્યો. તેઓ બસો બશ્રીસ હતા. તેઓના પણી તેણે સમગ્ર ઈરાયલી સેનાના સૈનિકોને ભેગા કર્યો; તેઓની સંખ્યા સાત હજાર હતી.

<sup>૧૬</sup> તેઓ બપોરે રવાના થયા. પણ બેન-હદાદ પોતે અને તેને સહાય કરનાર બશ્રીસ રાજાઓ તંબુઓમાં ભદ્રયપાન કરીને મસ્ત થયા હતા. <sup>૧૭</sup> યુવાનો કે જેઓએ પ્રાંતોના સરદારોની સેવા કરી હતી તેઓ પ્રથમ ચાલી નીકાયા. પણી બેન-હદાદે

માણસો મોકલ્યા અને તેઓએ તેને એવી ખબર આપી, “સમર્થનમાંથી માણસો નીકળી આવેલા છે.”

<sup>૧૮</sup> બેન-હંડાદે કદ્યું, “તેઓ સલાહને ભાટે આવ્યા હોય કે યુઝ કરવા આવ્યા હોય તોપણ તેઓને જીવતા પકડી લો.” <sup>૧૯</sup> તેથી પ્રાંતોના આગેવાનોની સેવા કરનારા યુવાનો તથા સૈન્ય નગરમાંથી બહાર આવ્યાં.

<sup>૨૦</sup> તેઓ સામા પક્ષનાઓને સૈનિકોમાંથી કેટલાક ભારી નાખવા લાગ્યા ત્યારે અરામીઓ ડરીને ભાગવા લાગ્યા; પણ ઇઝરાયલીઓ તેઓની પાછળ પદ્ધયા. અરામનો રાજ બેન-હંડાદ કેટલાક ઘોડેસવારો સાથે ઘોડા પર બેસી નાસી ગયો. <sup>૨૧</sup> પણ ઇઝરાયલના રાજાએ બહાર આવીને ઘોડેસવારો તથા રથદળ પર હુમલો કરીને અરામીઓની સખત કતલ કરીને તેઓને ભારી નાખ્યા.

<sup>૨૨</sup> પ્રબોધકે ઇઝરાયલના રાજ પાસે આવીને તેને કદ્યું, “તું જઈને તાં બળ વધાર અને જે કંઈ કરે તે વિષે લક્ષ તથા ચોકસી રાખ, કેમ કે આવતા વર્ષે અરામનો રાજ તારા પર ફરીથી ચટાઈ કરશે.” <sup>૨૩</sup> અરામના રાજના ચાકરોએ તેને કદ્યું, “તેઓના ઈશ્વર તો પર્વતોના ઈશ્વર છે. તેથી તેઓ આપણા કરતાં બળવાન હતા. પણ હવે ચાલો આપણે તેમની સાથે મેદાનમાં યુઝ કરીએ અને ચોક્કસ આપણે તેઓના કરતાં બળવાન થઈશું.

<sup>૨૪</sup> અને તમે આટલું કરો: રાજાઓને દૂર કરીને તેઓની જગ્યાએ સરદારોને રાખો. <sup>૨૫</sup> તમે જે સેના ગુમાવી છે તેના જેટલી જ, એટલે તેમાં જેટલા ઘોડેસવાર અને રથદળ હતા તેટલી સેના તમે ઊભી કરો અને આપણે મેદાનમાં તેઓની વિરુદ્ધ યુઝ કરીશું. પણ ચોક્કસ આપણે તેઓના કરતાં બળવાન થઈશું.” બેન-હંડાદે તેઓની સલાહ સાંભળી અને તેઓના કદ્યા પ્રમાણે જ કર્યું.

<sup>૨૬</sup> નવું વર્ષ શરૂ થતાં, બેન-હંડાદ અરામીઓને બેગા કરીને ઇઝરાયલ સામે યુઝ કરવા ભાટે અફેક સુધી ગયો. <sup>૨૭</sup> ઇઝરાયલી લોકો બેગા થઈને ભાતું લઈને તેઓની સામે લદ્યા. ઇઝરાયલી લોકોએ તેઓની આગળ લવારાંની બે નાની ટોળીઓની માફક છાવણી કરી, પણ અરામીઓ તો સમગ્ર પ્રદેશમાં ફેલાઈ ગયા હતા.

<sup>૨૮</sup> પણ ઈશ્વરના એક માણસે પાસે આવીને ઇઝરાયલના રાજને કદ્યું, “થહોવા આમ કહે છે: ‘અરામીઓ એવું માને છે કે થહોવા તો પર્વતોના પ્રભુ છે, પણ તે મેદાનનો પ્રભુ નથી; ભાટે હું આ આખો મોટો સમુદ્દર તારા હાથમાં સૌંપીશ અને તમે જાણશો કે હું જ થહોવા છું.’”

<sup>૨૯</sup> તેથી સૈન્યએ સાત દિવસ સુધી સામસામે છાવણી રાખી. પણ સાતમાં દિવસે યુઝ શરૂ થયું. ઇઝરાયલી લોકોએ એક જ દિવસમાં અરામના પાથેદળના એક લાખ સૈનિકોને ભારી નાખ્યા. <sup>૩૦</sup> બીજા સૈનિકો અફેકના નગરમાં નાસી ગયા પરંતુ તેઓ દાખલ થયા તે સાથે જ નગરનો કોટ નાસી ગયેલા સત્તાવીસ હજાર સૈનિકો પર તૂટી પદ્ધયો. બેન-હંડાદે નાસી જઈને નગરના અંડરના ભાગમાં આશ્રય લીધો.

<sup>૩૧</sup> બેન-હંડાદના ચાકરોએ તેને કદ્યું, “જો, હવે અમે સાંભળ્યું છે, કે ઇઝરાયલના રાજાઓ દયાળું હોય છે. કૃપા કરીને આપણે કમરે ટાટ (શોકના વશો) પહેંચીએ અને માથા પર દોરડાં વીટીને ઇઝરાયલના રાજ પાસે જઈએ, કદાચ તે તારો જીવ બચાવે.”

<sup>૩૨</sup> તેથી તેઓએ કમરે ટાટ તથા અને માથા પર દોરડાં વીટાળીને ઇઝરાયલના રાજ પાસે જઈને તેને કદ્યું, “તારા સેવક બેન-હંડાદે કહેવડાવ્યું છે કે, કૃપા કરીને મને જીવનદાન આપ.” તેણે જવાબ આપ્યો, “શું તે હજુ જીવતો છે? તે તો ભારો ભાઈ છે.”

<sup>૩૩</sup> હવે બેન-હંડાદના માણસો તો આતુરતાથી તાકી રદ્દ્યા હતા તેથી તેઓએ તરત જ તેને જવાબ આપ્યો કે, “હા, તારો ભાઈ બેન-હંડાદ હજુ જીવે છે.” પણ આહાબે કદ્યું,

“જાઓ, તેને લઈ આવો.” પણ બેન-હદાદ તેની પાસે બહાર આવ્યો અને આહાબે તેને પોતાના રથમાં બેસાડ્યો. <sup>૩૪</sup> બેન-હદાદે આહાબને કટ્યું, “મારા પિતાએ તારા પિતા પાસેથી લઈ લીધેલાં નગરો હું પાછાં આપીશ અને મારા પિતાએ જેમ સમર્ઝનમાં બજાર બનાવ્યાં હતાં તેમ તું દમસ્ક્સમાં બનાવજે.” આહાબે જવાબ આપ્યો, “હું તેને આ શરતો પર જવા દઈશ.” એમ આહાબે તેની સાથે શાંતિકરાર કરીને તેને જવા દીધો.

<sup>૩૫</sup> પ્રબોધકોના પુત્રોમાંના એક માણસે યહોવાહના વચ્ચનથી પોતાના સાથીને કટ્યું, “કૃપા કરીને મને માર.” પણ પેલા માણસે તેમ કરવાની ના પાડી. <sup>૩૬</sup> પણ પ્રબોધકે તેના સાથીને કટ્યું, તેં યહોવાહની આજ્ઞાની અવગણના કરી છે, તેથી તું મારી પાસેથી જશે કે તરત જ એક સિંહ તને મારી નાખશે.” તે માણસ ગયો કે તરત જ તેને એક સિંહ મણ્યો અને તેણે તેને મારી નાખ્યો.

<sup>૩૭</sup> ત્યાર બાદ પેલો પ્રબોધક બીજા માણસને મણ્યો અને તેણે તેને કટ્યું, “કૃપા કરીને મને માર.” અને તે માણસે તેને માર્યો અને ઘાયલ કર્યો. <sup>૩૮</sup> પણ તે પ્રબોધક ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો અને રાજાની રાહ જોતો આંખો પર પાટો બાંધીને પોતાનો વેશ બદલીને માર્ગમાં ઉભો રહ્યો.

<sup>૩૯</sup> જ્યારે રાજ ત્યાંથી પસાર થયો ત્યારે તેણે તેને ભૂમ પાડીને કટ્યું, “હું યુઝની વચ્ચોવચ્ચ જતો હતો એવામાં એક યોજ્જાએ એક કેદીને લઈને મારી પાસે આવીને કટ્યું, ‘આ માણસને જો, એ જો નાસી જશે તો તેને બદલે તારે તારો જીવ આપવો પડશે અથવા એક તાલંત ચાંદી આપવી પડશે.’” <sup>૪૦</sup> પણ હું અહીં તહીં કામમાં વ્યસ્ત હતો, એવામાં તે જતો રહ્યો. “પણ ઈજરાયલના રાજાએ તેને કટ્યું, “તને એ સજ થવી જ જોઈએ - તેં પોતે જ એ નિર્ણય કર્યો છે.”

<sup>૪૧</sup> પણ તરત જ તે પ્રબોધકે તેની આંખ પર બાંધેલો પાટો છોડી નાખ્યો અને ઈજરાયલના રાજાએ તેને ઓળખી કાટયો કે, આ તો પ્રબોધકોમાંનો એક છે. <sup>૪૨</sup> તેણે રાજાને કટ્યું, “આ યહોવાહના વચ્ચન છે, ‘જે માણસને મૈં નાશપાત્ર ઠરાવ્યો હતો તેને તેં તારા હાથમાંથી જવા દીધો છે. તેથી તે માણસના બદલામાં તું મૃત્યુ પામશે અને તેના સૈનિકોના બદલે તારા સૈનિકો મૃત્યુ પામશે.’” <sup>૪૩</sup> તેથી ઈજરાયલનો રાજ ઉદાસ અને ગુસ્સે થઈને તેના ઘરે જવા નીકળ્યો અને સમર્ઝનમાં આવી પહોંચ્યો.

## ૨૧

<sup>૧</sup> ત્યાર બાદ એવું બન્યું કે, યિઝઅલી નાબોથ પાસે યિઝઅલમાં સમર્ઝનના રાજ આહાબના મહેલ પાસે એક દ્રાક્ષાવાડી હતી. <sup>૨</sup> આહાબે નાબોથને કટ્યું, “તારી દ્રાક્ષાવાડી મારા મહેલ પાસે હોવાથી તે તું મને આપ. જેથી હું તેને શાકવાડી બનાવું. અને તેના બદલામાં હું તને બીજુ સારી દ્રાક્ષાવાડી આપીશ અથવા જો તને ઠીક લાગે તો હું તને તેના મૂલ્યના પૈસા ચૂકવીશ.

<sup>૩</sup> પણ નાબોથે તેને જવાબ આપ્યો, “મારા પૂર્વજોની જમીન હું તમને આપું તેવું યહોવા થવા દો નહિ.” <sup>૪</sup> તેથી યિઝઅલી નાબોથનો જવાબ સાંભળીને આહાબ ઉદાસ તથા ગુસ્સે થઈને પોતાના મહેલમાં ગયો. તે પથારીમાં સૂર્ય ગયો અને તેણે પોતાનું મો અવળું ફેરફારું. તેણે ખાવાની ના પાડી.

<sup>૫</sup> તેની પતની ઈઝેબેલે તેની પાસે આવીને કટ્યું, “તું આટલો બધો ઉદાસ કેમ થયો છે? તેં ખાવાની પણ ના પાડી?” <sup>૬</sup> તેણે તેને કટ્યું, “યિઝઅલી નાબોથને મૈં કટ્યું કે, ‘પૈસાના બદલામાં તું તારી દ્રાક્ષાવાડી મને આપ. અથવા જો તું ઇચ્છે તો તેના બદલામાં હું તને બીજુ દ્રાક્ષાવાડી આપીશ. પણ તેણે કટ્યું, ‘હું મારી દ્રાક્ષાવાડી તને નહિ આપું.’” <sup>૭</sup> તેથી તેની પતની ઈઝેબેલે પ્રત્યુત્તર આપ્યો, “તું હાલ ઈજરાયલનું

રાજ ચલાવે છે કે નહિ? ઉઠ અને ખા. હૃદયમાં આનંદિત થા. થિઝઅએલી નાભોથની દ્રાક્ષાવાડી હું તને અપાવીશ.”

**૯** પણી આહાબને નામે ઇઝેબેલે પત્રો લખ્યા, તે પર તેની મહોર મારીને બંધ કર્યો. નાભોથ રહેતો હતો તે નગરમાં વડીલો અને આગેવાનોને તે પત્રો તેણે મોકલી આપ્યા. **૧૦** તેણે પત્રમાં લખ્યું કે, “ઉપવાસને જહેર કરો અને નાભોથને બધા લોકોની સામે બેસાડો.” **૧૧** સભામાં બે અપ્રામાણિક માણસોને પણ બેસાડો અને તેઓને તેની વિરલ સાક્ષી અપાવો કે, “નાભોથે યહોવાહને અને રાજને શાપ આપ્યો છે.” માટે તેને બહાર લઈ જાઓ અને તેને પથ્થર મારીને મારી નાખો.

**૧૨** તેથી વડીલો, આગેવાનોએ તથા તેના નગરના માણસોએ ઇઝેબેલે, પત્રમાં લખી મોકલેલા સંદેશ પ્રમાણે કર્યું. **૧૩** તેમણે ઉપવાસ જહેર કર્યો અને નાભોથને લોકોની સામે બેસાડ્યો. **૧૪** પેલા બે અપ્રામાણિક માણસો આવીને તેની સામે બેઠા અને તેના વિષે લોકો સમક્ષ સાક્ષી આપીને કર્યું, “નાભોથે યહોવાહને અને રાજને શાપ આપ્યો છે.” પણી તેઓ તેને નગરની બહાર લઈ ગયા અને પથ્થર મારીને તેને મારી નાખ્યો. **૧૫** પણી તેઓએ ઇઝેબેલને સંદેશો મોકલ્યો કે, “નાભોથને પથ્થરો ફેકીને મારી નાખવામાં આવ્યો છે.”

**૧૬** તેથી જથારે ઇઝેબેલને ખબર પડી કે, નાભોથને પથ્થર મારીને તેને મારી નાખવામાં આવ્યો છે ત્યારે તેણે આહાબને કર્યું, “ઉઠ અને થિઝઅએલના નાભોથે જે દ્રાક્ષાવાડી જે તે પૈસા લઈ ને તને આપવાની ના પાડી હતી તેનો કબજો લે; કારણ નાભોથ હવે જીવતો નથી, મૃત્યુ પામ્યો છે.” **૧૭** જથારે આહાબે સાંભળ્યું કે, નાભોથ મૃત્યુ પામ્યો છે ત્યારે તે ઉઠીને થિઝઅએલી નાભોથની દ્રાક્ષાવાડીનો કબજો લેવા ગયો છે.

**૧૮** ત્યારે બાદ તિશ્જીના પ્રબોધક એલિથા પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું, **૧૯** “ઉઠ, સમર્થનમાં રહેતા ઇઝરાયલના રાજ આહાબ પાસે જા. તે તને નાભોથની દ્રાક્ષાવાડીમાં મળશે. તે ત્યાં દ્રાક્ષાવાડીનો કબજો લેવા ગયો છે.

**૨૦** તારે તેને આ પ્રમાણે કહેવું, યહોવા ઐવું કહે છે કે, ‘તેં નાભોથનું ખૂન કર્યું છે? અને દ્રાક્ષાવાડીનો કબજો પણ લીધો છે? યહોવા આમ કહે છે, જથાં ફૂતરાંઓએ નાભોથનું લોલી ચાદ્યું હતું ત્યાં જ ફૂતરાંઓ તારું લોલી પણ ચાટશે.’’ **૨૧** આહાબે એલિથાને કર્યું, “મારા શત્રુ, શું તેં મને શોધી કાઢયો?” એલિથાએ કર્યું, “મેં તને શોધી કાઢ્યો છે, કારણ, યહોવાહની દ્રાક્ષિમાં જે ખોટું છે તે કરવાને માટે તેં પોતાને વેચ્યો છે.

**૨૨** યહોવા કહે છે કે, ‘જો, હું તારા પર આપત્તિ લાવીશ અને તારો સંપૂર્ણ વિનાશ કરીશ. હું તારા દરેક પુત્રનો અને ઇઝરાયલમાંનાં દરેક બંદીવાન તેમ જ બચી રહેલાનો નાશ કરીશ. **૨૩** હું નબાટના પુત્ર ચરોબામ અને અહિથાના પુત્ર બાશાના કુટુંબોની જેમ તારા પણ કુટુંબ સાથે કરીશ. કારણ તેં ઇઝરાયલના લોકો પાસે પાપ કરી મને રોષ થફાવ્યો છે!

**૨૪** યહોવાહે ઇઝેબેલ વિષે પણ આમ કર્યું છે કે, ‘થિઝઅએલના ખેતરોમાં ઇઝેબેલના શરીરને ફૂતરાં ખાશે.’’ **૨૫** નગરોમાં આહાબનું જે કોઈ મૃત્યુ પામશે તેને ફૂતરાં ખાઈ જશે. જે કોઈ ખેતરોમાં મૃત્યુ પામશે તેને વાયુચર પક્ષીઓ ખાઈ જશે.’’

**૨૬** આહાબ જેવું તો કોઈ જ નહોતું જેણો પોતાની પત્ની ઇઝેબેલના ઉશ્કેર્યાથી યહોવાહની દ્રાક્ષિમાં દુષ્ટતા કરવા માટે પોતાને વેચી દીધો હતો. **૨૭** વળી અમોરીઓ જેઓને યહોવાહે ઇઝરાયલી લોકો આગળથી કાઢી મૂક્યા હતા, તેઓનાં સર્વ ફૂત્યો પ્રમાણે મૂર્તિઓની પૂજા કરવામાં તેણે ઘણું જ દિક્કારપાત્ર આચરણ કર્યો.

**૨૭** જ્યારે આહાબે એ વચ્ચનો સાંભળ્યાં તથારે તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડીને પોતાના શરીર પર શોકનાં વસ્ત્રો ધારણ કર્યા. અને ઉપવાસ કર્યો અને ખૂબ જ ઉદાસ બનીને શોકનાં વસ્ત્રો ઓઢીને તે તેમાં સૂઈ ગયો. **૨૮** પછી થહોવાહનું વચ્ચન તિશ્ચી એલિયાની પાસે એવું આવ્યું કે, **૨૯** “આહાબ મારી સમક્ષ કેવો નમ્ર બની ગયો છે, તે તું જુઓ છે કે નહિ? તે મારી આગળ નમ્ર બન્યો છે, માટે તેના દિવસોમાં એ આપત્તિ હું નહિ લાવું; પણ તેના દીકરાના દિવસોમાં તેના પર હું એ આપત્તિ લાવીશ.”

## ૨૨

**૧** અરામ તથા ઇજરાયલની વચ્ચે યુદ્ધ ના થયું હોય એ ત્રણ વર્ષનો ગાળો વીતી ગયો. **૨** પછી મ્રીજે વર્ષે એમ બન્યું કે થહોવાહનો રાજ થહોશાફાટ ઇજરાયલના રાજની પાસે ગયો.

**૩** હવે ઇજરાયલના રાજએ પોતાના ચાકરોને કદ્યું, “શું તમે જાણો છો કે રામોથ-ગિલ્યાદ આપણું છે? પણ આપણે છાનામાના બેસી રટ્યા છીએ અને અરામના રાજના હાથમાંથી તે લઈ લેતા નથી.” **૪** તેથી તેણે થહોશાફાટને કદ્યું, “શું તમે યુદ્ધમાં મારી સાથે રામોથ-ગિલ્યાદ પર હુમલો કરવા આવશો?” થહોશાફાટે ઇજરાયલના રાજને જવાબ આપ્યો, “તારા જેવો જ હું છું, જેવા તારા લોકો તેવા મારા લોકો અને જેવા તારા ધોડેસવારો તેવા મારા ધોડેસવારો છે.”

**૫** થહોશાફાટે ઇજરાયલના રાજને કદ્યું, “આમાં થહોવાહની શી ઇચ્છા છે તે કૃપા કરીને આજ પૂછી જુઓ.” **૬** પછી ઇજરાયલના રાજએ પ્રબોધકોમાંના આશરે ચારસો માણસોને બેગા કરીને તેમને પૂછ્યું, “શું હું યુદ્ધ કરવા માટે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરું કે ના કરું?” તેઓએ કદ્યું, “હુમલો કરો, કેમ કે પ્રભુ તે સ્થળને રાજના હાથમાં સોંપશે.”

**૭** પણ થહોશાફાટે કદ્યું, “શું આ સિવાય થહોવાહનો કોઈ પ્રબોધક અહીં નથી કે આપણે તેને સલાહ પૂછી જોઈએ?” **૮** ઇજરાયલના રાજએ થહોશાફાટને કદ્યું, “ત્યાં હજુ એક પ્રબોધક બાકી છે કે, જેની મારફતે આપણે થહોવાહની સલાહ પૂછી જોઈએ. તે તો થિભલાનો દીકરો મિખાયા છે, પણ હું તેને ધિક્કારું છું, કેમ કે તે મારે વિષે સારું નહિ, પણ ખોટું ભવિષ્ય કહે છે.” પણ થહોશાફાટે કદ્યું, “રાજએ એવું ન બોલવું જોઈએ.” **૯** પછી ઇજરાયલના રાજએ એક આગેવાનને બોલાવીને આજા કરી કે, “થિભલાના દીકરા મિખાયાને હમણાં જ લઈ આવ.”

**૧૦** હવે ઇજરાયલનો રાજ તથા થહોવાહનો રાજ થહોશાફાટ સમર્થનના દરવાજાના આગળ ખુલ્લાં મેદાનમાં રાજ્યપોષાક પહેલીને પોતપોતાના રાજ્યાસન પર બેઠા હતા. સર્વ પ્રબોધકો તેમની આગળ પ્રબોધ કરતા હતા. **૧૧** કેનાહના દીકરા સિદ્ધકિયાએ પોતાને માટે લોખંડના શિંગડાં બનાવીને કદ્યું, “થહોવા આમ કહે છે, ‘અરામીઓનો નાશ થતાં સુધી તું આ વડે તેઓને નસાડી મૂકશે.’” **૧૨** અને સર્વ પ્રબોધકોએ એવો જ પ્રબોધ કર્યો, “રામોથ-ગિલ્યાદ પર હુમલો કરીને વિજય પ્રાપ્ત કરો, કેમ કે થહોવા તેને રાજના હાથમાં સોંપશે.”

**૧૩** જે સંદેશવાહક મિખાયાને બોલાવવા ગયો હતો, તેણે મિખાયાને કદ્યું, “હવે જો, પ્રબોધકોની વાણી સર્વાનુમતે રાજને માટે સારું ભવિષ્ય કહે છે. કૃપા કરીને તારું વચ્ચન પણ તેઓમાંના એકના વચ્ચન જેવું હોય અને તું પણ એવું જ હિતવચ્ચન ઉચ્ચારજે.” **૧૪** મિખાયાએ જવાબ આપ્યો, “જીવતા થહોવાહના સમ કે મને તો થહોવા જે કહેશે, તે જ હું બોલીશ.” **૧૫** જ્યારે તે રાજની પાસે આવ્યો, તથારે રાજએ તેને

કદ્યું, “મિખાયા, શું અમે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરીએ કે, ના કરીએ?” મિખાયાએ જવાબ આપ્યો, “હુમલો કરો અને વિજય પામો. યહોવા તેને રાજાના હાથમાં સોંપશે.”

<sup>૧૬</sup> પછી રાજાએ તેને કદ્યું, “હું કેટલી વાર તને સોગન આપું કે, તારે મને યહોવાહને નામે સત્ય વગર બીજું કંઈ કહેવું નહિ?” <sup>૧૭</sup> તેથી મિખાયાએ કદ્યું, “મેં સર્વ ઈઝરાયલને પાઠક વગરનાં ઘેટાંની જેમ પર્વતો ઉપર વિખેરાઈ ગયેલા જોયા અને યહોવાહે કદ્યું, ‘અમનો કોઈ રક્ષક નથી. તેઓ દરેક પોતપોતાને ઘરે શાંતિએ પાછા જાય.’”

<sup>૧૮</sup> તેથી ઈઝરાયલના રાજાએ યહોશાફાટને કદ્યું, “શું મેં તને નહોતું કદ્યું કે, એ મારા વિષે સારું નહિ, પણ માં જ બોલશે?” <sup>૧૯</sup> પછી મિખાયાએ કદ્યું, “એ માટે તમે યહોવાહની વાત સાંભળો: મેં યહોવાહને તેમના સિંહાસન પર બેઠેલા અને આકાશનું સર્વ સૈન્ય તેમને જમણે તથા ડાખે હાથે તેમની પાસે ઊભેલું જોયું. <sup>૨૦</sup> યહોવાહે કદ્યું, ‘કોણ આહાબને લલચાવે કે જેથી તે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરે અને ત્યાં માર્યો જાય?’ ત્યારે એક જણે આમ કદ્યું અને બીજો જવાબ આપ્યો.

<sup>૨૧</sup> પછી આત્માએ આગળ આવીને યહોવાહની સમક્ષ ઊભા રહીને કદ્યું, ‘હું તેને લલચાવીશ! યહોવાહે તેને કદ્યું, ‘કેવી શીતે?’ <sup>૨૨</sup> આત્માએ જવાબ આપ્યો, ‘હું અહીંથી જઈને તેના સર્વ પ્રબોધકોના મુખમાં પેસીને જૂદું બોલનાર આત્મા થઈશ! યહોવાહે જવાબ આપ્યો, ‘તું તેને લલચાવીશ અને સફળ પણ થઈશ. હવે જ અને એ પ્રમાણે કર!’ <sup>૨૩</sup> હવે જો, યહોવાહે આ તમારા સર્વ પ્રબોધકોના મુખમાં જૂદું બોલનાર આત્મા મૂક્યો છે અને યહોવાહે તમારું અહિત ઉચ્ચાર્યું છે.’

<sup>૨૪</sup> પછી કનાનાના દીકરા સિદ્ધિકિયાએ પાસે આવીને મિખાયાના ગાલ પર તમાચો મારીને કદ્યું, “યહોવાહનો આત્મા તારી સાથે બોલવા માટે મારી પાસોથી કયે માર્ગ થઈને ગયો?” <sup>૨૫</sup> મિખાયાએ કદ્યું, “જો, જે દિવસે તું સંતાવા માટે અંદરની ઓરડીમાં ભરાઈ જશે, તે દિવસે તે તું જોશો.”

<sup>૨૬</sup> ઈઝરાયલના રાજાએ કદ્યું, “મિખાયાને પકડીને તેને નગરના આગેવાન આમોનની પાસે તથા મારા દીકરા યોઆશની પાસે લઈ જાઓ. <sup>૨૭</sup> તેને કહો, ‘રાજ એમ કહે છે, આ માણસને જેલમાં પૂરો અને હું સહિસલામત પાછો આવું ત્યાં સુધી થોડી રોટલી તથા પાણીથી તેનું પોષણ કરજો.’’ <sup>૨૮</sup> પછી મિખાયાએ કદ્યું, “જો તું સુરક્ષિત પાછો આવે, તો યહોવા મારી મારફતે બોલ્યા નથી એમ સમજવું.” અને વળી તેણે કદ્યું, “હે સર્વ લોકો તમે આ સર્વ સાંભળો.”

<sup>૨૯</sup> પછી ઈઝરાયલના રાજ આહાબે અને યહુદિયાના રાજ યહોશાફાટે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરી. <sup>૩૦</sup> ઈઝરાયલના રાજાએ યહોશાફાટને કદ્યું, “હું મારો પોષાક બદલીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તું તારો રાજપોષાક પહેરી રાખ.” તેથી ઈઝરાયલનો રાજ પોતાનો પોષાક બદલીને યુદ્ધમાં ગયો.

<sup>૩૧</sup> હવે અરામના રાજાએ પોતાના બન્નીસ રથાધિપતિઓને આજા કરી હતી, “માત્ર ઈઝરાયલના રાજ સિવાય કોઈપણ નાના કે મોટાની સાથે લડશો નહિ.” <sup>૩૨</sup> જથારે રથાધિપતિઓએ યહોશાફાટને જોયો ત્યારે તેઓએ કદ્યું, “ચોક્કસ આ ઈઝરાયલનો રાજ છે.” તેથી તેઓ તેના પર હુમલો કરવા વાગ્યા, તેથી યહોશાફાટે જોરથી ભૂમ પાડી. <sup>૩૩</sup> અને એમ થયું કે જથારે રથાધિપતિઓએ જોયું કે આ ઈઝરાયલનો રાજ નથી ત્યારે તેઓએ તેનો પીછો કરવાનું છોડી દીધું.

<sup>૩૪</sup> પરંતુ એક સૈનિકે તીર છોડ્યું. એ તીર ઈઝરાયલના રાજને તેના બખ્તરના સાંધાની વચ્ચે થઈને વાગ્યું. તેથી આહાબે પોતાના સારથિને કદ્યું, “રથ ફેરવીને મને યુદ્ધભૂમિની બહાર લઈ જ. કેમ કે મને કારમો ધા વાગ્યો છે.”

<sup>૩૫</sup> તે દિવસે દારુણ યુદ્ધ મર્યાદ અને રાજાને તેના રથમાં અરામીઓ તરફ મોં રહે તે શીતે બેસાડી ચાખવામાં આવ્યો હતો, તેના ઘામાંથી લોહી વહીને રથને તળિયે ગયું અને સાંજ થતાં તે મૃત્યુ પામ્યો. <sup>૩૬</sup> પછી દિવસને અંતે સ્વર્યાસ્ત થતાં જ રાજાની લશકરી છાવણીમાં એક ભોટો પોકાર થયો, “દરેક જણ પોતપોતાના નગરમાં અને પોતપોતાના દેશમાં જાઓ!”

<sup>૩૭</sup> રાજાના મૃતદેહને સમર્થનમાં લાવવામાં આવ્યો અને ત્યાં તેને દફનાવવામાં આવ્યો. <sup>૩૮</sup> સમર્થનના તળાવને કિનારે (જ્યાં ગણિકાઓ સ્નાન કરવા આવતી હતી) રથ ધોયો અને યહોવા જે બોલ્યા હતા તે પ્રમાણે ઝૂતરાંઓએ તેનું લોહી ચાટ્યું.

<sup>૩૯</sup> આહાબનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે સર્વ કર્યું, તથા તેણે બંધાવેલા હાથીદાંતનો મહેલ તેમ જ તેણે જે જે નગરો બાંધ્યા તે સર્વ ઈઝરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલા નથી શું? <sup>૪૦</sup> આમ, આહાબ તેના પિતૃઓ સાથે ઉંઘી ગયો અને તેના પછી તેનો પુત્ર અહાર્યાહ રાજ બન્યો.

<sup>૪૧</sup> ઈઝરાયલના રાજ આહાબના ચોથા વર્ષે આસાનો પુત્ર યહોશાફાટ યહૃદિયા પર રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૪૨</sup> જ્યારે તે રાજ બન્યો, ત્યારે તેની ઉભર પાંશ્રીસ વર્ષની હતી. તેણે યદ્રશાલેમમાં પરથીસ વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું. તે શિલ્હીની પુત્રી અગ્રભાહનો દીકરો હતો.

<sup>૪૩</sup> તે તેના પિતા આસાને પગલે ચાલ્યો અને તેમાંથી ચલિત ન થતાં તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે જ કર્યું. જોકે, ઉચ્ચસ્થાનો કાઢી નાખવામાં આવ્યાં નહોતાં. લોકો હજુ તેમાં યજ્ઞ કરતા અને ધૂપ બાળતા હતા. <sup>૪૪</sup> યહોશાફાટે ઈઝરાયલના રાજ સાથે સમાધાન કર્યું.

<sup>૪૫</sup> યહોશાફાટનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે પરાક્રમ બતાવ્યું તે અને કેવી શીતે તેણે યુદ્ધ કર્યું તે સર્વ યહૃદિયાના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું?

<sup>૪૬</sup> તેણે તેના પિતા આસાના દિવસોમાં બાકી રહેલા સજાતીય સંબંધો ચાખનારા લોકોને દેશમાંથી દૂર કર્યા. <sup>૪૭</sup> અદોમમાં કોઈ જ રાજ નહોતો, પણ અમલદાર રાજ ચલાવતો હતો.

<sup>૪૮</sup> યહોશાફાટે તાર્ણીશી વહાણ બનાવ્યાં; તેઓ સોના માટે ઓફીર જતાં હતાં, પણ તે ત્યાં પહોંચ્યા નહિ કેમ કે વહાણ એસ્થ્યોન ગેઝેર પાસે તૂટી ગયાં હતાં.

<sup>૪૯</sup> આહાબના દીકરા અહાર્યાહાએ યહોશાફાટને કર્યું, “મારા ચાકરોને તારા ચાકરો સાથે વહાણમાં જવા દે.” પણ યહોશાફાટે ના પાડી. <sup>૫૦</sup> યહોશાફાટ તેના પિતૃઓ સાથે ઉંઘી ગયો અને તેને તેના પિતાએ જે દાઉદનગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તેના પછી તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર યહોરામ રાજ બન્યો.

<sup>૫૧</sup> યહૃદિયાના રાજ યહોશાફાટના સત્તરમાં વર્ષ આહાબનો દીકરો અહાર્યાહ સમર્થનમાં ઈઝરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો અને તેણે ઈઝરાયલ પર બે વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૫૨</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું, તે પોતાના પિતાના, પોતાની માતાના અને નબાટના દીકરા યરોબામ કે જેણે ઈઝરાયલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેના માર્ગ ચાલ્યો. <sup>૫૩</sup> તેણે તેના પિતાએ જે કર્યું હતું તે પ્રમાણે બાલની પૂજા કરી અને ઈઝરાયલના ઈશ્વર યહોવાહને કોપાયમાન કર્યા.

## 2 Kings 2 રાજાઓ

**૧** આહાબના મરણ પછી મોઆબે ઇગરાયલની સામે ભટવો કર્યો. **૨** અહાગયાહ સમર્ઝનમાં તેના ઉપરના ઓરડાની જાળીમાંથી નીચે પડી જવાથી તે બીમાર પડ્યો હતો. તેથી તેણે સંદેશાવાહકોને મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, “જઈને એકોનના દેવ બાલગ્ભૂલ ને પૂછો કે, શું હું આ બીમારીમાંથી સાજો થઈશ?”

**૩** પણ ઈશ્વરના દૂતે તિશી એલિયાને કહ્યું, “ઉઠ, સમર્ઝનના રાજાના સંદેશાવાહકોને ભટવા સામે જ અને તેમને કહે, 'શું ઇગરાયલમાં કોઈ ઈશ્વર નથી કે તમે એકોનના દેવ બાલગ્ભૂલની સલાહ લેવા જાઓ છો?' **૪** ઈશ્વર એવું કહે છે કે, “જે પલંગ પર તું સૂતો છે તે પરથી તારાથી ઉઠાશે નહિ; પણ તું નિશ્ચે મરણ પામશે.”” પછી એલિયા ચાલ્યો ગયો.

**૫** જ્યારે સંદેશાવાહકો અહાગયાહ પાસે પાછા આવ્યા ત્યારે તેણે તેઓને પૂછ્યું, “શા માટે તમે પાછા આવ્યા?” **૬** તેઓએ તેને કહ્યું, “એક માણસ અમને ભટવા આવ્યો અને તેણે અમને કહ્યું કે, 'જે રાજાએ તમને મોકલ્યા છે તેની પાસે પાછા જઈને તેને કહો કે, 'થહોવાહ એવું કહે છે કે, 'શું ઇગરાયલમાં કોઈ ઈશ્વર નથી કે, તું એકોનના દેવ બાલગ્ભૂલને સલાહ પૂછવા મોકલે છે?' માટે જે પલંગ પર તું સૂતો છે તે પરથી તારાથી ઉઠાશે નહિ, પણ તું નિશ્ચે મરણ પામશે.””

**૭** અહાગયાહએ તેના સંદેશાવાહકોને પૂછ્યું, “જે માણસ તમને ભટવા આવ્યો અને જેણે તમને આ વચ્ચનો કદ્યાં તે કેવા પ્રકારનો માણસ હતો?” **૮** તેઓએ કહ્યું, “તે માણસનાં શરીરે વાળ હતા અને તેની કમરે ચામડાનો પછો બાંધેલો હતો.” રાજાએ કહ્યું, “તે તો નિશ્ચે તિશી એલિયા છે.”

**૯** પછી રાજાએ સરદારને પચાસ સૈનિકો ભાથે એલિયા પાસે મોકલ્યો. તે સરદાર ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે તેણે એલિયાને પર્વતના શિખરે બેઠેલો જોયો. સરદારે તેને કહ્યું કે, “હે ઈશ્વરભક્ત, રાજાએ કહ્યું છે કે, તું નીચે ઉઠતર.” **૧૦** એલિયાએ કહ્યું, “જો હું ઈશ્વરભક્ત હોઉં, તો આકાશમાંથી અનિન ઉઠરીને તને તથા તારા પચાસ સૈનિકોને ભર્ષમ કરી નાખો.” તેથી આકાશમાંથી અનિનએ ઉઠરીને સરદારને તથા તેના પચાસ સૈનિકોને ભર્ષમ કરી નાખ્યા.

**૧૧** અહાગયાહએ ફરીથી બીજા સરદારને પચાસ સૈનિકો સાથે એલિયા પાસે મોકલ્યો. આ સરદારે પણ એલિયા પાસે જઈને કહ્યું, “હે ઈશ્વરભક્ત, રાજાએ કહ્યાવ્યું છે કે, 'જદ્દીથી નીચે ઉઠતર.'” **૧૨** એલિયાએ તેઓને કહ્યું, “જો હું ઈશ્વરભક્ત હોઉં, તો આકાશમાંથી અનિન ઉઠરીને તને તથા તારા પચાસ સૈનિકોને ભર્ષમ કરી નાખો.” ફરીથી આકાશમાંથી ઈશ્વરના અનિનએ ઉઠરીને સરદારને તથા તેના બધા સૈનિકોને ભર્ષમ કરી નાખ્યા.

**૧૩** ફરીથી રાજાએ શ્રીજ પચાસ સૈનિકોને સરદાર સાથે તેની પાસે મોકલ્યો. શ્રીજ સરદારે ઉપર જઈને એલિયા આગળ દૂંઘે પડીને તેને વિનંતી કરીને કહ્યું, “હે ઈશ્વરભક્ત, હૃપા કરીને મારું જીવન તથા આ મારા પચાસ સૈનિકોનાં જીવન તમારી દ્રષ્ટિમાં મૂલ્યવાન ગણાઓ. **૧૪** ખરેખર, આકાશમાંથી અનિનએ ઉઠરીને પહેલા બે સરદારોને તેઓના સૈનિકો સાથે ભર્ષમ કર્યા, પણ હવે મારું જીવન તારી દ્રષ્ટિમાં મૂલ્યવાન ગણાઓ.”

<sup>૧૫</sup> તેથી ઈશ્વરના દૂતે એલિયાને કદ્યું, “તેની સાથે નીચે જ. તેનાથી બીશ નહિ.” માટે એલિયા ઉઠીને તેની સાથે રાજા પાસે ગયો. <sup>૧૬</sup> પછી એલિયાએ અહાગ્યાહને કદ્યું, “ઈશ્વર એવું કહે છે કે, 'તેં એકોનાના દેવ બાલજબૂલને પૂછવા સંદેશાવાહકો મોકલ્યા છે શું ઈઝરાયલમાં ઈશ્વર નથી કે જેને તું સલાહ પૂછી શકે છે? તેથી હવે, તું જે પલંગ પર સૂતો છે તે પરથી તારાથી ઉઠાશો નહિ; પણ તું નિશ્ચે મરણ પામશે.”

<sup>૧૭</sup> તેથી જેમ એલિયાએ ઈશ્વરના વચન પ્રમાણે કદ્યું હતું તેમ અહાગ્યાહ રાજ મરણ પામયો. તેની જગ્યાએ યહૃદિયાના રાજ યહોશાફાટના દીકરા યહોરામને બીજે વર્ષે યોરામ રાજ કરવા લાગ્યો, કેમ કે તેને દીકરો ન હતો. <sup>૧૮</sup> અહાગ્યાહનાં બાકીનાં કૃત્યો વિષે ઈઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુષ્ટકમાં લખેલા નથી શું?

## ૨

<sup>૧</sup> ઈશ્વર વંટોળિયા દારા એલિયાને આકાશમાં લઈ લેવાના હતા ત્યારે એમ થયું કે, એલિયા એલિશાને લઈને ગિંગાલથી ચાલી નીકપણો. <sup>૨</sup> એલિયાએ એલિશાને કદ્યું, “તું અહીં રહે, કેમ કે ઈશ્વર મને બેથેલમાં મોકલે છે.” એલિશાએ કદ્યું, “જીવતા ઈશ્વરના અને તારા સમ કે, હું તને છોડીશ નહિ.” તેથી તેઓ બેથેલમાં ગયા.

<sup>૩</sup> બેથેલમાં રહેતા પ્રબોધકોના દીકરાઓએ એલિશા પાસે આવીને તેને કદ્યું, “શું તું જાણો છે કે, ઈશ્વર આજે તારા ગુણને તારા શિરેથી દૂર લઈ લેશે?” એલિશાએ કદ્યું, “હા, હું તે જાણું છું, પણ તમે તે વિષે કશી વાત કરશો નહિ.” <sup>૪</sup> એલિયાએ એલિશાને કદ્યું, “એલિશા, કૃપા કરી તું અહીં રહે, કેમ કે ઈશ્વર મને યરીખો મોકલે છે.” એલિશાએ કશીથી કદ્યું, “જીવતા ઈશ્વરના અને તારા સમ કે, હું તને છોડીશ નહિ.” માટે તેઓ યરીખો ગયા.

<sup>૫</sup> પછી યરીખોમાં રહેતા પ્રબોધકોના દીકરાઓએ એલિશા પાસે આવીને તેને કદ્યું, “શું તું જાણો છે કે, ઈશ્વર આજે તારા ગુણને તારા શિરેથી દૂર લઈ લેશે?” એલિશાએ કદ્યું, “હા, હું તે જાણું છું, પણ તમે તે વિષે કશી વાત કરશો નહિ.” <sup>૬</sup> અને એલિયાએ એલિશાને કદ્યું, “એલિશા, કૃપા કરી તું અહીં રહે, કેમ કે, ઈશ્વર મને યર્દન મોકલે છે.” એલિશાએ હર્દયું, “જીવતા ઈશ્વરના અને તારા સમ કે, હું તને છોડીશ નહિ.” પછી તેઓ બંન્ધે આગળ ચાલ્યા.

<sup>૭</sup> પ્રબોધકોના પચાસ દીકરાઓ તેઓની સામે દૂર ઊભા રહ્યા અને તેઓ બંન્ધે યર્દન નદીને કિનારે ઊભા રહ્યા. <sup>૮</sup> એલિયાએ પોતાનો જભભો લઈને તેને વીટાળીને તેને પાણી પર ભાર્યો અને નદીના બે ભાગ થઈ ગયા, તેથી તેઓ બંન્ધે કોરી જીન ચાલીને પેલે પાર ગયા.

<sup>૯</sup> તેઓ નદી પાર ઊતર્યા પછી એમ થયું કે, એલિયાએ એલિશાને કદ્યું, “મને તારી પાસેથી લઈ લેવામાં આવે તે અગાઉ તું ભાગ કે હું તારે ભાટે શું કર્યા?” એલિશાએ કદ્યું, “કૃપા કરી તારા આત્માનો બમણો હિસ્સો ભારા પર આવે.” <sup>૧૦</sup> એલિયાએ કદ્યું, “તેં જે ભાગ્યું છે તે ભારે છે. તોપણ, જો તું મને તારી પાસેથી લઈ લેવાતો જોશો, તો તારે ભાટે એ શક્ય થશે, પણ જો નહિ જુએ, તો એવું નહિ થાય.”

<sup>૧૧</sup> તેઓ વાતો કરતા કરતા આગળ ચાલ્યા જતા હતા એટલામાં એમ થયું કે, જુઓ, અનિનરથ અને અનિન્ધોડા દેખાયા. એ બધાએ બંન્ધે માણસોને એકબીજાથી જુદા પાડી દીધા. એલિયા વંટોળિયામાં થઈને આકાશમાં ચઢી ગયો. <sup>૧૨</sup> એલિશાએ તે જોથું, તેણે જૂમ પાડી, “ઓ ભારા ભાપ રે, ઓ ભારા ભાપ રે! ઈઝરાયલના રથો અને તેમના ઘોડેસવારો!”

પણ એલિશાએ એલિયાને જોથો નહિ. અને એલિશાએ પોતાનો ઝભ્રો ફાડીને તેના બે ટુકડાં કરી નાખ્યા.

<sup>૧૩</sup> પણ એલિશાએ એલિયાનો ઝભ્રો જે તેની પાસેથી પદ્ધયો હતો તે તેણે ઉપાડી લીધો અને પાછો તે થર્ડન કિનારે જઈને ઉભો રદ્ધયો. <sup>૧૪</sup> એલિયાનો ઝભ્રો જે તેની પાસેથી પદ્ધયો તે લઈને એલિશાએ પાણી પર મારીને કદ્દયું, “એલિયાના ઈશ્વર થહોવાન કયાં છે?” જથારે તેણે પાણી પર માર્યું ત્યારે તે પાણી બે ભાગમાં વહેચાથ ગયાં અને એલિશા નદીની પાર ગયો.

<sup>૧૫</sup> જથારે થરીખોના પ્રભોધકોના દીકરાઓ તેની સામે ઉબેલા હતા તેઓએ તેને જોથો અને કદ્દયું, “એલિયાનો આત્મા એલિશા પર ઉતેચેલો છે!” માટે તેઓ તેને મળવા આવ્યા અને તેને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા. <sup>૧૬</sup> તેઓએ એલિશાને કદ્દયું, “હવે જો, તારા દાસોની સાથે પચાસ મજબૂત માણસો છે. અમને જવા દે, કે અમે જઈને તારા ગુરુની શોધ કરીને જોઈએ, કદાચ ઈશ્વરના આત્માએ એલિયાને ઉઠાવીને કોઈ પર્વત પર કે ખીણમાં રાખ્યો હોય.” એલિશાએ કદ્દયું, “ના, તેઓને મોકલશો નહિ.”

<sup>૧૭</sup> પણ જયાં સુધી એલિશા શરમાઈ ગયો ત્યાં સુધી તેઓએ તેને આગ્રહ કર્યો, તેણે કદ્દયું, તેઓને મોકલો.” પણ તેઓએ પચાસ માણસો મોકલ્યા, તેઓએ પ્રણ દિવસ સુધી શોધ કરી પણ તે માયો નહિ. <sup>૧૮</sup> તે થરીખોમાં હતો, તે દરમિયાન તેઓ તેની પાસે પાછા આવ્યા. તેણે તેઓને કદ્દયું, “શું મેં તમને નહોતું કદ્દયું કે, જશો નહિ’?”

<sup>૧૯</sup> તે નગરના માણસોએ એલિશાને કદ્દયું, “ફૃપા કરીને જો, જેમ મારા માસિક જુછે છે કે આ શહેર કેવું રમણીય છે, પણ અહીંનું પાણી સારું નથી અને દેશ ફળકુપ નથી.” <sup>૨૦</sup> એલિશાએ કદ્દયું, “મને એક નવો વાટકો લાવી આપો અને તેમાં થોડું મીઠું નાખો.” એટલે તેઓ તેની પાસે લાવ્યા.

<sup>૨૧</sup> એલિશાએ ઝરા પાસે જઈને તેમાં મીઠું નાખીને કદ્દયું, “ઈશ્વર એમ કહે છે, ‘મેં આ પાણીને નીરોગી કર્યા છે. હવે પણ તેમાં કોઈ મરણ થશે નહિ કે ફળ ખરી પડશે નહિ.’” <sup>૨૨</sup> માટે એલિશા જે વચન બોલ્યો તે પ્રમાણે આજ સુધી તે પાણી શુદ્ધ છે.

<sup>૨૩</sup> પણ એલિશા ત્યાંથી બેથેલ જવા નીકળ્યો. અને તે રસ્તે થાલતો હતો તેવામાં નાનાં બાળકો નગરમાંથી બહાર આવીને તેની મશકરી કરીને કહેવા લાગ્યા, “હે, ટાલવાળા આગળ જા! ટાલવાળા આગળ જા!” <sup>૨૪</sup> એલિશાએ પાછળ ફરી તેઓને જોથ્યાં અને ઈશ્વરના નામે તેમને શાપ આપ્યો. પણ બે રીછિઓએ જંગલમાંથી આવીને તેઓમાંના બેતાળીસ બાળકોને ફાડી નાખ્યાં. <sup>૨૫</sup> પણ એલિશા ત્યાંથી કાર્બેલ પર્વત પર ગયો અને ત્યાંથી તે સમર્થન પાછો આવ્યો.

### ૩

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજા થહોશાફાટના અટારમા વર્ષે આહાબનો દીકરો થહોરામ સમર્થનમાં ઇજરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે બાર વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૨</sup> તેણે થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખરણ હતું તે કર્યું, પણ તેના પિતાની કે માતાની જેમ નહિ, કેમ કે તેણે તેના પિતાએ બનાવેલો બાલનો પવિત્ર સ્તંભ કાઢી નાખ્યો. <sup>૩</sup> તેમ છતાં તે નબાટના દીકરા થરોબામનાં પાપ કે જે વડે તેણે ઇજરાયલ લોકો પાસે પાપ કરાવ્યું તેને વળગી રદ્ધયો. તેણે તેનો ત્યાગ કર્યો નહિ.

<sup>૪</sup> હવે મોઆબનો રાજ મેશા ઘેટાં ઉછેરતો હતો. અને તે ઇજરાયલના રાજને એક લાખ ઘેટાંનું અને એક લાખ હલવાનનું ઉન ખંડણી તરીકે આપતો હતો. <sup>૫</sup> પણ આહાબના મરણ પણ મોઆબના રાજાએ ઇજરાયલના રાજની વિરુદ્ધ બળવો કર્યો. <sup>૬</sup> તેથી થહોરામ રાજાએ તે જ સમયે સમર્થનથી બહાર નીકળીને ઇજરાયલના સૈનિકોને યુદ્ધને માટે એકત્ર કર્યા.

<sup>૯</sup> પછી તેણે થહુદિયાના રાજા થહોશાફાટને સંદેશો મોકલ્યો કે, “મોઆબના રાજાએ મારી વિઝાજ બળવો કર્યો છે. શું મોઆબની સામે યુદ્ધ કરવા તું મારી સાથે આવશે?” થહોશાફાટે કદ્યું, “હું આવીશ. જેવા તમે તેવો હું છું, જેવા તમારા લોક તેવા મારા લોક, જેવા તમારા ઘોડેસવારો તેવા મારા ઘોડેસવારો છે.” <sup>૧૦</sup> પછી તેણે કદ્યું, “આપણે કયા માર્ગથી હુમલો કરીશું?” થહોચામે કદ્યું, “અદોમના અરણ્યના માર્ગથી.”

<sup>૧૧</sup> તેથી ઇજરાયલનો રાજા, થહુદિયાનો રાજા તથા અદોમનો રાજા યુદ્ધ માટે આગળ વધ્યા. તેઓએ થકરાવો મારીને સાત દિવસની કૂચ કરી, ત્યાં તેઓના સૈન્ય માટે, ઘોડા માટે તથા બીજાં પશુઓ માટે પાણી ન હતું. <sup>૧૨</sup> ત્યારે ઇજરાયલના રાજાએ કદ્યું, “આ શું છે? થહોવાહે આપણાને પ્રણ રાજાઓને બેગા કરીને બોલાવ્યા છે કે જેથી મોઆબીઓ આપણાને હરાવે?”

<sup>૧૩</sup> પણ થહોશાફાટે કદ્યું, “શું અહીં થહોવાહનો કોઈ પ્રબોધક નથી કે, જેના દ્વારા આપણે થહોવાહને પૂછી જોઈએ?” ઇજરાયલના રાજાના ચાકરોમાંના એકે કદ્યું, “શાફાટનો દીકરો એલિશા જે એલિશાના હાથ પર પાણી રેનારો હતો તે અહીં છે.” <sup>૧૪</sup> થહોશાફાટે કદ્યું, “થહોવાહનું વચન તેની પાસે છે.” તેથી ઇજરાયલનો રાજા થહોશાફાટ તથા અદોમનો રાજા તેની પાસે ગયા.

<sup>૧૫</sup> એલિશાએ ઇજરાયલના રાજાને કદ્યું કે, “હું તમારી સાથે શું કર્યા? તમારી માતાના તથા પિતાના પ્રબોધકો પાસે જાઓ.” તેથી ઇજરાયલના રાજાએ તેને કદ્યું, “ના, કેમ કે થહોવાહે અમને પ્રણ રાજાઓને મોઆબના હાથમાં સૌંપી દેવા માટે એકત્ર કર્યા છે.” <sup>૧૬</sup> એલિશાએ કદ્યું, “સૈન્યોના થહોવાહ, જેમની સમક્ષ હું ઉભો રહું છું તેમના જીવના સમ, જો થહુદિયાના રાજા થહોશાફાટ પ્રત્યે મને માન ન હોત, તો ખરેખર હું તમારી તરફ દ્રષ્ટિ પણ ન કરત.

<sup>૧૭</sup> પણ હવે મારી પાસે કોઈ વાજિંશ્ર વગાડનારને લાવો.” પછી વાજિંશ્ર વગાડનારે આવીને વાજિંશ્ર વગાડથું ત્યારે એમ બન્ધું કે, થહોવાહનો હાથ એલિશા પર આવ્યો. <sup>૧૮</sup> તેણે કદ્યું, “થહોવાહ એમ કહે છે: આ સૂકી નદીની ખીણમાં બધી જગ્યાએ ખાઈએ ખોદો!” <sup>૧૯</sup> કેમ કે થહોવાહ એવું કહે છે, તમે પવન જોશો નહિ, તેમ તમે વરસાદ જોશો નહિ, પણ આ ખીણ પાણીથી ભરાઈ જશો. અને તેમાં તમે, તેમ જ તમારાં જનવર અને તમારાં પશુઓ પણ પાણી પીશો.

<sup>૨૦</sup> આ તો થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં નાની બાબત છે. વળી તે મોઆબીઓને પણ તમારા હાથમાં સૌંપી દેશો. <sup>૨૧</sup> તમે તેઓના દરેક કિલ્લેબંધીવાળા નગર તથા દરેક સારા નગર પર હુમલો કરશો, દરેક સારા વૃક્ષોને કાપી નાખશો, દરેક પાણીના ઝરા બંધ કરી દેશો, દરેક સારી જમીનને પથ્થરો નાખીને બગાડી નાખશો.”

<sup>૨૨</sup> સવારે બલિદાન અર્પણ કરવાના સમયે એમ થથું કે, અદોમ તરફથી પાણી આવ્યું અને દેશ પાણીથી ભરાઈ ગયો હતો.

<sup>૨૩</sup> જથારે બધા મોઆબીઓએ સાંભળ્યું કે, રાજાઓ તેઓની સાથે યુદ્ધ કરવા આવ્યા છે, ત્યારે શરીર સજુ શકે એવા માણસો એકત્ર થઈને સરહદ પર ઉભા રહ્યા. <sup>૨૪</sup> તેઓ વહેલી સવારે ઉદ્ધયા અને સૂર્યનો પ્રકાશ પાણી પર પડવા લાગ્યો. ત્યારે મોઆબીઓને પાણી રકત જેવું લાલ દેખાયું. <sup>૨૫</sup> તેઓએ કદ્યું, “આ તો રકત છે! રાજાઓ નાશ પામ્યા છે, તેઓએ એકબીજાને મારી નાખ્યા છે! માટે હવે, હે મોઆબીઓ, તેઓને લુંટવા માંડો!”

<sup>૨૬</sup> પરંતુ જથારે મોઆબીઓ ઇજરાયલની છાવણીમાં આવ્યા, ત્યારે ઇજરાયલીઓએ ઉભા થઈને મોઆબીઓને એવા માર્યા કે તેઓ તેમની આગળથી નાસી ગયા. ઇજરાયલીઓ મોઆબીઓને મારતાં મારતાં તેઓને દેશમાંથી દૂર લઈ ગયા.

**૨૫** ઇજ ચાયલે નગરોનો નાશ કર્યો અને દરેક માણસે જમીનના દરેક સારા ભાગમાં પથ્થર નાખીને ખેતરોને બરી દીધા. બધા ઝરાને તેમણે બંધ કરી દીધાં, બધાં જ સારાં વૃક્ષો કાપી નાખ્યાં. ફક્ત કીર્ત-હરેસેથમાં તેઓએ પથ્થરો રહેવા દીધા. અને સૈનિકોએ ગોફણથી તેના પર હુમલો કર્યો.

**૨૬** જ્યારે મોઆબના રાજાએ જોયું કે, અમે યુદ્ધ હારી રહ્યા છીએ, ત્યારે તેણે અદોમના રાજાનો નાશ કરવાને પોતાની સાથે સાતસો તલવારધારી માણસોને લીધા, પણ તેઓ જઈ શક્યા નહિં. **૨૭** મોઆબના રાજાએ પોતાના જથેજ દીકરાનું અલિદાન ચઢાવ્યું જેના કારણે ઇજ ચાયલીઓ બયબીત થઈને પોતાનાં દેશમાં ચાલ્યા ગયાં. તેથી ઇજ ચાયલ પર ઈંઘરને છોધ ચઢ્યો.

## ૪

**૧** હવે પ્રબોધકોના દીકરાઓની પતનીઓમાંની એક પતનીએ આવીને એલિશાને આજુશુ કરીને કર્યું, “તમારો સેવક મારો પતિ મરણ પામ્યો છે, તમે જાણો છો કે, તમારો સેવક યહોવાહનો બય ચાખતો હતો. હવે એક લેણદાર મારા બે દીકરાઓને તેના ગુલામ બનાવવા માટે લઈ જવા આવ્યો છે.” **૨** એલિશાએ તેને કર્યું, “હું તારા માટે શું કરં? મને કહે તારી પાસે ઘરમાં શું છે?” તેણે કર્યું, “તારી દાસી પાસે વાટકી તેલ સ્કિવાય બીજું કર્શું જ ઘરમાં નથી.”

**૩** ત્યારે એલિશાએ કર્યું, “તું બહાર જઈને તારા બધા પડોશીઓ પાસેથી ખાલી વાસણો ભાગી લાવ. બની શકે તેટલાં ઉણીનાં વાસણ ભાગીને લાવ. **૪** પછી તું તારા દીકરાઓ સાથે ઘરમાં અંદર જઈને બારણું બંધ કરી દે. પછી તારી પાસે જે તેલ છે તેને પેલાં વાસણોમાં રેડ. અને જે જે વાસણ ભરાતું બય તેને એક પછી એક બાજુએ મૂકતી જા.”

**૫** પછી તે શ્રી એલિશા પાસેથી ગઈ અને તેણે તથા તેના દીકરાઓએ ઘરમાં જઈને બારણું બંધ કરી દીધું. તેઓ તેની પાસે વાસણો લાવતા ગયા અને તે વાસણોમાં તેલ રેડતી ગઈ. **૬** જ્યારે બધાં વાસણો ભરાઈ ગયાં ત્યારે તેણે તેના દીકરાઓને કર્યું, “મારી પાસે બીજાં વાસણો લાવો.” પણ દીકરાએ કર્યું, “હવે બીજું એક પણ વાસણ નથી.” એટલે તેલ પડતું બંધ થયું.

**૭** પછી તે શ્રીએ આવીને ઈંઘરભક્તને આ વાત જણાવી. ઈંઘરભક્તે કર્યું, “તું જઈને તે તેલ વેચીને તાં દેવું ભરપાઈ કર. જે નાણાં બાકી રહે તેનાથી તું અને તારા દીકરાઓ શાંતિથી ગુજરાન ચલાવો અને જીવો.”

**૮** એક દિવસ એવું બન્યું કે, એલિશા શુનેમ ગયો ત્યાં એક ધનવાન શ્રી રહેતી હતી. તે શ્રીએ તેને જમવા માટે આગ્રહ કર્યો. અને એમ થયું કે, એલિશા જેટલી વાર ત્યાંથી જતો, તેટલી વાર તે જમવા માટે ત્યાં રોકાતો હતો. **૯** તે શ્રીએ પોતાના પતિને કર્યું, “જુઓ, હવે મને ખાતરી થઈ છે કે જે માણસ હંમેશા આપણે ત્યાં આવીને જાય છે તે તો પવિત્ર ઈંઘરભક્ત છે.

**૧૦** તો કૃપા કરી, આપણે તેને માટે એક નાની ઓરડી બનાવીએ અને તેમાં એક પલંગ, મેજ, ખુરશી તથા દીવો મૂકીએ. તેથી જ્યારે તે અહીં આપણી પાસે આવે ત્યારે તેમાં રહે.” **૧૧** એક દિવસ એલિશા ફરીથી ત્યાં રોકાયો, તે ઘરમાં રહ્યો અને ત્યાં આરામ કર્યો.

**૧૨** એલિશાએ પોતાના ચાકર ગેહાનીને કર્યું, “એ શુનામ્ભીને બોલાવ.” જ્યારે તેણે તેને બોલાવી, ત્યારે તે આવીને તેની આગળ ઊભી રહી. **૧૩** એલિશાએ ચાકરને કર્યું, “તેને પૂછ કે, 'તેં અમારી આટલી કાળજી કરીને થિંતા રાખી છે. અમે તારા માટે શું

કરીએ? શું તારી એવી ઇચ્છા છે કે રાજુ કે સેનાપતિને તારા માટે ભલામણ કરીએ?” તે શ્રીએ કહ્યું, “હું તો મારા પોતાના લોકો વચ્ચે રહું છું.”

<sup>૧૪</sup> તેથી એલિશાએ ચાકર ગેહળીને પૂછ્યું, “તો પછી આપણે તેને માટે શું કરીએ?” ગેહળીએ જવાબ આપ્યો, “ખરેખર, તેને દીકરો નથી અને તેનો પતિ વૃજ છે.” <sup>૧૫</sup> એલિશાએ કહ્યું, “તેને બોલાવ.” જથારે ચાકરે તેને બોલાવી ત્યારે તે આવીને ભારણામાં ઉભી રહી. <sup>૧૬</sup> એલિશાએ કહ્યું, “આવતા વર્ષના નિયત સમયે તને બાળક જન્મશે.” પણ તેણે કહ્યું, “ના, મારા માલિક ઈશ્વરભક્ત, તમારી દાસીને જુદું કહેશો નહિએ.”

<sup>૧૭</sup> પણ તે શ્રીને ગર્ભ રહ્યો. અને એલિશાએ કહ્યું હતું તે પ્રમાણે, બીજા વર્ષ તે જ સમયે તેને દીકરો જન્મયો. <sup>૧૮</sup> જથારે તે બાળક મોટો થયો, ત્યારે તે એક દિવસ તેના પિતા પાસે જથાં પાક લણનારા હતા ત્યાં ગયો. <sup>૧૯</sup> બાળકે તેના પિતાને કહ્યું, મારું માથું, મારું માથું.” તેના પિતાએ પોતાના ચાકરને કહ્યું, “તેને ઊંચકીને તેની માતા પાસે લઈ જા.” <sup>૨૦</sup> તેથી ચાકર તે બાળકને ઊંચકીને તેની માતા પાસે લઈ ગયો. તે બાળક તેની માતાના ખોટામાં બપોર સુધી બેઠો અને પછી ભરણ પામ્યો.

<sup>૨૧</sup> પછી તે શ્રીએ બાળકને લઈને ઈશ્વરભક્તના પલંગમાં સુવાદ્યો અને તે ભારણું બંધ કરીને બહાર ચાલી ગઈ. <sup>૨૨</sup> તેણે પોતાના પતિને બોલાવીને કહ્યું, “કૃપા કરીને મને એક ગધેડો અને એક ચાકર મોકલી આપ કે, હું જલ્દીથી ઈશ્વરભક્ત પાસે જઈને પાછી આવી શકું.”

<sup>૨૩</sup> તેના પતિએ પૂછ્યું, “તું આજે તેની પાસે કેમ જાય છે? આજે નથી અમાસ કે નથી વિશ્રામવાર.” શ્રીએ કહ્યું “બધું સારું થશે.” <sup>૨૪</sup> પછી તેણે ગધેડા પર જુન બાંદ્યું અને ચાકરને કહ્યું, “ઉતાવળથી હાંકીને ચલાવ; હું તને કહું તે ક્ષિવાય સવારી ધીમી પાડતો નહિએ.”

<sup>૨૫</sup> આમ તે ગઈ અને કાર્મિલ પર્વત પર ઈશ્વરભક્ત પાસે આવી પહોંચી.

ઈશ્વરભક્ત તેને દૂરથી જોઈને તેના ચાકર ગેહળીને કહ્યું, “જો, શુનામ્ભી શ્રી અહીં આવી રહી છે. <sup>૨૬</sup> કૃપા કરી, દોકીને તેને મળવા જ અને પૂછ કે, ‘શું તું, તારો પતિ તથા તારો દીકરો ક્ષેમકુશળ તો છે ને?’” તે શ્રીએ કહ્યું, “ક્ષેમકુશળ છે.”

<sup>૨૭</sup> તે શ્રીએ પર્વત પર ઈશ્વરભક્ત એલિશા પાસે આવીને તેના પગ પકડ્યા, ત્યારે ગેહળી તેને દૂર કરવા આગળ આવ્યો પણ ઈશ્વરભક્ત તેને કહ્યું, “તેને એકલી રહેવા દે, કેમ કે તે દુઃખી છે, થહોવાહે તે વાત મારાથી છુપાવીને મને કહ્યું નથી.”

<sup>૨૮</sup> પછી તે શ્રી બોલી, “મારા માલિક! શું મેં તમારી પાસે દીકરો માંગ્યો હતો? શું મેં નહોતું કહ્યું કે, મને છેતરશો નહિએ?” <sup>૨૯</sup> ત્યારે એલિશાએ ગેહળીને કહ્યું, “ગેહળી, કમર બાંધીને તથા મારી લાકડી તારા હાથમાં લઈને રસ્તો પકડ. તેના ઘરે જ. જો રસ્તામાં તને કોઈ મહો તો તેને સલામ કરતો નહિ અને જો કોઈ તને સલામ કરે તો, તને સામે સલામ કરતો નહિ. મારી લાકડી તે બાળકના મુખ પર મૂકજે.”

<sup>૩૦</sup> પણ બાળકની માતાએ કહ્યું, “થહોવાહના સમ, તમારા સમ, હું તમને છોડવાની નથી.” આથી એલિશા ઊંઠ્યો અને તેની સાથે ગયો. <sup>૩૧</sup> ગેહળી તેઓના કરતાં વહેલો પહોંચી ગયો હતો. તેણે બાળકના મુખ પર લાકડી મૂકી, પણ બાળક કશું બોલ્યો નહિ કે સાંભળ્યું નહિ. તેથી ગેહળી તેને મળવા આવ્યો અને કહ્યું, “બાળક હજુ જાગ્યો નથી.”

<sup>૩૨</sup> જથારે એલિશા ઘરમાં આવ્યો, ત્યારે બાળક મૃત અવસ્થામાં તેના પલંગ પર પડેલો હતો. <sup>૩૩</sup> તેથી એલિશાએ અંદર જઈને ભારણું બંધ કર્યું, બાળક અને તે અંદર રહ્યા પછી તેણે થહોવાહને પ્રાર્થના કરી. <sup>૩૪</sup> પછી તે પલંગ પર જઈને બાળક પર

સૂઈ ગયો, તેણે તેનું મુખ બાળકના મુખ પર, તેની આંખ બાળકની આંખ પર અને તેના હાથ બાળકના હાથ પર રાખ્યા. અને તે બાળક પર લાંબો થઈને સૂઈ ગયો એટલે બાળકના શરીરમાં ગરમાવો આવ્યો.

<sup>૩૪</sup> પછી એલિશાએ ઉભા થઈને ધરમાં ચારે બાજુ આંટા ભાર્યા પછી તે ફરીથી બાળક પર લાંબો થઈને સૂઈ ગયો. એટલે બાળકે સાત વખત છીક ખાદી અને પોતાની આંખો ઉધાડી. <sup>૩૫</sup> પછી એલિશાએ ગેહળીને બોલાવીને કર્યું, “શુનામ્ભીને બોલાવ એટલે તેણે તેને બોલાવી, જથારે તે ધરમાં આવી તથારે એલિશાએ તેને કર્યું, “તારા દીકરાને ઊંચકી લે.” <sup>૩૬</sup> પછી તે સ્ત્રીએ અંદર જઈને તેમને સાજાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા. અને પછી પોતાના દીકરાને લઈને બહાર ચાલી ગઈ.

<sup>૩૭</sup> એલિશા ફરી ગિંગાલ આવ્યો. તે સમયે તે દેશમાં દુકાણ હતો. અને પ્રબોધકોના દીકરાઓ તેની આગળ બેઠા હતા. તથારે તેણે પોતાના ચાકરને કર્યું, “એક મોટું તપેલું અનિન પર ચાટાવીને પ્રબોધકોના દીકરાઓ માટે રસાવાળું શાક બનાવ.” <sup>૩૮</sup> તેઓમાંથી એક જણ ખેતરમાં શાકમાઝું લેવા માટે ગયો. તેણે એક જંગલી વેલો જોયો, તે પરથી તેણે દૂધી તોડીને પોતાના ઝન્ઝામાં ખોટો ભરીને દૂધી બેગી કરી. તેઓએ તેને કાપીને તે રસાવાળા શાકમાં નાખી. જો કે તેઓ તે જંગલી કડવી દૂધીને ઓળખતા નહોતા.

<sup>૩૯</sup> પછી તેઓએ તે ભાણસોને ખાવા માટે શાક પીરસ્યું. પછી, જેવું તેઓએ તે ખાદું તે સાથે જ તેઓએ જૂમ પાડીને કર્યું, “હે ઈંઘરબકત, આ તપેલામાં તો મોત છે!” અને તેઓ તે ખાઈ શકથા નહિ. <sup>૪૦</sup> પણ એલિશાએ કર્યું, “તો થોડો લોટ લાવો.” તે લોટ તેણે તપેલામાં નાખ્યો અને કર્યું, “હવે લોકોને ખાવાનું શાક પીરસો કે જેથી તેઓ ખાય.” અને હવે તપેલામાં કશું નુકસાનકારક રહ્યું ન હતું.

<sup>૪૧</sup> બાલ-શાલીશાથી એક માણસ ઈંઘરબકત પાસે પ્રથમફળનું અજ્ઞ, જવમાંથી બનાવેલી વીસ રોટલી અને ભરેલા દાણાવાળાં તાજ કણસલાં લઈને આવ્યો. એલિશાએ કર્યું, “આ લોકોને આપો કે તેઓ ખાય.” <sup>૪૨</sup> તેના ચાકરે કર્યું, “શું, હું આ સો ભાણસોની આગળ મૂકું?” પણ એલિશાએ કર્યું, “તું આ લોકોને આપ કે તેઓ ખાય, કેમ કે થહોવાહ એવું કહે છે, ‘તેઓ ખાશો તોપણ તેમાંથી વધશો.’” <sup>૪૩</sup> માટે તેના ચાકરે તેઓની આગળ મૂક્યું; થહોવાહના કથા પ્રમાણે તેઓએ ખાદું. તે ઉપરાંત તેમાંથી થોડું વધ્યું પણ ખરા.

## પ

<sup>૧</sup> અરામના રાજાનો સેનાપતિ નામાન તેના માલિકની આગળ મોટો અને આદરણીય ભાણસ હતો. કારણ કે, થહોવાહે તેની મારફતે અરામને વિજય અપાવ્યો હતો. તે બળવાન, હિંમતવાન ભાણસ હતો. પણ તેને કુષ રોગની બીમારી હતી.

<sup>૨</sup> અરામીઓનું સૈન્ય ઇજરાયલમાં થઈને પાછું ફરતું હતું તથારે તેઓ એક નાની છોકરીને પકડી લાવ્યા હતા. નામાને પોતાની પતનીની દાસી તરીકે રાખી હતી.

<sup>૩</sup> તેણે નામાનની પતનીને કર્યું, “ઈંઘર કરે ને મારા માલિક સમરનમાં એક પ્રબોધક પાસે જાય તો કેવું સાચું તથારે તેઓ તેમનો રોગ મટાડી શકે તેમ છે.” <sup>૪</sup> નામાને ઇજરાયલ દેશની નાની છોકરીએ જે કર્યું હતું, તે વાત પોતાના રાજાને જણાવી.

<sup>૫</sup> તેથી અરામના રાજાએ કર્યું, “હવે તું ઇજરાયલ દેશમાં જ. હું તથાંના રાજા પર પત્ર લખી આપું છું.” આથી નામાન દસ તોલા ચાંદી, છ હજાર સૌનામહિંદોર, દસ જોડ વસ્ત્રો લઈને તથાંથી ઇજરાયલમાં આવ્યો. <sup>૬</sup> તેણે એ પત્ર ઇજરાયલના રાજાને આપીને કર્યું, “હવે આ પત્ર જથારે તમારી પાસે લાવ્યો છું, તથારે તમારે જણાવું કે મેં મારા ચાકર નામાનને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, કે જેથી તમે તેનો કુષ રોગ મટાડો.”

<sup>૯</sup> જથારે ઈઝરાયલના રાજાએ પત્ર વાંથ્યો, તથારે તેણે ગભરાઈને પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને કદ્યું, “શું હું મારનાર કે જીવાડનાર ઈઝર છું કે, આ માણસ ઇચ્છે છે કે હું તેનો રોગ મટાડું? જુઓ તે કેવી રીતે મારી વિરકજ બહાનું શોધે છે?”

<sup>૧૦</sup> પણ જથારે ઈઝરભક્ત ઐલિશાએ સાંભળ્યું કે ઈઝરાયલના રાજાએ પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં છે, તથારે તેણે રાજને સંદેશો મોકલ્યો, “તેં શા માટે પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં છે? કૃપા કરીને તેને મારી પાસે મોકલ, એટલે તે જાણશે કે અહીં ઈઝરાયલમાં પ્રબોધક છે.” <sup>૧૧</sup> તેથી નામાન પોતાના ઘોડા અને રથો સાથે ઐલિશા પ્રબોધકના ઘરના બારણા સામે આવીને ઉભો રદ્દ્યો. <sup>૧૨</sup> ઐલિશાએ તેની પાસે સંદેશાવાહક મોકલીને કદ્યું, “તું જઈને યર્દન નદીમાં સાત વખત ઝૂબકી માર, એટલે તને નવું માંસ આવશે અને તું શુદ્ધ થઈશ.”

<sup>૧૩</sup> પણ નામાને ગુસ્સે થઈને કદ્યું કે, “હું તો વિચારતો હતો કે, તે બહાર આવીને મારી પાસે ઉભો રહીને પોતાના ઈઝર થહોવાહને વિનંતી કરશે. અને મારા શરીર પર પોતાનો હાથ ફેરવશે અને મારો કુષ્ઠ રોગ મટી જશે. <sup>૧૪</sup> શું દમસ્કસની નદીઓ અભાના અને ફાર્પાર ઈઝરાયલનાં બીજાં જળાશયો કરતાં વધારે સારી નથી? શું હું તેઓમાં સ્નાન કરીને શુદ્ધ ના થાઉં?” આમ તે ગુસ્સામાં પાછો ચાલવા લાગ્યો.

<sup>૧૫</sup> તથારે નામાનના ચાકરોએ તેની પાસે આવીને તેને કદ્યું, “અમારા માલિક, જો પ્રબોધક તને કોઈ મુશ્કેલ કામ કરવા માટે કદ્યું હોત, તો શું તે તું કરત નહિ? તો જથારે તે તને કહે છે કે, સ્નાન કરીને શુદ્ધ થા. તો વિશેષ કરીને તે કરવું જ જોઈએ?” <sup>૧૬</sup> પછી નામાને જઈને ઈઝરભક્ત ઐલિશાના કદ્યા પ્રમાણે યર્દન નદીમાં સાત વખત ઝૂબકી મારી. એટલે તેનું માંસ નાના બાળકના માંસ જેવું થઈ ગયું, તે શુદ્ધ થઈ ગયો.

<sup>૧૭</sup> તથાર પછી નામાન પોતાની આખી ટુકડી સાથે ઈઝરભક્ત ઐલિશા પાસે પાછો જઈને તેની આગળ ઉભો રદ્દ્યો. તેણે કદ્યું, “જો, હવે મને ખાતરી થઈ કે ઈઝરાયલ સિવાય આખી પૂઢ્યી પર બીજે કયાંથ ઈઝર નથી. તો હવે કૃપા કરીને, આ તારા સેવક પાસેથી બેટ લે.” <sup>૧૮</sup> પણ ઐલિશાએ કદ્યું, “જીવતા થહોવાહ કે જેમની આગળ હું ઉભો છું તેમના સમ ખાઈને કહું છું કે, હું કોઈ બેટ લઈશ નહિ.” નામાને તેને બેટ લેવા માટે આગ્રહ કર્યો, પણ તેણે ના પાડી.

<sup>૧૯</sup> માટે નામાને કદ્યું, “જો ના લો, તો કૃપા કરી તમારા ચાકરને એટલે કે મને બે ખરચરના બોજ જેટલી મારી અપાવ, કેમ કે, હું હવેથી થહોવાહ સિવાય બીજા કોઈ દેવને દહનીયાર્પણ કે થડા ચઠાવીશ નહિ. <sup>૨૦</sup> પણ જથારે મારા રાજ મારા હાથ પર ટેકો દઈને દિખ્ભોનના મંહિરમાં સેવા કરવા જાય છે, તથારે હું દિખ્ભોનના મંહિરમાં નમું છું. કૃપા કરી તમારા ચાકરની આ બાબત થહોવાહ ક્ષમા કરો.” <sup>૨૧</sup> ઐલિશાએ તેને કદ્યું, “શાંતિએ જા.” તેથી નામાન તેની પાસેથી રવાના થયો.

<sup>૨૨</sup> પણ ઈઝરભક્ત ઐલિશાના ચાકર ગેહભીએ કદ્યું, “જો, મારા માલિકે આ અરામી નામાન જે લાવ્યો હતો તે તેની પાસેથી લીધા વગર તેને જવા દીધો છે. જીવતા થહોવાહના સમ, હું તેની પાછળ દોઢીને તેની પાસેથી કંઈક તો લઈ લઈશ.” <sup>૨૩</sup> તેથી ગેહભી નામાનની પાછળ ગયો. નામાને કોઈને તેની પાછળ દોડતો આવતો જોયો, તથારે તે તેને ભળવા પોતાના રથ પરથી ઉત્થાયો અને તેને પૂછ્યું, “બધું ક્ષેમકુશળ છે?” <sup>૨૪</sup> ગેહભીએ કદ્યું, “બધું ક્ષેમકુશળ છે. મારા માલિકે મને મોકલ્યો છે. તેણે કદ્યું કે, ‘જો, એફાઇના પહાડી પ્રદેશના પ્રબોધકોના દીકરાઓમાંથી બે જુવાનો હમણાં જ મારી પાસે આવ્યા છે. કૃપા કરી તેઓને માટે એક તાલંત ચાંદી અને બે જોડ વસ્ત્ર આપ.’”

<sup>૨૩</sup> નામાને કદ્યું, “હું તને બે તાલંત ચાંદી ખુશીથી આપું છું.” આ રીતે નામાને તેને આગ્રહ કરીને બે તાલંત ચાંદી અને બે જોડ વસ્ત્ર બે થેલીમાં બાંધીને તેના બે ચાકરોના માથે ચાટાવ્યાં, તેઓ તે ઊંચીની આગળ ચાલવા લાગ્યા. <sup>૨૪</sup> જ્યારે ગેહણી, પહાડ પર પહોંચયો, ત્યારે તેણે ચાંદી ભરેલી થેલીઓ તેઓના હાથમાંથી લઈને ઘરમાં સંતાકી દીધી. અને નામાનના ચાકરોને પરત મોકલી દીધા. તેઓ વિદાય થયા. <sup>૨૫</sup> ગેહણી અંદર જઈને પોતાના માલિકની આગળ ઊભો રદ્યો ત્યારે એલિશાએ તેને કદ્યું, “ગેહણી, તું કથાંથી આવે છે?” તેણે કદ્યું, “તારો ચાકર કથાંથ ગયો નહોતો.”

<sup>૨૬</sup> એલિશાએ ગેહણીને કદ્યું, “જ્યારે પેલો રથમાંથી ઉત્તરીને તને મળવા માટે આવ્યો, ત્યારે શું મારો આત્મા તારી સાથે નહોતો? શું આ પૈસા, વસ્ત્રો, જૈતૂનવાડીઓ, દ્રાક્ષની વાડીઓ, ઘેટાં, બણદો, દાસો તથા દાસીઓ લેવાનો સમય છે? <sup>૨૭</sup> માટે હવે નામાનનો કુષ રોગ તને તથા તારા વંશજોને લાગુ પડશે અને તે કાથમ રહેશે. “તેથી ગેહણી હિંમ જેવો કુષ રોગી થઈ ગયો. અને તેની હજૂરમાંથી જતો રહ્યો.

## ૬

<sup>૧</sup> પ્રબોધકોના દીકરાઓએ એલિશાને કદ્યું, “જો, જે જગ્યાએ અમે તારી સાથે રહીએ છે તે જગ્યા અમારા માટે ખૂબ સાંકડી છે. <sup>૨</sup> કૃપા કરીને અમને થર્ડન જવા દે, કે ત્યાંથી દરેક માણસ લાકડાં કાપી લાવીએ અને ત્યાં અમારે રહેવા માટે ઘર બાંધીએ.” એલિશાએ કદ્યું, “તમે જાઓ.”

<sup>૩</sup> તેઓમાંના એકે કદ્યું, “કૃપા કરી તારા ચાકરો સાથે આવ.” એલિશાએ કદ્યું, “હું આવીશ.”

<sup>૪</sup> તેથી તે તેમની સાથે ગયો. થર્ડન પહોંચીને તેઓએ લાકડાં કાપવા માંડયાં. <sup>૫</sup> પણ એક જણ લાકડાં કાપતો હતો, તેવામાં તેની કુહાડી પાણીમાં પડી ગઈ; તેણે ખૂબ પાડીને કદ્યું, “હે મારા ગુરુજી! એ કુહાડી તો હું માંગી લાવ્યો હતો.”

<sup>૬</sup> ઈશ્વરભક્ત એલિશાએ પૂછ્યું, “તે કથાં પડી છે?” એટલે તે માણસે એલિશાને જગ્યા બતાવી. પછી એલિશાએ એક લાકડું કાપીને પાણીમાં નાખ્યું. તેથી કુહાડી સપાઠી પર આવીને તરવા લાગી. <sup>૭</sup> એલિશાએ કદ્યું, “તે ઉઠાવી લે.” માટે પેલા માણસે હાથ લંબાવીને કુહાડી લઈ લીધી.

<sup>૮</sup> હવે અરામના રાજાએ ઇજરાયલ સામે યુદ્ધ કર્યું. તેણે પોતાના ચાકરોની સલાહ લઈને કદ્યું, “મારી છાવણી અમુક જગ્યાએ બનાવવામાં આવશે.” <sup>૯</sup> પણ ઈશ્વરભક્ત એલિશાએ ઇજરાયલના રાજાને સંદેશો મોકલીને કદ્યું, “સાવધ રહેજે, અમુક જગ્યાએ જતો ના, કારણ કે, અરામીઓ ત્યાં આવવાના છે.”

<sup>૧૦</sup> ઈશ્વરભક્તે જે જગ્યા વિષે ઇજરાયલના રાજાને ચેતવણી આપી હતી તે જગ્યાએ માણસો મોકલ્યા. આ ચેતવણીથી તે અનેક વાર બચી ગયો. <sup>૧૧</sup> આ ચેતવણી વિષે અરામનો રાજ ખૂબ ગભરાયો અને તેણે પોતાના ચાકરોને કદ્યું, “આપણામાંથી ઇજરાયલના રાજાના પક્ષનો કોણ છે? તે તમે મને નહિ જણાવો?”

<sup>૧૨</sup> ત્યારે તેના એક ચાકરે કદ્યું, “મારા માલિક રાજા, એવું નહિ! પણ તમે તમારા શયનગૃહમાં જે વચ્ચનો બોલો છો તે ઇજરાયલમાંનો પ્રબોધક એલિશા ઇજરાયલના રાજાને કહી દે છે.” <sup>૧૩</sup> રાજાએ કદ્યું, “જાઓ, અને જુઓ કે એલિશા કથાં છે, જેથી હું તેને માણસો મોકલીને પકડાવી લઇ.” તેને કહેવામાં આવ્યું કે, “જુઓ, તે દોથાનમાં છે.”

<sup>૧૪</sup> માટે રાજાએ દોથાનમાં ઘોડા, રથો અને મોટું સૈન્ય મોકલ્યું. તેઓએ રાત્રે આવીને નગરને દેખી લીધું. <sup>૧૫</sup> જ્યારે ઈશ્વરભક્ત એલિશાનો ચાકર વહેલો ઊઠીને બહાર ગયો, તો જુઓ, તેણે એક મોટા સૈન્યને રથદળ અને ઘોડેસવારો સહિત નગરને દેખી લીધેલું જોયું. તેના ચાકરે તેને કદ્યું, “અરેદે! મારા માલિક હવે આપણે શું કરીશું?” <sup>૧૬</sup> એલિશાએ

કદ્યું, “બીશ નહિ, કેમ કે, જેઓ આપણી સાથે છે તેઓ, તેમની સાથે જેઓ છે તેઓના કરતાં મહાન છે.”

<sup>૧૭</sup> પછી એલિશાએ પ્રાર્થના કરી કે, “હે યહોવાહ, કૃપા કરી તેની આંખો ઉધાડ કે તે જુએ.” ત્યારે યહોવાહે તે ચાકરની આંખો ઉધાડી અને તેણે જોયું. તો જુઓ! એલિશાની આસપાસ અનિરથોથી અને ઘોડાઓથી પર્વત બરાઈ ગથો હતો. <sup>૧૮</sup> જ્યારે અરામીઓ એલિશાની પાસે આવ્યા, ત્યારે એલિશાએ યહોવાહને પ્રાર્થના કરી, “હે યહોવાહ, આ લોકોને અંધ બનાવી દો.” અને યહોવાહે એલિશાના કદ્યા પ્રમાણે તેઓને અંધ કરી દીધાં. <sup>૧૯</sup> પછી એલિશાએ અરામીઓને કદ્યું, “તે માર્ગ આ નથી, તે નગર પણ આ નથી. પણ મારી પાછળ આવો અને જે માણસને તમે શોધો છો તેની પાસે હું તમને લઈ જઈશ.” પછી તે તેઓને સમર્ઝન લઈ ગયો.

<sup>૨૦</sup> જ્યારે તેઓ સમર્ઝન આવી પહોંચ્યા ત્યારે એમ થયું કે એલિશાએ કદ્યું, “હે યહોવાહ, આ માણસોની આંખો ઉધાડો કે તેઓ જુએ.” પછી યહોવાહે તેઓની આંખો ઉધાડી અને તેઓએ જોયું, તો જુઓ, તેઓ સમર્ઝન શહેરના મધ્ય ભાગમાં હતા. <sup>૨૧</sup> ઈરાયલના રાજાએ તેઓને જોયા ત્યારે તેણે એલિશાને કદ્યું, “મારા પિતાજી, શું હું તેઓને મારું? તેઓને મારું?”

<sup>૨૨</sup> એલિશાએ જવાબ આપ્યો, “તારે તેમને મારવા નહિ. જેઓને તેં તારી તલવારથી અને ધનુષથી કબજે કર્યા નથી, તેઓને શું તું મારશે? તેઓની આગળ રોટલી અને પાણી મૂક કે, તેઓ ખાઈપીને પાછા પોતાના ભાલિક પાસે જાય.” <sup>૨૩</sup> માટે રાજાએ તેઓને સારુ પુષ્કળ ખોરાક તૈયાર કરાવ્યો. તેઓ ખાઈ પી રહ્યા પછી તેઓને વિદ્યાર્થ કર્યા અને તેઓ પોતાના ભાલિક પાસે પાછા ગયા. ત્યાર પછી અરામનાં સૈન્યો ઘણાં લાંબા સમય સુધી ઈરાયલમાં પાછાં આવ્યાં નહિ.

<sup>૨૪</sup> ત્યાર પછી એવું બન્યું કે, અરામના રાજ બેન-હદાદે પોતાનું સમગ્ર સૈન્ય એકત્ર કર્યું અને સમર્ઝનને ધેરી લીધું. <sup>૨૫</sup> સમર્ઝનમાં ભાડે દુકાળ પડ્યો. અને જુઓ, ગધેડાનું માથું ચાંદીના હેંશી સિક્કામાં વેચાતું હતું. કબૂતરની પા માપ વિષા ચાંદીના પાંચ સિક્કામાં વેચાતી હતી. <sup>૨૬</sup> ઈરાયલનો રાજ નગરના કોટ ઉપરથી પસાર થતો હતો, ત્યારે એક સ્ત્રીએ હાંક મારીને તેને કદ્યું, “હે મારા ભાલિક રાજ, મદદ કરો.”

<sup>૨૭</sup> તેણે કદ્યું, “જો યહોવાહ તને મદદ ન કરે, તો હું તને કયાંથી મદદ કરું? ખાંધીમાંથી કે દ્રાક્ષાકુંડમાંથી?” <sup>૨૮</sup> પછી રાજાએ તેને પૂછ્યું, “તને શું દુઃખ છે?” પેલી સ્ત્રીએ કદ્યું, “આ સ્ત્રીએ મને એમ કદ્યું હતું કે, ‘તારો દીકરો આપ કે, આજે આપણે તેને ખાઈએ અને મારા દીકરાને આવતી કાલે ખાઈશું.’” <sup>૨૯</sup> માટે અમે મારા દીકરાને ચાંદીને ખાધો, બીજે દિવસે મેં જથારે તેને કદ્યું, “તારો દીકરો આપ કે, આપણે તેને ખાઈએ. પણ તેણે તેના દીકરાને સંતાપી દીધો.”

<sup>૩૦</sup> જ્યારે રાજાએ આ સ્ત્રીના શબ્દો સાંભળ્યા, ત્યારે તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડ્યાં. હવે રાજ નગરના કોટ પરથી જતો હતો તો લોકોએ જોયું, કે રાજાએ તેના અંગ પર શોકનાં વસ્ત્રો પહેંચ્યા હતાં. <sup>૩૧</sup> પછી તેણે કદ્યું, “જો આજે શાફ્ટના દીકરા એલિશાનું માથું તેના ધડ પર રહેવા દઉં, તો યહોવાહ મને એવું અને એ કરતાં વધારે વિતાડો.”

<sup>૩૨</sup> એલિશા પોતાના ઘરમાં બેઠો હતો અને તેની સાથે વડીલો બેઠા હતા. રાજાએ પોતાની પાસેથી તેની આગળ એક માણસ મોકલ્યો, પણ તે સંદેશાવાહક આવી પહોંચ્યો તે પહેલાં જ એલિશાએ વડીલોને કદ્યું હતું કે, “જો, એ ખૂનીના દીકરાએ મારું માથું કાપી નાખવાને માણસ મોકલ્યો છે. જુઓ જ્યારે સંદેશાવાહક આવે ત્યારે તેને બહાર ઉભો રાખીને બારણું બંધ કરી દેજો. શું તેના ભાલિકના પગનો અવાજ તેની પાછળ નથી સંભળાતો?” <sup>૩૩</sup> તે હજુ તો તેમની વાત કરતો હતો, એટલામાં

જુઓ, સંદેશાવાહક તેની પાસે આવી પહોંચ્યો. તેણે કદયું, “જુઓ, આ વિપત્તિ થહોવાહ તરફથી આવી છે. તો શા માટે હું હવે પણી થહોવાહની રાહ જોઉં?”

### ૭

<sup>૧</sup> એલિશાએ કદયું, “તમે થહોવાહનું વથન સાંભળો. થહોવાહ એવું કહે છે: “આવતી કાલે આ સમયે સમરનની ભાગદમાં એક માપ મેંદો એક શેક્લે અને બે માપ જવ એક શેક્લે વેચાશે.”” <sup>૨</sup>ત્યારે જે સરદારના હાથ પર રાજ અદેલતો હતો તેણે ઈશ્વરભક્તને કદયું, “જો, થહોવાહ આકાશમાં બાચીઓ કરે તો પણ શું આ વાત શક્ય છે ખરી?” એલિશાએ કદયું, “જો, તું તે તાચી આંખોથી જોશે, પણ તેમાંથી ખાવા પામશે નહિ.”

<sup>૩</sup> હવે નગરના દરવાજ આગળ ચાર કુષ્ઠ રોગી બેઠેલા હતા. તેઓ એકબીજાને કહેતા હતા, “શા માટે આપણે અહીં બેસી રહીને મરી જઈએ? <sup>૪</sup> જો આપણે નગરમાં જવાનું કરીએ તો નગરમાં દુકાણ છે, આપણે ત્યાં મરી જઈશું. જો આપણે અહીં રહીએ તો પણ આપણે મરી જઈશું. તો હવે ચાલો, આપણે અરાભીઓની છાવણીમાં ચાલ્યા જઈએ. જો તેઓ આપણાને જીવતા રહેવા દેશે, તો આપણે જીવતા રહીશું, જો તેઓ આપણાને મારી નાખશે, તો આપણે મરી જઈશું.”

<sup>૫</sup> માટે તેઓ સાંજના સમયે અરાભીઓની છાવણીમાં જવા ઉદ્ઘાટા; જ્યારે તેઓ અરાભીઓની છાવણીની દૃદ્ધમાં પહોંચા, ત્યારે ત્યાં કોઈ નહોતું. <sup>૬</sup> કેમ કે, પ્રભુ થહોવાહે અરાભીઓના સૈન્યને રથોનો અવાજ, ધોડાઓનો અવાજ અને મોટા સૈન્યનો અવાજ સંભળાવ્યો હતો, તેથી તેઓએ એકબીજાને કદયું, “ઇજરાયલના રાજાએ હિંતીઓના રાજાઓને અને મિસરના રાજાઓને નાણાં આપીને આપણા પર હુમલો કરવા મોકલ્યા છે.”

<sup>૭</sup> તેથી સાંજના સમયે સૈનિકો ઉઠીને તેમના ધોડાઓ, તંબુઓ, ગધેડાંઓ અને છાવણી જેમ હતી એમની એમ મૂકીને પોતાના જીવ લઈને નાસી ગયા હતા. <sup>૮</sup> જ્યારે કુષ્ઠ રોગીઓ છાવણીની દૃદ્ધમાં આવ્યા ત્યારે તેઓએ એક તંબુમાં જઈને ત્યાં ખાદ્યું-પીદ્યું, વળી ત્યાંથી સોનું, ચાંદી અને વસ્ત્રો લઈ જઈને તે સંતારી દીદ્યું. પણી તેઓ પાછા આવીને બીજા તંબુમાં ગયા, ત્યાંથી પણ લૂંટી લઈને બદ્યું સંતારી દીદ્યું.

<sup>૯</sup> પણી તેઓએ એકબીજાને કદયું, “આપણે આ બરાબર નથી કરતા. આ તો વધામણીનો દિવસ છે, પણ આપણે તો તે વિષે શૂપ રદ્ધ્યા છીએ. જો આપણે સવાર સુધી રાહ જોઈશું, તો આપણા પર શિક્ષા આવી પડશે. તો હવે ચાલો, આપણે જઈને રાજના કુટુંબીઓને કહીએ.” <sup>૧૦</sup>માટે તેઓએ આવીને નગરના ચોકીદારોને બૂમ પાડીને કદયું, “અમે અરાભીઓની છાવણીએ ગયા હતા, પણ ત્યાં કોઈ ન હતું, કોઈનો અવાજ ન હતો, ફક્ત ધોડા અને ગધેડાં બાંધેલાં હતા, તંબુઓ પણ જેમના તેમ ખાલી હતા.” <sup>૧૧</sup>પણી દરવાજના ચોકીદારોએ બૂમ પાડીને રાજના કુટુંબીઓને ખખર પહોંચાડી.

<sup>૧૨</sup> ત્યારે રાજાએ રાત્રે ઉઠીને પોતાના ચાકરોને કદયું, “અરાભીઓએ આપણાને શું કર્યું છે તે હું તમને કહીશ. તે લોકો જાણો છે કે આપણે બૂધ્યા છીએ, તેથી તેઓ છાવણી છોડીને ખેતરમાં સંતારી ગયા હશે. તેઓ વિચારતા હતા કે, ‘જ્યારે તેઓ નગરમાંથી બહાર આવશે ત્યારે આપણે તેઓને જીવતા પકડી લઈને નગરમાં જતા રહીશું.’” <sup>૧૩</sup> રાજના ચાકરોમાંના એકે કદયું, “હું તમને વિનંતી કરું છું કે, નગરમાં બાકી બચેલા ધોડાઓમાંથી પાંચ ધોડેસવારોને તપાસ માટે મોકલી આપવાની રજા આપો. જો તેઓ જીવતા પાછા આવશે તો તેઓની હાલત બધી ગયેલા ઇજરાયલીઓના જેવી થશે, જો મરી જશે તો ઇજરાયલના અત્યાર સુધીમાં નાશ પામેલાંઓની હાલત કરતાં તેઓની હાલત ખરાબ નહિ હોય.”

**૧૪** માટે તેઓએ ઘોડા જોડેલા બે રથ લીધા. અને રાજાએ તેઓને અરામીઓના સૈન્યની પાછળ મોકલીને કદ્યું, “જઈને જુઓ.” **૧૫** તેઓ થર્ડન સુધી તેઓની પાછળ ગયા, તો જુઓ આખો ભાર્ગ અરામીઓએ ઉતાવળમાં ફેંકી દીધેલાં તેઓનાં વસ્ત્રો અને પાત્રોથી ભરાઈ ગયેલો હતો. તેથી સંદેશાવાહકોએ પાછા આવીને રાજાને તે વિષે ખબર આપી.

**૧૬** પછી લોકોએ બહાર જઈને અરામીઓની છાવણી લુંટી લીધી. માટે થહોવાહના વચન પ્રમાણો એક માપ મેંદો એક શેકેલે અને બે માપ જવ એક શેકેલે વેચાયાં. **૧૭** જે સરદારના હાથ પર રાજ અઢેલતો હતો, તેને નગરના દરવાજાની યોકી કરવાનું કામ સોંઘ્યું. જ્યારે રાજ ઉતસીને તેની પાસે નીચે આવ્યો ત્યારે ઈંઘરબકતના કદ્યા પ્રમાણો તે ભાણસ લોકોના પગ નીચે કચડાઈને ભરણ પામ્યો.

**૧૮** ઈંઘરબકતે રાજાને કદ્યું હતું “કાલે, આ સમયે સમરનના દરવાજ પાસે એક માપ મેંદો એક શેકેલે અને બે માપ જવ એક શેકેલે વેચાશે” તેવું જ થયું. **૧૯** ત્યારે એ સરદારે ઈંઘરબકતને કદ્યું, “જો, થહોવાહ આકાશમાં ભારીઓ કરે, તોપણ શું આ ભાબત બની શકે ખરી?” એલિશાએ કદ્યું હતું, “જો, તું તે તારી પોતાની અંખે જોશે, પણ એમાંનું કશું ખાવા પામશે નહિં.” **૨૦** અને એમ જ બન્યું, કેમ કે લોકોએ તેને દરવાજ આગળ જ પગ નીચે કચડી નાખ્યો અને તે ભરણ પામ્યો.

## ૪

**૧** જે સ્ત્રીના દીકરાને એલિશાએ સજીવન કર્યો હતો તેને તેણે કદ્યું, “ઉઠ, તું તારા કુટુંબનાં ભાણસોને લઈને ચાલી જ અને બીજા દેશમાં જથું જઈને તારાથી રહેવાથ ત્યાં રહે, કેમ કે, થહોવાહે દુકાણનો હુકમ કર્યો છે. દેશમાં સાત વર્ષ સુધી દુકાણ ચાલુ રહેશે.” **૨** તેથી તે સ્ત્રીએ ઉઠીને ઈંઘરબકતના કહેવા પ્રમાણો કર્યું. તે તેના કુટુંબનાં ભાણસોને લઈને ચાલી નીકળી અને જઈને સાત વર્ષ સુધી પલિસ્ટીઓના દેશમાં રહી.

**૩** સાતમા વર્ષને અંતે તે સ્ત્રી પલિસ્ટીઓના દેશમાંથી પાછી આવી. અને પોતાના ઘર અને જમીન માટે રાજ પાસે વિનંતી કરવા ગઈ. **૪** હવે રાજ ઈંઘરબકતના ચાકર ગેહણી સાથે એવી વાત કરતો હતો, “એલિશાએ જે મોટા કામો કર્યો છે તે કૃપા કરીને મને કહે.”

**૫** એલિશાએ ભરણ પામેલાં બાળકને કેવી રીતે સજીવન કર્યો હતો, તે વાત ગેહણી રાજાને કરતો હતો. ત્યારે જે સ્ત્રીના દીકરાને એલિશાએ સજીવન કર્યો હતો તેણે આવીને રાજાને પોતાના ઘર અને જમીન માટે વિનંતી કરી. ગેહણીએ કદ્યું, “મારા માલિક, રાજ, આ જ તે સ્ત્રી છે અને આ જ તેનો દીકરો છે, તેને એલિશાએ સજીવન કર્યો હતો.” **૬** રાજાએ તે સ્ત્રીને તેના દીકરા વિષે પૂછ્યું, તેણે તેને બધી વાત કહી. તેથી રાજાએ તેના માટે એક ખાસ અધિકારીને આજા આપીને કદ્યું, “તેનું જે હતું તે બધું અને તેણે દેશ છોડ્યો તે દિવસથી આજ સુધીની તેના ખેતરની બધી જ ઉપજ તેને પાછી આપ.”

**૭** પછી એલિશા દમસ્ક્સમાં ગયો તે સમયે અરામનો રાજ બેન-હદાદ બીમાર હતો. રાજાને એવી ખબર ભળી કે, “ઈંઘરબકત અહીં આવ્યો છે.” **૮** રાજાએ હજાએલને કદ્યું, “તારા હાથમાં બેટ લઈને ઈંઘરબકતને મળવા જા, તેની મારફતે થહોવાહને પુછાવ કે, ‘શું હું આ બીમારીમાંથી સાજો થઈશ ?’” **૯** માટે હજાએલ તેની સાથે દમસ્ક્સની સારી મૂલ્યવાન વસ્તુઓ ચાલીસ ઊંટો પર એ વસ્તુઓ બેટ તરીકે લઈને તેને મળવા ગયો. હજાએલે આવીને એલિશા આગળ આવીને કદ્યું, “તારા દીકરા અરામના રાજ

બેન-હદાદે મને તારી પાસે એવું પૂછવા મોકલ્યો છે કે, 'શું હું આ બીમારીમાંથી સાજો થઈશ?"

<sup>૧૦</sup> એલિશાએ તને કદ્યું, "જઈને બેન-હદાદને કહે કે, 'તું નિશ્ચે સાજો થશે.' પણ થહોવાહે તો મને એવું બતાવ્યું છે કે તે નિશ્ચે મરણ પામશે." <sup>૧૧</sup> પછી હઝાએલ શરમાઈ ગયો. એલિશા તેની સામે જોઈ રહ્યો, હઝાએલ એટલો બધો શરમિંદો પડ્યો કે ઈશ્વરભક્ત રડી પડ્યો. <sup>૧૨</sup> હઝાએલે પૂછ્યું, "મારા ભાલિક, તું કેમ રડે છે?" તેણે કદ્યું, "કેમ કે, તું ઇજરાયલી લોકો સાથે જે દુષ્ટતા કરવાનો છે તે હું જણું છું માટે. તેઓના કિલ્લાઓને તું બાળી મૂકીશ, તેઓના જુવાનોની તું તલવારથી કતલ કરીશ, તેઓના બાળકોને તું જોરથી પણાણીને ટુકડાં કરીશ અને તેઓની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને તું થીશી નાખીશ."

<sup>૧૩</sup> હઝાએલે કદ્યું, "તારો સેવક એક ફૂતચા તુલ્ય છે, તે કોણ છે કે આવાં કામ કરે?" એલિશાએ કદ્યું, "થહોવાહે મને બતાવ્યું છે કે તું અરચામનો રાજ થશે." <sup>૧૪</sup> પછી હઝાએલ એલિશા પાસેથી રવાના થઈને પોતાના ભાલિક પાસે આવ્યો. તેણે તેને પૂછ્યું, "એલિશાએ તને શું કદ્યું?" તેણે જવાબ આપ્યો, "તેણે મને કદ્યું તું નિશ્ચે સાજો થશે." <sup>૧૫</sup> પછી બીજે દિવસે હઝાએલે ધાખળો લઈને તેને પાણીમાં પલાણીને રાજના મોં પર ઓટાક્ષ્યો તેથી તે મરણ પામ્યો. અને તેની જગ્યાએ હઝાએલ રાજ થયો.

<sup>૧૬</sup> ઇજરાયલના રાજ આહાબના દીકરા થોરામના પાયમાં વર્ષે થહોરામ રાજ કરવા લાગ્યો. તે થહૂદિયાના રાજ થહોરાશફાટનો દીકરો હતો. જથારે થહોરાશફાટ થહૂદિયાનો રાજ હતો ત્યારે થહોરામ રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૧૭</sup> થહોરામ રાજ બન્યો ત્યારે તે બન્ની વર્ષનો હતો, તેણે થરશાલેમમાં આઠ વર્ષ રાજ કર્યું.

<sup>૧૮</sup> આહાબના કુટુંબે જેમ કર્યું હતું તેમ તે ઇજરાયલના રાજાઓને માર્ગ ચાલ્યો, કેમ કે તેણે આહાબની દીકરી સાથે લગ્ન કર્યું હતું. અને તેણે થહોવાહની દ્રજિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. <sup>૧૯</sup> તો પણ પોતાના સેવક દાઉદને લીધે થહોવાહ થહૂદિયાનો નાશ કરવા ચાહતા નહોતા, કારણ કે તેઓએ તેને કદ્યું હતું, તે હંમેશા તેઓને વારસો આપ્યો.

<sup>૨૦</sup> થહોરામના દિવસોમાં અદોમે થહૂદિયાના હાથ નીચે બળવો કરીને પોતાના માટે એક રાજ ઠરાવ્યો. <sup>૨૧</sup> ત્યારે થહોરામ પોતાના બધા રથો અને સેનાપતિઓને લઈને સાઈર ગયો. અને તેણે રાત્રે ઊઠીને પોતાની આક્ષપાસના અદોભીઓ તથા રથાધિપતિઓ પર હુમલો કર્યો. પછી થહોરામના સૈનિકો અને લોકો પોતાના ઘરે નાસી ગયા.

<sup>૨૨</sup> આ રીતે અદોમે આજ સુધી થહૂદિયાની સત્તા સામે બળવો કરેલો છે. લિંજનાએ પણ તે જ સમયે બળવો કર્યો હતો. <sup>૨૩</sup> થહોરામનાં બાકીનાં કાર્યો અને તેણે જે કંઈ કર્યું તે બધું થહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૪</sup> ત્યારે પછી થહોરામ તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો, તેને દાઉદનગરમાં તેના પિતૃઓ સાથે દફનાવવામાં આવ્યો. પછી તેનો દીકરો અહારયાહ તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

<sup>૨૫</sup> ઇજરાયલના રાજ આહાબના દીકરા થોરામના બારમા વર્ષે થહૂદિયાના રાજ થહોરામનો દીકરો અહારયાહ રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૨૬</sup> અહારયાહ રાજ થયો ત્યારે તે બાવીસ વર્ષનો હતો; તેણે થરશાલેમમાં એક વર્ષ રાજ કર્યું. તેની ભાતાનું નામ અથાલ્યા હતું, તે ઇજરાયલના રાજ ઓશ્રીની દીકરી હતી. <sup>૨૭</sup> અહારયાહ આહાબના કુટુંબને માર્ગ ચાલ્યો, જેમ આહાબના કુટુંબે કર્યું તેમ તેણે થહોવાહની દ્રજિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. કેમ કે, તે આહાબના કુટુંબનો જમાઈ હતો.

<sup>૨૮</sup> અહારયાહ આહાબના દીકરા યોરામ સાથે અરામના રાજ હઝાએલ સામે રામોથ ગિલ્યાદ આગળ યુદ્ધ કરવા ગયો. અરામીઓએ યોરામને ઘાયલ કર્યો. <sup>૨૯</sup> અરામનો રાજ હઝાએલ સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામીઓએ તેને રામા આગળ જે ઘા કર્યા હતા તે ઈજવવા માટે યોરામ રાજ પાછો થિઝાએલ આવ્યો. યહૂદિયાના રાજ યહોરામનો દીકરો અહારયાહ થિઝાએલમાં આહાબના દીકરા યોરામને જોવા આવ્યો, કેમ કે યોરામ ઘાયલ થયેલો હતો.

## ૬

<sup>૧</sup> એલિશા પ્રબોધકે પ્રબોધકોના દીકરાઓમાંના એકને બોલાવ્યો. અને તેને કદ્યું, “તારી કમર બાંધ, તારા હાથમાં તેલની આ શીશી લે. અને રામોથ-ગિલ્યાદ જા.” <sup>૨</sup> તું ત્યાં જઈને નિમ્નશીના દીકરા યહોશાફાટના દીકરા યેહૂને શોધી કાઢજે. ઘરમાં જઈને તેને તેના ભાઈઓ મદયેથી ઉઠાડીને અંદરની ઓરડીમાં લઈ જજે. <sup>૩</sup> પણ આ તેલની શીશીનું તેલ તેના માથા પર રેડજે. અને કહેજે કે, “યહોવાહ એવું કહે છે કે, મેં તને ઈજરાયલના રાજ તરીકે અભિષિકત કર્યો છે!” પણ દરવાજો ખોલીને તરત નાચી આવજે; વિલંબ કરીશ નહિં.”

<sup>૪</sup> તેથી તે જુવાન, એટલે જુવાન પ્રબોધક રામોથ-ગિલ્યાદ ગયો. <sup>૫</sup> જ્યારે તે ત્યાં આવ્યો, ત્યારે, સૈન્યના સરદારો બેઠેલા હતા. તે જુવાન પ્રબોધકે કદ્યું, “હે સરદાર, હું તમારે માટે સંદેશ લાવ્યો છું.” યેહૂએ પૂછ્યું, “અમારા બધામાંથી કોને માટે?” જુવાન પ્રબોધકે કદ્યું, “હે સરદાર, તારા માટે.” <sup>૬</sup> પણ યેહૂ ઉઠીને ઘરમાં ગયો અને પ્રબોધકે તેના માથા પર તેલ રેકીને તેને કદ્યું, “ઈજરાયલના યહોવાહ એવું કહે છે, મેં તને યહોવાહના લોકો એટલે ઈજરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષિકત કર્યો છે.”

<sup>૭</sup> તું તારા માલિક આહાબના કુટુંબનાંને મારશે કે, જેથી હું મારા સેવક પ્રબોધકોના રક્તનો બદલો અને યહોવાહના બધા સેવકોના રક્તનો બદલો ઇઝેબેલ પર વાળું. <sup>૮</sup> કેમ કે આહાબનું આખું કુટુંબ નાશ પામશે, આહાબના દરેક નર બાળકને તથા જે બંદીવાન હોય તેને તેમ જ સ્વતંત્ર હોય તેને હું નાખૂદ કરીશ.

<sup>૯</sup> આહાબના કુટુંબને હું નખાટના દીકરા યહોભામના કુટુંબની માફક અને અહિયાના દીકરા બાશાના કુટુંબની માફક કરી નાખીશ. <sup>૧૦</sup> ઇઝેબેલને થિઝાએલમાં કૂતરા ખાશે, તેને દફનાવનાર કોઈ હશે નહિં.” પણ તે બારણું ઉધાડીને ઉતાવહો જતો રહ્યો.

<sup>૧૧</sup> ત્યાર પણ યેહૂ તેના માલિકના ચાકરોની પાસે બહાર આવ્યો, એકે તેને પૂછ્યું, “બધું ક્ષેમકુશળ છે? આ પાગલ માણસ શા માટે તારી પાસે આવ્યો હતો?” યેહૂએ તેઓને જવાબ આપ્યો, “તે માણસને તમે ઓળખો છો અને તેણે શી વાતો કરી તે તમે જાણો છો?” <sup>૧૨</sup> તેઓએ કદ્યું, “ના, અમે નથી જાણતા. તું અમને કહે.” ત્યારે યેહૂએ કદ્યું, “તેણે મને આમ કદ્યું, તેણે એ પણ કદ્યું, યહોવાહ એમ કહે છે: મેં તને ઈજરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષિકત કર્યો છે.” <sup>૧૩</sup> ત્યારે તે દરેકે તરત જ પોતાનાં વસ્ત્ર ઉતારીને સીકીના પગથિયા પર યેહૂના પગ નીચે મૂક્યાં. તેઓએ રણશિંગનું વગાડીને કદ્યું, “યેહૂ રાજ છે.”

<sup>૧૪</sup> આ ચીતે નિમ્નશીના દીકરા યહોશાફાટના દીકરા યેહૂએ યોરામ સામે બળવો કર્યો. હવે યોરામ અને સર્વ ઈજરાયલ અરામના રાજ હઝાએલના કારણથી રામોથ-ગિલ્યાદનો બચાવ કરતા હતા. <sup>૧૫</sup> પણ યોરામ રાજ તો અરામના રાજ હઝાએલ સામે યુદ્ધ કરતો હતો, ત્યારે અરામીઓએ જે ઘા કર્યા હતા તેથી સાજો થવા માટે થિઝાએલ પાછો આવ્યો હતો.

યેહૂએ થોરામના ચાકરોને કદ્યું, “જો તમારું મન એવું હોય, તો થિઝઅલમાં ખબર આપવા જવા માટે કોઈને નાસીને નગરમાંથી બહાર જવા દેશો નહિ.” <sup>૧૬</sup> માટે યેહૂ પોતાના રથમાં બેસીને થિઝઅલ જવા નીકળ્યો, કેમ કે, થોરામ ત્યાં આરામ કરતો હતો. હવે યહૂદિયાનો રાજ અહારયાહ થોરામને જોવા માટે ત્યાં આવ્યો હતો.

<sup>૧૭</sup> થિઝઅલના બુરજ પર થોકીદાર ઉભો હતો, તેણે ઘણો દૂરથી યેહૂની ટોળીને આવતી જોઈને કદ્યું, “હું માણસોના ટોળાને આવતું જોઉં છું.” થોરામે કદ્યું, “એક ઘોડેસવારને તેઓને મળવા મોકલ. અને તે પૂછે છે કે, ‘શું તમને સલાહશાંતિ છે?’” <sup>૧૮</sup> તેથી ઘોડેસવાર યેહૂને મહયો અને કદ્યું, “રાજ એમ પૂછે છે કે: ‘શું તમને સલાહશાંતિ છે?’” માટે યેહૂએ કદ્યું, “તારે શાંતિનું શું કામ છે? તું વળીને મારી પાછળ આવ.” ત્યારે થોકીદારે રાજને કદ્યું કે, “સંદેશાવાહક તેઓને મળવા ગયો તો ખરો, પણ તે પાછો આવ્યો નથી.”

<sup>૧૯</sup> પછી તેણે બીજો ઘોડેસવાર મોકલ્યો, તેણે ત્યાં આવીને તેઓને કદ્યું, “રાજ એમ પુછાવે છે કે: ‘શું સલાહ શાંતિ છે?’” યેહૂએ કદ્યું, “તારે શાંતિનું શું કામ છે? તું પાછો વળીને મારી પાછળ આવ.” <sup>૨૦</sup> ફરીથી થોકીદારે ખબર આપી, “તે પણ તેઓને મહયો, પણ તે પાછો આવતો નથી. તેની રથની સવારીની પદ્ધતિ તો નિમ્નિના દીકરા યેહૂની સવારી જેવી લાગે છે, કેમ કે, તે ઝડપી સવારી કરી રહ્યો છે.”

<sup>૨૧</sup> થોરામે કદ્યું, “મારો રથ તૈયાર કરો.” તેઓએ તેનો રથ તૈયાર કર્યો. ઇજરાયલનો રાજ થોરામ અને યહૂદિયાનો રાજ અહારયાહ પોતપોતાના રથમાં યેહૂને મળવા ગયા. તે તેઓને નાખોથ થિઝઅલીની ઝડકી આગળ મહયો. <sup>૨૨</sup> થોરામે યેહૂને જોતાં જ કદ્યું, “યેહૂ શું સલાહ શાંતિ છે?” તેણે કદ્યું, “જ્યાં સુધી તારી માતા ઇઝેબેલ વ્યાખ્યાર તથા તંત્રમંત્ર કર્યા કરતી હોય ત્યાં સુધી શાંતિ હોય?”

<sup>૨૩</sup> તેથી થોરામ તેનો રથ ફેરવીને પાછો વળીને નાઠો અને અહારયાહને કદ્યું, “વિશ્વાસધાત છે, અહારયાહ.” <sup>૨૪</sup> પછી યેહૂએ પોતાના પૂરૈપૂરા બળથી ધન્યાદ્ય ખેંચીને થોરામના ખબા વચ્ચે તીર માર્યું; એ તીર તેના હૃદયને વીંધીને પાર નીકળી ગયું અને તે રથમાં જ ટળી પડ્યો.

<sup>૨૫</sup> પછી યેહૂએ પોતાના સરદાર બિદકારને કદ્યું, “તેને ઉઠાવીને નાખોથ થિઝઅલીના ખેતરમાં નાખી દે. જ્યારે તું અને હું બજે સાથે તેના પિતા આહાબની પાછળ સવારી કરીને આવતા હતા ત્યારે થહોવાહે તેની વિરુદ્ધ આ ભવિષ્યવાણી કરી હતી તે યાદ કર. <sup>૨૬</sup> થહોવાહ કહે છે, ‘ખરેખર ગઈકાલે મેં નાખોથનું અને તેના દીકરાઓનું રક્ત જોયું છે.’ થહોવાહ કહે છે કે, ‘આ જ ખેતરમાં હું તારી પાસેથી બદલો લઈશ.’ હવે ચાલો, થહોવાહના વથન પ્રમાણે તેને ઉઠાવી લઈને તે ખેતરમાં નાખી દો.”

<sup>૨૭</sup> યહૂદિયાનો રાજ અહારયાહ આ જોઈને બેથ-હાગાનને માર્ગ નાસી ગયો. પણ યેહૂએ તેની પાછળ પડીને તેને કદ્યું, “તેને પણ રથમાં મારી નાખો.” તેઓએ તેને થિબલામ પાસેના ગૂરના ઘાટ આગળ તેને મારીને ઘાયલ કર્યો. અહારયાહ મગિદ્દોમાં નાસી ગયો અને ત્યાં મરણ પામ્યો. <sup>૨૮</sup> તેના ચાકરો તેના શબને રથમાં થરુશાલેમ લાવ્યા અને દાઉંદનગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે તેની કબરમાં દક્ફનાવ્યો.

<sup>૨૯</sup> આહાબના દીકરા થોરામના અગિયારમા વર્ષે અહારયાહ યહૂદિયા પર રાજ કરવા લાગ્યો.

<sup>૩૦</sup> યેહૂ થિઝઅલ આવ્યો, ઇઝેબેલ એ સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે પોતાની અંખોમાં કાજળ લગાવ્યું તથા માથું ઓળીને મારીમાંથી નજર કરી. <sup>૩૧</sup> જેવો યેહૂ દરવાજામાં પ્રવેશ્યો કે ઇઝેબેલ તેને કદ્યું, “હે પોતાના માલિકનું ખૂન કરનાર, મિશ્રી તું શાંતિમાં આવ્યો

છે?” ૩૨ યેહૂએ બાચી તરફ ઊંઘું જોઈને કટ્યું, “મારા પક્ષમાં કોણ છે? કોણ?” ત્યારે બે પ્રણ ખોળાઓએ બહાર જોયું.

૩૩ યેહૂએ કટ્યું, “તેને નીચે ફેંકી દો.” તેથી તેઓએ ઇંગ્લેસને નીચે ફેંકી દીધી, તેના રક્તના છાંટા દીવાલ પર તથા ઘોડાઓ પર પડ્યા. અને યેહૂએ તેને પગ નીચે કચડી નાખી. ૩૪ પછી યેહૂએ મહેલમાં જઈને ખાદું અને પીદું. પછી તેણે કટ્યું, “હવે આ શાપિત સત્રીને સંભાળીને દફનાવો, કેમ કે તે રાજની દીકરી છે.”

૩૫ તેઓ તેને દફનાવવા ગયા, પણ તેની ખોપણી, પગ તથા હથેણીઓ સિવાય બીજું કંઈ તેમને મખયું નહિ. ૩૬ માટે તેઓએ પાછા આવીને યેહૂને ખબર આપી. તેણે કટ્યું, “થહોવાહે પોતાના સેવક તિશી એલિયા દ્વારા કટ્યું હતું તે આ છે કે, 'યિઝાએસની ભૂમિમાં કૂતરાઓ ઇંગ્લેસનું માંસ ખાશે, ૩૭ અને ઇંગ્લેસનો મૃતદેહ યિઝાએસ ભૂમિના ખેતરોમાં ખાતરખૂપ થશે. જેથી કોઈ એવું નહિ કહે કે, ‘આ ઇંગ્લેસ છે.’”

## ૧૦

૧ હવે આહાબના સિત્તેર દીકરાઓ સમર્પણમાં હતા. યેહૂએ સમર્પણના અધિકારીઓ, વડીલો તથા આહાબના દીકરાઓની રક્ષા કરનારાઓ પર પત્રો લખી મોકલીને કહાયું, ૨ “તમારા માલિકના દીકરાઓ તમારી પાસે છે, વળી તમારી પાસે રથો, ઘોડા, કોટવાળું નગર તથા શશ્ત્રો પણ છે. ૩ તમારા માલિકના દીકરાઓમાંથી સૌથી સાચા અને શ્રોષ્ટને પસંદ કરીને તેને તેના પિતાના રાજયાસન પર બેસાડીને તમારા માલિકના ઘરને માટે થુક કરજો.”

૪ પણ તેઓએ અતિશય ગભરાઈને કટ્યું, “જુઓ, બે રાજાઓ યેહૂની સામે ટકી ન શકયા, તો પછી આપણે કેમ કરીને ટકી શકીશું?” ૫ આથી ઘરના કારભારીએ, નગરના અમલદારોએ, વડીલોએ તથા દીકરાઓના રક્ષકોએ યેહૂને સંદેશો મોકલ્યો કે, “અમે તમારા ચાકરો છીએ. તમે જે કંઈ કહેશો તે અમે કરીશું. અમે કોઈ માણસને રાજ બનાવીશું નહિ. તમારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું લાગે તે કરો.”

૬ પછી યેહૂએ તેઓને બીજો પત્ર લખ્યો અને જણાવ્યું, “જો તમે મારા પક્ષના હો, મારું સાંભળવા તૈથાર હો, તો આવતી કાલે આ સમયે તે માણસોના એટલે તમારા માલિકના દીકરાઓનાં માથાં લઈને યિઝાએસમાં મારી પાસે આવજો.” એ સિત્તેર રાજકુમારોનું નગરના મુખ્ય માણસોની દેખદેખ નીચે હતા, તેઓ રાજકુમારોની સુખાકારી માટે જવાબદાર હતા. ૭ જથારે આ પત્ર તેમને પહોંચ્યો ત્યારે તેમણે રાજના સિત્તેર રાજકુમારોને મારી નાખ્યા, તેઓના માથાં ટોપલીઓમાં બરીને યેહૂ પાસે યિઝાએસમાં મોકલ્યાં.

૮ સંદેશાવાહક આવીને યેહૂને ખબર આપી કે, “તેઓ રાજપુત્રોના માથાં લાવ્યા છે.” ત્યારે તેણે કટ્યું, “ભાગળના પ્રવેશદાર આગળ બે ટગલા કરીને તે માથાં આવતી કાલ સવાર સુધી ત્યાં રાખી મૂકો.” ૯ સવારમાં યેહૂ બહાર આવ્યો. તેણે ઊભા રહીને બધા લોકને કટ્યું, “તમે નિર્દોષ છો. જુઓ, મેં તો મારા માલિકની સામે કાવતરું રથીને તેને મારી નાખ્યા, પણ આ બધા રાજકુમારોને કોણે મારી નાખ્યા?

૧૦ હવે તમારે નિશ્ચે જણવું કે, થહોવાહ આહાબના કુટુંબ વિષે જે કંઈ બોલ્યા છે, તેમાંથી એક પણ વચ્ચન નિષ્ફળ થનાર નથી. કેમ કે થહોવાહ પોતાના સેવક એલિયા દ્વારા જે બોલ્યા હતા તે તેમણે પૂરું કર્યું છે.” ૧૧ યેહૂએ યિઝાએસમાં આહાબના કુટુંબના બાકી રહેલા સર્વને, તેના સર્વ મુખ્ય માણસોને, નજુકના મિત્રોને તથા તેના થાજકોને કોઈને પણ બાકી રાજ્યા સિવાય સર્વને મારી નાખ્યા.

**૧૨** પણ યેહુ ઉઠીને ચાલ્યો ગયો. તે સમર્ઝનમાં ભરવાડોના કાતરણીના ઘર (બેથ એકેદ) આગળ આવી પહોંચ્યો, **૧૩** ત્યારે તેને યહુદિયાના રાજ અહાંયાહના ભાઈઓ મહયા. યેહુએ તેમને પૂછ્યું, “તમે કોણ છો?” તેમણે જવાબ આપ્યો, “અમે અહાંયાહના ભાઈઓ છીએ અને અમે રાજપુત્રોને તથા રાણી ઈરબેલના દીકરાઓને મળવા જઈએ છીએ.” **૧૪** યેહુએ પોતાના માણસોને કટ્યું, “તેમને જીવતા પકડો.” તેથી તેઓએ તેઓને જીવતા પકડી લીધા અને સર્વ બેતાળીસ માણસોને કાતરણીના (બેથ એકેદ) ફૂવા આગળ મારી નાખ્યા. તેણે તેમાંના એકને પણ જીવતો રહેવા દીધો નહિ.

**૧૫** જ્યારે યેહુ ત્યાંથી વિદાય થયો, ત્યારે તેને મળવા આવતા રેખાબના દીકરા યહોનાદાબને તે મહયો. યેહુએ તેને સલામ કરીને તેને કટ્યું, “જેમ માં હૃદય તારા પ્રત્યે શુષ્ણ છે તેમ શું તારું હૃદય મારા પ્રત્યે શુષ્ણ છે?” યહોનાદાબે કટ્યું, “હા છે.” પણ યેહુએ કટ્યું, “જો તેમ છે તો તારો હાથ મને આપ.” અને યહોનાદાબે તેને પોતાનો હાથ આપ્યો યેહુએ તેને પોતાની પાસે રથમાં ખેંચી લીધો. **૧૬** યેહુએ કટ્યું, “તું મારી સાથે આવ અને યહોવાહ પ્રત્યેની મારી આસ્થા જો.” એમ તેણે યહોનાદાબને પોતાની સાથે રથમાં બેસાડી દીધો. **૧૭** સમર્ઝનમાં આવીને યેહુએ આહાબના કુટુંબનાં બાકી રહેલાઓને મારી નાખ્યા, જે પ્રમાણે યહોવાહનું વચ્ચેની તેમની આગળ એલિયાએ કટ્યું હતું તે પ્રમાણે તેણે આહાબના રાજપુત્રોનો નાશ કર્યો.

**૧૮** પણ યેહુએ બધા લોકોને એકસાથે બેગા કરીને કટ્યું, “આહાબે તો બઆલની થોડી સેવા કરી હતી, પણ યેહુ તેની વધારે સેવા કરશે. **૧૯** માટે હવે બઆલના તમામ પ્રભોધકો, યાજકો અને ભક્તોને મારી પાસે બોલાવો. એક પણ વ્યક્તિ બાકી રહેવી જોઈએ નહિ, કેમ કે, મારે બઆલને માટે મોટો યજા કરવાનો છે. જે કોઈ નહિ આવે તે જીવતો રહેવા પામશે નહિ.” જોકે યેહુએ બઆલના ભક્તોને મારી નાખવાના હેતુથી પક્ષાઈથી આ કાવતરં કર્યું હતું. **૨૦** યેહુએ કટ્યું, “બઆલને માટે એક પવિત્ર મેઠો ભરો, તેના માટે દિવસ નક્કી કરો.” માટે તેઓએ તેનો ઢંઢેરો પિટાવ્યો.

**૨૧** પણ યેહુએ સમગ્ર ઈરબાયલમાં સંદેશાવાહકો મોકલ્યા. બાલના બધા જ સેવકો આવ્યા, એક પણ માણસ આવ્યા વગર રહ્યો નહિ. તેઓ બાલના મંદિરમાં આવ્યા, મંદિર એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી ભરાઈ ગયું. **૨૨** પણ યેહુએ યાજકનો વસ્ત્રબંડાર સંભાળનાર માણસને કટ્યું, “બાલના બધા ભક્તો માટે ઝન્ઝના કાઢી લાવ.” એટલે તે માણસ તેઓને માટે ઝન્ઝના કાઢી લાવ્યો.

**૨૩** પણ યેહુ અને રેખાબનો દીકરો યહોનાદાબ બાલના મંદિરમાં ગયા. તેણે બાલના ભક્તોને કટ્યું, “બરાબર શોધ કરો અને જુઓ કે અહીં યહોવાહના સેવકોમાંનો કોઈ તમારી સાથે હોય નહિ, પણ ફક્ત બાલના સેવકો જ હોય.” **૨૪** પણ તેઓ યજો અને દહનીયાપર્ણી ચટાવવા અંદર ગયા. હવે યેહુએ ઔંશી માણસોને બહાર ઊભા રાખ્યા હતા તેઓને કટ્યું હતું કે, “જે માણસોને હું તમારા હાથમાં લાવી આપું, તેઓમાંનો જો કોઈ નાસી જશે તો તેના જીવને બદલે તમારો જીવ લેવાશે.”

**૨૫** યેહુ દહનીયાપર્ણી ચટાવી રહ્યો પણ તેણી તરત જ તેણે રક્ષકોને તથા સરદારોને કટ્યું, “અંદર જઈને તેઓને મારી નાખો. કોઈને બહાર આવવા દેશો નહિ.” તેઓએ તેઓને તલવારની ધારથી મારી નાખ્યા. રક્ષકો અને સરદારો તેઓને બહાર ફેંકી દઈને બાલના મંદિરના અંદરનાં ઓરડામાં ગયા. **૨૬** બાલના મંદિરમાં અશેરા દેવીની જે મૂર્તિ હતી તેને તેઓએ ત્યાંથી હઠાવી દઈને બાળી નાખી. **૨૭** તેઓએ બાલના સ્તરંભને તોડી નાખ્યો. અને બાલના મંદિરનો નાશ કરીને તે જગ્યાને સંડાસ બનાવી

દીધી. જે આજ સુધી છે. <sup>૨૯</sup> આ શીતે યેહૂએ ઇઝરાથલમાંથી બાલ અને તેના સેવકોને નષ્ટ કર્યા.

<sup>૨૯</sup> પણ નબાટના દીકરો યરોબામ જે પાપો કરીને ઇઝરાથલ પાસે દુરાચાર કરાવતો હતો, તેનું અનુકરણ કરીને યેહૂએ બેથેલમાંના તથા દાનમાંના સોનાના વાઇરડાની પૂજ કરવાનું ચાલુ રાખ્યું. <sup>૩૦</sup> પછી થહોવાહે યેહૂને કહ્યું, “કેમ કે મારી દસ્તિમાં જે સાચું હતું તે તેં કર્યું, જે બધું મારા હૃદયમાં હતું તે પ્રમાણે આહાબના કુટુંબને મારી નાખવાનું તેં કર્યું તે સાચું કર્યું છે, તારી ચોથી પેઢી સુધીના તારા વંશજો ઇઝરાથલના રાજયાસન પર બેસશે.” <sup>૩૧</sup> તો પણ યેહૂએ ઇઝરાથલના ઈશ્વર (થહોવાહ)ના નિયમ પ્રમાણે ચાલવાની તેના પૂરા હૃદયથી કાળજી રાખી નહિ. યરોબામ જે પાપો કરીને ઇઝરાથલ પાસે દુરાચાર કરાવતો હતો તે કરવાનું તેણે ચાલું રાખ્યું.

<sup>૩૨</sup> તે દિવસોમાં થહોવાહે ઇઝરાથલના પ્રદેશનો નાશ કરવા માંડયો, હજાએલે ઇઝરાથલીઓને તેઓની હદમાં હરાવ્યા. <sup>૩૩</sup> હર્દનથી પૂર્વ તરફ, આર્નોનની ખીણ પાસેના અરોએરથી ગિલ્યાદ તથા બાશાન સુધી આખા ગિલ્યાદ દેશને, ગાદીઓને, રૂબેનીઓને તથા મનાશીઓને હરાવ્યા.

<sup>૩૪</sup> યેહૂનાં બાકીનાં કૃત્યો અને તેણે જે સર્વ કર્યું તે, તેનાં પરાક્રમો ઇઝરાથલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૩૫</sup> પછી યેહૂ તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો, તેઓએ તેને સમર્ઝનમાં દફનાવ્યો. તેના દીકરા થહોઆહણે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું. <sup>૩૬</sup> યેહૂએ સમર્ઝનમાં અણ્ણાવીસ વર્ષ સુધી ઇઝરાથલ પર રાજ કર્યું હતું.

## ૧૧

<sup>૧</sup> હવે અહાઝરાહની ભાતા અથાલ્યાએ જોથું કે તેનો દીકરો મરણ પામ્યો છે, ત્યારે તેણે ઉઠીને બધા રાજપુત્રોને મારી નાખ્યા. <sup>૨</sup> પણ યોરામ રાજની દીકરી તથા અહાઝરાહની બહેન થહોશેબાએ અહાઝરાહના એક દીકરા યોઆશને રાજના જે દીકરાઓ માર્યા ગયા હતા તેઓ મદ્યેથી લઈને તેને તથા તેની દાસીને શયનખંડમાં પૂરી દીધાં. તેઓએ તેને અથાલ્યાથી સંતાદ્યો કે જેથી તે તેને મારી નાખે નહિ. <sup>૩</sup> તે થહોશેબાની સાથે છ વર્ષ સુધી થહોવાહના ઘરમાં સંતાઈ રહ્યો તે દરમિયાન અથાલ્યા દેશ પર રાજ કરતી રહી.

<sup>૪</sup> સાતમે વર્ષ થહોથાદાએ સંદેશાવાહકો મોકલીને નાયકોના સરદારોના શતાધિપતિઓને તથા રક્ષકોને થહોવાહના ઘરમાં પોતાની પાસે બોલાવ્યા. તેણે થહોવાહના ઘરમાં તેઓની સાથે કરાર કર્યો અને સમ ખવડાવ્યા. પછી તેણે તેઓને રાજનો દીકરો બતાવ્યો. <sup>૫</sup> તેણે તેઓને આજ્ઞા કરીને કહ્યું, “આ કામ તમારે કરવું. તમે જે વિશ્રાભવારે અંદર આવો, તેઓમાંના શ્રીજા બાગના લોકોએ રાજના મહેલની ચોકી કરવી, <sup>૬</sup> શ્રીજા બાગના લોકો સ્વરના દરવાજે અને બાકીના શ્રીજા બાગના લોકો સલામતી રક્ષકોની પાછળ દરવાજે રહે.”

<sup>૭</sup> વિશ્રાભવારે બહાર જનાર તમારા બધાની બે ટુકડીઓ રાજની આસપાસ થહોવાહના સભાસ્થાનની ચોકી કરે. <sup>૮</sup> દરેક માણસે પોતાના હાથમાં હથિયાર રાખીને રાજની આસપાસ ગોઠવાઈને ઊભા રહેવું. જે કોઈ તમારી હારની અંદર પ્રવેશે તેને મારી નાખવો. રાજ બહાર જથ ત્યારે અને અંદર આવે ત્યારે તમારે તેની સાથે જ રહેવું.

<sup>૯</sup> તેથી થહોથાદા થાજકે જે આજ્ઞા કરી તે પ્રમાણે સરદારોના શતાધિપતિઓએ કર્યું. દરેક માણસે વિશ્રાભવારે કામ કરતા તથા વિશ્રાભવારે કામ ન કરતા પોતાના બધા માણસોને એકત્ર કર્યા અને તેઓને લઈને તેઓ થાજક થહોથાદા પાસે આવ્યા.

**૧૦** દાઉંદના જે ભાલા તથા ટાલો યહોવાહના ઘરમાં હતાં તે યાજક યહોયાદાએ શતાધિપતિઓના સરદારોને આપ્યાં.

**૧૧** તેથી દરેક રક્ષક સિપાઈ પોતાના વાથમાં હથિયાર લઈને સભાસ્થાનની જમણી બાજુથી તે સભાસ્થાનની ડાખી બાજુ સુધી, વેદી તથા સભાસ્થાન આગળ રાજાની આસપાસ થોકી કરતા હતા. **૧૨** પછી યહોયાદાએ રાજપુત્ર યોઆશને બહાર લાવીને તેના માથા પર રાજમુગટ મૂકયો તથા કરારનું હુકમનામું આપ્યું. પછી તેઓએ તેનો રાજ તશીકે અભિષેક કર્યો. તેઓએ તાણીઓ પાડીને કદ્યું, “રાજ ઘણું જીવો!”

**૧૩** જ્યારે અથાલ્યાએ લોકોનો તથા રક્ષકોનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તે લોકોની પાસે યહોવાહના ઘરમાં આવી. **૧૪** તેણે જોથું તો, જુઓ, રિવાજ પ્રમાણે રાજ તેના પાયાસન પર ઉભો હતો. સરદારો તથા રણશિંગડાં વગાડનારા રાજાની પાસે ઉભા હતા. દેશના બધા લોકો આનંદ કરતા અને રણશિંગડાં વગાડતા હતા. ત્યારે અથાલ્યાએ પોતાનાં વચ્ચે ફાડીને જોરથી ભૂમ પાડી, “રાજદોહ! રાજદોહ!”

**૧૫** યાજક યહોયાદાએ સૈન્યના ઉપરી શતાધિપતિઓને આડા કરીને કદ્યું, “તેને બહાર કાઢો. અને સિપાઈઓની હરોણોની વચ્ચે લાવો. જે કોઈ તેની પાછળ આવે તેને તલવારથી મારી નાખો.” કેમ કે યાજકે કદ્યું, “તેને યહોવાહના ઘરમાં મારી નાખવી નહિ.” **૧૬** તેથી તેઓએ અથાલ્યાને માટે રસ્તો કર્યો, તે ઘોડાને અંદર આવવાના માર્ગથી રાજમહેલ આગળ ગઈ. ત્યાં તેને મારી નાખવામાં આવી.

**૧૭** યહોયાદાએ યહોવાહ અને રાજ યોઆશ તથા લોકોની વચ્ચે કરાર કર્યો કે, તેઓએ યહોવાહના લોક થવું, તેણે રાજ અને લોકો વચ્ચે પણ કરાર કર્યો. **૧૮** પછી દેશના બધા લોકો બાલના મંદિરે ગયા અને તેને તોડી નાખ્યું. તેઓએ તેની વેદીઓ તથા મૂર્તિઓના ટુકડે ટુકડાં કરી નાખ્યા. બાલના યાજક માત્રાનને વેદીઓ આગળ મારી નાખ્યો. પછી યાજકે યહોવાહના સભાસ્થાનનું રક્ષણ કરવા માટે ચોકીદારો નીમ્યા.

**૧૯** યહોયાદાએ શતાધિપતિઓને, નાથકને, ચોકીદારોને તથા દેશના બધા લોકોને સાથે લીધા. તેઓ રાજને યહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી લઈને ચોકીદારોના દરવાજે થઈને રાજમહેલમાં આવ્યા. અને યોઆશને રાજના સિંહાસન પર બેસાડ્યો. **૨૦** તેથી દેશના સર્વ લોકોએ આનંદ કર્યો અને નગરમાં શાંતિ થઈ. તેઓએ અથાલ્યાને રાજમહેલમાં તલવારથી મારી નાખી. **૨૧** યોઆશ જ્યારે રાજ કરવા આવ્યો ત્યારે તે માત્ર સાત વર્ષનો હતો.

## ૧૨

**૧** યેહુની કારકિર્દીને સાતમે વર્ષ યોઆશ રાજ કરવા લાગ્યો, તેણે યચ્છાલેમમાં ચાણીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ સિંબયા હતું તે બેર-શેખાની હતી. **૨** તે સર્વ દિવસોમાં યોઆશે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે કર્યું, કેમ કે, યહોયાદા યાજક તેને સલાહ આપતો હતો. **૩** પણ ઉચ્ચયસ્થાનો કાઢી નાખવામાં આવ્યાં નહિ. લોકો હજુ સુધી ત્યાં ધૂપ બાળતા અને યજા કરતા હતા.

**૪** યોઆશે યાજકોને કદ્યું, “અર્પણ કરેલી વસ્તુઓના નાણાં, ચલણી નાણાં જે યહોવાહના ઘરમાં લાવવામાં છે તે, દરેક માણસ દીઠ ઠરાવેલી જકાત અને જે નાણાં લોકોને યહોવાહના ઘરમાં લાવવાનું મન થાય તે બધાં નાણાં, **૫** યાજકોએ તે દરેક કર ઉધરાવનારા પાસેથી એકત્ર કરવાં, યાજકો તેમાંથી સભાસ્થાનને જ્યાં કહીં સમારકામ કરવાની જરૂર હોય ત્યાં ત્યાં સમારકામ કરવામાં વાપરે.

**૬** પણ યોઆશ રાજના પ્રેવીસમા વર્ષ સુધી યાજકોએ ઘરમાં કંઈ સમારકામ કરાવ્યું નહિ. **૭** ત્યારે યોઆશ રાજએ યહોયાદા યાજક અને બીજા યાજકોને બોલાવીને તેમને કદ્યું, “શા માટે તમે સમારકામ કરાવતાં નથી? હવેથી તમારે તમારા કર

ઉદ્ઘરાવનાર પાસેથી કોઈ નાણાં લેવાં નહિ, પણ જે નાણાં સભાસ્થાનના સમારકામ માટે બેગાં કરેલાં છે તે, નાણાં જેઓ સમારકામ કરે તેને આપી દો.” <sup>૯૪</sup> યાજકો સંમત થયા કે અમે હવેથી લોકો પાસેથી નાણાં લઈશું નહિ તેમ જ સભાસ્થાનનું સમારકામ કરીશું નહિ.

<sup>૯૫</sup> પછી યહોવાહના યાજકે એક મોટી પેટી લીધી, તેના ટાંકણમાં છેદ પાડ્યો. અને તેને યહોવાહના ઘરમાં અંદરના ભાગે જમણી બાજુએ વેદીની પાસે મૂકી. લોકો જે નાણાં લાવતા હતા તે બધાં નાણાં સભાસ્થાનના દરવાજાની ચોકી કરતા યાજકો તે પેટીમાં નાખતા હતા. <sup>૯૬</sup> જ્યારે તેઓએ જોયું કે પેટીમાં ઘણાં નાણાં બેગાં થયાં છે, ત્યારે રાજનો નાણામંત્રી અને મુખ્ય યાજક આવીને જે નાણાં યહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી જમા થયેલાં હોથ તેની ગણતરી કરતા.

<sup>૯૭</sup> પછી તે ગણેલાં નાણાં તેઓએ યહોવાહના સભાસ્થાનના સમારકામ પર દેખરેખ રાખનારાઓના હાથમાં આપ્યાં. તેઓએ આ નાણાં સુથાર અને કડિયા કે જેઓ યહોવાહના સભાસ્થાનનું સમારકામ કરતા હતા તેઓને આપ્યાં. <sup>૯૮</sup> લાકડાંના વેપારીઓને, પથ્થર ટાંકનારાઓને, યહોવાહના સભાસ્થાનના સમારકામ માટે લાકડું અને ટાંકેલા પથ્થર ખરીદવા માટે તથા સમારકામ માટે અન્ય જે બધો ખર્ચ થયો હતો તેને માટે ગણી આપ્યાં.

<sup>૯૯</sup> <sup>૧૦</sup> પણ યહોવાહના ઘરમાં બેગાં થયેલાં નાણાંથી તેઓએ ઘરમાં ચાંદીના પ્યાલા, કાતરો, વાસણો, રણશિંગડાં અથવા કોઈપણ જાતનાં સોના-ચાંદીનાં વાસણો બનાવ્યાં નહોતા. <sup>૧૧</sup> <sup>૧૨</sup> પણ તેઓ તે તે નાણાં યહોવાહના સભાસ્થાનનું જેઓએ સમારકામ કર્યું તેઓને જ ચૂકવ્યાં.

<sup>૧૩</sup> <sup>૧૪</sup> તદુપરાંત, તેઓએ જે માણસોને કામ કરનારાઓને નાણાં શૂકવવા રાખ્યા તેઓની પાસેથી હિસાબ પણ માગ્યો નહિ, કેમ કે, તે માણસો પ્રામાણિક હતા. <sup>૧૫</sup> <sup>૧૬</sup> પણ દોષાર્થાર્પણી તથા પાપાર્થાર્પણી માટે આપેલાં નાણાં યહોવાહના ઘરમાં લાવવામાં આવતાં ન હતાં, કેમ કે, તે નાણાં યાજકોના હકનાં હતાં.

<sup>૧૭</sup> તે સમયે અરામના રાજ હજાએલે ગાથની સામે થુલ્લ કરીને તેને જુતી લીધું. પછી હજાએલ યરુશાલેમ પર હુમલો કરવા પાછો વણ્યો. <sup>૧૮</sup> તેથી યહૂદિયાના રાજ યોઆશે તેના પિતૃઓએ, એટલે કે યહૂદિયાના રાજ યહોશાફાટે, યહોરામે તથા અહારયાહાએ જે સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓ અર્પણ કરી હતી તે તથા તેની પોતાની પવિત્ર વસ્તુઓ, તેમ જ યહોવાહના સભાસ્થાનના તથા રાજના મહેલના બંડારમાંથી જે સોનું મળી આવ્યું તે સર્વ લઈને તે બધું અરામના રાજ હજાએલને મોકલ્યું. એટલે હજાએલ યરુશાલેમથી જતો રહ્યો.

<sup>૧૯</sup> યોઆશનાં બીજાં કાર્યો અને તેણે જે બધું કર્યું તે યહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૦</sup> તેના ચાકરોએ ઉઠીને બેગા મળીને કાવતં કર્યું; તેઓએ યોઆશ પર મિલ્લોના ઘરમાં કિલ્લાના રક્તા પર હુમલો કર્યો. <sup>૨૧</sup> શિમાથના દીકરા થોડાખારે અને શોમેરના દીકરા યહોઝાબાદે એટલે તેના ચાકરોએ તેને માર્યો એટલે તે મરણ પામ્યો. તેઓએ તેને તેના પિતૃઓ સાથે દાઉદનગરમાં દક્ફનાવ્યો અને તેના દીકરા અમાસ્થાએ તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું.

## ૧૩

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજ અહારયાહના દીકરા યોઆશના ત્રેવીસમા વર્ષે થેહુના દીકરા યહોઆહાએ સમર્નનમાં ધરાયાલ સતત વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૨</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું અને નબાટના દીકરા યરોબામનાં પાપો કે જે વડે તેણે

ઇઝરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યા હતા તેને અનુસરવાનું ચાલુ રાખ્યું. થહોઆહાએ આવાં કામ કરવાનું ચાલું રાખ્યું.

<sup>૩</sup> તેથી થહોવાહનો કોપ ઇઝરાયલીઓ પર સણ્યો, તેઓએ તેઓને ફરીથી અરામના રાજ હળાએલના અને તેના દીકરા બેન-હદાદના હાથમાં સૌંપી દીધા. <sup>૪</sup> માટે થહોઆહાએ થહોવાહને પ્રાર્થના કરી અને થહોવાહે તેની પ્રાર્થના સાંભળી, કેમ કે અરામનો રાજ ઇઝરાયલના લોકો પર જુલમ કરતો હતો, તે તેમણે જોથું હતું. <sup>૫</sup> માટે થહોવાહે તેના હાથમાંથી ઇઝરાયલને એક મુક્તિ અપાવનાર આપ્યો. અને તેઓ અરામીઓના હાથમાંથી મુક્ત થયા. પછી ઇઝરાયલીઓ અગાઉની જેમ પોતપોતાનાં ઘરોમાં રહેવા લાગ્યા.

<sup>૬</sup> તેમ છતાં થરોબામના કુટુંબનાં પાપો જે તેણે ઇઝરાયલ પાસે કરાવ્યાં હતાં તે તેમણે છોડયાં નહિં, પણ તેઓ તે પાપમાં જ ચાલ્યા. સમર્ઘનમાં અશેરાની મૂર્તિ પણ હતી. <sup>૭</sup> અરામીઓએ થહોઆહાર પાસે પચાસ ઘોડેસવાર, દસ રથો તથા દસ હજાર સૈનિકો સિવાય બીજું કર્દ રહેવા દીધું નહિં. કેમ કે અરામના રાજાઓ તેઓનો નાશ કરીને ખળીના ભૂસા જેવા કરી નાખ્યા હતા.

<sup>૮</sup> થહોઆહારના બીજાં કાર્યો અને જે બધું તેણે કર્યું તે, તેનું પરાક્રમ, તે બધું ઇઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૯</sup> પછી થહોઆહાર તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો, તેઓએ તેને સમર્ઘનમાં દફનાવ્યો. પછી તેના દીકરા યોઆશે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું.

<sup>૧૦</sup> થહૂદિયાના રાજ યોઆશના સાડતીસમાં વર્ષે, થહોઆહારનો દીકરો યોઆશ સમર્ઘનમાં ઇઝરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો, તેણે સોળ વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૧૧</sup> તેણે થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. નબાટના પુત્ર થરોબામનાં પાપો જે વડે તેણે ઇઝરાયલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું, તે તેણે છોડ્યું નહિં પણ તે તેમાં રચ્યોપચયો રહ્યો.

<sup>૧૨</sup> યોઆશનાં બાકીનાં કાર્યો, જે સર્વ તેણે કર્યું તે, થહૂદિયાના રાજ અમાસ્યા સામે થુલ્લ કરીને તેણે જે પરાક્રમ બતાવ્યું, તે બધું ઇઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૩</sup> યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો, પછી થરોબામ તેના રાજયાસન પર બેઠો. યોઆશને સમર્ઘનમાં ઇઝરાયલના રાજાઓ સાથે દફનાવવામાં આવ્યો.

<sup>૧૪</sup> જયારે ઐલિશા ભરણપથારીએ પદ્ધયો હતો. ત્યારે ઇઝરાયલના રાજ યોઆશે તેની પાસે આવીને રડીને કર્યું, “હે મારા પિતા! મારા પિતા! જો ઇઝરાયલના રથો તથા તેઓના ઘોડેસવારો!” <sup>૧૫</sup> ઐલિશાએ તેને કર્યું, “ધનુષ્ય લે. થોડાં તીર ઉઠાવ,” તેથી યોઆશે ધનુષ્ય અને થોડાં તીર ઉઠાવ્યાં. <sup>૧૬</sup> પછી ઐલિશાએ ઇઝરાયલના રાજાને કર્યું, “તારો હાથ ધનુષ્ય પર મૂક.” એટલે તેણે પોતાનો હાથ તેના પર મૂક્યો. પછી ઐલિશાએ પોતાનો હાથ રાજાના હાથ પર મૂક્યો.

<sup>૧૭</sup> ઐલિશાએ કર્યું, “પૂર્વ તરફની બાચી ઉધાડ.” તેથી તેણે તે બાચી ઉધાડી. પછી ઐલિશાએ કર્યું, “તીર ચલાવ!”, તેણે તીર છોડ્યું. ઐલિશાએ કર્યું, “આ થહોવાહના વિજયનું તીર, અરામ પરના વિજયનું તીર હતું. કેમ કે તું અરામીઓને અફેક્ટમાં મારીને તેમનો નાશ કરશો.” <sup>૧૮</sup> ત્યારે ઐલિશાએ કર્યું, “હવે બીજાં તીર લે,” એટલે યોઆશે તે લીધાં. ઐલિશાએ ઇઝરાયલના રાજાને કર્યું, “તેનાથી જમીન પર માર.” રાજાએ ત્રણ વાર જમીન પર માર્યું પછી તે અટકી ગયો. <sup>૧૯</sup> પણ ઈશ્વરભક્તે ગુસ્સે થઈને કર્યું, “તારે જમીન પર પાંચ થી છ વાર તીર મારવાં જોઈએ. જો તેં એમ કર્યું

હોત તો અરામીઓનો સંપૂર્ણ નાશ થઈ જાય ત્યાં સુધી તેઓ પર તું હુમલો કરત, પણ હવે તું અરામ પર ફક્ત ગ્રામ જ વાર હુમલો કરી શકશે.”

**૨૦** ત્યાર બાદ એલિશાનું મરણ થયું અને તેઓએ તેને દફનાવ્યો. હવે વર્ષ શરૂ થતાં મોઆબીઓની ટોળીઓ દેશ પર આક્રમણ કરતી હતી. **૨૧** તેઓ એક માણસને દફનાવતા હતા, ત્યારે તેઓએ મોઆબીઓની ટોળી આવતી જોઈને તે મૃતદેહને એલિશાની કબરમાં ફેંકી દીધો. તે માણસનો મૃતદેહ એલિશાનાં હાડકાંને અડકતાંની સાથે જ તે સજ્વન થયો. અને ઉઠીને પોતાના પગ પર ઊભો થઈ ગયો.

**૨૨** યહોઆહાગના સર્વ દિવસોમાં અરામના રાજ હાયાએલે ઇઝરાયલ પર જુલમ કર્યો. **૨૩** પણ યહોવાહે ઇખ્રાહિમ, ઇસહાક અને યાકૂબ સાથે કરેલા કરારને લીધે તેઓના પર દયા રાખી, કૃપા કરી અને તેઓની કાળજી રાખી. માટે યહોવાહે તેઓનો નાશ કર્યો નહિ અને પોતાની હજુરમાંથી દૂર કર્યા નહિ.

**૨૪** અરામનો રાજ હાયાએલ મરણ પામ્યો અને તેના દીકરા બેનહદાદે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું. **૨૫** જે નગરો હાયાએલના દીકરા બેનહદાદે યુઝ કરીને યોઆશના પિતા યહોઆહાગ પાસેથી જુતી લીધાં હતા. તે યોઆશે તેના હાથમાંથી પાછાં જુતી લીધાં. ઇઝરાયલનાં એ નગરો પાછાં જુતી લેતાં યોઆશે તેને પ્રણ વાર હરાવ્યો હતો.

## ૧૪

**૧** ઇઝરાયલના રાજ યહોઆહાગના દીકરા યોઆશના બીજા વર્ષ યહૂદિયાના રાજ યોઆશનો દીકરો અમાસ્યા રાજ કરવા લાગ્યો. **૨** તે રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચીસ વર્ષનો હતો, તેણે યદ્રશાલેમભાં ઓગણશ્રીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ યહોઆદીન હતું. તે યદ્રશાલેમની હતી. **૩** અમાસ્યાએ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સાચું હતું તે કર્યું, તો પણ તેનાં કૃત્યો તેના પૂર્વ દાઉદની જેવા ન હતાં. તેણે તેના પિતા યોઆશે જે કર્યું હતું તેવું જ બધું જ કર્યું.

**૪** તો પણ ઉચ્ચસ્થાનો દૂર કરાયા ન હતાં. લોકો હજુ પણ ઉચ્ચસ્થાનોમાં યજો કરતા અને ધૂપ બાળતા હતા. **૫** એવું બન્યું કે, જેવું તેનું રાજ્ય સ્થાપયું કે, તરત જ તેણે પોતાના પિતાનું ખૂન કરનારા ચાકરોને મારી નાખ્યા.

**૬** પણ મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે, મારી નાખનારાઓના દીકરાઓને તેણે મારી નાખ્યા નહિ. યહોવાહે આજ્ઞા કરી હતી, “સંતાનોને લીધે પિતાઓ માર્યા જાય નહિ, તેમ જ પિતાઓને લીધે સંતાનો માર્યા જાય નહિ. પણ દરેક વ્યક્તિ પોતાના પાપને લીધે જ માર્યા જાય. **૭** તેણે દસ હજાર અદોમીઓને મીઠાની ખીણમાં મારી નાખ્યા; વળી તેણે સેલા નગરને પણ યુઝ કરીને કબજે કરી લીધું અને તેનું નામ યોકટેલ પાડ્યું, જે આજે પણ તે જ નામથી ઓળખાય છે.”

**૮** પણ અમાસ્યાએ ઇઝરાયલના રાજ યહૂદિયાના દીકરા યહોઆહાગના દીકરા યોઆશ પાસે સંદેશાવાહક મોકલીને કહાવ્યું, “આવો, આપણે યુઝમાં સામ સામે લડીએ.” **૯** પણ ઇઝરાયલના રાજ યોઆશે યહૂદિયાના રાજ અમાસ્યા પાસે વળતો સંદેશાવાહક મોકલીને કહાવ્યું, “લભાનોનના એક કાંટાળા છોડવાએ લભાનોનના એરેજવૃક્ષને પાસે સંદેશો મોકલીને કહાવ્યું કે, ‘મારા દીકરા સાથે તારી દીકરીને પરણાવ,’ પણ એટલાભાં લભાનોનનું એક જંગલી પશુ ત્યાં થઈને પ્રસાર હતું તેણે તે કાંટાળા છોડવાને કથડી નાખ્યો. **૧૦** સાથે જ તેં અદોમનો નાશ કર્યો છે માટે તને તેનો ખૂબ જ ગર્વ છે. તારી જુતનો ઘર્મંડ તારી પાસે રાખ અને તારા ઘરમાં જ બેસી રહે, કેમ કે, શા માટે તું તારા કારણે પોતાના અને યહૂદિયા એમ બંન્ધે પર મુસીબત લાવીને બંન્ધે નાશ પામો?”

<sup>૧૧</sup> પણ અમાસ્યાએ સાંભળ્યું નહિ. તેથી ઈરાયલના રાજ યોઆશે યુઝ કર્યું, તે અને યહુદિયાનો રાજ અમાસ્યા યહુદિયામાં આવેલા બેથ-શેમેશ આગળ એકબીજાને સામે મળ્યા. <sup>૧૨</sup> યહુદિયાના લોકો ઈરાયલથી હાચી ગયા અને દરેક માણસ પોત પોતાના ઘરે નાસી ગયા.

<sup>૧૩</sup> ઈરાયલના રાજ યોઆશે, અહાગયાહના દીકરા યોઆશના દીકરા યહુદિયાના રાજ અમાસ્યાને બેથ-શેમેશમાં પકડ્યો. તે યરુશાલેમ આવ્યો અને એફાઇમના દરવાજાથી ખૂણાના દરવાજા સુધી ચારસો હાથ જેટલો લાંબો યરુશાલેમનો કોટ તોડી નાખ્યો. <sup>૧૪</sup> તે બધું સોનું, ચાંદી, યહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી મળેલી બધી વસ્તુઓ, રાજના મહેલમાંથી મળેલી કિંમતી વસ્તુઓ ને તથા જામીનોને પણ લઈને સમર્નન પાછો ગયો.

<sup>૧૫</sup> યોઆશના બાકીનાં કાર્યો, જે બધું તેણે કર્યું તે, તેનું પરાક્રમ, યહુદિયાના રાજ અમાસ્યા સાથે તેણે જે યુઝ કર્યું તે બધું ઈરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૬</sup> પછી યોઆશ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને ઈરાયલના રાજાઓ સાથે સમર્નનમાં દફનાવવામાં આવ્યો, તેના પછી તેનો દીકરો યરોબામ તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

<sup>૧૭</sup> ઈરાયલના રાજ યહોઆહાગના દીકરા યોઆશના મરણ પછી યહુદિયાના રાજ યોઆશનો દીકરો અમાસ્યા પંદર વર્ષ સુધી જીવ્યો. <sup>૧૮</sup> અમાસ્યાના બાકીનાં કાર્યો, યહુદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૯</sup> તેઓએ યરુશાલેમમાં અમાસ્યાની વિરુદ્ધ ખડયંત્ર રર્યું તેથી તે લાખીશ ભાગી ગયો. પણ તેઓએ લાખીશમાં તેની પાછળ માણસો મોકલીને તેને ત્યાં માચી નાખ્યો.

<sup>૨૦</sup> તેઓ તેને ઘોડા પર નાખીને લાવ્યા અને દાઉદનગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે દફનાવ્યો. <sup>૨૧</sup> યહુદિયાના બધા લોકોએ અગ્રાર્યા જે સોણ વર્ષનો હતો તેને લઈને તેના પિતા અમાસ્યાની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો. <sup>૨૨</sup> અમાસ્યા રાજ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો પછી, અગ્રાર્યાએ એલાથનો જીર્ણોદ્ધાર કરીને યહુદિયાને પાછું સૌપ્યું.

<sup>૨૩</sup> યહુદિયાના રાજ યોઆશના દીકરા અમાસ્યાના પંદરમાં વર્ષે ઈરાયલના રાજ યોઆશના દીકરા યરોબામે સમર્નનમાં રાજ કર્યું. તેણે એકતાળીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૨૪</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. નભાટના દીકરા યરોબામનાં સર્વ પાપો કે જે વડે તેણે ઈરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યા તે તેણે છોડ્યા નહિ. <sup>૨૫</sup> ઈરાયલના ઈશ્વર યહોવાહ પોતાના સેવક ગાથ-હેફેરના અમિતાયના દીકરા પ્રબોધક થૂના મારફતે જે વચ્ચનો બોલ્યા હતા, તે પ્રમાણે યરોબામે હમાથના ઘાટથી તે અરાબાના સમુક સુધી ઈરાયલની સરહદ પાછી મેળવી લીધી.

<sup>૨૬</sup> કેમ કે, યહોવાહે ઈરાયલનું દુઃખ જોથું હતું, એ દુઃખ દરેકને માટે એટલે બંદીવાન અને સ્વતંત્ર વ્યક્તિને માટે ઘણું ભાડે હતું. <sup>૨૭</sup> ત્યાં ઈરાયલને છોડાવનાર કોઈ ન હતું. <sup>૨૮</sup> માટે યહોવાહે કદ્યું કે તે ઈરાયલનું નામ આકાશ નીચેથી બૂંસી નાખશે નહિ; પણ તેમણે યોઆશના દીકરા યરોબામના દ્વારા તેઓને બચાવ્યા.

<sup>૨૯</sup> હવે યરોબામનાં બાકીનાં કાર્યો, જે સર્વ તેણે કર્યું તે, તેનું પરાક્રમ અને કેવી રીતે તેણે દમસ્કસ તથા હમાથ જે યહુદિયાના હતાં તેની સામે યુઝ કરીને ઈરાયલને માટે પાછા મેળવ્યાં તે સર્વ ઈરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૩૦</sup> પછી યરોબામ પોતાના પિતૃઓ એટલે ઈરાયલના રાજાઓ સાથે ઊંઘી ગયો. તેનો દીકરો જ્ઞાર્યા તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

## ૧૫

<sup>૧</sup> ઇગરાયલના રાજ યરોબામના સત્તાવીસમા વર્ષે યહુદિયાના રાજ અમાસ્થાનો દીકરો અગ્રાર્યા રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૨</sup> અગ્રાર્યા રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે સોળ વર્ષનો હતો. તેણે બાવન વર્ષ સુધી યરુશાલેમમાં રાજ કર્યું, તેની માતાનું નામ યખોલ્યા હતું, તે યરુશાલેમની હતી. <sup>૩</sup> તેણે પોતાના પિતા અમાસ્થાએ જેમ કર્યું હતું, તેમ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારં હતું તે કર્યું.

<sup>૪</sup> તોપણ ઉચ્ચસ્થાનો દૂર કરવામાં આવ્યાં નહિં. લોકો હજુ ત્યાં યજ્ઞો કરતા અને ધૂપ બાળતા હતા. <sup>૫</sup> યહોવાહ રાજ પર દુઃખ લાવ્યા, તે તેના મરણના દિવસ સુધી કુષ રોગી રહ્યો અને અલગ ઘરમાં રહ્યો. રાજનો દીકરો યોથામ, ઘરનો ઉપરી થઈને દેશના લોકો પર શાસન કરતો હતો.

<sup>૬</sup> હવે અગ્રાર્યાનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે કર્યું તે સર્વ, યહુદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૭</sup> અગ્રાર્યા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો. તેઓએ તેને તેના પિતૃઓની સાથે દાઉદનગરમાં દફનાવ્યો. તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો યોથામ રાજ બન્યો.

<sup>૮</sup> યહુદિયાના રાજ અગ્રાર્યાના આડશ્રીસમા વર્ષે યરોબામના દીકરા ઝખાર્યાએ સમર્ઝનમાં ઇગરાયલ પર છ મહિના સુધી રાજ કર્યું. <sup>૯</sup> તેણે તેના પિતૃઓની જેમ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં ખોટું હતું તે કર્યું. તેણે નબાટના દીકરા યરોબામનાં પાપ કે જે વડે તેણે ઇગરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યો હતો તે કરવાનું બંધ રાખ્યું નહિં.

<sup>૧૦</sup> યાબેશના દીકરા શાલ્લૂમે તેની વિસ્તર ષડયંત્ર રચ્યું, લોકોની આગળ તેના પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. પછી તેની જગ્યાએ તે રાજ બન્યો. <sup>૧૧</sup> ઝખાર્યાનાં બાકીના કાર્યો ઇગરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૨</sup> આ યહોવાહનું વચ્ચે જે તેમણે યેહૂને કર્યું હતું, “આર પેઠી સુધી તારા વંશજો ઇગરાયલના સિંહાસન પર બેસશે.” અને તે પ્રમાણે થયું.

<sup>૧૩</sup> યાબેશના દીકરો શાલ્લૂમ યહુદિયાના રાજ ઉજિયા ઓગણયાલીસમા વર્ષે રાજ કરવા લાગ્યો, તેણે સમર્ઝનમાં એક મહિના સુધી રાજ કર્યું. <sup>૧૪</sup> ત્યાર બાદ ગાદીનો દીકરો મનાહેમ તિસ્રાથી હુમલો કરીને સમર્ઝનમાં આવ્યો. સમર્ઝનમાં તેણે યાબેશના દીકરા શાલ્લૂમ પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. તેને મારી નાખીને તે તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

<sup>૧૫</sup> શાલ્લૂમનાં બાકીનાં કૃત્યો, તેણે જે ષડયંત્ર કર્યું તે ઇગરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૬</sup> તે સમયે મનાહેમે તિફસા પર અને જેઓ ત્યાં હતા તે બધાં પર અને તિસ્રાની આસપાસની સરહદોને ઘેરીને તેના પર હુમલો કર્યો અને તેઓને માર્યા. કેમ કે, તેઓએ તેને માટે નગરનો દરવાજો ઉદ્ઘાદ્યો નહિં. તેણે હુમલો કરીને લુંટ ચલાવી. નગરની સર્વ ગર્ભવતી જીઓને કુરતાપૂર્વક ચીરી નાખી.

<sup>૧૭</sup> યહુદિયાના રાજ અગ્રાર્યાના ઓગણયાલીસમા વર્ષે ગાદીના દીકરા મનાહેમે ઇગરાયલ પર રાજ કર્યું, તેણે સમર્ઝનમાં દસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૧૮</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. તેણે નબાટના દીકરા યરોબામનાં પાપો કે જે વડે તેણે ઇગરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યો. તે બધું તેણે પોતાના જીવન પર્યેત ચાલુ રાખ્યું.

<sup>૧૯</sup> આશ્રૂરના રાજ પૂલે દેશ પર આક્રમણ કર્યું. મનાહેમે પોતાના હાથમાં ઇગરાયલનું રાજ મજબૂત કરવા માટે પૂલને પોતાના પક્ષનો કરી લેવા તેને એક હજાર તાલંત

ચાંદી આપી. <sup>૨૦</sup> મનાહેમને આશૂરના રાજ પૂલને ચાંદી આપવા માટે ઇઝરાયલ પાસેથી, એટલે દરેક ધનવાન માણસ પાસેથી પચાસ શેકેલ ચાંદી જબરદસ્તીથી પડાવી. તેથી આશૂરનો રાજ ત્યાંથી પાછો ફર્યો અને તે દેશમાં રત્યો નહિ.

<sup>૨૧</sup> મનાહેમનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે બધું કર્યું તે, ઇઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૨</sup> મનાહેમ તેના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો, તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો પકાયા રાજ બન્યો.

<sup>૨૩</sup> યહુદિયાના રાજ અઝાર્યાના પચાસમાં વર્ષે મનાહેમનો દીકરો પકાયા સમર્ઝનમાં ઇઝરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો, તેણે બે વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૨૪</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. તેણે નબાટના દીકરા યરોબામનાં પાપો કે જે વડે તેણે ઇઝરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યો હતો. એવા કામ છોડયા નહિ.

<sup>૨૫</sup> તેના સરદાર રમાલ્યાના દીકરા પેકાહે પકાયા સામે ષડયંત્ર કર્યું; તેને સમર્ઝનના રાજમહેલના કિલ્લામાં આર્ગોબ અને આર્યેહ સાથે મારી નાખ્યો. તેની સાથે ગિલ્યાદીઓમાંના પચાસ માણસો હતા. પેકાહે તેને મારી નાખીને તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો. <sup>૨૬</sup> પકાયાનાં બાકીનાં કૃત્યો, તેણે જે બધું કર્યું તે, ઇઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંત પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું?

<sup>૨૭</sup> યહુદિયાના રાજ અઝાર્યાના બાવનમાં વર્ષે રમાલ્યાના દીકરા પેકાહે સમર્ઝનમાં ઇઝરાયલ પર રાજ કર્યું, તેણે વીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. <sup>૨૮</sup> તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. નબાટના દીકરા યરોબામનાં પાપો કે જે વડે તેણે ઇઝરાયલ પાસે દુરાચાર કરાવ્યા, એવું બધું કરવાનું તેણે થાલુ રાખ્યું.

<sup>૨૯</sup> ઇઝરાયલના રાજ પેકાહના દિવસોમાં આશૂરનો રાજ તિગલાથ-પિલેસેરથી ચઢી આવ્યો. તેણે ઈથોન, આબેલ-બેથ-માઅખાહ, થાનોઆ, કેદેશ, હાસોર, ગિલ્યાદ, ગાલીલ તથા નફતાલીના આખા પ્રદેશનો કબજો કરી લીધો. ત્યાંના લોકોને તે પકડીને આશૂર લઈ ગયો. <sup>૩૦</sup> એલાના દીકરા હોશિયાએ રમાલ્યાના દીકરા પેકાહ વિરોધ ષડયંત્ર રચયું. તેના પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. ઉઝિયાના દીકરા યોથામના વીસમાં વર્ષે તેની જગ્યાએ તે રાજ બન્યો. <sup>૩૧</sup> પેકાહનાં બાકીના કૃત્યો, તેણે જે કર્યું તે બધું, ઇઝરાયલના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું?

<sup>૩૨</sup> ઇઝરાયલના રાજ રમાલ્યાના દીકરા પેકાહના બીજા વર્ષે યહુદિયાના રાજ ઉઝિયાનો દીકરો યોથામ રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૩૩</sup> તે રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચીસ વર્ષનો હતો, તેણે યરુશાલેમમાં સોણ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ યરુશા હતું; તે સાદોકની દીકરી હતી.

<sup>૩૪</sup> યોથામે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે કર્યું. પોતાના પિતા ઉઝિયાએ કર્યું હતું તે પ્રમાણે કર્યું. <sup>૩૫</sup> પણ ઉચ્ચસ્થાનો હજુ દ્વુર કરવામાં આવ્યાં ન હતાં. લોકો હજુ ત્યાં થજ્ઞો કરતા અને ધૂપ બાળતા હતા. યહોવાહના સભાસ્થાનનો ઉપરનો દરવાજો યોથામે બાંધ્યો હતો. <sup>૩૬</sup> યોથામનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે સર્વ કર્યું તે, યહુદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું?

<sup>૩૭</sup> તે દિવસોમાં યહોવાહે અરુમના રાજ રસીનને તથા રમાલ્યાના દીકરા પેકાહને યહુદિયા પર યથાઈ કરવા મોકલવા માંડયા. <sup>૩૮</sup> પણ યોથામ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને તેના પિતૃ દાઉદના નગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે દફનાવવામાં આવ્યો. પણ તેનો દીકરો આહાર તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> રમાલ્યાના દીકરા પેકાહના સત્તરમા વર્ષ થહૂદિયાના રાજ થોથામનો દીકરો આહાર રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૨</sup> આહાર રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે વીસ વર્ષનો હતો, તેણે થળશાલેમભાં સોઠ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેના પિતૃ દાઉદે જેમ થહોવાહની દણ્ણભાં જે સાંકે હતું તે કર્યું, તે પ્રમાણે તેણે કર્યું નહિ.

<sup>૩</sup> પણ, તે ઈરાચાયલના રાજાઓને ભાર્ગ ચાલ્યો, જે પ્રજાને થહોવાહે ઈરાચાયલી લોકો આગળથી હાંકી કાઢી હતી તેમનાં દિક્કારપાત્ર કાર્યો પ્રમાણે તેણે પોતાના દીકરાને દહનીયાપર્ણાની જેમ અનિનમાં થઈને ચલાવ્યો. <sup>૪</sup> તે ઉચ્ચસ્થાનો, પર્વતો અને દરેક લીલાં વૃક્ષ નીચે યજ્ઞો કરતો અને ધૂપ બાળતો હતો.

<sup>૫</sup> આ સમયે અરામના રાજ રસીને અને ઈરાચાયલના રાજ રમાલ્યાના દીકરા પેકાહે થળશાલેમ પર ચટાઈ કરી. તેઓએ આહારને ઘેરી લીધો પણ તેને જુતી શકયા નહિ. <sup>૬</sup> તે જ સમયે, અરામના રાજ રસીને એલાથને પાછું અરામના કબજામાં લીધું, તેણે એલાથમાંથી થહૂદીઓને કાઢી મૂકયા. અરામીઓ એલાથમાં આવીને ત્યાં વસ્થા, આજ સુધી તેઓ ત્યાં જ છે.

<sup>૭</sup> પછી આહારે આશૂરના રાજ તિગલાથ-પિલેસેરને સંદેશાવાહકો મોકલીને કહાવ્યું, “હું તારો ચાકર તથા તારો દીકરો છું. આવીને મને ઈરાચાયલના રાજ અને અરામના રાજના હાથમાંથી છોડાવ, તેઓએ ભારા પર હુમલો કર્યો છે.” <sup>૮</sup> પછી આહારે થહોવાહના ઘરમાં અને રાજમહેલના બંડારોમાં જે સોનું તથા ચાંદી મળી આવ્યાં તે લઈને આશૂરના રાજને બેટ તરીકે મોકલી આપ્યાં. <sup>૯</sup> આશૂરના રાજએ તેનું સાંભળ્યું અને દમસ્કસ પર ચટાઈ કરીને તે કબજે કર્યું, ત્યાંના લોકોને બંદીવાન કરી પકડીને કીર લઈ ગયો. તેણે અરામના રાજ રસીનને મારી નાખ્યો.

<sup>૧૦</sup> આહાર રાજ આશૂરના રાજ તિગલાથ-પિલેસેરને મળવા દમસ્કસ ગયો. તેણે દમસ્કસની વેદી જોઈ. પછી તેણે તે વેદીનો ઘાટ, નમૂનો તથા બધી કારીગરીનો ઉતાર કરીને ઉરિયા થાજક પર મોકલ્યા. <sup>૧૧</sup> પછી દમસ્કસથી આહારે જે જૂપરેખા મોકલી હતી તે પ્રમાણે થાજક ઉરિયાએ વેદી બાંધી. આહાર રાજ દમસ્કસથી પાછો ફર્યો ત્યાં સુધીમાં તેણે તે કામ પૂરું કર્યું. <sup>૧૨</sup> રાજ દમસ્કસથી આવ્યો, ત્યારે તેણે તે વેદી જોઈ, રાજએ વેદી પાસે આવીને તે પર અર્પણો ચટાવ્યાં.

<sup>૧૩</sup> તેણે વેદી પર પોતાના દહનીયાર્પણ તથા ખાદ્યાર્પણ ચટાવ્યાં, પોતાનું પેથાર્પણ ચેક્યું અને પોતાના શાંત્યર્પણનું રક્ત તે વેદી પર છાંટ્યું. <sup>૧૪</sup> થહોવાહની આગળ જે પિતાળની વેદી હતી તેને સભાસ્થાનની આગળથી એટલે થહોવાહના સભાસ્થાનની અને પોતાની વેદીની વચ્ચેથી લાવીને તેણે તે પોતાની વેદીની ઉત્તર તરફ મૂકી.

<sup>૧૫</sup> પછી આહાર રાજએ થાજક ઉરિયાને આજ્ઞા કરી, “મોટી વેદી પર સવારના દહનીયાર્પણનું, સાંજના ખાદ્યાર્પણનું, રાજના દહનીયાર્પણનું અને તેના ખાદ્યાર્પણનું, તેમ જ દેશનાં બધાં લોકોનું દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ તથા તેમના પેથાર્પણો જ ચટાવવાં. દહનીયાર્પણનું બધું રક્ત તથા યજનું બધું રક્ત તેની પર જ છાંટ્યું. પણ પિતાળની વેદી થહોવાહની સલાહ પૂછવા રક્ત મારા માટે જ રહેશે.” <sup>૧૬</sup> થાજક ઉરિયાએ આહાર રાજના કર્યા પ્રમાણે કર્યું.

<sup>૧૭</sup> આહાર રાજએ જળગાડીઓની તકતીઓ કાપી નાખી, તેમાંથી ઝૂંદીઓ લઈ લીધી, હોજને પિતાળના બણદો પરથી ઉતારીને પથ્થરના ઓટલા પર મૂક્યો. <sup>૧૮</sup> વિશ્રામવારને માટે જે ઢંકાયેલો રસ્તો સભાસ્થાનની અંદર તેઓએ બાંધેલો હતો

તે, રાજાને પ્રવેશ કરવાનો જે માર્ગ બહારની બાજુએ હતો તે, તેણે આશૂરના રાજાને લીધે ફેરવીને થહોવાહના સમાસ્થાન તરફ વાળ્યો.

<sup>૧૯</sup> આહારનાં બાકીનાં કૃત્યો, તેણે જે કર્યું તે બધું, યહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૦</sup> આહાર તેના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગથ્યો, તેને દાઉદનગરમાં તેના પિતૃઓની સાથે દક્ષનાટ્યો. તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો હિંઝકિયા રાજ બન્યો.

## ૧૭

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજ આહારના બારમા વર્ષે એલાનો દીકરો હોશિયા સમર્થનમાં ઇજરાયલ પર રાજ કરવા લાગ્યો. તેણે નવ વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૨</sup> તેણે થહોવાહની દર્શિભાં જે ખોટું હતું તે કર્યું, તોપણ તેની પહેલાં થઈ ગયેલા ઇજરાયલના રાજાઓ જેવું નહિ. <sup>૩</sup> આશૂરના રાજ શાભાનેસેરે તેના પર હુમલો કર્યો, હોશિયા તેનો ચાકર બનીને તેને ખંડણી આપવા લાગ્યો.

<sup>૪</sup> પણ આશૂરના રાજાને પોતાની વિરુદ્ધ હોશિયાનું ઘડયંત્ર સમજાયું, કેમ કે, તેણે મિસરના સો નામના રાજાની પાસે સંદેશાવાહકો મોકલ્યા હતા. દર વર્ષની જેમ હોશિયાએ આશૂરના રાજાને ખંડણી બરી ન હતી. તેથી આશૂરના રાજાએ તેને કેદ કરીને બંદીખાનામાં નાખ્યો. <sup>૫</sup> પછી આશૂરનાં રાજ આખા દેશ પર ચઢી આવ્યો, સમર્થન સુધી આવીને ત્રણ વર્ષ સુધી તેને ઘેરો દ્યાલ્યો. <sup>૬</sup> હોશિયાને નવમે વર્ષ આશૂરના રાજાએ સમર્થન જીતી લીધું, તે આશૂરમાં ઇજરાયલીઓને લઈ આવ્યો. તેણે તેમને હલાહલમાં, ગોળાન નદી પર આવેલા હાબોરમાં તથા માદીઓના નગરમાં રાખ્યા.

<sup>૭</sup> આમ થવાનું કારણ એ હતું કે, ઇજરાયલના લોકોએ તેઓને મિસરના રાજ ફાળનના હાથ નીચેથી છોડાવી મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવનાર પોતાના ઈશ્વર થહોવાહ વિરુદ્ધ પાપ કર્યું હતું. લોકોએ બીજા દેવોની સેવા કરી હતી. <sup>૮</sup> અને જે પ્રજાઓને થહોવાહે કાઢી મૂકી હતી તે પ્રજાઓના વિધિઓ પ્રમાણે તથા ઇજરાયલના રાજાઓએ કરેલા વિધિઓ પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા.

<sup>૯</sup> ઇજરાયલી લોકોએ ઈશ્વર થહોવાહની વિરુદ્ધ જે સારા ન હતાં તેવાં કામ ગુપ્ત રીતે કર્યાં. તેઓએ પોતાનાં બધાં નગરોમાં, ચોકીદારોના કિલ્લાથી તે કોટવાળા નગર સુધી ઉચ્ચસ્થાનો બાંધ્યાં. <sup>૧૦</sup> તેઓએ દરેક ઉચ્ચસ્થાન પર અને લીલાં વૃક્ષ નીચે સ્તંભો અને અશેરીમ મૂર્તિઓ ઉભી કરી હતી.

<sup>૧૧</sup> થહોવાહે જે પ્રજાઓને તેની આગળથી કાઢી મૂકી હતી, તે લોકોની જેમ ત્યાં તેઓ બધાં ઉચ્ચસ્થાનો પર ધૂપ બાળતા હતા. ઇજરાયલીઓ દુષ્ટ કાઓ કરીને થહોવાહને ગુસ્સે કરતા હતા; <sup>૧૨</sup> તેઓ મૂર્તિઓની પૂજા કરતા હતા, જેના વિષે થહોવાહે તેઓને કદયું હતું, “તમારે આ કામ કરવું નહિ.”

<sup>૧૩</sup> તેમ છતાં થહોવાહે ઇજરાયલને અને થહૂદિયાને દરેક પ્રભોધક અને દરેક દ્રષ્ટા દ્વારા જહેર કર્યું હતું કે, “તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરો, જે નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારા પિતૃઓને ફરમાવ્યું હતું, જે મેં મારા સેવક પ્રભોધકો દ્વારા તમારી પાસે મોકલ્યું હતું, તે પ્રમાણે મારી આજ્ઞાઓ તથા વિધિઓ તમે પાણો.”

<sup>૧૪</sup> પણ તેઓએ થહોવાહનું સાંભળ્યું નહિ; પણ તેઓના જે પિતૃઓ પોતાના ઈશ્વર પર બરોસો રાખતા નહોતા, તેઓના જેવા તેઓ વધારે હઠીલા થઈ ગયા હતા. <sup>૧૫</sup> તેઓએ તેઓના પિતૃઓ સાથે કરેલા થહોવાહના વિધિઓ અને કરારનો, તેમ જ થહોવાહે તેઓને આપેલા સાક્ષ્યોનો ત્યાગ કર્યો હતો. તેઓ વ્યર્થ બાબતોની પાછળ ચાલીને નકામા થઈ ગયા. તેઓની આસપાસ રહેનાર પ્રજાઓ કે જેઓના વિષે

યહોવાહે ફરમાવ્યું હતું કે તેઓનું અનુકરણ ન કરવું, પણ તેઓએ તેઓનું અનુકરણ કર્યું.

**૧૬** તેઓએ પોતાના ઈશ્વર યહોવાહની આજાઓનો ત્યાગ કર્યો. પોતાના માટે વાછરડાના આકારની ધાતુની બે મૂર્તિઓ બનાવી. તેઓએ અશેરાદેવીની મૂર્તિ બનાવી, આકાશનાં બધાં જથોતિમંડળની અને બાલની પૂજા કરી હતી. **૧૭** તેઓએ પોતાના દીકરા અને દીકરીઓનાં બલિદાન અનિનમાં દહનીયાપર્ણની માફક આપ્યાં હતાં. તેઓ શકુનવિદ્યા અને તંત્રમંત્રનો ઉપયોગ કરતા હતા. યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કરવા માટે પોતાને વેચીને યહોવાહને ગુર્સ્થે કર્યા હતા. **૧૮** તે માટે યહોવાહે અતિશય કોપાયમાન થઈને ઇજરાયલને પોતાની દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કર્યા. ફક્ત યહૃદિયાના કુળ સિવાય બીજું કોઈ ત્યાં રહ્યું નહિં.

**૧૯** યહૃદિયાએ પણ પોતાના ઈશ્વર યહોવાહની આજાઓ પાણી નહિં, પણ ઇજરાયલના બનાવેલા વિધિઓ પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા. **૨૦** તેથી યહોવાહે ઇજરાયલના બધા વંશજોનો ત્યાગ કર્યો, તેઓના પર દુઃખ લાવ્યા, તેઓને લુંટારાઓના હાથમાં સોંપી દીધા અને તેમને પોતાની દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કર્યા.

**૨૧** જ્યારે યહોવાહે ઇજરાયલીઓને દાઉદના કુળમાંથી વિભાજિત કરીને છૂટા પાડ્યા, ત્યારે તેઓએ નબાટના દીકરા યરોબામને રાજ બનાવ્યો. યરોબામે ઇજરાયલ પાસે યહોવાહનો ત્યાગ કરાવીને ખોટું પાપ કરાવ્યું. **૨૨** ઇજરાયલી લોકો યરોબામે જે બધાં પાપો કર્યા હતાં તે પ્રમાણે ચાલ્યા. તેઓએ તે પાપો કરવાનું છોક્યું નહિં. **૨૩** માટે યહોવાહે તેઓના બધા સેવક પ્રભોધકો દ્વારા જે કદ્યું હતું તે પ્રમાણે ઇજરાયલને પોતાની દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કર્યા. એમ ઇજરાયલને તેઓના પોતાના દેશમાંથી આશૂરમાં લઈ જવામાં આવ્યા, આજ સુધી તેઓ ત્યાં જ છે.

**૨૪** આશૂરના રાજાએ બાબિલ, કુથા, આવ્યા, હમાથ તથા સફાર્વાઈભમાંથી લોકોને લાવીને ઇજરાયલી લોકોની જગાએ સમર્ઝનનાં નગરોમાં વસાવ્યા. આથી તેઓએ સમર્ઝનનો કબજો લીધો. અને તેઓ તેનાં નગરોમાં રહ્યા. **૨૫** ત્યાં તેઓના વસવાટની શરૂઆતમાં એવું બન્યું કે તેઓએ યહોવાહની આરાધના કરી ન હતી. તેથી યહોવાહે તેઓની ભદ્યે સિંહ મોકલ્યા. સિંહોએ તેઓમાંના કેટલાકને મારી નાખ્યા. **૨૬** માટે તેઓએ આશૂરના રાજને કહેવડાવ્યું કે, “જે પ્રજાઓને લઈ જઈને તમે સમર્ઝનના નગરોમાં વસાવી છે, તેઓ તે દેશના દેવના વિધિઓ જાણતા નથી. આથી તેઓએ તેઓની વચ્ચે સિંહો મોકલ્યા છે, જુઓ સિંહો લોકોને મારી નાખે છે, કેમ કે, એ લોકો તે દેશના દેવના વિધિઓ જાણતા ન હતા.”

**૨૭** ત્યારે આશૂરના રાજાએ આજા કરી કે, “જે યાજકો તમે ત્યાંથી લાવ્યા હતા તેઓમાંથી એકને ત્યાં લઈ જાઓ, જેથી તેઓ ત્યાં જઈને રહે અને તેઓને તે દેશના દેવની શીત શીખવે.” **૨૮** તેથી જે યાજકોને તેઓ સમર્ઝનમાંથી લઈ આવ્યા હતા, તેઓમાંથી એક યાજક આવીને બેથેલમાં રહ્યો, તેણે તેઓને કેવી શીતે યહોવાહની આરાધના કરવી તે શીખવ્યું.

**૨૯** દરેક પ્રજાના લોકોએ પોતપોતાના દેવો બનાવીને તેઓ જથ્યાં રહેતા હતા, ત્યાં સમર્ઝનીઓએ બનાવેલા ઉચ્ચયસ્થાનોમાં તેઓને મૂક્યા. **૩૦** બાબિલના લોકોએ સૂક્કોથભનોથ નામે મૂર્તિ બનાવી; કુથના લોકોએ નેર્ગાલ નામે મૂર્તિ બનાવી; હમાથના લોકોએ અશીમા નામે મૂર્તિ બનાવી; **૩૧** આવ્યીના લોકોએ નિખાળ અને તાંત્રાક નામે મૂર્તિ બનાવી, સફાર્વીઓએ પોતાના બાળકનું સફાર્વાઈભના દેવ આદામ્ભેલેખ અને અજ્ઞામ્ભેલેખની આગળ દહનીયાપર્ણ કર્યું.

<sup>૩૨</sup> એમ તેઓ યહોવાહનું ભય રાખતા હતા, તેઓ પોતાનામાંથી ઉચ્ચસ્થાનોના યાજક નિયુક્ત કરતા, જે તેઓના માટે ઉચ્ચસ્થાનોના સભાસ્થાનોમાં થજ કરતા. <sup>૩૩</sup> તેઓ યહોવાહનું ભય રાખતા હતા અને જે દેશમાંથી તેઓને લઈ આવવામાં આદ્યા તેઓના વિધિ પ્રમાણે પોતાના દેવોની પણ પૂજા કરતા હતા.

<sup>૩૪</sup> આજ દિવસ સુધી તે લોકો આ જ સીત પ્રમાણે કરે છે. તેઓ યહોવાહનું ભય રાખતા નથી, કે તેઓ પોતાના વિધિઓ, હુકમો, નિયમ તથા આજ્ઞાઓ યહોવાહે યાકૂબના લોકોને આપ્યાં તે પ્રમાણે તેઓ વર્તતા નથી. જેનું નામ તેમણે ઈઝરાયલ પાદથું તે પ્રમાણે તેઓ વર્તતા નથી. <sup>૩૫</sup> યહોવાહે તેઓની સાથે કરાર કર્યો હતો અને તેઓને આજ્ઞા આપી હતી, “તમારે બીજા દેવોનો ડર રાખવો નહિ, તેઓને નમવું નહિ, તેમની પૂજા કરવી નહિ, તેમને થજો કરવા નહિ.

<sup>૩૬</sup> પણ યહોવાહ કે જે તમને પોતાની મહાન શક્તિથી તથા લંબાવેલા હાથથી ભિસર દેશમાંથી બહાર લાદ્યા, તેમનો જ ભય રાખવો, તેમને જ તમારે નમવું અને તેમને જ તમારે થજ કરવા. <sup>૩૭</sup> જે વિધિઓ, કાનૂનો, નિયમ તથા આજ્ઞા યહોવાહે તમારે માટે લખ્યાં, તેનું તમારે સદાકાળ પાલન કરવું. તમે બીજા દેવોથી ડરશો નહિ, <sup>૩૮</sup> મેં તમારી સાથે જે કરાર કર્યો છે તે તમારે ભૂલી જવો નહિ અને બીજા દેવોની પૂજા કરવી નહિ.

<sup>૩૯</sup> પણ તમારા યહોવાહ ઈઝરનો તમારે ભય રાખવો. તે તમને તમારા સર્વ શાશ્વતાઓથી છોડાવશો.” <sup>૪૦</sup> પણ તેઓએ તે સાંભળથું નહિ, અને તેઓએ ભૂતકાળમાં જે કર્યું હતું તે કરવાનું ચાલુ રાખ્યું. <sup>૪૧</sup> આમ, તે લોકો યહોવાહનું ભય રાખતા અને પોતાની કોતરેલી મૂર્તિઓની પણ પૂજા કરતા હતા, તેઓનાં સંતાનો તેમ જ તેઓનાં સંતાનોનાં સંતાનો પણ, જેમ તેઓના પિતૃઓ કરતા હતા તેમ, આજ દિવસ સુધી કરે છે.

## ૧૮

<sup>૧</sup> હવે ઈઝરાયલના રાજ ઐલાના દીકરા હોશિયાના શ્રીજ વર્ષે યહૂદિયાના રાજ આહારનો દીકરો હિઝકિયા રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૨</sup> તે રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચીસ વર્ષનો હતો, તેણે થર્લશાલેમભાં ઓગણશ્રીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ અભીયા હતું અને તે ઝખાર્યાની દીકથી હતી. <sup>૩</sup> તેણે પોતાના પિતૃ દાઉદે જે કર્યું હતું તેમ યહોવાહની દર્શિભાં જે સાંઘ હતું તે કર્યું.

<sup>૪</sup> તેણે ઉચ્ચસ્થાનો કાઢી નાખ્યાં, સ્તંભો તોડી નાખ્યાં અને અશેરાની મૂર્તિ કાપી નાખી. તેણે મૂસાએ બનાવેલા પિત્તમના સાપને તોડી ટુકડાં કરી નાખ્યાં, કેમ કે, તે દિવસોમાં ઈઝરાયલ લોકો ધૂપ બાળતા હતા, તેથી તેનું નામ “નહુશ્તાન” પાદથું હતું. <sup>૫</sup> હિઝકિયા ઈઝરાયલના યહોવાહ ઈઝર પર ભરોસો રાખતો હતો, માટે તેની અગાઉ કે તેના પણી થયેલા યહૂદીઓના રાજાઓમાં તેના જેવો કોઈ થયો કે થવાનો ન હતો.

<sup>૬</sup> તે યહોવાહને વળગી રદ્દ્યો. તેમનું અનુકરણ કરવાનું તેણે છોકથું નહિ પણ યહોવાહની આજ્ઞાઓ જે તેમણે મૂસાને આપી હતી તે તેણે પાણી. <sup>૭</sup> તેથી યહોવાહ હિઝકિયાની સાથે રદ્દ્યા અને જથ્યાં જથ્યાં તે ગથ્યો ત્યાં ત્યાં તે સફળ થથ્યો. તેણે આશ્રમના રાજ સામે બળવો કર્યો અને તેની તાબેદારી કરી નહિ. <sup>૮</sup> તેણે પલિસ્તીઓને ગાગા તથા તેની સરહદની ચારેબાજુ સુધી, ચોકીદારોના કિલ્લાથી તે કોટવાળા નગર સુધી તેઓના પર હુમલો કર્યો.

૯ હિંઝકિયા રાજાના ચોથા વર્ષે ઇઝરાયલના રાજ એલાના દીકરા હોશિયા રાજાના સાતમા વર્ષે એમ થયું કે આશૂરના રાજ શાલ્માનેસેટે સમર્ઝન પર આજમણ કરીને તેને ઘેણી લીધું. ૧૦ શ્રીજા વર્ષના અંતે તેઓએ તેને જુતી લીધું, હિંઝકિયાના છઢા વર્ષે, ઇઝરાયલના રાજ હોશિયાના નવમા વર્ષે સમર્ઝનને કબજે કરવામાં આવ્યું.

૧૧ આશૂરનો રાજ ઇઝરાયલીઓને પકડીને આશૂરમાં લઈ ગયો, તેઓને હલાહમાં, ગોળાન નદી પર આવેલા હાબોરમાં અને ભાઈઓનાં નગરોમાં રાખ્યા. ૧૨ કેમ કે, તેઓએ પોતાના ઈશ્વર યહોવાહની વાણી સાંભળી નહિ, પણ તેમના કરારનું એટલે યહોવાહના સેવક મૂસાએ જે બધી આજ્ઞાઓ આપી હતી તેની અવગણના કરી. તેઓએ તેનું સાંભળ્યું નહિ અને તે પ્રમાણે કર્યું નહિ.

૧૩ હિંઝકિયા રાજાના ચૌદમા વર્ષે આશૂરના રાજ સાન્ધેનીએ યહૂદિયાના બધાં કોટવાળા નગરો પર ચઢાઈ કરીને તેને કબજે કરી લીધાં. ૧૪ માટે યહૂદિયાના રાજ હિંઝકિયાએ લાખીશમાં આશૂરના રાજને જીંદેશો મોકલીને કહ્યાયું કે, “મેં તને નારાજ કર્યો છે. હવે અહીંથી પાછો જા. તું જે શરતો મારી આગળ મૂકશે તેનો હું સ્વીકાર કરીશ.” આથી આશૂરના રાજએ યહૂદિયાના રાજ હિંઝકિયાને પ્રણસો તાલંત ચાંદી અને શ્રીસ તાલંત સોનું આપ્યું. ૧૫ માટે હિંઝકિયાએ તેને યહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી અને રાજમહેલના બંડારમાંથી જે ચાંદી મળી આવી હતી તે બધી તેને આપી.

૧૬ તે સમયે હિંઝકિયાએ યહોવાહના સભાસ્થાનના બારણા પરથી અને પોતે મહેલા સ્તરંભો પરથી સોનું ઉખાડીને આશૂરના રાજને આપ્યું. ૧૭ પણ આશૂરના રાજએ લાખીશથી તાર્તાન, રાબસારીસ તથા રાબશાકેહને મોટા સૈન્ય સાથે હિંઝકિયા રાજ પાસે યરુશાલેમમાં મોકલ્યા. તેઓ માર્ગ મૂસાફરી કરીને યરુશાલેમ પહોંચયા. તેઓ યરુશાલેમ પહોંચીને ધોખીના ખેતરના માર્ગ પર આવેલા ઉપરના તળાવના ગરનાળા પાસે થોળ્યા. ૧૮ તેઓએ હિંઝકિયા રાજને બોલાવ્યો, ત્યારે હિંઝકિયાનો દીકરો એલ્યાકીમ જે ઘરનો ઉપરી હતો તે, નાણાં મંત્રી શેખના તથા આસાફનો દીકરો થોઆહ જે ઈતિહાસકાર હતો, તેઓ તેઓને મળવા બહાર આવ્યા.

૧૯ રાબશાકાહ તેઓને કહ્યાયું કે, હવે તમે હિંઝકિયાને જઈને કહો કે, આશૂરનો મહાન રાજ પૂછે છે કે, “તારો આત્મવિજ્ઞાસ શેનાથી છે? ૨૦ તું કહે છે, યુખને માટે સહયોગી મિત્રો અને પરાજમ અમારી પાસે છે તે તો માત્ર નકારી વાતો છે. કોના પર તું ભરોસો રાખે છે? કોણે તને મારી વિરુદ્ધ બંડ કરવાની હિંમત આપી છે? ૨૧ જો, તું આ બરુરુપી લાકડી જેવા મિસર પર ભરોસો રાખીને ચાલે છે, પણ જે કોઈ તેનો આધાર લે છે તેના હાથમાં પેસીને તે તેને વીંધી નાખશે. મિસરનો રાજ ફારુન તેના પર ભરોસો રાખનારની સાથે આવી જ રીતે વર્તે છે.

૨૨ પણ જો તમે એવું કહો કે, ‘અમે અમારા ઈશ્વર યહોવાહ પર ભરોસો રાખીએ છીએ,’ તે એ જ યહોવાહ નથી કે જેમના ઉર્યાસ્થાનો અને વેદીઓ હિંઝકિયા રાજએ કાઢી નાખ્યાં છે અને યહૂદિયા અને યરુશાલેમને કહ્યાયું છે કે, ‘તમારે યરુશાલેમમાં આ વેદીની આગળ જ સેવા કરવી?’ ૨૩ તો હવે, કૃપા કરી મારા માલિક આશૂરના રાજ સાથે તું સારી શરત કર. એટલે કે જો તું તેમના માટે સવારી કરનારા પૂરા પાડે તો હું તને બે હજાર ધોડા આપીશ.

૨૪ જો તારાથી ન બની શકે તો તું રથો અને ધોડેસવારોના માટે મિસર પર ભરોસો રાખીને મારા માલિકના એક પણ સરદારને કેવી રીતે પાછો હઠાવી શકે? ૨૫ શું હું યહોવાહ વિના આ જગ્યા સામે યુખ કરીને તેનો નાશ કરવા ચઢી આવ્યો છું? યહોવાહ મને કહ્યાયું છે કે, “તું આ દેશ પર ચઢાઈ કરીને તેનો નાશ કર!”

<sup>૨૬</sup> હિંદુભાગાના દીકરા એલ્યાકીમ, શેળના અને યોઆહે રાખશાકેહને કદ્યું, “કૃપા કરીને તારા સેવકોની સાથે અરામીભાષામાં બોલ, કે અમે તે સમજુ શકીએ. અમારી સાથે યહુદીઓની ભાષામાં ના બોલિશ. જેઓ દિવાલ પર છે તેઓના સાંભળતાં અમારી સાથે યહુદીયાની ભાષામાં બોલિશ નહિ.” <sup>૨૭</sup> પણ રાખશાકેહે તેઓને કદ્યું, “શું મારા માલિકે આ વાતો તારા માલિકને અને તને કહેવા માટે મોકલ્યા છે? જેઓ આ દીવાલ પર બેઠેલા છે, જેઓ તમારી સાથે પોતાની વિષા ખાવાને તથા મૂત્ર પીવા નિર્માણ થયેલા છે તેઓને કહેવાને મને મોકલ્યો નથી?”

<sup>૨૮</sup> પણી રાખશાકેહે ઊભા થઈને મોટા અવાજે પોકારીને યહુદીયાની ભાષામાં કદ્યું, “આશૂરના રાજાધિરાજનું વચન સાંભળો. <sup>૨૯</sup> રાજ કહે છે, “હિંદુભાગાની છેતરાશો નહિ, તે તમને મારા હાથમાંથી બચાવી શકશે નહિ. <sup>૩૦</sup> “યહોવાહ નિશ્ચે આપણાને બચાવશે, આ નગર આશૂરના રાજના હાથમાં આપવામાં નહિ આવે એવું કહીને હિંદુભાગાની પાસે યહોવાહ પર ભરોસો રખાવે નહિ.”

<sup>૩૧</sup> આશૂરનો રાજ એમ કહે છે કે, હિંદુભાગાનું સાંભળશો નહિ, ‘મારી સાથે સુલેં કરીને મારી પાસે આવો. ત્યારે તમે દરેક પોતાની દ્રાક્ષાવાડીમાંથી અને પોતાના અંજુરના વૃક્ષ પરથી ફળ ખાશો, તમારા પોતાના ફુવાનું પાણી પીશો, હું આવીને તમને ત્યાં લઈ જઇ નહિ <sup>૩૨</sup> ત્યાં સુધી તમારો જે દેશ તમારા પોતાના દેશ જેવો અનાજ અને દ્રાક્ષારસનો દેશ, રોટલી અને દ્રાક્ષનીવાડીઓનો દેશ, જૈતૂન અને મધનો દેશ છે ત્યાં તમે જીવતા રહેશો અને મરશો નહિ.’ જ્યારે હિંદુભાગાની તમને સમજાવે કે, ‘યહોવાહ આપણાને બચાવશે’ તો તેનું સાંભળશો નહિ.

<sup>૩૩</sup> શું કોઈ પણ પ્રજાના દેવે કદી પોતાના દેશને આશૂર રાજના હાથમાંથી બચાવ્યો છે? <sup>૩૪</sup> હમાર અને આપ્રદના દેવો કથાં છે? સફાર્વાઈમ, હેના અને ઇલ્વાના દેવો કથાં છે? શું તેઓએ સમજુનને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યું છે? <sup>૩૫</sup> આ બધા દેશોના દેવોમાંથી એવા દેવ કોણ છે તેઓએ પોતાના દેશને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યો હોય? તો કેવી રીતે યહોવાહ યર્થશાલેમને મારા હાથમાંથી છોડાવશે?’

<sup>૩૬</sup> રાજાએ આજ્ઞા આપી હતી કે, “તેને ઉત્તર આપવો નહિ” માટે બધા લોકો શાંત રહ્યા, કોઈ એક શર્દું પણ બોલ્યું નહિ. <sup>૩૭</sup> પણી હિંદુભાગાનો દીકરો એલ્યાકીમ જે ઘરનો કારભારી હતો તે, નાણાંમંત્રી શેળના અને આસાફનો દીકરો યોઆહ ઈતિહાસકાર પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડીને હિંદુભાગાની પાસે આવ્યા અને તેઓએ તેને રાખશાકેહનાં વચનો કહી સંભળાવ્યાં.

## ૧૯

<sup>૧</sup> હિંદુભાગાની રાજાએ જ્યારે તે સાંભળ્યું ત્યારે એમ થયું કે, તેણે પોતાના વદ્ધ ફાદ્યાં, પોતાના શરીર પર ટાટ પહેલીને તે યહોવાહના ઘરમાં ગયો. <sup>૨</sup> તેણે રાજ્યના અધિકારી એલ્યાકીમને, નાણાંમંત્રી શેળનાને તથા યાજકોના વડીલોને ટાટ પહેરાવીને આમોસના દીકરા યશાથા પ્રબોધક પાસે મોકલ્યા.

<sup>૩</sup> તેઓએ તેને કદ્યું, હિંદુભાગાની આ પ્રમાણો કહે છે કે, “આ દિવસ દૂઃખનો, ઈપકાનો તથા બદનામીનો દિવસ છે, કેમ કે બાટકને જનમવાનો સમય આવ્યો છે. પણ તેને જન્મ આપવાની શક્તિ નથી. <sup>૪</sup> કદાચ એવું બને કે, રાખશાકેહ જેને તેના માલિક આશૂરના રાજાએ જીવતા ઈશ્વરની નિંદા કરવા મોકલ્યો છે, તેનાં બધાં વચનો તમારા ઈશ્વર યહોવાહ સાંભળો, તમારા ઈશ્વર યહોવાહ જે વચનો સાંભળ્યાં તેને તેઓ વખોડે. તેથી હવે જે હજુ સુધી અહીં બાકી રહેલા છે તેઓને માટે પ્રાર્થના કરો.”

<sup>૫</sup> હિંદુભાગાની રાજાના ચાકરો યશાથા પાસે આવ્યા, <sup>૬</sup> યશાથાએ તેઓને કદ્યું કે, “તમારા માલિકને કહો કે, ‘યહોવાહ કહે છે કે, ‘જે વચનો તેં સાંભળ્યાં છે, જેનાથી

આશૂરના રાજાના સેવકોએ માચં અપમાન કર્યું છે તેનાથી તમે ગભરાશો નહિ."

<sup>૭</sup> જુઓ, હું તેનામાં એક આત્મા મૂકીશ, તે એક અફવા સાંભળીને પોતાના દેશમાં પાછો જશે. પછી હું તેને તેના પોતાના દેશમાં તલવારથી મારી નંખાવીશ."

<sup>૮</sup> પછી રાખશાકેહ પાછો ગયો, ત્યારે તેને સમાચાર ભણ્યા કે, "આશૂરના રાજ લિંગનાહ સામે લડી રહ્યો છે, કેમ કે તેણે સાંભળ્યું હતું કે, રાજ લાખીશ પાસેથી ગયો છે. <sup>૯</sup> કુશના રાજ તિર્હાકા વિષે સાંભળ્યું, જુઓ, તે તારી સામે થુલ્લ કરવા યથી આવ્યો છે, ત્યારે તેણે ફરી થહૂદિયાના રાજ હિંગકિયા પાસે સંદેશાવાહકો મોકલીને કહેવડાયું કે,

<sup>૧૦</sup> "તું, થહૂદિયાના રાજ હિંગકિયાને કહેજે કે, 'તારા ઈશ્વર જેના પર તું ભરોસો રાખે છે તે તને એમ કલીને છેતરે નહિ કે, "થન્શાલેમ આશૂરના રાજાના હાથમાં આપવામાં આવશે નહિ." <sup>૧૧</sup> જો, તેં સાંભળ્યું છે કે, આશૂરના રાજાએ બધા દેશોનો સંપૂર્ણપણે નાશ કર્યો છે. તો શું તારો બચાવ થશે?

<sup>૧૨</sup> જે પ્રજાઓના, એટલે ગોળાન, હારાન, રેસેફ અને તલાસ્સારભાં રહેતા એદેનના લોકોનો મારા પિતૃઓએ નાશ કર્યો છે તેઓના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે?

<sup>૧૩</sup> હુમાથનો રાજ, આર્પાદનો રાજ, સફાર્વાઈમનો રાજ તથા હેનાનો અને ઈવ્યાનો રાજ કયાં છે? હતા ના હતા થઈ ગયા છે.

<sup>૧૪</sup> હિંગકિયાએ સંદેશાવાહકો પાસેથી પત્ર લઈને વાંચ્યો. પછી તે થહોવાહના ઘરભાં ગયો અને થહોવાહની આગળ પત્ર ખુલ્લો કરીને વાંચ્યો. <sup>૧૫</sup> પછી હિંગકિયાએ થહોવાહ આગળ પ્રાર્થના કરીને કર્યું કે, "હે ઈજરાયલના ઈશ્વર, જૈન્યોના થહોવાહ, તમે જે કરું પર બિરાજમાન છો, પૂઢ્યીનાં બધાં રાજયોના તમે એકલા જ ઈશ્વર છો. તમે આકાશ અને પૂર્ણ ઉત્પન્ન કર્યા છે.

<sup>૧૬</sup> હે થહોવાહ, તમે કાન દઈને સાંભળો. થહોવાહ તમારી આંખો ઉધાડો અને જુઓ, સાન્હેરીબનાં વથનો જે વડે તેણે જીવતા ઈશ્વરની નિંદા કરવા મોકલ્યા છે તેને તમે સાંભળો. <sup>૧૭</sup> હવે થહોવાહ, ખરેખર આશૂરના રાજાઓએ પ્રજાઓનો તથા તેમના દેશોનો નાશ કર્યો છે. <sup>૧૮</sup> અને તેઓના દેવોને અરિનમાં નાખી દીધા છે, કેમ કે તેઓ દેવો નહોતા, તે તો માણસોના હાથે કરેલું કામ હતું, ફક્ત પથ્થર અને લાકડાં હતાં. તેથી જ આશૂરીઓએ તેઓનો નાશ કર્યો હતો.

<sup>૧૯</sup> તો હવે, હે અમારા ઈશ્વર થહોવાહ, હું તમને પ્રાર્થના કરું છું કે, અમને તેઓના હાથમાંથી બચાવો કે, પૂઢ્યીનાં બધાં રાજયો જાણો કે, તમે થહોવાહ, એકલા જ ઈશ્વર છો."

<sup>૨૦</sup> પછી આમોસના દીકરા થશાયાએ હિંગકિયાને સંદેશો મોકલીને કહાયું કે, "ઇજરાયલના ઈશ્વર થહોવાહ એમ કહે છે કે, 'તેં આશૂરના રાજ સાન્હેરીબ વિરલ્જ મને પ્રાર્થના કરી હતી. તારી એ પ્રાર્થના મેં સાંભળી છે. <sup>૨૧</sup> તેના વિષે થહોવાહ જે વચ્ચન બોલ્યા છે તે આ છે:

"સિયોનની કુંવારી દીકરીએ

તને તુલ્લ ગણે છે, તિરસ્કાર સહિત તારી હાંસી ઉડાવે છે.

થન્શાલેમની દીકરીએ તારા તરફ પોતાનું માથું ધૂણાયું છે.

<sup>૨૨</sup> તેં કોની નિંદા કરી છે તથા કોના વિષે દુર્ભાષણ કર્યા છે?

તેં કોની સામે તારો અવાજ ઉઠાયો છે?

તેં કોની વિરલ્જ

ઇજરાયલના પવિત્ર ઈશ્વર વિરલ્જ જ તારી ઘમંડભરી આંખો ઊંચી કરી છે?

<sup>૨૩</sup> તારા સંદેશાવાહકો ભારા

તેં પ્રભુનો તિરસ્કાર કર્યો છે.  
 તેં કદ્યું છે કે,  
 "મારા રથોના જૂથ વડે હું પર્વતોનાં શિખર પર,  
 લબાનોનના ઊંચા સ્થળોએ યદ્યા છું.  
 તેનાં સૌથી ઊંચા એરેજવૃક્ષોને,  
 તથા તેનાં ઉત્તમ દેવદારનાં વૃક્ષોને હું કાપી નાખીશ.  
 હું તેના સૌથી ફટકુપ જંગલના  
 તથા તેના સૌથી દૂરના પ્રદેશોમાં પ્રવેશ કરીશ.  
 ૨૪ મેં કૂવા ખોદીને  
 પરદેશનાં પાણી પીધાં છે.  
 મારા પગનાં તળિયાંથી  
 મેં મિસ્સરની બધી નદીઓ સ્ફુર્કવી નાખી છે."  
 ૨૫ મેં પુરાતન કાળથી તેની યોજના કરી હતી,  
 પ્રાચીન કાળથી કામ કર્યું,  
 એ શું તેં સાંભળ્યું નથી?  
 મેં કોટવાળા નગરોને વેરાન કરીને,  
 ખંડેરના ટગલા કરવા માટે મેં તને ઉભો કર્યો છે.  
 ૨૬ તેથી ત્યાંના રહેવાસીઓ શક્તિહીન થઈ ગયા,  
 જબરાઈને શરમિંદા થઈ ગયા:  
 તેઓ ખેતરના છોડ જેવા,  
 લીલા ધાસ જેવા,  
 ધાબા પર અને ખેતરમાં ઊગી નીકળેલા,  
 વૃદ્ધિ પાખ્યા પહેલાં બણી ગયેલા ધાસ જેવા બની ગયા હતા.  
 ૨૭ તારં નીચે બેસવું,  
 તારં બહાર જવું અને અંદર આવવું  
 તથા મારા પર તારં કોપાયમાન થવું એ બધું હું જાણું છું.  
 ૨૮ મારા પર કોપ કરવાને લીધે,  
 તારો ઘર્ંડ મારા કાને પહોંચયાને લીધે,  
 હું તારા નાકમાં કરી પહેચાવવાનો છું  
 તારા મોમાં લગામ નાખવાનો છું;  
 પણી જે રસ્તે તું આવ્યો છે,  
 તે જ રસ્તે હું તને પાણો ફેરવીશ."

૨૯ આ તારા માટે થિંનરૂપ થશે:  
 આ વર્ષે તમે જંગલી ઊગી નીકળેલા દાણા ખાશો,  
 બીજે વર્ષે તે દાણામાંથી પાકેલું અનાજ ખાશો,  
 ત્રીજે વર્ષે તમે વાવશો અને લણશો,  
 દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપશો અને તેનાં ફળ ખાશો.

૩૦ યહૂદીયાના ઘરના બચેલા ભાણસો,  
 ફરીથી જડ પકડશો અને ફળ આપશો.

૩૧ કેમ કે, યરૂશાલેમમાંથી અને સિયોન પર્વત પરથી બચેલા ભાણસો બહાર આવશે.  
 સૈન્યોના યહોવાહની આસ્થાના લીધે આ બધું થશે.

૩૨ "એટલે આશૂરના રાજ વિષે યહોવાહ એવું કહે છે:  
 "તે આ નગરમાં આવશે નહિં

તેમ તે તીર પણ મારશે નહિ.  
ટાલ લઈને તેની આગળ નહિ આવે  
તેમ તેની સામે ટોળાવવાળી જગ્યા બાંધશે નહિ.

**૩૩** જે ભાર્ગ તે આવ્યો છે  
તે ભાર્ગ તે પાછો જશે;  
આ શહેરમાં તે પ્રવેશ કરશે નહિ.  
આ થહોવાહનું નિવેદન છે.”

**૩૪** મારે પોતાને માટે તેમ જ મારા સેવક દાઉદને માટે  
હું આ નગરનું રક્ષણ કરીશ અને તેને બચાવીશ.”

**૩૫** તે જ રાત્રે એમ થયું કે, થહોવાહના દૂતે આવીને આશૂરીઓની છાવણીમાં એક લાખ પંચાશી હજાર સૈનિકોને મારી નાખ્યા. વહેલી સવારે માણસોએ ઊરીને જોથું, તો બધી જગ્યાએ મૃતદેહ પડ્યા હતા. **૩૬** તેથી આશૂરનો રાજ સાન્હેરીબ ઇજરાયલ છોડીને પોતાના પ્રદેશમાં પાછો નિનવેમાં જતો રહ્યો. **૩૭** તે પોતાના દેવ નિઝ્રોખના મંદિરમાં પૂજા કરતો હતો, ત્યારે તેના દીકરાઓ આક્રાભેલેખે અને શારાએસેરે તેને તલવારથી મારી નાખ્યો. પછી તેઓ અરારાટ દેશમાં નાસી ગયા. તેનો દીકરો એસાર-હાદોન તેના પછી રાજ બન્યો.

## ૨૦

**૧** તે દિવસોમાં હિઝકિયા મરણાતોલ માંદો પડ્યો. ત્યારે આમોસના દીકરા થશાયા પ્રબોધકે તેની પાસે આવીને તેને કદયું, “થહોવાહ કહે છે, ‘તારા કુટુંબનો બંદોબસ્ત કર; કેમ કે, તું મરી જશે, જીવશે નહિ.’” **૨** ત્યારે હિઝકિયાએ દીવાલ તરફ પોતાનું મોઝેરવીને થહોવાહને પ્રાર્થના કરીને કદયું, **૩** “હે થહોવાહ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, હું કેવી રીતે તમારી આગળ વિશ્વાસુપણે તથા મારા પૂરા હૃદયથી ચાલ્યો છું, તમારી દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે મેં કર્યું છે, તેને ચાદ કરો.” પછી હિઝકિયા બહુ રડ્યો.

**૪** થશાયા ત્યાંથી નીકળીને નગરની અધવચ પહોંચ્યો તે પહેલાં એમ બન્યું કે, થહોવાહનું વચન તેની પાસે એવું આવ્યું કે, **૫** “તું પાછો જઈને મારા લોકોના આગેવાન હિઝકિયાને કહે કે, ‘તારા પિતૃ દાઉદના ઈશ્વર થહોવાહ એવું કહે છે: “મૈં તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે અને તારાં આંસુ જોયાં છે. હું તને શ્રીજા દિવસે સાજો કરીશ અને તું થહોવાહના ઘરમાં જશે.

**૬** હું તારા આયુષ્યમાં પંદર વર્ષ વધારીશ, તને તથા આ નગરને હું આશૂરના રાજના હાથમાંથી છોડાવીશ. મારા પોતાના માટે અને મારા સેવક દાઉદના માટે હું આ નગરનું રક્ષણ કરીશ.”” **૭** થશાયાએ કદયું, “અંજુરનું ચકતું લો;” તેઓએ તે પ્રમાણે કર્યું અને તેને તેના ગૂમડા પર લગાવ્યું અને તે સાજો થઈ ગયો.

**૮** પછી હિઝકિયાએ થશાયાને પૂછ્યું, “થહોવાહ મને સાજો કરશે અને હું શ્રીજા દિવસે થહોવાહના ઘરમાં જઈશ, તેનું ચિન્ન શું?” **૯** થશાયાએ કદયું, “થહોવાહ જે વચન કદયું છે તે પૂરું કરશે, તેનું ચિન્ન આ છે. છાંથડો દસ અંશ આગળ જાય કે, દસ અંશ પાછો હઠાવ્યો.”

**૧૦** હિઝકિયાએ જવાબ આપ્યો, “છાંથડો દસ અંશ આગળ વધે એ તો નાની વાત છે; એમ નહિ, પણ દસ અંશ પાછો હઠાવ્યો.” **૧૧** થશાયા પ્રબોધકે થહોવાહને મોટેથી પોકાર કર્યો, તેથી આહારના સમયદર્શક યંત્રમાં છાંથડો જેટલો નમ્યો હતો, ત્યાંથી તેમણે દસ અંશ પાછો હઠાવ્યો.

**૧૨** તે સમયે બાબિલના રાજ બાલાદાનના દીકરા બરોદાખ-બાલાદાને સંદેશાવાહકો સાથે હિઝકિયા પર પત્રો તથા ભેટ મોકલ્યાં, કેમ કે તેણે સાંભળ્યું હતું કે, હિઝકિયા

માંદો પદ્યો છે. <sup>૧૩</sup> હિંગકિયાએ તેઓનું સાંભળીને તેઓને પોતાની કિંમતી વસ્તુઓથી ભરેલો આખો મહેલ, ચાંદી, સોનું, સુગંધી દ્રવ્યો, મૂલ્યવાન તેલ, શાશ્વત અને બંડારમાં જે બધું ભળી આવ્યું તે સર્વ સંદેશાવાહકોને બતાવ્યું. ત્યાં આખા ઘરમાં કે રાજયમાં એવું કંઈ ન હતું, કે જે હિંગકિયાએ તેઓને બતાવ્યું ના હોય.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે પ્રબોધક યશાયાએ હિંગકિયા પાસે આવીને તેને પૂછ્યું, “આ ભાગસોએ તને શું કહ્યું? તેઓ કયાંથી આવ્યા છે?” હિંગકિયાએ કહ્યું, “તેઓ દૂરના દેશ બાબિલથી આવ્યા છે.” <sup>૧૫</sup> યશાયાએ પૂછ્યું, “તેઓએ મારા મહેલમાં શું જોયું?” હિંગકિયાએ કહ્યું, “તેઓએ મારા મહેલમાં બધું જ જોયું છે. મારા બંડારોમાં એવી એકે વસ્તુ નથી કે જે મેં તેઓને બતાવી ના હોય.”

<sup>૧૬</sup> ત્યારે યશાયાએ હિંગકિયાને કહ્યું, “યહોવાહનું વચન સાંભળ, <sup>૧૭</sup> જો, એવા દિવસો આવી રહ્યા છે કે જ્યારે તારા મહેલમાં જે બધું છે તેનો, તારા પિતૃઓએ આજ સુધી જે કંઈ સંગ્રહ કર્યો છે તે બધું જ, બાબિલમાં લઈ જવામાં આવશે. કર્શું જ બાકી રહેશે નહિ એવું યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૮</sup> અને તારા દીકરા જે તારાથી ઉત્પન્ન થશે, જેઓ તારા વંશજો થશે, તેઓને તેઓ લઈ જશે; તેઓને બાબિલના રાજના મહેલમાં નોકરો તરીકે રાખવામાં આવશે.”

<sup>૧૯</sup> હિંગકિયાએ યશાયાને કહ્યું, “તું યહોવાહનું વચન જે બોલ્યો તે સારું છે.” કેમ કે તેણે વિચાર્યું કે, “હું જીવીશ ત્યાં સુધી તો શાંતિ અને સત્યતા કાથમ રહેશે” <sup>૨૦</sup> હિંગકિયાનાં બીજાં કાર્યો, તેનું બધું પરાક્રમ, તે જે તણાવ તથા ગરનાળું બનાવી નગરમાં પાણી લાવ્યો, તે બધું યહૂદિયાના રાજાઓનાં કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૧</sup> હિંગકિયા તેના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો, પણ તેનો દીકરો મનાશા તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

## ૨૧

<sup>૧</sup> મનાશા રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે બાર વર્ષનો હતો; તેણે યરુશાલેમમાં પંચાવન વર્ષ રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ હેફ્ઝ્કીબા હતું. <sup>૨</sup> જે પ્રજાઓને યહોવાહે ઇઝરાયલ લોકો આગામી કાઢી મૂકી હતી, તેઓના ઘૃણાસ્પદ કૃત્યો પ્રમાણે વર્તીને તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું. <sup>૩</sup> કેમ કે, તેના પિતા હિંગકિયાએ જે ઉચ્ચસ્થાનોનો નાશ કર્યો હતો, તે તેણે ફરી બાંધ્યાં, ઇઝરાયલના રાજ આહાબે જેમ કર્યું તેમ, તેણે બાલ માટે વેદી બાંધી, અશેરાદેવીની મૂર્તિ બનાવી અને આકાશમાંના બધાં તારામંડળની બકિત કરી અને તેઓની પૂજા કરી.

<sup>૪</sup> જે સભાસ્થાન વિષે યહોવાહે આજા આપી હતી કે, “યરુશાલેમમાં સદાકાળ મારું નામ રાખીશ.” તે યહોવાહના ઘરમાં મનાશાએ મૂર્તિપૂજા માટે વેદીઓ બાંધી. <sup>૫</sup> યહોવાહના સભાસ્થાનનાં બજ્જે આંગણાંમાં તેણે આકાશમાંના બધાં તારામંડળો માટે વેદીઓ બાંધી. <sup>૬</sup> તેણે પોતાના દીકરાનું દહનીયાપર્ણાની માફક અરિનમાં અર્પણ કર્યું; તે શકુનમુહૂર્ત પૂછતો હતો, તંત્રમંત્ર કરતો હતો અને ભૂવાઓ તથા જદુગરો સાથે ય્યવહાર રાખતો હતો. તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે કૃત્યો ખરાબ હતાં તે કરીને ઈંઘરને કોપાથમાન કર્યો.

<sup>૭</sup> તેણે વાણરડાના આકારની અશેરાની મૂર્તિ બનાવી તેને યહોવાહના ઘરમાં મૂકી. જે સભાસ્થાન વિષે યહોવાહે દાઉદને તથા તેના દીકરા સુલેમાનને કહ્યું હતું, “આ સભાસ્થાન તથા યરુશાલેમ કે જેને મેં ઇઝરાયલના બધાં કુઠોમાંથી પસંદ કર્યું છે. તેમાં હું મારું નામ સદા રાખીશ. <sup>૮</sup> જે બધી આજા મેં તેઓને આપી છે, જે નિયમશાસ્ત્ર

મેં મારા સેવક મૂસા કારા તેમને આપ્યું છે તે જો તેઓ કાળજીથી પાછશે તો જે દેશ મેં તેઓના પિતૃઓને આપ્યો છે, તેમાંથી તેઓના પગને હું હવે પછી કદી ડગવા દઈશ નહિં. <sup>૯</sup> પણ તે લોકોએ સાંભળ્યું નહિં, યહોવાહે જે પ્રજાઓનો ઇજરાયલી લોકો આગળ નાશ કર્યો હતો, તેઓની પાસે મનાશાએ વધારે ખરાબ કરાવ્યાં.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે યહોવાહે પોતાના સેવક પ્રખોધકો મારફતે કલ્યું, <sup>૧૧</sup> “યહૂદિયાના રાજ મનાશાએ આ દિક્કારપાત્ર કાર્યો કર્યાં છે, તેની અગાઉ અમોરીઓએ કર્યું હતું, તેના કરતાં પણ વધારે ખરાબ આચરણ કર્યાં છે. યહૂદિયા પાસે પણ તેઓની મૂર્તિઓ વડે પાપ કરાવ્યું છે. <sup>૧૨</sup> તે માટે ઇજરાયલના ઈશ્વર યહોવાહ કહે છે, “જુઓ, હું યરુશાલેમ અને યહૂદિયા પર એવી આફત લાવીશ કે જે કોઈ તે સાંભળશે તેના કાન ઝણાઝણી ઊંઠે.

<sup>૧૩</sup> હું સમરનની ભાપદોરી તથા આહાબના કુટુંબનો ઓંઘંબો યરુશાલેમ પર ખેંથીશ, જેમ ભાણસ થાળીને સાફ કરે છે તેમ હું યરુશાલેમને સાફ કરીને ઊંઘું વાળી નાખીશ. <sup>૧૪</sup> મારા પોતાના વારસાના બાકી રહેલાઓને હું તજી દઈશ અને તેઓને તેઓના દુશ્ભનોના હાથમાં સોપી દઈશ. તેઓ તેઓના બધા દુશ્ભનોની લૂંટ તથા બસિ થઈ પડશે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે, તેઓએ ભારી દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું છે. તેઓના પિતૃઓ મિસરમાંથી બહાર આવ્યા તે દિવસથી તે આ દિવસ સુધી તેઓએ મને ગુસ્સે કર્યો.”

<sup>૧૬</sup> વળી મનાશાએ એટલું બધું નિર્દોષ રક્ત વહેવડાવ્યું છે કે, યરુશાલેમ એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી ભરાઈ ગયું છે. ઉપરાંત, તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કરીને પોતાના પાપ વડે યહૂદિયા પાસે પાપ કરાવ્યું. <sup>૧૭</sup> મનાશાના બાકીના કાર્યો, તેણે જે બધું કર્યું તે, તેણે જે પાપ કર્યું તે, યહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૧૮</sup> મનાશા પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો, પોતાના ઘરના બગીયામાં એટલે ઉઝગાના બગીયામાં તેને દફનાવવામાં આવ્યો. તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો આમોન રાજ બન્યો.

<sup>૧૯</sup> આમોન રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે બાવીસ વર્ષનો હતો, તેણે યરુશાલેમમાં બે વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની ભાતાનું નામ મશુલેમેથ હતું, તે થોટબાના હારુસની દીકરી હતી. <sup>૨૦</sup> તેણે તેના પિતા મનાશાની જેમ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું.

<sup>૨૧</sup> આમોન જે ભાર્ગે તેનો પિતા ચાલ્યો હતો, તે ભાર્ગે તે ચાલ્યો અને તેના પિતાએ જેમ મૂર્તિઓની પૂજા કરી તેમ તેણે પણ કરી, તેઓની ભક્તિ કરી. <sup>૨૨</sup> તેણે પોતાના પિતૃઓના ઈશ્વર યહોવાહનો ત્યાગ કર્યો અને યહોવાહના ભાર્ગોમાં ચાલ્યો નહિં. <sup>૨૩</sup> આમોનના ચાકરોએ તેની વિરુદ્ધ ષડયંત્ર રચીને, તેને પોતાના ઘરમાં ભારી નાખ્યો.

<sup>૨૪</sup> પરંતુ દેશના લોકોએ આમોન રાજ વિરુદ્ધ ષડયંત્ર રચનાર બધાને ભારી નાખ્યા, તેઓએ તેના દીકરાને તેની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો. <sup>૨૫</sup> આમોન રાજનાં બાકીનાં કાર્યો, યહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૬</sup> લોકોએ તેને ઉઝગાના બગીયામાં દફનાવ્યો. તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો થોશિયા રાજ બન્યો.

## ૨૨

<sup>૧</sup> થોશિયા રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે આઠ વર્ષનો હતો, તેણે યરુશાલેમમાં એકશ્રીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની ભાતાનું નામ થદીદા હતું. તે જોસ્કાથના

અદાયાની દીકરી હતી. <sup>૨</sup> તેણે થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે કર્યું તે તેના પિતૃ દાઉદને માર્ગ ચાલ્યો અને ડાબે કે જમણે ફર્યો નહિં.

<sup>૩</sup> થોશિયા રાજાના અટારમા વર્ષે એવું બન્યું કે, તેણે ભશુલ્લામના દીકરા અસાલ્યાના દીકરા શાફાન નાણાંમંત્રીને થહોવાહના ઘરમાં એમ કહીને મોકલ્યો કે, <sup>૪</sup> “મુખ્ય યાજક હિલિકયા પાસે જ અને કહે કે, જે નાણાં થહોવાહના ઘરમાં લાવવામાં આવ્યાં છે, કારરક્ષકોએ જે નાણાં લોકો પાસેથી લેગા કર્યા છે તેની ગણતરી તે કરે. <sup>૫</sup> તેઓ તે થહોવાહના સભાસ્થાનની દેખરેખ રાખનાર કામદારોની પાસે લાવીને તેઓના હાથમાં સૌપે, તેઓ તે નાણાં સભાસ્થાનના સમારકામ કરનારને આપે.

<sup>૬</sup> તેઓ તે નાણાં સભાસ્થાનનાં સમારકામ કરનાર સુથારો, કડિયા, સલાટોને તથા સભાસ્થાનના સમારકામ માટે લાકડાં અને ટાંકેલા પથ્થર ખરીદવા માટે આપતા હતા. <sup>૭</sup> જે નાણાં તેઓને આપવામાં આવતાં તેનો હિસાબ તેઓની પાસેથી લેવામાં આવતો નહિં. કેમ કે, તેઓ વિશ્વાસુપણે વર્તતા હતા.

<sup>૮</sup> મુખ્ય યાજક હિલિકયાએ નાણાંમંત્રી શાફાનને કર્યું, “મને થહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક મળી આવ્યું છે.” હિલિકયાએ તે પુસ્તક શાફાનને આપ્યું અને તેણે તે વાંચ્યું. <sup>૯</sup> પછી શાફાને જઈને રાજાને પુસ્તક આપીને કર્યું કે, “તમારા ચાકરોને જે નાણાં સભાસ્થાનમાંથી મહિયાં, તે તેમણે સભાસ્થાનની સંભાળ રાખનાર કામદારોને આપી દીધાં છે.” <sup>૧૦</sup> પછી નાણાંમંત્રી શાફાને રાજાને કર્યું, “હિલિકયા યાજકે મને એક પુસ્તક આપ્યું છે.” શાફાને તે રાજાની આગળ વાંચ્યું.

<sup>૧૧</sup> રાજાએ નિયમશાસ્ત્રનાં પુસ્તકનાં વચનો સાંભાયાં ત્યારે એવું બન્યું કે, તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડ્યાં <sup>૧૨</sup> રાજાએ હિલિકયા યાજકને, શાફાનના દીકરા અહિકામને, ભિખાયાના દીકરા આખખોરને, નાણાંમંત્રી શાફાનને તથા પોતાના ચાકર અસાયાને આજ્ઞા કરી, <sup>૧૩</sup> “જાઓ અને આ ભણેલાં પુસ્તકનાં વચનો વિષે મારા માટે, મારા લોકો માટે અને થહૂદિયા માટે થહોવાહને પૂછો. કેમ કે, આપણા વિષે જે બધું તે પુસ્તકમાં લખેલું છે તે પાણવા માટે આ પુસ્તકનાં વચનને આપણા પિતૃઓએ સાંભાયદું નથી, તે કારણથી થહોવાહનો કોપ જે આપણા પર સંગ્રહ્યો છે તે ભારે છે.” <sup>૧૪</sup> માટે હિલિકયા યાજક, અહિકામ, આખખોર, શાફાન તથા અસાયા વસ્ત્રભંડારના ઉપરી હાર્દિકના દીકરા તિકવાના દીકરા શાલ્લુમની પતની પ્રબોધિકા હુદ્દા પાસે ગયા. તે થળશાલેમભાં બીજા વિસ્તારમાં રહેતી હતી, તેઓએ તેની સાથે વાત કરી. <sup>૧૫</sup> તેણે તેઓને કર્યું, “ઇજરાયલના ઈશ્વર થહોવાહ એમ કહે છે, “તમને મારી પાસે મોકલનાર માણસને કહો કે, <sup>૧૬</sup> “થહોવાહ એવું કહે છે, “જુઓ, થહૂદિયાના રાજાએ આ બધાં વચનો તે પુસ્તકમાં વાંચ્યાં તે પ્રમાણો, હું આ દેશ અને તેના રહેવાકીઓ પર આપતિ લાવીશ.

<sup>૧૭</sup> કેમ કે, તેઓએ મને તજી દઈને બીજા દેવોની આગળ ધૂપ બાપ્યું છે. આ બધાં કુકર્માથી તેઓએ મને ગુરસે કર્યો છે, માટે આ જગા પર મારો ગુરસો પ્રગટશે અને શાંત થશે નહિં.” <sup>૧૮</sup> પણ થહૂદિયાના રાજ જેણે તને થહોવાહની ઇચ્છા જાળવા મોકલ્યો છે, તેને એમ કહેજે, ઇજરાયલના ઈશ્વર થહોવાહ તમે સાંભળોલી વાતો વિષે એમ કહે છે કે, <sup>૧૯</sup> હું આ જગા વિષે તથા તેમાંના રહેવાકીઓ વિષે બોલ્યો કે તેઓ પાયમાલ તથા શ્રાપિત થશે તે સાંભળીને તમારું હૃદય નબ્ર થયું, તું થહોવાહ આગળ દિન થયો, તારાં વજ્ઞો ફાડીને મારી આગળ રદ્દ્યો, માટે મેં તારું પણ સાંભાયદું. આ થહોવાહનું નિવેદન છે.

૨૦ 'જો, હું તને તારા પિતૃઓ ભેગો મેળવી દઈશ, તું શાંતિમાં પોતાની કબરમાં જશે. જે સધારિ આપત્તિ હું આ દેશ અને તેના રહેવાસીઓ પર લાવીશ, તે તારી આંખો જોશે નહિં." તેઓ આ ખબર લઈને રાજ પાસે પાછા ગયા.

## ૨૩

<sup>૧</sup> પછી રાજાએ સંદેશાવાહકો મોકલીને યરુશાલેમના તથા યહુદિયાના વડીલોને તેની પાસે એકત્ર કર્યા. <sup>૨</sup> પછી રાજ, યરુશાલેમના રહેવાસીઓ, યહુદિયાના બધા યાજકો, પ્રબોધકો અને નાનાથી મોટા ક્ષર્વ લોકો થહોવાહના ઘરમાં ગયા. રાજાએ થહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી મળી આવેલા કરારના પુસ્તકનાં વચનો તેઓના સાંભળતાં વાંચ્યા.

<sup>૩</sup> પછી રાજ સ્તંભ પાસે ઊભો રદ્દ્યો. આ પુસ્તકમાં લખેલાં વચનો અમલમાં લાવવા માટે, સંપૂર્ણ હૃદયથી તથા સંપૂર્ણ ભાવથી થહોવાહની પાછળ થાલવાનો, તેમની આજ્ઞાઓ, હુકમો તથા કાન્દુનો પાછવાનો તેમની આગળ કરાર કર્યો. તેની સાથે બધા લોકો આ કરારમાં સંમત થયા.

<sup>૪</sup> તે પછી રાજાએ હિલિકયા યાજકને તથા મદદનીશ યાજકને તેમ જ દારરક્ષકોને આજ્ઞા કરી કે, બાયાલ, અશેરાની મૂર્તિ તેમ જ આકાશનાં તારામંડળોની સેવામાં વપરાતાં બધાં વાસણો થહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી બહાર કાઢી લાવો. અને તેઓએ તે બધાને યરુશાલેમ બહાર કિંદ્રોનની ખીણાના ખેતરોમાં બાળી નાખ્યાં અને તેની રાખ બેઠેલ લઈ ગયા. <sup>૫</sup> તેણે યહુદિયાના નગરોમાં તથા યરુશાલેમની આસપાસના ઉચ્ચસ્થાનોમાં ધૂપ બાળવા માટે જે મૂર્તિપૂજક યાજકો યહુદિયાના રાજાઓએ પસંદ કર્યા હતા તેઓને તથા જેઓ બાયાલને, સ્વર્યને, ચંદ્રને, ગ્રહોને તથા આકાશના તારામંડળોને માટે ધૂપ બાળતા હતા તેઓને હઠાવી દીધા.

<sup>૬</sup> તે થહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી અશેરાની મૂર્તિને કાઢી લાવ્યો, યરુશાલેમની બહાર કિંદ્રોનની ખીણાના ખેતરોમાં તેને બાળી. તેને ઝૂટીને ભૂકો કરીને તે રાખ સામાન્ય લોકોની કબરો પર ફેંકી દીધી. <sup>૭</sup> તેણે થહોવાહના ઘરમાં આવેલા સજતીથ સંબંધવાહાઓનાં નિવાસસ્થાનોનો, જેની અંદર સ્ત્રીઓ અશેરા માટે વસ્ત્રો સીવતી હતી, તેઓને તેણે તોડી પાડ્યાં.

<sup>૮</sup> યોશિયાએ યહુદિયાના નગરોમાંથી બધા યાજકોને બહાર કાઢી લાવીને ગેબાથી બેર-શેખા સ્વધી જે ઉચ્ચસ્થાનોમાં તે યાજકોએ ધૂપ બાળથો હતો, તેઓને અશુષ્ય કર્યા. દરવાજ પાસેનાં જે ઉચ્ચસ્થાનો નગરના અધિકારી થહોશુઆના દરવાજના પ્રવેશદ્વાર આગળ, એટલે નગરના દરવાજમાં પ્રવેશતાં ડાબી બાજુએ હતા, તેઓનો નાશ કર્યો. <sup>૯</sup> તોપણું ઉચ્ચસ્થાનોના યાજકો યરુશાલેમમાં થહોવાહની વેદી પાસે સેવા કરવા આવતા નહોતા, પણ તેઓ પોતાના બાઈઓની સાથે બેખ્મીર ચોટલી ખાતા હતા.

<sup>૧૦</sup> યોશિયાએ બેન-હિલ્લોમની ખીણામાંના તોફેથને અશુષ્ય કર્યું હતું, કે જેથી કોઈ પોતાના દીકરા કે દીકરીને મોલેખની આગળ દહનીયાપર્ણ તરીકે અર્થિત અર્પણ કરે નહિં. <sup>૧૧</sup> થહોવાહના સભાસ્થાનના મુખ્ય પ્રવેશદ્વાર આગળ આવેલી નાથાન મેલેખની ઓરડી પાસે, જે ધોડાની મૂર્તિઓ યહુદિયાના રાજાઓએ સ્વર્યને અર્પણ કરી હતી, તેઓને તેણે દૂર કરી. યોશિયાએ સ્વર્યના રથોને બાળી નાખ્યા.

<sup>૧૨</sup> આહારના ઉપરના ઓરડાના ધાખા પર યહુદિયાના રાજાઓએ બાંધેલી વેદીઓનો, જે વેદીઓ મનાશાથે થહોવાહના સભાસ્થાનનાં બે આંગણામાં બાંધી હતી, તેઓનો યોશિયા રાજાએ નાશ કર્યો. યોશિયાએ તેના ટુકડે ટુકડાં કરીને તેનો ભૂકો કરી કિંદ્રોનની ખીણામાં નાખી દીધો. <sup>૧૩</sup> જે ઉચ્ચસ્થાનો ઈગરાયલના રાજ

સુલેમાને સિદોનીઓની દિક્કારપાત્ર દેવી આશ્તોરૈથ માટે, મોઆબની દિક્કારપાત્ર દેવી કમોશને માટે, આખ્મોન લોકોની દિક્કારપાત્ર દેવી ભિંકોમને માટે યરુશાલેમની પૂર્વ બાજુએ, વિનાશના પર્વતની દક્ષિણે બાંધેલાં હતા, તેઓને યોશિથા રાજાએ અશુભ કર્યાં. <sup>૧૪</sup> યોશિથા રાજાએ સ્તરંભોને તોડીને ટુકડેટુકડાં કર્યાં, અશેરાની મૂર્તિઓ બાંગી નાખીને તેની જગ્યાએ માણસોનાં હાડકાં ભર્યાં.

<sup>૧૫</sup> વળી બેથેલમાં જે વેદી હતી તેને તથા જે ઉચ્ચયસ્થાનો નબાટના દીકરા યરોબામ કે જેણે ઇજરાયલ પાસે પાપ કરાવ્યું હતું તેણે બાંધેલાં હતાં, તેઓને યોશિથાએ તોડી નાખ્યા. તેણે તે ઉચ્ચયસ્થાનની વેદીને બાંગીને જૂકો કર્યો, વળી તેણે અશેરામૂર્તિને બાળી નાખી. <sup>૧૬</sup> જયારે યોશિથા બીજુ તરફ ફર્યો ત્યારે તેણે પર્વત પરની કબરો જોઈ. તેણે માણસો મોકલીને કબરોમાંથી હાડકાં બહાર કથાવ્યાં, આ વાતો પ્રકટ કરનાર ઈશ્વરભક્તે યહોવાહનું જે વચન પોકાર્યું હતું તે પ્રમાણે તેઓને વેદી પર બાળીને તેને અશુભ કરી.

<sup>૧૭</sup> પછી તેણે પૂછ્યું, “પેલું સ્મારક જે હું જોઉં છું તે શાનું છે?” નગરના માણસોએ તેને કહ્યું, “તે તો ઈશ્વરભક્તે યહૂદિયાથી આવીને આ કૃત્યો કે જે તમે બેથેલની વેદી વિરુદ્ધ કર્યાં છે તે પોકાર્યાં હતા, તેની કબર છે.” <sup>૧૮</sup> યોશિથાએ કહ્યું, “તેને રહેવા દો, કોઈએ તેનાં હાડકાં ખસેડવા નહિં.” તેથી તેઓએ તેનાં હાડકાં તથા સમર્ઝનથી આવેલા પ્રબોધકોના હાડકાંને રહેવા દીધાં.

<sup>૧૯</sup> વળી સમર્ઝનનાં નગરોમાં ઉચ્ચયસ્થાનોનાં બધાં મંદિરો, જે ઇજરાયલના રાજાઓએ બનાવીને યહોવાહને ગુસ્સે કર્યાં હતા તેમને યોશિથાએ દૂર કર્યાં. જે બધાં કાર્યો તેણે બેથેલમાં કર્યાં હતાં તે પ્રમાણે તેણે કર્યું. <sup>૨૦</sup> તેણે ત્યાંનાં ઉચ્ચયસ્થાનના બધા યાજકોને વેદીઓ પર મારી નાખ્યા, તેઓના પર તેણે માણસોનાં હાડકાં બાદયાં, પછી તે યરુશાલેમ પાછો આવ્યો.

<sup>૨૧</sup> રાજાએ બધા લોકોને આજ્ઞા કરી કે, કરારના આ પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે “તમારા ઈશ્વર યહોવાહ માટે પાખખાપર્વ પાઠો.” <sup>૨૨</sup> ઇજરાયલનો ન્યાય કરનાર ન્યાયાધીશોના દિવસોથી ઇજરાયલના રાજાઓ કે યહૂદિયાના રાજાઓના દિવસોમાં પણ કયારેય આવું પાખખાપર્વ ઊજવાયું નહોતું. <sup>૨૩</sup> પણ યોશિથા રાજાના અટારમા વર્ષે આ પાખખાપર્વ યહોવાહના માટે યરુશાલેમમાં ઊજવવામાં આવ્યું.

<sup>૨૪</sup> યોશિથાએ ભરેલાંઓ અને આત્માઓ સાથે વાત કરનારનો નાશ કર્યો. વળી તેણે જાદુગરોને, મૂર્તિઓને, તથા યહૂદિયા અને યરુશાલેમમાં જોવામાં આવેલી બધી દિક્કારપાત્ર વસ્તુઓને દૂર કરી, જેથી યહોવાહના સભાસ્થાનમાંથી હિલિકયા યાજકને ભળોલા પુસ્તકમાં લખેલાં નિયમશાસ્ત્રનાં વચનોને તે અમલમાં લાવે. <sup>૨૫</sup> તેના પહેલાં એવો કોઈ રાજ થયો નહોતો કે, જે પોતાના પૂરા હૃદયથી, પૂરા મનથી તથા સંપૂર્ણ બધથી મૂસાના આખા નિયમશાસ્ત્રનું પાલન કરીને યહોવાહ તરફ વર્ષો હોય. યોશિથા પછી પણ તેના જેવો કોઈ ઊભો થયો નથી.

<sup>૨૬</sup> તેમ છતાં જે મૂર્તિપૂજા કરીને મનાશાએ યહોવાહને ગુસ્સે કર્યાં હતા તેને લીધે તેમનો ગુસ્સો યહૂદિયા વિરુદ્ધ સાગર્યો હતો, તેમનો કોપ નરમ પદ્ધયો નહિં. <sup>૨૭</sup> યહોવાહે કહ્યું, “મેં ઇજરાયલીઓને દૂર કર્યાં છે, તેમ જ હું યહૂદિયાના લોકોને પણ મારી દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કરીશ, આ નગર, યરુશાલેમ, જેને મેં પસંદ કર્યું છે, જે સભાસ્થાન વિષે મેં કહ્યું, ‘ત્યાં મારું નામ રહેશે, તેમને હું તજી દઈશ નહિં.’” <sup>૨૮</sup> યોશિથાનાં બાકીનાં કાર્યો, જે બધું તેણે કર્યું, તેઓ યહૂદિયાના રાજાઓના

કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૨૬</sup> તેના દિવસોમાં મિસરનો રાજ ફારુનનું આશૂરના રાજ સામે લડવા ફાત નદી સુધી ગયો. યોશિયા રાજ યુઝમાં તેની સામે ગયો, નકો રાજએ તેને જોયો, તેણે તેને મહિદોમાં મારી નાખ્યો. <sup>૩૦</sup> યોશિયાના ચાકરો તેના મૂત્રદેહને રથમાં મૂકીને મહિદોથી યર્ઝશાલેમ લાવ્યા, તેની પોતાની કબરમાં તેને દફનાવ્યો. પછી યોશિયાના દીકરા યહોઆહારને તેના પિતાની જગ્યાએ નવા રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો.

<sup>૩૧</sup> યહોઆહાર રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે પ્રેવીસ વર્ષનો હતો, તેણે યર્ઝશાલેમમાં અણ મહિના સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ હમુટાલ હતું, તે લિંગનાહના યર્મિયાની દીકરી હતી. <sup>૩૨</sup> યહોઆહારે તેના પિતૃઓએ જે કર્યું હતું તે પ્રમાણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં ખોટું હતું તે કર્યું. <sup>૩૩</sup> તે યર્ઝશાલેમમાં રાજ કરતો હતો તેવામાં ફારુન નકોએ તેને હમાથ દેશમાં આવેલા રિંગલાહમાં કેદ કર્યો. પછી નકોએ દેશ પર એકસો તાલંત ચાંદી અને એક તાલંત સોનાનો કર નાખ્યો.

<sup>૩૪</sup> ફારુન નકોએ યોશિયાના દીકરા એલ્યાકીમને તેના પિતા યોશિયા પછી રાજ બનાવ્યો અને તેનું નામ બદલીને યહોયાકીમ રાખ્યું. પણ તે યહોઆહારને મિસર લઈ ગયો અને યહોઆહાર ત્યાં મરણ પાખ્યો. <sup>૩૫</sup> યહોયાકીમ ફારુનને સોનું અને ચાંદી ચૂકવતો. ફારુનના હુકમ પ્રમાણે નાણાં આપવા માટે તેણે દેશ પર કર નાખ્યો. ફારુન-નકોના હુકમ પ્રમાણે તે દેશના લોકો મધ્યેથી તે દરેક માણસ પાસેથી ચાંદી તથા સોનું જબરદસ્તીથી લેતો હતો.

<sup>૩૬</sup> યહોયાકીમ રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે પચીસ વર્ષ નો હતો. તેણે યર્ઝશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ ઝબિદા હતું, તે ઝભાહના પેદાયાની દીકરી હતી. <sup>૩૭</sup> યહોયાકીમે પોતાના પિતૃઓએ જે બધું કર્યું હતું તે પ્રમાણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જો ખોટું હતું તે કર્યું.

## ૨૪

<sup>૧</sup> યહોયાકીમના દિવસોમાં બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસસારે યર્ઝશાલેમ પર ચટાઈ કરી; યહોયાકીમ અણ વર્ષ સુધી તેનો ચાકર બની રહ્યો. પછી તેણે પાછા ફશી જઈને તેની સામે બણવો કર્યો. <sup>૨</sup> યહોવાહ પોતાના સેવક પ્રબોધકો લારા જે વચ્ચન બોલ્યા હતા તે પ્રમાણે, યહોવાહ યહોયાકીમ વિર્જક કાસ્ટીઓની ટોળી, અરાભીઓ, મોઓબીઓ તથા આમ્રોનીઓને રવાના કર્યા; તેમણે યહૂદિયાની વિર્જક તેનો નાશ કરવા માટે તેઓને મોકલ્યા.

<sup>૩</sup> મનાશાએ તેનાં ફૂટથોથી જે પાપો કર્યા હતાં તેને લીધે તેઓને પોતાની દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કરવા યહોવાહની આજ્ઞાથી જ યહૂદિયા પર દુઃખ આવી પડ્યું હતું. <sup>૪</sup> અને નિર્દોષ રક્ત વહેવડાવ્યાના લીધે, તે નિર્દોષ લોહીથી તેણે યર્ઝશાલેમને ભરી દીધું હતું, માટે યહોવાહ તેને ક્ષમા કરવા ધર્ષતા ન હતા.

<sup>૫</sup> યહોયાકીમનાં બાકીનાં કાર્યો, તેણે જે કર્યું તે સર્વ, યહૂદિયાના રાજાઓના કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં લખેલાં નથી શું? <sup>૬</sup> યહોયાકીમ પોતાના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો, તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો યહોયાખીન રાજ બન્યો.

<sup>૭</sup> મિસરનો રાજ ત્યાર પછી કદી પોતાના દેશમાંથી હુમલો કરવા બહાર આવ્યો નહિ, કારણ બાબિલના રાજએ મિસરના ઝરાથી ફાત નદી સુધી જે કંઈ મિસરના રાજના કબજામાં હતું તે જુતી લીધું હતું.

<sup>૮</sup> યહોયાખીન રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે અટાર વર્ષનો હતો; તેણે યર્ઝશાલેમમાં માત્ર અણ મહિના રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ નહુશ્તા હતું; તે યર્ઝશાલેમના

એનાથાનની દીકરી હતી. <sup>૯</sup> તેના પિતાએ કરેલાં બધાં કાર્યો પ્રમાણે તેણે યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું.

<sup>૧૦</sup> તે સમયે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારના સૈન્યએ યરુશાલેમ પર ચટાઈ કરી તેને ઘેરી લીધું. <sup>૧૧</sup> જ્યારે તેના સૈનિકોએ નગરને ઘેરી લીધું હતું, ત્યારે બાબિલનો રાજ નખૂખાદનેસ્સાર ત્યાં આવી પહોંથ્યો. <sup>૧૨</sup> યહૂદિયાનો રાજ યહોયાખીન, તેની માતા, તેના ચાકરો, તેના રાજકુમારો તથા કારબાસીઓ બાબિલના રાજને ભળવા બહાર આવ્યા. બાબિલના રાજએ પોતાના શાસનનાં આઠમા વર્ષે તેને પકડ્યો.

<sup>૧૩</sup> યહોવાહે કર્યું હતું તે પ્રમાણે, યહોવાહના સભાસ્થાનની તેમ જ રાજમહેલની બધી કિંમતી વસ્તુઓ તે ઉપાડી ગયો. તેણે યહોવાહના ઘરમાં ઇજરાથલના રાજ સુલેમાને બનાવેલા સોનાનાં બધાં વાસણોને કાપીને ટુકડાં કર્યાં. <sup>૧૪</sup> તે બધા યરુશાલેમ વાસીને, બધા આગેવાનોને, બધા પરાક્રમી થોક્ઝાઓને, દસ હજાર કેદીઓને, લુહારોને તથા કારીગરોને પકડીને લઈ ગયો. ગરીબ લોકો સિવાય દેશમાં કોઈ બાકી રહ્યું નથી.

<sup>૧૫</sup> નખૂખાદનેસ્સાર યહોયાખીનને બાબિલ લઈ ગયો. તેમ જ તેની માતા, પત્ની, કારબાસીઓ તથા દેશના મુખ્ય માણસોને પકડીને તે તેમને યરુશાલેમથી બાબિલ લઈ ગયો. <sup>૧૬</sup> બધા પરાક્રમી માણસો એટલે સાત હજાર માણસો, એક હજાર કારીગરો તથા લુહારો, જે બધા પરાક્રમી તથા યુદ્ધને માટે થોગ્ય હતા તે બધાને બાબિલનો રાજ કેદ કરીને બાબિલ લઈ ગયો. <sup>૧૭</sup> બાબિલના રાજએ યહોયાખીનના કાકા માતાન્યાને તેની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો, તેનું નામ બદલીને સિદ્ધકિયા રાખ્યું.

<sup>૧૮</sup> સિદ્ધકિયા રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે એકવીસ વર્ષનો હતો, તેણે યરુશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ હમુટાલ હતું, તે લિંજનાહના યર્ભિયાની દીકરી હતી. <sup>૧૯</sup> યહોયાખીમે જેમ કર્યું હતું તેમ સિદ્ધકિયાએ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં જે બધું ખોટું હતું તે કર્યું. <sup>૨૦</sup> યરુશાલેમ અને યહૂદિયામાં આ બધું જે થયું તે યહોવાહના કોપને લીધે થયું, તેથી તેમણે તેઓને પોતાની દ્રષ્ટિ આગળથી દૂર કર્યા. પછી રાજ સિદ્ધકિયાએ બાબિલના રાજની વિરુદ્ધ ભળવો કર્યો.

## ૨૫

<sup>૧</sup> સિદ્ધકિયા રાજના શાસનના નવમા વર્ષના દસમા માસના, દસમા દિવસે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારે પોતાના આખા સૈન્ય સહિત યરુશાલેમ પર હુમલો કર્યો. તેણે તેની સામે છાવણી નાખી અને તેની ચારે બાજુ કિલ્લા બાંધ્યા. <sup>૨</sup> એ પ્રમાણે સિદ્ધકિયા રાજના અગિયારમા વર્ષ સુધી યરુશાલેમ નગર બાબિલના ઘેરામાં રહ્યું. <sup>૩</sup> તે વર્ષના ચોથા માસના નવમા દિવસે નગરમાં એટલો સખત દુકાણ પદ્ધયો હતો કે, દેશમાં લોકો માટે બિલકુલ ખોરાક ન હતો.

<sup>૪</sup> પછી નગરના કોટને તોડવામાં આવ્યો, તે રાત્રે બધા લડવૈયા માણસો રાજના અગીયા પાસેની બે દીવાલો વચ્ચે આવેલા દરવાજમાંથી નાસી ગયા, કાસ્ટીઓએ નગરને ચારેબાજુથી ઘેરી લીધું. રાજ અરાબાના માર્ગ ગયો. <sup>૫</sup> કાસ્ટીઓનું સૈન્ય સિદ્ધકિયા રાજની પાછળ પદ્ધયું અને તેને યરીખો પાસેના યર્દન નદીના મેદાનોમાં પકડી પાદ્યો. તેનું આખું સૈન્ય તેની પાસેથી વિખેરાઈ ગયું.

<sup>૬</sup> તેઓ રાજને પકડીને રિબલાહમાં બાબિલના રાજ પાસે લાવ્યા, ત્યાં તેને સજ કરવામાં આવી. <sup>૭</sup> તેની નજર આગળ તેના દીકરાઓને મારી નાખ્યા. ત્યાર પછી તેની આંખો ફોડી નાખી, પિતળની સાંકળોથી બાંધીને તેને બાબિલમાં લઈ જવામાં આવ્યો.

૯ પાંચમા માસમાં, તે માસના સાતમા દિવસે, બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્કારને ઓગણીસમે વર્ષે રક્ષક ટુકડીનો સરદાર, બાબિલના રાજનો ચાકર નખૂઝારદાન યચ્છાલેમમાં આવ્યો. ૧૦ તેણે યહોવાહના સભાસ્થાનને, રાજના મહેલને તથા યચ્છાલેમનાં બધાં ઘરોને બાળી નાખ્યાં; નગરનાં બધાં જ અગત્યનાં ઘરોને ભર્યાનીશ્વૃત કર્યા. ૧૧ રક્ષકટોળીના સરદારના હાથ નીચે રહેલા બાબિલના આખા સૈન્યએ યચ્છાલેમની દીવાલો ચારે બાજુથી તોકી પાડી.

૧૨ નગરના બાકી રહેલા લોકોને, જેઓ બાબિલના રાજના પક્ષમાં ચાલ્યા ગયા હતા તેઓને રક્ષકટોળીનો સરદાર નખૂઝારદાન કેદ કરીને બાબિલમાં લઈ ગયો. ૧૩ પણ રક્ષકટોળીના સરદારે અમુક ગરીબ લોકોને દ્રાક્ષાવાડીમાં અને ખેતરમાં કામ કરવા માટે રહેવા દીધા.

૧૪ યહોવાહના સભાસ્થાનમાંના પિત્તળના સ્તંભ, જગ્ઞગાડીઓ તથા પિત્તળનો હોજ અને જે બધું યહોવાહના ઘરમાં હતું તે બધું જ કાસ્ટીઓએ ભાંગીને ભૂક્કો કરી નાખ્યું અને તેવું પિત્તળ તેઓ બાબિલ લઈ ગયા. ૧૫ વળી તેઓ ઘડાઓ, પાવડા, કાતરો, ચમચા તથા પિત્તળના બધાં વાસણો જેનાથી યાજકો ઘરમાં સેવા કરતા હતા, તે બધું પણ લઈ ગયા. ૧૬ રાજના ચોકીદારનો સરદાર સોના તથા ચાંદીથી બનાવેલી સગડીઓ તથા ઝૂંઠીઓ લઈ ગયો.

૧૭ યહોવાહના સભાસ્થાનને માટે જુલેમાને બનાવેલા બે સ્તંભો, હોજ, જગ્ઞગાડીઓ અને બધાં વાસણોના પિત્તળને તોલીને તેનું વજન કરી શકાય નહિ ઐવું હતું. ૧૮ એક સ્તંભની ઊંચાઈ અટાર હાથ હતી, તેના પર પિત્તળનું મથાળું હતું. તેની ઊંચાઈ પ્રણ હાથ હતી, મથાળાની ચારે બાજુ જાળીકામ અને દાડમો પાડેલાં હતાં, તે બધાં પિત્તળનાં બનાવેલાં હતાં. પહેલાંની જેમ બીજો સ્તંભ પણ જાળીકામ કરેલા જેવો હતો.

૧૯ રક્ષકોના સરદારે મુખ્ય યાજક સરાયાને, બીજા યાજક સફાન્યાને તથા પ્રણ દ્વારરક્ષકોને કેદ કરી લીધા. ૨૦ ત્યાર પછી તેણે નગરમાંથી સૈનિકોના ઉપરી અધિકારીને, નગરમાંથી મળી આવેલા રાજના પાંચ સલાહકારોને કેદ કરી લીધા. વળી તે સૈન્યમાં ભરતી કરનાર રાજના સૈન્યના અધિકારીને પણ કેદ કરીને લઈ ગયો. દેશના સાઠ માણસો જેઓ નગરમાંથી ભખ્યા હતા તેઓને પણ પોતાની સાથે લીધા.

૨૧ રક્ષકટોળીનો સરદાર નખૂઝારદાન તેઓને લઈને રિષ્લાહમાં બાબિલના રાજ પાસે લાવ્યો. ૨૨ બાબિલના રાજએ તેઓને હમાથ દેશના રિષ્લાહમાં મારી નાખ્યા. આમ યહુદિયાના માણસોને બંદીવાન બનાવીને તેઓના દેશમાંથી લઈ જવામાં આવ્યા.

૨૩ બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્કારે જે લોકોને યહુદિયાના દેશમાં રહેવા દીધા હતા, તેઓના પર નખૂઝારદાને શાફાનના દીકરા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને ઉપરી તરીકે નીખ્યો. ૨૪ જયારે સૈનિકોના સેનાપતિઓએ અને તેઓના માણસોએ સાંભળ્યું કે બાબિલના રાજએ ગદાલ્યાને ઉપરી તરીકે નીખ્યો છે, ત્યારે તેઓ મિસ્પામાં આવ્યા. તે આ માણસો હતા: એટલે નથાન્યાનો દીકરો ઇજ્ઝાએલ, કારેહનો દીકરો યોહાનાન, નટોફાથી તાનહુમેથનો દીકરો સરાયા તથા માકાથીનો દીકરો યઝાન્યા, તેઓના માણસો ગદાલ્યાને ભખ્યા. ૨૫ તેઓની અને તેઓના માણસોની સામે ગદાલ્યાએ પ્રતિજ્ઞા લઈને કર્યું કે, “કાસ્ટીઓના અધિકારીઓથી ડરશો નહિ. દેશમાં રહો અને બાબિલના રાજના નિયંત્રણમાં રહો, એટલે તે તમારી સાથે ભલાઈથી વર્તશે.”

૨૬ પણ સાતમા માસે ઐવું થથું કે, એલિશામાના દીકરા નથાન્યાના દીકરા ઇજ્ઝાએલે દસ માણસો સાથે આવીને ગદાલ્યા પર હુમલો કર્યો. ગદાલ્યા મરી ગયો, તેમ જ તેની સાથે યહુદિયાના માણસો તથા બાબિલવાસીઓ પણ મિસ્પામાં મરી ગયા. ૨૭ ત્યાર

પછી નાનાથી માંડીને ભોટા સુધી બધા જ લોકો તથા સૈનિકોના સેનાપતિઓ ઉદ્ઘાટાને મિસ્ટર નાસી ગથા, કેમ, કે તેઓ બાબિલવાસીઓથી ડરતા હતા.

**૨૭** યહૃદિયાના રાજ થહોથાખીનના દેશનિકાલ થયાના સાડશ્રીસમા વર્ષ, બારમા માસમાં, તે માસના સત્તાવીસમે દિવસે એવું બન્યું કે, બાબિલના રાજ એવીલ-મરોદાખે પોતે રાજ બન્યો તે વર્ષ, યહૃદિયાના રાજ થહોથાખીનને બંદીખાનામાંથી મુક્ત કરીને ઉચ્ચ પદવી આપી.

**૨૮** તેણે તેના પ્રત્યે ભાયાળુ વર્તાવ રાખ્યો અને તેને બાબિલમાં પોતાની જાથેના બીજા રાજાઓ કરતાં ઊંઘે આસને બેસાડયો. **૨૯** એવીલ મરોદાખે થહોથાખીનના બંદીખાનાનાં વસત્રો બદલાવ્યાં, થહોથાખીને તેના જીવનના સર્વ દિવસોમાં હંમેશા રાજની મેજ પર ભોજન કર્યું. **૩૦** અને તેના બાકીના જીવન સુધી રોજ તેના ખર્ચને માટે તેને બથ્થું મળતું હતું.

## 1 Chronicles 1 કાણપ્રતાંત

**૧** આદમ, શેથ, અનોશ, **૨** કેનાન, માહલાલેલ, યાદેદ; **૩** હનોખ, મથુશેલા, લામેખ, **૪** નૂહ, શેમ, હામ તથા યાફેથ.

**૫** યાફેથના દીકરા: ગોમેર, માગોગ, માદાય, યાવાન, તુબાલ, મેશેખ તથા તીરાસ. **૬** ગોમેરના દીકરા: આશકનાગ, રિફાથ અને તોગાર્મા. **૭** યાવાનના દીકરા: એલિશા, તાર્શીશ, કિચીમ તથા દોદાનીમ.

**૮** હામના દીકરા: કૂશ, મિસરાઈમ, પૂર્ટ તથા કનાન. **૯** કૂશના દીકરા: સબા, હવીલા, સાંતા, રામા તથા સાંતેકા. રામાના દીકરા: શેખ તથા દદાન. **૧૦** કૂશનો દીકરો નિભ્રોદ તે પૃથ્વી પરનો પ્રથમ વિજેતા હતો.

**૧૧** મિસરાઈમ એ લુદીમ, અનાભીમ, લહાભીમ, નાફતુલીમ, **૧૨** પાથરસીમ, કાસ્લુલીમ (પલિસ્ટીઓના પૂર્વજ) તથા કાફતોરીમનો પૂર્વજ હતો.

**૧૩** કનાન પોતાના જયેષ્ઠ દીકરા સિદોન પણી હેથ, **૧૪** યબૂસી, અમોરી, ગિર્ગાશી, **૧૫** હિલ્વી, આર્કી, સિની, **૧૬** આવર્દી, સમારી તથા હમારીઓનો પૂર્વજ હતો.

**૧૭** શેમના દીકરા: એલામ, આશૂર, આપ્રાકશાદ, લુદ, અરામ, ઉસ, હૂલ, ગેથેર તથા મેશેખ. **૧૮** આપ્રાકશાદનો દીકરો શેલા, શેલાનો દીકરો એબેર. **૧૯** એબેરના બે દીકરા હતા: પેલેગ અને યોકટાન. પેલેગના સમયમાં પૃથ્વીના વિભાગ થયા હતા.

**૨૦** યોકટાનના વંશજો: આલ્બોદાદ, શેલેશ, હસાર્માયેથ, યેરાહ, **૨૧** હદોરામ, ઉઝાલ, દિકલા, **૨૨** એબાલ, અભિમાએલ, શેખા, **૨૩** ઓઝીર, હવીલા અને યોબાબ.

**૨૪** શેમ, આપ્રાકશાદ, શેલા, **૨૫** એબેર, પેલેગ, રેઉ, **૨૬** સર્ગ, નાહોર, તેરાહ, **૨૭** અને ઇષ્રામ (એટલે ઇષ્રાહિમ).

**૨૮** ઇષ્રાહિમના દીકરા: ઇસહાક તથા ઇશ્માએલ. **૨૯** તેઓની વંશાવળી આ છે: ઇશ્માએલના દીકરા: તેનો જયેષ્ઠ દીકરો નબાયોથ પણી કેદાર, આદબાએલ, મિંસામ, **૩૦** મિંશા, દુભા, માસ્સા, હદાદ, તેમા, **૩૧** યદૂર, નાઝીશ તથા કેદભા.

**૩૨** ઇષ્રાહિમની ઉપપત્ની કટુરાના દીકરા: ઇષ્રાન, યોકશાન, મદાન, મિદ્યાન, યિશ્બાક તથા શુઆ. યોકશાનના દીકરા: શેખ તથા દદાન. **૩૩** મિદ્યાનના દીકરા: એફા, એફેર, હનોખ, અભીદા તથા એલ્ડા.

**૩૪** ઇષ્રાહિમનો દીકરો ઇસહાક. ઇસહાકના દીકરા: એસાવ તથા યાકૂબ (ઇઝરાયલ) હતા.

**૩૫** એસાવના દીકરા: અલીફાગ, રેઉએલ, યેઉશ, યાલામ તથા કોરા. **૩૬** અલીફાગના દીકરા: તેમાન, ઓભાર, સફી, ગાતામ, કનાગ, તિઝના તથા અમાલેક. **૩૭** રેઉએલના દીકરા: નાહાથ, ઝેરા, શામા તથા મિઝગા.

**૩૮** સેઈરના દીકરા: લોટાન, શોબાલ, સિબયોન, અના, દિશોન, એસેર તથા દીશાન.

**૩૯** લોટાનના દીકરા: હોરી તથા હોમામ. લોટાનની બહેન તિઝના. **૪૦** શોબાલના દીકરા: આલ્યાન, માનાહાથ, એબાલ, શફી તથા ઓનામ. સિબયોનના દીકરા: એયાહ તથા અના.

**૪૧** અનાનો દીકરો: દિશોન. દિશોનના દીકરા: હાબ્રાન, એશબાન, યિશ્રાન તથા કરાન.

**૪૨** એસેરના દીકરા: બિલ્હાન, ઝાવાન તથા થાકાન. દિશાનના દીકરા: ઉસ તથા આરાન.

**૪૩** ઇઝરાયલમાં કોઈ રાજાએ રાજ કર્યું તે પહેલા આ બધા રાજાઓએ અદોમ દેશમાં રાજ કર્યું હતું: બયોરનો દીકરો બેલા. તેના નગરનું નામ દીનહાબા હતું. **૪૪** બેલા

મરણ પામ્યો ત્યારે બોઝાના ઝેરાના દીકરા યોબાબે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું.  
 ૪૫ યોબાબ મરણ પામ્યો, ત્યારે તેની જગ્યાએ તેમાનીઓના દેશના હુશામે રાજ કર્યું.

૪૬ હુશામ મરણ પામ્યો, ત્યારે બદાદના દીકરા હદાદે રાજ કર્યું. તેણે મોઓબીઓના દેશમાં ભિદ્યાનીઓને હસ્તાત્મયા અને માર્યા. તેના નગરનું નામ અવીથ હતું. ૪૭ હદાદ મરણ પામ્યો ત્યારે માલોકાના સામ્લાએ તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું. ૪૮ સામ્લા મરણ પામ્યો ત્યારે નદી પરના રહોબોથના શાઉલે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું.

૪૯ શાઉલ મરણ પામ્યો ત્યારે આપબોરના દીકરા બાલ-હાનાને તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું. ૫૦ બાલ-હાનાન મરણ પામ્યો ત્યારે હદાદે તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું. તેના નગરનું નામ પાઈ હતું. તેની પતનીનું નામ મહેટાબેલ હતું, તે મેગાહાબની દીકરી માટ્રેદની દીકરી હતી.

૫૧ હદાદ મરણ પામ્યો.

અદોમના સરદારો આ હતા: તિઝના, આલ્વા, થથેથ, ૫૨ ઓહોલીબામાહ, એલા, પીનોન,  
 ૫૩ કનાગ, તેમાન, મિઝસાર, ૫૪ માર્દિયેલ તથા ઈરામ. આ બધા અદોમ કુળના સરદારો  
 હતા.

## ૨

૧ ઈરાયલના દીકરાઓ: રૂબેન, શિમયોન, લેવી, થહૂદા, ઈઝસાખાર, ઝબુલોન, ૨ દાન,  
 થૂસફ, બિન્યાભીન, નફતાલી, ગાદ તથા આશેર.

૩ થહૂદાના દીકરાઓ: એર, ઓનાન તથા શેલા. તેઓ કનાની બાથ-શૂઆથી જન્મયા  
 હતા. થહૂદાનો જયેષ દીકરો એર ઈંઘરની દ્રષ્ટિમાં દુર્જન હતો. ઈંઘરે તેને માચી  
 નામ્યો. ૪ થહૂદાના દીકરા: પેરેસ અને ઝેરા. આ દીકરાઓ તેની વિધવા પુત્રવધૂ  
 તામાર સાથેના તેના સંબંધથી જન્મયા હતા. આમ થહૂદાને પાંચ દીકરાઓ હતા.

૫ પેરેસના દીકરાઓ: હેઝ્રોન તથા હાભૂલ. ૬ ઝેરાના દીકરાઓ: ઝિશ્રી, એથાન, હેમાન,  
 કાલ્કોલ તથા દારા. તેઓ બધા મળીને કુલ પાંચ હતા. ૭ કાર્મિનો દીકરો: આખાન તે  
 પ્રભુને સમર્પિત વસ્તુ બાબતે ઉલ્લંઘન કરીને ઈરાયલ પર સંકટ લાવનાર હતો.  
 ૮ એથાનનો દીકરો: અગાર્યા.

૯ હેઝ્રોનના પુત્રો: થરાહમેલ, રામ તથા કલૂબાથ. ૧૦ રામનો દીકરો આમિનાદાબ,  
 આમિનાદાબનો દીકરો નાહશોન. તે થહૂદાના વંશજોનો આગેવાન થથો.  
 ૧૧ નાહશોનનો દીકરો સાલ્બા અને સાલ્બાનો દીકરો બોઆગ. ૧૨ બોઆગનો દીકરો  
 ઓબેદ અને ઓબેદનો દીકરો થિશાઈ.

૧૩ થિશાઈનો જયેષ દીકરો અલિયાબ, બીજો અબીનાદાબ, ત્રીજો શીમાા, ૧૪ ચોથો  
 નથાનિયેલ, પાંચમો રાદાથ, ૧૫ છષ્ટો ઓસેમ તથા સાતમો દીકરો દાઉદ.

૧૬ તેઓની બહેનો સરૂથા તથા અબિગાઈલ. સરૂથાના પ્રણ દીકરાઓ: અબિશાથ,  
 થોઆબ તથા અસાહેલ. ૧૭ અબિગાઈલે અમાસાને જન્મ આપ્યો અને અમાસાનો પિતા  
 ઈઝાઅલી થેથેર હતો.

૧૮ હેઝ્રોનનો દીકરો કાલેબ: તેની પતની અઙ્ગુભા તથા થરીઓથ દ્વારા થયેલા  
 તેના દીકરાઓ: થેશેર, શોબાબ તથા આર્ડોન. ૧૯ અઙ્ગુભા મરણ પાભી, ત્યારે કાલેબે  
 એફાથની સાથે લગ્ન કર્યું, તેણે હૂરને જન્મ આપ્યો. ૨૦ હૂરનો દીકરો ઉરી અને ઉરીનો  
 દીકરો બસાલેલ.

૨૧ ત્યાર બાદ, હેઝ્રોન સાઠ વર્ષનો હતો ત્યારે તેણે ગિલ્યાદના પિતા માખીરની  
 દીકરી સાથે લગ્ન કર્યું. તેણે સગુબને જન્મ આપ્યો. ૨૨ સગુબનો દીકરો થાઈર, તેણે  
 ગિલ્યાદના પ્રેવીસ નગરોને પોતાના નિયંત્રણમાં રાખ્યાં હતાં.

**૨૩** ગશૂર અને અરામના લોકોએ થાઈર અને કનાથનાં નગરો પોતાને તાબે કર્યા. બધાં મળીને સાઈ નગરો પડાવી લીધાં. ત્યાંના રહેવાસીઓ ગિલ્યાદના પિતા માખીરના વંશજો હતા. **૨૪** હેણોનના મરણ પછી કાલેબ તેના પિતા હેણોનની પતની એફાથા સાથે સૂઈ ગયો. તેનાથી તેણીએ તકોઆના પિતા આશ્વરને જન્મ આપ્યો.

**૨૫** હેણોનના જયેષ્ઠ દીકરા યરાહમેલના દીકરાઓ આ હતા: જયેષ્ઠ દીકરો રામ પણી ભૂના, ઓરેન, ઓસેમ તથા અહિયા. **૨૬** યરાહમેલની બીજુ પતનીનું નામ અટારા હતું. તે ઓનામની માતા હતી. **૨૭** યરાહમેલના જયેષ્ઠ દીકરા રામના દીકરાઓ: માસ, યાભીન તથા એકેર. **૨૮** ઓનામના દીકરાઓ: શાભાય તથા યાદા. શાભાયના દીકરાઓ: નાદાબ તથા અભિશુર.

**૨૯** અભિશુરની પતનીનું નામ અભિહાઈલ. તેણે આહબાન અને મોલીદને જન્મ આપ્યો. **૩૦** નાદાબના દીકરાઓ: સેલેદ તથા આપ્પાઈભ. સેલેદ નિઃસંતાન મૃત્યુ પામ્યો. **૩૧** આપ્પાઈભનો દીકરો યીશી, યીશીનો દીકરો શેશાન, શેશાનનો દીકરો આહલાય. **૩૨** શાભાયના બાઈ યાદાના દીકરાઓ: યેથેર તથા યોનાથાન. યેથેર નિઃસંતાન મૃત્યુ પામ્યો. **૩૩** યોનાથાનના દીકરાઓ: પેલેથ તથા ઝાડા. આ બધા યરાહમેલના વંશજો હતા.

**૩૪** શેશાનને દીકરાઓ નું હતા પણ ફકત દીકરીઓ જ હતી. શેશાનને એક મિસરી ચાકર હતો, જેનું નામ યાર્વા હતું. **૩૫** શેશાને પોતાની દીકરીનું લગ્ન તેના ચાકર યાર્વા સાથે કરાવ્યું. તેણે આતાયને જન્મ આપ્યો.

**૩૬** આતાયનો દીકરો નાથાન, નાથાનનો દીકરો ઝાબાદ. **૩૭** ઝાબાદનો દીકરો એફલાલ, એફલાલનો દીકરો ઓબેદ. **૩૮** ઓબેદનો દીકરો યેહુ, યેહુનો દીકરો અઝાર્યા.

**૩૯** અઝાર્યાનો દીકરો હેલેસ, હેલેસનો દીકરો એલાસા. **૪૦** એલાસાનો દીકરો સિસ્માય, સિસ્માયનો દીકરો શાલ્લુમ. **૪૧** શાલ્લુમનો દીકરો યકામ્યા, યકામ્યાનો દીકરો અલિશામા.

**૪૨** યરાહમેલના બાઈ કાલેબના દીકરાઓ: જયેષ્ઠ દીકરો મેશા, મેશાનો દીકરો ઝીફ. કાલેબનો બીજો દીકરો મારેશા, તેનો દીકરો હેણોન. **૪૩** હેણોનના દીકરાઓ: કોરા, તાપ્પુઆ, રૈકેમ તથા શેમા. **૪૪** શેમાનો દીકરો રાહામ, રાહામનો દીકરો થોર્કિમ, રૈકેમનો દીકરો શાભાય.

**૪૫** શાભાયનો દીકરો માઓન, માઓનનો દીકરો બેથ-સૂર. **૪૬** કાલેબની ઉપપતની એફાએ હારાન, મોસા તથા ગાઝેઝને જન્મ આપ્યો. હારાનનો દીકરો ગાઝેઝ. **૪૭** યહૃદાયના દીકરાઓ: રેગેમ, યોથામ, ગેશાન, પેલેટ, એફા તથા શાફ.

**૪૮** કાલેબની ઉપપતની માકાએ શેબેર તથા તિર્હનાને જન્મ આપ્યાં. **૪૯** વળી તેણે માદમાઝ્ઞાના પિતા શાફ, માઝ્ઞેનાના પિતા શવા તથા ગિલ્યાના પિતાને જન્મ આપ્યાં. કાલેબની પુત્રી આખસાહ હતી.

**૫૦** કાલેબના વંશજો આ હતા: એફાથાથી જન્મેલો તેનો જયેષ્ઠ દીકરો હૂર, તેનો દીકરો શોભાલ, તેનો દીકરો કિર્યાથ-યારીમ. **૫૧** બેથલેહેમનો દીકરો સાલ્મા અને હારેફનો દીકરો બેથ-ગાદેર.

**૫૨** કિર્યાથ-યારીમના પિતા શોભાલના વંશજો આ હતા: હારોએ, મનુહોથના અડધા ભાગના લોકો, **૫૩** કિર્યાથ યારીમના કુટુંબો: ધિશ્રીઓ, પુથીઓ, શુમાથીઓ તથા મિશ્રાધારો. સોરાથીઓ તથા એશ્તાઓલીઓ, આ લોકોના વંશજ હતા.

**૫૪** સાલ્માના વંશજો આ પ્રમાણે હતા: બેથલેહેમ, નટોકાથીઓ, આટ્રોથ-બેથ-યોઆબ, માનાહાથીઓનો અડધો ભાગ તથા સોરાઈઓ. **૫૫** યાબેસવાસી લહિયાઓનાં કુટુંબો: તિરાથીઓ, શિમાથીઓ તથા સુખાથીઓ. રેખાબના કુટુંબનાં પૂર્વજ હાભાથથી થયેલા જે કેનીઓ તેઓ એ છે.

## ૩

- <sup>૧</sup> દાઉદના દીકરાઓ જે તેનાથી હેબ્રોનમાં જન્મ પામ્યા હતા તેઓ આ છે:  
પ્રથમજનિત આમ્ભોન, અહિનોઆમ ધિગખેલીથી;  
બીજો દાનિયેલ, અભિગાઈલ કાર્મલીથી;
- <sup>૨</sup> શ્રીજો આષશાલોમ, જે ગશૂરના રાજ તાખ્યાથની દીકરી માકાથી.  
ચોથો દીકરો, અદોનિયા જે હાંગીથથી હતો.
- <sup>૩</sup> પાંથભો, શફાટથા જે અભીટાલથી હતો;  
છુટો, ધિશ્રામ તેની પતની એગલાથી.
- <sup>૪</sup> દાઉદના આ છ દીકરાઓ, હેબ્રોનમાં કે જ્યાં દાઉદે સાત વર્ષ અને છ માસ સુધી રાજ  
કર્યું ત્યાં તેને જન્મયા હતા. પણ તેણે ધરણશાલેમમાં તેશ્રીસ વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૫</sup> વળી આ  
ચાર દીકરાઓને દાઉદની પતની આમ્ભીએલની દીકરી બાથ-શેખાએ ધરણશાલેમમાં  
જન્મ આપ્યો હતો: શિમા, શોભાબ, નાથાન તથા સુલેમાન.
- <sup>૬</sup> દાઉદના બીજા નવ દીકરાઓ;  
ધિંહાર, અલિશામા, અલિફ્લેટ,
- <sup>૭</sup> નોગા, નેફેગ, થાફીઆ,
- <sup>૮</sup> અલિશામા, એલ્યાદા તથા અલિફ્લેટ હતા.
- <sup>૯</sup> તેની ઉપપતનીઓના દીકરાઓ ઉપરાંત આ સઘળા દાઉદના દીકરાઓ હતા. તામાર  
તેઓની બહેન હતી.
- <sup>૧૦</sup> સુલેમાનનો દીકરો રહાબામ હતો.  
રહાબામનો દીકરો અભિયા હતો.  
અભિયાનો દીકરો આસા હતો.  
આસાનો દીકરો ધર્મશાફાટ હતો.
- <sup>૧૧</sup> ધર્મશાફાટનો દીકરો ધર્મશાફ હતો.  
ધર્મશાફનો દીકરો અહાગયાહ હતો.  
અહાગયાહનો દીકરો ધોઆશ હતો.
- <sup>૧૨</sup> ધોઆશનો દીકરો અમાસ્યા હતો.  
અમાસ્યાનો દીકરો અગ્નાર્થી હતો.  
અગ્નાર્થાનો દીકરો ધોથામ હતો.
- <sup>૧૩</sup> ધોથામનો દીકરો આહાગ હતો.  
આહાગનો દીકરો હિંગકિયા હતો.  
હિંગકિયાનો દીકરો મનાશા હતો.
- <sup>૧૪</sup> મનાશાનો દીકરો આમોન  
અને આમોનનો દીકરો ધોશિયા હતો.
- <sup>૧૫</sup> ધોશિયાના દીકરાઓ; તેનો જયેષ્ઠ દીકરો ધોહાનાન, બીજો દીકરો ધર્મયાકીમ,  
શ્રીજો દીકરો સિદ્ધકિયા તથા ચોથો દીકરો શાલ્યુમ. <sup>૧૬</sup> ધર્મયાકીમનો દીકરો ધખોનથા,  
તેનો દીકરો સિદ્ધકિયા, જે છેલ્લો રાજ હતો.
- <sup>૧૭</sup> બંદીવાન ધખોનથાના દીકરાઓ; શાલ્ટીએલ, <sup>૧૮</sup> માલ્કીરામ, પદાયા, શેનાસ્સાર,  
ચકામ્યા, હોશામા તથા નદાષયા.
- <sup>૧૯</sup> <sup>૨૦</sup> પદાયાના દીકરાઓ; ઝરણબાબેલ તથા શિમઈ. ઝરણબાબેલના દીકરાઓ;  
મશુલ્લામ તથા હનાનથા; શલોમીથ તેઓની બહેન હતી; <sup>૨૧</sup> હશુબા, ઓહેલ, બેટેખથા,  
હસાદ્યા તથા થુશાબ-હેસેદ, તેઓ પણ ઝરણબાબેલના બીજ પાંચ દીકરાઓ  
હતા. <sup>૨૨</sup> હનાનથાના વંશજો; પલાટથા તથા ધશાયા. રફાયાના દીકરાઓ; આર્નાનના  
દીકરાઓ, ઓબાદ્યાના દીકરાઓ, શખાનથાના દીકરાઓ.
- <sup>૨૩</sup> શખાનથાનો દીકરો શમાયા. શમાયાના દીકરાઓ; હાટુશ, ધિગાલ, બારિયા, નાર્યા  
તથા શાફાટ. <sup>૨૪</sup> નાર્યાના પ્રાણ દીકરાઓ; એલ્યોએનાય, હિંગકિયા તથા આગીકામ.

૨૪ એલ્યોએનાથના સાત દીકરાઓ; હોદાવ્યા, એલ્યાશિબ, પલાથા, આક્ષુબ, થોહાનાન, દલાથા તથા અનાની.

## ૪

<sup>૧</sup> યહૃદાના વંશજો; પેદેસ, હેણોન, કાર્મી, હૂર તથા શોભાલ. <sup>૨</sup> શોભાલનો દીકરો રાથા, રાથાનો દીકરો યાહાથ, યાહાથના દીકરા આહુમાય અને લાહાદ. તેઓ સોરાથીઓનાં કુટુંબોના વંશજો હતા.

<sup>૩</sup> એટામના પુત્રો; થિઝઅલ, થિઝા તથા થિદબાશ. તેઓની બહેનનું નામ હાસ્સલેટ્પોની હતું. <sup>૪</sup> પનુઅલનો દીકરો ગદોર તથા એઝેરનો દીકરો હૂશા. તેઓ બેથલેહેમના પિતા એફાથાના જયેષ દીકરા હૂનના વંશજો હતા.

<sup>૫</sup> તકોઆના પિતા આશ્ખરને હેલા તથા નારા નામની બે પત્નીઓ હતી. <sup>૬</sup> નારાએ અહુગ્ગામ, હેફેર, તેમેની અને હાહાશ્તારીને જન્મ આપ્યો. <sup>૭</sup> હેલાના દીકરાઓ; સેરેથ, થિસહાર તથા એથનાન. <sup>૮</sup> અને હાક્કોસના દીકરા; આનૂભ તથા સોબેબા. હાઠમના દીકરા અહારહેલથી કુટુંબો થયાં.

<sup>૯</sup> યાબેસ પોતાના બાઈઓ કરતાં વધારે નામાંકિત હતો. તેની માતાએ તેનું નામ યાબેસ પાડ્યું. તેણે કદ્યું “કેમ કે તેના જન્મ વખતે મને ખૂબ પીડા થઈ હતી.” <sup>૧૦</sup> યાબેસે ઇજરાયલના પ્રભુને પ્રાર્થના કરી, “તમે મને નિશ્ચે આશીર્વાદ આપો અને મારો પ્રદેશ વધારો. તમારો હાથ મારી સાથે રાખો અને મને આપત્તિથી બચાવો કે જેથી મારે દુઃખ સહન કર્વું પડે નહિ!” પ્રભુએ તેની પ્રાર્થના માન્ય કરી.

<sup>૧૧</sup> શુહાના ભાઈ કલૂબનો દીકરો ભહીર અને ભહીરનો દીકરો એશ્તોન. <sup>૧૨</sup> એશ્તોનના દીકરાઓ બેથરાફા, પાસેઆ તથા નાહાશ નગર વસાવનાર તહિન્ના. આ બધા રેખાહના કુટુંબીઓ હતા.

<sup>૧૩</sup> કનાગના દીકરાઓ; ઓથનીએલ તથા સરાથા. ઓથનીએલના દીકરાઓ; હથાથ અને મોનોથાય. <sup>૧૪</sup> મોનોથાયનો દીકરો ઓફા. ગેહરાશીમનો પ્રણેતા સરાથાનો દીકરો યોઆબ અને યોઆબનો દીકરો ગેહરાશીમ, જે લોકો કારીગર હતા. <sup>૧૫</sup> યકૂન્નેના દીકરા કાલેબના દીકરાઓ; ઈલ, એલા તથા નાઆમ. એલાનો દીકરો કનાગ. <sup>૧૬</sup> યહાલ્લેલેલના દીકરાઓ; ઝીફ, ઝીફા, તીર્યા અને અસારેલ.

<sup>૧૭</sup> એગરાના દીકરાઓ; યેથેર, મેરેદ, એફેર તથા થાલોન. મેરેદની ભિસ્થી પત્નીએ મહિયમ, શાભ્માય તથા થિશબાને જન્મ આપ્યો અને થિશબાનો દીકરો એશ્તોઆ. <sup>૧૮</sup> તેની યહૃદી પત્નીએ યેરેદને જન્મ આપ્યો. યેરેદનો દીકરો ગદોર. હેબેરનો દીકરો સોખો તથા યકૂથીએલનો દીકરો ઝાનોઆ. તેઓ બિથથા નામની ફાલનની દીકરી જેની સાથે મેરેદે લગ્ન કર્યું હતું તેના દીકરાઓ હતા.

<sup>૧૯</sup> નાહામની બહેન હોદિયાની પત્નીના બે દીકરા; તેમાંના એકનો દીકરો કઈલાહ ગાર્મી, બીજો માખાથી એશ્તમોઆ. <sup>૨૦</sup> શિમોનના દીકરાઓ; આમ્મોન, દિન્ના, બેન-હાનાન તથા તિલોન. થિશઈના દીકરાઓ; ઝોહેથ તથા બેન-ઝોહેથ.

<sup>૨૧</sup> યહૃદાના દીકરા શેલાના દીકરાઓ; લેખાનો પિતા એર, મારેશાનો પિતા લાદા તથા બેથ-આશબેઆના રહેવાસીઓ, એટલે જેઓ શણનાં ઝીણાં વરશ્ર વણનારા હતા, તેઓનાં કુટુંબો; <sup>૨૨</sup> થોકીમ, કોઝેબાના માણસો, યોઆશ તથા સારાફ, જેમની પાસે મોઆબમાં સંપત્તિ હતી પરંતુ બેથલેહેમમાં પાછા રહેવા ગયા. (આ માહિતી પુરાતન લેખોને આધારે છે.) <sup>૨૩</sup> તેઓ કુંભાર હતા જે નટાઈમ અને ગદેરામાં રહેતા હતા અને રાજને માટે કામ કરતા હતા.

૨૪ શિમથોનના વંશજો; નમુઅેલ, યાભીન, યારીબ, ઝેરાહ તથા શાઉલ. ૨૫ શાઉલનો દીકરો શાલ્લુમ, શાલ્લુમનો દીકરો મિંસામ, મિંસામનો દીકરો મિશ્મા હતો. ૨૬ મિશ્માના વંશજો; તેનો દીકરો હામુઅેલ, તેનો દીકરો ઝાક્કુર તથા તેનો દીકરો શિમઈ.

૨૭ શિમઈને સોઠ દીકરા તથા છ દીકરીઓ હતી. પરંતુ તેના ભાઈઓને ઘણાં સંતાન ન હોવાથી તેઓનું કુટુંબ થહૂદાના કુટુંબની માફક વૃદ્ધિ પામ્યું નહિ. ૨૮ તેઓ બેરશેભામાં, મોલાદામાં તથા હસાર શુઆલમાં રહ્યા.

૨૯ તેઓ બિલ્લામાં, એસેમભાં તથા તોલાદમાં, ૩૦ બથુઅેલમાં, હોર્માભાં તથા સિકલાગમાં, ૩૧ બેથ-માર્કબોથમાં, હસાર-સુસીમભાં, બેથ-બિરૈભાં તથા શારાઈમભાં પણ રહેતા હતા. દાઉદના શાસન સુધી આ નગરોમાં તેઓનો વસવાટ હતો.

૩૨ તેઓના પાંચ નગરો: એટામ, આઈન, રિભોન, તોખેન તથા આશાન. ૩૩ તથા બાલ સુધી તે જ નગરોની યારે તરફના સર્વ ગામો પણ તેઓનાં હતાં. તેમા તેઓનાં વસવાટ હતા અને તેઓએ પોતાની વંશાવણીનો અહેવાલ રાખ્યો હતો.

૩૪ મેશોભાબ, યામ્લેખ, અમાદ્યાનો દીકરો યોશા; ૩૫ યોઅેલ, અસીઅેલના દીકરા સરાયાના દીકરા યોશિંયાનો દીકરો યેહુ; ૩૬ એલ્યોઅેનાય, યાકોબા, થશોહાયા, અસાયા, અદીઅેલ, થસીભીઅેલ, બનાયા; ૩૭ અને શમાયાના દીકરા શિશ્મીના દીકરા પદાયાના દીકરા આન્નોનના દીકરા શિશ્મીનો દીકરો જિઝા; ૩૮ આ બધા સરદારોનો પોતાના કુટુંબોના નામ પ્રમાણે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો, તેઓનાં કુટુંબો બહુ વૃદ્ધિ પામ્યાં.

૩૯ તેઓ જનવરોને માટે ઘાસચારો શોધવા ખીણની પૂર્વ બાજુ ગદોર સુધી ગથા. ૪૦ ત્યાં તેઓને પુષ્કળ પ્રમાણમાં સારો ઘાસચારો મખ્યો. તે પ્રદેશ વિશાળ, શાંત તથા સુલેહશાંતિવાળો હતો. અગાઉ હામના વંશજો ત્યાં રહેતા હતા. ૪૧ આ નામવાર જણાવેલા આગેવાનો, થહૂદિયાના રાજ હિંઝકિયાના સમયમાં તે પ્રદેશ પર ચટાઈ કરીને અગાઉ હામના વંશજોનો વસવાટ હતો ત્યાં આવ્યા. મેઉનીમ ત્યાં જ મળી આવ્યા હતા. તેઓએ તેનો સંપૂર્ણપણે નાશ કર્યો અને ત્યાં રહ્યા કારણ કે તેઓને પોતાના જનવરો માટે ત્યાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઘાસચારો મખ્યો.

૪૨ તેઓમાંના શિમથોનના કુટમાંના પાંચસો પુષ્કષો સેઈર પર્વત તરફ, થિશઈના દીકરાઓ પલાટયા, નાર્યા, રફાયા અને ઉજિયેલની આગેવાનીમાં ગથા. ૪૩ ત્યાં બાકીના બચી ગયેલા અમાલેકીઓનો તેઓએ સંહાર કર્યો અને તેઓ ત્યાં આજ સુધી વસી રહેલા છે.

## ૫

૧ ઇઝરાયલના જયેષ દીકરા રહેનના દીકરાઓ; જો કે રહેન ઇઝરાયલનો જયેષ દીકરો હતો, પરંતુ તેણે પોતાના પિતાનો પલંગ અશુષ કર્યો હતો તેથી તેના જયેષપણાનો હક ઇઝરાયલના દીકરા થૂસફના દીકરાઓને આપવામાં આવ્યો. તેથી તેને જયેષ દીકરા તરીકે ગણવામાં આવ્યો નહિ. ૨ થહૂદા પોતાના ભાઈઓ કરતાં પરાક્રમી થયો અને તેના વંશમાંથી આગેવાન આવશે. પણ જયેષપણાનો હક તો થૂસફનો જ રહ્યો. ૩ ઇઝરાયલના જયેષ દીકરા રહેનના દીકરાઓ; હનોખ, પાલ્લુ, હેંગ્રોન તથા કાર્મી હતા.

૪ યોઅેલના વંશજો;  
યોઅેલનો દીકરો શમાયા હતો,  
શમાયાનો દીકરો ગોગ હતો,  
ગોગનો દીકરો શિમઈ હતો,  
૫ શિમઈનો દીકરો મિખા હતો,

મિખાનો દીકરો રાથા હતો,  
રાથાનો દીકરો બાલ હતો,  
૬ બાલનો દીકરો બેચા હતો. તેને આશુરનો રાજ તિગ્લાથ-પિલનેસેર, બંદીવાન કરીને  
લઈ ગયો હતો. બેચા રૂખેનીઓના કુળનો સરદાર હતો.

૭ તેઓની વંશાવળીના અહેવાલની નોંધ મુજબ, તેઓનાં કુળ પ્રમાણે તેઓના  
ભાઈઓ આ હતા; મુખ્ય યેઈએલ તથા ઝર્ફાયા, ૮ યોએલના દીકરા શેમાના દીકરા  
આજાગનો દીકરો બેલા. તેઓ અરોએરમાં છેક નખો તથા બાલ-મેઓન સુધી રહેતા  
હતા. ૯ પૂર્વ દિશામાં ફાત નદીથી અરણ્યની સરહદ સુધી તેમનો વિસ્તાર હતો. કેમ  
કે ગિલ્યાદ દેશમાં તેઓના પશુઓની સંખ્યા ઘણી હતી.

૧૦ શાહિલના દિવસોમાં યોએલના દીકરાઓએ હાગ્રીઓ પર હુમલો કર્યો અને  
તેઓનો નાશ કર્યો. તેઓ ગિલ્યાદની પૂર્વ બાજુના સધળા પ્રદેશમાં પોતાના તંબુઓમાં  
વસ્થા.

૧૧ ગાદના કુળના સભ્યો બાશાન દેશમાં તેઓની સામી બાજુએ સાલખા સુધી  
વસ્થા. ૧૨ તેઓના આગેવાનો યોએલ, જે કુટુંબનો મુખ્ય હતો, કુટુંબનો બીજો મુખ્ય  
શાફામ; થાનાઈ તથા શાફાટ બાશાનમાં રહેતા હતા. ૧૩ તેઓના સાત ભાઈઓ  
મિખાએલ, મશુલ્લામ, શેબા, યોરાય, યાકાન, ઝીઆ તથા એબેર.

૧૪ આ નીચે મુજબની વ્યક્તિત્વો અભિહાઈલના વંશજો;  
જૂડનો દીકરો યાહુદો હતો,  
યાહુદોનો દીકરો યશિશાથ હતો,  
યશિશાથનો દીકરો મિખાએલ હતો,  
મિખાએલનો દીકરો ગિલ્યાદ હતો,  
ગિલ્યાદનો દીકરો યારોઆ હતો,  
યારોઆનો દીકરો હૂરી હતો,  
હૂરીનો દીકરો અભિહાઈલ.

૧૫ ગુનીનો દીકરો આંજિદ્યેલનો દીકરો અહી, તેઓના પિતાના કુટુંબનો મુખ્ય હતો.

૧૬ તેઓ બાશાનમાંના ગિલ્યાદમાં, તેના નગરોમાં તથા શારોનની સધળી  
ધાસચારાવાળી જમીનોમાં, તેઓની સરહદ સુધી રહેતા હતા. ૧૭ યહુદાના રાજ  
યોથામના દિવસોમાં તથા ઇજરાયલના રાજ યરોબામના દિવસોમાં, આ બધાને  
તેઓની વંશાવળી પ્રમાણે ગણવામાં આવ્યા હતા.

૧૮ રૂખેનીઓ, ગાદીઓ, તથા મનાશાનું અડધું કુળ જેઓ ટાલ તથા તલવાર  
ઉંચકનાર, ધનુર્વિર્દ્યા જાળનારાં તથા યુદ્ધમાં કુશળ એવા ચુંભાળીસ હજાર સૈનિકો  
હતા. ૧૯ તેઓએ હાગ્રીઓ, યદૂર, નાફીશ તથા નોદાબ પર હુમલો કર્યો.

૨૦ ઇજરાયલીઓને તેઓ વિલુલ ઈશ્વર તરફથી સહાય મળી. આ પ્રમાણે હાગ્રીઓ  
તથા જે સર્વ તેઓની સાથે હતા, તેઓ હારી ગયા. કેમ કે ઇજરાયલીઓએ યુદ્ધમાં  
ઈશ્વરને વિનંતી કરી અને તેમણે તેઓની વિનંતી માન્ય કરી, કારણ કે તેઓએ ઈશ્વર  
પર બરોસો રાખ્યો હતો. ૨૧ તેઓએ તેમનાં જાનવરો, એટલે પચાસ હજાર ઉંટ, બે  
લાખ પચાસ હજાર ધેટાં, બે હજાર ગઢેડાં ઉપરાંત એક લાખ માણસોને કબજે કરી  
લીધા. ૨૨ કેમ કે ઈશ્વર તેમના માટે લક્ષ્યા. તેઓએ ઘણાં શાત્રુઓનો સંહાર કર્યો.  
બંદીવાસ થતાં સુધી તેઓ તેમના દેશમાં રહ્યા.

૨૩ મનાશાનું અડધું કુળ, બાશાનના દેશથી બાલ-હેર્મોન તથા સનીર જે હેર્મોન  
પર્વત છે ત્યાં સુધી વસ્થયું. ૨૪ તેઓના પિતાના કુટુંબોના આગેવાનો આ પ્રમાણે હતા:

એકેર, થિશઈ, અલિયેલ, આજિયેલ, થર્મિયા, હોદાવ્યા તથા યાહૃદીએલ. તેઓ પરાકમી, હિંમતવાન, નામાંકિત પુચ્છો હતા તથા પોતાના પિતાના કુટુંબનાં આગેવાનો હતા.

**૨૫** પણ તેઓ પોતાના પિતૃઓના ઈંઘરને અવિશ્વાસુ હતા. તેઓની આગઢથી દેશના જે લોકોનો વિનાશ ઈંઘરે કર્યો હતો તેઓના દેવોની પૂજા કરીને તેઓ ધર્મભ્રષ્ટ થયા. **૨૬** ઈજ રાયલના ઈંઘરે આશૂરના રાજ પૂલનું તથા આશૂરના રાજ તિગ્લાથ-પિલ્નેસેરનું પણ મન ઉશ્કેર્થું. તે તેઓને એટલે જીબેનીઓને, ગાદીઓને તથા મનાશાના અડધા કુઠને બંદીવાન કરીને લઈ ગયો. તેણે તેઓને હલાહ, હાબોર, હાચા તથા ગોઝાન નદીને કિનારે લાવીને વસાવ્યા, જ્યાં તેઓ આજ જુદી વસેલા છે.

## ૬

**૧** લેવીના દીકરાઓ: ગેર્શોન, કહાથ તથા મરાચી. **૨** કહાથના દીકરાઓ: આભ્રામ, થિસહાર, હેબ્રોન તથા ઉજિયેલ. **૩** આભ્રામના દીકરાઓ: હારુન, મૂસા તથા દીકરી મરિયમ. હારુનના દીકરાઓ: નાદાબ, અબીહૂ, એલાગ્રાર તથા ઈથામાર.

**૪** એલાગ્રારનો દીકરો ફીનહાસ. ફીનહાસનો દીકરો અબીશૂઆ. **૫** અબીશૂઆનો દીકરો બુક્કી. બુક્કીનો દીકરો ઉંગી. **૬** ઉંગીનો દીકરો ઝરાહયા. ઝરાહયાનો દીકરો મરાયોથ.

**૭** મરાયોથનો દીકરો અમાર્યા. અમાર્યાનો દીકરો અહિદૂબ. **૮** અહિદૂબનો દીકરો સાદોક. સાદોકનો દીકરો અહિમાઆસ. **૯** અહિમાઆસનો દીકરો અગાર્યા. અગાર્યાનો દીકરો થોહાનાન.

**૧૦** થોહાનાનનો દીકરો અગાર્યા. જુલેમાને થલશાલેમખાં જે બકિતસ્થાન બાંધ્યું તેમા જે સેવા કરતો હતો તે એ જ છે. **૧૧** અગાર્યાનો દીકરો અમાર્યા. અને અમાર્યાનો દીકરો અહિદૂબ. **૧૨** અહિદૂબનો દીકરો સાદોક. સાદોકનો દીકરો શાલ્વુમ.

**૧૩** શાલ્વુમનો દીકરો હિલિકયા. હિલિકયાનો દીકરો અગાર્યા. **૧૪** અગાર્યાનો દીકરો સરાથા. સરાથાનો દીકરો થહોસાદાક. **૧૫** જથારે ઈંઘરે નખૂખાદનેસ્કાર મારફતે થહૂદિયા અને થલશાલેમના લોકોને બંદીવાન બનાવ્યાં હતા ત્યારે થહોસાદાકને બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

**૧૬** લેવીના દીકરાઓ: ગેર્શોમ, કહાથ તથા મરાચી. **૧૭** ગેર્શોમના દીકરાઓ: લિંજી તથા શિમઈ. **૧૮** કહાથના દીકરાઓ: આભ્રામ, થિસહાર, હેબ્રોન અને ઉજિયેલ.

**૧૯** મરાચીના દીકરાઓ: માહલી તથા મૂશી. આ લેવીઓનાં કુઠો તેમના પિતાના કુટુંબો પ્રમાણે: **૨૦** ગેર્શોમનો દીકરો: લિંજી.

લિંજીનો દીકરો યાહૃથ,  
તેનો દીકરો જિભા.

**૨૧** તેનો દીકરો થોઆહ,

તેનો દીકરો થિદો,

તેનો દીકરો ઝેરા,

તેનો દીકરો યેઆથરાય.

**૨૨** કહાથના વંશજો: તેનો દીકરો આમિનાદાબ,

તેનો દીકરો કોરા, તેનો દીકરો આસ્સીર, **૨૩** તેનો દીકરો એલ્કાના,

તેનો દીકરો એબ્યાસાફ,

તેનો દીકરો આસ્સીર,

**૨૪** તેનો દીકરો તાહાથ,

તેનો દીકરો ઉશીયેલ,

તેનો દીકરો ઉજિયા,

તેનો દીકરો શાઉલ.

૨૫ એલ્કાનાના દીકરાઓ: અમાસાથ તથા અહિમોથ. ૨૬ એલ્કાનાનો બીજો દીકરો સોઝાથ,

તેનો દીકરો નાહાથ.

૨૭ તેનો દીકરો અલિયાબ,

તેનો દીકરો થરોહાભ,

તેનો દીકરો એલ્કાના.

૨૮ શભુઅલના દીકરાઓ: જથેષ્પુત્ર યોઅલ તથા બીજો અબિયા.

૨૯ મરાશીનો દીકરો માહલી, તેનો દીકરો લિંગી, તેનો દીકરો શિમઈ તથા તેનો દીકરો ઉઝ્જાહ.

૩૦ તેનો દીકરો શિમા, તેનો દીકરો હાર્દિયા, તેનો દીકરો અસાથા.

૩૧ કરારકોશને લાવીને એક જગ્યાએ પ્રસ્થાપિત કર્યા પણ ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનમાં દાઉદ રાજાએ ઈંઘરની સ્તુતિ કરવા માટે સંગીતકારો પર આગેવાનો નીખ્યા. ૩૨ જથાં ચુધી ચુલેમાને ઈંઘરનું ભક્તિસ્થાન થણશાલેમાં બાંધ્યું નહોતું, ત્યાં ચુધી તેઓ ગાથન કરીને મુલાકાતમંડપના તંબુ આગળ સેવા કરતા હતા. તેઓ તેમને આપેલા કામના ક્રમ પ્રમાણે સેવા માટે હાજર રહેતા હતા.

૩૩ જેઓ સેવા કરતા હતા તેઓ તથા તેઓના દીકરાઓ: કહાથીઓના કુટુંબનો ગાથક હેમાન,

હેમાન યોઅલનો દીકરો,

યોઅલ શભુઅલનો દીકરો,

૩૪ શભુઅલ એલ્કાનાનો દીકરો,

એલ્કાના થરોહાભનો દીકરો,

થરોહાભ અલિયેલનો દીકરો,

અલિયેલ તોઆનો દીકરો હતો.

૩૫ તોઆ સૂફનો દીકરો,

સૂફ એલ્કાનાનો દીકરો,

એલ્કાના માહાથનો દીકરો,

માહાથ અમાસાથનો દીકરો,

૩૬ અમાસાથ એલ્કાનાનો દીકરો,

એલ્કાના યોઅલનો દીકરો,

યોઅલ અઝાર્યાનો દીકરો,

અઝાર્યા સફાન્યાનો દીકરો,

૩૭ સફાન્યા તાહાથનો દીકરો,

તાહાથ આસ્સીરનો દીકરો,

આસ્સીર એઝાસાફનો દીકરો,

એઝાસાફ કોરાનો દીકરો,

૩૮ કોરા થિસ્હારનો દીકરો,

થિસ્હાર કહાથનો દીકરો,

કહાથ લેવીનો દીકરો,

લેવી ઈજરાથલનો દીકરો.

૩૯ હેમાનનો સાથીદાર આસાફ, જે તેને જમણે હાથે ઊભો રહેતો હતો.

આસાફ બેઝેથાનો દીકરો,

બેઝેથા શિમાનો દીકરો.

૪૦ શિમાા મિખાઅલનો દીકરો,

મિખાઅલ બાસેથાનો દીકરો,

બાસેયા માલિકયાનો દીકરો.  
 ૪૧ માલિકયા એથનીનો દીકરો,  
 એથની ઝેરાનો દીકરો,  
 ઝેરા અદાયાનો દીકરો.

૪૨ અદાયા એથાનનો દીકરો,  
 એથાન જિમ્ભાનો દીકરો,  
 જિમ્ભા શિમેઈનો દીકરો.  
 ૪૩ શિમેઈ યાહાથનો દીકરો,  
 યાહાથ ગેર્શોભનો દીકરો,  
 ગેર્શોભ લેવીનો દીકરો.

૪૪ હેમાનના ડાખા હાથે તેના સાથીદાર મરાણીના દીકરાઓ હતા. તેઓમાં કીશીનો  
 દીકરો એથાન.  
 કીશી આંદીનો દીકરો,  
 આંદી માલ્લુખનો દીકરો.

૪૫ માલ્લુખ હશાંથાનો દીકરો,  
 હશાંથા અમાસથાનો દીકરો,  
 અમાસથા હિલિકયાનો દીકરો.  
 ૪૬ હિલિકયા આમ્સીનો દીકરો,  
 આમ્સી બાનીનો દીકરો,  
 બાની શેમેરનો દીકરો,  
 ૪૭ શેમેર માહલીનો દીકરો,  
 માહલી મૂશીનો દીકરો,  
 મૂશી મરાણીનો દીકરો,  
 મરાણી લેવીનો દીકરો.

૪૮ તેઓના લેવી સાથીઓ ઈંઘરના મંડપની તમામ સેવાને માટે નિમાયેલા હતા.  
 ૪૯ હાઠન તથા તેના દીકરાઓએ પરમપવિત્રસ્થાનને લગતું સધ્યું કામ કર્યું. એટલે  
 તેઓએ દહનીયાર્પણની વેદી પર અર્પણો ચઢાવ્યાં. તેઓએ ધૂપવેદી પર ધૂપ બાધ્યું.  
 સર્વ ઇજરાયલને માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવા સારુ, તેઓએ ઈંઘરના સેવક મૂસાએ જે સર્વ  
 આજ્ઞાઓ આપી હતી તે પ્રમાણે કરતા હતા.

૫૦ હાઠનના વંશજો:  
 હાઠનનો દીકરો એલાગાર,  
 એલાગારનો દીકરો ફીનહાસ,  
 ફીનહાસનો દીકરો અભીશૂઆ,  
 ૫૧ અભીશૂઆનો દીકરો બુક્કી,  
 બુક્કીનો દીકરો ઉંગળી,  
 ઉંગળીનો દીકરો ઝરાહથા,  
 ૫૨ ઝરાહથાનો દીકરો મરાયોથ,  
 મરાયોથનો દીકરો અમાર્થ,  
 અમાર્થનો દીકરો અહિદૂખ,  
 ૫૩ અહિદૂખનો દીકરો સાદોક,  
 સાદોકનો દીકરો અહિમાઆસ હતો.

૫૪ જે જગ્યા હાઠનના વંશજોને આપવામાં આવી હતી. એ જગ્યાઓ આ હતી.  
 કોહાથીઓના કુટુંબો માટે ચિછીઓ નાખીને પહેલો ભાગ તેમને આપવામાં આવ્યો  
 હતો: ૫૫ તેઓને થહૂદાના દેશમાં હેબ્રોન તથા તેની આસપાસની ધાસથારાવાળી

જમીનો આપવામાં આવી હતી. <sup>૫૬</sup> પણ તે નગરનાં ખેતરો તથા તેની આક્ષપાસનાં ગામો તેઓએ થકુશેના દીકરા કાલેબને આપ્યાં.

<sup>૫૭</sup> હાલના વંશજોને તેઓએ આશ્રયનગર એટલે હેબ્રોન આપ્યું. વળી લિઙ્ના તેના ગોચરો સહિત યાચીર તથા એશ્તમોઓ તેના ગોચરો સહિત, <sup>૫૮</sup> હિલેન તેના ગોચરો સહિત, દાખીર તેના ગોચરો સહિત, <sup>૫૯</sup> હાલના વંશજોને આશન તેના ગોચરો સહિત સાથે તથા બેથ-શેમેશ તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યાં. <sup>૬૦</sup> બિન્યામીનના કુઠમાંથી જેબા તેના ગોચરો સહિત, આલ્લેમેથ તેના ગોચરો સહિત તથા અનાથોથ તેના ગોચરો સહિત. કહાથીઓના કુટુંબોને આ સઘળાં મળીને તેર નગરો આપવામાં આવ્યાં.

<sup>૬૧</sup> કહાથના બાકીના વંશજોને ચિછીઓ નાખીને એફાઇમ, દાન, તથા મનાશાના અડધા કુઠમાંથી દસ નગરો આપવામાં આવ્યાં. <sup>૬૨</sup> ગેર્શોમના વંશજોને તેઓનાં જુદાં જુદાં કુટુંબો માટે ઇસ્સાખારના કુઠમાંથી, આશેરના કુઠમાંથી, નફતાલીના કુઠમાંથી તથા મનાશાના કુઠમાંથી બાશાનમાં તેર નગરો આપવામાં આવ્યાં.

<sup>૬૩</sup> મરાચીના વંશજોને, તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, રૂબેનના, ગાદના તથા ઝબુલોનના કુઠમાંથી ચિછીઓ નાખીને બાર નગરો આપવામાં આવ્યાં. <sup>૬૪</sup> તેથી ઇજરાયલના લોકોએ લેવીઓને આ નગરો તેઓનાં ગોચરો સહિત આપ્યાં. <sup>૬૫</sup> તેઓએ થહૂદાના, શિમયોનના તથા બિન્યામીનના કુઠમાંથી આ નગરો જેઓનાં નામ આપેલાં છે તે, ચિછીઓ નાખીને આપ્યાં.

<sup>૬૬</sup> કહાથના કેટલાંક કુટુંબોને એફાઇમના કુઠમાંથી નગરો આપવામાં આવ્યાં. <sup>૬૭</sup> તેઓને એફાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં આવેલું શખેમ આશ્રયનું નગર તેના ગોચરો સહિત, ગેરેર તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યાં. <sup>૬૮</sup> યોક્માભ તેના ગોચરો સહિત, બેથ-હોરોન તેના ગોચરો સહિત, <sup>૬૯</sup> આયાલોન તેના ગોચરો સહિત તથા ગાથ-રિભોન તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યાં.

<sup>૭૦</sup> મનાશાના અડધા કુઠમાંથી આનેર તેના ગોચરો સહિત તથા બિલહાભ તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યા. આ સંપત્તિ બાકીના કહાથીઓના કુટુંબોની થઈ.

<sup>૭૧</sup> ગેર્શોમના વંશજોને મનાશાના અડધા કુઠમાંથી બાશાનમાંનું ગોલાન તેના ગોચરો સહિત તથા આશ્તાચોથ તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યાં. <sup>૭૨</sup> ઇસ્સાખારના કુઠમાંથી ગેર્શોમના વંશજોએ કેદેશ તેના ગોચરો સહિત, દાબરાથ તેના ગોચરો સહિત, <sup>૭૩</sup> રામોથ તેના ગોચરો સહિત તથા આનેમ તેના ગોચરો સહિત પણ આપવામાં આવ્યાં.

<sup>૭૪</sup> આશેરના કુઠમાંથી તેઓને માશાલ તેના ગોચરો સહિત, આંદોન તેના ગોચરો સહિત, <sup>૭૫</sup> હુકોક તેના ગોચરો સહિત, રહોબ તેના ગોચરો સહિત મળ્યાં. <sup>૭૬</sup> નફતાલીના કુઠમાંથી તેઓએ ગાલીલમાંનું કેદેશ તેના ગોચરો સહિત, હાભોન તેના ગોચરો સહિત તથા કિર્યાથાઈમ તેના ગોચરો સહિત પ્રાપ્ત કર્યાં.

<sup>૭૭</sup> બાકીના લેવીઓને એટલે મરાચીના વંશજોને ઝબુલોનના કુઠમાંથી, રિભોન તેના ગોચરો સહિત તથા તાખોર તેના ગોચરો સહિત આપવામાં આવ્યા. <sup>૭૮</sup> તેઓના કુઠોને થચીખોની પાસે થર્ડનને પેલે પાર, એટલે નદીની પૂર્વ તરફ, અરણ્યમાંનું બેસેર તેના ગોચરો સહિત, યાલ્સા તેના ગોચરો સહિત; <sup>૭૯</sup> કદેમોથ તેના ગોચરો સહિત તથા મેફાથ તેના ગોચરો સહિત રૂબેનના કુઠમાંથી આપવામાં આવ્યાં.

<sup>૮૦</sup> ગાદના કુઠમાંથી તેઓને ગિલ્યાદમાંનું રામોથ તેના ગોચરો સહિત, માહનાઇમ તેના ગોચરો સહિત, <sup>૮૧</sup> હેશભોન તેના ગોચરો સહિત તથા થાએર તેના ગોચરો સહિત નગરો આપવામાં આવ્યાં.

## ૭

<sup>૧</sup> ઇસસાખારના ચાર દીકરાઓ: તોલા, પૂઆહ, યાશુબ તથા શિશ્વોન. <sup>૨</sup> તોલાના દીકરાઓ: ઉજિઝ, રફાથા, યશીએલ, યાહમાય, યિબસામ તથા શમુઅલ. તેઓ તેમના પિતૃઓના કુટુંબોના એટલે કે, તોલાના કુટુંબનાં આગેવાનો હતા. દાઉદ રાજના સમયમાં તેઓની સંખ્યા બાવીસ હજર છસોની હતી. <sup>૩</sup> ઉજિઝનો દીકરો યિઝાહથા. યિઝાહથાના દીકરાઓ: મિખાએલ, ઓબાદથા, યોએલ તથા યિશ્શીથા. આ પાંચ આગેવાનો હતા.

<sup>૪</sup> તેઓના પિતૃઓના કુટુંબોની વંશાવળી પ્રમાણે, તેઓની પાસે લડાઈને માટે હથિયારબંધ છશીસ હજર માણસો હતા, કેમ કે તેઓની ઘણી પત્નીઓ તથા દીકરાઓ હતા. <sup>૫</sup> ઇસસાખારના કુળના પિતૃઓનાં કુટુંબો મળીને તેઓના બાઈઓની વંશાવળી પ્રમાણે ગણતાં તેઓ સિંત્યાશી હજર યોજાઓ હતા.

<sup>૬</sup> બિન્યામીનના પ્રણ દીકરાઓ: બેલા, બેખેર તથા યદીએલ. <sup>૭</sup> બેલાના પાંચ દીકરાઓ; એસબોન, ઉજિઝ, ઉજિયેલ, યિશ્શોથ તથા ઈચી હતા. તેઓ કુટુંબોના સૈનિકો તથા આગેવાનો હતા. તેઓની ગણતચી પ્રમાણે તેઓના યોજાઓની સંખ્યા બાવીસ હજર ચોશીસ હતી.

<sup>૮</sup> બેખેરના દીકરાઓ: ઝભિરા, યોઆશ, એલીએઝેર, એલ્યુનાથ, ઓશ્રી, યિશ્શોથ, અભિથા, અનાથોથ તથા આલેમેથ. આ બધા તેના દીકરાઓ હતા. <sup>૯</sup> તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે તેમની ગણતચી કરતાં તેઓ વીસ હજર બસો શૂરવીર પુરુષો તથા કુટુંબોના આગેવાનો હતા. <sup>૧૦</sup> યદીએલનો દીકરો બિલ્હાન હતો. બિલ્હાનના દીકરાઓ: યેઉશ, બિન્યામીન, એહૂદ, કનાના, ઝેથાન, તાર્શીશ તથા અહિશાહાર.

<sup>૧૧</sup> આ બધા યદીએલના દીકરાઓ હતા. તેઓના કુટુંબનાં સત્તર હજર બસો આગેવાનો અને યોજા હતા. તેઓ લડાઈ વખતે સૌન્યમાં જવાને લાયક હતા. <sup>૧૨</sup> ઈરના વંશજો: શુપીમ તથા હુપીમ અને આહેરનો દીકરો હુશીમ.

<sup>૧૩</sup> નફતાલીના દીકરાઓ; યાહસીએલ, ગુની, યેસેર તથા શાલ્લુમ. તેઓ બિલ્હાના દીકરાઓ હતા.

<sup>૧૪</sup> મનાશાના પુત્રો; અરામી ઉપપત્નીથી જન્મેલા આસ્ત્રીએલ અને માખીર. તેને જ માખીરનો દીકરો ગિલ્યાદ. <sup>૧૫</sup> માખીરે હુપીમ અને શુપીમકુળમાંથી બે પત્નીઓ સાથે લગ્ન કર્યા. એકનું નામ માકા હતું. મનાશાના બીજા વંશજનું નામ સલોફલાદ હતું, તેને દીકરાઓ ન હતા, માત્ર દીકરીઓ જ હતી.

<sup>૧૬</sup> માખીરની પત્ની માકાને દીકરો જન્મ્યો. તેણે તેનું નામ પેરેશ રાખ્યું. તેના બાઈનું નામ શેરેશ. તેના દીકરાઓ ઉલામ તથા ઈકેમ. <sup>૧૭</sup> ઉલામનો દીકરો બદાન. તેઓ મનાશાના દીકરા માખીરના દીકરા ગિલ્યાદના વંશજો હતા. <sup>૧૮</sup> ગિલ્યાદની બહેન હાખ્મોલેખેથે ઈશ્વોર, અભીએઝેર તથા માહલાને જન્મ આપ્યો. <sup>૧૯</sup> શભિદાના દીકરાઓ; આદ્યાન, શેખેમ, લિકણી તથા અનીઆમ. <sup>૨૦</sup> એફાઇમના વંશજો નીચે પ્રમાણે છે;

એફાઇમનો દીકરો શુથેલા હતો.

શુથેલાનો દીકરો બેરેદ હતો.

બેરેદનો દીકરો તાહાથ હતો.

તાહાથનો દીકરો ઓલાદા હતો.

ઓલાદાનો દીકરો તાહાથ હતો.

<sup>૨૧</sup> તાહાથનો દીકરો ઝાબાદ હતો.

ઝાબાદના દીકરા શુથેલા, એઝેર તથા એલાદ. તેઓને દેશના મૂળ રહેવાસીઓ ગાથના

પુરુષોએ મારી નાખ્યા, કારણ કે તેઓનાં જાનવરને લુંટી જવા માટે તેઓ

આવ્યા હતા. ૨૨ તેઓના પિતા એફાઇમે ઘણાં દિવસો સુધી શોક કર્યો, તેના ભાઈઓ તેને દિલાસો આપવા આવ્યા.

૨૩ એફાઇમની પતની ગર્ભવતી થઈ તેણે પુત્રને જન્મ આપ્યો. એફાઇમે તેનું નામ બરિયા (ભાગ્યહીન) રાખ્યું, કારણ કે તેના કુટુંબની દુર્દીશા થઈ હતી. ૨૪ તેને શેરા નામની એક દીકરી હતી. તેણે નીથેનું બેથ-હોરોન તથા ઉપરનું ઊંડેન-શેરાહ એમ બે નગરો બાંદ્યા.

૨૫ એફાઇમના દીકરા રેફા તથા રેશેફ હતો.

રેશેફનો દીકરો તેલાહ હતો.

તેલાહનો દીકરો તાહાન હતો.

૨૬ તાહાનનો દીકરો લાદાન હતો.

લાદાનનો દીકરો આભિહૃદ હતો.

આભિહૃદનો દીકરો અલીશામા હતો.

૨૭ અલીશામાનો દીકરો નૂન હતો.

નૂનનો દીકરો થહોશુઆ હતો.

૨૮ તેઓનાં વતન તથા વસવાટ બેથેલ તથા તેની આસપાસનાં ગામો હતાં. તેઓ પૂર્વ તરફ નારાન, પશ્ચિમ તરફ ગેઝેર તથા તેનાં ગામો, વળી શખેમ તથા તેનાં ગામો અને અગ્રા તથા તેના ગામો સુધી વિસ્તરેલા હતા. ૨૯ મનાશાની સીમા પાસે બેથ-શાન તથા તેનાં ગામો, તાનાખ તથા તેનાં ગામો, મગિદો તથા તેનાં ગામો, દોર તથા તેનાં ગામો હતા. આ બધાં નગરોમાં ઇજરાયલના દીકરા યૂસફના વંશજો રહેતા હતા.

૩૦ આશેરના દીકરાઓ: થિભના, થિજ્યા, થિશ્ચી, બરિયા. સેરા તેઓની બહેન હતી.

૩૧ બરિયાના દીકરાઓ; હેબેર તથા ભાલ્કીએલ. ભાલ્કીએલનો દીકરો બિર્જાઈથ.

૩૨ હેબેરના દીકરાઓ; યાફલેટ, શોમેર તથા હોથામ. શુઆ તેઓની બહેન હતી.

૩૩ યાફલેટના દીકરાઓ; પાસાખ, બિખાલ તથા આખાથ. આ યાફલેટના બાળકો હતા. ૩૪ યાફલેટના ભાઈ શેમેરના દીકરાઓ; અહી, રોહગા, થહુલ્બા તથા અરામ.

૩૫ શેમેરના ભાઈ હેલેમના આ દીકરાઓ હતા; સોફાહ, થિભના, શેલેશ તથા આમાલ.

૩૬ સોફાહના દીકરાઓ; શુઆ, હાર્નેફેર, શુઆલ, બેરી, થિભા, ૩૭ બેસેર, હોદ, શામ્મા, શિલ્શા, થિશ્રાન તથા બેરા. ૩૮ થેથેરના દીકરાઓ; થકુલ્લે, પિસ્પા, તથા અરા.

૩૯ ઉલ્લાના વંશજો; આરાહ, હાલ્લીએલ તથા રિસ્થા. ૪૦ એ બધા આશેરના વંશજો હતા. તેઓ પોતાના પિતુઓનાં કુટુંબોના આગેવાનો, પરાક્ષ્મી, શૂરવીર, પ્રસ્તિજ પુરુષો તથા મુખ્ય ભાણસો હતા. વંશાવળી પ્રમાણે યુજના કામ ભાટેની તેઓની ગણતરી કરતાં તેઓ છ્યાંસ હજાર પુરુષો હતા.

## ૬

૧ બિન્યાભીનના પાંચ દીકરા; જથેછ દીકરો બેલા, આશેલ, અહારાહ, ૨ નોહા તથા રાફા. ૩ બેલાના દીકરાઓ; આદાર, ગેરા, એહૂદ, ૪ અભીશુઆ, નામાન, અહોઆહ, ૫ ગેરા, શકૂફાન તથા હુરામ.

૬ આ એહૂદના વંશજો ગેબાના રહેવાસીઓના કુટુંબોના આગેવાનો હતા, તેઓને બંદીવાન કરીને ભાનાહાથમાં લર્દ જવાથા. ૭ નામાન, અહિયા, ગેરા. ગેરાના દીકરાઓ; ઉગ્રા તથા અહિહૂદ.

૮ શાહરાઈમે તેની પતનીઓ હુશીમ અને બારાને જૂટાછેડા આપી દીધા, પણ મોઆખ દેશમાં અન્ય પતનીઓથી થયેલા તેના દીકરા; ૯ તેની પતની હોદેશથી, શાહરાઈમ યોબાખ, સિંધા, મેશા તથા ભાલ્કામ, ૧૦ થેઉસ, શાખ્યા અને મિર્મા. આ તેના દીકરાઓ

તેઓના કુટુંબોના આગેવાનો હતા. <sup>૧૧</sup> પત્ની હુશીમથી જન્મેલા દીકરા અભિટુબ તથા એલ્પાલ.

<sup>૧૨</sup> એલ્પાલના દીકરાઓ; એબેર, મિશામ તથા શેમેદ, શેમેદ ઓનો તથા લોદ નગરો તથા ગામો બંધાત્યાં, <sup>૧૩</sup> તેના બીજા દીકરાઓ; બચિયા તથા શેમા. તેઓ આયાલોનમાં રહેતા કુટુંબોના આગેવાનો હતા, તેઓએ ગાથના રહેવાસીઓને કાઢી મૂક્યા.

<sup>૧૪</sup> બચિયાના દીકરાઓ;  
આટથો, શાશાક, એરેમોથ,  
<sup>૧૫</sup> ઝાડ્યા, અચાદ, એદેર,  
<sup>૧૬</sup> મિખાએલ, થિશ્પા તથા થોહા.  
<sup>૧૭</sup> એલ્પાલના દીકરાઓ;  
ઝાડ્યા, મશુલલામ, હિંકી, હેબેર,

<sup>૧૮</sup> થિઝરાથ, થિઝલીઆ તથા થોબાબ.

<sup>૧૯</sup> શિમઈના દીકરાઓ;  
યાકીમ, ઝિઝી, ઝાફ્ફી,  
<sup>૨૦</sup> અલિએનાથ, સિલ્લાથાથ, અલીએલ,  
<sup>૨૧</sup> અદાથા, બરાથા તથા શિભ્રાથ તે શિમઈના દીકરાઓ.  
<sup>૨૨</sup> શાશાકના દીકરાઓ;  
થિશ્પાન, એબેર, અલીએલ,  
<sup>૨૩</sup> આણ્દોન, ઝિઝી, હાનાન,  
<sup>૨૪</sup> હનાન્યા, એલામ, આન્થોથિયા,  
<sup>૨૫</sup> થિફદથા અને પનુએલ એ શાશાકના પુત્રો.

<sup>૨૬</sup> થરોહામના દીકરાઓ;  
શામ્શરાથ, શહાર્યા, અથાલ્યા,  
<sup>૨૭</sup> થારેશથા, એલિથા તથા ઝિઝી.  
<sup>૨૮</sup> આ તેઓના કુટુંબોના આગેવાનો તથા તેમના સમયોમાં મુખ્ય પુરુષો હતા. તેઓ યચ્છાલેમમાં રહેતા હતા.

<sup>૨૯</sup> ગિંધ્યોનનો પિતા થેઈએલ ગિંધ્યોનમાં રહેતો હતો. તેની પત્નીનું નામ માઅખાહ હતું. <sup>૩૦</sup> તેના દીકરાઓ; જથેજ દીકરો આણ્દોન અને ક્ષુર, કીશ, બાલ, નાદાબ, <sup>૩૧</sup> ગદોર, આટથો તથા ઝેઝેર.

<sup>૩૨</sup> થેઈએલનો બીજો દીકરો મિકલોથ. તેનો દીકરો શિમા. તેઓ પણ યચ્છાલેમમાં પોતાના ભાઈઓની સાથે રહેતા હતા. <sup>૩૩</sup> નેરનો દીકરો કીશ હતો.  
કીશનો દીકરો શાઉલ હતો.

શાઉલના દીકરા; થોનાથાન, ભાલ્કી-શુઆ, અભીનાદાબ તથા એશભાલ. <sup>૩૪</sup> થોનાથાનનો દીકરો મરીઝાલ.

મરીઝાલનો દીકરો મિખા, <sup>૩૫</sup> મિખાના દીકરાઓ; પિથોન, મેલેખ, તારેઆ તથા આહાર. <sup>૩૬</sup> આહારનો દીકરો થહોઆદા.

થહોઆદા દીકરાઓ; આલેમેથ, આગમાવેથ તથા ઝિઝી.

ઝિઝીનો દીકરો મોસા. <sup>૩૭</sup> મોસાનો દીકરો બિનઆ. બિનઆનો દીકરો રાફા. રાફાનો દીકરો એલાસા. એલાસાનો દીકરો આસેલ.

<sup>૩૮</sup> આસેલના છ દીકરાઓ; આઝીકામ, બોખ્ઝ, ઈઝાએલ, શાર્યા, ઓબાદ્યા તથા હાનાન. <sup>૩૯</sup> આસેલના ભાઈ એશેકના દીકરાઓ; જથેજ દીકરો ઉલામ, બીજો થેઉશ અને શ્રીજો અલીફ્લેટ. <sup>૪૦</sup> ઉલામના દીકરાઓ પરાક્ષમી શૂરવીર પુરુષો અને તીરંદાજ હતા, તેઓના દીકરાઓ અને પૌત્રોની સંખ્યા એકસો પચાસ જેટલી હતી. તેઓ સર્વ બિનથામીનના વંશજો હતા.

## ૬

<sup>૧</sup> સર્વ ઇજરાયલની ગણતરી વંશાવળી પ્રમાણે કરવામાં આવી. ઇજરાયલના રાજાઓના પુસ્તકમાં તેની નોંધ કરવામાં આવેલી છે. યહૂદાને તેના પાપને લીધે કેદી તરીકે બાબિલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો. <sup>૨</sup> હવે પોતપોતાનાં વતનોના નગરોમાં પહેલા રહેવા આવ્યા તે તો ઇજરાયલીઓ, યાજકો, લેવીઓ, તથા ભક્તિસ્થાનોના સેવકો હતા. <sup>૩</sup> યહૂદાના, બિન્યામીનના, એફાઇમના તથા મનાશાના વંશજોમાંના જેઓ યરૂશાલેમમાં રહેતા હતા તેઓ આ છે.

<sup>૪</sup> યહૂદાના દીકરા પેરેસના વંશજોમાંથી બાનીના દીકરા ઈશ્રીના દીકરા ઓશ્રીના દીકરા આમિહૂદનો દીકરો ઉથાય. <sup>૫</sup> શિલોનીઓમાંથી તેનો જયેષ્ઠ દીકરો અસાચા તથા તેના દીકરાઓ. <sup>૬</sup> ઝેરાના વંશજોમાંથી યેઉઅલ. તથા કુટુંબીઓ મળીને કુલ છસો નેવું.

<sup>૭</sup> બિન્યામીનના વંશજોમાંના હાસ્કેનુઆના દીકરા હોદાવ્યાના દીકરા મશુલ્લામનો દીકરો સાલ્વુ. <sup>૮</sup> યરોહામનો દીકરો થિન્યા, મિખ્રીના દીકરા ઉઝગીનો દીકરો એલા, થિન્યાના દીકરા રેઉઅલના દીકરા શફાટયાનો દીકરો મશુલ્લામ. <sup>૯</sup> તેઓની વંશાવળીઓ પ્રમાણે તેઓના કુટુંબીઓ નવસો છપુન. એ સર્વ પુરુષો પોતાના પિતૃઓના કુટુંબોના સરદારો હતા.

<sup>૧૦</sup> યાજકો; યદાયા, યહોયારીબ તથા યાકીન. <sup>૧૧</sup> અહિદૂબના દીકરા મરાયોથના દીકરા સાદોકના દીકરા મશુલ્લામના દીકરા હિલિકયાનો દીકરો અર્જાયા ઈંઘરના ઘરનો કારબાયી હતો.

<sup>૧૨</sup> માલિકયાના દીકરા પાશ્ખુરના દીકરા યરોહામનો દીકરો અદાયા. ઈંઘેરના દીકરા મશિલ્લેમિથના દીકરા મશુલ્લામના દીકરા યાહેરાના દીકરા અદીએલનો દીકરો માસાય. <sup>૧૩</sup> તેઓના સગાંઓ, પોતાના પિતૃઓના કુટુંબનાં આગેવાનો એક હજર સાતસો સાઠ હતા. તેઓ ઈંઘરના ઘરની સેવાના કામમાં ઘણાં કુશળ પુરુષો હતા.

<sup>૧૪</sup> લેવીઓમાંના એટલે મરાચીના વંશજોમાંના; હશાબ્દ્યાના દીકરા આંગીકામના દીકરા હાશુબનો દીકરો શમાયા. <sup>૧૫</sup> બાક-બાક્કાર, હેરેશ તથા ગાલાલ, આસાફના દીકરા મિખ્રીના દીકરા મિખાનો દીકરો માત્રાન્યા. <sup>૧૬</sup> યદૂથૂનના દીકરા ગાલાલના દીકરા શમાયાનો દીકરો ઓબાદ્યા, એલ્કાનાના દીકરા આસાનો દીકરો બેરેખ્યા તેઓ નટોફાથીઓના ગામોના રહેવાસી હતા.

<sup>૧૭</sup> દ્વારપાણો; શાલ્લુમ, આકકુબ, ટાલ્મોન, અહીમાન તથા તેઓના વંશજો. શાલ્લુમ તેઓનો આગેવાન હતો. <sup>૧૮</sup> એ સમયે તે (શાલ્લુમ) રાજાના પૂર્વ તરફના મુખ્ય દરવાજનો દ્વારપાણ હતો. તેઓ લેવી વંશજોની છાવણીના દ્વારપાણો હતા. <sup>૧૯</sup> કોરાહના દીકરા એણ્યાસાફના દીકરા કોરેનો દીકરો શાલ્લુમ, તેના પિતાના કુટુંબનાં તેના બાઈઓ, એટલે કોરાણીઓ સેવાના કામ પર હતા તેઓ મંડપના દ્વારપાણો હતા. તેઓના પિતૃઓ યહોવાહની છાવણીનું પ્રવેશદ્વાર સંભાળનારા હતા.

<sup>૨૦</sup> ગતકાળમાં એલાઝારનો દીકરો ફીનહાસ તેઓનો ઉપરી હતો, યહોવાહ તેમની જીથે હતા. <sup>૨૧</sup> મશેલેમ્યાનો દીકરો ઝખાર્યા “મુલાકાતમંડપના” દ્વારપાણ હતો.

<sup>૨૨</sup> એ સર્વ જે દરવાજ ઉપર દ્વારપાણ તરીકે પસંદ કરાયેલા હતા તેઓ બસો બાર હતા. તેઓ પોતપોતાનાં ગામોમાં તેમની વંશાવળી પ્રમાણે ગણાયા હતા. તેઓને દાઉદે તથા શમુઅલ પ્રબોધકે તેઓના મુકરર કરેલા કામ પર નીમ્યા હતા. <sup>૨૩</sup> તેથી તેઓનું તથા તેઓના દીકરાઓનું કામ ભક્તિસ્થાનના દ્વારોની એટલે મંડપની, યોકી કરીને સંભાળ ચાખવાનું હતું. <sup>૨૪</sup> દ્વારપાણો ચારે બાજુએ ફરજ બજાવતા હતા, એટલે પૂર્વ, પદ્ધતિ, ઉત્તર તથા દક્ષિણ ગમ.

**૨૫** તેઓના જે ભાઈઓ તેઓના ગામોમાં હતા, તેઓને સાત દિવસને અંતરે વારાફરતી તેઓની સાથે સેવામાં સામેલ થવા સારુ આવતા હતા. **૨૬** ચાર મુખ્ય દરવાજાના રક્ષકો જે લેવીઓ હતા તેઓ બક્કિતસ્થાનની ઓરડીઓ પર તથા બંડારો પર નિમાયેલા હતા. **૨૭** તેઓ બક્કિતસ્થાનની આસપાસ તેમનાં કામ પ્રમાણે રહેતા હતા, કેમ કે તેઓ તેની રક્ષા માટે જવાબદાર હતા. **૨૮** સવારે તેને ઉધાડવાનું કામ તેઓનું હતું.

**૨૯** તેઓમાંના કેટલાકના હવાલામાં સેવાનાં પાત્રો હતાં, તેઓ તે ગણીને બહાર લઈ જવાની અને ગણીને અંદર લાવવાની જવાબદારી હતી. **૩૦** વળી તેઓમાંના કેટલાકને રાયરથીલું, પવિત્રસ્થાનનાં સર્વ પાત્રો, મેંદો, દ્રાક્ષારક્ષ, તેલ, લોભાન તથા સુગંધીકૃત્ય સાયવવા માટે નીમવામાં આવ્યા હતા.

**૩૧** થાજકના દીકરાઓમાંના કેટલાક સુગંધીઓની મેળવણી તૈયાર કરવાની ફરજ બજાવતા હતા. **૩૨** શાલ્લુમ કોરાહીનો જયેષ દીકરો માત્રિથ્યા, જે એક લેવી હતો, તેને અર્પણો માટે રોટલીઓ તૈયાર કરવાનું કામ સૌપવામાં આવ્યું હતું. **૩૩** કહાથીઓના વંશજોમાંના કેટલાકને **૩૪** વિશ્રામવારે અર્પણ કરવાની રોટલી તૈયાર કરવાનું કામ સૌપવામાં આવ્યું હતું.

**૩૫** ગાનારાઓ અને લેવીઓના કુટુંબનાં આગેવાનો પવિત્રસ્થાનના ઓરડાઓમાં રહેતા હતા, તેઓને અન્ય ફરજો બજાવવાની ન હતી, કેમ કે તેઓ ચાત દિવસ પોતાના જ કામમાં વ્યક્ત રહેતા હતા. **૩૬** તેઓ લેવીઓના પિતૃઓના કુટુંબનાં આગેવાનો હતા, એટલે પોતાની સર્વ પેઢીઓમાં મુખ્ય પુરુષો હતા. તેઓ યચ્છાલેમમાં રહેતા હતા.

**૩૭** ગિંધ્યોનનો પિતા થેઈએલ ગિંધ્યોનમાં રહેતો હતો, તેની પત્નીનું નામ માકા હતું. **૩૮** તેનો જયેષ દીકરો આણ્ઠોન, પણી સ્કુર, કીશ, બાલ, નેર તથા નાદાબ, **૩૯** ગદોર, આદ્યો, ઝખાર્યા તથા મિકલોથ હતા.

**૪૦** મિકલોથનો દીકરો શિમામ હતો. તેઓ પણ પોતાના ભાઈઓની સાથે યચ્છાલેમમાં રહેતા હતા.

**૪૧** નેરનો દીકરો કીશ હતો.

કીશનો દીકરો શાઉલ હતો. શાઉલના દીકરાઓ; યોનાથાન, માલ્કી-શુઆ, અભીનાદાબ તથા એશ્યાલ.

**૪૨** યોનાથાનનો દીકરો મરીઝાલ હતો.

મરીઝાલનો દીકરો મિખા હતો.

**૪૩** મિખાના દીકરાઓ; પિથોન, મેલેખ, તાહ્દેઆ તથા આહાગ.

**૪૪** આહાગનો દીકરો થારા. થારાના દીકરાઓ; આલેમેથ, આઝમાવેથ તથા ગિંધ્રી.

ગિંધ્રીનો દીકરો મોસા હતો.

**૪૫** મોસાનો દીકરો બિનઆ હતો.

બિનઆનો દીકરો રફાયા હતો.

રફાયાનો દીકરો એલાસા હતો.

એલાસાનો દીકરો આસેલ હતો.

**૪૬** આસેલના ઇ દીકરાઓ; આગીકામ, બોખરુ, ઈશ્માએલ, શાર્યા, ઓભાદ્યા તથા હાનાન હતા.

## ૧૦

**૧** હવે પલિસ્તીઓએ ઇજ રાયલની સામે યુદ્ધ કર્યું. ઇજ રાયલના પુરુષો પલિસ્તીઓની આગટથી નાસી ગથા, ગિલ્ઝોઆ પર્વત પર તેઓની કતલ થઈ.

**૨** પલિસ્તીઓ શાઉલ તથા તેના દીકરાની પાછળ લગોલગ આવી પહોંચયા. પલિસ્તીઓએ શાઉલના દીકરા યોનાથાનને, અભીનાદાબને તથા માલ્કી-શુઆને મારી

નાખ્યા. <sup>૩</sup> શાઉલની સામે ભાડે થુજ મચ્યું, ધનુર્ધારીઓએ તેને પકડી પાડ્યો અને તેને ધાયલ કર્યો.

<sup>૪</sup> ત્યારે શાઉલે પોતાના શસ્ત્રવાહકને કટ્યું, “તારી તલવાર તાણીને મને વીધી નાખ. રખેને એ બેસુજ્ઞતીઓ આવીને ભારું અપમાન કરે.” પણ તેના શસ્ત્રવાહકે ના પાડી, કેમ કે તે ઘણો બીતો હતો. તેથી શાઉલ પોતાની જ તલવાર પર પડીને મરણ પામ્યો.

<sup>૫</sup> જ્યારે શસ્ત્રવાહકે જોયું કે શાઉલ મરણ પામ્યો હતો, ત્યારે તે પણ પોતાની તલવાર પર પડીને મરી ગયો. <sup>૬</sup> એમ શાઉલ તથા તેના શ્રણ દીકરાઓ મરણ પામ્યા; એમ તેના ઘરના સભ્યો એકસાથે મરણ પામ્યા.

<sup>૭</sup> જ્યારે ખીણમાં ઇજરાયલના જે ભાણસો હતા તે સર્વએ જોયું કે તેઓ નાચી ગયા છે અને શાઉલ તથા તેના દીકરાઓ ભાર્યા ગયા છે, ત્યારે તેઓ પોતાનાં નગરો મૂકીને નાસી ગયા. પછી પલિસ્ટીઓ ત્યાં આવીને તે નગરોમાં રહ્યા. <sup>૮</sup> તેને બીજે દિવસે એમ થયું કે, પલિસ્ટીઓ ધાયલ થયેલાઓને લુંટવા સારુ ધરી આવ્યા, ત્યારે શાઉલ તથા તેના દીકરાઓના દેહ ગિલ્ઝોઆ પર્વત પર પડેલા તેઓના જોવામાં આવ્યા.

<sup>૯</sup> તેઓએ એ મૃતદેહ પરથી સધયું ઉતારી લીધું અને શાઉલનું માથું તથા તેનું કવચ લઈ લીધા. તેઓએ પોતાની મૂર્તિઓને તથા લોકોને શુભ સમાચાર આપવા માટે ચારે તરફ પલિસ્ટીઓના દેશમાં સંદેશવાહક મોકલ્યા. <sup>૧૦</sup> તેઓએ તેનું કવચ પોતાના દેવોના મંદિરમાં મૂક્યું અને દાગોનના મંદિરમાં તેનું માથું લટકાવ્યું.

<sup>૧૧</sup> પલિસ્ટીઓએ જે સર્વ શાઉલને કર્યું હતું તે યાબેશ-ગિલ્યાદના બધા લોકોએ સાંભળ્યું, <sup>૧૨</sup> ત્યારે સર્વ શૂરવીર પુરુષોએ ઊઠીને શાઉલનો મૃતદેહ તથા તેના દીકરાઓના મૃતદેહો લીધા અને તેમને યાબેશમાં લાવ્યા. તેઓએ યાબેશના એલોન ઝાડ નીચે તેઓના મૃતદેહોને દફનાવ્યા અને સાત દિવસ સુધી ઉપવાસ કર્યો.

<sup>૧૩</sup> શાઉલે ઈશ્વરનું વચન ન પાળવાથી તેમની વિરુદ્ધ જે પાપ કર્યું હતું અને ઈશ્વરને ન પૂછતાં મેલી વિદ્યા જાણનારની સલાહ લીધી હતી, તેને લીધે તે મરણ પામ્યો.

<sup>૧૪</sup> આમ ઈશ્વરે તેને ભારી નાખ્યો અને રાજ્યને થિશાઈના દીકરા દાઉદના હાથમાં આપ્યું.

## ૧૧

<sup>૧</sup> પછી સમગ્ર ઇજરાયલે, હેબ્રોનમાં દાઉદની પાસે એકઢા થઈને કટ્યું, “જો, અમારો તારી સાથે લોહીનો સંબંધ છે, તારા કુટુંબીઓ છીએ. <sup>૨</sup> ગતકાળમાં શાઉલ રાજ હતો ત્યારે પણ ઇજરાયલને બહાર લઈ જનાર તથા અંદર લાવનાર તું જ હતો. તારા પ્રભુ થહોવાહે તને કટ્યું હતું કે, ‘તું ભારા ઇજરાયલી લોકોનું પાલન કરશે, તું ભારા ઇજરાયલી લોકો પર અધિકારી થશે.’” <sup>૩</sup> પછી ઇજરાયલના બધા વડીલો હેબ્રોનમાં રાજ સમક્ષ આવ્યા, દાઉદે હેબ્રોનમાં થહોવાહની સમક્ષ તેઓની સાથે કરાર કર્યો. શમુઅલ ભારફે અપાયેલા થહોવાહના વચન પ્રમાણે તેઓએ દાઉદને ઇજરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત કર્યો.

<sup>૪</sup> દાઉદ તથા સર્વ ઇજરાયલ, થરશાલેમ (એટલે થબૂસ) ગયા. દેશના રહેવાથી થબૂસીઓ ત્યાં હતા. <sup>૫</sup> થબૂસના રહેવાથીઓએ દાઉદને કટ્યું, “તારાથી અંદર આવી શકાશે નથિ.” તો પણ દાઉદે સિયોનનો કિલ્લો જુતી લીધો. તે જ દાઉદ નગર છે. <sup>૬</sup> દાઉદે કટ્યું, જે કોઈ થબૂસીઓને પ્રથમ ભારશે તે સેનાપતિ થશે.” સર્વયાના દીકરા યોઆબે પ્રથમ હુમલો કર્યો, તે સેનાપતિ બન્યો.

૯ પછી દાઉદ કિલ્વામાં રહ્યો. માટે તેઓએ તેનું નામ દાઉદનગર પાડ્યું. **૧૦** તેણે મિલ્વોથી લઈને ચોતરફ નગર બાંદ્યું. યોઆબે બાકીના નગરને સમાર્થું. **૧૧** દાઉદ વધુ અને વધુ મહાન થતો ગયો, કેમ કે સૈન્યના ઈંઘર તેની સાથે હતા.

**૧૨** દાઉદના મુખ્ય યોજાઓ કે જેઓ, ઇજરાયલ વિષે ઈંઘરના વચન પ્રમાણે તેને રાજ બનાવવા માટે ઇજરાયલની સાથે દ્રબ્ધપણે તેના રાજયમાં તેની પડપે રહ્યા. **૧૩** તેઓની દાઉદ ગણતરી કરી. તેઓ આ છે: હાખ્મોનીનો દીકરો યાશોભામ અને પ્રણમાંનો મુખ્ય સેનાપતિ હતો. તેણે પોતાની બરછીથી પ્રણસો માણસોને એક જ વખતે મારી નાખ્યા હતા.

**૧૪** તેના પછી અહોથી દોદોનો દીકરો એલાગ્જાર હતો, જે પ્રણ યોજાઓમાંનો એક હતો. **૧૫** પાસ-દાખીમાં તે દાઉદની સાથે હતો, ત્યાં જવના ખેતરમાં પલિસ્ટીઓ લડાઈને સારુ એકઠા થયા હતા, લોકો પલિસ્ટીઓની આગળથી નાક્ષતા હતા. **૧૬** ત્યારે તેઓએ તે ખેતરની વચ્ચે ઊભા રહીને તેનો બચાવ કર્યો, પલિસ્ટીઓને મારી નાખ્યા. ઈંઘરે મોટો જથું કરીને તેઓને બચાવ્યા.

**૧૭** શ્રીસ આગેવાનોમાંના પ્રણ દાઉદની પાસે અદુલ્વામની ગુફામાં ગઠ આગળ જઈ પહોંચ્યા. પલિસ્ટીઓના સૈન્યએ રફાઈમના મેદાનમાં છાવણી નાખી હતી. **૧૮** દાઉદ તે સમયે ગઠમાં હતો, બેથલેહેમમાં પલિસ્ટીઓનું થાણું હતું. **૧૯** દાઉદે પાણી માટે આતુર થઈને કર્યું, “જો કોઈ મને બેથલેહેમના દરવાજા પાસેના ઝુવાનું પાણી પીવડાવે તો કેવું સાર!”

**૨૦** તેથી આ પ્રણ શૂરવીર પુરુષોએ પલિસ્ટીઓની છાવણીમાં ધસી જઈને તે દરવાજા પાસેના બેથલેહેમના ઝુવામાંથી પાણી કાઢ્યું. તેઓ તે પાણી લઈને દાઉદની પાસે આવ્યા, પણ દાઉદે તે પાણી પીવાની ના પાડી. પણ તેણે તે ઈંઘરની આગળ રેણી દીધું. **૨૧** પછી તેણે કર્યું, હું આ કેમ પીઉં? “મારા ઈંઘર મને એવું કરવા ન દો. આ પુરુષો કે જેઓએ પોતાના ઝુવ જોખમમાં નાખ્યા છે તેઓનું લોહી હું કેમ પીઉં? કેમ કે તેઓ તો પોતાના ઝુવના જોખમે તે લાવ્યા છે.” માટે તે પીવાને રાજુ ન હતો. આ કાર્યો એ પ્રણ યોજાઓએ કર્યો હતાં.

**૨૨** થોઆબનો ભાઈ અભિશાય તે પ્રણનો ઉપરી હતો. કેમ કે તેણે પોતાની બરછી પ્રણસો માણસોની વિલંબ ઉઠાવીને તેઓને મારી નાખ્યા. એમ કરીને તેણે પ્રણમાં નામના મેટવી. **૨૩** શ્રીસમાં તે વધારે નામાંકિત હતો અને તે તેઓનો ઉપરી થયો. જો કે તે પેલા પ્રણની બરાબરી કરી શક્યો નાથી.

**૨૪** કાળસાથેલના પરાકમી ઝૂટ્યો કરનાર શૂરવીર પુરુષના દીકરા થહોયાદાનો દીકરો બનાયા હતો. તેણે મોઆબી અરીએલના બે દીકરાઓને મારી નાખ્યા. વળી તેણે હીમ પડતું હતું ત્યારે ગુફામાં જઈને એક સિંહને મારી નાખ્યો. **૨૫** વળી તેણે પાંચ હાથ ઊંચા મિસરી પુરુષને પણ મારી નાખ્યો. તે મિસરીના હાથમાં વણકરની તોરના જેવી એક બરછી હતી, પરંતુ તે ફક્ત લાકડી લઈને તેની સામે થયો. તેણે તે બરછી મિસરીના હાથમાંથી છીનવી લઈને તેની જ બરછીથી તેને મારી નાખ્યો.

**૨૬** થહોયાદાના દીકરા બનાયાએ એ કાર્યો કર્યા, તેથી તે પેલા પ્રણ યોજાઓના જેવો નામાંકિત થયો. **૨૭** તે પેલા શ્રીસ યોજાઓ કરતાં પણ વધારે નામાંકિત હતો, પણ તે પેલા પ્રણની બરાબરી કરી શક્યો નાથી. દાઉદે તેને પોતાના અંગરક્ષકોનો ઉપરી ઠાવ્યો.

**૨૮** વળી સૈન્યમાં આ યોજાઓ પણ હતા: થોઆબનો ભાઈ અસાહેલ, બેથલેહેમના દોદોનો દીકરો એહ્લાનાન, **૨૯** શાખ્મોથ હરોરી, હેલેસ પલોની, **૩૦** તકોઈ ઈક્કેશનો દીકરો ઈરા, અભીએઝેર અનાથોથી, **૩૧** સિંબખાય હુશાથી, ઈલાહ અહોથી,

<sup>૩૦</sup> માહરાય નટોફાથી, નટોફાથી બાનાનો દીકરો હેલેદ, <sup>૩૧</sup> બિન્યામીનપુઅંગોના ગિઝયાના રિબાયનો દીકરો ઈથાય, બનાયા પિરઆથોની, <sup>૩૨</sup> ગાઆશની ખીણવાઠો હુચાય, અભીએલ આર્બાથી, <sup>૩૩</sup> આગમા-વેથ બાહુલ્લભી, એલ્યાહબા શાઆલ્બોની,

<sup>૩૪</sup> ગેજોની હાશેમના દીકરાઓ, હારારી શાગેનો દીકરો યોનાથાન, <sup>૩૫</sup> હારારી સાખારનો દીકરો અહીઆમ, ઉરનો દીકરો અલિફાહ, <sup>૩૬</sup> હેફેર મખેરાથી, અહિયા પલોની, <sup>૩૭</sup> હેસરો કાર્મેલી, એગબાયનો દીકરો નારાય,

<sup>૩૮</sup> નાથાનનો બાઈ યોએલ, હાશીનો દીકરો મિંહાર, <sup>૩૯</sup> સેલેક આમ્ભોની, સલ્યાના દીકરા યોઆબનો શસ્ત્રવાહક નાહરાય બેરોથી, <sup>૪૦</sup> ઈરા થિશ્રી, ગારેલ થિશ્રી, <sup>૪૧</sup> ઉરિયા હિતી, આહલાયનો દીકરો ઝાબાદ,

<sup>૪૨</sup> રૂબેનીઓનો મુખ્ય રૂબેની શિઝાનો દીકરો અદીના અને તેની સાથે શ્રીસ સરદારો. <sup>૪૩</sup> માકાનો દીકરો હાનાન, થહોશાફાટ મિથની, <sup>૪૪</sup> ઉરિયા આશતરોથી, અરોએરી હોથામના દીકરા શામા તથા યેઈએલ,

<sup>૪૫</sup> શિશ્રીનો દીકરો યદિયેલ, તેનો બાઈ તીઝી નો થોહા, <sup>૪૬</sup> અલીએલ માહ્યી, એલ્તામના દીકરો યચીબાઈ તથા યોશાવ્યા, થિથા મોઆબણ, <sup>૪૭</sup> અલીએલ, ઓબેદ તથા યાસ્કિયેલ મસોબાથી.

## ૧૨

<sup>૧</sup> હવે દાઉદ કીશના દીકરા શાઉલને લીધે હજુ સંતાતો રહેતો હતો તેવામાં તેની પાસે જેઓ સિકલાગ આવ્યા તેઓ આ છે: તેઓ તેને યુઝમાં સહાય કરનાર શૂરવીરોમાંના હતા. <sup>૨</sup> તેઓ ધનુર્ધારીઓ હતા, જમણે તથા ડાબે હાથે ગોકણાથી પથ્થર ફેંકી શકતા હતા તથા ધનુષ્યથી બાળ મારી શકતા હતા. તેઓ બિન્યામીની શાઉલના બાઈઓમાંના હતા.

<sup>૩</sup> મુખ્ય અહીએઝેર, પણ યોઆશ, તેઓ ગિઝયાથી શમ્માના દીકરા હતા. આગમાવેથ દીકરાઓ યાંનીએલ તથા પેલેટ. બરાખા તથા યેહુ અનાથોથી, <sup>૪</sup> શ્રીસમાંનો પરાક્રમી તથા શ્રીસનો સરદાર થિશાયા ગિઝ્યોની, થર્મિયા, યાહ્યાએલ, યોહાનાન તથા યોઆબાદ ગદેરાથી,

<sup>૫</sup> એલુઝાય, યચીમોથ, બાલ્યા, શમાર્યા તથા શફાટયા હરકી, <sup>૬</sup> એલ્કાના, થિશયા, અઝારેલ, યોએઝેર તથા યાશોબામ એ કોરાહીઓ હતા, <sup>૭</sup> ગદોરના યરોહામના દીકરાઓ યોએલા તથા ઝાબાદ્યા.

<sup>૮</sup> ગાદીઓમાંથી કેટલાક શૂરવીર તથા યુઝમાં કુશળ, ટાલ તથા ભાલા વાપરી શકે એવા, સ્કિંધના જેવા વિકરાળ મુખવાળા, પર્વત પરનાં હરણો જેવા ચપળ પુરુષો જુદા પડીને અરણ્યના ગટમાં દાઉદ પાસે ગયા.

<sup>૯</sup> તેઓમાં આગેવાન એઝેર, બીજો ઓબાદ્યા, શ્રીજો અલિયાબ, <sup>૧૦</sup> ચોથો મિઝાન્ના, પાંચમો થર્મિયા, <sup>૧૧</sup> છણો આત્તાય, સાતમો અલીએલ, <sup>૧૨</sup> આઠમો યોહાનાન, નવમો એલજાબાદ, <sup>૧૩</sup> દસમો થર્મિયા, અગિયારમો માખાન્નાઈ.

<sup>૧૪</sup> ગાદના દીકરાઓ સૈન્યના સરદારો હતા. જે સૌથી નાનો હતો તે સો ની બરાબર હતો, સૌથી મોટો હતો તે હજારની બરાબર હતો. <sup>૧૫</sup> પહેલાં મહિનામાં યર્દન પોતાના કિનારા પરથી છલકાઈ હતી તે વખતે જેઓ તેની પાર ગયા, તેઓએ પૂર્વના તથા પશ્ચિમના નીચાણ પ્રદેશમાં રહેનારા સર્વને નસાડી મૂકયા હતા તેઓ એ છે.

<sup>૧૬</sup> બિન્યામીનના તથા યહૂદાના પુઅંમાંના કેટલાક દાઉદની પાસે ગટમાં આવ્યા. <sup>૧૭</sup> દાઉદ તેઓને મળવા ગથો અને તેઓને ઉત્તર આપીને કદ્યું, “જો તમે મને સહાય કરવા સારુ શાંતિથી મારી પાસે આવ્યા હશો, તો મારું હૃદય તમારી સાથે એકરૂપ થશે. પણ હું નિર્દોષ છતાં, જો તમે મને મારા વૈરીઓને સ્વાધીન કરવા માટે આવ્યા હો, તો તે જોઈને આપણા પિતૃઓના ઈંખર તેને માટે શિક્ષા કરો.”

**૧૯** ત્યારે શ્રીસમાંના મુખ્ય અમાસાય પર આત્મા આવ્યો. અમાસાયે કલ્યું, “દાઉદ, અમે તારા છીએ. થિશાઈના દીકરા અમે તારે પક્ષે છીએ. તમને શાંતિ થાઓ, શાંતિ થાઓ, જેઓ તમને મદદ કરે છે તેમને શાંતિ થાઓ. કેમ કે તમારા ઈશ્વર તમને સહાય કરનાર છે.” ત્યારે દાઉદ તેઓનો અંગીકાર કર્યો અને તેઓને લશ્કરી જૂથોના સરદારો તરીકે નીભ્યા.

**૨૦** વળી જથારે દાઉદ પલિસ્ટીઓની સાથે શાઉલની સામે યુદ્ધમાં આવ્યો ત્યારે મનાશશામાંના પણ કેટલાક તેના પક્ષમાં આવ્યા, પણ તેઓએ પલિસ્ટીઓની સહાય કરી નહિં, કેમ કે પલિસ્ટીઓના સરદારોએ અંદરોઅંદર સલાહ કરીને દાઉદને વિદાય કર્યો. તેઓએ કલ્યું, “પોતાના માલિક શાઉલની તરફ ફરી જઈને તે અમારા શિર જોખમમાં નાખશે.” **૨૧** જથારે તે સિકલાગમાં જતો હતો, ત્યારે મનાશશામાંના આદના, યોગ્યાબાદ, થદીએલ, મિખાએલ, યોગ્યાબાદ, અલીહું તથા સિલ્લથાય, મનાશશાના સહજ્ઞાધિપતિઓ નીકળીને તેના પક્ષમાં આવ્યા.

**૨૨** તેઓએ બટકતા ધાડાં વિલ્લા દાઉદને સહાય કરી, કેમ કે તેઓ સર્વ શૂરવીરો હતા. પણ તેઓ સૈન્યમાં સરદારો થથા. **૨૩** તે સમયે દરરોજ દાઉદને સહાય કરવા માટે લોકો તેની પાસે આવતા, જેથી તેનું સૈન્ય ઈશ્વરના સૈન્ય જેવું મોટું થયું.

**૨૪** સૈન્ય માટે તૈથાર થયેલા જે લોકો ઈશ્વરના વચન પ્રમાણે શાઉલનું રાજ્ય દાઉદને અપાવવા માટે તેની પાસે હેઠોનમાં આવ્યા, તેઓના ઉપરીઓની સંપદ્યા આ પ્રમાણે છે: **૨૫** યહૂદાના પુત્રો ટાલ તથા બરછી ધારણ કરીને જે સૈન્ય યુદ્ધને માટે તૈથાર થયું હતું, તેઓ છ હજાર આઠસો હતા. **૨૬** શિમયોનીઓમાંથી યુદ્ધને માટે શૂરવીર પુરુષો સાત હજાર એકસો. **૨૭** લેવીઓમાંથી ચાર હજાર છસો. **૨૮** હારૂનના વંશજનો આગેવાન યહોથાદા હતો, તેની સાથેના પ્રણ હજાર સાતસો. **૨૯** સાદોક એક જુવાન તથા શૂરવીર પુરુષ તથા તેના પિતાના કુટુંબનાં બાવીસ આગેવાન તેની સાથે હતા.

**૩૦** બિન્યામીનના પુત્રોમાંથી શાઉલના બાઈઓ પ્રણ હજાર હતા. કેમ કે હજુ સુધી તેઓનો મોટો ભાગ શાઉલના કુટુંબ પ્રત્યે વફાદાર રહ્યો હતો. **૩૧** અનુષ્ઠાનના પુત્રોમાંથી વીસ હજાર આઠસો, તેઓ પોતાના પિતાના કુટુંબમાં નામાંકિત શૂરવીર પુરુષો હતા. **૩૨** મનાશશાના અડધા કુટુંબમાંથી અટાર હજાર નામાંકિત માણસો જેઓ દાઉદને રાજ બનાવવા માટે આવ્યા હતા.

**૩૩** ઇરસાખારના પુત્રોમાંથી તે સમયે બસો એવા માણસો હતા કે જેઓ તે સમયે શાની જરૂર છે, ઇજરાયલે શું કરવું જોઈએ, તે સમજતા હતા. તેઓના સર્વ બાઈઓ તેઓની આજ્ઞાને આધીન રહેતા હતા. **૩૪** ઝબુલોનમાંથી સૈન્યમાં જઈ શકે તેવા તથા સર્વ પ્રકારના યુદ્ધશસ્ત્રો સહિત યુદ્ધ-વ્યૂહ રચી શકે એવા પચાસ હજાર શૂરવીર પુરુષો હતા તેઓ સંપૂર્ણપણે વફાદાર હતા.

**૩૫** નફતાલીમાંથી એક હજાર ભસરદાર, તેઓની સાથે ટાલ તથા બરછીવાળા સાડમીસ હજાર પુરુષો હતા. **૩૬** થર્ડનને પેલે પાર રૂબેનીઓમાંથી, ગાદીઓમાંથી તથા મનાશશાના અડધા કુટુંબમાંથી યુદ્ધને માટે સર્વ પ્રકારના શસ્ત્ર સહિત એક લાખ વીસ હજાર પુરુષો હતા.

**૩૭** સર્વ લડવૈયા તથા યુદ્ધને માટે તૈથાર એવા માણસો દાઉદને સર્વ ઇજરાયલ ઉપર રાજ બનાવવાના કઢ ઇરાદાથી હેઠોનમાં આવ્યા હતા. દાઉદને રાજ બનાવવા

માટે બાકીના સર્વ ઇઝરાયલીઓ પણ સંમત હતા. <sup>૩૬</sup> તેઓ ખાઈપીને ત્યાં પ્રણ દિવસ ચુધી દાઉંદની સાથે રહ્યા, કેમ કે તેઓના ભાઈઓએ તેઓને માટે તૈયારી કરેલી હતી. <sup>૩૭</sup> વળી જેઓ તેઓની પાસેના હતા એટલે ઇજ્ઞાખાર, અખુલોન તથા નફતાલી ચુધીના જેઓ હતા, તેઓ ગધેડાં પર, ઊંટો પર, ખચ્ચરો પર, બળદો પર ખોરાક એટલે શોટલી, દ્રાક્ષની લૂભો, અંજુરના ચકતાં, દ્રાક્ષારસ, તેલ, ગધેડાંઓ તથા ઘેટાં પુષ્કળ પ્રમાણમાં લાવ્યા હતા. કેમ કે ઇઝરાયલમાં સર્વત્ર આનંદોત્સવ થઈ રહ્યો હતો.

### ૧૩

<sup>૧</sup> દાઉંદે સહસ્રાધિપતિઓની તથા શતાધિપતિઓની એટલે સર્વ સરદારોની સલાહ લીધી. <sup>૨</sup> દાઉંદે ઇઝરાયલની આખી સભાને કર્યું, “જો તમને સારં લાગે અને જો આપણા યહોવાહની ઇચ્છા હોય, તો આપણા જે ભાઈઓ ઇઝરાયલના દેશમાં છે તેઓને તથા પોતાના શહેરોમાં રહેતા યાજકોને અને લેવીઓની પાસે સંદેશાવાહકોને મોકલીને તેઓને આપણી સાથે જોડાવા માટે જણાવીએ. <sup>૩</sup> આપણા ઈંઘરનો કરારકોશ આપણી પાસે ફરીથી લાવીએ કેમ કે શાઉલના સમયમાં આપણે તેની ઇચ્છાને શોધતા નહોતા.” <sup>૪</sup> તે બાબતમાં આખી સભા સહભત થઈ, કેમ કે બધા લોકોની દખિંભાં એ જ યોગ્ય હતું.

<sup>૫</sup> તેથી દાઉંદે ઈંઘરના કરારકોશને કિર્યાથ-યારીમથી લાવવા માટે, મિસરના શિહોરથી તે હ્માથના નાકા ચુધીના સર્વ ઇઝરાયલને ભેગા કર્યા. <sup>૬</sup> કરુંબો પર બિરાજમાન ઈંઘર, જે યહોવાહના નામથી ઓળખાય છે, તેમનો કોશ ત્યાંથી લાવવા માટે દાઉંદ અને બધા ઇઝરાયલીઓ, બાલામાં એટલે યહૂદાના કિર્યાથ-યારીમભાં ભેગા થયા.

<sup>૭</sup> તેઓએ ઈંઘરનો કોશ નવા ગાડામાં મૂકયો. તેઓ તે અખીનાદાબના ઘરમાંથી લઈ આવ્યા હતા. ઉઝરા તથા આત્મો ગાડું હંકતા હતા. <sup>૮</sup> દાઉંદ તથા સર્વ ઇઝરાયલીઓ ગીતો ગાતા હતા અને વીણા, સિતાર, ડફ, ઝાંગ તથા રણશિંગડાં વગાડીને ખૂબ આનંદથી ઈંઘરની સમક્ષ ઉત્સવ કરતા હતા.

<sup>૯</sup> જ્યારે તેઓ કિદ્રોનની ખળી આગળ આવ્યા, ત્યારે બળદોને હોકર વાગી એટલે ઉઝરાએ કોશને સંભાળવા માટે પોતાનો હાથ લંબાવીને કોશને પકડ્યો. <sup>૧૦</sup> તેથી યહોવાહનો કોપ ઉઝરા પર સણગી ઉદ્ધ્યો અને તેને ભારી નાખ્યો. કેમ કે ઉઝરા તે કોશને અડકયો હતો. તે ત્યાં ઈંઘર સમક્ષ મૃત્યુ પાખ્યો. <sup>૧૧</sup> દાઉંદને ઘણું ખોટું લાગ્યું કેમ કે યહોવાએ ઉઝરાને શિક્ષા કરી હતી. તેથી તે જગ્યાનું નામ પેદેસ-ઉઝરા પક્ષથું, જે આજ ચુધી તે જ નામે ઓળખાય છે.

<sup>૧૨</sup> તે દિવસે દાઉંદને ઈંઘરનો ડર લાગ્યો અને તે બોલ્યો, “હું ભારા ઘરે ઈંઘરનો કોશ કેવી શીતે લાવું?” <sup>૧૩</sup> તેથી દાઉંદ કોશને પોતાને ત્યાં દાઉંદનગરમાં લાવ્યો નહિ, પણ તેને બીજે સ્થળે એટલે ગિર્તી ઓબેદ-અદોમના ઘરમાં લઈ ગયો. <sup>૧૪</sup> ઈંઘરનો કોશ ઓબેદ-અદોમના ઘરમાં તેના કુટુંબની સાથે પ્રણ ભહિના રહ્યો. તેથી યહોવાહે, તેના કુટુંબને તથા તેના સર્વસ્વને આશીર્વાદ આપ્યો.

### ૧૪

<sup>૧</sup> પછી તૂરના રાજા હીરામે, દાઉંદને માટે મહેલ બાંધવા સારુ તેની પાસે સંદેશાવાહકો સાથે એરેજકાષ્ટ, કડિયા તથા સુતારો મોકલ્યા. <sup>૨</sup> દાઉંદ જાણતો હતો કે યહોવાહે, તેને ઇઝરાયલના રાજા તચીકે સ્થાપ્યો છે અને તેના ઇઝરાયલી લોકો માટે તેના રાજ્યનો મહિમા ઘણો વધાર્યો છે.

<sup>૩</sup> યદ્રશાલેમભાં, દાઉદે વધારે પટનીઓ કરી અને તે બીજ ઘણાં દીકરા-દીકરીઓનો પિતા થયો. <sup>૪</sup> યદ્રશાલેમભાં તેના જે દીકરાઓ જન્મયા તેઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે: શામ્ભુઆ, શોભાબ, નાથાન, સુલેમાન, <sup>૫</sup> ઇઝાર, અલિશુઆ, એલ્પેલેટ, <sup>૬</sup> નોગા, નેફેગ, યાફીઆ, <sup>૭</sup> અલિશામા, બેલ્યાદા તથા અલિફેલેટ.

<sup>૮</sup> હવે જ્યારે પલિસ્તીઓએ સાંભળ્યું કે દાઉદ આખા ઇજરાયલ પર રાજ તરીકે અભિષિક્ત થયો છે, ત્યારે તેઓ સર્વ તેની સામે લડાઈ કરવાને આવ્યા. પણ તે સાંભળીને દાઉદ તેઓની સામે બહાર નીકળ્યો. <sup>૯</sup> હવે પલિસ્તીઓએ આવીને રફાઈભની ખીણમાં હુમલો કરીને લૂંટ ચલાવી.

<sup>૧૦</sup> પછી દાઉદ યહોવાહની સલાહ લીધી. તેણે પૂછ્યું, “શું હું પલિસ્તીઓ પર આકમણ કરું? શું તમે મને તેઓ પર વિજય અપાવશો?” યહોવાહે તેને કહ્યું, “આકમણ કર, હું તેઓને તારા હાથમાં સાંભળ્યું દઈશ.” <sup>૧૧</sup> તેથી દાઉદ અને તેના માણસો, બાલ-પરાસીમ આગળ આવ્યા અને ત્યાં દાઉદ તેમને હરાવ્યા. દાઉદ કહ્યું; “જેમ પાણીના જોરથી પાણ તૂટી પડે છે તેમ ઈશ્વરે મારા દુઃખનોનો સંહાર કર્યો છે.” તેથી તે જગ્યાનું નામ બાલ-પરાસીમ ચાખવામાં આવ્યું. <sup>૧૨</sup> પલિસ્તીઓ પોતાના દેવોને ત્યાં જ પડતા મૂકીને નાસી ગયા હતા, દાઉદની આજાથી તેઓને બાળી નાખવામાં આવ્યા.

<sup>૧૩</sup> પછી પલિસ્તીઓએ ફરીથી બીજુ વાર ખીણમાં લૂંટ ચલાવી. <sup>૧૪</sup> તેથી દાઉદે ફરીથી ઈશ્વરની સલાહ માગી. ઈશ્વરે તેને કહ્યું, “તું તેઓના ઉપર સામેથી હુમલો કરીશ નહિં, પણ ફરીને તેમની પાછળ જઈ શેતુરના વૃક્ષોની સામેથી તેઓ પર હુમલો કરજે.

<sup>૧૫</sup> જ્યારે શેતૂરવૃક્ષોની ટોચમાં કૂચ થતી હોવાનો અવાજ તને સંભળાય, ત્યારે તું બહાર નીકળીને હુમલો કરજે. કેમ કે પલિસ્તીઓના સૈન્યનો સંહાર કરવા માટે ઈશ્વર તારી આગળ ગયા છે.” <sup>૧૬</sup> ઈશ્વરે દાઉદને આજા કરી હતી તેમ તેણે કર્યું. તેણે ગિઝ્યોનથી તે છેક ગેરેર સુધી પલિસ્તીઓના સૈન્યનો સંહાર કર્યો. <sup>૧૭</sup> પછી દાઉદની કીર્તિ સર્વ દેશોમાં પ્રસરી ગઈ અને યહોવાહે, સર્વ પ્રજાઓને તેનાથી બયબીત બનાવી દીધી.

## ૧૫

<sup>૧</sup> દાઉદનગરમાં, દાઉદે પોતાને માટે મહેલો બનાવ્યાં. તેણે ઈશ્વરના કોશને સારુ જગ્યા તૈયાર કરીને ત્યાં તેને માટે મંડપ બાંધ્યો. <sup>૨</sup> પછી દાઉદે કહ્યું, “ફકત લેવીઓ આ ઈશ્વરના કોશને ઊંચકે, કેમ કે યહોવાહે, તેઓને કોશ ઊંચકવા માટે તથા સદા તેમની સેવા કરવા માટે પસંદ કર્યો છે.” <sup>૩</sup> પછી દાઉદે યહોવાહના કોશને માટે જે જગ્યા તૈયાર કરી હતી, ત્યાં તેને લઈ જવા માટે યદ્રશાલેમભાં સર્વ ઇજરાયલીઓને બેગા કર્યો.

<sup>૪</sup> દાઉદે હાલુનના વંશજોને તથા લેવીઓને એકત્ર કર્યો.

<sup>૫</sup> તેઓમાં કહાથના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન ઉશીએલ તથા તેના ભાઈઓ, એક સો વીસ હતા.

<sup>૬</sup> મરારીના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન અસાધ્ય તથા તેના ભાઈઓ, બસો વીસ હતા.

<sup>૭</sup> ગેર્શોમના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન થોએલ તથા તેના ભાઈઓ, એકસો શ્રીસ હતા.

<sup>૮</sup> અલિસાફાનના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન શમાયા તથા તેના ભાઈઓ, બસો વીસ હતા.

<sup>૯</sup> હેલ્લોનના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન અલીએલ તથા તેના ભાઈઓ, ઔંશી હતા.

<sup>૧૦</sup> ઉજિયેલના વંશજોમાંના મુખ્ય આગેવાન આમિનાદાબ તથા તેના ભાઈઓ, એકસો બાર હતા.

**૧૧** દાઉદે સાદોક અને અણાથાર યાજકોને તથા ઉશીએલ, યસાથા, યોએલ, શમાથા, અલીએલ તથા આમિનાદાબ લેવીઓને બોલાવ્યા. **૧૨** તેણે તેઓને કદ્યું, “તમે લેવીઓનાં કુટુંબોના આગેવાનો છો. તમે તથા તમારા ભાઈઓ બજે પ્રકારના સેવકો પોતાને શુદ્ધ કરો, એ માટે કે જે જગતા મેં ઇજરાયલના ઈંખર, યહોવાહના કોશને માટે તૈયાર કરી છે, ત્યાં તમે તેને લઈ આવો.

**૧૩** તમે અગાઉ તેને ઊંચકયો ન હતો. તે માટે આપણા ઈંખર યહોવાહ, આપણા પર શિક્ષા લાવ્યા કેમ કે આપણે નિયમ પ્રમાણે તેમની હજુરમાં ગયા નહિ.” **૧૪** તેથી યાજકોએ તથા લેવીઓએ ઇજરાયલના ઈંખર યહોવાહનો કોશ લઈ આવવા સારુ પોતાને શુદ્ધ કર્યો. **૧૫** તેથી ઈંખરના વચન પ્રમાણે મૂસાએ જે આજા આપી હતી, તે પ્રમાણે લેવીઓએ પોતાના ખભા પર ઈંખરનો કોશ તેની અંદરનાં દાંડા વડે ઉપાડ્યો.

**૧૬** દાઉદે લેવીઓના આગેવાનોને વાજિંઓ, એટલે સિતાર, વીણા, ઝાંડ ઊંચે સ્વરૈ વગાડવા માટે તથા ઉત્સાહથી મોટી ગર્જના કરવા માટે પોતાના ગાયક ભાઈઓને નીમવાને કદ્યું. **૧૭** માટે લેવીઓએ યોએલના પુત્ર હેમાનને, તેના ભાઈઓમાંના બેદેખયાના પુત્ર આસાફને તથા તેઓના ભાઈ, એટલે મરારીના વંશજોમાંના કુશાથાના પુત્ર એથાનને નીમ્યા. **૧૮** તેઓની સાથે તેઓના બીજા થોઢા ભાઈઓને, એટલે ઝર્ઝાયા, બની, યાઝીએલ, શમિરામોથ, અહીએલ, ઉજ્જી, અલિથાબ, બનાથા, માસેયા, માતિથા, અલિફલેહુ, મિકનેથા, ઓબેદ-અદોભ તથા યેઈએલને દ્વારપાણો તરીકે નીમ્યા.

**૧૯** હેમાન, આસાફ તથા એથાન, એ ગાયકોને પિતાળની ઝાંડ મોટેથી વગાડવા સારુ નીમવામાં આવ્યા. **૨૦** સિતારો વગાડવા માટે ઝર્ઝાયા, યાઝીએલ, શમિરામોથ, અહીએલ, ઉજ્જી, અલિથાબ, માસેયા તથા બનાથાને પસંદ કર્યા. **૨૧** વીણા વગાડવા માટે માતિથા, અલિફલેહુ, મિકનેથા, ઓબેદ-અદોભ, યેઈએલ તથા અજાગથાને નીમવામાં આવ્યા.

**૨૨** લેવીઓનો આગેવાન કનાન્યા ગાયક તરીકે પ્રવીણ હતો. તે ગાયકોને માર્ગદર્શન આપતો હતો. **૨૩** બેદેખયા તથા એલ્કાના કોશના દ્વારપાણો હતા. **૨૪** શબાન્યા, યોશાફાટ, નાથાનિયેલ, અમાસાઈ, ઝર્ઝાયા, બનાથા, એલિએઝર યાજકો, ઈંખરના કોશની આગળ રણશિંગડાં વગાડનારા હતા. ઓબેદ-અદોભ તથા યહિથા કોશના દ્વારપાણો હતા.

**૨૫** પછી દાઉદ તથા ઇજરાયલના વડીલો અને સહાયાધિપતિઓ, આનંદથી ઓબેદ-અદોભના ઘરમાંથી ઈંખરનો કરારકોશ લઈ આવવા ગયા. **૨૬** જગત્તૈ ઈંખર યહોવાહનો કરારકોશ ઊંચકનારા લેવીઓને સહાય કરી, ત્યારે તેઓએ સાત બણદો તથા સાત ઘેટાંઓનું અર્પણ કર્યું.

**૨૭** દાઉદે કોશ ઊંચકનારા સર્વ લેવીઓ, ગાયકો તથા ગાયકોના ઉપરી કનાન્યાની જેમ સુંદર શણનો એફોદ (ઝબ્બો) પહેદેલો હતો. દાઉદે સુંદર શણનો એફોદ પહેદેલો હતો. **૨૮** તેથી સર્વ ઇજરાયલીઓ યહોવાહના કરારકોશને હર્ષનાદ સહિત તથા શરણાઈ, રણશિંગડાં, ઝાંડ, સિતાર તથા વીણા વગાડી ઊંચા અવાજો સાથે લઈ આવ્યા.

**૨૯** યહોવાહનો કરારકોશ દાઉદનગરમાં લાવવામાં આવ્યો, ત્યારે શાઉલની પુત્રી મીખાલે બારીમાંથી બહાર જોયું. તેણે દાઉદ રાજને, નૃત્ય કરતો તથા ઉજવણી કરતો જોયો. તેથી તેણે પોતાના મનમાં તેને તુચ્છકાર્યો.

## ૧૬

**૧** તેઓએ ઈંખરના કોશને અંદર લાવીને, તેને માટે દાઉદે બાંધેલા મંડપની વચ્ચે તેને મૂક્યો. તેઓએ ઈંખરની આગળ દહનીયાર્પણો તથા શાંત્યર્પણો ચઠાવ્યાં. **૨** જગત્તૈ

દાઉદે દહનીયાર્પણો તथા શાંતથર્પણો ચઢાવી રહ્યો, ત્યારે તેણે યહોવાહને નામે લોકોને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૩</sup> તેણે ઈગરાયલના દરેક પુરુષ તથા સ્ત્રીને, એક એક ભાખરી, માંસનો કટકો તથા સ્ફૂર્તિ ક્રાક્ષનો અકેક ઝૂભખો વહેંથી આપ્યો.

<sup>૪</sup> યહોવાહના કોશની આગળ સેવા કરવા તથા ઈગરાયલના ઈશ્વર યહોવાહનાં જીત ગાવા, આભાર માનવા, સ્તુતિ કરવા તથા તેમની સંમુખ ઉજવણી કરવા માટે દાઉદે કેટલાક લેવીઓને નીમ્યા. <sup>૫</sup> આસાફ આગેવાન હતો. તેનાથી ઉત્તરતે દરજે ઝાયાર્યા, યાણીએલ, શમિરામોથ, યાણીએલ, માતિથયા, અલિયાબ, બનાયા, ઓબેદ-અદોમ તથા યેઈએલ હતા. તેઓ સિતાર અને વીણા વગાડતા હતા. આસાફ મોટેથી ઝાંગ વગાડતો હતો. <sup>૬</sup> બનાયા તથા યાહણીએલ યાજકો ઈશ્વરના કરારકોશની આગળ નિયમિત રણશિંગડાં વગાડતા હતા.

<sup>૭</sup> પછી તે દિવસે દાઉદે આસાફ તથા તેના ભાઈઓની મારફતે યહોવાહની સ્તુતિ માટે નીમ્યા.

<sup>૮</sup> ઈશ્વરનો આભાર માનો, તેમના નામે પ્રાર્થના કરો;  
લોકોમાં તેમના અદભૂત કાર્યો જાહેર કરો;

<sup>૯</sup> તેમના ગુણગાન ગાઓ, તેમનાં સ્તુતિગાન કરો;  
તેમનાં સર્વ અદભૂત કાર્યોનું મનન કરો.

<sup>૧૦</sup> તમે તેમના પવિત્ર નામનું ગૌરવ જાળવો;  
યહોવાહના ભક્તોનાં હૃદયો આનંદમાં રહો.

<sup>૧૧</sup> યહોવાહને તથા તેમના સામર્થ્યને તમે શોધો;  
સદાસર્વદા તેમના મુખને શોધો.

<sup>૧૨</sup> જે અદભૂત કામો તેમણે કર્યો છે તે યાદ રાખો,  
તેમના યમતકારો તથા તેમના મુખનાં ન્યાયવચનો યાદ રાખો.

<sup>૧૩</sup> તમે ઈશ્વરના સેવક ઈગરાયલના વંશજો છો,  
તમે યાકૂબના લોકો, તેમના પસંદ કરેલા છો.

<sup>૧૪</sup> તે આપણા ઈશ્વર, યહોવાહ છે.  
તેમની સત્તા સમગ્ર પૂઠ્યી પર છે.

<sup>૧૫</sup> તેમના કરાર તમે સદાકાળ યાદ રાખો,  
એટલે હજારો પેઢીઓ સુધી કાયમ રાખવાનું જે વચન તેમણે આપ્યું, તે યાદ રાખો.

<sup>૧૬</sup> ઈશ્વરાહિમની સાથે જે કરાર તેમણે કર્યો  
અને ઈશ્વરાહિમની સાથે જે પ્રતિજ્ઞા તેમણે કરી.

<sup>૧૭</sup> એ જ વચન યાકૂબને માટે નિયમ તરીકે  
અને ઈગરાયલને માટે સદાકાળના કરાર તરીકે રહેશે.

<sup>૧૮</sup> તેમણે કર્યું, “હું તને આ કનાન દેશ આપીશ,  
તે તારા વારસાનો ભાગ થશે.”

<sup>૧૯</sup> જથારે મેં આ કર્યું ત્યારે તમે સંખ્યામાં થોડા જ હતા,  
તદ્દન થોડા જ અને તમે અજાણ્યા હતા.

<sup>૨૦</sup> તેઓ એક દેશથી બીજે દેશ  
અને એક રાજ્યમાંથી બીજી રાજ્યમાં બટકયા કરતા હતા.

<sup>૨૧</sup> ત્યારે ઈશ્વરે તેઓ પર કોઈને જુલમ કરવા દીધો નહિ;  
તેઓને લીધે તેમણે રાજાઓને શિક્ષા કરી.

<sup>૨૨</sup> તેમણે કર્યું, “મારા અભિષિક્તોને અડશો નહિ

અને મારા પ્રબોધકોને નુકસાન પહોંચાડશો નહિ.”

<sup>૨૩</sup> હે આખી પૂઠ્યીના લોકો, યહોવાહના ગુણગાન કરો;

દિનપ્રતિદિન તેમના તારણને જાહેર કરો.

- ૨૪ રાજ્યોમાં તેમનો ભહિમા પ્રગટ કરો.  
 સર્વ દેશભાતિઓમાં તેમનાં અદ્ભુત કાર્યો જહેર કરો.
- ૨૫ કેમ કે યહોવાહ મહાન છે તથા અતિવિશેષ સ્તુતિપાત્ર છે,  
 અને બીજા દેવો કરતાં તેઓનું બય રાખવું યોગ્ય છે.
- ૨૬ કેમ કે લોકોના સર્વ દેવો મૂર્તિઓ જ છે,  
 પણ યહોવાહે તો આકાશો બનાવ્યાં છે.
- ૨૭ તેમની સંમુખ ગૌરવ તથા ભહિમા છે.  
 તેમના ભક્તિસ્થાનમાં સામર્થ્ય તથા આનંદ છે.
- ૨૮ હે લોકોનાં કુણો, તમે યહોવાહને,  
 હા, યહોવાહને જ, ગૌરવ તથા સામર્થ્યનું ભાન આપો.
- ૨૯ યહોવાહના નામને ઘટિત ગૌરવ આપો.  
 અર્પણ લઈને તેમની હજુરમાં આવો.  
 પવિત્ર વસ્ત્રો ધારણ કરીને યહોવાહની આગળ નમો.
- ૩૦ સમગ્ર પૃથ્વી તેમની સમક્ષ દ્યુજે.
- જગત પણ એવી શીતે સ્થપાયેલું છે કે, તેને હલાવી શકાય તેમ નથી.
- ૩૧ આકાશો આનંદ કરે તથા પૃથ્વી હરખાય;  
 વિદેશીઓ મદ્યે એવું કહેવાય કે, “યહોવાહ રાજ કરે છે.”
- ૩૨ સમુર્દ તથા તેમા જે છે તે ગર્જના કરે છે.  
 ખેતરો તથા તેઓમાં જે છે, તે સર્વ ઉત્સાહ કરે છે.
- ૩૩ પણી જંગલનાં વૃક્ષો યહોવાહની આગળ હર્ષનાદ કરશે,  
 કેમ કે તેઓ પૃથ્વીના લોકોનો ન્યાય કરવા આવે છે.
- ૩૪ યહોવાહનો આભાર ભાનો, કેમ કે તેઓ કૃપાળું છે,  
 કેમ કે તેમનું વિશ્વાસુપણું સદાકાળ રહે છે.
- ૩૫ બોલો, “હે અમારા ઉદ્ધારનાર ઈશ્વર અમારો ઉદ્ધાર કરો.  
 બીજુ પ્રજાઓથી અમારી રક્ષા કરો અને અમને એકત્રિત કરો,  
 કે જેથી અમે તમારા પવિત્ર નામનો આભાર ભાનીએ  
 અને તમારી સ્તુતિ ગાઈએ.”
- ૩૬ ઈજ રાયલના ઈશ્વર, યહોવાહ  
 અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ ભાટે સ્તુત્ય થાઓ. પણી સર્વ લોકોએ “આભીન” કહીને  
 યહોવાહની સ્તુતિ કરી.
- ૩૭ ત્યાર પણી દાઉદે ત્યાં યહોવાહના કરારકોશની સેવા કરવા ભાટે આસાફની  
 તથા તેના ભાઈઓની, કોશની આગળ રોજના કામની જજુરિયાત પ્રમાણે નિત્ય સેવા  
 ભાટે નિમણૂક કરી. ૩૮ તેમ જ યદૂથુનનો પુત્ર ઓબેદ-અદોભ તથા હોસા અને તેઓના  
 અડસન સંબંધીઓને દ્વારપાણો તરીકે નીમ્યા. ૩૯ સાદોક યાજકને તથા તેના સાથી  
 યાજકોને ગિયરોનમાંના ધર્મસ્થાનોમાં યહોવાહના મંડપની સેવા ભાટે પસંદ કર્યો.
- ૪૦ યહોવાહે, ઈજ રાયલને ફરમાયેલા નિયમશાસ્ત્રમાં જે સર્વ લાખેલું છે, તે પ્રમાણે  
 દરરોજ સવારે તથા સાંજે દહનીયાર્પણની વેદી પર યહોવાહને દહનીયાર્પણો  
 ચટાવવા ભાટે તેઓને નીમ્યા. ૪૧ તેઓની સાથે તેણે હેમાન તથા યદૂથુન તથા  
 બાકીના પસંદ કરેલા અન્યો કે જેઓ નામવાર નોંધાયેલા હતા, તેઓને યહોવાહ કે  
 જેમની કરણા સર્વકાળ સુધી ટકે છે તેમની આભારસ્તુતિ કરવા ભાટે નીમ્યા.
- ૪૨ હેમાન તથા યદૂથુનને ગીતોને ભાટે રણશિંગાડાં, ઝાંગ તથા અન્ય વાજિંગ્રો  
 આપવામાં આવ્યાં. યદૂથુનના પુત્રોને દ્વારપાણોનું કામ જોપવામાં આવ્યું હતું. ૪૩ પણી

સર્વ લોકો પાછા પોતપોતાને ઘરે ગયા અને દાઉદ પોતાના કુટુંબનાં ભાણસોને આશીર્વાદ આપવા માટે પોતાના મહેલમાં પાછો ગયો.

## ૧૭

<sup>૧</sup> દાઉદ પોતાના મહેલમાં રહેવા ગયો, ત્યાર પણ તેણે નાથાન પ્રભોધકને કદ્યું, “જો, હું દેવદારના મહેલમાં રહું છું, પરંતુ ઈશ્વરનો કરારકોશ મંડપમાં રહે છે.” <sup>૨</sup> પણ નાથાને દાઉદને કદ્યું, “જા, તારા મનમાં જે હોય તે કર, કેમ કે ઈશ્વર તારી સાથે છે.”

<sup>૩</sup> પણ તે જ ચાશે ઈશ્વરની વાણી નાથાનની પાસે આવી, <sup>૪</sup> “જ અને મારા સેવક દાઉદને કહે કે, ‘થહોવાહ એવું કહે છે: તારે મારે માટે રહેવાનું ભક્તિસ્થાન બાંધવું નહિ.

<sup>૫</sup> કેમ કે હું ઈશ્વરાયલને કાઢી લાખ્યો તે દિવસથી તે આજ સુધી હું ભક્તિસ્થાનમાં રહ્યો નથી. પણ એક તંબુથી તે બીજા તંબુમાં તથા એક મંડપથી તે બીજા મંડપમાં ફરતો રહ્યો છું. <sup>૬</sup> જે બધી જગતાઓમાં હું સર્વ ઈશ્વરાયલીઓ સાથે ચાલ્યો છું, ત્યાં ઈશ્વરાયલના જે આગેવાનોને મેં મારા લોકોનું પોષણ કરવાની આજ્ઞા આપી હતી, તેઓમાંના કોઈને મેં કદી પૂછ્યું છે કે, “મારા માટે તમે એરેજ-કાષ્ટનું ભક્તિસ્થાન કેમ બાંધ્યું નથી?””

<sup>૭</sup> માટે હવે, મારા સેવક દાઉદને કહે, ‘સર્વસમર્थ થહોવાહનાં આ વચન છે: “તું બેટાંને ચરાવતો હતો ત્યાંથી મેં તને મારા ઈશ્વરાયલીઓનો ઉપરી થવા માટે બોલાવી લીધો. <sup>૮</sup> અને તું જ્યાં કહી ગયો, ત્યાં હું તારી સાથે રહ્યો છું, તારી આગળથી તારા શત્રુઓનો મેં નાશ કર્યો છે. હવે પણ હું તને પૂઢવીના મહાન પુરુષો જેવો વિષયાત બનાવીશ.

<sup>૯</sup> હું મારા ઈશ્વરાયલી લોકોને માટે એક સ્થાન ઠરાવીને તેઓને ત્યાં ઠરીઠામ કરીશ કે જેથી તેઓ પોતાના સ્થળમાં રહે અને તેઓ મુશ્કેલીમાં ન આવે. ફરીથી તેમને કદી કોઈ ખસેડનાર નહિ હોય. <sup>૧૦</sup> અગાઉની માફક તથા જે સમયે મેં ન્યાયાધીશોને મારા ઈશ્વરાયલીઓ પર આધિપત્ય કરવાનો હુકમ કર્યો ત્યારથી થતું આવ્યું છે તેમ, હવે પણ દુષ્ટ માણસો તેમનો ક્ષય કરશે નહિ. હું તારા સર્વ શત્રુઓને વશ કરીશ. વળી હું તને કહું છું કે થહોવાહ તારં કુટુંબ કાયમ રાખશે.

<sup>૧૧</sup> એમ થશે કે તારા દિવસો પૂરા થતાં તારે તારા પિતૃઓની સાથે જવું પડશે, ત્યારે હું તારા પણ તારા વંશજોને તારી જગતાએ સ્થાપિત કરીશ અને તારા વંશજોમાંથી જે રાજ થશે તેનું રાજ્ય હું કાયમ રાખીશ. <sup>૧૨</sup> તે મારે માટે ભક્તિસ્થાન બાંધશે અને હું તેનું રાજ્યાસન સદાકાળ રાખીશ.

<sup>૧૩</sup> હું તેનો પિતા થઈશ અને તે મારો પુત્ર થશે. તેની પાસેથી મારા કરારનું વિશ્વાસુપણું હું લઈ લઈશ નહિ જેમ મેં તારી અગાઉના શાસક, શાંતિ પ્રત્યેથી લઈ લીધું હતું તેમ. <sup>૧૪</sup> હું તને મારા ઘર તથા મારા રાજ્યમાં સદાકાળ રાખીશ અને તેનું રાજ્યાસન સદાના માટે સ્થાપીશ.”” <sup>૧૫</sup> નાથાને દાઉદને આ સર્વ વચનોનો અહેવાલ તથા સર્વ દર્શન સંબંધી કદ્યું.

<sup>૧૬</sup> પણ દાઉદ રાજ અંદર જઈને થહોવાહની સમક્ષ બેઠો અને બોલ્યો, “હે ઈશ્વર થહોવાહ, હું કોણ અને મારું કુટુંબ કોણ કે, તમે મને આવા ઉચ્ચસ્થાને લાખ્યા છો? <sup>૧૭</sup> હે ઈશ્વર એ પણ તમારી દ્રષ્ટિમાં ઓછું જણાયું, એટલે તમારા સેવકના કુટુંબ સંબંધીના ઉજાા ભાવિ વિષે તમે મને વચન આપ્યું છે. હે ઈશ્વર થહોવાહ, તમે મને ઉચ્ચ પદવીના માણસની પંક્તિમાં મૂક્યો છે. <sup>૧૮</sup> તમે આ તમારા સેવક દાઉદને જે માન આપ્યું છે તે વિષે તો હું વધુ શું કહું? તમે તમારા સેવકને ખાસ ઓળખો છો.

<sup>૧૯</sup> હે યહોવાહ, તમારા સેવકની ખાતર તમારા ઉદેશ પૂરા કરો, તમારા અંત:કરણ પ્રમાણે તમે આ સર્વ મહાન કાર્યો પ્રગટ કર્યા છે. <sup>૨૦</sup> હે યહોવાહ, અમારા સાંભળવા પ્રમાણે તમારા જેવા બીજા કોઈ નથી અને તમારા સિવાય અન્ય કોઈ ઈશ્વર નથી. <sup>૨૧</sup> પૂઢ્યી પર તમારા લોક ઇઝરાયલ કે જેને તમે, ઈશ્વર, મહાન અને અદ્ભુત કૃત્યો કરીને, પોતાના નામના ભહિમા સારુ મિસરમાંથી છોડાવ્યા હોથ, તેના જેવી બીજી કઈ પ્રજા છે? તમારા લોક જેઓને તમે મિસરમાંથી છોડાવી લાવ્યા તેઓની આગળથી બીજી પ્રજાઓને હાંકી કાઢી.

<sup>૨૨</sup> તમે તમારા ઇઝરાયલ લોકોને સદાને માટે તમારા પોતાના લોક ગણ્યા છે અને હે યહોવાહ, તમે તેઓના ઈશ્વર બન્યા છો. <sup>૨૩</sup> તેથી હવે, હે યહોવાહ, તમે તમારા સેવક તથા તેના કુટુંબ સંબંધી જે બોલ્યા છો તે પૂરું કરો. <sup>૨૪</sup> જેથી સદાકાળ તમારા નામનો ભહિમા થાય અને લોકો કહે કે, 'સૌન્યોના યહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈશ્વર છે' હા, ઇઝરાયલના હકમાં તેઓ ઈશ્વર છે. અને તમારા સેવક દાઉદનું કુટુંબ તમારી આગળ સ્થાપિત થાઓ.

<sup>૨૫</sup> હે મારા ઈશ્વર, તમારા આ સેવકને તમે સ્પષ્ટ કર્યું છે કે તમે તેના કુટુંબને ટકાવી રાખશો. માટે આ તમારા સેવકે તમારી આગળ પ્રાર્થના કરવાની હિંમત કરી છે. <sup>૨૬</sup> હવે હે યહોવાહ, તમે જ ઈશ્વર છો અને તમે તમારા સેવકને ખાતરી દાયક વચન આપ્યું છે: <sup>૨૭</sup> હવે તમારા સેવકનું કુટુંબ તમારી આગળ સર્વકાળ ટકી રહે, માટે તેને આશીર્વાદ આપવાનું તમને સારુ લાગ્યું. હે યહોવાહ, તમે તેને આશીર્વાદ આપ્યો છે અને તે સદાને માટે આશીર્વાદિત થયું છે."

## ૧૮

<sup>૧</sup> દાઉદે પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરીને તેઓને હરાવ્યા અને તેઓના હાથમાંથી ગાથ નગર અને તેની આસપાસનાં ગામો પોતાના તાબે કરી લીધાં. <sup>૨</sup> તેણે મોઆબીઓને પણ હરાવ્યા, તેઓ દાઉદના દાસો બનીને તેને કર આપવા લાગ્યા.

<sup>૩</sup> એ પછી દાઉદે સોબાના રાજ હદારાએઝેરને હમાથ આગળ હરાવ્યો અને હદારાએઝેર ફાત નદીની આસપાસના જે પ્રદેશ પર પોતાનું નિયંત્રણ સ્થાપવા માગતો હતો તે પર દાઉદે કબજો કર્યો. <sup>૪</sup> દાઉદે તેની પાસેથી તેના એક હજાર રથો, સાત હજાર ઘોડેસ્વારો અને વીસ હજાર પાયદળ સૈનિકોને કબજે કર્યા. તેણે રથોના સર્વ ઘોડાના પગની નસો કાપી નાખી, પણ તેણે પોતાના સો રથોને માટે પૂરતા ઘોડાઓનો બયાવ કર્યો.

<sup>૫</sup> દમસ્કસના અરામીઓ સોબાના રાજ હદારાએઝેરની સહાય કરવા આવ્યા ત્યારે દાઉદે બાવીસ હજાર અરામી સૈનિકોને મારી નાખ્યા. <sup>૬</sup> પછી દાઉદે દમસ્કસના અરામીઓના વિસ્તારમાં લશકરો ગોઠવ્યા. તેઓ દાઉદના દાસો બની ગયા અને તેઓ તેને કર આપવા લાગ્યા. દાઉદ જથ્યાં કંઈ ગયો તથાં યહોવાહે તેને વિજય અપાવ્યો.

<sup>૭</sup> દાઉદ હદારાએઝેર રાજના સેવકોની સોનાની ટાલો યચ્છાલેમમાં લઈ આવ્યો. <sup>૮</sup> વળી તેણે હદાર એઝેરના નગરો ટિબ્લાથ અને કુનમાંથી પુષ્કળ પિતળ મેળવ્યું તેમાંથી સુલેમાને પિતળનો મોટો હોજ, સ્તંભો અને પિતળનાં વાસણો ભક્તિસ્થાન માટે તૈયાર કરાવ્યાં.

<sup>૯</sup> હમાથના રાજ તોઉંએ સાંભળ્યું કે દાઉદે સોબાના રાજ હદારાએઝેરને હરાવીને તેના સૌન્યનો સંહાર કર્યો છે, <sup>૧૦</sup> ત્યારે તેણે પોતાના પુત્ર હદોરામને દાઉદ પાસે સોનું, ચાંદી અને પિતળનાં વાસણો લઈને તેને સન્માનવા અને હદારાએઝેરને થુઝમાં હરાવવા બદલ ધન્યવાદ આપવા મોકલ્યો. કારણ કે, હદારાએઝેરને તોઉં સાથે થુઝ ચાલ્યા કરતું હતું. <sup>૧૧</sup> દાઉદે તે બધાં પાત્રો યહોવાહના ભક્તિસ્થાનની સેવા માટે

અર્પણ કર્યા. તે જ શીતે, તેણે જુતેલી બધી પ્રજાઓ અદોમ, મોઆબીઓ, આમ્રોનીઓ, પલિસ્ટીઓ અને અમાલેકીઓ પાસેથી મેળવેલું સોનું ચાંદી પણ તેણે ઈંખરને અર્પણ કર્યું.

<sup>૧૨</sup> સરૂયાના પુત્ર અભિશાયે મીઠાની ખીણમાં અટાર હજાર અદોમીઓને મારી નાખ્યા. <sup>૧૩</sup> તેણે સમગ્ર અદોમ પ્રદેશમાં લશકરી છાવણીઓ ગોઠવી, બધા અદોમીઓ હવે દાઉદના દાસ બની ગયા. આમ, દાઉદ જ્યાં કઈ ગયો, ત્યાં થહોવાહે તેને વિજય અપાવ્યો.

<sup>૧૪</sup> દાઉદ આખા ઇજરાયલ પર રાજ કરતો હતો અને તેના સર્વ લોકોનો ન્યાય કરીને તેમનો ઇનસાફ કરતો હતો. <sup>૧૫</sup> સરૂયાનો પુત્ર યોઆબ સૈન્યનો સેનાપતિ હતો. અહીંલૂદનો પુત્ર થહોશાફાટ ઇતિહાસકાર હતો. <sup>૧૬</sup> અહિંદૂબનો પુત્ર સાદોક અને અખ્યાથારનો પુત્ર અબીમેલેખ યાજકો હતા. શાસ્ત્રા શાસ્ત્રી હતો. <sup>૧૭</sup> થહોથાદાનો પુત્ર બનાયા રાજાના અંગરક્ષકો કરેથીઓ અને પલેથીઓનો ઉપશી હતો. અને દાઉદના દીકરાઓ રાજાની સમક્ષ મુખ્ય સલાહકારો હતા.

## ૧૬

<sup>૧</sup> આમ્રોનીઓનો રાજ નાહાશ મરણ પામ્યો. તેના પણી તેનો દીકરો ગાદીનશીન થયો. <sup>૨</sup> દાઉદે કદ્યું, “હું નાહાશના દીકરા હાનૂન પર દયા રાખીશ, કેમ કે તેના પિતાએ પણ મારા પ્રત્યે ભલાઈ રાખેલી હતી.” તેથી દાઉદે તેના પિતાના મરણ સંબંધી તેને દિલાસો આપવા સારુ સંદેશાવાહકોને આમ્રોનીઓના દેશમાં મોકલ્યા. <sup>૩</sup> ત્યારે આમ્રોની સરદારોએ હાનૂનને કદ્યું, “તું શું એમ માને છે કે, તારા પિતાને માન આપવાના હેતુથી દાઉદે આ માણસોને આખ્યાસન આપવા મોકલ્યા છે? એ માણસો તો તેના જસ્તુસો છે અને આ દેશને શી શીતે જુતી લેવો એની બાતમી મેળવવા આવ્યા છે.”

<sup>૪</sup> તેથી હાનૂને દાઉદ રાજાના સંદેશાવાહકોનું અપમાન કર્યું. તેઓની દાઢી અડધી મૂંડાવી નાખી, તેઓનાં વસ્ત્રો કમરથી મદ્યભાગ સુધી કાપી નાખ્યાં પણી તેણે તેઓને શરમજનક સ્થિતિમાં દાઉદ પાસે પાછા મોકલ્યા. <sup>૫</sup> જ્યારે દાઉદને આ બાબતની ખખર મળી કે તેના માણસોના ખૂરા હાલ કરવામાં આવ્યા છે, ત્યારે તેણે તેઓને મળવા માણસો મોકલ્યા, કારણ કે, તેઓ છોભીલા પડી ગયા હતા. દાઉદ રાજાએ તેઓને કહેવડાયું કે, “તમારી દાઢી પાછી ઊગે ત્યાં સુધી યચીખોમાં રહેજો, પણી જ અહીં પાછા આવજો.”

<sup>૬</sup> જ્યારે આમ્રોનીઓને માન થયું કે તેઓ દાઉદની નજરમાં દિક્કારપાત્ર બન્યા છે, ત્યારે હાનૂને અને આમ્રોનીઓએ અરામ નાહરાઈમાંથી, અરામ-માકામાંથી અને સોબામાંથી રથો તેમ જ ઘોડેસવારો ભાડેથી મેળવવા માટે યોગ્રીસ હજાર કિલો ચાંદી મોકલી આપી. <sup>૭</sup> તેણે બગ્રીસ હજાર રથો ભાડે રાખ્યા અને માકાના રાજ તથા તેના સમસ્ત સૈન્યનો પગાર ચૂકવી આપવા ગોઠવણ કરી. તેઓનાં સર્વ સૈન્યોએ મેદબા આગળ છાવણી નાખી. જે આમ્રોનીઓ પોતપોતાનાં નગરોમાંથી બેગા થયા હતા તેઓ ત્યાં ચુંબ કરવાને તેઓની સાથે જોડાયાં.

<sup>૮</sup> દાઉદને જ્યારે આ વાતની જણ થઈ ત્યારે તેણે યોઆબને તેના સર્વ સૈન્ય સાથે તેઓનો સામનો કરવા મોકલ્યા. <sup>૯</sup> આમ્રોનીઓ બહાર આવીને શહેરના દરવાજા આગળ ચુંબ કરવાને ગોઠવાઈ ગયા અને તેઓની મદદે આવેલા રાજાઓ એક બાજુ ખુલ્લાં મેદાનમાં ચાલ્યા ગયા.

<sup>૧૦</sup> જ્યારે યોઆબે જોથું કે, પોતાની સામે આગળ પાછળ બંન્ને બાજુએથી હુમલો થવાનો છે. ત્યારે તેણે ઇજરાયલના પસંદ કરેલા લડવૈયાઓને અરામીઓની સામે

ગોઠવી દીધાં. <sup>૧૧</sup> બાકીનું સૈન્ય તેણે પોતાના ભાઈ અભિશાયની સરદારી હેઠળ મૂકયું. અને તેઓએ આમ્ભોનીઓની સામે યુદ્ધ કરવાની વ્યુહરથના કરી.

<sup>૧૨</sup> થોઆબે તેના ભાઈને કદ્યું, “જો અરામીઓ મારા પર વિજથી થાય, તો તું આવીને મને મદદ કરજે અને જો આમ્ભોનીઓ તારા પર વિજય પામે તો, હું આવીને તને મદદ કરીશ. <sup>૧૩</sup> હિંમતવાન થા અને બળવાન થા, આપણે ઈશ્વરનાં નગરોને માટે બહાદુરી બતાવીએ, કેમ કે થહોવાહ, પોતાના ઈરાદાની પૂર્ણતા માટે સારું કરશો.”

<sup>૧૪</sup> જ્યારે થોઆબ અને તેના સૈનિકો અરામીઓ સામે યુદ્ધ કરવા નજુક આવ્યા ત્યારે અરામીઓ તેઓની સામેથી પલાયન થઈ ગયા. <sup>૧૫</sup> અને આમ્ભોનીઓએ જોયું કે અરામીઓ નાસી ગયા છે ત્યારે તેઓ પણ થોઆબના ભાઈ અભિશાયથી નાસીને નગરમાં પાછા ફર્યા. પછી થોઆબ પણ આમ્ભોની લોકો પાસેથી પાછો થરશાલેમ આવી પહોંચ્યો.

<sup>૧૬</sup> અરામીઓ સમજુ ગયા કે પોતે ઈરાયલીઓથી પરાજિત થયા છે. એટલે તેમણે સંદેશાવાહકો મોકલીને નદી પારના બીજા અરામીઓને હૃદારાયોગેરના સેનાપતિ શોફાખની આગેવાની હેઠળ બોલાવી લીધા. <sup>૧૭</sup> આ સમાચાર મળતાં જ દાઉદે ઈરાયલનું આખું સૈન્ય બેગું કર્યું અને થર્ડન નદીને પાર કરી તેઓની સામે યુદ્ધની વ્યુહરથના કરી. ઈરાયલીઓએ અરામીઓને યુદ્ધમાં હરાવી દીધા.

<sup>૧૮</sup> અરામીઓ ફરીથી ઈરાયલીઓ આગળથી નાસવા લાગ્યા. દાઉદે અરામના સાત હજાર ઘોડેસવારોને અને ચાલીસ હજાર બીજા લડવૈયાઓનો સંહાર કર્યો. અરામના સૈન્યના સેનાપતિ શોફાખને પણ તેણે મારી નાખ્યો. <sup>૧૯</sup> જ્યારે હૃદારાયોગેરના સેવકોએ જોયું કે તેઓ ઈરાયલીઓની સામે હારી ગયા છે, ત્યારે તેઓએ દાઉદ સાથે સ્ફુરેણ કરી અને તેની સેવા કરી. તે પછી અરામીઓ આમ્ભોનીઓને મદદ કરતાં બીવા લાગ્યા. તેથી અરામીઓ આમ્ભોનીઓની મદદ કરવા રાજુ ન હતા.

## ૨૦

<sup>૧</sup> સામાન્ય રીતે વસ્તંતરાતુ બેસતાં રાજાઓ યુદ્ધ કરવા જાય છે. તે વખતે થોઆબે સૈન્યની આગેવાની કરી અને આમ્ભોનના પ્રદેશનો સંપૂર્ણ નાશ કરી નાખ્યો. પછી તેણે રાખ્યા આવીને તેને પણ પોતાને તાબે કર્યું. પણ દાઉદ થરશાલેમમાં જ રહ્યો. થોઆબે રાખ્યા પર હુમલો કર્યો અને તેને શુતી લીધું.

<sup>૨</sup> દાઉદ રાખ્યાના રાજા મિલ્કોમના મસ્તક પરથી મુગટ લઈ લીધો અને તેને તેના પોતાના મસ્તક પર મૂકથો. આ મુગટ સોનાનો બનેલો હતો. અને તેમા રતનો જડેલાં હતા. તેનું વજન એક તાલંત હતું. દાઉદ નગરમાંથી લુંટનો પુષ્કળ માલ બેગો કર્યો હતો. <sup>૩</sup> તેણે નગરના લોકોને બહાર લાવીને તેઓની પાસે કરવતો, તીકમો અને કુહારીઓથી કામ કરાવ્યું. દાઉદ આમ્ભોનીઓના રાજા અને લોકો સાથે આ રીતે વર્તતો હતો. પછી દાઉદ અને તેનું આખું સૈન્ય થરશાલેમમાં પાછું આવ્યું.

<sup>૪</sup> ત્યાર બાદ પલિસ્તીઓની સાથે ગેઝેરમાં યુદ્ધ થયું. એ વખતે હુશાના સિંખખાયે, રફાઈમના એક વંશજ ક્ષિપ્યાથને મારી નાખ્યો. અને પલિસ્તીઓની હાર થઈ. <sup>૫</sup> પલિસ્તીઓ સાથે ફરી યુદ્ધ થયું. અને થાઈરના પુત્ર એહાનાનાને, લાહભીને મારી નાખ્યો. તે ગાથના ગોલ્યાથનો ભાઈ હતો અને તેના ભાલાનો હાથો વણકરની તોરેજેવો હતો.

<sup>૬</sup> ગાથમાં ફરી યુદ્ધ થયું. ત્યાં એક કદાવર માણસ હતો જેના હાથે છ આંગળીઓ અને પગે પણ છ આંગળી હતી. તે રફાઈમનો વંશજ હતો. <sup>૭</sup> જ્યારે તેણે ઈરાયલના સૈન્યનો ધિક્કાર કર્યો, ત્યારે દાઉદના ભાઈ શિમાના પુત્ર થોનાથાને તેને મારી

નાખ્યો. <sup>૬</sup> આ બધા ગાદના રફાઈમના વંશજો હતા. તેઓ દાઉદના અને તેના સૈનિકોના હાથે માર્યા ગયા.

## ૨૧

<sup>૧</sup> ઇઝરાયલની વિરુદ્ધ ખડયંત્ર રથવા ભાટે શેતાને દાઉદને ઇઝરાયલની વસ્તી ગણતરી કરવાને લલચાવ્યો. <sup>૨</sup> દાઉદે યોઆબ અને લશકરી વડા અધિકારીઓને કદયું, “જાઓ, બેર-શેખાથી તે દાન સુધી ઇઝરાયલ પ્રજાની વસ્તી ગણતરી કરો. અને પાછા આવીને મને અહેવાલ આપો કે, હું તેઓની સંખ્યા જાણું.” <sup>૩</sup> યોઆબે કદયું, ઈઞ્ચર તેમના લોકને જેટલા છે તેના કરતા સોગળાં વધારો. પણ મારા માલિક રાજા, શું તેઓ સર્વ મારા માલિકની સેવા નથી કરતા? મારા માલિક કેમ આવું ઇચ્છે છે? શા માટે ઇઝરાયલ પર દોષ લાવવો?”

<sup>૪</sup> પણ રાજાનું ફરમાન યોઆબને માનવું પડયું. તેથી યોઆબ ત્યાંથી નીકળીને આખા ઇઝરાયલ દેશમાં ફરીને તે યરુશાલેમમાં પાછો આવ્યો. <sup>૫</sup> પછી તેણે લડવૈયા માણસોની ગણતરીનો કુલ આંકડો દાઉદને જણાવ્યો. ઇઝરાયલમાં અગિથાર લાખ તલવાર ચલાવી શકે તેવા પુરુષો હતા. એકલા થહૃદિયામાં ચાર લાખ સિંતેર હજાર સૈનિકો હતા.

<sup>૬</sup> પણ લેવી અને બિન્યામીનના વંશજોનો સભાવેશ ગણતરીમાં કર્યો નહોતો કેમ કે યોઆબને રાજાની આજા ધૂણાસ્પદ લાગી હતી. <sup>૭</sup> ઈઞ્ચર આ કામથી નારાજ થયા, તેથી તેમણે ઇઝરાયલને શિક્ષા કરી. <sup>૮</sup> દાઉદે ઈઞ્ચરને કદયું, “આ કામ કરી મેં મહા પાપ કર્યું છે. હવે તમારા સેવકનો અપચાધ દૂર કરો, કેમ કે મેં મોટી મૂર્ખાઈ કરી છે.”

<sup>૯</sup> યહોવાહે, દાઉદના પ્રબોધક ગાદને કદયું, <sup>૧૦</sup> “જ દાઉદને કહે કે: ‘યહોવાહ એમ કહે છે કે: ‘હું તને પ્રણ વિકલ્પો આપું છું. તેમાંથી ગમે તે એક પસંદ કર.’’”

<sup>૧૧</sup> તેથી ગાદ દાઉદ પાસે ગયો અને તેને કદયું, “યહોવાહ આ મુજબ કહે છે: ‘આ પ્રણમાંથી ગમે તે એક પસંદ કર: <sup>૧૨</sup> પ્રણ વર્ષ દુકાણ પડે અથવા પ્રણ મહિના સુધી તારા શશ્રૂઓ તારો પીછો કરે અને તેઓની તરવારથી તને પકડી પાડે અથવા પ્રણ દિવસ સુધી દેશમાં યહોવાહની તરવારસ્થી મરકી ચાલે એટલે યહોવાહનો દૂત ઇઝરાયલના આખા પ્રદેશમાં વિનાશ કરતો ફરે.’ તો હવે, મને મોકલનારને મારે શો જવાબ આપવો તે વિષે તું નિર્ણય કર.”

<sup>૧૩</sup> પછી દાઉદે ગાદને કદયું, “હું ભારે દુવિધામાં મૂકાયો છું. મને માણસોના હાથમાં પડવા કરતાં યહોવાહના હાથમાં પડવું એ વધારે સાંચ લાગે છે, કેમ કે તેમની કૃપા અત્યંત છે.” <sup>૧૪</sup> તેથી યહોવાહે, ઇઝરાયલમાં મરકી મોકલી અને સિંતેર હજાર માણસો મરણ પામ્યા. <sup>૧૫</sup> ઈઞ્ચરે યરુશાલેમનો નાશ કરવા એક દૂતને મોકલ્યો. જથારે તે નાશ કરવાની તૈયારીમાં હતો ત્યારે યહોવાહે, નાશ જોઈ પોતાનો વિચાર બદલ્યો. તેમણે નાશ કરનાર દૂતને કદયું, “બસ કર! હવે તારો હાથ પાછો ખેંચી લે.” એ વખતે યહોવાહનો દૂત ઓર્નાન યબૂસીની ખણી પાસે ઉભો હતો. <sup>૧૬</sup> દાઉદે ઉંઘે નજર કરીને જોથું તો, યહોવાહનો દૂત, આકાશ અને પૂઢવી વચ્ચે ઉધારી તરવાર લઈને, યરુશાલેમ તરફ પોતાના હાથ લંબાવી ઉભો હતો. પછી દાઉદ અને વડીલોએ, ટાટ પહેરી, ભૂમિ પર લાંબા થઈ પ્રણામ કર્યા. <sup>૧૭</sup> દાઉદે ઈઞ્ચરને કદયું, “સૈન્યની ગણતરી કરવાની આજા આપનાર શું હું નથી? આ દુષ્ટતા મેં કરી છે. પણ આ લોકો, તેઓએ શું કર્યું છે? હે યહોવાહ, મારા ઈઞ્ચર, કૃપા કરી તમારા હાથે, મને અને મારા કુટુંબને શિક્ષા કરો, પણ આ મરકીથી તમારા લોકોનો નાશ ન કરો.”

<sup>૧૮</sup> તેથી યહોવાહના દૂતે ગાદને આજા કરી કે, દાઉદને કહે કે, તે જઈને યખૂસી ઓર્નાનની ખળીમાં, યહોવાહને માટે એક વેદી બાંધે. <sup>૧૯</sup> તેથી યહોવાહના નામે, જે સુચના ગાદે આપી હતી, તે અનુસાર કરવાને, દાઉદ ગયો. <sup>૨૦</sup> જથારે ઓર્નાન ઘંટ મસણતો હતો, ત્યારે તેણે પાછળ નજર કરતાં દૂતને જોયો. તેથી તે તથા તેના ચાર પુત્રો સંતાર્દ ગયા.

<sup>૨૧</sup> જથારે દાઉદ ઓર્નાનની પાસે આવ્યો ત્યારે ઓર્નાને દાઉદને જોયો. તે ખળીમાંથી બહાર આવ્યો અને તેણે દાઉદને સાષ્ટાંગ દંડવત્ત પ્રણામ કર્યા. <sup>૨૨</sup> ત્યારે દાઉદે ઓર્નાનને કહ્યું, “આ ખળી મને આપ, જેથી હું ઈશ્વરને માટે વેદી બાંધુ. હું તેની પૂરેપૂરી કિંમત આપીશ, જેથી લોકોમાં પ્રસરેલી ભરકી બંધ થાથ.” હું તને ઐની પૂરેપૂરી કિંમત શૂકવીશ.”

<sup>૨૩</sup> ઓર્નાને દાઉદને કહ્યું, “મારા માલિક રાજા, તે તાં જ છે તેમ સમજુને તેને લઈ લે. તારી દ્રષ્ટિમાં જે સાંક લાગે તે કર. જો હું દહનીયાર્પણો માટે બણદો, કણસલાં ઝૂડવા માટે લાકડાંનાં પાટિયાં અને ખાદ્યાર્પણો માટે ઘંટ, એ બધું તને આપીશ.” <sup>૨૪</sup> રાજા દાઉદે ઓર્નાનને કહ્યું, “ના, હું તે પૂરેપૂરી કિંમત આપી ખરીદીશ. યહોવાહને દહનીયાર્પણ કરવા માટે, જે તાં છે, જેને માટે મેં કિંમત શૂકવી નથી, તે અર્પણ હું નહિ લાભિં.”

<sup>૨૫</sup> દાઉદે એ જગ્યા માટે છસો શેકેલ સોનું આપ્યું. <sup>૨૬</sup> દાઉદે ત્યાં યહોવાહને માટે વેદી બાંધી અને તેના પર દહનીયાર્પણો અને શાંત્યર્પણો ચઢાવ્યાં. તેણે યહોવાહને વિનંતી કરી, તેમણે દહનીયાર્પણની વેદી પર આકાશમાંથી અર્દીન મોકલી તેને ઉત્તર આપ્યો. <sup>૨૭</sup> પછી યહોવાહે, દૂતને આજા આપી અને દૂતે પોતાની તરવાર મ્યાન કરી.

<sup>૨૮</sup> જથારે દાઉદે જોયું કે ઓર્નાન યખૂસીની ખળીમાં યહોવાહે તેને ઉત્તર આપ્યો છે, ત્યારે તે જ સમયે, તેણે ત્યાં યજા કર્યો. <sup>૨૯</sup> કેમ કે મૂસાએ અરણયમાં બનાવેલો યહોવાહનો મુલાકાતમંડપ તથા દહનીયાર્પણો માટેની વેદી, તે સમયે જિખ્યોનના ઉચ્ચપ્રેદેશમાં હતી. <sup>૩૦</sup> જોકે, દાઉદ ઈશ્વરના માર્ગદર્શન માટે ત્યાં જઈ શક્યો નહિ, કારણ કે તેને યહોવાહના દૂતની તરવારનો ડર હતો.

## ૨૨

<sup>૧</sup> પછી દાઉદે કહ્યું, “અહીંથાં, ઈશ્વર યહોવાહનું ભક્તિસ્થાન, ઇજરાયલ માટેની દહનીયાર્પણ વેદી સાથે થશે.”

<sup>૨</sup> દાઉદે ઇજરાયલમાં રહેતા સર્વ વિદેશીઓને બેગા કરવાની આજા આપી. તેણે તેઓને, ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન બાંધવા માટે પથ્થર કાપનારાઓ તરીકે નીભી, પથ્થરો કાપવાના કામે લગાડી દીધા.

<sup>૩</sup> દાઉદે બારણાં માટે ખીલા અને મિજગરા બનાવવા પુષ્કળ લોખંડ પૂરું પાડ્યું. તેણે વિપુલ પ્રમાણમાં પિતળ પણ પૂરું પાડ્યું, <sup>૪</sup> અને ટગલાંબંધ એરેજકાષ પણ એકઠાં કર્યા. (સિદોન અને તૂરના લોકો દાઉદ માટે એરેજવૃક્ષોનાં અસંખ્ય લાકડાં લાવ્યા હતા.) <sup>૫</sup> દાઉદે કહ્યું, “મારો પુત્ર સુલેમાન થુવાન તથા બિનઅનુભવી છે અને યહોવાહ માટે જે ભક્તિસ્થાન બાંધવાનું છે તે ખૂબ બદ્ય હોવું જોઈએ, જેથી બીજ સર્વ પ્રદેશોમાં તે વિખ્યાત અને શોભાયમાન થાથ. તેથી હું તેની તૈયારી કરીશ.” તેથી દાઉદે, પોતાના મૃત્યુ અગાઉ પુષ્કળ તૈયારી કરી.

<sup>૬</sup> પછી તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને બોલાવ્યો અને ઇજરાયલના ઈશ્વર યહોવાહના ભક્તિસ્થાન બાંધવા માટે તેને આજા આપી. <sup>૭</sup> દાઉદે સુલેમાનને કહ્યું “મારો પુત્ર, મારો ઈશ્વર યહોવાહના નામને માટે, ભક્તિસ્થાન બાંધવાનો મારો ઈરાદો હતો. <sup>૮</sup> પણ

યહોવાહે મારી પાસે આવીને કદ્યું કે, 'તેં ઘણું લોહી વહેવડાવ્યું છે અને તું ઘણાં થુલ્લો લક્ષ્યો છે. તું મારા નામને માટે ભક્તિસ્થાન બાંધશે નહિ કારણ કે તેં, પૃથ્વી પર, મારી નજર સમક્ષ, ઘણું લોહી વહેવડાવ્યું છે.

૬ જો કે, તને એક પુત્ર થશે જે શાંતિશીલ ભાણસ હશે. હું તેને ચારેતરફના શત્રુઓથી રાહત આપીશ. તેનું નામ સુલેમાન અપાશે અને તેના રાજ્યકાળ દરમિયાન ઈઝરાયલમાં સુલેહ તથા શાંતિ જળવાશે. ૧૦ તે મારા નામને સારુ ભક્તિસ્થાન બાંધશે. તે મારો પુત્ર થશે અને હું તેનો પિતા થઈશ. હું ઈઝરાયલ પર તેનું રાજ્ય સર્વકાળ માટે સ્થાપિત કરીશ." ૧૧ "હવે, મારા પુત્ર સુલેમાન, યહોવાહ તારી સાથે હો અને સફળ થવા માટે તને સહાય કરો. અને તેમના કદ્યા પ્રમાણે તું ભક્તિસ્થાન બાંધ. ૧૨ યહોવાહે, તને ઈઝરાયલીઓ પર અધિકારી હરાવ્યો છે, માટે તે તને હહાપણ અને વિવેકબુદ્ધિ આપે, જેથી તું તારા ઈઝર યહોવાહનો નિયમ પાણે. ૧૩ યહોવાહે, ઈઝરાયલને માટે મૂસાને જે નિયમો અને કાનૂનો આપ્યાં છે તેનું તું કાળજીપૂર્વક પાલન કરશે ત્યારે તું સફળ થશે. જળવાન તથા હિંમતવાન થા. બીશ નહિ કે ગભરાઈશ નહિ.

૧૪ હવે, જો, મેં યહોવાહના ભક્તિસ્થાન માટે પુષ્કળ મહેનત કરીને એક લાખ તાલંત સોનું, દસ લાખ તાલંત ચાંદી, પિતળ અને લોખંડ પુષ્કળ પ્રમાણમાં એકત્ર કર્યા છે. લાકડાં અને પથ્થર એ બધું તને આપું છું. તેમા તું વધારો કરી શકે છે. ૧૫ તારી પાસે ઘણાં પથ્થર કાપનારાઓ, કડિયાઓ, સુથારો અને દરેક કામમાં નિપુણ પુષ્કળ કારીગરો છે, ૧૬ તેઓ સોના, ચાંદી, કાંસા અને લોખંડના ઉપયોગવાળા કામ પણ કરી શકે છે. માટે હવે બાંધકામ શરૂ કરી દે અને યહોવાહ તારી સાથે હો."

૧૭ પછી દાઉદે, પોતાના પુત્ર સુલેમાનને સહાય કરવાની આજ્ઞા, ઈઝરાયલના સર્વ આગેવાનોને કરીને કદ્યું કે, ૧૮ "યહોવાહ, તમારા ઈઝર તમારી સાથે છે અને તેમણે ચારેતરફ તમને શાંતિ આપી છે. પ્રદેશના રહેવાસીઓને મારા હાથમાં સોંપ્યા છે. યહોવાહ તથા તેમના લોકોની સામે, પ્રદેશ પરાજિત થયો છે. ૧૯ હવે પૂરા હૃદયથી યહોવાહ તમારા ઈઝરની ભક્તિમાં મન લગાડો. તૈથાર થઈ જાઓ અને યહોવાહ ઈઝર માટે પવિત્રસ્થાન બાંધો. પછી તમે યહોવાહના કરારકોશને અને ઈઝરનાં પવિત્ર પાત્રોને યહોવાહના નામે જે ભક્તિસ્થાન બાંધવામાં આવે છે તેમાં લાવો."

## ૨૩

૧ જથારે દાઉદ ઘણો વૃદ્ધ થયો. ત્યારે તેણે રાજપદેશી નિવૃત્તિ લીધી. અને તેણે તેના પુત્ર સુલેમાનને ઈઝરાયલ પર રાજ તરીકે નીમ્યો. ૨ દાઉદે ઈઝરાયલના સર્વ આગેવાનોને, યાજકોને અને લેવીઓને એકઠા કર્યા. ૩ શ્રીસ વર્ષના અને તેથી વધારે વય ધરાવતા લેવીઓની ગણતરી કરવામાં આવી. તેઓની સંખ્યા આડશ્રીસ હજાર થઈ.

૪ તેઓમાંના ચોવીસ હજારને ઈઝરના ભક્તિસ્થાનના કામની દેખરેખ સોંપવામાં આવી અને છ હજારને અમલદારો અને ન્યાયાધીશો તરીકે નીમ્યા. ૫ ચાર હજારને દ્વારપાણો તરીકે નીમ્યા. દાઉદે પોતે બનાવેલા વાજિંઓ સાથે ઈઝરની સ્તુતિ કરવા માટે, ચાર હજાર ગાયકોને નિમણૂક આપી. ૬ દાઉદે તેઓને; ગેર્શોન, કહાથ અને મરારી, એમ પ્રણ વિભાગમાં, લેવીઓના પુત્રોના નામ પ્રમાણે વહેંચ્યા.

૭ ગેર્શોનના કુણના વંશજો: લાદાન અને શિમેઈ.

૮ લાદાનના પ્રણ દીકરા: યલીએલ ઝેથામ અને થોએલ.

૯ શિમેઈના પ્રણ દીકરા: શલોમોથ, હરીએલ, હારાન. તેઓ લાદાનના કુણના મુખ્ય આગેવાનો હતા.

૧૦ શિમેઈના ચાર દીકરા: યાહાથ, જિજા, યેઉશ, અને બરીઆ.

૧૧ યાહાથ જયેષ હતો, તેની પછી બીજા ક્રમે જિઝા, પણ યેઉશ અને બરીઆને ઘણાં પુઅ્રો ન હતા, તેથી તેઓ એક જ કુટુંબ તરીકે ગણાયા.

૧૨ કહાથના ચાર દીકરા:

આભ્રામ, ઈસહાર, હેખ્રોન અને ઉજિયેલ.

૧૩ આભ્રામના દીકરા: હારુન અને મૂસા, હારુન અને તેના વંશજોને; પરમપવિત્ર વસ્તુઓ અર્પવા, યહોવાહ આગળ ધૂપ બાળવા, તેમની સેવા કરવા અને તેમના નામે આશીર્વાદ આપવા માટે કાયભી ધોરણે, પસંદ કરવામાં આવ્યા હતા. ૧૪ પણ ઈશ્વરના સેવક મૂસાના સંદર્ભમાં, તેના દીકરાઓને, લેવીઓમાં ગણવામાં આવ્યા હતા.

૧૫ મૂસાના દીકરા: ગેર્શોમ અને એલીઓઝેર.

૧૬ ગેર્શોમના વંશજોમાં શબુઅેલ, જયેષ હતો.

૧૭ એલીઓઝરનો જયેષ દીકરો રહાયા. એલીઓઝેરને બીજા દીકરા ન હતા, પણ રહાયાનાં ઘણાં સંતાનો હતા.

૧૮ ઈસહારનો જયેષ દીકરો, શલોમિથ.

૧૯ હેખ્રોનના દીકરા: સૌથી મોટો યરિયા, બીજો અમાર્યા, બીજો યાહાયીઅેલ અને ચોથો યકામામ.

૨૦ ઉજિયેલના દીકરામાં જયેષ મિખા અને બીજો યિશિશયા.

૨૧ મરાચીના દીકરા માહલી અને મુશી, માહલીના દીકરા: એલાઝાર અને કીશ.

૨૨ એલાઆઝાર મૃત્યુ પાખ્યો ત્યારે તેને એકપણ દીકરો નહોતો. તેને ફક્ત દીકરીઓ જ હતી. કિશના દીકરાઓએ તેઓની સાથે લગ્ન કર્યા.

૨૩ મુશીના પ્રણ દીકરા: માહલી, એદેર અને યરિમોથ.

૨૪ તેઓ પોતાનાં કુટુંબો પ્રમાણે લેવીઓના દીકરા હતા. જેઓ નામવાર ગણતરીમાં ગણાયા હતા. તેઓ વીસ તથા તેથી વધારે ઊંમરના હતા. તેઓ યહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં સેવાનું કામ કરતા હતા. તેઓ પોતાના કુટુંબોનાં મુખ્ય આગેવાનો હતા. ૨૫ દાઉદે કદ્યું, “ઇજરાયલના ઈશ્વર યહોવાહે, તેમના લોકોને વિશ્રામ આપ્યો છે. તેઓ સર્વકાળ યરશાલેમાં નિવાસ કરશે. ૨૬ હવે લેવીઓને, પવિત્ર મંડપ અને તેની સેવાને સારુ સામગ્રી ઊંચકવાની જરૂર નહિ પડે.”

૨૭ દાઉદના અંતિમ શબ્દોથી, વીસ અને તેથી વધારે વર્ષની વધના લેવીપુઅ્રોની ગણતરી કરવામાં આવી હતી. ૨૮ તેઓનું કામ, યહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં સેવાને સારુ હારુનના પુઅ્રોને મદદ કરવાનું હતું. તેઓએ આંગણાઓમાં, ઓરડાઓમાં, સર્વ પવિત્ર વસ્તુઓના શુદ્ધિકરણમાં અને ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં સેવાના કામમાં, હારુનપુઅ્રોને સહાયખૂપ થવાનું કામ કરવાનું હતું. ૨૯ ઈશ્વરને અર્પેલી રોટલી માટે, ખાદ્યાર્પણો માટેના લોટ માટે, ખમીર વગરની રોટલીના કે તવામાં શેકેલા કે તળેલા ખાદ્યાર્પણ માટે અને તમામ વસ્તુઓના તોલ અને માપ માટે પણ તેઓએ ધ્યાન રાખવાનું હતું.

૩૦ વળી તેઓએ દરરોજ સવારે યહોવાહનો આભાર માનવા અને સ્તુતિ કરવા માટે ઊભા રહેવાનું હતું. એ જ રીતે સાંજે પણ ૩૧ તથા યહોવાહની આગળ કાયમના દરાવેલા કાનૂન પ્રમાણે વિશ્રામવારે તથા ચંદ્ર દર્શન અને નિયત તહેવારોને દિવસે દરાવેલી સંખ્યામાં યહોવાહને દહનાર્પણો અર્પણ કરવાની સેવામાં ઊભું રહેવાનું હતું.

૩૨ યહોવાહના ભક્તિસ્થાનની સેવાને સારુ મુલાકાતમંડપની, પવિત્રસ્થાનની અને તેમના ભાઈઓ હારુનના પુઅ્રોની સંભાળ રાખવી એ તેઓની જવાબદારી હતી.

૨૪

<sup>૧</sup> હાલનના પુત્રો; નાદાબ, અભીકુ, એલાગ્ઝાર તથા ઈથામાર. <sup>૨</sup> નાદાબ અને અભીકુ પોતાના પિતાની અગાઉ મરણ પામ્યા હતા. તેઓને સંતાન ન હતા, તેથી એલાગ્ઝાર તથા ઈથામાર યાજકનું કામ કરતા હતા. <sup>૩</sup> સાદોક, એલાગ્ઝારના વંશજોમાંનો એક અને અહીમેલેખ, ઈથામારના વંશજોમાંનો એકની સાથે મળી, દાઉદે, યાજકો તરીકેના કામ માટે તેઓને વિવિધ જૂથોમાં ગોઠલ્યા.

<sup>૪</sup> એલાગ્ઝારના પુત્રોમાં, ઈથામારના પુત્રો કરતાં મુખ્ય પુરુષો સંખ્યામાં વધારે હતા, તેથી એલાગ્ઝારના પુત્રોના સોણ વર્ગ પાડવામાં આવ્યાં. ઈથામારના પુત્રોનાં કુટુંબોના આઠ મુખ્ય પુરુષો હતા, માટે તેઓના આઠ વર્ગ પાડવામાં આવ્યાં. <sup>૫</sup> તેમણે ચિહ્નીઓ નાંખી જિનપક્ષપાતીપણે તેઓને નિયુક્ત કર્યા તેથી પવિત્રસ્થાનના કારબાચીઓ તથા ઈખરના કારબાચીઓ, એલાગ્ઝાર અને ઈથામાર, બજેના વંશજોમાંથી હતા.

<sup>૬</sup> નથાનિયેલનો પુત્ર શમાયા થીટનીસ, લેવીઓમાંનો એક હતો. તેણે રાજની, સરદારોની, સાદોક યાજકની, અભ્યાથારના પુત્ર અહીમેલેખની તથા યાજકો અને લેવીઓના કુટુંબોના મુખ્ય પુરુષોની સમક્ષ તેઓની નોંધ કરી. એલાગ્ઝાર તથા ઈથામારના કુટુંબ, વારાફરતી એકપણી એક ગણવામાં આવતું હતું. <sup>૭</sup> પહેલી ચિહ્ની થહોયારિબની અને બીજી થદાયાની નીકળી. <sup>૮</sup> બ્રીજી હારીમની, ચોથી સેઓરીમની, <sup>૯</sup> પાંચમી માલિકયાની, છણી મીયામીનની, <sup>૧૦</sup> સાતમી હાક્કોસની, આઠમી અભિયાની, <sup>૧૧</sup> નવમી યેશુઆની, દસમી શખાન્યાની, <sup>૧૨</sup> અગિયારમી એલ્યાશિબની, બારમી યાકીમની, <sup>૧૩</sup> તેરમી હુપ્પાની, ચૌદમી યશેબાબની, <sup>૧૪</sup> પંદરમી અલગાની, સોણમી ઈભેરની, <sup>૧૫</sup> સત્તરમી હેણીરની, અટારમી હાપીસ્સેસની, <sup>૧૬</sup> ઓગળીસમી પથારયાની, વીસમી યહેંગકેલની, <sup>૧૭</sup> એકવીસમી યાકીનની, બાવીસમી ગામૂલની, <sup>૧૮</sup> પ્રેવીસમી દલાયાની અને ચોવીસમી ચિહ્ની માર્ગયાની નીકળી હતી.

<sup>૧૯</sup> ઇજરાયલના ઈખર, યહોવાહે તેઓના પિતા હાલનને આપેલી આજા મુજબ તેની મારફતે અપાયેલા હુકમ મુજબ સેવા કરવાને યહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં આવવાનો તેઓનો અનુક્રમ એ મુજબનો હતો.

<sup>૨૦</sup> લેવીના બાકીના પુત્રો નીચે મુજબ છે:

આભ્રામના પુત્રોમાંનો શુભાએલ; શુભાએલના પુત્રોમાંનો યહૃદયા.

<sup>૨૧</sup> રહાયાના પુત્રોમાંનો ચિહ્નિશયા જે આગેવાન હતો.

<sup>૨૨</sup> ઈસહારીઓમાંનો શલોમોથ. શલોમોથના પુત્રોમાં યાહાથ.

<sup>૨૩</sup> હેણોનના પુત્રોમાં સૌથી મોટો યચિયા, બીજો અમાર્યા, બ્રીજો યાહીએલ અને ચોથો યકામામ.

<sup>૨૪</sup> ઉજિયેલનો પુત્ર ભિખા. ભિખાના પુત્રોમાંનો શાભીર.

<sup>૨૫</sup> ભિખાનો ભાઈ ચિહ્નિશયા. ચિહ્નિશયાનો પુત્ર ઝખાર્યા.

<sup>૨૬</sup> મરાચીના પુત્રો: માહલી તથા મુશી. યાળિયાનો પુત્ર બનો.

<sup>૨૭</sup> મરાચીના પુત્રો: યાળિયાનો બનો, શોહામ, ઝાક્કુર અને ઈબ્રી.

<sup>૨૮</sup> માહલીના પુત્રો એલાગ્ઝાર, તે નિઃસંતાન હતા.

<sup>૨૯</sup> ક્રીશનો પુત્ર: યરાહમેલ.

<sup>૩૦</sup> મુશીના પુત્રો: માહલી, એદેર તથા યશીમોથ.

તે બધા તેમના કુટુંબ પ્રમાણે લેવીઓ હતા. <sup>૩૧</sup> તેઓએ પણ હાલનના પુત્રોની માફક દાઉદ રાજા, સાદોક, અહીમેલેખ અને યાજકો તથા લેવીઓનાં કુટુંબનાં મુખ્ય પુરુષોની

હાજરીમાં થિણીઓ નાખી. કુટુંબના મુખ્ય ભાણસોએ પોતાના નાના ભાઈઓની કુટુંબોની ભાફક જ થિણીઓ નાખી.

## ૨૫

૧ દાઉદે અને સૈન્યના અમલદારોએ સેવાને માટે આસાફના, હેમાનના અને યદ્વારાના પુત્રોમાંથી કેટલાકને વીણા, સિતાર અને ઝાંગ વડે સ્તોત્ર ગાવા સારુ જુદા કર્યા. તેઓને સોંપેલી સેવા પ્રમાણે ફરજ બજાવનારાઓની યાદી આ મુજબ છે:

૨ આસાફના પુત્રો:

જાક્ષ્યર, યૂસુફ, નથાન્યા અને અશારેલા; આસાફના હાથ નીચે હતા. રાજની દેખરેખમાં, આસફ પ્રબોધવાણીનું કામ કરતો હતો.

૩ યદ્વારાના જ પુત્રો:

ગદાલ્યા, સરી, યશાયા, શિમેર, હશાયા અને ભાતિથયા. તેઓ પોતાના પિતા યદ્વારા કે જે વીણા વડે આભાર ભાનતો તથા ઈંઘરની સ્તુતિ કરતી વખતે બોધકનું કામ કરતો હતો, તેના હાથ નીચે હતા.

૪ હેમાનના પુત્રો:

બુક્કિયા, માત્ચાન્યા, ઉજિયેલ, શબુઅેલ, યરિમોથ, હનાન્યા, હનાની, અલિયાથા, ગિદાલ્તી, રોમાન્તી-એઝેર, યોશ્બકાશા, માલ્લોથી, હોથીર અને ભાહીઓથ.

૫ તેઓ રાજના દ્રષ્ટા હેમાનના પુત્રો હતા. તેઓ શિંગ વગાડનારા હતા. ઈંઘરે હેમાનને ચૌદ પુત્રો અને પ્રણ પુત્રીઓ આપ્યાં હતા.

૬ તેઓ સર્વ પોતાના પિતાના હાથ નીચે ફરજ બજાવતા હતા. અને ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનમાં ઝાંગો, સિતાર અને વાદન તથા ગાયન કરીને પ્રભુની સેવા કરતા હતા. આસાફ, યદ્વારાન તથા હેમાન પોતે તો રાજના હાથ નીચે હતા. ૭ તેઓના ભાઈઓ ઈંઘરની આગળ સંગીતમાં કુશળ તથા બાહોશ ગાયકો હતા. તેઓની કુલ સંખ્યા બસો અણ્યાસી હતી. ૮ તેઓએ સરખે ભાગે, નાના તેમ જ મોટાએ, ગુરુએ તેમ જ શિષ્યએ, થિણીઓ નાખીને પોતાનું કામ વહેંથી લીધું.

૯ પહેલી થિણી આસાફના પુત્ર યૂસુફની નીકઠી.

બીજુ થિણી ગદાલ્યાની, તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૦ બીજુ થિણી જાક્ષ્યરની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા;

૧૧ ચોથી થિણી થિણીની તે, તેના પુત્રો અને તેના ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૨ પાંચમી થિણી નથાન્યાની. તે, તેના ભાઈઓ અને પુત્રો મળીને કુલ બાર હતા.

૧૩ છણી બુક્કિયાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૪ સાતમી યશારેલાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા;

૧૫ આઠમી યશાયાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૬ નવમી ભત્તાન્યાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૭ દસમી શિમેરની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૮ અગિયારભી અગારેલની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૧૯ બારમી હશાયાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૨૦ તેરમી શુભાઅેલની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૨૧ ચૌદમી ભાતિથયાની. તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૨૨ પંદરમી યદેમોથની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

૨૩ સોટમી હનાન્યાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા;

- ૨૪ સતરમી યોશભકાશાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૨૫ અટારમી હનાનીની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા;  
 ૨૬ ઓગણીસમી માલ્લોથીની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૨૭ વીસમી અલીયાથાની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૨૮ એકવીસમી હોથીરની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૨૯ બાવીસમી ગિદાલ્તીની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૩૦ પ્રેવીસમી માહિઓથની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.  
 ૩૧ ચોવીસમી રોમાંતી-એઝેરની. તે, તેના પુત્રો અને ભાઈઓ મળીને કુલ બાર હતા.

## ૨૬

- ૧ દ્વારપાણોની ટુકડીઓ નીચે દર્શાવ્યાં પ્રમાણે પાડવામાં આવી હતી: કોરાહીઓમાં, આસાફના પુત્રોમાંના કોરેનો પુત્ર મશોલેમ્યાના. ૨ મશોલેમ્યાના પુત્રો: જયેષ્ઠ પુત્ર ઝર્ખાયા બીજો યદિયેલ, બીજો ઝબાધા, ચોથો યાથનીએલ, ૩ પાંચમો એલામ, છણો યહોણાનાન, સાતમો એલ્યુહોએનાય.  
 ૪ ઓબેદ-અદોમના પુત્રો: જયેષ્ઠ શમાયા, બીજો યહોજાબાદ, બીજો યોઆ, ચોથો શાખાર, પાંચમો નથાનએલ, ૫ છણો આભીએલ, સાતમો ઇસ્સાખાર, આઠમો પુલથાઈ. ઈશ્વરે ઓબેદ-અદોમને આશીર્વાદ આપ્યો હતો. ૬ તેના પુત્ર શમાયાને પણ પુત્રો હતા તેઓ તેઓના કુટુંબનાં અધિકારીઓ હતા; કેમ કે તેઓ શૂરવીર હતા.  
 ૭ શમાયાના પુત્રો: ઓથની, ૮ ફાખેલ, ઓબેદ, અને એલાજાબાદ. તેના ભાઈઓ અલિહુ અને સમાખ્યા શૂરવીર પુરુષો હતા. ૯ તેઓ સર્વ ઓબેદ-અદોમના પુત્રો હતા. તેઓ, તેમના પુત્રો અને ભાઈઓ મુલાકાતમંડપ ની સેવાને માટે શૂરવીર અને શક્તિશાખી પુરુષો હતા. ઓબેદ-અદોમના બાસદ વંશજો હતા. ૧૦ મશોલેમ્યાના પુત્રો અને ભાઈઓ મળી અટાર શૂરવીર પુરુષો હતા.  
 ૧૧ મરારીના પુત્રોમાંના હોસાનાને પણ પુત્રો હતા. તેઓમાં મુખ્ય શિષ્ટી (જો કે તે જયેષ્ઠ પુત્ર ન હતો, પણ તેના પિતાએ તેને મુખ્ય ઠરાવ્યો હતો). ૧૧ બીજો હિલિકયા, બીજો ટબાલ્યા, ચોથો ઝર્ખાયા. હોસાના પુત્રો અને ભાઈઓ કુલ મળીને તેર હતા.  
 ૧૨ એ મુખ્ય દ્વારપાણોની તેમના આગેવાનો દ્વાર ટુકડીઓ પાડવામાં આવી હતી. તેઓને પોતાના ભાઈઓની ભાફક ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં સેવા કરવાનું કામ સૌપવામાં આવ્યું હતું. ૧૩ તેઓએ નાનાએ તેમ જ મોટાએ પોતાના કુટુંબો પ્રમાણે દરેક દરવાજાને માટે ચિંહીઓ નાખી. ૧૪ પૂર્વ તરફની ચિંહી શેલેમ્યાની નીકળી. ત્યાર બાદ તેનો પુત્ર ઝર્ખાયા જે બુદ્ધિમાન મંત્રી હતો તેને માટે તેઓએ ચિંહીઓ નાખી. અને તેની ચિંહી ઉત્તર તરફની નીકળી.  
 ૧૫ ઓબેદ-અદોમની દક્ષિણ તરફના દરવાજાની અને તેના પુત્રોની ચિંહી બંડારના દરવાજાની નીકળી. ૧૬ શુપ્પીમ તથા હોસાની ચિંહી પક્ષિભ તરફના દરવાજાની એટલે ચદતા ટોળાવની સડક ઉપર આવેલા શાલેખેથ દરવાજા પાસેની સામસામી બીજુ ચોકીના દરવાજાની નીકળી.  
 ૧૭ પૂર્વ તરફના દરવાજે રોજ છ લેવીઓ હાજર રહેતા હતા, તથા ઉત્તર તરફના દરવાજે ચાર, દક્ષિણ તરફના દરવાજે ચાર અને દરેક દરવાજાને માટે બંધે. ૧૮ પક્ષિભના દરવાજાની ઓસરી તરફ સડક પર ચાર દ્વારપાણો અને ઓસરી તરફ

બે દ્વારપાણો હતા. <sup>૧૬</sup> કોરાહી તथા મરાચીના વંશજોને દ્વારપાણો તરીકેનું કામ વહેંથી આપવામાં આવ્યું હતું.

<sup>૨૦</sup> લેવીઓ પૈકી અહિયા ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનના બંડારો તથા અર્પિત વસ્તુઓના બંડાર પર હતો. <sup>૨૧</sup> લાદાનના વંશજો: ગેરોનીના કુટુંબમાં મુખ્ય થાહીએલી જે તેમનો આગેવાન હતો. <sup>૨૨</sup> એથામ અને તેનો બાઈ યોએલ ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનના બંડારોની સંભાળ રાખતા હતા.

<sup>૨૩</sup> આશ્રામીઓ, ઈસહારીઓ, હેઠ્રોનીઓ અને ઉજિયેલીઓમાંથી પણ ટુકડીઓ પસંદ કરવામાં આવી હતી. <sup>૨૪</sup> મૂસાના પુત્ર ગેરોભનો પુત્ર શબુએલ બંડારો પર કારબાચી હતો. <sup>૨૫</sup> શબુએલનાં બાઈઓ: અલીએઝેરનો પુત્ર રહાયા,

રહાયાનો પુત્ર યશાયા,  
યશાયાનો પુત્ર યોરામ,  
યોરામનો પુત્ર જિખી,  
જિખીનો પુત્ર શલોમોથ.

<sup>૨૬</sup> આ શલોમોથ અને તેના કુટુંબીઓ પવિત્ર વસ્તુઓના જે સર્વ બંડારો દાઉદ રાજાએ તેના કુટુંબોના આગેવાનોએ, સહસ્રાધિપતિઓએ શતાધિપતિઓએ સૈન્યના સરદારોએ અર્પણ કર્યા હતા, તેની જવાબદારી સંભાળતા હતા. <sup>૨૭</sup> તે લોકોએ થુલ્લ દરમિયાન મહોલી લુંટમાંનો કેટલોક ભાગ ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન સમારવા માટે આપયો હતો. <sup>૨૮</sup> જે બધું શમુએલ પ્રબોધકે, કીશના પુત્ર શાઉલે, નેરના પુત્ર આફનેરે તથા સર્જયાના પુત્ર યોઆબે અર્પણ કર્યું હતું. તથા જે કંઈ બીજા કોઈએ અર્પણ કર્યું હતું. તે સાચવવાનું શલોમોથ અને તેના બાઈઓના હવાલામાં હતું.

<sup>૨૯</sup> ઈસહારીઓના વંશજોમાંથી કનાન્યા અને તેના પુત્રો બહારના કામ માટે ઈગરાયલ પર અધિકારીઓ તથા ન્યાયાધીશો હતા. <sup>૩૦</sup> હેઠ્રોનીઓમાંના હશાયા તથા તેના બાઈઓ એક હજાર સાતસો શૂરવીર પુરુષો હતા. તેઓ ઈશ્વરના સર્વ કામ માટે તથા રાજાની સેવાની માટે થર્ડન પાર પશ્ચિમ તરફના ઈગરાયલના અધિકારીઓ હતા.

<sup>૩૧</sup> હેઠ્રોનીઓના પિતૃઓના વંશજોના કુટુંબીઓમાં મુખ્ય યરિયા આગેવાન હતો. દાઉદની કારકિર્દીના ચાહીસમાં વર્ષમાં તેઓની સ્થૂંટણી થઈ અને તેઓમાંના કેટલાક પરાક્રમી પુરુષો ગિલ્યાદમાં આવેલા થાએરમાં મળી આવ્યા. <sup>૩૨</sup> યરિયાના બાઈઓમાં પરાક્રમી પુરુષો તથા તેઓના કુટુંબોના સરદારોની સંખ્યા બે હજાર સાતસો હતી. તેઓને દાઉદ રાજાએ ઈશ્વર સંબંધી પ્રત્યેક બાબતને માટે તથા રાજાના કામ માટે રહેનીઓ, ગાદીઓ, તથા મનાશાના અર્ધકુળ પર દેખચેખ ચાખવાની જવાબદારી સૌંપી.

## ૨૭

<sup>૧</sup> ઈગરાયલપુત્રોની સંખ્યા, એટલે તેઓનાં કુટુંબોના સરદારો, સહસ્રાધિપતિઓ, શતાધિપતિઓ તથા સૈન્યના અધિકારીઓ, જેઓની ટુકડીઓમાંથી એકેક ટુકડીના સૈનિકો પોતાના નિયતક્રમ પ્રમાણે વર્ષમાં માસવાર ફરજ બજાવતા હતા. તથા જેઓ દરેક બાબતમાં રાજાની સેવા કરતા હતા. દરેક ટુકડીઓમાં તેઓની સંખ્યા યોવીસ હજારની હતી.

<sup>૨</sup> પહેલા માસને માટે ટુકડીનો ઉપરી ઝાંદીએલનો પુત્ર યાશોભામ હતો. તેની ટુકડીમાં યોવીસ હજાર હતા. <sup>૩</sup> તે પેદેસના પુત્રોમાંનો હતો. તે પ્રથમ માસની ટુકડીના સર્વ સરદારોનો ઉપરી હતો.

૪ બીજા માસની ટુકડીનો ઉપરી દોદાય અહોછી હતો. મિકલોથ બીજા ક્રમે હતો. તેની ટોણીમાં ચોવીસ હજાર માણસો હતા. ૫ બીજા માસની ટુકડીનો ઉપરી સૈન્યનો આગેવાન યહોયાદા યાજકનો પુત્ર બનાયા હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૬ જે શ્રીસ શુરવીરોમાં પરાક્રમી તથા તેમનો જે સરદાર હતો તે જ એ બનાયા હતો. તેની ટુકડીમાં તેનો પુત્ર અમિઝાબાદ હતો.

૭ ચોથા માસને માટે ટુકડીનો ઉપરી યોઆબનો ભાઈ અસાહેલ હતો. તેના પણ તેનો પુત્ર ગંગાદ્યા હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૮ પાંચમા માસને માટે પાંચમો સરદાર શામૃથ ઈસહારનો વંશજ હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૯ છણ્ણા માસને માટે છણ્ણો સરદાર તકોઈ ઈક્કેશનો પુત્ર ઈરા હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા.

૧૦ સાતમા માસને માટે સાતમો સરદાર એફાઇમપુત્રોમાંનો હેલેસ પલોની હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૧૧ આઠમા માસને માટે આઠમો સરદાર ઐરાહીઓમાંનો સિંખખાય હુશારી હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૧૨ નવમા માસને માટે નવમો સરદાર જિન્યાભીનીઓમાંના અભીષેજેર અનાથોથી હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા.

૧૩ દસમા માસને માટે દસમો સરદાર ઐરાહીઓમાંનો માહરાય નટોફાથી હતો. તેની ટુકડીઓમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૧૪ અગિયારમા માસને માટે અગિયારમો સરદાર એફાઇમપુત્રોમાંનો બનાયા પિરાથાથોની હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા. ૧૫ બારમા માસને માટે બારમો સરદાર ઓથનીએલનો હેલેદ નટોફાથી હતો. તેની ટુકડીમાં ચોવીસ હજાર પુરુષો હતા.

૧૬ તે ઉપરાંત ઇજરાયલનાં કુણો પર નિમાયેલા અધિકારીઓની યાદી:  
ઝબેનીઓનો અમલદાર જિઝીનો પુત્ર એલિએજેર,  
ઝિભયોનીઓનો માકાનો પુત્ર શફાટથા,

૧૭ લેવીના કુણનો કમુઅલનો પુત્ર હશાખ્યા, હારુનના પુત્રોમાંનો સાદોક,  
૧૮ યહૂદાકુણનો અલીહૂ, તે દાઉદના ભાઈઓમાંનો એક હતો. ઇસ્સાખારકુણનો,  
મિખાએલનો પુત્ર ઓશ્રી, ૧૯ ઝબુલોનનાકુણનો ઓબાદ્યાનો પુત્ર થિઝાયા,  
નફતાલી કુણનો આગીએલનો પુત્ર થિભોથ, ૨૦ એફાઇકુણના અગ્રાઝયાનો  
પુત્ર હોશિયા,

મનાશાના અર્ધકુણનો પદાયાનો પુત્ર થોએલ, ૨૧ ગિલ્યાદમાં મનાશાના અર્ધકુણનો  
ઝખાર્યા પુત્ર થિદ્દો,

ઝિન્યાભીનકુણનો, આઘનેરનો પુત્ર થાસિયેલ,

૨૨ દાનકુણનો થરોહામનો પુત્ર અગ્રાદેલ,

તેઓ ઇજરાયલનાં કુણોના અધિકારીઓ હતા.

૨૩ દાઉદે તેની પ્રજામાંથી વીસ વર્ષના તથા તેથી ઓછી વધના લોકોની વસ્તી ગણતરી કરાવી નહોતી, કારણ કે યહોવાહે, ઇજરાયલિઓની સંખ્યા આકાશના તારાઓની જેમ વધારવાનું વધન આપ્યું હતું. ૨૪ સરૂયાના પુત્ર યોઆબે વસ્તી ગણતરી શરૂ કરી પણ તેણે પૂરી કરી નહોતી. ગણતરી કરવાને લીધે ઇજરાયલ પર કોપ આવ્યો. દાઉદ રાજના કાળવૃત્તાંતના ઈતિહાસમાં આ ગણતરી નોંધાવામાં આવી ન હતી.

૨૫ રાજના બંડારો ઉપર અદીએલનો પુત્ર આગમાવેથ નિમાયેલો હતો. સીમભાંના નગરોમાંના, ગામોમાંના અને કિલ્લાઓમાંના બંડારો ઉપર ઉજિયેલનો પુત્ર યહોનાથાન

નિમાયેલો હતો. <sup>૨૬</sup> ખેતી કરનારાઓ ઉપર દેખરેખ રાખવા કલૂબનો પુત્ર એંગી હતો. <sup>૨૭</sup> રામાથી શિમઈ દ્રાક્ષાવાડીઓ ઉપર દેખરેખ રાખતો હતો, દ્રાક્ષારસના બંડાર પર જાળી શિફ્ફભી દેખરેખ રાખતો હતો.

<sup>૨૮</sup> જૈતવૃક્ષો તથા ગુલ્લરવૃક્ષો નીચાણના પ્રદેશમાં જે હતાં, તેઓ પર બાલ-હાનાન ગઢેરી દેખરેખ રાખતો હતો. યોઆશની જવાબદારી તેલના બંડાર પર હતી. <sup>૨૯</sup> શારોનમાં ચરનારાં જાનવરો પર શિદ્રાય શારોની અને અદલાથનો પુત્ર શાફાટ ખીણોમાં ચરતાં જાનવરો પર દેખરેખ રાખતા હતા.

<sup>૩૦</sup> ઓબિલ ઈશ્માએલી ઊંટોની અને મેરોનોથી યેહુદ્યા ગઢેડાંની સંભાળ રાખતા હતા. યાંગીજ હાથી બેટાંબકરાં સંભાળતો હતો. <sup>૩૧</sup> આ બધા માણસો દાઉદ રાજની સંપત્તિ સંભાળનારા અધિકારીઓ હતા.

<sup>૩૨</sup> દાઉદના કાકા યોનાથાન, કુશળ સલાહકાર અને ચિટનીસ હતો. હાઘ્મોનીનો પુત્ર યદ્રીએલ રાજના પુત્રોનો શિક્ષક હતો. <sup>૩૩</sup> અહિથોફેલ રાજનો સલાહકાર હતો અને હુશાય આર્કી રાજનો અંગત સલાહકાર હતો. <sup>૩૪</sup> બનાયાનો પુત્ર યહોથાદા અને અંધાથાર એ બજ્ઝે અહિથોફેલના મદદનીશો હતા. અને યોઆબ રાજના સૈન્યનો સેનાપતિ હતો.

## ૨૮

<sup>૧</sup> દાઉદ ઈજરાયલના તમામ અધિકારીઓ, કુઠના આગેવાનો, રાજની સેવા કરનારા ઉપરીઓ, સહાયાધિપતિઓ અને શતાધિપતિઓ તથા રાજની અને તેના પુત્રોની તમામ સંપત્તિ અને જાનવરોને સંભાળનાર કારબારીઓ તેમ જ અમલદારો તથા પરાક્રમી પુરુષો અને બધા શૂરવીરોને યર્થશાલેમભાં એકત્ર કર્યા.

<sup>૨</sup> દાઉદ રાજાએ તેઓ સમક્ષ ઉભા થઈને સંબોધન કર્યું, “મારા ભાઈઓ અને મારા પ્રજાજનો, મારી વાત સાંભળો. યહોવાહના કરારકોશને માટે તથા આપણા ઈખરના પાથાસનને માટે વિશ્રાંતિનું ભક્તિસ્થાન બાંધવાનું મારા મનમાં હતું અને મેં તેની તૈયારીઓ પણ કરી હતી. <sup>૩</sup> પણ ઈખરે મને કદયું, 'તું મારે નામે ભક્તિસ્થાન બાંધીશ નહિ, કારણ કે, તેં ઘણાં થુષ્ણો કર્યા છે અને પુષ્કળ લોહી વહેવડાવ્યું છે.'

<sup>૪</sup> તેમ છતાં ઈજરાયલના ઈખર પ્રભુએ મારા પિતાના આખા કુટુંબમાંથી ઈજરાયલ પર રાજ થવા માટે મને પસંદ કર્યો છે. યહુદાના કુઠમાંથી મારા પિતાના કુઠુંબને પસંદ કર્યું છે અને તેઓ મારા પર ઐટલા બધાં કુપાળુ હતા કે પિતાના પુત્રોમાંથી તેમણે મને પસંદ કરીને આખા ઈજરાયલનો રાજ બનાય્યો. <sup>૫</sup> યહોવાહે મને ઘણાં પુત્રો આપ્યાં તેમાંથી ઈજરાયલ પર ઈખરનું જે રાજ્ય છે તેના સિલાંસન પર બેસવા માટે મારા પુત્ર સુલેમાનને જ પસંદ કર્યો.

<sup>૬</sup> ઈખરે મને કદયું કે, 'તારો પુત્ર સુલેમાન મારે માટે ભક્તિસ્થાન બાંધશે, કારણ કે, મેં તેને મારા પુત્ર તરીકે પસંદ કર્યો છે. અને હું તેનો પિતા થઈશ. <sup>૭</sup> જો તે મારી આજ્ઞાઓ તથા સૂચનોનું પાલન આજે કરે છે તે પ્રમાણે દૃઢતાથી કાયમ કરતો રહેશે, તો હું તેનું રાજ્ય સદાને માટે સ્થાપન કરીશ.'

<sup>૮</sup> માટે હવે ઈખરની પ્રજા ઐટલે સર્વ ઈજરાયલના જોતાં તથા આપણા ઈખરના સાંભળતાં કહું છું કે, તમે પોતાના ઈખર પ્રભુની સર્વ આજ્ઞાઓ પાણો તથા તે પર ધ્યાન ચાખો, કે તમે આ સારા દેશનું વતન ભોગવો અને તમારાં બાળકોને માટે સદાને માટે તેનો વારસો મૂકી જાઓ.

<sup>૯</sup> “વળી મારા પુત્ર સુલેમાનને જણાવું છું કે, તું તારા પિતાના ઈખરને ઓળખ અને સંપૂર્ણ અંત: કરણથી અને રાજ્યભૂષણી તેમની સેવા કર, ઈખર સર્વનાં અંત: કરણો

તપાક્ષે છે, અને તેઓના વિચારોની સર્વ કલ્પનાઓ તે સમજે છે. જો તું પ્રભુને શોધશે તો તે તને પ્રાપ્ત કરશે. પણ જો તું તેમનો ત્યાગ કરશે તો તેઓ તને સદાને માટે તજુ દેશે. <sup>૧૦</sup> તું યાદ રાખજે કે, ઈશ્વરે તને ભક્તિસ્થાન બાંધવા માટે પસંદ કર્યો છે. બળવાન થા, અને કાળજીપૂર્વક તે કામ પૂર્ણ કરજે.”

<sup>૧૧</sup> પછી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને ભક્તિસ્થાનનો, તેના આંગણાનો, તેના ઓરડાઓનો બંડારોનો, તેના માટ પરના અને અંદરના ખંડોનો અને દયાસનની જગાની ઝપદેખાનો નકશો પણ આપ્યો. <sup>૧૨</sup> ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનનાં આંગણાને માટે ચારે તરફના સર્વ ઓરડાઓને થહોવાહના ભક્તિસ્થાનનાં બંડારો માટે તથા અર્પિત વસ્તુઓના બંડારોને માટે જે કંઈ તેના મનમાં હતું તે સર્વ વિગતો એ નકશામાં દર્શાવેલી હતી.

<sup>૧૩</sup> થાજકો અને લેવીઓની વારા પ્રમાણે ટુકડીઓ નિયુક્ત કરવા માટે, થહોવાહના ભક્તિસ્થાનની સેવાના સર્વ કામને માટે તથા થહોવાહના ભક્તિસ્થાનની સેવાનાં પાત્રોને માટે કરેલી સર્વ વ્યવસ્થા દાઉદે સુલેમાને કહી જણાવી. <sup>૧૪</sup> સર્વ પ્રકારની સેવાનાં તમામ પાત્રોને માટે જોઈતું સોનું તથા દરેક જતની સેવાને માટે ઝપાનાં તમામ પાત્રોને સારુ જોઈતું ઝપું પણ તેણે તોળીને આપ્યું. <sup>૧૫</sup> સોનાનાં દીપવૃક્ષોને માટે તથા તેઓની સોનાની દીવીઓને માટે જોઈતું સોનું તથા ઝપાનાં દીપવૃક્ષોને માટે તથા તેઓની દીવીઓને માટે જોઈતું ઝપું તોળીને આપ્યું.

<sup>૧૬</sup> અર્પિત રોટલીની મેજોને સારુ જોઈતું સોનું અને ઝપાની મેજોને સારુ જોઈતું ઝપું તોળીને આપ્યું. <sup>૧૭</sup> વળી તેણે ચોખ્ખા સોનાનાં ત્રિપાંખી સાધનો, થાળીઓ, વાટકાઓ અને પ્યાલાંને સારુ સોનું અને ઝપાનાં પ્યાલાને સારુ ઝપું તોળીને આપ્યું.

<sup>૧૮</sup> ધૂપ વેદી માટે ગાળેલું સોનું અને રથ માટે એટલે થહોવાહના કરારકોશ ઉપર પાંખો પ્રસારીને તેનું આચાદન કરનાર કરુઓનો પ્રતિકૃતિને માટે જોઈતું સોનું પણ તોળીને આપ્યું. <sup>૧૯</sup> દાઉદે કર્યું, “આ નકશાની સર્વ વિગતો અને સર્વ કામ વિધેના થહોવાહ તરફના લેખની મને સમજાણ પાડવામાં આવી છે.”

<sup>૨૦</sup> વળી દાઉદે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને કર્યું કે, બળવાન અને ખૂબ હિંમતવાન થઈને એ કામ કરજે. બીશ નહિ અને ગભરાઈશ પણ નહિ. કેમ કે ઈશ્વર થહોવાહ, મારા ઈશ્વર, તારી સાથે છે. જ્યાં સુધી થહોવાહના ભક્તિસ્થાનની સર્વ સેવાનું કામ સંપૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી તે તને સહાય કર્યા વગર રહેશે નહિ. અને તને તજુ દેશે નહિ. <sup>૨૧</sup> થાજકોની અને લેવીઓની થહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં સેવા કરવા માટે ટુકડીઓ નિયુક્ત કરેલી છે. બધાં કાખોમાં કુશળ કારીગરો તને રાજુખુશીથી મદદ કરશે અને બધા અમલદારો તેમ જ લોકો પણ તારી આજાનું પાલન તને આધીન રહેશે.”

## ૨૬

<sup>૧</sup> પછી દાઉદ રાજાએ સમગ્ર સભાને કર્યું, ઇજરાયલીઓમાંથી મારા પુત્ર સુલેમાન ને જ ઈશ્વરે પસંદ કર્યો છે, તે હજુ જુવાન અને બિનઅનુભવી છે અને કામ મોટું છે, કારણ કે આ ભક્તિસ્થાન માણસને માટે નહિ પણ ઈશ્વર થહોવાહને માટે છે. <sup>૨</sup> મેં મારી તમામ શક્તિ અનુસાર મારા ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાન માટે સોનાની વસ્તુઓ માટે સોનું, ઝપાની વસ્તુઓ માટે ઝપું, પિતળની વસ્તુઓ માટે પિતળ, લોખંડની વસ્તુઓ માટે લોખંડ એકત્ર કર્યા છે. અને લાકડાની વસ્તુઓ માટે લાકડું, મહિા જડાવકામને સારુ દરેક જતનાં મૂલ્યવાન જવાહિરો, અકીક તથા સંગેમરમરના પુષ્કળ પાષાણો તૈયાર કરાવ્યાં છે.

<sup>૩</sup> તદુપરાંત, પવિત્રસ્થાનના બાંધકામ માટે ભારા ફાળા રૂપે ભારા બંડારમાં જે કંઈ સોનું અને ચાંદી છે તે બધું હું ભારા ઈંઘરના ભક્તિસ્થાન માટે આપી દઉં છું.  
<sup>૪</sup> ભક્તિસ્થાનની ઈમારતોની દીવાલોને મટવા માટે ઓફીરમાંથી પ્રણ હજર તાલંત સોનું (એકસો દસ ટન) અને સાત હજર તાલંત યોખ્ખી ચાંદી (બસો શાઠ ટન);  
<sup>૫</sup> કાશીગરો જે વરસુઓ બનાવવાના છે તેને માટે હું સોનું ચાંદી આપું છું. હવે આજે તમારામાંથી બીજા કોણ યહોવાહને માટે રાજુખુશીથી ઉદારતાપૂર્વક પોતાનો ફાળો આપવા છઢે છે?”

<sup>૬</sup> પછી પિતૃઓના કુટુંબોના વડાઓ, ઇઝરાયલના કુળોના આગેવાનો, હજરના અને સેના અધિપતિઓ તથા રાજ્યસેવાના અધિકારીઓએ રાજુખુશીથી અર્પણ આપ્યાં.

<sup>૭</sup> તેઓએ ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનના કાર્ય માટે સ્વેચ્છાથી પાંચ હજર તાલંત સોનું, દસ હજર સોનાની દાચીક, દસ હજર તાલંત ચાંદી અને અટાર હજર તાલંત પિતા તેમ જ એક લાખ તાલંત લોખંડ આપ્યું.

<sup>૮</sup> વળી, જેમની પાસે રેલ્નો હતાં તેમણે તે રેલ્નો યહોવાહના ભક્તિસ્થાનના બંડારમાં આપી દીધાં. તેનો વહીવટ ગેરોનનો વંશજ યહીએલ કરતો હતો. <sup>૯</sup> તેઓએ સર્વ રાજુખુશીથી યહોવાહને માટે ઉદાર મનથી આપ્યું હોવાથી લોકો ઘણાં હરખાયા. રાજ દાઉદ પણ ઘણો ખુશ થયો.

<sup>૧૦</sup> સમગ્ર સભાની સમક્ષ દાઉદે યહોવાની સ્તુતિ કરતાં કહ્યું, “અમારા પિતૃઓના, ઇઝરાયલના ઈંઘર, યહોવાહ, સદા સર્વદા તમારી સ્તુતિ હો! <sup>૧૧</sup> યહોવાહ તમે જ મહાન, શક્તિશાળી, ગૌરવવંત, ભવ્ય અને પ્રતાપી છો. આ પૂઢ્યી પર અને આકાશમાં જે કંઈ છે તે સર્વ તમારું છે. હે યહોવા રાજ્ય તમારું છે અને એ બધાં પર તમારો જ અધિકાર છે.

<sup>૧૨</sup> તમારાથી જ ધન અને યશ પ્રાપ્ત થાય છે. તમે જ સર્વ પ્રજા પર શાસન કરો છો. સામર્થ્ય અને સત્તા તમારા જ હાથમાં છે. તમે જ સૌને મહાન તથા બળવાન કરો છો, <sup>૧૩</sup> હવે અત્યારે, હે અમારા ઈંઘર, અમે તમારો આભાર માનીએ છીએ અને તમારા મહિમાવંત નામની સ્તુતિ કરીએ છીએ.

<sup>૧૪</sup> પરંતુ હું કે મારી પ્રજા કોણ કે રાજુખુશીથી અર્પણ આપવા માટે અમે સમર્થ હોઈએ? કારણ કે જે સર્વસ્વને અમે પોતાનું માનીએ છીએ તે તમારાથી જ અમને મળોલું છે અને જે અમે તમને આપીએ છીએ તે સર્વ તમારું જ છે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે અમે અમારા પૂર્વજોની જેમ તમારી આગળ મુસાફર તથા પરદેશી જેવા છીએ, આ પૂઢ્યી પરના અમારા દિવસો પડણાયા જેવા છે. પૂઢ્યી પર અમને કંઈ જ આશા નથી.

<sup>૧૬</sup> યહોવાહ અમારા ઈંઘર, તમારા પવિત્ર નામને માટે ભક્તિસ્થાન બાંધવા સારુ અમે બેગી કદેલી બધી સંપત્તિ તમારા તરફથી મળોલી છે, એ બધું તમારું જ છે. <sup>૧૭</sup> હું જાણું છું, ભારા ઈંઘર કે તમે અંતકરણને તપાસો છો અને મનનું ખરાપણું તમને આનંદ પમાડે છે. આ બધું મેં સ્વેચ્છાએ સાચા હૃદયથી અપ્યું છે અને અત્યારે અહીં હાજર રહેલ તમામ લોકોને રાજુખુશીથી અર્પણ કરતા જોઈને મને આનંદ થાય છે.

<sup>૧૮</sup> હે યહોવાહ, અમારા પિતૃઓ, ઇષ્ટાહિમ, ઇસહાક અને ઇઝરાયલના પ્રજુ, તમારા લોકોનાં હૃદય અને વિચારો સદા એવા જ રાખો અને તેમના હૃદયને તમારી તરફ વાળો. <sup>૧૯</sup> ભારા પુત્ર સુલેમાનને સંપૂર્ણ સમર્પિત હૃદય આપો જેથી તે તમારી બધી જ આજ્ઞાઓ, વિધિઓ અને નિયમોનું પાલન કરે અને આ બધાં કામો કરે. જે મહેલને માટે મેં તૈયારી કરી છે તે મહેલ પણ તે બાંધે.”

<sup>૨૦</sup> દાઉદે સમગ્ર સભાના લોકોને કહ્યું, “યહોવાહ તમારા ઈંઘરની સ્તુતિ કરો!” અને આખી સભાએ યહોવાહ તેમના પિતૃઓના ઈંઘર સમક્ષ પોતાના ભાથા નમાવીને

તેમની આરાધના કરી અને રાજાનું અભિવાદન કર્યું. <sup>૨૧</sup> બીજે દિવસે થહોવાહના માટે તેઓએ બલિદાન આપ્યાં અને દહનીયાર્પણ ચઢાવ્યા. તેઓએ એક હજાર બળદો, એક હજાર હલવાન અને એક હજાર ઘેટાંના અર્પણ સહિત આખા ઇઝરાયલ માટે પેથાર્પણ કર્યું.

<sup>૨૨</sup> તે દિવસે, તેઓએ થહોવાહ સમક્ષ ખાદુપીધું અને ખૂબ આનંદ કર્યો.

તેમણે દાઉદના પુત્ર સુલેમાનને બીજુવાર રાજ જહેર કર્યો અને તેનો થહોવાહના નામે શાસક તરીકે અને સાદોકને ઈશ્વરના યાજક તરીકે અભિષેક કર્યો. <sup>૨૩</sup> પછી સુલેમાન પોતાના પિતા દાઉદના અનુગામી તરીકે થહોવાહે સ્થાપેલા સિંહાસન પર બિરાજથો. તે સમૃદ્ધ થથો અને સમગ્ર ઇઝરાયલ લોકો તેને આધીન થયા. <sup>૨૪</sup> તમામ અધિકારીઓએ અને યોજાઓએ તેમ જ રાજ દાઉદના બધા પુત્રોએ રાજ સુલેમાન પ્રત્યે વફાદારીના શપથ લીધાં. <sup>૨૫</sup> થહોવાહે, સુલેમાનને ઇઝરાયલની નજરમાં ખૂબ મહાન કર્યો અને ઇઝરાયલના કોઈ પણ રાજાએ પહેલાં કદી મેળવી ના હોય તેવી જહોજલાલી તેને આપી.

<sup>૨૬</sup> થિશાઈના પુત્ર દાઉદે આખા ઇઝરાયલ પર શાસન કર્યું. <sup>૨૭</sup> તેણે ઇઝરાયલ પર ચાણીસ વર્ષ સુધી સત્તા ભોગવી. તેણે સ્ત્રી વર્ષ હેઠોનમાં અને તેશ્રી વર્ષ યરુશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું હતું. <sup>૨૮</sup> સંપત્તિ અને સન્માન સાથે દીર્ઘાયુથી પરિપૂર્ણ થઈને તે મૃત્યુ પામ્યો અને તેના પછી તેના પુત્ર સુલેમાને રાજ્ય કર્યું.

<sup>૨૯</sup> રાજ દાઉદના શાસનમાં બનેલા બધા જ બનાવો પહેલેથી છેલ્લે સુધી પ્રબોધક શમુઅેલ, પ્રબોધક નાથાન અને પ્રબોધક ગાદના પુષ્ટકોમાં લખેલા છે. <sup>૩૦</sup> તેની આખી કારકિર્દી, તેના પરાક્રમ તથા તેના ઉપર ઇઝરાયલ પર તેમ જ દેશોના સર્વ રાજ્યો ઊપર જે સમય ગુજર્યો તે સર્વ વિષે તેમાં લખેલું છે.

## 2 Chronicles 2 કાળપ્રતાંત

**૧** દાઉદનો દીકરો સુલેમાન પોતાના રાજ્યમાં પરાક્રમી થયો કારણ કે તેના પ્રભુ ઈશ્વર તેની સાથે હતા અને તેમણે તેને ધણો સામર્થ્યવાન બનાવ્યો હતો.

**૨** સુલેમાને સર્વ ઇઝરાયલને, શહિન્ધિપતિઓને, શતાધિપતિઓને, ન્યાયાધીશોને, ઇઝરાયલના દરેક રાજકુમારોને તથા કુટુંબનાં મુખ્ય વડીલોને આજા કરી. **૩** પછી સુલેમાન પોતાની સાથે સમગ્ર પ્રજાને લઈને ગિયરોનના ઉચ્ચસ્થાનમાં ગયો; કેમ કે ત્યાં ઈશ્વરનો મુલાકાતમંડપ હતો, એ મુલાકાતમંડપ મૂસા અને ઈશ્વરના સેવકોએ અરણ્યમાં બનાવેલો હતો. **૪** દાઉદ ઈશ્વરના કરારકોશને કિર્યાથ-યારીમથી યરુશાલેમમાં લાવ્યો હતો, ત્યાં તેણે તેને માટે તંબુ તૈયાર કર્યો હતો. **૫** આ ઉપરાંત, હુરના દીકરા, ઉરીના દીકરા, બસાલેલે પિતાળની જે વેદી બનાવી હતી, તે ત્યાં ઈશ્વરના મંડપની આગળ હતી; સુલેમાન તથા આખી સભા ત્યાં ગયા.

**૬** મુલાકાતમંડપમાં ઈશ્વરની આગળ જે પિતાળની વેદી હતી, ત્યાં સુલેમાન ગયો. અને તેના પર એક હજાર દહનીયાર્પણો થઠાવ્યાં.

**૭** તે રાત્રે ઈશ્વરે સુલેમાનને દર્શન આપીને કટ્યું, “માગ! હું તને શું આપું?”

**૮** સુલેમાને ઈશ્વરને કટ્યું, “તમે મારા પિતા દાઉદ પ્રત્યે ધણાં વિશ્વાસુ રહ્યા હતા. અને તેની જગ્યાએ મને રાજ બનાવ્યો છે. **૯** હવે, પ્રભુ ઈશ્વર, મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું તે ફળીભૂત કરો, કેમ કે તમે મને પૃથ્વીની ધૂળની રજ જેટલા અસંખ્ય લોકો પર રાજ બનાવ્યો છે. **૧૦** હવે તમે મને ડહાપણ તથા જ્ઞાન આપો, કે જેથી હું આ લોકોનો ન્યાયાધીશ થઈ શકું. કારણ કે તમારી આ મહાન પ્રજાનો ન્યાય કોણ કરી શકે?” **૧૧** ઈશ્વરે સુલેમાનને કટ્યું, “તારા હૃદયમાં આ મહાન બાબત છે. તેં ધન, સંપત્તિ, આદર અથવા તને જે ધિક્કારે છે તેઓના જીવ, તેમ જ પોતાના માટે લાંબું આયુષ્ય માંયું નહિ; પણ તેં તારા માટે ડહાપણ તથા જ્ઞાન માંયું, કે જેથી તું મારા લોકો પર રાજ અને ન્યાય કરી શકે. જો કે એ માટે જ મેં તને રાજ બનાવ્યો છે.

**૧૨** હવે તને ડહાપણ તથા જ્ઞાન બક્ષયાં છે; હું તને એટલું બધું ધન, સંપત્તિ અને આદર આપીશ કે તારી અગાઉ જે રાજાઓ થઈ ગયા તેઓની પાસે એટલું ન હતું. અને તારા પછીના કોઈને મહાન પણ નહિ.” **૧૩** તેથી સુલેમાન ગિયરોનના ઉચ્ચસ્થાનમાંથી મુલાકાતમંડપ આગળથી યરુશાલેમ આવ્યો; અને તેણે ઇઝરાયલ ઉપર રાજ કર્યું.

**૧૪** સુલેમાને રથો તથા ઘોડેસવારોને એકત્ર કર્યો: તેની પાસે એક હજાર ચારસો રથો તથા એક હજાર બસો ઘોડેસવારો હતા, તેમાંના કેટલાકને તેણે રથો ચાખવાના નગરોમાં અને પોતાની પાસે યરુશાલેમમાં રાખ્યા. **૧૫** રાજાએ યરુશાલેમમાં સોનું તથા ચાંદી એટલાં બધાં વધારી દીધાં કે તે પથ્થરની તોલે થઈ ગયાં. અને દેવદારનાં લાકડાં એટલાં બધાં વધી ગયા કે તે નીચાળાના પ્રદેશમાંનાં ગુલ્લર વૃક્ષોનાં લાકડાં જેવા થઈ પડ્યાં.

**૧૬** સુલેમાનના ઘોડાને તેના વેપારીઓ મિસ્નરમાંથી વેચાતા લાવ્યા હતા. **૧૭** મિસ્નરથી તેઓ દરેક રથ ચાંદીના જ્ઝો શેકેલ ચૂકવીને ખરીદી લાવતા હતા. એ જ પ્રમાણે હિતીઓના સર્વ રાજાઓને માટે તથા અરામના રાજાઓને માટે પણ તે સોદાગરો ઘોડા લઈ આવતા.

## ૨

<sup>૧</sup> હવે સુલેમાને ઈશ્વરના માટે સભાસ્થાન તથા પોતાના રાજ્યને માટે રાજમહેલ બાંધવાનો હુકમ ફરમાવ્યો. <sup>૨</sup> સુલેમાને સિતોર હજાર માણસોને ભાર ઊંચકવા માટે, અંશી હજાર માણસોને પર્વતોમાં લાકડાં કાપવા માટે તથા ગ્રાણ હજાર છસો માણસોને તેઓના પર દેખરેખ રાખવા મુકાદમ તરીકે કામે રાખ્યા. <sup>૩</sup> સુલેમાને તૂરના રાજ હિરામની પાસે સંદેશો મોકલીને જણાવ્યું, “તું મારા પિતા દાઉદની સાથે જેમ વત્યો અને તેને રાજમહેલ બાંધવા માટે દેવદારનાં લાકડાં મોકલી આપ્યાં હતાં, તેમ જ તું મારી સાથે વર્તજે.

<sup>૪</sup> જુઓ, હું મારા ઈશ્વર થહોવા માટે ઘર બાંધવા માગું છું, ત્યાં તેમની સમક્ષ ખુશબુદ્ધાર સુગંધીઓનો ધૂપ બાળવાને, નિત્યની અર્પિત રોટલીને સારુ, વિશ્રામવારોએ, ચંદ્રદર્શનના દિવસોએ અને અમારા પ્રભુ ઈશ્વરનાં નક્કી કરેલાં પર્વોને માટે, સવાર તથા સાંજના દહનીયાર્પણોને સારુ તથા તેમના નામને સારુ, હું ઘર બાંધું છું. ઈરાથલને માટે સર્વકાળને સારુ આ વિધિઓ ઢાવેલા છે. <sup>૫</sup> હું જે ઘર બાંધવાનો છું તે ઘણું મોટું છે, કારણ કે આપણા ઈશ્વર બીજ સર્વ દેવો કરતાં મહાન છે.

<sup>૬</sup> તો પણ તેમને માટે સભાસ્થાન બાંધવાને કોણ સક્ષમ છે? કારણ કે સમગ્ર વિશ્વમાં અને આકાશોના આકાશમાં તેમનો સમાવેશ થઈ શકે તેમ નથી. તો પણ હું કોણ કે તેમને માટે સભાસ્થાન બાંધું? એ તો માત્ર તેમની સમક્ષ અર્પણ કરવાને માટે જ છે. <sup>૭</sup> તેથી સોનાના, ચાંદીના, પિતળના, લોખંડના, જંબુડિયા, ધાટા લાલ, આસમાની રંગના વસ્ત્રના કામમાં બાહોશ તથા કોતરણી કોતરવામાં નિપુણ એવા માણસોને મારી પાસે મોકલ. થહૂદિયામાં તથા થરશાલેમમાં મારી પાસે જે કુશળ પુરુષો છે, તેઓને તો મારા પિતા દાઉદે પૂરા પાડ્યા છે. તું જેઓને મોકલે તેઓ તેઓની સાથે રહીને કામ કરશે.

<sup>૮</sup> લભાનોનમાંથી એરેજવૃક્ષો, દેવદારનાં વૃક્ષો, ચંદનના વૃક્ષો મારા માટે મોકલી આપો; કેમ કે હું જાણું છું કે તારા ચાકરો લભાનોનમાં લાકડાં કાપવામાં કુશળ છે. જુઓ, મારા ચાકરો, <sup>૯</sup> મારા માટે પુજ્ઞ લાકડાં તૈયાર કરવા તમારા ચાકરોની સાથે રહેશે; કેમ કે જે સભાસ્થાન બનાવવા હું જઈ રહ્યો છું તે ઘણું અદભુત અને ભવ્ય થશે. <sup>૧૦</sup> જુઓ, હું તમારા ચાકરોને, એટલે લાકડાં કાપનારાઓને વીસ હજાર માપ ઝૂડેલા ધરિ, વીસ હજાર ગૂણ જવ, વીસ હજાર બાથ (એક લાખ અંશી હજાર ગેલન) ક્રાક્ષારસ અને વીસ હજાર બાથ તેલ આપીશ.”

<sup>૧૧</sup> પણ તૂરના રાજ હિરામે સુલેમાનને જવાબ લખી મોકલ્યો: “ઈશ્વરને પોતાના લોકો પર પ્રેમ છે, માટે તેમણે તને તેઓના પર રાજ બનાવ્યો છે.” <sup>૧૨</sup> આ ઉપરાંત, હિરામે કહ્યું, “ઈરાથલના ઈશ્વર થહોવાની પ્રશંસા હો! તેમણે આકાશ તથા પૃથ્વી બનાવ્યાં અને તેમણે દાઉદ રાજને જ્ઞાની, બુદ્ધિશાળી તથા સમજણાથી ભરપૂર એવો દીકરો આપ્યો છે, જે ઈશ્વરના નામે સભાસ્થાન અને પોતાના માટે રાજમહેલ બંધાવનાર છે.

<sup>૧૩</sup> હવે હું તારી પાસે મારો એક નિપુણ માણસ તે ઘણો હોશિયાર છે તેને હિરામ-અખીને બેટ તરીકે મોકલું છું, <sup>૧૪</sup> તે દાન કુળની એક શ્રીનો દીકરો છે. તેનો પિતા તૂરનો માણસ હતો. તે સોનાચાંદીની, પિતળની, લોખંડની, કિમતી પથ્થરની, લાકડાની તેમ જ જંબુડિયા, કિરમજી, ભૂરા રંગની કામગીરીમાં કુશળ છે. તે કોઈપણ પ્રકારનું કોતરકામ કરવામાં પણ હોશિયાર છે. તો મારા માલિક તથા તારા પિતા દાઉદના કારીગરોની સાથે તેની નિમણૂક કરજે.

<sup>૧૫</sup> હવે, ભારા ભાલિકે જણાવ્યાં મુજબ ઘઉં, જવ, તેલ અને દ્રાક્ષારસ તે સર્વ તારા ચાકરોને માટે તું મોકલી આપ. <sup>૧૬</sup> તારે જોઈએ તેટલાં લાકડાં અમે લબાનોનમાંથી કાપીશું. અને તેના તરાપા બાંધીને અમે તે સમુદ્રના ભાર્ગ થાફામાં તારી પાસે લાવીશું અને ત્યાંથી તું તે થળશાલેમ લઈ જો.”

<sup>૧૭</sup> જે વિદેશીઓ ઈજરાથલના દેશમાં રહેતા હતા તેઓ સર્વની સુલેમાને, તેના પિતા દાઉદે ગણતરી કરી હતી. તે પ્રમાણે, તેઓની સંખ્યા એક લાખ પ્રેપન હજર છસો હતી. <sup>૧૮</sup> તેણે તેઓમાંના સિંચેર હજરને ભાર ઉંચકવા માટે, હેંસી હજરને પર્વતમાં લાકડાં કાપવા તથા પ્રણ હજર છસોને આ કામ કરનારા લોકોની દેખરેખ રાખવા માટે મુકાદમ તરીકે નીમ્યા.

### ૩

<sup>૧</sup> પછી સુલેમાને થળશાલેમમાં મોટિયા પર્વત પર ઈશ્વરનું સભાસ્થાન બાંધવાની શરૂઆત કરી. ત્યાં તેના પિતા દાઉદે ઈશ્વરે દર્શન આપ્યું હતું. તેના પર જે જીવા દાઉદે યખૂસી ઓર્નાનની ઘઉં ઝૂડવાની ખળીમાં તૈથાર કરી હતી, ત્યાં ઈશ્વરનું સભાસ્થાન બાંધવાનો પ્રારંભ કર્યો. <sup>૨</sup> આ બાંધકામની શરૂઆત તેણે પોતાના શાસનના ચોથા વર્ષના બીજા ભાસના બીજા દિવસથી કરી. <sup>૩</sup> હવે સુલેમાન ઈશ્વરનું જે સભાસ્થાન બાંધવાનો હતો તેના પાથાનાં ભાપ આ પ્રમાણે હતાં. તેની લંબાઈ જ્ઞાન હાથ તથા પહોંચાઈ વીસ હાથ હતી.

<sup>૪</sup> સભાસ્થાનના આગળના દ્વારમંડપની લંબાઈ સભાસ્થાનની પહોંચાઈ જેટલી વીસ હાથ હતી. તેની ઉંચાઈ પણ વીસ હાથ હતી અને સુલેમાને તેની અંદરના ભાગને શુદ્ધ સોનાથી મટાવ્યો હતો. <sup>૫</sup> તેણે મોટા ઓરડાની અંદરની દીવાલોને દેવદારના પાટિયાં જડી દીધાં, તેમને શુદ્ધ સોનાથી મદ્દથાં અને તેમના ઉપર ખજૂરીઓ તથા સાંકળીઓ કોતરાવી.

<sup>૬</sup> તેણે સભાસ્થાનને મૂલ્યવાન રટનોથી શણગાર્યું; એ સોનું પાર્વાઈથી લાવવામાં આવ્યું હતું. <sup>૭</sup> વળી તેણે સભાસ્થાનના મોબને, તેના ઉમરાઓને, તેની દીવાલોને અને તેનાં બારણાંઓને સોનાથી મટાવ્યાં; દીવાલો પર કરુબો કોતરાવ્યા.

<sup>૮</sup> તેણે પરમપવિત્રસ્થાન બનાવ્યું. તેનું ભાપ આ પ્રમાણે હતું: તેની લંબાઈ સભાસ્થાનની પહોંચાઈ પ્રમાણે વીસ હાથ, પહોંચાઈ પણ વીસ હાથ અને ઉંચાઈ વીસ હાથ હતી. તેણે તેને છસો તાલંત ચોખા સોનાથી મદ્દથું હતું. <sup>૯</sup> સોનાના ખીલાઓનું વજન પચાસ શેકેલ હતું. તેણે ઉપરના ઓરડાઓને પણ સોનાથી મટાવ્યા.

<sup>૧૦</sup> તેણે પરમપવિત્રસ્થાનને માટે બે કરુબોની કલાકૃતિઓ બનાવી; તેઓને ચોખા સોનાથી મટાવ્યાં. <sup>૧૧</sup> કરુબોની પાંખો વીસ હાથ લાંબી હતી; એક કરુબની એક પાંખ પાંચ હાથ લાંબી હતી, તે ફેલાઈને સભાસ્થાનની દીવાલ સુધી સ્પર્શતી હતી; બીજુ પાંખ પણ પાંચ હાથ લાંબી હતી, તે પણ ફેલાઈને બીજા કરુબની પાંખને પહોંચતી હતી. <sup>૧૨</sup> એ જ પ્રમાણે બીજા કરુબની એક પાંખ ફેલાઈને સભાસ્થાનની બીજુ દિવાલને સ્પર્શતી હતી; બીજુ પાંખ પણ પાંચ હાથ લાંબી હતી, તે પહેલા કરુબની પાંખ સુધી પહોંચતી હતી.

<sup>૧૩</sup> આ પ્રમાણે કરુબોની પાંખો વીસ હાથ ફેલાયેલી હતી. કરુબો પોતાના પગો ઉપર ઊભા રહેલા અને તેઓનાં ચહેરા અંદરની બાજુઓ હતા. <sup>૧૪</sup> તેણે આસમાની, જંબુડા, કિરમજુ ઊનના અને લાલ રંગના શણના પડા બનાવ્યા અને તેણે કરુબો બનાવ્યા.

<sup>૧૫</sup> સુલેમાને સભાસ્થાન આગળ પાંત્રીસ હાથ ઉંચા બે સ્તરંભ બનાવ્યા, દરેકની ટોચે કઠશ મૂકાવ્યા હતા. તે પાંચ હાથ ઉંચા હતા. <sup>૧૬</sup> તેણે સાંકળો બનાવીને સ્તરંભોની

ટોથે કણશો પર મૂકી; તેણે સો દાડમો બનાવ્યાં અને તેને સાંકળો પર લટકાવ્યાં. <sup>૧૭</sup> તેણે તે સ્તંભો સભાસ્થાન આગળ ઉભા કર્યા, એક જમણો હાથે અને બીજો ડાબા હાથે; જમણા હાથ બાજુના સ્તંભનું નામ થાખીન (સ્થાપના) અને ડાબા હાથ બાજુના સ્તંભનું નામ બોઆગ (બળ) રાખ્યું.

## ૪

<sup>૧</sup> આ ઉપરાંત તેણે પિતાળની એક વેદી બનાવી; તેની લંબાઈ વીસ હાથ, તેની પહોળાઈ વીસ હાથ હતી અને તેની ઊંચાઈ દસ હાથ હતી. <sup>૨</sup> તેણે ટાળેલી ધાતુનો કુંડ પણ બનાવ્યો, તેનો આકાર ગોળ હતો, તેનો વ્યાસ દસ હાથ હતો. તેની ઊંચાઈ પાંચ હાથ હતી અને કુંડનો ઘેરાવો શ્રીસ હાથનો હતો. <sup>૩</sup> કુંડની નીચે ચારે તરફ ફરતી કળીઓ, એટલે દરેક હાથે દસ કળીઓ પડેલી હતી, કળીઓની જે હારો હતી તે કુંડની સાથે જ ટાળવામાં આવી હતી.

<sup>૪</sup> તે કુંડ બાર બણદની ઉપર ગોઠવેલો હતો. આ બણદોમાંથી પ્રણાનાં મુખ ઉત્તર તરફ, પ્રણાનાં મુખ પૂર્વ તરફ, પ્રણાનાં મુખ પશ્ચિમ તરફ અને પ્રણાનાં મુખ દક્ષિણ તરફ હતાં. કુંડ તેમના ઉપર ગોઠવેલો હતો અને તેમનો સર્વ પાછળનો ભાગ અંદરની બાજુએ હતો. <sup>૫</sup> તેની જાડાઈ ચાર આંગળ હતી, તેના કાનાની બનાવટ વાટકાના કાનાની માફક કમળના ફૂલ જેવી હતી. તેમાં આશરે છ હજાર બેડાં પાણી સમાતાં હતાં. <sup>૬</sup> તેણે વસ્તુઓ ધોવા માટે દસ કુંડાં બનાવ્યાં; તેણે પાંચને જમણી તરફ અને પાંચને ડાબી તરફ મૂક્યાં; તેઓમાં દહીનીયાર્પણને લગતા પદાર્થો ધોવામાં આવતા હતા. કુંડ તો થાજકોને માટે નાહવાધોવા માટે હતો.

<sup>૭</sup> તેણે મઠેલા વિધિ પ્રમાણે સોનાનાં દસ દીપવૃક્ષ બનાવ્યાં; તેણે તેમને ઘરમાં પાંચ જમણી તરફ અને પાંચ ડાબી તરફ મૂક્યાં. <sup>૮</sup> તેણે દસ મેજ બનાવીને ઘરમાં પાંચ મેજ જમણી બાજુએ અને પાંચ મેજ ડાબી બાજુએ મૂક્યાં. તેણે સોનાનાં સો કુંડાં બનાવ્યાં.

<sup>૯</sup> આ ઉપરાંત તેણે થાજકો માટેનો ચોક તથા મોટા ચોક બાંધયા અને ચોકના દરવાજા બનાવ્યા; તેણે દરવાજાને પિતાળથી મદ્ધયા. <sup>૧૦</sup> તેણે કુંડને સભાસ્થાનની જમણી બાજુએ પૂર્વ તરફના, દક્ષિણની સામે મૂક્યો.

<sup>૧૧</sup> હિરામે ઘડા, પાવડા અને ડોયા બનાવ્યા.

હિરામ ઈશ્વરના ઘરમાં સુલેમાન રાજ માટે જે કામ કરતો હતો તે તેણે પૂર્ણ કર્યું. <sup>૧૨</sup> તેણે બે સ્તંભો, વાટકા તથા સ્તંભોની ટોથો ઉપરના બે કણશ તથા સ્તંભોની ટોથો ઉપરના કણશોને ટાંકવા સારુ બે જાળીઓ, <sup>૧૩</sup> એ બે જાળીને માટે ચારસો દાડમ એટલે સ્તંભો ઉપરના કણશોને ટાંકનાર દરેક જાળીને માટે દાડમની બંઝે હારો બનાવી.

<sup>૧૪</sup> તેણે બાજઠો તથા તેના પરનાં કુંડાં પણ બનાવ્યાં. <sup>૧૫</sup> અને એક કુંડ અને તેની નીચે બાર બણ બનાવ્યા. <sup>૧૬</sup> આ ઉપરાંત હિરામે ઘડા, પાવડા, પ્રિપાંખીયું ઓજાર તથા તેને લગતાં બીજાં કેટલાંક ઓજારો ઈશ્વરના સભાસ્થાનને માટે તથા સુલેમાન રાજને માટે ચટકતા પિતાળના બનાવ્યાં.

<sup>૧૭</sup> રાજાએ તેમને થર્ડનના સપાટ પ્રદેશમાં ચુક્કોથ તથા સરેદાની વર્ષેની ચીકળી માટીની જમીનમાં ટાખ્યાં. <sup>૧૮</sup> આ ચીતે સુલેમાને ઘણાં પ્રમાણમાં સર્વ પાત્રો બનાવ્યાં; એમાં વપરાયેલા પિતાળના વજનનો કોઈ હિસાબ નહોતો.

<sup>૧૯</sup> સુલેમાને ઈશ્વરના સભાસ્થાનનાં સર્વ પાત્રો, સોનાની વેદી તથા અર્પિત રોટલીની મેજો પણ ચોખખા સોનાની બનાવી. <sup>૨૦</sup> સૌથી પવિત્ર સ્થળ આગળ

સથગાવવા માટે દીપવૃક્ષોને યોજખા સોનાથી બનાવ્યાં; <sup>૨૧</sup> દીપવૃક્ષોનાં ફૂલો, દીવા, ચીપિથા,

<sup>૨૨</sup> ઉપરાંત કાતરો, તપેલાં, યમચા અને સગડીઓ પણ યોજખા સોનાનાં બનાવ્યાં. તેમ જ સભાસ્થાનનાં સર્વ પ્રવેશદ્વારો તથા અંદરનું પરમપવિત્ર સ્થાન કે જે સભાસ્થાન છે તે સર્વ પણ યોજખા સોનાથી બનાવવામાં આવ્યાં હતાં.

## પ

<sup>૧</sup> આમ ઈશ્વરના સભાસ્થાનનું સર્વ કામ સમાપ્ત થયું. સુલેમાન તેના પિતા દાઉદની અર્પિત કરેલી વસ્તુઓ સહિત ચાંદી, સોનું તથા સર્વ પાત્રો અંદર લાવીને ઈશ્વરના સભાસ્થાનના બંડારમાં મૂક્યાં.

<sup>૨</sup> પછી દાઉદ નગરમાંથી એટલે સિયોનમાંથી ઈશ્વરનો કરારકોશ લઈ આવવા માટે સુલેમાને ઇજરાયલના વડીલોને, દરેક કુણના આગેવાનોને, એટલે ઇજરાયલી લોકોના કુટુંબોના આગેવાનોને યર્ઝશાલેમમાં એકત્ર કર્યા. <sup>૩</sup> ઇજરાયલના સર્વ પુરુષો સાતમા મહિનાના પર્વમાં રાજની આગળ બેગા થયા.

<sup>૪</sup> ઇજરાયલના સર્વ વડીલો આવ્યા એટલે લેવીઓએ કરારકોશ ઉપાડ્યો. <sup>૫</sup> તેઓ કરારકોશને, મુલાકાતમંડપને તથા તંબુની અંદરનાં સર્વ પવિત્ર પાત્રોને લઈ આવ્યા. જે યાજકો લેવીઓનાં કુણના હતા તેઓ આ વસ્તુઓ લઈ આવ્યા. <sup>૬</sup> સુલેમાન રાજાએ તથા તેની આગળ એકત્ર મહોલી ઇજરાયલની સમગ્ર પ્રજાએ કરારકોશની આગળ, અસંખ્ય ઘેટાં તથા બણદોનું અર્પણ કર્યું.

<sup>૭</sup> યાજકોએ ઈશ્વરના કરારકોશને ઈશ્વરવાણીસ્થાનમાં, એટલે પરમપવિત્ર સ્થાનમાં, કરુંબોની પાંખો નીચે લાવીને મૂક્યાં. <sup>૮</sup> કરુંબોની પાંખો કરારકોશ પર પસારેલી હતી, તેથી કરુંબોની પાંખો દારા કોશ તથા તેના દંડાઓ પર આચ્છાદન કરાયું.

<sup>૯</sup> કરારકોશના દંડા એટલા લાંબા હતા કે તેના છેડા પરમપવિત્ર સ્થાન આગળ કોશ પાસેથી દેખાતા હતા પણ તે બહારથી દેખાતા ન હતા. ત્યાં તે આજ દિવસ સુધી છે. <sup>૧૦</sup> જયારે ઇજરાયલી લોકો મિસરમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે હોરેબ કે જયાં ઈશ્વરે તેઓની સાથે કરાર કર્યો, ત્યાં મૂસાએ જે બે શિલાપાટીઓ કોશમાં મૂક્યા હતાં તે સિવાય બીજું કશું એમાં ન હતું.

<sup>૧૧</sup> અને એમ થયું કે યાજકો સભાસ્થાનમાંથી બહાર આવ્યા. જે સર્વ યાજકો હાજર હતા તેઓએ પોતાને પવિત્ર કર્યો હતા; તેઓએ તેમના વિભાગોમાં જુદા પાડ્યાં.

<sup>૧૨</sup> આ ઉપરાંત સર્વ ગાનારા લેવીઓ, એટલે આસાફ, હેમાન, યદ્વારુન તથા તેઓના સર્વ દીકરાઓ તથા ભાઈઓ બાચીક શણનાં વસ્ત્ર પહેલીને ઝાંઝો, સિતાર તથા વીણા લઈને વેદીની પૂર્વ બાજુએ ઊભા હતા. તેઓની સાથે એકસો વીસ યાજકો રણશિંગડાં વગાડતા હતા.

<sup>૧૩</sup> અને એમ થયું કે રણશિંગડાં વગાડનારા તથા ગાનારાઓએ ઈશ્વરની સ્તુતિ કરવા તથા આભાર માનવા ઊંચે સ્વરે એક સરખો અવાજ કર્યો. તેઓએ ઈશ્વરની સ્તુતિ કરવા રણશિંગડાં, ઝાંઝ અને બીજા વાજિઓ સહિત ઊંચા સ્વરે સ્તુતિ કરી. તેઓએ ગાયું, “તે ઉત્તમ છે, કેમ કે તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.” પછી ઈશ્વરનું સભાસ્થાન વાદળ સ્વર્ણપે ઈશ્વરના ગૌરવથી ભરાઈ ગયું. <sup>૧૪</sup> યાજકો ઘરમાં સેવા કરવા ઊભા રહી શક્યા નહિં. કેમ કે ઈશ્વરના મહિમાથી સભાસ્થાન ભરાઈ ગયું હતું.

## દ

<sup>૧</sup> પછી સુલેમાને કણ્ઠું, “ઈશ્વરે કણ્ઠું છે, ‘હું તો ગાઠ અંધકારમાં રહીશ.’ <sup>૨</sup> પણ મેં તમારા માટે રહેવાનું સભાસ્થાન બાંધયું છે કે જેમાં તમે સદાકાળ રહી શકો.” <sup>૩</sup> પછી

જ્યારે ઈરાચાયલની સમગ્ર પ્રજા સુલેમાનની સમક્ષ ઊભી હતી ત્યારે તેણે લોકો તરફ ક્રષિ કરીને તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો.

**૪** તેણે કદ્યું, “ઈશ્વર થહોવાહની સ્તુતિ હો. તેમણે મારા પિતા દાઉદને જે કદ્યું હતું તે પોતાના પરાક્રમી હાથે પૂરું કર્યું છે કે, **૫** ‘હું મારા લોકોને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યો, તે દિવસથી, માઝં નામ ત્યાં રહે તે માટે સભાસ્થાન બાંધવા માટે, મેં ઈરાચાયલના સર્વ કુળોમાંથી કોઈ નગરને પસંદ કર્યું નથી. તેમ જ મારા ઈરાચાયલ લોકો પર મેં કોઈ પુરુષને રાજ કરવા માટે પસંદ કર્યો નથી. **૬** તો પણ, મેં થળશાલેમને પસંદ કર્યું કે, માઝં નામ ત્યાં રહે અને મારા લોકોનો અધિકારી થવા મેં દાઉદને પસંદ કર્યો છે.’

**૭** હવે મારા પિતા દાઉદના હૃદયમાં હતું કે, પ્રભુ, ઈરાચાયલના ઈશ્વરને નામે સભાસ્થાન બાંધવું. **૮** પણ ઈશ્વરે મારા પિતા દાઉદને કદ્યું, ‘તારા હૃદયમાં મારા નામે સભાસ્થાન બનાવવાનો વિચાર છે તે સારો છે. **૯** તેમ છતાં, તારે સભાસ્થાન બાંધવું નહિ; પણ તને જે દીકરો થશે, તે મારા નામને માટે સભાસ્થાન બાંધશે.’

**૧૦** થહોવા પોતે જે વચન બોલ્યા હતા તે તેમણે પૂરું કર્યું, કેમ કે હું મારા પિતા દાઉદને સ્થાને ઊભો છું અને ઈશ્વરનાં વચનો પ્રમાણો ઈરાચાયલના રાજયાસન પર બેઠો છું. મેં ઈરાચાયલના પ્રભુ ઈશ્વરના નામને માટે સભાસ્થાન બાંધ્યું છે. **૧૧** મેં ત્યાં કોશ મૂક્યો છે, તે કોશમાં ઈશ્વરે ઈરાચાયલી લોકોની સાથે જે કરાર કર્યો હતો તે છે.”

**૧૨** સુલેમાને ઈશ્વરની વેદીની સમક્ષ ઈરાચાયલની સમગ્ર પ્રજા આગળ ઊભા રહીને પોતાના હાથ પ્રસાર્યા. **૧૩** તેણે પિતાનો પાંચ હાથ લાંબો, પાંચ હાથ પહોળો અને પ્રણ હાથ ઊંચો બાજું બનાવ્યો હતો. તેને આંગણાની વચ્ચે મૂક્યો હતો. સુલેમાન તેના પર ઊભો રહ્યો. અને સર્વ ઈરાચાયલી લોકોની આગળ ઘૂંઠણે પડીને તેણે આકાશ તરફ પોતાના હાથ ઊંચા કર્યા.

**૧૪** તેણે કદ્યું, “પ્રભુ, ઈરાચાયલના ઈશ્વર, આકાશમાં તથા પૂર્ખી પર તમારા જેવા જીજા કોઈ ઈશ્વર નથી, તમારા જે સર્વ સેવકો પોતાના ખરા અંત:કરણથી તમારી આગળ ચાલે છે તેઓની સાથે તમે કરાર પાણો છો તથા તેઓ પર કૃપા રાખો છો; **૧૫** તમારા સેવક મારા પિતા દાઉદને આપેલું વચન તમે પાણ્યું છે. હા, તમે તમારા મુખથી જે બોલ્યા અને તમારા હાથોથી તે પૂરું કર્યું છે, જેમ અગાઉ કર્યું હતું તેવું આજે પણ કરો છો.

**૧૬** હવે પણી, પ્રભુ ઈરાચાયલના ઈશ્વર, તમે તમારા સેવક મારા પિતા દાઉદને જે વચન આપ્યું હતું તે પૂરું કરો, તમે તેને કદ્યું હતું, ‘જો તારા વંશજો મારા વચનો સાંભળીને ચાલશે અને તારી જેમ મારા નિયમોનું સદા પાલન કરશે તો મારી નજર આગળ ઈરાચાયલના રાજયાસન પર બેસનાર પુરુષની ખોટ તને પડશે નહિ.’ **૧૭** હવે પણી, ઈરાચાયલના ઈશ્વર, હું તમને પ્રાર્થના કરું છું કે તમે તમારા સેવક દાઉદને જે વચન આપેલું તે પૂર્ણ કરો.

**૧૮** તો પણ શું ઈશ્વર ખદેખર માણસોની સાથે પૂર્ખી પર રહે ખરા? જુઓ, આકાશ તથા આકાશોના આકાશમાં તમારો સમાવેશ થાય તેમ નથી, ત્યારે આ જે સભાસ્થાન મેં બાંધ્યું છે તેમાં તમારો સમાવેશ થવો એ કેટલું અશક્ય છે! **૧૯** તેમ છતાં હે મારા ઈશ્વર થહોવા આ તમારા સેવકની પ્રાર્થનાઓ તથા વિનંતીઓ દ્યાનમાં લઈને તમારો સેવક તમારી આગળ જે પોકાર તથા પ્રાર્થના કરે તે તમે સાંભળજો. **૨૦** રાત અને દિવસ તમારી ક્રષિ આ સભાસ્થાન પર રાખજો. તેને વિષે તમે કદ્યું હતું કે માઝં

નામ હું ત્યાં કાયમ રાખીશ. જ્યારે તમારો સેવક એટલે હું આ સ્થળ બાજુ ફરીને પ્રાર્થના કરું, ત્યારે તમે તે કાન ધરજો.

**૨૧** તેથી જ્યારે તમારો સેવક તથા તમારા ઇઝરાયલ લોકો આ સભાસ્થાન તરફ જોઈને પ્રાર્થના કરે ત્યારે તેઓની વિનંતીઓ તમે સાંભળજો. હા, તમે તમારા નિવાસસ્થાનમાં, એટલે આકાશમાં, તે સાંભળજો; અને જ્યારે તમે સાંભળો, ત્યારે માફ કરજો.

**૨૨** જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાના પડોશી વિચલ્ખ પાપ કરે તથા તેને સમ આપીને પ્રતિજ્ઞા અપાવે અને જો તે વ્યક્તિ આ સભાસ્થાનમાંની વેદી આગળ શપથ લઈને પ્રતિજ્ઞા લે, **૨૩** ત્યારે આકાશમાં તમારા સેવકનું સાંભળી અને દુષ્ટનાં કામો તેના પોતાના માથા પર નાખીને તેનો બદલો આપીને તમારા સેવકોનો ન્યાય કરજો. અને ન્યાયી માણસને પ્રામાણિક હરાવીને, તેની પ્રામાણિકતાનો બદલો આપજો.

**૨૪** જ્યારે તમારા ઇઝરાયલી લોકો તમારી વિચલ્ખ પાપ કર્યાને કારણે દૂશનોથી હારી જાય, ત્યારબાદ જો તેઓ પાછા ફરીને તમારા નામે પસ્તાવો કરે અને આ ઘરમાં આવીને માફી માટે પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ કરે, **૨૫** ત્યારે તમે આકાશમાં સાંભળીને તમારા સેવકોના તથા તમારા ઇઝરાયલી લોકોનાં પાપની ક્ષમા કરજો; તમે જે દેશ તમારા લોકોને તથા તેઓના પૂર્વજોને આપ્યો છે તેમાં તેઓને પાછા લાવજો.

**૨૬** તેઓએ તમારી વિચલ્ખ પાપ કર્યાને કારણે જ્યારે આકાશ બંધ થઈ જાય અને વરસાદ ન વર્ષે, ત્યારે જો તેઓ આ સ્થળ તરફ ફરીને પ્રાર્થના કરે અને તમારા નામે પસ્તાવો કરે અને એ તમારી શિક્ષાને કારણે તેઓ પોતાના પાપોથી પાછા ફરે, **૨૭** તો પછી તમે આકાશમાં તે સાંભળીને તમારા સેવકોના તથા તમારા ઇઝરાયલી લોકોનાં પાપ માફ કરજો, કેમ કે સારા માર્ગ તેઓએ ચાલવું જોઈએ તે તમે તેઓને શીખવો છો. તમારા લોકોને જે દેશ વારસા તરીકે તમે આપ્યો છે તે પર વરસાદ મોકલજો.

**૨૮** કદાચ તે દેશમાં દુકાણ પડે અથવા રોગ ફેલાય, વિનાશ કે ઝૂગ ફેલાય, તીડ કે ઈથઠો પડે; અથવા દૂશનો તે દેશના પ્રવેશદ્વારો પર હુમલો કરે અથવા ગમે ત્યાં તે મરકી અથવા બીમારી આવે, **૨૯** ત્યારે તમારા લોકો તથા ઇઝરાયલી લોકોમાંના જો કોઈ આ સભાસ્થાન તરફ પોતાના હાથ પ્રસારીને પોતાની પીડામાં અને પોતાનું દુઃખ જાળીને પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ કરે; **૩૦** તો પછી તમે તમે તમારા નિવાસસ્થાનમાં, એટલે કે આકાશમાં તે સાંભળીને માફી આપજો અને દરેકને તેના માર્ગો પ્રમાણે યોગ્ય બદલો આપજો; તમે તેમનું હૃદય જાણો છો, કેમ કે તમે અને કેવળ તમે જ દરેક મનુષ્યનાં હૃદયો જાણો છો. **૩૧** આ પ્રમાણે તમે કરો કે જેથી તેઓ તમારો ભય રાખે, જેથી તેઓ તમારા માર્ગોમાં ચાલે અને જે દેશ તમે અમારા પૂર્વજોને આપ્યો છે તેમાં તેઓ રહે.

**૩૨** આ ઉપરાંત, વિદેશીઓ કે જેઓ તમારા ઇઝરાયલી લોકોમાંના નથી તેઓ સંબંધી: જ્યારે તેઓ તમારા મહાન નામને કારણે, તમારા પરાક્રમી હાથ તથા તમારા લંબાવેલા ભુજની ખાતર દૂર દેશથી આવે; જ્યારે તેઓ આવીને આ સભાસ્થાન તરફ ફરીને પ્રાર્થના કરે, **૩૩** તો કૃપા કરી તમે તમારા નિવાસસ્થાનમાં, એટલે આકાશમાં તે સાંભળજો અને વિદેશીઓ જે કંઈ તમને કહે તે તમે કરજો, જેથી પૂર્ખી પરની સર્વ પ્રજાઓ તમારં નામ જાણો, જેથી તમારા ઇઝરાયલી લોકોની જેમ તેઓ તમારો ભય રાખે અને કે આ સભાસ્થાન જે મેં બાંધ્યું છે તે તમારા નામથી ઓળખાય.

**૩૪** કદાચ તમારા જે લોકો કોઈપણ માર્ગ તમે તેઓને મોકલો તે માર્ગ પોતાના દૂશનોની વિચલ્ખ થુંબ કરવા જાય અને ત્યાંથી જો તમે પસંદ કરેલ દેશ તથા જે

સભાસ્થાન મેં તમારા નામે બાંધ્યું છે, તેની તરફ ફરીને પ્રાર્થના કરે; <sup>૩૪</sup> ત્યારે તેઓની પ્રાર્થના તથા વિનંતિ સ્વર્ગથી સાંભળજો અને તેઓની મદદ કરજો.

<sup>૩૫</sup> તેઓ તમારી વિરલજ પાપ કરે, એવું કોણ છે કે જે પાપ નથી કરતું? અને કદાચ રોષે ભરાઈને તમે તેઓને શત્રુઓના હાથમાં સોંપી દો, જેથી તેઓ તેમને કેદ કરીને તેમના દેશમાં લઈ જાય પછી તે દૂર હોય કે નજીક હોય. <sup>૩૬</sup> પછી કદાચ જે દેશમાં તેઓને બંદીવાન કરાયા હોય તે દેશમાં તેમને ભાન થાય અને તેઓ પશ્ચાતાપ કરીને જથાં તેઓ બંદીવાન હોય તે દેશમાં તમારી કૃપા શોધે. તેઓ કહે, 'અમે પાપ કર્યું છે અને સ્વષંદીપણે વત્યા છીએ. અમે દુષ્ટ કાર્યો કર્યા છે.' <sup>૩૭</sup> કદાચ જો તેઓ તેમના બંદીવાસમાંથી કે જથાંથી તેઓને બંદી બનાવવામાં આવ્યા હતા ત્યાંથી તેમના પૂર્ણ મનથી તથા આત્માથી તમારી તરફ પાછા ફરે અને કદાચ તેઓ તેમના પિતૃઓને આપેલી ભૂમિ અને તમે પસંદ કરેલા શહેર તથા તમારા નામ માટે મેં બાંધેલા આ સભાસ્થાન તરફ મોં કરીને પ્રાર્થના કરે. <sup>૩૮</sup> તો પછી તમે જથાં રહો છો ત્યાં એટલે સ્વર્ગમાં તેમની પ્રાર્થના અને અરજ સાંભળજો અને તેમને મદદ કરજો. તમારા જે લોકોએ તમારી વિરલજ પાપ કર્યું છે તેઓને માફ કરજો.

<sup>૩૯</sup> હવે, ભારા ઈશ્વર, હું તમને વિનંતી કરું છું કે આ જગ્યાએથી કરાતી પ્રાર્થના માટે તમારી આંખો ખુલ્લી રાખો અને તમારા કાન સથેત રાખો. <sup>૪૦</sup> હવે, ઈશ્વર યહોવા, તમે ઊઠો અને જથાં તમારું સામર્થ્ય દર્શાવતો કરારકોશ મૂકવામાં આવ્યો છે તેમાં તમારા વિસાભાના સ્થળમાં પ્રવેશ કરો. ઈશ્વર યહોવા, તમારા યાજકો ઉદ્ઘારના વસ્ત્રો પહેરે અને તમારા ભક્તો તમારી ભલાઈમાં આનંદ કરે. <sup>૪૧</sup> ઈશ્વર યહોવા, તમારું મુખ તમારા અભિષિક્તને તરછોડો નાહિ. તમારા સેવક દાઉદ પરની કૃપાનું અને કરારના કાર્યોનું સમર્પણ કરો."

## ૭

<sup>૧</sup> જથારે સુલેમાન પ્રાર્થના પૂરી કરી રહ્યો ત્યારે આકાશમાંથી અનિનાથે ઉત્તરીને દહીનીયાર્પણ તથા બલિદાન ભસ્મ કર્યા અને ઈશ્વરના ગૌરવથી સભાસ્થાન ભરાઈ ગયું. <sup>૨</sup> જેથી યાજકો ઈશ્વરના ઘરમાં પ્રવેશ કરી શક્યા નાહિ, કેમ કે ઈશ્વરના ગૌરવે સભાસ્થાનને ભરી દીધું હતું. <sup>૩</sup> ઈજરાયલના સઘણ લોકોએ અનિનાથે ઉત્તરતો અને ઈશ્વરના ગૌરવને સભાસ્થાન ઉપર સ્થિર થતો જોયો. તેઓએ માથું નમાવીને સાણાંગ પ્રણામ કરીને સ્તુતિ કરી અને ઈશ્વરનો આભાર માન્યો. તેઓએ કર્યું, "કેમ કે તે ઉત્તમ છે, તેમના કરારને તે હંમેશા નિભાવી રાખે છે."

<sup>૪</sup> પછી રાજ અને સર્વ લોકોએ ઈશ્વરને અર્પણ કર્યા. <sup>૫</sup> રાજ સુલેમાને બાવીસ હજાર બણદ અને એક લાખ વીસ હજાર ઘેટાંનું અને બકરાનું બલિદાન આપ્યું. આ શીતે, રાજએ અને બધા લોકોએ સભાસ્થાનની પ્રતિષ્ઠા કરી. <sup>૬</sup> યાજકો તેમની સેવાના નિયત સ્થાને ઉભા રહ્યા, એ જ શીતે લેવીઓ પણ ઈશ્વરનાં કિર્તન વખતે વગાડવા માટે દાઉદે બનાવેલાં વાજીઓ લઈને ઉભા રહ્યા અને દાઉદે રખેલા સ્તવનો ગાવા લાગ્યા કે, "ઈશ્વરની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે." તેઓની આગળ યાજકો રણશિંગડાં વગાડતા હતા અને બધા ઈજરાયલીઓ ત્યાં ઉભા હતા.

<sup>૭</sup> સુલેમાને ઈશ્વરના સભાસ્થાનની સામે આવેલા થોકનો મધ્ય ભાગ પવિત્ર કર્યો. ત્યાં તેણે દહીનીયાર્પણો તથા શાંત્યાર્પણોના ચરબીવાળા ભાગો અર્પણ કર્યા, કારણ કે સુલેમાને જે પિત્તળની વેદી બનાવડાવી હતી તે આ બલિદાનો એટલે દહીનીયાર્પણો, ખાદ્યાર્પણ તથા ચરબીને સભાવવાને અસમર્થ હતી.

<sup>૫</sup> આ ચીતે સુલેમાને અને તેની સાથે સર્વ ઇઝરાયલીઓએ ઉત્તરમાં છેક હમાથની ધાટીથી તે દક્ષિણામાં ભિસર સુધીના સમગ્ર સમુદ્રાયે સાત દિવસ સુધી પર્વની ઊજવણી કરી. <sup>૬</sup> આઠમે દિવસે વિશેષ સભા રાખી, કેમ કે તેઓએ સાત દિવસ સુધી વેદીના સમર્પણની અને સાત દિવસ સુધી તે પર્વની ઊજવણી કરી હતી. <sup>૭</sup> ઈશ્વરે દાઉદનું, સુલેમાનનું, ઇઝરાયલનું તથા તેમના લોકોનું સારું કર્યું હતું તેના કારણે સાતમા ભહિનાના પ્રેવીસમા દિવસે સુલેમાને લોકોને આનંદ અને હર્ષથી ઉભરાતા હૃદયે તેઓના ઘરે ભોકલી દીધા.

<sup>૮</sup> આ ચીતે સુલેમાને ઈશ્વરના સભાસ્થાનનું અને તેના મહેલનું બાંધકામ પૂરું કર્યું. જે કંઈ તેણે સભાસ્થાન તથા તેના ઘર સંબંધી વિચાર્યું હતું તે બધું જ તેણે સફળતાથી પૂરું કર્યું. <sup>૯</sup> રાત્રે ઈશ્વરે સુલેમાનને દર્શન આપીને કર્યું, “મેં તારી પ્રાર્થના સાંભળી છે અને મેં પોતે આ જગ્યાને અર્પણના સભાસ્થાન માટે પસંદ કરી છે.

<sup>૧૦</sup> કદાચ હું આકાશને બંધ કરી દઉં કે જેથી વરસાદ ન વર્ષ, અથવા જો હું તીકોને પાક ખાઈ જવાની આજા કરું, અથવા જો હું મારા લોકોમાં રોગચાળો ભોકલું. <sup>૧૧</sup> પણ જો મારા લોકો, મારા નામથી ઓળખાતા મારા લોકો, પોતાને નબ્ર કરશે અને પ્રાર્થના કરીને મારું મુખ શોધશે, તેમના દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરશે તો હું આકાશમાંથી તેઓનું સાંભળીને તેઓના પાપોને માફ કરીશ અને તેઓના દેશને સાજો કરીશ. <sup>૧૨</sup> હવે આ સ્થળે કરેલી પ્રાર્થના સંબંધી મારી આંખો ખુલ્લી તથા મારા કાન સચેત રહેશે.

<sup>૧૩</sup> કેમ કે મારા સદાકાળના નામ માટે મેં આ સભાસ્થાનને પસંદ કરીને પવિત્ર કર્યું છે; મારી આંખો અને મારું અંતકરણ સદાને માટે અહીં જ રહેશે. <sup>૧૪</sup> જો તું મારી સમક્ષ તારા પિતા દાઉદની જેમ ચાલશે, મેં તને જે આજા આપી છે તેને તું આધીન રહેશે અને મારા વિધિઓ અને બિયમોનું પાલન કરશે, <sup>૧૫</sup> તો જે કરાર મેં તારા પિતા દાઉદ સાથે કર્યો હતો ત્યારે મેં કહેલું, ‘ઇઝરાયલમાં શાસક થવા માટે તારો વંશ કદી નિષ્ફળ જશે નહિં.’ તે પ્રમાણે હું તારું રાજ્ય કાયમને માટે સ્થાપિત કરીશ.

<sup>૧૬</sup> પણ જો તું અને લોકો મારાથી ફરી જશો, મારા વિધિઓ અને મારી આજાઓ જેને મેં તમારી આગળ મૂકી છે તેનો ત્યાગ કરી બીજા દેવોની પૂજા અને તેઓને દંડવત કરશો, <sup>૧૭</sup> તો મેં તમને જે દેશ આપ્યો છે તેમાંથી તમારો નાશ કરીશ અને મારા નામ માટે પવિત્ર કરેલા આ સભાસ્થાનનો હું ત્યાગ કરીશ. મારી સંમુખથી હું તેને દૂર કરીશ અને હું તેને સર્વ લોકોમાં કહેવતરૂપ તથા હાસ્યાસ્પદ કરીશ.

<sup>૧૮</sup> અને જોકે અત્યારે આ સભાસ્થાનનું ગૌરવ ઘણું છે તોપણ તે સમયે પસાર થનારાઓ આશ્રય પામીને પૂછશે, ‘ઈશ્વરે આ દેશ અને આ સભાસ્થાનની આવી દુર્દશા શા માટે કરી હશે?’ <sup>૧૯</sup> તે લોકો જવાબ આપશે, ‘કેમ કે તેઓએ પોતાને ભિસરમાંથી બહાર લાવનાર તેમના પિતૃઓના ઈશ્વર પ્રભુનો ત્યાગ કર્યો અને બીજા દેવોનો સ્વીકાર કર્યો. તેઓને દંડવત કરીને તેઓની પૂજા કરી. તેથી આ બધી આફતો ઈશ્વર તેઓના પર લાવ્યા છે.’

## ૪

<sup>૧</sup> સુલેમાનને ઈશ્વરનું સભાસ્થાન અને પોતાનો રાજમહેલ બાંધતા વીસ વર્ષ લાગ્યા હતા, <sup>૨</sup> રાજ હિરામે સુલેમાનને જે નગરો આપ્યાં હતાં, તે નગરોને સુલેમાને ફરી બાંધયાં અને તેણે ઇઝરાયલના લોકોને ત્યાં વસાવ્યા.

<sup>૩</sup> સુલેમાને હમાથ-સોબા પર હુમલો કર્યો અને તેને હરાવ્યું. <sup>૪</sup> તેણે અરણયમાં આવેલા તાદમોરને ફરીથી બાંધયું અને હમાથમાં બંડારના સર્વ નગરો બાંધયા.

**૫** વળી તેણે ઉપલું બેથ-હોરોન અને નીચલું બેથ-હોરોન પણ બાંધયાં અને તેણે સધળાં નગરોને કોટ, દરવાજા અને સણિયાથી કિલ્લાબંધ કર્યું. **૬** સુલેમાને બાલાથ અને બંડારના સર્વ નગરો કે જે તેની માલિકીનાં હતાં તે, તેના રથોનાં સર્વ શહેરો, ઘોડેસવારોનાં શહેરો, તેની મોજમજ માટે યરુશાલેમમાં, લભાનોનમાં અને તેના શાસન હેઠના સર્વ દેશોમાં જે શહેરો બાંધવાનું તેણે ઇચ્છાથું તે સર્વ તેણે બાંધયાં.

**૭** હિતીઓ, અમોરીઓ, પરિઝીઓ, હિલ્વીઓ અને યખૂસીઓ જેઓ બિનઇઝરાયલીઓ હતા, તે લોકોમાંના જે સધળા બાકી રહ્યા હતા, **૮** તેઓના વંશજો જેઓ તેઓની પાછળ દેશમાં રહેલા હતા અને ઇજરાયલ લોકોએ જેઓનો નાશ કર્યો નહોતો, તેઓ પાસે સુલેમાને બારે મજૂરી કરાવી, જે આજે પણ એ જ મજૂરી કરે છે.

**૯** પણ ઇજરાયલના લોકો પાસે સુલેમાને ગુલામનું કામ કરાયું નહિ. તેના બદલે તેઓ તેના થોઢા સેનાપતિઓ, અધિકારીઓ, રથસેનાના તથા ઘોડેસવારોના અધિકારી થયા. **૧૦** લોકો ઉપર અધિકાર ચલાવનાર, સુલેમાન રાજના મુખ્ય અધિકારીઓ બસો પચાસ હતા.

**૧૧** સુલેમાન ફાળનની દીકરીને દાઉદનગરમાંથી બહાર તેને માટે બંધાવેલ મહેલમાં લઈ આવ્યો; કેમ કે તેણે કર્યું, “ઇજરાયલના રાજ દાઉદના મહેલમાં મારી પટ્ણીએ રહેવું જોઈએ નહિ, કારણ કે ત્યાં ઈઞ્ચરનો કરારકોશ આવ્યો હોવાથી તે સ્થાન પવિત્ર છે.”

**૧૨** ત્યાર બાદ પરસાણની સામે સુલેમાને ઈઞ્ચરની જે વેદી બાંધી હતી તે વેદી ઉપર તે ઈઞ્ચરને દહનીયાર્પણો ચટાવતો હતો. **૧૩** રોજબરોજના કાર્યક્રમ અનુસાર, વિશ્રામવારને દિવસે, ચંદ્રદર્શનને દિવસે, ઠરાવેલા પર્વોના દિવસે તથા વર્ષમાં ત્રણ વાર; એટલે કે બેખ્મીર રોટલીના પર્વમાં, સપ્તાહોના પર્વમાં, અને માંડવાઓના પર્વમાં તે ભૂસાની આજા પ્રમાણે અર્પણ કરતો હતો.

**૧૪** દૈનિક કાર્યક્રમ અનુસાર, તેના પિતા દાઉદની વિધિઓ પ્રમાણે, સુલેમાને યાજકોનાં કાર્યો માટે યાજકોની ટોળીને નિયુક્ત કરી, યાજકોની સેવા કરવા માટે અને ઈઞ્ચરનાં સ્તોત્ર ગાવા માટે લેવીઓને તેઓના કામ પ્રમાણે નિયુક્ત કર્યા. તેણે દરેક દરવાજે દરવાનોની પણ નિમણૂક કરી, કેમ કે દાઉદે ઈઞ્ચરના સેવકે, એ આજા કરી હતી. **૧૫** આ લોકો બંડાર સંબંધી, યાજકો અને લેવીઓને રાજાએ જે આજાઓ આપી હતી તેનું તેઓ ઉલ્લંઘન કરતા ન હતા.

**૧૬** હવે ઈઞ્ચરના સભાસ્થાનનો પાયો નંખાયો તે દિવસથી માંઠીને તેની સમાપ્તિ સુધીનું બધું કામ સુલેમાને પૂર્ણ કર્યું. આ રીતે, ઈઞ્ચરના સભાસ્થાનનું કામ સંપૂર્ણ થયું અને તેનો ઉપયોગ કરવાનું શરૂ કરાયું.

**૧૭** પછી સુલેમાન અદોમ દેશમાં દરિયાકિનારે આવેલા એસ્થોન-ગેબેર અને એલોથમાં ગયો. **૧૮** હિરામે દરિયાના જાણકાર અધિકારીઓ મારફતે તેને વહાણો મોકલી આપ્યાં; તેઓ સુલેમાનના માણસો સાથે ઓફીર ગયા. અને ત્યાંથી તેઓ ચારસો પચાસ તાલંત સોનું સુલેમાન રાજ માટે લાવ્યા.

## ૬

**૧** જ્યારે શેબાની રાણીએ સુલેમાનની કીર્તિ વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તે તેની કસોટી કરવા માટે અટકટા પ્રશ્નો લઈને યરુશાલેમ આવી. તે મોટા રસાલા સહિત પોતાની સાથે અત્તરોથી લાદેલાં ઊંટો, પુષ્કળ સોનું, મૂલ્યવાન રટનો લઈને યરુશાલેમમાં આવી. જ્યારે તે સુલેમાન પાસે આવી, ત્યારે તેણે પોતાના અંતકરણમાં જે કંઈ હતું

તે સર્વ તેને કદ્યું. <sup>૨</sup> સુલેમાને તેના સર્વ પ્રક્ષોના જવાબ તેને આપ્યાં; સુલેમાન માટે કેઈ જ અધળ હતું નહિ; જેનો જવાબ તેણે આપ્યો ના હોથ એવો કોઈ જ પ્રક્ષી ન હતો.

<sup>૩</sup> જથારે શેખાની રાણીએ સુલેમાનનું જ્ઞાન અને તેણે બાંધેલો મહેલ, <sup>૪</sup> તેના મેજ પરની વાનગીઓ, તેના ચાકરોનું બેસવું, તેના ચાકરોનું કામ, તેઓના વસ્ત્રો, તેના પાત્રવાહકો અને તેઓના વસ્ત્રો અને ઈશ્વરના ઘરમાં જે ચીતથી તે દહનીયાપણ કરતો હતો તે સર્વ જોઈને તે સ્તરથ્ય થઈ ગઈ.

<sup>૫</sup> તેણે રાજને કદ્યું, “મૈં મારા દેશમાં તારા વિષે તથા તારા જ્ઞાન વિષે જે સાંભળ્યું હતું તે બધું સાચું છે. <sup>૬</sup> અહીં આવીને મૈં મારી આંખોએ આ જોયું નહોતું ત્યાં સુધી હું તે માનતી નહોતી. તારા જ્ઞાન અને સંપત્તિ વિષે મને અડધું પણ કહેવામાં આવ્યું નહોતું! મૈં જે સાંભળ્યું હતું તેના કરતાં તારા જ્ઞાન અતિ વિશાળ છે.

<sup>૭</sup> તારા લોકો કેટલા બધા આશીર્વાદિત છે અને સદા તારી આગળ ઉભા રહેનારા તારા ચાકરો પણ કેટલા આશીર્વાદિત છે કેમ કે તેઓ તારા જ્ઞાન સાંભળો છે! <sup>૮</sup> ઈશ્વર તારા પ્રભુની સ્તુતિ થાઓ કે જેમણે તારા પર પ્રસંગ થઈને તારા પ્રભુ ઈશ્વરને માટે રાજ થવા સારુ તને સિંહાસન પર બેસાડ્યો છે. તેઓ ઇજ રાયલને પ્રેમ કરતા હોવાથી તેને કાયમ માટે સ્થાપિત કર્યું છે. તેથી તેમણે તને રાજ બનાવ્યો કે જેથી તું તેઓનો ન્યાય કરે.”

<sup>૯</sup> રાણીએ એકસો વીસ તાલંત સોનું, પુષ્કળ માત્રામાં અત્તરો અને કિંમતી રટનો આપ્યાં. જે ભારે માત્રામાં શેખાની રાણીએ રાજ સુલેમાનને અત્તરો આપ્યાં હતા તેવાં અત્તર ફરી કદી કોઈએ તેને આપ્યાં નહોતાં.

<sup>૧૦</sup> હિન્દુમ રાજના ચાકરો અને સુલેમાન રાજના ચાકરો ઓફીરથી સોનું લાવ્યા, વળી સાથે ચંદનના લાકડાં અને મૂલ્યવાન રટનો પણ લાવ્યા. <sup>૧૧</sup> તે ચંદનના લાકડામાંથી રાજએ ઈશ્વરના સભાસ્થાનના અને તેના મહેલના પગથિયાં અને સંગીતકારો માટે સિતાર તથા વીણા બનાવ્યાં. યહૂદિયાના દેશમાં અગાઉ આવાં લાકડાં કદી પણ જોવામાં આવ્યાં નહોતાં. <sup>૧૨</sup> રાજ સુલેમાને શેખાની રાણીને તેણે જે જે માર્ગું હતું તે બધું આપ્યું. ઉપરાંત, રાણી સુલેમાન રાજને માટે જે બેટસોગાદ તે લઈ આવી હતી તેટલી જ કિંમતની સભી બેટ સુલેમાને પણ તેને આપી. વળી તેણે તેની સર્વ ઇર્છા ટૂપ્ટ કરી. તે પોતાના રક્ષાલા સાથે પોતાને દેશ પાછી ગઈ.

<sup>૧૩</sup> હવે દર વર્ષ સુલેમાન રાજની પાસે છસો છાસઠ તાલંત સોનું આવતું હતું. <sup>૧૪</sup> આ સોના ઉપરાંત વેપારીઓ પાસેથી કરવેરા તરીકે મળતું. અરબસ્તાનના સર્વ રાજાઓ તથા દેશના સ્ત્રીઓ તરફથી સુલેમાન રાજને જે સોનું અને ચાંદી મળતાં હતાં તે તો વધારાના હતાં.

<sup>૧૫</sup> રાજ સુલેમાને સોનાની બસો ઢાલો બનાવી. દરેક ઢાલમાં જ હજાર શેકેલ સોનું વપરાયું હતું. <sup>૧૬</sup> વળી તેણે બેદેલા સોનાની અણસો નાની ઢાલો બનાવી. દરેક ઢાલ દસ તોલાના સોનાની બનેલી હતી; રાજએ તેઓને લભાનોનના વનગૃહના મહેલમાં મૂકી.

<sup>૧૭</sup> પછી સુલેમાન રાજએ હાથીદાંતનું એક મોટું સિંહાસન બનાવ્યું, તેને ચોખ્ખા સોનાથી મદ્દયું. <sup>૧૮</sup> સિંહાસનને જ પગથિયાં તથા સોનાનું એક પાયાસન હતું. તેઓ સિંહાસનની સાથે જડેલાં હતાં તથા બેદકની જગ્યા પાસે બન્ધે બાજુએ હાથા હતા અને હાથાઓની બન્ધે બાજુએ બે ઉભેલા સિંહોની પ્રતિકૂટિ હતી.

<sup>૧૯</sup> જ પગથિયાં પર દરેક બાજુએ બાર સિંહ ઉભા હતા. બીજા કોઈપણ રાજયમાં આવું સિંહાસન કદી બનાવવામાં આવ્યું ન હતું. <sup>૨૦</sup> સુલેમાન રાજનાં પીવાનાં સર્વ

પાત્રો અને લભાનોન વનગૃહનાં સર્વ પાત્રો શુષ્ણ સોનાનાં હતાં. સુલેમાનના દિવસોમાં ચાંદીની કશી વિસાત ગણાતી ન હતી. <sup>૨૧</sup> રાજનાં વહાણો હિરામના નાવિકોની સાથે તાર્શીશ જતાં. <sup>૨૨</sup> પ્રણ વર્ષે વહાણો એકવાર તાર્શીશથી સોનું, ચાંદી, હાથીદાંત, વાંદરા તથા મોર લઈને આવતાં હતાં.

<sup>૨૩</sup> તેથી દ્રવ્ય તથા ડહાપણમાં પૂઢ્યી પરના સર્વ રાજાઓ કરતાં સુલેમાન સૌથી શ્રેષ્ઠ રાજા હતો. <sup>૨૪</sup> સમગ્ર દુનિયાના સર્વ રાજાઓ ઈશ્વરે સુલેમાનના હૃદયમાં જે જ્ઞાન મૂક્યું હતું તે સાંભળવા તેની પાસે આવતા. <sup>૨૫</sup> <sup>૨૬</sup> દર વર્ષે તેઓ પોતપોતાની બેટ, એટલે સોનાચાંદીનાં પાત્રો, વસ્ત્રો, શર્ટ્રો, સુગંધીદ્રવ્યો, ઘોડાઓ અને ખચ્ચરો ખંડળી તરીકે લાવતા હતા.

<sup>૨૭</sup> સુલેમાનની પાસે ઘોડા અને રથોને માટે ચાર હજાર તબેલા હતા અને બાર હજાર ઘોડેસવારો હતા, તેણે તેઓને રથોનાં નગરોમાં તેમ જ યચ્છાલેમમાં પોતાની પાસે રાખ્યા હતા. <sup>૨૮</sup> નદીથી તે પલિસ્તીઓના દેશ સુધી તથા મિસરની સરહદ સુધી સર્વ રાજાઓ ઉપર તેની હક્કુમત વિસ્તરેલી હતી.

<sup>૨૯</sup> સુલેમાને યચ્છાલેમમાં ચાંદી એટલી બધી વધારી દીધી કે તેનું મૂલ્ય જ્ભીન પરના પથ્થરના જેવું થઈ પડ્યું. તેણે દેવદારનાં લાકડાનું પ્રમાણ એટલું બધું વધારી દીધું કે તે નીચાણના પ્રદેશના ગુલ્લર વૃક્ષના લાકડાને તોલે થઈ પડ્યું. <sup>૩૦</sup> લોકો સુલેમાનને માટે મિસરમાંથી તથા બીજા સર્વ દેશોમાંથી ઘોડા લાવતા હતા.

<sup>૩૧</sup> સુલેમાનનાં અન્ય ફૂટ્યો તથા બીજુ બાબતો વિષે પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી નાથાન પ્રબોધકનાં ઇતિહાસમાં, શીલોની અહિયાના ભવિષ્યના પુસ્તકમાં અને નબાટના દીકરા યરોબામ સંબંધીના ઇદ્રો પ્રેરકને થયેલાં દર્શનનોના પુસ્તકમાં લખવામાં આવેલું છે. <sup>૩૨</sup> સુલેમાને યચ્છાલેમમાં સમગ્ર ઇજરાયલ ઉપર ચાણીસ વર્ષ રાજ કર્યું. <sup>૩૩</sup> તે પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંઘી ગથો અને તેને તેના પિતા દાઉદના નગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો; તેના પછી તેનો દીકરો રહાબામ રાજ થથો.

## ૧૦

<sup>૧</sup> રહાબામ શખેમ ગથો, કેમ કે સર્વ ઇજરાયલીઓ તેને રાજ બનાવવા શખેમમાં આવ્યા હતા. <sup>૨</sup> એમ બન્ધું કે નબાટના પુત્ર યરોબામે આ વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તે મિસરમાં હતો. તે સુલેમાન રાજની પાસેથી મિસરમાં નાસી ગથો હતો; રહાબામ અંગે જાણીને યરોબામ મિસરમાંથી પાછો આવ્યો.

<sup>૩</sup> માણસ મોકલીને તેને મિસરમાંથી બોલાવવામાં આવ્યો હતો. યરોબામે તથા સર્વ ઇજરાયલીઓએ આવીને રહાબામને વિનંતી કરી, <sup>૪</sup> “તારા પિતાએ અમારા પર ભારે ઝૂંસચી મૂકી હતી. માટે હવે, તારા પિતાની સખત મહેનત તથા તેણે મૂકેલો ભારે બોજ તું કંઈક હલકો કર, એટલે અમે તારી સેવા કરીશું.” <sup>૫</sup> રહાબામે તેઓને કર્યું, “પ્રણ દિવસ પછી તમે મારી પાસે પાછા આવજો.” તેથી લોકો ત્યાંથી પાછા ગથા.

<sup>૬</sup> રહાબામ રાજથે, જથારે તેના પિતા સુલેમાન જીવતા હતા ત્યારે તેની હજુચમાં જે વડીલો ઉભા રહેતા તેઓની સલાહ લેતાં તેઓને પૂછ્યું, “આ લોકોને શો જવાબ આપવો તેના વિષે તમે મને શી સલાહ આપો છો?” <sup>૭</sup> તેઓએ તેને કર્યું, “જો તું આ લોકો સાથે માથાળુપણે વર્તશે, તેઓને રાજુખુશીમાં રાખશે અને તેઓની સાથે મીઠાશથી વાત કરશે, તો તેઓ હમેશા તારી આધીનતામાં રહેશે.”

<sup>૮</sup> પરંતુ વૃદ્ધ માણસોએ જે સલાહ આપી હતી તેની રહાબામે અવગણાના કરીને તેની સાથે ઉભેલા જુવાનોની સલાહ લીધી. <sup>૯</sup> તેણે થુવાનોને પૂછ્યું, “આ લોકોએ

મને એમ કદયું છે કે, 'તારા પિતાએ અમારા ઉપર જે બોજ મૂકયો હતો તે કંઈક હલકો કર,' હવે ભારે તેઓને શો જવાબ આપવો તે વિષે તમે શી સલાહ આપો છો?"

<sup>૧૦</sup> જે જુવાનો રહાબામ સાથે મોટા થયા હતા તેઓએ કદયું, "જે લોકોએ તારા પિતાએ મૂકેલો ભારે બોજો હલકો કરવાનું તને કદયું હતું. તેઓને તું કહેજે કે, 'મારી ટચલી આંગળી મારા પિતાની કમર કરતાં જડી છે.' <sup>૧૧</sup> તેથી હવે, મારા પિતાએ તમારા ઉપર જે ભારે બોજો મૂકયો હતો, તે બોજનો ભાર હલકો કરવાને બદલે હું તમારા પર વધારીશ. મારા પિતા તમને ચાખુકોથી શિક્ષા કરતા, પણ હું તો વીઠીઓથી શિક્ષા કરીશ."

<sup>૧૨</sup> રાજાએ કહેતું હતું, "શ્રીજા દિવસે મારી પાસે પાછા આવજો." તેથી થરોબામ અને સર્વ લોકો શ્રીજા દિવસે રહાબામ પાસે પાછા આવ્યા. <sup>૧૩</sup> રહાબામ રાજાએ તેઓને ઉજ્જતાઈથી જવાબ આપ્યો; અને વડીલોની સલાહને ગણકારી નહિ. <sup>૧૪</sup> પણ જુવાનોની સલાહ પ્રમાણે તેણે તેઓ સાથે વાત કરી; તેણે કદયું,

"હું તમારા પરની ઝૂંસદી ભારે કરીશ; હું એ ઝૂંસદીનો ભાર વધારીશ.

મારા પિતા તમને ચાખુકોથી સજા કરતા હતા, પણ હું તમને વીઠીઓથી સજા કરીશ."

<sup>૧૫</sup> આમ, રાજાએ લોકોની વાત સાંભળી નહિ, આ સર્વ ઈશ્વરની ઇચ્છાથી થયું હતું, કેમ કે ઈશ્વરે શીલોની અહિયા મારફતે નબાટના દીકરા થરોબામને જે વચન આપ્યું હતું તેને તે પૂર્ણ કરે.

<sup>૧૬</sup> જથારે આખા ઇજરાયલે જોયું કે રાજ તેઓનું સાંભળતો નથી ત્યારે લોકોએ તેને ઉત્તર આપ્યો, "દાઉદમાં અમારો શો ભાગ? યિશાઈના દીકરામાં અમારો શો વારસો? દરેક જણ પોતપોતાના ઘરે પાછા જાઓ. હે દાઉદ પુત્ર, હવે તારું પોતાનું ઘર તું સંભાળજો." એવું કહીને તમામ ઇજરાયલી લોકો પોતપોતાને ઘરે પાછા ગયા.

<sup>૧૭</sup> પણ થહૂદિયાના નગરોમાં જે ઇજરાયલી લોકો રહેતા હતા તેઓ પર રહાબામે રાજ કર્યું. <sup>૧૮</sup> પછી રહાબામ રાજાએ હદોરામ, જે મજૂરોનો ઉપરી હતો અને જુલમથી કામ કરવતો હતો તેને ઇજરાયલના લોકો પાસે મોકલ્યો, પણ ઇજરાયલના લોકોએ તેને પથ્થરે મારીને મારી નાખ્યો. તેથી રાજ તેના રથ પર બેસીને ઉતાવહે થરુશાલેમ નાસી ગયો. <sup>૧૯</sup> એમે, ઇજરાયલે દાઉદના ઘર વિરુદ્ધ બટવો કર્યો, જે આજ દિવસ સુધી ચાલતો રહ્યો છે.

## ૧૧

<sup>૧</sup> જથારે રહાબામ થરુશાલેમ પહોંચ્યો ત્યારે તેણે પોતાનું રાજય પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે અને ઇજરાયલ સામે યુઝ કરવા માટે થહૂદા અને બિન્યામીનના કુળમાંથી પસંદ કરેલા કુલ એક લાખ ઔંશી હજાર થોડાઓને બેગા કર્યા.

<sup>૨</sup> પરંતુ ઈશ્વરનું વચન ઈશ્વરભક્ત શમાયાની પાસે આવ્યું, <sup>૩</sup> "થહૂદિયાના રાજ અને સુલેમાનના દીકરા રહાબામને, થહૂદિયા અને બિન્યામીનમાંના સર્વ ઇજરાયલના લોકોને કહે; <sup>૪</sup> 'ઈશ્વર આમ કહે છે: તમારે તમારા ભાઈઓની વિરુદ્ધ હુમલો કે લડાઈ કરવી નહિ. દરેક માણસ પોતપોતાના ઘરે પાછા જાઓ, કેમ કે આ કામ મારાથી થયું છે!'" તેથી તેઓએ ઈશ્વરનું કદયું માન્યું અને થરોબામની વિરુદ્ધ ન જતા તેઓ પોતપોતાને ઘરે પાછા ગયા.

<sup>૫</sup> રહાબામ થરુશાલેમમાં રહ્યો અને થહૂદિયાની સુરક્ષા માટે નગરો બાંદ્યાં. <sup>૬</sup> તેણે બેથલેહેમ, એટામ, તકોઆ, <sup>૭</sup> બેથ-સુર, સોખો, અદુલ્લામ, <sup>૮</sup> ગાથ, મારેશા, ઝીફ, <sup>૯</sup> અદોરાઈમ, લાખીશ, અગ્રેકા, <sup>૧૦</sup> સોરા, આયાલોન, અને હેબ્રોન નગરો બાંદ્યાં. એ થહૂદિયામાં અને બિન્યામીનમાં આવેલા કિલ્લાવાળાં નગરો છે.

૧૧ તેણે ત્યાં મજબૂત કિલ્લા બંધાવ્યા અને સેનાપતિઓને અનાજ, તેલ અને દ્રાક્ષારસના ભંડાર આગળ ચોકી કરવા મૂક્યા. ૧૨ દરેક નગરમાં તેણે ઢાલો અને ભાલાઓ મૂક્યા અને તે નગરોને મજબૂત કર્યા. યહુદિયા અને બિન્યામીન તેના તાબામાં હતાં.

૧૩ યાજકો અને લેવીઓ કે જેઓ ઈઝરાયલમાં હતા તેઓ તેમના સ્થળોમાંથી તેની પાસે આવ્યા. ૧૪ લેવીઓ પોતાના ગોથર અને મિલકત મૂકીને યહુદિયા અને યરુશાલેમ આવ્યા હતા કેમ કે યરોબામે અને તેના દીકરાઓએ તેઓને નસાડી મૂક્યા હતા કે જેથી તેઓ ઈઝર માટે યાજકની જવાબદારી બજાવી ન શકે. ૧૫ યરોબામે સભાસ્થાનને માટે, પોતે બનાવેલા વાઇરડાની અને બકરાની મૂર્તિની પૂજા માટે, તેઓના સ્થાને અન્ય યાજકો નિયુક્ત કર્યા.

૧૬ તેઓની પાછળ ઈઝરાયલનાં કુઠોના સર્વ લોકો, જેઓએ પોતાનાં અંતકરણ ઈઝરાયલના પ્રભુ, ઈઝરને શોધવામાં લગાવ્યાં હતાં તેઓ પોતાના પિતૃઓના પ્રભુ ઈઝરને યજા કરવા યરુશાલેમ આવ્યા. ૧૭ તે લોકોના કારણે યહુદિયાનું રાજ્ય બળવાન થયું. તે પ્રણ વર્ષ દરમિયાન તેઓએ સુલેમાનના પુત્ર, રહાબામને બળવાન કર્યો, કેમ કે પ્રણ વર્ષ સુધી તેઓ દાઉદ અને સુલેમાનને પગલે ચાલ્યા હતા.

૧૮ રહાબામે માહલાથની સાથે લગ્ન કર્યું. માહલાથ દાઉદના દીકરા યરીમોથની દીકરી હતી. ધિશાઈના દીકરા અલિયાબની દીકરી અભિહાઈલ તેની ભાતા હતી. ૧૯ તેને પ્રણ પુત્રો થયા; હેઉશ, શમાર્યા અને ઝાહામ.

૨૦ માહલાથ પછી રહાબામે આંશાલોમની પુત્રી માકા સાથે લગ્ન કર્યું. તેણે અભિયા, અત્તાથ, જિજા અને શલોભીથને જન્મ આપ્યો. ૨૧ પોતાની બધી પત્નીઓ અને ઉપપત્નીઓ કરતાં રહાબામ માકા ઉપર વધારે પ્રેમ રાખતો હતો. તેને બધી મધીને અટાર પત્નીઓ અને સાઠ ઉપપત્નીઓ હતી. તેના અષાવીસ દીકરા અને સાઠ દીકરીઓ હતી.

૨૨ રહાબામે માકાના દીકરા અભિયાને તેના બધા ભાઈઓમાં અધિકારી નીમ્યો; તે તેને રાજ બનાવવાનું વિચારતો હતો. ૨૩ રહાબામે કુશળતાપૂર્વક રાજ કર્યું; તેણે તેના બધા પુત્રોને યહુદિયાના અને બિન્યામીનનાં સર્વ કિલ્લાવાળાં નગરોમાં મોકલી દીધા. તેણે તેઓને માટે ખાવાપીવાની સામગ્રી પુષ્કળ પ્રમાણમાં પૂરી પાડી. ઘણી સ્ત્રીઓ સાથે તેઓના લગ્ન કરાવ્યાં.

## ૧૨

૧ અને એમ થયું કે, જથારે રહાબામનું રાજ્ય રિથર થયું અને તે બળવાન બન્યો, ત્યારે તેણે તથા તેની સાથેના સર્વ ઈઝરાયલે ઈઝરના નિયમનો ત્યાગ કર્યો.

૨ એ તે લોકો ઈઝરને અવિશ્વાસુ બન્યા હોવાથી રહાબામ રાજના શાસનના પાંચમાં વર્ષ, મિસરના રાજા શિશાકે યરુશાલેમ ઉપર હુમલો કર્યો. ૩ તે બારકો રથો તથા સાઠ હજાર ઘોડેસવારો સહિત ચઢી આવ્યો. મિસરમાંથી તેની સાથે અસંપ્રથ સૈનિકો આવ્યા હતાં: તેઓમાં લુબીઓ, સુક્કીઓ તથા ફૂશીઓ હતા. ૪ યહુદિયા સાથે સંકળાયેલાં પિસ્તાળીસ નગરોનો કબજો કરીને તે યરુશાલેમ આવ્યો.

૫ હવે રહાબામ તથા યહુદાના આગેવાનો, જેઓ શિશાકને લીધે યરુશાલેમમાં એકત્ર થયા હતા, તેઓની પાસે શમાયા પ્રબોધકે આવીને તેઓને કણ્ણું, “ઈઝર આમ કહે છે: ‘તમે મને તજુ દીધો છે, તેથી મેં પણ તમને શિશાકના હાથમાં સોંપી દીધાં છે.’”

૬ પછી ઈઝરાયલના આગેવાનોએ તથા રાજાએ પોતાને નખ્ર બનાવીને કણ્ણું, “ઈઝર ન્યાયી છે.”

<sup>૧</sup> ઈશ્વરે જ્યારે જોથું કે તેઓએ પોતાને નમ્ર બનાવ્યા છે, ત્યારે ઈશ્વરની વાણી શમાયાની પાસે આવી, “તેઓએ પોતાને નમ્ર બનાવ્યા છે. માટે હું તેમનો નાશ નહિ કરું; હું તેમને થોડીવારમાં છોડાવીશ અને હું મારો કોધ શિશાકની મારફતે થરુશાલેમ પર નહિ ઉતારું. <sup>૨</sup> તેમ છતાં, તેઓ તેના ગુલામો થશે, કે જેથી તેઓને સમજાય કે મારી સેવા કરવામાં તથા વિદેશી રાજાઓની સેવા કરવામાં કેટલો ફેર છે.”

<sup>૩</sup> ભિસરના રાજ શિશાકે થરુશાલેમ ઉપર ચાઈ કરીને ઈશ્વરના સભાસ્થાનનો ખજાનો તથા રાજાના મહેલનો બધો ખજાનો લુંટી લીધો. તેણે બધું જ લુંટી લીધું; સુલેમાને સોનાની જે ઢાલો બનાવી હતી એ પણ તે લઈ ગયો. <sup>૪</sup> રહાબામ રાજાએ તેમને સ્થાને પિતળની ઢાલો બનાવીને અંગરક્ષકોના ઉપરી અમલદારના, એટલે કે જેઓ રાજાના મહેલની થોકી કરતા તેઓના હાથમાં સોંપી.

<sup>૫</sup> જ્યારે રાજ ઈશ્વરના ઘરમાં પ્રવેશ કરતો, ત્યારે રક્ષકો તે ઢાલોને ઊંચકી લેતા; પછી તેઓ તે ઢાલોને પરત લાવતા અને રક્ષકગૃહમાં મૂકી દેતા. <sup>૬</sup> જ્યારે રહાબામે પોતાને નમ્ર કર્યો ત્યારે ઈશ્વરનો કોધ ઊતર્યો, કેમ કે તે તેનો સંપૂર્ણ નાશ કરવા ચાહતા નહોતા; આ ઉપરાંત, થહૂદિયામાં પણ કંઈક સારી વર્તણૂક માલૂમ પડી.

<sup>૭</sup> તેથી રહાબામ રાજાએ થરુશાલેમમાં બળવાન થઈને રાજ કર્યું. રહાબામ રાજ બન્યો ત્યારે તે એકતાળીસ વર્ષનો હતો. તેણે થરુશાલેમ નગર કે, જેને ઈશ્વરે પોતાનું નામ રાખવા માટે ઇજરાયલનાં સર્વ કુળોમાંથી પસંદ કર્યું હતું, ત્યાં સતત વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ નામાહ હતું, તે આમ્ભોની સત્રી હતી. <sup>૮</sup> તેણે દુષ્ટતા કરી, તેણે સાથા હૃદયથી ઈશ્વરની ભક્તિ કરવાનું મન લગાડ્યું નહિ.

<sup>૯</sup> રહાબામનાં કૃત્યો, પ્રથમથી તે છેલ્લે સુધી, શમાયા પ્રબોધકની તથા ઇદ્વો દ્રષ્ટાનાં લખાણોમાં વંશાવળીના અનુક્રમે નોંધેલા છે. રહાબામ તથા થરોબામ વચ્ચે સતત વિગ્રહ ચાલતો રહ્યો હતો. <sup>૧૦</sup> રહાબામ પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને દાઉદનગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો; તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો અભિયા રાજ થયો.

### ૧૩

<sup>૧</sup> રાજ થરોબામના અટારમા વર્ષ, અભિયા થહૂદિયા પર રાજ કરવા લાગ્યો. <sup>૨</sup> તેણે પ્રણ વર્ષ થરુશાલેમમાં રાજ કર્યું; તેની માતાનું નામ મિખાયા હતું. તે ગિબયાના ઉદ્દીઅલની દીકરી હતી. અભિયા તથા થરોબામ વચ્ચે થુદ્ધ ચાલ્યું. <sup>૩</sup> અભિયાએ પસંદ કરેલા ચાર લાખ શૂરવીર યોજ્ખાઓને લઈને થુદ્ધમાં ગયો. થરોબામ આઠ લાખ પસંદ કરેલા શૂરવીર લડવૈયાઓને લઈને સામે ગયો.

<sup>૪</sup> અભિયાએ એઝાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં આવેલા સમારાઈમ પર્વત પર ઊભા રહીને કર્યું, “થરોબામ તથા સર્વ ઇજરાયલ મારં સાંભળો! <sup>૫</sup> શું તમે નથી જાણતા કે પ્રભુ, ઇજરાયલના ઈશ્વરે દાઉદને, એટલે તેને તથા તેના દીકરાઓને, ઇજરાયલ પર સદા રાજ કરવાને માટે કરાર કરેલો છે?

<sup>૬</sup> તેમ છતાં દાઉદના દીકરા સુલેમાનના સેવક નબાટના દીકરા થરોબામે પોતાના માલિક સામે બળવો કર્યો. <sup>૭</sup> હલકા માણસો તથા અધમ માણસો તેની પાસે એકત્ર થયા. સુલેમાનનો દીકરો રહાબામ જુવાન તથા મિનઅનુભવી હોવાથી તેમની સામે લડવાને અશક્ત હતો, ત્યારે તેઓ તેની સામે લડવાને તૈયાર થયા.

<sup>૮</sup> હવે તમે દાઉદના વંશજોના હાથમાં ઈશ્વરનું રાજ છે, તેની સામે થવાનો ઈરાદો ચાખો છો. તમારું સૈન્ય બહુ મોટું છે અને થરોબામે જે સોનાના દેવો બનાવ્યા છે તે પણ તમારી પાસે છે. <sup>૯</sup> શું તમે ઈશ્વરના યાજકોને, એટલે હારુનના વંશજોને તથા લેવીઓને કાઢી મૂક્યા નથી? શું તમે બીજ દેશોના લોકોના દિવાજ પ્રમાણે પોતાને

માટે મૂર્તિપૂજક યાજકો નીમ્યા નથી? તમારામાં તો કોઈપણ ભાણસ એક જુવાન બણદ તથા સાત ઘેટાં લઈને પોતાને પવિત્ર કરવા માટે આવે છે; તે પોતે, તમારા દેવો જેઓ દેવ નથી, તે તેઓનો યાજક થાય છે.

**૧૦** પરંતુ અમારા માટે તો પ્રભુ એ જ અમારા ઈશ્વર છે અને અમે તેમને તજીદા નથી. ઈશ્વરની સેવા કરનારા અમારા યાજકો તો હાલુનના વંશજો છે તથા લેવીઓ પણ પોતપોતાનાં કામ કરે છે. **૧૧** તેઓ રોજ સુવારે તથા સાંજે ઈશ્વરને માટે દહનીયાર્પણો તથા સુવાસિત ધૂપ બાળે છે. તેઓ અર્પિત રોટલી પણ શુદ્ધ મેજ પર ગોઠવે છે; દરરોજ સાંજે સોનાના દીપવૃક્ષ પર દીવા પણ સળગાવે છે. અમે તો અમારા પ્રભુ, ઈશ્વરની આજાઓ પાણીએ છીએ, પણ તમે તો તેમને તજી દીદા છે.

**૧૨** જુઓ, ઈશ્વર અમારી સાથે છે તથા અમારા આગેવાન છે અને તેમના યાજકો ચેતવણીનાં રણશિંગડાં લઈને તમારી વિરલ અમારી સાથે છે. તમે ઇજરાયલના લોકોની સામે, તમારા પૂર્વજોના પ્રભુ, ઈશ્વરની સામે ન લડો, તેમાં તમે સફળ થવાના નથી.”

**૧૩** યરોબામે તેઓની પાછળ છુપાઈને હુમલો કરનારા સૈનિકોની એક ટુકડીને તૈથાર કરી; તેનું સૈન્ય યહૂદાની આગળ હતું અને એ ટુકડી તેઓની પાછળ હતી. **૧૪** જથારે યહૂદાએ પાછળ જોયું, તો જુઓ, પોતાની આગળ તથા પાછળ યુદ્ધની તૈથારી કરી રાખી હતી. તેઓએ ઈશ્વરને પોકાર કર્યો અને યાજકોએ રણશિંગડાં વગાડ્યાં. **૧૫** પણ યહૂદાના ભાણસોએ ઊંચા સાદે પોકાર કર્યો; તેઓએ પોકાર કર્યો તે સાથે જ ઈશ્વરે યરોબામ અને ઇજરાયલને અભિયા અને યહૂદાની આગળ માર્યા.

**૧૬** ઇજરાયલના લોકો યહૂદાની આગળથી નાચી ગયા અને ઈશ્વરે યહૂદાના હાથે યરોબામને તથા ઇજરાયલને હરાત્યા. **૧૭** અભિયા અને તેના સૈન્યએ તેઓની ભારે ખુલાસી કરીને તેઓનો સંહાર કર્યો; ઇજરાયલના પાંચ લાખ ચુનંદા ભાણસો માર્યા ગયા. **૧૮** આ રીતે, તે સમયે ઇજરાયલીઓ હારી ગયા અને યહૂદિયાના લોકો જીતી ગયા યહૂદિયાના લોકોએ પોતાના પિતૃઓના ઈશ્વર, પ્રભુ પર આધાર રાખ્યો હતો.

**૧૯** અભિયાએ યરોબામનો પીછો કર્યો; તેણે તેની પાસેથી બેથેલ, યશાના અને એકોન નગરો તેના ગામો સહિત જીતી લીધાં. **૨૦** અભિયાના દિવસો દરમિયાન યરોબામ ફરી બળવાન થઈ શક્યો નહિં; ઈશ્વરે તેને સજા કરી અને તે ભરણ પામ્યો. **૨૧** પરંતુ અભિયા બળવાન થતો ગયો; તેણે ચૌંદ શ્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યો. તેને બાવીસ દીકરા તથા સોળ દીકરીઓ હતી. **૨૨** અભિયાના બાકીનાં કાર્યો, તેનું આચરણ અને તેનાં વધનો ઈદો પ્રબોધકના ટીકાગ્રંથમાં લખેલાં છે.

## ૧૪

**૧** પણ અભિયા તેના પિતૃઓ સાથે ઊંઘી ગયો. તેને દાઉદનગરમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો આસા ગાદીનશીન થયો. યહૂદિયાના રાજા આસાના શાસનકાળના દસ વર્ષ દરમિયાન દેશમાં શાંતિ હતી. **૨** આસાએ તેના ઈશ્વર, પ્રભુની નજરમાં જે સાંદ્ર અને યોગ્ય હતું તે કર્યું. **૩** તેણે અન્ય દેવોની વેદીઓ અને ઉચ્ચસ્થાનો દૂર કર્યા. તેણે તેઓના ભજનસ્તંભના પવિત્ર પથ્થરોને ભાંગી નાખ્યાં અને અશેરીમ મૂર્તિને કાપી નાખી. **૪** તેણે યહૂદિયાના લોકોને, તેઓના પિતૃઓના ઈશ્વરને શોધવાનો, તેના વિધિઓ અને આજાઓનું પાલન કરવાનો હુકમ કર્યો.

**૫** તેણે યહૂદિયાના દરેક નગરમાંના ઉચ્ચસ્થાનો અને ધૂપવેદીઓને દૂર કર્યા. તેના શાસન દરમિયાન રાજ્યમાં શાંતિ પ્રવર્તેલી રહી. **૬** તેણે યહૂદિયામાં કિલ્લાવાળાં

નગરો બાંધ્યાં. તે વર્ષોમાં યુદ્ધ ન હોવાના કારણે તે દેશમાં શાંતિ વ્યાપેલી રહી હતી. કેમ કે ઈશ્વરે તેને શાંતિ આપી હતી.

<sup>૭</sup> આસાએ થહૃદિયાના લોકોને કદ્યું, “ચાલો, આપણે આ નગરો બાંધીએ, તેમની ફરતે કોટ કરીએ. બુરજો, દરવાજ અને ભૂંગળો બાંધીએ; આ દેશ હજુ પણ આપણો છે, કારણ કે, આપણે આપણા ઈશ્વરની પાસે ભાગ્યો છે. તેમણે આપણને ચારે બાજુઓથી શાંતિ આપી છે.” તેથી તેમણે નગરો બાંધવા માંડ્યાં તેમાં તેઓ સફળ થયા. <sup>૮</sup> આસા પાસે થહૃદા કુળના ટાલ અને ભાલાથી સજજ ત્રણ લાખ પુરુષો અને હજાર ટાલ તથા ધનુષ્યથી સજજ જિન્યામીન કુળના બે લાખ ઔંશી હજાર પુરુષો હતા. તેઓ બધા શક્તિશાળી શૂરવીર યોજ્ઞાઓ હતા.

<sup>૯</sup> ઈથોપિયાનો ઝેરા દસ લાખ સૈનિકો અને ગ્રાણસો રથનું સૈન્ય લઈને તેઓ સામે યુદ્ધ કરવા આવ્યો; તે મારેશા સુધી આવી પહોંચ્યો. <sup>૧૦</sup> પછી આસા તેની સામે ગયો અને તેઓએ મારેશા આગળ સફાથાના મેદાનમાં યુદ્ધ માટે વ્યૂહ રથ્યો. <sup>૧૧</sup> આસાએ તેના ઈશ્વરને પોકાર કર્યો, “ઈશ્વર, બળવાનની વિરુદ્ધમાં નિર્બળને સહાય કરનાર, તમારા સિવાય અમારો બીજો કોઈ આશ્રય નથી; હે ઈશ્વર, અમારા પ્રભુ, અમને સહાય કરો; કેમ કે અમે માત્ર તમારા પર જ આધાર રાખીએ છીએ અને તમારા નામના લીધે જ અમે આ મોટા સૈન્ય સામે આવ્યા છીએ; હે ઈશ્વર, તમે અમારા પ્રભુ છો; માણસો તમને હરાવી શકશે નહિં.”

<sup>૧૨</sup> તેથી ઈશ્વરે આસા અને થહૃદિયાના સૈન્યની સામે ઈથોપિયાના લોકોને હરાવ્યા અને તેઓ નાસી ગયા. <sup>૧૩</sup> આસા અને તેના સૈનિકોએ ગરાર સુધી તેમનો પીછો કર્યો. ઈથોપિયાના કુશી લોકોમાંથી એટલા બધા માણસો ભાર્યા ગયા કે તેઓમાંથી કોઈ બચ્યો નહિં, તેઓ સંપૂર્ણ શીતે ઈશ્વર અને તેમની સેના કારા નાખ થયા. સૈનિકોએ લૂંટ ચલાવીને પુર્ણ પ્રમાણમાં સંપત્તિ મેળવી.

<sup>૧૪</sup> થહૃદિયાના સૈનિકોએ ગરારની આસપાસના બધાં નગરોનો નાશ કર્યો, ત્યાંના રહેવાસીઓને ઈશ્વરનો બય લાગ્યો. તેઓએ બધાં ગામો લૂંટ્યાં અને તેઓ પાસે પુર્ણ લૂંટ હતી. <sup>૧૫</sup> તેઓએ ઘેટાંપાટકોનાં જનવર રાખવાના માંડવા તોડી નાખ્યા અને સંખ્યાબંધ ઘેટાં તથા ઊંટો લઈને પછી તેઓ થરુશાલેમ પાછા આવ્યા.

## ૧૫

<sup>૧</sup> ઈશ્વરનો આત્મા ઓદેદના દીકરા અગ્રાર્ય પર આવ્યો. <sup>૨</sup> તેથી તે આસાને મળીને બોલ્યો, “આસા તથા સમગ્ર થહૃદિયા અને જિન્યામીનના બધા લોકો, મારી વાત સાંભળો જ્યાં સુધી તમે ઈશ્વર સાથે રહેશો ત્યાં સુધી તેઓ તમારી સાથે રહેશે. તમે જો તેમને શોધશો તો તે તમને મળશો; પણ જો તમે તેમનો ત્યાગ કરશો, તો તે તમારો ત્યાગ કરશે.

<sup>૩</sup> હવે ઘણાં લાંબા સમયથી, ઇગરાયલીઓ ખરા ઈશ્વરની ભક્તિ કરતા ન હતા. તેઓ સદ્ગુરૂઓ આપનાર યાજક વિનાના અને નિયમશાસ્ત્ર વિનાના હતા. <sup>૪</sup> પરંતુ સંકટના સમયે તેઓ ઇગરાયલના ઈશ્વર, એટલે પોતાના પ્રભુ તરફ ફર્યા અને તેમનો પોકાર કર્યો ત્યારે ઈશ્વર તેમને મળશ્યા. <sup>૫</sup> તે દિવસોમાં ત્યાં કોઈ માણસમાં શાંતિ નહોતી, દેશના સર્વ રહેવાસીઓ બહુ દુઃખી હતા.

<sup>૬</sup> પ્રજાઓ એકબીજાની વિરુદ્ધ અને નગરો એકબીજા વિરુદ્ધ લડીને પાયમાલ થતાં હતાં, તેઓ તૂટી ગયા હતા, કેમ કે ઈશ્વર તેઓને દરેક પ્રકારની આફતો વડે શિક્ષા કરતા હતા. <sup>૭</sup> પણ તમે બળવાન થાઓ અને તમારા હાથોને ઢીલા પડવા ન દો, કેમ કે તમારી મહેનતનું ફળ તમને મળશો.”

૯ જથારે આસાએ પ્રબોધક ઓદેદની પ્રબોધવાળી સાંભળી ત્યારે હિંમત રાખીને યહુદિયા તથા બિન્યામીનના સર્વ દેશમાંથી તથા જે નગરો એક્ષાઇમના પહાડી પ્રદેશમાં કબજે કરી લીધાં હતા, તે બધામાંથી દિક્કારપાત્ર મૂર્તિઓને હઠાવી દીધી. અને તેણે ઈશ્વરના સભાસ્થાનના દ્વારમંડપ આગળની ઈશ્વરની વેદીને ફરીથી બાંધી. **૧૦** તેણે આખા યહુદિયા તથા બિન્યામીનને, તેમ જ જેઓ તેઓની સાથે રહેતા હતા તેઓમાં - એક્ષાઇમ, મનાશા તથા શિમયોનમાંથી આવી વસેલાઓને એકત્ર કર્યા. જથારે તેઓએ જોથું કે પ્રભુ તેઓના ઈશ્વર તેની સાથે છે, ત્યારે ઇજરાયલમાંથી ઘણાં લોકો તેના પક્ષમાં આવ્યા.

**૧૧** આસાની કારકિર્દીના પંદરમા વર્ષે શ્રીજ મહિનામાં યરૂશાલેમમાં તેઓ બેગા થયા. **૧૨** તેઓએ પોતાને મળેલી લુંટમાંથી તે દિવસે ઈશ્વરને સાતસો બદદો તથા સાત હજાર ઘેટાંનું અર્પણ કર્યું.

**૧૩** તેઓએ ઈશ્વરને શોધવાને માટે પોતાના પિતૃઓના પ્રભુ ઈશ્વરની સાચા હૃદયથી તથા સંપૂર્ણ બાવથી સ્તુતિ કરવાનો કરાર કર્યો. **૧૪** નાનો હોથ કે મોટો, શ્રી હોથ કે પુરુષ, જે કોઈ ઇજરાયલના પ્રભુ ઈશ્વરની સ્તુતિ ન કરે તેને મૃત્યુદંડ આપવાને એકમત થયા.

**૧૫** તેઓએ ઈશ્વરની આગળ ઊંચા અવાજે પોકારીને તથા રણશિંગડાં અને શરણાઈ વગાડીને સોગન ખાદ્યા. **૧૬** તે સોગનથી યહુદિયાના સર્વ લોકો ખૂબ આનંદ પામ્યા, કારણ કે તેઓએ પોતાના પૂર્ચા અંત:કરણથી સોગન ખાદ્યા હતા અને તેઓએ પોતાની સંપૂર્ણ ઇશ્વરને શોધ્યા અને તે તેઓને મધ્યા. ઈશ્વરે તેઓને ચારેતરકની શાંતિ આપી.

**૧૭** આસાએ પોતાની દાઢી માકાને પણ રાજમાતાની પદવી પરથી દૂર કરી, કારણ કે તેણે અશેરાને માટે દિક્કારપાત્ર મૂર્તિ બનાવી હતી. આસાએ તે મૂર્તિને કાપી નાખી, તેનો ભૂકો કરીને કિદ્દોન નાથા આગળ તેને સટગાવી દીધી. **૧૮** જો કે ઇજરાયલમાંથી ધર્મ સ્થાનો કાઢી નંખાયા નહિ. તોપણ આસાનું હૃદય તેના દિવસોમાં ઈશ્વર પ્રત્યે સંપૂર્ણ હતું.

**૧૯** તેના પિતાની પવિત્ર વસ્તુઓ તથા તેની પોતાની પવિત્ર વસ્તુઓ, એટલે સોનું તથા ચાંદીની વસ્તુઓ તે ઈશ્વરના ધરમાં લાવ્યો. **૨૦** આસાની કારકિર્દીના પાંત્રીસમા વર્ષ સુધી ત્યાં એક પણ યુદ્ધ થયું નહિ.

## ૧૬

**૧** આસાની કારકિર્દીના છત્રીસમા વર્ષમાં, ઇજરાયલના રાજ બાશાએ યહુદિયા વિરુદ્ધ આકમણ કર્યું. યહુદિયાના રાજ આસાની મદદે બીજ કોઈને આવતા અટકાવી દેવા સારુ તેણે રામાનો કિલ્લો બાંદ્યો.

**૨** પણી આસાએ ઈશ્વરના સભાસ્થાનના તથા રાજના મહેલના બંડારોમાંથી સોનુંચાંદી લઈને દમસ્કસમાં રહેનાર અરામના રાજ બેન-હદાદ પર મોકલીને તેને કહેવડાયું, **૩** “જેમ તારા પિતા તથા મારા પિતા વચ્ચે સંપ હતો, તેમ મારી તથા તારી વચ્ચે છે. આ ચાંદી તથા સોનું મેં તારા માટે મોકલ્યું છે. ઇજરાયલના રાજ બાશાની સાથે તારો સંબંધ તોડી નાખ, કે જેથી તે અહીંથી ચાલ્યો જાય.”

**૪** બેન-હદાદ આસા રાજનું સાંભળીને પોતાના સૈન્યના સેનાપતિઓને ઇજરાયલનાં નગરો પર ચાંદી કરવા મોકલી આપ્યાં. તેઓએ ઈયોન, દાન, આબેલ-માઈમ તથા નફતાલીનાં સર્વ બંડાર નગરો પર હુમલો કર્યો. **૫** જથારે બાશાએ આ સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે રામાનો કિલ્લો બાંધવાનું કામ બંધ કરાવી દીધું. **૬** પણી આસા રાજાએ

યહૃદિયાના લોકોને સાથે લીધા. તેઓ જે પથ્થરો તથા જે લાકડાં બાશાએ રામાના કિલ્લાના બાંધકામમાં વાપરવા માટે તૈયાર કર્યા હતાં તે લઈ ગયા. પછી તે વડે આસા રાજાએ ગેબા તથા મિસ્પા બાંધ્યાં.

<sup>૭</sup> તે જ સમયે હનાની પ્રબોધક યહૃદિયાના આસા રાજ પાસે આવીને તેને કટ્યું, “તમે પ્રબુ ઈશ્વરને બદલે અરામના રાજ ઉપર બરોસો રાખ્યો છે, માટે અરામના રાજનું સૈન્ય તમારા હાથમાંથી છટકી જઈ શક્યું છે. <sup>૮</sup> શું તને થાદ નથી કે કૂશિઓ તથા લુબીઓના સૈન્યની સાથે અસંખ્ય રથો તથા ઘોડેસવારો હતા છતાં તેઓની શી હાલત થઈ હતી? પણ તે સમયે તેં ઈશ્વર પર બરોસો રાખ્યો હતો, એટલે તેમણે તને તેઓ પર વિજય અપાવ્યો હતો.

<sup>૯</sup> કેમ કે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિ સમગ્ર પૂઢ્યીનું નિરીક્ષણ કર્યા કરે છે. અને જેઓનું અંત:કરણ તેમના પ્રત્યે સંપૂર્ણ છે, તેઓને સહાય કરીને તે પોતે બળવાન છે એમ બતાવી આપે છે. પણ તેં તેમની બાબતમાં મૂર્ખાઈ કરી છે. હવેથી તારે થુલ્લો લડવાં પડશે.” <sup>૧૦</sup> એ સાંભળીને આસા તે પ્રબોધક પર ગુલ્સે થયો; તેણે તેને જેલમાં પૂરી દીધો, કેમ કે તે આ બધી બાબતોને લઈને તે તેના પર કોપાથમાન થયો હતો. એ જ સમયે આસાએ કેટલાક લોકો પર ત્રાસ વર્તાવ્યો.

<sup>૧૧</sup> જુઓ, આસાનાં કૃત્યો, પ્રથમથી તે છેલ્લે સુધી, યહૃદિયાના રાજાઓના તથા ઈજરાયલના પુસ્તકમાં લખેલાં છે. <sup>૧૨</sup> તેના રાજયના ઓગણાયીસમા વર્ષમાં તેના પગમાં કોઈ રોગ થયો, તે રોગની પીડા આસજનક હતી. તોપણ તેણે બીમારીમાં ઈશ્વરની નહિ, પણ વૈદોની સહાય લીધી.

<sup>૧૩</sup> આસા પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંધી ગયો; તેની કારકિર્દીના એકતાયીસમા વર્ષે તે મરણ પામ્યો. <sup>૧૪</sup> દાઉદનગરમાં તેણે પોતાને માટે જે કબર ખોદાવી હતી તેમાં તેને દફનાવવામાં આવ્યો. તેના કફનમાં સુગંધીઓ તથા ગંધીઓ તૈયાર કરેલાં વિવિધ પ્રકારનાં સુગંધીક્રવ્યો ભરીને તેઓએ તેમાં તેને સુવાદ્યો. પછી તેઓએ મોટા પ્રમાણમાં સુગંધીક્રવ્યોનું દહન કર્યું.

## ૧૭

<sup>૧</sup> તેની જગ્યાએ તેનો દીકરો યહોશાફાટ ગાદીએ બેઠો. તેણે ઈજરાયલની સામે થુલ્લ કર્યું. <sup>૨</sup> યહૃદિયાના કિલ્લાવાળાં બધાં નગરોમાં લશકર તહેનાત કર્યું અને યહૃદિયા દેશમાં તેમ જ તેના પિતા આસાએ કબજે કરેલાં એકાધમના નગરોમાં થાણાં સ્થાપિત કર્યાં.

<sup>૩</sup> ઈશ્વર યહોશાફાટની સાથે હતા, કેમ કે તેના પિતૃ દાઉદ શરૂઆતના વર્ષોમાં જે માર્ગ ચાલ્યા હતા તે જ માર્ગ પર યહોશાફાટ ચાલ્યો અને તે બાલિમ તરફ ફર્યો ન હતો. <sup>૪</sup> પણ તેના બદલે તે તેના પિતાના ઈશ્વર પર આધાર રાખતો અને તેમની આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલતો હતો, ઈજરાયલના લોકો કરતાં તેનું જીવન જુદા જ પ્રકારનું હતું; તેણે ઈજરાયલનું ખોટું અનુસરણ કર્યું નહિ.

<sup>૫</sup> તેથી ઈશ્વરે તેના હાથમાં રાજ સ્થિર કર્યું; આખું યહૂદા તેને ખંડણી આપતું હતું. તે પુજ્ઞ માન અને સંપત્તિ પામ્યો. <sup>૬</sup> ઈશ્વરના માર્ગોમાં તેનું અંત:કરણ લાગેલું હતું. તેણે યહૃદિયામાંથી ઉચ્ચસ્થાનો તેમ જ અશેરીમ મૂર્તિના સ્તરભોનો પણ નાશ કર્યો.

<sup>૭</sup> તેના શાસનકાળના શ્રીજા વર્ષ તેણે પોતાના અધિકારીઓ બેન-હાયિલ, ઓબાદ્યા, ઝખાર્યા, નથાનએલ અને મિખાયાને યહૃદિયાના નગરોમાં બોધ કરવાને મોકલ્યા. <sup>૮</sup> વધી તેઓની સાથે લેવીઓને એટલે શમાયા, નાથાન્યા, ઝખાદ્યા, અસાહેલ, શમિરામોથ, યહોનાથાન, અદોનિયા, ટોભિયા અને ટોબ-અદોનિયાને તેમ

જ યાજકોને એટલે અલિશામા અને યહોરામને પણ મોકલ્યા. <sup>૫</sup> તેઓએ યહૃદિયામાં શિક્ષણ આપ્યું. તેઓની પાસે ઈશ્વરનું નિયમશાસ્ત્ર હતું. યહૃદાનાં સર્વ નગરોમાં જઈને તેઓએ નિયમશાસ્ત્ર અનુસાર લોકોને શિક્ષણ આપ્યું.

<sup>૧૦</sup> આથી યહૃદિયાની આસપાસના બધા પ્રદેશોનાં રાજ્યોને ઈશ્વરનો બય લાગ્યો તેથી તેઓએ યહોરાશાફાટ સાથે યુદ્ધ કર્યું નહિં. <sup>૧૧</sup> કેટલાક પલિસ્ટીઓ યહોરાશાફાટ પાસે ઉપહાર અને ખંડણી તરીકે ચાંદી લાવ્યા. આરબો પણ પશુઓ એટલે સાત હજર સાતસો બકચીઓ અને સાત હજર સાતસો ઘેટાં બેટ તરીકે લાવ્યા.

<sup>૧૨</sup> યહોરાશાફાટ ક્રમે ક્રમે વધારે ભગવાન થતો ગયો. તેણે યહૃદિયામાં કિલ્લાઓ અને બંડાર માટે નગરો બાંધ્યાં. <sup>૧૩</sup> તેની પાસે યહૃદિયાના નગરોમાં પુષ્કળ સામગ્રી તેમ જ યચ્છાલેમભાં ઘણાં સૈનિકો તથા પરાક્રમી અને શક્તિશાળી પુરુષો હતા.

<sup>૧૪</sup> તેઓના પિતૃઓના ઘરનાં નામ પ્રમાણે તેઓની થાઢી આ પ્રમાણે છે: યહૃદિયાના હજરો સેનાપતિઓનો મુખ્ય સેનાપતિ આદના હતો.

તેની પાસે ત્રણ લાખ લડવૈયા પુરુષો હતા;

<sup>૧૫</sup> તેનાથી ઉત્તરતા દરજાનો સેનાપતિ યહોરાનાન હતો. તેની હક્કુમતમાં બે લાખ ઔંશી હજર લડવૈયા હતા;

<sup>૧૬</sup> તેના હાથ નીચે સ્વેચ્છાથી ઈશ્વરની સેવા કરનાર જિખ્રીનો દીકરો અમાસ્યા હતો; તેની પાસે બે લાખ લડવૈયા હતા.

<sup>૧૭</sup> અલ્યાદા બિન્દ્યામીના કુળનો શૂરવીર માણસ હતો અને તેની પાસે બે લાખ ધનુષ્ય અને ટાલથી સજ્જ સૈનિકો હતા;

<sup>૧૮</sup> તેનાથી ઉત્તરતો દરજો યહોરાબાદ હતો અને તેની પાસે યુદ્ધ માટે સજ્જ એવા એક લાખ ઔંશી હજર યોજાઓ હતા. <sup>૧૯</sup> આખા યહૃદિયામાં કિલ્લાવાળાં સર્વ નગરોમાં જેઓને રાજાએ રાખ્યા હતા. તે ઉપરાંત આ લોકો પણ રાજાની સેવામાં તત્પર રહેતા હતા.

## ૧૮

<sup>૧</sup> યહોરાશાફાટ રાજાની પાસે પુષ્કળ પ્રમાણમાં સંપત્તિ હતી અને તે ઘણો લોકપ્રિય હતો. તેણે પોતાના દીકરાનું લગ્ન આહાબની પુત્રી સાથે કરીને તેની સાથે આહાબની સાથે સગાઈના સંબંધ બાંધ્યો. <sup>૨</sup> થોડાં વર્ષો પછી, તે આહાબને ભગવા સમર્પણ ગયો. આહાબે તેની અને તેની સાથે જે માણસો હતા તેઓની ભોટી સંખ્યામાં ઘેટાં અને બદદોની બિજબાની આપી. અને પોતાની સાથે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરવા આહાબને સમજાવ્યો. તેથી રામોથ-ગિલ્યાદ પરની ચટાઈમાં આહાબે પણ યહોરાશાફાટને સાથ આપ્યો. <sup>૩</sup> ઇજરાયલના રાજ આહાબે યહૃદિયાના રાજ યહોરાશાફાટને કર્યું, “તમે મારી સાથે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈમાં આવશો?” યહોરાશાફાટે ઉત્તર આપ્યો, “હું તારા જેવો છું અને મારા લોકો પણ તારા લોકો છે; અમે તારી સાથે યુદ્ધમાં રહીશું.”

<sup>૪</sup> યહોરાશાફાટે ઇજરાયલના રાજને કર્યું, “તમારા ઉત્તર માટે પ્રથમ તમે ઈશ્વરની ઇચ્છાને શોધો.” <sup>૫</sup> પછી ઇજરાયલના રાજએ ચારસો પ્રબોધકોને બેગા કર્યા અને તેઓને પૂછ્યું, “અમારે રામોથ-ગિલ્યાદ ઉપર ચટાઈ કરવી કે નહિં?” તેઓએ કર્યું, “હુમલો કરો, કેમ કે ઈશ્વર રાજને વિજય આપશો.”

<sup>૬</sup> પણ યહોરાશાફાટે પૂછ્યું, “અહીં ઈશ્વરનો બીજો કોઈ પ્રબોધક નથી કે જેણી આપણે સલાહ પૂછીએ?” <sup>૭</sup> આહાબે તેને કર્યું, “હજુ એક માણસ છે જેણી મારફતે આપણે ઈશ્વરની સલાહ પૂછી શકીએ, પણ હું તેનો તિરસ્કાર કરું છું, કારણ કે તેણે કદી મારા વિષે સારું ભવિષ્ય કર્યું નથી, પણ ફક્ત માહું જ કર્યું છે, તે તો યિમ્લાનો

પુત્ર મિખાયા છે.” પણ યહોશાફાટે કદ્યું, “રાજાએ એવું ન બોલવું જોઈએ, આપણે તેનું પણ સાંભળીએ.” <sup>૮</sup> પછી ઇજરાયલના રાજાએ એક અધિકારીને બોલાવીને કદ્યું, “થિમલાના દીકરા મિખાયાને જલ્દી બોલાવી લાવો.”

<sup>૯</sup> હવે, ઇજરાયલનો રાજ આહાબ અને યહૂદાનો રાજ યહોશાફાટ રાજપોશાક પહેલીને સમચનના દરવાજાની આગળ ખુલ્લી જગ્યામાં પોતપોતાનાં સિંહાસન પર બેઠા અને બધા પ્રબોધકો તેઓની આગળ પોતપોતાની પ્રબોધવાણીઓ સંભળાવતા હતા. <sup>૧૦</sup> કનાનાના દીકરા સિદ્ધકિયાએ પોતાને માટે લોખંડનાં શિંગડાં બનાવડાવ્યા હતાં. તે બતાવીને બોલ્યો, “ઈશ્વર એવું કહે છે, ‘અરામીઓનો નાશ થતાં સુધી આવાં શિંગ વડે તમે તેમને હઠાવશો.’” <sup>૧૧</sup> સર્વ પ્રબોધકોએ એવો જ પ્રબોધ કર્યો હતો, “રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરીને વિજયી થાઓ; કારણ કે ઈશ્વરે તેને રાજના હાથમાં આપી દીધું છે.”

<sup>૧૨</sup> જે સંદેશવાહક મિખાયાને બોલાવવા ગયો હતો તેણે મિખાયાને કદ્યું, “હવે જો, બધા પ્રબોધકો એક સાથે રાજને માટે સાચં ભવિષ્ય કહે છે. હૃપા કરી તાચ કહેવું પણ તેમના જેવું જ હોય તો સાચં.” <sup>૧૩</sup> મિખાયાએ જવાબ આપ્યો, “જીવતા ઈશ્વરના સમ કે, મારા પ્રભુ મને જે કહેશે તે જ હું બોલીશ.” <sup>૧૪</sup> જગ્યારે તે રાજ પાસે આપ્યો, ત્યારે રાજએ તેને કદ્યું, “મિખાયા, અમે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરીએ કે ન કરીએ?” મિખાયાએ જવાબ આપ્યો, “ચટાઈ કરીને વિજય પામો! કેમ કે એ મોટો વિજય હશે.”

<sup>૧૫</sup> પછી રાજએ તેને કદ્યું, “ઈશ્વરને નામે મને કેવળ સત્ય જ કહેવા માટે મારે તારી પાસે કેટલી વાર સમ લેવડાવવા?” <sup>૧૬</sup> તેથી મિખાયાએ કદ્યું, “મેં સર્વ ઇજરાયલીઓને પાણક વગરનાં ઘેટાંની જેમ પર્વતો ઉપર વિઝેરાઈ ગયેલા જોયા અને ઈશ્વરે કદ્યું, ‘એમનો કોઈ પાણક નથી. તેઓ દરેક પોતપોતાને ઘરે શાંતિથી પાછા જાય.’”

<sup>૧૭</sup> તેથી ઇજરાયલના રાજએ યહોશાફાટને કદ્યું, “શું મેં તને નહોતું કદ્યું કે તે મારા સંબંધી સાચં નહિ, પણ માહું ભવિષ્ય બાખશે?” <sup>૧૮</sup> પછી મિખાયાએ કદ્યું, “તમે સર્વ ઈશ્વરનું વચ્ચન સાંભળો મેં ઈશ્વરને તેમના સિંહાસન પર બેઠેલા જોયા છે અને આકાશનું આખું સૈન્ય તેમને જમણે હાથે તથા ડાબે હાથે ઊભેલું હતું.

<sup>૧૯</sup> ઈશ્વરે કદ્યું, ‘કોણ ઇજરાયલના રાજ આહાબને ફોસલાવીને રામોથ-ગિલ્યાદ લઈ જાય કે ત્યાં તે માર્યો જાય?’ ત્યારે એકે આમ કદ્યું અને બીજાએ તેમ કદ્યું.

<sup>૨૦</sup> પછી એક આત્માએ આગળ આવીને ઈશ્વરની સમક્ષા ઊભા રહીને કદ્યું, ‘હું તેને ફોસલાવીશ.’ ઈશ્વરે તેને પૂછ્યું, ‘કેવી રીતે?’ <sup>૨૧</sup> આત્માએ જવાબ આપ્યો, ‘ત્યાં જઈને હું તેના બધા પ્રબોધકોના મુખમાં જૂઠું બોલનાર આત્મા થઈશ.’ ઈશ્વરે જવાબ આપ્યો, ‘તું તેને ફોસલાવશે અને તું સફળ પણ થશે. હવે જઈને એમ કર.’

<sup>૨૨</sup> હવે જો, ઈશ્વરે આ તારા પ્રબોધકોના મુખમાં જૂઠું બોલનાર આત્મા મૂક્યો છે અને ઈશ્વર તારા સંબંધી અશુભ બોલ્યા છે.”

<sup>૨૩</sup> ત્યારે કનાનના દીકરા સિદ્ધકિયાએ ઉપર આવીને મિખાયાને તેના ગાલ પર તમારો મારીને કદ્યું, “ઈશ્વરનો આત્મા તારી સાથે બોલવાને મારી પાસેથી કયા માર્ગ થઈને ગયો?” <sup>૨૪</sup> મિખાયાએ કદ્યું, “જો, જે દિવસે તું સંતાવાને અંદરના ઓરડામાં ભરાઈ જશે તે દિવસે તું તે જોશે.”

<sup>૨૫</sup> ઇજરાયલના રાજએ કેટલાક ચાકરોને કદ્યું, “મિખાયાને પકડીને તેને નગરના રાજયપાલ આમોનની પાસે તથા મારા દીકરા થોઆશની પાસે પાછો લઈ જાઓ. <sup>૨૬</sup> તમે તેમને કહેજો કે, ‘રાજ કહે છે, આને જેલમાં પૂરો અને હું સુરક્ષિત પાછો આવું ત્યાં સુધી તેને થોડી જ ચોટલી તથા થોડું જ પાણી આપજો.’” <sup>૨૭</sup> પછી મિખાયાએ

કટ્યું, “જો તું સુરક્ષિત પાછો ફરે તો ઈશ્વર મારા કારા બોલ્યા નથી એમ સમજવું.” વળી તેણે કટ્યું, “હે સર્વ લોકો તમે આ સાંભળો.”

<sup>૨૮</sup> તેથી ઇગરાયલના રાજ આહાબે તથા યહૃદિયાના યહોશાફાટે રામોથ-ગિલ્યાદ પર ચટાઈ કરી. <sup>૨૯</sup> ઇગરાયલના રાજાએ યહોશાફાટને કટ્યું, “હું મારો વેશ બદલીને યુદ્ધમાં જઈશ, પણ તમે તમારો રાજપોષાક પહેલી રાખજો.” તેથી ઇગરાયલના રાજાએ વેશ બદલ્યો અને તેઓ યુદ્ધમાં ગયા. <sup>૩૦</sup> હવે અરામના રાજાએ પોતાના રથાધિપતિઓને એવી આજા આપી હતી કે, “તમારે ઇગરાયલના રાજ સિવાય બીજ કોઈની પર હુમલો કરવો નહિં.”

<sup>૩૧</sup> અને એમ થયું કે જથારે રથાધિપતિઓએ યહોશાફાટને જોયો ત્યારે તેઓએ કટ્યું કે, “આ ઇગરાયલનો રાજ છે.” માટે તેઓ તેની સાથે લડવાને આવ્યા, પણ યહોશાફાટે બૂભ પાડી અને ઈશ્વરે તેને મદદ કરી. ઈશ્વરે તેઓનાં મન ફેરવ્યાં. <sup>૩૨</sup> અને એમ થયું કે જથારે રથાધિપતિઓએ જોયું કે એ તો ઇગરાયલનો રાજ નથી, ત્યારે તેઓ તેની પાછળ ન પડતાં પાછા ફર્યા.

<sup>૩૩</sup> પણ એક માણસે અનાયાસે ધનુષ્ય ખેંચીને ઇગરાયલના રાજને કવચના સાંધાની વચ્ચમાં બાળ માર્યું. પણ આહાબે પોતાના સારથિને કટ્યું, “રથ ફેરવીને મને યુદ્ધમાંથી બહાર લઈ જા, કેમ કે હું બહુ ખરાબ રીતે ઘવાયો છું.” <sup>૩૪</sup> તે દિવસે ભીખણ યુદ્ધ ખેલાયું અને ઇગરાયલના રાજને ટેકો આપીને અરામીઓની સામે રથમાં સાંજ સુધી ટહાર બેસાડી રાખ્યો હતો. આશરે સૂર્યાસ્ત થતાં તે મરણ પામ્યો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> યહૃદિયાનો રાજ યહોશાફાટ સુરક્ષિત રીતે યરુશાલેમમાં પોતાના ઘરે પાછો ફર્યો. <sup>૨</sup> ત્યારે પ્રબોધક હનાનીનો દીકરો થેહું યહોશાફાટ રાજને મળવા ગયો અને તેને કટ્યું, “શું તારે દુર્જનોને મદદ કરવી જોઈએ? અને જેઓ ઈશ્વરને દિક્કારે છે તેઓ પર શું તારે પ્રેમ કરવો જોઈએ? એને લીધે ઈશ્વરનો કોપ તારા પર પ્રગટ થયો છે. <sup>૩</sup> તોપણ તારામાં કંઈક સારી બાબતો માલ્યુભ પડી છે, કેમ કે તેં દેશમાંથી અશેરોથ મૂર્તિને હઠાવી દીધી છે. અને ઈશ્વર પ્રત્યે વિશ્વાસ્તુ રહેવામાં તારું મન વાખ્યું છે.”

<sup>૪</sup> યહોશાફાટ યરુશાલેમમાં રહ્યો; અને ફરીથી બેર-શેબાથી માંકીને એક્ષાદ્યમના પહાડી પ્રદેશ સુધી લોકોમાં ફરીને તેણે તેઓના પિતૃઓના પ્રભુ ઈશ્વર તરફ તેઓનાં મન ફેરવ્યાં. <sup>૫</sup> તેણે દેશમાં, એટલે યહૃદિયાના સર્વ કિલ્લાવાળાં નગરોમાંના પ્રત્યેક નગરમાં, ન્યાયાધીશો નીભ્યા.

<sup>૬</sup> તેણે ન્યાયાધીશોને કટ્યું, “તમે જે ન્યાય કરો તે વિચારીને કરજો કેમ કે તમે માણસો તરફથી ન્યાય કરતા નથી પણ ઈશ્વરના નામે ન્યાય કરો છો; યાદ રાખજો કે તમે જથારે ઈનસાફ કરો ત્યારે ઈશ્વર તમારી સાથે વોય છે. <sup>૭</sup> માટે હવે ઈશ્વરનો ડર રાખીને ચાલજો. જથારે તમે ન્યાય કરો ત્યારે સાંભળીને કરજો, કેમ કે આપણા પ્રભુ, ઈશ્વરને અનન્યાય, પક્ષપાત અને લાંય રૂશવત પસંદ નથી.”

<sup>૮</sup> ઉપરાંત, યહોશાફાટ ઈશ્વરના નિયમ સંબંધી ન્યાય સૂક્ષ્મવા માટે અને તકરારો માટે યરુશાલેમમાં લેવીઓ, યાજકો અને ઇગરાયલના કુટુંબોના વડીલોમાંથી કેટલાકને નિયુક્ત કર્યા. તેઓ યરુશાલેમમાં આવ્યા. <sup>૯</sup> તેણે તેઓને સૂચનો આપ્યા, “ઈશ્વરને આદર આપતા તમારે વિશ્વાસ્તુપણાથી અને સંપૂર્ણ હૃદયથી વર્તવું.

<sup>૧૦</sup> જથારે પોતાનાં નગરોમાં રહેતા તમારા ભાઈઓના ખૂન, નિયમો અને આજાઓ, મૂર્તિઓ અથવા વ્યવસ્થા સંબંધી કોઈપણ તકરાર તમારી પાસે આવે ત્યારે તમારે

લોકોને ચેતવણી આપવી કે, તેઓ ઈશ્વરની વિરુદ્ધ પાપ ન કરે અને તેથી ઈશ્વરનો કોપ તમારા ઉપર અને તમારા ભાઈઓ ઉપર જિતદે નહિ. જો તમે આ પ્રમાણે વર્તશો તો તમે દોષિત ઠરશો નહિ.

<sup>૧૧</sup>જુઓ, તે મુખ્ય ચાજક અમાર્યા, ઈશ્વર સંબંધી બધી બાબતોમાં તમારો અધિકારી છે. રાજાને લગતી તમામ બાબતોમાં યહૃદા કુળનો આગેવાન ઇજ્ઞાઅલનો પુત્ર ઝાદ્યા તમારો અધિકારી થશે. લેવીઓ પણ તમારા અધિકારીઓની સેવા માટે હશે. હિંમતપૂર્વક વર્તજો. નિર્દોષનું રક્ષણ કરવા માટે ઈશ્વર તમારો ઉપયોગ કરો.”

## ૨૦

<sup>૧</sup>આ પછી એવું બન્યું કે, મોઆભીઓ અને આમ્ભોનીઓ અને તેઓની સાથે કેટલાક મેઉનીઓ યહોશાફાટ સામે લડવા આવ્યા. <sup>૨</sup>કેટલાકે યહોશાફાટને ખબર આપી, “એક મોટું લશકર મૃતસમુદ્રને સામે કિનારે આવેલા અદોમથી તારી વિરુદ્ધ આવી રહ્યું છે,” તે લોકો હાસસોન-તામાર (એટલે કે એન-ગેટીમાં) છે.

<sup>૩</sup>યહોશાફાટ ગભરાઈ ગયો અને તેણે પોતે ઈશ્વરની સહાય માગી. તેણે આખા યહૃદિયામાં ઉપવાસ જાહેર કર્યો. <sup>૪</sup>યહૃદિયાવાસીઓ ઈશ્વરની મદદ માગવા બેગા થયા. તેનાં સર્વ નગરોમાંથી તેઓ ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરવા આવ્યા.

<sup>૫</sup>યહોશાફાટ ઈશ્વરના સભાસ્થાનની સામે નવા ચોક સામે યરૂશાલેમ અને યહૃદિયાની લોકોની સભામાં ઊભો થયો. <sup>૬</sup>તેણે કદયું, “હે ઈશ્વર, અમારા પિતૃઓના પ્રભુ, શું તમે સ્વર્ગમાંનાં ઈશ્વર નથી? શું બધી પ્રજાઓના ચાજયો ઉપર તમે અધિકારી નથી? બણ અને પરાક્રમ તમારા હાથમાં છે. તેથી કોઈ તમારી સામે ટકી શકતું નથી. <sup>૭</sup>અમારા ઈશ્વર, શું તમે જ આ દેશના રહેવાસીઓને નસાડી મૂકીને ઇષ્ટાહિમના વંશજોને, ઇઝરાયલના લોકોને એ દેશ આપ્યો નહોતો?

<sup>૮</sup>તમારા લોકો એ દેશમાં રહ્યા અને તેઓએ તમારા નામ માટે એક પવિત્રસ્થાન બાંધયું અને કદયું, <sup>૯</sup>‘આ પવિત્રસ્થાનમાં તમારો વાસ છે. એટલે જો અમારા પર કોઈ આફત આવે, એટલે ન્યાયાસનની તરવાર, મરકી કે દુકાણ આવે તો અમે આ સભાસ્થાનની સમક્ષ ઊભા રહીને (તમારં નામ આ ઘરમાં છે માટે) તે સંકટ સમયે અમે તમને પ્રાર્થના કરીશું અને તમે અમને સાંભળજો અને બચાવી લેજો.’

<sup>૧૦</sup>અગાઉ જો, આ આમ્ભોનીઓ, મોઆભીઓ અને સેઈર પર્વત પરના લોકો પર ઇઝરાયલીઓ મિસરમાંથી બહાર આવતા હતા ત્યારે તમે હલ્લો કરવા દીધો ન હતો પણ તેના બદલે ઇઝરાયલ તેઓ દૂર વળી ગયા અને એ લોકોનો નાશ થવા દીધો નહિ. <sup>૧૧</sup>હવે જુઓ, તેઓ અમને કેવો બદલો આપે છે? તમે અમને જે દેશ વારસા તરીકે આપ્યો છે તેમાંથી અમને કાઢી મૂકવાને તેઓ આવ્યા છે.

<sup>૧૨</sup>અમારા ઈશ્વર, શું તમે તેઓનો ન્યાય નહિ કરો? કેમ કે અમારી સામે જે મોટું સૈન્ય ધસી આવી રહ્યું છે તેનો સામનો કરવાને અમારામાં શક્તિ નથી. શું કરવું એની અમને સમજ પડતી નથી, પણ અમે તો તમારા તરફ જોઈએ છીએ.” <sup>૧૩</sup>યહૃદિયાના બધા લોકો, નાનામોટાં સર્વ, તેઓની પત્નીઓ અને તેઓનાં બાળકો ઈશ્વર સમક્ષ ઊભા રહ્યાં.

<sup>૧૪</sup>પછી તે સભાની વચ્ચે યાહૃણીએલ, જે લેવી આસાફના પુત્ર, માત્રાન્યાના પુત્ર, યેઈએલના પુત્ર, બનાયાના પુત્ર, ઝખાર્યાના પુત્ર હતો તેના ઉપર ઈશ્વરનો આત્મા આવ્યો. <sup>૧૫</sup>યાહૃણીએલ કદયું, “સમગ્ર યહૃદિયાના તથા યરૂશાલેમના બધા રહેવાસીઓ અને રાજ યહોશાફાટ સાંભળો ઈશ્વર તમને કહે છે: ‘ડરશો નહિ; આ મોટા સૈન્યથી નાહિંમત થશો નહિ. કેમ કે આ યુઝ તમારં નહિ પણ ઈશ્વરનું છે.

<sup>૧૬</sup> આવતી કાલે તમે તેઓની સામે લડવા નીકળી પડો. જુઓ, તેઓ સીસના ટોળાવ પર થઈને આવે છે, યક્ષથેલના અરણથની સામે ખીણના છેડે તેઓ તમને સામે મળશે. <sup>૧૭</sup> આ યુધમાં તમારે લડવાની જરૂર નથી. હે યહૃદિયા અને ઈઝરાયલના લોકો તમે તમારા સ્થાને જ ઊભા રહેજો અને જોજો કે ઈખર તમને કર્દી રીતે બચાવી લે છે. ગુભરાશો નહિ કે નાહિંમત થશો નહિ. આવતીકાલે તેમનો સામનો કરવા બહાર જરો, ઈખર તમારી સાથે છે.”

<sup>૧૮</sup> રાજ યહોશાફાટે સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા અને યહૃદિયા તથા યક્ષશાલેમના સર્વ લોકોએ પણ સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને ઈખરની આરાધના કરી. <sup>૧૯</sup> કહાથ અને કોરાહના કુળના લેવીઓ ઈઝરાયલના ઈખરની ઊંચા સ્વરે સ્તુતિ કરવા ઊભા થયા.

<sup>૨૦</sup> જીજે દિવસે તેઓ ભવારમાં વહેલા ઊઠયા અને તકોઆના અરણથમાં ગયા. તેઓ જતા હતા ત્યારે યહોશાફાટે ઊભા થઈને કર્યું, “યહૃદિયા અને યક્ષશાલેમના રહેવાસીઓ મને ધ્યાનથી સાંભળો! તમારા પ્રભુ ઈખર ઉપર વિજ્ઞાસ રાખો અને તમે સ્થિર થશો. તેના પ્રબોધકો ઉપર વિજ્ઞાસ રાખો. તમે સફળ થશો.” <sup>૨૧</sup> જ્યારે તેણે લોકોને બોધ શિક્ષા આપવાનું પૂર્ણ કર્યું ત્યારપણી સૈન્યની આગળ ચાલતાં ચાલતાં ઈખરની સમક્ષ ગાયન કરનારાઓને, પવિત્ર વરસ્તો ધારણ કરીને તેમની સ્તુતિ કરનારાઓને તથા ‘ઈખરનો આભાર માનો કેમ કે તેમની કૃપા સદાકાળ ટકે છે’ એ સ્તોત્ર ગાનારાઓને નિયુક્ત કર્યા.”

<sup>૨૨</sup> તેઓએ ગાયન ગાવાનું અને સ્તુતિ કરવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારે ઈખરે જેણો યહૃદિયાની સામે ચઢી આવ્યા હતા તેઓએ એટલે આમ્ભોનીઓ, મોઆબીઓ અને સેઈર પર્વતના લોકો વિલંઘ ઓચિંતો હુમલો કરાવ્યો અને તેઓને હરાવ્યા. <sup>૨૩</sup> આમ્ભોન અને મોઆબના સૈન્યોએ સેઈર પર્વતના સૈન્યની વિલંઘ લડીને તેનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો, તેમ કર્યા પણી તેઓએ માંહોમાંહે યુધ કરીને એકબીજાનો સંહાર કર્યો.

<sup>૨૪</sup> યહૃદિયાના ભાણસો જ્યારે અરણથ તરફ નજર કરી શકાય તેવી જગ્યાએ આવી પહોંચયા, ત્યારે તેમણે શાશ્વતોના સૈન્ય તરફ ફરીને જોયું અને તેમણે ચારે બાજુ ભૂમિ ઉપર મૂત્રદેહો પડેલા જોયા. એક પણ ભાણસ જીવતો રહ્યો નહોતો.

<sup>૨૫</sup> જ્યારે યહોશાફાટ રાજ અને તેના લોકો તેઓ પાસેથી લુંટ એકાત્ર કરવા લાગ્યા ત્યારે તેઓને પુષ્કળ દ્રષ્ટ્ય, પોશાક, કિંમતી દાગીનાઓ મળયા તેઓ ઊંચકી ના શકે તેટલું બધું તેઓએ પોતાના માટે ઉતારી લીધું. આ લુંટ એટલી બધી હતી કે તે બધી લઈ જવા માટે તેઓને ત્રણ દિવસ લાગ્યા. <sup>૨૬</sup> યોથે દિવસે તેઓ બરાખાની ખીણમાં ભેગા થયા અને ત્યાં તેમણે ઈખરની સ્તુતિ કરી તેથી તે જગ્યાનું નામ બરાખા (આશીર્વાદની ખીણ) પાડવામાં આવ્યું અને આજે પણ તે એ જ નામે ઓળખાય છે.

<sup>૨૭</sup> પણી યહૃદિયા તથા યક્ષશાલેમના તમામ ભાણસો આનંદ સાથે યક્ષશાલેમ પાછા આવ્યા. યહોશાફાટ તેઓને આગેવાની આપતો હતો; ઈખરે તેઓના શાશ્વતોનો પરાજય કરીને તેઓને હર્ષ પમાદ્યો હતો. <sup>૨૮</sup> તેઓ સિતાર, વીણા તથા રણશિંગડાં વગાડતા વગાડતા યક્ષશાલેમમાં ઈખરના ઘરમાં આવ્યા.

<sup>૨૯</sup> ઈખરે ઈઝરાયલના શાશ્વતો સામે જે કર્યું તે જ્યારે આસપાસના સર્વ ચાજ્યોએ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ ઈખરથી ભયભીત થઈ ગયા. <sup>૩૦</sup> તેથી યહોશાફાટના રાજ્યમાં શાંતિ થઈ, તેણે ઈખરે સંપૂર્ણ વિશ્રાબ આપ્યો હતો.

<sup>૩૧</sup> યહોશાફાટ યહૃદિયા પર રાજ કરવા લાગ્યો: જ્યારે તે રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તેની ઉમર પાંશ્રીસ વર્ષની હતી. તેણે યક્ષશાલેમમાં પથીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ અગ્રબા હતું, એ શિલ્ષીની દીકરી હતી. <sup>૩૨</sup> તે પોતાના પિતા આસાને

માર્ગ ચાલ્યો; તે તેના માગેરી જરા પણ આડોઅવળો ગયો નહિએ; ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે તેણે કર્યું. <sup>૩૩</sup> પણ દેવદેવીઓનાં ઉચ્ચસ્થાનો નષ્ટ કરવામાં આવ્યાં નહિએ. લોકો હજુ સુધી પોતાના પિતૃઓના ઈશ્વર પર ખરા અંતઃકરણથી ભરોસો રાખતા થયા ન હતો.

<sup>૩૪</sup> થહોશાફાટ સંબંધી બાકીના બનાવો પ્રથમથી તે છેલ્લે સુધી હનાનીના પુત્ર થેહુની તવારિખમાં કે જે ઈશ્વરાથલના રાજાઓના પુસ્તકમાં દાખલ કરેલી છે, તેમાં નોંધેલા છે.

<sup>૩૫</sup> ત્યાર પછી થહૂદિયાના રાજ થહોશાફાટે ઈશ્વરાથલના રાજ અહારયાહની સાથે સંપ કર્યો, તે તો ધણો દુરાચારી હતો. <sup>૩૬</sup> તેણે તેની સાથે મળી જઈને તાર્ણિશ જવા માટે એસ્થોન-ગેબેરમાં વહાણો બનાવ્યાં. <sup>૩૭</sup> પછી મારેશાના વતની દોદાવાહુના પુત્ર અલીએઝે થહોશાફાટની વિરુદ્ધમાં પ્રબોધ કરીને કલ્યું, “તેં અહારયાહની સાથે સંપ કર્યો છે, માટે ઈશ્વરે તારાં કામોનો નાશ કર્યો છે.” એ વહાણો ભાંગી ગયાં અને તેથી તેઓ તાર્ણિશ જર્દી શક્યા નાનિ.

## ૨૧

<sup>૧</sup> થહોશાફાટ પોતાના પિતૃઓની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેને દાઉદનગરમાં તેના પૂર્વજો સાથે દફનાવવામાં આવ્યો; તેની જગ્યાએ તેનો પુત્ર થહોરામ ગાદી પર બિરાજમાન થયો. <sup>૨</sup> થહોરામના ભાઈઓ, એટલે ઈશ્વરાથલના રાજ થહોશાફાટના દીકરાઓ: અગ્રાર્યા, થલીએલ, ઝખાર્યા, અગ્રાર્યા, મિખાએલ તથા શફાટયા હતા. <sup>૩</sup> તેઓના પિતાએ તેઓને પુષ્કળ પ્રમાણમાં સોનું, ચાંદી તથા કિંમતી વસ્તુઓ બેટમાં આપી. તે ઉપરાંત થહૂદિયામાં કિલ્લાવાળાં નગરો પણ આપ્યાં. પણ રાજગાદી તો તેણે થહોરામને આપી હતી, કારણ કે તે જથેણ પુત્ર હતો.

<sup>૪</sup> હવે થહોરામ પોતાના પિતાના રાજયાસન પર બેઠો. પછી જથાએ તે બળવાન થયો ત્યારે પોતાના સર્વ ભાઈઓને તથા ઈશ્વરાથલના કેટલાક સરદારોને તરવારથી મારી નાખ્યા. <sup>૫</sup> જથાએ થહોરામ રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે બન્નીસ વર્ષનો હતો અને તેણે થરુશાલેમમાં આઠ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું.

<sup>૬</sup> જેમ આહાબના કુટુંબીઓએ કર્યું તેમ તે પણ ઈશ્વરાથલના રાજાઓના માર્ગ ચાલ્યો; તેણે આહાબની દીકરી સાથે લગ્ન કર્યું હતું; અને ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે તેણે કર્યું. <sup>૭</sup> તોપણ ઈશ્વરે દાઉદની સાથે જે કરાર કર્યો હતો અને તેને તથા તેના વંશજો તેઓનું રાજ્ય કાયમ રાખવાનું પ્રબુએ જે વચન આપ્યું હતું તેને લીધે તે દાઉદના કુટુંબનો નાશ કરવા ઇચ્છતો ન હતો.

<sup>૮</sup> થહોરામના દિવસોમાં, અદોભે થહૂદિયાની વિરુદ્ધ બળવો કરીને પોતાના પર રાજ કરવા માટે એક બીજો રાજ નિયુક્ત કર્યો. <sup>૯</sup> પછી થહોરામે તેના સેનાપતિઓ તથા પોતાની સાથે સર્વ રથો લઈને તેઓના પર થટાઈ કરી. તેણે રાત્રે ઊઠીને પોતાની આસપાસ ઘેરો કરનાર અદોભીઓને તથા રથાધિપતિઓને મારી નાખ્યા. <sup>૧૦</sup> તેથી અદોભ બળવો કરીને થહૂદિયાના તાબા નીચેથી જતો રહ્યો. પછી તે જ સમયે લિંગનાએ પણ થહૂદિયા સામે બળવો કર્યો, કારણ કે થહોરામે તેના પિતૃઓના પ્રબુ, ઈશ્વરનો ત્યાગ કર્યો હતો.

<sup>૧૧</sup> આ ઉપરાંત થહોરામે થહૂદિયાના પર્વતોમાં ધર્મસ્થાનો પણ બનાવ્યાં; તેણે થરુશાલેમના રહેવાસીઓની પાસે મૂર્તિપૂજા કરાવી અને થહૂદિયાના લોકોને ગેર માર્ગ દોર્યા.

૧૨ એલિયા પ્રબોધક તરફથી થહોરામ ઉપર એક એવો પત્ર આવ્યો કે, “તારા પિતા દાઉદના પ્રભુ, ઈશ્વર કહે છે: તું તારા પિતા થહોરાશાફાટને માર્ગ કે થહૂદિયાના રાજ આસાને માર્ગ ન ચાલતાં, ૧૩ ઈજરાયલના રાજઓને માર્ગ ચાલ્યો છે અને આહાબના કુટુંબની જેમ તેં થહૂદિયા તથા થરશાલેમના રહેવાસીઓની પાસે મૂર્તિપૂજા કરાવી છે અને તારા પિતાના કુટુંબનાં તારા ભાઈઓ જે તારા કરતા સારા હતા, તેઓને તેં મારી નાખ્યા છે. ૧૪ તે માટે, ઈશ્વર તારા લોકોને, તારાં બાળકોને, તારી પતનીઓને તથા તારી બધી સંપત્તિ પર મોટી મરકી લાવશે. ૧૫ તને પોતાને આંતરડાંના રોગની ભારે બીમારી લાગુ પડશે અને એ રોગ એટલો બધો ત્યાપી જશે કે તેથી તારાં આંતરડાં બહાર આવી જશે.”

૧૬ ઈશ્વરે પલિસ્તીઓ તથા કુશીઓની પડોશમાં રહેતા આરબોને થહોરામની વિરલ્જ ઉશ્કેર્યા. ૧૭ તેઓએ થહૂદિયા દેશ પર આકમણ કર્યું અને દેશમાં ઘૂસી આવ્યા. તેઓ રાજના મહેલમાં જે સર્વ સંપત્તિ હતી તેને લુંઠી લીધી. અને તેના દીકરાઓનું તથા તેની પતનીઓનું હરણ કર્યું. તેના દીકરાઓમાં સૌથી નાના દીકરા થહોઆહાર સિવાય તેને એકે દીકરો રહ્યો નહિ.

૧૮ આ સર્વ બનાવો બન્યા પણી, ઈશ્વરે તેને આંતરડાંનો અસાધ્ય રોગ લાગુ કર્યો. ૧૯ કેટલોક સમય પસાર થયા પણી, એટલે બે વર્ષને અંતે, તે રોગને કારણે તેનાં આંતરડાં ખરી પડ્યાં. એવા દુઃખદાયક રોગથી તે મરણ પામ્યો. તેના લોકોએ તેના પિતુઓને માટે જેવો દફનવિધિ કર્યો હતો, તેવો તેનો દફનવિધિ કર્યો નહિ. ૨૦ જથારે તે રાજપદે નિયુક્ત થયો, ત્યારે તે બન્ની વર્ષનો હતો; તેણે થરશાલેમમાં આઠ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. અને તે મૃત્યુ પામ્યો ત્યારે તે લોકોમાં અપ્રિય થઈ પડ્યો હતો. તેઓએ તેને દાઉદનગરમાં દફનાવ્યો ખરો, પણ રાજાઓની કબરોમાં નહિ.

## ૨૨

૧ થરશાલેમના રહેવાસીઓએ તેના સ્થાને થહોરામના સૌથી નાના દીકરા અહારાયાહને રાજ તરીકે નિયુક્ત કર્યો; કેમ કે આરબો સાથે જે માણસો છાવણીમાં આવ્યા હતા, તેઓએ તેના બધા મોટા દીકરાઓને મારી નાખ્યા હતા. તેથી થહોરામનો દીકરો અહારાયાહ થહૂદાનો રાજ બન્યો. ૨ અહારાયાહ રાજ થયો ત્યારે તે બેતાળીસ વર્ષનો હતો; તેણે થરશાલેમમાં એક વર્ષ રાજ્ય કર્યું. તેની માતાનું નામ અથાલ્યા હતું. તે ઓંબ્રીની દીકરી હતી. ૩ તે પણ આહાબના કુટુંબનાં માર્ગમાં ચાલ્યો કેમ કે તેની માતા તેને ખોટા કાર્યો કરવાની સલાહ આપતી હતી.

૪ આહાબના કુટુંબની જેમ અહારાયાહએ ઈશ્વરની દ્રજિતમાં જે ખોટું હતું તે કર્યું, કારણ કે તેના પિતાના મૃત્યુ પણી તેઓ તેનો નાશ થાય એવાં સલાહસૂચનાં આપતા હતા. ૫ અને તે તેઓની ખોટી સલાહ માનતો હતો; રામોથ ગિલ્યાદ તરફ હજાએલની વિરલ્જ થુલ્જ કરવા માટે તે ઈજરાયલના રાજ, આહાબના દીકરા થહોરામ સાથે ગયો. અરામીઓએ થહોરામને ધાયલ કર્યો.

૬ રામોથ આગળ અરામના રાજ હજાએલ વિરલ્જ લડતાં જે ધા થયેલો તેમાંથી સાજો થવા માટે તે થિઝ્એલ પાછો ગયો. થહોરામ ધવાયેલો હતો તેથી અહારાયાહ, થહોરામ તેની ખબર કાઢવા થિઝ્એલ ગયો.

૭ હવે અહારાયાહ થહોરામને ત્યાં ગયો માટે ઈશ્વર અહારાયાહ પર નાશ લાવવાના હતા. જથારે તે ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે તે થહોરામ સાથે નિષ્ઠિના દીકરા યેહુ કે જેને ઈશ્વરે આહાબના કુટુંબનો નાશ કરવા અભિષિક્ત કર્યો હતો, તેની સામે ગયો. ૮ એવું બન્યું કે જથારે યેહુ આહાબના કુટુંબ પર ઈશ્વરના ન્યાયાસનનો અમલ કરતો હતો

ત્યારે તે યહૃદાના આગેવાનો અને અહારથાહની સેવામાં રહેતા તેના ભાઈઓને મહયો. યેહુએ તેઓને મારી નાખ્યા.

**૬** યેહુએ અહારથાહને શોધ્યો. તે સમક્ષનમાં સંતાઈ ગયો હતો, પણ યેહુના માણસો તેને ત્યાંથી પકડીને યેહુ પાસે લાવ્યા અને તેઓએ તેને મારી નાખ્યો. પછી તેઓએ તેને દફનાવ્યો. કેમ કે, તેઓએ કર્યું, “યહોશાફાટ કે જે ખરા હૃદયથી ઈંખરની શોધ કરતો હતો તેનો તે દીકરો છે.” તેથી અહારથાહ પછી તેના કુટુંબમાં યોઆશ વિના રાજ્ય ચલાવી શકે એવો કોઈ પુત્ર વિદ્યમાન રહ્યો ન હતો.

**૧૦** હવે જ્યારે અહારથાહની માતા અથાલ્યાએ જોયું કે તેનો દીકરો મૃત્યુ પામ્યો છે. તેણે ત્યારે ઊઠીને યહૃદિયાના રાજ કુટુંબનાં સર્વ રાજકુંવરોને મારી નાખ્યા. **૧૧** પણ રાજની દીકરી યહોશાબાથ અહારથાહના દીકરા યોઆશને જે રાજના દીકરાઓને મારી નાખવામાં આવતા હતા તેઓની વચ્ચેથી સંતારીને તેની દાઈના શયનખંડમાં લઈ ગઈ. યહોશાબાથ, રાજ યહોરામની દીકરી અને યાજક યહોયાદાની પત્ની હતી. તે અહારથાની બહેન પણ હતી. તેણે યોઆશને અથાલ્યાથી સંતારી દીધો હતો, તેથી અથાલ્યા તેને મારી શકી નહિ. **૧૨** રાજકુંવર યોઆશ તેઓની સાથે છ વરસ સુધી ઈંખરના ઘરમાં સંતાઈ રહ્યો. તે સમય દરમિયાન દેશ ઉપર અથાલ્યા રાજ્ય કરતી હતી.

## ૨૩

**૧** સાતમે વર્ષે યહોયાદા બળવાન થયો. તેણે શતાધિપતિ એટલે યહોરામનો દીકરો અગ્રાર્યા, યહોહાનાનનો દીકરો ઇશ્ભાએલ, ઓબેદનો દીકરો અગ્રાર્યા, અદાયાનો દીકરો માસેયા તથા જિખીનો દીકરો અલીશાફાટને લઈને તેઓની સાથે કોલકરાર કર્યા. **૨** તેઓએ સમગ્ર યહૃદિયામાં ફરીને ત્યાંના બધાં નગરોમાંથી લેવીઓને તેમ જ ઇજરાયલી કુટુંબોના વડીલોને એકઠા કર્યા અને તેઓ યરુશાલેમ આવ્યા. **૩** તે આખી સભાએ ઘરમાં રાજ સાથે કોલકરાર કર્યો. યહોયાદાએ તેઓને કર્યું, “જે પ્રમાણે ઈંખરે દાઉદનાં સંતાનો સંબંધી વચ્ચન આપ્યું હતું કે તેના વંશજો રાજ કરશે તેમ જુઓ, રાજનો દીકરો રાજ કરશે.

**૪** તમારે આ પ્રમાણે કામ કરવાનું છે: વિશ્રાભવારે સેવા કરનાર તમારે એટલે યાજકો અને લેવીઓ શ્રીજા ભાગે દરવાજ આગળ દ્વારપાણ તરીકે ઊભા રહેવું. **૫** અને બીજા એક તૃતીયાંશ ભાગે રાજના ભહેલ આગળ ખડા રહેવું; બાકીના શ્રીજા ભાગે ધોડાના દરવાજ આગળ ઊભા રહેવું. બધા લોકોએ ઈંખરના સભાસ્થાનના આંગણામાં રહેવું.

**૬** યાજકો તથા લેવીઓ જે સેવા કરતા હોય તેઓના સિવાય કોઈને પણ ઘરમાં પ્રવેશ કરવા દેવો નહિ; ભાત્ર તેઓએ જ અંદર જવું, કેમ કે તેઓ પવિત્ર હોઈને આજના દિવસના કામ ભાટે તેઓને નિયત કરાયા છે. સર્વ લોકોએ ઈંખરની આજા પાણી. **૭** લેવીઓએ પોતપોતાની તરવાર હાથમાં રાખીને રાજની આસપાસ ઊભા રહેવું. જે કોઈ ઘરમાં પ્રવેશે તેને મારી નાખવો. રાજ અંદર આવે કે બહાર જાય ત્યારે તમારે તેની સાથે રહેવું.”

**૮** તેથી યહોયાદા યાજકે જે આજા કરી તે સર્વનો લેવીઓએ તથા યહૃદિયાના બધાં લોકોએ પાલન કર્યું. તેઓએ પોતપોતાનાં માણસોને એટલે વિશ્રાભવારે અંદર આવનાર અને બહાર જનારને લેગા કર્યા; કેમ કે યહોયાદા યાજકે વારા પ્રમાણે પાછા જનારાઓને જવા દીધાં નહોતા. **૯** યાજક યહોયાદાએ ઘરમાં દાઉદ રાજની જે નાનીમોટી ઢાલો અને ભાલા હતા તે શતાધિપતિ અધિકારીઓને આપ્યાં.

**૧૦** યહોયાદાએ લોકોના હાથમાં હથિયાર આપીને સભાસ્થાનની જમણી બાજુ અને ડાબી બાજુ સુધી વેદી અને સભાસ્થાનને ઘેરીને રાજનું રક્ષણ કરવા તેઓને ગોઠવી

દીધા. <sup>૧૧</sup> પછી થહોયાદા રાજના દીકરાને લઈ આવ્યો. અને તેના ભાથા ઉપર મુગટ પહેરાવ્યો. તેણે તેને નિયમશાસ્ત્રના ગ્રંથની નકલ આપી. પછી તેને રાજ તરીકે જાહેર કર્યો. થહોયાદા અને તેના પુત્રોએ તેનો રાજયાભિષેક કર્યો. પછી તેઓએ કહ્યું, “રાજ ધથું જીવો.”

<sup>૧૨</sup> જ્યારે અથાલ્યાએ લોકોની બાગડોડનો અવાજ અને રાજાની સ્તુતિનો અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે તે ઘરમાં આવી. <sup>૧૩</sup> અને તેણે જોથું કે રાજ સ્તંભ પાસે દરવાજ આગળ ઊભો હતો. તેની પાસે લશકરી અધિકારીઓ અને રણશિંગડાં વગાડનારાઓ ઊભા હતા. દેશના બધા લોકો આનંદ કરતા હતા અને રણશિંગડાં વગાડતા હતા. ગાયકો વાજિંઓ સાથે ગીતો ગાઈને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતા હતા. તે જોઈને અથાલ્યાએ પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડ્યાં અને તેણે મોટે સાદે ભૂમ પાડી, “રાજદ્રોહ, રાજદ્રોહ!”

<sup>૧૪</sup> પછી યાજક થહોયાદાએ સૈન્યના ઉપરી સેનાધિપતિઓને બોલાવીને કહ્યું, “તેને સૈનિકોની હરોણની વચ્ચમાં થઈને બહાર લાવો; જે કોઈ તેની પાછળ જાય તેને ભારી નાખો.” યાજકે યેતવણી આપતા કહ્યું, “ઈશ્વરના ઘરમાં તેને ભારી નાખવી નહિં.”

<sup>૧૫</sup> તેથી તેઓએ તેને રસ્તો આપ્યો અને તે ઘોડા-દરવાજાના પ્રવેશદ્વાર પાસેથી પક્ષાર થઈને તે રાજમહેલ પાસે આવી. ત્યાં તેઓએ તેને ભારી નાખ્યો.

<sup>૧૬</sup> પછી થહોયાદાએ પોતે, સર્વ લોકો અને રાજાની વચ્ચે કરેલ કરાર કર્યો કે, તેઓ ઈશ્વરના લોકો જ બનીને રહેશો. <sup>૧૭</sup> તેથી બધા લોકોએ જઈને બાલના મંદિરને તોડી નાખ્યું; તેઓએ બાલની વેદીઓ અને મૂર્તિઓને ભાંગીને તેના ટુકડાં કરી નાખ્યા. અને બાલના યાજક ભાતાનને તે વેદીઓની સામે જ ભારી નાખ્યો.

<sup>૧૮</sup> મૂસાના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ઈશ્વરને દહીનીયાર્પણ ચાટાવવા માટે દાઉદ રાજાએ જે લેવી યાજકોની ઈશ્વરના ઘરમાં સેવા આપવા નિમણૂક કરી હતી તેઓના હાથ નીચે આનંદ તથા કિર્તન કરવાને દાઉદના સંચાલન મુજબ થહોયાદાએ સભાસ્થાન માટે કારબારીઓ નીમ્યા. <sup>૧૯</sup> તેણે ઈશ્વરના સભાસ્થાનના દરવાજાઓ આગળ કારપાણો ગોઠવી દીધા જેથી કોઈ પણ ચીતે અશુભ હોય એવો ભાણસ તેમાં દાખલ ન થાય.

<sup>૨૦</sup> થહોયાદા પોતાની સાથે શાતાધિપતિઓને, કુલીન પુરુષોને, લોકોના અધિકારીઓને તથા દેશના બધા લોકોને લઈને રાજાને સભાસ્થાનથી નીચે લઈ આવ્યો અને પછી ઈશ્વરના સભાસ્થાનના ‘ઉપલા દરવાજથી’ તેને રાજમહેલમાં લઈ ગયો અને તેને રાજસિંહાસન ઉપર બેસાડ્યો. <sup>૨૧</sup> દેશના સર્વ લોકો ખૂબ આનંદ પામ્યા અને નગરમાં સર્વત્ર શાંતિ વ્યાપી ગઈ. કેમ કે તેઓએ અથાલ્યાને તરવારથી ભારી નાંખી હતી.

## ૨૪

<sup>૧</sup> જ્યારે યોઆશ રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તેની ઉભર સાત વર્ષની હતી; તેણે યચ્છાલેમભાં ચાણીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની ભાતાનું નામ સિંહયા હતું, તે બેચેખોની હતી. <sup>૨</sup> યોઆશે થહોયાદા યાજકના દિવસોમાં ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સાંલ હતું તે કર્યું. <sup>૩</sup> થહોયાદાએ બે સ્ત્રીઓ સાથે તેના લગ્ન કરાવ્યાં અને તેને દીકરા તથા દીકરીઓ થયાં.

<sup>૪</sup> એ પછી એમ થથું કે યોઆશે ઈશ્વરના ઘરને પુનઃસ્થાપિત કરવાનું નક્કી કર્યું. <sup>૫</sup> તેણે યાજકોને તથા લેવીઓને બેગા કરીને તેઓને કહ્યું, “થહુદિયાના નગરોમાં જાઓ. અને સર્વ છારાયલીઓ પાસેથી તમારા પ્રભુ, ઈશ્વરના ઘરને પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે નાણાં ઉધરાવી લાવો. આ કામ કાળજી રાખીને ઉતાવળથી કરજો.” તોપણ લેવીઓએ તે ઉતાવળથી કર્યું નહિં.

૬ તેથી રાજાએ પ્રમુખ યાજક યહોયાદાને બોલાવીને કણ્ણું, “સાદ્ગુરુમંડપને માટે ઈશ્વરના સેવક મૂસાએ તથા ઈશ્વરાયલી લોકોએ ઠરાવેલો ફાળો યહૃદિયામાંથી તથા યરૂશાલેમમાંથી ઉધરાવવાને તેં લેવીઓને શા માટે ફરમાવ્યું નહિ?” ૭ કેમ કે પેલી દુષ્ટ સ્ત્રી અથાલ્યાના પુત્રોએ ઈશ્વરનું ઘર ભાંગી નાખ્યું હતું અને તેઓએ ઈશ્વરના ઘરની સર્વ અર્પિત વસ્તુઓ પણ બાબાલ દેવોની પૂજાના કામમાં લઈ લીધી હતી.

૮ તેથી રાજાએ આજ્ઞા કરી તે પ્રમાણે તેઓએ એક પેટી બનાવીને તેને ઈશ્વરના ઘરના પ્રવેશદ્વારે મુકાવી. ૯ પછી ઈશ્વરના સેવક મૂસાએ અરણ્યમાં ઈશ્વરાયલ પર જે ફાળો નાખ્યો હતો તે ઈશ્વરને માટે ભરી જવાને તેઓએ આખા યહૃદિયામાં તથા યરૂશાલેમમાં જહેરાત કરી. ૧૦ સર્વ આગેવાનો તથા સર્વ લોકો ઉત્સાહપૂર્વક તે કરના પૈસા ત્યાં લાવવા લાગ્યા અને પેટીમાં નાખવા લાગ્યા.

૧૧ જથારે પણ પેટી ભરાઈ જતી ત્યારે લેવીઓની મારફતે તે પેટી રાજાની કચેરીમાં લાવવામાં આવતી અને જથારે પણ તેઓ જોતા કે તેમાં ઘણાં પૈસા જમા થયા છે, ત્યારે રાજાનો પ્રધાન તથા મુખ્ય યાજકનો અધિકારી આવીને તે પેટીને ખાલી કરતા અને તેને ઉપાડીને પાછી તેની જગ્યાએ લઈ જઈને મૂકતા. દરરોજ આ પ્રમાણે કરવામાં આવતું અને તેઓએ પુષ્કળ પૈસા એકત્ર કર્યા. ૧૨ રાજાએ તથા યહોયાદાએ ઈશ્વરના ઘરની સેવાનું કામ કરનારાઓને તે આપ્યાં. ઈશ્વરના ઘરને પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે કડિયા તથા સુથારોને તેઓએ કામે રાખ્યા અને લોખંડનું તથા પિતણનું કામ કરનાર કારીગરોને પણ પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે રાખ્યા.

૧૩ તેથી કારીગરો કામે લાગી ગયા અને તેઓના હાથથી કામ સંપૂર્ણ થયું; તેઓએ ઈશ્વરના ઘરને પહેલાંના જેવું જ મજબૂત બનાવી દીધું. ૧૪ તેઓ તે કામ સમાપ્ત કરી રહ્યા, ત્યારે તેઓ બાકીના પૈસા રાજ તથા યહોયાદાની પાસે લાવ્યા. તેમાંથી ઈશ્વરના ઘરને માટે સેવાના તથા અર્પણનાં પાત્રો, યમચાઓ તથા સૌના ચાંદીની બીજી વસ્તુઓ બનાવવામાં આવી. યહોયાદાના દિવસો સુધી તેઓ ઈશ્વરના ઘરમાં નિત્ય દહ્નીયાપર્ણ ચઢાવતા હતા.

૧૫ યહોયાદા વૃદ્ધ થથો અને પાકી ઉભરે તે મરણ પામ્યો; જથારે તે મરણ પામ્યો, ત્યારે તે એકસો શ્રીસ વર્ષનો હતો. ૧૬ તેઓએ તેને રાજાઓની સાથે દાઉદનગરમાં દફનાવ્યો, કેમ કે તેણે ઈશ્વરાયલમાં તથા ઈશ્વરના ઘરના સંબંધમાં સારી સેવા બજાવી હતી.

૧૭ હવે યહોયાદાના મૃત્યુ પછી યહૃદિયાના સરદારોએ આવીને રાજાને વિનંતી કરી. પછી રાજાએ તેઓનું સાંભળ્યું. ૧૮ તેઓએ તેમના પિતૃઓના પ્રભુ, ઈશ્વરના ઘરને તજી દીધું અને અશેરીમની તથા મૂર્તિઓની પૂજા કરવા લાગ્યા. તેઓના આ અપરાધને કારણે યહૃદિયા તથા યરૂશાલેમ ઉપર ઈશ્વર કોપાયમાન થયા. ૧૯ તોપણ તેઓને પોતાની તરફ પાછા લાવવાને ઈશ્વરે તેઓની પાસે પ્રબોધકોને મોકલ્યા; પ્રબોધકોએ લોકોને યેતવણી આપી, પણ તેઓએ તેઓનું કંઈ સાંભળ્યું નહિ.

૨૦ યહોયાદા યાજકના પુત્ર ઝખાર્યા પર ઈશ્વરનો આત્મા આવ્યો; ઝખાર્યાએ લોકોની સમક્ષ ઊભા થઈને કણ્ણું, “ઈશ્વર એમ કહે છે: ‘શા માટે તમે ઈશ્વરની આજ્ઞાઓનું ઉલ્લંઘન કરીને પોતાને માથે આફત લાવો છો? તમે ઈશ્વરને તજ્યા છે, માટે તેમણે તમને તજ્યા છે.’” ૨૧ પણ તેઓએ તેની વિરુદ્ધમાં કાવતરં કરીને રાજાની આજ્ઞાથી ઈશ્વરના ઘરના ચોકમાં તેને પથ્થરા મારીને મારી નાખ્યો. ૨૨ એ પ્રમાણે, થોઆશ રાજાએ ઝખાર્યાના પિતા યહોયાદાએ તેના પર જે ઝૃપા કરી હતી, તે ન સંભારતા તેના પુત્રને મારી નાખ્યો. મરતા સમયે ઝખાર્યાએ કણ્ણું, “ઈશ્વર આ ઝૃત્ય દ્યાનમાં લઈને તેનો જવાબ આપશો.”

**૨૩** વર્ષના અંતે એમ બન્યું કે અરામીઓનું સૈન્ય યોઆશ ઉપર ચઢી આવ્યું. તેઓએ યહૃદિયા તથા યરુશાલેમ આવીને લોકોના બધા આગેવાનોને મારી નાખ્યા અને તેઓની માલમિલકત લુંટી લઈને તેઓએ દમસ્કસના રાજની પાસે તે મોકલી આપી. **૨૪** અરામીઓનું સૈન્ય ઘણું નાનું હતું, પણ ઈશ્વરે તેઓને ઘણાં મોટા સૈન્ય પર વિજય આપ્યો, કેમ કે યહૃદિયાએ પોતાના પિતૃઓના પ્રભુ ઈશ્વરનો ત્યાગ કર્યો હતો. આ રીતે અરામીઓએ યોઆશને શિક્ષા કરી.

**૨૫** જે સમયે અરામીઓ પાછા ગયા, તેઓ તો યોઆશને ગંભીર બીમારીની હાલતમાં મૂકી ગયા. તેના પોતાના સેવકોએ યહોયાદા યાજકના પુત્રના ખૂનને લીધે તેની વિરુદ્ધ કાવતરું રથીને તેને તેના બિષાનામાં મારી નાખ્યો, એ પ્રમાણે તે ભરણ પાખ્યો. તેઓએ તેને દાઉદનગરમાં દફનાવ્યો, તેને રાજાઓના કષ્ટસ્તાનમાં દફનાવ્યો નહિં. **૨૬** ત્યાં એવા કેટલાક લોકો હતા કે જેઓ તેની વિરુદ્ધ કાવતરું રચનારા હતા: આમ્ભોની મહિલા શિમાથનો દીકરો ઝાબાદ, મોઆબણ શિશ્વીથનો દીકરો યહોઝાબાદ એ બે કાવતરાખોર હતા.

**૨૭** હવે તેના દીકરાઓ ના વૃત્તાંત, તેના માટે બોલલાયેલી બવિષ્યવાણી તથા ઈશ્વરના ઘરનું પુનઃસ્થાપન એ સર્વ રાજાઓના પુસ્તકના ટીકાગ્રંથમાં લખેલાં છે. અને તેને સ્થાને તેનો દીકરો અમાસ્થા રાજ બન્યો.

## ૨૫

**૧** અમાસ્થા રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તેની ઉમર પચીસ વર્ષની હતી; તેણે યરુશાલેમમાં ઓગણાત્મીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ યહોઆદાન હતું અને તે યરુશાલેમની હતી. **૨** તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સાંદ્ર હતું તે કર્યું, પણ પૂરા હૃદયથી નહિં.

**૩** જ્યારે રાજ તેના હાથમાં સિથર થયું, ત્યારે તેના જે ચાકરોએ તેના પિતાને મારી નાખ્યો હતો તેઓને તેણે મારી નાખ્યા. **૪** પણ તેણે તેઓનાં બાળકોને મારી નાખ્યાં નહિં, પણ મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં જેમ લખેલું છે તેમ કર્યું, એમાં ઈશ્વરે એવી આજ્ઞા આપી હતી, “બાળકોના કારણે પિતાઓને મારી નાખવાં નહિં, તેમ જ પિતાઓને કારણે બાળકોને મારી નાખવા નહિં. તેના બદલે, દરેક વ્યક્તિ પોતાનાં જ પાપનાં કારણે માર્યો જાય.”

**૫** પછી, અમાસ્થાએ યહૃદિયાના લોકોને એકત્ર કર્યા અને તેઓના પૂર્વજોના કુટુંબો પ્રમાણે તેઓને, એટલે સર્વ યહૃદિયાના લોકોને તથા બિન્યામીનીઓને સહાયપતિઓ તથા શતાધિપતિઓના હાથ નીચે નીભ્યા. તેણે તેઓમાંના વીસ વર્ષના તેથી ઉપરની વય ઘરાવનારાઓની ગણતરી કરી. તો ભાલા તથા ટાલ વાપરી શકે તેવા તથા યુદ્ધમાં જઈ શકે તેવા પસ્સંદ કરેલા એવા ત્રણ લાખ માણસો મળી આવ્યા. **૬** તેણે એકસો તાલંત ચાંદી (પણ હજાર ચારસો કિલો ચાંદી) આપવાનું કહીને ઇઝરાયલમાંથી એક લાખ લડવૈયાઓને નીભ્યા.

**૭** પણ એવામાં એક ઈશ્વરભક્તે આવીને તેને કટયું, “હે રાજા, ઇઝરાયલી સૈન્યને તારી સાથે આવવા ન દઈશ, કેમ કે ઇઝરાયલીઓ એટલે એફાઇઓની સાથે ઈશ્વર નથી. **૮** પણ તેમ છતાં જો તમે જશો અને તમે ગમે તેટલી નીડરતારી લડશો, તો પણ ઈશ્વર તમને દુશ્મનો આગળ પરાજય અપાવશે. કેમ કે, સહાય કરવાને તથા પારી નાખવાને પણ ઈશ્વર સમર્થ છે.”

**૯** અમાસ્થાએ તે ઈશ્વરભક્તે કટયું, “પણ ઇઝરાયલના સૈન્ય માટે જે એકસો તાલંત ચાંદી મેં આપી છે તેનું આપણે શું કરવું?” તેણે ઉત્તર આપ્યો, “ઈશ્વર તને એથી પણ વિશેષ આપવાને સમર્થ છે.” **૧૦** તેથી અમાસ્થાએ એફાઇમાંથી જે સૈનિકો આવ્યા

હતા તેઓને પોતાના સૈન્યથી જુદા પાકીને ઘરે પાછા મોકલી દીધા; તેથી તે લોકો થહૂદિયા પર ધણાં નારાજ થયા અને ઝોધાયમાન થઈને પોતાના ઘરે ચાલ્યા ગયા.

**૧૧** અમાસ્યા પોતાના સૈન્યને હિંમતપૂર્વક ભીઠાની ખીણમાં લઈ ગયો અને ત્યાં તેણે સેઈરના દસ હજાર માણસોને હરાવ્યા. **૧૨** થહૂદિયાના સૈન્યએ બીજા દસ હજારને જીવતા પકડીને તેઓને ખડકની ટોચ પરથી નીચે ફેંકી દીધાં. તેથી તેઓ બધાના ટુકડે ટુકડાં થઈ ગયા.

**૧૩** તે દરમિયાન અમાસ્યાએ જે સૈન્યના સૈનિકોને પાછા મોકલી દીધા હતા કે જેથી તેઓ તેની સાથે યુદ્ધમાં ના જાય, તેઓએ સમર્થનથી બેથ-હોરોન સુધીના થહૂદિયાના નગરો પર હુમલો કરીને પ્રણ હજાર માણસોને મારી નાખ્યા અને મોટી લૂંટ એકત્ર કરીને ચાલ્યા ગયા.

**૧૪** તે પછી અદોમીઓની કતલ કરીને અમાસ્યા પાછો આવ્યો અને સેઈરના લોકોના દેવોને સાથે લઈ આવ્યો, તેણે પોતાના દેવો તરીકે તેઓની સ્થાપના કરી. તેણે તેઓની પૂજા કરી અને તેઓની આગળ ધૂપ બાદયો. **૧૫** તેથી ઈશ્વરનો રોષ તેના ઉપર સાઠગી ઊદ્ઘાર્યો. તેમણે એક પ્રબોધકને તેની પાસે મોકલ્યો. તેણે અમાસ્યાને કર્યું, “જે લોકોના દેવોએ પોતાના લોકોને તારા હાથમાંથી બચાવ્યા નથી તે દેવોની પૂજા તેં શા માટે કરી?”

**૧૬** એવું થયું કે તે પ્રબોધક હજુ અમાસ્યાની સાથે વાત કરતો હતો તેટલાખાં જ રાજાએ તેને કર્યું, “શું અમે તને રાજાનો સલાહકાર હરાવ્યો છે? ચૂપ રહે. શા માટે હાથે કરીને મરવા માગે છે?” પછી પ્રબોધકે જતાં જતાં કર્યું, “હું જાણું છું કે, ઈશ્વરે તારો નાશ કરવાનો નિર્ણય કર્યો છે, કારણ કે તેં આ કામ કર્યું છે. અને મારી સલાહ સાંભળી નથી.”

**૧૭** પછી થહૂદાના રાજ અમાસ્યાએ સલાહ મસલત કરીને ઇજરાયલના રાજ યેહુના પુત્ર થહોઆહારના પુત્ર યોઆશ પાસે સંદેશાવાહક મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, “આવો, આપણે યુદ્ધમાં સામસામા લડીએ.”

**૧૮** પછા ઇજરાયલના રાજ યોઆશે થહૂદાના રાજને પ્રતિઉત્તર મોકલ્યો કે, “લબાનોન પરના એક ઉટકંટાએ લબાનોનમાંના દેવદાર વૃક્ષને સંદેશો મોકલ્યો, ‘મારા પુત્ર સાથે તારી પુત્રીનાં લગ્ન કર.’ પછા લબાનોનના એક વન્ય પશુએ ત્યાંથી પક્ષાર થતી વખતે પેલા ઉટકંટાને પોતાના પગ તણે કચડી નાખ્યો. **૧૯** તું કહે છે, ‘જો, મેં અદોમને માર્યો છે’ અને તું તારા મનમાં કુલાઈ ગયો છે. તારી જીતમાં તું ધણો અભિમાની થયો છે, પછા તું તારે ઘરે રહે કેમ કે તાંત્ર પોતાનું નુકસાન તારે શા માટે વહોચી લેવું જોઈએ કે જેથી તારી સાથે થહૂદિયાના લોકો પણ માર્યા જાય?”

**૨૦** પછા અમાસ્યાએ તેનું સાંભળ્યું નહિ કેમ કે તે ઘટના તો ઈશ્વરથી થઈ હતી. તેઓ અદોમના દેવને પૂજતા હતા તેથી તેઓને તેઓના શત્રુઓના હાથમાં સોંપ્યાં હતા. **૨૧** માટે ઇજરાયલના રાજ યોઆશે ચઢાઈ કરી; અને તે તથા થહૂદિયાનો રાજ અમાસ્યા થહૂદિયાના બેથ-શેમેશમાં એકબીજાની સામે જંગે ચઢ્યા. **૨૨** થહૂદિયાના માણસો ઇજરાયલના માણસોથી હારીને પોતપોતાને ઘરે નાસી ગયા.

**૨૩** ઇજરાયલનો રાજ યોઆશ થહોઆહારના પુત્ર યોઆશના પુત્ર થહૂદિયાના રાજ અમાસ્યાને બેથ-શેમેશમાં પકડીને થરણશાલેમ લઈ ગયો. ત્યાં તેણે એફાઇના દરવાજાથી ખૂણાના દરવાજા સુધીનો ચારસો હાથ જેટલો થરણશાલેમનો કોટ તોડી નંખાવ્યો. **૨૪** તેણે ઈશ્વરના સભાસ્થાનમાંથી બધું સોનુંયાંદી તથા જે સર્વ પાત્રો તેને

મહયા હતાં તે, રાજના મહેલમાંથી કિંમતી વસ્તુઓ લઈ લીધી તે તથા ઓબેદ-અદોમના કુટુંબને તથા થોડા કેદીઓને લઈને સમર્જન પાછો ફર્યો.

**૨૫** ઈઝ રાયલના રાજ થહોઆહાગના પુત્ર થોઆશના મૃત્યુ પછી યહૂદિયાના રાજ થોઆશનો પુત્ર અમાસ્યા પંદર વર્ષ જીવ્યો. **૨૬** અમાસ્યાનાં બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે છેલે સુધી યહૂદિયાના તથા ઈઝ રાયલના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખેલાં છે.

**૨૭** હવે અમાસ્યા ઈઝરનું અનુકરણ ન કરતાં અલગ ભાર્ગ તરફ વખ્યો, તે સમયથી યરૂશાલેમમાં લોકોએ તેની વિરુદ્ધમાં બંડ કર્યું. તેથી તે લાખીશ નાસી ગયો, પણ લાખીશ સુધી તેનો પીછો કરવામાં આવ્યો અને ત્યાં તેને મારી નાખવામાં આવ્યો. **૨૮** તેઓ તેનો મૃતદેહ ઘોડા ઉપર યરૂશાલેમ લઈ આવ્યા અને ત્યાં યહૂદાના નગરમાં તેના પિતૃઓ સાથે તેને દફનાવવામાં આવ્યો.

## ૨૬

**૧** યહૂદિયાના બધા લોકોએ સોણ વર્ષની ઉભરના ઉજિયાને પસંદ કર્યો અને તેને તેના પિતા અમાસ્યા પછી રાજગાદી પર બેસાડ્યો. **૨** અમાસ્યાના મૃત્યુ પછી ઉજિયાએ યહૂદિયા માટે એલોથ પાછું મેળવ્યું. તેને ફરી બંધાવ્યું. **૩** ઉજિયા રાજ થયો ત્યારે તે સોણ વર્ષનો હતો. તેણે યરૂશાલેમમાં બાવન વર્ષ રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ યકોલ્યા હતું. તે યરૂશાલેમની વતની હતી.

**૪** તેના પિતા અમાસ્યાએ ઈઝરની દ્રષ્ટિમાં જે સાંક હતું તે કર્યું, તે જ પ્રમાણે ઉજિયાએ પણ કર્યું. **૫** ઝાર્યાદાએ તેને ઈઝર વિશેનું શિક્ષણ આપ્યું હતું અને તેની હથાતીમાં ઉજિયા ઈઝરની આરાધના કરતો હતો. જેમ જેમ તે ઈઝરના ભાર્ગ થાલતો ગયો તેમ તેમ ઈઝરે તેને સમૃદ્ધિ આપી.

**૬** ઉજિયાએ પલિસ્તીઓ ઉપર ચાદરી કરીને ગાથ, યાંને અને આશ્વોદનો કોટ તોડી પાડ્યો. તેણે આશ્વોદમાં અને પલિસ્તીઓના દેશમાં નગરો બંધાવ્યાં. **૭** ઈઝરે તેને પલિસ્તીઓ, ગૂર-બાલમાં વસતા આરબો અને મેઓનીઓની વિરુદ્ધ સહાય કરી. **૮** આખ્મોનીઓ ઉજિયાને નજરાણાં આપતા હતા અને તેની કીર્તિ મિસરની જરહદ સુધી ફેલાઈ ગઈ, કેમ કે તે ઘણો પરાક્રમી થયો હતો.

**૯** આ ઉપરાંત, ઉજિયાએ યરૂશાલેમમાં ખૂણાના દરવાજે, ખીણને દરવાજે તથા દિવાલને ખૂણાઓમાં બુરજો બાંધીને તેઓને મજબૂત કર્યા. **૧૦** તેણે અરણયમાં બુરજો બાંધ્યાં અને ઘણાં ફૂવા ખોદાવ્યા, કારણ કે તેની પાસે નીચાણના પ્રદેશમાં તેમ જ મેદાનમાં ઘણાં જનવર હતાં. તેણે દ્રાક્ષાવાડીઓ ઉગાડનાર ફટકુપ ભૂમિમાં તથા પર્વતોમાં કામ કરનાર ખેડૂતો રાખ્યા હતા, કેમ કે તેને ખેતીવાડીનો શોખ હતો.

**૧૧** આ ઉપરાંત, ઉજિયા પાસે થુજ માટે સૈન્ય હતું. તેના સૈનિકો યેઈયેલ થિટનીસ તથા માસેયા અધિકારીએ નિયત કરેલી સંખ્યા પ્રમાણે, રાજના સેનાપતિઓમાંના એકના, એટલે હનાન્યાના હાથ નીચે ટુકડીઓ પ્રમાણે લડવા નીકળી પડતા. **૧૨** પૂર્વજોનાં કુટુંબોના સરદારોની, એટલે મુખ્ય લડવૈયા પુરુષોની કુલ સંખ્યા બે હજાર છસોની હતી. **૧૩** તેમના હાથ નીચે પ્રણ લાખ, સાત હજાર પાંચસો પુરુષોનું કેળવાયેલું સૈન્ય હતું, તેઓ રાજના શત્રુઓની વિરુદ્ધ મહા પરાક્રમથી લડીને તેને મદદ કરતા હતા.

**૧૪** ઉજિયાએ આખા સૈન્યને માટે ટાલો, ભાલાઓ, ટોપ, બખતરો, ધનુષ્યો તથા ગોફણોના ગોઢા તૈથાર કરાવ્યા. **૧૫** તેણે યરૂશાલેમમાં બુરજો પર, મોરથાઓ પર ગોઠવવા માટે બાળો તથા મોટા પથ્થરો ફેંકવા માટે બાહોશ કારીગરો લારા થાંપ્રિક

ઉપકરણો બનાવડાવ્યા. તેની કીર્તિ ઘણે દૂર સુધી ફેલાઈ ગઈ, કેમ કે તે બળવાન થયો ત્યાં સુધી અજાયબ ચીતે તેને સહાય મળી હતી.

**૧૬** પણ જથારે ઉજિયા બળવાન થયો, ત્યારે તેનું હૃદય બ્રષ્ટ થયું, તેથી તેનો નાશ થયો; તેણે પોતાના પ્રભુ, ઈશ્વરની વિરળ પાપ કર્યું. તે ધૂપવેદી ઉપર ધૂપ ચટાવવા માટે ઈશ્વરના ધરમાં ગયો. **૧૭** અજાર્ય યાજક તથા તેની સાથે ઈશ્વરના હોંશી મુખ્ય યાજકો તેની પાછળ અંદર ગયા. **૧૮** તેઓએ ઉજિયા રાજને અટકાવતાં તેને કર્યું, “હે ઉજિયા, ઈશ્વરની આગળ ધૂપ ચટાવવો એ તારું કામ નથી, પણ હાચનના જે દીકરાઓ ધૂપ ચટાવવા માટે પવિત્ર થયેલા છે, તે યાજકોનું એ કામ છે. સભાસ્થાનમાંથી બહાર આવ, કેમ કે તેં પાપ કર્યું છે. ત્યાં પ્રભુ, ઈશ્વર તરફથી તને સંભાન મળશે નહિ.”

**૧૯** પછી ઉજિયાને કોધ ચટથો. તેના હાથમાં ધૂપદાની હતી. જથારે તે યાજકો પર કોપાયમાન થયો હતો, ત્યારે ઈશ્વરના ધરમાં યાજકોના જોતાં ધૂપવેદીની બાજુમાં જ તેના કપાઠમાં કોટ ફૂટી નીકળ્યો. **૨૦** અજાર્ય મુખ્ય યાજકે તથા બીજા સર્વ યાજકોએ તેની તરફ જોયું, તો તેઓએ તેના કપાઠ પર કોટ જોયો. તેઓએ તેને ત્યાંથી એકદમ કાઢી મૂક્યો. તેણે પોતે પણ બહાર નીકળી જવાને ઉતાવળ કરી, કેમ કે ઈશ્વરે તેને રોગી કર્યો હતો.

**૨૧** ઉજિયા રાજ પોતાના ભરણના દિવસ સુધી કુષ્ટરોગી રહ્યો. તેને કારણે તેને અલગ ખંડમાં રહેવું પડ્યું હતું. તેને ઈશ્વરના ધરમાં આવવાથી વંચિત રાખવામાં આવ્યો હતો. તેનો પુત્ર યોથામ રાજના મહેલનો ઉપરી થઈને દેશના લોકોનો ન્યાય શૂક્રવતો હતો.

**૨૨** ઉજિયાનાં બાકીનાં કૃત્યો પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી આમોસના પુત્ર યશાયા પ્રબોધકે લખ્યાં છે. **૨૩** તેથી ઉજિયા પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંઘી ગયો; તેઓએ તેને રાજાઓના કષ્ટરતાનની બાજુના ખેતરમાં તેના પૂર્વજોની સાથે દફનાવ્યો, કેમ કે તેઓએ કર્યું, “તે કુષ્ટરોગી છે.” તેનો પુત્ર યોથામ તેની જગ્યાએ રાજ બન્યો.

## ૨૭

**૧** યોથામ જથારે રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તેની ઉપર પથીસ વર્ષની હતી; તેણે ધરણાલેમમાં સોણ વર્ષ રાજ કર્યું. તેની ભાતાનું નામ ધરણા હતું; તે ભાદોકની દીકરી હતી. **૨** તેના પિતા ઉજિયાએ જે સારું કર્યું હતું તે પ્રમાણે તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સારું હતું તે કર્યું. તેણે ઉજિયાની ભાસ્ક ઈશ્વરના ધરમાં પ્રવેશીને પાપ કર્યું નહિ. પણ લોકો તો હજુ સુધી દુષ્ટ કાર્યો કર્યા કરતા હતા.

**૩** તેણે ઈશ્વરના ધરનો ઉપલો દરવાજો બાંધયો અને ઓફેલના કોટ ઉપર પુષ્કળ પ્રમાણમાં બાંધકામ કર્યા. **૪** આ ઉપરાંત તેણે થહૂદિયાના પહાડી પ્રદેશમાં નગરો બાંધયાં અને જંગલોમાં કિલ્લાઓ તથા બુરજો બાંધયાં.

**૫** વળી તેણે આમ્ભોનીઓના રાજની સાથે થુદ્ધ કરીને તેઓના ઉપર વિજય મેળવ્યો. તે જ વર્ષ આમ્ભોનીઓએ તેને સો તાલંત ચાંદી, દસ હજાર માપ ઘઉં તથા દસ હજાર માપ જવ ખંડણી તરીકે આપ્યાં. આમ્ભોનીઓએ તેને બીજા તથા ત્રીજા વર્ષમાં પણ એટલી ખંડણી ભરી આપી.

**૬** યોથામ બળવાન થતો ગયો, કેમ કે તે પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરના ભાર્ગ્યમાં યથાર્થ રીતે ચાલ્યો. **૭** યોથામનાં બાકીનાં કૃત્યો સંબંધી, તેના વિગ્રહો તથા તેનાં આચરણો વિષે ઈજરાયલ તથા થહૂદિયાના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખવામાં આવેલું છે.

૯ તે જ્યારે રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તેની ઉંમર પચીસ વર્ષની હતી; તેણે યદ્રશાલેમમાં સોણ વર્ષ રાજ કર્યું. ૧૦ યોથામ પોતાના પૂર્વજોની સાથે ઊંઘી ગયો અને તેઓએ તેને દાઉદનગરમાં દફનાવ્યો. તેનો પુત્ર આહાર તેને સ્થાને રાજ બન્યો.

## ૨૮

૧ આહાર જ્યારે રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તેની ઉંમર વીસ વર્ષની હતી અને તેણે યદ્રશાલેમમાં સોણ વર્ષ રાજ કર્યું. તેના પૂર્વજ દાઉદે જેમ સાચું કર્યું હતું તેમ તેણે ઈંખરની દસ્તિમાં જે સાચું હતું તે પ્રમાણે કર્યું નહિં. ૨ પણ તે ઇજરાયલના રાજાઓને માર્ગ ચાલ્યો; તેણે બાલીમની ટાપોલી મૂર્તિઓ બનાવી અને તેની પૂજા કરી.

૩ આ ઉપરાંત, જે વિદેશીઓને ઈંખરે ઇજરાયલીઓની આગઠથી હાંકી કાઢ્યાં હતા તેઓની ધિક્કારપાત્ર વર્તણૂક પ્રમાણે તે હિન્દુમુત્રની ખીણમાં ધૂપ બાળતો અને પોતાનાં બાળકોનો અભિનમાં હોમ કરતો. ૪ પર્વતો પર આવેલા ધર્મસ્થાનોમાં, પર્વત પર તથા પ્રત્યેક લીલા વૃક્ષ નીચે તે બલિદાન ચાલવતો અને ધૂપ બાળતો.

૫ આથી તેના પ્રભુ ઈંખરે તેને અરામના રાજાના હાથમાં સોંપી દીધો. અરામીઓ તેને હરાવીને તેની પ્રજામાંથી ઘણાં ભાણસોને બંદીવાન કરીને દમસ્કસમાં લઈ ગયા. આહાર ઇજરાયલના રાજાના હાથમાં કેદ પકડાયો. અને ઇજરાયલના રાજાએ તેના સૈન્યનો ભારે સંહાર કરીને તેને હરાવ્યો. ૬ રમાલ્યાના પુત્ર પેકાહે યહુદિયામાં એક જ દિવસમાં એક લાખ વીસ હજાર શૂરવીર યોજાઓને ભારી નાખ્યા. કારણ કે તેઓએ તેમના પિતૃઓના ઈંખરને તજી દીધા હતા.

૭ એઝાઇમના શૂરવીર જિખ્રીએ રાજાના પુત્ર માસેનાને અને રાજમહેલના કારબારી હાગુંનીકામ તેમ જ રાજથી થોડા નીચા દરજાના એલ્કાનાને ભારી નાખ્યા. ૮ ઇજરાયલીઓના સૈનિકોએ પોતાના ભાઈઓમાંથી સ્ત્રીઓ અને બાળકો મળીને બે લાખને પકડ્યા અને પુષ્કળ લુંટ ભેટવીને તેઓ સમજનમાં પાછા આવ્યા.

૯ પણ ત્યાં ઓદેદ નામે ઈંખરનો એક પ્રબોધક રહેતો હતો. તે સમજન પાછા ફરતાં ઇજરાયલી સૈન્યને મળવા ગયો અને તેણે કદ્યું, “યહોવા તમારા પિતૃઓના ઈંખર યહુદિયાના લોકો ઉપર છોધે ભરાયા છે અને તેથી તેમણે તેઓને તમારા હાથમાં સોંપી દીધા, પણ તમે તેઓને ભારી નાખ્યા અને તેથી તે છોધ આકાશ સૂધી ઉપર પહોંચ્યો છે. ૧૦ અને હવે તમે યહુદિયા અને યદ્રશાલેમનાં સ્ત્રીપુરુષોને ગુલામ તરીકે રાખો છો. એવું કરીને તમે પોતે પણ તમારા ઈંખર પ્રભુની વિરુદ્ધ અપરાધ કર્યા નથી? ૧૧ હવે પછી મારું કહેવું સાંભળો, આ તમારા ભાઈઓમાંથી જેઓને તમે બંદીવાન કર્યા છે તેઓને મુક્ત કરો અને ઘરે પાછા મોકલી દો. કેમ કે ઈંખરનો ઉગ્ર કોપ તમારા ઉપર છે.”

૧૨ ત્યાર બાદ કેટલાક એઝાઇમી આગેવાનો, યોહાનાનો પુત્ર અગ્રાર્ય, મશિલ્લેમોથનો પુત્ર બેદેખ્યા, શાલ્લુમનો પુત્ર હિન્દકિયા અને હાલદાઈનો પુત્ર, અમાસા યુદ્ધમાંથી પાછા ફરતા ભાણસોની સામે ઉભા રહ્યા. ૧૩ તેઓએ તેઓને કદ્યું, “તમે આ કેદીઓને અહીં લાવશો નહિં. કેમ કે તમે એવું કરવા ધારો છો જેથી અમે ઈંખર આગળ ગુનેગાર ઠરીશું અને અમારા પાપોમાં તથા ઉલ્લંઘનોમાં વધારો થશે. ઈંખરનો ઉગ્ર રોષ ઇજરાયલ ઉપરનો અગ્રૂભી રહ્યો છે.”

૧૪ તેથી સૈન્યના ભાણસોએ આગેવાનો અને આખી સભા આગળ કેદીઓ અને લુંટના સામાનને મૂકી દીધાં. ૧૫ પછી જે પુરુષોનાં નામ ઉપર દર્શાવેલાં છે તેઓએ ઊઠીને બંદીવાનોમાંથી જેઓ નિર્વિશ્વ હતા તેઓને લુંટમાંથી વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં. તેઓએ

તેમને વસ્ત્ર ઉપરાંત પગરખાં તેમ જ ખોરાક અને દ્રાક્ષારસ પણ આપ્યાં, વળી તેઓએ તેમના ઘા પર મલમ લગાવ્યો અને જે અશક્ત હતા તેઓને ગઢેડા પર બેસાડીને ખજૂરીઓનાં નગર થશીખોમાં તેઓનાં ફુટુંબ પાસે લઈ ગયા. પણી તેઓ સમજનમાં પાછા ફર્યા.

**૧૬** તે વખતે રાજા આહારે આશૂરના રાજાને પોતાની સહાય માટે સંદેશ ભોકલાવ્યો. **૧૭** કેમ કે, અદોમીઓ ફરી એકવાર થહૂદિયા પર ચઠી આવ્યા અને ઘણાં લોકોને બંદીવાન તરીકે પકડી ગયા. **૧૮** પલિસ્તીઓએ પણ નીચાણના પ્રદેશોમાં તેમ જ દક્ષિણાનાં શહેરો ઉપર હુમલો કર્યો અને આજુભાજુ ગામડાંઓ સહિત બેથ-શેમેશ, આચાલોન, ગદેરોથ, સોખો, તિઝના અને જિઝો નગરો કબજે કર્યો અને તેમાં વસવાટ કર્યો.

**૧૯** ઈજરાયલના રાજા આહારને લીધે ઈંખરે થહૂદિયાને નમાવ્યું. કેમ કે તે રાજા થહૂદિયામાં ઉજતાઈથી વતર્યો હતો અને તેણે ઈંખરની વિરુદ્ધ પાપ કર્યા હતાં. **૨૦** આશૂરના રાજા તિલ્ગાથ-પિલ્નેસેરે તેને મદદ કરવાને બદલે આવીને તેને હેરાન કર્યો. **૨૧** આહારે સભાસ્થાનમાંથી, રાજમહેલમાંથી અને પોતાના આગેવાનોના ઘરોમાંથી લુંટ ચલાવીને એ લુંટનો માલ આશૂરના રાજાને આપ્યો. પણ તેનાથી તેને કશો લાભ થયો નહિ, કશું વખ્યું નહિ.

**૨૨** અતિ સંકટના આ સમયે રાજા આહાર વધુ અને વધુ પાપ કરતો ગયો. **૨૩** દમસ્કસના જે દેવોએ તેને હાર આપી હતી તેઓને તેણે બલિદાનો ચટાવ્યા. તેણે કશ્યું, “કેમ કે અરામના રાજાઓના દેવોએ તેઓને સહાય કરી છે તો આ બલિદાનો ચટાવવાને લીધે એ દેવો મારી પણ મદદ કરશે.” પણ તેમ કરવાથી ઉલટું તેને અને આખા ઈજરાયલને ભારે નુકસાન થયું.

**૨૪** આહારે ઈંખરના સભાસ્થાનના પાત્રો બાંગીને તેના ટુકડેટુકડાં કરી નાખ્યા. તેણે ઈંખરના સભાસ્થાનના બારણાં બંધ કરીને થળશાલેમભાં ખૂણોખાંચરે બીજા દેવોની વેદી બનાવી. **૨૫** થહૂદિયાના એક એક નગરમાં દેવોની આગળ ધૂપ બાળવા ઉચ્ચસ્થાનો બાંધીને પોતાના પિતૃઓના ઈંખરનો રોષ વહોરી લીધો.

**૨૬** હવે તેનાં બાકીનાં ફૂટ્યો અને તેનાં બધાં આચરણોની વિગતો થહૂદિયા અને ઈજરાયલના રાજાઓનાં પુસ્તકમાં લખેલી છે. **૨૭** આહાર તેના પિતૃઓ જાથે ઊંઘી ગયો અને તેને થળશાલેમભાં દફનાવવામાં આવ્યો, જો કે તેને ઈજરાયલના રાજાઓના કષ્ટસ્તાનમાં દફનાવવામાં આવ્યો નહિ. તેના પણી તેનો પુત્ર હિંજકિયા રાજા બન્યો.

## ૨૮

**૧** પથીસ વર્ષની ઉમરે હિંજકિયા રાજા બન્યો અને તેણે થળશાલેમભાં ઓગણાત્રીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ અભિયા હતું. તે ઝારાયાની પુશી હતી. **૨** હિંજકિયાએ પોતાના પિતૃ દાઉદની જેમ ઈંખરની દ્રષ્ટિમાં જે સાંચ હતું તે કર્યું.

**૩** તેના શાસનના પહેલા વર્ષના પહેલા ભહિનામાં તેણે ઈંખરના સભાસ્થાનના દરવાજ ખોલી નાખ્યાં અને તેમની ભરામત કરાવી. **૪** તેણે યાજકોને અને લેવીઓને બોલાવીને પૂર્વ તરફના યોકમાં એકત્ર કર્યા. **૫** તેણે તેઓને કશ્યું, “લેવીઓ, મારી વાત જાંખ્યો! તમે પોતાને શુદ્ધ કરો, તમારા પિતૃઓના ઈંખરના સભાસ્થાનને પણ શુદ્ધ કરો અને એ પવિત્રસ્થાનમાં જે કંઈ ભહિનતા હોય તેને દૂર કરો.

**૬** આપણા પિતૃઓએ પાપ કરીને આપણા ઈંખરની દ્રષ્ટિમાં ખરાબ કામો કર્યાં છે. તેઓ તેમનો ત્યાગ કરીને જથ્યાં ઈંખર રહે છે ત્યાંથી વિમુખ થઈ ગયા. **૭** તેઓએ

મંદિરના દરવાજ બંધ કરી દીધા હતા, દીપ હોલવી નાખ્યા હતા અને ઇઝરાયલના ઈશ્વરના પવિત્રસ્થાનમાં ધૂપ કે દહનીયાર્પણ કરવાનું બંધ કરી દીધું હતું.

૯ તેથી ઈશ્વરનો કોપ યહૃદિયા અને યક્રશાલેમ ઉપર ઉતર્યો છે અને તેમણે તમે જુઓ છો તેમ, તેઓને આમતેમ હડસેલા ખાવાને અચંભાજ્ઞપ તથા ફિટકારજ્ઞપ કર્યા છે. ૧૦ આ કારણે આપણા પિતૃઓ તરવારથી મરણ પાખ્યા છે અને એને લીધે આપણા દીકરા, દીકરીઓ તથા આપણી શ્રીઓને બંદીવાન કરી લઈ જવામાં આવ્યા છે.

૧૦ હવે મેં ઇઝરાયલના પ્રભુ ઈશ્વર સાથે કરાર કરવા મારા મનને વાખ્યું છે, કે જેથી તેમનો ભયંકર છોધ આપણા ઉપરથી ઉતરી જાય. ૧૧ માટે હવે, મારા દીકરાઓ, આગસ્તું ન બનો, કેમ કે ઈશ્વરે તેની આગળ ઊભા રહીને તેમની સેવા કરવા માટે તથા તેમના સેવક થઈને ધૂપ બાળવા માટે તમને પસંદ કર્યા છે.”

૧૨ પછી લેવીઓ ઊદ્ઘાટા: કહાથીઓના પુત્રોમાંના અમાસાયનો પુત્ર માહાથ તથા અજાર્યાનો પુત્ર યોઅેલ; મરારીના પુત્રોમાંના આબ્દીનો પુત્ર કીશ તથા યહાલેલેસનો પુત્ર અગ્રાર્યા; ગેર્શોનીઓમાંના ઊઝ્માનો પુત્ર યોઆ તથા યોઆનો પુત્ર એદેન; ૧૩ અલીસાફાનના પુત્રોમાંના શિશ્વી તથા યેઉઅેલ; આસાફના પુત્રોમાંના ઝાર્યા તથા માત્તાન્યા; ૧૪ હેમાનના પુત્રોમાંના યહૃદાયેલ તથા શિમ્દી; યદૂથુનના પુત્રોમાંના શમાયા તથા ઊજિયેલ.

૧૫ તેઓએ પોતાના ભાઈઓને બેગા કર્યા અને પોતાને પવિત્ર કરીને તેઓ ઈશ્વરના વચનથી રાજાની આજ્ઞા પ્રમાણે ઈશ્વરના ઘરને શુદ્ધ કરવા સાઠ અંદર ગયા. ૧૬ યાજકો ઈશ્વરના ઘરના અંદરના ભાગમાં સફાઈ કરવા ગયા; જે સર્વ અશુદ્ધિ ઈશ્વરના સભાસ્થાનમાંથી તેઓને ભળી તે તેઓ ઈશ્વરના ઘરના આંગણામાં બહાર લાવ્યા. લેવીઓ તે અશુદ્ધિ કિંદોન નાળા આગળ બહાર લઈ ગયા. ૧૭ હવે તેઓએ પહેલા મહિનાના પહેલા દિવસે ઘરમાં સ્વરચ્છતાનું કામ શરૂ કર્યું. અને તે જ મહિનાને આઠે દિવસે તેઓ ઈશ્વરના ઘરની પરસાળમાં આવ્યા. તેઓએ આઠ દિવસમાં ઈશ્વરના ઘરને શુદ્ધ કરીને પહેલા મહિનાના સોણમાં દિવસે તે કામ પૂરું કર્યું.

૧૮ પછી તેઓએ રાજમહેલમાં હિંઝકિયા રાજાની હજૂરમાં જઈને તેને કર્યું, “અમે ઈશ્વરનું આખું ઘર, દહનીયાર્પણની વેદી અને તેનાં ઓજારો તથા અર્પેલી રોટલીની મેજ અને તેનાં સર્વ ઓજારો સ્વરચ્છ કર્યાં. ૧૯ વળી જે સર્વ પાત્રો આહાર રાજાની કારકિર્દીમાં તેણે ઉલ્લંઘન કર્યું ત્યારે દૂર કર્યાં, તેઓને પણ અમે સાફ કરીને શુદ્ધ કર્યાં છે. જુઓ, તે ઈશ્વરની વેદી આગળ મૂકેલાં છે.”

૨૦ પછી હિંઝકિયાએ વહેલી સવારે ઊઠીને નગરના આગેવાનોને એકત્ર કરીને ઈશ્વરના ઘરમાં ગયો. ૨૧ તેઓ રાજ્યને માટે, પવિત્રસ્થાનને માટે તથા યહૃદિયાના લોકો માટે પાપાર્થાર્પણને માટે સાત બણદ, સાત બેટાં, સાત હલવાન તથા સાત બજરા લાવ્યા. હિંઝકિયાએ હારુનના દીકરાઓને, એટલે યાજકોને, ઈશ્વરની વેદી પર તેમનું અર્પણ કરવાની આજ્ઞા આપી.

૨૨ તેથી તેઓએ બળદોને મારી નાખ્યા અને યાજકોએ તેમનું લોહી વેદી પર છાંટથું. તેઓએ બજરાને મારીને તેમનું લોહી પણ વેદી ઉપર છાંટથું. ૨૩ પછી રાજ તથા પ્રજાની આગળ પાપાર્થાર્પણના બજરાઓને નજુક લાવીને તેઓએ તેમના ઉપર હાથ મૂક્યા. ૨૪ યાજકોએ તેમને કાપી નાખીને તેમનું લોહી સમગ્ર ઇઝરાયલના પાપના પ્રાયશ્ક્રિત માટે વેદી ઉપર તેમનું પાપાર્થાર્પણ કર્યું; કેમ કે રાજએ એવી આજ્ઞા આપી હતી કે, સર્વ ઇઝરાયલીઓને માટે દહનીયાર્પણ તથા પાપાર્થાર્પણ કરવું જોઈએ.

**૨૪** દાઉદના પ્રભોધક ગાદની તથા નાથાન પ્રભોધકની આજા પ્રમાણે તેણે લેવીઓને ઝંગો, સિતારો તથા વીણાઓ સહિત ઈશ્વરના ઘરમાં સેવા કરવા માટે નિયુક્ત કર્યા. કેમ કે ઈશ્વરે પોતાના પ્રભોધકો દ્વારા એવી આજા આપી હતી. **૨૫** લેવીઓ દાઉદનાં વાજિઓ તથા યાજકો રણશિંગડાં લઈને ઉભા રહ્યા.

**૨૬** હિંદુભાગે વેદી ઉપર દહનીયાર્પણ યદ્રાવવાની આજા આપી. જથારે દહનીયાર્પણ યદ્રાવવાનું શરૂ થયું તે જ સમયે તેઓ ઈશ્વરનાં ગીત ગાવા લાગ્યા અને તેની સાથે રણશિંગડાં તથા ઇઝરાયલના રાજ દાઉદનાં વાજિઓ પણ વગાડવામાં આવ્યાં. **૨૭** આખી સભાએ સ્તુતિ કરી, સંગીતકારોએ ગીતો ગાયા તથા રણશિંગડાં વગાડનારાઓએ રણશિંગડાં વગાડ્યાં; એ પ્રમાણે દહનીયાર્પણ પૂર્ણ થતાં સુધી ચાલુ રહ્યું.

**૨૮** જથારે તેઓ અર્પણ કરી રહ્યા ત્યારે રાજાએ તથા તેની સાથે જેઓ હાજર હતા તે સર્વાએ નમન કરીને સ્તુતિ કરી. **૨૯** વળી હિંદુભાગ રાજાએ તથા આગેવાનોએ, દાઉદે તથા પ્રેરક આસાફે રચેલાં ગીતો ગાઈને લેવીઓને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરવાની આજા કરી. તેઓએ આનંદથી સ્તુતિનાં ગીતો ગાયા અને તેઓએ સાષંગ પ્રણામ કરીને તેમની સ્તુતિ કરી.

**૩૦** પણી હિંદુભાગે કહ્યું, “હવે તમે પોતાને ઈશ્વરને માટે પવિત્ર કરો. પાસે આવીને ઈશ્વરના ઘરમાં યજો તથા આભારાર્થાર્પણો લાવો.” આથી સમગ્ર પ્રજા યજો તથા આભારાર્થાર્પણો લાવી; જેઓના મનમાં આવ્યું તેઓ રાજ્ઞીશુશીથી દહનીયાર્પણો લાવી.

**૩૧** જે દહનીયાર્પણો પ્રજા લાવી હતી તેઓની સંખ્યા સિતોર બણદો, સો બેટાં તથા બસો હલવાન હતાં. આ સર્વ ઈશ્વરને દહનીયાર્પણ તરીકે યદ્રાવવામાં આવ્યા. **૩૨** વળી આભારાર્થાર્પણ તરીકે છસો બણદ તથા પ્રણાસો બેટાં યદ્રાવવામાં આવ્યાં.

**૩૩** પણ યાજકો ઓછા હોવાથી તેઓએ સર્વ દહનીયાર્પણોનાં ચર્મ ઉતારી શક્યા નહિ, માટે તેઓના ભાઈઓ લેવીઓએ એ કામ પૂર્ણ થતાં સુધી તથા યાજકોએ પોતાને પવિત્ર કર્યા ત્યાં સુધી તેઓને મદદ કરી; કેમ કે પોતાને પવિત્ર કરવા વિષે યાજકો કરતાં લેવીઓ વધારે કાળજી રાખતા હતા.

**૩૪** વળી દહનીયાર્પણો, તથા દરેક દહનીયાર્પણને માટે શાંત્યાર્પણોની ચરબી તથા પેથાર્પણો પણ પુજ્ઞ હતાં. તેથી ઈશ્વરના ઘરની સેવા કરવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. **૩૫** ઈશ્વરની ભક્તિ લોકો કરે તેને માટે તેમણે જે સિજ કર્યું હતું તે જોઈને હિંદુભાગ તથા સર્વ લોકોએ આનંદ કર્યો; કેમ કે એ કામ એકાઓક કરાયું હતું.

### ૩૦

**૧** હિંદુભાગે આખા ઇઝરાયલ અને યહૃદિયાને સંદેશો મોકલ્યો અને એફાઇભ અને મનાશાના લોકોને પત્રો લખ્યા. “તેઓએ ઇઝરાયલના ઈશ્વરનું પાદ્યાપર્વ પાણવા માટે યદ્રાવાલેમાં ઈશ્વરના ઘરમાં આવવું.” **૨** કેમ કે રાજાએ, તેના અધિકારીઓએ અને યદ્રાવાલેમાં આખી સભાએ બેગા થઈને નિર્ણય કર્યો હતો કે વર્ષના બીજી મહિનામાં પાદ્યાપર્વ ઊજવવું. **૩** તે સમયે તેઓ તે ઊજવી શક્યા નહોતા કેમ કે પૂરતી સંખ્યામાં યાજકો પવિત્ર થયા ન હતા અને યદ્રાવાલેમાં સર્વ લોકો એકત્ર થયા નહોતા.

**૪** આ યોજના રાજાને તેમ જ સમગ્ર સભાને સારી લાગી. **૫** તેથી એવું નક્કી કરવામાં આવ્યું કે દાનથી તે બેર-શેબા સુધી સમગ્ર ઇઝરાયલમાં એવી જહેરાત કરવી કે, બધા લોકોએ ઇઝરાયલના ઈશ્વરનું પાદ્યાપર્વ પાણવા માટે યદ્રાવાલેમ આવવું, કેમ કે નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલી રીત મુજબ તેઓએ લાંબા સમય સુધી પાશ્યું નહોતું.

**૬** તેથી રાજના હુકમથી રાજના અને તેના આગેવાનોના પત્રો લઈને સંદેશાવાહકો સમગ્ર ઇઝરાયલમાં અને યહૃદિયામાં ગયા. તેઓએ કદ્યું, “ઇઝરાયલના લોકો, તમે ઇખ્રાહિમ, ઇસહાક અને ઇઝરાયલના ઈખર તરફ પાછા ફરો, જેથી આશૂરના રાજાઓના હાથમાંથી તમારામાંના જે બચી ગયા છે, તેઓના પર ઈખર કૃપાક્રષ્ણ કરો.

**૭** તમે તમારા પિતૃઓ કે ભાઈઓ જેવા થશો નહિ; તેઓએ તો પોતાના પિતૃઓના ઈખરની વિરુદ્ધ પાપ કર્યા હતાં. તેથી ઈખરે તેઓનો નાશ કર્યો, તે તમે જોયું છે.

**૮** હવે તમે તમારા પિતૃઓના જેવા હઠીલા થશો નહિ. ઈખરને આધીન થાઓ. સદાને માટે જેને તેમણે પવિત્ર કર્યું છે તે પવિત્રસ્થાનમાં આવો, તમારા ઈખરની આરાધના કરો, કે જેથી તેનો રોષ તમારા પરથી દૂર થઈ જાય. **૯** જો તમે ખરા અંત:કરણથી ઈખર તરફ પાછા વળશો તો તમારા ભાઈઓ અને તમારા પુત્રો તેમને પકડીને લઈ જનારાની નજરમાં કૃપા પામશે. તેઓ પાછા આ દેશમાં આવી શકશે, કારણ, તમારો ઈખર કૃપાળું અને દયાળું છે. તમે જો તેના તરફ પાછા ફરશો તો તેઓ તમારાથી કદી મુખ નહિ ફેરવે.”

**૧૦** સંદેશાવાહકો એફાઇમ અને મનાશા તેમ જ છેક ઝબુલોન સુધી નગરેનગર ફરી વધયા, પણ લોકોએ તેઓની હાંકી ઉડાવી તેમ જ તેઓને હસ્તી કાઢયાં. **૧૧** જો કે આશોર, મનાશા અને ઝબુલોનમાંથી થોડા માણસો નખ થઈને યરુશાલેમમાં આવ્યા.

**૧૨** ઈખરના વચ્ચન દ્વારા રાજની તથા આગેવાનોની આજ્ઞા પ્રમાણે કરવાને ઈખરે યહૃદિયાના લોકોને એક હૃદયના કર્યા હતા.

**૧૩** બેખમીર રોટલીનું પર્વ પાણવા માટે બીજા મહિનામાં ભોટો લોકસમુદ્દાય યરુશાલેમમાં એકત્ર થયો. **૧૪** તેઓએ યરુશાલેમમાં આવેલી અન્ય દેવોની વેદીઓનો નાશ કર્યો, સર્વ ધૂપવેદીઓ તોડી નાખી અને તેઓને કિદ્રોન નાણામાં નાખી દીધી. **૧૫** પછી તેઓએ બીજા મહિનાના થૌદમા દિવસે પાસ્ખાનું હલવાન કાપ્યું. યાજકો અને લેવીઓ શરમિદા થઈ ગયા અને તેઓએ પોતાને પવિત્ર કરીને ઈખરના ઘરમાં દહનીયાર્પણો કર્યા.

**૧૬** તેઓ મૂસાના નિયમ મુજબ પોતાના દરજા પ્રમાણે પોતપોતાની જગ્યાએ ઊભા રહ્યા; યાજકોએ લેવીઓ પાસેથી લોહી લઈને વેદી પર છાંટયું. **૧૭** જે લોકો બેગા થયા હતા તેઓમાંના ઘણાએ પોતાને શુદ્ધ કર્યા નહોતા, એટલે એ લોકો રિવાજ પ્રમાણે પાસ્ખાના હલવાન ચટાવી શકે તેમ નહોતા. તેથી તેઓના વતી ઈખર માટે હલવાનો પવિત્ર કરીને, પાસ્ખા કાપવાનું કામ લેવીઓને સૌપવામાં આવ્યું.

**૧૮** કેમ કે એફાઇમ, મનાશા, ઇસ્સાખાર અને ઝબુલોનના ઘણાં લોકો શુદ્ધ થયા નહોતા, છતાં તેમણે વિધિપૂર્વક નિયમો પાણયા વગર જ પાસ્ખાનું ભોજન લીધું હતું. પણ હિઝકિયાએ તેઓને માટે પ્રાર્થના કરી કે, “દરેકને ઈખર માફ કરો; **૧૯** કે જેઓએ પોતાના પિતૃઓના ઈખરની શોધ ખરા અંત:કરણથી કરી છે - પછી ભલે તેઓ પવિત્રસ્થાનના શુદ્ધિકરણના નિયમ પ્રમાણે પવિત્ર ના થયા હોય.” **૨૦** ઈખરે હિઝકિયાની પ્રાર્થના સાંભળી અને લોકોને માફ કર્યા.

**૨૧** આ રીતે ઇઝરાયલના લોકો જેઓ યરુશાલેમમાં હતા તેઓએ સાત દિવસ સુધી બહુ આનંદ સાથે બેખમીર રોટલીના પાસ્ખાપર્વની ઊજવણી કરી. તે દરમિયાન લેવીઓ અને યાજકો દરરોજ ગીતો અને વાજિંગ્રો સાથે ઈખરની સ્તુતિ કરતા હતા.

**૨૨** ઈખરની સેવામાં ઊભા રહેનારા તમામ લેવીઓને હિઝકિયા રાજાએ ઘણું ઉતેજન આપ્યું. આમ તેઓએ સાત દિવસ સુધી શાંત્યાર્પણો કરીને ઈખર આગળ પસ્તાવો કરીને લોકોએ તેઓના પિતૃઓના ઈખરની સ્તુતિ કરી.

**૨૩** આખી સભાએ બીજા સાત દિવસ સુધી ઉત્સવ ઊજવવાનો નિર્ણય કર્યો. અને તેમણે બીજા સાત દિવસ સુધી આનંદોત્સવ કર્યો. **૨૪** કારણ કે, યહૃદાના રાજ હિઝકિયાએ પ્રજાને એક હજાર બણદો અને સાત હજાર ઘેટાં અર્પણ માટે આપ્યાં હતાં અને તેના અધિકારીઓએ તે ઉપરાંત બીજા એક હજાર બણદો અને દસ હજાર ઘેટાં આપ્યાં હતા. મોટી સંખ્યામાં યાજકોએ પોતાને પવિત્ર કર્યો હતા.

**૨૫** યાજકો અને લેવીઓ સહિત યહૃદિયાની આખી સભાએ તેમ જ ઇજરાયલથી આવેલા સમગ્ર લોકોની સભાએ તથા જે વિદેશીઓ ઇજરાયલથી આવ્યા હતા તેમ જ જેઓ યહૃદામાં વસતાં હતા એ બધાએ આનંદોત્સવ કર્યો. **૨૬** યરલશાલેમભાં ઘણો મોટો આનંદ ઉત્સવ ઊજવાયો; ઇજરાયલના રાજ દાઉદના પુત્ર સુલેમાનના સમય પછી યરલશાલેમભાં આવો ઉત્સવ કદી ઊજવાયો નહોતો. **૨૭** ત્યાર બાદ યાજકો અને લેવીઓએ ઊભા થઈને આશીર્વાદ આપ્યાં. તેઓનો અવાજ અને તેઓની પ્રાર્થના ઈંખરના પવિત્ર નિવાસમાં સ્વર્ગમાં સાંભળવામાં આવી.

### ૩૧

**૧** હવે આ સર્વ પૂરું થયું. એટલે જે સર્વ ઇજરાયલીઓ ત્યાં હજાર હતા તેઓ યહૃદિયાના નગરોમાં ગયા. અને તેઓએ ઉચ્ચસ્થાનોને ભાંગીને ટુકડેટુકડાં કરી નાખ્યા તથા અશેરીન મૂર્તિઓને કાપી નાખી. આખા યહૃદિયા તથા બિન્યામીનમાંથી, તેમ જ એફાઇઅ તથા મનાશામાંથી પણ ઉચ્ચસ્થાનો તથા વેદીઓ તોડી પાડીને તે સર્વનો નાશ કર્યો. પછી સર્વ ઇજરાયલી લોકો પોતપોતાના વતનનાં નગરોમાં પાછા ગયા.

**૨** હિઝકિયાએ યાજકોના તથા લેવીઓના ક્રમ પ્રમાણે સેવાને અર્થે વર્ગો પાડ્યા, બજેને એટલે યાજકોને તથા લેવીઓને તેણે નિશ્ચિત કામ નક્કી કરી આપ્યું. તેણે તેઓને દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યર્પણો ચઢાવવા, તેમ જ સેવા કરવા, આભાર માનવા અને ઈંખરના સભાસ્થાનના પ્રવેશદ્વારે સ્તુતિ કરવાને માટે નીમ્યા. **૩** રાજની સંપત્તિનો એક ભાગ પણ દહનીયાર્પણોને માટે, એટલે સવારનાં તથા સાંજનાં દહનીયાર્પણોને માટે, તેમ જ વિશ્રામવારના, ચંદ્રદર્શનના દિવસોનાં તથા નિયુક્ત પર્વોનાં દહનીયાર્પણોને માટે ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે આપવાનો નિર્ણય કર્યો.

**૪** તે ઉપરાંત તેણે યરલશાલેમના લોકોને આજ્ઞા કરી કે તેઓ પોતાની ઉપજનો થોડો ભાગ યાજકોને તથા લેવીઓને આપે, કે જેથી તેઓ ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રને પાઠવાને પોતાને પવિત્ર કરી શકે. **૫** એ હુકમ બહાર પડતાં જ ઇજરાયલી લોકોએ અનાજ, દ્રાક્ષારસ, તેલ, મધ્ય તથા જેતીવાડીની સર્વ ઉપજનો પ્રથમ પાક આપ્યો; અને સર્વ વસ્તુઓનો પૂરેપૂરો દશાંશ પણ તેઓ લાવ્યા.

**૬** ઇજરાયલી લોકો તથા યહૃદિયાના માણસો જેઓ યહૃદિયાના નગરોમાં રહેતા હતા, તેઓએ પણ બણદો તથા ઘેટાંનો દશાંશ તથા પોતાના પ્રભુ ઈંખરને માટે પવિત્ર કરેલી વસ્તુઓ લાવીને તેમના ટગલા કર્યો. **૭** તેઓએ આ ટગલા ત્યાં કરવાનું કામ શ્રીજ માસમાં શરૂ કર્યું અને સાત માસમાં જ પૂરું કર્યું. **૮** જ્યારે હિઝકિયાએ તથા આગેવાનોએ આવીને તે ટગલા જોયા, ત્યારે તેઓએ ઈંખરને મહિમા આપ્યો. તથા તેમના ઇજરાયલી લોકોને ધન્યવાદ આપ્યો.

**૯** પછી હિઝકિયાએ યાજકોને તથા લેવીઓને એ ટગલાઓ વિષે પૂછ્યું. **૧૦** સાદોકના કુટુંબનાં મુખ્ય યાજક અગ્રાર્યાએ તેને જવાબ આપ્યો, “લોકોએ ઈંખરના ધરમાં અર્પણો લાવવાનું શરૂ કર્યું, ત્યારથી અમે ધરાઈને જમ્યા છીએ. તેમાંથી ધરાતાં સુધી

જમ્યા પછી પણ જે વદયું છે, કારણ કે ઈશ્વરે પોતાના લોકોને પુષ્કળ આશીર્વાદ આપ્યો છે. વધારાનું જે ભાકી રહેલું છે તેનો આ મોટો સંગ્રહ છે.”

**૧૧** પછી હિંઝકિયાએ ઈશ્વરના ઘરમાં બંડારોના ઓરડા તૈથાર કરવાની આજા આપી અને તેઓએ તે તૈથાર કર્યા. **૧૨** તેઓ વિજ્ઞાસુપણે અર્પણો, દશાંશ અને પવિત્ર કરેલી વસ્તુઓ બંડારમાં લાવ્યા. લેવી કોનાન્યા તેઓની સંભાળ રાખતો હતો અને તેનો ભાઈ શિમેઈ તેનો મદદગાર હતો. **૧૩** યહિયેલ, અગ્રાંયા, નાહાથ, અસાહેલ, યદીમોથ, યોજાબાદ, અલિયેલ, યિસ્માખ્યા, માહાથ તથા બનાયા, તેઓ રાજ હિંઝકિયાના અને ઈશ્વરના ઘરના કારબાચી અગ્રાર્યાના હુકમથી કોનાન્યા તથા તેના ભાઈ શિમેઈના હાથ નીચે નિમાયેલા મુકાદમ હતા.

**૧૪** લેવી યિભનાનો દીકરો કોરે પૂર્વનો બારપાણ હતો. વળી તે ઈશ્વરનાં અર્પણો તથા પરમપવિત્ર વસ્તુઓ વહેંથી આપવા માટે, ઈશ્વરનાં ઐરિષકાર્પણો પર કારબાચી હતો. **૧૫** તેના હાથ નીચે એદેન, મિનિથામીન, યેશૂઆ, શમાયા, અમાર્યા તથા શખાન્યાને, યાજકોના નગરોમાં નીમવામાં આવ્યા હતા. નગરોમાં સર્વ કુટુંબોના જુવાનોને તથા વૃદ્ધ્યોને દાનનો હિસ્સો વહેંથી આપવાની જવાબદારી તેઓની હતી.

**૧૬** તેઓ સિવાય પુરુષોની વંશાવળીથી ગણાયેલા ત્રણ વર્ષના તથા તેથી વધારે વયના પુરુષો, જેઓ પોતપોતાનાં વર્ગો પ્રમાણે તેમને સૌપાયેલાં કામોમાં સેવા કરવા માટે દરરોજના કાર્યક્રમ પ્રમાણે ઈશ્વરના ઘરમાં જતા હતા, તેઓનો તેમાં સમાવેશ થતો ન હતો.

**૧૭** તેઓની વંશાવળી પરથી તેઓના પૂર્વજોનાં કુટુંબો પ્રમાણે યાજકોની થાઢી તૈથાર કરવામાં આવી હતી. લેવીઓને તેઓના વર્ગો પ્રમાણે તેઓને સૌપાયેલા કામ પર હાજર રહેનાર વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે ઉમરના ગણવામાં આવ્યા હતા. **૧૮** સમગ્ર પ્રજામાંનાં સર્વ બાળકો, પતનીઓ, દીકરા તથા દીકરીઓની, તેઓની વંશાવળી પ્રમાણે ગણતની કરવામાં આવી હતી. તેઓ પોતાના પવિત્ર કામ પર પ્રામાણિકપણે હાજર રહેતા હતા. **૧૯** વળી જે યાજકો હારુનના વંશજો હતા તેઓ પોતાના દરેક નગરની આસપાસનાં ગામોમાં રહેતા હતા, તેઓને માટે પણ કેટલાક પસંદ કરેલા માણસોને નીમવામાં આવ્યા હતા, જેથી તેઓ યાજકોમાંના સર્વ પુરુષોને તથા લેવીઓમાં જેઓ વંશાવળી પ્રમાણે ગણાયા હતા, તેઓ સર્વને ખોરાક તથા અન્ય સામગ્રી વહેંથી આપે.

**૨૦** હિંઝકિયાએ સમગ્ર થહૂદિયામાં આ પ્રમાણે કર્યું. તેણે પ્રભુ પોતાના ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સારં તથા સાચું હતું તે વિજ્ઞાસુપણે કર્યું. **૨૧** ઈશ્વરના ઘરને લગતું, નિયમશાસ્ત્રને લગતું તથા ઈશ્વરની આજાઓને લગતું જે કંઈ કામ પોતાના ઈશ્વરની સેવાને અર્થે તેણે હાથમાં લીધું, તે તેણે પોતાના ખરા અંત:કરવાથી કર્યું અને તેમાં તે ફ્રેન્ટ પામ્યો.

## ૩૨

**૧** હિંઝકિયા રાજાએ આ સેવાભક્તિના કાર્યો નિષ્ઠાપૂર્વક કર્યા. તેના થોડા સમય પછી આશ્શૂરના રાજ સાનહેરીબે થહૂદિયા પર યથાઈ કરી અને કિલેબંદીવાળાં નગરો સામે પડાવ નાખ્યો. અને હુમલો કરીને આ નગરોને કબજે કરવાનો હુકમ આપ્યો. **૨** જ્યારે હિંઝકિયાએ જોથું કે સાનહેરીબ આવ્યો છે અને તેનો છરાદો થચાલેમ ઉપર આકમણ કરવાનો છે, **૩** ત્યારે જે ઝરાઓ નગરની બહાર હતા તે ઝરાઓનું પાણી બંધ કરી દેવા વિષે તેણે પોતાના આગેવાનો તથા સામર્થ્યવાન પુરુષોની સલાહ પૂછી. તેઓએ તેને માર્ગદર્શન આપ્યું. **૪** ઘણાં લોકો બેગા થયા અને તેઓએ સર્વ

ગરાઓને તથા દેશમાં થઈને વહેતાં નાળાંને પૂરી દીધાં. તેઓએ કદ્યું, “શા માટે આશૂરના રાજાઓને ઘણું પાણી મળવું જોઈએ?”

<sup>૫</sup> હિંઝકિયાએ ભાંગી ગયેલો કોટ હિંમત રાખીને ફરીથી બાંધયો; તેના પર બુરજો બાંધયા અને કોટની બહાર બીજો કોટ પણ બાંધયો. તેણે દાઉદનગરમાંના મિલ્લોને મજબૂત કર્યું અને પુષ્કળ બરછીઓ તથા ઢાલો જનાવી.

<sup>૬</sup> તેણે લશ્કરના સેનાપતિઓની નિમણૂક કરીને તેઓને નગરના દરવાજા પાસેના ચોકમાં પોતાની હજુરમાં એકપ્ર કર્યા. અને તેઓને ઉત્તેજન આપતા કદ્યું, <sup>૭</sup> “તમે બણવાન તથા હિંમતવાન થાઓ. આશૂરના રાજાથી તથા તેની સાથેના મોટા સૈન્યથી ગભરાશો તથા નાહિંમત થશો નહિં, કેમ કે તેની સાથેના સૈન્ય કરતાં આપણી સાથે જેઓ છે તેઓ વધારે છે. <sup>૮</sup> તેની પાસે ફકત માણસો જ છે, પણ આપણને સહાય કરવાને તથા આપણાં યુદ્ધો લડવાને આપણી સાથે આપણા પ્રભુ ઈશ્વર છે.” પછી યહુદિયાના રાજ હિંઝકિયાના ઉત્તેજનથી લોકો ઉત્સાહિત થયા હતા.

<sup>૯</sup> તે પછી, આશૂરના રાજ સાન્હેરીબે પોતાના ચાકરોને યરુશાલેમમાં મોકલ્યા (તે તો પોતાના સર્વ બણવાન સૈન્ય સાથે લાખીશની સામે પડેલો હતો) તથા યહુદિયાના રાજ હિંઝકિયાને અને યરુશાલેમમાં રહેતા યહુદિયાના સર્વ લોકોને કહેવડાયું, <sup>૧૦</sup> “આશૂરનો રાજ સાન્હેરીબ કહે છે કે, ‘તમે કોના ઉપર ભરોસો રાખીને યરુશાલેમની દેરાબંધી સહન કરી રહ્યા છો?’

<sup>૧૧</sup> ‘ઈશ્વર અમારા પ્રભુ અમને આશૂરના રાજના હાથમાંથી બચાવશો’, એવું તમને કહીને હિંઝકિયા ગેરમાર્ગ દોરી રહ્યો છે, તે તમને દુકાણ અને તરસથી રીબાઈને મૃત્યુને સોંપી રહ્યો છે. <sup>૧૨</sup> શું એ જ હિંઝકિયાએ તેના ઉચ્ચસ્થાનો અને તેની વેદીઓ કાઢી નાખીને યહુદાને તથા યરુશાલેમને આજા નહોતી આપી કે તમારે એક જ વેદી આગળ આરાધના કરવી તથા તેના જ ઉપર ધૂપ બાળવો?

<sup>૧૩</sup> તમને ખબર નથી કે મેં અને મારા પિતૃઓએ બીજા દેશોના લોકોના શા હાલ કર્યા છે? તે દેશોના લોકોના દેવો પોતાના દેશોને મારા હાથમાંથી બચાવી શકવાને સમર્થ છે? <sup>૧૪</sup> મારા પિતૃઓએ નાશ કરી નાખેલી પ્રજાઓના દેવોમાં એવો કોણ હતો કે જે પોતાના લોકોને મારા હાથમાંથી બચાવી શકયો હોય? તો પછી તમારા ઈશ્વર તમને મારા હાથમાંથી બચાવવાને શી રીતે સમર્થ હોઈ શકે? <sup>૧૫</sup> હવે હિંઝકિયા તમને જે રીતે સમજાવે છે તે રીતે તમે છેતરાશો નહિં. તેનો વિશ્વાસ કરશો નહિં, કેમ કે કોઈ પણ પ્રજા કે રાજ્યનો દેવ પોતાના લોકોને મારાથી કે મારા પૂર્વજોથી બચાવી શકયા નથી. તો પછી મારા હાથમાંથી તમને બચાવવાને તમારા ઈશ્વર કેટલા શક્તિમાન છે?”

<sup>૧૬</sup> આ મુજબ, સાન્હેરીબના માણસો ઈશ્વર પ્રભુ અને તેના સેવક હિંઝકિયાની વિરલ્લભમાં બકવાસ કર્યા. <sup>૧૭</sup> સાન્હેરીબે પોતે પણ ઇજરાથલના ઈશ્વરનું અપમાન કરતા પત્રો લખ્યા અને તેમની વિરલ્લ ઉદ્ગારો કર્યા. તેણે કદ્યું કે, “જેમ બીજા દેશોની પ્રજાઓના દેવો પોતાના લોકોને મારા હાથથી બચાવી શકયા નથી તેમ હિંઝકિયાના ઈશ્વર પણ તેમની પ્રજાને મારા હાથથી નહિં બચાવી શકે.”

<sup>૧૮</sup> યરુશાલેમના જે લોકો કોટ ઉપર ઉભેલા હતા તેઓ મુશ્કેલીમાં મુકાઈ જાય અને ડરી જાય કે જેથી તેઓ નગરને કબજે કરી શકે તે માટે તેઓએ તેઓને યહુદી ભાષામાં મોટા અવાજથી ધમકી આપી. <sup>૧૯</sup> જગતના બીજા લોકોના દેવો જેવા યરુશાલેમના ઈશ્વર પણ માણસોના હાથથી બનાવેલા હોય તેમ તેઓ તેમના વિષે એલફેલ બોલતા હતા.

<sup>૨૦</sup> આવી વિકટ પરિસ્થિતિમાં આ બાબતને માટે રાજ હિંઝકિયાએ અને આમોસના પુત્ર યશાયા પ્રબોધકે આકાશ તરફ કષ્ટ કરીને પ્રાર્થના કરી. <sup>૨૧</sup> યહોવાહે એક દૂતને

મોકલ્યો. તેણે આશૂરના રાજ સાનહેરીબની છાવણીમાં જે થોંઝાઓ, સેનાપતિઓ અને અધિકારીઓ હતા તે સૌને મારી નાખ્યા. તેથી સાનહેરીબને શરમિંદા થઈને પોતાને દેશ પાછા જવું પડ્યું. તે પોતાના દેવના મંદિરમાં ગયો. અને ત્યાં તેના પોતાના જ કોઈ એક પુત્રાને તેને તરવારથી મારી નાખ્યો.

<sup>૨૨</sup> આ ચીતે ઈશ્વરે હિંઝકિયાને તથા યરુશાલેમના રહેવાસીઓને આશૂરના રાજ સાનહેરીબના તથા બીજા બધાના હાથમાંથી બચાવી લીધા અને યારે બાજુથી તેઓનું રક્ષણ કર્યું. <sup>૨૩</sup> ઘણાં લોકો યરુશાલેમમાં ઈશ્વરને માટે અર્પણો લાવ્યા તથા યહૃદાના રાજ હિંઝકિયાને પણ ઉત્તમ વસ્તુઓ બેટમાં આપી. તેથી આ સમયથી તે સર્વ પ્રજાઓમાં પ્રિય અને આદરપાત્ર થયો.

<sup>૨૪</sup> પછીના થોડા દિવસો બાદ હિંઝકિયા ભરણાતોલ બીમારીનો ભોગ થયો. તેણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી; તેના જવાબમાં ઈશ્વરે તેની સાથે વાત કરી અને તે તેને સાજો કરશે તેવું દર્શાવવા માટે તેને એક ચિઠ્ઠન આપવામાં આવ્યું. <sup>૨૫</sup> પણ હિંઝકિયાને ઈશ્વર તરફથી જે સહાય મળી હતી તેનો બદલો તેણે થોગ્ય ચીતે વાખ્યો નહિ. તે પોતાના હૃદયમાં ગર્વિષ્ણ થયો. તેથી તેના પર, તેમ જ યહૃદા તથા યરુશાલેમ પર ઈશ્વરનો કોપ ઉત્તી આવ્યો. <sup>૨૬</sup> આવું થવાથી હિંઝકિયા પોતાનો ગર્વ છોડીને છેક દીન થઈ ગયો. યહૃદિયા અને યરુશાલેમના રહેવાસીઓ પણ રાજાની માફક નમ્ર થયા. તેથી હિંઝકિયાના જુવનકાળ દરમિયાન ઈશ્વરનો રોષ ફરી તેમના પર ઉત્થો નહિ.

<sup>૨૭</sup> હિંઝકિયા પુષ્કળ સંપત્તિ અને કીર્તિ પામ્યો. તેણે સોનું, ચાંદી, રતનો, અત્તર, ટાલ અને બીજી કિંમતી વસ્તુઓ રાખવા ભંડારો બનાવ્યા. <sup>૨૮</sup> તેમ જ અનાજની ફસલ, દ્રાક્ષારસ અને તેસ માટે કોણારો, બધી જાતનાં જાનવરો માટે તબેલા તથા બેટાં માટે વાડા બંધાવ્યા. <sup>૨૯</sup> વળી આ ઉપરાંત તેણે પોતે નગરો વસાવ્યાં અને પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઘેટાંબકરાં તથા અન્ય જાનવરોની સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી. ઈશ્વરે તેને પુષ્કળ સંપત્તિ આપી હતી.

<sup>૩૦</sup> હિંઝકિયાએ ગિહોનના ઉપલાણે વહેતા ઝરણાંને બંધ કર્યું અને તેનાં પાણીને તે દાઉદનગરની પદ્ધતિમે વાળી લાવ્યો. હિંઝકિયા તેના દશેક કાર્યમાં સફળ થયો. <sup>૩૧</sup> બાબિલના સત્તાધારીઓએ દેશમાં બનેલા ચમતકાર વિષે તેને પૂછવા એલચીઓ મોકલ્યા હતા. તેની પચીક્ષા થાય અને તેના હૃદયમાં જે હોથ તે સર્વ જાણવામાં આવે માટે ઈશ્વરે તેને સ્વતંત્રતા બક્ષી હતી.

<sup>૩૨</sup> હિંઝકિયાની અન્ય બાબતો અને તેણે જે સારાં કાર્યો કર્યા હતાં તે વિષેની નોંધ આમોસના પુત્ર યશાયા પ્રબોધકના પુસ્તકમાં તથા યહૃદિયાના અને ઇજરાયલના રાજાઓના ઇતિહાસના પુસ્તકમાં લખેલી છે. <sup>૩૩</sup> હિંઝકિયા તેના પિતૃઓની સાથે ઊંધી ગયો અને તેને તેના પિતૃઓ સાથે દાઉદના વંશજોના કષ્ટરસ્તાનમાં ઉપરના ભાગમાં દફનાવવામાં આવ્યો. તે મૃત્યુ પામ્યો ત્યારે યહૃદિયાના બધા લોકોએ અને યરુશાલેમના બધા રહેવાસીઓએ તેને અંતિમ આદર આપ્યો. તેના પછી તેનો પુત્ર મનાશા રાજ બન્યો.

### ૩૩

<sup>૧</sup> મનાશા બાર વર્ષની ઉમરે રાજ બન્યો. તેણે પંચાવન વર્ષ જુદી યરુશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું. <sup>૨</sup> ઇજરાયલીઓની આગળથી ઈશ્વરે જે પ્રજાઓને કાઢી મૂકી હતી તેઓના જેવાં દિક્કારપાત્ર કાર્યો કરીને તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં ખરાબ કાર્ય કર્યું. <sup>૩</sup> તેના પિતા હિંઝકિયાએ જે ઉચ્ચસ્થાનો તોડી પાડ્યાં હતાં તે તેણે ફરી બંધાવ્યાં. વળી તેણે

ભાલીમને માટે વેદીઓ અને અશેરોથની મૂર્તિઓ બનાવી તેમ જ આકાશના બધાં નક્ષત્રોની પૂજા કરી.

**૪** જે સભાસ્થાન વિષે ઈશ્વરે એમ કદ્યું હતું કે, “યરુશાલેમમાં મારું નામ સદાકાળ કાથમ રહેશે.” તેમાં તેણે અન્ય દેવોની વેદીઓ બંધાવી. **૫** તે સભાસ્થાનના બદ્ધે ચોકમાં તેણે આકાશનાં તારામંડળ માટે વેદીઓ સ્થાપિત કરી. **૬** વળી તેણે બેન-હિન્દોમની ખીણામાં પોતાનાં જ છોકરાનું અર્દિનમાં બલિદાન કર્યું. તેણે શુકન જોવડાવ્યા, મેલીવિદ્યા કરી, જદુમંત્રનો ઉપયોગ કર્યો અને ભૂવાઓ તથા તાંત્રિકોની સલાહ લીધી. ઈશ્વરની નજરમાં તેણે સર્વ પ્રકારની દુષ્ટતા કરીને તેણે ઈશ્વરને અતિશય કોપાયમાન કર્યા.

**૭** મનાશાએ અશેરાની કોતરેલી મૂર્તિઓ બનાવીને ઈશ્વરના ઘરમાં મૂકી. જે સભાસ્થાન વિષે ઈશ્વરે દાઉદ તથા તેના પુત્ર સુલેમાનને કદ્યું હતું, “આ ઘરમાં તેમ જ યરુશાલેમ કે, જે નગર મેં ઈઝરાયલનાં સર્વ કુળોમાંથી પસંદ કર્યું છે, તેમાં મારું નામ હું સદા રાખીશ. **૮** જો તમે મારી આજ્ઞાઓને એટલે કે મૂસાએ તમને આપેલા સર્વ નિયમો અને આજ્ઞાઓને આધીન રહેશો તો તમારા પૂર્વજોને મેં આપેલા આ દેશમાંથી ઈઝરાયલને હું કદી કાઢી મૂકીશ નહિં.” **૯** મનાશાએ યહૃદિયાના તથા યરુશાલેમનાં રહેવાસીઓને ભુલાવામાં દોર્યા, જેથી જે પ્રજાનો ઈશ્વરે ઈઝરાયલી લોકો આગળથી નાશ કર્યો હતો તેઓના કરતાં પણ તેઓની દુષ્ટતા વધારે હતી.

**૧૦** ઈશ્વરે મનાશા તથા તેના લોકોની સાથે વાત કરી; પણ તેઓએ ધ્યાન આપ્યું નહિં. **૧૧** તેથી ઈશ્વરે તેઓની વિરુદ્ધ આશૂરના રાજના સૈન્યને તેઓની સામે મોકલ્યા અને તેઓ મનાશાને સાંકળોથી જક્કીને તથા બેઠીઓ પહેંચાવીને બાબિલમાં લઈ ગયા.

**૧૨** મનાશા જથારે સંકટમાં ફસાઈ ગયો, ત્યારે તેણે પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરને પ્રસંગ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને પોતાના પૂર્વજોના ઈશ્વરની આગળ અતિશય નભે બન્યો. **૧૩** તેણે તેમની પ્રાર્થના કરી; અને ઈશ્વરે તેની વિનંતી કાને ધરીને તેની પ્રાર્થના માન્ય કરી તેને યરુશાલેમમાં તેના રાજ્યમાં પાછો લાવ્યા. પણ મનાશાને ખાતરી થઈ કે યહોવા તે જ ઈશ્વર છે.

**૧૪** આ પણી, મનાશાએ દાઉદનગરની બહારની દીવાલ ફરીથી બાંધી, ગિહોનની પણ્ણિમ બાજુએ, ખીણામાં મણી દરવાજા સુધી તે દીવાલ બાંધી. આ દીવાલ ઓફેલની આસપાસ વધારીને તેને ઘણી ઊંચી કરી. તેને યહૃદિયાના સર્વ કિલ્લાવાળા નગરોમાં નીડર સરદારોની નિમણૂક કરી. **૧૫** તેણે વિદેશીઓના દેવોને, ઈશ્વરના ઘરમાંથી પેલી મૂર્તિઓને તથા જે સર્વ વેદીઓ તેણે ઈશ્વરના ઘરના પર્વત પર તથા યરુશાલેમમાં બાંધી હતી, તે સર્વને તોડી પાડીને તેનો બંગાર નગરની બહાર નાખી દીધો.

**૧૬** તેણે ઈશ્વરની વેદી ફરી બંધાવી. અને તેના પર શાંત્યર્પણોના તથા આભાર માનવાને કરેલા અર્પણના યજો કર્યા; તેણે યહૃદિયાને ઈઝરાયલના પ્રભુ ઈશ્વરની સેવા કરવાની આજ્ઞા આપી. **૧૭** તેમ છતાં હજુ પણ લોકો ધર્મસ્થાનોમાં અર્પણ કરતા, પણ તે ફક્ત પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરને માટે જ કરતા.

**૧૮** મનાશાનાં બાકીનાં કાર્યો જ્ઞંબંધીની, તેણે કરેલી તેમના ઈશ્વરની પ્રાર્થનાની અને ઈઝરાયલના પ્રભુ ઈશ્વરને નામે પ્રબોધકોએ ઉચ્ચારેલાં વચ્ચનોની સર્વ વિગતો ઈઝરાયલના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખેલી છે. **૧૯** તેણે કરેલી પ્રાર્થના, ઈશ્વરે આપેલો તેનો જવાબ, તેનાં બધાં પાપો તથા અપરાધ, જે જગ્યાઓમાં તેણે ધર્મસ્થાનો બાંધયાં અને અશેરીમ તથા કોતરેલી મૂર્તિઓ બેસાડી તે સર્વ બાબતોની નોંધ પ્રબોધકના પુસ્તકમાં કરવામાં આવેલી છે. **૨૦** મનાશા પોતાના પૂર્વજો સાથે ઊંઘી ગયો અને

તેઓએ તેને તેના પોતાના મહેલમાં દફનાવ્યો. તેના પણી તેનો દીકરો આમોન રાજ બન્યો.

**૨૧** આમોન જથારે રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે બાવીસ વર્ષનો હતો; તેણે યચ્છાલેમમાં બે વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. **૨૨** જેમ તેના પિતા મનાશશાઅે કર્યું હતું તેમ તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં ખોટું હતું તે જ પ્રમાણે કર્યું. તેના પિતા મનાશશાઅે કોતરેલી મૂર્તિઓ બનાવી હતી તે સર્વને આમોને બલિદાન આપ્યાં અને તેઓની પૂજા કરી. **૨૩** જેમ તેનો પિતા મનાશશા નબ્ર થઈ ગયો હતો તેમ તે ઈશ્વરની આગળ નબ્ર થયો નહિ. પરંતુ તે ઉત્તરોત્તર અધિક અપરાધ કરતો ગયો.

**૨૪** તેના ચાકરોએ તેની વિચ્છદમાં બટવો કરીને તેને તેના પોતાના જ મહેલમાં જ મારી નાખ્યો. **૨૫** પણ દેશના લોકોએ, આમોન રાજની વિચ્છદ બંડ ઉઠાવનારાઓને મારી નાખ્યા અને તેના પુત્ર યોશિયાને તેની જગ્યાએ રાજ બનાવ્યો.

### ૩૪

**૧** જથારે યોશિયા રાજ કરવા લાગ્યો, ત્યારે તે આઠ વર્ષનો હતો; તેણે યચ્છાલેમમાં એકશ્રીસ વર્ષ સુધી રાજ કર્યું. **૨** તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે સારં હતું તે પ્રમાણે કર્યું અને પોતાના પૂર્વજ દાઉદને માર્ગ ચાલીને તેની જમણે કે ડાબે ખસ્યો નહિ. **૩** તેના શાસનના આઠમે વર્ષે, એટલે કે જથારે તે ભાગ સોણ વર્ષનો કિશોર હતો, ત્યારે તેણે પોતાના પૂર્વજ દાઉદના ઈશ્વરની શોધ કરવાની શરૂઆત કરી. જારમા વર્ષમાં તેણે ધર્મસ્થાનો, અશેરીમ મૂર્તિઓ, કોતરેલી મૂર્તિઓ તથા ઢાળેલી મૂર્તિઓને તોડિફોગી નાખીને યહૃદિયા તથા યચ્છાલેમને તે શુદ્ધ કરવા લાગ્યો.

**૪** લોકોએ તેની આગળ બાલીમની વેદીઓ તોડી પાડી; જે સૂર્યમૂર્તિઓ ઉચ્ચસ્થાનો પર હતી તેઓને તેણે કાપી નાખી. તેણે અશેરીમ મૂર્તિઓ, કોતરેલી મૂર્તિઓ તથા ઢાળેલી મૂર્તિઓનો ભાંગીને ભૂકો કરી નાખ્યો. તેઓની આગળ જેઓએ થજો કર્યા હતા તેઓની કબરો પર તે ભૂકો વેર્યો. **૫** તેણે તેઓની વેદીઓ પર યાજકોના હાડકાં બાદયાં. આ રીતે તેણે યહૃદિયાને તથા યચ્છાલેમને શુદ્ધ કર્યા.

**૬** તેણે મનાશશા, એઝાઇમ, શિમયોન તથા નફતાલીના નગરો સુધી તેઓની આસપાસનાં ખંડેરોમાં આ પ્રમાણે કર્યું. **૭** તેણે વેદીઓ તોડી પાડી, અશેરીમ મૂર્તિઓનો તથા કોતરેલી મૂર્તિઓનો ફૂટીને ભૂકો કર્યો અને ઇજરાયલના આખા દેશમાં સર્વ સૂર્યમૂર્તિઓને કાપી નાખીને તે યચ્છાલેમ પાછો આવ્યો.

**૮** હવે તેના રાજ્યના અટારમાં વર્ષે, દેશને તથા સભાસ્થાનને શુદ્ધ કર્યા પણી, તેણે અસાલ્યાના પુત્ર શાફાનને, નગરના સૂભા ભાસેયાને તથા ઈતિહાસકાર યોઆહાઝના પુત્ર યોઆને પોતાના પ્રભુ ઈશ્વરનું સભાસ્થાન સભારવા માટે મોકલ્યા. **૯** તેઓ મુખ્ય યાજક હિલ્કિયાની પાસે ગયા અને જે પૈસા ઈશ્વરના ઘરમાં લોકો લાવ્યા હતા તે તથા દ્વારકાદ્વારા લેવીએ મનાશશા, એઝાઇમ તથા ઇજરાયલના જે બાકી રહેલા હતાં તેમની પાસેથી તથા યહૃદિયા, બિન્યામીન તથા યચ્છાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ પાસેથી, ઉધરાવેલા હતાં તે દાનના નાણાં તેઓએ તેને સોંપ્યાં.

**૧૦** તેઓએ તે નાણાં ઈશ્વરના સભાસ્થાન પર દેખરેખ રાખનારા કામદારોને સોંપ્યાં. તે ભાણસોએ ઘરમાં કામ કરનારા કામદારોને સભાસ્થાનની ભરામત કરીને સભારવા સારુ તે આપ્યાં. **૧૧** તેઓએ ઘડેલા પથ્થરો જોડવાને માટે જોઈતાં લાકડાં ખરીદવા સારુ તથા જે ઈમારતોનો યહૃદિયાના રાજાઓએ નાશ કર્યો હતો તેઓને સારુ જોઈતા પાટડા લેવાને સારુ તે નાણાં સુથારોને અને કડિયાઓને આપ્યાં.

૧૨ તે ભાણસો વિજ્ઞાસુપણે કામ કરતા હતા. ભરારીના પુત્રોમાંના લેવીઓ થાહાથ અને ઓબાદ્યા તથા કહાથીઓના પુત્રોમાંના ઝખાર્યા અને ભશુલ્લાભ તેઓના પર દેખદેખ રાખતા હતા. બીજા લેવીઓ પણ હતા જેઓ કુશળ સંગીતકાર હતા તેઓ પણ કામદારોને નિર્દેશ કરતા હતા. ૧૩ આ લેવીઓ ભાર ઊંચકનારાઓ તેમ જ જુદાં જુદાં કામોના કારીગરો પર પણ દેખદેખ રાખતા હતા. વળી કેટલાક લેવીઓ સથિવ, કારભારીઓ અને કારપાળો તરીકે ફરજ બજાવતા હતા.

૧૪ ઈશ્વરના ઘરમાં સંગ્રહ કરેલાં નાણાંને જથારે તેઓ બહાર કાઢતાં હતા ત્યારે મૂસા દારા આપવામાં આવેલું ઈશ્વરના નિયમોનું પુસ્તક હિલિકયા થાજકને હાથ લાગ્યું. ૧૫ તે બતાવતાં હિલિકયાએ શાફાન શાસ્ત્રીને કહ્યું, “ઈશ્વરના સભાસ્થાનમાંથી મને નિયમનું આ પુસ્તક મળ્યું છે.” હિલિકયાએ તે પુસ્તક શાફાનને આપી દીધું. ૧૬ શાફાન તે પુસ્તક રાજ પાસે લઈ ગયો અને કહ્યું, “તારા સેવકો તેમને સૌપેલું કામ વિજ્ઞાસપૂર્વક કરી રહ્યા છે.

૧૭ જે નાણાં ઈશ્વરના ઘરમાં હતાં તે તેઓએ બહાર કાઢી લીધા છે અને તેને મુકાદમોને અને કારીગરોને સૌપી દીધાં છે.” ૧૮ શાસ્ત્રી શાફાને રાજને એ પણ કહ્યું કે, “થાજક હિલિકયાએ મને એક પુસ્તક આપ્યું છે.” પણ તેણે તે પુસ્તક રાજ સમક્ષ વાંચ્યું. ૧૯ રાજએ જથારે નિયમશાસ્ત્રનાં વચનો સાંભાયાં ત્યારે તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડી નાખ્યાં.

૨૦ હિલિકયાને, શાફાનના પુત્ર અહિકામને, મિખાના પુત્ર આફદોનને, શાસ્ત્રી શાફાનને તથા રાજના સેવક અસાધાને રાજએ હુકમ કર્યો કે, ૨૧ “તમે જાઓ અને મારી ખાતર તેમ જ ઈગરાયલમાં તથા થહૂદામાં બાકી રહેલાઓને ખાતર મળી આવેલા આ પુસ્તકનાં વચનો સંબંધી ઈશ્વરની ઈચ્છા પૂછો. ઈશ્વરનો રોષ આપણા ઉપર થયો છે, તે ભયંકર છે, કારણ કે આ પુસ્તકમાં જે જે લખેલું છે તે પ્રમાણે આપણા પિતૃઓએ ઈશ્વરનું વચન પાપથું નથી.”

૨૨ તેથી હિલિકયા અને રાજએ જે ભાણસોને આજા આપી હતી તે સર્વ પોશાકખાતાના ઉપરી, હાથ્રાનના પુત્ર, તોકહાથના પુત્ર, શાલ્લુભની પતની હુલ્દા પ્રભોધિકા પાસે ગયા. તે તો થરશાલેભના બીજા વિભાગમાં રહેતી હતી. તેઓએ તેની સાથે આ શીતે વાત કરી.

૨૩ તેણે તેઓને કહ્યું, “ઇગરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, ‘જે ભાણસે તમને મોકલ્યા છે તેને આમ કહો, ૨૪ ઈશ્વર કહે છે કે, ‘જુઓ, હું આ જગ્યા પર અને ઐના રહેવાસીઓ પર આફત ઉતારનાર છું, થહૂદિયાના રાજ સમક્ષ વાંચવામાં આવેલા પુસ્તકતમાં લખેલા બધા શાપો અમલમાં હું લાવનાર છું. ૨૫ કારણ, તે લોકોએ મને છોડી દઈને અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાદયો છે. અને પોતાનાં બધાં કૃત્યોથી તેઓએ મને રોષ ચઠાવ્યો છે. તેથી મારો રોષ આ જગ્યા પર સણગશે અને હોલવાશે નહિ.’”

૨૬ પણ આ બાબતમાં ઈશ્વરને પૂછવા માટે તમને મોકલનાર થહૂદિયાના રાજને કહી દો: “ઇગરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે જે વાતો તેં સાંભળી છે તે વિષે ૨૭ જથારે આ જગ્યા અને તેના રહેવાસીઓ વિલાખમાં મારાં વચનો તેં સાંભાયાં ત્યારે તારં હૃદય પીગળી ગયું હતું અને મારી આગળ તું દીન બન્યો હતો. તેં તારાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં અને મારી સમક્ષ તું રેખ્યો તેથી મેં તારી અરજ સાંભળી છે - એમ ઈશ્વર કહે છે. ૨૮ ‘જો, હું આ જગ્યા અને તેના રહેવાસીઓ ઉપર જે આફતો ઉતારનારો છું તે તું તારી નજરે જોઈશ નહિ, તે પહેલાં તું તારા પિતૃઓ સાથે ઊંધી જશે અને શાંતિથી કબરમાં જશે.’”” આ જવાબ લઈને તેઓ રાજ પાસે પાછા ગયા.

**૨૬** પછી રાજાએ સંદેશાવાહકોને મોકલીને યહુદિયા અને યરુશાલેમના સર્વ વડીલોને એકત્ર થવાની આજા કરી. **૩૦** પછી રાજાએ, યહુદિયાના સર્વ ભાગસો તથા યરુશાલેમના સર્વ રહેવાસીઓ, યાજકો, લેવીઓ અને નાનામોટાં સર્વ લોકોને પોતાની સાથે ઘરમાં એકત્ર કર્યા. રાજાએ તેઓને સભાસ્થાનમાંથી મળી આવેલા કરારના પુસ્તકમાંથી વચ્ચનો વાંચી સંભળાવ્યાં.

**૩૧** રાજાએ તેની જગાએ ઉભા રહીને ઈશ્વર સમક્ષ એ વચ્ચનો પ્રમાણે અનુસરવાની, તેમની બધી આજાઓ, તેમના સાક્ષ્યો અને વિધિઓનું પૂર્ણ હૃદયથી પાલન કરવાની અને પુસ્તકમાં લખેલા કરારના બધા વચ્ચનો પાણવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી. **૩૨** બિન્દુભીનના લોકો અને યરુશાલેમમાં જેઓ હાજર હતા તેઓની તેણે તેમાં સંભંતિ લીધી. યરુશાલેમના રહેવાસીઓએ ઈશ્વરના એટલે પોતાના પિતૃઓના ઈશ્વરના કરાર પ્રમાણે કર્યું.

**૩૩** થોશિયાએ ઈજરાયલી લોકોના તાબામાં જે પ્રદેશ હતા ત્યાંથી સર્વ પ્રકારની ઘૃણાસ્પદ વસ્તુઓને દૂર કરી. તેણે તેમના ઈશ્વર પ્રભુની આરાધના કરવાની આજા કરી. તેના બાકીના જીવનકાળ દરમિયાન સર્વ લોકો તેઓના પિતૃઓના ઈશ્વરના માર્ગમાંથી પાછા ફર્યા નહિ.

### ૩૫

**૧** થોશિયાએ યરુશાલેમમાં પાસ્ખાપર્વ પાછયું; અને થોશિયા જહિત લોકોએ પ્રથમ મહિનાના થૌદભા દિવસે પાસ્ખાનું હલવાન કાપ્યું. **૨** તેણે યાજકોને પોતપોતાને સ્થાને ફરી નિયુક્ત કર્યા અને તેઓને ઈશ્વરના ઘરમાં પોતાની ફરજ બજાવવા માટે ઉત્તેજન આપ્યું.

**૩** તેણે ઈશ્વરને માટે પવિત્ર થયેલા અને ઈજરાયલને બોધ કરનાર લેવીઓને કર્યું કે, “ઈજરાયલના રાજા દાઉદના પુત્ર સુલેમાને બંધાવેલા ઘરમાં પવિત્ર કોશને મૂકો. તમારે તેને ખભા પર ઊંચકવો નહિ. હવે તમે ઈશ્વર તમારા પ્રભુની અને તેમના લોકો, ઈજરાયલીઓની સેવા કરો; **૪** ઈજરાયલના રાજા દાઉદ અને તેના પુત્ર સુલેમાનની સૂચનાઓમાં લખ્યા પ્રમાણે તમે તમારા પિતૃઓના કુટુંબો પોતપોતાના વિભાગોમાં ગોઠવાઈ જાઓ.

**૫** તમારા ભાઈઓના પિતૃઓના કુટુંબોના વિભાગો અને વંશજો પ્રમાણે પવિત્ર સ્થાનમાં ઉભા રહો. અને લેવીઓના પિતૃઓના જુદાં જુદાં કુટુંબોના વિભાગ પ્રમાણે તમારું સ્થાન લો. **૬** પાસ્ખાનું હલવાન કાપો; અને પોતાને પવિત્ર કરો. મૂસા દારા અપાયેલા ઈશ્વરના વચ્ચન પ્રમાણે તમારા ઈજરાયલી ભાઈઓ માટે પાસ્ખાની તૈયારી કરો.”

**૭** પાસ્ખાનાં અર્પણો માટે થોશિયાએ લોકોને શ્રીસ હજર ઘેટાંબકરાંના હલવાનો અને લલવારાં આપ્યાં. વળી તેણે શ્રી હજર બણદો પણ આપ્યાં. તે સર્વ રાજની સંપત્તિમાંથી પાસ્ખાના અર્પણોને માટે આપવામાં આવ્યા હતાં. **૮** તેના અધિકારીઓએ યાજકોને, લેવીઓને અને બાકીના લોકોને ઔરિઝિકાર્પણો આપ્યાં. સભાસ્થાનના અધિકારીઓ હિલિકયા, ઝખાર્યા અને યહિયેલે યાજકોને પાસ્ખાનાં અર્પણો તરીકે બે હજર છસો ઘેટાંબકરાં તથા શ્રીસો બણદો આપ્યાં. **૯** કોનાન્યાએ તથા તેના ભાઈઓએ, એટલે શમાયા તથા નથાનાએલે અને લેવીઓના આગેવાનો હશાખ્યા, યેઈએલ તથા થોઝાબાદે લેવીઓને પાસ્ખાર્પણને માટે પાંચ હાજર ઘેટાંબકરાં તથા પાંચસો બણદો આપ્યાં.

**૧૦** એમ પાસ્ખાવિધિ સેવાની પૂર્વ વ્યવસ્થા પૂરી થઈ અને રાજની આજા પ્રમાણે યાજકો પોતાને સ્થાને અને લેવીઓ પણ પોતપોતાનાં વર્ગો પ્રમાણે નિયત સ્થાને

ઉભા રદ્ધિઃ ૧૧ તેઓએ પાસ્ખાનાં પશુઓને કાષ્યાં અને યાજકોએ તેઓના હાથમાંથી તેમનું લોહી લઈને છાટથું અને લેવીઓએ તે પશુઓનાં ચર્મ ઉતાર્યાં ૧૨ મૂસાના પુસ્તકમાં લખ્યા પ્રમાણે ઈંઘરને ચાઢવવા સારુ, લોકોનાં ફુટુંબોના વિભાગો પ્રમાણે તેઓને આપવા માટે તેઓએ દહનીયાર્પણોને અલગ કર્યાં ૧૩ બણદોનું પણ તેઓએ એમ જ કર્યું.

૧૪ તેઓએ પાસ્ખાનાં હલવાનો અનિનમાં શેકથાં, તેઓ પવિત્ર અર્પણોને તપેલાંમાં, કટાઈઓ તથા તાવડાઓમાં બાણીને, તેમને લોકોની પાસે ઉતાવળે લઈ ગયા ૧૫ પછી તેઓએ પોતાને માટે તેમ જ યાજકોને માટે તૈથાર કર્યું, કેમ કે યાજકો જે હારુનના વંશજો હતા તેઓ આખીરાત દહનીયાર્પણ તથા મેંદાર્પણ કરવામાં ખૂબ વ્યસ્ત હતા, તેથી લેવીઓએ પોતાને સારુ તથા યાજકો જે હારુનના વંશજો હતા તેઓને સારુ પાસ્ખા તૈથાર કર્યું.

૧૬ દાઉદ, આસાફ, હેમાન તથા રાજના પ્રભોધકો થદ્દૂથૂનની આજા પ્રમાણે આસાફના વંશજો, એટલે ગાનારાઓ, પોતપોતાની જગ્યાએ ઉભા હતા. બારપાણો દરેક દરવાજે ઉભા હતા; તેઓને પોતાનાં સેવાસ્થાનેથી પાસ્ખા તૈથાર કરવા જવાની જરૂર નહોતી, કારણ કે તેઓના ભાઈ લેવીઓ તેઓને માટે તૈથાર કરતા હતા.

૧૭ તેથી તે સમયે યોશિયા રાજની આજા પ્રમાણે પાસ્ખા પાણવાને લગતી તથા ઈંઘરની વેદી ઉપર દહનીયાર્પણ ચાઢવવાને લગતી ઈંઘરની સર્વ સેવા સમાપ્ત થઈ. ૧૮ તે સમયે હાજર રહેલા ઇજરાયલી લોકોએ પાસ્ખાનું પર્વ તથા બેખ્મીર રોટલીનું પર્વ સાત દિવસ સુધી પાછયું.

૧૯ શભુઅલ પ્રભોધકના સમયથી આજ સુધી ઇજરાયલમાં તેના જેવું પાસ્ખાપર્વ આ રીતે ઉજવાયું નહોતું. તેમ જ આ જેવું પાસ્ખાપર્વ યોશિયાએ, યાજકોએ, લેવીઓએ, યદ્વારિયાના લોકોએ, હાજર રહેલા ઇજરાયલીઓએ તથા યદ્રશાલેમના વતનીઓએ પાછયું તેવું પાસ્ખાપર્વ ઇજરાયલના રાજાઓમાંના કોઈએ પણ અગાઉ પાછયું નહોતું. ૨૦ યોશિયાના રાજ્યને અઠારમે વર્ષે આ પાસ્ખાપર્વ ઉજવવામાં આવ્યું હતું.

૨૧ આ બધું બન્યા પણી, જથારે યોશિયા સભાસ્થાન તૈથાર કરી રદ્ધ્યો, ત્યારે ભિસરનો રાજ નખો થુલ્લ કરવા માટે ફાતના કાંઠા પરના કાર્કમીશ ઉપર શઢી આવ્યો. યોશિયા તેનો સામનો કરવા ગયો. ૨૨ પરંતુ નખોએ તેની પાસે એલચીઓ મોકલીને કહેવડાયું કે, “ઓ યદ્વારિયાના રાજા, મારે અને તારે શું છે? આજે હું તારી સાથે લડવા નથી આવ્યો, પણ જેની સાથે મારી દુશ્મનાવટ છે તે રાજ સાથે લડવા આવ્યો છું. ઈંઘરે મને ઉતાવળ કરવાની આજા આપી છે, જે ઈંઘર મારી સાથે છે તેમની ઇચ્છાની વિલંબ દખલગીરી કરીશ નહિ, રહેને તે તારો પણ નાશ કરે.”

૨૩ પણ યોશિયાએ તેનું સાંભાયું નહિ અને તેની સાથે લડવા માટે ગુપ્તવેશ ધારણ કરીને ગયો. ઈંઘરના મુખમાંથી આવેલા નખોનાં વચ્ચન તેણે કાન પર લીધાં નહિ અને મગિદોના મેદાનમાં તે થુલ્લ કરવા ગયો.

૨૪ નખોના ધનુર્ધારીઓ સૈનિકોએ યોશિયા રાજને બાણ ભાર્યાં. તેથી રાજાએ તેના ચાકરોને કર્યું, “મને લઈ જાઓ, કેમ કે હું સખત ઘવાયો છું.” ૨૫ તેના ચાકરો તેને તેના ચર્થમાંથી ઉપાડીને બીજા ચર્થમાં મૂકીને યદ્રશાલેમ લઈ ગયા. ત્યાં તે મરણ પામ્યો. તેને તેના પૂર્વજોની કબરોમાં દફનાવવામાં આવ્યો. સમગ્ર યદ્વારિયા તથા યદ્રશાલેમે તેને માટે વિલાપ કર્યો.

<sup>૨૫</sup> યમિર્યાએ યોશિયા માટે વિલાપ કર્યો; સર્વ ગાનારાઓએ તથા ગાનારીઓએ યોશિયા સંબંધી આજ પર્યાત સુધી વિલાપનાં ગીતો ગાતા રહેલાં છે. ઇગરાયલમાં આ ગીતો ગાવાનો રિવાજ હતો. આ ગીતો વિલાપના પુસ્તકમાં લખેલાં છે.

<sup>૨૬</sup> યોશિયાનાં બાકીનાં કૃત્યો તથા ઈશ્વરના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે તેણે કરેલાં તેનાં સુસુષ્ટયો તથા <sup>૨૭</sup> તેના બીજાં સેવાકાર્યો વિષે પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી ઇગરાયલ તથા યહૂદિયાના રાજાઓના પુસ્તકમાં લખેલાં છે.

### ૩૬

<sup>૧</sup> પછી દેશના લોકોએ યોશિયાના પુત્ર યહોઆહારને તેના પિતાની જગ્યાએ યર્ઝશાલેમમાં રાજ તરીકે પસંદ કર્યો. <sup>૨</sup> તે જ્યારે ગાદીએ આવ્યો ત્યારે તેની ઉંમર પ્રેવીસ વર્ષની હતી અને તેણે યર્ઝશાલેમમાં માત્ર ત્રણ મહિના સુધી રાજ કર્યું.

<sup>૩</sup> મિસરના રાજાએ તેને યર્ઝશાલેમમાં પદબ્રાષ્ટ કર્યો. અને દેશ ઉપર સો તાલંત ચાંદીનો (3,400 કિલોગ્રામ ચાંદી) અને એક તાલંત સોનાનો (34 કિલોગ્રામ સોનું) કર રીકર્યો. એ રીતે દેશને દંડ કર્યો. <sup>૪</sup> મિસરના રાજાએ તેના ભાઈ ઐલ્યાકીમને યહૂદિયાનો તથા યર્ઝશાલેમનો રાજ બનાવ્યો અને તેનું નામ બદલીને યહોયાકીમ રાજ્યું. પછી તે ઐલ્યાકીમના ભાઈ યહોઆહારને મિસર લઈ ગયો.

<sup>૫</sup> યહોયાકીમ રાજ બન્યો ત્યારે તે પચીસ વર્ષનો હતો અને તેણે યર્ઝશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું. તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું. <sup>૬</sup> પછી બાબિલનો રાજ નખૂખાદનેસ્સાર તેના ઉપર ચઢી આવ્યો અને તેને સાંકળથી બાંધીને બાબિલ લઈ ગયો. <sup>૭</sup> વળી તે ઈશ્વરના સભાસ્થાનની કેટલીક સામગ્રી પણ બાબિલ લઈ ગયો અને તેને પોતાના મહેલમાં રાખી.

<sup>૮</sup> યહોયાકીમ સંબંધીના બનાવો, તેણે કરેલાં ઘૃણાજનક કાર્યો અને જેને માટે તેને ગુનેગાર ઠરાવવાંમાં આવ્યો હતો તે વિષે બધું વિગતવાર ઇગરાયલના અને યહૂદિયાના રાજાઓનાં પુસ્તકમાં લખેલું છે. તેના પછી તેનો પુત્ર યહોયાખીન રાજ થયો.

<sup>૯</sup> યહોયાખીન જ્યારે રાજ બન્યો ત્યારે તે આઠ વર્ષનો હતો. તેણે માત્ર ત્રણ માસ અને દસ દિવસ સુધી યર્ઝશાલેમમાં રાજ્ય કર્યું. તેણે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું. <sup>૧૦</sup> વસંતઅતુમાં નખૂખાદનેસ્સાર રાજાએ યર્ઝશાલેમમાં માણસો મોકલ્યા. ત્યાંના ઈશ્વરના સભાસ્થાનની કિંમતી વસ્તુઓ લૂંટી લીધી. તે સાથે યહોયાખીનને પણ પકડીને બાબિલમાં લઈ જવાયો. અને તેના ભાઈ સિદ્ધકિયાને યહૂદિયા અને યર્ઝશાલેમના રાજ તરીકે નિયુક્ત કર્યો.

<sup>૧૧</sup> સિદ્ધકિયા રાજ બન્યો ત્યારે તે એકવીસ વર્ષનો હતો અને તેણે યર્ઝશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ સુધી રાજ્ય કર્યું. <sup>૧૨</sup> તેણે તેના ઈશ્વર પ્રભુની દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે કર્યું. ઈશ્વરનાં વચ્ચન બોલનાર પ્રબોધક યર્મિયાની આગળ તે દીન થયો નહિં.

<sup>૧૩</sup> વળી નખૂખાદનેસ્સાર રાજાએ તેને વફાદાર રહેવાને ઈશ્વરના સમ ખવડાવ્યા હતા છતાં તેણે તેની સામે બળવો કર્યો. તેણે તેની ગરુદન અક્કડ કરી અને ઇગરાયલના ઈશ્વર વિલાલ તેનું હૃદય કઠણ કર્યું. <sup>૧૪</sup> તે ઉપરાંત યાજકોના સર્વ આગેવાનો અને લોકોએ પણ બીજા લોકોની જેમ દિક્કારપાત્ર કાર્યો કરીને પાપ કર્યું. તેઓએ યર્ઝશાલેમમાં આવેલા ઈશ્વરે પવિત્ર કરેલા સભાસ્થાનને બ્રાષ્ટ કર્યું.

<sup>૧૫</sup> તેઓના પિતૃઓના ઈશ્વરે વારંવાર પોતાના પ્રબોધકો મોકલીને તેઓની મારફતે તેઓને ચેતવણી આપી, કારણ કે પોતાના લોકો પર અને પોતાના નિવાસ પર તેને દથા આવતી હતી. <sup>૧૬</sup> પણ તેઓએ ઈશ્વરના સંદેશવાહકોની મશકરી કરી, તેના

વચનોની ઉપેક્ષા કરી અને પ્રબોધકોને હક્કી કાઢ્યાં, તેથી ઈશ્વરને તેના લોકો પર એટલો બધો રોષ ચઢ્યો કે આખરે કોઈ જ ઉપાય રહ્યો નહિ.

<sup>૧૭</sup> તેથી ઈશ્વરે કાસ્ટીઓના રાજને તેમના ઉપર ચઢાઈ કરવા મોકલ્યો. તેણે પવિત્રસ્થાનમાં તેઓના જુવાન માણસોને મારી નાખ્યા. તેણે ચુવાન, ચુવતી, વૃદ્ધ કે પ્રૌઢ કોઈનાં પર દયા રાખી નહિ. ઈશ્વરે તેઓ સર્વને તેના હૃથમાં સોંપી દીધાં.

<sup>૧૮</sup> ઈશ્વરના સભાસ્થાનની નાનીમોટી બધી જ સામગ્રી તથા તેના ખજના અને રાજ તેમ જ તેના અધિકારીઓના ખજના, એ બધું તે બાબિલમાં લઈ ગયો. <sup>૧૯</sup> તેઓએ સભાસ્થાન બાધી નાખ્યું. યચ્છાલેમનો કોટ તોડી પાડીને જમીનદોસ્ત કરી નાખ્યો. તેના મહેલોને બાળીને ભસ્મ કર્યો. બધી જ કિંમતી વસ્તુઓનો નાશ કર્યો.

<sup>૨૦</sup> જે લોકો તરવારની ધારથી બથી ગયા હતા, તે લોકોને તે બાબિલ લઈ ગયો. ઈરાનના રાજ્યના અમલ સુધી તેઓ તેના તથા તેના વંશજોના ગુલામ થઈને રહ્યા. <sup>૨૧</sup> આ રીતે થભિર્યાના મુખથી બોલાયેલું ઈશ્વરનું વચન પૂર્ણ થાય માટે દેશે પોતાના સાખાથો ભોગવ્યા તથાં સુધી એટલે કે સિંતેર વર્ષ સુધી દેશ ઉજ્જડ રહ્યો, તેટલાં સમય સુધી દેશે વિશ્રાભ પાણ્યો!

<sup>૨૨</sup> હવે થભિર્યા પ્રબોધક દારા આપવામાં આવેલ થહોવાહનું વચન પૂર્ણ થાય માટે ઈરાનના રાજ કોરેશના પહેલા વર્ષમાં ઈશ્વરે કોરેશને પ્રેરણા કરી. કોરેશને થયેલી ઈશ્વરી પ્રેરણા પ્રમાણે તેણે લિખિત જાહેરાત કરાવી કે, <sup>૨૩</sup> “ઈરાનનો રાજ કોરેશ એમ કહે છે કે, આકાશના ઈશ્વર પ્રભુએ મને પૃથ્વીના સર્વ ચાજ્યો આપ્યાં છે. યહૂદિયામાં આવેલા યચ્છાલેમમાં સભાસ્થાન બાંધવાની તેમણે મને આજ્ઞા આપી છે, તેમના લોકમાંનો જે કોઈ તમારામાં હોય, તે તથાં જથ. તેમના ઈશ્વર પ્રભુ તેમની સાથે હોજો.”

## Ezra એગરા

**૧** ઇરાનના રાજ કોરેશની કારકિર્દીના પહેલા વર્ષ, ઈશ્વરે, યર્મિયાના મુખેથી આપેલાં પોતાના વચનને પૂર્ણ કરતાં, કોરેશ રાજના મનમાં પ્રેરણા કરી. તેથી કોરેશે પોતાના આખા રાજ્યમાં લેખિત અને શાબ્દિક ફરમાન જરી કર્યું: **૨** “ઇરાનના રાજ કોરેશ જાહેર કરે છે કે: યહોવાહ, આકાશવાસી પ્રભુએ મને પૃથ્વી પરનાં સર્વ રાજ્યો આપ્યાં છે અને તેમણે મને યહૂદિયાના યર્થશાલેમભાં ભક્તિસ્થાન બાંધવાને નીમથો છે.

**૩** તેના સર્વ લોકોમાંના જે કોઈ તમારામાં હોય, તેઓની સાથે, તેમના ઈશ્વર હો અને તે યહૂદિયામાંના યર્થશાલેમભાં જર્દને ઇગરાયલના ઈશ્વર પ્રભુનું ભક્તિસ્થાન બાંધે. **૪** તેઓ સ્ક્રિવાયના, રાજ્યમાં તેઓમાંના બાકી રહેતા લોકો યર્થશાલેમભાં ઈશ્વરના ઘરના બાંધકામને સારુ, ઔરિછકાર્પણો તરીકે ભક્તિસ્થાનનાં બાંધકામને માટે સોનું અને ચાંદી, જરૂરી સાધનો અને પશુઓ અર્પણ કરીને, તેઓને મદદ કરે.”

**૫** તેથી યહૂદિયા અને બિન્ધામીનના કુળના વડીલ આગેવાનો, થાજકો, લેવીઓ અને ઈશ્વરથી પ્રેરણા પામેલાઓ યર્થશાલેમભાં ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનનાં બાંધકામ માટે જવા તૈયાર થયા. **૬** તેઓની આજુબાજુના લોકોએ તેમને ઔરિછકાર્પણો ઉપરાંત સોનાચાંદીનાં પાત્રો, જરૂરી સાધનો, જનવરો તથા મૂલ્યવાન દવ્યો આપ્યાં.

**૭** વળી નભૂખાદનેસ્સાર રાજાએ, યર્થશાલેમના, યહોવાહના ઘરમાંથી લાવીને પોતાના દેવોના મંદિરોમાં જે વસ્તુઓ મૂકી હતી, તે વસ્તુસામની કોરેશ રાજાએ મંગાવી લીધી. **૮** કોરેશ રાજાએ તેના ખજાનથી મિશ્રદાથ પાસે તે વસ્તુઓ મંગાવી અને યહૂદિયાના આગેવાન શેશાસ્ત્રને ગણી આપી.

**૯** તેઓની સંખ્યા આ પ્રમાણે છે: સોનાની શ્રીસ થાળીઓ, ચાંદીની એક હજાર થાળીઓ અને ઓગળાશ્રીસ અન્ય પાત્રો, **૧૦** સોનાના શ્રીસ વાટકા, ચાંદીનાં અન્ય પ્રકારના એક હજાર વાટકાઓ તથા એક હજાર અન્ય પાત્રો. **૧૧** સોનાચાંદીનાં સર્વ પાત્રો મળીને પાંચ હજાર ચારસો હતાં. જ્યારે બંદીવાનો બાબિલથી યર્થશાલેમ આવ્યા ત્યારે આ બધાં પાત્રો શેશાસ્ત્ર પોતાની સાથે લાવ્યો.

### ૨

**૧** બાબિલનો રાજ નભૂખાદનેસ્સાર યહૂદિયાના જે લોકોને બંદીવાન કરીને બાબિલ લઈ ગયો હતો, તેઓમાંના રાજની ગુલામીમાંથી જે મુક્ત થઈને યર્થશાલેમભાં તથા યહૂદિયામાં પોતપોતાનાં નગરમાં પાછા આવ્યા તે માણસોનાં નામ આ પ્રમાણે છે: **૨** ઝરુણાબેલ, યેશૂઆ, નહેમ્યા, સરાથા, રહેલાથા, મોર્દખાથ, બિલ્શાન, મિસ્પાર, બિગવાથ, રહૂમ, તથા બાના.

ઇગરાયલી લોકોની સંખ્યા આ પ્રમાણે છે.

**૩** પારોશના વંશજો: બે હજાર એકસો બોતેર. **૪** શફાટથાના વંશજો: શ્રાણસો બોતેર. **૫** આરાહના વંશજો: સાતસો પંચોતેર. **૬** યેશૂઆ તથા યોઆબથી પાહાથ-મોઆબના વંશજો: બે હજાર આઠસો બાર.

**૭** એલાભના વંશજો: એક હજાર બસો ચોપન. **૮** ઝાતુના વંશજો: નવસો પિસ્તાણીસ.

**૯** ઝાકકાથના વંશજો: સાતસો સાઠ. **૧૦** બાનીના વંશજો: છસો બેતાણીસ.

**૧૧** બેબાથના વંશજો: છસો પ્રેવીસ. **૧૨** આઝગાદના વંશજો: એક હજાર બસો બાવીસ.

**૧૩** અદોનિકામના વંશજો: છસો છાસઠ. **૧૪** બિગવાથના વંશજો: બે હજાર છાપન.

૧૫ આદીનના વંશજો: ચારક્ષો યોપન. ૧૬ આટેરમાંના, હિંગકિયાના વંશજો: અહ્ષાણું.  
૧૭ બેસાથના વંશજો: પ્રણસો પ્રેવીસ. ૧૮ યોરાના વંશજો: એકસો બાર.

૧૯ હાશુમના લોકો: બસો પ્રેવીસ ૨૦ ગિજબારના લોકો: પંચાણું. ૨૧ બેથલેહેમના લોકો:  
એકસો પ્રેવીસ. ૨૨ ટોફાના લોકો: છપુન.

૨૩ અનાથોથના લોકો: એકસો અહ્ષાવીસ. ૨૪ આગમા-વેથના લોકો: બેતાળીસ.  
૨૫ કિર્યાથ-આરીમ, કફીરા અને બેરોથના લોકો: સાતક્ષો તેંતાળીસ. ૨૬ રામા અને  
ગેબાના લોકો: છસો એકવીસ.

૨૭ મિખ્માસના લોકો: એકસો બાવીસ. ૨૮ બેથેલ અને આથના લોકો: બસો પ્રેવીસ.  
૨૯ નબોના લોકો: બાવન. ૩૦ માગભીશના લોકો: એકસો છપુન.

૩૧ બીજા ઐલામના લોકો: એક હજાર બસો યોપન. ૩૨ હારીમના લોકો: પ્રણસો વીસ.  
૩૩ લોદ, હાઈદ અને ઓનોના લોકો: સાતક્ષો પથીસ.

૩૪ યચીખોના લોકો: પ્રણસો પિસ્તાળીસ. ૩૫ સનાઆહના લોકો: પ્રણ હજાર છસો  
ગીસ.

૩૬ થાજકોનાં નામ આ પ્રમાણે છે: યોશુઆના કુટુંબના, થદાયાના વંશજો: નવક્ષો  
તોતેર. ૩૭ ઇમ્બેરના વંશજો: એક હજાર બાવન. ૩૮ પાશહૂરના વંશજો: એક હજાર બસો  
સુડતાળીસ. ૩૯ હારીમના વંશજો: એક હજાર સત્તર.

૪૦ લેવીઓના નામ આ પ્રમાણે છે: હોદાવ્યાના અને યેશુઆના તથા કાદભીઅેલના  
વંશજો: ચુંભોતેર. ૪૧ બક્કિતસ્થાનના ગાનારાઓ આ પ્રમાણે છે: આસાફના વંશજો  
એકસો અહ્ષાવીસ. ૪૨ બક્કિતસ્થાનના બારપાણો: શાલ્લુમ, આટેર, ટાલ્ભોન, આક્ષુબ,  
હટીટા અને શોભાથના વંશજો: કુલ એકસો ઓગળાયાળીસ. ૪૩ બક્કિતસ્થાનમાં સેવા  
કરવા માટે નિયુક્ત કરાયેલા: સીહા, હસ્કા, ટાલ્ભાઓથ, ૪૪ કેરોસ, સીહા, પાદોન,  
૪૫ લબાના, હગાબા, આક્ષુબ, ૪૬ હાગાબા, શામ્લાય, અને હાનાનના વંશજો;

૪૭ ગિદેલ, ગહાર, રાયા, ૪૮ રસીન, નકોદા, ગાગામ, ૪૯ ઉંગા, પાસેઆ, બેસાઈ,  
૫૦ આસના, મેઉનીમ, નફીસીમના વંશજો;

૫૧ બાકબુક, હાક્ષફા અને હારર, ૫૨ બાસ્લુથ, મહીદા, હાર્શા, ૫૩ બાર્કોસ, સીક્ષરા, તેમા,  
૫૪ નક્ષીઆ અને હટીફાના વંશજો.

૫૫ સુલેમાનના સેવકોના વંશજો: સોટાય, હાસ્સોફેદેથ, પર્લદા, ૫૬ થાઅલાહ, દાર્કોન  
અને ગિદેલ, ૫૭ શફાટથા, હાટીલ, પોખેરેશ - હાસ્બાઈમ અને આમીના વંશજો.  
૫૮ બક્કિતસ્થાનમાં સેવા કરવા માટે નિયુક્ત કરાયેલા અને સુલેમાનના સેવકોના  
વંશજો: કુલ પ્રણસો બાણું હતા.

૫૯ તેલ-મેલાહ, તેલ હાર્શા, ખરૂબ, અદાન તથા ઇમ્બેરમાંથી પાછા આવેલા જેઓ  
ઇગરાયલીઓમાંના પોતાના પૂર્વજોની વંશાવળી સાબિત કરી શકયા નહિ, તેઓનાં  
નામ આ પ્રમાણે છે: ૬૦ દલાયા, ટોબિયા, અને નકોદાના વંશજો: છસો બાવન,  
૬૧ થાજકોના વંશજોમાંના: હબાયાના વંશજો, હાક્ષોસના વંશજો અને બાર્જિલ્લાય કે  
જેણે ગિલ્યાદી બાર્જિલ્લાયની દીકરીઓમાંથી એકની સાથે લગ્ન કર્યું હતું અને  
તેથી તેનું નામ બાર્જિલ્લાય પક્ષથું હતું તેના વંશજો. ૬૨ તેઓએ સર્વ વંશાવળીમાં  
તપાસ કરી પણ તેઓનાં નામ મહયાં નહિ. તેઓએ થાજકપદપણાને બ્રષ્ટ કર્યું તેથી  
૬૩ સુખાએ તેઓને કર્યું કે, ઉરીમ અને તુખ્ખીમ દ્વારા મંજુર કરવામાં ન આવે ત્યાં  
સુધી પરમપવિત્ર અર્પણોમાંથી તેઓએ ખાવું નહિ.

૬૪ સમગ્ર પ્રજાની કુલ સંખ્યા બેતાળીસ હજાર પ્રણસો સાઠ હતી. ૬૫ તે ઉપરાંત  
તેઓનાં દાસો તથા દાસીઓ સાત હજાર પ્રણસો સાડતીસ હતા અને તેઓમાં  
બક્કિતસ્થાનમાં ગાયક જ્યોતિ પુરુષોની સંખ્યા બસો હતી.

<sup>૬૬</sup> તેઓનાં જનવરોમાં, સાતસો છશ્રીસ ઘોડા, બસો પિસ્તાણીસ ખચ્યારો, <sup>૬૭</sup> ચારસો પાંશ્રીસ ઊંટો અને છ હજાર સાતસો વીસ ગદેડાં હતાં.

<sup>૬૮</sup> જથારે તેઓ યકુશાલેમભાં, યહોવાહના ઘરમાં ગયા, ત્યારે પિતૃઓના કુટુંબોમાંથી કેટલાક વડીલોએ, ભક્તિસ્થાનને તેની જગ્યાએ પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે તેઓએ રાજુખુશીથી અર્પણો આપ્યાં. <sup>૬૯</sup> તેઓએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે બાંધકામને માટે એકસઠ હજાર દારીક સોનું, પાંચ હજાર માનેહ ચાંદી અને યાજકના સો ગણવેશ આપ્યાં.

<sup>૭૦</sup> યાજકો, લેવીઓ, બીજા કેટલાક લોકો, ગાનારાઓ, દારપાણો તથા ભક્તિસ્થાનમાં સેવા માટે નિયુક્ત કરવામાં આવેલા સેવકોએ, તેમના નગરોમાં વસવાટ કર્યો. સર્વ ઈજરાયલીઓ પોતપોતાનાં નગરોમાં વસ્યા.

### ૩

<sup>૧</sup> ઈજરાયલી લોકો પોતાનાં નગરોમાં પાછા આવ્યા પણી, સાતમા માસમાં લોકો એક દિલથી યકુશાલેમભાં બેગા થયા. <sup>૨</sup> યોસાદાકના દીકરા યેશુઆ, તેના યાજક ભાઈઓ, શાલ્તીએલનો દીકરો ઝળબાબેલ તથા તેના ભાઈઓએ, ઈજરાયલના ઈશ્વરની વેદી બાંધી. જેથી ઈશ્વરના સેવક મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે વેદી પર તેઓ દહનીયાર્પણો ચઢાવે.

<sup>૩</sup> તેઓએ તે વેદી અગાઉ જે જગ્યાએ હતી ત્યાં જ બાંધી, કેમ કે તેઓને દેશના લોકોનો ભય હતો. ત્યાં દરરોજ સવારે તથા સાંજે તેઓએ ઈશ્વરને દહનીયાર્પણો ચઢાવ્યાં. <sup>૪</sup> તેઓએ લેખ પ્રમાણે માંડવાપર્વ ઊજવ્યું અને દરરોજ નિયમ પ્રમાણે વિધિપૂર્વક દહનીયાર્પણો ચઢાવ્યાં. <sup>૫</sup> પણી દૈનીક તથા ભહિનાના દહનીયાર્પણો, યહોવાહનાં નિયુક્ત પવિત્ર પર્વોનાં તથા ઔષિષકાર્પણો, પણ ચઢાવ્યાં.

<sup>૬</sup> તેઓએ સાતમા માસના પ્રથમ દિવસથી ઈશ્વરને દહનીયાર્પણો ચઢાવવાનું શરૂ કર્યું, પરંતુ ભક્તિસ્થાનનો પાયો હજી નંખાયો ન હતો. <sup>૭</sup> તેથી તેમણે કડિયાઓને તથા સુથારોને પૈસા આપ્યાં; અને સિદોન તથા તૂરના લોકોને ખોચાક, પીણું તથા તેલ મોકલ્યાં, એ માટે કે તેઓ ઈરાનના રાજ કોરેશના હુકમ પ્રમાણે લબાનોનથી યાફાના સમુક્ર માર્ગે, દેવદારનાં કાણ લઈ આવે.

<sup>૮</sup> પણી તેઓ યકુશાલેમભાં, ઈશ્વરના ઘરમા આવ્યા. તેના બીજા વર્ષના બીજા માસમાં, શાલ્તીએલનો દીકરો ઝળબાબેલ, યોસાદાકનો દીકરો યેશુઆ, અન્ય તેઓના યાજકો, લેવી ભાઈઓ તથા જેઓ બંદીવાનમાંથી મુક્ત થઇને યકુશાલેમ પાછા આવ્યા હતા તે સર્વએ તે કામની શરૂઆત કરી. ઈશ્વરના ઘરના બાંધકામની દેખરેખ રાખવા માટે વીસ વર્ષના તથા તેથી વધારે ઊમરનાં લેવીઓને નીમ્યા. <sup>૯</sup> યેશુઆએ, તેના દીકરા તથા તેના ભાઈઓ, કાદભીએલે તથા યહુદીયાના વંશજોને ઈશ્વરના ઘરનું કામ કરનારાઓ પર દેખરેખ રાખવા નીમ્યા. તેઓની સાથે લેવી હેનાદાદના વંશજો તથા તેના ભાઈઓ પણ હતા.

<sup>૧૦</sup> બાંધનારાઓએ યહોવાહના ભક્તિસ્થાનનો પાયો નાખ્યો ત્યારે ઈજરાયલના રાજ દાઉદના હુકમ પ્રમાણે, યહોવાહની સ્તુતિ કરવા માટે યાજકો રણશિંગડાં સાથે ગણવેશમાં, લેવીથ આસાફના દીકરાઓ ઝાંગ સાથે, ઊભા રહ્યાં. <sup>૧૧</sup> તેઓએ યહોવાહની સ્તુતિ કરતા આભારનાં ગીતો ગાયા, “ઈશ્વર ભલા છે! તેમના કરારનું વિશ્વાસુપદ્યું ઈજરાયલીઓ પર સર્વકાળ રહે છે.” સર્વ લોકોએ ઊંચા અવાજે યહોવાહની સ્તુતિ કરતા હર્ષનાદ કર્યો કેમ કે ભક્તિસ્થાનના પાયા સ્થપાયા હતા.

<sup>૧૨</sup> પણ યાજકો, લેવીઓ, પૂર્વજોના કુટુંબોના આગેવાનો તથા વડીલોમાંના ઘણા વૃજો કે જેમણે અગાઉનું ભક્તિસ્થાન જોયું હતું તેઓની નજર આગળ જયારે આ

ભક્તિસ્થાનના પાથા સ્થાપવામાં આવી રહ્યાં હતા ત્યારે તેઓ પોક મૂકીને રદ્ધયા. પણ બીજા ઘણા લોકોએ ઊંચા અવાજે હર્ષનાદ તથા ઉતેજિત પોકારો કર્યા. <sup>૧૩</sup> લોકોના પોકારો હર્ષના છે કે વિલાપના, તે સમજુ શકાતું નહોતું, કારણ કે લોકો હર્ષનાદ સાથે રડતા હતા અને તેઓનો અવાજ ઘણે દૂર સુધી સંભળાતો હતો.

#### ૪

<sup>૧</sup> હવે યહુદિયાના તથા બિન્યામીનના દુઃખનોએ સાંભળ્યું કે બંદીવાસમાંથી મુક્ત થયેલા લોકો, ઈજરાયલના ઈશ્વર, યહોવાહનું ભક્તિસ્થાન બાંધે છે. <sup>૨</sup> તેથી તેઓએ ઝર્ણાબેલ તથા તેઓના પૂર્વજોના કુટુંબનાં મુખ્ય વડીલો પાસે આવીને તેઓને કર્યું, “અમને પણ તમારી સાથે બાંધકામમાં સામેલ થવા દો, કારણ કે આશૂરનો રાજ એસાર-હાદોન જે અમને અહીં લઈ આવ્યો તે દિવસોથી, અમે પણ, તમારી જેમ તમારા ઈશ્વરના ઉપાસક છીએ અને અમે તેમની આગળ અર્પણ કરતા આવ્યા છીએ.”

<sup>૩</sup> પણ ઝર્ણાબેલ, યેશુઆ અને ઈજરાયલના પૂર્વજોના કુટુંબનાં મુખ્ય વડીલોએ તેઓને કર્યું, “તમારે નહિ, પણ અમારે અમારા ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન બાંધવું જોઈએ. જેમ ઈરાનના રાજ કોરેશો આજ્ઞા આપી છે તેમ, અમે પોતે જ એકત્ર થઈને ઈજરાયલના ઈશ્વર, યહોવાહના માટે એ બાંધકામ કરીશું.”

<sup>૪</sup> તેથી તે સ્થળના લોકોએ યહુદિયાના લોકોને રડાવી, તેઓને બાંધકામ કરતાં અટકાવાનો પ્રયત્ન કર્યો. <sup>૫</sup> વધુમાં તે સ્થળના લોકોએ, તેઓના ઈરાદાઓને નાસીપાસ કરવા માટે, ઈરાનના રાજ કોરેશના સધળાં દિવસો દરમિયાન તથા ઈરાનના રાજ દાર્યાવેશના રાજ્યકાળ સુધી, સલાહકારોને લાંચ આપી. <sup>૬</sup> પછી અહાંખેરોશ રાજના રાજ્યકાળની શરૂઆતમાં તેઓએ યહુદિયા તથા યર્ણશાલેમના રહેવાસીઓ વિરુદ્ધ તહોમત મૂકીને કાગળ લખ્યો.

<sup>૭</sup> આર્તાહશાસ્ત્રાના દિવસોમાં, બિશ્લામે, બિશ્રદાથે, તાબેલે તથા તેના બીજા સાથીઓએ, ઈરાનના રાજ આર્તાહશાસ્ત્રા ઉપર એક પત્ર અરામી લિપિમાં લખ્યો. તેનો અર્થ અરામી ભાષામાં દર્શાવેલો હતો. <sup>૮</sup> ન્યાય ખાતાના વડા રહ્યું હતું તથા પ્રધાન શિખશાયે, યર્ણશાલેમ વિરુદ્ધ આર્તાહશાસ્ત્રા રાજને પત્ર લખ્યો.

<sup>૯</sup> રહ્યું, પ્રધાન શિખશાય તથા તેના સાથીદારો; દિનાયેઓ, અફાર્સાંખ્યાયેઓ, ટાર્પેલાયેઓ, અફાર્સાંખ્યાયેઓ, આર્કવાયેઓ, બાબલાયેઓ, સુસા, દેહાયેઓ તથા એલમયેઓ <sup>૧૦</sup> અને બાકીની બધી પ્રજાઓ, જેઓને મોટા તથા ખાનદાન ઓસનાપ્પારે લાવીને સમર્ઝન નગરમાં તથા નદી પારના બાકીના દેશમાં વસાવ્યા હતા, તે સર્વ પત્ર લખવામાં સામેલ હતા.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ આર્તાહશાસ્ત્રાને જે પત્ર લખ્યો તેની નકલ આ પ્રમાણે છે: “નદી પારના આપના સેવકો આપને લખી જણાવે છે: <sup>૧૨</sup> રાજ, આપને માલુમ થાય કે જે યહુદીઓ તમારા ત્યાંથી આવ્યા છે તેઓ, બળવાખોર નગર યર્ણશાલેમના પુનઃબાંધકામ કરવા દ્વારા અમારી સામે થયા છે. તેઓ દીવાલોનું બાંધકામ પૂર્ણ કર્યું છે અને પાથાનું સમારકામ કર્યું છે.

<sup>૧૩</sup> હવે આપને જાણ થાય કે જો આ નગરની દીવાલનું કાર્ય પૂર્ણ થશે અને નગર બંધાશે તો તેઓ ખંડણી કે કરવેચા આપશે નહિ પણ તેઓ રાજાઓને નુકસાન કરશે.

<sup>૧૪</sup> નિશ્ચે અમે આપના મહેલનું અજ્ઞ ખાદ્યું છે તેથી આપનું અપમાન થાય તે જોવું, અમને શોભતું નથી. તેથી અમે સંદેશો મોકલીને આપને જાણ કરીએ છીએ <sup>૧૫</sup> કે, આપના પિતાના હેવાલને તપાસી ખાતશી કરવામાં આવે કે આ નગર બંડખોર છે, જે રાજાઓને તથા પ્રાંતોને નુકસાન કરશે. આ નગરે રાજાઓ અને પ્રાંતોને ખૂબ

તકલીફો પહોંચાડી છે. ઘણાં સમયથી આ નગર બળવાનું સ્થાન રદ્દ્યું હતું અને તે જ કારણસર આ નગરનો નાશ કરવામાં આવ્યો હતો. <sup>૧૬</sup> હે રાજ અમે આપને જણાવીએ છીએ કે જો ફરીથી આ કોટ તથા નગર બંધાશે, તો પછી મહા નદીની પાર આપની કંઈ પણ હુક્મત રહેશે નહિં.”

<sup>૧૭</sup> એ વાંચીને રાજાએ રહુભને, શિમ્શાયને તથા સમક્ષનમાં તથા નદી પરના બાકીના દેશમાં તેઓના જે બીજા સાથીઓ રહેતા હતા તેઓને જવાબ મોકલ્યો કે, “તમે ક્ષેમકુશણ હો! <sup>૧૮</sup> જે પત્ર તમે મને મોકલ્યો હતો, તેને અનુવાદિત કરાવીને મારી સમક્ષ સ્પષ્ટતા સાથે વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યો છે. <sup>૧૯</sup> પછી મેં આદેશ આપી તપાસ કરાવી અને મને જણાયું છે કે બૂતકાળમાં ઘણાં રાજાઓ સામે તેઓએ બઢવો તથા તોફાન કર્યા હતાં.

<sup>૨૦</sup> ય રૂશાલેમમાં જે પ્રતાપી રાજાઓએ નદી પારના આપા દેશ પર હુક્મત યલાવી છે, તેમને લોકો કર તથા જકાત આપતા હતા. <sup>૨૧</sup> માટે હવે તમારે એવો હુકમ ફરમાવવો જોઈએ કે, એ લોકોનાં કામ બંધ કરવામાં આવે અને બીજી આજા થતાં સુધી એ નગર બંધાય નહિં. <sup>૨૨</sup> સાવધાન રહેજો, આ બાબતની જરાપણ અવગણના કરશો નહિં. રાજ્યને નુકસાન થાય એવું શા માટે થવા દેવું જોઈએ?”

<sup>૨૩</sup> જથારે આર્તાહશાસ્ત્રા રાજાનો આ પત્ર રહુભ, શિમ્શાય તથા તેમના બીજા સાથીઓને વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યો ત્યારે તેઓએ ઝડપથી ય રૂશાલેમ આવીને જોરજુલમથી યહૂદીઓને બાંધકામ કરતા અટકાવ્યા. <sup>૨૪</sup> તેથી ય રૂશાલેમમાંના ઈશ્વરના ઘરનું બાંધકામ અટકી ગયું. અને ઈરાનના રાજ દાર્યાવેશના રાજ્યના બીજા વર્ષ સુધી સ્થગિત રદ્દ્યું.

## પ

<sup>૧</sup> પછી યહૂદિયા તથા ય રૂશાલેમમાં જે યહૂદીઓ હતા તેઓને, હાગાથ તથા ઉદ્દોના પુત્ર ઝખાર્યા પ્રબોધકોએ, ઈરાનાયલના પ્રભુ ઈશ્વરના નામે પ્રબોધ કર્યો. <sup>૨</sup> શાલ્ટીએલના દીકરા ઝરણાબેલે તથા યોસાદાકના દીકરા યેશૂઆએ, પ્રબોધકો કે જેઓએ તેમને ઉત્સેજન આપ્યું, તેઓની સાથે, ય રૂશાલેમમાં ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન બાંધવાનું શરૂ કરી દીધું.

<sup>૩</sup> ત્યારે નદી પારના રાજ્યપાલ તાત્ત્નાથ, શથાર-બોર્જનાથ તથા તેઓના સાથીદારોએ આવી તેમને કર્યું, “આ ભક્તિસ્થાન ફરીથી બાંધવાની અને આ દિવાલોને પૂરી કરવાની પરવાનગી તમને કોણે આપી છે?” <sup>૪</sup> વળી તેઓએ કર્યું, “જે માણસો આ ભક્તિસ્થાન બાંધે છે તેઓનાં નામ આપો” <sup>૫</sup> પણ ઈશ્વરની કૃપાદ્રષ્ટિ યહૂદીઓના વડીલો પર હતી તેથી તેઓ અટકાવ્યા નહિં. તેઓ દાર્યાવેશ રાજ તરફથી અધિકૃત ફરમાનની રાહ જોતા હતા.

<sup>૬</sup> તાત્ત્નાથ રાજ્યપાલ, શથાર-બોર્જનાથ તથા બીજા તેઓના સાથી અધિકારીઓએ દાર્યાવેશ રાજ પર પત્ર મોકલ્યો: <sup>૭</sup> તેમાં તેઓએ આ પ્રમાણે દાર્યાવેશ રાજને અહેવાલ લખી મોકલ્યો કે: “તમને શાંતિ હો.

<sup>૮</sup> આપને જાણ થાય કે અમે યહૂદિયા પ્રાંતના મહાન ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં ગયા હતા. તે મોટા પથ્થરોથી તથા ઈમારતી લાકડાથી બંધાઈ રદ્દ્યું હતું. આ કાર્ય ખંતથી કરાઈ રદ્દ્યું છે અને તેઓને હાથે સફળતાપૂર્વક આગળ ધપી રદ્દ્યું છે. <sup>૯</sup> અમે વડીલોને પૂછ્યું, ‘આ ભક્તિસ્થાન બાંધવાની તથા આ કોટ પૂરો કરવાની પરવાનગી તમને કોણે આપી છે?’ <sup>૧૦</sup> વળી અમે તેઓના નામ પણ પૂછ્યાં, જેથી તમે જાણી શકો કે, કોણ તેઓને આગેવાની આપે છે.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'અમે એક, એટલે જે આકાશ તથા પૃથ્વીના ઈંખર છે, તેમના સેવકો છીએ, અને ઘણાં વર્ષો અગાઉ ઇજરાયલના એક મહાન રાજાએ બંધાવેલ ભક્તિસ્થાનને જ અમે ફરીથી બાંધી રહ્યાં છીએ.

<sup>૧૨</sup> જો કે, જ્યારે અમારા પૂર્વજોએ આકાશના ઈંખરને કોપાયમાન કર્યા, ત્યારે તેમણે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારના હાથમાં તેઓને સૌથીં, કે જે આ ભક્તિસ્થાનનો નાશ કરીને લોકોને બાબિલના બંદીવાસમાં લઈ ગયો. <sup>૧૩</sup> તેમ છતાં, બાબિલના રાજ કોરેશે પોતાના રાજ્યના પહેલા વર્ષમાં, ઈંખરના એ ભક્તિસ્થાનને પુનઃબાંધવાનું અમને અધિકૃત ફરમાન કર્યું.

<sup>૧૪</sup> ઈંખરના ભક્તિસ્થાનની સોનાચાંદીની વસ્તુઓ, જે નખૂખાદનેસ્સાર યરૂશાલેમના ભક્તિસ્થાનમાંથી બાબિલના મંદિરમાં લઈ ગયો હતો, તે બધી વસ્તુઓ બાબિલના મંદિરમાંથી પાછી લઈને કોરેશ રાજાએ શેશબાસારને, કે જેને તેણે રાજ્યપાલ બનાવ્યો હતો, તેને સૌપી. <sup>૧૫</sup> તેણે તેને કહ્યું, "આ સર્વ વસ્તુઓ લઈને યરૂશાલેમના ભક્તિસ્થાનમાં પાછી મૂક. ઈંખરના ભક્તિસ્થાનને તેની મૂળ જગ્યાએ ફરીથી બંધાવ.

<sup>૧૬</sup> પછી શેશબાસારે આવીને ઈંખરના એ ભક્તિસ્થાનનો પાથો યરૂશાલેમમાં નાખ્યો; અને ત્યારથી તેનું બાંધકામ ચાલુ છે, પણ તે હજુ પૂર્ણ થયું નથી!"

<sup>૧૭</sup> હવે એ આપની દ્રષ્ટિમાં યોગ્ય લાગે તો, કોરેશ રાજાએ યરૂશાલેમમાં ઈંખરનું આ ભક્તિસ્થાન બાંધવાનો હુકમ કર્યો હતો કે નહિ, તેની તપાસ આપના બાબિલમાંના બંડારમાં કરાવશો અને તે બાબતે આપની ઇચ્છા પ્રમાણે હુકમ ફરમાવશો."

## ૬

<sup>૧</sup> તેથી દાર્યાવેશ રાજાએ બાબિલના બંડારોના કાર્યાલયમાં તપાસ કરવાનો હુકમ કર્યો. <sup>૨</sup> માદાય પ્રાંતના એકબાતાનાના કિલ્લામાંથી એક લેખ મળી આવ્યો; તેમાં આ પ્રમાણે લખેલું હતું.

<sup>૩</sup> "કોરેશ રાજાએ પોતાના શાસનના પ્રથમ વર્ષ દરમિયાન યરૂશાલેમમાં આવેલા ઈંખરના ભક્તિસ્થાનના સંબંધમાં આ હુકમ ફરમાવ્યો હતો: 'અર્પણ કરવાનું ભક્તિસ્થાન બાંધવું. તે દીવાલની ઊંચાઈ સાઠ હાથ તથા પહોળાઈ સાઠ હાથ રાખવી. <sup>૪</sup> મોટા પથ્થરની પ્રણ હારો અને નવા લાકડાની એક હાર રાખવી. અને તેનો ખર્ચ રાજ્યના બંડારમાંથી આપવો. <sup>૫</sup> તદુપરાંત યરૂશાલેમના ભક્તિસ્થાનમાંથી નખૂખાદનેસ્સાર સોનાચાંદીના જે વાસણો બાબિલના મંદિરમાં લઈ આવ્યો હતો, તે પાછાં યરૂશાલેમમાંના ભક્તિસ્થાનમાં મોકલી, અસલ જગ્યાએ મૂકવા.'

<sup>૬</sup> હવે તાતનાથે, શથાર-બોગનાથે તથા નદીની પેલી પારના તેમના સાથી અમલદારોએ દૂર રહેવું. <sup>૭</sup> ઈંખરના એ ભક્તિસ્થાનના બાંધકામને તમારે છેડવું નહિ. યહૂદીયાના શાસક તથા યહૂદીઓના વડીલો ઈંખરનું એ ભક્તિસ્થાન મૂળ સ્થાને ફરીથી બાંધો.

<sup>૮</sup> યહૂદીઓના વડીલોને ઈંખરનું ભક્તિસ્થાન બાંધવામાં તમારે મદદ કરવી એવો મારો હુકમ છે: રાજ્યની મિલકતમાંથી, એટલે નદી પારના દેશની ખંડણીમાંથી, એ માણસોને બનતી તાકીદે ખર્ચ આપવો કે તેઓને બાંધકામમાં અટકાવ થાય નહિ. <sup>૯</sup> તેઓને જે કોઈ યીજની જરૂર હોય તે, એટલે આકાશના ઈંખરનાં દહનીયાર્પણો માટે જીવાન બણદો, બકરાં, બેટાં તથા હલવાનો, તેમ જ યરૂશાલેમના યાજકોના કહેવા પ્રમાણે ઘઉં, મીઠું, દ્રાક્ષારસ તથા તેલ દરરોજ અચૂક આપવાં. <sup>૧૦</sup> આ પ્રમાણે કરો કે જેથી તેઓ આકાશના ઈંખરની આગળ સુવાસિત યજો કરે અને રાજાના તથા તેના પુત્રોના જીવનને માટે પ્રાર્થના કરે.

૧૧ વળી મેં એવો હુકમ કર્યો છે કે જે કોઈ આ હુકમનું ઉલ્લંઘન કરે તેના ઘરમાંથી એક મોબની શૂણી બનાવીને તેના પર તેને ચટાવી દેવો. અને તેના ઘરનો ઉકરડો કરી નાખવો. ૧૨ જે રાજાઓ કે પ્રજાઓ યચ્છાલેમના ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનનો ફેરફાર કરવાનો કે વિનાશ કરવાનો પ્રયત્ન કરશે તેનો ઈંઘર નાશ કરો. હું દાર્યાવેશ, તમને આ હુકમ કરું છું. તેનો ઝડપથી અમલ કરો!”

૧૩ પછી તાત્ત્વાયે, શથાર-બોગનાયે તથા તેમના સાથીઓએ દાર્યાવેશ રાજાએ ફરમાવ્યા પ્રમાણે આ હુકમનું પાલન કર્યું. ૧૪ તેથી યહૂદીઓના વડીલોએ પ્રબોધકો હાગ્ગાય તથા ઇદ્વોના પુત્ર ઝખાર્યાનાં પ્રબોધથી પ્રેરાઈને ભક્તિસ્થાનનું બાંધકામ ફરીથી ચાલુ કર્યું. તેઓએ ઇજરાયલના ઈંઘરની આજા મુજબ કોરેશ, દાર્યાવેશ અને ઈરાનના રાજ આર્તાહશાસ્ત્રાના ઠરાવ પ્રમાણે બાંધકામ સમાપ્ત કર્યું. ૧૫ દાર્યાવેશ રાજના રાજ્યના છષ્ટા વર્ષમાં અદાર મહિનાના શ્રીજ દિવસે આ ભક્તિસ્થાન પૂરૈપૂરું બંધાઈ રહ્યું.

૧૬ ઇજરાયલી લોકોએ, યાજકોએ, લેવીઓએ તથા બંદીવાસમાંથી આવેલા બાકીના લોકોએ ઈંઘરના આ ભક્તિસ્થાનનું પ્રતિષ્ઠાપર્વ આનંદપૂર્વક ઉજાયું. ૧૭ ઈંઘરના એ ભક્તિસ્થાનના પ્રતિષ્ઠાપર્વ પર તેઓએ સો બણદો, બસો ઘેટાં, ચારસો હલવાન તથા ઇજરાયલી લોકોનાં કુઠોની સંખ્યા પ્રમાણે બાર બકરાં સર્વ ઇજરાયલીઓને માટે પાપાર્થાર્પણ તરીકે ચટાવ્યા. ૧૮ મૂસાના પુરુષકમાં લખ્યા પ્રમાણે, યચ્છાલેમના ઈંઘરની સ્નેહા કરવાને તેઓએ યાજકોને તેઓના વિભાગો પ્રમાણે તથા લેવીઓને તેઓના વર્ગો પ્રમાણે નીમ્યા.

૧૯ બંદીવાસમાંથી આવેલા માણસોએ પહેલા મહિનાના થૌદમા દિવસે પાદ્યાપર્વ ઊજાયું. ૨૦ યાજકોએ તથા લેવીઓએ પોતાનું શુદ્ધિકરણ કર્યું હતું અને બંદીવાસમાંથી આવેલા સર્વ લોકોને માટે તથા પોતાને માટે લેવીઓએ પાદ્યા કાપ્યું.

૨૧ બંદીવાસમાંથી પાછા આવેલા ઇજરાયલી લોકોએ તથા દેશના ભૂર્તિપૂજકોની અશુદ્ધતાથી અલગ થઈને ઇજરાયલના પ્રબુ ઈંઘરની આરાધના કરવા માટે બેગા થયેલા સર્વએ તે ખાદ્યું. ૨૨ સાત દિવસ સુધી તેમણે આનંદભેર બેખમીર રોટલીનું પર્વ ઊજાયું, કેમ કે ઈંઘરે તેઓને આનંદિત કર્યા હતા અને ઇજરાયલના ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનના કામમાં તેઓના હાથ પ્રબળ કરવા માટે, ઈંઘરે આશ્રૂરના રાજના હૃદયમાં તેઓ પ્રત્યે દયાભાવ ઉત્પન્ન કર્યો હતો.

## ૭

૧ આ બાબતો પછી, આર્તાહશાસ્ત્રાના રાજના શાસન દરમિયાન સરાયાનો પુત્ર એકરા, હિલિકથાના પુત્ર, અઝાર્યા, ૨ શાલ્લુમ, સાદોક, અહિદ્ભ, ૩ અમાર્યા, અઝાર્યા, મરાયોથ, ૪ ઝરાહથા, ઉઝી, બુક્કી, ૫ અભીશૂઆ, ફીનહાસ, એલાગ્રાર તથા મુખ્ય યાજક હાણેન-

૬ બાબિલથી ત્યાં આવ્યો. ઇજરાયલના ઈંઘર, યહોવાહે આપેલા મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં તે પ્રવીણ શાસ્ત્રી હતો. તેના પર યહોવાહની કૃપાદંદ્રિ હતી તેથી રાજાએ તેની સર્વ અરજ મંજૂર રાખી. ૭ ઇજરાયલી વંશજોમાંના કેટલાક યાજકો, લેવીઓ, ગાથકો, કારપાણો તથા ભક્તિસ્થાનના,

૮ સેવકોની સાથે, આર્તાહશાસ્ત્રાના રાજના શાસનના સાતમા વર્ષના પાંચમાં માસમાં એકરા ગયો. ૯ તેણે પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસે બાબિલથી પ્રયાણ આરંભ્યું. તે પોતાના ઈંઘરની કૃપાથી પાંચમાં માસના પ્રથમ દિવસે યચ્છાલેમ આવી પહોંચ્યો.

ઈંખરનો પ્રેમાણ હાથ તેના પર હતો. <sup>૧૦</sup> એગરાએ પોતાનું મન યહોવાહના નિયમોનો અભ્યાસ કરવામાં, તેને પાણવામાં તથા વિધિઓ અને હુકમો શીખવવામાં લગાડયું.

<sup>૧૧</sup> એગરા યાજક યહોવાહની આજાઓનો તથા ઈંગરાયલીઓને આપેલા પ્રભુના વિધિઓનો શાસ્ત્રી હતો, તેને જે પત્ર આર્તાહશાસ્ત્રા રાજાએ આપ્યો હતો તેની નકલ આ મુજબ છે; <sup>૧૨</sup> “સ્વર્ગના ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રના શાસ્ત્રી એગરા યાજકને રાજાધિરાજ આર્તાહશાસ્ત્રા તરફથી કુશળતા આપવામાં આવી છે વળી”; <sup>૧૩</sup> હું એવો હુકમ ફરમાવું છું કે મારા રાજ્યમાંના ઈંગરાયલી લોકોમાંના તેઓના યાજકો તથા લેવીઓ, જે કોઈ પોતાની રાજ્યખુશીથી યરૂશાલેમ જવા ઇંછે, તેઓ તારી સાથે આવે.

<sup>૧૪</sup> હું રાજ તથા મારા સાત સલાહકારો તને એ માટે મોકલીએ છીએ કે તારા હાથમાં ઈંખરનું જે નિયમશાસ્ત્ર તારી પાસે છે તે પ્રમાણે યહૂદીયામાં અને યરૂશાલેમમાં તેના સંબંધી તું તપાસ કર. <sup>૧૫</sup> અને યરૂશાલેમમાં ઈંગરાયલના ઈંખરનું જે નિવાસસ્થાન છે તેને માટે ચાંદી અને સોનું અર્પણને માટે લઈ જવું. <sup>૧૬</sup> તે ઉપરાંત બાબિલના સર્વ રાજ્યોમાંથી યરૂશાલેમના ઈંખરના ભક્તિસ્થાન માટે ચાંદી તથા સોનું ઔરિષકાર્પણો તરીકે યહૂદીઓએ અને તેઓના યાજકોએ લઈ જવાં.

<sup>૧૭</sup> અને એ નાણાથી બાળદો, ઘેટાં, હલવાન, ખાદ્યાર્પણ તથા પેથાર્પણ ખરીદીને યરૂશાલેમમાં તમારા ઈંખરના ભક્તિસ્થાનની વેદી પર તેઓનું અર્પણ કરવામાં આવે. <sup>૧૮</sup> તેમાંથી જે સોનું, ચાંદી વધે તેનો ઉપયોગ તમારા ઈંખરની ઘણા પ્રમાણે અને તને તથા તારા બાઈઓને યોગ્ય લાગે તે શીતે કરવો.

<sup>૧૯</sup> જે પાત્રો તારા ઈંખરના ભક્તિસ્થાનની સેવા માટે તને આપવામાં આવ્યાં છે, તે તારે યરૂશાલેમમાં ઈંખરની સમક્ષ રજૂ કરવા. <sup>૨૦</sup> અને જો તારા ઈંખરના ભક્તિસ્થાનને માટે અન્ય કોઈ જરૂરિયાત હોય તો તું રાજાના બંડારમાંથી નાણાં મેળવીને ખરીદી કરી શકે છે.

<sup>૨૧</sup> હું રાજ આર્તાહશાસ્ત્રા ફ્લાત નદી પારના પ્રાંતના સર્વ ખજાનચીઓને હુકમ કરું છું કે, એગરા યાજક જે આકાશના ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રનો શાસ્ત્રી છે તે જે કંઈ માગે તે તમારે તાકીદે પૂરું પાડવું. <sup>૨૨</sup> ત્રણ હજાર ચારસો કિલો ચાંદી, સોણ હજાર ત્રણસો કિલો ઘઉં, છસો લિટર દ્રાક્ષારસ અને છસો લિટર તેલ અને જોઈએ તેટલું મીઠું પણ આપવું. <sup>૨૩</sup> આકાશના ઈંખર પોતાના ભક્તિસ્થાનને માટે જે કંઈ આજા કરે તે બધું તમારે પૂરા હૃદયથી કરવું. મારા રાજ્ય પર અને મારા વંશજો શા માટે ઈંખરનો કોપ આવવા દેવો?

<sup>૨૪</sup> અને તને એ પણ જણાવવામાં આવે છે કે, કોઈ પણ વધારાની જકાત કે ખંડણી યાજકો, લેવીઓ, ગાયકો, બારપાળો કે ઈંખરના ભક્તિસ્થાનના સેવકો કે અન્ય સેવકો પાસેથી લેવી નહિં. <sup>૨૫</sup> વળી તને એગરા, ઈંખરે જે જ્ઞાન આપ્યું છે તે વડે ન્યાયાધીશો અને અન્ય અધિકારીઓની પસંદગી કરજે અને ફ્લાત નદીની પણ્ણિમ તરફ વસતા જે લોકો તારા ઈંખરના નિયમો જાણો છે તેઓ પર વહીવટ ચલાવવા તેઓની નિમણૂક કરજે. જો તેઓ ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રના જ્ઞાનથી અજાણ હોય તો તારે તેઓને શીખવવું. <sup>૨૬</sup> વળી જે કોઈ ઈંખરના નિયમશાસ્ત્રનું તથા રાજાના કાયદાનું પાલન કરવાનો ઇનકાર કરે તેઓને તારે મૃત્યુદંડ, દેશનિકાલ, મિલકતની જપ્તી અથવા કેદની સજા કરવી.” <sup>૨૭</sup> ત્યારે એગરાએ કટ્યું, “અમારા પૂર્વજોના ઈંખર યહોવાહની રેતું હો! કારણ કે તેમણે રાજાના મનમાં એવી પ્રેરણા કરી કે યરૂશાલેમમાં યહોવાહનું જે ભક્તિસ્થાન છે તેનો મહિમા વધારવો. <sup>૨૮</sup> અને તેમણે રાજા, તેના સલાહકારો અને સર્વ પરાક્રમી સરદારો દ્વારા મારા પર કૃપાક્રષ્ટ કરી છે. મારા ઈંખરનો હાથ મારા

પર હતો તેથી હું બળવાન થયો, અને મેં ઇજરાયલમાંથી મારી સાથે યક્ષશાલેમ જવા માટે આગેવાનોને એકત્ર કર્યા.”

## ૬

<sup>૧</sup> આર્તાહશાસ્ત્રા રાજના શાસનકાળ દરમિયાન બાબિલથી મારી સાથે જેઓ યક્ષશાલેમ આવ્યા હતા તેઓના પૂર્વજોના વડીલોની વંશાવળી આ પ્રમાણે છે; <sup>૨</sup> ફીનહાસનો વંશજ ગેરોભ; ઇથામારનો વંશજ દાનિયેલ; દાઉદના વંશજ શખાન્યાનો પુત્ર હાઙ્કુશ. <sup>૩</sup> શખાન્યાનો વંશજ માં નો, પારોશનો વંશજ માં નો ઝખાર્યા; તેની સાથે વંશના એકસો પચાસ પુરુષો હતા.

<sup>૪</sup> પાહાથ-મોઆબના વંશજ ઝરાયાનો પુત્ર એલીહોએનાથ; તેની સાથે બસો પુરુષો હતા. <sup>૫</sup> શખાન્યાનો વંશજ યાહેરીએલ; તેની સાથે પ્રણાસો પુરુષો હતા. <sup>૬</sup> આદીનના વંશજ યોનાથાનનો પુત્ર એબેદ; તેની સાથે પચાસ પુરુષો હતા. <sup>૭</sup> એલામના વંશજ અથાલ્યાનો પુત્ર યશાયા; તેની સાથે સિતેર પુરુષો હતા.

<sup>૮</sup> શફાટયાના વંશજ ભિખાયેલનો પુત્ર ઝબાદયા; તેની સાથે અંસી પુરુષો હતા.

<sup>૯</sup> યોઆબના વંશજ યદીએલનો પુત્ર ઓબાદયા; તેની સાથે બસો અટાર પુરુષો હતા. <sup>૧૦</sup> શલોભીથના વંશજ યોસિફિયાનો પુત્ર તેની સાથે એકસો સાઠ પુરુષો હતા.

<sup>૧૧</sup> બેબાથનો વંશજ ઝખાર્યા; તેની સાથે અષ્ટાવીસ પુરુષો હતા.

<sup>૧૨</sup> અગ્રગાદના વંશજ હાકાટાનનો પુત્ર યોહાનાન; તેની સાથે એકસો દસ પુરુષો હતા. <sup>૧૩</sup> છેલ્લાં અદોનિકામના વંશજો હતા; તેઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે; અલિફેલેટ, યેઉનેલ, શભાયા અને તેઓની સાથે સાઠ પુરુષો હતા. <sup>૧૪</sup> બિજવાયના વંશજ ઉથાય તથા ઝાંબૂદ; તેઓની સાથે સિતેર પુરુષો હતા.

<sup>૧૫</sup> આહવા નદીને કિનારે મેં તેઓને એકત્ર કર્યા અને ત્યાં અમે પ્રણ દિવસ માટે છાવણી નાખી. તે દરમિયાન મેં બંદીવાસમાંથી આવેલા લોકોની થાદી તપાકી તો મને ખબર પડી કે તેમાં યાજકો હતા પણ લેવીના વંશજોમાંના કોઈ જોવામાં આવ્યા નહિં. <sup>૧૬</sup> તેથી મેં એલિએઝેર, અરીએલ, શભાયા, એલનાથાન, યારીબ, નાથાન ઝખાર્યા અને ભશુલ્લામ જેઓ આગેવાનો હતા તેઓને તથા યોયારીબ અને એલનાથાન કે જેઓ શિક્ષકો હતા તેઓને પણ બોલાવ્યા.

<sup>૧૭</sup> અને તેમને આશ્શૂરના યહુદી સમાજના આગેવાન ઇદ્વો પાસે મોકલ્યા અને તેમની મારફત ઇદ્વોને અને આશ્શૂરમાં રહેતા ભક્તિસ્થાનના તેના સાથી સેવક ભાઈઓને કદ્યું કે તેઓ અમારા ઈંઘરના ભક્તિસ્થાન માટે સેવકો મોકલી આપે.

<sup>૧૮</sup> અમારા પર ઈંઘરની કૃપા હતી. એટલે તેઓએ અમારી પાસે જે સેવકો મોકલ્યા તેઓ આ પ્રમાણે છે; ઇજરાયલના પુત્ર લેવીના પુત્ર માહલીનો વંશજ શેરેયા, તેના ભાઈઓ અને તેના પુત્રો, કુલ અટાર પુરુષો હતા. શેરેયા ખૂબ હોશિયાર માણસ હતો. <sup>૧૯</sup> મરારીના વંશજો હશાદ્યા અને યશાયા. તેના ભાઈઓ તથા તેઓના પુત્રો, કુલ વીસ પુરુષો હતા. <sup>૨૦</sup> દાઉદે તથા તેના સરદારોએ ભક્તિસ્થાનની સેવાને માટે જે લેવીઓને નીમ્યા હતા, તેઓમાંના બસો વીસ; તેઓના નામ દર્શાવવામાં આવેલા હતાં.

<sup>૨૧</sup> અમે આહવા નદીને કિનારે હતા ત્યારે મેં ઉપવાસ કરવાનું જહેર કર્યું, કે અમે અમારા ઈંઘરની સમક્ષ પોતાને નબ્ર બનાવીએ; અને પ્રાર્થના કરીને અમારે માટે, અમારા બાળકો માટે તથા અમારી મિલકતને માટે તેમની પાસેથી સીધો દસ્તો શોધી લઈએ. <sup>૨૨</sup> શાત્રુઓની વિક્રદ અમને ભાર્ગમાં રક્ષણ કરવા માટે રાજ પાસે સૈનિકો અને ધોડેસવારોની માગણી કરતાં મને ક્ષોભ થયો. કારણ અમે રાજને કદ્યું હતું કે, “જે કોઈ ઈંઘરને શોધે છે તેઓ પર ઈંઘરનો હાથ હિતકારક છે પણ જે કોઈ તેના પ્રત્યે

વિમુખ હોય છે તેના પર તેમનો ભયંકર કોપ અને પરાક્રમ આવે છે.” <sup>૨૩</sup> તેથી અમે ઉપવાસ કર્યો અને સુરક્ષિત મુસાફરી માટે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી અને તેમણે અમારી પ્રાર્થના સાંભળી.

<sup>૨૪</sup> પછી મેં યાજકોમાંથી બાર આગેવાનોને પસંદ કર્યા, શેરેટથા, હશાણથા તથા તેના ભાઈઓમાંથી દસને પસંદ કર્યા. <sup>૨૫</sup> મેં તેઓને સોનું ચાંદી, પાત્રો અને અર્પણો ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને માટે રાજાએ, તેના સલાહકારોએ, અધિકારીઓએ અને ત્યાં હાજર રહેલા બધા ઇજરાયલીઓએ આપ્યાં હતા તે સર્વ તોળીને આપ્યાં.

<sup>૨૬</sup> મેં તેમને બાવીસ હજર એકસો કિલો ચાંદી, પ્રણ હજર ચારસો કિલો વજનના ચાંદીનાં વાસણો, પ્રણ હજર ચારસો કિલો સોનું, <sup>૨૭</sup> સોનાના વીસ ઘડાઓ, જેનું વજન સાડા આઠ કિલો હતું, પિતણના બે વાસણો, જે સોના જેટલાં જ કિંમતી હતાં તે આપ્યાં.

<sup>૨૮</sup> પછી મેં તેઓને કહ્યું, “તમે યહોવાહને માટે પવિત્ર છો, તેમ આ વાસણો પણ યહોવાહને માટે પવિત્ર છે. આ ચોનું અને ચાંદી તમારા પિતૃઓના ઈશ્વર યહોવાહને માટે ઐચ્છિકાર્પણ છે.” <sup>૨૯</sup> મેં તેઓને કહ્યું, “આ ખજાનાને કાળજીપૂર્વક સંભાળજો; ભક્તિસ્થાને પહોંચો ત્યાં સુધી તેનું રક્ષણ કરજો. ત્યાં ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનના ભંડારના ઓરડાઓમાં યાજકો, લેવીઓના આગેવાનો તથા યરૂશાલેમમાં ઇજરાયલીઓનાં કુટુંબનાં પૂર્વજોની સમક્ષ વજન કરીને સોંપી દેજો.” <sup>૩૦</sup> એમ યાજકોને અને લેવીઓને યરૂશાલેમમાં ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાને લઈ જવા માટે ચાંદી, સોનું અને અન્ય પાત્રો વજન કરી આપ્યાં.

<sup>૩૧</sup> અમે પહેલા ભાસના બારમે દિવસે આહવા નદીથી યરૂશાલેમ આવવા પ્રયાણ કર્યું. અમારા પર ઈશ્વરની દુપારદ્વારા હતી અને તેમણે ભાર્ગમાં દુશ્ભનોના હુમલાઓથી અને ચોર લુંટારાઓથી અમારું રક્ષણ કર્યું. <sup>૩૨</sup> આ પ્રમાણે અમે યરૂશાલેમ આવી પહોંચ્યા પછી અમે ત્યાં પ્રણ દિવસ આરામ કર્યો.

<sup>૩૩</sup> ચોંધે દિવસે, યાજક ઉદ્દિયાના પુત્ર ભરેભોથને અમારા ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં ચાંદી, સોનું, અને અન્ય પાત્રો વજન કરી આપ્યાં. તેની સાથે ફીનહાસનો પુત્ર ઓલાઝાર, યેશુઆનો પુત્ર યોઝાબાદ અને બિજ્ઞાનો પુત્ર નોઆદ્યા લેવીઓ પણ હતા. <sup>૩૪</sup> દરેક વરસ્તુનું ગળીને વજન કરવામાં આવ્યું હતું અને તે સમયે સોના અને ચાંદીના કુલ વજનની નોંધ કરવામાં આવી હતી.

<sup>૩૫</sup> ત્યાર પછી બંદીવાસમાંથી જે લોકો પાછા આવ્યા હતા, તેઓએ ઇજરાયલના ઈશ્વરને બાર બણદો અર્પણ કર્યા. છજું ધેટાં, સિંચોતેર હલવાનો અને બાર બકરાઓનું પાપાર્થાર્પણ તરીકે દહાનીયાર્પણ કર્યું. તેઓએ આ સર્વનું ઈશ્વરને દહાનીયાર્પણ કર્યું. <sup>૩૬</sup> પછી તેઓએ નદી પાર પક્ષિમ તરફના સર્વ રાજ્યોમાં તેના સરદારોને તેમ જ હાકેમોને રાજાનું ફરમાન કહી સંભળાવ્યું. તેઓએ લોકોને ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનના બાંધકામમાં મદદ કરી.

## ૬

<sup>૧</sup> આ બધું પૂરું થયા પછી કેટલાક સરદારોએ મારી પાસે આવીને કહ્યું કે, “ઇજરાયલના લોકો, યાજકો અને લેવીઓ દેશમાં રહેતા વિદેશી લોકોથી જુદા પક્ષથા નથી. તેઓ કનાનીઓ, હિંટીઓ, પરિઝીઓ, યબૂસીઓ, આમ્રોનીઓ, મૌઓબીઓ, ભિસરવાસીઓ અને અમોરીઓના પાત્ર રીત રિવાજો જે આપણે માટે અમાન્ય છે તે પ્રમાણે વર્તે છે. <sup>૨</sup> તેઓએ પોતે અને તેઓના પુત્રોએ આ લોકોની સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા છે; આમ પવિત્ર વંશના લોકો અન્ય પ્રદેશના લોકો સાથે ભિન્નિત થઈ

ગયા છે. આવા પાપથારો કરવામાં મુખ્યત્વે સરદારો અને અમલદારો સૌથી આગળ છે.”

<sup>૩</sup>જ્યારે આ મારા સાંભળવામાં આવ્યું ત્યારે મેં મારાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં, મારા ભાથાના તથા દાઢિના વાળ ખેંચી કાઢ્યાં. પછી હું અતિશય સ્તળ્ય થઈ બેસી પદ્યો. <sup>૪</sup>આ સમયે બંદીવાસવાળાઓના પાપને લીધે ઇઝરાયલના ઈંઘરના વચનોથી જેઓ દ્રૂજતા હતા, તે સર્વ મારી પાસે આવ્યા. સાંજના સમયના અર્પણ સુધી હું સ્તળ્ય થઈને બેસી રહ્યો.

<sup>૫</sup>સાંજના અર્પણનો સમય થતાં હું શોકમગન થઈને જ્યાં બેઠો હતો ત્યાંથી ઊક્ષયો અને મારાં ફાટેલાં અન્ય વસ્ત્રો અને ઝબ્બા સાથે જ મેં દ્યુંટણિયે પડીને મારા ઈંઘર, યહોવાહ તરફ હાથ લંબાવ્યા. <sup>૬</sup>મેં કહ્યું, “હે મારા ઈંઘર, મારાં મુખ તમારા તરફ ઉંચું કરતાં મને શરમ આવે છે. કારણ કે અમારા પાપોનો ટગલો અમારા ભાથાથી પણ ઉંચો થઈ ગયો છે અને અમારા અપરાધ છેક ઉપર આકાશ સુધી પહોંચયા છે.

<sup>૭</sup>અમારા પિતૃઓના સમયથી અમે ઘણા અપરાધ કર્યા છે. અમે અમારા રાજાઓએ તથા અમારા યાજકોએ અમારા અપરાધોને કારણે અમારી જતને આ જગતના સત્તાધીશોને હવાલે કરી દીધી છે અને અમે તરવાર, બંદીવાસ, લુંટફાટનો ભોગ બનીને આબરૂધીન થયા છીએ અમને અપમાનિત કરવામાં આવ્યા છે. આજે પણ અમારી એ જ દશા છે.

<sup>૮</sup>અમારે માટે બચેલો શેષ રાખવાને પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં શાંતિ આપવાને, અમારા પ્રભુ ઈંઘર તરફથી કૃપા બતાવવામાં આવી છે. તે માટે કે ઈંઘર અમારી આંખોને પ્રકાશિત કરે અને અમારા બંદીવાસમાંથી અમને નવજીવન બક્સે. <sup>૯</sup>કારણ કે, અમે તો ગુલામો હોવા છતાં અમારા ઈંઘરે અમને અમારી ગુલામીમાં પણ અમને તજુ દીધા નથી. તેમણે ઈરાનના રાજાની મારફતે અમારા પર કૃપાક્રષ્ણ કરી છે. કે જેથી અમે નવજીવન પામીને ઈંઘરનું બકિતસ્થાન બનાવીએ. યહૂદિયામાં અને યરૂશાલેમમાં ઈંઘરે અમને સંરક્ષણ આપ્યું છે.

<sup>૧૦</sup>પણ હવે, હે અમારા ઈંઘર, અમે તમને શું મોં બતાવીએ? અમે તો ફરીથી તમારી આજાઓનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે અને તમારાથી દૂર બટકી ગયા છીએ. <sup>૧૧</sup>જ્યારે તમે કહ્યું કે, 'જે ભૂમિ અમને વારસામા મળવાની છે તે દેશ ત્યાંના રહેવાસીઓની અશુભતાને લીધે તથા તેઓના દિક્કારપાત્ર કૃત્યોને લીધે એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી અશુદ્ધથી બરેલો છે. ત્યારે ઈંઘરે, તેમના સેવકો, પ્રબોધકો કારા અમને આજાઓ આપી છે, <sup>૧૨</sup>કે તમારી દીકરીઓનાં લગ્ન તેઓના દીકરાઓ સાથે કરાવશો નહિં. અને તમારા દીકરાઓના લગ્ન તેઓની દીકરીઓ સાથે કરાવશો નહિં; એ લોકોની સુખ સમૃદ્ધિ માટે કર્શું કરશો નહિં. તો જ તમે બળવાન બનશો, અને તે ભૂમિની ઉત્તમ ઉપજને ખાઈ શકશો અને તમારા વંશજોને સદાકાળ માટે વારસામાં આપતા જશો.

<sup>૧૩</sup>અમારા દુષ્ટ કામોને લીધે તથા અમારા ભોટા અપરાધોને લીધે અમારા પર જે કંઈ વીત્યું છે, તે સર્વને માટે, હે ઈંઘર અમારા પ્રભુ, અમે જે શિક્ષાને યોગ્ય હતા તે કરતાં તમે અમને ઓછી શિક્ષા કરી છે; વળી અમારામાંથી તમે આટલાને બચાવી પણ લીધા છે. <sup>૧૪</sup>છતાં અમે તમારી આજાઓનો અનાદર કરીને ફરી દિક્કારપાત્ર કૃત્યો કરનાર લોકોની સાથે આંતરવિવાહ કરીએ શું? તો પછી શું તમે ફરી અમારા પર કોપાયમાન થઈને અમારો ઐવો વિનાશ નહિં કરો કે કોઈ પણ રહે નહિં અને બચે નહિં?

<sup>૧૫</sup>હે ઇઝરાયલના ઈંઘર, યહોવાહ, તમે ન્યાયી છો તેથી જ અમે આજે છીએ અને જીવતા રહ્યા છીએ. જુઓ, અમે અપરાધીઓ છીએ, અમારા અપરાધને કારણે તમારી સમક્ષ કોઈ ઉભો રહી શકતો નથી.”

## ૧૦

<sup>૧</sup> એગરા ઈંખરના ભક્તિસ્થાન આગળ પોતાને નમ્ર કરીને રડીને અપરાધના પસ્તાવા સાથે પ્રાર્થના કરતો હતો. તે દરમિયાન ઇજરાયલી સ્ત્રીઓ, પુણ્યાંત્રિકો અને જાળકોનું એક મોટું ટોળું તેની આજુભાજુ બેગું થઈ ગયું. તેઓ વિલાપ કરવા લાગ્યા. <sup>૨</sup> ત્યારે એલામના એક વંશજ થલીએલના પુત્ર શાખાન્યાએ એગરાને કદ્યું, “આપણે આ દેશની અન્યધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરીને ઈંખરનો અનાદર કર્યો છે. તેમ છતાં પણ તે સંબંધી ઇજરાયલીઓ માટે હજુ આશા છે.

<sup>૩</sup> હવે આપણે આપણા ઈંખર સમક્ષ કરાર કરીએ કે, આપણે આ સ્ત્રીઓને તેઓથી જન્મેલા સંતાનો સાથે મૂકી દઈશું. અને અમે આ પ્રમાણે પ્રભુથી રડીને તેમની સલાહ પ્રમાણે ચાલીશું. ઈંખરના નિયમનું પાલન થવું જ જોઈએ. <sup>૪</sup> ઉઠો, આ કામ તમારું છે અમે તમારી સાથે છીએ. હિંમત રાખીને આ કામ પૂર્ણ કરો.”

<sup>૫</sup> ત્યારે એગરાએ ઉઠીને મુખ્ય યાજકોને, લેવીઓને તથા સર્વ ઇજરાયલીઓને સમ ખવડાવ્યા કે અમો તે વચન પ્રમાણે જ કરીશું. તેઓ સર્વએ સોગન લીધા. <sup>૬</sup> ત્યાર ભાડ એગરા ભક્તિસ્થાન સામેથી ઉઠીને એલ્યાશીબના પુત્ર યહોહાનાનની ઓરડીમાં પ્રવેશ્યો. તેણે કંઈ પણ ખાદું નહિ અને પાણી પણ પીધું નહિ. બંદીવાસમાંથી પાછા આવેલા લોકોના અપરાધોને લીધે તે શોકમાં હતો.

<sup>૭</sup> તેઓએ ટંટોરો પિટાવીને આખા યહૂદિયામાં, યરુશાલેમમાં સર્વ બંદીવાનોને યરુશાલેમમાં બેગા થવા માટે કહેવડાવ્યું. <sup>૮</sup> એમ જણાવ્યું કે સરદાર અને વડીલોની સલાહ પ્રમાણે જે કોઈ ત્રણ દિવસમાં આવશે નહિ તેની બધી ભિલકત જપ્ત કરવામાં આવશે અને તેમને બંદીવાસવાળાઓના સમૂહમાંથી દુર્દ કરવામાં આવશે.”

<sup>૯</sup> આથી ત્રણ દિવસની અંદર યહૂદિયાના અને બિન્યાભીનના પ્રદેશના બધા લોકો યરુશાલેમમાં બેગા થયા. નવમા માસના વીસમા દિવસે તેઓ બધા આ વાતના ભયના લીધે અને મૂશળધાર વરસાદને લીધે તેઓ ધૂજતા ધૂજતા આવીને ઈંખરના ભક્તિસ્થાનના આંગણામાં બેઠા. <sup>૧૦</sup> પણ યાજક એગરાએ ઉભા થઈને કદ્યું, “તમે વિધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરીને ઈંખરને તજુ દીધા છે અને ઇજરાયલમાં અપરાધનો વધારો કર્યો છે.

<sup>૧૧</sup> માટે હવે તમારા પિતૃઓના ઈંખર, યહોવાહ સમક્ષ સ્તુતિ કરો અને તેમની ઈરણાને અનુસરીને તમારી નજુક વસેલા સ્થાનિક અન્ય લોકોથી અને તમારી અન્યધર્મી પતનીઓથી અલગ થઈ જાઓ.”

<sup>૧૨</sup> ત્યારે આખી સભાએ ઊંચા અવાજે કદ્યું, “નિશ્ચે, તમે કદ્યું છે તે પ્રમાણે અમારે કરવું જ જોઈએ. <sup>૧૩</sup> પણ લોકો ઘણા છે અને વરસાદની ઝતુ છે, તેથી આપણે બહાર ઉભા રહી શકતા નથી, વળી આ કામ એક બે દિવસનું નથી; કારણ કે, આ બાબતમાં તો અમે મોટું પાપ કર્યું છે.

<sup>૧૪</sup> દરેક શહેરમાં અમારામાંના જેઓ અન્યધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યો છે તેઓ વડીલો અને ન્યાયાધીશો સાથે દરાવેલ સમયે હાજર થાય, અમારા આગેવાનો આખા સમાજનું પ્રતિનિધિત્વ કરે કે આ કારણે ભભૂકી ઉઠેલો ઈંખરનો કોપ આપણા પરથી દુર થાય.” <sup>૧૫</sup> કેવળ અસાહેલના પુત્ર યોનાથાન તથા તિકવાના પુત્ર યાહીયાએ આ બાબતનો વિરોધ કર્યો, અને મશુલ્લામે તથા લેવી શાખથાય તેઓને સાથ આપ્યો. બાકીના સર્વ લોકોએ એગરાની સુચનાનો સ્વીકાર કર્યો.

<sup>૧૬</sup> તેથી બંદીવાસમાંથી છૂટીને આવેલા લોકોએ પણ એગરાના કહેવા પ્રમાણે કર્યું. યાજક એગરાએ પિતૃઓના વંશજોના પ્રતિનિધિ તરીકે કેટલાક વડાઓને પસંદ કર્યો અને તેઓના નામની યાદી બનાવી. દસમા માસના પહેલા દિવસે તેમણે આ બાબતની

તપાસ શરૂ કરી <sup>૧૭</sup> પ્રથમ માસના પ્રથમ દિવસ સુધીમાં તેમણે અન્યધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરેલા બધા પુરુષોની તપાસ કાર્યવાહી પૂરી કરી.

<sup>૧૮</sup> થાજકોના કુટુંબોમાં અન્યધર્મી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરેલા જે પુરુષો માલ્યુમ પડ્યા, તેઓનાં નામ આ પ્રમાણે છે: યેશૂઆના વંશજોમાંના, યોશાદાકનો પુત્ર તથા તેના ભાઈઓ માસેયા, એલિએઝેર, યારીબ તથા ગદાલ્યા. <sup>૧૯</sup> એ બધાએ પોતાની પતનીઓને તજી દેવાનું વચન આપ્યું. તેઓઓ પોતાના અપરાધોને લીધે પાપાર્થાર્પણ તરીકે એક ઘેટાંનું અર્પણ કર્યું.

<sup>૨૦</sup> દીક્ષેરના વંશજોમાંથી હનાની અને ઝાબાદથા <sup>૨૧</sup> હાચીમના વંશજોમાંથી માસેયા, એલિયા, શમાયા, યહીએલ, અને ઉજિયા, <sup>૨૨</sup> પાશહૂરના વંશજોમાંથી એલ્યોએનાય, માસેયા, ઈશ્વાએલ, નથાનયેલ, યોગ્યાબાદ અને એલાસા.

<sup>૨૩</sup> લેવીઓમાંથી યોગ્યાબાદ, શિમદ, કેલાયા-કેલીટા પણ કહેવાય છે, પથાદથા યહૂદા અને એલિએઝેર.

<sup>૨૪</sup> ગાયકોમાંથી એલ્યાશીબ, દ્વારપાળોમાંથી શાલ્યુમ, ટેલેમ અને ઉરી.

<sup>૨૫</sup> ઝગરાયલીઓમાંથી: પારોશના વંશજોમાંના; રામિયા, થિજિયા, માલિકયા, મિયામીન, એલાગ્રાર, માલિકયા તથા બનાયા.

<sup>૨૬</sup> એલાભી વંશજોમાંથી માત્તાન્યા, ઝખાર્યા, યહીએલ, આણ્ટી, યરિમોથ તથા એલિયા હતા. <sup>૨૭</sup> ઝાટુના વંશજોમાંથી: એલ્યોએનાય, એલ્યાશીબ, માત્તાન્યા, યરિમોથ, ઝાબાદ તથા અગ્રીઝા. <sup>૨૮</sup> બેબાયના વંશજોમાંથી: યહોહાનાન, હનાન્યા, ઝાણ્ઝાય તથા આથલાય. <sup>૨૯</sup> બાનીના વંશજોમાંથી: મશુલ્લાભ, માલ્યુખ, અદાયા, થાશૂભ, શેઆલ તથા યરિમોથ.

<sup>૩૦</sup> પાહાથ મોઆબના વંશજોમાંથી; આદના, કલાલ, બનાયા, માસેયા, માત્તાન્યા, બસાલેલ, બિજ્ઝૂઈ તથા મનાશશા. <sup>૩૧</sup> હાચીમના વંશજોમાંથી: એલિએઝેર, થિશિયા, માલિકયા, શમાયા, શિમથોન, <sup>૩૨</sup> બિન્યામીન, માલ્યુખ તથા શમાર્યા.

<sup>૩૩</sup> હાશુમના વંશજોમાંથી; માત્તનાય, માત્તાત્તા, ઝાબાદ, અલીફેલેટ, યરેમાઈ, મનાશશા તથા શિમદ, <sup>૩૪</sup> બિગ્વાયના વંશજોમાંથી; માઅદાય, આબ્રામ, ઉએલ; <sup>૩૫</sup> બનાયા, બેદયા, કલૃહી; <sup>૩૬</sup> વાન્યા, મરેમોથ, એલ્યાશીબ;

<sup>૩૭</sup> માત્તાન્યા, માત્તનાય, થાસુ; <sup>૩૮</sup> બાની, બિજ્ઝૂઈ, શિમદ, <sup>૩૯</sup> નાથાન, શેલેમ્યા, અદાયા, <sup>૪૦</sup> માખનાદબાય, શાશાય, શારાય,

<sup>૪૧</sup> અગ્રાદેલ, શેલેમ્યા, શમાર્યા, <sup>૪૨</sup> શાલ્યુમ, અમાર્યા અને થૂસફ; <sup>૪૩</sup> નખોના વંશજોમાંના; યેષએલ, માન્તિથયા, ઝાબાદ, ઝબીના, થિદો, યોએલ તથા બનાયા. <sup>૪૪</sup> આ બધાએ વિદેશી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યો હતા અને તેઓમાંના કેટલાકને તે સ્ત્રીઓથી બાળકો પણ થયાં હતાં.

## Nehemiah નહેમયા

**૧** હખાત્યાના પુત્ર નહેમયાનું વૃતાંત આ પ્રમાણે છે.

વીસમા વર્ષના કિસ્લેવ માસમાં હું સ્કૂસાના કિલ્લામાં રહેતો હતો ત્યારે એવું બન્યું કે,  
**૨** મારા ભાઈઓમાંનો એક, હનાની, યહુદિયામાંના કેટલાક માણસો સાથે ત્યાં આવ્યો.  
મેં તેઓને બંદીવાસમાંથી મુક્ત થયેલાઓમાંના તથા બયેલાઓમાંના યહુદીઓ તથા  
યરુશાલેમ વિષે પૂછ્યું.

**૩** તેઓએ મને કટ્યું કે, “બંદીવાસમાંથી છૂટીને જેઓ ત્યાં બાકી રહેલા છે તેઓ ખૂબ  
મુશ્કેલી તથા કર્ણા સ્થિતિમાં આવી પડેલા છે. યરુશાલેમનો કોટ તોડી પાડવામાં  
આવેલો છે અને તેના દરવાજ બાળી નાખવામાં આવ્યા છે.”

**૪** જ્યારે એ સમાચાર મેં સાંભળ્યાં ત્યારે હું નીચે બેસીને રક્ષયો. કેટલાક દિવસો  
સુધી મેં શોક પાખ્યો અને ઉપવાસ કરીને આકાશના ઈંઘર સમક્ષ મેં પ્રાર્થના કરી.  
**૫** મેં કટ્યું, “હે યહોવા આકાશના ઈંઘર, મહાન અને ભયાવહ ઈંઘર, જેઓ તમારા પર  
પ્રેમ રાખે છે અને તમારી આજા પાછે છે તેઓની સાથે કરેલો કરાર તમે દયાથી  
પાછો છો.

**૬** “મારી પ્રાર્થના સાંભળો અને તમારી ક્રિષ્ટ મારા પર રાખો. તમારો આ સેવક જે  
પ્રાર્થના કરે છે તે સાંભળો; “તમારા સેવકો ઇઝરાયલીઓ માટે ચાતરિવસ હું તમને  
પ્રાર્થના કરું છું. તેઓએ તમારી વિરુદ્ધ જે પાપ કર્યા છે તે તથા મેં તેમ જ મારા  
પૂર્વજોએ જે પાપ કર્યા છે તેની હું કખૂલાત કરું છું. **૭** અમે તમારી વિરુદ્ધ ઘણું ખરાબ  
વર્તન કર્યું છે. તમારા સેવક મૂસા મારફતે જે આજાઓ, નિયમો તથા વિધિઓ અમને  
અપાયાં હતાં તે અમે પાખ્યાં નથી.

**૮** જે શરૂદો તમે તમારા સેવક મૂસા મારફતે ફરમાત્યાં હતાં તેને સંભારો, તમે કદ્યું  
હતું કે, ‘જો તમે અવિખાસુપણે વર્તશો તો હું તમને વિદેશીઓમાં વિખેરી નાખીશ,  
**૯** પરંતુ જો તમે મારી પાસે પાછા આવશો અને મારી આજાઓનું પાલન કરશો અને  
તેનો અમલ કરશો, તો તમારા વંશજો આકાશના છેડા સુધી વેરવિખેર થઈ ગયા હશે  
તો પણ હું તેમને મારા નામ માટે મેં જે સ્થાન પસંદ કર્યું છે ત્યાં પાછા લાવીશ.’

**૧૦** “તેઓ તમારા સેવકો અને તમારા લોક છે, જેઓને તમે તમારા મહાન સામર્થ્ય  
વડે અને તમારા બળવાન હાથ વડે મુક્ત કર્યા છે. **૧૧** હે યહોવા, હું વિનંતી કરું છું,  
તમારા સેવકની પ્રાર્થના અને જેઓ તમારો આદર કરવામાં ભયસહિત આનંદ માને  
છે, તેવા તમારા સેવકોની પ્રાર્થના પણ સાંભળો. આજે તમે તમારા સેવકને આબાદી  
બક્ષો. અને આ માણસની તેના પર કૃપાક્રિયા થાય એમ તમે કરો.”

મેં રાજની પાત્રવાહકની જેમ સેવા કરી.

## ૨

**૧** આત્મહશાસ્ત્રાની રાજની કારકિર્દીના વીસમા વર્ષે નીસાન માસમાં તેણે દ્રાક્ષારસ  
પસંદ કર્યો. મેં તે દ્રાક્ષારસ લઈને તેને આપ્યો. હું ઉદાસ હતો. આ પહેલાં તેની હજૂરમાં  
હું કદી ઉદાસ થયો નહોતો. **૨** તેથી રાજાએ મને પૂછ્યું, “તું કેમ આવો ઉદાસ દેખાય  
છે? તું બીમાર તો લાગતો નથી. જરૂર તારા મનમાં કોઈ ભારે ખેદ હોવો જોઈએ.”  
આ સાંભળી હું બહુ ગમચાઈ ગયો.

<sup>૩</sup>મેં રાજાને જવાબ આપ્યો, “રાજા, યિરંજુવ રહો; કારણ કે જે નગરમાં મારા પિતૃઓને દફનાવવામાં આવ્યા છે તે ખંડિયર થઈ ગયું છે અને તેના દરવાજા અનિનથી બળીને ભરસું થઈ ગયા છે. એટલે હું ઉદાસ થયેલો છું.”

<sup>૪</sup> પછી રાજાએ મને પૂછ્યું, “તું મારી પાસેથી શું ઇચ્છે છે?” ત્યારે મેં આકાશના ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી. <sup>૫</sup> પછી મેં રાજાને કહ્યું, “આપને ઠીક લાગે તો મને યહુદિયા જવાની રજ આપો. કારણ કે જ્યાં મારા પૂર્વજોને દફનાવ્યા હતા, તે શહેરનો હું ફરીથી શુણોધ્યાર કરી શકું.” <sup>૬</sup> રાજાની સાથે રાણી પણ હાજર હતી, રાજાએ મને કહ્યું, “ત્યાં તારે કેટલો સમય લાગશે અને તું કયારે પાછો આવશે?” મેં તેમની સાથે મારો જવાનો સમય નક્કી કર્યો! તેથી મને જવા માટે રજ મળી ગઈ!

<sup>૭</sup> પછી મેં રાજાને કહ્યું, “જો આપની ઇચ્છા હોય તો નદી પારના સૂખાઓ ઉપર મને એવા પત્ર અપાવજો કે, હું યહુદિયામાં પહોંચ્યું ત્યાં સુધી તેઓ મને ત્યાં જતો અટકાવે નહિં. <sup>૮</sup> વળી રાજાના વનરક્ષક આસાફ પર પણ એવો એક પત્ર અપાવજો કે ભક્તિસ્થાનના કિલ્લાના દરવાજાઓના મોખ બનાવવા માટે નગરના કોટને તથા જે ઘરમાં હું રહું તેને માટે મને લાકડાં આપે.”

મારા પર મારા ઈશ્વરની કૃપા હોવાથી રાજાએ મારી અરજ માન્ય કરી.

<sup>૯</sup> હું નદી પારના આગેવાનો પાસે આવ્યો અને મેં તેઓને રાજાના પત્રો આપ્યા. હવે રાજાએ તો મારી સાથે સૈન્યના અધિકારીઓ તથા ધોડેસવારો મોકલ્યા હતા. <sup>૧૦</sup> જ્યારે હોરોની સાન્ભાલાટે તથા આખોની ચાકર ટોબિયાએ આ વિષે સાંભળ્યું કે, ઇજરાયલી લોકોને મદદ કરવાને એક માણસ ત્યાં આવ્યો છે ત્યારે તેઓને ઘણ્યું ખોટું લાગ્યું.

<sup>૧૧</sup> તેથી હું યરૂશાલેમ આવ્યો અને ત્રણ દિવસ ત્યાં રહ્યો. <sup>૧૨</sup> મેં રાત્રે ઊઠીને મારી સાથે થોડા માણસોને લીધા. યરૂશાલેમને માટે જે કરવાની મારા ઈશ્વરે મારા મનમાં પ્રેરણા કરી હતી, તે વિષે મેં કોઈને કંઈ કહ્યું નહિં. જે જાનવર પર હું સવારી કરતો હતો તે સિવાય બીજું કોઈ જાનવર મારી સાથે ન હતું.

<sup>૧૩</sup> હું રાત્રે ખીણને દરવાજેથી બહાર નીકળીને અજગર ઝુંડ તરફ છેક કચરાના દરવાજા સુધી ગયો. યરૂશાલેમના કોટવું મેં અવલોકન કર્યું, તે તૂટી પડેલો હતો અને તેના દરવાજા અનિનથી ભરસું થઈ ગયેલા હતા. <sup>૧૪</sup> પછી ત્યાંથી આગળ ચાલીને હું કચરાના દરવાજા સુધી તથા રાજાના તળાવ ચુદી ગયો. હું જે જાનવર પર સવારી કરતો હતો તેને પસાર થવા માટે પૂરતી જગ્યા ન હતી.

<sup>૧૫</sup> તેથી હું રાત્રે નાખા તરફ ગયો અને કોટનું અવલોકન કર્યું. ત્યાંથી પાછો વળીને ખીણના દરવાજામાં થઈને હું પાછો વણ્યો. <sup>૧૬</sup> હું કથાં ગયો હતો કે, મેં શું કર્યું હતું, તે અધિકારીઓના જાણવામાં આવ્યું નહિં. મેં યહુદીઓને, યાજકોને, અભીરોને, અધિકારીઓને કે બાકીના કામદારોને આ અંગે કશું પણ કહ્યું ન હતું.

<sup>૧૭</sup> મેં તેઓને કહ્યું, “આપણે કેવી દુર્દ્શામાં છીએ તે તમે જુઓ છો, યરૂશાલેમ ઉજાડ થયેલું છે. તેના દરવાજા અનિનથી ભરસું થયેલા છે. ચાલો, આપણે યરૂશાલેમનો કોટ બાંધીએ, જેથી આપણે નિંદા કે ટીકાળ્ય ન થઈએ.” <sup>૧૮</sup> મારા ઈશ્વરની કૃપાક્રષ્ણ મારા પર હતી. તે વિષે તથા રાજાએ મને જે વચ્ચનો આપ્યાં હતાં તે વિષે પણ મેં તેઓને કહ્યું. તેઓએ કહ્યું, “ઊઠો અને આપણે બાંધીએ.” તેથી તેઓએ એ કાર્ય ઉમ્ગથી શરૂ કર્યું.

<sup>૧૯</sup> પણ હોરોની સાન્ભાલાટે, આખોની ચાકર ટોબિયાએ તથા અરબી ગેશેમે આ સાંભળીને અમારી હાંસી ઉડાવી અને અમારો તિરસ્કાર કરીને કહ્યું, “તમે આ શું

કરો છો? શું તમે રાજની સામે બંડ કરવા છથો છો?” <sup>૨૦</sup> પછી મેં તેઓને જવાબ આપ્યો, “આકાશના ઈંઘર અમને સફળતા આપશે. અમે તેમના સેવકો છીએ અને અમે બાંધકામ શરૂ કરીશું. પણ તમારો કંઈ હિસ્ક્સો, હક કે સ્મારક યર્થશાલેમમાં નથી, એ સમજુ લેજો.”

### ૩

<sup>૧</sup> પછી એલ્યાશીબ મુખ્ય યાજકે તથા તેના યાજક ભાઈઓએ ઉઠીને ધેટાંનો દરવાજો બાંધયો. તેઓએ તેને પવિત્ર કર્યા પછી તેનાં સ્થાને બારણાં બેસાડ્યાં. તેઓએ હાખેઆ બુરજ સુધી અને છેક હનાનાએલના બુરજ સુધી તેની પ્રતિષ્ઠા કરી. <sup>૨</sup> તેની પાસે થરીખોના માણસો બાંધકામ કરતા હતા. તેઓની પાસે ઈંગ્રીનો દીકરો ઝાક્કર બાંધકામ કરતો હતો.

<sup>૩</sup> હસ્તેનાના દીકરાઓએ ભરણીદરવાજો બાંધયો. તેઓએ તેના ભોબ ગોઠવ્યા અને તેના દરવાજા બેસાડ્યા. મિજાગરાં જદ્યાં અને ભૂંગળો બેસાડી. <sup>૪</sup> તેઓની પાસે હાકરોસનો દીકરો, ઉરિયાનો દીકરો, મદેમોથ મરામત કરતો હતો. તેની પાસે મેશેગાબાએલનો દીકરો બેરેખ્યાનો દીકરો મશુલ્લામ મરામત કરતો હતો. તેની પાસે બાનાનો દીકરો સાદોક સમારકામ કરતો હતો. <sup>૫</sup> તેની પછી તકોઈઓ મરામત કરતા હતા, પણ તેઓના આગેવાનોએ પોતાના માલિકના કામમાં મદદ કરી નહિ.

<sup>૬</sup> જૂના દરવાજાનું સમારકામ પાસેઆનો દીકરો યોથાદા તથા બસોદ્યાનો દીકરો મશુલ્લામ કરતા હતા. તેઓએ તેના પાટડા ગોઠવ્યા, તેના દરવાજા બેસાડ્યા અને મિજાગરાં જરીને ભૂંગળો બેસાડી. <sup>૭</sup> તેઓની પાસે મલાટયા ગિંબ્યોની તથા યાદોન મેરોનોથી હતા. ગિંબ્યોન તથા મિસ્પાના માણસો મિસ્પા નદીની પેલે પારના સૂખાને આધીન હતા. તેઓ સમારકામ કરતા હતા.

<sup>૮</sup> તેઓની પાસે હાર્દિયાનો દીકરો ઉરિયેલ સમારકામ કરતો હતો, તે સોની હતો. તેની પાસે હનાન્યા નામનો એક ગાંધી મરામત કરતો હતો. તેઓએ પહોળા કોટ સુધી યર્થશાલેમનો કોટ બાંધયો. <sup>૯</sup> તેઓની બાજુમાં હૂરનો દીકરો રફાયા સમારકામ કરતો હતો. તે યર્થશાલેમના અર્ધા વિભાગનો અધિકારી હતો. <sup>૧૦</sup> તેની બાજુમાં હરભાફનો દીકરો યદાયા પોતાના ધરની સામે મરામત કરતો હતો. તેની પાસે હાશાંનયાનો દીકરો હાહુશ મરામત કરતો હતો.

<sup>૧૧</sup> હાશીમનો દીકરો માલિકયા તથા પાહાથ-મોઆબનો દીકરો હાશૂબ બીજ એક ભાગની તથા ભર્ષીઓના બુરજની મરામત કરતા હતા. <sup>૧૨</sup> તેઓની બાજુમાં હાલ્લોહેશનો દીકરો શાલ્લુમ, જે યર્થશાલેમના અર્ધા વિભાગનો અધિકારી હતો, તે તથા તેની દીકરીઓ સમારકામ કરતાં હતાં.

<sup>૧૩</sup> હાનુન તથા ઝાનોઆના રહેવાસીઓ ખીણના દરવાજાનું સમારકામ કરતા હતા. તેઓએ તે કામ પૂરું કરીને તેના દરવાજા બેસાડ્યા અને તેને મિજાગરાં જદ્યાં તથા ભૂંગળો બેસાડી. તેઓએ કચરાના દરવાજા સુધી એક હજાર હાથ જેટલી લાંબી દીવાલનું સમારકામ કર્યું હતું.

<sup>૧૪</sup> કચરાના દરવાજાનું સમારકામ રેખાબનો દીકરો માલિકયા કરતો હતો, તે બેથ-હાકકેરેમના જિલ્લાનો અધિકારી હતો. તેણે તેનું સમારકામ પૂરું કરીને તેના દરવાજા બેસાડ્યા. તેને મિજાગરાં જદ્યાં તથા ભૂંગળો બેસાડી.

<sup>૧૫</sup> કાર્યાલાના દરવાજાની મરામત કોલ-હોઝેનો દીકરો શાલ્લુમ, જે મિસ્પાના જિલ્લાનો અધિકારી હતો, તે કરતો હતો. તેણે તે સમારકામ કરી તેનાં બારણા બેસાડ્યા. તેમને મિજાગરાં જદ્યાં અને ભૂંગળો બેસાડી. રાજના બગીયા પાસેના શેલાના તળાવની દીવાલ પણ છેક દાઉદનગરમાંથી ઉત્તરવાની સીડી સુધી બાંધયો.

<sup>૧૬</sup> તેની બાજુમાં આગભૂકનો દીકરો નહેખ્યા, જે બેથ-સ્કૂરના અર્ધા જીલ્લાનો અધિકારી હતો, તેણે દાઉદની કબરોની સામેની જગ્યા સુધી તથા ખોડીને બનાવેલા તળાવ સુધી અને શૂરવીરોના ઘર સુધીના ભાગનું સમારકામ કરાવ્યું. <sup>૧૭</sup> તેના પછી લેવીઓ સમારકામ કરતા હતા, એટલે બાનીના દીકરો રહ્યું. તેની પાસે હશાંયા, જે કઈલાના અર્ધા જીલ્લાનો અધિકારી, તે પોતાના ભાગની મરામત કરતો હતો.

<sup>૧૮</sup> તેની બાજુમાં તેઓના દેશના ભાણસો, એટલે હેનાદાદનો દીકરો બાવ્યાથ, જે કઈલાના અર્ધા જીલ્લાનો કારબારી હતો. તે સમારકામ કરતો હતો. <sup>૧૯</sup> તેના પછી યેશુઆનો દીકરો એઠેર, જે મિશપાનો અધિકારી હતો, તે કોટના ખાંચા આગળના શસ્ત્રાલયના ચટાવ સામે બીજા એક ભાગની મરામત કરાવતો હતો.

<sup>૨૦</sup> તેની બાજુમાં ઝાકકાયનો દીકરો બારુખ કોટના ખાંચાથી તે એલ્યાશીબ મુખ્ય યાજકના ઘરના બારણાં સુધી બીજા એક ભાગની મરામત ચીવટપૂર્વક કરતો હતો. <sup>૨૧</sup> તેની બાજુમાં હાક્કોસના પુત્ર ઉર્દિયાના પુત્ર મરેભોથ એલ્યાશીબના ઘરના બારણાથી તે એલ્યાશીબના ઘરના બીજા છેડા સુધી બીજા એક ભાગની મરામત કરતો હતો.

<sup>૨૨</sup> તેની બાજુમાં યરુશાલેમની આસપાસના પ્રદેશમાં રહેતા યાજકોએ મરામત કરતા હતા. <sup>૨૩</sup> તેઓની બાજુમાં બિન્યામીન તથા હાશ્શૂબ પોતપોતાના ઘરની સામે મરામત કરતા હતા. તેઓની બાજુમાં અનાન્યાનો પુત્ર ભાઅસેથાનો પુત્ર અગ્નાર્થ તેના પોતાના ઘર આગળ મરામત કરતો હતો. <sup>૨૪</sup> તેના પછી હેનાદાદનો પુત્ર બિજ્ઞુઈ અગ્નાર્થના ઘરથી તે કોટના ખાંચા સુધી, બીજા ભાગની મરામત કરતો હતો.

<sup>૨૫</sup> ઉગ્ગાથનો પુત્ર પાલાલ કોટના ખાંચા સામે તથા જે બુરજ રાજાના ઉપલા મહેલ પાસે ચોકીદારોના આંગળા આગળ હતો, તેની સામે મરામત કરતો હતો. તેની બાજુમાં પારોશનો પુત્ર પદાથા મરામત કરતો હતો. <sup>૨૬</sup> હવે બકિતસ્થાનના સેવકો ઓફેલમાં રહેતા હતા, તેઓ પૂર્વની બાજુ પાણીના દરવાજાથી તે બહાર પડતા બુરજ સુધીના ખૂણાની મરામત કરતા હતા. <sup>૨૭</sup> તેની બાજુમાં તકોઈએ બહાર પડતા મોટા બુરજ સામેથી તે છેક ઓફેલના કોટ સુધી બીજા એક ભાગની મરામત કરતા હતા.

<sup>૨૮</sup> અખ્યભાગળ ઉપર યાજકો પોતપોતાના ઘરની સામે મરામત કરતા હતા. <sup>૨૯</sup> તેઓના બાજુમાં ઈભેરનો પુત્ર સાદોક પોતાના ઘરની સામેના ભાગની મરામત કરતો હતો. તેની બાજુમાં પૂર્વ ભાગનો રક્ષક શખાન્યાનો પુત્ર શમાથા મરામત કરતો હતો. <sup>૩૦</sup> તેની બાજુમાં શેલેખ્યાનો પુત્ર હનાન્યા અને સાલાફનો ઇછો પુત્ર હાનૂન બીજા એક ભાગની મરામત કરતો હતો. તેની બાજુમાં બેદૈખ્યાનો પુત્ર મશ્શુલામ તેની ઓરદીના સામે વાળા ભાગની મરામત કરતો હતો.

<sup>૩૧</sup> તેની બાજુમાં માલિકયા નામનો સોની બકિતસ્થાનના સેવકો અને વેપારીએના ઘરો સુધી, હાભ્મફકાદના દરવાજાની સામે તથા ખૂણા ઉપરની ઓરદીની મરામત કરતો હતો. <sup>૩૨</sup> ખૂણાની બાજુની ઓરદી તથા મેટાભાગળની વચ્ચેના ભાગની મરામત સોનીએ તથા વેપારીએ કરતા હતા.

## ૪

<sup>૧</sup> હવે જથારે સાન્બાલ્લાટે જાંબશ્યું કે અમે કોટ બાંધીએ છીએ, ત્યારે તે ઉચ્ચ થથો. અને રોષે ભરાયો. તેણે થહૂટીઓની હાંખી ઉડાવી. <sup>૨</sup> તેના ભાઈએ અને સમર્દનના સૈન્યની હાજરીમાં તે બોલ્યો, “આ નિર્બણ થહૂટીઓ શું કરી રહ્યા છે? શું તેઓ પોતાને ભાટે ફરીથી નગર બાંધશે? શું તેઓ થજ ચટાવશે? શું તેઓ આ કામ એક દિવસમાં પૂરું કરી શકશે? શું બણી ગયેલી ઈમારતોના ધૂળટેકાંના ટગલામાંથી તેઓ

પુનઃનિર્માણ કરશે? <sup>૩</sup> આમ્ભોની ટોબિયા જે તેની સાથે હતો, તેણે કદયું, “તેઓ જે બાંધી રહ્યા છે તે પથ્થરના કોટ પર એક શિથાળ પણ ચઢે તોથ તે તૂટી પડશો!”

<sup>૪</sup> અમારા ઈશ્વર, સાંભળો, કેમ કે અમારી મશ્કરી કરવામાં આવે છે. તેઓ અમારી જે નિંદા કરે છે તેનો બદલો તેઓને વાળી આપો. તેઓ બંદીવાસમાં જાઓ અને તેઓના ઘરભાર લૂંટાઈ જાઓ. <sup>૫</sup> હે ઈશ્વર, તેઓના અન્યાય સંતાકશો નહિ અને તેઓનાં પાપ તમારી આગળથી ભૂસી નાખશો નહિ, કારણ કે તેઓએ બાંધનારાઓને ખીજવીને ગુસ્સે કર્યા છે.” <sup>૬</sup> એમ અમે તે કોટ બાંધ્યો અને લોકોનો ઉત્સાહ એટલો બધો હતો કે આખો કોટ તેની નિર્ધારિત ઊંચાઈથી અડધા ભાગનો કોટ તો તેઓએ જોતજોતામાં બાંધી દીધો.

<sup>૭</sup> પરંતુ જ્યારે સાન્ખાલાટે, ટોબિયાએ, આરબોએ, આમ્ભોનીઓએ અને આશ્દોદીઓએ સાંભળ્યું કે, યરુશાલેમના કોટના મરામતનું કામ આગળ વધી રહ્યું છે અને પડેલા મોટાં ગાબડાં પુરાવા માંડ્યા છે, ત્યારે તેઓ ખૂબ ગુસ્સે થઈ ગયા. <sup>૮</sup> તેઓ બધા એકઠા થથા અને તેઓને તેઓના કામમાં બંગાળ પાડવા માટે યોજના કરી. તેઓ યરુશાલેમ વિરુદ્ધ લડવા માટે આવ્યા. <sup>૯</sup> પણ અમે અમારા ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી અને તેઓની સામે યોકી કરવા રાતદિવસનો જાપ્તો ગોઠવી દીધો.

<sup>૧૦</sup> પછી યહૂદિયાના લોકોએ કદયું કે, “વજન ઊંચકનારા મજૂરો પુષ્કળ થાકી ગયા છે અને ત્યાં એટલો બધો કચરો છે કે અમે આ કોટ બાંધી શકતા નથી.”

<sup>૧૧</sup> અમારા શશ્રૂઓએ એવું કદયું, “આપણે તેઓના પર તૂટી પડીને તેઓને ખખર પડે કે તેઓ આપણાને જુખો તે પહેલાં તેઓને મારી નાખીશું અને કામ પણ અટકાવી દઈશું.”

<sup>૧૨</sup> તે સમયે તેઓની પડોશમાં રહેતા યહૂદીઓએ અમારી પાસે દસ વાર આવીને અમને ચેતવ્યા કે, “તેઓ સર્વ દિશાએથી આપણી વિરુદ્ધ બેગા થઈ રહ્યા છે.” <sup>૧૩</sup> તેથી મેં કોટની પાછળ ખુલ્લી જુથાઓમાં સૌથી નીચેના ભાગમાં લોકોને તેઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે, તરવારો, ભાલાઓ તથા ધનુષ્યભાણ વડે સજ્જ કરીને બેસાડ્યા. <sup>૧૪</sup> મેં અધિકારીઓને તથા બીજા લોકોને ઉદ્દેશીને કદયું, “તમારે તે લોકોથી ડરવું નહિ. આપણા પ્રજ્ઞ યહોવા કેવા ભહન અને ભયાવહ છે તે થાદ કરીને તમારા બાઈઓ, પુત્રો, પુત્રીઓ, પત્નીઓ અને તમારા ઘર માટે લડો.”

<sup>૧૫</sup> જ્યારે અમારા શશ્રૂઓએ સાંભળ્યું કે અમને તેઓની યોજનાની જાણ થઈ ગઈ છે અને યહોવાહે તેઓની યોજના નિષ્કળ જનાવી છે ત્યારે અમે સર્વ કોટ બાંધવા માટે પોતપોતાના કામ પર પાછા આવ્યા. <sup>૧૬</sup> તે દિવસથી મારા અડધા યાકરો બાંધકામ કરતા અને બાકીના ભાલા, ટાલ, તીરકામઠાં અને બખતર ધારણ કરીને યોકી કરવા માટે ઊભા રહેતા. અને યહૂદિયાના બધા લોકોને આગેવાનો તેઓની સાથે રહીને પીઠબળ પૂરું પાડતા હતા.

<sup>૧૭</sup> કોટ બાંધનારાઓ અને વજન ઉપાડનારાઓ એક હાથથી કામ કરતા હતા અને બીજા હાથમાં શરદ્ર ધારણ કરી રાખતા હતા. <sup>૧૮</sup> બાંધકામ કરનારાઓ પણ કમરે તરવાર લટકાવીને કામ કરતા હતા. રણશિંગડું વગાડનાર મારી પાસે હતો.

<sup>૧૯</sup> મેં અમીરોને, અધિકારીઓને અને બાકીના લોકોને કદયું, “કામ વિશાળ અને ભોટું છે. આપણે કોટની ફરતે અલગ અલગ પડી ગયેલાં છીએ. <sup>૨૦</sup> તો તમે જ્યાં પણ હો, તે જુથાએ જ્યારે રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળો ત્યારે એકસાથે બધા લોકો દોડીને મારી પાસે બેગા થઈ જજો, આપણા ઈશ્વર આપણા માટે થુલ કરશે.”

<sup>૨૧</sup> આ પ્રમાણે અમે પુનઃનિર્માણનું કામ આગળ ચલાવતા હતા અને અમારામાંના અડધા સવારથી રાતે તારા દેખાય ત્યાં સુધી હાથમાં ભાલા લઈને ઊભા રહેતા હતા.

<sup>૨૨</sup> મેં તેઓને તે સમયે એમ કદયું કે, “દેશેક માણસે તેના ચાકરસહિત યરુશાલેમમાં

જ રહેવું, જેથી તેઓ રાત્રે અમારું રક્ષણ કરે અને દિવસે કામ કરે.” <sup>૨૩</sup> આમ, હું, મારા ભાઈઓ, મારા ચાકરો કે મારી પાછળ ચાલતા રક્ષકો કોઈ કદી વસ્ત્રો ઉતારતા નહિ અને અમે જથારે જથાં કહીં જતા ત્યારે અમે દરેક જણ અમારા શક્તિ સાથે રાખીને જતા હતા॥

## પ

<sup>૧</sup> પછી લોકોએ તથા તેઓની સ્ત્રીઓએ પોતાના થહૂદી ભાઈઓની વિરલ્જ મોટો પોકાર કર્યો. <sup>૨</sup> તેમાંના કેટલાંક કહેવા લાગ્યાં કે, “અમારા પુત્રો તથા અમારી પુત્રીઓ સહિત અમે ઘણાં માણસો છીએ. તેથી અમને અનાજ આપો કે જેથી અમે તે ખાઈને જીવતાં રહીએ.” <sup>૩</sup> ત્યાં વળી બીજા કેટલાંક કહેવા લાગ્યાં કે, “દુકાણ દરમિયાન અમે અમારા ખેતરો, દ્રાક્ષાવાડીઓ તથા ઘરો ગીરો મૂકવાને તૈયાર છીએ.”

<sup>૪</sup> કેટલાકે એમ કલ્યું, “રાજને મહેસૂલ ભરવા માટે અમે અમારા ખેતરો તથા દ્રાક્ષાવાડીઓ ઉપર પૈસા ઉપાડ્યા છે. <sup>૫</sup> હવે જોકે અમારા શરીર તથા લોહી અમારા ભાઈઓના જેવાં અને અમારા બાળકો તેઓનાં બાળકો જેવાં જ છે. તોપણ અમે અમારા દીકરાઓને તથા અમારી દીકરીઓને દાસદાસીઓ થવાને ગુલામની અવસ્થામાં લાવીએ છીએ. અમારી દીકરીઓમાંની કેટલીક તો ગુલામ થઈ ચૂકી છે. પણ અમે તદ્દન નિરૂપાય છીએ, કેમ કે અમારા ખેતરો તથા દ્રાક્ષાવાડીઓના માલિક બીજ થયા છે.”

<sup>૬</sup> આ તેઓના પોકારના શબ્દો સાંભળીને હું ઘણો કોણિત થયો. <sup>૭</sup> પછી આ વિષે મેં મનમાં વિચાર કર્યો અને અમીરોને તથા અધિકારીઓને ધમકાવ્યા. મેં તેઓને કલ્યું, “તમે બધા પોતાના ભાઈઓ પાસેથી બહુ આકર્ષણ વ્યાજ લો છો.” મેં તેઓની વિરલ્જ એક મોટી સભા ભરી. <sup>૮</sup> અને તેઓને કલ્યું કે, “આપણા જે થહૂદી ભાઈઓ વિદેશીઓના ગુલામ થયા હતા, તેઓને અમે અમારી શક્તિ પ્રમાણે મૂલ્ય આપી છોડાવ્યાં; છતાં તમે પોતાના ભાઈઓને પોતે જ વેચવા માગો છો?” તેઓ છાના રહ્યા અને જવાબ આપવા તેઓને એક શબ્દ પણ બોલવાનો સૂજયો નહિ.

<sup>૯</sup> વળી મેં કલ્યું કે, “તમે જે કરી રહ્યા છો તે સારું નથી. આપણા વિદેશી શશ્રીઓ નિંદા કરે એવી બીક રાખીને શું તમારે આપણા ઈંઘરનો બય રાખીને વર્તવું ન જોઈએ? <sup>૧૦</sup> હું, મારા ભાઈઓ તથા મારા સેવકો, તેઓને પૈસા અને અનાજ ઉધાર આપતા આવ્યા છીએ. પણ હવે કૃપા કરીને આપણે વ્યાજ લેવાનું છોડી દેવું જોઈએ. <sup>૧૧</sup> કૃપા કરીને આજે જ તેઓનાં ખેતરો, દ્રાક્ષાવાડીઓ, જૈતૂનવાડીઓ, તેઓનાં ઘરો, પૈસા, અનાજ, દ્રાક્ષારસ તથા તેલ તમે તેઓની પાસેથી પડાવી લો છો તે વ્યાજ સાથે તમારે તેઓને પાછાં આપવાં.”

<sup>૧૨</sup> પછી તેઓએ કલ્યું, “અમે તે પાછાં આપીશું અને તેઓની પાસેથી કંઈ વ્યાજ લઈશું નહિ. તારા કહેવા મુજબ અમે કરીશું,” પછી મેં યાજકોને બોલાવીને તેઓની પાસે સમ ખવડાવ્યા, કે તેઓ પોતાનું વચન પાઠશો. <sup>૧૩</sup> પછી મેં તેઓને ચેતવણી આપી કે, “જે માણસ પોતાનું વચન ન પાઠો તેઓનું પોતાનું ઘર, મિલકત તથા સર્વસ્વ ઈંઘર નષ્ટ કરો.

આખી સભાએ કલ્યું, “આમીન.” અને તેઓએ યહેવાહની સ્તુતિ કરી. અને તે લોકોએ આપેલા વચન પ્રમાણે કર્યું.

<sup>૧૪</sup> જે સમયથી થહૂદિયા દેશમાં તેઓના આગેવાન તરીકે મારી નિમણૂક થઈ ત્યારથી, એટલે આર્તાહ-શાર્ટા રાજના વીસમા વર્ષથી તે બશીસમા વર્ષ સુધી, બાર વર્ષ સુધી આગેવાન તરીકે બજાવેલી ફરજનો પગાર મેં તથા મારા ભાઈઓએ લીધો નથી. <sup>૧૫</sup> પણ મારા પહેલાં જે આગેવાનો હતા, તેઓના ખર્ચનો ભાર એ લોકો પર

પડતો, તેઓ તેઓની પાસેથી અજ્ઞા, દ્રાક્ષારસ તથા તે ઉપરાંત દરરોજ ચાણીસ શેકેલ ચાંદી લેતા હતા. તે ઉપરાંત તેઓના ચાકરો લોકો પર પ્રાસ ગુજરતા હતા. પણ મેં ઈંખરથી ડરીને તેઓની સાથે એવો વર્તાવ કર્યો નહોતો.

<sup>૧૬</sup> વળી હું એ કિલ્લાના બાંધકામમાં મંડી રદ્દ્યો અને અમે કંઈ પણ જમીન ખરીદી નહિં. અને મારા સર્વ ચાકરો તે કામ કરવા બેગા થથા હતા. <sup>૧૭</sup> અમારી આસપાસના વિદેશીઓમાંથી જેઓ અમારી પાસે આવતા તેઓ ઉપરાંત યહૂદીઓ તથા અધિકારીઓમાંના દોટકો ભાણસો ભારી સાથે જમતા.

<sup>૧૮</sup> અમારે સારુ ખોરાકમાં દરરોજ એક બળદ, પસંદ કરેલા છ ઘેટાં, પક્ષીઓ ઉપરાંત દર દસ દિવસે જોઈએ તેટલો દ્રાક્ષારસ આપવામાં આવતો. મેં આગેવાન તરીકેની ફરજનો પગાર માર્યો નહિં, કેમ કે આ લોકો પર બોજો ભારે હતો. <sup>૧૯</sup> “હે મારા ઈંખર, એ લોકોને સારુ મેં જે કર્યું છ તે સર્વનું મારા લાભમાં સમર્પણ કર.”

## ૬

<sup>૧</sup> હવે જથારે સાન્ધાલ્લાટ, ટોબિયા, અરબી ગેશેમ તથા અમારા બીજા દુઃખનોને ખબર મળી કે મેં કોટ ફરી બાંધયો છે અને તેમાં કશું બાકી રદ્દ્યું નથી, (જોકે તે વખત સુધી મેં દરવાજાઓનાં બારણાં બેસાડ્યાં નહોતાં) <sup>૨</sup> સાન્ધાલ્લાટે તથા ગેશેમે મને કહેવડાવ્યું, “આવ, આપણે ઓનોના કોઈ એક ગામના મેદાનમાં મળીએ.” પણ તેઓનો ઇચ્છાદો તો મને નુકસાન પહોંચાડવાનો હતો.

<sup>૩</sup> મેં તેઓની પાસે સંદેશવાહકો મોકલીને જણાવ્યું, “હું એક મોટું કામ કરવામાં રોકાયેલો છું, માટે મારાથી આવી શકાય તેમ નથી. હું તે પડતું મૂકીને તમારી પાસે આવીને શા માટે કામ પડતું મૂકું?” <sup>૪</sup> તેઓએ મને એનો એ જ સંદેશો ચાર વખત મોકલ્યો. અને દરેક વખતે મેં તેઓને એ જ જવાબ આપ્યો.

<sup>૫</sup> પાંચમી વખતે સાન્ધાલ્લાટે પોતાના ચાકરને હાથમાં એક ખુલ્લો પત્ર આપીને ભારી પાસે મોકલ્યો. <sup>૬</sup> તેમાં એવું લખેલું હતું:

“પ્રજાઓમાં એવી અફવા ચાલે છે અને ગેશેમ પણ કહે છે કે, તું યહૂદીઓ સાથે મળીને બળવો કરવાનો ઇચ્છાદો કરે છે. તે કારણથી જ તું કોટ ફરીથી બાંધે છે. તું પોતે તેઓનો રાજ થવા ઇચ્છે છે એવી અફવા પણ ચાલે છે.

<sup>૭</sup> અને તારા વિષે થરુશાલેમમાં જાહેર કરવા માટે તે પ્રબોધકો નિમ્યા તેઓ કહે કે, ‘યહૂદિયામાં રાજ છે!’ આ હકીકત રાજને જાહેર કરવામાં આવશે. માટે હવે આવ આપણે બેગા મળીને વિચારણા કરીએ.”

<sup>૮</sup> પછી મેં તેને જવાબ મોકલ્યો, “જે તું જણાવે છે તે પ્રમાણે તો કંઈ થતું નથી. એ તો તારા પોતાના જ મનની કલ્પના જ છે.” <sup>૯</sup> કારણ કે તેઓ અમને ડરાવવા ભાગતા હતા કે, “અમે નાહેંમત થઈને કામ છોરી દઈએ અને પછી તે પૂરું થાય જ નહિં. પણ હવે ઈંખર, મારા હાથ તમે મજબૂત કરો.”

<sup>૧૦</sup> મહેટાબેલના દીકરા દલાથાના દીકરા, શમાથાને ઘરે હું ગયો. ત્યારે તે બારણાં બંધ કરીને પોતાના જ ઘરમાં ભરાઈ રદ્દ્યો હતો. તેણે કર્યું, “આપણે આપણા ઈંખરના ઘરમાં, ભક્તિસ્થાનની અંદર મળીએ. અને ભક્તિસ્થાનનાં બારણાં બંધ રાખીએ, કેમ કે તેઓ તને રાત્રે ભારી નાખવા આવશે.” <sup>૧૧</sup> મેં જવાબ આપ્યો, “શું મારા જેવા ભાણસે નાસી જવું જોઈએ? અને પોતાનો જીવ બચાવવા માટે કોણ ભક્તિસ્થાનમાં ભરાઈ જાય? હું અંદર નહિં જાઉં.”

<sup>૧૨</sup> મને ખાતરી થઈ કે ઈંખરે તેને મોકલ્યો નહોતો, પણ તેણે એ પ્રબોધ ભારી વિરુદ્ધ કર્યો હતો. કેમ કે ટોબિયાએ તથા સાન્ધાલ્લાટે તેને લાંથ આપીને રાખ્યો હતો. <sup>૧૩</sup> કે હું બી જાઉં અને તેણે જે કર્યું હતું તે કરીને હું પાપ કરું, જેથી ભારી નિંદા

તथા અપકીર્તિ કરવાનું નિમિત્ત તેઓને મળો. <sup>૧૪</sup> “હે મારા ઈશ્વર, ટોબિથાનાં તથા સાન્ખાલ્સાટનાં આ કૃત્યો તમે યાદ રાખજો. અને નોઆદ્યા પ્રબોધિકા તથા અન્ય પ્રબોધકો, જેઓ મને ડરાવવા છાચતાં હતાં, તેઓને પણ યાદ રાખજો.”

<sup>૧૫</sup> દીવાલનું કામ બાવન દિવસોમાં અલૂલ માસની પચીસમી તારીખે પૂરું થયું. <sup>૧૬</sup> જ્યારે અમારા સર્વ શત્રુઓને એ વાતની ખબર પડી ત્યારે અમારી આજુભાજુના સર્વ વિદેશીઓને ડર લાગ્યો અને તેઓ અતિશય નિરાશ થયા. કેમ કે આ કામ તો અમારા ઈશ્વરની મદદથી જ પૂરું થયું છે, એમ તેઓએ જાણ્યું.

<sup>૧૭</sup> તે સમયે થહૂદિયાના અમીરોએ ટોબિથા પર ઘણા પત્રો લખ્યા હતા, તેમ જ ટોબિથાના પત્રો પણ તેઓના પર આવતા હતા. <sup>૧૮</sup> થહૂદિયામાં ઘણાએ તેની આગળ સોગન ખાદ્ય હતા, કેમ કે તે આરાહના દીકરા શાખાન્યાનો જમાઈ હતો. તેનો દીકરો થહોહાનાન બેરેખ્યાના દીકરાએ મશુલ્લામની દીકરી સાથે લગ્ન કર્યા હતાં. <sup>૧૯</sup> તેઓ મારી આગળ તેનાં સુકૃત્યો વિષે કહી જણાવતાં હતાં અને મારી કહેલી વાતોની તેને જાણ કરતા હતા.

ટોબિથા મને બીવડાવવા માટે પત્રો મોકલતો હતો.

## ૭

<sup>૧</sup> જ્યારે કોટનું બાંધકામ પૂરું થયું અને મેં દરવાજાઓ ઉભા કર્યા, ત્યારે કારપાળો, ગાનારાઓ તથા લેવીઓની નિમણૂક કરવામાં આવી. <sup>૨</sup> મેં મારા ભાઈ હનાની અને કિલ્લાના અમલદાર હનાન્યાને થરણશાલેમનો હવાલો સૌંધ્યો. કારણ કે તે ઘણો વિશ્વાસુ હતો તથા બીજા બધા કરતાં ઈશ્વરથી વિશેષ ડરનારો હતો.

<sup>૩</sup> અને મેં તેઓને કર્યું, “દિવસ ચઢે ત્યાં સુધી થરણશાલેમના દરવાજા ખોલવા નહિ અને જ્યારે ચોકીદારો ચોકી કરતા હોય ત્યારે તેઓએ દરવાજાનાં બારણાં બંધ રાખવાં. થરણશાલેમના રહેવાસીઓમાંથી તમારે ચોકીદારો નીમવા. દરેક જણ નિયત જગ્યાએ ચોકી કરે અને બાકીના પોતાના ઘર આગળ ચોકી કરે.” <sup>૪</sup> નગર ખૂબ વિસ્તારવાળું હતું. પણ તેમાં લોકો થોડા જ હતા અને ઘરો હજુ બંધાયાં નહોતા.

<sup>૫</sup> મારા ઈશ્વરે મારા હૃદયમાં એવી પ્રેરણા કરી કે, ઉમરાવોને, અધિકારીઓને અને લોકોને વંશાવળી પ્રમાણે તેઓની ગણતરી કરવા માટે એકઠા કરવા. જેઓ સૌથી પહેલા આવ્યા હતા તેઓની વંશાવળીની થાદી મને મળી. તેમાં મને આ લખાણ જોવા મળ્યું કે,

<sup>૬</sup> “બાબિલના રાજા નખૂખાદનેસાર દ્વારા જે લોકોને બંદીવાન કરીને લઈ જવામાં આવ્યા હતા, તેઓમાંના જે લોકો થહૂદિયાનાં પોતપોતાનાં નગરોમાં અને થરણશાલેમમાં પાછા આવ્યા, <sup>૭</sup> એટલે ઝરણાબેલ, યેશૂઆ, નહેંયા, અગ્રાર્યા, રાખ્યા, નાહમાની, મોર્દખાય, બિશ્શા, મિસ્પરેથ, બિગ્વાય, નહુમ તથા બાનાની સાથે આવ્યા તેઓ આ છે.

ઇઝરાયલના લોકોના પુરુષોની સંખ્યાવાર થાદી આ પ્રમાણે છે. <sup>૮</sup> પારોશના વંશજો બે હજાર એકસો બોતેર, <sup>૯</sup> શફાટથાના વંશજો પ્રણાસો બોતેર, <sup>૧૦</sup> આરાહના વંશજો છસો બાવન, <sup>૧૧</sup> યેશૂઆ તથા યોથુબના વંશજોમાંના પાહાથ-મોઓબના વંશજો બે હજાર આઠસો અટાર, <sup>૧૨</sup> એલામના વંશજો એક હજાર બસો ચોપન, <sup>૧૩</sup> ઝાટૂના વંશજો આઠસો પિસ્તાળીસ, <sup>૧૪</sup> ઝાકકાયના વંશજો સાતસો આઠ,

<sup>૧૫</sup> બિજ્ઝીદિના વંશજો છસો અડતાળીસ, <sup>૧૬</sup> બેબાયના વંશજો છસો અહ્ષાવીસ, <sup>૧૭</sup> આગ્રગાદના વંશજો બે હજાર પ્રણાસો બાવીસ, <sup>૧૮</sup> અદોનિકામના વંશજો છસો સડસઠ,

<sup>૧૯</sup> બિગ્વાયના વંશજો બે હજાર સડસઠ, <sup>૨૦</sup> આદીનના વંશજો છસો પંચાવન, <sup>૨૧</sup> હિઝકિયાના આટેરના વંશજો અહ્ષાણું, <sup>૨૨</sup> હાશુમના વંશજો પ્રણાસો અહ્ષાવીસ,

૨૩ બેસાયના વંશજો પ્રણાસો ચોવીસ, ૨૪ હારીફના વંશજો એકસો બાર,  
૨૫ ગિબયોનના વંશજો પંચાણું ૨૬ બેથલેહેમ તથા નટોફાથી એકસો ઈદ્યાસી,

૨૭ અનાથોથના વંશજો એકસો ઈદ્યાસી, ૨૮ બેથ-આગ્રાવેથના વંશજો બેતાળીસ,  
૨૯ કિર્યાથ-યારીમના કફીરાના તથા બચેરોથના વંશજો સાતસો તેતાળીસ, ૩૦ રામા  
તથા ગેબાના વંશજો છસો એકવીસ,

૩૧ મિખમાસના વંશજો એકસો બાવીસ, ૩૨ બેથેલના તથા આથના વંશજો એકસો  
પ્રેવીસ, ૩૩ નબોના વંશજો બાવન, ૩૪ બીજા એલામના વંશજો એક હજાર બસો ચોપન,

૩૫ હારીમના વંશજો પ્રણાસો વીસ, ૩૬ યચીખોના વંશજો પ્રણાસો પિસ્તાળીસ,  
૩૭ લોદના, હાદીદના તથા ઓનોના વંશજો સાતસો એકવીસ, ૩૮ સનાઆહના વંશજો  
પ્રણ હજાર નવસો શ્રીસ.

૩૯ યાજકો: યદાયાના વંશજો, યેશુઆના કુટુંબનાં નવસો તોતેર, ૪૦ ઇમ્મેરના વંશજો  
એક હજાર બાવન, ૪૧ પાશહૂરના વંશજો એક હજાર બસો ચુડતાળીસ, ૪૨ હારીમના  
વંશજો એક હજાર સત્તર,

૪૩ લેવીઓ: યેશુઆના તથા કાન્ફ્રીએલના વંશજો, હોદૈયાના વંશજોમાંના ચુંમોતેર.

૪૪ ગાનારાઓ: આસાફના વંશજો એકસો અડતાળીસ. ૪૫ દારપાળો: શાલ્વુમના  
વંશજો, આટેરના વંશજો, ટાલ્ભોનના વંશજો, આક્રૂબના વંશજો, હટીટાના વંશજો અને  
શોભાયના વંશજો એક સો આડશ્રીસ.

૪૬ ભક્તિસ્થાનના સેવકો: સીહાના વંશજો, હસ્તફાના વંશજો, ટાલ્ભાઓથના વંશજો,  
૪૭ કેરોસના વંશજો, સીઆના વંશજો, પાદોનના વંશજો, ૪૮ લબાનાના વંશજો, હગાબાના  
વંશજો, શાલ્વાથના વંશજો, ૪૯ હાનાનના વંશજો, ગિદેલના વંશજો, ગાહારના વંશજો.

૫૦ રાયાના વંશજો, રસીનના વંશજો, નકોદાના વંશજો, ૫૧ ગાર્ગામના વંશજો,  
ઉંગાના વંશજો, પાસેઆના વંશજો, ૫૨ બેસાયના વંશજો, મેઉનીમના વંશજો,  
નકુશશીમના વંશજો.

૫૩ બાકભૂકના વંશજો, હાકુફાના વંશજો, હાર્ફુરના વંશજો, ૫૪ બાસ્લીથના વંશજો,  
મહિદાના વંશજો, હાર્શાના વંશજો, ૫૫ કાર્કોસના વંશજો, સીસરાના વંશજો, તેમાના  
વંશજો, ૫૬ નસીઆના વંશજો અને હટીફાના વંશજો.

૫૭ સુલેમાનના સેવકોના વંશજો: સોટાયના વંશજો, સોફેરેથના વંશજો, પરીદાના  
વંશજો, ૫૮ યાલાના વંશજો, દાર્કોનના વંશજો, ગિદેલના વંશજો, ૫૯ શફાટયાના  
વંશજો, હાણીલના વંશજો, પોખરેથ-હાસ્સબાઈમના વંશજો અને આભોનના વંશજો.  
૬૦ ભક્તિસ્થાનના સેવકો તથા સુલેમાનના સર્વ સેવકો મળીને પ્રણાસો બાણું હતા.

૬૧ તેલમેલા, તેલ-હાર્શા, કરુબ, આદોન તથા ઈભેરમાંથી જેઓ પાછા આવ્યા હતા તે  
આ છે: પણ તેઓ ઇઝરાયલીઓમાંના હતા કે નહિ એ વિષે તેઓ પોતપોતાના  
પૂર્વજોના કુટુંબો તથા પોતપોતાના વંશજો બતાવી શકયા નહિ. ૬૨ દલાયાના  
વંશજો, ટોબિયાના વંશજો તથા નકોદાના વંશજો છસો બેતાળીસ. ૬૩ યાજકોમાંના:  
હબાયાના વંશજો, હાક્કોસના વંશજો અને બાર્નિલલાયાના વંશજો. (બાર્નિલલાયે  
ગિલ્યાદી દીકરીઓમાંથી એકની સાથે લગ્ન કર્યું હતું, તેથી તેઓનાં નામ પરથી  
તેનું નામ એ પદથું.)

૬૪ જેઓ વંશાવળી પ્રમાણે ગણવામાં આવ્યા તેઓમાં તેઓએ પોતાની નોંધ શોધી,  
પણ તે મળી નહિ, માટે તેઓ યાજકપદમાંથી ફરિગ કરાયા. ૬૫ આગેવાનોએ તેઓને  
કદથું કે ઉચીમ અને તુભીમ ધારણ કરનાર એક યાજક ઊભો થાય નહિ ત્યાં સુધી  
તેઓએ પરમપવિત્ર વસ્તુઓમાંથી ખાવું નહિ.

૬૬ સર્વ લોકો મળીને બેતાળીસ હજાર પ્રણાસો સાઠ માણસો હતા. ૬૭ તે ઉપરાંત  
તેઓના દાસો તથા દાસીઓ મળીને સાત હજાર પ્રણાસો સાડશ્રીસ હતા. તેઓમાં  
ગાનારાઓ તથા ગાનારીઓ બસો પિસ્તાળીસ હતા.

૬૮ તેઓના ઘોડા સાતસો છશ્રીસ હતા, તેઓનાં ખચ્ચર બસો પિષ્ટાણીસ હતાં, ૬૯ તેઓનાં ઊંટો ચારસો પાંશીસ અને તેઓના ગઢેડાં છ હજર સાતસો વીસ હતાં.

૭૦ પૂર્વજોનાં કુટુંબોમાંના મુખ્ય આગેવાનોમાંથી કેટલાકે આ કામને માટે બેટ આપી હતી. મુખ્ય સૂખાએ એક હજર દારીક સોનું, પચાસ પાત્રો અને પાંચસો શ્રીસ યાજકવિશ્વાં બંડારમાં આપ્યાં હતા. ૭૧ પૂર્વજોનાં કુટુંબોના આગેવાનોમાંથી કેટલાકે વીસ હજર દારીક સોનું તથા બે હજર બસો માનેહ ચાંદી બંડારમાં આપ્યાં હતાં. ૭૨ બાકીના લોકોએ જે આપ્યું તે વીસ હજર દારીક, બે હજર માનેહ ચાંદી તથા સક્ષાઠ યાજકવસ્ત્ર હતાં.

૭૩ તેથી યાજકો, લેવીઓ, કારપાણો, ગાનારાઓ, ભક્તિસ્થાનના સેવકો, કેટલાક લોકો, તથા સર્વ ઈજરાયલીઓ પોતપોતાનાં નગરોમાં વસ્થા.

સાતમા માસમાં ઈજરાયલી લોકો પોતપોતાના નગરોમાં આવીને વસ્થા.”

## ૬

૧ સર્વ લોકો ખાસ હેતુસર પાણીના દરવાજાની સામેના મૈદાનમાં એકત્ર થથા. મૂસાનું જે નિયમશાસ્ત્ર યહોવાહે ઈજરાયલને ફરાઆયું હતું તેનું પુસ્તક લાવવા માટે તેઓએ એજરા શાસ્ત્રીને જણાયું. ૨ સાતમા માસને પહેલે દિવસે, જેઓ સાંભળીને સમજુ શકે એવાં તમામ સ્ત્રીઓ તથા પુરુષોની સમજ્ઞા એજરા યાજક નિયમશાસ્ત્ર લઈ આવ્યો. ૩ પાણીના દરવાજાની સામેના ચોક આગળ સવારથી બપોર સુધી તેઓની સમજ્ઞા તેણે નિયમોનું વાચન કર્યું. તેઓ સર્વ ખૂબ દયાનપૂર્વક નિયમશાસ્ત્ર સાંભળતાં હતાં.

૪ લોકોએ બનાવેલા લાકડાના ચોતરા પર નિયમશાસ્ત્ર વાંચી સંભળાવવા માટે એજરા શાસ્ત્રી ઊભો હતો. તેની જમણી બાજુથે માત્રિથા, શેમા, અનાથા, ઉદ્દિથા, હિલિકથા અને માસેથા ઊભા હતા. અને તેની ડાખી બાજુથે પદાથા, મીશાએલ, માલિકથા, હાશુભ, હાશબાદાના, ઝખાર્થા અને મશુલ્લાભ ઊભા હતા. ૫ એજરા સર્વ લોકો કરતાં ઊચા સ્થાને ઊભેલો હતો. તેણે સર્વ લોકોના દેખતા નિયમશાસ્ત્ર ઊદ્ઘાસ્યું. જથાએ તેણે તે ઊદ્ઘાસ્યું ત્યાએ સર્વ લોકો ઊભા થઈ ગયા.

૬ એજરાએ મહાન ઈશ્વર યહોવાહનો આભાર માન્યો. સર્વ લોકોએ પોતાના હાથ ઊંચા કરીને કર્યું, “આમીન!, આમીન!” પછી તેઓએ પોતાના માથા નમાવીને મુખ ભૂભિ તરફ નીચાં રાખ્યાં અને યહોવાહની આરાધના કરી. ૭ યેશૂઆ, બાની, શેરેખથા, યામીન, આક્રૂબ, શાખ્યથાય, હોદિથા, માઅસેથા, કલીટા, અઝાર્થા, યોઝાબાદ, હાનાન, પલાથા અને લેવીઓ લોકોને નિયમશાસ્ત્ર સમજવામાં મદદ કરતા હતા. લોકો પોતપોતની જગ્યાએ ઊભા રહેલા હતા. ૮ તેઓએ ઈશ્વરના નિયમશાસ્ત્રમાંથી જે વાચન કર્યું તે લોકો સમજુ શકે માટે સ્પષ્ટતાપૂર્વક તેનો અર્થ અને ખુલાસો પણ સમજાવ્યો.

૯ નિયમશાસ્ત્રનાં વચનો સાંભળતી વખતે લોકો રડતા હતા તેથી મુખ્ય આગેવાન નહેખ્યાએ, યાજક અને શાસ્ત્રી એજરાએ તથા અર્થઘટન કરી લોકોને સમજવનાર લેવીઓએ સર્વને કર્યું કે, “આ દિવસ તમારા ઈશ્વર યહોવાહને માટે પવિત્ર છે માટે તમે શોક કરશો નહિ અને રડશો પણ નહિ.” ૧૦ પછી નહેખ્યાએ તેઓને કર્યું કે, “તમારા માર્ગ જાઓ, સ્વાદિષ્ટ બોજન ખાઓ, મધુપાન કરો અને જેઓએ કંઈ તૈયાર કરેલું ના હોય તેઓને માટે તમારામાંથી હિસ્કસા મોકલી આપો. કારણ, આપણા યહોવાહને સારુ આજનો દિવસ પવિત્ર છે. ઉદાસ થશો નહિ, કારણ, યહોવાહનો આનંદ એ જ તમારું સામર્થ્ય છે.”

૧૧ “છાના રહો, કેમ કે આજનો દિવસ પવિત્ર છે; માટે ઉદાસ ન થાઓ,” એમ કહીને લેવીઓએ સર્વ લોકોને શાંત પાડ્યા. ૧૨ તેથી બધા લોકોએ જઈને ખાદ્યંપીદ્યું, બીજાઓને

તેઓના હિસ્કા ભોકલ્યા અને તેઓએ ઘણા આનંદ સાથે ઉજવણી કરી. કેમ કે તેઓને જે શાસ્ત્રવચનો વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યાં હતાં તે તેઓ સમજયા હતા.

<sup>૧૩</sup> બીજે દિવસે સમગ્ર પ્રજાના પિતૃઓના કુટુંબનાં આગેવાનો, થાજકો અને લેવીઓ નિયમશાસ્ત્રની વાતો વિષે સમજવા માટે એજરા શાસ્ત્રીની સમક્ષ એકઠા થથા. <sup>૧૪</sup> અને તેઓને ખબર પડી કે નિયમશાસ્ત્રમાં એવું લખેલું છે કે યહોવાહે મૂસા મારફતે એવી આજા આપી હતી કે સાતમા માસનાં પર્વમાં ઈઝરાયલીઓએ માંડવાઓમાં રહેવું. <sup>૧૫</sup> એટલે તેઓએ યજુશાલેમમાં અને બીજાં બધાં નગરોમાં એવું જાહેર કરાવ્યું કે, “પર્વતીય પ્રદેશમાં જાઓ અને નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે માંડવા બનાવવા માટે જૈતૂનની, જંગલી જૈતૂનની, મેંદીની, ખજૂરીની તેમ જ બીજાં ઘટાદાર વૃક્ષોની ડાળીઓ લઈ આવો.”

<sup>૧૬</sup> તે પ્રમાણે લોકો જઈને ડાળીઓ લઈ આવ્યા અને તેઓમાંના દરેકે પોતાના ઘરના છાપરા પર, પોતાના આંગણામાં, ઈઝરના ભક્તિસ્થાનના આંગણામાં, પાણીના દરવાજાના ચોકમાં તથા એજાઇમના દરવાજાના ચોકમાં પોતાને સારુ માંડવા બનાવ્યા. <sup>૧૭</sup> બંદીવાસમાંથી પાછા આવેલા સર્વ લોકો માંડવા બાંધીને તેમાં રહ્યા. નૂનના પુત્ર યહોશુઆના સમયથી માંત્રીને તે દિવસ સુધી ઈઝરાયલીઓએ કદી આવું કર્યું નહોતું. તેઓના આનંદનો કોઈ પાર નહોતો.

<sup>૧૮</sup> સાત દિવસોના આ પર્વના પ્રત્યેક દિવસે એજરાએ ઈઝરના નિયમશાસ્ત્રમાંથી વાંચન કર્યું અને તેઓએ સાત દિવસ સુધી ઉજવણી કરી અને આઠમા દિવસે નિયમ પ્રમાણે સભાની પૂર્ણાહુતિ કરી.

## ૬

<sup>૧</sup> હવે એ જ માસને ચોવીસમે દિવસે ઈઝરાયલી લોકો ઉપવાસ કરીને, શોકનાં વચ્ચે પહેંચીને અને માથે ધૂળ નાખીને એકઠા થથા. <sup>૨</sup> જેઓના પિતૃઓ ઈઝરાયલી હતા તેઓએ પોતાને વિદેશીઓથી જુદા કર્યા અને તેઓએ ઊભા થઈને પોતાનાં પાપો અને પોતાના પિતૃઓનાં પાપો કબૂલ કર્યા.

<sup>૩</sup> તેઓએ પોતાની જગ્યાએ ઊભા રહીને ત્રણ કલાક સુધી પોતાના ઈઝર યહોવાહનું નિયમશાસ્ત્રનું પુસ્તક વાંચ્યું. બીજા ત્રણ કલાક સુધી તેઓએ પાપ કબૂલ કરીને તેઓના ઈઝર યહોવાહની આગળ નમીને આરાધના કરી. <sup>૪</sup> લેવીઓ એટલે યેશુઆ, બાની, કાંબીએલ, શભાન્યા, બુદ્ધી, શેરેઝા, બાની તથા કનાની તે સર્વએ લેવીઓની સીડી ઉપરથી ભોટે અવાજે પોતાના ઈઝર યહોવાહને વિનંતી કરી.

<sup>૫</sup> ત્યાર બાદ લેવીઓ એટલે યેશુઆ, કાંબીએલ, બાની, હશાન્યા, શેરેઝા, હોદિથા, શભાન્યા, અને પથાત્યાએ કદ્યું, “ઊભા થાઓ અને આપણા યહોવા જે અનાદિ અને અનંત છે તેમની સ્તુતિ કરો. અને એવું બોલો કે તમારું બુલંદ નામ જે સર્વ સ્તુતિ અને પ્રશંસાની પરિસીમાથી પણ પર છે, તે મહિમાવંત હો. <sup>૬</sup> તમે જ એક માત્ર યહોવા છો, આકાશ, આકાશોનું આકાશ તથા સર્વ તારા મંડળ અને પૃથ્વી તથા જે સર્વ તેમાં છે, સમુદ્ર અને તેમાંના સર્વ જીવજંતુ તમે બનાવ્યાં છે અને બધાંને જીવન આપ્યું છે. અને આકાશનું સૈન્ય તમારી આરાધના કરે છે.

<sup>૭</sup> તમે તે જ યહોવા છો કે, જેમણે ઈષ્વામને પસંદ કર્યો, તમે જ તેને કાશ્દીઓના ઉરમાંથી બહાર લાવ્યા અને તેનું નામ ઈષ્વાહિમ પાદ્યં. <sup>૮</sup> તેનું અંત:કરણ તમને તમારા પ્રત્યે વિજ્ઞાસુ માલૂમ પદ્યં. કનાનીઓનો, હિંટીઓનો, અમોરીઓનો, પરિગીઓનો, યખૂસીઓનો અને ગિર્ગાશીઓનો દેશ તેના વંશજોને આપવાનો કરાર તમે તેની સાથે કર્યો. તમે તમારું વચ્ચેન પાદ્યં કેમ કે તમે ન્યાયી છો.

**૬** મિસરમાં અમારા પિતૃઓનાં દુઃખ તમે જોયાં અને લાલ સમુદ્ર આગળ તેઓનો પોકાર સાંભળ્યો. **૭** તમે ફારુન, તેના સર્વ ચાકરો અને તેના દેશના સર્વ લોકોની વિરુદ્ધ ચિંતન તથા ચમત્કારો બતાવ્યા. કેમ કે તમે જાણતા હતા કે તેઓ ગર્વથી વર્તતા હતા. પણ આજની જેમ તમે તમારું નામ પ્રતિજ્ઞિત કર્યું.

**૮** તમે તેઓની સામે સમુદ્રના બે ભાગ કર્યા. તેથી તેઓ સમુદ્રમાં કોઈ જીવન પરથી પસાર થયા. અને જેમ પથ્થરને ઊંડા પાણીમાં ફેંકવામાં આવે તેમ તેઓની પાછળ પડેલાઓને તમે ઊંડાણમાં દુબાડી દીધા.

**૯** જે માર્ગ તેઓએ જવું જોઈએ તેમાં તેઓને પ્રકાશ આપવાને માટે દિવસે મેઘસ્તંભથી અને રાત્રે અનિસ્તંભથી તમે તેઓને દોર્યા. **૧૦** તમે સિનાઈ પર્વત પર પર પણ ઉત્તરી આવ્યા. તમે આકાશમાંથી તેઓની સાથે વાત કરી અને તેઓને સત્ય નિયમો, સારા વિધિઓ અને હિતકારી આજાઓ આપી.

**૧૧** તમે તમારા પવિત્ર વિશ્રાભવાર વિષે તેઓને જ્ઞાન આપ્યું અને તમારા સેવક મૂસા ભારફતે તેઓને આજાઓ, વિધિઓ અને નિયમો ફરમાવ્યા. **૧૨** તેઓ બૂધ્યા હતા ત્યારે તમે તેઓને આકાશમાંથી અજ્ઞ આપ્યું. તેઓ તરફથી હતા ત્યારે તમે તરસ છીપાવવા ખડકમાંથી પાણી વહેવડાવ્યું. જે દેશ તેઓને આપવા માટે તમે સમ ખાદ્યા હતા તેને કબજે કરીને તેમાં રહેવાની તમે તેઓને આજા આપી.

**૧૩** પરંતુ તેઓએ અને અમારા પૂર્વજોએ ગર્વ કરીને પોતાનો અનાદર કર્યો અને તમારી આજાઓની અવગણના કરી. **૧૪** તેઓ સમક્ષ તમે જે ચમત્કારો કર્યા હતા, તે બૂલી જઈને તેઓએ તમારું કલ્યું કરવાની ના પાડી. તેઓ હઠીલા થઈ ગયા અને તેઓએ પાછા મિસર જઈને ફરી ગુલામીની સ્થિતિ સ્વીકારવા બંડ કરીને પોતાને માટે એક આગેવાન નિયુક્ત કર્યો. પણ તમે તો ક્ષમા કરવા તત્પર, ફૂપાળુ, દયાળુ, કોધ કરવામાં ધીમા અને પ્રેમાણ ઈંઘર છો. તેથી તમે તેઓને ત્યજ દીધા નહિ.

**૧૫** તેઓએ પોતાના માટે વાછરડાનું પૂતળું બનાવીને કદ્યું, “આ અમારો દેવ છે જે તમને મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો, આમ તેઓએ કોધ જન્માવે એવાં ઘણા કામો કર્યો. **૧૬** તેમ છતાં, તમે દયાળુ હોવાથી તેઓને અરણ્યમાં ત્યજ ન દીધા, જે માર્ગ તેઓ ચાલતા હતા તે માર્ગ દેખાડવાને દિવસે મેઘસ્તંભ અને રાત્રે પ્રકાશ આપવાને અનિસ્તંભથી તમે તેઓને દોર્યા.

**૧૭** વળી પ્રબોધ કરવા માટે તમે તમારો ઉત્તમ આત્મા તેઓને આપ્યો અને તમારું માદ્રા તેઓના મોથી પાછું રાખ્યું નહિ તેમ જ તેઓની તરસ છીપાવવા તમે તેઓને પાણી આપ્યું. **૧૮** ચાણીસ વર્ષ સુધી તમે અરણ્યમાં તેઓની સંભાળ લીધી, તે સમય દરમિયાન તેઓને કશાની ખોટ પડી નહોતી. તેઓના વરશ્રો જૂના થથા નહિ કે તેઓના પગ સ્ફૂરી ગયા નહિ.

**૧૯** તમે તેઓને રાજથો તથા પ્રજાઓ આપ્યાં. અને તમે તેઓને આખો દેશ વહેણી આપ્યો. હેશબોનના રાજ સીહોનના તથા બાશાનના રાજ ઓગના દેશમાં તમે તેઓને વતન આપ્યું.

**૨૦** વળી તમે તેઓના વંશજોની આકાશના તારાઓની જેમ વૃદ્ધિ કરી અને જે દેશ વિષે તમે તેઓના પૂર્વજોને કદ્યું હતું કે તેઓ તેમાં પ્રવેશ કરીને તેઓની જૂભિ પ્રાપ્ત કરશે, તેમાં તમે તેઓને વસાવ્યા. **૨૧** એમ તે લોકોએ અંદર પ્રવેશ કરીને તે દેશનો કબજો લીધો, તમે તેઓની સામે તે દેશના રહેવાસીઓ કનાનીઓને પરાજિત કર્યો. તેઓ તેઓની સાથે પોતાની ભરજી પ્રમાણે વર્તે તે માટે તેઓને, તેઓના રાજાઓને તથા તે દેશના લોકોને તેઓના હાથમાં સોંપ્યા.

**૨૨** તેઓએ કિલ્લાવાળાં નગરો તથા રસાળ બૂભિવાળા પ્રદેશ લઈ લીધા અને સર્વ ઉત્તમ વસ્તુઓથી ભરપૂર ઘરો, ખોદેલા ફૂવા, દ્રાક્ષાવાડીઓ, જૈતૂનવાડીઓ તથા પુજ્ઝળ

ફળવૃક્ષો તેઓના કબજામાં આવ્યાં. તેથી આ સર્વ સમૃદ્ધિથી તેઓ સંતુષ્ટ થયા અને તમારી મોટી કૃપાથી તેઓ આનંદ પામ્યા.

**૨૬** તોપણ તેઓ તમને આધીન રહ્યા નહિ અને તમારી વિરલ તેઓએ બંડ કર્યું. તેઓએ તમારા નિયમશાસ્ત્રને પોતાની પીઠ પાછળ ફેંક્યું. જે તમારા પ્રભોધકો તેઓને ફરીથી તમારી તરફ પાછા વળવાને તેઓને ચેતવણી આપતા હતા તેઓને તેમણે મારી નામ્યા અને ઘણાં કોધજનક કામો કર્યા. **૨૭** માટે તમે તેઓને તેઓના શત્રુઓના હાથમાં સોંપી દીધા, જેઓએ તેઓને પ્રાસ આપ્યો, તેઓએ પોતાના સંકટ સમયે તમારી આગળ પોકાર કર્યો, ત્યારે તમે આકાશમાંથી સાંભળ્યું અને તમે મહાન દયાળુ હોવાથી તમે તેઓને ઉદ્ધારકો આપ્યા કે, જેઓએ તેઓને દુશ્મનોના હાથમાંથી બચાવ્યા.

**૨૮** પણ તેઓનો બચાવ થયો એટલે ફરી તેઓએ તમારી સંમુખ દુરાચાર કર્યો; તે માટે તમે તેઓને તેઓના દુશ્મનોના હાથમાં સોંપી દીધા, જેથી દુશ્મનો તેઓ પર સત્તા ચલાવે. તોપણ જ્યારે તેઓએ પાછા ફરીને તમારી આગળ પોકાર કર્યો, ત્યારે તમે આકાશમાંથી સાંભળીને તેઓ પર દયા વર્ષાવી. તેઓને તમે અવારનવાર શત્રુઓથી છોડાવ્યાં. **૨૯** તમારા નિયમ પ્રમાણે આચરણ કરવાને તમે તેઓને ચેતવણી આપી. પણ તેઓએ ઘર્મંડ કરીને તમારી આજાઓનો અનાદર કર્યો. તમારા હુકમોને જે કોઈ પણ તેનાથી તેઓને જીવન મળે છે, પરંતુ તેની વિરલ વર્તીને તેઓએ પાપ કર્યો. પોતાની ગરદન અક્કડ રાખીને સાંભળવા ચાટ્યું નહિ.

**૩૦** છતાં પણ તમે તેઓ પ્રત્યે ઘણાં વર્ષો સુધી ધીરજ રાખી અને તેઓને તમારા આત્મા કારા તથા તમારા પ્રભોધકો કારા ચેતવણી આપી. પણ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. તેથી તમે તેઓને અન્ય પ્રજાઓના હાથમાં સોંપી દીધા. **૩૧** પરંતુ તમે મહાન, દયાળુ, કૃપાળુ અને કલણા કરનાર ઈંઘર હોવાથી તમે તેઓને નષ્ટ કર્યા નહિ કે, તેઓનો ત્યાગ કર્યો નહિ.

**૩૨** હે અમારા ઈંઘર, મહાન, પરાક્રમી તથા ભયાવહ ઈંઘર, કરાર પાળનાર તથા દયા રાખનાર, આશૂરના રાજાઓના સમયથી તે આજ દિવસ સુધી જે જે કષ્ટ અમારા પર, અમારા રાજાઓ પર, અમારા આગેવાનો પર, અમારા યાજકો પર, અમારા પ્રભોધકો પર, અમારા પૂર્વજો પર તથા તમારા સર્વ લોકો પર પડ્યાં છે, તે સર્વને તમે તમારી નજરમાં નજીવાં ગણશો નહિ. **૩૩** અમારા પર જે કંઈ વીટયું છે, તે સર્વ સંબંધી તમે ન્યાથી હોવાથી તમે વિશ્વાસુપણે વાજબી કર્યું છે અને અમે દુષ્ટતા આચરી છે. **૩૪** અમારા રાજાઓએ, અમારા અધિકારીઓએ, અમારા યાજકોએ અને અમારા પૂર્વજોએ તમારો નિયમ પાણ્યો નથી અને તમારી આજાઓ તથા તમારાં વચ્ચનો, જે વડે તમે તેઓને ચેતવણી આપી હતી તેમના પર તેઓએ લક્ષ આપ્યું નથી.

**૩૫** તમે તેઓના પર મોટો ઉપકાર કરીને રાજ્ય આપ્યું તથા વિશાળ અને રસાળ દેશ તેઓને સોંપ્યો, તે છતાં તેઓએ તમારી સેવા કરી નહિ અને તેઓએ દુષ્ટ કૃત્યો કર્યો રાખ્યાં. એવું કરવાથી પાછા વણ્યા નહિ.

**૩૬** જે દેશ તમે અમારા પૂર્વજોને આપ્યો હતો, તેનાં ફળ અને તેની ઉત્તમ ઉપજ તેઓ ખાય, તે દેશમાં અમે આજે ગુલામ છીએ! **૩૭** અમારા પાપોને કારણે જે રાજાઓને તમે અમારા ઉપર નીમ્યા છે, તેઓને તે દેશમાંથી પુષ્કળ ઉપજ પ્રાપ્ત થાય છે. વળી તે રાજાઓ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અમારા શરીરો પર તથા અમારા જનવરો પર અધિકાર ચલાવે છે. તેનાથી અમે ભારે સંકટમાં આવી પડ્યા છીએ.

**૩૮** એ સર્વને લીધે હવે અમે યોક્કસ કરાર કરીએ છીએ અને તે નોંધીએ છીએ. તે પર અમારા આગેવાનો, લેવીઓ તથા યાજકો પોતપોતાની મહોર મારે છે.”

## ૧૦

૧ જેઓએ મહોર મારી તેઓ આ હતા: હખાલ્યાનો દીકરો નહેમયા તે આગેવાન હતો. અને સિદ્ધકિયા, ૨ સરાયા, અગાર્યા, થર્મિયા, ૩ પાશહૂર, અમાર્યા, માલિકયા,

૪ હાકુશ, શબાન્યા, માલ્લુખ, ૫ હારીમ મરેમોથ, ઓબાદ્યા, ૬ દાનિયેલ, ગિજ્ઞથોન, બારુખ, ૭ મશુલ્લામ, અબિયા, મીયામીન, ૮ માગ્યા, બિલ્ગાય, શમાયા આ બદ્ધા થાજકો હતા.

૯ લેવીઓ આ હતા: અગાન્યાહનો દીકરો યેશૂઆ, હેનાદાદના કુટુંબોમાંના બિજ્ઞીઈ તથા કાચીએલ, ૧૦ અને તેઓના સાથી લેવીઓ, શબાન્યા, હોદિયા, કલીટા, પલાયા, હાનાન, ૧૧ મીખા, રહોબ, હશાયા, ૧૨ ઝાક્કર, શેરેયા, શબાન્યા, ૧૩ હોદિયા, બાની અને બનીનુ. ૧૪ લોકોના આગેવાનો: પારોશ, પાહાથ-મોઆબ, એલામ, ઝાતુ, બાની,

૧૫ બુઢી, આગગાદ, બેબાય, ૧૬ અદોનિયા, બિજ્વાય, આદીન, ૧૭ આટેર, હિંકિયા, અગઝર, ૧૮ હોદિયા, હાશુમ, બેસાય, ૧૯ હારીફ, અનાથોથ, નેબાય, ૨૦ માગ્પીઆશ, મશુલ્લામ, હેણીર, ૨૧ મશેઝાબએલ, સાદોક, થાદુઅ,

૨૨ પલાટયા, હાનાન, અનાયા, ૨૩ હોશિયા, હનાન્યા, હાશૂભ, ૨૪ હાલ્લોહેશ, પિલ્લા, શોબેક, ૨૫ રહુમ, હશાયના, માસેયા, ૨૬ અહિયા, હાનાન, આનાન, ૨૭ માલ્લુખ, હારીમ તથા બાના.

૨૮ બાકીના લોકો, થાજકો, લેવીઓ, દ્વારપાળો, ગાનારાઓ, ભક્તિસ્થાનના સેવકો અને તે દરેક જેઓ ઈંઘરના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે પડોશી દેશોથી અલગ થયા હતા તે સર્વ તેમ જ તેઓની પત્નીઓ, તેઓના પુત્રો અને પુત્રીઓ તેઓ સર્વ પાસે જ્ઞાન અને સમજણ હતાં. ૨૯ તેઓ પોતાના ભાઈઓને અને ઉમરાવોને વળગી રહ્યા, તેઓએ શાપનો સ્વીકાર કર્યો અને સાથે મળીને ઈંઘરના નિયમ પ્રમાણે ચાલવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી કે, ઈંઘરના સેવક મૂસા મારફતે અપાયેલા ઈંઘરના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે અમે થહોવા અમારા ઈંઘરની આજા, નિયમો અને વિધિઓનું પાલન કરીશું.

૩૦ અમે વચન આપીએ છીએ કે, અમારી પુત્રીઓના લગ્ન દેશના અન્ય લોકો સાથે કરીશું નહિ અને અમારા પુત્રોનાં લગ્ન તેઓની પુત્રીઓ સાથે કરાવીશું નહિ. ૩૧ અમે એ વચન પણ આપીએ છીએ કે, બીજા દેશના લોકો વિશ્રામવારે કંઈ માલ કે અનાજ વેચવા આવે તો તે દિવસે અથવા બીજા કોઈ પવિત્ર દિવસે અમે તેઓની પાસેથી ખરીદીશું નહિ. અને પ્રત્યેક સાતમે વર્ષે અમે અમારા બીજા યહૂદી ભાઈઓનું બધું લેણું માફ કરીશું.

૩૨ અમે પોતાના ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનની સેવાને માટે દર વર્ષ એક તૃતીયાંશ શેકેલ આપવાનો નિયમ સ્વીકારીએ છીએ. ૩૩ વળી અર્પણ કરવાની પવિત્ર રોટલીને માટે, નિત્યના ખાદ્યાર્પણને માટે, વિશ્રામવારનાં દહીયાર્પણો માટે, ચંદ્રદર્શનના પર્વ માટે, ઠરાવેલાં પર્વો માટે, પવિત્ર કાર્યોને માટે તથા ઈંગરાયલના માટે પ્રાયક્ષિત કરવાને માટે પાપાર્થાર્પણોને માટે અને ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનના સર્વ કાર્યોને માટે આપવાનો નિયમ તેઓએ ઠરાવ્યો.

૩૪ નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે, અમારા ઈંઘર થહોવાહની વેદી પર બાળવા માટે, અમારા પિતૃઓનાં કુટુંબો પ્રમાણે પ્રતિવર્ષ ઠરાવેલા થોક્કસ સમયે અમારા ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનમાં લાકડાંઓના અર્પણો લાવવા માટે, અમે એટલે થાજકોએ, લેવીઓએ તથા લોકોએ વચનો આપ્યાં. ૩૫ અમે પ્રતિવર્ષ, અમારા ખેતરની પ્રથમ પેદાશ અને દરેક વૃક્ષના પ્રથમ ફળો થહોવાહનાં ભક્તિસ્થાનમાં લાવવા માટે પણ વચન આપ્યાં. ૩૬ નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યા પ્રમાણે, અમારા પુત્રોમાંના પ્રથમજનિત, જન્મવરો તથા ઘેટાંબકરાંનાં પ્રથમજનિતને અમારા થહોવાહનાં ભક્તિસ્થાનમાં થાજકો પાસે લાવવાનાં વચનો આપ્યાં.

<sup>૩૭</sup> અમારા બાંધેલા લોટનો પ્રથમ હિસ્સો તથા અર્પણો, દરેક વૃક્ષનાં ફળો, ક્રાક્ષારસ અને તેલ થાજકો માટે બક્કિતસ્થાનનાં બંડારમાં લાવીશું. વળી અમારી જમીનની ઊપજનો દસમો ભાગ અમે લેવીઓ પાસે લાવીશું. કારણ કે લેવીઓ અમારી ખેતીના સર્વ નગરોમાંથી દશાંશો લે છે. <sup>૩૮</sup> લેવીઓ દશાંશ લે, તે સમયે હાનના પુત્ર થાજકે તે લેવીઓ સાથે રહેવું. લેવીઓએ તે દશાંશોનો દશાંશ અમારા ઈંઘરના બક્કિતસ્થાનના બંડારમાં લાવવો.

<sup>૩૯</sup> ઇજરાયલીઓ અને લેવીઓએ પોતે ઉધરાવેલાં બધાં અનાજના અર્પણો, ક્રાક્ષારસ, તેલનું ઉછાલીયાર્પણ બંડારના ઓરડાઓમાં લાવવાં, કેમ કે પવિત્રસ્થાનનાં પાત્રો ત્યાં રાખવામાં આવે છે. ત્યાં સેવા કરતા થાજકો, કારપાણો તથા ગાયકો રહે છે.

આમ, અમે સૌ અમારા ઈંઘરના બક્કિતસ્થાનની અવગણના નહિ કરીએ.

## ૧૧

<sup>૧</sup> લોકોના તમામ આગેવાનો થરુશાલેમભમાં વસ્થા અને બાકીના લોકોએ એ માટે ચિહ્નીઓ નાખી કે દર દસમાંથી એક માણસ પવિત્ર નગર થરુશાલેમભમાં રહેવા માટે જાય. બાકીના નવ અન્ય નગરોમાં જઈને વસે. <sup>૨</sup> થરુશાલેમભમાં રહેવા માટે જે લોકો રાજુખુશીથી આગળ આવ્યા, તે સર્વ માણસોને બાકીના લોકોએ શુભેચ્છા પાઠવી.

<sup>૩</sup> પ્રાંતના જે આગેવાનો થરુશાલેમભમાં રહ્યા તેઓ આ છે. ઇજરાયલના લોકો, થાજકો, લેવીઓ, બક્કિતસ્થાનના સેવકો અને સુલેમાનના ચાકરોના વંશજો યહૂદિયાના નગરોમાં પોતપોતાનાં વતનમાં રહ્યા. <sup>૪</sup> થહૂદાના કેટલાક અને બિન્યામીનના કેટલાક વંશજો થરુશાલેમભમાં વસ્થા. તેઓ આ છે.

થહૂદાના વંશજોમાંના: અથાયા ઉજિયાનો પુત્ર, ઉજિયા ઝખાર્યાનો, ઝખાર્યા અમાર્યાનો, અમાર્યા શફાટયાનો, શફાટયા માહલાલાલાલાલાલ પેરેસના વંશજોમાંનો એક હતો.

<sup>૫</sup> અને માસેયા બાલખનો પુત્ર, બાલખ કોલ-હોરેનો, કોલ-હોરે હણાયાનો, હણાયા અદાયાનો, અદાયા યોયારીબનો, યોયારીબ ઝખાર્યાનો પુત્ર, ઝખાર્યા શીલોનીનો પુત્ર હતો. <sup>૬</sup> પેરેસના સર્વ વંશજો જેઓ થરુશાલેમભમાં વસ્થા તેઓ ચારસો અડસઠ હતા. તેઓ સર્વ પરાક્રમી પુરુષો હતા.

<sup>૭</sup> બિન્યામીનના વંશજો આ છે: સાલ્વુ તે મશુલ્લામનો પુત્ર, મશુલ્લામ યોએલનો, યોએલ પદાયાનો, પદાયા કોલાયાનો, કોલાયા માસેયાનો, માસેયા છથીએલનો, છથીએલ થશાયાનો પુત્ર હતો. <sup>૮</sup> અને તેના પછી ગાળ્બાય અને સાલ્વાય, તેઓ નવસો અણ્ણીવીસ હતા. <sup>૯</sup> જિખ્રીનો પુત્ર, યોએલ, તેઓનો આગેવાન હતો. હાસન્નુઅાનો પુત્ર થહૂદા એ નગરનો દ્વિતીય ક્રમનો અધિકારી હતો.

<sup>૧૦</sup> થાજકોમાંના યોયારીબનો પુત્ર થદાયા, થાખીન, <sup>૧૧</sup> સરાયા તે હિલિકયાનો પુત્ર, હિલિકયા મશુલ્લામનો, મશુલ્લામ સાદોકનો, સાદોક મરાયોથનો, મરાયોથ અહિદૂબનો પુત્ર હતો. સરાયા ઈંઘરના બક્કિતસ્થાનનો કારબારી હતો, <sup>૧૨</sup> અને તેઓના ભાઈઓ જેઓ બક્કિતસ્થાનનું કામ કરતા હતા, તેઓ આઠસો બાવીસ હતા. માહિકયાના પુત્ર, પાશહૂદના પુત્ર, ઝખાર્યાનાં પુત્ર, આમ્ખીના પુત્ર, પલાલ્યાના પુત્ર, થહોરામનો પુત્ર, અદાયા,

<sup>૧૩</sup> તેના ભાઈઓ જેઓ પોતાના કુટુંબોના આગેવાનો હતા તેઓ બસો બેતાળીસ હતા. ઇમ્મેરના પુત્ર, મશિલ્લેમોથના પુત્ર, આહ્યાયના પુત્ર, અજારાલેસનો પુત્ર, અમાશસાય, <sup>૧૪</sup> અને તેઓના ભાઈઓ, એ પરાક્રમી પુરુષો એકસો અણ્ણીવીસ હતા. હાગાદોલીમનો પુત્ર ઝાળીએલ તેઓનો અધિકારી હતો.

**૧૫** લેવીઓમાંના: બુજ્ઝીના પુત્ર, હશાભ્યાના પુત્ર, આગીકામના પુત્ર, હાશ્શુભનો પુત્ર શમાયા, **૧૬** લેવીઓના આગેવાનોમાંના શાખથાય તથા યોગ્યાબાદ ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનના બહારના કામકાજ પર દેખદેખ રાખતા હતા. **૧૭** અને પ્રાર્થના તથા આભારસ્થતુતિનો આર્થિક કરવામાં આસાફના પુત્ર ઝાંદીના પુત્ર મીખાનો પુત્ર માતાન્યા મુખ્ય હતો. અને બાકબુકથા પોતાના ભાઈઓમાં બીજો હતો, તથા યદ્વારના પુત્ર ગાલાલના પુત્ર શાખૂઆનો પુત્ર આંદા હતો. **૧૮** પવિત્ર નગરમાં બધા મળીને બસો યોર્યાસી લેવીઓ હતા.

**૧૯** કારપાણો: આક્ષ્યુબ, ટાલ્બોન તથા તેમના સગાંઓ, જે કારપાણો હતા, તેઓ એકસો બોતેર હતા. **૨૦** બાકીના ઇજરાયલીઓ, યાજકો, લેવીઓ, યહુદિયાનાં સર્વ નગરોમાં પોતપોતાના વતનોમાં રહ્યા. **૨૧** ભક્તિસ્થાનના સેવકો ઓફેલમાં રહ્યા અને કીછા તથા ગિશપા તેમના અધિકારી હતા.

**૨૨** યચ્છશાલેમના લેવીઓનો અધિકારી પણ, ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનના કામ પર, આસાફના વંશજોમાંના એટલે ગાનારોમાંના મીખાનો દીકરો માતાન્યાનો દીકરો હશાભ્યાનો દીકરો બાનીનો દીકરો ઉજીઝ હતો. **૨૩** તેઓ વિષે રાજાની એવી આજ્ઞા હતી કે ગાનારાઓને દરરોજ જરૂરિયાત પ્રમાણે નિયુક્ત ભથ્થું આપવું. **૨૪** યહુદાના દીકરો ઝેરાના વંશજોમાંના મશેઝાબાલાનો દીકરો પથાન્યા લોકોને લગતી સર્વ બાબતોમાં રાજાનો પ્રતિનિધિ હતો.

**૨૫** ખેતરોવાળાં ગામો વિષે યહુદાના વંશજોમાંના કેટલાક કિર્યાથ-આર્બામાં તથા તેનાં ગામોમાં, દિબોનમાં તથા તેનાં ગામોમાં, યકાંસેલમાં તથા તેનાં ગામોમાં રહ્યા. **૨૬** અને યેશૂઆમાં, મોલાદામાં, બેથપેલેટમાં. **૨૭** હસાર-શુઆલમાં, બેરશેબામાં તથા તેનાં ગામોમાં પણ રહ્યા.

**૨૮** તેઓમાંના સિકલાગમાં, મખોનામાં તથા તેના ગામોમાં, **૨૯** એન-દિભોનમાં, સોરાહમાં તથા યાર્મૂથમાં, **૩૦** ઝાનોઆ, અદુલ્લામ તથા તેઓનાં ગામોમાં, લાખીશ તથા તેનાં ખેતરોમાં અને અઝેકા તથા તેનાં ગામોમાં રહ્યા. આમ તેઓ બેર-શેબાથી તે હિન્દુઓમની ખીણ સુધી વસ્થા.

**૩૧** બિન્યામીનના વંશજો પણ ગેબાથી તે મિખાશ, આથા, બેથેલ તથા તેનાં ગામોમાં રહ્યા. **૩૨** તેઓ અનાથોથ, નોબ, અનાન્યા, **૩૩** હાસોર, રામા, ગિત્તાઈભ, **૩૪** હાદીદ, સબોઈભ, નભાલ્લાટ, **૩૫** લોદ, ઓનો તથા કારીગરોની ખીણમાં વસ્થા. **૩૬** અને યહુદિયામાંના લેવીઓના કેટલાક સભ્રહો બિન્યામીનના વંશજોની સાથે વસ્થા.

## ૧૨

**૧** જે યાજકો તથા લેવીઓ શાલ્ટીએલના દીકરો ઝરબાબેલની તથા યેશૂઆની સાથે પાછા આવ્યા તેઓનાં નામ આ છે: સરાયા, યર્ભિયા, એઝરા, **૨** અમાર્યા, માલ્લુખ, હાઙ્ગશ, **૩** શખાન્યા, રહ્યા, મરૈમોથ.

**૪** ઈંદ્રો, ગિજ્ઞથોઈ, અભિથા, **૫** મીથામીન, માદ્યા, બિંગા, **૬** શમાયા, યોથાશીબ, યદાયા, **૭** સાલ્લુ, આમોક, હિલિકથા અને યદાયા. તેઓ યેશૂઆના સમયમાં યાજકોમાંના તથા તેઓના ભાઈઓમાંના મુખ્ય આગેવાનો હતા.

**૮** લેવીઓ આ હતા: યેશૂઆ, બિજ્ઝુઈ, કાનીએલ, શેરેયા, યહુદા તથા માતાન્યા, તે તથા તેના ભાઈઓ ગાનારાઓના અધિકારી હતા. **૯** બાકબુકથા, ઉજ્ઝો તથા તેઓના ભાઈઓ વારાફરતી ચોકી કરતા હતા.

**૧૦** યેશૂઆ યોથાકીભનો પિતા, યોથાકીભ એલ્યાશીભનો પિતા, એલ્યાશીભ યોથાદાનો પિતા, **૧૧** યોથાદા યોનાથાનનો પિતા, યોનાથાન યાદુઆનો પિતા હતો.

૧૨ યોયાકીમના સમયમાં યાજકો, એટલે પિતૃઓના કુટુંબોના આગેવાનો આ હતા: સરાયાનો આગેવાન ભરાયા, યર્ભિયાનો આગેવાન હનાન્યા, <sup>૧૩</sup> એઝરાનો આગેવાન મશુલ્લામ, અમાર્યાનો આગેવાન યહોહાનાન, <sup>૧૪</sup> મેલીકુનો આગેવાન યોનાથાન, શાબાન્યાનો આગેવાન થૂસફ હતો.

૧૫ હાચીમનો આગેવાન આદના, ભરાયોથનો આગેવાન હેલ્કાય, <sup>૧૬</sup> ઈદ્દોનો આગેવાન ઝખાર્યા, ગિજ્ઞથોનનો આગેવાન મશુલ્લામ, <sup>૧૭</sup> અભિયાનો આગેવાન જિખ્ણી, મિન્યાભીન તથા ભોઆદ્યાનો આગેવાન પિલ્ટાય હતો. <sup>૧૮</sup> બિંગાનો આગેવાન શામ્ભૂઆ, શમાયાનો આગેવાન યહોનાથાન, <sup>૧૯</sup> યોયાચીભનો આગેવાન ભાતાનાય, યદાયાનો આગેવાન ઉજિઝ, <sup>૨૦</sup> સાલ્લાયનો આગેવાન કાલ્લાય, આભોકનો આગેવાન એબેર, <sup>૨૧</sup> હિલિકયાનો આગેવાન હશાંયા, યદાયાનો આગેવાન નથાનએલ હતો.

૨૨ એલ્યાશીબ, યોયાદા, યોહાનાન અને યાદૂઆના સમયમાં એ લેવીઓની તેઓના કુટુંબોના વડીલો તરીકે નોંધણી કરવામાં આવી હતી. ઇસાનના રાજ દાર્યાવેશના શાસન દરમિયાન યાજકોની પણ નોંધ પુસ્તકમાં કરવામાં આવી હતી. <sup>૨૩</sup> લેવીના વંશજો તેઓના પિતૃઓના કુટુંબોના વડીલોનાં નામ એલ્યાશીબના પુત્ર યોહાનાનના સમય સુધી કાળવૃત્તાંતોનાં પુસ્તકમાં નોંધવામાં આવ્યાં હતાં.

૨૪ લેવીઓના આગેવાનો આ પ્રમાણે હતા: હશાંયા, શેરેઝયા તથા કાન્ફીએલનો પુત્ર યેશૂઆ તથા તેઓના ભાઈઓ સામસામે ઉભા રહીને ગાતા, વારાફરતી પોતપોતાના ક્રમે ઈંઘરબકત દાઉદની આફા પ્રમાણે સ્તુતિ તથા આભારસ્તુતિ કરતા હતા. <sup>૨૫</sup> ભાતાન્યા, બાકબુકયા, ઓબાદ્યા, મશુલ્લામ, ટાલ્ભોન અને આક્ષ્યુબ તેઓ બંડારોના દરવાજ પર યોકી કરતા બારપાણો હતા. <sup>૨૬</sup> તેઓ યોસાદાકના પુત્ર યેશૂઆના પુત્ર યોયાકીમના સમયમાં તેમ જ પ્રશાસક નહેમયાના સમયમાં તથા એઝરા યાજક જે શાસ્ત્રી હતો તેના સમયમાં હતા.

૨૭ યરુશાલેમના કોટની પ્રતિષ્ઠાને પ્રસંગે લોકોએ લેવીઓને તેઓની સર્વ જ્યાઓમાંથી શોધી કાદ્યા કે તેઓને ઈંઘરની આભારસ્તુતિનાં ગાયનો ગાવા, ઝાંઝો, સિતાર અને વીણાઓ વગાડતાં ઉત્સાહથી પ્રતિષ્ઠાપર્વ પાળવા માટે તેઓ તેમને યરુશાલેમમાં લાવે. <sup>૨૮</sup> ગાનારાઓના પુત્રો યરુશાલેમની આસપાસના મેદાનમાંથી તથા નટોફાથીઓનાં ગામોમાંથી એકત્ર થયા.

૨૯ વળી તેઓ બેથ ગિંગાલથી, ગેબાના અને આઝમા-વેથના ખેતરોમાંથી પણ એકત્ર થયા; કેમ કે ગાનારાઓએ પોતાને માટે યરુશાલેમની આસપાસ ગામો બાંધ્યા હતાં. <sup>૩૦</sup> યાજકોએ તથા લેવીઓએ પોતે પવિત્ર થઈને લોકોને, દરવાજાઓને તથા કોટને પવિત્ર કર્યા.

૩૧ પણી હું યહૂદિયાના આગેવાનોને કોટ પર લાદ્યો અને મેં આભારસ્તુતિ કરનારી એ ટુકડી ઠરાવી. તેમાંની એક જમણી તરફ કોટ પર કચરાના દરવાજ તરફ થાલી.

૩૨ તેઓની પાછળ હોશાયા અને યહૂદાના અડધા આગેવાનો, <sup>૩૩</sup> અઝાર્યા, એઝરા, મશુલ્લામ, <sup>૩૪</sup> યહૂદા, બિન્યાભીન, શમાયા, યર્ભિર્યા, <sup>૩૫</sup> તથા યાજકોના પુત્રોમાંના કેટલાક રણશિંગડાં લઈને થાલ્યા. આસાફના પુત્ર ઝાક્ષુરના પુત્ર મીખાયાના પુત્ર ભાતાન્યાના પુત્ર શમાયાના પુત્ર યોનાથાનો પુત્ર ઝખાર્યા, <sup>૩૬</sup> અને તેના ભાઈઓ શમાયા તથા અઝારેલ, મિલલાય, ગિલલાય, માઆય, નથાનએલ, યહૂદા તથા હનાની, તેઓ ઈંઘર ભકત દાઉદના વાજિઓ લઈને થાલ્યા. એઝરા શાસ્ત્રી તેઓની આગળ ચાલતો હતો. <sup>૩૭</sup> કારંજાને દરવાજેથી સીધા આગળ ચાલીને દાઉદનગરના પગથિયાં પર થઈને, કોટના ચઢાવ પર દાઉદના મહેલની ઉપર બાજુએ પૂર્વ તરફના પાણીના દરવાજ સુધી તેઓ ગયા.

<sup>૩૬</sup> આભારસ્તુતિ કરનારાઓની બીજી ટુકડી તેઓની ડાબી બાજુ તરફ ગઈ. હું બાકીના અડધા લોકો સાથે કોટ પર તેઓની પાછળ ચાલ્યો અને ભણીના બુરજની ઉપલી બાજુએ થઈને છેક પહોળા કોટ સુધી ગયો. <sup>૩૭</sup> અને ત્યાંથી ઐફાઇમ દરવાજો, જુનો દરવાજો, મરછી દરવાજો, હનાનઅેલના બુરજ અને હામેઆહના બુરજ આગળ થઈને ઘેટાંનો દરવાજી સુધી ગયો. તેઓ ચોકીદારના દરવાજી આગળ આવીને ઊભા રહ્યા.

<sup>૩૮</sup> પછી આભારસ્તુતિના ગાયકવૃંદની ટુકડી ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં ઊભી રહી. મેં તથા ભારી સાથે અડધા અધિકારીઓએ પણ પોતાની જગ્યા લીધી. <sup>૩૯</sup> પછી યાજકોએ તેઓની જગ્યા લીધી: એલ્યાકીમ, માસેથા, મિન્યાભીન, મીખાયા, એલ્યોએનાય, ઝખાર્યા, હનાનયા, આ યાજકો રણશિંગડાં લઈને ઊભા રહ્યા; <sup>૪૦</sup> માસેથા, શમાયા, એલાજાર, ઉર્જિઝ, થહોલાનાન, માલિકયા, એલામ અને એઝેર. ગાનારાઓ તેમને દોરનાર થિઝાલ્યાની સાથે ગાતા હતા.

<sup>૪૧</sup> અને તે દિવસે તેમણે પુજ્ઞ બલિદાન આપ્યાં તથા આનંદોત્સવ કર્યો; કેમ કે ઈશ્વરે તેઓને આનંદથી ભરપૂર કર્યા હતા. વળી સ્ત્રીઓએ તથા બાળકોએ પણ આનંદ કર્યો. તે આનંદ એટલો મોટો હતો કે તેનો અવાજ થરુશાલેમથી ઘણે દૂર સુધી સંભળાતો હતો.

<sup>૪૨</sup> તે દિવસે ભંડારો, ઉચ્છાલીથાર્પણ, પ્રથમફળો તથા દશાંશોના ભંડારો ઓરડીઓ પર કારભારીઓ ઠરાવવામાં આવ્યા. જેથી તેઓ નગરોના ખેતરો પ્રમાણે યાજકોને તથા લેવીઓને સારુ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ઠરાવેલા હિસ્સા બેગા કરે. કેમ કે સેવામાં હાજર રહેનાર યાજકો અને લેવીઓના લીધે યહુદિયાના લોકોએ આનંદ કર્યો. <sup>૪૩</sup> તેઓએ, ગાનારાઓએ તથા દ્વારપાણોએ પોતાના ઈશ્વરની સેવા કરી તથા દાઉદ તથા તેના પુત્ર સુલેમાનની આજ્ઞા પ્રમાણે શુદ્ધિકરણની સેવા બજવી.

<sup>૪૪</sup> કારણ કે પ્રાચીનકાળમાં દાઉદના અને આસાફના સમયમાં આસાફ ગાયકોનો મુખ્ય આગેવાન હતો. વળી ઈશ્વરના સ્તવનના તથા આભારસ્તુતિનાં ગીતો પણ હતાં. <sup>૪૫</sup> ઝરુંબાબેલના તથા નહેમ્યાના સમયમાં સર્વ ઈજરાયલીઓ ગાનારાઓના તથા દ્વારપાણો હિસ્સા તેઓને દરરોજની જરૂરિયાત પ્રમાણે આપતા હતા. તેઓ લેવીઓ માટે અલગ રાખતા હતા અને લેવીઓ હારુનના પુત્રો માટે અલગ હિસ્સો રાખતા હતા.

### ૧૩

<sup>૧</sup> તે દિવસે મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર લોકોને વાંથી સંભળાવવામાં આવ્યું. તેમાં તેઓને એવું લખાણ મળ્યું કે, આભોનીઓને કે ભોાબીઓને ઈશ્વરની મંડળીમાં કદી દાખલ કરવા નહિ. <sup>૨</sup> કેમ કે તે લોકો ઈજરાયલીઓને માટે અજ્ઞ તથા પાણી લઈને સામે મળવા આવ્યા નહોતા, પણ તેઓએ ઈજરાયલીઓને શાપ આપવા માટે લાંચ આપીને બલામને રોક્ખો હતો. તેમ છતાં આપણા ઈશ્વરે તે શાપને આશીર્વાદમાં ફેરવી નાખ્યો હતો. <sup>૩</sup> જ્યારે લોકોએ આ નિયમશાસ્ત્ર સાંભળ્યું ત્યારે સર્વ વિદેશીઓને ઈજરાયલમાંથી જુદા કરવામાં આવ્યા.

<sup>૪</sup> પરેંતુ આ અગાઉ, યાજક એલ્યાશીબ જેને ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનના ભંડારનો કારભારી નીમ્યો હતો, તે ટોબિયાના સગો હતો. <sup>૫</sup> એલ્યાશીબે ટોબિયા માટે એક વિશાળ જીમ તૈયાર કરી તેમાં અગાઉ ખાદ્યાર્પણો, ધૂપ, વાસણો, અનાજ, નવો દ્રાક્ષારસ અને જૈતતેલના દશાંશ રાખવામાં આવતા હતા. અને તેમાંથી નિયમ પ્રમાણે લેવીઓ, ગાનારાઓ તથા દ્વારપાણોને આપવામાં આવતું હતું. તેમ જ યાજકોનાં ઉચ્છાલીથાર્પણો પણ તેમાં રાખવામાં આવતાં હતાં.

<sup>૬</sup> પણ તે સમયે હું યરુશાલેમમાં નહોતો, કારણ, બાબિલના રાજ આર્તાહશાસ્ત્રાના ભાગીસમા વર્ષે હું રાજ પાસે ગયો હતો. થોડા સમય પછી મેં રાજ પાસે જવાની પરવાનગી માંગી. <sup>૭</sup> હું યરુશાલેમ પાછો આવ્યો. એલ્યાશીલે ટોબિયાને માટે ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનની પરસાળમાં રૂમ બાંધીને જે દુષ્કર્મ કર્યું હતું તેની મને ખબર પડી.

<sup>૮</sup> ત્યારે હું ઘણો કોધિત થયો અને મેં તે રૂમમાંથી ટોબિયાનો સર્વ સામાન બહાર ફેંકી દીધો. <sup>૯</sup> તેને સાફસૂફ કરવાનો મેં હુકમ કર્યો અને પછી ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનનાં પાત્રો, ખાદ્યાર્પણો તથા લોભાન હું તેમાં પાછાં લાવ્યો.

<sup>૧૦</sup> મને એ પણ ખબર પડી કે લેવીઓના હિસ્સા તેઓને આપવામાં આવતા ન હતા. તેથી લેવીઓ તથા ગાનારાઓ પોતપોતાના ખેતરોમાં ચાલ્યા ગયા હતા. <sup>૧૧</sup> તેથી મેં આગેવાનોની સાથે ઉગ થઈને પૂછ્યું, “શા માટે ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને તુલ્યકારવામાં આવે છે? મેં લેવીઓને એકત્ર કરીને તેઓને પોતપોતાની જગ્યા પર રાખ્યા.

<sup>૧૨</sup> પછી યહૃદિયાના સર્વ લોકો અજ્ઞનો, દ્રાક્ષારક્ષનો તથા તેલનો દસ્મો ભાગ ભંડારમાં લાવવા લાગ્યા. <sup>૧૩</sup> તે ભંડારો ઉપર મેં ખજાનચીઓ નીમ્યા તેઓ આ છે: શેલેભ્યા થાજક, સાદોક શાસ્ત્રી તથા લેવીઓમાંનો પદાર્થ. તેઓના પછી માત્રાન્યાનો દીકરો ઝાક્ઝરનો દીકરો હાનાન હતો, કેમ કે તેઓ વિખાસ્તુ ગણાતા હતા. પોતાના ભાઈઓને વહેંથી આપવું, એ તેઓનું કામ હતું. <sup>૧૪</sup> મેં પ્રાર્થના કરી, હે મારા ઈશ્વર, આ મારાં સારાં કાર્યોને યાદ રાખજો અને ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને માટે તથા તેની સેવાને માટે મેં જે સારા કામ કર્યા છે તેને નષ્ટ થવા દેશો નહિ.

<sup>૧૫</sup> તે સમયે યહૃદિયામાં મેં કેટલાક લોકોને સાખ્ખાથના દિવસે દ્રાક્ષો પીલતા તથા અનાજની ગૂણો અંદર લાવી ગદેડા પર લાદતા અને દ્રાક્ષારક્ષ, દ્રાક્ષો, અંજુર તથા સર્વ પ્રકારના ભાર યરુશાલેમમાં લાવતા જોયા. તેઓને અજ્ઞ વેચતા પણ મેં જોયા, ત્યારે મેં તે દિવસે તેઓની સામે વાંધો લીધો.

<sup>૧૬</sup> યરુશાલેમમાં તુરના માણસો પણ રહેતા હતા, જેઓ માઇલી તથા બીજુ બધી જાતનો ભાલ લાવતા અને સાખ્ખાથના દિવસે યહૃદિયાના લોકોને તે વેચતા. <sup>૧૭</sup> પછી મેં યહૃદિયાના આગેવાનોની સામે ફરિયાદ કરીને કટ્યું, “તમે આ કેવું ખરાબ કામ કરો છો અને સાખ્ખાથ દિવસને બ્રષ્ટ કરો છો? <sup>૧૮</sup> શું તમારા પિતૃઓ એમ નહોતા કરતા? અને તેથી આપણા ઈશ્વરે આપણા પર તથા આ નગર પર શું આ બધાં દુઃખો વરસાવ્યાં નથી? હવે તમે સાખ્ખાથ દિવસને બ્રષ્ટ કરીને ઇગરાયલ પર ઈશ્વરનો વધારે કોપ લાવો છો.”

<sup>૧૯</sup> સાખ્ખાથને આગલે દિવસે સૂર્ય અસ્ત થાય ત્યારે યરુશાલેમના દરવાજ બંધ કરવાની અને સાખ્ખાથ પહેલાં તેઓને નહિ ઉધાડવાની મેં આજ્ઞા આપી. મેં મારા ચાકરોમાંના કેટલાકને દરવાજ પર ગોઠવ્યા, જેથી શહેરમાં સાખ્ખાથને દિવસે કોઈપણ જાતનો ભાલ અંદર લાવવામાં ન આવે. <sup>૨૦</sup> વેપારીઓ તથા સર્વ પ્રકારનો ભાલ વેચનારાઓએ એક બે વખત યરુશાલેમની બહાર મુકામ કર્યો.

<sup>૨૧</sup> પણ મેં તેમને ચેતવણી આપી, “તમે દીવાલની બહાર કેમ છાવણી નાખે છે? જો તમે ફરી એ પ્રમાણે કરશો તો હું તમને શિક્ષા કરીશ!” ત્યાર પછી તે સમયથી તેઓ સાખ્ખાથના દિવસે કયારેય આવ્યા નહિ. <sup>૨૨</sup> મેં લેવીઓને આજ્ઞા કરી કે સાખ્ખાથના દિવસે તેઓ પોતાને પવિત્ર રાખવા માટે પોતે શુદ્ધ થાય અને દરવાજાઓની સંભાળ રાખે.

મેં પ્રાર્થના કરી, હે મારા ઈશ્વર, મારા લાભમાં આનું પણ સ્મરણ કરો કેમ કે તમારી કૃપાને લીધે મારી પર કરુણા કરો.

**૨૩** તે સમયે જે યહૃદીઓએ આશ્રોદી, આભ્રોની તથા મોઆબી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કર્યા હતાં તેઓને મેં જોયા. **૨૪** તેઓનાં બાળકો અર્ધું આશ્રોદી ભાષામાં બોલતાં હતાં અને તેઓને યહૃદીઓની ભાષા આવડતી ન હતી, પણ પોતપોતાના લોકોની ભિશ્ર ભાષા બોલતાં હતાં.

**૨૫** મેં તેઓની વિરલ્જ થઈને તેઓનો તિરસ્કાર કર્યો, તેઓમાંના કેટલાકને ભાર્યા, તેઓના વાળ ખેંચી કાઢયા અને તેઓ પાસે ઈશ્વરના સમ ખવડાવ્યા કે, “અમે અમારી પોતાની દીકરીઓના લગ્ન તેઓના દીકરાઓ સાથે કરાવીશું નહિ અને તેઓની દીકરીઓ સાથે અમારા દીકરાઓના લગ્ન પણ કરાવીશું નહિ. **૨૬** ઈશ્વરાયલના રાજ સુલેમાને શું એ બાબતો વિષે પાપ નહોતું કર્યું? જો કે ઘણા રાજ્યોમાં તેના જેટલો મહાન રાજ કોઈ નહોતો, તે પોતાના ઈશ્વરનો વહાલો હતો. અને ઈશ્વરે તેને સર્વ ઈશ્વરાયલીઓ પર રાજ ઠરાવ્યો હતો. તેમ છતાં તેની વિદેશી પતનીઓએ તેને પાપ કરવા પ્રેર્યો હતો. **૨૭** તો શું અમે તમારું સાંભળીને વિદેશી સ્ત્રીઓ સાથે લગ્ન કરીને આપણા ઈશ્વરની વિરલ્જ ઉલ્લંઘન કરીને આવું મોટું પાપ કરીએ?”

**૨૮** મુખ્ય યાજક ઐલ્યાશીબનો દીકરો થોયાદાના દીકરાઓમાંના એક હોરોની સાન્ધાલ્લાટનો જમાઈ હતો. તેથી મેં તેને મારી આગળથી કાઢી મૂક્યો.

**૨૯** હે મારા ઈશ્વર, તેઓનું સ્મરણ કરો, કેમ કે તેઓએ યાજકપદને અને યાજકપદના તથા લેવીઓના કરારને અપવિત્ર કર્યા છે.

**૩૦** આ શીતે મેં સર્વ વિદેશીઓના સંબંધમાંથી તેઓને શુદ્ધ કર્યા અને યાજકોને તથા લેવીઓને પોતપોતાના કામના ક્રમ ઠરાવી આપ્યા. **૩૧** મેં ઠરાવેલા સમયે કાણાર્પણ માટે તથા પ્રથમફળોને માટે પણ ક્રમ ઠરાવી આપ્યો.

હે મારા ઈશ્વર, મારા હિતને માટે તેનું સ્મરણ કરો.

## Esther એસ્ટેર

<sup>૧</sup> અહાશ્વેરોશ રાજ જે ક્ષિંધુપ્રાંતથી તે કુશ સુધીના એકસો સત્તાવીસ પ્રાંતો પર રાજ કરતો હતો તેના સમયમાં એવું બન્યું કે, <sup>૨</sup> રાજ અહાશ્વેરોશ સૂસાના મહેલમાં પોતાના સિંહાસન પર બિરાજમાન હતો તે દરમિયાન,

<sup>૩</sup> તેની કારકિર્દીને બ્રીજે વર્ષે તેણે પોતાના સર્વ સરદારો અને તેના સેવકોને મિજબાની આપી. ત્યારે ઈરાન તથા માદાયના અમલદારો, પ્રાંતોના અમીરઉમરાવો તથા સરદારો તેની સમક્ષ ઉપસ્થિત હતા. <sup>૪</sup> ત્યારથી તેણે પોતાના વિખ્યાત રાજયનું ગૌરવ અને પોતાના મહાપ્રતાપનો વૈભવ સતત એકસો અંશી દિવસ પ્રદર્શિત કર્યા.

<sup>૫</sup> એ દિવસો પછી રાજાએ સૂસાના મહેલમાં જેઓ હાજર હતા તે નાનામોટાં સર્વ લોકોને, સાત દિવસ સુધી મહેલના બાગના ચોકમાં મિજબાની આપી. <sup>૬</sup> ત્યાં સફેદ, ભૂચા તથા જંબુડી રંગના કાપડના પડદા ચાંદીની કડીઓવાળા તથા આરસપહાણના સ્તરભો સાથે જંબુડી તથા બાચીક શણની સૂતળી વડે બાંધવામાં આવ્યા હતા. સોનાચાંદીના પલંગો લાલ, ઘોળા, પીળા તથા કાળાં આરસપહાણની ફરસબંધી પર સજવેલા હતા.

<sup>૭</sup> તેઓને પીવા માટેના પ્યાલા સોનાના હતા. એ પ્યાલા વિશિષ્ટ પ્રકારના હતા. અને રાજની ઉદારતા પ્રમાણે ત્યાં પૂછળ પ્રમાણમાં મદીચા હતો. <sup>૮</sup> તે માપસર પીવામાં આવતો હતો, જોકે કોઈને પીવા માટે દબાણ કરી શકતું ન હતું. કેમ કે રાજાએ પોતાના મહેલના સર્વ કારબાધીઓને હુકમ કર્યો હતો કે, “તમારે પ્રત્યેક માણસની મરજી પ્રમાણે મદીચા પીરસવો.”

<sup>૯</sup> રાજની રાણી વાશ્તીએ પણ અહાશ્વેરોશ રાજના રાજમહેલમાં ભવ્ય મિજબાની આપી. <sup>૧૦</sup> સાતમે દિવસે જથારે રાજ દ્વાક્ષારસમાં મળ હતો ત્યારે તેણે મહૂખ્યમાન, બિઝથા, હાબોનાર્સ, બિજથા, અબાગથા, ઐથાર અને કાર્કાસ એ સાત ખોળ જેઓ તેના હજૂરિયા ચાકર હતા, તેઓને આજ્ઞા કરી <sup>૧૧</sup> “વાશ્તી રાણીને રાજમુગટ પહેરાવીને તેનું સૌદર્ય લોકો તથા સરદારો સમક્ષ પ્રદર્શિત કરવા માટે મારી સમક્ષ હાજર કરો. તે દેખાવમાં ખૂબ જૂપાળી હતી.

<sup>૧૨</sup> પણ રાજાએ પોતાના ખોળાઓની મારફતે જે આજ્ઞા કરી હતી તે પ્રમાણે રાજની સમક્ષ ઉપસ્થિત થવાની વાશ્તી રાણીએ યોઝખી ના પાડી દીધી. આથી રાજ એટલો બધો ઉગ્ર થયો કે તે કોઇથી તપી ગયો.

<sup>૧૩</sup> તેથી રાજાએ સમયો પારખનાર જ્ઞાનીઓને પૂછ્યું. કેમ કે તે સમયે નિયમ તથા જીઠી જાણનાર સર્વને પૂછવાનો રાજનો દિવાજ હતો. <sup>૧૪</sup> હવે જેઓ રાજની ખૂબ જ નિકટ હતા તેઓ કાર્શના, શેથાર આદમાથા, તાર્શીશ, મેદેસ, માર્સના, અને મમ્બુખાન હતા. તેઓ સાત ઈરાનના અને માદાયના સરદારો હતા. તેઓ રાજની હજૂરમાં આવજા કરી શકતા હતા, અને રાજયમાં પ્રથમ હરોળની બેકોના હક્કાર હતા. <sup>૧૫</sup> અહાશ્વેરોશ રાજાએ પૂછ્યું “કાયદા પ્રમાણે વાશ્તી રાણીને આપણે શું કરવું? કેમ કે તેણે ખોળાઓ મારફતે આપેલી મારી આજાની અવગણના કરી છે.”

<sup>૧૬</sup> પછી રાજ અને તેના સરદારો સમક્ષ મમ્બુખાને જણાવ્યું કે, “વાશ્તી રાણીએ કેવળ અહાશ્વેરોશ રાજની વિરુદ્ધ જ નહિ પરંતુ રાજયના સર્વ પ્રાંતોના સર્વ સરદારો તથા તમામ લોકો વિરુદ્ધ પણ અપરાધ કર્યો છે. <sup>૧૭</sup> જો રાણીએ કરેલું આ વર્તન સર્વ સત્તીઓમાં જહેર થશે, તો સર્વત્ર એવી વાત પ્રસારી જશે કે, ‘અહાશ્વેરોશ રાજાએ વાશ્તી રાણીને પોતાની સમક્ષ આવવાની આજ્ઞા કરી પણ તે આવી નહિ’. એથી

દેશની શ્રીઓ પોતાના પતિઓને તુઅછકારપાત્ર ગણશે. <sup>૧૯</sup> જો ઈરાન તથા ભાદાયના સરદારોની શ્રીઓએ રાણીના આ કૃત્ય વિષે સાંભળ્યું હશે તો તેઓ પણ પોતાના પતિઓને એવા જ ગણશે. અને તેથી પુષ્કળ તિરસ્કાર તથા કોધ ઉત્પન્ન થશે.

<sup>૨૦</sup> જો રાજાની સંમતિ હોય તો એક કડક બાદશાહી ફરમાન બહાર પાડવામાં આવે અને તે બદલાય નહિ માટે ઈરાન તથા ભાદાયના કાયદાઓમાં તે નોંધાવું જોઈએ કે, 'વાશ્તીએ હવે પણી અહાશ્મેરોશ રાજાની હજૂરમાં કદી ન આવવું.' અને રાજાએ તેનું રાણીપદ તેના કરતાં કોઈ સારી રાણીને આપવું. <sup>૨૧</sup> રાજ જે હુકમ કરશે તે જથારે તેના આખા સાખ્રાજ્યમાં જહેર થશે, ત્યારે સર્વ સ્ત્રીઓ પોતાના પતિઓને પણ બલે તે નાના હોય કે મોટા પણ તેઓને માન આપશે."

<sup>૨૨</sup> એ સલાહ રાજ તથા તેના સરદારોને સારી લાગી. તેથી રાજાએ ભમ્મુખાનના કહેવા પ્રમાણે કર્યું. <sup>૨૩</sup> રાજાએ તેના સર્વ પ્રાંતોમાં દરેક પ્રાંતની લિંપિ પ્રમાણે તથા દરેક દેશની ભાષા પ્રમાણે પત્રો મોકલ્યા કે, પ્રત્યેક પુરુષ પોતાના ઘરમાં અધિકાર ચલાવે." અને એ હુકમ તે પોતાના લોકોની ભાષામાં જહેર કરે.

## ૨

<sup>૧</sup> જથારે અહાશ્મેરોશ રાજનો કોધ શભી ગયો, ત્યારે વાશ્તી રાણીએ જે કર્યું હતું તે અને તેની વિરલજ જે હુકમ જહેર કરવામાં આવ્યો હતો તે તેને થાદ આવ્યાં. <sup>૨</sup> ત્યારે રાજાની જિજમત કરનારા તેના માણસોએ કર્યું, "રાજને સારુ સુંદર જીવાન કુમારિકાઓની શોધ કરવી.

<sup>૩</sup> રાજાએ પોતાના ચાજ્યના દરેક પ્રાંતોમાં આ કામને માટે અમલદારોને નીમવા જોઈએ. તેઓ સર્વ સૌંદર્યવાન જીવાન કુમારિકાઓને પસંદ કરીને સૂસાના મહેલના જનાનખાનામાં રાજના ખોજ હેઠેના હવાલામાં હાજર કરે. અને તેઓને જોઈએ એવાં સુંગધી દ્રવ્યો પૂરા પાડવામાં આવે. <sup>૪</sup> તેઓમાંની જે કન્યા રાજને સૌથી વધુ પસંદ પડે તે કુમારિકાને વાશ્તીને સ્થાને રાણીપદ આપવામાં આવે." આ સલાહ રાજને ગમી, તેણે તરત જ આ યોજનાનો અમલ કર્યો.

<sup>૫</sup> મોર્દ્ખાય નામનો એક યહૂદી સૂસાના મહેલમાં રહેતો હતો. તે કીશના પુત્ર શિમેરના પુત્ર યાઈરનો પુત્ર હતો. તે જિન્યામીની હતો. <sup>૬</sup> બાબીલનો રાજ નખૂખાદનેઝસાર યહૂદિયાના રાજ યખોન્યાની સાથે યરશાલેમથી જે બંદીવાનોને લઈ ગયો હતો તેમાંનો તે પણ એક હતો.

<sup>૭</sup> મોર્દ્ખાયે પોતાના કાકાની દીકરી હંડાસ્કા એટલે એસ્ટેરને ઉછેદીને મોટી કરી હતી. કેમ કે તેને માતાપિતા નહોતાં. કુમારિકા એસ્ટેર સુંદર કાંતિની તથા સ્વરૂપવાન હતી. તેનાં માતાપિતાના મૃત્યુ પણ મોર્દ્ખાયે તેને પોતાની દીકરી તરીકે અપનાવી લીધી હતી.

<sup>૮</sup> રાજનો હુકમ તથા ઠરાવ બહાર પડ્યા પણ ઘણી કુમારિકાઓને સૂસાના મહેલમાં લાવીને હેઠેના હવાલામાં સૌંપવામાં આવી હતી. એસ્ટેરને પણ રાજના મહેલમાં હેઠે ખોજના હવાલામાં સૌંપવામાં આવી. <sup>૯</sup> તે કુમારિકા તેને પસંદ પડી. તેથી તેના પર તેની મહેરબાની થઈ. તેણે એસ્ટેર માટે તરત જ તેને જોઈએ તેવાં સુંગધીદ્રવ્યો, ઉત્તમ ભોજન તથા તેના મોભા પ્રમાણે સાત દાક્ષીઓ પણ આપી, ઉપરાંત તેને અને તેની દાક્ષીઓને જનાનખાનામાં સહૃથી ઉત્તમ ખંડો પણ આપ્યા.

<sup>૧૦</sup> એસ્ટેરે પોતાની જત તથા ગોત્ર કે વંશની ખબર પડવા દીધી નહિ; કારણ કે મોર્દ્ખાયે તેને તેમ કરવાની ના પાડી હતી. <sup>૧૧</sup> એસ્ટેરની શી હાલત છે અને તેનું

શું થશે એ જાળવા માટે મોર્દ્ખાય પ્રતિદિન જનાનખાનાના આંગણા સામે આવજ કરતો હતો.

<sup>૧૨</sup> સ્ત્રીઓની શીત પ્રમાણે દચેક કુમારિકાઓની ભાવજત બાર ભાસ સુધી કરાતી હતી. તેઓને તૈથાર કરવાના દિવસો આ પ્રમાણે પૂરા થતાં એટલે છ ભાસ બોળના તેલથી અને છ ભાસ સુગંધી પદાર્થો વડે તથા સ્ત્રીઓને પાવન કરનાર પદાર્થોથી કાળજી લઈ કન્યાઓને તૈથાર કરવામાં આવતી. પણ અહાંઘેરોશ રાજની હજૂરમાં જવાનો તેનો વારો આવતો- <sup>૧૩</sup> ત્યારે નિયમ એવો હતો કે જનાનખાનામાંથી રાજના મહેલમાં જતી વખતે તે જે કંઈ માગે તે તેને આપવામાં આવે.

<sup>૧૪</sup> સાંજે તે મહેલમાં જતી અને સવારે બીજા જનાનખાનામાં રાજનો ખોજો શાશ્વત જે ઉપપત્નીઓનો રક્ષક હતો, તેની દેખચેખ હેઠળ પાછી આવતી. અને રાજ તેનાથી સંતુષ્ટ થઈને તેના નામથી તેને બોલાવે તે સ્કિવાય તે ફરીથી કદી રાજ પાસે જઈ શકતી ન હતી.

<sup>૧૫</sup> હવે મોર્દ્ખાયે પોતાના કાકા અભિહાઈલની પુત્રી એસ્ટેરને પોતાની દીકરી કરી લીધી હતી, તેનો રાજ પાસે અંદર જવાનો કમ આવ્યો ત્યારે એસ્ટેરે રાજના ખોજ તથા સ્ત્રીરક્ષક હેઠાએ જે હાવ્યું હતું તે સ્કિવાય બીજું કંઈપણ માગ્યું નહિ. જેઓએ એસ્ટેરને જોઈ તે સર્વાએ તેની પ્રસંશા કરી.

<sup>૧૬</sup> એસ્ટેરને અહાંઘેરોશ રાજની કારકિર્દીના સાતમા વર્ષના દસ્તમા મહિનામાં એટલે કે ટેબેથ મહિનામાં રાજમહેલમાં લઈ જવામાં આવી.

<sup>૧૭</sup> રાજાએ સર્વ સ્ત્રીઓ કરતાં એસ્ટેર પર વધારે પ્રેમ દર્શાવ્યો. તેણે એસ્ટેર પર સર્વ કુમારિકાઓ કરતાં વધારે કૃપા તથા મહેરબાની બતાવીને તેને શિરે સુવર્ણ મુગટ મૂક્યો. અને વાશ્તી રાણીને સ્થાને તેને રાણી તરીકે સ્વીકારી. <sup>૧૮</sup> ત્યાર પણ રાજાએ એસ્ટેરના માનમાં પોતાના સરદારો અને સેવકોને મોટી મિજબાની આપી. વળી તેણે બધાં પ્રાંતોમાં તે દિવસ તહેવાર તરીકે પાળવાનો હુકમ કર્યો. અને રાજને શોભે એવી બક્ષિસો આપી.

<sup>૧૯</sup> ત્યાર બાદ જથારે બીજુખાર કુમારિકાઓને એકપ્રિત કરવામાં આવી તે સમયે મોર્દ્ખાય રાજના દરવાજામાં બેઠો હતો. <sup>૨૦</sup> મોર્દ્ખાયની સ્થાના પ્રમાણે એસ્ટેરે પોતાની જાત તથા ગોંત્ર કોઈને જણાવ્યાં નહોતાં. એસ્ટેર મોર્દ્ખાયના ધરમાં રહેતી હતી ત્યારની જેમ આ વેળાએ પણ તે તેની આજાનું પાલન કરતી હતી. <sup>૨૧</sup> મોર્દ્ખાય રાજના પ્રવેશદારની બાજુમાં બેઠો હતો. તે દરમિયાન રાજના દ્વારપાણોમાંના બે અધિકારીઓ બિજ્ઞાન અને તેરેશ ગુસ્કે થઈને અહાંઘેરોશ રાજની હત્યા કરવાનું ખર્યંત્ર રચ્યું હતું.

<sup>૨૨</sup> મોર્દ્ખાયને તેની ખબર પડી. એટલે તેણે આ અંગે એસ્ટેર રાણીને વાત કરી અને એસ્ટેરે મોર્દ્ખાયને નામે તે બાબત રાજને જણાવી. <sup>૨૩</sup> તપાસ કરતાં તે વાત સાચી નીકળી તેથી તે બજેને ફાંસી આપવામાં આવી. આ બધી વાતોની નોંધ રાજની પાસે રહાતા કાળવૃત્તાંતના પુસ્તકમાં કરવામાં આવી.

### ૩

<sup>૧</sup> તે પણ અહાંઘેરોશ રાજાએ અગાગી હામ્બદાથાના પુત્ર હામાનને ઊંચી પદવીએ બઢતી આપી. તેણે તેની બેઠક સર્વ અમલદારોથી ઊંચી રાખી. <sup>૨</sup> રાજની આજાથી રાજના બધા સેવકો રાજના દરવાજે નમસ્કાર કરીને હામાનને માન આપતા, કેમ કે રાજાએ તેના વિષે એવી આજા કરી હતી. પરંતુ મોર્દ્ખાય નમસ્કાર કરતો ન હતો. અને માન પણ આપતો ન હતો.

<sup>૩</sup> તેથી દરવાજે રહેલા રાજના સેવકોએ મોર્દ્ખાયને પૂછ્યું, “તું શા માટે રાજની આજાનું ઉલ્લંઘન કરે છે?” <sup>૪</sup> તેઓ દરરોજ તેને પૂછ્યા કરતા હતા પણ તે તેઓની

વાત સાંભળતો નહોતો. ત્યારે એમ થયું કે તે મોર્દ્ખાયની આવી વર્તણુંક સહન કરે છે કે કેમ તે જોવા સારુ તેઓએ આ બાબત હામાનને કહી દીધી. કેમ કે તેણે તેઓને કટયું હતું ક'હું યહૂદી છું.

**૫** જ્યારે હામાને જોયું કે, મોર્દ્ખાય મને નમસ્કાર કરતો નથી અને મને માન પણ આપતો નથી ત્યારે તે ખૂબ જ કોણે ભરાયો. **૬** પણ એકલા મોર્દ્ખાય પર હાથ નાખવો એ વિચાર તેને યોગ્ય લાગ્યો નહિ કેમ કે મોર્દ્ખાય કઈ જતનો છે તે તેઓએ તેને જણાવ્યું હતું. તેથી હામાને અહાશ્મેરોશના આખા રાજ્યમાંના સર્વ યહૂદીઓનો, એટલે મોર્દ્ખાયની આખી કોમનો વિનાશ કરવા વિષે વિચાર્યું.

**૭** અહાશ્મેરોશ રાજના બારમા વર્ષના પહેલા મહિનામાં એટલે કે નીસાન મહિનામાં પ્રતિદિન અને પ્રતિમહિનાને માટે ચિંહીઓ નાંખી. બારમો મહિનો એટલે કે અદાર મહિનો અને તેરમા દિવસ પર ચિંહી પડી.

**૮** ત્યારે હામાને અહાશ્મેરોશ રાજને કટયું, “આપના રાજ્યના બધા પ્રાંતોના લોકોમાં પસરેલી તથા વિખરાયેલી એક પ્રજા છે. બીજા બધા લોકો કરતાં તેઓના શીતટિવાજો જુદા છે અને તેઓ આપના એટલે રાજના કાયદા પણ પાણતા નથી. તેથી તેઓને શુદ્ધતા રહેવા દેવા તે તમારા હિતમાં નથી.” **૯** માટે જો આપને યોગ્ય લાગે તો એમનો નાશ કરવાની આજ્ઞા ફરમાવો અને રાજના ખજનથીઓના હાથમાં હું દસ હજાર તાલંત જીપું રાજભંડારમાં લઈ જવા માટે આપીશ.”

**૧૦** એ સાંભળીને રાજએ પોતાના હાથમાંથી રાજમુદ્રા કાઢીને યહૂદીઓના શાશ્વત અગાઉની હાખ્મદાથાના પુત્ર હામાનને તે આપી. **૧૧** રાજએ હામાનને કટયું કે, “તાલું જીપું તથા તે લોક પણ તને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યાં છે, તને જેમ ઢીક લાગે તેમ કર.”

**૧૨** ત્યાર બાદ પહેલા મહિનાને તેરમે દિવસે રાજના મંત્રીઓને બોલાવવામાં આવ્યા; અને હામાને જે સર્વ આજ્ઞાઓ આપી તે પ્રમાણે રાજના અમલદારો પર, દરેક પ્રાંતના સૂખાઓ પર, તથા દરેક પ્રજાના સરદારો પર, અર્થાત् દરેક પ્રાંતની લિપિમાં અને દરેક પ્રાંતની ભાષા પ્રમાણે લખવામાં આવ્યું; અને અહાશ્મેરોશ રાજને નામે તે હુકમો લખાયા અને રાજની મુદ્રિકાથી તેના પર મહોર મારવામાં આવી. **૧૩** સંદેશાવાહકો મારફત એ પત્રો રાજના બધાં પ્રાંતોમાં મોકલવામાં આવ્યા કે, એક જ દિવસે એટલે કે બારમા ભાસ અદાર ભાસની તેરભી તારીખે બધા જ યહૂદીઓનો જુવાન, વૃદ્ધો, બાળકો અને સત્રીઓનો વિનાશ કરવો. કઠલ કરીને તેઓને મારી નાખવાં અને તેઓની માલમિલકત લુંટી લેવી.

**૧૪** આ હુકમ બધા પ્રાંતોમાં જાહેર થાય માટે તેની નકલ સર્વ પ્રજાઓમાં પ્રગટ કરવામાં આવી કે તેઓ તે દિવસને માટે તૈયાર થઈ રહે. **૧૫** સંદેશાવાહકો રાજની આજ્ઞા પ્રમાણે તરત જ રવાના થયા. તે હુકમ સૂસાના મહેલમાં જાહેર થયો. રાજ તથા હામાન દ્રાક્ષારક્ષ પીવાને બેઠા; પણ સૂસા નગરમાં ગભરાટ અને તરખાટ મચી રહ્યો.

## ૪

**૧** જ્યારે મોર્દ્ખાયે આ બધું જાણ્યું ત્યારે દુઃખના માર્યા તેણે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડ્યાં, શરીરે રાખ ચોળીને ટાટ પહેલ્યું. પછી નગરમાં નીકળી પડ્યો અને ઊંચા સાદે દુઃખથી પોક મૂકીને રદ્દ્યો. **૨** તે છેક મહેલના દરવાજ આગળ આવ્યો ટાટ પહેલીને દરવાજમાં પ્રવેશવાની પરવાનગી કોઈને ન હતી. **૩** જ્યાં જ્યાં રાજની આજ્ઞા તથા ફરમાન જાહેર કરવામાં આવ્યાં તે બધા પ્રાંતોમાં યહૂદીઓમાં મોટો શોક,

ઉપવાસ, વિલાપ તथા કલ્પાંત પ્રસ્તરી રહ્યાં. અને ઘણાં તો ટાટ તથા રાખ પાથરીને તેમાં સૂઈ રહ્યાં.

**૪** જ્યારે એસ્તેરની દાસીઓએ તથા ખોજાઓએ આવીને તેને મોર્દખાય વિષે કહ્યું, ત્યારે તેને ખૂબ ગમગીની થઈ. મોર્દખાય પોતાના અંગ પરથી ટાટ કાઢીને બીજાં વાળો પહેરે તે માટે એસ્તેરે વસ્ત્રો મોકલી આપ્યાં. પરંતુ તેણે તે પહેર્યાં નહિ. **૫** રાજાના ખોજાઓમાંનો હથાક નામે એક જણ હતો. તેને રાણીની જિજમતમાં રહેવા માટે નીમ્યો હતો. એસ્તેરે તેને બોલાવીને કહ્યું, મોર્દખાય પાસે જઈને ખબર કાટ કે શી બાબત છે? આવું કરવાનું કારણ શું છે?

**૬** હથાક નીકળીને રાજાના દરવાજ સામેના નગરના ચોકમાં મોર્દખાય પાસે ગયો. **૭** અને મોર્દખાયે તેની સાથે શું બન્યું હતું તે તથા હામાને યહૃદીઓનો નાશ કરવા માટે રાજ્યની તિજોરીમાં જે નાણાં આપવાનું વયન આપ્યું હતું તેનો ચોક્કસ આંકડો પણ તેને બરાબર કહી સંભળાવ્યો. **૮** વળી તેઓનો નાશ કરવાનો હુકમ સૂસામાં કરવામાં આવ્યો હતો, તેની નકલ મોર્દખાયે તેને આપી કે, હથાક એસ્તેરને તે બતાવે. અને તેને કહી સંભળાવે. અને એસ્તેરને વીનવે કે રાજાની સમક્ષ જઈને તે પોતાના લોકોને માટે કાલાવાલા કરીને રૂબરૂ અરજ કરે.

**૯** પણ હથાકે આવીને મોર્દખાયે જે કહેલું હતું. તે એસ્તેરને જણાવ્યું. **૧૦** ત્યારે એસ્તેરે હથાક સાથે વાત કરીને મોર્દખાય પર સંદેશો મોકલ્યો. **૧૧** તેણે કહ્યું કે, “રાજાના સર્વ સેવકો તથા રાજાના પ્રાંતોના બધા જ લોકો જાણો છે કે, કોઈ સ્ત્રી કે પુરુષ વગર પરવાનગીથી અંદરનાં ચોકમાં રાજાની પાસે જાથ તે વિષે એક જ કાયદો છે કે, તેને મૃત્યુની સજા કરવામાં આવે, સ્કિવાય કે રાજ તે વ્યક્તિ સામે પોતાનો સોનાનો રાજદંડ ધરે તે જ જીવતો રહે. પણ મને તો આ શ્રીસ દિવસથી રાજાની સમક્ષ જવાનું તેદું મળ્યું નથી.” **૧૨** એસ્તેરનો સંદેશો તેણે જઈને મોર્દખાયને કહી સંભળાવ્યો.

**૧૩** ત્યારે મોર્દખાયે હથાકને કહ્યું, “તારે એસ્તેરને એવો પ્રત્યુત્તર આપવો કે સર્વ યહૃદીઓ કરતાં તને રાજમહેલમાં બચવાનો વધારે સંભવ છે. એવું તારે પોતાના મનમાં માનવું નહિ. **૧૪** જો તું આ સમયે મૌન રહીશ તો યહૃદીઓ માટે બચાવ અને મદદ બીજી કોઈ રીતે ચોક્કસ મળશે. પરંતુ તારો તથા તારા પિતાના કુટુંબનો નાશ થશે. વળી તને રાણીપદ પ્રાપ્ત થયું છે તે આવા જ સમયને માટે નહિ હોય એ કોણ જાણો છે?”

**૧૫** ત્યારે એસ્તેરે તેને કહ્યું કે, તારે મોર્દખાયને એવો જવાબ આપવો કે, **૧૬** “જા, સૂસામાં જેટલા યહૃદીઓ છે તે સર્વને બેગા કર. અને તમે સર્વ આજે મારે માટે ઉપવાસ કરો. પ્રણ દિવસ સુધી રાત્રે કે દિવસે તમારે કોઈએ ખાવુંપીવું નહિ; હું અને મારી દાસીઓ પણ એ જ રીતે ઉપવાસ કરીશું. જો કે એ નિયમ વિરુદ્ધ હોવા જતાં હું રાજાની સમક્ષ જઈશ. જો મારો નાશ થાય, તો ભલે થાય.” **૧૭** ત્યારે મોર્દખાય પોતાને રસ્તે ગયો અને એસ્તેરે તેને જે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે તેણે કર્યું.

## પ

**૧** શ્રીજા દિવસે એસ્તેર રાજપોશાક પહેરીને રાજાના ખંડની સામે મહેલની અંદરના ચોકમાં જઈને ઉભી રહી. એ વખતે રાજ રાજમહેલના પ્રવેશદાર આગળ પોતાના સિંહાસન પર બિરાજેલો હતો. **૨** તેણે એસ્તેરને દરબારમાં ઉભેલી જોઈ અને રાજાની રહેમનજર તેના પર થવાથી પોતાનો હાથમાંનો સોનાનો રાજદંડ તેણે એસ્તેર સામે ધર્યો એટલે એસ્તેરે આવીને રાજદંડ સ્પર્શ કર્યો.

**૩** રાજાએ તેને પૂછ્યું, “એસ્તેર રાણી, તારી શી ઈચ્છા છે? તારી શી અરજ છે? તું અડધું રાજ્ય માગશે તો પણ તે તને આપવામાં આવશે.” **૪** એસ્તેરે તેને કહ્યું કે,

“આપને થોળ્ય લાગે તો મેં જે મિજબાની તૈથાર કરી છે તેમાં આપ હામાન સાથે આજે પદ્ધારો.”

<sup>૫</sup> ત્યારે રાજાએ કદયું કે, “હામાનને તાકીદ કરો કે એસ્તેરના કહેવા મુજબ તે હાજર થાય.” પછી જે મિજબાની એસ્તેરે તૈથાર કરી હતી તેમાં રાજા તથા હામાન આવ્યા. <sup>૬</sup> દ્રાક્ષારસ પીતી વેળાએ રાજાએ એસ્તેરને કદયું, “એસ્તેર રાણી, તારી શી અરજ છે? તે પ્રમાણે તને આપવામાં આવશે. તારી શી વિનંતી છે? જો અર્ધા રાજ્ય સુધી તું માગશે તે હું તે મંજૂર કરીશ.”

<sup>૭</sup> ત્યારે એસ્તેરે પ્રત્યુત્તર આપ્યો, “મારી અરજ તથા મારી વિનંતી આ છે. <sup>૮</sup> જો આપની મારા પર કૃપાક્રષ્ણ હોય, અને જો આપને મારી અરજ પ્રમાણે બજ્ઝિક્સ આપવાની તથા મારી વિનંતી ફળીભૂત કરવાની ઇચ્છા હોય તો રાજા અને હામાન જે મિજબાની હું તેઓને સારુ આવતી કાલે તૈથાર કરું તેમાં આવે, એટલે રાજના કહેવા પ્રમાણે હું કાલે કરીશ”.

<sup>૯</sup> ત્યારે તે દિવસે હામાન હરખાતો તથા આનંદ કરતો બહાર નીકળ્યો. ત્યારે હામાને મોર્દખાયને રાજના દરવાજામાં બેઠેલો જોયો, પણ તેને જોઈને મોર્દખાય ઊભો થયો નહિ કે ગભરાયો પણ નહિ, તેથી હામાન મોર્દખાય પર કોધે ભરાયો. <sup>૧૦</sup> તેમ છતાં હામાન ગુણ્ણા પર કાખૂ રાખી ઘરે પાછો આવ્યો અને તેની પટની ઝેરેશ તથા તેના મિત્રોને બેગા કર્યા. <sup>૧૧</sup> તેઓની સમક્ષ પોતાની પુષ્કળ સમૃદ્ધિ, પોતાનાં સંતાનોની વિશાળ સંખ્યા, કેવી શીતે રાજાએ તેનું સન્માન કર્યું અને તેને બીજા બધાં આગેવાનોથી ઊંચી પદવી આપી તે કહી સંભળાવ્યું.

<sup>૧૨</sup> વળી હામાને કદયું: એસ્તેર રાણીએ જે મિજબાની તૈથાર કરી હતી તેમાં મારા અને રાજ સિવાય બીજા કોઈને પણ આમંત્રણ આપ્યું નહોતું અને આવતી કાલે પણ તેણે મને રાજ સાથે મિજબાની માટે આમંત્રણ આપ્યું છે. <sup>૧૩</sup> પરંતુ જ્યાં સુધી પેલા થહૂદી મોર્દખાયને હું રાજના દરવાજ આગળ બેઠેલો જોઉં છું ત્યાં સુધી આ સર્વ મને કશા કામનું નથી.”

<sup>૧૪</sup> ત્યારે તેની પટની ઝેરેશ તથા તેના સર્વ મિત્રોએ તેને સલાહ આપી, “પચાસ કૂટ ઊંચી એક ફાંસી તૈથાર કરાવ અને સવારે રાજને કહે કે મોર્દખાયને તે પર ફાંસી દેવી અને પછી તું આનંદથી રાજ સાથે મિજબાની માણજે.” આ સલાહ હામાનને પસંદ પડી અને તેઓના કહેવા પ્રમાણે તેણે ફાંસી ઊભી કરાવી.

## ૬

<sup>૧</sup> તે રાત્રે રાજને ઊંઘ આવી નહિ; તેથી તેણે કાળવૃત્તાંતોની નોંધનું પુસ્તક લાવવાની આજા કરી. અને રાજની આગળ તે વાંચવામાં આવ્યું. <sup>૨</sup> તેમાં લખેલું હતું કે, રાજના દરવાનોમાંના બે ચોકીદારો કે જેઓ જ્ઞારની ચોકી કરતા હતા, તે મિગ્થાના અને તેરેશ જેઓએ અહાશ્યેરોશ રાજનું ખૂન કરવાનું કાવતલું દસ્યું હતું તે વિષે મોર્દખાયે ખબર આપી હતી. <sup>૩</sup> આ ઉપરથી રાજાએ પૂછ્યું કે, “એને માટે મોર્દખાયને શું કંઈ માન તથા મોભો આપવામાં આવ્યાં છે? ત્યારે રાજની હજૂરમાં જે દરબારીઓ હતા તેઓએ જણાવ્યું કે, મોર્દખાયને કંઈ જ આપવામાં આવ્યું નથી કદર કરાઈ નથી.”

<sup>૪</sup> તેથી રાજાએ પૂછ્યું, “આંગણામાં કોણ છે?” હવે જે ફાંસી હામાને મોર્દખાયને માટે તૈથાર કરાવી હતી તે પર એને ફાંસી આપવાનું રાજને કહેવા માટે તે રાજમહેલના બહારના આંગણામાં આવ્યો હતો. <sup>૫</sup> તેથી રાજના સેવકોએ તેને કદયું કે, ‘આંગણામાં હામાન ઊભો છે! રાજાએ કદયું, ‘એને અંદર બોલાવો.’” <sup>૬</sup> ત્યારે હામાન અંદર ગયો.

એટલે રાજાએ તેને પૂછ્યું “જે માણસને માન આપવાની રાજાની ખુશી હોય તેને માટે શું કરવું જોઈએ?” હવે હામાને મનમાં વિચાર્યું કે, મારા કરતાં જીજા કોને રાજ માન આપવા વધારે ખુશ થાય?

<sup>૭</sup> એટલે હામાને રાજાને કહ્યું કે, “જે માણસને માન આપવાની રાજાની ખુશી હોય, <sup>૮</sup> તેને માટે તો જે રાજપોશાક રાજાને પહેરવાનો દિવાજ છે તે તથા જે ઘોડા પર રાજ સવારી કરતા હોય તે, અને જે રાજમુગાડ રાજાને માથે મુકાય છે તે લાવવા. <sup>૯</sup> પણ તે પોશાક અને તે ઘોડો રાજાના સૌથી વધુ માનવંતા સરદારોમાંના એકના હાથમાં આપવા અને તે માણસને એ પોશાક પહેરાવી અને તેને ઘોડા પર બેસાડી અને નગરમાં ફેરવે અને તેની આગળ એમ પોકાર કરવામાં આવે કે, જેને માન આપવાની રાજાની ખુશી છે તે માણસને આ પ્રમાણે કરવામાં આવશે.”

<sup>૧૦</sup> ત્યારે રાજાએ હામાનને કહ્યું, “જલ્દી જ અને પોશાક અને ઘોડો લઈ આવીને રાજમહેલના દરવાજે બેઠેલા યહૂદી મોર્દખાયને તેં કહ્યું તે પ્રમાણે તું કર, તું જે બોલ્યો છે તે સધારામાંથી કંઈ જ રહ્યું જોઈએ નહિં. <sup>૧૧</sup> ત્યારે હામાને તે પોશાક મોર્દખાયને પહેરાવ્યો અને તેને ઘોડા પર બેસાડીને નગરના રસ્તે ફેરવીને તેની આગળ નેકી પોકારી કે, “જેને માન આપવાની રાજાની ખુશી છે તે માણસને એ પ્રમાણે કરવામાં આવશે.”

<sup>૧૨</sup> મોર્દખાય રાજાના મહેલને દરવાજે પાછો આવ્યો પણ હામાન શોક કરતો પોતાનું મોષ્ટ્પાવીને જલદીથી ઘરે ચાલ્યો ગયો. <sup>૧૩</sup> પણ હામાને પોતાની પત્ની ઝેદેશને અને બધાં ભિત્રોને જે બન્ધું હતું તે બધું કહી સંભાવ્યું. ત્યારે તેની પત્ની ઝેદેશે અને તેના ભિત્રમંડળે તેને કહ્યું “મોર્દખાય કે જેની આગળ તારી પડતી થવા લાગી છે તે જો એક યહૂદી વંશનો હોય, તો તેની વિચાર તારું કંઈ ચાલવાનું નથી, પણ તેની આગળ ચોક્કસ તું નાશ પાભીશ.” <sup>૧૪</sup> હજુ તો તેઓ વાત કરી રહ્યાં હતાં એટલામાં રાજાના માણસો આવી પહોંચ્યા અને એસ્તેરે તૈયાર કરેલી ભિજબાનીમાં હામાનને ઉતાવળે તેઢી ગયા.

## ૭

<sup>૧</sup> રાજ તથા હામાન એસ્તેર રાણીએ તૈયાર કરેલી ભિજબાનીમાં આવ્યા. <sup>૨</sup> બીજે દિવસે પણ દ્રાક્ષારક્ષ પીતી વખતે રાજાએ એસ્તેરને પૂછ્યું; “એસ્તેર રાણી, તારી શી અરજ છે? તે તને આપવામાં આવશે; તારી વિનંતી શી છે? અર્ધા રાજય સુધી તે મંજૂર થશે.”

<sup>૩</sup> ત્યારે એસ્તેર રાણીએ કહ્યું, “હે રાજ જો મારા પર આપની કૃપાક્રષ્ણ હોય અને જો આપની મરજી હોય, તો મને જીવતદાન આપો એ મારી અરજ છે અને મને મારા લોક આપો તેઓને જીવતા રહેવા દો. એટલી મારી વિનંતી છે. <sup>૪</sup> કારણ કે અમે એટલે હું તથા મારા લોક, મારી નંખાવા માટે અને કટલ થઈ જવા માટે વેચાયાં છીએ જો અમને ફક્ત ગુલામ તથા ગુલામણીઓ તરીકે વેચી દેવામાં આવ્યાં હોત તો મેં કંઈ પણ માર્યું ન હોત, પણ જે નુકસાન રાજાને થશે તેને સરખામણીમાં અમારું દુઃખ કંઈ વિકાતમાં નથી.” <sup>૫</sup> ત્યારે અહાશ્વેરોશ રાજાએ એસ્તેર રાણીને પૂછ્યું જેણે આવું કરવાની હીમત ધરી છે, તે કોણ છે અને તે કયાં છે?”

<sup>૬</sup> એસ્તેરે કહ્યું, “તે વેચી તથા વિચોધી તો આ દુઃખ હામાન જ છે” આ સાંભળીને રાજ અને રાણીની સામે હામાન ગભરાયો. <sup>૭</sup> રાજ પોતાના કોધમાં મદ્યપાન છોડીને રાજમહેલના બગીચામાં ગયો. હામાન પોતાનો જીવ બચાવવા એસ્તેર રાણીને વિનંતી કરવા ઉભો રહ્યો. કેમ કે તે સમજુ ગયો હતો કે મારી પાયમાલી કરવાનો રાજાએ નિશ્ચય કર્યો છે.

જ્યારે રાજ મહેલના બગીયામાં મદ્યપાન કરવાની જગ્યાએ પાછો આવ્યો, ત્યારે જે પલંગ પર એસ્ટેર સૂતી હતી તે પર હામાન પડી રહ્યો હતો. રાજએ કહ્યું “શું મારા મહેલમાં મારા દેખતાં જ હામાન રાણી પર બળાતકાર કરશે?” રાજના મુખમાંથી આ શંદો નીકળતાં જ રાજના સેવકોએ હામાનનો ચહેરો ટાંકી દીધો.

કે ખોજાઓ રાજની હજૂરમાં તે વખતે હાજર હતા, તેઓમાંના એક, જેનું નામ હાર્બોના હતું તેને રાજએ કહ્યું કે, “મોર્દખાય જેણે રાજની ઉત્તમ સેવા બજાવી છે તેને જ માટે પચાસ હાથ ઊંચી ફાંસી હામાને તૈયાર કરાવી છે. તે તેના ઘરમાં ઊભી કરેલી છે. “હામાનને તેના પર ફાંસી આપો.” ૧૦ એટલે હામાનને પોતાને મોર્દખાયને માટે તૈયાર કરેલી ફાંસી પર ચટાવી દેવામાં આવ્યો. ત્યાર પછી રાજનો કોધ શરીર ગયો.

૧ તે જ દિવસે અહાશ્યેરોશ રાજએ એસ્ટેર રાણીને યહૃદીઓના શત્રુ હામાનનું ઘરભાર આપી દીધાં. અને એસ્ટેર યહૃદી મોર્દખાય સાથે સગપણ જણાવ્યું. એટલે મોર્દખાયને રાજ સમક્ષ તેંડવામાં આવ્યો. ૨ રાજએ હામાન પાસેથી પાછી લીધેલી મુદ્રિકા કાઢીને મોર્દખાયને આપી અને એસ્ટેર મોર્દખાયને હામાનના ઘરભારનો કારબાસી ઠરાવ્યો.

૩ એસ્ટેર રાણી ફરીથી એકવાર રાજના દરખારમાં આવી અને રાજના પગમાં પડીને તેણે આંખમાં આંસુ સાથે અગાગી હામાને યહૃદીઓની વિચલ્ય ઘડેલું કાવતલં રદ કરવા કાલાવાલા કર્યા. ૪ પછી રાજએ એસ્ટેર તરફ સોનાનો રાજદંડ ધર્યો, એટલે તે ઊઠીને રાજની સમક્ષ ઊભી રહી.

૫ એસ્ટેર કહ્યું, “જો આપની મરજુ હોય અને જો આપની મારા પર કૃપાદૃષ્ટ હોય અને જો આ વિચાર આપને સારો લાગે તો અને આપની આંખોને હું ગમતી હોઉં તો અગાગી હામાને યહૃદીઓનો નાશ કરવાનો જે હુકમ રાજના સર્વ પ્રાંતોમાં મોકલી આપ્યો છે તેને રદ કરતો આદેશ તમે મોકલી આપો. ૬ કેમ કે મારા લોકો પર જે વિપત્તિ આવી પડવાની છે તે મારાથી શી શીતે જોઈ શકાય? અથવા મારા સગાંનો નાશ મારાથી શી શીતે જોઈ શકાય?”

૭ ત્યારે અહાશ્યેરોશ રાજએ યહૃદી મોર્દખાય તથા એસ્ટેર રાણીને કહ્યું, “જુઓ, હામાનનાં ઘરભાર મેં એસ્ટેરને સોંપ્યાં છે તથા તેને તેઓએ ફાંસી પર લટકાવ્યો છે, કેમ કે તેણે યહૃદીઓનો નાશ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો. ૮ તમને થોર્ય લાગે તે પ્રમાણે તમે યહૃદીઓ પર રાજના નામથી લખાણ કરો અને રાજની મુદ્રિકાથી તે મુદ્રિત કરો કેમ કે રાજના નામથી લખાયેલો તથા રાજની મુદ્રિકાથી મુદ્રિત થયેલો લેખ કોઈથી રદ થતો નથી.”

૯ ત્યારે શ્રીજ મહિનાના એટલે સીવાન મહિનાના શ્રેવીસમા દિવસે રાજના મંત્રીઓને બોલાવવામાં આવ્યા અને મોર્દખાયની આજ્ઞા પ્રમાણે યહૃદીઓને લગતો એક હુકમ સિંધુથી તે કુશ સુધીના એકસો સત્તાવીશ પ્રાંતના સૂભાઓ, રાજયપાલો અને અમલદારોને તે પ્રાંતની ભાષાઓમાં અને લિપિમાં, તેમ જ યહૃદીઓની ભાષા અને લિપિમાં લખાવવામાં આવ્યો. ૧૦ મોર્દખાયે આ હુકમ રાજના નામે લખાવ્યો. અને રાજની મુદ્રિકાથી મુદ્રિત કરીને ઘોડેસવાર ખેપિયાઓની એટલે રાજની સેવામાં વપરાતા તથા રાજની અશ્વશાળાના ઊંટો પર સવારી કરતા સંદેશાવાહકો મારફતે સર્વ જગ્યાઓએ આ પત્રો મોકલી આપવામાં આવ્યા. ૧૧ એ પત્રોમાં રાજએ પ્રત્યેક નગરના યહૃદીઓ તેઓ એકત્ર થઈને પોતાના જીવના રક્ષણને માટે એટલે સુધી સામનો કરે કે જે લોક તથા પ્રાંત તેઓના પર હુમલો કરે તો કોઈ પણ પ્રાંતની સત્તાનો, બાળકોનો તથા સ્ત્રીઓને મારી નાખવાની તથા લુંટી લેવાની પરવાનગી

આપવામાં આવી. <sup>૧૨</sup>આ હુકમ રાજ અહાયેરોશના સર્વ પ્રાંતોમાં એક જ દિવસે એટલે કે ભારમે ભહિને એટલે અદાર ભહિનાના, તેરમા દિવસે અમલમાં આવવાનો હતો. <sup>૧૩</sup>એ હુકમ સર્વ પ્રાંતોમાં પ્રગટ કરવામાં આવે એટલા માટે તેની એક એક નકલ બધી પ્રણાઓમાં ભોકલવામાં આવી તે જ દિવસે થહૂદીઓએ પોતાના શત્રુઓ પર વેર વાળવાને તૈયાર રહેવાનું હતું. <sup>૧૪</sup>રાજની સેવામાં વપરાતા ઉંટો પર સવાર થયેલા ખેપિયાઓને રાજની આજ્ઞાથી તાકીદ કરવામાં આવી હતી તેથી તેઓ જલ્દી ચાલી નીકાયા. આ હુકમ સૂસાના ભહેલમાં પણ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો.

<sup>૧૫</sup>મોર્દ્ભાય ભૂરા અને સફેદ રાજપોશાક તથા ભાથે મોટો સોનાનો મુગટ મૂકી અને બાચીક શણાનો જાંબુડી રંગનો ઝબ્બો પહેલીને રાજની હજુરમાંથી નીકાયા. અને સૂસા નગરમાં હર્ષનો પોકાર થઈ રહ્યો. <sup>૧૬</sup>થહૂદીઓએ ખૂબ આનંદ અને ખુશીથી ઉંજવણી કરી. અને તેઓને માન પણ આપવામાં આવ્યું. <sup>૧૭</sup>સર્વ નગર તથા સર્વ પ્રાંતોમાં રાજનો આદેશ પહોંચ્યો ત્યાં થહૂદીઓમાં આનંદ ત્યાપી ગયો અને હર્ષ પ્રદર્શિત કરવા માટે તે ઉત્સવનો દિવસ બની રહ્યો અને તેઓએ તે મહાઆનંદપૂર્વક ઊજવ્યો. ઘણાં લોકોએ પોતાને થહૂદી તરીકે ઓળખાવ્યા કારણ કે તે લોકોને થહૂદીઓનો ડર લાગ્યો.

## ૬

<sup>૧</sup>હવે બારમા ભહિને એટલે કે અદાર ભહિનાના, તેરમા દિવસે રાજનો હુકમ અમલમાં આવવાનો હતો, તે દિવસે તો થહૂદીઓના શત્રુઓને તેઓ ઉપર સત્તા ભેટવાની આશા હતી. પણ તેથી ઉલટું એવું બન્યું કે થહૂદીઓએ જ પોતાના વેરીઓ પર સત્તા ભેટવી. <sup>૨</sup>તે દિવસે અહાયેરોશ રાજના સર્વ પ્રાંતોમાં થહૂદીઓ પોતપોતાનાં નગરોમાં એકત્ર થયા, જેથી તેઓનું નુકસાન કરવાની જે લોકો કોશિશ કરતા હતા, તેઓના પર તેઓ હુમલો કરે. પણ તેઓની વિરુદ્ધ કોઈ ઊભું રહી શક્યું નહિ કારણ કે તે સર્વ લોકોને તેઓનો ભય લાગ્યો હતો.

<sup>૩</sup> અને પ્રાંતોના બધા અમલદારો, સૂખાઓ, રાજ્યપાલો, અને રાજના વહીવટકર્તાઓએ થહૂદીઓને મદદ કરી; કારણ કે તેઓ બધા હવે મોર્દ્ભાયથી બીતા હતા. <sup>૪</sup>મોર્દ્ભાય રાજના ભહેલમાં ઉચ્ચ પદ પર નિમાયેલો હતો. એની કીર્તિ સર્વ પ્રાંતોમાં પ્રક્ષારી ગઈ હતી. તેની સત્તા દિવસે દિવસે વધતી ગઈ. <sup>૫</sup>થહૂદીઓએ પોતાના સર્વ શત્રુઓનો તરવારથી સંહાર કરીને તેઓનો નાશ કર્યો અને પોતાના વિરોધીઓ સાથે તેઓએ પોતાની મરજુમાં આવે તેવું વર્તન કર્યું.

<sup>૬</sup>સૂસાના ભહેલમાં થહૂદીઓએ પાંચસો માણસોને મારીને તેઓનો નાશ કર્યો. <sup>૭</sup>વળી તેઓએ પાર્શ્વનાથાને, દાલ્ફોનને, આસપાથાને, <sup>૮</sup>પોરાથાને, અદાલ્યાને, અરિદાથાને, <sup>૯</sup>પાર્માશતાને, અરિસાથાને, અરિદાથાને તથા વાઈજાથાને, <sup>૧૦</sup>એટલે થહૂદીઓના શત્રુ હામ્બદાથાના દસે પુત્રોને મારી નાખ્યા; પણ લૂંટ પર તેઓએ હાથ નાખ્યો નહિ.

<sup>૧૧</sup>સૂસામાં મારી નાખ્યામાં આવેલા માણસોની સંખ્યા તે જ દિવસે રાજને જહેર કરવામાં આવી. <sup>૧૨</sup>રાજાએ એસ્તેર રાણીને કર્યું, “સૂસાના ભહેલમાં થહૂદીઓએ પાંચસો માણસો અને હામાનના દસ પુત્રોને મારી નાખ્યા છે, તો પણ તેઓએ રાજ્યના બીજ પ્રાંતોમાં કોણ જાણો શું કર્યું હશે? હવે તારી શી અરજ છે? તે પ્રમાણે તને બક્ષવામાં આવશે. તારી બીજી શી વિનંતી છે? તે પણ મંજૂર થશે.”

<sup>૧૩</sup>ત્યારે એસ્તેરે તેને કર્યું કે, “જો આપની મરજુ હોય તો સૂસામાં જે થહૂદીઓ છે તેઓને આજના હુકમ પ્રમાણે કાલે કરવા દેવું જોઈએ અને હામાનના દસે પુત્રોને

ફાંસીએ લટકાવવા જોઈએ.” <sup>૧૪</sup> રાજાએ તે પ્રમાણે કરવાની આજા આપી અને સૂસામાં એવો હુકમ જાહેર કરવામાં આવ્યો. અને હામાનના દશે પુત્રોને તેઓએ ફાંસી પર લટકાવ્યા.

<sup>૧૫</sup> સૂસામાંના યહૃદીઓ અદાર મહિનાને ચૌદમે દિવસે પણ એકત્ર થયા. તેઓએ સૂસામાં પ્રણાસો ભાગાસોને ભારી નાખ્યા. પણ લુંટ પર તેઓએ હાથ નાખ્યો નહિ. <sup>૧૬</sup> રાજાના પ્રાંતોમાં વસતા બાકીના યહૃદીઓ પણ પોતાનો બચાવ કરવા અને શશ્રૂઓથી છુટકારો મેળવવા ભાટે ભેગા થયા. પોતાના શશ્રૂઓ પર તેઓએ વેર વાખ્યું. તેઓએ પંચોતેર હજારને ભારી નાખ્યા. પણ લુંટફાટ થલાવી નહિ.

<sup>૧૭</sup> અદાર મહિનાના તેરમા દિવસે એવું બન્યું: ચૌદમે દિવસે તેઓએ વિશ્રાંતિ લીધી. અને તેને મિજબાનીના તથા આનંદના દિવસ તરીકે ઉજવ્યો. <sup>૧૮</sup> પણ સૂસામાંના યહૃદીઓ અદાર મહિનાના તેરમા તથા તેના ચૌદમા દિવસે એકત્ર થયા. પંદરમીએ તેઓએ આરામ બોગવીને તેને મિજબાનીના તથા આનંદના દિવસ તરીકે ઉજવ્યો. <sup>૧૯</sup> આ કારણથી જે ગ્રામ્ય યહૃદીઓ કોટ વિનાનાં ગામોમાં રહે છે, તેઓ અદાર મહિનાના ચૌદમા દિવસને ઉત્સવના દિવસ તરીકે અને એકબીજાને બેટો ભોકલવાના દિવસ તરીકે ઉજવે છે.

<sup>૨૦</sup> મોર્દખાયે અહાશેરોશ રાજાના નજુકના તેમ જ દૂરના પ્રાંતોના સર્વ યહૃદીઓ પર પત્રો મોકલ્યા. <sup>૨૧</sup> તેણે જણાવ્યું કે, અદાર મહિનાને ચૌદમે અને પંદરમે દિવસે તમારે વરસોવરસ તહેવાર ઉજવવા. <sup>૨૨</sup> કેમ કે તે દિવસોમાં યહૃદીઓને તેઓના શશ્રૂઓ તરફથી નિરાંત મળી હતી. અને તે મહિનો તેઓને ભાટે દુઃખને બદલે આનંદનો તથા શોકને બદલે હર્ષનો થઈ ગયો હતો. તમારે તે દિવસોને મિજબાનીના, આનંદના, એકબીજાને બેટ આપવાના તથા ગરીબોને દાન આપવાના દિવસો ગણવા. <sup>૨૩</sup> તેઓએ પોતે જે કરવા માંડયું હતું તથા મોર્દખાયે તેઓ ઉપર જે લખ્યું હતું તે પ્રમાણે કરવાનું યહૃદીઓએ સ્વીકાર્ય. <sup>૨૪</sup> કેમ કે સર્વ યહૃદીઓના શશ્રૂ અગાગી હાભદાથાના પુત્ર હામાને યહૃદીઓનો નાશ કરવાની પેરવી કરી હતી. અને તેઓનો સંહાર કરીને તેઓનો વિનાશ કરવા ભાટે ચિંહીઓ (એટલે “પૂર”) નાખી હતી. <sup>૨૫</sup> પરંતુ જથારે તે વાતની રાજાને ખબર પડી, ત્યારે તેણે પોતાના પત્રો દ્વારા આજા કરી કે, હામાને જે દુષ્ટ યોજના યહૃદીઓ વિરુદ્ધ યોજુ હતી તેના તેના કુટુંબીઓ જ ભોગ બને અને હામાનને તેના સત્તાનો સાથે ફાંસીએ લટકાવવો જોઈએ.

<sup>૨૬</sup> આ કારણથી તેઓએ એ દિવસોનું ‘પૂર’ ઉપરથી પૂરીમ નામ પાડયું છે. એથી એ પત્રના સર્વ વચ્ચનોને લીધે તથા આ બાબત વિષે જે તેઓએ જોયું હતું તથા તેઓ પર જે આવી પદ્ધયું હતું, <sup>૨૭</sup> તેને લીધે યહૃદીઓએ પોતાના તરફથી, પોતાના વંશજો તરફથી અને યહૃદીધર્મ પાણનારાઓ તરફથી પ્રતિવર્ષ આ બે દિવસો લેખ પ્રમાણે છાવેલ સમયે અને મોર્દખાયની સૂચના મુજબ અચૂક ઉજવવાનું ભાન્ય રાખ્યું. <sup>૨૮</sup> એ દિવસોને વંશપરંપરાગત પ્રત્યેક કુટુંબમાં, પ્રત્યેક પ્રાંતમાં, તથા પ્રત્યેક નગરમાં ઉજવ્યાં, જેથી એ પૂરીમના દિવસો યહૃદીઓ દ્વારા ઉજવવાનું જંધ ન થાય. અને તેઓના વંશજોમાંથી તેઓનો નાશ તથા વિસ્મરણ ન થાય. <sup>૨૯</sup> ત્યાર બાદ પૂરીમ વિષે આ બીજો પત્ર મંજૂર થાય ભાટે અભિહાઈલની પુત્રી એસ્તેર રાણીએ અને યહૃદી મોર્દખાયે સંપૂર્ણ અધિકારથી પત્ર લખ્યો.

<sup>૩૦</sup> મોર્દખાયે અહાશેરોશના રાજ્યના એકસો સત્તાવીસ પ્રાંતોમાંના સર્વ યહૃદીઓને સત્ય અને સલામતીના પ્રમાણભૂત પત્રો મોકલ્યા. <sup>૩૧</sup> તે પત્રો એ જાણવા ભાટે મોકલવામાં આવ્યા હતા કે પૂરીમના દિવસો યહૃદી મોર્દખાય અને એસ્તેર રાણીએ

આપેલા આદેશ પ્રમાણે અને જેમ તેઓએ પોતાને માટે તથા પોતાના સંતાનોને માટે ઉપવાસની તથા પોતાના વિલાપની બાબતમાં છરાવ કર્યો હતો, તે પ્રમાણે છરાવેલ સમયે પાણવાનો નિયમ કાયમ કરવામાં આવે. <sup>૩૨</sup> એસ્તેરની આજ્ઞાથી પૂરીમની આ બાબતો કાયમ કરવામાં આવી. અને પુસ્તકમાં તેની નોંધ કરવામાં આવી.

## ૧૦

<sup>૧</sup> અહાશ્વેરોશ રાજાએ દેશ ઉપર તથા સમુદ્રના ટાપુઓ ઉપર કર નાખ્યો. <sup>૨</sup> તેના પરાક્રમના તથા તેના સાર્મથ્યનાં સર્વ ફુલથો તથા જે ઉચ્ચ પદવીએ રાજાએ મોર્દખાયને સ્થાન આપ્યું હતું, તેની સંપૂર્ણ માહિતી ઈરાનના તથા માદાયના રાજાઓનાં કાળવૃત્તાંતોના પુસ્તકમાં લખેલી છે.

<sup>૩</sup> કેમ કે થહૂદી મોર્દખાય અહાશ્વેરોશ રાજાથી બીજા દરજાનો તથા થહૂદીઓમાં મહાન પુરુષ ગણાતો હતો. તે પોતાના દેશબંધુઓનો માનીતો હતો, કારણ કે તે પોતાના લોકોનું હિત જાળવતો હતો. અને તેઓ વધારે સફળ થાય માટે થતન કરતો હતો.

## Job અયૂબ

<sup>૧</sup> ઉસ દેશમાં એક ભાગના હતો તેનું નામ અયૂબ હતું. તે નિર્દોષ, પ્રામાણિક, ઈશ્વરની બીક રાખનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહેનાર હતો. <sup>૨</sup> તેને સાત દીકરાઓ અને ત્રણ દીકરીઓ હતી. <sup>૩</sup> તેની પાસે સાત હજાર ઘેટાં, ત્રણ હજાર ઊંટ, પાંથસો જોડ બળદ, પાંથસો ગધેઠીઓ હતી. વળી ઘણા નોકર-ચાકર હતા. તેથી તે જમગ્ર પૂર્વના લોકમાં સૌથી મહાન પુરુષ ગણાતો હતો.

<sup>૪</sup> તેના દીકરાઓમાંનો દરેક પોતપોતાના ઘરે ભિજાની આપતો; અને પોતાની પ્રણેથ બહેનોને ખાવાપીવા માટે નિભંગ્રણ આપતો. <sup>૫</sup> તેઓની ઉજાળીના દિવસો પૂર્વા થથા પછી અયૂબ તેઓને તેડાવીને પવિત્ર કરતો. અને વહેલી સવારમાં ઉઠીને તે સર્વની ગણતરી મુજબ દરેકને સારુ દહનાર્પણ કરતો. તે કહેતો, "કદાચ મારા સંતાનોએ પાપ કરીને પોતાના હૃદયમાં ઈશ્વરને શ્રાપ આપ્યો હોય!" અયૂબ હંમેશાં આ પ્રમાણે કરતો.

<sup>૬</sup> એક દિવસે દૂતો થહોવાહની આગળ હાજર થયા. તેઓની સાથે શેતાન પણ આવ્યો. <sup>૭</sup> થહોવાહે શેતાનને પૂછિયું, "તું કયાં જઈ આવ્યો? શેતાને થહોવાહને જવાબ આપ્યો. "હું પૃથ્વી પર આમતેમ સર્વત્ર ફરીને આવ્યો છું. <sup>૮</sup> પછી થહોવાહે શેતાનને કહ્યું, "શું તેં મારા સેવક અયૂબને લક્ષભાં લીધો છે? પૃથ્વી પર તેના જેવો નિર્દોષ, પ્રામાણિક, ઈશ્વરથી કરનાર તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહેનાર બીજો કોઈ પુરુષ નથી."

<sup>૯</sup> ત્યારે શેતાને થહોવાહને ઉત્તર આપ્યો કે, "શું અયૂબ કારણ વિના ઈશ્વરની બીક રાખે છે? <sup>૧૦</sup> શું તમે તેનું, તેના ઘરનું તથા તેનાં હાથનાં કામોની યોગરદમ વાડ બનાવી નથી? તમે તેને અને તેના કામધંધાને આશીર્વાદ આપ્યો છે. તેથી દેશમાં તેની સંપત્તિ વધી ગઈ છે. <sup>૧૧</sup> પણ તમારો હાથ લંબાવીને તેની સંપત્તિને સ્પર્શ કરો એટલે તે તમારા મોટે ચઢીને શ્રાપ આપશો." <sup>૧૨</sup> થહોવાહે શેતાનને કહ્યું, "જો, તેનું તમામ હું તારા હાથમાં સોંપું છું. પણ તેના શરીરને નુકસાન કરતો નહિ એ પછી શેતાન થહોવાહની હાજરીમાંથી ચાલ્યો ગયો.

<sup>૧૩</sup> એક દિવસે તેના દીકરાઓ અને તેની દીકરીઓ તેઓના મોટા ભાઈના ઘરમાં ખાતા તથા દ્રાક્ષારસ પીતાં હતાં તે સમયે, <sup>૧૪</sup> એક સંદેશાવાહકે આવીને અયૂબને કહ્યું કે, "બણદો હુણો જોતદેલા હતા અને ગધેડાં તેઓની પાસે ચરતાં હતાં. <sup>૧૫</sup> એટલામાં શબાઈમ લોકો હુમલો કરીને બધાંને લઈ ગયા. તેઓએ ચાકરોને તરવારથી મારી નાખ્યા છે; ફક્ત હું એકલો જ તને ખબર આપવાને બચી ગયો છું."

<sup>૧૬</sup> તે હજુ તો કહેતો હતો, એટલામાં બીજાએ આવીને કહ્યું, "ઈશ્વરના અજિનએ આકાશમાંથી પડીને ઘેટાં તથા ચાકરોને બાળીને ભસ્મ કર્યા છે. ફક્ત હું એકલો જ તને ખબર આપવાને બચી ગયો છું." <sup>૧૭</sup> તે હજુ કહેતો હતો એટલામાં બીજાએ આવીને કહ્યું, "કાદ્દીઓની ત્રણ ટોળીઓ ઊંટો પર હુમલો કરીને તેઓને લઈ ગયા છે. વળી તેઓએ ચાકરોને તરવારથી મારી નાખ્યા છે. ફક્ત હું એકલો જ તમને ખબર આપવા બચી ગયો છું."

<sup>૧૮</sup> તે હજુ કહેતો હતો એટલામાં બીજાએ આવીને કહ્યું, "તારા દીકરાઓ તથા તારી દીકરીઓ તેઓના મોટાભાઈના ઘરમાં ખાતા તથા દ્રાક્ષારસ પીતાં હતાં. <sup>૧૯</sup> તે વખતે અરણયમાંથી ભારે વાવાડોકું આવ્યું. અને તેનો ધક્કો ઘરના ચારે ખૂણાને લાગવાથી

તેની અંદરના યુવાનો પર તે તૂટી પડ્યું અને તેઓ ભરી ગયા છે; ફક્ત હું એકલો જ તને ખબર આપવાને બચી ગયો છું."

**૨૦** પછી અથૂબે ઊભા થઈને, પોતાનો જમો ફાડી નાખ્યો, પોતાનું માથું મૂંડાવીને જમીન પર પડીને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી. **૨૧** તેણે કદ્યું કે, ભારી ભાતાના ગર્ભસ્થાનમાંથી હું નિર્વસ્ત્ર આવ્યો હતો અને એવો જ પાછો જર્દશ. યહોવાહે આપ્યું અને યહોવાહે લઈ લીધું છે; યહોવાહના નામની પ્રશંસા હો." **૨૨** એ સઘણામાં અથૂબે પાપ કર્યું નહિં. અને ઈશ્વરને મૂર્ખપણે દોષ આપ્યો નહિં.

## ૨

**૧** એક દિવસે દૂતો ફરી યહોવાહની સમક્ષ હાજર થયા, તેઓની સાથે શેતાન પણ આવીને યહોવાહની આગળ હાજર થયો. **૨** યહોવાહે શેતાનને પૂછ્યું, "તું કયાં જઈ આવ્યો?" શેતાને યહોવાહને કદ્યું, "હું પૃથ્વી પર આમતેમ સર્વત્ર ફરીને આવ્યો છું."

**૩** યહોવાહે શેતાનને પૂછ્યું કે, "શું તે ભારા સેવક અથૂબને લક્ષ્યમાં લીધો છે? પૃથ્વી પર તેના જેવો સંપૂર્ણ, પ્રામાણિક, ઈશ્વરભક્ત તથા દુષ્ટતાથી દૂર રહેનાર બીજો કોઈ પુરુષ નથી. જો" કે તેને વિનાકારણ પાયમાલ કરવાને તેં મને ઉંશ્કેર્યો હતો. છતાં હજુ સુધી તે પોતાના પ્રામાણિકપણાને દ્રદ્રતાથી વળગી રહ્યો છે."

**૪** શેતાને યહોવાહને જવાબ આપ્યો, "ચામડીને બદલે ચામડી હા, ભાણસ પોતાના જીવને બદલે તો પોતાનું સર્વસ્વ આપે. **૫** પણ તમારો હાથ લંબાવીને તેના હાડકાને તથા તેના શરીરને રૂપર્થ કરો. એટલે તે તમારે ભોટે ચઢીને તમને શાપ દેશો." **૬** યહોવાહે શેતાનને કદ્યું કે, "જો, તે તારા હાથમાં છે; ફક્ત તેનો જીવ બચાવજે."

**૭** પછી યહોવાહ પાસેથી શેતાન ચાલ્યો ગયો, તેણે અથૂબને તેના પગના તળિયાથી તે તેના માથા સુધી ગૂમડાનું દુઃખદાયક દર્દ ઉત્પદ્ધ કર્યું. **૮** તેથી અથૂબ પોતાનું શરીર ઠીકરીથી ખંજવાળવા સાલુ રાખમાં બેઠો.

**૯** ત્યારે તેની પતનીએ તેને કદ્યું, "શું હજુ પણ તું તારા પ્રામાણિકપણાને દ્રદ્રતાથી વળગી રહ્યો છે? ઈશ્વરને શાપ આપ અને મર." **૧૦** પરંતુ અથૂબે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, "તું એક મૂર્ખ શ્રીની જેમ બોલે છે શું આપણે ઈશ્વરના હાથથી ભાગ સુખ જ સ્વીકારવાનું અને દુઃખ નહિં?" આ સર્વમાં અથૂબે પોતાના મૌથી પાપ કર્યું નહિં.

**૧૧** આ સર્વ વિપત્તિ અથૂબ પર આવી પડી હતી, તે વિષે તેના મ્રણ મિત્રોએ સાંભળ્યું, ત્યારે અલીફાઝ તેમાની, બિલ્દાદ શૂલી અને સોફાર નાઅમાથી પોતપોતાને ધેરથી આવ્યા. તેઓ તેના દુઃખમાં ભાગ લેવાને તથા તેને દિલાક્ષો આપવાને ભક્તિલત કરીને તેની પાસે આવ્યા હતા.

**૧૨** જ્યારે તેઓએ તેને દૂરથી જોયો ત્યારે તેઓ તેને ઓળખી ન શક્યા; તેઓ પોક મૂકીને રદ્દ્યા; દરેકે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડ્યાં. અને આકાશ તરફ નજર કરીને પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી. **૧૩** તેઓ સાત દિવસ અને સાત ચાત તેની સાથે જમીન પર બેસી રહ્યા. તેઓએ જોયું કે તે ઘણો દુઃખી છે. તેથી કોઈએ તેને એક શર્દુ પણ કદ્યો નહિં.

## ૩

**૧** એ પછી અથૂબે પોતાનું મુખ ઉધારીને પોતાના જન્મદિવસને શાપ આપ્યો.

**૨** અથૂબે કદ્યું;

**૩** "જે દિવસે હું જન્મયો તે દિવસ નાશ પામો, જે રાત્રે એમ કહેવામાં આવ્યું કે દીકરાનો ગર્ભ રહ્યો છે;

૪ તે દિવસ અંધકારક્ષપ થાઓ. આકાશમાંના ઈંખર તેને લેખામાં ન ગણો,  
તે દિવસે અજવાણું ન થાઓ.

૫ તે દિવસ અંધકારનો તથા મૃત્યુછાયાનો ગણાઓ;

તે પર વાદળ ઠરી રહો;

તે દિવસનો અંધકાર પ્રાસદાયક બનો.

૬ તે રાત્રે ઘોર અંધકાર વ્યાપી રહો,

વર્ષના દિવસોમાં તે ન ગણાઓ,

મહિનાઓની ગણતાનીમાં તે ન ગણાય.

૭ તે રાત્રી એકલવાથી થઈ રહો,

તે રાત્રે કંઈ હર્ષનાદ ન થાઓ.

૮ તે દિવસને શાપ દેનારા,

તથા જેઓ વિકરાળ પ્રાણી જગાડવામાં ચતુર છે. તેઓ તેને શાપ દો.

૯ તે દિવસના પ્રભાતના તારા અંધકારમાં રહે,

તે દિવસ અજવાળાની રાહ જોયા કરે પરંતુ તે તેને મળો નહિ;

તેનો અચૂણોદયનો પ્રકાશ બિલકુલ દેખાઓ નહિ.

૧૦ કેમ કે તેણે મારી માનું ગર્ભસ્થાન બંધ રાખ્યું નહિ.

અને મારી આંખો આગળથી દુઃખ દૂર કર્યું નહિ.

૧૧ હું ગર્ભસ્થાનમાં જ કેમ ન મરી ગયો?

જનમતાં જ મેં પ્રાણ કેમ ન છોડ્યો?

૧૨ તેના ધૂંટણોએ શા માટે મારો અંગીકાર કર્યો.

અને તેનાં સ્તનોએ મારો અંગીકાર કરી શા માટે મને સ્તનપાન કરાવ્યું?

૧૩ કેમ કે હમણાં તો હું જૂતેલો હોત અને મને શાંતિ હોત,

હું ઊંઘતો હોત અને મને આરામ હોત.

૧૪ પૂઢ્યીના જે રાજાઓ અને મંત્રીઓએ,

પોતાને વાસ્તે તેઓની સાથે એકાંત નગરો બાંધ્યાં હતાં;

૧૫ જે ઉમરાવો સોનાના માલિક હતા,

તથા ચાંદીથી પોતાનાં ઘરો ભરી દીધેલાં છે તેઓની સાથે,

૧૬ કદાચ હું અધૂરો ગર્ભ હોત,

તથા જેણે પ્રકાશ જોયો નથી તેવા બાળકો જેવો હું હોત તો સાક;

૧૭ ત્યાં દુષ્ટો બડભડાટ કરવાનું બંધ કરે છે

ત્યાં થાકેલાં આરામ પામે છે.

૧૮ ત્યાં ગુલામો બેગા થઈને આરામ મેળવે છે.

ત્યાં તેઓને વૈતન્ન કરાવનારાઓનો અવાજ સાંભળવો પડતો નથી.

૧૯ બધા જ લોકો ત્યાં સમાન છે.

ગુલામ તેના માલિકથી મુક્ત હોથ છે.

૨૦ દુઃખી આત્માવાળાને પ્રકાશ,

અને નિરાશ થઈ ગયેલાઓને જીવન કેમ અપાય છે?

૨૧ તેઓ મરવાની ઈચ્છા રાખે છે.

જીપાયેલા ખજના કરતાં મોતને વધારે શોધે છે, પણ તે તેઓને મળતું નથી.

૨૨ જથારે તેઓ કબરમાં લાય છે,

ત્યારે તેઓ અતિશય ખુશ થાય છે અને આનંદ પામે છે.

૨૩ જેનો માર્ગ ધેરાઈ ગયો છે,

અને જેને ઈંખર સંકજમાં લાવ્યા છે તેને પ્રકાશ કેમ આપવામાં આવે છે?

૨૪ કેમ કે મારો નિખાસ જ મારો ખોરાક છે.  
અને મારો વિલાપ પાણીની જેમ રેડાય છે.  
૨૫ કેમ જે જેનો મને કર છે તે જ મારા પર આવી પડે છે.  
જેનો મને ભય છે તે જ મને મળે છે.  
૨૬ મને સુખ નથી, મને ચેન નથી, મને વિશ્રાંતિ પણ નથી;  
પણ વેદના આવી પડ્યા કરે છે."

## ૪

૧ પણી અલીફાગ તેમાનીએ જવાબ આપ્યો કે,  
૨ "જો કોઈ તારી સાથે બોલવાનું કરે તો તાં હૃદય દુખાશે?  
પણ બોલ્યા વગર કોણ રહી શકે?  
૩ જો, તેં ઘણા લોકોને સલાહ આપી છે,  
અને તેં અનેક દુર્ભણ હાથોને મજબૂત કર્યા છે.  
૪ તારા શબ્દોએ પડતાને ઊભા કર્યા છે,  
અને તેં થરથરતા પગને સ્થિર કર્યા છે.  
૫ પરંતુ હવે જ્યારે મુશ્કેલીઓ તારા પર આવી પડી છે, ત્યારે તું નિરાશ થઈ ગયો  
    છે;  
તે તને સ્પર્શ કરે છે ત્યારે તું ગભરાઈ જાય છે.  
૬ ઈંખરના ભયમાં તને ભરોસો નથી?  
તારા સદાચાર પર તને આશા નથી?  
૭ હું તને વિનંતી કરું છું કે, આ વિષે વિચાર કર; કથા નિર્દોષ માણસો નાશ પામ્યા  
    છે?  
અને કથા સદાચારીની પાયમાલી થઈ છે?  
૮ મારા અનુભવ પ્રમાણે જેઓ અન્યાય ખેડે છે,  
તથા નુકશાન વાવે છે, તેઓ તેવું જ લણે છે.  
૯ ઈંખરના જ્યાસથી તેઓ નાશ પામે છે.  
તેઓના કોપની જવાલાઓથી તેઓ ભર્ષમ થઈ જાય છે.  
૧૦ સિંહની ગર્જના અને વિકરાળ સિંહનો અવાજ,  
અને જુવાન સિંહના દાંત તૂટી જાય છે.  
૧૧ વૃદ્ધ સિંહ શિકાર વગર નાશ પામે છે.  
અને જુવાન સિંહણના બચ્ચાં રખડી પડે છે.  
૧૨ હમણાં એક ગુપ્ત વાત મારી પાસે આવી,  
અને તેના બણકારા મારા કાને પડ્યા.  
૧૩ જ્યારે માણસો ભરનિકામાં પડે છે,  
ત્યારે રાતનાં સંદર્શનો પરથી આવતા વિચારોમાં,  
૧૪ હું ભયથી દ્રુજુ ગયો  
અને મારાં સર્વ હાડકાં થથરી ઊઠયાં.  
૧૫ ત્યારે એક આત્મા મારા મોને સ્પર્શિન્દ પસાર થઈ ગયો  
અને મારા શરીરનાં ઝુઅં ઊભાં થઈ ગયાં.  
૧૬ તે સ્થિર ઊભો રદ્ધ્યો, પણ હું તેનું સ્વરૂપ ઓળખી શક્યો નહિ.  
એક આકૃતિ મારી સમક્ષ આવીને ઊભી રહી. અને ત્યાં શાંતિ હતી. પણી મેં એવો  
    અવાજ સાંભળ્યો કે,  
૧૭ શું માણસ ઈંખર કરતાં વધારે ન્યાયી હોઈ શકે?  
શું તે તેના સર્જનહાર કરતાં વધારે પવિત્ર હોઈ શકે?  
૧૮ જુઓ, તે પોતાના સેવકો પર કંઈ વિખાસ રાખતા નથી;

અને તે પોતાના દૂતોને ગુનેગાર ગણે છે.  
 ૧૬ તો ધૂળમાં નાખેલા પાથાવાટા માટીનાં ઘરોમાં રહેનાર,  
 જેઓ પતંગિયાની જેમ કચરાઈ જાય છે.  
 તેઓને તે કેટલા અધિક ગણાશે?  
 ૨૦ સવારથી સાંજ સુધીમાં તેઓ નાશ પામે છે.  
 તેઓ સદાને માટે નાશ પામે છે, કોઈ તેઓની ખિંતા કરતું નથી.  
 ૨૧ શું તેઓનો વૈભવ જતો રહેતો નથી?  
 તેઓ ભરી જાય છે; તેઓ જ્ઞાનવગર મૃત્યુ પામે છે."

## પ

૧ "હવે હાંક માર ; તને જવાબ આપનાર કોઈ છે મણં?  
 તું હવે કયા દૂતને શરણે જશે?  
 ૨ કેમ કે કોધ મૂર્ખ માણસને મારી નાખે છે;  
 ઈષ્યર્ણ મૂર્ખનો જીવ લે છે.  
 ૩ મેં મૂર્ખ વ્યક્તિને મૂળ નાખતાં જોયો છે,  
 પણ પણી અચાનક મેં તેના ધરને શાપ દીધો.  
 ૪ તેનાં સંતાનો સહીસલામત નથી,  
 તેઓ બાગળમાં કચડાય છે.  
 અને તેઓનો બચાવ કરે એવું કોઈ નથી.  
 ૫ તેઓનો પાક ભૂખ્યા લોકો ખાઈ જાય છે,  
 વળી કાંટાઓમાંથી પણ તેઓ તે લઈ જાય છે. તેઓની સંપત્તિ લોભીઓ ગળી જાય  
 છે.  
 ૬ કેમ કે વિપત્તિઓ ધૂળમાંથી બહાર આવતી નથી.  
 અને મુશ્કેલીઓ જમીનમાંથી ઉગતી નથી.  
 ૭ પરંતુ જેમ ચિનગારીઓ ઊંચી ઊડે છે.  
 તેવી જ રીતે મનુષ્ય સંકટને સારુ સૂજાયેલું છે.  
 ૮ છતાં હું ઈંઘરને શોધું અને મારી બાબત ઈંઘરને સૌંપું.  
 ૯ તેઓ ભોટાં અને અગ્રથ કાર્યો કરે છે  
 તથા અગણિત અદભુત કાર્યો કરે છે.  
 ૧૦ તે પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવે છે,  
 અને ખેતરોમાં જળ પહોંચાડે છે.  
 ૧૧ તે સામાન્ય માણસને માનવંતા બનાવે છે;  
 તથા શોકાતુરોને ઊંચે ચઢાવીને સલામત રાખે છે.  
 ૧૨ તે ચાલાક, પ્રપંચી લોકોની થોજનાઓને એવી રદ કરે છે કે,  
 જેથી તેઓના હાથથી તેમનાં ધારેલાં કાર્યો થઈ શકતાં નથી.  
 ૧૩ કપટી લોકોને તે પોતાના જ છટકપટમાં ગુંચવી નાખે છે.  
 અને દુષ્ટ માણસોના મનસૂભાનો નાશ કરે છે.  
 ૧૪ ધોળો દહાડે તેઓને અંધકાર દેખાય છે,  
 અને ખરે બપોરે તેઓ રાતની જેમ ફાંફાં મારે છે.  
 ૧૫ પણ તે લાચારને તેઓની તરવારથી  
 અને તે દાદીઓને બળવાનના હાથથી બચાવે છે.  
 ૧૬ તેથી ગરીબને આશા રહે છે,  
 અને દુષ્ટોનું ભો ચૂપ કરે છે.  
 ૧૭ જુઓ, જે માણસને ઈંઘર શિક્ષા કરે છે. તેને ધન્ય છે,

માટે તું સર્વસમર્थની શિક્ષાને તુચ્છ ન ગણ.  
 ૧૮ કેમ કે તે દુઃખી કરે છે અને તે જ પાટો બાંધે છે;  
 તે ઘાથલ કરે છે અને તેમના હાથ તેને સાજા કરે છે.  
 ૧૯ છ સંકટમાંથી તે તને બચાવશે,  
 હા, સાતમાંથી તને કંઈ નુકસાન થશે નહિ.  
 ૨૦ તે તને દુકાળમાં મૃત્યુમાંથી;  
 અને થુદ્ધમાં તરવારના પ્રાસમાંથી બચાવી લેશે.  
 ૨૧ જુભના તીક્ષ્ણ મારથી તે તારું રક્ષણ કરશે.  
 અને આફતની સામે પણ તું નિર્ભય રહીશ.  
 ૨૨ વિનાશ અને દુકાળને તું હસી કાઢીશ.  
 અને પૂઢ્યી પરનાં હિંસક પશુઓથી તું રહીશ નહિ.  
 ૨૩ તારા ખેતરના પથથરો પણ તારા સંપીલા મિત્રો બનશે.  
 પૂઢ્યી પરનાં જંગલી જનવરોથી પણ તું બીશે નહિ.  
 ૨૪ તને ખાતરી થશે કે તારો તંબુ સુરક્ષિત છે.  
 અને તું તારા પોતાના વાડાને તપાકી જોશે, તો તને કશું ખોવાયેલું જોવા મળશે  
 નહિ.  
 ૨૫ તને ખાતરી થશે કે મારે પુષ્કળ સંતાનો છે,  
 અને પૂઢ્યી પરના ધાસની જેમ તારા વંશજો પણ ઘણા થશે.  
 ૨૬ જેમ પાકેલા ધાન્યનો પૂળો તેની મોકસે ઘરે લવાય છે.  
 તેમ તું તારી પાકી ઉભરે કબરમાં જઈશ.  
 ૨૭ જુઓ, અમે એ વાતની ખાતરી કરી છે કે; તે તો એમ જ છે;  
 તે તું સાંભળ અને તારા હિતાર્થ ધ્યાનમાં લે."

## ૬

૧ પછી અયૂબે જવાબ આપ્યો અને કણ્ણું કે,  
 ૨ "અરે, મારી વિપત્તિઓનો તોલ થાય,  
 અને મારું સંકટ એકા કરીને પ્રાજ્યે તોલી શકાય તો કેવું સારું!  
 ૩ કેમ કે ત્યારે તો તે સમુદ્રોની રેતી કરતાં પણ ભારે થાય.  
 તેથી મારું બોલવું અવિચારી હતું.  
 ૪ કેમ કે સર્વશક્તિમાનનાં બાળ મારા હૃદયમાં વાગે છે,  
 અને તેમનું વિષ મારો આત્મા શૂસી લે છે;  
 ઈશ્વરનો પ્રાસ મારી સામે લડવા ઊભો છે.  
 ૫ શું જંગલી ગધેડાની આગળ ધાસ હોય તો તે ભૂંકે?  
 અથવા બણદની આગળ ધાસ હોય છતાં શું તે બરાડા પાડે?  
 ૬ શું ફિક્કી વસ્તુ મીઠા વગર ખવાય?  
 અથવા શું ઈંડાની સફેદીમાં કંઈ સ્વાદ હોય?  
 ૭ હું તેને અડકવા ભાગતો નથી;  
 તે મને કંટાળાજનક અજ્ઞા જેવાં લાગે છે.  
 ૮ અરે, જો મારી વિનંતી સફળ થાય;  
 અને જેની હું આશા રાખું છું તે જો ઈશ્વર મને બદ્ધો!  
 ૯ એટલે ઈશ્વર કૂપા કરીને મને કયરી નાખે,  
 અને પોતાના છૂટા હાથથી મને મારી નાખે તો કેવું સારું!

૧૦ તેથી હજુયે મને દિલાસો થાય.  
 હા, અસત્ય દુઃખ હોવા છતાં હું આનંદ માનું,  
 કેમ કે મેં પવિત્ર ઈશ્વરનાં વચ્ચનોની અવગણના કરી નથી.  
 ૧૧ મારું બળ શું છે કે હું સહન કરું?  
 અને મારો અંત કેવો આવવાનો છે કે હવે હું ધીરજ રાખું?  
 ૧૨ શું મારી મજબૂતી પથ્થરોની મજબૂતી જેવી છે?  
 શું મારું શરીર પિતળનું છે?  
 ૧૩ શું તે સાચું નથી કે હું મારી જતને મદદ કરી શકતો નથી,  
 શું બુદ્ધિથી કામ કરવાની શક્તિનો મારામાં લોપ થયો નથી?  
 ૧૪ નિરાશ થયેલા ભાણસ પર તેના મિત્રાને કરુણા રાખવી જોઈએ;  
 રખેને તે સર્વશક્તિમાનને ત્યજુ હે.  
 ૧૫ પણ મારા ભાઈઓ નાટાની માફક ઠગાઈથી વત્થર્યા છે.  
 એટલે લોપ થઈ જતાં ઝરણાં કે,  
 ૧૬ જેઓ બરફના કારણે કાળાં દેખાય છે.  
 અને જેઓમાં લિમ ટંકાયેલું હોય છે.  
 ૧૭ તેઓ ગરમીમાં અદ્રશ્ય થઈ જાય છે;  
 અને તાપ પડતાં તેઓ પોતાની જગ્યાએથી નાશ પામે છે.  
 ૧૮ તેઓની પાસે કાફલા જાય છે  
 અને તેઓ અરણયમાં દાખલ થઈને નાશ પામે છે.  
 ૧૯ તેમા ના કાફલા પાણીને ગંખી રદ્દ્યા હતા,  
 શેખાના સંદે તેઓની રાહ જોઈ.  
 ૨૦ પણ આશા નિષ્ફળ જવાથી તેઓ લજિત થયા.  
 પરંતુ ત્યાં પહોંચયા ત્યારે તેઓ નિરાશ થયા હતા.  
 ૨૧ કેમ કે હવે તમે એવા જ છો;  
 મારી બયંકર દશા જોઈને તમે બીહો છો.  
 ૨૨ શું મેં તમને કદયું કે, મને કંઈ આપો?  
 અથવા તમારી દ્રવ્યમાંથી મારે સારુ ખર્ચ કરો?  
 ૨૩ અથવા, 'મને મારા શત્રુઓના હાથમાંથી ઉગારો?'  
 કે, 'જુલમીના હાથમાંથી મને છોડાવો?'  
 ૨૪ મને સમજાવો એટલે હું થૂપ રહીશ;  
 અને મેં કરેલી બૂલ મને બતાવો.  
 ૨૫ સત્ય વચ્ચન કેવાં અસરકારક હોય છે!  
 પણ તમે જે ઠપકો આપો છો તે શાનો ઠપકો ?  
 ૨૬ પણ હતાશ ભાણસનાં શર્દો પવન જેવા હોય છે.  
 તેમ છતાં કે તમે શર્દોને કારણે ઠપકો આપવાનું ધારો છો?  
 ૨૭ હા, તમે તો અનાથો પર ચિંહીઓ નાખો છો,  
 તથા તમારા મિત્રોનો વેપાર કરો એવા છો.  
 ૨૮ તો હવે, કૃપા કરીને મારી સામે જુઓ,  
 કેમ કે તમારી સમક્ષ તો હું જૂદું બોલીશ નહિ.  
 ૨૯ તો હવે કૃપા કરીને પાછા ફરો; કંઈ અન્યાય થવો ન જોઈએ;  
 હા, પાછા ફરો, મારી દલીલ વાજબી છે.  
 ૩૦ શું મારી જીબમાં અન્યાય છે?  
 શું હાનિકારક વસ્તુઓને પારખવાની શક્તિ મારામાં રહી નથી?"

## ૭

- ૧ "શું પૃથ્વી પર માણસને સંકટ સહન કરવાનું નથી?  
શું તેના દિવસો ભજુરના જેવા નથી?
- ૨ આતુરતાથી છાંયડાની રાહ જોનાર ગુલામની જેમ.  
અને પોતાના પગારની રાહ જોનાર ભજુરની જેમ,
- ૩ તેથી મારે અર્થહીન ભહિનાઓ ફોકટ કાટવા પડે છે;  
અને કંટાળાબરેલી રાશ્રાઓ મારા માટે હાવેલી છે.
- ૪ જૂતી વેળાએ હું વિચારું છું કે,  
'હું કથારે ઊઠીશ અને રાશ્રી કથારે પસાર થશે?'  
સૂર્યોદય થતાં સુધી હું આમતેમ પડખાં ફેરવ્યા કરું છું.
- ૫ મારું શરીર કીડાઓથી તથા ધૂળના ટેફાંથી ઢંકાયેલું છે.  
મારી ચામડી સૂકાઈને ફાટી ગઈ છે.
- ૬ મારા દિવસો વણકરના કાંઠલા કરતા વધુ ઝડપી છે,  
અને આશા વિના તેનો અંત આવે છે.
- ૭ યાદ રાખજો કે, મારું જીવન માત્ર જ્વાસ છે;  
મારી આંખ ફરી કદી સુખ જોનાર નથી.
- ૮ જેઓ મને જુએ છે, તેઓ મને ફરી જોશે નહિં;  
તું મને દેખતો હોઈશ એટલામાં હું લોપ થઈશ.
- ૯ જેમ વાદળાં ઓગળીને અલોપ થઈ જાય છે,  
તેમ શેઅ૱લમાં ઉિતરનારા ફરી કદી ઉપર આવશે નહિં.
- ૧૦ તે પોતાને ઘરે ફરી કદી આવશે નહિં;  
હવે પણી તેનું સ્થાન તેને જાણશે નહિં.
- ૧૧ માટે હું મારું મુખ બંધ નહિં રાખું;  
મારો આત્મા સંકટમાં છે તેથી હું બૌલીશા;
- મારા આત્માની વેદનાને કારણે હું મારું દુઃખ રડીશ.
- ૧૨ શું હું સમુક્ર છું કે મહામરણ છું કે,  
તમે મારો ચોકી-પહેરો રાખો છો?
- ૧૩ જ્યારે હું એમ કહું છું કે, 'મારી પથારી મને શાંતિ આપશે,  
મારો પલંગ મારો ત્રાસ હલકો કરશો.'
- ૧૪ ત્યારે સ્વપ્નાં દ્વારા તમે મને એવો ત્રાસ ઉપજાવો છો  
અને સંદર્શનોથી મને ગભરાવો છો.
- ૧૫ ત્યારે મારો જીવ ગુંગળાઈ ભરવાને,  
અને મારાં આ હાડકાં કરતાં મોત વધારે પસંદ છે.
- ૧૬ મને કંટાળો આવે છે; મારે કાયમ માટે જીવવું નથી;  
મને એકલો રહેવા દો કેમ કે મારી જિંદગી વ્યર્થ છે.
- ૧૭ મનુષ્ય કોણ માત્ર છે કે તમે તેને મોટો કરો,  
અને તમે તેના પર મન લગાડો,
- ૧૮ રોજ જવારે તમે તેની મુલાકાત કરો છો  
અને તમે પ્રત્યેક ક્ષણે તેની કસોટી કરો છો?
- ૧૯ કયાં સુધી મારા પરથી તમે તમારી નજર દૂર કરશો નહિં?  
હું મારું થૂક ગળ્યું એટલો સમય પણ તમે મને નહિં આપો?
- ૨૦ જો મેં પાપ કર્યું હોય તો, હે મારા રખેવાળ હું તમને શું અકથણાસ્પ છું?  
તમે શા માટે મને મારવાના નિશાન તરીકે બેસાડી રાખ્યો છે,

તેથી હું પોતાને બોજણું થઈ ગયો છું?

૨૧ તમે મારા અપરાધો કેમ માફ કરતા નથી? અને મારા અન્યાય દૂર કરતા નથી?

હવે હું ધૂળમાં બણી જઈશ;

તમે મને સવારે ખંતથી શોધશો, પણ હું હોઈશ જ નહિ."

૪

૧ ત્યારે બિલ્ડાદ શૂલીએ જવાબ આપ્યો અને કણ્યું કે,

૨ "તું કચાં સુધી આવી વાતો કરીશ?

તારા તોફાની શબ્દો કચાં સુધી વંટોળિયાની જેમ તારા મુખમાંથી નીકળયા કરશો?

૩ શું ઈશ્વર અન્યાય કરે છે?

સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર ઈન્સાફ ઊંઘો વાળો છે?

૪ જો તારા સંતાનોએ તેમની વિલંબ પાપ કર્યું હશે,

તો ઈશ્વરે તેમને તેમના પાપનું ફળ આપ્યું છે.

૫ જો તું ખંતથી ઈશ્વરની શોધ કરશો,

અને સર્વશક્તિમાનની યાચના કરશો,

૬ અને તું જો પવિત્ર અને પ્રામાણિક હોત;

તો નિશ્ચે તે હમણાં તારે સારુ જગૃત થઈને,

તારાં ધાર્મિક ઘરને આબાદ કરત.

૭ જો કે તારી શરૂઆત નહિ જેવી હતી.

તોપણ આખરે તે તને બહુ સફળ કરત.

૮ કૂપા કરીને તું અગાઉની પેઢીઓને પૂછી જો;

આપણા પિતૃઓએ શોધી નાખ્યું તે જાણી લે.

૯ આપણે તો આજકાલના છીએ અને કંઈ જ જાણતા નથી.

પૂછ્યી પરનું આપણું જીવન પડછાયા જેવું છે.

૧૦ શું તેઓ તને નહિ શીખવે? અને કંઈ નહિ કહે?

તેઓ પોતાના ડહાપણના શબ્દો તને નહિ કહે?

૧૧ શું કાદવ વિના છોડ ઉંગે? કે,

જળ વિના બચુ ઉંગે?

૧૨ હજુ તો તે લીલાં હોથ છે. અને કપાયેલાં હોતાં નથી.

એટલાભાં બીજુ કોઈ વનસ્પતિ અગાઉ તે સુકાઈ જાય છે.

૧૩ ઈશ્વરને ભૂલી જનાર સર્વના એવા જ હાલ થાય છે

અને અધર્મીની આશા એમ જ નાશ પામશે.

૧૪ તેની આશા ભંગ થઈ જશે.

તેનો બરોસો કરોળિયાની જાળ જેવો નાજુક છે.

૧૫ તે પોતાના ઘર પર આધાર રાખશે, પણ તે ઊભું નહિ રહેશે.

તે તેને મજબૂતાઈથી પકડી રાખશે પણ તે ટકશે નહિ.

૧૬ જૂર્યના પ્રકાશથી તે લીલો હોથ છે.

તેની ડાળીઓ ફૂટીને આખા બગીચામાં ફેલાય છે.

૧૭ તેનાં મૂળ ઝરાની પાસે પથ્થરોને વીઠળાયેલાં હોથ છે;

તેઓ પર્વતો પર સારી જગ્યાઓ શોધે છે.

૧૮ જો તે નાશ પામે

તો તેની જગા તેનો નકાર કરશો કે, 'મેં તને જોથો જ નથી.'

૧૯ જુઓ, આ તો તેના માર્ગની ખૂલી છે;

અને જમીનમાંથી અન્ય ઊગી નીકળશે.  
 ૨૦ ઈશ્વર નિર્દોષ ભાણસનો ત્યાગ કરશે નહિ,  
 અને દુષ્કરીઓનો તે નિભાવ કરશે નહિ.  
 ૨૧ હજુ પણ તેઓ તારા ચહેરાને હાસ્યથી ભરશે.  
 અને તારા હોઠોને આનંદના પોકારોથી ભરી દેશે.  
 ૨૨ તારા દુશ્ભનો શરમથી છુપાઈ જશે  
 અને દુર્જનોનો તંબુ નાશ પામશે."

## ૬

૧ ત્યારે અથૂબે ઉત્તર આપ્યો અને કદ્યું કે,  
 ૨ હા, "હું જાણું છું કે એમ જ છે.  
 પરંતુ ભાણસ ઈશ્વરની આગળ કેવી રીતે ન્યાથી ઠણે?  
 ૩ જો તે તેમની સાથે દલીલ કરવાને ઇચ્છે,  
 તો હજાર પ્રશ્નનોમાંથી એકનો પણ જવાબ તે તેમને આપી શકશે નહિ.  
 ૪ ઈશ્વર જ્ઞાની તથા સર્વસમર્થ છે,  
 તેમની સામે થઈને કોણ આબાદાની પામ્યો છે?  
 ૫ તે પર્વતોને ખસેડે છે  
 અને જથારે તે પોતાના કોપથી તેમને ઊંઘા વાળે છે. ત્યારે તેઓને તેની ખબર  
 પડતી નથી.  
 ૬ તે પૃથ્વીને હલાવીને પોતાના સ્થળોથી ખસેડે છે.  
 અને તેના સ્થંભો કંપે છે.  
 ૭ તે એ જ ઈશ્વર છે જે સૂર્યને આજ્ઞા કરે છે અને તે ઊગતો નથી,  
 અને જે તારાઓને ટાંકી દે છે.  
 ૮ તેમણે એકલે હાથે આકાશને વિસ્તાર્યું છે,  
 અને સમુદ્રના મોજ પર ચાલે છે.  
 ૯ જેમણે સપ્તર્ષિ, મૃગશીર્ષ તથા ફૂંચિકા,  
 અને દક્ષિણાં નક્ષત્રમંડળ સજર્યા છે.  
 ૧૦ ઈશ્વર અદભુત અને ભહાન કાર્યોના કર્તા છે.  
 હા, અગણિત ચમટકારી કાર્યોના કર્તા છે.  
 ૧૧ જુઓ, તે ભારી બાજુમાંથી પસાર થાય છે, પણ હું તેમને જોઈ શકતો નથી;  
 તે આગળ ચાલ્યા જાય છે, પણ હું તેમને જોઈ શકતો નથી.  
 ૧૨ તે પકડી લે તો તેમને કોણ રોકી શકે?  
 તેમને કોણ પૂછી શકે કે, 'તમે શું કરો છો?'  
 ૧૩ ઈશ્વર તેમનો કોપ પાછો ખેંચી નહિ લેશે;  
 અભિમાનીઓને સહાય કરનારાઓ તેની આગળ નમી પડે છે.  
 ૧૪ ત્યારે તેમને ઉત્તર આપવાને,  
 તથા તેમની સાથે વાદવિવાદ કરવાને થોડ્ય શબ્દ ચૂંટી કાટવાને હું કેટલો બધો  
 અશક્ત છું?  
 ૧૫ જો હું ન્યાથી હોત છતાં હું તેમને જવાબ આપી ન શકત;  
 હું ભારા ન્યાયાધીશ પાસે કાલાવાલા કરત.  
 ૧૬ જો મેં તેમને બોલાવ્યા હોત અને તેમણે મને ઉત્તર આપ્યો હોત,  
 તોપણ મને ખાતરી છે કે તે ભારું સાંભળશે નહિ.  
 ૧૭ તે મને કથરી નાખવા તોફાન મોકલશે.  
 કારણ વગર તે મને વધારે ઘાયલ કરશે.

૧૮ તે મને જ્યાસ લેવા દેતા નથી,  
પણ મને મુશ્કેલીઓથી ભરપૂર કરે છે.

૧૯ જો આપણે બળ વિષે કહીએ કે, શા માટે તે બળવાન છે!  
અને જો ન્યાય વિષે બોલીએ 'તો તે કહે છે, કે કોણ મને પ્રશ્ન પૂછી શકે?'

૨૦ જો હું નિર્દોષ હોઉં, તોપણ મારે પોતાને મુખે હું દોષિત ઠરીશ;  
જો હું સંપૂર્ણ હોઉં, તોપણ તે મને બ્રષ્ટ ઠરાવશે.

૨૧ હું સંપૂર્ણ છું, પણ મારી પોતાની પરવા કરતો નથી  
હું મારા જીવનને દિક્કાં છું.

૨૨ પરંતુ દરેક વસ્તુ સરખી જ છે. તેથી હું કહું છું કે  
તે જેમ દુષ્ટનો તેમ સંપૂર્ણનો પણ નાશ કરે છે.

૨૩ જો ફટકાથી તત્કાળ મોત નીપજે,  
તો નિર્દોષની નિરાશાની તે હાંસી કરશે.

૨૪ પૃથ્વી દુષ્ટને સ્વાધીન કરાયેલી છે.  
ઈશ્વર તેઓના ન્યાયાધીશોના મુખ ટાંકે છે.

જો તે ફુટ્ય તેઓનું ન હોથ તો પણ બીજું કોણ કરે છે?

૨૫ મારા દિવસો એક દોડવીર કરતાં પણ વધારે ઝડપી છે.  
મારા દિવસો વેગે વહી રહ્યા છે અને તેમા કંઈ હિત નથી.

૨૬ તેઓ ઝડપથી પક્ષાર થતા કાગળના વહાણની જેમ,  
તથા પોતાના શિકાર પર તૂટી પડતા ગરૂડની જેમ ચાલ્યા જાય છે.

૨૭ જો હું એમ કહું કે 'હું મારા દુઃખ વિષે ભૂલી જઈશ.  
હું મારો ઉદાસ ચહેરો દૂર કરીને હસમુખો ચહેરો ધારણ કરીશ.

૨૮ હું મારી સઘળી વ્યથા વિષે રહું છું.  
હું જાણું છું કે તમે મને નિર્દોષ નહિ ગણો.

૨૯ હું દોષિત જ ઠરવાનો છું;  
તો હું શા માટે ફોકટ શ્રમ કરું છું?

૩૦ જો હું બરફના પાણીથી ભારું શરીર ધોઉં  
અને મારા હાથ ગમે તેટલા ચોખ્ખા કરું,

૩૧ તોપણ ઈશ્વર મને ખાઈમાં નાખી દેશે,  
અને મારાં પોતાનાં જ વસ્ત્રો મને કંટાળો આપશે.

૩૨ કેમ કે તે મારા જેવા માણસ નથી કે હું તેમને ઉત્તર આપું,  
કે, અમે તેના ન્યાયાસન આગળ વાદીપ્રતિવાદી થઈએ.

૩૩ અમારી વચ્ચે કોઈ મદ્યસ્થ નથી કે,  
જે અમારા બજ્જે ઉપર પોતાનો હાથ મૂકે.

૩૪ જો ઈશ્વર પોતાની સોટી મારા પરથી લઈ લે  
અને તે મને રડાવે નહિ.

૩૫ તો હું તેમનો રડ રાખ્યા વગર બોલું.  
પણ જેમ હમણાં છે તેમ, હું તે કરી શકું નહિ.

## ૧૦

૧ મારો આત્મા આ જીવનથી કંટાળી ગયો છે;  
હું મારી ફરિયાદો વિષે મુકત રીતે વિલાપ કરીશ;

મારા જીવની વેદનાએ હું બોલીશ.

૨ હું ઈશ્વરને કહીશ કે, 'મને દોષિત ન ઠરાવો;

તમે મારી સાથે શા ભાટે તકરાર કરો છો તે મને બતાવો.

**૩ જુલમ કરવો,**

તથા તમારા હાથોના કામને તુચ્છ ગણવું

અને દુષ્ટ લોકોની યોજનાઓથી ખુશ થવું એ શું તમને શોભે છે?

**૪ શું તમને ચર્મથક્ષુ છે,**

અથવા શું તમે માણસની જેમ જુઓ છો?

**૫ શું તમારા દિવસો અમારા દિવસો જેટલાં છે,**

તમારું જીવન માણસના જીવન જેટલું છે કે,

**૬ તમે મારા અન્યાયની તપાસ કરો છો,**

અને મારાં પાપ શોધો છો.

**૭ તમે જાણો છો કે હું દોષિત નથી,**

અને તમારા હાથમાંથી મને કોઈ બચાવી શકે તેમ નથી.

**૮ તમારા હાથોએ મને ઘણથો છે અને યોતરફથી મારો આકાર બનાવ્યો છે,**

છતાં તમે મારો વિનાશ કરો છો.

**૯ કૃપા કરી યાદ રાખો કે, તમે માટીના ઘાટ જેવો મને ઘણથો છે;**

શું હવે તમે મને પાછો માટીમાં મેળવી દેશો?

**૧૦ શું તમે મને દૂધની જેમ રેદ્યો નથી?**

અને મને પનીરની જેમ જમાવ્યો નથી?

**૧૧ તમે મને ચામડી અને માંસથી મઢી લીધો છે.**

તમે મને હાડકાં અને સનાયુઓથી સજજડ ગુંથ્યો છે.

**૧૨ તમે મને જીવન તથા કૃપા આપ્યાં છે.**

અને તમારી કૃપાક્રષ્ણાએ મારા આત્માનું રક્ષણ કર્યું છે.

**૧૩ છતાં આ બાબત તમે તમારા હૃદયમાં ગુપ્ત રાખી છે.**

હું જાણું છું કે એ તમારો આશય છે.

**૧૪ જો હું પાપ કરું, તો તમે મને ધ્યાનમાં લો છો;**

તમે મારા અન્યાય વિષે મને નિર્દોષ ઠરાવશો નહિ.

**૧૫ જો હું દુષ્ટ હોઉં, તો મને અફસોસ!**

જો હું નિર્દોષ હોઉં તો પણ હું મારું માથું ઊંધે ઉઠાવીશ નહિ,

કેમ કે મને અતિશય શરમ લાગો છે.

અને મારી વિપત્તિ મારી નજર આગળ છે.

**૧૬ જો હું ગર્વ કરું, તો તમે સિંહની જેમ મારી પૂરે લાગો છો**

અને ફરીથી તમે મારી સામે તમારી મહાનતા બતાવો છો.

**૧૭ તમે મારી વિરલજ નવા સાક્ષીઓ લાવો છો,**

અને મારા ઉપર તમારો રોષ વધારો છો;

તમે મારી સામે દુઃખોની ફોજ પર ફોજ લાવો છો.

**૧૮ તો પણી તમે મને શા ભાટે ગર્ભમાંથી બહાર લાવ્યા?**

ત્યાંજ હું મૃત્યુ પામ્યો હોત અને કોઈએ કદી મને જોયો ન હોત.

**૧૯ હું હતો ન હતો થઈ ગયો હોત;**

ગર્ભમાંથી સીધો તેઓ મને કબરમાં ઊંચકી જત.

**૨૦ શું મારા દિવસો થોડા જ નથી? તો બસ કરો,**

અને મને એકલો રહેવા દો, જેથી હું આરામ કરું

**૨૧ કેમ કે જથુંથી કોઈ પાછું આવતું નથી ત્યાં,**

એટલે અંધકારનાં તથા મૃત્યુછાયાના દેશમાં મારે જવાનું છે,

૨૨ એટલે ઘોર અંધકારનાં દેશમાં,  
જે સંપૂર્ણ અસ્તતવ્યસ્ત છે તથા જેનો પ્રકાશ અંધકારન્નાપ છે,  
તેવા મૃત્યુછાયાના દેશમાં મારે જવાનું છે.!!!

## ૧૧

- ૧ ત્યારે સોફાર નાઅમાથીએ અયુબને ઉત્તર આપ્યો અને કંઠ્યું કે,  
૨ "શું વધારે શબ્દોનો ઉત્તર આપવો ન જોઈએ?  
શું વધારે બોલતો ભાગસ ન્યાથી છે?  
૩ શું તારી ફુલાશથી બીજા ભાગસો ચૂપ થઈ જાય?  
જ્યારે તું અમારા શિક્ષણની મશકરી કરીશ, ત્યારે શું તને કોઈ ઠપકો નહિ આપે?  
૪ કેમ કે તું ઈશ્વરને કહે છે કે, 'મારો મત સાફ છે,  
હું તમારી નજરમાં નિર્દોષ છું.'  
૫ પણ જો, ઈશ્વર બોલે  
અને તારી વિરુદ્ધ પોતાનું મુખ ખોલે;  
૬ તો તે તને ડહાપણના રહસ્યો વિષે કહેશે!  
તેમની પાસે બહુવિધ સમજણા છે.  
તે માટે જાણ કે, તારા અન્યાયને લીધે તને યોગ્ય છે તે કરતાં ઓળી સજ આપે છે.  
૭ શું શોધ કરવાથી તું ઈશ્વરને સમજુ શકે?  
શું તું યોગ્ય રીતે સર્વસશક્તિમાનને સમજુ શકે છે?  
૮ તે બાબત આકાશ જેટલી ઊંચી છે તેમાં તું શું કરી શકે?  
તે શેઓલ કરતાં ઊંડું છે; તું શું જાણી શકે?  
૯ તેનું ભાપ પૂઢ્યી કરતાં લાંબું,  
અને સમુક્ર કરતાં પણ વિશાળ છે.  
૧૦ જો તે કોઈને પણ પકડી અને કેદમાં પૂર્યે,  
અને તેનો ન્યાય કરવા તેને આગળ બોલાવે તો તેમને કોણ અટકાવી શકે?  
૧૧ કેમ કે ઈશ્વર જૂઠા લોકોને જાણો છે;  
જ્યારે તે અન્યાય જુઝે છે, ત્યારે શું તે તેની ખબર રાખતા નથી?  
૧૨ પણ મૂર્ખ લોકો પાસે સમજણા નથી;  
જંગલી ગધેઠીના બચ્ચા જેવા ભાગસને તે સુધારે છે.  
૧૩ પણ જો તું તારું મન સીધું રાખે  
અને ઈશ્વર તરફ તારા હાથ લાંબા કરે;  
૧૪ તારામાં જે પાપ હોય તે જો તું છેક દૂર કરે,  
અને અનીતિને તારા ધરમાં રહેવા ન હે.  
૧૫ તો પછી તું નક્કી નિર્દોષ ઠરીને તારું મુખ ઊંચું કરશે.  
હા, તું દૂર રહેશે અને બીશે નહિ.  
૧૬ તું તારું દુઃખ ભૂલી જશે;  
અને વલી ગયેલા પાણીની જેમ તે તને સ્મરણમાં આવશે.  
૧૭ તારી જિંદગી બપોર કરતાં પણ વધુ તેજસ્વી થશે.  
જો અંધકાર હશે તોપણા, તે પ્રભાતના જીવી થશે.  
૧૮ આશા ઉત્પન્ન થવાને લીધે તું નિર્ભય થશે;  
તું ચોતરફ જોશે અને સહીસલામત આરામ લેશે.  
૧૯ વળી તું નિરાંતે સૂઈ જશે અને તને કોઈ બીવડાવશે નહિ;

હા, ઘણા લોકો તારી પાસે અરજ કરશે.  
 ૨૦ પણ દુષ્ટોની આંખો નિસ્તેજ થઈ જશે;  
 તેઓને નાકી જવાનો કોઈ રક્ષતો નહિ રહે;  
 મૃત્યુ સ્કિવાથ તેમને બીજુ કોઈ પણ આશા રહેશે નહિ."'

## ૧૨

૧ ત્યારે અથૂબે ઉત્તર આપ્યો અને કણ્ણું કે,  
 ૨ "નિઃસંદેહ તમારા સ્કિવાથ તો બીજા લોક જ નથી;  
 તમારી સાથે બુદ્ધિનો અંત આવશે.  
 ૩ પરંતુ તમારી જેમ ભને પણ અક્ષલ છે;  
 અને હું તમારા કરતાં ઉિતરતો નથી.  
 હા, એ બધું કોણ નથી જણાતું?  
 ૪ મારા પડોશીઓ હાંસીપાત્ર ગણે તેવો હું છું;  
 હું, જેણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરી અને જેને ઈશ્વરે ઉત્તર પણ આપ્યો તે હું છું;  
 હું, નિર્દોષ અને સંપૂર્ણ માણસ જે હમણાં હાંસીપાત્ર ગણાથ તે હું છું.  
 ૫ જેઓ પોતે સુખી છે તેઓ દુર્ભાગી માણસનો તિરસ્કાર કરે છે;  
 જ્યારે કોઈ માણસ ઠોકર ખાય છે ત્યારે તેઓ એમ જ કરે છે.  
 ૬ લૂટાએનોનાં ધર આબાદ થાય છે,  
 અને ઈશ્વરને પડકારનારાઓ સુરક્ષિત હોય છે;  
 તેઓની તાકાત તે જ તેમનો ઈશ્વર છે.  
 ૭ પરંતુ પશુઓને પૂછો તો તે તમને શીખવશે,  
 જો ખેચર પક્ષીઓને પૂછો તો તે તમને કહેશે.  
 ૮ અથવા પૂઢ્યીને પૂછો અને તે તમને શીખવશે;  
 સમુદ્રમાંની માછલીઓને પૂછો તો તે તમને માહિતી આપશે.  
 ૯ દરેક વ્યક્તિ જણે છે કે  
 આ સર્વ નું થહોવાહે સર્જન કર્યું છે.  
 ૧૦ બધા જ જીવો તથા  
 મનુષ્યનો આત્મા પણ ઈશ્વરના જ હાથમાં છે.  
 ૧૧ જેમ જુભ અજ્ઞનો સ્વાદ પારખે છે,  
 તે જ શીતે શું કાન શબ્દોની પરીક્ષા નથી કરતા?  
 ૧૨ વૃદ્ધ પુરુષોમાં ડહાપણ હોય છે;  
 અને પાકી વયમાં સમજણ હોય છે.  
 ૧૩ પરંતુ જ્ઞાન તથા બળ તો ઈશ્વરનાં જ છે.  
 સમજ અને સત્તા તો તેમની પાસે જ છે.  
 ૧૪ ઈશ્વર જે તોડી નાખે છે તેને કોઈ ફરીથી બાંધી શકતું નથી;  
 જ્યારે તે માણસને કેદ કરે છે, ત્યારે કોઈ તેને છોડાવી શકતું નથી.  
 ૧૫ જુઓ, જો તે વરસાદને અટકાવે છે, એટલે જમીન સુકાઈ જાય છે;  
 અને જ્યારે તે તેને છોડી દે છે, ત્યારે તે ભૂમિ પર ફરી વળે છે.  
 ૧૬ તેમની પાસે બળ અને બુદ્ધિ છે;  
 છેતરનારા અને છેતરાયેલા બજે તેમના હાથમાં જ છે.  
 ૧૭ તે રાજમંત્રીઓની બુદ્ધિ લુંટી લે છે  
 અને તે ન્યાયકર્તાઓને મૂર્ખ બનાવે છે.

૧૯ રાજાઓનાં બંધન તે તોડી પાડે છે.  
 અને તેમની કમદે સાંકળ બાંધે છે.  
 ૨૦ તે થાજકોને લૂંટાવીને તેઓને લઈ જાય છે,  
 અને બણવાનનો પરાજય કરે છે.  
 ૨૧ વકતાઓની વાણી તે લઈ લે છે.  
 અને વકીલોનું ડહાપણ લઈ લે છે.  
 ૨૨ રાજાઓ ઉપર તે તિરસ્કાર કરે છે.  
 તે શક્તિશાખાઓની સત્તા આંચકી લે છે.  
 ૨૩ તેઓ અંધકારમાંથી ગુપ્ત રહસ્ય પ્રગટ કરે છે, તે મૃત્યુછાયા પર પ્રકાશ લાવે છે.  
 ૨૪ તે પૃથ્વીના લોકોના આગેવાનોની સમજશક્તિ હણી લે છે;  
 અને તેઓને દિશા-વિહોણા અરણ્યમાં રખડતા કરી મૂકે છે.  
 ૨૫ તેઓ અજવાળા વગર અંધકારમાં અથડાય છે  
 અને તે તેઓને વ્યસની માણસની જેમ લથડતા કરી મૂકે છે.

## ૧૩

૧ જુઓ, મારી આંખોએ તે સર્વ જોયું છે;  
 મારા કાનેથી એ સાંભળયું છે અને હું સમજયો છું.  
 ૨ તમે જે બધું જાણો છો તે હું પણ જાણું છું;  
 તમારાથી હું કઈ કાચો નથી.  
 ૩ નિશ્ચે, સર્વશક્તિમાનની સાથે વાત કરવા હું ઈચ્છું છું,  
 હું ઈશ્વરની સાથે વાદ કરવા માગું છું.  
 ૪ પણ તમે સત્યને જૂઠાણાથી છુપાવવાની કોણિશ કરો છો;  
 તમે બધા ઊંટવેદ જેવા છો.  
 ૫ તમે તદ્દન મુંગા રદ્દ્યા હોત તો સારું હતું!  
 કેમ કે એમાં તમારું ડહાપણ જણાત.  
 ૬ હવે મારી દલીલો સાંભળો;  
 મારા મુખની અરજ પર દયાન આપો.  
 ૭ શું તમે ઈશ્વરનો પક્ષ રાખી અન્યાયથી બોલશો,  
 અને તેમના પક્ષના થઈને ઠગાઈયુક્ત વાત કરશો?  
 ૮ શું તમે તેમની સાથેના સંબંધમાં રહેશો?  
 શું તમે ઈશ્વરના પક્ષમાં બોલશો?  
 ૯ તે તમારી ઝડતી લે તો સારું,  
 અથવા જેમ મનુષ્ય એકબીજાને છેતરે તેમ શું તમે તેમને છેતરશો?  
 ૧૦ તમે જો ગુપ્ત શીતે કોઈ વ્યક્તિનો પક્ષ રાખો,  
 તો ઈશ્વર તમને ઠપકો આપશો.  
 ૧૧ શું ઈશ્વરની ભવાનતા તમને નહિ રાવે?  
 અને તેમનો ભય તમારા પર નહિ આવે?  
 ૧૨ તમારી સ્મરણીય વાતો રાખ જેવી છે;  
 અને તમારી બધી દલીલો ભાટીના કિલ્લાઓ સમાન છે.  
 ૧૩ છાના રહો, મને નિરાંતે બોલવા દો,  
 મારા પર જે થવાનું હોય તે થવા દો.  
 ૧૪ મારું પોતાનું માંસ મારા દાંતમાં લઈશ.

હું મારો જીવ મારા હાથોમાં લઈશ.

**૧૫** જુઓ, ભલે તે મને મારી નાખે, તોપણ હું તેમની રાહ જોઈશ;  
તેમ છતાં હું તેમની સમક્ષ મારો બચાવ જસ્યા રજૂ કરીશ.

**૧૬** ફક્ત એ જ મારું તારણ થઈ પડશે.

કેમ કે દુષ્ટ માણસથી તેમની આગળ ઉભા રહી શકાય નહિ.

**૧૭** મારી વાત તમે દ્યાનથી સાંભળો.

મારા બોલવા પર કાન દો.

**૧૮** હવે જુઓ, મારી દલીલો મેં નિયમસર ગોઠવી છે.

અને હું જણું છું કે હું નિર્દોષ છું.

**૧૯** મને કોણ ખોટો ઠરાવી શકે એમ છે?  
જો કોઈ પણ હોય તો હું ચૂપ રહીશ અને મારો પ્રાણ છોકીશ.

**૨૦** હે ઈશ્વર, માત્ર બે બાબતોથી તમે મને મુક્ત કરો,

અને પણી હું તમારાથી મારું મુખ સંતારીશ નહિ;

**૨૧** તમારો હાથ મારા પરથી જેંથી લો,

અને તમારા ભયથી મને ન ગભરાવો.

**૨૨** પણી તમે મને બોલવા કે, હું તમને ઉત્તર આપું;

અથવા મને બોલવા દો અને તમે ઉત્તર આપો.

**૨૩** મારાં પાપો અને અન્યાયો કેટલા છે?

મારા અપરાધો અને મારું પાપ મને જણાવો.

**૨૪** શા માટે તમે મારાથી તમારું મુખ ફેરવી લો છો?

શા માટે તમે મને તમારો દુશ્મન ગણો છો?

**૨૫** શું તમે પવનથી ખરી પડેલા પાંડાને હેરાન કરશો?

શું તમે સૂકા તણખલાનો પીછો કરશો?

**૨૬** તમે મારી વિચુદ્ધ સખત ઠરાવ લખો છો;

અને મારી યુવાવસ્થાના અન્યાયનો મને બદલો આપો છો.

**૨૭** તમે મારા પગમાં બેડીઓ બાંધો છો;

તમે મારા બધા રસ્તાઓ દ્યાનમાં ચાખો છો,

તમે મારાં પગલાં તપાસો છો;

**૨૮** જો કે હું નાશ પામતી સરી ગયેલ વસ્તુના જેવો છું,

તથા ઉધઈએ ખાઈ નાખેલા વસ્ત્ર જેવો છું.

## ૧૪

**૧** કશ્મીજન્ય મનુષ્યનું આયુષ્ય અલ્પ છે,

અને તે સંકટથી બરપૂર છે.

**૨** તે ફૂલની જેમ ખીલે છે અને તેને કાપી નાખવામાં આવે છે;

વળી તે છાયાની જેમ જતું રહે છે અને રિથર રહેતું નથી.

**૩** શું એવા પર તમે લક્ષ આપો છો?

શું મને તમારો પ્રતિવાદી બનાવો છો?

**૪** જો અશુદ્ધ વસ્તુમાંથી શુદ્ધ ઉત્પન થાય તો કેવું સારું? પણ એવું બનવું અશક્ય છે.

**૫** તેના આયુષ્યની ભર્યાદા નક્કી કરેલી છે,

તેના મહિનાઓની ગણતરી તમારા હાથમાં છે.

તમે તેની હદ નક્કી કરી છે તેને તે ઓંંગી શકે નહિ.

**૬** તમારી નજર તેમની ઉપરથી ઉઠાવી લો, જેથી તેને નિરાંત રહે.

જેથી મજૂરની જેમ તે પોતાનો દિવસ પૂરો ભરે ત્યારે તે આનંદ કરે.

**૭** ઝાડને માટે પણ આશા છે;

જો કે તે કપાઈ ગયું હોથ, પણ તે પાછું ફૂટી શકે છે,  
અને તેની ફુમળી ડાળીઓનો અંત આવશે નહિ.

**૮** જો કે તેનું મૂળ જમીનમાં જૂનું થાય,  
અને તેનું થડ જમીનમાં સુકાઈ જાય.

**૯** છતાંપણ તેને પાણી મળવાથી તે ખીલશે,  
અને રોપાની જેમ તેને ડાળીઓ ફૂટશે.

**૧૦** પરંતુ માણસ મૃત્યુ પામે છે અને તે ક્ષય પામે છે;  
હા, માણસ પ્રાણ છોડે છે અને તે ક્ષયાં છે?

**૧૧** જેમ સાગરમાંથી પાણી ઉત્તી જાય છે,  
અને નદી ક્ષીણ થઈને સુકાઈ જાય છે

**૧૨** તેમ માણસ સ્થેરી જઈને પાછો ઊઠતો નથી  
આકાશોનું અસ્તિત્વ ન રહે ત્યાં સુધી તે જાગશે નહિ.

**૧૩** તમે મને સંકટોથી દૂર શેઓલમાં સંતાડો,  
અને તમારો જોધ શભી જાય ત્યાં સુધી છુપાવી રાખો;

અને મને હરાવેલો સમય નક્કી કરી આપીને થાદ રાખો તો કેવું સાચું!

**૧૪** જો માણસ મૃત્યુ પામે, તો પછી શું તે ફરીથી સજુવન થશે?  
જો એમ હોથ તો, મારો ધૂટકો થાય ત્યાં સુધી

હું મારા યુદ્ધના સર્વ દિવસો પર્યત રાહ જોઈશ.

**૧૫** તમે મને બોલાવો અને હું તમને ઉત્તર આપીશ.  
તમારા હાથનાં કામો પર તમે મમતા રાખત.

**૧૬** તમે મારાં પગલાંને ગણો છો;

શું તમે મારા પાપની તપાસ નથી રાખતા?

**૧૭** મારાં પાપોને એક કોથળીમાં બંધ કરીને ઉપર મહોર મારવામાં આવી છે.  
તમે મારા અન્યાયને ટાંકી દો છો.

**૧૮** નિશ્ચે પર્વતો પડીને નષ્ટ થાય છે,

અને ખડકો પોતાની જગાએથી ચાની જાય છે.

**૧૯** પાણીના પૂર જમીન પરની ધૂળ ઘસડી જાય છે.

અને તેવી જ રીતે તમે મનુષ્યની આશાનો નાશ કરો છો.

**૨૦** તમે હમેશાં તેઓની પર જથ મેળવો છો. અને પછી તે મૃત્યુ પામે છે;  
તમે તેને ઉદાસ રહેલે મોકલી દો છો.

**૨૧** તેના દીકરાઓ માનવંત પદે શઢે છે, પણ તે પોતે જાણતો નથી;  
તેઓ દીનાવસ્થામાં આવી પડે એ વિષે પણ તે અજાણ છે.

**૨૨** તેના શરીરમાં વેદના થાય છે;

તેનો અંતરાત્મા તેને સારુ શોક કરે છે."

## ૧૫

**૧** પછી અલીફાગ તેમાનીએ ઉત્તર આપીને કર્યું કે,

**૨** "શું કોઈ જ્ઞાની માણસ ખાલી શબ્દોથી દલીલ કરે

અને પોતાનું પેટ પૂર્વના પવનથી ભરે?

**૩** શું તે નિર્દર્થક વાત વડે કે,

હિત ન કરી શકે એવા ભાષણ વડે દલીલ કરે?

૪ હા, તું ઈંખરના ભયનો પણ તથાગ કરે છે.

તથા તું ઈંખરભક્તિને અટકાવે છે,

૫ કેમ કે તારો અન્યાય તારા મુખને શીખવે છે.

અને તું કપટીઓની જુભને પસંદ કરે છે.

૬ મારા નહિ, પણ તારા પોતાના જ શબ્દો તને દોષિત ઠચાવે છે;

હા, તારી વાણી જ તારી વિરલજ સાક્ષી પૂરૈ છે.

૭ શું તું આદિ પુરુષ છે?

શું પર્વતો ઉત્પઞ્ચ થયા તે પહેલાં તું જન્મયો હતો?

૮ શું તેં ઈંખરના ગૂઢ ઠહાપણ વિષે સાંભળ્યું છે ખરું?

શું તેં બધી બુદ્ધિ તારા પોતાનામાં સમાવી રાખી છે?

૯ અમે ન જાણતા હોઈએ એવું તું શું જાણો છે?

અમારા કરતાં તારામાં કઈ વિશેષ સમજદારી છે?

૧૦ અમારામાં પળીથાંવાળા તથા વૃજ માણસો છે,

જેઓ તારા પિતા કરતાં પણ મોટી ઉમરના પુરુષો છે.

૧૧ શું ઈંખરના દિલાસા,

તથા તારી પ્રત્યેના અમારા નભ વથનો તારી નજરમાં કંઈ વિસાતમાં નથી?

૧૨ તારું હૃદય તને કેમ દૂર લઈ જાય છે?

તારી આંખો કેમ મિયાય છે?

૧૩ તેથી તું તારું હૃદય ઈંખરની વિરલજ કરે છે.

અને શા માટે એવા શબ્દો તારા મુખમાંથી નીકળવા દે છે?

૧૪ શું માણસ પવિત્ર હોઈ શકે?

સત્રીજન્ય માનવી ન્યાથી હોઈ શકે?

૧૫ જો, તે પોતાના સંત પુરુષોનો પણ ભરોસો કરતો નથી.

હા, તેમની દસ્તિમાં તો આકાશો પણ શુદ્ધ નથી;

૧૬ તો જે ધિક્કારપાત્ર, અધ્યમ,

તથા પાણીની જેમ અન્યાયને પી જાય છે તો તે કેટલા વિશેષ ગણાય!

૧૭ હું તમને બતાવીશ; મારું સાંભળો;

મેં જે જોથું છે તે હું તમને કહી સંભળાવીશ.

૧૮ તે જ્ઞાની પુરુષોએ પોતાના પિતૃઓ પાસેથી સાંભળીને પ્રગટ કર્યું છે,

તેઓએ કંઈ પણ છુપાવ્યું નથી.

૧૯ કેવળ આ તેઓના પિતૃઓને જ ભૂમિ આપવામાં આવી હતી.

અને તેઓમાં કોઈ વિદેશી જવા પામતો નથી.

૨૦ દુર્જન તેના આખા જીવન પર્યત પીડા ભોગવે છે,

તે પોતાનાં નિયત કરેલાં વર્ષો દરમયાન કષ્ટથી પીડાય છે.

૨૧ તેનાં કાનમાં ભયનો અવાજ ગૂજે છે;

આભાદીને સમયે લુંટનાર તેના પર હુમલો કરશે.

૨૨ તે માનતો નથી કે હું અંધકારમાંથી પાછો આવીશ;

તે માને છે કે તરવાર તેની રાહ જોઈ રહી છે.

૨૩ તે ખોરાક માટે એમ કહીને ભટકે છે કે, તે કથાં છે?

તે જાણો છે કે અંધકારનાં દિવસો નજુક છે.

૨૪ સંકટ તથા વેદના તેને ભયબીત કરે છે;

થુદ્ધને માટે સજ્જ થયેલા રાજાની જેમ તેઓ તેના પર વિજય મેળવે છે.

૨૪ કેમ કે તેણે ઈશ્વરની સામે પોતાનો હાથ ઉઠાવ્યો છે  
અને સર્વશક્તિમાન ઈશ્વરની સામે તે અહંકારથી વર્તે છે.  
૨૫ દુષ્ટ ભાણસ ગરદન અક્કડ રાખીને,  
મજબૂત ટાલથી સજજ થઈને ઈશ્વર તરફ દોડે છે  
૨૬ આ સાચું છે, જો કે તેણે પોતાનું મુખ તેના શરીરની ચરબીથી ટાંકયું છે  
અને તેની ફૂખો પર ચરબીનાં પડ બાળયાં છે.  
૨૭ તે ઉજ્જડ નગરોમાં  
જે ઘરમાં કોઈ રહે નહિ એવાં,  
તથા જીર્ણ થઈ ગયેલાં ઘરોમાં રહે છે.  
૨૮ તે ઘનવાન થશે નહિ તેની સમૃદ્ધિ ટકશે નહિ.  
તેનાં વતનો પૃથ્વી પર વિસ્તાર પામશે નહિ.  
૩૦ તે અંધકારમાંથી બચશે નહિ;  
જવાદાઓ તેની ડાળીઓને સ્કુકવી નાખશે;  
અને ઈશ્વરના ચ્યાસથી નાશ પામશે.  
૩૧ તેણે નિરર્થક બાબતોમાં વિશ્વાસ કરીને પોતાને મૂર્ખ બનાવવો જોઈએ નહિ;  
કેમ કે તેને કંઈ મળશે નહિ.  
૩૨ તેના જીવનનો અંત આવે તે પહેલાં બરપૂરી પામશે,  
અને તેની ડાળીઓ લીલી નહિ રહેશે.  
૩૩ દ્રાક્ષના વેલાની જેમ તે પોતાની કાચી દ્રાક્ષો પાડી નાખશે;  
અને જૈતૂનના વૃક્ષની જેમ તેનાં ફૂલ ખરી પડશે.  
૩૪ કેમ કે ઢોંગી લોકોનો સંગ નિષ્ફળ થશે;  
ઝશવતખોરોનાં ઘરો અનિનથી નાશ પામશે.  
૩૫ દુષ્ટ લોકો નુકસાનનો ગર્ભ ધારણ કરે છે. અને અન્યાયને જન્મ આપે છે;  
તેઓનું પેટ ઠગાઈને સિદ્ધ કરે છે."

## ૧૬

૧ તથારે અથૂબે ઉત્તર આપ્યો અને કર્યું કે,  
૨ મેં એવી ઘણી વાતો સાંભળી છે;  
તમે સર્વ કંટાળો ઊપજે એવું આંખાસન આપનારા છો.  
૩ શું તમારા નકામા શબ્દોનો અંત નથી?  
તમારી સાથે શું ખોટું થયું છે કે તમે આ પ્રમાણે દલીલો કરો છો.  
૪ તમારી જેમ હું પણ બોલી શકું છું;  
જો તમારો આત્મા ભારા આત્માની જગ્યાએ હોત,  
તો હું તમારી સામે ડાળી વાતો કરત,  
અને મેં તમારી સામે ભાથું હલાવ્યું હોત.  
૫ અરે, ભારા મુખથી હું તમને હિંમત આપી શક્યો હોત!  
મારા હોઠનો દિલાસો તમને આંખાસન આપત!  
૬ જો કે હું બોલું તો પણ ભાંં દુઃખ દૂર થવાનું નથી;  
અને જો હું શૂપ રહું તો મને કેવી શીતે આરામ ભણો?  
૭ પણ હવે, હે ઈશ્વર, તમે ભારી શક્તિ લઈ લીધી છે;  
તમે ભારા આખા કુટુંબનો નાશ કર્યો છે.  
૮ તમે મને કરભાવી નાખ્યો છે, તે જ ભારી વિરુદ્ધ સાક્ષી છે;  
અને ભારા શરીરની દુર્ભિતા ભારી વિરુદ્ધ ઊઠીને સાક્ષી પૂરે છે.

૯ ઈશ્વરે તેમના કોપથી મને થીશી નાખયો છે અને મને સતાવ્યો છે;  
તેમણે મારી સામે તેમના દાંત પીસ્યા છે.  
મારા દુઃખનોએ પોતાની આંખો મારી સામે કરડી કરી છે.

૧૦ લોકોએ મારી વિચલ્ખ પોતાનું મુખ પહોળું કર્યું છે.  
તેઓ મારા મો પર તમાયો મારે છે;  
તેઓ મારી વિચલ્ખ એકગ્ર થાય છે.

૧૧ ઈશ્વર મને અધર્મીઓને સોપી દે છે;  
અને મને દુર્જનોના હાથમાં ફેંકી દે છે.

૧૨ હું સુખથેનમાં હતો, ત્યારે તેમણે મને કચડી નાખયો;  
હા, તેમણે મને ગરદનથી પકડ્યો અને મારા ટુકડેટટુકડા કરી નાખયા.  
તેમણે મારા પર નિશાન તાકી રાખ્યું છે.

૧૩ તેમના ધનુર્ધારીઓએ મને ચારેબાજુથી ધેરી લીધો છે;  
તે મારું હૃદય ફાડી નાખે છે અને તે દથા રાખતા નથી;  
તે મારું પિત જમીન પર ટોળો છે.

૧૪ તે વારંવાર મને કચડી નાખે છે;  
તે યોજાની જેમ મારા પર તૂટી પડે છે.

૧૫ મેં શોકના વસ્ત્રો પહેર્યા છે,  
અને મારું શિંગ ધૂળમાં રગડોષ્યું છે.

૧૬ રૂદન કરીને મારું મો લાલ થઈ ગયું છે.  
મારાં પોપચાં પર મોતની છાયા છવાયેલી છે.

૧૭ જો કે મારા હાથથી કંઈ અન્યાય થયો નથી,  
અને મારી પ્રાર્થના શુદ્ધ છે.

૧૮ હે પૃથ્વી, મારા લોહીને તું ટાંકી દઈશ નહિ.  
મારા અવાજને તું દાટી દઈશ નહિ.

૧૯ જુઓ, હમણાં જ, મારો સાક્ષી આકાશમાં છે  
મારો શાહેદ ઉચ્ચસ્થાને છે.

૨૦ મારા મિત્રો મારો તિરસ્કાર કરે છે,  
પણ મારી આંખ ઈશ્વર આગળ આંખુ રેડે છે.

૨૧ એ સારુ કે ઈશ્વર માણસનાં વાજબી હકને,  
તથા પોતાના પડોશી સાથે મનુષ્યના હકને જગ્યા રાખે!

૨૨ કેમ કે થોડાં વર્ષો પૂરાં થશે,  
ત્યારે જથાંથી હું પાછો આવી શકું નહિ તે માર્ગે હું જઈશ.

### ૧૭

૧ મારો આત્મા ક્ષીણ થયો છે અને મારું આયુષ્ય સમાપ્ત થયું છે;  
મારા માટે કબર તૈયાર છે.

૨ નિશ્ચે મારી પાસે તો હાંસી કરનારાઓ જ છે;  
અને તેમની ઝીજવણી પર મારી નજર હંમેશાં રહે છે.

૩ હવે મને કોલ આપો અને મારા જમીન તમે જ થાઓ;  
બીજું કોણ છે જે મારી મદદ કરે?

૪ હે ઈશ્વર, તમે જ, તેઓના હૃદયને સમજણ પડવા દેતા નથી;  
તેથી તમે તેઓને ઉચ્ચ પદવીએ ચઠાવશો નહિ.

૫ જે લાંઘ ખાઈને પોતાના મિત્રોની નિંદા કરે છે.  
તેનાં સંતાનોની આંખો ક્ષીણ થશે.

૬ તેમણે મને લોકોમાં હાંસીપાત્ર બનાવ્યો છે;  
તેઓ મારા મોટા પર થૂંકે છે.  
૭ દુઃખથી મારી આંખો ઝાંખી થઈ છે;  
અને મારાં બધાં અંગો પડછાયા જેવાં બની ગયા છે.  
૮ ન્યાયી લોકો આને લીધે વિસ્ભય પામશે;  
નિર્દોષ લોકો અધર્મીની વિરુદ્ધ ઉશ્કેરાશે.  
૯ છતાંથ સજજન પુરુષો પોતાના માર્ગમાં ટકી રહેશે  
અને શુદ્ધ હાથવાળો અધિકાધિક બળવાન થતો રહેશે.  
૧૦ પરંતુ તમે બધા, પાછા વળીને આવો;  
મને તો તમારામાં એકપણ બુદ્ધિમાન પુરુષ ભણતો નથી.  
૧૧ મારું જીવન પસાર થતું જાય છે. મારી યોજનાઓ નષ્ટ થઈ ગઈ છે.  
મારા હૃદયની ઇરાચાઓ પણ પૂરી થઈ ગઈ છે.  
૧૨ આ લોકો, રાતને દિવસ માને છે,  
તેઓ કહે છે કે અંધકાર હવે જતો રહેશે, અજવાણું પાસે છે.  
૧૩ જો શેઓલ મારું ઘર થશે એવી મેં આશા રાખી હોત,  
જો અંધકારમાં મેં મારી પથારી બિછાવી હોત;  
૧૪ મેં બ્રહ્માચારને એમ કદથું હોય કે, 'તું મારો પિતા છે;'  
મેં કીડાઓને એમ કદથું હોત, તમે મારી મા અને બહેન છે;'  
૧૫ તો પણ મારી આશા કથાં રહી ?  
અને મારી આભાદીને કોણ જોશો?  
૧૬ જ્યારે આપણે ધૂળમાં ભળી જઈશું ત્યારે,  
આશા મારી સાથે શેઓલના દરવાજાઓ સુધી ઊતરી જશે?"

## ૧૮

૧ એટલે બિલ્દાદ શૂલીએ જવાબ આપ્યો અને કદથું કે,  
૨ "તારા શબ્દોનો અંત લાવ.  
વિચાર કરો અને પણ અમે વાત કરીશું.  
૩ અમે પશુઓની ભાફક કેમ ગણાઈએ છીએ?  
અને શા માટે તારી નજરમાં મૂર્ખ થયા છીએ?  
૪ તું જ તારા કોધથી તારી જતને દુઃખ પહોંચાડી રહ્યો છે.  
શું તારા માટે પૃથ્વીનો ત્યાગ કરવામાં આવશે?  
અથવા શું ખડકને પોતાને સ્થાનેથી ખસેડવામાં આવશે?  
૫ હા, દુષ્ટ લોકોનો દીવો હોલવી નાખવામાં આવશે;  
તેનો અરિન ભણતો બંધ થઈ જશે.  
૬ તેના ઘરમાં અજવાણું અંધકારઝલ્પ થશે;  
તેની પાસેનો તેનો દીવો હોલવી નાખવામાં આવશે.  
૭ તેનાં પગલાં મંદ પડી જશે.  
તેની પોતાની યોજનાઓ તેને નીચે પાડશે.  
૮ તેના પોતાના પગોએ તેને જળમાં નાખ્યો છે;  
તે જળમાં ગુંઘવાથા કરે છે.  
૯ ફાંદો તેના પગની પાની પકડી લેશે,  
અને ફાંદો તેને ફસાવશે.  
૧૦ જમીનમાં તેને સારુ જળ;  
અને માર્ગમાં તેને ફસાવવાને સારુ ખાડો ખોદાયેલો છે.

૧૧ ચારેકોર ભય તેને ગમતાવશે;  
 તે તેની પાણી પડશે.  
 ૧૨ ભૂખથી તેનું બળ ક્ષીણ થઈ જશે.  
 વિનાશ તેની પડખે તૈયાર રહેશે.  
 ૧૩ તે તેના શરીરની ચામણીને કોઈ ખાશે.  
 ભયંકર રોગ તે અવયવોને નાશ કરશે.  
 ૧૪ પોતાનો તંબુ કે જેના પર તે વિજ્ઞાસ રાખે છે તેમાંથી તેને ઉખેડી નાખવામાં  
     આવશે;  
 અને તેને ભયના રાજાની હજૂરમાં લાવવામાં આવશે.  
 ૧૫ જેઓ તેનાં નથી તેઓ તેના તંબુમાં વસશે;  
 એના તંબુ પર ગંધક છાંટવામાં આવશે.  
 ૧૬ તેની નીચેથી મુણિયાં સુકાઈ જશે;  
 તેની ઉપરની ડાળીઓ કાપી નંખાશે.  
 ૧૭ તેનું સ્મરણ પૂઢવીમાંથી નાશ પામશે.  
 અને ગલીઓમાં તેનું નામનિશાન રહેશે નહિ.  
 ૧૮ પ્રકાશમાંથી તેને અંધકારમાં ઘકેલી દેવામાં આવશે  
 અને જગતમાંથી તેને હાંકી કાટવામાં આવશે.  
 ૧૯ તેને કોઈ સંતાન કે પૌત્ર, પૌત્રીઓ હશે નહિ.  
 તેના કુટુંબમાંથી કોઈ જીવતું નહિ રહે.  
 ૨૦ જેઓ પશ્ચિમમાં રહે છે તેઓ તેનાં દુર્દ્શાના દિવસ જોઈને આશ્રય પામશે.  
 અને પૂર્વમાં રહેનારા પણ ભયબીત થશે.  
 ૨૧ નિશ્ચે દુષ્ટ લોકોનાં ઘર એવાં જ છે.  
 જેને ઈશ્વરનું રહાપણ નથી તેની દશા એવી જ છે.

## ૧૯

૧ ત્યારે અથૂબે જવાબ આપ્યો અને કર્યું,  
 ૨ "તમે કયાં સુધી મારા જીવને પ્રાસ આપશો?  
 અને શબ્દોથી મને કયદ્યા કરશો?  
 ૩ આ દસ વખત તમે મને મહેણાં માર્યા છે;  
 મારી સાથે નિર્દ્ય રીતે વર્તતાં તમને શરમ આવતી નથી.  
 ૪ જો મેં પાપ કર્યું પણ હોય,  
 તો તે મારી ભૂલ મારી પાસે રહી.  
 ૫ જો તમારે મારી વિરુદ્ધ અભિમાન કરવું જ હોય,  
 અને મારી વિરુદ્ધ દલીલ રજૂ કરીને મારું અપમાન કરવું હોય;  
 ૬ તો હવે સમજુ લો કે ઈશ્વરે મને ઉથલાવી પાડ્યો છે  
 તેમણે મને ફાંસલામાં પકડી લીધો છે.  
 ૭ જુઓ, અન્યાયને લીધે હું ભૂમો પાડું છું પણ મારી દાદ સાંભળવામાં આવતી નથી;  
 હું મદદને માટે પોકાર કરું છું પણ મને ન્યાય મળતો નથી.  
 ૮ ઈશ્વરે મારો માર્ગ એવો બંધ કરી દીધો છે કે હું આગળ ચાલી શકતો નથી,  
 તેમણે મારા રસ્તાઓને અંધકારથી ટાંકી દીધા છે.  
 ૯ તેમણે મારો વૈભવ છીનવી લીધો છે,  
 મારા માથા પરનો મુગટ ઉતારી નાંખ્યો છે.  
 ૧૦ તેમણે ચારે બાજુથી મને તોડી પાડ્યો છે અને મારું આવી બન્યું છે;  
 મારી આશાઓ ઝડની જેમ મૂળમાંથી ઉખેડી નાખી છે.

૧૧ વળી તેમણે પોતાનો રોષ મારી વિલલજ પ્રગટ કર્યો છે;  
 તેઓ મને પોતાના શરૂ જેવો ગણે છે.  
 ૧૨ તેનું આખું સૈન્ય મારી સામે આવે છે;  
 તેઓ મારી વિલલજ પોતાનો ભાર્જ બાંધે છે.  
 અને મારા તંબુની આસપાસ છાવણી નાખે છે.  
 ૧૩ તેમણે મારા ભાઈઓને મારાથી દૂર કર્યા છે;  
 મારા સ્વજનોમાં હું અજાણ્યા જેવો થઈ ગયો છું.  
 ૧૪ સગાં વહાલાંઓએ મને તજી દીધો છે.  
 મારા દિલોજન ભિત્રો પણ મને ભૂલી ગયા છે.  
 ૧૫ મારા ઘરમાં રહેનારાઓ તથા મારી દાસીઓ પણ મને પારકા જેવો ગણે છે.  
 તેઓની નજરમાં હું એક વિદેશી જેવો છું.  
 ૧૬ હું મારા નોકરને બોલાવું છું પણ તે મને ઉત્તર આપતો નથી  
 જો કે હું ભદ્ર માટે આજુજુ કરું છું તોપણ તે જવાબ આપતો નથી.  
 ૧૭ મારો જ્યાસ મારી પતનીને ધિક્કારજનક લાગે છે;  
 મારા સગા ભાઈઓ અને બહેનોને મારે આજુજુ કરવી પડે છે.  
 ૧૮ નાનાં બાળકો પણ મારો તિરસ્કાર કરે છે;  
 જથારે હું ઉઠું છું ત્યારે તેઓ મારી વિલલજ બોલે છે.  
 ૧૯ મારા ગાઢ ભિત્રો જેમને હું પ્રેમ કરતો હતો મારો તિરસ્કાર કરે છે;  
 મારા સૌ પ્રિયજનો મારી વિલલજ થઈ ગયા છે.  
 ૨૦ મારું માંસ તથા ચામડી મારા હાડકાંને ચોટી ગયાછે.  
 માંડમાંડ મારો જીવ બચ્યો છે.  
 ૨૧ હે મારા ભિત્રો, મારા પર દયા કરો,  
 કેમ કે ઈશ્વરના હાથે મારો સ્પર્શ કર્યો છે.  
 ૨૨ શા માટે ઈશ્વરની જેમ તમે મને સત્તાવો છો;  
 મારા શરીરથી પણ તમને સંતોષ નથી થતો શું?  
 ૨૩ અરે, મારા શબ્દો હમણાં જ લખવામાં આવે!  
 અરે, પુસ્તકમાં તે નોંધી લેવામાં આવે તો કેવું સાચું!  
 ૨૪ અરે, તે લોખંડની કલમથી તથા સીસાથી,  
 સદાને માટે ખડક પર કોતરવામાં આવે તો તે કેવું સાચું!  
 ૨૫ હું જાણું છું કે મારો ઉદ્ભાર કરનાર જીવે છે.  
 અને આખરે તે પૃથ્વી પર ઊભા રહેશે;  
 ૨૬ મારા શરીરનો આવી શીતે નાશ થયા પણી પણ,  
 હું મારા ઈશ્વરને જોઈશ.  
 ૨૭ તેમને હું પોતાની જાતે જોઈશ;  
 મારી આંખો તેમને જોશો, બીજાની નહિ  
 મારું હૃદય નિર્બંધ થાય છે.  
 ૨૮ જો તમે કહો, 'અમે તેને કેવો સત્તાવીશું,'  
 કેમ કે તેનામાં આ બાબતનું ભૂણ મહયું છે,'  
 ૨૯ તો તરવારથી તમે બીહો,  
 કેમ કે કોપ તરવારની શિક્ષા લાવે છે,  
 તેથી તમને ખબર પડશે કે ત્યાં નથાય છે.''

## ૨૦

૧ ત્યારે સોફાર નાઅમાથીએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો અને કણ્ણું,

૨ "મારા વિચારો મને ઉત્તર આપવાને સૂચવે છે.  
 ચિંતાને લીધે હું અધીરો બની ગયો છું.  
 ૩ મને શરમાવે એવો ઠપકો મેં સાંભળ્યો છે,  
 અને મારી પ્રેરકબુદ્ધિ મને ઉત્તર આપે છે.  
 ૪ શું તને ખબર નથી કે, પ્રાથીન કાળથી,  
 એટલે કે મનુષ્ય પૃથ્વી પર આવીને વસ્યો ત્યારથી,  
 ૫ દુષ્ટ લોકોની કીર્તિ ક્ષણાંગુર છે,  
 તથા અધર્મીઓનો આનંદ ક્ષણિક છે?  
 ૬ તેનો થશ આકાશ સુધી પહોંચે,  
 અને તેનું ભરણક આભ સુધી પહોંચે,  
 ૭ તોપણ તે પોતાની જ વિષાની જેમ હંમેશને માટે નાશ પામે છે.  
 જેમણે એને જોયો છે તેઓ પૂછે છે, 'તે કયાં છે?'  
 ૮ સ્વઘનની જેમ તે ઊરી જશે અને તેનો પત્તો લાગશે નહિ;  
 રાત્રિના સંદર્શનની જેમ તે અદ્રશ્ય થઈ જશે.  
 ૯ જેણે તેને જોયો છે તે તને ફરી કદી જોઈ શકશે નહિ.  
 તેનું સ્થળ તેને ક્યારેથ જોવા પામશે નહિ.  
 ૧૦ તેનાં સંતાનો ગરીબોની મહેરબાની શોધશે,  
 અને તેના હાથો તેનું ધન પાછું આપશે.  
 ૧૧ તેનામાં થુવાનીનું જોર છે.  
 પણ તે તેની સાથે ધૂળમાં મળી જશે.  
 ૧૨ જો કે દુષ્ટતા તેના મુખને મીઠી લાગે છે.  
 જો કે તે તેને પોતાની જુલ નીચે છુપાવી રાખે છે.  
 ૧૩ જો કે તે તેને પાછી રાખીને જવા ન દે,  
 પણ પોતાના મોમાં જ રાખી મૂકે છે.  
 ૧૪ પરંતુ ખોરાક તેના પેટમાં કડવો થઈ ગયો છે;  
 તે તેની અંદર સાપના ઝેર સમાન થઈ ગયો છે.  
 ૧૫ તે જે ધનસંપત્તિ ગળી ગયો છે તે તેણે ઓકી નાખવી પડશે;  
 ઈશ્વર તેના પેટમાંથી તેને ઓકી કટાવશે.  
 ૧૬ તે સર્પનું ઝેર થૂસશે;  
 નાગનો ડંખ તેને મારી નાખશે.  
 ૧૭ તે નદીઓ, માખણ  
 તથા મધની વહેતી ધારાઓ જોવા પામશે નહિ.  
 ૧૮ જેણે માટે તેણે મહેનત કરી હશે; તે તેને પાછું આપવું પડશે; અને તે તેને ભોગવવા  
     પામશે નહિ;  
 તે જે ધનસંપત્તિ કમાયો હશે તેથી તેને આનંદ થશે નહિ.  
 ૧૯ કેમ કે તેણે ગરીબો પર જુલમ કર્યો છે, તથા તેઓને તરછોડ્યા છે,  
 તેણે જે ધર બાંધ્યું નહોતું તે તેણે જુલમથી લઈ લીધું છે.  
 ૨૦ તેના મનમાં કંઈ શાંતિ નહોતી,  
 માટે જેમાં તે આનંદ માને છે તેમાંનું તે કંઈ પણ બચાવી શકશે નહિ.  
 ૨૧ તેણે ખાઈ જવામાં કંઈ બાકી રાખ્યું નથી;  
 તેની સફળતા ટકશે નહિ.  
 ૨૨ તેની સંપત્તિ પુષ્કળ હોવા છતાં તે તંગીમાં આવી પડશે,  
 દરેક દુઃખી જનનો હાથ તેની વિરુદ્ધ થશે.

૨૩ જ્યારે તેનું પેટ ભરવાની તૈયારીમાં હશે એટલામાં, ઈશ્વરનો કોધ તેના પર ઉત્તરશે; તે ખાતો હશે એટલામાં તેના પર તે કોપ વરસાવશે.

૨૪ જો કે લોઢાના શસ્ત્રથી તે ભાગશે,  
તો પિતાળનું બાણ ઐને વીધી નાખશે.

૨૫ તેના પેટમાંથી બાણ આરપાર નીકળી જશે; અને પીઠમાંથી બોકાઈને બહાર આવશે;  
તેની ચણકતી ધાર તેના પિતાશથને વીધી નાખશે.  
તેના પર ભય આવી પડશે.

૨૬ તેના ખજાનાની જગ્યાએ કેવળ અંધકાર તેને માટે રાખી મૂકયો છે.  
પ્રયંડ અરિન કે જેને કોઈ માનવે સણગાવ્યો નથી તે તેને ભસ્મીભૂત કરી નાખશે.

૨૭ આકાશ તેનો અન્યાય પ્રગટ કરશે,  
પૂર્થી તેની વિરલ્જ સાક્ષી પૂરશે.

૨૮ તેના ઘરની સંપત્તિ નાશ પામશે,  
તે ઈશ્વરના કોપને દિવસે વહી જશે.

૨૯ દુષ્ટ લોકોને ઈશ્વર તરફથી મહોલો હિસ્સો,  
તથા ઈશ્વરે તને હસ્તાવી આપેલું વતન આ જ છે."

## ૨૧

૧ પછી અયૂબે જવાબ આપ્યો અને કહ્યું;  
૨ "હું જે કહું તે ધ્યાનથી સાંભળો,  
અને મને દિલાસો આપો.  
૩ મારા બોલી રદ્દ્યા પછી ભલે તમે મારી હાંસી ઉડાવજો;  
પણ હું બોલું છું ત્યાં સુધી ધીરજ રાખજો.  
૪ શું મારી ફરિયાદ માણસ સામે છે?  
હું શા માટે અધીરો ના થાઉ?  
૫ મારી સામે જોઈને આશ્રય પામો,  
અને તમારો હાથ તમારા મુખ પર મૂકો.  
૬ હું યાદ કરું છું ત્યારે ગભરાઈ જાઉ છું,  
હું ભયથી ધૂષ ઉઠું છું.  
૭ શા માટે દુર્જનો લાંબુ જીવે છે?  
શા માટે તેઓ વૃદ્ધ થાય છે અને સફળ રહે છે?  
૮ દુર્જનો તેઓનાં સંતાનોને મોટાં થતાં જુખે છે.  
દુર્જનો પોતાનાં પૌત્ર-પૌત્રીઓને જોવા માટે જીવે છે.  
૯ તેઓનાં ઘર ભય વગર સુરક્ષિત હોય છે;  
અને ઈશ્વરની સોટી તેઓ પર પડતી નથી.  
૧૦ તેઓનો સાંટ ગાયો સાથેના સંવનનમાં નિષ્ફળ થતો નથી;  
તેઓની ગાયો જન્મ આપે છે, મૃત વાઇરડાઓ જન્મતા નથી.  
૧૧ તેઓ પોતાનાં સંતાનોને ઘેટાંનાં બચયાંઓની જેમ બહાર રમવા મોકલે છે.  
તેઓનાં સંતાનો નાયે છે.  
૧૨ તેઓ ખંજરી તથા વીણા સાથે ગાય છે,  
અને વાંસળીના અવાજથી આનંદ પામે છે.  
૧૩ તેઓ પોતાના દિવસો સમૃદ્ધિમાં વિતાવે છે,  
અને એક પણમાં તેઓ શેઓલમાં ઉતસી જાય છે.  
૧૪ તેઓ ઈશ્વરને કહે છે, 'અમારાથી દૂર જાઓ  
કેમ કે અમે તમારા માર્ગોનું ડહાપણ મેળવવા ઇચ્છતા નથી.'

૧૫ તેઓ કહે છે, સર્વશક્તિમાન કોણ છે કે, અમે તેમની સેવા કરીએ?  
તેમને પ્રાર્થના કરવાથી અમને શો લાભ થાય?  
૧૬ જુઓ, તેઓની સમૃદ્ધિ તેઓના પોતાના હાથમાં નથી?  
દુષ્ટોની સલાહ મારાથી દૂર છે.  
૧૭ દુષ્ટ લોકોનો દીવો કેટલીવાર ઓલવી નાખવામાં આવે છે?  
અને કેટલીવાર વિપત્તિ તેઓ પર આવી પડે છે?  
ઈશ્વર તેમના કોપથી કેટલીવાર તેમના ઉપર દુઃખો મોકલે છે?  
૧૮ તેઓ કેટલીવાર હવામાં ઊરી જતા ખૂંપરા જેવા  
વંટોળિયામાં ઊડતાં ફોતરા જેવા હોય છે?  
૧૯ તમે કહો છો કે, 'ઈશ્વર તેઓના પાપની સજ તેઓનાં સંતાનોને કરે છે;'  
તેમણે તેનો બદલો તેને જ આપવો જોઈએ કે, તેને જ ખબર પડે.  
૨૦ તેની પોતાની જ આંખો તેનો પોતાનો નાશ જુએ,  
અને સર્વશક્તિમાનના કોપનો પ્યાલો તેને જ પીવા દો.  
૨૧ તેના મૃત્યુ પછી એટલે તેના આયુષ્યની ભર્યાદા અધવયથી કપાઈ ગયા પછી,  
તે કુટુંબમાં શો આનંદ રહે છે?  
૨૨ શું કોઈ ઈશ્વરને ડહાપણ શીખવી શકે?  
ઈશ્વર ભહાન પુણ્યોનો પણ ન્યાય કરે છે.  
૨૩ માણસ પૂરજોરમાં,  
તથા પૂરા સુખચેનમાં હોય ત્યારે મૃત્યુ પામે છે.  
૨૪ તેનું શરીર દૂધથી ભરપૂર હોય છે.  
અને તેનાં હાડકાં મજબૂત હોય ત્યારે તે મૃત્યુ પામે છે.  
૨૫ પરંતુ બીજો તો પોતાના જીવનમાં કષ ભોગવતો મૃત્યુ પામે છે,  
અને કદી સુખનો અનુભવ કરતો નથી.  
૨૬ તેઓ સરખી ચીતે ધૂળમાં સૂઈ જાય છે.  
અને કીડાઓ તેઓને ટાંકી દે છે.  
૨૭ જુઓ, હું તમારા વિયારો જાણું છું  
અને હું જાણું છું તમે માઝું ખોટું કરવા ભાગો છો.  
૨૮ માટે તમે કહો છો, હવે સરદારનું ઘર કયાં છે?  
દુષ્ટ માણસ રહે છે તે તંબુ કયાં છે?  
૨૯ શું તમે કદી રસ્તે જનારાઓને પૂછ્યું?  
તમે તેઓના અનુભવની વાતો જાણતા નથી કે,  
૩૦ ભૂંડો માણસ સંકટના સમયે બચી જાય છે,  
અને તેઓને કોપને દિવસે બચાવવામાં આવે છે?  
૩૧ તેનો માર્ગ દુષ્ટ માણસને મો પર કોણ કહી બતાવશે?  
તેણે જે કર્યું છે તેનો બદલો તેને કોણ આપશે?  
૩૨ તોપણ તેને કબર આગળ ઊંચકી જવામાં આવશે,  
અને તેની કબર પર પહેંચો મૂકવામાં આવશે.  
૩૩ ખીણાની માટીનાં ટેફાં પણ તેને ભીઠાં લાગશે,  
જેમ તેની અગાઉ અગણિત માણસો લઈ જવામાં આવ્યા હતા,  
તેમ સઘળાં માણસો તેની પાછળ જશે.  
૩૪ તમે શા માટે મને નકારું આશ્વાસન આપો છો?  
કેમ કે તમારા ઉત્તરો જોતાં તો તેમાં જુણાણું જ રહેલું છે."

## ૨૨

- ૧ તથારે અલીફાગ તેમાનીએ જવાબ આપતાં કણ્યું કે,  
 ૨ "શું માણસ ઈશ્વરને લાભકારક હોઈ શકે?  
 શું ડાદ્યો માણસ પોતાને જ લાભકારક હોય એ સાચું છે?  
 ૩ તું ન્યાથી હોય તોપણ સર્વશક્તિમાનને શો આનંદ થાય?  
 તું તારા રક્તા સીધા રાખે તેમાં તેમને શો ફાયદો?  
 ૪ શું તે તારાથી કરે છે કે તે તને ઠપકો આપે છે  
 અને તે તને તેમના ન્યાયાસન આગળ ઊભો કરે છે?  
 ૫ શું તારી દુષ્ટતા ઘણી નથી?  
 તારા અન્યાય તો પાર વિનાના છે.  
 ૬ કેમ કે તેં તારા ભાઈની થાપણ મફતમાં લીધી છે;  
 અને તારા દેણાદારોનાં વસ્ત્રો કાઢી લઈને તેઓને નિર્વસ્ત્ર કરી દીધા છે.  
 ૭ તમે થાકેલાને પીવાને પાણી આપ્યું નથી;  
 તમે ભૂખ્યાને રોટલી આપી નથી,  
 ૮ જો કે શક્તિશાખી માણસ તો ભૂમિનો માલિક હતો.  
 અને સજ્ઞાનિત પુરુષ તેમાં વસતો હતો.  
 ૯ તેં વિધવાઓને ખાલી હાથે પાણી વાળી છે;  
 અને અનાથોના હાથ ભાંગી નાખ્યા છે.  
 ૧૦ તેથી તારી ચારેતરફ ફાંસલો છે,  
 અને અણાધારી આફત તને રડાવી મૂકે છે;  
 ૧૧ જેને તું જોઈ શકતો નથી, એવો અંધકાર તને ગભરાવે છે,  
 અને પૂરનાં પાણીએ તને ટાંકી દીધો છે.  
 ૧૨ શું ઈશ્વર આકાશના ઉચ્ચસ્થાનમાં નથી?  
 તારાઓની ઊંચાઈ જો, તેઓ કેટલા ઊંચા છે?  
 ૧૩ તું કહે છે, ઈશ્વર શું જાણે છે?  
 શું તે ધોર અંધકારની આરપાર જોઈને ન્યાય કરી શકે?  
 ૧૪ ગાઢ વાદળ તેને એવી શીતે ટાંકી દે છે કે તે જોઈ શકતો નથી;  
 અને આકાશના દ્યુમંટ પર તે ચાલે છે.  
 ૧૫ જે પ્રાણીન ભાર્ગ પર દુષ્ટ લોકો ચાલ્યા હતા,  
 તેને શું તું વળગી રહીશ?  
 ૧૬ તેઓનો સમય પૂરો થયા અગાઉ તેઓને ઝડપી લેવામાં આવ્યા હતા,  
 તેઓનો પાથો રેલમાં તણાઈ ગયો હતો.  
 ૧૭ તેઓ ઈશ્વરને કહેતા હતા કે, 'અમારાથી દૂર ચાલ્યા જાઓ;'  
 તેઓ કહેતા કે, સર્વશક્તિમાન અમને શું કરી શકવાના છે?'  
 ૧૮ તેમ છતાં પણ ઈશ્વરે તેઓનાં ઘર સાચી વસ્તુઓથી ભર્યા;  
 પણ દુષ્ટ લોકોના વિચાર મારાથી દૂર છે.  
 ૧૯ ન્યાથીઓ તેમને જોઈને ખુશ થાય છે;  
 અને નિર્દોષ તુચ્છકાર સહિત તેમના પર હસશે.  
 ૨૦ તેઓ કહે છે, અમારી સામે ઊઠાંચા નિશ્ચે કપાઈ ગયા છે;  
 અને તેઓમાંથી બચેલાને અરિનાએ ભસ્ય કર્યા છે.  
 ૨૧ હવે ઈશ્વરની સાથે સુલેહ કર અને શાંતિમાં રહે;  
 જેથી તારું ભલું થશે.

૨૨ કૃપા કરીને તેમના મુખથી બોધ સાંભળ  
અને તેમની વાણી તારા હૃદયમાં સંઘરી રાખ.  
૨૩ જો તું સર્વશક્તિમાન પાસે પાછો વળો તો તું સિથર થશે,  
અને જો તું તારા તંબુમાંથી અનથાય દૂર કરશે તો તું સિથર થશે.  
૨૪ જો તું તારું ધન ધૂળમાં ફેંકી દે,  
અને ઓઝીરનું સોનું નાળાંના પાણીમાં ફેંકી દે.  
૨૫ તો સર્વશક્તિમાન તારો ખજાનો થશે,  
અને તને મૂલ્યવાન ચાંદી પ્રાપ્ત થશે.  
૨૬ તું સર્વશક્તિમાનમાં આનંદ માનશે;  
અને તું ઈશ્વર તરફ તારું મુખ ઊંચું કરશે.  
૨૭ તું તેમને પ્રાર્થના કરશે, એટલે તે તારું સાંભળશે;  
અને પણી તું તારી પ્રતિજ્ઞાઓ પૂરી કરીશ.  
૨૮ વળી તું જોઈ બાબત વિષે ઠરાવ કરશે તો તે સફળ થશે;  
તારા માર્ગમાં પ્રકાશ પડશે.  
૨૯ ઈશ્વર અભિમાનીને પાડે છે,  
અને નાભ્રને તેઓ બચાવે છે.  
૩૦ જેઓ નિર્દોષ નથી તેઓને પણ તેઓ ઉગારે છે,  
તારા હાથની શુદ્ધતાને લીધે તેઓ તને ઉગારશે."

## ૨૩

૧ તથારે અથુબે જવાબ આપ્યો અને કદથું કે,  
૨ "આજે પણ મારી ફરિયાદ કરવી છે;  
મારાં દુઃખો કરતાં મારો ધા ભારે છે.  
૩ અરે, મને તે કથાં જડે તે હું જાણતો હોત તો કેવું સારું!  
અરે, તો હું તેમને આસને જર્દી પહોંચત!  
૪ હું મારી દલીલો તેમની આગળ અનુક્રમે રજૂ કરત  
અને મારું મોઢું દલીલોથી ભરત.  
૫ મારે જાણવું છે ઈશ્વર મારી દલીલોના જવાબ કેવી રીતે આપે છે.  
અને તે મને જે કહેત તે હું સમજત.  
૬ શું તે તેમની શક્તિનો મારી સામે ઉપયોગ કરશે?  
ના, હું જે કહું તે જરૂર તેમના લક્ષમાં લેત.  
૭ તથાં એક પ્રામાણિક માણસ તેમની સાથે વાદવિવાદ કરી શકે છે.  
પણી હું સદાને માટે મારા ન્યાયાધીશથી મુક્ત થાત.  
૮ જુઓ, હું પૂર્વમાં જોઉં છું, પણ તે તથાં નથી.  
હું પદ્ધતિમાં જોઉં છું, પણ હું તેમને જોઈ શકતો નથી.  
૯ ડાબે હાથે તે કામ કરે છે તથારે હું તેમને નિહાળી શકતો નથી.  
જમણે હાથે તે એવા ગુપ્ત રહે છે કે હું તેમને જોઈ શકતો નથી.  
૧૦ પણ ઈશ્વર મારી ચાલચલગત જાણો છે;  
મારી પરીક્ષા તે કરશે તથારે હું સોના જેવો નીકળીશ.  
૧૧ મારા પગ તેમના પગલાને વળગી રહ્યા છે;  
મેં તેમનો માર્ગ પકડી રાખ્યો છે હું આમતેમ ભટકી ગયો નથી.  
૧૨ તેમના હોઠોની આજ્ઞાઓથી હું પાછો હદ્ધયો નથી;

મારા આવશ્યક ખોરાક કરતાં તેમના ભુખના શબ્દો મેં આવશ્યક ગણીને તેને સંઘરી રાખ્યા છે.

૧૩ પરંતુ ઈશ્વર બદલાતા નથી; કોણ તેમને બદલી શકે?

તેમનો આત્મા જે ઈછે તે જ તે કરે છે.

૧૪ તેમણે મારે માટે જે નિર્માણ કર્યું છે તે પ્રમાણે જ તે કરશે.

અને એવાં ઘણાં કામ તેમના હાથમાં રહેલાં છે.

૧૫ માટે હું તેમની આગળ ગભરાઈ જાઉં છું.

જ્યારે હું આ બાબતો વિષે વિચાર કરું છું ત્યારે મને તેમનો ડર લાગે છે.

૧૬ ઈશ્વરે મારું હૃદયભંગ કર્યું છે;

અને સર્વશક્તિમાને મને ગભરાવ્યો છે.

૧૭ કેમ કે અંધકાર મારા પર આવ્યાને લીધે,

ધોર અંધકારે મારું મોં ઢાંકી દીધું.

## ૨૪

૧ સર્વશક્તિમાને સમયો કેમ નિશ્ચિત કર્યા નથી?

જેઓ તેમને જાણો છે તેઓ તેમના દિવસો કેમ જોતા નથી?

૨ ખેતરની હૃદને ખસેડનાર લોક તો છે;

તેઓ જુલમથી ટોઠાને ચોરી જઈને તેમને ચરાવે છે.

૩ તેઓ અનાથોના ગદેડાઓને ચોરી જાય છે;

અને વિધવાના બણદોને ગીરે મૂકવા માટે લઈ લે છે.

૪ તેઓ દરિદ્રીઓને માર્ગમાંથી કાઢી ભૂકે છે.

અને બધા ગરીબ લોક બેગા થઈને છુપાઈ જાય છે.

૫ જુઓ, અરણ્યનાં જંગલી ગદેડાની જેમ,

તેઓ પોતાને કામે જાય છે અને ખંતથી ખોરાકની શોધ કરે છે;

અરણ્ય તેઓના સંતાનો માટે ખોરાક આપે છે.

૬ ગરીબ બીજાના ખેતરમાં મોડી રાત સુધી ખોરાક શોધે છે;

અને દુષ્ટની દ્રાક્ષોનો સાઠો વીણો છે.

૭ તેઓ આખીરાત વસ્ત્ર વિના ઉઘાડા સ્ફુર્ય રહે છે,

અને ઠંડીમાં ઓટવાને તેમની પાસે કશું નથી.

૮ પર્વતો પર પડતાં ઝાપટાંથી તેઓ પલણો છે,

અને ઓથ ન હોવાથી તેઓ ખડકને બાથ ભીડે છે.

૯ અનાથ બાળકોને ભાતાના ખોઠામાંથી ઉપાડી લેવામાં આવે છે.

તથા ગરીબોના અંગ પરનાં વસ્ત્ર ગીરે લેનારા પણ છે.

૧૦ તેઓને વસ્ત્ર વિના ફરવું પડે છે;

તેઓ જથ્થાબંધ અનાજ દુષ્ટ લોકો માટે ઊંચકે છે, છતાં પણ તેઓ ભૂખ્યા રહે છે.

૧૧ તેઓ આ માણસોના ઘરોમાં તેલ પીલે છે,

અને દ્રાક્ષકુંડોમાં દ્રાક્ષ પીલે છે અને તરસ્થા જ રહે છે.

૧૨ ઘણી વસ્તીવાળા નગરોમાંથી માણસો શોક કરે છે;

ધાયલોના આત્મા ભૂમ પાડે છે,

તે છતાં ઈશ્વર તેઓના અન્યાયને ગણતા નથી.

૧૩ તેવો અજવાળા વિરુદ્ધ બણવો કરે છે;

તેઓ તેનો માર્ગ જણતા નથી

અને તેમના માર્ગમાં ટકી રહેતા નથી.

૧૪ ખૂની માણસ અજવાળું થતાં જગીને ગરીબો અને દરિદ્રીને મારી નાખે છે.

અને રાત પડે ત્યારે તે ચોર જેવો હોય છે.

**૧૫** કે વ્યક્તિ વ્યભિચાર કરે છે, તે સાંજ થવાની રાહ જુઓ છે;

તે એમ કહે છે કે, 'કોઈ મને જોશે નહિં.'

તે તેનું મોં ટાંકે છે.

**૧૬** રાત પડે ત્યારે ચોરો ઘરોમાં થોચી કરે છે;

પણ દિવસમાં તેઓ પોતાના ઘરમાં બારણાં બંધ કરીને પુરાઈ રહે છે;

તેઓ અજવાળું જોવા માંગતા નથી.

**૧૭** કેમ કે સવાર તો તેઓને અંધકાર સમાન લાગે છે;

કેમ કે તેઓ અંધકારનો પ્રાસ જાણો છે.

**૧૮** દુષ્ટ માણસને પૂરનાં પાણી તાણી જાય છે;

પૃથ્વી ઉપર તેઓનું વતન શાપિત થયેલું છે.

તે દ્રાક્ષાવાડીમાં ફરી જવા પામતો નથી.

**૧૯** અનાવૂદ્ધિ તથા ગર્ભી બરફના પાણીને શોખી લે છે;

તેમ શેઅંગ પાપીઓને શોખી લે છે.

**૨૦** જે ગર્ભ તેને રાખ્યો તે તેને બૂલી જશે;

કીડો મજાથી તેનું ભક્ષણ કરશે,

તેને કોઈ યાદ નહિં કરે,

આ રીતે, અનીતિને સ્કડેલા વૃક્ષની જેમ ભાંગી નાખવામાં આવશે.

**૨૧** નિઃસંતાન સ્ત્રીઓને તે સતાવે છે.

તે વિધવાઓને સહાય કરતો નથી.

**૨૨** તે પોતાના બણથી શક્તિશાળી માણસોને પણ નમાવે છે;

તેઓને જિંદગીનો ભરોસો હોતો નથી ત્યારે પણ તેઓ પાણ ઊંઠે છે.

**૨૩** હા, ઈશ્વર તેઓને નિર્ભય સ્થિતિ આપે છે. અને તે પર તેઓ આધાર રાખે છે;

તેમની નજર તેઓના માર્ગો ઉપર છે.

**૨૪** થોડા સમય માટે દુષ્ટ માણસ ઉચ્ચ સ્થાને ચઢે છે પણ થોડી મુદ્ત પણી તે નાણ

થાય છે;

હા, તેઓને અધિમ સ્થિતિમાં લાવવામાં આવે છે; બીજ બધાની જેમ તે મરી જાય છે;

અનાજના કણસલાંની જેમ તે કપાઈ જાય છે.

**૨૫** જો એવું ના હોય તો મને જૂઠો પાડનાર;

તથા મારી વાતને વ્યર્થ ગણનાર કોણ છે?"

## ૨૫

**૧** પણી બિલ્દાદ શૂલીએ ઉત્તર આપ્યો અને કદ્યું,

**૨** "સત્તા અને ભય તેમની પાસે છે;

તે પોતાના ઉચ્ચ સ્થાનોમાં શાંતિ કરે છે.

**૩** શું તેમના સૈન્યોની કંઈ ગણતરી છે?

અને કોના ઉપર તેમનું અજવાળું નથી પ્રકાશતું?

**૪** ઈશ્વરની સમક્ષ મનુષ્ય કેવી રીતે ન્યાથી ઠદે?

અને સ્ત્રીજન્ય કેવી રીતે પવિત્ર હોઈ શકે?

**૫** જુઓ, તેમની દૃષ્ટિમાં ચંદ્ર પણ નિશ્ચતેજ છે;

અને તારાઓ પણ નિર્મણ નથી.

**૬** તો પણી મનુષ્ય જે કીડા જેવો છે,

અને મનુષ્યપુત્ર જે કીડો જ છે, તે કેવી રીતે પવિત્ર હોઈ શકે!"

## ૨૬

- ૧ પછી અયૂબે ઉત્તર આપ્યો અને કહ્યું કે:  
 ૨ "સામર્થ્ય વગરનાને તમે કેવી રીતે સહાય કરી છો?  
 અને દુર્ભળ હાથને તમે કેવી રીતે બચાવ્યા છો?  
 ૩ અજ્ઞાનીને તમે કેવી રીતે બોધ આપ્યો?  
 અને તમે ખરું ડહાપણ કેવું જાહેર કર્યું છો?  
 ૪ તમે કોણી મદદથી આ શરૂદો બોલ્યા છો?  
 તમને કોના આત્માએ પ્રેરણા આપી છો?"  
 ૫ બિલ્લાદે ઉત્તર આપ્યો કે,  
 પાણી તથા તેમાં રહેનારની નીચે ભરેલાઓ ભયથી દ્રૂજે છે.  
 ૬ ઈશ્વરની સમક્ષ શેઓલ ઉઘાડું છે,  
 અને વિનાશને કોઈ આવરણ નથી.  
 ૭ ઈશ્વર ઉત્તરને ખાલી જગ્યાએ ફેલાવે છે,  
 અને પૃથ્વીને શૂન્યાવકાશ પર લટકાવી છે.  
 ૮ તેમણે ગાડ વાદળામાં પાણી બર્થું છે  
 અને છતાં પાણીના ભારથી વાદળ ફાટતાં નથી.  
 ૯ ઈશ્વર ચંદ્રના મુખને ઢાંકી દે છે.  
 તે તેના પર વાદળાંઓ પાથરી અને સંતારી દે છે.  
 ૧૦ તેમણે પાણીની સ્પાટી પર હંડ ઠરાવી છે,  
 પ્રકાશ તથા અંધકારની સરહદો પણ નક્કી કરી છે.  
 ૧૧ તેમની ધમકીથી આકાશના સ્થંભો કાંપે છે  
 અને વિસ્તિત થાય છે.  
 ૧૨ તે પોતાની શક્તિથી સમુક્ષને શાંત કરે છે.  
 પોતાના ડહાપણથી તે અજગરને વીધે છે.  
 ૧૩ તેમના જ્યાસે આકાશને નિર્ભળ કર્યું છે;  
 તેમના હાથે જલદ સર્પને વીધયો છે.  
 ૧૪ જુઓ, આ તો માત્ર તેમના માર્ગનો ઈશારો છે;  
 આપણે તેમનો ઝીણો ગણગણાટ સાંભળીએ છીએ ખરા?  
 પણ તેમના પદિપૂર્ણ પરાકમની ગર્જનાને કોણ સમજુ શકે?"

## ૨૭

- ૧ અયૂબે પોતાના દ્વર્ષાંતના વધારામાં કહ્યું કે,  
 ૨ "ઈશ્વરના સોગન ખાઈને કહું છું કે, તેમણે મારો હક કુબાવ્યો છે,  
 સર્વશક્તિમાને મારા આત્માને સત્તાવ્યો છે,  
 ૩ જથાં સુધી હું જીવું છું ત્યાં સુધી,  
 ઈશ્વરનો જ્યાસ મારા નસકોરામાં છે,  
 ૪ નિશ્ચે મારા હોઠ અન્યાયની વાત નહિ કરે;  
 મારી જીબ અસત્ય નહિ ઉચ્યારે.  
 ૫ હું તમને ન્યાયી ઠરાવું એમ ઈશ્વર ન થવા દો;  
 હું મૃત્યુ પામું, ત્યાં સુધી મારી નિર્દોષતા જાહેર કર્યા કરીશ.  
 ૬ હું મારી નિર્દોષતાને વળગી રહીશ; હું તેને કદી છોડીશ નહિ  
 મારા આયુષ્યના કોઈ પણ પ્રસંગ વિષે મારું મન મને કંખતું નથી.  
 ૭ મારા શરીરને દુષ્ટની જેમ;  
 મારી વિરુદ્ધ ઉઠનારને અન્યાયીની જેમ થાઓ.

૮ જો અધર્મી નફો મેળવે તોપણ ઈશ્વર તેનો જુવ લઈ લે છે,  
તો પછી તેને શી આશા રહે?  
૯ જ્યારે તેના પર દુઃખ આવી પડશે  
ત્યારે શું ઈશ્વર તેનો પોકાર સાંભળશે?  
૧૦ શું તે સર્વશક્તિમાનથી આનંદ માનશે.  
અને સર્વ પ્રસંગે ઈશ્વરને વિનંતી કર્યા કરશે?  
૧૧ ઈશ્વરની સત્તા વિષે હું તમને શીખવીશ.  
સર્વશક્તિમાનની યોજના હું છુપાવીશ નહિ.  
૧૨ જુઓ, તમે તમારી પોતાની આંખોથી તે જોયું છે;  
છતાં મારી સાથે તમે શા માટે વ્યર્થ વાતો કરો છો?  
૧૩ ઈશ્વર પાસેથી દુષ્ટ માણસનો હિસ્સો,  
તથા સર્વશક્તિમાન પાસેથી દુષ્ટોને મળતો વારસો આ છે  
૧૪ જો તેમનાં સંતાનોની વૃદ્ધિ થાય, તો તે તરવારથી હત્યા થવા માટે છે.  
અને તેના વંશજો ભૂખમરાને કારણે મૃત્યુ પામશે.  
૧૫ તેમાંથી જેઓ બચી જશે તેઓ રોગ અને મૃત્યુનો ભોગ બનશે.  
અને તેની વિધવા શોક કરશે નહિ.  
૧૬ જો કે દુષ્ટ માણસ ધૂળની જેમ જૂપાના ટગલેટગલા એકત્ર કરે,  
અને કાદવની જેમ પુષ્કળ વસ્ત્ર બનાવી હે,  
૧૭ તો તે ભલે બનાવે, પરંતુ જ્યાથીઓ તે વસ્ત્રો પહેરશે,  
અને નિર્દોષ લોકો તે ચાંદી માંહોમાંહે વહેંથી લેશે.  
૧૮ કરોળિયાનાં જાળાં જેવા અને ચોકીદારે બાંધેલા છાપરાની જેમ,  
તે પોતાનું ઘર બાંધે છે.  
૧૯ તે આરામથી પોતાની પથારીમાં સૂઈ જાય છે, પણ તેને આરામ મળશે નહિ;  
પણ જ્યારે તે પોતાની આંખ ખોલે છે ત્યારે જધણું તેની સમક્ષથી જતું રહે છે.  
૨૦ રેલની જેમ ત્રાસ તેને પકડી પાડે છે;  
રાત્રે તોફાન તેને ચોશીને લઈ જાય છે.  
૨૧ પૂર્વનો વાયુ તેને ઉડાવીને લઈ જાય છે, એટલે તે લોપ થાય છે;  
તે તેને તેની જગાએથી બહાર ખેંચી જાય છે.  
૨૨ કેમ કે ઈશ્વર તેનાં તરફ બાણ ફેંકશે અને દથા રાખશે નહિ;  
તે તેમના હાથમાંથી નાસી જવા માટે વ્યર્થ પ્રયત્ન કરે છે.  
૨૩ તેના હાથો તાણી પાકીને તેની સામે ઠેકડી ઉડાવશે;  
તેની જગથાએથી તેનો ફિટકાર કરશે.

## ૨૮

૧ જૂપાને માટે ખાણ હોય છે,  
અને સોનાને ગાળીને તેને શુદ્ધ બનાવવા માટે જગથા હોય છે.  
૨ લોખંડ જમીનમાંથી ખોદી કાઢવામાં આવે છે,  
અને તાંબુ ખડકમાંથી ગાળવામાં આવે છે.  
૩ માણસ અંધકારને બેદે છે,  
અને ધોર અંધકાર તથા મૃત્યુછાયાના પથરોને પણ,  
છેક છેડાથી શોધી કાઢે છે.  
૪ માણસની વસ્તીથી દૂર તેઓ ખાણ ખોદે છે.  
ત્યાંથી પસાર થનાર તે ખાણ વિષે જાણતા નથી,  
તેઓ માણસોથી દૂર લટકે છે તેઓ આમતેમ ઝૂલે છે.

૫ ધરતીમાંથી અનાજ ઉગે છે  
 અને તેની નીચે તો જાણે અનિનથી ઉકળતો હોથ એવું છે.  
 ૬ તેના ખડકોમાંથી નીલમહિઓ ભણે છે,  
 અને તેમાંથી સોનાના ગક્કા નીકળે છે.  
 ૭ કોઈ શિકારી પક્ષી તે રસ્તો જાણતું નથી.  
 બાજ પક્ષીની આંખે પણ તે રસ્તો જોયો નથી.  
 ૮ વિકરાળ પશુ પણ ત્યાં પહોંચ્યું નથી.  
 મદોઝત સિંહના પગ પણ ત્યાં પડ્યા નથી.  
 ૯ તે ચકમકના ખડક પર પોતાનો હાથ લંબાવે છે.  
 તે પર્વતોને સમૂહગા ઊંઘા વાળે છે.  
 ૧૦ તે ખડકોમાંથી ભૌયરાઓ ખોઢી કાઢે છે,  
 અને તેમની આંખ દરેક મૂલ્યવાન વસ્તુને જુઓ છે.  
 ૧૧ તે નદીઓને વહેતી બંધ કરે છે  
 અને ગુપ્ત બાબતો પ્રગટમાં લાવે છે.  
 ૧૨ પરંતુ તમને બુદ્ધિ કયાંથી ભણે?  
 અને સમજશક્તિનું સ્થળ કયાં છે?  
 ૧૩ મનુષ્ય ડહાપણની કિંમત જાણતો નથી;  
 પૂઢી પરના લોકોમાં જ્ઞાન મળતું નથી.  
 ૧૪ ઊંડાણ કહે છે, 'તે મારી પાસે નથી.'  
 મહાસાગરો કહે છે, 'તે મારી પાસે નથી.'  
 ૧૫ તે સોનાથી ખરીદી શકાય નહિ.  
 તેની કિંમત બદલ ચાંદી પણ પર્યાપ્ત નથી.  
 ૧૬ ઓઝીરના સોનાને ધોરણે કે  
 મૂલ્યવાન ગોમેદ કે નીલમને ધોરણે તેની કિંમત થાય નહિ.  
 ૧૭ સોના કે હીરા સાથે તેની તુલના થઈ શકે તેમ નથી.  
 કે, ચોખ્ખા સોનાનાં આક્રમણ પણ તેને તોલે આવે નહિ.  
 ૧૮ પરવાળાં કે સ્ફટિકમહિનું તો નામ જ ના લેવું;  
 જ્ઞાનની કિંમત તો માણેક કરતાં પણ વધુ ઊંચી છે.  
 ૧૯ કુશ દેશનો પોખરાજ પણ તેની બરોખરી કરી શકે નહિ,  
 શુદ્ધ સોનાથી પણ તેની બરોખરી થાય નહિ.  
 ૨૦ ત્યારે બુદ્ધિ કયાંથી આવે છે?  
 અને સમજશક્તિનું સ્થળ કયાં છે?  
 ૨૧ કેમ કે દરેક સજીવ વસ્તુથી તે છુપાયેલું છે.  
 આકાશનાં પક્ષીઓથી પણ તે ગુપ્ત રખાયેલું છે.  
 ૨૨ વિનાશ તથા મૃત્યુ કહે છે,  
 'અમે અમારા કાનોએ તેની અફવા સાંભળી છે.'  
 ૨૩ ઈશ્વર જ તેનો માર્ગ જાણે છે,  
 અને તે જ તેનું સ્થળ જાણે છે.  
 ૨૪ કેમ કે ધરતીના છેડા શૂધી તેમની નજર પહોંચે છે,  
 આકાશની નીચે તે બધું જોઈ શકે છે.  
 ૨૫ ઈશ્વર પવનનું વજન કરે છે,  
 હા, તે પાણીને ભાપથી ભાપી નાખે છે.  
 ૨૬ જ્યારે તેમણે વરસાદ માટે નિયમ ઠરાવ્યો,

અને મેઘની ગર્જના સાથે વાવાડોડાનો ભાર્ગ નક્કી કર્યો,  
 ૨૭ તે વખતે ઈંઘરે તેને જોથું અને તેનું વર્ણન કર્યું;  
 તેમણે તેને સ્થાપન કર્યું અને તેને શોધી પણ કાઢ્યું.  
 ૨૮ ઈંઘરે માણસને કટ્યું,  
 જુઓ, પ્રભુનો ડર તે જ જ્ઞાન છે;  
 દુષ્ટતાથી દૂર રહેવું તે જ સમજશક્તિ છે.""

## ૨૮

૧ અથુબે પોતાના દ્યુતિના વધારામાં કટ્યું કે,  
 ૨ "અદે, જો આગળના વખતમાં હું હતો તેવો,  
 અને જે વખતે ઈંઘર માઝં ધ્યાન રાખતા હતા તેવો હું હમણાં હોત તો કેવું સાચં!  
 ૩ ત્યારે તેમનો દીવો મારા પર અળહણતો હતો  
 અને તેમના પ્રકાશથી હું અંધકારમાં થાલી શકતો હતો.  
 ૪ જેવો હું મારી જુવાનીમાં હતો તેવો હું હોત તો કેવું સાચં!  
 ત્યારે તો મારા તંબુ પર ઈંઘરની કૃપાન્દરી હતી,  
 ૫ તે વખતે સર્વશક્તિમાન ઈંઘર મારી સાથે હતા  
 અને મારાં સંતાનો મારી આસપાસ હતાં.  
 ૬ તે વખતે મારા પગ માખણથી ધોવાતા હતા,  
 અને ખડકો મારે સારુ તેલની નદીઓ વહેવડાવતા હતા!  
 ૭ ત્યારે તો હું નગરના દરવાજે જતો હતો,  
 ત્યારે ભાંદે સબાના સ્થળમાં હું મારું આસન તૈથાર કરાવતો હતો.  
 ૮ થુવાનો મને જોઈને સંભાન ખાતર ખસી જતા,  
 અને વૃદ્ધો ઊભા થઈને મને માન આપતા હતા.  
 ૯ સરદારો પણ મને જોઈને બોલવાનું બંધ કરી દેતા  
 અને મોં પર તેઓના હાથ મૂકતા.  
 ૧૦ અમીરો બોલતા બંધ થઈ જતા,  
 તેઓની જુબ તેઓના તાળવે ચોંટી જતી.  
 ૧૧ કેમ કે લોકો મારું સાંભળતા અને તેઓ મને ધન્યવાદ આપતા.  
 અને જેઓ મને જોતા તેઓ સાક્ષી આપતા  
 ૧૨ કેમ કે રડતાં ગરીબોને  
 તથા તદ્દન નિરાશ્રિત અનાથો જેને મદદ કરનાર કોઈ ન હોય તેઓને પણ હું  
 દુઃખમાંથી મુકત કરતો,  
 ૧૩ જેઓ નાશ પામવાની અણી પર હતા તેઓ મને આશીર્વાદ આપતા;  
 વિદ્યવાઓના છદ્યને હું હર્ષનાં ગીતો ગવડાવતો.  
 ૧૪ મેં ન્યાથીપણાંને ધારણ કર્યું અને તેણે મને ધારણ કર્યો,  
 મારો ન્યાય મારા માટે જમા તથા પાદડી સમાન હતો.  
 ૧૫ હું અંધજનોની આંખ સમાન હતો;  
 હું અપંગ માટે પગ સમાન હતો.  
 ૧૬ ગરીબો ભાથે હું તેઓના પિતાની જેમ વર્તતો.  
 જેઓને હું જાણતો ન હતો તેઓની અગત્ય જાણીને હું તેમને મદદ કરતો.  
 ૧૭ હું દુષ્ટ લોકોના જડાં તોડી નાખતો;  
 હું તેઓના હાથમાંથી શિકાર ઝૂંટવી લેતો.

૧૮ ત્યારે હું કહેતો કે, હું ભારા પરિવાર સાથે ભરણ પામીશ.  
 ભારા દિવસો રેતીની જેમ અસુંપ્ય થશે.  
 ૧૯ ભારાં મૂળિયાં પાણી સુધી ફેલાયાં છે  
 અને ભારી ડાળીઓ ઝાકળથી બીજી થઈ છે.  
 ૨૦ ભારું ગૌરવ ભારામાં તાજું છે.  
 અને ભારું ધનુષ્ય ભારા હાથમાં નવું થતું જથ છે.  
 ૨૧ લોકો ભારા બોધને ધ્યાનથી સાંભળતા હતા,  
 તેઓ શાંતિ પૂર્વક ભારી સલાહની રાહ જોતા હતા.  
 ૨૨ ભારા બોલી રત્યા પણી કોઈ દલીલ કરતા ન હતા.  
 કેમ કે ભારી સલાહ વરસાદની જેમ ટપકથા કરતી.  
 ૨૩ તેઓ વરસાદની જેમ ભારી રાહ જોતા હતા;  
 અને પાછલા વરસાદને ભાટે ભાણસ મુખ ખોલે તેમ તેઓ ભારા ભાટે આતુર રહેતા.  
 ૨૪ જથારે તેઓ ઉદાસ થઈ ગયા હોય ત્યારે હું તેમની સામે સિમત આપતો;  
 ભારા આનંદી ચહેરાનું તેજ તેઓ ઉતારી પાડતા નહિ.  
 ૨૫ હતાશ થયેલા ભાણસને દિલાસો આપનાર તરીકે હું તેઓનો ભાર્ગ પસંદ કરતો;  
 હું સરદાર તરીકે બિરાજતો,  
 અને સૈન્યમાં રાજાની જેમ રહેતો.

### ૩૦

૧ પરંતુ હવે જે ભારા કરતાં ઉમરમાં નાના છે જેઓના પિતાઓને હું ભારા ટોળાંના  
 ફૂતરાઓની હરોળમાં પણ ન રાખું તેટલા નીચા ગણતો,  
 તેઓ આજે ભારી હાંસી કરે છે.  
 ૨ હા, જે ભાણસોનું બળ નાશ પામ્યું છે  
 તેઓના બાહુબળથી મને શો લાભ થાય?  
 ૩ દુકાળ તથા ભૂખથી તેઓ લેવાઈ ગયા છે;  
 ઉજ્જવલ તથા વેરાન જગ્યાના અંધકારમાં તેઓ અરણ્યની સૂકી ધૂળ ખાય છે.  
 ૪ તેઓ રણમાં ખારી ભાજુ ચૂંટી કાઢે છે  
 અને છોડનાં મૂળિયાં ખાય છે.  
 ૫ તેઓને મનુષ્યોમાંથી હાંકી કાઠવામાં આવ્યા છે.  
 ચોરની જેમ લોકો તેઓની પાછળ ચીસો પાડે છે.  
 ૬ તેઓ ખીણામાં, ખડકોમાં, ગુફાઓમાં,  
 અને ખાડાઓમાં પડી રહે છે.  
 ૭ તેઓ પશુની જેમ ઝાડીઓમાં બરાડા પાડે છે;  
 તેઓ ઝાડ નીચે સમૂહમાં ભેગા થાય છે.  
 ૮ તેઓ મૂર્ખોનાં સંતાનો હા, અધમ પુરુષોનાં સંતાનો છે.  
 દેશમાંથી તેઓને કાઢી મૂકવામાં આવ્યા હતા.  
 ૯ હવે તે ભાણસો ભારી ભશકરી કરે છે.  
 હું તેઓ મધ્યે કહેવતજીપ બન્યો છું.  
 ૧૦ તેઓ ભારા પ્રત્યે ઘૃણા કરે છે અને ભારી પાસે આવતા નથી.  
 ભારા મોં પર થુંકતાં પણ તેઓ અચકાતા નથી.  
 ૧૧ કેમ કે ઈશ્વરે પોતાની દોરી છોડીને મને દુઃખી કર્યો છે.  
 અને લોકોએ ભારી સામું પોતાનો બધો અંકુશ ગુમાવ્યો છે.  
 ૧૨ ભારી જમણી બાજુએ હુલ્લડખોરો ઉઠે છે;

તેઓ મને દૂર હાંકી કાઢે છે અને  
મારો નાશ કરવા તેઓ ધેરો નાખે છે.  
૧૩ તેઓ રસ્તા તોડી નાખે છે જેથી હું ભાગી ન શકું.  
મારો નાશ કરવામાં તેઓ સફળ થયા છે. તેઓને કોઈની મદદની જરૂર નથી.  
૧૪ તેઓ દીવાલમાં બાકોરં પાડે છે.  
તેઓ તેની આરપાર ધસી જથ છે અને પથ્થરો મારી પર પડે છે.  
૧૫ મારા ભાથે વિનાશ આવી પડ્યો છે.  
તેઓ પવનની જેમ મારા સ્વભાનને ઘસ્તી લઈ જથ છે.  
મારી આબાદી વાદળોની જેમ લોપ ગઈ છે.  
૧૬ હવે મારું જીવન લગભગ ખતમ થઈ ગયું છે  
ઘણાં દુઃખોના દિવસોએ મને ધેરી લીધો છે.  
૧૭ રાત્રી દરમ્યાન મારાં હાડકાંઓને પીડા થાય છે,  
પીડા મને સત્તાવવાનું છોડતી નથી.  
૧૮ મારા અતિ મંદવાડને કારણે મારાં વસ્ત્રો વેરવિખેર થઈ ગયાં છે.  
મારા વસ્ત્રના ગળાની પણી માફક તેઓએ મને દૂંપો દીધો છે.  
૧૯ ઈશ્વરે મને કાદવમાં ફેકી દીધો છે.  
હવે હું ધૂળ તથા રાખ જેવો બની ગયો છું.  
૨૦ હું કાલાવાલા કરું છું, પણ તમે મારું સાંભળતા નથી.  
હું તમારી સમજ આવીને ઊભો છું પણ તમે મારી સામે નજર કરતા નથી.  
૨૧ તમે મારા પ્રત્યે નિષ્કુર થઈ ગયા છો.  
તમે તમારી શક્તિનો ઉપયોગ મને ઈજા પહોંચાડવામાં કરો છો.  
૨૨ તમે મને વાયુમાં ઊંચો કરો છો તમે મને તેની પર સવારી કરાવો છો;  
તમે મને હવાના તોફાનમાં વાદળાની જેમ પિગળાવી નાખો છો.  
૨૩ હું જાણું છું કે તમે મને મૃત્યુમાં,  
એટલે સર્વ સજ્જવોને માટે નિશ્ચિત કરેલા ઘરમાં લઈ જશો.  
૨૪ મુશ્કેલીમાં આવી પડેલો માણસ હાથ લાંબો નહિ કરે?  
તેની પડતીમાં તે મદદને માટે કાલાવાલા નહિ કરે?  
૨૫ શું દુઃખી માનવીઓ માટે મેં આંસુ સાર્યાં નથી?  
કંગાલો માટે મારું હૃદય શું રડી ઊઠ્યું નથી?  
૨૬ મેં ભલાઈની આશા રાખી હતી પણ દુષ્ટતા આવી પડી  
મેં પ્રકાશની આશા રાખી હતી પણ અંધારું આવી પડ્યું.  
૨૭ મારું અંતર ઊકળે છે. દુઃખનો અંત આવતો નથી.  
મારા પર વિપત્તિના દિવસો આવી પડ્યા છે.  
૨૮ હું સ્વર્ણના પ્રકાશ વિના શોક કરતો ફરું છું,  
હું જાહેર સભામાં ઊભો રહીને મદદ માટે બૂમો પાડું છું.  
૨૯ હું શિયાળોનો ભાઈ  
અને શાહૂગોનો સાથી થયો છું.  
૩૦ મારી ચામડી કાળી પડી ગઈ છે અને મારા શરીર પરથી ખરી પડી છે.  
ગરમીથી મારાં હાડકાં બળી જથ છે.  
૩૧ તેથી મારી વીણામાંથી હવે વેદનાના સ્તુર નીકળે છે,  
મારી વાંસળીમાંથી હવે રૂદનનો સ્વર સંભળાય છે.

તો હું કેવી શીતે કોઈ કુમારિકા પર વાસનાભરી નજર કરી શકું?"

૨ માટે ઉપરથી ઈશ્વર તરફથી શો હિસ્સો પ્રાપ્ત થાય,

ઉચ્ચસ્થાનથી સર્વશક્તિમાન પાસેથી વારસો ભણો?

૩ હું વિચારતો હતો કે, વિપત્તિ અન્યાથીઓને માટે હોથ છે,

અને દુષ્ટતા કરનારાઓને માટે વિનાશ હોથ છે.

૪ શું ઈશ્વર મારું વર્તન જોતા નથી

અને મારાં બધાં પગલાં ગણતા નથી?

૫ જો મેં કપટભરેલાં આચરણ કર્યા હોથ,

અને જો મારા પગે કોઈને છેતરવા માટે ઉતાવળ કરી હોથ,

૬ તો મને પ્રાજ્વાનાં માપથી માપવામાં આવે

કે જેથી ઈશ્વર જાણો કે હું નિર્દોષ છું.

૭ જો હું સત્યના માર્ગથી પાછો ફર્યો હોઉં,

જો મારું હૃદય મારી આંખોની લાલસા પાછળ ચાલ્યું હોથ,

અથવા તો જો મારા હાથે કોઈની વસ્તુ આંચકી લીધી હોથ,

૮ તો મારું વાવેલું અનાજ અન્ય લોકો ખાથ;

૯ ખરેખર, ખેતરમાંથી મારી વાવળી ઉખેડી નાખવામાં આવે.

૧૦ જો મારું હૃદય પરસ્પરી પર લોભાયું હોથ,

જો હું મારા પડોશીના દરવાજાએ લાગ જોઈને સંતાઈ રહ્યો હોઉં ,

૧૧ તો પણ મારી પતની અન્ય પુરુષને માટે રક્ષોઈ કરે,

અને તે અન્ય પુરુષની થઈ જાય.

૧૨ કારણ કે તે ભયંકર અપરાધ કહેવાય;

ખરેખર, તે અપરાધ તો ન્યાયાધીશો દ્વારા અસત્ય શિક્ષાને પાત્ર છે.

૧૩ તે તો એક અરિન છે જે તમામ વસ્તુઓને સંભગાવી નાખે છે.

અને મેં જે કંઈ વાવ્યું છે તે સર્વ ભાગી શકે છે.

૧૪ જો મેં મારા દાસ અને દાસીઓના ન્યાય માટેની વિનંતીઓની અવગણના કરી હોથ,

મારૈ તેઓની સાથે તકરાર થઈ હોથ,

૧૫ તો જ્યારે ઈશ્વર મારી સમક્ષ આવીને ઊભા રહેશે ત્યારે હું શું કરીશ?

જ્યારે તે મારો ન્યાય કરવા આવશે, તો હું કેવી શીતે જવાબ આપીશ?

૧૬ કારણ કે, જે ઈશ્વરે મારું સર્જન કર્યું છે તેમણે જ તેઓનું પણ સર્જન કર્યું નથી?

શું તે જ ઈશ્વર સર્વને માતાઓના ગર્ભમાં આકાર આપતા નથી?

૧૭ જો મેં ગરીબોને તેઓની ઇચ્�ા પ્રમાણે આપ્યું ન હોથ,

અથવા જો મેં વિધવાઓને રડાવી હોથ,

૧૮ અને જો મેં મારું ભોજન એકલાએ જ ખાદ્યું હોથ

અને અનાથોને જમવાને આપ્યું ન હોથ

૧૯ પરંતુ તેનાથી ઊલટું, મેં મારી તરણાવસ્થાથી જ તેઓના પિતાની જેમ તેઓની સંભાળ લીધી છે,

અને મેં વિધવાઓને પહેલેથી જ માર્ગદર્શન આપ્યું છે.

૨૦ જો મેં કોઈને પહેરણ વિના નાશ પામતા જોયો હોથ,

અથવા તો ગરીબ માણસને વસ્ત્રો વિનાનો જોયો હોથ;

૨૧ જો તેણે મારી પ્રશંસા ન કરી હોથ,

કારણ કે તેને હુંફાળા રહેવા માટે મારાં ઘેટાંઓનું ઉન ભણ્યું નહિ હોય,  
 ૨૧ જો શહેરના દરવાજાઓમાં બેઠેલાઓને મારા પક્ષના જાણીને  
 અને અનાથો પર મારો હાથ ઉઠાવ્યો હોય,  
 ૨૨ તો મારો હાથ ખબામાંથી ખરી પડો,  
 અને મારા ખબાને તેના જોડાણમાંથી બાંગી નાખવામાં આવે.  
 ૨૩ પણ ઈંઘર તરફથી આવતી વિપત્તિ મારા માટે ભયંકર છે;  
 કેમ કે તેમની બદ્યતાને લીધે, હું આમાંની એકપણ બાબત કરી શકું તેમ નથી.  
 ૨૪ જો મેં મારી ધનસંપત્તિ પર આશા રાખી હોય,  
 અને જો મેં કદ્યું હોય કે, શુદ્ધ સોનું, 'તુ જ મારી એકમાત્ર આશા છે';  
 ૨૫ મારી સંપત્તિને લીધે જો હું અભિમાની થયો હોઉં,  
 કારણ કે મારા હાથે ઘણી સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી છે;  
 ૨૬ જો મેં પ્રકાશતા સૂર્યને જોયો હોય,  
 અથવા તેજસ્વી ચંદ્રને જોયો હોય,  
 ૨૭ અને જો મારું હૃદય છૂપી શીતે લોભાયું હોય  
 અને તેથી મારા મુખે તેની ઉપાસના કરતા હાથને ચુંબન કર્યું હોય,  
 ૨૮ તો આ પણ એક અપરાધ છે કે ન્યાયાધીશ મારફત શિક્ષાને પાત્ર છે,  
 જો મેં ઉચ્ચસ્થાને બિરાજનાર ઈંઘરનો ઇનકાર કર્યો હોય.  
 ૨૯ જો મેં મને ધિક્કારનારાઓના વિનાશ પર આનંદ કર્યો હોય  
 અથવા જ્યારે નુકસાન થયું હોય ત્યારે મેં પોતાને અભિનંદન પાઠવ્યાં હોય,  
 ૩૦ તેથી ઊલટું ખરેખર, તો મેં મારા મુખને મારા દુષ્ખનોને શાપ આપવાનું  
 અને તેઓ મરણ પામે તે ઇચ્છવાનું પાપ થવા દીધું નથી.  
 ૩૧ જો મારો ખોરાક ખાઈને ટૂપ્ત થયો ન હોય  
 એવો એક પણ માણસ મળી આવે એવું મારા તંબુના માણસોએ શું કદી કદ્યું છે?'  
 ૩૨ પરદેશીને શહેરના ચોકમાં રહેવું પડતું નહતું;  
 તેને બદલે, હું મુસાફરને માટે મારા ઘરના દરવાજા હંમેશા ખુલ્લા રાખતો હતો.  
 ૩૩ જો મેં મારાં પાપો છુપાવીને,  
 માનવજાતની જેમ જો મારાં અપરાધો મારી અંદર સંતાદ્યા હોય  
 ૩૪ અને મોટા જનસમુદ્દાયથી ડરીને,  
 અને કુટુંબના તિરસ્કારથી ડરીને  
 હું મારા ઘરની અંદર છાનોમાનો બેસી રહ્યો હોઉં અને ઘરમાંથી બહાર ગયો ન  
 હોઉં....  
 ૩૫ અરે જો કોઈ મારી વાત સાંભળું હોત તો કેવું સારું!  
 જુઓ, આ મારું ચિન્હન છે; સર્વશક્તિમાન મને ઉત્તર દો.  
 જો મારા પ્રતિવાદીએ અપરાધનો આરોપ લખ્યો હોત તો કેવું સારું!  
 ૩૬ તો હું સાચે જ તેને મારે ખબે ઉંચકી લેત;  
 હું તેને રાજમુગટની જેમ પહેરત.  
 ૩૭ મેં મારાં પગલાં તેની સમક્ષ જાહેર કર્યા હોત;  
 તો હું બરોસાપાત્ર થઈને મારું ભાથું ઊચુ રાખીને તેની સમક્ષ હાજર થાત.  
 ૩૮ જો કદાપિ મારી જમીન મારી વિલંઘ પોકારે,  
 અને તે જમીનના ચાસ બેગા થઈને રડતાં હોય,  
 ૩૯ જો મેં તેની ઊપજ પૈસા આપ્યા વિના ખાધી હોય  
 અથવા તેના માલિકોનો જીવ મારાથી ગુમાવ્યો હોય,  
 ૪૦ તો મારી જમીનમાં ઘઉંને બદલે કાંટા ઉત્પન્ન થાય

અને જવને બદલે ધાસ ઉત્પણ્ણ થાય."

અહીંથાં અયૂબના શર્દો સમાપ્ત થાય છે.

### ૩૨

<sup>૧</sup> પછી આ ત્રણ મિત્રોએ અયૂબને જવાબ આપવાનું બંધ કર્યું, કારણ કે અયૂબ તેની પોતાની નજરમાં ન્યાયી હતો. <sup>૨</sup> પછી ચામના ફુટુંબના બારાકેલ બુર્ગીના દીકરા અલીહુને અયૂબ પર ગુસ્સે આવ્યો; કારણ કે અયૂબે ઈશ્વર કરતાં પોતાને ન્યાયી જાહેર કર્યો હતો.

<sup>૩</sup> અલીહુને તેના ત્રણ મિત્રો પ્રત્યે પણ કોધ આવ્યો, કારણ કે તેઓ અયૂબની વાતોનો જવાબ આપી શક્યા નહોતા, તેમ છતાં તેઓએ અયૂબને દોષિત જાહેર કર્યો. <sup>૪</sup> હવે અલીહું અયૂબ સાથે વાર્તાલાપ કરવાની રાહ જોઈ રહ્યો હતો, કારણ કે અન્ય લોકો તેના કરતા વરીલ હતા. <sup>૫</sup> તેમ છતાં જ્યારે અલીહુએ જોથું કે તે ત્રણોની પાસે કોઈ જવાબ નથી, ત્યારે તેને વધારે ગુસ્સો આવ્યો.

<sup>૬</sup> બારાકેલ બુર્ગીના દીકરા અલીહુએ જવાબ આપતાં કર્યું કે,  
“હું તરણ છું, અને તમે ધણા વૃદ્ધ છો.

તે માટે હું ચૂપ રહ્યો અને મારો અભિપ્રાય તમને જણાવવાની મેં હિંમત કરી નહિ.”

<sup>૭</sup> મેં કર્યું, “દીર્ઘ આયુષ્યવાળાઓએ બોલવું જોઈએ;  
અને દીર્ઘ આયુષ્યવાળાઓએ ડહાપણ શીખવવું જોઈએ.

<sup>૮</sup> પણ માણસમાં આત્મા રહેલો છે;  
અને સર્વશક્તિમાન ઈશ્વરનો શ્વાસ લોકોને સમજણ આપે છે.

<sup>૯</sup> મહાન લોકો જ બુદ્ધિમાન હોય છે તેવું નથી,  
અથવા વૃદ્ધ લોકો જ ન્યાય સમજે છે તે પ્રમાણે હ્રમેશા હોતું નથી.

<sup>૧૦</sup> તે માટે હું કહું છું કે, ‘મને સાંભળો;  
હું પણ તમને મારું ડહાપણ જાહેર કરીશ’.

<sup>૧૧</sup> જુઓ, જ્યારે તમે વિચારતા હતા કે શું બોલવું;  
મેં તમારા શર્દોની રાહ જોઈ

અને મેં તમારી દલીલો સાંભળી.

<sup>૧૨</sup> ખરેખર, મેં તમને દ્યાનથી સાંભળા,  
પણ, જુઓ, તમારામાંનો કોઈ પણ અયૂબને ખાતરી કરાવી શક્યો નહિ

અને તેને જવાબમાં પ્રત્યુત્તર પણ આપી શક્યો નહિ.

<sup>૧૩</sup> સાવયેત રહેજો અને એવું ન કહેતા કે, ‘અમને ડહાપણ પ્રાપ્ત થયું છે!’  
ઈશ્વર અયૂબને હરાવશે; સામાન્ય માણસ કંઈ કરી શકે નહિ.

<sup>૧૪</sup> અયૂબે મારી સાથે દલીલ કરી નથી,  
તેથી હું તમારા શર્દોથી તેને સામો જવાબ આપીશ નહિ.

<sup>૧૫</sup> આ ત્રણ માણસો સ્તરથી થઈ ગયા; તેઓ અયૂબને જવાબ આપી શક્યા નહીં.  
તેઓની પાસે બોલવાને કોઈ શર્દો રહ્યા નથી.

<sup>૧૬</sup> કારણ કે તેઓ શાંત ઊભા છે અને જવાબ આપતા નથી,  
તેઓ વાત કરતા નથી તેથી શું હું રાહ જોઈ બેસી રહું?

<sup>૧૭</sup> ના, હું પણ જવાબમાં મારો અભિપ્રાય આપીશ;  
હું તેઓને મારા વિચારો જાહેર કરીશ.

<sup>૧૮</sup> મારી પાસે કહેવાને ધણી બાબતો છે;  
મારો આત્મા મને ફરજ પાડે છે.

૧૯ જુઓ, હું નવી દ્રાક્ષારસના ભશક જેવો છું કે જે હજુ ખોલી ન હોય; તેવું મારું મન છે,  
નવા ભશકની જેમ તે ફાટવાની તૈયારીમાં છે.  
૨૦ હું બોલીશ જેથી મારું મન સ્વસ્થ થાય;  
હું મારા મુખે જવાબ આપીશ.  
૨૧ હું પક્ષપાત કરીશ નહિં;  
અથવા હું કોઈ પણ માણસને ખુશામતનો જિતાબ આપીશ નહિં.  
૨૨ કેમ કે મને ખુશામત કરતાં આવડતું નથી;  
જો હું એમ કરું તો, સર્જનહાર ઈશ્વર મારો જલદી નાશ કરે.

## 33

૧ હવે, હે અયૂબ, હું જે કહું તે કૃપા કરીને સાંભળ;  
મારા સર્વ શબ્દો પર લક્ષ આપ.  
૨ જો, હવે મેં મારું મુખ ખોલ્યું છે;  
મારા મુખમાં મારી જીબ બોલવાની તૈયારીમાં છે.  
૩ મારા શબ્દો મારું અંતઃકરણ પ્રગટ કરશે;  
, મારા હોઠો જાણો છે કે જે સત્ય છે તે જ હું બોલીશ.  
૪ ઈશ્વરના આત્માએ મને ઉત્પન્ન કર્યો છે;  
સર્વશક્તિમાનનો શ્વાસ મને જીવન આપે છે.  
૫ જો તારાથી શક્ય હોય, તો તું મને જવાબ આપ;  
ઊભો થઈ જ અને તારી દલીલો મારી સામે રજૂ કર.  
૬ જુઓ, આપણે બજ્જે ઈશ્વરની નજરમાં સમાન છીએ;  
મને પણ માટીમાંથી જ ઉત્પન્ન કરવામાં આવ્યો છે.  
૭ જો, તારે મારાથી કરવાની જરૂર નથી,  
અથવા મારું દબાણ તને ભાડે પડશે નહિં.  
૮ નિશ્ચે તેં મારા સંભાળતાં કર્યું છે;  
, મેં તને એવા શબ્દો કહેતા સાંભળ્યો છે,  
૯ 'હું શુદ્ધ અને અપરાધ વિનાનો છું;  
હું નિર્દોષ છું અને મારામાં કોઈ પાપ નથી.  
૧૦ જો, ઈશ્વર મારા પર હુમલો કરવાની તક શોધે છે;  
તેઓ મને તેમના એક દુશ્મન સમાન ગણે છે.  
૧૧ તે મારા પગોને હેડમાં મૂકે છે;  
તે મારા સર્વ માર્ગોની સંભાળ રાખે છે.'  
૧૨ જો, હું તને જવાબ આપીશ કે:  
ઈશ્વર માણસ કરતાં ભહાન છે માટે તારે તે કહેવું યોગ્ય નથી.  
૧૩ "તું શા માટે તેમની જાથે બાથ બીડે છે?"  
કારણ કે તેઓ પોતાનાં કાર્યો વિષે મહિતી આપતા નથી.  
૧૪ કેમ કે ઈશ્વર એક વાર બોલે છે  
હા, બે વાર બોલે છે, છતાં પણ માણસ તે બાબત પર ધ્યાન આપતો નથી.  
૧૫ જ્યારે માણસો ગાઢ નિદ્રામાં હોય કે,  
પથારી પર ઉંઘતા હોય,  
સ્વર્ણમાં અથવા ચાતના સંદર્શનમાં હોય ત્યારે,  
૧૬ ઈશ્વર માણસોના કાન ઉઘાડે છે,

અને તેઓને ચેતવણીથી ભયભીત કરે છે,  
 ૧૭ અને આ મુજબ માણસને તેના પાપી ધ્યેયોથી અટકાવે,  
 અને તેને અહૂકારથી દૂર કરે.  
 ૧૮ ઈશ્વર લોકોના જીવનોને ખાડામાં પડતા અટકાવે છે,  
 અને તેઓનાં જીવનને નાશ પામતા બચાવે છે.

૧૯ તેમ છતાં માણસને પથારીમાં થતા દૂઃખથી,  
 અને તેનાં હાડકામાં વેદના આપીને તેમને સમજાવે છે.  
 ૨૦ તેથી તેનું જીવન બોજનથી,  
 અને તેનો આત્મા સ્વાદિષ્ટ બોજનથી પણ કંટાળી જાય છે.  
 ૨૧ તેનું શરીર સુકાઈ જાય છે અને અદ્દશ્ય થઈ જાય છે;  
 તેનાં હાડકાં દેખાતાં ન હતાં તે હવે દેખાઈ આવે છે.  
 ૨૨ ખરૈખર, તેનો આત્મા કબરની પાસે છે,  
 અને તેનું જીવન નાશ કરનારાઓની નજુક છે.  
 ૨૩ માણસને શું કરવું સારું છે તે બતાવવાને,  
 હજરો દૂતોમાંથી એક દૂત,  
 મદ્દયસ્થી તરીકે તેની સાથે હોય,  
 ૨૪ અને તે દૂત તેના પર દયાળું થઈને ઈશ્વરને કહે છે કે,  
 'આ માણસને કબરમાં જતાં અટકાવો;  
 કારણ કે, તેના બચાવ કરવાની રકમ મને મળી છે,'  
 ૨૫ ત્યારબાદ તેનું શરીર નાના બાળક કરતાં શુદ્ધ થઈ જશે;  
 અને તે પાછો તેની યુવાનીના દિવસો પ્રાપ્ત કરશે.  
 ૨૬ તે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરશે અને ઈશ્વર તેને કૃપા આપે છે,  
 અને તે ઈશ્વરનું મુખ જોઈને આનંદ કરે છે.  
 અને ઈશ્વર તે માણસને તેની પ્રામાણિકતા પાછી આપે છે.  
 ૨૭ ત્યારે તે માણસ અન્ય લોકોની સમક્ષ સ્તુતિ કરશે અને કહેશે કે,  
 મેં પાપ કર્યું હતું અને જે સત્ય હતું તેને વિપરીત કર્યું હતું,  
 પણ મારા પાપ પ્રમાણે મને સજા કરવામાં આવી નહિં.  
 ૨૮ 'ઈશ્વરે મને મોતના મુખમાંથી બચાવ્યો છે;  
 અને હવે હું ફરીથી જીવનનો આનંદ માણી શકીશ.'

૨૯ જુઓ, ઈશ્વર આ બધી બાબતો માણસો સાથે કરે છે,  
 જે વાર, હા, પ્રણ વાર પણ તે એમ જ વર્તે છે,  
 ૩૦ તેઓ તેનું જીવન કબરમાંથી પાછું લાવે છે,  
 જેથી તેને જીવનનો પ્રકાશ પ્રાપ્ત થાય.  
 ૩૧ હે અયૂબ, હું જે કહું તે દયાનથી સાંભળ;  
 તું શાંત રહે અને હું બોલીશ.  
 ૩૨ પણ જો તારે કંઈ કહેવું હોય, તો મને જવાબ આપ;  
 બોલ, કારણ કે, હું તને નિર્દોષ જહેર કરવા માગું છું.  
 ૩૩ જો, નહિતો મારું સાંભળ;  
 શાંત રહે અને હું તને જ્ઞાન શીખવીશ."

## ૩૪

૧ અલીહૂઅ બોલવાનું ચાલુ રાખતાં કર્યું કે:

૨ “હે શાણા માણસો, તમે ભારા શબ્દો સાંભળો;  
 અને હે જ્ઞાનીઓ, તમે ભારી વાતો પર ધ્યાન આપો.”  
 ૩ જેમ જુબ અજ્ઞના સ્વાદને પારખી શકે છે  
 તેમ કાન પણ શબ્દોને પારખી શકે છે.  
 ૪ આપણે પોતાને ભાટે શું સાચું છે તે પસંદ કરીએ  
 આપણે પોતાનામાં સાચું શું છે તેની શોધ કરીએ.  
 ૫ કારણ કે અથૂબે કલ્યું છે કે, ‘હું ન્યાયી છું,  
 અને ઈશ્વરે ભારો હક લઈ લીધો છે.  
 ૬ હું ન્યાયી છું છતાં હું જૂઠાબોલા તરીકે ગણાઉં છું.  
 ભારા જ્ઞમ જીવલેણ છે; છતાં પણ હું પાપ વિનાનો છું.’  
 ૭ અથૂબના જેવો ભાણસ કોણા છે,  
 કે જે ધિક્કારને પાણીની જેમ સરળતાથી પીએ છે,  
 ૮ તે દુષ્ટતા કરનારા લોકોની સંગતમાં રહે છે,  
 અને તે દુષ્ટ લોકોની સાથે ફરે છે.  
 ૯ તેણે કલ્યું છે કે, ‘ઈશ્વર જે ઇચ્છે છે તે કરવામાં  
 ભાણસને કોઈ ફાયદો નથી.’

૧૦ તેથી હે શાણા ભાણસો, ભાચું સાંભળો:  
 ઈશ્વર કદાપિ કંઈ ખોટું કરે જ નહિ;  
 અને સર્વશક્તિમાન કદાપિ કંઈ અનિષ્ટ કરે જ નહિ.  
 ૧૧ કારણ કે તે વ્યક્તિને તેના કામ પ્રમાણે બદલો આપે છે;  
 તેઓ દરેક ભાણસને તેનો બદલો આપશે.  
 ૧૨ ખરેખર, ઈશ્વર દુષ્ટતા કરશે જ નહિ,  
 અથવા સર્વશક્તિમાન કદાપિ અન્યાય કરે નહિ.  
 ૧૩ કોણો તેમને પૂઢ્યીની જવાબદારી આપી છે?  
 કોણો તેમને દરેક વસ્તુઓ પર સત્તા આપી છે?  
 ૧૪ જો તે ભાત્ર પોતાના જ ઇચ્છા પાર પાડે  
 જો ઈશ્વર પોતાનો આત્મા અને જ્ઞાસ પૂઢ્યી પરથી લઈ લે,  
 ૧૫ તો સર્વ ભાણસો નાશ પામે;  
 અને ભાણસ જત ફરી પાછી ધૂળ ભેગી થઈ જાય.

૧૬ જો તમારામાં સમજશક્તિ હોય તો, મને સાંભળો;  
 ભારા શબ્દો ધ્યાનમાં રાખો.  
 ૧૭ જે ન્યાયને ધિક્કારે, તે શું કદી રાજ કરી શકે?  
 ઈશ્વર જે ન્યાયી અને પરાક્રમી છે, તેમને શું તું દોષિત હરાવીશ?  
 ૧૮ ઈશ્વર કદી રાજને કહે છે કે, ‘તું નકામો છે,’  
 અથવા રાજકુમારોને કહે છે કે, ‘તમે દુષ્ટ છો?’  
 ૧૯ ઈશ્વર અધિકારીઓ પર પક્ષપાત કરતા નથી  
 અને ધનવાનોને ગરીબ લોકો કરતાં વધારે ગણતા નથી,  
 કારણ કે તેઓ સર્વ તેમના હાથે સર્જયેલા છે.  
 ૨૦ એક ક્ષણમાં તેઓ મૃત્યુ પામશે;  
 મધાતે લોકો ધૂજશે અને નાશ પામશે;  
 મહાન લોકો અદ્રશ્ય થઈ જાય છે, પણ ભાણસોના હાથથી નહિ.

- ૨૧ કારણ કે, ઈશ્વરની નજર માણસની ચાલચલગત પર હોય છે;  
તે તેની સધારી વર્તણૂક જુએ છે.
- ૨૨ દુષ્ટ માણસને સંતારી શકે એવો કોઈ  
પડદો કે અંધકાર નથી.
- ૨૩ કેમ કે ઈશ્વરને લોકોની પરીક્ષા કરવાની જરૂર નથી;  
કોઈ માણસને તેમના ન્યાયાસન સમક્ષ જવાની જરૂર નથી.
- ૨૪ ઈશ્વર શક્તિશાળી લોકોને પણ ભાંગે છે કેમ કે તેઓના ભાર્ગો એવા છે કે તેને  
માટે વધારાની તપાસ કરવાની જરૂર નથી;  
તેઓ તેમને સ્થાને અન્યને નિયુક્ત કરે છે.
- ૨૫ આ પ્રમાણે તેઓનાં કામોને પારખે છે;  
તેઓ રાતોરાત એવા પાયમાલ થાય છે કે તેઓ નાશ પામે છે.
- ૨૬ દુષ્ટ લોકો તરીકે તેઓને તેઓનાં દુષ્ટકૃત્યોને લીધે ખુલ્લી ચીતે સજા કરે છે
- ૨૭ કેમ કે તેઓ તેમને અનુસરવાને બદલે પાછા હઠી ગથા છે  
અને તેમના ભાર્ગને અનુસરવાનો ઇનકાર કરે છે.
- ૨૮ આ પ્રમાણે તેઓએ ગરીબોનો પોકાર ઈશ્વર સુધી પહોંચાયો છે;  
તેમણે દુષ્ટિઓનું રૂદન સાંભળ્યું છે.
- ૨૯ જયારે તે શાંત રહે છે ત્યારે કોણ તેમને દોષિત ઠરાવી શકે છે?  
પણ જો તે પોતાનું મુખ સંતાડે તો કોણ તેમને જોઈ શકે?
- તે પ્રજા અને રાષ્ટ્ર પર સમાન રીતે રાજ કરે છે,
- ૩૦ કે જેથી અધર્મી માણસ સત્તા થલાવે નહિં,  
એટલે લોકોને જગ્યામાં ફસાવનાર કોઈ હોય નહિં.
- ૩૧ શું કોઈએ ઈશ્વરને એમ કદિયું છે કે,  
'હું નિશ્ચે ગુનેગાર છું, પણ હવેથી હું પાપ કરીશ નહિં';
- ૩૨ હું જે સમજતો નથી તેનું મને શિક્ષણ આપ;  
મેં પાપ કર્યું છે પણ હવેથી હું પાપ કરીશ નહિં.'
- ૩૩ તું ઈશ્વરનો ઇનકાર કરે છે એટલે શું તને લાગે છે કે ઈશ્વર તે માણસનાં પાપને  
બદલે તેને સજા કરશે?
- એ નિર્ણય તારે લેવાનો છે, મારે નહિં.  
માટે જે કંઈ તું જણો છે તે કહે.
- ૩૪ ડાટ્યો માણસ મને કહેશે,  
ખરેખર, દરેક જ્ઞાની માણસ મને સાંભળે છે તે કહેશે,
- ૩૫ 'અયૂબ જ્ઞાન વગર બોલે છે;  
તેના શબ્દો ડહાપણ વિનાના છે.'
- ૩૬ દુષ્ટ માણસ જેવો જવાબ આપવાને લીધે અયૂબની  
અંત સુધી કસોટી કરવામાં આવે તો કેવું જાણ!
- ૩૭ "કેમ કે તે પોતાનાં પાપોમાં બટવાખોરીનો ઉમેરો કરે છે;  
તે આપણી મધ્યે અપમાન કરીને તાળીઓ પાડે છે;  
તે ઈશ્વરની વિરુદ્ધ લાંબી વાતો કરે છે."

### ૩૫

- ૧ અલીહુંએ બોલવાનું ચાલુ રાખતા કદિયું કે,  
૨ તું એમ ધારે છે કે, તું નિર્દોષ છે?  
તું એમ કહે છે કે, 'ઈશ્વર કરતા મારું ન્યાયીપણું અધિક છે?'  
૩ તું એમ ભાને છે કે, 'હું ન્યાયી છું તો તેનાથી મને શો ફાયદો?

મેં પાપ કર્યું હોત તો તેના કરતા વધારે મને શો ફાયદો?'  
 ૪ હું તને તથા તારા મિત્રોને,  
 જવાબ આપીશ.  
 ૫ ઊંઘે આકાશમાં જો;  
 વાદળાં જો, જે તારા કરતાં કેટલા ઊંઘા છે?  
 ૬ જો તમે પાપ કર્યું છે, તો તેમાં તમે ઈશ્વરને કેવી શીતે નુકશાન પહોંચાડો છો?  
 જો તારા અપરાધો પુષ્કળ વધી જાય, તો તેની વિલંબ તું શું કરે છે?  
 ૭ જો તું ન્યાયી હોય, તો તું તેમને શું આપી દે છે?  
 તેઓને તારી પાસેથી શું ભળવાનું છે?  
 ૮ તારી દુષ્ટતા બીજા ભાગસને નુકશાન કરે છે, જેમ તું પણ ભાગસ છે તેમ.  
 પણ તારા ન્યાયીપણાથી બીજા ભાગસનાં દીકરાને ફાયદો થાય છે.  
 ૯ જુલમની વૃદ્ધધિથી લોકો રૂદન કરે છે;  
 તેઓ ભળવાન લોકો પાસે મદદને માટે બૂમ પાડે છે  
 ૧૦ પણ કોઈ એમ કહેતું નથી, 'મારા સર્જનહાર ઈશ્વર કચાં છે,  
 જે મને રાત્રે ગાયન આપે છે,  
 ૧૧ જેમણે આપણને પૃથ્વી પરના પશુઓ કરતાં,  
 અને આકાશના પક્ષીઓ કરતા વધારે સમજદાર બનાવ્યા છે?'  
 ૧૨ તેઓ પોકાર કરે છે,  
 પણ દુષ્ટ ભાગસનાં અભિમાનને કારણે કોઈ તેમને સાંભળતું નથી.  
 ૧૩ નિશ્ચે ઈશ્વર દભીઓની માંગણીઓ સાંભળશે નહિ;  
 સર્વશક્તિમાન તેઓ તરફ દ્યાન આપશે નહિ.  
 ૧૪ તું કહે છે કે, તું તેમને જોતો નથી, ત્યારે તેઓ તારું સાંભળશે નહિ. એ કેટલું શક્ય  
 છે,  
 તારી સર્વ બાબતો તેમની સમક્ષ છે માટે તું તેમની રાહ જો!  
 ૧૫ તું કહે છે કે, ઈશ્વર કોઈને કોધમાં સજ કરતા નથી ત્યારે તેઓ તારું સાંભળશે  
 નહિ. એ કેટલું શક્ય છે.  
 અને તેઓ લોકોના અભિમાનની કદર કરતા નથી.  
 ૧૬ "તેથી અયૂબ, તેની અર્થ વગરની વાતો કરે છે;  
 અને તે અજ્ઞાની શબ્દો ઉચ્ચારે છે."

### ૩૬

૧ અલીહુંએ બોલવાનું ચાલુ ચાખતાં કલયું કે,  
 ૨ "મને થોડો વધારે સમય બોલવા દો, અને હું તને બતાવીશ  
 કારણ કે હું ઈશ્વરના પક્ષમાં થોડા વધુ શબ્દો કહેવા ભાગું છું."  
 ૩ હું દુરથી ડહાપણ લાવીને;  
 મારા સર્જનહાર ઈશ્વર ન્યાયી છે તે હું સાખિત કરીશ.  
 ૪ હું તને જણાવું છું કે તે ખરેખર સત્ય છે  
 કેમ કે જે સંપૂર્ણ જ્ઞાની છે તે તારી સાથે છે.  
 ૫ જુઓ, ઈશ્વર સર્વશક્તિમાન છે, અને તે કોઈનો પણ તિરસ્કાર કરતા નથી;  
 તે મહા બૃદ્ધધિમાન અને વિદ્ધાન છે.  
 ૬ તેઓ દુષ્ટોને સાચવતા નથી,  
 પણ ગરીબોના હિતમાં સારું કરે છે.  
 ૭ ન્યાયી ભાગસ પરથી તેઓની દ્રષ્ટ દૂર કરતા નથી,

પણ તેથી વિપરીત, તે તેઓને રાજાઓની સાથે સિંહાસન પર બેસાડે છે,  
અને તેઓ સદા ઉચ્ચસ્થાન પર રહે છે.  
 ૯૪ જો, જેથી કરીને તેઓને સાંકળોએ બાંધવામાં આવ્યા છે,  
અને તેઓ વિપત્તિમાં સપડાયા છે,  
 ૯૫ તેઓએ શું કર્યું છે તે તેઓને જણાવશે,  
 કે તેઓએ કરેલા અપરાધો અને કેવી રીતે અહુકારથી વટર્યા છે.  
 ૧૦ તે તેઓના અપરાધોથી પાછા ફરવાનો આદેશ આપશે,  
અને શિક્ષણ તરફ તેઓના કાન ઉધાડશે.  
 ૧૧ જો તેઓ તેમનું સાંભળીને તેમની સેવા કરશે તો,  
તેઓ આથુધ્યના દિવસો સમૃદ્ધિમાં પસાર કરશે,  
તેઓના જીવનનાં વર્ષો સંતોષથી બરેલાં થશે.  
 ૧૨ પરંતુ જો, તેઓ તેમનું સાંભળશે નહિ તો,  
તેઓ અજ્ઞાનતામાં જ ભરણ પામશે અને તેઓનો નાશ થશે.  
 ૧૩ જેઓ નાસ્તિક છે તેઓ પોતાના હૃદયમાં ગુસ્સો બેગો કરે છે;  
 ઈશ્વર તેઓને શિક્ષા કરે છે તેમ છતાં તેઓ મદદને માટે પ્રાર્થના કરતા નથી.  
 ૧૪ તેઓ તરણાવર્થામાં ભરણ પામશે;  
 અને કૃપા વિના તેઓના જીવનો નાશ પામશે.  
 ૧૫ ઈશ્વર દુઃખીઓને તેઓના દુઃખમાંથી છોડાવે છે;  
 અને તે તેઓને જુલમ દ્વારા સાંભળતા કરે છે.  
 ૧૬ નિશ્ચે, તે તને વિપત્તિમાંથી બહાર લાવ્યા છે.  
 જ્યાં સંકટ ન હોય તેવી વિશાળ જગ્યામાં લઈ જથ છે  
 અને તને ખાવાને માટે પુષ્ટ પ્રમાણમાં ખોરાક પીરદથ્યો છે.  
 ૧૭ તને એક દુષ્ટ વ્યક્તિત્વની જેમ સજા થઈ છે;  
 ન્યાયાસન અને ન્યાયે તને પક્ષયો છે.  
 ૧૮ હવે તમે સાવધ રહેજો, જેથી સમૃદ્ધિ તમને ફોસલાવે નહિ;  
 અને મોટી લાંચ તને ન્યાય કરવાથી પાછો રાખે નહિ.  
 ૧૯ શું તારી અઢણક સંપત્તિ તને સંકટથી દૂર રાખી શકે છે,  
 અથવા તારી બધી શકિત તને મદદ કરી શકે છે?  
 ૨૦ અન્યાની વિલઘ પાપ કરવાને રાશીની ઇચ્છા ન કર,  
 કે જગાદે લોકો પોતાની જગ્યાએ નાશ પામે છે.  
 ૨૧ સાવધ રહેજે, પાપ કરવા તરફ ન ફર,  
 કારણ કે તને સંકટમાંથી પસાર કરાવ્યો છે કે જેથી તું પાપ કરવાથી દૂર રહે.  
 ૨૨ જુઓ, ઈશ્વર તેમનાં સામથ્ય દ્વારા મહિમાવાન થાય છે;  
 તેમના જેવો ગુરુ કોઈ છે?  
 ૨૩ તેમણે શું કરવું એ કોઈ તેમને કહી શકે ખણ?  
 અથવા કોણ તેમને કહી શકે છે કે, 'તમે અન્યાય કર્યો છે?'  
 ૨૪ તેમનાં કાર્યોની સ્તુતિ કરવાનું યાદ રાખ,  
 લોકોએ ગાયનો ભારફે તેમની સ્તુતિ કરી છે.  
 ૨૫ ઈશ્વરે જે કંઈ કર્યું છે તે સર્વએ નિહાશ્યું છે,  
 પણ તેઓએ તે કાર્યો દૂરથી જ જોયાં છે.  
 ૨૬ જુઓ, ઈશ્વર મહાન છે, આપણે તેમને સંપૂર્ણપણે સમજુ શકતા નથી;  
 તેમનાં વર્ષોની સંખ્યા અગણિત છે.  
 ૨૭ તેઓ પાણીનાં ટીપાં ઊંચે લઈ જથ છે

અને તેનું ઝાકળ અને વરાળ વરસાદમાં ઝપાંતર કરે છે,  
 ૨૮ તે વાદળોમાંથી પૂઢવી પર વર્ષે છે,  
 અને મનુષ્યો પર પુષ્કળતામાં વરસાવે છે.  
 ૨૯ ખરૈખર, વાદળોનો વિસ્તાર કેટલો છે  
 અને તેનાં ગગનમંડપમાં ગર્જનાઓ કેવી રીતે થાય છે તેને કોણ સમજુ શકે?  
 ૩૦ જુઓ, તેઓ પૂઢવી પર વીજળી ફેલાવે છે  
 અને મહાસાગરને અંધકારથી ટાંકી દે છે.  
 ૩૧ આ રીતે ઈશ્વર લોકોને ખવડાવે છે,  
 અને તેઓને ભરપૂર ખોરાક પૂરો પાડે છે.  
 ૩૨ તેઓ પોતાના હાથથી વીજળીને પકડે છે,  
 અને તેને પાડવાની હોથ ત્યાં પડવાને આજા કરે છે.  
 ૩૩ તેઓની ગર્જના લોકોને આવનાર તોફાન વિષે શેતવણી આપે છે:  
 તે જાનવર દ્વારા પણ સમાચાર પહોંચાડે છે કે તોફાન નજુક આવી રહ્યું છે.

### ૩૭

૧ નિશ્ચે માલં હૃદય દ્ખૂજે છે;  
 તે તેની જગ્યાએથી ખસી જાય છે.  
 ૨ તેમના મુખમાંથી નીકળતા અવાજ,  
 દ્યાનથી સંભળો.  
 ૩ આખા આકાશને તે વીજળીથી ઝગકાવે છે,  
 અને પૂઢવીની દરેક દિશાઓ સુધી મોકલે છે.  
 ૪ તેમની પાછળ અવાજ થાય છે;  
 તે ગર્જનાથી તેમની ભરથતાનો અવાજ કરે છે;  
 જયારે વીજળી ચમકે છે, ત્યારે તેમનો અવાજ સંભળાય છે.  
 ૫ ઈશ્વર અદભુત રીતે તેમનો અવાજ કરે છે;  
 તેમનાં મહાન કૃત્યો આપણે સમજુ શકતા નથી.  
 ૬ તેમણે બરફને કર્યું, 'પૂઢવી પર પડો'  
 તે ૭ રીતે વરસાદને વરસવાનું,  
 અને 'પૂઢવી પર મુશળધાર વરસાદ આપવાની આજા કરે છે.'  
 ૮ આ રીતે તેઓ સર્વ ભાણસોને કામ કરતા અટકાવે છે,  
 કે જેથી તેમનું સર્જન કરેલા લોકો તેમનું પરાક્રમ સમજે.  
 ૯ ત્યારે પશુઓ સંતાઈ જાય છે  
 અને તેઓની ગુફામાં ભરાઈ જાય છે.  
 ૧૦ દક્ષિણ દિશામાંથી ચક્કવાત આવે છે,  
 અને ઉત્તર દિશામાંથી ઠંડા પવન સાથે ઠંડી આવે છે.  
 ૧૧ ઈશ્વરના જ્વાસથી હિંમ થાય છે;  
 અને સમુક્રો ધાતુની માફક થીજુ જાય છે.  
 ૧૨ ખરૈખર, તે ભારે વાદળોને પાણીથી ભરી દે છે;  
 અને વાદળોમાં તે વીજળીઓને ચમકાવે છે.  
 ૧૩ તેઓ વાદળોને આખી પૂઢવી પર ચારેતરફ વિખેરી નાખે છે,  
 જેમ તેઓને આજા આપવામાં આવે છે તે પ્રમાણે કરે છે.  
 ૧૪ લોકોને શિક્ષા કરવા સારુ, તો કોઈ સમયે તેમની પૂઢવીને ભાટે,  
 અને કોઈ સમયે કરારના વિશ્વાસુપણાના કાર્યને ભાટે, ઈશ્વર આ પ્રમાણે સર્વ થવા  
 દે છે.

૧૪ હે અયૂબ, આ વાત પર લક્ષ આપ;  
જરા થોભ અને ઈશ્વરનાં આશ્રયકારક કાર્યોનો વિચાર કર.  
૧૫ ઈશ્વર વાદળોને કેવી રીતે નિયંત્રણમાં રાખે છે,  
અને વાદળોમાંથી વીજળીને કેવી રીતે ચમકાવે છે એ શું તું જાણતો નથી?  
૧૬ વાદળો કેવી રીતે હવામાં સમતોલ રહે છે,  
જે ડહાપણમાં સંપૂર્ણ છે અને ઈશ્વરનાં આશ્રયકારક કાર્યો, તે શું તું જાણે છે?  
૧૭ તને જ્યારે પરસેવો થાય ત્યારે તારાં વસ્ત્રો તારી ચામડીને ચોટી જાય છે.  
અને જ્યારે દક્ષિણ દિશામાંથી હુંશાળો પવન વાય છે ત્યારે બધું શાંત અને સૂભકાસ  
થઈ જાય છે તે શું તું સમજે છે?  
૧૮ જેમ તેમણે આકાશ વિસ્તાર્યા છે તેમ, તમે કરી શકો છો?  
આકાશને ચમકતા કરેલા પિતાળી જેમ ચમકીલુ બનાવી શકો છો?  
૧૯ અમારે શું કહેવું તે અમને શીખવ,  
કારણ કે અમે અમારા મનના અંધકારને લીધે તેમની સાથે દલીલો કરી શકતા નથી.  
૨૦ શું હું ઈશ્વરને કહીશ કે મારી ઇરછા તેની સાથે વાત કરવાની હતી?  
શું કોઈ માણસ ઇચ્છે કે તેનો નાશ થાય?  
૨૧ જ્યારે પવન આકાશને ચોખ્ખું કરે છે ત્યારે એટલું બધું અજવાણું થાય છે કે  
લોકો સૂર્ય સામે જોઈ શકતા નથી.  
૨૨ તે જ રીતે આકાશમાંથી આપણી ઉપર આવતા  
અને આંખોને આંશુ દેતા ઈશ્વરની ભવ્યતા સામે પણ આપણો જોઈ શકતા નથી.  
૨૩ સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર મહાન છે! આપણે તેમને સમજુ શકતા નથી;  
તેઓ મહા પરાક્રમી અને ન્યાયી છે.  
તેઓ આપણને નુકસાન પહોંચાડતા નથી.  
૨૪ તેથી લોકો તેમનાથી રહે છે.  
“પણ જેઓ પોતાની જાતને જ્ઞાની માને છે, તેવા લોકોને ઈશ્વર ગણકારતા નથી.”

### ૩૮

૧ પણી થહોવાહે વંટોળિયામાંથી અયૂબને જવાબ આપતાં કહ્યું કે,  
૨ “અજ્ઞાની શબ્દોથી  
ઈશ્વરની યોજનાને પડકારનાર આ માણસ કોણ છે?  
૩ બળવાનની માફક તારી કમર બાંધ;  
કારણ કે હું તને પ્રક્રિયા પૂછીશ, અને તારે મને જવાબ આપવાનો છે.  
૪ જ્યારે મેં પૃથ્વીના પાથા નાખ્યા ત્યારે તું કયાં હતો?  
તું બહુ સમજે છે તો આ મને જણાવ.  
૫ પૃથ્વીને ઘડવા માટે તેની લંબાઈ કોણો નક્કી કરી? જો તું જાણતો હોથ તો કહે.  
અને તેને માપપક્ષીથી કોણો માપી હતી?  
૬ શાના પર તેના પાથા સજજ કરવામાં આવ્યા છે?  
તે જગતામાં મુખ્ય પથ્થર કોણો મૂક્યો છે?  
૭ કે જ્યારે પ્રભાતના તારાઓએ સાથે ગીત ગાયું,  
અને સર્વ દૂતોએ આનંદથી પોકાર કર્યો?  
૮ જાણો ગર્ભાસ્થાનમાંથી નીકણ્યો હોથ તેવા સમુદ્રને  
રોકવા તેના દરવાજાઓ કોણો બંધ કર્યા?  
૯ જ્યારે મેં વાદળાંઓને તેનું વસ્ત્ર બનાવ્યું,  
અને ગાડ અંધકારથી તેને વીટાળી દીધો.

- ૧૦ મેં તેની બાજુઓની હદ બનાવી,  
અને જ્યારે તેને દરવાજાઓની સીમાઓ મૂકી,  
૧૧ મેં સમુદ્રને કટ્યું, 'તું અહીં સુધી આવી શકે છે પણ અહીંથી આગળ નહિ;  
અહીંથી આગળ ઉલ્લંઘન કરીશ નહિ. તારં પ્રચંડ ભોજ અહીં અટકી જશે.'  
૧૨ શું તેં કદી પ્રભાત આદેશ આપ્યો છે?  
સવારે સૂર્યના કિરણોએ કઈ દિશામાં ઊગવું તે શું તમે નક્કી કરો છો?  
૧૩ માટે તે પૃથ્વીની દિશાઓને પકડે છે,  
તેથી દુર્જનોને ત્યાંથી નાસી જવું પડે છે.  
૧૪ જેમ બીબા પ્રમાણે માટીના આકારો બદલાય છે તેમ પૃથ્વીનો પ્રકાશ બદલાય છે;  
સર્વ વસ્તુઓ વસ્ત્રોની જેમ બહાર દેખાય છે અને બદલાય છે.  
૧૫ દુર્જનો પાસેથી તેઓનો પ્રકાશ લઈ લેવામાં આવ્યો છે;  
અહીંકારીઓના હાથ ભાંગી નાખવામાં આવે છે.  
૧૬ તું કદી સમુદ્રના મૂળસ્થાનની સપાટીએ ગયો છે?  
તું કથારેય ભહાસાગરના ઊંડાણમાં ચાલ્યો છે?  
૧૭ શું મરણાદારો તારી સમક્ષ જાહેર થયાં છે?  
શું તેં કદી મરણાયાનાં દ્વાર જોયાં છે?  
૧૮ તું જાણો છે કે પૃથ્વી કેટલી વિશાળ છે?  
આવું જ્ઞાન તારી પાસે હોય તો તે મને કહે.  
૧૯ પ્રકાશનું ઉદ્ગમસ્થાન કથાં છે?  
અંધકારનું સ્થાન કથાં છે?  
૨૦ શું તું પ્રકાશ અને અંધકારને તેમના કાર્યને સ્થાને પાછા લઈ જઈ શકે છે?  
શું તું તેમના ઘર તરફનો માર્ગ શોધી શકે છે?  
૨૧ આ બધું તો તું જાણો છે, કારણ કે ત્યારે તારો જન્મ થઈ ચૂક્યો હતો;  
અને તારા આયુષ્યના દિવસો લાંબા છે!  
૨૨ શું તું બરફના બંડારોમાં ગયો છે,  
અથવા તેના સંગ્રહસ્થાન શું તેં જોયાં છે,  
૨૩ આ સર્વ બાબતો આફતના સમયને માટે,  
અને લડાઈ અને યુદ્ધના દિવસો માટે રાખી છે.  
૨૪ જે માર્ગ અજવાણાની વહેંયણી થાય છે તેં જોયાં છે  
તથા જથાં પૂર્વ તરફના પવનને આખી પૃથ્વી પર ફેલાવે છે તે સ્થળે તું ગયો છે?  
૨૫ વરસાદના પ્રચંડ પ્રવાહ માટે નાળાં અને ખીણો કોણો ખોદ્યા છે?  
ગર્જના કરતો વીજળીનો માર્ગ કોણો બનાવ્યો છે?  
૨૬ જથાં માનવીએ પગ પણ નથી મૂક્યો,  
એવી સૂકી અને ઉજજડ ધરતી પર તે ભરપૂર વરસાદ વરસાવે છે,  
૨૭ જેથી ઉજજડ તથા વેરાન જમીન તૃપ્ત થાય,  
જેથી ત્યાં લીલોછમ ઘાસચારો ફૂટી નીકળો.  
૨૮ શું વરસાદનો કોઈ પિતા છે?  
ઝાકળનાં બિંદુઓ કથાંથી આવે છે?  
૨૯ કોના ગર્ભમાંથી હિં આવે છે?  
આકાશમાં ઠરી ગયેલું સફેદ ઝાકળ કોણો ઉત્પણી કર્યું છે?  
૩૦ પાણી ઠરીને પથ્થરના જેવું થઈ જાય છે;

અને ભહાસગારની ઊંડી સપાટી પણ થીજુ જાય છે.

**૩૧** આકાશના તારાઓને શું તું પકડમાં રાખી શકે છે?

શું તું કૃતિકા અથવા ભૂગશીર્ષનાં બંધ નક્ષત્રોને છોડી શકે છે?

**૩૨** શું તું તારાઓના સમુહને નક્કી કરેલા સમયો અનુસાર પ્રગટ કરી શકે છે?

શું તું સપ્તાષિને તેના મંડળ સહિત ઘેરી શકે છે?

**૩૩** શું તું આકાશને અંકુશમાં લેવાના સ્કિંચાંતો જાણે છે?

શું તું આકાશોને પૃથ્વી પર સત્તા ચલાવવા સ્થાપી શકે છે?

**૩૪** શું તું તારો અવાજ વાદળાં સુધી પહોંચાડી શકે છે,

કે જેથી પુષ્કળ વરસાદ આવે?

**૩૫** શું તું વીજળીને આજ્ઞા કરી શકે છે કે,

તે તારી પાસે આવીને કહે કે, 'અમે અહીં હીએ?'!

**૩૬** વાદળાંઓમાં ડહાપણ કોણે મૂકયું છે?

અથવા ધૂમ્ભસને કોણે સમજાણ આપી છે?

**૩૭** કોણ પોતાની કુશળતાથી વાદળોની ગણતરી કરી શકે?

કે, આકાશોની પાણી ભરેલી મશકોને કોણ રેડી શકે

**૩૮** જેથી ધરતી પર સર્વત્ર ધૂળ

અને ભાટી પાણીથી પલળીને એકબીજા સાથે ચોટી જાય છે?

**૩૯** શું તું સિંહણાને માટે શિકાર પકડી શકે,

અથવા તો શું તમે સિંહણા બરયાની બૂખને સંતોષી શકે છે?

**૪૦** જ્યારે તેઓ તેમની ગુફામાં લપાઈને બેઠા હોય ત્યારે

અથવા ઝાડીમાં સંતાઈને તેઓના શિકાર પર તરાપ મારવા તૈયાર બેઠા હોય ત્યારે?

**૪૧** જ્યારે કાગડા અને તેમનાં બરયાં ખોરાકને માટે ભટકે છે

અને ઈશ્વરને પોકાર કરે છે

ત્યારે તેઓને ખોરાક કોણ પૂરો પાડે છે?

### ૩૬

**૧** કુંગર પરની જંગલી બકરીઓ કેવી રીતે બરયાંને જન્મ આપે છે તે શું તું જાણે છે?

શું તું જાણી શકે છે કે જંગલી હરણીઓ બરયાંને જન્મ કેવી રીતે આપે છે?

**૨** તેઓના ગર્ભના પૂરા ભહિનાની સંખ્યા તું જાણે છે?

શું તું જાણે છે કે તેઓ કથારે પોતાનાં બરયાંને જન્મ આપે છે?

**૩** તેઓ નમીને તેઓનાં બરયાંને જન્મ આપે છે,

અને પણી તેઓને પ્રસૂતિ પીડાનો અનુભવ થાય છે

**૪** તેઓનાં બરયાં મજબૂત અને ખુલ્લાં મેદાનોમાં ઉછરેલાં હોય છે;

તેઓ બહાર નીકળે છે અને પાછાં ફરતાં નથી.

**૫** જંગલના ગર્દભને કોણે છૂટો મૂકયો છે?

તેનાં બંધ કોણે છોડી નાખ્યા છે?

**૬** તેનું ઘર મેં અરાબાહમાં,

તથા તેનું રહેઠાણ મેં ખારી જમીનમાં ઠરાવ્યું છે.

**૭** તે નગરની ધાંધલને તુલ્લ ગણે છે

અને હાંકનારની બૂભો તેને સાંભળવી પડતી નથી.

**૮** જંગલ ગર્દભો પર્વતો પર રહે છે, કે જ્યાં તેઓનું ચરવાનું ધાસ છે;

ત્યાં તેઓ પોતાનો ખોરાક શોધી કાઢે છે.

- ૯ શું તારી સેવા કરવામાં જંગલના બળદો આનંદ માણશે ખરા?  
તેઓ તારી ગભાણમાં રાત્રે આવીને રહેશે?  
૧૦ શું તું જંગલના બળદને અછોડાથી બાંધીને ખેતરના ચાસમાં ચલાવી શકે છે?  
શું તે તારા માટે હણ ખેડશે?  
૧૧ જંગલના બળદ ખૂબ શક્તિશાળી છે માટે શું તું તેનો બરોસો કરશે?  
તારું કામ કરાવવા માટે શું તું તેની અપેક્ષા કરી શકશે?  
૧૨ શું તું તેના પર બરોસો ચાખશે કે તે તારું અનાજ તારા ઘરે લાવશે?  
અને તારા ખણાના દાણા લાવીને વખારમાં બરશે?  
૧૩ શાહમૃગ પોતાની પાંખો આનંદથી હલાવે છે,  
પણ તેની પાંખો અને પીછાઓ શું માયાળુ હોય છે?  
૧૪ કેમ કે તે પોતાનાં ઈડાં જીવિન પર મૂકીને જતી રહે છે  
અને ધૂળ ઈડાને સેવે છે.  
૧૫ કોઈ પગ મૂકીને ઈડાને છૂંદી નાંખશે  
અથવા જંગલી પ્રાણીઓ તેમનો નાશ કરી નાખશે તેની તેને થિંતા હોતી નથી.  
૧૬ તે પોતાના બચ્ચાં વિષે એવી બેદરકાર રહે છે કે જાણે તે બચ્ચાં તેના પોતાનાં  
હોય જ નહિ;  
તેનો શ્રમ નિષ્ફળ જાય છે તોપણ તે ગમચાતી નથી.  
૧૭ કારણ કે ઈખરે તેને બુદ્ધિલીન સર્જુ છે  
અને તેમણે તેને અક્ષલ આપી નથી.  
૧૮ તે જ્યારે કૂદે છે અને દોડવા લાગે છે,  
ત્યારે તે ઘોડા અને તેના સવાર પર હસે છે.  
૧૯ શું ઘોડાને બળ તેં આપ્યું છે?  
શું તેં તેની ગરદનને કેશવાળીથી આચાદિત કરી છે?  
૨૦ શું તેં તેને તીડની જેમ કદી કુદાવ્યો છે?  
તેના નસ્કોરાના સુસવાટાની ભવ્યતા ભયજનક હોય છે.  
૨૧ તેના પંજામાં બળ છે અને તેમાં તે હર્ષ પામે છે;  
અને તે યુઝમાં ઝડપથી દોડી જાય છે.  
૨૨ તે ડર ઉપર હસે છે અને તે ડરતો નથી;  
તે તરવાર જોઈને પાછો હટી જતો નથી.  
૨૩ ભાથો, તીરો તથા ચમકતી બરછી  
તેના શરીર પર ખખડે છે.  
૨૪ ઘોડો ઉશેરાઈ જાય છે અને તે ખૂબ ઝડપથી જીવિન પર દોડે છે;  
જ્યારે રણશિંગડાનો અવાજ તે સાંભળે છે ત્યારે તે સ્થિર રહી શકતો નથી.  
૨૫ જ્યારે પણ તેને રણશિંગડાનો નાદ સંભળાય છે ત્યારે તે કહે છે 'વાહ!'  
તેને દૂરથી યુઝની ગંધ આવી જાય છે,  
સેનાપતિઓના હુકમો અને ગર્જનાઓ તે સમજુ જાય છે.  
૨૬ શું બાજ પક્ષી તારા ડહાપણથી આકાશમાં ઊડે છે,  
અને પોતાની પાંખો દક્ષિણ તરફ ફેલાવે છે?  
૨૭ શું તારી આજાથી ગરૂડ પક્ષી પર્વતો પર ઊડે છે  
શું તેં તેને ઊંઘે માઠો બાંધવાનું કટયું હતું?  
૨૮ ગરૂડ પર્વતના શિખર પર પોતાનું ઘર બનાવે છે  
ખડકનાં શિખર એ ગરૂડોના કિલ્લા છે.

૨૯ “ત્યાંથી તે પોતાનો શિકાર શોધી કાઢે છે;  
તેની આંખો તેને દૂરથી શોધી કાઢે છે.  
૩૦ તેનાં બચ્ચાં પણ લોહી પીવે છે;  
અને જ્યાં ભૂતદેહો પડ્યા હોય ત્યાં ગીધ એકઠાં થાય છે.”

## ૪૦

૧ યહોવાહે અથૂબને ઉત્તર આપતાં કટ્યું કે,  
૨ “જે કોઈ દલીલ કરવાની ઇચ્છા રાખે તે શું સર્વશક્તિમાનને સુધારી શકે?  
જે ઈશ્વર સાથે દલીલ કરે છે તે જવાબ આપે.”  
૩ ત્યારે અથૂબે યહોવાહને જવાબ આપતાં કટ્યું કે,  
૪ “હું અર્થલીન છું; હું તમને કેવી શીતે જવાબ આપી શકું?  
હું મારો હાથ મારા મો પર રાખું છું.  
૫ હું એક વખત બોલ્યો, પણ, હું ફરીથી બોલીશ નહિ;  
હા, હું બે વખત બોલ્યો, પણ હવે હું વધારે કંઈ બોલીશ નહિ.”  
૬ પછી યહોવાહે વંટોળિયા મારફતે અથૂબને જવાબ આપ્યો કે,  
૭ “હવે જળવાનની માફક જવાબ આપ,  
હું તને પ્રશ્ન પૂછીશ અને તારે તેનો જવાબ આપવાનો છે.  
૮ શું તું માને છે કે હું અન્યાથી છું?  
તું ન્યાથી સાબિત થાય માટે શું તું મને દોષિત સાબિત કરીશ?  
૯ તને ઈશ્વરના જેવા હાથ છે?  
શું તું ગર્જના કરી શકે છે?  
૧૦ તો હવે તું ગર્વ અને મહિમા ધારણ કર;  
તો માન અને પ્રતિષ્ઠાને વસ્ત્રોની જેમ પરિધાન કર.  
૧૧ તારા કોપનો ઊભરો ગર્વિષ્ઠો પર રેડી દે;  
તેના પર ક્રષ્ટ કરીને તેને નીચો પાડ.  
૧૨ જે કોઈ અહુકારી હોય તેને નાગ્ર બનાવ;  
દુષ્ટો જ્યાં ઉપરિથત હોય તે સ્થાનને કથરી નાખ.  
૧૩ તે સર્વ લોકોને એકસાથે ધૂળમાં દાટી દે;  
તેઓના મુખને કબરોમાં ઢાંકી દે.  
૧૪ પછી હું પણ તને માન્ય કરીશ કે,  
તું તારા પોતાના જમણા હાથથી પોતાને બચાવી શકે છે.  
૧૫ ગેંડાની સામે જો. મેં તેને અને તને ઉત્પન્ન કર્યા છે,  
તે બણદની જેમ ઘાસ ખાય છે.  
૧૬ હવે જો, તેનું બણ તેની કમરમાં છે;  
તેના પેટમાંના સ્નાયુ ઓમાં સામર્થ્ય છે.  
૧૭ એની પૂછકી દેવદાર વૃક્ષની જેમ હાલે છે;  
એની પગની જંધના સ્નાયુ ઓ કેવા મજબૂત છે.  
૧૮ તેનાં હાડકાં કાંસાની નથી જેવાં છે;  
તેના પગ લોખંડના સણિયા જેવા મજબૂત છે.  
૧૯ પ્રાણીઓના સર્જનમાં ગેંડો શ્રેષ્ઠ છે.  
માત્ર ઈશ્વર જ કે જેમણે તેનું સર્જન કર્યું છે તે જ તેને હરાવી શકે છે.  
૨૦ જંગલનાં બીજાં પ્રાણીઓ જ્યાં વસે છે;

ત્યાં પર્વતો પરથી તેને ઘાસ મળી રહે છે.  
 ૨૧ તે કાદવ કીચડવાળી જગ્યામાં કમળના લોડ નીચે પડી રહે છે.  
 તે બજુઓની વચ્ચે ભીનાશવાળી જગ્યાઓમાં સંતાય છે.  
 ૨૨ કમળવૃક્ષો તેને પોતાની છાથાથી ટાંકે છે;  
 તે નદી પાસે ઊગતા વેલા નીચે રહે છે.  
 ૨૩ જો નદીમાં પૂર આવે, તોપણ તે ધૂજતો નથી;  
 જો યર્દનમાં પૂર યથીને તેના મુખ સુધી પાણી આવે તો પણ તે ગભરાતો નથી.  
 ૨૪ શું કોઈ તેને આંકડીમાં ભરાવીને પકડી શકે,  
 અથવા ફાંડા ઝારા તેનું નાક વીધી શકે છે?

## ૪૧

૧ શું તું સમુદ્રના ભહાકાય મગરમચ્છને તેને પકડવાના આંકડાથી પકડી શકે છે?  
 અથવા શું તું તેની જુબને દોરીથી બાંધી શકે છે?  
 ૨ શું તું તેના નાકને વીધી શકે છે,  
 અથવા તેના જડબામાં આંકડી ભરાવી શકે છે?  
 ૩ શું તે તારી સમક્ષ આજુજુ કરશે?  
 શું તે તારી સાથે નભ્રતાથી બોલશે?  
 ૪ શું તે તારી સાથે એવો કરાર કરશે કે,  
 તું તેને આજુવન તારો ગુલામ બનાવવા સંમત થશે?  
 ૫ તું જેમ પક્ષીની સાથે તેમ તેની સાથે ચમ્ભી શકશે?  
 શું તું તેને દોરડેથી બાંધશે જેથી તારી કુમારિકાઓ તેની સાથે ચમ્ભી શકે?  
 ૬ શું માણીઓ તેનો પાર કરશે?  
 શું તેઓ તેને વેપારીઓની વચ્ચે વહેંથી નાખશે?  
 ૭ શું તીક્ષ્ણ બાળાથી તેની ચામડીને છેદી શકાય  
 અથવા શું અણીદાર બાલો તેના માથામાં બોકી શકાય?  
 ૮ તારો હાથ તેના પર મૂકી જો,  
 ત્યારે જે યુદ્ધ થાય તેને યાદ કરીને તું ફરી એવું કરીશ નહિ.  
 ૯ જો, જે કોઈ તેની આશા રાખે છે તેને નિષ્ફળતા મળશે.  
 શું એમાંથી કોઈને તેની જ નજુક ફેંકી દેવામાં નહિ આવે?  
 ૧૦ તેને છંછેઠીને ગુલ્સે કરે એવો હિંમતવાળો કોઈ નથી.  
 તો પછી કોણા, તેની સામે ઊભો રહી શકે?  
 ૧૧ તેની સાથે યુદ્ધ કરીને કોણા સફળ થયો છે?  
 આખા આકાશ તણે એવો કોઈ નથી.  
 ૧૨ તેના અવયવો, તેનું બળ,  
 અથવા તેના શરીરના આકર્ષક આકાર વિષે હું ચૂપ રહીશ નહિ.  
 ૧૩ તેના કપડાંને કોણા ઉતારી શકે છે?  
 કોણા તેનાં બેવડાં જડબામાં પ્રવેશી શકે છે?  
 ૧૪ તેના દાંત જે લોકોને બીવડાવે છે,  
 એવા દાંતવાળા તેના મુખના દરવાજા કોણા ખોલી શકે?  
 ૧૫ તેનાં મજબૂત ભીગડાંનું તેને અભિમાન છે,  
 તેઓ એકબીજા સાથે સંપૂર્ણપણે સજજ છે.

૧૬ તેઓનાં ભીગડાં એક બીજાની સાથે એવાં તો જટિલ શીતે જોડાયેલાં છે,  
 કે તેમની વચ્ચે હવા પણ જઈ શકતી નથી.

૧૭ તેઓ એકબીજા સાથે એવાં સજજડ યોટેલાં છે;  
 તેઓ એકબીજા સાથે એવાં સજજ છે, કે તેઓ એકબીજાથી અલગ થઈ શકે નહિ.  
 ૧૮ તે છીંકે છે ત્યારે તે વીજળીના ચમકારા બહાર નીકળતા હોય એવું લાગે છે;  
 તેની આંખો સવારના ઊગતા સૂર્યની જેમ ચમકે છે.  
 ૧૯ તેના મુખમાંથી અરિનની જવાદાઓ નીકળે છે,  
 અને અરિનની ચિનગારીઓ બહાર આવે છે.  
 ૨૦ ઊકળતા ઘડા નીચે બણતી મશાલોની વરાળની માફક,  
 તેના નાકમાંથી ધૂમાડા નીકળે છે.  
 ૨૧ તેનો ચ્વાસોચ્છવાસ કોલસા પણ સટગાવી દે છે;  
 તેના મુખમાંથી અરિન બબ્રકે છે.  
 ૨૨ તેની ગરદનમાં બજ છે,  
 તેના પ્રાસથી જનવરો તેની આગળ થરથરે છે  
 ૨૩ તેના માંસના લોચા એકબીજા સાથે યોટેલા છે;  
 તેઓ તેના અંગ પર એવા સજડ બંધાયેલા છે કે; તેઓ ખસી પણ શકતા નથી.  
 ૨૪ તેનું હૃદય પથ્થર જેવું મજબૂત છે, તેને કોઈ રડ નથી  
 નિશ્ચે તેનું હૃદય ધંટીના પડ જેવું સખત છે.  
 ૨૫ જ્યારે તે ઊભો થાય છે, ત્યારે સૌથી બળવાન પણ તેનાથી રડી જાય છે;  
 અને બીકને કારણે તેઓ ભાગી જાય છે.  
 ૨૬ જો તેને કોઈ તરવારથી મારે, તો પણ તેને કંઈ થતું નથી,  
 અને ભાલો, ભાણ અથવા તો અણીદાર શસ્ત્ર પણ તેને કંઈ કરી શકતાં નથી.  
 ૨૭ તેની આગળ લોખંડ ધાસ જેવું,  
 અને કાંખુ સડી ગયેલા લાકડા જેવું છે.  
 ૨૮ બાણ પણ તેને નસાડી શકતું નથી;  
 પથ્થરો તો તેની નજરમાં ખૂંપરા બની જાય છે.  
 ૨૯ લાકડાની ડાંગો જાણો તેને સણીના ટુકડા હોય તેમ લાગે છે;  
 અને તેની ઉપર ફેંકેલા ભાલાને તે હસી કાઢે છે.  
 ૩૦ તેના પેટની ચામડી ઠીકરા જેવી તીક્ષ્ણ છે;  
 અને તેના ચાલવાથી કાદવમાં ચાસ જેવાં નિશાન પડે છે.  
 ૩૧ અને તે ઊંડાણને ઊકળતા પાણીના ઘડાની માફક હલાવે છે;  
 તે સમુદ્રને તેલની માફક જાણો પરપોટા થતા હોય તેમ ઊડાવે છે.  
 ૩૨ તે તેની પાણણ ચમકતો ભાર્ગ બનાવે છે;  
 કોઈ સમજે છે કે ઊંડાણ સફેદ છે.  
 ૩૩ પૂથ્વી પર તેના જેવું બીજું કોઈ પ્રાણી નથી,  
 તે નિર્બયપણે જીવવાને સૂજાયેલું છે.  
 ૩૪ “તે સર્વ ઊંચી વસ્તુઓને જુખો છે;  
 તે સર્વ ગર્વિષ્ણોનો રાજ છે.”

## ૪૨

૧ ત્યારે અયૂબે યહોવાહને જવાબ આપતાં કર્યું કે,  
 ૨ “હું જાણું છું કે તમે બધું જ કરી શકો છો,  
 અને તમારી યોજનાઓને કોઈ અટકાવી શકે તેમ નથી.  
 ૩ અજ્ઞાનીપણાથી ઈંધરની યોજનાઓને અંધકારમાં નાખનાર આ કોણ છે?” તે તમે  
 સાચું જ કર્યું હતું,  
 તે માટે હું એવી ઘણી બાબતો બોલ્યો છું કે જે હું સમજુ શકતો નથી,

મારા માટે અતિ કઠીન છે જે હું સમજુ શકતો નથી અને જેના વિષે જાળતો નથી.

<sup>૪</sup> તમે મને કદયું હતું, 'સાંભળ, હવે હું તને પૂછીશ;

હું તને કંઈક પૂછીશ અને તારે મને જવાબ આપવાનો છે.'

<sup>૫</sup> મૈં તમારા વિષે અગાઉ સાંભળયું હતું,

પરંતુ હવે મૈં તમને નજરે નિહાયા છે.

<sup>૬</sup> તેથી હું મારી જાતને ધિક્કારું છું;

અને હું ધૂળ તથા રાખ પર બેસીને પશ્ચાતાપ કરું છું."

<sup>૭</sup> અથૂબ સાથે વાત કરી રહ્યા પણી થહોવાહે અલિફાજ તેમાનીને કદયું, "હું તારા પર અને તારા બજે ભિત્રો પર ગુસ્સે થયો છું, કારણ કે તમે, અથૂબ મારા સેવકની જેમ, મારા વિષે સાચું બોલ્યા નથી. <sup>૮</sup> એટલે હવે, અલિફાજ તું તારા માટે સાત બળદો અને સાત ઘેટા લે. મારા સેવક અથૂબની પાસે જ અને પોતાને માટે દહનાર્પણ તરીકે ચઢાવ. મારો સેવક અથૂબ તારે માટે પ્રાર્થના કરશે અને હું તેની પ્રાર્થના સાંભળીશ, તેથી હું તારી મૂર્ખાઈ પ્રમાણે તારી સાથે વર્તીશ નહિ. જેમ મારો સેવક અથૂબ મારા વિષે સાચું બોલ્યો હતો તેમ તું મારા વિષે સાચું બોલ્યો નહિ." <sup>૯</sup> તેથી અલિફાજ તેમાની, બિલ્દાદ શૂલી અને સોફાર નામાથીએ થહોવાહે જે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે કર્યું; અને થહોવાહે અથૂબની પ્રાર્થનાનો સ્વીકાર કર્યો.

<sup>૧૦</sup> જ્યારે અથૂબે તેના ત્રણ ભિત્રો માટે પ્રાર્થના કરી, એટલે થહોવાહે તેની પચિસ્થિતિને પુનઃસ્થાપિત કરી. અને અગાઉ તેની પાસે હતું તે કરતા બે ગણું વધારે થહોવાહે તેને આપ્યું. <sup>૧૧</sup> અથૂબના સર્વ ભાઈઓ, સર્વ બહેનો અને અગાઉ તેના જે ઓળખીતાઓ હતા તેઓ સર્વ તેની પાસે તેના ઘરમાં આવ્યા અને તેની સાથે બોજન કર્યું. અને થહોવાહ તેની પર જે વિપત્તિ લાવ્યા હતા તે સંબંધી તેઓએ અથૂબને સાંત્વન આપ્યું. દરેક ભાણસે તેને ચાંદીનો એક સ્કિક્કો અને એક સોનાની વીઠી આપી.

<sup>૧૨</sup> થહોવાહે અથૂબને અગાઉ કરતાં વધારે આશીર્વાદ આપ્યો; હવે અથૂબની પાસે ચૌદ હજાર ઘેટાં, છ હજાર ટિંટ, બે હજાર બળદ અને એક હજાર ગધેરીઓ હતી. <sup>૧૩</sup> તેને સાત દીકરાઓ અને ત્રણ દીકરીઓ હતી. <sup>૧૪</sup> અથૂબની સૌથી મોટી દીકરીનું નામ યભીમા, બીજીનું નામ કસીયા અને સૌથી શ્રીજી દીકરીનું નામ કેરન-હાપૂખ હતું.

<sup>૧૫</sup> સમગ્ર દેશમાં અથૂબની દીકરીઓ જેવી અન્ય કોઈ ખૂબસૂરત સ્ત્રીઓ ન હતી. અથૂબે તેઓના ભાઈઓની સાથે તેઓને વારસો આપ્યો. <sup>૧૬</sup> ત્યાર પણી અથૂબ, એકસો ચાલીસ વર્ષ જીવ્યો; અને તેણે પોતાના દીકરાઓના દીકરાઓ, પ્રપૌત્ર-પ્રપૌત્રીઓ અને એમ ચાર પેઢીઓ જોઈ. <sup>૧૭</sup> આ પ્રમાણે સાચું જીવન જીવીને અથૂબ સંપૂર્ણ વૃદ્ધ ઉમરે મરણ પામ્યો.

Psalms  
ગીતશાસ્ત્ર

૧

- ૧ જે માણસ દુષ્ટોની સલાહ પ્રમાણે ચાલતો નથી,  
જે પાપીઓના ભાર્ગમાં ઊભો રહેતો નથી,  
અને જે નિંદાખોરોની સાથે બેસતો નથી, તે આશીર્વાદિત છે.
- ૨ યહોવાહના નિયમશાસ્ત્રથી તે હર્ષ પામે છે  
અને રાતદિવસ તે તેમના નિયમશાસ્ત્રનું મનન કરે છે.
- ૩ તે નદીના કિનારે ચોપાયેલાં વૃક્ષ જેવો થશે,  
જે પોતાનાં ફળ પોતાની ઋતુ પ્રમાણે આપે છે,  
જેનાં પાંદડાં કદી પણ કરમાતાં નથી,  
તે જે કંઈ કરે છે તે સફળ થાય છે.
- ૪ દુષ્ટો ઐવા નથી,  
પણ તેઓ પવનથી ઊડતાં ફોતરાં જેવા છે.
- ૫ તેથી દુષ્ટો ન્યાયાસન આગળ ટકશે નહિએ  
અને ન્યાયીઓની સભામાં પાપીઓ ઊભા રહી શકશે નહિએ.
- ૬ કેમ કે યહોવાહ ન્યાયીઓનો ભાર્ગ જાણો છે,  
પણ દુષ્ટોના ભાર્ગનો નાશ થશે.

૨

- ૧ વિદેશીઓ શા માટે તોફાન કરે છે?  
અને લોકો શા માટે વ્યર્થ યોજનાઓ કરે છે?
- ૨ યહોવાહ તથા તેમના અભિષિક્તની વિરૂદ્ધ  
પૃથ્વીના રાજાઓ સજજ થાય છે  
અને હાકેમો અંદરોઅંદર મસ્લિત કરીને કહે છે,
- ૩ “આવો આપણે તેઓનાં બંધન તોડી પાડીએ;  
અને તેઓની ગુલાભીમાંથી આપણે મુક્ત થઈએ.”
- ૪ આકાશમાં જે બિરાજમાન છે તે હાસ્ય કરશે;  
પ્રભુ તેઓને તુચ્છ ગણાશે.
- ૫ પછી તે ઝોધમાં તેઓની સાથે બોલશે  
અને પોતાના કોપથી તે તેઓને ત્રાસ પમારીને કહેશે,
- ૬ “મારા પવિત્ર સિયોન પર્વત પર મૈં  
મારા રાજને અભિષિક્ત કર્યો છે.”
- ૭ હું તો એ યહોવાહના નિયમો જહેર કરીશ.  
તેમણે મને કદ્યું, “તું મારો પુત્ર છે!  
આજે મૈં તને જન્મ આપ્યો છે.
- ૮ તું મારી પાસે ભાગ, એટલે હું તને વારસા તરીકે રાષ્ટ્રો  
અને પૃથ્વીની ચારે દિશાનું વતન આપીશ.
- ૯ તું લોઢાના દંડથી તેઓને તોડી પાડશે;  
તું તેઓને કુંભારના વાસણાની જેમ અફાળીને ટુકડેટુકડા કરશે.”
- ૧૦ તેથી હવે, રાજાઓ, તમે સમજો;

ઓ પૃથ્વીના અધિકારીઓ, તમે શિખામણ લો.

**૧** ભયથી થહોવાહની સેવા કરો  
અને કંપીને હર્ષ પામો.

**૨** તેમના પુત્રને ચુંબન કરો, જેથી તે તમારા પર ગુસ્સે ન થાય અને તમે નાશ ન  
પામો  
કેમ કે તેમનો કોપ જલદીથી ભબૂકી ઊંશે  
જેઓ તેમના પર ભરોસો રાખે છે તે સર્વ આશીર્વાદિત છે.

### ૩

પોતાના દીકરા આંશાલોમથી નાસી જતી વખતનું દાઉંદનું ગીત.

**૧** હે થહોવાહ, મારા વેશીઓ કેટલા બધા વધી ગયા છે!  
મારી સામે હુમલો કરનારા ઘણા છે.

**૨** ઘણા મારા વિષે કહે છે,  
“ઈંઘર તરફથી તેને કોઈ મદદ મળશે નહિં.”

સેલાહ

**૩** પણ હે થહોવાહ તમે મારી આસપાસ ટાલણું છો,  
તમે મારું ગૌરવ તથા મારું માથું ઊંચું કરનાર છો.

**૪** હું મારી વાણીથી થહોવાહને વિનંતિ કરું છું  
અને તે પોતાના પવિત્ર પર્વત પરથી મને ઉત્તર આપે છે.

સેલાહ

**૫** હું જૂદીને ઊંધી ગયો;  
હું જાગ્યો, કેમ કે થહોવાહ મારું રક્ષણ કરે છે.

**૬** જે હજારો લોકોએ મને ઘેરી લીધો છે  
તેઓથી હું બીશ નહિં.

**૭** હે થહોવાહ, ઊઠો! મારા ઈંઘર, મારો બચાવ કરો!  
કેમ કે તમે મારા સર્વ શરૂઆતનાં જડબાં પર પ્રહાર કર્યો છે;  
તમે દુષ્ટોના દાંત બાંગી નાખ્યા છે.

**૮** ઉજાર થહોવાહ પાસેથી મળો છે.  
તમારા લોકો પર તમારો આશીર્વાદ આવો.

સેલાહ

### ૪

**૧** હે મને ન્યાથી ઠરાવનાર મારા ઈંઘર, જયારે હું તમને વિનંતિ કરું, ત્યારે તમે મને  
ઉત્તર આપજો;

સંકટને સમૃદ્ધે તમે મને છોડાવજો.

**૨** હે મનુષ્યો, તમે કથાં જૂદી મારા ગૌરવનું અપમાન કરશો?  
તમે કથાં જૂદી વ્યર્થતા ઇચ્છશો અને જૂઠાણું ચલાવશો?

સેલાહ

**૩** પણ જાણો કે જે પવિત્ર છે તેને થહોવાહે પોતાને માટે પસંદ કર્યો છે.  
હું જયારે થહોવાહને વિનંતિ કરું, ત્યારે તે મારું સાંભળશે.

**૪** તેમનાથી ભયભીત થાઓ, પણ પાપ ન કરો!  
તમારા જિણાના પર પોતાના હૃદયમાં મનન કરો અને શાંત રહો.

સેલાહ

**૫** ન્યાથીપણાના અર્પણોને અર્પિત કરો

અને તમારો ભરોસો થહોવાહ પર રાખો.  
 ૬ ઘણા કહે છે, “કોણ અમને કંઈક સાંજ બતાવશે?”  
 થહોવાહ, તમારા મુખનો પ્રકાશ અમારા પર પાડો.  
 ૭ લોકોનું અનાજ તથા નવો દ્રાક્ષારસ વધવાથી તેઓને આનંદ થાય છે,  
 તે કરતાં વધારે આનંદ તમે મારા હૃદયમાં મૂક્યો છે.  
 ૮ હું શાંતિથી સૂઈ જઈશ, તેમ જ ઊંધી પણ જઈશ,  
 કેમ કે, હે થહોવાહ, હું એકલો હોઉં તોપણ તમે મને સલામત અને સુરક્ષિત રાખો છો.

## ૫

૧ હે થહોવાહ, મારા બોલવા પર કાન ધરો;  
 મારા ચિંતન પર લક્ષ આપો.  
 ૨ હે મારા રાજ અને મારા ઈશ્વર, મારી અરજ સાંભળો,  
 કારણ કે હું તમારી પ્રાર્થના કલં છું.  
 ૩ હે થહોવાહ, સવારમાં તમે મારી પ્રાર્થના સાંભળશો;  
 સવારમાં તે સિદ્ધ કરીને ઉત્તરને માટે હું રાહ જોઈ રહીશ.  
 ૪ દુષ્ટતાથી ખુશ થાય એવા ઈશ્વર તમે નથી;  
 દુષ્ટ લોકો તમારી પાસે રહી શકતા નથી.  
 ૫ તમારી હજૂરમાં અભિમાની ઊભા રહી શકતા નથી;  
 જેઓ દુષ્ટતા સાથે વ્યવહાર કરે તે સર્વને તમે ધિક્કારો છો.  
 ૬ જૂદું બોલનારાઓનો તમે નાશ કરશો;  
 થહોવાહ હિંસક તથા કપટી લોકોને ધિક્કારે છે.  
 ૭ પણ હું તો તમારી પુષ્કળ ફુપાથી તમારા ઘરમાં આવીશ;  
 હું તમારી બીક રાખીને તમારા પવિત્રસ્થાન તરફ ફરીને ભજન કરીશ.  
 ૮ હે પ્રભુ, મારા શત્રુઓના કારણથી તમે તમારા ન્યાયિપણામાં મને ચલાવો;  
 મારી આગળ તમારો ભાર્ગ પાદરાં કરો.  
 ૯ કેમ કે તેઓના મુખમાં કંઈ સત્ય નથી;  
 તેઓનાં અંત:કરણોમાં નરી દુષ્ટતા છે;  
 તેઓનું ગળું ઊંઘી કબર છે;  
 તેઓ પોતાની જુલે ખુશામત કરે છે.  
 ૧૦ હે ઈશ્વર, તેઓને દોષિત જહેર કરો;  
 તેઓ પોતાની જ થુક્કિતાઓમાં ફસાઈ પડો!  
 તેઓના પુષ્કળ અપરાધોને લીધે તેઓને દૂર કરો,  
 કેમ કે તેઓએ તમારી વિરુદ્ધ બંડ કર્યું છે.  
 ૧૧ પણ જેઓએ તમારા પર ભરોસો રાખ્યો છે તેઓ સર્વ આનંદ કરશે;  
 તમે તેઓને બચાવ્યા છે માટે તેઓ સદા હર્ષનાદ કરશે;  
 તમારા નામ પર પ્રેમ રાખનારા તમારામાં હર્ષ પામશે.  
 ૧૨ કેમ કે, હે થહોવાહ, તમે ન્યાયિને આશીર્વાદ આપશો;  
 તમે ટાલથી તેમ મહેરભાનીથી તેને ઘેરી લેશો.

## ૬

૧ હે થહોવાહ, તમારા ઝોધમાં મને ધમકાવશો નહિ  
 અને તમારા રોષમાં મને શિક્ષા કરશો નહિ.

૨ હે યહોવાહ, મારા પર દયા રાખો, કારણ કે હું નિર્બણ છું;  
 હે યહોવાહ, મને સાજો કરો, કારણ કે મારાં હાડકાંભાં પીડા થાય છે.  
 ૩ મારો જીવ પણ બહુ મૂંડાયો છે.  
 પણ, હે યહોવાહ, તે કચાં સુધી?  
 ૪ હે યહોવાહ, પાછા આવો, મારા જીવને બચાવો.  
 તમારી કૃપાને લીધે મારો બચાવ કરો!  
 ૫ કેમ કે મરણાવસ્થાભાં તમારું સમરણ થતું નથી.  
 શેઓલભાં તમારો આભાર કોણ માનશે?  
 ૬ હું નિસાસા નાખીને થાકી ગયો છું.  
 દરરોજ રાત્રે હું મારા આંસુઓથી પલંગને પલાણું છું;  
 હું આંસુઓથી મારા બિણાનાને બીજવું છું.  
 ૭ રદનથી મારી આંખો નબળી થઈ ગઈ છે;  
 મારા સર્વ શત્રુઓને લીધે તે જીર્ણ થતી જાય છે.  
 ૮ ઓ બુંડુ કરનારાઓ, તમે સર્વ મારાથી દૂર જાઓ;  
 કેમ કે યહોવાહે મારા વિલાપનો અવાજ સાંભળયો છે.  
 ૯ યહોવાહે મારા કાલાવાલા સાંભળયા છે;  
 યહોવાહે મારી પ્રાર્થના માન્ય કરી છે.  
 ૧૦ મારા સર્વ શત્રુઓ લજવાશે અને બારે મુશ્કેલીભાં આવી પડશે.  
 તેઓ પાછા ફરશે અને ઓથિંતા બદનામ થશે.

## ૭

૧ હે યહોવાહ મારા ઈશ્વર, હું તમારા પર બરોસો રાખું છું!  
 જે સધળા મારી પાછળ પડે છે, તેઓથી મને બચાવીને છોડાવો.  
 ૨ રખેને સિંહની જેમ તે મને ચીશીને ફાડી નાખે,  
 મને છોડાવનાર કોઈ ભટો નહિ.  
 ૩ હે મારા ઈશ્વર યહોવાહ, મારા દુઃખનોએ જે કર્યું તે મેં કદી કર્યું નથી;  
 મારા હાથમાં કંઈ બૂરાઈ નથી.  
 ૪ મારી સાથે શાંતિમાં રહેનારનું મેં કદી ખોટું કર્યું નથી,  
 વગર કારણો જે મારો શત્રુ હતો તેને મેં છોડાવ્યો છે.  
 ૫ જો હું સત્ય નથી કહેતો, તો ભલે મારા શત્રુઓ મને પકડીને મારો નાશ કરે;  
 મારા જીવને છંદીને જમીનદોસ્ત કરે  
 અને મારું માન ધૂળમાં મેળવી દે.

## સેલાહ

૬ હે યહોવાહ, તમે કોપ કરીને ઉઠો;  
 મારા શત્રુઓના કોધની સામે ઉભા થાઓ;  
 મારા માટે જગૃત થાઓ અને એ ન્યાયી નિયમોનું પાલન કરો કે જેને માટે તમે  
     તેઓને માટે આજા આપી છે.  
 ૭ દેશોની પ્રજા તમારી આસપાસ એકત્ર થાય;  
 તમારા રાજ્યાસન પર તમે ઉચ્ચસ્થાને પાછા પદારો.  
 ૮ યહોવાહ લોકોનો ન્યાય કરે છે;  
 હે યહોવાહ, મારા ન્યાયિપણા પ્રમાણો તથા મારાભાં જે પ્રામાણિકપણું છે, તે પ્રમાણો  
     મારો ન્યાય કરો.  
 ૯ દુષ્ટ લોકોનાં દુષ્ટ કાર્યોનો અંત લાવો, પણ ન્યાયી લોકોને સ્થાપન કરો,

ન્યાથી ઈંખર, હૃદયોને તથા મનને પારખનાર છે.

૧૦ મારી ટાલ ઈંખર છે,  
તે ઈમાનદાર હૃદયવાળાને બચાવે છે.

૧૧ ઈંખર ન્યાથી ન્યાયાધીશ છે,  
ઈંખર દરરોજ દુષ્ટો પર કોપાથમાન થાય છે.

૧૨ જો માણસ પાપથી પાછો ન કરે, તો ઈંખર તેમની તરવાર તીક્ષ્ણ કરશે  
તેમણે પોતાના ધનુષ્યને તાણીને તૈથાર રાખ્યું છે.

૧૩ તેમણે તેને માટે કાતિલ હથિયાર સજજ કર્યા છે;  
અને પોતાનાં બાળને બળતાં કરે છે.

૧૪ તે ભૂંડાઈથી કષ્ટાય છે,  
તેણે ઉપક્રમનો ગર્ભ ધર્યો છે, જે જૂઠને જન્મ આપ્યો છે.

૧૫ તેણે ખાડો ખોદ્યો છે  
અને જે ખાઈ તેણે ખોટી, તેમાં તે પોતે પદ્ધયો છે.

૧૬ તેનો ઉપક્રમ તેના પોતાના શિર પર આવશે,  
કેમ કે તેનો બળાતકાર તેના પોતાના માથા પર પડશે.

૧૭ હું યહોવાહના ન્યાયપણાને લીધે તેમનો આભાર માનીશ;  
હું પરાતપર યહોવાહના નામનું સ્તોત્ર ગાઈશ.

## ૪

૧ હે યહોવાહ, અમારા પ્રભુ, આખી પૃથ્વી પર તમારં નામ કેવું ભવ્ય છે!  
તમે આકાશમાં પોતાનો મહિમા મૂક્યો છે.

૨ તમારા શશ્રૂઓને કારણે,  
તમે બાળકોને તથા દૂધ પીતાં બાળકોને મુખે તમારો મહિમા પ્રગટ કર્યો છે કે,  
શશ્રૂને તથા વેરીને તમે શાંત પાડો.

૩ આકાશો, જે તમારા હાથનાં કૃત્યો છે,  
ચંદ્ર તથા તારાઓ, જેઓને તમે છરાવ્યા છે, તેઓ વિષે હું જથારે વિચાર કરું છું,  
૪ ત્યારે હું કહું છું કે, માણસ તે કોણ છે કે, તમે તેનું સમરણ કરો છો?

અને મનુષ્યપુત્ર કોણ કે, તમે તેની મુલાકાત લો છો?

૫ કારણ કે તમે તેને ઈંખર કરતાં થોડો જ ઉત્તરતો બનાવ્યો છે  
અને તમે તેના માથા પર મહિમા તથા માનનો મુગટ મૂક્યો છે.

૬ તમારા હાથનાં કામ પર તમે તેને અધિકાર આપ્યો છે;  
તેના પગ નીચે તમે બધું મૂક્યું છે:

૭ સર્વ ઘેટાં અને બળદો  
અને વન્ય પશુઓ,

૮ આકાશનાં પક્ષીઓ તથા સમુક્રનાં માછલાં,  
હા, સમુક્રના રસ્તામાંથી જે પસાર થાય છે તે બધું તમે તેની સત્તા નીચે મૂક્યું છે.

૯ હે યહોવાહ, અમારા પ્રભુ,  
આખી પૃથ્વીમાં તમારં નામ કેવું ભવ્ય છે!

## ૫

૧ હું મારા સંપૂર્ણ હૃદયથી યહોવાહની આભારસ્તુતિ કરીશ;  
હું તમારાં સર્વ આશ્ર્યકારક કૃત્યો જાહેર કરીશ.

૨ હું તમારામાં આનંદ પામીશ તથા ઉલ્લાસ કરીશ;  
હે પરાતપર, હું તમારા નામનું સ્તોત્ર ગાઈશ.  
 ૩ જ્યારે મારા શત્રુઓ પાછા ફરે છે,  
ત્યારે તમારી આગળ તેઓ ઠોકર ખાઈને નાશ પામે છે.  
 ૪ કેમ કે તમે મારો હક તથા દાવો સિજ કર્યો છે;  
ન્યાયાસન પર બેસીને તમે સાચો ન્યાય કર્યો છે.  
 ૫ તમે વિદેશીઓને ધમકાત્યા છે,  
તમે દુષ્ટોનો નાશ કર્યો છે;  
તમે તેઓનું નામ સદાને માટે ભૂસી નાખ્યું છે.  
 ૬ શત્રુઓનો ખંડોરોની લેમ અંત આવશે  
તેઓ હંમેશને માટે નાશ પામ્યા છે.  
 જે નગરો તમે પાયમાલ કર્યો છે, તેમનું સ્મરણ પણ રહ્યું નથી.  
 ૭ પણ થહોવાહ સદાકાળ રાજ કરશે;  
તેમણે ન્યાય કરવાને માટે પોતાનું આસન તૈયાર કર્યું છે.  
 ૮ તે ન્યાયીપણાથી જગતનો ન્યાય કરશે.  
તે લોકોનો અદલ ઇનસાફ કરશે.  
 ૯ વળી થહોવાહ હેરાન થયેલા લોકોને કિલ્લાજીપ થશે,  
તે સર્વ સંકટસમયે ગર થશે.  
 ૧૦ જેઓ તમારું નામ જાણે છે, તેઓ તમારા પર બરોક્સો ચાખશે,  
કારણ કે, હે થહોવાહ, તમે તમારા શોધનારને તરફોડ્યા નથી.  
 ૧૧ સિયોનના અધિકારી થહોવાહનાં સ્તુતિગાન ગાઓ;  
લોકોમાં તેમનાં કૃત્યો જાહેર કરો.  
 ૧૨ કેમ કે લોહીનો બદલો માગનાર ગરીબોનું સ્મરણ રાખે છે;  
તે તેમની અરજ ભૂલી જતા નથી.  
 ૧૩ હે થહોવાહ, મારા પર દયા કરો; મોતના દ્વારથી મને ઉઠાડનાર,  
મારો દ્વારે કરનાર મને દુઃખ દે છે, તે તમે જુઓ.  
 ૧૪ સિયોનની દીકરીના દરવાજાઓમાં  
હું તમારાં પૂર્વેપૂરાં વખાણ કરું  
હું તમારા ઉદ્ઘારમાં હર્ષ પામીશ.  
 ૧૫ પોતે ખોદેલા ખાડામાં વિદેશીઓ પદ્થા છે;  
પોતે સંતારી રાખેલા પાશમાં તેઓના પોતાના પગ સપડાયા છે.  
 ૧૬ થહોવાહે પોતે પોતાની ઓળખાણ આપી છે; તેમણે ન્યાય કર્યો છે;  
દુષ્ટો પોતાના હાથના કામમાં પોતે ફસાઈ ગયા છે.

સ્લાઇસ

૧૭ દુષ્ટો, એટલે ઈંઘરને ભૂલનાર  
સર્વ લોકો શેઓલમાં જશે.  
 ૧૮ કેમ કે દિનીને હંમેશા ભૂલી જવામાં આવશે નહિં,  
ગરીબોની આશા હંમેશ માટે નિષ્ફળ જશે નહિં.  
 ૧૯ હે થહોવાહ, ઉઠો; માણસને અમારા પર વિજયી ન થવા દો;  
તમારી સમક્ષા રાષ્ટ્રોનો ન્યાય થાય.  
 ૨૦ હે થહોવાહ, તેઓને ભયભીત કરો;  
જેથી રાષ્ટ્રો જાણે કે તેઓ માણસો જ છે.

સ્લાઇસ

## ૧૦

- ૧ હે યહોવાહ, તમે શા ભાટે દૂર ઉભા રહો છો?
- સંકટના સમયમાં તમે શા ભાટે સંતાઈ જાઓ છો?
- ૨ દુષ્ટો ગર્વિષ થઈને ગરીબોને બહુ સતાવે છે;
- પણ તેઓ પોતાની કલ્પેલી યુક્તિઓમાં ફસાઈ જાય છે.
- ૩ કેમ કે દુષ્ટ લોકો પોતાના અંતઃકરણની ઇચ્છાની ટૂપ્ટિ થતાં અભિમાન કરે છે;
- લોભીઓને યહોવાહમાં વિશ્વાસ હોતો નથી અને તેઓ તેમની નિંદા કરે છે.
- ૪ દુષ્ટ પોતાના અહૂંકારી ચહેરાથી બતાવે છે કે, ઈશ્વર બદલો લેશે નહિં.
- તેના સર્વ વિચાર એવા છે કે, ઈશ્વર છે જ નહિં.
- ૫ તે બધા સમયે સુરક્ષિત રહે છે,
- પણ તમારો ન્યાય એટલો બધો ઊંચો છે કે તે તેના સમજવામાં આવતો નથી;
- તે પોતાના સર્વ શત્રુઓનો તિરસ્કાર કરે છે.
- ૬ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે, “હું કદી નિષ્ઠળ થઈશ નહિં;
- પેઢી દરપેઢી હું વિપત્તિમાં નહિં આવું.”
- ૭ તેનું મુખ શાપ, કપટ તથા જુલમથી બદેલું છે;
- તેની જીબમાં ઉપક્રમ તથા અન્યાય બદેલા છે.
- ૮ તે ગામોની છૂપી જગ્યાઓમાં બેસે છે;
- તે સંતાઈને નિર્દોષનું ખૂન કરે છે;
- તેની આંખો નિરાધારને છાની ચીતે તાકી રહે છે.
- ૯ જેમ સ્થિંહ ગુફામાં છુપાઈ રહે છે;
- તેમ તે ગુપ્ત જગ્યામાં બચાઈ રહે છે.
- તે ગરીબોને પકડવાને છુપાઈ રહે છે, તે ગરીબને પકડીને પોતાની જાળમાં ખેંચી લઈ જાય છે.
- ૧૦ તેઓના બળ આગળ ગરીબો દબાઈને નીથા નમી જાય છે;
- લાચાર બની તેઓના પંજામાં સપડાઈ જાય છે.
- ૧૧ તે પોતાના હૃદયમાં કહે છે, “ઈશ્વર ભૂલી ગયા છે;
- તેમણે પોતાનું મુખ જોયું નથી, સંતાઈ રાખ્યું છે અને તે કદી જોશે નહિં.”
- ૧૨ હે યહોવાહ, ઉઠો; હે ઈશ્વર, તમારો હાથ ઊંચો કરો.
- ગરીબોને ભૂલી ન જાઓ.
- ૧૩ દુષ્ટો શા ભાટે ઈશ્વરનો નકાર કરે છે?
- અને પોતાના હૃદયમાં કહે છે, “તમે બદલો નહિં માગો.”
- ૧૪ તમે જોયું છો; કેમ કે તમારા હાથમાં લેવાને ભાટે તમે ઉપક્રમ કરનારા તથા ઈર્ષાર્ભોરોને નજરમાં રાખો છો.
- નિરાધાર પોતાને તમારા હવાલામાં સોંપે છે;
- તમે અનાથને બચાવો છો.
- ૧૫ દુષ્ટ લોકોના હાથ તમે ભાંગી નાખો;
- તમે દુષ્ટ ભાણસની દુષ્ટતાને એટલે ભૂધી શોધી કાઢો કે કંઈ પણ બાકી રહે નહિં.
- ૧૬ યહોવાહ સદાસર્વકાળ રાજ છે;
- તેમના દેશમાંથી વિદેશીઓ નાશ પામ્યા છે.
- ૧૭ હે યહોવાહ, તમે નભરી અભિલાષા જાણો છો;
- તમે તેઓનાં હૃદયોને દૃઢ કરશો, તમે તેઓની પ્રાર્થના સાંભળશો;
- ૧૮ તમે અનાથ તથા દુઃખીઓનો ન્યાય કરો
- તેથી પૂઢ્યીનાં ભાણસો હવે પણી ત્રાસદાયક રહે નહિં.

## ૧૧

- ૧ થહોવાહ પર હું ભરોસો રાખું છું;  
તમે મારા જીવને કેમ કહો છો કે,  
“પક્ષીની જેમ તું પર્વત પર ઊઠી જા?”
- ૨ કારણ કે, જુઓ! દુષ્ટો પોતાના ધનુષ્યને તૈથાર કરે છે.  
તેઓ ધનુષ્યની દોચી પર પોતાનાં બાણ તૈથાર કરે છે  
એટલે તેઓ અંધારામાં શુદ્ધ હૃદયવાળાને મારે.
- ૩ કેમ કે જો રાજ્યના પાથાનો નાશ થાય છે,  
તો ન્યાયી શું કરી શકે?
- ૪ થહોવાહ પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં છે;  
તેમની આંખો જુઅે છે અને તેમની આંખો મનુષ્યના દીકરાઓને પારખે છે.
- ૫ થહોવાહ ન્યાયી તથા દુષ્ટ લોકોની પરીક્ષા કરે છે,  
પણ જેઓ હિંસા કરવામાં આનંદ માને છે તેઓને તે વિકારે છે.
- ૬ તે દુષ્ટ લોકો પર વરસાદની જેમ અભિન, ગંધક અને બયંકર લૂ વરસાવે છે;  
તે તેઓના પ્યાલાનો ભાગ થશે.
- ૭ કારણ કે થહોવાહ ન્યાયી છે અને તે ન્યાયીપણાને થાહે છે;  
જે પવિત્ર છે તે તેમનું મુખ જોશે.

## ૧૨

- ૧ હે થહોવાહ, મદદ કરો, કેમ કે ઈંઘરના લોકો ઓછા થઈ ગયા છે;  
વિજ્ઞાસુ લોકો ઓછા થઈ ગયા છે.
- ૨ દરેક પોતાના પડોશી સાથે અસત્ય બોલે છે;  
દરેક માણસ ખુશામત કરનાર હોઠ અને બે મનવાળાની જેમ બોલે છે.
- ૩ થહોવાહ સર્વ ખુશામત કરનાર હોઠોનો  
તથા દરેક બડાઈ કરનારી જુભોનો નાશ કરશે.
- ૪ તેઓએ ઐવું કર્યું, “અમારી જુભથી અમે જીતીશું.  
જ્યારે અમારા હોઠ અમારા પોતાના છે, ત્યારે અમારો માલિક કોણ છે?”
- ૫ થહોવાહ કહે છે,  
“ગરીબોને લુંટ્યાને લીધે તથા દરિદ્રીઓના નિસાસાને લીધે, હું હવે ઊઠીશ.”  
“જેને તેઓ તુચ્છકારે છે તેને હું સહીસલામત રાખીશ.”
- ૬ થહોવાહના શર્દો શુદ્ધ છે,  
જેમ જમીન પરની ભર્ષીમાં તપાવેલી ચાંદી, જે સાત વાર શુદ્ધ કરેલી હોય,  
તેના જેવા તેઓ પવિત્ર છે.
- ૭ હે થહોવાહ, તમે તેઓને સંભાળજો.  
આ દુષ્ટ પેઢીના માણસોથી તમે સદા તેઓનું રક્ષણ કરશો.
- ૮ જ્યારે મનુષ્યના પુત્રોમાં દુષ્ટતા વધે છે  
ત્યારે દુષ્ટો ચારેતરફ ફરે છે.

## ૧૩

- ૧ હે થહોવાહ, કથાં જુદી તમે મને ભૂલી જશો?  
કથાં જુદી તમે મારાથી વિમુખ રહેશો?
- ૨ આખો દિવસ મારા હૃદયમાં શોકાતુર થઈને  
કથાં જુદી મારા જીવની સાથે હું તર્કવિતર્ક કર્યા કરીશ?

કથાં સુધી મારા શત્રુઓ મારા પર યદી વાગશે?

**૩** હે યહોવાહ, મારા ઈશ્વર, દ્યાન આપીને મને ઉત્તર આપો!

મારી આંખો પર પ્રકાશ પાડો, રખેને હું મરણની ઊંઘમાં પડું.

**૪** રખેને મારો શત્રુ એમ કહે કે, “મેં તેને હરાવ્યો છે,”

જેથી તે એમ પણ ન કહે કે, “મેં મારા દુઃખનો પર વિજય મેળવ્યો છે;” નહિ તો, જ્યારે  
હું પડી જઉં, ત્યારે મારા શત્રુઓ આનંદ કરે.

**૫** પણ મેં તમારી કૃપા પર બરોસો રાખ્યો છે;

તમે કરેલા ઉજારમાં મારું હૃદય હર્ષ પામે છે.

**૬** યહોવાહની આગળ હું ગાયન ગાઈશ,

કારણ કે તે મારા પર કૃપાવાન થયા છે.

## ૧૪

**૧** મૂર્ખ માણસ પોતાના મનમાં કહે છે, “ઈશ્વર છે જ નહિ.”

તેઓ બ્રાષ્ટ થયા છે અને અન્યાયથી ભરેલાં દૂણાપાત્ર કામો કર્યા છે;

તેઓમાં સત્કાર્ય કરનાર કોઈ નથી.

**૨** કોઈ સમજનાર અને કોઈ ઈશ્વરને શોધનાર છે કે નહિ

તે જોવાને યહોવાહે આકાશમાંથી

મનુષ્યો પર દ્રષ્ટ કરી.

**૩** દરેક ભાર્ગબ્રાષ્ટ થયા છે; તેઓ પૂરેપૂરા મલિન થઈ ગયા છે;

સત્કાર્ય કરનાર કોઈ નથી, ના એક પણ નથી.

**૪** શું સર્વ દુષ્ટતા કરનારને કંઈ ડહાપણ નથી?

તેઓ રોટલીની જેમ મારા લોકોને ખાઈ જાય છે,

પણ યહોવાહને વિનંતિ કરતા નથી.

**૫** તેઓ બહુ ભયભીત થયા,

કારણ કે ઈશ્વર ન્યાયીઓની સાથે છે.

**૬** તમે ગરીબના વિચાર નિર્દ્ધક કરી નાખો છો

પણ યહોવાહ તો તેનો આશ્રય છે.

**૭** સિયોનમાંથી ઇઝરાયલનો ઉજાર આવે તો કેવું સાંદ્ર!

જ્યારે યહોવાહ પોતાના લોકોની આબાદી પાછી આપશે,

ત્યારે યાકૂબ હર્ષ પામશે અને ઇઝરાયલ આનંદ કરશે.

## ૧૫

**૧** હે યહોવાહ, તમારા પવિત્રમંડપમાં કોણ નિવાસ કરશે?

તમારા પવિત્ર પર્વતમાં કોણ રહેશે?

**૨** જે નિર્દોષતાથી ચાલે છે અને ન્યાયથી વર્તે છે

અને જે પોતાના હૃદયમાં સત્ય બોલે છે, તે.

**૩** તે કદી પોતાની જીબે ચાડી કરતો નથી,

બીજાનું ખરાબ કરતો નથી,

પોતાના પડોશી પર તહોમત મૂકતો નથી.

**૪** તેની દ્રષ્ટિમાં પાપી માણસ ધિક્કારપાત્ર છે

પણ જેઓ યહોવાહથી ડરે છે તેને તે માન આપે છે.

તે પોતાના હિત વિરુદ્ધ સોગન ખાઈને ફરી જતો નથી.

**૫** તે પોતાનાં નાણાં વ્યાજે આપતો નથી.

જે નિરપરાધી વિલંઘ લાંઘ લેતો નથી.  
એવાં કામ કરનાર કદી ડગશે નહિ.

## ૧૬

- ૧ હે પ્રભુ, મારી રક્ષા કરો, કારણ કે હું તમારા પર જરોસો રાખું છું.
- ૨ મેં યહોવાહને કટયું છે, “તમે મારા પ્રભુ છો; તમારા વગર મારું કોઈ હિત નથી.
- ૩ જે સંતો પૃથ્વી પર છે, તેઓ તો ઉમદા લોકો છે; મારો સર્વ આનંદ તેઓમાં છે.
- ૪ જેઓ બીજા દેવોની પૂજા કરવા દોડે છે, તેઓનાં દુઃખ વધી પડશે. તેઓના દેવોને  
માટે લોહીનાં પેથાર્પણ હું ચાઢાવીશ નહિ  
અને મારે હોઠે તેઓનાં નામ લઈશ નહિ.
- ૫ યહોવાહ, તમે મારા વારસાનો તથા મારા પ્યાલાનો ભાગ છો. તમે મારા હિસ્કસાનો  
આધાર છો.
- ૬ મારો ભાગ આનંદાથક સ્થળો પડયો છે; ચોક્કસ મને સુશોભિત વારસો મારો છે.
- ૭ યહોવાહ મને બોધ આપ્યો છે, હું તેમની પ્રશંસા કરું છું; મારું અંતકરણ ચાતના  
સમયે મને બોધ આપે છે.
- ૮ મેં યહોવાહને સદા મારી સમક્ષ રાખ્યા છે, તે મારે જમણે હાથે છે, તેથી મને ખસેડનાર  
કોઈ નથી.
- ૯ તેથી મારું હૃદય આનંદમાં છે; મારો આત્મા હર્ષ પામે છે; ચોક્કસ હું સહીસલામત  
રહીશ.
- ૧૦ કારણ કે તમે મારો આત્મા શેઓલને સ્તોપશો નહિ; તમે તમારા પવિત્રને કહોવાણ  
જોવા દેશો નહિ.
- ૧૧ તમે મને જીવનનો ભાર્ગ જણાવશો; તમારી સમક્ષ સંપૂર્ણ આનંદ છે; તમારા જમણા  
હાથમાં અનંતકાળ ટકનારાં સુખદાથક વાનાં છે.

## ૧૭

- ૧ હે યહોવાહ, મારો ન્યાય સાંભળો; મારી પ્રાર્થના પર દ્યાન આપો!  
દંબી હોઠોમાંથી નીકળતી નથી એવી મારી પ્રાર્થના સાંભળો.
- ૨ મારો ન્યાય તમારી હજૂરમાંથી આવો; તમારી આંખો ન્યાયને જુઝો!
- ૩ જો તમે મારા હૃદયને પારખ્યું છે, જો તમે મારી તપાક રાત્રે રાખી છે,  
તમે મને પવિત્ર કરો અને મારામાં તમને કંઈ દોષ માલૂમ પડયો ન હોય; તો હું મારા  
મુખે અપરાધ કરીશ નહિ.
- ૪ માણસનાં ફૂટથો વિષે હું બોલું તો તમારાં વચનોની સહાયથી હું જુલભીઓના  
માર્ગમાંથી દૂર રહ્યો છું.
- ૫ મારાં પગલાં તમારા માર્ગોમાં સિથર રહ્યાં છે; મારો પગ લપસી ગયો નથી.
- ૬ મેં તમને વિનંતિ કરી, કેમ કે, હે ઈશ્વર, તમે મને ઉત્તર આપશો; મારી તરફ કાન ધરો  
અને મારું બોલવું સાંભળો.
- ૭ જેઓ તમારા પર જરોસો રાખે છે તેમની સામે ઉઠનારાઓથી તેમને તમારા જમણા  
હાથથી બચાવીને તમારી અદ્ભૂત કળણા દર્શાવો!
- ૮ તમારી આંખની કીકીની જેમ મારી રક્ષા કરો; તમારી પાંખોની છાયા નીચે મને  
સંતાડો.
- ૯ જેઓ મારા ધાતકી વેરીઓ છે અને જેઓ મને ચારે બાજુથી દેશે છે, એવો મારો નાશ  
કરનારા દુષ્ટોથી મને બચાવો.

- ૧૦ તેઓ કોઈની પર પણ દયા દર્શાવતા નથી; તેઓ પોતાના મુખે અભિમાનથી બોલે છે.
- ૧૧ તેઓએ અમને અમારા દરેક પગલે દેર્ઘા છે. તેઓની આંખો અમને ભૂમિ પર પણાડવાને તાકી રહી છે.
- ૧૨ તેઓ સિંહની જેમ શિકારને ફાડી ખાવા આતુર છે, પ્રાટકવાની રાહ જોતા છુપાઈ ગયેલા સિંહના બચ્ચાં જેવા છે.
- ૧૩ હે યહોવાહ, તમે ઊઠો! તેમના પર હુમલો કરો! તેમને નીચે પાડી નાખો! તમારી તરવાર કારા દુષ્ટથી મારા જીવને બચાવો.
- ૧૪ હે યહોવાહ, તમારા હાથ વડે માણસોથી કે જેઓનો હિસ્સો આ જિંદગીમાં છે તેવા આ જગતના માણસોથી મારા જીવને બચાવો!
- જેઓનાં પેટ તમે તમારા દ્વયથી ભરો છો; તેઓને ઘણા બાળકો છે અને પોતાની બાકી રહેલી મિલકતનો વારસો પોતાનાં બાળકોને માટે મૂકી જથ છે.
- ૧૫ પણ હું તો ન્યાયપણે વર્તીને તમારું મુખ જોઈશ; જ્યારે હું જગીશ ત્યારે તમને જોઈને સંતોષ પામીશ.

## ૧૮

- ૧ હે યહોવાહ, મારા સામર્થ્ય, હું તમારા પર પ્રેમ કરું છું.
- ૨ યહોવાહ મારા ખડક, મારા કિલા તથા મારા બચાવનાર છે; તે મારા ઈશ્વર, મારા ગઢ; તે પર હું ભરોસો રાખીશ.
- તે મારું બખ્તર છે, મારા ઉજારનું શિંગ અને મારો ઊંચો બુરજ છે.
- ૩ હું યહોવાહને વિનંતિ કરીશ તે સ્તુતિપાત્ર છે અને એમ હું મારા શરૂઆથી બચી જઈશ.
- ૪ મને મૃત્યુનાં બંધનોએ દેશી લીધો છે અને દુષ્ટતાનાં ભોજાં મારા પર ફરી વશાં છે.
- ૫ શેઓલનાં બંધનોએ મને બધી બાજુએથી દેશી લીધો છે; મૃત્યુના પાશ મારા પર આવી પડ્યા છે.
- ૬ મારા સંકટમાં મેં યહોવાહને વિનંતિ કરી; મદદને માટે મેં મારા ઈશ્વરને વિનંતિ કરી. તેમણે પોતાના પવિત્રસ્થાનમાંથી મારો અવાજ સાંભળ્યો; તેમની આગળ મારી અરજ તેમને કાને પહોંચી.
- ૭ ત્યારે પૂઢવી હાલી તથા કાંપી; વળી, પર્વતોના પાથા ખસી ગયા અને હાલવા લાગ્યા કેમ કે ઈશ્વર ગુઝ્સે થયેલા હતા.
- ૮ તેમનાં નસકોરાંમાંથી ધુમાડો નીકળવા લાગ્યો અને તેમના મુખમાંથી બરસ કરનાર અરિન નીકળવા લાગ્યો. તેથી કોલસા સણી ઉદ્યા.
- ૯ તે આકાશોને નમાવીને નીચે ઉત્તર્યા અને તેમના પગની નીચે ઘોર અંધકાર હતો.
- ૧૦ તે કલ્યાણ પર સવારી કરીને ઉદ્યા; તે પવનની પાંખોની જેમ ઉદ્યા.
- ૧૧ તેમણે મેઘજળના અંધકારને તથા અંતરિક્ષના ગાઢ વાદળને પોતાનું સંતાવાનું સ્થળ અને પોતાની આસપાસ આછાદન બનાવ્યું.
- ૧૨ તેમની સામેના પ્રકાશથી તેમનાં ગાઢ વાદળ જતાં રહ્યાં, કરા તથા અરિનના અંગારા વરસ્થા.
- ૧૩ યહોવાહે આકાશમાં ગર્જના કરી! પરાતપરે મોટો અવાજ કાઢયો અને કરા તથા વીજળીના ચમકારા થયા.
- ૧૪ તેમણે બાણ મારીને તેના શરૂઆને મારી નાખ્યા; તેમણે વીજળીઓ મોકલીને તેમને થથરાવી નાખ્યા.

- ૧૫ પણી, હે યહોવાહ, તમારી ધમકીથી, તમારાં નસકોરાંના જ્વાસથી સમુદ્રના તળિયાં દેખાયાં અને ધરતીના પાથા ઉધાડા થયા.
- ૧૬ તેમણે હાથ લંબાવી મને પકડી લીધો! તે ઘણા પાણીમાંથી મને બહાર લાવ્યા.
- ૧૭ તેમણે મને મારા બળવાન શશ્રૂથી અને મારા દેખીઓથી બચાવ્યો, કારણ કે તેઓ મારા કરતાં વધારે જોરાવર હતા.
- ૧૮ મારી વિપત્તિના દિવસોમાં તેઓ મારા પર તૂટી પડ્યા, પણ યહોવાહે મને રિથર રાખ્યો.
- ૧૯ તેઓ મને ખુલ્લી જગ્યામાં કાઢી લાવ્યા; તેમણે મને બચાવ્યો કેમ કે તે મારા પર પ્રસંજી હતા.
- ૨૦ યહોવાહે મારા ન્યાયીપણાનું ફળ આપ્યું છે; તેમણે મારા હાથની શુદ્ધતા પ્રમાણે મને પાછું વાળી આપ્યું છે.
- ૨૧ કારણ કે હું યહોવાહને માર્ગ યાલ્યો છું અને દુષ્ટતા કરીને મારા ઈશ્વરથી વિમુખ થયો નથી.
- ૨૨ હું તેમના સર્વ નિયમોને કાળજીપૂર્વક અનુસર્યો છું; મેં તેમના વિધિઓ મારી પાસેથી દૂર કર્યા નહોતા.
- ૨૩ વળી હું તેમની આગળ નિર્દોષ હતો અને હું અન્યાયથી દૂર રહ્યો.
- ૨૪ યહોવાહે મારું ન્યાયીપણું અને મારા હાથની શુદ્ધતા જોઈને તે પ્રમાણે મને પ્રતિદાન આપ્યું છે.
- ૨૫ જેઓ તમારી પ્રત્યે વિશ્વાસુ છે, તેને તમે વિશ્વાસુ છો;  
જેઓ તમારી સાથે ન્યાયી છે, તેઓની સાથે તમે ન્યાયી દેખાશો.
- ૨૬ જેઓ શુદ્ધ છે તેઓની સાથે તમે શુદ્ધ છો; પણ જેઓ કપટી છે તેઓને સાથે હઠીલા દેખાશો.
- ૨૭ કેમ કે તમે દુઃખીઓને બચાવો છો, પણ અભિમાની લોકોને અપમાનિત કરો છો.
- ૨૮ કેમ કે તમે મારો દીવો સંપત્તિશરીરો; યહોવાહ મારા ઈશ્વર મારા અંધકારનો પ્રકાશ કરશો.
- ૨૯ કેમ કે તમારાથી હું કિલ્લો પણ કૂદી જઉં છું; મારા ઈશ્વરના કારણે હું કોટ કૂદી જઉં છું.
- ૩૦ ઈશ્વરને માટે તેમનો માર્ગ તો પરિપૂર્ણ છે. યહોવાહના શર્દો શુદ્ધ છે!  
જેઓ તેમના પર ભરોસો રાખે છે તે સર્વની તે ટાલ છે.
- ૩૧ કારણ કે યહોવાહ વિના બીજા ઈશ્વર કોણ છે? અમારા ઈશ્વર વિના બીજો ખડક કોણ છે?
- ૩૨ ઈશ્વર જે મારી કમરે સામર્થ્યરૂપી પણો બાંધે છે અને મારો માર્ગ સીધો કરે છે.
- ૩૩ તે મારા પગોને હરણીના જેવા કરે છે અને મારાં ઉચ્ચસ્થાનો પર મને સ્થાપે છે.
- ૩૪ તે મારા હાથોને લડતાં શીખવે છે અને મારા હાથ પિતળનું ધનુષ્ય તાણો છે.
- ૩૫ તમે તમારા ઉદ્ધારની ટાલ મને આપી છે. તમારા જમણા હાથથી તમે મને ટેકો આપ્યો છે અને તમારી અભીકણીએ મને મોટો કર્યો છે.
- ૩૬ તમે મારા ચાલવાની જગ્યા ખુલ્લી કરી છે, જેથી મારા પગ કદી લપસ્થા નથી.
- ૩૭ હું મારા શશ્રૂઓની પાછળ પડીને તેઓને પકડી પાડીશ; જ્યાં સુધી તેઓનો નાશ નહિ થાય, ત્યાં સુધી હું પાછો ફરીશ નહિ.
- ૩૮ હું તેઓને એવા શર્માવી નાખીશ કે તેઓ ફરી ઊભા થઈ શકશે નહિ; તેઓ મારા પગે પડશો.
- ૩૯ કારણ કે તમે યુદ્ધને માટે મારી કમરે સામર્થ્યરૂપી પણો બાંધ્યો છે; મારી સામે ચાટાઈ કરનારને તમે માટે તાબે કર્યા છે.
- ૪૦ તમે મારા શશ્રૂઓની પીઠ મારી તરફ ફેરવી છે કે, જેથી મારા દેખીઓનો નાશ કરું.

- ૪૧ તેઓએ ભદ્રને ભાટે પોકાર કર્યો, પણ તેઓને બચાવનાર કોઈ નહોતું; તેઓએ થહોવાહને વિનંતી કરી, પણ તેમણે તેઓને કોઈ જવાબ આપ્યો નહિં.
- ૪૨ પવનથી ફૂકાતી ધૂળની જેમ તેમને મેં વિખેશી નાખ્યા છે; ગલીઓમાંની ધૂળની જેમ મેં તેમને કચડી નાખ્યા છે.
- ૪૩ તમે મને ભારા વિઝલ લડતાં લોકોથી બચાવો. તમે મને બીજા દેશોનો અધિકારી જનાવો છો. જે લોકોને હું જાણતો નથી તેઓ ભારી સેવા કરશો.
- ૪૪ જ્યારે તેઓએ ભારે વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓ ભારે આધીન થયા; વિદેશીઓ ભારે શરણે આવ્યા.
- ૪૫ વિદેશીઓ હિંમત ગુમાવી બેઠા છે અને ધૂજતા ધૂજતા તેઓ કિલ્લાની બહાર આવ્યા.
- ૪૬ થહોવાહ જીવતા જગતા ઈશ્વર છે; ભારા રક્ષકની સ્તુતિ હો. ભારા ઉખાર કરનાર ઈશ્વર ઉત્તમ મનાઓ.
- ૪૭ એટલે જે ઈશ્વર ભારું વેર વાળો છે અને લોકોને ભારે તાબે કરે છે તેમની સ્તુતિ થાઓ.
- ૪૮ તે ભારા શરૂઆથી મને છોડાવે છે! હા, ભારી સામે ઊઠનારા પર તમે મને વિજય આપો છો! બલાટકાર કરનાર ભાણસથી તમે મને બચાવો છો.
- ૪૯ ભાટે હે થહોવાહ, વિદેશીઓમાં હું તમારી સ્તુતિ કરીશ; હું તમારા નામનાં સ્તોત્ર ગાઈશ.
- ૫૦ તે પોતાના રાજને વિજય આપે છે અને પોતાના અભિષિક્ત ઉપર, એટલે દાઉદ તથા તેના વંશજો ઉપર, સર્વકાળ કૃપા રાખે છે.

## ૧૬

- ૧ આકાશો ઈશ્વરનો ભલિમા પ્રગટ કરે છે  
અને અંતરિક્ષ તેમના હાથનું કામ દર્શાવે છે!
- ૨ દિવસ દિવસને તેમના વિષે કહે છે;  
ચાત ચાતને તેમનું ડહાપણ પ્રગટ કરે છે.
- ૩ ત્યાં વચ્ચન નથી અને શબ્દો પણ નથી; તેઓની વાણી સંભાળતી નથી.
- ૪ તેઓનો વિસ્તાર આખી પૂઢ્યીમાં છે  
અને જગતના છેડા સૂધી તેઓની સાક્ષી ફેલાયેલી છે.  
તેઓમાં ઈશ્વરે સૂર્યને ભાટે મંડપ ઊભો કર્યો છે.
- ૫ સૂર્ય પોતાના ઓરડામાંથી નીકળતા વરચાજ જેવો છે  
અને તે બળવાન ભાણસની જેમ પોતાની શરત દોડવામાં આનંદ માને છે.
- ૬ તે આકાશને એક છેડેથી નીકળી આવે છે  
અને તેના બીજા છેડા સૂધી પરિકમણ કરે છે;  
તેની ઉષણતા પામ્યા વિના કોઈ બાકી રહી જતું નથી.
- ૭ થહોવાહના નિયમો સંપૂર્ણ છે, તે આત્માને તાજગી આપે છે;  
થહોવાહની સાક્ષી વિજ્વાસપાત્ર છે, તે બોધાને બુદ્ધિમાન કરે છે.
- ૮ થહોવાહના વિધિઓ થથાર્થ છે, તેઓ હૃદયને આનંદ આપે છે;  
થહોવાહની આજાઓ નિર્મણ છે, જે આંખોને પ્રકાશ આપે છે.
- ૯ થહોવાહનો ભય શુદ્ધ અને અનાદિ છે;  
થહોવાહના ઠરાવો સત્ય તથા તદ્દન ન્યાથી છે.
- ૧૦ તે શુદ્ધ સોના કરતાં, પણ વધુ પસંદ કરવા થોડાય છે;  
વળી મધ્યપૂડાનાં ટીપાં કરતાં તેઓ વધારે મીઠાં છે.
- ૧૧ હા, તેનાથી તમારા સેવકને ચેતવણી ભણે છે

તેઓને પાળવામાં મોટો લાભ છે.  
 ૧૨ પોતાની ભૂલો કોણ જણી શકે?  
 છાના પાપથી તમે મને મુક્ત કરો.  
 ૧૩ જાણી જોઈને કરતાં પાપથી તમે તમારા સેવકને અટકાવો;  
 તેઓને મારા પર રાજ કરવા ન દો.  
 એટલે હું સંપૂર્ણ થઈશ  
 અને હું મહાપાપમાંથી બચી જઈશ.  
 ૧૪ હે યહોવાહ, મારા ખડક તથા મારા ઉદ્ઘારનાર  
 મારા મુખના શંદો તથા મારા હૃદયના વિચારો  
 તમારી આગળ માન્ય થાઓ.

## ૨૦

૧ સંકટના સમયે યહોવાહ તારી મદદ કરો;  
 યાકૂખના ઈશ્વરનું નામ તારું રક્ષણ કરો.  
 ૨ પવિત્રસ્થાનમાંથી તને સહાય મોકલો  
 અને સિયોનમાંથી તને બદ આપો.  
 ૩ તે તારાં સર્વ અર્પણોનું સ્મરણ કરો  
 અને તારું દહનાર્પણ માન્ય કરો.  
 ૪ તે તારા હૃદયની ઇચ્છા પ્રમાણે આપો  
 અને તારી સર્વ યોજનાઓ પૂરી કરો.  
 ૫ તારા ઉદ્ઘારમાં અમે આનંદ માનીશું  
 અને આપણા ઈશ્વરને નામે આપણી ધ્યાનાઓ યથાવીશું.  
 યહોવાહ તારી સર્વ અરજો સ્વીકારો.  
 ૬ હવે હું જણું છું કે યહોવાહ પોતાના અભિષિક્તને બચાવે છે;  
 તે પોતાના પવિત્ર આકાશમાંથી પોતાના જમણા હાથની  
 તારકશક્તિ તેને જવાબ આપશે.  
 ૭ કોઈ રથ પર બ્રચોસો રાખે છે અને કોઈ ઘોડા પર,  
 પણ આપણે આપણા ઈશ્વર યહોવાહના નામનું સ્મરણ કરીશું.  
 ૮ તેઓ નમીને પડી ગયા છે;  
 પણ આપણે ઊઠીને ઊભા થયા છીએ.  
 ૯ હે યહોવાહ, રાજને વિજય આપો;  
 જથારે અમે વિનંતિ કરીએ, ત્યારે અમને મદદ કરો.

## ૨૧

૧ હે યહોવાહ, તમારા સામર્થ્યથી રાજ હર્ષ પામશે!  
 તમે કદેલા ઉધારથી તે કેટલો બધો આનંદ કરશે!  
 ૨ તમે તેને તેના હૃદયની ઇચ્છા પ્રમાણે આપ્યું છે  
 તેના હોઠની અરજીનો ઇનકાર તમે કર્યો નથી.  
 ૩ કારણ કે આશીર્વાદો લઈને તમે તેની સામે જાઓ છો;  
 તમે યોગ્યા સોનાનો મુગટ તેના માથા પર મૂકો છો.  
 ૪ તેણે તમારી પાસેથી જીવનદાન માર્યું; તે તમે તેને આપ્યું;  
 તમે તેને સર્વકાળ ટકે એવું આયુષ્ય આપ્યું.  
 ૫ તમારા મહિમાથી તેને વિજય મળો છે;  
 તમે તેને માન તથા મહિમા બક્ષો છો.  
 ૬ કારણ કે તમે તેને સદાને માટે આશીર્વાદ આપો છો;

તમે તેને તમારી સમક્ષા આનંદ પમાડો છો.  
 ૯ કારણ કે રાજ થહોવાહ પર બરોસો રાખે છે;  
 તે પરાતપરની કૃપાથી ડગશે નહિ.  
 ૧૦ તારા સર્વ શત્રુઓ તારા હાથમાં આવશે;  
 તારો જમણો હાથ તારા દુદ્રેખીઓને શોધી કાટશે.  
 ૧૧ તું તારા ગુલ્ફાના સમયે તેઓને બળતી ભણી જેવા કરી દેશે.  
 થહોવાહ પોતાના કોપથી તેઓને ગળી જશે  
 અને અભિન તેઓને બસમ કરી નાખશે.  
 ૧૨ તમે પૃથ્વી પરના તેઓના પરિવારોનો વિનાશ કરશો;  
 મનુષ્યોમાંથી તેમના વંશજો નાશ પામશે.  
 ૧૩ કારણ કે તેઓએ તમારી વિલાલ દુષ્ટતા કરવાનું ધાર્યું છે;  
 જેને તેઓ અમલમાં લાવી શકતા નથી, એવી યુક્તિ તેઓએ કલ્પી છે.  
 ૧૪ તમે તમારી પાછળથી તેઓનાં મુખ સામે  
 તૈયારી કરશો, ત્યારે તેઓને પાછા હઠી જવું પડશે.  
 ૧૫ હે થહોવાહ, તમે પોતાને સામર્થ્ય ઊંચા થાઓ;  
 અમે તમારા પરાકમનાં સ્તોત્ર ગાઈને સ્તવન કરીશું.

## ૨૨

૧ હે મારા ઈશ્વર, મારા ઈશ્વર, તમે મને કેમ તજુ દીધો છો?  
 મને સહાય કરવાને તથા મારો વિલાપ સાંભળવાને તમે એટલે દૂર કેમ રહો છો?  
 ૨ હે મારા ઈશ્વર, હું દિવસે પોકાર કરું છું, પણ તમે મને જવાબ આપતા નથી;  
 અને રાત્રે પણ હું ચૂપ રહેતો નથી!  
 ૩ તોપણ, હે ઈરાયલનાં સ્તોત્ર પર બિરાજમાન,  
 તમે પવિત્ર છો.  
 ૪ અમારા પૂર્વજોએ તમારા પર બરોસો રાખ્યો હતો;  
 તેઓએ બરોસો રાખ્યો હતો અને તમે તેઓને છોડાવ્યા.  
 ૫ તેઓએ તમને પ્રાર્થના કરી અને તેઓ બચી ગયા.  
 તેઓએ તમારા પર બરોસો રાખ્યો અને નિરાશ થયા નહિ.  
 ૬ પણ હું તો માત્ર કીડો છું, માણસ નથી,  
 માણસોથી દિક્કાર પામેલો અને લોકોથી તુચ્છ ગણાયેલો છું.  
 ૭ જેઓ મને જુએ છે તેઓ બધા મારી હાંસી કરે છે;  
 તેઓ મોં ફેરવીને માથું ધુણાવીને કહે છે.  
 ૮ તેઓ કહે છે, “તું થહોવાહ પર બરોસો રાખ;  
 થહોવાહ તને છોડાવશે.  
 તે તારા પર રાજુ છે, માટે તે બચાવશે.”  
 ૯ તમે મને ઉદરમાંથી બહાર લાવનાર છો;  
 જથારે હું મારી માતાનું દૂધ પીતો હતો, ત્યારે તમે મારામાં બરોસો ઉપજાવ્યો.  
 ૧૦ હું જન્મથી જ તમારા હાથમાં સૌપાયેલો છું  
 મારી માતાના ગર્ભમાં હતો ત્યારથી તમે મારા ઈશ્વર છો!  
 ૧૧ તમે મારારી દૂર ન જાઓ, કેમ કે સંકટ પાસે છે;  
 મને સહાય કરનાર કોઈ નથી.  
 ૧૨ ઘણા સાંટોએ મને ધેરી લીધો છે;  
 બાશાનના બળવંત સાંટ મારી આસપાસ ફરી વખથા છે.

૧૩ ફાડી ખાનાર તથા ગર્જનાર સિંહની જેમ  
તેઓ મારી સામે પોતાનું ભૌ ઉધાડે છે.

૧૪ જેમ પાણી વહી જથ તેમ, મારી શક્તિ ચાલી ગઈ છે  
અને મારાં સર્વ હાડકાં ટીલાં થઈ ગયાં છે.  
મારું હૃદય મીણાના જેવું બની ગયું છે;  
તે મારાં આંતરડાંમાં પીગળી ગયું છે.

૧૫ મારું બળ વાસણાના એક તૂટેલા ટુકડા જેવું સુકું થઈ ગયું છે;  
મારી જીબ મારા મુખના તાળવે ચોટી જથ છે.  
તમે મને મરણની ધૂળમાં બેસાડી દીધો છે.

૧૬ કારણ કે મારી આસપાસ ઝૂતરા ફરી વખથા છે;  
મને દુષ્ટોની ટોળીએ ઘેરી લીધો છે  
તેઓએ મારા હાથપગ વીધી નાખયા છે.

૧૭ હું મારા શરીરનાં સર્વ હાડકાં ગણી શકું છું.  
તેઓ મને ધારીને જુએ છે;

૧૮ તેઓ મારાં વસ્ત્રો અંદરોઅંદર વહેણી લે છે,  
તેઓ મારા ઝબ્બાને માટે થિછી નાખે છે.

૧૯ હે થહોવાહ, મારાથી દૂર ન જાઓ;  
હે મારા સામર્થ્ય, મારી મદદે આવો.

૨૦ મને આ તરવારથી બચાવો,  
મારા મૂલ્યવાન જીવનને આ ઝૂતરાના કબજામાંથી છોડાવો.

૨૧ મને સિંહોનાં ભૌમાંથી બચાવો;  
તમે જંગલી સાંદોના શિંગડાંઓથી મારું રક્ષણ કરો.

૨૨ હું મારા ભાઈઓમાં તમારું નામ પ્રગટ કરીશ;  
હું બચી સભામાં તમારી સ્તુતિ કરીશ.

૨૩ હે થહોવાહનો ભય રાખનારાઓ, તેમનાં ગુણગાન ગાઓ!  
તમે બધા યાકૂબના વંશજો, તેમને માન આપો!  
હે ઈરાયલના સર્વ વંશજો, તમે તેમનું ભય રાખો.

૨૪ કેમ કે તેમણે દુઃખીઓના દુઃખને તુચ્છ ગણ્યું નથી અને તેનાથી કંટાખયા નથી;  
થહોવાહે તેનાથી પોતાનું મુખ ફેરબ્યું નથી;

જથારે તેણે મદદને માટે અરજ કરી, ત્યારે તેમણે તેનું સાંભળ્યું.

૨૫ હું તમારી ઝૂપાથી ભોટી મંડળીમાં તમારી સ્તુતિ કરું છું;  
તેમનું ભય રાખનારાઓની આગળ હું મારી પ્રતિજ્ઞાઓ પૂરી કરીશ.

૨૬ દદિન્દ્રીઓ ખાઈને તૃપ્ત થશે;  
જેઓ થહોવાહને શોધે છે, તેઓ તેમની સ્તુતિ કરશે.

તમારું હૃદય સર્વકાળ જુવો.

૨૭ પૂઢ્યીના સર્વ લોકો થહોવાહને સંભારીને તેમની તરફ ફરશે;  
વિદેશીઓનાં સર્વ ઝુટુંબો તમારી આગળ આવીને પ્રણામ કરશે.

૨૮ કારણ કે રાજ્ય થહોવાહનું છે;

તે સર્વ પ્રજા પર રાજ કરે છે.

૨૯ પૂઢ્યીના સર્વ ભોટા લોકો ખાશે તથા પ્રણામ કરશે;  
જેઓ ધૂળમાં જનારા છે, એટલે જેઓ પોતાના જીવને

બચાવી શકતા નથી, તેઓ સર્વ ઈશ્વરની આગળ નમશે.  
**૩૦** તેઓના વંશજો પ્રભુ ઈશ્વરની સેવા કરશે;  
 આવતી પેટીની આગળ તેઓને તેનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરવામાં આવશે.  
**૩૧** તેઓ આવશે અને હવે પછી જન્મનારા લોકોને;  
 તેઓનું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરીને કહેશે કે, તેમણે તે કર્યું છે!

## ૨૩

**૧** યહોવાહ મારા પાણક છે; તેથી મને કશી ખોટ પડશે નહિ.  
**૨** તે મને લીલાં બીડમાં સુવાડે છે  
 તે મને શાંત પાણીની પાસે દોઢી જાય છે.  
**૩** તે મારા આત્માને તાજગી આપે છે;  
 પોતાના નામની ખાતર તે મને ન્યાયીપણાને માર્ગ ચલાવે છે.  
**૪** જો કે હું મૃત્યુની છાયાની ખીણમાં થાલું,  
 તોથ હું કંઈપણ દુષ્ટતાથી બીશ નહિ, કેમ કે તમે મારી સાથે છો;  
 તમારી લાકડી તથા તમારી છડી મને દિલાસો આપે છે.  
**૫** તમે મારા દુશ્મનોની સામે મારે મારે ભોજન પીરસો છો  
 તમે મારા માથા પર તેલ દેઝયું છે;  
 મારો પ્યાલો છલકાઈ જાય છે.  
**૬** નિશ્ચે મારી જિંદગીના સર્વ દિવસો દરમયાન ભલાઈ તથા દથા મારી સાથે આવશે;  
 અને હું સદા સર્વકાળ સુધી યહોવાહના ઘરમાં રહીશ.

## ૨૪

**૧** પૂઢવી તથા તેનું સર્વસ્વ યહોવાહનાં છે,  
 જગત અને તેમાં વસનારાં પણ તેમનાં છે.  
**૨** કેમ કે તેમણે સમુક્રો પર તેનો પાથો નાખ્યો છે  
 અને નદીઓ પર તેને સ્થાપન કરી છે.  
**૩** યહોવાહના પર્વત પર કોણ થઢી શકશે?  
 તેમના પવિત્રસ્થાનમાં કોણ ઉભો રહી શકશે?  
**૪** જેના હાથ શુદ્ધ છે અને જેનું હૃદય પવિત્ર છે;  
 જેણે પોતાનું મન અસત્યમાં લગાડ્યું નથી  
 અને જે જૂઠા સમ ખાતો નથી તે જ ઉભો રહી શકશે.  
**૫** તે યહોવાહનો આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરશે  
 અને પોતાના ઊદ્ધાર કરનાર ઈશ્વરથી ન્યાયીપણું પામશે.  
**૬** હે યાકુભના ઈશ્વર, જેઓ તમારં મુખ શોધે છે  
 તેઓની પેટી આ છે.

સેલાહ

**૭** હે પ્રવેશદ્વારો, તમારાં માથા ઊંચાં કરો;  
 હે પ્રાચીન પ્રવેશદ્વારો, તમે ઊંચાં થાઓ,  
 કે જેથી ગૌરવવાન રાજ અંદર આવશે!  
**૮** ગૌરવવાન રાજ તે કોણ છે?  
 યહોવાહ, જે બળવાન તથા યુદ્ધમાં પરાક્રમી છે, તે જ.  
**૯** હે પ્રવેશદ્વારો, તમારાં માથા ઊંચાં કરો;  
 હે પ્રાચીન પ્રવેશદ્વારો, તમે પણ ઊંચાં થાઓ,

કે જેથી ગૌરવવાન રાજ અંદર આવશે!  
 ૧૦ આ ગૌરવવાન રાજ તે કોણ છે?  
 યહોવાહ આકાશોના સર્વ સૈન્યોના ભાલિક એ જ  
 ગૌરવવાન રાજ છે.

શેલાહ

## ૨૫

૧ હે યહોવાહ, હું તમારામાં મારું અંત:કરણ લગાડું છું!  
 ૨ હે મારા ઈંઘર, હું તમારા પર ભરોસો રાખું છું.  
 મને અપમાનિત ન થવા દો;  
 મારા શાશ્વતોને મારા પર વિજય મેળવીને આનંદિત થવા ન દો.  
 ૩ જેઓ તમારામાં આશા રાખે છે તેઓમાંનો કોઈ શરમાશે નહિં,  
 પણ જેઓ વગર કારણો કપટ કરે છે તેઓ બદનામ થશે!  
 ૪ હે યહોવાહ, મને તમારા ભાર્ગ બતાવો;  
 તમારા રસ્તા વિષે મને શીખવો,  
 ૫ તમારા સત્યમાં મને દોરો અને મને શીખવો,  
 કેમ કે તમે મારો ઉદ્ધાર કરનાર ઈંઘર છો;  
 હું આખો દિવસ તમારામાં આશા રાખું છું.  
 ૬ હે યહોવાહ, તમારી કૃપા તથા તમારા વાત્સલ્યનું સ્મરણ કરો;  
 કારણ કે તેઓ હંમેશાં સનાતન છે.  
 ૭ મારી જુવાનીનાં પાપ અને મારા અપરાધનું સ્મરણ ન કરો;  
 હે યહોવાહ, તમારી ભલાઈ અને તમારી કૃપા પ્રમાણે મને કંબારો!  
 ૮ યહોવાહ ઉત્તમ અને ન્યાયી છે;  
 તેથી તે પાપીઓને સાચા ભાર્ગ વિષે શીખવશે.  
 ૯ તે નશ્ચ લોકોને ન્યાયી બનવા માટે દોરે છે  
 અને તે તેઓને તેઓના ભાર્ગ યાલવાનું શીખવશે.  
 ૧૦ જેઓ તેમનો કરાર તથા તેમના સાક્ષથો પાણે છે,  
 તેઓને માટે યહોવાહના સર્વ ભાર્ગો કૃપા તથા સત્યતાથી ભરેલા છે.  
 ૧૧ હે યહોવાહ, તમારા નામની ખાતર,  
 મારા પાપની ક્ષમા કરો, કેમ કે તે ઘણા છે.  
 ૧૨ યહોવાહથી બીહે ઐવું ભાણસ કથું છે?  
 કથો ભાર્ગ પક્ષંદ કરવો તે તેને પ્રભુ શીખવે છે.  
 ૧૩ તેનો જીવ સુખમાં રહેશે;  
 અને તેના વંશજો દેશનો વારસો પામશે.  
 ૧૪ યહોવાહનો ભર્મ તેમના ભક્તોની પાસે છે  
 અને તેઓને તે પોતાનો કરાર જણાવે છે.  
 ૧૫ મારી દ્રષ્ટિ સદા યહોવાહ તરફ છે,  
 કારણ કે તે મારા પગને બંધનમાંથી મુક્ત કરશે.  
 ૧૬ તમે મારી તરફ ફરો અને મારા પર દથા કરો;  
 કેમ કે હું નિરાશ્રિત અને દુઃખી છું.  
 ૧૭ મારા મનનું દુઃખ વધી ગયું છે;  
 તમે મને મારા સંકટમાંથી છોડાવો.  
 ૧૮ મારાં દુઃખ તથા વેદના પર નજર કરો;  
 મારાં સર્વ પાપની ક્ષમા કરો.

૧૬ મારા શત્રુઓને જુઓ, કેમ કે તેઓ ઘણા છે;  
તેઓ કેટલી કૂરતાથી મારી દૃણા કરે છે.  
૨૦ મારા જીવનું રક્ષણ કરો અને મને છોડાવો;  
મારી લાજ જવા દેતા નહિ, કારણ કે હું તમારા પર બરોસો રાખું છું.  
૨૧ પ્રામાણિકપણું તથા ન્યાયીપણું મારું રક્ષણ કરો,  
કારણ કે હું તમારા પર આશા રાખું છું.  
૨૨ હે ઈચ્છર, ઈરાયલને  
તેનાં સર્વ સંકટોમાંથી છોડાવો.

## ૨૬

૧ હે યહોવાહ, મારો ન્યાય કરો, કેમ કે હું પ્રામાણિકપણો ચાલ્યો છું;  
મેં યહોવાહ પર બરોસો રાખ્યો છે અને હું ડાયો નથી.  
૨ હે યહોવાહ, મારી કસોટી કરીને મારી પરીક્ષા કરો;  
મારા અંત:કરણની તથા મારા હૃદયની શુદ્ધતાની કસોટી કરો!  
૩ કારણ કે તમારી કૃપા હું નજરે નિહાળું છું  
અને હું તમારા સત્ય માર્ગ ચાલતો આવ્યો છું.  
૪ મેં કયારેય દુરાચારીઓની સંગત કરી નથી  
હું કયારેય કપટીઓની સાથે જોડાયો નથી.  
૫ હું દુષ્ટોની સંગતને ધિક્કારં છું  
અને હું તેઓની સાથે બેસીશ નહિ.  
૬ હું નિર્દોષપણામાં મારા હાથ ધોઈશ  
અને હે યહોવાહ, એ જ પ્રમાણે હું વેદીની પ્રદક્ષિણા કરીશ.  
૭ જેથી હું આભારસ્તુતિનાં ગીત ગાઉં  
અને તમારાં સર્વ યમતકારી કામો પ્રગટ કરું.  
૮ હે યહોવાહ, તમે જે ધરમાં રહ્યો છો તે  
અને તે જગ્યા કે જ્યાં તમારું ગૌરવ છે, તે મને પ્રિય છે.  
૯ પાપીઓની સાથે મારો સર્વનાશ કરશો નહિ  
ધાતકી માણસોની સાથે મને મારી નાખશો નહિ.  
૧૦ તેઓને હાથે ઉપદવ થાય છે  
અને તેઓના જમણા હાથ લાંચથી બરેલા છે.  
૧૧ પણ હું તો પ્રામાણિકપણે વર્તીશ;  
મારા પર દયા કરીને મને છોડાવો.  
૧૨ મારો પગ મેં સપાટ જગ્યા પર મૂકેલો છે;  
જનસમૂહમાં હું યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ.

## ૨૭

૧ યહોવાહ મારા ઉદ્ઘારનાર તથા પ્રકાશ છે;  
હું કોનાથી બીહું ?  
યહોવાહ મારા જીવનનું સામથર્ય છે;  
મને કોનો ભય લાગે?  
૨ જ્યારે દુરાચારીઓ અને મારા શત્રુઓ મારો સંહાર કરવા આવશે,  
ત્યારે તેઓ ઠોકર ખાઈને નીચે પડશે.

૩ જો કે સૈન્ય મારી સામે છાવણી નાખે,  
તોપણ હું મનમાં ડરીશ નહિ;  
જો કે મારી વિલલું યુદ્ધ ઉઠે,  
તોપણ હું ઈશ્વર પર ભરોસો રાખીશ.

૪ થહોવાહ પાસે મેં એક વરદાન માગ્યું છે:  
કે થહોવાહનું ધર મારી જિંદગીના સર્વ દિવસો દરમ્યાન મારું નિવાસસ્થાન થાય,  
જેથી હું થહોવાહના સૌદર્યનું અવલોકન કર્યા કરું  
અને તેમના પવિત્રસ્થાનમાં તેમનું ધ્યાન ધરું.  
૫ કેમ કે સંકટના સમયે તેઓ મને પોતાના મંડપમાં ગૃહીત રાખશે;  
તે પોતાના મંડપને આશ્રયે મને સંતાડશે.  
તે મને ખડક પર ચઢાવશે!  
૬ પછી મારી આસપાસના શાશ્વતો પર મારું માથું ઊંચું કરવામાં આવશે  
અને હું તેમના મંડપમાં હર્ષનાદનાં અર્પણ ચઢાવીશ!  
હું ગાઈશ અને થહોવાહનાં સ્તોત્રો ગાઈશ!

૭ હે થહોવાહ, જથારે હું વિનંતિ કરું, ત્યારે તે સાંભળો!  
મારા પર દયા કરીને મને ઉત્તર આપો!  
૮ મારું હૃદય તમારા વિષે કહે છે કે,  
“તેમનું મુખ શોધો!” હે થહોવાહ, હું તમારું મુખ શોધીશ!  
૯ તમે તમારું મુખ મારાથી ફેરવશો નહિ;  
કોપ કરીને તમે તમારા સેવકને તજુ દેશો નહિ!  
તમે મારા સહાયકારી થયા છો;  
હે મારા ઉજ્જારનાર ઈશ્વર, મને દૂર ન કરો અને મને તજુ ન દો!  
૧૦ જો કે મારા માતાપિતાએ મને તજુ દીધો છે,  
તોપણ થહોવાહ મને સંભાળશે.  
૧૧ હે થહોવાહ, મને તમારો માર્ગ શીખવો!  
મારા શાશ્વતોને લીધે  
મને સરળ માર્ગ દોરી જાઓ.  
૧૨ મને મારા શાશ્વતોના હાથમાં ન સોંપો,  
કારણ કે જૂઠા સાક્ષીઓ તથા જુલમના ઝૂંફાડા મારનારા  
મારી વિલલું ઉદ્ધયા છે!  
૧૩ આ જીવનમાં હું થહોવાહની દયાનો અનુભવ કરીશ, એવો જો મેં વિશ્વાસ કર્યો ન  
હોત તો હું નિર્ભળ થઈ જત!  
૧૪ થહોવાહની રાહ જો;  
બળવાન થા અને હિંમત રાખ!  
હા, થહોવાહની રાહ જો!

## ૨૮

૧ હે થહોવાહ, હું તમને વિનંતિ કરીશ; હે મારા ખડક, મને તરણોડશો નહિ.  
જો તમે મારી સાથે મૌન ધારણ કરશો, તો હું કબરમાં ઊતરી જનારા જેવો થઈ જઈશ.  
૨ જથારે હું તમને વિનંતિ કરું, ત્યારે મારા કાલાવાલા સાંભળજો,

જ્યારે હું મારા હાથ તમારા પરમપવિત્રસ્થાન તરફ જોડું, ત્યારે મારી યાચનાના  
કાલાવાલા સાંભળજો.

**૩** જેઓ મુખ પર શાંતિ અને હૃદયમાં પાપ રાખીને પોતાના પડોશી સાથે બોલે છે,  
તે દુષ્ટ અને કુકર્મિઓની સાથે મને ધકેલી દેશો નહિં.

**૪** તેઓનાં ફૃદ્ય પ્રમાણે અને તેઓનાં કર્માની દુષ્ટતા પ્રમાણે તેઓને ફળ આપો;  
તેઓના હાથનાં કામ પ્રમાણે તેઓને ફળ આપો; તેઓને યોગ્ય બદલો આપો.

**૫** કેમ કે તેઓ યહોવાહના માર્ગો તથા તેમના હાથનાં કામો સમજતા નથી,  
તે તેઓને તોડી પાડશે અને કદી તેઓને સ્થિર કરશે નહિં.

**૬** યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ,  
કારણ કે તેમણે મારા કાલાવાલા સાંભળયા છે!

**૭** યહોવાહ મારું સામર્થ્ય અને મારી ઢાલ છે;  
મારા હૃદયે તેમના ઉપર ભરોસો રાખ્યો છે અને મને તેમની સહાય મળી છે.

માટે મારા હૃદયમાં અત્યંત આનંદ થાય છે  
અને તેમની સ્તુતિ ગાઈને હું તેમનો આભાર માનીશ.

**૮** યહોવાહ પોતાના અભિષિકત લોકોનું સામર્થ્ય છે  
તે તેમના ઉજારભાટેનો કિલ્લો છે.

**૯** તમારા લોકોનો બચાવ કરો અને તમારા વારસાને આશીર્વાદ આપો.  
વળી તેઓનું પાલનપોષણ કરીને સદા તેઓને ઊંઘકી રાખો.

## ૨૬

**૧** હે પરાકરી યહોવાહના દીકરાઓ, તમે તેમની સ્તુતિ કરો;  
ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યહોવાહને આપો.

**૨** યહોવાહના નામનું ગૌરવ તેમને આપો;  
પવિત્રતાની શોભા ધારણ કરીને યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

**૩** યહોવાહનો જાદ પાણી પર ગાજે છે;  
ગૌરવવાન ઈશ્વર ગર્જના કરે છે,  
યહોવાહ ઘણા પાણી પર ગર્જના કરે છે.

**૪** યહોવાહનો અવાજ સમર્થ છે;  
યહોવાહનો અવાજ ભાહાત્મયથી ભરપૂર છે.

**૫** યહોવાહનો અવાજ દેવદારોને ભાંગી નાખે છે;  
યહોવાહ લભાનોનનાં દેવદારોના ટુકડેટુકડા કરી નાખે છે.

**૬** તે તેઓને વાછરડાની જેમ કુદાવે છે, જંગલી બણદની જેમ  
લભાનોન તથા સિર્યોનને કુદાવે છે.

**૭** યહોવાહનો અવાજ અરિનની જવાટાને બેદે છે.

**૮** યહોવાહનો અવાજ અરણયને ધૂજાવે છે;  
યહોવાહ કાદેશના અરણયને ધૂજાવે છે.

**૯** યહોવાહના અવાજથી હરણીઓના ગર્ભ ગળી જાય છે;  
જાકીઓનાં ડાળાપાંખડાં તૂટી પડે છે;

પણ તેમના પવિત્રસ્થાનમાં સર્વ લોકો કહે છે, “તેમને મહિમા હો!”

**૧૦** યહોવાહ જળપ્રલય સમયે ભિરાજમાન હતા;

થહોવાહ સદા સર્વકાળ રાજ તરીકે બિરાજનાર છે.

૧૧ થહોવાહ પોતાના લોકોને સામર્થ્ય આપશે;

થહોવાહ પોતાના લોકોને શાંતિનો આશીર્વાદ આપશે.

### ૩૦

૧ હે થહોવાહ, હું તમને ભોટા માનીશ, કારણ કે તમે મને ઊંચો કર્યો છે અને તમે મારા શશ્રૂઓને મારા પર હર્ષ પામવા દીધા નથી.

૨ હે થહોવાહ, મારા ઈંખર, મેં તમને સહાયને માટે અરજ કરી અને તમે મને સાજો કર્યો છે.

૩ હે થહોવાહ, તમે મારા જીવને શેઓલમાંથી કાઢી લાવ્યા છો; તમે મને જીવતો ચાખ્યો છે અને મને કબરમાં પડવા દીધો નથી.

૪ હે થહોવાહના વિખાસુ બકતો, તેમનાં સ્તોત્ર ગાઓ! તેમના પવિત્ર નામની આભારસ્તુતિ કરો.

૫ તેમનો કોપ તો કેવળ ક્ષણિક છે; પણ તેમની કૃપા જીવનભર છે.

૬ રૂદન રાત પર્યત રહે છે, પણ સવારમાં હર્ષાનંદ થાય છે.

૭ હું નિર્ભય હતો, ત્યારે મેં કટ્યું હતું, “હું કદી ડગીશ નહિ.”

૮ હે થહોવાહ, તમે મારા પર કૃપા કરીને મને પર્વતની જેમ સ્થિત બનાવ્યો છે; પણ જથારે તમે મારાથી મુખ ફેરટ્યું, ત્યારે હું ભયભીત થયો.

૯ હે થહોવાહ, મેં તમને પોકાર કર્યો અને મેં મારા પ્રભુને વિનંતી કરી!

૧૦ જો હું કબરમાં જાઉં તો મારા ભરણથી તમને શો લાભ થાય? શું ધૂળ તમારી સ્તુતિ કરશો? શું તે તમારું સત્ય પ્રગટ કરશો?

૧૧ હે થહોવાહ, સાંભળો અને મારા પર દયા કરો! હે થહોવાહ, તમે મારા સહાયકારી થાઓ.

૧૨ તમે મારા શોકને નૃત્યમાં ફેરટ્યું છે; તમે મારા શોકનાં વસ્ત્રો ઉતારી લઈને મને ઉત્સાહ ઝૂપી વસ્ત્રો પહેરાવી દીધાં.

૧૩ જેથી મારું ગૌરવી હૃદય તમારાં સ્તોત્ર ગાય અને શાંત રહે નહિ; હું આનંદપૂર્વક, થહોવાહ મારા ઈંખરની સદાકાળ આભારસ્તુતિ કરીશ!

### ૩૧

૧ હે થહોવાહ, હું તમારા ઉપર આધાર ચાખું છું;

મારી જરા પણ બદનામી થવા દેતા નહિ.

તમારા ન્યાયીપણાથી મારું રક્ષણ કરો.

૨ મારું સાંભળો; ઉતાવળથી મને છોડાવો;

તમે મારે માટે મજબૂત ગઢ

તથા મારા બચાવને માટે કિલ્લો થાઓ.

૩ કેમ કે તમે મારા ખડક અને કિલ્લો છો;

માટે તમારા નામની ખાતર મને દોરવણી આપો અને મને ચલાવો.

૪ મારા શશ્રૂઓએ પાથરેલી ગુપ્ત જગ્માંથી મને બચાવો,

કારણ કે તમે મારો આશ્રય છો.

૫ હું મારો આત્મા તમારા હાથમાં સોંપું છું;

હે થહોવાહ, સત્યના ઈંખર, તમે મારો ઉજાર કર્યો છે.

૬ જુઠા દેવોની પૂજા કરનારને હું દિક્કારું છું,

પણ હું થહોવાહ પર ભરોસો ચાખું છું.

૧ હું તમારી દયાથી આનંદ કરીશ તથા હરખાઈશ,  
 કેમ કે તમે મારું દુઃખ જોયું છે;  
 તમે મારા આત્માની વિપત્તિઓ જાણી છે.  
 ૨ તમે મને શત્રુઓના હાથમાં સોંપ્યો નથી.  
 તમે મારા પગ વિશાળ જગ્યા પર સ્થિર કર્યા છે.  
 ૩ હે યહોવાહ, મારા પર દયા કરો, કેમ કે હું સંકટમાં છું;  
 ખેદથી મારી આંખ, મારો પ્રાણ તથા મારું શરીર ક્ષીણ થાય છે.  
 ૪ કેમ કે સંતાપથી મારી જિંદગી  
 અને નિસાસાથી મારાં વર્ષો વલી જાય છે.  
 મારા પાપના કારણે મારું બજ ઘટે છે  
 અને મારાં હાડકાં ક્ષીણ થાય છે.  
 ૫ મારા સર્વ દુઃખનોને લીધે લોકો મને ભણેણાં મારે છે;  
 મારા પડોશીઓ તો મારી અતિશય નિંદા કરે છે  
 અને મારા ઓળખીતાઓને મારો ભય લાગે છે.  
 ૬ જોઈ મને મહોલ્લાઓમાં જુએ છે, તે જોતાંની સાથે જ મારી પાસેથી નાસી જાય છે.  
 ૭ મૃત્યુ પામેલા મનુષ્યની જેમ હું વિકસાઈ ગયો છું, જેના વિષે કોઈ વિચારતું પણ  
     નથી.  
 હું તૂટી ગયેલા વાસણ જેવો છું.  
 ૮ કેમ કે મેં ઘણાંને તેઓને મુખે મારી બદનક્ષી કરતાં સાંભળ્યા છે,  
     ચારે બાજુ ધાર્યા છે  
     તેઓ બેગા થઈને મારી વિરુદ્ધ કાવતરાં ઘડે છે.  
     તેઓ મારો જીવ લેવાની યોજનાઓ ઘડે છે.  
 ૯ પણ, હે યહોવાહ, હું તમારા પર બરોસો રાખું છું;  
     મેં કર્યું, “તમે મારા ઈંખર છો.”  
 ૧૦ મારા સર્વ પ્રસંગો તમારા હાથમાં છે.  
     મારા શત્રુઓના હાથમાંથી તથા જેઓ મારો પીછો કરી રહ્યા છે તેઓનાથી મને  
         બચાવો.  
 ૧૧ તમારા સેવક ઉપર તમારા મુખનો પ્રકાશ પાડો;  
     તમારી કૃપાથી મને બચાવો.  
 ૧૨ હે યહોવાહ, મારી બદનામી થવા દેતા નહિ; કેમ કે મેં તમને વિનંતિ કરી છે!  
     દુષ્ટો લજિત થાઓ! તેઓ શૂપચાપ શેઓલમાં પડી રહે.  
 ૧૩ જે જૂઠા હોઠ ન્યાયી માણસોની વિરુદ્ધ ગર્વથી  
     તથા તિરસ્કારથી અભિમાની વાત બોલે છે તે મૂંગા થાઓ.  
 ૧૪ જે ઉદારતા તમારા બકતોને માટે તમે રાખી મૂકી છે,  
     તથા તમારા પર બરોસો રાખનારને માટે  
     મનુષ્યોની આગળ તમે દર્શાવી છે,  
     તે કેટલી મોટી છે!  
 ૧૫ તમે તમારી ક્ષમુખ તેઓને સંતારી રાખશો અને તેઓનાં કાવતરાં વિરુદ્ધ રક્ષણ  
     કરશો.  
     તમે તમારા નિવાસસ્થાનમાં તેઓને સુરક્ષિત રાખશો અને તેઓને અનિષ્ટ જીભોથી  
         બચાવશો.  
 ૧૬ યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ,  
     કેમ કે તેમણે મારા પર અસીમ વિશ્વાસુપણું દર્શાવ્યું છે. જ્યારે દુઃખનોએ નગરને  
     ધેરી લીધું હતું, ત્યારે તેમણે મારા પર અદ્ભુત દયા કરી.

૨૨ અધીરતાથી મેં કહી દીધું હતું કે,  
“તમે તમારી દ્રષ્ટિ આગળથી મને દૂર કર્યો છે,”  
તોપણ મેં જથારે તમને મદદને માટે વિનંતિ કરી,  
ત્યારે તમે ભાર્ણ સાંભળ્યું.  
૨૩ હે યહોવાહના સર્વ બક્તો, તમે તેમના પર પ્રેમ રાખો.  
યહોવાહ વિજ્ઞાસીઓની રક્ષા કરે છે,  
પણ અભિમાનીને પુષ્કળ બદલો આપે છે.  
૨૪ જે સર્વ યહોવાહ પર મદદને માટે ભરોસો રાખે છે,  
તે બળવાન તથા હિંમતવાન થાઓ.

## ૩૨

૧ જેનું ઉલ્લંઘન માફ થયું છે તથા જેનું પાપ ટંકાઈ ગયું છે,  
તે આશીર્વાદિત છે.  
૨ જેને યહોવાહ દોષિત ગણતા નથી અને જેના આત્મામાં કંઈ કપટ નથી,  
તે આશીર્વાદિત છે.  
૩ જથારે હું છાનો રદ્દ્યો, ત્યારે આખો દિવસ  
છાના રદ્દનથી મારાં હાડકાં શુર્ણ થયાં.  
૪ કેમ કે રાતદિવસ તમારો હાથ મારા પર ભારે હતો.  
જેમ ઉનાખાની ગર્ભીમાં જળ સુકાઈ જાય છે, તેમ મારી શક્તિ હણાઈ ગઈ હતી.

સ્નેહાં

૫ મેં મારાં પાપ તમારી સમક્ષ કખૂલ કર્યાં  
અને મારો અન્યાય મેં સંતાદ્યો નથી.  
મેં કર્યું, “હું મારાં પાપો યહોવાહ સમક્ષ કખૂલ કરીશ.”  
અને તમે મારાં પાપોની ક્ષમા આપી.

સ્નેહાં

૬ તે માટે જથારે તમે મળો ત્યારે તે સમયે દરેક બકત તમારી પ્રાર્થના કરે.  
પછી જથારે ઘણા પાણીની રેલ ચઢે, ત્યારે તે તેને પહોંચશે નહિં.  
૭ તમે મારી સંતાવાની જગ્યા છો; તમે મને મારા સંકટમાંથી ઉગારશો.  
તમે મારી આસપાસ વિજયનાં ગીતો ગવડાવશો.

સ્નેહાં

૮ કયે માર્ગે તારે ચાલવું તે હું તને શીખવીશ તથા બતાવીશ.  
મારી નજર હું તારા પર રાખીને તને બોધ આપીશ.  
૯ ઘોડા તથા ખરયર જેને કંઈ સમજણ નથી,  
જેને કાખૂમાં રાખવા માટે ચોકડા તથા લગામની જરૂર છે,  
નહિં તો તું જયાં લઈ જવા ચાહે ત્યાં તેઓ આવી ન શકે, માટે તેઓના જેવો આણસમજુ  
ન થા.

૧૦ દુષ્ટોને ઘણી તકલીફો સહન કરવી પડે છે  
પણ જેઓ યહોવાહ પર ભરોસો રાખે છે, તેઓ તો તેમની કૃપાથી ઘેરાશે.  
૧૧ હે ન્યાયીઓ, યહોવાહમાં આનંદ કરો તથા હરખાઓ;  
હે શુદ્ધ હૃદયના માણસો, તમે સર્વ હર્ષના પોકાર કરો.

## ૩૩

૧ હે ન્યાયી લોકો, યહોવાહમાં આનંદ કરો;  
યથાર્થીઓ સ્તુતિ કરે તે યોગ્ય છે.

૨ વીણા વગાડી યહોવાહની સ્તુતિ કરો;  
 દશ તારનું વાજિંત્ર વગાડીને તેમનાં સ્તોત્ર ગાઓ.  
 ૩ તેમની આગા નવું ગીત ગાઓ;  
 વાજિંત્રોને કુશળતાથી અને આનંદથી વગાડો.  
 ૪ કેમ કે યહોવાહનો શબ્દ યથાર્થ છે  
 અને તેમણે કરેલાં સર્વ કામો વિશ્વાસથોંથ છે.  
 ૫ તે ન્યાય અને ન્યાયી વર્તન થાણે છે.  
 પૃથ્વી યહોવાહની કૃપાથી ભરાઈ ગઈ છે.  
 ૬ યહોવાહના શબ્દ વડે આકાશો ઉત્પન્ન થયાં  
 અને તેમના મુખના જ્વાસ વડે આકાશના સર્વ તારાઓની રથના થઈ.  
 ૭ તેઓ સમુદ્રનાં પાણીને ભશકની માફક બેગાં કરે છે;  
 તેના અતિશય ઊંડાણોને તે વખારોમાં ભરી રાખે છે.  
 ૮ સમગ્ર પૃથ્વી યહોવાહની બીક રાખે;  
 દુનિયાના સર્વ રહેવાસીઓ તેમનો ભય રાખો.  
 ૯ કારણ કે તેઓ બોલ્યા અને સૂચિ ઉત્પન્ન થઈ;  
 તેમણે આજા કરી અને તે સિથર થઈ.  
 ૧૦ યહોવાહ વિદેશીઓની યોજનાઓને નિષ્ફળ બનાવે છે;  
 તે લોકોની યોજનાઓને નિરર્થક બનાવે છે.  
 ૧૧ યહોવાહની યોજનાઓ સદાકાળ ટકે છે,  
 તેમણે કરેલી ઘારણા પેઢી દર પેઢી રહે છે.  
 ૧૨ જે પ્રજાના ઈશ્વર યહોવાહ છે અને જેઓને તેમણે પોતાના વારસાને માટે પસંદ  
     કર્યા છે,  
 તેઓ આશીર્વાદિત છે.  
 ૧૩ યહોવાહ આકાશમાંથી જુથે છે;  
 તે સર્વ મનુષ્યપુત્રો પર નજર રાખે છે.  
 ૧૪ પોતાના નિવાસસ્થાનમાંથી  
 તે પૃથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓને નિહાયે છે.  
 ૧૫ તે સર્વના હૃદયના સરજનહાર છે  
 અને તેઓ જે કાંઈ કરે છે તે તે ધ્યાનમાં રાખે છે.  
 ૧૬ મોટા સૈન્ય વડે કોઈ રાજ બથી શકતો નથી;  
 મોટા પરાક્રમ વડે બળવાન પુરુષ છૂટી શકતો નથી.  
 ૧૭ થુઝમાં વિજય માટે ધોડાઓ પર આધાર રાખવો તે વ્યર્થ છે;  
 તેઓ પોતાના બહુ બળથી કોઈને ઉગારી શકતા નથી.  
 ૧૮ જુઓ, જેઓ યહોવાહનો ભય રાખે છે અને તેમના કરારના વિશ્વાસુપણામાં રહે છે,  
 તેઓ પર તેમની નજર રહે છે.  
 ૧૯ જેથી તે તેઓના જીવને મૃત્યુથી બથાવે  
 અને દુકાળ સમયે તેઓને જીવતાં રાખે.  
 ૨૦ અમે યહોવાહની રાહ જોઈ;  
 તે આપણી સહાય તથા આપણી ટાલ છે.  
 ૨૧ અમારાં હૃદયો તેમનામાં આનંદ માને છે,  
 કેમ કે અમે તેમના પવિત્ર નામ પર ભરોસો રાખ્યો છે.  
 ૨૨ હે યહોવાહ, અમે તમારા પર આશા રાખી છે  
 તે પ્રમાણે તમારી કૃપા અમારા ઉપર થાઓ.

## ૩૪

દાઉદનું [ગીત]; તેણે અભીમેલેખની આગળ ગાંડાઈનો ઢોગ કર્યો, અને એણે તેને કાઢી મૂકયાથી તે જતો રહ્યો, તે વખતનું.

- ૧ હું સર્વ સમયે થહોવાહને ધન્યવાદ આપીશ;  
મારે મુખે તેમની સ્તુતિ નિરંતર થશે.
- ૨ હું થહોવાહની સ્તુતિ કરીશ;  
દિન લોકો તે સાંભળીને આનંદ કરશે.
- ૩ મારી સાથે થહોવાહની સ્તુતિ કરો;  
આપણે એકઠાં ભળીને તેમનું નામ બુલંદ માનીએ.
- ૪ મેં થહોવાહને પોકાર કર્યો અને તેમણે મને ઉત્તર આપ્યો  
અને મારા સર્વ ભયમાંથી મને વિજય અપાવથ્યો.
- ૫ જેઓ તેમની તરફ જુખે છે, તેઓ પ્રકાશ પામશે  
અને તેઓનાં મુખ કદી ઝંખવાળા પડશે નહિં.
- ૬ આ લાચાર માણસે પોકાર કર્યો અને થહોવાહે તે સાંભળીને  
તેને તેના સર્વ સંકટમાંથી બચાવ્યો.
- ૭ થહોવાહના ભક્તોની આસપાસ તેમનો દૂત છાવણી કરે છે  
અને તે તેમને સંકટમાંથી છોડાવે છે.
- ૮ અનુભવ કરો અને જુખો કે થહોવાહ કેટલા ઉત્તમ છે;  
જે માણસ તેમના પર ભરોસો રાખે છે તે આશીર્વાદિત છે.
- ૯ થહોવાહના પસંદ કરાયેલા લોકો, તેમનો ભય રાખો;  
તેમનો ભય રાખનારાને કઈ ખોટ પડતી નથી.
- ૧૦ સિંહનાં બચયાંને તંગી પડે છે અને બ્રૂખ વેઠવી પડે છે;  
પણ જેઓ થહોવાહને શોધે છે તેઓને કોઈપણ સારા વાનાની ખોટ પડશે નહિં.
- ૧૧ આવો, મારાં બાળકો, મારું સાંભળો;  
હું તમને થહોવાહનો ભય રાખતાં શીખવીશ.
- ૧૨ કથો માણસ લાંબી જિંદગી છાછે છે?  
અને શુભ જોવાને માટે દીર્ଘયુષ્ય થાહે છે?
- ૧૩ તો દુષ્ટ બોલવાથી તારી જુભને  
અને જૂઢું બોલવાથી તારા હોઠોને અટકાવ.
- ૧૪ દુષ્ટતાથી દૂર રહે અને ભલું કર;  
શાંતિ શોધ અને તેની પાછળ લાગ.
- ૧૫ થહોવાહની દ્રષ્ટિ ન્યાથી પર છે  
અને તેઓના પોકાર પ્રત્યે તેમના કાન ઉધાડા છે.
- ૧૬ જેઓ દુષ્ટતા કરે છે તેઓનું સ્મરણ પૂથી ઉપરથી નાખૂદ કરવાને માટે  
થહોવાહનું મુખ તેઓની વિરલ્જ છે.
- ૧૭ ન્યાથીઓ પોકાર કરશે અને થહોવાહ તેઓનું સાંભળશે  
અને તેઓના સર્વ સંકટમાંથી તેઓને છોડાવશે.
- ૧૮ જેમનાં હૃદય ભાંગી ગયાં છે, તેમની પાસે થહોવાહ છે  
અને નશ આત્માવાળાને તે બચાવે છે.
- ૧૯ ન્યાથી માણસના જીવનમાં ઘણા દુઃખો આવે છે,  
પણ થહોવાહ તેને તે સર્વમાંથી વિજય અપાવે છે.
- ૨૦ તે તેનાં સર્વ હાડકાંનું રક્ષણ કરે છે;  
તેઓમાંનું એકપણ ભાંગવામાં આવતું નથી.

૨૧ દુષ્ટો પોતાની જ દુષ્ટતાથી નાશ પામશે;  
જેઓ નયાથીઓને ધિક્કારે છે તેઓ દોષિત ઠરશે.  
૨૨ થહોવાહ પોતાના સેવકોના પ્રાણોનો ઉદ્ધાર કરે છે;  
તેઓના પર બરોસો રાખનારાઓમાંથી એકપણ દોષિત ઠરશે નહિ.

### ૩૫

૧ હે થહોવાહ, મારી વિલંઘ વાદ કરનારની સામે તમે વાદ કરો;  
મારી વિલંઘ લડનારની સાથે તમે લડાઈ કરો.  
૨ નાની તથા મોટી ટાલ સજુને  
મારી સહાયને માટે ઊભા થાઓ.  
૩ જેઓ મારી પાછળ લાગેલા છે તેઓની વિલંઘ તમારા ભાલાનો ઉપથોગ કરો;  
મારા આત્માને કહો, “હું તારો ઉદ્ધાર કરનાર છું.”  
૪ જેઓ મારા જીવના તરફથા છે તેઓ બદનામ થાઓ.  
જેઓ મારું નુકસાન ઇચ્છે છે, તેઓ રાખી પડો અને પાછા હઠો.  
૫ તેઓ પવનથી ઊડતાં ફોતરાં જેવા થાય,  
તેઓને થહોવાહનો દૂત નસાડી મૂકો.  
૬ તેઓનો માર્ગ અંધકારમય અને લપસણો થાઓ,  
થહોવાહનો દૂત તેઓની પાછળ પડો.  
૭ તેઓએ વગર કારણે મારે ભાડામાં પોતાની જળ સંતારી રાખી છે;  
વિનાકારણ તેઓએ મારા જીવને માટે ખાડો ખોદ્યો છે.  
૮ તેઓના પર અચાનક વિપત્તિ આવી પડો.  
પોતાના ફાંદામાં તેઓ પોતે જ ફસાઈ પડો.  
૯ પણ હું થહોવાહમાં આનંદ કરીશ  
અને તેમના ઉદ્ધારમાં હર્ષ પાભીશ.  
૧૦ મારા સધણા બણથી હું કહીશ કે, “હે થહોવાહ, તમારા જેવું કોણ છે?  
જે દીનને તેના કરતાં વધારે બળવાનથી બચાવે છે  
અને દીન તથા કંગાલને લૂંટનારાથી છોડાવે છે.”  
૧૧ જૂઠા સાક્ષીઓ ઊભા થાય છે;  
તેઓ મારા પર આરોપ મૂકે છે.  
૧૨ તેઓ ભલાઈને બદલે મને બુરું પાછું આપે છે.  
જેથી હું અનાથ થઈ જાઉં છું.  
૧૩ પણ, જથારે તેઓ બીમાર હતા, ત્યારે હું ટાટ પહેરતો;  
હું ઉપવાસથી મારા જીવને દુઃખી કરતો  
અને મારી પ્રાર્થના મારા હૃદયમાં પાછી આવતી હતી.  
૧૪ તે લોકો જાણે મારા ભાઈઓ અને મારા નજીકના મિત્રો હોય તેવો વર્તાવ મેં તેઓની  
સાથે રાખ્યો;  
પોતાની માતાને માટે વિલાપ કરનારની માફક હું શોકથી નભી જતો.  
૧૫ પણ જથારે મારી પડતી થઈ, ત્યારે તેઓ હર્ષ પામતા અને ટોળે વળતા;  
હું તે જાણતો નહિ, એવી ચીતે તેઓ મારી વિલંઘ ટોળે વળતા.  
૧૬ કોઈ પણ માન વગર તેઓએ મારી હાંસી ઊડાવી;  
તેઓએ મારા તરફ દાંત કથકચાવીને ગુસ્સો કર્યો.  
૧૭ હે પ્રભુ, કથાં જુદી શાંત બેસી રહી જોયા કરશો?

તેઓના સંહારથી મારા જીવને  
તથા કિંહોથી મારા આત્માને બચાવી લો.  
 ૧૯ એટલે હું બરસભામાં તમારી આભારસ્તુતિ કરીશ;  
ઘણા લોકોની મદ્દે હું તમારી પ્રશંસા કરીશ.  
 ૨૦ મારા જૂઠા શગુઓને મારા પર હસવા દેશો નહિ;  
જેઓ વિનાકારણ મારો દ્વારે કરે છે તેઓ આંખના મિયકાર ન મારો.  
 ૨૧ કારણ કે તેઓનું બોલવું શાંતિદાયક નથી,  
પણ દેશમાં શાંત રહેનારાઓની વિરુદ્ધ તેઓ દગ્ગાખાજુ કરે છે.  
 ૨૨ તેઓ મારી વિરુદ્ધ ખુલ્લા મુખે બોલે છે;  
તેઓએ કંથું, “હા, હા, અમારી આંખોએ તે જોથું છે.”  
 ૨૩ હે યહોવાહ, તમે તે જોથું છે, તમે શૂપ ન રહો;  
હે પ્રભુ, મારાથી દૂર ન જાઓ.  
 ૨૪ મારો ન્યાય કરવા માટે જગૃત થાઓ;  
હે મારા ઈશ્વર અને મારા પ્રભુ, મારી દાદ સાંભળવા માટે જાગો.  
 ૨૫ હે મારા ઈશ્વર યહોવાહ, તમારા ન્યાયીપણાથી મારો ન્યાય કરો;  
તેઓને મારા પર આનંદ કરવા ન દો.  
 ૨૬ તેઓને પોતાના હૃદયમાં એમ કહેવા ન દો કે, “આહા, અમારે જે જોઈતું હતું, તે  
અમારી પાસે છે.”  
 તેઓને એમ કહેવા ન દો કે, “અમે તેને ગળી ગયા છીએ.”  
 ૨૭ મારા નુકસાનમાં આનંદ પામનારા સર્વ બદનામ થાઓ અને ઝંખવાળા પડો.  
મારી વિરુદ્ધ બડાઈ કરનારાઓ અપમાનિત થઈને શરમાઈ જાઓ.  
 ૨૮ જેઓ મારા ન્યાયીપણામાં આનંદ કરે છે; તેઓ હર્ષ પામીને જથ્યજથકાર કરો;  
તેઓ હેશાં કહો, જે પોતાના સેવકની આભાદીમાં ખૂશ રહે છે,  
તે યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ.  
 ૨૯ ત્યારે હું તમારું ન્યાયીપણું પ્રગટ કરીશ  
અને આખો દિવક્ષ હું તમારાં સ્તોત્ર ગાઈશ.

### ૩૬

૧ દુષ્ટનો અપરાધ મારા હૃદયમાં કહે છે કે;  
તેની દ્રષ્ટિમાં ઈશ્વરનો ભય છે જ નહિ.  
 ૨ કેમ કે તે પોતાના મનમાં અભિમાન કરે છે  
કે મારો અન્યાય પ્રગટ થશે નહિ અને મારો તિરસ્કાર થશે નહિ.  
 ૩ તેના શર્દો અન્યાય તથા કપટથી બરેસા છે;  
તેને જ્ઞાની થવાનું તથા ભલું કરવાનું ગમતું નથી.  
 ૪ તે પોતાના પલંગ ઉપર અન્યાય કરવાને થોજના ઘડે છે;  
તે અન્યાયના માર્ગમાં ઊભો રહે છે;  
તે દુષ્ટતાને નકારતો નથી.  
 ૫ હે યહોવાહ, તમારી કૃપા આકાશો સુધી વિસ્તરેલી છે;  
તમારું વિશ્વાસપણું વાદળો સુધી વ્યાપેલું છે.  
 ૬ તમારું ન્યાયીપણું મોટા પર્વતોના જેવું અચળ છે;  
તમારો ન્યાય અતિ ગહન છે.  
 હે યહોવાહ, તમે માનવજાતનું અને પશુનું રક્ષણ કરો છો.  
 ૭ હે ઈશ્વર, તમારી કૃપા કેવી અમૂલ્ય છે!

તમારી પાંખોની છાથામાં સર્વ મનુષ્ય આશ્રય લે છે.  
 ૮ તેઓ તમારા ઘરની સમૃદ્ધિથી પુષ્કળ ટૂપ્ત થશે;  
 તમારા આશીર્વાદોની નદીઓમાંથી તેઓ પીશે.  
 ૯ કારણ કે તમારી પાસે જીવનનો ઝરો છે;  
 અમે તમારા અજવાણામાં અજવાળું જોઈશું.  
 ૧૦ જેઓ તમને ઓળખે છે, તેમના ઉપર તમારી દયા  
 તથા જેમનાં હૃદય પવિત્ર છે, તેમની સાથે તમારં ન્યાયીપણું જરી રાખજો.  
 ૧૧ મને ઘરમંડીઓના પગ નીચે કચડાવા દેશો નહિ.  
 દુષ્ટોના હાથ મને નસાડી મૂકે નહિ.  
 ૧૨ દુષ્ટોનું કેવું પતન થયું છે;  
 તેઓ એવા પડી ગયા છે કે પાછા ઊઠી શકશે નહિ.

## ૩૭

૧ દુષ્ટતા આચરનારાઓને લીધે તું ખીજવાઈશ નહિ;  
 અન્યાય કરનારાઓની ઈર્ષા કરીશ નહિ.  
 ૨ કારણ કે તેઓ તો જલ્દી ઘાસની માફક કપાઈ જશે  
 લીલા વનસ્પતિની માફક થીમળાઈ જશે.  
 ૩ થહોવાહ પર ભરોસો રાખ અને ભલું કર;  
 દેશમાં રહે અને વિશ્વાસુપણાની પાછળ લાગ.  
 ૪ પણી તું થહોવાહમાં આનંદ કરીશ  
 અને તે તારા હૃદયની ઇચ્છાઓ પૂરી પાડશે.  
 ૫ તારા ભાગો થહોવાહને સૌપ;  
 તેમના પર ભરોસો રાખ અને તે તને ફળીભૂત કરશે.  
 ૬ તે તારં ન્યાયીપણું અજવાણાની માફક  
 અને તારા પ્રાભાણિકપણાને બપોરની માફક તેજસ્વી કરશે.  
 ૭ થહોવાહની આગળ શાંત થા અને ધીરજથી તેમની રાહ જો.  
 જે પોતાના ભાર્ગ આભાદ થાય છે, તેને લીધે તું ખીજવાઈશ નહિ.  
 અને કુયુકિતાઓથી ફાવી જાય છે, તેને લીધે તું ખીજવાઈશ નહિ.  
 ૮ ખીજવાવાનું બંધ કર અને ગુસ્સો કરીશ નહિ.  
 થિંતા ન કર; તેથી દુષ્કર્મ જ નીપજે છે.  
 ૯ દુષ્કર્મીઓનો વિનાશ થશે,  
 પણ જેઓ થહોવાહ પર ભરોસો રાખે છે, તેઓ દેશનું વતન પામશે.  
 ૧૦ થોડા સમયમાં દુષ્ટો હતા ન હતા થશે;  
 તું તેના ઘરને ખંતથી શોધશે, પણ તેનું નામ નિશાન મળશે નહિ.  
 ૧૧ પણ નશ્ર લોકો દેશનું વતન પામશે  
 અને પુષ્કળ શાંતિમાં તેઓ આનંદ કરશે.  
 ૧૨ દુષ્ટો ન્યાયીઓની વિશ્વાસ ખરાબ યુક્તિઓ રધે છે  
 અને તેની સામે પોતાના દાંત પીસે છે.  
 ૧૩ પ્રભુ તેની લાંચી કરશે,  
 કેમ કે તે જુખે છે કે તેના દિવસો નશુક છે.  
 ૧૪ નિર્વાસ્ત્ર દર્શિને પાડી નાખવાને તથા  
 યથાર્થીને મારી નાખવાને માટે  
 દુષ્ટોએ તરવાર તાણી છે અને પોતાનું ધનુષ્ય ખેંચ્યું છે.

૧૫ તેઓની પોતાની જ તરવાર તેઓના પોતાના જ હૃદયને વીધશે  
અને તેઓના ધનુષ્યને બાંગી નાંખવામાં આવશે.

૧૬ નીતિમાન લોકો પાસે જે કંઈ થોડું છે,  
તે ઘણા દુષ્ટ લોકોની વિપુલ સંપત્તિ કરતાં ઘણું વધારે છે.

૧૭ કારણ કે દુષ્ટ લોકોના હાથોની શક્તિનો નાશ કરવામાં આવશે,  
પણ યહોવાહ નીતિમાન લોકોની કાળજી લેશે અને તેઓને ધરી રાખશે.

૧૮ યહોવાહ યથાર્થી ઓની જિંદગીના સર્વ પ્રકંસ્ંગો જાણે છે  
અને તેઓનો વારસો સર્વ કાળ ટકી રહેશે

૧૯ જથારે તેઓનો સમય ખરાબ હોય છે, ત્યારે પણ તેઓ શરમાતા નથી.  
જથારે દુકાળ આવે, ત્યારે પણ તેઓ તૃપ્ત થશે.

૨૦ પણ દુષ્ટો નાશ પામશે.  
યહોવાહના શશ્રૂઓ જેમ બધતણનો ધૂમાડો થઈ જાય છે;  
તેમ નાશ પામશે.

૨૧ દુષ્ટ ઉછીનું લે છે ખરો પણ પાછું આપતો નથી,  
પણ ન્યાથી કરુણાથી વર્તે છે અને દાન આપે છે.

૨૨ જેઓ ઈશ્વરથી આશીર્વાદિત છે, તેઓ દેશનો વારસો પામશે,  
જેઓ તેમનાથી શાપિત છે તેઓનો સંપૂર્ણ વિનાશ થશે.

૨૩ માણસનો ભાર્જ યહોવાહને પસંદ પડે છે  
અને તે ઈશ્વર તરફના તેના ભાર્ગો સ્થિર કરે છે.

૨૪ જો કે તે પડી જાય, તો પણ તે છેક જમીનદોસ્ત થશે નહિ,  
કેમ કે યહોવાહ તેનો હાથ પકડીને તેને નિભાવશે.

૨૫ હું જુવાન હતો અને હવે હું વૃદ્ધ થયો છું;  
પણ ન્યાથીને તજેલો કે તેનાં સંતાનને બ્રીખ માગતાં મેં કદી જોયાં નથી.

૨૬ આખો દિવસ તે કરુણાથી વર્તે છે અને ઉછીનું આપે છે  
અને તેનાં સંતાન આશીર્વાદ પામેલા હોય છે.

૨૭ બુરાઈથી દૂર થા અને ભલું કરે;  
અને સદાકાળ દેશમાં રહે.

૨૮ કારણ કે યહોવાહ ન્યાથને ચાહે છે  
અને તે પોતાના વિશ્વાસુ ભક્તોને છોડી દેતા નથી.  
તે સદા તેઓનું રક્ષણ કરે છે,  
પણ દુષ્ટોનાં સંતાનનો વિનાશ કરશે.

૨૯ ન્યાથીઓ વતનનો વારસો પામશે  
અને તેમાં તેઓ સદાકાળ રહેશે.

૩૦ ન્યાથી પોતાને મુખે ડહાપણ ભરેલી વાત કરે છે  
અને તેની જુબે તે સદા ન્યાથની બાબત બોલે છે.

૩૧ તેના પોતાના હૃદયમાં ઈશ્વરનો નિયમ છે;  
તેના પગ લપસી જશે નહિ.

૩૨ દુષ્ટો સદા ન્યાથી માણસો પર નજર રાખે છે  
અને તેઓને મારી નાખવાના લાગ શોધતા ફરે છે.

૩૩ યહોવાહ ન્યાથીઓને દુષ્ટ માણસોના હાથમાં પડવા દેશે નહિ  
જથારે તેનો ન્યાથ થશે, ત્યારે તે તેને દોષિત ઠરાવશે નહિ.

૩૪ યહોવાહની રાહ જુઓ અને તેના ભાર્જને અનુસરો  
અને દેશનો વારસો પામવાને તે તને ભોટો કરશે.  
જથારે દુષ્ટ લોકોનો નાશ થતો હશે, ત્યારે તું તે જોશે.

૩૫ અનુકૂળ ભૂમિમાં રોપેલા લીલા વૃક્ષની જેમ  
મેં દુષ્ટને મોટા સામર્થ્યમાં ફેલાતો જોયો.  
૩૬ પણ જ્યારે હું ફશીથી તથાં થઈને પસાર થયો, તથારે તે તથાં નહોતો.  
મેં તેને શોધયો, પણ તેનો પચો લાગ્યો નહિ.  
૩૭ નિર્દોષ માણસનો વિચાર કર અને જે પ્રામાણિક છે તેને જો;  
શાંતિપ્રિય માણસને બદલો ભણશે.  
૩૮ દુષ્ટો સમૂહગા વિનાશ પામશે;  
અંતે તેઓના વંશજોનો અંત આવશે.  
૩૯ થહોવાહ ન્યાયીઓનો ઉભાર કરે છે;  
સંકટ સમયે તે તેઓનું રક્ષણ કરે છે.  
૪૦ થહોવાહ તેઓને મદદ કરે છે અને તેમને છોડાવે છે.  
તે તેઓને દુષ્ટોથી છોડાવીને બચાવે છે  
કેમ કે તેઓએ તેમનો આશરો લીધો છે.

## ૩૮

૧ હે થહોવાહ, તમારા કોધમાં મને ઠપકો ન આપો;  
તમારા કોપમાં મને શિક્ષા ન કરો.  
૨ કેમ કે તમારાં બાળો મને વાગ્યાં છે  
અને તમારો હાથ મને જોરથી દાબે છે.  
૩ તમારા ગુસ્સાને લીધે મારું આખું શરીર બીમાર છે;  
મારા પાપોને લીધે મારાં હાડકાંમાં આરોગ્ય નથી.  
૪ કેમ કે મારો અન્યાય મારા માથા પર ચઢી આવ્યો છે;  
ભારે બોજાની જેમ તે મને અસર્ય થઈ પડ્યો છે.  
૫ મારાં મૂર્ખાઈ ભર્યા પાપોને કારણે  
મારા જખમ સરીને ગંધાઈ ઊદ્ધયા છે.  
૬ હું લથડી ગથો છું અને વાંકો વળી ગથો છું;  
હું આખો દિવસ શોક કર્યા કલં છું.  
૭ કેમ કે મારી કમરમાં અસર્ય બળતરા થાય છે  
અને મારું આખું શરીર રોગગ્રસ્ત થઈ ગયું છે.  
૮ હું નિર્ભળ થઈને કચડાઈ ગથો છું;  
મારા હૃદયની વેદનાને કારણે નિસાસા નાખું છું.  
૯ હે પ્રલુબ, મારી સર્વ ઈરણ તમે જાણો છો  
અને મારો વિલાપ તમને અજાણ્યો નથી.  
૧૦ મારા હૃદયના ધબકારા વધી ગથા છે, મારું બળ ઘટી ગયું છે  
અને મારી આંખોનું તેજ ઘટી ગયું છે.  
૧૧ મારા રોગના ભયથી, મારા સ્નેહીજનો અને મિત્રો દૂર થઈ ગયા છે;  
મારા પડોશીઓ મારાથી દૂર ઊભા રહે છે.  
૧૨ જેઓ મારો જુવ લેવા તાકે છે તેઓ ફાંદા માંડે છે.  
જેઓ મને ઉપક્રમ કરવા પ્રયાસ કરે છે તેઓ હાનિકારક વાતો બોલે છે  
અને આખો દિવસ કપપ ભરેલા ઈરાદા કરે છે.  
૧૩ પણ હું તો બહેરા માણસની જેમ તે સાંભળતો નથી;  
મુંગો માણસ પોતાનું મુખ ઉદ્ઘાડતો નથી, તેના જેવો હું છું.  
૧૪ જે માણસ સાંભળતો નથી

અને જેના મુખમાં દલીલો નથી તેના જેવો હું છું.  
 ૧૫ હે યહોવાહ હું નિશ્ચે તમારી રાહ જોઈશ;  
 હે પ્રભુ, મારા ઈશ્વર, તમે મને ઉત્તર આપશો.  
 ૧૬ મેં આ કર્યાં કે જેથી મારા શત્રુઓ મારા પર હરખાય નહિ.  
 જો મારો પગ લપકી જાય, તો તેઓ મારી સામે વડાઈ કરે છે.  
 ૧૭ કેમ કે હું ઠોકર ખાઈ રહ્યો છું  
 અને હું સતત દુઃખમાં છું.  
 ૧૮ હું મારા અન્યાયને કખૂલ કરું છું;  
 હું મારા પાપને કારણે શોક કરું છું.  
 ૧૯ પણ જેઓ વિનાકારણ મારા શત્રુઓ થયા છે તેઓ અતિ પ્રભળ છે;  
 જેઓ વિનાકારણ મારો તિરસ્કાર કરે છે તેઓની સંખ્યા વધી છે.  
 ૨૦ તેઓ ભલાઈને બદલે બુંદું પાછું વાળે છે;  
 તેઓ મારા શત્રુઓ છે, કેમ કે જે સારું છે તેને હું અનુસરું છું.  
 ૨૧ હે યહોવાહ, તમે મને તજુ દેશો નહિ;  
 હે મારા ઈશ્વર, મારાથી દૂર ન થાઓ.  
 ૨૨ હે પ્રભુ, મારા ઉદ્ધારક,  
 મને સહાય કરવાને ઉતાવળ કરો.

## ૩૬

૧ મેં નક્કી કર્યું કે, “હું જે કહું છું, તે હું ધ્યાન રાખીશ  
 કે જેથી હું મારી જીબે પાપ ન કરું.  
 જ્યાં સુધી દુષ્ટો મારી આસપાસ હશે, ત્યાં સુધી  
 હું મારા મૌં પર લગામ રાખીશ.  
 ૨ હું શાંત રહ્યો; સત્ય બોલવાથી પણ હું છાનો રહ્યો  
 અને મારો શોક વધી ગયો.  
 ૩ મારું હૃદય મારામાં તપી ગર્યું;  
 જ્યારે મેં આ બાબતો વિષે વિચાર કર્યો, ત્યારે વિચારોનો અર્થન સણગી ઉદ્યો.  
 પછી અંતે હું બોલ્યો કે,  
 ૪ “હે યહોવાહ, મને જણાવો કે મારું આયુષ્ય કેટલું છે?  
 અને મારા આયુષ્યના દિવસો કેટલા છે, તે મને જણાવો.  
 હું કેવો ક્ષણભંગુર છું, તે મને સમજાવો.  
 ૫ જુઓ, તમે મારા દિવસો મુઢીભર કર્યા છે  
 અને મારું આયુષ્ય તમારી આગળ કંઈ જ નથી.  
 ચોક્કસ દરેક માણસ વ્યર્थ છે.  
 ૬ નિશ્ચે દરેક માણસ આભાસસૂપે હાલેચાલે છે.  
 નિશ્ચે દરેક જણ મિથ્યા ગબરાય છે  
 તે સંગ્રહ કરે છે પણ તે કોણ બોગવશે એ તે જણતો નથી.  
 ૭ હવે, હે પ્રભુ, હું શાની રાહ જોઉં?  
 તમે જ મારી આશા છો.  
 ૮ મારા સર્વ અપરાધો પર મને વિજય અપાવો:  
 મૂર્ખો મારી મશકરી કરે, એવું થવા ન દો.  
 ૯ હું શૂપ રહ્યો છું અને મેં મારું મુખ ઉદ્ઘાસ્યું નથી

કેમ કે તમે જે કર્યું છે એ હું જાણું છું.  
 ૧૦ હવે મને વધુ શિક્ષા ન કરશો,  
 તમારા પ્રભાગ હાથના પ્રહારે હું નિશ્ચે નાષ્ટ જેવો જ થઈ ગયો છું.  
 ૧૧ જયારે તમે લોકોને તેઓનાં પાપોને કારણે શિક્ષા કરો છો,  
 ત્યારે તમે તેની સુંદરતાનો પતંગિયાની જેમ નાશ કરી દો છો;  
 નિશ્ચે દરેક લોકો કંઈ જ નથી પણ વ્યર્થ છે.  
 ૧૨ હે યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સાંભળો; મારી વિનંતિ કાને ધરો;  
 મારાં આંસુ જોઈને!  
 શાંત બેસી ન રહો,  
 કેમ કે હું તમારી સાથે વિદેશી જેવો છું, મારા સર્વ પૂર્વજોની જેમ હું પણ મુસાફર છું.  
 ૧૩ હું મૃત્યુ પામું તે અગાઉ,  
 તમારી કરી નજર મારા પરથી દૂર કરો કે જેથી હું ફરીથી હર્ષ પામું.

## ૪૦

૧ મૈં ધીરજથી યહોવાહની રાહ જોઈ;  
 તેમણે મારી વિનંતી સાંભળી અને મને ઉત્તર આપ્યો.  
 ૨ તેમણે મને નાશના ખાડામાંથી તથા ચીકણા કાદવમાંથી જેંચી કાદથો  
 અને તેમણે મારા પગ ખડક પર ગોઠવ્યા અને મારાં પગલાં સ્થિર કર્યાં.  
 ૩ તેમણે આપણા ઈશ્વરનું સ્તોત્ર, મારા મુખમાં મૂક્યું છે.  
 ઘણા તે જોશે અને બીશે  
 અને યહોવાહ પર બરોસો રાખ્યો.  
 ૪ જે માણસ યહોવાહ પર બરોસો રાખે છે  
 અને અહેકારીને તથા સત્ય ભાર્ગવી ફરી જનાર જૂણને ગણકારતો નથી, તે  
 આશીર્વાદિત છે.  
 ૫ હે યહોવાહ મારા ઈશ્વર, તમે અમારા માટે આશર્થકારક કાર્યો કર્યાં છે  
 અને અમારા સંબંધી તમારા જે વિચારો છે  
 તે એટલા બધા છે કે તેઓને  
 તમારી આગળ અનુક્રમે ગણી શકાય પણ નહિ;  
 જો હું તેઓને જાહેર કરીને તેઓ વિષે બોલું,  
 તો તેઓ ગણતરીમાં અસંપ્ય છે.  
 ૬ તમને યજ્ઞ તથા ખાદ્યાર્પણાની અપેક્ષા નથી,  
 પણ તમે મારા કાન ઉદ્ઘાસ્યા છે;  
 તમે દહનાર્પણ અથવા પાપાર્થાર્પણ માર્યાં નથી.  
 ૭ પછી મૈં કદ્યું, “જુઓ, હું આવ્યો છું;  
 પુસ્તકમાં મારા વિષે લખેલું છે.  
 ૮ હે મારા ઈશ્વર, તમારી ઈરણાનુસાર કરવાને માટે હું રાજુ છું.”  
 ૯ બરી સભામાં મૈં તમારા ન્યાયપણાની જાહેરાત કરી છે;  
 હે યહોવાહ, તે તમે જાણો છો.  
 ૧૦ મૈં મારા હૃદયમાં તમારું ન્યાયીપણું જંતારી રાખ્યું નથી;  
 મૈં તમારું વિશ્વાસુપણું તથા ઉજાર પ્રગટ કર્યો છે;  
 તમારી કૃપા તથા સત્યતા મૈં જાહેર સભામાં છુપાવી નથી.  
 ૧૧ હે યહોવાહ, તમારી કૃપાદંદિ ભારાથી પાછી ન રાખશો;  
 તમારી કૃપા તથા સત્યતા નિરંતર મારું રક્ષણ કરો.

૧૨ કારણ કે અગણિત દુષ્ટોએ મને ધેરી લીધો છે;  
મારા અન્યાયોએ મને પકડી પાડ્યો છે, તેથી હું ઊંચું જોઈ શકતો નથી;  
તેઓ મારા ભાથાના વાળ કરતાં પણ વધારે છે  
અને મારું હૃદય નિર્બણ થયું છે.

૧૩ હે યહોવાહ, કૃપા કરીને મને છોડાવો;  
હે યહોવાહ, મને સહાય કરવાને ઉતાવળ કરો.

૧૪ જેઓ મારી પાછળ પડીને મારા આત્માનો નાશ કરવા મથે છે  
તેઓ સર્વ ફજેત થાઓ અને ત્રાસ પામો.  
જેઓને મારા નુકસાનથી સંતોષ થાય છે,  
તેઓ પાછા હઠો અને બદનામ થાઓ.

૧૫ જેઓ મને કહે છે કે, “આહા, આહા.”  
તેઓ પોતાની શરમભરેલી ચાલના બદલામાં પાથમાલ થાઓ.

૧૬ પણ જે સર્વ તમને શોધે છે તેઓ તમારાથી હર્ષ પામો અને તમારામાં આનંદ કરો;  
જેઓ તમારા દ્વારા ઉદ્ઘાર થાહે છે તેઓ નિર્ચંતર કહો,  
“યહોવાહ મોટા મનાઓ.”

૧૭ હું દીન તથા દિનિકી છું;  
પ્રભુ મારી ચિંતા કરશે.

તમે મારા સહાયકારી તથા મારા છોડાવનાર છો;  
હે મારા ઈશ્વર, તમે વિલંબ ન કરો.

## ૪૧

૧ જે દિનિકી ચિંતા કરે છે, તે આશીર્વાદિત છે;  
સંકટને સમયે યહોવાહ તેને છોડાવશે.

૨ યહોવાહ તેનું રક્ષણ કરશે અને તેને જીવંત રાખશે  
અને તે પૂઢ્યી પર આશીર્વાદિત થશે;

યહોવાહ તેને તેના શશ્રૂઓની ઇચ્છાને સ્વાધીન નહિ કરે.

૩ બીમારીના ઇચ્છાના પર યહોવાહ તેનો આધાર થશે;  
તેની ભાંદગીમાં તેનાં દુઃખ લઈને તેને સાજો કરશે.

૪ મેં કદ્યું, “હે યહોવાહ, મારા પર દયા કરો;  
મારા આત્માને સાજો કરો; કેમ કે મેં તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યા છે.”

૫ મારા શશ્રૂઓ મારી વિરુદ્ધ બોલીને કહે છે,

‘તે કયારે ભરણ પામશે અને તેના નામનો નાશ કયારે થશે?’

૬ જો મારો શશ્રૂ મને ભળવા આવે, તો તે અથોગ્ય બાબતો કહે છે;

તેનું હૃદય અન્યાયનો સંગ્રહ કરે છે;

જ્યારે તે મારી પાસેથી બહાર જાય છે, ત્યારે તે મારા વિષે બીજાઓને કહે છે.

૭ મારો દેખ કરનારા અંદરોઅંદર કાનમાં વાતો કરે છે;

તેઓ મારી વિરુદ્ધ ઉપક્રમ કલ્પે છે.

૮ તેઓ કહે છે, “એક અસાધ્ય સજ્જડ રોગ,” તેને લાગુ પડ્યો છે;

હવે તે પથારીમાં પડ્યો છે, એટલે પાછો ઊઠવાનો નથી.”

૯ હા, મારો ખાસ મિત્ર, જેનો મને ભરોસો હતો,

જે મારી રોટલી ખાતો હતો,

તેણે મારી સામે લાત ઊગામી છે.

૧૦ પણ, હે યહોવાહ, મારા પર કૃપા કરો અને મને ઉઠાડો

કે જેથી હું તેઓનો પ્રતિકાર કરું.

૧ તેથી હું જણું છું કે તમે મારા પર પ્રસન્ન છો,  
કે મારો શત્રુ મારા પર જયજયકાર કરતો નથી.

૨ તમે મને મારી નિર્દોષતામાં સ્થિર રાખો છો  
અને તમારી હજૂરમાં મને સર્વકાળ રાખો છો.

૩ અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી  
હે મારા યહોવાહ, ઈશ્વરાથલના ઈશ્વર, તમારી સ્તુતિ થાઓ.  
આમેન તથા આમેન.

## ૪૨

૧ હરણ જેમ પાણીના ઝરણાં માટે તલપે છે,  
તેમ હે ઈશ્વર, તમારે માટે મારો આત્મા તલપે છે.

૨ ઈશ્વર, હા, જીવતા ઈશ્વરને માટે, મારો આત્મા તરસે છે;  
હું કયારે ઈશ્વરની આગળ હાજર થઈશ?

૩ મારાં અંસુ રાતદિવસ મારો આહાર થથા છે,  
મારા શત્રુઓ આખો દિવસ કહે છે, “તારો ઈશ્વર કયાં છે?”

૪ હું લોકોના ટોળાં સાથે અને પર્વ પાણનારા લોકોના સમુદ્દાયને આનંદોત્સવમાં,  
સ્તુતિના નાદ સાથે, ઈશ્વરના ઘરમાં દોરી જતો હતો,  
એ વાતો યાદ કરું છું, ત્યારે મારો આત્મા છેક પીગળી જથ છે.

૫ હે મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થથો છે?  
તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે?  
ઈશ્વરની આશા રાખ, કેમ કે તેમની ફૂપાક્ષિણી સહાયને માટે  
હું હજુ સુધી તેમની સ્તુતિ કરીશ.

૬ હે મારા ઈશ્વર, મારો આત્મા મારામાં નિરાશ થથો છે;  
માટે હું યર્દનના દેશથી, હેર્મોન પર્વત પરથી તથા  
ભિંાર ઝુંગર પરથી તમારું સ્મરણ કરું છું.

૭ તમારા ધોધના અવાજથી ઊંડાળને ઊંડાળ હંક મારૈ છે;  
તમારાં સર્વ મોજાં તથા મોટાં મોજાંઓ મારા પર ફરી વણ્યાં છે.

૮ દિવસે યહોવાહ પોતાના કરારના વિશ્વાસુપણાની વાત કરતા;  
અને રાત્રે હું તેમનાં સ્તુતિગીત ગાતો,  
એટલે મારા જીવનદાતા ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરતો.

૯ ઈશ્વર મારા ખડક છે, હું તેમને કહીશ કે, “તમે મને કેમ ભૂલી ગયા છો?  
શત્રુઓના જુલમને લીધે હું કેમ શોક કરતો ફરું છું?”

૧૦ “તારા ઈશ્વર કયાં છે” એમ ભશકશીમાં રોજ કહીને  
મારા શત્રુઓના મહેણાં મારા હાડકાંને તરવારની જેમ કથની નાખે છે.

૧૧ હે મારા આત્મા, તું શા માટે ઉદાસ થથો છે?  
તું મારામાં કેમ ગભરાયો છે?  
તું ઈશ્વરની આશા રાખ, કેમ કે તે મારા ઉજ્જારક તથા મારા ઈશ્વર છે,  
હું હજુ તેમનું સ્તવન કરીશ.

## ૪૩

૧ હે ઈશ્વર, મારો નથાય કરો અને અધર્મી પ્રજાની સાથે મારા પક્ષમાં વાદ કરો;

૨ કારણ કે હે ઈશ્વર, તમે મારું સામર્થ્ય છો; તમે મને શા માટે તજુ દીધો?

શશ્રૂઓના જુલમને લીધે હું કેમ શોક કરતો ફરં છું?

૩ તમારું સત્ય તથા પ્રકાશ પ્રગટ કરો; જેથી તેઓ મને દોરે;

તેઓ મને તમારા પવિત્ર પર્વતમાં

અને તમારા મુલાકાતમંડપમાં લાવે.

૪ પછી હું ઈશ્વરની વેદી પાસે,

ઈશ્વર જે મારો અત્યાનંદ છે, તેમની પાસે જઈશ;

હે ઈશ્વર, મારા ઈશ્વર, હું વીણા સાથે તમારી આભારસ્તુતિ કરીશ.

૫ હે મારા આત્મા, તું કેમ ઉદાસ થયો છે?

તું કેમ ગભરાયો છે?

તું ઈશ્વરની આશા રાખ; કેમ કે તે મારા મદદગાર તથા મારા ઈશ્વર છે,

તેમનું સ્તવન હું હજુ કરીશ.

## ૪૪

૧ હે ઈશ્વર, જે કૃત્યો અમારા પિતૃઓના સમયમાં

એટલે પુરાતન કાળમાં, તમે જે કામો કર્યા હતાં, તે વિષે તેઓએ અમને કટ્યું છે  
તે અમે અમારા કાનોએ સાંભળ્યું છે.

૨ તમે તમારે હાથે વિદેશીઓને નસાડી મૂક્યા,

અને તમે તમારા લોકોને વસાવ્યા;

તમે વિદેશી લોકો પર દુઃખ લાવ્યા,

પણ તમે અમારા લોકોને દેશમાં વસાવ્યા.

૩ તેઓએ પોતાની તરવાર વડે દેશને કબજે કર્યો નહોતો,

વળી તેઓએ પોતાના ભુજ વડે પોતાનો બચાવ કર્યો નહોતો;

પણ તમારા જમણા હાથે, તમારા ભુજે અને તમારા મુખના પ્રકાશે તેમને બચાવ્યા  
હતા,

કેમ કે તમે તેઓ પર પ્રસંગ હતા.

૪ હે ઈશ્વર, તમે મારા રાજ છો;

યાકૂબને માટે વિજય ફરમાવો.

૫ તમારી સહાયતાથી અમે અમારા વૈરીઓને જમીનદોસ્ત કરી નાખીશું;

તમારે નામે અમારી વિરાજ ઉઠનારને છૂંદી નાખીશું.

૬ કેમ કે હું મારા ધનુષ્ય પર ભરોસો રાખીશ નહિ,

મારી તરવાર પણ મારો બચાવ કરી શકશે નહિ.

૭ પણ અમારા વૈરીઓથી તમે અમને બચાવ્યા છે

અને જેઓ અમને દિક્કારે છે તેઓને બદનામ કર્યા છે.

૮ આખો દિવસ અમે ઈશ્વરમાં બડાશ મારી છે

અને અમે સદાકાળ તમારા નામની આભારસ્તુતિ કરીશું.

સેલાં

૯ પણ હવે તમે અમને દૂર કર્યા છે અને શરમિંદા કર્યા છે

અને અમારા સૈન્યોની સાથે તમે બહાર આવતા નથી.

૧૦ તમે શશ્રૂઓ આગળ અમારી પાસે પીઠ ફેરવાવો છો;

અને જેઓ અમને દિક્કારે છે તેઓ પોતાની મરજુ પ્રમાણે અમને લૂંટે છે.

**૧૧** તમે અમને કાપવાનાં ઘેટાંની જેમ બનાવી દીધા છે  
અને વિદેશીઓમાં અમને વિખેરી નાખ્યા છે.

**૧૨** તમે તમારા લોકોને ભફત વેચી દીધા છે;  
તેઓની કિંમતથી અમને કંઈ લાભ થતો નથી.

**૧૩** અમારા પડોશીઓ આગળ તમે અમને નિંદારૂપ બનાવ્યા છે,  
અમારી આસપાસના લોકો સમક્ષ અમને હાંસીરૂપ તથા તિરસ્કારરૂપ બનાવ્યા છે.

**૧૪** તમે અમને વિદેશીઓમાં કહાણીરૂપ  
અને લોકોમાં ભાથાં હલાવવાનું કારણ કરો છો.

**૧૫** આખો દિવસ મારી આગળથી મારં અપમાન ખસતું નથી  
અને મારા મુખ પર થતી શરૂમિંદગીએ મને ટાંકી દીધો છે.

**૧૬** નિંદા તથા દુર્ભાષણ કરનાર બોલને લીધે  
અને શરૂ તથા વેર વાળનારની દ્રષ્ટિને લીધે આવું થાય છે.

**૧૭** આ બધું અમારા પર આવી પક્ષયું છે; તોપણ અમે તમને વીસરી ગયા નથી  
અને તમારા કરાર પ્રતિ વિજ્ઞાસધાતી બન્યા નથી.

**૧૮** અમારં હૃદય તમારાથી પાછું હ્ઠી ગયું નથી;  
અમારાં પગલાં તમારા ભાર્ગ પરથી અન્ય ભાર્ગ વખયાં નથી.

**૧૯** તોપણ તમે અમને શિથાળવાંની જગ્યામાં કચ્છયા છે  
અને અમને મોતની છાયાથી ટાંકી દીધા છે

**૨૦** જો અમે અમારા ઈજ્ખરનું નામ ભૂલી ગયા હોઈએ  
અથવા પારકા દેવોની તરફ અમારા હાથ ફેલાવ્યા હોય,

**૨૧** તો શું ઈજ્ખર તે શોધી ન કાઢત?

કેમ કે તે હૃદયની ગુપ્ત વાતો જાણો છે.

**૨૨** કેમ કે તમારે લીધે અમે આખો દિવસ માર્યા જઈએ છીએ;  
કાપવાના ઘેટાંની જેવા અમને ગણવામાં આવે છે.

**૨૩** હે પ્રભુ, જગો, તમે કેમ ઉંઘો છો?

ઉઠો, અમને સદાને ભાટે દૂર ન કરો.

**૨૪** તમે તમારં મુખ અમારાથી શા ભાટે અવળું ફેરફયું છે?

અને અમારં સંકટ તથા અમારી સત્તાવણી કેમ વીસરી જાઓ છો?

**૨૫** કેમ કે અમારો જીવ જીવન સુધી નભી નથો છે;

અને અમે પેટ ધસડતા થયાં છીએ.

**૨૬** અમને મદદ કરવાને ઉઠો

અને તમારી કૃપાથી અમને છોડાવો.

## ૪૫

**૧** મારં હૃદય ઉત્તમ વિષયથી ભરાઈ ગયું છે;  
જે શરીરો મેં રાજાને ભાટે લખ્યા છે તે હું બોલું છું;

મારી જીબ શ્રેષ્ઠ લેખકની કલમ જેવી ચખપળ છે.

**૨** તમે માણસ કરતાં વધારે સુંદર છો;

તમારા હોઠો કૃપાથી ભરેલા છે;

માટે અમે જાણીએ છીએ કે ઈજ્ખરે તમને સદાને ભાટે આશીર્વાદિત કર્યા છે.

**૩** હે પરાજભી, તમે તમારી તરવાર કમરે બાંધો,

તમારં ગૌરવ તથા તમારો ભહિમા ધારણ કરો.

**૪** સત્ય, નભ્રતા તથા ન્યાયીપણાને અર્થે

તમારા પ્રતાપે સવારી કરીને વિજયવંત થાઓ;  
તમારો જમણો હાથ તમને ભયંકર કૃત્યો શીખવશે.

**૫** તમારાં બાળ તીક્ષણ છે;  
તે રાજના શત્રુઓના હૃદયને વીધે છે;  
તેથી લોકો તમારે શરણો આવે છે.

**૬** હે ઈશ્વર, તમારું રાજ્યાસન સનાતન છે;  
તમારો રાજદંડ તે ધ્યાર્થ રાજદંડ છે.

**૭** તમને ન્યાયીપણા પર પ્રીતિ છે અને દુષ્ટતા પ્રતિ તિરસ્કાર છે;  
માટે ઈશ્વર, તમારા ઈશ્વર, તમારા સાથીઓ કરતાં  
તમને સર્વશ્રેષ્ઠ ગણીને આનંદના તેલથી અભિષિકત કર્યા છે.

**૮** તમારા બધાં વસ્ત્રો બોળ, અગર તથા તજની સુગંધથી મહેંકે છે;  
હાથીદંતના મહેલોભાં તારનાં વાંઝિઓ તમને આનંદ પમાડે છે.

**૯** રાજની દીકરીઓની મધ્યે કેટલીક સ્ત્રીઓ આદરમાન છે;  
તમારે જમણો હાથે ઓફીરના સોનાથી શણગારેલા રાણી ઊભાં રહે છે.

**૧૦** હે દીકરી, સાંભળ, કાન ધરે;  
તારા લોકોને અને તારા પિતાના ધરને ભૂલી જ.

**૧૧** આ શીતે રાજ તારા સૌંદર્ય પર મોહિત થશે;  
તે તારા સ્વામી છે; તું તેમની સેવા કર.

**૧૨** તૂરની દીકરી બેટ લઈને ત્યાં આવશે;  
ધનવાન લોકો તારી કૃપાને માટે તને કાલાવાલા કરશે.

**૧૩** રાજપુત્રી મહેલભાં સંપૂર્ણ ગૌરવવાન છે;  
તેનાં વસ્ત્રોભાં સોનાના તાર વણોલા છે.

**૧૪** શણગારેલાં વસ્ત્રો પહેચાને તેને રાજ પાસે લઈ જવામાં આવશે;  
કુમારિકાઓ, જે તેની સાથીઓ છે, તે તેની પાછળ ચાલે છે,  
તેઓને તમારી પાસે લાવવામાં આવશે.

**૧૫** તેઓને આનંદથી તથા ઉત્સાહથી લાવવામાં આવશે;  
તેઓ રાજમહેલભાં પ્રવેશ કરશે.

**૧૬** તમારા પિતૃઓને સ્થાને તમારા દીકરાઓ આવશે,  
જેઓને તમે આખા દેશ પર રાજકુમાર ઠરાવશો.

**૧૭** હું પેઢી દરપેઢી તમારા નામનું સ્મરણ રખાવીશ;  
તેથી લોકો સદાકાળ સુધી તમારી આભારસ્તુતિ કરશે.

## ૪૬

**૧** ઈશ્વર આપણો આશ્રય તથા સામર્થ્ય છે,  
સંકટને સમયે તે હાજરહજૂર મદદગાર છે.

**૨** માટે જો પૂથી ઊથલપાથલ થાય  
જો પર્વતો સમુક્ષમાં દૂબી જાય, તોપણ આપણે બીહીએ નહિ.

**૩** જો તેનું પાણી ગર્જના કરે તથા વલોવાય  
જો તેના ઊછળવાથી પર્વતો કાંપી ઊઠે, તોપણ આપણે બીહીએ નહિ.

સેલાઈ

**૪** ત્યાં એક નદી છે જેના ઝરણાંઓ ઈશ્વરના નગરને  
એટલે પરાતપરના મંડપના પવિત્રસ્થાનને આનંદભય કરે છે.  
**૫** ઈશ્વર તેની વચ્ચમાં છે; તેને હલાવી શકાશે નહિ;

મોટી સવારે ઈંઘર તેને મદદ કરશે.  
 ૬ વિદેશીઓએ તોફાન ભચાવ્યું છે અને રાજથો ડગમગી ગયાં;  
 તેમણે ગર્જના કરી એટલે, પૃથ્વી પીગળી ગઈ.  
 ૭ આપણી સાથે સૈન્યોના સરદાર થહોવાહ છે;  
 આપણો આશ્રય યાકૂબના ઈંઘર છે.

સેલાં

૮ આવો થહોવાહનાં પરાકમો જુઓ,  
 તેમણે પૃથ્વીની કેવી પાયમાલી કરી છે તે જુઓ.  
 ૯ તે પૃથ્વીના છેડાઓ સુધી થુલ્ખોને બંધ કરી દે છે;  
 તે ધનુષ્યને ભાંગી નાખે છે અને ભાલાને કાપી નાખે છે;  
 રથોને અનિન્થી બાળી નાખે છે.  
 ૧૦ શાંત રહો અને જાણો કે હું ઈંઘર છું;  
 હું વિદેશીઓમાં મોટો મનાઈશ; હું પૃથ્વીમાં મોટો મનાઈશ.  
 ૧૧ સૈન્યોના થહોવાહ આપણી સાથે છે;  
 યાકૂબના ઈંઘર આપણા આશ્રય છે.

સેલાં

## ૪૭

૧ હે સર્વ લોકો, તાણી પાડો;  
 આનંદથી મોટા અવાજે ઈંઘરની સ્તુતિ કરો.  
 ૨ કારણ કે પરાતપર થહોવાહ ભયાવહ છે;  
 તે આખી પૃથ્વીના રાજધિરાજ છે.  
 ૩ તે આપણા તાબામાં લોકોને તથા આપણા પગ નીચે  
 વિદેશીઓને હરાવીને મૂકશે.  
 ૪ તેમણે આપણા માટે આપણો વારસો પસંદ કર્યો છે,  
 એટલે તેમણે, પોતાના વલાસા યાકૂબની ઉત્તમતા પસંદ કરી છે.

સેલાં

૫ ઈંઘર વિજયના પોકારસહિત,  
 થહોવાહ રણશિંગડાના અવાજસહિત ચઢી ગયા છે.  
 ૬ ઈંઘરનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ;  
 આપણા રાજનાં સ્તોત્રો ગાઓ, સ્તોત્રો ગાઓ.  
 ૭ કેમ કે ઈંઘર આખી પૃથ્વીના રાજ છે;  
 સમજદારીથી તેમની પ્રશંસાનાં ગીતો ગાઓ.  
 ૮ ઈંઘર વિદેશીઓ પર રાજ કરે છે;  
 ઈંઘર પોતાના પવિત્ર સિંહાસન પર બિરાજમાન છે.  
 ૯ લોકોના રાજકુમારો એકત્ર થયા છે  
 ઇભાહિમના ઈંઘરના લોકોની સાથે બધા બેગા થયા છે;  
 કેમ કે પૃથ્વીની સર્વ ટાલો ઈંઘરની છે;  
 તે સર્વોચ્ચ છે.

## ૪૮

૧ આપણા ઈંઘરના નગરમાં તેમના પવિત્ર પર્વતમાં  
 થહોવાહ મહાન છે અને ધણા સ્તુત્યમાન છે.

૨ મોટા રાજનું નગર, ઉત્તર બાજુથે,  
ઊંચાઈમાં ખૂબસૂરત અને આખી  
પૃથ્વીના આનંદજીપ સિયોન પર્વત છે.  
૩ તેમના મહેલમાં ઈશ્વરે પોતાને આશ્રયજીપે જહેર કર્યા છે.  
૪ ક્રેમ કે રાજાઓ એકત્ર થયા,  
તેઓ એકત્ર થઈને ચાલ્યા ગયા.  
૫ પછી તેઓએ જોયું, એટલે તેઓ આશ્રય પામ્યા;  
ભયથી ગભરાઈ ગયા તેથી તેઓ ઝડપથી પાછા ચાલ્યા ગયા.  
૬ ત્યાં તેમને ભયથી ધૂળારી થઈ  
તથા પ્રસૂતિવેદના જેવું કષ્ટ થયું.  
૭ તમે પૂર્વના વાયુ વડે તાર્શીશનાં  
વહાણોને ભાંગી નાખ્યાં.  
૮ જેમ આપણે સાંભળ્યું હતું તેમ સૈન્યોના  
સરદાર થહોવાહના નગરમાં, આપણા ઈશ્વરના નગરમાં, આપણે જોયું છે;  
ઈશ્વર સદાકાળ તેને સ્થિર કરશે.

## સેલાઈ

૯ હે ઈશ્વર, અમે તમારા ઘરમાં  
તમારી કૃપા વિષે વિચાર કર્યો.  
૧૦ હે ઈશ્વર, જેવું તમારું નામ છે,  
તેવી તમારી સ્તુતિ પણ પૃથ્વીના અંત સુધી છે;  
તમારો જમણો હાથ ન્યાયિપણાથી ભરેલો છે.  
૧૧ તમારા ન્યાયનાં કાર્યોથી  
સિયોન પર્વત આનંદ પામશે  
યહૂદિયાની દીકરીઓ હરખાશે.  
૧૨ સિયોનની આસપાસ પ્રદક્ષિણા કરો;  
તેના બુરજોની ગણતરી કરો.  
૧૩ તેનો કોટ ધ્યાનથી જૂઓ  
અને તેના મહેલો પર લક્ષ આપો  
જેથી તમે આવતી પેઢીને તે વિષે કહી શકો.  
૧૪ કારણ કે આ ઈશ્વર આપણા સનાતન ઈશ્વર છે;  
તે મરણ પર્યત આપણાને દોરનાર છે.

## ૪૯

૧ હે સર્વ લોકો, તમે આ સાંભળો;  
હે વિશ્વાસીઓ, કાન ધરો.  
૨ નિઝન અને ઉચ્ચ બઢે,  
શ્રીમંત તથા દસ્તિદ્રી, તમે સર્વ ધ્યાન આપો.  
૩ હું મારે મુખે બુદ્ધિ વિષે બોલીશ  
અને મારા હૃદયના વિચારો ડહાપણ વિષે હશે.  
૪ હું દ્રષ્ટાંત પર કાન લગાડીશ;  
વીણા પર મારો ભર્મ ખોલીશ.  
૫ જ્યારે મારી આસપાસ સંકટો આવે  
અને મને શત્રુઓ ધેરી લે, ત્યારે એવા દુષ્ટોના દિવસોમાં હું શા માટે બીહું?  
૬ જેઓ પોતાની સંપત્તિ પર બરોસો રાખે છે

અને પોતાના પુષ્કળ દ્વયનું અભિમાન કરે છે.

**૭** તેઓમાંનો કોઈ પોતાના ભાઈને કોઈ પણ ચીતે બ્યાવી શકતો નથી  
અથવા તેના બુદ્ધામાં ઈશ્વરને ખંડણી આપી શકતો નથી.

**૮** કેમ કે તેના પ્રાણની કિંમત મોટી છે  
અને એ વિચાર તેણે સદાને માટે છોકી દેવો જોઈએ.

**૯** તે સદાકાળ જીવતો રહે

કે જેથી તેનું શરીર કબરમાં દફનાવાય નહિ.

**૧૦** કેમ કે તે જુએ છે કે બુદ્ધિવંત માણસો ભરણ પામે છે;

મૂર્ખ તથા અસભ્ય જેવા સાથે નાશ પામે છે

અને પારકાઓને માટે પોતાનું ધન મૂકીને જાય છે.

**૧૧** તેઓના અંતરના વિચારો એવા છે કે અમારાં ઘરો સદા રહેશે  
અને અમારાં રહેઠાણ પેઢી દરપેઢી રહેશે;

તેઓ પોતાની જગીરોને પોતાનાં નામ આપે છે.

**૧૨** પણ માણસ ધનવાન હોવા છતાં, ટકી રહેવાનો નથી;

તે નાશવંત પશુના જેવો છે.

**૧૩** આપમતિથા માણસોનો માર્ગ મૂર્ખ જ છે;

તેમ છતાં તેઓના પણીના લોકો તેઓનો બોલ પસંદ કરે છે.

સેલાં

**૧૪** તેમને શોઓલમાં લઈ જવાના ટોળાં જેવા દરાવવામાં આવશે;

મૃત્યુ તેઓનો ઘેટાંપાટક થશે;

યથાર્થીઓ જીવારમાં તેમના પર અધિકાર થલાવશે;

તેઓનું સૌદર્ય શોઓલમાં એવું નાશ પામશે કે,

ત્યાં કોઈ બાકી રહેશે નહિ.

**૧૫** પણ ઈશ્વર મારા આત્માને શોઓલના નિયંત્રણમાંથી છોડાવી લેશે;

તે મારો અંગીકાર કરશે.

સેલાં

**૧૬** જ્યારે કોઈ ધનવાન થાય છે,

જ્યારે તેના ઘરનો વૈભવ વધી જાય, ત્યારે તું ગભરાઈશ નહિ.

**૧૭** કેમ કે જ્યારે તે મૃત્યુ પામે, ત્યારે તે પોતાની સાથે કંઈ લઈ જવાનો નથી;

તેનો વૈભવ તેની પાછળ જવાનો નથી.

**૧૮** જ્યારે તે જીવતો હતો, ત્યારે તે પોતાના આત્માને આશીર્વાદ આપતો હતો

અને જ્યારે તું તારું પોતાનું બલું કરે છે, ત્યારે માણસો તારાં વખાળ કરે છે.

**૧૯** તે પોતાના પૂર્વજોના પિતૃઓની પાસે ચાલ્યો જાય છે;

પણ તેઓ જીવનનું અજવાણું કયારેય પણ નહિ જુએ.

**૨૦** જે માણસ ધનવાન છે, પણ જેને આત્મિક સમજ નથી

તે નાશવંત પશુ સમાન છે.

## ૫૦

**૧** સામર્થ્યવાન, ઈશ્વર, યહોવાહ, બોલ્યા છે

અને તેમણે સૂર્યના ઉદ્યથી તે તેના અસ્ત સુધી પૂઢ્યીને બોલાવી છે.

**૨** સિયોન, જે સૌદર્યની સંપૂર્ણતા છે,

તેમાંથી ઈશ્વર પ્રકાશે છે.

**૩** આપણા ઈશ્વર આવશે અને છાના રહેશે નહિ;

તેમની આગળ અભિન બાણી મૂકશે  
 અને તેમની આસપાસ મહાતોફાન જગશે.

૪ પોતાના લોકોનો ન્યાથ કરવા  
 તે ઉપરના આકાશને તથા પૃથ્વીને બોલાવશે.  
 ૫ “જેઓએ બલિદાનથી મારી સાથે કરાર કર્યો છે;  
 એવા મારા બકતોને મારી પાસે ભેગા કરો.”

૬ આકાશો તેમનું ન્યાથીપણું પ્રગટ કરશે,  
 કેમ કે ઈશ્વર પોતે ન્યાથાધીશ છે.  
 ૭ “હે મારા લોકો, સાંભળો અને હું બોલીશ;  
 હું ઈશ્વર, તમારો ઈશ્વર છું.

૮ તારા બલિદાનોને લીધે હું તને ઈપકો આપીશ નહિ;  
 તારાં દહનાર્પણો નિરંતર મારી આગળ થાય છે.

૯ હું તારી કોડમાંથી બણદ  
 અથવા તારા વાડાઓમાંથી બકરા લઈશ નહિ.  
 ૧૦ કારણ કે અરણ્યનું દરેક પશુ  
 અને હજર કુંગરો ઉપરનાં પશુઓ મારાં છે.

૧૧ હું પર્વતોનાં સર્વ પક્ષીઓને ઓળખું છું  
 અને જંગલના હિંસક પશુઓ મારાં છે.

૧૨ જો હું ભૂખ્યો હોઉં, તોપણ હું તમને કહીશ નહિ;  
 કારણ કે જગત તથા તેમાંનું સર્વસ્વ મારું છે.

૧૩ શું હું બણદોનું માંસ ખાઉં?  
 અથવા શું હું બકરાઓનું લોહી પીઉં?  
 ૧૪ ઈશ્વરને આભારસ્તુતિનાં અર્પણો ચઢાવ  
 અને પરાતપર પ્રત્યેની તારી પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કર.  
 ૧૫ સંકટને સમયે મને વિનંતિ કર;  
 હું તને છોડાવીશ અને તું મારો મહિમા પ્રગટ કરશે.”

૧૬ પણ ઈશ્વર દુષ્ટને કહે છે કે,  
 “તારે મારા વિધિઓ શા માટે પ્રગટ કરવા જોઈએ?  
 મારો કરાર શા માટે તારા મુખમાં લેવો જોઈએ?  
 ૧૭ છતાં પણ તું મારી શિખામણનો તિરસ્કાર કરે છે  
 અને મારા શણ્દો તું તારી પાછળ નાખે છે.  
 ૧૮ જ્યારે તું ચોરને જુઓ છે, ત્યારે તું તેને સંમતિ આપે છે;  
 જેઓ વ્યબિચારમાં જોડાયેલા છે તેઓનો તું ભાગીદાર થયો છે.  
 ૧૯ તું ભૂંડાઈને તારું મો સોપે છે  
 અને તારી શુભ કપટ રયે છે.  
 ૨૦ તું બેસીને તારા પોતાના ભાઈઓની વિચ્છજ બોલે છે;  
 તું તારી પોતાની માતાના દીકરાની બદનામી કરે છે.  
 ૨૧ તે આવાં કામ કર્યા છે, પણ હું ચૂપ રહ્યો,  
 તેથી તેં વિચાર્યું કે હું છેક તારા જેવો છું.  
 પણ હું તને ઈપકો આપીશ અને હું તારાં કામ તારી આંખો આગળ અનુક્રમે ગોઠવીશ.

૨૨ હે ઈશ્વરને વીસરનારાઓ, હવે આનો વિચાર કરો;  
નહિ તો હું તમારા ફાડીને ટુકડેટુકડા કરીશ અને તમને ત્યાં છોડાવવા માટે કોઈ  
નહિ આવે.  
૨૩ જે આભારસ્તુતિનાં અર્પણો ચઢાવે છે તે મને માન આપે છે  
અને જે પોતાના માર્ગો નિયમસર રાખે છે  
તેને હું ઈશ્વર દ્વારા મળતો ઉદ્ઘાર બતાવીશ.”

## ૫૧

૧ હે ઈશ્વર, તમારી કૃપા પ્રમાણે ભારા પર દયા કરો;  
તમારી પુષ્કળ કૃપાથી ભારા અપરાધો માફ કરો.  
૨ ભારા અપરાધથી મને પૂરો ધૂંધો  
અને ભારા પાપોથી મને શુદ્ધ કરો.  
૩ કેમ કે હું ભારા અપરાધો જાણું છું  
અને ભારં પાપ નિત્ય ભારી આગળ છે.  
૪ તમારી, હા, તમારી જ વિરલ્જ મેં પાપ કર્યું છે  
અને જે તમારી દ્રષ્ટિમાં ખરાબ છે તે મેં કર્યું છે;  
તેથી જથારે તમે બોલો, ત્યારે તમે ન્યાથી ઠરો;  
અને તમે ન્યાય કરો, ત્યારે તમે નિર્દોષ ઠરો.  
૫ જુઓ, હું અન્યાથીપણામાં જન્મયો હતો;  
ભારી ભાતાએ પાપમાં ભારો ગર્ભ ધારણ કર્યો હતો.  
૬ તમે તમારા હૃદયમાં અંત:કરણની સત્યતા માગો છો;  
ભારા હૃદયને તમે ડહાપણ શીખવશો.  
૭ ગુફાથી મને ધોજો એટલે હું શુદ્ધ થઈશ;  
મને નવડાવો એટલે હું હિં કરતાં સફેદ થઈશ.  
૮ મને હર્ષ તથા આનંદ સંભળાવો  
એટલે જે હાડકાં તમે બાંધ્યાં છે તેઓ આનંદ કરે.  
૯ ભારાં પાપ તરફ નજર ન કરો  
અને ભારા સર્વ અન્યાય ક્ષમા કરો.  
૧૦ હે ઈશ્વર, ભારામાં શુદ્ધ હૃદય ઉત્પન્ન કરો  
અને ભારા આત્માને નવો અને દૃઢ કરો.  
૧૧ મને તમારી સંમુખથી દૂર ન કરો  
અને તમારો પવિત્ર આત્મા ભારી પાસેથી લઈ લેશો નહિ.  
૧૨ તમારા ઉદ્ઘારનો હર્ષ મને પાછો આપો  
અને ઉદાર આત્માએ કરીને મને નિભાવી રાખો.  
૧૩ ત્યારે હું ઉલ્લંઘન કરનારાઓને તમારા ભાર્ગ શીખવીશ  
અને પાપીઓ તમારા તરફ ફરશે.  
૧૪ હે ઈશ્વર, ભારા ઉદ્ઘારનાર, ખૂનના દોષથી મને માફ કરો  
અને હું ભારી જુબે તમારા ન્યાથીપણા વિષે મોટેથી ગાઈશ.  
૧૫ હે પ્રભુ, તમે ભારા હોઠ ઉધાડો  
એટલે ભારં મુખ તમારી સ્તુતિ પ્રગટ કરશો.  
૧૬ કેમ કે તમે બલિદાનોથી રીતા નથી, નહિ તો હું તે અર્પણ કરત;  
તમે દહનીયાર્પણથી આનંદ પામતા નથી.  
૧૭ ઈશ્વરના બલિદાનો તો રાંક મન છે;

હે ઈશ્વર, તમે રંક અને નભ્ર હૃદયને દિક્કારશો નહિ.

૧૮ તમે કૃપા કરીને સિયોનનું ભલું કરો;  
યરુશાલેમના કોટોને ફરી બાંધો.  
૧૯ પણી ન્યાથીપણાના બલિદાનોથી, દહનાર્પણ  
તથા સર્વ દહનાર્પણથી તમે આનંદ પામશો;  
પણી તેઓ તમારી વેદી પર બઠદોનું અર્પણ કરશો.

## પ૨

૧ અરે ઓ જુલમગાર, તું તારાં દુષ્ટ કાર્યો વિષે શા માટે અભિમાન કરે છે?  
ઈશ્વરની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.

૨ તારી શુભ દુષ્ટ યોજનાઓ કરે છે  
અણીદાર અસ્ત્રાની જેમ તે છેતરે છે.

૩ તું બલાઈ કરતાં વધારે દુષ્ટતા ચાહે છે  
અને ન્યાથીપણું બોલવા કરતાં જૂઠું બોલવું તને વધારે ગમે છે.

૪ અરે કપટી શુભ,  
તું સર્વ વિનાશકારી વાતો ચાહે છે.

૫ ઈશ્વર સદાને માટે તારો નાશ કરશો;  
તે તને પકડીને તારા તંબુમાંથી ખેંથી કાઢશો  
અને પૂઢ્યીમાંથી તે તને ઉખેડી નાખશો.

સેલાં

૬ વળી ન્યાથીઓ પણ તે જોશે અને ગભરાશે;  
તેઓ હક્કીને તેને કહેશે કે,

૭ “જુઓ, એ આ માણસ છે કે જેણે ઈશ્વરને પોતાનો આશ્રય ન કર્યો,  
પણ પોતાના ઘણા ઘણ પર ભરોસો રાખીને  
પોતાનાં દુષ્કર્માને વળગી રહ્યો.”

૮ પણ હું તો ઈશ્વરના ઘરના લીલા જૈતૂનવૃક્ષ જેવો છું;  
હું ઈશ્વરની કૃપા પર સદાકાળ ભરોસો રાખું છું.

૯ હે ઈશ્વર, તમે જે કર્યું છે, તે માટે હું તમારી આભારસ્તુતિ સદા કરીશ.  
હું તમારા નામ પર આશા રાખું છું, કેમ કે તમારં નામ ઉત્તમ છે અને હું તે તમારાં  
સંતોની સમક્ષ પ્રગટ કરીશ.

## પ૩

૧ મૂર્ખ પોતાના મનમાં કહે છે કે, “ઈશ્વર છે જ નહિ.”

તેઓએ બ્રહ્મ થઈને દિક્કારવા લાયક દુષ્ટતા કરી છે;  
ભલું કરનાર કોઈ નથી.

૨ સમજણો કે ઈશ્વરને શોધનાર માણસ છે કે નહિ,  
તે જોવાને ઈશ્વરે આકાશમાંથી  
મનુષ્યજલત પર દ્રજિત કરી.

૩ તેઓમાંનો દરેક માર્ગબ્રહ્મ થયો છે; તેઓ સર્વ અશુદ્ધ થયા છે;  
ભલું કરનાર કોઈ રહ્યો નથી, ના, એક પણ નહિ.  
૪ શું ખોટું કરનારને કંઈ સમજણ નથી?

તેઓ રોટલા ખાતા હોય તેમ મારા લોકોને ખાઈ જાય છે  
પણ તેઓ કોઈ ઈંઘરને પોકારતા નથી.

**૫** જ્યાં ભય ન હતો ત્યાં તેઓ ઘણા ભયભીત થયા;  
કેમ કે જે તમારી સામે છાવણી નાખે છે તેઓનાં હાડકાં ઈંઘરે વિખેચી નાખ્યાં છે;  
તમે તેઓને બદનામ કર્યા છે કેમ કે ઈંઘરે તેઓને નકાર્યા છે.  
**૬** સિયોનમાંથી ઇઝરાયલના ઉદ્ધારકત્ત્વ વહેલા આવે!  
જ્યારે ઈંઘર પોતાના લોકોને બંદીવાસમાંથી છોડાવીને આબાદ કરશે,  
ત્યારે યાકૂબ હરખાશે અને ઇઝરાયલ આનંદિત થશે.

## પ૪

**૧** હે ઈંઘર, તમારા નામે મને બચાવો  
અને તમારા પરાક્રમથી મારો નયાય કરો.  
**૨** હે ઈંઘર, મારી પ્રાર્થના સાંભળો;  
મારા મુખની વાતો પર કાન ધરો.  
**૩** કેમ કે વિદેશીઓ મારી વિરુદ્ધ થયા છે  
અને જુલમગારો મારો જીવ લેવા મથે છે;  
તેઓએ ઈંઘરને પોતાની આગળ રાખ્યા નથી.  
**૪** જુઓ, ઈંઘર મારા મદદગાર છે;  
પ્રભુ જ મારા આત્માના આધાર છે.  
**૫** તે મારા શરૂઆતને દુષ્ટતાનો બદલો આપશે;  
તમારાં સત્ય વથનો પ્રમાણે દુષ્ટોનો નાશ કરો.  
**૬** હું રાજુખુશીથી મારાં અર્પણો ચઢાવીશ;  
હે થહોવાહ, હું તમારા નામની સ્તુતિ કરીશ, કેમ કે તે ઉત્તમ છે.  
**૭** કેમ કે તેમણે મને સર્વ સંકટમાંથી છોડાવ્યો છે;  
મારી ઇચ્છા પ્રમાણે મારા શરૂઆતને થથું, તે મેં નજરે જોથું છે.

## પ૫

**૧** હે ઈંઘર, મારી પ્રાર્થના સાંભળવાને તમારા કાન ધરો;  
અને મારી વિનંતિ સાંભળવાથી સંતાઈ ન જાઓ.  
**૨** મારી વાત પર ધ્યાન આપીને મને ઉત્તર આપો;  
હું શોકને કારણે અશાંત છું અને વિલાપ કરું છું.  
**૩** દુશ્મનોના અવાજને લીધે  
અને દુષ્ટોના જુલમને લીધે, હું વિલાપ કરું છું;  
કેમ કે તેઓ મારા પર અન્યાય કરવાનો દોષ મૂકે છે  
અને કોધથી મને સત્તાવે છે.  
**૪** મારા હૃદયમાં મને ઘણી વેદના થાય છે  
અને મૃત્યુનો ભય મારા પર આવી પડ્યો છે.  
**૫** મને પ્રાસથી ધ્રૂજારી આવે છે  
અને ભયથી ઘેરાયેલો છું.  
**૬** મેં કહ્યું, “જો મને કખૂતરની જેમ પાંખ હોત, તો કેવું સાંકાં!  
તો હું દૂર ઊરી જઈને વિશ્રાભ લેત.  
**૭** હું અરણ્યમાં દૂર સુધી ઊરી જત  
અને ત્યાં મુકામ કરત.

શેલાં

૯ પવનના સુસવાટાથી તथા તોફાનથી નાસીને ઉતાવળે

આશ્રયસ્થાને જઈ પહોંચત.

૧૦ હે પ્રભુ, તેઓનો નાશ કરો અને તેઓની ભાષાઓ બદલી નાખો,

કેમ કે મેં નગરમાં બળાત્કાર તથા અધડા જોથા છે.

૧૧ તેઓ રાતદિવસ તેના કોટ પર આંટા મારે છે;

અને તેની મધ્યે દુષ્ટતા તથા હાનિ ચાલુ રહી છે.

૧૨ તેની વચ્ચે બૂરાઈ છે;

જુલમ તથા ઠગાઈ તેના રસ્તા પરથી ખસ્તાં નથી.

૧૩ કેમ કે મને જે ઠપકો આપનારો હતો તે મારો શરૂ ન હતો,

એ તો મારાથી સહન કરી શકત;

મારી વિચચ્છ વડાઈ કરનારો તે મારો શરૂ ન હતો,

એવાથી તો હું સંતાઈ રહી શકત.

૧૪ પણ તે તું જ છે, તું જે મારા સરખો,

મારો સાથી અને મારો ખાસ મિત્ર.

૧૫ આપણે એકબીજાની સાથે ભીઠી સંગત કરતા હતા;

આપણે જનસમુદ્દાય સાથે ઈશ્વરના ઘરમાં જતા હતા.

૧૬ એકાએક તેમના પર મોત આવી પડો;

તેઓ જીવતા જ શેઓલમાં ઉતસી પડો,

કેમ કે જૂંડાઈ તેઓનાં ઘરોમાં, હા, તેઓનાં અંતરમાં છે.

૧૭ હું તો ઈશ્વરને પોકાર કરીશ

અને થહોવાહ મારો બચાવ કરશે.

૧૮ હું મારા દુઃખમાં સવારે, બપોરે અને સાંજે ઈશ્વરને ફરિયાદ કરીશ

અને તે મારો અવાજ સાંભળશે.

૧૯ કોઈ મારી પાસે આવે નહિ, માટે તેમણે છોડાવીને મારા આત્માને શાંતિ આપી છે

કેમ કે મારી જીવાને લડનારા ઘણા છે.

૨૦ ઈશ્વર જે અનાદિકાળથી ન્યાયાસન પર બિરાજમાન છે,

તે તેઓને સાંભળશે અને જવાબ આપશે.

શેલાં

જે માણસોમાં કંઈ ફેરફાર થતો નથી;

તેઓ ઈશ્વરથી જીતા નથી.

૨૧ મારા મિત્રો કે જેઓ તેની સાથે સમાધાન રાખતા હતા તેણે તેમના પર હાથ  
ઉગામ્યો છે;

તેણે પોતાનો કરેલો કરાર તોડ્યો છે.

૨૨ તેના મુખના શબ્દો માખણ જેવા સુંવાળા છે,

પણ તેનું હૃદય યુદ્ધના વિચારોથી ભરેલું છે;

તેના શબ્દો તેલ કરતાં વધારે મુલાયમ છે,

પણ તે શબ્દો ખરેખર તરવારની જેમ કાપે છે.

૨૩ તમારી ચિંતાઓ થહોવાહને સોંપી દો અને તે તમને નિભાવી રાખશે;

તે કથારેય ન્યાયી વ્યક્તિત્વને પરાજિત થવા હેતા નથી.

૨૪ પણ, હે ઈશ્વર, તમે મારા શરૂઆતને વિનાશની ખાઈમાં ધકેલી દો છો;

ખૂની કે કપટી પોતાનું અડધું આયુષ્ય પણ બોગવી નથી શકતા,

પણ હું તો તમારા પર ભરોસો રાખીશ.

## પ્રક્રિયા

**૧** હે ઈશ્વર, તમે મારા પર દયા કરો, કેમ કે ભાગણ તો મને ગળી જથ છે;  
તે આખો દિવસ લડીને મારા પર જુલભ કરે છે.

**૨** મારા શશ્રૂઓ તો આખો દિવસ મને ગળી જથ છે;  
કેમ કે જેઓ મારી સામે અહંકારથી લડે છે તેઓ ઘણા છે.

**૩** જ્યારે મને બીક લાગશે,  
ત્યારે હું તમારા પર ભરોસો રાખીશ.

**૪** હું ઈશ્વરની મદદથી તેમના વચનની પ્રશંસા કરીશ,  
ઈશ્વર પર મેં ભરોસો રાખ્યો છે; હું બીવાનો નથી;  
મનુષ્યમાત્ર મને શું કરનાર છે?

**૫** તેઓ આખો દિવસ મારા શબ્દોનો અનર્થ કરે છે;  
તેઓના વિચારો મારું ખરાબ કરવાના છે.

**૬** તેઓ એકઠા થાય છે, તેઓ સંતાઈ રહે છે  
અને તેઓ મારાં પગલાંને દ્યાનમાં રાખે છે,  
તેઓ મારો જીવ લેવાની રાહ જુઓ છે.

**૭** તેઓની દુષ્ટતાથી તેમને બચાવશો નહિં.

હે ઈશ્વર, તમારા ગુસ્સાથી લોકોને નીચે પાડી નાખો.

**૮** તમે મારું બટકવું જાણો છો

અને મારાં આંસુઓ તમારી કુલ્પીમાં રાખો;  
શું તેઓ તમારા પુસ્તકમાં નોંધેલાં નથી?

**૯** જે સમયે હું વિનંતી કરું, તે સમયે મારા શશ્રૂઓ પાછા ફરશો;  
હું જાણું છું કે ઈશ્વર મારા પક્ષમાં છે.

**૧૦** ઈશ્વરની મદદથી હું તેમનાં વચનની સ્તુતિ કરીશ,  
યહેવાહની મદદથી હું તેમનાં વચનની સ્તુતિ કરીશ.

**૧૧** ઈશ્વર પર મેં ભરોસો રાખ્યો છે; હું બીવાનો નથી;  
માગણ મને શું કરનાર છે?

**૧૨** હે ઈશ્વર, મેં તમારી સમક્ષ સંકલ્પો કરેલા છે;  
હું તમને આભારસ્તુતિનાં અર્પણ યથાવીશ.

**૧૩** કારણ કે તમે મારા આત્માને મરણથી બચાવ્યો છે;  
તમે મારા પગને લથડવાથી બચાવ્યા છે,  
કે જેથી હું ઈશ્વરની સમક્ષ,  
જીવતાઓના અજવાખામાં ચાલું.

## પ્રક્રિયા

**૧** હે ઈશ્વર, મારા પર દયા કરો, મારા પર દયા કરો,  
કેમ કે મારો આત્મા તમારા પર ભરોસો રાખે છે  
જ્યાં જુદી આ વિપત્તિઓ થઈ રહે.

**૨** હું પરાતપર ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીશ,  
ઈશ્વર જે મારું પૂરું કરનાર છે, તેમની હું પ્રાર્થના કરીશ.

**૩** જ્યારે માગણ મને ગળી જવા ચાહે છે, તે મારી નિંદા કરે છે,  
ત્યારે ઈશ્વર આકાશમાંથી સહાય મોકલીને મને બચાવશે;

તે પોતાનાં કરારનું વિશ્વાસુપણું અને તેની સત્યતા ને મારા પર મોકલશે.

સેલાહ

૪ મારો આત્મા ક્ષિંહોની મદયે છે;  
 જેઓના મનમાં માદે માટે ઈર્ષારીન ઊઠે છે, તેઓમાં માદે સૂઈ રહેવું પડે છે,  
 માણસોના દીકરાઓ, જેઓના દાંત ભાલા તથા બાણ જેવા છે  
 અને તેઓની જુબ તીક્ષ્ણ તરવાર જેવી છે.  
 ૫ હે ઈશ્વર, તમે આકાશો કરતાં ઊંચા મનાઓ;  
 તમારો ભહિમા આખી પૂઢ્યી કરતાં મોટો થાઓ.

૬ તેઓએ મારા પગને સારુ જળ બિછાવી છે;  
 મારો આત્મા નમી ગયો છે;  
 તેઓએ મારી આગળ ખાડો ખોદ્યો છે,  
 પણ તેઓ પોતે જ તેમાં પડી ગયા છે.

શેલાં

૭ હે ઈશ્વર, મારું હૃદય સિથર છે, મારું હૃદય સિથર છે;  
 હું ગાથન કરીશ, હા, હું સ્તોત્રો ગાઈશ.  
 ૮ હે મારા આત્મા; મારી વીણા અને તંબુરા; તમે જગો;  
 હું તો પ્રભાતમાં વહેલો ઉઠીશ.  
 ૯ હે પ્રભુ, હું લોકોમાં તમારી આભારસ્તુતિ કરીશ;  
 વિદેશીઓમાં હું તમારાં સ્તોત્ર ગાઈશ.  
 ૧૦ કેમ કે તમારી કૃપા સ્વર્ગ કરતાં મોટી છે  
 અને તમારી સત્યતા આકાશમાં પહોંચે છે.  
 ૧૧ હે ઈશ્વર, તમે સ્વર્ગ કરતાં ઊંચા મનાઓ;  
 આખી પૂઢ્યી કરતાં તમારો ભહિમા મોટો થાઓ.

## ૫

૧ શું તમે ખરેખર ન્યાયીપણાથી બોલો છો?  
 હે માણસોના દીકરાઓ, શું તમે અદલ ઇનસાફ કરો છો?  
 ૨ ના, તમે તમારા મનમાં દુષ્ટતા યોજો છો;  
 પૂઢ્યી પર તમે તમારા હાથથી જુલમ તોણી આપો છો.  
 ૩ દુષ્ટો જન્મથી જ ખોટા ભાર્ગ વળી ગયેલા હોથ છે;  
 તેઓ જન્મે છે કે તરત જ જૂઠું બોલે છે અને ખોટે રસ્તે ચઢી જથ છે.  
 ૪ તેઓનું વિષ સાપના વિષ જેવું છે;  
 તેઓ કાન બંધ કરી રાખનાર બહેરા સાપ જેવા છે.  
 ૫ કે કે ઘણી જ ચાલાકીથી મોરલી વગાડનાર મદારીનો  
 પણ અવાજ સાંભળતો નથી.  
 ૬ હે ઈશ્વર, તમે તેઓના દાંત તોડી નાખો;  
 હે યહોવાહ, તમે થુવાન ક્ષિંહોના મોટા દાંત તોડી પાડો.  
 ૭ તેઓ ઝડપથી વહેતા પાણીની જેમ વહી જાઓ;  
 જથારે તેઓ પોતાનાં બાણ તાકે, તથારે તેઓ ભૂણાં થઈ જાઓ.  
 ૮ ગોકટગાય જે ચાલતા ચાલતા પીગળી જથ છે તેના જેવા  
 અથવા જેણે સૂર્ય જોયો નથી, એવા સ્ત્રીને અધૂરે ગયેલા ગર્ભ જેવા તેઓ થાઓ.  
 ૯ તમારા હંલાંને કાંટાનો તાપ લાગે તે પહેલાં,  
 પછી તે લીલા હોથ કે સૂકા હોથ, તો પણ, તેમને વંટોળિયો ઘસડી લઈ જશે.  
 ૧૦ જથારે તે ઈશ્વરનો બદલો જોશે, તથારે ન્યાયી માણસ હરખાશો;

તે દુષ્ટોના લોહીમાં પોતાના પગ ધોશે,  
 ૧૧ કે જેથી માણસો કહેશે કે, “નયાથી માણસને ચોક્કસ બદલો ભજશે;  
 નિશ્ચે પૃથ્વીમાં નયાય કરનાર ઈંખર છે.”

## પ્રે

૧ હે મારા ઈંખર, મારા શત્રુઓથી મને છોડાવો;  
 મારી વિઝન જેઓ ઊઠે છે, તેઓથી તમે મને ઉગારો.  
 ૨ દુષ્ટતા કરનારાઓથી મને દૂર રાખો  
 અને ખૂની માણસોથી મને બચાવો.  
 ૩ કેમ કે, જુઓ, તેઓ મારો પ્રાણ લેવા જંતાઈ રહ્યા છે;  
 શક્તિશાળી દુષ્ટો મારી સામે એકત્ર થાય છે,  
 પણ, હે યહોવાહ, મારા ઉલ્લંઘન કે મારાં પાપને લીધે આ થાય છે, એમ નથી.  
 ૪ જો કે મારો કંઈ પણ દોષ ન હોવા છતાં તેઓ દોડી આવીને તૈયારી કરે છે;  
 મને સહાય કરવાને જાગો અને જુઓ.  
 ૫ તમે, હે સૈન્યોના ઈંખર યહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈંખર,  
 તમે સર્વ દેશોને શિક્ષા કરવાને ઊઠો;  
 કોઈ પણ દુષ્ટ અપચાધીઓ પર તમે દયા કરશો નહિં.

સેલાહ

૬ તેઓ સાંજના સમયે પાછા આવે છે, અને તેઓ ફૂતરાની જેમ ધૂરકે છે;  
 અને નગરની આસપાસ ફરૈ છે.  
 ૭ જુઓ, તેઓ પોતાના મુખથી ઓડકાર લે છે;  
 તેઓના હોઠોમાં તરવારો છે,  
 કેમ કે તેઓ કહે છે કે, “અમારાં સાંભળનાર કોણ છે?”  
 ૮ પણ, હે યહોવાહ, તમે તેઓને હસી કાટશો;  
 તમે સર્વ દેશોની મજાક ઊડાવો છો.  
 ૯ હે ઈંખર, મારા સામર્થ્ય, હું તમારી તરફ લક્ષ રાખીશ;  
 તમે મારો ઊંચો ગઢ છો.  
 ૧૦ મારા ઈંખર તેમની ફૂપાથી મને ભજવા આવશે;  
 ઈંખર મારા શત્રુઓ ઉપર મને મારી છાણ પૂરી કરવા દેશો.  
 ૧૧ તેઓનો સંહાર કરશો નહિં, નહિં તો મારા લોકો ભૂલી જશે;  
 હે પ્રભુ, અમારી ટાલ, તમારી શક્તિ વડે તેઓને વિખેરીને નીચે પાડી નાખો.  
 ૧૨ કેમ કે તેઓના મુખના પાપને લીધે અને તેઓના હોઠોના શરીરને લીધે,  
 તેઓ જે શાપ દે છે અને જે જૂદું બોલે છે,  
 તેને લીધે તેઓને પોતાના જ અભિમાનમાં ફસાઈ જવા દો.  
 ૧૩ કોપથી તેઓનો નાશ કરો, નાશ કરો, કે જેથી તેઓ રહે જ નહિં;  
 તેઓને જણાવો કે ઈંખર યાકૂબમાં રાજ કરે છે  
 અને પૃથ્વીના અંત સુધી પણ રાજ કરે છે.

સેલાહ

૧૪ સાંજે તેઓ પાછા આવો; તેઓ ફૂતરાની જેમ ધૂરકો  
 અને નગરની આસપાસ ફરો.  
 ૧૫ તેઓ અહીંતથી ખાવા માટે ફરતા ફરશે  
 અને જો તેઓ સંતોષી ન હોય તો આખી રાત તેઓ રાહ જોશે.  
 ૧૬ પણ હું તો તમારા સામર્થ્યનું ગીત ગાઈશ;

અને મારા સંકટના સમયે ભરોસો રાખીશ,  
કેમ કે તમે મારે માટે ઊંચો ગઢ છો.  
૧૭ હે મારા સામર્થ્ય, હું તમારાં સ્તોત્રો ગાઈશ;  
કેમ કે ઈંઘર મારે માટે ઊંચો ગઢ અને મારા પર કૃપા કરનાર ઈંઘર છે.

## ૬૦

૧ હે ઈંઘર, તમે અમને તજુ દીધા છે; તમે અમને પાથમાલ કર્યા છે;  
તમે કોપાથમાન થયા છો; અમને ફરીથી સ્થાપો.  
૨ તમે દેશને ધૂળાવ્યો છે; તમે તેને ચીરીને અલગ કર્યો છે;  
તેના વિભાગોને તમે સમારો, કેમ કે તે કાંપે છે.  
૩ તમે તમારા લોકોને અતિ વિકટ સમયમાં લઈ ગયા છો;  
તમે અમને લથડિયાં ખવડાવનારો દ્રાક્ષારસ પીવડાવ્યો છે.  
૪ તમે તમારી બીક રાખનારાઓને ધવજ આપી છે,  
કે જેથી તે સત્યને અર્થે પ્રદર્શિત કરાય.  
  
૫ કે જેથી જેઓ તમને પ્રેમ કરે છે, તેઓ છૂટી જથ,  
તમારા જમણા હાથથી અમને છોડાવો અને મને જવાબ આપો.  
૬ ઈંઘર પોતાની પવિત્રતાએ બોલ્યા છે, “હું હરખાઈશ;  
હું શખેમના ભાગ પાડીશ અને સુક્કોથની ખીણ વહેથી આપીશ.  
૭ ગિલ્યાદ મારું છે અને મનાશા પણ મારું છે;  
એક્ષાંધ પણ મારા માથાનો ટોપ છે.  
યહૂદિયા મારો રાજદંડ છે.  
૮ મોઆબ મારો કળણિયો છે;  
અદોભ ઉપર હું મારું પગરખું નાખીશ;  
હું પલિસ્તીઓને કારણે હું જથ પોકાર કરીશ.  
૯ મજબૂત શહેરમાં મને કોણ લાવશે?  
અદોભમાં મને કોણ દોરવણી આપશે?”  
૧૦ પણ, હે ઈંઘર, તમે શું અમને તજુ દીધા નથી?  
તમે અમારા સૈન્યોની સાથે યુઝમાં આવતા નથી.  
૧૧ અમારા શત્રુઓ વિચદ અમારી સહાય કરો,  
કારણ કે માણસોની સહાય વ્યર્થ છે.  
૧૨ ઈંઘરની સહાયથી અમે જુત મેળવીશું;  
તે અમારા શત્રુઓને કચડી નાખશો.

## ૬૧

૧ હે ઈંઘર, મારો પોકાર સાંભળો;  
મારી પ્રાર્થના પર ધ્યાન આપો.  
૨ જથારે મારું હૃદય વ્યાકુળ થશે, તથારે પૃથ્વીને છેડેથી હું તમને અરજ કરીશ;  
જે ખડક પર હું મારી જાતે થઢી શકતો નથી તે પર તમે મને લઈ જજો.  
૩ કેમ કે તમે મારા આશ્રય છો,  
મારા શત્રુઓ સામે મારો મજબૂત બુરજ છો.  
૪ હું સદાકાળ તમારા ભંડપમાં રહીશ;  
તમારી પાંખોના આશ્રયે હું રહીશ.

સેલાઈ

૫ કેમ કે, હે ઈંખર, મારી પ્રતિજ્ઞાઓ તમે સાંભળી છે;  
 જેઓ તમારા નામનો આદર કરે છે તેઓને તમે વારસો આપ્યો છે.  
 ૬ તમે રાજાનું આયુષ્ય વધારશો;  
 તેઓનાં વર્ષો ઘણી પેઢીઓ જેટલાં થશે.  
 ૭ તે ઈંખરની સંમુખ સર્વદા રહેશે;  
 તેઓનું રક્ષણ કરવાને તમારી કૃપા અને સત્યને તૈયાર રાખજો.  
 ૮ હું નિરંતર તમારા નામની સ્તુતિ ગાઈશ  
 કે જેથી હું દરરોજ મારી પ્રતિજ્ઞા પૂરી કરું.

## ૬૨

૧ મારો આત્મા શાંતિથી ઈંખરની રાહ જુથે છે;  
 કેમ કે તેમનાથી મારો ઉજાર છે.  
 ૨ તે એકલા જ મારો ખડક તથા મારા ઉજારક છે;  
 તે મારો ગઢ છે; હું પડી જનાર નથી.  
 ૩ જે માણસ નભી ગયેલી ભીત કે  
 ખસી ગયેલી વાડના જેવો છે,  
 તેને મારી નાખવાને તમે સર્વ કયાં સુધી તેના પર હુમલો કરશો?  
 ૪ તેઓ તેને તેના શ્રેષ્ઠ સ્થાનેથી નીચે પાડી નાખવા સલાહ લે છે;  
 તેઓને જૂદું બોલવું ગમે છે;  
 તેઓ મુખેથી આશીર્વાદ આપે છે, પણ તેઓના હૃદયમાં તેઓ શાપ આપે છે.  
 ૫ હે મારો આત્મા, તું શાંતિથી ઈંખરની રાહ જો;  
 કેમ કે મારી આશા તેમના પર જ છે.  
 ૬ તે એકલા જ મારા ખડક તથા મારા ઉજારક છે;  
 તે મારા ગઢ છે; હું પડી જનાર નથી.  
 ૭ ઈંખરમાં મારો ઉજાર તથા ગૌરવ છે;  
 મારા સામર્થ્યનો ખડક તથા મારો આશ્રય ઈંખરમાં છે.  
 ૮ હે લોકો, તમે સર્વ સમયે તેમના પર ભરોસો રાખો;  
 તેમની આગળ તમારું હૃદય ખુલ્લું કરો;  
 ઈંખર આપણો આશ્રય છે.

સેલાઈ

૯ નિશ્ચે નિમ્ન પંક્તિના માણસો વ્યર્થ છે અને ઉચ્ચ પંક્તિના માણસો જૂદા છે;  
 તોલતી વેળાએ તેઓનું પલ્લું ઊંચું જશે;  
 તેઓ બધા મળીને હવા કરતાં હલકા છે.  
 ૧૦ જુલમ અથવા લૂંટ પર ભરોસો કરશો નહિ;  
 અને સમૃદ્ધિમાં નકારી આશા રાખશો નહિ,  
 કેમ કે તેઓ ફળ આપશે નહિ; તેઓ પર મન ન લગાડો.  
 ૧૧ ઈંખર એક વાર બોલ્યા છે,  
 આ વાત મેં બે વાર સાંભળી છે:  
 સામર્થ્ય ઈંખરનું જ છે.  
 ૧૨ વળી, હે પ્રભુ, કૃપા પણ તમારી જ છે,  
 કેમ કે તમે દરેક માણસને તેના કામ પ્રમાણે બદલો વાળી આપો છો.

## ૬૩

- ૧ હે ઈશ્વર, તમે ભારા ઈશ્વર છો; હું ગંભીરતાપૂર્વક તમારી શોધ કરીશ;  
જ્યાં પાણી હોતું નથી, એવા સ્કુકા તથા ખેડજનક દેશમાં  
મારો આત્મા તમારે માટે તલસે છે અને ભારો દેહ તમારે માટે તલપે છે.  
૨ તેથી તમારું સામર્થ્ય તથા ગૌરવ જોવાને માટે  
મેં પવિત્રસ્થાનમાં તમારી તરફ જોયું છે.  
૩ કારણ કે તમારી કૃપા જીવન કરતાં ઉત્તમ છે,  
મારા હોઠો તમારી સ્તુતિ કરશે.  
૪ હું આવી રીતે મરણ પર્યત તમને ધન્યવાદ આપીશ;  
હું તમારે નામે ભારા હાથ જોડીને ઊંચા કરીશ.  
૫ હું ભારી પથારીમાં તમારા વિષે વિચારું છું;  
અને રાતના સમયે હું તમારું મનન કરું છું  
૬ મજલા તથા મેદથી ભારો આત્મા ટૂપ્ત થશે  
અને હર્ષિત હોઠોથી ભારું મુખ તમારું સ્તવન કરશે.  
૭ કેમ કે તમે ભારા સહાયકારી થયા છો  
અને હું તમારી પાંખોની છાયામાં હરખાઈશ.  
૮ ભારો આત્મા તમને વળગી રહે છે;  
તમારો જમણો હાથ મને ઊંચકી રાખે છે.  
૯ પણ જેઓ ભારા આત્માનો નાશ કરવા મયે છે,  
તેઓ પૃથ્વીના ઊંડાણમાં ઘકેલાઈ જશે.  
૧૦ તેઓ તરવારને સ્વાધીન થશે;  
તેઓ શિયાળોનું ભક્ત થઈ જશે.  
૧૧ પણ રાજ ઈશ્વરમાં આનંદ કરશે,  
જે તેમના સમ ખાય છે તે દરેકનો જથ થશે,  
પણ જૂહું બોલનારાનાં મુખ તો બંધ કરી દેવામાં આવશે.

## ૬૪

- ૧ હે ઈશ્વર, ભારી ફરિયાદનો પોકાર સાંભળો;  
શત્રુના બયથી ભારા જીવનનો બયાવ કરજો.  
૨ દુષ્ટોનાં કાવતરાંથી,  
અન્યાય કરનારાઓનાં હુલ્લડથી મને સંતાડો.  
૩ તેઓએ તરવારની જેમ તેમની જીબને તીક્ષણ કરી છે;  
તેઓનો ઉદ્દેશ્ય બાળ, એટલે કડવા શબ્દો છે,  
૪ કે જેથી તેઓ એકાંતમાં નિર્દોષ ભાણસને ભારે;  
અચાનક તેઓ તેને ભારે છે અને બીતા નથી.  
૫ તેઓ પોતાની દુષ્ટ ધારણા દ્રદ કરે છે;  
તેઓ ગૃહ્ણ જાળ બિછાવવાને મસલત કરે છે;  
તેઓ કહે છે કે, “અમને કોણ જોશે?”  
૬ તેઓ પાપમય યોજનાઓ શોધે છે;  
તેઓ કહે છે, “સાવધાનીપૂર્વકની યોજના, તે અમે પૂર્ણ કરી છે.”  
માણસના આંતરિક વિચારો તથા હૃદયો ઊંડાં છે.  
૭ પણ ઈશ્વર તેઓને તાકીને બાળ ભારશે;  
તેઓ એકાએક ધાયલ થઈ જશે.

૯ એમ તેઓ ઠોકર ખાશે, તેમની જુબ તેઓને નડશે;  
જેઓ તેમને જોશે તેઓ સર્વ માથાં ધૂણાવશે.

૧૦ દરેક લોકો બીશે

અને ઈશ્વરનાં કાર્યો પ્રગટ કરશે.  
તેઓ તેમનાં કામ વિષે સમજણાથી વિચારશે.

૧૧ નથાથીઓ થહોવાહ વિષે આનંદ કરશે અને તેમના પર ભરોસો રાખશે;  
હૃદયના સર્વ યથાર્થીઓ ગર્વ કરશે.

## ૬૫

૧ હે ઈશ્વર, સિયોનમાં તમારી સ્તુતિ થાય તે ઘટિત છે;  
અમારી પ્રતિજ્ઞા તમારી આગળ પૂરી કરવામાં આવશે.

૨ હે પ્રાર્થનાના સાંભળનાર,

તમારી પાસે સર્વ લોક આવશે.

૩ ભૂંડાઈની વાતો અમારા પર જથ પામે છે;

અમારા અપરાધો માટે, અમને માફ કરશો.

૪ જેને તમે પસંદ કરીને પાસે લાવો છો

જે તમારાં આંગણાંમાં રહે છે તે આશીર્વાદિત છે.

અમે તમારા ઘરની ઉત્તમતાથી તૃપ્ત થઈશું,

જે તમારું સભાસથાન છે.

૫ હે અમારા તારણના ઈશ્વર;

નથાથીકરણાથી તમે અદભૂત કૃત્યો વડે અમને ઉત્તર આપશો,  
તમે પૂઢવીની સર્વ સીમાઓના

અને દૂરના સમુદ્રો સુધી તમે સર્વના આશ્રય છો.

૬ તેમણે પોતાને બણે પર્વતો સ્થાપ્યા,

તેઓ સામર્થ્યથી ભરપૂર છે.

૭ તે સમુક્ષની ગર્જના,

તેઓનાં મોજાંના ધુઘવાટ શાંત કરે છે

અને લોકોનો ગભરાટ પણ શાંત પાડે છે.

૮ પૂઢવીની સરહદના રહેનારાઓ પણ તમારાં અદભૂત કાર્યોથી બીએ છે;

તમે પૂર્વ તથા પણ્ણિમ દિશાના લોકોને પણ આનંદમય કરો છો.

૯ તમે પૂઢવીની સહાય કરો છો; તમે તેને પાણીથી સિંયો છો;

તમે તેને ઘણી ફણકૃપ કરો છો;

ઈશ્વરની નદી પાણીથી ભરેલી છે;

જ્યારે તમે પૂઢવીને તૈયાર કરી, ત્યારે તમે મનુષ્યોને અનાજ પૂઢ પાડ્યું.

૧૦ તમે તેના થાસોને પુષ્કળ પાણી આપો છો;

તમે તેના ઊમરાઓને સપાટ કરો છો;

તમે ઝાપટાંથી તેને નરમ કરો છો;

તેના ઊગતા ફણગાને તમે આશીર્વાદ આપો છો.

૧૧ તમે વર્ષને પુષ્કળ ફસલથી આશીર્વાદિત કરો છો;

તમારા માર્ગોમાંથી સમૃદ્ધિ વર્ષ છે.

૧૨ અરણથનાં બીડો પર તે ટપકે છે

અને ટેકરીઓ આનંદમય થાય છે.

૧૩ ધાસનાં બીડો ઘેટાંઓનાં ટોળાંથી ઢંકાઈ જાય છે;

ખીણોની સપાટીઓ પણ અનાજથી ઠંકાયેલી છે;  
તેઓ આનંદથી પોકારે છે અને તેઓ ગાયન કરે છે.

## ૬૬

૧ હે સર્વ પૂઢ્યીના રહેવાસી, ઈશ્વરની આગળ હર્ષનાં ગીત ગાઓ;  
૨ તેમના નામના ગૌરવની સ્તુતિ ગાઓ;  
સ્તુતિગાનથી તેમને ભહિમાવાન કરો.  
૩ ઈશ્વરને કહો, “તમારાં કામ કેવાં ભયંકર છે!  
તમારા મહા સામર્થ્યને લીધે તમારા શત્રુઓ તમારી આગળ નભી જશે.  
૪ આખી પૂઢ્યી તમારી સ્તુતિ કરશે  
અને તે તમારી આગળ ગાયન કરશે;  
તેઓ તમારા નામનું સ્તવન કરશે.”

સ્લેલાઈન

૫ આવો અને ઈશ્વરનાં ફૃત્યો જુઓ;  
માણસો પ્રત્યે તેમનાં કામ ભયંકર છે.  
૬ તે સમુદ્રને સ્ફુર્કવી નાખે છે;  
તેઓ પગે ચાલીને નદીને સામે કિનારે ગથા;  
ત્યાં આપણે તેમનામાં આનંદ કર્યો હતો.  
૭ તે પોતાના પરાકમથી સદાકાળ રાજ કરે છે;  
તેમની આંખો દેશોને જુઓ છે;  
બંડખોરો ફાવી જઈને ઊંચા ન થઈ જથ.

સ્લેલાઈન

૮ હે લોકો, આપણા ઈશ્વરને, ધન્યવાદ આપો  
અને તેમનાં સ્તવનનો ધ્વનિ સંભળાવો.  
૯ તે આપણા આત્માને જીવનમાં સુરક્ષિત રાખે છે  
અને આપણા પગને લપસી જવા દેતા નથી.  
૧૦ કેમ કે, હે ઈશ્વર, તમે અમારી કસોટી કરી છે;  
જેમ ચાંદી કસાથ છે તેમ તમે અમને કર્યા છે.  
૧૧ તમે અમને તમારી જાળમાં પક્ષ્યા છે;  
તમે અમારી પીઠ પર ભારે બોજો મૂક્યો છે.  
૧૨ તમે અમારાં ભાથાં પર માણસો પાસે સવારી કરાવી;  
અમારે અરિન અને પાણીમાંથી ચાલવું પક્ષ્યું,  
પણ તમે અમને બહાર લાવીને સમૃદ્ધિવાન જગ્યાએ પહોંચાડ્યા.  
૧૩ દહીનીયાર્પણો લઈને હું તમારા ઘરમાં આવીશ;  
હું તમારી સંમુખ ભારી પ્રતિજ્ઞાઓ પૂર્ણ કરીશ.  
૧૪ હું જથારે સંકટમાં હતો, ત્યારે ભારા મુખે હું જે બોલ્યો  
અને ભારા હોઠોએ જે વચન આપ્યું હતું, તે હું પૂર્ણ કરીશ.  
૧૫ પુષ્ટ જાનવરનાં દહીનીયાર્પણો ઘેટાંના ધૂપ સાથે  
હું તમારી આગળ ચઢાવીશ;  
હું બણદો તથા બકરાં ચઢાવીશ.

સ્લેલાઈન

૧૬ હે ઈશ્વરના ભક્તો, તમે સર્વ આવો અને સાંભળો  
અને તેમણે ભારા આત્માને ભાટે જે કઈ કર્યું તે હું કહી સંભળાવીશ.

૧૭ મેં મારા મુખે તેમને અરજ કરી  
અને મારી જુબે તેમનું સ્તવન કર્યું.  
૧૮ જો હું મારા હૃદયમાં દુષ્ટતા કરવાનો ઇરાદો રાખું,  
તો પ્રભુ મારં સાંભળો જ નહિ.  
૧૯ પણ ઈંઘરે નિશ્ચે મારં સાંભળ્યું છે;  
તેમણે મારી પ્રાર્થના પર ધ્યાન આપ્યું છે.  
૨૦ ઈંઘરની સ્તુતિ હો,  
જેમણે મારી પ્રાર્થનાની અવગણાના કરી નથી  
તથા મારા પરની તેમની ફૂપા અટકાવી નથી.

## ૬૭

૧ ઈંઘર અમારા પર ફૂપા કરીને અમને આશીર્વાદ આપો  
અને અમારા પર તેમના મુખનો પ્રકાશ પાડો.  
૨ જેથી પૂઢ્યી પર લોકોને તમારા માર્ગો જણાય,  
તમારાથી કરતો ઉદ્ધાર સર્વ પ્રજાઓની આગળ પ્રગત થાય.  
૩ હે ઈંઘર, લોકો તમારી આભારસ્તુતિ કરે;  
સર્વ લોકો તમારી આભારસ્તુતિ કરે.  
૪ પ્રજાઓ આનંદ કરશે અને હર્ષથી ગાશે,  
કારણ કે તમે લોકોનો અદલ ઇનસાફ કરશો  
અને પૂઢ્યી પરની પ્રજાઓ પર તમે રાજ કરશો.

સેલાઈ

૫ હે ઈંઘર, લોકો તમારી આભારસ્તુતિ કરે;  
સર્વ લોકો તમારી આભારસ્તુતિ કરે.  
૬ પૂઢ્યીએ પોતાનું ફળ આપ્યું છે  
અને ઈંઘર, આપણા ઈંઘરે, આપણાને આશીર્વાદિત કર્યા છે.  
૭ ઈંઘરે આપણાને આશીર્વાદિત કર્યા છે  
અને પૂઢ્યીના અંત સુધી સર્વ લોકો તેમનાથી બીશે.

## ૬૮

૧ ઈંઘર ઊઠો; તેમના શત્રુઓ વિખેરાઈ જાઓ;  
તેમને દિક્કારનારા સર્વ લોકો પણ તેમની આગળથી નાકી જાઓ.  
૨ તેઓને ધૂમાડાની જેમ ઉડાવી નાખો,  
જેમ ભીણ અર્નિની ઓગળી જથ છે,  
તેમ દુષ્ટો ઈંઘરની આગળ નાશ પામો.  
૩ પણ ન્યાથીઓ આનંદ કરો; તેઓ ઈંઘરની આગળ હર્ષ પામો;  
તેઓ આનંદ કરો અને હર્ષ પામો.  
૪ ઈંઘરની સમક્ષ ગાઓ, તેમના નામનાં સ્તુતિગાન કરો;  
એમના ભાટે રાજમાર્ગ બનાવો જે યર્દન નદીની ખીણના મેદાનોમાં થઈને સવારી  
કરે છે;  
તેમનું નામ યદોવાહ છે; તેમની સમક્ષ આનંદ કરો.  
૫ અનાથોના પિતા અને વિધવાઓના ન્યાથાધીશ,  
એવા ઈંઘર પોતાના પવિત્રસ્થાનમાં છે.

૬ ઈશ્વર એકલા ભાણસોને કુટુંબવાળા બનાવે છે;  
તે કેદીઓને બંધનમાંથી છોડાવીને સમૃદ્ધિવાન કરે છે;  
પણ બંદ્ખોરો સૂકા અને વેરાન પ્રદેશમાં રહે છે.

૭ હે ઈશ્વર, જ્યારે તમે લોકોની આગળ આગળ ચાલ્યા,  
જ્યારે અરણ્યમાં થઈને તમે કૂચ કરી,

સેલાં

૮ ત્યારે પૂઢવી કાંપી;

વળી ઈશ્વરની આગળ આકાશમાંથી વરસાદ વરસ્યો,  
ઈશ્વર, ઇઝરાયલના ઈશ્વરની આગળ સિનાઈ પર્વત કાંપ્યો.

૯ હે ઈશ્વર, તમે પુષ્ટ વરસાદ વરસાવ્યો;

જ્યારે તમારું વતન નિર્ભળ થયું હતું, ત્યારે તમે તેને બળવાન કર્યું.

૧૦ તમારા લોકો તેમાં રહે છે;

હે ઈશ્વર, તમે ગરીબો ઉપર ઉપકાર કરીને તેમની બ્રૂખ બાંગી.

૧૧ પ્રભુ હુકમ આપે છે

અને તેઓને ખબર આપનાર એક ભણાન સૈન્ય હતું.

૧૨ રાજાઓનું સૈન્ય નાસે છે, તેઓ દોડી જાય છે

અને સ્ત્રીઓ ઘરમાં બેસીને લુંટ વહેંયવાની રાહ જુઓ છે:

૧૩ જ્યારે તમે ઘેટાંના વાડામાં સૂઈ રહેશો, ત્યારે જેની પાંખે ચાંદીનો ટોળ અને પીણાએ

કેસરી સોનાનો ટોળ ચટાવેલો હોય,

એવા સૂતેલા કખૂતરનાં જેવા લાગશો.

૧૪ જ્યારે સર્વસમર્થે ત્યાં રાજાઓને વિખેરી નાખ્યા,

ત્યારે સાભોનના પર્વત પર હિમ પદ્ધયા જેવું થયું.

૧૫ એક શક્તિશાળી પર્વત બાશાનનો પહાડી દેશ છે;

બાશાનનો પર્વત ઘણા શિખરોવાળો છે.

૧૬ અરે શિખરવાળા પર્વતો, ઈશ્વરે રહેવાને માટે જે પર્વત પસંદ કર્યો છે,

તેને તમે વજ દ્રષ્ટિએ કેમ જુઓ છો?

નિશ્ચે થહોવાહ ત્યાં સદાકાળ રહેશે.

૧૭ ઈશ્વરના રથો વીસ હજર છે, લાખોલાખ છે;

જેમ તે સિનાઈના પવિત્રસ્થાનમાં છે, તેમ પ્રભુ તેઓમાં છે.

૧૮ તમે ઉર્યાસ્થાનમાં ગયા છો; તમે બંદીવાનોને લઈને આવ્યા;

તમે ભાણસો પાસેથી બેટો લીધી,

એ લોકો પાસેથી પણ જેઓ તમારી વિરુદ્ધ હતા,

કે જેથી થહોવાહ ઈશ્વર ત્યાં રહે.

૧૯ પ્રભુની સ્તુતિ થાઓ, કે જે રોજ આપણો બોજો ઊંચકી લે છે,

તે આપણા ઉજારના ઈશ્વર છે.

સેલાં

૨૦ ઈશ્વર એ આપણા ઈશ્વર છે જેમણે આપણને બચાવ્યા;

મરણથી છૂટવાના ભાર્ગ્વ પ્રભુ થહોવાહ પાસે છે.

૨૧ પણ ઈશ્વર પોતાના શશ્રૂઓનાં ભાથાં ફોડી નાખશે,

પાપમાં રચાપચયા રહેનારની કેશવાળી ખોપચી તે ફોડી નાખશે.

૨૨ પ્રભુએ કહ્યું, “હે મારા લોકો, હું તમને બાશાનથી પાછા લાવીશ,

હું સમુક્ષના ઊંડાણોમાંથી તમને પાછા લાવીશ.

૨૩ કે જેથી તું તારા શશ્રૂઓને શાપ આપે અને તેમના લોહીમાં તારો પગ બોળો  
અને જેથી તારા ફૂતરાઓની જીભને તારા શશ્રૂઓનો ભાગ ભણો."

૨૪ હે ઈશ્વર, તેઓએ તમારી સવારી જોઈ છે,  
મારા ઈશ્વર, મારા રાજના પવિત્રસ્થાનની સવારી તેઓએ જોઈ છે.

૨૫ આગળ ગાથકો ચાલતા હતા, પાછળ વાળં વગાડનારા ચાલતા હતા  
અને તેઓની વથમાં ખંજથી વગાડનારી કન્યાઓ ચાલતી હતી.

૨૬ હે બ્રહ્મતંડઠ, તમે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરો;  
ઇઝરાયલના વંશજો તમે થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

૨૭ પ્રથમ ત્યાં બિન્યામીનનું નાનું કુણ આગેવાની આપે છે,  
પછી થહૂદાના આગેવાનો અને તેઓની સભા,  
ત્યારબાદ ઝબુલોનના આગેવાનો અને નફતાલીના આગેવાનો પણ ત્યાં છે.

૨૮ તમારા ઈશ્વરે તમારું બળ સજ્યું છે;

હે ઈશ્વર, જેમ બ્રૂતકાળમાં તમે તમારું સામર્થ્ય પ્રગટ કર્યું હતું તેમ અમને તમારું  
સામર્થ્ય પ્રગટ કરો.

૨૯ કેમ કે થણશાલેમના તમારા ધરમાં  
રાજાઓ તમારી પાસે બેટો લાવશો.

૩૦ સરકટોભાં રહેનાર વન્ય પ્રાણીઓને ધમકાવો,  
બળદોનાં ટોળાં તથા વાણરાં જેવા લોકોને પણ ઠપકો આપો.  
જે લોકો વિજયી થવા ચાહે છે, તેઓને તમારા પગ નીચે કચડી નાખો;  
જે લોકો થુઝભાં રાજુ હોય છે, તેઓને તમે વિખેસી નાખો.

૩૧ મિસરભાંથી રાજકુમારો આવશે;  
કુશના લોકો જલદી ઈશ્વર આગળ હાથ જોડશે.

૩૨ હે પૃથ્વીના રાજથો, તમે ઈશ્વર માટે ગાઓ;

સેલાઈ

થહોવાહનું સ્તવન કરો.

૩૩ પુરાતન કાળનાં આકાશોનાં આકાશ પર સવારી કરનારનું સ્તવન કરો;  
જુઓ, તે પોતાની સામર્થ્યવાન વાણી કાઢે છે.

૩૪ પરાક્રમ કેવળ ઈશ્વરનું છે;  
તેમની સત્તા ઇઝરાયલ પર છે  
અને તેમનું સામર્થ્ય આકાશોમાં છે.

૩૫ હે ઈશ્વર, તમે તમારાં પવિત્રસ્થાનોમાં અતિ ભથાવહ છો;  
ઇઝરાયલના ઈશ્વર પોતાના લોકોને સામર્થ્ય તથા બળ આપે છે.  
ઈશ્વરની સ્તુતિ થાઓ.

## ૬૬

૧ હે ઈશ્વર, મારો બચાવ કરો;  
કેમ કે મારા પ્રાણ સુધી પાણી થઢી આવ્યું છે.

૨ હું ઊંડા કીચડમાં દૂબી જાઉં છું, જથ્યાં ઊભા રહેવાને પણ જગ્યા નથી;  
હું ઊંડા પાણીમાં આવી પદ્ધયો છું, દેલ માદે ભાથે ફરી વળી છે.

૩ હું રડી રડીને નિર્બળ થઈ ગયો છું; મારું ગળું સુકાઈ ગયું છે;  
મારા ઈશ્વરની રાહ જોતાં મારી આંખોનું તેજ ઘટી ગયું છે.

૪ જેઓ વિનાકારણે મારો દેખ કરે છે, તેઓ મારા માથાના નિમાળા કરતાં વધારે છે;

જેઓ ગેરવાજબી ચીતે મારો નાશ કરવા ઇચ્છનાર શશ્રુઓ છે, તેઓ બળવાન છે;  
જે મેં લૂંટી લીધું ન હતું, તે મારે પાછું આપવું પડ્યું છે.

**૫** હે ઈંખર, તમે મારી મૂર્ખાઈ જાણો છો

અને મારાં પાપો તમારાથી છુપાયેલાં નથી.

**૬** હે સૌન્યના પ્રભુ થહોવાહ, તમારી રાહ જોનારા મારે લીધે બદનામ ન થાઓ;  
હે ઈંખરાયલના ઈંખર, મારે લીધે તમને શોધનારાઓનું અપમાન ન થાય.

**૭** કેમ કે તમારે લીધે મેં મહેણાં સહન કર્યો છે.

મારા મુખ પર શરમ પથરાયેલી છે.

**૮** હું મારા ભાઈઓને પારકા જેવો

અને મારી માતાના પુત્રોને માટે પરદેશી જેવો થયો છું.

**૯** કારણ કે તમારા ઘરનો ઉત્સાહ મને ખાઈ જાય છે

અને તમારી નિંદા કરનારાઓની નિંદા મારા પર આવી પડી છે.

**૧૦** જથારે હું રક્ષયો અને ઉપવાસ કરીને મારા આત્માને લીન કર્યો,  
ત્યારે તેને લીધે મારી નિંદા થઈ.

**૧૧** જથારે મેં ટાટનાં વસત્ર પહેર્યા,

ત્યારે તેઓમાં હું ઉપહાસકૃપ થયો.

**૧૨** જેઓ નગરના પ્રવેશદ્વારે બેસો છે, તેઓ મારા વિષે વાતો કરે છે;  
છાકટાઓ મારા વિષે રાસડા ગાય છે.

**૧૩** પણ, હે થહોવાહ, હું તમારી પ્રાર્થના કરું છું, માન્યકાળમાં તમારી ઘણી કૃપાએ;  
તમારા ઉજારની સત્યતાએ મને ઉત્તર આપો.

**૧૪** મને કીયડમાંથી કાઢો અને મને કૂબવા ન દો;

જેઓ મને ધિક્કારે છે તેઓથી મને દૂર રાખો અને પાણીના ઊંડાણમાંથી મને ખેંચી  
કાઢો.

**૧૫** પાણીની રેલ મને ન કૂબાડો,

ઉંડાણ મને ગળી ન જાઓ.

કબર મારા પર તેનું મુખ બંધ ન કરો.

**૧૬** હે થહોવાહ, મને જવાબ આપો, કેમ કે તમારી કૃપા ઉત્તમ છે;

કેમ કે તમારી કૃપા ઘણી છે, મારી તરફ ફરો.

**૧૭** તમારું મુખ તમારા આ દાસથી છુપાવશો નહિ,

કેમ કે હું સંકટમાં છું, મને જલદીથી ઉત્તર આપો.

**૧૮** મારા આત્મા પાસે આવીને તેને છોડાવો;

મને મારા શશ્રુઓથી મુક્ત કરો.

**૧૯** તમે મારી શરમ, મારું અપમાન તથા મારી નિંદા જાણો છો;

મારા સર્વ શશ્રુઓ તમારી આગળ છે.

**૨૦** નિંદાએ મારું હૃદય ભાંગ્યું છે; હું ભરણતોલ થયો છું;

મેં કરુણા કરનારની રાહ જોઈ, પણ ત્યાં કોઈ નહોતું;

મેં દિલાસો આપનારની રાહ જોઈ, પણ મને ત્યાં કોઈ મજયું નહિ.

**૨૧** તેઓએ મને ખોરાકને માટે પિત આપ્યું છે;

મને તરસ લાગતાં તેઓએ સરકો પીવડાવ્યો.

**૨૨** તેઓનું ભોજન તેઓને માટે ફાંદારૂપ થાઓ;

જથારે તેઓ વિચારે છે કે અમે સુરક્ષિત છીએ, ત્યારે તે ફાંદારૂપ થાઓ.

**૨૩** તેઓની આંખો એવી ઝાંખી થાઓ કે તેઓ જોઈ ન શકે;

અને તેઓની કમરો નિત્ય કાંપે.

૨૪ તેઓના ઉપર તમારો કોપ વરક્ષાવો  
અને તમારો કોધાવેશ તેઓને પકડી પાડો.  
૨૫ તેઓની જગ્યા ઉજ્જવ થાઓ;  
તેઓના તંબુમાં કોઈ ન રહો.  
૨૬ કારણ કે જેને તમે શિક્ષા કરી છે તેઓ તેની પાછળ પાડીને તેને પકડે છે;  
જેને તમે ઘાથલ કર્યો છે તેના દુઃખની વાત કરીને તેઓ ખુશ થાય છે.  
૨૭ તમે તેઓના અન્યાય પર અન્યાય વધવા દો;  
તેઓને તમારા ન્યાયપણામાં આવવા ન દો.  
૨૮ જીવન પુસ્તકમાંથી આ લોકોનાં નામ ભૂસી નાખો  
અને ન્યાયીઓની સાથે તેઓનાં નામ નોધાય નહિ.  
૨૯ પણ હું તો ગરીબ તથા દુઃખી છું;  
હે ઈશ્વર, તમારા દ્વારા ભણતો ઉદ્ધાર મને ઊંચો કરો.  
૩૦ હું ગીત ગાઈને ઈશ્વરના નામનું સ્તવન કરીશ  
અને આભાર માનીને તેમના નામની સ્તુતિ કરીશ.  
૩૧ તે સ્તુતિ બણદના કરતાં  
અથવા શિંગડાં તથા ખરીવાળા બણદ કરતાં પણ યહોવાહને વધારે પસંદ પડશે.  
૩૨ નમ્રજનો તે જોઈને આનંદ પામ્યા છે;  
હે ઈશ્વરને શોધનારાઓ, તમારા હૃદયો નવું જીવન પામો.  
૩૩ કારણ કે યહોવાહ દરિદ્રીઓનું સાંભળો છે  
અને તે પોતાના બંદીવાનોને તુચ્છ ગણતા નથી.  
૩૪ આકાશ તથા પૃથ્વી તેમનું સ્તવન કરો,  
સમુદ્રો તથા તેમાંનાં સર્વ જળચર તેમની સ્તુતિ કરો.  
૩૫ કારણ કે ઈશ્વર સિથોનને ઉદ્ધાર કરશે અને યહૂદિયાના નગરોને બાંધશે;  
લોકો તેમાં વસશે અને તેનું વતન પામશે.  
૩૬ તેમના સેવકોના વંશજો તેનો વારસો પામશે;  
અને જેઓ તેમના નામ પર પ્રેમ રાખે છે તેઓ તેમાં વસશે.

## ૭૦

૧ હે ઈશ્વર, મારો બચાવ કરો!  
હે યહોવાહ, ઉતાવળ કરીને મને સહાય કરો.  
૨ જેઓ મારો પ્રાણ લેવા છાછે છે,  
તેઓ નિરાશ થાઓ અને આકુણદ્વારા થઈ જાઓ;  
જેઓ મારું અનિષ્ટ છાછે છે,  
તેઓ પાછા પડો અને અપમાનિત થાઓ.  
૩ જેઓ કહે છે કે, “આહા, આહા,”  
તેઓ પોતાના અપમાનને કારણે પાછા હઠો.  
૪ તમારા શોધાનારાઓ હરખાઓ અને તમારામાં આનંદ કરો;  
જેઓ તમારા દ્વારા ભણતા ઉદ્ધાર પર પ્રેમ કરે છે તેઓ પોકારીને કહો કે,  
“ઈશ્વર મોટા મનાઓ.”  
૫ પણ હું તો દીન તથા દરિદ્રી છું;  
હે ઈશ્વર, મારી પાસે ઉતાવળથી આવો;  
તમે મારા સહાયકારી તથા મને છોડાવનાર છો.  
હે યહોવાહ, વિલંબ ન કરો.

## ૭૧

- ૧ હે યહોવાહ, મેં તમારા પર બરોસો રાખ્યો છે;  
મને કદી આબદ્ધીન થવા દેશો નહિં.
- ૨ તમારા ન્યાયીપણાથી મને છોડાવો તથા બચાવો;  
મારી તરફ તમારા કાન ધરો અને મને ઉગારો.
- ૩ જ્યાં હું નિત્ય જઈ શકું તેવો મારા રહેવાને માટે ગઠ તમે થાઓ;  
તમે મને બચાવવાને આજા આપી છે,  
કેમ કે તમે મારો ખડક તથા કિલ્લો છો.
- ૪ હે મારા ઈશ્વર, તમે દુષ્ટોના હાથોમાંથી મને બચાવો.  
૫ હે પ્રભુ, ફક્ત તમે જ મારી આશા છો.  
મેં મારા બાળપણથી તમારા પર વિશ્વાસ કર્યો છે.
- ૬ હું ગર્ભસ્થાનમાં હતો, ત્યારથી તમે મારા આધાર રહ્યા છો;  
મારી માતાના ઉદરમાંથી મને બહાર લાવનારા તમે જ છો;  
હું હંમેશા તમારી સ્તુતિ કરીશ.
- ૭ હું ઘણા લોકો માટે એક દ્રષ્ટાંત બન્યો છું;  
તમે મારો મજબૂત ગઠ છો.
- ૮ મારું મુખ તમારી સ્તુતિથી ભરપૂર થશે  
અને આખો દિવસ તમારા ગૌરવની વાતોથી ભરપૂર થશે.
- ૯ મારી વૃદ્ધાવસ્થામાં મને તજ ન દો;  
જ્યારે મારી શક્તિ ખૂટે, ત્યારે મારો ત્યાગ ન કરો.
- ૧૦ કેમ કે મારા શત્રુઓ મારી વિરુદ્ધ વાતો કરે છે;  
જેઓ મારો પ્રાણ લેવાને તાકી રહ્યા છે, તેઓ અંદરોઅંદર મસલત કરે છે.
- ૧૧ તેઓ કહે છે કે, “ઈશ્વરે તેને તજ દીધો છે;  
તેની પાછળ દોડીને તેને પકડી પાડીએ, કેમ કે તેને બચાવનાર કોઈ નથી.”
- ૧૨ હે ઈશ્વર, મારાથી દૂર ન જાઓ;  
હે મારા ઈશ્વર, મને મદદ કરવાને ઉતાવળ કરો.
- ૧૩ મારા આત્માના દુઃખનો બદનામ થઈને નાશ પામો;  
મને ઉપદ્રવ કરવાને મથનારાઓ નિંદા તથા અપમાનથી ઢંકાઈ જાઓ.
- ૧૪ પણ હું નિત્ય તમારી આશા રાખીશ  
અને તમારી સ્તુતિ વધારે અને વધારે કરીશ.
- ૧૫ મારું મુખ આખો દિવસ તમારા ન્યાયીપણા વિષે તથા  
તમારા દ્વારા મળતા ઉજાર વિષે વાતો પ્રગટ કરશે,  
તેમ છતાં હું તેમને સમજુ શકતો નથી.
- ૧૬ હું પ્રભુ યહોવાહના પરાક્રમાનું વર્ણન કરતો આવીશ;  
હું તમારા, કેવળ તમારા જ ન્યાયીપણાનું વર્ણન કરીશ.
- ૧૭ હે ઈશ્વર, મારી જુવાનીથી તમે મને શીખત્યું છે;  
ત્યારથી હું તમારા ચમત્કારો પ્રગટ કરતો આવ્યો છું.
- ૧૮ હે ઈશ્વર, જ્યારે હું વૃદ્ધ તથા પળિયાંવાળો થાઉં, ત્યારે પણ તમે મને મૂકી દેતા  
નહિં,  
હું આવતી પેઢીને તમારું બળ જળાવું અને સર્વ આવનારાઓને તમારું પરાક્રમ પ્રગટ  
કરું,  
ત્યાં સુધી મારો ત્યાગ ન કરશો.

૧૯ હે ઈશ્વર, તમારું ન્યાથીપણું અતિશય ઉચ્ચય છે;  
 હે ઈશ્વર, તમે મોટાં કામો કર્યા છે; તમારા જેવો બીજો કોણ છે?  
 ૨૦ ઘણા ખેદજનક સંકટો તમે અમને દેખાડ્યાં છે  
 તમે અમને ફરીથી સજ્જવ કરશો  
 અને પૃથ્વીનાં ઊંડાણોમાંથી તમે અમને પાછા બહાર લાવશો.  
 ૨૧ તમે મારું મહત્વ વધારો;  
 પાછા ફરીને મને દિલાસો આપો.  
 ૨૨ સિતાર સાથે હું તમારું સ્તવન કરીશ  
 હે મારા ઈશ્વર, હું તમારી સત્યતાનું સ્તવન કરીશ;  
 હે ઇજરાયલના પવિત્ર,  
 વીણા સાથે હું તમારાં સ્તોત્રો ગાઈશ.  
 ૨૩ જ્યારે હું તમારી સ્તુતિ કરીશ, ત્યારે મારા હોઠો હર્ષનો પોકાર કરશે  
 અને મારો ઉજ્જાર પામેલો આત્મા અતિશય આનંદ પામશે.  
 ૨૪ મારી શુભ આખો દિવસ તમારા ન્યાથીપણા વિષે વાતો કરશે;  
 કેમ કે મારું ખરાબ શોધનારાઓ બદનામ થયા છે અને ગભરાઈ ગયા છે.

## ૭૨

૧ હે ઈશ્વર, તમે રાજાને ન્યાય કરવાનો અધિકાર આપો,  
 રાજાના પુત્રને તમારું ન્યાથીપણું આપો.  
 ૨ તે ન્યાથીપણાથી તમારા લોકોનો ન્યાય  
 અને નિષ્પક્ષપાતથી તમારા દીનોનો ઇનાસફ કરશે.  
 ૩ પર્વતો લોકોને શાંતિ આપો;  
 કુંગરો ન્યાથીપણું આપો.  
 ૪ તે લોકોમાંના ગરીબોનો ન્યાય કરશે;  
 તે દરિદ્રીઓના દીકરાઓને બચાવશે  
 અને જુલમગારને છૂદી નાખશે.  
 ૫ સૂર્ય તથા ચંદ્ર રહે ત્યાં સુધી  
 તેઓ પેઢી દરપેઢી તમારી બીક રાખશે.  
 ૬ જેમ કાપેલા ઘાસ પર વરસાદ વરસે છે,  
 અને જેમ પૃથ્વીને સિંચનારા ઝાપટાં થાય છે, તેમ તેની ઉજ્જતિ થતી રહેશે.  
 ૭ તેના દિવસોમાં ન્યાથીઓ ખીલશે  
 અને ચંદ્ર જતો રહેશે, ત્યાં સુધી પુષ્કળ શાંતિ રહેશે.  
 ૮ વળી તે સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી  
 અને નદીથી તે પૃથ્વીના છેડા સુધી રાજ કરશે.  
 ૯ જેઓ અરણ્યમાં રહે છે, તેઓ તેમની આગળ નભશે;  
 તેમના શત્રુઓ ધૂળ ચાટશે.  
 ૧૦ તાશીશના રાજાઓ અને દરિયાકિનારાનાં રાજાઓ ખંડણી આપશે;  
 શેખા તથા સભાના રાજાઓ નજરાણાં કરશે.  
 ૧૧ સર્વ રાજાઓ તેમની આગળ પ્રણામ કરશે;  
 સર્વ દેશનાઓ તેમની સેવા કરશે.  
 ૧૨ કારણ કે દરિદ્રી પોકાર કરે, ત્યારે તે તેને સહાય કરશે  
 અને દુઃખી જેનો કોઈ મદદગાર નથી તેનો તે બચાવ કરશે.  
 ૧૩ તે લાયાર તથા દરિદ્રીઓ ઉપર દયા બતાવશે  
 અને દરિદ્રીઓના આત્માનો બચાવ કરશે.

૧૪ તે તેઓના આત્માઓને જુલમ તથા બળાટકારથી છોડાવશે  
અને તેમની દ્રષ્ટિમાં તેઓનું લોહી મૂલ્યવાન થશે.  
 ૧૫ રાજ શુવશે! તેમને શેખાનું સોનું આપવામાં આવશે.  
 લોકો તેના માટે નિત્ય પ્રાર્થના કરશે;  
 ઈશ્વર તેમને આખો દિવસ આશીર્વાદ આપશે.  
 ૧૬ દેશમાં પર્વતોનાં શિખરો પર પુષ્કળ ધાન્ય પાકશે;  
 તેનાં ફળ લબાનોનનાં ફળ જેવાં ઝૂલશે  
અને નગરના રહેવાસીઓ ધાસની જેમ વધશે.  
 ૧૭ રાજનું નામ સર્વદા રહેશે;  
 સૂર્ય તપે ત્યાં સુધી તેમનું નામ ટકશે;  
 તેમનામાં લોકો આશીર્વાદ પામશે.  
 સર્વ દેશનાઓ તેમની સ્તુતિ કરશે.  
 ૧૮ થહોવાબ ઈશ્વરની, ઈંગરાયલના ઈશ્વરની, સ્તુતિ થાઓ,  
 એકલા તે જ આશ્રયકારક કામો કરે છે.  
 ૧૯ સર્વકાળ માટે તેમના ગૌરવી નામને પ્રશંસા હોજો  
 અને આખી પૃથ્વી તેમના મહિમાથી ભરપૂર થાઓ.  
 આમેન તથા આમેન.  
 ૨૦ થશાઈના પુત્ર દાઉદની પ્રાર્થનાઓ પૂર્ણ થઈ છે.

## 93

૧ ઈંગરાયલ કે, જેઓનાં હૃદય શુદ્ધ છે,  
 તેઓના પર, ઈશ્વર ખરેખર પરોપકારી છે.  
 ૨ પણ મેં તો માટે પગે લગભગ ઠોકર ખાધી હતી;  
 હું પગલાં ભરતાં લગભગ લપસી ગયો હતો.  
 ૩ કારણ કે જ્યારે મેં દુષ્ટોની સમૃદ્ધિ જોઈ,  
 ત્યારે મેં ગર્વિષ્ઠોની અદેખાઈ કરી.  
 ૪ કેમ કે મરણ સમયે તેઓને વેદના થતી નથી,  
 પણ તેઓ મજબૂત અને દ્રષ્ટ રહે છે.  
 ૫ તેઓના પર માનવજાતનાં દુઃખો આવતાં નથી;  
 બીજાઓની જેમ તેઓને પીડા થતી નથી.  
 ૬ તેઓનો ગર્વ ગળાની કંઠી જેવો છે, જે  
 વસ્ત્રાની જેમ જુલમ તેઓને ટાંકી રાખે છે.  
 ૭ તેઓની દુષ્ટતા તેઓનાં હૃદયમાંથી ઊભરાયા કરે છે;  
 તેઓના મનની દુષ્ટ કલ્પનાઓ ઊભરાઈ જાય છે.  
 ૮ તેઓ નિંદા કરે છે અને ભૂંડાઈ વિષે બોલે છે;  
 તેઓ જુલમની બડાઈ હાંકે છે.  
 ૯ તેઓ આકાશો વિરુદ્ધ બોલે છે  
 અને પૃથ્વીમાં તેઓની શુભ છૂટથી ચાલે છે.  
 ૧૦ એ માટે ઈશ્વરના લોકો તેમની તરફ ફરશે  
 અને તેઓ ઊભરાતું પાણી પી જાય છે.  
 ૧૧ તેઓ પૂછે છે કે, “ઈશ્વર કેવી રીતે જાણો છે?”  
 શું ચાલી રત્યું છે તે વિષે ઈશ્વર માહિતગાર છે?”

૧૨ જુઓ, આ લોકો દૂષ છે;  
 હંમેશાં શાંતિમાં રહીને તેઓ વધારે અને વધારે ધનવાન થતા જાય છે.  
 ૧૩ ખદેખર મેં મારું હૃદય અમથું શુદ્ધ રાખ્યું છે  
 અને મેં મારા હાથ નિર્બદ્ધ નિર્દોષ રાખ્યા છે.  
 ૧૪ કારણ કે આખો દિવસ હું પીડાયા કરું છું  
 અને દરરોજ સવારે મને શિક્ષા થાય છે.  
 ૧૫ જો મેં કદ્યું હોત, “હું આ પ્રમાણે બોલીશ,”  
 તો હું તમારા દીકરાઓની પેટીનો વિશ્વાસઘાત કરત.  
 ૧૬ તો પણ આ બાબતો સમજવાને માટે મેં કોશિશ કરી,  
 એ મારા માટે ખૂબ અધિકી હતી.  
 ૧૭ પણ હું ઈશ્વરના પવિત્રસ્થાનમાં ગયો  
 અને ત્યાં તેઓના અંત વિષે હું સમજ્યો.  
 ૧૮ થોક્કસ તમે તેઓને લપસણી જગ્યામાં મૂકો છો;  
 તમે તેઓનો વિનાશ કરો છો.  
 ૧૯ તેઓ એક ક્ષણમાં કેવા નષ્ટ થાય છે!  
 તેઓ ધાકથી છેક નાશ પામેલા છે.  
 ૨૦ માણસ જાગે કે તરત જ તે જેમ સ્વપ્ન હતું ન હતું થઈ જાય છે,  
 તેમ, હે પ્રભુ, તમે જગીને તેઓની પ્રતિમાને તુચ્છ કરશો.  
 ૨૧ કેમ કે મારું હૃદય વ્યાકુળ થયું  
 અને હું બહુ ગંભીર શીતે ઝખ્યા થયો છું.  
 ૨૨ હું એવો જડભૂદ્ધિનો તથા અજ્ઞાન હતો;  
 હું તમારી આગળ પશુ જેવો હતો.  
 ૨૩ પણ હું હંમેશા તમારી સાથે છું;  
 તમે મારો જમણો હાથ પકડી રાખ્યો છે.  
 ૨૪ તમારા બોધથી મને દોરવણી આપશો  
 અને પણ તમારા મહિમામાં મારો સ્વીકાર કરશો.  
 ૨૫ આકાશમાં તમારા વિના મારું બીજું કોણ છે?  
 પૂઢ્યી પર મારો બીજો કોઈ પ્રિય નથી.  
 ૨૬ મારું શરીર તથા હૃદયનો ક્ષય થાય છે,  
 પણ ઈશ્વર સદાકાળ મારા હૃદયનો ગઠ તથા વારકો છે.  
 ૨૭ જેઓ તમારાથી દૂર છે તેઓ નાશ પામશે;  
 જેઓ તમને અવિશ્વાસુ છે તે સર્વનો તમે નાશ કરશો.  
 ૨૮ પણ ઈશ્વર પાસે આવવું, તેમાં મારું ભલું છે.  
 મેં પ્રભુ યહોવાહને મારો આશ્રય કર્યો છે.  
 હું તમારાં સર્વ કૃત્યો પ્રગટ કરીશ.

## ૭૪

૧ હે ઈશ્વર, તમે અમને સદાને માટે કેમ તજુ દીધા છે?  
 તમારા ચારાનાં ઘેરાં વિલાલ તમારો કોપનો ધૂમાડો કેમ ચઢે છે?  
 ૨ પુરાતન સમયમાં તમે લોકોને પસંદ કરીને ખરીદ્યા હતા,  
 જેને તમે તમારા વતનનો વારકો થવાને છોડાવ્યા છે તેઓનું સ્મરણ કરો;  
 અને સિયોન પર્વત, જથ્યાં તમે રહો છો તેનું સ્મરણ કરો.

- ૩** આવો અને આ ખંડિયેર તરફ નજર કરો,  
તમારા પવિત્રસ્થાનમાં શશ્રુઓએ ઘણું નુકસાન કર્યું છે, તે જુઓ.
- ૪** તમારા પવિત્રસ્થાનમાં તમારા શશ્રુઓએ બુમરાણ કરી મૂકી છે;  
તેઓએ પોતાના ઝંડા ઉભા કર્યા છે.
- ૫** જેંગલનાં વૃક્ષો પર કુહાડા  
ઉગામનારાઓના જેવા તેઓ માલૂમ પડ્યા.
- ૬** તેઓ કુહાડી તથા હથોડાથી  
તેનું તમામ નકશીદાર કામ તોડી નાખે છે.
- ૭** તેઓએ તમારા પવિત્રસ્થાનને આગ લગાડી છે;  
તેઓએ તમારું નિવાસસ્થાન બ્રષ્ટ કરીને ધૂળમાં મેળવી દીધું છે.
- ૮** તેઓએ પોતાના હૃદયોમાં કર્યું, “આપણે તે જર્વનો નાશ કરીશું.”  
તેઓએ દેશમાંના બધાં સભારસ્થાનોને બાખી મૂક્યાં છે.
- ૯** અમે ઈશ્વર તરફથી એક પણ યમતકાર કે થિતનો જોઈ શકતા નથી;  
ત્યાં કોઈ પ્રબોધક નથી  
અને આવું કયાં સુધી ચાલશે તે જાળનાર અમારામાં કોઈ નથી.
- ૧૦** હે ઈશ્વર, કયાં સુધી અમારા શશ્રુઓ તમારા નામનું અપમાન કરશે?  
શું શશ્રુ હંમેશાં તમારા નામની નિંદા કરશે?
- ૧૧** તમે તમારો હાથ, હા, તમારો જમણો હાથ, કેમ પાછો ખેંચો છો?  
તમારા ઉરમાંથી તમારો જમણો હાથ બહાર લાવીને તેઓનો નાશ કરો.
- ૧૨** તોપણ પુરાતન કાળથી, ઈશ્વર મારા રાજ છે,  
પૂઢ્યી પર ઉજાર કરનાર તે જ છે.
- ૧૩** તમે તમારા મહાન પરાક્રમ વડે રાતા સમુદ્રના બે ભાગ પાડ્યા;  
વણી તમે પાણીમાં મહામત્વસ્થોનાં ભાથાં ફોડી નાખ્યાં.
- ૧૪** તમે ભગરમચ્છનાં ભાથાના કકડેકકડા કરી નાખ્યા;  
તમે તેને અરણ્યમાં રહેતા લોકોને ખાવાને આપ્યો.
- ૧૫** ઝરાઓ તથા નાળાઓમાં તમે રસ્તા પાડ્યા;  
તમે નિર્દેંતર વહેતી નદીઓને સૂકદી નાખી.
- ૧૬** દિવસ તમારો છે અને રાત પણ તમારી છે;  
તમે સૂર્ય તથા થંડને તેની જગ્યાએ સ્થિર કર્યા છે.
- ૧૭** તમે પૂઢ્યીની સીમાઓ સ્થાપન કરી છે;  
તમે ઉનાળો તથા શિથાળો છરાવ્યા.
- ૧૮** હે યહોવાહ, શશ્રુઓ તમારી મશકરી કરે છે  
અને મૂર્ખ લોકો તમારા નામની નિંદા કરે છે, તેનું સ્મરણ કરો.
- ૧૯** તમારા હોલાનો જીવ હિંસક પશુઓનાં હાથમાં જવા દેશો નહિ;  
તમારા પીડિત લોકોને સદાને માટે ભૂલી જશો નહિ.
- ૨૦** તમે કરેલા કરારનું સ્મરણ કરો,  
કેમ કે પૂઢ્યીના અધર્મઝીપી અંધકારવાળા ભાગો બળાતકારથી ભરપૂર છે.
- ૨૧** દુઃખી લોકોને બદનામ કરીને પાછા હઠાવતા નહિ;  
દાદિકીઓ અને લાયારો તમારા નામનું સેતવન કરે.
- ૨૨** હે ઈશ્વર, તમે ઉઠો તમારા પોતાના પક્ષની હિમાયત કરો;  
મૂર્ખ માણસો આખો દિવસ તમારું અપમાન કરે છે, તે યાદ કરો.
- ૨૩** તમારા શશ્રુઓની વાણી અને તમારી વિરુદ્ધ બંડ ઉઠાવનારાઓનો ઘોઘાટ,

નિત્ય ઊંચો યદે છે, તે તમે વીક્ષરશો નહિ.

## ૭૫

- ૧ હે ઈશ્વર, અમે તમારો આભાર માનીએ છીએ;  
અમે તમારો આભાર માનીએ છીએ, કેમ કે તમે તમારી હાજરીને પ્રગટ કરો છો;  
લોકો તમારાં આશ્રયકારક કામો પ્રગટ કરે છે.  
૨ પ્રસંગ આવશે ત્યારે હું તમારો થથાર્થ ન્યાય કરીશ.  
૩ જો કે પૃથ્વી તથા તેમાં રહેનારાં બધાં ક્ષય પામે,  
તો હું તેના સ્તરના સ્થાપન કરીશ.

સ્લેલાઈ

૪ મેં ધર્મભીઓને કદયું, “અભિમાન કરશો નહિ”

અને દુષ્ટોને કદયું, “શિંગ ઉઠાવશો નહિ.

૫ તમારું શિંગ ઊંચું ન કરો;

અભિમાન સાથે ન બોલો.”

૬ ઉજ્જ્વલિ દક્ષિણ કે પૂર્વ બાજુએથી આવતી નથી,  
ના તો અરણ્યમાંથી.

૭ પણ ઈશ્વર ન્યાયાધીશ છે;

તે એકને નીચે પાડી નાખે છે અને બીજાને ઊંચો કરે છે.

૮ કેમ કે યહોવાહના હાથમાં રાતા દ્રાક્ષારસનો પ્યાલો છે,  
તે તેજનાની મેળવણીથી બરેલો છે તેમાંથી તે પીરસે છે.

નિશ્ચે પૃથ્વીના દુષ્ટ લોકો નીચે પડી રહેલો છેલ્લો કૂચો થૂસી જશે.

૯ પણ હું તો સદાકાળ બીજાઓને તમારાં કર્યો વિષે કહીશ;  
હું યાકૂબના ઈશ્વરની સ્તુતિ ગાઈશ.

૧૦ તે કહે છે કે, “હું દુષ્ટોનાં સર્વ શિંગ કાપી નાખીશ,  
પણ ન્યાયીઓનાં શિંગો ઊંચાં કરવામાં આવશે.”

## ૭૬

૧ યહૂદિયામાં ઈશ્વર પ્રગટ થયેલા છે;

ઇજરાયલમાં તેમનું નામ મોટું છે.

૨ તેમનો મંડપ સાલેમભમાં છે

અને તેમનું નિવાસસ્થાન સિયોનમાં છે.

૩ ત્યાં તેમણે ધનુષ્યનાં ચઢકતાં બાણોને બાંગી નાખ્યાં,  
ટાલ, તરવાર તથા યુદ્ધસામગ્રી તેમણે બાંગી નાખ્યાં.

સ્લેલાઈ

૪ સનાતન પર્વતોમાંથી

તમે મહિમાવાન તથા ઉત્તમ છો.

૫ જેઓ શૂરવીર છે, તેઓ લૂટાયેલા છે,

તેઓ નિદ્રાવશ થયા છે.

સર્વ લડવૈયાઓ અસહાય થઈ ગયા છે.

૬ હે યાકૂબના ઈશ્વર, તમારી ધમકીથી

રથ અને ઘોડા બજે ભરનિદ્રામાં પડ્યા છે.

૭ તમે, હા, તમે ભયાવહ છો;

જથારે તમે કોપાયમાન થાઓ, ત્યારે તમારી સામે કોણ ઊભું રહી શકે?

૮ તમે આકાશમાંથી ન્યાય ચુકાદો ફરમાવ્યો,

ધરતી ભયભીત બનીને શાંત થઈ ગઈ.  
 ૯ હે ઈશ્વર, તમે ન્યાય કરવા માટે  
 અને પૂઢ્યીના સર્વ ગરીબોને બચાવવાને માટે ઊભા થથા છે.

સેલાહ

૧૦ નિશ્ચે માણસનો કોપ તમારું સ્તવન કરશે.  
 બાકી રહેલો તેનો કોપ તમે તમારી કમદે બાંધશો.  
 ૧૧ તમે તમારા ઈશ્વર યદોવાહની પ્રતિજ્ઞાઓ લઈને પૂરી કરો.  
 તેમની આસપાસના સર્વ ભયાવહ ઈશ્વરની પાસે દાન લાવો.  
 ૧૨ તે રાજકુમારોનું અભિમાન ઉતારશે;  
 પૂઢ્યીના રાજાઓની પ્રત્યે તે ભયાવહ છે.

## ૭૭

૧ હું ઈશ્વરની આગળ મારી વાણી પોકારીશ;  
 હું મારી વાણીથી ઈશ્વરને પોકારીશ અને ઈશ્વર મારું સાંભળશે.  
 ૨ મારા સંકટના દિવસે મેં પ્રભુને પોકાર્યા.  
 મેં તેમની તરફ મારા હાથ ઊચા રાખીને આખી રાત પ્રાર્થના કરી;  
 મારા આત્માએ દિલાસો સ્વીકારવાની ના પાડી.  
 ૩ હું ઈશ્વરનું સ્મરણ કરીને વ્યાકુળ થાઉં છું;  
 હું તેમના વિષે વિચારં છું, તો હું મૂર્ખિત થઈ જાઉં છું.

સેલાહ

૪ તમે મને મારી આંખો બંધ કરવા દેતા નથી;  
 હું મુશ્કેલીમાં બોલી શકતો નહોતો.  
 ૫ હું અગાઉના દિવસોનો,  
 પૂર્વના ભૂતકાળનો વિચાર કરું છું.  
 ૬ રાતના સમયે મારું ગાયેલું ગીત મને થાદ આવે છે.  
 હું ઘણી ગંભીરતાથી વિચારું છું.  
 ૭ શું પ્રભુ મને સર્વકાળને માટે તજુ દેશે?  
 શું તે ફરી પ્રસંગ થશે નહિ?  
 ૮ શું તેમની ઝૂપા સદાને માટે જતી રહી છે?  
 શું તેમનું વચન સદાકાળ રદ જશે?  
 ૯ અમારા પર ઝૂપા કરવાનું ઈશ્વર શું ભૂલી ગયા છે?  
 શું તેમણે તેમની સહાનુભૂતિને કોપમાં બદલી નાખી છે?

સેલાહ

૧૦ મેં કહ્યું, “આ તો મારું દુઃખ છે:  
 પરાતપરના જમણા હાથનાં વર્ષો હું સંભારીશ.”  
 ૧૧ પણ હું યદોવાહનાં ઝૂટ્યોનું સ્મરણ કરીશ;  
 તમારા પુરાતન કાળના ચમત્કાર વિષે હું વિચાર કરીશ.  
 ૧૨ હું તમારાં સર્વ કામોનું મનન કરીશ  
 અને તમારાં ઝૂટ્યો વિષે વિચાર કરીશ.  
 ૧૩ હે ઈશ્વર, તમારા માર્ગો પવિત્ર છે,  
 આપણા ભહાન ઈશ્વર જેવા જીજા ઈશ્વર કોણ છે?  
 ૧૪ તમે ચમત્કાર કરનાર ઈશ્વર છો;

તમે લોકોમાં તમારં સામર્થ્ય પ્રગટ કર્યું છે.  
 ૧૫ તમે તમારા ભહાન પરાક્રમ વડે લોકોને,  
 એટલે યાકૂબના તથા થૂસફના વંશજોને વિજય અપાવ્યો છે.  
 ૧૬ હે ઈશ્વર, પાણીએ તમને જોયા;  
 પાણી તમને જોઈને ગભરાયાં;  
 ઊંડાણો પણ દ્યુજથાં.  
 ૧૭ વાદળોએ પાણી વરકાસ્ત્યાં;  
 આકાશે ગર્જના કરી;  
 તમારાં બાણો ચારેબાજુ ઊડથાં.  
 ૧૮ તમારી ગર્જનાનો અવાજ વંટોળિયામાં હતો;  
 વીજળીઓએ જગતને પ્રકાશિત કર્યું;  
 પૂઢવી કંપી તથા હયમથી.  
 ૧૯ તમારો ભાર્ગ તો સમુક્રમાં  
 અને તમારી વાટો ભહાજળમાં હતી,  
 પણ તમારાં પગલાં કોઈના જોવામાં આવ્યાં નહિ.  
 ૨૦ તમે ભૂસા તથા હાણની ભારફટે  
 તમારા લોકોને ઘેટાંનાં ટોળાંની જેમ દોર્યા.

## ૭૮

૧ મારા લોકો, મારો નિયમ સાંભળો,  
 મારા મુખના શંદોને તમે દ્યાનથી સાંભળો.  
 ૨ હું ડહાપણ વિશેનું ગીત ગાઈશ;  
 હું ભૂતકાળનાં રહસ્યોની વાત સમજાવીશ કે,  
 ૩ જે વાત આપણે સાંભળી છે તથા શીખ્યા છીએ  
 જે આપણા પૂર્વજોએ આપણને કહી છે.  
 ૪ યહોવાહનાં સ્તોત્ર, તેમનું સામર્થ્ય  
 તથા તેમનાં કરેલાં આશ્રયકારક કામો આવતી પેઢીને જહેર કરીને  
 તેઓના વંશજોથી આપણે તે સંતારીશું નહિ.  
 ૫ કારણ કે તેમણે યાકૂબ સાથે તેમનો કરાર કર્યો  
 અને ઇગરાથલમાં નિયમ ઠરાવ્યો.  
 તેમણે આપણા પૂર્વજોને આજા કરી  
 કે તેઓ પોતાનાં બાળકોને પણ શીખવે.  
 ૬ જેથી આવતી પેઢીનાં જે બાળકો જન્મે તેઓ તે જાણો,  
 તેઓ મોટાં થઈને પોતાનાં સંતાનોને તે જણાવે, માટે તેમણે આજા આપી છે.  
 ૭ જેથી તેઓ સહૃદી ઈશ્વરની આશા રાખે  
 અને તેમનાં અદ્ભુત કાર્યોને વીસરી જાથ નહિ,  
 પણ તેમની આજાઓને પાણે.  
 ૮ પણ તેઓ પોતાના પૂર્વજોના જેવા ન થાય,  
 કે જેઓ હઠીલા તથા બંડખોર પેઢીના છે,  
 એવી પેઢી કે જેઓનાં હૃદય સ્થિર નથી  
 અને જેઓનો આત્મા સમર્પિત કે ઈશ્વરને વિખાસુ નથી.  
 ૯ એફાઇના લોકો શરૂઆત જિજિત ધનુર્ધારી હોવા છતાં  
 પણ લડાઈના દિવસમાં પાણ હઠી ગયા.

૧૦ તેઓએ ઈશ્વરનો કરાર પાછથો નહિં  
 અને તેમના નિયમ પ્રમાણે વર્તવાની ના પાડી.  
 ૧૧ તેમણે કદેલાં અદ્ભુત કાર્યો,  
 ચમતકારો તેમણે તેઓને બતાવ્યા હતા તે તેઓ ભૂલી ગથા.  
 ૧૨ મિસર દેશમાં, સોઓનનાં ક્ષેત્રમાં,  
 તેઓના પૂર્વજોની આગળ તેમણે આશ્રયકારક ફૃત્યો કર્યાં.  
 ૧૩ તેમણે સમુદ્રના બે ભાગ કરીને તેઓને પાર બહાર લાવ્યા;  
 તેમણે દીવાલની જેમ પાણીને સ્થિર રાખ્યાં.  
 ૧૪ તે તેઓને દિવસે મેઘથી  
 અને આખી રાત અનિના પ્રકાશથી દોરતા.  
 ૧૫ તેમણે અરણ્યમાં ખડકને તોડીને  
 અને ઊંડાણમાંથી વહેતું હોથ તેમ પુજ્ઞ પાણી તેઓને આપ્યું.  
 ૧૬ તેમણે ખડકમાંથી પાણીની ધારો કાઢી  
 અને વહેતી નદીની જેમ પ્રવાહ વહેવડાવ્યો.  
 ૧૭ તેમ છતાં તેઓએ તેમની વિલંઘ પાપ કરવાનું ચાલુ જ રાખ્યું,  
 અરણ્યમાં પચાત્પરની વિલંઘ તેઓ બંડ કરતા રહ્યા.  
 ૧૮ પોતાના ખાઉધરાપણાને વશ થઈને ખોરાક માગીને તેઓએ પોતાના  
 હૃદયથી ઈશ્વરની પરીક્ષા કરી.  
 ૧૯ તેઓ ઈશ્વરની વિલંઘ બોલ્યા;  
 તેઓએ કર્યું, “શું અરણ્યમાં ઈશ્વર મેજ તૈયાર કરી શકે?  
 ૨૦ જુઓ, જ્યારે તેમણે ખડકને લાકડી મારી, ત્યારે પાણી વહી આપ્યું  
 અને પાણીનાં ઝરણાં વહેવા માંડ્યાં.  
 પણ શું તે આપણને રોટલી આપી શકે છે?  
 શું તે પોતાના લોકોને માટે માંસ પૂછું પાડી શકશે?”  
 ૨૧ જ્યારે થહોવાં આ સાંભાયું, ત્યારે તેઓ ગુસ્સે થયા;  
 તેથી યાકૂબની વિલંઘ તેમનો અનિન ઉદ્ઘ્યો  
 અને ઈજરાયલ પર તેમનો કોપ ભભૂકથો,  
 ૨૨ કારણ કે તેઓએ ઈશ્વર પર વિશ્વાસ કર્યો નહિં  
 અને તેમના દ્વારા મળતા ઉજ્ઝાર પર ભરોસો રાખ્યો નહિં.  
 ૨૩ છતાં તેમણે વાદળાંને આજા આપી  
 અને આકાશનાં દ્વાર ખોલી નાખ્યાં.  
 ૨૪ તેઓના ખોરાક માટે માન્નાની વૃષ્ણિ કરી  
 અને તેમણે સ્વર્ગમાંથી ભોજન આપ્યું.  
 ૨૫ લોકોએ દૂતોનો ખોરાક ખાધો.  
 અને તેઓ ટૂપ્ટ થયા ત્યાં સુધી તેમણે ભોજન આપ્યું.  
 ૨૬ તેમણે આકાશમાં પૂર્વ તરફથી પવન કુંકાવ્યો  
 અને પોતાના સામર્થ્યથી દક્ષિણ તરફથી પવન કુંકાવ્યો.  
 ૨૭ તેમણે ધૂળની જેમ માંસ  
 અને સમુદ્રની રેતીની જેમ પીઠાવાળા પક્ષીઓ તેઓના પર વરસાવ્યાં.  
 ૨૮ તેમણે તેઓની છાવણી મદ્દયે  
 અને તેઓના તંબુઓની થારેબાજુએ તે પાડ્યાં.  
 ૨૯ લોકો ધરાઈ રહ્યા ત્યાં સુધી ખાધું.  
 તેઓના માગ્યા પ્રમાણે તેમણે આપ્યું.

- ૩૦** પણ તેઓ તેમની ભૂખનું નિયંત્રણ કરી શક્યા નહિ;  
તેઓનો ખોરાક તેઓના મુખમાં જ હતો,  
**૩૧** એટલામાં, ઈશ્વરનો કોપ તેઓ પર પ્રગટ્યો  
અને તેઓમાંના હુણપુષ્ટોને મારી નાખ્યા.  
**૩૨** આમ છતાં, તેઓ પાપ કરતા રહ્યા  
અને તેમના ચમત્કારો પર ભરોસો કર્યો નહિ.  
**૩૩** માટે ઈશ્વરે તેઓના દિવસો વ્યર્થપણામાં સમાપ્ત કર્યા;  
અને તેઓનાં વર્ષોને શ્રાસ્થી બયાં.  
**૩૪** જ્યારે જ્યારે ઈશ્વરે તેઓને દુઃખી કર્યા, ત્યારે તેઓએ તેમને શોદ્યા  
અને તેઓ પાણ ફરીને આતુરતાથી તેમને શરણે આવ્યા.  
**૩૫** તેઓએ યાદ કર્યું કે ઈશ્વર તેઓના ખડક છે  
અને પરાતપર ઈશ્વર તે જ તેઓના છોડાવનાર છે.  
**૩૬** પણ તેઓએ પોતાના મુખે તેમની પ્રશંસા કરી  
અને પોતાની જુબે તેમની સમક્ષ જૂદું બોલ્યા.  
**૩૭** કેમ કે તેઓનાં હૃદય તેમના પ્રત્યે વિજ્ઞાસુ નહોતાં  
અને તેઓ તેમના કરાર પ્રત્યે વફાદાર નહોતા.  
**૩૮** તેમ છતાં તેમણે, દયા દર્શાવી, તેઓનાં પાપોની ક્ષમા આપી અને તેઓનો નાશ  
ન કર્યો.  
હા, ઘણીવાર તેમણે પોતાનો કોધ સમાવી દીધો  
અને પોતાનો પૂરો કોપ પ્રગટ કર્યો નહિ.  
**૩૯** તેમણે સંભાર્યું કે તેઓ દેહથી બનેલા છે  
એક ક્ષણમાં પસાર થતાં વાયુ જેવા છે.  
**૪૦** તેઓએ કેટલી વાર અરણ્યમાં તેમની વિલંબ બંડ કર્યું  
અને રાનમાં તેમને દુઃખી કર્યા!  
**૪૧** વારંવાર તેઓએ ઈશ્વરની કસોટી કરી  
અને ઇગરાયલના પવિત્ર પ્રભુને દુઃખી કર્યા.  
**૪૨** તેઓ તેમનાં મહાન સામર્થ્યનો વિચાર કર્યો નહિ,  
તેમણે કેવી રીતે તેઓને શત્રુઓથી છોડાવ્યા, તે પણ યાદ કર્યું નહિ.  
**૪૩** મિસરમાં તેમણે જે ચમત્કારિક થિએનો  
અને સોઆનના મેદાનમાં આશ્રયકર્મો કર્યા હતાં તે પણ ભૂલી ગયા.  
**૪૪** તેમણે તેઓની નદીઓને તથા તેઓના વહેણાઓને લોહી વહેતાં બનાવી દીધાં  
જેથી તેઓ તે ઝરણામાંથી પી શકે નહિ.  
**૪૫** તેમણે મધમાખીઓનું મોટું ઝૂંડ મોકલ્યું, તે મધમાખીઓ તેઓને કરવી  
અને દેડકાઓએ બધી વસ્તુઓનો નાશ કર્યો.  
**૪૬** તેઓની ફસલ તેમણે કાતરાઓને આપી  
અને તેઓની મહેનતનું ફળ તીડને આપી દીધું.  
**૪૭** તેમણે કરાથી તેઓની દ્રાક્ષવાગીઓ  
અને હિંમથી તેઓનાં ગુલ્લચવૃક્ષોનો નાશ કર્યો હતો.  
**૪૮** તેમણે તેઓનાં જનવર કરાને  
અને તેઓનાં ટોળાં વીજળીને સ્વાધીન કર્યા.  
**૪૯** તેમણે પોતાનો કોપ તેઓ પર પ્રગટ કર્યો,  
તેમણે ચોષ, ગુસ્સો અને તિરસ્કાર તેઓની વિલંબ  
સંહારક દૂતોની માફક મોકલ્યા.

**૫૦** તેમણે પોતાના કોપ માટે રસ્તો ખુલ્લો કર્યો;

તેમણે ભરણથી તેઓના પ્રાણ બચાવ્યા નહિં

પણ તેઓના પર ભરકી મોકલી.

**૫૧** તેમણે મિસ્ટરમાં સર્વ પ્રથમજનિતને મારી નાખ્યા;

હામના તંબુઓમાં તેઓના પ્રથમ પ્રથમજનિત નરભાગકોને માર્યા.

**૫૨** તે પોતાના લોકોને ઘેટાંનાં ટોળાંની જેમ બહાર લાવ્યાં

અને તેમણે અરણ્યમાં થઈને તેઓને ટોળાંની જેમ દોર્યા.

**૫૩** તેમણે તેઓને એવા સુરક્ષિત ચલાવ્યા કે તેઓ બીધા નહિં,

પણ સમુદ્રના પાણી શરૂઆતો પર ફરી વશ્યાં.

**૫૪** અને તેમણે તેઓને તેની પવિત્ર ભૂમિમાં,

એટલે તેમને જમણે હાથે ખરીદાયેલા આ પહાડી દેશમાં પોતાના લોકોને લાવ્યા.

**૫૫** તેમણે તેઓની આગળથી વિદેશીઓને કાઢી ભૂકથા

અને જમીન માપીને ઇગરાયલનાં કુણોને વારસાના બાગ પાડી આપ્યા

અને તેમને તેઓના તંબુઓમાં વસાવ્યા.

**૫૬** તોપણ તેઓએ પરાતપર ઈશ્વરની કસોટી કરવાનું

તથા તેમની વિલલ બંડ કરવાનું ચાલુ ચાખ્યું અને તેમની આજાઓ પાણી નહિં.

**૫૭** તેઓ તેમના પૂર્વજોની જેમ પાછા ફરી જઈને અવિજ્ઞાસુઓની જેમ વર્તવા લાગ્યા;

વાંકા ધનુષ્યના બાણની જેમ તેઓ આડે રસ્તે ચદ્યા.

**૫૮** કેમ કે તેઓએ પોતાનાં ઉચ્ચાસ્થાનો બનાવીને

અને પોતાની કોરેલી ભૂર્તિઓ વડે તેમને ગુસ્સો ઉત્પન્ન કર્યો.

**૫૯** જયારે ઈશ્વરે એ સાંભળ્યું, ત્યારે તે ગુસ્સે થયા

અને ઇગરાયલનો પૂર્વપૂર્વો નકાર કર્યો.

**૬૦** તેથી તેમણે શીલોહનો માંડવો

એટલે જે તંબુ તેમણે માણસોમાં ઊભો કર્યો હતો, તેનો ત્યાગ કર્યો.

**૬૧** તેમણે પોતાનું સામર્થ્ય બંધનમાં

અને પોતાનું ગૌરવ શરૂના હાથમાં સ્થોપ્યા.

**૬૨** તેમણે પોતાના લોકોને તરવારને સ્વાધીન કર્યા

અને પોતાના વારસા પર તે કોપાયમાન થયા.

**૬૩** તેઓના થુવાનો અનિન્થી નાશ પામ્યા

અને તેઓની કન્યાઓના લગ્નમાં ગીત ગાવામાં આવ્યાં નહિં.

**૬૪** તેઓના યાજકો તરવારથી માર્યા ગયા

અને તેઓની વિધવાઓએ કંઈ રૂદ્ધ કર્યું નહિં.

**૬૫** જેમ કોઈ ઊંઘમાંથી જગે, તેમ, ક્રાક્ષારસના કેફથી

શૂરવીર પુરુષની જેમ પ્રભુ ઉદ્યા.

**૬૬** તેમણે પાછળથી પોતાના શરૂઆતોને માર્યા;

તેમણે તેઓને સદાને માટે શરભિંડા કર્યા.

**૬૭** તેમણે થૂસફના તંબુનો નકાર કર્યો

અને એફાઇમના કુળનો સ્વીકાર કર્યો નહિં.

**૬૮** તેમણે થહૂદાના કુળને

અને પોતાના પ્રિય ક્ષિયોન પર્વતને, પસંદ કર્યા.

**૬૯** તેમણે પર્વત જેવું ઉદ્ધત અને સદા માટે સ્થાપન કરેલી પૃથ્વી જેવું

અથળ પોતાનું પવિત્રસ્થાન બાંધ્યું.

૭૦ તેમણે વાડામાંથી ઘેટાંની સંભાળ ચાખનાર દાઉદને  
પોતાના સેવક તરીકે પક્ષંદ કર્યો.  
૭૧ દૂરજળી ઘેટીઓની પાછળ ફરતો હતો, ત્યાંથી તેમના લોકો યાકૂબના સંતાનનું  
તથા તેમના વારસા ઈજરાયલનું પાલન કરવા તે તેને લાવ્યા.  
૭૨ દાઉદે તેમને શુદ્ધ હૃદથથી  
અને કૌશળ્યસભાર શાણપણથી દોર્યા.

## ૭૬

૧ હે ઈશ્વર, વિદેશીઓ તમારા વતનમાં આવ્યા છે;  
તેઓએ તમારા પવિત્રસ્થાનને અશુદ્ધ કર્યું છે;  
તેઓએ યજ્ઞશાલેમને ખંડિયેર કરી નાખ્યું છે.  
૨ તેઓએ તમારા સેવકોના મૃતદેહોને જંગલી પક્ષીઓને ખાવા માટે આપ્યા છે  
તેઓએ તમારા ભક્તોના મૃતદેહોને ખાવા માટે જંગલી પશુઓને આપ્યા છે.  
૩ તેઓએ યજ્ઞશાલેમની આસપાસ પાણીની જેમ લોહી વહેવડાવ્યું છે  
અને તેઓને દફનાવનાર કોઈ નથી.  
૪ અમે અમારા પડોશીઓને નિંદારૂપ થયા હીએ,  
જેઓ અમારી આસપાસ છે તેઓની આગળ તિરસ્કારરૂપ તથા મશકરીપાત્ર થયા  
હીએ.  
૫ હે યહોવાહ, કથાં સુધી? શું તમે સદાને માટે કોપાયમાન રહેશો?  
શું તમારો રોષ અનિનની જેમ સટગી ઉંઠશો?  
૬ જે વિદેશીઓ તમને જાણતા નથી  
અને જે રાજ્યની પ્રજાઓ તમારા નામે અરજ કરતી નથી, તેઓ પર તમારો કોપ દેડો.  
૭ કારણ કે તેઓ યાકૂબને ગળી ગયા છે  
અને તેનું રહેઠાણ ઉજ્જડ કર્યું છે.  
૮ અમારા પૂર્વજોનાં પાપોને લીધે અમને દોષિત ઠરાવશો નહિ;  
અમારા પર તમારી દથા કરવામાં વિલંબ કરશો નહિ,  
કારણ કે અમે બહુ દુર્શામાં આવી પડ્યા હીએ.  
૯ હે અમારા ઉજ્જારનાર ઈશ્વર, તમારા નામના ભહિમાને માટે, અમારી સહાય કરો;  
તમારા નામની ખાતર અમને અમારાં પાપોથી બચાવો અને માફ કરો.  
૧૦ વિદેશીઓ શા માટે એવું કહે છે કે, “તેઓના ઈશ્વર કથાં છે?”  
અમે નજરે જોઈએ એવી રીતે તમારા સેવકોના વહેવડાવેલા  
લોહીનો બદલો વિદેશીઓને આપો.  
૧૧ બંદીવાનોના નિસાસા તમારી આગળ પહોંચો;  
જેઓ મરણને માટે નિર્ભિત થયેલા છે તેઓનું, તમારા મહાન સામર્થ્ય પ્રમાણો, રક્ષણ  
કરો.  
૧૨ હે પ્રભુ, અમારા પડોશી જે રીતે તમારું અપમાન કરે છે,  
તે જ રીતે તેઓને તમે સાતગણી સળ તેઓના ખોળો આપો.  
૧૩ જેથી અમે અમારા લોકો તથા તમારા ચારના ઘેટાં  
નિર્દેતર તમારી આભારસ્તુતિ કરીશું.  
પેઢી દરપેઢી અમે તમારું સ્તવન કરીશું.

## ૮૦

૧ હે ઈજરાયલનાં પાટક, અમારી પ્રાર્થના સાંભળો;

જેમણે થૂસફના લોકોને ઘેટાંની જેમ દોર્યા હતા;  
 કજ્જબીમ પર બિરાજમાન અમારા પર પ્રકાશ પાડો!  
 ૨ એફાઈમ, બિન્યામીન તથા મનાશાની આગળ, તમારું સામર્થ્ય પ્રગટ કરો;  
 આવીને અમને બચાવો.  
 ૩ હે ઈંખર, અમને પાછા ફેરવો;  
 તમારા મુખનો પ્રકાશ અમારા પર પાડો એટલે અમારો બચાવ થાય.

૪ હે સૈન્યોના ઈંખર થહોવાહ,  
 તમારા લોકો તમારી પ્રાર્થના કરે છે, તીતાં તમારો કોપ કથાં સુધી સંજગતો રહેશે.  
 ૫ તમે તમારા લોકોને આંસુવાળી રોટલી ખવડાવી છે  
 અને તેઓને પુષ્કળ આંસુઓ પાથાં છે.  
 ૬ તમે અમને અમારા પડોશીઓને લડવા માટે થૂઝના નિશાન બનાવ્યાં છે;  
 અને અમારા શરૂઆતો અંદરોઅંદર અમારી હાંસી કરે છે.  
 ૭ હે સૈન્યોના ઈંખર, અમને પાછા ફેરવો;  
 તમારા મુખનો પ્રકાશ અમારા પર પાડો, જેથી અમારો બચાવ થાય.  
 ૮ તમે બિસરમાંથી દ્રાક્ષાવેલો લાવ્યા;  
 તમે વિદેશીઓને હાંકી કાઢીને તેને રોપ્યો.  
 ૯ તમે તેને માટે જગ્યા સાફ કરી;  
 તેમાં મૂળ નાંખ્યા અને તેનાથી દેશ ભરપૂર થયો.  
 ૧૦ તેની છાયાથી પર્વતો ટંકાઈ ગયા,  
 તેની વિશાળ લાંબી ડાળીઓ ઈંખરના દેવદારો જેવી હતી.  
 ૧૧ તેણે પોતાની ડાળીઓ સમુક્ષ સુધી પ્રસારી  
 અને તેની ડાળખીઓ ફાત નદી સુધી પ્રસારી.  
 ૧૨ તમે તેનો દિવાલ એવી શીતે કેમ તોડી છે કે  
 જેથી રસ્તે જતાં મુસાફરો તેની દ્રાક્ષો ચુંટી લે છે?  
 ૧૩ જંગલમાંથી દુક્કરો આવીને તેને બગાડે છે  
 અને રાની પશુઓ તેને ખાઈ જાય છે.  
 ૧૪ હે સૈન્યોના ઈંખર, તમે પાછા આવો,  
 આકાશમાંથી નીચે દ્રષ્ટ કરો અને દ્યાનમાં લો તથા આ દ્રાક્ષાવેલાની રક્ષા કરો.  
 ૧૫ તમે તમારા જમણા હાથે જેને રોપી છે,  
 જે ડાળીને તમે તમારે માટે બળવાન કરી છે, તેનું રક્ષણ કરો.  
 ૧૬ તેને કાપીને બાળવામાં આવી;  
 તમારા ટપકાથી તમારા શરૂઆતી નાશ પામે છે.  
 ૧૭ તમારા જમણા હાથના માણસ પર,  
 એટલે જે માણસના દીકરાને તમે પોતાને માટે બળવાન કરેલો છે તેના પર તમારો  
 હાથ રાખો.  
 ૧૮ એટલે અમે તમારાથી વિમુખ થઈશું નહિ;  
 અમને પુનર્જીવન આપો અને અમે તમારા નામમાં પ્રાર્થના કરીશું.  
 ૧૯ હે સૈન્યોના ઈંખર થહોવાહ, અમને પાછા ફેરવો;  
 તમારા મુખનો પ્રકાશ અમારા પર પાડો, જેથી અમારો બચાવ થાય.

યાકૂભના ઈંઘર સમક્ષ હર્ષનાદ કરો.  
 ૨ ગીત ગાઓ અને ટોલક વગાડો,  
 સિતાર અને મધુર વીણા સાથે વગાડો.  
 ૩ ચંદ્રદર્શન તેમ જ પૂનમના દિવસે  
 એટલે આપણા પવિત્ર પર્વને દિવસે, રણશિંગદું વગાડો.  
 ૪ કેમ કે એમ કરવું એ ઇજરાયલને માટે વિધિ છે,  
 તે યાકૂભના ઈંઘરનો હુકમ છે.  
 ૫ જ્યારે તે મિસર દેશની સામે નીકળયા  
 ત્યારે તેમણે યૂસુફમાં એ સાક્ષી ઠરાવી;  
 હું ઓળખતો નહોતો એવાની વાણી મેં ત્યાં સાંભળી,  
 ૬ “મેં તમારા ખભાનો ભાર ઉતાર્યો;  
 તેના હાથ વજનદાર ટોપલાથી મુક્ત થયા.  
 ૭ સંકટમાં તમે મને પોકાર કર્યો, તેથી મેં તમને છોડાવ્યા;  
 ગુપ્તસ્થાનમાંથી ગર્જના દ્વારા મેં તમને પ્રત્યુત્તર આપ્યો.  
 મરીબાહનાં પાણી આગળ મેં તારી પરીક્ષા કરી.

સ્લાઇસ

૮ હે મારા લોકો, સાંભળો, કેમ કે આ મારી યેતવણી છે,  
 હે ઇજરાયલ, જો તમે મારં સાંભળો, તો કેવું સારં!  
 ૯ તારામાં કોઈ અન્ય દેવ ન હોવો જોઈએ;  
 તું કોઈ પારક દેવની પૂજા કરીશ નહિ.  
 ૧૦ તને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢી લાવનાર  
 તારો ઈંઘર યહોવાહ હું છું.  
 તારં મુખ ઉધાડ અને હું તને ભરી દઈશ.  
 ૧૧ પણ મારા લોકોએ મારી વાણી સાંભળી નહિ;  
 ઇજરાયલે મારો આદર કર્યો નહિ.  
 ૧૨ તેથી મેં તેઓને તેઓનાં હૃદયની હઠ પ્રમાણે ચાલવા દીધા  
 કે જેથી તેઓ પોતાની થોજનાઓ પ્રમાણે વર્તે.  
 ૧૩ મારા લોકો મારં સાંભળો  
 અને મારા લોકો મારા માર્ગોમાં ચાલે, તો કેવું સારં!  
 ૧૪ તો હું તેઓના શરૂઆતોને પરાજિત કરું  
 અને તેઓના વૈરીઓ વિચચ મારો હાથ ઉપાડું.  
 ૧૫ જેઓ યહોવાહને ધિક્કારે છે તેઓ તેમની સામે બયથી સંકોચાશે!  
 તેઓનું અપમાન સદાને માટે રહેશે.  
 ૧૬ હું શ્રેષ્ઠ ઘઉંથી તેઓને ટૃપ્ત કરીશ;  
 ખડકમાંના મધ્યથી હું તને સંતોષ પમાડીશ.”

૮૨

૧ ઈંઘર પવિત્ર સભામાં ઉભા રહે છે;  
 તે દેવો મદ્યે ન્યાય કરે છે.  
 ૨ તમે કયાં સુધી ગેરણસાફ કરશો?  
 અને કયાં સુધી તમે દુષ્ટો ઉપર વિશેષ કૃપા કરવાનું ચાલુ ચાખશો?

સ્લાઇસ

૩ ગરીબ તથા અનાથનો ન્યાય કરો;  
દુઃખિત અને લાચારને ઇનસાફ આપો.  
૪ ગરીબ તથા જળદિયાતમંદોને છોડાવો;  
તેઓને દુષ્ટોની પકડમાંથી મુક્ત કરો.  
૫ તેઓ જાણતા નથી કે સમજતા નથી;  
તેઓ અંધકારમાં ભટકતા ફરે છે;  
પૃથ્વીના તમામ પાથા હાલી ઉદ્ઘાટા છે.  
૬ મેં કહ્યું કે, “તમે દેવો છો  
અને તમે સર્વ પરાતપરના દીકરાઓ છો.  
૭ તોપણ તમે ભાણસની જેમ મૃત્યુ પામશો  
અને રાજકુમારની જેમ પડશો.”  
૮ હે ઈશ્વર, ઊઠો, પૃથ્વીનો ન્યાય કરો,  
કારણ કે તમે સર્વ વિદેશીઓને વારસા તરીકે પામશો.

## ૮૩

૧ હે ઈશ્વર, તમે છાના ન રહો!  
હે ઈશ્વર, અમારી અવગણના ના કરશો અને સ્થિર રહો.  
૨ જુઓ, તમારા શત્રુઓ હુલ્લડ ભચાવે છે  
અને જેઓ તમને ધિક્કારે છે તેમણે તમારી સામે માથું તીંચું કર્યું કર્યું છે.  
૩ તેઓ તમારા લોકો વિરુદ્ધ કપટભરી યોજનાઓ કરે છે  
અને તમારા લોક જેઓ તમને મૂલ્યવાન છે, તેઓની વિરુદ્ધ પ્રપંચ રથે છે.  
૪ તેઓએ કહ્યું છે, “થાલો, પ્રજા તરીકેના તેમના અસ્તિત્વનો આપણે સંપૂર્ણ નાશ  
કરીએ.  
જેથી ઇત્તરાયલના નામનું સ્મરણ હવે પણી કદી રહે નહિની.”  
૫ તેઓએ એકસાથે ભસલત કરી છે;  
તેઓ તમારી વિરુદ્ધ કરાર કરે છે.  
૬ તંભુમાં રહેનાર અદોભીઓ,  
ઇશ્માએલીઓ, ભોઆભીઓ તથા હાગ્રીઓ,  
૭ ગબાલ, આમ્રોન, અમાલેક;  
તૂર દેશના લોકો અને પલિસ્ટીઓ પણ કરાર કરે છે.  
૮ તેઓની સાથે આશૂર પણ સામેલ થાય છે;  
તેઓએ લોતના વંશજોને સહાય કરી છે.

સ્નેહાં

૯ તમે જે મિદ્યાન સાથે કર્યું,  
જેમ કીશોન નદી પર સીકરા તથા થાબીન સાથે કર્યું, તેમ તેઓની સાથે કરો.  
૧૦ એનદોરમાં તેઓ નાશ પામ્યા  
અને ભૂમિના ખાતર જેવા થઈ ગયા.  
૧૧ તેઓના સરદારોને ઓરેબ તથા ઝાંબના જેવા  
અને તેઓના સર્વ રાજકુમારોને ઝેબાહ તથા સાલ્મુજ્જા જેવા કરો.  
૧૨ તેઓએ કહ્યું, “થાલો આપણે પોતાને માટે  
ઈશ્વરના નિવાસસ્થાનને પ્રાપ્ત કરીએ.”  
૧૩ હે મારા ઈશ્વર, તેઓને વંટોળિયાની ધૂળ જેવા,  
પવનથી ઊડતાં ફોતરાં જેવા કરો.

૧૪ જેમ અરિન જંગલોને ભસ્મ કરે છે  
અને આગ પર્વતોને સણગાવે તેમ વિનાશ કરો.  
૧૫ તમારા વંટોળિયાઓથી  
અને તમારા તોફાનોથી તેમનો પીછો કરો અને તેમને ત્રાસ પમાડો.  
૧૬ બદનાભીથી તેઓ પોતાનાં મુખ સંતાડે  
કે જેથી, હે યહોવાહ, તેઓ તમારં નામ શોધે.  
૧૭ તેઓ હંમેશા લજિજત થાઓ અને ગુંથવાઈ જાઓ;  
તેઓ અપમાનિત થાઓ અને નાશ પામો.  
૧૮ જેથી તેઓ જાણે કે તમે એકલા જ યહોવાહ છો,  
તમે એકલા જ સમગ્ર પૃથ્વી પર પરાતપર ઈશ્વર છો.

## ૮૪

૧ હે સૈન્યોના યહોવાહ,  
તમારં નિવાસસ્થાન કેવું મનોહર છે!  
૨ મારો આત્મા યહોવાહના આંગણાની અભિલાષા રાખે છે;  
જીવતા જગતા ઈશ્વર માટે મારં હૃદય તથા મારો દેહ હર્ષનાદ કરશે.  
૩ ચકલીઓને ઘર મણ્યું છે  
અને અભાબીલને પોતાનાં બચ્ચાં રાખવા માટે માટો મણ્યો છે  
એટલે તમારી વેદીઓ આગળ, હે સૈન્યોના યહોવાહ,  
મારા રાજા તથા મારા ઈશ્વર.  
૪ તમારા ઘરમાં રહેનારાઓ આશીર્વાદિત છે;  
તેઓ સદા તમારાં સ્તુતિગાન ગાશે.

સેલાહ

૫ જે ભાણસનું સામર્થ્ય તમારામાં છે,  
જેઓનાં હૃદય સિયોનના ભાર્ગો દ્યાનમાં રાખે છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે.  
૬ રૂદનના નીચાણને ઓંંગતા તેઓ તેને ઝરાની જગ્યા બનાવે છે.  
પ્રથમ વરસાદ તેને આશીર્વાદથી ભરપૂર કરશે.  
૭ તેઓ વધારે અને વધારે સામર્થ્યવાન થતાં જાય છે;  
તેઓમાંનો દરેક જણ સિયોનમાં ઈશ્વરની સમક્ષ હાજર થાય છે.  
૮ હે સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સાંભળો;  
હે યાદુભના ઈશ્વર, હું જે પ્રાર્થના કરું, તે પર દ્યાન આપો!

સેલાહ

૯ હે ઈશ્વર, અમારી ઢાલને જુઓ;  
તમારા અભિષિક્ત માટે કાળજી રાખો.  
૧૦ કારણ કે હજાર દિવસ કરતાં તમારા આંગણામાંનો એક દિવસ શ્રેષ્ઠ છે.  
દુષ્ટોના તંબુમાં રહેવું તે કરતાં મારા ઈશ્વરના ઘરના દરવાન થવું, તે મને વધારે  
પસંદ છે.  
૧૧ કારણ કે યહોવાહ ઈશ્વર આપણા ભૂર્ય તથા ઢાલ છે;  
યહોવાહ કૃપા તથા ગૌરવ આપશે;  
ન્યાયથી વર્તનારને માટે તે કંઈ પણ શ્રેષ્ઠ બાબત બાકી રાખશે નહિં.  
૧૨ હે સૈન્યોના યહોવાહ,  
જે ભાણસ તમારા પર ભરોસો રાખે છે તે આશીર્વાદિત છે.

## ૯૫

- ૧ હે યહોવાહ, તમારા દેશ પર તમે તમારી કૃપા દર્શાવી છે. અને તમે થાકુલના બંદીઓને આ દેશમાં પાછા મોકલી આપ્યા છે.
- ૨ તમારા લોકોનાં પાપો તમે માફ કર્યા છે; અને તમે તેઓનાં બધાં પાપોનું પ્રાયશ્ક્રિત કર્યુ છે.
- ૩ તેથી હવે તમારા કોપનો;  
ભર્મ કરનારા કોધનો અંત આવ્યો છે.
- ૪ હે મારા ઈશ્વર, અમારા ઉજ્જારનાર, તમારા પર પ્રેમ કરવામાં તમે અમને સંસ્થાપિત કરો. જેથી ફરી કદી તમારે અમારા ઉપર કોધિત ન થવું પડે.
- ૫ શું તમે સદા અમારા પર કોપાયમાન રહેશો? શું તમારો કોપ પેઢી દર પેઢી લંબાવાશો?
- ૬ શું તમે અમને ફરી પુનર્જીવિત નહિ કરો?
- ત્યારે તમારા લોકો તમારામાં આનંદ કરશે.
- ૭ તમારો પ્રેમ અને દથા, અમારા ઉપર રેણી દો. અને અમારો ઉજ્જાર કરો.
- ૮ યહોવાહ ઈશ્વર જે કહે છે તે હું કાળજી પૂર્વક સાંભળું છું,  
કેમ કે તે પોતાના લોકોની સાથે તથા તેમના વફાદાર અનુયાયીઓની સાથે શાંતિથી વત્તે.
- પરંતુ તેઓ મૂર્ખાઈ તરફ પાછા ફરી ન જાય.
- ૯ જેઓ તેમનો ભય રાખે છે તેઓનો ઈશ્વર ઉજ્જાર કરે છે;  
બહુ જલદી અમારી ભૂમિ પર અમે માનપૂર્વક રહીશું.
- ૧૦ કૃપા અને સત્યતા એકબીજાની સાથે મળોલી છે;  
ન્યાયીપણાએ તથા શાંતિએ એકબીજાને ચુંબન કર્યુ છે.
- ૧૧ પૂર્થીમાંથી સત્ય ઉપર ઊંધે જાય છે.  
અને ન્યાયીપણું આકાશમાંથી વરસશે.
- ૧૨ હા, યહોવાહ સારા આશીર્વાદ આપશે;  
અને આપણો દેશ મબલખ પાક ઉપજાવશે.
- ૧૩ તેમનું ન્યાયીપણું આગળ ચાલશે,  
અને તેમનાં પગલાં આપણે માટે ભાર્ગ તૈયાર કરે છે.

## ૯૬

- ૧ હે યહોવાહ, સાંભળીને મને ઉત્તર આપો,  
કારણ કે હું દીન તથા દરિદ્રી છું.
- ૨ માઝું રક્ષણ કરો, કેમ કે હું વફાદાર છું;  
હે મારા ઈશ્વર, તમારા પર ભરોસો ચાખનાર તમારા સેવકને બચાવો.
- ૩ હે પ્રભુ, મારા પર દથા કરો,  
કારણ કે આખો દિવસ હું તમને અરજ કરું છું.
- ૪ તમારા સેવકને આનંદ આપો,  
કેમ કે, હે પ્રભુ, હું તમારા પર માઝું અંતકરણ લગાડું છું.
- ૫ હે પ્રભુ, તમે ઉત્તમ અને ક્ષમા કરનાર છો  
અને સહાયને માટે તમને પ્રાર્થના કરનારા પર તમે ઘણા કૃપાળું છો.
- ૬ હે યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સાંભળો;  
મારી વિનંતિ સાંભળો.
- ૭ મારા સંકટના સમયે હું તમને પોકાર કરીશ,

કેમ કે તમે મને ઉત્તર આપશો.  
 ૯ હે પ્રભુ, દેવોમાં તમારા જેવો કોઈ નથી.  
 તમારા જેવા પરાક્રમો કોઈનાં નથી.  
 ૧૦ હે પ્રભુ, જે સર્વ પ્રજાઓને તમે ઉત્પન્ન કરી છે, તેઓ આવીને તમારી આગળ નમશે.  
 તેઓ તમારા નામનો ભહિમા ગાશે.  
 ૧૧ કારણ કે તમે મહાન છો અને અદ્ભુત કાર્યો કરનાર છો;  
 તમે જ એકલા ઈંઘર છો.  
 ૧૨ હે થહોવાહ, તમે તમારા માર્ગ શીખવો. પણ હું તમારા સત્ય માર્ગ પર ચાલીશ.  
 તમારો આદર કરવાને મારા હૃદયને એકાગ્ર કરો.  
 ૧૩ હે પ્રભુ, મારા ઈંઘર, મારા પૂરા હૃદયથી હું તમારી રત્નિઃ કરીશ;  
 હું તમારા નામને સર્વદા ભહિમા આપીશ.  
 ૧૪ કારણ કે મારા પર તમારી કૃપા પુષ્કળ છે;  
 તમે શેખોલનાં ઊંડાણથી મારી રક્ષા કરી છે.  
 ૧૫ હે ઈંઘર, ધમંડી માણસો મારી સામા ઉદ્ઘાટા છે.  
 અને કૂર માણસો મારો સંહાર કરવા માટે મારી પાછળ પદ્ધયા છે.  
 તેઓ તમારું સન્માન કરતા નથી.  
 ૧૬ પણ, હે પ્રભુ, તમે તો દયાથી તથા કરણાથી ભરપૂર,  
 કોધ કરવામાં ધીમા અને કૃપા તથા સત્યતાથી પરિપૂર્ણ, એવા ઈંઘર છો.  
 ૧૭ મારી તરફ ફરો અને મારા પર દયા કરો;  
 તમારા આ દાસને તમારું સામર્થ્ય આપો;  
 તમારી દાસીના દીકરાને બચાવો.  
 ૧૮ તમારી ભલાઈનું ચિઠન મને આપો.  
 પણ જેઓ મને દિક્કારે છે તેઓ જોઈને શરમાઈ જશે  
 કેમ કે, હે થહોવાહ, તમે મને મદદ કરી છે અને દિલાસો આપ્યો છે.

## ૮૭

૧ નગરનો પાથો પવિત્ર પર્વત પર સ્થાપેલો છે.  
 ૨ થાકુલના સર્વ તંબુઓ કરતાં,  
 સિયોનના દરવાજાઓ થહોવાહને વધુ પ્રિય છે.  
 ૩ હે ઈંઘરના નગર, તારા વિષે ગૌરવની વાતો કહેવાય છે.

સેલાહ

૪ હું મારા અનુયાયીઓમાં રાહાબ તથા બાબિલનો ઉલ્લેખ કરું છું.  
 જુઓ, ત્યાં પલિસ્તી અને તૂર, કુશ સાથે છે.  
 આનો જન્મ ત્યાં થયો હતો.  
 ૫ વળી સિયોન વિષે કહેવાશે કે, “દરેકનો સિયોનમાં જન્મ થયો;  
 અને પરાત્પર પોતે તેને સ્થિર રાખશે.”  
 ૬ થહોવાહ લોકોને નોંધશે ત્યારે તે ગણશે કે,  
 “આનો જન્મ ત્યાં થયો.”

સેલાહ

૭ વળી સર્વ ગાનારાઓ તથા નાચનારાઓ કહેશે,  
 “મારા સર્વ ઝરાઓ તમારામાં છે.”

## ૮૮

૮ હે થહોવાહ, મારો ઉદ્ધારકરનાર ઈંઘર,

મેં ચાતદિવસ તમારી આગળ વિનંતી કરી છે.  
 ૨ મારી પ્રાર્થના સાંભળો;  
 મારા પોકાર પર ધ્યાન આપો.  
 ૩ કારણ કે મારો જુવ ઘણો દુઃખી છે  
 અને મારો પ્રાણ શેઓલ તરફ ખેંચાઈ જાય છે.  
 ૪ કબરમાં ઉિતરનાર બેગો હું ગણાયેલો છું;  
 હું નિરાધાર માણસના જેવો છું.  
 ૫ મને તજુને મૃત્યુ પામેલાઓની સાથે ગણી લીધો છે;  
 મારી નંખાયેલા, કબરમાં સ્તુતેલા કે,  
 જેઓનું તમે સ્મરણ કરતા નથી,  
 જેઓ તમારા હાથથી દૂર થયેલા છે, તેમના જેવો હું છું.  
 ૬ તમે મને છેક નીચલા ખાડામાં ધકેલી દીધો છે,  
 તે સ્થળો અંધકારથી ભરેલાં અને ઊડાં છે.  
 ૭ મારા પર તમારો કોપ અતિ ભારે છે  
 અને તમારાં સર્વ મોજાં મારા પર ફરી વણાં છે.  
 ૮ કેમ કે તમે મારા ઓળખીતાઓને મારી પાસેથી દૂર કર્યા છે.  
 તેઓ મારાથી આંચકો પામે એવો તમે મને કર્યો છે.  
 હું ફાંદામાં ફસાઈ ગયો છું અને તેમાંથી બહાર નીકળી શકતો નથી.  
 ૯ દુઃખને લીધે મારી આંખો ક્ષીણ થાય છે;  
 હે થહોવાહ, મેં દરરોજ તમને અરજ કરી છે;  
 તમારી સંમુખ મેં મારા હાથ જોડ્યા છે.  
 ૧૦ શું તમે મરણ પામેલાઓને ચભકાર બતાવશો?  
 શું મરણ પામેલા ઊઠીને તમારી આભારસ્તુતિ કરશો?

## સેલાઈ

૧૧ શું કબરમાં તમારી કૃપા કે,  
 વિનાશમાં તમારું વિશ્વાસપણું જહેર કરવામાં આવશે?  
 ૧૨ શું અંધકારમાં તમારાં આશ્રયકારક કૃત્યો  
 અને વિશ્વરણના દેશમાં તમારા ન્યાયીપણાનાં કૃત્યો વિષે જણાવવામાં આવશે?  
 ૧૩ પણ, હે થહોવાહ, હું પોકાર કરીશ;  
 સવારે મારી પ્રાર્થના તમારી સમક્ષ આવશે.  
 ૧૪ હે થહોવાહ, તમે મને કેમ તજુ દીધો છે?  
 શા માટે તમે તમારું મુખ મારાથી ફેરવો છો?  
 ૧૫ મારી થુવાવસ્થાથી મારા પર દુઃખ આવી પડ્યાં છે અને હું મરણતોલ થઈ ગયો  
 છું.  
 તમારો પ્રાસ વેઠતાં હું ગભરાઈ ગયો, હું કંઈ કરી શકતો નથી.  
 ૧૬ તમારો ઉગ્ર કોપ મારા પર આવી પડ્યાં છે  
 અને તમારા પ્રાસે મારો નાશ કર્યો છે.  
 ૧૭ તેઓએ પાણીની જેમ દરરોજ મને ધેર્યો છે;  
 તેઓ બેગા થઈને મારી આસપાસ ફરી વણાં છે.  
 ૧૮ તમે મારા મિત્રોને અને સંબંધીઓને મારાથી દૂર કર્યા છે.  
 મારા સંબંધીઓમાં હવે તો અંધકાર જ રહ્યો છે.

## ૪૬

- ૧ હું નિર્ચંતર થહોવાહની કૃપા વિષે ગાઈશ.  
 હું ભારે મુખે પેઢી દરપેઢી તમારું વિશ્વાસુપણું પ્રગટ કરીશ.  
 ૨ કેમ કે મેં કદ્યું છે, “કૃપા સદાને ભાટે સ્થાપન કરવામાં આવશે;  
 આકાશોમાં જ તમે તમારું વિશ્વાસુપણું સ્થાપજો.”

- ૩ થહોવાહે કદ્યું, “મેં ભારા પસંદ કરેલાની સાથે કરાર કર્યો છે,  
 મેં ભારા સેવક દાઉદને વયન આપ્યું છે.  
 ૪ તારા વંશજોને હું સદા ટકાવી રાખીશ  
 અને વંશપરંપરા હું તારું રાજ્યાસન સ્થિર રાખીશ.”

સેલાઈ

- ૫ હે થહોવાહ, આકાશો તમારા ચમટકારોની સ્તુતિ કરશે;  
 સંતોની સભામાં તમારું વિશ્વાસુપણું વખાળવામાં આવશે.  
 ૬ કેમ કે આકાશમાં એવો કોણ છે કે જેની તુલના થહોવાહ સાથે થાય?  
 ઈખરના દીકરાઓમાં થહોવાહ જેવો કોણ છે?  
 ૭ સંતોની સભામાં તે ઘણા ભયાવહ ઈખર છે  
 અને જેઓ તેમની આસપાસ છે તે સર્વ કરતાં તે વધારે ભયાવહ છે.  
 ૮ હે સૈન્યોના ઈખર થહોવાહ,  
 હે થહોવાહ, તમારા જેવો પરાક્રમી કોણ છે?  
 તમારી આસપાસ તમારું વિશ્વાસુપણું છે.  
 ૯ સમુદ્રના ગર્વ પર તમે અધિકાર થલાવો છો;  
 જથારે તેનાં મોળાંઓ ઊછળો છે, તથારે તેઓને તમે શાંત પાડો છો.  
 ૧૦ ભારી નંખાયેલાની જેમ તમે રાહાબને છૂંદી નાખ્યો છે.  
 તમારા બાહુભાથી તમે તમારા શરૂઆતે વિખેરી નાખ્યા છે.  
 ૧૧ આકાશો તમારાં છે અને પૂથ્યી પણ તમારી છે.  
 તમે જગત તથા તેના સર્વસ્વને સ્થાપન કર્યા છે.  
 ૧૨ ઉત્તર તથા દક્ષિણ તમારાથી ઉત્પન્ન થયાં છે.  
 તાબોર અને હેર્મોન તમારા નામે હર્ષનાદ કરે છે.  
 ૧૩ તમારો હાથ બળવાન છે  
 અને તમારો હાથ મજબૂત તથા તમારો જમણો હાથ ઊંધો છે.  
 ૧૪ ન્યાયીપણું તથા ઇનસાફ તમારા રાજ્યાસનનો પાયો છે.  
 તમારી હજૂરમાં કૃપા તથા સત્યતા હોથ છે.  
 ૧૫ જેઓ તમારી સ્તુતિ કરે છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે!  
 હે થહોવાહ, તેઓ તમારા મુખના પ્રકાશમાં ચાલે છે.  
 ૧૬ તેઓ આખો દિવસ તમારા નામમાં આનંદ કરે છે  
 અને તમારા ન્યાયીપણાથી તેઓને ઊંચા કરવામાં આવે છે.  
 ૧૭ તમે તેઓના સામર્થ્યનો ભળિમા છો  
 અને તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે અમે વિજયવંત હીએ.  
 ૧૮ કેમ કે અમારી ટાલ તો થહોવાહ છે;  
 ઇઝરાયલના પવિત્ર અમારા રાજ છે.  
 ૧૯ ઘણા સમયો પહેલાં તમારા ભક્તોને તમે દર્શનમાં કદ્યું હતું;  
 “જે પરાક્રમી છે તેને મેં સહાય કરી છે;  
 લોકોમાંથી મેં એક યુવાનને પસંદ કરીને ઊંધો કર્યો છે.

૨૦ મેં ભારા સેવક દાઉદને પસંદ કર્યો છે;  
મેં તેને ભારા પવિત્ર તેલથી અભિષિકત કર્યો છે.  
૨૧ ભારો હાથ તેને ટકાવી રાખશે;  
ભારો બાહુ તેને સામર્થ્ય આપશે.

૨૨ શશ્રૂ તેનું નુકસાન કરી શકશે નહિં;  
અને દૃષ્ટ લોકો તેને દુઃખ આપશે નહિં.

૨૩ તેની આગળ હું તેના શશ્રૂઓને પાડી નાખીશ;  
જેઓ તેનો ધિક્કાર કરે છે તેઓની ઉપર હું મરકી લાવીશ.

૨૪ ભારું વિજ્ઞાસપણું તથા ભારી ઝૂપા તેની સાથે નિરંતર રહેશે;  
ભારા નામે તેનું શિંગ ઊંચું કરવામાં આવશે.

૨૫ હું તેના હાથ સમુદ્ર પર સ્થાપન કરીશ  
અને નદીઓ પર તેનો જમણો હાથ સ્થાપન કરીશ.

૨૬ તે મને પોકારીને કહેશે, 'તમે ભારા પિતા છો,  
ભારા ઈશ્વર અને ભારા તારણના ખડક છો.'

૨૭ વળી હું તેને ભારા પ્રથમજનિત પુત્રની જેમ,  
પૂર્થીના રાજાઓમાં શ્રેષ્ઠ બનાવીશ.

૨૮ હું તેના ઉપર ભારી ઝૂપા સદા રાખીશ;  
અને તેની સાથે ભારો કરાર દઢ રહેશે.

૨૯ તેના વંશજો સદા રહે એવું પણ હું કરીશ  
અને તેનાં સિંહાસન ઉપર તેના સંતાનને આકાશોની જેમ સ્થાયી કરીશ.

૩૦ જો તેનાં સંતાનો ભારા નિયમોનો બંગ કરશે  
અને ભારા હુકમોને આધીન નહિં રહે,  
૩૧ જો તેઓ ભારા વિધિઓને તોડશે  
અને ભારી આજ્ઞાઓ નહિં પાઠે,  
૩૨ તો હું સોટીથી તેઓના અપરાધોની  
અને ફટકાથી તેઓના અન્યાયની શિક્ષા કરીશ.

૩૩ પણ હું તેઓની પાસેથી ભારી ઝૂપા લઈ લઈશ નહિં  
અને હું તેઓને અવિજ્ઞાસુ નહિં બન્નું.

૩૪ હું ભારો કરાર નહિં તોડું  
અને ભારા હોઠોથી નીકળોલી વાત ફેરવીશ નહિં.  
૩૫ એકવાર મેં ભારી પવિત્રતાના સમ ખાધા છે  
હું દાઉદ સાથે જૂદું બોલીશ નહિં.

૩૬ તેના વંશજો સર્વકાળ ટકશે  
અને ભારી આગળ સૂર્યની જેમ તેનું રાજ્યાસન ટકશે.  
૩૭ ચંદ્રની જેમ તે સદા અચળ રહેશે,  
આકાશમાંના વિજ્ઞાસુ સાક્ષી જેવું થશે."

## સેલાઈ

૩૮ પણ તમે તમારા અભિષિકત રાજાને તજુને તેને તુલ્ય ગણયો છે;  
તેના પર કોપાથમાન થથા છો.

૩૯ તમે તમારા સેવક સાથે કરેલા કરારને તોડ્યો છે.  
તમે તેના મુગટને કચરામાં ફેકી દીધો હતો.

૪૦ તેનું રક્ષણ કરનાર દીવાલોને તમે તોડી પાડી છે,  
તેના દેસેક કિલ્લાને તમે ખંડેર બનાવ્યા છે.

૪૧ માર્ગ જનારા ક્ષર્વ તેને લૂંટી લે છે.  
 તે પોતાના પડોશીઓથી અપમાન પામે છે.  
 ૪૨ તમે તેના વૈશીઓને તેમની વિરુદ્ધ બળવાન કર્યા છે;  
 અને તમે તેના ક્ષર્વ શરૂઆતે આનંદિત કર્યા છે.  
 ૪૩ તમે તેની તરવારની ધાર વાળી દો છો  
 અને તમે તેને યુજ્ખમાં ઉભો રાખ્યો નથી.  
 ૪૪ તમે તેનું તેજ લઈ લીધું છે  
 અને તેનું રાજ્યાસન જમીનદોષત કરી નાખ્યું છે.  
 ૪૫ તમે તેની યુવાનીના દિવસો દૂંકા કર્યા છે.  
 તમે તેને શરમિંદો કરી દીધો છે.  
 ૪૬ હે યહોવાહ, તે કયાં સુધી? શું તમે સદાકાળ સુધી સંતાઈ રહેશો?  
 તમારો કોપ કયાં સુધી અર્થિની જેમ સણગતો રહેશો?  
 ૪૭ માર્ગ આયુષ્ય કેટલું ટુંકું છે, તે વિષે વિચારો  
 અને તમે માનવજીતને કેવી વ્યર્થતાને માટે ઉત્પન્ન કરી છે!  
 ૪૮ એવું કોણ છે કે જે જીવશે અને મરણ પામશે નહિન?  
 શેઓલના કબજામાંથી પોતાનો આત્મા કોણ છોડાવશે?

સેલાહ

૪૯ હે પ્રભુ, જેને વિષે તમે તમારા વિજ્ઞાસુપણાએ દાઉદ પ્રત્યે સમ ખાદ્યા,  
 તે તમારી અગાઉની કૃપા કયાં છે?  
 ૫૦ હે પ્રભુ, તમારા સેવકોનું અપમાન સંભારો  
 અને હું કેવી શીતે મારા હૃદયમાં બધા પરાક્રમી લોકોનો તિરફકાર સહન કરું છું.  
 ૫૧ હે યહોવાહ, તમારા શરૂઆતે અપમાન કર્યું છે;  
 તેઓ તમારા અભિષિક્તનાં પગલાની મશકરી કરે છે, તે પણ તમે સંભારો.  
 ૫૨ નિર્દેશ યહોવાહને ધન્યવાદ આપો.  
 આમેન તથા આમેન.

## ૬૦

૧ હે પ્રભુ, પેઢી દરપેઢી  
 તમે અમારં નિવાસસ્થાન થયા છો.  
 ૨ પૂર્વતો ઉત્પન્ન થયા હતા,  
 અને તમે પૂર્થી અને જગતને રચ્યાં હતાં, તે પહેલાંથી ,  
 એટલે અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી, તમે ઈંઘર છો.  
 ૩ તમે મનુષ્યોને ધૂળમાં પાછા મેળવી દો છો  
 અને તમે કહો છો, “હે મનુષ્યપુત્રો પાછા ફરો.”  
 ૪ કારણ કે તમારી દ્રષ્ટિમાં હજાર વર્ષો  
 વીતી ગયેલી કાલના જેવાં છે  
 અને રાતના એક પહોર જેવાં છે.  
 ૫ તમે તેઓને પૂરની જેમ તાણી જાઓ છો અને તેઓ નિંદા જેવાં છે;  
 તેઓ સવારમાં ઉગતાં ધાસ જેવા છે.  
 ૬ તે સવારે ઝીલે છે અને વધે છે;  
 સાંજે સુકાઈ જાય છે અને ચીમણાય છે.  
 ૭ ખરેખર, તમારા કોપથી અમારો નાશ થાય છે  
 અને તમારા રોષથી અમને ત્રાસ થાય છે.

૯ તમે અમારા અન્યાય તમારી સમક્ષા,  
અમારાં ગુપ્ત પાપો તમારા મુખના પ્રકાશમાં મૂક્યાં છે.  
૧૦ તમારા રોષમાં અમારા સર્વ દિવસો વીતી જાય છે;  
નિસાસાની જેમ અમે અમારા વર્ષો પૂરાં કરીએ છીએ.  
૧૧ અમારી ઉમરના દિવસો સિંતોર વર્ષ જેટલા છે,  
અથવા બળના કારણથી તેઓ એંસી વર્ષ થાય;  
પણ તેઓનો ગર્વ, શ્રમ તથા દુઃખમાત્ર છે.  
હા, તે ઝડપથી પસાર થઈ જાય છે અને અમે ઊરી જઈએ છીએ.  
૧૨ તમારા છોધના બળને તથા તમારો રોષ દ્યાનમાં લઈને  
તે પ્રમાણે તમારી બીક રાખવી તે કોણ જાણો છે?  
૧૩ તમે અમને અમારું જીવન એવી ચીતે ગણવાને શીખવો  
કે જેથી અમને ડહાપણવાટું હૃદય પ્રાપ્ત થાય.  
૧૪ હે યહોવાહ, પાછા આવો; કયાં સુધી?  
તમારા સેવકો પર કરુણા કરો.  
૧૫ સવારે અમને તમારી કૃપાથી ભરી દો,  
કે જેથી અમે અમારા સર્વ દિવસો હર્ષ તથા આનંદમાં ગુજરીએ.  
૧૬ જે દિવસોમાં તમે અમને દુઃખી કર્યા છે  
અને જે વર્ષોમાં અમે પીડા ભોગવી છે, તે પ્રમાણે અમને આનંદ પમાડો.  
૧૭ તમારા સેવકોને તમારાં કૃત્યો  
અને તેઓના દીકરાઓ પર તમારો ભહિમા દેખાઓ.  
૧૮ અમારા પર અમારા પ્રભુ ઈંઘરની કૃપા થાઓ;  
તમે અમારા હાથનાં કામ અમારે માટે સ્થાપન કરો;  
હા, અમારા હાથનાં કામ તમે સ્થાપન કરો.

## ૬૧

૧ પરાતપરના આશ્રયસ્થાનમાં જે વસે છે,  
તે સર્વસમર્થની છાયામાં રહેશે.  
૨ હું યહોવાહ વિષે કહીશ કે, “તે મારા આશ્રય અને ગઠ છે,  
એ જ મારા ઈંઘર છે, તેમના પર હું ભરોકો રાખું છું.”  
૩ કારણ કે તે તને શિકારીના સર્વ ફંદાઓથી  
અને નાશકારક મરકીથી બચાવશે.  
૪ તે પોતાનાં પીછાથી તને ટાંકશે  
અને તેમની પાંખો નીચે આશ્રય મળશે.  
તેમની સત્યતા ટાલ તથા બખતર છે.  
૫ રાત્રે જે ભય લાગે છે તેથી  
અથવા તો દિવસે ઊરનાર તીરથી,  
૬ અથવા અંધકારમાં ચાલનાર મરકીથી કે,  
બપોરે મહામારીથી તું બીશ નહિ.  
૭ તારી બાજુએ હજર  
અને તારે જમણે હાથે દશ હજર માણસો પડશે,  
પણ તે તારી પાસે આવશે નહિ.  
૮ તું માત્ર નજરે જોશે  
અને તું દુષ્ટોને ભણેલો બદલો જોશે.  
૯ કારણ કે યહોવાહ મારા આધાર છે!

તે પરાતપરને તારો આશ્રય કર્યો છે.  
 ૧૦ તારા પર કંઈ દુઃખ આવી પડશે નહિ;  
 મરકી તારા ઘરની પાસે આવશે નહિ.  
 ૧૧ કારણ કે તને તારા સર્વ ભાર્ગમાં સંભાળવાને માટે,  
 તે પોતાના દૂતોને આજા આપશે.  
 ૧૨ તેઓ તને પોતાના હાથોમાં ધરી રાખશે,  
 કે જેથી તારો પગ ભાર્ગમાં ખડકો સાથે અફળાય નહિ.  
 ૧૩ તું સિંહ તથા સાપ પર પગ મૂકશે;  
 સિંહનાં બચાયાંને તથા સાપને તું છુંદી નાખશે.  
 ૧૪ કારણ કે તે મને સમર્પિત છે, માટે હું તેને બચાવીશ.  
 તેણે મારું નામ જાણ્યું છે, માટે હું તેને ઊંધો કરીશ.  
 ૧૫ જથારે તે મને પોકારશે, ત્યારે હું તેને ઉત્તર આપીશ.  
 હું સંકટસમયે તેની સાથે રહીશ;  
 હું તેને વિજય અપાવીને માન આપીશ.  
 ૧૬ હું તેને લાંબા આયુષ્યથી વેદ્ધિત કરીશ  
 અને તેને મારા તરફથી મળતો ઉદ્ધાર દેખાડીશ.

## ૬૨

૧ થહોવાહની સ્તુતિ કરવી  
 અને હે પરાતપર તમારા નામનાં સ્તોત્ર ગાવાં, તે સારું છે.  
 ૨ સ્વારે તમારી કૃપા  
 અને રાત્રે તમારું વિજ્ઞાસુપણું પ્રગટ કરો.  
 ૩ દશ તારવાળાં વાજાં સાથે  
 અને સિતાર સાથે વીણાના મધુર સ્વરથી તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૪ કેમ કે, હે થહોવાહ, તમે તમારા કૃત્યોથી મને આનંદ પમાદ્યો છે.  
 તમારા હાથે થયેલાં કામને લીધે હું હર્ષનાદ કરીશ.  
 ૫ હે થહોવાહ, તમારાં કૃત્યો કેવાં મહાન છે!  
 તમારા વિચારો બહુ ગહન છે.  
 ૬ અજ્ઞાની માણસ તે જાણતો નથી,  
 મૂર્ખ પણ તે સમજુ શકતો નથી.  
 ૭ જથારે દુષ્ટો ધાસની જેમ વધે છે  
 અને જથારે સર્વ અન્યાય કરનારાઓની ચટતી થાય છે,  
 ત્યારે તે તેઓનો સર્વકાલિક નાશ થવાને માટે છે.  
 ૮ પણ, હે થહોવાહ, તમે સર્વકાળ રાજ કરશો.  
 ૯ તેમ છતાં, હે થહોવાહ, તમારા શત્રુઓ તરફ જુઓ;  
 સર્વ દુષ્ટો વિખેરાઈ જશે.  
 ૧૦ તમે મારું શિંગ જંગલી બળદના શિંગ જેવું ઊંચું કર્યું છે;  
 તાજા તેલથી મારો અભિષેક કરવામાં આવ્યો છે.  
 ૧૧ મારા શત્રુઓને મારી ઈચ્છા પ્રમાણે થયેલ મેં મારી નજરે જોયું છે;  
 મારી સામે ઊઠનારા દુષ્કર્મીઓને મારી ઈચ્છા પ્રમાણે ફળ મળ્યું એ મેં મારે કાને  
 સાંભળ્યું છે.  
 ૧૨ ન્યાયી માણસ તાડના વૃક્ષની જેમ ખીલશે;

તે લભાનોનના દેવદારની જેમ વધશે.  
 ૧૩ જેઓને થહોવાહના ઘરમાં રોપવામાં આવેલા છે;  
 તેઓ આપણા ઈશ્વરનાં આંગણામાં ખીલી ઊઠશે.  
 ૧૪ વૃજાવસ્થામાં પણ તેઓ ફળ આપશે;  
 તેઓ તાજ અને લીલા રહેશે.  
 ૧૫ કેથી પ્રગટ થાય કે થહોવાહ થથાર્થ છે.  
 તે મારા ખડક છે અને તેમનામાં કંઈ અન્યાય નથી.

## ૬૩

૧ થહોવાહ રાજ કરે છે; તેમણે ભહૃત્ય ધારણ કર્યું છે;  
 થહોવાહે પોતાની કમદૈ પરાક્રમ બાંદયું છે.  
 ખસેડાય નહિ તેમ જગત સ્થિર કરવામાં આવ્યું છે.  
 ૨ તમારું રાજ્યાસન પુરાતન કાળથી સ્થપાયેલું છે;  
 તમે અનાદિકાળથી છો.  
 ૩ હે થહોવાહ, પ્રવાહોએ ઊંચો કર્યો છે;  
 તેઓએ પોતાનો અવાજ ઊંચો કર્યો છે;  
 પ્રવાહો પોતાનાં મોજાં ઊંચાં કરે છે.  
 ૪ ધણા પાણીઓના ખણખણાટ કરતાં,  
 સમુદ્રનાં પરાક્રમી મોજાં કરતાં,  
 થહોવાહ પરમ ઊંચામાં પરાક્રમી છે.  
 ૫ તમારી પવિત્ર આજ્ઞાઓ અતિ વિશ્વાસથોઽય છે;  
 હે થહોવાહ, સર્વકાળ  
 પવિત્રતા તમારા ધરને શોભે છે.

## ૬૪

૧ હે બદલો વાળનાર ઈશ્વર, થહોવાહ,  
 હે બદલો વાળનાર ઈશ્વર, અમારા પર પ્રકાશ પાડો.  
 ૨ હે પૂઢ્યીના ન્યાયાધીશ, નહિ,  
 ગુર્વિષ્ણોને બદલો વાળી આપો.  
 ૩ હે થહોવાહ, દુષ્ટો કથાં સુધી,  
 કથાં સુધી દુષ્ટો જીત પ્રાપ્ત કરશે?  
 ૪ તેઓ અભિમાની અને ઉગ્ર વાતો કરે છે  
 અને તેઓ સર્વ બડાઈ મારે છે.  
 ૫ હે થહોવાહ, તેઓ તમારા લોકો પર જુલમ કરે છે;  
 તેઓ તમારા વારસાને દુઃખ આપે છે.  
 ૬ તેઓ વિધવાને અને વિદેશીઓને મારી નાખે છે  
 અને તેઓ અનાથની હત્યા કરે છે.  
 ૭ તેઓ કહે છે, “થહોવાહ જોશે નહિ,  
 યાકૂભના ઈશ્વર દ્યાન આપશે નહિ.”  
 ૮ હે અજ્ઞાની લોકો, તમે દ્યાન આપો;  
 મૂર્ખો, તમે કથારે બુદ્ધિમાન થશો?  
 ૯ જે કાનનો બનાવનાર છે, તે શું નહિ સાંભળો?  
 જે આંખના રથનાર છે, તે શું નહિ જુઅે?  
 ૧૦ જે દેશોને શિસ્તમાં રાખે છે, તે શું તમને સુધારશે નહિ?  
 તે જ એક છે કે જે માણસને ડ્વાપણ આપે છે.

૧ થહોવાહ માણસોના વિચારો જાણે છે,  
 કે તે વ્યર્थ છે.  
 ૨ હે થહોવાહ, તમે જેને શિસ્તમાં રાખો છો,  
 જેને તમે તમારા નિયમશાસ્ત્રમાંથી શીખવો છો, તે દેક આશીર્વાદિત છે.  
 ૩ દુષ્ટને માટે ખાડો ખોદાથ ત્યાં સુધી  
 તમે તેને સંકટના દિવસોમાંથી શાંતિ આપશો.  
 ૪ કેમ કે થહોવાહ પોતાના લોકોને તરછોડશે નહિએ  
 તે પોતાના વારસાનો ત્યાગ કરશે નહિએ.  
 ૫ કારણ કે ન્યાયીકરણ ન્યાયીપણા તરફ પાછું વળશે;  
 અને સર્વ યથાર્થ હૃદયવાળા તેને અનુસરશે.  
 ૬ મારા બચાવમાં મારે માટે દુષ્કરીઓની સામે કોણ તીંઢશે?  
 મારે માટે દુષ્ટની વિરુદ્ધ કોણ તીંબો રહેશે?  
 ૭ જો થહોવાહે મારી સહાય કરી ન હોત  
 તો મારો આત્મા વહેલો છાનો થઈ જત.  
 ૮ જયારે મેં કટ્યું કે, “મારો પગ લપસી જાય છે,”  
 ત્યારે, હે થહોવાહ, તમારી કૃપાએ મને પકડી લીધો છે.  
 ૯ જયારે મારા અંતરમાં પુજ્ઞ થિંતા થાય છે, ત્યારે તમારા દિલાસાઓ મારા આત્માને  
     ખુશ કરે છે.  
 ૧૦ દુષ્ટ અધિકારીઓ નિયમસર ઉપદ્રવ થોજે છે,  
 તેઓ શું તારી સાથે ભેટાપ રાખશે?  
 ૧૧ તેઓ ન્યાયીઓની વિરુદ્ધ કાવતરાં રચે છે  
 અને નિર્દોષને દોષિત ઠરાવીને તેઓને મૃત્યુદંડ આપે છે.  
 ૧૨ પણ થહોવાહ મારો ઊંઘો ગઠ છે  
 અને મારા ઈંધુર મારા આશ્રયના ખડક છે.  
 ૧૩ તેમણે તેઓને તેઓનો અન્યાય વાળી આપ્યો છે  
 અને તે તેઓની દુષ્ટતાને માટે તેઓનો સંહાર કરશે.  
 થહોવાહ આપણા ઈંધુર તેઓનો સંહાર કરશે.

## ૬૫

૧ આવો, આપણે થહોવાહની સમક્ષ ગાઈએ;  
 આપણા ઉધ્યારક ખડકની આગળ હર્ષનાદ કરીએ.  
 ૨ આભારસ્તુતિ સાથે તેમની હજૂરમાં આવીએ;  
 આવો આપણે ગીતોથી તેમની સમક્ષ હર્ષનાદ કરીએ.  
 ૩ કારણ કે થહોવાહ મહાન ઈંધુર છે  
 અને તે સર્વ દેવો પર મોટા રાજ છે.  
 ૪ તેમનાં હાથમાં પૃથ્વીનાં ઊંડાણો છે;  
 પર્વતોનાં શિખરો પણ તેમનાં છે.  
 ૫ સભુદ તેમનો છે, કેમ કે તેમણે તે બનાવ્યો છે  
 અને તેમના હાથોએ કોચી ભૂમિ રથી.  
 ૬ આવો, આપણે તેમની સ્તુતિ કરીએ અને નભીએ;  
 આવો આપણે આપણા કર્તા થહોવાહની આગળ ઘૂંટણિએ પરીએ.  
 ૭ કારણ કે તે આપણા ઈંધુર છે  
 અને આપણે તેમના ચારણા લોક તથા તેમના હાથનાં ઘેટાં છીએ.  
 આજે, જો તમે તેમની વાણી સાંભળો તો કેવું સાચું!

૯ “મરીબાહમાં કર્યા હતાં તેમ, તમારા હૃદય કઠણ ન કરો,  
અને જેમ અરણ્યમાં માસ્કાને દિવસે,  
૯ જથ્યાં તમારા પિતૃઓએ મારી કસોટી કરી  
અને તેઓએ મને પારખ્યો તથા મારં કૃત્ય જોયું.  
૧૦ કેમ કે ચાણીસ વર્ષ ચુંદી હું તે પેઢીથી કંટાળી જતો હતો  
અને કટ્યું, ‘તે આ જ લોકો છે, કે જેઓનાં હૃદયો કુમાર્ગે બટકી ગથાં છે;  
તેઓ મારા માર્ગો જાણતા નથી.’  
૧૧ માટે મેં મારા કોધમાં સમ ખાધા  
કે તેઓ મારા વિશ્રામમાં પ્રવેશ કરશે નહિં.”

## ૬૬

૧ યહોવાહની આગળ નવું ગીત ગાઓ;  
આખી પૃથ્વી, યહોવાહની આગળ ગાઓ.  
૨ યહોવાહની આગળ ગાઓ, તેમના નામની પ્રશંસા કરો;  
તેમના દ્વારા મળતો ઉજાર દિનપ્રતિદિન પ્રગટ કરો.  
૩ વિદેશીઓમાં તેમનો ભહિમા પ્રગટ કરો,  
સર્વ લોકોમાં તેમના થમતકાર, જહેર કરો.  
૪ કારણ કે યહોવાહ મહાન છે અને બહુ સ્તુત્ય છે.  
સર્વ દેવો કરતાં તે ભયાવહ છે.  
૫ કેમ કે લોકોના સર્વ દેવો મૂર્તિઓ જ છે,  
પણ યહોવાહ, આકાશોને ઉત્પન્ન કર્યા.  
૬ ભવ્યતા અને ભહિમા તેમની હજૂરમાં છે.  
સામર્થ્ય તથા સૌંદર્ય તેમના પવિત્રસ્થાનમાં છે.  
૭ લોકોનાં કુળો, યહોવાહની સ્તુતિ કરો,  
ગૌરવ તથા સામર્થ્ય યહોવાહને આપો.  
૮ યહોવાહના નામને શોભતું ગૌરવ તેમને આપો.  
અર્પણ લઈને તેમના આંગણામાં આવો.  
૯ પવિત્રતાની સુંદરતાએ યહોવાહને ભજો.  
આખી પૃથ્વી, તેમની આગળ કંપો.  
૧૦ વિદેશીઓમાં કહો, “યહોવાહ રાજ કરે છે.”  
જગત પણ એવી રીતે સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે કે તે ખસેડી શકાય નહિ.  
તે યથાર્થપણે લોકોનો ન્યાય કરશે.  
૧૧ આકાશો આનંદ કરો અને પૃથ્વી હરખાઓ;  
સમુદ્ર તથા તેનું ભરપૂરીપણું ગાજો.  
૧૨ ખેતરો અને તેમાં જે કંઈ છે, તે સર્વ આનંદ કરો.  
વનનાં સર્વ વૃક્ષો હર્ષ સાથે  
૧૩ યહોવાહની આગળ ગાઓ, કેમ કે તે આવે છે.  
તે પૃથ્વીનો ન્યાય કરવા આવે છે.  
તે પ્રમાણિકપણે જગતનો  
અને વિજ્ઞાસુપણે લોકોનો ન્યાય કરશે.

## ૬૭

૧ યહોવાહ રાજ કરે છે; પૃથ્વી હરખાઓ;

૧ ટાપુઓનો સમૂહ આનંદ પામો.  
 ૨ વાદળો અને અંધકાર તેમની આસપાસ છે.  
 ૩ ન્યાથીપણું તથા ન્યાય તેમના રાજયાસનનો પાથો છે.  
 ૩ અનિન્દ્ય તેમની આગળ ચાલે છે  
 અને તે તેમની આસપાસના તેમના શરૂઆતે ભર્યું કરે છે.  
 ૪ તેમની વીજળીઓએ જગતને પ્રકાશિત કર્યું છે;  
 તે જોઈને પૃથ્વી કાંપી.  
 ૫ યહોવાહની સમક્ષા, આખી પૃથ્વીના પ્રભુની સમક્ષ,  
 પર્વતો ભીણાની જેમ પીગળી ગયા.  
 ૬ આકાશો તેમનું ન્યાથીપણું પ્રગટ કરે છે  
 અને સર્વ લોકોએ તેમનો મહિમા જોયો છે.  
 ૭ મૂર્તિઓની પૂજા કરનારાઓ,  
 મૂર્તિઓમાં અભિમાન કરનારાઓ,  
 તેઓ સર્વ બદનામ થાઓ.  
 ૮ હે યહોવાહ, તમારાં ન્યાયનાં કાર્યો વિષે  
 સાંભળીને સિયોન આનંદ પામ્યું  
 અને થહૂદિયાની દીકરીઓ હરખાઈ.  
 ૯ કેમ કે, હે યહોવાહ, તમે સમગ્ર પૃથ્વી પર પચાતપર છો.  
 તમે સર્વ દેવો કરતાં શ્રેષ્ઠ છો.  
 ૧૦ હે યહોવાહ પર પ્રેમ કરનારાઓ, તમે દુષ્ટતાને ધિક્કારો!  
 તે પોતાના ભક્તોના આત્માઓનું રક્ષણ કરે છે  
 અને તે તેઓને દુષ્ટોના હાથમાંથી છોડાવે છે.  
 ૧૧ ન્યાથીઓને અજવાહાથી  
 અને જેઓનાં હૃદય શુદ્ધ છે તેઓને સુખથી ભરપૂર કરવામાં આવે છે.  
 ૧૨ હે ન્યાથીઓ, તમે યહોવાહમાં આનંદ કરો;  
 અને તેમના પવિત્ર નામની સ્તુતિ કરો.

## ૬૮

૧ યહોવાહની સમક્ષ, એક નવું ગીત ગાઓ,  
 કેમ કે તેમણે અદભુત ફૃત્યો કર્યો છે;  
 તેમના જમણા હાથે તથા તેમના પવિત્ર બાહુએ પોતાને ભાટે વિજય મેળવ્યો છે.  
 ૨ યહોવાહે પોતાનું તારણ બતાવ્યું છે;  
 તેમણે પોતાનું ન્યાથીપણું વિદેશીઓની દ્રષ્ટિમાં પ્રગટ કર્યું છે.  
 ૩ તેમણે પોતાની કૃપા તથા વિશ્વાસ્તુપણું ઇજરાયલના લોકોને ભાટે સંભાર્યું છે;  
 આખી પૃથ્વીએ આપણા ઈશ્વરનો વિજય જોયો છે.  
 ૪ હે પૃથ્વીના લોકો, યહોવાહની આગળ હર્ષનાદ કરો;  
 આનંદ અને ઉત્સાહથી તેમની સ્તુતિ ગાઓ, હા, સતોઓ ગાઓ.  
 ૫ વીણાસહિત, વીણા તથા ગાયનસહિત  
 યહોવાહનાં સતોઓ ગાઓ.  
 ૬ તૂરી તથા રણશિંગડાંના અવાજથી  
 યહોવાહ રાજની આગળ હર્ષનાદ કરો.  
 ૭ સમુદ્ર તથા તેનું સર્વસ્વ,

જગત અને તેમાંના સર્વ રહેવાસીઓ, ગાજો.  
 ૧ નદીઓના પ્રવાહો તાજી પાડો  
 અને પર્વતો હર્ષનાદ કરો.  
 ૨ થહોવાહ પૃથ્વીનો ન્યાય કરવાને આવે છે;  
 તે ન્યાયીપણાએ પૃથ્વીનો  
 અને થથાર્થપણાએ લોકોનો ન્યાય કરશે.

## ૬૬

૧ થહોવાહ રાજ કરે છે; લોકો કાંપો.  
 તે કળુભીમ પર ભિરાજે છે; પૃથ્વી કાંપો.  
 ૨ થહોવાહ સ્થિતોનમાં ભહાન છે;  
 તે સર્વ લોકો કરતાં ઊંચા છે.  
 ૩ તેઓ તમારા ભહાન અને ભયાવહ નામની સ્તુતિ કરો;  
 તે પવિત્ર છે.  
 ૪ રાજ પરાકમી છે અને તે ન્યાયને થાહે છે.  
 તમે ન્યાયને સ્થાપન કરો છો;  
 તમે યાકૂભમાં ન્યાયીપણાને ઉત્પજ્ઞ કરો છો.  
 ૫ આપણા ઈશ્વર થહોવાહ મોટા મનાઓ  
 અને તેમના પાચાસન પાસે ભજન કરો.  
 તે પવિત્ર છે.  
 ૬ તેમના યાજકોમાં મૂસાએ તથા હારુને  
 અને તેમના નામને હાંક ભારનારાઓમાં શમુઅલે પણ  
 થહોવાહને વિનંતિ કરી અને તેમણે તેઓને ઉત્તર આપ્યો.  
 ૭ તેમણે મેઘસ્તંભમાંથી તેઓની સાથે વાત કરી.  
 તેઓએ તેમની પવિત્ર આજ્ઞાઓ  
 અને તેમણે આપેલા વિધિઓ પાછયા.  
 ૮ હે થહોવાહ, અમારા ઈશ્વર, તમે તેઓને ઉત્તર આપો.  
 જો કે તમે તેઓને તેઓના પાપોની શિક્ષા કરી,  
 તૌપણ તેઓને ક્ષમા કરનાર ઈશ્વર તો તમે જ હતા.  
 ૯ આપણા ઈશ્વર થહોવાહને મોટા માનો  
 અને તેમના પવિત્ર પર્વત પર ભજન કરો,  
 કેમ કે આપણા ઈશ્વર થહોવાહ પવિત્ર છે.

## ૧૦૦

૧ હે પૃથ્વીના લોકો, થહોવાહની સમક્ષ ગાઓ.  
 ૨ આનંદથી થહોવાહની સેવા કરો;  
 ગાતાં ગાતાં તેમની આગળ આવો.  
 ૩ જાણો કે થહોવાહ તે જ ઈશ્વર છે;  
 તેમણે આપણને ઉત્પજ્ઞ કર્યા છે અને આપણે તેમના જ છીએ.  
 આપણે તેમના લોક અને તેમના યારાનાં ઘેટાં છીએ.  
 ૪ આભારસ્તુતિ સાથે તેમના દ્વારમાં પ્રવેશો  
 અને સ્તવન કરતાં તેમના આંગણામાં આવો.  
 આભાર માનીને તેમના નામની પ્રશંસા કરો.  
 ૫ કારણ કે થહોવાહ ઉત્તમ છે; તેમની કૃપા સર્વકાળ

અને તેમનું ન્યાયીપણું પેઢી દરપેઢી ટકી રહે છે.

## ૧૦૧

- ૧ કૃપા તથા ન્યાય વિષે હું ગાયન કરીશ;  
હે થહોવાહ, હું તમારી સ્તુતિ કરીશ.  
૨ હું સીધા ભાર્ગમાં ચાલીશ.  
તમે મારી પાસે કથારે આવશો?  
હું ખરા અંતકરણથી મારા ઘરમાં વર્તીશ.  
૩ હું કંઈ ખોટું કાર્ય મારી દ્રષ્ટિમાં ચાખીશ નહિ;  
પીછેહદ કરનારાનાં કામથી હું કંટાળું છું;  
તેમની કંઈ અસર મને થશે નહિ.  
૪ અનુયિત લોકોને હું મારાથી દૂર ચાખીશ;  
હું કોઈ દુષ્ટની ઓળખાણ ચાખીશ નહિ.  
૫ જે કોઈ પોતાના પાડોશીની છાની ચાડી કરે છે તેનો હું નાશ કરીશ.  
જેની દ્રષ્ટિ અભિમાની અને જેનું હૃદય ગર્વિષ છે તેનું હું સહન કરીશ નહિ.  
૬ દેશમાંના વિશ્વાસુઓ મારી પાસે વાસો કરે તે માટે હું તેઓ પર રહેમ નજર ચાખીશ.  
જે કોઈ સીધા ભાર્ગમાં ચાલે છે તે મારી સેવા કરશે.  
૭ કપટી લોકો મારા ઘરમાં રહી શકશો નહિ;  
જૂઠું બોલનારા કોઈ મારી આંખ આગળ રહેશે નહિ.  
૮ આ દેશમાં રહેતા દુષ્ટ લોકોનો હું દરરોજ નાશ કરીશ;  
સર્વ દુષ્ટ કરનારાઓને થહોવાહના નગરમાંથી કાપી નાખીશ.

## ૧૦૨

- ૧ હે થહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સાંભળો;  
મારા પોકારને તમારી પાસે આવવા દો.  
૨ મારા સંકટના દિવસે તમારું મુખ મારાથી ન ફેરવો.  
મારું સાંભળો.  
જ્યારે હું તમને પોકારું, ત્યારે તમે મને વહેલો ઉત્તર આપો.  
૩ કારણ કે મારા દિવસો તો ધુમાડાની જેમ વીતી જથ છે  
અને મારાં હાડકાં અનિનની જેમ બજી જથ છે.  
૪ મારું હૃદય તો ધાસના જેવું કપાયેલું અને ચીમળાયેલું છે.  
એટલે સુધી કે રોટલી ખાવાનું પણ હું ભૂલી જાઉં છું.  
૫ મારા નિસાસાને કારણે  
હું ઘણો સુકાઈ ગયો છું.  
૬ હું રાનની જણકૂકડી જેવો થઈ ગયો છું;  
અરણના ધુવડ જેવો થઈ ગયો છું.  
૭ હું જાગૃત રહું છું, હું અગાસી પર એકલી પડેલી  
ચકલી જેવો થઈ ગયો છો.  
૮ મારા શત્રુ આખો દિવસ મને ભહેણાં મારે છે;  
જેઓ મારી મજક ઉડાવે છે તેઓ બીજાને શાપ આપવા મારા નામનો ઉપયોગ કરે છે.  
૯ રોટલીને બદલે હું રાખ ખાઉં છું  
મારાં આંસુ વહીને મારા પ્યાલામાં પડે છે.

૧૦ તે તમારા રોખને કારણે છે,  
કેમ કે તમે મને ઊંચો કચીને નીચે ફેંકી દીધો છે.  
૧૧ મારા દિવસો નમતી છાયા જેવા છે  
અને હું ઘાસની જેમ કરમાઈ ગયો છું.

૧૨ પણ, હે યહોવાહ, તમે સર્વકાળ ટકનાર છો  
અને તમારું સ્મરણ પેઢી દરપેઢી રહેશો.  
૧૩ તમે ઊભા થઈને સિયોન પર દથા કરશો.  
તેના પર દથા કરવાનો સમય,  
એટલે છરાવેલો સમય, આવ્યો છે.  
૧૪ કારણ કે તમારા સેવકોને તેના પથ્થરો વહાલા છે  
અને તેની ધૂળ પર તેઓને દથા આવે છે.  
૧૫ હે યહોવાહ, વિદેશીઓ તમારા નામનો આદર કરશે  
અને પૃથ્વીના સર્વ રાજાઓ તમારા ગૌરવનો આદર કરશે.  
૧૬ યહોવાહે સિયોનને ફરીથી બાંધ્યું છે  
અને તે પોતાના ગૌરવથી પ્રગટ થયા છે.  
૧૭ તે જ સમયે, તેમણે લાયારની પ્રાર્થના પર લક્ષ લગાડ્યું છે;  
તે તેઓની પ્રાર્થના નકારશે નહિ.  
૧૮ આ વાતો તો આવનાર પેઢી માટે લખવામાં આવી છે  
અને જે લોકો હજુ સુધી જન્મયા નથી, તેઓ પણ યહોવાહની સ્તુતિ કરશે.  
૧૯ કેમ કે તેમણે પોતાના ઉચ્ચ પવિત્રસ્થાનમાંથી જોયું છે;  
આકાશમાંથી યહોવાહે પૃથ્વીને નિહાળી,  
૨૦ જેથી તે બંદીવાનોના નિસાસા સાંભળી શકે,  
જેઓ મરણના સપાટામાં સપડાયેલા છે તેઓને તે છોડાવે.  
૨૧ પછી માણસો સિયોનમાં યહોવાહનું નામ  
અને યદ્રશાલેમમાં તેમની સ્તુતિ જાહેર કરે.  
૨૨ જથારે લોકો અને રાજ્યો બેગા થાય છે,  
ત્યારે તેઓ યહોવાહની સેવા કરે છે.  
૨૩ તેમણે માર્ગમાં મારી શક્તિ ઘટાડી છે.  
તેમણે મારા દિવસો ટૂંકા કર્યા છે.  
૨૪ મેં કહ્યું, “હે મારા ઈંખર, મારા દિવસો પૂરા થયા અગાઉ તમે મને ન લઈ જાઓ;  
તમે અહીંથાં પેઢી દરપેઢી સુધી છો.  
૨૫ પૂર્વે તમે પૃથ્વીનો પાયો નાખ્યો;  
આકાશો તમારા હાથનું કામ છે.  
૨૬ તેઓ નાશ પામશો, પણ તમે ટકી રહેશો;  
તેઓ સર્વ વસ્ત્રની જેમ જુર્ણ થઈ જશે;  
વસ્ત્રની જેમ તમે તેઓને બદલશો અને તેઓ બદલાઈ જશે.  
૨૭ પણ તમે તો એવા અને એવા જ રહેશો  
તમારાં વર્ષોનો અંત આવશે નહિ.  
૨૮ તમારા સેવકોનાં બાળકો અહીં વસશે  
અને તેઓનાં વંશજો તમારી હજુરમાં રહેશે.”

## ૧૦૩

- ૧** હે ભારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય ભાન  
અને ભારા ખરા અંત:કરણ, તેમના પવિત્ર નામને સ્તુત્ય ભાન.
- ૨** હે ભારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય ભાન,  
અને તેમના સર્વ ઉપકારો તું ભૂલી ન જા.
- ૩** તે તારાં સઘળાં પાપ માફ કરે છે;  
અને તારા સર્વ રોગ ભટાડે છે.
- ૪** તે તારો જીવ નાશથી બચાવે છે;  
તને કૃપા તથા દયાનો મુગટ પહેરાવે છે.
- ૫** તે તારા જીવને ઉત્તમ વસ્તુઓથી તૃપ્ત કરે છે  
જેથી ગજાડની જેમ તારી જીવાની તાજુ કરાય છે.
- ૬** યહોવાહ જે ઉચ્ચિત છે તે કરે છે,  
અને તે સર્વ જુલમથી લદાયેલાને માટે ન્યાયનાં કૃત્યો કરે છે.
- ૭** તેમણે પોતાના ભાર્ગો મૂસાને  
અને પોતાનાં કૃત્યો ઇજરાયલના વંશજોને જણાવ્યાં.
- ૮** યહોવાહ દયાળું તથા કરણાળું છે;  
તે ધીરજ રાખનાર છે; તે કૃપા કરવામાં મોટા છે.
- ૯** તે હંમેશાં શિક્ષા કરશે નહિ;  
તે હંમેશા ગુર્સે રહેતા નથી.
- ૧૦** તેઓ આપણાં પાપ પ્રમાણે આપણી સાથે વત્યા નથી  
અથવા આપણા પાપના પ્રમાણમાં તેમણે આપણને બદલો વાખ્યો નથી.
- ૧૧** કારણ કે જેમ પૃથ્વીથી આકાશ ઊંચું છે,  
તેમ તેમનો આદર કરનાર પર તેમની કૃપા વિશાળ છે.
- ૧૨** પૂર્વ જેટલું પદ્ધિમથી દૂર છે,  
તેટલાં તેમણે આપણા અપરાધો આપણાથી દૂર કર્યા છે.
- ૧૩** જેમ પિતા પોતાનાં સંતાનો પર દયાળું છે,  
તેમ યહોવાહ પોતાના ભક્તો પર દયાળું છે.
- ૧૪** કારણ કે તે આપણું બંધારણ જાણો છે;  
આપણે ધૂળ હીએ એવું તે જાણો છે.
- ૧૫** ભાગસના દિવસો ધાસ જેવા છે;  
ખેતરમાંના ફૂલની જેમ તે ખીલે છે.
- ૧૬** પવન તેના પર થઈને વાય છે અને તે ઊરી જાય છે  
અને તે કથાં હતું એ કોઈને ભાલૂમ પડતું નથી.
- ૧૭** પણ યહોવાહની કૃપા તેમના ભક્તો પર અનાદિકાળથી તે અનંતકાળ સુધી છે.  
તેમનું ન્યાયીપણું તેમના વંશજોને માટે છે.
- ૧૮** તેઓ તેમનો કરાર ભાને છે  
અને તેમની સ્તુતિનાઓનું પાલન કરે છે.
- ૧૯** યહોવાહે પોતાનું રાજ્યાસન આકાશમાં સ્થાપ્યું છે  
અને તેમના રાજ્યની સત્તા સર્વ ઉપર છે.
- ૨૦** હે બજમાં પરાક્રમી, યહોવાહનું વધન પાળનારા  
તથા તેમની આજ્ઞાઓ પાળનારા  
તેમના દૂતો, તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

૨૧ હે યહોવાહનાં સર્વ સૈન્યો,  
તેમની ઇચ્છાને અનુસરનારા તેમના સેવકો, તમે તેમને સ્તુત્ય ભાનો.  
૨૨ યહોવાહના રાજ્યમાં સર્વ સ્થળોમાં  
તેમનાં સૌ ફૃત્યો તેમને સ્તુત્ય ભાનો;  
હે મારા આત્મા, તું યહોવાહને સ્તુત્ય ભાન.

## ૧૦૪

૧ હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય ભાન.  
હે યહોવાહ મારા ઈશ્વર, તમે અતિ ભહાન છો;  
તમે વૈભવ તથા ગૌરવ ધારણ કર્યા છે.  
૨ તમે વસ્ત્રની જેમ અજવાણું પહેર્યું છે;  
પડદાની જેમ તમે આકાશને વિસ્તારો છો.  
૩ તમારા આકાશી ધરનો પાથો તમે અંતરિક્ષનાં પાણી પર નાખ્યો છે;  
તમે વાદળાંને તમારા રથ બનાવ્યા છે;  
તમે પવનની પાંખો પર સવારી કરો છો.  
૪ તમે પવનોને તમારા દૂત બનાવો છો  
અને તમારા સેવકો અનિના ભડકા છે.  
૫ તમે પૂથ્યીને તેના પાથા પર સ્થિર કરી છે  
જેથી તે ખસે નહિ.  
૬ તમે પૂથ્યીને વસ્ત્રની જેમ જળના ભંડારોથી આચ્છાદિત કરો છો;  
પાણીએ પર્વતોને આચ્છાદિત કર્યા છે.  
૭ તમારી ધ્રુભકીથી તેઓ નાસી ગયાં;  
તમારી ગર્જનાથી તેઓ જતાં રહ્યાં.  
૮ પહાડો ચઢી ગયા અને ખીણો ઉત્તરી ગઈ  
જે સ્થળ તમે પાણીને માટે મુકરર કર્યું હતું, ત્યાં સુધી તે પ્રસરી ગયાં.  
૯ તેઓ ફરીથી પૂથ્યીને ટાંકે નહિ માટે  
તમે તેઓને માટે હદ બાંધી છે કે જેથી તેઓ તે પાર ન કરી શકે;  
૧૦ તેમણે ખીણોમાં વહેતાં ઝરણાં બનાવ્યાં;  
તે પર્વતોની વચ્ચે વહે છે.  
૧૧ તે સર્વ પશુઓને પાણી પૂર્ણ પાડે છે;  
રાની ગધેડાંઓ પણ પોતાની તરસ છિપાવે છે.  
૧૨ આકાશના પક્ષીઓ ઝરણાંઓને કિનારે માણા બાંધે છે;  
વૃક્ષોની ડાળીઓ મદદે ગાયન કરે છે.  
૧૩ તે આકાશના ઓરડામાંથી પર્વતો પર પાણી સ્કિંચે છે.  
પૂથ્યી તેમનાં કામના ફળથી તૃપ્ત થાય છે.  
૧૪ તે જનવરને માટે ઘાસ ઉપજાવે છે  
અને માણસના માટે શાકભાજુ ઉપજાવે છે  
કે જેથી માણસ બૂભિમાંથી અશ્વ ઉપજાવે છે.  
૧૫ તે માણસને આનંદ આપનાર દ્રાક્ષારસ,  
તેના મુખને તેજસ્વી કરનાર તેલ  
અને તેના જીવનને બળ આપનાર રોટલી તે નિપજાવે છે.  
૧૬ યહોવાહનાં વૃક્ષો, એટલે લબાનોનનાં દેવદારો;  
જે તેમણે રોપ્યાં હતાં, તેઓ પાણીથી ભરપૂર છે.  
૧૭ ત્યાં પક્ષીઓ પોતાના માણા બાંધે છે.

વળી દેવદાર વૃક્ષ બગલાઓનું રહેઠાણ છે.  
 ૧૯ ઊંચા પર્વતો પર રાની બકરાઓને  
 અને ખડકોમાં સસ્તાને રક્ષણ અને આશ્રય ભળે છે.  
 ૨૦ અતુઓને માટે તેમણે ચંદ્રનું સર્જન કર્યું;  
 સ્થૂર્ય પોતાનો અસ્તકાળ જાણે છે.  
 ૨૧ તમે અંધારું કરો છો એટલે રાત થાય છે  
 ત્યારે જંગલનાં પશુઓ બહાર આવે છે.  
 ૨૨ સિંહનાં બરચાં શિકાર માટે ગર્જના કરે છે  
 અને તેઓ ઈશ્વર પાસે પોતાનું ભોજન માગે છે.  
 ૨૩ સ્થૂર્ય ઊગે કે તરત તેઓ જતાં રહે છે  
 અને પોતાના કોતરોમાં સૂઈ જાય છે.  
 ૨૪ માણસ પોતાના કામકાજ કરવા બહાર આવે છે  
 અને સાંજ સુધી પોતાનો ઉદ્યોગ થલાવે છે.  
 ૨૫ હે યહોવાહ, તમારાં કામ કેવાં તરેહતરેહનાં છે!  
 તમે તે સર્વને બુદ્ધિપૂર્વક બનાવ્યાં છે;  
 તમારી બનાવેલી વસ્તુઓથી પૃથ્વી બરપૂર છે.  
 ૨૬ જુઓ આ વિશાળ તથા ઊંડા સમુદ્રમાં,  
 અસંખ્ય જીવજંતુઓ,  
 નાનાંમોટાં જળચરો છે.  
 ૨૭ વહાણો તેમાં આવજા કરે છે  
 અને જે મગરમણ તેમાં રમવા માટે તમે ઉત્પણ કર્યા છે તે સમુદ્રમાં રહે છે.  
 ૨૮ તમે તેઓને યોગ્ય સમયે ખાવાનું આપો છો,  
 તેથી આ સર્વ તમારી રાહ જુઝે છે.  
 ૨૯ જથારે તમે તેઓને આપો છો, ત્યારે તેઓ બેગા થાય છે;  
 જથારે તમે તમારો હાથ ખોલો છો, ત્યારે તેઓ તૃપ્ત થાય છે.  
 ૩૦ જથારે તમે તમારું મુખ ફેરવો છો, ત્યારે તેઓ ગબરાઈ જાય છે;  
 જો તમે તેઓનો પ્રાણ લઈ લો છો, તો તેઓ મરણ પામે છે  
 અને પાછાં ધૂળમાં ભળી જાય છે.  
 ૩૧ જથારે તમે તમારો આત્મા મોકલો છો, ત્યારે તેઓ ઉત્પણ થાય છે  
 અને તમે દેશભરનું નવીકરણ કરો છો.  
 ૩૨ તે પૃથ્વી પર દ્રષ્ટિ કરે છે અને તે કંપે છે;  
 તે પર્વતોને રૂપર્ણ છે અને તેઓમાંથી ધૂમાડો નીકળે છે.  
 ૩૩ હું જીવનપર્યંત યહોવાહની પ્રશંસાનાં ગીતો ગાઈશ;  
 હું મારા છેલ્લાં જ્યાસ સુધી યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ.  
 ૩૪ તેમના માટેના મારા શબ્દો વડે તે પ્રસન્ન થાઓ;  
 હું યહોવાહમાં આનંદ કરીશ.  
 ૩૫ પૃથ્વીમાંથી સર્વ પાપીઓ નાશ પામો  
 અને દુષ્ટોનો અંત આવો.  
 હે મારા આત્મા, યહોવાહને સ્તુત્ય માન.  
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૦૫

- ૧** થહોવાહનો આભાર ભાનો, તેમના નામને વિનંતિ કરો;  
તેમનાં કૃત્યો લોકોમાં પ્રસિજ કરો.
- ૨** તેમની આગળ ગાઓ, તેમનાં સ્તોત્ર ગાઓ;  
તેમનાં સર્વ આશ્રયકારક કામોનું મનન કરો.
- ૩** તેમના પવિત્ર નામને લીધે તમે ગૌરવ અનુભવો;  
થહોવાહને શોધનારનાં હૃદય આનંદ પાખો.
- ૪** થહોવાહને તથા તેમના સામર્થ્યને શોધો;  
સતત તેમની હાજરીનો અનુભવ કરો.
- ૫** તેમણે જે આશ્રયકારક કામો કર્યો છે,  
તે તથા તેમના ચમતકારો અને તેમના મુખમાંથી નીકળતા ન્યાયચુકાદા યાદ રાખો.
- ૬** તેમના સેવક ઈષ્ટાહિમના વંશજો,  
તમે થાકુલના વંશજો છો, તેમના પસંદ કરેલા, તમે તેમને યાદ કરો.
- ૭** તે થહોવાહ, આપણા ઈશ્વર છે.  
આપી પૂઢ્યીમાં તેમનાં ન્યાયનાં કૃત્યો પ્રસિજ છે.
- ૮** તે પોતાનો કરાર સર્વદા યાદ રાખે છે,  
હજર પેઢીઓને આપેલું વચન પાણે છે.
- ૯** જે કરાર તેમણે ઈષ્ટાહિમ સાથે કર્યો હતો  
અને ઈસહાક પ્રત્યેની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી.
- ૧૦** તેમણે યાકુબ માટેના નિયમ તરીકે તેનું સ્થાપન કર્યું  
તેને તેમણે ઈરાયલ માટે સર્વકાળનો કરાર બનાવ્યો.
- ૧૧** તેમણે કદયું, “આ કનાન દેશ હું તમને આપીશ  
તે સર્વદા તમારું પોતાનું વતન થશે.”
- ૧૨** તેમણે આમ પણ કદયું જ્યારે તેઓ અલ્પ સંખ્યામાં હતા,  
ત્યારે તેઓની વસ્તી ઘણી ઓછી હતી અને તેઓ દેશમાં પ્રવાસીઓ હતા.
- ૧૩** તેઓ એક દેશથી બીજે દેશ  
અને એક રાજ્યમાંથી બીજા રાજ્યમાં ફરતા.
- ૧૪** તેમણે તેઓ પર કોઈને જુલમ કરવા દીધો નહિ;  
તેઓને લીધે તેમણે રાજાઓને શિક્ષા કરી.
- ૧૫** તેમણે કદયું, “મારા અભિષિકતોને અડશો નહિ  
અને મારા પ્રબોધકોને નુકસાન પહોંચાડશો નહિ.”
- ૧૬** તેમણે કનાનની ભૂમિમાં દુકાળ આવવા દીધો;  
તેમણે અજ્ઞનો આધાર તોડી નાખ્યો.
- ૧૭** તેમણે તેઓની પહેલાં થૂસફને  
કે જે ગુલામ તરીકે વેચાઈ ગયો હતો તેને મોકલ્યો.
- ૧૮** બંદીખાનામાં તેઓએ તેના પગોએ જાંકઠો બાંધી  
અને તેઓએ લોખંડનાં બંધનો તેના ગળે બાંધ્યાં.
- ૧૯** થહોવાહના શાંદે પુરવાર કર્યું કે તે સાચો હતો,  
ત્યાં સુધી થૂસફ જેલમાં રહ્યો.
- ૨૦** રાજાએ ભાણસો મોકલીને તેને છોડાવ્યો;  
લોકોના અધિપતિઓએ તેનો છુટકારો કર્યો.
- ૨૧** તેણે તેને પોતાના મહેલનો કારબારી  
અને પોતાની સર્વ ભિલકતનો વહીવટદાર ઠચાવ્યો.

૨૨ કે તે રાજકુમારોને નિયંત્રણમાં રાખે  
 અને પોતાના વડીલોને ડહાપણ શીખવે.  
 ૨૩ પણી યાકૂબ મિસરમાં આવ્યો  
 અને ત્યાં હામનાં દેશમાં યાકૂબે મુકામ કર્યો.  
 ૨૪ ઈશ્વરે પોતાના લોકોને ઘણા આભાદ કર્યા  
 અને તેમના દુશ્ભનો કરતાં વધારે બળવાન કર્યા.  
 ૨૫ તેમણે પોતાના લોકો પર દુષ્રેષ રાખવાને તથા પોતાના સેવકોની સાથે કપટથી  
 વર્તવાને તેઓની બુદ્ધિ ફેરવી નાખી.  
 ૨૬ તેમણે પોતાના સેવક મૂસાને  
 અને તેમના પસંદ કરેલા, હારુનને મોકલ્યા.  
 ૨૭ તેઓએ મિસરના લોકોમાં તેમનાં થિતનો બતાવ્યાં,  
 વળી હામના દેશમાં ચભતકારો પ્રગટ કર્યા.  
 ૨૮ તેમણે પૂઢવી પર ગાઢ અંધકાર મોકલ્યો,  
 પણ તે લોકોએ તેમની વાતને માની નહિ.  
 ૨૯ તેમણે તેઓનું પાણી લોહી કરી નાખ્યું  
 અને તેઓનાં માછલાં મારી નાખ્યાં.  
 ૩૦ તેઓના દેશ પર અસંખ્ય દેકાં થઢી આવ્યાં,  
 હા, તેઓ છેક રાજમહેલના ઓરડા સુધી ભરાયાં.  
 ૩૧ તે બોલ્યા અને જુઓ તથા ડાંસનાં ટોળાં આવ્યાં  
 અને તેઓના આખા દેશમાં ફેલાઈ ગયાં.  
 ૩૨ તેમણે વરસાદ અને કરા મોકલ્યા,  
 તેઓના દેશમાં બડભડતો અનિન સટગાવ્યો.  
 ૩૩ તેમણે તેઓના દ્વાક્ષવેલાઓ તથા અંજુરીનાં ઝડોનો નાશ કર્યો  
 તેમણે તેઓના દેશનાં બધાં વૃક્ષો તોડી પાડ્યાં.  
 ૩૪ તે બોલ્યા અને અગણિત,  
 તીડો આવ્યા.  
 ૩૫ તીડો તેઓના દેશની સર્વ વનસ્પતિ ખાઈ ગયાં;  
 જમીનનાં બધાં ફળ ભક્ષ કરી ગયાં.  
 ૩૬ તેઓના દેશમાંના સર્વ પ્રથમજનિતને મારી નાખ્યા,  
 તેઓના મુખ્ય બળવાનોને તેમણે મારી નાખ્યા.  
 ૩૭ તે ઇઝરાયલીઓને તેમના સોના તથા ચાંદી સાથે બહાર લાવ્યા;  
 તેઓના કુટોમાં કોઈ પણ નિર્ભળ ન હતું.  
 ૩૮ જથારે તેઓ ગયા ત્યારે મિસરના લોકો આનંદ પામ્યા,  
 કારણ કે મિસરના લોકો તેમનાથી ગભરાઈ ગયા હતા.  
 ૩૯ તેમણે આચાદનને માટે વાદળું પ્રસાર્ય  
 અને રાત્રે પ્રકાશ આપવા માટે અનિનસ્તંભ આપ્યો.  
 ૪૦ ઇઝરાયલીઓએ ખોરાક માગ્યો, તો તેમણે લાવરીઓ આપી  
 અને આકાશમાંની રોટલીઓથી તેઓને ટૂપ્ટ કર્યા.  
 ૪૧ તેમણે ખડક તોષ્યો એટલે ત્યાં પાણી નીકળ્યું;  
 તે નદી થઈને સૂકી ભૂમિમાં વહેવા લાગ્યું.  
 ૪૨ તેમણે પોતાના સેવક ઇષ્ટાહિમને  
 આપેલા પોતાના વચનનું સમરણ કર્યું.  
 ૪૩ તે પોતાના લોકોને,  
 પોતાના પસંદ કરેલાઓને, ખુશીથી પાછા લઈ આવ્યા.

૪૪ તેમણે તેઓને વિદેશીઓની ભૂમિ આપી;  
તે લોકોએ કરેલા શ્રમના ફળનો વારસો તેમને મળ્યો.  
૪૫ કે જેથી તેઓ તેમના વિધિઓનું પાલન કરે  
અને તેમના નિયમોને પાઠે.  
યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૦૬

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

યહોવાહનો આભાર માનો, કારણ કે તે ઉત્તમ છે,  
કેમ કે તેમની કૃપા સદાકાળ ટકે છે.

૨ યહોવાહનાં ભળાન કૃત્યો કોણ વર્ણવી શકે?

અથવા તેમની સંપૂર્ણ સ્તુતિ કોણ કરી શકે?

૩ જેઓ ન્યાયને અનુસરે છે

અને જેઓના કામો હંમેશાં ન્યાયી છે તે આશીર્વાદિત છે.

૪ હે યહોવાહ, જ્યારે તમે તમારા લોકો પર કૃપા કરો, ત્યારે મને થાદ રાખજો;  
જ્યારે તમે તેઓને બચાવો ત્યારે મને સહાય કરજો.

૫ જેથી હું તમારા પસંદ કરેલાઓનું બલું જોઉં,

તમારી પ્રજાના આનંદમાં હું આનંદ માણું

અને તમારા વારસાની સાથે હું હર્ષનાદ કરું.

૬ અમારા પિતૃઓની જેમ અમે પણ પાપ કર્યું છે;

અમે અન્યાય કર્યા છે અને અમે દુષ્ટતા કરી છે.

૭ મિસરમાંના તમારાં ચમત્કારોમાંથી અમારા પિતૃઓ કંઈ સમજયા નહિ;

તેઓએ તમારી કૃપાનાં કાર્યોની અવગણાના કરી;

તેઓએ સમુદ્ર પાસે, એટલે રાતા સમુદ્ર પાસે તમારી વિલંઘ બંડ પોકાર્યું.

૮ તોપણ તમે પોતાના નામની ખાતર તેઓને બચાવ્યા

કે જેથી તમે પોતાના લોકોને તમારું પરાક્રમ બતાવી શકો.

૯ પ્રભુએ રાતા સમુદ્રને ધમકાવ્યો, એટલે તે સુકાઈ ગયો.

એ પ્રમાણે તેમણે જાણો અરણ્યમાં હોથ, તેમ ઊંડાળોમાં થઈને તેઓને દોર્યો.

૧૦ જેઓ તેઓને ધિક્કારે છે તેઓના હાથમાંથી તેમણે તેઓને બચાવ્યા

અને દુશ્મનના પરાક્રમથી તેઓને છોડાવ્યા.

૧૧ તેઓના દુશ્મનો પર પાણી ફરી વશ્યું;

તેઓમાંનો એક પણ બચયો નહિ.

૧૨ ત્યારે તેઓએ તેમની વાતો પર વિશ્વાસ રાખ્યો

અને તેઓએ તેમનાં સ્તોત્ર ગાયા.

૧૩ પણ તેઓ તેમનાં કરેલાં કૃત્યો પાણા જલદીથી ભૂલી ગયા;

તેમની જલાહ જાંભળવાને તેઓએ ધીરજ રાખી નહિ.

૧૪ અરણ્યમાં તેઓએ ધણી જ દુર્વાસના કરી

અને તેઓએ રાનમાં ઈંઘરને પડકાર આપ્યો.

૧૫ તેમણે તેઓની માગળીઓ પ્રમાણે તેઓને આપ્યું,

પણ તેઓના આત્મામાં નબાદી મોકલી.

૧૬ તેઓએ છાવણીમાં મૂસાની ઈર્ષા કરી

અને યહોવાહના પવિત્ર યાજક હાર્ઘનની અદેખાઈ કરી.

૧૭ ભૂમિ ફાટીને દાથાનને ગળી ગઈ  
 અને અભિરામના સમુદ્દાયને ભૂમિમાં ઉતારી દીધો.  
 ૧૮ તેઓના સમુદ્દાયમાં અનિન સણગી પ્રગટ્યો;  
 અનિનએ દુષ્ટોને બાળી નાખ્યા.  
 ૧૯ તેઓએ હોરેબ આગળ વાઇરડો બનાવ્યો  
 અને ટાળોલી મૂર્તિની પૂજા કરી.  
 ૨૦ તેઓએ આ પ્રમાણે તેમના મહિમાવંત ઈંઘરને બદલી નાખ્યા,  
 કેમ કે ધાસ ખાનાર બણદની પ્રતિમા પસંદ કરીને પોતાનો મહિમા બદલ્યો.  
 ૨૧ તેઓ પોતાના બચાવનાર ઈંઘરને ભૂલી ગયા,  
 કે જેમણે મિસરમાં અદભુત કાર્યો કર્યા હતાં.  
 ૨૨ તેમણે હામના દેશમાં આશ્રયકારક કામો તથા  
 લાલ સમુક પાસે બયંકર કામો કર્યા હતાં.  
 ૨૩ તેમણે તેઓનો સંહાર કરવાને કટયું  
 પણ તેઓનો સંહાર કરવાને થયેલા કોપને શમાવવાને માટે  
 તેમનો પસંદ કરેલો મૂસા વચ્ચે પદ્ધયો અને પ્રભુની સમક્ષ આવીને ઊભો રહ્યો.  
 ૨૪ પણ તેમણે તે ફણકૃપ દેશને તુચ્છ ગણ્યો;  
 તેઓએ તેના વચ્ચનનો વિજ્ઞાસ કર્યો નહિ.  
 ૨૫ પણ તેઓ પોતાના તંબુઓમાં કચકચ કરીને  
 યહોવાહને આધીન થયા નહિ.  
 ૨૬ તેથી તેમણે તેઓને માટે શપથ લીધા  
 કે તેઓ અરણ્યમાં નાશ પામે.  
 ૨૭ વિદેશીઓમાં તેઓના વંશજોને વિખેચી નાખ્યા  
 અને દેશપરદેશમાં તેઓને વિખેચી નાખ્યા.  
 ૨૮ તેઓએ પેઓરમાં બઆલની પૂજા કરી  
 અને અર્પણને માટે અર્પિત કરેલા મૃતદેહનો ભક્ષ કર્યો.  
 ૨૯ એ પ્રમાણે તેઓએ પોતાની કરણીઓથી તેમને ચીડ્યા  
 અને તેઓમાં મરકી ફાટી નીકળી.  
 ૩૦ પણ ફીનહાસે ઊભા થઈને મધ્યસ્થી કરી  
 અને મરકી અટકી ગઈ.  
 ૩૧ આ તેનું કામ તેના લાભમાં પેઢી દરપેઢી સર્વકાળ માટે  
 નથાયીપણાને અર્થ ગણવામાં આવ્યું.  
 ૩૨ મશીબાહના પાણીના સંબંધમાં પણ તેઓએ તેમને ખીજ્યા  
 અને તેઓને લીધે મૂસાને સહન કરવું પદ્ધયું.  
 ૩૩ તેઓએ મૂસાને ઉશ્કેર્યો  
 અને તે અવિયારીપણે ખોલવા લાગ્યો.  
 ૩૪ જેમ યહોવાહ તેઓને આજા આપી હતી તેમ,  
 તેઓએ તે લોકોનો નાશ કર્યો નહિ.  
 ૩૫ પણ તેઓ વિદેશીઓ સાથે ભળી ગયા  
 અને તેઓના ભાર્ગો અપનાવ્યા.  
 ૩૬ અને તેઓની મૂર્તિઓની પૂજા કરી,  
 તે તેઓને ફાંદા ઝૂપ થઈ પડી.  
 ૩૭ તેઓએ પોતાનાં દીકરા તથા દીકરીઓનું અશુભ આત્માઓને બલિદાન આપ્યું.  
 ૩૮ તેઓએ નિર્દોષ લોહી,  
 એટલે પોતાનાં દીકરાદીકરીઓનું લોહી વહેવડાવ્યું,

તેનું તેઓએ કનાનની મૂર્તિઓને બલિદાન કર્યું,  
લોહીથી દેશને અશુદ્ધ કર્યો.

**૩૬** તેમનાં દુષ્ટ કાર્યોથી તેઓ અપવિત્ર બન્યા  
તેમનાં કાર્યોમાં તેઓ અવિજ્ઞાસુ થયા.

**૪૦** તેથી થહોવાહ પોતાના લોકો પર ગુરસે થયા  
અને તે પોતાના લોકોથી કંટાળી ગયા.

**૪૧** તેમણે તેઓને વિદેશીઓના હાથમાં સૌંપી દીધા  
અને જેઓ તેમને ધિક્કારતા હતા, તેઓએ તેમના પર રાજ કર્યું.

**૪૨** તેઓના શત્રુઓએ પણ તેઓને કચ્છયા  
અને તેઓના અધિકાર નીચે પડીને તેઓ તાબેદાર થયા.

**૪૩** ઘણી વાર તે તેમની મદદે આવ્યા,  
પણ તેઓએ બંડ કરવાનું ચાલું રાખ્યું

અને પોતાના પાપને લીધે તેઓ પાયમાલ થયા.

**૪૪** તેમ છતાં તેઓની પ્રાર્થનાઓ સાંભળીને  
તેમણે તેઓનું સંકટ લક્ષમાં લીધું.

**૪૫** તેઓની સાથે કદેલો તેમનો કરાર યાદ કર્યો  
અને પોતાની પુષ્કળ દથાને લીધે પસ્તાવો કર્યો.

**૪૬** તેમણે તેઓને બંદીવાન કરનારાઓની પાસે  
તેમના પર કરુણા કરાવી.

**૪૭** હે થહોવાહ, અમારા ઈશ્વર, અમારો બચાવ કરો.

વિદેશીઓમાંથી અમને એકત્ર કરો  
કે જેથી અમે તમારા પવિત્ર નામનો આભાર માનીએ  
અને સ્તુતિ કરીને તમારો ભહિમા કરીએ.

**૪૮** હે ઈશ્વરાયલના ઈશ્વર થહોવાહ,  
તમે અનાદિકાળથી અનંતકાળ સુધી સ્તુત્ય મનાઓ.

સર્વ લોકોએ કદ્યું, “આમેન.”

થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૦૭

**૧** થહોવાહનો આભાર માનો, કારણ કે તે ઉત્તમ છે  
અને તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.

**૨** જેઓ થહોવાહના છોડાવેલા છે તેઓએ આ પ્રમાણે બોલવું,  
એટલે જેઓને તેમણે શત્રુઓના હાથમાંથી છોડાવ્યા તેઓએ.

**૩** તેમણે તેઓને દેશવિદેશથી  
એટલે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી,  
ઉત્તરથી તથા દક્ષિણથી એકત્ર કર્યો.

**૪** અરણ્યમાં તેઓ ઉજ્જવ માર્ગ ભટકયા  
અને તેઓને રહેવાનું કોઈ સ્થળ મળ્યું નહિ.

**૫** તેઓ ભૂખ્યા અને તરફથા હતા;  
તેઓના પ્રાણ આકુળવ્યાકુળ થઈ ગયા.

**૬** પણ તેઓએ પોતાના સંકટમાં થહોવાહને પોકાર્યા  
અને તેમણે તેઓને દુઃખમાંથી છોડાવ્યા.

૭ તેમણે તેઓને સીધે ભાર્ગ દોર્યા  
કે જેથી તેઓ વસવાલાથક નગરમાં જાય અને ત્યાં વસવાટ કરે.  
૮ તેમની કૃપા તથા ભાનવજાત માટેનાં તેમનાં આશ્રયકારક કૃત્યો  
ધ્યાનમાં ચાખીને લોકો યહોવાહની સ્તુતિ કરે, તો કેવું સાચા!  
૯ કારણ કે તે તરફથાઓને સંતોષ પમાડે છે  
અને ભૂખ્યાઓને ઉત્તમ વાનાંથી તૃપ્ત કરે છે.

૧૦ કેટલાક અંધકાર તથા ભરણાથામાં બેઠેલા હતા,  
આપત્તિમાં તથા બેડીઓમાં સપડાયેલા હતા.  
૧૧ કેમ કે તેઓએ ઈંઘરની સામા થઈને  
પરાતપરની સૂચનાઓનો ઇનકાર કર્યો.  
૧૨ તેઓનાં હૃદયો તેમણે કષ્ટથી નભ કર્યા;  
તેઓ લથડી પદ્ધયા અને તેઓને સહાય કરનાર કોઈ ન હતું.  
૧૩ પણ તેઓએ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકાર્યા  
અને તેમણે તેઓને દુઃખમાંથી ઉગાર્યા.  
૧૪ તે તેઓને અંધકાર અને ભરણાથામાંથી બહાર લાવ્યા  
અને તેમણે તેઓનાં બંધન તોડી નાખ્યાં.  
૧૫ તેમની કૃપા તથા ભાનવજાત માટેના તેમનાં આશ્રયકારક કૃત્યો  
ધ્યાનમાં ચાખીને લોકો યહોવાહની સ્તુતિ કરે તો કેવું સાચા!  
૧૬ કેમ કે તેમણે પિત્તળના દરવાજા બાંગી નાખ્યા  
અને તેઓની લોખંડની ભૂંગળો તોડી નાખી.

૧૭ તેઓ પોતાના બળવાખોર ભાર્ગમાં ભૂર્જ હતા  
તથા પોતાના પાપથી સંકટમાં આવી પદ્ધયા.  
૧૮ તેઓના જીવો સર્વ પ્રકારના ખોરાકથી કંટાળી જાય છે  
અને તેઓ ભરણ દ્વાર સુધી આવી પહોંચે છે.  
૧૯ પણ તેઓ પોતાના સંકટમાં યહોવાહને પોકારે છે  
અને તે તેઓને દુઃખમાંથી ઉગારે છે.  
૨૦ તેઓ પોતાનું વચન મોકલીને તેઓને સાજ કરે છે  
અને તેમણે તેઓને દુર્દ્શામાંથી છોડાવ્યા છે.  
૨૧ આ તેમની કૃપા તથા ભાનવજાત માટેનાં તેમનાં આશ્રયકારક કૃત્યો  
ધ્યાનમાં ચાખીને ભાણસો યહોવાહની સ્તુતિ કરે તો કેવું સાચા!  
૨૨ તેઓને આભારસ્તુતિનાં અર્પણો ચઢાવવા દો  
અને તેઓનાં કામ ગીતોથી પ્રગટ કરે.  
૨૩ જેઓ વહાણમાં બેસીને સમુદ્રમાં ઊતરે છે  
અને સમુદ્રપાર વ્યાપાર કરે છે.  
૨૪ તેઓ યહોવાહનાં કાર્યો  
તથા સમુદ્ર પરનાં તેમનાં આશ્રયકારક કૃત્યો જુએ છે.  
૨૫ કેમ કે તે આજ્ઞા આપે છે અને તોફાની પવનો ચડી આવે છે;  
તેથી સમુદ્રના મોંંઓ ઊંચાં ઊંચાં છે.  
૨૬ મોંં આકાશ સુધી થણે છે, પણ પાછા ઊંચાણમાં ઊતરે છે.  
તેઓના પ્રાણ પ્રાસથી આકુણવ્યાકુળ થાય છે.  
૨૭ તેઓ પીધેલાની જેમ આમતેમ ડોલતા લથડે છે

અને તેઓની બુદ્ધિ બહેર મારી જાય છે.

<sup>૨૮</sup> પણ તેઓ પોતાના સંકટમાં થહોવાહને પોકારે છે  
અને તે તેઓને દુઃખમાંથી છોડાવે છે.

<sup>૨૯</sup> તેમણે તોફાનને શાંત કર્યા

અને મોળં શાંત થયાં.

<sup>૩૦</sup> પણ શાંતિ થવાથી તેઓને આનંદ થાય છે  
અને તેઓને તેમની પસંદગીના બંદરે દોરી જાય છે.

<sup>૩૧</sup> આ તેમની કૃપા તથા માનવજાતને માટેનાં તેમનાં આશ્રયકારક કૃત્યો  
દ્યાનમાં રાખીને માણસો થહોવાહની સ્તુતિ કરે તો કેવું સાચું!

<sup>૩૨</sup> લોકોની સભામાં તેમને મોટા મનાવો

અને વકીલોની સભામાં તેમની સ્તુતિ કરો.

<sup>૩૩</sup> તે નદીઓને સ્થાને અરણય,

પાણીના ઝરાઓને સ્થાને કોરી ભૂમિ,

<sup>૩૪</sup> અને ત્યાં રહેતા લોકોની દુષ્ટતાને કારણે

ફળકુપ ભૂમિને ખારવાળી જમીન બનાવે છે.

<sup>૩૫</sup> તે અરણયને સ્થાને સરોવર

અને કોરી ભૂમિને સ્થાને ઝરાઓ કરી નાખે છે.

<sup>૩૬</sup> તેમાં તે ભૂખ્યાજનોને વસાવે છે

અને તેઓ પોતાને રહેવાને માટે નગર બાંધે છે.

<sup>૩૭</sup> તેઓ ખેતરમાં વાવેતર કરે છે;

અને દ્વાક્ષાવાડીઓમાં રોપણી કરીને તેનાં ફળની ઊપજ મેળવે છે.

<sup>૩૮</sup> તે તેઓને આશીર્વાદ આપે છે, તેથી તેમની પુષ્કળ વૃદ્ધિ થાય છે.

તે તેઓનાં જનવરોને ઓછા થવા દેતા નથી.

<sup>૩૯</sup> તેઓના જુલમ, વિપત્તિ તથા શોક

પાછા ઘટાડવામાં આવે છે અને તેઓને નીચા પાડવામાં આવે છે.

<sup>૪૦</sup> તે અમીર ઉમરાવો પર અપમાન લાવે છે

અને માર્ગ વિનાના અરણયમાં તેઓને રખ્યાએ છે.

<sup>૪૧</sup> પણ તે જ્જઞિયાતમંદોને સંકટમાંથી છોડાવીને તેઓનું રક્ષણ કરે છે

અને ટોળાંની જેમ તેઓના કુટુંબની સંભાળ લે છે.

<sup>૪૨</sup> તે જોઈને ન્યાયીઓ આનંદ પામશે

અને સધળા અન્યાયીઓનાં મુખ બંધ થશે.

<sup>૪૩</sup> જે કોઈ જ્ઞાની હશે તે આ વાતો દ્યાનમાં લેશે

અને થહોવાહની કૃપા વિષે મનન કરશે.

## ૧૦૮

<sup>૧</sup> હે ઈશ્વર, મેં મારું હૃદય દૂઢ કર્યું છે;

હું મારા અંત:કરણથી ગીત ગાઈશ અને સ્તુતિ કરીશ.

<sup>૨</sup> વીણા, સિતાર, જગ્યો;

હું જાતે પરોદ્ધિયાને જગાડીશ.

<sup>૩</sup> હે થહોવાહ, હું લોકોમાં તમારો આભાર માનીશ;

પ્રજાઓમાં હું તમારાં સ્તોત્ર ગાઈશ.

<sup>૪</sup> કારણ કે તમારી કૃપા આકાશો કરતાં ઊંઠી છે;

અને તમારું વિશ્વાસુપણું આભ સુધી પહોંચે છે.

૫ હે ઈશ્વર, તમે આકાશો કરતાં ઊંચા મનાઓ  
 અને તમારું ગૌરવ આખી પૃથ્વી કરતાં ઊંચું મનાઓ.  
 ૬ કે લેથી જેઓ તમને પ્રેમ કરે છે તેઓનો છૂટકો થાય,  
 તમારા જમણા હાથથી અમને છોડાવો અને ઉત્તર આપો.  
 ૭ ઈશ્વર પોતાની પવિત્રતાએ બોલ્યા છે; “હું હરખાઈશ;  
 હું શખેમના ભાગ કરીશ અને સુક્કોથની ખીણ વહેંથી આપીશ.  
 ૮ ગિલ્યાદ મારું છે અને મનાશા મારું છે;  
 એફાઈમ મારા માથાનો ટોપ છે;  
 યહૂદિયા મારો રાજદંડ છે.  
 ૯ મોઆબ મારા હાથ ધોવાનો ઝુંડ છે;  
 અદોમ ઉપર હું મારાં પગરખાં ફેકીશ;  
 પલિસ્તીઓને કારણે હું વિજયમાં આનંદ કરીશ.  
 ૧૦ મને કોટબંધ નગરમાં કોણ લઈ જશે?  
 મને અદોમમાં કોણ દોરી જશે?”  
 ૧૧ હે ઈશ્વર, શું તમે અમને તરણોદ્યા નથી?  
 તમે અમારા સૈન્યોની સાથે બહાર આવતા નથી.  
 ૧૨ અમને અમારા શશ્રૂઓ સામે મદદ કરો,  
 કેમ કે માણસની મદદ તો મિથ્યા છે.  
 ૧૩ અમે ઈશ્વરની સહાયથી પરાક્રમો કરીશું;  
 તે જ અમારા શશ્રૂઓને કચડી નાખશે.

## ૧૦૬

૧ હે મારા દ્રતુતિના ઈશ્વર, તમે શાંત ન રહ્યો.  
 ૨ કારણ કે દુષ્ટ અને કપટી માણસો મારા પર હુમલાઓ કરે છે;  
 તેઓ મારી વિલંઘ જૂદું બોલે છે.  
 ૩ તેઓએ મને તિરસ્કૃત શબ્દોથી બેણી લીધો છે  
 અને કોઈ કારણ વગર મારી સાથે લડાઈ કરવા હુમલો કરે છે.  
 ૪ તેઓ મારી પ્રીતિના બદલામાં મારા શશ્રૂ થથા છે,  
 પણ હું તેઓને માટે પ્રાર્થના જ કરું છું.  
 ૫ તેઓ ઉપકારને બદલે અપકાર કરે છે  
 અને તેઓ મારા પ્રેમને દિક્કારે છે.  
 ૬ મારા શશ્રૂનો સામનો કરવા માટે એક દુષ્ટ માણસને નિયુક્ત કરો;  
 તેને જમણે હાથે કોઈ અપ્રામાણિકને ઊભો રાખો.  
 ૭ જ્યારે તે ન્યાય કરે, ત્યારે તે અપરાધી હરો;  
 તેની પ્રાર્થના પાપરૂપ ગણાઓ.  
 ૮ તેના દિવસો થોડા થાઓ;  
 તેનું સ્થાન બીજા કોઈ લઈ લો.  
 ૯ તેના સંતાનો અનાથ  
 અને તેની પતની વિધવા થાઓ.  
 ૧૦ તેના સંતાનો રખડીને ભીખ માગો,  
 ઉજ્જવ થયેલાં પોતાના ધરોમાંથી તેઓને નસાડી મૂકવામાં આવે.  
 ૧૧ તેનો લેણદાર જોરજુલમથી તેનું બધું લઈ જાઓ;  
 તેની ભહેનતનું ફળ પરાયા લુંઠી જાઓ.

૧૨ તેના પર દયા રાખનાર કોઈ ન રહો;  
 તેનાં અનાથ બાળકો પર કોઈ કૃપા રાખનાર ન રહો.  
 ૧૩ તેના વંશજોનો ઉચ્છેદ થાઓ;  
 આવતી પેટીમાંથી તેનું નામ સંપૂર્ણપણે ભૂંસાઈ જાઓ.  
 ૧૪ તેના પિતૃઓનાં પાપ થહોવાહને થાદ રહો;  
 અને તેની ભાતાનું પાપ માફ કરવામાં ન આવો.  
 ૧૫ તેનાં પાપો નિત્ય થહોવાહની નજરમાં રહો;  
 થહોવાહ તેનું નામ પૂઢવી પરથી ઉખેડી નાખે.  
 ૧૬ કારણ કે તેણે બીજાઓ પ્રત્યે દયા કરવાનું ચાટ્યું નહિ,  
 પણ નિરૂત્સાહીની હત્યા કરવા માટે  
 અને ગરીબ તથા જલ્દતમંદને સતાવ્યા.  
 ૧૭ બીજાઓને શાપ આપવામાં તે ખુશ હતો; માટે એ શાપ તેને લાગો.  
 તે આશીર્વાદને દિક્કારતો; તેથી તેના પર કોઈ આશીર્વાદ ન આવો.  
 ૧૮ તેણે વસ્ત્રની જેમ પોતાના શરીર પર શાપ ધારણ કર્યો હતો  
 અને તેનો શાપ પાણીની માફક તેના અંતકરણમાં  
 તેના હાડકામાં તેલની જેમ પ્રસારી જતો હતો.  
 ૧૯ પહેરવાનાં વસ્ત્રની જેમ તે તેને આછાદિત કરનાર થાઓ  
 કમરબંધની જેમ તે સદા વીટઘાઈ રહો.  
 ૨૦ જેઓ મારા શરૂ છે અને જેઓ મારા આત્માની વિરુદ્ધ બોલનાર છે,  
 તેઓને થહોવાહ તરફથી આવો બદલો મળો.  
 ૨૧ હે થહોવાહ, મારા પ્રભુ, તમે તમારા નામની ખાતર મારા માટે લડો.  
 કેમ કે તમારી કૃપા ઉત્તમ છે, મારો બચાવ કરો.  
 ૨૨ કેમ કે હું ગરીબ તથા દિનિ છું  
 અને મારું હૃદય ઊરી સુધી ધાયલ થયું છે.  
 ૨૩ હું નમી ગયેલી છાયાના જેવો થઈ ગયો છું;  
 મને તીડની જેમ ખંખેરી નાખવામાં આવે છે.  
 ૨૪ ઉપવાસથી મારાં દૂંટણ નબળા પદ્ધયાં છે;  
 મારું માંસ પુષ્ટિ વિના ઘટી ગયું છે.  
 ૨૫ હું સર્વ માણસો માટે નિષ્ફળતાનું પ્રતીક બન્યો છું;  
 જ્યારે તેઓ મને જુઓ છે, ત્યારે તેઓ પોતાના માથાં હલાવે છે.  
 ૨૬ હે થહોવાહ મારા ઈશ્વર, મને મદદ કરો;  
 તમારી કૃપા પ્રમાણો મારો બચાવ કરો.  
 ૨૭ તેઓ જાણો કે આ તમે કર્યું છે,  
 હે થહોવાહ, તમે જ આ કર્યું છે,  
 ૨૮ જો તેઓ મને શાપ આપે, તો કૃપા કરી તેમને આશીર્વાદ આપજો;  
 જ્યારે તેઓ હુમલો કરે, ત્યારે તેઓ શરમાઈ જાઓ,  
 પણ તમારો સેવક આનંદ કરે.  
 ૨૯ મારા શરૂઆતી વસ્ત્રની જેમ બદનામીથી શરમ અનુભવો  
 અને ઝભાની જેમ તેઓ શરમથી ઢંકાઈ જાઓ.  
 ૩૦ હું વારંવાર થહોવાહનો આભાર માનીશ;  
 હું ઘણા લોકોમાં તેમની સ્તુતિ ગાઈશ.  
 ૩૧ કારણ કે દિનિના આત્માને અપરાધી ઠરાવનારાઓથી  
 ઉદ્ધાર આપવાને માટે થહોવાહ તેને જમણે હાથે ઊભા રહેશે.

## ૧૧૦

૧ યહોવાહે મારા પ્રભુને કદ્યું, “જથાં સુધી હું તારા દુઃખનોને તારં પાયાસન કરં  
ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ.”

૨ યહોવાહે કદ્યું, “સિયોનમાંથી તમારા સામર્થ્યનો રાજદંડ પકડો;  
તારા શાશ્વતો પર રાજ કર.

૩ તારા લોકો તારા યુદ્ધને દિવસે તારી જ્ઞાયે જોડાવા છાચશે  
પવિત્રતાની સુંદરતા પહેલીને અને મળસકાના ગર્ભસ્થાનમાંથી નીકળીને તમે આવો;  
તારી યુવાવસ્થાનું જોર તને દોરે છે.

૪ યહોવાહે સમ ખાધા છે અને તે બદલશે નહિએ  
તમે મેલખીસદેકના ધોરણે,  
સદાને માટે થાજક છો.”

૫ પ્રભુ તમારે જમણે હાથે છે.  
તે પોતાના કોપને દિવસે રાજાઓને મારી નાખશે.

૬ તે દેશોનો ન્યાય કરશે;  
તે ખીણોને મૃતદેહોથી બરશે;  
તે ઘણા દેશોમાંથી આગેવાનોને મારી નાખશે.

૭ તે ભાર્ગમાંના ઝરાઓમાંથી પાણી પીશે  
અને વિજય પણી તે પોતાનું માથું ઊંચું કરશે.

## ૧૧૧

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

ન્યાયીઓની સભામાં અને મંડળીઓમાં  
હું ખરા હૃદયથી યહોવાહની આભારસ્તુતિ કરીશ.

૨ યહોવાહનાં કાર્યો મહાન છે,  
જે બાબતો તેઓ છાચે છે તેની તેઓ આતુરતાપૂર્વક રાહ જુએ છે.

૩ તેમનાં કાર્યો તેજસ્વી અને મહિમાવંત છે  
અને તેમનું ન્યાયીપણું સદાકાળ ટકે છે.

૪ તેમણે પોતાના ચમટકારી કાર્યોથી પોતાને માટે સ્મારક કર્યું છે;  
યહોવાહ દયાળું તથા કૃપાથી બરપૂર છે.

૫ તે પોતાના અનુયાયીઓને ખોરાક પૂરો પાડે છે.

તે પોતાના કરારનું હંમેશાં સમરણ રાખશે.

૬ વિદેશીઓનો વારસો પોતાના લોકોને આપીને તેમણે તેઓને  
પોતાનાં અદભુત કાર્યોનું પરાક્રમ બતાવ્યું છે.

૭ તેમના હાથનાં કામ સત્ય અને ન્યાયી છે;  
તેમની સર્વ આજ્ઞાઓ વિચ્છનનીય છે.

૮ તેઓ સદા સ્થિર રખાયેલી છે,  
અને સત્યતાથી તથા વિચ્છાસુપણાથી કરવામાં આવી છે.

૯ તેમણે પોતાના લોકોને વિજય આપ્યો છે;  
પોતાનો કરાર સદાકાળ માટે ફરમાવ્યો છે;

તેમનું નામ પવિત્ર અને ભયાવહ છે.

૧૦ યહોવાહને માન આપવું એ બુદ્ધિની શરૂઆત છે.

જે લોકો તેમની સૂચનાઓનું પાલન કરે છે, તેઓ સમજદાર છે.  
તેમની સ્તુતિ સર્વકાળ થશે.

## ૧૧૨

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
 જે યહોવાહને માન આપે છે,  
 જે તેમની આજ્ઞાઓ પાળવામાં ખુશ થાય છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે.  
 ૨ તેના વંશજો પૃથ્વી પર ભળવાન થશે;  
 ઈશ્વરના લોકો આશીર્વાદ પામશે.  
 ૩ તેઓના ઘરમાં ઘનદોલતની વૃદ્ધિ થશે;  
 તેઓનું ન્યાયીપણું સદાકાળ ટકશે.  
 ૪ ઈશ્વરના લોકો માટે અંધકારમાં પ્રકાશ પ્રગટ થાય છે;  
 તે કૃપાળુ, દયાળુ અને ન્યાયી છે.  
 ૫ જે માણસ કૃપા રાખીને આપે છે,  
 તે પોતાના કામમાં પ્રામાણિકપણે ચાલશે.  
 ૬ કેમ કે તે કદી પડશે નહિ;  
 ન્યાયી માણસનું સ્મરણ સર્વકાળ રહેશે.  
 ૭ તે ખરાબ સમાચારથી ગભરાતો નથી;  
 તેને યહોવાહમાં આત્મવિશ્વાસ અને ભરોસો હોય છે.  
 ૮ તેનું હૃદય શાંત છે,  
 તે પોતાના શરૂઆતી પર વિજય મેળવતા સુધી ગભરાશે નહિ.  
 ૯ તેણે ઉદારતાથી ગરીબોને આપણું છે;  
 તેનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકે છે;  
 તેને માન સહિત ઊંચો કરવામાં આવશે.  
 ૧૦ દુષ્ટો આ જોઈને ગુસ્સે થશે;  
 તેઓ પોતાના દાંત પીસશે અને ઓગળી જશે;  
 દુષ્ટોની થોજનાઓ નિષ્ફળ જશે.

## ૧૧૩

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
 હે યહોવાહના સેવકો, સ્તુતિ કરો;  
 યહોવાહના નામની સ્તુતિ કરો.  
 ૨ યહોવાહનું નામ આ સમયથી  
 તે સર્વકાળ સુધી સ્તુત્ય થાઓ.  
 ૩ સ્તુર્યોદયથી તે સ્તુર્યોદય સુધી  
 યહોવાહના નામની સ્તુતિ કરો.  
 ૪ યહોવાહ સર્વ પ્રજાઓ ઉપર સર્વોપરી અધિકારી છે  
 અને તેમનું ગૌરવ આકાશો કરતાં મહાન છે.  
 ૫ આપણા ઈશ્વર યહોવાહ જેવા કોણ છે?  
 જે ઉચ્ચસ્થાનમાં બેઠા છે.  
 ૬ આકાશમાં તથા પૃથ્વીમાં  
 જે છે તે કોણ જુએ છે?  
 ૭ તે ગરીબને ધૂળમાંથી ઉઠાવી લે છે  
 અને જરૂરિયાતમંદોને રાખના ટગલામાંથી ઊંચા કરે છે.  
 ૮ જેથી તે અમીરો સાથે

એટલે પોતાના રાજકુમારો સાથે બેસનાર થાય.  
 ૯ તે નિઃસંતાન જ્યોતિ ઘર આપે છે,  
 તેને પુત્રોની આનંદી ભાતા બનાવે છે.  
 યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

### ૧૧૪

૧ જ્યારે ઈંગરાયલી ઓઓ મિસર છોડયું,  
 એટલે યાકૂબનું કુટુંબ વિદેશી લોકોમાંથી બહાર આવ્યું,  
 ૨ ત્યારે યહૂદિયા તેમનું પવિત્રસ્થાન,  
 અને ઈંગરાયલ તેમનું રાજ્ય થયું.  
 ૩ સમુક્ર તે જોઈને નાસી ગથો;  
 યર્દન પાછી હઠી.  
 ૪ પર્વતો ધેટાંઓની ભાસ્ક ઝૂદ્યા  
 કુંગરો હલવાનની જેમ ઝૂદ્યા.  
 ૫ અરે સમુક્ર, તું કેમ નાસી ગથો?  
 યર્દન નદી, તું કેમ પાછી હઠી?  
 ૬ અરે પર્વતો, તમે શા ભાટે ધેટાંની જેમ ઝૂદ્યા?  
 નાના કુંગરો, તમે કેમ હલવાનોની જેમ ઝૂદ્યા?  
 ૭ હે પૃથ્વી, પ્રભુની સમક્ષ,  
 યાકૂબના ઈંખરની સમક્ષ, તું કાંપ.  
 ૮ તેમણે ખડકમાંથી પાણી વહેવડાવીને સરોવર બનાવ્યું,  
 મજબૂત ખડકને પાણીનાં ઝરામાં ફેરવ્યા.

### ૧૧૫

૧ હે યહોવાહ, અમોને નહિ, અમોને નહિ,  
 કેમ કે તમારી ફૂપા અને તમારા વિશ્વાસુપણાને લીધે,  
 તમારં નામ ભળિમાવાન મનાઓ,  
 ૨ પ્રજાઓ શા ભાટે કહે છે,  
 “તેઓના ઈંખર કયાં છે?”  
 ૩ અમારા ઈંખર સ્વર્ગમાં છે;  
 જે તેમણે ઈંધ્યું તે સર્વ તેમણે કર્યું.  
 ૪ તેઓની મૂર્તિઓ સોના તથા ચાંદીની જ છે,  
 તેઓ માણસોના હાથનું કામ છે.  
 ૫ તેઓને મુખ છે, પણ તેઓ બોલી શકતી નથી;  
 તેઓને આંખો છે, પણ તેઓ જોઈ શકતી નથી;  
 ૬ તેઓને કાન છે, પણ તેઓ સાંભળી શકતી નથી;  
 તેઓને નાક છે, પણ તેઓ સ્નૂંધી શકતી નથી.  
 ૭ તેઓને હાથ છે, પણ તેમનો ઉપથોગ કરી શકતી નથી;  
 તેઓને પગ છે, પણ તે ચાલી શકતી નથી;  
 વળી તેઓ પોતાના ગળામાંથી અવાજ કાઢી શકતી નથી.  
 ૮ તેઓના બનાવનારા અને  
 તેઓના પર બરોસો રાખનારા સર્વ તેઓના જેવા છે.

૯ હે ઇઝરાયલ, થહોવાહ પર ભરોસો રાખ;  
તે તમારા મદદગાર તથા તમારી ટાલ છે.  
૧૦ હારુનનું કુટુંબ, થહોવાહ પર ભરોસો રાખો;  
તે તમારા મદદગાર તથા તમારી ટાલ છે.  
૧૧ હે થહોવાહના ભક્તો, તેમના પર ભરોસો રાખો;  
તે તમારા મદદગાર તથા તમારી ટાલ છે.  
૧૨ થહોવાહે આપણાને સંભાર્યા છે અને તે આપણાને આશીર્વાદ આપશે;  
તે ઇઝરાયલના પરિવારને  
અને હારુનના પરિવારને આશીર્વાદ આપશે.  
૧૩ જે થહોવાહને માન આપે છે,  
તેવાં નાનાં કે મોટાં બજ્જેને તે આશીર્વાદ આપશે.  
૧૪ થહોવાહ તમારી તેમ જ તમારા  
વંશજોની વૃદ્ધિ કર્યા કરશે.  
૧૫ તમે આકાશ અને પૂઢ્યીના ઉત્પન્નકર્તા,  
થહોવાહના આશીર્વાદ પામ્યા છો.  
૧૬ આકાશો થહોવાહનાં છે;  
પણ પૂઢ્યી તેમણે માણસોને આપી છે.  
૧૭ મૃત્યુ પામેલાઓ અથવા કબરમાં ઉત્તરનારા  
તેઓમાંનું કોઈ થહોવાહની સ્તુતિ કરતું નથી.  
૧૮ પણ અમે આજથી તે સર્વકાળ સુધી  
થહોવાહની સ્તુતિ કરીશું.  
થહોવાહની સ્તુતિ થાઓ.

## ૧૧૬

૧ હું થહોવાહને પ્રેમ કરું છું કેમ કે તેમણે મારો અવાજ  
અને મારી વિનંતિ સાંભળી છે.  
૨ તેમણે મારી તરફ પોતાના કાન ધર્યા છે,  
મારા જીવનપર્યત હું તેમની પ્રાર્થના કરીશ.  
૩ મરણની જાળમાં હું સપડાઈ ગયો હતો  
અને મને લાગતું હતું જણે હું શેઓલમાં હોઉં;  
મને સંકટ તથા શોક મધ્યાં હતાં.  
૪ ત્યારે મૈં થહોવાહના નામનો પોકાર કર્યો:  
“હે થહોવાહ, કૃપા કરીને મારા આત્માને છોડાવો.”  
૫ થહોવાહ ન્યાથી તથા કૃપાળુ છે;  
આપણા ઈશ્વર ખરેખરા માયાળુ છે.  
૬ થહોવાહ ભોગ માણસોનું રક્ષણ કરે છે;  
હું છેક લાચાર બની ગયો હતો અને તેમણે મને બચાવ્યો.  
૭ હે મારા આત્મા, તારા વિશ્રામસ્થાનમાં પાછો આવ;  
કારણ કે થહોવાહ તારી સાથે ઉદારતાથી વત્થર્યા છે.  
૮ કેમ કે તમે મારા પ્રાણને મૃત્યુથી,  
મારી આંખોને આંસુથી  
અને મારા પગોને લથડવાથી બચાવ્યા છે.  
૯ હું જીવલોકમાં

થહોવાહની સેવા કરવાનું ચાલુ રાખીશ.  
 ૧૦ મને તેમનામાં વિજ્ઞાસ છે માટે હું આમ બોલું છું,  
 “હું ધણો દુઃખી થઈ ગયો છું.”  
 ૧૧ મારા ગભરાટમાં મેં કર્યું,  
 “સર્વ માણસો જૂઠા છે.”  
 ૧૨ હું થહોવાહના મારા પર થયેલા સર્વ  
 ઉપકારોનો તેમને શો બદલો આપું?  
 ૧૩ હું ઉદ્ધારનો પથાલો લઈને,  
 થહોવાહના નામને વિનંતિ કરીશ.  
 ૧૪ થહોવાહની આગળ મેં જે સંકલપો કર્યા છે,  
 તે હું તેમના સર્વ લોકોની સમક્ષ પૂર્ણ કરીશ.  
 ૧૫ થહોવાહની દ્રષ્ટિમાં  
 તેમના ભક્તોનું ભરણ કિંમતી છે.  
 ૧૬ હે થહોવાહ, નિશ્ચે, હું તમારો સેવક છું;  
 હું તમારો જ સેવક છું, તમારી સેવિકાનો દીકરો;  
 તમે મારાં બંધન છોડ્યાં છે.  
 ૧૭ હું તમારા માટે આભારસ્તુતિનાં અર્પણો અટાવીશ  
 અને હું થહોવાહના નામે પોકારીશ.  
 ૧૮ થહોવાહની સમક્ષ લીધેલા સંકલપો  
 જે મેં તેમના સર્વ લોકોની સમક્ષ લીધા છે, તે પાણીશ.  
 ૧૯ હે થજશાલેમ, તારી અંદર,  
 થહોવાહના ઘરનાં આંગણામાં  
 થહોવાહની સ્તુતિ થાઓ.

### ૧૧૭

૧ પૂઢ્યીના સર્વ લોકો થહોવાહની સ્તુતિ કરો;  
 સર્વ લોકો, તેમને મહાન માનો.  
 ૨ કારણ કે તેમની અનંદ કૃપા આપણા પર છે  
 અને થહોવાહની સત્યતા સર્વકાળ ટકે છે.  
 થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

### ૧૧૮

૧ થહોવાહનો આભાર માનો, કેમ કે તે ઉત્તમ છે,  
 તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.  
 ૨ ઈજરાયલ, ઐમ કહો,  
 “તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.”  
 ૩ હારુનનું કુટુંબ કહો,  
 “તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.”  
 ૪ થહોવાહના વફાદાર અનુયાયીઓ કહો,  
 “તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.”  
 ૫ મેં મારા સંકટમાં થહોવાહને વિનંતી કરી;  
 થહોવાહે ઉત્તર આપીને મને મુક્ત કર્યો.

- ૬ યહોવાહ મારા પક્ષમાં છે; હું બીવાનો નથી;  
માણસ મને શું કરનાર છે?
- ૭ મારા મદદગાર તચીકે યહોવાહ મારી પાસે છે;  
હું મારા શત્રુઓને, કે જેઓ મને ધિક્કારે છે, તેઓને પરાજિત થતાં જોઈશ.
- ૮ માણસ પર ભરોસો રાખવા કરતાં  
યહોવાહ પર ભરોસો રાખવો વધારે સારો છે.
- ૯ રાજાઓ પર ભરોસો રાખવા કરતાં  
યહોવાહ પર આધાર રાખવો વધારે સારો છે.
- ૧૦ જર્વ પ્રજાઓએ મને દેશી લીધો છે;  
યહોવાહને નામે મેં તેઓને કાપી નાખ્યા.
- ૧૧ તેઓએ મને દેશી લીધો છે, હા, તેઓએ મને દેશી લીધો છે;  
યહોવાહને નામે મેં તેઓને કાપી નાખ્યા.
- ૧૨ તેઓએ મને મધ્યમાખીઓની જેમ દેશી લીધો હતો;  
તેઓ સાળગતા કાંટાની જેમ તરત જ હોલવાઈ ગયા છે;  
યહોવાહને નામે મેં તેઓને કાપી નાખ્યા.
- ૧૩ નીચે પારી નાખવાને માટે તેઓએ મારા પર હુમલો કર્યો,  
પણ યહોવાહે મને મદદ કરી.
- ૧૪ યહોવાહ મારું સામર્થ્ય તથા મારો આનંદ છે  
અને તે જ મારા છોડાવનાર થયા છે.
- ૧૫ ન્યાયીઓના તંબુમાં વિજયોત્સવના હર્ષનાદ સંભળાય છે;  
યહોવાહનો જમણો હાથ વિજય આપનાર છે.
- ૧૬ યહોવાહનો જમણો હાથ ઊંચ્યો થયેલો છે;  
યહોવાહનો જમણો હાથ વિજય આપનાર છે.
- ૧૭ હું મરણ પામીશ નહિ, પણ જીવતો રહીશ  
અને યહોવાહનાં કૃત્યોને પ્રગટ કરીશ.
- ૧૮ યહોવાહે મને ભારે શિક્ષા કરી છે;  
પણ તેમણે મને મરણને સ્વાધીન કર્યો નથી.
- ૧૯ મારે માટે ન્યાયીપણાનું પ્રવેશકાર ઉધાડો;  
હું તેમાં પ્રવેશ કરીશ અને હું યહોવાહનો આભાર માનીશ.
- ૨૦ યહોવાહનું જાર આ છે;  
એમાં થઈને ન્યાયીઓ અંદર પ્રવેશ કરશે.
- ૨૧ હું તમારો આભાર માનીશ, કેમ કે તમે મને ઉત્તર આપ્યો છે  
અને તમે મારો ઉજાર કર્યો છો.
- ૨૨ જે પથ્થરને ઘર બાંધનારાઓએ નકાર્યો હતો;  
તે જ ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર થયો છે.
- ૨૩ આ કાર્ય તો યહોવાહથી થયું છે;  
આપણી દ્રષ્ટિમાં તે આશ્રયકારક છે.
- ૨૪ આ દિવસ યહોવાહે આપણાને આપ્યો છે;  
તેમાં આપણે આનંદોત્સવ કરીએ.
- ૨૫ હે યહોવાહ, કૃપા કરી હવે અમને વિજય આપો.
- ૨૬ યહોવાહને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે;  
અમે તમને યહોવાહના ઘરમાંથી આશીર્વાદ આપ્યો છે.
- ૨૭ યહોવાહ તે જ ઈશ્વર છે અને તેમણે આપણાને અજવાણું આપ્યું છે;  
વેદીનાં શિંગોની સાથે દોરડાંથી બલિદાનને બાંધો.

૨૫ તમે મારા ઈંખર છો અને હું તમારો આભાર માનીશ;  
તમે મારા ઈંખર છો; હું તમને મહાન માનીશ.

૨૬ થહોવાહનો આભાર માનો; કેમ કે તે ઉત્તમ છે;  
તેમની કૃપા સર્વકાળ ટકે છે.

## ૧૧૮

આલેઙ્ક.

૧ જેના માર્ગો સીધા છે,

જેઓ થહોવાહના નિયમો પ્રમાણે ચાલે છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે.

૨ જેઓ તેમનાં સાક્ષ્ય પાણો છે તેઓ આશીર્વાદિત છે,

તેઓ પૂર્ણ હૃદયથી તેમને શોધે છે.

૩ તેઓ અન્યાય કરતા નથી;

તેઓ તેમના માર્ગમાં ચાલે છે.

૪ તમારાં શાસનો પાણવાની તમે અમને આજા આપી છે

કે જેથી અમે તેનું ખૂબ કાળજીપૂર્વક પાલન કરીએ.

૫ તમારા વિધિઓ પાણવાને માટે

મારા વિચારો દ્રદ થાય તો કેવું સાચું!

૬ જ્યારે હું તમારી બધી આજાઓનો વિચાર કરં,

ત્યારે હું શરભિંદો નહિ થાઉં.

૭ જ્યારે હું તમારા ન્યાથી સાક્ષ્યો શીખીશ

ત્યારે હું મારા શુદ્ધ અંતકરણથી તમારો આભાર માનીશ.

૮ હું તમારા વિધિઓને અનુસરીશ;

મારો ત્યાગ ન કરો.

બેથ.

૯ જુવાન માણસ કેવી રીતે પોતાનું જીવન શુદ્ધ રાખી શકે?

તમારા વચનો પાણવાથી.

૧૦ મેં મારા ખરા હૃદયથી તમને શોદ્યા છે;

તમારી આજાઓથી ચૂકીને મને બટકવા ન દો.

૧૧ મેં તમારાં વચન કાળજીપૂર્વક મારા હૃદયમાં રાખી મૂક્યાં છે

કે જેથી તમારી વિચાર હું ફરી પાપ ન કરં.

૧૨ હે થહોવાહ, તમે સ્તુતિપાત્ર છો;

કૃપા કરીને મને તમારાં શાસનો શીખવો.

૧૩ મારા હોઠોથી હું તમારા બધા

નિયમો વિષે વાત કરીશ.

૧૪ તમારાં સાક્ષ્યોના માર્ગમાં

મને પુષ્કળ સંપત્તિ કરતાં વધારે આનંદ મખયો છે.

૧૫ હું તમારા નિયમોનું મનન કરીશ

અને તમારા માર્ગોને અનુસરીશ.

૧૬ તમારા વિધિઓ પાણવામાં મને આનંદ થશે;

હું તમારું વચન વીસરીશ નહિ.

ગિમેલ.

૧૭ તમારા સેવક ઉપર કૃપા કરો કે હું જીવું

અને તમારાં વચનો પાણું.

૧૯ તમારા નિયમશાસ્ત્રમાંની આજ્ઞાર્થકારક વાતોનું અવલોકન કરવા માટે;  
મારી આંખો ઉદ્ઘાડો.

૨૦ હું તો પૃથ્વી પર વિદેશી છું;

તમારી આજ્ઞાઓ મારાથી ન કંતાડો.

૨૧ મારું હૃદય તમારાં ન્યાયવચનો માટે

સર્વ સમયે તીવ્ર ઝંખના કરે છે.

૨૨ તમે ગર્વિષ્ટ લોકોને તેમ જ

જેઓ તમારી આજ્ઞાઓને માનતા નથી, તેઓને ઠપકો આપો છો.

૨૩ મહેણાં તથા અપમાનને મારાથી દૂર કરો,

કારણ કે મૈં તમારા નિયમો માન્યા છે.

૨૪ જરૂરારો પણ આસનો પર બેસીને મારી વિરુદ્ધ બોલતા હતા,

પણ તમારા સેવકે તમારા વિધિઓનું મનન કર્યું છે.

૨૫ તમારાં સાક્ષયોથી મને આનંદ થાય છે

અને તેઓ મારા સલાહકારો છે.

દાલેથ.

૨૬ મારો આત્મા ધૂળ ભેગો થઈ ગયો છે;

તમારા વચન પ્રમાણે મને જિવાડો.

૨૭ મૈં મારા માર્ગો તમને પ્રગટ કર્યા અને તમે મને ઉત્તર આપ્યો;

મને તમારા વિધિઓ શીખવો.

૨૮ તમારી સૂચનાઓના માર્ગો સમજવા મારી મદદ કરો,

જેથી હું તમારા અદભૂત કાર્યો વિશે ચર્ચા કરી શકું.

૨૯ દુઃખને કારણો મારું હૃદય ભારે થઈ ગયું છે;

તમારાં વચન પ્રમાણે મને બળવાન કરો.

૩૦ અસત્યનો માર્ગ મારાથી દૂર કરો;

કૃપા કરીને મને તમારા નિયમો શીખવો.

૩૧ મૈં વિદ્યાસ્તુપણાનો માર્ગ પક્ષંદ કર્યો છે;

મેં હંમેશા તમારાં ન્યાયવચનો મારી નજરમાં રાખ્યાં છે.

૩૨ હું તમારાં સાક્ષયોને વળગી રદ્દ્યો છું;

હે થહોવાહ, મારે લજિત થવું ન પડે.

૩૩ તમારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં હું દોઢીશ,

કેમ કે તમે મારા હૃદયને પ્રકુલ્પિત કરો છો.

હે

૩૪ હે થહોવાહ, તમારા વિધિઓનો માર્ગ મને શીખવો  
અને હું અંત સુધી તે પ્રમાણે ચાલીશ.

૩૫ મને સમજણશક્તિ આપો એટલે હું તમારો નિયમ પાઢીશ;  
હું મારા હૃદયથી તેનું અનુકરણ કરીશ.

૩૬ મને તમારી આજ્ઞાઓના માર્ગમાં દોરો,  
કારણ કે હું તેમાં આનંદ માનું છું.

૩૭ તમારા કરાર પર ધ્યાન આપવા માટે મારા હૃદયને દોરો  
અને લોભ તરફથી મને વારો.

૩૮ ત્યર્થતામાંથી તમે મારી દ્રષ્ટિ ફેરવો;

તમારા ભાર્ગ વિષે મને આતુર કરો.  
 ૩૮ તમારું જે વચન ભય ઉપજવનારું છે;  
 તે તમારા સેવકના લાભમાં દ્રઢ કરો.  
 ૩૯ જે અપમાનનો મને રડ છે; તે મારાથી દૂર કરો;  
 કારણ કે તમારાં ન્યાયવચનો ઉત્તમ છે.  
 ૪૦ જુઓ, તમારા નિયમોને આધીન થવા માટે હું ઝંખુ છું;  
 મારા ન્યાયીપણામાં તમે મારા જીવનને સંભાળી રાખો.

વાવ.

૪૧ હે યહોવાહ, તમારો અવિકારી પ્રેમ,  
 તમારા વચન પ્રમાણો, તમારો ઉદ્જાર મને આપો.  
 ૪૨ તેથી હું મારું અપમાન કરનારને જવાબ આપી શકું,  
 કેમ કે હું તમારાં વચનનો ભરોસો કરું છું.  
 ૪૩ મારા મુખમાંથી સત્ય વચનો કદી ન લઈ લો,  
 કેમ કે હું તમારાં ન્યાયવચનોની આશા રાખી રહ્યો છું.  
 ૪૪ હું સદા સર્વદા તમારા  
 નિયમોનું અવલોકન કરીશ.  
 ૪૫ તમારા શિક્ષણને આધીન થવામાં મેં ચિત્ત લગાડ્યું છે;  
 તેથી હું નિરાંતે જીવીશ.  
 ૪૬ હું રાજાઓ સાથે તમારા કરાર વિષે વાત કરીશ  
 અને તેમાં શરમાઈશ નહિ.  
 ૪૭ તમારી આજ્ઞાઓમાં હું આનંદ પાભીશ,  
 તેઓ પર મેં પ્રેમ કર્યો છે.  
 ૪૮ હું તમારી આજ્ઞાઓ પાણવા મારા હાથ ઊંચા કરીશ, તેમના પર મેં પ્રેમ કર્યો છે;  
 હું તમારા વિધિઓનું મનન કરીશ.

ઝ.

૪૯ તમારા જે વચનથી મને આશા ઉપજુ છે,  
 તે વચન તમારા સેવકને માટે સંભારો.  
 ૫૦ મારા દુઃખમાં મને દિલાસો ભર્યો છે:  
 તમારા વચને મને જિવાદ્યો છે.  
 ૫૧ અભિમાની લોકો મારી મળક કરે છે,  
 પણ હું તમારા નિયમાંથી પાછો વચયો નથી.  
 ૫૨ હે યહોવાહ, પુરાતન કાળથી તમારાં જે ન્યાયવચનો છે તેમને મેં સંભાર્યા છે  
 અને મને દિલાસો ભર્યો છે.  
 ૫૩ જે દુષ્ટો તમારા નિયમોની અવગણના કરે છે;  
 તેઓ પર મને છોધ ઉપજે છે.  
 ૫૪ તમારા વિધિઓ મારાં ગીતો છે  
 તેઓ મારી જીવનન્યાત્રામાં મારા માટે આનંદદાયક સ્તોત્ર બન્યા છે.  
 ૫૫ હે યહોવાહ, મને રાત્રે તમારા નામનું સ્મરણ થાય છે  
 અને હું તમારા નિયમો પાળું છું.  
 ૫૬ આ મારું આચરણ છે  
 કેમ કે મેં તમારાં સાક્ષયોનું અનુસરણ કર્યું છે.

ખેથ.

૫૭ હે યહોવાહ તમે મારો વારક્ષો છો;  
હું તમારાં વચનો પાણીશ એમ મેં કદ્યું છે.  
૫૮ મેં મારા હૃદયની ઉલ્કંઠાથી તમારી કૃપાની ભાગળી કરી છે;  
તમારા વચન પ્રમાણે, તમે મારા ઉપર દયા કરો.  
૫૯ મેં મારી ચાલ વિષે વિચાર કર્યો છે  
અને તમારાં સાક્ષ્યો તરફ હું વખયો છું.  
૬૦ તમારી આજ્ઞાઓ પાટવા માટે મેં ઉતાવળ કરી છે;  
વાર લગાડી નથી.  
૬૧ મને દુષ્ટોનાં બંધનોએ ધેરી લીધો છે;  
તમારા નિયમોને હું ભૂલી ગયો નથી.  
૬૨ તમારાં ન્યાથીવચનોને લીધે  
હું તમારો આભાર માનવા મધ્ય રાત્રે ઉઠીશ.  
૬૩ જે કોઈ તમને માન આપે છે  
અને જેઓ તમારી સ્થૂયનાઓને અનુસરે છે, તેઓનો હું સાથી છું.  
૬૪ હે યહોવાહ, પૂઢ્યી તમારી કૃપાથી ભરેલી છે;  
મને તમારા વિધિઓ શીખવો.

ટેથ.

૬૫ હે યહોવાહ, વચન પ્રમાણે,  
તમે તમારા સેવકને માટે સારું જ કર્યું છે.  
૬૬ મને સારો વિવેક તથા ડહાપણ શીખવો,  
કેમ કે હું તમારી આજ્ઞાઓ પર વિજ્ઞાસ કરું છું.  
૬૭ દુઃખી થયા અગાઉ હું આડે રસ્તે ગયો હતો,  
પણ હવે હું તમારાં વચન પાળું છું.  
૬૮ તમે ઉત્તમ છો અને ઉત્તમ જ કરો છો;  
મને તમારા વિધિઓ શીખવો.  
૬૯ ઘમંદી લોકો મારા વિશે જૂઠું બોલે છે,  
પણ હું તમારા નિયમો મારા ખરા હૃદયથી પાણીશ.  
૭૦ તેઓના હૃદયો જડ છે,  
પણ હું તો તમારા નિયમભાં આનંદ પામું છું.  
૭૧ મેં જે સહન કર્યું છે તે મને ગુણકારક થઈ પડ્યું છે  
કે જેથી હું તમારા વિધિઓ શીખી શકું.  
૭૨ સોનાચાંદીના હજારો સિક્કા કરતાં તમારા  
મુખનો નિયમ મારે માટે વધુ મૂલ્યવાન છે.

યોદ.

૭૩ તમે તમારા હાથોથી જ મને ઘડ્યો છે તથા બનાવ્યો છે;  
તમારી આજ્ઞાઓ શીખવા માટે મને સમજણ આપો.  
૭૪ તમારો ભય રાખનારા મને જોઈને આનંદ પાખશે  
કારણ કે મેં તમારાં વચનોની આશા રાખી છે.  
૭૫ હે યહોવાહ, હું જાણું છું કે, તમારાં વચનો ન્યાથી છે  
અને વિજ્ઞાસુપણાએ તમે મને શિસ્તબજ્જ કર્યો છે.  
૭૬ તમારા સેવકને આપેલા તમારા વચન પ્રમાણે  
તમારી કૃપાથી મને દિલાસો મળો.

૭૭ હું જીવતો રહું, માટે તમારી દયા મને બતાવો,  
કેમ કે તમારો નિયમ એ જ મારો આનંદ છે.  
૭૮ અભિમાનીઓ લજા પામો,  
કેમ કે તેઓ મારા વિષે જૂદું બોલ્યા છે;  
પણ હું તો તમારાં વચનોનું મનન કરું છું.  
૭૯ જેઓ તમને માન આપે છે  
અને જેઓને તમારાં સાક્ષ્યો વિષે ડહાપણ છે, તેઓ મારી પાસે આવો.  
૮૦ તમારા નિયમોની આધીનતામાં મારું હૃદય નિર્દોષ રહ્યો  
કે જેથી મારે બદનામ ન થવું પડે.

## કાઝ.

૮૧ મારો જીવ તમારા તરફથી મળતા ઉજારને માટે મુંગાથ છે;  
હું તમારાં વચનની આશા રાખું છું.  
૮૨ તમે મને કથારે દિલાસો આપશો?  
એમ કહેતાં મારી આંખો તમારાં વચનને માટે નિસ્તેજ થઈ જાય છે.  
૮૩ કેમ કે હું ધૂમાડામાં રહેલી મશકના જેવો થઈ ગયો છું;  
હું તમારા વિધિઓને વીસરતો નથી.  
૮૪ તમારા સેવકના દિવસ કેટલા છે?  
મને સત્તાવનારાઓનો ન્યાય તમે કથારે કરશો?  
૮૫ જે ગર્વિષ્ઠો તમારા નિયમો પ્રમાણે નથી વર્તતા,  
તેઓએ મારા માટે ખાડા ખોદ્યા છે.  
૮૬ તેઓ વિનાકારણ મને પ્રાસ આપે છે, તમે મને મદદ કરો;  
તમારી સર્વ આજ્ઞાઓ ભરોસાપાત્ર છે.  
૮૭ પૂર્થ્વી પરથી તેઓએ લગભગ મારો નાશ કર્યો હતો,  
પણ મેં તમારાં શાસનોનો ત્યાગ કર્યો નથી.  
૮૮ તમારી ફૃપા પ્રમાણે તમે મને જિવાડો;  
એટલે હું તમારા મુખની શિખામણ પાળીશ.

## લાભેદ.

૮૯ હે થહોવાહ, તમારું વચન  
આકાશમાં સદાકાળ રિથર છે.  
૯૦ તમારું વિશ્વાસપણું પેઢી દરપેઢી કાયમ રહે છે;  
તમે જ પૂર્થ્વી સ્થાપી છે અને તે નીભી રહે છે.  
૯૧ તમારાં ન્યાથી વચનને કારણે દરેક વસ્તુ આજ સુધી નીભી રહી છે;  
કેમ કે તે સર્વ તમારા સેવકો છે.  
૯૨ જો તમારા નિયમમાં મેં આનંદ માન્યો ન હોત,  
તો હું મારા દુઃખમાં જ નાશ પામ્યો હોત.  
૯૩ હું કદી તમારાં શાસનોને ભૂલીશ નહિ,  
કારણ કે તમે મને તેઓથી જ જિવાદ્યો છે.  
૯૪ હું તમારો છું; મારું રક્ષણ કરો,  
કારણ કે મેં તમારાં શાસનોને શોદ્યાં છે.  
૯૫ દુષ્ટો મારો નાશ કરવાની તૈથારીમાં છે,  
પણ હું શાંત રહીને તમારાં વચનોમાં દયાન રાખીશ.  
૯૬ મેં જોયું છે કે પ્રત્યેક વસ્તુઓને તેની પોતાની સીમાઓ હોય છે,  
પણ તમારી આજ્ઞાની તો સીમા જ નથી.

મેમ.

૬૭ તમારા નિયમો પર હું કેટલો બધો પ્રેમ રાખું છું!  
હું આખો દિવસ તેમના વિષે મનન કરું છું.

૬૮ મારા શશ્રૂઓના કરતાં તમારી આજ્ઞાઓ મને વધુ બુદ્ધિમાન કરે છે;  
કારણ કે તમારી આજ્ઞાઓ મારી પાસે સર્વદા છે.  
૬૯ મારામાં મારા શિક્ષકો કરતાં વધારે શાણપણ છે

કારણ કે હું તમારાં સાક્ષયોનું મનન કરું છું.

૧૦૦ વૃદ્ધોના કરતાં હું વિશેષ જાણું છું;  
આ એ માટે કે મેં તમારા નિયમો પાછથા છે.  
૧૦૧ હું તમારં વચન પાણી શકું તે માટે

મેં મારા પગ સર્વ ભૂંડા ભાર્ગોથી પાછા વાઝથા છે.

૧૦૨ તમારાં ન્યાયી વચનોને મેં તજુ દીધા નથી,  
કારણ કે તમે મને તે શીખવ્યાં છે.

૧૦૩ મારી રુધિને તમારાં વચનો કેવા ભીડાં લાગે છે,  
હા, તેઓ મારા મુખને માટે મધ્ય કરતાં વધુ ભીડાં છે!

૧૦૪ તમારાં શાસનોથી મને સમજણ મળે છે;  
માટે હું દરેક જૂઠા માર્ગને ધિક્કારું છું.

નુન.

૧૦૫ મારા પગોને માટે તમારાં વચન દીવાજૂપ છે  
અને મારા માર્ગને માટે અજવાઢાજૂપ છે.

૧૦૬ હું તમારાં થથાર્થ ન્યાયશાસનો પાણીશ,  
એવી પ્રતિજ્ઞા મેં કરી હતી અને તે પાણી પણ છે.

૧૦૭ હું દુઃખમાં બહુ દબાઈ ગયો છું;  
હે યહોવાહ, તમારાં વચનો પ્રમાણો મને જિવાડો.

૧૦૮ હે યહોવાહ, મારા મુખનાં રાજુખુશીથી આપેલાં અર્પણોનો તમે સ્વીકાર કરો;  
અને તમારાં ન્યાયવચનો મને શીખવો.

૧૦૯ મારો પ્રાણ સદા મુશ્કેલીમાં છે,  
પણ હું તમારા નિયમને વીસરતો નથી.

૧૧૦ દુષ્ટોએ મારે માટે પાશ નાખ્યો છે,  
પણ હું તમારાં શાસનોથી નાસી ગયો નથી.

૧૧૧ મેં તમારાં સાક્ષ્યોને સદાકાળનો વારસો માન્યાં છે,  
કેમ કે તેઓ મારા હૃદયનો આનંદ છે.

૧૧૨ તમારા વિધિઓ અંત સુધી સદા પાણવાને  
મેં મારા હૃદયને વાઝથું છે.

સામેખ.

૧૧૩ હું બે મન વાળાઓને ધિક્કારું છું,  
પણ હું તમારા નિયમ પર પ્રેમ રાખું છું.

૧૧૪ તમે જ મારી સંતાવાની જગ્યા તથા ટાલ છો;  
હું તમારાં વચનની આશા રાખું છે.

૧૧૫ દુષ્ટ મનવાળા માણસો મારાથી દૂર રહો,  
કે જેથી હું મારા ઈશ્વરની આજ્ઞાઓ પાણું.

૧૧૬ તમારા વચન મુજબ મને આધાર આપો કે જેથી હું જીવી શકું

અને મારી આશાઓને નિરર્થક કરશો નહિ.  
 ૧૧૭ તમે મારા સહાયકારી થાઓ અને હું સલામત રહીશ;  
 હું સદા તમારા નીતિનિયમોનું મનન કરીશ.  
 ૧૧૮ જેઓ તમારા નિયમોનો બંગ કરે છે તેનો તમે ધિક્કાર કરો છો,  
 કારણ કે તેઓનો ઢોંગ વ્યર્થ છે.  
 ૧૧૯ તમે પૃથ્વીના સર્વ દુષ્ટોને કચરાની જેમ ફેંકી દો છો;  
 માટે હું તમારા નિયમોને પ્રેમ કરું છું.  
 ૧૨૦ હું તમારા બયથી કાંપું છું  
 અને હું તમારા ન્યાયવચનોથી ગભરાઉં છું.

## હાયિન.

૧૨૧ મેં જે ન્યાયી અને સાચું છે તે કર્યું છે;  
 મને મારા પર જુલમ કરનારનાં હાથમાં ન સોંપો.  
 ૧૨૨ તમારા સેવક માટે તેના જામીન થાઓ;  
 ગર્વિષ લોકોને મારા પર જુલમ કરવા ન દો.  
 ૧૨૩ તમારા ઉજ્જારની અને ન્યાયી વચનની  
 રાહ જોતાં જોતાં મારી આંખો નિસ્તેજ થઈ ગઈ છે.  
 ૧૨૪ તમારી કૃપા પ્રમાણે તમારા સેવકની સાથે વર્તજો  
 અને તમારા વિધિઓ મને શીખવજો.  
 ૧૨૫ હું તો તમારો સેવક છું, મને બુદ્ધિ આપો,  
 કે જેથી હું તમારાં સાક્ષયોને જાણી શકું.  
 ૧૨૬ હવે થહોવાહને કામ કરવાનો સમય આવ્યો છે,  
 કેમ કે લોકોએ તમારો નિયમ તોડ્યો છે.  
 ૧૨૭ હું સોના કરતાં, શુદ્ધ સોના કરતાં પણ  
 તમારી આજ્ઞાઓ પર વધારે પ્રેમ રાખું છું.  
 ૧૨૮ તમારાં શાસનો પ્રમાણે હું મારી સર્વ વર્તઘૂક થથાર્થ રાખું છું  
 અને હું દરેક જૂઠા માર્ગને ધિક્કારું છું.

## પે.

૧૨૯ તમારા નિયમો અદભુત છે;  
 તેથી હું તેમને પાળું છું.  
 ૧૩૦ તમારાં વચનો ખુલ્લો પ્રકાશ આપે છે;  
 તે ભોળા માણસ પણ સમજું શકે છે.  
 ૧૩૧ હું માઝં મુખ ઉધારીને તલપી રહ્યો છું,  
 કેમ કે હું તમારી આજ્ઞાઓની અભિલાષા રાખતો હતો.  
 ૧૩૨ જેમ તમે તમારા નામ પર પ્રેમ રાખનારાઓની સાથે વર્તો છો,  
 તેમ તમે મારા તરફ ફરીને મારા પર દથા કરો.  
 ૧૩૩ તમારા વચન પ્રમાણે મને ચલાવો;  
 કોઈ પણ પાપને મારા પર શાસન કરવા ન દો.  
 ૧૩૪ જુલમી માણસોથી મને બચાવો,  
 કે જેથી હું તમારાં શાસનોનું પાલન કરી શકું.  
 ૧૩૫ તમારા સેવક પર તમારા મુખનો પ્રકાશ પાડો  
 અને તમારા બધા નિયમો મને શીખવો.  
 ૧૩૬ તેઓ તમારા નિયમો પાટતા નથી,

તેથી મારી આંખોમાંથી થોધાર આંસુ વહે છે.

સાદે.

૧૩૭ હે યહોવાહ, તમે ન્યાથી છો  
અને તમારાં ન્યાયવચનો થથાર્થ છે.  
૧૩૮ ન્યાથીપણાથી તથા પૂરેપૂરા વિજ્વાસુપણાથી  
તમે તમારાં સાક્ષ્યો ફરમાવ્યાં છે.  
૧૩૯ મારા શશ્રૂઓ તમારાં વચન વીસરી ગથા છે  
તેથી મારા ગુસ્સાએ મને ક્ષીણ કર્યો છે.  
૧૪૦ તમારું વચન તદ્દન નિર્મટ છે  
અને તમારો સેવક તેના પર પ્રેમ રાખે છે.  
૧૪૧ હું નાનો તથા ધિક્કારાયેલો છું,  
તોપણ હું તમારાં શાસનોને ભૂલી જતો નથી.  
૧૪૨ તમારું ન્યાથીપણું તો અનંતકાળ ટકશે;  
અને તમારો નિયમ સત્ય છે.  
૧૪૩ મને ઉપાધિઓએ તથા આપત્તિઓએ જકડી લીધો છે,  
તમારી આજ્ઞાઓ મારો આનંદ છે.  
૧૪૪ તમારાં સાક્ષ્યો સદાકાળ ન્યાયથુકત છે;  
માટે મને સમજણ આપો, જેથી હું જીવતો રહીશ.

કોઝ.

૧૪૫ મૈં ખરા હૃદયથી વિનંતિ કરી છે, “હે યહોવાહ, મને ઉત્તર આપો,  
હું તમારા નિયમોનું પાલન કરીશ.  
૧૪૬ મૈં તમને પ્રાર્થના કરી છે; મારો બચાવ કરો,  
એટલે હું તમારા નિયમોનું પાલન કરીશ.”  
૧૪૭ પ્રભાત થતાં પહેલા મૈં સહાયને માટે પ્રાર્થના કરી.  
મને તમારાં વચનોની આશા છે.  
૧૪૮ તમારા વચનનું મનન કરવા માટે  
મારી આંખો રાતના છેલ્લાં પહોર અગાઉ ઊંઘડી ગઈ હતી.  
૧૪૯ તમારી કૃપા પ્રમાણે મારી વાણી સાંભળો;  
હે યહોવાહ, તમારાં ન્યાયવચનો પ્રમાણે મને જિવાડો.  
૧૫૦ જેઓ દુષ્ટ ભાવથી મારી પાછળ લાગેલા છે તેઓ મારી નજીક આવે છે,  
પણ તેઓ તમારા નિયમથી દૂર છે.  
૧૫૧ હે યહોવાહ, તમે મારી નજીદીક છો  
અને તમારી સર્વ આજ્ઞાઓ સત્ય છે.  
૧૫૨ લાંબા સમય પૂર્વે તમારા સાક્ષ્યોથી મૈં જાણ્યું કે,  
તમે તેઓને સદાને માટે સ્થાપણા છે.

રેશ.

૧૫૩ મારી વિપત્તિ સામું જુઓ અને મને સહાય કરો,  
કેમ કે હું તમારો નિયમ ભૂલતો નથી.  
૧૫૪ મારી લડતને લડો અને મને બચાવો;  
મને તમારા વચન પ્રમાણે જીવવા દો.  
૧૫૫ દુષ્ટોથી ઉદ્ધાર દૂર રહે છે,

કારણ કે તે તમારા નિયમોને પ્રેમ કરતા નથી.  
 ૧૫૬ હે થહોવાહ, તમારી કરણા મહાન છે;  
 તમારાં ન્યાયવચનો પ્રમાણો મને જિવાડો.  
 ૧૫૭ મને સત્તાવનારા અને મારા શરૂઆત ઘણા છે,  
 પણ હું તમારા નિયમોથી પાછો હઠી ગયો નથી.  
 ૧૫૮ મેં વિજ્ઞાસદ્ગીઓને જોથા અને મેં તેમનો અસ્વીકાર કર્યો  
 કારણ કે તેઓ તમારા વચનનું પાલન કરતાં નથી.  
 ૧૫૯ હું તમારાં શાસનો પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખું છું;  
 હે થહોવાહ, તે ધ્યાનમાં લેજો, તમારી કૃપા અનુસાર તમે મને જિવાડો.  
 ૧૬૦ તમારાં બધાં વચનો સત્ય છે;  
 તમારાં સર્વ ન્યાયી વચનો અનંતકાળ સુધી ટકનારાં છે.

શીન.

૧૬૧ સરદારોએ મને વિનાકારણ સત્તાવ્યો છે;  
 મારું હૃદય તમારાં વચનોનો ભય રાખે છે.  
 ૧૬૨ જેમ કોઈ એકને મોટો ખજાનો મળો  
 તેમ તમારા વચનથી મને આનંદ થાય છે.  
 ૧૬૩ હું અસત્યને દિક્કારું છું અને તેનાથી કંટાળું છું,  
 પણ હું તમારા નિયમને ચાહું છું.  
 ૧૬૪ તમારાં થથાર્થ અને ન્યાયી વચનોને કારણે,  
 હું દિવસમાં સાતવાર તમારી સ્તુતિ કરું છું.  
 ૧૬૫ તમારા નિયમ પર પ્રેમ રાખનારાઓને અસ્ત્રંત શાંતિ મળો છે;  
 તેઓને કોઈ પણ ઠોકર ખવડાવી શકે તેમ નથી.  
 ૧૬૬ હે થહોવાહ, તમારા ઉજારની મેં આશા રાખી છે  
 અને મેં તમારી આજ્ઞાઓ પાણી છે.  
 ૧૬૭ હું તમારાં સાક્ષયોને અનુસર્યો  
 અને હું તેમના પર ઘણો પ્રેમ રાખું છું.  
 ૧૬૮ હું તમારાં બધાં શાસનો અને સાક્ષયોને અનુસર્યો છું,  
 કેમ કે હું જે કરું તે બધું તમે જાણો છો.

તાવ.

૧૬૯ હે થહોવાહ, મને સહાય કરવાને મારી પ્રાર્થનાઓ સાંભળો;  
 તમે વચન આપ્યું છે તે પ્રમાણો મને સમજણ આપો.  
 ૧૭૦ મારી પ્રાર્થનાને તમારી સમજા આવવા દો;  
 તમારા વચન પ્રમાણો મને સહાય કરો.  
 ૧૭૧ મારા હોઠો તમારી સ્તુતિ ઉચ્ચારશે,  
 કારણ કે તમે મને તમારા વિધિઓ શીખવો છો.  
 ૧૭૨ મારી શુભ તમારા વચન વિષે ગાયન કરો,  
 કારણ કે તમારી સર્વ આજ્ઞાઓ ન્યાયી છે.  
 ૧૭૩ મને મદદ કરવા તમારો હાથ તૈયાર થાઓ,  
 કારણ કે મેં તમારાં શાસનોને અનુસરવાનું પસંદ કર્યું છે.  
 ૧૭૪ હે થહોવાહ, હું તમારા તરફથી મળતા ઉજારને માટે અભિલાષી છું  
 અને તમારો નિયમ એ જ મારો આનંદ છે.  
 ૧૭૫ મારા આત્માને જિવાડો જેથી હું તમારી સ્તુતિ કરી શકું;  
 તમારાં ન્યાયવચનો મને મદદરૂપ થાઓ.

૧૭૬ હું ભૂલા પડેલા ઘેટાંની જેમ ભટકી ગયો છું;  
તમારા સેવકને શોધી કાઢો,  
કારણ કે હું તમારી આજાઓને ભૂલ્યો નથી.

## ૧૨૦

૧ મારા સંકટમાં મેં યહોવાહને પોકાર કર્યો  
અને તેમણે મને ઉત્તર આપ્યો.  
૨ હે યહોવાહ, જેઓ પોતાના હોઠોથી જૂંઠ બોલે છે  
અને તેમની જીબથી છેતરે છે, તેઓથી તમે મારા આત્માને બચાવો.  
૩ હે કપટી જીબ, તને તો તે શું કરશે?  
અને તારા તે શા હાલ કરશે?  
૪ તને તીક્ષ્ણ બાળોથી વીધવામા આવશે  
અને ધગધગતા કોલસાથી તને દાઢાશો.  
૫ મને અફસોસ છે કે હું મેશેખમાં રહું છું;  
અગાઉ હું કેદારના તંબુઓ મદ્યે રહેતો હતો.  
૬ જે શાંતિ પર દેખ રાખે છે  
તેની સાથે રહીને હવે તો હું ધરાઈ ગયો છું.  
૭ હું શાંતિ ચાહું છું,  
પણ જ્યારે હું બોલું છું, ત્યારે તેઓ લડાઈ કરવા માગે છે.

## ૧૨૧

૧ હું પર્વતો તરફ મારી આંખો ઊંથી કરીશ.  
મને કથાંથી સહાય મળો?  
૨ જે યહોવાહે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કર્યા છે,  
તેમની તરફથી મને સહાય મળો છે.  
૩ તે તારા પગને ડગવા દેશે નહિં;  
જે તારું રક્ષણ કરે છે તે ઊંઘશે નહિં.  
૪ જુઓ, ઇરાયલના જે રક્ષક છે  
તે કદી ઊંઘતા નથી અને નિદ્રાવશ થતા નથી.  
૫ યહોવાહ તારા રક્ષક છે;  
યહોવાહ તારા જમણો હાથે તને છાયા કરશે.  
૬ દિવસે સૂર્ય કે રાત્રે ચંદ્ર  
તને નુકસાન પહોંચાડશે નહિં.  
૭ સર્વ દુઃખથી યહોવાહ તારું રક્ષણ કરશે;  
તે તારા આત્માની સંભાળ રાખશે.  
૮ હમણાંથી તે સર્વકાળ માટે  
તારા સર્વ કાર્યોમાં યહોવાહ તારું રક્ષણ કરશે.

## ૧૨૨

૧ જ્યારે તેઓએ મને કદથું કે,  
“ચાલો આપણે યહોવાહના ઘરમાં જઈએ,” ત્યારે હું આનંદ પામ્યો.  
૨ હે યરૂશાલેમ, તારા દ્વારોમાં

અમે ઊભા રહ્યા હતા.

**૩** યજુશાલેમ તો હારબંધ ઇમારતોવાળા  
નગરના જેવું બાંધેલું છે.

**૪** ત્યાં કુણો ચઢે છે, યહોવાહનાં કુણો,  
ઇજરાયલને સાક્ષીરૂપ થવાને અર્થે,  
યહોવાહના નામનો આભાર માનવાને માટે કુણો ચઢે છે.

**૫** કેમ કે ત્યાં ઇનસાફનાં રાજ્યાસનો  
દાઉદના કુટુંબના રાજ્યાસનો સ્થાપવામાં આવેલાં છે.

**૬** યજુશાલેમની શાંતિને માટે પ્રાર્થના કરો!  
જેઓ તને ચાહે છે તેને શાંતિ મળો.

**૭** તારા કોટની અંદર શાંતિ  
અને તારા મહેલોની અંદર કુશળતા થાઓ.

**૮** મારા ભાઈઓ તથા મારા મિત્રોની ખાતર  
હવે હું બોલીશ, “તારામાં શાંતિ થાઓ.”

**૯** આપણા ઈશ્વર યહોવાહના ઘરને અર્થે  
હું તેની ઉત્તમતાને લીધે પ્રાર્થના કરીશ.

## ૧૨૩

**૧** હે આકાશના રાજ્યાસન પર જિરાજનાર,  
હું તમારા તરફ મારી આંખો ઊંથી કરું છું.

**૨** જુઓ, જેમ સેવકની આંખો પોતાના માલિકના હાથ તરફ,  
જેમ દાસીની આંખો પોતાની શેઠાણીના હાથ તરફ તાકેલી રહે છે,  
તેમ અમારા ઈશ્વર યહોવાહની અમારા ઉપર દયા થાય ત્યાં સુધી  
અમારી આંખો તેમના તરફ તાકી રહે છે.

**૩** અમારા પર દયા કરો, હે યહોવાહ, અમારા પર દયા કરો,  
કેમ કે અમે અપમાનથી ભરાઈ ગયા છીએ.

**૪** બેદરકાર માણસોના તુચ્છકાર  
તથા ગર્વિષ્ણોના અપમાનથી  
અમારો આત્મા તદન કાયર થઈ ગયો છે.

## ૧૨૪

**૧** હવે ઇજરાયલ એમ કહો,

“જો યહોવાહ અમારા પક્ષમાં ન હોત,”

**૨** જ્યારે માણસો અમારા પર ચઢી આવ્યા ત્યારે,  
“જો યહોવાહ અમારા પક્ષમાં ન હોત,

**૩** તો તેઓનો કોધ અમારા ઉપર કષણી ઉઠતાં  
તેઓ અમને જીવતા જ ગળી જત.

**૪** પાણીની રેલો અમને તાણી જત,  
પાણીએ અમને દુબાડી દીધા હોત.

**૫** તે અભિમાની માણસોએ અમને પાણીમાં દુબાડી દીધા હોત.”

**૬** યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ,

જેમણે તેઓના દાંતનો શિકાર થવાને અમને સોંપ્યા નહિ.

**૭** જેમ પારધીની જાળમાંથી પક્ષી છટકી જથ, તેમ અમારા જીવ બચી ગયા છે;  
જાળ તૂટી ગઈ છે અને અમે બચી ગયા છીએ.

૯ આકાશ અને પૃથ્વીના સર્જનહાર,  
થહોવાહ અમારા મદદગાર છે.

## ૧૨૫

૧ જેઓ થહોવાહમાં બરોસો રાખે છે  
તેઓ સિયોન પર્વત જેવા અચળ છે, જે કદી ખસનાર નથી, પણ સદાકાળ ટકી રહે  
છે.  
૨ જેમ થળશાલેમની આસપાસ પર્વતો આવેલા છે,  
તેમ આ સમયથી તે સર્વકાળ ભાટે  
થહોવાહ પોતાના લોકોની આસપાસ છે.  
૩ દુષ્ટાનો રાજદંડ ન્યાયીઓના હિસ્સા પર ટકશે નહિ.  
નહિ તો, ન્યાયીઓ અન્યાય કરવા લલચાય.  
૪ હે થહોવાહ, જેઓ સારા છે  
અને જેઓનાં હૃદય થથાર્થ છે, તેમનું ભલું કરો.  
૫ પણ જેઓ પોતે આડેઅવળો માર્ગે વળો છે,  
તેઓને થહોવાહ દુષ્ટોની સાથે લઈ જશે.  
ઇજરાયલ પર શાંતિ થાઓ.

## ૧૨૬

૧ જ્યારે થહોવાહ બંદીવાસમાં પેડેલાઓને સિયોનમાં પાછા લાવ્યા,  
ત્યારે અમે સ્વાન જોતાં હોઈએ ઐવું લાગ્યું.  
૨ ત્યારે અમારં મુખ હાસ્યથી બરાઈ ગયું  
અને અમારી શુભ ગાયન કરવા લાગી.  
ત્યારે તેઓએ લોકોની વચ્ચે કદ્યું,  
“થહોવાહે તેઓને માટે મહાન કૃત્યો કર્યા છે.”  
૩ થહોવાહે અમારે માટે મહાન કામ કર્યા છે;  
અમે કેટલા ખુશ છીએ!  
૪ નેગેબના ઝરણાંની જેમ,  
હે થહોવાહ, અમારી સંપત્તિ પુનઃસ્થાપિત કરો.  
૫ જેઓ આંસુ પાડતાં પાડતાં વાવે છે, તેઓ હર્ષનાદસહિત લણશે.  
૬ જે કોઈ મુઢીભર બીજ લઈને રડતાં રડતાં વાવવા જથ છે,  
તે પોતાની સાથે પૂરીઓ લઈને આનંદ સાથે પાછો આવશે.

## ૧૨૭

૧ જો થહોવાહ ઘર ન બાંધે તો,  
તેના બાંધનારાનો શ્રમ વ્યર્થ છે,  
જો થહોવાહ નગરનું રક્ષણ ન કરે તો,  
ચોકીદારની થોકી કરવી કેવળ વ્યર્થ છે.  
૨ તમારં વહેલું ઊઠવું અને મોદું જીવું  
અને કષ્ટ વેઠીને રોટલી ખાવી તે પણ વ્યર્થ છે,  
કેમ કે થહોવાહ પોતાના વહાલાઓ ઊંઘતા  
હોથ તોપણ તેમને આપે છે.  
૩ જુઓ, સંતાનો તો થહોવાહ પાસેથી મળેલો વારસો છે

અને પેટનાં સંતાન તેમના તરફનું ઇનામ છે.

૪ યુવાવસ્થામાંના પુત્રો

બળવાન વીર યોજાના હાથમાંના તીક્ષ્ણ બાણ જેવા છે.

૫ જે માણસનો ભાથો તેનાથી ભરેલો છે તે આશીર્વાદિત છે.

જ્યારે તે નગરના દરવાજે શત્રુઓ કામે લડશે,

ત્યારે તેઓ લજિત નહિ થાય.

## ૧૨૮

૧ જે યહોવાહને માન આપે છે

અને તેમના ભાર્ગમાં ચાલે છે, તે સર્વ આશીર્વાદિત છે.

૨ તું તારે હાથે ભરેનત કરીને આનંદ મેળવીશ;

તું આશીર્વાદિત થશે અને સમૃદ્ધ થશે.

૩ તારી પતની તારા ઘરમાં

ફળવંત દ્રાક્ષવેલાના જેવી થશે;

તારાં સંતાનો તારી મેજની આસપાસ

જૈતૂનવૃક્ષના રોપા જેવાં થશે.

૪ હા, નિશ્ચે, જે યહોવાહને માન આપે છે

તે આશીર્વાદિત થશે.

૫ યહોવાહ તને સિયોનમાંથી આશીર્વાદ આપશે;

તારા જીવનના સર્વ દિવસો પર્યત તું યરૂશાલેમનું ભલું જોશે.

૬ તું પોતાનાં સંતાનોનાં સંતાનો જોશે.

ઇજરાયલને શાંતિ થાઓ.

## ૧૨૯

૧ ઇજરાયલ કહો કે,

“તેઓએ મારી યુવાવસ્થાથી મને બહુ દુઃખ આપ્યું છે.”

૨ “મારી યુવાવસ્થાથી તેઓએ મને બહુ જ દુઃખ આપ્યું છે,

તેમ છતાં તેઓ મને હરાવી શક્યા નહિ.

૩ મારી પીઠ પર હળ ખેડનારાઓએ હળ ચલાવ્યું છે;

તેઓએ લાંબા અને ઊંડા કાપા પાડ્યા છે.

૪ યહોવાહ જ્યાથી છે;

દુષ્ટોએ બાંધેલાં બંધનો તેમણે તોડ્યાં છે.”

૫ સિયોનને દિક્કારનારા બધા

આપમાનિત થાઓ અને પાછા ફરો.

૬ તેઓ ધાબા પરના ધાસના જેવા થાઓ

કે તે ઊગે તે પહેલાં કરમાઈ જાય,

૭ જેથી કાપનાર પોતાનો હાથ

અને પૂળા બાંધનાર પોતાની બાથ ભરી શકતો નથી.

૮ તેઓની પાસેથી જનારા એવું કહેતા નથી કે,

“યહોવાહનો આશીર્વાદ તમારા પર હો;

યહોવાહના નામે અમે તમને આશીર્વાદ આપીએ છીએ.”

## ૧૩૦

૧ હે યહોવાહ, ઊંડાણોમાંથી મેં તમને પોકાર કર્યો.

૨ હે પ્રભુ, મારો અવાજ સાંભળો;  
મદ્દ માટેની મારી પ્રાર્થના પર  
તમારા કાન ધરો.  
૩ હે યહોવાહ, જો તમે દુષ્ટ કામો ધ્યાનમાં રાખો,  
તો, હે પ્રભુ, તમારી આગળ કોણ ઉભો રહી શકે?  
૪ પણ તમારી પાસે માફી છે,  
તેથી તમે આદર પામશો.  
૫ હું યહોવાહની રાહ જોઈશ, મારો આત્મા રાહ જોશે  
અને તેમના વચનમાં હું આશા રાખું છું.  
૬ સવારની રાહ જોનાર ચોકીદાર કરતાં  
મારો આત્મા પ્રભુની રાહ વધારે જુએ છે.  
૭ હે ઈઝરાયલ, યહોવાહમાં આશા રાખ.  
યહોવાહ દયાળું છે  
અને માફી આપવામાં ઉતાવળા છે.  
૮ તે ઈઝરાયલને તેનાં  
સર્વ પાપોથી ઉગારશે.

### ૧૩૧

૧ હે યહોવાહ, મારં હૃદય ઘમંડી નથી અને મારી આંખો અભિમાની નથી.  
મારી પાસે મારા માટે કોઈ મહાન આશાઓ નથી  
અથવા જે વાતોને હું પહોંચી શકતો નથી તેમાં, હું હાથ નાખતો નથી.  
૨ તેમ છતાં, મેં મારો આત્મા નભ અને શાંત કર્યો છે;  
જેમ એક બાળક પોતાની માતાનું દૂધ છોડે છે,  
તેમ મારો આત્મા દૂધ છોડી દેનાર બાળકના જેવો જ છે.  
૩ હે ઈઝરાયલ, આ સમયથી તે સંદાકાળ માટે  
યહોવાહની જ આશા રાખજે.

### ૧૩૨

૧ હે યહોવાહ, જે સર્વ કષ્ટો દાઉદે સહન કર્યા  
તે તેના લાભમાં સંભારો.  
૨ તેણે યહોવાહની આગળ કેવા સમ ખાધા,  
યાકુભના સમર્થ ઈશ્વરની આગળ તેણે કેવી પ્રતિજ્ઞા લીધી, તેનું સ્ભરણ કરો.  
૩ તેણે કટ્યું, “જ્યાં સુધી હું યહોવાહને માટે ઘર ન મેળવું;  
અને યાકુભના સમર્થ ઈશ્વરને માટે નિવાસસ્થાન તૈયાર ન કરું,  
૪ ત્યાં સુધી હું મારા તંબુમાં નહિ આવું  
અને મારા પલંગ પર નહિ સૂઝાં.  
૫ વળી મારી આંખોને ઊંઘ  
અને મારા પોપચાંને નિદ્રા આવવા નહિ દઉં.”  
૬ જુઓ, અમે તેના વિષે એકાથાહમાં સાંભળયું;  
અમને તે યેરામના ખેતરોમાં ભજયો.  
૭ થાલો આપણે ઈશ્વરના મુલાકાતમંડપમાં જઈએ;  
આપણે તેમના પાયાસનની આગળ તેમની સ્તુતિ કરીએ.  
૮ હે યહોવાહ, તમે તમારા વિશ્રાભસ્થાનમાં આવવાને ઉઠો.

૯ તમારા થાજકો ન્યાથીપણાથી આશીર્વાદિત થાઓ;  
તમારા વિશ્વાસુઓ હર્ષનાદ કરો.

૧૦ તમારા સેવક દાઉદની ખાતર  
તમારા અભિષિકત રાજનો અસ્વીકાર ન કરો.

૧૧ થહોવાહે દાઉદની સાથે સત્ય પ્રતિજ્ઞા કરી;  
“હું તારા રાજથાસન પર તારા વંશજોને બેસાડીશ;  
તેથી તે પ્રતિજ્ઞાબંગ કરશે નહિ.

૧૨ જો તારા પુત્રો મારો કરાર  
અને જે નિયમો હું તેઓને શીખવું, તે પાછે;  
તો તેઓના સંતાનો પણ તારા રાજથાસને સદાકાળ બેસશે.”

૧૩ હે થહોવાહ, તમે સિયોનને પસંદ કર્યું છે;  
તેમણે પોતાના નિવાસસ્થાનને માટે તેને ઇચ્છાયું છે.

૧૪ આ માચું સદાકાળનું વિશ્રામસ્થાન છે;  
હું અહીં જ રહીશ, કેમ કે મેં તેને ઇચ્છાયું છે.

૧૫ હું ચોક્કસ તેની સમૃદ્ધિને આશીર્વાદ આપીશ;  
હું રોટલીથી તેના કંગાલોને તૃપ્ત કરીશ.

૧૬ હું તેના થાજકોને ઉદ્ધારનો પોષાક પહેરાવીશ;  
તેના ભક્તો આનંદથી જથુથુકાર કરશે.

૧૭ ત્યાં હું દાઉદને માટે શિંગ ઊભુ કરીશ;  
ત્યાં મેં મારા અભિષિકતને માટે દીવો તૈયાર કર્યો છે.

૧૮ તેના શશ્રૂઓને હું શરમથી ટાંકી દઈશ,  
પણ તેનો મુગટ પ્રકાશશે.

### ૧૩૩

૧ ભાઈઓ એકતામાં રહે  
તે કેવું સાચું તથા શોભાયમાન છે!  
૨ તે માથે ઓઠેલા, દાઢી સુધી, હા,  
હાણનની દાઢી સુધી,  
તેના વસ્ત્રની કોર સુધી, ઊત્તેલા મૂલ્યવાન તેલનાં જેવું છે.  
૩ વળી તે હેર્મોન પર્વત પરના  
તથા સિયોનના પર્વતો પરના ઝાકળ જેવું છે.  
કારણ કે થહોવાહે આશીર્વાદ,  
એટલે અનંતકાળનું જીવન ફરમાવ્યું છે.

### ૧૩૪

૧ હે થહોવાહના ઘરમાં રાત્રે સેવા આપનારા,  
થહોવાહના સર્વ સેવકો, તમે થહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
૨ પવિત્રસ્થાન તરફ તમારા હાથ ઊંચા કરો  
અને થહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
૩ સિયોનમાંથી થહોવાહ,  
જેમણે આકાશ તથા પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું છે તે તમને આશીર્વાદ આપો.

## ૧૩૫

**૧** થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

થહોવાહના નામની સ્તુતિ કરો.

હે થહોવાહના સેવકો, તમે તેમની સ્તુતિ કરો.

**૨** થહોવાહના ધરમાં, આપણા ઈંઘરના ધરના,  
અંગળાંભાં ઉભા રહેનારા તેમની સ્તુતિ કરો.

**૩** થહોવાહની સ્તુતિ કરો, કારણ કે તે ઉત્તમ છે;

તેમના નામની સ્તુતિ કરો, કારણ કે તેમ કરવું આનંદદાયક છે.

**૪** કેમ કે થહોવાહે પોતાને માટે યાકૂબને પસંદ કર્યો છે,

ઇઝરાયલ ખાસ તેમની સંપત્તિ છે.

**૫** હું જાણું છું કે થહોવાહ મહાન છે,

આપણા પ્રભુ સર્વ દેવો કરતાં તે મહાન છે.

**૬** આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર, સમુદ્રમાં અને સર્વ મહાસાગરના ઊંડાણોમાં

થહોવાહને જે જે સારં લાગ્યું, તે સર્વ તેમણે કર્યું છે.

**૭** તે પાણીની વરાળને ઊંચે લઈ જઈ તેનાં વાદળાં ચઢાવે છે,

તે વીજળી મોકલી વરસાદને વરસાવે છે

અને પોતાના ખજનામાંથી તે વાયુને બહાર કાઢે છે.

**૮** મિસરમાં તેમણે માણસોના

તથા પશુઓના પ્રથમજનિતોનો નાશ કર્યો.

**૯** તેમણે ફારુન અને તેના સેવકોની વિરુદ્ધ

પોતાના થિનનો તથા ચમત્કારો સમગ્ર મિસરમાં મોકલ્યાં.

**૧૦** તેમણે ઘણી પ્રજાઓ પર હુમલો કર્યો

અને પરાક્રમી રાજાઓને મારી નાખ્યા,

**૧૧** અમોરીઓના રાજ સિહોનને

અને બાશાનના રાજ ઓગને

અને કનાનના સર્વ રાજ્યોને તેમણે માર્યા.

**૧૨** તેમના દેશને તેમણે પોતાના

લોક ઇઝરાયલને વારસામાં આપ્યો.

**૧૩** હે થહોવાહ, તમારં નામ અનંતકાળ ટકનાર છે,

હે થહોવાહ, તમારં સ્મરણ પેઢી દરપેઢી ટકી રહેનાર છે.

**૧૪** કેમ કે થહોવાહ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે

અને તે પોતાના સેવકો પ્રત્યે દયાળુ થશે.

**૧૫** વિદેશીઓની મૂર્તિઓ તો સોનાચાંદીની છે,

તેઓ માણસોના હાથથી જ બનેલી છે.

**૧૬** તે મૂર્તિઓને મુખ છે, પણ તેઓ બોલતી નથી;

તેઓને આંખો છે, પણ તેઓ જોઈ શકતી નથી.

**૧૭** તેઓને કાન છે, પણ તેઓ સાંભળતી નથી,

તેઓનાં મુખમાં જ્વાસ નથી.

**૧૮** જેઓ તેને બનાવે છે તેઓ પણ તેના જેવા જ થશે,

જેઓ તેમના પર ભરોસો રાખે છે તેઓ પણ તેના જેવા જ થશે.

**૧૯** હે ઇઝરાયલના વંશજો, થહોવાહની સ્તુતિ કરો;

હે હારુનના વંશજો, થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

**૨૦** હે લેવીના વંશજો, થહોવાહની સ્તુતિ કરો;

હે થહોવાહના ભકતો, થહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
**૨૧** સિયોનમાં થહોવાહની સ્તુતિ કરો,  
જે થરુશાલેમમાં રહે છે.  
તે થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

### ૧૩૬

**૧** થહોવાહની સ્તુતિ કરો, કારણ કે તે ઉત્તમ છે,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૨** સર્વોચ્ચ ઈશ્વરની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૩** પ્રભુઓના પ્રભુની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૪** જે એકલા જ મહાન ચભક્તકારો કરનાર છે, તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૫** જેમણે પોતાના ડહાપણ વડે આકાશો ઉત્પઞ્ચ કર્યા છે; તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૬** જેમણે પાણી પર ભૂમિને વિસ્તારી છે, તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૭** મહાન જયોતિઓના બનાવનારની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૮** દિવસ પર અમલ ચલાવવા જેમણે સ્તૂર્ય બનાવ્યો છે, તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૯** રાત પર અમલ ચલાવવાં જેમણે ચંદ અને તારા બનાવ્યા છે, તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૦** ભિસરના પ્રથમજનિતોનો જેમણે સંહાર કર્યો; તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૧** વળી તેઓની પાસેથી ઇજરાયલને છોડાવનારની સ્તુતિ કરો;  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૨** પોતાના બણવાન ભૂજ અને લાંબા કરેલા હાથ વડે જે તેઓને છોડાવી લાવ્યા;  
તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૩** તેઓની આગળ ભાર્ગ કરવા જેમણે લાલ સમુક્રના બે ભાગ કર્યા, તેમની સ્તુતિ  
કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૪** તેની વરયે થઈને ઇજરાયલને પાર ઉતારનારાની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૫** ફાલન તથા તેની ફોજને લાલ સમુક્રમાં ઝુખાવી દેનારની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૬** જે પોતાના લોકોને અરણ્યમાં થઈને દોચી લીધા તેમની સ્તુતિ કરો,  
કેમ કે તેમની ઝૃપા સદાકાળ ટકે છે.  
**૧૭** જેમણે મોટા રાજાઓને ભારી નાખ્યા, તેમની સ્તુતિ કરો.

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૧૮</sup> નામાંકિત રાજાઓના સંહારનારની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૧૯</sup> અમોરીઓના રાજ સિંહોનને સંહારનારની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૦</sup> બાશાનના રાજ ઓગનો જેમણે સંહાર કર્યો; તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૧</sup> જેમણે તેઓનો દેશ વારસામાં આપ્યો તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૨</sup> જેમણે તે દેશ પોતાના સેવક છારાથલને વારસામાં આપ્યો તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૩</sup> જેમણે અમારી નબળાઈઓમાં અમને સંભાર્યા; તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૪</sup> અમારા શત્રુઓ પર જેમણે અમને વિજય અપાવ્યો, તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૫</sup> જે બધાં પ્રાણીઓને અજ્ઞ આપે છે; તેમની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

<sup>૨૬</sup> આકાશના ઈંઘરની સ્તુતિ કરો,

કેમ કે તેમની હૃપા સદાકાળ ટકે છે.

### ૧૩૭

<sup>૧</sup> અમે બાબિલની નદીઓને કિનારે બેઠા

અને અમને સિયોનનું સ્મરણ થઈ આવ્યું,

ત્યારે અમે રક્ષા.

<sup>૨</sup> ત્યાંનાં વૃક્ષો પર

અમે અમારી સિતારો લટકાવી દીધી.

<sup>૩</sup> અમને બંદીવાસમાં લઈ જનારાંઓએ અમને આનંદી ગીતો ગાવા કર્યું,

જેઓએ અમારી મશકરી કરી હતી તેઓએ અમને ખુશ કરવા જણાવ્યું કે,

“સિયોનનાં ગીતોમાંનું કોઈ એક ગીત ગાઓ.”

<sup>૪</sup> પણ આ વિદેશી ભૂમિ પર અમે

થહોવાહનાં ગીતો કેવી રીતે ગાઈ શકીએ?

<sup>૫</sup> હે થરુશાલેમ, જો હું તને ભૂલી જાઉં,

તો મારો જમણો હાથ પોતાનું કર્તવ્ય વીસરી જથ.

<sup>૬</sup> જો હું તારા વિષે વિચાર ન કરું,

મારા મુખ્ય આનંદ કરતાં

જો હું થરુશાલેમને શ્રેષ્ઠ ન માનતો હોઉં,

તો મારી જુબ મારા તાપવાને ચોટી જથ.

<sup>૭</sup> હે થહોવાહ, અદોમીઓએ જે કર્યું

તે સંભારો, કેમ કે તેઓએ કર્યું કે, થરુશાલેમને પાડી નાખો,

તેઓએ કર્યું, “તેના પાયાઓને,

ઉખેડી નાખો, ઉખેડી નાખો.”

<sup>૮</sup> હે નાશ પામનારી બાબિલની દીકરી,

તે જે વર્તન અમારી સાથે યલાવ્યું છે  
 તેવું જ વર્તન જે કોઈ તારી સાથે કરે તે આશીર્વાદિત છે.  
 એ જે કોઈ તારાં નાના બાળકોને ખડક પર  
 પછાડે તે આશીર્વાદિત છે.

### ૧૩૮

૧ હું મારા ખરા હૃદયથી તમારી આભારસ્તુતિ કરીશ;  
 હું દેવોની આગળ તમારાં સ્તોત્ર ગાઈશ.  
 ૨ હું તમારા પવિત્રસ્થાન તરફ ફરીને દંડવત્ પ્રણામ કરીશ  
 તમારી કૃપા તથા સત્યતાને લીધે હું તમારા નામનો આભાર માનીશ.  
 ૩ મેં તમને પ્રાર્થના કરી, તે જ દિવસે તમે મને ઉત્તર આપ્યો;  
 તમે મારા આત્માને ઉત્સેજન આપીને બળવાન કર્યો છે.  
 ૪ હે યહોવાહ, પૃથ્વીનાં સર્વ રાજાઓએ તમારા મુખનાં વચન સાંભળ્યાં છે,  
 તેથી તેઓ તમારી સ્તુતિ કરશે.  
 ૫ તેઓ યહોવાહનાં કાર્યો વિષે ગીત ગાશે,  
 કારણ કે યહોવાહનો મહિમા મહાન છે.  
 ૬ જો કે યહોવાહ સર્વોચ્ચ છે, તોપણ તે દિન લોકોની કાળજી લે છે,  
 પણ ગર્વિષ્ઠોને તો તે દૂરથી જ ઓળખે છે.  
 ૭ જો મારે સંકટમાં ચાલવું પડશે, તો પણ તમે મને જિવાડશો;  
 મારા શત્રુઓના કોધની સામે તમે તમારો હાથ લાંબો કરશો  
 અને તમારો જમણો હાથ મારો બચાવ કરશો.  
 ૮ યહોવાહ અંત સુધી મારી સાથે છે;  
 હે યહોવાહ, તમારી કૃપા સદાકાળ ટકે છે;  
 તમારા હાથથી બનાવેલા તમારા લોકોનો ત્યાગ કરશો નહિં.

### ૧૩૯

૧ હે યહોવાહ, તમે મારા હૃદયની પરીક્ષા કરી છે અને તમે મને ઓળખો છો.  
 ૨ મારું બેસવું તથા મારું ઊઠવું તમે જાણો છો;  
 તમે મારા વિચારો વેગળેથી સમજો છો.  
 ૩ જ્યારે હું સૂઈ જાઉ છું, ત્યારે તમે મારા માર્ગોનું અવલોકન કરો છો;  
 તમે મારા બધા માર્ગોના માહિતગાર છો.  
 ૪ કેમ કે, હે યહોવાહ, તમે મારા મુખની  
 બધી વાતો પૂર્ણ જાણો છો.  
 ૫ તમે આગળ પાછળ મને ઘેરી લીધો છે  
 અને તમે તમારા હાથે મને પકડી રાખ્યો છે.  
 ૬ આવું ડહાપણ તો મને આશ્ર્ય પમાડનારું છે;  
 તે અતિ ઉચ્ચ છે અને હું તેને સમજી શકતો નથી.  
 ૭ તમારા આત્મા પાસેથી હું કયાં જાઉં?  
 તમારી હાજરીમાંથી હું કયાં નાખી જાઉં?  
 ૮ જો હું આકાશોમાં ચઢી જાઉં, તો તમે ત્યાં છો;  
 જો હું શેઓલમાં મારી પથારી નાખું, તો ત્યાં પણ તમે છો.  
 ૯ જો હું પરોદિયાની પાંખો લઈને

સમુદ્રને પેલે પાર જઈને વસું,  
 ૧૦ તો ત્યાં પણ તમારો હાથ મને દોરશે  
 તમારો જમણો હાથ મને પકડી રાખશે.  
 ૧૧ જો હું કહું, “અંધકાર તો નિશ્ચે મને ટાંકશે  
 અને રાત મારી આસપાસ અજવાળાઝુપ થશે;”  
 ૧૨ અંધકાર પણ મને તમારાથી સંતારી શકતો નથી.  
 રાત દિવસની જેમ પ્રકાશે છે,  
 કેમ કે અંધારું અને અજવાળું બઢે તમારી આગળ સમાન છે.  
 ૧૩ તમે મારું અંતઃકરણ ઘરથું છે;  
 મારી માતાના ઉદરમાં તમે મારી રચના કરી છે.  
 ૧૪ હું તમારો આભાર માનીશ,  
 કેમ કે તમારાં કાર્યો અદ્ભુત અને આશ્રયજનક છે.  
 તમે મારા શુવન વિષે સધણું જાણો છો.  
 ૧૫ જથારે મને અદ્રશ્ય રીતે રચવામાં આવ્યો,  
 જથારે પૂઠવીના ઊંડાણોમાં વિવિધ કરામતથી મને ગોઠવવામાં આવ્યો,  
 તથારે પણ મારું શરીર તમારાથી અબાધ્યું ન હતું.  
 ૧૬ ગર્ભમાં પણ તમે મને નિહાષથો છે;  
 મારું એકે અંગ થયેલું ન હતું, તથારે તેઓ સર્વ,  
 તેમ જ તેઓના છરાવેલા સમયો તમારા પુષ્ટકમાં લખેલા હતા.  
 ૧૭ હે ઈશ્વર, તમારા વિચારો મને કેટલા બધા મૂલ્યવાન લાગે છે!  
 તેઓની સંખ્યા કેટલી બધી મોટી છે!  
 ૧૮ જો હું તેઓને ગણવા જાઉં તો તેઓ રેતીના કણ કરતાં વધારે થાય.  
 જથારે હું જાગું, તથારે હું હજુ તમારી સાથે હોઉં છું.  
 ૧૯ હે ઈશ્વર, તમે જ દુષ્ટોનો સંહાર કરશો;  
 હે ખૂની માણસો મારાથી દૂર થાઓ.  
 ૨૦ તેઓ તમારી વિશ્વાસ બળવો કરે છે અને કપટથી વર્તે છે;  
 તમારા શરૂઆત વ્યર્� ફૂલાઈ જાય છે.  
 ૨૧ હે થહોવાહ, તમારો ક્રેષ કરનારાઓનો શું હું ક્રેષ ન કરું?  
 જેઓ તમારી સામે ઊઠે છે, તેઓનો શું હું ધિક્કાર ન કરું?  
 ૨૨ હું તેઓને સંપૂર્ણ ચીતે ધિક્કારું છું;  
 તેઓને હું મારા શરૂઆત જ ગણું છું.  
 ૨૩ હે ઈશ્વર, મારી કસોટી કરો અને મારું અંતઃકરણ ઓળખો;  
 મને પારખો અને મારા વિચારો જાણી લો.  
 ૨૪ જો મારામાં કંઈ દુષ્ટતા હોય, તો તે તમે જોજો  
 અને મને સનાતન માર્ગમાં ચલાવજો.

## ૧૪૦

- ૧ હે થહોવાહ, દુષ્ટ માણસોથી મને છોડાવો;  
 જુલમગાર માણસોથી મારું રક્ષણ કરો.
- ૨ તેઓ પોતાની દુષ્ટ થોજનાઓ ઘડે છે;  
 તેઓ નિત્ય ઝયડા ઊભા કરે છે.
- ૩ તેઓએ પોતાની જુભ સાપના જેવી તીક્ષણ બનાવી છે;

તેઓની જુભની નીચે નાગનું વિષ છે.

ક્ષેત્રાં

**૪** હે યહોવાહ, દુષ્ટોના હાથમાંથી મને બચાવો;  
જેઓએ મને નુકસાન પહોંચાડવાની યોજના કરી છે;  
એવા જુલમગાર માણસોથી મારું રક્ષણ કરો.

**૫** ગર્વિષોએ મારે માટે પાશ તથા દોચીઓ ગુપ્ત શીતે પાથર્યા છે;  
તેઓએ રસ્તાની બાજુ પર જાળ બિછાવી છે;  
મારે માટે ફાંસા ગોઠયા છે.

ક્ષેત્રાં

**૬** મૈં યહોવાહને કર્યું, “તમે મારા ઈશ્વર છો;  
મારી આજુજી સાંભળો.”

**૭** હે યહોવાહ, મારા પ્રભુ, તમે મારા ઉજારના સામર્થ્ય છો;  
થુલ્યના દિવસે તમે મારા શિરનું રક્ષણ કરો છો.

**૮** હે યહોવાહ, તમે દુષ્ટોની ઇચ્છા પૂરી ન કરો;  
તેઓની યોજનાઓને સફળ થવા દેશો નહિં.

ક્ષેત્રાં

**૯** મને ઘેરો ઘાલનારામાં જેઓ મુખ્ય છે;  
તેઓના હોઠોથી કરવામાં આવેલો અપકાર તેમના પોતાના ઉપર આવી પડો.

**૧૦** ધગધગતા અંગારા તેમના ભસ્તક પર પડો;  
તેઓને અનિમાં ફેંકી દેવામાં આવે;  
એવા ઊડા ખાડાઓમાં નાખવામાં આવે કે જ્યાંથી તેઓ કદી બચી શકે નહિં.”

**૧૧** ખોટું બોલનારાઓને પૃથ્વીમાં રહેવા દેશો નહિં;  
જુલમગાર માણસને ઉથલાવી પાડવાને દુષ્ટતા તેની પાછળ પડી રહેશે.

**૧૨** હું જાણું છું કે યહોવાહ તો દુઃખીની દાદ સાંભળશે  
અને ગરીબોનો હક જાળવશે.

**૧૩** નિશ્ચે ન્યાયી માણસ યહોવાહના નામનો આભાર માનશે;  
યથાર્થ મનુષ્યો તમારી સમક્ષતામાં જીવશે.

### ૧૪૧

**૧** હે યહોવાહ, હું તમને વિનંતિ કરું છું; તમે મારી પાસે ઉતાવળથી આવો.  
જ્યારે હું તમને પોકારું ત્યારે મારું સાંભળો.

**૨** મારી પ્રાર્થના તમારી સંમુખ ધૂપ જેવા થાઓ;  
મારા ઊંચા થયેલા હાથો સંદ્યાકાળના અર્પણ જેવા થાઓ.

**૩** હે યહોવાહ, મારા મુખની ચોકી કરો  
અને મારા હોઠનું ઝાર સંભાળો.

**૪** અન્યાય કરનારાઓની સાથે  
હું દુષ્ટ કર્મ કરવામાં સામેલ ન થાઉં તેથી  
મારા હૃદયને કોઈ પણ દુષ્ટ વાતને વળગવા ન દો.

**૫** જો કોઈ ન્યાયી માણસ મને ફટકા મારે; તો હું તે કૃપા સમજુશ.  
તે મને સુધારે; તો તે મારા માથા પર ચોઢેલા તેલ જેવો થશે;

મારું માથું તેનો નકાર નહિં કરે.  
પણ દુષ્ટ લોકોનાં કર્માની વિરુદ્ધ હું પ્રાર્થના કર્યા કરીશ.

૬ તેઓના ન્યાયધીશોને પર્વતની ટોચ ઉપરથી પાડી નાખવામાં આવ્યા છે;  
તેઓ સાંભળશે કે મારા પોતાના શરૂદો સુખદ છે.  
૭ તેઓ કહેશે, “જેમ કોઈ જીવિન પર લાકડાંને કાપીને થીરે છે તેમ,  
અમારાં હાડકાં કબરના પ્રવેશ આગળ વિખરાયેલાં હતાં.”  
૮ હે પ્રભુ, યહોવાહ, નિશ્ચે મારી દ્રષ્ટિ તમારા તરફ છે;  
હું તમારા પર બરોસો રાખું છું; મારા આત્માનો નાશ થવા ન દો.  
૯ તેઓએ મારા માટે ગોઠવેલા ફંડાથી તથા  
દુર્જનોએ ગોઠવેલી જળમાંથી મને બચાવો.  
૧૦ દુષ્ટો પોતાની જળમાં ફસાઈ જાય,  
એટલામાં તો હું બચી જાઓ.

## ૧૪૨

૧ હું મોટા અવાજે યહોવાહને વિનંતિ કરું છું;  
ઉંઘે સ્વરે હું યહોવાહને વિનંતી કરું છું.  
૨ તેમની આગળ મારું દુઃખ ઠાલવું છું;  
હું તેમની આગળ મારી મુશ્કેલીઓ પ્રગટ કરું છું.  
૩ જથારે મારો આત્મા નિર્બળ થાય છે,  
તથારે તમે મારા માર્ગો જાણો છો.  
જે રસ્તે હું ચાલું છું તેમાં તેઓએ  
મારે માટે પાશ સંતાકી મૂક્યો છે.  
૪ હું મારી જમણી બાજુએ જોઉં છું,  
તો ત્યાં મારી સંભાળ લેનાર કોઈ નથી.  
મારું નાસવું નિષ્ફળ ગયું છે;  
મારા શુવનની સંભાળ લેનાર કોઈ નથી.  
૫ હે યહોવાહ, મૈં તમને વિનંતિ કરીને કર્યું,  
“તમે જ મારો આશ્રય છો,  
મારી જિંદગીપર્યત તમે મારો વારસો છો.  
૬ મારો પોકાર સાંભળો,  
કેમ કે હું બહુ દુઃખી થઈ ગયો છું;  
મને સતાવનારાના હાથમાંથી છોડાવો,  
કેમ કે તેઓ મારા કરતા બળવાન છે.  
૭ મારા આત્માને બંદીવાસમાંથી બહાર લાવો,  
કે જેથી હું તમારા નામનો આભાર માની શકું.  
ન્યાયીઓ મારી આસપાસ ફરી વળશે  
કેમ કે તમે મારા માટે ભલા છો.

## ૧૪૩

૧ હે યહોવાહ, મારી પ્રાર્થના સાંભળો; મારા કાલાવાલા પર ધ્યાન આપો.  
તમારી સત્યતાથી અને ન્યાયીપણાથી મને ઉત્તર આપો!  
૨ તમારા સેવકની સાથે ન્યાયની રૂએ ન વર્તો,  
કેમ કે તમારી નજરમાં કોઈ ન્યાયી નથી.  
૩ મારો શરૂ મારી પાછળ પદ્ધયો છે;  
તેણે મને જીવિન પર પણાદ્યો છે;

તેણે મને ઘણા દિવસ પર ભરણ પામેલાની જેમ અંધકારમાં પૂર્યો છે.

**૪** મારો આત્મા મુંજાઈ ગયો છે;

મારું અંતઃકરણ સ્તબ્ધ થઈ ગયું છે.

**૫** હું ભૂતકાળનાં દિવસોનું સ્મરણ કરું છું;

તમારા સર્વ કૃત્યોનું મનન કરું છું;

અને તમારા હાથનાં કાર્યોનો વિચાર કરું છું.

**૬** પ્રાર્થનામાં હું મારા હાથ તમારા તરફ પ્રસારું છું;

સૂકી ભૂમિની જેમ મારો જીવ તમારા માટે તરસે છે.

**૭** હે યહોવાહ, મને જલદી જવાબ આપો, કારણ કે મારો આત્મા ક્ષય પામે છે.

તમારું મુખ મારાથી ન સંતાડો,

રખેને હું ખાડામાં ઉત્તરનારના જેવો થાઉં.

**૮** મને સવારે તમારી કૃપા અનુભવવા દો;

કારણ કે હું તમારા પર બરોસો રાખું છું.

જે માર્ગ મારે ચાલવું જોઈએ તે મને બતાવો,

કારણ કે હું મારું જીવન તમારા હાથોમાં મૂકું છું.

**૯** હે યહોવાહ, મને મારા શત્રુઓથી બચાવો;

સંતાવા માટે હું તમારે શરણે આવ્યો છું.

**૧૦** મને તમારી ઈરણા પ્રમાણે વર્તવાનું શીખવો,

કારણ કે તમે મારા ઈખર છો.

તમારો ઉત્તમ આત્મા

મને સત્યને માર્ગ દોશી જાઓ.

**૧૧** હે યહોવાહ, તમારા નામને માટે મને જિવાડો;

તમારા ન્યાયીપણાથી મારો જીવ મુશ્કેલીમાંથી બચાવો.

**૧૨** તમારી કૃપાથી તમે મારા શત્રુઓનો નાશ કરો;

અને મારા આત્માને સત્તાવનારાઓનો સંહાર કરો;

કારણ કે હું તમારો સેવક છું.

## ૧૪૪

**૧** હે યહોવાહ મારો ખડક છે, તેમની સ્તુતિ કરો,

તે મારા હાથને

અને મારી આંગઢીઓને યુધમાં લડતાં શીખવે છે.

**૨** તમે મારા કૃપાનિધિ, મારો ગઢ,

મારો ઊંચો કિલ્સો તથા મારા બચાવનાર છો,

તમે મારી ટાલ તથા જેમના પર મારો બરોસો છે તે તમે જ છો,

તમે મારા લોકોને મારે તાબે કરો છો.

**૩** હે યહોવાહ, માણસ તે શા લેખામાં છે કે, તમે તેની કાળજી રાખો છો

અથવા માણસનો દીકરો કોણ કે તેના વિષે તમે વિચારો છો?

**૪** માણસ તો જ્યાસ જેવું છે;

તેના દિવસો સરી જતી છાયા જેવા છે.

**૫** હે યહોવાહ, તમારાં આકાશોને નીચે નભાવીને ઉત્તરી આવો;

પર્વતોને સ્પર્શ કરો, એટલે તેઓ ધૂમાડો કાઠશે.

**૬** વીજણી ચમકાવો અને મારા શત્રુઓને વિખેશી નાખો;

તમારાં બાળ છોડીને તેઓને હરાવી દો.  
 ૧ ઉપરથી તમારા હાથ લંબાવો;  
 ઘણા પાણીમાંથી મારો છૂટકારો કરો  
 વિદેશીઓના હાથમાંથી મને બચાવો.  
 ૨ તેઓનાં મુખ જૂદું બોલે છે  
 અને તેઓનો જમણો હાથ તો જૂઠનો હાથ છે.  
 ૩ હે ઈશ્વર, હું તમારે માટે નવું ગીત ગાઈશ;  
 દશ તારવાળાં વાજિંશ સાથે હું તમારી ક્ષમક્ષ નવું ગીત ગાઈશ.  
 ૪ તમે રાજાઓને તારણ આપો છો;  
 તમે તમારા સેવક દાઉદને ધાતકી તરવારથી બચાવ્યો.  
 ૫ મને છોડાવો અને મને આ વિદેશીઓના હાથમાંથી મુક્ત કરો  
 તેઓનું મુખ મિથ્યા બોલે છે  
 તેઓના જમણા હાથો કપટના હાથો છે.  
 ૬ અમારા પુત્રો પોતાની થુવાવસ્થામાં વધેલા રોપા જેવા થાઓ;  
 અને અમારી પુત્રીઓ રાજુહેલની શણગારેલી ખૂણાની થાંભલીઓ જેવી થાઓ.  
 ૭ અમારી વખારો વિવિધ જાતનાં બધાં અનાજથી ભરપૂર થાઓ;  
 અને અમારાં દેટાં અમારા વાડાઓમાં હજારો અને દશ હજારો બચાયાંને જન્મ આપનારાં  
 થાઓ.  
 ૮ અમારા બળદો ખેતરોની પેદાશથી લાદેલા થાઓ;  
 ગાબડું પાડનાર કોઈ પણ ન થાઓ; નાસી છૂટનાર કોઈ ન હો  
 અને શેરીઓમાં કોઈ ખૂબ ન પડો.  
 ૯ જે લોકો આવા હોય છે તેઓ આશીર્વાદિત હોય છે;  
 જેઓનો ઈશ્વર થહોવાહ છે તેઓ આનંદિત છે.

## ૧૪૫

૧ હે મારા ઈશ્વર, મારા રાજા, હું તમને મોટા માનીશ;  
 હું સદા તમારા નામની સ્તુતિ કરીશ.  
 ૨ હું પ્રતિદિન તમારી પ્રશંસા કરીશ;  
 સદા હું તમારા નામની સ્તુતિ કરીશ.  
 ૩ થહોવાહ મહાન છે તે બહુ જ સ્તુતિપાત્ર છે;  
 તેમની મહાનતા સમજશક્તિની બહાર છે.  
 ૪ પેઢી દરપેઢી તમારાં કામની પ્રશંસા થશે  
 અને તમારા પરાક્રમનાં કાર્યો પ્રગટ કરવામાં આવશે.  
 ૫ હું તમારી મહાનતા તથા તમારા મહિમા  
 અને તમારાં અદ્ભુત કાર્યો વિષે મનન કરીશ.  
 ૬ લોકો તમારાં પરાક્રમી કૃત્યોનું સામર્થ્ય પ્રગટ કરશે;  
 હું તમારી મહાનતા વર્ણવીશ.  
 ૭ તેઓ તમારા અનહૃદ પરોપકારનું સ્મરણ કરીને તમારી કીર્તિ ફેલાવશે  
 અને તેઓ તમારા ન્યાયીપણા વિષે ગાથન કરશે.  
 ૮ થહોવાહ દયાળું અને કૃપાળું છે,  
 તે કોધ કરવામાં ધીમા અને કૃપા કરવામાં ભરપૂર છે.  
 ૯ થહોવાહ સર્વને વિતકારક છે;

પોતાનાં સર્વ કામો પર તેમની રહેમ નજર છે.

૧૦ હે યહોવાહ, જે બધાં તમારં સર્જન છે તે બધાં તમારો આભાર માનો;  
તમારા બક્તો તમારી સ્તુતિ કરો.

૧૧ તેઓ બેગા મળીને તમારા રાજ્યના મહિમા વિષે વાત કરશે;

અને તેઓ તમારં પરાક્રમ પ્રગટ કરશે.

૧૨ સર્વ લોકોમાં તેઓ ઈશ્વરના પરાક્રમી કામો જાહેર કરશે  
અને તમારા રાજ્યના મહિમા વિષે અને તમારા પ્રતાપ વિષે જણાશે.

૧૩ તમારં રાજ્ય સદાકાળનું રાજ્ય છે

અને તમારં શાસન પેઢી દરપેઢી ટકી રહે છે.

૧૪ સર્વ પડતા માણસોને યહોવાહ આધાર આપે છે  
અને સર્વ દબાઈ રહેલાઓને તે ઉભા કરે છે.

૧૫ સર્વની આંખો તમને આતુરતાથી જોઈ રહી છે;  
તમે તેઓને રાતના સમયે પણ અજ્ઞ આપો છો.

૧૬ તમે તમારો હાથ ખોલો છો,

એટલે સર્વ સજ્વાની ઇચ્છા તૃપ્ત થાય છે.

૧૭ યહોવાહ પોતાના સર્વ માર્ગોમાં ન્યાથી છે  
અને તે પોતાના સર્વ કામોમાં ફૂપાળુ છે.

૧૮ જેઓ પ્રામાણિકપણે તેમને મદદ માટે પોકારે છે,  
તેઓની સાથે યહોવાહ રહે છે.

૧૯ જેઓ યહોવાહને માન આપે છે તેમની ઇચ્છાઓને તે પૂરી કરે છે;  
તે તેઓનો પોકાર સાંભળીને તેમને બયાવે છે.

૨૦ તેમના પર પ્રેમ રાખનારા સર્વનું તે ધ્યાન રાખે છે,  
પણ તે સર્વ દુષ્ટોનો નાશ કરે છે.

૨૧ મારું મુખ યહોવાહની સ્તુતિ કરશે;

સર્વ માણસો તેમના પવિત્ર નામની સ્તુતિ કરો.

## ૧૪૬

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

હે મારા આત્મા, યહોવાહની સ્તુતિ કર.

૨ મારા જીવન પર્યત હું યહોવાહની સ્તુતિ કરીશ;

મારા જીવનના છેલ્લાં જ્વાસ સુધી હું મારા ઈશ્વરનાં સ્તુતિગીતો ગાઈશ.

૩ તમે રાજાઓ કે માણસો પર ભરોસો ન રાખો,  
કારણ કે તેઓની પાસે ઉદ્ધાર નથી.

૪ જ્યારે તેનો પ્રાણ તેને છોડી જાય છે, ત્યારે તેનું શરીર ધૂળમાં પાછું મળી જાય છે;  
તે જ દિવસે તેની બધી યોજનાઓનો અંત આવે છે.

૫ જે માણસને સહાય કરનાર થાકુબના ઈશ્વર છે,

જેની આશા તેના ઈશ્વર યહોવાહમાં છે, તે આશીર્વાદિત છે.

૬ યહોવાહે પૂઢ્યી તથા આકાશ,

સમુક્ત તથા તેમાંના સર્વસ્વનું સર્જન કર્યું છે;

તે સદા સત્ય પાળનાર છે.

૭ તે પીડિતોનો ન્યાય જળવી રાખે છે

અને તે ભૂખ્યાઓને અજ્ઞ પૂરું પાડે છે.

યહોવાહ કેદીઓને છોડાવે છે.

૯ થહોવાહ દૃજિહીનોની આંખો ખોલે છે;  
 થહોવાહ ભારે બોજથી દબાયેલાઓનો બોજો હલકો કરે છે;  
 થહોવાહ ન્યાથી લોકોને પ્રેમ કરે છે.  
 ૧૦ થહોવાહ દેશમાંના વિદેશીઓનું રક્ષણ કરે છે;  
 તે અનાથો તથા વિધવાઓને ઊંચાં કરે છે,  
 પણ તે દુષ્ટોનો વિચોધ કરે છે.  
 ૧૧ થહોવાહ સદાકાળ રાજ કરશે,  
 હે સિયોન, તમારા ઈંઘર પેઢી દરપેઢી રાજ કરશે.  
 થહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૪૭

૧ થહોવાહની સ્તુતિ કરો,  
 કેમ કે આપણા ઈંઘરનાં સ્તુતિગીતો ગાવાં  
 એ સાંચ તથા મનોરંજક છે, સ્તુતિ કરવી એ ઘટતું છે.  
 ૨ થહોવાહ થરશાલેમને ફરી બાંધે છે;  
 તે ઈંગરાયલનાં વિખેરાઈ ગયેલા લોકોને પાછા એકઠાં કરે છે.  
 ૩ હૃદયભંગ થયેલાઓને તે સાજ કરે છે  
 અને તે તેઓના ધા રૂખે છે.  
 ૪ તે તારાઓની ગણતરી કરે છે;  
 તે તેઓને નામ આપીને બોલાવે છે.  
 ૫ આપણા પ્રભુ કેવા મહાન છે અને ધણા પરાક્રમી છે;  
 તેમના ડહાપણની કોઈ સીમા નથી.  
 ૬ થહોવાહ નમ્રજનોને ઊંચાં કરે છે;  
 તે દુષ્ટોને જમીનદોસ્ત કરી નાખે છે.  
 ૭ થહોવાહનો આભાર માનતાં માનતાં ગાઓ;  
 વીણા સાથે આપણા ઈંઘરનાં સ્તોત્ર ગાઓ.  
 ૮ તે આકાશને વાદ હોથી ટાંકે છે  
 અને પૃથ્વીને માટે તે વરસાદ તૈયાર કરી રાખે છે,  
 તે પહાડો પર ધાસ ઉગાડે છે.  
 ૯ પશુઓને તેમ જ પોકાર કરતાં  
 કાગડાનાં બચ્ચાંને પણ તે ખોરાક આપે છે.  
 ૧૦ તે ધોડાના બણથી પ્રસંજી થતા નથી;  
 તે માણસના પગના જોરથી પણ ખુશ થતા નથી.  
 ૧૧ જેઓ તેમનો ભય રાખે છે  
 અને તેમની ફુપાની આશા રાખે છે, તેમના પર થહોવાહ ખુશ રહે છે.  
 ૧૨ હે થરશાલેમ, થહોવાહની સ્તુતિ કર;  
 હે સિયોન, તારા ઈંઘરની સ્તુતિ કર.  
 ૧૩ કારણ કે તેમણે તારાં દારોની ભૂંગળો મજબૂત કરી છે;  
 તેમણે તારામાં તારાં સંતાનોને આશીર્વાદિત કર્યા છે.  
 ૧૪ તે તારી સરહદમાં શાંતિ સ્થાપે છે;  
 સારા ધર્મથી તે તારા કોઠારોને ભરપૂર કરે છે.  
 ૧૫ તે પોતાની આજા પૃથ્વી પર મોકલે છે;  
 તેમની આજા બહુ ઝડપથી દોડે છે.  
 ૧૬ તે ઊનના જેવો બરફ મોકલે છે;

તે હવામાંથી રાખ જેવા કરાની વૃષ્ટિ કરે છે.  
 ૧૭ રોટલીના કટકા જેવા કરા વરસાવે છે;  
 તેની ટાઢ આગળ કોણ ઊભું રહી શકે?  
 ૧૮ તે પોતાની આજ્ઞા મોકલીને તેમને ઓગળાવે છે;  
 તે પોતાના પવનને ફૂંકાવાની આજ્ઞા કરે છે અને પાણીઓ વહેતાં થાય છે.  
 ૧૯ તેમણે યાદુભને તેમનાં વચનો પ્રગટ કર્યા,  
 તેમણે તેમના વિધિઓ અને નિયમો ઇજરાયલને પણ પ્રગટ કર્યા.  
 ૨૦ અન્ય કોઈ પ્રજા સાથે તેમણે આ પ્રમાણે કર્યું નથી;  
 તેઓએ તેમનાં ન્યાયવચનો જાણ્યાં નથી.  
 યહોવાહની સ્તુતિ થાઓ.

## ૧૪૮

૧ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
 આકાશોથી યહોવાહની સ્તુતિ કરો;  
 ઉચ્ચસ્થાનોમાં તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૨ તેમના સર્વ દૂતો, તમે તેમની સ્તુતિ કરો;  
 તેમનાં સર્વ સૈન્યો, તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૩ જૂર્ય તથા ચંદ્ર, તમે તેમની સ્તુતિ કરો;  
 સર્વ ઝગઝગતાં તારા, તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૪ આકાશોનાં આકાશ, તમે તેમની સ્તુતિ કરો  
 આકાશ ઉપરનાં પાણી, તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૫ યહોવાહના નામની સ્તુતિ તેઓ કરો,  
 કેમ કે તેમની આજ્ઞાથી તેઓ ઉત્પઞ્ચ થયાં.  
 ૬ વળી તેમણે સદાકાળને માટે તેઓને સ્થાપન કર્યા છે;  
 જેનો અપરાધ તેઓ કરી શકે નાહિં, ઐવો નિયમ તેમણે કર્યો છે.  
 ૭ હે પૃથ્વી પરના બધા જ જીવો, તમે યહોવાહની સ્તુતિ કરો,  
 હે સમુક્રના જીવો અને મહાસાગરનાં ઊંડાણો, તમે તેમની સ્તુતિ કરો.  
 ૮ અનિન તથા કરા, હિં તથા મેઘ,  
 આંધીના વાયુ, જે તેમનું વચન પૂરું કરે છે,  
 ૯ પર્વતો તથા કુંગરો  
 ફળવૃક્ષો તથા સર્વ દેવદારો,  
 ૧૦ વન્ય જાનવરો તથા સર્વ પશુઓ,  
 પેટે ચાલનારાં જીવજંતુ તથા ઊડનારાં પક્ષીઓ,  
 ૧૧ પૃથ્વીના રાજાઓ અને સર્વ પ્રજાઓ,  
 રાજકુમારો તથા પૃથ્વીના સર્વ ન્યાયાધીશો,  
 ૧૨ જીવાન પુરુષો તથા જીવાન સત્રીઓ,  
 વૃજીઓ તથા બાળકો.  
 ૧૩ તમે સર્વ યહોવાહની સ્તુતિ કરો,  
 કારણ કે એકલું તેમનું જ નામ પ્રતિજ્ઞાપાત્ર છે  
 અને તેમનું ગૌરવ આકાશ તથા પૃથ્વી કરતાં મોટું છે.  
 ૧૪ તેમણે પોતાના લોકોનું શિંગ ઊંચું કર્યું છે

જેથી તેમના ભકતો તેમની સ્તુતિ કરે,  
તેમની પાસેના ઈરાયલ લોકોને તેમણે ઊંચા કર્યા છે.  
યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૪૬

**૧** યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
તેમની સમક્ષ નવું ગીત ગાઓ;  
સંતોની સભામાં તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૨** ઈરાયલ પોતાના સર્જનહારથી આનંદ પામે;  
સ્થિયોનના લોકો પોતાના રાજને લીધે આનંદ ભનાવો.  
**૩** તેઓ તેના નામની સ્તુતિ નૃત્યસહિત કરો;  
ખંજચી તથા વીણાથી તેમનાં સ્તોત્ર ગાઓ.  
**૪** કારણ કે યહોવાહ પોતાના લોકોથી આનંદ ભાને છે;  
તે નમ્રજનોને ઉદ્ધારથી સુશોભિત કરે છે.  
**૫** સંતો વિજયમાં હરખાઓ;  
પોતાની પથારીમાં પણ તમે આનંદનાં ગીતો ગાઓ.  
**૬** તેઓના મુખમાંથી ઈશ્વરની ઉત્તમ સ્તુતિ ગવાઓ  
અને તેઓના હાથમાં બેધારી તરવાર રહો.  
**૭** તેઓ વિદેશીઓને બદલો વાળો  
અને લોકોને શિક્ષા પહોંચાડે.  
**૮** તેઓ પોતાના રાજાઓને સાંકળોથી  
અને તેઓના હાકેમોને લોખંડની બેડીઓથી બાંધે.  
**૯** લખેલો ચુકાદો તેમના પર બજાવે.  
એવું મન તેમના બધા સંતોને છે.  
યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## ૧૫૦

**૧** યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
તેમના પવિત્રસ્થાનમાં તેમની સ્તુતિ કરો;  
આકાશો તેમના પરાકમનો પ્રદેશ છે, તેમાં તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૨** તેમનાં પરાકમી કાર્યો ભાટે તેમની સ્તુતિ કરો;  
તેમના ઉત્તમ ભાહાત્મય પ્રમાણે તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૩** રણશિંગડાં વગાડીને તેમની સ્તુતિ કરો;  
સિતાર તથા વીણાથી તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૪** ખંજચી વગાડીને તથા નૃત્યસહિત તેમની સ્તુતિ કરો;  
સારંગી તથા શરણાઈ સાથે તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૫** તીવ્ર જૂરવાળી ઝાંઝો સાથે તેમની સ્તુતિ કરો;  
ઝાંઝોના હર્ષનાદ સાથે તેમની સ્તુતિ કરો.  
**૬** જ્વાસોછ્છવાસ લેનારાં સર્વ યહોવાહની સ્તુતિ કરો.  
યહોવાહની સ્તુતિ કરો.

## Proverbs નીતિવચનો

- ૧** ઇજ રાયલનો રાજા, જે દાઉંડનો પુત્ર હતો, તે સુલેમાનનાં નીતિવચનો.
- ૨** ડહાપણ તથા શિક્ષણ સંપાદન થાથ,  
ડહાપણની વાતો સમજવામાં આવે,
- ૩** ડહાપણભરેલી વર્તણૂકની,  
નેકીની, ન્યાયીપણાની અને ઇનસાફની કેળવણી ભણો.
- ૪** બોટા માણસને ચતુરાઈ ભણો  
અને જુવાનોને ડહાપણ તથા વિવેકબુદ્ધિ ભણો.
- ૫** ઝાની પુરુષ સાંભળીને વિજ્ઞતાની વૃદ્ધિ કરે  
અને બુદ્ધિમાન માણસને માર્ગદર્શન ભણો.
- ૬** કહેવતો તથા અલંકારો;  
ઝાનીઓનાં વચનો તથા તેઓના ભર્મો સમજાય.
- ૭** થહોવાહનો ભય એ ઝાનનો આરંભ છે.  
ભૂર્ભૂ ઝાનને તથા શિક્ષણને ધિક્કારે છે.
- ૮** મારા દીકરા, તારા પિતાની શિખામણ સાંભળ  
અને તારી ભાતાનું શિક્ષણ તજુશ નહિં.
- ૯** તેઓ તારા ભરતકે શોભાયમાન મુગટઝુપ  
અને તારા ગળાના હારઝુપ થશે.
- ૧૦** મારા દીકરા, જો પાપીઓ તને લલચાવે,  
તો તું તેઓનું માનતો નહિં.
- ૧૧** જો તેઓ કહે કે, “અમારી સાથે ચાલ,  
આપણે ખૂન કરવા માટે સંતાઈ રહીએ;  
આપણે નિર્દોષને વિનાકારણ હુભલો કરવાને છુપાઈ રહીએ.
- ૧૨** શેઓલની જેમ આપણે તેઓને જીવતા અને જીવતા ગળી જઈએ,  
જાણે કે તેઓ કબરમાં ગરક થઈ ગયા હોય.
- ૧૩** વિવિધ પ્રકારનો કિંમતી માલ આપણા હાથમાં આવશે;  
આપણે લુંટથી આપણાં ઘરો ભરીશું.
- ૧૪** તું અમારી સાથે જોડાઈ જા  
આપણે બધા સિલકની સહિયારી થેલી રાખીશું.”
- ૧૫** મારા દીકરા, તેઓના માર્ગમાં તેઓની સાથે ન ચાલ;  
તેઓના માર્ગથી તારા પગ પાછા રાખ;
- ૧૬** તેઓના પગ દુષ્ટતા કરવા માટે દોડે છે  
અને તેઓ લોહી વહેવડાવવા માટે ઉતાવળ કરે છે.
- ૧૭** કારણ કે જથારે પક્ષીઓ સાવધ હોય  
તથારે જાળ પાથરવી તે નિરર્થક છે.
- ૧૮** આ માણસો પોતાને જ મારી નાખવાને માટે સંતાઈ રહે છે,  
તેઓ પોતાના જ જીવને માટે ગુપ્ત રીતે છુપાઈ રહે છે.
- ૧૯** ધનના પ્રત્યેક લોભીના માર્ગો આવા જ હોય છે.  
આવું ધન તેના માલિકોનું જ સત્યાનાશ વાળે છે.

૨૦ ડહાપણ શેરીએ શેરીએ મોટેથી પોકારે છે,  
તે જહેર સ્થળોમાં પોતાની વાણી ઉચ્ચારે છે.  
૨૧ તે ઘોંઘાટવાળા રસ્તા પર ભૂભો પાડે છે  
અને શહેરના દરવાજે ઊભું રહીને વચનો ઉચ્ચારે છે,  
૨૨ “હે અજ્ઞાનીઓ, તમે કયાં સુધી બોધપણને વળગી રહેશો?  
ઓ ઠષા-મશકરી કરનારાઓ, તમે કયાં સુધી ઠષા-મશકરી કરવામાં આનંદ મેળવશો?  
અને ઓ મૂર્ખાઓ, તમે કયાં સુધી ડહાપણને ધિક્કારશો?  
૨૩ મારી ચેતવણી પર ધ્યાન આપો;  
હું ભારો આત્મા તમારા પર રેણિશ;  
હું ભારાં વચનો તમને જણાવીશ.  
૨૪ મેં બોલાવ્યા અને તમે ઇનકાર કર્યો;  
મેં ભારો હાથ લાંબો કર્યો છે, પણ કોઈએ તેની દરકાર કરી નહિ.  
૨૫ પણ તમે મારી સર્વ શિખામણને તુચ્છ ગણી  
અને ભારા ઠપકાને પણ ગણકારતા નથી.  
૨૬ માટે તમારા પર મુશ્કેલીઓ આવશે ત્યારે હું હાસ્ય કરીશ,  
જ્યારે તમારા પર ભય આવશે ત્યારે હું તમારી મશકરી કરીશ.  
૨૭ એટલે જ્યારે તોફાનની જેમ તમારા પર ભય આવી પડશે  
અને વંટોળિયાની જેમ તમારા પર વિપત્તિઓ ધસી આવશે;  
જ્યારે સંકટ તથા વેદના તમારા પર આવશે, ત્યારે હું તમારી મશકરી કરીશ.  
૨૮ ત્યારે તેઓ મને પોકાર કરશે પણ હું ઉત્તર આપીશ નહિ;  
તેઓ ખંતથી મને શોધશે, પણ હું તેઓને મળીશ નહિ.  
૨૯ કેમ કે તેઓએ વિદ્યાનો ધિક્કાર કર્યો છે  
અને તેઓએ થહોવાહનો ભય રાખવાનું ઈચ્છયું નહિ.  
૩૦ તેઓએ મારી સલાહ બિલકુલ માની નહિ  
અને તેઓએ ભારો બધો ઠપકો તુચ્છ ગણ્યો.  
૩૧ તેઓ પોતાના ભાર્ગનું ફળ બોગવશે  
અને પોતાની કૃયુકિતાઓની પૂરેપૂરી શિક્ષા બોગવશે.  
૩૨ અભુષ્યો પાછા હઠી જથ તે બાબત તેઓનો સંહાર કરશે;  
અને મૂર્ખાની બેદરકારી તેઓનો વિનાશ કરશે.  
૩૩ પણ જે કોઈ ભારં કલ્યું સાંભળશે તે સુરક્ષિત રહેશે  
અને નુકસાન થવાના ભય વગર શાંતિમાં રહેશે.”

## ૨

૧ ભારા દીકરા, જો તું ભારાં વચનોનો સ્વીકાર કરશો  
અને ભારી આજ્ઞાઓને તારી પાસે સંઘરી ચાખીને,  
૨ ડહાપણની વાત સાંભળશે  
અને બુદ્ધિમાં તારું મન કેન્દ્રિત કરશે;  
૩ જો તું વિવેકબુદ્ધિને ભાટે પોકાર કરશે  
અને સમજણ મેળવવાને ભાટે ખંત રાખશે;  
૪ જો તું ચાંદીની જેમ તેની શોધ કરશે  
અને સંતાડેલા ખજાનાની જેમ તેને શોધશે;  
૫ તો તને થહોવાહના ભયની સમજણ પડશે  
અને તને ઈશ્વરનું ડહાપણ પ્રાપ્ત થશે.

૬ કેમ કે થહોવાહ ડહાપણ આપે છે,  
તેમના મુખમાંથી ડહાપણ અને સમજણ વ્યક્ત થાથ છે.  
૭ તે સત્યજનોને માટે ખરું ડહાપણ સંગ્રહ કરી રાખે છે,  
પ્રામાણિકપણાથી વર્તનારને તે ઢાલજુપ છે.  
૮ તે ન્યાયના માર્ગની રક્ષા કરે છે  
અને પોતાના વિજ્ઞાસુ લોકોની કાળજી લે છે.  
૯ ત્યારે તું નેકી, ન્યાય તથા ઇનસાફને,  
હા, દરેક સત્યમાર્ગને સમજશે.  
૧૦ તારા હૃદયમાં ડહાપણ પ્રવેશ કરશે  
અને સમજ તારા આત્માને આનંદકારક લાગશે.  
૧૧ વિવેકબુદ્ધિ તારું ધ્યાન રાખશે,  
બુદ્ધિ તારું રક્ષણ કરશે.  
૧૨ તેઓ તને દુષ્ટ માણસોના માર્ગમાંથી,  
ખોટું બોલનાર માણસો કે,  
૧૩ જેઓ સદાચારના માર્ગ તજુને  
અંધકારનાં માર્ગમાં ચાલે છે.  
૧૪ જથારે તેઓ દુષ્ટતા કરે છે ત્યારે તેઓ તે કરવામાં આનંદ માણે છે  
અને દુષ્ટ માણસોનાં વિપરીત આચરણોથી હરખાય છે.  
૧૫ તેઓ આડા માર્ગને અનુસરે છે  
અને જેમના રસ્તા અવળા છે, તેમનાથી તેઓ તને ઉગારશે.  
૧૬ વળી ડહાપણ તથા વિવેકબુદ્ધિ તને અનૈતિક સત્ત્વીથી,  
એટલે પોતાના શરીરોથી મોહ પમાડનાર પરસ્ત્રીથી બચાવશે.  
૧૭ તે પોતાના જીવાનીનાં સાથીને તજી દે છે  
અને ઈશ્વરની આગળ કરેલો પોતાનો કરાર ભૂલી જાય છે.  
૧૮ કેમ કે તેનું ઘર મૃત્યુની ખીણ તરફ  
અને તેનો માર્ગ મૃત્યુ તરફ જાય છે.  
૧૯ તેની પાસે જનારાઓમાંથી કોઈ પાછો ફરતો નથી  
અને તેઓ જીવનનો માર્ગ સંપાદન કરી શકતા નથી.  
૨૦ તેથી તું સજ્જનોના માર્ગમાં ચાલશે  
અને નેક લોકોનો રસ્તો પકડી રાખશે.  
૨૧ કેમ કે પ્રામાણિક માણસો જ દેશમાં ઘર બાંધશે  
અને પ્રામાણિક માણસો તેમાં વિદ્યમાન રહેશે.  
૨૨ પણ દુર્જનો દેશમાંથી નાખૂદ થશે  
અને અવિજ્ઞાસુઓને તેમાંથી ઉઝેડી નાખવામાં આવશે.

## ૩

૧ મારા દીકરા, મારી આજ્ઞાઓ ભૂલી ન જ  
અને તારા હૃદયમાં મારા શિક્ષણને સંધરી રાખજે;  
૨ કેમ કે તે તને દીર્ଘાયુષ્ય, આવરદાના વર્ષો  
અને શર્ણતિની વૃદ્ધિ આપશે.  
૩ કૃપા તથા સત્યતા તારો ત્યાગ ન કરો,  
તેઓને તું તારા ગળે બાંધી રાખજે,  
તેઓને તારા હૃદયપટ પર લખી રાખજે.

- ૪** તેથી તું ઈશ્વર તથા ભાગસની દૂષિંભાં  
કૃપા તથા સુકીર્તિ પામશે.
- ૫** તારા પૂર્ણ હૃદયથી યહોવાહ પર ભરોસો રાખ  
અને તારી પોતાની સમજણ પર આધાર રાખીશ નહિં.
- ૬** તારા ક્ષર્વ ભાર્ગોભાં પ્રભુનો અધિકાર સ્વીકાર  
અને તે તારા ભાર્ગો સીધા કરશે.
- ૭** તું તારી પોતાની નજરભાં જ્ઞાની ન થા;  
યહોવાહનો ભય રાખીને દુષ્ટતાથી દૂર થા.
- ૮** તેથી તારું શરીર તંદુરસ્ત રહેશે  
અને તારું શરીર તાજગીભાં રહેશે.
- ૯** તારા ધનથી તથા તારી પેદાશના  
પ્રથમ ફળથી યહોવાહનું સંભાન કર.
- ૧૦** એમ કરવાથી તારા અન્નના બંડાર ભરપૂર થશે  
અને તારા દ્રાક્ષાઙુંડો નવા દ્રાક્ષારસ્થી ઊભરાઈ જશે.
- ૧૧** મારા દીકરા, યહોવાહની શિક્ષાને તુચ્છ ન ગણ  
અને તેમના ઠપકાથી કંટાળી ન જા.
- ૧૨** કેમ કે જેમ પિતા પોતાના પુત્રને ઠપકો આપે છે  
તેમ યહોવાહ જેના પર પ્રેમ રાખે છે તેને ઠપકો આપે છે.
- ૧૩** જે માણસને ડહાપણ મળો છે,  
અને જે માણસ બુદ્ધિ સંપાદન કરે છે, તે આશીર્વાદિત છે.
- ૧૪** કેમ કે તેનો વેપાર ચાંદીના વેપાર કરતાં અને તેનો વળતર ચોખખા સોનાના  
વળતર કરતાં શ્રેષ્ઠ છે.
- ૧૫** ડહાપણ માણેક કરતાં વધારે મૂલ્યવાન છે  
અને તારી મનગમતી કોઈપણ વસ્તુ તેની બરાબરી કરી શકે તેમ નથી.
- ૧૬** તેના જમણા હાથમાં દીર્ઘાયુષ્ય છે,  
તેના ડાબા હાથમાં સમૃદ્ધિ અને સંભાન છે.
- ૧૭** તેના ભાર્ગો સુખદાયક  
અને તેના બધા રસ્તા શાંતિપૂર્ણ છે.
- ૧૮** જેઓ તે ગ્રહણ કરે છે તેઓનું તે જીવનવૃક્ષ છે,  
જેઓ તેને દૃઢતાથી પકડી રાખે છે તેઓ જ્ઞાન થાય છે.
- ૧૯** યહોવાહ પૂર્ખીને ડહાપણથી અને  
આકાશોને સમજશક્તિથી ભરીને સ્થાપન કર્યા છે.
- ૨૦** તેમના ડહાપણને પ્રતાપે ઊંડાણમાંથી પાણીનાં ઝરણાં કૂટી નીકળયાં  
અને વાદળોમાંથી ઝાકળ ટપકે છે.
- ૨૧** મારા દીકરા, સુજ્ઞાન તથા વિવેકબુદ્ધિ પકડી રાખ,  
તેઓને તારી નજર આગળથી દૂર થવા ન દે.
- ૨૨** તો તેઓ તારા આત્માનું જીવન  
અને તારા ગળાની શોભા થશે.
- ૨૩** પણ તું તારા ભાર્ગમાં સુરક્ષિત જઈ શકીશ  
અને તારો પગ ઠોકર ખાઈને લથડશે નહિં.
- ૨૪** જ્યારે તું ઊંઘી જશે, ત્યારે તને કોઈ કર લાગશે નહિં;  
જ્યારે તું સૂઈ જશે, ત્યારે તને ભીઠી ઊંઘ આવશે.
- ૨૫** જ્યારે આકસ્મિક ભય આવી પડે

અથવા દુષ્ટ માણસોની પાયમાલી થાથ ત્યારે તું ગભરાઈશ નહિ.

**૨૫** કેમ કે થહોવાહ તારી સાથે રહેશે

અને તારા પગને સપડાઈ જતાં બચાવશે.

**૨૬** હિત કરવાની શક્તિ તારા હાથમાં હોથ તો

જેને માટે તે ઘટિત હોથ તેનું હિત કરવામાં પાછો ન પડ.

**૨૭** જ્યારે તારી પાસે પૈસા હોથ,

ત્યારે તારા પડોશીને એમ ન કહે,

“જી અને ફરીથી આવજે, આવતીકાલે હું આપીશ.”

**૨૮** જે વ્યક્તિ તારી પડોશમાં નિર્ભય રહે છે,

તેવા તારા પડોશીનું ભૂંડું કરવાનો પ્રયત્ન ન કર.

**૨૯** કોઈ માણસે તારં કંઈ નુકસાન કર્યું ન હોથ,

તો તેની સાથે કારણ વગર તકરાર ન કર.

**૩૦** દુષ્ટ માણસની અદેખાઈ ન કર,

અથવા તેનો એક પણ માર્ગ પસંદ ન કર.

**૩૧** કેમ કે આડા માણસોને થહોવાહ ધિક્કારે છે;

પણ પ્રામાણિક માણસો તેનો ભર્મ સમજે છે.

**૩૨** થહોવાહ દુષ્ટ માણસોના ઘર પર શાપ ઉતારે છે;

પણ તે ન્યાયી માણસોના ઘરને આશીર્વાદ આપે છે.

**૩૩** તે તિરસ્કાર કરનારાનો તિરસ્કાર કરે છે,

પણ તે નભ્ર જનોને ફૂપા આપે છે.

**૩૪** જ્ઞાનીઓ ગૌરવનો વારસો પામશે,

પણ મૂખોને બદનામી જ મળશે.

## ૪

**૧** દીકરાઓ, પિતાની શિખામણ સાંભળો,

સમજણ મેળવવા માટે દથાન આપો.

**૨** હું તમને ઉત્તમ બોધ આપું છું;

મારા શિક્ષણનો ત્યાગ કરશો નહિ.

**૩** જ્યારે હું મારા પિતાનો માનીતો દીકરો હતો,

ત્યારે હું મારી માતાની દૃષ્ટિમાં સુકુમાર તથા એકનોએક હતો,

**૪** ત્યારે મારા પિતાએ મને શિક્ષણ આપીને કદ્યું હતું કે,

“તારા હૃદયમાં મારા શબ્દો સંઘરી રાખજે

અને મારી આજ્ઞાઓ પાણીને જીવતો રહે.

**૫** ડહાપણ પ્રાપ્ત કર, બુદ્ધિ સંપાદન કર;

એ ભૂલીશ નહિ અને મારા મુખના શબ્દ ભૂલીને આડે માર્ગ વળીશ નહિ.

**૬** ડહાપણનો ત્યાગ ન કરીશ અને તે તારં રક્ષણ કરશે,

તેના પર પ્રેમ રાખજે અને તે તારી સંભાળ રાખશે.

**૭** ડહાપણ એ ખૂબ જ મહત્વની બાબત છે, તેથી ડહાપણ પ્રાપ્ત કર

અને તારં જે કંઈ છે તે આપી દે, એનાથી તને બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થશે.

**૮** તેનું સંભાન કર અને તે તને ઉરય પદવીએ ચઠાવશે;

જ્યારે તું તેને લેટશે, ત્યારે તે તને પ્રતિષ્ઠિત કરશે.

**૯** તે તારા ભાથાને શોભાનો શણગાર પહેરાવશે;

તે તને તેજસ્વી મુગટ આપશે.”

૧૦ હે મારા દીકરા, મારી વાતો સાંભળીને ધ્યાન આપ  
એટલે તારા આયુષ્યનાં વર્ષો વધશે.

૧૧ હું તને ડહાપણનો ભાર્ગ બતાવીશ;  
હું તને પ્રામાણિકપણાને ભાર્ગ દોશીશ.

૧૨ જ્યારે તું ચાલશે, ત્યારે તારાં રસ્તામાં કોઈ ઉભો રહી નહિ શકે  
અને તું દોડશે ત્યારે તને ઠોકર વાગશે નહિ.

૧૩ શિખામણાને ભજ્યૂત પકડી રાખ, તેને છોડતો નહિ;  
તેની કાળજી રાખજે, કારણ કે તે જ તારં જીવન છે.

૧૪ દુષ્ટ ભાણસોના ભાર્ગને અનુસરીશ નહિ  
અને ખરાખ ભાણસોને રસ્તે પગ મૂકીશ નહિ.

૧૫ તે ભાર્ગ ન જા, તેનાથી દૂર રહેજે;  
તેનાથી પાછો ફરી જઈને ચાલ્યો જા.

૧૬ કેમ કે તેઓ નુકસાન કર્યા વગર ઊંઘતા નથી  
અને કોઈને ફસાવે નહિ, તો તેમની ઊંઘ ઉડી જાથ છે.

૧૭ કારણ કે તેઓ દુષ્ટાને અજ્ઞ તરીકે ખાય છે  
અને જોરજુલમને દ્રાક્ષારસની જેમ પીએ છે.

૧૮ પણ સદાચારીઓનો ભાર્ગ પ્રભાતના પ્રકાશ જેવો છે;  
જે દિવસ થતાં સુધી વધતો અને વધતો જાથ છે.

૧૯ દુષ્ટોનો ભાર્ગ અંધકારઝ્ઞપ છે,  
તેઓ શા કારણથી ઠેસ ખાય છે, તે તેઓ જાણતા નથી.

૨૦ મારા દીકરા, મારાં વચનો ઉપર ધ્યાન આપ;  
મારાં વચન સાંભળ.

૨૧ તારી આંખ આગળથી તેઓને દૂર થવા ન દે;  
તેને તારા હૃદયમાં સંઘરી રાખ.

૨૨ જે કોઈને મારાં વચનો ભણો છે તેના માટે તે જીવનરૂપ છે  
અને તેઓના આખા શરીરને આરોગ્યરૂપ છે.

૨૩ પૂર્ણ ખંતથી તારા હૃદયની સંભાળ રાખ,  
કારણ કે તેમાંથી જ જીવનનો ઉદ્ભબ છે.

૨૪ કુટિલ વાણી તારી પાસેથી દૂર કર  
અને બ્રષ્ટ વાત તારાથી દૂર રાખ.

૨૫ તારી આંખો સાખી નજરે જુઓ  
અને તારાં પોપચાં તારી આગળ સીધી નજર નાખે.

૨૬ તારા પગનો ભાર્ગ સપાટ કર;  
પછી તારા સર્વ ભાર્ગો નિયમસર થાય.

૨૭ જમણો કે ડાબે વચયા વિના સીધા ભાર્ગ જજે;  
દુષ્ટાથી તારો પગ દૂર કર.

## ૫

૧ મારા દીકરા, મારા ડહાપણ તરફ લક્ષ આપ;  
મારી બુદ્ધિ તરફ તારા કાન ધર

૨ જેથી તારી વિવેકબુદ્ધિ જળવાઈ રહે,  
અને તારા હોઠ વિદ્યા સંઘરી રાખે.

૩ કારણ કે વ્યાભિચારી સ્ત્રીના હોઠોમાંથી મધ ટપકે છે.

અને તેનું મુખ તેલ કરતાં સુંવાળુ છે.

૪ પણ તેનો અંત વિષ જેવો કડવો,

બેધારી તરવાર જેવો તીક્ષણ હોય છે.

૫ તેના પગ મૃત્યુ સુધી નીચે પહોંચે છે;

તેના પગલાં શેઓલમાં પહોંચે છે.

૬ તેથી તેને સાચો જીવન ભાર્ગ મળતો નથી.

તે પોતાના ભાર્ગથી બટકી જાય છે; અને તેને ખજર નથી કે તે કયાં જાય છે.

૭ હવે મારા દીકરાઓ, મારી વાત સાંભળો;

અને મારા મુખના શંદોથી દૂર જશો નહિ.

૮ તમારા ભાર્ગો તેનાથી દૂર રાખો

અને તેના ઘરના બારણા પાક્ષે પણ જશો નહિ.

૯ રખેને તું તારી આબદ્ર બીજાઓને

અને તારા જીવનનાં વર્ષો ઘાતકી માણસોને સ્વાધીન કરે;

૧૦ રખેને તારા બણથી પારકા તૂપ્ત થાય,

અને તારી મહેનતનું ફળ પારકાના કુટુંબને મળો.

૧૧ રખેને તારં માંસ અને તારં શરીર ક્ષીણ થાય

અને તું અંત સમયે વિલાપ કરે.

૧૨ તું કહીશ કે, “મૈં કેવી શીતે શિખામણાનો ધિક્કાર કર્યો છે

અને મારા હૃદયે ઠપકાને તુચ્છ ગળયો છે!

૧૩ હું મારા શિક્ષકોને આધીન થયો નહિ

અને મૈં મને શિક્ષણ આપનારાઓને સાંભળ્યા નહિ.

૧૪ મંડળ અને સંમેલનોમાં

હું સંપૂર્ણપણે પાપમય થઈ ગયો હતો.”

૧૫ તારે તારા પોતાના જ ટાંકામાંથી પાણી પીવું,

અને તું તારા પોતાના જ ઝુવાના ઝરણામાંથી પાણી પીજે.

૧૬ શું તારા ઝરાઓનું પાણી શેરીઓમાં વહી જવા દેવું,

અને ઝરણાઓનું પાણી જહેરમાં વહી જવા દેવું?

૧૭ એ પાણી ફક્ત તારા એકલા માટે જ હોય

અને તારી સાથેના પારકાઓ માટે નહિ.

૧૮ તારં ઝરણું આશીર્વાદ પામો,

અને તું તારી પોતાની થુવાન પતની સાથે આનંદ માન.

૧૯ જે પ્રેમાણ હરણી જેવી સુંદર અને મનોહર મૂગલી જેવી જજરમાન નારી છે.

તેનાં સ્તનોથી તું સદા સંતોષી રહેજે;

હંમેશા તું તેના પ્રેમમાં જ ગરકાવ રહેજે.

૨૦ મારા દીકરા, તારે શા માટે પરદ્દી પર મોહિત થવું જોઈએ?

શા માટે તારે પરદ્દીના શરીરને આલિંગન આપવું જોઈએ?

૨૧ માણસના વર્તન-ત્યવહાર ઉપર થહોવાહની નજર હોય છે

અને માણસ જે કંઈ કરે છે તેના ઉપર તે દ્યાન રાખે છે.

૨૨ દુષ્ટ પોતાની જ દુષ્ટતામાં સપડાય છે;

અને તેઓનાં પાપો તેઓને દોરડાની જેમ જકડી રાખે છે.

૨૩ કારણ કે, તેની અતિશય મૂર્ખાઈને લીધે તે રાગી જશો;

અને શિક્ષણ વિના તે ભાર્યાં જશો.

## ૬

૧ ભારા દીકરા, જો તું તારા પડોશીનો જામીન થયો હોય,  
જો તેં કોઈ પારકાને બદલે વચન આપ્યું હોય,  
૨ તો તું તારા મુખના વચનોથી ફસાઈ ગયો છે,  
તું તારા મુખના શંદોને લીધે સપદાયો છે.  
૩ ભારા દીકરા, એ બાબતમાં તું આટલું કરીને છૂટો થઈ જજે,  
તારા પડોશીની આગળ નમી જઈને કાલાવાલા કરજે.  
૪ તારી આંખોને નિદ્રા લેવા ન દે  
અને તારી પાંપણોને ટળવા દઈશ નહિ.  
૫ જેમ હરણ શિકારીના હાથમાંથી છટકી જાય;  
પંખી જેમ પારધી પાસેથી છૂટી જાય, તેમ તું તારી જતને છોડાવી લેજે.

૬ હે આણસુ માણસ, તું કીડી પાસે જા,  
તેના ભાર્ગોનો વિચાર કરીને બુદ્ધિવાન થા.  
૭ તેના પર કોઈ આગેવાન નથી,  
કોઈ આજ્ઞા કરનાર નથી, કે કોઈ માલિક નથી.  
૮ છતાંપણ તે ઉનાણામાં પોતાનાં અનાજનો,  
અને કાપણીની ઋતુમાં પોતાના ખોરાકનો સંગ્રહ કરે છે.  
૯ ઓ આણસુ માણસ, તું કયાં સુધી સૂઈ રહેશો?  
તું કયારે તારી ઊંઘમાંથી ઉઠશો?  
૧૦ તું કહે છે કે “હજુ થોડોક આરામ, થોડીક ઊંઘ,  
અને પગ વાળીને થોડોક વિશ્રાબ લેવા દો.”  
૧૧ તો તું જાણજે કે યોરની જેમ અને  
હથિયારબંધ લૂંટારાની જેમ ગરીબી તારા પર પ્રાટકશે.  
૧૨ નકામો માણસ અને દુષ્ટ માણસ  
ગેરમાર્ગ દોરનાચી વાતોથી જીવન જીવે છે,  
૧૩ તે પોતાની આંખોથી મીચકારા મારી, પગથી ધૂળમાં નિશાનીઓ કરશે,  
અને આંગળીથી ઇશારો કરશે.  
૧૪ તેના મનમાં કપટ છે, તે ખોટાં તરકટ રચયા કરે છે;  
અને તે હંમેશા કુસંપના બીજ રોપે છે.  
૧૫ તેથી અચાનક તેના પર વિપત્તિનાં વાદળ ધેરાય છે;  
અને તે એકાએક બાંગીને ભૂક્કો થઈ જાય છે, તે ફરી બેઠો થઈ શકતો નથી.  
૧૬ છ વાનાં થહોવાહ ધિક્કારે છે,  
હા સાત વાનાં તેમને કંટાળો ઉપજવે છે:  
૧૭ એટલે ગર્વિષ્ણની આંખો, જૂઢું બોલનારની જીબ,  
નિર્દોષનું લોહી વહેવડાવનાર હાથ,  
૧૮ દુષ્ટ યોજનાઓ રચનાર હૃદય,  
દુષ્ટતા કરવા માટે તરત દોડી જતા પગ,  
૧૯ અસત્ય ઉચ્ચારનાર જૂઠો સાક્ષી,  
અને ભાઈઓમાં કુસંપનું બીજ વાવનાર માણસ.  
૨૦ ભારા દીકરા, તારા પિતાની આજ્ઞાઓનું પાલન કરજે  
અને તારી માતાની શિખામણો ભૂલીશ નહિ.  
૨૧ એને જદા તારા હૃદયમાં બાંધી રાખજે;

તેમને તારે ગળે બાંધ.

૨૨ જ્યારે તું ચાલતો હોઈશ ત્યારે તેઓ તને ભાર્ગદર્શન આપશે;

જ્યારે તું ઊંઘતો હશે ત્યારે તેઓ તારી ચોકી કરશે;

અને જ્યારે તું જગતો હશે ત્યારે તેઓ તારી સાથે વાતથીત કરશે.

૨૩ કેમ કે આજા તે દીપક છે, અને નિયમ તે પ્રકાશ છે;

અને ઠપકો તથા શિક્ષણ તે જીવનના ભાર્ગદર્શક છે.

૨૪ તે તને ખરાબ સ્ત્રીથી રક્ષણ આપશે,

પરસ્પ્રીની લોભામણી વાણીથી તને બચાવશે.

૨૫ તારું અંતકરણ તેના સૌંદર્ય પર મોહિત ન થાય,

અને તેની આંખનાં પોપચાંથી તું સપડાઈશ નહિ.

૨૬ કારણ કે ગણિકાને ચૂકવવાનું મુલ્ય રોટલીના ટુકડા જેવું નજીવું છે,

પણ વ્યભિયાચિણી સ્ત્રી પુરુષના મુલ્યવાન જીવનનો શિકાર કરશે.

૨૭ જો કોઈ માણસ અર્દિન પોતાને છાતીએ રાખે તો

તેનું વસ્ત્ર સણ્ણા વિના ન રહે?

૨૮ જો કોઈ માણસ અંગારા પર ચાલે તો શું

તેના પગ દાઝયા વગર રહે?

૨૯ એટલે કોઈ તેના પાડોશીની પતની પાસે જાથ છે અને તેને સ્પર્શ કરે છે;

તેને શિક્ષા થયા વિના રહેતી નથી.

૩૦ જો કોઈ માણસ બૂખ સંતોષવા ચોરી કરે

તો લોકો એવા માણસને ધિક્કારતા નથી.

૩૧ પણ જો તે પકડાય છે તો તેણે ચોરી કરી હોય તેના કરતાં સાતગણું પાછું આપવું પડે છે;

તેણે પોતાના ઘરની સઘણી સંપત્તિ સોંપી દેવી પડે છે.

૩૨ જે પરસ્પ્રી સાથે વ્યભિયાર કરે છે તે અક્કલણીન છે,

તે પોતાની જાતે પોતાનું જીવન બરબાદ કરે છે.

૩૩ તેને ધા તથા અપમાન જ મળશે,

અને તેનું કલંક કદી ભૂસાશે નહિ.

૩૪ કેમ કે વહેમ એ પુરુષનો કાળ છે;

અને તે વૈર વાળતી વખતે જરાય દયા રાખશે નહિ.

૩૫ તે કોઈ બદલો સ્વીકારશે નહિ,

તું તેને ધણી બેટો આપશે, તો પણ તે સંતોષ પામશે નહિ.

## ૭

૧ મારા દીકરા, મારાં વચનો પાળ

અને મારી આજાઓ સંઘરી રાખ.

૨ મારી આજાઓ પાડીને જીવતો રહે

અને મારા શિક્ષણને તારી આંખની કીકીની જેમ જતન કરજે.

૩ તેઓને તારી આંગળીઓ પર બાંધ;

તેઓને તારા હૃદયપટ પર લખી રાખ.

૪ ડહાપણને કહે કે “તું મારી બહેન છે,”

અને બુદ્ધિને કહે, “તું મારી ધનિષ મિત્ર છે.”

૫ જેથી એ બજ્જે તને વ્યભિયારી સ્ત્રીથી બચાવશે.

તે ખુશામતના શર્દૂ ઉચ્ચારનારી પરસ્પ્રીથી તારું રક્ષણ કરશે.

૬ કારણ કે એક વખત મેં મારા ઘરની બારી નજુક ઉભા રહીને

જાળીમાંથી સામે નજર કરી;

૧ અને ત્યાં મેં ઘણાં બોણા થુવાનોને જોથા.  
 તેમાં એક અક્કલખીન થુવાન મારી નજરે પડ્યો.  
 ૨ એક સ્ત્રીના ઘરના ખૂણા પાસેથી તે બજારમાંથી પસાર થતો હતો,  
 તે સીધો તેના ઘર તરફ જતો હતો.  
 ૩ દિવસ આથથ્યો હતો, સાંજ પડવા આવી હતી  
 અને રાતના અંધકારનાં સમયે.  
 ૪ અચાનક એક સ્ત્રી તેને મળવા બહાર આવી,  
 તેણે ગણિકાના જેવાં વસ્ત્રો પહેર્યા હતાં અને તે જાણતી હતી કે તે શા માટે ત્યાં છે.  
 ૫ તે કપટી અને મીઠું બોલનારી અને સ્વષંદી હતી,  
 તેના પગ પોતાના ઘરમાં કદી ટકતા ન હતા;  
 ૬ કોઈવાર ગલીઓમાં હોથ, તો કથારેક બજારની એકાંત જગામાં,  
 તો કોઈવાર થોકમાં શેરીના-ખૂણે લાગ તાકીને ઊભી રહેતી હતી.  
 ૭ તે સ્ત્રીએ તેને પકડીને ચુંબન કર્યું;  
 અને નિર્લજ્જ મોટે તેને કદ્યું કે;  
 ૮ શાંતથર્પણો મારી પાસે તૈથાર કરેલાં છે, આજે મેં પ્રતિજ્ઞા લીધી છે;  
 આજે મેં મારી પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરી છે.  
 ૯ તેથી હું તને મળવા બહાર આવી છું.  
 હું કથારની તને શોધતી હતી, આખરે તું મણ્યો છે.  
 ૧૦ મેં મારા પલંગ ઉપર સુંદર ભરતકામવાળી ચાદરો પાથરી છે  
 તથા મિસરી શણનાં સુંદર વસ્ત્રો બિછાવ્યાં છે.  
 ૧૧ મેં મારું બિછાનું  
 બોણ, અગર અને તજથી સુગંધીદાર બનાવ્યું છે.  
 ૧૨ ચાલ, આપણે સવાર સુધી ભરપેટ પ્રેમનો અનુભવ કરીએ;  
 આખી રાત મળન થઈ પ્રેમની મજા માણીએ.  
 ૧૩ મારો પતિ ઘરે નથી;  
 તે લાંબી મુસાફરીએ ગયો છે.  
 ૧૪ તે પોતાની સાથે ઝપિયાની થેલી લઈ ગયો છે;  
 અને તે પૂનમે પાછો ઘરે આવશે.”  
 ૧૫ તે ઘણા મીઠા શબ્દોથી તેને વશ કરે છે;  
 અને તે પોતાના હોઠોની ખુશામતથી તેને ખેંચી જાય છે.  
 ૧૬ જેમ બણદ કસાઈવાડે જાય છે,  
 અને જેમ ગુનેગારને સજ માટે સાંકણે બાંધીને લઈ જવાય છે  
 તેમ તે જલદીથી તેની પાછળ જાય છે.  
 ૧૭ આખરે તેનું કાળજું તીરથી વીધાય છે;  
 જેમ કોઈ પક્ષી પોતાનો જીવ જશે  
 એમ જાણ્યા વિના જાળમાં ધસી જાય છે, તેમ તે સપડાઈ જાય છે.  
 ૧૮ હવે, મારા દીકરાઓ, સાંભળો;  
 અને મારા મુખનાં વથનો પર લક્ષ આપો.  
 ૧૯ તારું હૃદય તેના માર્ગો તરફ વળવા ન દે;  
 તેના રસ્તાઓમાં ભટકીને જતો નહિ.  
 ૨૦ કારણ, તેણે ઘણાંને ઘાથલ કર્યા છે, તેઓને મારી નાખયા છે;  
 અને તેનાથી માર્યા ગયેલાઓની સંખ્યા પુષ્કળ છે.  
 ૨૧ તેનું ઘર મૃત્યુના માર્ગ છે;

એ ભાર્ગ મૃત્યુના ઓરડામાં પહોંચાડે છે.

૬

**૧** શું ડહાપણ હંક મારતું નથી?

અને બુદ્ધિ પોકારતી નથી?

**૨** તે રસ્તાઓના સંગમ આગળ,

માર્ગની એકબાજુ ઊંચા ચખુતરાઓની ટોચ પર ઉભું રહે છે.

**૩** અને શહેરમાં પ્રવેશવાના દરવાજા આગળ,

અને બારણામાં પેસવાની જગ્યાએ, તે મોટે અવાજે પોકારે છે:

**૪** “હે માણસો, હું તમને પોકાર કરીને કહું છું

મારું બોલવું પ્રયોક માણસને માટે છે.

**૫** હે અજ્ઞાની લોકો, શાણપણ શીખો

અને હે મૂર્ખા તમે સમજણા થાઓ.

**૬** સાંભળો, હું તમને ઉત્તમ વાતો કહેવાનો છું

અને જે સાચું છે તે જ બાબતો વિષે મારું મુખ ઉઘડશે.

**૭** મારું મુખ સટથ ઉચ્ચારશે,

મારા હોઠોને જૂઢાણું ધિક્કારપાત્ર લાગે છે.

**૮** મારા મુખના સધળા શર્દૂ પ્રમાણિક છે,

તેઓમાં કશું વાંકુ કે વિપરીત નથી.

**૯** સમજુ માણસો માટે મારા શર્દૂ સ્પષ્ટ છે.

અને જ્ઞાનીઓને માટે તે થથાયોગ્ય છે.

**૧૦** ચાંદી નહિ પણ મારી સલાહ લો

અને ચોખ્ખા સોના કરતાં ડહાપણ પ્રાપ્ત કરો.

**૧૧** કારણ કે ડહાપણ રટનો કરતાં વધારે મૂલ્યવાન છે;

સર્વ મેળવવા ધારેલી વસ્તુઓ તેની બરાબરી કરી શકે નહિ.

**૧૨** મેં જ્ઞાને ચતુરાઈને પોતાનું રહેઠાણ બનાવ્યું છે,

અને કૌશલ્ય અને વિવેકબુદ્ધિને હું શોધી કાઢું છું.

**૧૩** યહોવાહનો બય એટલે પાપને ધિક્કારવું,

અભિમાન, ઉઝ્જ્વાઈ, દુષ્ટમાર્ગ અને

અવળું બોલાનારાઓને હું ધિક્કારું છું.

**૧૪** ડહાપણ તથા કૌશલ્ય મારાં છે;

મારી પાસે ઊંઠી સમજ અને શક્તિ છે.

**૧૫** મારા દારા જ રાજાઓ રાજ કરે છે

અને રાજકર્તાઓ ન્યાય ચૂકવે છે.

**૧૬** મારે લીધે રાજકુમારો શાસન કરે છે

અને ઉમદા લોકો સાચો ચુકાદો આપે છે.

**૧૭** મારા પર પ્રેમ રાખનારાઓ પર હું પ્રેમ રાખું છું;

અને જેઓ મને ઉત્સુકતાથી શોધે છે તે મને પામે છે.

**૧૮** દ્રવ્ય તથા ડહાપણ મારી પાસે છે,

મારી પાસે ટકાઉ સંપત્તિ અને સદાચાર છે.

**૧૯** મારાં ફળ સોના કરતાં ચંદ્રાતાં છે, ચોખ્ખા સોના કરતાં

અને મારી પેદાશ ઊંચી જતની ચાંદી કરતાં શ્રેષ્ઠ છે.

**૨૦** હું સદાચારને માર્ગ ચાલું છું,

મારો ભાર્ગ ન્યાથનો છે,  
 ૨૧ મારા પર પ્રેમ રાખનારને હું સમૃદ્ધિ આપું છું  
 અને તેઓના બંડારો બરપૂર કરું છું.  
 ૨૨ યહોવાહે સૂષ્ટિક્ષમના આરંભમાં,  
 આદિકૃત્યો અગાઉ ભારું સર્જન કર્યું.  
 ૨૩ સદાકાશથી, આરંભથી, પૂઢ્યીનું સર્જન થયા પહેલાં  
 મને સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું.  
 ૨૪ જ્યારે કોઈ જળનિધિઓ ન હતા, જ્યારે પાણીથી બરપૂર કોઈ ઝરણાંઓ ન હતાં  
 ત્યારે ભારો જન્મ થયો હતો.  
 ૨૫ પર્વતોના પાથા નંખાયા તે અગાઉ,  
 કુંગચો સર્જયા તે પૂર્વે ભારો જન્મ થયો હતો.  
 ૨૬ ત્યાં સુધી યહોવાહે પૂઢ્યી અને ખેતરો પણ સૂજયાં નહોતાં.  
 અચે! ધૂળ પણ સૂજુ નહોતી ત્યારે ભારું અસ્તિત્વ હતું.  
 ૨૭ જ્યારે તેમણે આકાશની સ્થાપના કરી,  
 અને સાગર ઉપર ક્ષિતિજની ગોઠવણી કરી ત્યારે ભારું અસ્તિત્વ હતું.  
 ૨૮ જ્યારે તેમણે ઊંચે અંતરિક્ષને સ્થિર કર્યું;  
 અને જળનીધિના ઝરણાં વહાયા.  
 ૨૯ જ્યારે તેમણે સાગરની હૃદ નિયુક્ત કરી  
 અને તેની ભર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કરવાની તેમણે મના ફરમાવી.  
 અને જ્યારે તેમણે પૂઢ્યીના પાથા નાખ્યા.  
 ૩૦ ત્યારે કુશળ કારીગર તરીકે હું તેમની સાથે હતું;  
 અને હું દિનપ્રતિદિન તેમને આનંદ આપતું હતું;  
 અને સદા હું તેમની સમક્ષ હર્ષ કરતું હતું.  
 ૩૧ તેમની વસતિવાળી પૂઢ્યી પર હું હર્ષ પામતું હતું,  
 અને ભાણસોની સંગતમાં મને આનંદ મળતો હતો.  
 ૩૨ મારા દીકરાઓ, ભારું સાંભળો;  
 કારણ કે ભારા ભાર્ગોનો અમલ કરનાર આશીર્વાદિત છે.  
 ૩૩ મારી શિખામણ સાંભળીને જાની થા;  
 અને તેની અવગણના કરીશ નહિ.  
 ૩૪ જે ભારું સાંભળો છે તે ત્યક્તિ આશીર્વાદિત છે,  
 અને હેશાં ભારા દરવાજ સમક્ષ લક્ષ આપે છે;  
 તથા ભારા પ્રવેશદ્વાર આગળ ભારી રાહ જુએ છે તે પણ આશીર્વાદિત છે.  
 ૩૫ કારણ કે જેઓને હું મળું છું તેઓને જીવન મળે છે,  
 તેઓ યહોવાહની કૃપા પામશે.  
 ૩૬ પણ જે મારી સામે પાપ કરે છે, તે પોતાના આત્માને જ નુકશાન પહોંચાડે છે;  
 જેઓ મને ધિક્કારે છે, તેઓ મૃત્યુના થાહકો છે.”

## ૬

- ૧ જાને પોતાનું ઘર બાંધ્યું છે.  
 તેણે પોતાના સાત સ્તંભો કોતરી કાદયા છે;  
 ૨ તેણે પોતાનાં પશુઓ કાપ્યાં છે અને દ્વાક્ષારસ મિશ્ર કર્યો છે;  
 તેણે પોતાની મેજ પર ભોજન તૈયાર રાખ્યું છે.  
 ૩ તેણે પોતાની દાસીઓને મોકલીને

ઉંચા સ્થાનેથી આ જહેર કરવા મોકલી છે કે:

૪ “જો કોઈ મૂર્ખ હોય, તે અહીં અંદર આવે!”

અને વળી ભુદ્ધિહીન લોકોને તે કહે છે કે,

૫ આવો, મારી સાથે ભોજન લો

અને મારો મિશ્ર કરેલો જ્ઞાક્ષારસ પીઓ.

૬ હે મૂર્ખો તમારી હઠ છોડી દો અને જીવો;

ભુદ્ધિને માર્ગ ચાલો.

૭ જે ઉજ્જ્વલ માણસને ઠપકો આપે છે તે અપમાનિત થાય છે,

જે દુષ્ટ માણસને સુધારવા જાય છે તેને બણો લાગે છે.

૮ ઉજ્જ્વલ માણસને ઠપકો ન આપો,

નહિ તો તે તમારો તિરસ્કાર કરશે, જ્ઞાની માણસને ભૂલ બતાવશો તો તે તમને પ્રેમ કરશે.

૯ જો તમે જ્ઞાની વ્યક્તિને સલાહ આપશો તો તે વધુ જ્ઞાની બનશે;

અને ન્યાયી વ્યક્તિને શિક્ષણ આપશો તો તેના ડહાપણમાં વૃદ્ધિ થશે.

૧૦ યહોવાહનો ભય એ ડહાપણનો આરંભ છે,

પરમપવિત્રની ઓળખાણ એ જ ભુદ્ધિની શરૂઆત છે.

૧૧ ડહાપણને લીધે તારું આયુષ્ય દીર્ઘ થશે,

અને તારી આવરદાનાં વર્ષો વધશે.

૧૨ જો તું જ્ઞાની હોય તો તે તારે પોતાને માટે જ્ઞાની છે,

જો તું તિરસ્કાર કરીશ તો તારે એકલા એ જ તેનું ફળ બોગવવાનું છે.”

૧૩ મૂર્ખ સ્ત્રી ઝદીખોર છે

તે સમજણ વગરની છે અને તદન અજાણ છે.

૧૪ તે પોતાના ઘરના ભારણા આગળ બેસે છે,

તે નગરના ઉંચાં સ્થાનોએ આસન વાળીને બેસે છે.

૧૫ તેથી ત્યાંથી થઈને જનારાઓને

એટલે પોતાને સીધે માર્ગ ચાલનારાઓને તે બોલાવે છે.

૧૬ “જે કોઈ મૂર્ખ હોય, તે વળીને અહીં અંદર આવે!”

અને ભુદ્ધિહીનને તે કહે છે કે.

૧૭ “ચોશાને પીધેલું પાણી ભીંડું લાગે છે,

અને સંતાઈને ખાદેલી રોટલી સ્વાદિષ્ટ લાગે છે.”

૧૮ પરંતુ એ લોકોને ખખર નથી કે તે તો મૃત્યુની જગ્યા છે,

અને તેના મહેમાનો મૃત્યુનાં ઉંડાળોમાં ઉિતરનારા છે.

## ૧૦

૧ સુલેમાનનાં નીતિવચ્ચનો.

જ્ઞાની દીકરો પોતાના પિતાને હર્ષ ઉપજાવે છે

પણ મૂર્ખ દીકરો પોતાની માને ભારસ્વપ છે.

૨ દુષ્ટતાનો સંગ્રહ કંઈ ભલું કરતો નથી,

પરંતુ સદાચારી જીવન વ્યક્તિને મોતથી ઉગાડે છે.

૩ યહોવાહ સદાચારી માણસને ભૂખથી મૃત્યુ પામવા દેશે નહિ

પણ તે દુષ્ટ માણસની ઇચ્છાઓને નિષ્ફળ કરે છે.

૪ નિરૂદ્ધયભી હાથોથી કામ કરનાર દર્શિશી થાય છે.

પણ ઉદ્યમીઓનો હાથ તેને ધનવાન બનાવે છે.

૫ ડાદથો દીકરો ઉનાળામાં સંગ્રહ કરે છે  
 પણ કાપણીના સમયે શૂઈ રહેનાર દીકરો બદનામી કરાવે છે.  
 ૬ સદાચારીના માથા ઉપર આશીર્વાદ ઊતરે છે,  
 પણ દુષ્ટોનું ભોંઢું હિંસાથી ટંકાયેલું છે.  
 ૭ સદાચારીનું સ્મરણ આશીર્વાદરૂપ છે;  
 પરંતુ દુષ્ટોનું નામ તો શાપિત થાય છે.  
 ૮ જાની હૃદયવાટો આજાઓનો સ્વીકાર કરશે,  
 પણ લવરી કરનારો મૂર્ખ પાયમાલ થશે.  
 ૯ જે વ્યક્તિ પ્રામાણિકપણે જીવે છે તે સુરક્ષિત છે,  
 પરંતુ અવળે માર્ગ ચાલનાર ઓળખાઈ જશે.  
 ૧૦ જે વ્યક્તિ આંખ મિયકારે છે તે મુશ્કેલીઓ વહોરે છે,  
 પણ બકબકાટ કરનાર મૂર્ખ નાશ પામશે.  
 ૧૧ સદાચારીનું મૂર્ખ જીવનનો ઝરો છે,  
 પરંતુ દુષ્ટોનું ભોંઢું હિંસાથી ટંકાયેલું છે.  
 ૧૨ દ્વ્રેષ્ઠથી લઘડા ઉભા થાય છે,  
 પણ પ્રેમ સર્વ અપરાધોને ટાંકી દે છે.  
 ૧૩ જાની માણસના હોઠો પર ડહાપણ માલૂમ પડે છે,  
 જ્યારે મૂર્ખની પીઠને માટે લાકડી છે.  
 ૧૪ જાની પુરુષ ડહાપણનો સંગ્રહ કરે છે,  
 પરંતુ મૂર્ખનું મો ઝડપી નાશ નોતરે છે.  
 ૧૫ દ્વારાન માણસનું ઘન તેનું કિલેબંધીવાળું નગર છે;  
 પરંતુ ગરીબી ગરીબોનો નાશ કરે છે.  
 ૧૬ સદાચારી માણસની કમાણી જીવન સાધક છે;  
 પણ દુષ્ટ માણસની પેદાશ પાપકારક છે.  
 ૧૭ જે શિખામણનો સ્વીકાર કરે છે, તે જીવનના માર્ગમાં છે,  
 પણ ઠપકાનો ત્યાગ કરનાર ભૂલ કરે છે.  
 ૧૮ જે દ્રેષ છુપાવે છે તે જૂદું બોલે છે  
 પણ ચાડી કરનાર મૂર્ખ છે.  
 ૧૯ ઘણું બોલવામાં દોષની અછત નથી,  
 પણ જે પોતાની જીબ પર લગામ રાખે છે, તે ડાદથો છે.  
 ૨૦ સદાચારીની જીબ ચોખ્ખી ચાંદી જેવી છે;  
 પરંતુ દુષ્ટના હૃદયનું મૂલ્ય બહું નીચું છે.  
 ૨૧ નેકીવાનની વાણી ઘણાંને તૃપ્ત કરે છે,  
 પણ મૂર્ખાઓ બુદ્ધિના અભાવે મોતને ભેટે છે.  
 ૨૨ થહોવાહનો આશીર્વાદ ઘનવાન બનાવે છે  
 અને તેની સાથે કોઈ ખેદ મિશ્રિત નથી.  
 ૨૩ દુષ્ટ યોજનાઓ મૂર્ખાને આનંદ આપે છે,  
 પરંતુ સમજણો માણસ ડહાપણથી આનંદ પ્રાપ્ત કરે છે.  
 ૨૪ દુષ્ટનો ડર તેને પોતાને જ માથે આવી પડશે,  
 પણ નીતિમાન માણસની ઇચ્છા તૃપ્ત કરવામાં આવશે.  
 ૨૫ વાવાળોડું જતું રહે છે તેમ દુષ્ટનું નામનિશાન રહેતું નથી,

પણ નીતિમાન માણસ સદાકાળ ટકનાર પાથાજ્ઞપ છે.  
 ૨૬ જેમ દાંતને કડવું પીણું અને આંખોને ધુમાડો આફત ઝ્ઞપ છે,  
 તેમ આણસુ પોતાને કામ પર મોકલનારને આફતઝ્ઞપ છે.  
 ૨૭ યહોવાહનો બય આયુષ્ય વધારે છે,  
 પણ દુષ્ટોનાં વર્ષો ઘટાડવામાં આવશે.  
 ૨૮ સદાચારીની આશાનું પરિણામ આનંદ છે,  
 પણ દુષ્ટોની આશા નિષ્ફળ જશે.  
 ૨૯ જેઓ પ્રામાણિકતાથી જીવે છે, તેઓના માટે યહોવાહનો માર્ગ કિલ્લાજ્ઞપ છે,  
 પણ તે દુષ્ટોને વિનાશઝ્ઞપ છે.  
 ૩૦ સદાચારીઓને કદી ખસેડવામાં આવશે નહિ,  
 પરંતુ દુષ્ટો દેશમાં કાયમ રહેશે નહિ.  
 ૩૧ સદાચારીઓનું મુખ ડહાપણ પ્રગટ કરે છે,  
 પરંતુ હઠીલી જીબનો નાશ કરવામાં આવશે.  
 ૩૨ સંતોષકારક અને ઉચિત શું છે તે સદાચારીના હોઠ જાણે છે.  
 પણ દુષ્ટ પોતાને મુખે અવળું બોલે છે.

## ૧૧

૧ ખોટાં પ્રાજવાં યહોવાહને કંટાળાજ્ઞપ છે,  
 પણ સાચા વજનથી તેમને આનંદ થાય છે.  
 ૨ અહેકાર આવે છે ત્યારે અપમાન પણ આવે છે,  
 પણ નશ જનો પાસે ડહાપણ હોય છે.  
 ૩ પ્રામાણિક માણસની વિજ્ઞાનીયતા તેને દોરે છે,  
 પણ ધૂતારા પોતાના દુષ્ટ ઇરાદાઓથી નાશ પામશે.  
 ૪ કોપને દિવસે દસ્ત્ય કંઈ કામ આવતું નથી,  
 પણ નેકી મોતથી ઉગારે છે.  
 ૫ પ્રામાણિક માણસની નેકી તેનો માર્ગ સ્થિર કરે છે,  
 પણ દુષ્ટ માણસ પોતાની જ દુષ્ટતાથી પાયમાલ થશે.  
 ૬ પ્રામાણિક માણસની નેકી, ઈશ્વરને પસંદ છે તેથી તે બચી જશે,  
 પરંતુ કપટ કરનારા તેઓની પોતાની યોજનાઓમાં ફસાય છે.  
 ૭ દુષ્ટ માણસની અપેક્ષા તેના મૃત્યુ સમયે નાશ પામે છે,  
 અને અન્યાયીની આશા પણ નાશ પામે છે.  
 ૮ સદાચારીને સંકટમાંથી ઉગારી લેવામાં આવે છે  
 અને તેને બદલે દુષ્ટો તેમાં ફસાય છે.  
 ૯ દુષ્ટ માણસ પોતાની વાણીથી પોતાના પડોશીઓનો નાશ કરે છે,  
 પરંતુ ન્યાયી તેના ડહાપણ વડે બીજાઓને ઉગારે છે.  
 ૧૦ ન્યાયી વ્યક્તિની સફળતામાં આખું નગર હર્ષ કરે છે;  
 અને દુષ્ટોનો નાશ થાય છે ત્યારે હર્ષના નાદ સંભળાય છે.  
 ૧૧ સદાચારીના આશીર્વાદથી નગરની ઉજ્ઝૃતિ થાય છે,  
 પણ દુરાચારીની વાણીથી તેનો નાશ થાય છે.  
 ૧૨ પોતાના પડોશીનો તુરણકાર કરનાર અજ્ઞાની છે,  
 પણ બુદ્ધિમાન માણસ શાંત રહે છે.  
 ૧૩ ચાડી કરનાર માણસ છૂપી વાત બહાર પાડી દે છે,  
 પણ વિજ્ઞાસુ વ્યક્તિ એ વાતને ગુપ્ત રાખે છે.

૧૪ જથાં આગેવાન અજ્ઞાન હોય, ત્યાં લોકો નાશ પામે છે,  
પણ જથાં પુષ્કળ સલાહકારો હોય ત્યાં સલામતી છે.

૧૫ પારકાના જમીન થનારને વેઠવું પડે છે,  
જે જમીનગીરી લેવાનું ટાળે છે તે સુરક્ષિત છે.

૧૬ સુશીલ સ્ત્રી આબરૂને સાચવી રાખે છે;  
અને જુલભી માણસો દ્રવ્ય સાચવી રાખે છે.

૧૭ દયાળુ માણસ પોતાની જતનું હિત કરે છે,  
પણ ઘાતકી માણસ પોતાના દેહને દુઃખમાં નાખે છે.

૧૮ દુષ્ટની કમાણી ઠગારી છે,  
પણ નીતિમચ્ચાનું બીજ વાવનારને સાથો હોવા બદલ વળતર મળશે.

૧૯ જે માણસ નેકીમાં સુક્ષ્મ છે તે જીવન સંપાદન કરે છે,  
પણ બૂચાઈ શોધનાર પોતાનું જ મોત લાવે છે.

૨૦ વિપરીત અંત:કરણવાળા માણસોથી થહોવાહ કંટાળે છે,  
પણ જેઓ નીતિમચ્ચાથી જીવે છે તેઓ તેમને આનંદરૂપ છે.

૨૧ ખાતરી રાખજો કે દુષ્ટને જરૂર થયા વિના રહેશે નહિં,  
પણ સદાચારીઓનાં સંતાનનો બચાવ થશે.

૨૨ જેમ બ્રૂંડના નાકમાં સોનાની નથણી હોય છે  
તેમ વિવેકલીન સ્ત્રીની સુંદરતા છે.

૨૩ નેક માણસની ઇરછા સારી જ હોય છે,  
પરંતુ દુષ્ટોની ઇરછાઓ કોપરૂપ છે.

૨૪ એવા માણસો છે કે જેઓ વેરી નાખે છે તેમ છતાં વૃદ્ધિ પામે છે;  
અને કેટલાક વધુ પડતી કરકસર કરે છે તેમ છતાં તેઓ કંગાળ થાય છે.

૨૫ ઉદાર વ્યક્તિ આબાદ થશે,  
પાણી આપનાર પોતે પણ પાણી પીશે.

૨૬ અનાજ સંધરી રાખનારને લોકો શાપ આપે છે,  
પણ વેચનાર ઉપર તેઓ આશીર્વાદ વરસાવે છે.

૨૭ ખંતથી હિત શોધનારને ઈશ્વરની કૃપા પ્રાપ્ત થશે,  
પણ જે અહિત કરે છે તેઓને નુકશાન થશે.

૨૮ પોતાના દ્રવ્ય પર ભરોસો રાખનાર પડી જશે,  
પણ નેકીવાન લીલા પાનની ભાફક ખીલશે.

૨૯ જે પોતાના જ કુટુંબને દુઃખી કરે છે, તેને પવનનો વારસો મળશે,  
અને મૂર્ખ માણસ જ્ઞાનીનો ચાકર બનશે.

૩૦ નેકીવાનનું ફળ તે જીવનનું વૃક્ષ છે,  
પણ જે જ્ઞાની છે તે બીજ આત્માઓને બચાવે છે.

૩૧ નેકીવાનને પૂઢવી પર બદલો મળશે;  
તો દુષ્ટ અને પાપીને પણ તેના કામ પ્રમાણે બદલો મળશે તે કેટલું ખાતરીપૂર્વક  
છે!

## ૧૨

૧ જે કોઈ માણસ શિખામણ ચાહે છે તે વિદ્યા પણ ચાહે છે,  
પણ જે વ્યક્તિ ઠપકાને દિક્કારે છે તે પશુ જેવો છે.

૨ ક્ષારો માણસ થહોવાહની કૃપા મેળવે છે,  
પણ કુચુક્તિખોર માણસને તે દોષપાત્ર હેરવશે.

૩ માણસ દુષ્ટતાથી સ્થિર થશે નહિ,  
 પણ નેકીવાનની જડ કદી ઉખેડવામાં આવશે નહિ.  
 ૪ સદગુણી સ્ત્રી તેના પતિને મુગટજીપ છે,  
 પણ નિર્લજ્જ સ્ત્રી તેનાં હાડકાને સડાજીપ છે.  
 ૫ નેકીવાનના વિચાર ભલા હોથ છે,  
 પણ દુષ્ટોની સલાહ કપટભરી હોથ છે.  
 ૬ દુષ્ટની વાણી રક્તપાત કરવા વિષે હોથ છે,  
 પણ પ્રામાણિક માણસનું મુખ તેને બચાવશે.  
 ૭ દુષ્ટો ઉથલી પડે છે અને હતા નહતા થઈ જાય છે,  
 પણ સદાચારીનું ઘર કાયમ ટકી રહે છે.  
 ૮ માણસ પોતાના ડહાપણ પ્રમાણે પ્રસંશા પામે છે,  
 પણ જેનું હૃદય દુષ્ટ છે તે તુચ્છ ગણાશે.  
 ૯ જેને અશ્વની અછત હોથ અને પોતાને માનવંતો માનતો હોથ તેના કરતાં  
 જે નિઝન ગણાતો હોથ પણ તેને ચાકર હોથ તો તે શ્રેષ્ઠ છે.  
 ૧૦ ભલો માણસ પોતાના પશુના જીવની સંભાળ રાખે છે,  
 પણ દુષ્ટ માણસની દથા ઝુરતા સમાન હોથ છે.  
 ૧૧ પોતાની જમીન ખેડનારને પુષ્કળ અશ્વ મણશે;  
 પણ નકામી વાતો પાછળ દોડનાર મૂર્ખ છે.  
 ૧૨ દુષ્ટ માણસો ભૂંડાની લુંટ લેવા ઇચ્છે છે,  
 પણ સદાચારીનાં મૂળ તો ફળકુપ છે.  
 ૧૩ દુષ્ટ માણસના હોઠોનાં ઉલ્લંઘનો તેઓને પોતાને માટે ફાંદો છે,  
 પણ સદાચારીઓ સંકટમાંથી છૂટા થશે.  
 ૧૪ માણસ પોતે બોલેલા શંદોથી સંતોષ પામશે  
 અને તેને તેના કામનો બદલો પાછો મણશે.  
 ૧૫ મૂર્ખનો માર્ગ તેની પોતાની નજરમાં સાચો છે,  
 પણ જ્ઞાની માણસ સારી સલાહ પર લક્ષ આપે છે.  
 ૧૬ મૂર્ખ પોતાનો ગુસ્સો તરત પ્રગટ કરી દે છે,  
 પણ ડાઢ્યો માણસ અપમાન ગળી જાય છે.  
 ૧૭ સત્ય ઉચ્ચારનાર નેકી પ્રગટ કરે છે,  
 પણ જૂઠો સાક્ષી છેતરપિંડી કરે છે.  
 ૧૮ અવિચારી વાણી તરવારની જેમ ધા કરે છે  
 પણ જ્ઞાની માણસની જીબના શંદો આરોગ્યજીપ છે.  
 ૧૯ જે હોઠ સત્ય બોલે છે તેઓ શાખત રહે છે  
 અને જૂઠા બોલી જીબ ક્ષણિક રહે છે.  
 ૨૦ જેઓ ખરાબ યોજનાઓ કરે છે તેઓનાં મન કપટી છે,  
 પણ શાંતિની સલાહ આપનાર સુખ પામે છે.  
 ૨૧ સદાચારીને કંઈ નુકશાન થશે નહિ,  
 પરંતુ દુષ્ટો મુશ્કેલીઓથી ભરેલા હોથ છે.  
 ૨૨ થહોવાહ જૂઠાને ધિક્કારે છે,  
 પણ સત્યથી વર્તનારાઓ તેમને આનંદજીપ છે.  
 ૨૩ ડાઢ્યો પુરુષ ડહાપણને છુપાવે છે,  
 પણ મૂર્ખ પોતાની મૂર્ખાઈ જહેર કરે છે.  
 ૨૪ ઉદ્યમીનો હાથ અધિકાર ભોગવશે,

પરંતુ આજસુ માણસ પાસે ભજુંચી કરાવવામાં આવશે.  
 ૨૫ પોતાના મનની ચિંતાઓ માણસને ગમગીન બનાવે છે,  
 પણ માયાળુ શંદો તેને ખુશ કરે છે.  
 ૨૬ નેકીવાન માણસ પોતાના પડોશીને સાચો માર્ગ બતાવે છે,  
 પણ દુષ્ટોનો માર્ગ તેને ગેરમાર્ગ દોરે છે.  
 ૨૭ આજસુ માણસ પોતે કદેલો શિકાર રાંધતો નથી,  
 પણ ઉદ્યમી માણસ થવું એ મહામૂલી સંપત્તિ મેળવવા જેવું છે.  
 ૨૮ નેકીના માર્ગમાં જીવન છે.  
 અને એ માર્ગમાં ભરણ છે જ નહિ.

### ૧૩

૧ જ્ઞાની દીકરો પોતાના પિતાની શિખામણ માને છે,  
 પણ અડિયલ દીકરો ઠપકાને ગણકારતો જ નથી.  
 ૨ માણસ પોતાના શંદોથી હિતકારક ફળ બોગવે છે,  
 પણ કપટીનો જીવ જુલમ વેઠશે.  
 ૩ પોતાનું મો સંભાળીને બોલનાર પોતાના જીવનું રક્ષણ કરે છે,  
 પરંતુ જીબને છૂટી મૂકનાર વિનાશ નોતરે છે.  
 ૪ આજસુનો જીવ ઇચ્છા કરે છે, પણ કશું પામતો નથી,  
 પણ ઉદ્યમી વ્યક્તિ પૂર્ણ રીતે સંતુષ્ટ હોય છે.  
 ૫ સદાચારી માણસ જૂઠને ધિક્કારે છે,  
 પણ દુષ્ટ માણસ અપમાન અને ફજેતીનો બોગ બને છે.  
 ૬ નેકી ભલા માણસોનું રક્ષણ કરે છે;  
 પણ દુષ્ટતા પાપીઓને ઉથલાવી નાખે છે,  
 ૭ કેટલાક કશું ન હોવા છતાં ધનવાન હોવાનો દંબ કરે છે  
 અને કેટલાક એવા પણ છે કે જેઓ કંગાળ હોવા છતાં ધનવાન હોય છે.  
 ૮ દ્રવ્યવાનના જીવનો બદલો તેનું દ્રવ્ય છે,  
 પણ ગરીબ વ્યક્તિને ધમકી સાંભળવી પડતી નથી.  
 ૯ નેકીવાનોનો પ્રકાશ આનંદ છે,  
 પણ દુષ્ટનો દીવો હોલવી નાંખવામાં આવશે.  
 ૧૦ અભિમાનથી તો કેવળ ઝઘડો જ ઉત્પણી થાય છે;  
 પણ સારી સલાહ માનનારાઓ પાસે ડહાપણ છે.  
 ૧૧ કુમાર્ગ મેળવેલી સંપત્તિ કદી ટક્કી નથી.  
 પણ મહેનતથી સંગ્રહ કરેલી સંપત્તિની વૃદ્ધિ થાય છે.  
 ૧૨ આશાનું ફળ મળવામાં વિલંબ થતાં અંત:કરણ ઝૂરે છે,  
 પણ ઇચ્છાઓની પરિપૂર્ણતા જ જીવન છે.  
 ૧૩ શિખામણને નકારનારનો નાશ થાય છે,  
 પણ આજ્ઞાઓનો આદર કરનારને બદલો મળે છે.  
 ૧૪ જ્ઞાનીનું શિક્ષણ જીવનનો ઝરો છે,  
 જે તે વ્યક્તિને મૃત્યુના ફંદામંથી ઊગારી લે છે.  
 ૧૫ સારી સમજવાળાને કૃપા મળે છે,  
 પણ કપટીનો માર્ગ ખરબથડો છે.  
 ૧૬ પ્રત્યેક ડાદ્યો માણસ ડહાપણથી નિર્ણય લે છે;  
 પણ મૂર્ખ પોતાની મૂર્ખાઈ જહેર કરે છે.

૧૭ દુષ્ટ સંદેશાવાહક મુશ્કેલીમાં સપડાઈ જથ છે,  
પણ વિજ્ઞાસુ સંદેશાવાહક સમાધાન લાવે છે.

૧૮ જે શિખામણનો ત્યાગ કરે છે તેને ગરીબી અને અપમાન પ્રાપ્ત થાય છે,  
પણ ઠપકાનો સ્વીકાર કરે છે તેને માન મળે છે.

૧૯ ઈચ્છાની તૃપ્તિ આત્માને ભીઠી લાગે છે,  
પણ દુષ્ટતાથી પાછા વળવું એ મૂર્ખને આધાતજનક લાગે છે.

૨૦ જો તું જ્ઞાની ભાણસોની સંગત કરશે, તો તું જ્ઞાની થશે.  
પણ જે મૂર્ખની સોબત કરે છે તેને નુકસાન થશે.

૨૧ પાપીઓની પાછળ નુકસાન લાગેલું રહે છે,  
પણ જે સારા ભાણસો છે તેઓને હિતકારક બદલો મળશે.

૨૨ સારો ભાણસ પોતાનાં સંતાનોનાં સંતાનોને માટે વારસો મૂકી જથ છે,  
પણ પાપીનું ધન નેકીવાનને સારુ ભરી મૂકવામાં આવે છે.

૨૩ ગરીબોના ખેતરમાં ઘણું અનાજ ઉપજે છે,  
પણ અન્યાથના કારણથી નાશ પામનારા ભાણસો પણ છે.

૨૪ જે પોતાના બાળકને શિસ્તપાલનની કેળવણી માટે સોટી મારતો નથી તે પોતાના  
બાળકનો દુશ્મન છે;

પણ તેના પર પ્રીતિ કરનાર તેને વેળાસર શિક્ષા કરે છે.

૨૫ નેકીવાન પોતાને સંતોષ થતાં સુધી ખાય છે,  
પણ દુષ્ટનું પેટ હંમેશાં ભૂખ્યું જ રહે છે.

## ૧૪

૧ દરેક સમજુ સત્રી પોતાના ઘરની આબાદી વધારે છે,  
પણ મૂર્ખ સત્રી પોતાને જ હાથે તેનો નાશ કરે છે.

૨ જે વિજ્ઞનીયતામાં ચાલે છે તે થણોવાહનો ડર રાખે છે,  
પણ જે પોતાના ભાર્ગોમાં અવધો ચાલે છે તે તેને ધિક્કારે છે.

૩ મૂર્ખના મૂર્ખમાં અભિમાનની સોટી છે,  
પણ જ્ઞાનીઓના હોઠ તેઓનું રક્ષણ કરે છે.

૪ જથાં બળદ ન હોય તથાં ગભાણ સાઝ જ રહે છે,  
પણ બળદના બળથી ઘણી ઉપજ થાય છે.

૫ વિજ્ઞાસુ સાક્ષી જૂઠું બોલશે નહિ,  
પણ જૂઠો સાક્ષી જૂઠું જ બોલે છે.

૬ હાંસી ઉડાવનાર ડહાપણ શોધે છે પણ તેને જડતું નથી,  
પણ ડાઢી વ્યક્તિ પાસે ડહાપણ સહેલાઈથી આવે છે.

૭ મૂર્ખ ભાણસથી દૂર રહેવું,  
તેની પાસે તને જ્ઞાનવાળા શણ્ણો સાંભળવા નહિ મળે,

૮ પોતાનો ભાર્ગ સમજવામાં ડાઢ્યા ભાણસનું ડહાપણ છે,  
પણ મૂર્ખની મૂર્ખાઈ તેનું કપટ છે.

૯ મૂર્ખ પ્રાયશ્ક્રિતને હસવામાં ઉડાવે છે,  
પણ પ્રામાણિક ભાણસો ઈંખરની કૃપા મેળવે છે.

૧૦ અંત:કરણ પોતે પોતાની વેદના જાળો છે,  
અને પારકો તેના આનંદમાં જોડાઈ શકતો નથી.

૧૧ દુષ્ટનું ઘર પાયમાલ થશે,  
પણ પ્રામાણિકનો તંબુ સમૃજ રહેશે.

- ૧૨ એક એવો માર્ગ છે જે માણસને ઢીક લાગે છે,  
પણ અંતે તેનું પરિણામ તો ભરણનો માર્ગ નીવડે છે.
- ૧૩ હસ્તી વેઠાએ પણ હૃદય ખિશ્ચ હોય છે,  
અને હર્ષનો અંત શોક છે.
- ૧૪ પાપી હૃદયવાળાએ પોતાના જ માર્ગનું ફળ ભોગવવું પડશે  
અને સારો માણસ પોતાનાં જ કર્માનું ફળ માણે છે.
- ૧૫ બોટો માણસ બધું માની લે છે,  
પણ ચતુર માણસ પોતાની વર્તણૂક બરાબર તપાસે છે.
- ૧૬ જ્ઞાની માણસ દુષ્ટતાથી દૂર રહે છે,  
પણ મૂર્ખ માણસ ઉન્મત થઈને બેદરકાર બને છે.
- ૧૭ જલદી કોધ કરનાર મૂર્ખાઈ કરી બેસે છે,  
અને દુષ્ટ યોજનાઓ ઘડનાર ધિક્કાર પામે છે.
- ૧૮ બોટા લોકો મૂર્ખાઈનો વારસો પામે છે,  
પણ ડાદ્યા માણસોને વિદ્યાનો મુગટ પહેરાવવામાં આવે છે.
- ૧૯ દુષ્ટોને સજજનો આગળ ઝૂકવું પડે છે,  
અને જેઓ દુષ્ટ છે તેઓને સદાચારીઓને બારણે નમવું પડે છે.
- ૨૦ ગરીબને પોતાના પડોશીઓ પણ ધિક્કારે છે,  
પરંતુ ધનવાનને ઘણા મિત્રો હોય છે.
- ૨૧ પોતાના પડોશીને તુચ્છ ગણનાર પાપ કરે છે,  
પણ ગરીબ પર દથા કરનાર આશીર્વાદિત છે.
- ૨૨ બુંધી યોજનાઓ ઘડનાર શું ભૂલ નથી કરતા?  
પણ સારી યોજનાઓ ઘડનારને કૃપા અને સત્ય પ્રાપ્ત થશે.
- ૨૩ જથાં મહેનત છે તથાં લાભ પણ હોય છે,  
પણ જથાં ખાલી વાતો જ થાય તથાં માત્ર ગરીબી જ આવે છે.
- ૨૪ જ્ઞાનીઓનો મુગટ તેઓની સંપત્તિ છે,  
પણ મૂર્ખાની મૂર્ખાઈ તે જ તેમનો બદલો છે.
- ૨૫ સાચો સાક્ષી જીવનોને બચાવે છે,  
પણ કપટી માણસ જૂઠાણું ઉચ્ચારે છે.
- ૨૬ થહોવાહનાં ભયમાં દૂઢ વિશ્વાસ સમાયેલો છે,  
તેનાં સંતાનોને તે આશ્રય આપે છે.
- ૨૭ મોતના ફાંદામાંથી છૂટી જવાને માટે,  
થહોવાહનો ભય જીવનનો ઝરો છે.
- ૨૮ ધણી પ્રજા તે રાજાનું ગૌરવ છે,  
પણ પ્રજા વિના શાસક નાશ પામે છે.
- ૨૯ જે કોધ કરવામાં ધીમો છે તે વધારે સમજુ છે,  
પણ ઉતાવળિયા સ્વભાવનો માણસ મૂર્ખાઈને પ્રદર્શિત કરે છે.
- ૩૦ હૃદયની શાંતિ શરીરનું જીવન છે;  
પણ ઈશ્વર્ય હાડકાનો સડો છે.
- ૩૧ ગરીબ પર જુલમ કરનાર તેના સર્જનહારનું અપમાન કરે છે,  
પણ ગરીબ પર રહેમ રાખનાર તેને માન આપે છે.
- ૩૨ દુષ્ટને પોતાની દુષ્ટતાથી હડસેલી નાખવામાં આવશે,  
પરંતુ ન્યાયી માણસને પોતાના મૃત્યુમાં પણ આશા હોય છે.

૩૩ બુદ્ધિમાનના હૃદયમાં ડહાપણ વસે છે,  
પણ મૂર્ખના અંતરમાં ડહાપણ નથી હોતું તે જણાઈ આવે છે.

૩૪ ન્યાયીપણાથી પ્રજા ભળાન બને છે,  
પણ પાપ તો પ્રજાનું કલંક છે.

૩૫ બુદ્ધિમાન સેવક પર રાજની કૃપા હોય છે,  
પણ બદનામી કરાવનાર પર તેમનો કોધ ઉિતરે છે.

## ૧૫

૧ નાગ્ર ઉત્તર કોધને શાંત કરી દે છે,  
પણ કઠોર શબ્દો શીસ ચટાવે છે.

૨ જ્ઞાની વ્યક્તિની વાણી ડહાપણ ઉચ્ચારે છે,  
પરંતુ મૂર્ખની વાણી મૂર્ખાઈથી ઉભરાય છે.

૩ યહોવાહની દૃષ્ટિ સર્વત્ર હોય છે,  
તે સારા અને ખરાબ પર લક્ષ રાખે છે.

૪ નિર્મણ જુબ જુવનનું વૃક્ષ છે,  
પણ કુટિલતા આત્માને ભાંગી નાખે છે.

૫ મૂર્ખ પોતાના પિતાની શિખામણને તુચ્છ ગણે છે,  
પણ ઠપકાને ગંભીરતાથી લક્ષમાં લેનાર શાણો થાય છે.

૬ નેકીવાનોના ધરમાં ધનનો ભંડાર છે,  
પણ દુષ્ટની કમાણીમાં આફત હોય છે.

૭ જ્ઞાની ભાણસના હોઠો ડહાપણ ફેલાવે છે,  
પણ મૂર્ખનું હૃદય મૂર્ખતા ફેલાવે છે.

૮ દુષ્ટના યજ્ઞાર્પણને યહોવાહ ધિક્કારે છે,  
પરંતુ પ્રામાણિકની પ્રાર્થનાથી તે પ્રસન્ન થાય છે.

૯ દુષ્ટના ભાર્ગથી યહોવાહ કંટાળે છે,  
પરંતુ નીતિને ભાર્ગ ચાલનાર પર તે પ્રેમ દર્શાવે છે.

૧૦ સદ્ભાર્ગને તજુ દઈને જનારને આકરી સજા થશે,  
અને ઠપકાનો તિરસ્કાર કરનાર મરણ પામશે.

૧૧ શેઓલ તથા અબદોન (વિનાશ) યહોવાહ સમક્ષ ખુલ્લાં છે;  
તો ભાણસોનાં હૃદય કેટલાં વિશેષ ખુલ્લાં હોવાં જોઈએ?

૧૨ તિરસ્કાર કરનારને કોઈ ઠપકો આપે તે તેને ગમતું હોતું નથી;  
અને તે જ્ઞાની ભાણસની પાસે જવા પણ ઇચ્છાતો નથી.

૧૩ અંતરનો આનંદ યહેરાને પ્રફુલ્લિત કરે છે,  
પરંતુ હૃદયમાં શોક હોય તો મન ભાંગી જાય છે.

૧૪ જ્ઞાની હૃદય ડહાપણની ઇચ્છા રાખે છે,  
પરંતુ મૂર્ખનો આહાર મૂર્ખાઈ છે.

૧૫ જેઓને સત્તાવવામાં આવે છે તેઓના સર્વ દિવસો ખરાબ જ છે,  
પણ ખુશ અંત:કરણવાળાને તો સતત મિજબાની જેવું હોય છે.

૧૬ ઘણું ઘન હોય પણ તે સાથે મુશ્કેલીઓ હોય, તેના કરતા થોડું ઘન હોય  
પણ તે સાથે યહોવાહનો ભય હોય તે વધારે ઉત્તમ છે.

૧૭ વૈશીને ત્યાં પુષ્ટ બણદના ભોજન કરતાં

પ્રેમી ભાણસને ત્યાં સાદાં શાકભાજુ ખાવાં ઉત્તમ છે.

૧૮ ગરમ મિજાજનો ભાણસ ઝઘડા ઉભા કરે છે,

પણ ધીરજવાન માણસ કજિયાને શાંત પાડે છે.  
**૧૬** આદભુનો માર્ગ કાંટાથી ભરાયેલી જાળ જેવો છે,  
 પણ પ્રામાણિકનો માર્ગ વિદનોથી મુક્ત છે,  
**૨૦** ડાદ્યો દીકરો પોતાના પિતાને સુખી કરે છે,  
 પણ મૂર્ખ દીકરો પોતાની માતાને તુચ્છ ગણે છે.  
**૨૧** અજ્ઞાનીને મૂર્ખાઈ આનંદઝૂપ લાગે છે,  
 પણ બુદ્ધિમાન માણસ સીધે માર્ગ ચાલે છે.  
**૨૨** સલાહ વિનાની યોજના નિષ્ફળ જાય છે,  
 પરંતુ પુષ્ફળ સલાહથી તે જફળ થાય છે.  
**૨૩** પોતાના મુખે આપેલા ઉત્તરથી વ્યક્તિત્વ ખુશ થાય છે;  
 અને યોગ્ય સમયે બોલાયેલો શંદ કેટલો સરસ લાગે છે!  
**૨૪** જ્ઞાની માણસ માટે તે જીવન તરફ જતો માર્ગ છે કે,  
 જે તેને શેઓલ તરફ જતા માર્ગથી પાછો વાળો છે.  
**૨૫** યહોવાહ અભિમાનીનું ઘર તોડી પાડે છે,  
 પણ વિધવાની હદ તે કાથમ રાખશે.  
**૨૬** દુષ્ટની યોજનાઓથી યહોવાહ કંટાળો છે,  
 પરંતુ તેમની દુષ્ટાએ દયાળુના શંદો શુદ્ધ છે.  
**૨૭** જે લોભી છે તે પોતાના જ કુટુંબ પર આફત લાવે છે,  
 પરંતુ જે લાંઘને ધિક્કારે છે તેનું જીવન આબાદ થશે.  
**૨૮** સદાચારી માણસ વિચાર કરીને ઉત્તર આપે છે,  
 પણ દુષ્ટ પોતાના મુખે ખરાબ વાતો વહેતી મૂકે છે.  
**૨૯** યહોવાહ દુષ્ટથી દૂર રહે છે,  
 પણ તે સદાચારીની પ્રાર્થના સાંભળો છે.  
**૩૦** અંખોના અજવાટાથી હૃદયને આનંદ થાય છે,  
 અને સારા સમાચાર હાડકાંને પુષ્ટ બનાવે છે.  
**૩૧** ઠપકાનું પરિણામ જીવન છે, એ બાબત  
 સાંભળનારની ગણતરી જ્ઞાનીઓમાં થાય છે.  
**૩૨** શિખામણનો ત્યાગ કરનાર પોતે પોતાના જ જીવનને તુચ્છ ગણે છે,  
 પણ ઠપકાને સ્વીકારનાર બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.  
**૩૩** યહોવાહનો ભય ડહાપણનું શિક્ષણ છે,  
 પહેલા દીનતા છે અને પછી માન છે.

## ૧૬

**૧** માણસો મનમાં સંકલ્પ કરે છે,  
 પણ જીબથી ઉત્તર આપવો તે યહોવાહના હાથમાં છે.  
**૨** માણસના સર્વ માર્ગો તેની પોતાની નજરમાં તો ચોખ્ખા છે,  
 પણ યહોવાહ તેઓનાં મનની તુલના કરે છે.  
**૩** તારાં કામો યહોવાહને સૌંપી દે  
 એટલે તારી યોજનાઓ સફળ થશે.  
**૪** યહોવાહે દરેક વસ્તુને પોતપોતાના હેતુને માટે સર્જ છે,  
 હા, દુષ્ટોને પણ સંકટના દિવસને માટે સર્જયા છે.  
**૫** દરેક અભિમાની અંત:કરણવાળી વ્યક્તિત્વને યહોવાહ ધિક્કારે છે,  
 ખાતરી રાખજો તે શિક્ષા પામ્યા વગર રહેશે નહિં.

૬ દયા તથા સત્યતાથી પાપનું પ્રાયશ્ક્રિત થાય છે  
 અને થહોવાહના ભયથી માણસો દુષ્ટતાથી દૂર રહે છે.  
 ૭ જ્યારે કોઈ માણસના ભાર્ગથી થહોવાહ ખુશ થાય છે,  
 ત્યારે તે તેના દુઃખનોને પણ તેની સાથે શાંતિથી રાખે છે.  
 ૮ અન્યાયથી મળોલી ઘણી આવક કરતાં,  
 ન્યાયથી મળોલી થોડી આવક સારી છે.  
 ૯ માણસનું મન પોતાના ભાર્ગની થોજના કરે છે,  
 પણ તેનાં પગલાં ચલાવવાનું કામ થહોવાહના હાથમાં છે.  
 ૧૦ રાજના હોઠોમાં ઈંઘરવાણી છે,  
 તેનું મુખ ખોટો ઇનસાફ કરશે નહિ.  
 ૧૧ પ્રામાણિક પ્રાજ્યાં થહોવાહનાં છે;  
 કોથળીની અંદરના સર્વ વજનિયાં તેમનું કામ છે.  
 ૧૨ જ્યારે દુષ્ટ કર્મો કરવાથી રાખાઓને કંટાળો આવે છે,  
 ત્યારે સારાં કામોથી રાજ્યાસન સ્થિર થાય છે.  
 ૧૩ નેક હોઠો રાજને આનંદદાયક છે  
 અને તેઓ યથાર્થ બોલનાર ઉપર પ્રેમ રાખે છે.  
 ૧૪ રાજનો કોપ મૃત્યુદૂતો જેવો છે,  
 પણ શાણી વ્યક્તિ પોતાના ગુરુસાને શાંત પાડશે.  
 ૧૫ રાજના મુખના પ્રકાશમાં જીવન છે  
 અને તેની કૃપા પાછલા વરસાદના વાદળાં જેવી છે.  
 ૧૬ ખોના કરતાં ડહાપણ મેળવવું એ કેટલું ઉત્તમ છે.  
 ચાંદી કરતાં સમજણ મેળવવી વધારે થોગ્ય છે.  
 ૧૭ દુષ્ટતાથી દૂર જવું એ જ પ્રામાણિક માણસનો રાજમાર્ગ છે;  
 જે પોતાનો ભાર્ગ સંભાળે છે તે પોતાના આત્માનું રક્ષણ કરે છે.  
 ૧૮ અભિમાનનું પરિણામ નાશ છે  
 અને ગર્વિષ સ્વભાવનો અંત પાયમાલી છે.  
 ૧૯ ગરીબની સાથે નખ્રતા રાખવી તે સારું છે  
 તે અભિમાનીની સાથે લુંટના ભાગીદાર થવા કરતાં વધારે સારું છે.  
 ૨૦ જે પ્રભુના વચનોનું ચિંતન કરે છે તેનું હિત થશે;  
 અને જે કોઈ થહોવાહ પર વિજ્ઞાસ રાખે છે તે આનંદિત છે.  
 ૨૧ જ્ઞાની અંત:કરણવાળો માણસ સમજદાર કહેવાશે;  
 અને તેની મીઠી વાણીથી સમજદારીની વૃદ્ધિ થાય છે.  
 ૨૨ જેની પાસે સમજ હોય તેને માટે સમજણ જીવનદાતા છે,  
 પણ મૂર્ખ માટે શિક્ષા એ તેઓની મૂર્ખાઈ છે.  
 ૨૩ જ્ઞાનીનું હૃદય તેના મુખને શીખવે છે  
 અને તેના હોઠોને સમજની વૃદ્ધિ કરી આપે છે.  
 ૨૪ માયાળું શાંદો મધ્ય જેવા છે,  
 તેઓ આત્માને મીઠા લાગે છે અને હાડકાંને આરોગ્ય આપે છે.  
 ૨૫ એક એવો ભાર્ગ છે જે માણસને સાથો લાગે છે,  
 પણ અંતે તે મૃત્યુ તરફ લઈ જાય છે.  
 ૨૬ મજૂરની ભૂખ તેની પાસે મજૂરી કરાવે છે;  
 તેની ભૂખ એમ કરવા તેને આગ્રહ કરે છે.  
 ૨૭ અધિમ માણસ અપરાધ કરે છે

અને તેની બોલી બાળી મૂકનાર અનિન જેવી છે.  
 ૨૫ દુષ્ટ માણસ કજિયાકંકાસ કરાવે છે,  
 અને ઝુથલી કરનાર નશુકના મિત્રોમાં ફૂટ પડાવે છે.  
 ૨૬ હિંસક માણસ પોતાના પડોશીને છેતરે છે  
 અને ખરાબ માર્ગમાં દોશી જાય છે.  
 ૩૦ આંખ મટકાવનાર વ્યક્તિ મુશ્કેલી લાવનારી યોજનાઓ કરે છે;  
 હોઠ ભીડનાર વ્યક્તિ કંઈક અનિષ્ટ કરી રહી હોય છે.  
 ૩૧ સફેદ વાળ એ ગૌરવનો તાજ છે;  
 સત્યને માર્ગ ચાલનારને એ મળે છે.  
 ૩૨ જે કોધ કરવે ધીમો તે પરાક્રમી કરતાં સારો છે,  
 અને જે પોતાના મિલાજને કાબૂમાં રાખે છે તે શહેર જીતનાર કરતાં ઉત્તમ છે.  
 ૩૩ ચિછી ખોટામાં નાખવામાં આવે છે,  
 પણ તે બધાનો નિર્ણય તો યહોવાહના હાથમાં છે.

### ૧૭

૧ જે ધર મિજબાનીથી ભરપૂર હોય પણ કજિયાકંકાસવાળું  
 હોય તેના કરતાં શાંતિ સહિત રોટલીનો સ્નૂકો ટુકડો સારો છે.  
 ૨ ડહાપણથી વર્તનાર ચાકર બદનામી કરાવનાર દીકરા પર અધિકાર ચલાવશે  
 અને એ ચાકરને દીકરાના બાઈઓમાં વારસનો ભાગ મળશે.  
 ૩ ચાંદીને ગાળવા માટે કુલદી હોય છે અને સોનાને માટે બદ્ધી હોય છે.  
 પણ અંતકરણને પારખનાર યહોવાહ છે.  
 ૪ જે કોઈ વ્યક્તિ અનિષ્ટ વાત જાંબળે છે તે દુષ્ટ છે;  
 જે જૂઠો છે તે નુકસાનકારક જીબ તરફ ધ્યાન આપે છે.  
 ૫ જે ગરીબની મશકરી કરે છે તે તેના સર્જનહારની નિંદા કરે છે  
 અને જે કોઈ બીજાની વિપત્તિને જોઈને ચાજુ થાય છે તે શિક્ષા પાખ્યા વગર રહેશે  
 નહિ.  
 ૬ સંતાનોનાં સંતાનો વૃદ્ધ પુરુષનો મુગટ છે  
 અને સંતાનોનો મહિમા તેઓનાં માતાપિતા છે.  
 ૭ ભાવપૂર્ણ ભાષણ મૂર્ખને ઘટતું નથી;  
 મહાપુરુષોને માટે જૂઢું બોલવું એ અધિત છે.  
 ૮ જેને બક્ષિસ મળે છે તે તેની નજરમાં મૂલ્યવાન પથ્થર જેવી છે;  
 જથ્યાં જથ્યાં તે જાય છે, ત્યાં ત્યાં તે ઉદય પામે છે.  
 ૯ દોષને ઢાંકનાર પ્રેમ શોધે છે,  
 પણ તેને જ વારંવાર બોલ્યા કરનાર ઈષ્ટ મિત્રોમાં અંતર પાડે છે.  
 ૧૦ મૂર્ખને સો ફટકાના કરતાં બુદ્ધિમાનને  
 એક ઠપકાનો ઘા વધારે ઊંડી અસર કરે છે.  
 ૧૧ દુર્જન હંમેશા આફતો શોદ્યા કરે છે.  
 તે માટે તેની સામે ઝુર સંદેશાવાહક મોકલવામાં આવશે.  
 ૧૨ જેનાં બચાં છીનવી લીધાં હોય એવી રીછણ કોઈને મળજો;  
 પણ મૂર્ખાઈ કરતો મૂર્ખ કોઈને ન મળો.  
 ૧૩ જો કોઈ બલાઈનો બદલો બૂરાઈથી વાળો છે,  
 તો તેના ઘરમાંથી બૂરાઈ દૂર થશે નહિ.  
 ૧૪ કોઈ પાણીને બહાર આવવાનું બાકું કરી આપે, તે ભાફક જ ઝઘડાનો આરંભ છે,  
 માટે ઝઘડો થથા અગાઉ સમાધાન કરી લો.

૧૫ જે કોઈ દુષ્ટને નિર્દોષ ઠરાવે છે અને જે કોઈ નેકીવાનને દોષપાત્ર ઠરાવે છે તે બજ્ઞેને યહોવાહ દિક્કારે છે.  
 ૧૬ જ્યારે મૂર્ખને બુદ્ધિ હોતી નથી  
 ત્યારે ડહાપણ ખરીદવા તેના હાથમાં મૂલ્ય કયાંથી હોય?  
 ૧૭ મિત્ર સર્વ સમયે પ્રીતિ રાખે છે  
 અને ભાઈ સંકટના સમયને માટે જ જન્મથો છે.  
 ૧૮ અક્કલ વગરનો માણસ જ  
 પોતાના પડોશીનો જામીન થાય છે.  
 ૧૯ કજિયો ચાહનાર પાપ કરે છે;  
 જે પોતાનો દરવાજો વિશાળ બનાવે છે, તે વિનાશ શોધે છે.  
 ૨૦ કુટિલ હૃદયના માણસનું કદી વિત થતું નથી;  
 આડી જીભવાળો માણસ વિપત્તિમાં આવી પડે છે.  
 ૨૧ મૂર્ખને પેદા કરનાર દુઃખી થાય છે;  
 મૂર્ખના પિતાને કદી આનંદ થતો નથી.  
 ૨૨ આનંદી હૃદય એ ઉત્તમ ઔષધ છે,  
 પણ ઘાથલ થયેલું મન હાડકાંને સ્ફૂર્તિ નાખે છે.  
 ૨૩ દુષ્ટ માણસ છાની રીતે લાંચ લઈને  
 ઇનસાફના ભાર્ગ ઊંધા વાળે છે.  
 ૨૪ બુદ્ધિમાન વ્યક્તિની આંખ ડહાપણ પર જ હોય છે,  
 પણ મૂર્ખની આંખો પૃથ્વીના છેડા પર ચોટેલી હોય છે.  
 ૨૫ મૂર્ખ પુત્ર પિતાને ભાટે કડવાશરૂપ છે.  
 અને પોતાની ભાતાને ભાટે કડવાશરૂપ છે.  
 ૨૬ વળી નિર્દોષને દંડ કરવો તથા  
 પ્રામાણિકપણાને લીધે સજ્જનોને ભારવા એ યોગ્ય નથી.  
 ૨૭ થોડાબોલો માણસ શાણો છે,  
 ઠંડા મિલજનો માણસ બુદ્ધિમાન હોય છે.  
 ૨૮ મૂર્ખ ચૂપ રહે ત્યાં સુધી તે ડાઢ્યો ગણાય છે,  
 જ્યાં સુધી તે બોલે નહિ, ત્યાં સુધી તે શાણો લેખાય છે.

## ૧૮

૧ જુદો પડેલો માણસ ફક્ત પોતાની ઇચ્છાઓ વિશે જ વિચારે છે  
 અને બધી સારી સલાહોને ગુરુસાથી નકારે છે.  
 ૨ મૂર્ખને બુદ્ધિમાં રસ નથી હોતો,  
 પણ તેને ફક્ત પોતાનાં મંતવ્યોને જ રજૂ કરવાં હોય છે.  
 ૩ જ્યારે દુષ્ટ આવે છે ત્યારે સાથે તુચ્છકાર પણ લેતો આવે છે,  
 અપકીર્ત સાથે શરમ અને નિંદા પણ આવે છે.  
 ૪ માણસના મુખના શબ્દો ઊંડા પાણી જેવા છે;  
 ડહાપણનો ઝરો વહેતી નદી જેવો છે.  
 ૫ દુષ્ટની શેહશરમ રાખવી  
 અથવા ઇનસાફમાં નેક માણસનો અન્યાય કરવો એ સારું નથી.  
 ૬ મૂર્ખના હોઠ કજિયા કરાવે છે  
 અને તેનું મુખ ફટકા ભાગે છે.  
 ૭ મૂર્ખનું મોં એ તેનો વિનાશ છે

અને તેના હોઠ એ તેના પોતાના આત્માનો ફાંદો છે.

<sup>૯</sup> કૂથલીના શર્દો સ્વાદિષ્ટ ભોજનના કોળિયા જેવા હોય છે

અને તે તરત ગઢો ઉતશી જઈને શરીરના અંદરના ભાગમાં પહોંચી જાય છે.

<sup>૧૦</sup> વળી જે પોતાનાં કામ કરવામાં ઢીલો છે

તે ઉડાઉનો ભાઈ છે.

<sup>૧૧</sup> થહોવાહનું નામ મજખૂત કિલ્લો છે;

નેકીવાન તેમાં નાસી જઈને સુરક્ષિત રહે છે.

<sup>૧૨</sup> ધનવાન ભાણસનું ધન એ તેનું કિલ્લેબંધીવાળું શહેર છે

અને તેની પોતાની માન્યતા પ્રમાણે તે ઊંચા કોટ જેવું છે.

<sup>૧૩</sup> માણસનું હૃદય અભિમાની થયા પછી નાશ આવે છે,

પણ વિનશ્રીતા સંભાનની અગાઉ આવે છે.

<sup>૧૪</sup> સાંભાર્યા પહેલાં જવાબ આપવામાં

મૂર્ખાઈ તથા લજા છે.

<sup>૧૫</sup> હિંમતવાન ભાણસ પોતાનું દુઃખ સહન કરી શકશે,

પણ ધાયલ મન કોણ વેઠી શકે?

<sup>૧૬</sup> બુદ્ધિશાળી વ્યક્તિ ડહાપણ પ્રાપ્ત કરવા મથે છે

અને જ્ઞાની વ્યક્તિના કાન ડહાપણ શોધે છે.

<sup>૧૭</sup> વ્યક્તિની બેટ તેને ભાટે ભાર્ગ ખુલ્લો કરે છે

અને તેને મહત્વની વ્યક્તિની સ્વભાવ લઈ જાય છે.

<sup>૧૮</sup> જે પોતાનો દાવો પ્રથમ ભાંડે છે તે વાજબી દેખાય છે

પણ તેનો પ્રતિવાદી આવીને તેને ઉધાડો પાડે છે.

<sup>૧૯</sup> ચિઠ્ઠી નાખવાથી તકરાર સભી જાય છે

અને સમર્થોના ભાગ વહેંયવામાં આવે છે.

<sup>૨૦</sup> દુભાયેલા ભાઈ સાથે સલાહ કરવી તે કિલ્લાવાળા નગરને જુતવા કરતાં મુશ્કેલ છુ

અને એવા કજિયા કિલ્લાની ભૂંગળો જેવા છે.

<sup>૨૧</sup> માણસ પોતાના મુખના ફળથી પેટ ભરીને ખાશે,

તેના હોઠોની ઊપજથી તે ધરાશે.

<sup>૨૨</sup> મરણ તથા જીવન જીબના અધિકારમાં છે

અને જે તેને પ્રેમ કરશે તે તેવું ફળ ખાશે.

<sup>૨૩</sup> જેને પતની મળે તે તેને ભાટે સારી ભાબત છે

અને તેથી તેને થહોવાહની કૃપા પ્રાપ્ત થાય છે.

<sup>૨૪</sup> ગરીબ દથાને ભાટે કાલાવાલા કરે છે,

પણ દ્વયવાન ઉભતાઈથી જવાબ આપે છે.

<sup>૨૫</sup> જે ઘણા મિત્રો કરે છે તે પોતાનું નુકસાન વહોરે છે,

પણ એક એવો મિત્ર છે કે જે ભાઈના કરતાં નિકટનો સંબંધ રાખી રહે છે.

## ૧૬

<sup>૧</sup> અવળું બોલનારા મૂર્ખ શ્રીમંત કરતાં

પ્રામાણિકપણાથી વર્તનાર ગરીબ વ્યક્તિ સારી છે.

<sup>૨</sup> વળી ડહાપણ વગરની આકંક્ષા સારી નથી

અને ઉતાવળાં પગલાં ભરનાર પાપમાં પડે છે.

<sup>૩</sup> વ્યક્તિ પોતાની મૂર્ખાઈથી પાથમાલ થાય છે

અને તેનું હૃદય થહોવાહ વિરુદ્ધ ચિડાય છે.

<sup>૪</sup> સંપત્તિ ઘણા મિત્રો વધારે છે,

પણ ગરીબ વ્યક્તિતના મિત્રો તેને છોડી જાય છે.

**૫** જૂઠો સાક્ષી કણ પામ્યા વગર રહેશે નહિં.

અને જ્વાસે જ્વાસે જૂઠું બોલનાર માણસ કણથી બચી જશે નહિં.

**૬** ઉદાર માણસની મહેરબાની ભાટે ઘણા માણસો ખુશામત કરે છે

અને દરેક માણસ દાતારનો મિત્ર થવા ચાહે છે.

**૭** દરિદ્રીના સર્વ ભાઈઓ તેનો ધિક્કાર કરે છે,

તેના મિત્રો વિશે કરીને તેનાથી કેટલે બધે દૂર જાય છે!

તે તેઓને બોલાવે છે, પણ તેઓ ચાલ્યા ગયા છે.

**૮** જે ડહાપણ મેળવે છે તે પોતાના આત્માને જ ચાહે છે.

જે વિવેક જઈવે છે તે સારી વસ્તુને મેળવે છે.

**૯** જૂઠો સાક્ષી શિક્ષા પામ્યા વગર રહેશે નહિં,

પણ જે જ્વાસે જ્વાસે જૂઠું બોલે છે તે અવશ્ય નાશ પામશે.

**૧૦** મૂર્ખને ભાટે મોજશોખ ભોગવવો શોભાસ્પદ નથી

ગુલામોને ચાજુકુમારો પર કંતા ચલાવે તે કેટલું બધું અઘટિત છે.

**૧૧** માણસની વિવેકબુદ્ધિ તેના કોધને શાંત કરે છે

અને અપરાધની ક્ષમા આપવી એ તેનો મહિમા છે.

**૧૨** રાજનો કોધ સિંહની ગર્જના જેવો છે,

પણ તેની કૃપા ધાસ પરના ઝાકળ જેવી છે.

**૧૩** મૂર્ખ પુત્ર પોતાના પિતાને વિપત્તિઝપ છે;

અને કળિયાખોર પતની સતત ટપકતા પાણી જેવી છે.

**૧૪** ધર અને ધન તો પિતા તરફથી વારસામાં મળો છે,

પણ ડાહી પતની થહોવાહ તરફથી મળો છે.

**૧૫** આણસુ માણસને ક્રૂખ વેદવી પડે છે.

અને આણસુ માણસને ક્રદ્ધ વેદવી પડે છે.

**૧૬** જે આજાનું પાલન કરે છે તે પોતાના આત્માનું રક્ષણ કરે છે,

પણ જે પોતાના ભાર્ગો વિષે બેદરકાર છે તે મૃત્યુ પામે છે.

**૧૭** ગરીબ પર દથા રાખનાર થહોવાહને ઉણીનું આપે છે

અને તે તેને તેનાં સુહૃત્યોનો બદલો આપશે.

**૧૮** આશા છે ત્યાં સુધી તારા બાળકને શિક્ષા કર

અને તેનો નાશ કરવાને તું મન ન લગાડ.

**૧૯** ઉગ્ર કોધીને શિક્ષા ભોગવવી પડશે;

જો તું તેને બચાવવા જશે, તો તારે વારંવાર તેમ કરવું પડશે.

**૨૦** સલાહ સાંભળીને શિખામણ સ્વીકાર;

જેથી તું તારા આયુષ્યનાં અંતિમ ભાગમાં જ્ઞાની થાય.

**૨૧** માણસના મનમાં ઘણી યોજનાઓ હોય છે,

પણ ફક્ત થહોવાહની ઈચ્છાઓ જ કાયમ રહેશે.

**૨૨** માણસ પોતાની દથાવૃત્તિના પ્રમાણમાં પ્રિય થાય છે;

જૂઠા માણસ કરતાં ગરીબ માણસ વધારે સારો છે.

**૨૩** થહોવાહનું ભય જીવનદાન

અને સંતોષ આપે છે

તેથી તેનું ભય રાખનાર પર

નુકસાનકારક માર આવશે નહિં.

**૨૪** આણસુ પોતાનો હાથ થાયીમાં મૂકે છે ખરો,

પણ તેને પોતાના મોં સુધી ઉડાવવાનું તેનું ભન થતું નથી.

**૨૫** તિરસ્કાર કરનાર વ્યક્તિને ભારશો, તો ભોળો શાણો થશે;  
બુદ્ધિમાનને ટપકો આપશો, તો તે ડહાપણામાં પ્રવીણ થશે.

**૨૬** જે પુત્ર પોતાના પિતાને લુંટે છે અને પોતાની ભાતાને કાઢી મૂકે છે  
તે બદનામ કરાવવાનાર તથા બહો લગાડનાર દીકરો છે.

**૨૭** હે ભારા દીકરા, જો તું ડહાપણાની વાતો સાંભળવાનું બંધ કરીશ,  
તો તું ડહાપણાના શબ્દોને ખોઈ નાખીશ.

**૨૮** દુષ્ટ સાક્ષી ન્યાયની મશકરી કરે છે  
અને દુષ્ટનું મુખ અન્યાયને ગળી જથ છે.

**૨૯** તિરસ્કાર કરનારાઓને ભાટે શિક્ષા  
અને મૂર્ખોની પીઠને ભાટે ફટકા તૈયાર કરેલા છે.

## ૨૦

**૧** દ્રાક્ષારસ હાંસી ઉડાવવાનાર છે અને દારુ દંગો મચાવે છે;  
જે કોઈ પીવાની ભૂલ કરે છે તે જ્ઞાની નથી.

**૨** રાજાની ધમકી સિંહની ગર્જના જેવી છે;  
તેને કોપાવવાનાર પોતાના જ જીવની વિચ્છદ અપરાધ કરે છે.

**૩** ઝઘડાથી દૂર રહેવું એ ભાણસને ભાટે શોભારસપદ છે,  
પણ દરેક મૂર્ખ ઝઘડો કરવા ભાટે ઉતાવળો હોથ છે.

**૪** આગસ્તુ ભાણસ શિથાળાનું બહાનું કાઢીને ખેડતો નથી,  
તેથી કાપણી વખતે પાક લેવા જાથ છે, ત્યારે તેને કશું ભળતું નથી.

**૫** અક્ષલ ભાણસના ભનમાં ઊંડા પાણી જેવી છે;  
પણ સમજણો ભાણસ તેને બહાર કાઢી લાવશે.

**૬** ધણા લોકો પોતપોતાનો કરેલો ઉપકાર કહી બતાવશે,  
પણ જેના પર વિજ્ઞાસ રાખી શકાય એવો ભાણસ કયાં મળો?

**૭** ન્યાયી ભાણસ પોતાના પ્રામાણિક માર્ગમાં ચાલે છે  
અને તેના પછી તેને અનુસરનારા તેનાં બાળકો આશીર્વાદિત છે.

**૮** ન્યાયાસન પર બિરાજેલો રાજ પોતાનું કામ જાહેર કરે છે  
પોતાની આંખથી બધી દુષ્ટતાને વિખેરી નાખે છે.

**૯** કોણ કહી શકે કે, “મેં ભારું અંત:કરણ શુદ્ધ કર્યું છે,  
હું પાપથી મુક્ત થયો છું?”

**૧૦** જેઓ જુદાં જુદાં વજનિયાં અને ભાપિયાં રાખે છે-  
થહોવાહ તે બજ્જેને ધિક્કારે છે.

**૧૧** વળી છોકરાં પણ પોતાનાં આચરણથી ઓળખાય છે કે,  
તેઓનાં કાર્યો શુદ્ધ અને સાચાં છે કે કેમ?

**૧૨** કાન કે જે સાંભળો છે અને આંખ કે જે જોઈ શકે છે  
તે બજ્જેને થહોવાહે બનાવ્યાં છે.

**૧૩** ઊંઘ સાથે પ્રીત કરીશ નહિ, રખેને તું દરિદ્રાવસ્થામાં આવી પડે;  
તારી આંખો ઉધાડ એટલે તું અછ્છથી તૃપ્ત થશે.

**૧૪** “આ તો નકામું છે! નકામું છે!” એવું ખરીદનાર કહે છે,  
પણ તે ત્યાંથી ગયા પછી બડાઈ ભારે છે.

**૧૫** પુષ્કળ સોનું પુષ્કળ ભાણેકમોતી  
કરતાં જ્ઞાની હોવું વધારે કિભતી જેવું છે.

૧૬ અજાણ્યાના જમીન થનારનાં વસ્ત્રો લઈ લે,  
 પારકાનો જમીન થનારને જવાબદાર ગણ.  
 ૧૭ અસત્યની રોટલી માણસને ભીઠી લાગે છે  
 પણ પાછળથી તેનું મો કાંકરાથી ભરાઈ જાય છે.  
 ૧૮ દરેક થોજના સલાહથી પરિપૂર્ણ થયેલી છે  
 માટે ચતુરની સૂચના પ્રમાણે તારે યુદ્ધ કરવું.  
 ૧૯ જે ઝૂથલી કરવા માટે અહીંતહીં ભટકે છે  
 તે ગુપ્ત વાતો પ્રગટ કરે છે માટે એવા માણસના કામમાં હાથ નાખતો નહિ.  
 ૨૦ જો કોઈ વ્યક્તિ પોતાનાં ભાતા કે પિતાને શાપ આપે છે,  
 તો તેનો દીવો ઘોર અંધકારમાં હોલવી નાખવામાં આવશે.  
 ૨૧ જે વારસો જલદીથી સંપાદન કરવામાં આવે છે  
 તેનો અંત આશીર્વાદિત થશે નહિ.  
 ૨૨ “હું દુષ્ટતાનો બદલો લઈશ!” ઐવું તારે ન કહેવું જોઈએ;  
 યહોવાહની રાહ જો અને તે તને ઉગારી લેશે.  
 ૨૩ જુદાં જુદાં વજનિયાંને યહોવાહ ધિક્કારે છે  
 અને ખોટું પ્રાજ્ઞવું રાખવું એ સારું નથી.  
 ૨૪ યહોવાહ માણસના પગલાંને દોરે છે,  
 તો પછી માણસ કેવી રીતે પોતાનો માર્ગ સમજુ શકે?  
 ૨૫ વગર વિચારે એમ કહી દેવું કે, “આ વસ્તુઓ પવિત્ર છે,”  
 અને ભાનતા ભાન્યા પછી તેના વિષે તપાસ કરવી એ માણસને ફાંડાઝ્યપ છે.  
 ૨૬ જ્ઞાની રાજા દુષ્ટોને વિખેરી નાખે છે  
 અને તેઓને કચરી નાખે છે.  
 ૨૭ માણસનો આત્મા યહોવાહનો દીવો છે,  
 તે હૃદયના અંતરના ભાગોને તપાસે છે.  
 ૨૮ કૃપા અને સત્ય રાજાનું રક્ષણ કરે છે,  
 તેનું રાજ્યાસન વફાદારી પર ટકેલું છે.  
 ૨૯ યુવાનોનું ગૌરવ તેઓનું બળ છે  
 અને વૃદ્ધ પુરુષોની શોભા ભાથાનાં પાળિયાં છે.  
 ૩૦ ચાબખા અને ધા દુષ્ટતાને ભૂંસી નાખે છે  
 અને ફટકા હૃદયના અંતરના ઊંડાણ જુદી પહોંચે છે.

## ૨૧

૧ પાણીના પ્રવાહ જેવું રાજાનું મન યહોવાહના હાથમાં છે;  
 તે જથાં ચાહે છે તથાં તેને દોરે છે.  
 ૨ માણસનો દરેક માર્ગ તેની પોતાની નજરમાં તો સીધો દેખાય છે,  
 પણ યહોવાહ તેના હૃદયની તુલના કરે છે.  
 ૩ ન્યાય તથા નેકીનાં કૃત્યો કરવાં  
 તે યહોવાહને યજા કરતાં પણ વધારે પસંદ છે.  
 ૪ અભિમાની આંખો તથા ગર્વિષ હૃદય  
 તે દુષ્ટોને દીવાઝ્યપ છે, પણ તે પાપ છે.  
 ૫ ઉદ્યોગીના વિચારોનું પુર્ણ ફળ મળે છે,  
 પણ દરેક ઉતાવળિયો ફક્ત નિર્ધન બને છે.  
 ૬ જૂઠી જુભથી ધન સંપાદન કરવું તે આમતેમ ધસડાઈ જતા ધુમાડા જેવું છે,

એવું કરનાર મોત માગે છે.

૭ દુષ્ટ લોકોનો અત્યાચાર તેઓને પોતાને જ ઘસડી જાય છે,  
કારણ કે, તેઓ ન્યાય કરવાની ના પાડે છે.

૮ અપરાધીનો માર્ગ વાંકોચૂંકો છે,

પણ સંતોનાં કાર્યો સીધા હોથ છે.

૯ કજિયાખોર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ ઘરમાં રહેવા કરતાં  
અગાશીના એક ખૂણામાં રહેવું વધારે સારું છે.

૧૦ દુષ્ટ વ્યક્તિ ખોટું ઇચ્છે છે;

તેની નજરમાં તેનો પડોશી પણ ફૃપાપાત્ર દેખાતો નથી.

૧૧ જ્યારે ઘરમંડી વ્યક્તિને શિક્ષા થાય છે, ત્યારે બોઠો સાવચેત બને છે;  
અને જ્યારે ડાટ્યાને શિક્ષણ મળે છે, ત્યારે તે વિદ્ધાન થાય છે.

૧૨ ન્યાથી લોકો દુષ્ટના ઘર ઉપર નજર રાખે છે,

પણ ઈશ્વર દુષ્ટોને ઊથલાવી પાડીને પાથમાલ કરે છે.

૧૩ જે કોઈ ગરીબની જૂમ સાંભળીને પોતાના કાન બંધ કરે છે,

તેઓ જ્યારે પોતે પોકારશે, ત્યારે તેઓનું સાંભળવામાં આવશે નહિં.

૧૪ છૂપી રીતે આપેલ બેટથી કોધ શરીર જાય છે,

છુપાવેલી લાંઘથી ભારે રોષ શરીર જાય છે.

૧૫ નેકીવાનો ન્યાય કરવામાં આનંદ માને છે,

પણ દુષ્કર્મીઓને તો તે વિનાશક્ષાપ છે.

૧૬ સમજણાનો માર્ગ છોડીને ચાલનાર માણસ

મરણ પામેલાઓની સભામાં આવી પડશે.

૧૭ મોજશોખ ઉડાવનાર માણસ દરિદ્રી થશે;

ક્રાક્ષારસ અને તેલનો રસિયો ધનવાન થશે નહિં.

૧૮ નેકીવાનોનો બદલો દુષ્ટ લોકોને

અને પ્રામાણિકોનો બદલો કપટીને ભરવો પડશે.

૧૯ કજિયાખોર અને ગુસ્સાવાળી સ્ત્રીની સાથે રહેવા કરતાં

ઉજ્જવ પ્રદેશમાં જઈ રહેવું સારું છે.

૨૦ ઝાનીના ઘરમાં ભૂલ્યવાન બંડાર તથા તેલ છે,

પણ ભૂર્ખ તેનો દૂર ઉપયોગ કરે છે.

૨૧ જે નેકી તથા દથાનું અનુકરણ કરે છે,

તેને જીવન, નેકી તથા સંભાન મળે છે.

૨૨ ઝાની માણસ સમર્થ નગરના કોટ પર ચઢે છે

અને જે સામથર્ય પર તેનો ભરોસો હતો તેને તે તોડી પાડે છે.

૨૩ જે કોઈ પોતાના ભૂખની તથા જીભની સંભાળ રાખે છે

તે સંકટમાં પોતાના આત્માનું રક્ષણ કરે છે.

૨૪ જે માણસ ઘરમંડી છે; તેનું નામ “તિરસ્કાર” કરનાર છે,

તે અભિમાનથી મદ્દોન્ભત્પણે વર્તે છે.

૨૫ આણસુની ભૂખ જ તેને મારી નાખે છે,

કારણ કે તેના હાથ કામ કરવાની ના પાડે છે.

૨૬ એવા માણસો હોથ છે કે જેઓ આખો દિવસ લોબ જ કર્યા કરે છે,

પણ નેક માણસ તો આપે છે અને હાથ પાછો ખેંચી રાખતો નથી.

૨૭ દુષ્ટનો યજ્ઞ કંટાળાંસ છે,

તે બદશાહાથી યજ્ઞ કરે, તો તે કેટલો બધો કંટાળાંસ થાય.

૨૫ જૂઠી સાક્ષી પૂરનાર નાશ પામશે,  
પરંતુ જે માણસ દ્યાનથી સાંભળે છે તેની જુત થશે.  
૨૬ દુષ્ટ માણસ પોતાની મુખમુદ્રા કહોર કરે છે,  
પણ પ્રામાણિક તો પોતાના માર્ગનો વિચાર કરીને વર્તે છે.  
૩૦ કોઈ પણ ડહાપણ, જુદ્ધિ કે ભસલત  
થહોવાહની આગળ ચાલી શકે નહિ.  
૩૧ યુઝના દિવસ માટે ઘોડો તૈથાર કરવામાં આવે છે,  
પણ વિજય તો થહોવાહ દ્વારા જ મળે છે.

## ૨૨

૧ સાચ્ચાં નામ એ પુષ્કળ ધન કરતાં  
અને પ્રેમથુકત રહેમનજર સોનારૂપા કરતાં ઇચ્છવાજોગ છે.  
૨ દરિદ્રી અને દ્રવ્યવાન એક બાબતમાં સરખા છે  
કે થહોવાહે તે બજ્જેના ઉત્પજ્ઞકર્તા છે.  
૩ ડાંયો માણસ આફતને આવતી જોઈને સંતાઈ જથ છે,  
પણ મૂર્ખ માણસ આગળ ચાંયો જથ છે અને દંડાય છે.  
૪ વિનભ્રતા તથા ધન, સરખાન તથા જીવન  
એ થહોવાહના ભયનાં ફળ છે.  
૫ આડા માણસના માર્ગમાં કાંટા અને ફંદા છે;  
જે માણસને જીવન વહાલું છે તે તેનાથી દૂર રહે છે.  
૬ બાળકે જે માર્ગમાં ચાલવું જોઈએ તેમાં ચાલવાનું તેને શિક્ષણ આપ  
અને જયારે તે વૃજ થાય ત્યારે તેમાંથી તે ખસે નહિ.  
૭ ધનવાન ગરીબ ઉપર સત્તા ચલાવે છે  
અને દેણાર લેણારનો ગુલામ છે.  
૮ જે અન્યાય વાવશે તે વિપત્તિ લણશે  
અને તેના કોધની સોટી વ્યર્થ જશે.  
૯ ઉદાર દૃષ્ટિના માણસ પર આશીર્વાદ ઉિતરશે  
કારણ કે તે પોતાના અજ્ઞમાંથી દરિદ્રીને આપે છે.  
૧૦ ધમંડી વ્યક્તિને દૂર કર એટલે ઝઘડો પણ જરૂરી જશે  
અને મારામારી તથા અપમાનનો અંત આવશે.  
૧૧ જે હૃદયની શુદ્ધતા ચાહે છે  
તેના બોલવાના પ્રભાવને લીધે  
રાજ તેનો મિત્ર થશે.  
૧૨ થહોવાહની દૃષ્ટિ જ્ઞાનીની સંભાળ રાખે છે,  
પણ કપટી માણસના શરૂદોને તે ઉથલાવી નાખે છે.  
૧૩ આણસુ કહે છે, “બહાર તો સિંહ છે!  
હું રસ્તામાં માર્યો જઈશ.”  
૧૪ પરદશીનું મુખ ઊંઠી ખાઈ જેવું છે;  
જે કોઈ તેમાં પડે છે તેના ઉપર થહોવાહનો કોપ ઉિતરે છે.  
૧૫ મૂર્ખાઈ બાળકના હૃદયની સાથે જોડાયેલી છે,  
પણ શિક્ષાની સોટી તેનામાંથી તેની મૂર્ખાઈને દૂર કરશે.  
૧૬ પોતાની માલમિલકત વધારવાને માટે જે ગરીબને ત્રાસ આપે છે  
અથવા જે ધનવાનને બજ્જિશ આપે છે તે પોતે કંગાલાવસ્થામાં આવશે.  
૧૭ જ્ઞાની માણસોના શરૂદો દ્યાનથી સાંભળ

અને ભારા ડહાપણ પર તારું અંતકરણ લગાડ.  
 ૧૯ કેમ કે જો તું તેઓને તારા અંતરમાં રાખે  
 અને જો તેઓ બન્ધે તારા હોઠો પર સ્થિર થાય તો તે સુખકારક છે.  
 ૨૦ તારો ભરોસો થહોવાહ પર રહે,  
 માટે આજે મેં તને, હા, તને તે જણાવ્યાં છે.  
 ૨૧ મેં તારા માટે સુખોધ અને ડહાપણની  
 શ્રીસ કહેવતો એટલા માટે લખી રાખી છે કે,  
 ૨૨ સત્યનાં વચનો તું થોક્કસ જાણો  
 જેથી તને મોકલનાર છે તેની પાસે જઈને સત્ય વચનોથી તું તને ઉત્તર આપે?  
 ૨૩ ગરીબને લૂંટીશ નહિ, કારણ કે તે ગરીબ છે,  
 તેમ જ રસ્તાઓમાં પડી રહેલા ગરીબો પર પણ જુલમ ન કર,  
 ૨૪ કારણ કે થહોવાહ તેમનો પક્ષ કરીને લડશે  
 અને જેઓ તેઓનું છીનવી લે છે તેઓના જીવ તે છીનવી લેશે.  
 ૨૫ કોધી ભાણસ સાથે બિન્દુતા ન કર  
 અને તામસી ભાણસની સોખત ન કર.  
 ૨૬ જેથી તું તેના માર્ગો શીખે  
 અને તારા આત્માને ફાંદામાં લાવી નાખે.  
 ૨૭ વચન આપનારાઓમાંનો જીબીન  
 અને દેવાને માટે જીબીન આપનાર એ બેમાંથી તું એકે પણ થઈશ નહિ.  
 ૨૮ જો તારી પાસે દેવું શૂકવવા માટે કંઈ ન હોય  
 તો તારી નીચેથી તે તારું બિછાનું શા માટે ન લઈ જાય?  
 ૨૯ તારા પિતૃઓએ જે અસલના સીમા પથ્થર નક્કી કર્યા છે  
 તને ન ખસેડ.  
 ૩૦ પોતાના કામમાં ઉદ્યોગી હોય એવા ભાણસને શું તું જુઓ છે? તે રાજાઓની હજૂરમાં  
 ઊભો રહે છે;  
 તે સામાન્ય લોકોની આગળ ઊભો રહેતો નથી.

## ૨૩

૧ જ્યારે તું કોઈ અધિકારીની સાથે જમવા બેસે,  
 ત્યારે તારી આગળ જે પીરસેલુ હોય તેનું ખૂબ ધ્યાનથી અવલોકન કર.  
 ૨ જો તું ખાઉધચો હોય,  
 તો તારે ગઢો છરી મૂક.  
 ૩ સ્વાદિષ્ટ વાનગીઓથી લોભાઈ ન જા,  
 કારણ કે તે કપટી ભોજન છે.  
 ૪ ધનવાન થવા માટે તન તોડીને મહેનત ન કર;  
 હોશિયાર થઈને પડતું મૂકજે.  
 ૫ જે કંઈ વિસાતનું નથી તે પર તું તારી દૃષ્ટિ ચોટાડશે  
 અને અચાનક દ્રષ્ટ્ય આકાશમાં ઊડી જશે  
 અને ગરૂડ પક્ષીના જેવી પાંખો નિશ્ચે ધારણ કરે છે.  
 ૬ કંજૂસ ભાણસનું અન્ધે ન ખા  
 તેની સ્વાદિષ્ટ વાનગીથી તું લોભાઈ ન જા,  
 ૭ કારણ કે જેવો તે વિચાર કરે છે, તેવો જ તે છે.  
 તે તને કહે છે, “ખાઓ અને પીઓ!”  
 પણ તેનું મન તારા પ્રત્યે નથી.

૯ જે કોળિયો તેં ખાદો હશે, તે તારે ઓકી કાઢવો પડશે  
 અને તારાં ભીઠાં વચ્ચનો વ્યર્થ જશે.  
 ૧૦ મૂર્ખના સાંભળતાં બોલીશ નહિ,  
 કેમ કે તારા શબ્દોના ડહાપણનો તે તિરસ્કાર કરશે.  
 ૧૧ પ્રાચીન સીમા પથ્થરોને ખસેકીશ નહિ  
 અથવા અનાથના ખેતરોમાં પ્રવેશ કરીશ નહિ.  
 ૧૨ કારણ કે તેઓનો ઉજારનાર બળવાન છે  
 તે તારી વિરુદ્ધ તેના પક્ષની હિમાથત કરશે.  
 ૧૩ શિખામણ પર તારું મન લગાડ  
 અને ડહાપણના શબ્દોને તારા કાન દે.  
 ૧૪ બાળકને ઠપકો આપતાં ખચકાઈશ નહિ;  
 કેમ કે જો તું તેને સોટી મારીશ તો તે કંઈ મરી જશે નહિ.  
 ૧૫ જો તું તેને સોટીથી મારીશ,  
 તો તું તેના આત્માને શોઓલમાં જતાં ઉગારશે.  
 ૧૬ મારા દીકરા, જો તારું હૃદય જ્ઞાની હોય,  
 તો મારું હૃદય હરખાશે.  
 ૧૭ જ્યારે તારા હોઠો નેક વાત બોલશે,  
 ત્યારે મારું અંતઃકરણ હરખાશે.  
 ૧૮ તારા મનમાં પાપીની ઈર્ઝા ન કરીશ, પણ હંમેશા યહોવાહથી ડરીને ચાલજે.  
 ૧૯ ત્યાં થોક્કસ ભવિષ્ય છે  
 અને તારી આશા સાર્થક થશે.  
 ૨૦ મારા દીકરા, મારી વાત સાંભળ અને ડાદ્યો થા  
 અને તારા હૃદયને સાચા માર્ગમાં દોરજે.  
 ૨૧ દ્રાક્ષારસ પીનારાઓની  
 અથવા માંસના ખાઉધરાની સોખત ન કર.  
 ૨૨ કારણ કે દ્રાક્ષારસ પીનારાઓ તથા ખાઉધરાઓ કંગાલવસ્થામાં આવશે  
 અને ઊંઘ તેમને રીથરેહાલ કરી દેશે.  
 ૨૩ તારા પોતાના પિતાનું કહેવું સાંભળ  
 અને જ્યારે તારી માતા વૃજ થાય ત્યારે તેને તુચ્છ ન ગણ.  
 ૨૪ સંત્યને ખરીદ, પણ તેને વેચીશ નહિ;  
 હા, ડહાપણ, શિખામણ તથા બુદ્ધધિને પણ ખરીદ.  
 ૨૫ નીતિમાન દીકરાનો પિતા આનંદથી હરખાય છે  
 અને જે દીકરો શાણો છે તે તેના જન્મ આપનારને આનંદ આપશે.  
 ૨૬ તારા માતાપિતા પ્રસંગ થાય એવું કર  
 અને તારી જન્મ આપનાર માતાને હર્ષ થાય એવું કર.  
 ૨૭ મારા દીકરા, મને તારું હૃદય આપ  
 અને તારી આંખો મારા માર્ગોને લક્ષમાં રાખે.  
 ૨૮ ગણિકા એક ઊંઠી ખાઈ છે  
 અને પરદ્ધી એ સાંકડો ઝુવો છે.  
 ૨૯ તે લુંટારાની જેમ સંતાઈને તાકી રહે છે  
 અને માણસોમાં કપટીઓનો વધારો કરે છે.  
 ૩૦ કોણે અફસોસ છે? કોણ ગમગીન છે? કોણ ઝઘડે છે?  
 કોણ ફરિયાદ કરે છે? કોણ વગર કારણે ઘવાય છે?  
 કોણી આંખોમાં રતાશ છે?  
 ૩૧ જે ધણીવાર સુધી દ્રાક્ષારસ પિધા કરે છે તેઓને,

જેઓ મિશ્ર મધ્ય શોધવા જાય છે તેઓને અફસોસ છે.  
 ૩૧ જથારે દ્રાક્ષારસ લાલ હોથ,  
 જથારે તે પ્થાલામાં પોતાનો રેંગ પ્રકાશતો હોથ  
 અને જથારે તે સરળતાથી પેટમાં ઉત્તરતો હોથ, ત્યારે તે પર દૃષ્ટિ ન કર.  
 ૩૨ આખરે તે સર્પની જેમ કરડે છે  
 અને નાગની જેમ ઇસે છે.  
 ૩૩ તારી આંખો વિચિત્ર વસ્તુઓ જોશે  
 અને તારું હૃદય વિપરીત બાબતો બોલશે.  
 ૩૪ હા, કોઈ સમુદ્રમાં સૂતો હોથ કે,  
 કોઈ વહાણના સફના થાંભલાની ટોચ પર આડો પડેલો હોથ, તેના જેવો તું થશે.  
 ૩૫ તું કહેશે કે, “તેઓએ મારા પર પ્રહાર કર્યો!” “પણ મને વાગ્યું નહિં.  
 તેઓએ મને માર્યો, પણ મને કંઈ ખબર પડી નહિં.  
 હું કયારે જાગીશ? મારે ફરી એકવાર પીવું છે.”

## ૨૪

૧ દુષ્ટ માણસોની અદેખાઈ ન કર,  
 તેઓની સાથે રહેવાની ઈચ્છા ન કર.  
 ૨ કારણ કે તેઓનાં મન હિંસાના વિચારો કરે છે  
 અને તેઓના હોઠ ઉપક્રમની વાતો કરે છે.  
 ૩ ડહાપણ વડે ઘર બંધાય છે  
 અને બુદ્ધિથી તે સિથર થાય છે.  
 ૪ ડહાપણ વડે સર્વ ભૂલ્યવાન તથા  
 સુખદાયક દ્રવ્યથી ઓરડાઓ બરપૂર થાય છે.  
 ૫ બહાદુર માણસ બળવાન હોથ છે,  
 પણ જે વ્યક્તિત્વ પાસે ડહાપણ છે તે બહાદુર વ્યક્તિત્વ કરતાં વધારે બળવાન હોથ છે.  
 ૬ કેમ કે ચતુર માણસની સલાહ પ્રમાણે તું યુઝ કરશે  
 અને વધારે સલાહકારીઓમાં સલામતી છે.  
 ૭ ડહાપણ એ મૂર્ખની શક્તિ ઉપરાંત છે;  
 તે જાહેરમાં પોતાનું મુખ ખોલી શકતો નથી.  
 ૮ જે ખોટાં કામ કરવા માટે યુક્તિઓ રચે છે  
 તેને લોકો ઉપક્રમી પુરુષ કહેશે.  
 ૯ મૂર્ખની યોજનાઓ પાપી છે  
 અને લોકો બડાઈ કરનારને દિક્કારે છે.  
 ૧૦ જો તું સંકટને દિવસે નાહિંમિત થઈ જાય,  
 તો તારું બળ થોડું જ છે.  
 ૧૧ જેઓને મોત માટે ઘસડી જવામાં આવે છે તેઓને છોડાવ  
 જેઓ માર્યા જવાની તૈયારીમાં છે તેઓને છોડાવવાનું ચૂકતો નહિં.  
 ૧૨ જો તું કહે કે, “અમે તો એ જાણતા નહોતા.”  
 તો જે અંતકરણોની ચકાસણી કરે છે તે શું તેનો વિચાર કરશે નહિં?  
 અને જે તારા જીવનો રક્ષક છે તે શું નથી જાણતો?  
 અને શું તે દરેક માણસને તેની કરણી પ્રમાણે ફળ આપશે નહિં?  
 ૧૩ મારા દીકરા, મધ્ય ખા કેમ કે તે ગુણકારી છે,  
 મધનું ચાકું પણ ખા, કેમ કે તેનો સ્વાદ તને ભીઠો લાગે છે.

૧૪ ખરેખર ડહાપણ તારા આત્માને માટે છે,  
જો તને તે મણ્યું હોથ, તો તને તેનું પ્રતિફળ મળશે  
અને તારી આશા વ્યર્थ જશે નહિ.

૧૫ હે દુષ્ટ માણસ, સજજનના ઘર  
આગળ લાગ જોઈ બેસી રહીશ નહિ,  
તેના ઘર પર આકભણ કરીશ નહિ.

૧૬ કારણ કે નીતિમાન માણસ સાત વાર પડશે  
તોપણ તે પાછો ઊભો થશે,  
પણ દુષ્ટો વિપત્તિથી પાથમાલ થઈ જશે.

૧૭ જ્યારે તારા દુશ્મનની પડતી થાય, ત્યારે હર્ષ ન કર  
અને જ્યારે તે પાથમાલ થાય ત્યારે તારા હૃદયમાં તું મગન થતો નહિ.

૧૮ નહિ તો થહોવાહ તે જોઈને નારાજ થશે  
અને તેના ઉપરથી પોતાનો રોષ પાછો ખેંચી લેશે.

૧૯ દુષ્કર્મીઓને લીધે તું ચિડાતો નહિ  
અને દુષ્ટોની અદેખાઈ ન કર.

૨૦ કારણ કે દુર્જનોનું કોઈ ભવિષ્ય નથી  
અને દુષ્ટોનો દીવો હોલવાઈ જશે.

૨૧ મારા દીકરા, થહોવાહનું તથા રાજાનું ભય રાખ;  
બળવાખોરો સાથે કશો સંબંધ ન રાખ,

૨૨ કારણ કે તેઓના પર અચાનક આફત આવી પડશે  
અને તે બજ્જેના તરફથી આવતા વિનાશની ખર્ચ કોને છે?

૨૩ આ પણ જ્ઞાનીઓનાં વચન છે.  
ન્યાયમાં પક્ષપાત બતાવવો તે યોગ્ય નથી.

૨૪ જે કોઈ દુષ્ટને કહે છે, “તું નેક છે,”  
તે લોકો દ્વારા શાપિત ગણાશે અને પ્રજાઓ તેને ધિક્કારશે.

૨૫ પણ જે કોઈ દોષિતને ઠપકો આપશે તેઓ આનંદિત થશે  
અને તેઓના પર ધણો આશીર્વાદ મિતરશે.

૨૬ જે કોઈ સાચો જવાબ આદરપૂર્વક આપે છે,  
તે હોઠોનું ચુંબન કરે છે.

૨૭ તારું બહારનું કામ તૈયાર રાખ  
અને તારા ખેતરનું કામ તૈયાર કર  
અને ત્યારપણી તારું ઘર બાંધ.

૨૮ વિનાકારણ તારા પડોશી વિરુદ્ધ સાક્ષી પૂરીશ નહિ  
અને તારા હોઠોથી ઠગાઈ ન કર.

૨૯ એમ ન કહે કે, “જેવું તેણે મને કર્યું છે, તેવું હું તેને કરીશ;  
તેને તેના કામ પ્રમાણે હું બદલો આપીશ.”

૩૦ હું આણસુ વ્યક્તિના ખેતર પાસે થઈને  
તથા બેવકૂફ માણસની દ્રાક્ષાવાડી પાસે થઈને જતો હતો;  
૩૧ ત્યારે મેં જોયું તો તેમાં બધે ઝાંખરાં ઊગી નીકાયાં હતાં,  
જમીન કાંટાથી છવાઈ ગઈ હતી  
અને તેની પથરનો કોટ તૂટી ગયો હતો.

૩૨ પણી મેં જોયું અને વિચાર કર્યો;  
હું સમજયો અને મને શિખામણ મળી.

૩૩ હજુ થોડીક નિદ્રા, થોડીક ઊંઘ લેવા દો,  
થોડીક વાર હાથ વાળીને સ્ફુરવા દો.  
૩૪ એમ કરવાથી તારી દદિક્તા લુંટારાની જેમ  
અને તારી કંગાલાવસ્થા હથિયારબંધ ભાણસની જેમ આવી પહોંચશે.

## ૨૫

૧ આ પણ સુલેમાનનાં નીતિવચનો છે કે, જેનો ઉતારો થહૃદિયાના રાજ હિંગકિયાના  
માણસોએ કર્યો હતો.  
૨ કોઈ બાબત ગુપ્ત રાખવી તેમાં ઈંખરનો મહિમા છે,  
પણ કોઈ બાબત શોધી કાઢવી એમાં રાજનું ગૌરવ છે.  
૩ જેમ આકાશની ઊંચાઈ તથા પૂઢ્યીનું ઊંડાણ હોય છે,  
તેમ રાજનોનું મન અગાધ છે.  
૪ ચાંદીમાંથી નકામો ભાગ કાઢી નાખો,  
એટલે ચાંદીનો કારીગર તેમાંથી વાસણ બનાવી શકશે.  
૫ તેમ રાજ પાસેથી દુષ્ટોને દૂર કરો,  
એટલે તેનું સિંહાસન ન્યાય વડે સ્થિર થશે.  
૬ રાજની હાજરીમાં પોતાની બડાઈ ન કર  
અને મોટા માણસોની જગ્યાએ ઉભા ન રહે.  
૭ ઉમરાવના દેખતાં તને નીચે ઉતારવામાં આવે તેના કરતાં,  
“આમ આવો” કહીને ઉપર બેસાડવામાં આવે એ વધારે સાચું છે.  
૮ દાવામાં જલદી ઉતારી ન પડ.  
કેમ કે આખરે તારો પ્રતિવાદી તને ઝંખવાણો પાડે  
ત્યારે શું કરવું તે તને સ્ફુરે નહિ?  
૯ તારા દાવા વિષે તારા પ્રતિવાદી સાથે જ વિવાદ કર  
અને બીજાની ગુપ્ત વાત ઉધારી ન કર,  
૧૦ રખેને તે સાંભળનાર તારી નિંદા કરે  
અને તારા પરનો બણો દૂર થાય નહિ.  
૧૧ પ્રસંગને અનુસરીને બોલેલો શબ્દ  
ચાંદીની ટોપલીમાંનાં સોનાનાં ફળ જેવો છે.  
૧૨ જ્ઞાની વ્યક્તિતાએ આપેલો ઠપકો આજાંકિતના કાનમાં સોનાની કરીઓ  
તથા સોનાના ધરેણાં જેવો છે.  
૧૩ ફસલના સમયમાં બરફની શીતળતા જેવી લાગે છે  
તેવી જ વિશ્વાસુ સંદેશાવાહક તેના મોકલનારાઓને લાગે છે;  
તે પોતાના માલિકના આત્માને તાજો કરે છે.  
૧૪ જે કોઈ બેટો આપવાની વ્યર્થ ડંફાસો મારે છે,  
પણ કંઈ આપતો નથી, તે વરસાદ વગરનાં વાદળાં તથા પવન જેવો છે.  
૧૫ લાંબી મુદતની સહનશરીલતાથી અધિકારીનું મન ભાને છે  
અને કોમળ જુબ હાડકાને ભાંગે છે.  
૧૬ જો તને મધ્ય માયું હોય, તો જોઈએ તેટલું જ ખા  
રખેને તે તારા ગળા સુધી આવે અને તારે તે ઓકી કાઢવું પડે.  
૧૭ તું તારા પડોશીના ધરમાં કવયિત જ જ,  
નહિ તો તે તારાથી કંટાળીને તારો ધિક્કાર કરશે.  
૧૮ પોતાના પડોશી વિરુદ્ધ જૂઠી સાક્ષી પૂરનાર ભાણસ  
હથોડા, તરવાર તથા તીક્ષણ તીર જેવો છે.  
૧૯ સંકટસમયે અવિશ્વાસુ ભાણસ પર મૂકેલો વિશ્વાસ

સડેલા દાંત અને ઉતશી ગયેલા પગ જેવો છે.  
 ૨૦ જે દુઃખી દિલવાળા માણસ આગળ ગીતો ગાય છે,  
 તે ઠંડીમાં અંગ પરથી વસ્ત્ર કાઢી લેનાર જેવો  
 અથવા ઘા પર સરકો રેડનાર જેવો છે.  
 ૨૧ જો તારો શરૂ ભૂખ્યો હોય, તો તેને ખાવા માટે રોટલો આપ;  
 અને જો તે તરસ્યો હોય, તો પીવા માટે પાણી આપ.  
 ૨૨ કેમ કે એમ કરવાથી તું તેના માથા પર અંગારાનો ટગલો કરશે  
 અને થહોવાહ તને તેનો બદલો આપશો.  
 ૨૩ ઉત્તરનો પવન વરસાદ લાવે છે;  
 તેમ જ ચાડીકરનારી શુભ કોધિત થહેરો ઉપજાવે છે.  
 ૨૪ કબિયાખોર સ્ત્રીની સાથે વિશાળ ધરમાં રહેવું,  
 તે કરતાં અગારીના ખૂણામાં રહેવું સારું છે.  
 ૨૫ જેવું તરસ્યા શુવને માટે ઠંડુ પાણી છે,  
 તેવી જ દૂર દેશથી મહોલી સારી ખખર છે.  
 ૨૬ જેવો ડહોણાયેલો ઝરો અથવા વિનાશક ફૂવો છે,  
 તેવો જ દુશ્મનોની આગળથી ખસી જનાર નેક પુરુષ છે.  
 ૨૭ વધુ પડતું મધ્ય ખાવું સારું નથી,  
 તેમ જ પોતાનું મહત્વ શોધવું એ કંઈ પ્રતિષ્ઠા નથી.  
 ૨૮ જે માણસ પોતાના પર કાબુ રાખી શકતો નથી  
 તે ખંડિયેર જેવો તથા કોટ વગરના નગર જેવો છે.

## ૨૬

૧ જેમ ઉનાણામાં હિભ અને કાપણી કરતી વખતે વરસાદ કમોસમનો ગણાય  
 તેમ મૂર્ખને સંભાન શોભતું નથી.  
 ૨ બટકતી ચકલી અને ઊડતા અભાબીલ પક્ષીની માફક,  
 વિનાકારણે આપેલો શાપ કોઈને માથે લાગતો નથી.  
 ૩ ઘોડાને માટે ચાબૂક અને ગઢેડાને માટે લગામ હોય છે,  
 તેમ મૂર્ખાની પીઠને માટે સોટી છે.  
 ૪ મૂર્ખને તેની મૂર્ખાઈ પ્રમાણે જવાબ ન આપ,  
 રખેને તું પણ તેના જેવો ગણાય.  
 ૫ મૂર્ખને તેની મૂર્ખતા પ્રમાણે જ ઉત્તર આપ,  
 નહિ તો તે પોતાની જ નજરમાં પોતાને ડાદ્યો સમજશે.  
 ૬ જે કોઈ મૂર્ખ માણસની મારફતે સંદેશો મોકલે છે  
 તે પોતાના પગ કાપી નાખે છે અને તે નુકસાન વહોરે છે.  
 ૭ મૂર્ખના મુખેથી અપાતી શિખામણ  
 પક્ષધાતથી પીડાતા પગ જેવી છે.  
 ૮ જે વ્યક્તિ મૂર્ખને માન આપે છે,  
 તે પથ્થરના ટગલામાં રટનોની કોથળી મુકનાર જેવો છે.  
 ૯ જેમ પીધેલાના હાથમાં કાંટાની રાણી હોય છે  
 તેવી જ શીતે મૂર્ખાના મુખનું દૃષ્ટાંત તેમને જ નડે છે.  
 ૧૦ ઉત્તમ કારીગર બધું કામ પોતે જ કરે છે  
 પણ મૂર્ખની પાસે કામ કરાવનાર વટેમાર્ગુને રોજે રાખનાર જેવો છે.  
 ૧૧ જેમ ફૂતરો ઓકેલું ખાવાને માટે પાછો આવે છે,

તેમ મૂર્ખ પોતે કરેલી ભૂલ વાર્ચવાર કરે છે.  
 ૧૨ પોતે પોતાને જ્ઞાની સમજનાર માણસને શું તું જુએ છે?  
 તેના કરતાં તો મૂર્ખને માટે વધારે આશા છે.  
 ૧૩ આઠસુ માણસ કહે છે, “રસ્તામાં સિંહ છે!  
 ત્યાં ખુલ્લી જગ્યાઓની વચ્ચે સિંહ છે.”  
 ૧૪ જેમ બારણું તેનાં મિજાગરાં પર ફરે છે,  
 તેમ આઠસુ પોતાના બિઘાના પર આઠોટે છે.  
 ૧૫ આઠસુ પોતાનો હાથ થાળીમાં નાખે છે ખરો  
 પણ તેને પાછો પોતાના મોં સુધી લાવતાં તેને થાક લાગે છે.  
 ૧૬ હોશથારીથી ઉત્તર આપી શકે તેવા જ્ઞાત માણસો કરતાં  
 આઠસુ પોતાની નજરે પોતાને વધારે ડાદ્યો ગણે છે.  
 ૧૭ જે રસ્તે ચાલતાં પારકાના કજિયાની ખટપટમાં પડે છે  
 તે કૂતરાના કાન પકડનારના જેવો છે.  
 ૧૮ જેઓ બણતાં તીર ફેંકનાર પાગલ માણસ જેવો છે,  
 ૧૯ તેવી જ વ્યક્તિ પોતાના પડોશીને છેતરીને,  
 કહે છે “શું હું ગમ્ભત નહોતો કરતો?”  
 ૨૦ બણતણ ન હોવાથી અરિન હોલવાઈ જાય છે.  
 અને તેમ જ ચાડી કરનાર ન હોય, તો ત્યાં કજિયા સમી જાય છે.  
 ૨૧ જેમ અંગારા કોલસાને અને અરિન લાકડાંને સંખગાવે છે,  
 તેમ ઝદ્દાખોર માણસ કજિયા ઊભા કરે છે.  
 ૨૨ નિંદા કરનાર વ્યક્તિના શફદ્દો સ્વાદિષ્ટ કોળિયા જેવા લાગે છે;  
 તે શરીરના અંતરના ભાગમા ઊતરી જાય છે.  
 ૨૩ કુટિલ હૃદય અને ભીઠી વાણી  
 એ અશુદ્ધ ચાંદીની મલિનતાથી મટેલા માટીના વાસણ જેવાં છે.  
 ૨૪ ધિક્કારવા લાયક માણસ મનમાં દગો રાખે છે  
 અને પોતાના અંતરમાં તે કપટ ભરી રાખે છે.  
 ૨૫ તે ભીઠી ભીઠી વાતો કરે, પણ તેના પર વિખ્યાસ ન કર,  
 કારણ કે તેના હૃદયમાં સાતગણાં ષટથંગોના છરાદા ભરેલા હોય છે.  
 ૨૬ જો કે તેનો દ્રવ્યેષ કપટથી ઢંકાયેલો હોય છે,  
 તોપણ તેની દુષ્ટતા જભા આગળ ઉધારી પડી જશે.  
 ૨૭ જે બીજાને માટે ખાડો ખોદે તે પોતે તેમાં પડશે  
 અને જે કોઈ બીજાની તરફ પથ્થર ગબડાવે તે તેના પર જ પાછો આવશે.  
 ૨૮ જૂઠી જુભે પોતે જેઓને ઘાયલ કર્યા છે, તેઓનો તે દ્રેષ કરે છે;  
 અને ખુશામત કરનાર વ્યક્તિ પાથમાલી લાવે છે.

## ૨૭

૧ આવતી કાલની બડાશ મારીશ નહિ,  
 કારણ કે આવતીકાલે શું થઈ જશે તે તું જાણતો નથી.  
 ૨ બીજો માણસ તારાં વખાણ ભલે કરે, પણ તું તારે મુખે તારાં વખાણ ન કર;  
 બીજો કરે તો ભલે, પણ તારા પોતાના હોઠ ન કરે.  
 ૩ પથ્થર વજનદાર હોય છે અને રેતી ભારે હોય છે;  
 પણ મૂર્ખની ઉશ્કેરણી બંને કરતાં ભારે હોય છે.  
 ૪ કોધ કૂર છે અને કોપ રેલજુપ છે,  
 પણ ઈંધ્યા આગળ કોણ ટકી શકે?

**૪** છુપાવેલા પ્રેમ કરતાં

ઉધાડો ઠપકો સારો છે.

**૫** મિત્રના ઘા પ્રામાણિક હોય છે,

પણ દુશ્ભનનાં ચુંબન ખુશામતથી ભરેલા હોય છે.

**૬** ધરાયેલાને મધુ પણ કડવું લાગે છે,

પણ ભૂખ્યાને દરેક કડવી વરસુ પણ મીળી લાગે છે.

**૭** પોતાનું ઘર છોડીને ભટકતી વ્યક્તિ

જેણે પોતાનો માળો છોડી દીધો હોય તેવા પક્ષી જેવી છે.

**૮** જેમ સુગંધીથી અને અત્તરથી મન પ્રસંગ થાય છે,

તેમ અંત:કરણથી સલાહ આપનાર મિત્રની મીઠાશથી પણ થાય છે.

**૯** તારા પોતાના મિત્રને તથા તારા પિતાના મિત્રને તજુશ નહિં;

વિપત્તિને સમયે તારા ભાઈના ઘરે ન જા.

દૂર રહેતા ભાઈ કરતાં નજીકનો પડોશી સારો છે.

**૧૦** મારા દીકરા, જ્ઞાની થા અને મારા હૃદયને આનંદથી ભરી દે,

જેથી મને મહેણાં મારનારને હું જવાબ આપી શકું.

**૧૧** શાણો માણસ આફતને આવતી જોઈને તેને ટાળો છે,

પણ અવિચારી માણસ આગળ વધતો રહે છે અને તેને લીધે સહન કરે છે.

**૧૨** અજાણ્યા માટે જમીનજીથી આપનારનું વરસ્ત્ર લઈ લે

અને જો તે દૂરાચારી સ્ત્રીનો જમીન થાય;

તો તેને જવાબદારીમાં રાખ.

**૧૩** જે કોઈ પરોદ્ધિયે ઊઠીને પોતાના મિત્રને મોટે સાદે આશીર્વાદ આપે છે,

તે તેને શાપ સમાન લાગશે.

**૧૪** યોમાસામાં વરસાદનું સતત વરસવું તથા

કજિયાળી સ્ત્રી એ બંને સરખાં છે.

**૧૫** જે તેને રોકી શકે તે પવનને રોકી શકે,

અથવા પોતાના જમણા હાથમાં લગાડેલા તેલની સુગંધ પણ પકડી શકે.

**૧૬** લોઢું લોઢાને ધારદાર બનાવે છે;

તેમ એક મિત્ર બીજા મિત્રને તેજ બનાવે છે.

**૧૭** જે કોઈ અંજુરી સાચ્યવે છે તે અંજુર ખાશે

અને જે પોતાના ભાલિકની કાળજી રાખે છે તે માન પામે છે.

**૧૮** જેમ માણસના ચહેરાની પ્રતિમા પાણીમાં પડે છે,

તેવી જ રીતે એક માણસના હૃદયનું પ્રતિબિંબ બીજા માણસ પર પડે છે.

**૧૯** જેમ શોઓલ અને વિનાશ કદી તૃપ્ત થતાં નથી;

તે જ રીતે માણસની આંખો કદી તૃપ્ત થતી નથી.

**૨૦** યાંદી ગાળવા સારુ કુલડી અને સોનાને માટે ભરી હોય છે;

તેમ માણસની પરીક્ષા તેની પ્રશંસા ઉપરથી થાય છે.

**૨૧** જો તું મૂર્ખને ખાંડણિયામાં નાખીને ખાંડાતા દાણા સાથે સાંબેલાથી ખાંડે,

તોપણ તેની મૂર્ખાઈ તેનાથી જુદી પડવાની નથી.

**૨૨** તારાં ધેટાંબકરાંની પરિસ્તિથિતિ જણવાની કાળજી રાખ

અને તારાં જાનવરની થોડ્ય દેખરેખ રાખ.

**૨૩** કેમ કે દ્રવ્ય સદા ટકતું નથી.

શું મુગાટ વંશપરંપરા ટકે છે?

**૨૪** સૂકું ઘાસ લઈ જવામાં આવે છે કે તરત ત્યાં કુમળું ઘાસ ઊગી નીકળો છે

અને પર્વત પરની વનસ્પતિનો સંગ્રહ કરવામાં આવે છે.

૨૬ દેટાં તારા વસ્ત્રોને અર્થે હોથ છે  
અને બકરાં તારા ખેતરનું મૂલ્ય છે.

૨૭ વળી બકરીઓનું દૂધ તારે ભાટે, તારા કુટુંબને ભાટે  
અને તારી દાસીઓના ગુજરાન ભાટે પૂરતું થશે.

## ૨૮

૧ કોઈ માણસ પાણ પડયું ન હોથ તો પણ દુષ્ટ વ્યક્તિ નાસી જાય છે,  
પણ નેકીવાનો સિંહના જેવા નીકર હોથ છે.

૨ દેશના અપરાધને લીધે તેના પર ઘણા હાકેમો થાય છે;  
પણ બુદ્ધિમાન તથા જ્ઞાની માણસોથી તે ટકી રહે છે.

૩ જે માણસ પોતે નિર્ધન હોવા છતાં ગરીબ માણસો પર જુલમ ગુજરે છે  
તે અનાજનો તદ્દન નાશ કરનાર વરસાદની હેલી જેવો છે.

૪ જેઓ નિયમ પાણતા નથી, તેઓ દુર્જનને વખાણો છે,  
પણ જેઓ નિયમનું પાલન કરે છે તેઓની સામે વિરોધ કરે છે.

૫ દુષ્ટ માણસો ન્યાય સમજતા નથી,  
પણ જેઓ થહોવાહને શોધે છે તેઓ આ સધારી બાબતો સમજે છે.

૬ જે માણસો પોતે ધનવાન હોવા છતાં અવગ્રે માર્ગ ચાલે છે,  
તેના કરતાં પ્રામાણિકપણે ચાલનારો ગરીબ વધારે સારો છે.

૭ જે દીકરો નિયમને અનુસરે છે તે ડાટ્યો છે,  
પણ નકામા લોકોની સોબત રાખનાર દીકરો પોતાના પિતાના નામને બણ્ણો લગાડે  
છે.

૮ જે કોઈ ભારે વ્યાજ તથા નફો લઈને પોતાની સંપત્તિની વૃદ્ધિ કરે છે  
તે દસ્ત્રી પર દયા રાખનારને ભાટે તેનો સંગ્રહ કરે છે.

૯ જે માણસ નીતિનિયમ પાણતો નથી અને પોતાના કાન અવળા ફેરવી નાખે છે,  
તેની પ્રાર્થના પણ કંટાળાજનક છે.

૧૦ જે કોઈ પ્રામાણિકને કુમાર્ગ ભટકાવી દે છે,  
તે પોતે પોતાના જ ખાડામાં પડે છે,

પણ નિર્દોષ માણસનું બલું થાય છે અને તેને વારસો મળશે.

૧૧ ધનવાન પોતાને પોતાની નજરમાં ડાટ્યો માને છે,  
પણ શાણો ગરીબ તેની પાસેથી સત્ય સમજુ લે છે.

૧૨ જ્યારે ન્યાયી વિજયી થાય છે, ત્યારે આનંદોત્સવ થાય છે,  
પણ જ્યારે દુર્જનોની ચટકી થાય છે, ત્યારે લોકો સંતાઈ જાય છે.

૧૩ જે માણસ પોતાના અપરાધોને છુપાવે છે, તેની આબાદી થશે નાહિં,  
પણ જે કોઈ તેઓને કબૂલ કરીને તેનો ત્યાગ કરે છે, તેઓ પર દયા કરવામાં આવશે.

૧૪ જે હંમેશા સાવધ રહે છે તે સુખી છે,  
પણ જે માણસ પોતાનું હૃદય કઠોર કરે છે તે વિપત્તિમાં પડશે.

૧૫ ગરીબ લોકોને ભાથે દુષ્ટ અધિકારી હોથ  
તો તે ગર્જતા સિંહ તથા ભટકતા રીછ જેવો છે.

૧૬ સમજણ વગરનો શાસનકર્તા જુલમો વધારે છે,  
પણ જે લોભને તિરસ્કારે છે તે લાંબો સમય રાજ્ય કરશે.

૧૭ જે માણસે કોઈ પુરુષનું ખૂન કર્યું હશે,  
તે નાસીને ખાડામાં પડશે,

કોઈએ તેને મદદ કરવી નાહિં.

૧૮ જે પ્રામાણિકતાથી ચાલે છે તે સુરક્ષિત છે,

પણ જે પોતાના ભાર્ગોથી ફંટાય છે તેની અચાનક પડતી થશે.  
 ૧૬ જે ભાણસ પોતાની જમીન ખેડે છે, તેને પુષ્કળ અનાજ મળશે,  
 પણ જેઓ નકાભી વસ્તુ ઓની પાછળ દોડે છે તેઓ ખૂબ ગરીબ રહેશે.  
 ૨૦ વિજ્ઞાસુ ભાણસ આશીર્વાદથી ભરપૂર થશે,  
 પણ જે ભાણસ ધનવાન થવાને ઉતાવળ કરે છે તેને શિક્ષા થથા વગર રહેશે નહિં.  
 ૨૧ પક્ષપાત કરવો એ યોગ્ય નથી,  
 તેમ જ કોઈ ભાણસ રોટલીના ટુકડાને માટે ગુનો કરે તે પણ સારું નથી.  
 ૨૨ લોભી વ્યક્તિ પૈસાદાર થવા માટે દોડે છે,  
 પણ તેને ખબર નથી કે તેના પર દર્દિક્રતા આવી પડશે.  
 ૨૩ જે ભાણસ પ્રશંસા કરે છે તેના કરતાં  
 જે ભાણસ ઠપકો આપે છે તેને વધારે પ્રશંસા પ્રાપ્ત થશે.  
 ૨૪ જે પોતાના ભાતાપિતાને લૂટે છે અને કહે કે, “એ પાપ નથી,”  
 તે નાશ કરનારનો સોખતી છે.  
 ૨૫ જે વ્યક્તિ લોભી મનની હોથ છે, તે ઝઘડા ઊભા કરે છે,  
 પણ જે યહોવાહ પર વિજ્ઞાસ રાખે છે તે સફળ થશે.  
 ૨૬ જે ભાણસ પોતાની જત પર વિજ્ઞાસ રાખે છે તે મૂર્ખ છે,  
 પણ જે કોઈ ડહાપણથી વર્તે છે તેનો બચાવ થશે.  
 ૨૭ જે ભાણસ ગરીબને ધન આપે છે, તેના ધરમાંથી ધન ખૂટવાનું નથી,  
 પણ જે ભાણસ ગરીબો પ્રત્યે આંખ આડા કાન કરે છે તે શાપિત થશે.  
 ૨૮ જ્યારે દુષ્ટોની ઉજ્જ્વલિ થાય છે, ત્યારે ભાણસો સંતાઈ જાય છે,  
 પણ જ્યારે તેઓની પડતી આવે છે, ત્યારે સજજનોની વૃદ્ધિ થાય છે.

## ૨૬

૧ જે ભાણસ વાર્ણવાર ઠપકો પામવા છતાં પોતાની ગરદન અક્કડ રાખે છે,  
 તે અકસ્માતમાં નાશ પામશે, તેનો કોઈ ઉપાય રહેશે નહિં.  
 ૨ જ્યારે ન્યાયી લોકો સત્તા પર આવે છે ત્યારે લોકો આનંદોત્સવ કરે છે,  
 પણ જ્યારે દુષ્ટોના હાથમાં સત્તા આવે છે ત્યારે તેઓ નિસાસા નાખે છે.  
 ૩ જે કોઈ ડહાપણને પ્રેમ કરે તે પોતાના પિતાને આનંદ આપે છે,  
 પણ જે ગણિકાઓની સાથે સંબંધ રાખે છે તે પોતાની સંપત્તિ પણ ગુમાવે છે.  
 ૪ નીતિમાન ન્યાયી રાજ દેશને સ્થિરતા આપે છે,  
 પણ જે લાંચ મેળવવાનું ચાહે છે તે તેનો નાશ કરે છે.  
 ૫ જે ભાણસ પોતાના પડોશીનાં ખોટાં વખાળ કરે છે  
 તે તેને ફક્ષાવવા જાળ પાથરે છે.  
 ૬ દુષ્ટ ભાણસ પોતાના પાપના ફાંડામાં ફક્ષાય છે,  
 પણ નેકીવાન ભાણસ ગીતો ગાય છે અને આનંદ કરે છે.  
 ૭ નેકીવાન ભાણસ ગરીબોના હિતની ચિંતા રાખે છે;  
 દુષ્ટ ભાણસ તે જાણવાની દરકાર પણ કરતો નથી.  
 ૮ તિરસ્કાર કરનાર ભાણસો શહેર સણગાવે છે,  
 પણ ડાદ્યા ભાણસો રોષને સમાવે છે.  
 ૯ જ્યારે ડાદ્યો ભાણસ મૂર્ખ સાથે વાદવિવાદમાં ઉતરે છે, ત્યારે કાં તો તે ગુઝ્ઝે  
 થાય છે અગર તે હસે છે,  
 પણ તેને કંઈ નિરાંત વળતી નથી.  
 ૧૦ લોલીના તરસ્યા ભાણસો પ્રામાણિક ભાણસો પર વૈર રાખે છે  
 તેઓ પ્રામાણિકનો જીવ લેવા મથે છે.  
 ૧૧ મૂર્ખ ભાણસ પોતાનો કોધ બહાર ઢાલવે છે,

પણ ડાદ્યો માણસ પોતાની જતને કાખૂમાં રાખે છે અને કોધ સમાવી દે છે.

**૧૨** જો કોઈ શાસનકર્તા જુઠી વાતો સાંભળવા માટે ધ્યાન આપે,

તો તેના સર્વ સેવકો ખરાબ થઈ જાય છે.

**૧૩** ગરીબ માણસ તથા જુલમગાર માણસ બેગા થાય છે;

અને તે બજ્જેની આંખોને યહોવાહ પ્રકાશ આપે છે.

**૧૪** જે રાજ વિશ્વાસુપણાથી ગરીબોનો ન્યાય કરે છે,

તેનું રાજ્યાસન સદાને માટે સ્થિર રહેશે.

**૧૫** સોટી તથા ઠપકો ડલાપણ આપે છે;

પણ સ્વતંત્ર મૂકેલું બાઢક પોતાની માતાને બદનામ કરે છે.

**૧૬** જ્યારે દુષ્ટોની વૃદ્ધિ થાય છે, ત્યારે પાપ વધે છે;

પણ નેકીવાનો તેઓની પડતી થતી જોશે.

**૧૭** તું તારા દીકરાને શિક્ષા કરીશ તો તે તારા માટે આશીર્વાદઝ્ઞપ હશે

અને તે તારા આત્માને આનંદ આપશે.

**૧૮** જ્યાં સંદર્શન નથી, ત્યાં લોકો મર્યાદા છોકી દે છે,

પણ નિયમના પાણનાર આશીર્વાદિત છે.

**૧૯** માત્ર શબ્દોથી ગુલામોને સુધારી શકાશે નહિ,

કારણ કે તે સમજશે તો પણ ગણકારશે નહિ.

**૨૦** શું તેં ઉતાવણે બોલનાર માણસને જોથો છે?

તેના કરતાં કોઈ મૂર્ખ તરફથી વધારે આશા રાખી શકાય.

**૨૧** જે માણસ પોતાના ચાકરને નાનપણાથી વહાલપૂર્વક ઉછેરે છે,

આખરે તે તેનો દીકરો થઈ બેસશે.

**૨૨** કોધી માણસ ઝદા સણગાવે છે

અને ગુર્જસાવાળો માણસ ઘણા ગુના કરે છે.

**૨૩** અભિમાન માણસને અપમાનિત કરે છે,

પણ નખ્ર વ્યક્તિત સંભાન મેળવે છે.

**૨૪** થોરનો ભાગીદાર તેનો પોતાનો જ દુઃખન છે;

તે સોગન ખાય છે, પણ કંઈ જાહેર કરતો નથી.

**૨૫** માણસની બીક ફિંડાઝ્ઞપ છે;

પણ જે કોઈ યહોવાહ પર વિશ્વાસ રાખે છે તે સુરક્ષિત છે.

**૨૬** ઘણા માણસો અધિકારીની કૃપા શોધે છે,

પણ ન્યાય તો યહોવાહ પાસેથી જ મળી શકે છે.

**૨૭** અન્યાથી માણસ નેકીવાનને કંટાળાજનક છે,

અને નેકીવાન દુષ્ટોને કંટાળાજનક છે.

### ૩૦

**૧** થાકેના દીકરા આગૂરનાં વથનો છે, જે ઈંઘરવાણી છે:

કોઈ માણસ ઇથિયેલને, ઇથિયેલ તથા ઉક્કાલને આ પ્રમાણે કહે છે:

**૨** નિશ્ચે હું કોઈ પણ માણસ કરતાં અધિક પશુવત છું

અને મારામાં માણસ જેવી બૃદ્ધિ નથી.

**૩** હું ડલાપણ શીખયો નથી

કે નથી મારામાં પવિત્ર ઈંઘરનું ડલાપણ.

**૪** આકાશમાં કોણ ચદ્દયો છે અને પાછો નીચે ઊતર્યો છે?

કોણે હવાને પોતાની મુહીમાં બાંધી રાખી છે?

કોણે પોતાનાં વજીમાં પાણી બાંધી લીધાં છે?

પૂઢવીની સર્વ સીમાઓ કોણે સ્થાપી છે?

જો તું ખરેખર જાણતો હોય, તો કહે તેનું નામ શું છે? અને તેના દીકરાનું નામ શું છે?

**૪** ઈશ્વરનું દરેક વચન પરખેલું છે,

જેઓ ઈશ્વર પર ભરોસો રાખે છે તેઓના માટે તે દાલ છે.

**૫** તેમનાં વચનોમાં તું કશો ઉમેરો કરીશ નહિ,

નહિ તો તે તને ઠપકો આપશે અને તું જૂઠો પુરવાર થઈશ.

**૬** હું તમારી પાસે બે વરદાન માગું છું,

મારા મૃત્યુ અગાઉ મને તેની ના પાડશો નહિ.

**૭** અસત્ય અને વ્યર્થતાને મારાથી દૂર રાખજો,

મને દર્શિક્રતા કે દ્રવ્ય પણ ન આપશો;

મને જરૂર જેટલી રોટલી આપજો.

**૮** નહિ તો કદાચ હું વધારે છલકાઈ જાઉ અને તમારો નકાર કરીને કહું કે, “ઈશ્વર તે વળી કોણ છે?”

અથવા હું કદાચ ગરીબ થઈને ચોરી કરું

અને મારા ઈશ્વરના નામની નિંદા કરું.

**૯** નોકરની ખરાબ વાતો જે ખોટી છે તે તેના માલિક આગળ ન કર

રખેને તે તને શાપ આપે અને તેણે જે કર્યું હતું તેને માટે તું દોષપાત્ર ઠરે.

**૧૦** એવી પણ એક પેઢી છે કે જે પોતાનાં પિતાને શાપ આપે છે

અને પોતાની માતાને આશીર્વાદ આપતી નથી.

**૧૧** એવી પણ એક પેઢી છે જે પોતાને પવિત્ર માને છે,

પણ તે પોતાની મહિનતામાંથી સ્વચ્છ થતી નથી.

**૧૨** એવી પણ એક પેઢી છે જેના ઘમંડનો પાર નથી

અને તેનાં પોપચાં ઊંચા કરેલાં છે.

**૧૩** એવી પણ એક પેઢી છે કે જેના દાંત તરવાર જેવા અને તેની દાઢો ચપ્પુ જેવી છે;

એ પેઢીના લોકો પૂઢવી પરથી કંગાલોને અને માનવજાતમાંથી જરૂરિયાતમંદોને ખાઈ જાય છે.

**૧૪** જળોને બે દીકરીઓ છે, તેઓ પોકારીને કહે છે, “આપો અને આપો.”

કદી તૃપ્ત થતાં નથી એવી ત્રણ બાબતો છે,

“બસ,” એમ ન કહેનાર એવી ચાર બાબતો છે.

**૧૫** એટલે શેઓલ; નિઃસંતાન મહિલાનું ગર્ભસ્થાન;

પાણીથી તૃપ્ત નહિ થતી જમીન;

અને કદી “બસ” ના કહેનાર અરિન.

**૧૬** જે આંખ તેના પિતાની મશકરી કરે છે

અને તેની માતાની આજ્ઞા માનવાની ના પાડે છે,

તેને ખીણના કાગડા કોણી કાટશો

અને ગીધનાં બચ્યાં તેને ખાઈ જશો.

**૧૭** ત્રણ બાબતો મને એવી આજ્ઞાર્થજનક લાગે છે કે તેઓ મારી સમજમાં આવતી નથી,

અદે, ચાર બાબતો હું જાણતો નથી.

**૧૮** આકાશમાં ઊડતા ગરૂડનું ઉક્ખયન;

ખડક ઉપર સરકતા સાપની ચાલ;

ભરસમુદ્રમાં વહાણનો માર્ગ;

અને કુમારી તથા યુવાન વચ્ચે ઉદ્દ્ભવતો પ્રેમ.

**૧૯** વ્યાભિચારી સ્ત્રીની રીત આવી હોય છે -

તે ખાય છે અને પોતાનું મુખ લૂણી નાખે છે

અને કહે છે કે, “મેં કશું ખોટું કર્યું નથી.”  
**૨૧** પ્રણ વસ્તુઓથી પૃથ્વી કાંપે છે,  
 અદે, ચાર બાબતોને તે સહન કરી શકતી નથી.  
**૨૨** રાજગાદીએ બેઠેલો ગુલામ;  
 અન્નથી તૃપ્ત થયેલો મૂર્ખ;  
**૨૩** લગ્ન કદેલી દાસી;  
 અને પોતાની શેઠાણીની જગ્યાએ આવેલી દાસી.  
**૨૪** પૃથ્વી પર ચાર વસ્તુ નાની છે,  
 પણ તે અત્યંત શાણી છે:  
**૨૫** કીડી કંઈ બળવાન પ્રજા નથી,  
 પણ તેઓ ઉનાણામાં પોતાનો ખોરાક બેગો કરે છે;  
**૨૬** ખડકમાં રહેતાં સસલાં નિર્બણ પ્રજા છે,  
 તો પણ તેઓ સર્વ પોતાનાં રહેણાં ખડકોમાં બનાવે છે.  
**૨૭** તીડોનો કોઈ રાજ હોતો નથી,  
 પણ તેઓ બધાં ટોળાંદ્ય નીકળે છે;  
**૨૮** ઘરોળીને તમે તમારાં હાથમાં પકડી શકો છે,  
 છતાં તે રાજાઓના મહેલમાં પણ હદેફરે છે.  
**૨૯** પ્રણ પ્રાણીઓનાં પગલાં રૂઆબદાર હોય છે,  
 અદે, ચારની ચાલ દમાબદાર હોય છે:  
**૩૦** એટલે સિંહ, જે પશુઓમાં સૌથી બળવાન છે  
 અને કોઈને લીધે પોતાનો ભાર્ગ બદલતો નથી;  
**૩૧** વળી શિકારી ઝુતરો; તથા બકરો;  
 તેમ જ પોતાની પ્રજાને દોરતો રાજ કે કેની સામે થઈ શકાય નહિ.  
**૩૨** જો તેં ગર્વ કરવાની બેવકૂફી કરી હોય  
 અથવા કોઈ ખોટો વિચાર તેં કર્યો હોય,  
 તો તારો હાથ તારા મૂર્ખ પર મૂર્ક.  
**૩૩** કારણ કે દૂધ વલોવ્યાથી માખણ નીપજે છે  
 અને નાક મચ્છથાથી લોહી નીકળે છે,  
 તેમ જ કોઇને છંછેડવાથી ઝઘડો ઊભો થાય છે.

### ૩૧

**૧** લમૂઅલ રાજની ભાતાએ જે ઈંઘરવાણી તેને શીખવી હતી તે આ છે.  
**૨** હે મારા દીકરા? ઓ મારા દીકરા?  
 હે મારી ભાનતાઓના દીકરા?  
**૩** તારી શકિત સ્ત્રીઓ પાણ વેડફીશ નહિ,  
 અને તારા ભાર્ગો રાજાઓનો નાશ કરનારની પાણ વેડફીશ નહિ.  
**૪** દીકરા લમૂઅલ, દ્રાક્ષારસ પીવો તે રાજાને શોભતું નથી,  
 વળી “દ્રાક્ષાસવ કયાં છે?” તે રાજયના હાકેમોએ પૂછીનું થોરાય નથી.  
**૫** કારણ કે પીવાને લીધે તેઓ પોતાના નિયમો ભૂલી જાય છે,  
 અને દુઃખીઓને નિષ્પક્ષ ન્યાય આપી શકતા નથી.  
**૬** જેઓ મરવાની અણી પર હોય તેને દ્રાક્ષાસવ  
 અને જેઓ દુભાયેલા હોય તેને દ્રાક્ષારસ આપ.  
**૭** બલે તેઓ પીને પોતાની ગરીબીને વિસારે પડે,  
 અને તેઓને પોતાનાં દુખો થાડ આવે નહિ.

૯ જે પોતાના માટે બોલી શકતા નથી તેઓને માટે તું બોલ  
અને તું નિરાધારોના હક માટે સહાય કર.

૧૦ તાં મુખ ઉધારીને અદલ ઇનસાફ કર  
અને ગરીબ તથા દર્દિની ભાન આપ.

૧૧ સદગુણી પતની કોને ભળો?

કેમ કે તેનું મૂલ્ય તો રન્નો કરતાં વધારે છે.

૧૨ તેનો પતિ તેના પર પૂરો વિજ્ઞાસ રાખે છે,  
અને તેને સંપત્તિની કોઈ ખોટ પડશે નહિ.

૧૩ પોતાના આયુષ્યનાં સર્વ દિવસો પર્યત,  
તે તેનું બલું જ કરે છે અને કદી ખોટું કરતી નથી.

૧૪ તે ઊન અને શણ બેગું કરે છે,  
અને ખંતથી પોતાના હાથે કામ કરવામાં આનંદ માણે છે.

૧૫ તે દૂરથી પોતાનું અજ્ઞ લઈ આવનાર,  
વેપારીના વહાણ જેવી છે.

૧૬ ઘરનાં સર્વને માટે ખાવાનું તૈયાર કરવા તે પરોટ થતાં પહેલાં ઊઠી જથ છે  
અને તેની દાસીઓ માટે દિવસભરના કામનું આયોજન કરે છે.

૧૭ તે કોઈ ખેતરનો વિચાર કરીને તેને ખરીદે છે,  
પોતાના નફામાંથી તે પોતાને હાથે દ્રાક્ષના વેલા રોપે છે.

૧૮ પોતાની કમદે તે ખડતલ અને ભાડે ઉધમી છે,

તે પોતાના હાથ બટવાન કરે છે.

૧૯ તે પોતાના વેપારના નફાનો ખ્યાલ રાખે છે;  
તેથી રાતભર તેનો દીવો હોલવાતો નથી.

૨૦ તે એક હાથે પૂણી પકડે છે

અને બીજે હાથે ડેંટિયો ચલાવે છે.

૨૧ તે ગરીબોને ઉદારતાથી આપે છે;

અને જરૂરિયાતમંદોને છૂટે હાથે મદદ કરે છે.

૨૨ તેના કુટુંબના સભ્યોને માટે તે શિયાળાની કશી બીક રહેવા દેતી નથી,  
તેના આખા કુટુંબે ઊનનાં કિરમજુ વસ્ત્ર પહેલાં છે.

૨૩ તે પોતાને માટે બુણાદાર રજાઈઓ બનાવે છે,

તેના વસ્ત્રો ઝીણા મલમલનાં તથા જાંબુડા રંગનાં છે.

૨૪ તેનો પતિ નગર દરવાજે આદર પામે છે,

અને દેશનાં મુખ્ય આગેવાનોમાં તે પ્રતિજ્ઞિત છે.

૨૫ તે શણનાં વસ્ત્રો બનાવીને વેપારીઓને વેચે છે

અને તેઓને કમરબંધ બનાવી આપે છે.

૨૬ શક્તિ અને સંભાન તેનો પોશાક છે.

અને તે ભવિષ્ય વિષેની ચિંતાને હક્કી કાઢે છે.

૨૭ તેના મોભાંથી ડહાપણાની વાતો નીકળે છે,

તેના જીબનો નિયમ ભાયાળુપણું છે.

૨૮ તે પોતાના ઘરમાં બધા કામની દેખરેખ રાખે છે

અને તે કદી આણસની રોટલી ખાતી નથી.

૨૯ તે પોતાના ઘરના ભાણસોની વર્તનની બરાબર તપાક રાખે છે;

અને તેના પતિ તેના વખાણ કરે છે અને પ્રશંસા કરતાં કહે છે કે,

૩૦ “જગતમાં ઘણી સદાચારી સ્ત્રીઓ છે,

પણ તું તે સર્વ કરતાં ઉત્તમ છે.”

નીતિવચનો ૩૧:૩૦

901

નીતિવચનો ૩૧:૩૧

૩૦ લાવણ્ય ઠગાળું છે અને સૌદર્ય વ્યર્થ છે,  
પરંતુ થહોવાહનો કર રાખનાર સત્ત્રીની પ્રશંસા થશે.  
૩૧ તેના હાથની પેદાશમાંથી તેને આપો  
અને તેના કામોને માટે ભાગળોમાં તેની પ્રશંસા કરો.

## Ecclesiastes સભાશિક્ષક

- ૧** યરૂશાલેમના રાજા દાઉદના પુત્ર સભાશિક્ષકનાં વચનો. **૨** સભાશિક્ષક કહે છે કે.
- “વ્યર્થતાની વ્યર્થતા,  
વ્યર્થતાની વ્યર્થતા સધળું વ્યર્થ છે.  
સધળું પવનને મૂણીમાં ભરવા જેવું છે.
- ૩** જે સર્વ પ્રકારનાં શ્રમ મનુષ્ય પૂઢવી પર કરે છે, તેથી તેને શો લાભ છે?
- ૪** એક પેટી જાય છે અને બીજી આવે છે  
પરંતુ દુનિયા સદા ટકી રહે છે.
- ૫** સૂર્ય ઊગે છે  
પછી અસ્ત થઈને  
ફરી તેને ઊગવાની જગ્યાએ સત્તવદે જાય છે.
- ૬** પવન દક્ષિણ તરફ વાય છે  
અને ઉત્તર તરફ પણ વળો છે  
તે પોતાની ગતિમાં આમતેમ નિરંતર ફર્હા કરે છે.  
અને તે પોતાના ભાર્ગમાં પાછો આવે છે.
- ૭** સર્વ નદીઓ વહીને સમુદ્રમાં સમાય છે  
તો પણ સમુદ્ર તેઓનાથી ભરાઈ જતો નથી  
જે જગાએ નદીઓ જાય છે  
ત્યાંથી તેઓ પાછી આવે છે.
- ૮** બધી જ વસ્તુઓ કંટાળાજનક છે  
તેનું પૂરું વર્ણન મનુષ્ય કરી શકે તેમ નથી.  
ગમે તેટલું જોવાથી આંખો થાકતી નથી  
અને સાંભળવાથી કાન સંતુષ્ટ થતા નથી.
- ૯** જે થઈ ગયું છે તે જ થવાનું છે  
અને જે કરવામાં આવ્યું છે તે જ કરવામાં આવશે  
પૂઢવી પર કશું જ નવું નથી.
- ૧૦** શું એવું કંઈ છે કે જેના વિષે લોકો કહી શકે કે  
“જુઓ, તે નવું છે!”  
તોપણ જણાવું કે આપણી અગાઉના,  
જમાનામાં તે બન્યું હતું.
- ૧૧** ભૂતકાળની પેટીઓનું સ્મરણ નથી;  
અને ભવિષ્યમાં આવનારી પેટીઓનું,  
કંઈ પણ સ્મરણ પણ  
હવે પછી થનાર પેટીઓમાં રહેશે નહિં.
- ૧૨** હું સભાશિક્ષક યરૂશાલેમમાં ઇરાયલનો રાજા હતો. **૧૩** પૂઢવી પર જે કંઈ બને  
છે તેની શોધ કરવા અને સમજવા મેં મારા ડાપણને લગાડ્યું તો એ સમજાયું કે  
કષ્ટમય શ્રમ ઈંઘરે માણસને કેળવવાના સાધન તરીકે આપ્યો છે. **૧૪** પૂઢવી પર જે  
સર્વ થાય છે તે બાબતો મેં જોઈ છે. એ સર્વ વ્યર્થ તથા પવનને મૂણીમાં ભરવા જેવું  
છે.
- ૧૫** જે વાકું છે તેને સીધું કરી શકાતું નથી

અને જે ખૂટતું હોથ તે બધાની ગણતરી કરી શકતી નથી!

<sup>૧૬</sup> મેં સ્વયં પોતાને કદ્યું કે, “જુઓ, યચ્છાલેમમાં મારી અગાઉ થઈ ગયેલા અન્ય રાજાઓ કરતાં મેં વધારે જ્ઞાન મેળવ્યું છે. મારા મનને જ્ઞાન અને વિદ્યાનો ઘણો અનુભવ થયેલો છે.” <sup>૧૭</sup> પછી મેં મારું મન જ્ઞાન સમજવામાં તથા પાગલપણું અને મૂર્ખતા સમજવામાં લગાડ્યું. ત્યારે મને સમજાયું કે આ પણ પવનને મૂઢીમાં ભરવા જેવું છે. <sup>૧૮</sup> કેમ કે અધિક ડહાપણથી અધિક શોક થાય છે. અને વિદ્યા વધારનાર શોક વધારે છે.

## ૨

<sup>૧</sup> તેથી મેં સ્વયં પોતાને કદ્યું કે, “ચાલ ત્યારે, આનંદથી હું તારી પરીક્ષા કરીશ; માટે મોજશોખ કરી લે “પણ જુઓ, એ પણ વ્યર્થ છે. <sup>૨</sup> મેં વિનોદ કરવા વિષે કદ્યું કે “તે મૂર્ખીઈ છે,” મોજશોખથી શો લાભ થાય ?”

<sup>૩</sup> પછી મેં મારા અંત:કરણમાં શોધ કરી કે હું મારા શરીરને દ્રાક્ષારક્ષથી મળ્યા કરું, તેમ છતાં મારા અંત:કરણનું ડહાપણ તેવું ને તેવું જ રહે છે. વળી માણસોએ પૃથ્વી ઉપર પોતાના પૂરા આયુષ્યપર્યત શું કરવું સારું છે તે મને સમજાય ત્યાં સુધી હું મૂર્ખીઈ ગ્રહણ કરું.

<sup>૪</sup> પછી મેં મારે પોતાને માટે મોટાં કામ ઉપાડ્યાં. મેં પોતાને માટે મહેલો બંધાવ્યા મેં પોતાને માટે દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપાવી. <sup>૫</sup> મેં પોતાને માટે બગીચા બનાવડાવ્યા; અને સર્વ પ્રકારનાં ફળાડ રોપ્યાં. <sup>૬</sup> મેં મારાં માટે જળાશયો ખોદાવ્યાં જેનાથી વનમાં ઊંઠરતાં વૃક્ષાને પણ પાણી સિંચી શકાય.

<sup>૭</sup> મેં દાસદાસીઓ ખરીદ્યા. અને મારા ઘરમાં જન્મેલા ચાકરો પણ મારી પાસે હતા. જેઓ મારી અગાઉ યચ્છાલેમમાં થઈ ગયા તે સર્વના કરતાં પણ મારી પાસે ગાય-બાળોનાં તથા ઘેટાં-બકરાનાં ટોટાંની સંપત્તિ વધારે હતી. <sup>૮</sup> મેં મારા માટે ઘણું સોનું, ચાંદી અને રાજાઓનું તથા પ્રાંતોનું ખાનગી દ્વય પણ બેગું કર્યું. મેં પોતાને માટે ગવૈયા, ગાનારીઓ તથા જેમાં પુરુષો આનંદ માણે છે, તે એટલે અતિ ઘણી ઉપપત્નીઓ મેળવી.

<sup>૯</sup> એમ હું પ્રતાપી થયો. અને જેઓ યચ્છાલેમમાં મારી અગાઉ થઈ ગયા હતા તે સર્વ કરતાં હું વધારે સમૃદ્ધિ પામ્યો. મારું જ્ઞાન પણ મારામાં કાયમ રહ્યું.

<sup>૧૦</sup> મને જે કંઈ મારી નજરમાં પ્રાપ્ત કરવા જેવું લાગ્યું તેનાથી

હું પાણો પડયો નહિં.

મેં મારા હૃદયને કોઈ પણ પ્રકારના આનંદથી રોકયું નહિં,

કેમ કે મારી સર્વ મહેનતનું ફળ જોઈને મારું મન પ્રસંગતા પામ્યું,

મારા સધળા પરિશ્રમનો એ બદલો હતાં.

<sup>૧૧</sup> જયારે જે બધાં કામો મેં મારે હાથે કર્યાં હતાં,

તે પર અને જે મહેનત કરવાનો મેં શ્રમ ઉઠાવ્યો હતો તે પર મેં નજર કરી તો એ સધળું વ્યર્થ તથા પવનને મૂઢી ભરવા જેવું દેખાયું

અને પૃથ્વી પર મને કઈ લાભ દેખાયો નહિં.

<sup>૧૨</sup> હવે મેં જ્ઞાન, પાગલપણું

અને મૂર્ખતા જોવાને લક્ષ આપ્યું.

કેમ કે રાજાની પાછળ આવનાર માણસ શું કરી શકે છે?

અગાઉ જે કરવામાં આવ્યું હોથ તે જ તે કરી શકે છે.

<sup>૧૩</sup> પછી મેં જોથું કે

જેટલે દરજે અજવાણું અંધકારથી શ્રેષ્ઠ છે,  
તેટલે દરજે જ્ઞાન મૂર્ખાઈથી શ્રેષ્ઠ છે.

**૧૪** જ્ઞાની ભાણસની આંખો તેનાં માથામાં હોય છે.

અને મૂર્ખ અંધકારમાં ચાલે છે એમ છતાં મને માલૂમ પડ્યું કે,  
તે સર્વનાં પરિણામ સરખાં જ આવે છે.

**૧૫** ત્યારે મેં ભારા મનમાં વિચાર્યું કે,

જેમ મૂર્ખને થાય છે  
તેવું મને પણ થવાનું જ છે.

તો મને તેના કરતાં વધારે બુદ્ધિમાન હોવામાં શો લાભ?"

ત્યારે મેં ભારા મનમાં કદ્યું કે,

"એ પણ વ્યર્થતા છે."

**૧૬** મૂર્ખ કરતાં જ્ઞાનીનું સહરણ વધારે રહેતું નથી

અને જે હાલમાં છે તેઓ આવનાર દિવસોમાં ભૂલાઈ જશે.

મૂર્ખની જેમ જ જ્ઞાની પણ ભરે છે. **૧૭** તેથી મને જિંદગી પર ધિક્કાર ઉપજથો કેમ કે  
પૃથ્વી પર જે કામ કરવામાં આવે છે તે મને દુઃખદાયક લાગ્યું. માટે સધ્યું  
વ્યર્થ તથા પવનને મૂર્ખીમાં ભરવા જેવું છે. **૧૮** તેથી પૃથ્વી પર જે સર્વ કામ  
મેં શ્રમ વેઠીને ઉપાડ્યાં તેથી મને ધિક્કાર ઉપજથો. કેમ કે ભારા પણ થનાર  
ભાણસને માટે તે સર્વ મૂર્ખીને જવું પડશે. **૧૯** વળી તે ભાણસ જ્ઞાની થશે કે મૂર્ખ  
તે કોણ જાણો છે? છતાં જેના માટે મેં પરિશ્રમ કર્યો અને પૃથ્વી પર જેના માટે  
ભારા ડહાપણનો ઉપયોગ કર્યો તે સર્વ પર તે અધિકાર ભોગવશે. આ પણ  
વ્યર્થતા છે. **૨૦** તેથી હું ફર્યો, અને પૃથ્વી પર જે સર્વ કામો માટે મેં પરિશ્રમ  
કર્યો હતો તે પ્રત્યે મેં ભારા મનને નિરાશ કર્યું.

**૨૧** કોઈ એવું મનુષ્ય હોય છે કે જેનું કામ ડહાપણ, જ્ઞાન તથા કુશળતાથી કરેલું  
હોય છે. તોપણ તેમાં જેણે મહેનત નહિ કરી હોય એવા વ્યક્તિને વારસામાં આપી  
જશે. આ વ્યર્થતા તથા મોટો અનર્થ છે. **૨૨** પોતાનું સર્વ કામ સફળતાથી કરવા માટે  
પોતાની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરીને ભાણસ દુનિયામાં પરિશ્રમ કરે છે પણ તેમાંથી  
તેને શું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે? **૨૩** કેમ કે તેના બધા દિવસો શોકમય તથા તેનો સધળો  
પરિશ્રમ દુઃખસ્થિત છે, રાત્રે પણ તેનું મન વિશ્રાંતિ ભોગવતું નથી. એ પણ વ્યર્થતા  
છે.

**૨૪** ખાવું, પીવું અને પોતાના કામમાં આનંદ ભાણવો તેનાં કરતાં વધારે સારં  
મનુષ્ય માટે બીજું કશું નથી. પણ મને માલૂમ પડ્યું કે આ ઈશ્વરના હાથથી જ મળો  
છે. **૨૫** પરંતુ ઈશ્વરની કૃપા વિના કોણ ખાઈ શકે અથવા સુખ ભોગવી શકે?

**૨૬** કેમ કે જે ભાણસો પર ઈશ્વર પ્રસન્ન છે તેઓને તે બુદ્ધિ જ્ઞાન તથા આનંદ આપે  
છે. પણ પાપીને તે ફોગટ પરિશ્રમ આપે છે જેથી ઈશ્વરને પ્રસન્ન કરનારને માટે તે  
દગ્લેઢગલા સંગ્રહ કરીને આપે, એ પણ વ્યર્થ તથા પવનથી મૂર્ખી ભરવા જેવું છે.

### ૩

**૧** પૃથ્વી ઉપર પ્રત્યેક વસ્તુને માટે યોગ્ય ઝતુ અને પ્રત્યેક પ્રયોજનો માટે યોગ્ય  
સમય હોય છે.

**૨** જન્મ લેવાનો સમય અને મૃત્યુ પામવાનો સમય,

છોડ રોપવાનો સમય અને રોપેલાને ઉખેડી નાખવાનો સમય;

**૩** મારી નાખવાનો સમય અને જીવાડવાનો સમય,

તોડી પાડવાનો સમય અને બાંધવાનો સમય.

૪ રડવાનો સમય અને હસવાનો સમય;

શોક કરવાનો સમય અને નૃત્ય કરવાનો સમય.

૫ પથ્થરો ફેંકી દેવાનો સમય અને પથ્થરો એકઠા કરવાનો સમય;

આલિંગન કરવાનો સમય તથા આલિંગન કરવાથી દૂર રહેવાનો સમય.

૬ શોધવાનો સમય અને ગુમાવવાનો સમય,

રાખવાનો સમય અને ફેંકી દેવાનો સમય;

૭ ફાડવાનો સમય અને સીવવાનો સમય,

શાંત રહેવાનો સમય અને બોલવાનો સમય.

૮ પ્રેમ કરવાનો સમય અને ધિક્કારવાનો સમય

થુઝનો સમય અને સલાહ શર્ચિતનો સમય. ૯ જે વિષે તે સખત પરિશ્રમ કરે છે તેથી માણસને શું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે? ૧૦ જે કષ્ટમય શ્રમ ઈંઘરે મનુષ્યોને કેળવવાના સાધન તરીકે આપ્યો છે તે મેં જોયો છે.

૧૧ યહોવાહે પ્રત્યેક વસ્તુને તેના યોગ્ય સમયમાં સુંદર બનાવી છે. જો કે ઈંઘરે મનુષ્યના હૃદયમાં સનાતનપણું મૂક્યું છે. છતાં શરૂઆતથી તે અંત સુધી ઈંઘરનાં કાર્યો મનુષ્ય સમજુ શકતો નથી.

૧૨ હું જાણું છું કે, પોતાના જીવન પર્યંત આનંદ કરવો અને ભલું કરવું તે કરતાં તેના માટે બીજું કંઈ શ્રેષ્ઠ નથી. ૧૩ વળી તેણે ખાવું, પીવું અને પોતાની સર્વ મહેનતથી સંતોષ અનુભવવો. આ તેને ઈંઘર તરફથી પ્રાપ્ત થયેલું કૃપાદાન છે.

૧૪ હું જાણું છું કે ઈંઘર જે કંઈ કરે છે તે સર્વ સદાને માટે રહેશે. તેમાં કશો વધારો કે ઘટાડો કરી શકાય નહિં, અને મનુષ્યો તેનો ડર રાખે તે હેતુથી ઈંઘરે તે કર્યું છે.

૧૫ જે હાલમાં છે તે અગાઉ થઈ ગયું છે;

અને જે વીતી ગયું છે તેને ઈંઘર પાછું શોધી કાઢે છે.

૧૬ વળી મેં પૂઢ્યી પર જોયું કે સદાચારની જગાએ દુષ્ટતા અને નેકીની જગાએ અનિષ્ટ છે. ૧૭ મેં મારી જાતને કટ્યું કે, “યહોવાહ ન્યાથી અને દુષ્ટનો ન્યાથ કરશે કેમ કે પ્રત્યેક પ્રયોજનને માટે અને પ્રત્યેક કાર્ય માટે યોગ્ય સમય હોય છે.”

૧૮ પણી મેં મારા મનમાં વિચાર્યુ કે, “ઈંઘર મનુષ્યની કસોટી કરે છે. તેથી તેઓ સમજે કે તેઓ પશુ સમાન છે.”

૧૯ કેમ કે માણસોને જે થાય છે તે જ પશુઓને થાય છે. તેઓની ઓક જ સ્થિતિ થાય છે. જેમ ઓક મરે છે. તેમ બીજું પણ મરે છે. તે સર્વને ઓક જ પ્રાણ હોથ છે તેથી મનુષ્ય પશુઓ કરતાં જરાય શ્રેષ્ઠ નથી. શું તે સધણું વર્થની નથી? ૨૦ ઓક જ જગાએ સર્વ જાય છે સર્વ ધૂળના ધીઓ અને અંતે સર્વ ધૂળમાં જ મળી જાય છે.

૨૧ મનુષ્યનો આત્મા ઉપર જાય છે અને પશુનો આત્મા નીચે પૂઢ્યીમાં જાય છે તેની ખબર કોને છે? ૨૨ તેથી મેં જોયું કે, માણસે પોતાના કામમાં મગન રહેવું તેથી વધારે સારું બીજું કશું નથી. કેમ કે એ જ તેનો હિસ્સો છે. ભવિષ્યમાં શું બનવાનું છે તે તેને કોણ દેખાડશે?

## ૪

૧ ત્યારબાદ મેં પાછા ફરીને વિચાર કર્યો,

અને પૂઢ્યી પર જે જુલમ કરવામાં આવે છે. તે સર્વ મેં નિહારથા.

જુલમ સહન કરનારાઓનાં આંસુ પડતાં હતાં.

- પણ તેમને સાંત્વન આપનાર કોઈ નહોતું,  
તેઓના પર પ્રાસ કરનારાઓ શક્તિશાળી હતાં.
- ૨ તેથી મને લાગ્યું કે જેઓ હજુ જીવતાં છે  
તેઓ કરતાં જેઓ મૃત્યુ પામ્યા છે તેઓ વધારે સુખી છે
- ૩ વળી તે બદ્ધે કરતાં જેઓ હજુ જન્મયા જ નથી  
અને જેઓએ પૂઠ્યી પર થતાં ખરાબ ફૂટયો જોયા નથી તેઓ વધારે સુખી છે.
- ૪ વળી મેં સધળી મહેનત અને ચતુરાઈનું દરેક કામ જોયું અને એ પણ જોયું કે  
તેના લીધે માણસ ઉપર તેનો પડોશી ઈર્ષા કરે છે. એ પણ વ્યર્થ તથા પવનથી મુઢી  
ભરવા જેવું છે.
- ૫ મૂર્ખ કામ કરતો નથી,  
અને પોતાની જત પર બરબાદી લાવે છે.
- ૬ અતિ પરિશ્રમ કરવા કારા પવનમાં ફાંફાં મારીને પુષ્કળ કમાળી કરવી  
તેના કરતાં શાંતિસહિત થોડું મળે તે વધારે સાંચ છે.
- ૭ પણ હું પાછો ફર્યો અને મેં પૂઠ્યી ઉપર વ્યર્થતા જોઈ.
- ૮ જો માણસ એકલો હોય  
અને તેને બીજું કોઈ સગુંવહાલું ન હોય, તેને દીકરો પણ ન હોય કે ભાઈ પણ  
ન હોય  
અતાંથ તેના પરિશ્રમનો પાર હોતો નથી.  
અને દ્રવ્યથી તેને સંતોષ નથી  
તે વિચારતો નથી કે “હું આ પરિશ્રમ કોના માટે કરં છું”  
અને મારા જીવને દુઃખી કરં છું?  
આ પણ વ્યર્થતા છે હા, મોટું દુઃખ છે.
- ૯ એક કરતાં બે ભલા;  
કેમ કે તેઓએ કરેલી મહેનતનું ફળ તેઓને મળે છે.
- ૧૦ જો બેમાંથી એક પડે તો બીજો તેને ઉઠાડશે.  
પરંતુ માણસ એકલો હોય,  
અને તેની પડતી થાય તો તેને મદદ કરનાર કોઈ જ ન હોય તો તેને અફસોસ  
છે.
- ૧૧ જો બે જણા સાથે સૂર્ય જાય તો તેઓને એક બીજાથી હુંફ મળે છે.  
પણ એકલો માણસ હુંફ કેવી રીતે મેળવી શકે?
- ૧૨ એકલા માણસને હરકોઈ હરાવે  
પણ બે જણા તેને જીતી શકે છે  
ત્રૈવરી વણોલી દોચી સહેલાઈથી તૂટતી નથી.
- ૧૩ કોઈ વૃદ્ધ અને મૂર્ખ રાજ કે જે કોઈની સલાહ સાંભળતો ન હોય તેના કરતાં  
ગરીબ પણ જ્ઞાની યુવાન સારો હોય છે. ૧૪ કેમ કે જો તેના રાજ્યમાં દરિદ્રી જન્મયો  
હોય તોપણ તે જેલમાંથી મુક્ત થઈને રાજ થયો.
- ૧૫ પૂઠ્યી પરના સર્વ મનુષ્યોને મેં જોયા તો તેઓ બધા પોતાની જગ્યાએ ઊભા  
થનાર પેલા બીજા યુવાનની સાથે હતા. ૧૬ જે સર્વ લોકો ઉપર તે રાજ હતો તેઓનો  
પાર નહોતો તોપણ તેની પછીની પેઢીના લોકો તેનાથી ખુશ નહોતા. નિશ્ચે એ પણ  
વ્યર્થ અને પવનથી મુઢી ભરવા જેવું છે.

## પ

<sup>૧</sup> ઈંખરના ઘરમાં તું જથ ત્યારે તારાં પગલાં સંભાળ કેમ કે મૂર્ખો ખોટા કામ કરે એવું તેઓ જાણતા નથી. તેથી તેમના થજાપ્ણ કરતાં શ્રવણ કરવા પાસે જવું તે વધારે ઉચિત છે.

<sup>૨</sup> તારા મુખેથી અવિચારી વાત કરીશ નહિં

અને ઈંખરની સંમુખ કંઈપણ બોલવા માટે તારું અંત:કરણને ઉતાવળું ન થવા હે.

કેમ કે ઈંખર આકાશમાં છે અને તું તો પૃથ્વી પર છે

માટે તારા શબ્દો થોડા જ હોય.

<sup>૩</sup> અતિશય શ્રમની ચિંતાથી સ્વઘનો આવે છે.

અને બહુ બોલવાથી મૂર્ખની મૂર્ખાંધ ઉધાડી પડી જથ છે.

<sup>૪</sup> જથારે તમે ઈંખર સમક્ષ માનતા લો તો તે પૂર્ણ કરવામાં વિલંબ ન કરો. કેમ કે ઈંખર મૂર્ખો પર રાજુ હોતા નથી તારી માનતા પૂરી કર. <sup>૫</sup> તમે માનતા માનીને તે ન પાછો તેના કરતાં માનતા ન લો તે વધારે ઉચિત છે.

<sup>૬</sup> તારા મુખને લીધે તારા શરીર પાસે પાપ કરાવવા ન હે, તેમ જ ઈંખરના દૂતની સમક્ષ તું એમ કહેતો નહિં કે મારાથી એ ભૂલ થઈ ગઈ. શા માટે તારા બોલવાથી ઈંખર કોપાયમાન થાય અને તારા હાથનાં કામનો નાશ કરે? <sup>૭</sup> કેમ કે અતિશય સ્વઘનોથી, ચ્યથ વિચારો કરવાથી અને ઝાઝું બોલવાથી એમ થાય છે માટે તું ઈંખરનો કર રાખ.

<sup>૮</sup> જો ગરીબો પર થતા અતથાચાર અને દેશમાં ન્યાયને ઊંધા વાળતા તું જુએ તો તે વાતથી આશ્વય પામીશ નહિં, કેમ કે ઉચ્ચ કરતાં જે સર્વોચ્ચ છે તે લક્ષ આપે છે.

<sup>૯</sup> પૃથ્વીની ઊપજ તો સર્વને માટે છે. અને રાજાને પણ તેના ખેતરથી મદદ મળો છે.

<sup>૧૦</sup> જીપાનો લોભી ચાંદીથી સંતુષ્ટ થશે નહિં.

સમૃદ્ધિનો લોભી સમૃદ્ધિથી સંતોષ પામશે નહિં.

<sup>૧૧</sup> દોલત વધે છે ત્યારે તેને ખાનારા પણ વધે છે.

અને તેથી તેના માલિકને,

નજરે જોયા સિવાય બીજો શો લાભ થાય છે?

<sup>૧૨</sup> મજૂર ગમે તો ઓછું ખાય કે વધારે ખાય

તોપણ તે શાંતિથી ઊંધી શકે છે.

પણ દ્રષ્ટવાનની સમૃદ્ધિ તેને ઊંઘવા દેતી નથી.

<sup>૧૩</sup> મેં પૃથ્વી પર એક ભારે દુઃખ જોયું છે.

એટલે દ્રષ્ટવનો માલિક પોતાના નુકસાનને માટે જ દ્રષ્ટ્ય-સંગ્રહ કરી રાખે છે તે.

<sup>૧૪</sup> પરંતુ તે દ્રષ્ટ્ય અવિચારી સાહસને કારણે ચાલ્યું જથ છે

અને જો તેને પોતાનો દીકરો હોય તો તેના હાથમાં પણ કશું રહેતું નથી

<sup>૧૫</sup> જેવો તે પોતાની માતાના ગર્ભમાંથી નિવસ્ત્રિતિમાં બહાર હતો

એ જ સ્થિતિમાં તે પાછો જથ છે.

તે પોતાના પરિશ્રમ બદલ તેમાંથી કઈ પણ સાથે લઈ જવા પામશે નહિં. <sup>૧૬</sup> આ પણ એક ભારે દુઃખ છે કે,

સર્વ બાબતોમાં જેવો તે આવ્યો હતો તે જ સ્થિતિમાં તેને પાછા જવું પડે છે

પવનને માટે પરિશ્રમ કરવાથી તેને શો લાભ થાય છે?

<sup>૧૭</sup> વળી તેનું સમગ્ર આયુષ્ય અંધકારમાં જથ છે,

અને શોક, રોગ અને છોધથી તે હેરાન થાય છે.

૧૫ જુઓ, મનુષ્ય માટે જે સારી અને શોભતી બાબત મેં જોઈ છે તે એ છે કે, ઈશ્વરે તેને આપેલા આયુષ્યના સર્વ દિવસોમાં ખાવું, પીવું અને દુનિયામાં જે સધળો શ્રમ કરે છે તેમાં મોજમજ માણવી કેમ કે એ જ તેનો હિસ્સો છે.

૧૬ અને જો ઈશ્વરે તેને દ્રષ્ટ્ય તથા ધન આપ્યું છે અને તેનો ઉપભોગ કરવાની, પોતાનો હિસ્સો લેવાની તથા તેને પોતાની મહેનતથી આનંદ માણવાની શક્તિ આપી છે. એવા દરેક માણસે જાણવું કે તે ઈશ્વર તરફથી મળતી બેટ છે. ૨૦ તેના જીવનના દિવસોનું તેને બહુ સ્મરણ રહેશે નહિ કેમ કે તેના અંત:કરણનો આનંદ એ તેને ઈશ્વરે આપેલો ઉત્તર છે.

## ૬

૧ મેં પૃથ્વી પર માણસોને માથે એક જ્ઞાનાન્ય ભાડે દુઃખ નિહાયાયું છે. ૨ એટલે જેને ઈશ્વરે ધન-સંપત્તિ અને સંભાન આપ્યા છે કે જે કંઈ તે છાચે છે તે સર્વમાં તેના મનને કશી ખોટ પડશે નહિ. પરંતુ તેનો ઉપભોગ કરવાની શક્તિ તેને આપતા નથી. પણ બીજો કોઈ તેનો ઉપભોગ કરે છે. આ પણ વ્યર્થતા તથા ભાડે દુઃખ છે.

૩ જો કોઈ મનુષ્યને સો સંતાનો હોય અને તે પોતે દીર્ઘાયુષ્ય ભોગવે પણ જો તે સુખી ન હોય અને તેનું દફન પણ ન થાય તો હું કહું છું કે, એના કરતાં ગર્ભપાતથી તે મૃતાવસ્થામાં જન્મયો હોત તો સારો થાત. ૪ કેમ કે તે વ્યર્થતારૂપ આવે છે અને અંધકારમાં જતો રહે છે. અને તેનું નામ પણ અંધકારથી ટંકાઈ જાય છે.

૫ વળી તેણે સ્વર્યને જોયો નથી અને તેણે કશું જાણ્યું પણ નથી પેલાના કરતાં તો તેને વધારે નિરાંત છે. ૬ જો તેનું આયુષ્ય હજાર વર્ષ કરતાં પણ બમણું હોય અને છતાંથ તે કંઈ જુખ ભોગવે નહિ, શું બધાં એક જ ડેકાણો નથી જતાં?

૭ મનુષ્યની સર્વ મહેનત તેના પોતાના પેટ માટે છે.

ઇતાં તેની ક્ષુધા ટૂપ્ત થતી નથી.

૮ વળી મૂર્ખ કરતાં જ્ઞાનીને કથો વધારે લાભ મળો છે?

અથવા જીવતાઓની આગળ વર્તવાની રીત સમજનાર

ગરીબ માણસને શું મળો છે?

૯ બટકતી ઇચ્છાઓ કરતાં આંખે જોવું તે વધારે ઇચ્છ છે.

એ પણ વ્યર્થ તથા પવનને મૂક્ષીમાં ભરવાં જેવું છે.

૧૦ હાલ જે કંઈ છે તેનું નામ પહેલેથી પાડવામાં આવ્યું છે. તે મનુષ્ય છે એ વાત જાણવામાં આવેલી છે. જે તેના કરતાં વધારે બળવાન છે તેની ક્ષામે તે બાથ બીજી શકતો નથી.

૧૧ વ્યર્થતાની વૃદ્ધિ કરનારી ઘણી વાતો છે,

તેથી માણસને શો ફાયદો થયો છે? ૧૨ કારણ કે મનુષ્ય છાથાની જેમ પોતાનું જીવન વ્યર્થ ગુમાવે છે, તેના જીવનના સર્વ દિવસોમાં તેને માટે શું ક્ષાં છે તે કોણ જાણો છે? કેમ કે કોઈ માણસની પાછળ દુનિયામાં શું થવાનું છે તે તેને કોણ કહી શકે?

## ૭

૧ સારી શાખ મૂલ્યવાન અત્તર કરતાં વધારે સારી છે.

જન્મના દિવસ કરતાં મૃત્યુનો દિવસ સારો છે.

૨ ઉજવણીના ઘરમાં જવા કરતાં શોકના ઘરમાં જવું સાંચું છે.

કેમ કે પ્રત્યેક મનુષ્યની જિંદગીનો અંત મૃત્યુ જ છે.

જીવતો માણસ તે વાત પોતાના હૃદયમાં ઠસાવી રાખશે.

૩ હાસ્ય કરતાં ખેદ સારો છે.

કેમ કે ચહેરાના ઉદાસીપણાથી અંતકરણ આનંદ પામે છે.

૪ જ્ઞાનીનું અંતકરણ શોકના ઘરમાં હોય છે

પણ મૂર્ખનું અંતકરણ હર્ષના ઘરમાં હોય છે.

૫ કોઈ માણસે મૂર્ખનું ગીત સાંભળવું

તેના કરતાં જ્ઞાનીનો ટપકો સાંભળવો તે સાંભળ છે ૬ કેમ કે જેમ સગડી પરના

પાત્રની નીચે કાંટાનો ભડભડાટ હોય છે

તેમ મૂર્ખનું હાસ્ય છે એ પણ વ્યર્થતા છે. ૭ નિશ્ચે જુલમ મનુષ્યને મૂર્ખ બનાવે છે,

તે તેની સમજશક્તિનો નાશ કરે છે.

૮ કોઈ બાબતના આરંભ કરતાં તેનો અંત સારો છે,

અને અભિમાની મનુષ્ય કરતાં ધૈર્યવાન મનવાળો મનુષ્ય સારો છે.

૯ કોધ કરવામાં ઉતાવળો ન થા

કેમ કે કોધ મૂર્ખોના હૃદયમાં રહે છે.

૧૦ “અગાઉના દિવસો હાલનાં કરતાં વધારે સારા હતા ઐનું કારણ શું છે?”

એવું તું ન પૂછ કારણ કે આ વિશે પૂછિવું તે ડહાપણ ભદેલું નથી.

૧૧ બુદ્ધિ વારસા જેવી ઉત્તમ છે

અને સૂર્ય જોનારાઓ ભાટે તે વધુ ઉત્તમ છે.

૧૨ દ્રવ્ય આશ્રય છે તેમ બુદ્ધિ પણ આશ્રય છે,

પરંતુ જ્ઞાનની ઉત્તમતા એ છે કે, તે પોતાના માલિકના જીવની રક્ષા કરે છે.

૧૩ ઈશ્વરનાં કામનો વિચાર કરો;

તેમણે જેને વાંકુ કથું છે તેને સીધું કોણ કરી શકશે?

૧૪ ઉજ્જ્વલિના સમયે આનંદ કર.

પણ વિપત્તિકાળે વિચાર કર;

૧૫ ઈશ્વરે એ બજેને એકબીજાના સાથી બનાવ્યા છે.

જેથી બવિષ્યભાં શું થશે તેમાંનું કશું જ માણસ શોધી શકતો નથી.

૧૬ આ બધું મેં મારા વ્યર્થપણાના દિવસોમાં જોયું છે.

એટલે નેક પોતાની નેકીમાં મૃત્યુ પામે છે,

અને દુષ્ટ માણસ પોતાની દુષ્ટતા હોવા છતાં લાંબુ આયુષ્ય બોગવે છે.

૧૭ પોતાની નજરમાં વધારે નેક ન થા.

કે વધારે દોઢડાણ્યો ન થા

એમ કરીને શા માટે પોતાનો વિનાશ નોતરે છે?

૧૮ અતિશય દુષ્ટ ન થા તેમ જ મૂર્ખ પણ ન થા.

તેમ કરીને શા માટે તું અકાળો મૃત્યુ પામે?

૧૯ દુષ્ટતાને તું વળગી ન રહે,

પણ નેકીમાંથી તારો હાથ પાછો ખેંથી ન લેતો.

કેમ કે જે માણસ ઈશ્વરનો ડર રાખે તે એ સર્વમાંથી મુક્ત થશે.

૨૦ દુષ્ટ અમલદારો નગરમાં હોય તેના કરતાં

જ્ઞાની માણસને બુદ્ધિ વધારે શક્તિશાળી બનાવે છે.

૨૧ જે હંમેશા સાંભળું જ કરે છે અને પાપ કરતો જ નથી

એવો એક પણ નેક માણસ પૂઢવી પર નથી.

૨૨ વળી જે જે શર્દૂ બોલવામાં આવે છે. તે સર્વને લક્ષમાં ન લે.

રહેને તું તારા ચાકરને તને શાપ દેતા સાંભળો.

- ૨૨** કેમ કે તારું પોતાનું અંત:કરણ જાણો છે  
કે તેં પણ કેટલીય વાર બીજાઓને શાપ દીધા છે.  
**૨૩** મેં આ સર્વની બુદ્ધિથી પરીક્ષા કરી છે મેં કદ્યું કે,  
“હું બુદ્ધિમાન થઈશ,”  
પણ તે બાબત મારાથી દૂર રહી.  
**૨૪** ‘દહાપણ’ ઘણે દૂર અને અતિશાય ઊંડું છે તેને મેળવવું ઘણું મુશ્કેલ છે.  
તેને કોણ શોધી કાઢી શકે?  
**૨૫** હું ફર્યો મેં જ્ઞાન મેળવવાને તથા  
તેને શોધી કાઢવાને તથા તેના મૂળ કારણની માહિતી મેળવવાને  
અને દુષ્ટતા એ મૂર્ખાઈ છે,  
અને મૂર્ખાઈએ પાગલપણું છે એ જાણવા મેં ભારું મન લગાડ્યું.  
**૨૬** તેથી મેં જાણ્યું કે મૃત્યુ કરતાં પણ એક વસ્તુ વધારે કષ્ટદાયક છે,  
તે એ છે કે જેનું અંત:કરણ ફાંદા તથા જાળણપ છે  
તથા જેના હાથ બંધન સમાન છે તેવી સ્ત્રી.  
જે કોઈ ઈંઘરને પ્રસંગ કરે છે તે તેનાથી નાસી છૂટશે,  
પરંતુ પાપી તેની જાળમાં સપડાઈ જશે.  
**૨૭** સભાશિક્ષક કહે છે; “સત્ય શોધી કાઢવા માટે” બધી વસ્તુઓને સરખાવી જોતાં  
મને આ ભાલૂમ પડ્યું કે, **૨૮** તેને ભારું હૃદય હજુ શોધયા જ કરે છે પણ તે મને મળતું  
નથી. હજારોમાં મને એક પુરુષ મહયો છે, પણ એટલા બધામાં મને એક પણ સ્ત્રી  
મળી નથી.
- ૨૯** મને ફક્ત એટલી જ સત્ય હકીકત જાણવા મળી છે કે, ઈંઘરે મનુષ્યને નેક  
બનાવ્યો છે ખરો પરંતુ તેણે ઘણી યુક્તિઓ શોધી કાઢી છે.

## ૮

- ૧** બુદ્ધિમાન પુરુષના જેવો કોણ છે?  
પ્રત્યેક વાતનો અર્થ કોણ જાણો છે?  
માણસની બુદ્ધિ તેના થહેરાને તેજસ્વી કરે છે,  
અને તેના થહેરાની કઠોરતા બદલાઈ જાય છે.  
**૨** હું તને ભલામણ કરું છું કે રાજાની આજાનું પાલન કર, વળી ઈંઘરના સોગનને  
લક્ષમાં રાખીને તે પાઠ. **૩** તેની હજુ ચમાંથી બહાર જવાને પ્રથળન ન કર, ખરાબ  
વર્તણૂકને વળગી ન રહે. કેમ કે જે કંઈ તે ચાહે તે તે કરે છે. **૪** કેમ કે રાજાનો હુકમ  
સર્વોપદી છે, તું શું કરે છે એવો પ્રશ્ન તને કોણ કરી શકે ?  
**૫** જે કોઈ રાજાની આજાનું પાલન કરે છે તેને કોઈ પણ પ્રકારની શિક્ષા થશે નહિ.  
બુદ્ધિમાન માણસનું અંત:કરણ પ્રસંગ તથા ન્યાય સમજે છે.  
**૬** કેમ કે દરેક પ્રથોજનને માટે યોગ્ય પ્રસંગ અને ન્યાય હોય છે.  
કેમ કે માણસને ભાથે ભારે દુઃખ છે.  
**૭** માટે ભવિષ્યમાં શું થવાનું છે તેની તેને ખરબ નથી.  
વળી આ પ્રમાણે થશે એવું કોણ કહી શકે?  
**૮** આત્માને રોકવાની શક્તિ કોઈ માણસમાં હોતી નથી,  
અને મૃત્યુકાળ ઉપર તેને જીતા નથી,  
યુદ્ધમાંથી કોઈ છૂટી શકતું નથી.  
અને દુષ્ટતા પોતાના ઉપાસકનો બચાવ કરશે નહિ. **૯** આ બધું મેં જોયું છે, અને  
પૂછવી પર જે દરેક કામ થાય છે તેમાં મેં ભારું મન લગાડ્યું છે, એવો એક

સમય આવે છે કે જેમાં કોઈ માણસ બીજ માણસ પર નુકસાનકારક સત્તા ચૂલાવે છે.

<sup>૧૦</sup> તેથી મેં દુષ્ટોને દફનાવેલા જોયા અને ન્યાયીઓને પવિત્રસ્થાનમાંથી લઈ લેવામાં આવ્યા. અને જ્યાં તેમણે દુષ્ટ કામ કર્યા હતાં ત્યાં દફનાવવામાં આવ્યા. લોકોએ નગરમાં તેમને માન આપ્યું. તેનું સ્મરણ નાણ થયું આ પણ વ્યર્થતા છે. <sup>૧૧</sup> તેથી દુષ્ટ કામની વિલઘ દંડ આપવાની આજા જલદીથી અમલમાં મુકાતી નથી. અને તે માટે લોકોનું હૃદય દુષ્ટ કાર્ય કરવામાં સંપૂર્ણ લાગેલું છે.

<sup>૧૨</sup> જો પાપી માણસ સેંકડો વખત દુષ્કર્મ કર્યા પણ દીર્ଘાયુષ્ય ભોગવે છે, છતાં હું જાળું છું કે નિશ્ચે જેઓ ઈશ્વરનો ભય રાખે છે તેઓનું ભલું થશે. <sup>૧૩</sup> પણ દુષ્ટોનું ભલું થશે નહિ. અને તેઓનું આયુષ્ય છાયાજીપ થશે. તે દીર્ଘ થશે નહિ. કેમ કે તેઓ ઈશ્વરનો ડર રાખતા નથી.

<sup>૧૪</sup> દુનિયા પર એક એવી વ્યર્થતા છે કે, કેટલાક નેક માણસોને દુષ્ટના કામનાં ફળ પ્રમાણે ફળ મળે છે અને દુષ્ટ માણસોને નેકીવાનોના કામના ફળ મળે છે. મેં કંઠયું આ પણ વ્યર્થતા છે. <sup>૧૫</sup> તેથી મેં તેઓને આનંદ કરવાની ભલામણ કરી, કેમ કે ખાવું-પીવું તથા મોજમજા કરવી તેના કરતાં માણસને માટે દુનિયા પર કશું શ્રેષ્ઠ નથી; કેમ કે ઈશ્વરે તેને પૂઢવી ઉપર જે આયુષ્ય આપ્યું છે તેનાં બધા દિવસોની મહેનતનાં ફળમાંથી તેને એટલું જ મળશે.

<sup>૧૬</sup> જ્યારે મેં બુદ્ધિ સંપાદન કરવામાં, તથા પૂઢવી પર થતાં કામો જોવામાં માચં મન લગાડયું કેમ કે એવા મનુષ્યો પણ હોય છે કે જેઓની આંખોને દિવસે કે રાત્રે ઊંઘ મળતી નથી, <sup>૧૭</sup> ત્યારે મેં ઈશ્વરનું સધપું કામ જોયું કે પૂઢવી પર જે કંઈ કામ થાય છે, તેની માહિતી માણસ મેળવી શકે નહિ. કેમ કે તેની માહિતી મેળવવાને માણસ ગમે તેટલી મહેનત કરે તોપણ તેને તે મળશે નહિ. કદાચ કોઈ બુદ્ધિમાન માણસ હોય તો પણ તે તેની પૂરી શોધ કરી શકશે નહિ.

## ૬

<sup>૧</sup> એ બાબતમાં મેં જ્યારે કાળજીપૂર્વક તપાસ કરી તો મને જાળવા માયું કે સદાચારીઓ અને જ્ઞાનીઓ તથા તેઓનાં કામ ઈશ્વરના હાથમાં છે. મેં જોયું કે તે પ્રેમ હશે કે ધિક્કાર તે કોઈ પણ જાળતું નથી. બધું તેઓનાં ભાવીમાં છે.

<sup>૨</sup> બધી બાબતો સધારાને સરળી ચીતે મળે છે.

નેકની તથા દુષ્ટની,

સારાંની તથા ખરાબની

શુદ્ધની તથા અશુદ્ધની,

યજ્ઞ કરનારની તથા યજ્ઞ નહિ કરનારની પરિસ્થિતિ સમાન જ થાય છે.

જેવી સજજનની સ્થિતિ થાય છે તેવી જ દુર્જનની સ્થિતિ થાય છે.

જેવી સમ ખાનારની સ્થિતિ થાય છે તેવી જ સમ ન ખાનારની પણ થાય છે.

<sup>૩</sup> સર્વ મનુષ્યોની ગતિ એક જ થવાની છે, એ તો જે બધાં કામ પૂઢવી પર થાય છે તેઓમાંનો એક અનર્થ છે, વળી માણસોનું અંતકરણ દુષ્ટતાથી ભરપૂર છે, જ્યાં સુધી તેઓ જીવે છે ત્યાં સુધી તેઓના હૃદયમાં મૂર્ખાભી હોય છે, અને તે પણી તેઓ મૃતજનોમાં ભળી જાય છે.

<sup>૪</sup> જેનો સંબંધ સર્વ જીવતાઓની સાથે છે તેને આશા છે; કારણ કે જીવતો ઝૂતચો મૂઅલા સિંહ કરતાં સારો છે.

<sup>૫</sup> જીવતાઓ જાળો છે કે તેઓ મરવાના છે.

પરંતુ મૃત્યુ પામેલાઓ કરું જણતા નથી.  
તેઓને હવે પણ કોઈ બદલો ભગવાનો નથી.

તેઓની સ્મૃતિ પણ નાશ પામે છે.

૬ તેઓનો પ્રેમ, ઈષ્ટર્યા, દિક્કાર,

હવે નાચ થયા છે.

અને જે કંઈ હવે દુનિયામાં થાય છે

તેમાં તેઓને કોઈ હિસ્સો ભગવાનો નથી. ૭ તારે રસ્તે ચાલ્યો જા, આનંદથી તારી રોટલી ખા અને આનંદિત હૃદયથી તારો દ્રાક્ષારસ પી. કેમ કે ઈશ્વર સારાં કામોનો સ્વીકાર કરે છે. ૮ તારાં વસ્ત્રો સદા જૈત રાખ. અને તારા ભાથાને અત્તરની ખોટ કદી પડવા દઈશ નહિ.

૯ દુનિયા પર જે ક્ષણિક જીવન ઈશ્વરે તને આપ્યું છે, તેમાં તારી પત્ની, જેના પર તું પ્રેમ કરે છે, તેની સાથે વ્યર્थતાના સર્વ દિવસો આનંદથી વિતાવ, કારણ કે આ તારી જિંદગીમાં તથા પૃથ્વી પર જે ભારે પરિશ્રમ તું કરે છે તેમાં એ તારો હિસ્સો છે. ૧૦ જે કંઈ કામ તારે લાથ લાગે તે હૃદયપૂર્વક કર, કારણ કે જે તરફ તું જથ છે તે શેઓલમાં કંઈ પણ કામ, યોજના, જ્ઞાન અથવા બુદ્ધિ નથી.

૧૧ હું પાણો ફર્યો તો પૃથ્વી પર મેં એવું જોયું કે ;

શરતમાં વેગવાનની જીત થતી નથી.

અને યુદ્ધોમાં ભગવાનની જીત થતી નથી.

વણી, બુદ્ધિમાનને રોટલી ભગતી નથી.

અને સમજણાને ધન ભગતું નથી.

તેમ જ ચતુર પુલષો પર રહેમનજર હોતી નથી.

પણ સમય તથા પ્રસંગની અસર સર્વને લાગુ પડે છે.

૧૨ કોઈ પણ મનુષ્ય પોતાનો સમય જણતો નથી;

કેમ કે જેમ માણલાં કૂર જાળમાં સપડાઈ જથ છે,

અને જેમ પક્ષીઓ ફાંદામાં ફસાય છે,

તેમ જ ખરાબ સમય માણસો ઉપર એકાએક આવી પડે છે,

અને તેમને ફસાવે છે,

૧૩ વણી મેં પૃથ્વી પર એક બીજી જ્ઞાનની બાબત જોઈ અને તે મને મોટી લાગી.

૧૪ એક નાનું નગર હતું. તેમાં થોડાં જ માણસો હતાં. એક ભગવાન રાજ પોતાના

સૈન્ય સાથે નગર પર ચરી આવ્યો. અને તેને ધેરો ઘાલ્યો. તેની સામે મોટા મોરચા

બાંદ્યા. ૧૫ હવે આ નગરમાં એક ખૂબ ગરીબ પણ બુદ્ધિમાન માણસ રહેતો હતો.

તે જણતો હતો કે નગરને કેવી રીતે બચાવવું, પોતાની બુદ્ધિ અને સલાહથી તેણે

નગરને બચાવ્યું પણ થોડા સમય પણ સર્વ તેને ભૂલી ગયા.

૧૬ ત્યારે મેં કદ્યું કે, બણ કરતાં બુદ્ધિ ઉત્તમ છે, તેમ છતાં ગરીબ માણસની બુદ્ધિને  
તુચ્છ ગણવામાં આવે છે, અને તેનું કહેવું કોઈ સાંભળતું નથી.

૧૭ મૂર્ખ સરદારના પોકાર કરતાં,

બુદ્ધિમાન માણસનાં છૂપા બોલ વધારે સારા છે.

૧૮ યુદ્ધશાસ્ત્રો કરતાં બુદ્ધિ શ્રેષ્ઠ છે;

પણ એક પાપી માણસ ઘણી ઉત્તમતાનો નાશ કરે છે.

## ૧૦

૧ જેમ મરેલી માખીઓ અત્તરને દૂષિત કરી દે છે,

તેવી જ રીતે થોડી મૂર્ખાઈ બુદ્ધિ અને સંભાનને દબાવી દે છે.

- ૨** બુદ્ધિમાન માણસનું હૃદય તેને જમણે હાથે છે,  
પણ મૂર્ખનું હૃદય તેને ડાબે હાથે છે.
- ૩** વળી મૂર્ખ પોતાને રસ્તે જાય છે,  
ત્યારે તેની બુદ્ધિ ખૂટી જાય છે,  
અને તે દરેકને કહે છે કે હું મૂર્ખ છું.
- ૪** જયારે તારો અધિકારી તારા પર ગુસ્સે થાય તો તું ત્યાંથી નાસી ન જા,  
કારણ કે નખ થવાથી બારે ગુસ્સો પણ જીવી જાય છે.
- ૫** મૈં આ દુનિયામાં એક અનર્થ જોયો છે,  
અને તે એ છે કે અધિકારી કારા થયેલી ભૂલ;
- ૬** મૂર્ખને ઉચ્ચ પદવીએ સ્થાપન કરવામાં આવે છે,  
જયારે ધનવાનો નીચા સ્થળો બેસે છે.
- ૭** મૈં ગુલામોને ધોડે સવાર થયેલા  
અને અમીરોને ગુલામોની જેમ પગે ચાલતા જોયા છે.
- ૮** જે ખાડો ખોદે છે  
તે જ તેમાં પડે છે અને જે વાડમાં છીંડું પાડે છે તેને સાપ કરે છે.
- ૯** જે માણસ પથ્થર ખસેડશે,  
તેને જ તે વાગશે,  
અને કઠિયારો લાકડાથી જ જોખમમાં પડે છે.
- ૧૦** જો કોઈ બુઝા લોખંડને ધક્કીને તેની ધાર ન કાઢે, તો તેને વધારે શક્તિની જરૂર  
પડે છે, સીધા ચાલવાને માટે બુદ્ધિ લાભકારક છે.
- ૧૧** જો મંન્યા અગાઉ જ સાપ કોઈને કરી જાય,  
તો મદારીની વિદ્યા નકારી છે.
- ૧૨** જ્ઞાની માણસનાં શબ્દો ભાયાળું છે  
પણ મૂર્ખના બોલ તેનો પોતાનો જ નાશ આમંત્રે છે.
- ૧૩** તેના મુખના શબ્દોનો આરંભ મૂર્ખાઈ છે,  
અને તેના બોલવાનું પરિણામ નુકસાનકારક છે.
- ૧૪** વળી મૂર્ખ માણસ વધારે બોલે છે,  
પણ ભવિષ્ય વિષે કોઈ જાણતું નથી.  
કોણ જાણે છે કે તેની પોતાની પાણી શું થવાનું છે?
- ૧૫** મૂર્ખની મહેનત તેઓમાંના દરેકને થકવી નાખે છે.  
કેમ કે તેને નગરમાં જતાં આવડતું નથી.
- ૧૬** જો તારો રાજ યુવાન હોય,  
અને સરદારો સવારમાં ઉજાણીઓ કરતા હોય, ત્યારે તને અફસોસ છે!  
**૧૭** તારો રાજ કુલિન કુટુંબનો હોય ત્યારે દેશ આનંદ કરે છે,  
તારા હાકેમો કેફને સારુ નહીં  
પણ બજ મૈયાવવાને માટે યોગ્ય સમયે ખાતા હોય છે.  
ત્યારે તો તું આશીર્વાદિત છે!
- ૧૮** આણસથી છાપરં નભી પડે છે,  
અને હાથની આણસથી ઘરમાં પાણી ટપકે છે.
- ૧૯** ઉજાણી મોજમજાને માટે ગોઠવવામાં આવે છે,  
અને ક્રાક્શારક્ષ જીવને ખુશી આપે છે.  
પૈસા સધળી વસ્તુની જજિયાત પૂરી પાણે છે.

૨૦ રાજને શાપ ન આપીશ તારા વિચારમાં પણ નહિ,  
અને ક્રવ્યવાનને તારા સૂવાના ઓરડામાંથી પણ શાપ ન દે,  
કારણ કે, વાયુચર પક્ષી તે વાત લઈ જશે  
અને પંખી તે વાત કહી દેશે.

## ૧૧

- ૧ તારં અજ્ઞ પાણી પર નાખ,  
કેમ કે ઘણાં દિવસો પછી તે તને પાછું મળશે.
- ૨ સાતને હા, વળી આઠને પણ હિસ્સો આપ,  
કેમ કે પૃથ્વી પર શી આપત્તિ આવશે તેની તને ખબર નથી
- ૩ જો વાદળાં પાણીથી ભરેલાં હોય,  
તો તે વરક્ષાદ લાવે છે,  
જો કોઈ ઝાડ દક્ષિણ તરફ કે ઉત્તર તરફ પડે,  
તો તે જ્યાં પડે ત્યાં જ પડયું રહે છે.
- ૪ જે માણસ પવન પર ધ્યાન રાખ્યા કરે છે તે વાવશે નહિ,  
અને જે માણસ વાદળ જોતો રહેશે તે કાપળી કરશે નહિ.
- ૫ પવનની ગતિ શી છે,  
તથા ગર્ભવતીના ગર્ભમાં હાડકાં કેવી ચીતે વધે છે તે તું જાણતો નથી  
તેમ જ ઈંઘર જે કંઈ કાર્ય કરે છે તે તું જાણતો નથી.  
તેમણે સર્વ સર્જયું છે.
- ૬ સત્તવારમાં બી વાવ;  
અને સાંજે તારો હાથ પાછો ખેંચી લઈશ નહિ;  
કારણ કે આ સફળ થશે કે, તે સફળ થશે,  
અથવા તે બજ્જે સરખી ચીતે સફળ થશે તે તું જાણતો નથી.
- ૭ સાચે જ અજવાણું રમણીય છે,  
અને સૂર્ય જોવો એ આંખને ખુશકારક છે.
- ૮ જો માણસ લાંબુ આયુષ્ય બોગવે,  
તો તેણે યુવનના સર્વ દિવસો પર્યત આનંદ કરવો.  
પરંતુ તેણે અંધકારનાં દિવસો થાદ રાખવા,  
કારણ કે તે ઘણાં હશે,  
જે સધયું બને છે તે વ્યર્થતા જ છે.
- ૯ હે યુવાન, તારી યુવાવસ્થાના દિવસોમાં તું આનંદ કર.  
અને તારી યુવાનીના દિવસોમાં તારં હૃદય તને ખુશ રાખે  
તારા હૃદયની ઇચ્છાઓ પૂરી કર,  
તથા તારી આંખોની દ્રષ્ટિ મુજબ તું ચાલ.  
પણ નક્કી તારે થાદ રાખવું કે સર્વ બાબતોનો ઈંઘર ન્યાય કરશે.
- ૧૦ માટે તારા હૃદયમાંથી ગુસ્સો દૂર કર.  
અને તારં શરીર દુષ્ટત્વથી દૂર રાખ,  
કેમ કે યુવાવસ્થા અને ભરજુવાની એ વ્યર્થતા છે.

## ૧૨

- ૧ તારી યુવાવસ્થાના દિવસોમાં તું તારા સર્જનહારનું સ્મરણ કર.  
ખરાખ દિવસો આવ્યા પહેલાં,  
એટલે જે વર્ષો વિષે તું એમ કહેશે કે

“તેમાં મને કંઈ આનંદ નથી” તે પાસે આવ્યા પહેલાં તેમનું સ્મરણ કર,  
**૨** પછી ચંદ્ર, સૂર્ય અને તારાઓ અંધકારમાં જતા રહેશે,  
    અને વરસાદ પછી વાદળાં પાછાં ફરશે.  
**૩** તે દિવસે તો ઘરના રખેવાળો ધૂજશે,  
    અને બણવાન ભાણસો વાંકા વળી જશે,  
દળનારી ક્ષીરો થોડી હોવાથી તેમની ખોટ પડશે,  
    અને બાચીઓમાંથી બહાર જોનારની દર્શિ ઝાંખી થઈ જશે.  
**૪** તે સમયે રસ્તા તરફનાં બારણા બંધ કરી દેવામાં આવશે,  
    અને ત્યારે દળવાનો અવાજ ધીમો થશે.  
માણસ પક્ષીના અવાજથી જાગી ઉઠશે,  
    અને સર્વ ગાનારી ક્ષીરોનું ભાન ઉતારાશે.  
**૫** તે સમયે તેઓ ઊંચાણથી બીશે, બીક લાગશે.  
    તેઓને રસ્તા પર ચાલતાં ડર લાગશે,  
બદામના ઝડપ પર ફૂલો ખીલશે,  
    તીડ બોજલુપ થઈ પડશે,  
અને ઇચ્છાઓ મરી પરવારશે.  
    કેમ કે ભાણસ પોતાના અનંતકાલિક ઘરે જાય છે.  
    અને વિલાપ કરનારાઓ શેરીઓમાં ફરૈ છે.  
**૬** તે દિવસે ઝપેટી દોઢી તુટી જશે,  
    સોનેરી પ્યાલો ભાંગી જશે,  
    ગાગર ઝરા આગળ ઝૂટી જશે,  
    અને ચાકડો ટાંકી આગળ ભાંગી જશે.  
તે અગાઉ તું તારા સર્જનહારનું સ્મરણ કર.  
**૭** જેવી અગાઉ ધૂળ હતી તેવી જ પાછી ધૂળ થઈ જશે,  
    અને ઈશ્વરે જે આત્મા આપેલો હશે તે તેમની પાસે પાછો જશે.  
**૮** તેથી સભાશિક્ષક કહે છે કે, “વ્યર્થતાની વ્યર્થતા” “સદ્ગુણ વ્યર્થ છે.” **૯** વળી સભાશિક્ષક  
    સમજુ હતો તેથી તે લોકોને જ્ઞાન શીખવતો હતો. હા, તે વિચાર કરીને ઘણાં  
    નીતિવચ્ચનો શોધી કાઢતો અને તેમને નિયમસર ગોઠવતો.  
**૧૦** સભાશિક્ષક દિલચ્ચપ વચ્ચનો તથા પ્રામાણિક લખાણો એટલે સત્યનાં વચ્ચનો  
    શોધી કાઢવાનો પ્રયત્ન કરતો. **૧૧** જ્ઞાની ભાણસનાં વચ્ચનો આર જેવાં છે અને  
    સભાશિક્ષકોનાં વચ્ચનો કે જે એક પાણક દ્વારા આપવામાં આવેલાં છે, તે સજ્જડ  
    જડેલા ખીલાના જવાં છે.  
**૧૨** પણ મારા દીકરા, ભારી શિખામણ ભાન; ઘણાં પુષ્ટકો રથવાનો કંઈ પાર નથી,  
    તેમ જ અતિ અભ્યાસ કરવાથી શરીર થાકી જાય છે.  
**૧૩** વાતનું પરિણામ,  
    આપણે સાંભળીએ તે આ છે;  
    ઈશ્વરનું ભય રાખ અને તેમની આજ્ઞાઓનું પાલન કર,  
    પ્રત્યેક ભાણસની એ સંપૂર્ણ ફરજ છે.  
**૧૪** કેમ કે દરેક ભલી કે ભૂંકી,  
    પ્રત્યેક ગૃહ બાબત સહિતનાં કામોનો,  
    નથાય ઈશ્વર કરશે.

## Song of Songs ગીતોનું ગીત

- ૧** સુલેમાનનું આ સર્વોત્તમ ગીત.  
**૨** તારા મુખના ચુંબનોથી તું મને ચુંબન કર,  
 કેમ કે તારો પ્રેમ દ્રાક્ષારસથી ઉત્તમ છે.  
**૩** તારા અત્તરની ખુશભો કેવી સરસ છે!  
 તારું નામ અત્તર જેવું મહાન છે!  
 તેથી જ બધી કુમારિકાઓ તને પ્રેમ કરે છે!  
**૪** મને તારી સાથે લઈ જા, આપણે જતાં રહીએ.  
 રાજ મને પોતાના ઓરડામાં લાવ્યો છે.  
 હું પ્રક્ષણ છું; હું તારા માટે આનંદ કરું છું;  
 મને તારા પ્રેમની ઉજવણી કરવા દે; તે દ્રાક્ષારસ કરતાં પણ વધારે જારો છે.  
**૫** બીજુ યુવતીઓ તને પ્રેમ કરે તે વાજબી છે.  
**૬** હું શ્યામ છું પણ સુંદર છું,  
 હે યરુશાલેમની દીકરીઓ,  
 કેદારના તંબુઓની માફક શ્યામ,  
 સુલેમાનના પડદાઓની માફક સુંદર છું.  
**૭** હું શ્યામ છું તેથી મારી સામે એકીઠશે જોશો નહિ.  
 કેમ કે સ્વર્યાં મને બાળી નાખી છે.  
 મારી માતાના દીકરાઓ મારા પર કોપાથમાન થયા હતા;  
 તેઓએ મને દ્રાક્ષાવાડીની રક્ષક બનાવી.  
 પણ મારી પોતાની દ્રાક્ષાવાડી મેં સંભાળી નથી.  
**૮** જેને મારો આત્મા પ્રેમ કરે છે તે, તું મને કહે,  
 તું તારા ઘેટાં-બકરાંને કથાં ચરાવે છે?  
 તેમને બપોરે કથાં વિસામો આપે છે?  
 શા માટે હું તારા સાથીદારોના ટોળાંની પાછળ,  
 ભટકનારની માફક ફર્જ?  
**૯** યુવતીઓમાં અતિસુંદર, જો તું જાણતી ના હોથ તો,  
 મારા ટોળાંની પાછળ ચાલ,  
 તારી બકરીના બચ્ચાંને બરવાડોના તંબુઓ પાસે ચરાવ.  
**૧૦** મારી પ્રિયતમા, ફારુનના રથોના ઘોડાઓની મધ્યેની ઘોડીની સાથે, મેં તને સરખાવી  
 છે.  
**૧૧** તારા ગાલ તારા આભૂષણોથી,  
 તારી ગરદન રતનથી સુંદર લાગે છે.  
**૧૨** હું તારા માટે ચાંદી જડેલા  
 સોનાના આભૂષણો બનાવીશ.  
**૧૩** જથારે રાજ પોતાના પલંગ પર સૂતો હતો,  
 ત્યારે મારી જટામાસીની ખુશભો મહેકી રહી હતી.  
**૧૪** મારો પ્રીતમ બોઢની કોથળી જેવો મને લાગે છે કે મારા સતનોની વચ્ચે રાત્રી  
 વિતાવે છે.

૧૪ મારો પ્રીતમ, એન ગેદીની વાકીમાં,  
મેદીના પુષ્પગુચ્છ જેવો લાગે છે.

૧૫ જો, મારી પ્રિયતમા, તું સુંદર છે,  
જો, તું સુંદર છે;  
તારી આંખો હોલાના જેવી છે.

૧૬ જો, તું સુંદર છે મારા પ્રીતમ, તું કેવો મનોહર છે.  
આપણો પલંગ કૂણા છોડના જેવો છે.

૧૭ આપણા ઘરના મોબ એરેજ વૃક્ષની ડાળીઓ જેવા અને  
આપણી છતની વળીઓ દેવદાર વૃક્ષની ડાળીઓની છે.

## ૨

૧ હું શારોનનું ગુલાબ છું,  
અને ખીણોની ગુલાબી છું.

૨ કાંટાઓ મદ્યે જેમ ગુલાબી હોથ છે, તે જ પ્રમાણે કુમારિકાઓમાં મારી પ્રિયતમા છે.

૩ જેમ જંગલના ઝાડમાં સફરજનનું વૃક્ષ હોથ,  
તેમ જુવાનો વચ્ચે મારો પ્રીતમ છે.

૪ હું તેની છાથા નીચે બેસીને ઘણો આનંદ પામી,  
અને તેના ફળનો સ્વાદ મને ભીઠો લાગ્યો.

૫ તે મને ભોજન કરવાને ઘરે લાવ્યો,  
અને તેની પ્રીતિસૂપી દ્વારા મારા પર હતી.

૬ સૂકી દ્રાક્ષોથી મને હોશમાં ચાખો અને સફરજનથી મને તાજુ કરો;  
કેમ કે હું પ્રેમપીડિત છું.

૭ તેનો ડાખો હાથ મારા માથા નીચે છે, અને તેનો જમણો હાથ આલિંગન કરે છે.

૮ હે યદ્રશાલેમની દીકરીઓ,  
હરણીઓના તથા જંગલી સાબરીઓના સમ દઈને કહું છું કે,  
મારા પ્રીતમની મરજુ થાય તથાં સુધી

તમે તેને ઢંઢોળીને ઉઠાડશો નહિ કે જગાડશો નહિ.

૯ આ અવાજ તો મારા પ્રીતમનો છે! જુઓ તે,  
પર્વતો પર કૂણદતો,

કુંગરો પર ડેકડા મારતો અહીં આવે છે.

૧૦ મારો પ્રીતમે મને કદયું,

“મારી પ્રિયતમા, મારી સુંદરી, ઊંઠ અને મારી સાથે બહાર આવ. ૧૧ જો, શિથાળો સમાપ્ત  
થયો છે;  
વરસાદ પણ પૂરો થયો છે.

૧૨ કૂલો જમીન પર ખીલવા લાગ્યાં છે;  
કાપણીનો તથા પક્ષીઓના કલરવનો સમય આવ્યો છે,  
આપણા દેશમાં કખૂતરોનો સ્વર સંભળાય છે.

૧૩ અંજુરના ઝાડ પર લીલાં અંજુર પાકે છે,

અને દ્રાક્ષાવેલામાં ફૂલો ખીલ્યાં છે,  
તેઓ પોતાની ખુશબો ફેલાવે છે.  
મારી પ્રિયતમા, મારી સુંદરી, ઊઠીને બહાર નીકળી આવ.  
 ૧૪ હે ખડકની ફાટોમાં,  
પર્વતની ગુપ્ત ફાટોમાં રહેનારી મારી હોલી,  
મને તારો ચહેરો જોવા હે,  
તારો અવાજ સાંભળવા હે.  
કેમ કે તારો અવાજ મીળો છે અને તારો ચહેરો ખૂબસૂરત છે.”

૧૫ શિથાળવાં, નાનાં શિથાળવાંને મારા માટે પકડો,  
તે દ્રાક્ષાવાડીઓને બગાડે છે,  
અમારી દ્રાક્ષાવાડી ફૂલોથી ખીલી રહી છે.  
 ૧૬ મારો પ્રીતમ મારો છે, હું તેની છું;  
તે પોતાનાં ટોળાં ગુલાંદીઓમાં ચરાવે છે.  
 ૧૭ હે મારા પ્રીતમ ચાલ્યો જા,  
પરોઢિયાનો શીતળ પવન વહે તે પહેલાં અને તારો પડળાયો પડે તે પહેલાં,  
ચાલ્યો જા;  
પર્વતો પરનાં ચપળ હરણાં અને મૃગનાં બચ્ચા જેવો થા.

## ૩

૧ મેં રાત્રે મારા પ્રાણપ્રિયને પલંગમાં શોદ્યો,  
મેં તેને શોદ્યો પણ તે મને મણ્યો નહિ.  
 ૨ મેં કદ્યું, હું તો ઊઠીને નગરમાં,  
ગલીઓમાં તથા સત્તિયામ રસ્તાઓમાં ફરીને;  
મારા પ્રાણપ્રિયને શોધીશ.”  
મેં તેને શોદ્યો, પણ તે મને મણ્યો નહિ.  
 ૩ નગરમાં ચોકી માટે ફરતા ચોકીદારોનો મને બેટો થયો;  
મેં તેઓને પૂછ્યું, “મારા પ્રાણપ્રિયને તમે જોયો?”  
 ૪ તેમનાંથી ફક્ત થોડે જ દૂર હું ગઈ એટલે  
મારો પ્રાણપ્રિય મને મણ્યો,  
જ્યાં સુધી હું તેને મારી માના ઘરમાં,  
મારી માતાના ઓરડામાં લાવી,  
ત્યાં સુધી મેં તેને પકડી રાખ્યો, તેને છોડ્યો નહિ.  
 ૫ હે યરુશાલેમની યુવતીઓ, હરણીઓના તથા જંગલી સાબરીઓના સમ આપીને  
કહું છું કે  
તેની મરજી થાય ત્યાં સુધી,  
તમે મારા પ્રીતમને જગાડશો નહિ.  
 ૬ દ્યુમાડાના સ્તરમાં જેવો,  
બૌદ્ધ, લોબાન તથા  
વેપારીઓના સંઘાં સુગંધી દ્રવ્યોથી મહેકતો,  
આ જે અરણ્યમાં આવતો દેખાય છે તે કોણ છે?  
 ૭ જુઓ, આ તો સુલેમાનની પાલખી છે;  
તેની આસપાસ સાઠ યોજાઓ,  
સાઠ ઈઝરાયલી સૈનિકો છે.

૯ તેઓ તલવારખાજુમાં તથા યુઝમાં કુશળ છે.

રાશીના ભયને કારણે,

તે દરેક ભાણસની તલવાર તેની જંધે હોય છે.

૧૦ સુલેમાન રાજાએ પોતાના ભાટે લભાનોનના

લાકડામાંથી રથ બનાવ્યો.

૧૧ તેના સ્તરં ચાંદીના, તેનું તળિયું સોનાનું તથા તેનું આસન જંબુડા રંગનું બનાવ્યું છે.

તેમાં યદ્રશાલેમની દીકરીઓ ભાટેનાં

પ્રયારસુપી થિત્રવિથિત્ર ભરત ભરેલું છે.

૧૨ હે સિયોનની દીકરીઓ, નીકળી આવો, જુઓ સુલેમાન રાજાને,

તેના આનંદના દિવસે એટલે

તેના લગ્નના દિવસે જે મુગટ તેની ભાતાએ તેને પહેરાવ્યો છે, તે મુગટ સહિત તેને નિહાળો.

### ૪

૧ મારી પ્રિયતમા તું કેવી સુંદર છે તું મનોહર છે; મારી પ્રિયતમા!

તારા બુરખા પાછળ તારી આંખો કખૂતર જેવી છે;

તારા કેશ ગિલ્થાદ પર્વતના ટાળ પરથી નીચે આવતાં,  
બકરાનાં ટોળાં જેવા લાગે છે.

૨ તારા દાંત તરત કતરાયેલ

તથા ધોયેલ ઘેટીના જેવા સફેદ છે.

પ્રત્યેક ઘેટીને બંધે બચ્ચાં છે,

તેઓમાંની કોઈ વાંઝણી નથી.

૩ તારા હોઠ જંબલી રંગના દોરા જેવા છે;

તારાં મુખ ખૂબસૂરત છે! તારા બુરખાની પાછળ,

તારા બુરખાની પાછળ

તારા ગાલ દાડમના અડધિયા જેવા દેખાય છે.

૪ શસ્ત્રગૂહ થવા ભાટે બાંધેલો દાઉદનો બુરજ,

જેમાં હજારો ટાલો લટકાવેલી છે એટલે

યોજ્ઞાઓની સર્વ ટાલો લટકાવેલી તેના જેવી તારી ગરદન છે.

૫ હજાનાં જોડકાં બચ્ચાં

ગુલણીઓમાં ચરતાં હોથ,

તેવા તારા બજે સ્તરન છે.

૬ ખવાર થાય અને અંધાચું દૂર થાય ત્યાં સુધી,

હું બોળના પર્વત પર

તથા લોભાનના કુંગર પર જઈશ.

૭ મારી પ્રિયતમા, સર્વ બાબતોમાં તું અતિ સુંદર છે

તારામાં કોઈ ખોડ નથી.

૮ હે મારી નવવધૂ, લભાનોનથી તું મારી સાથે આવ.

લભાનોનથી મારી સાથે આવ;

આમાનાહના શિખર પરથી,

સનીર તથા હેર્મોન શિખર પરથી,

સિંહોની ગુફામાંથી,

ચિત્તાઓના પર્વતોની ગુફામાંથી આવ.

૯ હે મારી પ્રાણપ્રિયા, મારી નવવધૂ,

તે મારું હૃદય મોહી લીધું છે

તારા એક જ નજરથી, તારા ગળાના હારના એક મળકાથી તે મારું મન મોહી લીધું છે.

**૧૦** મારી પ્રાણપ્રિયા, મારી નવવધૂ, તારો પ્રેમ કેવો મધુર છે!

ક્રાક્ષારસ કરતાં તારો પ્રેમ કેટલો ઉત્તમ છે?

તથા તારા અત્તરની ખુશભો સર્વ પ્રકારના સુગંધિત દ્રવ્યો કરતાં કેટલી ઉત્તમ છે.

**૧૧** મારી નવવધૂ, મધ્યપૂડાની જેમ તારા હોઠમાંથી ભીઠાશ ટપકે છે;

તારી જીબ નીચે મધ તથા દૂધ છે;

તારા વઞ્ચોની ખુશભો લબાનોનની ખુશભો જેવી છે.

**૧૨** મારી પ્રાણપ્રિયા, મારી નવવધૂ, બંધ કરેલી વાડી;

બાંધી દીધેલો ઝરો, બંધ કરી દીધેલો ઝુવા જેવી છે.

**૧૩** તારી મોહિનીઓ જાણો કે દાડમકીઓના છોડ જેવી છે જેને મૂલ્યવાન ફળ લાગેલાં છે.

જેમાં મેંદી અને જટામાસીના છોડવાઓ છે, **૧૪** જટામાસી અને કેસર,

મધુર સુગંધી બર, તજ અને સર્વ પ્રકારના લોબાનનાં વૃક્ષો,

બોણ, અગર તથા સર્વ મુખ્ય સુગંધી દ્રવ્યો છે.

**૧૫** તું બાગમાંના કુવારા જેવી,

જીવંતજળનાં પાણી જેવી,

લબાનોનના વહેતા ઝરણાં જેવી છે.

**૧૬** હે ઉત્તરના વાયુ, તું જગૃત થા, અને હે દક્ષિણાના વાયુ, તું આવ, મારા બગીચામાં  
તું વા કે જેથી તેની સુવાસ સર્વત્ર ફેલાય, મારો પ્રીતમ પોતાના બગીચામાં  
આવે અને પોતાનાં મનોહર ફળો ખાય.

## પ

**૧** મારી બહેન, મારી નવોઢા હું મારા બાગમાં આવ્યો છું;

મેં મારા બોણ તથા સુગંધી દ્રવ્યો એકપ્રકાર કર્યા છે.

મેં મારાં મધ્યપૂડામાંથી મધ ખાદ્યું છે;

મેં મારો ક્રાક્ષારસ મારા દૂધની સાથે પીધો છે.

ભિત્ર, ખા. મારા પ્રિય ભિત્ર ખા; મફિત પી.

**૨** હું સૂતી હોઉં છું પણ મારું હૃદય સ્વપ્નમાં જગૃત હોય છે.

એ મારા પ્રીતમનો સાદ છે તે દ્વાર ઠોકે છે અને કહે છે કે,

“મારી બહેન, મારી પ્રિયતમા, મારી હોલી, મારી ગુહિયલ, મારે માટે દ્વાર ઉધાડ,

મારું માથું રાશીના ઝાકળથી બીજાયેલું છે

મારા વાળ રાતનાં ટીપાંથી પલણી ગયા છે.”

**૩** “મેં મારું વઞ્ચપ્રકાર કાઠયું છે; તેથી હું કેવી ચીતે ફરી પહેલું?

મેં મારા પગ ધોયા છે; હું તેમને શા માટે મેલા કરું?”

**૪** મારા પ્રીતમે બારણાના બાકામાંથી તેનો હાથ અંદર નાખ્યો,

અને મારું હૃદય તેના માટે ધડકી ઊંઘ્યું.

**૫** હું મારા પ્રીતમ માટે દ્વાર ઉધાડવાને ઉઠી;

દ્વારની સાંકળ પર,

અને મારા હાથમાંથી બોણ

અને મારી આંગળીઓમાંથી બોણનો અર્ક ટપકતા હતાં.

**૬** મેં મારા પ્રીતમને માટે દ્વાર ઉધાડયું,

પણ મારો પ્રીતમ ત્યાંથી ખસી ગયો હતો;  
 મારું હૃદય શોકમાં ઝૂલી ગયું, હું ઉદાસ થઈ ગઈ.  
 મેં તેને શોદયો, પણ મને જડ્યો નહિં;  
 મેં તેને બોલાવ્યો, પણ તેણે મને ઉત્તર આપ્યો નહિં.  
<sup>૧</sup> નગરની થોકી કરતા ચોકીદારોએ મને જોઈ;  
 તેમણે મને મારી અને ધાયલ કરી;  
 કોટરક્ષકોએ મારો બુરખો મારા અંગ પરથી લઈ લિધો. <sup>૨</sup> હે યજુશાલેમની દીકરીઓ,  
 હું તમને આજુજુ કચં છું કે,  
 જો તમને મારો પ્રીતમ ભણો,  
 તો તેને કહેજો કે હું પ્રેમપીડિત છું. <sup>૩</sup> તારો પ્રીતમ બીજુ કોઈ યુવતીના પ્રીતમ કરતાં  
 શું વિશેષ છે?  
 ઓ યુવતીઓમાં શ્રેષ્ઠ સુંદરી,  
 તારો પ્રીતમ બીજુ કોઈ યુવતીના પ્રીતમ કરતાં શું વિશેષ છે.  
 કે તું અમને આ મુજબ કરવા સોગન દે છે?  
<sup>૪</sup> મારો પ્રીતમ તેજસ્વી અને લાલચોળ છે,  
 દશ હજાર પુરુષોમાં તે શ્રેષ્ઠ છે.  
<sup>૫</sup> તેનું માથું ઉત્તમ પ્રકારના સોના જેવું છે;  
 તેના વાળ ગુણાદાર છે અને તે કાગડાના રંગ જેવી શ્થામ છે.  
<sup>૬</sup> તેની આંખો નદી પાસે ઊભેલા શુદ્ધ ચૈત હોલા જેવી છે,  
 તે દૂધમાં ધોયેલી તથા થોરથ શીતે બેસાડેલી છે.  
<sup>૭</sup> તેના ગાલ સુગંધી દ્રવ્યના પલંગ જેવા,  
 તથા મધુર સુગંધવાળાં ફૂલો જેવા છે.  
 જેમાંથી બોળનો અર્ક ટપકતો હોય તેવા ગુલણીઓ જેવા તેના હોઠ છે.  
<sup>૮</sup> તેના હાથ પોખરાજ જડેલી સોનાની વીઠીઓ જેવા છે;  
 નીલમથી જડેલા હાથીદાંતના કામ જેવું તેનું અંગ છે.  
<sup>૯</sup> તેના પગ ચોખા સોનાની ઝૂંબીઓ પર ઊભા કરેલા સંગેમરમરના સ્તંભો જેવા  
 છે;  
 તેનો દેખાવ ભવ્ય લભાનોન અને એરેજ વૃક્ષો જેવો ઉત્તમ છે.  
<sup>૧૦</sup> તેનું મુખ અતિ મધુર છે;  
 તે અતિ મનોહર છે.  
 હે યજુશાલેમની દીકરીઓ,  
 આ મારો પ્રીતમ અને આ મારો મિત્ર.

## ૬

<sup>૧</sup> હે સત્રીઓમાં શ્રેષ્ઠ સુંદરી  
 તારો પ્રીતમ કઈ તરફ ગયો છે?  
 તારો પ્રીતમ કઈ દિશા તરફ ગયો છે,  
 (અમને કહે) જેથી અમે તારી સાથે તેને શોધીએ?  
<sup>૨</sup> મારો પ્રીતમ પોતાના બાગમાં ગયો છે,  
 સુગંધીઓના કચારામાં,  
 બાગોમાં આનંદ કરવા ગુલણી વીણવા ગયો છે.  
<sup>૩</sup> હું મારા પ્રીતમની છું અને મારો પ્રીતમ મારો જ છે;  
 તે ગુલણીઓમાં પોતાને આનંદિત કરે છે.

૪ શ્રીનો પ્રીતમ તેને કહે છે, મારી પ્રિયતમા તું તિર્સા જેવી સુંદર,  
થરશાલેમ જેવી ખૂબસૂરત,  
અને ધવજાઓ સહિતના સૈન્ય જેવી ભથાવહ છે.  
 ૫ તારાં નેત્ર મારી તરફથી ફેરવી લે,  
કેમ કે તેઓએ મારો પરાજય કર્યો છે.  
 ગિલ્યાદની બાજુએ બેઠેલા,  
બકરાંના ટોળાં જેવા તારા કેશ છે.  
 ૬ ધોવાઈને બહાર નીકળોલી  
ઘેટીઓના ટોળાં જેવા તારા દાંત છે  
જેઓમાંની દરેક બજી બચ્ચાં જણો છે  
અને તેઓમાંના કોઈએ પોતાના બચ્ચાં ગુમાવ્યાં નથી.  
 ૭ તારા બુરખા પાછળ  
તારા ગાલ દાડની ફાડ જેવા છે.  
 ૮ રાણીઓ તો સાઢ છે અને ઔસી ઉપપત્નીઓ છે;  
અને બીજુ અસંખ્ય કુમારિકાઓ છે.  
 ૯ અને મારી હોલી, મારી નિષ્કલંક તો એક જ છે;  
તે પોતાની માતાની એકની એક છે;  
તે પોતાની જનેતાની માનીતી છે.  
 પુશ્રીઓએ તેને જોઈને કદ્યું કે તું પ્રશંસાપાત્ર છે; રાણીઓ અને ઉપપત્નીઓ તેને  
જોઈને તેની પ્રશંસા કરે છે.  
 ૧૦ પ્રભાતના જેવી પ્રકાશિત કાંતિવાણી,  
ચંદ્ર જેવી સુંદર,  
સૂર્ય જેવી ડાઘ વગરની, ધવજાઓ સહિતના સૈન્ય જેવી ભયંકર એ કોણ છે?  
 ૧૧ વસંતઋતુ ખીલી છે તે જોવા  
દ્રાક્ષવેલાને ફૂંપણો ફૂટી છે કે કેમ;  
દાડમોને મોર આવ્યો છે કે કેમ;  
તે જોવા માટે હું અખરોટના બગીયામાં ગયો.  
 ૧૨ હું કંઈ સમજુ તે પહેલા તો  
મારા આત્માએ મને રાજવંશી રથમાં બેસાડ્યો.  
 ૧૩ પાછી આવ, હે શૂલ્લાભી;  
પાછી આવ; પાછી આવ કે અમે તને નિહાળીએ.  
માહનાઇમના નૃત્યની જેમ તમે શૂલ્લાભીને કેમ જુઓ છો?

## ૭

૧ હે શાહજાદી, ચંપલોમાં તારા પગ કેવા સુંદર દેખાય છે!  
તારી જાંધોના સાંધા,  
કુશળ કારીગરે હાથે જડેલા ઝવેરાત જેવા છે.  
 ૨ તારી નાભિ સુંદર ગોળાકાર પ્યાલા જેવી છે;  
કે જેમાં મિશ્રિત દ્રાક્ષારસ કદી ખૂટતો નથી.  
 તારં પેટ ગુલણીથી શાણગાઢેલી,  
ઘઉની ટગલીના જેવું છે.  
 ૩ તારાં બે સ્તન જાણો હરણીના,  
મનોહર જોડકાં બચ્ચાં જેવા છે.  
 ૪ તારી ગરદન હાથીદાંતના બુરજ જેવી છે;  
તારી આંખો હેશબોનમાં બાથ-રાખીમના

દરવાજ પાસે આવેલા કુંડ જેવી છે.

તારું નાક જણે દમસ્કસ તરફના  
લબાનોના બુરજ જેવું છે.

**૫** તારું શિર કાર્મેલ પર્વત જેવું છે;  
તારા શિરના કેશ જંબુડ રંગના છે.

રાજ તારી લટોભાં પોતે બંદીવાન બની ગયો છે.

**૬** મારી પ્રિયતમા તું કેવી પ્રેમાણ અને અતિસુંદર છે,  
તથા વિનોદ કરવા લાયક અને આનંદદાયક છે!

**૭** તારું કદ ખજૂરીના વૃક્ષ જેવું છે,  
અને તારાં સ્તનનો દ્રાક્ષાની લૂભો જેવા છે.

**૮** મેં વિચાર્યુ કે, “હું ખજૂરીના વૃક્ષ પર ચઢીશ;  
હું તેની ડાળીઓ પકડીશ.”

તારાં સ્તન દ્રાક્ષાની લૂભો જેવાં થાથ,

તારા ચ્ચાસની સુગંધ સફરજન જેવી થાથ.

**૯** તારું મુખ ઉત્તમ દ્રાક્ષારસ જેવું થાથ,  
જે દ્રાક્ષારસ મારા પ્રીતમ માટે છે,

અને તેના હોઠો તથા દાંત ઉપર થઈને સરળતાથી પેટમાં ઉતચી જથ છે.

**૧૦** હું મારા પ્રીતમની છું

અને તે મારા માટે ઇચ્છા રાખે છે.

**૧૧** હે મારા પ્રીતમ, ચાલ, આપણે નગરમાં જઈએ;

અને આપણે ગામોભાં ઉતારો કરીએ.

**૧૨** આપણે વહેલા ઊઠીને દ્રાક્ષાવાડીઓભાં જઈએ;

દ્રાક્ષવેલાને ભોર આવ્યો છે કે નહિ તે જોઈએ,

તેનાં ફૂલ ખીલ્યાં છે કે નહિ,

અને દાડમડીઓને ફૂલ બેઠાં છે કે નહિ, તે આપણે જોઈએ.

ત્યાં હું તને મારી પ્રીતનો અનુભવ કરાવીશ.

**૧૩** ત્યાં રીંગણીઓ તેની સુગંધ પ્રકારાવે છે;

વળી આપણા આંગણામાં સર્વ પ્રકારનાં જૂનાં અને નવાં ફળો છે,  
તે હે મારા પ્રીતમ, મેં તારા માટે સાથવી રાખ્યાં છે.

## ૮

**૧** જો તું મારી માના થાનને ધાવેલો

મારો સગો બાઈ હોત તો કેવું સાંન. જથારે તું મને બહાર મળત,

તથારે હું તને ચુંબન કરત,

તેમ છતાં કોઈ મને ધિજારત નહિ.

**૨** હું તને મારી માતાના ઘરમાં લઈ આવત કે,

અને તું મને શીખવત.

હું તને મસાલેદાર દ્રાક્ષારસ,

અને તને મારા દાડમનો રસ પીવાને આપત.

**૩** તેનો ડાબો હાથ મારા માથા નીયે છે;

તેનો જમણો હાથ મને આદિંગન કરે છે.

**૪** ઓ યરુશાલેમની યુવતીઓ, હું તમને સોગન આપીને કહું છું કે,

મારા પ્રીતમની ભરજી થાથ ત્યાં સુધી

તમે મારા પ્રીતમને જગાડશો નહીં.

**૫** પોતાના પ્રીતમ પર ટેકીને રણમાંથી,  
આ યુવતી કોણ આવે છે?

મેં તેને સફરજનના વૃક્ષ નીચે જગાડયો;  
જથ્યાં તારી ભાતા જન્મ આપતાં કષાતી હતી;  
તથાં તેણે તને જન્મ આપ્યો.

**૬** મને તારા હૃદય પર મુદ્રા તરીકે  
અને તારા હાથ પરની વીઠી તરીકે બેસાડ.  
કેમ કે પ્રેમ મોત સમાન બળવાન છે.  
અને ઈર્ષા શોઓલ જેવી ઝૂર છે;  
તેના ચમકારા; અનિની જવાહા જેવા પ્રબળ છે.

**૭** ઘણાં પાણીનો પ્રવાહ પ્રેમને હોલવી શકે નહિ,  
જળપ્રલથનાં પાણી એને ખેંચી જતાં નથી.  
જે કોઈ વ્યક્તિ પ્રેમને માટે પોતાની ઘરની બધી સંપત્તિ આપી દે,  
તોપણ તેને લોકો દિક્કારે છે.

**૮** અમારે એક નાની બહેન છે,  
હજુ તે પુષ્ટ થયેલી નથી,  
હવે જે દિવસે તેનું ભાગું આવશે  
ત્યારે અમારી બહેન માટે અમે શું કશીશું?

**૯** જો તે કોટ હોથ તો, અમે તેના પર ચાંદીથી મોરથો બાંધીશું  
અને જો તે કાર હોથ તો  
અમે તેને અરેજવુક્ષનાં પાટિથાં વડે તેને ઢાંકી દઈશું.  
**૧૦** હું કોટ છું અને મારાં સ્તન તેના બુરજો જેવા છે;  
જેને શાંતિ પ્રાપ્ત થઈ હોથ તેના જેવી હું તેની નજરમાં હતી.

**૧૧** સુલેમાનને બાચાલ હામોનમાં એક દ્રાક્ષાવાડી હતી  
તેણે તે દ્રાક્ષાવાડી રખેવાટોને ભાડે આપી  
તેનાં ફળને ભાડે દરેકને ચાંદીના એક હજાર સિક્કા લાવીને આપવાના હતા.

**૧૨** મારી દ્રાક્ષાવાડી મારી પોતાની છે; મારા પ્રિય સુલેમાન,  
તે હજાર શેકેલ તો તારાં છે મારા પ્રિય સુલેમાન,

અને તેના ફળની રખેવાણી કરનારને બસો શેકેલ મળશે.

**૧૩** હે બગીયાઓમાં વસનારી,  
મારા મિત્રો તારો અવાજ સાંભળવાને દ્યાન દઈને તાકી રહે છે;  
મને તે સંબળાવ.

**૧૪** હે મારા પ્રીતમ, તું વહેલો આવ,  
સુગંધી દ્રવ્યોના પર્વત પર  
તું હરણ કે સાબરીના બચાય જેવો થા.

Isaiah  
યશાયા

**૧** યહૃદિયાના રાજાઓ ઉજિયા, થોથામ, આહાગ અને હિઝકિયાની કારકિર્દીમાં આમોસના પુત્ર યશાયાને યહૃદિયા તથા યરુશાલેમ વિષે જે સંદર્શન થયું તે.

**૨** હે આકાશો અને પૃથ્વી સાંભળો; કારણ કે યહોવાહ બોલ્યા છે:

“મેં બાળકોને ઉછેચીને મોટાં કર્યો પણ તેઓએ મારી વિરુદ્ધ બળવો કર્યો છે.

**૩** બળ પોતાનું માલિકને ઓળખે છે અને ગદર્ભ પોતાના માલિકની ગમાણને ઓળખે છે,

પણ ઇજરાયલ જાણતો નથી, ઇજરાયલ સમજતો નથી.”

**૪** ઓહ! પ્રજાઓ, પાપીઓ, અપરાધોથી લદાયેલા લોકો,  
હે ખોટું કરનારનાં સંતાનો, હે સ્વષંદી સંતાનો!

તેઓએ યહોવાહનો ત્થાગ કર્યો છે, ઇજરાયલના પવિત્ર ઈશ્વરને દિક્કાર્યા છે.

તેઓ વિમુખ થઈને પાછા ફરી ગયા છે.

**૫** શું હજુ તમારે વધારે માર ખાવો છે કે તમે બળવો કર્યા કરો છો?

આખું માથું ચોગિછ, આખું હૃદય કમજોર છે.

**૬** પગના તળિયાથી તે ભાથા સુધી કોઈ અંગ સાજું નથી;  
ફક્ત ઘા અને સોટ તથા પાકેલા જ્ખમ છે;

તેમને દબાવીને પરું કાઢવામાં આવ્યું નથી, ઘા સાફ કર્યા નથી, નથી પાટા બાંદયા  
કે નથી તેમને તેલથી નરમ કરવામાં આવ્યા.

**૭** તમારો દેશ ઉજ્જડ થઈ ગયો છે; તમારાં નગરો આગથી બાળી નાખવામાં આવ્યાં  
છે;

તમારી હાજરીમાં તમારાં ખેતરોને પારકાઓએ ખેદાનમેદાન કરી નાખ્યાં છે -  
તેથી તમારી ભૂમિ ઉજ્જડ થઈ ગઈ છે.

**૮** સિયોનની દીકરી દ્રાક્ષાવાડીના ભાંડવા જેવી,  
કાકડીની વાડીના માટા જેવી, ધેરેલા નગર જેવી છે.

**૯** જો સૈન્યોના યહોવાહે આપણો માટે નાનો સરખો શેષ રહેવા દીધો ન હોત,  
તો આપણો સદોમ અને ગમોરાના જેવા થઈ ગયા હોત.

**૧૦** હે સદોમના રાજકર્તાઓ, તમે યહોવાહની વાત સાંભળો;  
હે ગમોરાના લોકો, આપણા ઈશ્વરના નિયમ પ્રત્યે કાનું દો:

**૧૧** યહોવાહ કહે છે, “મારી આગળ તમે અસંખ્ય યજ્ઞો કરો છો તે મારે શા કામના?”  
“હું ધેટાના દહનાર્પણથી તથા પુષ્ટ જનવરોના મેદથી ધરાઈ ગયો છું;

અને બળદો, હલવાન, તથા બકરાનું રકત મને પ્રસંગ કરતું નથી.

**૧૨** જથારે તમે મારી સંમુખ આવો છો,  
ત્યારે મારાં આંગણાં તમે પગ નીચે કથડો છો, એમ કરવાનું કોણે તમારી પાસે માગ્યું  
છે?

**૧૩** તમારા વ્યર્થ અર્પણો લાવશો નહિ; ધૂપ તો મને દિક્કારપાત્ર લાગે છે;  
ચંદ્રદર્શન તથા સાખ્યાથની સભાઓ! હું આ દુષ્ટ સભાઓ સહન કરી શકતો નથી.

**૧૪** તમારા ચંદ્રદર્શનને અને તમારાં પર્વોને મારો આત્મા દિક્કારે છે;  
તેઓ મને બોલજૂપ છે; હું તે સહન કરીને થાકી ગયો છું.

**૧૫** તેથી જથારે તમે પ્રાર્થનામાં હાથ જોડશો, ત્યારે હું મારી નજર ફેરવી લઈશ.  
જો કે તમે ઘણી પ્રાર્થનાઓ કરશો, તો પણ હું સાંભળનાર નથી;

કેમ કે તમારા હાથ રકતથી ભરેલા છે.

<sup>૧૬</sup> સ્નાન કરો અને શુદ્ધ થાઓ;

મારી આંખ આગળથી તમારાં દુષ્ટ કાર્યો દૂર કરો;

ભૂંડું કરવું બંધ કરો;

<sup>૧૭</sup> સાચ કરતા શીખો;

ન્યાય શોધો, જુલમથી દુઃખી થયેલાંને મદદ કરો,

અનાથને ઇનસાફ આપો, વિધવાની હિમાયત કરો.”

<sup>૧૮</sup> થહોવાહ કહે છે, “આવો, આપણો વિવાદ કરીએ”

“તમારાં પાપ જો કે લાલ વસ્ત્રના જેવાં હોય, તો પણ તેઓ હિમ સરખાં જેત થશે;

જો તે કિરમજના જેવાં રાતાં હોય, તો પણ તેઓ ઊન સરખાં થશે.

<sup>૧૯</sup> જો તમે ખુશીથી મારી આજા પ્રમાણે કરશો, તો તમે ભૂમિની ઉત્તમ પેદાશ ખાશો;

<sup>૨૦</sup> પણ જો તમે ઇનકાર કરશો અને બળવો કરશો, તો તમે તરવારથી માર્યા જશો,”

કેમ કે આ થહોવાહના મુખનું વથન છે.

<sup>૨૧</sup> વિશ્વાસુ નગર કેમ વ્યબિયારી થઈ ગયું છે!

તે ઇનસાફથી, ન્યાયપણાથી ભરપૂર હતું,

પણ હવે તે ખૂનીઓથી ભરપૂર છે.

<sup>૨૨</sup> તારી ચાંદી બેઠસેટવાળી થઈ ગઈ છે, તારો દ્રાક્ષારસ પાણીથી મિશ્રિત થયેલો છે.

<sup>૨૩</sup> તારા રાજકર્તાઓ બળવાખોર અને ચોરોના સાથીઓ થથા છે;

તેઓમાંના દરેક લાંચના લાલચું છે અને નજરાણાં પાછળ દોડે છે;

તેઓ અનાથનું રક્ષણ કરતા નથી, અને વિધવાઓની ન્યાયી અરજ તેઓ સાંભળતા નથી.

<sup>૨૪</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ, ઇગરાયલના સામદર્યવાન પ્રભુ, એવું કહે છે:

“તેઓને અફસોસ! હું મારા શશ્રૂઓ પર વેર વાળીશ અને મારા દુશ્ભાનોને હું બદલો વાળી આપીશ;

<sup>૨૫</sup> તારા પર હું મારો હાથ ઉગાભીશ,

તારામાંથી બેઠસેટ અને સર્વ અશુદ્ધિઓ દૂર કરીશ.

<sup>૨૬</sup> આદિકાળની જેમ હું તારા ન્યાયાધીશોને, અને પૂર્વકાળની જેમ તારા મંત્રીઓને પાછા લાવીશ;

ત્યાર પણી તારું નામ ન્યાયી અને વિશ્વાસુ નગર કહેવાશે.”

<sup>૨૭</sup> સ્થિયોન ઇનસાફથી, અને પ્રભુ પાસે તેના પાછા ફરનારા ન્યાયીપણાથી ઉદ્ધાર પામશે.

<sup>૨૮</sup> પણ બળવાખોરો તથા પાપીઓનો વિનાશ થશે અને થહોવાહથી વિમુખ થનાર નાશ પામશે.

<sup>૨૯</sup> “કેમ કે એલોન વૃક્ષોને તમે ચાહતા હતા તેને લીધે તમે શરમાશો

અને જે બગીયાને તમે પસંદ કર્યો હતા તેઓથી તમે લજિજત થશો.

<sup>૩૦</sup> જે એલોન વૃક્ષનાં પાંદડાં ખરી પડે છે,

અને જે બગીયામાં પાણી નથી, તેના જેવા તમે થશો.

<sup>૩૧</sup> વળી જે બળવાન છે તે શણના કચરા જેવો અને તેનું કામ ચિનગારી જેવું થશે; તેઓ બજે સાથે બળશે અને તેને હોલવનાર કોઈ ભણશે નહિં.”

## ૨

<sup>૧</sup> આમોસના પુત્ર યશાયાને થહુદિયા તથા થરુશાલેમ સંબંધી સંદર્શનમાં જે વાત પ્રગટ થઈ તે.

૨ છેલ્લાં દિવસોમાં, થહોવાહના ઘરનો પર્વત  
 જીજા પર્વતો કરતાં ઊંચો સ્થાપન થશે અને તેને શિખરો કરતાં ઊંચો કરવામાં  
 આવશે;  
 અને સર્વ પ્રજાઓ તેમાં પ્રવેશ કરશે.  
 ૩ ઘણા લોકો જઈને કહેશે,  
 “આલો, આપણે થહોવાહના પર્વત પાસે, યાકુભના ઈંખરના ઘર પાસે ચઢી જઈએ,  
 જેથી તે આપણને તેમના માર્ગ શીખવશે અને આપણે તેમના માર્ગમાં ચાલીશું.”  
 કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર સિધ્યોનમાંથી અને થહોવાહનાં વચન થલશાલેમમાંથી નીકળશે  
 ૪ તે વિદેશીઓમાં ઇનસાફ કરશે અને ઘણા લોકોનો ન્યાય કરશે;  
 તેઓ પોતાની તરવારોને ટીપીને કોશો અને પોતાના ભાલાઓનાં ધારિયાં બનાવશે;  
 પ્રજાઓ એકબીજાની વિલંબ તરવાર ઉગામશે નહિ અને તેઓ ફરીથી યુઝકળા શીખશે  
 નહિ.  
 ૫ હે યાકુભના વંશજો, આવો, આપણે થહોવાહના પ્રકાશમાં ચાલીએ.  
 ૬ કેમ કે તમે તમારા લોકોને, એટલે યાકુભના સંતાનોને તજુ દીધા છે,  
 કારણ કે તેઓ પૂર્વ તરફના દેશોના દિવાજોથી ભરપૂર અને પલિષ્ટીઓની જેમ  
 શકુન જોનારા થયા છે  
 અને તેઓ વિદેશીઓનાં સંતાનો સાથે હાથ મિલાવે છે.  
 ૭ તેઓની ભૂમિ સોનાચાંદીથી ભરપૂર છે, તેઓના ખજાનાનો કોઈ પાર નથી;  
 તેઓનો દેશ ધોડાઓથી ભરપૂર છે અને તેઓના રથોનો કોઈ પાર નથી.  
 ૮ વળી તેઓનો દેશ મૂર્તિઓથી ભરપૂર છે;  
 તેઓ પોતાને હાથે બનાવેલી વસ્તુને, પોતાની આંગળીઓએ જે બનાવ્યું છે તેને પૂજે  
 છે.  
 ૯ તે લોકો ધૂંટણે પડશે અને દરેક વ્યક્તિને નીચા નમાવવામાં આવશે. તેથી તેમનો  
 સ્વીકાર કરશો નહિ.  
 ૧૦ થહોવાહના ભયથી અને તેમના માહાત્મ્યના પ્રતાપથી ભયવા,  
 ખડકોમાં શરણ શોધો અને જમીનમાં સંતાઈ જાઓ.  
 ૧૧ માણસની ગર્વિષ દૃષ્ટિ નીચી કરવામાં આવશે અને પુરુષોનું અભિમાન ઉતારવામાં  
 આવશે,  
 અને તે દિવસે એકલા થહોવાહ જ શ્રેષ્ઠ મનાશે.  
 ૧૨ કેમ કે તે સૈન્યોના થહોવાહનો દિવસ આવશે  
 તે દરેક વિલંબ જે ગર્વિષ તથા ભગ્નાર છે અને દરેક જે અભિમાની છે, તે સર્વને  
 નમાવવામાં આવશે.  
 ૧૩ લભાનોનાં સર્વ મોટાં અને ઊંચાં થયેલાં એરેજવૃક્ષો પર  
 અને બાશાનના સર્વ એલોન વૃક્ષો પર;  
 ૧૪ અને સર્વ મોટા પર્વતો પર અને સર્વ ઊંચા ટેકરાઓ પર;  
 ૧૫ અને સર્વ ઊંચા મિનારા પર અને દરેક કિલ્લાના કોટ પર;  
 ૧૬ અને તાર્શીશના સર્વ વહાણો પર અને દરેક સટવાળાં જહાજો પર તે દિવસે  
 આવનાર છે.  
 ૧૭ તે દિવસે, માણસનો ગર્વ ઉતારવામાં આવશે અને પુરુષોનું અભિમાન જતું રહેશે;  
 એકલા થહોવાહ તે દિવસે શ્રેષ્ઠ મનાશે.  
 ૧૮ મૂર્તિઓ તો બિલકુલ નાખુદ થઈ જશે.  
 ૧૯ થહોવાહ પૃથ્વીને કંપાવવાને ઉંઠશે, ત્યારે તેમના ભયથી તથા તેમના મહિમાના  
 ગૌરવથી ભયવા,  
 માણસો ખડકોની ગુફાઓમાં અને ભૂમિની બખોલમાં સંતાઈ જશે.

૨૦ તે દિવસે ભાણસ, ભજવા માટે પોતે બનાવેલી સોનાચાંદીની મૂર્તિઓને,  
ઇંદ્રાંગન તથા ચામાયિડિયા પાસે ફેંકી દેશે.

૨૧ જથાદે યહોવાહ પૂઢવીને કંપાવવાને ઉઠશે ત્યારે તેઓ તેના રોષથી અને તેના  
મહિમાના ગૌરવથી બચવા,

લોકો પર્વતોની ગુફાઓમાં અને ખડકોની તિરાડોમાં ભરાઈ જશે.

૨૨ ભાણસનો ભરોસો છોડી દો, કેમ કે તેના જ્વાસ તેના નસકોરામાં છે;  
તે શી ગણતરીમાં છે?

### ૩

૧ જુઓ, સૈન્યોના પ્રભુ યહોવાહ યદ્ઘાલેમભમાંથી તથા યહૃદામાંથી  
આધાર, ટેકો, રોટલી તથા પાણીનો આખો પુરવઠો લઈ લેનાર છે;

૨ શૂરવીર તથા લડવૈયા, ન્યાયાધીશ તથા પ્રબોધક, જોશી તથા વડીલ;

૩ સ્વભેદાર, પ્રતિજ્ઞિત પુરુષ, સલાહકાર અને કુશળ કારીગર તથા ચતુર જદુગરને તે  
લઈ લેશે.

૪ “હું જુવાનોને તેઓના આગેવાન હરાવીશ અને બાળકો તેઓના પર રાજ કરશે.

૫ લોકો એકભીજથી અને દરેક વ્યક્તિ પોતાના પડોશીથી પીડા પામશે;  
બાળક વડીલનો અને સામાન્ય ભાણસ પ્રતિજ્ઞિત ભાણસનો તિરસ્કાર કરશે.

૬ તે સમયે ભાણસ પોતાના ભાઈને તેના પિતાના ઘરમાં પકડીને,  
કહેશે કે, ‘તારી પાસે વસ્ત્ર છે; તું અમારો અધિપતિ થા અને આ ખંડિયેર તારા હાથ  
નીચે રહે.’

૭ ત્યારે તે મોટા અવાજથી કહેશે,

‘હું તો સુધારનાર થવાનો નથી; મારી પાસે રોટલી કે વસ્ત્ર નથી.

તમે મને લોકોનો અધિપતિ હરાવશો નહિ.’”

૮ કેમ કે યદ્ઘાલેમની પાથમાલી અને યહૃદાની પડતી થઈ છે,

કારણ કે તેઓની વાણી અને કરણીએ યહોવાહની વિરલ્લ તેમના રાજ અધિકારની  
અવગણના કરી છે.

૯ તેઓના ચહેરા જ તેમની વિરલ્લ સાક્ષી પૂરે છે; અને તેઓ સદોમની જેમ પોતાનું  
પાપ પ્રગટ કરે છે, તેઓ તેને સંતાપતા નથી.

તેઓને અફસોસ છે! કેમ કે તેઓએ પોતે જ આફત વહોરી લીધી છે.

૧૦ ન્યાયી વ્યક્તિને કહ્યો કે તેનું સાચું થશે; કેમ કે તેઓ પોતાની કરણીનું ફળ ખાશે.

૧૧ દુષ્ટને અફસોસ! તે તેના માટે ખરાબ થશે, કેમ કે તે તેના હાથે કદેલાં ફૂટ્યાનું  
ફળ બોગવશે.

૧૨ મારા લોક પર તો બાળકો જુલમ કરે છે અને સ્ત્રીઓ તેમના પર રાજ કરે છે.

મારા લોક, તમારા આગેવાનો તમને કુમાર્ગ દોરે છે અને તમારા ચાલવાના માર્ગ  
ગુંચવી નાખે છે.

૧૩ યહોવાહ ન્યાય કરવાને ઉદ્ધયા છે; પોતાના લોકોનો ન્યાય કરવાને તે ઉભા થયા  
છે;

૧૪ યહોવાહ પોતાના લોકોના વડીલોનો તથા તેમના સરદારોનો ન્યાય કરશે:  
“તમે દ્વાક્ષાવાગીને ખાઈ ગયા છો; ગરીબોની લુંટ તમારા ઘરમાં છે.

૧૫ તમે કેમ મારા લોકોને છુંદી નાખો છો અને દરિદ્રીઓના યહેરાને કચડો છો?”  
સૈન્યોના પ્રભુ, યહોવાહ એવું કહે છે.

૧૬ યહોવાહ કહે છે કે સિયોનની દીકરીઓ ગર્વિષ છે  
અને તેઓ માથું ઊંચું ચાખીને, આંખોથી કટાક્ષ મારતી,  
પગથી છમકારા કરતી અને ઠમકતી ઠમકતી ચાલે છે.

- ૧૭ તેથી પ્રભુ સિયોનની દીકરીઓના ભાથાંને ઉંદરીવાળાં કરી નાખશે અને યહોવાહ  
તેમને ટાલવાળા કરી નાખશે.
- ૧૮ તે દિવસે પ્રભુ પગની દૂંઠીના દાગીનાની શોભા લઈ લેશે, માથાબાંધણા, ચંદનહાર  
૧૯ સૂભખાં, બંગડીઓ, દૂંઘટ; ૨૦ મુગટો, સાંકળા, પગનાં ઝાંઝર, અત્તરદાનીઓ, માદળિથાં.  
૨૧ વીંઠી, નથ; ૨૨ ઉત્તમ વસ્ત્રો, જલ્ભાઓ, બુરખાઓ અને પાકીટ; ૨૩ આરદ્ધીઓ,  
મલમલનાં વસ્ત્રો, પાદગડીઓ તથા બુરખા તે બધું લઈ લેવામાં આવશે.
- ૨૪ સુવાસને બદલે દુર્ગધ; અને કમરબંધને બદલે દોરકું;  
ગુંથેલા વાળને બદલે ટાલ; અને જલ્ભાને બદલે ટાટનું આવરણા;  
અને જુંદરતાને બદલે ફુર્જપતા થશે.
- ૨૫ તારા પુરુષો તરવારથી અને તારા શૂરવીરો યુદ્ધમાં પડશે.
- ૨૬ યરુશાલેમના દરવાજા શોક તથા વિલાપ કરશે; અને તે ખાલી થઈને ભૂમિ પર  
બેસશે.

## ૪

- ૧ તે દિવસે સાત સ્ત્રીઓ એક પુરુષને પકડીને  
કહેશે કે, “અમે અમારો પોતાનો ખોરાક ખાઈશું અને અમારા પોતાનાં વસ્ત્ર પહેરીશું  
પણ માત્ર તારું નામ અમને આપ અને અમારું અપમાન ટાળ.”
- ૨ તે દિવસે ઇઝરાયલના બયેલાને માટે યહોવાહે ઉગાડેલા અંકુર જુંદર તથા તેજસ્વી  
અને તે ભૂમિનું ફળ સ્વાદિષ્ટ તથા શોભાયમાન થશે.
- ૩ ત્યારે, સિયોનમાં તથા યરુશાલેમમાં રહી ગયેલા શેષ, એટલે યરુશાલેમમાંના  
જીવતાઓમાં નોંધાયેલા, દરેક પવિત્ર કહેવાશે. ૪ જ્યારે પ્રભુ સિયોનની દીકરીઓની  
મલિનતા ધોઈ નાખશે અને યરુશાલેમમાંથી રક્તના ડાઘ ન્યાથના આત્મા તથા  
બળી અર્દીના આત્માથકી શુદ્ધ કરી નાખશે.
- ૫ ત્યારે યહોવાહ સિયોન પર્વતનાં દરેક રહેઠાણ પર અને તેની સભાઓ પર,  
દિવસે મેઘ તથા ધૂમાડો અને રાત્રે બળતા અર્દીનો પ્રકાશ ઉત્પન્ન કરશે; કેમ કે તે  
સર્વ ગૌરવ ઉપર આવરણ થશે. ૬ તે દિવસે તે તાપથી છાયા તરીકે અને તોફાન  
તથા વરસાદથી રક્ષણ કરનાર તથા આશ્રયસ્થાન થશે.

## ૫

- ૧ હું મારા પ્રિયતમ માટે, તેની દ્રાક્ષાવાડી સંબંધી મારા જ્ઞેણીનું ગીત ગાઉં,  
મારા વહાલા પ્રિયતમને ફળકુપ ટેકરી પર એક દ્રાક્ષાવાડી હતી.
- ૨ તેણે તે ખેડી અને તેમાંથી પથ્થર વીણી કાદ્યા અને તેમાં ઉત્તમ દ્રાક્ષાવેલા રોપ્યા  
અને તેની મદ્યમાં બુરજ બાંધયો અને તેમાં દ્રાક્ષાકુંડ ખોદી કાદ્યો,  
તેમાં દ્રાક્ષની સારી ઊપજ થશે એવી તે આશા રાખતો હતો, પણ તેમાં તો જંગલી  
દ્રાક્ષની ઊપજ થઈ.
- ૩ હે યરુશાલેમના રહેવાસીઓ તથા યહૂદિયાના લોકો;  
તમે મારી અને મારી દ્રાક્ષાવાડી વચ્ચે ઇનસાફ કરજો.
- ૪ મારી દ્રાક્ષાવાડી વિશે વધારે હું શું કરી શક્યો હોત, જે મેં નથી કર્યું?  
જ્યારે હું સારી દ્રાક્ષ ઊપજવાની આશા રાખતો હતો, ત્યારે તેમાં જંગલી દ્રાક્ષની  
ઊપજ કેમ થઈ હશે?
- ૫ હવે હું મારી દ્રાક્ષાવાડીનું શું કરવાનો છું, તે હું તમને જણાવું; હું તેની વાડ કાઢી  
જેથી તે બેલાઈ જશે; તેનો કોટ હું પાડી નાખીશ, જેથી તે કચડાઈ જશે

૬ હું તેને ઉજ્જડ કરી મૂકીશ, તે સોરવામાં આવશે નહિ અને કોઈ તેને ખેડશે નહિ,  
પણ એમાં કાંટા અને ઝાંખરાં ઊગી નીકળશે,  
વળી હું વાદળોને આજા કરીશ કે તેઓ એમાં વરસાદ ન વરસાવે.

૭ કેમ કે ઈગરાયલી લોકો તે સૈન્યોના થહોવાહની દ્રાક્ષાવાડી છે  
અને થહૂદિયાના લોકો તેના મનપસંદ રોપા છે;  
તેણે ન્યાયની આશા રાખી હતી, પણ બદલામાં ત્યાં રક્તપાત હતો, નેકીની આશા  
રાખી હતી પણ ત્યાં વિલાપ હતો.

૮ પોતે દેશમાં એકલા રહેનારા થાય ત્યાં સુધી,  
જેઓ ઘર સાથે ઘર જોડી દે છે અને ખેતર સાથે ખેતર જોડે છે, તેમને અફસોસ!  
૯ સૈન્યોના ઈંઘરે મને કદ્યું,  
ઘણા ઘરો પાથમાલ થશે, હા, મોટાં અને પ્રભાવશાળી ઘરો, વરસ્તી વિનાનાં થઈ જશે.

૧૦ કેમ કે દશ એકરની દ્રાક્ષાવાડીમાં એક બાથની ઊપજ થશે અને એક ઓમેર  
બીજમાંથી એક એફાહ અનાજ ઊપજશે.

૧૧ જેઓ પીવા માટે સવારમાં વહેલા ઉઠે છે;  
જેઓ દ્રાક્ષારસ પીને મસ્ત બને ત્યાં સુધી રાત્રે મોડે સુધી જાગનારાઓને અફસોસ  
છે!

૧૨ તેઓની ઉજવણીઓમાં સિતાર, વીળા, ખંજરી, વાંસળી, અને દ્રાક્ષારસ છે,  
પણ તેઓ થહોવાહ જે કામ કરે છે તે પર લક્ષ આપતા નથી અને થહોવાહના હાથનાં  
કાર્યો તેઓ દ્યાનમાં લેતા નથી.

૧૩ તેથી મારા લોકો અજ્ઞાનતાને લીધે બંદીવાસમાં ગયા છે;  
તેઓના આગેવાનો બ્રૂખ્યા થથા છે અને તેઓના સામાન્ય લોકો પાસે પીવા માટે  
કેદી જ નથી.

૧૪ તેથી મૃત્યુએ અધિક તૃષ્ણા રાખીને પોતાનું મુખ અત્યંત પહોંચું કર્યું છે;  
તેઓના પસંદ કરાયેલા લોકો, તેઓના આગેવાનો, સામાન્ય લોકો અને તેઓમાં મોજ  
માણનાર તેમાં ઊતરી જાય છે.

૧૫ માણસ નભી જાય છે અને મોટા માણસો દીન બની જાય છે તથા ગર્વિજની દૃષ્ટિ  
નીથી કરવામાં આવશે.

૧૬ પણ સૈન્યોના થહોવાહ તેમના ન્યાયને લીધે મોટા મનાય છે અને ઈંઘર જે પવિત્ર  
છે તે ન્યાયથી પવિત્ર મનાય છે.

૧૭ ધેટાં જાણો પોતાના બીડમાં ચુરતાં હોય તેમ ચુરશે અને ધનાદ્યોના પાથમાલ  
થયેલાં સ્થાને, પારકાં લોકો ખાઈ જશે.

૧૮ જેઓ અન્યાયને વ્યર્થતાની દોશીઓથી અને પાપને ગાડાના દોરડાથી તાણે છે  
તેઓને અફસોસ;

૧૯ જેઓ કહે છે, “ઈંઘરને ઉતાવળ કરવા દો, તેમને કામ જલદી કરવા દો, કે જેથી અમે  
તે જોઈ શકીએ;  
અને ઈગરાયલના પવિત્રની યોજના અમલમાં આવે, જેથી અમે તે જાણી શકીએ.”

૨૦ જેઓ ખોટાને સારું અને સારાને ખોટું કહે છે;  
જેઓ અજવાળાને સ્થાને અંધકાર અને અંધકારને સ્થાને અજવાળું ઠરાવે છે;  
જેઓ કડવાને સ્થાને ભીટું અને ભીઠાનું કડવું ઠરાવે છે તેઓને અફસોસ!

૨૧ જેઓ પોતાની દૃષ્ટિમાં બુદ્ધિમાન અને પોતાની નજરમાં ડાદ્યા છે, તેઓને  
અફસોસ!

૨૨ જેઓ દ્રાક્ષારસ પીવામાં શૂરા અને દાઢ મિશ્રિત કરવામાં કુશળ છે તેઓને અફસોસ!

૨૩ તેઓ લાંચ લઈને દુષ્ટને નિર્દોષ ઠરાવે છે અને ન્યાયીનું ન્યાયીપણું છીનવી લે  
છે!

૨૪ તેથી જેમ અર્દિનની શુભ હુંઠાને સ્વાહા કરી જાય છે; અને સૂકું ઘાસ બડકામાં બજી જાય છે,  
તેમ તેઓનાં મૂળ સરી જશે અને તેઓના મોર ધૂળની જેમ ઊરી જશે;  
કેમ કે તેઓએ સૈન્યોના થહોવાહના નિયમ તજ્યા છે અને ઇગરાયલના પવિત્રના  
વચનનો અનાદર કર્યો છે.

૨૫ તેથી થહોવાહનો કોપ પોતાના લોકો વિલ્જ સણ્ણયો છે અને તેઓના પર  
થહોવાહે હાથ ઉગાભીને તેમને સજા કરી છે;  
પર્વતો દ્રુજ્યા અને લોકોના મૃત દેહ ગલીઓમાં કચરાની જેમ પડ્યા છે.  
તેમ છતાં, તેમનો કોધ શાંત થયો નથી, પણ તેમનો હાથ હજુ ઉગામેલો જ છે.

૨૬ તે દૂરથી વિદેશીઓની તરફ ધ્વજ ઊભી કરશે અને તેઓને સીટી વગાડીને  
પૂઢવીને છેદેથી બોલાવશે;

જુઓ, તેઓ ઉતાવણે ઝટ આવશે.

૨૭ તેઓમાં કોઈ થાકેલો નથી, કોઈ ઠોકર ખાતો નથી; નથી કોઈ ઝોકાં ખાતો કે નથી  
કોઈ ઊંઘતો;  
કોઈનો કમરબંધ ઢીલો નથી, કે કોઈ પગરખાંની દોરી તૂટેલી નથી;

૨૮ તેમનાં બાણ તીક્ષ્ણ કરેલાં છે અને ધનુષ્યો ખેંચેલાં છે;  
તેમના ધોડાની ખરીઓ ચકમકના પથ્થર જેવી છે અને તેમના રથનાં ચકો  
વંટોળિયાના જેવાં છે.

૨૯ તેમની ગર્જના સિંહના જેવી છે, તેઓ સિંહના બચ્ચાની જેમ ગર્જના કરશે.  
તેઓ શિકારને પકડીને દૂર લઈ જશે અને તેને છોડવનાર કોઈ મળશે નહિં.

૩૦ તે દિવસે તેના પર તે સમુદ્રના ધૂઘવાટની જેમ ધૂરકશે.  
જો કોઈ તે દેશને ધારીને જોશે, તો જ્યાં જુઓ અંધકાર તથા વિપત્તિ દેખાશે અને  
આકાશમાં પ્રકાશને સ્થાને અંધકાર દેખાશે.

## ૬

૧ ઉજિયા રાજ મરણ પામ્યો તે વર્ષે મેં પ્રભુને જોયા, તે ઉચ્ચય અને ઉજ્જ્વલ રાજયાસન  
પર બેઠેલા હતા. તેમના ઝભાની કિનારીથી સભાસ્થાન ભરાઈ ગયું હતું. ૨ તેમની  
આસપાસ સરાફો ઊભા હતા; તેઓને દરેકને છ છ પાંખો હતી; બેથી તે પોતાનાં મુખ  
ઢાંકતા, બેથી પોતાનાં પગ ઢાંકતા અને બેથી ઊડતા હતા.

૩ તેઓ એકબીજાને પોકારીને કહેતા,  
“પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર છે સૈન્યોના થહોવાહ! આખી પૂઢવી તેમના ગૌરવથી ભરપૂર  
છે.”

૪ પોકાર કરનારની વાણીથી ઉંબરાના પાથા હાલ્યા અને સભાસ્થાન ધૂમાડાથી  
ભરાઈ ગયું. ૫ ત્યારે મેં કદ્યું,

“મને અફસોસ છે! મારું આવી બન્યું છે કારણ કે હું અશુષ્ય હોઠોનો માણસ છું  
અને અશુષ્ય હોઠોના લોકોમાં હું રહું છું,

કેમ કે મારી આંખોએ રાજને, એટલે સૈન્યોના થહોવાહને જોયા છે!”

૬ પછી સરાફોમાંનો એક, વેદી પરથી થીપિયા વડે લીધેલો બળતો અંગાર હાથમાં  
રાખીને, મારી પાસે ઊરી આવ્યો. ૭ તેણે મારા મુખને તે અડકાડીને કદ્યું,

“જો, આ તારા હોઠને અડકયો છે; એટલે તારો દોષ દૂર કરવામાં આવ્યો છે અને  
તારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત થયું છે.”

૮ મેં પ્રભુને એમ કહેતા સાંભળ્યા, “હું કોને મોકલું? અમારે માટે કોણ જશે?” ત્યારે  
મેં કદ્યું, “હું આ રહ્યો; મને મોકલો.”

૯ ત્યારે પ્રભુએ કહ્યું, “જી, અને આ લોકોને કહે કે,  
સાંભળ્યા કરો, પણ ન સમજો; જોયા કરો, પણ ન જાણો.  
૧૦ આ લોકોનાં મન જડ કરો અને તેઓના કાન બહેરા કરો અને આંખો અંધ કરો,  
રખેને તેઓ આંખોથી જુએ કે કાનથી સાંભળો અને મનથી સમજે અને પાછા ફરીને  
સાજ કરાય.”  
૧૧ ત્યારે મેં પૂછ્યું, “હે પ્રભુ, તે કથાં જુધી?” તેમણે કહ્યું,  
“જ્યાં જુધી નગરો વસ્તી વિનાનાં  
અને ઘરો ભાગસ વિનાનાં થાય અને ભૂમિ વેરાન થઈ જાય,  
૧૨ અને થહોવાહ આ લોકોને દૂર કરે અને આખા દેશમાં મોટો ભાગ પડતર રહે ત્યાં  
જુધી.  
૧૩ તે છતાં જો તેમાં લોકોનો દશમો ભાગ પણ રહે, તો તેનો ફરીથી વિનાશ કરવામાં  
આવશે;  
જેમ એલાહવૃક્ષ કે એલોન વૃક્ષ કાપી નાખવામાં આવ્યા પછી થડ રહે છે,  
તે પ્રમાણે પવિત્ર બીજ તેની જડમાં છે.”

## ૭

૧ યહુદિયાના રાજ ઉભિયાના દીકરા યોથામના દીકરા આહારના સમયમાં,  
અરામના રાજ રસીન તથા ઇઝરાયલના રાજ રમાલ્યાનો દીકરો પેકાહ થચશાલેમની  
સામે લડવાને ચઢી આવ્યા; પણ તેઓ તેના પર ફતેહ પાંચી શક્યા નહિ. ૨ દાઉદના  
વંશના રાજને એ ખબર મળી કે, અરામ એફાઇભ સાથે મળી ગયો છે. ત્યારે તેનું મન  
અને તેના લોકોનાં મન જેમ વનનાં વૃક્ષો પવનથી કંપે એમ ગભરાયાં.

૩ ત્યારે થહોવાહે યશાયાને કહ્યું, “તું તારા પુત્ર શાર-યાશૂબને લઈને તમે બંને  
ધોબીના ખેતરને રક્ષતે આવતા ઉપલા કુંડના નાળાના છેડા આગળ આહારને ભગવા  
જાઓ. ૪ તું તેને કહે કે, ‘સાવધ રહે, શાંત રહે, ગભરાઈશ નહિ અને આ હોલવાઈ જતી  
મશાલના બે છેડાથી, એટલે અરામના રસીન તથા રમાલ્યાના દીકરા પેકાના રોષથી  
ભયભીત ન થા.’

૫ અરામે, એફાઇભે તથા રમાલ્યાના દીકરાએ તારા પર વિપત્તિ લાવવાની મસલત  
કરીને, કહ્યું છે કે ૬ “આપણે યહુદિયા પર ચઢી જઈને તેને પ્રાસ પમાડીએ અને  
આપણે માટે તેમાં ભંગાળ પાડીએ અને ત્યાં ટાબઅલના દીકરાને રાજ બનાવીએ.”

૭ પણ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, “એમ થશે નહિ; અને તે થોજના સફળ થશે નહિ,  
૮ કારણ કે અરામનું શિર દમસ્કસ છે અને દમસ્કસનું શિર રસીન છે.

અને પાંસઠ વર્ષમાં એફાઇભ નાશ પામશે અને પ્રજાની ગણતરી રહેશે નહિ.

૯ એફાઇભનું શિર સમજુન છે અને સમજુનનું શિર રમાલ્યાનો દીકરો છે.

જો તમે વિશ્વાસમાં સ્થિર રહેશો નહિ તો તમે સુરક્ષિત રહેશો નહિ.””

૧૦ પછી થહોવાહે આહાર સાથે ફરીથી વાત કરી, ૧૧ “તું તારે માટે તારા ઈંઘર  
થહોવાહ પાસે ચિંતન ભાગ; ચાહે તો ઊંડાળમાંથી અથવા ચાહે તો ઊંચાળમાંથી ભાગ.”

૧૨ પરંતુ આહારે કહ્યું, “હું ભાગીશ નહિ, કે થહોવાહની પરીક્ષા કરીશ નહિ.”

૧૩ પછી યશાયાએ જવાબ આપ્યો, “હે દાઉદના વંશજો સાંભળો, તમે ભાગસોની  
ધીરજની પરીક્ષા કરો છો તે શું પૂરતું નથી? કેમ કે તમે હવે ભારા ઈંઘરની ધીરજની  
પરીક્ષા કરવા ભાગો છો?” ૧૪ તેથી પ્રભુ પોતે તમને ચિંતન આપશે: જુઓ, કુમારી  
ગર્ભવતી થઈને, પુત્રને જન્મ આપશે અને તેનું નામ ઈભાનુઅલ પાડવામાં આવશે.

૧૫ તે ખોટું નકારવાને તથા ભલું પસંદ કરવાને સમજણો થશે, ત્યારે તે દર્દી અને  
મધ્ય ખાશે.

૧૬ એ બાળક ખોટું નકારવાને તથા ભલું પસંદ કરવાને સમજણો થશે, તે અગાઉ જે બે રાજથી તું બયબીત થાય છે તેઓનો દેશ ઉજ્જવ થઈ જશે. ૧૭ એફાઇમ થહૃદાથી જુદો પદ્ધયો ત્યાર પણી આવ્યા નહોતા એવા દિવસો થહોવાહ તારા પર, તારી પ્રણ પર તથા તારા પિતાના કુટુંબ પર લાવશે, એટલે તે આશૂરના રાજને લાવશે.”

૧૮ વળી તે સમયે

થહોવાહ મિસરની નદીના છેડાઓ પર જે માખી છે તેને અને આશૂરમાંથી જે મધ્યમાખીઓ છે તેમને થહોવાહ સીટી વગાડીને બોલાવશે.

૧૯ તેઓ બધી આવીને, કોતરોમાં, ખડકોની ફાટોમાં,

સર્વ કાંટાનાં છોડવાઓમાં અને સર્વ બીડોમાં ભરાઈ રહેશે.

૨૦ તે દિવસે પ્રભુ ફાત નદીને પેલે પારથી ભાડે રાખેલા અસ્ત્રા વડે, એટલે આશૂરના રાજ વડે,

તમારં માથું અને પગોના વાળ મૂંડી નાખશે; અને દાઢી પણ કાઢી નાખશે.

૨૧ તે દિવસે માણસ એક વાણરની અને બે ઘેટાં પાણશે.

૨૨ અને તેઓના દૂધની પુષ્કળ આવકને લીધે તે દહીં ખાશે,

જે બધા દેશમાં બાકી રહ્યા હશે તેઓ સર્વ દહીં અને મધ્ય ખાશે.

૨૩ તે સમયે, એમ થશે કે જ્યાં એક હજર જુપિયાના એક હજર દ્રાક્ષાવેલા રોપેલા હતા,

તેવી દરેક જગ્યા કાંટા અને ઝાંખરાંનું સ્થાન થઈ જશે.

૨૪ પુરુષો ધન્ય લઈને ત્યાં શિકાર કરવા જશે, કારણ કે આખી ભૂમિ કાંટા અને ઝાંખરાં થશે.

૨૫ તે સર્વ ટેકરાઓ જે પાવડાથી ખોદવામાં આવતા, ત્યાં કાંટા અને ઝાંખરાંની બીક હતી નહિં;

પણ ત્યાં બળદો તથા ઘેટાંને ચરવાની જગ્યા થઈ પડશે.

## ૮

૧ થહોવાહે મને કદયું, “એક મોટી પાટી લઈને તેના પર ‘માહેર-શાલાલ-હાશ-બાગ’ એમ કલમથી લખ.” ૨ અને મારી પોતાની તરફથી વિશ્વાસુ સાક્ષીઓની પાસે, એટલે ઉદ્દિયા થાજક તથા બેદેખ્યાના દીકરા ઝર્યાયાની પાસે સાક્ષી કરાવીશ.”

૩ પણી હું પ્રબોધિકા પાસે ગયો, તે ગર્ભવતી થઈ અને તેને દીકરો જન્મયો. ત્યારે થહોવાહે મને કદયું, “તેનું નામ ‘માહેર-શાલાલ-હાશ-બાગ’ રાખ. ૪ કેમ કે બાળક રડતાં શીખે તે પહેલા, ‘આરા પિતા’ અને ‘મારી ભા,’ એમ કહેવાની સમજણ આવશે તે પહેલાં દમસ્કસની સંપત્તિ અને સમજુનની લૂંટ આશૂરના રાજની પાસે લઈ જવામાં આવશે.”

૫ વળી થહોવાહે ફરીથી મારી સાથે વાત કરી ને કદયું,

૬ “કારણ કે આ લોકોએ શિલોઆહના ધીમે ધીમે વહેતા પાણીને તરછોક્યું છે અને તેઓ રક્ષિન તથા રમાલ્યાના દીકરાથી આનંદ પામે છે,

૭ તેથી પ્રભુ તેઓ પર નદીના ધસમસ્તતાં અને પુષ્કળ પાણીને, એટલે આશૂરના રાજને તેનાં સંપૂર્ણ બળ સાથે લાવશે.

તે તેના સર્વ નાળાપર અને સર્વ કાંઠા પર ફરી વળશે.

૮ તે થહૃદિયામાં ધર્મી આવશે, તે ઊભરાઈને આરપાર જશે તે ગળા સુધી ન પહોંચે ત્યાં સુધી.

તેની પાંખોના વિસ્તારથી, હે ઈન્દ્રાનુઅલ, તારો આખો દેશ ભરપૂર થશે.”

૯ હે વિદેશીઓ, સાંભળો, તમારા ભાંગીને ચૂદેચૂરા થઈ જશે:

હે દૂર દેશના લોકો તમે થુદ્જને માટે સજ્જ થાઓ અને તમારા ભાંગીને ચૂદેચૂરા થઈ જશે; સજ્જ થાઓ અને ભાંગીને ચૂદેચૂરા થઈ જાઓ.

૧૦ થોજના તૈથાર કરો અને તે નિષ્ફળ જશે; ઠરાવ જહેર કરો અને તે નિષ્ફળ થશે, કેમ કે ઈંખર અમારી સાથે છે.

૧૧ થહોવાહે પોતાના સમર્થ હાથથી મને પકડીને, મારી સાથે આ પ્રમાણે વાત કરી અને આ લોકોના માર્ગમાં ન ચાલવા માટે ચેતવણી આપી.

૧૨ આ લોકો જેને કાવતરું કહે છે, તેને તમારે કાવતરું ન કહેવું, જેનાથી તેઓ બીએ છે તેનાથી તમારે ગમચાવું અને ડરવું નહિં.

૧૩ સૈન્યોના થહોવાહને તમે પવિત્ર માનો, તેમનાથી બીહો અને તેમનો જ ભય રાખો.

૧૪ તે તમારું પવિત્રસ્થાન થશે; પણ ઇજરાયલના બજ્જે કુણને માટે, તે હેસ ખવડાવનાર પથ્થર તથા ઠોકર ખવડાવનાર ખડક થશે

અને થરલશાલેમના રહેવાસીઓ માટે તે ફાંદાલુપ અને જાળુપ થઈ પડશે.

૧૫ તેઓમાંના ઘણા ઠોકર ખાઈને પડશે અને છિલ્લાભિલ્લ થઈ જશે અને જાળમાં સપડાઈ જશે.

૧૬ હું મારા સાક્ષી બાંધી દઈશ અને સત્તાવાર વિગતોને મહોર મારીને મારા શિષ્યોને સૌંપી દઈશ.

૧૭ હું થહોવાહની રાહ જોઈશ, જે યાકૂબના સંતાનોથી પોતાનું મુખ સંતાડે છે, તેમને માટે હું રાહ જોઈશ.

૧૮ જુઓ, હું અને થહોવાહે જે સંતાનો મને ઇજરાયલ માં ચિહ્નનો તથા અદ્ભુત કાર્યોને અર્થે આપ્યાં છે તેઓ પણ,

સૈન્યોના થહોવાહના સ્ક્રિયોન પર્વત પર વસે છે.

૧૯ તેઓ તમને કહેશે, “ભૂવાઓ અને જાદુગરની પાસે જાઓ,” ધીમે અવાજે બડબડનાર જાદુગરની પાસે જઈને ખબર કાઢો. પણ શું તેઓએ પોતાના ઈંખરની પાસે જઈને ખબર નહિં કાઢવી? શું જીવતાંની ખાતર મદેલાં પાસે ખબર કાઢવા જવું? ૨૦ તેથી તમારે નિયમશાસ્ત્ર અને સાક્ષી પર ધ્યાન લગાવવું! જો તેઓ આવી વાતો ન કહે, તો તેનું કારણ છે કે તેમનામાં પરોફનો પ્રકાશ નથી.

૨૧ દુઃખી તથા ભૂખ્યા થઈને તેઓ દેશમાં બટકશે. જથારે તેઓ ભૂખ્યા થશે, તથારે તેઓ ગુસ્સે થશે

અને ઊંચે આકાશ તરફ જોઈને પોતાના રાજને તથા પોતાના ઈંખરને શાપ આપશે.

૨૨ તેઓ પૃથ્વી પર નજર કરશે

અને વિપત્તિ, અંધકાર અને વેદનાની જ્વાનિ જોશે. તેઓને ધોર અંધકારમાં હાંકી કાઢવામાં આવશે.

## ૬

૧ પરંતુ જે ભૂમિ પર સંકટ પદ્ધય હતું, તેમાં અંધકાર નહિં રહે.

પ્રથમ તેમણે ઝબુલોન તથા નફતાલીના દેશને

તિરસ્કારપાત્ર બનાવી દીધો હતો,

પણ છેવટે તે સભુદ્રના રસ્તે આવેલા, યર્દનને પેલે પાર, ગાલીલના દેશોને પ્રતિષ્ઠા અપાવશે.

૨ અંધકારમાં ચાલનારા લોકોએ મહાન પ્રકાશ જોયો છે;

મૃત્યુની છાયાના દેશમાં રહેનારાઓ પર અજવાણું પ્રકાશ્યું છે.

૩ તેને પ્રજાની વૃદ્ધિ કરી છે અને તેમનો આનંદ વધાર્યો છે;

કાપણીમાં થતાં આનંદ પ્રમાણે તેઓ તમારી સમક્ષ આનંદ કરે છે, જેમ લોક લૂંટ વહેયતા આનંદ કરે છે તેમ.

૪ કેમ કે મિદ્યાનને દિવસે થયું તે પ્રમાણે તેઓ ભારની ઝુંસરીને, તેઓના ખભા પરની કાઠીને,

તેઓના પર જુલમ કરનારની લાકડીને તેં ભાંગી નાખી છે.

**૫** સૈનિકોના અવાજ કરતા જોડા

અને રક્તમાં બોઠોલાં વસ્ત્રો,

તે સર્વને બળતણાની જેમ અર્થિત બાળી નાખવામાં આવશે.

**૬** કેમ કે આપણે સારુ છોકરો જન્મયો છે, આપણને પુત્ર આપવામાં આવ્યો છે;

અને તેના ખભા પર રાજ્યાધિકાર રહેશે;

અને તેને અદ્ભુત સલાહકાર,

પરાકરી ઈંઘર, સનાતન પિતા

અને શાંતિનો રાજકુમાર એ નામ આપવામાં આવશે.

**૭** દાઉદના રાજ્યાસન ઉપર અને તેના રાજ્ય ઉપર,

તેમને ઇનસાફ તથા ન્યાયીપણાથી, તે સમયથી તે સર્વકાળ માટે

સ્થાપવા તથા દૃઢ કરવા માટે

તેમની સત્તાની વૃદ્ધિનો તથા શાંતિનો પાર રહેશે નહિં.

સૈન્યોના થહોવાહનો ઉત્સાહ આમ કરશે.

**૮** પ્રભુએ યાકૂબ વિરુદ્ધ સંદેશો મોકલ્યો અને તે ઇઝરાયલ પહોંચ્યો છે.

**૯** એફાઈમ અને સ્બરૂપના સર્વ રહેવાસીઓ કે જેઓ ગર્વ અને બડાઈ મારીને કહે છે, તે સર્વ લોકો જાણશે કે,

**૧૦** “દેંટો પડી ગઈ છે, પણ હવે આપણે ઘડેલા પથ્થરોથી બાંધીશું; ગુલ્લર ઝાડ કાપી નાખવામાં આવ્યાં છે, પણ આપણે તેને બદલે એદેજવૃક્ષ લાવીશું.”

**૧૧** તેથી થહોવાહે રસીનના શત્રુઓને તેના પર યથાવ્યા છે, ને તેના દુઃખનોને તેની વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યા છે;

**૧૨** પૂર્વ તરફથી અરામીઓ અને પશ્ચિમથી પલિસ્તીઓ, તેઓ મુખ પહોંચું કરીને ઇઝરાયલને ગળી જશે.

એ સર્વ છતાં થહોવાહનો રોષ સભી ગયો નથી, પણ તેમનો હાથ હજુ ઉગામેલો જ છે.

**૧૩** તોપણ લોકો પોતાને મારનારની તરફ ફર્યા નથી, અને સૈન્યોના થહોવાહને તેઓએ શોદ્યા નથી.

**૧૪** તેથી થહોવાહે ઇઝરાયલનું માથું તથા પૂછકું, ખજૂરીની ઝાણી તથા બરને એક જ દિવસે કાપી નાખશે.

**૧૫** વડીલ અને સંભાનનીય પુરુષ તે માથું અને અસત્ય શીખવનાર પ્રબોધક તે પૂંછી છે.

**૧૬** આ લોકોના આગેવાન એ તેમને અન્યમાર્ગ દોરે છે, અને તેઓને અનુસરનારાને ખાઈ જવામાં આવ્યા છે.

**૧૭** તેથી પ્રભુ તેમના જુવાનોથી હરખાશે નહિં, તેમ જ અનાથો તથા વિધવાઓ પર દથા રાખશે નહિં,

કેમ કે તેઓ સર્વ અધર્મી અને કુર્કર્મ કરનારા છે અને દરેક મુખ મૂર્ખાઈની વાતો બોલે છે.

એ સર્વ છતાં પ્રભુનો રોષ સભી ગયો નથી અને તેમનો હાથ હજુ ઉગામેલો જ છે.

**૧૮** દુષ્ટતા આગની જેમ બણે છે; તે કાંટા અને ઝાંખરાંને બાળી નાખે છે;

તે ગીય જંગલની ઝાડીને પણ બાળી મૂકે છે અને ધૂમાડાના ગોટેગોટા આકાશમાં યાદે છે.

**૧૯** સૈન્યોના થહોવાહના રોષથી દેશ બણી જાય છે અને લોકો અર્થિતણાં બળતણ જેવા થાય છે.

કોઈ માણસ પોતાના બાઈને છોડતો નથી.

૨૦ તેઓ જમણે હાથે માંસ ખૂંચવી લે છે, ઇતાં પણ ભૂખ્યા રહેશે; તેઓ ડાબે હાથે માંસ ખાશે પણ સંતોષ પામશે નહિ.

તેઓમાંના દરેક પોતાના હાથનું માંસ ખાશે.

૨૧ મનાશા એફાઇમને, એફાઇમ મનાશાને ગળી જશે; અને તેઓ બજે યહૂદાની સામે શરો.

આ સર્વને લીધે યહોવાહનો રોષ સભી જશે નહિ પણ તેમનો હાથ હજુ ઉગામેલો જ રદ્દ્યો છે.

## ૧૦

૧ જેઓ અન્યાયી કાયદા ઘડે છે અને અથોગ્ય ઠરાવ પસાર કરે છે, તેઓને અફસોસ.

૨ તેઓ ગરીબોને ઈનસાફથી વંધિત કરે છે અને તેઓ મારા લોકોમાંના દરિદ્રીઓના અધિકારો છીનવી લે છે.

વિધવાઓને લુંટે છે અને અનાથોને પોતાનો શિકાર બનાવે છે!

૩ ન્યાયને દિવસે દૂરથી તમારા પર આવનાર વિનાશનું તમે શું કરશો?

તમે સહાયને માટે કોણી પાસે દોડશો અને તમારી સંપત્તિ કથાં ભૂકશો?

૪ બંદીવાનોની બેગા નભી જવા સિવાય અને કઠલ થયેલાની નીચે પડી રદ્દ્યા વગર,  
કઈ બાકી રહેશે નહિ.

આ સર્વ ઇતાં યહોવાહનો રોષ સભી ગયો નથી; અને તેમનો હાથ હજુ ઉગામેલો જ છે.

૫ આશ્રૂરને અફસોસ, તે મારા રોષનો દડ અને લાકડી છે તેનાથી હું મારો કોપ  
કાબૂમાં રાખું છું!

૬ અધર્મી પ્રજાની સામે અને મારા કોપને પાત્ર થયેલા લોકોની વિરુદ્ધ હું તેને મોકલીશ.  
હું તેને આજ્ઞા આપીશ કે તે લુંટ કરે, શિકાર કરે અને તેઓને રસ્તા પરના કીચડની  
જેમ ખૂંદી નાખે.

૭ પરંતુ તેના આવા ઈચ્છા નથી કે તે આવો વિચાર કરતો નથી,

વિનાશ કરવાનો અને ધર્ણી પ્રજાઓનો સંહાર કરવો તે જ તેના મનમાં છે.

૮ કેમ કે તે કહે છે, “મારા સર્વ રાજકુમારો રાજ નથી?

૯ કાલનો કાર્કભીશ જેવું નથી?

હમાથ આર્પાદ ના જેવું નથી? સમર્ઝન એ દમસ્કસ જેવું નથી?

૧૦ જેઓની કોતરેલી મૂર્તિઓ યરુશાલેમ અને સમર્ઝન કરતાં વધારે હતી, તેવાં  
મૂર્તિપૂર્જક રાજ્યો મારે હાથે આવ્યાં છે;

૧૧ અને જેમ સમર્ઝનને તથા તેની નકારી મૂર્તિઓને મેં કર્યું,

તેમ યરુશાલેમને તથા ત્યાંની મૂર્તિઓને શું હું નહિ કર્યા?

૧૨ જથારે પ્રભુ યહોવાહ સિયોન પર્વત પર અને યરુશાલેમમાં પોતાનું કામ પૂર્ણ  
કરશે, તે કહેશે: “હું આશ્રૂરના રાજાના હૃદયની અભિમાની વાણીને તથા તેના ધર્મની  
દેખાવને શિક્ષા કરીશ.” ૧૩ કેમ કે તે કહે છે,

“મારા બણથી અને મારી બુદ્ધિથી મેં આ કર્યું છે; કેમ કે મને સમજ છે,  
મેં લોકોની સરહદોને ખસેડી છે. મેં તેઓનો ખજાનો ચોય્યો છે,

અને શૂરવીરની જેમ સિંહાસન પર બેસનારને નીચે પાડ્યા છે.

૧૪ વળી પક્ષીઓના માણાની જેમ દેશોની સંપત્તિ મારે હાથ આવી છે

અને જેમ તજેલાં દુંડાંને એકઠાં કરવામાં આવે છે તેમ મેં આખી દુનિયા એકઠી કરી  
છે.

પાંખ ફફડાવે, મુખ ઉઘાડે કે ચીંચી કરે, એવું કોઈ નથી.”

૧૫ શું કુહાઈ તેના વાપરનાર આગળ બડાશ મારશે? શું કરવત તેના વાપરનારની પર સરસાઈ કરશે?

શું લાકડી તેને પકડનારને ઉઠાવે અને લાકડું ભાણસને ઉઠાવે તેમ એ છે.

૧૬ તે માટે સૈન્યોના પ્રભુ યહોવાહ તેના બળવાન થોદ્ધાઓમાં નિર્બંધતા મોકલશે; અને તેના ભહિમામાં સણગતી અનિના જેવી જવાહા પ્રગટાવાશે.

૧૭ ઈજરાયલનો પ્રકાશ તે અનિન્જુપ થશે, તેના પવિત્ર તે જવાહાઝુપ થશે; તે એક દિવસમાં તેના કાંટા અને ઝાંખચાંને બાળીને ગળી જશે.

૧૮ યહોવાહ તેના વનના વૈભવને તથા તેના ફળકુપ ખેતરને, આત્મા અને શરીરને ભર્મ કરશે;

તે એક બીમાર ભાણસના જીવનને બગાડે તેવું થશે.

૧૯ તેના વનમાં બાકી રહેલાં ઝાડ એટલાં થોડાં હશે કે એક બાટક પણ તેને ગળી શકે.

૨૦ તે દિવસે, ઈજરાયલનો શેષ, યાકુબના વંશજોમાંથી બધેલા પોતાને હરાવનાર પર ફરીથી કદી ભરોસો રાખશે નહિ, પણ યહોવાહ જે ઈજરાયલના પવિત્ર છે, તેમના પર તેઓ આધાર રાખતા થશે. ૨૧ બાકી રહેલા યાકુબના વંશજો સામર્થ્યવાન ઈંઘરની પાસે પાછા આવશે.

૨૨ હે ઈજરાયલ, જો કે તારા લોક સમુક્રની રેતી જેટલા હશે, તોપણ તેમાંથી ફક્ત થોડા જ પાછા આવશે. ન્યાયથી ભરપૂર વિનાશ નિર્માણ થયેલો છે. ૨૩ કેમ કે સૈન્યોના પ્રભુ યહોવાહ, આખા દેશનો વિનાશ, હા નિર્માણ કરેલો વિનાશ કરનાર છે.

૨૪ તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, “હે સિયોનમાં રહેનાર મારા લોકો, તમે આશૂરથી બીતા નહિ. તે લાકડીથી તમને મારશે અને પોતાની સોટી તમારા પર મિસરની જેમ ઉગામશે. ૨૫ તેનાથી બીશો નહિ, કારણ કે થોડા જ સમયમાં તમારી વિરુદ્ધ મારો કોધ સમાપ્ત થશે અને મારો કોધ તેઓનો વિનાશ કરશે.”

૨૬ જેમ ઓરેબ ખડક પર મિદ્યાનને માર્યો તે શીતે સૈન્યોના યહોવાહ તેઓની વિરુદ્ધ ચાખુક ઉગામશે. તેમની સોટી જેમ સમુક્રમાં મિસર પર ઉગામવામાં આવી હતી, તેમ તેઓ પર ઉગામવામાં આવશે. ૨૭ તે દિવસે,

તેનો ભાર તમારી ખાંધ પરથી અને તેની ઝૂંસચી તારી ગરુદન પરથી ઉતારવામાં આવશે,

અને તારી ગરુદન ની પુષ્ટિને લીધે ઝૂંસચી નાશ પામશે.

૨૮ તારો શત્રુ આથાથ આવી પહોંચ્યો છે,

તે મિશ્રોન થઈને ગથો છે; મિશ્રમાશમાં તે પોતાનો સરસામાન રાખી મૂકે છે.

૨૯ તેઓ ખીણાની પાર આવ્યા છે; ગેબામાં તેઓએ ઉતારો કર્યો છે; રામા થરથરે છે; શાઉલનું ગિબથા નાસાનાસ કરે છે.

૩૦ હે ગાલીમની દીકરી મોટેથી રુદન કર! હે લાઈશાહ, કાળજીથી સાંભળ!  
હે અનાથોથ, તેને જવાબ આપ.

૩૧ માદમેના નાસી જથ છે

અને ગેબીમના રહેવાસીઓ જીવ બચાવવા ભાગે છે.

૩૨ આજે જ તે નોંબમાં મુકામ કરશે

અને સિયોનની દીકરીના પર્વતની સામે, થરશાલેમના દુંગરની સામે તે પોતાની મુછી ઉગામશે.

૩૩ પણ જુઓ, સૈન્યોના પ્રભુ યહોવાહ, ડાળીઓને બચાવવા રીતે સોચી નાખશે;  
તે ઊંચા ઝાડને કાપી નાખશે અને મોટા કદનાં વૃક્ષોને નીચાં કરવામાં આવશે.

૩૪ તે ગાઢ જંગલનાં વૃક્ષોને કુહાડીથી કાપી નાખશે અને લબાનોન તેની ભવ્યતામાં ધરાશાયી થશે.

## ૧૧

- ૧ યિશાઈના મૂળમાંથી ફણગો ફૂટશે અને તેની એક ડાળીને ફળ લાગશે.
- ૨ યહોવાહનો આત્મા, જ્ઞાન તથા સમજનો આત્મા,  
વિવેકબુદ્ધિ તથા પરાક્રમનો આત્મા, ડહાપણ તથા યહોવાહના ભયનો આત્મા તેના  
પર રહેશે.
- ૩ તે યહોવાહના ભયમાં હરખાશે;  
અને પોતાની આંખે જોથા પ્રમાણે તે ઇનસાફ કરશે નહિ અને પોતાના કાને સાંભળયા  
પ્રમાણે તે નિર્ણય કરશે નહિ;
- ૪ પણ ન્યાયીપણાથી તે ગચીબોનો અને નિષ્પક્ષપણે તે દેશના દીનોનો ઇનસાફ  
કરશે.
- પોતાના મુખની સોટીથી તે પૂઠ્યીને મારશે અને પોતાના હોઠોના જ્વાસથી તે  
દુર્જનોનો સંહાર કરશે.
- ૫ ન્યાયીપણું તેનો કમરપટો અને વિજ્ઞાસુપણું તેનો કમરબંધ થશે.
- ૬ ત્યારે વરુ તથા હલવાન સાથે રહેશે અને યિત્તો લવારા પાસે સૂઈ જશે,  
વાષરડું, સિંહ તથા મેદસ્વી જાનવર એકઢાં રહેશે. નાનું બાળક તેઓને દોરશે.
- ૭ ગાય તથા શીંઘ સાથે યરશે અને તેમનાં બચ્યાં બેગા સૂઈ જશે.  
સિંહ બણદની જેમ સૂકું ધાસ ખાશે.
- ૮ ધાવણું બાળક સાપના દર પર રમશે  
અને ધાવણ છોડાવેલું બાળક નાગના રાફડા પર પોતાનો હાથ મૂકશે.
- ૯ મારા આખા પવિત્ર પર્વતમાં કોઈ પણ હાનિ કે વિનાશ કરશે નહિ;  
કેમ કે જેમ સમુક્ર જગ્યાથી ભરપૂર છે, તેમ આખી પૂઠ્યી યહોવાહના જ્ઞાનથી ભરપૂર  
થશે.
- ૧૦ તે દિવસે, યિશાઈનું મૂળ લોકોને માટે ધવજળુપ ઊભું રહેશે.  
તેની પાસે આવવાને વિદેશીઓ શોધ કરશે; અને તેનું નિવાસસ્થાન ભહિમાવંત થશે.
- ૧૧ તે દિવસે, પ્રભુ પોતાના લોકોના શેષને મેળવવાને માટે,  
એટલે જેઓ બાકી રહેલા છે તેઓને આશૂરમાંથી, મિસરમાંથી,  
પાંશોસમાંથી, ફૂશમાંથી, એલામમાંથી, શિનાઆરમાંથી, હમાથમાંથી તથા સમુક્રના  
તાપુઓમાંથી પાછા લાવવા માટે બીજુવાર પોતાનો હાથ લાંબો કરશે.
- ૧૨ વિદેશીઓને માટે તે ધવજ ઊંચી કરશે અને દુર્ગરાયસના કાઢી મૂકેલાઓને એકત્ર  
કરશે,  
અને યહુદીયાના વિખેરાઈ ગયેલાને પૂઠ્યીની ચારે દિશાથી બેગા કરશે.
- ૧૩ વળી એફાઇમની અદેખાઈ મટી જશે, યહુદાના વિરોધીઓને નાખૂદ કરવામાં આવશે.  
એફાઇમ યહુદાની અદેખાઈ કરશે નહિ અને યહુદા એફાઇમનો વિરોધ કરશે નહિ.
- ૧૪ તેઓ બજે બેગા મળીને પદ્ધિતમાં પદ્ધિતીઓ પર ઊતરી પડશે અને તેઓ એકઢા  
થઈને પૂર્વની પ્રજાઓને લુંટશે.
- તેઓ અદોમ તથા મોઆબ પર હુમલો કરશે અને આમોન તેઓના હુકમ માનશે.
- ૧૫ યહોવાહ મિસરના સમુક્ર કિનારાની ભૂમિ વહેંથશે, અને પોતાના ઊંઘ પવનથી તે  
ક્રાત નદી પર પોતાનો હાથ હલાવશે,  
અને તેને સાત પ્રવાહમાં વહેંથી નાખશે, જેથી લોકો તેને પગરખાં પહેંચેલાં રાખીને  
પાર કરશે.

૧૬ જેમ ઈજરાયલને માટે મિસરમાંથી ઉપર આવવાના સમયમાં હતી તેવી સક્ક આશૂરમાંથી તેના લોકોના શેષને માટે થશે.

## ૧૨

- ૧ તે દિવસે તું કહેશે,  
“હે થહોવાહ હું તમારો આભાર માનીશ. કેમ કે તમે મારા પર કોપાથમાન થયા હતા,  
તોપણ હવે તમારો રોષ સમી ગયો છે અને તમે મને દિલાસો આપ્યો છે.
- ૨ જુઓ, ઈશ્વર માઝં તારણ છે; હું તેમના પર બરોસો રાખીશ અને જીશ નહિ,  
કેમ કે થહોવાહ, હા, થહોવાહ માઝં સામથર્ય તથા માઝં ગીત છે. તે માઝં તારણ થયા  
છે.”
- ૩ તમે આનંદ સહિત તારણના ઝરાઓમાંથી પાણી ભરશો.
- ૪ તે દિવસે તમે કહેશો, “થહોવાહનો આભાર માનો અને તેમનું નામ લઈને હાંક મારો;  
લોકોમાં તેમનાં કૃત્યો જહેર કરો, તેમનું નામ શ્રેષ્ઠ છે એવું પ્રગટ કરો.
- ૫ થહોવાહનાં ગીત ગાઓ, કેમ કે તેમણે મહિમાવાન કૃત્યો કર્યા છે; આ વાત આખી  
પૂઢ્યીમાં જહેર થાઓ.
- ૬ હે સિયોનના રહેવાસીઓ, જોરથી પોકારો અને આનંદનો પોકાર કરો, કેમ કે  
ઈજરાયલના પવિત્ર તમારામાં મહાન મનાય છે.”

## ૧૩

- ૧ આમોસના પુત્ર યશાયાને બાળિલ વિશે જે ઈશ્વરવાણી મળી તે.
- ૨ ખુલ્લા પર્વત પર ધ્વજ ઊંચી કરો, તેઓને મોટે અવાજે હાંક મારો,  
હાથના ઈશારા કરો કે તેઓ ઉમરાવોની ભાગળોમાં પેસો.
- ૩ મેં મારા પવિત્ર કરાયેલાઓને આજા આપી છે,  
હા, મેં મારા શૂરવીરોને પણ, એટલે બડાઈ મારનારા અભિમાનીઓને મારા રોષને  
લીધે બોલાવ્યા છે.
- ૪ ઘણા લોકોની જેમ, પર્વતોમાં સમુદ્રાયનો અવાજ!  
એક સાથે એકપ્ર થયેલાં ઘણા રાજયોના શોરબકોર નો અવાજ!  
સૈન્યોના થહોવાહ યુદ્ધને માટે સૈન્યને તૈયાર કરે છે.
- ૫ તેઓ દૂર દેશથી, ક્ષિતિજને પેલે પારથી આવે છે.  
થહોવાહ પોતાના ન્યાયનાં શસ્ત્ર સાથે, આખા દેશનો વિનાશ કરવાને આવે છે.
- ૬ વિલાપ કરો, કેમ કે થહોવાહનો દિવસ પાસે છે; તે સર્વસમર્થ પાસેથી સંહારઝપે  
આવશે.
- ૭ તેથી સર્વના હાથ ઢીલા પડશે અને સર્વ હૃદય પીગળી જશે;
- ૮ તેઓ ગભરાશે; પ્રસૂતાની જેમ તેઓ પર દુઃખ તથા સંકટ આવી પડશે.  
તેઓ એકબીજા સામે આશ્રયથી જોયા કરશે; તેઓનાં મુખ જવાણાના મુખ જેવાં થશે.
- ૯ જુઓ, થહોવાહનો દિવસ આવે છે, તે પીડા, કોપ અને ઉગ્ર કોધ સહિત  
દેશને ઉજ્જવલ કરવાને તેમાંથી પાપીઓનો વિનાશ કરવા માટે આવે છે.
- ૧૦ આકાશના તારાઓ અને તારામંડળો તેમનો પ્રકાશ આપશે નહિ.  
સૂર્ય ઊગતાં જ અંધારાશે અને ચંદ્રનો પ્રકાશ પડશે નહિ.
- ૧૧ હું જગતને તેની દુષ્પત્તાને લીધે તથા દુષ્પોને તેઓના અપરાધને લીધે સજ કરીશ.  
હું ગર્વિષ વ્યક્તિત્વોનું અભિમાન તોડીશ અને જુલભીઓનો ગર્વ ઉતારીશ.
- ૧૨ યોઝ્ખા સોના કરતાં માણસને દુર્લભ અને ઓફીરના યોઝ્ખા સોના કરતાં  
માનવજાતને શોધવી વધુ મુશ્કેલ કરીશ.
- ૧૩ તેથી હું આકાશોને દ્વ્યાલ્વિશ અને પૂઢ્યીને તેના સ્થાનેથી હલાવી દેવાશે,

સૈન્યોના થહોવાહના કોપથી તેમના રોષને દિવસે એમ થશે. <sup>૧૪</sup> નસાડેલા હરણની જેમ અને પાણક વગરના ઘેટાંની જેમ,  
દરેક માણસ પોતાના લોકોની તરફ વળશે અને પોતપોતાના દેશમાં નાસી જશે.  
<sup>૧૫</sup> મણી આવેલા સર્વને ભારી નાખવામાં આવશે અને સર્વ પકડાયેલા તરવારથી ભારી નંખાશે.

<sup>૧૬</sup> તેઓની આંખો આગળ તેઓનાં બાળકોને પણીને ટુકડેટુકડા કરવામાં આવશે.  
તેઓનાં ઘરો લુંટી લેવામાં આવશે અને તેઓની પટનીઓની આબરુ લેવાશે.

<sup>૧૭</sup> જુઓ, હું માદીઓને તેઓની સામે લડવાને ઉશ્કેરીશ,  
તેઓ ચાંદીને ગણકારશે નહિ અને સોનાથી ખુશ થશે નહિ.

<sup>૧૮</sup> તેઓનાં તીરો જુવાનોના ટુકડેટુકડા કરી નાખશે.  
તેઓ નવજાત બાળકો પર દથા રાખશે નહિ અને છોકરાઓને છોડશે નહિ.

<sup>૧૯</sup> અને બાબિલ, જે સર્વ રાજ્યોમાં પ્રશંસાપાત્ર છે, ખાલદીઓનું ઉત્તમ સૌદર્ય,  
તે સદોમ અને ગમોરા જેઓને ઈંખરે પાથમાલ કરી નાખ્યા તેઓના જેવું થશે.

<sup>૨૦</sup> તેમાં ફરી કદી વસ્તી થશે નહિ, તેમાં પેઢી દરપેઢી કોઈ વસ્તુ નહિ.  
આરબ લોકો ત્યાં પોતાનો તંબુ બાંધશે નહિ, કે ભરવાડો પોતાનાં ટોળાને ત્યાં  
બેસાડશે નહિ.

<sup>૨૧</sup> પણ રણના જંગલી પ્રાણીઓ ત્યાં સ્ફુર્જ જશે. તેઓનાં ઘર ધુવડોથી ભરપૂર થશે;  
અને શાહમૂગ તથા રાની બકરાં ત્યાં ઝૂદશે.

<sup>૨૨</sup> વરણો તેઓના કિલ્લાઓમાં અને શિથાળો તેઓના સુંદર મહેલોમાં ભોકશે. તેનો  
સમય પાસે આવે છે અને હવે તે વધારે દિવસ સુધી ટકશે નહિ.

## ૧૪

<sup>૧</sup> કેમ કે થહોવાહ થાકૂબ પર દથા કરશે; તે ફરીથી ઇજરાયલને પસંદ કરશે  
અને તેઓને પોતાની બુભિમાં વસાવશે. વિદેશીઓ તેઓની સાથે જોડાશે અને તેઓ  
થાકૂબના સંતાનોની સાથે જોડાશે. <sup>૨</sup> લોકો તેઓને તેઓના વતનમાં પાછા લાવશે.  
પણી થહોવાહની બુભિમાં ઇજરાયલીઓ તેઓને દાસ અને દાસી તરીકે રાખશે.  
તેઓ પોતાને બંદીવાન કરનારાઓને બંદીવાન કરી લેશે અને તેઓના પર જુલમ  
કરનારાઓ પર તેઓ અધિકાર થલાવશે.

<sup>૩</sup> થહોવાહ તને તારા કલેશથી તથા તારા સંતાપથી અને તમે જે સખત વૈતં  
કર્યું છે તેમાંથી વિસામો આપશો. <sup>૪</sup> તે દિવસે તું બાબિલના રાજાને મહેણાં ભારીને આ  
ગીત ગાશે,

“જુલભીનો કેવો અંત આવ્યો છે, તેના ઉચ્ચ કોધનો કેવો અંત થયો છે!

<sup>૫</sup> થહોવાહે દુષ્ટની સોટી, અધિકારીઓની છ્રી તોડી છે,

<sup>૬</sup> જે સોટી કોપમાં લોકોને નિર્ચંતર મારતી અને કોધમાં નિર્ચંકુશ સતાવણીથી  
પ્રજાઓ પર અમલ કરતી તને થહોવાહે ભાગી નાખી છે.

<sup>૭</sup> આખી પૃથ્વી વિશ્રાંમ પામીને શાંત થયેલી છે; તેઓ ગીતો ગાઈને હર્ષનાદ કરવા  
માંડે છે.

<sup>૮</sup> હા, લબાનોનનાં દેવદાર અને એરેજવૃક્ષો તારે લીધે આનંદ કરે છે;

તેઓ કહે છે, ‘તું પદ્ધયો ત્યારથી કોઈ કઠિયારો અમારા ઉપર થઢી આવ્યો નથી.’

<sup>૯</sup> જથારે તું ઊંડાણમાં જથ ત્યારે શોઓલ તને ત્યાં ભળવાને આતુર થઈ રહ્યું છે.

તે તારે લીધે પૃથ્વીના સર્વ રાજાઓને તથા મૂઽાલેલાઓના આત્માઓને જગૃત કરે છે,  
વિદેશીઓના સર્વ રાજાઓને તેમના રાજ્યાસન પરથી ઉતાર્યા છે.

<sup>૧૦</sup> તેઓ સર્વ બોલી ઉઠશે અને તને કહેશે,

'તું પણ અમારા જેવો નબળો થયો છે, તું અમારા સરખો થયો છે.

**૧૧** તારા વૈભવને તથા તારા ગૌરવ માટે વાગતી વીણાના અવાજને શોઓલ સુધી ઉતારવામાં આવ્યા છે.

તારી નીચે અળકિયાં પાથરેલાં છે અને કૃમિ તને ટાંકે છે!'

**૧૨** હે તેજસ્વી તારા, પ્રભાતના પુત્ર, તું ઊંચે આકાશમાંથી કેમ પડ્યો છે!

બીજુ પ્રજાઓ પર જથું પામનાર, તને કેમ કાપી નાખીને જીવિનદોસ્ત કરવામાં આવ્યો છે!

**૧૩** તેં તારા હૃદયમાં કદયું હતું, 'હું આકાશમાં ઊંચે યદીશ

અને ઈંઘરના તારાઓ કરતાં પણ મારું સિંહાસન ઊંચું રાખીશ

અને હું છેક ઉત્તરના છેડાના, સભાના પર્વત પર બેસીશ;

**૧૪** હું સર્વથી ઊંચાં વાદળો પર ચઢી જઈશ; અને હું પોતાને પરાતપર ઈંઘર સમાન કરીશ.'

**૧૫** તે છતાં તને શોઓલ સુધી નીચે, અધોલોકના તળિયે પાડવામાં આવ્યો છે!

**૧૬** જથારે તેઓ તને જોશો તને નિહાળશે; તેઓ તારા વિશે વિચાર કરશે.

તેઓ કહેશો કે 'શું આ એ જ માણસ છે, જેણે પૂઠવીને થથરાવી હતી, જેણે રાજ્યોને ડોલાવ્યાં હતાં,

**૧૭** જેણે જગતને અરણ્ય જેવું કર્યું હતું, જેણે તેમનાં નગરો પાથમાલ કરી નાખ્યાં હતાં, જેણે પોતાના બંદીવાનોને છૂટા કરીને ઘરે જવા ન દીધા, તે શું આ છે?'

**૧૮** સર્વ દેશોના રાજાઓ,

તેઓ સર્વ, માનપૂર્વક, પોતપોતાની કબરમાં જૂતેલા છે.

**૧૯** પરંતુ જેઓને તરવારથી વીંધીને મારી નાખવામાં આવ્યા છે,

જેઓ ખાડાના પથ્થરોમાં ઉતસી જનારા છે, તેઓથી વેષ્ટિત થઈને તુચ્છ ડાળીની જેમ તને તારી પોતાની કબરથી દૂર ફેંકી દેવામાં આવ્યો છે.

**૨૦** તું ખૂંદાયેલા મૃતદેહ જેવો છે, તને તેઓની સાથે દાટવામાં આવશે નહિ,

કારણ કે તેં જ તારા દેશનો નાશ કર્યો છે. તેં જ તારા પોતાના લોકની કતલ કરી છે

દુર્જનોનાં સંતાનના નામ ફરી કોઈ લેશે નહિ."

**૨૧** તેઓના પિતૃઓના અન્યાયને લીધે તેઓના દીકરાઓને સંહાર માટે તૈયાર કરો, રખેને તેઓ ઊડે અને પૂઠવીનું વતન પામે, તથા જગતને નગરોથી ભરી દે.

**૨૨** સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે, "હું તેઓની સામે ઉઠીશ."

"બાબિલમાંથી તેઓનું નામ તથા શેષ સંતાનોને કાપી નાખીશ," યહોવાહનું વચ્ચે એવું છે.

**૨૩** "હું તેને પણ ધૂવડોનું વતન તથા પાણીનાં ખાખોચિયાં જેવું કરી દઈશ

અને હું વિનાશના ઝાડુથી તેને સાફ કરી નાખીશ." આ સૈન્યોના યહોવાહનું વચ્ચે છે.

**૨૪** સૈન્યોના યહોવાહે શપથ લીધા છે, "નિશ્ચિત,

જે પ્રમાણે મેં ધારણા કરી છે, તે પ્રમાણે નક્કી થશે; અને મેં જે ઠરાવ કર્યો છે તે કાથમ રહેશે:

**૨૫** એટલે મારા દેશમાં હું આશૂરનાં ટુકડેટુકડા કરીશ અને મારા પર્વતો પર હું તેને પગ નીચે ખુંદી નાખીશ.

ત્યારે તેની ઝુંસરી તેઓ પરથી ઉતસી જશે અને તેનો ભાર તેઓના ખભા પરથી ઉતસી જશે."

- ૨૬ જે સંકલપ આખી પૃથ્વી વિષે કલેલો છે તે એ છે અને જે હાથ સર્વ દેશો સામે ઉગામેલો છે તે એ છે.  
 ૨૭ કેમ કે સૈન્યોના યહોવાહે જે યોજના કરી છે; તેમને કોણ રોકશે? તેમનો હાથ ઉગામેલો છે, તેને કોણ પાછો ફેરવશે?

- ૨૮ આહાર રાજ ભરણ પામ્યો તે વર્ષે આ જહેરાત કરવામાં આવી:  
 ૨૯ હે સર્વ પલિસ્તીઓ, જે છીએ તમને માર્યા તે ભાંગી ગઈ છે, એ માટે હરખાશો નહિ. કેમ કે સાપના મૂળમાંથી નાગ નીકળશે અને તેમાંથી ઊડતા સાપ પેદા થશે.  
 ૩૦ ગરીબોના પ્રથમજનિત ખાશે અને જરૂરતમંદો સુરક્ષામાં સૂઈ જશે.  
 હું તારા મૂળને દુકાળથી મારી નાખીશ અને તારા સર્વ બચેલાની કતલ કરવામાં આવશે.  
 ૩૧ વિલાપ કર, હે પલિસ્તી દેશ; વિલાપ કર, હે નગર તું પીગળી જા.  
 કેમ કે ઉત્તર તરફથી ધૂમાડાનાં વાદળ આવે છે અને તેમના સૈન્યમાં કોઈ પાછળ રહી જનાર નથી.  
 ૩૨ તો દેશના સંદેશવાહકોને કેવો ઉત્તર આપવો?  
 તે આ કે, યહોવાહે સિયોનનો પાથો નાખેલો છે અને તેમના લોકોમાંના જેઓ દીન છે તેઓ તેમાં આશ્રય લઈ શકે છે.

## ૧૫

- ૧ મોઆબ વિષે ઈશ્વરવાણી.  
 ખરેખર, એક રાત્રિમાં મોઆબનું આર ઉજ્જડ થઈને નષ્ટ થયું છે;  
 ખરેખર, એક રાત્રિમાં મોઆબનું કીર ઉજ્જડ થઈને નષ્ટ થયું છે.  
 ૨ તેઓ દીબોનના લોકો, ઉચ્ચસ્થાનો પર રડવાને ચઢી ગયા છે;  
 નખો અને મેદબા પર મોઆબ વિલાપ કરે છે.  
 તેઓ સર્વનાં માથાં બોડાવેલાં અને દાઢી મૂડેલી છે.  
 ૩ તેઓ પોતાની ગલીઓમાં ટાટ પહેરે છે; તેઓના ધાબા પર  
 અને ચોકમાં પોક મૂકીને રડે છે.  
 ૪ વળી હેશ્બોન અને ઐલઆલે ધૂસકે ધૂસકે રડે છે; યાહાસ સુધી તેઓનો અવાજ  
 સંભળાય છે.  
 તેથી મોઆબના હથિયારબંધ પુલષો બૂમાખૂમ કરે છે; તેથી તેનું હૃદય ક્ષોભ પામે છે.  
 ૫ મારું હૃદય મોઆબને માટે રૂદન કરે છે; તેમાંથી નાસી ગયેલા સોઆર અને  
 એગલાથ-શલીશિયા સુધી દોડે છે.  
 લૂહીથનાં ચઢાવ પર થઈને તેઓ રડતા રડતા જાય છે.  
 હોરોનાયિમને માર્ગ તેઓ વિનાશની બૂમ પાડે છે.  
 ૬ નિશ્ચીમનાં પાણી સુકાઈ ગયાં છે;  
 ધાસ સુકાઈ ગયું છે અને નવું ધાસ નાશ પામ્યું છે; લીલોતરી નથી.  
 ૭ તેથી તેઓએ જે સમૃદ્ધિ મેળવી છે અને જે સંઘરેલું છે  
 તે તેઓ વેલાવાળા નાળાને પાર લઈ જશે.  
 ૮ કેમ કે મોઆબની સરહદની આસપાસ રૂદનનો પોકાર ફરી વણ્યો છે;  
 એગલાઈમ અને બેર-એલીમ સુધી તેનો વિલાપ સંભળાય છે.  
 ૯ દીમોનમાં પાણી રકતથી ભરપૂર છે; પણ હું દીમોન પર વધારે આપત્તિ લાવીશ.  
 મોઆબના બચી ગયેલા પર તથા બૂમિના શેષ પર સિંહ લાવીશ.

## ૧૬

**૧** અરણયને માર્ગ સેલાથી કિયોનની દીકરીના પર્વતની પાસે  
દેશના અમલદારને માટે હલવાન મોકલો.

**૨** માણ તોડી પાદ્યાને લીધે ભટકતા પક્ષી

જેવી મોઆબની સ્ત્રીઓ આર્નોન નદીના કિનારા પર આવશે.

**૩** “સલાહ આપો, ઇનસાફ કરો; બપોરે તાચી છાયા રાતના જેવી કર;  
કાઢી મૂકેલાઓને સંતાડ; ભટકનારાઓનો વિશ્વાસધાત કરીશ નહિં.

**૪** મોઆબના કાઢી મૂકેલાઓને તારી પાસે રહેવા હે,

તેઓનો વિનાશ કરનારાઓથી તેઓનું સંતાવાનું સ્થાન થા.”

કેમ કે જુલમનો અંત આવશે અને વિનાશ બંધ થઈ જશે,

જેઓ દેશને પગતણે છૂંદી નાખનારા હતા તેઓ દેશમાંથી ચાલ્યા ગયા હશે.

**૫** ત્યારે કૃપામાં એક સિંહાસન સ્થાપિત કરવામાં આવશે; અને દાઉદના તંબુમાંથી તે  
પર એક સત્યનિષ્ઠ પુરુષ વિશ્વાસુપણે બિરાજશે.

જેમ તે ન્યાય ચાહે છે તેમ તે ઇનસાફ કરશે અને પ્રામાણિકપણે વર્તશે.

**૬** અમે મોઆબના ઘમંડ, તેના અહૂકાર,

તેની બડાઈ અને તેના કોધ વિષે સાંભળ્યું છે. પણ તેની બડાશો ખાલી બકવાસ જ  
છે.

**૭** તેથી મોઆબ મોઆબને માટે વિલાપ કરશે, તેઓમાંના દેક વિલાપ કરશે.

ઘણો ભાર ખાઈને કીર-હેસેથની સૂકી દ્રાક્ષાવાડીઓને માટે તમે શોક કરશો.

**૮** કેમ કે હેશભોનનાં ખેતરો અને સિંહાની દ્રાક્ષાવાડીઓ કસ વગરની થઈ ગઈ છે.

દેશના અધિપતિઓએ ઉત્તમ દ્રાક્ષાને પગ તણે ખૂંદી નાખી છે,

તેઓ યાઝે ચ સુધી પહોંચતી, અરણયમાં ફેલાવો પામતી.

તેની ડાળીઓ વિદેશમાં પસદી જતી, તેઓ સમુદ્રને પાર જતી.

**૯** તેથી યાઝે રના રૂદનની સાથે હું સિંહાની દ્રાક્ષાવાડીને માટે રડિશ;

હે હેશભોન તથા એલાલે, હું તને ભારાં આંસુઓથી સ્કિંથીશ.

કેમ કે તારા ઉનાણાનાં ફળ પર તથા તારી ફસલ પર હર્ષનાદ થથો છે.

**૧૦** ફળવંત ખેતરમાંથી આનંદ તથા હર્ષ જતાં રદ્દ્યાં છે; દ્રાક્ષાવાડીઓમાં ગીત ગવાશે  
નહિં, હર્ષનાદ થશે નહિં.

દ્રાક્ષાકુંડોમાં કોઈ ખૂંદનાર દ્રાક્ષારસ કાઢશે નહિં; મેં હર્ષનાં ગાયન બંધ કર્યા છે.

**૧૧** તેથી મારું હૃદય મોઆબને માટે વીણાની જેમ વાગે છે અને કીર-હેસેનને માટે મારી  
આંતરી કક્ષે છે.

**૧૨** જ્યારે મોઆબ દેખાશે અને ઉદ્યાસ્થાનો પર ચટટાં થાકી જશે,

અને પોતાના સભાસ્થાનમાં પ્રાર્થના કરવા માટે જશે, ત્યારે તેની પ્રાર્થનાથી કંઈ  
પ્રાપ્ત થશે નહિં.

**૧૩** યહોવાહે મોઆબ વિષે જે વાત અગાઉથી કહી હતી તે એ છે. **૧૪** ફરીથી યહોવાહે  
આ પ્રમાણે કદ્યું, “ત્રણ વર્ષની અંદર મોઆબનું ગૌરવ અદ્દશ્ય થઈ જશે; તેના ઘણા  
લોકો તુચ્છ ગણાશે અને તેનો શેષ બહુ થોડો તથા વિસાત વગરનો રહેશે.”

## ૧૭

**૧** દમસ્કસ વિષે ઈશ્વરવાણી:

જુઓ, દમસ્કસ નગર નહિં કહેવાય એવું થઈ જશે, તે ખંડિયેરનો ટગલો થશે.

**૨** અરોએરનાં નગરો ત્યજી દેવામાં આવશે,

તેઓ ઘેટાંનાં ટોળાને માટે સૂવાનું સ્થાન થશે અને કોઈ તેમને રસાવશે નહિં.

**૩** એફાઇમાંથી કિલ્લાવાળાં નગરો અને દમસ્કસમાંથી રાજ્ય અદ્દશ્ય થશે

અને અરામના શેષનું ગૌરવ ઇઝરાયલના ગૌરવ જેવું થશે, સૈન્યોના થહોવાહનું આ વચન છે.

૪ “તે દિવસે યાકૂબની જહોજલાલીમાં કબી થશે અને તેના શરીરની પુષ્ટતા ઘટી જશે.

૫ કાપણી કરનાર ઉગેલા સાંઠાને એકત્ર કરી હાથથી કણસલા ભાંગે છે, તે પ્રમાણે થશે;

૬ રફાઈભના નીચાણના પ્રદેશમાં કોઈ કણસલાં વીણી લે છે તે પ્રમાણે થશે.

૭ પણ ગુડાયેલાં જૈતૂન વૃક્ષ પ્રમાણે, તેમાં કંઈ વીણવાનું બાકી રહેશે:

૮ ટોચની ડાળીને છેડે બે પ્રણ ફળ, ઝાડની ડાળીઓ પર ચારપાંચ ફળ રહી જશે” ઇઝરાયલના ઈશ્વર થહોવાહનું આ વચન છે.

૯ તે દિવસે ભાણસ પોતાના કર્તાની તરફ નિહાળશે અને તેઓની નજર ઇઝરાયલના પવિત્ર ઈશ્વર થહોવાહની તરફ જોશે.

૧૦ પોતાના હાથથી બનાવેલી વેદીઓ તરફ તે જોશે નહિ, પોતાની આંગળીઓએ જે બનાવ્યું તેને, એટલે અશેરીમના સ્તંભોને તથા સૂર્યમૂર્તિઓને તે નિહાળશે નહિ.

૧૧ તે દિવસે તેઓનાં કિલેબંદીવાળાં નગરો વનમાંની તથા પર્વતના શિખર પરની જે જગાઓ તેઓએ ઇઝરાયલીઓની બીકથી તજી દીધી હતી તે ઉજ્જવ થઈ જશે.

૧૨ કેમ કે તું પોતાના તારણમાં ઈશ્વરને બૂલી ગયો છે, અને તારં રક્ષણ કરનાર ખડકનું સ્ભરણ કર્યું નથી;

તેથી તું સુખદ રોપા રોપે છે અને તેમાં વિદેશી કલમ મેળવે છે.

૧૩ તે જ દિવસે તું રોપે છે અને વાડ કરે છે અને ખેતી કરે છે, થોડા જ સમયમાં તારા બીજ ખીલી ઉઠે છે;

પણ શોક તથા અતિશય દુઃખને દિવસે તેનો પાક લોપ થઈ જશે.

૧૪ અરે, ધણા લોકોનો સભુદાય, સભુદની ગર્જનાની જેમ ગર્જ છે;

અને લોકોનો ધોઘાટ, પ્રચંડ પાણીના પ્રવાહના ધુઘવાટની જેમ તેઓ ધોઘાટ કરે છે!

૧૫ લોકો પ્રચંડ પાણીના પ્રવાહના ધુઘવાટની જેમ ધોઘાટ કરશે,

પણ ઈશ્વર તેઓને ઠપકો આપશે, તેઓ દૂર નાસી જશે

અને પવનની જામે પર્વત પર ફોતરાંની જેમ અને વંટોળિયાની આગળ ઊડતી ધૂળની જેમ તેઓને નસાડવામાં આવશે.

૧૬ સંદ્યા સમયે, બય જણાશે! અને સવાર થતાં પહેલાં તેઓ નષ્ટ થશે;  
આ અમારા લૂંટનારનો ભાગ છે, અમને લૂંટનાર ધણા છે.

## ૧૮

૧ કૂશની નદીઓની પેલી પારના, પાંખોના ફફડાટવાળા દેશને અફસોસ;

૨ તમે જે સભુદને ભાર્ગ પાણીની સપાટી પર સરકટનાં વહણોમાં રાજ્યુતો ભોકલે છે.

૩ અંપી સંદેશવાહકો, તમે ઊંચી તથા જુંવાળી પ્રજા પાસે,

દૂરની તથા નશુકના રનાર લોકો, મજબૂત અને વિજથી પ્રજા પાસે,

જેના દેશ નદીઓથી વિભાજિત થયેલા છે, તેની પાસે જાઓ.

૪ હે જગતના સર્વ રહેવાસીઓ અને પૂઢ્યી પર રહેનારાઓ,

પર્વત પર ધવજ ઊંચી કરાય, ત્યારે જોજો; અને રણશિંગનું વાગે ત્યારે સાંભળજો.

૫ થહોવાહે મને એમ કદ્યું કે, “હું શાંતિથી મારા નિવાસસ્થાનેથી અવલોકન કરીશ,  
સૂર્યપ્રકાશમાં ઊકળતી ગરમીના જેવો, કાપણીની ગરમીમાં ઝાકળના વાદળ જેવો

રહીશ.”

૬ કાપણી પહેલાં, જથારે કૂલ પાકીને તેની દ્રાક્ષા થાય છે,

ત્યારે તે ધાર્થિયાથી કુમળી ડાળીઓને કાપી નાખશે, તે ફેલાયેલી ડાળીઓને કાપીને દૂર લઈ જશે.

૬ પર્વતોનાં પક્ષીઓને ભાટે અને પૃથ્વીનાં પ્રાણીઓને ભાટે તેઓ સર્વને મૂકી દેવામાં આવશે.

પક્ષીઓ તેઓના ઉપર ઉનાળો કરશે અને પૃથ્વીનાં સર્વ પ્રાણીઓ તેઓના ઉપર શિથાળો કરશે. ૭ તે સમયે સૈન્યોના યહોવાહને ભાટે ઊંચી તથા સુંવાળી પ્રજાથી, દૂરના તથા નજીકના લોકોને રડાવનાર, મજબૂત અને વિજયી પ્રજા જેનો દેશ નદીઓથી વિભાજિત થયેલો છે, તે સૈન્યોન પર્વત જે સૈન્યોના યહોવાહના નામનું સ્થાન છે, તેને ભાટે બક્ષિસ લાવશે.

## ૧૯

૧ મિસર વિષે ઈશ્વરવાણી.

જુઓ, યહોવાહ વેગવાન વાદળ પર બેસીને મિસરમાં આવે છે;

મિસરની મૂર્તિઓ તેમની આગળ ધૂજશે, મિસરીઓનાં હૃદય તેમનામાં જ પીગળી જશે.

૨ “હું મિસરીઓને મિસરીઓની વિરુદ્ધ ઉશ્કેદીશ: દરેક પોતાના ભાઈની વિરુદ્ધ અને દરેક પોતાના પડોશીની વિરુદ્ધ:

નગર નગરની વિરુદ્ધ અને રાજ્ય રાજ્યની વિરુદ્ધ લડાઈ કરશે.

૩ મિસરની ભાવના અંદરથી નબળી પડી જશે. હું તેમની સલાહનો નાશ કરીશ, જો કે તેઓ મૂર્તિઓ, મૃતકોના આત્માઓ, ભૂવાઓ અને તાંત્રિકોની પાસે જઈને સલાહ માગે છે.

૪ હું મિસરીઓને નિર્દ્દય ભાલિકના હાથમાં સોંપી દર્દ્શ અને કુર રાજ તેઓ પર રાજ કરશે

સૈન્યોના પ્રભુ યહોવાહનું આ વચ્ચન છે.”

૫ સમુદ્રનાં પાણી સુકાઈ જશે, નદીનાં પાણી સુકાઈ જશે અને નદી ખાલી થઈ જશે.

૬ નદીઓ ગંધ ભારશે; મિસરની નહેરો ખાલી થઈને સુકાઈ જશે;

બરૂઓ તથા કમળ થીમળાઈ જશે.

૭ નાઇલને કંઠે આવેલાં બરૂ,

નાઇલ પાસે સર્વ વાવેલાં ખેતરો સુકાઈ જશે, ધૂળ થઈ જશે અને ઊરી જશે.

૮ માણીમારો રડશે અને શોક કરશે, નાઇલમાં ગલ નાખનાર વિલાપ કરશે તેમ જ પાણીમાં જળ નાખનારાઓ નિરાશ થશે.

૯ ગુંથેલા શણનું કામ કરનારા તથા સફેદ વસ્ત્રના વણનારા નિરાશ થશે.

૧૦ મિસરના વસ્ત્રના કામદારોને કથડી નાખવામાં આવશે; સર્વ મજૂરી કરનારા નિરાશ થશે.

૧૧ સોઆનના રાજકુમારો તદન મૂર્ખ છે. ફારૂનના સૌથી જ્ઞાની સલાહકારોની સલાહ અર્થહીન થઈ છે.

તમે ફારૂન આગળ કેવી રીતે કહી શકો કે, “હું જ્ઞાનીઓનો પુત્ર, પ્રાચીનકાળના રાજાઓનો પુત્ર છું?”

૧૨ તો હવે તારા જ્ઞાની પુરુષો કથાં છે?

તેઓ તને ખુબર આપે અને સૈન્યોના યહોવાહ તને મિસર વિષે શી યોજના છે તે જણાવે.

૧૩ સોઆનના રાજકુમારો મૂર્ખ થથા છે, નોફના રાજકુમારો છેતરાથા છે; તેઓના કુળોના મુખ્ય ભાણસોએ મિસરને અન્યમાર્ગ દોર્યું છે.

૧૪ યહોવાહે તેમાં આડાઈનો આત્મા બેળવ્યો છે;

અને જેમ પીધેલો માણસ ઉલટી કરતો લથડિયાં ખાય છે, તેમ તેઓએ ભિસરને તેનાં સર્વ કામોભાં ભમાવ્યો છે.

**૧૫** માથું કે પૂછું, ખજૂરીની ડાળી કે બચ ભિસરને માટે કોઈ કંઈ પણ કરી શકશે નહિં.

**૧૬** તે દિવસે, ભિસરીઓ સ્ત્રી જેવા થશે. યહોવાહના ઉગામેલા હાથને કારણે તેઓ ભયભીત થઈને થથરવા લાગશે જે હાથ સૈન્યોના યહોવાહે તેમના પર ઉગામ્યો છે.

**૧૭** યહુદિયાનો દેશ ભિસરને માટે આશ્રયનું કારણ બનશે. યહોવાહે તેની વિરુદ્ધ કરેલી યોજનાને કારણે, જયારે પણ કોઈ તેમને તેની યાદ અપાવશે, તેઓ રદી જશે.

**૧૮** તે દિવસે ભિસર દેશમાં કનાની ભાષા બોલનારાં, સૈન્યોના યહોવાહની આગળ સમ ખાનારાં એવાં પાંચ નગર થશે; તેઓભાંનું એક સૂર્ય - નગર કહેવાશે.

**૧૯** તે દિવસે ભિસર દેશની મધ્યમાં યહોવાહને માટે વેદી થશે અને તેની સરહદ ઉપર યહોવાહને માટે એક સ્તરંભ થશે. **૨૦** તે ભિસર દેશમાં સૈન્યોના યહોવાહને માટે ચિંતનજીપ તથા સાક્ષીજીપ થશે. જયારે તેઓ જુલમ કરનારાઓને લીધે યહોવાહને પોકારશે, ત્યારે તે તેઓને માટે ઉધારક તથા તારનાર મોકલશે અને તે તેઓને છોડાવશે.

**૨૧** તે દિવસે યહોવાહ ભિસરને પોતાને ઓળખાવશે અને ભિસર યહોવાહને ઓળખશે. તેઓ બલિદાન તથા અર્પણોથી તેની આરાધના કરશે અને યહોવાહને નામે માનતા લેશે અને તેને પૂરી કરશે. **૨૨** યહોવાહ ભિસરને પીડા આપશે, પીડા આપ્યા પણી તેનો ઉપચાર કરશે. તેઓ યહોવાહની તરફ પાછા ફરશે; તે તેમની પ્રાર્થના સાંભળશે અને તેમને સાજા કરશે.

**૨૩** તે દિવસે ભિસરથી આશૂર સુધી સરક થશે, અને આશૂરીઓ ભિસરમાં આવશે, તથા ભિસરીઓ આશૂરમાં જશે; અને ભિસરીઓ આશૂરીઓ સાથે આરાધના કરશે.

**૨૪** તે દિવસે, ભિસર તથા આશૂરની જીવની જીજો ઇજરાયલ ભળશે, તે પૃથ્વી પર આશીર્વાદજીપ થઈ જશે; **૨૫** સૈન્યોના યહોવાહ તેમને આશીર્વાદ આપશે અને કહેશે, “મારા લોક ભિસર; મારા હાથની કૃતિ આશૂર અને મારું પોતાનું વતન ઇજરાયલ આશીર્વાદિત થાઓ.”

## ૨૦

**૧** આશૂરના રાજ સાર્ગોનના મોકલ્યાથી જે વર્ષે સેનાધિપતિ આશ્રોદ આવ્યો અને આશ્રોદની સાથે લડીને તેણે એને શુતી લીધું. **૨** તે જ સમયે યહોવાહે આમોસના દીકરા યશાયાની મારફતે કદ્યું કે, “જ અને તારી કમર પરથી ટાટ ઉતાર અને તારા પગમાંથી પગરખાં ઉતાર.” તેણે એ પ્રમાણે કર્યું, તે ઉધાડે શરીરે તથા ઉધાડે પગે ફરવા લાગ્યો.

**૩** યહોવાહે કદ્યું, “ભિસર તથા ફૂશ સંબંધી પ્રણ વર્ષ સુધી ચિંતન તથા કૌતુકને અર્થે, મારો સેવક યશાયા જેમ ઉધાડે શરીરે તથા ઉધાડે પગે ફર્હો છે” **૪** તેમ આશૂરનો રાજ ભિસરના બંદીવાનોને તથા ફૂશના પ્રવાસીઓને, જુવાનો તથા વડીલોને, ઉધાડે શરીરે તથા પગે, નિર્વસ્ત્ર અવસ્થામાં ભિસરને લાજ લાગે એવી રીતે લઈ જશે.

**૫** તેઓ પોતાના આશાસ્પદ ફૂશને લીધે અને પોતાના ગૌરવ ભિસરને લીધે ગભરાઈને લજવાશે. **૬** તે દિવસે આ કાંઠાના રહેવાસીઓ કહેશે કે, “નિશ્ચિત, આપણી આશાનો ઓંત, જથ્યાં આશૂરના રાજથી છૂટકો પામવા સહાયને માટે દોડતા હતા, તેની આ દશા છે; તો આપણે કેવી રીતે બચીશું?”

## ૨૧

**૧** સમુદ્ર પાસેના અરણ્ય વિષે ઈશ્વરવાણી. નેગેવ તરફથી વંટોળિયાના સુસવાટાની જેમ

આપત્તિ અરણથમાંથી, બિહામણા દેશમાંથી, આવે છે.

<sup>૨</sup> મને એક દુઃખદાયી દર્શન દેખાડવામાં આવ્યું:

ઇંગ ઇંગ છે, અને વિનાશ કરનાર વિનાશ કરે છે.

હે ઓલામ, ચટાઈ કર; હે માદાય ઘેરો નાખ;

મેં તેના સર્વ નિસાસાને બંધ કર્યો છે.

<sup>૩</sup> તેથી મારી કમર પીડાથી બરેલી છે;

પ્રસૂતાની વેદના જેવી પીડા મારા પર આવી પડી છે;

મેં જે સાંભળ્યું છે તેનાથી હું નીથો વળી ગયો છું; મેં જે જોયું છે તેનાથી હું વ્યાકુળ છું.

<sup>૪</sup> મારું હૃદય વ્યાકુળ થયું છે; ભથથી હું ત્રાસ પામયો છું;

જે રાત હું ઇચ્છતો હતો તે મારા માટે દ્યૂજારીમાં ફેરવાઈ ગઈ છે.

<sup>૫</sup> તેઓ મેજ તૈયાર કરે છે, જજમ પાથરે છે અને ખાય છે પીએ છે;

ઉઠો, સરદારો, ઢાલોને તેલ ચોપડો.

<sup>૬</sup> કેમ કે પ્રભુએ મને એમ કર્યું કે:

“જા, ચોકીદાર ઉભો રાખ; તે જે કંઈ જુએ તેની તે ખબર આપે.

<sup>૭</sup> જો તે રથને, બળ્બે સાથે ચાલનાર ઘોડેસવારોને જુએ,

ગધેડા અને ઉંટ પરના સવારોને જુએ,

ત્યારે તે ખૂબ ધ્યાન રાખે અને ખૂબ સાવથેત રહે.”

<sup>૮</sup> પણી ચોકીદારે પોકાર કર્યો,

“હે પ્રભુ, હું દિવસે નિરંતર પહેરાના બુરજ ઉપર ઉભો રહું છું,

આખી રાત હું મારી ચોકીની જગાએ ઉભો રહું છું.”

<sup>૯</sup> જુઓ, આ મનુષ્યોની સવારી, બળ્બે સાથે ચાલનાર ઘોડેસવારો આવે છે.

તેણે ઉત્તરમાં કર્યું, “બાબિલ પદ્ધ્ય છે, પદ્ધ્ય છે,

તેના દેવોની સર્વ કોરેલી મૂર્તિઓને તેણે ભાંગી નાખીને જમીનદોસ્ત કરી છે.”

<sup>૧૦</sup> હે મારા ઝુડાયેલા લોકો, મારી ખળીના દાણા,

જે મેં સૈન્યોના યહોવાહ,

ઇઝરાયલનાં ઈઝર પાસેથી સાંભળ્યું છે, તે મેં તમને જણાવ્યું છે.

<sup>૧૧</sup> દૂમા વિષે ઈઝરવાણી.

સેઈરમાંથી કોઈ મને પોકારે છે, “હે ચોકીદાર, રાત કેટલી ગઈ? હે ચોકીદાર, રાત કેટલી ગઈ?” <sup>૧૨</sup> ચોકીદારે કર્યું, “સવાર થાય છે અને રાત પણ આવે છે, જો તમારે પૂછવું હોય તો પૂછો; ફરી પાછા આવો.”

<sup>૧૩</sup> અરબસ્તાન વિષે ઈઝરવાણી:

હે દેદાનીઓના સંઘ, અરબસ્તાનમાંના અરણથમાં તમે રાત પસાર કરશો.

<sup>૧૪</sup> તેમાંના રહેવાસીઓ, તરસ્થાની પાસે પાણી લાવો;

રોટલી લઈને નાસી જનારાઓની સામે આવો.

<sup>૧૫</sup> કેમ કે એ લોકો તરવારથી, ખુલ્લી તરવારથી,

તાણોલા ધનુષ્યથી અને ભીષણ થુદ્ધની પીડાથી નાસે છે.

<sup>૧૬</sup> કેમ કે પ્રભુએ મને એમ કર્યું કે, “મજૂરના કામના વર્ષ પ્રમાણે એક વર્ષની અંદર, કેદારનું સર્વ ગૌરવ જતું રહેશે. <sup>૧૭</sup> અને ધનુર્ધારીઓની સંખ્યાનો શેષ, કેદારીઓના શૂરવીરો, થોડા થશો;” કેમ કે હું ઇઝર થહોવાહ આ વચન બોલ્યો છું.

## ૨૨

- ૧** દર્શનની ખીણ વિષે ઈંખરવાણી:  
શું કારણ છે કે તારા સર્વ ભાગસો પોતાના ધાબા પર ચઢી ગયા છે?
- ૨** અદે, ઘોંઘાટિયા નગર, ખુશામતથી ભરપૂર નગર,  
તારા મૃત્યુ પામેલા તરવારથી મારેલા નથી અને તેઓ યુઝમાં માર્યા ગયા નથી.
- ૩** તારા સર્વ અધિકારીઓ એકસાથે ભાગી ગયા, પણ તેઓ ધનુષ્ય વગર પકડાયા  
છે,  
તેઓ સર્વ સાથે પકડાયા અને બાંધવામાં આવ્યા; તેઓ દૂર નાસી ગયા.
- ૪** તેથી હું કહું છું કે, “મારી તરફ જોશો નહિં, હું ચોધાર આંસુએ રડીશ;  
મારા લોકની કન્યાના વિનાશને લીધે મને દિલાસો આપવા માટે શ્રમ કરશો નહિં.
- ૫** કેમ કે, દર્શનની ખીણમાં પ્રભુ થહોવાહે મોકલેલો ગડગડાટ, પાયમાલી તથા ઘોંઘાટ  
નો દિવસ છે,  
કોટ નો નાશ કરવાનો અને પર્વતની તરફ વિલાપ કરવાનો તે દિવસ છે.
- ૬** એલામના પાથદળ તથા ઘોડેસવારોની ટુકડીઓ સહિત ભાથો ઊંઘકી લીધો;  
અને કીરે ઢાલ ઉંઘાડી કરી છે.
- ૭** તારી ઉત્તમ ખીણો  
રથોથી ભરપૂર થઈ ગઈ હતી, અને ઘોડેસવારો દરવાજ આગળ પહેરો ભરતા ઊભા  
રદ્ધા હતા.”
- ૮** તેણે થહૂદિયાની નિરાધાર સ્થિતિ ખુલ્લી કરી;  
અને તે દિવસે તેં વનના મહેલમાં શસ્ત્રાં જોયાં.
- ૯** વળી તમે જોયું કે દાઉદના નગરના કોટમાં ઘણે સ્થળે ફાટ પડી છે;  
અને તમે નીચલા તળાવનું પાણી એકદું કર્યું.
- ૧૦** તમે થરુશાલેમનાં ઘરોની ગણતની કરી અને કોટને સમારવા માટે ઘરોને પાડી  
નાખ્યાં.
- ૧૧** વળી તમે બે કોટોની વચ્ચમાં પુરાતન તળાવનાં પાણીને માટે કુંડ કર્યો.  
પરંતુ તમે નગરનાં કર્તાની તરફ, જેણે અગાઉથી આ થોજના કરી હતી તેની તરફ  
લક્ષ લગાડયું નહિં.
- ૧૨** પ્રભુ, સૈન્યોના થહોવાહે તે દિવસે  
તમને રડવાને, વિલાપ કરવાને, માથું મુંડાવવાને તથા ટાટ પહેરવાને બોલાવ્યા.
- ૧૩** પરંતુ જુઓ, તેને બદલે આનંદ અને હર્ષ, બદલ મારવાનું અને ધેટા કાપવાનું,  
માંસ ખાવાનું અને દ્રાક્ષારસ પીવાનું ચાલે છે, કેમ કે કાલે તો આપણે મરી જઈશું.
- ૧૪** મારા કાનોમાં સૈન્યોના થહોવાહે કર્યું:  
“ખરેખર, આ અન્યાય તમને માફ કરવામાં આવશે નહિં, તમે મૃત્યુ પામો ત્યારે પણ  
નહિં,” પ્રભુ, સૈન્યોના થહોવાહે કર્યું છે.
- ૧૫** પ્રભુ, સૈન્યોના થહોવાહે કહે છે: “આ પ્રધાન શેળના જે રાજમહેલનો કારભારી છે  
તેની પાસે જઈને તેને કહે કે:
- ૧૬** ‘તારું અહીં શું છે અને તું કોણ છે કે તેં પોતાને માટે અહીં કબર ખોદી છે?  
તું ઊંઘે પોતાની કબર ખોદે છે, ખડકમાં પોતાને માટે રહેઠાણ કોતરે છે!’”
- ૧૭** જુઓ, થહોવાહ શૂરવીરની જેમ તને જોરથી ફેંકી દેશે; તે તને મજબૂતાઈથી પકડી  
રાખશે.
- ૧૮** તે નિશ્ચે તને દડાની જેમ લપેટી લપેટીને વિશાળ દેશમાં ફેંકી દેશે.

ત્યાં તારું મૃત્યુ થશે અને તારા ભપકાદાર રથો ત્યાં જ રહેશે; તે તારા ધણીના ઘરને કલંક લગાડનાર થશે.

૧૬ “હું તને તારી પદવી અને સ્થાન પરથી હડસેલી કાઢીશ. તને તારી જગાએથી પાડી નાખીશ.

૨૦ તે દિવસે હું મારા સેવક હિલિકયાના દીકરા એલિયાકીમને બોલાવીશ.

૨૧ હું તેને તારો પોશાક પહેરાવીશ, તારો કમરબંધ તેની કમરે બાંધીશ, હું તેના હાથમાં તારો અધિકાર સોંપીશ.

તે થલશાલેમના રહેવાસીઓ સાથે તથા યહૂદિયાના માણસો સાથે પિતાની જેમ વર્તશે.

૨૨ હું દાઉદના ઘરની ચાવી તેના ખભા પર મૂકીશ;

તે ઉધાડશે તેને કોઈ બંધ નહિ કરી શકે; તે બંધ કરશે તેને કોઈ ઉધાડી નહિ શકે.

૨૩ હું તેને મજબૂત સ્થાનમાં ખીલાની જેમ ઠોકી બેસાડીશ

અને તે પોતાના પિતાના ફુટુંબને માટે ગૌરવનું સિંહાસન થશે.

૨૪ તેઓ તેના પિતાના ઘરનો સર્વ વૈભવ, ફુટુંબ-પદ્ધિવાર, પ્યાલા જેવાં નાનાં પાત્રથી તે શિરોઇ જેવા પાત્ર સુધી,

તે સર્વ તેના પર લટકાવી રાખશે.

૨૫ સૈન્યોના યહોવાહનું એવું વચ્ચન છે કે, “તે દિવસે મજબૂત સ્થાનમાં જે ખીલો ઠોકી બેસાડેલો હતો તે નીકળી આવશે; અને તેના પર જે ભાર હતો તે નષ્ટ થશે” કેમ કે આ યહોવાહ એવું બોલ્યા છે.

## ૨૩

૧ તૂર વિષે ઈશ્વરવાણી:

હે તારીશનાં વહાણો, તમે વિલાપ કરો; કેમ કે ત્યાં ઘર કે બંદર નથી; કિતીમ દેશમાંથી તે તેઓને જહેર કરવામાં આવ્યું છે.

૨ હે સમુક્ર કિનારાના રહેવાસીઓ, આશર્ય પામો, હે સમુક્રમાં પ્રવાસ કરનારા સિદોનના વેપારીઓઓ,

તમને પુરવઠો પૂરો પાડે છે.

૩ અને જળનિધિ પર

શીહોર પ્રદેશનું અનાજ, નાઇલની પેદાશને તૂરમાં લાવવામાં આવતાં હતાં; તે વીદેશીઓનું બજાર હતું.

૪ હે સિદોન, તું લજિજત થા; કેમ કે સમુક્ર એટલે સમુક્રના સામર્થ્યવાન બોલ્યા છે. તે કહે છે,

“મેં પ્રસ્વવવેદના વેઠી નથી, મેં જન્મ આપ્યો નથી,

જુવાનોને ઉછેર્યા નથી કે કન્યાઓને મોટી કરી નથી.”

૫ મિસરમાં ખબર પહોંચશે ત્યારે તેઓ તૂરની ખબર સાંભળીને દુઃખ પામશે.

૬ હે સમુક્ર કિનારાના લોકો, આક્ષદ કરતાં તારીશ પાર જાઓ.

૭ જેની પ્રાથીનતા પુરાતન છે,

જેના પગ તેને દૂર વિદેશ સુધી સ્થાયી થવા લઈ ગયા, શું તે આ તમારું આનંદી નગર છે?

૮ મુગટ આપનાર તૂર,

જેના વેપારીઓ સરદારો છે, જેના સોદાગરો પૂઢ્યીના માનવંતા છે, તેની વિરુદ્ધ આ કોણે થોજના કરી છે?

૯ સર્વ વૈભવના ગર્વને કલંકિત કરવા

અને પૃથ્વીના સર્વ માનવંતોને શરમજનક બનાવવાનું આયોજન સૈન્યોના થહોવાહે કર્યું છે.

**૧૦** હે તાર્શીશની દીકરી, નાઇલનદીની જેમ તારી ભૂમિમાં જ. હવે તૂરમાં કોઈ બજાર રદ્દ્યું નથી.

**૧૧** થહોવાહે પોતાનો હાથ સમુદ્ર પર લંબાવ્યો છે; તેમણે રાજ્યોને હલાવી નાખ્યાં છે; તેમણે કનાન વિષે આજા આપી છે કે, તેના કિલ્લાઓનો નાશ કરવો.

**૧૨** તેમણે કર્યું, “સિદોનની પીડિત કુંવારી દીકરી, તું હવે ફરીથી આનંદ કરીશ નહિં; ઊઠ, કીચિભ સુધી પેલે પાર જ; ત્યાં પણ તને વિશ્રાભ ભાટશે નહિં.”

**૧૩** કાસ્ટીઓના દેશને જુઓ. તે પ્રજા નહોતી; આશૂરે તેને જંગલી પ્રાણીઓને માટે અરણ્ય બનાવ્યું છે:

તેઓએ તેના બુરજો ઊભા કર્યા, તેઓએ એના મહેલોને જમીનદોસ્ત કર્યા; તેણે તેને ઉજ્જવ કરી નાખ્યો.

**૧૪** હે તાર્શીશનાં વહાણો, તમે વિલાપ કરો; કેમ કે તમારા આશ્રયનો નાશ થયો છે.

**૧૫** તે દિવસે, એક રાજાની કારકીર્દી સુધી, એટલે સિંચેર વર્ષ સુધી, તૂર ભૂલાઈ જશે. તે સિંચેર વર્ષ પૂર્ણ થયા પણી તૂરને ગણિકના ગીત પ્રમાણે થશે:

**૧૬** હે ભૂલાઈ ગયેલી ગણિકા, વીણા લઈને નગરમાં ફરી વળ;

કુશળતાથી વગાડ, ઘણા ગીતો ગા, જેથી તું યાદ આવે.

**૧૭** સિંચેર વર્ષ પૂર્ણ થશે ત્યાર બાદ પણી થહોવાહ તૂરની મુલાકાત લેશે, તે પોતાનો પગાર મેળવવા પાછી આવશે. તે પૃથ્વી પરના સર્વ રાજ્યોની સાથે ગણિકાનો ધંધો ચલાવશે. **૧૮** તેની કમાઈ તથા પગાર થહોવાહને માટે થશે. તેનો સંગ્રહ કરવામાં આવશે નહિં કે નાખવામાં આવશે નહિં. કેમ કે તેની કમાઈ થહોવાહની હજૂરમાં રહેનારને માટે થશે કે તેઓ ધરાઈને ખાય અને ઉત્તમ વસ્ત્ર પહેલે.

## ૨૪

**૧** જુઓ! થહોવાહ પૃથ્વીને ખાલી કરીને તેને ઉજ્જવ કરે છે, તેને ઉથલાવીને તેના રહેવાસીઓને વેરવિખેર કરી નાખે છે.

**૨** જેવી લોકની, તેવી યાજકની; જેવી ચાકરની, તેવી જ તેના શેઠની; જેવી દાસીની, તેવી જ તેની શેઠાણીની;

જેવી ખરીદનારની, તેવી જ વેચનારની; જેવું ઉછિનું આપનારની, તેવી જ લેનારની; જેવી લેણારની, તેવી જ દેણારની દિથન્તિ થશે.

**૩** પૃથ્વી સંપૂર્ણ ખાલી કરાશે અને તદ્દન ઉજ્જવ કરાશે,

કેમ કે થહોવાહ આ વચ્ચન બોલ્યા છે.

**૪** પૃથ્વી સુકાઈ જાય છે અને શુર્ણ થઈ જાય છે, દુનિયા સુકાઈને સંકોચાઈ જાય છે,

પૃથ્વીના અગ્રણી લોકો ક્ષીણ થતા જાય છે.

**૫** પૃથ્વી તેના રહેવાસીઓનાં પાપ ઝડ્પી ઉલ્લંઘનોને લીધે, વિધાનનો અનાદર કર્યાને લીધે ભ્રષ્ટ થઈ છે

અને તેણે સનાતન કરારનો બંગ કર્યો છે.

**૬** તેથી શાપ પૃથ્વીને ગળી જાય છે અને તેના રહેવાસીઓ અપરાધી ઠર્યા છે.

પૃથ્વીના રહેવાસીઓ બળીને ભર્યું થઈ ગયા છે અને થોડાં જ માણસો બાકી રહ્યાં છે.

**૭** નવો દ્રાક્ષારસ સુકાઈ જાય છે, દ્રાક્ષાવેલો કરમાઈ જાય છે, જેઓ મોજ માણતા હતા તેઓ નિસાસા નાખે છે.

**૮** ખંજણીના હર્ષનો અવાજ બંધ થાય છે અને હર્ષ કરનારાનો અવાજ સંભળાતો નથી;

વીણાનો હર્ષ બંધ પડે છે.

૬ તેઓ ગાથન કરતાં કરતાં દ્રાક્ષારસ પીશે નહિ અને દારુ પીનારાને તે કડવો લાગશે.

૭ ભારે અવ્યવસ્થાનું નગર તૂટી પડ્યું છે; દરેક ઘરો બંધ અને ખાલી કરવામાં આવ્યા છે.

૮ રસ્તાઓમાં દ્રાક્ષારસને માટે ભૂમ પડે છે;

સર્વ હર્ષ ઓસરી ગયેલો છે, પૃથ્વી પરથી આનંદ લોપ થયો છે.

૯ નગરમાં પાથમાલી થઈ રહી છે અને દરવાજા તોડીને વિનાશ થઈ રહ્યો છે.

૧૦ પૃથ્વીમાં લોકો ઝુડાયેલા જૈતૂન વૃક્ષ જેવા,  
તથા દ્રાક્ષાને વીળી લીધા પછી બાકી રહેલા દ્રાક્ષાવેલા જેવા થશે.

૧૧ તેઓ મોટે ચારે ભૂમ પડશે

અને થહોવાહના મહિમાને લીધે આનંદથી સમુદ્રને સામે પારથી પોકારશે.

૧૨ તેથી પૂર્વમાં થહોવાહનો મહિમા ગાઓ

અને સમુદ્રના બેટોમાં ઈશ્વર થહોવાહના નામને મહિમા આપો.

૧૩ પૃથ્વીને છેડેથી આપણે, “ન્યાયીનો મહિમા થાઓ” એવાં ગીત સાંભળયાં છે.

૧૪ પણ મેં કર્યું, “હું વેડફાઈ જાઉ છું, હું વેડફાઈ જાઉ છું, મને અફસોસ! ઠગનાર ઠગે છે;  
હા, ઠગનાર ઠગાઈ કરીને ઠગે છે.”

૧૫ હે પૃથ્વીવાસીઓ, ભય, ખાડો તથા ફાંદો તમારા પર આવી પડ્યો છે.

૧૬ જે ભયના અવાજથી નાસરો તે ખાડામાં પડશે

અને જે ખાડામાંથી બહાર નીકળશે તે ફાંદામાં પડશે.

આકાશની બાદીઓ ખોલવામાં આવશે અને પૃથ્વીના પાથા હલાવવામાં આવશે.

૧૭ પૃથ્વી તદન તૂટી ગયેલી છે, પૃથ્વીના ચૂદેચૂરા કરવામાં આવશે;

પૃથ્વીને હિંસક રીતે હલાવવામાં આવશે.

૧૮ પૃથ્વી પીધેલાની જેમ લથડિયાં ખાશે અને ઝુંપડીની જેમ આમતેમ હાલી જશે.

તેનો અપરાધ તેના પર ભારરૂપ થઈ પડશે, તે પડશે અને ફરીથી ઉઠશે નહિ.

૧૯ તે દિવસે થહોવાહ ઉચ્ચસ્થાનના સૈન્યને આકાશમાં

તથા પૃથ્વી પર પૃથ્વીના રાજાઓને સજા કરશે.

૨૦ તેઓ કારાગૃહમાં બંદીવાનોને એકત્ર કરશે અને તેઓને બંદીખાનામાં બંધ કરવામાં આવશે;

અને ધણા દિવસો પછી તેઓનો ન્યાય કરવામાં આવશે.

૨૧ ત્યારે ચંદ્રને લાજ લાગશે અને સૂર્ય કલંકિત થશે કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહ  
સ્કિયોન પર્વત પર તથા થરુશાલેભમાં રાજ કરશે અને તેના વડીલોની આગળ ગૌરવ  
બતાવશે.

## ૨૫

૧ હે થહોવાહ, તમે મારા ઈશ્વર છો; હું તમને મોટા માનીશ, હું તમારા નામની સ્તુતિ  
કરીશ;

કેમ કે તમે અદ્ભુત કાર્યો કર્યા છે; તમે વિશ્વાસુપણે કરેલી પુરાતનકાળની યોજનાઓ  
પૂરી કરી છે.

૨ કેમ કે તમે નગરનો ટગલો કરી નાખ્યો છે; મોરચાબંધ નગરને ખંડિયેર કર્યું છે,  
પરદેશીઓના ગઢને તમે નગરની પંક્તિમાંથી કાઢી નાખ્યો છે.

૩ તેથી સામર્થ્યવાન લોકો તમારો મહિમા ગાશે; કુર દેશોનું શહેર તમારાથી બીશે.

૪ જ્યારે કુર લોકોનો વિસ્ફોટ કોટ પરના તોફાન જેવો થશે,  
ત્યારે તમે ગરીબોના રક્ષક, સંકટ સમયે દીનોના આધાર,

તોફાનની સામે આશ્રય અને તડકાની સામે છાયા થશો.

**૫** સ્નૂકી જગામાં તડકાની જેમ,

તમે અજાળયાના અવાજને દબાવી દેશો;

જેમ વાદળની છાયાથી તડકો ઓછો લાગે છે તેમ જુલભીઓનું ગાયન મંદ કરવામાં આવશે.

**૬** આ પર્વત પર સૈન્ધ્યોના થહોવાહ સર્વ લોકો માટે મેદવાળી વાનગીની ઉજવણી કરાવશે,

ઉત્તમ દ્રાક્ષારસની, કુમળા માંસની મિજબાની આપશે.

**૭** જે ઘૂંઘટ સધળી પ્રજાઓ પર ઓટાડેલો છે તેના પૃષ્ઠનો તથા જે આચાદન સર્વ પ્રજાઓ પર પસારેલું છે,

તેનો આ પર્વત પર તે નાશ કરશે.

**૮** તે સદાને માટે મરણને ગળી જશે

અને પ્રભુ થહોવાહ સર્વના મુખ પરથી આંસૂ લૂણી નાખશે;

આખી પૃથ્વી પરથી તે પોતાના લોકોનું મહેણું દૂર કરશે, કેમ કે થહોવાહ એવું બોલ્યા છે.

**૯** તે દિવસે એવું કહેવામાં આવશે, “જુઓ, આ આપણા ઈશ્વર છે; આપણે તેમની રાહ જોતા આવ્યા છીએ અને તે આપણો ઉદ્ઘાર કરશે;

આ થહોવાહ છે; આપણે તેમની રાહ જોતા આવ્યા છીએ, તેમણે કરેલા ઉદ્ઘારથી આપણે હરખાઈને આનંદ કરીશું.”

**૧૦** કેમ કે થહોવાહનો હાથ આ પર્વત પર થોભશે;

અને જેમ ઉકરણાનાં પાણીમાં ધાસુ ખુંદાય છે, તેમ મોઆબ પોતાને સ્થળે ખુંદાશે.

**૧૧** જેમ તરનાર તરવા માટે પોતાના હાથ પ્રસારે છે, તે પ્રમાણે તેઓ પોતાના હાથ પ્રસારશે;

અને તેના હાથની ચાલાકી છતાં થહોવાહ તેના ગર્વને ઉતારી નાખશે.

**૧૨** તારા કોટની ઊંથી કિલ્લેબંદીને પાડી નાખીને તેને જીમનદોસ્ત કરશે, તેને ઘૂળબેગી કરી નાખશે.

## ૨૬

**૧** તે દિવસે થહૂદિયા દેશમાં આ ગીત ગવાશે:

“અમારું એક મજબૂત નગર છે; ઈશ્વરે ઉદ્ઘારને અર્થે તેના કોટ તથા મોરચા ઠરાવી આપ્યા છે.

**૨** દરવાજ ઉધાડો, વિશ્વાસ રાખનાર ન્યાયી પ્રજા તેમાં પ્રવેશો.

**૩** તમારામાં જે દુદ મનવાળા છે તેઓને, તમે સંપૂર્ણ શાંતિમાં રાખો, કેમ કે તે તમારા પર ભરોસો કરે છે.

**૪** થહોવાહ પર સદા ભરોસો રાખો; કેમ કે, થહોવાહ આપણો સનાતન ખડક છે.

**૫** કેમ કે તે ગર્વથી રહેનારને નીચા નમાવશે, કિલ્લાવાળા ગર્વિષ નગરને તે જીમનદોસ્ત કરી નાખશે; તે તેને ઘૂળબેગું કરશે.

**૬** પગથી તે ખુંદાશે; હા દીનોના પગથી અને જજીરતમંદોના પગથી તે ખુંદાશે.

**૭** ન્યાયીનો ભાર્ગ સીધો છે, તમે ન્યાયીનો રસ્તો સરળ કરી બતાવો છો.

**૮** હે થહોવાહ, અમે તમારા ન્યાયના ભાર્ગોમાં, તમારી રાહ જોતા આવ્યા છીએ; તમારું નામ અને તમારું સ્મરણ એ અમારા પ્રાણની ઝંખના છે.

**૯** રાત્રે હું તમારે માટે આતુર બની રહું છું; હા, મારા અંતરાત્માથી આગ્રહપૂર્વક હું તમને શોધીશ.

કેમ કે પૂથ્વી પર તમારો ન્યાય આવે છે, ત્યારે જગતના રહેવાસીઓ ન્યાયીપણું શીખે છે.

૧૦ દુષ્ટ ઉપર કૃપા કરવામાં આવે, પણ તે ન્યાયીપણું નહિ શીખે. પવિત્ર ભૂમિમાં પણ તે અધર્મ કરે છે

અને તે થહોવાહનો ભહિમા જોશે નહિ.

૧૧ હે થહોવાહ, તમારો હાથ ઉગામેલો છે, પણ તેઓ દ્યાન આપતા નથી.

પણ તેઓ તમારા લોકોની આતુરતા જોઈને શરમાશે, કારણ કે તમારા વેરીઓ માટેનો જે અભિન છે તે તેઓને ગળી જશે.

૧૨ હે થહોવાહ, તમે અમને શાંતિ આપશો; કેમ કે અમારાં સર્વ કામ પણ તમે અમારે માટે કર્યા છે.

૧૩ હે થહોવાહ અમારા ઈશ્વર, તમારા સિવાય બીજા ભાલિકોએ અમારા પર રાજ કર્યું છે; પરંતુ અમે ફક્ત તમારા નામની સ્તુતિ કરીએ છીએ.

૧૪ તેઓ મરણ પામ્યા છે, તેઓ જીવશે નહિ; તેઓ મરણ પામ્યા છે, તેઓ પાણ ઊંઠશે નહિ.

તે જ માટે તમે તેઓનો ન્યાય કરીને તેઓનો નાશ કર્યો છે અને તેઓની સર્વ ચાદગીચી નાણ કરી છે.

૧૫ તમે દેશની પ્રજા વધારી છે, હે થહોવાહ, તમે પ્રજા વધારી છે; તમારો ભહિમા પ્રગટ કર્યો છે;

તમે પૂથ્વીનાં છેડા સુધી સર્વ સીમાઓ વિસ્તારી છે.

૧૬ હે થહોવાહ, સંકટ સમયે તેઓ તમારી તરફ ફર્યા છે; તમારી શિક્ષા તેઓને લાગી ત્યારે તેઓએ તમારી પ્રાર્થના કરી છે.

૧૭ જેમ ગર્ભવતી સ્ત્રી જ્યારે પ્રક્ષવનો સમય પાસે આવે, ત્યારે પ્રસૂતિની વેદનામાં ચીસો પાડે છે;

તે પ્રમાણે, હે પ્રભુ અમે તમારી સંમુખ હતા.

૧૮ અમે ગર્ભ ધર્યો હતો, અમે પ્રક્ષવ પીડામાં હતા, પણ અમે જણે વાયુને જન્મ આપ્યો છે. પૂથ્વીનો ઉદ્ઘાર અમારાથી થથો નથી

અને દુનિયાના રહેવાસીઓ પક્ષ્યા નથી.

૧૯ તમારાં મૃતજનો જીવશે; આપણા મૃત શરીરો ઊંઠશે. હે ધૂળમાં રહેનારા, તમે જગૃત થાઓ અને હર્ષનાદ કરો;

કેમ કે તમારું ઝાકળ પ્રકાશનું ઝાકળ છે અને પૂથ્વી મૂખેલાંને બહાર કાઢશે.

૨૦ જાઓ, મારી પ્રજા, તમારી ઓરડીમાં પેસો અને અંદર જઈને બારણાં બંધ કરો; જ્યાં સુધી કોપ બંધ પડે નહિ ત્યાં સુધી સંતાઈ રહો.

૨૧ કેમ કે જુઓ, પૂથ્વી પરના રહેવાસીઓના અપરાધને માટે, તેમને સજ આપવાને માટે થહોવાહ પોતાના સ્થાનમાંથી બહાર આવે છે;

પૂથ્વીએ પોતે શોધી લીધેલું રક્ત તે પ્રગટ કરશે અને ત્યાર પણી પોતાના ભાર્યા ગયેલાઓને ટાંકી રાખશે નહિ.

## ૨૭

- ૧ તે દિવસે થહોવાહ પોતાની સખત, મહાન અને સમર્થ તરવારથી વેગવાન સર્પ લિવિયાથાનને, એટલે ગુંછળિયા સર્પ લિવિયાથાનને શિક્ષા કરશે.
- ૨ તે દિવસે, દ્વાક્ષાવાડીના દ્વાક્ષારક્ષ માટે ગીત ગાઓ.
- ૩ “હું થહોવાહ, તેનો રક્ષક છું, પણ પણ હું તેને સિંચું છું;  
હું ચાત તથા દિવસે તેનું રક્ષણ કરું છું રખેને કોઈ તેને ઈજા પહોંચાડે.

- ૪ હું હવે ગુણસે નથી, અરે, ત્યાં ઝાંખરાં અને કાંટા મારી સામે હોત તો કેવું સાચું!  
યુદ્ધમાં હું તેમની સામે ફૂથ કરીને હું તેઓને એકસાથે બાળી નાખત.  
૫ તેઓએ મારા રક્ષણામાં આવવું અને મારી સાથે સમાધાન કરવું; હા, તેઓએ મારી  
સાથે સમાધાન કરવું.
- ૬ આવનાર દિવસોમાં, યાકુબની જડ ઉગશે, ઈજરાયલને ફૂલ અને કળીઓ ખીલશે;  
અને તેઓ ફળથી પૃથ્વીની સપાટી ભરપૂર કરશે.”
- ૭ થહોવાહે યાકુબ તથા ઈજરાયલના શત્રુઓને જેવો માર માર્યો છે શું તેવો માર એને  
માર્યો છે? શત્રુઓની જેવી કતલ કરી છે તે પ્રમાણે શું યાકુબ તથા ઈજરાયલનો  
સંહાર કર્યો છે?
- ૮ યોક્કસ માપમાં તમે દલીલ કરી છે, જેમ યાકુબ તથા ઈજરાયલને તજુ દઈને, તેને  
પૂર્વના વાયુને દિવસે તેમણે પોતાના તોફાની વાયુથી તેમને દૂર કર્યા છે.
- ૯ તેથી આ રીતે, યાકુબના અપરાધનું પ્રાયશ્ક્રિત કરવામાં આવશે, કેમ કે તેનાં પાપ  
દૂર કરવાનાં તમામ ફળ આ છે:  
તે વેદીના સર્વ પથથરને પીસીને ચુનાના પથથર જેવા કરી નાખશે  
અને અશેરાના સ્તરભો અને કોઈ ધૂપવેદી ઊભી રહેશે નહિ.
- ૧૦ કેમ કે મોરચાબંધ નગર ઉજ્જડ, રહેઠાણ અરણ્ય સમાન થયેલું અને ત્યાગ કરેલું  
રહેશે.  
ત્યાં વાછરદું ચરશે, ત્યાં તે બેસશે અને તેની ડાળીઓ ખાશે.
- ૧૧ તેની ડાળીઓ સુકાશે ત્યારે તેઓને ભાંગી નાખવામાં આવશે. સ્ત્રીઓ આવીને  
તેમનું બળતણ કરશે,  
કેમ કે, આ લોક સમજણા નથી.  
તેથી તેઓના સર્જનહાર તેઓના પર દયા કરશે નહિ અને તેઓના પર કૃપા કરશે  
નહિ.
- ૧૨ તે દિવસે થહોવાહ  
ફાત નદીના પ્રવાહથી તે મિસરની નદી સુધી અનાજને ગૂડશે  
અને હે ઈજરાયલીઓ તમને એકએકને એકપ્ર કરવામાં આવશે.  
૧૩ તે દિવસે મોટું રણશિંગરદું વગાડવામાં આવશે;  
અને આશૂર દેશમાં જેઓ નાશ પામનાર હતા, તેઓ તથા મિસરમાં જેઓને તજુ દેવામાં  
આવ્યા હતા, તેઓ આવશે,  
તેઓ યરૂશાલેમમાં પવિત્ર પર્વત પર થહોવાહની ઉપાસના કરશે.

## ૨૮

- ૧ એકાધમના ભાન ભૂલેલા વ્યસનીઓના માળાને, તેની તેજસ્વી સુંદરતાનાં લુપ્ત  
થતાં ફૂલોને,
- ૨ રસાય ખીણના ભથાળા પરના તેના મહાન શોભા આપનારાં ચીમળાનાર ફૂલોને  
અફસોસ છે.
- ૩ જુઓ, પ્રભુનો એક પરાક્રમી અને સમર્થ વીર છે; તે કરાની આંધી,  
નાશ કરનાર તોફાન, જબરાં ઊભરાતાં પાણીના પૂરની જેમ પૃથ્વીને પોતાના હાથના  
જોરથી પણાડશે.
- ૪ એકાધમના ભાન ભૂલેલા વ્યસનીઓના માળાને તે પગ નીચે પણાડશે.
- ૫ અને મોસમ આવે તે અગાઉનાં પાકેલાં,  
પ્રથમ અંજુરને જોનાર જુએ છે અને તેના હાથ માં આવતાં જ ગળી જથ છે,

તેના જેવી ગતિ રક્ષાળ ખીણાને ભથાળે આવેલા તેના મહાન શોભા આપનાર ચીમળાનાર ફૂલોની થશે.

૫ તે દિવસે સૈન્યઓના થહોવાઈ પોતાના લોકના શેષને ભાટે ભહિમાનો મુગટ તથા સૌદર્યનો તાજ થશે.

૬ જે ન્યાય કરવા બેસે છે તેને ભાટે ન્યાયનો આત્મા થશે અને શત્રુઓને દરવાજભાંથી પાછા ભોકલનારને ભાટે સામર્થ્યરૂપ થશે.

૭ પરંતુ તેઓએ પણ દ્રાક્ષારક્ષને લીધે ઠોકર ખાદી છે અને દાઝને લીધે તેઓ ભૂલા પડ્યા છે.

યાજકે તથા પ્રબોધકે દાઝને લીધે અથડાયા કર્યા છે, તેઓ દ્રાક્ષારક્ષભાં ભજન થયા છે.

તેઓ દાઝના સેવનને લીધે ભૂલા પડ્યા છે, દર્શન વિષે તેઓ ભૂલથાપ ખાય છે અને ઇનસાફ આપવામાં ઠોકર ખાય છે.

૮ ખરેખર, ઊલટીથી સર્વ ભેજો બરપૂર છે, તેથી કોઈ પણ જગા સ્વર્ચ રહી નથી.

૯ તે કોને ડહાપણ શીખવશે અને કોને સંદેશો સમજાવશે?

શું તે ધાવણ મુકાવેલાઓને તથા સ્તનપાન છોડાવેલાઓને સમજાવશે?

૧૦ કેમ કે આજા પર આજા, આજા પર આજા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ; થોડું આમ, થોડું તેમ એ પ્રમાણે તેઓ બોલે છે.

૧૧ કેમ કે ઉપહાસ કરનાર હોઠોથી અને અન્ય ભાષામાં તે આ લોકો સાથે વાત કરશે.

૧૨ પાછલા દિવસોમાં તેમણે તેઓને કટ્યું હતું, “આ વિશ્રામ છે, થાકેલાઓને વિશ્રામ આપો;

અને આ તાજગી છે,” પણ તેઓએ સંભાળવા ચાટ્યું નહિ.

૧૩ તેથી થહોવાઈના શાંદો તેઓને ભાટે

આજા પર આજા, આજા પર આજા; નિયમ પર નિયમ, નિયમ પર નિયમ;

થોડું આમ, થોડું તેમ ઐવા થશે;

તેથી તેઓ રસ્તે ચાલતાં ઠોકર ખાઈને પાછા પડે, તૂટી જથ, ફસાઈ અને પકડાય.

૧૪ એ ભાટે યરુશાલેમમાંના લોકો પર અધિકાર યલાવનાર,

તિરસ્કાર કરનાર તમે થહોવાઈનાં વચ્ચન સાંભળો:

૧૫ કેમ કે તમે કટ્યું છે, “અમે મૃત્યુ સાથે કરાર કર્યો છે;

અમે શેઓલની સાથે સમજૂતી કરી છે. જથારે ન્યાય ઊભરાઈને દેશમાં થઈને પાર જશે, ત્યારે તે અમારા સુધી પહોંચશે નહિ,

કેમ કે અમે જૂઠાણાને અમારો આશ્રય બનાવ્યો છે અને અસ્તયતામાં અમે છુપાઈ ગયા છીએ.”

૧૬ તેથી પ્રભુ થહોવાઈ કહે છે કે,

“જુઓ: સિયોનમાં હું પાથાનો પથ્થર મૂકુ છું, તે કસી જોયેલો પથ્થર,

મૂલ્યવાન ખૂણાનો પથ્થર, મૂળ પાથો છે. જે વિશ્વાસ રાખે છે તે લજિત થશે નહિ.

૧૭ હું ઇનસાફને દોરી અને ન્યાયીપણાને ઓળંબો કરીશ.

જૂઠાણાનો આશ્રય કરાનાં તોકાનથી તણાઈ જશે અને સંતાવાની જગા પર પાણીનું પૂર ફરી વળશે.

૧૮ મૃત્યુ સાથેનો તમારો કરાર રદ કરવામાં આવશે અને શેઓલ સાથેની તમારી સમજૂતી ટકશે નહિ.

વળી સંકટની દેલ જથારે થઢી આવશે ત્યારે તમે તેમાં તણાઈ જશો.

૧૯ તે જેટલી વાર પાર જથ તેટલી વાર તે તમને કુબાડશે

અને સવાર દર સવાર તથા ચાતદિવસ તે પક્ષાર થશે.

જ્યારે સંદેશો સમજઈ જશે ત્યારે તે આસનું કારણ બનશે.

૨૦ કેમ કે પથારી એટલી દુંકી છે કે તેના પર પગ લાંબો થઈ શકશે નહિ અને ચાદર એટલી સાંકડી છે કે તેનાથી શરીર ઢાંકી શકાશે નહિ."

૨૧ કેમ કે જેમ પરાસીમ પર્વત પર થયું; તેમ ગિંધ્યોનની ખીણમાં થહોવાહ ઊંશે અને તે પોતાનાં કામ, અસાધારણ તથા અદભૂત ફૂટ્ય કરશે.

૨૨ તો હવે તમે ઉપહાસ ના કરશો, રખેને તમારાં બંધન ભજ્યુત કરવામાં આવે.

કેમ કે આખી પૃથ્વી પર આવનાર વિનાશની ખબર મેં પ્રભુ, સૈન્યોના થહોવાહ પાસેથી સાંભળી છે.

૨૩ કાન ધરીને ભારી વાણી સાંભળો; દ્યાનથી ભારું વચ્ચન સાંભળો.

૨૪ શું ખેડૂત વાવણી ભાટે ખેતર ખેડ્યા જ કરે છે? તે શું પોતાનું ખેતર ખોદીને ટેકાં બાંગ્યા જ કરે છે?

૨૫ જ્યારે તે ખેતર તૈયાર કરી દે છે, ત્યારે શું તે તેમાં સૂવા કે જુદું વાવતો નથી, અને ચાસમાં ઘઉં, ઠરાવેલ જગાએ જવ અને મોસમમાં બાજરી તે વાવતો નથી શું?

૨૬ કેમ કે તેનો ઈશ્વર તેને યોગ્ય ચીત શીખવીને તેને દહાપણ આપે છે.

૨૭ વણી, સૂવા અણીદાર સાધનથી મસણાતા નથી કે જુચા પર ગાડાનું પૈકું ફેરવાતું નથી;

પણ સૂવા લાકડીથી અને જુદું સોટીથી સાફ કરાય છે.

૨૮ રોટલીનું ધાન્ય પિલાય છે શું?

અને પોતાના ગાડાનું પૈકું તથા પોતાના ઘોડાઓને તેના પર સતત ફેરવ્યા કરીને તે તેનો ભૂકો કરશે નહિ.

૨૯ આ જ્ઞાન પણ સૈન્યોના થહોવાહ પાસેથી મળો છે,

જે સલાહ આપવામાં અદભૂત છે અને બુદ્ધિમાં ઉત્તમ છે.

## ૨૮

૧ અરે અરીએલ, અરીએલ, દાઉદની આવણીના નગર, તને અફસોસ!

એક પણી એક વર્ષ વીતી જવા દો; વારાફરતી પર્વો આવ્યા કરો.

૨ પણી હું અરીએલને સંકટમાં નાખીશ, ત્યાં શોક અને વિલાપ થઈ રહેશે;

અને તે ભારી આગળ વેદી જેવું જ થશે.

૩ હું તારી આસપાસ ફરતી આવણી રાખીશ

અને કિલ્લા બાંધી તને ધેરો નાખીશ અને તારી સામે મોરચા ઊભા કરીશ.

૪ તને નીચે પાડવામાં આવશે અને તું ભૂમિમાંથી બોલશે; ધૂળમાંથી તારી ધીભી વાણી સંભળાશે.

તારો અવાજ ભૂમિમાંથી સાધેલા અશુભ આત્માના જેવો આવશે અને તારો બોલ ધીમે સ્વરે ધૂળમાંથી આવશે.

૫ વણી તારા પર ચાદરી કરનારાઓ ઝીણી ધૂળના જેવા અને તને પીડા આપનારાનો સમુદ્દરાય પવનમાં ઊરી જતાં ફોતરાંના જેવો થશે.

૬ સૈન્યોના થહોવાહ

મેઘગર્જના, ધરતીકંપ, મોટા અવાજ, વંટોળિયા, આંધી અને ગળી જનાર અર્દિનની જવાળાઓ મારફતે તને સજ કરશે.

૭ જે સર્વ પ્રજાઓ અરીએલની સામે લડે છે;

એટલે જે સર્વ તેની તથા તેના કિલ્લાની સામે લડીને તેને સંકટમાં નાખે છે, તેઓનો સમુદ્રાય સ્વર્પણ જેવો અને રાશીના આભાસ જેવો થઈ જશે.

૯ જેમ ભૂખ્યા ભાગસને સ્વપ્ન આવે છે કે તે ખાય છે; પણ જ્યારે તે જગે છે ત્યારે તો તે ભૂખ્યો ને ભૂખ્યો જ હોય છે.

જેમ તરસ્યાને સ્વપ્ન આવે છે, તેમાં તે પાણી પીએ છે; પણ જ્યારે તે જગે છે ત્યારે હજુ તે તરસને કારણે બેભાન જેવી અવસ્થામાં હોય છે.

તે પ્રમાણે સિયોન પર્વતની સામે લડનારી સર્વ પ્રજાઓના સમુદ્દરાયને થશે.

૧૦ વિસ્તિત થઈને અંધંબો પામો; પોતાને અંધ કરીને દૃષ્ટિલીન થઈ જાઓ!

ભાન ભૂલેલા થાઓ, પણ દ્રાક્ષારસથી નહિં; લથડિયાં ખાઓ પણ દાજુથી નહિં.

૧૧ કેમ કે યહોવાહે બર ઊંઘનો આત્મા તમારી પર રેઝથો છે.

તેમણે તમારી આંખો એટલે પ્રબોધકોને બંધ કર્યા છે અને તમારાં શિર એટલે દ્રષ્ટાઓને ટાંકી દીધા છે.

૧૨ આ સર્વેનું દર્શન તમારી આગળ મહોરથી બંધ કરેલા લેખના જેવું છે; લોકો જે ભણેલા છે તેને તે આપીને કહે છે, “આ વાંચ.” તે કહે છે, “હું તે વાંચી શકતો નથી, કારણ કે તે પર મહોર મારેલી છે.” ૧૩ પછી તે લેખ અભણાને આપવામાં આવે છે અને તેને કહે છે, “આ વાંચ,” તે કહે છે, “મને વાંચતા આવડતું નથી.”

૧૪ પ્રભુ કહે છે, “આ લોકો તેમના મુખથી જ મારી પાસે આવે છે અને કેવળ હોઠોથી મને ભાન આપે છે, પરંતુ તેઓએ પોતાનું હૃદય મારાથી દૂર રાખ્યું છે.

તેઓ ભારો જે આદર કરે છે તે ભાત્ર ભાગસોએ શીખવેલી આજ્ઞા છે.

૧૫ તેથી, જુઓ, આ લોકમાં અદ્ભુત કામ, હા, મહાન તથા અભયબ કામ ફરીથી કરવાનો છું.

તેઓના જ્ઞાનીઓનું ડહાપણ નાણ થશે અને તેઓના બુદ્ધિમાનોની બુદ્ધિનો લોપ થઈ જશે.

૧૬ જેઓ યહોવાહથી પોતાની થોજનાઓ સંતાડવાને ઊંડો વિચાર કરે છે અને જેઓ અંધકારમાં કામ કરે છે. તેઓ કહે છે, “અમને કોણ જુએ છે, અમારા વિષે કોણ જાણે છે? તેઓને અફસોસ!”

૧૭ તમે વસ્તુઓને ઊંધી સીધી કરો છો! શું કુંભાર માટીની બરાબર ગણાય, એવી ચીતે કે, કૃત્યો પોતાના કર્તા વિષે કહે, “તેણે મને બનાવ્યો નથી,” અથવા જે વસ્તુની રચના થયેલી છે તે પોતાના રચનારને કહેશે કે, “તે મને સમજુ શકતો નથી?”

૧૮ થોડી જ વારમાં,

લબાનોન વાડી થઈ જશે અને વાડી વન થઈ જશે.

૧૯ તે દિવસે બધિરજનો પુસ્તકનાં વચનો સાંભળશે

અને અંધની આંખો ગહન અંધકારમાં જોશે.

૨૦ દીનજનો યહોવાહમાં આનંદ કરશે

અને દર્દિકી ભાગસો ઈઝરાયલના પવિત્રમાં હરખાશે.

૨૧ કેમ કે જુલભીનો અંત આવ્યો છે અને નિંદકને ખતમ કરવામાં આવ્યો છે. જે કોઈ દુષ્ટતા કરવાનું થાહે છે તેઓ સર્વને નાભૂદ કરવામાં આવશે,

૨૨ તેઓ તો દાવામાં ભાગસને ગુનેગાર કરાવનાર છે. તેને માટે જાળ બિછાવે છે તેઓ દરવાજ આગળ ન્યાય છાછે છે પરંતુ ન્યાયને ખાલી જુઠાણાથી નીચે પાડે છે.

૨૩ તેથી જેણે ઈઝાહિમનો ઉજ્જાર કર્યો, તે યહોવાહ યાકૂબના કુટુંબ વિષે કહે છે:

“યાકૂબને કદી શરમાવું પડશે નહિં, તેનો યહેરો ઊતરી જશે નહિં.

૨૪ પરંતુ જ્યારે પોતાની મદ્દે પોતાના સંતાનો એટલે ભારા હાથની કૃતિઓને જોશે, ત્યારે તેઓ ભારા નામને પવિત્ર માનશે.

તેઓ થાકુભના પવિત્રને પવિત્ર માનશે અને ઇગરાયલના ઈંખરના આદરમાં ઉભા રહેશે.

**૨૪** આત્મામાં જેઓ ભૂલા પડેલા હતા તેઓ સમજ પામશે અને ફરિયાદીઓ ડહાપણ પામશે.”

### ૩૦

**૧** યહોવાહ કહે છે, “બટવાખોર સંતાનોને અફસોસ!”

“તેઓ યોજનાઓ કરે છે, પણ મારી નહિં; તેઓ અન્ય દેશો સાથે સંધિઓ કરે છે, પણ તે મારા આત્માને અનુસરીને નહિં,

તેથી તેઓ પાપ ઉપર પાપ ઉમેરે છે.

**૨** તેઓ મને પૂછથા વિના મિસરમાં થાલ્યા જથ છે.

તેઓ ફારનથી રક્ષણ મેળવવા અને મિસરની છાયામાં શરણ શોધે છે.

**૩** તેથી ફારનનું રક્ષણ તે તારા માટે શરમણુપ

અને મિસરની છાયામાં આશ્રય તને અપમાનણુપ થશે.

**૪** જો કે તેના સરદારો સોાનમાં છે અને તેના સંદેશવાહકો હાનેસ પહોંચા છે.

**૫** તોપણ જે લોકોથી તેઓને મદદ ભટવાની નથી, જેઓ સહાયકારને ઉપયોગી થવાના નથી,

પણ લજાસ્પદ તથા અપમાનકારક છે, તેઓનાથી તેઓ સર્વ લજિજત થશે.”

**૬** નેગેવનાં પશુઓ વિષે ઈંખરવાણી:

દુઃખ તથા સંકટનો દેશ કે જેમાંથી સિંહ તથા સિંહણ, નાગ તથા તીરતા સર્પ આવે છે, તેમાં થઈને તેઓ,

જે લોકોથી તેમને મદદ થઈ શકે નહિં,

તેઓની પાસે ગઢેડાની પીઠ પર પોતાનું દવ્ય, તથા તીરોની પીઠ પર પોતાના ખજાના લાદીને લઈ જથ છે.

**૭** પણ મિસરની સહાય વ્યર્થ છે;

તે માટે મેં તેનું નામ બેસી રહેનારી રાહાબ પાડ્યું છે.

**૮** પ્રભુએ મને કટ્યું, હવે થાલ, તેઓની રૂખ એક પાટી પર લખ અને તેને ટીપણાંમા કોતરી નાખ,

જેથી તે ભવિષ્યમાં સદાને માટે સાક્ષી તરીકે રહે.

**૯** કેમ કે આ લોકો બટવાખોર, જૂઠાં સંતાનો છે,

તેઓ યહોવાહનું શિક્ષણ સાંભટવાને ચાહતા નથી એવા છે.

**૧૦** તેઓ દૃષ્ટાઓને કહે છે, “તમે દર્શન જોશો નહિં;”

અને પ્રભોધકોને કહે છે, “અમને સત્યની સીધી ભવિષ્યવાણી કહેશો નહિં;

પણ અમને ભીઠી ભીઠી વાતો કહો અને ઠગાઈની ભવિષ્યવાણી કહો;

**૧૧** માર્ગમાંથી નીકળી જાઓ; રસ્તા પરથી બાજુએ ખસી જાઓ;

અમારી આગટથી ઇગરાયલના પવિત્રને દૂર કરો.”

**૧૨** તેથી ઇગરાયલના પવિત્ર એવું કહે છે,

“કેમ કે તમે આ વાતને નકારો છો

અને જુલમ પર તથા કુટિલતા પર ભરોસો અને આધાર રાખો છો,

**૧૩** માટે તમારાં આ પાપ

ઓંચી ભીતમાં પડેલી પહોળી ફાટ જેવાં છે,

તે ભીત પટવારમાં અકષમાતે તૂટી પડે છે, તેના જેવા તમારા હાલ થશે.

**૧૪** કુંભારનું વાસણ તૂટી જથ છે તે પ્રમાણે તે તેને ભાગી નાખશે;

અને દયા રાખ્યા વગર તેના એવી ચીતે ચૂરેશૂરા કરશે કે,

એના કકડામાંથી ચૂલામાંથી આગ લેવા માટે ઠીકળ સરખુંથ ભટશે નહિં.

૧૫ પ્રભુ યહોવાહ ઇગરાયલના, પવિત્ર કહે છે કે,  
“પાછા ફરવાથી અને શાંત રહેવાથી તમે બચી જશો; શાંત રહેવામાં તથા બરોસો  
જાખવામાં તમારું સામર્થ્ય હશે.  
પણ તમે એમ કરવા ચાટ્યું નહિં.

૧૬ ઉલટું તમે કટ્યું, ‘ના,  
અમે તો ઘોડેસવાર થઈને નાસી જવાના,’ તે માટે તમે નાસશો જ;  
અને તમે કટ્યું, ‘અમે વેગવાન ઘોડા પર સવારી કરવાના,’ તે માટે જે કોઈ તમારી  
પાછળ પડનાર છે તેઓ પણ વેગવાન થશે.

૧૭ એકની ધમકીથી એક હજાર નાસી જશો;  
પાંચની ધમકીથી તમે બધા નાસી જશો  
અને તમે માત્ર પર્વત પરના ધવજદંડ જેવા અને કુંગર પર નિશાનના જેવા થોડા જ  
રહી જશો.”

૧૮ તે માટે યહોવાહ તમારા પર દયા કરવાની રાહ જોશે. તેથી તમારા પર કૃપા  
કરવા માટે તે ઉચ્ચાસ્થાને બેસશે.  
કેમ કે યહોવાહ ન્યાયના ઈજ્ઝર છે; જેઓ તેમની વાટ જુએ છે તેઓ સર્વ પરમભૂષી  
છે.

૧૯ હે યજુશાલેમમાં સિથોન પર રહેનારી પ્રજા, તું ફરી રહીશ નહિં.  
તારા પોકારનો અવાજ સાંભળીને તે તારા પર દયા કરશે જ કરશે. તે સાંભળતાં જ  
તને ઉત્તર આપશે.

૨૦ જોકે યહોવાહ તમને સંકટરૂપી રોટલી તથા વિપત્તિરૂપી પાણી આપે છે,  
તોપણ તમારા શિક્ષક ફરી સંતાશે નહિં, પણ તમારી આંખો તમારા શિક્ષકને જોશે.  
૨૧ જ્યારે તમે જમણી કે ડાબી બાજુ ફરશો ત્યારે તમારા કાન તમારી પાછળથી  
આવતા આવા અવાજને સાંભળશે કે,

“આ માર્ગ છે, તે પર તમે ચાલો.”

૨૨ વળી તમે ચાંદીની મૂર્તિઓ પર મણેલા પડને તથા તમારી સોનેરી મૂર્તિઓ પર  
ચાટાવેલા ટોળને અશુષ્ટ કરશો.  
તું તેમને અશુષ્ટ વસ્તુની જેમ ફેંકી દેશે. તું તેને કહેશે, “અહીંથી ચાલી જા.”

૨૩ જે ભૂમિમાં તું તારું બીજ વાવશે, તે પર તે વરસાદ વરસાવશે  
તથા તે ભૂમિમાં પુષ્કળ અનાજ અને રોટલી ઉત્પન્ન કરશે,  
તે દિવસે તારાં જનવરો મોટાં બીડમાં ચરશે.

૨૪ ભૂમિ ખેડનાર બણદો અને ગઢેડાં મોસમ પ્રમાણેનો,  
સલ્લુણો તથા સારી પેઠે ઊપરોલો ચારો ખાશે.

૨૫ વળી કતલને મોટે દિવસે જ્યારે બુરજો પડશે  
સર્વ ઊંચા પર્વત પર અને સર્વ ઊંચા કુંગર પર પાણીનાં નાળાં અને ઝરણાં વહેશે.

૨૬ ચંદ્રનું અજવાળું સ્વર્ણના અજવાળા ભરખું થશે અને સ્વર્ણનું અજવાળું સાતગણું,  
સાત દિવસના અજવાળા સમાન થશે.

યહોવાહ પોતાના લોકોના ધાને પાટા બાંધશે અને તેઓના ધા મટાડશે તે દિવસે  
એમ થશે.

૨૭ જુઓ, યહોવાહનું નામ બળતા રોષ તથા ઊડતા ધુમાડા સાથે દૂરથી આવે છે.  
તેઓના હોઠો કોપથી બરેલા છે અને તેમની શુભ બળતા અરિન સરખી છે.

૨૮ તેઓનો જ્વાસ ગળા જુદી પહોંચતી ઊભરાતી નદી જેવો છે,  
જેથી તે વિનાશની ચાટળીએ પ્રજાઓને ચાઢો; લોકોના મુખમાં બ્રાંતિકારક લગામ  
જાખવામાં આવશે.

૨૯ પર્વની રાત્રે જેમ ગીતો ગવાય છે તેમ ગાયન કરશો

અને યહોવાહના પર્વત પર ઈજરાયલના ખડકની પાસે વાંસળી વગાડતા વગાડતા  
જનાર માણસની જેમ તમે મનમાં આનંદ કરશો.

**૩૦** યહોવાહ પોતાની વિજયી ગર્જના સંભળાવશે અને  
ઉત્ત્ર કોપથી, બણતા અનિની જવાણાથી, આંદીથી, મુશળધાર વરસાદથી તથા કરાથી  
તે શાશ્વતોને પોતાના બુજનું સામર્થ્ય દેખાડશો.

**૩૧** કેમ કે યહોવાહની વાણીથી આશૂર બયબીત થશે, તે તેને સોટીથી મારશે.

**૩૨** યહોવાહ જે નીમેલી લાકડીનો ફટકો તેને મારશે તેનો દરેક ફટકો  
ખંજરી તથા વીણાના સ્ત્રી સાથે મારવામાં આવશે; અને થથરાવી નાખનારી  
લડાઈઓમાં તે તેઓની સાથે લડશે.

**૩૩** કેમ કે પૂર્વકાઠથી સણગનાર સ્થાન તૈયાર કરી રાખેલું છે. હા, તે રાજાને માટે  
તૈયાર કરેલું છે; અને ઈંઘરે તેને ઉંડું તથા પહોળું કર્યું છે.

એની ચિત્તામાં અનિન તથા પુષ્ટ લાકડા છે.

યહોવાહનો જ્વાસ ગંધકના પ્રવાહની જેમ તેને સણગાવે છે.

### ૩૧

**૧** જેઓ સહાયને માટે મિસર ચાલ્યા જાય છે અને ધોડાઓ પર આધાર રાખે છે, તેઓને  
અફસોસ છે;

અને તેઓ રથો પુષ્ટ હોવાથી તેઓના પર બરોસો રાખે છે અને સવારો ઘણા  
સમર્થ હોવાથી તેમના પર આધાર રાખે છે.

પણ તેઓ ઈજરાયલના પવિત્રની તરફ દૃષ્ટિ કરતા નથી, કે યહોવાહને શોધતા  
નથી.

**૨** તેમ છતાં ઈંઘર જ્ઞાની છે, તે આફત લાવશે અને પોતાના શર્દો પાછા લેશે નહિ.  
અને તે દુષ્ટોનાં કુટુંબની સામે અને પાપ કરનારને મદદ કરનારાની સામે તે ઉંડે  
છે.

**૩** મિસરીઓ તો માણસ છે ઈંઘર નહિ, તેઓના ધોડા માત્ર માંસ છે, આત્મા નહિ.  
જ્યારે યહોવાહ પોતાનો હાથ લાંબો કરશે, ત્યારે જે સહાય કરનાર છે તે ઠોકર ખાશે  
અને સહાય લેનાર પડી જશે; બન્ધો એકસાથે નાશ પામશે.

**૪** યહોવાહે મને હેમ કટથું કે,

“જેમ કોઈ સિંહ કે સિંહનું બચ્ચું પોતાના શિકાર પર ઘૂરકે છે,  
ત્યારે જો તેની સામે ભરવાડોનો મોટો જથ્થો બોલાવવામાં આવે,  
તો તેઓની બૂમ સાંભળીને તે બી જતો નથી અને તેઓ બૂમ પાડે છે તેથી તે  
બયબીત થતો નથી;

તેમ સૈન્યોના યહોવાહ, સિયોન પર્વત પર તથા તેના કુંગર પર થુલ કરવાને ઊતશી  
આવશે.

**૫** ઊડનારા પક્ષીની જેમ સૈન્યોના યહોવાહ યદુશાલેમનું રક્ષણ કરશે;  
તે આચછાદન કરીને તેને છોડાવશે, તેને છોડાવીને તે તેનું રક્ષણ કરશે.

**૬** હે ઈજરાયલના લોકો જેમની સામેથી તમે મુખ ફેરવી લીધું છે તેમની તરફ પાછા  
ફરો. **૭** કેમ કે, તે દિવસે તેઓ દરેક પોતાના હાથોએ બનાવેલી ચાંદીની અને સોનાની  
પાપરૂપી મૂર્તિને ફેકી દેશે.

**૮** ત્યારે જે તરવાર માણસની નથી તેનાથી આશૂર પડશે અને તેનો સંહાર કરશે;  
તે તરવારથી નાસી જશે અને તેના જુવાન પુરુષોને સખત પરિશ્રમ કરવા માટે  
ફરજ પાડવામાં આવશે;

**૯** તેઓ પ્રાસને કારણે પોતાનો બધો બરોસો ખોઈ બેસશે અને તેના સરદારો  
યહોવાહની થુલની દ્વજાથી બીશે.”

થહોવાહ, જેમનો અર્થિન સિયોનમાં અને જેમની ભર્તી થરશાલેમમાં છે, તેમનું આ વચ્ચે.

### ૩૨

- <sup>૧</sup> જુઓ, એક રાજ ન્યાયથી રાજ કરશે અને રાજકુમારો ઇનસાફથી શાસન કરશે.  
<sup>૨</sup> તેમાંનો દસેક ભાણસ વાયુથી આશ્રયસ્થાન અને વાવાળોડા સામે આશરા જેવો,  
સૂકી ભૂભિમાં પાણીના નાળાં જેવો, કંટાળાજનક દેશમાં એક વિશાળ ખડકની છાયા  
જેવો થશે.  
<sup>૩</sup> પછી જોનારની આંખો ઝાંખી થશે નહિ અને જેઓ સાંભળી શકે છે તેઓના કાન  
દ્યાનપૂર્વક સાંભળશે.  
<sup>૪</sup> ઉતાવળિયાઓનાં મન ડ્વાપણ સમજશે અને મુંગાઓની જુલ સ્પષ્ટ બોલશે.  
<sup>૫</sup> ત્યારે મૂર્ખને કોઈ ખાનદાન કહેશે નહિ, કે ઠગ નીતિમાન કહેવાશે નહિ.  
<sup>૬</sup> કેમ કે મૂર્ખ મૂર્ખાઈની જ વાત બોલશે અને તેનું હૃદય દુષ્ટ યોજનાઓ કરશે  
અને તે અધર્મનાં કાર્યો અને થહોવાહ વિષે ભૂલભરેલી વાત બોલશે.  
તે ભૂખ્યાઓને અતૃપ્ત રાખશે અને તરસ્યાઓને પીવાનું પાણી આપશે નહિ.  
<sup>૭</sup> ઠગની રીતો દુષ્ટ છે. જ્યારે દિનિની કહે છે કે સત્ય શું છે તોપણ  
તે દિનિને જૂઢી વાતોથી નાશ કરવાને માટે દુષ્ટ યુક્તિ યોજે છે.  
<sup>૮</sup> પણ ઉદાર વ્યક્તિ ઉદારતાની યોજના બનાવે છે; અને તેના ઉદારતા કાર્ય માં તે  
રિથર રહેશે.  
<sup>૯</sup> સુખી સત્રીઓ, ઊઠો અને ભારી વાણી સાંભળો;  
હે બેફિકર દીકરીઓ, મને સાંભળો.  
<sup>૧૦</sup> હે બેફિકર સત્રીઓ, એક વર્ષ ઉપરાંત કેટલાક દિવસો પછી તમારો વિખ્યાસ ઊઠી  
જશે,  
કેમ કે ક્રાક્ષાની ઊપજ બંધ થશે અને તેને એકત્ર કરવાનો સમય આવશે નહિ.  
<sup>૧૧</sup> હે સુખી સત્રીઓ, કાંપો; વિખ્યાસુ સત્રીઓ તમે મુશ્કેલીમાં મુકાશો;  
તમારા રોજબરોજનાં વશ્રો કાઢીને નિર્વશ્ર થાઓ; કમર પર ટાટ બાંધો.  
<sup>૧૨</sup> તમે આનંદદાયક ખેતરોને માટે, ફળાયક દ્વાક્ષવેલાને માટે આકુંદ કરશો.  
<sup>૧૩</sup> મારા લોકોની ભૂભિ પર કાંટા તથા ઝાંખરાં ઊગી નીકળશે,  
ઉલ્લાસી નગરનાં સર્વ આનંદભર્યા ઘર પર તેઓ ઊગશે.  
<sup>૧૪</sup> કેમ કે, રાજમહેલનો ત્યાગ કરવામાં આવશે, વરસ્તીવાળું નગર ઉજ્જવ થશે;  
ટેકરી તથા બુરજ સર્વકાળ સુધી કોતર જેવાં,  
રાની ગધેડાના આનંદનું સ્થાન અને ઘેટાંનું ચરવાનું સ્થાન થશે;  
<sup>૧૫</sup> જયાં સુધી કે ઉપરથી આત્મા આપણા પર દેડાથ  
અને અરણ્ય ફળકુપ વાડી થાય અને ફળકુપ વાડી વન સમાન બને તથાં સુધી એવું  
થશે.  
<sup>૧૬</sup> પછી ઇનસાફ અરણ્યમાં વસશે; અને ન્યાયપણું ફળકુપ વાડીમાં રહેશે.  
<sup>૧૭</sup> ન્યાયીપણાનું કામ શાંતિ અને ન્યાયીપણાનું પદ્ધિણામ સર્વકાળનો વિશ્રામ અને  
વિખ્યાસ થશે.  
<sup>૧૮</sup> મારા લોકો શાંતિના સ્થાનમાં, સુરક્ષિત આવાસોમાં તથા સ્વસ્થ વિશ્રામસ્થાનોમાં  
રહેશે.  
<sup>૧૯</sup> પરંતુ જંગલના પતન સમયે કરા પડશે અને નગર જમીનદોસ્ત કરવામાં આવશે.  
<sup>૨૦</sup> તમે જેઓ સર્વ ઝરણાંની પાસે વાવો છો અને તમારા બણદ અને ગધેડાને  
છૂટથી ચરવા ભોકલો છો, તેઓ પરમસુખી છે.

## ૩૩

- ૧ તને અફસોસ છે! વિનાશ કરનારનો વિનાશ થયો નથી!  
તું ઠગાઈ કરે છે, પણ તેઓએ તારી સાથે ઠગાઈ કરી નહિ, તને અફસોસ!  
તું વિનાશ કરવાનું બંધ કરીશ ત્યારે તારો વિનાશ થશે.  
તું ઠગાઈ કરવી બંધ કરીશ, ત્યારે તેઓ તારી સાથે ઠગાઈ કરશે.
- ૨ હે યહોવાહ, અમારા પર ફૂપા કરો, અમે તમારી વાટ જોથા કરીએ છીએ;  
દર સવારે તમે અમારો ભુજ અને દુઃખના સમયે અમારા ઉધારનાર થાઓ.  
૩ ભારે અવાજથી લોકો નાસે છે; જ્યારે તમે ઊદ્ઘાટયા ત્યારે વિદેશીઓ વિખેરાયા છે.  
૪ જેમ માણસો કાતરા એકઠા કરે છે તેમ તમારી લૂંટ એકઠી કરવામાં આવશે; તીડો  
ધસી આવે છે તે પ્રમાણે તેઓ તે પર ધસી આવશે.  
૫ યહોવાહ મોટા મનાયા છે; તે ઉચ્ચસ્થાનમાં રહે છે. તે સિયોનને ઇનસાફ અને  
ન્યાયથી ભરે છે.  
૬ તે તારા સમયમાં સ્થિર થશે,  
ઉધાર, ડહાપણ અને ડહાપણનો બંડાર; યહોવાહનો ભય તે જ તેનો ખજાનો છે.  
૭ જુઓ, તેઓના શૂરવીરો બહારથી વિલાપ કરે છે; સલાહ કરનારા અને શાંતિની  
આશા રાખનારા પોક મૂકીને રડે છે.  
૮ માર્ગો ઉજજડ થયા છે; વટેમાર્ગુ બંધ થયા છે.  
કરાર તોડવામાં આવ્યો છે, સાક્ષીને ધિક્કાર્યા છે અને નગરો આદર વિનાનાં થઈ  
ગયાં છે.  
૯ દેશ વિલાપ કરે છે અને સુકાઈ જાય છે; લભાનોન લજીજત થઈને સંકોચાઈ જાય છે;  
શારોન ઉજજડ જંગલ જેવો થયો છે; અને બાશાન તથા કાર્મેલ પોતાનાં પાંડડાં ખેરવી  
નાખે છે.  
૧૦ યહોવાહ કહે છે, “હવે હું ઉઠીશ;” હમણાં હું પોતાને ઊંધો કરીશ; હમણાં હું મોટો  
મનાઈશ.  
૧૧ તમે ફોતરાંનો ગર્ભ ધરશો અને ખૂંપરાને જન્મ આપશો; તમારો જ્વાસ તમને બાળી  
નાખનાર અર્થિન જેવો છે.  
૧૨ લોકો બહીમાં થૂના જેવા, અર્થિમાં બાળી નાખેલા અને કાપેલા કાંટા જેવા થશે.  
૧૩ તમે જેઓ દૂર છો તેઓ, મૈં જે કર્યું છે તે સાંભળો; અને તમે પાસે રહેનારાઓ, મારું  
પરાક્રમ જાણો.  
૧૪ સિયોનમાં પાપીઓ ભયભીત થયા છે, અધર્મીઓને ધૂલદી ચઢી છે.  
આપણામાંનો કોણ બાળી નાખનાર અર્થિન સાથે વાસો કરશે? આપણામાંનો કોણ  
સદા બળતી આગ સાથે વાસો કરશે?  
૧૫ જે ન્યાયને માર્ગ ચાલે છે અને સત્ય બોલે છે; જે જુલમની કમાઈને ધિક્કારે છે,  
જે લાંઘ લેવાનો ઇનકાર કરે છે, જે ગુનો કરવાની યોજના કરતો નથી,  
અને જે ભૂંદું ન જોવા માટે પોતાની આંખ ભીથી દે છે, તે જ વાસો કરશે.  
૧૬ તે ઉચ્ચસ્થાનને પોતાનું રહેઠાણ બનાવશે;  
ખડકોના કિલ્લા તેનો આશ્રય થશે; તેને નિશ્ચે ખોરાક અને પાણી મળતાં રહેશે.  
૧૭ તારી આંખો રાજાને તેના સૌંદર્યમાં જોશે; તેઓ વિશાળ દેશને જોશે.  
૧૮ તારા હૃદયમાં વીતી ગયેલા ભય વિષે વિચાર આવશે; ખંડણી લેનાર કર્યાં છે?  
તોલનાર કર્યાં છે? બુરજોની ગણના કરનાર કર્યાં છે?  
૧૯ જે લોકોની બોલી કણી શકાય નહિ એવી ગૂઢ છે, જેઓની બાધા સમજાય નહિ  
એવી છે, તે ફૂર લોકોને તું ફરી જોશે નહિ.  
૨૦ સિયોન જે આપણા પર્વોનું નગર છે તેને જો;

તારી આંખો થકશાલેમને વિશ્રામના નિવાસસ્થાન જેવું, જેનો તંબુ ઉખેડવામાં આવશે નહિ,

જેની મેખો સર્વકાળ માટે કટાશે નહિ અને જેની દોરીઓ તૂટશે નહિ, તેવા તંબુ જેવું થયેલું જોશે.

૨૧ ત્યાં તો થહોવાહ જે પરાક્રમી છે તે પહોળી નદીઓ અને નાળાને સ્થાને આપણી સાથે હશે.

શશ્રુની હલેસાવાળી નાવ તેમાં જનાર નથી અને મોટાં વહાણો તેમાં પસાર થવાનાં નથી.

૨૨ કેમ કે થહોવાહ આપણા ન્યાયાધીશ, થહોવાહ આપણા નિયમ આપનાર, થહોવાહ આપણા રાજ છે; તે આપણને બચાવશે.

૨૩ શશ્રુના વહાણનાં દોરડાં ઢીલાં પડી ગયા છે; તેઓ ફૂવાથંભ બરાબર સજ્જડ રાખી શક્યા નહિ; તેઓ સફ પ્રસારી શક્યા નહિ;

ત્યારે લુંટફાટમાં લુંટ પુષ્કળ વહેંચાય; જે લંગડા હતા તેઓને પણ લુંટ મળી.

૨૪ હું માંડો છું, એવું કોઈ પણ રહેવાસી કહેશે નહિ; તેમાં વસનાર લોકોની દુષ્ટતા માફ કરવામાં આવશે.

### ૩૪

૧ હે વિદેશીઓ, તમે સાંભળવાને પાસે આવો; હે લોકો તમે કાન ધરો!  
પૂઢ્યી તથા તે પર જે કાંઈ છે તે સર્વ, જગત તથા તેમાંથી જે સર્વ નીપજે છે તે સાંભળો.

૨ કેમ કે સર્વ પ્રજાઓ પર અને તેના સર્વ સૈન્યો પર થહોવાહને કોધ ચદ્યો છે;  
તેમણે તેમનો સંપૂર્ણ નાશ કર્યો છે, તેઓને સંહારને આધીન કર્યા છે.

૩ તેમના મારી નંખાયેલા નાખી દેવામાં આવશે; અને તેમના મૃતદેહો દુર્ગધ મારશે,  
અને પર્વતો તેમના રક્તથી ઢંકાઈ જશે.

૪ આકાશના સર્વ તારાઓ ખરી પડશે,  
અને આકાશ ઓળિયાની જેમ વાળી લેવાશે; અને તેના સર્વ તારાઓ ખરી પડશે  
જેમ દ્રાક્ષાયેલા પરથી પાંદડુ ખરી પડે છે અને પાકી ગયેલાં અંજુર ઝાડ પરથી ખરે  
છે તેમ તે ખરી પડશે.

૫ કેમ કે મારી તરવાર આકાશમાં પીને ચક્કૂર થઈ છે,  
જુઓ, હવે તે અદોમ અને આ લોકોનો નાશ કરવાને તેમના ઉપર ઊતરશે.

૬ થહોવાહની તરવાર રક્તથી અને મેદથી,  
જાણે હલવાન તથા બકરાના રક્તથી, બકરાના ગુરદાનાં મેદથી તરખોળ થયેલી છે.

કેમ કે, બોકસરામાં થહોવાહનો થજ તથા અદોમ દેશમાં ભોટી કતલ થયેલી છે.

૭ જંગલના ગોધાઓ, બણદો અને વાણરડાઓ એ બધાની કતલ અનેકસાથે થશે.

તેઓની ભૂમિ રક્તથી તરખોળ થશે અને તેઓની ધૂળ મેદથી ભિશ્રિત થશે.

૮ કેમ કે, તે થહોવાહનો વેર વાળવાનો દિવસ છે અને સિયોન સાથેની તકરારનો  
બદલો લેવાનું વર્ષ છે.

૯ અદોમનાં નાણાઓ ડામર થઈ જશે, તેની ધૂળ ગંધક થઈ જશે,  
અને તેની ભૂમિ બણતો ડામર થશે.

૧૦ તે ચાત અને દિવસ બણતું રહેશે; તેનો ધૂમાડો સદા ઊંચે ચઠશે;  
તેની ભૂમિ પેઢી દરપેઢી ઉજ્જડ રહેશે; સદાને માટે તેમાં થઈને કોઈ જશે નહિ.

૧૧ પણ જંગલી પક્ષીઓ અને પ્રાણીઓ નું તે વતન થશે; ધૂવડ તથા કાગડા ત્યાં  
તેમના માણા બાંધશે.

અને તે પર અસ્તવ્યસ્તતા તથા ખાલીપણાનો ઓળંબો તે લંબાવશે.

**૧૨** તેના ધનિકોની

પાસે રાજ્ય કહેવાને માટે કશું હશે નહિ અને તેના સર્વ સરદારો નહિ જેવા થશે.

**૧૩** તેના રાજમહેલોમાં કાંટા અને તેના કિલ્લાઓમાં કૌવચ અને ઝાંખરાં ઊગશે.

ત્યાં શિયાળોનું રહેઠાણ અને ત્યાં શાહમૃગનો વાડો થશે.

**૧૪** ત્યાં જુંગલનાં પ્રાણીઓ અને વઢાઓ બેગા થશે અને જુંગલનાં બકરાઓ એકબીજાને પોકારશે.

નિશાયર પ્રાણી પણ ત્યાં વાસો કરશે અને પોતાને માટે વિશ્રાભસ્થાન બનાવશે.

**૧૫** ઘુવડો ત્યાં માઠો બાંધશે, ઈંડાં મૂકશે અને તે સૈવીને બચ્યાંને પોતાની છાથા નીચે એકત્ર કરશે.

હા, ત્યાં સમદીઓ પણ દરેક પોતાના સાથી સહિત એકઠી થશે.

**૧૬** થહોવાહના પુસ્તકમાં શોધ કરો; તેઓમાંથી એક પણ બાકી રહેશે નહિ.

કોઈપણ પોતાના સાથી વિનાનું માલૂમ પડશે નહિ, કેમ કે તેમના મુખે આ આજા આપી છે અને તેમના આત્માએ તેઓને એકઠાં કર્યો છે.

**૧૭** તેમણે તેઓના માટે શિષ્ટી નાખી છે અને તેમના હાથે દોશીથી માપીને તેમને તે વહેંચી આપ્યું છે;

તેઓ સર્વકાળ તેનું વતન બોગવશે; પેઢી દરપેઢી તેઓ તેમાં વસશે.

### ૩૫

**૧** અરણ્ય તથા સૂકી ભૂમિ હરખાશે; અને વન આનંદ કરશે અને ગુલાબની જેમ ખીલશે.

**૨** તે પુષ્કળ ખીલશે, આનંદ કરશે અને હરખાઈને ગાયન કરશે.

તેને લબાનોનાનું ગૌરવ, કાર્મેલ તથા શારોનનો વૈભવ આપવામાં આવશે; તેઓ થહોવાહનું ગૌરવ અને આપણા ઈશ્વરનો વૈભવ જોશે.

**૩** ઢીલા હાથોને દૂઢ કરો અને લથડતાં દૂઢણોને સિથર કરો.

**૪** જેઓ ભયભીત હૃદયના છે તેઓને કહો, “દૂઢ થાઓ, બીશો નહિ; જુઓ, તમારા ઈશ્વર વેર લેવા આવશે,

ઈશ્વર તમને થોડ્ય બદલો આપશે અને તે પોતે આવીને તમને તારશે.”

**૫** ત્યારે અંધજનોની આંખો ઉધાડવામાં આવશે અને બધિરોના કાન સાંભળશે.

**૬** ત્યારે અપંગો હરણની જેમ ઝૂદશે અને મુંગાની શુભ ગાયન કરશે, કેમ કે અરણ્યમાં પાણી અને વનમાં નાણાં ઝૂટી નીકળશે.

**૭** દાઢાડી રેતી તે તણાવ, અને તરસી ભૂમિ તે પાણીના ઝરણાં બની જશે;

શિયાળોનાં રહેઠાણમાં, તેમના સૂવાને સ્થાને, ધાસની સાથે બઢ તથા સરકટ ઊગશે.

**૮** ત્યાં રાજમાર્ગ થશે અને તે પવિત્રતાનો માર્ગ કહેવાશે.

તેના પર કોઈ અશુદ્ધ ચાલશે નહિ પણ જે પવિત્રતામાં ચાલે છે તેને માટે તે થશે, એ માર્ગમાં

મૂર્ખ પણ ભૂલો પડશે નહિ.

**૯** ત્યાં સિંહ હશે નહિ, કોઈ હિંસક પશુ ત્યાં આવી ચઢશે નહિ; ત્યાં તેઓ જોવામાં આવશે નહિ.

પણ ઉદ્ધાર પામેલાઓ ત્યાં ચાલશે.

**૧૦** થહોવાહે જે લોકો માટે મુક્કિત મૂલ્ય ચૂકલ્યું છે તેઓ પાછા ફરશે

અને હર્ષનાદ કરતા કરતા સિયોન સુધી પહોંચશે અને તેઓને માથે હંમેશા આનંદ રહેશે;

તેઓને હર્ષ અને આનંદ પ્રાપ્ત થશે, તેઓના શોક તથા નિશ્વાસ જતા રહેશે.

## ૩૬

<sup>૧</sup> હિંગકિયા રાજની કારકિર્દીના અમલના યૌદ્ધમા વર્ષે આશૂરના રાજ સાનહેઠીબે યહૃદિયાનાં સર્વ કિલ્લાવાળાં નગરો ઉપર ચટાઈ કરીને તેઓને જુતી લીધાં. <sup>૨</sup> પછી આશૂરના રાજએ લાખીશથી રાબશાકેને મોટા લશ્કર સહિત હિંગકિયા રાજની પાસે યદ્રશાલેમ મોકલ્યો. તે ધોખીના ખેતરની સરક પર ઉપલા તળાવના ગરનાળા પાસે ઊભો રહ્યો. <sup>૩</sup> ત્યારે હિંગકિયાનો દીકરો એલિયાકીમ જે રાજમહેલનો અધિકારી હતો તે, સથિવ શેણના તથા આસાફનો દીકરો યોઆ જે ઇતિહાસકાર હતો તે, તેની પાસે મળવાને બહાર આવ્યા.

<sup>૪</sup> રાબશાકેએ તેઓને કદ્યું, “હિંગકિયાને કહેજો, આશૂરના મહાન રાજ એવું પૂછે છે કે, ‘તું કોના પર ભરોસો રાખે છે? <sup>૫</sup> હું પૂછું છું કે, માત્ર મુખની વાતો એ જ યુદ્ધને માટે સલાહ તથા પરાકમનું કામ સારે? તેં કોના ઉપર ભરોસો રાખીને મારી સામે બંડ કર્યું છે?’

<sup>૬</sup> જો, તું આ ભાંગેલા બજુના દાંડા પર, એટલે મિસર પર, ભરોસો રાખે છે કે, જેના ઉપર જો કોઈ ટેકે તો તે તેની હથેયીમાં પેસીને તેને વીધી નાખશે! મિસરનો રાજ ફારુન તેના પર ભરોસો રાખનાર સર્વ પ્રત્યે તેવો જ છે. <sup>૭</sup> પણ કદાચ તું મને કહેશે, “અમારા ઈશ્વર યહોવાહ પર અમે ભરોસો રાખીએ છીએ,” તો શું તે એ જ ઈશ્વર નથી કે જેમનાં ઉચ્ચસ્થાનો તથા વેદીઓને હિંગકિયાએ નષ્ટ કર્યા છે અને યહૃદિયા અને યદ્રશાલેમને કદ્યું છે, “તમારે, યદ્રશાલેમમાં આ વેદી આગળ જ પ્રણામ કરવા?”

<sup>૮</sup> તેથી હવે, હું તને બે હજાર ધોડા આપું છું, તેઓ પર સવારી કરનાર માણસો પૂરા પાડવાની મારા માલિક આશૂરના રાજની સાથે તું શરત કર.

<sup>૯</sup> તમે કેમ કરીને મારા ઘણીના નબળામાં નબળા સરદારને પાછો ફેરવી શકો? કેમ કે તમારો ભરોસો મિસરના રથો અને ધોડેસવારોમાં છે. <sup>૧૦</sup> તો હવે, શું હું યહોવાહની આજ્ઞા વિના આ જગાનો નાશ કરવા માટે તેના ઉપર ચઢી આવ્યો છું? યહોવાહે મને કદ્યું છે, “આ દેશ પર ચટાઈ કરીને તેનો નાશ કર!””

<sup>૧૧</sup> પછી એલથાકીમે, શેણના તથા યોઆએ રાબશાકેને કદ્યું, “મહેરભાની કરીને આ તારા ચાકરોની સાથે અરામી ભાષામાં બોલ; કેમ કે અમે તે સમજુએ છીએ. પણ કોટ પર જે લોકો છે તેઓના સાંભળતાં અમારી સાથે યહૃદી ભાષામાં બોલતો નહિ.”

<sup>૧૨</sup> પણ રાબશાકેએ તેઓને કદ્યું, “શું મારા માલિકે એ વચ્ચનો ફક્ત તારા માલિકને તથા તને કહેવાને માટે મને મોકલ્યો છે? જે માણસો કોટ ઉપર બેઠેલા છે અને જેઓ તારી સાથે પોતાની વિષા ખાવાને તથા પોતાનું મૂત્ર પીવાને માટે નિર્માણ થયેલા છે, તેઓને કહેવાને માટે મને મોકલ્યો નથી?”

<sup>૧૩</sup> પછી રાબશાકેએ ઊભા રહીને મોટા અવાજે યહૃદી ભાષામાં પોકારીને કદ્યું, આશૂરના મહારાજાધિરાજનાં વચ્ચનો સાંભળો; <sup>૧૪</sup> રાજ કહે છે: ‘હિંગકિયાથી તમે છેતરાશો નહિ; કેમ કે તે તમને છોડાવી શકશો નહિ. <sup>૧૫</sup> વળી “યહોવાહ આપણને જરૂર છોડાવશે; આ નગર આશૂરના રાજના હાથમાં જશે નહિ. એમ કહીને હિંગકિયા તમારી પાસે યહોવાહ પર ભરોસો કરાવે નહિ.”’

<sup>૧૬</sup> હિંગકિયાની વાત સાંભળશો નહિ, કેમ કે આશૂરનો રાજ એમ કહે છે: ‘મારી સાથે સલાહ કરીને મારે શરણે આવો. પછી તમારામાંના દરેક પોતાના દ્રાક્ષાવેલામાંથી અને પોતાની અંજુરીના ફળ ખાશો અને પોતાની ટાંકીનું પાણી પીશો. <sup>૧૭</sup> જથ્યાં સુધી હું આવીને જે દેશ તમારા દેશના જેવો, ધાન્ય તથા દ્રાક્ષારસનો, રોટલી તથા દ્રાક્ષાવાળીનો દેશ, તેમાં તમને લઈ જાઓ નહિ ત્યાં સુધી તમે એમ જ કરશો.’

**૧૫** 'યહોવાહ આપણને છોડાવશે,' એમ કહીને હિંજકિયા તમને ગેરમાર્ગ ના દોરે. શું વિદેશીઓના કોઈ પણ દેવે પોતાના દેશને આશૂરના રાજના હાથમાંથી છોડાવ્યો છે?

**૧૬** હમાથ અને આર્પાદના દેવો કયાં છે? સફાર્વાઈભના દેવો કયાં છે? શું તેઓએ મારા હાથમાંથી સમજનને છોડાવ્યું છે? **૨૦** એ દેશોના સર્વ દેવોમાંથી કયા દેવે પોતાના દેશને મારા હાથમાંથી છોડાવ્યો છે કે, યહોવાહ યરૂશાલેમને મારા હાથમાંથી છોડાવે?"

**૨૧** તેઓ છાના રહ્યા અને તેના જવાબમાં એક પણ શંદ બોલ્યા નહિ, કેમ કે રાજની આજ્ઞા એવી હતી કે, "તેને ઉત્તર આપવો નહિ." **૨૨** પછી હિંજકિયાનો દીકરો એલિયાકીમ જે મહેલનો અધિકારી હતો તે, લેખક શેળના તથા આસાફનો દીકરો યોઆ ઇતિહાસકાર પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને હિંજકિયા પાસે પાછા આવ્યા અને રાખશાકેના શંદો કહી સંભળાવ્યા.

### ૩૭

**૧** જ્યારે હિંજકિયા રાજએ એ સાંભળ્યું ત્યારે તેણે પોતાનાં વસ્ત્ર ફાડ્યાં, શરીર પર ટાટ ધારણ કરીને તે યહોવાહના ઘરમાં ગયો. **૨** તેણે મહેલના કારબારી એલિયાકીમને, લેખક શેળનાને તથા યાજકોના વડીલોને ટાટ ઓઢાડીને તેઓને આમોસના દીકરા યશાયા પ્રબોધક પાસે મોકલ્યા.

**૩** તેઓએ તેને કહ્યું, "હિંજકિયા એવું કહે છે કે, આ દિવસ તો સંકટનો, ઠપકાનો તથા ફજેતીનો દિવસ છે; કેમ કે આ તો છોકરાંનો પ્રસવ થવાની તૈયારી છે, પણ જન્મ આપવાની શક્તિ ના હોથ તેવી રિથતિ છે. **૪** આશૂરના રાજએ પોતાનાં સેવક રાખશાકેને જુવતા ઈશ્વરની નિંદા કરવા માટે મોકલ્યો છે અને તેના સર્વ શંદો યહોવાહ તમારા ઈશ્વરે સાંભળ્યા છે. તો હવે તે સાંભળીને તેને માટે તેઓને ધમકાવે; માટે બચી ગયેલાઓને માટે તું પ્રાર્થના કર."

**૫** તેથી હિંજકિયા રાજના સેવકો યશાયા પાસે આવ્યા. **૬** અને યશાયાએ તેઓને કહ્યું: "તમારા ધર્મનીને કહેજો કે: 'યહોવાહ કહે છે કે, જે શંદો તો સાંભળ્યા છે, એટલે જે વડે આશૂરના રાજના સેવકોએ મારી વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કર્યું છે, તેથી તારે બીવું નહિ. **૭** જુઓ, હું તેનામાં એક આત્મા મૂકીશ અને તે અફવા સાંભળીને પોતાના દેશમાં પાછો જશો. ત્યાં હું તેને તરવારથી મારી નંખાવીશ.'"

**૮** જ્યારે રાખશાકે પાછો ગયો ત્યારે તેને માલ્યમ પદ્ધયું આશૂરનો રાજ લિંગનાની વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરે છે. વળી તેણે સાંભળ્યું હતું કે તે લાખીશથી ઉપદ્ધયો છે. **૯** જ્યારે તેણે સાંભળ્યું કે ફૂશના રાજ તિર્હાકા તથા મિસરીઓ સાથે મળીને મારી સામે યુદ્ધ કરવા યથી આવ્યા છે, ત્યારે તેણે ફરીથી યહૂદિયાના રાજ હિંજકિયાની પાસે સંદેશવાહકોને મોકલીને કહાવ્યું, **૧૦** "હિંજકિયા, યહૂદિયાના રાજને કહે કે, 'જે ઈશ્વર પર તું ભરોસો રાખે છે, તે એવું કહીને તમને ન છેતરે કે, 'યરૂશાલેમ આશૂરના રાજના હાથમાં નહિ પડશો.'"

**૧૧** આશૂરના રાજાઓએ સર્વ દેશોનો નાશ કરીને તેઓના કેવા હાલ કર્યા છે તે તો તેણે સાંભળ્યું છે; તો શું તારો બચાવ થશે? **૧૨** જે પ્રજાઓનો, એટલે ગોર્જાન, હારાન, રેસેફ તથા તલાસારમાં રહેનાર એદેનપુત્રોનો મારા પૂર્વજોએ નાશ કર્યો છે, તેઓના દેવોએ તેઓને બચાવ્યા છે શું? **૧૩** હમાથનો, આર્પાદનો અને સફાર્વાઈભ નગરનો, હેનાનો તથા ઈવાનો રાજ કયાં છે?

**૧૪** હિંજકિયાએ સંદેશવાહકો પાસેથી પત્ર લઈને વાંચ્યો. પછી તેણે યહોવાહના ઘરમાં જઈને તે પત્ર તેમની આગળ ખુલ્લો કર્યો. **૧૫** હિંજકિયાએ યહોવાહને પ્રાર્થના કરી: **૧૬** હે સૈન્ધોના યહોવાહ, ઈશ્વર, રાયલના ઈશ્વર, કર્બાલા પર બિરાજમાન, પૃથ્વીનાં સર્વ રાજયોના તમે જ એકલા ઈશ્વર છો; તમે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કર્યો છે.

૧૭ હે યહોવાહ, કાન દઈને સાંભળો. હે યહોવાહ, આંખ ઉધારીને જુઓ અને જીવતા ઈશ્વરની નિંદા કરનારા આ સાન્હેચીબના શબ્દો તમે સાંભળો. ૧૮ હે યહોવાહ, ખરેખર આશૂરના રાજાઓએ બીજુ પ્રજાઓનો તથા તેઓના દેશોનો નાશ કર્યો છે એ વાત સાચી છે.

૧૯ તેઓએ તેઓના દેવોને બાણી નાખ્યા છે; કેમ કે તેઓ દેવો નહોતા, પરંતુ માણસના હાથની કૃતિ-લાકડાં તથા પથ્થર હતા. તેથી આશૂરે તેમનો નાશ કર્યો છે. ૨૦ તેથી હવે, હે અમારા ઈશ્વર યહોવાહ, તેના હાથમાંથી અમારો બચાવ કરજો, જેથી પૂઢ્યીનાં સર્વ રાજ્યો જણો કે તમે જ એકલા ઈશ્વર યહોવાહ છો.”

૨૧ પછી આમોસના દીકરા યશાયાએ હિઝકિયાને સંદેશો મોકલીને કહેવડાવ્યું, “યહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે, ‘આશૂરના રાજ સાન્હેચીબ વિષે તે મને પ્રાર્થના કરી છે.’ ૨૨ તે માટે યહોવાહ સાન્હેરિબ વિષે જે વચન બોલ્યા છે તે આ છે: “સિયોનની ફુંવાચી દીકરીએ તને તુચ્છ ગણ્યો છે અને હસી કાદ્યો છે; યરૂશાલેમની દીકરીએ તાચી તરફ માથું ધૂણાવ્યું છે.

૨૩ તેં કોની નિંદા તથા કોના વિષે દુર્ભાષણ કર્યા છે? અને તેં કોની વિરુદ્ધ તારો અવાજ ઉઠાવ્યો છે

અને તાચી આંખો ઊંથી કરી છે? ઇજરાયલનાં પવિત્ર ઈશ્વર વિરુદ્ધ જ.

૨૪ તારા ચાકર લાચા તેં પ્રભુની નિંદા કરી છે, તેં કદ્યું છે કે, ‘મારા રથોના જૂથ સાથે હું પર્વતોના શિખર પર, લખાનોનના સૌથી અંદરના ભાગોમાં હું યદી આવ્યો છું; હું તેના ઊંચા એદેજવૃક્ષોને તથા ઉત્તમ દેવદારવૃક્ષોને હું કાપી નાખીશ; અને હું તેના સૌથી છેવાડા ભાગમાં, તથા તેના ફળકુપ ખેતરના વનમાં પ્રવેશ કરીશ.

૨૫ મેં ફૂવા ખોદીને પરદેશનાં પાણી પીધાં છે;

મારા પગનાં તળિયાંથી મેં મિસરની બધી નદીઓને સૂકવી નાખી છે.’

૨૬ શું તેં નથી સાંભાયું કે, મેં પુરાતન કાળથી તે હાવ કર્યો છે અને પ્રાચીન કાળથી તે ઘાટ ઘણ્યો છે? અને હવે હું એવું કરું છું કે, તું કોટવાળાં નગરોને વેરાન કરી નાખીને તેમને ખંડીયેરના ટગલા કરી નાખનાર થાય.

૨૭ તેઓના રહેવાક્ષીઓ કમજોર થઈ ગયા છે, તેઓ વિખે રાઈને લજિજત થથા.

તેઓ ખેતરના છોડ, લીલું ધાસ,

અગાસી પરનાં ધાસ તથા ખેતરમાનાં ધાસ,

પૂર્વના વાયુ જેવા થઈ ગયા.

૨૮ પરંતુ તારું ઊઠવું તથા બેસવું, તારું બહાર જવું તથા તારું અંદર આવવું, તથા મારા પર તારું કોપાયમાન થવું, એ સર્વ હું જણું છું.

૨૯ મારા પર તારા કોધાયમાન થયાને લીધે તથા તાચી ઉજતાઈ મારા સાંભળવામાં આવ્યાને લીધે

હું તારા નાકમાં મારી કડી તથા તારા મુખમાં મારી લગામ નાખીને જે માર્ગ તું આવ્યો છે તે માર્ગ થઈને હું તને પાછો ફેરવીશ.”

૩૦ તારા માટે આ ચિહ્ન થશે:

આ વર્ષ તમે પોતાની જતે નીપજેલું ધાન્ય ખાશો અને બીજા વર્ષ એના પાકમાંથી નીપજેલું ધાન્ય ખાશો.

પરંતુ શ્રીજા વર્ષ તમે વાવશો અને લણશો તથા દ્વાક્ષાવાકીઓ રોપશો અને તેના ફળ ખાશો.

**૩૧** યહૂદિયાના કુળનો બચેલો ભાગ ફરીથી મૂળમાંથી પોતાની જડ ફૂટશે અને તેને ફળ આવશે.

**૩૨** કેમ કે, યજ્ઞશાલેમ તથા સિયોન પર્વતમાંથી બચેલા લોકો નીકળી આવશે;  
સૈન્યોના યહોવાહની ઉત્કર્ષાથી તે થશે.”

**૩૩** તેથી આશૂરના રાજા વિષે યહોવાહ કહે છે:

“તે આ નગરમાં આવશે નહિં, ત્યાં બાળ પણ મારશે નહિં,  
તે ઢાલ લઈને તેની આગળ આવશે નહિં અને તેની સામે મોરચો બાંધશે નહિં.

**૩૪** જે માર્ગ તે આવ્યો તે જ માર્ગ તે પાછો જશો, આ નગરમાં તે પ્રવેશ કરવા પામશે  
નહિં. એમ હું યહોવાહ બોલું છું.

**૩૫** કેમ કે હું મારી પોતાની ખાતર તથા મારા સેવક દાઉદની ખાતર આ નગરનું  
રક્ષણ કરીને તેને બચાવીશ.”

**૩૬** યહોવાહના દૂતે આવીને આશૂરોની છાવણીમાંના એક લાખ પંચાસી હજાર  
સેનિકોને મારી નાખ્યા. જથારે પરોટિયે લોકો ઉદ્યા, ત્યારે તેઓના મૃતદેહો ડેર  
ડેર પડેલા હતાં. **૩૭** તેથી આશૂરના રાજા સાન્હેશીબ ઇજરાથલ છોકીને પાછો નિનવે  
પોતાના ઘરે જતો રહ્યો.

**૩૮** પછી, તે પોતાના દેવ નિઅઓખના મંદિરમાં પૂજા કરતો હતો, ત્યારે તેના દીકરા  
આદ્રામેલેખે અને શારઅસેસે તેને તરવારથી મારી નાખ્યો. પછી તેઓ અરારાટ  
દેશમાં નાસી ગથા. તેના દીકરા એસાર-હાદોને તેની જગ્યાએ રાજ કર્યું.

### ૩૮

**૧** તે દિવસોમાં હિઝકિયા ભરણાતોલ માંદો પડ્યો. તેથી આમોસના દીકરા યશાયા  
પ્રબોધકે તેની પાસે આવીને કર્યું: “યહોવાહ એમ કહે છે, ‘તારા ઘરનો બંદોબસ્ત કર;  
કેમ કે તું ભરવાનો છે, તું જીવવાનો નથી.’” **૨** ત્યારે હિઝકિયાએ પોતાનું મુખ દીવાલ  
તરફ ફેરવીને યહોવાહને પ્રાર્થના કરી. **૩** તેણે કર્યું, “હે યહોવાહ, હું કાલાવાલા કરું  
છું કે હું કેવી રીતે સત્યતાથી તથા સંપૂર્ણ હૃદયથી તમારી સમક્ષ ચાલ્યો છું અને  
તમારી દૂષિભાં જે સાલં તે મેં કર્યું છે,” અને પછી હિઝકિયા બહુ રક્ષયો.

**૪** પછી યશાયાની પાસે યહોવાહનું આ વચ્ચન આવ્યું કે, **૫** “જઈને મારા લોકના  
આગેવાન હિઝકિયાને કહે, “તારા પિતા દાઉદના ઈશ્વર યહોવાહ એમ કહે છે, ‘તારી  
પ્રાર્થના મેં સાંભળી છે અને તારાં આંસુ મેં જોથાં છે. જુઓ, હું તારા આયુષ્યમાં પંદર  
વર્ષ વધારીશ. **૬** હું તને તથા આ નગરને આશૂરના રાજના હાથમાંથી છોડાવીશ;  
અને હું આ નગરનું રક્ષણ કરીશ.

**૭** અને યહોવાહે જે વચ્ચન કર્યું છે, તે તે પૂરું કરશે, એનું આ થિનન તને યહોવાહથી  
મળશે: **૮** જુઓ, આહારના સમયદર્શક યંત્રમાં જે છાંયડો દશ અંશ પર છે, તેને હું દશ  
અંશ પાછો હટાવીશ!” તેથી છાંયડો જે સમયદર્શક યંત્ર પર હતો તે દશ અંશ પાછો  
હટાયો.

**૯** યહૂદિયાનો રાજા હિઝકિયા માંદગીમાંથી સાજો થથો ત્યારે તેણે જે પ્રાર્થના લખી  
હતી તે આ છે:

**૧૦** મેં કર્યું, મારા આયુષ્યના મદયકાળમાં

હું શોઓલની ભાગળોમાં જવાનો છું; મારાં બાકીના વર્ષો મારી પાસેથી લઈ લેવામાં  
આવ્યાં છે.

**૧૧** મેં કર્યું, હું કદી યહોવાહને જોઈશ નહિં, જીવતાઓની ભૂમિમાં હું યહોવાહને જોઈશ  
નહિં;

હું ફરી કદી મનુષ્યને તથા સંસારના રહેવાસીઓને નિહાળીશ નહિં.

૧૨ મારું નિવાસસ્થાન ભરવાડોના તંબુની જેમ ઉપેકી અને દૂર કરવામાં આવ્યું છે. વણકરની જેમ મારું જીવન સમેટી લીધું છે; મને તાકામાંથી કાપી નાખવામાં આવ્યો છે.

રાત અને દિવસની વચ્ચે તમે મારું જીવન પૂરું કરી નાખો છો.

૧૩ સવાર સુધી મેં વિલાપ કર્યો;

કિંછની જેમ તે મારાં હાડકાં ભાંગી નાખે છે; રાત અને દિવસની વચ્ચે તમે મારું જીવન પૂરું કરી નાખો છો.

૧૪ અભાબીલની જેમ હું કિલકિલાટ કરું છું, હોલાની જેમ હું વિલાપ કરું છું, મારી આંખો ઉચ્ચયસ્થાન તરફ જોઈ રહેવાથી નબળી થઈ છે. હે પ્રભુ, હું પીડા પામી કદ્યો છું, મને મદદ કરો.

૧૫ હું શું બોલું? તેઓએ મારી સાથે વાત કરી છે અને તેઓએ જ તે કર્યું છે; મારા જીવની વેદનાને લીધે હું મારી આખી જિંદગી સુધી ધીમે ધીમે ચાલીશ.

૧૬ હે પ્રભુ, તમે મોકલેલું દુઃખ મારા માટે સારું છે; મારું જીવન મને પાછું મળો તો સારું; તમે મને સાજો કર્યો છે અને જીવતો રાખ્યો છે.

૧૭ આવા શોકનો અનુભવ કરવો તે મારા લાભને માટે હતું.

તમે મને વિનાશના ખાડામાંથી બહાર કાઢ્યો છે;

કેમ કે તમે મારાં સર્વ પાપ તમારી પીઠ પાછળ નાખી દીધાં છે.

૧૮ કેમ કે શેઓલ તમારી આભારસ્તુતિ કરે નહિ, મરણ તમારાં સ્તોત્ર ગાય નહિ;

જેઓ કબરમાં ઉિતરે છે તેઓ તમારી વિશ્વસનીયતાની આશા રાખે નહિ.

૧૯ જીવિત વ્યક્તિ, હા, જીવિત વ્યક્તિ તો, જેમ આજે હું કરું છું તેમ, તમારી આભારસ્તુતિ કરશે.

પિતા પોતાનાં સંતાનોને તમારી વિશ્વસનીયતા જહેર કરશે.

૨૦ થહોવાહ મારો ઉદ્ઘાર કરવાના છે અને અમે

અમારી આખી જિંદગી સુધી થહોવાહના ઘરમાં વાંઝિઓ વગાડીને ઉજવણી કરીશું.”

૨૧ હવે યશાયાએ કદ્યું હતું, “અંજુરમાંથી થોડો ભાગ લઈને ગૂમડા પર બાંધો, એટલે તે સાજો થશે.” ૨૨ વળી હિંઝકિયાએ કદ્યું હતું, “હું થહોવાહના ઘરમાં જઈશ એનું શું ચિંન થશે?”

### ૩૬

૧ તે સમયે બાબિલના રાજ બાલઅદાનના દીકરા મેરોદાખ-બાલઅદાને હિંઝકિયા પર પત્રો લખીને બેટ મોકલી; કેમ કે તેણે સાંભળ્યું હતું કે હિંઝકિયા માંદો પદ્ધયો હતો, પણ હવે સાજો થથો છે. ૨ હિંઝકિયા તેને લીધે ખુશ થથો, તેણે સંદેશવાહકોને પોતાનો બંડાર, એટલે સોનુંઝું, સુગંધીદ્રવ્ય અને મૂલ્યવાન તેલ, તમામ શરાબગાર તથા તેના બંડારોમાં જે જે હતું તે સર્વ તેઓને બતાવ્યું. તેના મહેલમાં કે આખા રાજથમાં એવું કંઈ નહોતું કે જે હિંઝકિયાએ તેઓને બતાવ્યું ના હોય.

૩ ત્યારે યશાયા પ્રબોધકે હિંઝકિયા રાજની પાસે આવીને તેને પૂછ્યું, “એ માણસોએ તમને શું કદ્યું? તેઓ કચાંથી આવ્યા છે?” હિંઝકિયાએ કદ્યું, “તેઓ દૂર દેશથી એટલે બાબિલથી મારી પાસે આવ્યા છે.” ૪ યશાયાએ પૂછ્યું, “તેઓએ તારા મહેલમાં શું જોથું છે?” હિંઝકિયાએ કદ્યું, “મારા મહેલમાંનું સર્વ તેઓએ જોથું છે. મારા બંડારોમાં એવી એક પણ વસ્તુ નથી કે જે મેં તેમને બતાવી ના હોય.”

૫ ત્યારે યશાયાએ હિંઝકિયાને કદ્યું, “સૈન્યોના દીંખર થહોવાહનું વચ્ચે સાંભળ: ૬ ‘જુઓ, એવા દિવસો આવે છે કે જ્યારે તારા મહેલમાં જે સર્વ છે તે, તારા પૂર્વજોએ

જેનો આજ સુધી સંગ્રહ કરી રાખ્યો છે, તે સર્વ, બાબિલમાં લઈ જવામાં આવશે; કંઈ પણ પડતું મુકાશે નહિં, એવું થહોવાહ કહે છે.

<sup>૧</sup> તારા દીકરાઓ કે જે તારાથી ઉત્પણ્ણ થશે, જેઓને જન્મ અપાશે, તેઓને તેઓ લઈ જશે; અને તેઓ બાબિલના રાજના મહેલમાં રાણીવાસના સેવકો થશે.” <sup>c</sup> ત્યારે હિંદિયાએ યશાયાને કહ્યું, “થહોવાહનાં જે વચનો તમે બોલ્યા છો, તે જાર્ચાં છે.” કેમ કે તેણે વિચાર્યું કે, “મારા દિવસોમાં તો શાંતિ તથા સત્યતા રહેશે.”

## ૪૦

<sup>૧</sup> તમારા ઈશ્વર કહે છે, “દિલાસો આપો, મારા લોકોને દિલાસો આપો.”

<sup>૨</sup> યરુશાલેમ સાથે હેતથી વાત કરો; અને તેને જણાવો કે તેની લડાઈ પૂરી થઈ છે, તેના અપરાધને માફ કરવામાં આવ્યો છે, તેને થહોવાહને હાથે તેના સર્વ પાપોને લીધે બમળી શિક્ષા થઈ છે.

<sup>૩</sup> સાંભળો કોઈ એવું પોકારે છે,

“અરણ્યમાં થહોવાહનો માર્ગ તૈયાર કરો;  
જંગલમાં આપણા ઈશ્વરને માટે સડક સુગમ કરો.”

<sup>૪</sup> સર્વ ખીણાને ઊંચી કરવામાં આવશે અને સર્વ પર્વતો અને દુંગરોને સપાટ કરવામાં આવશે;

ખરબચડી જગાઓ સરખી અને ખાડા ટેકરાને સપાટ મેદાન કરવામાં આવશે.

<sup>૫</sup> થહોવાહનું ગૌરવ પ્રગટ થશે અને સર્વ માણસો તે જોશો; કેમ કે એ થહોવાહના મુખનું વચન છે.

<sup>૬</sup> “પોકાર” એવું એક વાણી કહે છે, મેં પૂછ્યું, “શાને માટે પોકારં?”

સર્વ મનુષ્ય ઘાસ જ છે અને તેઓના કરારનું વિશ્વાસુપણું એ ખેતરના ફૂલ જેવું છે.

<sup>૭</sup> ઘાસ સુકાઈ જાય છે અને ફૂલ ચીમણાઈ જાય છે જ્યારે થહોવાહના જ્વાસનો વાયુ તે પર વાય છે; મનુષ્ય નિશ્ચે ઘાસ જ છે.

<sup>૮</sup> ઘાસ સુકાઈ જાય છે, ફૂલ ચીમણાઈ જાય છે, પણ આપણા ઈશ્વરનું વચન સર્વકાળ કાયમ રહેશે.”

<sup>૯</sup> હે સિયોન, વધામણીના સમાચાર કહેનારી, તું ઊંચા પર્વત પર ચઢી જા; મોટા અવાજે સામર્થ્યથી પોકાર; યરુશાલેમને વધામણીના સમાચાર આપ. ઊંચા અવાજે પોકાર, બીશ નહિં.

યહૃદિયાના નગરોને કહે, “તમારો ઈશ્વર આ છે!”

<sup>૧૦</sup> જુઓ, પ્રભુ થહોવાહ જય પામનાર વીરની જેમ આવશે અને તેમનો બુજ તેઓને માટે અધિકાર ચલાવશે.

જુઓ, તેઓનું ઈનામ તેઓની સાથે અને તેઓનું પ્રતિફળ તેઓની આગળ જાય છે.

<sup>૧૧</sup> ભરવાડની જેમ તે પોતાના ટોળાનું પાલન કરશે, તે પોતાના હાથમાં હલવાનોને એકઠા કરશે અને પોતાની ગોદમાં ઊંચકી લેશે અને સ્તનપાન કરાવનારી સત્રીઓને તે સંભાળીને ચલાવશે.

<sup>૧૨</sup> કોણો પોતાના ખોબાથી સમુક્રનાં પાણી માણ્યાં છે, વેંતથી આકાશ કોણો માણ્યું છે, કોણો ટોપલીમાં પૃથ્વીની ધૂળને સમાવી છે, કાંટાથી પર્વતોને તથા મ્રાજવાથી પહાડોને કોણો જોખ્યા છે?

<sup>૧૩</sup> કોણો થહોવાહનો આત્મા માપી આપ્યો છે, અથવા તેઓના મંત્રી થઈને તેમને કોણો સલાહ આપી છે?

<sup>૧૪</sup> તેઓને કોણી પાસેથી સલાહ મળી શકે? કોણો તેઓને જ્યાયના માર્ગનું શિક્ષણ આપીને તેમને ડહાપણ શીખત્યું?

અને કોણ તેઓને બુદ્ધિ અને સમજણનો ભાર્ગ જણાવી શકે?

**૧૫** જુઓ, પ્રજાઓ ડોલમાંથી ટપકતાં ટીપાં જેવી અને પ્રાજ્વાંને ચોટેલી રજ સમાન ગણાયેલી છે;

જુઓ, કીપો ઊડી જતી ધૂળ જેવા છે.

**૧૬** લખાનોન બળતણ પૂરું પાડી શકતું નથી,

કે તે પરનાં પશુઓ થજને માટે પૂરતાં નથી.

**૧૭** સર્વ પ્રજાઓ તેમની આગળ કંઈ વિસાતમાં નથી; તેમણે તેઓને નહિ જેવી ગણી છે.

**૧૮** તો તમે ઈંઘરને કોણી સાથે સરખાવશો? કેવી પ્રતિમા સાથે તેમનો મુકાબલો કરશો?

**૧૯** મૂર્તિને તો કાચીગર ઢાઢો છે: સોની તેને સોનાથી મફે છે

અને તેને માટે રૂપાની સાંકળીઓ ઘડે છે.

**૨૦** જે ભાણસ દરિદ્રી થઈ જવાથી અર્પણ કરવાને અસમર્થ થઈ ગયો હોથ, તે સરી નહિ જાય એવું લાકડું પસંદ કરે છે,

તે કુશળ કાચીગરને શોધે છે કે જે હાલે નહિ કે પડી ન જાય એવી મૂર્તિ સ્થાપન કરે.

**૨૧** શું તમે નથી જાણતા? તમે નથી સાંભાધ્યું? આરંભથી તમને ખબર મળી નથી?

પૃથ્વીનો પાયો નંખાયો ત્યારથી તમે સમજતા નથી?

**૨૨** પ્રભુ તો પૃથ્વી ઉપરના આકાશમંડળ પર બિરાજનાર છે અને એમની નજરમાં તેના રહેવાસીઓ તીડ સમાન છે!

તે પડાની જેમ આકાશોને પ્રસારે છે અને રહેવા માટેના તંબુની જેમ તેઓને તાણે છે.

**૨૩** અધિપતિઓને નહિ સરખા કરનાર તે છે અને તે પૃથ્વીના રાજકર્તાઓને શૂન્ય જેવા કરે છે.

**૨૪** જુઓ, તેઓ રોપાથા ન રોપાથા કે, તેઓ વવાથા ન વવાથા, તેઓના ભૂળ જમીનમાં જડાયાં કે,

તરત જ તેઓ પર તે ઝૂંક મારે છે અને તેઓ સુકાઈ જાય છે અને વાયુ તેમને ફોતરાંની જેમ ઉડાવી દે છે.

**૨૫** વળી, પવિત્ર ઈંઘર પૂછે છે, “તમે મને કોણી સાથે સરખાવશો કે હું તેના જેવો ગણાઉં?”

**૨૬** તમારી દૂષ્ટ આકાશ તરફ ઊંથી કરો! આકાશના આ સર્વ તારા કોણે ઉત્પઞ્ચ કર્યા છે?

તે મહા સમર્થ અને બળવાન હોવાથી પોતાના પરાક્રમના માહાત્મ્યથી તેઓને સંપદ્યાબંધ બહાર કાઢી લાવે છે

અને તે સર્વને નામ લઈને બોલાવે છે, એકે રહી જતો નથી.

**૨૭** યાકૂબ, શા માટે કહે છે, અને ઇઝરાયલ, તું શા માટે બોલે છે કે,

“મારો ભાર્ગ થહોવાહથી સંતાડેલો છે અને મારો ન્યાય મારા ઈંઘરના લક્ષમાં નથી?”

**૨૮** તે શું નથી જણ્યું? તે શું નથી સાંભાધ્યું?

થહોવાહ તે સનાતન ઈંઘર છે, પૃથ્વીના છેડા સુધી ઉત્પઞ્ચ કરનાર તે છે,

તે કદી નિર્બળ થતા નથી કે થાકતા નથી; તેમની સમજણની કોઈ સીમા નથી.

**૨૯** થાકેલાને તે બળ આપે છે તથા નિર્બળ થયેલાંને પુષ્કળ જોર આપે છે.

**૩૦** છોકરા તો નિર્બળ થશે અને થાકી જશે અને જુવાનો ઠોકર ખાશે અને પડશે:

**૩૧** પણ થહોવાહની રાહ જોનાર નવું સામર્થ્ય પામશે; તેઓ ગરૂની જેમ પાંખો પ્રસારશે;

તેઓ દોડશે અને થાકશે નહિ, તેઓ આગળ ચાલશે અને નિર્બળ થશે નહિ.

## ૪૧

- <sup>૧</sup> ઈશ્વર કહે છે, “હે કીપો, મારી આગળ છાના રહીને સાંભળો; દેશો નવું સામર્થ્ય પામે; તેઓ પાસે આવે અને બોલે, આપણે એકત્ર થઈને ન્યાયના ચુકાદાને માટે નજીક આવીએ.
- <sup>૨</sup> કોણે પૂર્વમાંથી એકને ઊભો કર્થો છે? કોને ઈશ્વરે ન્યાયીપણામાં પોતાની સેવાને માટે બોલાવ્યો છે?
- તે પ્રજાઓને એને સ્વાધીન કરી દે છે અને રાજાઓ પર એને અધિકાર આપે છે; તે તેમને ધૂળની જેમ એની તરવારને, અને ઊડતાં ફોતરાંની જેમ એના ધનુષ્યને સૌપી દે છે.
- <sup>૩</sup> તે તેઓની પાણળ પડે છે; અને જે માર્ગ અગાઉ તેનાં પગલાં પડ્યા નહોતાં, તેમાં તે સહીસલામત ચાલ્યો જાય છે.
- <sup>૪</sup> કોણે આ કાર્ય શરૂ કર્યું અને સંપૂર્ણ કર્યું છે? કોણે આરંભથી મનુષ્યોની પેઢી ને બોલાવી છે?
- હું, યહોવાહ, આદિ છું, તથા છેલ્લાની સાથે રહેનાર, પણ હું જ છું.
- <sup>૫</sup> ટાપુઓએ તે જોયું છે અને તેઓ બીધા છે; પૃથ્વીના છેડા ધૂજયા છે;
- તેઓ પાસે આવીને હાજર થયા.
- <sup>૬</sup> દરેક પોતાના પડોશીની મદદ કરી અને દરેક એકબીજાને કહે છે કે, 'હિંમત રાખ.'
- <sup>૭</sup> તેથી સુથાર સોનીને હિંમત આપે છે, અને જે હથોડીથી કાર્ય કરે છે તે એરણ પર કાર્ય કરનારને હિંમત આપે છે,
- અને તેણે મૂર્તિને ખીલાથી સજ્જડ કરી કે તે ડગે નહિ.
- <sup>૮</sup> પણ હે મારા સેવક, ઇઝરાયલ, યાકૂબ જેને મેં પસંદ કર્થો છે,
- મારા મિત્ર ઇષ્ટાહિમના સંતાન,
- <sup>૯</sup> હું તને પૃથ્વીના છેડેથી પાછો લાવ્યો છું અને મેં તને દૂરની જગ્યાએથી બોલાવ્યો છે,
- અને જેને મેં કલ્યું હતું, 'તું મારો સેવક છે,' મેં તને પસંદ કર્થો છે અને તારો ત્યાગ કર્થો નથી.
- <sup>૧૦</sup> તું બીશ નહિ, કેમ કે હું તારી સાથે છું. વ્યાકૂપ થઈશ નહિ, કેમ કે હું તારો ઈશ્વર છું.
- હું તને બળ આપીશ અને તને સહાય કરીશ અને હું મારા જમણા હાથથી તને પકડી રાખીશ.
- <sup>૧૧</sup> જુઓ, જેઓ તારા પર ગુસ્સે થયેલા છે, તેઓ સર્વ લજીજત થશે;
- તારી વિલેજ થનાર, નહિ સરખા થશે અને વિનાશ પામશે.
- <sup>૧૨</sup> જેઓ તારી સાથે ઝઘડો કરે છે તેઓને તું શોધીશ, પણ તેઓ તને જડશે નહિ;
- તારી સામે લડનાર, નહિ સરખા તથા શૂન્ય જેવા થશે.
- <sup>૧૩</sup> કેમ કે હું, યહોવાહ તારો ઈશ્વર તારો જમણો હાથ પકડી રાખીને,
- તને કહું છું કે, તું બીશ નહિ, હું તને સહાય કરીશ.
- <sup>૧૪</sup> હે કીડા સમાન યાકૂબ, હે ઇઝરાયલના લોકો તમે બીશો નહિ;
- હું તને મદદ કરીશ.” એ યહોવાહનું, તારા છોડાવનાર, ઇઝરાયલના પવિત્રનું વચન છે.
- <sup>૧૫</sup> “જો, મેં તને તીક્ષ્ણ નવા અને બેધારી દાંતાવાળા ભસ્તવાના થંત્રસૂપ બનાવ્યો છે;
- તું પર્વતોને ભસ્તીને શૂરેશૂરા કરીશ; પહાડોને ભૂસા જેવા કરી નાખીશ.
- <sup>૧૬</sup> તું તેઓને ઊપણશે અને વાયુ તેઓને ઊડાવશે અને તેઓને વિખેરી નાખશે.

તું યહોવાહમાં આનંદ કરીશ, તું ઇગરાથલના પવિત્રમાં આનંદ કરશે.

૧૭ દુઃખી તથા દરિદ્રીઓ પાણી શોધે છે, પણ તે મળતું નથી અને તેમની જુબો તરસથી સુકાઈ ગઈ છે;

હું, યહોવાહ, તેઓની પ્રાર્થનાઓનો ઉત્તર આપીશ; હું, ઇગરાથલનો ઈંઘર, તેઓને તજુશ નાહિએ.

૧૮ હું ઉજજડ કુંગરો પર નાટાં અને ખીણોમાં ઝરણાં વહેવડાવીશ;

હું અરણયને પાણીનું તણાવ અને સૂકી ભૂમિને પાણીના ઝરા કરીશ.

૧૯ હું અરણયમાં એરેજવૃક્ષ, બાવળ અને મેંદી તથા જૈતવૃક્ષ ઉગાડીશ;

હું રણમાં ભક્તાક્ષ, સરળ અને દેવદારનાં વૃક્ષ બેગાં ઉગાડીશ.

૨૦ હું આ કરીશ જેથી તેઓ આ સર્વ જુઓ, તે જાણો અને જ્ઞાયે સમજે,

કે યહોવાહના હાથે આ કર્યું છે, કે ઇગરાથલના પવિત્ર એને ઉત્પજ્ઞ કર્યું છે.

૨૧ યહોવાહ કહે છે, “તમારો દાવો રજૂ કરો,”

યાકુબના રાજા કહે છે, “તમારી મૂર્તિઓ માટે ઉત્તમ દલીલો જહેર કરો.”

૨૨ તેઓને પોતાની દલીલો રજૂ કરવા દો; તેઓને આગળ આવીને આપણાને એ જણાવવા દો કે શું થવાનું છે,

જેથી આ બાબતો વિષે અમે જાણીએ.

તેઓને આગાઉની વાણી શી હતી તે અમને જણાવવા દો, જેથી અમે તેના વિષે વિચાર કરીએ અને જાણીએ કે તે કેવી રીતે પૂર્ણ થયું છે.

૨૩ હવે પણ જે જે બીનાઓ કેવી રીતે પૂર્ણ થશે તે અમને કહો, જેથી તમે દેવો છો તે અમે જાણીએ;

વળી કંઈ સારું કે ભૂંકું કરો કે જેથી અમે બયબીત થઈને આશ્રય પામીએ.

૨૪ જુઓ, તમારી મૂર્તિઓનો કશું જ નથી અને તમારાં કામ શૂન્ય જ છે; જે તમને પસંદ કરે છે તે દિક્કારપાત્ર છે.

૨૫ મેં ઉત્તર તરફથી એકને ઊભો કર્યો છે, અને તે આવે છે; સૂર્યોદય તરફથી મારે નામે વિનંતી કરનાર આવે છે,

અને જેમ કુંભાર માટીને ગુંદે છે તેમ તે અધિપતિઓને ગુંદશે.

૨૬ કોણો અગાઉથી જહેર કર્યું છે કે, અમે તે જાણીએ? અને સમય અગાઉ, “તે સત્ય છે” એમ અમે કહીએ?

ખરેખર તેમાંના કોઈએ તેને આદેશ આપ્યો નથી, હા, તમારું કહેવું કોઈએ સાંભળ્યું નથી.

૨૭ સિયોનને હું પ્રથમવાર કહેનાર છું કે, “જો તેઓ અહીંથાં છે;” હું યરુશાલેમને વધામણી કહેનાર મોકલી આપીશ.

૨૮ જ્યારે હું જોઉં છું, ત્યારે કોઈ માણસ દેખાતો નથી, તેઓમાં એવો કોઈ નથી જે સારી સલાહ આપી શકે,

જ્યારે હું પૂછું, ત્યારે કોણ ઉત્તર આપશે.

૨૯ જુઓ તેઓ સર્વ ત્યર્થ છે;

અને તેઓનાં કામ શૂન્ય જ છે! તેઓની ટાળેલી મૂર્તિઓ વાયુ જેવી તથા ત્યર્થ છે.

## ૪૨

૧ જુઓ, આ મારો સેવક છે, એને હું નિભાવી રાખું છું; એ મારો પસંદ કરેલો છે, એના પર મારો જીવ પ્રક્ષણ છે:

તેનામાં મેં મારો આત્મા મૂકયો છે; તે વિદેશીઓમાં ન્યાય પ્રગટ કરશે.

- ૨** તે ભૂમ પાડશે નહિ કે પોતાનો અવાજ ઊંઘો કરશે નહિ, તથા રસ્તામાં પોતાની વાણી સંભળાવશે નહિ.
- ૩** છુંદાયેલા બજુને તે બાંગી નાખશે નહિ અને મંદ મંદ જીવની દિવેષને તે હોલવશે નહિ:
- તે વિશ્વાસુપણાથી ન્યાય કરશે.
- ૪** તે નિર્જટ થશે નહિ કે નિરાશ થશે નહિ ત્યાં ચૂધી તે પૃથ્વી પર ન્યાય સ્થાપે નહિ; અને ટાપુઓ તેના નિયમની વાત જોશે.
- ૫** આ ઈશ્વર યહોવાહ,  
આકાશોને ઉત્પજ્ઞ કરનાર અને તેઓને પ્રસારનાર, પૃથ્વી તથા તેમાંથી જે નીપજે છે તેને ફેલાવનાર;  
તે પરના લોકોને જ્યાસ આપનાર તથા જે જીવે છે તેઓને જીવન આપનારની આ વાણી છે.
- ૬** “મેં યહોવાહે, તેને ન્યાથીપણામાં બોલાવ્યો છે અને તેનો હાથ હું પકડી રાખીશ,  
હું તારું રક્ષણ કરીશ, વળી તને લોકોનાં હકમાં કરારણૂપ અને વિદેશીઓને પ્રકાશ  
આપનાર કરીશ,
- ૭** જેથી તું અંધજનોની આંખોને ઉધાડે, બંદીખાનામાંથી બંદીવાનોને  
અને કારાગૃહના અંધકારમાં બેઠેલાઓને બહાર કાઢે.
- ૮** હું યહોવાહ છું, એ જ મારું નામ છે;  
હું મારું ગૌરવ બીજાને તથા ભારી સ્તુતિ કોરેલી મૂર્તિઓને આપવા દઈશ નહિ.  
**૯** જુઓ, અગાઉની ભિનાઓ થઈ ચૂકી છે,  
હવે હું નવી ઘટનાઓની ખબર આપું છું.  
તે ઘટનાઓ બન્યા પહેલાં હું તમને તે કલી સંભાળવું છું.”
- ૧૦** યહોવાહની સમક્ષ નવું ગીત ગાઓ અને પૃથ્વીના છેડા ચૂધી તેમના સ્તોત્ર ગાઓ;  
સમુદ્રમાં પર્યટન કરનાર તથા તેમાં સર્વ રહેનારા ટાપુઓ તથા તેઓના રહેવાસીઓ.
- ૧૧** અરણ્ય તથા નગરો પોકાર કરશે, કેદારે વસાવેલાં ગામડાં હર્ષનાદ કરશે!  
સેલાના રહેવાસીઓ ગાઓ, પર્વતોનાં શિખર પરથી તેઓ ભૂમ પાડો.
- ૧૨** તેઓ યહોવાહને મહિમા આપે અને ટાપુઓમાં તેમની સ્તુતિ પ્રગટ કરે.
- ૧૩** યહોવાહ વીરની જેમ બહાર આવશે; તે યોજાની જેમ આવેશને પ્રગટ કરશે;  
તે મોટેથી પોકારશે, હા, તે રણનાદ કરશે; તે પોતાના વૈશીઓને પોતાનું પચાકમ  
બતાવશે.
- ૧૪** હું ઘણીવાર ચૂધી છાનો રદ્ધ્યો છું; શાંત રહીને મેં પોતાને કબજે રાખ્યો છે; લાંબા  
વખત ચૂધી હું શાંત રદ્ધ્યો છું,  
હવે હું જન્મ આપનાર ઝીની જેમ પોકારીશ; હું હાંઝીશ તથા ઝંખના કરીશ.
- ૧૫** હું પર્વતોને તથા કુંગરોને ઉજાડ કરીશ અને તેમની સર્વ લીલોતસીને સૂકવી  
નાખીશ;  
અને હું નદીઓને બેટ કરી નાખીશ અને તળાવોને સૂકવી નાખીશ.
- ૧૬** જે માર્ગ અંધજનો જાણતા નથી તે પર હું તેઓને ચલાવીશ; જે માર્ગોની તેઓને  
માહિતી નથી, તેઓ પર હું તેઓને ચાલતા કરીશ.
- તેઓની સંમુખ હું અંધકારને અજવાણારૂપ અને ખરબયડી જગાઓને સપાટ કરીશ.  
આ બધાં કામ હું કરવાનો છું અને તેઓને પડતા મૂકીશ નહિ.

- ૧૭ જેઓ કોરેલી મૂર્તિઓ પર ભરોસો રાખે છે અને ટાળેલી મૂર્તિઓને કહે છે, “તમે અમારા દેવ છો,”  
તેઓ પાછા ફરશે, તેઓ લજિજત થશે.
- ૧૮ હે બધિરજનો, સાંભળો; અને હે અંધજનો, નજર કરીને જુઓ.
- ૧૯ મારા સેવક જેવો આંધળો કોણ? મારા મોકલેલા સંદેશવાહક જેવો બધિર કોણ છે?  
મારા કરારના સહભાગી જેવો અંધ અને થહોવાહના સેવક જેવો અંધ કોણ છે?
- ૨૦ તેં ઘણી બાબતો જોઈ છે પણ તેમને નિહાળી નથી, તારા કાન ઉધાડા છે, પણ તું સાંભળતો નથી.
- ૨૧ થહોવાહ પોતાના દૃઢ હેતુને લીધે, નિયમશાસ્ત્રનું માહાત્મ્ય વધારવા તથા તેના ન્યાયની સ્તુતિ કરવા રાજુ થયા.
- ૨૨ પણ આ લોક ખુલાસ થયેલા તથા લૂંટાયેલા છે;  
તેઓ સર્વ ખાડાઓમાં ફસાયેલા, કારાગૃહોમાં પુરાયેલા છે;  
તેઓ લૂંટ સમાન થઈ ગયા છે, તેમને છોડાવનાર કોઈ નથી અને “તેઓને પાછા લાવો” એવું કહેનાર કોઈ નથી.
- ૨૩ તમારામાંનો કોણ આને કાન દેશો? ભવિષ્યમાં કોણ દ્યાન દઈને સાંભળશે?
- ૨૪ કોણે થાકુબને લૂંટારાઓને સૌંપ્યો છે તથા ઇજરાયલને લૂંટનારાઓને સ્વાધીન કર્યો છે?  
જે થહોવાહની વિસ્તર આપણે પાપ કર્યું છે તેમણે શું એમ કર્યું નથી?  
તેઓ તેમના ભાર્ગોમાં ચાલવાને રાજુ નહોતા અને તેમના નિયમશાસ્ત્રનું કહેવું તેઓએ સાંભળ્યું નહિ.
- ૨૫ માટે તેમણે પોતાનો ઉગ્ર કોપ તથા થુઝનો ખેદ તેમના પર રેણી દીધો.  
તેમણે તેને ચારેતરફ સંખગાવી દીધો, તોપણ તે સમજ્યો નહિ; વળી તેને બાધ્યો,  
તોપણ તેણે પરવા કરી નહિ.

### ૪૩

- ૧ પણ હવે હે થાકુબ, તારા ઉત્પજ્ઞકર્તા અને હે ઇજરાયલ, તારા બનાવનાર થહોવાહ એવું કહે છે,  
“તું બીશ નહિ, કેમ કે મેં તારો ઉદ્ધાર કર્યો છે; મેં તારું નામ લઈને તને બોલાવ્યો છે,  
તું મારો છે.
- ૨ જ્યારે તું પાણીમાં થઈને જઈશ, ત્યારે હું તારી સાથે હોઈશ; અને તું નદીઓમાં થઈને  
જઈશ, ત્યારે તેઓ તને દુખાડશે નહિ.
- જ્યારે તું અરિનમાં ચાલીશ, ત્યારે તને આંચ લાગશે નહિ અને જવાહા તને બાળશે  
નહિ.
- ૩ કેમ કે હું થહોવાહ તારો ઈશ્વર છું, હું ઇજરાયલનો પવિત્ર તારો ઉધ્યારનાર છું.  
મેં તારા ઉદ્ધારના બદલામાં મિસર આપ્યો છે, તારે બદલે કુશ તથા સબા આપ્યાં છે.
- ૪ કેમ કે તું મારી દૃષ્ટિમાં મૂલ્યવાન તથા સંભાન પામેલો છે, મેં તારા પર પ્રેમ કર્યો  
છે.
- તેથી હું તારે બદલે માણસો અને તારા જીવને બદલે લોકો આપીશ.
- ૫ તું બીશ નહિ, કેમ કે હું તારી સાથે છું;  
હું તારાં સંતાન પૂર્વથી લાવીશ અને પણ્ણિમથી તેઓને એકત્ર કરીશ.
- ૬ હું ઉત્તરને કહીશ, ‘તેઓને છોડી દે;’ અને દક્ષિણને કહીશ, ‘તેઓને અટકાવીશ નહિ;’  
મારા દીકરાઓને વેગળોથી અને મારી દીકરીઓને પૂઢ્યીને છેડેથી લાવ,

- ૧ જે સર્વને મારા નામમાં બોલાવવામાં આવ્યા છે, જેઓને મેં મારા મહિમાને અર્થે ઉત્પજી  
કર્યા છે તેઓને લાવ; મેં તેઓને બનાવ્યા છે; હા મેં તેઓને પેદા કર્યા છે.
- ૨ જે લોકો આંખો હોવા છતાં અંધ છે અને કાન છતાં બધિર છે, તેઓને આગળ લાવ.
- ૩ સર્વ પ્રજાઓ એકઠી થાઓ અને લોકો ભેગા થાઓ.  
તેઓમાંથી કોણ આવી વાત જહેર કરે અને અગાઉ બનેલી બિના અમને કહી  
સંભળાવે?
- તેઓ પોતાને સાચા હાવવા પોતાના સાક્ષીઓ હાજર કરે અને તેઓ સંભળીને કહે,  
'એ ખરું છે.'
- ૪ થહોવાહ કહે છે, "તમે મારા સાક્ષી છો," અને મારા સેવકને મેં પસંદ કર્યો છે,  
જેથી તમે મને જાણો અને મારો બરોસો કરો તથા સમજો કે હું તે છું.
- મારા અગાઉ કોઈ ઈશ્વર થયો નથી અને મારી પાછળ કોઈ થવાનો નથી.
- ૫ હું, હું જ થહોવાહ છું; અને મારા વિના બીજો કોઈ ઉદ્ઘારક નથી.
- ૬ મેં તો જહેર કર્યું છે, બચાવ કર્યો છે અને સંભળાવ્યું છે, કે તમારામાં કોઈ અન્ય  
દેવ નથી.
- તમે મારા સાક્ષી છો" અને "હું જ ઈશ્વર છું" એમ થહોવાહ કહે છે.
- ૭ વળી આજથી હું તે છું  
અને કોઈને મારા હાથમાંથી છોડાવનાર કોઈ નથી. હું જે કામ કરું છું તેને કોણ ઊંધું  
વાટશે?"
- ૮ તમારો ઉજ્જાર કરનાર, ઇજરાયલના પવિત્ર કહે છે:  
"તમારે માટે હું બાબિલને મોકલીશ અને તેઓને બંદીવાસના જૂપમાં નીચે લઈ જઈશ  
અને બાબિલનો આનંદ, વિલાપના ગીતમાં ફેરવાઈ જશે."
- ૯ હું થહોવાહ, તમારો પવિત્ર, ઇજરાયલને ઉત્પજી કરનાર, તમારો રાજા છું."
- ૧૦ જે થહોવાહ સમુદ્રમાં ભાર્ગ અને જબરાં પાણીમાં રસ્તો કરી આપે છે,
- ૧૧ જે રથ અને ઘોડાને, લશકરને તથા શૂરવીરને બહાર લાવે છે તે હું છું. તેઓ બધા  
સાથે પડી જશે;
- તેઓ ફરી ઊંઘણે નહિ; તેઓ બુર્ગાઈ ગયા છે, તેઓ દિવેટની જેમ હોલવાથા છે.
- ૧૨ તમે અગાઉની વાતોનું સ્મરણ કરશો નહિ, પુરાતન બિનાઓ દ્યાનમાં લેશો નહિ.
- ૧૩ જુઓ, હું એક નવું કામ કરનાર છું; તે હમણાં શરૂ થશે; શું તમે તે સમજુ શકતા  
નથી?
- હું તો અરણથમાં ભાર્ગ તથા ઉજ્જડ પ્રદેશમાં નદીઓ કરી આપીશ.
- ૧૪ જંગલનાં હિંસક પશુઓ, શિયાળો તથા શાહમૂગો મને માન આપશે,  
કારણ કે, મારા પસંદ કરેલા લોકોને પીવા માટે  
હું અરણથમાં પાણી તથા ઉજ્જડ પ્રદેશમાં નદીઓ કરી આપું છું.
- ૧૫ મેં આ લોકને મારા પોતાને માટે બનાવ્યા છે,  
જેથી તેઓ મારી સ્તુતિ કરશે.
- ૧૬ પણ હે યાકૂબ, તેં મને વિનંતી કરી નથી; હે ઇજરાયલ, તું મારાથી કાથર થઈ ગયો  
છે.
- ૧૭ તારાં દહનાર્પણોનાં એક પણ ઘેટાંને તું મારી પાસે લાવ્યો નથી;  
તેમ તારા યજ્ઞોથી તેં મને માન આપ્યું નથી. મેં ખાદ્યાર્પણ માગીને તારા પર બોજો  
ચઢાવ્યો નથી, કે ધૂપ માગીને તને કાથર કર્યો નથી.
- ૧૮ તેં મારા માટે નાણાં ખર્યા નથી, અગર વેચાતું લીધું નથી, કે તારા યજ્ઞોની  
ચરણીથી મને તૃપ્ત કર્યો નથી;

પરંતુ તે મારા પર તારા પાપનો બોજો મૂકથો છે અને તારા અન્યાએ અને કાયર કર્યો છે.

**૨૫** હું, હા, હું એ જ છું, જે પોતાની ખાતર તારા અપરાધોને ભૂસી નાખું છું; અને તારાં પાપોને હું સંભારીશ નહિં.

**૨૬** જે થથું તે મને થાડ કરાવ. આપણે પરસ્પર વિવાદ કરીએ; તું તારી હકીકત રજૂ કર જેથી તું ન્યાયી ઠએ.

**૨૭** તારા આદિપિતાએ પાપ કર્યું અને તારા આગેવાનોએ મારી વિલંબ અપરાધ કર્યો છે.

**૨૮** તેથી મેં અભિષિકત સરદારોને બ્રાહ્મ કર્યા છે; હું યાકૂબને વિનાશના બંધનમાં તથા ઇઝરાયલીઓને નિંદાપાત્ર કરી નાખીશ.

## ૪૪

**૧** પણ હવે, હે મારા સેવક યાકૂબ અને હે મારા પસંદ કરેલા ઇઝરાયલ, મને સાંભળ:

**૨** તારો કર્તા, ગર્ભસ્થાનમાં તને રચનાર

અને તને સહાય કરનાર થહોવાહ એવું કહે છે: “હે મારા સેવક યાકૂબ, મારા પસંદ કરેલા યશુઝન, તું બીશ નહિં.

**૩** કેમ કે હું તરસી ભૂભિ પર પાણી રેણીશ અને સૂકી ભૂભિ પર ધારાઓ વહાવીશ; હું તારાં સંતાન ઉપર મારો આત્મા તથા તારા વંશજો પર મારો આશીર્વાદ રેણીશ.

**૪** તેઓ પાણીમાં ઊગી નીકળતા ધાસની જેમ તથા નાળાં પાસે ઊગી નીકળતા વેલાની જેમ ઊગી નીકળશે.

**૫** એક કહેશે, 'હું થહોવાહનો છું' અને બીજો યાકૂબનું નામ ધારણ કરશે; તથા બીજો પોતાના હાથ પર 'થહોવાહને અર્થે' એવું લખાવશે અને 'ઇઝરાયલના નામથી' બોલાવાશે."

**૬** ઇઝરાયલના રાજા, તેના ઉદ્ઘારક, સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ એવું કહે છે:

“હું આદિ છું અને હું જ અંત છું; મારા વિના બીજો કોઈ ઈશ્વર નથી.

**૭** મેં પુરાતન કાળના લોકોને સ્થાપન કર્યા, ત્યારથી મારા જેવો સંદેશો પ્રગટ કરનાર કોણ છે?

જો કોઈ હોય તો તે આગળ આવે, પ્રગટ કરે અને તેની ઘોષણા કરે! વળી જે થવાનું તથા વીતવાનું છે, તે તેઓ જહેર કરે!

**૮** ગર્ભરાશો નહિં કે બીશો નહિં. શું મેં પ્રાથીનકાળથી સંભળાવીને તેને જહેર કર્યું નથી?

તમે મારા સાક્ષી છો: શું મારા વિના અન્ય કોઈ ઈશ્વર છે? કોઈ ખડક નથી; હું કોઈને જાણતો નથી.”

**૯** કોરેલી મૂર્તિના બનાવનાર સર્વ શૂન્યવત છે; તેઓના પ્રિય પદાર્થો કશા કામના નથી;

તેઓના સાક્ષીઓ પોતે જોતા નથી કે જાણતા નથી અને તેઓ લજિજત થાય છે.

**૧૦** કોણે દેવને બનાવ્યો કે નકામી મૂર્તિને કોણે ટાળી?

**૧૧** જુઓ એના સર્વ સહકારીઓ લજિજત થશે; કાદીગરો પોતે માણસો જ છે.

તેઓ સર્વ બેગા થાય તેઓ બેગા રહે; તેઓ બી જશે અને લજિજત થશે.

**૧૨** લુહાર ઓળાર તૈયાર કરે છે, તે અંગારામાં કામ કરે છે,

તે હથોડાથી તેને બનાવે છે અને પોતાના બળવાન હાથથી તેને ઘડે છે.

વળી તેને ભૂખ લાગે છે ત્યારે તેનામાં કઈ બળ રહેતું નથી. તે પાણી પીતો નથી

અને નિર્બળ થાય છે.

**૧૩** સુથાર રંગેલી દોચીથી તેને માપે છે અને ચોકથી રેખા દોરે છે.

તે તેના પર રંધો મારે છે અને પેન્સિલથી તેની રેખા દોરે છે.  
મંદિરમાં મૂકવા માટે પુરુષના આકાર પ્રમાણે, માણસના સૌંદર્ય પ્રમાણે તે તેને બનાવે છે.

૧૪ તે પોતાને માટે એરેજવૃક્ષ, દેવદાર અને એલોન વૃક્ષ કાપી નાખે છે.  
વનનાં વૃક્ષોમાંનું એક મજબૂત વૃક્ષ પોતાને માટે પસંદ કરે છે; તે દેવદાર રોપે છે  
અને વરસાદ તેને ભોટું કરે છે.

૧૫ તે માણસને બળતણ તરીકે કામ લાગે છે અને તેમાંથી તાપે છે. હા, તેને સણગાવીને  
તેના પર ચોટલી શેકે છે.  
વળી તેમાંથી તે દેવ બનાવીને તેને પ્રણામ કરે છે; તેની કોદેલી મૂર્તિ કરીને તે એને  
પગે લાગે છે.

૧૬ તેનો અર્ધો ભાગ તે અનિનમાં બાળી નાખે છે, તેના ઉપર તે માંસ પકવે છે. તે ખાય  
છે અને તૃપ્ત થાય છે.

વળી તે તાપે છે અને કહે છે, 'વાહ! મને હુંફ ભળી છે, મૈં આગ જોઈ છે.'  
૧૭ પણી જે ભાગ બાકી રહે છે તેનો તે દેવ બનાવે છે, તેની મૂર્તિ બનાવે છે, તે તેને  
પગે લાગે છે અને આદર આપે છે.

અને તેની પ્રાર્થના કરીને કહે છે, "મને બચાવ, કેમ કે તું મારો દેવ છે."

૧૮ તેઓ જાણતા નથી કે સમજતા પણ નથી, તેઓની આંખો અંધ છે, જે કંઈ જોઈ  
શકતી નથી તથા તેઓનાં હૃદય કંઈ જાણી શકતાં નથી.

૧૯ કોઈ દ્યાનમાં લેતો નથી અને કહેતો નથી,  
આ લાકડાનો અર્ધો ભાગ મૈં અનિનમાં બાંધ્યો; વળી તેના અંગારા પર ચોટલી શેકી;  
મૈં તેના ઉપર માંસ શેક્યું અને ખાદ્યું.

તો હવે, આ શેષ રહેલા લાકડામાંથી કોઈ અમંગળ વસ્તુ બનાવીને તેની પૂજા કેમ  
કરણ? શું હું લાકડાના ટુકડાની આગળ નમુ?"

૨૦ તે જેમ રાખ ખાય છે, તેના મૂર્ખ હૃદયે તેને ભુલાવ્યો છે. તે પોતાનો જીવ બચાવી  
શકતો નથી, તે એવું કહી શકતો નથી કે, "મારા જમણા હાથમાં જૂઠો દેવ છે."

૨૧ હે યાકૂબ તથા હે ઇઝરાયલ, એ વાતો વિષે વિચાર કર, કેમ કે તું મારો સેવક છે;  
મૈં તને બનાવ્યો છે; તું મારો સેવક છે: હે ઇઝરાયલ, હું તને ભૂલી જનાર નથી.

૨૨ મૈં તારા અપરાધો મેઘની જેમ તથા તારાં પાપો વાદળની જેમ ભૂંસી નાખ્યાં છે;  
મારી તરફ પાછો ફર, કેમ કે મૈં તારો ઉજાર કર્યો છે.

૨૩ હે આકાશો, તમે હર્ષનાદ કરો, કેમ કે થહોવાહે તે કર્યું છે; હે પૃથ્વીના ઊંડાણો, તમે  
જીયધોષ કરો;

હે પર્વતો, વન તથા તેમાંનાં સર્વ વૃક્ષો તમે ગાથન કરવા માંડો,  
કેમ કે થહોવાહે યાકૂબનો ઉજાર કર્યો છે અને ઇઝરાયલમાં તે પોતાનો ભહિમા પ્રગટ  
કરશો.

૨૪ તારો ઉજાર કરનાર થહોવાહ, ગર્ભસ્થાનથી તારો બનાવનાર એમ કહે છે:

"હું થહોવાહ સર્વનો કર્તા છું;

જે એકલા જ આકાશોને વિસ્તારે છે, પોતાની જાતે પૃથ્વીને વિસ્તારે છે.

૨૫ હું દંભીઓનાં થિતનોને ખોટા ઠરાવું છું અને શક્ફુન જોનારાઓને બેવકૂફ બનાવું  
છું;

હું જાનીઓના વચનને ઊંધું કરી નાખું છું અને તેઓની વિદ્યાને મૂર્ખાઈ ઠરાવું છું.

૨૬ હું, થહોવાહ! પોતાના સેવકની વાતને સ્થિર કરનાર અને મારા સંદેશાવાહકોના  
સંદેશાને સત્ય ઠરાવનાર છું,

જે થરશાલેમ વિષે કહે છે, 'તેમાં વસ્તી થશે;' અને યહુદિયાનાં નગરો વિષે કહે છે,  
"તેઓ ફરી બંધાશે, હું તેનાં ખંડિયેર પાણાં બાંધીશ."

૨૭ તે સમુદ્રને કહે છે કે, 'તુ ચુકાઈ જા, હું તારી નદીઓને સ્કુકવી નાખીશ.'

૨૮ તે કોરેશ વિષે કહે છે, 'તે મારો ઘેટાંપાટક છે, તે મારા બધા મનોરથો પૂરા કરશે'  
વળી તે થરશાલેમ વિષે કહે છે, 'તું ફરી બંધાઈશ' અને સભાસ્થાન વિષે કહે  
છે, 'તારો પાથો નાખવામાં આવશે.'"

## ૪૫

૧ યહોવાહ કહે છે, કોરેશ મારો અભિષિકત છે,  
તેની આગળ દેશોને તાબે કરવા, રાજાઓનાં હથિયાર મુકાવી દેવા માટે મેં તેનો  
જમણો હાથ પકડી રાખ્યો છે

અને દરવાજા ખૂલી જશે અને તે દ્વારો બંધ કરવામાં આવશે નહિ.

૨ "હું તારી આગળ જઈશ અને પર્વતોને સપાટ કરીશ;  
હું પિત્રણના દરવાજાઓના ટુકડેટુકડા કરી નાખીશ તથા લોખંડની ભૂંગળોને કાપી  
નાખીશ.

૩ અને હું તને અંધકારમાં રાખેલા ખજના તથા ગુપ્ત સ્થળમાં છુપાવેલું દ્રવ્ય આપીશ,  
જેથી તું જાણો કે હું તારું નામ લઈને બોલાવનાર ઇજરાયલનો ઈશ્વર યહોવાહ છું.

૪ મારા સેવક યાકૂબને લીધે અને મારા પસંદ કરેલા ઇજરાયલને લીધે,  
મેં તને તારું નામ લઈને બોલાવ્યો છે; જો કે તેં મને ઓળખ્યો નથી તો પણ મેં તને  
અટક આપી છે.

૫ હું જ યહોવાહ છું અને બીજો કોઈ નથી; મારા સિવાય કોઈ ઈશ્વર નથી.

જો કે તેં મને ઓળખ્યો નથી, તો પણ હું તને થુઝ માટે તૈયાર કરીશ;

૬ એથી પૂર્વથી તથા પશ્ચિમ સુધી સર્વ લોકો જાણો કે મારા વિના બીજો કોઈ ઈશ્વર  
નથી.

હું જ યહોવાહ છું અને બીજો કોઈ નથી.

૭ પ્રકાશનો કર્તા અને અંધકારનો ઉત્પણ કરનાર હું છું;

હું શાંતિ અને સંકટ લાવનાર; હું, યહોવાહ એ સર્વનો કરનાર છું.

૮ હે આકાશો, તમે ઉપરથી વરસો! હે વાદળો તમે ન્યાયી તારણ વરસાવો.

પૃથ્વીને તે શોખી લેવા દો કે તેમાંથી ઉધ્યાર ઊગે

અને ન્યાયીપણું તેની સાથે ઊગશે. મેં, યહોવાહે તે બજેને ઉત્પણ કર્યા છે.

૯ જે કોઈ પોતાના કર્તાની સામે દલીલ કરે છે તેને અફસોસ! તે ભૂમિમાં માટીના  
વીકરામાંનું ઠીકાં જ છે!

શું માટી કુંભારને પૂછશે કે, 'તું શું કરે છે?' અથવા 'તું જે બનાવી રહ્યો હતો તે કહેશે  
કે - તારા હાથ નથી?'

૧૦ જે પિતાને કહે છે, 'તમે શા માટે પિતા છો?' અથવા સ્ત્રીને કહે, 'તમે કોને જન્મ આપો  
છો?' તેને અફસોસ!

૧૧ ઇજરાયલના પવિત્ર, તેને બનાવનાર યહોવાહ કહે છે:

૧૨ જે બિનાઓ બનવાની છે તે વિષે, તમે શું મને મારાં બાળકો વિષે પ્રશ્ન કરશો? શું  
મારા હાથનાં કાર્યો વિષે તમે મને કહેશો કે મારે શું કરવું?

૧૩ મેં પૃથ્વીને બનાવી અને તે પર મનુષ્યને બનાવ્યો.

તે મારા જ હાથો હતા જેણે આકાશોને પ્રસાર્યાં અને મેં સર્વ તારાઓ દરથ્યમાન થાય  
તેવી આજ્ઞા આપી.

૧૪ મેં કોરેશને ન્યાયીપણામાં ઊભો કર્યો છે અને તેના સર્વ માર્ગો હું સીધા કરીશ.

તે મારું નગર બાંધશે; અને કોઈ મૂલ્ય કે લાંચ લીધા વિના તે મારા બંદીવાનો ઘરે મોકલશે,” સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ એવું કહે છે.

**૧૪** થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે,  
“મિસરની કમાણી અને ફૂશના વેપારીઓ તથા કદાવર સભાઈમ લોકો  
એ જર્વ તારે શરણો આવશે. તેઓ તારા થશે. તેઓ જાંકળોમાં, તારી પાણ ચાલશે.  
તેઓ તને પ્રણામ કરીને તને વિનંતી કરશે કે,

‘ખરેખર ઈશ્વર તારી સાથે છે અને તેમના સિવાય બીજો કોઈ નથી.’”

**૧૫** હે ઈશ્વરાયલના ઈશ્વર, તારનાર, ખરેખર તમે ઈશ્વર છો જે પોતાને ગૃપ્ત રાખે છે.

**૧૬** જેઓ મૂર્તિઓ બનાવે છે તેઓ લજિત અને કલંકિત થશે; તેઓ અપમાનમાં ચાલશે.

**૧૭** પરંતુ થહોવાહના અનંતકાળિક ઉધારથી ઈશ્વરાયલ બચી જશે;  
તું ફરીથી કથારેય લજિત કે અપમાનિત થઈશ નહિ.

**૧૮** જેણે આકાશો ઉત્પન્ન કર્યા, સાચા ઈશ્વર, થહોવાહ એવું કહે છે,  
તેમણે આ પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરી અને બનાવી, એને સ્થાપન કરી.  
તેમણે તે ખાલી રાખવા માટે નહિ પણ વસ્તી માટે ઉત્પન્ન કરી છે:  
હું થહોવાહ છું અને મારી બરોબરી કરનાર કોઈ નથી.

**૧૯** હું ખાનગીમાં કે ગૃપ્ત સ્થાનમાં બોલ્યો નથી;  
મેં યાકૂબનાં સંતાનોને કર્યું નથી કે, ‘મને ફોગટમાં શોધો!’  
હું થહોવાહ, સત્ય બોલનાર; સાચી વાતો પ્રગટ કરું છું.’

**૨૦** વિદેશમાંના શરણાર્થીઓ તમે એકત્ર થાઓ, સર્વ એકઠા થઈને પાસે આવો.  
જેઓ કોરેલી મૂર્તિઓને ઉપાડે છે અને જે બચાવી નથી શકતા તેવા દેવને પ્રાર્થના  
કરે છે તેઓને ડહાપણ નથી.

**૨૧** પાસે આવો અને મને જહેર કરો, તમારા પુરાવા રજૂ કરો! તેઓને સાથે ષડયંત્ર  
રથવા દો.

પુરાતનકાળથી આ કોણે બતાવ્યું છે? કોણે આ જહેર કર્યું છે?  
શું તે હું થહોવાહ નહોતો? મારા સિવાય બીજો કોઈ ઈશ્વર નથી, ન્યાયી ઈશ્વર અને  
તારનાર; મારા જેવો બીજો કોઈ નથી.

**૨૨** પૃથ્વીના છેડા ઝુદીના સર્વ લોક, મારી તરફ ફરો અને ઉદ્ધાર પામો;  
કેમ કે હું ઈશ્વર છું અને બીજો કોઈ નથી.

**૨૩** મેં મારા પોતાના સમ ખાદ્યા છે,  
ફરે નથી એવું ન્યાયી વચન મારા મુખમાંથી નીકપણું છે:

મારી આગળ દરેક ધૂંટણ નમશે, દરેક જુબ કખૂલ કરશે,

**૨૪** તેઓ કહેશે, “ફક્ત થહોવાહમાં મારું તારણ અને સામર્થ્ય છે.”  
જેઓ તેમના પ્રત્યે જોધિત થયેલા છે, તેઓ તેમની સમક્ષા લજવાઈને સંકોચાશે.

**૨૫** ઈશ્વરાયલનાં સર્વ સંતાનો થહોવાહમાં ન્યાયી હરશે; તેઓ પોતાનાં અભિમાન  
કરશે.

## ૪૬

**૧** બેલ નમી જથ છે, નબો વાંકો વળો છે; તેમની મૂર્તિઓ  
જનવરો પર લાદવામાં આવે છે. આ બધી મૂર્તિઓને લઈ જથ છે તે થાકેલાં જનવરોને  
માટે એ મૂર્તિઓ ભારળુપ છે.

**૨** તેઓ બધા વાંકા વળો છે અને ધૂંટણો પડે છે; તેઓ પોતાની મૂર્તિઓને બચાવી શકતા  
નથી,  
પણ તેઓ પોતે બંદીવાન થયા છે.

- ૩** હે થાકુભના વંશજો અને થાકુભના વંશજોમાંથી શેષ રહેલા સર્વ મારું સાંભળો,  
તમારા જન્મ અગાઉ, ગર્ભસ્થાનથી લઈને મેં તમને ઊંચકી લીધા છે:  
**૪** તમારા વૃદ્ધાવસ્થા સુધી હું તે જ છું અને તમારા વાળ સફેદ થતાં સુધી હું તમને  
ઊંચકી લઈશ.  
 મેં તમને બનાવ્યા છે અને હું તમને સહાય કરીશ, હું તમને સુરક્ષિત સ્થાને ઊંચકી  
જઈશ.  
**૫** તમે કોની સાથે મને સરખાવશો? અને મારા જેવું બીજું કોણ છે, જેની સાથે મારી  
સરખામણી કરશો?  
**૬** લોકો થેલીમાંથી સોનું ઠાલવે છે અને પ્રાજવાથી ચાંદી જોખે છે.  
 તેઓ લુહારને કામે રાખે છે અને તે તેમાંથી દેવ બનાવે છે; તેઓ તેને પગે લાગે છે  
અને પ્રણામ કરે છે.  
**૭** તેઓ મૂર્તિને પોતાના ખભા પર ઊંચકે છે; તેઓ તેને પોતાના સ્થાનમાં મૂકે છે અને  
તે ત્યાં જ ઊભી રહે છે અને ત્યાંથી ખસ્તતી નથી.  
 તેઓ તેની આગળ હંક મારે છે પણ તે ઉત્તર આપી શકતી નથી કે કોઈને સંકટમાંથી  
બચાવી શકતી નથી.  
**૮** હે બધવાખોર લોકો, આ જાબતો પર વિચાર કરો; તેની અવગણના કરશો નહિ.  
**૯** પુરાતન કાળની વસ્તુઓ વિષે વિચાર કરો,  
કેમ કે હું ઈશ્વર છું અને બીજો કોઈ નથી, હું ઈશ્વર છું અને મારા જેવો કોઈ નથી.  
**૧૦** હું આરંભથી પરિણામ જહેર કરનાર અને જે થયું નથી તેની ખખર આપનાર છું.  
 હું કહું છું, “મારી થોજના પ્રમાણે થશે અને મારી ઇચ્છા પ્રમાણે હું કરીશ.”  
**૧૧** હું પૂર્વથી એક શિકારી પક્ષીને તથા દૂર દેશમાંથી મારી પસંદગીના માણસને  
બોલાવું છું;  
 હા, હું બોલ્યો છું; હું તે પરિપૂર્ણ કરીશ; મેં તે નક્કી કર્યું છે, હું તે પણ કરીશ.  
**૧૨** હે હઠીલા લોકો, જે થોગ્ય છે તે કરવાથી દૂર રહેનારા, મારું સાંભળો.  
**૧૩** હું મારું ન્યાયીપણું પાસે લાવું છું; તે દૂર રહેનાર નથી અને હવે હું તમારો ઉધ્યાર  
કરવાનો છું;  
 અને હું સિયોનનો ઉધ્યાર કરીશ અને મારી સુંદરતા ઇઝરાયલને આપીશ.

## ૪૭

- ૧** હે બાબિલની કુંવારી દીકરી, તું નીચે આવીને ધૂળમાં બેસ;  
 હે ખાલદીઓની દીકરી, રાજ્યાસન વિના જમીન પર બેસ.  
 તું હવે પછી ઉમદા અને કોમળ કહેવાશે નહિ.  
**૨** ઘંટી લઈને લોટ દળ; તારો જુરખો ઉતાર,  
 તારી સુરવાલ ઊંચી કર, પગ ઉધાડા કર, નદીઓ ઓળંગીને જા.  
**૩** તારી કાયા ઉધારી થશે, હા, તારી લાજ પણ જશે:  
 હું વેર લઈશ અને કોઈને છોડીશ નહિ.  
**૪** આપણો ઉજાર કરનાર, જેમનું નામ સૈન્યોના થહોવાહ, ઇઝરાયલના પવિત્ર ઈશ્વર  
છે.  
**૫** હે ખાલદીઓની દીકરી, મૌન રહીને બેસ અને અંધારામાં જા;  
 કેમ કે હવે પછી તું રાજ્યોની રાણી કહેવાઈશ નહિ.  
**૬** હું મારા લોકો ઉપર કોપાયમાન થયો; મેં પોતાના વારસાને ભ્રષ્ટ કર્યો  
 અને તેઓને તારા હાથમાં સોંપ્યા, પરંતુ તું તેઓના પ્રત્યે દથા રાખી નહિ;  
 તું વૃદ્ધો ઉપર તારી અતિ ભારે ઝુંસચી મૂકી.

<sup>૧</sup> તેં કદ્યું, “હું સર્વકાળ સુધી રાણી તરીકે શાક્ષન કરીશ.”

તેં કદી એ વાત દ્યાનમાં લીધી નહિ અને તેનું પરિણામ શું આવશે એ લક્ષમાં લીધું નહિ.

<sup>૨</sup> તેથી હવે આ સાંભળ, હે ઐશારારામમાં નિશ્ચિંત થઈને બેસી રહેનારી, તું તારા હૃદયમાં કહે છે, “હું અદિત્ત્વમાં છું અને મારા જેવું બીજું કોઈ નથી; હું વિધવા તરીકે કથાદેય બેસીશ નહિ, કે કદી બાળકો ગુમાવવાનો અનુભવ કરીશ નહિ.”

<sup>૩</sup> પરંતુ આ બન્ધે વિપચિઓ તારી ઉપર એક જ દિવસે એક જ ક્ષણે આવશે એટલે કે બાળકો ગુમાવવાં અને વિધવાવસ્થા; આ સંપૂર્ણ વિપચિઓ એક જ દિવસે તારા પર આવશે.

પુષ્કળ જાદુ અને જંતરમંતર તથા તાવીજ હોવા છતાં તે તારા પર આવશે.

<sup>૪</sup> તેં તારી દુષ્ટતા પર બરોસો રાખ્યો છે; તેં કદ્યું કે, “મને કોઈ જોનાર નથી;” તારી બુદ્ધિ અને તારું ડહાપણ તમને ગેરમાર્ગ દોશી જાય છે, પરંતુ તું તારા હૃદયમાં કહે છે, “હજુ હું અદિત્ત્વ ધરાવું છું અને મારા જેવું બીજું કોઈ નથી.”

<sup>૫</sup> તારા પર આફત આવશે; તેને તું જંતરમંતરથી ટાળી શકીશ નહિ. વિનાશ તારા પર આવી પડશે; તે સંકટને તમે દૂર કરી શકશો નહિ. તમને ખબર પડે તે અગાઉ જ આપચિ તારા પર પ્રાટકશે.

<sup>૬</sup> તેં બાળપણથી વિશ્વાસુપણે જે પઠન કર્યું છે તે તારા ભંત્રો અને પુષ્કળ જાદુને ચાલુ ચાખજે; કદાચ તું સફળ થશે, કદાચ તું વિનાશને ભય પમારી શકે.

<sup>૭</sup> અધિક સલાહોથી તું કાથર થયેલી છે; તે માણસોને ઊભા થવા દો અને તને બચાવવા દો - જેઓ નક્ષત્રો અને તારાઓ પર નજર રાખે છે, જેઓ નવો ચંદ્ર સ્ફુર્યાયે છે - તારા પર જે આવનાર છે તેમાંથી તારો બચાવ થાય એવું તું માનતી હશે.

<sup>૮</sup> જુઓ, તેઓ ખૂપરા જેવા થશે, અર્દિન તેઓને બાળી નાખશે; તેઓ અર્દિનની જવાળાઓથી પોતાને બચાવી શકશે નહિ; ત્યાં તેઓને તાપવા લાયક અંગારા કે પાસે બેસવા લાયક અર્દિન થશે નહિ.

<sup>૯</sup> જે લોકોની સાથે તેં તારી યુવાનીના સમયથી વેપાર કર્યો છે, તેઓ તારા માટે પરિશ્રમ સ્વિવાય બીજું કર્શું જ નહિ હોય;

તેઓ દરેક પોતપોતાના માર્ગ ભરકતા રહેશે; તને બચાવનાર કોઈ હશે નહિ.

## ૪૮

<sup>૧</sup> હે યાકૂબનાં સંતાનો, આ સાંભળો,

જેઓને ઈરાયલના નામથી બોલવવામાં આવ્યા છે અને યહૂદિયાના ઝરાથી નીકળી આવેલા છો;

તમે જેઓ થહોવાહના નામે સમ ખાઓ છો અને ઈરાયલના ઈશ્વરને આહવાન આપો છો,

પણ નિષાપૂર્વક કે ન્યાયની રીતે નહિ.

<sup>૨</sup> કેમ કે તેઓ પોતાને પવિત્ર નગરના લોકો કહેવડાવે છે

અને ઈરાયલના ઈશ્વર પર બરોસો રાખે છે; જેનું નામ સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ છે.

<sup>૩</sup> મેં અગાઉની બિનાઓને પ્રગટ કરી હતી; તે મારા મુખેથી નીકળી હતી અને મેં તેઓને જહેર કરી હતી;

પણી મેં અચાનક તે પૂરી કરી અને તેઓ તેમાંથી પસાર થયા.

૪ કારણ કે મને ખબર છે કે તમે હઠીલા હતા,  
તાર ગળાના સનાયુઓ લોખંડ જેવા અને તારું કપાણ પિતળ જેવું છે.

૫ તેથી મેં તમને પુરાતન કાળથી જાહેર કર્યું હતું; તે થયા પહેલાં મેં અગાઉથી તમને  
કહી સંભળાવ્યું હતું,

જેથી તમે કહી ના શકો કે, “મારી મૂર્તિએ તેઓને આ કર્યું છે,” અથવા “મારી કોરેલી  
મૂર્તિએ તથા ટાળોલી મૂર્તિએ તે ફરમાવ્યાં છે.”

૬ તમે તે સાંભળાવ્યું છે; આ સર્વ પુરાવા જુઓ; અને શું તમે એ સ્વીકારશો નહિ કે મેં  
જે કદિયું તે સત્ય છે? હવેથી હું તમને નવી અને ગુપ્ત ચાખેલી બિનાઓ કે જે  
તમે જાણી નથી, તે તમને કહી સંભળાવું છું.

૭ હમણાં, તે ઉત્પણ્ણ થઈ છે, અગાઉથી તે નહોતી અને આજ જુદી તોં તે સાંભળી પણ  
નહોતી,

તેથી તું એમ કહી શકીશ નહિ, “હા, હું તે જાણતો હતો.”

૮ વળી તોં કદી સાંભળાવ્યું નહિ; તોં જાણાવ્યું નહિ; તારા કાન આ બાબતો વિષે અગાઉથી  
ઓધાયા નહિ.

કેમ કે હું જાણતો હતો કે તું તદન કપટી અને જન્મથી તું બંડખોર છે.

૯ મારા નામની ખાતર હું મારો કોપ મુલતવી ચાખીશ અને મારા સંભાનની ખાતર  
હું તારો નાશ કરવામાં ધીરજ ચાખીશ.

૧૦ જુઓ, મેં તને ચોખ્ખો કર્યો છે, પણ ચાંદીની માફક નહિ; મેં તને વિપત્તિઝીપી બહ્નીમાં  
શુદ્ધ કર્યો છે.

૧૧ મારા પોતાની ખાતર, મારા પોતાની ખાતર હું તે કાર્ય કરીશ; કેમ કે હું કેવી રીતે  
મારું નામ અપમાનિત થવાની મંજૂરી આપી શકું?

હું મારો મહિમા બીજા કોઈને આપીશ નહિ.

૧૨ હે યાકૂબ અને મારા બોલાવેલા ઇજરાથલ, મારું સાંભળો:  
હું તે જ છું; હું જ પ્રથમ, હું જ છેલ્લો છું.

૧૩ હા, મારે હાથે પૃથ્વીનો પાથો નાખ્યો અને મારે જમણો હાથે આકાશોને પ્રસાર્યો;  
જ્યારે હું તેઓને બોલાવું છું ત્યારે તેઓ એકસાથે ઊભા થાય છે.

૧૪ તમે સર્વ એકત્ર થાઓ અને સાંભળો; તમારામાંથી કોણો આ બાબતો જાહેર કરી છે?  
થહોવાહના સાથીઓ બાખિલ વિરાજ તેનો હેતુ પૂરો કરશે. તે ખાલદીઓ વિરાજ  
થહોવાહની ઇરણા પૂર્ણ કરશે.

૧૫ હું, હા, હું જ તે બોલ્યો છું, મેં તને બોલાવ્યો છે, હું તને લાવ્યો છું અને તે સફળ  
થશે.

૧૬ મારી પાસે આવો, આ સાંભળો;

પ્રારંભથી હું ગુપ્તમાં બોલ્યો નથી; તે થથું ત્યારથી હું તથાં છું;  
અને હવે પ્રભુ થહોવાહે મને અને તેમના આત્માને મોકલ્યા છે.

૧૭ તારો ઉજાર કરનાર થહોવાહ, ઇજરાથલના પવિત્ર આ કહે છે: “હું થહોવાહ તારો  
ઇશ્વર છું, જે તને સફળ કેવી રીતે થવું તે તને શીખવું છું.

તારે જે માર્ગ જવું જોઈએ તે પર હું તને લઈ જાઉ છું.

૧૮ જો તેં મારી આજ્ઞાઓ પાણી હોત તો કેવું સાચું!

પણી તારી શાંતિ અને સમૃદ્ધિ એક નદીની જેવી વહેતી હોત અને તારો ઉદ્ધાર  
સમુદ્રનાં મોજાં જેવો થાત.

૧૬ તારાં વંશજો રેતી જેટલા અસંખ્ય અને તારા પેટના સંતાન રેતીના કણ જેટલાં અસંખ્ય થાત;

તેઓનું નામ ભારી સંમુખથી નાભૂદ થાત નહિ કે ભારી આગળથી કપાઈ જત નહિ.

૨૦ બાબિલમાંથી બહાર નીકળો, ખાલદીઓની પાસેથી નાસી જાઓ!

હર્ષનાદના અવાજથી આ જહેર કરો! આ વાત પ્રગટ કરો, પૂઢ્યીના છેડા સુધી તેને પ્રગટ કરો

અને કહો, “થહોવાહે પોતાના સેવક યાકુબનો ઉજ્ઝાર કર્યો છે.

૨૧ તે તેઓને રણમાં દોરી લઈ ગયા તો પણ તેઓ તરસથા રદ્દ્યા નહિ; તેમણે તેઓને માટે ખડકમાંથી પાણી વહેવડાવ્યું;

વળી તેમણે ખડક ફાડ્યો અને પાણી ખણખણ વદ્ધું.

૨૨ થહોવાહ કહે છે, “દુષ્ટોને કંઈ શાંતિ હોતી નથી.”

## ૪૬

૧ હે ટાપુઓ, તમે મારું સાંભળો! હે દૂરના લોકો, તમે દ્યાન આપો.

થહોવાહે જન્મથી મને નામ લઈને, જથારે હું ભારી ભાના ગર્ભમાં હતો ત્યારથી બોલાવ્યો છે.

૨ તેમણે મારું મુખ તીક્ષ્ણ તરવાર જેવું બનાવ્યું છે; તેમણે મને પોતાના હાથની છાયામાં સંતાદ્યો છે;

તેમણે મને ઘસીને ચમકતા બાળ સમાન કર્યો છે; તેમના બાથામાં મને સંતાડી રાખ્યો છે.

૩ તેમણે મને કદ્યું, “ઇઝરાયલ, તું ભારો સેવક છે; જેના દ્વારા હું ભારી મહિમા બતાવીશ.”

૪ મેં વિચાર્યુ કે મેં નિર્દ્ધારણ મહેનત કરી છે, મેં મારું સામર્થ્ય વ્યર્થ ખરચી નાખ્યું છે, તો પણ ભારો ઇનસાફ થહોવાહની પાસે છે અને ભારો બદલો ભારા ઈશ્વર પાસે છે.

૫ હવે થહોવાહ જેમણે મને ગર્ભસ્થાનથી પોતાનો સેવક થવા ભાટે દાદ્યાં છે, તે કહે છે,

યાકુબને ભારી પાસે પાછો ફેરવી લાવ અને ઇઝરાયલને ભારી પાસે એકત્ર કર.

થહોવાહની દૃષ્ટિમાં હું ભાન પાભેલો છું અને ઈશ્વર ભારું સામર્થ્ય થયા છે.

૬ તે કહે છે, “તું યાકુબનાં કુળોને પુનઃસ્થાપિત કરવા

તથા ઇઝરાયલના શેષ બયેલાઓને પાછા લાવવા ભાટે ભારો સેવક થાય એ થોડું કહેવાય.

હું તને વિદેશીઓ ભાટે પ્રકાશરૂપ બનાવીશ, જેથી પૂઢ્યીના છેડા સુધી તું ઉદ્ધાર પહોંચાડનાર થશે.”

૭ ઇઝરાયલનો ઉજ્ઝાર કરનાર, તેઓના પવિત્ર થહોવાહ એવું કહે છે,

જેને લોકો ધિક્કારે છે, રાજ્યો દ્વારા તિરસ્કાર પાભેલ, શાસકોના ગુલામ:

“રાજાઓ તને જોશે અને તીબા થશે અને સરદારો તને જોઈને પ્રણામ કરશે, કારણ કે થહોવાહ વિશ્વાસુ છે, ઇઝરાયલનાં પવિત્ર, જેમણે તને પસંદ કર્યો છે.

૮ થહોવાહ એવું કહે છે:

એક સમયે હું ભારી કૃપા બતાવીશ અને તને ઉત્તર આપીશ તથા ઉદ્ધારને દિવસે હું તને સહાય કરીશ;

હું તાંત્ર રક્ષણ કરીશ અને તને લોકોને ભાટે કરારરૂપ કરીશ,

જેથી તું દેશને ફરીથી બાંધે અને નિર્જન ભૂમિનો વારસો વહેંથી આપે.

૯ તું બંદીવાનોને કહેશે, ‘બહાર આવો;’ જેઓ અંધકારમાં છે તેઓને કહેશે, ‘પ્રકાશમાં આવો.’

તેઓ સ્વરૂપો પર અને સર્વ ટોળાવ પર ચરનારાં ઘેટાં જેવા મુક્ત થશે.

૧૦ તેઓને ભૂખ કે તરસ લાગશે નહિ; અને તેઓને લું તથા તાપ લાગશે નહિ, કેમ કે જે તેઓ ઉપર દથા કરે છે, તે તેઓને દોચી જશે; પાણીના ઝરાઓની પાસે તેઓને લુઈ જશે.

૧૧ મારા સર્વ પર્વતો પર હું માર્ગો બનાવીશ અને મારા રાજમાર્ગોને સપાટ કરીશ.”

૧૨ જુઓ, તેઓ દૂરથી આવશે, થોડા ઉત્તરથી તથા પશ્ચિમથી; તથા અન્ય સીનીમ દેશમાંથી આવશે.

૧૩ હે આકાશો, ગાઓ અને હે પૃથ્વી, આનંદ કર; હે પર્વતો, તમે જથ્યોષ કરવા માંડો! કેમ કે થહોવાહે પોતાના લોકોને દિલાસો આપ્યો છે અને તે પોતાના દુઃખી લોકો પર દથા કરશે.

૧૪ પણ સિયોને કહ્યું, “થહોવાહે મને તજુ દીધી છે અને પ્રભુ મને ભૂલી ગયા છે.”

૧૫ શું સ્ત્રી પોતાના બાળકને, અરે પોતાના સ્તનપાન કરતા બાળકને ભૂલી જાય, પોતાના પેટના દીકરા પર તે દથા ન કરે?

હા, કદાચ તે ભૂલી જાય પરંતુ હું તને ભૂલીશ નહિ.

૧૬ જો, મેં તારં નામ મારી હથેણી પર કોતર્યું છે; તારો કોટ નિત્ય મારી સમક્ષ છે.

૧૭ જથારે તારો નાશ કરનાર દૂર જાય છે, ત્યારે તારા છોકરાં ઉતાવળથી પાછાં ફરે છે.

૧૮ તારી દૂષિદ્ધ ઊંથી કરીને થારે તરફ જો, તેઓ સર્વ એકઠા થઈને તારી પાસે આવે છે.

થહોવાહ કહે છે, “મારા જીવના સમ” તું તે સર્વને આભૂષણાની જેમ પહેંચશે; કન્યાની જેમ તારી જાતને શણગારશે.

૧૯ જો કે તારી ઉજ્જડ તથા વસ્તી વિનાની જગાઓ, તારો પાયમાલ થયેલો દેશ, હવે તારા રહેવાસીઓ માટે તું ખૂબ નાનો હશે અને તને ગળી જનારા દૂર રહેશે.

૨૦ તારા વિરહના સમયમાં જન્મેલા બાળકો તારા સાંભળતાં કહેશે,  
‘આ જગા અમારે માટે ખૂબ સાંકડી છે, અમારે માટે જગા કર કે અમે રહી શકીએ.’

૨૧ પણ તું તારા મનમાં કહેશે, ‘મારે માટે આ બાળકોને કોણે જન્મ આપ્યો છે?

હું તો નિરાધાર તથા નિઃસંતાન, બંદીવાન તથા છૂટાછેડા પામેલી છું. આ બાળકોને કોણે ઉછેર્યાં છે?

જુઓ, હું એકલી રહેતી હતી; આ બાળકો કયાંથી આવ્યાં?”

૨૨ પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે:

“જુઓ, હું વિદેશીઓની તરફ મારો હાથ ઊંચો કરીશ; લોકોની તરફ મારી ધવજ ઊંથી કરીશ.

તેઓ તારા દીકરાઓને તેમના હાથમાં ઊંચીને અને તારી દીકરીઓને ખભા પર બેસાડીને લાવશે.

૨૩ રાજાઓ તારા વાલી અને તેઓની રાણીઓ તારી સંભાળ રાખનાર થશે;

તેઓ તને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરશે અને તારા પગની ધૂળ ચાટશે;

અને ત્યારે તું જાણશે કે, હું થહોવાહ છું; જેઓ મારી વાટ જુએ છે તેઓ કદી લજવાશે નહિ.”

૨૪ શું શૂરવીર પાસેથી લુંટ છીનવી શકાય અથવા શું જુલભીના હાથમાંથી બંદીવાનોને છોડાવી શકાય?

૨૫ પણ થહોવાહ એવું કહે છે કે:

“હા, શૂરવીર પાસેથી બંદીવાનોને લઈ લેવાશે અને લુંટ છીનવી લેવાશે;

કેમ કે હું તારા વિરોધીઓનો વિરોધ કરીશ અને તારાં બાળકોને બચાવીશ.

૨૬ અને હું તારા પર જુલમ કરનારાઓને તેઓનું પોતાનું જ માંસ ખવડાવીશ; અને જણે ક્રાક્ષારસ પીધો હોય, તેમ તેઓ પોતાનું જ રકત પીને છાકટા થશે; અને ત્યારે સર્વ માનવજાત જાણશે કે હું, યહોવાહ, તારો ઉદ્ઘારનાર અને તારો બચાવ કરનાર છું, હું યાકુભનો સમર્થ ઈંખર છું."

## ૫૦

૧ યહોવાહ પૂછે છે કે,

"છૂટાછેડાનો પત્ર કથાં છે જેનાથી મેં તારી માને છૂટાછેડા આપ્યા?  
અને મારા લેણદારોમાંના કોને ત્યાં મેં તમને વેચી દીધા હતા?  
જો, તમારાં પાપોને લીધે તમે વેચાયા હતા અને તમારા બળવાને કારણે તમારી માને  
મેં તજ દીધી હતી.

૨ હું શા માટે આદ્યો પણ ત્યાં કોઈ હતું નહિ? મેં શા માટે પોકાર કર્યો પણ કોઈએ  
જવાબ આપ્યો નહિ?

શું મારો હાથ એટલો બધો દૂંકો થઈ ગયો છે કે તમને છોડાવી શકે નહિ? શું તમને  
બચાવવા માટે મારામાં શક્તિ નથી?

જુઓ, મારા ઠપકાથી હું સમુદ્રને સૂકવી નાખું છું; હું નદીઓને રણ કરી નાખું છું;  
તેમાંની માછલીઓ પાણી વિના મરી જાય છે અને ગંધાઈ ઊંઠે છે.

૩ હું આકાશને અંધકારથી ઢાકું છું; હું ટાટથી તેનું આચાદન કરું છું."

૪ હું થાકેલાઓને આચ્યાસનના શબ્દો બોલી શકું માટે,

પ્રભુ યહોવાહે મને શીખેલાની જુબ આપી છે.

તે દર સવારે મને જગાડે છે અને મારા કાનને ઉદ્ઘાડે છે કે હું શીખેલાની જેમ સાંભળું.

૫ પ્રભુ યહોવાહે મારા કાન ઉદ્ઘાડ્યા છે

અને મેં બંડ કર્યું નથી કે, પાછો હટથો નથી.

૬ મેં મારા મારનારની આગળ મારી પીઠ તથા વાળ ખેંચી કાણનારની આગળ મારા  
ગાલ ધર્યો;

અપમાનિત તથા થૂંકાવા છતાં મેં મારું મુખ સંતારયું નહિ.

૭ કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ મારી સહાય કરશે; તેથી હું ફજેત થનાર નથી;

તેથી મેં મારું મુખ ચકમકના પથ્થર જેવું કર્યું છે, કેમ કે હું જાણું છું કે હું લજિત  
થઈશ નહિ.

૮ મને ન્યાથી ઠરાવનાર પાસે છે. કોણ મારો વિરોધ કરશે? આવો આપણે સાથે ઊભા  
રહીને એક બીજાની સરખામણી કરીએ.

મારા પર આરોપ મૂકનાર કોણ છે? તેને મારી પાસે આવવા દો.

૯ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહ મને સહાય કરશે. મને અપરાધી ઠરાવનાર કોણ છે?

જુઓ, તેઓ સર્વ વસ્ત્રની જેમ જુર્ણ થઈ જશે; ઊધા તેઓને ખાઈ જશે.

૧૦ તમારામાં યહોવાહની બીક રાખનાર કોણ છે? કોણ પોતાના સેવકની વાળી  
સાંભળે છે?

કોણ ધોર અંધકારમાં પ્રકાશ વિના ચાલે છે?

તેણે યહોવાહના નામ પર ભરોસો રાખવો અને તેના ઈંખર પર આધાર રાખવો.

૧૧ જુઓ, તમે સર્વ અર્થિન સંગ્રહાવનારા, જે મશાલોથી સજજ છો:

તમારી સંગ્રહાવેલ જથોતમાં અને તમારી મશાલોના પ્રકાશમાં ચાલો.

યહોવાહ કહે છે, 'મારા હાથથી,' 'આ તમારી પાસે આવશે: તમે વિપત્તિના સ્થાનમાં  
પડી રહેશો.'

## ૫૧

- ૧** તમે જેઓ ન્યાથીપણાને અનુસરો છો, તમે જેઓ યહોવાહને શોધો છો, તમે મારં સાંભળો:  
જે ખડકમાંથી તમને કોતરી કાટવામાં આવ્યા છે અને જે ખાણમાંથી તમને ખોટી કાટવામાં આવ્યા છે તેની તરફ જુઓ.
- ૨** તમારા પિતા ઇષ્ટાહિમને અને તમારી જનેતા સારાને નિહાળો; તે એકલો જ હતો ત્યારે મેં તેને બોલાવ્યો,  
મેં તેને આશીર્વાદ આપીને તેની વૃદ્ધિ કરી.
- ૩** હા, યહોવાહ સિથોનને દિલાસો આપશે; તેની સર્વ ઉજ્જડ જગાઓને દિલાસો આપશે;  
તેના અરણને એદન સરખું અને રણને ર્દન નદીની ખીણાની બાજુમાં યહોવાહના  
ઉપવન સરખું કર્યું છે;
- આનંદ અને ઉત્સવ તેનામાં મળી આવશે, ત્યાં આભારસ્તુતિ તથા ગીતોનો અવાજ  
સંભળાશે.
- ૪** “હે મારા લોકો, મારી વાત પર ધ્યાન આપો; હે મારી પ્રજા, મારી વાત સાંભળો!  
કેમ કે નિયમ મારી પાસેથી નીકળશે અને હું મારો ન્યાયચુકાદો દેશોના અજવાણાને  
માટે સ્થાપિત કરીશ.
- ૫** મારં ન્યાથીપણું પાસે છે; હું જે ઉધાર કરવાનો છું તે બહાર પ્રગટ થશે અને મારા  
બુજ દેશોનો ન્યાય કરશે;
- દીપો મારી પ્રતિક્ષા કરશે, મારા બુજની તેઓ આતુરતાથી રાહ જોશે.
- ૬** તમારી દૃષ્ટિ આકાશ તરફ ઊંઠી કરો અને નીચે પૂઢવી તરફ નજર કરો,  
કેમ કે આકાશ ધૂમાડાની જેમ જતું રહેશે, પૂઢવી વસ્ત્રની જેમ જીર્ણ થશે અને તેના  
રહેવાસીઓ માખીઓની જેમ મરણ પાભશે.
- પણ મેં કદેલો ઉધાર સદાકાળ રહેશે અને મારં ન્યાથીપણું કયારેય કામ કરવાનું  
અંધ કરશે નહિ.
- ૭** જેઓ જાણો છ કે સાચું શું છે અને જેઓના હૃદયમાં મારો નિયમ છે, તેઓ મારં  
સાંભળો:
- માણસોની નિંદાથી બીશો નહિ કે તેઓના મહેણાંથી રડશો નહિ.
- ૮** કેમ કે ઉધાર તેઓને વસ્ત્રની જેમ ખાઈ જશે અને કીડા તેઓને ઊનને જેમ કોતરી  
ખાશે;
- પણ મારં ન્યાથીપણું સદાકાળ ટકશે અને મેં કદેલો ઉધાર પેઢી દરપેઢી રહેશે.”
- ૯** હે યહોવાહના બુજ, જગૃત થા, જગૃત થા, સામર્થ્યના વસ્ત્રો પહેંચી લો.  
પૂર્વકાળની જેમ, પુરાતન કાળની પેઢીઓમાં થયું તેમ જગૃત થા. જેણો રાહાબના  
ટુકડેટુકડા કરી નાખ્યા, જેણો અજગરને વીધ્યો, તે જ તમે નથી?
- ૧૦** જેણો સમુદ્રને, તેનાં અતિ ઊંડાં પાણીને સૂકવી નાખ્યાં  
અને ઉદ્ધાર પામેલાઓને પાર ઉતારવાને અર્થે સમુદ્રનાં ઊંડાણોમાં થઈને માર્ગ કરી  
આપ્યો, તે જ તમે નથી?
- ૧૧** યહોવાહથી ઉદ્ધાર પામેલાઓ પાણ આવીને હર્ષનાદસહિત સિથોન પહોંચશે  
અને તેઓના માથે સદાકાળ આનંદ રહેશે; તેઓને હર્ષ તથા આનંદ પ્રાપ્ત થશે અને  
દુઃખ તથા શોક જતાં રહેશે.
- ૧૨** હું, હું જ છું, હું તને દિલાસો આપું છું.
- જે માણસ મરનાર છે તે, મનુષ્યના સંતાનોને, ઘાસની જેમ બનાવવામાં આવ્યાં છે, તું  
શા માટે માણસની બીક રાખે છે?
- ૧૩** તું કેમ તારા કર્તા યહોવાહને બૂલી ગયો, તેમણે આકાશો પ્રસાર્યા છે

અને પૂઢવીનો પાથો નાખ્યો છે? જુલમગાર વિનાશ કરવાને તૈયારી કરે છે ત્યારે તું આખો દિવસ તેના કોધને લીધે બીજો છે. જુલમીનો કોધ કચાં છે?

**૧૪** જે દબાયેલા છે તે જલદીથી મુકત થશે, યહોવાહ ઉતાવણે તેને છોડાવશે; તે ભરશે નહિ અને કબરમાં ઉતરશે નહિ, વળી તેનું અન્ન ખૂટશે નહિ.

**૧૫** કેમ કે હું યહોવાહ તમારો ઈંઘર છું, જે સમુદ્રને ખણભણાવે છે, તેથી તેનાં મોંઝાંઓ ગર્જના કરે છે; સૈનથોના ઈંઘર યહોવાહ તેમનું નામ છે.

**૧૬** મેં મારાં વચનો તારા મુખમાં મૂકચાં છે અને મારા હાથની છાયામાં તને ટાંકયો છે, જેથી હું આકાશોને સ્થાપું, પૂઢવીનો પાથો નાખું અને સિયોનને કહું કે, 'તું મારી પ્રજા છે.'"

**૧૭** હે યચ્છાલેમ જાગૃત થા, જાગૃત થા, તિબું થા,  
તેં યહોવાહના હાથથી તેમના કોપનો કટોરો પીધો છે;  
તેં એ કટોરો પીધો છે, તેં લથડિયાં ખવડાવનારો કટોરો પીને ખાલી કર્યો છે.  
**૧૮** જે સર્વ દીકરાઓને તેણે જન્મ આપ્યો છે તેઓમાંનો કોઈ તેને દોરી લઈ જનાર નથી;  
જે સર્વ દીકરાઓને તેણે મોટા કર્યા છે તેઓમાંનો કોઈ તેનો હાથ પકડીને લઈ જાય એવો નથી.

**૧૯** તારા પર આ બે દુઃખ આવી પડશે - કોણ તારે લીધે શોક કરશે? -  
પાથમાલી તથા વિનાશ, દુકાળ તથા તરવાર. કોણ તને સાંત્વના આપશે?

**૨૦** તારા દીકરાઓ બેહોશ થઈ ગયા છે; તેઓ જાળમાં ફસાયેલા હરણની જેમ, ગલીના દેશેક ખૂણામાં પડી રહે છે.

તેઓ યહોવાહના કોપથી અને તારા ઈંઘરના ઠપકાથી ભરપૂર.

**૨૧** માટે હે દુઃખી તથા પીધેલી, પરંતુ દ્રાક્ષારક્ષથી નહિ, તું આ સાંભળ:

**૨૨** તમારા પ્રભુ યહોવાહ, તમારા ઈંઘર, જે પોતાના લોકો માટે વાદ કરનાર છે, તે એવું કહે છે:

"જો, લથડિયાં ખવડાવનારો પ્યાલો મેં તારા હાથમાંથી લઈ લીધો છે,  
મારા કોપનો કટોરો હવે પણી તું કદી પીનાર નથી.

**૨૩** હું તેને તારા પર જુલમ કરનારાઓનાં હાથમાં મૂકીશ, જેઓ તને કહેતાં હતાં કે,  
'ઓંધો પડ કે, અમે તારા ઉપર થઈને ચાલીએ.'

તેં તારી પીઠ જમીન જેવી અને તેઓને ચાલવાના રસ્તા જેવી બનાવી દીધી હતી."

## પર

**૧** હે સિયોન, જાગૃત થા, જાગૃત થા, તારા સામર્થ્યથી વેણિત થા;

હે યચ્છાલેમ, પવિત્ર નગર, તારાં સુંદર વસ્ત્રો પહેરી લે;

કેમ કે હવે પણી બેસુજ્ઞતી તથા અશુદ્ધ કદી તારામાં પ્રવેશ કરશે નહિ.

**૨** હે યચ્છાલેમ, તારા પરની ધૂળ ખંખેરી નાખ, ઓઠ અને બેસ:

હે સિયોનની બંદીવાન દીકરી, તારી ગરદન પરની સાંકળ કાઢી નાખ.

**૩** કેમ કે યહોવાહ કહે છે, "તમે ભફ્ત વેચાયા હતા અને નાણાં વિના તમે છોડાવી લેવામાં આવશો."

**૪** કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે, "શક્તાત્માં મારા લોકો મિસ્તરમાં અસ્થાયી વસવાટ કરવા માટે ગયા હતા;

આશૂરે હમણાં જ તેમના ઉપર જુલમ કર્યો."

- ૫** આ યહોવાહની ધોષણા છે: “હવે અહીં મારે શું કરવું, કેમ કે મારા લોકને વિના કારણે લઈ જવામાં આવ્યા છે? તેઓના અધિકારીઓ ભૂમ પાડે છે અને મારા નામની સતત આખો દિવસ નિંદા કરે છે.” આ યહોવાહની ધોષણા છે.
- ૬** તેથી મારા લોકો મારું નામ જાણશે; તેઓ તે દિવસે જાણશે કે મૈં જ આ કદયું હતું. હું જ તે છું!”
- ૭** સુવાર્તાનો સંદેશ લાવનારનાં પગલાં પર્વતો પર કેવાં શોભાયમાન છે, જે શાંતિની જહેરાત કરે છે, જે વધામણીના સમાચાર લાવે છે, જે ઉદ્ઘારની વાત જહેર કરે છે,
- જે સ્કિયોનને કહે છે, “તારા ઈશ્વર રાજ કરે છે!”
- ૮** સાંભળ, તારા ચોકીદારો પોકારે છે, તેઓ સાથે હર્ષનાદ કરે છે, કેમ કે યહોવાહ કેવી રીતે સ્કિયોનમાં પાછા આવે છે, તે તેઓ નજરોનજર જોશે.
- ૯** હે યચ્છાલેમનાં ખંડિયેર, તમે સર્વ હર્ષનાદ કરી ગાયન કરો; કેમ કે યહોવાહ પોતાના લોકોને દિલાસો આપ્યો છે; તેમણે યચ્છાલેમનો ઉદ્ઘાર કર્યો છે.
- ૧૦** યહોવાહે સર્વ દેશોને જોતાં પોતાનો પવિત્ર ભૂજ ઉદ્ઘાર નિહાળશે.
- ૧૧** જાઓ, જાઓ ત્યાંથી બહાર જાઓ; કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુને અડકશો નહિં; તેઓની મદ્યેથી બહાર જાઓ; તમે જેઓ યહોવાહનાં પાત્રો ઊંઘકનારા છો તે, તમે શુદ્ધ થાઓ.
- ૧૨** કેમ કે તમારે ઉતાવળી નીકળવાનું નથી કે ગભરાટમાં છોડવાનું નથી; કેમ કે યહોવાહ તમારી આગળ જાય છે; અને ઈરાયલના ઈશ્વર તમારા પીઠરક્ષક થશે.
- ૧૩** જુઓ, મારો સેવક ડહાપણથી વર્તશે અને સફળ થશે; તે ઊંઘો અને ઉજ્જીત થશે, તે અતિ ગૌરવશાળી થશે.
- ૧૪** જે પ્રમાણે લોકો તને જોઈને ભયભીત થયા - તેનું રૂપ માણસનાં રૂપ કરતા અલગ હતું, તેથી તેનો દેખાવ એવો હતો કે માણસ જ ન લાગે.
- ૧૫** તેથી ધણા દેશો તેને જોઈને આશ્ર્યચકિત થશે; રાજાઓ તેને કારણે પોતાના મુખ બંધ રાખશે.
- કારણ કે તેઓને જે કહેવામાં આવ્યું નહોતું તે તેઓ જોશો અને જે તેઓએ સાંભળ્યું નહોતું તે તેઓ સમજશે.

### ૫૩

- ૧** આપણે જે સાંભળ્યું તે કોણે માન્યું છે? અને યહોવાહનો ભૂજ, તે કોણી આગળ પ્રગટ થયેલો છે?
- ૨** તે યહોવાહની સમક્ષ રોપાની જેમ ઊગી નીકળયો અને સ્કૂકી ભૂમિમાં ફણગાની જેમ ફૂટી નીકળયો;
- તેની પાસે કોઈ સૌદર્ય કે વૈભવ ન હતા; જથારે આપણે તેને જોયો, તેનામાં આપણાને આકર્ષી શકે તેવી સુંદરતા નહોતી.
- ૩** તે માણસોથી ધિક્કારાયેલો તથા નકારાયેલો હતો; દુઃખી પુરુષ અને દર્દનો અનુભવી.
- જેને જોઈને માણસો પોતાનું મુખ ફેરવી લે, એવો ધિક્કાર પામેલો તે હતો; અને આપણે તેની કદર કરી નહિં.
- ૪** પણ નિશ્ચે તેણે આપણી માંદગી માથે લીધી અને આપણાં દુઃખ વેક્ષયાં છે;

પણ આપણે તો તેને ઈંખરથી શિક્ષા પામેલો, ઈંખર દારા ભારવામાં આવેલો તથા પીડિત થયેલો માન્યો.

**૫** પણ આપણા અપરાધોને લીધે તે વીધાયો; આપણા પાપોને લીધે તે કચડાયો. આપણાને શાંતિ પ્રાપ્ત કરાવવાને માટે તેને શિક્ષા થઈ અને તેના સોટથી આપણાને સાજાપણું મશ્યું છે.

**૬** આપણે સર્વ દેટાંની જેમ બટકી ગયા છીએ; આપણે દરેક પોતપોતાને માર્ગ વળી ગયા છીએ

અને થહોવાહે તેના પર આપણા સર્વના પાપનો ભાર મૂક્યો છે.

**૭** તેના પર જુલમ ગુજરવામાં આવ્યો; તો પણ તેણે નખ થઈને પોતાનું મુખ ઉઘાડયું નહિં;

જેમ હલવાનને વધ કરવા માટે લઈ જવામાં આવે છે અને જેમ હેટું પોતાના કાતરનારની આગળ ભૂંગું રહે છે,

તેમ તેણે પોતાનું મુખ ખોલ્યું નહિં.

**૮** જુલમથી તથા ન્યાયશુકાદાથી તેને અપરાધી છરાવવામાં આવ્યો; તેની પેઢીનાં માણસોમાંથી કોણે તેના વિષે કંઈ વિચાર કર્યો?

પણ તેને જીવતાઓની ભૂમિમાંથી કાપી નાખવામાં આવ્યો; ભાર લોકોના અપરાધોને લીધે તેને શિક્ષા થઈ.

**૯** તેની કબર ગુનેગારોની સાથે છરાવેલી હતી, તેની મરણાવસ્થામાં તે ધનિકની સાથે હતો,

તેમ છતાં તેણે કોઈ હિંસા કરી નહિં કે તેના મુખમાં કોઈ કપટ નહિંતું.

**૧૦** તોપણ થહોવાહની મરજી તેને ઘાયલ કરીને કરાવવાની હતી; જો તમે લોકો તેના જીવનને પાપનું બલિદાન બનાવો,

તો તે પોતાનાં સંતાન જોશે, તે દીર્ઘાયુથ થશે અને થહોવાહનો હેતુ તેના દારા સફળ થશે.

**૧૧** તે પોતાના આત્માના કષ્ટનું ફળ જોશે અને તેના ડહાપણથી સંતોષ પામશે.

મારો ન્યાયી સેવક ઘણાનો ઇનસાફ કરશે; અને તેઓના અપરાધો પોતાને માથે લઈ લેશો.

**૧૨** તેથી હું તેને મહાન પુરુષોની સાથે તેનો હિસ્સો વહેંથી આપીશ અને તે લુંટ ઘણાની સાથે લુંટ વહેંથશે,

કારણ કે તેણે પોતાનો આત્મા મરણ પામતાં સુધી રેણી દીધો અને તેની ગણતરી અપરાધીઓમાં થઈ.

તેણે ઘણાંઓનાં પાપ માથે લીધાં અને અપરાધીઓને માટે મદ્યસ્થી કરી.

## પ૪

**૧** “હે સંતાન વિનાની, જેણે બાળકને જન્મ આપ્યો નથી; જેણે પ્રસ્તુતિની પીડા સહન કરી નથી તે, તું હર્ષનાદ અને જયઘોષ કર.

કેમ કે થહોવાહ કહે છે, તજાયેલીનાં છોકરાં પરણેલીનાં છોકરાં કરતાં વધારે છે.

**૨** તારા તંબુની જગા વિશાળ કર અને તારા તંબુના પડદા પ્રસાર, રોક નહિં; તારાં દોરડાં લાંબા કર અને ખીલા મજબૂત કર.

**૩** કેમ કે તું જમણે તથા ડાખે હાથે ફેલાઈ જશે

અને તારાં સંતાનો દેશો પર કબજો કરશે અને ઉજ્જવ નગરોને ફરીથી વસાવશે.

**૪** તું બીશ નહિં કેમ કે તું લજિજત થનાર નથી, ગભરાઈશ નહિં કેમ કે તારી બદનામી થનાર નથી;

તારી થુવાવસ્થાની શરમ અને તને તજ દેવાયેલીનું કલંક તું ભૂલી જઈશ.

૫ કેમ કે તારા કર્તા જ તારા છે; તેમનું નામ સૈન્યોના ઈંખર થહોવાહ છે.  
 ઇજરાયલના પવિત્રાએ તારા ઉજારકર્તા છે; તે આખી પૃથ્વીના ઈંખર કહેવાથ છે.  
 ૬ તારા ઈંખર કહે છે, તજેલી તથા આત્માભાં ઉદાસ રહેનાર પત્નીની જેમ,  
 એટલે જુવાનીમાં પરણોલી સત્રી અને પણી નકારાયેલી પત્નીની જેમ, થહોવાહે તને  
 ઓલાવી છે.  
 ૭ “મેં ક્ષણવાર તને તજુ હતી, પણ હવે પુષ્કળ દયાથી હું તને સ્વીકારીશ.  
 ૮ કોધના આવેશમાં મેં પળવાર તારાથી મારું મુખ ફેરવ્યું હતું;  
 પણ અનંતકાળિક કરારના વિશ્વાસુપણાથી હું તારા પર દયા કરીશ,” તારા  
 બચાવનાર થહોવાહ ઓમ કહે છે.  
 ૯ “કેમ કે મારે માટે તો એ નૂહના જળપ્રલય જેવું છે:  
 જે પ્રમાણે મેં સમ ખાદ્યા હતા કે, નૂહનો જળપ્રલય ફરી પૃથ્વી પર થનાર નથી,  
 તેથી મેં સમ ખાદ્યા છે કે હું તારા પર ફરીથી કદી કોધાયમાન થઈશ નહીં, કે તને  
 ઠપકો દર્દીશ નહિં.  
 ૧૦ છતાં જો પર્વતો ખસી જાય અને કુંગરો હથમથી જાય,  
 તોપણ મારા કરારનું વિશ્વાસુપણું તારી પાસેથી ફરશે નહિં, કે મારો શાંતિનો કરાર  
 ટણશે નહિં,”  
 તારા પર કૃપા રાખનાર થહોવાહ ઓવું કહે છે.  
 ૧૧ હે દુઃખી, ઝંગાવાતની થપાટો ખાતી, દિલાસા વગરની,  
 જુઓ, હું તારા પથથરો પીરોજમાં બેસાડીશ અને તારા પાયા નીલમના કરીશ.  
 ૧૨ તારા બુરજોને હું માણેકના અને તારા દરવાજા લાલ પથરના  
 અને તારી બહારની દીવાલો રટન જડિત કરીશ.  
 ૧૩ અને તારાં સંતાનોને થહોવાહ દારા શીખવવામાં આવશે;  
 અને તારાં સંતાનોને ઘણી શાંતિ મળશે.  
 ૧૪ હું તને જ્યાથીપણામાં પુનઃસ્થાપિત કરીશ.  
 તને હવે સત્તાવણીનો અનુભવ થશે નહિં, તને કંઈ બય લાગશે નહિં અને કંઈ  
 બયજનક વસ્તુ તારી પાસે આવશે નહિં.  
 ૧૫ જુઓ, જો કોઈ મુશ્કેલી ઊભી કરે, તો તે મારા તરફથી હશે નહિં; જેઓ તારી સામે  
 મુશ્કેલી ઊભી કરશે તેઓ તારી આગળ હારી જશે.  
 ૧૬ જો, મેં કારીગરને બનાવ્યો છે, જે બણતા અંગારાને કૂંકે છે  
 અને પોતાના કામ માટે ઓળારો ઘડે છે અને વિનાશકને વિનાશ કરવા માટે મેં ઉત્પન્ન  
 કર્યો છે.  
 ૧૭ તારી વિરુદ્ધ વાપરવા માટે ઘડેલું કોઈ પણ હથિયાર સાર્થક થશે નહિં;  
 અને જે કોઈ તારી વિરુદ્ધ બોલશે તને તું દોષિત હરાવીશ.  
 એ થહોવાહના સેવકોનો વારસો છે અને તેમનું જ્યાથીપણું મારાથી છે” ઓમ થહોવાહ  
 કહે છે.

### પ્રપ

૧ હે સર્વ તૃષ્ણિત જનો, તમે પાણીની પાસે આવો! અને જેની પાસે કંઈ પણ નાણું નથી  
 તે,  
 તમે સર્વ આવો, ખરીદો અને ખાઓ! આવો, નાણાં વિના અને વિના મૂલ્યે દ્રાક્ષારસ  
 અને દૂધ લઈ જાઓ.  
 ૨ જે રોટલી નથી તને સારુ ચાંદી શા માટે ખર્ચો છો? અને જેનાથી તૂંઠિત થતી નથી  
 તને માટે મહેનત શા માટે કરો છો?

કાન દઈને ભારું સાંભળો અને સારો ખોરાક ખાઓ તथા ચરબીથી તમારા જીવને ખુશ કરો.

**૩** કાન દો અને ભારી પાસે આવો! સાંભળો એટલે તમે જીવતા રહેશો!

હું તમારી સાથે સદાકાળનો કરાર કરીશ, જે કરારનું વિશ્વાસુપણું મેં દાઉદને આપ્યું હતું.

**૪** જુઓ, મેં તેને લોકોને ભાટે સાક્ષી, તેઓને ભાટે સરદાર તથા અધિકારી છાવી આપ્યો છે.

**૫** જુઓ, જે દેશને તું જાણતો નથી તેને તું બોલાવશે; અને જે દેશ તને જાણતો નથી, તે તારા ઈશ્વર થહોવાહને લીધે તારી પાસે દોડી આવશે. તે ઇજરાયલના પવિત્રને લીધે જેણે તને પ્રતાપી કર્યો છે.

**૬** થહોવાહ મહો છે ત્યાં સુધીમાં તેમને શોધો; તે પાસે છે ત્યાં સુધીમાં તેને હંક ભારો.

**૭** દુષ્ટ ભાણસ પોતાનો ભાર્ગ છોડે અને પાપી ભાણસ પોતાના વિચારો તજુ દે.

તેને થહોવાહ, આપણા ઈશ્વરની પાસે પાછા ફરવા દો અને તે તેમના પર દયા કરશે અને સંપૂર્ણ ક્ષમા કરશે.

**૮** “કેમ કે ભારા વિચારો તે તમારા વિચારો નથી, તેમ તમારા ભાર્ગો તે ભારા ભાર્ગો નથી” એમ થહોવાહ કહે છે.

**૯** “કેમ કે જેમ આકાશો પૃથ્વીથી ઊંચાં છે, તેમ ભારા ભાર્ગો તમારા ભાર્ગોથી અને ભારા વિચારો તમારા વિચારોથી ઊંચા છે.

**૧૦** કેમ કે જેમ વરસાદ અને હિમ આકાશથી પડે છે

અને ભૂમિને સ્કિંચા વિના, તેને ફળકુપ કર્યા વિના

તથા વાવનારને અનાજ તથા ખાનાર ને અજ્ઞ આપ્યા વિના વચનો પાછાં ફરતાં નથી.

**૧૧** તે પ્રમાણે ભારું જે વચન ભારા મુખમાંથી નીકળો છે: તે નિર્દ્ધક પાછું ફરશે નહિ, પણ જે હું ચાહું છું તેને પરિપૂર્ણ કરશે અને જે ભાટે મેં તેને મોકલ્યું હતું તેમાં તે સફળ થશે.

**૧૨** તમે આનંદસહિત નીકળી જશો અને શાંતિથી તમને દોરી જવામાં આવશે; તમારી આગળ પર્વતો તથા ટેકરીઓ હર્ષનાદ કરવા માંડશે અને ખેતરોનાં સર્વ દૂધાં તાણી પાડશે.

**૧૩** કાંટાનાં ઝાડને સ્થાને લીલોતદી થશે અને જંગલનાં ગુલાબને સ્થાને મેંદી ઊગશે, અને તે થહોવાહને ભાટે, તેમના નામને ભાટે, અનંતકાળના ચિટન તરીકે તેને કાપી નાખવામાં આવશે નહિ.”

## પ૫

**૧** થહોવાહ એવું કહે છે, “ન્યાયનું પાલન કરો, પ્રામાણિકપણે વર્તો;

કેમ કે ભારું તારણ પાસે છે અને ભારું ન્યાયીપણું પ્રગટ થશે.

**૨** જે ભાણસ એ પ્રમાણે વર્તે છે અને જે તેને ચુસ્ત રીતે વળગી રહે છે,

જે સાંભાથને અપવિત્ર ન કરતાં તેને પાછો છે અને ભૂંડું કરવાથી પોતાનો હાથ પાછો રાખે છે તે આશીર્વાદિત છે.”

**૩** વળી જે પરદેશી થહોવાહનો અનુયાથી બનેલો છે તે એવું ન કહે કે,

“થહોવાહ મને પોતાના લોકથી નિશ્ચે જુદો પાડશે.”

કોઈ ખોલાએ એમ ન કહેવું કે, “જુઓ, હું તો સુકાયેલુ ઝાડ છું.”

**૪** કેમ કે “જે ખોલાઓ ભારા સાંભાથો પાછો છે

અને જે મને ગમે છે તેને પસંદ કરે છે તથા ભારા કરારને દુટતાથી વળગી રહે છે, તેઓ વિષે થહોવાહ કહે છે -

૫ તેમને તો હું મારા ઘરમાં તથા મારા કોટમાં દીકરા તથા દીકરીઓ કરતાં ઉત્તમ સ્મારક તરીકે સ્થાપીશ;  
 જે નષ્ટ થાય નહિ એવું અનંતકાળનું સ્મારક હું તેને આપીશ.”

૬ વળી જે પરદેશીઓ જોડાયાં છે કે તેઓ યહોવાહની સેવા કરવા માટે અને જેઓ યહોવાહના નામ પર પ્રેમ કરે છે, તેમની આરાધના કરે છે તે,  
 દરેક જે કોઈ સાખ્ખાથને અપવિત્ર ન કરતાં તેને પાણે છે અને જે મારા કરારને દુઃખતાથી વળગી રહે છે -

૭ તેઓને હું મારા પવિત્ર પર્વત પર લાવીશ અને મારા પ્રાર્થનાના ઘરમાં તેઓને આનંદ કરાવીશ;  
 તેઓનાં દહનાર્પણો તથા તેઓનાં બલિદાનો મારી વેદી પર માન્ય થશે,  
 કેમ કે મારું ઘર તે સર્વ દેશનાઓ માટે પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે.

૮ પ્રભુ યહોવાહ જે ઇજરાયલનાં વિખેરાઈ ગયેલાઓને બેગા કરે છે તે એવું કહે છે:  
 “તેના બેગા થયેલા ઉપરાંત હું હજુ તેની પાસે બીજાઓને લાવીને બેગા કરીશ.”

૯ ખેતરનાં સર્વ હિંસક પશુઓ, વનમાંનાં હિંસક પશુઓ આવો અને ફાડી ખાઓ!  
 ૧૦ તેઓના સર્વ ચોકીદારો અંધ છે; તેઓ સમજતા નથી;  
 તેઓ સર્વ મૂંગા ઝૂતરા છે; જે ભસી શકતા નથી;  
 તેઓ સપનાં જુએ છે, સૂઈ રહેનારા, ઊંઘણાશી છે.  
 ૧૧ તેઓ ખાઉધરા ઝૂતરા છે; તેઓ કદી ધરાતા નથી;  
 તેઓ બુદ્ધિ વિનાના ઘેટાંપાણકો છે;  
 તેઓ સર્વ પોતપોતાને માર્ગ, દરેક અન્યાયથી લાભ મેળવવા લાલચ કરે છે.  
 ૧૨ “આવો” તેઓ કહે છે, “આપણે દ્રાક્ષાસવ અને દાસ પીઈએ;  
 આવતીકાલનો દિવસ આજના જેવો, વળી તે કરતાં પણ મહાન થશે.”

## પ૭

૧ ન્યાથી માણસ નાશ પામે છે, પણ કોઈ તે દયાનમાં લેતું નથી  
 અને કરારના વિશ્વાસુપણાના લોકો દૂર એકત્ર થાય છે પણ કોઈ સમજતું નથી  
 કે ન્યાથી દુષ્ટતાથી દૂર એકત્ર થાય છે.

૨ તે શાંતિમાં પ્રવેશ કરે છે;  
 જેઓ સીધા ચાલે છે તેઓ પોતાના બિછાના પર વિશ્રાંતિ પામે છે.

૩ પણ તમે જાદુગરના દીકરાઓ,  
 ચ્યાલિયારિણી તથા ગળિકાનાં સંતાન તમે પાસે આવો.

૪ તમે કોની મશકરી કરો છો?  
 તમે કોની સામે મુખ પહોંચું કરો છો અને કોની સામે જુબ કાઢો છો?  
 શું તમે બળવાખોરનાં, કપટકરનારનાં સંતાનો નથી?

૫ તમે એલોનવૃક્ષ તથા દરેક લીલા વૃક્ષ નીચે વિષયભોગમાં ભસ્ત થાઓ છો અને  
 પોતાના શરીરોને આવેશી કરો છો,  
 તમે સૂકી નદીને કોઠે, ખડકોની ફાટ નીચે બાળકોને મારી નાખો છો.

૬ નાળામાંના ચુંવાળા પથ્થરોમાં તમારો ભાગ છે. તેઓ તારી ભક્તિનો હેતુ છે.  
 તેઓને તેં પેયાર્પણ દેઝયું અને ખાદ્યાર્પણ ચાટાવ્યું છે. શું આ બાબતોમાં મારે  
 આનંદ કરવો જોઈએ?”

૭ તમે ઊંચા પર્વત પર બિછાનું પાથર્યું છે;  
 વળી બલિદાનો અર્પણ કરવા સારુ પણ તમે ઊંચે ચઢી જાઓ છો.

- ૮ બારણાં અને ચોકઠાંની પાછળ તમે તમારી નિશાનીઓ મૂકો છો;  
તેં મારો ત્યાગ કર્યો છે, તું પોતાની જતને નિર્વસ્ત્ર કરીને ઉપર ચઢી ગઈ; તેં તારું  
બિછાનું પહોંચું કર્યું છે.
- ૯ તું તેલ લઈને રાજ પાસે યાલી ગઈ; તેં પુષ્કળ અત્તર યોજથું.  
તેં તારા સંદેશવાહકોને દૂર સુધી મોકલ્યા; તું શેઓલ સુધી નીચે ગઈ.
- ૧૦ તારી યાત્રા લાંબી હોવાને લીધે તું થાકી ગઈ છે, પણ “કંઈ આશા નથી” એવું તે  
કર્યું નથી.
- તને તારા હાથમાં જીવન ભાજ્યું તેથી તું નબળી થઈ નહિં.
- ૧૧ તને કોની ખિંતા છે અને કોનાથી બ્રય લાગે છે, કે તેં કપટથી આ કાર્ય કર્યું છે?  
તે મારું સ્મરણ રાખ્યું નથી અને ગંભીરતાથી મારો વિચાર કર્યો નથી.  
હું લાંબા સમયથી છાનો રવ્યો હતો? પણ તેં મને ગંભીરતાથી લીધો નહિં.
- ૧૨ હું તારું “ન્યાયીપણું” જાહેર કરીશ પણ તારાં કામો,  
તને મદદરૂપ બનશે નહિં.
- ૧૩ જ્યારે તું પોકાર કરે, ત્યારે તારી સંઘરેલી મૂર્તિઓ તને છોડાવે.  
પરંતુ તેને બદલે વાયુ તે સર્વને ઉડાવી જશે, એક જ્વાસ પણ તેમને ઉડાવી મૂકશે.  
છતાં જે મારામાં આશ્રય લે છે તે આ દેશનો વારસો પામશે અને મારા પવિત્ર પર્વતનું  
વતન પામશે.
- ૧૪ વળી તે કહેશે,  
“સડક બાંધો, સડક બાંધો! ભાર્ગ તૈથાર કરો! મારા લોકના ભાર્ગોમાંથી સર્વ ઠોકર  
ખવડાવનાર પથ્થર દૂર કરો!”
- ૧૫ કેમ કે જે ઉચ્ચય તથા ઉજ્જ્વલ છે, જે સનાતન કાળથી છે, જેમનું નામ પવિત્ર છે, તે એવું  
કહે છે:  
હું ઉચ્ચય તથા પવિત્રસ્થાનમાં રહું છું, વળી જે કથડાયેલ અને આત્મામાં નશ છે તેની  
સાથે રહું છું,
- જેથી હું નશ જનોનો આત્મા અને પશ્ચાતાપ કરનારાઓનાં હૃદયને ઉત્તેજિત કરું.
- ૧૬ કેમ કે હું સદા દોષિત હરાવનાર નથી કે સર્વકાળ રોષ રાખનાર નથી,  
રખેને મેં જે આત્માને તથા જે જીવને બનાવ્યા છે, તેઓ મારી આગળ નિર્ભળ થઈ  
જાય.
- ૧૭ તેણે લોભથી પ્રાપ્ત કરવાને કરેલાં પાપને કારણે હું તેના પર રોષે ભરાયો હતો  
અને મેં તેને શિક્ષા કરી; મેં તેનાથી મારું મુખ ફેરફાર્યું અને હું રોષમાં હતો,  
પણ તેં પાછો વળીને પોતાના હૃદયને ભાર્ગ ચાલ્યો ગયો.
- ૧૮ મેં તેના ભાર્ગો જોયા છે,  
પણ હું તેને સાજો કરીશ. હું તેને દોચીશ અને દિલાસો આપીશ અને તેને માટે શોક  
કરનારાઓને સાંત્વના આપીશ,
- ૧૯ અને હું હોઠોનાં ફળો ઉત્પજી કરીશ, જેઓ દૂર તથા પાસે છે તેઓને શાંતિ, શાંતિ  
થાઓ,” યહોવાહ કહે છે “તેઓને હું સાજ કરીશ.”
- ૨૦ પણ દુષ્ટો તોફાની સમુદ્રના જેવા છે, જે શાંત રહી શકતા નથી,  
અને તેનાં પાણી કીયડ તથા કાદવથી ડહોણા થાય છે.
- ૨૧ “દુષ્ટોને માટે કંઈ શાંતિ હોતી નથી,” એમ ઈશ્વર કહે છે.

## ૫૮

૧ મોટા આવજે પોકાર, કંઈ પણ બાકી ન રાખ, રણશિંગડાની જેમ તારો અવાજ ઊંચો  
કર,

- મારા લોકોને તેઓના અપરાધો અને યાકૂબના ઘરનાંને તેઓનાં પાપ કહી સંભળાવો.
- ૨ જેમ તેઓ ન્યાયીપણું કરનારી પ્રજા હોય અને તેઓના ઈશ્વરના નિયમને તજનાર  
ન હોય તે પ્રમાણે,
- તેઓ રોજ મને શોધે છે અને મારા માર્ગોના ડહાપણમાં આનંદ કરે છે.  
તેઓ મારી પાસે ન્યાયી ચુકાદા માગે છે; ઈશ્વર તેઓની પાસે આવે છે તેમાં તેઓ  
આનંદ માણે છે.
- ૩ તેઓ કહે છે, “અમે ઉપવાસ કર્યો છે પણ તમે કેમ જોયું નહિ? અમે અમારી જતોને  
નભ્ર કરી, પણ કેમ તમે ધ્યાન આપ્યું નહિ?”
- જુઓ, ઉપવાસને દિવસે તમે તમારા આનંદને શોધો છો અને તમારા સર્વ મજૂરો પર  
જુલમ ગુણરો છો.
- ૪ જુઓ, તમે ઝદડા તથા કંકાસને માટે અને દુષ્ટતાની મુક્કી મારવા માટે ઉપવાસ  
કરો છો;  
તમારી વાણી આકાશમાં સંભળાય તે માટે તમે આજકાલ ઉપવાસ કરતા નથી.
- ૫ ખરેખર આ પ્રકારના ઉપવાસ હું છચ્છું છું: તે દિવસે દરેક માણસ પોતાની જતને  
નભ્ર કરે,  
પોતાનું માથું બરણની જેમ નમાવે અને પોતાની બેઠક નીચે ટાટ તથા રાખનું પાથરણું  
કરે?
- શું ખરેખર તમે આને ઉપવાસ, યહોવાહનો માન્ય દિવસ કહો છો?
- ૬ આ એ ઉપવાસ નથી જેને હું પસંદ કરું છું:  
દુષ્ટતાનાં બંધનો છોડવાં, ઝૂંસરીનાં દોરડાં છોડવાં,  
કયડાયેલાઓને મુકત કરવા અને દરેક ઝૂંસરીને બાંગી નાખવી.
- ૭ શું ભૂખ્યાઓની સાથે તારી રોટલી વહેચલી અને દરિદ્રી તથા બેઘર લોકોને  
પોતાના ઘરે બોલાવવા એ ઉપવાસ નથી?
- જ્યારે તું કોઈને નિર્વસ્ત્ર જુએ ત્યારે તારે તેને વસ્ત્ર પહેંચાવવું; અને તારા સંબંધીઓથી  
તારે સંતાવું નહિ.
- ૮ ત્યારે તારો પ્રકાશ પ્રભાતના જેવો થશે અને તારું આરોગ્ય જલદી થશે;  
તારું ન્યાયીપણું તારી આગળ ચાલશે અને યહોવાહનું ગૌરવ તારો પીઠકષક થશે.
- ૯ ત્યારે તું હાંક મારશે અને યહોવાહ ઉત્તર આપશે; તું સહાય માટે પોકાર કરશે અને  
તે કહેશે, “હું આ રહ્યો.”
- જો તું તારામાંથી ઝૂંસરીને દૂર કરે, દોષ મૂકનારી આંગઢી અને ભૂંકું બોલવાનું દૂર  
કરે,
- ૧૦ જો તું ભૂખ્યાને ખોરાક પૂરો પાડે અને દુઃખીના જીવને તૃપ્ત કરે;  
તો તારો પ્રકાશ અંધકારમાંથી ઝાંકી ઉઠશે અને તારો અંધકાર બપોરના જેવો થઈ  
જશે.
- ૧૧ ત્યારે યહોવાહ તને નિત્ય દોરશે અને તારા આત્માના સૂકા પ્રદેશને તૃપ્ત કરશે  
અને તારાં હાડકાં મજબૂત કરશે. તું સારી શીતે પાણી પાયેલી વાકીના જેવો  
અને ઝરાના આખૂટ બંડાર જેવો થશે.
- ૧૨ તમારામાંના ઘણા પુરાતનકાળનાં ખંડિયેર નગરોને ફરીથી બાંધશે; ઘણી  
પેટીઓનાં ખંડિયેર પર તું ચણાતર કરશે;
- તું “કોટને સમારનાર,” “ધોરી માર્ગોનો ભરામત કરનાર” કહેવાશે.
- ૧૩ જો તું સાંભાથને દિવસે મુસાફરી કરતાં તારા પગોને વાળો અને તે પવિત્ર દિવસે  
તારી પોતાની ખુશી માટે કાર્ય કરતા રોકશે.

જો તું સાખ્ખાથને આનંદદાયક કહે અને યહોવાહના પવિત્ર દિવસને પવિત્ર અને આદરણીય માનશે.  
 જો તું સાખ્ખાથને દિવસે પોતાનો ધંધોરોજગાર છોડીને તથા પોતાની ખુશી નહિ શોધીને તથા તારા પોતાના જ શબ્દો નહિ બોલીને માન આપશે.  
 ૧૪ તો તું યહોવાહમાં આનંદ પામશે; અને હું પૂઢ્યીના ઉચ્ચસ્થાનો પર તને સવારી કરાવીશ;  
 હું તારા પિતા યાઝુભના વારસાથી તારું પોષણ કરીશ - કેમ કે યહોવાહનું મુખ એ ઓલથું છે.

## પ્રે

૧ જુઓ, યહોવાહનો હાથ એટલો ટૂંકો થઈ ગયો નથી કે તે તમને બચાવી ના શકે અથવા તેમનો કાન એવો મંદ થયો નથી કે તે સાંભળી ન શકે.  
 ૨ પણ તમારાં પાપનાં કાર્યોએ તમને તમારા ઈંઘરથી અલગ કર્યા છે,  
 અને તમારાં પાપોને કારણે તમણે પોતાનું મુખ તમારાથી સંતાદ્યું છે કે તે સાંભળો નહિ.  
 ૩ કેમ કે તમારા હાથ રક્તથી અને પાપથી ખરડાયેલા છે.  
 તમારા હોઠ જૂંડું બોલે છે અને તમારી જુબ દુષ્ટ વાત કરે છે.  
 ૪ ન્યાથને અનુસરીને કોઈ પોકાર કરતું નથી અને સત્યથી કોઈ દલીલ કરતું નથી.  
 તેઓ ખાલી શબ્દો પર બરોસો રાખે છે અને જૂંડું કહે છે; તેઓ વિપત્તિનો ગર્ભ ધરે છે અને પાપને જન્મ આપે છે.  
 ૫ તેઓ ઝેઠી સાપનાં ઈંડાં સેવે છે અને કરોળિયાની જાળો વણે છે.  
 તેમનાં ઈંડાં જે ખાય તે મરી જાય છે અને જે ઈંડું ફૂટે છે તેમાંથી ઝેઠી સાપ નીકળે છે.  
 ૬ તેઓની જાળો વસ્ત્ર તરીકે કામભાં આવશે નહિ કે પોતાની કરણીઓથી તેઓ પોતાનું આચાદન કરી શકશે નહિ.  
 તેઓની કરણીઓ પાપના કામ છે અને તેમના હાથોથી હિંસાના કાર્યો થાય છે.  
 ૭ તેમના પગ દુષ્ટતા તરફ દોડી જાય છે અને તેઓ નિરપરાધીનું રક્ત વહેવડાવવાને ઉતાવળ કરે છે.  
 તેઓના વિચારો તે પાપના વિચારો છે; હિંસા અને વિનાશ તેઓના ભાર્ગો છે.  
 ૮ તેઓ શાંતિનો ભાર્ગ જાણતા નથી અને તેઓના રસ્તામાં કંઈ ઇનસાફ નથી.  
 તેઓએ પોતાનો ભાર્ગ વાંકોચૂકો કર્યો છે; જે કોઈ તે ભાર્ગ પર ચાલે છે તેને શાંતિ મળતી નથી.  
 ૯ તેથી ઇનસાફ અમારાથી દૂર રહે છે જેથી ન્યાથીપણું અમારી પાસે પહોંથી શકતું નથી.  
 અમે અજવાણાની રાહ જોઈએ છીએ, પણ અંધકાર મળે છે; અમે પ્રકાશની આશા રાખીએ છીએ, પણ અંધકારમાં ચાલીએ છીએ.  
 ૧૦ કોઈ જોઈ ન શકે તેમ, અમે અંધની જેમ ભીતને હાથ લગાવીને શોધીએ છીએ.  
 અંધારી રાત્રિની જેમ અમે બપોરે ઠોકર ખાઈએ છીએ; બળવાનની મદદે અમે મૃત જેવા છીએ.  
 ૧૧ અમે રીછની જેમ ધૂરકીએ છીએ અને કખૂતરની જેમ નિસાસો નાખીએ છીએ;  
 અમે ઇનસાફની રાહ જોઈએ છીએ, પણ કંઈ મળતો નથી; ઉદ્જારની રાહ જોઈએ છીએ,  
 પણ તે અમારાથી દૂર છે.  
 ૧૨ કેમ કે અમારા અપરાધો તમારી આગળ ઘણા છે અને અમારાં પાપ અમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી પૂરે છે;  
 કેમ કે અમારા અપરાધો અમારી સાથે છે અને અમારાં પાપ અમે જાણીએ છીએ.

૧૩ અમે યહોવાહનો નકાર કરીને તેમની સામે બળવો કર્યો અને અમારા ઈશ્વરને અનુસરવાથી પાછા ફરી ગયા.

જુલમની તથા બંડની વાત બોલવી, હૃદયમાં જૂઠી વાતનો વિચાર કરીને તેનો ઉચ્ચાર કરવો એ અમારાં પાપ છે.

૧૪ ઇનસાફ પાછળ ડેલી મુકાય છે અને ન્યાયીપણું દૂર ઉભું રહે છે;

કેમ કે સત્ય જાહેર ચોકમાં ઠોકર ખાય છે અને પ્રામાણિકતા પ્રવેશ કરી શકતી નથી.

૧૫ વિશ્વસનીયતા દૂર થઈ છે અને જે કોઈ દુષ્ટતાથી પાછો ફરે છે તે પોતે તેનો ભોગ બને છે.

યહોવાહે જોયું કે કંઈ ઇનસાફ નથી એ તેમને ભાંડું લાગ્યું.

૧૬ તેમણે જોયું કે કોઈ માણસ નથી અને કોઈ ભદ્યસ્થ નથી.

તેથી તેમણે પોતાને માટે પોતાને જ હાથે ઉધાર સાધ્યો અને તેમનું ન્યાયીપણું તેમનો આધાર થયું.

૧૭ તેમણે ન્યાયીપણાનું બખતર અને ભાથા પર તારણનો ટોપ ધારણ કર્યો છે.

તેમણે વેરનાં વસ્ત્રો પહેરી લીધાં છે અને ઉંગનું આવરણ ઓદ્ધયું છે.

૧૮ તેઓએ જે કર્યું હતું તે પ્રમાણોનો બદલો તેમણે આપ્યો છે, પોતાના વેરીઓને કોપ, પોતાના શરૂઆતોને દંડ અને સમુદ્ર કિનારે આવેલોઓને તે શિક્ષા કરશે.

૧૯ તેથી તેઓ પશ્ચિમથી યહોવાહના નામનો અને પૂર્વથી તેમના પ્રતાપનો ભય રાખશે; કેમ કે તે યહોવાહના જ્યાસી ચાલતા પ્રવાહની જેમ ધક્કી આવશે.

૨૦ યહોવાહ એવું કહે છે કે, “સ્થિયોનને માટે, અને યાકૂબમાંના અધર્મથી પાછા ફરનારને માટે ઉદ્ધાર કરનાર આવશે.”

૨૧ યહોવાહ કહે છે, “તેમની સાથે આ મારો કરાર છે,” “મારો આત્મા જે તારા પર છે અને મારાં વચ્ચનો જે મેં તારા મુખમાં મૂકયાં છે, તે તારા મુખમાંથી, તારા સંતાનના મુખમાંથી, તથા તારા સંતાનના સંતાનના મુખમાંથી હમણાંથી તે સર્વકાળ સુધી જતાં રહેનાર નથી.”

## ૬૦

૧ ઉદ્ધ, પ્રકાશિત થા; કેમ કે તારો પ્રકાશ આવ્યો છે અને યહોવાહનો મહિમા તારા પર ઊંઘ્યો છે.

૨ જો કે અંધકાર પૂઢ્યીને તથા ધોર અંધકાર દેશોને ઢાંકશે;

છતાં પણ યહોવાહ તારા પર ઊગશે અને તેમનો મહિમા તારા પર દેખાશે.

૩ પ્રજાઓ તારા પ્રકાશ તરફ તથા રાજાઓ તારા ઉદ્યના તેજ તરફ ચાલ્યા આવશે.

૪ તારી દૂષિષ્ટ ચારે તરફ ઊંચી કરીને જો, તેઓ સર્વ બેગા થઈને તારી પાસે આવે છે. તારા દીકરાઓ દૂરથી આવશે અને તારી દીકરીઓને તેઓના હાથમાં ઊંચકીને લાવવામાં આવશે.

૫ ત્યારે તું તે જોઈને પ્રકાશિત થઈશ અને તારું હૃદય આનંદિત થશે અને ઊંઘણશે, કારણ કે સમુદ્રનું દ્રવ્ય તારા ઉપર દૈવામાં આવશે, પ્રજાઓનું દ્રવ્ય તારી પાસે લાવવામાં આવશે.

૬ ઊંટોના કાફલા, ભિદ્ધાન અને એફાહમાંના ઊંટનાં બરચાં તને ઢાંકી દેશે; તેઓ સર્વ શેખાથી આવશે;

તેઓ સોનું તથા લોભાન લાવશે અને યહોવાહનાં સ્તોત્ર ગાશે.

૭ કેદારનાં સર્વ ટોળાં તારે માટે બેગાં કરવામાં આવશે, નભાયોથનાં ઘેટાં તારી સેવાના કામભાં આવશે;

તેઓ મારી વેદી પર માન્ય અર્પણ થશે અને હું મારા મહિમાવંત ઘરને મહિમાથી ભરી દઈશ.

- ૮ જેઓ વાદળની જેમ અને પોતાના ભાગ તરફ ઊરીને આવતાં કખૂતરની જેમ, ઊરી આવે છે તે કોણ છે?
- ૯ દ્વિપો ભારી રાહ જોશે અને તારા ઈંઘર થહોવાહના નામની પાસે અને ઈરાયલના પવિત્રની પાસે, તારા દીકરાઓને તેમના સોનાચાંદી સહિત દૂરથી લઈને તારીશનાં વહાણો પ્રથમ આવશે, કારણ કે તેમણે તને શોભાયમાન કર્યો છે.
- ૧૦ પરદેશીઓ તારા કોટને ફરીથી બાંધશે અને તેઓના રાજાઓ તારી સેવા કરશે; જો કે મારા જોધમાં મેં તને શિક્ષા કરી, છતાં ભારી કૃપામાં હું તારા પર દથા કરીશ.
- ૧૧ તારા દરવાજ નિત્ય ખુલ્લા રહેશે; તેઓ રાતરિદિવસ બંધ થશે નહિં, જેથી વિદેશીઓનું દ્રવ્ય તેમના રાજાઓ સહિત તારી પાસે લાવવામાં આવે.
- ૧૨ ખરેખર, જે પ્રજાઓ તથા રાજ્ય તારી સેવા નહિં કરે તે નાશ પામશે; તે દેશોનો સંપૂર્ણપણે વિનાશ થશે.
- ૧૩ લભાનોનાં ગૌરવ, દેવદાર, ભક્તાક્ષવૃક્ષ તથા સરળ એ સર્વનાં કાષ મારા પવિત્રસ્થાનને સુશોભિત કરવા માટે તારી પાસે લાવવામાં આવશે; અને હું મારાં પગોનાં સ્થાન મહિમાવાન કરીશ.
- ૧૪ જેઓએ તારા પર જુલમ કર્યો તેઓના દીકરા તારી પાસે નમતા આવશે; તેઓ સર્વ તારા પગનાં તળિયાં સુધી નમશે; તેઓ તને થહોવાહનું નગર, ઈરાયલના પવિત્રનું સિયોન, કહેશે.
- ૧૫ તું એવું તજેલું તથા તિરસ્કાર પામેલું હતું કે જેમાંથી કોઈ પસાર થતું નહોતું, તેને બદલે હું તને સર્વકાળ વૈભવરૂપ તથા પેઢી દરપેઢી આનંદરૂપ બનાવીશ.
- ૧૬ તું વિદેશીઓનું દૂધ પીશ અને રાજાઓનાં થાનને ધાવીશ; ત્યારે તું જાણીશ કે હું, થહોવાહ તારો તારણહાર અને તારો ઉજાર કરનાર, યાકૂબનો સમર્થ ઈંઘર છું.
- ૧૭ હું કાંસાને બદલે સોનાં તથા લોખંડને બદલે ચાંદી; લાકડાને બદલે કાંસુ તથા પથ્થરને બદલે લોખંડ લાવીશ. હું તારા અધિકારીઓ તરીકે શાંતિની તથા શાસકો તરીકે ન્યાયની નિમણૂક કરીશ.
- ૧૮ તારા દેશમાં હિંસાની વાત, કે તારી સરહદોમાં જુલમ તથા વિનાશની વાત ફરી સંભળાશે નહિં; પણ તું તારા કોટોને ઉધાર અને તારા દરવાજાઓને સ્તુતિ કહેશે.
- ૧૯ હવે પછી દિવસે તને અજવાણું આપવા માટે સ્થૂર્યની જરૂર પડશે નહિં, કે તેજને માટે ચંદ્ર તારા પર પ્રકાશશે નહિં; પણ થહોવાહ તારં સર્વકાળનું અજવાણું અને તારા ઈંઘર તારો મહિમા થશે.
- ૨૦ તારો સ્થૂર્ય કદી અસ્ત થશે નહિં, કે તારો ચંદ્ર જતો રહેશે નહિં; કેમ કે થહોવાહ તારં સર્વકાળનું અજવાણું અને તારા શોકના દિવસો પૂરા થશે.
- ૨૧ તારા સર્વ લોક ધાર્મિક થશે; તેઓ મારા મહિમાને અર્થે, મારા રોપેલા રોપાની ડાળીઓ, મારા હાથની કૂતુ, તેઓ સદાકાળ માટે દેશનો વારસો ભોગવશે.
- ૨૨ છેક નાનામાંથી હજાર થશે અને જે નાનો છે તે બળવાન પ્રજા થશે; હું, થહોવાહ, નિર્ભિત સમયે તે જલદી કરીશ.

## ૬૧

૧ પ્રભુ થહોવાહનો આત્મા મારા પર છે, કારણ કે,

દીનોને વધામણી કહેવા માટે યહોવાહે મને અભિષિકત કર્યો છે. તેણે મને તૂટેલા હૃદયવાળાને સાજ કરવા માટે, બંદીવાળોના છુટકારાને તથા જે લોકો બંધનમાં છે તેઓને કેદમાંથી છોડવવાને માટે મને મોકલ્યો છે.

૨ યહોવાહે માનથ કરેલું ફૂપાનું વર્ષ, આપણા ઈંઘરના વેરનો દિવસ અને સર્વ શોક કરનારાઓને દિલાસો આપવા માટે,

૩ કિયોનમાંના શોક કરનારાઓને રાખને બદલે મુગટ શોકને બદલે હર્ષનું તેલ, બિજ્ઞ આત્માને બદલે સ્તુતિરૂપ વસ્ત્ર, આપવા માટે મને મોકલ્યો છે;

જેથી તેઓ તેમના ભહિમાને અર્થે ધાર્મિકતાનાં વૃક્ષ, યહોવાહની રોપણી કહેવાથ.

૪ તેઓ પુરાતન કાળનાં ખંડિયેરોને બાંધશે; પૂર્વકાળની પાથમાલ થયેલી ઇમારતોને તેઓ ઊભી કરશે.

તેઓ નાશ થયેલ નગરોને પુનઃસ્થાપિત કરશે, ઘણી પેઢીઓથી ઉજ્જડ પડી રહેલાં નગરોને સમારશે.

૫ પરદેશીઓ ઊભા રહીને તમારાં ટોળાને ચરાવશે અને પરદેશીઓના દીકરાઓ તમારાં ખેતરોમાં અને દ્રાક્ષાવાડીમાં કામ કરશે.

૬ તમે લોકો યહોવાહના થાજકો કહેવાશો; તેઓ તમને આપણા ઈંઘરના સેવકો તરીકે જોલાવશે.

તમે વિદેશીઓની સંપત્તિ ખાશો અને તેમની સમૃદ્ધિમાં તમે અભિમાન કરશો.

૭ તમારી લાજના બદલામાં તમને બમણું મળશે; અને અપમાનને બદલે તેઓ પોતાને મળોલા હિસ્કાથી હરખાશે.

તેથી તેઓ પોતાના દેશમાં બમણો વારસો પામશે; તેઓને અનંતકાળનો આનંદ મળશે.

૮ કેમ કે હું, યહોવાહ ઇનસાફ થાહું છું અને અન્યાયથી કરેલી લુંટફાટને હું દિક્કાં છું.

હું સત્યતા પ્રમાણે તેમની ભહેનતનો બદલો આપીશ અને હું તેઓની સાથે સર્વકાળનો કરાર કરીશ.

૯ તેઓનાં સંતાન વિદેશીઓમાં અને તેઓના વંશજો લોકોમાં ઓળખાશે.

જેઓ તેઓને જોશે તેઓ સર્વ કબૂલ કરશે કે, જે સંતાનોને યહોવાહે આશીર્વાદ આપેલો છે તે તેઓ છે.

૧૦ હું યહોવાહમાં અતિશય આનંદ કરીશ; મારો જીવ મારા ઈંઘરમાં હરખાશે.

કેમ કે જેમ વર પોતાને પાદીથી સુશોભિત કરે છે અને કન્યા પોતાને આભૂષણથી શણગારે છે,

તેમ તેમણે મને તારણનાં વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં છે; ન્યાયીપણાનો ઝન્ઝો મારા પર ઓટાડ્યો છે.

૧૧ જેમ પૃથ્વી પોતાનામાંથી ફળાગો ઉત્પન્ન કરે છે અને જેમ બગીયો તેમાં રોપેલાની વૃદ્ધિ છે,

તેમ પ્રભુ યહોવાહ ધાર્મિકતા તથા સ્તુતિ સર્વ પ્રજાઓની આગળ ઉત્પન્ન કરશે.

## ૬૨

૧ જ્યાં સુધી કિયોનનું ન્યાયીપણું પ્રભાતનાં તેજની માફક અને યરુશાલેમનો ઉધાર સહગતી મશાલની જેમ પ્રકાશશે નહિ

ત્યાં સુધી હું છાનો રહીશ નહિ અને હું વિશ્રાબ લઈશ નહિ.

૨ વિદેશીઓ તમાં ન્યાયીપણું અને સર્વ ચાજાઓ તમારો ભહિમા જોશે.

અને યહોવાહ તને પસંદ કરેલા નવા નામથી બોલાવશે.

**૩** તું યહોવાહના હાથમાં શોભાયમાન તાજ અને તારા ઈંઘરના હાથનો રાજમુગટ થઈશ.

**૪** હવેથી તું “તજેલું” કે તારો દેશ ફરીથી “ઉજ્જડ” કહેવાશે નહિં.

ખરેખર, તું હવે “મારો આનંદ તેનામાં છે,” અને તારો દેશ “પરિણીત” કહેવાશે, કેમ કે યહોવાહ તારા પર પ્રસંગ છે અને તારા દેશનાં લગ્ન થશે.

**૫** જેમ જુવાન કુંવારીને પરણો છે, તેમ તારા દીકરા તને પરણશે.

જેમ વર કન્યાથી હર્ષ પામે છે, તેમ તારા ઈંઘર તારાથી હર્ષ પામશે.

**૬** હે યઝશાલેમ, મેં તારા કોટ ઉપર ચોકીદારો મૂક્યા છે;

તેઓ દિવસે કે ચાત્રે કદી શાંત રહેશે નહિં.

યહોવાહને થાદ દેવડાવનારાઓ, તમારે વિશ્રામ લેવો નહિં.

**૭** જ્યાં સુધી તે યઝશાલેમને ફરીથી સ્થાપે અને પૃથ્વી પર તેને સ્તુત્ય કરે, ત્યાં સુધી તેને વિશ્રામ આપવો નહિં.

**૮** યહોવાહે પોતાના જમણા હાથના તથા પોતાના જમર્થ બુજના શપથ લીધા છે, “નિશ્ચિત પણે હું ફરીથી તારું ધાન્ય તારા શમુઓને ખાવા દઈશ નહિં.

જે દ્રાક્ષારસને માટે તે મહેનત કરી છે તે પરદેશીઓ પીશે નહિં.

**૯** કેમ કે ધાન્ય લણનારા જ તે ખાશે અને યહોવાહની સ્તુતિ કરશે

અને દ્રાક્ષાને બેગી કરનારા મારા પવિત્રસ્થાનનાં આંગળામાં દ્રાક્ષારસ પીશે.”

**૧૦** દરવાજામાં થઈને, દરવાજામાં થઈને આવો! લોકોને માટે માર્ગ તૈયાર કરો!

બાંધો, સડક બાંધો, પથ્થરો વીણી કાઢો!

પ્રજાઓને માટે દવજ ઊંચી કરો.

**૧૧** જુઓ, યહોવાહે પૃથ્વીના છેડા સુધી આ પ્રગટ કર્યું છે:

“સ્થિયોનની દીકરીને કહો, ‘જો તારો તારનાર આવે છે!

જો, તેનું ઈનામ તેની સાથે છે અને તેનું પ્રતિફળ તેની આગળ છે.’”

**૧૨** તે તેઓને “પવિત્ર પ્રજા,” “યહોવાહના ઉંદ્રાર પામેલા લોકો” કહેશે; અને તું “શોધી કાઢેલું,” “ન તજયેલ નગર” કહેવાશે.

### ૬૩

**૧** આ જે અદોમથી, બોક્સરાથી કિરમજુ રંગનાં વસ્ત્ર પહેરીને આવે છે તે કોણ છે? આ રાજકીય પોશાકમાં, પોતાના પુષ્ટ સામર્થ્યમાં વિશ્વાસથી કૂચ કરીને કોણ આવે છે?

એ તો હું, જ્યાથીપણાથી બોલનાર અને ઉધ્યારવાને શક્તિમાન, તે હું છું.

**૨** તારા પોશાક કેમ લાલ છે, તારાં વસ્ત્ર દ્રાક્ષાકુંડમાં દ્રાક્ષા ખૂંદનારનાં વસ્ત્ર જેવાં કેમ થયાં છે?

**૩** મેં એકલાએ દ્રાક્ષાકુંડમાં દ્રાક્ષ ખૂંદી છે અને લોકોમાંથી કોઈ માણસ મારી સાથે નહોતો.

મેં મારા રોષમાં તેઓને ખૂંદી અને મારા કોપમાં તેઓને છૂંદી નાખી.

તેઓનું રકત મારા વસ્ત્ર પર છંટાયું અને તેથી મારા તમામ પોશાક પર ડાઘ પડ્યા છે.

**૪** કેમ કે હું વેરના દિવસનો વિચાર કરતો હતો અને મારા છુટકારાનું વર્ષ આવી પહોંચ્યું છે.

**૫** મેં જોયું અને ત્યાં સહાય કરનાર કોઈ નહોતો. કોઈ મદદ કરનાર નહોતો એથી હું વિસ્મય પામ્યો,

પણ મારો પોતાનો બુજ મારા માટે વિજય લાવ્યો અને મારા કોપે મને ટેકો આપ્યો.

૬ મેં ભારા રોષમાં લોકોને છુંદી નાખ્યા અને ભારા કોપમાં તેમને પીવડાવીને ભાન  
ભૂલેલા કર્યા,

અને મેં તેઓનું રક્ત ભૂભિ પર દેડી દીધું.

૭ હું થહોવાહનાં કૃપાનાં કાર્ય વિષે કહીશ, જે સ્તુતિયોગ્ય કાર્યો થહોવાહે કર્યો છે તે  
જણાવીશ.

થહોવાહે આપણા માટે શું કર્યું છે અને ઈઝરાયલનાં ઘર પર જે મહાન ભલાઈ કરી  
છે તે વિષે હું કહીશ.

આ દથા તેમણે આપણાને તેમની કૃપાને કારણે બતાવી છે અને તે કૃપાનું કાર્ય છે.

૮ કેમ કે તેમણે કહ્યું, “ખરેખર તેઓ ભારા લોકો છે, કપટ ન કરે એવાં છોકરાં છે.”  
તે તેઓના ઉદ્ઘારક થયા.

૯ તેઓના સર્વ દુઃખોમાં

તે દુઃખી થયા અને તેમની હજુરના દૂતે તેઓનો ઉદ્ઘાર કર્યો.

પ્રભુએ પોતાના પ્રેમમાં અને પોતાની દથાથી તેઓનો ઉદ્ઘાર કર્યો

અને પુરાતન કાળના સર્વ દિવસોમાં તેમણે તેઓને ઊંચકીને ફેરવ્યા.

૧૦ પણ તેઓએ બંડ કરીને તેમના પવિત્ર આત્માને જિજ્ઞ કર્યો.

તેથી તે પોતે તેમના શરૂ થઈને તેઓની સામે લદ્યા.

૧૧ તેમના લોકોએ ભૂસાના પુરાતન સમયનું સ્મરણ કર્યું.

તેઓએ કહ્યું, “સમુદ્રમાંથી જે અમોને પોતાના ટોળાંના પાણક સહિત ઉપર લાવ્યા  
તે ઈશ્વર કર્યાં છે?

જેમણે અમારામાં પોતાનો પવિત્ર આત્મા ભૂકયો, તે ઈશ્વર કર્યાં છે?

૧૨ જેમણે ભૂસાને જમણે હાથે પોતાનું ગૌરવી સામર્થ્ય મોકલ્યું,

અને પોતાનું નામ અનંતકાળને માટે કરવાને તેમણે અમારી આગળ સમુદ્રના પાણીના  
એ ભાગ કર્યા, તે ઈશ્વર કર્યાં છે?

૧૩ જેમણે અમને જાણે મેદાન પર ધોડો ચાલતો હોથ તેમ ઊંડાણમાં એવી રીતે ચલાવ્યા  
કે અમે ઠોકર ખાધી નહિ, તે ઈશ્વર કર્યાં છે?

૧૪ ખીણમાં ઊંતરી જનારાં જનનવરની જેમ તેઓ થહોવાહના આત્માથી વિશ્રાંત પાણ્યા;  
તે પ્રમાણે તમે પોતાને માટે મહિમાવંત નામ કરવાને માટે તમારા લોકોને દોર્યા.

૧૫ આકાશમાંથી નજર નાખીને તમારા પવિત્ર તથા પ્રતાપી નિવાસસ્થાનમાંથી જુઓ.

તમારો ઉત્સાહ અને તમારાં મહાન કાર્યો કર્યાં છે?

તમારી લાગળી અને તમારા દથાળુ કાર્યો અમારાથી દૂર રાખવામાં આવ્યાં છે.

૧૬ કેમ કે તમે અમારા પિતા છો,

જો કે ઇશ્વ્રાહિમ અમને જાણતા નથી અને ઈઝરાયલ અમને કબૂલ કરતા નથી,

તમે, હે થહોવાહ, તમે અમારા પિતા છો. પ્રાથીન કાળથી “અમારો ઉદ્ઘાર કરનાર” એ  
જ તમારું નામ છે.

૧૭ હે થહોવાહ, તમે શા માટે અમને તમારા ભાર્ગ પરથી ભરકાવી દો છો અને અમારાં  
હૃદયો કઠળ કરો છો, જેથી અમે તમારી આજા પાણીએ નહિ?

તમારા સેવકોની ખાતર, તમારા વારસાનાં કુઠોને માટે પાણ આવો.

૧૮ થોડો જ વખત તમારા લોકોએ પવિત્રસ્થાનનું વતન ભોગવ્યું છે, પણ પણી અમારા  
શરૂઆંથે તેને કર્યાં છે.

૧૯ જેઓના પર તમે કથારેય રાજ કર્યું નથી, જેઓ તમારા નામથી ઓળખાતા નથી  
તેઓના જેવા અમે થયા છીએ.

## ૬૪

- ૧** જો તમે આકાશોને ફાડીને નીચે ઉતરો! જો પર્વતો તમારી હાજરીમાં કંપે, તો કેવું સારુ,
- ૨** જેમ અરિન ઝાડીને સટગાવે છે, જેમ અરિન પાણીને ઉકાળે છે.
- તેમ તમારું નામ તમારા શત્રુઓ જાણી જશે, જેથી પ્રજાઓ તમારી હાજરીમાં દ્રોષ ઉંઠશે!
- ૩** અગાઉ, અમારી કલ્પનામાં ન આવે એવાં અદભુત કામો તમે કરતા હતા, તમે નીચે ઉત્તર્યા અને પર્વતો તમારી હાજરીથી કંપી ઉંઠયા.
- ૪** આદિકાણથી કોઈએ સાંભળ્યું નથી કે માનવામાં આવ્યું નથી,
- કે કોઈ આંખે તમારા સિવાય બીજા કોઈ ઈંઘરને જોયો નથી, કે જે તેમની રાહ જોનારને માટે એવું કરે.
- ૫** જેઓ આનંદથી જે થોગ્ય છે તે કરે છે, જેઓ તમારા માર્ગોને દ્યાનમાં રાખીને તેને પાળે છે, તેઓને જલાય કરવાને તમે આવો.
- તમે કોપાયમાન થયા હતા કેમ કે અમે પાપ કર્યું. તમારા માર્ગોમાં અમારો હંમેશા ઉંઘાર થશે.
- ૬** અમે સર્વ અશુદ્ધ જેવા થયા છીએ અને અમારાં સર્વ ન્યાયી કાર્યો ભલિન વદ્ધારો જેવાં થયાં છે.
- અમે સર્વ પાંદડાંની જેમ સુકાઈ જઈએ છીએ; અમારા અપરાધો, પવનની જેમ અમને ઉડાવી જાય છે.
- ૭** કોઈ તમારા નામે વિનંતી કરતા નથી, કોઈ તમને વળગી રહેવાને પ્રથત્ન કરતા નથી;
- કેમ કે તમે તમારું મુખ અમારાથી સંતાડ્યું છે અને અમને અમારાં પાપોના હાથમાં સોપી દીધા છે.
- ૮** અને છતાં, હે થહોવાહ, તમે અમારા પિતા છો;
- અમે ભાઈ છીએ. તમે અમારા કુંભાર છો; અને અમે સર્વ તમારા હાથની દૃષ્ટિ છીએ.
- ૯** હે થહોવાહ, તમે અતિશય કોપાયમાન ન થાઓ, કે સર્વકાળ અમારાં પાપનું સ્ભરણ ન કરો.
- અમે વિનંતી કરીએ છીએ, અમને જુઓ, અમે સર્વ તમારા લોકો છીએ.
- ૧૦** તમારા પવિત્ર નગરો ઉજ્જવલ થઈ ગયાં છે;
- સિયોન અરણ્ય થઈ ગયું છે, યરલશાલેમ પાયમાલ થઈ ગયું છે.
- ૧૧** અમારું પવિત્ર અને સુંદર સભારસ્થાન, જેમાં અમારા પૂર્વજો તમારી સ્તુતિ કરતા હતા,
- તેને બાણી નાખવામાં આવ્યું છે અને અમને જે સર્વ પ્રિય હતું તે નષ્ટ થયું છે.
- ૧૨** હે થહોવાહ, તમે કેવી રીતે હજુ પાણ હઠશો? તમે કેવી રીતે શાંત રહી શકો અને અમારું અપમાન કરવું ચાલુ ચાખશો?”

## ૬૫

- ૧** “જેઓ મને પૂછતા નહોતા તેઓ મારે વિષે તપાક કરે છે; જેઓ મને શોધતા નહોતા તેઓને મળવા હું તૈયાર હતો.
- જે પ્રજાએ મને નામ લઈને બોલાવ્યો નહિ તેને મેં કદ્યું, ‘હું આ રહ્યો!
- ૨** જે માર્ગ સારો નથી તે પર જેઓ ચાલે છે, પોતાના વિચારો અને થોજનાઓ પ્રમાણે જેઓ ચાલ્યા છે!
- એ હઠીલા લોકોને વધાવી લેવા મેં આખો દિવસ મારા હાથ ફેલાવ્યા.
- ૩** તે એવા લોકો છે જે નિત્ય મને નારાજ કરે છે,

તેઓ બગીચાઓમાં જઈને બલિદાનનું અર્પણ કરે છે અને ઈંટોની વેદી પર ધૂપ યથાવે છે.

<sup>૪</sup> તેઓ રાત્રે કબરોમાં બેસી રહીને રાતવાસો કરે છે તેઓ ભૂંડનું માંસ ખાય છે તેની સાથે ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓનો સેરવો તેઓના પાત્રોમાં હોય છે.

<sup>૫</sup> તેઓ કહે છે, 'ધૂર રહો, મારી પાસે આવશો નહિ, કેમ કે હું તમારા કરતાં પવિત્ર છું.' આ વસ્તુઓ મારા નસકોરામાં ધૂમાડા સમાન, આખા દિવસ બળતા અનિન જેવી છે.

<sup>૬</sup> જુઓ, એ મારી આગળ લખેલું છે:

હું તેઓને એનો બદલો વાખથા વિના, શાંત બેસી રહેનાર નથી; હું તેઓને બદલો વાળી આપીશ.

<sup>૭</sup> હું તેઓનાં પાપોને તથા તેઓના પૂર્વજોનાં પાપોનો બદલો વાળી આપીશ," એમ થહોવાહ કહે છે.

"જેઓએ પર્વતો પર ધૂપ બાખથો છે અને ટેકચીઓ પર મારી નિંદા કરી તેનો બદલો વાળીશ.

વળી હું તેઓની અગાઉની કરણીઓને તેઓના ખોટામાં માપી આપીશ."

<sup>૮</sup> આ થહોવાહ કહે છે: "જેમ દ્રાક્ષનાં ઝૂભખાંમાં નવો દ્રાક્ષારક્ષ ભળો છે,

ત્યારે કોઈ કહે છે, 'તેનો નાશ કરશો નહિ, કેમ કે તેમાં રસ છે,'

તેમ હું મારા સેવકોને માટે કરીશ, જેથી તેઓ સર્વનો નાશ ન થાય.

<sup>૯</sup> હું થાકૂબનાં સંતાન અને થહૂદિયાનાં સંતાનોને લાવીશ, તેઓ મારા પર્વતોનો વારસો પામશે.

મારા પસંદ કરેલા લોકો તેનો વારસો પામશે અને મારા સેવકો તથાં વસશે.

<sup>૧૦</sup> જે મારા લોકોએ મને શોધયો છે, તેઓને માટે શારોનનાં ઘેટાંના ટોળાંના બીડ સમાન

અને આખોરની ખીણ જનવરોનું વિશ્રામસ્થાન થશે.

<sup>૧૧</sup> પણ તમે જેઓ થહોવાહનો ત્યાગ કરનારા છો, જે મારા પવિત્ર પર્વતને વીસચી ગયા છો,

જે ભાગ્યદેવતાને માટે મેજ પાથરો છો અને વિધાતાની આગળ મિશ્ર દ્રાક્ષારક્ષ ધરો છો

<sup>૧૨</sup> તેઓને એટલે તમને તરવારને માટે હું નિર્માણ કરીશ અને તમે સર્વ સંહારની આગળ ધૂંટણે પડશો,

કારણ કે જ્યારે મેં તમને હાંક મારી ત્યારે તમે ઉત્તર આપ્યો નહિ; જ્યારે હું બોલ્યો ત્યારે તમે સાંભળ્યું નહિ;

પણ તેને બદલે, મારી દૃષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે તમે કર્યું અને હું જે ચાહતો નહોતો તે તમે પસંદ કર્યું."

<sup>૧૩</sup> આ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે:

જુઓ, મારા સેવકો ખાશે, પણ તમે ભૂખ્યા રહેશો;

જુઓ, મારા સેવકો પીશે, પણ તમે તરસ્યા રહેશો;

જુઓ, મારા સેવકો આનંદ કરશે, પણ તમે લજિજત થશો.

<sup>૧૪</sup> જુઓ, મારા સેવકો હૃદયના ઉમળકાથી હર્ષનાદ કરશે,

પણ તમે હૃદયની પીડાને લીધે રડશો અને આત્મા કચડાઈ જવાને લીધે વિલાપ કરશો.

<sup>૧૫</sup> તમે તમારં નામ મારા પસંદ કરાયેલાઓને શાપ આપવા માટે મૂકી જશો; અને હું, પ્રભુ થહોવાહ, તમને મારી નાખીશ,

હું મારા સેવકોને બીજા નામથી બોલાવીશ.

**૧૬** જે કોઈ પૃથ્વી પર આશીર્વાદ માગશે તે મારા, એટલે સત્યના ઈંઘર દ્વારા આશીર્વાદ પામશે.

જે કોઈ પૃથ્વી પર શપથ લેશે તે મારા, એટલે સત્યના ઈંઘરને નામે શપથ લેશે, કારણ કે અગાઉની વિપત્તિઓ વીસરાઈ ગઈ છે, કેમ કે તેઓ મારી આંખોથી સંતાડવામાં આવી હુશે.

**૧૭** કેમ કે જુઓ, હું નવાં આકાશ અને નવી પૃથ્વી ઉત્પઞ્ચ કરનાર છું; અને અગાઉની મિનાઓનું સમરણ કરવામાં આવશે નહિં કે તેઓ મનમાં આવશે નહિં.

**૧૮** પણ હું જે ઉત્પઞ્ચ કરવા જઈ રહ્યો છું, તેનાથી તમે સર્વકાળ આનંદ કરશો અને હરખાશો. જુઓ, હું યરૂશાલેમને આનંદમય તથા તેના લોકોને હર્ષમય ઉત્પઞ્ચ કરું છું.

**૧૯** હું યરૂશાલેમથી આનંદ પાભીશ અને મારા લોકોથી હરાખાઈશ; તેમાં ફરીથી રૂદન કે વિલાપનો અવાજ સાંભળવામાં આવશે નહિં.

**૨૦** ત્યાં ફરી કદ્દી નવજાત બાળક થોડા દિવસ જીવીને મૃત્યુ પામશે નહિં;

કે કોઈ વૃદ્ધ માણસ પોતાના સમય અગાઉ મૃત્યુ પામશે નહિં.

**૨૧** તેઓ ઘર બાંધશે અને તેમાં રહેશે અને તેઓ દ્વાક્ષાવાગીઓ રોપશે અને તેનાં ફળ ખાવા પામશે.

**૨૨** તેઓ ઘર બાંધશે અને તેમાં બીજા વસશે નહિં; તેઓ ચોપે અને બીજા ખાય, એવું થશે નહિં,

કેમ કે વૃક્ષના આયુષ્યની જેમ મારા લોકોનું આયુષ્ય થશે. મારા પસ્ંદ કરાયેલા પોતાના હાથોનાં કામોનાં ફળનો ભોગવટો લાંબા કાળ સુધી કરશે.

**૨૩** તેઓ નકાભી મહેનત કરશે નહિં, કે નિરાશાને જન્મ આપશે નહિં.

કેમ કે તેઓનાં સંતાનો અને તેઓની સાથે તેઓના વંશજો, યહોવાહ દ્વારા આશીર્વાદ પામેલા છે.

**૨૪** તેઓ હાંક મારે, તે અગાઉ હું તેઓને ઉત્તર આપીશ; અને હજુ તેઓ બોલતા હશે, એટલામાં હું તેઓનું સાંભળીશ.

**૨૫** વરુ તથા ધેટું સાથે ચરશે અને સિંહ બળદની જેમ ધાસ ખાશે;

પણ ધૂળ સાપનું બોજન થશે.

મારા આખા પવિત્ર પર્વતમાં તેઓ ઉપક્રમ કે વિનાશ કરશે નહિં.” એવું યહોવાહ કહે છે.

## ૬૬

**૧** યહોવાહ એવું કહે છે:

“આકાશ મારું સિંહાસન છે અને પૃથ્વી મારું પાથાસન છે. તો મારે માટે તમે કયાં ઘર બાંધશો? જ્યાં હું નિવાસ કરી શકું તે સ્થાન કયાં છે?

**૨** મારા જ હાથે આ સર્વ બનાવેલું છે; એવી ચીતે તેઓ અસ્તિત્વમાં આવ્યા” એમ યહોવાહ કહે છે.

“જે ભંગિત અને આત્મામાં શોક કરે છે અને મારા વચ્ચનને લીધે ધૂજે છે, તેવા માણસ તરફ હું મારી દૃષ્ટિ રાખીશ.

**૩** જે બળદને કાપનાર છે તે, માણસને મારી નાખનાર જેવો; જે હલવાનનું અર્પણ કરે છે તે કૂતરાનું ડોકું મરડી નાખનાર જેવો;

જે ખાદ્યાર્પણ યદ્વારનાર તે ભૂંડનું રક્ત યદ્વારનાર જેવો; જે ધૂપથી સ્મારક અર્પણ કરનાર છે તે દુષ્ટતાને આશિષ આપનાર જેવો છે.

તેઓએ પોતે જ પોતાનો ભાર્ગ પસંદ કર્યો છે અને તેઓ તિરસ્કૃત વસ્તુઓમાં આનંદ માણે છે.

<sup>૪</sup> તે જ રીતે હું તેઓની શિક્ષા પસંદ કરીશ; તેઓ જેનાથી ડરે છે તે શિક્ષા હું તેમના પર લાવીશ,  
કારણ કે મેં હાંક ભારી, ત્યારે કોઈએ ઉત્તર આપ્યો નહિં; જ્યારે હું બોલ્યો, ત્યારે કોઈએ સાંભળ્યું નહિં.

તેઓએ ભારી દૃષ્ટિમાં જે ખોટું છે તે કર્યું અને જે હું ચાહતો નથી તે તેઓએ પસંદ કર્યું.”

<sup>૫</sup> જેઓ તેમના વચનથી દૂજે છે તેઓ યહોવાહનું વચન સાંભળો:

“તમારા ભાઈઓ જે તમારો દેખ કરે છે અને ભારા નામને લીધે તમને તજુ દે છે તેઓએ કદ્યું,

‘યહોવાહ પોતાનો ભહિમા પ્રગટ કરે, જેથી અમે તમારો આનંદ જોઈએ,’  
પણ તેઓ લજિજત થશે.

<sup>૬</sup> નગરમાંથી યુઝના કોલાહલનો અવાજ આવે છે, સભાસ્થાનમાંથી અવાજ સંભળાય છે,

યહોવાહ જે શાશ્વતોને બદલો વાણી આપે છે તેનો અવાજ સંભળાય છે.

<sup>૭</sup> પ્રસૂતિની પીડા થાય તે અગાઉ તેને પ્રસવ થયો;

પ્રસવવેદના પહેલા જ તેને છોકરો જન્મયો.

<sup>૮</sup> આવું કોણે સાંભળ્યું છે? આવું કોણે જોયું છે?

શું એક દિવસમાં દેશ અસ્તિત્વમાં આવે? શું પ્રજા એક જ ક્ષણમાં સ્થાપિત થાય?

તેમ છતાં સિયોનને પ્રસવવેદના થઈ અને તેણે પોતાનાં ભાગકોને જન્મ આપ્યો.

<sup>૯</sup> યહોવાહ પૂછે છે, શું હું માના પ્રસૂતિકાળને પાસે લાવીને પ્રસવ ન કરાવું?

“હું જ જન્મ આપનાર છું અને હું જ ગર્ભસ્થાન બંધ કરું?” એવું યહોવાહ પૂછે છે.

<sup>૧૦</sup> યદ્રશાલેમ પર પ્રેમ કરનારાઓ, તમે સર્વ તેની સાથે હરખાઓ અને આનંદ કરો;  
તેને લીધે શોક કરનારાઓ, તેની સાથે હરખાઓ.

<sup>૧૧</sup> તમારું પોષણ થશે અને તમે તૃપ્ત થશો; તમે તેના સ્તનપાનથી દિલાસો પામશો;  
કેમ કે તમે તેમાંથી ભરપૂર પીશો અને તેના અતિ ભહિમામાં આનંદિત થશો.

<sup>૧૨</sup> યહોવાહ એવું કહે છે:

“હું તેના પર નદીની જેમ સમૃદ્ધિ ફેલાવીશ

અને ઊભરાતા નાળાની જેમ પ્રજાઓની સંપત્તિ દેવીશ.

તમે સ્તનપાન કરશો, કેડે ઊંચકી લેવાશો, ખોળામાં તમને લાડ લડાવાશે.

<sup>૧૩</sup> જેમ ભા પોતાના ભાગકને દિલાસો આપે છે, તે પ્રમાણે હું તને દિલાસો આપીશ  
અને તું યદ્રશાલેમમાં દિલાસો પામીશ.”

<sup>૧૪</sup> તમે આ જોશો અને તમારું હૃદય હરખાશે અને તમારાં હાડકાં કુમળા ઘાસની જેમ  
ઊગશે.

યહોવાહનો હાથ તેમના સેવકોના જાળવામાં આવશે પણ શાશ્વતો પર તે કોપાથમાન  
થશે.

<sup>૧૫</sup> કેમ કે જુઓ, યહોવાહ અર્દિનની સાથે આવશે અને તેમના રથો વંટોળિથા જેવા  
થશે

તે પોતાના કોપની ગરમી અને અર્દિનની જવાણાથી ઠપકો લઈને આવશે.

<sup>૧૬</sup> કેમ કે યહોવાહ આગ અને તરવારથી સર્વ ભાનવજાતનો ન્યાય કરશે. ઘણા લોકો  
યહોવાહને હાથે માર્યા જશે.

<sup>૧૭</sup> બગીચાઓમાં જવાને માટે તેઓ પોતાને શુદ્ધ અને પવિત્ર કરે છે, તેઓની પાછળ,  
જેઓ ભૂંડનું માંસ અને ઉંદર જેવી ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓ ખાય છે તેઓ આવે છે.

“તેઓ સૌથી અંતમાં આવશે” એવું યહોવાહ કહે છે.

૧૮ “કેમ કે હું તેઓનાં કાર્યો અને તેઓના વિચારો જાણું છું. સમય આવે છે જ્યારે હું સર્વ પ્રજાઓને તથા સર્વ ભાષા બોલનાર લોકોને એકત્ર કરીશ. તેઓ આવીને મારો ભહિમા જોશે. ૧૯ હું તેઓની મદદે એક સમર્થ થિત્ન દેખાડીશ. પછી હું તેઓમાંના બચેલાઓને વિદેશીઓની પાસે ભોકલીશ: એટલે તાર્શીશ, પૂલ તથા લૂદએ, ધનુર્ધારીઓની પાસે, તુબાલ, યાવાન અને દૂરના ક્રીપોમાં, જ્યાંના લોકોએ મારા વિષે સાંભળ્યું નથી કે મારો ભહિમા જોયો નથી. તેઓ મારો ભહિમા પ્રજાઓમાં પ્રગટ કરશે.”

૨૦ “યહોવાહના અર્પણ તરીકે, તેઓ સર્વ પ્રજાઓમાંથી તારા સર્વ ભાઈઓને પાછા લાવશે. તેઓ મારા પવિત્ર પર્વત યરુશાલેમ પર, ઘોડાઓ પર, રથોમાં, પાલખીઓમાં, ખચ્ચયરો પર તથા ઊંટો પર બેસીને આવશે,” એમ યહોવાહ કહે છે. કેમ કે ઈજરાયલી લોકો શુદ્ધ પાત્રોમાં યહોવાહના ધરમાં ખાદ્યાર્પણ લાવશે.

૨૧ યહોવાહ કહે છે, “હું તેઓમાંથી કેટલાકને યાજકો તથા લેવીઓ થવા સારુ પસંદ કરીશ.”

૨૨ કેમ કે જે નવાં આકાશ તથા નવી પૂઢવી બનાવવાનો છું  
તે મારી સમક્ષા રહેશે” એમ યહોવાહ કહે છે, “તેમ જ તમારા વંશજો અને તમારું નામ  
રહેશે.”

૨૩ “એક ભહિનાથી બીજા સુધી અને એક સાંભાથી બીજા સાંભાથ સુધી,  
સર્વ લોકો મારી આગળ પ્રણામ કરવા આવશે,” એવું યહોવાહ કહે છે.

૨૪ તેઓ બહાર આવીને જે માણસોએ મારી સામે બળવો કર્યો હતો, તેઓના ભૂતદેહ  
જોશે,  
કેમ કે તેઓને ખાનાર કીડા મરનાર નથી અને તેઓનો બાળનાર અર્દિન હોલવાશે  
અને તે સર્વ માનવજાતને દિક્કારપાત્ર થઈ પડશે.”

## Jeremiah ચર્ચિયા

<sup>૧</sup> હિલિકયાનો દીકરો ચર્ચિયા, જે બિન્યામીન દેશના અનાથોથના યાજકોમાંનો એક હતો, તેના આ વચન; <sup>૨</sup> યહૃદિયાના રાજ આમોનના દીકરા યોશિયાના સમયમાં એટલે તેની કારકિર્દીને તેરમે વર્ષે યહોવાહનું વચન તેની પાસે આવ્યું, <sup>૩</sup> યહૃદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા યહોયાકીમના રાજ્યશાસન દરમ્યાન, તેમ જ તે પછી યહૃદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા સિદ્ધકિયાના અગ્નિયારમા વર્ષના અંત સુધી, એટલે તે વર્ષના પાંચમા ભહિનામાં યરુશાલેમનો બંદીવાસ થતાં સુધી તે વચન આવ્યું.

<sup>૪</sup> યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે;

<sup>૫</sup> "ગર્ભરસ્થાનમાં ઘડ્યા પહેલાં, મેં તને પસંદ કર્યો હતો;

અને ગર્ભરસ્થાનમાંથી બહાર આવતા પહેલાં મેં તને પવિત્ર કર્યો હતો. પ્રજાઓને સારુ મેં તને પ્રબોધક થવા માટે નીમ્યો છે." <sup>૬</sup> "મેં કદ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ!" "મને તો બોલતાં આવડતું નથી, કેમ કે હું તો હજુ બાળક છું!"

<sup>૭</sup> પરંતુ યહોવાહે મને કદ્યું કે,

"હું હજુ બાળક છું, એમ કહીશ નહિં તને જે સર્વ લોકો પાસે મોકલું ત્યાં તું જા.

અને જે કંઈ હું તને ફરમાવું તે તું તેઓને કહેજે.

<sup>૮</sup> તે લોકોથી બીશ નહિં, કેમ કે તેઓથી તારો છુટકારો કરવા હું તારી સાથે છું. એવું યહોવાહ કહે છે."

<sup>૯</sup> પછી યહોવાહે પોતાનો હાથ લંબાવીને મારા મુખને સ્પર્શ કર્યો. અને તેમણે મને કદ્યું, "જો, મેં મારાં વચનો તારા મુખમાં મૂક્યાં છે!

<sup>૧૦</sup> ઉખેડી નાખવા તથા પાડી નાખવા, વિનાશ કરવા તથા ખંડન કરવા, તેમ જ બાંધવા તથા રોપવા સારુ, મેં આજે તને પ્રજાઓ અને રાજ્યો પર નીમ્યો છે."

<sup>૧૧</sup> પછી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું; "હે ચર્ચિયા તું શું જુએ છે?" મેં જવાબ આપ્યો, "હું બદામીનો ફણગો જોઉં છું." <sup>૧૨</sup> ત્યારે યહોવાહે મને કદ્યું, "તો બરાબર જોયું છે, કેમ કે મારું વચન પૂર્ણ કરવા સંબંધી હું જાગૃત છું."

<sup>૧૩</sup> બીજુવાર યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, "તું શું જુએ છે?" મેં કદ્યું, "હું એક ઉિકળું હાંડલું જોઉં છું, તેનું મુખ ઉત્તર તરફ વળોલું છે." <sup>૧૪</sup> યહોવાહે મને કદ્યું કે, "ઉત્તરમાંથી દેશના રહેવાસીઓ પર આફત ઉિતરશે.

<sup>૧૫</sup> કેમ કે યહોવાહ કહે છે, જો, હું ઉત્તરનાં સર્વ કુઠોને બોલાવીશ તેઓ આવશે, પછી યરુશાલેમની ભાગળો પાસે તથા આસપાસ તેના સર્વ કોટની સામે, તેમ જ યહૃદિયાનાં બધાં નગરોની સામે તેઓ પોતપોતાનું સિંહાસન ઉભું કરશે. <sup>૧૬</sup> જેઓએ મને છોડીને બીજા દેવોની આગળ ધૂપ બાણથો છે તથા પોતે બનાવેલી મૂર્તિઓની પૂજા કરી છે. તેઓની સર્વ દુષ્ટતાને લીધે હું તેઓની વિરુદ્ધ મારાં ન્યાયશાસન પ્રગત કરીશ.

<sup>૧૭</sup> તેથી તું તારી કમર બાંધીને ઊંઠ. અને જે કંઈ હું તને ફરમાવું તે તું તેઓને કહે. તેઓથી તું ગભરાઈશ નહિં, રખેને હું તને તેઓની આગળ બયાન કરશે. <sup>૧૮</sup> અને જો, આપા દેશની સામે, યહૃદિયાના રાજાઓની સામે, તેના સરદારોની સામે, તેના યાજકોની સામે તથા દેશના સર્વ રહેવાસીઓની સામે મેં આજે તને કિલ્લેબંધ નગર,

લોખંડી સ્તંભ અને પિતળના કોટ જેવો કર્યો છે. <sup>૧૬</sup> તેઓ તારી સામે થુલ્લ કરશે, પણ તને હરાવી શકશે નહિં, કેમ કે હું તારે પડજે રહી તારો બચાવ કરીશ.” એવું યહોવાહ કહે છે.

## ૨

- <sup>૧</sup> યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું અને કદ્યું,
  - <sup>૨</sup> “તું જઈને યરુશાલેમના કાનોમાં પોકારીને કહે કે, ‘યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; અરણયમાં, ઉજ્જડ પ્રદેશમાં, તું મારી પાછળ ચાલતી હતી, તે વખતે થુવાવસ્થામાં જે તારો પ્રેમ તથા વિવાહક્ષંબંધ થતી વખતની તારી પ્રીતિ તે હું તારા લાભમાં થાદ કરું છું’
  - <sup>૩</sup> ઇજરાયલ યહોવાહને માટે પવિત્ર છે. અને તેમના પાકની પહેલી ફસલ છે. જે સર્વ તેને ખાઈ જાય છે તેઓ દોષિત ઠરશે! તેઓ પર આફત આવશે એમ યહોવાહ કહે છે.
  - <sup>૪</sup> હે યાકૂબનાં કુટુંબો તથા ઇજરાયલના સર્વ કુળસમૂહો, યહોવાહનું વચન સાંભળો;
  - <sup>૫</sup> યહોવાહ કહે છે; તમારા પિતૃઓને મારામાં કથો દોષ માલૂમ પદ્ધયો છે કે તેઓ મને તજુને દૂર ચાલ્યા ગયા?
- તેઓ વિસ્તાત વગરની મૂર્તિઓની પાછળ ગયા છે અને પોતે પણ વ્યર્થ થથા છે?
- <sup>૬</sup> તેઓએ પૂછ્યું નહીં કે, “યહોવાહ કયાં છે, જે અમને મિસરમાંથી સલામત બહાર લાવ્યા?
  - જે અમને અરણયમાં, ઉજ્જડ તથા
  - ખાડાટેકરાવાળી ભૂમિમાં, નિર્જળ તથા અંધકારની ભૂમિમાં,
  - જથાં કોઈ ભાણસ કથારૈય જતું નહોતું કે જથાં કોઈ ભાણસે કથારૈય વસવાટ કર્યો નથી તેમાં થઈને ચલાવ્યાં તે યહોવાહ કયાં છે?”
  - <sup>૭</sup> હું તમને ફળકુપ ભૂમિમાં તેનું ફળ તથા તેની ઊપજ ખાવા માટે લાવ્યો!
  - પણ તમે તેમાં પ્રવેશ કરી અને મારી ભૂમિને અશુદ્ધ કરી તથા મારા વારસાને દૂણાપાત્ર બનાવી દીધો!
  - <sup>૮</sup> યાજકોએ કદી પૂછ્યું નથી કે, “યહોવાહ કયાં છે?” શાસ્ત્રના જાણકારોએ મને ઓળખ્યો નથી.
- અને અધિકારીઓએ મારી સામે બળવો કર્યો છે. પ્રબોધકોએ બઆલને નામે પ્રબોધ કર્યો. અને જે હિતકારક નથી તેની પાછળ તેઓ ગયા.
- <sup>૯</sup> આથી હું તમારી સાથે વિવાદ કરીશ એમ યહોવાહ કહે છે. અને હું તમારા દીકરાઓના દીકરાઓ સાથે વિવાદ કરીશ.
  - <sup>૧૦</sup> પેલી પાર કિર્તીમના દ્રિપોમાં જઈને જુઓ અને કેદારમાં મોકલીને ખંતથી શોધો અને જુઓ કે આવું કદી બન્યું છે ખરું?
  - <sup>૧૧</sup> શું કોઈ પ્રજાએ પોતાના દેવોને બદલ્યા છે? જો કે તેઓના દેવો તો દેવો જ નથી પણ જેનાથી હિત થતું નથી તેને સારુ,
  - મારા લોકોએ તો પોતાનું ગૌરવ બદલ્યું છે.
  - <sup>૧૨</sup> ઓ આકાશો, આ બાબતને લીધે તમે વિસ્તય પામો અને ધૂજો એવું યહોવાહ કહે છે.
  - <sup>૧૩</sup> કેમ કે મારા લોકોએ મારી વિલદ બે દુષ્ટ પાપ કર્યાં છે; તેઓએ મને એટલે જે જીવનજળનું ઝરણું છે તેનો ત્યાગ કર્યો છે,
- અને જેમાં જળ રહી શકતું નથી એવા ટાંકાં તેઓએ પોતાને માટે ખોદ્યા છે!

- ૧૪ શું ઇગરાયલ દાસ છે? તે શું શેઠના ઘરમાં જન્મેલો દાસ છે? તે શા માટે લુંટાઈ ગયો છે?
- ૧૫ તરફણ ક્ષિંહોએ તેની સામે ગર્જના કરી છે, તેઓએ તેની બૂઝિ વેરાન કરી છે.  
તેનાં નગરો બાળી નંખાયેલાં છે તેઓમાં કોઈ રહેતું નથી.
- ૧૬ વળી નોફના તથા તાહપનહેસના લોકોએ તાચી ખોપચી ભાંગી નાખી છે.
- ૧૭ જ્યારે થહોવાહ તારા ઈંઘર માર્ગમાં તને ચલાવતા હતા ત્યારે તેં તેમને ત્યજી દીધા  
તેથી શું તું જ આ દશા તાચી પર લાદ્યો નથી?
- ૧૮ તેથી હવે, મિસરના માર્ગ જઈને નાઈલ નદીનું પાણી પીવાનું તારે શું કામ છે?  
અને આશૂરના માર્ગ જઈને ફ્રાત નદીનું પાણી પીવાનું તારે શું કામ છે?
- ૧૯ તારાં પોતાનાં જ દુષ્કૃત્યોનાં પરિણામ તું બોગવશે, તથા તારા અવિશ્વાસુપણાનાં  
કામોનો તને ઠપકો મળશે. માટે તારે સમજી લેવું કે,  
તેં થહોવાહ તારા ઈંઘરને ત્યજી દીધા છે. અને તને તેમનું ભય નથી. એ કેટલું  
અનિષ્ટ અને કડવું છે. એમ પ્રભુ એટલે સૈન્યોનો ઈંઘર થહોવાહ કહે છે.
- ૨૦ પ્રાચીન કાળમાં મેં તારી ઝૂંકશી ભાંગી નાખી; અને મેં તારાં બંધનો તોડી નાખ્યાં.  
તે છતાં તેં કદયું કે,  
“હું તમારી સેવા કરીશ નહિ” કેમ કે દરેક ઊંચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા વૃક્ષની  
નીયે તેં વ્યાખ્યાર કર્યો છે.
- ૨૧ પણ મેં પોતે તને પસંદ કરી રોપ્યો ત્યારે તું ઉત્તમ દ્રાક્ષવેલો, તદન અસલ બીજ  
હતો.  
તો તું કેમ બદલાઈને મારી પ્રત્યે દ્રાક્ષવેલાનો નકામો છોડ થઈ ગયો છે!
- ૨૨ જો તું પોતાને ખારાથી ધૂએ તથા પોતાને ખૂબ સાબુ લગાવે,  
તોપણ તારા પાપના ડાય મારી નજર સમજ્ઞ છે. એમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.
- ૨૩ તું કેવી રીતે કહી શકે કે, ‘હું અશુદ્ધ થયો નથી! હું બઆલની પાછળ ચાલ્યો નથી?’  
નીયાણમાં તારો માર્ગ જો તેં જે કર્યું છે તે સમજ, તું તો વેગવાન સાંદળીના જેવો  
આમતેમ બટકે છે.
- ૨૪ તું જંગલમાં ઉછવેલી ગધેડી છે, જે કામાતુર થઈને વાયુ સૂંદર્યા કરે છે.  
જ્યારે તે ભસ્ત હોય છે ત્યારે તેને કોણ રોકી શકે? જે કોઈ તેને શોધે છે તે થાકી  
જ્શે નહિ. પોતાની ઝતુમાં તે તેઓને મળશે. અને ઊભી રહેશે.
- ૨૫ તું તારા પગને ખૂલ્લાં તથા તારા ગળાને વૃષ્ણિત થવા ન દે.  
પણ તું કહે છે, “મને આશા નથી! જરા પણ નથી, કેમ કે અજાણ્યાઓ પ્રત્યે મેં પ્રીતિ  
કરી છે અને તેઓની પાછળ હું જઈશ.”
- ૨૬ થોર પકડાય અને તે લજવાય છે, તેમ ઇગરાયલના લોકોને,  
એટલે તેઓ, તેઓના રાજાઓ, તેઓના રાજકુમારો, તેઓના થાજકો અને તેઓના  
પ્રભોધકોને શરમ લાગે છે.
- ૨૭ તેઓ થડને કહે છે “તું મારો પિતા છે,” અને પથ્થરને કહે છે “તેં મને જન્મ આપ્યો  
છે.”  
તમે મારી તરફ મુખ નહિ પણ પીઠ ફેરવી છે, તથાપિ તેઓ પોતાના સંકટના સમયમાં  
કહેશે કે, “ઊઠો અમને બચાવો”
- ૨૮ પણ તારા જે દેવો તેં તારે માટે બનાવ્યા છે તેઓ કથાં છે? તેઓ જો તારા સંકટમાં  
તને બચાવે તો ભલે તેઓ ઊઠે,  
કેમ કે હે થહૂદિયા જેટલાં તારાં નગર છે તેટલાં તારા દેવો પણ છે!

- ૨૫** તમે શા માટે મારી સાથે વિવાદ કરો છો? તમે સર્વએ મારી વિઝલ બળવો કર્યો છે, એમ થહોવાહ કહે છે.
- ૩૦** મેં તમારા લોકોને માર્યા તે વ્યર્થ છે. તેઓએ શિક્ષા ગણકારી નથી. તમારી તરવાર ભૂખ્યા સિંહની જેમ તમારા પ્રબોધકોને ખાઈ ગઈ છે.
- ૩૧** હે મારા વંશજ, તમે થહોવાહનું વચ્ચન જુઓ, શું હું ઈઝરાયલ માટે વેરાન વગડા જેવો કે ઘોર અંધકારની ભૂમિકાપ હતો?
- મારા લોકો શા માટે કહે છે કે, “અમે સ્વતંત્ર થયા છીએ, ફરી તારી પાસે આવીશું નહિ?”
- ૩૨** શું કુંવારી કન્યા કદી પોતાનાં ઘરેણાં અથવા નવવધૂ પોતાના કમરપટા ભૂલે? તેમ છતાં મારી પ્રજા ઘણા દિવસોથી મને ભૂલી ગઈ છે.
- ૩૩** પ્રેમ શોધવા સારુ તું પોતાનો માર્ગ કેવો બરાબર રાખે છે. તે માટે દુષ્ટ શ્રીઓને પણ તું તારા પાપી માર્ગો શીખવે છે.
- ૩૪** વળી તારા વદ્ધારોમાં નિર્દોષ ગરીબ માણસનું લોહી મળી આવ્યું છે. તેઓ ખાતર પાડતા હતા ત્યારે તેઓ તને જરૂરાં એમ તો નહિ પણ આ સર્વ ઉપર તે લોહી છે.
- ૩૫** તેમ છતાં તું કહે છે, “હું નિર્દોષ છું, તેમનો કોપ મારા પરથી નિશ્ચે ઉત્તર્યો છે.” “તું કહે છે કે મેં પાપ નથી કર્યું” પણ જો હું તારો ન્યાય કરીશ.”
- ૩૬** તું શા માટે તારો માર્ગ બદલવા માટે આમતેમ ભટકે છે? તું આશ્શૂરથી લજિજત થયો હતો, તેમ તું મિસરથી પણ લજિજત થઈશ.
- ૩૭** તારો હાથ તારે માથે રાખીને તું તેની પાસેથી નીકળી જઈશ. કેમ કે જેના પર તે વિશ્વાસ મૂકયો હતો તેઓને થહોવાહે નાકબૂલ કર્યા છે. તેઓ તરફથી તને કોઈ મદદ મળશે નહિ.

### ૩

- ૧** તેઓ કહે છે, “જો પુરુષ પોતાની પત્નીને કાઢી મૂકે અને તે તેની પાસેથી જઈને બીજા પુરુષને પરણો,
- તો શું તે તેની પાસે પાછો જાય? જો એમ બને તો એ દેશ અતિ ભ્રષ્ટ નહિ ગણાય?” પણ તેં તો અનેક પ્રેમીઓ સાથે વ્યબિચાર કર્યો છે અને છતાં તું મારી પાસે પાછી આવવા માગે છે? એવું થહોવાહ કહે છે.
- ૨** તું ખાલી ટેકશીઓ તરફ આંખો ઊંચી કરીને જો, તારી સાથે વ્યબિચાર કર્યાં નથી થયો?
- રણમાં જેમ આરબ પ્રતિક્ષા કરે છે. તેમ તું તેઓને સારુ રસ્તાની ધારે બેઠી છે, અને તેં તારા વ્યબિચારથી અને દુષ્ટતાથી ભૂમિને ભ્રષ્ટ કરી છે.
- ૩** આથી વરસાદને અટકાવવામાં આવ્યો છે અને પાછલો વરસાદ પણ વરસ્યો નથી; પણ તને ગણિકાનું મગજ હતું. તેં તો શરમ છેક મૂકી દીધી છે.
- ૪** શું તું મને પોકારીને નહિ કહે કે “હે પિતા! તમે તો મારા યુવાવરસ્થાના મિત્ર છો.
- ૫** શું તમે સદાય કોપ રાખશો? શું અંત ચુધી તે ચાલુ રાખશો?”
- જો, તું એમ બોલે છે પણ છતાં તેં ભૂંકું જ કર્યું છે. અને તારી મરજુ મુજબ તું ચાલી છે.”
- ૬** યોશિયા રાજના સમયમાં થહોવાહે મને પૂછ્યું કે, “મારો ત્યાગ કરનાર ઈઝરાયલ પ્રજાએ જે કર્યું છે, તે તેં જોયું છે? તેણે દરેક ઊંચા પર્વત પર તથા દરેક લીલા ઝાડની નીચે વ્યબિચાર કર્યો છે. **૭** મેં કર્યું કે, ‘તેણે આ સર્વ કામ કર્યા પણ મેં ધાર્યું હતું કે,

તે મારી તરફ ફરશે પણ તે ફરી નહિ, તેણે જે કર્યું છે તે તેની વિજ્ઞાસદ્ગાતી બહેન થહૃદિયાએ નિહાખયું છે.

**૮** મેં એ પણ જોયું કે, મારો ત્યાગ કરનાર ઈઝરાયલે વ્યભિયાર કર્યો, તે જ કારણથી મેં તેને હાંકી કાઢી હતી. મેં તેને છૂટાછેડા આપ્યા હતા. તેમ છતાં, તેની વિજ્ઞાસદ્ગાતી બહેન થહૃદિયા ડરી નહિ, તેણે પણ વ્યભિયાર કર્યો. **૯** અને તેનાં પુષ્પળ ખોટાં કાર્યોથી તેણે દેશને ભ્રષ્ટ કર્યો, તેઓએ પથ્થર અને ઝાડની મૂર્તિઓ બનાવી. **૧૦** આમ છતાં, તેની વિજ્ઞાસદ્ગાતી બહેન થહૃદિયા સાચા હૃદયથી નહિ પણ માત્ર ઢોગ કરીને મારી તરફ ફરી છે. એમ થહોવાહ કહે છે.

**૧૧** વળી થહોવાહે મને કદ્યું કે, “વિજ્ઞાસદ્ગાતી થહૃદિયાની તુલનામાં મારો ત્યાગ કરનાર ઈઝરાયલ ઓછી દોષપાત્ર છે! **૧૨** તેથી જાઓ અને ઉત્તર દિશામાં આ શબ્દો જાહેર કરીને કહે કે, હે મારો ત્યાગ કરનાર ઈઝરાયલ પાછા આવો થહોવાહ એમ કહે છે કે, હવે હું તારી સામે કોધે બરાઈને દર્શિ નહિ કરું. કેમ કે થહોવાહ કહે છે હું દયાળું છું હું સર્વકાળ ભાટે કોપ રાખીશ નહિ.

**૧૩** માત્ર તું તારો દોષ કખૂલ કર અને કહે કે મેં મારો ઈંઘર થહોવાહની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે;

અને પ્રત્યેક ઘટાદાર વૃક્ષ નીચે હું પારકાઓની પાસે ગઈ છું!  
કેમ કે તમે મારું સાંભળ્યું નથી એવું થહોવાહ કહે છે.

**૧૪** વળી થહોવાહ કહે છે કે હે, મારો ત્યાગ કરનાર દીકરાઓ પાછા આવો, કેમ કે હું તમારો માલિક છું.

અને દરેક નગરમાંથી એકેક જણાને અને દરેક કુટુંબમાંથી બળબેને ચૂંટીને તમને સિયોન પર પાછા લાવીશ. **૧૫** મારા મનગમતાં પાણકો હું તમને આપીશ; અને તેઓ ડહાપણ તથા બુદ્ધિથી તમારું પાલન કરશે.

**૧૬** વળી થહોવાહ કહે છે કે, ત્યારે દેશમાં તમારી સંખ્યા વધશે અને તમે આબાદ થશો. ત્યારે તે સમયે ‘થહોવાહના કરારકોશ’ વિષે તેઓ ફરી બોલશે નહિ. અને તે તેઓના મનમાં આવશે નહિ, તેનું સ્મરણ તેઓ કરશે નહિ, તથા તે જોવા જશે નહિ. અને ફરી એવું કંઈ કરશે નહિ!

**૧૭** તે વખતે થહૃદાલેમને તેઓ થહોવાહનું રાજ્યાસન કહેશે, સર્વ પ્રજાઓ ત્યાં એટલે થહૃદાલેમમાં થહોવાહના નામની ખાતર એકઠી થશે. અને તેઓ પોતાની ભૂતી ઇચ્છાઓને કદી આધીન થશે નહિ.

**૧૮** તે વખતે થહૃદિયાના લોકો ઈઝરાયલના લોકો સાથે બેગા ભળીને ચાલશે. અને ઉત્તર દેશમાંથી નીકળીને જે ભૂમિ મેં તમારા પિતૃઓને પોતાના વારસા તરીકે આપી હતી તેમાં પાછા આવશે.

**૧૯** પણ મેં કદ્યું કે, હું તને મારા દીકરા જેવો કેમ ગણું અને તને એક રળિયામણી ભૂમિ કેમ આપું,

એટલે સર્વ પ્રજાઓમાં સર્વોત્તમ વારસો હું તને કેમ આપું? મેં એમ માન્યું હતું કે, તું મને “મારા પિતા” કહીને બોલાવશે.’

અને મારાથી કદી વિમુખ નહિ થાય.

**૨૦** જેમ શ્રી વિજ્ઞાસદ્ગાત કરીને પોતાના પતિને તરછોડે છે

તેમ, ઓ ઈઝરાયલના વંશજો, તમે મારો વિજ્ઞાસદ્ગાત કર્યો છે. એવું થહોવાહ કહે છે.

**૨૧** ખાલી પર્વતો પર સાદ સાંભળવામાં આવ્યો છે. એટલે ઈઝરાયલી લોકોનું રદન તથા તેઓની વિનંતીઓ સાંભળવામાં આવી છે.

કેમ કે તેઓ અવણો માર્ગ ચાલ્યા છે અને તેમના ઈંઘર થહોવાહને વીસરી ગયા છે.

૨૨ હે મારો ત્યાગ કરનાર લોકો, તમે પાછા આવો હું તમારું અવિજ્ઞાસુપણું દૂર કરીશ.  
જુઓ! અમે તમારી પાસે આવીશું, કેમ કે તમે ઈંખર અમારા થહોવાહ છો!

૨૩ અમે જાણીએ છીએ કે ટેકરીઓ પર અને પર્વતો પર જૂઠાં ઉજારની આશા રાખીએ  
છીએ તે ખરેખર વ્યર્થ જ છે,

કેમ કે ઇઝરાયલનો ઉદ્ઘાર અમારા ઈંખર થહોવાહમાં જ છે.

૨૪ અમારી તરફાવસ્થાથી અમારા બાપદાદાઓના શ્રમનું ફળ,  
તેઓનાં ધેટાં-ભકરાં, અન્ય જનવરો, તેઓના દીકરાઓ અને દીકરીઓ તેઓ સર્વને  
તે લજાસ્પદ મૂર્તિઓ ખાઈ ગઈ છે.

૨૫ અમે લજિત થથા છીએ. અમારું અપમાન અમને ટાંકે, અમે અમારા ઈંખર  
થહોવાહની વિઝલ પાપ કર્યું છે.

અમે તથા અમારા પિતૃઓએ અમારી તરફાવસ્થાથી તે આજ સુધી, અમારા ઈંખર  
થહોવાહનું કદયું માન્યું નથી.

#### ૪

૧ થહોવાહ કહે છે, હે ઇઝરાયલ, જો તું ફરે તો મારી પાસે પાછો આવ.

તારી ધૂણાસ્પદ વસ્તુઓ મારી નજર આગઠથી દૂર કર અને ફરી મારાથી દૂર જઈશ  
નહિ.

૨ અને જો તું સત્યથી, ન્યાયથી તથા નીતિથી, 'થહોવાહ જુવે છે, એવા સમ ખાઈશ;  
તો સર્વ પ્રજાઓ તેમનામાં પોતાને આશીર્વાદિત કહેશે અને તેમની સ્તુતિ કરશે.'

૩ કેમ કે થહૂદિયાના લોકોને અને યરુશાલેમને થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે, તમારી  
પડતર જમીન ખેડો,

અને કાંટા ઝાંખરાં વચ્ચે વાવશો નહિ.'

૪ હે થહૂદિયાના માણસો અને યરુશાલેમના રહેવાસીઓ થહોવાહને માટે તમે  
પોતાની સુજ્ઞત કરો. અને પોતાના હૃદયની સુજ્ઞત કરો, નહિ તો તમારા કામની  
ભૂંડાઈને લીધે મારો કોપ અનિનની જેમ પ્રગટે. અને એવો બણો કે કોઈ તેને હોલવી  
શકે નહિ. ૫ આ પ્રમાણે યરુશાલેમમાં અને સર્વ થહૂદિયામાં પોકારીને કહો કે, આખા  
દેશમાં રણશિંગડું વગાડો. અને પોકારીને કહો કે, "આપણે એકઠા થઈએ" અને ચાલો  
કિલ્લેબંધ નગરોમાં જઈએ' ૬ સિયોન તરફ ધવજ ઊંચો કરો, જીવ લઈને ભાગી જાઓ  
અને વિલંબ કરશો નહિ. કેમ કે હું ઉત્તર તરફથી વિપચિ તથા ભયંકર વિનાશ  
લાવીશ.

૭ સિંહ પોતાની ઝાડીમાંથી ચઢી આવ્યો છે; તે તો પ્રજાઓનો વિનાશક છે. તારા  
દેશને ઉજ્જવા કરવા માટે તે પોતાના રહેણાણમાંથી બહાર આવ્યો છે. તારાં નગરો  
એવાં ઉજ્જવા થશે કે, તેઓમાં કોઈ રહેવાસી જોવામાં આવશે નહિ. ૮ માટે શોકનાં વસ્ત્રો  
ધારણ કરો, વિલાપ અને રૂદન કરો, કેમ કે થહોવાહનો ઉગ્ર કોપ હજુ આપણા પરથી  
ઓતર્યો નથી.

૯ થહોવાહ કહે છે. તે દિવસે રાજાઓ અને સરદારો ભયને લીધે કાંપશે, થાજકો  
વિસ્તિત થશે. અને પ્રબોધકો અચંબો પામશે." ૧૦ તેથી હું બોલ્યો, આહા, પ્રબુ થહોવાહ,  
'તમને શાંતિ થશે.' એમ કહીને તમે આ લોકને તથા યરુશાલેમને સંપૂર્ણ છેતર્યો છે.  
અહીં તો તરવાર જીવ સુધી આવી પહોંચી છે."

૧૧ તે સમયે આ લોકને તથા યરુશાલેમને રહેવામાં આવશે કે, 'અરણ્યમાં ખાલી  
ટેકરીઓ પરથી લુ મારા લોકની દીકરીઓ તરફ આવશે. તે તો ઉપણવાના કે સ્વચ્છ  
કરવાના ઉપયોગમાં આવશે નહિ. ૧૨ મારી આજાથી તે તરફ ખૂબ શક્તિશાળી પવન  
આવશે. હમણાં હું તેઓને ન્યાયશાસન જણાવીશ.

<sup>૧૩</sup> જુઓ, તે વાદળાંની જેમ અમારા પર ચઢી આવશે. તેના રથો વંટોણીથા જેવા થશે. તેના ઘોડા ગરૂડ કરતાં પણ વેગીલા છે. અમને અફસોસ! કેમ કે અમે લૂંટાઈ ગયા છીએ. <sup>૧૪</sup> હે યરૂશાલેમ દુષ્ટતા દૂર કરીને તારું અંતકરણ શુદ્ધ કર. એટલે તારો ઉધ્યાર થશે. તારામાં વ્યર્થ વિચારો કયાં સુધી રહેશે? <sup>૧૫</sup> કેમ કે દાનથી વાળી સંભળાય છે. અને એફાઇમના પર્વતો પરથી વિપત્તિ પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

<sup>૧૬</sup> દેશના લોકોને જાણ કરો. જુઓ, યરૂશાલેમને ચેતવણી આપો કે દૂર દેશથી ધેરો ધાલનારા આવે છે. તેઓ યહુદિયાનાં નગરો સામે યુદ્ધનાદો કરે છે. <sup>૧૭</sup> ખેતરના રખેવાળોની જેમ તેઓ ચારે તરફ પડાવ નાખે છે કેમ કે તેઓએ મારી વિચાર બંડ પોકાર્યું છે. એમ યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૮</sup> તારા પોતાના વર્તન અને કાર્યોને કારણે આ બધું તારા પર વીતથું છે. આ તારી દુષ્ટતા છે. અને ખરેખર તે કડવી છે, તે તારા હૃદયને વીંધી નાખે છે.

<sup>૧૯</sup> અરે મારું હૈથું! મારું હૈથું! મારા અંતરમાં જ દુઃખ થાય છે. મારી છાતી કેવી ધડકે છે! હું શાંત રહી શકતો નથી, કારણ કે મેં રણશિંગડાનો ધવનિ સાંભળ્યો છે. <sup>૨૦</sup> સંકટ પર સંકટ આવે છે, દેશ આખો ખેદાન મેદાન થઈ ગયો છે. તેઓએ મારા તંબુ અને મારા પવિત્રસ્થાનને વેરાન કર્યું છે.

<sup>૨૧</sup> હું કયાં સુધી ધવજ જોઈશ? કયાં સુધી રણશિંગડાનો સાદ સાંભળીશ? <sup>૨૨</sup> મારા લોકો મૂર્ખ છે. તેઓ મને ઓળખતા નથી, તેઓ મૂર્ખ છોકરાં છે. તેઓને કશી સમજ નથી. તેઓ બુંદું કરી જાણો છે. પરંતુ બલું કરી જાણતાં નથી.

<sup>૨૩</sup> મેં પૃથ્વીને જોઈ તે ખાલી હતી! અને આકાશોને જોયાં, તો તેઓમાં અજવાયું નહોંતું. <sup>૨૪</sup> મેં પર્વતો તરફ જોયું, તો જુઓ, તેઓ દ્રૂજતા હતા. બધા દુંગરો થરથરતા હતા. <sup>૨૫</sup> મેં જોયું, તો જુઓ, કોઈ મનુષ્ય દેખાતું નહોંતું. આકાશનાં પંખીઓ સુજાં ઊરી ગયાં હતાં. <sup>૨૬</sup> મેં જોયું, તો જુઓ, રસાદ બૂઝિ વેરાન થઈ ગઈ હતી અને યહોવાહની સમક્ષ તેના ભારે કોપને લીધે, બધાં નગરો પાયમાલ થયાં હતાં.

<sup>૨૭</sup> કેમ કે યહોવાહ કહે છે કે, આખો દેશ ઉજજડ થઈ જશે પણ હું તેનો સંપૂર્ણ નાશ નહિ કર. <sup>૨૮</sup> આ કારણથી પૃથ્વી શોક કરશે. અને ઉપરનાં આકાશ અંધકારમય બની જશે. કેમ કે હું તે બોલ્યો છું; હું તે વિષે પશ્ચાતાપ કરીશ નહિ; અને તેમાંથી ડગનાર નથી. <sup>૨૯</sup> ઘોડેસવાર અને ધનુર્ધારીઓના અવાજ સાંભળી નગરમાંના સર્વ લોકો નાસે છે, તેઓ ઝાડીઓમાં ભરાઈ જાય છે; તથા ખડકો પર ચઢી જાય છે. સર્વ લોક નગરોને તજે છે. તેઓમાં કોઈ વસનાર નથી.

<sup>૩૦</sup> હે લૂંટાયેલી તું હવે શું કરીશ? તું કિરમજી વસ્ત્રો પહેરે અને સોનાનાં ધરેણાં પહેરીને પોતાને શણગારે, અને કાજળ લગાવીને તારી આંખોને આંજે તોપણ તું પોતાને ફોગટ શોભિત કરે છે. તારા પ્રેમીઓ તારો ધિક્કાર કરે છે અને તારો વિનાશ કરવાનું ઇચ્છે છે. <sup>૩૧</sup> સિયોનની દીકરીનો સાદ મેં સાંભળ્યો છે. એ તો પ્રસૂતાની વેદના જેવો તથા તેના પહેલા બાળકને જન્મ આપતાં કષ્ટાતી ઝીનાં જેવો સાદ છે. તેઓ હાંફે છે તેઓ પોતાના હાથ પ્રક્ષારે છે અને કહે છે કે, 'મને અફસોસ!' કેમ કે ઘાતકીઓને લીધે મારો જીવ ચિંતાતુર થઈ ગયો છે.'"

## પ

<sup>૧</sup> "યરૂશાલેમની શેરીઓમાં આમતેમ ફરો જુઓ અને જાણો, તેના ચોકોમાં શોધો.

જો ન્યાયી તથા પ્રામાણિકપણાને માર્ગ ચાલનાર એવો એક પણ ભાણસ મળો, તો હું યરૂશાલેમને માફ કરીશ.

- ૨** જો કે, 'જીવતા થહોવાહના સમ' એમ કહીને તેઓ સમ ખાય છે. તેઓ ખોટી પ્રતિજ્ઞા લે છે.
- ૩** હે થહોવાહ, શું તમારી આંખો સત્યને જોતી નથી? તમે તેઓને માર્યા પણ તેઓ દુઃખી થયા નહિં.
- તમે તેઓને પાયમાલ કર્યા, પણ છતાં તેઓ સુધર્યા નહિં. તેઓએ પોતાના મુખ ખડક કરતાં પણ વધુ કઠણ કર્યા છે.
- ૪** પછી મેં કહ્યું, "ખરેખર તેઓ ડરપોક લોકો છે.
- તેઓ મૂર્ખ છે, તેઓ થહોવાહના માર્ગો અને તેઓના ઈંઘરના નિયમો જાણતા નથી.
- ૫** હું નામાંકિત વડીલો પાસે જઈને તેઓની સાથે થહોવાહ વિષે વાત કરીશ, કેમ કે તેઓ થહોવાહના માર્ગો જાણો છે,
- તેઓ પોતાના ઈંઘરના નિયમો જાણો છે: પણ તે લોકોએ ઈંઘરની ઝુંસચી બાંગી નાખી છે અને જોતરો તોડી નાખ્યાં છે.
- ૬** આથી જંગલમાંનો સિંહ તેઓને મારી નાખશે. અરણ્યમાંથી વરુ તેઓને ફાડી ખાશે. ચિત્તો તેઓના નગરો પર તાકી રહેશે. જે કોઈ તેમાંથી બહાર આવશે તેઓને તે ફાડી ખાશે,
- કેમ કે તેઓનાં પાપ અતિધણાં છે તેઓનાં ફિંટૂચી કામો વધ્યાં છે.
- ૭** હું કેમ કરીને તેમને માફી આપું?
- તમારાં સંતાનોએ મારો ત્યાગ કર્યો છે અને જેઓ દેવો નથી તેઓને વચન આપ્યા છે.
- મેં તેમને ખવડાવીને ટૂપ્ટ કર્યા પણ તેઓએ વ્યબિધાર કર્યો. અને ગળિકાઓનાં દારોમાં તેઓનાં ટોટોટોળાં બેગાં થથાં.
- ૮** તેઓ મર્સ્ટ ઘોડાઓનાં જેવા હતા. દરેક પોતાની પડોશીની સ્ત્રી તરફ સિસકારા કરે છે.
- ૯** આ સર્વ બાબતોને માટે મારે શું તેમને સખા ન કરવી? એમ થહોવાહ કહે છે.
- શું હું આવી પ્રજાઓ પર મારું વૈર ન વાળું?
- ૧૦** તેમની દ્રાક્ષાવાડીઓના કોટ પર ચઢો. અને તેઓનો વિનાશ કરો, પણ તેઓનો સંપૂર્ણ વિનાશ ન કરો.
- તેની લીલી ડાળીઓ કાપી નાખો, કેમ કે તે થહોવાહ તરફની નથી.
- ૧૧** કેમ કે ઈજરાયલના અને થહૂદાના કુટુંબે મારો સંપૂર્ણ વિશ્વાસધાત કર્યો છે. એમ થહોવાહ કહે છે.
- ૧૨** 'તે સત્ય નથી,' તેમ કહીને તેઓએ મારો નકાર કર્યો છે.
- અમારા પર સંકટ આવી પડશે નહિં, અમે દુકાળ કે તરવાર જોઈશું નહિં.
- ૧૩** પ્રભોધકો વાયુરૂપ થઈ જશે. થહોવાહનું વચન તેઓમાં નથી. તેઓની આપત્તિ તેઓના પર આવશે."
- ૧૪** તેથી સૌન્ધ્યોના ઈંઘર થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; જુઓ, તમે આ કહ્યું છે, તે માટે, હું તમારા મુખમાં શબ્દોને અર્થિનરૂપ કરીશ. અને લોકોને બળતણરૂપ કરીશ અને તે તેઓને ભસ્મ કરશે.
- ૧૫** થહોવાહ કહે છે, જુઓ! હે ઈજરાયલના લોકો, હું તમારી સામે દૂરથી એક પ્રજાને લાવીશ.
- તે તો પ્રાથીન અને બળવાન પ્રજા છે. અને તેની ભાષા તમે જાણતા નથી.
- અને તે જે બોલે છે તે તું સમજતો નથી.
- ૧૬** તેઓ બધા યોજાઓ છે, તેઓનો ભાથો ઉધાડી કબર જેવો છે.
- ૧૭** તેઓ તમારી ફસલ, વળી તમારાં દીકરા દીકરીઓ અને તમારો ખોરાક ખાઈ જશે.

તેઓ તમારાં ઘેટાં અને જનવરોને ખાઈ જશે; તેઓ તમારી દ્રાક્ષાવાડીઓ અને અંજુરીના ફળને ખાઈ જશે;

અને તમે જેના પર આધાર રાખો છો તે તમારા કિલ્લેબંધ નગરોને તેઓ યુદ્ધશસ્ત્રથી તોડી પાડશો.

**૧૮** યહોવાહ કહે છે કે, તેમ છતાં એ દિવસોમાં હું તમારો સંપૂર્ણ નાશ નહિ કરું.

**૧૯** અને જથારે તમે પૂછશો કે, 'શા માટે અમારા ઈશ્વર યહોવાહ આ શિક્ષા અમારા પર લાવ્યા છે?' ત્યારે તમે તેઓને કહેજો કે, "જેમ તમે મારો ત્યાગ કરીને તમારા વતનમાં રહીને તમે અન્ય દેવોની સેવા કરી છે. તેમ જે દેશ તમારો નથી તેમાં તમે પારકાઓની સેવા કરશો."

**૨૦** યાકૂબના વંશજોને આની જાણ કરો, યહૃદિયામાં આની ધોષણા કરો.

**૨૧** 'હે મૂર્ખ લોકો! આ સાંભળો, મૂર્તિઓને છાચાશક્તિ હોતી નથી;

તેઓને આંખો છે છતાં જોતી નથી અને કાનો છે છતાં સાંભળતી નથી.

**૨૨** યહોવાહ કહે છે, શું તમે મારાથી બીતા નથી? શું તમે મારી આગળ દ્રુજશો નહિ?

મેં હમેશને માટે સમુદ્રને રેતીની ભર્યાદા ઠરાવી છે કે તે તેને ઓંંગી શકે નહિ, જો કે તેનાં મોંઝ ઉછળે, તોપણ તેઓ તેને ઓંંગી શકે નહિ.

**૨૩** પરંતુ આ લોકો તો હઠીલા અને બળવાખોર છે. તેઓ મારાથી દૂર બટકી ગયા છે.

**૨૪** આપણો ઈશ્વર યહોવાહ યોગ્ય સમયે તમને પ્રથમ તથા છેલ્લો વરસાદ આપે છે. અને જે આપણે માટે કાપણીના નિયત સપ્તાહ રાખી મૂકે છે. તેનાથી આપણે બીહીએ એમ તેઓ પોતાના છુદ્ધ યમાં કહેતાં નથી."

**૨૫** એ કૃપાદાનો તમારા પોતાના દુષ્કમોર્થી વિમુખ થયાં છે. અને તમારાં પોતાનાં પાપોએ તમારું હિત રોકી રાખ્યું છે.

**૨૬** મારા લોકોમાં દુષ્ક માણસો છે અને શિકારીઓ જેમ ગુપ્ત રહીને શિકાર કરવાનો લાગ શોધે છે,

તેમ તેઓ મનુષ્યને પકડવા માટે ફાંદો તૈયાર કરે છે.

**૨૭** જેમ પાંજરું પક્ષીઓથી ભરાયેલું હોય છે

તેમ તેઓનાં ઘરો કપટથી મેળવેલા દવ્યથી બરેલાં છે.

**૨૮** તેઓ હૃષ્પુષ્પ અને તેજસ્વી થયા છે. તેઓનાં દુષ્ક કાર્યોની કોઈ સીમા નથી. તેઓ અનાથોની વિનંતી સાંભળતાં નથી છતાં તેઓ સમૃદ્ધ થાય છે.

અને તેઓ દરિદ્રોના હકનું રક્ષણ કરતાં નથી.

**૨૯** યહોવાહ કહે છે કે શું આ બધી બાબતોને લીધે હું તેમને સજ નહી કરું?

એવી પ્રજને માટે મારો જીવ બદલો શું નહિ લે?

**૩૦** દેશમાં ભયંકર તથા આધાતજનક વાતો બની રહી છે

**૩૧** પ્રબોધકો જૂદું બોલે છે અને તેઓના કદ્યા પ્રમાણે યાજકો સત્તા ચલાવે છે.

અને મારા લોકને તે ગમે છે; પણ અંત આવશે ત્યારે શું થશે?

## ૬

**૧** “હે બિન્યામીનના લોકો, યરશાલેમમાંથી જીવ બચાવવા નાસી જાઓ, તકોઆમાં રણશિંગરું વગાડો.

અને બેથ-હાક્કેરેમ પર અરિન સાથગાવીને ચેતવણી આપો. કેમ કે ઉત્તર તરફથી વિપત્તિ તથા મહાવિનાશ આવે છે.

**૨** સિયોનની દીકરી સુંદર તથા કોમળ છે, તેઓનો હું નાશ કરીશ.

**૩** ઘેટાંપાટકો અને તેઓનાં ટોળાં તેઓની પાસે જશે;

તેઓ તેની ફરતે તંબુઓ નાખશે. દરેક જણ પોતાની જગ્યાએ ચરશે.

- ૪** યહોવાહના નામે તેની સામે ચટાઈ કર. ઉઠ, આપણે મદ્યાહને તેના પર હુભલો કરીએ.
- આપણાને અફસોસ! સૂર્યાસ્ત થવા લાગ્યો છે. સંદ્યાની છાયા લંબાતી જાય છે.
- ૫** ઉઠો, આપણે તેના પર રાતે હુભલો કરીને તેના મહેલોનો નાશ કરીએ.
- ૬** સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; તેનાં વૃક્ષો કાપી નાખો અને થરશાલેમ વિઝલ મોરથા ઊભા કરો.
- આ નગર તો દંડને પાત્ર છે કેમ કે એમાં જુલમ સિવાય બીજું કશું નથી.
- ૭** જેમ જરો પાણીથી ઊભરાય છે તેમ એ દુષ્ટતાથી ઊભરાય છે.
- નગરમાં મારઝૂડ અને લુંટફાટનો અવાજ સંભળાય છે, વેદના તથા જ્ઞમ મારી આગળ નિત્ય થાય છે.
- ૮** માટે હે થરશાલેમ આ ચેતવણી પર તું ધ્યાન આપ,
- રખેને હું તારો ત્યાગ કરીને તને ઉજજડ તથા વેરાન પ્રદેશ બનાવી મૂકું.
- ૯** સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહ કહે છે; ઇજરાયલમાં જે થોડા બાકી રહેલા હશે તેઓને દ્રાક્ષની પેઢે વીણીને લઈ જવામાં આવશે.
- દ્રાક્ષા તોડનારની પેઢે તું તારો હાથ ફરી ડાળખી પર ફેરવ.
- ૧૦** કોને કહું અને કોને ચેતવણી આપું કે તેઓ સાંભળો? તેઓના કાન બેસુદ્ધત છે; કે તેઓ સાંભળી શકતા નથી.
- ધ્યાન આપો!" જુઓ, યહોવાહનું વચ્ચે તેમની પાસે તેઓને સુધારવા માટે આવ્યું પણ તેઓએ તેને સ્વીકાર્યું નહિ.
- ૧૧** પણ હું યહોવાહના રોષથી ભરપૂર છું, હું તેને અંદર દખાવી શકતો નથી.
- મહોલાના લોકો પર અને ટોળે વણતા યુવાનો પર તેનો ઊભરો કાઢ.
- કેમ કે પુરુષ તથા સ્ત્રી અને ઘરડાઓ સુજાં બધા જ પકડાઈ જશે.
- ૧૨** તેઓનાં ધરો અને તેઓનાં ખેતરો તથા પત્નીઓ બીજાઓને સૌંપવામાં આવશે.
- કેમ કે હું આ દેશના લોકોને શિક્ષા કરીશ. એમ યહોવાહ કહે છે.
- ૧૩** કેમ કે તેઓ બધા નાનાથી માંડીને છેક મોટા સુધી સર્વ લોભી છે.
- અને પ્રબોધકોથી યાજકો સુધી સર્વ જુણાણું ચલાવે છે.
- ૧૪** કંઈ શાંતિ ન હોવા છતાં શાંતિ એમ કહીને તેઓ ભારા લોકોના ધાને 'શાંતિ! શાંતિ!' છે એમ કહીને ઉપર છલ્લા રહ્યાવે છે.
- ૧૫** તેઓએ દિક્કારપાત્ર કૃત્ય કર્યું હતું માટે શું તેઓ શરમિંદા થથા? તેઓ બિલકુલ શરમિંદા થથા નહિ; વળી શું થયું છે તે તેઓ સમજથા નહિ.
- તેથી તેઓ પડનારા બેગા પડશે. હું જ્યાદે તેમને સજા કરીશ ત્યાદે તેઓ ઠોકર ખાઈને પડી જશે," એમ યહોવાહ કહે છે.
- ૧૬** યહોવાહ કહે છે; માર્ગોભાં ઊભા રહીને જુઓ; ભૂતકાળના માર્ગો વિષે પૂછો.
- 'આવો ઉત્તમ માર્ગ કયાં છે?' તેની શોધ કરીને તે માર્ગ ચાલો. એટલે તમારા આત્માને શાંતિ મળશે.
- પણ લોકો કહે છે, "અમે તે માર્ગ ચાલીશું નહિ."
- ૧૭** મેં તમારા પર ચોકીદારો નીમ્યા અને કદ્યું કે, રણશિંગડાનો અવાજ સાંભળો.
- પરંતુ તમે કદ્યું, "અમે તે તરફ ધ્યાન આપીશું નહિ."
- ૧૮** આથી યહોવાહે કદ્યું, "હે પ્રજાઓ, તમે સાંભળો, અને જણી લો કે ભારા લોકોના શા હાલ થવાના છે.
- ૧૯** હે પૂઢ્યીના લોકો, સાંભળો જુઓ, આ લોકો પર હું વિપત્તિ એટલે એમના કાવાદાવાનું ફળ લાવીશ.

તેઓએ મારાં વચ્ચનોનો સ્વીકાર કર્યો નથી. તેઓએ મારાં નિયમશાસ્ત્રનો ટ્યાગ કર્યો છે.

**૨૦** શેખાથી લોભાન તથા દૂર દેશથી અગર મારી પાસે શા માટે લાવો છો? હું તમારા દહનાર્પણને માન્ય કરીશ નહિં.

અને તમારાં બલિદાનોથી હું પ્રસ્ક્રિપ્શન થતો નથી.

**૨૧** તેથી યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; તેથી હું મારા એ લોકોને ઠોકર ખવડાવીશ અને તેઓ પિતા અને પુત્ર બજે તેનાથી ઠોકર ખાઈને પડી જ્શે પડોશી અને તેના મિત્રો બધા જ નાશ પામશે.

**૨૨** યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; જુઓ, ઉત્તરમાંથી એક પ્રજા આવી રહી છે અને પૃથ્વીના છેક છેડેથી એક બળવાન પ્રજા ચઢી આવશે.

**૨૩** તેઓ ધનુષ્ય તથા ભાલા ધારણ કરે છે. તેઓ ફૂર અને નિર્દ્ય છે, તેઓનો અવાજ સમુદ્રની ગર્જના જેવો છે. તેઓ ઘોડાઓ પર સવારી કરે છે. હે સિયોનની દીકરી જેમ શૂરવીર લડાઈને માટે સજ્જ થાય છે તેમ તેઓ તાચી વિઝ્જ લડાઈ કરવા તૈયાર છે.

**૨૪** અમે તે વિશેના સમાચાર સાંભળ્યા છે. અમારાં ગાત્રો શિથિલ થઈ ગયાં છે. અમને જણો પ્રસૂતિની જેવી પીડા થાય છે.

**૨૫** બહાર ખેતરોમાં જશો નહિં, રસ્તાઓ પર મુસાફરી કરશો નહિં, કેમ કે સર્વત્ર શશ્રીની તરવારનો બય લાગે છે.

**૨૬** હે મારા લોકની દીકરી શોકનાં વસ્ત્રો ધારણ કરી રાખમાં બેસ. જેમ કોઈ પોતાના એકના એક દીકરાને માટે શોક તથા આકંદ કરે તેમ તું કર.

કેમ કે આપણા પર લૂંટારા એકાએક ચઢી આવશે.

**૨૭** મેં તને મારા લોકમાં પારખનાર તથા કોટરૂપ કર્યો છે જેથી તું તેઓના માર્ગ જણો અને તેનું મૂલ્યાંકન કરે.

**૨૮** એ બધા અધમ બંડખોરો છે અને તેઓ ચાડી કરતા ફરે છે. તેઓ પિત્તણ જેવા અને લોખંડ જેવા છે. તેઓ સર્વ દુષ્ટ છે.

**૨૯** ધમણ ચાલે છે અને વેગથી હવા ફૂકે છે; સીસું અભિનથી બાળી ગયું છે.

ગાળનાર ગાળવાને વ્યર્થ મહેનત કરે છે. કેમ કે દુષ્ટોને કાટવામાં આવ્યા નથી.

**૩૦** તેઓને “નકારી ચાંદી,” કહેવામાં આવશે કેમ કે યહોવાહે તેઓનો નકાર કર્યો છે.”

## ૭

**૧** પછી યહોવાહ તરફથી જે વચ્ચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે એ કે, **૨** “યહોવાહના મંદિરના પ્રવેશદ્વાર પાસે તું જઈને ઊભો રહે અને ત્યાં આ વચ્ચન પોકારીને કહે! હે યહુદિયાના સર્વ લોક, જેઓ યહોવાહની સ્તુતિ કરવાને આ પ્રવેશદ્વારમાં પેસે છે તે ‘તમે યહોવાહનું વચ્ચન સાંબળો.

**૩** સૈન્યોના યહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈઝર આ પ્રમાણે કહે છે; તમારાં આચરણ તથા તમારી કરણીઓ સુધારો, તો હું તમને આ સ્થળે રહેવા દઈશ. **૪** “યહોવાહનું સભાસ્થાન! યહોવાહનું સભાસ્થાન, યહોવાહનું સભાસ્થાન અહીંયાં છે!” એવું કહીને જૂઠાં વચ્ચનો પર વિશ્વાસ ન રાખો.

**૫** કેમ કે જો તમે ખરેખર તમારા આચરણ તથા કરણીઓ સુધારો અને અડોશીપાડોશીઓ સાથે ન્યાયપૂર્વ વ્યવહાર કરો, **૬** જો તમે પરદેશીઓ, અનાથો અને વિધવાઓનું શોષણ ન કરો અને જો તમે આ જગ્યાએ નિર્દોષનું લોહી ન રેડો અને જો તમે બીજા દેવો પાછળ ચાલીને તમારો પોતાનો જ વિનાશ ન નોતરો, **૭** તો

હું તમને આ દેશમાં એટલે જે ભૂમિ મેં તમારા પિતૃઓને સદાકાળ માટે આપેલી છે તેમાં વસવા દઈશ.

૮ સાવધ રહો જો કે, તમે જૂઠાં વચ્ચનો પર વિજ્વાસ રાખો છો જે તમને કોઈ કામમાં ન આવે. ૯ તમે ચોરી કરો છો, ખૂન કરો છો અને વ્યબિચાર કરો છો, ખોટા સમ ખાઓ છો તથા બઆલની આગળ ધૂપ બાળીને અન્ય દેવો જેને તમે ઓળખતા નથી તેમની પાછળ ચાલો છો, ૧૦ તો આ ભક્તિસ્થાન જે મારા નામથી ઓળખાય છે તેમાં તમે પેસશો અને પણી અહીં આવી મારી સમક્ષ ઉભા રહીને કહેશો કે, 'અમે બથી ગયેલા છીએ,' તો શું આ બધા ધિક્કારપાત્ર કાર્યો કરી શકો? ૧૧ શું તમારી દૃજિતમાં આ મારું ભક્તિસ્થાન જે મારા નામથી ઓળખાય છે તે લુંટા઱ુંની ગુફા થઈ ગઈ છે? જુઓ! મેં જાતે આ બધું જોયું છે એમ યહોવાહ કહે છે.

૧૨ તેથી મારું સ્થાન જ્યાં શીલોમાં હતું જ્યાં મેં મારું પ્રથમ નામ રાખ્યું હતું ત્યાં જાઓ. મારા લોક ઈરાયલની દુષ્ટતાને કારણે મેં તેના જે હાલ કર્યા છે તે જુઓ! ૧૩ તેથી હવે, યહોવાહ કહે છે, તમે આ સર્વ દુષ્ટતા કરી છે મેં તમને વાર્ણવાર ચેતવ્યા, પણ તમે સાભાર્યું નહિ, મેં તમને બોલાવ્યા છતાં તમે મને પ્રત્યુત્તર આપ્યો નહિ. ૧૪ તેથી તમે આ જ્ઞાનસ્થાન જે મારા નામથી ઓળખાય છે તેના પર બરોસો રાખો છો, પણ મેં જે સ્થાન તમને તથા તમારા પિતૃઓને આપ્યું, તેના હાલ શીલોના જેવા કર્યા તેવા કરીશ. ૧૫ તમારા ભાઈઓને એટલે એક્ષાંખ્યના સર્વ વંશજોને મેં બહાર ફેંકી દીધા તેમ હું તમને મારી નજર આગળથી દૂર કરીશ.

૧૬ અને તું, યર્મિયા, એ લોકો માટે વિનંતી કરીશ નહિ કે તેઓને સારુ વિલાપ કે પ્રાર્થના કરીશ નહિ. અને મારી આગળ તેમને માટે ભદ્યસ્થી કરીશ નહિ. કેમ કે હું તારું સાંભળનાર નથી. ૧૭ તું જોતો નથી કે યહૂદિયાનાં નગરોમાં અને યર્દશાલેમની શેરીઓમાં તેઓ શું કરી રહ્યા છે? ૧૮ મને રોષ ચઢાવવા માટે બાળકો લાકડાં વીણો છે તેઓના પિતાઓ અનિન જ્ઞાનગાવે છે અને આકાશની રાણીને માટે રોટલી બનાવવા સારુ સરીઓ લોટ ગૂંદે છે. અને અન્ય દેવોની આગળ તેઓ પેથાર્પણ ચઢાવે છે.

૧૯ યહોવાહ કહે છે શું તેઓ ખરેખર મારું અપમાન કરે છે? શું પોતાના મુખની શરમને અર્થે તેઓ પોતાને જ થીડવતા અને ફજેત કરતા નથી? ૨૦ તેથી પ્રભુ યહોવાહ એમ કહે છે; જુઓ, આ જગ્યા પર, મનુષ્ય પર, પશુ પર, તેમ જ ખેતરનાં વૃક્ષો પર તથા ભૂમિના પાક પર મારો કોપ તથા મારો કોધ ઉત્તરશે અને તે બધયા કરશે પણ હોલવાઈ જશે નહિ.

૨૧ સૈન્યોના ઈશ્વર યહોવાહ, ઈરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, તમારા યજામાં તમારાં દહનાર્પણો ઉમેશીને માંસ ખાઓ. ૨૨ કેમ કે હું તમારા પિતૃઓને ભિસરમાંથી બહાર લાવ્યો ત્યારે મેં તેમની પાસેથી કોઈ અપેક્ષા રાખી નહોતી કે; મેં તેમને દહનાર્પણ અને યજા વિષે કોઈ આજ્ઞા ફરમાવી નહોતી. ૨૩ મેં તેમને ફક્ત આટલી આજ્ઞા આપી કે; 'મારું સાંભળો અને હું તમારો ઈશ્વર થઈશ અને તમે મારા લોકો થશો. તમારું હિત થાય માટે મેં તમને જે માર્ગો ફરમાવ્યા તે સર્વ માર્ગોમાં તમે ચાલો.'

૨૪ પરંતુ તેઓએ સાંભાર્યું નહિ અને દ્યાન આપ્યું નહિ, પણ પોતાના સંકલ્પ પ્રમાણે તથા પોતાના દુષ્ટ દ્વારા દુર્ઘટના દુર્ઘટના પ્રમાણે તેઓ ચાલ્યા. આગળ વધવાને બદલે પાછળ હથથા. ૨૫ જે દિવસથી તમારા પૂર્વજી ભિસરમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારથી અત્યાર સુધી, સતત હું મારા સેવકોને એટલે પ્રભોધકોને તમારી પાસે મોકલતો આવ્યો છું. ૨૬ તોપણ તેઓએ મારું સાંભાર્યું નહિ; દ્યાન આપ્યું નહિ; ઊલટું, તેઓએ હંલિા થઈને પોતાના પિતૃઓ કરતાં વધારે દુષ્ટતા કરી.

**૨૭** તું જથારે તેમને આ વાત કરશે તથારે તેઓ સાંભળશે નહિ, તું તેઓને બોલાવીશ પણ તેઓ જવાબ આપશે નહિ. **૨૮** માટે તું એમને કહેજે કે, જે પ્રજાએ પોતાના ઈશ્વર યહોવાહની વાળી સાંભળી નહી અને તેમની શિક્ષા માની નહિ તે આ છે. સત્ય નષ્ટ થયું છે તેઓના મુખથી તે કપાઈ ગયું છે.

**૨૯** તારા વાળ કાપી નાખ અને તાલું ભાથું મુંડાવ અને તારા વાળ ફેંકી દે અને પર્વતો પર જઈને શોક કર.

કેમ કે યહોવાહે પોતાના રોખને કારણે આ લોકનો ત્યાગ કર્યો છે. **૩૦** કેમ કે યહોવાહ કહે છે કે, મારી દ્રષ્ટિમાં જે ખરાબ હતું તે યહુદિયાના લોકોએ કર્યું છે. જે સભાસ્થાન મારા નામથી ઓળખાય છે તેને અપવિત્ર કરવા માટે તેઓએ પોતાની દૃણાસ્પદ મૂર્તિઓ તેમાં મુકી છે.

**૩૧** તેઓએ પોતાના દીકરા દીકરીઓને અરિનમાં બલિદાન આપવા માટે બેન-હિન્દોમની ખીણમાં તોફેથ આગળ ઉચ્ચસ્થાનો બાંદયાં છે. મેં એવી આજા કરી નહોતી કે એવો વિચાર સુઝાં મારા મનમાં આવ્યો નહોતો. **૩૨** તેથી યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવો સમય આવે છે કે, જથારે તે તોફેથ તથા બેન-હિન્દોમના દીકરાની ખીણ કહેવાશે નહિ પરંતુ કતલની ખીણ કહેવાશે; અને બીજી કોઈ ખાલી જગ્યા નહિ હોવાને લીધે તેઓ મૃતદેહોને તોફેથમાં દફનાવશે.

**૩૩** આ લોકના મૃતદેહોને આકાશનાં પક્ષીઓ અને ભૂમિના પશુઓ ખાશે અને તેમને હાંકી મુકનાર કોઈ હશે નહિ. **૩૪** તથારે યહુદિયાનાં નગરોમાં અને યરુશાલેમની શેરીઓમાં આનંદનો તથા હર્ષનો સાદ અને કન્યાનો સાદ હું બંધ કરીશ. કેમ કે દેશ ઉજ્જવલ થઈ જશે!

## ૬

**૧** યહોવાહ કહે છે, તે સમયે તેઓ યહુદિયાના ચાજાઓનાં હાડકાં અને તેમના આગેવાનોનાં હાડકાં, યાજકોનાં હાડકાં અને પ્રબોધકોનાં તેમ જ યરુશાલેમના રહેવાસીઓના હાડકાં તેમની કબરોમાંથી બહાર કાઢી લાવશે. **૨** સૂર્ય, ચંદ્ર અને આકાશનાં સર્વ સૈન્ય જેઓના પર તેઓએ પ્રેમ ચાખ્યો છે, તેઓ વંઠી ગયા છે. જેઓને તેઓએ શોદ્યા છે અને જેમની તેઓએ પૂજા કરી છે, તેઓની આગળ આ હાડકાં વેરી નંખાશે અને ફરી બેગાં કરવામાં કે દાટવામાં નહિ આવે, તેઓ પૃથ્વીના પટ પર ખાતરન્નું થઈ જશે. **૩** વળી આ દુષ્ટ પ્રજામાંથી જેઓ જીવતા રહેશે, જે સર્વ સ્થળો મેં તેઓને નસાડી મુકયા છે, ત્યાં બાકી રહેલા સર્વ લોક જીવવા કરતાં ભરવું વધારે પક્ષંદ કરશે. એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે.

**૪** વળી તું તેઓને કહે કે, યહોવાહ આમ કહે છે કે; શું કોઈ પડી જથ છે તો તે પાછો ઊભો નહિ થાય? શું કોઈ ભૂલો પડે તો તે પોતાના ઠેકાણે પાછો નહિ આવે?

**૫** યરુશાલેમના આ લોકો પાછા હથયા છે, તેઓ હંમેશને માટે કેમ પાછા હઠી ગયા છે? તેઓ કપટને વળગી રહે છે. અને પાછા આવવાની ના પાડે છે.

**૬** મેં દ્યાન દઈને સાભળયું, પણ તેઓ સાચું બોલ્યા નહિ; કોઈ પોતાની દુષ્ટતા માટે પશ્ચાતાપ કરતું નથી,

કોઈ કહેતું નથી કે, “અરે, અમે આ શું કર્યું?”

જેમ ઘોડો યુઝના મેદાનમાં વેગથી ધસે છે, તેમ તેઓમાંના દરેક પોતપોતાના માર્ગમાં આગળ વધે છે.

**૭** આકાશમાં ઊડતો બગલો પણ પોતાના સ્થળાંતરનો સમય જાણો છે, તેમ જ હોલો, અભાયીલ તથા સારસ પણ પોતપોતાનો આવવાનો સમય સાચવે છે, પરંતુ મારા લોક યહોવાહનો નિયમ સમજતા નથી.

- ૯ તમે એવું કહો છો કે, “અમે જ્ઞાની છીએ! અને અમારી પાસે થહોવાહનું નિયમશાસ્ત્ર છે”  
 પણ, જુઓ, શાસ્ત્રીઓએ જૂઢી કલમે તેને જૂટું કર્યું છે.  
 ૧૦ જ્ઞાની માણસ લજિજત થશે. તેઓ ડરી જશે અને પકડાઈ જશે.  
 જુઓ, થહોવાહનાં વચ્ચનોનો તેમણે ઇનકાર કર્યો છે. તો તેઓની પાસે કેવા પ્રકારનું રહાપણ હોઈ શકે?  
 ૧૧ તે માટે હું તેઓની સત્ત્રીઓને બીજા પુરુષોને તથા તેઓનાં ખેતરાં બીજા માલિકોને આપીશ,  
 કેમ કે નાનાથી માંડીને મોટા સુધી સર્વ લોભિયા બન્યાં છે. પ્રબોધકોથી તે યાજક સુધી સર્વ જૂઠાણું થલાવે છે.  
 ૧૨ અને કંઈ પણ શાંતિ ન હોવા છતાં, “શાંતિ, શાંતિ,” એમ કહીને, તેઓએ મારા લોકની દીકરીઓના ઘા ઉપરઉપરથી રૂગ્રાવ્યા છે.  
 ૧૩ તેઓએ ધિક્કારપાત્ર કાબ કર્યું હતું પણ શું તેઓને શરૂ લાગે છે? ના, વળી શરૂ શું છે તે તેઓએ જાણ્યું જ નહિ; તેથી તેઓનું પણ પતન થશે. હું જથારે તેઓને સજા કરીશ ત્યારે તેઓ ઠોકર ખાઈને પડી જશે. એમ થહોવાહ કહે છે.  
 ૧૪ થહોવાહ કહે છે કે, હું તેઓનો સંપૂર્ણ નાશ કરીશ; વળી દ્રાક્ષાવેલા પર કંઈ દ્રાક્ષો થશે નહિ, અંજુરીને અંજુર લાગશે નહિ અને તેનાં પાંડડાં થીમળાશે; વળી મેં તેઓને જે કંઈ આપ્યું છે તે તેઓની પાસેથી જતું રહેશે.  
 ૧૫ આપણે કેમ અહીં બેસી રહીએ છીએ? આવો, આપણે બધા; કિલ્લેબંધ નગરોમાં જઈએ અને ત્યાં મૃત્યુ પાભીએ,  
 કેમ કે આપણા ઈંઘર થહોવાહે આપણો નાશ કર્યો છે અને આપણને પીવાને ઝેર આપ્યું છે. કેમ કે આપણે થહોવાહની વિલંઘ પાપ કર્યું છે.  
 ૧૬ આપણે શાંતિની અપેક્ષા રાખી હતી, પરંતુ કંઈ હિત થયું નહિ,  
 આપણે સારા સમયની રાહ જોઈ હતી, પણ જુઓ, બધ આવી પડ્યો.  
 ૧૭ તેઓના ઘોડાઓનાં હણહણાટ દાનથી સંભળાય છે, તેઓના સમર્થકોના ખોખારાના સાદથી આખી બૂઝિ ધૂશ ઊંઠે છે,  
 તેઓએ આવીને બૂઝિ તથા તેનું સર્વસ્વ, નગર અને તેના વતનીઓને ખાઈ નાખ્યા છે.  
 ૧૮ માટે જુઓ, હું તમારા પર જર્ખાને એટલે મંત્રથી વશ ન થઈ શકે તેવા નાગને તમારામાં મોકલીશ.  
 અને તેઓ તમને કરડશો. એમ થહોવાહ કહે છે.  
 ૧૯ મારું હૃદય થાકી ગયું છે, મારા ખેદનો અંત નથી.  
 ૨૦ જુઓ, દૂર દેશમાંથી મારા લોકોની દીકરીઓના રૂદનનો પોકાર સંભળાય છે, શું થહોવાહ સ્થિયોનમાં નથી?  
 શું તેનો રાજ તેમાં નથી? તેઓએ શા માટે પોતાની કોતરેલી મૂર્તિઓથી અને પારકી વસ્તુઓ દ્વારા મને કોધિત કર્યો છે?  
 ૨૧ કાપણી પૂરી થઈ છે; ઉનાણો વીતી ગયો છે, તોપણ અમે ઉધ્યાર પામ્યા નથી.  
 ૨૨ મારા લોકોની દીકરીના ઘાને જોઈને મારું હૈથું ઘવાય છે, જે ભયાનક બાબતો તેની સાથે બની એને લીધે હું શોક કરું છું; હું બધાભીત થઈ ગયો છું.  
 ૨૩ શું હવે ગિલ્યાદમાં કંઈ પણ ઔષધ નથી? ત્યાં કોઈ વેદ્ય નથી?  
 મારા લોકોની દીકરીના ઘા કેમ રૂગ્રાતા નથી?

## ૬

<sup>૧</sup> મારા લોકની દીકરીના કતલ થયેલાઓને માટે રાતદિવસ વિલાપ કરવા માટે, મારં માથું પાણી હોત તથા મારી આંખો આંસુનો ઝરો હોત તો કેવું સારં!

<sup>૨</sup> મારા લોકને છોડીને તેઓથી દૂર ચાલ્યા જવા માટે મારાં માટે ઉતારો અરણયમાં હોત તો કેવું સારં!

એ બધા ત્યાભિયારી તથા વિજ્ઞાસદ્ગાતી લોકો છે.

<sup>૩</sup> તેઓ ધનુષ્યની માફક પોતાની જીબ વાળીને પોતાનાં અસત્યનાં બાણો ફેંકે છે. તેઓ પરાક્રમી થયા છે ખરા, પણ સત્યને માટે તેઓ પરાક્રમી નથી તેઓ દુષ્કર્મ કર્યા પણ વધુ ને વધુ દુષ્ટ બનતા જાય છે. તેઓ મને ઓળખતા નથી.

<sup>૪</sup> પ્રત્યેક જણ પોતાના પડોશીથી સાવધ રહો, કોઈએ પોતાના ભાઈ પર વિજ્ઞાસ ન કરવો,

કેમ કે દરેક ભાઈ છેતરનાર છે. અને દરેક પડોશી નિંદા કર્યા કરશે.

<sup>૫</sup> દરેક સત્ય ન બોલીને પોતાના પડોશીને ઠગે છે. તેમની જીબ જૂદું બોલવા ટેવાઈ ગઈ છે. તેઓ દુષ્ટતા કરી કરીને થાકી ગયા છે. <sup>૬</sup> તું અન્યાયની અંદર વસે છે; કપટને લીધે તેઓ મને ઓળખવાની ના પાડે છે. એમ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૭</sup> તેથી સૈન્યોના ઈંઘર થહોવાહ એમ કહે છે કે, જુઓ, હું તેઓને પીગાળી નાખીશ. હું તેઓની તપાસ કરીશ.

કેમ કે મારા લોકની દીકરીને માટે હું બીજું શું કરં?

<sup>૮</sup> તેમની જીબ જીવલેણ બાણ જેવી છે, તેઓ જૂઠાણું જ ઉચ્ચારે છે.

તેઓ મુખથી પોતાના પડોશી સાથે શાંતિથી બોલે છે, પણ મનમાં એકબીજાને ફસાવવાના ઘાટ ઘડે છે.

<sup>૯</sup> થહોવાહ કહે છે, આ બધા માટે મારે તેઓને શી સજા ન કરવી જોઈએ?

આવી પ્રજા પર શું મારો આત્મા વૈર નહિ લે?

<sup>૧૦</sup> હું પર્વતોને માટે શોક અને રૂદન કરીશ. અને જંગલમાં બીડોને માટે વિલાપ કરીશ.

કેમ કે તેઓ એટલાં બધાં બધી ગયા છે કે કોઈ તેમાં થઈને જતું નથી. જનવરોનો અવાજ સંભળાતો નથી.

અને આકાશનાં પક્ષીઓ તથા પશુઓ પણ ત્યાંથી નાકી ગયાં છે.

<sup>૧૧</sup> તેથી હું થરશાલેભને ખંડોરોનો ટગલો, શિથાળોનું કોતર કરીશ.

અને હું થહૂદિયાના નગરોને ઉજજડ કરીશ. તેઓ નિર્જન થઈ જશે.

<sup>૧૨</sup> કોણ એવો બુદ્ધિમાન માણસ છે કે જે આ સમજુ શકે? જેને થહોવાહે પોતાના મુખે પ્રગટ કરવાનું કર્યું તે કોણ છે?

વળી આ ભૂમિ શા માટે નષ્ટ થઈ ગઈ છે? તે રાનની પેઠે એવી બધી ગઈ છે કે તેમાં થઈને કોઈ જતું નથી.

<sup>૧૩</sup> થહોવાહ કહે છે, 'વળી મેં મારં નિયમશાસ્ત્ર તેઓની આગળ મૂક્યું છે, તેઓએ તેનો ત્યાગ કર્યો છે. તેઓએ મારં કર્યું સંભળ્યું નથી અને તેનું પાલન કર્યું નથી.

<sup>૧૪</sup> પણ પોતાના છદ્યના દુરાગ્રહ મુજબ અને પોતાના પિતૃઓએ શીખવ્યા પ્રમાણે તેઓ બાલાલોની પાછળ ચાલ્યા છે.

<sup>૧૫</sup> આથી સૈન્યોના થહોવાહ ઈંઘર એમ કહે છે કે, હવે હું આ લોકોને ખાવા માટે કડવી વેલ અને પીવા માટે ઝેર આપવાનો છું. <sup>૧૬</sup> વળી તેઓથી અને તેઓના પિતૃઓથી અજાણી પ્રજામાં હું તેમને વિખેચી નાખીશ. અને હું તેઓનો વિનાશ થાય ત્યાં સુધી તેઓની પાછળ તરવાર મોકલીશ.

૧૭ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે; આ વિષે વિચાર કરો;  
દુઃખનાં ગીતો ગાનારીઓને જોલાવો. દુઃખનાં ગીતો ગાવામાં જે પારંગત હોથ તેને  
જોલાવો; તેઓને આવવા દો.

૧૮ તેઓ વહેલી આવે અને આપણે માટે વિલાપ કરે,  
જેથી આપણી અંખોમાંથી ચોધાર અંસુ વહે અને આપણી પાંપણો બીજાએ જાય.

૧૯ કેમ કે સિયોનમાંથી વિલાપનો સાદ સંભળાય છે; “અમે કેવા વિનાશ પામ્યા છીએ.  
અમે અત્યંત શરભિંડા થયા છીએ, અમે દેશ છોડી દીધો છે, કેમ કે તેઓએ અમારાં  
દરોને તોડી પાડ્યાં છે.”

૨૦ પરંતુ હે શ્રીઓ, યહોવાહનું વચન સાંભળો; તેમના મુખના વચનને દ્યાનથી  
સાંભળો.  
તમારી દીકરીઓને રૂદન કરતાં શીખવો. અને તમારી પડોશણોને વિલાપ કરતાં  
શીખવો.

૨૧ મરણ આપણી બાચીઓમાંથી આવ્યું છે; તે આપણા મહેલોમાં પેટું છે.  
કેમ કે આપણાં બાળકોનો નાશ થયો છે અને તરણો જહેર ચોકમાં રહ્યા નથી.

૨૨ આ પ્રગટ કર- યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; જેમ ખેતરમાં ખાતર તથા કાપણી  
કરનારની પાછળ કલ્લા પડે છે,  
તેમ મનુષ્યના મૂતરેલો પડશે. અને તેઓને એકઠા કરનાર કોઈ હશે નહિ.

૨૩ યહોવાહ કહે છે, જ્ઞાનીએ પોતાના ડહાપણ વિષે અભિમાન કરવું નહિ.  
તેમ જ બળવાને પોતાના બળ વિષે અભિમાન કરવું નહિ. વળી ધનવાને પોતાના  
ધન વિષે અભિમાન કરવું જોઈએ નહિ.

૨૪ પણ જે કોઈ અભિમાન કરે તે આ બાબતમાં અભિમાન કરે કે, તેઓ સમજુને મને  
ઓળખે છે કે,  
હું પૂઢ્યી પર દ્યા, ન્યાય અને નીતિ કરનાર યહોવાહ છું કેમ કે, આ જ મને પસંદ  
છે.  
એમ યહોવાહ કહે છે.

૨૫ યહોવાહ કહે છે કે, એવો સમય આવે છે કે જ્યારે હું સર્વ સુજ્ઞતીઓને તેઓના  
બેસુજ્ઞતપણાને લીધે શિક્ષા કરીશ. ૨૬ જ્યારે મિસર, યહુદિયા, અદોમ, આખ્રોન, અને  
મોઆબીઓ જેઓની દાઢી બાજુથેથી મુંડેલી છે તેમ જ જેઓ રણમાં વસે છે તેઓને હું  
જોઈ લઈશ. કેમ કે, સર્વ વિદેશીઓ બેસુજ્ઞતીઓ છે. અને સર્વ ઇજરાયલીઓના હૃદયમાં  
બેસુજ્ઞત છે.”

## ૧૦

- ૧ “હે ઇજરાયલના લોકો, જે વચન યહોવાહ તમને કહે છે તે સાંભળો.
- ૨ યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે, વિદેશીઓને રસ્તે જશો નહિ,  
અને આકાશોના ચિંતનોથી બયલીત થશો નહિ. કેમ કે વિદેશીઓ તેઓથી બયલીત  
થયા છે.
- ૩ કેમ કે તે લોકોની ધર્મકિયા વ્યર્થ છે. કુણાડાથી વનમાં કાપેલા ઝાડનાં લાકડાં પર  
કારીગર પોતાના હાથથી કામ કરે છે.
- ૪ એ મૂર્તિને તેઓ સોનારૂપાથી શણગારે છે. અને તે હાલે નહિ, માટે તેને હથોડાથી  
ખીલા મારીને બેસાડે છે.
- ૫ તે કાકલીની વાડીના રતંબ જેવી છે. મૂર્તિઓ બોલતી નથી, તેઓને ઉપાડવી પડે છે.  
કેમ કે તેઓ ચાલી શકતી નથી.  
તેઓથી ન બીઓ. કેમ કે તેઓ બુંદું કરી શકે નહિ. તેમ જ બલું પણ કરી શકતી  
નથી.

- ૬ હે થહોવાહ, તમારા જેવા બીજા કોઈ ઈંખર નથી. તમે મહાન છો અને સામર્થ્યમાં તમારં નામ મોટું છે.
- ૭ હે સર્વ પ્રજાઓના રાજ, તમારો બય કોને નહિ લાગે? કેમ કે રાજ્ય તમારું છે. વળી વિદેશીઓના સર્વ જ્ઞાનીઓમાં અને બધા રાજ્યોમાં તમારા જેવું કોઈ નથી.
- ૮ તેઓ સર્વ નિર્ભુજ અને મૂર્ખ છે. મૂર્તિઓ પાસેથી જે શિખામણ મળો છે તે માત્ર લાકડું જ છે.
- ૯ તેઓ તાર્શીશમાંથી ઝૂપાનાં પતરાં લાવે છે. અને ઉફાગમાંથી સોનું લાવે છે. કાચીગર તથા સોની તે પર કામ કરે છે.
- તેઓના વસ્ત્ર નીલરંગી તથા જંબુડિયાં છે. તે જ્ઞાનું નિપુણ માણસોનું કામ છે.
- ૧૦ પરંતુ થહોવાહ સત્ય ઈંખર છે, તે જ જીવંત ઈંખર તથા સનાતન રાજ છે. તેમના રોષથી ધરતી ધૂશુ ઊંઠે છે. અને તેમનો કોધ વિદેશીઓ ખમી શકતા નથી.
- ૧૧ તેઓને કહો કે, જે દેવોએ આકાશ તથા પૃથ્વી બનાત્યાં નથી તેઓ પૃથ્વી પરથી તથા આકાશ તરોથી નાશ પામશે.'
- ૧૨ ઈંખરે પોતાના સામર્થ્યથી પૃથ્વીને ઉત્પણ કરી છે, પોતાના ડહાપણથી પૃથ્વીને સ્થાપી છે અને પોતાના કૌશલ્યથી આકાશને વિસ્તાર્યું છે.
- ૧૩ તે ગર્જના કરે છે ત્યારે આકાશમાં પાણીનો ઘુઘવાટ થાય છે. અને પૃથ્વીને છેડેથી તે વાદળાં ચઢાવે છે.
- તે વરસાદને માટે વીજળીને યમકાવે છે અને પોતાના બંડારમાંથી વાયુઓને કાઢે છે.
- ૧૪ બધા માણસો મૂર્ખ અને અજ્ઞાની થઈ ગયા છે. દરેક સોની પોતે બનાવેલી મૂર્તિ જોઈને લજિજત થયો છે,
- કેમ કે તેની ગાળેલી મૂર્તિ અસત્ય છે; તેઓમાં જ્વાસ નથી.
- ૧૫ તેઓ વ્યર્થ છે, તેઓ બ્રાંતિકૃપ છે. તેઓના શાસનના સમયે તેઓ નાશ પામશે.
- ૧૬ પણ યાકૂબનો હિસ્સો તેમના જેવો નથી; યાકૂબના ઈંખર તો આખી સ્ફુર્તિના સર્જનહાર છે
- અને ઇઝરાયલીઓને તે પોતાની પ્રજા ગણે છે; તેમનું નામ સૈન્યોના ઈંખર થહોવાહ છે.
- ૧૭ હે કિલ્લામાં રહેનારી તારો જરસામાન બાંધ અને દેશમાંથી નીકળી જા.
- ૧૮ કેમ કે થહોવાહ કહે છે કે; જુઓ, આ વખતે હું દેશના રહેવાસીઓને ગોફણના ગોટાની જેમ બહાર ફેંકી દઈશ
- અને તેઓને ખબર પડે તે માટે, હું તેઓને દુઃખી કરીશ.'
- ૧૯ અમારા ધાને લીધે અફસોસ! મને ભારે જખમ લાગ્યો છે.
- તેથી મેં કણ્ણું, 'ખરેખર આ તો મારું દુઃખ છે અને મારે તે સહન કરવું જોઈએ.'
- ૨૦ મારો તંબુ નાષ્ટ થયો છે અને મારા સર્વ દોરડાં તૂટી ગયાં છે;
- તેઓએ અમારા દીકરાઓને અમારી પાસેથી લઈ લીધા છે. હવે તેઓ અહીં નથી.
- અમારો તંબુ ફરી ઊભો કરનાર કે ઓના પડા બાંધનાર કોઈ નથી.
- ૨૧ કેમ કે પાટકો મૂર્ખ થઈ ગયા છે. તેઓ થહોવાહને અનુસરતા નથી.
- તેથી તેઓ સફળ થતા નથી; અને તેઓનાં બધાં ટોટાં વેરવિખેર થઈ ગયાં છે.
- ૨૨ જુઓ, બુમાટાનો અવાજ પાસે આવ્યો છે; તે આવે છે. ઉત્તર તરફથી મોટો કોલાહલ સંભળાય છે. જેથી યહુદિયાનાં નગરો ઉજ્જવલ થઈ જાય અને તેમાં શિથાળવાં વસે.
- ૨૩ હે થહોવાહ, હું જાણું છું કે મનુષ્યનો માર્ગ તેના હાથમાં નથી. માણસ પોતાનો જીવનમાર્ગ નક્કી કરી શકતો નથી.

૨૪ હે યહોવાહ ન્યાયની રૂએ મને શિક્ષા કરો, રોષમાં નહિ, રખેને તમે અમને નાખૂં કરો.

૨૫ જે વિદેશીઓ તમને ભાનતા નથી, જે કુટો તમારં નામ લેતાં નથી. તેઓના પર તમારો કોપ રૈણ દો

કેમ કે તેઓ યાકૂબને ખાઈ ગયા છે, તેમણે તેમનો અંત આણયો છે અને તેમના દેશને વેરાન બનાવી દીધો છે."

## ૧૧

૧ યહોવાહ તરફથી યર્મિયાની પાસે આ વચન આવ્યું. તે આ છે; ૨ "આ કરારનાં વચન દ્યાનથી સાંભળ અને તે યહૂદિયાના લોકોને અને યર્ઝશાલેમના રહેવાસીઓને કહી સંભળાવ.

૩ તેઓને કહે કે, યહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર આ પ્રમાણે કહે છે કે; જે ભાણસ આ કરારનું પાલન કરતો નથી તે શાપિત થાઓ. ૪ જે દિવસે હું તમારા પિતૃઓને મિસચરમાંથી લોખંડની બણીમાંથી બહાર લઈ આવ્યો, ત્યારે મેં તેઓને આજા આપીને કદ્યું હતું કે, "મારું વચન સાંભળો અને જે વાત વિષે હું આજા આપું છું તે સર્વનું પાલન કરશો તો તમે ભારા લોક થશો અને હું તમારો ઈશ્વર થઈશ." ૫ મારી આજાનું પાલન કરો જેથી દૂધ મધની રેલછેલવાટો દેશ જે તમારા પૂર્વજોને આપવાના મેં તેઓની આગળ સમ ખાદ્યા હતા તે હું આપીશ. ત્યારે મેં ઉત્તર આપી અને કદ્યું, હે યહોવાહ આમેન!

૬ યહોવાહે મને કદ્યું, 'યહૂદિયાના નગરોમાં અને યર્ઝશાલેમની શેરીઓમાં આ સર્વ વચન પોકારો. કહો કે, "આ કરારનાં વચન સાંભળો તથા તેઓને પાણો." તમારા પિતૃઓએ જે જે કરવાનું વચન ઈશ્વરને આપ્યું હતું તે બધું તમે કરો. ૭ કેમ કે જ્યારે હું તમારા પિતૃઓને મિસચરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો, ત્યારી તે આજ સુધી હું પ્રાત:કાળો ઊઠીને તેઓને ખંતથી ચેતવણી આપતો આવ્યો છું કે, "મારું કદ્યું સાંભળો." ૮ પણ તેમણે ભાન્યું નહિ કે દ્યાન આપ્યું નહિ. પણ તેઓ પોતાના દુષ્ટ દુરાગ્રહ મુજબ ચાલ્યા. તેથી મેં આ કરાર પાળવાની તેમને આજા આપી હતી. પણ તેનું તેઓએ પાલન કર્યું નહિ. તેથી તેઓનાં સર્વ વચન મુજબ હું તેઓના પર વિપત્તિ લાવ્યો."

૯ પછી યહોવાહે મને કદ્યું, "યહૂદિયાના અને યર્ઝશાલેમના લોકોમાં મને કાવતલં માલૂમ પદ્ધયું છે. ૧૦ તેઓ પોતાના પિતૃઓના પાપ ભણી પાછા ફર્યા છે, તેઓએ મારું કદ્યું સાંભળવાની ના પાડી હતી. અને અન્ય દેવોની પૂજા કરવા માટે તેઓની પાછળ ગયા છે. ઇજરાયલ અને યહૂદિયાના વંશજોએ તેઓના પિતૃઓ સાથે કરેલા કરારનો બંગ કર્યો છે."

૧૧ તેથી યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; "જુઓ, હું તેઓ પર વિપત્તિ લાવનાર છું અને તેમાંથી તેઓ બચી શકશે નહિ. તેઓ દ્યાની યાચના કરશે ત્યારે હું તેઓનું સાંભળીશ નહિ. ૧૨ યહૂદિયાનાં નગરોના અને યર્ઝશાલેમના વતનીઓ જઈને જે દેવોની આગળ તેઓ ધૂપ બાળો છે તેઓને મદદ માટે હાંક ભારશે. પણ તેઓ તેમની વિપત્તિ વેળાએ તેઓને જરા પણ બચાવશે નહિ. ૧૩ હે યહૂદિયા તારાં જેટલાં નગરો છે તેટલાં તમારા દેવો છે. અને તમે ઘૃણાર્પદ વસ્તુઓને નામે યર્ઝશાલેમના મહોલા જેટલી વેદીઓ બાંધી છે. એટલે બાલની આગળ ધૂપ બાળવા સારુ વેદીઓ બાંધી છે.

**૧૪** તેથી તું, હે ચર્ચિયા, આ લોકો માટે વિનંતી કરીશ નહિ. તેઓના માટે કાલાવાલા કે પ્રાર્થના કરીશ નહિ. કેમ કે જ્યારે તેઓ પોતાના સંકટના સમયે મને હાંક મારશે ત્યારે હું તેઓનું સાંભળવાનો નથી.

**૧૫** હે મારી પ્રિય પ્રજા, જેણે ઘણાં દુષ્ટ મનસૂભા મારા ઘરમાં કર્યા છે તેનું શું કામ છે? તારી પાસેથી બલિદાન માટે માંસ ગયું છે, કેમ કે તમે જૂંડું કર્યું છતાં આનંદ કરો છો.

**૧૬** પાછલા સમયમાં, થહોવાહે 'તમને લીલું મનોહર, તથા ફળ આપનાર જૈતૂનવૃક્ષ કહીને બોલાવ્યા.'

પણ મોટા અવાજ સાથે તેમણે તેની પર અર્થિન સણગાવ્યો છે. અને તેની ડાળીઓ બાંગી નાખી છે.

**૧૭** ઇજરાથલના લોકોએ અને થહૂદી લોકોએ મને રોષ ચટાવવા માટે બાલની આગળ ધૂપ બાળીને પોતાના હિતની વિરુદ્ધ દુષ્ટતા કરી છે અને તેથી સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ તારા પર વિનાશ લાવ્યા છે.

**૧૮** થહોવાહ તે વિષે મને જણાવ્યું છે, જેથી હું સમજી શકું ત્યારે તેમણે મને તેઓનાં કામ બતાવ્યાં. **૧૯** ગરીબ ધેટાંને કઠલખાને દોઢી જવામાં આવે તેના જેવો હું હતો. તેઓ મારી વિરુદ્ધ કાવતરું રથી અને માંહોમાંહે કહેતા હતા કે, વૃક્ષો અને તેના ફળ સુદ્ધાં કાપી નાખીએ. અને તેના નામનું સમરણ ન રહે માટે તેને સજુવોની બૂભિમાંથી કાપી નાખીએ. એ મેં જાણ્યું નહિ.

**૨૦** પણ હે સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ અદલ ન્યાયાધીશ અંત:કરણ તથા હૃદથને પારખનાર,

તેમની પર તમે વાઢેલો બદલો મને જોવા દો કેમ કે તમારી આગળ મેં મારી ફરિયાદ રજૂ કરી છે.

**૨૧** તેથી થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે તને મારી નાખવાનું ખડયંત્ર કરનાર અનાથોથના જે માણસો કહે છે 'જો તું થહોવાહના નામે પ્રબોધ ન કરે, તો તું અમારે હાથે માર્યો નહિ જાય.' **૨૨** તેથી થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; જુઓ, હું તેઓને સજા કરીશ. તેઓના યુવાનો તરવારથી મરશે અને તેઓનાં દીકરાદીકરીઓ દુકાળમાં મરશે. **૨૩** પરંતુ તેઓમાં કોઈ પણ બાકી રહેશે નહિ. કેમ કે હું અનાથોથના માણસો પર આફત લાવીશ. એટલે તેઓ પર શિક્ષાનું વર્ષ લાવીશ."

## ૧૨

**૧** "હે થહોવાહ, જ્યારે હું તમારી સાથે વાદવિવાદ કરું છું ત્યારે તમે ન્યાયી હશો છો. તેમ છતાં તમારી આગળ મારી ફરિયાદ રજૂ કરીશ; "દુષ્ટ માણસો કેમ સમૃદ્ધિ પામે છે? વિશ્વાસધાતીઓ કેમ સુખી હોય છે?

**૨** તમે તેઓને રોપો છો અને તેઓનાં મૂળ ઊંડાં જાય છે. વળી તેઓ ફળ આપે છે. તમે તેઓના મોંબાં છો. પણ તેઓના હૃદથથી તમે દૂર છો.

**૩** પણ હે થહોવાહ, તમે મને જાણો છો અને મને જુઓ છો અને તમે મારા અંત:કરણને પારખો છો.

તેઓને ધેટાંની પેઢે કાપવા માટે કાઢો. તથા હિંસાના દિવસને સારુ તૈયાર કરો.

**૪** કયાં સુધી બૂભિ શોક કરશે અને ખેતરમાંની વનસપતિ કરમાઈ જશે? દેશના રહેવાસીઓની દુષ્ટતાને કારણે,

પશુ તથા પક્ષી નષ્ટ થયાં છે. તેમ છતાં, લોકો કહે છે, "આપણને શું થાય છે તે ઈશ્વર જાણતા નથી."

**૫** માટે જો તું પાયદળો સાથે દોડથો અને તેઓએ તને થકવ્યો, પછી તું ઘોડાઓ સાથે શી રીતે હોડમાં ઉતરશે?

જો કે તું સલામત પ્રદેશમાં નિર્ભય છે, તો પણ યર્દ્દનના જંગલમાં તારું શું થશે? <sup>૬</sup> કેમ કે તારા પોતાના ભાઈઓ અને તારા પિતાના કુટુંબે પણ તને દગ્ગો દીધો છે. તેઓ તારી પીઠ પાછળ મોટી ભૂમો પાડે છે.

તેઓ ગમે તેટલાં મીઠા શબ્દોથી તારી સાથે વાત કરે, છતાં પણ તેઓનો વિશ્વાસ કરીશ નહિં.

<sup>૭</sup> મેં મારું ઘર છોક્યું છે; મારા વારસાનો મેં ત્યાગ કર્યો છે.

મારી પ્રાણપ્રિયાને મેં શત્રુઓને સ્વાધીન કરી છે.

<sup>૮</sup> મને તો મારો વારસો જંગલમાંના સિંહની જેમ થઈ પડ્યો છે;

તે મારી સામે બથંકર ગર્જનાઓ કરે છે, તેથી મેં તેનો તિરસ્કાર કર્યો છે.

<sup>૯</sup> શું મારો વારસો કાબરથીતરાં પીછાવાળા પક્ષી જેવો છે કે જેની ચારેબાજુએ શિકારી પક્ષીઓ ફરી વાયાં છે?

ચાલો, સર્વ વનપશુઓને એકઠા કરો અને ખાવાને લાવો.

<sup>૧૦</sup> ઘણા ભરવાડોએ મારી દ્રાક્ષવાડીનો નાશ કર્યો છે અને મારો ભાગ પગ તળે ખૂંદી નાખ્યો છે.

તેઓએ મારો રણિયામણો ભાગ ખેદાનમેદાન બનાવી દીધો છે.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ આખી ભૂમિને વેરાન કરી નાખી છે, આખો દેશ ઉજ્જવલ થયો છે; માટે હું શોક કરું છું.

બધા દેશોએ તેને ઉજ્જવલ કરી નાખ્યો છે, તેની દરકાર કોઈ રાહતું નથી.

<sup>૧૨</sup> જંગલમાની સર્વ ઉજ્જવલ ટેકરીઓ પર નાશ કરનારા થઢી આવ્યા છે.

કેમ કે થહોવાહની તરવાર દેશના એક છેડાથી બીજા છેડા જુદી ખાઈ જાય છે. પ્રાણી માત્રને શાંતિ નથી.

<sup>૧૩</sup> તેઓએ ઘઉં વાવ્યા છે અને કાંટા લણ્યા છે. તેઓએ મહેનત તો ઘણી કરી છે, પણ કશું પ્રાપ્ત થયું નથી.

પણ થહોવાહના ઉગ્ર રોખને લીધે તેઓ પોતાના ખેતરની ફસલથી લજિત થશે.

<sup>૧૪</sup> જે વારસો મેં મારી પ્રજાને, એટલે કે ઇઝરાયલને આપ્યો છે, તેને જે મારા દૃષ્ટ પડોશીઓ આંચકી લેવા માંગે છે, તેઓ સર્વ વિષે થહોવાહ કહે છે, જુઓ, હું તેઓની ભૂમિમાંથી તેઓને ઉખેડી નાખીશ. અને હું તેઓના હાથમાંથી યહુદિયાને ખૂંચયવી લઈશ. <sup>૧૫</sup> વળી તેઓને ઉખેડ્યા બાદ, હું તેઓના પર દયા દર્શાવીશ તથા તેઓમાંના દરેકને તેઓના પોતાના વારસામાં અને પોતાના દેશમાં પાછા લાવીશ.

<sup>૧૬</sup> જેવી રીતે તેઓએ મારી પ્રજાને બાબાલના સમ ખાતા શીખવ્યું, “તેમ થહોવાહ જીવંત છે,” એવા મારા નામના સમ ખાતા તેઓ શીખશે. અને મારા લોકના માર્ગો તેઓ ખરેખર શીખશે, તો તેઓ મારા લોકો વચ્ચે ફરીથી સ્થપાશે. <sup>૧૭</sup> પરંતુ જો તેઓ સાંભળશે નહિં, તો હું તે પ્રજાને જડમૂળથી ઉખેડી નાખીશ. અને તેનો નાશ કરીશ. એમ થહોવાહ કહે છે.”

### ૧૩

<sup>૧</sup> થહોવાહે મને આ પ્રમાણે કહ્યું, “જઈને શણનો કમરબંધ વેચાતો લાવ અને તે પહેર. અને તેને પાણીમાં બોળીશ નહિં.” <sup>૨</sup> તેથી મેં થહોવાહના કણ્યા પ્રમાણે કમરબંધ વેચાતો લીધો અને મારી કમરે બાંધ્યો. <sup>૩</sup> પછી બીજી વાર થહોવાહનું વચ્ચે મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું કે, <sup>૪</sup> “તેં જે કમરબંધ વેચાતો લાવીને પહેર્યો છે તે લઈને ઉઠ ફાત નદીએ જા અને ત્યાં ખડકોની ફાટમાં સંતારી દે.”

<sup>૫</sup> તેથી જેમ યહોવાહે આજા આપી હતી તે પ્રમાણે મેં તને ફ્રાત નદીએ જઈને સંતાડી મૂકયો. <sup>૬</sup> ઘણા દિવસો વીત્યા પણી, યહોવાહે મને કટ્યું, “ઓ અને ફ્રાત નદીએ જા. અને મેં તને જે કમરબંધ સંતાડવા આજા આપી હતી તે ત્યાંથી લઈ આવ.” <sup>૭</sup> આથી હું ફ્રાત નદીએ પાછો ગયો અને જે જગ્યાએ કમરબંધ સંતાડયો હતો ત્યાં ખોદ્યું. પણ જુઓ! કમરબંધ બગડી ગયો હતો; તે સંપૂર્ણપણે નકામો થઈ ગયો હતો.

<sup>૮</sup> પણી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, <sup>૯</sup> “યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; તે જ રીતે હું યહૂદિયા અને યરશાલેમનું ગર્વ ઉતારીશ. <sup>૧૦</sup> તે દુષ્ટ લોકોએ મારં કટ્યું સાંભળવાની ના પાડી છે, તેઓ પોતાના હૃદયના દુરાગ્રહ મુજબ ચાલે છે. અને બીજા દેવોની સેવા પૂજા કરવા માટે તેમની પાછળ ગયા છે. આથી તે દુષ્ટ લોકોની પરિસ્થિતિ પણ આ કમરબંધ જેવી થશે કે જે તદ્દન નકામો થઈ ગયો છે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે યહોવાહ કહે છે, જેમ કમરબંધ માણસની કમરે વળગી રહે છે, તેમ ઇજરાયલના અને યહૂદિયાના બધા લોકોને મેં મારી કમરે વીટાખયા છે, જેથી તેઓ મારા લોકો, મારં નામ, મારી પ્રશંસા તથા મારં બૂધણ થાય, પણ તેઓએ મારં સાંભળ્યું નહિં.”

<sup>૧૨</sup> તેથી તું તે લોકોને આ વચન કહે કે; ‘યહોવાહ ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; “બરણી દ્રાક્ષારસથી બરપૂર થશો.” તેઓ તને જવાબ આપશે, ‘શું અમે નથી જાણતા કે, દરેક બરણી દ્રાક્ષારસથી બરપૂર થશો?’ <sup>૧૩</sup> તું તેઓને કહે કે, ‘યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; જુઓ, આ દેશના બધાં રહેવાસીઓને એટલે કે, દાઉદના રાજ્યાસન પર બેઠેલા છે તેઓને, યાજકોને, પ્રભોધકોને અને યરશાલેમના સર્વ લોકોને હું બાનભૂલેલા કરી દઈશ. <sup>૧૪</sup> હું તેઓને એકબીજાની સાથે લડાવીશ પિતાને તેમ જ દીકરાને હું એકબીજા સાથે અથડાવીશ. એમ યહોવાહ કહે છે. હું તેઓ પર દથા કે કરણા દર્શાવીશ નહિં અને હું તેઓનો નાશ કરતાં અટકીશ નહિં.

<sup>૧૫</sup> કાન દઈને સાંભળો, અભિમાની ન થાઓ. કેમ કે યહોવાહ બોલ્યા છે.

<sup>૧૬</sup> અંધારું થાય તે પહેલાં,

અને તમારા પગો અંધકારમય પર્વતો પર ઠોકર ખાય તે અગાઉ, તમે જે પ્રકાશની આશા રાખો છો પણ તે જગ્યાને ગાડ અંધકારમાં ફેરવી નાખે તે પહેલાં તમારા ઈશ્વર યહોવાહને સંજ્માન આપો.

<sup>૧૭</sup> પણ જો હજુ તમે સાંભળશો નહિં, તો પણી તમારા અભિમાનને લીધે મારં અંતકરણ એકાંતમાં શોક કરશે,

મારી આંખોમાંથી ચોધાર આંસુઓ વહેશે, કારણ કે યહોવાહના લોકને બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા છે.

<sup>૧૮</sup> રાજ અને રાજમાતાને કહે કે, દીન થઈને બેસો,

કેમ કે તમારો મુગટ, તમારું ગૌરવ અને ભહિમા તે પડી ગયાં છે.”

<sup>૧૯</sup> દક્ષિણાં નગરો બંધ થઈ ગયાં છે, કોઈ તને ઉધાડનાર નથી. યહૂદિયાના સર્વ લોકોને બંદીવાસમાં હા, સંપૂર્ણ બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા છે.

<sup>૨૦</sup> જેઓ ઉત્તર દિશામાંથી આવે છે, તેઓને તમે આંખો ઊંચી કરીને જુઓ.

જે ટોળું મેં તને સોંપ્યું હતું, જે સુંદર ટોળું હતું તે કયાં છે?

<sup>૨૧</sup> તારા પડોશી દેશો જેને તેં શીખવાદ્યું હતું અને જેઓને તેં મિત્રો ગણથા હતા તેઓને ઈશ્વર તારા પર રાજકર્તાઓ તરીકે બેસાડશે તો તું શું કહેશે?

ત્યારે શ્રીને પ્રસૂતિની પીડા થાય છે તેવી વેદના શું તને થશે નહિં?

<sup>૨૨</sup> ત્યારે તને થશે કે, “મારે માથે આ બધું શા માટે આવ્યું છે?”

તારાં બયંકર પાપને કારણે તને નિર્વચન કરીને તારા પર બળાત્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

- ૨૩ હબકી કદી પોતાની ચામડી અથવા ચિંતો પોતાના ટપકાં બદલી શકે ખરો? તો તમે ભુંકું કરવાને ટેવાયેલા શું ભલું કરી શકો?
- ૨૪ તે માટે જેમ અરણ્યમાં ભૂસું પવનથી ઊરી જાય છે તેમ હું તમને વિખેચી નાખીશ.
- ૨૫ આ તારો હિસ્સો મેં નીભી આપેલો ભાગ એ જ છે, કેમ કે તું મને વીજસચી ગથો છે અને તેં અસત્ય પર ભરોસો રાખ્યો છે. એમ થહોવાહ કહે છે.
- ૨૬ તે માટે હું તારાં વસ્ત્રો તારા મૌઢા આગળ લઈ જઈશ અને તારી લાજ દેખાશે.
- ૨૭ જંગલમાંના પર્વતો પર જારકર્મ, તથા તારો ખોખારો, તારા વ્યભિચારની બદફેલી તારાં એ અધમ કૃત્યો મેં જોયાં છે.
- હે થરુશાલેમ, તને અફસોસ! તારે શુદ્ધ થવું જ નથી. કથાં સુધી તારી એવી દશા રહેવાની?

## ૧૪

- ૧ સુકવણા વિષે થહોવાહનું જે વચન, ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે આ છે;
- ૨ “થહૂદિયા શોક કરે છે, તેનાં નગરોમાં શોક ફેલાયેલો છે. તેઓ ભૂમિ પર ટળી પડ્યા છે;
- થરુશાલેમમાંથી મદદ માટે પોકાર ઉઠે છે.
- ૩ ધનવાનો પોતાના ચાકરોને પાણી લાવવા મોકલે છે.
- જથારે તેઓ ટાંકા પાસે જાય છે તો તેમાં પાણી હોતું નથી. તેઓ ખાલી ઘડા લઈને પાછા ફરે છે;
- તેઓ લજવાઈ અને શરભિંદા થઈ પોતાના ભાથાં ટાંકે છે.
- ૪ ભૂમિમાં તિરાડો પડી છે, વરસાદ વિના ધરતી સુકાઈ ગઈ છે.
- ખેડૂતો હેબતાઈ ગથા છે. તેઓ પોતાનાં ભાથાં છુપાવે છે.
- ૫ ધાસની અછિતને કારણે હરણી પણ પોતાના નવજાત બચ્યાંનો ત્યાગ કરે છે.
- ૬ જંગલનાં ગઢેડાં ઉજ્જડ ટેકરા પર ઉભાં રહીને શિથાળવાની જેમ હવાને માટે હાંકે છે.
- તેમની આંખે અંધારાં આવે છે. કારણ કે, તેઓને ખાવા માટે ધાસ નથી.”
- ૭ જોકે, અમારાં પાપો અમારી વિરુદ્ધ સાક્ષી પૂરે છે, તેમ છતાં, હે થહોવાહ, તમારા નામ ખાતર કામ કરો.
- અમે અનેકવાર તમારો ત્યાગ કર્યો છે, અમે તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.
- ૮ હે ઇઝરાયલની આશા, સંકટના સમયે તારણહાર,
- દેશમાં પ્રવાસી જેવા, અથવા રાત્રે મુકામ કરતા મુસાફર જેવા તારે શા માટે થવું જોઈએ?
- ૯ મૂંગવણમાં પડેલા ભાણસ જેવા, જે પરાકભી છતાં બચાવ કરવા નિઃસહાય હોથ તેવા તમે કેમ છો?
- હે થહોવાહ! તમે અહીં અમારી મદયે છો અને અમે તમારા નામથી ઓળખાયા છીએ. અમારો ત્યાગ કરશો નહિ.
- ૧૦ હે થહોવાહ આ લોકોને કહો કે; આમ જ તેઓએ બટકવા ચાટ્યું છે. તેઓ આવું કરવામાં પોતાના પગને કાબૂમાં રાખી શકયા નહિ.”
- આથી હું તેઓના પર પ્રસંજ નથી. હું હમણાં તેઓના અપરાધો અને તેઓનાં પાપોની સજ કરનાર છું. ૧૧ ત્યારબાદ થહોવાહ મને કદ્યું, આ લોકના હિતને અર્થે પ્રાર્થના ન કર. ૧૨ જથારે એ લોકો ઉપવાસ કરશે, ત્યારે હું એમની વિનંતી સાંભળનાર નથી. જથારે તેઓ મને દહનાર્પણ અને ખાદ્યાર્પણ ચઢાવે, ત્યારે

હું તેઓનો અંગીકાર કરીશ નહિ. પણ હું તરવાર, દુકાળ અને મરકીથી તેઓનો અંત લાવીશ."

**૧૩** પણ મૈં કટ્યું, "અરે મારા પ્રભુ યહોવાહ! જુઓ! પ્રબોધકો તો તેઓને કહે છે કે, તમે તરવાર જોશો નહિ કે દુકાળ વેઠવો નહિ પડે. કેમ કે આ દેશમાં હું તમને સદા શાંતિ આપીશ," **૧૪** ત્યારે યહોવાહે મને કટ્યું, "પ્રબોધકો મારે નામે જૂઠાણું ચલાવે છે. મૈં તેમને મોકલ્યા નથી, મૈં તેઓને આજ્ઞા આપી નથી. હું તેઓની જાથે બોલ્યો નથી. તેઓએ ખોટાં સંદર્શનો, નકામી આગાહીઓ અને પોતાના બ્રામક દીવાસ્વાનો તમને પ્રબોધ તરીકે સંભળાવે છે.

**૧૫** તેથી યહોવાહ કહે છે; "મૈં મોકલ્યા નહોતાં છતાં જે જૂઠાં પ્રબોધકો મારા નામે પ્રબોધ કરે છે અને કહે છે કે, તરવાર તથા દુકાળ આ દેશમાં આવશે નહિ; એ પ્રબોધકો તરવારથી અને દુકાળથી નાશ પામશે. **૧૬** જે લોકોને તેઓ પ્રબોધ કરે છે, તેઓને તરવાર તથા દુકાળથી યરૂશાલેમના મહોલ્લામાં નાખી દેવામાં આવશે. તેઓને તેમની પટ્ણીઓ, દીકરીઓ અને દીકરાઓને દફનાવવા કોઈ પણ નહિ હોય. કેમ કે હું તેઓ પર તેઓની દુષ્ટતા દેડી દઈશ.

**૧૭** તેઓને આ પ્રમાણે કહે કે; મારી આંખોમાંથી દિનરાત આંસુઓ વહી જાઓ.

અને બંધ ન થાઓ, કેમ કે મારા લોકની દીકરી —

મોટા ઘાથી અતિ ભારે ગુખમથી ઘાયલ થઈ છે.

**૧૮** જો હું ખેતરોમાં બહાર જાઉં છું, તો ત્યાં તરવારથી માર્યા ગયેલાઓના મૃતદેહો જોઉં છું.

જો હું નગરમાં જાઉં છું, તો જુઓ, ત્યાં દુકાળથી પીડાતા લોકને જોઉં છું. પ્રબોધકો અને યાજકો સુજાં આમ તેમ ભટકયા કરે છે. શું કરવું તે તેમને સ્વરૂપું નથી.'

**૧૯** શું તમે યહુદિયાને સંપૂર્ણપણે તજ દીધું છે? શું તમે સિયોનને ધિક્કારો છો?

અમને રૂઝ વળો નહિ એવી શીતે તમે અમને શા માટે માર્યા છે? અમે શાંતિની આશા ચાખતા હતા. પરંતુ શાંતિ સ્થપાઈ નહિ

અને સાજા થવાના સમયની આશા ચાખતા હતા પણ તેના બદલામાં પ્રાસ જ જોવા મહયો છે.

**૨૦** હે યહોવાહ, અમે અમારી દુષ્ટતા અને અમારા પૂર્વજોના અપરાધ કબૂલ કરીએ છીએ; અમે પોતે પણ તમારી વિરુદ્ધ પાપો આચર્યા છે.

**૨૧** તમારા નામની ખાતર, અમારો ત્યાગ ના કરશો! તમારા પ્રતાપી સિંહાસનનું અપમાન ન કરશો.

અમારી સાથેના તમારા કરારનું સમરણ કરો, તેનો બંગ કરશો નહિ.

**૨૨** વિદેશીઓની વ્યર્થ વસ્તુઓમાંથી કોઈ પણ વરસાદ લાવી શકે શું?

હે યહોવાહ શું તમે અમારા ઈંખર નથી? તેને લીધે અમે તમારી આશા ચાખીશું. કેમ કે તમે જ આ સર્વ ઉત્પણ કર્યું છે."

## ૧૫

**૧** પછી યહોવાહે મને કટ્યું કે, "જો મૂસા તથા શમુઅલ મારી સમક્ષા ઊભા રહે, તો પણ હું આ લોકો પર દથા કરવાનો નથી. તેઓને મારી નજર સમક્ષથી દૂર લઈ જા, તેઓ દૂર જતા રહે. **૨** અને જથારે તેઓ તેને એમ કહે કે, અમે કયાં જઈએ? ત્યારે તું તેઓને કહેજે કે, યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;

જેઓ મરણને માટે નિર્માણ થયેલા છે તેઓ મરણ તરફ; જેઓ તરવારને માટે નિર્માણ થયેલા છે તેઓ તરવાર તરફ;

જેઓ દુકાળને માટે તેઓ દુકાળ તરફ; અને જેઓ બંદીવાસમાં જવા નિર્માણ થયેલા છે તેઓએ બંદીવાસમાં જવું.'

**૩** હું આ લોકોને માટે ચાર પ્રકારની વિપત્તિ લાવીશ. એટલે મારી નાખવા માટે તરવાર, ઘસડી લઈ જવા સારુ ફૂતરાઓ, ખાઈ જવા અને નાશ કરવા સારુ આકાશનાં પક્ષીઓ તથા પૃથ્વી પરનાં જ્યાપદો. **૪** વળી યદ્વારિયાના રાજ હિંગિયાના દીકરા, મનાશાને લીધે એટલે યરુશાલેમમાં તેણે કરેલાં દુષ્ટ કાર્યોને લીધે, હું તેઓને પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોમાં આમતેમ રખડાવીશ.

**૫** હે યરુશાલેમ, તારા પર કોણ દયા કરશે? કોણ તારે માટે શોક કરશે?  
તારી ખબર અંતર પૂછવા કોણ આવશે?

**૬** યહોવાહ કહે છે, તમે મારો ત્યાગ કર્યો છે અને મારા તરફથી પાછા હઠી ગયા છો. તેથી તમારી વિલલું મારો હાથ ઉઠાવીને હું તમારો વિનાશ કરીશ. હું પશ્ચાતાપ કરતાં થાકી ગયો છું.

**૭** દેશની ભાગોદોમાં મૈં તેઓને સ્ફુર્પડાથી ઝાટકયા છે;  
મૈં મારા લોકોને નિઃસંતાન તથા નષ્ટ કર્યો છે; જો તેઓ પોતાના દુષ્ટ માર્ગોમાંથી પાછા ફરશે નહિ તો હું તેમનો નાશ કરીશ.

**૮** હું તેઓની વિધવાઓની સંખ્યા સમુક્રની રેતી જેટલી કરીશ. લૂંટારાઓને હું જુવાનોની માતાઓ પર લાવ્યો છું.

મૈં તેઓના પર એકાએક દુઃખ અને ભય આણ્યાં છે.

**૯** જેણે સાત દીકરાઓને જન્મ આપ્યો હતો તે ઝૂચે છે, તેણે પ્રાણ છોક્યો છે. દિવસ છતાં તેનો સ્વરૂપ અસ્ત પામ્યો છે.

તે લજીજત તથા વ્યાકુળ થઈ છે. તેઓના શત્રુઓ આગળ જેઓ હજુ જીવતા હશે તેઓને તરવારને સ્વાધીન કરીશ.

એમ યહોવાહ કહે છે.

**૧૦** હે મારી મા, મને અફસોસ! તેં મને આખા જગત સાથે ઝગડો તથા તકરાર કરનાર પુરુષ થવાને જન્મ આપ્યો છે.

મૈં વ્યાજે ધીર્યું નથી કે તેઓએ મને વ્યાજે આપ્યું નથી, તેમ છતાં તેઓ બધાં મને શાપ આપે છે.

**૧૧** યહોવાહે કદયું; શું હું તારા હિતને અર્થે તને સામર્થ્ય નહિ આપું?  
નિશ્ચે વિપત્તિના સમયે તથા સંકટ સમયે હું વૈરીઓ પાસે તારી આગળ વિનંતી કરાવીશ.

**૧૨** શું કોઈ માણસ લોખંડ એટલે ઉત્તર દેશમાંથી લાવેલું લોખંડ તથા કાંસુ ભાંગી શકે?

**૧૩** હું તારું સર્વ દ્રષ્ટય અને ખજનાઓને લૂંટાવી દર્શા.

તારી સર્વ સીમામાં કરેલા તારા પાપને લીધે આ તારી શિક્ષા હશે.

**૧૪** હું તમને અજાણ્યા દેશમાં તમારા શત્રુઓની સેવા કરાવીશ.

કેમ કે મારો કોધણૂપી અભિન ભભૂકી ઊઠ્યો છે. અને તે તમારા પર બળશે.

**૧૫** હે યહોવાહ, તમે મારું બધું જાણો છો! મને યાદ કરો અને મને મદદ કરો. મને સત્તાવનારા પર મારા બદલે વેર લો.

તમારી ધીરજ ખાતર મને દૂર કરશો નહિ. યાદ રાખો કે, તમારે લીધે મૈં નિંદા સહન કરી છે.

**૧૬** તમારાં વચ્ચનો મને પ્રાપ્ત થયા, મૈં તે ખાધાં.

અને તેથી મારા હૃદયમાં હર્ષ તથા આનંદ ઉત્પજ્ઞ થયો. કેમ કે હે સૈન્યોના ઈશ્વર,  
યહોવાહ, તમારા નામથી હું ઓળખાઉ છું.

**૧૭** મોજમજા કરનારાઓની સંગતમાં હું બેઠો નહિ કે હરખાથો નહિ.

મારા પરના તારા હાથને લીધે હું એકલો બેઠો. તમે મને કોધથી ભરપૂર કર્યો છે.

**૧૮** મને નિરંતર કેમ દુઃખ થાય છે. અને મારો ધા સારો થતો નથી કે રૂઝાતો કેમ  
નથી?

તમે મારા પ્રત્યે કપટી વહેણાના પાણી જેવા થશો શું?

**૧૯** તેથી યહોવાહે આ પ્રમાણે કદયું કે, યર્મિયા, જો તું પસ્તાવો કરીશ તો હું તને પાણો  
લાવીશ. અને મારી આગળ તું ઊભો રહીશ.

અને જો તું હલકામાંથી મૂલ્યવાન અલગ કરીશ તો તું મારા મુખ જેવો થઈશ.

તેઓ તારા તરફ ફરશે. પણ તું તેઓની તરફ ફરીશ નહિ.

**૨૦** હું તને એ લોકો સામે પિત્તણની ભીતરૂપ બનાવીશ, તેઓ તારી સામે લડશે.

પણ તને હસાવી નહિ શકે. કેમ કે તને બચાવવા તથા તને છોડાવવા હું તારી સાથે  
છું. એમ યહોવાહ કહે છે.

**૨૧** વળી હું તને દુષ્ટ માણસોના હાથમાંથી બચાવીશ. અને ભયંકરોના હાથમાંથી હું  
તને ઉગારીશ.”

## ૧૬

**૧** યહોવાહનું વચ્ચન આ મુજબ મારી પાસે આવ્યું અને કદયું કે, **૨** “તું પરણીશ નહિ

અને આ જગ્યાએ તને દીકરા કે દીકરીઓ થાય નહિ.” **૩** કેમ કે આ જગ્યાએ જન્મેલા  
દીકરા દીકરીઓ વિષે અને તેઓને જન્મ આપનાર માતાપિતા વિષે યહોવાહ કહે છે  
કે, **૪** “તેઓ ભયંકર રોગોને લીધે મૃત્યુ પામશે, તેઓને માટે શોક થશે નહિ કે તેઓને  
દફનાવશે નહિ. તેઓના મૃત્યુને પૂઢ્યીના પૂર્ણ પર ખાતરૂપ થશે. તેઓ તરવાર  
કે દુકાણમાં નાશ પામશે અને તેઓના મૃત્યુને આકાશના પક્ષીઓ અને ભૂમિનાં  
ચાપદો ખાઈ જશે.”

**૫** કેમ કે યહોવાહ કહે છે કે, શોકના ઘરમાં જઈશ નહિ. તેઓને લીધે રડારોળ કરવા  
જઈશ નહિ કે તેઓના માટે વિલાપ કરીશ નહિ કેમ કે મેં આ લોક પરથી મારી શાંતિ,  
એટલે કરુણા તથા દ્વારા લઈ લીધી છે.” એમ યહોવાહ કહે છે. **૬** “તેથી મોટા તથા  
નાના બદ્ધે આ દેશમાં મૃત્યુ પામશે. તેઓને દફનાવવામાં આવશે નહિ. તેઓને લીધે  
કોઈ શોક કરશે નહિ, કોઈ પોતાના શરીર પર ધા કરશે નહિ અને કોઈ પોતાનું માથું  
હુંડાવશે નહિ.

**૭** વળી લોકો મૂઅલા સંબંધી સાંત્વન આપવા સારુ તેઓને માટે શોક કરી રોટલી  
ભાગશે નહિ. અને લોકો માતાપિતાના ભરણને માટે દિલાસાનો પ્યાલો તેઓને  
પીવાને આપશે નહિ. **૮** ખાવાપીવાને અર્થે જમણવારના ઘરમાં તું તેઓની સાથે બેસી  
જઈશ નહિ. **૯** કેમ કે સૈન્યોના યહોવાહ છર્છરાયલના ઈશ્વર આ પ્રમાણે કહે છે કે; જુઓ,  
હું અહીં તમારી નજર સહકાર તથા તમારી હથાતીમાં આનંદ તથા હાસ્થનો સાદ, તેમ  
જ વર-કન્યાનો સાદ બંધ પાડીશ.

**૧૦** “જથારે તું આ લોકોની આગળ આ બધું કહેશે ત્યારે એ લોકો તને પૂછશે કે,  
'યહોવાહે આ બધી આફતો આપણે માથે શા માટે નાખી છે? આપણો શો અપરાધ  
છે? અને આપણે શો ગુનો કર્યો છે કે યહોવાહ અમારા ઈશ્વરની વિરુદ્ધ અમે કથું  
પાપ કર્યું છે?' **૧૧** ત્યારે તું કહે જે કે, યહોવાહ કહે છે કે વિપચિ આવવાનું કારણ એ  
છે કે, 'તમારા પિતૃઓએ મારો ત્યાગ કર્યો' 'અને અન્ય દેવોની પાછળ ગયા છે. અને

તેમની સેવાપૂજા કરી તેમણે મારો ત્યાગ કર્યો અને મારા નિયમશાસ્ત્રનું પાલન કર્યું નહોતું.

**૧૨** અને તમે તમારાં પિતૃઓનાં કરતાં પણ વધારે દુષ્ટતા કરી છે. માટે જુઓ, તમે દરેક તમારા હૃદયના દુરાગ્રહ મુજબ થાલો છો; અને મારી આજા પાળતા નથી. **૧૩** આથી હું તમને આ દેશમાંથી કાઢીને તમને અને તમારા પિતૃઓને અજાણ્યા દેશમાં હંકી કાઢીશ, ત્યાં તમે રાતદિવસ અન્ય દેવોની સેવા કરજો. હું તમારા પર દયા રાખીશ નહિં.

**૧૪** માટે જુઓ! યહોવાહ કહે છે કે, હવે એવો સમય આવે છે કે” “જ્યારે ઈરાથલપુત્રોને ભિસર દેશમાંથી બહાર લાવનાર 'યહોવાહ જીવતા છે, એમ કયારેય કહેવાશે નહિં.' **૧૫** માટે જે ઈરાથલપુત્રોને ઉત્તરના દેશમાંથી તથા જે કોઈ દેશમાંથી તેઓને નસાડી મૂક્યા હતા તે બધા દેશોમાંથી પાછા લાવનાર યહોવાહ જીવતા છે એમ કહેવાશે. અને જે દેશ મેં તેઓના પૂર્વજોને આપ્યો હતો તેમાં હું તેઓને પાછા લાવીશ.

**૧૬** જુઓ! હું ઘણા માણીમારોને મોકલીશ” તેમ યહોવાહ કહે છે. “તેઓ લોકોને જાળમાં પકડી પાડશે. ત્યાર પછી હું ઘણા શિકારીઓને મોકલીશ અને તેઓ તેઓને દરેક પર્વત પરથી, દુંગર પરથી અને ખડકોની ગુફામાંથી શોધી કાઢીને તેમનો શિકાર કરશે. **૧૭** કેમ કે તેઓના સર્વ માર્ગો ઉપર મારી નજર છે. તેઓ મારાથી છુપાયેલા નથી. અને તેઓનો અન્યાય મારાથી ગુપ્ત નથી. **૧૮** પ્રથમ હું તેઓની પાસે તેઓનાં પાપોનો અને દુષ્ટતાનો બમણો બદલો લઈશ, કેમ કે તેઓએ મારા દેશની ભૂમિને ધિક્કારપાત્ર મૃતદેહોથી અભડાવી છે.

**૧૯** હે યહોવાહ, સંકટના સમયમાં મારું સામર્થ્ય તથા મારા ગઠ, તથા મારા આશ્રય સમગ્ર જગતમાંથી પ્રજાઓ તમારી પાસે આવી અને કહેશે કે,

અસત્ય, વ્યર્थ; અને નિરૂપયોગી વસ્તુઓ એ જ અમારા પિતૃઓનો વારસો છે.

**૨૦** માણસ જે દેવો નથી એવા દેવો પોતાને સારુ બનાવી શકશે શું?

**૨૧** માટે જુઓ, હું તેઓને જણાવીશ તેઓને હું મારું સામર્થ્ય અને મારો હાથ દેખાડીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે મારું નામ યહોવાહ છે.

## ૧૭

**૧** યહૂદાનું પાપ લોટાના ટાંકણાથી તથા હીરાકણીથી લખેલું છે.

તે તેઓના હૃદયપટ પર અને તમારી વેદીઓનાં શિંગો પર કોતરેલું છે

**૨** કેમ કે તેઓના લોકો દરેક ઊંચા પર્વતો પરનાં લીલા ઝડ પાસે તેઓની વેદીઓ તથા તેઓની અશોરીમ મૂર્તિઓનું સ્મરણ કરે છે,

**૩** તેઓ પોતાની વેદીઓ પર્વતો પર તથા સર્વ નગરમાં સ્મરણમાં લાવે છે. તમારી સર્વ સંપત્તિ તથા તારો ધનસંગ્રહ હું બીજાઓને આપી દઈશ.

કેમ કે તારાં પાપ તારી સર્વ સીમમાં છે.

**૪** મેં તમને જે વારસો આપ્યો હતો તે તમે ગુમાવી દેશો.

હું અજાણ્યા દેશમાં તમારી પાસે તમારા શાશ્વતોની સેવા કરાવીશ,

તમે મારા કોધના અનિને સણગાવ્યો છે અને તે સદાકાળ સણગતો રહેશે.

**૫** યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; જે પુરુષ, માણસ પર વિજ્વાસ રાખે છે;

અને મનુષ્યના બણ પર પોતાનો આધાર રાખે છે અને યહોવાહ તરફથી જેનું હૃદય ફરી જાય છે તે શાપિત છે.

**૬** તે જંગલમાંની બોરડી જેવો થશે. અને હિત થશે ત્યારે તેના જોવામાં આવશે નહિં. તે અરણ્યમાં સૂકી જગ્યાઓમાં ખારવાળા તથા વસ્તીલીન દેશમાં વાસો કરશે.

૭ પરંતુ જે પુરુષ થહોવાહ પર વિજ્વાસ રાખે છે અને જેનો આધાર થહોવાહ છે તે આશીર્વાદિત છે.

૮ તે પાણીની પાસે રોપેલા ઝડ જેવો થશે, જે નદીની પાસે પોતાના મૂળ ફેલાવે છે ગરભીમાં તેને કશો રદ લાગશે નહિ. તેનાં પાંદડાં લીલાં રહેશે.

૯ દુકાળના વર્ષાં તેને કશી થિંતા રહેશે નહિ. તે ફળ આપ્યા વગર રહેશે નહિ.

૧૦ હૃદય સૌથી કપટી છે, તે અતિશય દુષ્ટ છે; તેને કોણ જાણી શકે?

૧૧ હું થહોવાહ મનમાં શું છે તે શોધી કાઢું છું, હું અંતકરણને પારખું છું.

૧૨ દરેકને હું તેના આચરણ તથા કરણીઓ પ્રમાણે બદલો આપું છું.

૧૩ જેમ તીતર પોતે મૂકેલાં નહી તેવાં ઈડાંને સેવે છે, તેના જેવો અન્યાયથી દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરનાર છે;

તેનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં સુધી તે દ્રવ્ય છોડીને જશે અને અંતે તે મૂર્ખ રહશે.”

૧૪ પરંતુ અમારા સભાસ્થાનનું સ્થાન તે મહિમાવાન રાજ્યાસન, પ્રથમથી ઊંચું કરેલું સ્થાન છે.

૧૫ થહોવાહ ઇજરાયલની આશા છે, જેઓ તારો ત્યાગ કરશે તે બધા ફજેત થશે; જેઓ તારાથી વિમુખ થશે તેઓનું નામ ભૂસાઈ જશે

કેમ કે તેઓએ જીવનના પાણીના ઝરાનો એટલે થહોવાહનો ત્યાગ કર્યો છે.

૧૬ હે થહોવાહ, મને સાજો કરો, તો હું સાજો થઈશ. મારો ઉદ્ધાર કરો એટલે હું ઉદ્ધાર પામીશ. કેમ કે તમે મારા ઓચ છો.

૧૭ જુઓ, તેઓ મને પૂછે છે કે, થહોવાહનું વચ્ચન કથાં છે? તે મને સંભળાવો.”

૧૮ હું તો તમારી પાછળ ચાલનાર પાણક હોવાથી પાછો હૃદયો નથી. અને મેં દુઃખી દિવસની આશા રાખી નથી.

તમે જાણો છો જે મારે મુખેથી નીકથું હતું તે તમારી હાજરીમાં બન્યું હતું.

૧૯ તમે મને ભયજીપ ન થાઓ. સંકટના સમયમાં તમે મારા આશ્રય છો.

૨૦ જેઓ મારી પાછળ લાગ્યા છે તેઓ લજિજત થાઓ. પણ હું લજિજત ન થાઉં. તેઓ ગભરાય પણ હું ન ગભરાઉં.

તેઓના પર વિપત્તિના દિવસ લાવો. તેઓનો બમણો નાશ કરો.”

૨૧ થહોવાહે મને આ પ્રમાણે કંઠથું, “જી અને જઈને દરવાજે ઊભો રહે, જ્યાંથી થહૂદિયાના રાજાઓ અંદર આવે છે. અને જેમાં થઈને તેઓ બહાર જાય છે. અને થરુશાલેમના બધા દરવાજા આગળ ઊભો રહે. ૨૨ તેઓને કહે કે; ‘જેઓ આ દરવાજામાં થઈને અંદર જાય છે તે થહૂદિયાના રાજાઓ, થહૂદિયાના બધા લોકો અને થરુશાલેમના રહેવાસીઓ, તમે થહોવાહનું વચ્ચન સંભળો.

૨૩ થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; “તમે પોતાના વિષે સાવચેત રહો, વિશ્રાભવારને દિવસે કોઈ બોજો ઉપાડશો નહિ કે થરુશાલેમના દરવાજામાં થઈને અંદર લાવશો નહિ. ૨૪ વિશ્રાભવારના દિવસે ઘરમાંથી બોજો ઉપાડી બહાર જશો નહિ અને કોઈ કામ કરશો નહિ, પણ મેં તમારા પિતૃઓને આજ્ઞા આપી હતી તેમ વિશ્રાભવારના દિવસને પવિત્ર માનો. ૨૫ પણ તેઓએ સાંભળથું નહિ કે દ્યાન આપ્યું નહિ, પણ પોતાની ગરદન અક્કડ કરીને તેઓએ જ્ઞાભળથું નહિ કે શિખાભણ માની નહિ.

૨૬ થહોવાહ કહે છે, વિશ્રાભવારને દિવસે આ નગરના દરવાજામાં થઈને પણ કોઈ બોજો અંદર ન લાવતાં પણ વિશ્રાભવારને પવિત્ર માની તેમાં કોઈ કામ નહિ કરતાં જો તમે માઝું સાંભળશો જ સાંભળશો, ૨૭ તો આ નગરના દરવાજામાં થઈને દાઉદના સિંહાસન પર બિરાજનારા રાજાઓ રાજકુમારિકાઓ, રથોમાં અને ધોડાઓ પર બેસીને તેઓ તથા તેઓના સરદારો અને થહૂદિયાના પુરુષો તથા થરુશાલેમના વતનીઓ અંદર આવશે અને આ નગર સદાકાળ ટકી રહેશે.

૨૬ યહુદિયાના નગરોમાંથી, યર્ઝશાલેમની આસપાસની જગતાઓમાંથી, બિન્યામીનના શહેરોમાંથી, શફેલાથી તેમ જ પર્વતોમાંથી અને દક્ષિણમાંથી લોકો દહનાર્પણ, બલિદાનો, ખાદ્યાર્પણ અને ધૂપ તથા સ્તુત્યાર્પણ લઈને યહોવાહના ઘરમાં આવશે. ૨૭ પરંતુ જો તમે વિશ્રામવારના દિવસને પવિત્ર માનવાનું તથા તે દિવસે યર્ઝશાલેમના દરવાજાઓમાં થઈને બોજો ઉપાડ્યા વગર અંદર પેસવાનું માં વચન સાંભળશો નહિ, તો હું તેની ભાગદમાં અનિન સણગાવીશ. તે યર્ઝશાલેમના રાજમહેલોને બાળીને તેનો સંપૂર્ણ નાશ કરશે અને હોલવાશે નહિ.”

## ૧૮

૧ યહોવાહનું જે વચન યર્મિયાની પાસે આવ્યું તે આ છે કે, ૨ “તું તિણીને કુંભારને ધરે જ અને ત્યાં હું મારાં વચનો તને કહી સભળાવીશ.” ૩ પણી હું કુંભારને ધરે ગયો. અને જુઓ, તે ચાકડા પર કામ કરતો હતો. ૪ પરંતુ માટીનું જે વાસણ તે ઘડતો હતો તે તેના હાથમાં બંગડી ગયું, તેથી તેણે તેને સાંભળ્યે લાગે તેવા ઘાટનું એક બીજું વાસણ બનાવ્યું.

૫ પણી યહોવાહનું વચન મારી પાસે એવું આવ્યું કે, ૬ યહોવાહ એમ કહે છે કે, “હે ઇઝરાયલનાં સંતાનો આ કુંભાર જેમ કરે છે તેવું શું હું તમારી સાથે ન કરી શકું?” હે ઇઝરાયલના વંશજો “જુઓ, કુંભારના હાથમાં જેવો ગારો છે તેવા તમે મારા હાથમાં છો. ૭ જે સમયે હું કોઈ પ્રજા વિષે કે રાજ્ય વિષે તેને ઉખેડી નાખવા, તોડી પાડવા કે નાશ કરવાને કહું, ૮ તે સમયે જે પ્રજાની વિઝજ હું બોલ્યો હોઉં તે જો પોતાની દુષ્ટતાથી ફરે તો તેના પર આફત ઉતારવાનું મેં વિચાર્યું હતું તે વિષે હું પસ્તાઈશ.

૯ વળી જે વખતે હું કોઈ પ્રજાને કે રાજ્યને મજબૂત અને સ્થિર કરવાનું વિચાર્ય. ૧૦ પણ પણી તે પ્રજા માં કદયું ન માનીને દુષ્ટતા કરે, તો મેં કદયું હતું તે પ્રમાણે તેઓનું હિત કરીશ નહિ.

૧૧ તો હવે, યહુદિયાના લોકોને અને યર્ઝશાલેમના રહેવાસીઓને કહે કે, ‘યહોવાહ કહે છે કે; “જુઓ, હું તમારે માટે આફત લાવવાની તૈયારી કરી રહ્યો છું. અને હું તમારી વિઝજ યોજના ઘડી રહ્યો છું. માટે તમે દરેક પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી ફરો. અને પોતાનાં આચરણ અને કરણીઓ સુધારો.” ૧૨ પણ તેઓ કહે છે કે, ‘હવે કોઈ આશા રહી નથી. તારો સમય વેડફીશ નહિ. તો હવે અમે પોતાની યોજના મુજબ ચાલીશું. અને અમે દરેક પોતપોતાના દુષ્ટ હૃદયના દુરાગ્રહ મુજબ વર્તીશું.’”

૧૩ તેથી યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; “બધી પ્રજાઓમાં પૂછો, કોઈએ કદી આવું સાંભળયું છે?

કે, ઇઝરાયલની કુમારીએ અતિશય ભયંકર કૃત્ય કર્યું છે.

૧૪ શું લભાનોન પરનો બરફ ખેતરના ખડકો પર પડતો બંધ થશે?

શું પર્વતમાંથી વહેતા ઠંડા પાણીના ઝરાઓ ખૂટી જશે?

૧૫ પણ મારા લોકો મને ભૂલી ગયા છે. તેઓ મૂર્તિઓને નિર્બદ્ધ ધૂપ ચઢાવે છે. અને તેઓના માર્ગોમાં ઠોકર ખાધી છે;

પગદંડી વગરના ગંડા રક્ષતાઓ પર ચાલવા તેઓએ પોતાના પૂર્વજોના માર્ગોનો ત્યાગ કર્યો છે.

૧૬ તેઓના દેશના હાલ ભયંકર થશે, લોકો સદા તેનો તિરસ્કાર કરશે.

જે કોઈ તેની પાસે થઈને જશે તે તેની દશા જોઈને વિસ્મય પાખી માથું ધૂણાવશે.

૧૭ પૂર્વના પવનની જેમ વિખેરાઇ જતા હોથ તેમ હું તેઓને શત્રુઓની આગળ વિખેચી નાખીશ."

૧૮ પછી લોકોએ કહ્યું, "આવો આપણે ચર્ચિયાની વિચળ ઘાટ ઘડીએ, કેમ કે યાજકો પાસે નિયમશાસ્ત્ર, જ્ઞાની પાસે સલાહ તથા પ્રભોધકો પાસે પ્રભોધ ખૂટવાનો નથી. આપણે શું કરવું તે આપણને કહેવા માટે છે. આપણને ચર્ચિયાની સલાહની જરાય જરૂર નથી. આપણે તેને શૂપ કરી દઈએ. જેથી તે આપણી વિચળ કંઈ પણ વધારે બોલી શકે નહિ અને આપણને ફરીથી હેરાન કરે નહિ."

૧૯ હે યહોવાહ, મને દ્યાનથી સાંભળો મારા શત્રુઓની વાણી સાંભળો.

૨૦ બલાઈનો બદલો ભૂરાઈથી કરાય? તેમ છતાં, એ લોકોએ મારે માટે ખાડો ખોદ્યો છે.

તેઓના લાભમાં ભલું બોલવા માટે તારી સમક્ષ ઊભો રહ્યો તે થાદ કર.

૨૧ તે માટે તેઓના સંતાનોને દુકાઠથી નાશ પામવા દે. અને તેઓને તરવારથી મરવા દો.

તેઓની સ્ત્રીએ નિઃસંતાન અને વિધવાએ થાય. તેઓના પુરુષો માર્યા જાય. અને તેઓના જુવાન પુરુષો લડાઈમાં તરવારથી માર્યા જાય. ૨૨ જ્યારે તું તેઓ પર અચાનક સૈન્ય લાવીશ. ત્યારે તેઓના ઘરોમાંથી થીસો સાંભળવામાં આવશે, કેમ કે મને પકડવા માટે તેઓએ ખાડો ખોદ્યો છે. અને મારા પગમાં તેઓએ ફાંસો નાખ્યો છે.

૨૩ પણ હે યહોવાહ, મારો જીવ લેવા માટે તેઓનાં તમામ કાવતરાંઓ તમે જણો છો. તમે તેઓના અન્યાય માફ કરશો નહિ, તમારી દ્રજિથી તેઓનું પાપ ભુંસી ન નાખો. પણ તેઓને તમારી નજર સમક્ષ હોકર ખાઈને પાડી નાખો. તમે તમારા રોષમાં એમને સજ કરો."

## ૧૬

૧ યહોવાહે આ પ્રમાણે કહ્યું કે; "જો અને કુંભારની એક માટલી વેચાતી લે. ત્યાર પછી લોકોના તથા યાજકોમાંના કેટલાક આગેવાનોને તારી સાથે લઈ લે. ૨ હાર્સિથ ભાગળના નાકા પાસે બેન-હિન્દોમની ખીણ છે ત્યાં જો. અને હું તને જે વચનો આપું તે તું ત્યાં તેઓને કહી સાંભળાવ. ૩ યહૂદિયાના રાજાઓ અને યક્રશાલેમના રહેવાસીઓ! તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો. સૈન્યોના યહોવાહ ઇજરાયલના ઈંઘર કહે છે કે: "જુઓ, હું આ જગ્યા પર એવી વિપત્તિ લાવીશ કે જે કોઈ સાંભળશે તેના કાનમાં ઝણાઝણાટ થશે.

૪ તેઓએ મારો ત્યાગ કર્યો છે અને આ સ્થાનને ભ્રષ્ટ કર્યું છે. તેઓએ તથા તેઓના પૂર્વજોએ તથા યહૂદિયાના રાજાઓ જેઓને જાણ્યા નહોતા તેઓએ અન્ય દેવોની આગળ શૂપ બાદયો છે. અને આ સ્થાનને નિદોર્ષોના લોકીથી ભરી દીધું છે.

૫ પોતાના દીકરાઓને અરિનમાં બાળીને તેઓ બાલાની આગળ દહનાર્પણ ચઢાવે તે માટે તેઓએ બાલનાં ઉચ્ચસ્થાનો બાંધયાં છે. એવું કરવાનું મેં ફરમાવ્યું નહોતું.

૬ તે માટે યહોવાહ કહે છે, એવો દિવસ આવે છે" જ્યારે આ ખીણ તોફેથ અથવા બેન-હિન્દોમના પુત્રની ખીણ ફરી કહેવાશે નહિ પરંતુ તેઓ તેને કતલની ખીણ કહેશે. ૭ આ જગ્યાએ હું યહૂદા અને યક્રશાલેમની બધી યોજનાઓ નિષ્ફળ કરીશ. તેઓનો તેઓના શત્રુઓની આગળ તરવારથી તથા જેઓ તેઓનો જીવ લેવા શોધે છે તેઓના હાથથી તેઓને પાડીશ. તેઓના મૃતદેહ હિંસક પશુઓ તથા આકાશનાં પક્ષીઓ ખાઈ જશે. ૮ વળી હું નગરને સંપૂર્ણ તારાજ કરી નાખીશ. ત્યાંથી પક્ષાર થનાર દરેક તે જોઈને તેની સર્વ વિપત્તિ વિષે આશ્રય પામશે. અને તેનો ફિટકાર

કરશે. <sup>૬</sup> તેઓના શત્રુઓ, જેઓ તેઓનો જીવ શોધે છે તેઓ ઘેરો ઘાલીને તે બધાને સંકળામણમાં લાવશે, તે વખતે તેઓ પોતાના દીકરાઓનું તથા પોતાની દીકરીઓનું માંસ ખાય એવું હું કરીશ. તેઓ બધા એકબીજાનું માંસ ખાશે."

<sup>૧૦</sup> પણ જે ભાગસો તારી સાથે જાય છે તેઓની નજર સમક્ષ તે માટલી તું ભાંગી નાખ, <sup>૧૧</sup> તેઓને કહે કે, સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે; ફરી સમારી નહી શકાય તેવી રીતે કુંભારનું વાસણ ભાગી નાખવામાં આવે છે "તેમ આ લોકને તથા આ નગરને હું ભાગી નાખીશ." એમ યહોવાહ કહે છે. દફનાવવાની જગ્યા રહે નહિ એટલા પ્રમાણમાં તેઓ તોફેથમાં મૃતદેહો દફનાવશે.

<sup>૧૨</sup> યહોવાહ કહે છે કે, આ સ્થળની તથા તેમાંના રહેવાસીઓની દશા હું એવી કરીશ કે" "આ નગરને હું તોફેથના જેવું કરીશ. <sup>૧૩</sup> વળી જે ઘરની અગાસી પર તેઓએ આકાશનાં સર્વ સૈન્ય સારુ ધૂપ બાખયો છે અને બીજા દેવોને પેયાર્પણો દેદ્યાં છે તે બધાં ઘરો એટલે યજ્ઞશાલેમનાં તથા યહૂદિયાનાં અશુભ કરેલા ઘરો તોફેથ જેવાં બની જશે."

<sup>૧૪</sup> પછી યર્મિયા તોફેથ કે જથાં પ્રબોધ કરવા યહોવાહે તેને મોકલ્યો હતો, ત્યાંથી પાછા ફર્યા બાદ તે યહોવાહના મંદિરના યોકમાં ઉભો રહ્યો અને બધા લોકોને ઉદેશીને બોલ્યો કે; <sup>૧૫</sup> "સૈન્યોના યહોવાહ, ઇજરાયલના ઈજ્વર કહે છે કે; 'જુઓ, આ નગર તેમ જ તેની આસપાસનાં નગરો પર જે આવનારી સર્વ વિપત્તિઓ વિષે હું બોલ્યો છું તે હું લાવીશ, કેમ કે તેઓએ હઠીલા બની અને મારું કર્યું સાંભળ્યું નહિ.'"

## ૨૦

<sup>૧</sup> હવે ઈમેરનો દીકરો પાશહૂર યાજક યહોવાહના સભાસ્થાનનો મુખ્ય અધિકારી હતો. તેણે યર્મિયાને આ ભવિષ્યવાણી કહેતો સાંભળ્યો, <sup>૨</sup> તેથી પાશહૂરે યર્મિયાને માર્યો. પછી તેણે તેને યહોવાહના સભાસ્થાનની પાસે બિન્યામીનની ઉપલી ભાગળમાં હેડ હતી તેમાં તેને મૂક્યો.

<sup>૩</sup> બીજા દિવસે પાશહૂરે યર્મિયાને હેડમાંથી છૂટો કર્યો ત્યારે યર્મિયાએ તેને કર્યું, "યહોવાહે તારું નામ પાશહૂર નહિ, પણ ભાગોર-મિસસાબીબ એટલે (સર્વત્ર ભથ) એવું પાદર્થ છે. <sup>૪</sup> કેમ કે યહોવાહ કહે છે કે તું પોતાને તથા તારા સર્વ મિત્રો પર ભયહૂપ થઈ પડે એવું હું કરીશ. તેઓ પોતાના શત્રુઓની તરવારથી મૃત્યુ પામશે. અને તું તારી નજરે જોશે. આખો યહૂદિયા હું બાબિલના રાજને સૌપી દઈશ. તે તેઓને કેદ કરીને બાબિલ લઈ જશે અને ત્યાં તેઓને તરવારથી મારી નાખશે.

<sup>૫</sup> હું આ નગરની સર્વ સંપત્તિ, તેની સર્વ પેદાશ અને તેની સર્વ કિંમતી વસ્તુઓ અને યહૂદિયાના રાજાઓનો બધો ખજાનો તેઓના શત્રુઓને સૌપી દઈશ, તેઓ તેને લુંટશે. અને તેઓને પકડીને બાબિલ લઈ જશે. <sup>૬</sup> વળી હે પાશહૂર, તું અને તારા ઘરમાં રહેનાર સર્વ બંદીવાન થશો. તમને બાબિલ લઈ જવામાં આવશે, અને ત્યાં તું તેમ જ તારા સર્વ મિત્રો જેમને તેં ખોટી ભવિષ્યવાણી સંભળાવેલી છે. તેઓ પણ ત્યાં મરશે. અને ત્યાં જ તેઓને દફનાવામાં આવશે.

<sup>૭</sup> હે યહોવાહ, તમે મને છેતર્યો છે; અને હું ફસાઈ ગયો. મારા કરતાં તમે બળવાન છો અને તમે મને જીતયો છે.

હું આખો દિવસો તિરસ્કારનું કારણ થઈ પડ્યો છું. સર્વ લોકો મારી મશકરી કરે છે.

<sup>૮</sup> કેમ કે જયારે હું બોલું છું ત્યારે ત્યારે ઘાંટા પારીને બલાતકાર તથા લુંટ એવી હું જૂમ પાડું છું.

કેમ કે થહોવાહનું વચન બોલ્યાને લીધે આખો દિવસ મારો તિરસ્કાર અને નિંદા થાય છે.

**૬** હું જો એમ કહું કે, 'હવે હું થહોવાહ વિષે વિચારીશ નહિ અને તેમનું નામ હું નહિ બોલું.'

તો જણે મારા હાડકામાં બળતો અગ્નિ સમાયેલો હોથ એવી પીડા મારા હૃદયમાં થાય છે. અને ચૂપ રહેતાં મને કંટાળો આવે છે. હું બોલ્યા વગર રહી શકતો નથી.

**૧૦** મેં ચારે બાજુથી તેઓની ધમકીઓ સાંભળી અને મને ૯૨ છે, તેઓ કહે છે; 'આપણે ફરિયાદ કરીશું.'

મારા નિકટના ભિત્રો મને ઠોકર ખાતા નિહાળવાને તાકે છે કે, કદાચ તે ફસાઈ જાય. અને ત્યારે આપણે તેને જુતીએ તો તેના પર આપણે વેર વાળીશું.'

**૧૧** પરંતુ મહાન થોઢાની જેમ થહોવાહ મારી સાથે છે. જેઓ મારી પાછળ પડ્યા છે તેઓ ઠોકર ખાઈને પડી જશે.

તેઓ મને હરાવશે નહિ. તેઓ અતિશય લજિજત થશે. તેઓ ફટેહ પામશે નહિ. તેઓનું અપમાન કાથમ રહેશે અને ભૂલાશે નહિ.

**૧૨** પણ હે સૈન્યોના થહોવાહ, ન્યાયની કસોટી કરનાર અને અંતકરણ તથા હૃદયને પારખનાર,

તેમના પર કરેલો તમારો પ્રતિકાર અને બદલો જોવા દો, કેમ કે મેં મારો દાવો તમારી આગળ રજૂ કર્યો છે.

**૧૩** થહોવાહનું ગીત ગાઓ, થહોવાહની સ્તુતિ કરો!

કેમ કે તેમણે દુષ્ટોના હાથમાંથી દરિદ્રીઓના જુવ બચાવ્યા છે.

**૧૪** જે દિવસે હું જન્મયો તે દિવસ શાપિત થાઓ.

જે દિવસે મારી માએ મને જન્મ આપ્યો તે દિવસ આશીર્વાદિત ન થાઓ.

**૧૫** 'તને દીકરો થયો છે' એવી વધામણી,

જેણે મારા પિતાને આપી અને અતિશય આનંદ પમાદ્યો તે માણસ શાપિત થાઓ.

**૧૬** જે નગરો થહોવાહે નાશ કર્યા છે અને દયા કરી નહિ.

તેઓની જેમ તે માણસ નાશ પામે. તે માણસ સવારમાં વિલાપ અને બપોરે રણનાં સાંભળો.

**૧૭** કેમ કે, ગર્ભસ્થાનમાંથી જ મને બહાર આવતાની ઘડીએ જ તેણે મને મારી ન નાખ્યો, એમ થાત તો, મારી માતા જ મારી કબર બની હોત,

તેનું ગર્ભસ્થાન સદાને માટે રહ્યું હોત.

**૧૮** શા માટે હું કષ્ટો અને દુઃખ સહન કરવા ગર્ભમાંથી બહાર આવ્યો, જેથી મારા દિવસો લજિજત થાય?"

## ૨૧

**૧** જ્યારે સિદ્ધિયા રાજાએ માલિકયાના દીકરા પાશહૂરને તથા માસેયા યાજકના દીકરા સફાન્યાને થર્ભિયાની પાસે મોકલીને કહેવડાયું કે, **૨** "કૃપા કરીને તું થહોવાહને અમારી તરફથી પૂછ, કેમ કે બાબિલનો રાજ નભૂખાદનેસાર અમારી સામે યુદ્ધ કરે છે કદાચ થહોવાહ પોતાનાં સર્વ અદ્ભુત કૃત્યો પ્રમાણે અમારી સાથે એવી રીતે વર્તશે કે જેથી તે રાજને પાછા જવું પડે."

**૩** ત્યારે થર્ભિયાએ તેઓને કહ્યું કે, સિદ્ધિયાને જઈને આ પ્રમાણે કહેજો કે, **૪** 'થહોવાહ ઇગરાયલના ઈંખર આ પ્રમાણે કહે છે; "જુઓ, લડાઈનાં જે શસ્ત્રો તમારા હાથમાં છે, જે શસ્ત્રો વડે તમે કોટની બહાર તથા બાબિલના રાજની સાથે ઘેરો ઘાલનાર ખાલદીઓ સામે લડો છો તે હું પાછાં ફેરવીશ. તેઓને આ નગરની મધ્યમાં એકઠા કરીશ. **૫** લાંબા

કરેલા હાથથી તथા બળવાન ભુજથી કોધ તથા જુસ્કાથી તથા ભારે રોષથી હું જાતે તમારી સામે લડીશ.

<sup>૬</sup> આ નગરમાં રહેનારા માણસો તથા પશુઓને હું ભારી નાખીશ. તેઓ મોટી મરકીથી મૃત્યુ પામશે. <sup>૭</sup> ત્યારબાદ થહોવાહ કહે છે કે હું થહૂદિયાના રાજ સિદ્ધિયાને, તેના સેવકોને તથા જે લોક આ નગરમાં મરકીથી, તરવારથી તથા દુકાણથી બચ્યા છે તેઓને બાબિલના રાજ નભૂખાદનેસ્સારના હાથમાં તથા જેઓ તેનો જીવ શોધે છે તેઓના હાથમાં સૌપીશ અને તે તેઓને તરવારથી ભારી નાખશે. તેમના પર તે ક્ષમા, દયા કે કરુણા દર્શાવશે નહિં.

<sup>૮</sup> આ લોકને તારે કહેવું કે, થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; “જુઓ, હું તમારી આગળ જીવનનો ભાર્ગ અને મરણનો ભાર્ગ બજે મૂકું છું. <sup>૯</sup> જે કોઈ આ શહેરમાં રહેશે તે તરવારથી, દુકાણથી તથા મરકીથી મૃત્યુ પામશે, પણ જે કોઈ તેમને ઘેરો ઘાલનાર ખાલદીઓને શરણે જશે તે જીવતો રહેશે. અને તેનો જીવ તે લુંટ તરીકે ગણશે. <sup>૧૦</sup> કેમ કે આ નગરનું ભલું નહિં, પણ વિનાશ કરવાને મેં મારું મુખ ફેરટ્યું છે’ એમ થહોવાહ કહે છે. ‘તેને બાબિલના રાજના હાથમાં સૌપી દેવામાં આવશે અને તે બાધી દેવામાં આવશે.

<sup>૧૧</sup> વળી થહૂદિયાના રાજના વંશજો વિષે થહોવાહનું વચ્ચે સાંભળો.  
<sup>૧૨</sup> હે દાઉદના ઘરના, થહોવાહ કહે છે કે; સવારે ન્યાય કરો,  
જે માણસ જુલભીઓના હાથે લુંટાઈ ગયો છે તેને તેના હાથમાંથી છોડાવો,  
રખેને તમારાં દુષ્ટ કૃત્યોને કારણે મારો રોષ અરિનની પેઠે સટગી ઉઠશે તેને  
હોલવનાર કોઈ મળશે નહિં.

<sup>૧૩</sup> જુઓ, હે ખીણમાં રહેનારી, હે મેદાનમાંના ખડકમાં રહેનારી હું તારી વિઝજ છું” એમ  
થહોવાહ કહે છે  
જે કોઈ કહે છે કે, કોણ મારા પર હુભલો કરી શકે એમ છે?” “અથવા કોણ અમારાં  
ઘરોમાં પ્રવેશી શકે એમ છે?’ તેઓની વિઝજ હું છું

<sup>૧૪</sup> હું તમારાં કૃત્યોનાં ફળ પ્રમાણે શિક્ષા કરીશ”\_ એમ થહોવાહ કહે છે.  
“હું તેના જંગલમાં અરિન સટગાવીશ અને તે પોતાની આસપાસની સર્વ વસ્તુઓને  
બાધી નાખશે.”

## ૨૨

<sup>૧</sup> થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; તું અહીંથી ઊતરીને થહૂદિયાના રાજના મહેલમાં  
જ અને ત્યાં આ વચ્ચે બોલ. <sup>૨</sup> અને કહે કે, હે થહૂદિયાના રાજ, દાઉદના રાજ્યાસન  
પર બેસનાર તું અને તારા દાસો તથા તારા લોકો જેઓ આ દરવાજમાં થઈને  
અંદર આવે છે તે તમે થહોવાહનું વચ્ચે સાંભળો. <sup>૩</sup> થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે;  
“ન્યાયથી અને સદાચારથી ચાલો, લુંટાયેલાને જુલભીના હાથમાંથી બચાવો; પરદેશી,  
અનાથ અને વિધવા પ્રત્યે અન્યાય કે હિંસા કરો નહિં અને આ સ્થાને નિર્દોષનું  
લોહી ન પાડો.

<sup>૪</sup> જો તમે ખરેખર આ પ્રમાણે કરશો તો દાઉદના રાજ્યાસન પર બિરાજનાર  
રાજાઓ રથોમાં અને ઘોડા પર સવારી કરી આ મહેલના દરવાજમાં થઈને અંદર  
આવશે. અને તે, તેઓના ચાકરો અને તેઓના લોકો પણ અંદર આવશે. <sup>૫</sup> પણ જો  
તમે આ વચ્ચેનો તરફ દયાન નહિં આપો તો થહોવાહ કહે છે કે, હું મારા પોતાના  
સમ ખાઈને કહું છું કે, “આ મહેલ ખંડેર બની જશે.

<sup>૬</sup> થહૂદિયાના રાજમહેલ વિષે થહોવાહ કર્યું છે કે;  
'તું ભારે મન ગિલ્યાદ જેવો છે, લભાનોનનું શિર છે. તેમ છતાં હું તને વેરાન

અને વસ્તીહીન નગરો જેવું બનાવી દઈશ.

૭ હું તારો નાશ કરવા માટે શક્તિ સજેલા વિનાશકોને તૈથાર કરીશ.

તેઓ તારા ઉત્તમ અદેજવૃક્ષોને કાપી અને અનિનમાં નાખી દેશે.

૮ ઘણી પ્રજાઓ આ નગરની પાસે થઈને જશે અને તે સર્વ લોકો એકબીજાને કહેશે કે, “થહોવાહે શા ભાડે આ મોટા નગરના આવા હાલ કર્યા છે?” ૯ ત્યારે તેઓ જવાબ આપશે કે, “તેઓએ પોતાના ઈશ્વર થહોવાહ સાથેના કરારનો ત્યાગ કર્યો છે. અને અન્ય દેવોની સેવાપૂજા કરી.”

૧૦ થહૂદિયાના લોકો જે મૃત્યુ પામ્યા છે તેને માટે રડો નહિ, તેમ જ તેનો શોક પણ ન કરશો; પણ જે સ્વદેશમાંથી જથ છે તેને માટે હૈયાફાટ રૂદ્ધન કરો, કેમ કે તે કદી પાછો આવવાનો નથી. તે ફરી પોતાની જન્મભૂમિ જોવા પામશે નહિ.”

૧૧ કેમ કે થહૂદિયાના રાજ થોશિયાનો દીકરો શાલ્લુમ જેણે પોતાના પિતા થોશિયાની જગ્યાએ રાજ કર્યું; અને આ સ્થાનમાંથી ગયો, તેના વિષે થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે, “તે ત્યાંથી પાછો આવશે નહિ. ૧૨ પણ જે ઠેકાણે તેઓ તેને બંદીવાન કરીને લઈ ગયા છે. તે દેશમાં જ મૃત્યુ પામશે અને આ ભૂમિને કદી જોવા પામશે નહિ.”

૧૩ જે માણસ પોતાનું ઘર અન્યાયથી તથા પોતાની મેડીઓ અનીતિથી બાંધે છે; જે પોતાના પડોશી પાસે વેઠ કરાવે છે. અને તેની ભજૂચી તેને આપતો નથી. તે માણસને અફસોસ!

૧૪ તે કહે છે, હું મારા માટે વિશાળ મકાન તથા મોટી મેડીઓ બાંધીશ, પણ તે તેમાં પોતાને સારુ બાચીઓ મૂકે છે. અને તેની છત પર અદેજકાષ્ટનાં પાટિયાં જડે છે. અને તેને લાલ રંગ લગાડે છે.”

૧૫ તું અદેજકાષ્ટના મહેલો બાંધીને સિદ્ધિ મેળવવા છાછે છે એથી શું તારું રાજ્ય ટકશે?

શું તારા પિતાએ ખાદ્યંપીધું નહોતું અને નીતિ તથા તે ન્યાયથી વ્યવહાર કરતો નહોતો? તેથી જ તે સુખી થયો.

૧૬ તેણે ગરીબો તથા લાચારને ન્યાય આપ્યો તેથી તે સમયે તે સુખી હતો. મને ઓળખવો તે એ જ છે કે નહિ? એમ થહોવાહ કહે છે.

૧૭ પણ લુંટી લેવું, નિર્દોષનું લોહી પાડવું,

અને જુલમ તથા અત્યારાર કરવા સિવાય બીજા કશા પર તારી આંખો તથા તારું હૃદય લાગેલાં નથી. ૧૮ તે માટે થહૂદિયાના રાજ થોશિયાના દીકરા થહોથાકીમ વિષે થહોવાહ કહે છે કે; તેને સારુ “ઓ, મારા ભાઈ!” અથવા “ઓ, મારી ભણેના!” એવું બોલીને વિલાપ કરશે નહિ. અથવા “ઓ, મારા માલિક!” અને “ઓ, મારા રાજા!” એમ કહીને કોઈ તેને માટે વિલાપ કરશે નહિ.

૧૯ એક ગધેડાને દાટવામાં આવે છે તેમ તેને દાટવામાં આવશે,

તેને ઘસ્તીને થરશાલેમના દરવાજા બહાર નાખી દેવામાં આવશે.

૨૦ તું લભાનોનના પહાડ પર ચઠીને હાંક માર. બાશાનમાં જઈને પોકાર કર;

અભાચીમ પર્વત પરથી હાંક માર, કેમ કે તારા બધા મિત્રો નાશ પામશે.

૨૧ જ્યારે તું સમૃજ થતો હતો ત્યારે હું તારી સાથે બોલ્યો, પણ તેં કદ્યું, “હું નહિ સાંભળ્યું.”

તારી થુવાનીથી તારી ચીતભાત એવી હતી કે તેં કદી મારું કદ્યું કર્યું નથી.

૨૨ પવન તારા સર્વ પાણકોને ઘસ્તી લઈ જશે. તારા સર્વ મિત્રોને ગુલામો તરીકે લઈ જવામાં આવશે.

નિશ્ચે તારી દુષ્ટતાને કારણે તારી બદનામી થશે અને તું શરમ અનુભવશે.

૨૩ હે લભાનોનમાં રહેનારી તથા એરેજવૃક્ષોમાં પોતાનો ભાઈ બાંધનારી, જ્યારે તને પ્રસૂતાના જેવી પીડા તથા કષ્ટ થશે ત્યારે તારી દશા, કેવી દયાજનક થશે."

૨૪ આ યહોવાહ ની જહેરાત છે "જેમ હું જીવતો છું" "જો યહૂદિયાના રાજ, યહોયાકીમનો દીકરો કોનિયા મારા જમણા હાથ પરની મુદ્રિકા હોત, તોપણ મેં તેને ત્યાંથી દૂર કર્યો હોત. ૨૫ તું જેનાથી ડરે છે અને જે તારો જીવ લેવા તાકે છે તે બાખિલના રાજ નખૂખાદનેસાર અને ખાલદીઓના હાથમાં હું તને સોંપી દઈશ. ૨૬ જે દેશમાં તારો જન્મ થયો નહોતો એવા પારકા દેશમાં હું તને તથા તારી માતાને પણ ફેંકી દઈશ. અને ત્યાં તમે મૃત્યુ પામશો.

૨૭ અને જે દેશમાં પાછા આવવાને તેમના જીવ ઝૂરે છે, તે ભૂમિમાં તેઓ પાછા આવશે નહિ.

૨૮ આ માણસ કોનિયા, તે તુચ્છ અને ફૂટેલા ઘડા જેવો છે શું? તે અણગમતા પાત્ર જેવો હશે શું?

તેને તથા તેના વંશજોને દૂરના અજાણ્યા પ્રદેશમાં ફેંકી દેવામાં આવ્યા છે જે તેઓ જણાતા નથી?

૨૯ હે ભૂમિ, ભૂમિ, ભૂમિ! તું યહોવાહનાં વચન સાંભળ.

યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; લખી રાખો કે આ માણસ કોનિયા; નિઃસંતાન મૃત્યુ પામશો.

૩૦ તે માણસ જીવનમાં આગળ વધશે નહિ કે તેના વંશનો કોઈ સફળ થશે નહિ કે જે દાઉદના રાજયાસન પર બેસે અથવા ફરીથી યહૂદીઓ પર રાજ કરે."

## ૨૩

૧ "જે પાઠકો મારા બીડનાં દેટાંનો નાશ કરે છે તથા તેઓને વિખેરી નાખે છે. તેઓને અફસોસા!" એમ યહોવાહ કહે છે. ૨ તેથી જે પાઠકો મારા લોકનું પાલન કરે છે તેઓ વિષે યહોવાહ ઈજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, "તમે મારા ટોળાને વિખેરી નાખ્યું છે અને નસાડી મૂક્યું છે. અને તેની પર દ્યાન નથી આપ્યું, એ માટે! હવે હું તમે કરેલા દુષ્કૃત્યોની તમને સજા કરીશ" એવું યહોવાહ કહે છે.

૩ "વધી જે દેશોમાં મેં તેઓને નસાડી મૂક્યા છે ત્યાંથી પાછા એકત્ર કરીને, તેઓને તેઓના વાડાઓમાં પાછા લાવીશ. ત્યાં તેઓ સફળ થશે અને વૃદ્ધિ પામશો. ૪ હું એવા પાઠકોની નિમણૂક કરીશ કે જેઓ તેમનું પાલન કરે. તેઓ ફરી બીશે નહિ કે ગભરાશે નહિ. અને ભૂલા પડશે નહિ" એમ યહોવાહ કહે છે.

૫ યહોવાહ કહે છે, "જુઓ, એવો સમય આવી રહ્યો છે "જ્યારે હું દાઉદના વંશમાં એક ન્યાયી "અંકુર" ઉગાવીશ.

તે રાજ તરીકે રાજ કરશે. તેના શાસનમાં આભાદી હશે. અને દેશમાં ન્યાય અને નીતિમંત્રા લાવશે.

૬ તેની કારકિર્દીમાં યહૂદિયાનો ઉંખાર થશે અને ઈજરાયલ સુરક્ષિત રહેશે.

અને યહોવાહ અમારું ન્યાયીપણું છે. એ નામથી તેઓ તમને બોલાવશે;

૭ યહોવાહ કહે છે, માટે જુઓ, હવે એવો સમય આવે છે" "જ્યારે લોકો એવું નહિ કહે કે, ઈજરાયલપુત્રોને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર 'યહોવાહ જીવતા છે.' ૮ પણ એમ કહેશે કે, 'ઈજરાયલના વંશજોને ઉત્તરદેશમાંથી અને તેઓને જ્યાંથી નસાડી મૂક્યા હતા તે સર્વ દેશોમાંથી ફરી પાછા લાવનાર યહોવાહ જીવતા છે, તેઓ તેઓની પોતાની ભૂમિમાં વસશે.'

- ૯ પ્રબોધકો વિષેની વાત; મારું હૃદય ભારામાં વ્યથિત થયું છે. ભારાં સર્વ હાડકાં કંપે છે. હું દ્રાક્ષારસથી મળન બનેલ છું,  
યહોવાહને લીધે અને તેમના પવિત્ર વચનોને લીધે દ્રાક્ષારસથી મળન થયેલા ભાગાસના જેવો છું.
- ૧૦ કેમ કે દેશ વ્યબિયારીઓથી ભરાઈ ગયો છે. આ કારણે દેશ શોક કરે છે.  
જંગલમાંનાં બીડો સુકાઈ ગયાં છે. આ પ્રબોધકોનો 'માર્ગ દુષ્ટ છે; અને તેઓ પોતાની સત્તાનો યોગ્ય ઉપયોગ કરતા નથી.'
- ૧૧ યહોવાહ કહે છે કે, પ્રબોધકો અને થાજકો બન્ધે દુષ્ટ થઈ ગયા છે. મેં તેઓની દુષ્ટતા ભારા ઘરમાં પણ જોઈ છે."
- ૧૨ તેને લીધે તેઓના રસ્તાઓ અંધકારમય તથા લપસણા થઈ ગયા છે. તેઓને હડસેલી મૂકવામાં આવશે; અને તેઓ તેમાં પડશે.
- કેમ કે હું તેઓના પર વિપત્તિ એટલે શાસનનું વર્ષ લાવીશ એમ યહોવાહ કહે છે.
- ૧૩ મેં સમર્ઝનના પ્રબોધકોમાં દૂણાજનક બાબતો જોઈ છે; તેઓએ બાલને નામે પ્રબોધ કર્યો છે  
અને ભારા ઇજરાયલી લોકોને ખોટે માર્ગ દોર્યા છે.
- ૧૪ અને યરુશાલેમના પ્રબોધકોમાં મેં બયંકર કૃત્યો જોયાં છે; તેઓ વ્યબિયાર કરે છે  
અને અસ્તયના માર્ગ ચાલે છે.  
તેઓ દુષ્ટોના હાથને ભજભૂત કરે છે. અને કોઈ પોતાની દુષ્ટતામાંથી પાછું વળતું નથી.
- મારે મન તેઓ બધા સંદોમના જેવા છે. અને તેના રહેવાસીઓ ગમોરાના જેવા થઈ ગયા છે."
- ૧૫ તેથી પ્રબોધકો વિષે સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે;  
"જુઓ, હું તેઓને કડવી વેલ ખવડાવીશ અને ઝેર પાઈશ,  
કેમ કે યરુશાલેમના પ્રબોધકોથી આખા દેશમાં દુષ્ટતા ફેલાઈ રહી છે."
- ૧૬ સૈન્યોના યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે, જે પ્રબોધકો તમને પ્રબોધ કરે છે તેઓનું  
તમે સાંભળશો નહિ.
- તેઓ વ્યર્થ વાતો કરે છે. તેઓ ભારાં મુખનાં વચનો નથી કહેતા પણ પોતાના મનની  
કલિપત વાતો કરે છે.
- ૧૭ જેઓ ભારી વાણીનો તિરસ્કાર કરે છે તેઓને તેઓ કહેતા ફરે છે કે, 'યહોવાહ કહે  
છે કે તમને શાંતિ થશે.'
- જેઓ પોતાના હૃદયના દુરાગ્રહ મુજબ ચાલે છે તેમને કહે છે, તમારા પર કોઈ પણ  
વિપત્તિ આવશે નહિ.'
- ૧૮ છતાં, યહોવાહના મંત્રીમંદળમાં કોણ ઊભું રહી શકે? કોણ તેમનું વચન જોવા અને  
સાંભળવા ઊભા રહે?
- કોણે તેમનું વચન સાંભળવા દ્યાન આપ્યું છે?
- ૧૯ જુઓ, યહોવાહ પાસેથી તોફાન આવે છે. તેમનો કોપ હા, દૂભરી ભારતો રોષ પ્રગટ  
થયો છે.
- દૂભરી ભારતો વંટોણીયો દુષ્ટના ભાથા પર આવી પડશે.
- ૨૦ યહોવાહ પોતાના હૃદયના મનોરથોને અમલમાં ન લાવે તથા સિજ કરે નહિ, ત્યાં  
સુધી તેમનો કોધ શાંત થશે.
- પાછલા દિવસોમાં, તમે તે સમજુ શકશો.
- ૨૧ આ પ્રબોધકોને મેં મોકલ્યા નથી. છતાં તેઓ દોડી ગયા.  
મેં આ લોકોને કશું કદથું નથી. છતાં તેઓ પ્રબોધ કરે છે.

૨૨ તેઓ જો મારા મંત્રીમંડળમાં ઉપક્ષિથત રહ્યા હોત તો મારા લોકોને મારાં વચનો સંભળાવ્યાં હોત;

તેઓને તેઓના ખોટા માર્ગથી અને કરણીઓની દુષ્ટતાથી પાછા વાખ્યા હોત.

૨૩ યહોવાહ કહે છે કે શું હું કેવળ પાસેનો ઈશ્વર છું અને દૂરનો ઈશ્વર નથી?

૨૪ શું ગુપ્ત સ્થાનોમાં કોઈ મારાથી પોતાને સંતારી શકે છે કે હું તેને નહિ જોઉં?" એવું યહોવાહ કહે છે.

"શું હું આકાશ તથા પૃથ્વીમાં સર્વત્ર હાજર નથી?" એમ યહોવાહ કહે છે.

૨૫ 'મને સ્વપ્ન આવ્યું છે! મને સ્વપ્ન આવ્યું છે!' એવા જે પ્રબોધકો મારા નામે ખોટો પ્રબોધ કરે છે. તેઓએ જે કદ્યું તે મેં સાભાર્યું છે; ૨૬ જે પ્રબોધકો ખોટો પ્રબોધ કરે છે અને પોતાના છદ્યમાં રહેલા કપટનો પ્રબોધ કરે છે. તેઓના છદ્યમાં એ કથાં સુધી રહેશે? ૨૭ જેમ તેમના પિતૃઓ બાલને કારણે મારું નામ વીસરી ગયા હતા તેમ તેઓ એકબીજાને સ્વપ્નોની વાત કહીને તેઓ વડે મારા લોકની પાસે મારું નામ બુલાવી દેવાની કોશિશ કરે છે.

૨૮ જે પ્રબોધકને સ્વપ્ન આવ્યું હતું તે બલે સ્વપ્ન પ્રગટ કરે. અને જેને મેં કંઈક પ્રગટ કર્યું છે તે બલે મારાં વચન સત્યતાથી બોલે.

ઘઉંની તુલનામાં પરાળની શી કિંમત?" એમ યહોવાહ કહે છે. ૨૯ યહોવાહ એમ કહે છે કે, "શું મારું વચન અનિન સમાન નથી? તથા "ખડકના ચૂદેચૂરા કરનાર હથોડા જેવું નથી? ૩૦ તે માટે યહોવાહ કહે છે, જુઓ, "જે પ્રબોધકો મારા વચનો એકબીજાની પાસેથી ચોરી લે છે તેઓની વિરલ્લ હું છું."

૩૧ જુઓ, જે પ્રબોધકો પોતાની વાણીને મારી વાણી તશીકે ખપાવે છે. "અને તેઓની જુભ વાપરીને બોલે છે. તેઓની વિરલ્લ હું છું." ૩૨ જુઓ, હું તે બધા પ્રબોધકોની વિરલ્લમાં છું તેઓનાં સ્વપ્નો કેવળ નિર્લજ્જ જૂઠાણાં છે." એમ યહોવાહ કહે છે. "અને જેઓ મારા લોકોને જૂઠાણાં દ્વારા અને મોટી મોટી વાતો દ્વારા પાપમાં દોરી જાય છે. તેઓને મેં ભોકલ્યા નથી. અને તેઓને મેં કોઈ આજ્ઞા પણ આપી નથી. તેઓ આ લોકને જિલ્કુલ હિતકારક થશે નહિ" એમ યહોવાહ કહે છે.

૩૩ "જ્યારે આ લોક કે કોઈ પ્રબોધક અથવા કોઈ યાજક તેઓમાંથી કોઈ તને પૂછે કે, 'યહોવાહની વાણી કઈ છે?' ત્યારે તારે જવાબ આપવો કે, કઈ ઈશ્વરવાણી! યહોવાહ કહે છે કે હું તમને કાઢી મૂકીશ.' ૩૪ વળી આ યહોવાહની ઈશ્વરવાણી છે એવું જો કોઈ પ્રબોધક, યાજક કે કોઈ લોક કહેશે, તો હું તેને અને તેનાં કુટુંબને શિક્ષા કરીશ.

૩૫ 'યહોવાહે શો ઉત્તર આપ્યો છે?' અથવા 'યહોવાહ શું બોલ્યા છે?' એવું તમારે પોતપોતાના પડોશી અને ભાઈને કહેવું જોઈએ. ૩૬ યહોવાહની વાણી એમ તમારે કથારે પણ બોલવું નહિ, કેમ કે દરેકનું વચન તે જ પોતાની ઈશ્વરવાણીસ્થળ થશે. કેમ કે જીવતા ઈશ્વર એટલે સૌન્યોના યહોવાહ જે આપણા ઈશ્વર છે. તેમનાં વચનો તમે સાંભળ્યાં નથી.

૩૭ પ્રબોધકોને તારે આ કહેવું કે; 'યહોવાહે તને શો ઉત્તર આપ્યો? યહોવાહે તમને શું કદ્યું છે?' ૩૮ પણ યહોવાહની વાણી એમ તમે જો બોલશો તો યહોવાહ કહે છે કે; યહોવાહની ઈશ્વરવાણી 'એમ તમારે બોલવું નહિ, એમ મેં તમને કદ્યું છે. ઇતાં "તમે યહોવાહની ઈશ્વરવાણી એવું કહેતા જાઓ છો,' ૩૯ તેથી જુઓ, હું તમને છેક વીસરી જઈશ. પણ જે નગર મેં તમને અને તમારા પિતૃઓને આપ્યું તેઓને હું મારી નજર

સમક્ષથી કરીશ. <sup>૪૦</sup> અને જે કદી બુલાય નહિ એવી નામોશી અને નિર્દંતર નિંદા તથા સતત અપમાન હું તમારા પર લાવીશ.”

## ૨૪

<sup>૧</sup> યહૃદિયાના રાજ થહોયાકીમના દીકરા યકોન્યાને, યહૃદિયાના સરદારોને, કારીગરોને તથા લુહારોને બાબિલનો રાજ નખૂખાદનેસસાર યરુશાલેમથી બંદીવાન બનાવીને લઈ ગયો, ત્યારબાદ જુઓ, યહોવાહના સભાસથાનની સામે બહાર મૂકેલી અંજુરની બે ટોપલીઓ યહોવાહે મને દેખાડી. <sup>૨</sup> એક ટોપલીમાં તાજાં અને હમણાં જ પાકેલાં અંજુરના જેવાં બહુ સારાં અંજુર હતાં. પરંતુ બીજુ ટોપલીમાં બગડી ગયેલાં અને ખાવાને લાયક નહિ એવાં અંજુર હતાં. <sup>૩</sup> પછી યહોવાહે મને કદ્યું, “ચર્ચિયા તું શું જુએ છે?” મેં ઉત્તર આપ્યો, હું તો અંજુરો જોઉં છું, તેમાંનાં કેટલાક બહુ સારાં છે અને કેટલાંક ખૂબ જ બગડી ગયા છે, તે એટલાં ખરાબ છે કે ખવાય પણ નહિ.”

<sup>૪</sup> પછી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું અને કદ્યું કે, <sup>૫</sup> “યહોવાહ ઇઝરાયલના ઈશ્વર આ પ્રમાણે કહે છે કે; “યહૃદિયામાંથી જે લોકો બંદીવાસમાં ગયા છે, જેમને મેં અહીંથી ખાલદીઓના દેશમાં મોકલ્યા છે તેઓને હું આ સારાં અંજુર જેવા માન્યું છું. <sup>૬</sup> કેમ કે તેઓનું હિત કરવા સારુ હું મારી નજર તેઓની પર રાખીશ. અને તેઓને ફરીથી આ દેશમાં પાછા લાવીશ. હું તેઓને બાંધીશ અને પાડી નાખીશ નહિ, હું તેઓને રોપીશ અને તેઓને ઉખેડી નાખીશ નહિ. <sup>૭</sup> જ્યારે તેઓ પૂરા દિલથી મારી પાસે પાછા આવશે. ત્યારે મને ઓળખનાં, એટલે યહોવાહ હું તે છું, એવું ઓળખનાં હૃદય હું તેમને આપીશ. અને તેઓ મારા લોકો થશે અને હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ.

<sup>૮</sup> યહોવાહ એમ કહે છે કે, જેમ અંજુરો બગડી ગયાં, ખવાય નહિ એટલે સુધી બગડી ગયાં છે! <sup>૯</sup> તેમની પેઠે યહૃદિયાનો રાજ સિદ્ધકિયા તેના સરદારો અને યરુશાલેમમાંના બાકી રહેલા લોક જેઓ આ દેશમાં જ રહે છે કે જેઓ મિસરમાં રહે છે તેઓને હું તજુ દઈશ. <sup>૧૦</sup> હું તે લોકોને બ્રયંકર સર્જા કરીશ તેઓ પ્રાસ પામીને પૂઢ્યીનાં સદ્ગારાં રાજથોમાં અહીંતહીં રહેતા ફરશે. એ માટે હું તેઓને તજુ દઈશ. જે જગ્યાઓમાં હું તેઓને હાંકી કાઢીશ ત્યાં સર્વત્ર તેઓ નિંદા, મહેણાં, હાંકી તથા શાપર્યપ બનશે. ત્યાં લોકો તેઓને શાપ આપશે. <sup>૧૧</sup> જે ભૂમિ મેં તેઓને અને તેઓના પિતૃઓને આપી હતી. તે ભૂમિ પરથી તેઓ નષ્ટ થાય ત્યાં સુધી હું તેઓના પર તરવાર, દુકાળ અને મરકી મોકલીશ.

## ૨૫

<sup>૧</sup> યહૃદિયાના રાજ, યોશિયાના દીકરા, યહોયાકીમના ચોથા વર્ષમાં એટલે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસસારના પહેલા વર્ષમાં યહૃદિયાના સર્વ લોક વિષે જે વચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે; <sup>૨</sup> અને જે વચન ચર્ચિયા પ્રબોધક યહૃદિયાના સર્વ લોકોની આગળ તથા યરુશાલેમના સર્વ રહેવાકીઓ આગળ બોલ્યો તે આ છે;

<sup>૩</sup> યહૃદિયાના રાજ આખોનના દીકરા યોશિયાના તેરમા વર્ષથી તે આજ પર્યત એટલે પ્રેવીસ વર્ષની મુદત સુધી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું. કે હું આગ્રહથી તમને કહેતો આવ્યો છું, છતાં તમે મારાં સાંભળ્યું નહિ. <sup>૪</sup> વળી યહોવાહે સર્વ સેવકોને એટલે પ્રબોધકોને તમારી પાસે મોકલ્યા છતાં પણ તમે તેઓનું સાંભળ્યું નહિ. અને સાંભળવાને કાન ધર્યો નહિ.

<sup>૫</sup> આ પ્રબોધકોએ કદ્યું કે, તમે બધા તમારા દુષ્ટ વ્યવહાર અને દુષ્ટ કૃત્યોમાંથી પાછા ફરો અને જે ભૂમિ થહોવાહે તમને અને તમારા પિતૃઓને પુચાતનકાળથી આપી છે તેમાં સદાકાળ રહો. <sup>૬</sup> અન્ય દેવોની પૂજા અને સેવા કરવા સારુ તેઓની પાછળ જશો નહિ. તમારા હાથની કૃતિઓથી મને કોધિત કરશો નહિ. એટલે હું તમને કંઈ હાનિ પહોંચાડીશ નહિ.'

<sup>૭</sup> પરંતુ તમે મારું સાંભળ્યું નહિ" એમ થહોવાહ કહે છે, પણ પોતાના હાથથી બનાવેલી કૃતિઓ વડે મને રોષ થઢાવીને તમે તમારું પોતાનું બુંકું કર્યું છે." <sup>૮</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; "તમે મારાં વચનો સાંભળ્યાં નથી, <sup>૯</sup> જુઓ, તેથી હું ઉત્તરના બધા કુળસમૂહોને અને બાખિલના મારા સેવક નખૂખાદનેસસારને પણ તેડાવી મંગાવીશ" એમ થહોવાહ કહે છે." તેઓને હું આ દેશ પર, તેઓના રહેવાસીઓ પર અને આસપાસની બધી પ્રજાઓ સામે લાવીશ અને હું તેઓનો સંહાર કરીશ. અને તેઓ હંમેશા ઉજ્જડ રહેશે એવું હું કરીશ.

<sup>૧૦</sup> હું તમારી ખુશી અને હર્ષનો સાદ, વરકન્યાના વિનોદનો સાદ દંઠીનો સાદ તથા દીવાઓનો પ્રકાશ દેશમાંથી બંધ પાડીશ. <sup>૧૧</sup> આ સમગ્ર દેશ ખેદાન-મેદાન અને વેરાન થઈ જશે. અને એ લોકો સ્કિચેર વર્ષ બાખિલના રાજાની ગુલાભી કરશે.

<sup>૧૨</sup> અને સ્કિચેર વર્ષ પૂરાં થાય કે તરત જ હું બાખિલના રાજ તથા તેના લોકોને ખાલદીઓના દેશને તેનાં પાપોને લીધે શિક્ષા કરીશ" એમ થહોવાહ કહે છે. "તેમની ભૂમિ હંમેશને માટે ઉજ્જડ થશે. <sup>૧૩</sup> તે દેશ વિષે જે સર્વ વચન હું બોલ્યો હતો. તે મુજબ હું તેના પર વિપત્તિ લાવીશ. એટલે જે બધું આ પુસ્તકમાં લખેલું છે જે ભવિષ્ય સર્વ દેશો વિષે ચર્ચિયાએ કદ્યું છે તે પ્રમાણે હું વિપત્તિ લાવીશ. <sup>૧૪</sup> તેઓ પોતે ઘણી પ્રજાઓ અને ભહાન રાજાઓના ગુલાભ બનશે અને હું તેઓને તેઓનાં આચરણ મુજબ, તેઓના હાથનાં કૃત્યોનો બદલો આપીશ."

<sup>૧૫</sup> માટે થહોવાહ ઈજરાયલના ઈજરે આ પ્રમાણે મને કદ્યું કે; "આ કોધળૂપી દ્રાક્ષારસનો પ્યાલો મારા હાથમાંથી લે. જે સર્વ પ્રજાઓની પાસે હું તને મોકલું તે સર્વને તેમાંથી પીવડાવ. <sup>૧૬</sup> અને જે તરવાર હું તેઓના પર મોકલીશ તેને લીધે તેઓ એ પીધા પણી ભાન ભૂલી લથડિયાં ખાશે."

<sup>૧૭</sup> આથી મેં થહોવાહના હાથમાંથી તે પ્યાલો લીધો. અને મને જે પ્રજાઓમાં મોકલ્યો તેઓને તે પાયો. <sup>૧૮</sup> એટલે થર્ઝાલેમને તથા થહૂદિયાનાં નગરોને તેઓના સરદારોને મેં તે પાયો પરિણામે આજની જેમ તેઓ ઉજ્જડ થઈને વિસ્તાર, ધિક્કાર પામેલા તથા શાપરૂપ થાય.

<sup>૧૯</sup> વળી મિસરના રાજ ફારુન તેના સેવકો અને તેના અમલદારોને તેના બધા લોકોએ આ પીણું પીધું. <sup>૨૦</sup> તેમ જ સર્વ મિશ્રજાતિઓ, મિસરમાં વસ્તા બધા વિદેશીઓ, ઉસના બધા રાજાઓ, પલિસ્તીઓના દેશના રાજાઓ આશ્કલોન, ગાગા અને એકોન તથા આશ્રોદના બચી ગયેલા; <sup>૨૧</sup> અદોમ, ભોઆબ અને આમોનીઓ;

<sup>૨૨</sup> તૂરના અને સિદોનના બધા રાજાઓ સમુદ્રની પેલે પારના બધા રાજાઓ; <sup>૨૩</sup> દદાન, તેમાં અને બૂજ અને એ બધા જેઓએ તેઓના વાળ પોતાના ભાથાની બાજુ પરથી કાચ્યા હતા,

<sup>૨૪</sup> આ લોકોએ પણ તે પીવો પડશે; એટલે કે, અરબસ્તાનના સર્વ રાજાઓ અને અરબયમાં વસેલી મિશ્રજાતિઓના રાજાઓ; <sup>૨૫</sup> મિશ્રીના, એલામના તથા માદીઓના સર્વ રાજાઓ; <sup>૨૬</sup> ઉત્તરના અને દૂરના, બધા રાજાઓને અને પૂથ્વીના પડ પરનાં બધાં

રાજ્યો એ તમામને મેં એ પ્યાલો પાથો. તેઓની પાછળ શેશાખનો રાજ પણ એ પીશો.”

<sup>૨૭</sup> યહોવાહે મને કહ્યું કે, “હવે તારે તેઓને કહેવું કે, સૈન્યોના યહોવાહું દ્વારા યાદના દ્યુતિ કરે છે કે; “પીઓ અને મસ્ત થઈને ઓકો, જે તરવાર હું તમારા પર મોકલીશ તેને લીધે પીઓ અને પાછા ઉઠો નહિ.”” <sup>૨૮</sup> જો તેઓ તારા હાથમાંથી પ્યાલો લઈને પીવાની ના પાડે તો તારે તેઓને કહેવું, ‘સૈન્યોના યહોવાહું કરે છે કે; “તમે નિશ્ચે એ પીશો. <sup>૨૯</sup> માટે જુઓ, જે નગર મારા નામથી ઓળખાય છે. તેની પર હું આફત લાવવાનો જ છું. તો શું તમે શિક્ષાથી બધી જશો? તમે શિક્ષાથી બચશો નહીં. કેમ કે હું આ સૂર્જિના બધા લોકો પર તરવાર બોલાવી મંગાવીશ!” એમ સૈન્યોના યહોવાહું કરે છે.

<sup>૩૦</sup> તેથી હે યર્મિયા તું તેઓની વિરુદ્ધ આ સર્વ વચનો કરે. તારે તેઓને કહેવું કે, ‘યહોવાહું તેમના ઉચ્ચસ્થાનમાંથી ગર્જના કરશે. પોતાના પવિત્ર નિવાસસ્થાનમાંથી ઘાંઠો પાડશે.

તે પોતાના નિવાસસ્થાનમાંથી ગર્જના કરશે; દ્રાક્ષા ખૂંદનારાની જેમ તે પૂઢ્યીના સર્વ લોકોની વિરુદ્ધ હોકારો કરશે.

<sup>૩૧</sup> પૂઢ્યીના સર્વ છેડા સુધી ઘોઘાટ પહોંચશે. કેમ કે વિદેશીઓ સાથે યહોવાહું વિવાદ કરે છે. તે સર્વ માણસોનો ન્યાય કરશે. તે દુષ્ટોનો તરવારથી સંહાર કરશે.” એમ યહોવાહું કરે છે.

<sup>૩૨</sup> સૈન્યોના યહોવાહું આ પ્રમાણે કરે છે કે, “જુઓ, આફત એક દેશમાંથી બીજા દેશમાં ફેલાઈ રહી છે,

પૂઢ્યીના છેક છેકેથી પ્રચંડ વાવાજોડું ફૂકાશે. <sup>૩૩</sup> તે દિવસે યહોવાહે જેમને મારી નાખ્યા હશે, તેમના મૃતદેહો પૂઢ્યીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી દેખાઈ આવશે. તેઓને માટે શોક કરવામાં આવશે નહિ, તેઓને બેગા કરીને દાટવામાં આવશે નહિ. તેઓ બૂભિની સપાઠી પર પડી રહીને ખાતરઝાપ થઈ જશે.

<sup>૩૪</sup> હે પાણકો વિલાપ કરો. તથા બૂભ પાડો, હે ટોળાંના સરદારો તમે રાખમાં આઠોટો. કેમ કે તમારી કતલનો સમય આવી પહોંચ્યો છે. હું તમારા ટુકડા કરી નાખીશ અને તમે સુંદર પાત્ર પડીને બાંગી જથ તેમ પડશો.

<sup>૩૫</sup> પાણકો તથા ટોળાંના સરદારોને નાસવાનો કે બચવાનો કોઈ રસ્તો પણ મળશે નહિ.

<sup>૩૬</sup> પાણકોની બૂભનો પોકાર તથા ટોળાંના સરદારોનું રડવું સંભાય છે, કેમ કે યહોવાહું તેમનું બીડ ઉજજડ કરી નાખે છે.

<sup>૩૭</sup> યહોવાહના ભારે રોષને કારણે તેઓના શાંત નિવાસો ખંડેર થથા છે.

<sup>૩૮</sup> તે સિંહની જેમ પોતાની ગુફામાંથી બહાર આવે છે. કેમ કે ઉપદ્રવ કરનારની ગર્જનાને લીધે,

તેઓના ભારે રોષને લીધે તેઓની બૂભિ વિસ્મય પમાડે એવી વેરાન થઈ ગઈ છે.”

## ૨૬

<sup>૧</sup> યહુદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા યહોયાકીમની કારકિર્દીની શક્યાતમાં આ વચન યહોવાહું પાસેથી આવ્યું. <sup>૨</sup> યહોવાહું આ પ્રમાણે કરે છે કે; તું યહોવાહના સભાસ્થાનના અંગણામાં ઉભા રહીને યહુદિયાના સર્વ નગરોમાંથી જે લોકો ઘરમાં ભજન કરવા આવે છે, તેઓની આગળ જે વચનો મેં તને કહેવા કહ્યું છે તે સર્વ બોલ. તેમાંનો એક પણ શબ્દ બૂલ્યા વગર પૂરેપૂરું કહેજે! <sup>૩</sup> કદાચ તેઓ તે સાંભળો

અને પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરે અને તેઓનાં દુષ્ટ કાર્યોને લીધે જે શિક્ષા હું તેઓને આપવાનો વિચાર કરું છું. તે હું તેઓ પર ન મોકલું.

**૪** વળી તું તેઓને કહેજે, યહોવાહ કહે છે કે, માં નિયમશાસ્ત્ર મેં તમારી આગળ મૂકચ્યું છે તે મુજબ ચાલવાને, **૫** મારા સેવકો, પ્રબોધકો જેઓને હું આગ્રહથી તમારી પાસે મોકલું છું તેઓના વચ્ચનો તમે સાંભળશો નહિં, **૬** તો આ ભક્તિસ્થાનના હું શીલો જેવા હાલ કરીશ; અને પૃથ્વીની સર્વ પ્રજાઓની નજરમાં હું નગરને શાપિત કરીશ.”

**૭** યાજકો, પ્રબોધકો અને સર્વ લોકોએ યર્ભિયાને યહોવાહના ઘરમાં આ વચ્ચનો બોલતો સાંભળ્યો. **૮** યહોવાહ સર્વ લોકની આગળ યર્ભિયાને જે પ્રમાણે બોલવાની આજ્ઞા આપી હતી તે સર્વ મુજબ કહેવાનું યર્ભિયાએ જ્યારે પૂરું કર્યું કે તરત જ યાજકોએ, પ્રબોધકોએ અને બધા લોકોએ, તેને પકડ્યો અને કર્યું, “તું જરૂર મૃત્યુ પામીશ! **૯** તેં શા માટે યહોવાહના નામે એવી ભવિષ્યવાણી ઉચ્ચારી કે, આ સભાસ્થાનની હાલત શીલો જેવી થશે અને આ શહેર વેરાન અને વસ્તી વગરનું થઈ જશે?” પણ સર્વ લોકો યહોવાહના ઘરમાં યર્ભિયાની પાસે એકઠા થયા.

**૧૦** આ સાંભળીને યહૃદિયાના ઉચ્ચ અધિકારીઓ રાજમહેલમાંથી મંદિરમાં પહોંચી ગયા અને યહોવાહના ભક્તિસ્થાનના નવા પ્રવેશકાર આગળ બેસી ગયા. **૧૧** પણ યાજકોએ અને પ્રબોધકોએ, અધિકારીઓને અને સર્વ લોકોને કર્યું કે, “આ માણસને મૃત્યુદંડની સજા થવી જોઈએ, કેમ કે તેણે આ નગરની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી ઉચ્ચારી છે જેમ તમે બધાએ તમારા પોતાના કાને સાંભળી છો!” **૧૨** ત્યારે યર્ભિયાએ સર્વ સરદારોને અને સર્વ લોકોને કર્યું કે, “આ નગર તથા સભાસ્થાનની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી જે તમે સાંભળી છે તે કહેવા માટે યહોવાહે મને મોકલ્યો છે.

**૧૩** માટે હવે, તમારાં આચરણ અને કૃત્યો સુધારો અને તમારા ઈશ્વર યહોવાહનું કર્યું સાંભળો, તો કદાચ તમારા પર જે વિપત્તિ લાવવા યહોવાહ બોલ્યા છે તે વિષે તેઓ પશ્ચાતાપ કરે. **૧૪** પણ જુઓ, હું તો તમારા હાથમાં છું. તમને જે થોંથ અને સાંભળો તે મને કરો. **૧૫** પણ એટલું ખાતરીથી માનજો કે જો તમે મને મારી નાખશો, તો તમે આ નગર અને તેના બધા વતનીઓ એક નિર્દોષ માણસના પ્રાણ લેવાના બદલ અપરાધી ઠરશો. કેમ કે ખરેખર યહોવાહે મને આ બધું તમને કહી સંભળાવવા મોકલ્યો છે.”

**૧૬** ત્યારે અધિકારીઓએ અને લોકોએ યાજકોને અને પ્રબોધકોને કર્યું, “આ માણસ મૃત્યુદંડને પાત્ર નથી. કેમ કે તે આપણા ઈશ્વર યહોવાહને નામે બોલ્યો છે.” **૧૭** પણ દેશના વડીલોમાંના માણસો ઉભા થયા અને આખી સભાને સંબોધીને,

**૧૮** તેઓએ કર્યું, “યહૃદિયાના રાજ હિંગકિયાના સમયમાં મીખા મોરાશ્તી ઈશ્વરનાં વચ્ચન કહેતો હતો અને તેણે યહૃદિયાના સર્વ લોકોને કર્યું કે સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે; “સિયોન ખેતરની જેમ ખેડાઈ જશે અને યરુશાલેમ ખંડેરનો ઢગલો થઈ જશે. અને સભાસ્થાનનો પર્વત વનનાં ઉચ્ચસ્થાન જેવો થશે.” **૧૯** ત્યારે યહૃદિયાના રાજ હિંગકિયા અને યહૃદિયાના બધા લોકોએ આ માટે તેને મારી નાખયો હતો કે? શું તેને યહોવાહનો ડર નહોતો? વળી તેણે મહેરબાની રાખવાને યહોવાહને વિનંતી કરી નહોતી? આને કારણે યહોવાહ તેઓના પર જે વિપત્તિ લાવવાને બોલ્યા હતા, તે વિષે તેમને પશ્ચાતાપ થયો. જો આપણે યર્ભિયાને મોતની સજાને પાત્ર ઠરાવીએ તો શું આપણે જ આપણા પર મોટી આફિત નહિં નોતરીએ?”

**૨૦** વળી કિર્યાથ-યારીભાનો એક વતની એટલે શમાયાનો દીકરો ઉર્દિયા, યહોવાહને નામે ભવિષ્ય કહેતો હતો. તેણે આ નગર તથા દેશની વિરુદ્ધ યર્ભિયાનાં સર્વ વચ્ચનો પ્રમાણે ભવિષ્ય કર્યું. **૨૧** પણ જ્યારે યહોયાકીમ રાજાએ તથા તેના

બધા અમલદારો અને અંગરક્ષકોએ તે વચનો સાંભળ્યાં ત્યારે રાજાએ તેને મારી નાખવાનો પ્રથમનું કર્યો, પણ જ્યારે ઉરિયાને તેની ખબર પડી ત્યારે ભયબીત થઈ મિસર નાસી ગયો.

<sup>૨૨</sup> ત્યારે યહોયાકીમ રાજાએ આખ્યોરના દીકરા એલનાથાનને અને તેની સાથે કેટલાંક માણસોને મિસરમાં મોકલ્યા. <sup>૨૩</sup> તેઓ ઉરિયાને મિસરમાંથી પકડીને યહોયાકીમ રાજાની હજુરમાં લઈ આવ્યા અને તેણે તેને મારી નંખાવ્યો અને તેના મૃતદેહને હલકા કહેવાતા લોકોના કષ્ટસ્તાનમાં નાખી દીધો. <sup>૨૪</sup> પરંતુ શાફાનના દીકરા અહિકામે યભિર્યાનો પક્ષ લીધો તેથી તેને મારી નાખવા સાચ લોકોના હાથમાં સોપવામાં આવ્યો નહિં.

## ૨૭

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા સિદ્ધકિયાની કારકિર્દીના આરંભમાં યર્ભિયાની પાસે આ વચન યહોવાહની પાસેથી આવ્યું, <sup>૨</sup> યહોવાહે આ મુજબ મને કદ્યું કે; તું તારે માટે બંધનો તથા ઝુંસરીઓ બનાવીને તે તારી ગરદન પર મૂક. <sup>૩</sup> અને યર્શાલેમમાં યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાની પાસે જે ખેપિયાઓ આવે છે. તેઓની હસ્તક અદોમના રાજ પાસે, મોઆબના રાજ પાસે, આમ્રોનીઓના રાજ પાસે, તૂર અને સિદોનના રાજાઓ પાસે તે મોકલ. <sup>૪</sup> તેઓને આજા કર કે, તમે જઈને તમારા માલિકોને કહો કે, સૈન્યોના યહોવાહ ઇઝરાયલના ઈઝર આ પ્રમાણે કહે છે; “આ વચન તમારે તમારા માલિકોને કહેવું;

<sup>૫</sup> ‘મેં મારા મહાન સામર્થ્ય અને શક્તિથી પૂર્ણ અને તેના પર વસ્તાં માણસો અને પશુઓને ઉત્પઞ્ચ કર્યા છે અને હું ચાહું તેને તે આપી શકું છું. <sup>૬</sup> તેથી હવે, તમારા સર્વ દેશો મેં બાબિલના રાજ, મારા સેવક, નબૂખાદનેસસારને સોપ્યા છે. વળી, જંગલનાં પશુઓ પણ તેની સેવા કરવા મેં આપ્યાં છે. <sup>૭</sup> તેના દેશને માટે નિર્માણ થયેલ સમય આવે ત્યાં સુધી બધી પ્રજાઓ તેની અને તેના દીકરાની અને તેના દીકરાના દીકરાની સેવા કરશે. ત્યારે બળવાન પ્રજાઓ અને મહાન રાજાઓ તેની પાસે સેવા કરાવશે.

<sup>૮</sup> વળી જે પ્રજા અને રાજ્ય તેની એટલે બાબિલના રાજ નબૂખાદનેસસારની સેવા કરશે નહિં. અને પોતાની ગરદન પર બાબિલના રાજાની ઝુંસરી નહિં મૂકશે. તે પ્રજાને હું તેને હાથે નષ્ટ કરું ત્યાં સુધી તરવાર, દુકાણ અને મરકી મોકલીને તેને હું શિક્ષા કરીશ.’ એવું યહોવાહ કહે છે. જેથી અંતે તે બાબિલના હાથમાં સોપાઈ જાય.

<sup>૯</sup> માટે તમે તમારા પ્રબોધકો, જોશીઓ, તમારા સ્વાન જોનારાઓ, ભૂવાઓ અને જંતરમંતર કરનારાઓ જેઓ તમને કહે કે, ‘તમે બાબિલના રાજાની સેવા કરશો નહિં.’ તો તેની તરફ ધ્યાન ના આપશો. <sup>૧૦</sup> કેમ કે તમને તમારા વતનમાંથી દૂર કરવા માટે હું તમને તમારી ભૂમિમાથી હાંકી કાઢું અને તમે નાશ પાખો તે માટે તેઓ તમને ખોટું ભવિષ્ય કહે છે. <sup>૧૧</sup> પણ જો કોઈ પ્રજા બાબિલના રાજાની ઝુંસરી ગરદન પર મૂકશે અને તેના દાસ થશે, તો હું તેને પોતાની ભૂમિમાં રહેવા દઈશ.’ તેઓ ત્યાં એતી કરશે અને વસશે. એમ યહોવાહ કહે છે.”

<sup>૧૨</sup> તેથી મેં યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાને આ બધી બાબતો કહી કે; “તમે તમારી ગરદનો પર બાબિલના રાજાની ઝુંસરી મૂકશો તો તમે જીવતા રહેશો. <sup>૧૩</sup> જે પ્રજા બાબિલના રાજાની સેવા ન કરે તેના વિષે યહોવાહ બોલ્યા છે. તે પ્રમાણે તમે એટલે તું તથા તારી પ્રજા તરવાર, દુકાણ અને મરકીથી શા માટે મરો?

<sup>૧૪</sup> જે પ્રબોધકો તમને એમ કહે છે કે, ‘તમે બાબિલના રાજાની સેવા કરશો નહિં,’ તેમની વાત તમારે સાંભળવી નહિં. તેઓ તમને ખોટું ભવિષ્ય કહે છે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે

થહોવાહ કહે છે કે, મેં તેમને મોકલ્યા નથી.” “તોપણ તેઓ ભારા નામે તમને જૂઠું ભવિષ્ય કહે છે જેથી હું તમને આ દેશમાંથી નસાડી મૂકું અને જે પ્રબોધકો ખોટું ભવિષ્ય કહે છે તે પ્રબોધકો સાથે તમે નાશ પામો.”

<sup>૧૬</sup> વળી મેં યાજકો અને બધા લોકોને કદ્યું કે, થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; જે પ્રબોધકો તમને એમ કહે છે કે, ‘જુઓ, થહોવાહના ભક્તિસ્થાનનાં પાત્રો થોડા જ વખતમાં બાબિલમાંથી જલદી પાછા લાવવામાં આવશે તેમની વાત તમે સાંભળશો નહિં. તેઓ તમને જૂઠું ભવિષ્ય કહે છે.’ <sup>૧૭</sup> તેઓનું કહેવું તમે સાંભળશો નહિં. બાબિલના રાજની શરણાગતિ સ્વીકારશો તો તમે જુવતા રહેશો, શા માટે આખું નગર ઉજ્જવલ થાય? <sup>૧૮</sup> પણ જો તેઓ સાચા પ્રબોધકો હોય અને જો સાથે જ થહોવાહનું વચ્ચન તેઓની પાસે આદ્યું હોય, તો થહોવાહના ઘરમાં, થહૂદિયાના રાજમહેલમાં અને થરુશાલેમમાં બાકી રહેલાં પાત્રો બાબિલ ન લઈ જાય તે માટે તેઓએ સૈન્યના થહોવાહને વિનંતી કરવી.’

<sup>૧૯</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ આ વિષે કહે છે કે, સ્થંભ, સમુદ્ર, પાથા તથા પાત્રો તે લઈ ગયો નહિં, પણ આ નગરમાં હજુ રહેલાં છે. <sup>૨૦</sup> પણ બાબિલનો રાજ નભૂખાદનેસ્સાર થહૂદિયાના રાજ થહોયાકીમના દીકરા થકોન્યાને તથા થહૂદિયાના તેમ જ થરુશાલેમના સર્વ કુલીન લોકોને થરુશાલેમમાંથી બાબિલમાં બંદીવાસમાં લઈ ગયો.

<sup>૨૧</sup> જે પાત્રો થહોવાહના ઘરમાં, થહૂદિયાના રાજના ભહેલમાં તથા થરુશાલેમમાં હજુ રહેલાં છે, તેના વિષે ઇજરાયલના ઈશ્વર સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે, <sup>૨૨</sup> ‘તેઓને બાબિલમાં લઈ જવામાં આવશે અને હું જથ્યાં સુધી તેઓ પર દ્યાન નહિં આપું ત્યાં સુધી તેઓ ત્યાં જ રહેશો.’ એમ થહોવાહ કહે છે. ‘પળી હું તેઓને લાવીને આ સ્થળે મૂકીશ.’”

## ૨૮

<sup>૧</sup> વળી તે જ વર્ષે થહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાના શાસનની શરૂઆતમાં ચોથા વર્ષના પાંચમા અહિનામાં ગિબયોનના વતની આગૃહના દીકરા હનાન્યા પ્રબોધકે થહોવાહના ઘરમાં યાજકો અને બધા લોકોની હાજરીમાં કદ્યું કે, <sup>૨</sup> “સૈન્યોના થહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે; ‘બાબિલના રાજની ઝુંસરી મેં તારા પરથી હઠાવી લીધી છે.

<sup>૩</sup> બે વર્ષની અંદર હું બાબિલનો રાજ નભૂખાદનેસ્સાર થહોવાહના ભક્તિસ્થાનનાં પાત્રો આ સ્થળોથી લુંટીને બાબિલ લઈ ગયો હતો તે સર્વ પાત્રો અહીં હું પાછા લાવીશ. <sup>૪</sup> તેમ જ હું થહૂદિયાના રાજ થહોયાકીમના દીકરા થકોન્યાને તેમ જ બાબિલમાં બંદીવાસમાં ગયેલા થહૂદિયાના બધા લોકોને હું આ સ્થળે પાછા લાવીશ, ‘કેમ કે હું બાબિલના રાજની ઝુંસરી ભાગી નાખીશ.’ એવું થહોવાહ કહે છે.

<sup>૫</sup> ત્યારે જે યાજકો અને લોકો થહોવાહના ઘરમાં ઊભા રહેલા હતા તે સર્વની સમક્ષ ચર્ચિયા પ્રબોધકે હનાન્યા પ્રબોધકને જવાબ આપ્યો. <sup>૬</sup> ચર્ચિયાએ કદ્યું કે, “હા આમેન! થહોવાહ એ પ્રમાણે કરો. અને થહોવાહના ભક્તિસ્થાનનાં પાત્રો તથા જેઓ બંદીવાસમાં ગયા છે. તે બધા લોકોને બાબિલમાંથી આ સ્થળે પાછા લાવીને, ભવિષ્યનાં તમારાં જે વચ્ચનો તમે કદ્યાં છે તે પૂર્ણ કરો. <sup>૭</sup> તેમ છીતાં જે વચ્ચન હું તમારા કાનોમાં અને આ સર્વ લોકોના કાનોમાં કહું છે તે સાંભળો.

<sup>૮</sup> તારા અને ભારા પહેલાં થઈ ગયેલા પ્રાચીન પ્રબોધકોએ ઘણાં દેશો વિરુદ્ધ પ્રબોધ કર્યો હતો. અને મોટા રાજયોની વિરુદ્ધ થુલ્લ, દુકાળ તથા મરકી વિષે ભવિષ્ય કદ્યું

હતું. <sup>૬</sup> જે પ્રબોધક સુખશાંતિ વિષે ભવિષ્ય કરે છે અને તેના શબ્દો સાચા પડે છે, ત્યારે જ તે યહોવાહે મોકલેલો પ્રબોધક છે એમ જણાશે."

<sup>૧૦</sup> પછી હનાન્યા પ્રબોધકે યર્મિયાની ગરદન પર મૂકેલી ઝૂંસરી લઈ અને તેને ભાંગી નાખી. <sup>૧૧</sup> હનાન્યાએ બધા લોકો સમક્ષ કર્યું, "યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; 'આ પ્રમાણે બે વર્ષ પછી હું બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસારની ઝૂંસરી બધી પ્રજાઓની ગરદન પરથી ભાંગી નાખીશ.'" એ પછી યર્મિયા પ્રબોધક પોતાને રસ્તે ચાલ્યો ગયો.

<sup>૧૨</sup> વળી હનાન્યા પ્રબોધકે યર્મિયા પ્રબોધકની ગરદન પરની ઝૂંસરી ભાંગી નાખ્યા પછી યહોવાહનું વચન યર્મિયા પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, <sup>૧૩</sup> "તું હનાન્યા પાસે જઈને તેને કહે કે, 'યહોવાહ કહે છે કે; તેં લાકડાની ઝૂંસરી ભાંગી નાખી છે, પરંતુ હું તેની જગ્યાએ લોખંડની ઝૂંસરીઓ બનાવીશ.'" <sup>૧૪</sup> કેમ કે સૈન્યોના યહોવાહ ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસારની સેવા કરવા માટે મેં આ સર્વ પ્રજાઓની ગરદન પર લોખંડની ઝૂંસરી મૂકી છે. તેઓ તેના દાસ થશે. વળી જંગલમાંનાં પશુઓ પણ મેં તને આપ્યાં છે."

<sup>૧૫</sup> પછી યર્મિયા પ્રબોધકે હનાન્યા પ્રબોધકને કર્યું, "સાંભળ હે હનાન્યા, યહોવાહે તને મોકલ્યો નથી પણ તું જૂઠી વાત પર આ લોકને વિશ્વાસ કરાવે છે. <sup>૧૬</sup> તેથી યહોવાહ કહે છે; 'હું પૃથ્વીના પૂર્ણ પરથી તને ફેંકી દઈશ. આ વર્ષ તું મૃત્યુ પામીશ. કેમ કે તું યહોવાહની વિલઘ ફિતૂરનાં વચન બોલ્યો છે.'" <sup>૧૭</sup> અને તે જ વર્ષના સાતમા મહિનામાં હનાન્યા પ્રબોધક મૃત્યુ પામ્યો.

## ૨૬

<sup>૧</sup> ત્યારે બંદીવાસમાં ગયેલાઓમાંના બાકી રહેલા વડીલો, ત્યાંના થાજકો, પ્રબોધકો તથા જે લોકોને નખૂખાદનેસાર યર્લશાલેમભાંથી બાબિલમાં લઈ ગયો થકોન્યા રાજ, રાજમાતા, રાજયના અધિકારીઓ, કુળોના આગેવાનો અને કુશળ કારીગરોને બાબિલમાં બંદીવાન તરીકે નખૂખાદનેસાર લઈ ગયો હતો. <sup>૨</sup> થકોન્યા રાજ, રાજમાતા, ખોજાઓ યહૂદિયા અને યર્લશાલેમના સરદારો, કુશળ કારીગરો તથા લુહારો બાબિલમાંથી ગયા પછી, <sup>૩</sup> તે બધાની પાસે યર્મિયા પ્રબોધકે, શાફાનનો પુત્ર એલાસા તથા જેને યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાએ બાબિલમાં, બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસારની પાસે મોકલ્યો હતો, તે હિન્કિયાનો દીકરો ગમાર્યો તે બજ્જેની સાથે જે પત્ર મોકલ્યો, તેમાં આ પ્રમાણે લખેલું છે;

<sup>૪</sup> જે બંદીવાનોને યર્લશાલેમથી બાબિલના બંદીવાસમાં મોકલી દીધા છે તે સર્વને "સૈન્યોના યહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, <sup>૫</sup> તમે ધરો બાંધો અને તેમાં રહો, દ્રાક્ષાની વાડીઓ રોપો અને તેનાં ફળો ખાઓ,

<sup>૬</sup> તમે પરણો અને સંતાનોને જન્મ આપો. પછી તમારાં દીકરા-દીકરીઓને પરણાવો. જેથી તેઓ પણ સંતાનો પેદા કરે. તમે વૃદ્ધિ પામો, ઓછા ન થાઓ. <sup>૭</sup> તે શહેરની શાંતિ અને સમૃદ્ધિ માટે કાર્ય કરો. જ્યાં મેં તમને દેશનિકાલ કર્યા છે. તેના માટે પ્રાર્થના કરો. કારણ કે જ્યારે તે સમૃદ્ધ થશે ત્યારે તમે પણ આખાદ થશો.'

<sup>૮</sup> હું ઇજરાયલનો ઈશ્વર, સૈન્યોના યહોવાહ, તમને કહું છું કે, 'તમારા પ્રબોધકોથી કે જોશીઓથી છેતરાશો નહિં, તેઓનાં સ્વર્ણો પર દ્યાન આપશો નહિં. <sup>૯</sup> કેમ કે તે લોકો મારે નામે જૂદું ભવિષ્ય ભાખે છે. મેં તેઓને મોકલ્યા નથી' એમ યહોવાહ કહે છે.

૧૦ કેમ કે થહોવાહ કહે છે કે; બાબિલમાં સિતોર વર્ષ પૂરાં થથા પણી હું તમારી મુલાકાત લઈશ. તમને આ સ્થળે લાવીને તમને આપેલું માલં ઉત્તમ વચન પૂરું કરીશ.

૧૧ કેમ કે તમારા માટે મારા જે ઈરાદાઓ હું રાજું છું તે હું જાણું છું' એમ થહોવાહ કહે છે. તે ઈરાદાઓ ભવિષ્યમાં તમને આશા આપવા માટે 'વિપત્તિને લગતા નહિં પણ શાંતિને લગતા છે.

૧૨ ત્યારે તમે મને હાંક મારશો અને તમે જઈને પ્રાર્થના કરશો તો હું તમારું સાંભળીશ. ૧૩ તમે મને શોધશો અને ખરા હૃદયથી મને શોધશો તો મને પામશો. ૧૪ થહોવાહ કહે છે, હું તમને ભળીશ' અને તમારો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ. અને જે પ્રજાઓમાં અને જે સ્થળોમાં મેં તમને નસાડી મૂક્યા છે 'ત્યાંથી હું તમને પાછા એકઠા કરીશ.' એમ થહોવાહ કહે છે.

૧૫ પણ તમે કલ્યું છે કે, થહોવાહે અમારે સારુ બાબિલમાં પણ પ્રબોધકો ઉભા કર્યા છે, ૧૬ જે રાજ દાઉદના રાજયાસન પર બેઠેલો છે તેના વિષે તથા જે આ શહેરમાં રહે છે, એટલે તમારા જે ભાઈઓ તમારી સાથે બંદીવાસમાં આવ્યા નથી તે સર્વ વિષે થહોવાહ કહે છે ૧૭ સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે; 'જુઓ, હું તેઓ પર તરવાર, દુકાણ અને મરકી મોકલીશ. હું તેઓને ખાઈ ન શકાય એવાં સાઢેલાં અંજુર જેવા બનાવી દઈશ.

૧૮ અને હું તરવાર, દુકાણ અને મરકીથી તેઓનો પીછો કરીશ અને પૂઢવીના સર્વ રાજ્યોમાં હું તેઓને વેરવિખેર કરી નાખીશ. જે દેશોમાં મેં તેઓને હાંકી કાઢયા છે. તે સર્વમાં તેઓ શાપ, વિસ્મય અને હાંસીઝુપ તથા નિંદાઝુપ થાય. ૧૯ આ બધું એટલા માટે બન્યું છે કે તેઓએ મારાં વચનો સાંભળ્યા નહિં' એમ થહોવાહ કહે છે. 'પ્રબોધકો મારફતે મેં વારંવાર તેઓની સાથે વાત કરી પણ તેઓએ માલં સાંભળ્યું નહિં.' એમ થહોવાહ કહે છે.

૨૦ માટે થળશાલેમભાંથી જે બંદીવાનો મેં બાબિલ મોકલ્યા છે તે તમે સર્વ થહોવાહના વચનો સાંભળો;

૨૧ સૈન્યો થહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે; કોલાથાનો દીકરો આહાબ અને માસ્ટેયાનો દીકરો સિદ્ધકિયા જેણે તમને મારા નામે ખોટી રીતે ભવિષ્ય ભાખ્યું હતું તેઓના માટે આમ કહે છે. જુઓ, તેઓનો જહેરમાં શિરચેદ થાય માટે હું તેઓને નખૂખાદનેસારના હાથમાં સૌંપીશ. અને તે તમારા દેખતાં તેઓને મારી નાખશે.

૨૨ અને તેઓ પરથી સિદ્ધકિયા અને આહાબને બાબિલના રાજાએ જીવતા બાળી મૂક્યા, 'તેઓના જેવા થહોવાહ તારા હાલ કરો,' એવો શાપ થહૂદિયાના જે બંદીવાનો બાબિલમાં છે તેઓ સર્વ આપશે.' ૨૩ કેમ કે તેઓએ ઇજરાયલમાં ખોટી મૂરખામી કરી છે. તેઓએ પોતાના પડોશીઓની સ્ત્રીઓ સાથે વ્યબિચાર કર્યો છે અને મારા નામે જૂઠાણું પ્રગટ કર્યું હું એ વાતો જાણું છું; અને સાક્ષી છું.' એમ થહોવાહ કહે છે.

૨૪ શમાયા નેહેલામીને તું કહેજે કે; ૨૫ સૈન્યોના થહોવાહ ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; તેં તારે પોતાને નામે થળશાલેમના સર્વ લોકો ઉપર માસ્ટેયાના દીકરા સફાન્યા યાજક અને બધા યાજકો પર પત્ર લખી કહેડાવ્યું કે, ૨૬ 'થહોવાહે યાજક થહોયાદાને સ્થાને તને યાજક નીખ્યો છે કે જેથી તમે થહોવાહના ભક્તિસ્થાનના અધિકારી થાઓ. અને જે કોઈ માણસ ઘેલો છતાં પોતાને પ્રબોધક તરીકે કહેવડાવતો હોય તેને તું બેડી પહેરાવી કેદમાં નાખ.'

૨૭ તો પણી અનાથોથનો થમિર્યા જે તમારી આગળ પોતાને પ્રબોધક મનાવે છે તેને ડપકો કેમ નથી આપતા? ૨૮ કેમ કે બાબિલમાં તેણે અમારા પર સંદેશો મોકલ્યો કે, 'અમારો બંદીવાસ લાંબા સમય સુધીનો છે. તમે ઘર બનાવી અહીં વસો અને વાડીઓ

ચોપીને તેના ફળો ખાઓ."'<sup>૧</sup> <sup>૨૮</sup> સફાન્યા થાજકે આ પત્ર યમીંથા પ્રભોધકને વાંચી સંભળાવ્યો.

<sup>૩૦</sup> તથાએ યહોવાહનું વચન યમીંથા પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે; <sup>૩૧</sup> "સર્વ બંદીવાનો ઉપર સંદેશો મોકલાવી અને કહે કે, શામાયા નેહેલામી વિષે યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે; શામાયાએ મારા મોકલ્યા વગર તમને ભવિષ્ય કર્યું છે. અને તેણે જૂઠી વાત પર તમારી પાસે વિજ્ઞાસ કરાવ્યો છે, <sup>૩૨</sup> માટે યહોવાહ કહે છે કે; જુઓ, હું શામાયા નેહેલામીને અને તેના સંતાનોને શિક્ષા કરીશ, તેના વંશજોમાંથી કોઈ આ પ્રજામાં વસવા પામશે નહિ અને મારા લોકનું જે હિત કરીશ તે જોવા પામશે નહિ.' 'કેમ કે તેણે યહોવાહની વિરુદ્ધ બંડ કર્યું છે એવું યહોવાહ કહે છે.''

### ૩૦

<sup>૧</sup> યહોવાહ તરફથી કે વચન યમીંથાની પાસે આવ્યું તે એ છે કે, <sup>૨</sup> યહોવાહ, ઇજરાયલના ઈંઘર કહે છે કે; 'એં તને જે જે કર્યું છે તે બધું એક પુષ્ટકમાં લખી લે. <sup>૩</sup> માટે જુઓ, જો એવો સમય આવી રહ્યો છે કે, 'જથાએ હું મારા લોકોનો એટલે ઇજરાયલ અને યહૂદિયાનો બંદીવાસ ફરવી નાખીશ. તેઓના પિતૃઓને જે ભૂમિ આપી હતી તેમાં હું તેઓને પાછા લાવીશ. તેઓ તેનું વતન પ્રાપ્ત કરશે. એવું યહોવાહ કહે છે;'

<sup>૪</sup> જે વચનો યહોવાહ ઇજરાયલ અને યહૂદિયાના લોક વિષે કહે છે તે આ છે; <sup>૫</sup> "તેથી યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;

અમે કંપારી આવે એવો અવાજ સાંભળ્યો છે તે શાંતિનો નહિ પણ ભયનો અવાજ છે.

<sup>૬</sup> તમારી જાતને પૂછો કે શું કોઈ પુરુષને પ્રસવવેદના થાય? પ્રસૂતાની જેમ દરેક પુરુષને પોતાના હાથથી કમરે દાબતો મેં જોયો છે, એનું કારણ શું હશે?

વળી બધાના ચહેરા કેમ ફિક્કા પડી ગયા છે?

<sup>૭</sup> અરેદે! એ ભયંકર દિવસ આવી રહ્યો છે! એના જેવો દિવસ કદી ઉગ્યો નથી, તે તો યાકૂબના સંકટનો દિવસ છે. પણ તે તેમાંથી બચશે.

<sup>૮</sup> સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે; 'તે દિવસે હું તેઓની ગરદન ઉપરની ઝુંસરી બાંગી નાખીશ. અને તેઓનાં બંધન તોડી નાખીશ. વિદેશીઓ ફરી કદી એમની પાસે સેવા નહિ કરાવે. <sup>૯</sup> તેઓ પોતાના ઈંઘર યહોવાહની સેવા કરશે. અને તેઓને માટે તેઓના રાજ તરીકે હું દાઉદને રાજ બનાવનાર છું. તેની સેવા તેઓ કરશે.'

<sup>૧૦</sup> તેથી તમે, યાકૂબના વંશજો, મારા સેવકો ગભરાશો નહિ. એમ યહોવાહ કહે છે. હે ઇજરાયલ તારે ભય રાખવાની જરૂર નથી.

માટે જુઓ, હું તમને અને તમારા વંશજોને તમે જથાં બંદી છો તે દૂરના દેશમાંથી છોડાવી લાવીશ.

યાકૂબ પાછો આવશે અને શાંતિપૂર્વક રહેવા પામશે; તે સુરક્ષિત હશે અને કોઈ તમને રાખવશે નહિ,

<sup>૧૧</sup> કેમ કે યહોવાહ કહે છે હું તમને બચાવવા સારુ તમારી સાથે છું'

અને તમને જે પ્રજાઓમાં મેં વિખેરી નાખ્યા છે તે લોકોનો પણ હું સંપૂર્ણ રીતે વિનાશ કરીશ. તોપણ હું તમારો વિનાશ કરીશ નહિ,

હું તમને જ્યાયની જીએ શિક્ષા કરીશ અને નિશ્ચે તને શિક્ષા કર્યા વગર જવા દઈશ નહિ.'

<sup>૧૨</sup> યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; 'તારો ધા જીજાય એવો નથી; તારો ધા જીવલેણ છે.

- ૧૩ તમારા પક્ષમાં બોલવાવાળું અહીં કોઈ નથી; તમારા ધાને સાજો કરવાનો કોઈ ઈલાજ નથી.
- ૧૪ તારા બધા પ્રેમીઓ તને ભૂલી ગયા છે. તેઓ તને શોધતા નથી.
- કેમ કે મેં તને શશ્રુની જેમ ધાયલ કર્યો છે. હા, નિર્દ્દય માણસની જેમ મેં તને ઈજ પહોંચાડી છે.
- કેમ કે તારાં પાપ ધણાં થવાને લીધે અને તારા અપરાધ વધી ગયા છે.
- ૧૫ તારા ધાને લીધે તું કેમ ભૂમો પાડે છે? તારા ધાનો કોઈ ઈલાજ નથી.
- તારા અપરાધો ધણા થવાને લીધે તારા અપરાધો વધી ગયા જેને લીધે આ શિક્ષા કરવાની મને ફરજ પડી.
- ૧૬ જેથી જેઓ તને ખાઈ જાય છે. તે સર્વને ખાઈ જવામાં આવશે. તારા બધા શશ્રુઓ બંદીવાસમાં જશે.
- તારા પર જુલમ ગુજરનારાઓ જ જુલમનો બોગ બનશે, તને લુંટનારાઓ જ લુંટાઈ જશે.
- ૧૭ કેમ કે હું તને આરોગ્ય આપીશ; અને 'તારા ધાને ઝાડાવીશ, એમ યહોવાહ કહે છે. 'કેમ કે તેઓએ તને કાઢી મૂકેલી કહી છે. વળી સિયોનની કોઈને થિંતા નથી.'
- ૧૮ યહોવાહ કહે છે; "જુઓ, યાકૂબના વંશજોને બંદીવાસમાંથી મુક્ત કરાશે અને તેઓના ધરો પર હું દયા કરીશ.
- અને નગરને પોતાની ટેકરી પર ફરી બાંધવામાં આવશે તથા રાજમહેલમાં રજવાડાની ચીત મુજબ લોકો વસશે.
- ૧૯ અને તેઓમાં આભારસ્તુતિ તથા હર્ષ કરનારાઓનો અવાજ સંભળાશે.
- હું તેઓની વૃદ્ધિ કરીશ તેઓ ઓછા થશે નહિં; અને તેઓને મહાન તથા મહિમાવંત પ્રજા બનાવીશ.
- ૨૦ તેઓના લોકો પાછા પહેલાંના જેવા થશે; તેઓની સભા મારી નજર સમક્ષ સ્થાપિત થશે,
- અને જેઓ તેમનો ઉપદ્રવ કરે છે તેમને હું સજા કરીશ.
- ૨૧ તેઓનો આગેવાન તેઓના પોતાનામાંથી જ થશે, તેઓમાંથી તેઓનો અધિકારી થશે
- જ્યારે હું તેને મારી પાસે લાવું ત્યારે તેઓ મારી પાસે આવશે.
- કેમ કે મારી પાસે આવવાની જેણે હિંમત ધરી છે તે કોણ છે?" એમ યહોવાહ કહે છે.
- ૨૨ પછી તમે મારા લોક થશો અને હું તમારો ઈશ્વર થઈશ.
- ૨૩ જુઓ યહોવાહનો કોધ, તેમનો રોષ પ્રગટ્યો છે. તેમનો કોપ સણગી રદ્યો છે.
- વંટોળની માફક તે દુષ્ટોના ભાથે આવી પડશે.
- ૨૪ યહોવાહની યોજના અમલમાં આવે છે. તેઓ સિદ્ધ કરે નહિં ત્યાં સુધી તેમનો કોધ શાંત થાય તેમ નથી,
- ભવિષ્યમાં તે તમને સમજશે."

### ૩૧

- ૧ યહોવાહ કહે છે, તે સમયે "હું ઈજરાયલના સર્વ કુળનો ઈશ્વર થઈશ અને તેઓ મારા લોક થશે." ૨ યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે;
- "જ્યારે હું ઈજરાયલને વિશ્રાંતિ આપવા ગયો ત્યારે જે લોકો તરવારથી બચી ગયા છે, તેઓ અરણથમાં કૃપા પાખ્યા.
- ૩ યહોવાહે દૂર દેશમાં મને દર્શન આપી કર્યું કે, મેં તારા પર અખંડ પ્રેમ રાખ્યો છે.
- માટે મેં મારી કૃપા તારા પર રાખીને તને મારા તરફ ખેંચી છે.
- ૪ હે ઈજરાયલની કુમારી હું તને ફરીથી બાંધીશ અને તું પાછી બંધાઈશ.

ફરીથી તું કુમારિકાની જેમ ઝંગરથી પોતાને શણગારીશ અને આનંદથી નાચતા બહાર જઈશ.

**૫** તું ફરીથી સમજનના પર્વતો પર દ્રાક્ષનીવાડીઓ રોપશે. અને રોપનારાઓ એનાં ફળ ખાવા પામશે.

**૬** કેમ કે એવો દિવસ આવી રહ્યો છે કે, જ્યારે એફાઇમના પર્વતો પરથી ચોકીદારો પોકાર કરશે કે,

'આલો, આપણો આપણા ઈંઘર યહોવાહની પાસે સિયોનમાં ચઠી જઈએ."

**૭** યહોવાહ કહે છે કે; "થાકુબને માટે આનંદપૂર્વક ગાઓ! પ્રજાઓમાં જે મુખ્ય છે તેને માટે હર્ષનાદ કરો. પ્રગટ કરીને સ્તુતિગાન કરીને કહો, યહોવાહ તમારા લોકોને ઇજરાયલના બાકી રહેલાને બચાવો."

**૮** જુઓ, હું તેઓને ઉત્તરમાંથી લાવીશ અને પૃથ્વીના છેડાઓથી તેઓને એકત્ર કરીશ. તેઓમાં અંધજનો અને અપંગો હશે;

ગર્ભવતી તથા જન્મ આપનારી સર્વ એકઠાં થશે.  
તેઓનો મોટો સમૃદ્ધાય અહીં પાછો ફરશે.

**૯** તેઓ રડતાંકળતાં વિનંતીઓ કરતાં આવશે.

હું તેમને ઠોકર ન વાગે એવા સપાટ રસ્તે વહેતાં ઝરણાં આગળ ચલાવીશ. કેમ કે હું ઇજરાયલનો પિતા છું,

એફાઇમ મારો જયેષ દીકરો છે."

**૧૦** હે પ્રજાઓ, તમે યહોવાહના વચન સાંભળો અને દૂર દૂરના દ્વિપોને તે પ્રગટ કરો. જેણે ઇજરાયલના લોકોને વેરવિખેર કરી નાખ્યા હતા તે પોતે જ તેઓને એકત્ર કરશે. અને પોતાનાં ટોળાંની દેટાંપાટકની જેમ સંભાળ લેશે.

**૧૧** કારણ કે યહોવાહે થાકુબને બચાવ્યો છે. અને તેના કરતાં બળવાનના હાથમાંથી તેને છોડાવ્યો છે.

**૧૨** તેઓ આનંદના પોકાર કરતા સિયોનના પર્વત પર આવશે. અને યહોવાહે આપેલા ધાન્ય, દ્રાક્ષારસ, તેલ અને ટોરટાંખરળ્યી સમૃદ્ધધિથી ખુશખુશાલ થશે.

તેમનું જીવન સીંધેલી વાડી જેવું થશે અને તેઓનાં સર્વ દુઃખો દૂર થઈ ગયાં હશે.

**૧૩** ત્યારે કુમારિકાઓ આનંદ સાથે નાચી ઉઠશે અને યુવાનો તથા વૃજ્જો હરખાશે;  
"કેમ કે હું તેઓના શોકને હર્ષમાં ફેરવી નાખીશ, હું તેઓને ખાતરી આપીશ અને તેઓને હર્ષિત કરીશ, કેમ કે તેઓનાં બંદીવાસનાં સર્વ દુઃખો દૂર થઈ ગયાં હશે.

**૧૪** હું થાજકોને પુષ્કળ ખોરાક આપીશ.

અને મારી પ્રજા મેં આપેલી ઉત્તમ વસ્તુઓથી ભરાઈ જશે. એવું યહોવાહ કહે છે.

**૧૫** યહોવાહ કહે છે કે; રામામાં ભારે રૂદનનો અવાજ સંભળાય છે,  
રાહેલ પોતાના સંતાનો માટે રડે છે. પોતાના સંતાનો સંબંધી તે સાંત્વન પામવાની ના પાડે છે. કેમ કે તેનાં સંતાનો મૃત્યુ પામ્યાં છે."

**૧૬** પરંતુ યહોવાહ કહે છે; વિલાપ કરીને રૂદન કરવાનું બંધ કર, તારાં આંસુ લૂણી નાખ;

તારાં કષ્ટો વ્યર્થ નહિ જથ, તારાં બાળકો શત્રુના દેશમાંથી પાછા આવશે.

**૧૭** તારા ભવિષ્ય માટે આશા છે" તારાં સંતાનો પોતાના દેશમાં પાછાં આવશે, એમ યહોવાહ કહે છે."

**૧૮** "નિશ્ચે મેં એફાઇમને પોતાના સંબંધમાં વિલાપ કરતો સાંભળ્યો છે; 'તમે મને સજ કરી છે;

પણ જેમ વાઇરડાને ઝૂંસચી માટે પલોટવો પડે છે તેમ મને પણ સજ થઈ છે.

મને તમારી તરફ પાછો વાળો અને પુનઃસ્થાપિત કરો, કેમ કે ફક્ત તમે જ મારા યહોવાહ ઈશ્વર છો.

**૧૬** મને જ્યારે સમજાયુ કે મેં શું કર્યું છે, ત્યારે મેં મારી જંદગી પર થબડાકો મારી; હું લજિજત અને અપમાનિત થયો છું, કેમ કે, જ્યારે હું જીવાન હતો ત્યારે મેં બદનામીવાળા કામો કર્યાં હતાં.''

**૨૦** શું એફાઇભ મારો લાડકો દીકરો છે? શું તે પ્રિય દીકરો છે?

હું જ્યારે તેની વિરુદ્ધ બોલું છું ત્યારે પાછો તને યાદ કરું છું. અને મારું હૃદય તને ઝંખે છે. હું ચોક્કસ તારા પર અનુકૂંપા બતાવીશ. એમ યહોવાહ કહે છે.

**૨૧** જ્યારે તું બંદીવાસમાં જાય ત્યારે રસ્તામાં ઇઝરાયલનો માર્ગ સૂચવતાં નિશાન કર. અને માર્ગદર્શક સ્તરંબો બનાવ. તું જે રસ્તે ગઈ હતી તે બરાબર ધ્યાનમાં રાખ.

કેમ કે હે ઇઝરાયલની કુમારી, તું ફરીથી તારાં નગરોમાં અહીં પાછી ફરશે.

**૨૨** હે બટકી ગયેલી દીકરી, તું કયાં સુધી અહીંતહીં રાહતી રહીશ?

કેમ કે યહોવાહે પૂર્થી પર એક નવી વાત ઉત્પણી કરી છે. સ્ત્રી બળવાન પુરુષનું રક્ષણ કરશે.

**૨૩** સ્કૈન્યોના યહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈશ્વર કહે છે; "જ્યારે હું તેઓનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ ત્યારે યહૂદિયા દેશમાં અને તેના નગરોમાં લોકો આ વચન ઉચ્ચારશે કે, ન્યાયનિકેતન હે પવિત્રપર્વત, 'યહોવાહ આશીર્વાદિત કરો.' **૨૪** અને યહૂદિયા તથા તેના બધા નગરોમાંનાં ખેડૂતો અને બરવાડો તેમના ટોળાં સાથે બેગા રહેશે. **૨૫** મેં થાકેલાં જીવને વિશ્રામ આપ્યો છે. અને દુઃખી જીવને સમૃદ્ધ કર્યાં છે." **૨૬** ત્યારબાદ હું જાગ્યો અને મેં જોયું તો મારી ઊંઘ મને મીઠી લાગી.

**૨૭** યહોવાહ કહે છે" જુઓ, એવા દિવસો આવી રહ્યા છે કે "જ્યારે હું ઇઝરાયલમાં અને યહૂદિયામાં માણસોનું બી તથા પશુનું બી વાવીશ. **૨૮** ત્યારે એમ થશે કે જેમ ઉખેડી નાખવા, ખંડન કરવા, તોડી પાડવા, નાશ કરવા, અને દુઃખ દેવાને મેં તેઓ પર નજર કરી હતી. તેમ હવે બાંધવા અને રોપવા હું તેઓના પર નજર રાખીશ."

એવું યહોવાહ કહે છે.

**૨૯** "તે દિવસ પછી કોઈ એમ નહિ કહે કે,

'પિતાઓએ ખાટી દ્રાક્ષા ખાધી છે અને બાળકોના દાંત ખટાઈ ગયા છે.' **૩૦** કેમ કે દરેક માણસ પોતાના પાપને લીધે મરશે; જે માણસો ખાટી દ્રાક્ષ ખાશે તેઓના દાંત ખટાઈ જશે.

**૩૧** યહોવાહ કહે છે કે, જુઓ, એવો સમય આવી રહ્યો છે કે "જ્યારે હું ઇઝરાયલ અને યહૂદિયા સાથે નવો કરાર કરીશ. **૩૨** મેં જ્યારે એમના પિતૃઓને હાથ પકડીને મિસરમાંથી બહાર કાઢયાં હતા ત્યારે તેઓની સાથે જે કરાર કર્યો હતો તેવો આ કરાર નહિ હોય. હું તેઓનો વિશ્વાસુ માલિક હોવા છતાં પણ તેમણે મારા કરારનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે." એવું યહોવાહ કહે છે.

**૩૩** "પણ યહોવાહ કહે છે હવે પછી ઇઝરાયલના લોકો સાથે જે કરાર કરીશ તે આ હશે" "હું મારા નિયમો તેમના છદ્યમાં મૂકીશ. અને તેઓનાં હૃદયપટ પર તે લખીશ. હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ. અને તેઓ મારા લોક થશે. **૩૪** તે સમયે 'યહોવાહને ઓળખવા માટે!' એકબીજાને શીખવાની જરૂર રહેશે નહિ, કેમ કે ત્યારે નાનાથી મોટા સુધી સૌ કોઈ મને ઓળખશે." "હું તેઓનાં દુષ્કૃત્યો માફ કરીશ અને તેમના પાપને ફરી સંભારીશ નહિ. એમ યહોવાહ કહે છે."

**૩૪** "જેણે દિવસે પ્રકાશ આપવા માટે સ્તુર્ય અને રાત્રે પ્રકાશ આપવા માટે ચંદ્ર અને તારાઓ આપ્યા છે, જે સાગરને એવો ખણભણાવે છે કે તેનાં તરંગો ગર્જના કરી ઊંઠે, જેનું નામ સૈન્યોના થહોવાહ છે તે આમ કહે છે;

**૩૫** "જો મારી આગળ આ નિયમનો બંગ થાય,

"તો જ ઇજરાયલનાં સંતાનો પણ હંમેશ મારી પ્રજા તરીકે ગણાતાં બંધ થાય."

**૩૬** થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; "જો ઉપરનું આકાશ માપી શકાય,

અને નીચે પૃથ્વીના પાથાને શોધી શકાય, તો ઇજરાયલના સંતાનોએ જે જે કર્યું છે, તે સર્વને માટે હું પણ તે સંતાનોનો ત્યાગ કરીશ." એવું થહોવાહ કહે છે.

**૩૮** "જુઓ, થહોવાહ કહે છે, એવો સમય આવી રહ્યો છે કે તે સમયમાં આ નગર હનામેલના બુરજથી તે ખૂણાના દરવાજા સુધી ફરી બાંધવામાં આવશે. **૩૯** વળી સીધે રસ્તે માપતાં પ્રમાણભૂત્ર ડેઢ ગોડેબ પર્વત સુધી પહોંચશે. અને ત્યાંથી વળીને ગોઆહ સુધી જશે. **૪૦** મૃતદેહો તથા રાખની આખી ખીણ કિદ્રોનના વહેણા સુધીનાં સર્વ ખેતરસહિત, પૂર્વ તરફ ઘોડા ભાગળના ખૂણા સુધી થહોવાહને સારુ પવિત્ર થશે. તે ફરી કદી પણ ઉખેડવામાં આવશે નહિ અને પાડી નાખવામાં આવશે નહિ."

## ૩૨

**૧** યહુદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાના દસમાં વર્ષમાં એટલે નખૂખાદનેસ્કારના અટારમા વર્ષમાં ચર્ચિયા પાસે થહોવાહનું આ વચન આવ્યું **૨** તે વખતે બાબિલના રાજનું સૈન્ય ચક્રશાલેમને ધેરો ધાલતું હતું અને યહુદિયાના રાજમહેલમાં પહેરગીરોની ચોકીમાં ચર્ચિયા કેદમાં પડેલો હતો. **૩** સિદ્ધકિયા રાજાએ તેને એમ કહીને કેદ કરી રાખ્યો હતો કે, "તું એવું બાબિલ્યાની શા માટે કહે છે કે, 'થહોવાહ કહે છે કે; જુઓ, આ નગર હું બાબિલના રાજના હાથમાં સોંપીશ. અને તે તેને જુતી લેશે. **૪** અને યહુદિયાનો રાજ સિદ્ધકિયા ખાલદીઓના હાથમાંથી બચવા નહિ પામે, તે નિશ્ચે બાબિલના રાજના હાથમાં સોંપી દેવામાં આવશે, તે તેની સાથે ભોટામોટ વાત કરશે. અને બજે એકબીજાને નજરોનજર જોશે. **૫** તે સિદ્ધકિયાને બાબિલ લઈ જશે અને હું તેને સંભારું નહિ ત્યાં સુધી તેણે ત્યાં રહેવું પડશે. "તમે ખાલદીઓ સામે લડશો તોપણ વિજય નહિ પાભો." એમ થહોવાહ કહે છે.

**૬** ચર્ચિયાએ કદ્યું, થહોવાહનું વચન આ પ્રમાણે મારી પાસે આવ્યું કે, **૭** 'જો, તારા કાકા શાલ્લુમનો દીકરો હનામેલ તારી પાસે આવીને તને કહેશે કે, અનાથોથનું મારું જે ખેતર છે તે તું વેચાતું લે. કેમ કે વારસાનો તથા મૂલ્ય આપીને છોડાવવાનો હક્ક તારો છે. તે તારે પોતાને માટે વેચાતું લે," ત્યારે મેં જાણ્યું કે આ તો થહોવાહનું વચન છે. **૮** તેથી જે ખેતર અનાથોથમાં હતું તે મેં મારા કાકાના દીકરા હનામેલની પાસેથી વેચાતું લીધું. અને મેં તેનું મૂલ્ય એટલે સત્તર શેકેલ ચાંદી તેને તોળી આપ્યું.

**૯** મેં ખતમાં સહી કરી અને તેના પર મહોર મારી. અને સાક્ષીઓને બોલાવી અને પ્રાજવામાં ચાંદી તોળી આપી. **૧૦** ત્યાર પછી જે વેચાણખત નિયમ તથા રિવાજ મુજબ મહોર મારી બંધ કરેલું હતું અને જે ઉદાહું હતું તે બજે મેં લીધાં. **૧૧** અને માસેયાના દીકરા નેચીયાના દીકરા બારુખના હાથમાં મારા કાકાના દીકરા હનામેલના દેખતાં જે સાક્ષીઓએ વેચાણખત પર સહી કરી હતી, તેઓના દેખતાં તથા જે યહુદીઓ ચોકીમાં બેઠેલા હતા. તે સર્વના દેખતાં મેં વેચાણખત સોંખ્યું.

<sup>૧૩</sup> તેઓનાં દેખતા જ મેં બાળખને આજા આપી કટ્યું કે, <sup>૧૪</sup> સૈન્યોના થહોવાહ ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, આ દસ્તાવેજ એટલે મહોર મારેલું બંધ વેચાણખત અને જે ઉદાહું છે તે બજે ખત લઈ લે અને તેને લાંબા વખત સુધી સાચવવા માટે એક માટીના ઘડામાં મૂક. <sup>૧૫</sup> કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહ, ઇજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, એવો સમય આવશે કે જે સમયે 'ધરો, ખેતરો અને દ્રાક્ષનીવાડીઓ આ દેશમાં વેચાતાં લેવામાં આવશે."

<sup>૧૬</sup> હવે નેરિયાના દીકરા બાળખના હાથમાં તે વેચાણખત સોંપ્યા પછી મેં થહોવાહને વિનંતી કરી કે, <sup>૧૭</sup> હે પ્રભુ થહોવાહ, જુઓ, તમે એકલાએ જ તમારી પ્રયંડ શક્તિથી અને લાંબા કરેલા બુજથી આકાશ અને પૃથ્વી સર્જયા છે. તમારે માટે કશું અશક્ય નથી. <sup>૧૮</sup> તમે હજારો પ્રત્યે કૃપા કરો છો અને પૂર્વજોનાં પાપની સજ તેમની પાછળ આવનાર તેમનાં સંતાનોના ખોટામાં ભરી આપો છો. તમે મહાન અને બળવાન ઈશ્વર છો; તમારું નામ સૈન્યોના થહોવાહ છે.

<sup>૧૯</sup> તમારી યોજના મહાન અને કામ કરવામાં તમે સમર્થ છો. દસેકને તેનાં કાર્યોને અનુરૂપ બદલો આપવા માટે તમારી આંખો માણસોનાં સર્વ આચરણ પર છે. <sup>૨૦</sup> તમે આજ સુધી મિસરમાં, ઇજરાયલમાં તથા વિદેશીઓમાં ચમતકારો અને અદ્ભુત કાર્યો કરતા આવ્યા છો. જે કીર્તિ તમે મેળવી છે તે આજ સુધી કાથમ છે. <sup>૨૧</sup> ચિત્નનો, ચમતકારો અને બળવાન હાથથી તથા લાંબા કરેલા બુજથી ભયભીત કરીને તમે ઇજરાયલને મિસરની બહાર લઈ આવ્યા હતા.

<sup>૨૨</sup> અને દૂધમધની દેલછેલવાળો જે દેશ મેં તેઓના પિતૃઓને આપવાના સોગન ખાદ્યા હતા. તે આ દેશ તમે તેઓને આપ્યો છે. <sup>૨૩</sup> તેઓએ આવીને આ વતન પ્રાપ્ત કર્યું. પણ તેમણે તમારું વચ્ચન સાંભળ્યું નહિં. અને તમારા નિયમશાસ્ત્રનું પાલન કર્યું નહિં. તેમણે તમારી બધી આજાઓની અવગણના કરી અને તેથી તમે આ બધી આફત તેમની પર ઉતારી.

<sup>૨૪</sup> આ મોરથાઓ જુઓ શત્રુએ નગરને જુતી લેવા સારુ તેની નજુક તેઓને ઊભા કરવામાં આવ્યા. અને તેના પર રહીને જે ખાલદીઓ લડે છે. તેઓના હાથમાં તરવાર, દુકાળ અને મરકીને કારણે નગરને જુતી લેવાશે. તમે કટ્યું હતું તે જ પ્રમાણે બની રહ્યું છે, તમે તે જાતે જોઈ શકો છો. <sup>૨૫</sup> પણ હે પ્રભુ થહોવાહ તમે મને કટ્યું છે કે, તું મૂલ્ય આપીને તારે સારુ ખેતર વેચાતું લે અને સાક્ષીઓને બોલાવ. જો કે આ નગર તો ખાલદીઓના હાથમાં સોંપાયું છે."

<sup>૨૬</sup> પછી થહોવાહનું વચ્ચન ચર્ચિયાની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, <sup>૨૭</sup> જો, હું થહોવાહ, સર્વ મનુષ્યનો ઈશ્વર છું. શું મારા માટે કંઈ અશક્ય છે ખરું?" <sup>૨૮</sup> તેથી થહોવાહ કહે છે; "જુઓ, હું આ નગર ખાલદીઓ તથા બાબિલના રાજ નભૂખાદનેસસારના હાથમાં સોંપું છું.

<sup>૨૯</sup> જે ખાલદીઓ આ નગર સામે લડી રહ્યા છે, તેઓ આવીને તેને આગ લગાડી દેશો. અને તેને તથા જે ધરોના ધાબાંઓ પર તેઓએ મને રોષ ચઢાવવા બાબાલની આગળ ધૂપ બાપ્યો હતો, તથા અન્ય દેવો આગળ પેચાર્પણો દેદ્યાં હતાં. તે ધરોને પણ તેઓ બાળી દેશો. <sup>૩૦</sup> ઇજરાયલના અને યહુદીયાના લોકોએ તેમની યુવાનીથી જ મારી નજરમાં અયોગ્ય ગણાય એવાં કાર્યો કર્યા છે અને ઇજરાયલના લોકો પોતાના હાથની કૃતિથી મને રોષ ચઢાવતા આવ્યા છે." એવું થહોવાહ કહે છે.

<sup>૩૧</sup> "કેમ કે તેઓએ આ નગર બાંધ્યું ત્યારથી આજદિન સુધી તે મને રોષજનક અને કોપજનક થઈ રહ્યું છે. તેથી તેઓને મારી નજર આગળથી દૂર કરું. <sup>૩૨</sup> મને રોષ ચઢાવવા માટે જે દુષ્ટ કૃત્યો ઇજરાયલના અને યહુદીયાના દીકરાઓએ,

રાજાઓ, સરદારો, યાજકો, પ્રભોધકો અને યહુદિયાના માણસો અને યરૂશાલેમના રહેવાસીઓએ કર્યા છે અને તેને કારણે હું આ નગરને મારી નજર આગળથી દૂર કરું.

**૩૩** તેઓએ મારા તરફ મુખ નહિ, પીઠ ફેરવી છે અને જો કે હું તેઓને ઘણી ઉત્સુકતાથી ઉપદેશ આપતો રહ્યો છું, છતાંથી તેઓએ સાંભળ્યું નહિ કે તે તરફ લક્ષ આપ્યું નહિ. **૩૪** પણ જે બક્તિસ્થાન મારા નામથી ઓળખાય છે. તેને બ્રાહ્મકરવા તેઓએ પોતાની ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓ રાખી છે. **૩૫** ત્યાં તેઓએ મોલેખની સેવામાં પોતાના સંતાનોને અનિનમાં હોમવા તેમણે બેન-હિન્દોમની ખીણમાં બાલ માટે ઉચ્ચસ્થાન બાંધ્યાં છે. મેં ઐવી આજા તેઓને આપી નથી કે આવા ધૂણાજનક કાર્ય કરીને યહુદિયાની પાસે પાપ કરાવે. એવો વિચાર મારા મનમાં આવ્યો જ નથી.

**૩૬** તેથી હવે ઇઝરાયલના ઈઝર યહોવાહ આ નગર વિષે કહે છે કે 'તેને તરવાર, દુકાણ અને મરકી દારા બાખિલના રાજાના હાથમાં સૌપવામાં આવશે; **૩૭** જુઓ, જે દેશોમાં મેં મારા કોપમાં તથા મારા કોધમાં અને ભર્યંકર રોષમાં મેં તેઓને હાંકી કાઢ્યા છે. ત્યાંથી તેઓને પાછા એકા કરીશ અને આ જગ્યાએ હું તેઓને પાછા લાવીશ અને શાંતિ અને સલામતીપૂર્વક અહીં વસાવીશ.

**૩૮** તેઓ મારા લોકો થશે અને હું તેઓનો ઈઝર થઈશ. **૩૯** હું તેઓને એક જ હૃદય આપીશ અને એક જ માર્ગમાં ચલાવીશ. આ તેઓના પોતાના હિત માટે અને ત્યાર પછી તેઓના સંતાનોના હિત માટે છે. **૪૦** હું તેઓની સાથે સદાનો કરાર કરીશ, હું તેઓનું હિત કરતા અટકીશ નહિ, તેઓ કદી મારાથી વિમુખ ન થઈ જાય. માટે મારો ડર તેઓના હૃદયમાં ભૂકીશ.

**૪૧** તેઓનું હિત કરવામાં મને આનંદ આવશે અને હું તેઓને પૂર્ણ હૃદયથી આ ભૂમિ પર ફરીથી સ્થાપિત કરીશ." **૪૨** હા, આ યહોવાહ કહે છે; "જેમ તેઓ પર આ બધા દુઃખ હું લાવ્યો છું, તે જ ચીતે હું તેઓને આપેલાં વચન મુજબ તેઓનું સર્વ ચીતે ભલું કરીશ.

**૪૩** તમે જે ભૂમિને વિષે એમ કહો છો કે, એ તો વેરાન અને વસ્તીલીન તથા પશુલીન થઈને ઉજ્જડ થઈ છે. તે ખાલ્દીઓના હાથમાં સૌપવામાં આવી છે. તેમાં લોકો ફરી ખેતર ખરીદશે. **૪૪** બિન્યાભીન દેશમાં, યરૂશાલેમની આસપાસના પ્રદેશમાં, યહુદિયાના નગરોમાં, પહાડી પ્રદેશોમાં, શફેલાનાં નગરોમાં અને નેગેબમાં લોકો મૂલ્ય આપીને ખેતરો ખરીદશે, વેચાણાખતમાં સહી કરશે અને સહીસિક્કા કરીને સાક્ષીઓ બોલાવશે. કેમ કે હું તેઓનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ." એવું યહોવાહ કહે છે.

### ૩૩

**૧**વળી ચર્ચિયા હજુ કેદી તરીકે રક્ષકઘરના ચોકમાં હતો ત્યારે બીજુ વાર યહોવાહનું વચન તેની પાસે આવ્યું. **૨** "યહોવાહ જે જગતના ઉત્પઞ્ચ કરનાર, તેનો રચનાર અને તેને સિધર કરનાર છે. તેમનું નામ યહોવાહ છે; તે કહે છે કે, **૩**"તું મને હાંક માર અને હું તને જવાબ આપીશ. અને જે મોટી અને ગૂઢ વાતો તું જાણતો નથી તે હું તને જણાવીશ. **૪** આથી આ નગરનાં ઘરો અને યહુદિયાના રાજાઓના મહેલો જે મોરચાઓની સામે તથા તરવારની સામે રક્ષણ મેળવવા માટે તોડી નંખાયાં હતાં. તેઓ વિષે ઇઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે, **૫** તેઓ ખાલ્દીઓ વિરુદ્ધ લડાઈ કરવા આવ્યા પણ જેઓને મેં મારા કોપથી અને કોધથી હણ્યા છે. અને જેઓના આચેલાં દુષ્કૃત્યોને લીધે મેં આ નગર છોડી દીધું છે. તેઓના મૃતદેહોથી તે ઘરો ભરાઈ જશે.

<sup>૬</sup> છતાંપણ જો હું તને આરોગ્ય તથા કુશળતા બક્ષીશ અને તેઓને નીરોગી કરીશ. હું તેઓને પૂર્ણ શાંતિ, ભરપુરી અને વિજ્ઞાભુપણાનો અનુભવ કરાવીશ. <sup>૭</sup> હું યહૂદિયા અને ઈઝરાયલને ફરીથી બાંધીશ અને તેઓની પરીક્ષિથતિ ફેરવીને તેઓને ઉજ્જવળ ભવિષ્ય આપીશ. <sup>૮</sup> તેઓએ મારી વિલલજ જે બધાં પાપો અને દુષ્કૃત્યો કર્યા છે તેઓને શુદ્ધ કરીશ તથા તેઓને ક્ષમા આપીશ. <sup>૯</sup> હું તેઓનું ખર્ચ વાતે હિત કરું છું તે વિષે જ્યારે પૂર્ણી પરની બધી પ્રભાઓ સમક્ષ આ નગર મને આનંદનું, સ્તુતિનું અને ગૌરવનું કારણ થઈ પડશે. અને તેનું જે હિત અને ભલું હું કરું છું તને લીધે તેઓ ભયભીત થઈને કંપી ઉઠશે."

<sup>૧૦</sup> યહોવાહ કહે છે "જેને તું નિર્જન, પશુહીન અને ઉજ્જડ સ્થાન કહે છે. એવા આ સ્થાનમાં એટલે યહૂદિયાના નગરોમાં અને યરુશાલેમની નિર્જન, વસ્તીહીન, પશુહીન અને ઉજ્જડ શેરીઓમાં, <sup>૧૧</sup> હર્ષ તથા આનંદનો સાદ, વરવધૂનો કિલ્લોલ કરતો સાદ અને સૈન્યોના યહોવાહની સ્તુતિ કરો, કેમ કે યહોવાહ સારા છે તેમની ફૃપા સદાકાળ ટકે છે,' એવું કહેનારોનો સાદ અને યહોવાહના ઘરમાં આભારાર્થાર્પણો લાવનારોનો સાદ હજુ સંભળાશે. કેમ કે આગલા વખતમાં હતું તેમ હું દેશનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ. એમ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૨</sup> સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે; વસ્તી વગરના અને પશુ વગરના ઉજ્જડ થયેલા એવા આ સ્થાનમાં તથા તેના નગરોમાં ફરીથી ઘેટાંબકરાંને આરામ કરાવતાં ભરવાડોનું આશ્રયસ્થાન થશે. <sup>૧૩</sup> પહાડી દેશમાં, શફેલાનાં નગરોમાં અને નેગેબ અને બિન્યામીન પ્રદેશમાં, યહૂદિયાના નગરોમાં અને યરુશાલેમની યાદેતરફના સ્થળોએ ઘેટાં ગણનારાના હાથ નીચે ટોળાં ફરી હારબંધ ચાલશે."

<sup>૧૪</sup> યહોવાહ કહે છે કે, "જુઓ! એવો સમય આવશે કે" "જે સમયે ઈઝરાયલના તથા યહૂદિયાના હકમાં સારું કરવાનું મેં આપેલું વચ્ચન હું પૂર્ણ કરીશ. <sup>૧૫</sup> તે સમયે હું દાઉદના કુટમાં એક ન્યાયીપણાનો અંકુર ઉગાવીશ. જે નીતિ અને ન્યાયીપણાથી રાજ કરશે. <sup>૧૬</sup> તે સમયે યહૂદિયાનો ઉદ્ધાર થશે તથા યરુશાલેમ નિર્ભય રહેશે. 'યહોવાહ આપણું ન્યાયીપણું' એ નામથી તેઓ ઓળખાશે."

<sup>૧૭</sup> કેમ કે યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે, "ઇઝરાયલની ગાદીએ બેસનાર પુરુષની ખોટ દાઉદના કુટુંબમાં કદી પડશે નહિ, <sup>૧૮</sup> તેમ જ મારી સમક્ષ દહનાર્પણ ચટાવનાર, ખાઈર્પણ બાળનાર અને નિત્ય યજા કરનારની ખોટ લેવી યાજકોમાં પડશે નહિ."

<sup>૧૯</sup> વળી યહોવાહનું વચ્ચન ચર્ચિયા પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, <sup>૨૦</sup> "યહોવાહ કહે છે કે; જો તમે દિવસ સાથેનો તથા રાત સાથેનો મારો કરાર તોડશો, તો દિવસ અને રાત નિયત સમયે થશે નહિ. <sup>૨૧</sup> એ જ પ્રમાણે તેના રાજયસન પર રાજ કરનાર કોઈ દીકરો ન હોવાથી મારા સેવક દાઉદ સાથેના તથા મારા સેવકો લેવી યાજકો સાથેનો મારા કરારોનો ભંગ થાય. <sup>૨૨</sup> આકાશમાંના અસંખ્ય તારાઓની જેમ અથવા સમુદ્રની અગણિત દેતીની જેમ હું મારા સેવક દાઉદના વંશજો અને મારી સેવા કરનાર લેવીઓની સંખ્યામાં વૃદ્ધિ કરીશ."

<sup>૨૩</sup> વળી યહોવાહનું વચ્ચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું કે, <sup>૨૪</sup> "લોકો શું કહે છે તે તું દયાનમાં લેતો નથી? તેઓ કહે છે કે 'જે બે ગોત્રને યહોવાહે પસંદ કર્યા હતાં તેઓનો તેણે અનાદર કર્યા છે?' અને એમ તેઓ મારો લોકની હાંસી કરે છે કે, તેઓની નજરમાં મારી પ્રજી ગણતરીમાં ન ગણાય."

<sup>૨૫</sup> હું યહોવાહ આ કહું છું કે, જો દિવસ તથા રાત સાથેનો મારો કરાર ટકે નહિ. અને જો મેં પૂર્ણી તથા આકાશના નિયમો નિર્ધારિત કર્યા નહિ હોય, <sup>૨૬</sup> ત્યારે હું યાકૂબના અને મારા સેવક દાઉદના સંતાનોનો એટલે સુધી ત્યાગ કરીશ કે, હું

તેઓના સંતાનોમાંથી ઈષ્વાહિમ, ઈસહાક અને યાકુબના વંશજો પર સરદારો થવા માટે કોઈને પસંદ કરીશ નહિ. કેમ કે હું તેઓનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ અને તેઓ પર દયા કરીશ નહિ.”

### ૩૪

<sup>૧</sup> જ્યારે બાબિલનો રાજ નભૂખાદનેસ્સાર તથા તેનું સર્વ સૈન્ય તેના તાબાનાં આ પૃથ્વી પરનાં સર્વ રાજ્યો તથા સર્વ લોકો યરુશાલેમ સામે તથા તેનાં સર્વ નગરો સાથે થુલ્ય કરતાં હતાં, ત્યારે થહોવાહનું જે વચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે આ; <sup>૨</sup> “થહોવાહ, ઈઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે; 'જ અને યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાને કહે કે, થહોવાહ કહે છે કે; હું આ નગર બાબિલના રાજના હાથમાં સોંપી દેનાર છું અને તે તેને આગ લગાડીને બાળી મૂકશે. <sup>૩</sup> તું તેના હાથમાંથી છૂટી શકશે નહિ. પણ તને બંદી બનાવી લઈ જવાશે તથા તને તેના હાથમાં સોંપાશે. અને તારી અને બાબિલના રાજની આંખેઅંખ ભટશે અને તે તારી સાથે મોટામોટ વાત કરશે. અને તું બાબિલમાં જશે.’

<sup>૪</sup> તેમ છતાં, હે યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયા તું થહોવાહનું વચન સાંભળ હું થહોવાહ તારા વિષે કહું છું કે, તું તરવારથી મૃત્યુ પામીશ નહિ. <sup>૫</sup> પરંતુ તું તારા લોકો મધ્યે શાંતિથી મૃત્યુ પામશે. જેમ તેઓએ તારા પિતૃઓની એટલે તારા પહેલાંના રાજાઓની દહનકિયાઓ કરી તેમ તેઓ તારી દહનકિયા કરશે. અને તેઓ તને દિલાસો આપશે અને ગાશે કે, “અફસોસ ઓ અમારા પ્રભુ!” આ થહોવાહનું વચન છે.”

<sup>૬</sup> તેથી ચર્ચિયા પ્રબોધકે યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાને આ સર્વ વચન કહી સંભળાવ્યાં. <sup>૭</sup> તે સમયે બાબિલનું સૈન્ય યરુશાલેમની સામે તથા યહૂદિયાનાં બાકી રહેલાં નગરો લાખીશ અને અણેકા નગરોની સામે લડતું હતું. કેમ કે યહૂદિયાનાં નગરોમાંનાં કિલ્લેબંદીવાળાં નગરો આ બે જ હતાં.

<sup>૮</sup> યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાએ યરુશાલેમના સર્વ ગુલામોને મુકત કરવાને લગતા કરાર કર્યા પણી ચર્ચિયાની પાસે થહોવાહનું જે વચન આવ્યું તે આ છે. <sup>૯</sup> દરેક માણસ પોતાના હિંસ્ખૂ દાસ દાસીઓને છોડી મૂકે. જેથી કોઈ પણ માણસ તેઓની પાસે એટલે પોતાના હિંસ્ખૂ ભાઈ બહેનો પાસે સેવા કરાવે નહિ.

<sup>૧૦</sup> બધા જ અમલદારો અને લોકો એવા કરારના બંધનમાં આવ્યા હતા કે, દરેક પોતાના દાસ અને દાસીને મુકત કરે તથા તેઓને હવે ગુલામ તરીકે ન રાખવા એ કરારનું પાલન કરી તેઓએ તેઓને મુકત કર્યા. <sup>૧૧</sup> પણ પાછળથી તેઓનાં મન બદલાઈ ગયાં અને જે દાસો અને દાસીઓને મુકત કર્યા હતા તેઓને તેઓએ ફરીથી પોતાના ગુલામ બનાવ્યા. અને તેઓને ગુલામો તરીકે રાખ્યા.

<sup>૧૨</sup> તેથી થહોવાહ નું વચન ચર્ચિયાની પાસે આવ્યું અને કર્યું; <sup>૧૩</sup> થહોવાહ, ઈઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે; 'જ્યારે હું તમારા પિતૃઓને મિસ્ટર દેશમાંથી એટલે દાસત્વના ઘરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો. ત્યારે મેં તેઓની સાથે કરાર કરીને કર્યું હતું કે, <sup>૧૪</sup> 'તારા જે હિંસ્ખૂભાઈને તેં વેચાતો લીધો છે. અને જેણે છ વર્ષ તમારી ગુલામી કરી હોય, તેને તમારે સાતમે વર્ષને અંતે છોડી મૂકવો.' પરંતુ તમારા પિતૃઓએ મારું કર્યું સાંભળ્યું નહિ અને તેના પર દયાન પણ આપ્યું નહિ.

<sup>૧૫</sup> મેં તમને ફરમાવ્યું હતું તે પ્રમાણે મારી દૂષિભાં જે થોગ્ય છે તે તમે હમણાં કર્યું છે અને તમારા ગુલામોને મુકત કર્યા છે. અને જે ભક્તિસ્થાન મારા નામથી ઓળખાય છે તમાં તમે મારી આગળ કરાર કર્યો હતો. <sup>૧૬</sup> પરંતુ હવે તમે ફરી ગયા

અને મારા નામનું અપમાન કર્યું. અને તમે છોડી મૂકેલાં દાસ દાસીઓને તમે પાછાં બોલાવી લીધાં છે. અને ફરી તમારાં ગુલામ બનાવ્યાં."

<sup>૧૭</sup> તેથી યહોવાહ કહે છે; તમે પોતાના ભાઈઓને અને પડોશીઓને મુક્ત કર્યા નથી. તેથી યહોવાહ કહે છે કે "હું તમને તરવાર, દુકાળ અને મરકીને હવાલે કરીશ. પૃથ્વીના સર્વ રાજ્યોમાં હું તેઓને વિખેરી નાખીશ. <sup>૧૮</sup> જેઓએ મારા કરારનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે, જેઓએ વાણરડાને બે ટુકડા કરી તેના બે ભાગો વર્ચ્યેથી જઈને મારી આગળ કરાર કર્યો હતો. પણ તેનાં વચ્ચનો પાણ્યાં નથી. <sup>૧૯</sup> એટલે યહૂદિયાના તથા યરુશાલેમના સરદારોને, ત્યાંના ખોજાઓને, યાજકોને તથા વાણરડાના બે ભાગો વર્ચ્યે થઈને ગયેલી દેશની સર્વ પ્રજાને,

<sup>૨૦</sup> હું તેઓને તેઓના શશ્રુઓના હાથમાં તથા તેઓના જીવ શોધનારના હાથમાં સોંપી દઈશ. અને તેઓનાં મૃતદેહ આકાશનાં પક્ષીઓ અને ભૂમિનાં જ્વાપદો ખાશે. <sup>૨૧</sup> યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાને તથા તેના સરદારોને પણ હું તેઓના શશ્રુઓના હાથમાં, એટલે જેઓ તેઓનો સંહાર કરવા ભાગે છે તેઓના હાથમાં અને બાબિલના રાજનું જે સૈન્ય તમારી પાસેથી પાછું ગયું છે તેના હાથમાં સોંપી દઈશ. <sup>૨૨</sup> યહોવાહ કહે છે; જુઓ, હું આજા કરીને તેઓને આ નગરની પાસે પાછા બોલાવીશ. તેઓ તેની સાથે લડશે અને તેને જુતી લેશે. અને તેઓ તેને આગ લગાડીને ભાળી મૂકશે. એ રીતે હું યહૂદિયાના નગરોને વસ્તીહીન તથા ઉજ્જડ કરી નાખીશ."

### ૩૫

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજ યોગિયાના દીકરા યહોયાકીમના રાજ્યકાળ દરમ્યાન યહોવાહનું વચ્ચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે આ, <sup>૨</sup>"તું રેખાબીઓ ગોત્રીઓની પાસે જઈને તેઓને વાત કર, તેઓને બોલાવીને યહોવાહના ભક્તિસ્થાનના એક ઓરડામાં લઈ આવ અને તેઓને પીવા ભાટે દ્રાક્ષારસ આપ."

<sup>૩</sup> આથી હબાસીન્યાના દીકરા ચર્ચિયાના દીકરા યાગાન્યાને તથા તેના સર્વ ભાઈઓ અને તેનાં સર્વ દીકરાઓ તથા રેખાબીના સર્વ કુઠોને, <sup>૪</sup> હું યહોવાહના ઘરમાં લાવ્યો. સરદારોના ઓરડાઓ પાસે દરવાન શાલ્વમના દીકરા માસેયાના ઓરડાની ઉપર ગદાલ્યાના દીકરા હનાનના દીકરાના ઓરડામાં મેં તેઓને બેગા કર્યા.

<sup>૫</sup> પછી મેં રેખાબીઓની આગળ પ્યાલા તથા દ્રાક્ષારસ ભરેલા જગ મૂક્યા અને તેઓને કર્યું, "આ દ્રાક્ષારસ પીએ." <sup>૬</sup> પરંતુ તેઓએ કર્યું, "અમે દ્રાક્ષારસ નહિ પીઈએ. કેમ કે અમારા પૂર્વજ રેખાબના દીકરા યોનાદાબે અમને આજા કરી છે કે, 'તમે તેમ જ તમારા દીકરાઓ કોઈ કાઢો દ્રાક્ષારસ પીશો નહિ.' <sup>૭</sup> વળી તેઓએ અમને એવું પણ કર્યું કે, અમારે કદી ઘર બાંધવાં નહિ, કે અનાજ ઉગાડવું નહિ, તેમ જ દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપવી નહિ; તમારે એવી કોઈ મિલકત રાખવી નહિ એને બદલે તમારે જુવનભર તંબુઓમાં જ રહેવું; જેથી જથાં તમે પરદેશીઓ છો, તે દેશમાં તમારું દીર્ઘાયુધ્ય થાય!"

<sup>૮</sup> અમારા પૂર્વજ રેખાબના દીકરા યોનાદાબે અમને આજા આપી છે કે, તમે તમારી સત્રીઓ, તમારા દીકરા દીકરીઓ તમારા જીવતાં સુધી દ્રાક્ષારસ પીશો નહિ. <sup>૯</sup> અને રહેવા ઘરો બાંધશો નહિ કે તમારી પાસે દ્રાક્ષાવાડી, ખેતરો કે, બી કંઈ ન હોય. <sup>૧૦</sup> અમે તંબુઓમાં રહ્યા છીએ અને અમારા પિતા યોનાદાબે અમને જે સર્વ આજાઓ ફરમાવી હતી તે અમે સંપૂર્ણપણે પાળી છે, <sup>૧૧</sup> પણ જ્યારે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારે આ દેશ પર ચટાઈ કરી ત્યારે અમે નક્કી કર્યું કે, ખાલદીઓના અને અરામના સૈન્યથી

ભયવા માટે અમે કદ્યું, 'થાલો, આપણે યરુશાલેમ જતા રહીએ, તેથી અમે યરુશાલેમમાં રહીએ છીએ."

<sup>૧૨</sup> ત્યારબાદ થહોવાહનું વચન ચર્ચિયાની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું અને કદ્યું કે; <sup>૧૩</sup> સૈન્યોના થહોવાહ ઇજરાયલના ઈખર કહે છે કે; યહૂદિયા અને યરુશાલેમમાં જઈને કહે કે, 'શું તમે મારાં વચનો સાંભળીને શિખામણ નહિ લો?' આ થહોવાહનું વચન છે. <sup>૧૪</sup> દેખાબીઓ ક્રાક્ષારસ પીતા નથી, કારણ કે તેઓના પિતા થોનાદાબે તેઓને તેમ કરવાની મનાઈ કરી છે. પણ હું તમારી સાથે વારંવાર બોલ્યો છું છતાં તમે મારં સાંભળતાં નથી.

<sup>૧૫</sup> મેં એક પણી એક પ્રબોધકોને તમારી પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, 'તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી પાછા ફરો તથા અન્ય દેવોની પૂજા કરવાનું બંધ કરો; તો જે દેશ મેં તમને તથા તમારા પિતૃઓને આપ્યો છે તેમાં તમે વસશો; પણ તમે કાન ધર્યા નહિ અને મારં સાંભળ્યું નહિ. <sup>૧૬</sup> દેખાબના દીકરા થોનાદાબના દીકરાઓએ પોતાના પિતૃઓએ જે આજા તેઓને આપી, તે માની લીધી છે, પરંતુ આ લોકોએ મારં સાંભળ્યું નથી.

<sup>૧૭</sup> તેથી થહોવાહ, સૈન્યોના ઈખર, ઇજરાયલના ઈખર કહે છે કે; 'જુઓ, હું જે આફતો લાવવા બોલ્યો છું તે બધી હું યહૂદિયા અને યરુશાલેમના રહેવાચીઓ પર ઉતારીશ. કેમ કે, મેં તેઓને કદ્યું ત્યારે તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. અને મેં તેઓને હાકલ કરી ત્યારે તેઓએ મને જવાબ આપ્યો નહિ.'"

<sup>૧૮</sup> પણી ચર્ચિયાએ દેખાબીઓના ફુળને કદ્યું, "સૈન્યોના થહોવાહ, ઇજરાયલના ઈખર કહે છે કે; તમે તમારા પૂર્વજ થોનાદાબની આજા માની છે અને તમને જે કરવા કદ્યું તે પ્રમાણે જ તમે બધું કર્યું છે. <sup>૧૯</sup> માટે સૈન્યો થહોવાહ, ઇજરાયલના ઈખર કહે છે કે, દેખાબના દીકરા થોનાદાબના વંશમાં મારી સેવા કરનારની ખોટ તને કદી પડશે નહિ."

### ૩૬

<sup>૧</sup> વળી યહૂદિયાના રાજ થોશિયાના દીકરા થહોયાકીમના થોથા વર્ષમાં થહોવાહનું વચન ચર્ચિયાની પાસે આવ્યું કે, <sup>૨</sup> "જે દિવસથી મેં તારી સાથે વાત કરી એટલે કે થોશિયાના સમયથી તે આજ સુધી, ઇજરાયલ અને યહૂદિયા તેમ જ બીજુ પ્રજાઓ વિષે જે વચનો મેં તને કદ્યાં છે તે સર્વ એક ઓળિયું લઈને તેના પર લખ. <sup>૩</sup> કદાચ હું યહૂદિયાના લોકો પર જે આફતો ઉતારવાનું વિચારં છું તે તેઓ સાંભળો અને તેથી તેઓ પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી ફરે અને હું તેઓના અપરાધો અને પાપ માફ કરો."

<sup>૪</sup> તેથી ચર્ચિયાએ નેરિયાના દીકરા બાળખને બોલાવ્યો અને ચર્ચિયાએ લખાવ્યું તે પ્રમાણે બાળખે બધા ભવિષ્યવચનો ઓળિયામાં લખાયાં. <sup>૫</sup> ત્યારબાદ ચર્ચિયાએ બાળખને આજા આપી અને કદ્યું કે, "હું કેદમાં છું અને મને થહોવાહના ઘરમાં જવાનો નિષેધ છે. <sup>૬</sup> માટે તું જા અને જે ઓળિયામાં તેં મારા મુખના શબ્દો લખાયા છે, તેમાંથી થહોવાહના વચનો થહોવાહનાં ઘરમાં ઉપવાસના દિવસે લોકોની આગળ અને પોતપોતાનાં નગરોમાંથી આવનાર થહૂદિયાની આગળ વાંચી સંભળાવ.

<sup>૭</sup> કદાચ તે લોકો થહોવાહને વિનંતી કરે અને ખોટે માર્ગેરી પાછા વણે; કેમ કે, થહોવાહ એ લોકોને ભારે રોખ અને કોધપૂર્વક ધમકી આપેલી છે." <sup>૮</sup> ચર્ચિયાએ કદ્યું હતું તે મુજબ નેરિયાના દીકરા બાળખે કર્યું અને ઘરમાં લોકોની આગળ સર્વ વચનો વાંચી સંભળાવ્યાં.

૬ યોશિયાના દીકરા થહોયાકીમ રાજના અમલ દરમિયાન પાંચમા વર્ષના નવમા ભહિનામાં થળશાલેમના બધા લોકોએ તેમ જ થહુદિયાના ગામોમાંથી જેઓ આવ્યા હતા તેઓને થહોવાહ સમક્ષ ઉપવાસ કરવાનું ફરાબાવ્યું. ૧૦ ત્યારે બારુખે પુસ્તકમાંનાં ચર્ચિયાના વચનો થહોવાહના ઘરમાં વાંચી સંભળાવ્યાં. શાફાન ચિટનીસના દીકરા ગમાર્યાના ઉપરના આંગણામાંના ઓરડામાં અને થહોવાહના સભાસ્થાનના નવા દરવાજાના ઓટલા પાસે તેણે સર્વ લોકોની આગળ વાંચી સંભળાવ્યાં.

૧૧ હવે શાફાનના દીકરા ગમાર્યાના દીકરા મીખાયાએ થહોવાહ તરફથી આવેલા આ સંદેશાઓ સાંભળ્યા. ૧૨ ત્યારે તે નીચે ઉત્તીને મહેલના વહીવટી સભાખંડમાં ગયો. ત્યારે સર્વ સરદારો એટલે ચિટનીસ અલીશામા, શમાયાનો દીકરો દલાયા, આખબોરનો દીકરો એલનાથાન શાફાનનો દીકરો ગમાર્યા, હનાન્યાનો દીકરો સિદ્ધકિયા તથા બીજા બધા અમલદારો ત્યાં બેઠા હતાં.

૧૩ ત્યાં બારુખે લોકોની સમક્ષ વાંચી સંભળાવેલા પુસ્તકના જે વચનો તેણે સાંભળ્યા હતાં તે સર્વ વિષે મીખાયાએ તેઓને કહી સંભળાવ્યાં. ૧૪ પછી સર્વ અમલદારોએ ઝૂશીના દીકરા શેલેમ્યાના દીકરા નથાન્યાના દીકરા થેહુદીને બારુખ પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, "જે ઓળિયામાંથી તે લોકોને વાંચી સંભળાવ્યું છે, તે ઓળિયું તારા હાથમાં લઈને અહીં આવ." ૧૫ તેઓએ તેને કર્યું કે, "તું બેસીને તે અમને વાંચી સંભળાવ." આથી બારુખે તેઓને તે વાંચી સંભળાવ્યું.

૧૬ બારુખે તેઓની સામે જે વાંચન કર્યું, તે જેવું તેઓએ સાંભળ્યું કે, તેઓ એકબીજાની સામે બયથી જોવા લાગ્યા અને બારુખને કર્યું, "તેં જે બધું વાંચ્યું છે તેના વિષે આપણો જરૂર રાજને જણાવવું જોઈએ." ૧૭ પછી તેઓએ બારુખને પૂછ્યું કે, અમને જણાવ કે, તે ચર્ચિયાના મુખમાંથી બોલેલા આ સર્વ વચન કેવી રીતે લખ્યા?" ૧૮ તેથી બારુખે ખુલાસો કર્યો, ચર્ચિયાએ તેના મુખમાંથી આ સર્વ વચન ઉચ્ચાર્યા અને મેં તે ઓળિયામાં શાહીથી લખી લીધાં." ૧૯ પછી અધિકારીઓએ બારુખને કર્યું, "તું અને ચર્ચિયા કચાંક છુપાઇ જાઓ. તમે કચાં છો તે વિષે કોઈને પણ જાણ કરશો નહિ!"

૨૦ ત્યાર પછી ચિટનીસ અલીશામાની ઓરડીમાં તે ઓળિયાને મૂકીને તેઓ ચોકમાં રાજાની પાસે ગયા. અને તે સર્વ વચન તેઓએ રાજાને કહી સંભળાવ્યાં. ૨૧ ત્યારે રાજાએ થેહુદીને ઓળિયું લઈ આવવા મોકલ્યો, થેહુદી તે ઓળિયું ચિટનીસ અલીશામાની ઓરડીમાંથી લાવ્યો અને રાજાના તથા રાજાની આસપાસ ઊભા રહેલા સર્વ સરદારોના સાંભળતાં થેહુદીએ તે વાંચી સંભળાવ્યું. ૨૨ તે સમયે નવમા ભહિનામાં રાજ તેના મહેલના હેમતગૃહમાં બેઠો હતો. અને તેની આગળ સગડી બઢતી હતી.

૨૩ જથારે થેહુદીએ મ્રાણાર પાનાં વાંચ્યાં એટલે રાજાએ છરીથી તેટલો બાગ કાપી લઈ સગડીમાં નાખ્યો. અને એમ આખું ઓળિયું સગડીમાં હોમાઈ ગયું. ૨૪ આ બધું જ સાંભળ્યા પછી પણ રાજાએ કે તેના અમલદારોએ ન તો ગભરાટ વ્યક્ત કર્યો કે ન તો પોતાના વસ્ત્રો ફાડ્યાં.

૨૫ જો કે એલનાથાન, દલાયા અને ગમાર્યાએ રાજને ઓળિયું ન બાળવા વિનંતી કરી, પણ તેણે તેના પર ધ્યાન આપ્યું નહિ. ૨૬ પછી રાજાએ બારુખ લેખકને તથા ચર્ચિયાને પકડવા માટે યરાહમાલાને, આગીએલના દીકરા સરાયાને તથા આંદાલાના દીકરા શેલેમ્યાને મોકલ્યા. પરંતુ થહોવાહે તેઓને સંતારી ચાખ્યા હતી.

૨૭ બારુખે ચર્ચિયાના મુખના બોલેલા શાંદો જે ઓળિયામાં લખ્યા હતા તે ઓળિયું રાજાએ બાળી નાખ્યું, પછી થહોવાહનું વચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું કે, ૨૮ "પાછો જા, બીજું ઓળિયું લઈને તેના પર થહુદિયાના રાજ થહોયાકીમે બાળી મૂકેલા પહેલાનાં

ઓળિયામાં જે લખ્યું હતું તે બધું તેમાં લખ. ૨૬ પણી યહૃદિયાના રાજ થહોયાકીમને કહે કે; બાબિલનો રાજ નિશ્ચે આવીને દેશનો નાશ કરશે તથા તેમાંના માણસોનો અને પશુઓનો નાશ કરશે' એવું થહોવાહ કહે છે, એવું તેં શા માટે આ ઓળિયામાં લખ્યું છે, એમ કહીને તેં એ ઓળિયું બાળી નાખ્યું છે.

૩૦ આથી યહૃદિયાના રાજ થહોયાકીમ વિષે થહોવાહ કહે છે કે, તેનાં વંશમાંનો કોઈ દાઉદની ગાદીએ બેસશે નહિ. અને તેનો મૃતદેહ દિવસે તાપમાં અને રાત્રે હિમમાં બહાર પડી રહેશે. ૩૧ હું તને, તારા વંશજોને તથા તારા અમલદારોને તેઓનાં દુષ્કૃત્યો માટે સજા કરીશ. અને તમારા પર, યરુશાલેમના રહેવાસીઓ પર અને યહૃદિયાના લોકો પર મેં જે વિપત્તિ લાવવા વિષે કહ્યું હતું તે તમારી પર લાવીશ. મેં તમને ચેતવ્યા, પણ તમે સાંભળ્યું નહિ."

૩૨ ત્યારબાદ ચર્ચિયાએ બીજું ઓળિયું લીધું અને નેરિયાના દીકરા બાચ્ચા લેખકને લખવા આપ્યું. અને જે પુસ્તક યહૃદિયાના રાજ થહોયાકીમે અનિનમાં બાળી નાખ્યું હતું. તેમાંનાં ચર્ચિયાના મુખનાં બોલેલાં સર્વ વચન બાચ્ચાએ તેમાં લખ્યાં. અને તેઓના જેવાં બીજા ઘણાં વચનો પણ તેમાં ઉમેર્યાં.

### ૩૭

૧ હવે થહોયાકીમના દીકરા કોનિયાને સ્થાને તેણે થોણિયાના દીકરા સિદ્ધકિયાએ રાજ કર્યું. તેને તો બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસારે યહૃદિયા દેશનો રાજ નીમ્યો હતો. ૨ પણ થહોવાહે ચર્ચિયા પ્રબોધક દ્વારા જે વચનો કહેવડાવ્યાં હતાં તે સિદ્ધકિયા રાજાએ તથા તેના અધિકારીઓએ તથા દેશમાં બાકી રહેલા લોકોએ સાંભળ્યાં નહિ.

૩ તેમ છતાં સિદ્ધકિયાએ શેલેમ્યાના દીકરા યહૃકાલને તથા માસેયાના દીકરા યાજક સફાન્યાને ચર્ચિયા પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, "તું અમારે માટે થહોવાહ આપણા ઈશ્વર પાસે પ્રાર્થના કર." ૪ એ વખતે ચર્ચિયાને લોકોમાં જવા આવવાની છૂટ હતી કેમ કે હજુ તેને કેદમાં નાખવામાં આવ્યો નહોતો. ૫ ફાલુનના લશકરે મિસરમાંથી કૂચ કરી. અને જે ખાલદીઓએ યરુશાલેમને બેરો ઘાલ્યો હતો તેની જાણ થતાં જ તેઓ યરુશાલેમમાંથી જતા રહ્યા.

૬ પણી થહોવાહનું વચન ચર્ચિયા પ્રબોધકની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, ૭ "થહોવાહ, ઈશ્વરાથલના ઈશ્વર કહે છે કે; યહૃદિયાના જે રાજાએ તમને મારી પાસે પૂછવા મોકલ્યા, તેને કહો કે, "જુઓ, તમને સહાય કરવાને ફાલુનનું જે સૈન્ય મોકલ્યું છે, તે પોતાના મિસર દેશમાં પાછું જશે. ૮ અને ખાલદીઓ પાછા આવશે. અને આ નગર સામે લડશે. તેઓ તેને કબજે કરી તેને આગ લગાડી બાળી મૂકશે.

૯ થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; તમે પોતાની જતને છેતરશો નહિ કે, "ખાલદીઓ અમારી પાસેથી નિશ્ચે પાછા જશે," પણ તેઓ જવાના નથી. ૧૦ જો તમે બાબિલના સમગ્ર સૈન્યનો નાશ કરો અને તેઓમાંના મુહીબર માણસો બધી જાય અને ઘાયલ થઈને પોતાના તંબુઓમાં રહે તોપણ તેઓ ઊંઠે અને તમને પરાજિત કરશે. અને આ નગરને બાળી નાખશે."

૧૧ અને ત્યારે, ફાલુનના સૈન્યની બીકને લીધે ખાલદીઓનું સૈન્ય યરુશાલેમમાંથી જતું રહ્યું. ૧૨ ચર્ચિયા યરુશાલેમ છોડીને પોતાના કુટુંબીઓની મિલકતમાંથી પોતાના ભાગ લેવા બિન્યામીનના પ્રદેશમાં જવા ઊપદ્યો. ૧૩ પરંતુ તે બિન્યામીનની ભાગને પહોંચયો ત્યારે હનાન્યાના દીકરા શેલેમ્યાનો દીકરો ઇરિયા જે નાથક હતો તેણે ચર્ચિયા પ્રબોધકને પકડીને કહ્યું કે, "તું ખાલદીઓના પક્ષમાં જતો રહે છે."

<sup>૧૪</sup> યમિર્યાએ કદ્યું, “એ ખોટી વાત છે. હું ખાલદીઓના પક્ષમાં જતો નથી. પરંતુ તેણે તેનું કદ્યું માન્યું નહિ અને તેને પક્ષીને અમલદાર આગળ રજૂ કર્યો. <sup>૧૫</sup> જરદારોએ યર્મિયા પર કોપાયમાન થઈને તેને માર્યો. અને તેને યહોનાથાન ચિટનીસના ઘરમાં કેદ કર્યો. કેમ કે તે મકાન તેઓનું કેદખાનું હતું.

<sup>૧૬</sup> યર્મિયા કારાગૃહના બોયરામાં ગયો અને લાંબા સમય સુધી તે ત્યાં જ રહ્યો. <sup>૧૭</sup> સમય જતાં સિદકિયા રાજાએ ગુપ્ત શીતે તેને મહેલમાં તેડી મંગાવ્યો. રાજાએ તેને પૂછ્યું કે, આજના દિવસોમાં “શું યહોવાહ તરફથી કોઈ વચન છે?” યર્મિયાએ કદ્યું, હા, છે, “વળી તેને બાબિલના રાજના હાથમાં સોંપવામાં આવશે.”

<sup>૧૮</sup> ત્યારબાદ યર્મિયાએ સિદકિયા રાજાને કદ્યું, મેં તમારો કે તમારા સેવકોનો તથા તમારા લોકોનો શો અપરાધ કર્યો છે કે તેં મને કેદ કર્યો છે? <sup>૧૯</sup> જે પ્રબોધકોએ તમને કદ્યું હતું કે, બાબિલનો રાજા તમારા પર કે તમારા દેશ પર હુભલો નહિ કરે, તેઓ કથાં ગયા? <sup>૨૦</sup> તેથી, મારા ઘણી મારા રાજ, મહેરબાની કરીને મને સાંભળો, મારી નાન્ના વિનંતિ દ્યાનમાં લો. તમે મને પાછો યહોનાથાન ચિટનીસને ઘરે ન ભોકલશો, રખેને હું ત્યાં ભરણ પામું.”

<sup>૨૧</sup> ત્યારે સિદકિયા રાજાએ આજા કરી કે, યર્મિયાને ચોકીમાં રહે. અને નગરમાંની સર્વ રોટલી થઈ રહી ત્યાં સુધી બહીયારાઓના મહોલાઓમાંથી તેને રોજ રોટલીનો એક ટુકડો આપવામાં આવતો હતો. આમ યમિર્યા ચોકીમાં રહ્યો.

### ૩૮

<sup>૧</sup> આ સર્વ વચનો માત્તાનના દીકરા શફાટથાએ, પાશહૂરના દીકરા ગદાલ્યાએ, શેલેમ્યાના દીકરા યુકાલે અને માલિખથાના દીકરા પાશહૂરે સાંભળ્યા. યર્મિયાએ લોકોને કદ્યું કે, <sup>૨</sup> “યહોવાહ આ પ્રમાણો કહે છે કે; ‘જે કોઈ આ નગરમાં રહેશે તે તરવાર, દુકાણ કે મરકીથી મૃત્યુ પામશે, પણ જે કોઈ ખાલદીઓને શરણે જશે તે બચવા પામશે, અને તેનો જીવ લૂંટ તરીકે ગણાશે. <sup>૩</sup> વળી યહોવાહ આ પ્રમાણો કહે છે કે; આ નગર બાબિલના રાજના સૈન્યના હાથમાં જશે, અને તેઓ તેને જીતી લેશે.’”

<sup>૪</sup> ત્યારે તે અમલદારોએ રાજાને કદ્યું કે, “આ માણસને મારી નાખવો જોઈએ, આવી વાતો કરીને એ આપણા યોજાઓને અને નગરમાં બાકી રહેલા લોકોને નાહિંમત બનાવી દે છે. તે આ લોકોનું હિત કરવા માગતો નથી પણ વિનાશ કરવા માગે છે.” <sup>૫</sup> સિદકિયા રાજાએ કદ્યું, જુઓ તે તમારાં હાથમાં છે, કેમ કે રાજ તમારી ઇચ્છાને વિરુદ્ધ કંઈ કરી શકતો નથી.”

<sup>૬</sup> આથી એ લોકોએ યર્મિયાને પક્ષીને રાજના દીકરા માલિખથાની ચોકીના ટાંકામાં નાખ્યો, તેઓએ તેને દોરડા વડે નીચે ઉતાર્યો. તે ટાંકામાં પાણી નહોતું, પણ ફક્ત કાદવ હતો અને યર્મિયા કાદવમાં ખૂંપી ગયો.

<sup>૭</sup> હવે રાજના મહેલમાં એક હબ્સી ખોળ એબેદ-મેલેઝે સાંભળ્યું કે તેઓએ યર્મિયાને ટાંકામાં નાખ્યો છે. અને રાજ બિન્યામીનના દરવાજા આગળ બેઠો છે. <sup>૮</sup> એવામાં એબેદ-મેલેઝે રાજના મહેલમાંથી નીકળીને રાજની પાસે આવી તેને કદ્યું કે, <sup>૯</sup> મારા માલિક, મારા રાજ, આ લોકોએ પ્રબોધક યર્મિયા સાથે જે કર્યું છે તે ઘણું અનિષ્ટ થયું છે; એ લોકોએ તેને પાણીના ટાંકામાં નાખ્યો છે અને નગરમાં ખોરાક તો છે નહિ એટલે તે કદાચ ભૂખે મરી જશે.”

<sup>૧૦</sup> આ સાંભળીને રાજાએ એબેદ-મેલેઝેને આજા કરી કે “તું અહીંથી શ્રીસ માણસને તારી સાથે લઈને જા. અને પ્રબોધક યર્મિયા મૃત્યુ પામે તે પહેલાં તેને બહાર ખેંચી કાઢ.” <sup>૧૧</sup> તેથી એબેદ-મેલેઝે પોતાની સાથે માણસો લઈને મહેલના બંડારમાં ગયો.

અને પોતાની સાથે કેટલાક જૂનાં ફાટેલાં લૂગડાં તથા ચીથરાં લઈને દોરડા વડે બાંધીને ટાંકામાં યર્મિયાને પહોંચાડ્યાં.

**૧૨** પછી હબસી એબેદ-મેલેખે યર્મિયાને કદ્યું; આ જૂના ફાટેલાં વસ્ત્રો તથા સડેલાં ચીથરાં તારી બગલમાં મૂક." એટલે યર્મિયા એ તેમ કર્યું. **૧૩** પછી તેઓએ યર્મિયાને દોરડા વડે ટાંકામાંથી બહાર ખેંચી કાઢ્યો ત્યાર પછી યર્મિયા ચોકીમાં રહ્યો.

**૧૪** પછી સિદ્ધકિયા રાજાએ પ્રબોધક યર્મિયાને યહોવાહના ઘરમાં શ્રીજ દરવાજે તેડાવી મંગાવ્યો અને તેને કદ્યું, "મારે તને એક વાત પૂછવી છે; "મારાથી કશું છુપાવીશ નહિ." **૧૫** યર્મિર્યાએ સિદ્ધકિયાને કદ્યું, "હું તમને સત્ય હકીકત જણાવીશ તો તમે મને ખરેખર મારી તો નહિ નાખો ને? અને જો હું સલાહ આપું તો પણ તમે મારું સાંભળવાના નથી." **૧૬** ત્યારે સિદ્ધકિયા રાજાએ ગુપ્તમાં યર્મિયાને એવું વચન આપ્યું કે, "આપણને જીવન બક્ષનાર સૈન્યોના યહોવાહના સમ ખાઈને કહું છું કે, હું તને મારી નાખીશ નહિ કે તારો જીવ લેવા શોધે છે તેઓના હાથમાં તને સોંપીશ નહિ."

**૧૭** એટલે યર્મિયાએ સિદ્ધકિયાને કદ્યું, "સૈન્યોના યહોવાહ ઇગરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; 'જો તમે બાબિલના રાજના શરણે જશો, તો તમે જીવતા રહેશો અને આ નગરને અર્થિનથી બાળી નાખવામાં આવશે નહિ. **૧૮** પરંતુ જો તમે બાબિલના રાજના શરણે નહિ જાઓ, તો તેઓનું સૈન્ય આ નગરને આગ લગાડશો અને તમે તેઓના હાથમાંથી બચવા નહિ પામો."

**૧૯** એટલે સિદ્ધકિયા રાજાએ યર્મિયાને કદ્યું, "પણ જે યહૂદીઓ ખાલદીઓ પાસે જતા રહ્યા છે તેઓની મને બીક લાગે છે. કદાચ મને તેઓનાં હાથમાં સોંપી દેવામાં આવે અને તેઓ મારી મશકરી કરે."

**૨૦** યર્મિયાએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, "તમને તેમના હાથમાં સોપવામાં નહિ આવે. જો તમે કેવળ યહોવાહને આધીન થશો તો તમારો જીવ બચી જશે અને તમારું હિત થશો. **૨૧** પરંતુ જો તમે ત્યાં જવાની ના પાડશો, તો યહોવાહે જે વચન મને જણાવ્યું તે આ છે;

**૨૨** યહૂદિયાના રાજમહેલમાં જે સ્ત્રીઓ બાકી રહી છે તેઓને બાબિલના રાજના સરદારો પાસે પકડીને લઈ જવામાં આવશે. તેઓ કહેશે કે, તારા મિત્રોએ તને છેતર્થો છે; તેઓ તારા પર ફાવી ગયા છે.

તમારા પગ કાદવમાં ફસાઈ ગયા છે. અને તેઓ તમને છોકીને બાગી ગયા છે. **૨૩** તેઓ તમારી સ્ત્રીઓને અને તમારાં બાળકોને ખાલદીઓ સમક્ષ લઈ જશે. અને તમે પોતે પણ બચવા નહિ પામો; પણ બાબિલના રાજના હાથમાં પકડાઈ જશો. અને તું આ નગરને બાળી નંખાવીશ."

**૨૪** એટલે સિદ્ધકિયાએ યર્મિયાને કદ્યું, "આ વચનો કોઈને કહીશ નહિ જેથી તું મરણ ન પામે. **૨૫** જો અમલદારોને ખબર પડે કે, મેં તારી સાથે વાત કરી છે અને તેઓ તને આવીને પૂછે કે, અમને કહે કે તેં રાજ સાથે શી વાત કરી છે. અમારાથી તે ગુપ્ત નહિ રાખશે, તો અમે તને મારી નાખીશું નહિ!" **૨૬** છતાં તું કેવળ એટલું જ કહેજે કે, રાજ મને યહોનાથાનના ઘરમાં મરવાને પાછો મોકલે નહિ તેવી દીન વિનંતી મેં રાજને કરી હતી."

**૨૭** પછી સર્વ અમલદારોએ યર્મિયા પાસે આવીને તેને પૂછ્યું અને જે સર્વ વચનો કહેવાનું રાજાએ તેને ફરમાવ્યું હતું તે પ્રમાણે જ બરાબર તેઓને કદ્યું. તેઓએ તેને પૂછવાનું બંધ કર્યું. કેમ કે તેઓએ રાજ તથા યર્મિયાની વાતથીત સાંભળી નહોતી. **૨૮** તેથી યર્મિયાને જુતી લેવામાં આવ્યું ત્યાં સુધી યર્મિયા ચોકીમાં રહ્યો.

## ૩૬

<sup>૧</sup> યહૃદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાના અમલના નવમા વર્ષના દસમા ભહિનામાં નખુખાદનેસસાર તથા તેના સર્વ સૈન્યએ યરુશાલેમ પર યદ્રાઈ કરીને તેને ઘેરો ઘાલ્યો. <sup>૨</sup> સિદ્ધકિયાના શાસનના અગિયારમા વર્ષના ચોથા ભહિનાના નવમા દિવસે તેઓએ નગરની બધી દીવાલોને તોડી નાખીને બંગાળ પાડ્યું. <sup>૩</sup> બાબિલના સૈન્યના સર્વ અધિકારીઓ નગરમાં આવ્યા અને વિજય પ્રાપ્ત કરીને નગરના વચ્ચા દરવાજામાં બેઠા, ત્યારે નેર્ગોલ-શારેસેર, સામ્ગાર-નખુ, સાર્સખીમ, રાબ-સારીસ, નેર્ગોલ-શારેસેર, રાબ-માગ વગેરે રાજના સર્વ સરદારો આવીને શહેરના વચ્ચા દરવાજામાં બેઠા.

<sup>૪</sup> જ્યારે યહૃદિયાના રાજ સિદ્ધકિયાએ તથા લડવૈયાઓએ તેને જોયો, ત્યારે તેઓ નાસી ગથા અને રાત્રે રાજની વાતીને માર્ગ બે કોટની વચ્ચેના દ્વારમાં થઈને નગરની બહાર નીકળીને અરાબા તરફ આગળ વદ્યા. <sup>૫</sup> પરંતુ ખાલદીઓના લશકરે તેમનો પીછો કર્યો અને યરીખોના મેદાનમાં સિદ્ધકિયાને પકડી પાડ્યો. તેઓ તેને કેદ પકડી હ્માથના પ્રદેશમાં રિબલામાં બાબિલના રાજ નખુખાદનેસસાર સમક્ષ લઈ ગયા અને તેણે તેનો ધનસાફ કર્યો.

<sup>૬</sup> પછી બાબિલના રાજાએ ચીનામાં સિદ્ધકિયાની નજર સામે તેના દીકરાઓનો વધ કર્યો તથા બાબિલના રાજાએ યહૃદિયાના સર્વ રાજી અધિકારીઓને પણ મારી નાખ્યા. <sup>૭</sup> ત્યારાદ તેણે સિદ્ધકિયાની આંખો ફોડી નાખી, તેને સાંકળો બાંધી બાબિલ મોકલી આપ્યો.

<sup>૮</sup> ખાલદીઓએ રાજમહેલને અને લોકોનાં ઘરોને બાળી મૂક્યાં અને યરુશાલેમની દીવાલ તોડી નાખી. <sup>૯</sup> બાકી રહેલા લોકોને અને જેઓ બાબિલના લોકોને શરણે જતા રહ્યા હતા તેઓને રક્ષકટુકડીનો નાયક નખુઝારઅદાન બંદીવાન કરીને બાબિલમાં લઈ ગયો. <sup>૧૦</sup> જે ગરીબ લોકોની પાસે કશું જ નહોતું, તેઓમાંના કેટલાકને રક્ષક ટુકડીના સરદાર નખુઝારઅદાને યહૃદિયા દેશમાં રહેવા દીધા, તેઓને દ્વાક્ષવાડીઓ અને ખેતરો આપ્યાં.

<sup>૧૧</sup> હવે બાબિલના રાજ નખુખાદનેસસાર રક્ષક ટુકડીના સરદાર નખુઝારઅદાનને ચર્ચિયા વિષે આજ્ઞા આપી કર્યું કે, <sup>૧૨</sup> તેને લઈ જ અને તેની સંભાળ રાખ. તેને ઈજ ન કર. તે તને જે કંઈ કરવા કહે તે પ્રમાણે તું કરજે.” <sup>૧૩</sup> તેથી રક્ષકટુકડીનો સરદાર નખુઝારઅદાન તથા નખુશારબાન. રાબ-સારીસ, નેર્ગોલ-શારસેર, રાબ-માગ અને બાબિલના રાજના સર્વ મુખ્ય સરદારોઓએ માણસો મોકલ્યા. <sup>૧૪</sup> તેઓએ ચર્ચિયાને ચોકીમાંથી બહાર કાઢ્યો. અને તેને ઘરે લઈ જવા સારુ શાફાનના દીકરા અહિકામના દીકરા ગદાવ્યાને સ્વાધીન કર્યો, આમ તે પોતાના લોકો સાથે જ રહ્યો.

<sup>૧૫</sup> જ્યારે ચર્ચિયાને ચોકીમાં રાખવામાં આવ્યો હતો ત્યારે યહોવાહનું વચ્ચન તેની પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, <sup>૧૬</sup> તું જઈને હબસી એબેદ-મેલેખને કહે કે, સૈન્યોના યહોવાહ, ઈજચાયલના ઈશ્વર આ પ્રમાણે કહે છે કે; મેં કર્યા પ્રમાણે આ નગરનું હિત નહિ થાય, પણ હું તેનાં શહેર પર આફત ઉતારનાર છું.

<sup>૧૭</sup> પણ યહોવાહ કહે છે તે દિવસે હું તને ઉગારી લઈશ. અને તું જેમનાંથી કરે છે તે માણસોના હાથમાં તને સોપવામાં આવશે નહિ. <sup>૧૮</sup> કેમ કે હું તને નિશ્ચે બચાવીશ, તું તરવારથી ભરશે નહિ, તારો જીવ તારી પોતાની લુંટ થશે, કેમ કે, તેં મારા પર વિશ્વાસ ચાખ્યો છે.” એમ યહોવાહ કહે છે.

## ૪૦

<sup>૧</sup> યજુશાલેમ અને યહૃદિયાના જે સર્વ બંદીવાનોને બાબિલના બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા તેઓમાં ચર્ચિયા હતો અને તેને સાંકળો બાંધવામાં આવ્યો હતો. તેને રક્ષક ટુકડીના નાયક નભૂગારદાને રામામાં છોડી દીધો, ત્યાર પછી યહોવાહનું જે વચન તેની પાસે આવ્યું તે આ છે. <sup>૨</sup> રક્ષક ટુકડીના સરદારે ચર્ચિયાને બોલાવ્યો અને તેને કણ્ણું, "યહોવાહ તારા ઈશ્વરે આ સ્થાને આ વિપત્તિ લાવવાનું નિર્માણ કર્યું હતું.

<sup>૩</sup> અને તેમના બોલ્યા પ્રમાણે તે આ વિપત્તિ લાવ્યા છે. કેમ કે તમે યહોવાહની વિરલ્જ પાપ કર્યું છે અને તેમના વચનનું પાલન કર્યું નથી. તેથી આ દુઃખ તમારા પર આવી પડ્યું છે. <sup>૪</sup> પણ હવે જો હું તારા હાથે પહેરેલી સાંકળો છોડી નાખીશ અને તને મુક્ત કરીશ. તારે જો મારી સાથે બાબિલ આવવું હોય તો આવ, હું તારી સંભાળ નાખીશ. પરંતુ જો તારે મારી સાથે બાબિલ ન આવવું હોય તો તેનો વાંધો નથી, જો, તારી સમક્ષ પસંદગી કરવા માટે આખો દેશ પડેલો છે. જ્યાં જવું તને સારું તથા યોગ્ય લાગે ત્યાં તું જઈ શકે છે."

<sup>૫</sup> પરંતુ ચર્ચિયાએ જવાબ આપ્યો નહિ ત્યારે નભૂગારદાને કણ્ણું, "શાફાનના દીકરા, અહિકામના દીકરા, ગદાલ્યાને હાકેમ બનાવ્યો છે તેની પાસે પાછો જા. અને તેની પાસે લોકોમાં રહે અથવા જ્યાં કઈ તને યોગ્ય લાગે ત્યાં જઈ શકે છે." ત્યારબાદ રક્ષક ટુકડીના સરદારે તેને ખોરાક અને બેટ આપ્યાં અને વિદાય કર્યો. <sup>૬</sup> પછી ચર્ચિયા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યા પાસે મિસ્પામાં ગયો અને તેની સાથે જોકો દેશમાં બાકી હતા તેઓની સાથે રહ્યો.

<sup>૭</sup> હવે જ્યારે સૈન્યના સરદારો તથા તેના માણસો જેઓ સીમભાં હતા, તેઓએ સાંભળ્યું કે, બાબિલના રાજાએ અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને હાકેમ તરીકે નીમ્યો છે. અને પુરુષો, સ્ત્રીઓ, બાળકો, તથા દેશમાં બાકી રહેલા ગરીબ લોક બાબિલના બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા ન હતા તેઓને તેના હાથમાં સોખ્યાં છે, <sup>૮</sup> ત્યારે નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માએલ, કારેઆનો દીકરો યોહાનાન અને યોનાથાન તાન્હુમેથનો દીકરો સરાથા, એફાય નટોફાથીના દીકરા; માખાથીનો દીકરો યાન્યા તથા તેઓના માણસો મિસ્પામાં ગદાલ્યાની પાસે આવ્યા.

<sup>૯</sup> શાફાનના દીકરા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાએ તેઓની અને તેમના માણસો સમક્ષ પ્રતિજ્ઞા લીધી કે, "ખાલદીઓની સેવા કરતાં કરશો નહિ. આ દેશમાં રહીને બાબિલના રાજાની સેવા કરો. તેથી તમારું સારું થશે. <sup>૧૦</sup> અને જુઓ, ખાલદીઓ આપણી પાસે આવશે, તેઓની આગળ હાજર થવા હું મિસ્પામાં વક્ષીશ. પણ તમે દ્રાક્ષારસ, ફળ અને તેલ બેગાં કરો અને એક પાત્રમાં ભરી રાખો. અને તમે જે ગામો કબજે કર્યાં છે તેઓમાં વસો."

<sup>૧૧</sup> તે ઉપરાંત મોઆબ, આખ્મોન તથા અદોમભાં અને તેની પાસેના પ્રદેશોમાં વસતા સર્વએ સાંભળ્યું કે બાબિલના રાજાએ યહૃદિયામાંના કેટલાકને હજુ પણ બાકી રહેવા દીધા છે. અને તેઓ પર શાફાનના દીકરા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને અધિકારી તરીકે નીમવામાં આવ્યો છે. <sup>૧૨</sup> ત્યાર પછી જે સ્થળોમાં તેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તે સર્વ સ્થળોએથી સર્વ યહૃદિઓ પાછા ફરીને યહૃદિયા દેશમાંના મિસ્પામાં ગદાલ્યા પાસે આવ્યા. અને તેઓએ પુષ્કળ દ્રાક્ષારસ તથા ઉનાળામાં પાકેલાં ફળ બેગાં કર્યાં.

<sup>૧૩</sup> પછી કારેઆનો દીકરો યોહાનાન તથા જે સૈન્યોના સરદારો સીમભાં હતા, તેઓ બધા મિસ્પામાં ગદાલ્યા પાસે આવ્યાં, <sup>૧૪</sup> તેઓએ તેને કણ્ણું, "શું તમને ખબર છે કે આખ્મોનીઓના રાજ બાલિસે નથાન્યાના દીકરા ઇશ્માએલને તારું ખૂન કરવા માટે

મોકલ્યો છે?" પરંતુ અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાએ તેઓની વાત પર વિશ્વાસ મૂકયો નહિ.

<sup>૧૫</sup> તેથી કારેઆના દીકરા થોહાનાને ભિસ્પામાં ગદાલ્યાને ખાનગીમાં કદ્યું, "નથાન્યાના દીકરા ઇશ્માએલને મારી નાખવા માટે મને જવા દે. અને તે વાતની કોઈને ખબર પડશે નહિ; તે શા માટે તને મારી નાખે? તેથી જે યહૂદીઓ તારી પાસે એકઠા થાય છે તેઓ વિખેરાઈ જાય. અને યહૂદીયાના બાકી રહેલા લોક નાશ પાખે?" <sup>૧૬</sup> પરંતુ અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાએ થોહાનાનને કદ્યું, "તું આ પ્રમાણે કરીશ નહિ, કેમ કે ઇશ્માએલ વિષે તું જૂદું બોલે છે."

## ૪૧

<sup>૧</sup> પણ એમ બન્યું કે સાતમા મહિનામાં અલીશામાનો દીકરો નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માએલ જે રાજવંશી હતો, તેમ જ રાજના મુખ્ય અધિકારીઓમાંનો એક હતો. તે દશ માણસો સાથે ભિસ્પામાં અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાની પાસે આવ્યો. તેઓએ સાથે ભિસ્પામાં બોજન કર્યું. <sup>૨</sup> પછી નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માએલ તથા તેની સાથેના દશ માણસોએ ઊઠીને શાફાનના દીકરા અહિકામનો દીકરો ગદાલ્યા કે જેને બાબિલના રાજએ દેશમાં અધિકારી નીખ્યો હતો તેને તરવારથી મારી નાખ્યો. <sup>૩</sup> જે યહૂદીઓ ગદાલ્યા સાથે ભિસ્પામાં હાજર હતા તેઓ સર્વને તથા ત્યાં જે ખાલદીઓના યોજાઓ મળી આવ્યા તેઓને ઈશ્માએલે મારી નાખ્યા.

<sup>૪</sup> ગદાલ્યાને મારી નાખ્યા પછી બીજા દિવસે, આ વાતની કોઈને ખબર પડે તે પહેલાં, <sup>૫</sup> શખેમભાંથી, શીલોમાંથી તથા સમજનમાંથી મુંડાવેલી દાઢીવાળા, ફાટેલાં વસ્ત્રોવાળા અને પોતાના શરીરો પર પોતાને હાથે ઘા કરેલા એવા હેંસી માણસો પોતાના હાથમાં ખાદ્યાર્પણ તથા ધૂપ લઈને થહોવાહના ઘરમાં આવ્યા હતા.

<sup>૬</sup> તેથી નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માએલ તેઓને મહિવા ભિસ્પામાંથી નીકછયો જથારે તેઓ રડતાં રડતાં જતા હતા. તે તેઓને મહિયો ત્યારે તેણે તેઓને કદ્યું, "અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાની પાસે આવો." <sup>૭</sup> તેઓ શહેરમાં આવ્યા ત્યારે નથાન્યાના દીકરા ઇશ્માએલે તથા તેની સાથેના માણસોએ તેઓને મારી નાખીને તેઓને ટાંકામાં ફેંકી દીધા.

<sup>૮</sup> પરંતુ તેઓમાંના દશ માણસોએ ઇશ્માએલને કદ્યું, "અમને મારી ન નાખ, કેમ કે ઘઉં, જવ, તેલ અને મધના બંડારો અમે ખેતરમાં સંતાડેલા છે." તેથી તેણે તેમને જીવતા રહેવા દીધા અને તેઓને તેઓના સાથીઓની જેમ મારી ન નાખ્યા. <sup>૯</sup> ગદાલ્યાની સાથે આવેલા માણસોને ઇશ્માએલે મારી નાખ્યા હતા તેઓ સર્વના મૃતદેહો તેણે એક ટાંકામાં નાખ્યા હતા, તે ટાંકું નાથાન્યાના દીકરા ઇશ્માએલે મૃતદેહોથી બર્યું હતું. અને તે ટાંકું આસા રાજએ ઇઝરાયલના રાજ બાશાથી રક્ષણ મેળવવા બંધાવ્યું હતું.

<sup>૧૦</sup> પછી ભિસ્પામાંના જે લોકો બાકી રહેલા હતા તેઓ સર્વને ઇશ્માએલ કેદ કરીને લઈ ગયો, એટલે રાજની કુંવરીઓ તથા ભિસ્પામાં બાકી રહેલા લોકો જેઓને રક્ષક ટુકડીના સરદાર નભૂગ્રારઅદાને અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાના તાબામાં સોપ્યા હતા. એ સર્વને નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માએલ કેદ કરીને લઈ ગયો અને તે આમ્ભોનીઓ તરફ જવા આગળ વધ્યો.

<sup>૧૧</sup> પરંતુ નથાન્યાના દીકરા ઇશ્માએલે જે સર્વ બૂંડાં કાર્યો કર્યો હતાં, તે વિષે જથારે કારેઆના દીકરા થોહાનાએ અને તેની સાથેના સૈન્યના સર્વ અધિકારીઓએ સાંભળ્યું, <sup>૧૨</sup> ત્યારે તેઓ પોતાના સર્વ માણસોને લઈને ઇશ્માએલની સામે યુદ્ધ કરવા માટે ગયા. અને ગિબયોનમાં જથાં પુષ્કળ પાણી છે ત્યાં તે તેઓને મહિયો.

<sup>૧૩</sup> હવે ઇશ્માએલ સાથેના બધા માણસો કારેઆના દીકરા થોહાનાનને અને તેની સાથેના સૈન્યોના સર્વ સરદારોને જોઈને પ્રસંગ થયા. <sup>૧૪</sup> ઇશ્માએલ જે બધા લોકોને

મિસ્પા પાસે બંધક બનાવીને લઈ ગયો હતો તેઓ સર્વ તેને છોડીને કારેઆના દીકરા યોહાનાનની સાથે ગયા.

<sup>૧૫</sup> પરંતુ નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માઅલ આઠ માણસો સાથે યોહાનાનથી છટકી ગયો અને આમોનીઓ પાસે ગયો. <sup>૧૬</sup> પણ નથાન્યાનો દીકરો ઇશ્માઅલ અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને ભારી નાખ્યા પછી બાકી રહેલા લોકોને યોહાનાને મિસ્પામાં ઇશ્માઅલના હાથમાંથી છોડાવ્યા હતા. એટલે કે જે લડવૈયા પુરુષો, સ્ત્રીઓ, બાળકો અને ખોજાઓને તે ગિબયોનમાંથી પાછાં લઈ આવ્યો હતો તેઓને કારેઆના દીકરા યોહાનાન તથા તેની સાથેના સૈન્યોના સર્વ સરદારો પોતાની સાથે લઈ ગયા.

<sup>૧૭</sup> તેઓએ મિસરમાં જતાં ખાલદીઓના ડરને કારણે બેથલેહેમ પાસે કિમ્હામમાં મુકામ કર્યો. <sup>૧૮</sup> કેમ કે બાબિલના રાજાએ દેશના હાકેમ તરીકે નીમેલા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને નથાન્યાના દીકરા ઇશ્માઅલે ભારી નાખ્યો હતો, તેથી તેઓ તેમનાથી બીતા હતા.

## ૪૨

<sup>૧</sup> પછી સૈન્યોના સર્વ સરદારો, કારેઆનો દીકરો યોહાનાન અને હોશાયાનો દીકરો યઝાન્યા નાના તેમ જ મોટા બધા લોકો ચર્ચિયા પ્રબોધક પાસે ગયા. <sup>૨</sup> તેઓએ તેને કદ્યું, "કૃપા કરીને અમારી અરજ સાંભળો, અમારે સારુ એટલે આ બાકી રહેલાને સારુ તમારા ઈશ્વર યહોવાહને પ્રાર્થના કર. <sup>૩</sup> તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરને એવી પ્રાર્થના કરો અમારે કયે માર્ગ ચાલવું અને શું કરવું તે કહે."

<sup>૪</sup> તેથી ચર્ચિયા પ્રબોધક તેઓને કદ્યું, મેં તમારું સાંભળ્યું છે. જુઓ, હું તમારી ઈચ્છા મુજબ તમારા ઈશ્વર યહોવાહને પ્રાર્થના કરીશ અને તે જે જવાબ આપશે તે હું તમને જણાવીશ અને કશું છુપાવીશ નહિં." <sup>૫</sup> ત્યારે તેમણે ચર્ચિયાને કદ્યું, "યહોવાહ અમારા સાચા અને વિશ્વાસુ સાક્ષી થાઓ, કે જે કંઈ તારા ઈશ્વર યહોવાહ તમારી મારફતે અમને કહેશો તે મુજબ અમે પાલન કરીશું. <sup>૬</sup> અમારા ઈશ્વર યહોવાહની પાસે તને મોકલીએ છીએ અમે તેમનું કદ્યું કરીશું, પછી બલે તે સારું હોય કે ખરાબ હોય. અને એ પ્રમાણે અમારા ઈશ્વર યહોવાહનું કદ્યું માનવાથી અમારું હિત થાય."

<sup>૭</sup> દશ દિવસ વીતી ગયા પછી ચર્ચિયાની પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું. <sup>૮</sup> ત્યારે ચર્ચિયાએ કારેઆના દીકરા યોહાનાનને, તેની સાથેના સર્વ સૈન્યોના સરદારોને તથા નાનામોટા બધા લોકોને બોલાવ્યા. <sup>૯</sup> અને તેણે તેઓને કદ્યું કે, "ઇઝરાયલના ઈશ્વર યહોવાહની આગળ પ્રાર્થના તથા નિવેદન કરવા માટે તમે મને મોકલ્યો હતો, એમ યહોવાહ કહે છે; <sup>૧૦</sup> જો તમે આ દેશમાં નિવાસ કરશો તો હું તમને આશીર્વાદ આપીશ અને તોડી પાડીશ નહિં, તમને રોપીશ અને ઉખેડી નાખીશ નહિં, કેમ કે તમારા પર મેં આફત ઉતારી તેનો મને પસ્તાવો થાય છે.

<sup>૧૧</sup> બાબિલના રાજાથી તમે બીઓ છો પણ હવે જરાય બીશો નહિં, કેમ કે તમારો બચાવ કરવા તથા તેના હાથમાંથી તમને મુકત કરવા હું તમારી સાથે જ છું. <sup>૧૨</sup> હું તમારા પર એવી દયા કરીશ કે તે તમારા પર દયા કરશે અને તે તમને તમારાં વતનમાં પાછા જવા દેશે.

<sup>૧૩</sup> પણ જો તમે કહેશો કે, "અમે આ દેશમાં રહીશું નહિં" અથવા તમારા ઈશ્વર યહોવાહની વાણી અમાન્ય કરશો, <sup>૧૪</sup> જો તમે એમ કહેશો કે, "ના, અમે તો મિસર જઈશું, ત્યાં અમારે લડાઈ જોવી નહિં પડે કે, રણશિંગડાનો નાદ સાંભળવો નહિં પડે અને ત્યાં અમે ભૂખ્યા રહીશું નહિં. ત્યાં અમે રહીશું."

<sup>૧૫</sup> યહૃદિયાના બાકી રહેલા લોક યહોવાહનું વચન સાંભળો. સૈન્યોના યહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, જો તમે મિસર જવાની વૃત્તિ રાખશો અને ત્યાં જઈને રહેશો તો, <sup>૧૬</sup> જે તરવારથી તમે ડરો છો તે મિસરમાં પણ તમારો પીછો નહિં છોડે, જે

દુકાળથી તમે ડરો છો તે મિસરમાં પણ તમારો પીછો પકડશે. અને ત્યાં તમે મરી જશો. <sup>૧૭</sup> તમારામાંથી જે લોકો મિસરમાં જઈને ત્યાં વસવાનો આગ્રહ રાખે છે તે પ્રત્યેક માટે આ વિપત્તિઓ રાહ જોઈ રહી છે. લા, તમે તરવાર, દુકાળ અને મરકીથી મૃત્યુ પામશો. ત્યાં હું તમારા પર જે સર્વ વિપત્તિઓ લાવીશ તેમાંથી કોઈ પણ બચવા પામશો નહિ.

<sup>૧૮</sup> કેમ કે સૈન્યોના યહોવાહ, ઈજરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; જેમ મારો કોધ અને રોષ થલશાલેમના રહેવાસીઓ પર રેડાયો છે તેમ તમે મિસર જશો ત્યારે મારો કોધ તમારાં પર રેડાશે. અને તમે ધિક્કારઝ્લપ, વિસ્મયઝ્લપ શાપઝ્લપ તથા નિંદાઝ્લપ થશો. અને આ સ્થળને તમે ફરી જોવા પામશો નહિ! <sup>૧૯</sup> હે યહૂદિયામાં બાકી રહેલા લોકો, તમારા વિષે યહોવાહ કહે છે કે, તમે મિસર જશો નહિ. મેં આજે તમને ચેતવણી આપી છે તેમ નિશ્ચે જાણજો.

<sup>૨૦</sup> કેમ કે તમે તમારાં છદ્યોમાં કપટ કર્યું છે. 'કારણ કે અમારા ઈશ્વર યહોવાહની આગળ અમારે માટે પ્રાર્થના કર. અને જે કંઈ અમારા ઈશ્વર યહોવાહ કહે છે તે તું અમને કહેજે અને અમે તે કરીશું.' <sup>૨૧</sup> આજે મેં તમને તે જણાયું છે. પરંતુ જે બાબતો વિષે તમારા ઈશ્વર યહોવાહ મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. તેમાંની એક પણ બાબતમાં તમે યહોવાહનું સાંભળ્યું નથી. <sup>૨૨</sup> અને તેથી તમે નિશ્ચે જાણજો કે, તમે જયાં જવાનો આગ્રહ રાખો છો, તેમાં તમે તરવારથી, દુકાળથી અને મરકીથી મૃત્યુ પામશો.'

### ૪૩

<sup>૧</sup> તેઓના ઈશ્વર યહોવાહે તેઓની પાસે યર્મિયાને જે વચન કહેવા માટે મોકલ્યો હતો તે સર્વ વચન જયારે યર્મિયા લોકોની આગળ બોલી રહ્યો, <sup>૨</sup> ત્યારે હોશાયાના દીકરા અજાર્યાએ અને કારેઆના દીકરા યોહાનાને તથા બીજા અભિમાની માણસોએ યર્મિયાને કહ્યું, "તું જુદું બોલે છે. અમે મિસરમાં જઈએ તેવું અમારા ઈશ્વર યહોવાહે તને કહ્યું નથી!" <sup>૩</sup> પણ ખાલદીઓ અમને મારી નાખે તથા અમને બાબિલના બંદીવાસમાં લઈ જાય. માટે તેઓના હાથમાં અમને સૌંપી દેવા નેરિયાનો દીકરો બાળખ તને અમારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેરે છે."

<sup>૪</sup> તેથી કારેઆના દીકરા યોહાનાને, સૈન્યના સર્વ સરદારોએ અને સર્વ લોકોએ યહૂદિયામાં રહેવા વિષે નું યહોવાહનું વચન માન્યું નહિ. <sup>૫</sup> જયાં યહૂદીઓને નસાઈ મૂકવામાં આવ્યા હતા તે સર્વ દેશોમાંથી યહૂદિયામાં રહેવા માટે પાછા આવેલા યહૂદી લોકમાં જે બાકી રહેલા હતા તેઓ, <sup>૬</sup> સત્રીઓ, પુરુષો અને બાળકો અને રાજકુમારીઓ અને સર્વ લોક જેને રક્ષક ટુકડીના સરદાર નખૂઝારઅદાને જે માણસોને શાફાનના દીકરા અહિકામના દીકરા ગદાલ્યાને સોંપ્યાં હતા, તેઓ સર્વને, તથા યર્મિયા પ્રબોધક, નેરિયાના દીકરા બાળખ એ બધાને લઈને કારેઆનો દીકરો યહોનાન તથા સૈન્યોના સર્વ સરદારો <sup>૭</sup> મિસર દેશમાં રહેવા ગયા. તેઓએ યહોવાહની આજાનું ઉલંઘન કર્યું અને તેઓ તાહપાનહેસ પહોથા.

<sup>૮</sup> તાહપાનહેસમાં યહોવાહનું વચન યર્મિયા પાસે આ પ્રમાણે આવ્યું કે, <sup>૯</sup> "તું તારા હાથમાં મોટા પથ્થરો લે, તાહપાનહેસમાં ફાલુનના મહેલના પ્રવેશભાર આગળ ફરસબંધીમાં યહૂદિયાના દેખતાં એ મોટા પથ્થરને ચૂનાથી રંગી સંતાપી દે. <sup>૧૦</sup> પણ યહૂદિયાના માણસોને આ પ્રમાણે કહે, 'સૈન્યોના યહોવાહ, ઈજરાયલના ઈશ્વર, કહે છે; 'જુઓ, હું મારા દાસ બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારને સંદેશવાહક મોકલીને બોલાવીશ. જે પથ્થરો મેં સંતાપ્યા છે તેના પર હું તેનું રાજ્યાસન સ્થાપન કરીશ. તેના પર તે પોતાનો ભવ્ય મંડપ ઊભો કરશે.'

<sup>૧૧</sup> તે આવીને મિસર પર હુમલો કરશે; મરણને માટે નિર્માણ થયેલા તેઓ ભાર્યા જ્શે અને બંદીવાસને માટે નિર્માણ થયેલા બંદીવાસમાં જ્શે, તરવારને સારુ નિર્માણ થયેલા તેઓ તરવારથી ભાર્યા જ્શે. <sup>૧૨</sup> હું મિસરના દેવોનાં મંદિરોને અનિનથી બાળીને ભર્ષમ કરીશ, તે લોકોને બંદીવાન બનાવી લઈ જ્શે. જેમ ભરવાડ પોતાનું વસ્ત્ર ઓછે છે તેમ તે મિસર દેશની લુંટથી પોતાને શણગારશે. અને ત્યાંથી તે વિજયી બનીને પાછો જ્શે. <sup>૧૩</sup> મિસરમાંના બેથ-શેમેશના સ્તરંભોને તે તોડી પાડશે; અને મિસરનાં દેવસ્થાનોને આગ લગાડી બાળી મૂકશે.

## ૪૪

<sup>૧</sup> જે સર્વ યહૃદીઓ મિસર દેશમાં, મિઅદોલ, તાહપાનહેસ, નોફ અને પાશ્ચોસ પ્રદેશમાં રહેતા હતા, તેઓ વિષે જે વચન ચર્ચિયા પાસે આવ્યું તે આ છે. <sup>૨</sup> "સૈન્યોના થહોવાહ, ઇઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે; 'જે સર્વ વિપત્તિ હું યરુશાલેમ અને યહૃદિયાના સર્વ નગરો પર લાઘ્યો છું તે તમે જોઈ છે. જુઓ, હમણાં તેઓ ખંડેર હાલતમાં છે; તેઓમાં કોઈ ભાણસ રહેતું નથી. <sup>૩</sup> તેઓએ પાપ કરીને મને રોષ યડાઘ્યો છે એટલે તેઓ, તમે કે તમારા પિતૃઓ જે અન્ય દેવોને જણાતા નહોતા, તે દેવોની આગળ ધૂપ બાળવા અને તેઓની પૂજા કરવા ગયા.

<sup>૪</sup> તેમ છતાં જે ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યોનો હું તિરસ્કાર કરું છું તે કરશો નહિ. એવું મેં વારંવાર ભારા ક્ષેવકો, પ્રભોધકો, મોકલીને કહાવ્યું. <sup>૫</sup> પરંતુ તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. અને પોતાના દુષ્ટ માર્ગોથી ફરીને અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ નહિ બાળવાની ભાચી આજા તરફ તેઓએ કાન ધર્યો નહિ. <sup>૬</sup> આથી ભારો કોપ યહૃદિયાના નગરોમાં અને યરુશાલેમના મહોલાઓમાં અનિની જેમ પ્રગટી ઊઠ્યો. અને જેમ આજ છે તેમ તેઓ પાયમાલ થઈને ઉજ્જડ થઈ ગયા છે. <sup>૭</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ ઇઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે, તમે શા ભાટે પોતાના જીવની વિરુદ્ધ અતિ દુષ્ટ કામ કરીને સત્રીઓ, પુરુષો, બાળકો અને દૂધ પીતાં નાનાં બાળકોનો નાશ યહૃદિયામાંથી કરો છો અને તમે શા ભાટે તમારી પાછળ કોઈને બાકી રહેવા દેતા નથી? <sup>૮</sup> જ્યાં તમે રહેવા ગયા છો તે મિસરમાં અન્ય દેવોની આગળ ધૂપ બાળથો છે. તેમ કરીને તમે મને કોપાયમાન કર્યો છે એથી તમારો નાશ કરવામાં આવશે. અને સર્વ પ્રજાઓમાં તમે શાપ્રસ્ત તથા નિંદારૂપ થશો.

<sup>૯</sup> તમારા પિતૃઓનાં પાપ, યહૃદિયાના રાજાઓ તથા રાણીઓનાં પાપ અને તમારા પોતાના દ્વારા તથા તમારી પત્નીઓ દ્વારા યહૃદિયા તથા યરુશાલેમની શેરીઓમાં આચરવામાં આવેલાં પાપ શું તમે ભૂલી ગયા? <sup>૧૦</sup> આજ પર્યંત તેઓ દીન થયા નથી, કે બીધા પણ નથી. મેં તમારી અને તમારા પિતૃઓની આગળ મારું નિયમશાસ્ત્ર અને વિધિઓ મૂક્યા છે. તે પ્રમાણે ચાલ્યા નથી.

<sup>૧૧</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ ઇઝરાયલના ઈઝર કહે છે કે; "જુઓ, હું તમારી વિરુદ્ધ મારું મુખ ફેરવીશ. અને વિપત્તિ લાવીને આખા યહૃદિયાના લોકોનો નાશ કરીશ. <sup>૧૨</sup> યહૃદિયાના બાકી રહેલા લોકો જેઓએ મિસર જઈને વસવાનો નિર્ધાર કર્યો છે, તેઓને હું હતા ન હતા કરી નાખીશ. તેઓ બધા જ મિસર દેશમાં નાશ પામશે; તેઓ તરવારથી તથા દુકાણથી મરશે. નાનામોટા સર્વ તરવારથી કે દુકાણથી ભાર્યા જ્શે અને તેઓ ધિક્કારરૂપ, વિસ્ત્રયરૂપ, શાપ્રસ્ત, નિંદારૂપ થઈ પડશે.

<sup>૧૩</sup> જેમ મેં યરુશાલેમને શિક્ષા કરી તેમ જેઓ મિસરમાં છે તેઓને પણ હું તરવાર, દુકાણ અને મરકીથી સજ કરીશ. <sup>૧૪</sup> તેથી યહૃદિયાના બાકી રહેલા જે ફરી યહૃદિયા જઈને વસવાની આશાએ મિસરમાં જઈને વસ્ત્રાં છે તેમાંથી કોઈ પણ જીવતો રહેવાનો

નથી કે પાછો યહુદિયા જવા પામવાનો નથી. કેમ કે થોડા ભાગી છૂટેલા સ્કિવાય કોઈ મારા કોપમાંથી બચી શકવાના નથી."

<sup>૧૫</sup> આ સાંભળીને જેઓ જાણતા હતા કે તેમની પત્નીઓ બીજા દેવોને બલિ યદાવે છે તે બધાએ અને ત્યાં ઊભેલી બધી સ્ત્રીઓ જેઓ મોટા સમૃહમાં હતી તેઓ તેમ જ મિસર દેશના પાથોસમાં વસતા બધા માણસોએ યમિર્યાને ઉત્તર આપ્યો, <sup>૧૬</sup> તેઓએ કદ્યું, "જે વચન તેં યહોવાહને નામે અમને કદ્યું છે. તે વિષે અમે તારું સાંભળવાના નથી. <sup>૧૭</sup> અમે અમારા પૂર્વજો, અમારા રાજાઓ અને અમારા આગેવાનો યહુદિયાના નગરોમાં અને યરુશાલેમના મહોલ્લાઓમાં જેમ કરતા હતા, તેમ આકાશની રાણીની આગળ ધૂપ બાળવા વિષે તથા તેની આગળ પેયાર્પણો રેડવા વિષે અમે જે માનતા લીધી છે તે પ્રમાણે અમે અવશ્ય કરીશું. કેમ કે તે વખતે અમારી પાસે પુષ્કળ રોટલી હતી. અમે સુખી અને સમૃજ હતા. અને અમે વિપત્તિ જોઈ ન હતી.

<sup>૧૮</sup> પરંતુ જ્યારથી અમે આકાશની રાણીને આહુતિ આપવાનું અને પેયાર્પણો યદાવવાનું બંધ કર્યું, ત્યારથી અમે ભારે મુશ્કેલીઓ ભોગવીએ છીએ, તરવારથી અને દુકાળથી અમે નાશ પામીએ છીએ." <sup>૧૯</sup> સ્ત્રીઓ બોલી, જ્યારે અમે આકાશની રાણીની આગળ ધૂપ બાળતાં હતાં તથા પેયાર્પણ રેડતી હતી, ત્યારે શું અમે અમારા પતિઓની સમંતિ વગર તેને નૈવેદ ધરાવવાને રોટલીઓ તૈયાર કરતી હતી તથા તેને પેયાર્પણ રેડતાં હતાં?"

<sup>૨૦</sup> પછી સ્ત્રીઓએ અને પુરુષોએ એટલે સર્વ લોકે તેને આવો ઉત્તર આપ્યો ત્યારે સર્વ લોકને યર્મિયાએ કદ્યું કે, <sup>૨૧</sup> "તમે તથા તમારા વડીલો તથા તમારા રાજાઓ અને સરદારો તેમ જ દેશના બધા લોકો યહુદિયાના નગરોમાં અને યરુશાલેમના મહોલ્લાઓમાં મૂર્તિઓ આગળ ધૂપ બાળતા હતા, તે શું યહોવાહના સ્મરણામાં નહોતું? શું તેને લક્ષમાં લેવામાં આવ્યું નહોતું?

<sup>૨૨</sup> તમારાં દુષ્ટકર્મોને તથા તમારા ઘિક્કારપાત્ર કૂત્યોને યહોવાહ સહન કરી શકયા નહિ; તેથી જેમ આજે છે તેમ તમારો દેશ તેમણે ઉજ્જડ, વિસ્મયરૂપ, શાપૂપ અને નિર્જન કરી નાખ્યો. <sup>૨૩</sup> તમે ધૂપ બાળયો તથા યહોવાહની વિર્જ પાપ કર્યું અને યહોવાહનું વચન માન્યું નહિ. અને તેમના નિયમો, કાથદાઓ અને સાક્ષ્યોઓનું પાલન પણ ન કર્યું, તેથી જેમ આજ છે, તેમ આ વિપત્તિ તમારા પર આવી પડી છે."

<sup>૨૪</sup> પછી યર્મિયાએ તે સ્ત્રીઓને તથા સર્વ લોકોને કદ્યું, મિસર દેશમાં આવી રહેલા સર્વ યહુદિઓ તમે યહોવાહનું વચન સાંભળો. <sup>૨૫</sup> સૈન્યોના યહોવાહ, ઇરાચાયલના ઈશ્વર કહે છે કે; 'આકાશની રાણી આગળ ધૂપ બાળવાની અને પેયાર્પણો રેડીને લીધેલી પ્રતિજ્ઞાઓ અમે યોક્કસ પાણીશું' એવું તમે અને તમારી સ્ત્રીઓ બજે તમારા મુખેથી બોલ્યા છો. તથા તમારા બોલવા પ્રમાણે તમારા હાથોએ કર્યું છે; તો હવે તમારી પ્રતિજ્ઞાઓ પ્રમાણે તમે ભલે વર્તો.

<sup>૨૬</sup> માટે મિસરમાં વસતા સર્વ યહુદીઓ, તમે મારાં વચન દ્યાનથી સાંભળો; જુઓ, મેં મારા મોટા નામના સમ ખાધા છે કે, "પ્રભુ યહોવાહના જીવના સમ" અને કહીને હવે કોઈ પણ યહુદી માણસ આખા મિસર દેશમાં માઝં નામ તેમના હોઠ પર લઈ શકશે નહિ. <sup>૨૭</sup> જુઓ, હું હિત કરવા નહિ, પણ વિપત્તિ લાવવા સારુ તમારા પર મારી નજર રાખું છું. અને જે યહુદીઓ મિસર દેશમાં છે. તેઓ સમાપ્ત થઈ જશે ત્યાં સુધી તેઓ તરવારથી તથા દુકાળથી નાશ પામતા જશે. <sup>૨૮</sup> વળી તરવારથી બચેલા થોડા માણસ મિસર દેશમાંથી યહુદિયા પાછા આવશે. અને જે બાકી રહેલા યહુદીઓ મિસર દેશમાં રહેવા માટે ગયા છે તેઓ જાણશે કે કોનું વચન, મારું કે તેઓનું કાયમ રહે છે.

<sup>૨૬</sup> હું તને આ ચિઠન આપીશ એમ થહોવાહ કહે છે, તમારા પર વિપત્તિ લાવવાનાં મારાં વચનો નિશ્ચે કાથમ રહેશે. એ તમે જાણો માટે હું તમને આ જગ્યાએ શિક્ષા કરીશ. <sup>૩૦</sup> થહોવાહ કહે છે; 'જુઓ, જેમ મેં થહૂદિયાના રાજ સિદ્ધિયાને બાબિલના રાજ નભૂખાદનેસારના હાથમાં સૌંપી દીધો, તેમ હું ભિસરના રાજ ફાળન હોક્કાને તેના શત્રુના હાથમાં તથા તેનો જીવ શોધનારાઓના હાથમાં સૌંપીશ.'"

## ૪૫

<sup>૧</sup> થહૂદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા થહોથાકીમના ચોથા વર્ષ દરમ્યાન નેરિયાના દીકરા બાચાખે પ્રબોધક ચર્ચિયાનાં બોલેલાં આ સર્વ વચનો પુસ્તકમાં લખ્યાં. પછી જે વચન ચર્ચિયા પ્રબોધક બોલ્યો તે આ છે, <sup>૨</sup> હે બાચાખ, "થહોવાહ, ઇજરાથલના ઈશ્વર આ પ્રમાણે કહે છે કે; <sup>૩</sup> તે કંથું, 'મને અફસોસ, થહોવાહે મારા દુઃખમાં વધારો કર્યો છે. હું નિસાસા નાખીને થાકી ગયો છું; હું આરામ અનુભવતો નથી.'

<sup>૪</sup> તેને તું કહે કે, "થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે; જે મેં બાંધયું છે, તેને હું પાડી નાખીશ. જે મેં રોખ્યું છે, તેને હું ઉઝેડી નાખીશ. અને આ પ્રમાણે આખા દેશમાં કરીશ. <sup>૫</sup> તું શું પોતાને માટે મહત્ત્વા શોધે છે? તેવું કરીશ નહિં. કેમ કે, થહોવાહ કહે છે, હું મનુષ્ય પર વિપત્તિ લાવીશ. પણ તું જ્યાં જશે ત્યાં હું તારો જીવ લૂંટ તરીકે તને આપીશ."

## ૪૬

<sup>૧</sup> પ્રજાઓ વિષે થહોવાહનું જે વચન ચર્ચિયા પ્રબોધક પાસે આવ્યું તે આ છે. <sup>૨</sup> ભિસર વિષે; "ભિસરના રાજ ફાળનનું સૈન્ય ફાત નદીની પાસે કાર્કભીશમાં હતું. જેને બાબિલના રાજા નભૂખાદનેસારે થહૂદિયાના રાજ યોશિયાના દીકરા થહોથાકીમના ચોથા વર્ષમાં હરાવ્યું તે પ્રસંગ વિષેની વાત.

<sup>૩</sup> તમારાં શર્દ્રાઓ સજુને થુલ કરવા માટે આગળ વધો.

<sup>૪</sup> ઘોડાઓ પર જુન બાંધો અને હે સવારો તમે તેના પર સવાર થાઓ તમે ટોપ પહેંચીને સજજ થાઓ.

ભાલાઓની ધાર તીક્ષણ કરો અને બખતર ધારણ કરો.

<sup>૫</sup> પરંતુ હું અહીંયાં શું જોઉં છું? તેઓ ભયભીત થઈ નાસે છે, તેઓના શૂરવીરો હારી ગયા છે.

તેઓ પાછું જોયા વગર ઝડપથી ભાગે છે. ચારેકોર ભય છે." એમ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૬</sup> જે વેગવાન તે નાસી ન જાય. જે શૂરવીર તે બધી શકે નહિં, તેઓ ઉત્તર તરફ ફાત નદી પાસે ઠોકર ખાઈને પદ્ધયા છે.

<sup>૭</sup> નીલ નદીઓના પૂરની જેમ જે ચઢી આવે છે જેનાં પાણી નદીઓના પૂરની જેમ ઊછળો છે તે કોણ છે?

<sup>૮</sup> ભિસર નીલની જેમ ચઢી આવે છે, તેનાં પાણી નદીઓનાં પૂરની જેમ ઊછળો છે.

તે કહે છે, હું ચઢી આવીશ; અને આખી પૂર્ણીને ટાકી દઈશ, હું નગરોને અને તેના રહેવાસીઓને નાણ કરીશ.'

<sup>૯</sup> હે ઘોડાઓ તમે દોડી આવો, હે રથો તમે ધૂમ મચાવો, અને શૂરવીરો આગળ આવો" ટાલ ધારણ કરેલા હબશીઓ અને પૂરીઓ તથા ધનુર્ધારી લૂદીઓ બહાર આવો.

<sup>૧૦</sup> સૈન્યોના પ્રભુ થહોવાહનો વેર લેવાનો દિવસ છે અને તે પોતાના દુશ્મનો ઉપર વેર વાળશે.

આજે તેમની તરવાર ધરાઈને તેમને ખાઈ જશે અને ટૂપ્ત થતાં સુધી તેમનું લોહી પીશે. અમારા પ્રભુ યહોવાહને ઉત્તરદેશમાં ફાત નદીને કિનારે બલિદાનો આપવામાં આવે છે.

૧૧ હે મિસરની કુમારિકા, ગિલ્યાદ જ અને શેરીલોભાન લે. તું ઘણાં ઔષધનો ઉપયાર કરશે પણ તું સ્વસ્થ થશે નહિં.

૧૨ સર્વ પ્રજાઓમાં તારી અપકીર્તિ સંભળાઈ છે. તારો વિલાપ સમગ્ર પૂઢ્યી પર સંભળાય છે;

કેમ કે શૂરવીર શૂરવીરની સાથે અથડાય છે અને બજે સાથે પડ્યા છે."

૧૩ મિસર દેશને પાથમાલ કરવાને બાબિલના રાજા નભૂખાદનેસાર ના આવવા વિષે, જે વચન યહોવાહે યર્થિયા પ્રબોધકને કર્યું તે;

૧૪ "મિસરમાં જહેર કરો, મિશ્નોલમાં અને નોફમાં તેમ જ તાહ્પાનહેસમાં ટદેરો પિટાવો, જણાવો કે, હોશિયાર, તૈયાર તમારી આસપાસ તરવારે વિનાશ કર્યો છે.

૧૫ શા માટે તારા બહાદુર થોઝા નાસી ગયા છે? તેઓ સામનો ન કરી શક્યા, કેમ કે યહોવાહે તેઓને તેઓના શત્રુઓની સામે નીચા પાડી નાખ્યા.

૧૬ તેણે તેઓને લથડતા કરી દીધા છે. તેઓ એકબીજા પર પરીને કહેવા લાગ્યા કે, "ચાલો; ઊઠો આ જુલમગારની તરવારથી બચવાને આપણે આપણા લોકમાં અને આપણી જન્મભૂમિમાં પાછા ઘરે જઈએ."

૧૭ ત્યાં તેઓએ પોકારીને કર્યું કે, "મિસરનો રાજા ફારુન કેવળ ઘોઘાટ છે તેણે આવેલી તક ગુમાવી છે."

૧૮ જે રાજાનું નામ સૈન્યોના ઈંઘર યહોવાહ છે, તે કહે છે, "મારા જીવના સમ" તાબોર પર્વત જેવો, સમુક્ર પાસેના કાર્મેલ જેવો તે નિશ્ચે આવશે.

૧૯ હે મિસરમાં રહેનારી દીકરીઓ, તમારો સામાન બાંધો અને બંદીવાસમાં જવાને તૈયાર થાઓ.

કેમ કે નોફ નગરનો સંપૂર્ણ નાશ થશે. અને તે વસ્તિહીન તથા ઉજજડ થશે.

૨૦ મિસર સુંદર યુવાન વાણરડી છે. પણ ઉત્તરમાંથી એક વિનાશ આવે છે. તે આવી રહ્યો છે.

૨૧ તેના ભાડૂતી યોઝાઓ પણ પાછેલા વાણરડા જેવા છે, પણ તેઓ બધા નાસી ગયા છે.

કોઈ ટકી ન શક્યું, કેમ કે તેમની વિપત્તિનો દિવસ, તેમની આફતનો સમય તેમના પર આવી પડ્યો છે.

૨૨ નાસી જતા સર્પ જેવો તેઓનો અવાજ સંભળાશે. કેમ કે તેઓ સૈન્ય લઈને કૂચ કરશે.

તેઓ લાકડાં ફાડનારા લોકોની જેમ કુહાડા લઈ તેના પર આવી પડશે.

૨૩ યહોવાહ કહે છે કે તે જંગલોને કાપી નાખશે" "જો કે તે ખૂબ ગીય છે.

તેઓ તીડોની જેમ અસંખ્ય છે, તેઓ અગણિત છે.

૨૪ મિસરની દીકરીનું અપમાન થશે. તેને ઉત્તરના લોકના હાથમાં સૌપવામાં આવશે.

૨૫ સૈન્યોના યહોવાહ, ઈંઘરાયલના ઈંઘર કહે છે, "જુઓ, હવે હું નો શહેરના આમોનને, ફારુનને, મિસરને, તેના દેવોને તથા તેના રાજાઓને તથા ફારુનને અને તેના પર વિખાસ રાખનારાઓ સર્વને સજા કરીશ. ૨૬ હું તેઓને તેઓનો જીવ લેવા તાકી રહેલા બાબિલના રાજા નભૂખાદનેસારના હાથમાં સૌપીશ. અને પણી મિસરમાં પાછી પહેલાંની ભાફક વસ્તી થશે." એમ યહોવાહ કહે છે.

૨૭ "હે મારા સેવક થાકુબ, બીશ નહિ. હે ઇજરાયલ તું ગભરાઈશ નહિ. કેમ કે, હું તમને અને તમારા વંશજોને તમે જ્યાં બંદી છો તે દૂરના દેશમાંથી છોડાવી લાવીશ. અને તમે પાછા સુખશાંતિપૂર્વક રહેવા પામશો. કોઈ તમને રચાવશે નહિ. ૨૮ યહોવાહ કહે છે કે, "હે થાકુબ, મારા સેવક, ગભરાઈશ નહિ, કારણ, હું તારી સાથે છું. જે દેશોમાં મૈં તમને વિખેરી નાખ્યા છે તે બધાનો હું અંત લાવનાર છું. પણ હું તમને મારીશ નહિ પણ હું ન્યાયની રૂએ તને શિક્ષા કરીશ. નિશ્ચે હું તને શિક્ષા કર્યા વિના છોડવાનો નથી.""

### ૪૭

૧ ફારુને ગાગાને ભાર્યા પહેલા પલિસ્તીઓ વિષે, યહોવાહનું જે વચન યર્મિયા પ્રબોધક પાસે આવ્યું તે આ છે.

૨ યહોવાહ કહે છે કે; જુઓ, ઉત્તરમાંથી પૂર આવી રહ્યું છે; અને પલિસ્તીઓના સમગ્ર દેશ પર તે ફરી વળશે;

તે તેઓનાં નગરો તથા તેમાંના સર્વસ્વનો નાશ કરશે. શૂરવીર પુરુષો ભયથી ભૂમો પાડશે

અને સર્વ પ્રજાજનો પોક મૂકીને રડશે.

૩ બળવાન ઘોડાઓનાં દાબડાનો અવાજ,

રથોનો ધસારો અને તેના પૈડાઓનો ગડગડાટ સાંભળી,

પિતાઓ એટલા નિઃસહાય થશે કે તેઓ પોતાના સંતાનો તરફ પાછા ફરીને જોયા વગર નાસી જશે.

૪ કેમ કે, એવો દિવસ આવશે કે જ્યારે બધા જ પલિસ્તીઓનો સંહાર થશે. તૂર અને સિદોનની સાથે બચી ગયેલા દરેક મદદગારને કાપી નાખવામાં આવશે. કેમ કે યહોવાહ પલિસ્તીઓનો એટલે સમુક્રકાઠ આવેલા કાફતોરના બચી ગયેલાઓનો સંહાર કરશે.

૫ ગાગાનું માથું મૂંડેલું છે. આશ્કલોન એટલે તેઓની ખીણમાનું જે બચી ગયેલું તે નષ્ટ થયું છે. તું કયાં સુધી પોતાને કાપીને ધાયલ કરશે? ૬ હે યહોવાહની તરવાર, તું કયારે શાંત થઈશ?

ફરી તું મ્યાનમાં પાછી જ અને આરામ કર અને શાંત રહે.

૭ પણ યહોવાહે તને આજા આપી છે તો તું શી શીતે શાંત રહી શકે?

આશ્કલોન તથા સમુક્ર કાંઠાની વિલંબ તેણે તરવાર નિર્માણ કરી છે."

### ૪૮

૧ ઇજરાયલના ઈશ્વર યહોવાહ મોઆબ વિષે આ પ્રમાણે કહે છે કે;

"નભોને અફસોસ, તે નષ્ટ થઈ ગયું છે. કિર્યાથાઈમ લજિજત થયું છે અને પાયમાલ થયું છે.

તેનો કિલ્લો તોડી પાડવામાં આવ્યો છે.

૨ મોઆબનું ગૌરવ હવે રહ્યું નથી, હેશ્ભોનમાં મોઆબના શશ્રૂઓએ એના પતનની યોજના ધરી છે.

તેઓ કહે છે 'ચાલો, આપણો તેને રાષ્ટ્ર તરીકે ભૂસી નાખીએ. માદમેન નગરને પણ ચૂપ કરવામાં આવશે; શશ્રૂઓની તરવાર તારો પીછો કરશે.'

૩ સાંભળો! હોરોનાયિમાંથી પોકાર સંભળાય છે ત્યાં લુંટ અને ભારે વિનાશ છે.

૪ મોઆબ નષ્ટ થઈ ગયું છે, સોઆર સુધી તેનાં બાળકોનું આકંદ સંભળાય છે.

૫ કેમ કે તેઓ રડતાં રડતાં લુહીથના ટોળાવો પર ચઢે છે. અને તેઓ દુઃખથી વિલાપ કરતાં કરતાં હોરોનાયિમના ટોળાવો ઉતરે છે.

- ૬ નાસો, તમારો જીવ લઈને નાસો. વગડાનાં જંગલી વૃક્ષ જેવા થાઓ.
- ૭ કેમ કે તમે પોતાની સંપત્તિ અને કામો પર વિજ્ઞાસ રાખ્યો છે, તમને પણ પકડવામાં આવશે.
- તમારા મૂંગા દેવ કમોશ દેશવટે જશે, તેના યાજકો અને અમલદારો તેની સાથે જશે.
- ૮ દરેક નગર પર વિનાશ ઉિતરશે, એક પણ શહેર બધવા પામશે નહિં.
- ખીણ નાશ પામશે અને મેદાન પાથમાલ થશે. એવું થહોવાહ કહે છે.
- ૯ મોઆબને પાંખો આપો કે તે ઊરી જથ.
- તેનાં નગરો વસ્તી વિનાના ઉજ્જડ થઈ જશે. **૧૦** જે કોઈ થહોવાહનું કામ પૂરા દિલથી કરતા નથી તે શાપિત થાઓ! જે માણસ તરવારથી રક્તપાત કરતા નથી તે શાપિત થાઓ!
- ૧૧** મોઆબ પોતાની તરફાવસ્થાથી સ્વસ્થ રહ્યો છે. તે દ્રાક્ષારસ જેવો છે.
- તેને એક પાત્રમાંથી બીજા પાત્રમાં રેડવામાં આવ્યો નથી. તેનો સ્વાદ હંમેશ જેવો જ રહ્યો છે; અને તેની સુગંધ બદલાઈ નથી. **૧૨** થહોવાહ કહે છે કે, તેથી જુઓ, એવો સમય આવે છે કે" જે સમયે હું તેઓની પાસે ઉલટસુલટ કરનારા મોકલીશ. તેઓ તેને ઉલટપાલટ કરશે. તેઓ તેના પાત્રો ખાલી કરશે. તેમની બરણીઓ ફોરી નાખશે.
- ૧૩** જેમ ઈરાયલીઓ બેથેલ પર વિજ્ઞાસ રાખી અને ફજેત થયા છે. તેમ કમોશ પર વિજ્ઞાસ રાખીને મોઆબ ફજેત થશે.
- ૧૪ અમે શૂરવીરો અને થુદ્ધમાં પરાક્રમી પુરુષો છીએ એવું તમે કેવી શીતે કહી શકો છો?
- ૧૫** જે રાજનું નામ સૈન્યોના થહોવાહ છે તે કહે છે કે,
- મોઆબ ઉજ્જડ થયો છે. અને તેનાં નગરોમાં શત્રુઓ ઘૂસી ગયા છે. તેના શ્રેષ્ઠ જુવાનો, કતલ થવા માટે જ ઉિતરી ગયા છે.
- ૧૬** હવે મોઆબનો વિનાશ હાથવેંતમાં છે, એનું પતન વાયુવેગે આવી રહ્યું છે.
- ૧૭** હે મોઆબની આસપાસના લોક, તેનું નામ જાણનારા, વિલાપ કરો.
- અને કહો કે, શક્તિનો દંડ, સૌંદર્યની છી કેવી ભાગી ગઈ છે!
- ૧૮** હે દીબોનમાં રહેનારી દીકરી, તમારા સન્માનજનક સ્થાન ઉપરથી નીચે ઉિતરી અને તરસી રહ્યાને બેસ.
- કેમ કે મોઆબનો વિનાશ કરનાર આવી પહોંચયો છે. અને તેણે તારા કિલ્લાઓનો નાશ કર્યો છે.
- ૧૯** હે અરોએરના લોકો, રસ્તે ઉભા રહીને ચોકી કરો, નાસી જતા લોકોને પૂછો. શું થયું છે?
- ૨૦** મોઆબ લજિજત થઈ ગયું છે. તેની પાથમાલી થઈ ગઈ છે. રડો વિલાપ કરો.
- આર્નોનમાં ખબર આપો કે, મોઆબ ઉજ્જડ થયો છે.
- ૨૧** સપાટ પ્રદેશ પરના નગરો તે હોલોન, યાહસાહ, મેઝાઆથ,
- ૨૨** દીબોન, નબો, બેથ દિબ્લાથાઈમ છે.
- ૨૩** કિયા-થાઈમ, બેથ-ગામૂલ, બેથ-મેઓન,
- ૨૪** કરીઓથ, બોગ્રાહ, અને મોઆબના સર્વ નગરો જે નજીકમાં હોથ કે દૂર હોથ છે, આ બધાને સજા થઈ છે.
- ૨૫** મોઆબનું શિંગ કાપી નાખવામાં આવ્યું છે, અને તેનો ભુજ બાંગી નાખવામાં આવ્યો છે." એવું થહોવાહ કહે છે.
- ૨૬** તેને ભાનભૂલેલો બનાવી દો, તેણે થહોવાહની વિરુદ્ધ બડાઈ મારી છે. મોઆબ પોતાની ઉલટીમાં આઠોટશે અને લોકોની હાંસીનું પાત્ર થશે. **૨૭** શું તેં ઈરાયલની

હાંસી કરી નહોતી? શું તે તેઓને યોરોમાંથી મળી આવ્યો હતો? હા, જ્યારે પણ તેં તેમના વિષે વાત કરી છે ત્યારે તેં તારી ગરદન હલાવી છે.

**૨૮** હે મોઆબના લોકો, તમારાં નગરો છોડી ખડકો પર વસો.

અને ખાડાના મૌની બાજુમાં પોતાના ભાગા બાંધીને કખૂતરોના જેવા તમે થાઓ.

**૨૯** અમે મોઆબના ગર્વ વિષે સાંભાયું છે. તે અતિ ગર્વિષ છે.

તેનું અમિમાન, ઘમંડ, અહુકાર, ઉજ્ઝતાઈ વિષે અમે સાંભાયું છે."

**૩૦** યહોવાહ કહે છે કે; હુંતેનો છોધ જાણું છું. તેની બડાઈ બધી ખોટી છે, અને તેનાં કાર્યો બધાં પોકળ છે.

**૩૧** અને તેથી હું મોઆબને માટે ચિંતા કરું છું. સમગ્ર મોઆબ માટે હું પોક મૂકીને રડું છું

અને કીર હેદેસના ભાગાસો માટે હું શોક કરું છું."

**૩૨** હે સિદ્ધાહના દ્રાક્ષાવાડી, હું યાએરના કરતાં પણ તારે માટે વધુ વિલાપ કરું છું.  
તારી ડાળીઓ સમુદ્રની પાર ફેલાયેલી છે.

તેઓ યાએરના સમુદ્ર સુધી પહોંચી તથા ઉનાણાનાં તારાં ફળ પર તથા તારી દ્રક્ષાની ઉપજ પર વિનાશ આવી પડ્યો છે.

**૩૩** ફળકુપ ખેતરમાંથી તથા મોઆબની બૂભિમાંથી ખુશી અને આનંદ અદશ્ય થઈ ગયાં છે,

"દ્રાક્ષાકુંડોમાં દ્રાક્ષારસ પિલાતો બંધ પાડ્યો છે. કોઈ દ્રાક્ષ ગુંદતા ગુંદતાં આનંદના પોકારો કરશે નહિ તેઓનો લલકાર આનંદનો હશે નહિ.

**૩૪** હેશોનથી એલાલેહ સુધી અને ત્યાંથી યાહાસ સુધી સોઆરથી હોરોનાથિમ સુધી, અને ત્યાંથી એજલાથ શલી-શીયા સુધી બથ અને વેદનાના પોકારો સંભણાય છે. નિશ્ચીમનાં પાણી સુકાઈ જશે. **૩૫** યહોવાહ કહે છે કે, મોઆબમાં જેઓ ઉચ્ચસ્થાનમાં બલિદાનો આપે છે. અને જેઓ પોતાના દેવો આગળ ધૂપ બાળો છે. તે સર્વને હું નાણ કરીશ."

**૩૬** આથી મારું હૃદય મોઆબ અને કીર-હેદેસ માટે શોક કરે છે. કેમ કે જે પુષ્કળ ધન તેઓએ પ્રાપ્ત કર્યું હતું તેઓની સર્વ સંપત્તિ નાશ પામી છે. **૩૭** હા, દરેક ભાગાસનું માથું બોડાયું છે અને બધા ભાગાસની દાઢી મુંડવામાં આવી છે. તેઓના હાથે ઘાથ્યેલો છે. અને દરેકની કમરે ટાર વીંટણાયેલું છે.

**૩૮** મોઆબનાં સર્વ ધાબાંઓ પર અને શેરીઓમાં બધે વિલાપ સંભણાય છે, કેમ કે, મેં મોઆબને અપ્રિય પાત્રને પેઠે ભાંગી નાખ્યો છે." એમ યહોવાહ કહે છે.

**૩૯** "તેઓ વિલાપ કરે છે કે, તેને કેવો ભાંગી નાખવામાં આવ્યો છે! તેઓએ લજવાઈને કેવી રીતે પોતાની પીઠ ફેરવી છે! આથી પોતાની આસપાસના સર્વ લોકમાં મોઆબ ઉપહાસ તથા વિસ્મયસૂપ થશે."

**૪૦** યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે, "જુઓ, તે ગરૂડની જેમ ઊરી આવશે. અને મોઆબ સામે પોતાની પાંખો ફેલાવશે.

**૪૧** કરીથોથને જુતી લેવામાં આવ્યું છે, તેના કિલ્લાઓ પર છાપો ભારીને કબજે કર્યા છે.

તે સમયે મોઆબના શૂરવીરોનું હૃદય પ્રકૃતિની વેદનાથી પીડાતી સ્ત્રીના જેવું થશે.

**૪૨** પણી પ્રજા તરીકે મોઆબ નાણ થશે. કેમ તેણે યહોવાહની વિરુદ્ધ બડાઈ કરી છે.

**૪૩** યહોવાહ કહે છે કે, હે મોઆબના રહેવાસી, તારા ભાર્ગમાં બથ, ફાંડા અને ખાડા આવી પડ્યા છે."

**૪૪** "જે કોઈ બથથી નાસી જશે તે ખાડામાં પડશે,

જે ખાડામાંથી ઊભો થઈને બહાર આવશે તે પકડાઈ જશે,

કેમ કે હું તેના પર એટલે મોઆબ પર તેના શાસનનું વર્ષ લાવીશ. એવું થહોવાહ કહે છે.

**૪૫** નાસી ગયેલા અસહાય નિર્વાસિતો હેશબોનની છાયા તળે વિસામો લે છે,  
હેશબોનમાંથી અનિન અને સીહોનમાંથી જવાદાઓ નીકળીને, મોઆબની સીમ અને  
ગર્વિષ લોકનાં ભાથાં ખાઈ જાય છે.

**૪૬** હે મોઆબ, તને અફસોસ! કમોશના લોકો નષ્ટ થયા છે.

કેમ કે તમારા દીકરાઓ અને દીકરીઓને બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા છે.

**૪૭** પરંતુ થહોવાહ કહે છે કે "પાછલા વર્ષોમાં હું મોઆબનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ,"  
અહીં મોઆબ વિષેની વાત પૂરી કરાય છે.

## ૪૮

**૧** આમ્ભોનના લોકો વિષે થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;  
ઇજરાયલને કોઈ સંતાન નથી? શું તેને કોઈ વારસ નથી? તો પછી મિકોમ ગાદનો  
પ્રદેશ શા માટે કબજે કરવા દે અને ત્યાં વસવા દે?

**૨** તેથી જુઓ, ઐવો સમય આવી રહ્યો છે

જ્યારે આમ્ભોનના પાટનગર રાખાહમાં થુઝનો રણનાદ ગાજુ રહેશે અને એ ઉજ્જડ  
દેકરી બની જશે. અને તેમની દીકરીઓને અનિનમાં બાળી નાખવામાં આવશે.  
અને જેઓએ ઇજરાયલનો વારસો ભોગવ્યો હતો તેઓનો વારસો ઇજરાયલ ભોગવશે.  
એમ થહોવાહ કહે છે.

**૩** "હે હેશબોન, વિલાપ કર. આમ્ભોનમાંનું આય નગર નાશ પામ્યું છે! રાખાહની  
દીકરીઓ રૂદન કરો, શોકનાં વરાત્રો પહેરો,

રડતાં રડતાં વાડામાં આમતેમ દોડો,

કેમ કે મિકોમ, તેના થાજકો અને અમલદારો સર્વ બંદીવાસમાં જશે.

**૪** તમારા બણનું તમને શા માટે અભિમાન છે? હે અવિજ્ઞાસી દીકરી તારું બળ નાશ  
પામશે,

તું દ્રષ્ટ્ય પર ભરોસો રાખીને કહે છે કે, મારી સામો કોણ આવશે?"

**૫** જુઓ, પરંતુ સૈન્યોના પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, હું તમારા પર વિપત્તિ લાવીશ.

"હું દરેક બાજુથોથી તારા પર વિપત્તિઓ લાવીશ. દરેક તેનાથી બીને નાસી જશે.

અને નાસી જનારાઓની સંભાળ રાખનારાં કોઈ નહિ હોય.

**૬** પરંતુ પાછળથી હું આમ્ભોનીઓનું ભાગ્ય ફેરવી નાખીશ" એમ થહોવાહ કહે છે.

**૭** અદોમના લોકો વિષે સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે; "તેમાનમાં કશી બુદ્ધિ રહી નથી?

તેમના સમજુ પુરુષો સમજણ ખોઈ બેઠા છે? તેઓનું રહાપણ શું જતું રહ્યું છે?

**૮** હે દદાનના રહેવાસીઓ, નાસો, પાછા ફરો. એકાંત જગ્યામાં જાઓ.

કેમ કે એસાવના વંશજોની સજાનો સમય આવ્યો છે અને હું તેઓના પર વિનાશ  
ઉતારનાર છું.

**૯** જ્યારે દ્રાક્ષ ઉતારનાર આવે છે ત્યારે તેઓ થોડી દ્રાક્ષ વેલ પર રહેવા દેતા નથી?  
જો રાતે ચોર આવે છે તો તેને જોઈએ એટલું શું ચોરી નહિ જાય?

**૧૦** પરંતુ હું એસાવને ખાલી કરી નાખીશ. મેં તેના ગુપ્ત સ્થાનો ખુલ્લાં કર્યા છે.

તેને સંતાવાની જગ્યા રહેશે નહિ, તેનાં બાળકો, તેના ભાઈઓ, તેના પડોશીઓ, સર્વ  
નાશ પામશે અને તેઓ બધા સમાપ્ત થઈ જશે.

**૧૧** તારાં અનાથ બાળકોને અહીં મૂકી જા, હું તેમને સંભાળીશ. તારી વિઘવાઓએ મારો  
વિજ્ઞાસ રાખવો."

**૧૨** થહોવાહ કહે છે; "જુઓ, જેણે સજાનો પ્યાલો પીવો ન જોઈએ તે પણ નિશ્ચે પીશે,  
શું તને સજા થયા વગર રહેશે? તારે સજા ચોક્કસ ભોગવવી જ પડશે, તારે એ પ્યાલો

ચોક્કસ પીવો જ પડશે. <sup>૧૩</sup> કેમ કે, હું મારા જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે" એમ થહોવાહ કહે છે "બોઓછાહ વિસ્તિમત, નિંદાજીપ, શાપજીપ અને ઉજજડ થઈ જશે અને બધાં નગરો સદા ઉજજડ થઈ જશે."

<sup>૧૪</sup> મેં થહોવાહ પાસેથી આ સંદેશો સાંભળ્યો છે, તેમણે બધા દેશોમાં સંદેશાવાહક મોકલ્યા છે;

"સર્વ એકત્રિત થાઓ અને તેના પર ચઢાઈ કરો; લડાઈ માટે ઊઠો."

<sup>૧૫</sup> કેમ કે જુઓ, મેં તને પ્રજાઓમાં કનિષ્ઠ અને મનુષ્યમાં તુરણ કર્યો છે.

<sup>૧૬</sup> હે ખડકની ફાટોમાં વસનાર, ઉંચા શિખરોને આશરે રહેનાર, તારા અંતરના અભિમાને તને ખોટે રસ્તે દોરવ્યો છે,

તું તારો માટો ગરૂડના જેટલો ઊંઘો બાંધે,

તોપણ હું તને ત્યાંથી નીચો પાડીશ." એમ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૭</sup> તેથી અદોમ વિસ્તથપાત્ર બનશે. ત્યાં થઈને જતા આવતા સર્વ વિસ્તથ પામશે. અને તેની સર્વ વિપત્તિઓ જોઈને ફિટકાર કરશે.

<sup>૧૮</sup> થહોવાહ કહે છે કે સદોમ અને ગમોરાનો તથા તેમની આસપાસના ગામોનો નાશ થયો તેમ,

તેમાં કોઈ વસશે નહિં. ત્યાં કોઈ માણસ ફરી ઘર નહિં કરે.

<sup>૧૯</sup> જુઓ, સિંહ થર્ડનની ગાડીમાંથી સદાય લીલાછમ ચરાણમાં ચઢી આવે છે!

હું પણ અચાનક અદોમને ત્યાંથી નસાડીશ અને જેને મેં પસંદ કર્યો છે તેને હું તેના પર ઠરાવીશ.

કેમ કે, મારા સમાન બીજું કોણ છે? અને મારે સારુ મુદ્દત બીજું કોણ ઠરાવે છે. મારી જરોબરી કરી શકે એવો ઘેટાંપાટક કોણ છે?

<sup>૨૦</sup> તે માટે થહોવાહનો જે સંકલ્પ તેણે અદોમ વિલંબ કર્યો છે. તે સાંભળો,

જે ઇરાદા તેમણે તેમાનના રહેવાકીઓ વિલંબ કર્યો છે.

નાનામાં નાના ઘેટાંને પણ ઘસડી જવાશે

અને તેઓની સાથે તેઓનું રહેઠાણ ઉજજડ કરી નંખાશે.

<sup>૨૧</sup> અદોમના પતનના અવાજથી પૃથ્વી થથરશે;

તેનો અવાજ લાલ સમુક સુધી સંભળાય છે.

<sup>૨૨</sup> જુઓ, તે ગરૂડની જેમ ઊરીને આવશે અને બોઓછાહ સામે પોતાની પાંખો ફેલાવશે.

અને તે દિવસે અદોમના યોજાઓ પ્રસૂતિની વેદનાથી પીડાતી સ્ત્રીની જેમ ગભરાઈ જશે.

<sup>૨૩</sup> દમસ્કસ વિષેની વાત; "હમાથ અને આપ્યા લજિત થયાં છે. કેમ કે તેમણે મારા સમાચાર સાંભળ્યા છે.

તેઓ વિખેરાઈ ગયા છે! સમુક પર ખેદ છે તે શાંત રહી શકતો નથી.

<sup>૨૪</sup> દમસ્કસ લાચાર બની ગયું છે; તેના સર્વ લોકો પાછા ફરીને નાસે;

પ્રસૂતિની વેદનાથી પીડાતી સ્ત્રીની જેમ તેને કષ તથા વેદના થાય છે.

<sup>૨૫</sup> તેના લોક કહે છે, "આનંદનું નગર જે એક સમયે ખૂબ ગૌરવવંતું હતું તે કેવું ત્યાગી દેવામાં આવ્યું છે?"

<sup>૨૬</sup> સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, "તે દિવસે તેના જુવાન માણસો મહોલ્લાઓમાં મૃત્યુ પામશે.

અને યોજાઓ નાશ પામશે.

<sup>૨૭</sup> અને હું દમસ્કસની દીવાલો પર આગ લગાડીશ અને તે બેનહદાદના મહેલોને બાળીને ભસ્મ કરશે."

<sup>૨૮</sup> કેદાર અને હાસોરના વિષે થહોવાહ બાબિલના રાજા નખૂખાદરેસસારને કહે છે કે, હવે બાબિલનો રાજા નખૂખાદરેસસાર આ જગ્યાઓનો નાશ કરશે;

"ઉઠો અને કેદાર પર યથાઈ કરો અને પૂર્વ તરફના લોકનો નાશ કરો.

<sup>૨૬</sup> તેનું સૈન્ય તેઓના તંબુઓ તથા ટોળાને લઈ જશે. તેઓના સર્વ સામાનને તથા તેઓની કનાતોને લઈ જશે.

તેઓનાં ઉંટોને તેઓ પોતાને માટે લઈ જશે. તેઓ પોકારીને કહેશે કે ચારેબાજુ ભય છે!

<sup>૩૦</sup> યહોવાહ કહે છે; હે હાસોરના વતનીઓ, નાસો, દૂર જતા રહો, એકાંત જગ્યામાં વસો.

"કેમ કે બાબિલના રાજુ નખૂખાદદેસ્કાએ તમારી વિલંઘ તમારો નાશ કરવા માટે કાવતરું રરથું છે. નાસી જાઓ, પાછા જાઓ.

<sup>૩૧</sup> યહોવાહ કહે છે, ઉઠો અને જે પ્રજા સ્વર્ણ અને નિશ્ચિંત છે તેના પર હુમલો કરો. જેઓને દરવાજા નથી કે ભૂંગળો નથી અને જેઓ એકલા રહે છે.

<sup>૩૨</sup> માટે તેઓનાં ઉંટો લૂંટાશે અને તેઓની સર્વ સંપત્તિ લૂંટાશે.

અને જેઓની દાઢીના ખૂણા કાપેલા છે તેઓને હું ચારેકોર વિખેરી નાખીશ, અને દરેક બાજુઓથી તેઓના પર આફત ઉતારીશ." એમ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૩૩</sup> "હાસોર શિયાળવાંની બોડ બની જશે, સદાકાળ માટે તે વેરાન પ્રદેશ બની જશે, કોઈ ત્યાં વસશે નહિ કે કોઈ ત્યાં ઘર નહિ બનાવે."

<sup>૩૪</sup> યહૂદિયાના રાજા સિદ્કિયાના અમલની શરૂઆતમાં એલામ વિષે યહોવાહનું જે વચન યર્મિયા પ્રબોધક પાસે આવ્યું તે આ છે, <sup>૩૫</sup> "સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે; જુઓ, હું તેઓના બણના મુખ્ય આધાર એલામના ધનુષ્ણને ભાંગી નાખીશ.

<sup>૩૬</sup> આકાશની ચારે દિશાઓથી ચાર વાયુ હું એલામ પર મોકલીશ.

અને એ ચારે વાયુઓ તરફ હું તેઓને વિખેરી નાખીશ.

અને જથ્યાં એલામથી નાઠેલા માણસો નહિ જાય, એવો કોઈ દેશ હશે નહિ.

<sup>૩૭</sup> તેઓના શત્રુઓથી તથા જેઓ તેઓનો જીવ લેવા શોધે છે. તેઓને હું એલામથી ભયભીત કરીશ.

અને હું વિપત્તિ, હા, મારો ભારે કોધ તેમના પર લાવીશ. એવું યહોવાહ કહે છે

"હું તેઓનો નાશ થતાં સુધી તેઓના પર તરવાર મોકલીશ.

<sup>૩૮</sup> યહોવાહ કહે છે કે, હું એલામમાં મારું ચાજ્યાસન સ્થાપીશ. અને તેમાંથી રાજનો અને અમલદારોનો સંહાર કરીશ." એમ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૩૯</sup> "પણ પાછલા વર્ષોમાં હું એલામનો બંદીવાસ ફેરવી નાખીશ." એમ યહોવાહ કહે છે.

## પ૦

<sup>૧</sup> બાબિલ અને ખાલદીઓના દેશ વિષે યહોવાહે જે વચન યર્મિયા પ્રબોધક મારફતે કર્યું તે આ છે.

<sup>૨</sup> "પ્રજાઓમાં પ્રગટ કરીને સંભળાવો. ધવજા ફરકાવી અને જહેર કરો. છુપાવશો નહિ. કહો કે, બાબિલ જિતાયું છે. બેલ લજીજત થયો છે. મેરોદાખના ભાંગીને ટુકડેટુકડા થઈ ગયા છે. તેની મૂર્તિઓને લજીજત કરવામાં આવી છે; તેનાં પૂતળાને ભાંગી નાખવામાં આવ્યાં છે."

<sup>૩</sup> ઉત્તર દિશામાંથી લોક તેના પર ચઢી આવે છે, તેઓ તેના દેશને વેરાન બનાવી દેશે,

માણસ કે પશુ તેમાં રહેશે નહિ, તેઓ ત્યાંથી નાસી જશે.

<sup>૪</sup> યહોવાહ કહે છે, "તે દિવસોમાં અને તે સમયે" ઈરાયલપુઅરો અને યહૂદિયાના લોકો સાથે મળીને આવશે,

તેઓ રડતાં રડતાં આવશે અને તેમના ઈશ્વર યહોવાહની શોધ કરશે.

**૫** તેઓ સ્થિતોનનો ભાર્ગ પૂજશે અને તેની તરફ આગળ વધશે.

તેઓ કહેશે, 'આવો, કદી ભૂલી ન જવાય તેવો સનાતન કરાર કરીને આપણે યહોવાહ સાથેના સંબંધમાં જોડાઈએ.

**૬** મારા લોકો ખોવાયેલાં ઘેટાં જેવાં હતા, તેઓનાં ઘેટાંને પાણકોએ ભૂલાં પડવા દીધા. અને પર્વતો પર ગમે તેમ બટકવા દીધાં,  
તેઓ પોતાના ભાર્ગ ભૂલી ગયાં અને વાડામાં કઈ રીતે પાણ આવવું તે તેઓને થાદ રહ્યું નહિં.

**૭** જે કોઈ તેઓને મહયા, તે સર્વ તેઓને ખાઈ ગયા, તેઓના શત્રુઓએ કર્યું કે, તેઓએ પોતાના ન્યાયાસપદ યહોવાહ, હા,

તેઓના પૂર્વજોની આશા યહોવાહની વિલંબ પાપ કર્યું છે. તેથી અમે દોષપાત્ર ઠરીશું નહિં!

**૮** બાબિલમાંથી નાસી જાઓ અને ખાલદીઓના દેશમાંથી નીકળી જાઓ.

અને ટોટાંની આગળ ચાલનાર બકરાના જેવા થાઓ.

**૯** કેમ કે જુઓ, હું ઉત્તર દિશામાંથી મોટી પ્રજાઓના સમૃદ્ધાયને બાબિલ વિલંબ ઉશ્કેરીશ.  
તેઓ તેની સામે મોરયો માંડશે અને તેને કબજે કરશે.

તેઓનાં તીર કુશળ અને બહાદુર ધનુર્ધારીઓના બાણ જેવાં થશે. કોઈ ખાલી પાણું આવશે નહિં.

**૧૦** ખાલદી દેશને લૂંટી લેવામાં આવશે અને જેઓ તેને લૂંટશે. તેઓ સર્વ લૂંટથી તૃપ્ત થશે." એવું યહોવાહ કહે છે.

**૧૧** હે મારી જન્મભૂમિને લૂંટનારાઓ, તમે આનંદ માણો છો અને મોજ કરો છો;  
તમે ગોચરમાં ઝૂદકા મારતા વાણરડાની જેમ દોડો છો;

તમે બળવાન ઘોડાની જેમ હણહણો છો;

**૧૨** તેથી તમારી માતા બહુ લજિત થશે. તમારી જનેતા શરમાશે.

જુઓ, તે રણ, સ્કૂકી ભૂમિ તથા ઉજ્જવ થઈને કનિષ્ઠ દેશ ગણાશે.

**૧૩** યહોવાહના કોધને કારણે તે નિર્જન બની જશે, તે વેરાન બની જશે.

બાબિલ પાસે થઈને જતાં સૌ કોઈ કાંપશે. અને તેની સર્વ વિપત્તિઓ જોઈને ફિટકાર કરશે.

**૧૪** બાબિલની આસપાસ હારબંધ ગોઠવાઈ જાઓ, સર્વ ધનુર્ધારીઓ તેને તાકીને બાણ માચો.

તમારાં તીર પાણાં ન રાખો, કેમ કે તેણે યહોવાહ વિલંબપાપ કર્યું છે.

**૧૫** તેની ચારે બાજુથેથી રણનાર કરો, તેણે શરણાગતિ સ્વીકારી છે, તેના જુરજો પડી ગયા છે.

તેના કોટ પાડી નાખવામાં આવ્યા છે. યહોવાહે લીધેલો બદલો એ છે. તેની પાસેથી બદલો લો.

જેવું તેણે બીજાઓને કર્યું હતું તેવું જ તેને કરો!

**૧૬** બાબિલમાંથી વાવનારને તથા કાપણીની વેળા દાતરડું ચલાવનારને નષ્ટ કરો.

જુલમી તરવારને લીધે તેઓ પોતપોતાના લોકની પાસે દોડી આવશે. અને પોતપોતાના વતનમાં નાસી જશે.

**૧૭** ઈઝરાયલ રખડેલ ઘેટાં સમાન છે અને સિંહોએ તેને નસાગી ભૂકથો છે. પ્રથમ તો આશ્શૂરનો રાજ તેઓને ખાઈ ગયો;

પછી છેલે બાબિલના રાજ નભૂખાદરેખસારે તેઓનાં હાડકાં બાંગી નાખ્યાં છે. **૧૮** તેથી સૈન્ધ્યોના યહોવાહ, ઈઝરાયલના ઈશ્વર કહે છે કે, જુઓ, મેં જે રીતે આશ્શૂરના

રાજાને શાસન આપ્યું છે તે શીતે બાબિલના રાજાને અને તેના દેશને પણ શાસન આપીશ.

૧૬ ઈઝરાયલને હું પાછો તેના બીડમાં લાવીશ, તે કાર્મિલ પર્વત અને બાશાન પર ચટશે. અને તેનો જીવ એફાઇભ અને ગિલ્યાદભાં સંતોષાશે.

૨૦ થહોવાહ કહે છે કે, તે સમયોમાં તથા તે દિવસોમાં, ઈઝરાયલનો દોષ શોધશે, પણ તેઓને મળશે નહિં. હું થહૂદિયાના પાપની તપાસ કરીશ, પણ તે મળશે નહિં.

કેમ કે, જેમને હું જીવતા રહેવા દઈશ તેમને હું માફ કરીશ."

૨૧ "મેરાથાઇભ દેશ પર હા, તે જ દેશ પર અને પેકોદના વતનીઓ પર ચટાઈ કર, તેઓની પાછળ પડીને તેઓનો ઘાત કર તેઓનો સંહાર કરો.

"મેં તને જે સર્વ કરવાનું ફરમાવ્યું છે, તે પ્રમાણે કર, એમ થહોવાહ કહે છે.

૨૨ દેશમાં રણનાદ અને બયંકર યુઝનો પોકાર સંભળાય છે.

૨૩ આખા જગતનો હથોડો કેવો કપાઈ ગયો છે તથા બાંગીતૂટી ગયો છે.

રાજયોમાં બાબિલ કેવો ઉજ્જવ થયો છે.

૨૪ હે બાબિલ, મેં તારા માટે જાળ બિછાવી છે. તું તેમાં સપડાઈ ગયો છે અને તને તેની ખખર નથી.

તું મણ્યો અને તું પકડાયો છે, કેમ કે તેં મને એટલે થહોવાહને પડકાર આપ્યો છે."

૨૫ થહોવાહે પોતાનો શસ્ત્રબંડાર ખોલ્યો છે અને પોતાના શશ્રૂઓ પર પોતાનો કોધારિન પ્રગટાવવા માટે શશ્રો બહાર કાઢ્યાં છે.

કેમ કે સૈન્યોના પ્રભુ થહોવાહે ખાલદીઓના દેશમાં કામ કરવાનું છે.

૨૬ છેક છેકેથી તેના પર ચઢી આવો. તેના અનાજના બંડારો ખોલી નાખો અને તેનો ટગલો કરો.

તેનો નાશ કરો. તેમાંથી કશું પણ બાકી ન રહેવા દો.

૨૭ તેના સર્વ બણદોને મારી નાખો, તેઓની હત્યા થવા માટે નીચે ઊતરી જવા દો. તેઓને અફસોસ તેઓના દિવસો બરાઈ ચૂકયા છે તેઓની સજનો દિવસ આવી પહોંચયો છે.

૨૮ આપણા ઈશ્વર થહોવાહે લીધેલું વૈર, તેઓના સભાસ્થાન વિષે લીધેલું વૈર, સિયોનમાં જહેર કરનારા બાબિલ દેશમાંથી છૂટેલાનો સાદ સંભળાય છે.

૨૯ "બાબિલની સામે તીરંદાજોને એટલે ધનુષ્યબાણ ચલાવનારા સર્વને બોલાવો.

તેને ચારે તરફથી ધેરી લો. જેથી કોઈ નાસી જવા પામે નહિં,

તેનાં ફૃત્યો પ્રમાણે તેને બદલો આપો,

તેણે બીજાની જે દશા કરી છે તે પ્રમાણે તેને કરો.

કેમ કે, થહોવાહની આગળ ઈઝરાયલના પવિત્ર ઈશ્વરની આગળ તે ઉંદ્રત થયો છે.

૩૦ તેથી યુવાન માણસો મહોલ્લાઓમાં પડશે. અને તેના સર્વ થોંધાઓ માર્યા જશે." એવું થહોવાહ કહે છે.

૩૧ આપણા પ્રભુ સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, જુઓ, હે અભિમાની લોકો, હું તમારી વિરુદ્ધ છું.

"હે અભિમાની લોક, હવે તમને શિક્ષા કરવાનો સમય આવી ગયો છે. તે સમયે હું તમને શિક્ષા કરીશ.

૩૨ હે અભિમાની પ્રજા, તું ઠોકર ખાઈને પડશે. કોઈ તેઓને ઊભા નહિં કરે.

હું તારાં નગરોમાં આગ લગાડીશ; અને તે આસપાસનું બધું બાળીને બસ્બ કરી નાખશે."

૩૩ સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે; "ઇઝરાયલના અને થહૂદિયાના લોકો પર જુલમ ગુજરવામાં આવી રહ્યો છે.

જેઓ તેઓને બંદીવાસમાં લઈ ગયા તેઓ તેઓને પકડી રાખે છે; તેઓ તેમને છોડી મૂકવાની ના પાડે છે.

**૩૪** પરંતુ તેઓનો ઉભારક બળવાન છે. તેમનું નામ સૈન્યોના થહોવાહ છે.

પૃથ્વી પર શાંતિ ફેલાવવાને માટે અને બાબિલના રહેવાસીઓને કંપાવવાને તે નિશ્ચે તેઓનો પક્ષ રાખશે.

**૩૫** થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે, ખાલદીઓ પર

"અને બાબિલના સર્વ વતનીઓ પર, તેના સરદારો પર અને જ્ઞાનીઓ પર તરવાર ઝડૂમે છે.

**૩૬** તેના જૂઠા યાજકોને માથે પણ તરવાર ઝડૂમે છે, તેઓની અક્કલ બહેર મારી જશે. તેના યોજાઓને માથે પણ તરવાર ઝડૂમે છે, તેથી તેઓ બયબીત થશે.

**૩૭** તેના ધોડાઓ તથા રથો પર તથા તેના સર્વ લોક જેઓ બાબિલમાં છે તેઓ પર તરવાર આવી છે,

જેથી તેઓ સ્ત્રીઓ જેવા નિર્ભળ થશે. તેની સર્વ સંપત્તિ પર તરવાર આવી છે અને તે લુંટાઈ જશે.

**૩૮** તેનાં જગતથો પર સુકવણું આવ્યું છે. તેઓ સુકાઈ જશે.

કેમ કે સમગ્ર દેશ મૂર્તિઓથી ભરપૂર છે અને લોકો તે મૂર્તિઓ પ્રત્યે મોહિત થયા છે.

**૩૯** આથી ત્યાં વગડાનાં જાનવરો અને જંગલનાં વર્ણાઓ વાસો કરશે, શાહમૂગો ત્યાં વસશે.

ત્યાં ફરી કદી માણસો વસશે નહિ અને થુગોના થુગો સુધી તે આમ જ રહેશે.

**૪૦** થહોવાહ કહે છે કે, જેમ સદોમ તથા ગમોરા અને તેઓની આસપાસના નગરોનો નાશ કર્યો તેવી જ રીતે હું ત્યાં કરીશ.

ત્યાં કોઈ વસશે નહિ; અને તેમાં કોઈ માણસ મુકામ કરશે નહિ.

**૪૧** જુઓ, ઉત્તર દિશામાંથી લોક આવે છે, એક બળવાન પ્રજા અને ઘણા રાજાઓ આવશે દૂર દેશમાં થુઢની તૈયારી કરવામાં આવી છે.

**૪૨** લોકોએ ધનુષ્ય અને તરવાર ધારણ કરી છે; તેઓ ઝૂર અને ઘાતકી છે.

ધોડે ચઢીને સાગરની જેમ દરેક માણસ ગર્જના કરતા આવે છે,  
હે બાબિલ, તારી સામે થુઢ માટે સજજ છે. **૪૩** જ્યારે બાબિલના રાજાએ આ સમાચાર

સાંભળ્યા ત્યારે તેના હાથ લાચાર થઈને હેઠા પડ્યા.

પ્રસૂતિની વેદનાથી પીડાતી સ્ત્રીની જેમ તે વેદનાથી પીડાવા લાગ્યો.

**૪૪** જુઓ, સિંહ યર્દનના જંગલમાંથી ચઢી આવે છે. તેમ તે ગૌચરની જગ્યાએ ચઢી આવશે.

હું તેઓને ઓચિંતા તેની પાસેથી નસાઈશ. અને જે પસંદ થયેલા છે તેઓને હું તેઓના પર નીભીશ.

કેમ કે મારા સમાન કોણ છે? અને કોણ મને પડકારી શકે છે? કયો ઘેટાંપાણક મારી વિલ્જ ઉભો રહી શકે છે?

**૪૫** માટે હવે બાબિલ વિષે થહોવાહના મનમાં શી યોજના છે તે સાંભળી લો, અને ખાલદીઓ માટે મેં ધડેલી યોજનાઓ વિષે સાંભળો, નાનામાં નાના ઘેટાંને પણ ઘસડી લઈ જશે.

અને તે તેમની સાથે તેઓના ઘેટાંના વાડાને નિશ્ચે ઉજ્જડ કરી નાખશે.

**૪૬** બાબિલના પતનથી પૃથ્વી કંપે છે અને તેનો અવાજ દૂરના દેશો સુધી સંભળાય છે.

## ૫૧

**૧** થહોવાહ કહે છે કે; "જુઓ, હું બાબિલની વિલ્જ,

તथા લે-કામાયમાં વસનારા વિઝલ વિનાશક વાયુ લાવીશ.

૨ હું વિદેશીઓને બાબિલમાં મોકલીશ; તેઓ તેને વેરવિખેર કરી અને તેને ઉજ્જવ  
કરશે,

વિપત્તિના દિવસે તેઓ તેને થારેબાજુથી ઘેરી લેશે

૩ ધર્નુદારીઓને તેઓનું બાળ ખેંચવા દેશો નહિ; તેઓને જખતર પહેરવા દેશો નહિ.  
તેઓના સૈનિકો પર દથા ન બતાવશો; તેઓના સૈન્યનો નાશ કરો.

૪ ખાલદીઓના દેશમાં તેઓની હત્યા થઈને પડશે અને તેની શેરીઓમાં તેઓના  
મૃતદેહો પડ્યા રહેશે.

૫ કેમ કે, ઇગરાથલ અને થહુદિયા તેઓના ઈંખર સૈન્યોના થહોવાહથી તજાયેલા  
નથી.

જોકે તેઓની ભૂમિ ઈંખરની વિઝલ કરેલાં અપરાધોથી ભરેલી છે.

૬ બાબિલમાંથી નાકી જાઓ. સૌ પોતપોતાના જીવ બચાવવા નાકી જાઓ! બાબિલના  
પાપે તમે મરશો નહિ,

કેમ કે બદલો લેવાનો થહોવાહનો આ સમય છે. તે તેને ઘટતી સજા કરી રહ્યા છે.

૭ બાબિલ તો થહોવાહના હાથમાં સોનાના પ્યાલા સમું હતું. તેણે સમગ્ર જૂણિને  
તેનો દ્રાક્ષારસ પીવડાવ્યો છે.

પ્રજાઓએ તે પીધો અને લોકો ઘેલા થયા.

૮ પરંતુ હવે બાબિલનું અચાનક પતન થયું છે. તે ભાંંયું છે.

તેને માટે ચિંતા કરો, તેના ઘા માટે ઔષધિ લઈ આવો. કદાચ તે સાજું થાય પણ  
ખાં.

૯ બાબિલના ઘા ઝાગવવા અમારાથી શક્ય તેટલો પ્રથત્ન અભે કર્યો, પરંતુ તે સ્વસ્થ  
ન થયું. તેને છોરી દો,

ચાલો આપણે સહુ પોતપોતાના દેશમાં પાછા ફરીએ, કેમ કે તેનું શાસન આકાશ  
સુધી પહોંચયું છે. તે ગગન સુધી ઊંચું ચદ્દયું છે.

૧૦ થહોવાહે કદ્યું કે આપણે ન્યાયી છીએ. ચાલો,

આપણા થહોવાહે જે સર્વ કર્યું છે તે આપણે થર્શાલેમમાં જઈને કહી સંભળાવીએ.

૧૧ તમારાં બાળને ધારદાર બનાવો. તમારાં ભાથાં ભરી લો! ટાલ ઊંચી કરો!

કેમ કે બાબિલ પર ચઠાઈ કરી તેનો વિનાશ કરવા થહોવાહે માદીઓના રાજાઓને  
કદ્યું છે, કેમ કે બાબિલનો નાશ કરવાનો તેનો સંકલપ છે,

અનિષ્ટ આચરણ કરનાર મંદિરને અપવિત્ર કરનાર લોકો પર આ શીતે થહોવાહ વૈર  
વાળી રહ્યાં છે.

૧૨ બાબિલની દીવાલો પર આકમણ કરવા માટે સંકેત આપો, સંરક્ષણ મજબૂત કરો.

અને ચોકીદારોને શહેરની આસપાસ ગોઢવો; ઓચિંતો છાપો મારવા માટે છુપાઈ રહો,  
કેમ કે થહોવાહે જે કદ્યું છે તે સર્વ તે સંપૂર્ણ કરશે.

૧૩ તમે બાબિલની નદીઓને કાંઠે વસવાટ કરો અને તેની વિપુલ સમૃદ્ધિને માણો.  
તારો અંત આવ્યો છે; તારી જીવનદોરી કપાછ જશો.

૧૪ સૈન્યોના થહોવાહે પોતાના નામના સમ ખાઈને પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે, "હું તીડોનાં  
ટોળાની જેમ ગણથા ગણાય નહિ તેટલાં માણસોને તારી સામે લાવીશ

અને તેઓ તારો પરાજય કરી વિજયનાદ કરશે.

૧૫ થહોવાહે પોતાની શક્તિ અને બુદ્ધિથી પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું છે,

પોતાના ડહાપણાથી તેને સિથર કરીને સ્થાપી છે અને પોતાના કૌશલથી આકાશને  
વિસ્તાર્યું છે.

- ૧૬ જ્યારે તે બોલે છે, ત્યારે આકાશમાં ગર્જના થાય છે. દુનિયાના દૂર દૂરના ખૂણેથી  
તે વાદળોને ઉપર ચટાવે છે.  
તે વરસાદ લાવે છે અને સાથે વીજળી ચમકાવે છે. અને પવનને મોકલે છે.  
૧૭ તેમની સરખામણીમાં સર્વ માણસો મૂર્ખ છે, તેઓને કશી ખબર નથી. દરેક પોતે  
બનાવેલી મૂર્તિ જોઈને લજિત થાય છે,  
કેમ કે તે બધી મૂર્તિઓ તો ખોટી છે. પ્રાણ વગરની છે.  
૧૮ મૂર્તિઓ વ્યર્થ છે, હાંસીપાત્ર છે, તે ખોટી છે; તેઓને સજા કરશે ત્યારે તે સર્વનો  
નાશ કરશે.  
૧૯ પરંતુ યાકૂબના દીંખર એવા નથી, તે તો સમગ્ર સૂષ્ણિના સર્જક છે. અને  
ઇઝરાયલીઓને તે પોતાની પ્રજ ગણે છે,  
તેમનું નામ સૈન્યોના થહોવાહ છે.  
૨૦ થહોવાહ કહે છે, "હે બાબિલ નગરી, તું મારી ફરશી તથા થુંશસ્ત્રો છે.  
તારા વડે હું સર્વ પ્રજાઓનું ખંડન કરીશ. અને તારા વડે હું રાજ્યોનો નાશ કરીશ.  
૨૧ તારા વડે હું સૈન્યોને, ઘોડા તથા તેના સવારોને અને રથ તથા રથસવારોને કચડી  
નાખીશ.  
૨૨ તારાથી હું પુરુષ તથા શ્રીનું ખંડન કરીશ. તારાથી વૃજો તથા જુવાનોને નષ્ટ  
કરીશ.  
તારાથી હું છોકરાઓ તથા કન્યાઓનું ખંડન કરીશ.  
૨૩ ઘેટાંપાણકોને તથા ઘેટાબકરાનાં ટોળાંને, ખેડૂતોને તથા બળદોને,  
કપ્તાનોને તથા અધિકારીઓને હું કચડી નાખીશ.  
૨૪ બાબિલને તથા કાસ્ટીઓના બધા લોકોને, તેઓએ સિયોનમાં આચરેલા કુકમોર્ન  
લીધે હું સજા કરીશ.  
તે હું તમારી નજર સામે જ કરીશ." એવું થહોવાહ કહે છે.  
૨૫ થહોવાહ કહે છે, જુઓ, હે બળવાન પર્વત બાબિલ, પૃથ્વીનો નાશ કરનાર,  
હું તારી વિરલ્જ મારો હાથ ઉગામીશ અને તારી ઊંચાઇઓ પરથી તને નીચે ગબડાવીશ.  
અને અનિન્થી ભર્મ થયેલા પર્વત જેવો કરી તને છોકી દઈશ.  
૨૬ તારો કોઈ પણ પથર બાંધકામ માટે કે પાયાના પથર તરીકે પણ નહિ વપરાય.  
તું સદાને માટે ખંડેર રહેશે." એવું થહોવાહ કહે છે.  
૨૭ પૃથ્વી પર ઝડપો ફરકાવો, બધી પ્રજાઓમાં રણશંગડા ફૂકાવો, વિદેશીઓને સજજ  
કરો.  
આરાટ, મિશ્રી અને આશ્કેનાગના રાજ્યોને તેની સામે લડવા બોલાવો,  
તેની સામે હુમલો કરવાને સેનાપતિ નીભો. તીડોનાં ટોળાંની જેમ ઘોડેસવારોને બેગા  
કરો.  
૨૮ તેની વિરલ્જ, માદીઓના રાખાઓ વિરલ્જ અને તેના અધિકારીઓ  
અને અમલદારો સાથે તે સર્વ દેશોના લોકો જે તે તેના રાજ્યનો ભાગ છે તેઓની  
વિરલ્જ લડાઈને માટે તૈયારી કરો.  
૨૯ દેશ ધૂલુ ઉઠે છે અને પીડાય છે, કેમ કે બાબિલ વિરલ્જ થહોવાહનો સંકલ્પ દૃઢ છે.  
થહોવાહ બાબિલને નિર્જન વગડો બનાવવાની તેમની પોતાની થોજના પાર પાડે છે.  
૩૦ બાબિલના અતિ પરાક્રમી થોજ્ખાઓ હવે થુલ્લ કરતા નથી. તેઓ કિલસાઓમાં ભરાઈ  
ગયા છે,  
તેઓ હિંમત હારી ગયા છે. અને શ્રીઓ જેવા થઈ ગયા છે. આક્ષમણ કરનારાઓએ  
તેઓનાં ઘરો બાળી નાખ્યાં છે અને નગરના દરવાજાઓ તોડી નાખ્યા છે.  
૩૧ આખું શહેર કબજે થઈ ગયું છે તેવું કહેવાને ચારેબાજુથી સંદેશાવાહકો

એક પાછળ એક બાબિલના રાજા પાસે દોડી આવ્યા છે.

**૩૨** નદી પાર કરવાના દરેક રેસ્તાઓ કબજે કરાયા છે. બરણની ઝાડીઓને આગ લગાડવામાં આવી છે,

અને સૈનિકો ગભરાઈ ગયા છે.

**૩૩** સૈન્યોના થહોવાહ, ઘરાયલના દીંખર, કહે છે કે;" બાબિલની સ્થિતિ તો ઘઉં ઝૂડવાની ખણી જેવી છે

જ્યાં ઘઉં ઝૂડવાના છે. થોડી વાર પછી ત્યાં લણાણીની ઉપજને ધોકાવાનું શરૂ થશે.

**૩૪** થરણશાલેમ કહે છે, 'બાબિલનો રાજા નભૂખાદરેખસાર મને ખાઈ ગયો છે તેણે મને શૂસી લીધું છે,

તેણે મને ખાલી પ્યાલાની જેમ એક બાજુએ ફગાવી દીધું છે. તે મને એક અજગરની જેમ આપે આખું ગણી ગયો છે,

અમારી સંપત્તિથી તેણે પોતાનું પેટ બર્થું છે અને અમારા પોતાના શહેરમાંથી અમને નસારી ભૂકયા છે.'

**૩૫** થરણશાલેમના લોકો બોલી ઉઠશે, "અમારી પર કરેલાં દુષ્કૃત્યો બદલ બાબિલને સજા મળો!

અમારું જે લોલી વહેવડાવવામાં આવ્યું છે તેની પૂરી કિંમત તેને ચૂકવવા દો!"

**૩૬** આથી થહોવાહ પોતાના લોકોને કહે છે, હું તમારો પક્ષ લઈશ અને તમારું વૈર વાળીશ.

હું બાબિલની નદીને સૂકવી નાખીશ અને તેના ઝરણાને વહેતું બંધ કરી દઈશ.

**૩૭** અને બાબિલના ટગલા થશે. તે શિયાળવાંની બોડ થશે.

તે વસ્તીલીન થઈને વિભય તથા હાંસી ઉપજાવે તેવું થશે.

**૩૮** બાબિલવાસીઓ બધા બેગા થઈને સિંહની જેમ ગર્જના કરે છે. સિંહના બરયાની જેમ ઘૂરકાટ કરે છે.

**૩૯** જ્યારે તેઓ તપી જઈને મરસ્ત બનશે ત્યારે હું તેઓને માટે ઉંઘી કરીશ, જેમાં તેઓ મોજ કરે

અને સદાની નિદ્રામાં પડે. તેઓ સદાને માટે ઊંઘી જશે અને ફરીથી કદી જાગશે નહિ, માટે હું તેઓને મળન કરીશ એવું થહોવાહ કહે છે.

**૪૦** હું તેઓને હલવાનોની જેમ બકરાંસહિત ઘેટાંઓની જેમ કતલખાનામાં લઈ જઈશ.

**૪૧** શેશાખને કેવો જુતી લેવામાં આવ્યો છે! આખી પૂઢ્યીમાં પ્રશસ્તિ થયેલો તે કેવો પકડાયો છે! બાબિલ અન્ય પ્રજાઓમાં કેવો ઉજજડ થયો છે!

**૪૨** બાબિલ પર સમુક ફરી વર્ષયો છે. તેનાં મોજાઓએ તેને ટાંકી દીધું છે.

**૪૩** તેના નગરો ખેડેર સ્થિતિમાં પડ્યાં છે. સમગ્ર દેશ સૂકા અરણ્ય સમાન થઈ ગયો છે.

ત્યાં કોઈ રહેતું નથી અને તેમાં થઈને યાત્રીઓ પણ પસાર થતા નથી.

**૪૪** થહોવાહ કહે છે, "હું બાબિલમાં બેલને સજા કરીશ અને તે જે ગણી ગયો છે તે તેના મુખમાંથી પાછું કાઢીશ.

પ્રજાઓ તેની પાસે આવશે નહિ અને તેની પૂજા કરશે નહિ. અને બાબિલની ફરતે આવેલી દીવાલો પડી જશે.

**૪૫** ઓ ભારી પ્રજા, બાબિલમાંથી નાસી જાઓ; થહોવાહના ભયંકર રોષમાંથી સૌ પોતપોતાના જીવ બચાવો.

**૪૬** હિંમત હારશો નહિ, દેશમાં ફેલાતી અફવાઓથી ગભરાઈ જશો નહિ,

એક વર્ષે એક અફવા ફેલાય છે, અને બીજે વર્ષે બીજુ ફેલાઈ છે. દેશમાં બધે આંતરિક યુદ્ધો અને જુલમ ચાલી રહ્યા છે.

૪૭ તેથી, જુઓ એવા દિવસો આવી રહ્યા છે, કે જ્યારે બાબિલની મૂર્તિઓને હું સજ કરનાર છું.

આખો દેશ લજિજત થશે, અને તેના બધા માણસો કપાઇને પડ્યા હશે.

૪૮ ત્યારે આકાશ અને પૃથ્વી તેમ જ તેમાંનું સર્વ બાબિલના પતનથી હર્ષના પોકારો કરશે. એવું યહોવાહ કહે છે.

ઉત્તરમાંથી લોકો આવીને તેનો નાશ કરશે,

૪૯ "બાબિલે જેમ ધર્મરાયલના કતલ થયેલાઓને પાડ્યા છે.

તેમ બાબિલના કતલ થયેલાઓને તેઓએ પાડ્યા છે.

૫૦ તમે જેઓ તેની તરવારનો બોગ બનતા બચી ગયા છો, તે નાચી જાઓ રોકાશો નહિ દૂર દેશમાં,

યહોવાહને સંભારજો અને યર્ઝશાલેમને ભૂલશો નહિ."

૫૧ અમે નિંદા સાંભળી છે. તેથી અમે લજિજત થયા હીએ,

કેમ કે, વિદેશીઓ યહોવાહના ઘરમાં પેસી ગયા છે.

૫૨ તેથી યહોવાહ કહે છે, જુઓ, એવો સમય આવી રહ્યો છે કે જ્યારે હું બાબિલની મૂર્તિઓને સજ કરીશ

અને સમગ્ર દેશમાં ધાયલ થયેલા માણસો નિસાસા નાખશે.

૫૩ જો કે બાબિલ આકાશે પહોંચે તોપણ અને તે પોતાના ઊંચા કોટોની કિલ્લેબંધી કરે

તોપણ મારી પાસેથી તેના પર વિનાશક આવશે.' એવું યહોવાહ કહે છે.

૫૪ બાબિલમાંથી આવતા રૂદનનાસ્વર અને જથાં ખાલદીઓ શાસન કરે છે ત્યાંથી આવતા બ્રયંકર વિનાશના અવાજો સંભળાય છે.

૫૫ યહોવાહ બાબિલનો વિનાશ કરી રહ્યા છે. અને તેના કોલાહલને શમાવી રહ્યા છે.

શશ્રૂઓનું સૈન્ય મહાસાગરના તરંગોની જેમ ગર્જના અને ઘૂઘવાટા કરતું ધરી રહ્યું છે.

૫૬ કેમ કે તેના પર એટલે બાબિલ પર વિનાશક આવી પહોંચયો છે. તેના યોજાઓ કેદ પકડાયા છે

અને તેઓનાં ધનુષ્ય તોડી પડાયાં છે, કેમ કે યહોવાહ તો પ્રતિફળ આપનારા ઈંખર છે.; તે નિશ્ચે બદલો લેશો.

૫૭ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે, "હું તેના સરદારોને, જ્ઞાની માણસોને, રાજકર્તાઓને,

અધિકારીઓને તથા શૂરવીર યોજાઓને ચક્યૂર કરીશ,

તેઓ અનંત નિદ્રામાં પોઢી જશે, કરી કદી જગશે જ નહિ.

૫૮ બાબિલની મજબૂત દીવાલો બોંધાબેગી થઈ જશે,

તેના ઊંચા દરવાજાને આગ ચાંપવામાં આવશે,

જે બાંધવા માટે ધણા લોકોએ પોતાની જાતને ધરી નાખી હતી તે બધું ભસ્મ થઈ જશે, લોકોએ કરેલી બધી મહેનત ધૂળમાં મળી જશે."

૫૯ યહૂદિયાના રાજ સિદ્ધિયાના શાસનના ચોથા વર્ષમાં જ્યારે તેની સાથે યહૂદિયાના રાજ

માસ્કેયાના દીકરા નેરિયાનો દીકરા સરાયા બાબિલ ગથો, ત્યારે જે સૂચનાઓ યર્મિયા પ્રબોધકે સરાયાને આપી તે આ છે.

સરાયા તો લશ્કરનો વહીવટદાર હતો. ૬૦ યર્મિયાએ એક પુસ્તકમાં બાબિલ પર આવનારી આફતનું પૂરું વર્ણન અહીં જે બધું નોંધવામાં આવેલું છે તે લખી કાઢયું હતું.

<sup>૬૧</sup> તેણે સરાયાને કદયું, જ્યારે તું બાબિલ પહોંચે ત્યારે આમાંના શબ્દે શબ્દ અથૂક વાંથી સંભળાવજે. <sup>૬૨</sup> અને કહેજે કે, હે યહોવાહ, તમે જતે જહેર કર્યું છે કે, આ જગ્યાનો નાશ કરવામાં આવશે, અહીં ફરી કોઈ વાસો કરશે નહિં. માણસ કે પશુ કોઈ નહિં. તે સદાકાળ ઉજાડ રહેશે.'

<sup>૬૩</sup> જ્યારે તું આ પુસ્તક વાંથી રહે ત્યારે તેને પથ્થરો બાંધીને ફાત નદીની વચ્ચેઓવરચ નાખી દેજે. <sup>૬૪</sup> અને કહે જે કે, આવા જ હાલ બાબિલના થશે, યહોવાહ બાબિલ પર એવી આફત લાવનાર છે જેથી તે ઝૂબી જથ અને ફરી કદી ઉપર આવે નહિં." અહીં ચર્ચિયાનાં વચ્ચન પૂરાં થાય છે.

## પૃ

<sup>૧</sup> સિદ્ધકિયા રાજ કરવા લાગ્યો ત્યારે તે એકવીસ વર્ષનો હતો; તેણે યરુશાલેમમાં અગિયાર વર્ષ રાજ કર્યું. તેની માતાનું નામ હમુટાલ હતું અને તે લિખનાહના ચર્ચિયાની દીકરી હતી. <sup>૨</sup> સિદ્ધકિયાએ યહોયાકીમની જેમ જ યહોવાહની દ્રષ્ટિમાં ભૂંકું હતું તે કર્યું. <sup>૩</sup> યહોવાહના કોપને લીધે યરુશાલેમમાં અને યહુદિયામાં આ સર્વ ઘટનાઓ બનતી રહી, છેવટે તેમણે તેઓને પોતાના સાન્નિધ્યમાંથી નસાડી મૂક્યા. અને સિદ્ધકિયાએ બાબિલના રાજ સામે બંડ કર્યું.

<sup>૪</sup> સિદ્ધકિયાના રાજ્યકાળમાં નવમા વર્ષના દસમા મહિનાના દસમાં દિવસે બાબિલના રાજ નખૂખાદરેસસારે પોતાના આખા સૈન્ય સહિત આવીને યરુશાલેમ પર હુભલો કર્યો. તેઓએ તેને ધેરો ધાલી અને તેની ચારેતરફ મોરચા બાંધ્યાં.

<sup>૫</sup> સિદ્ધકિયા રાજના શાસનના અગિયારમાં વર્ષ જુધી આમ ચાલ્યું.

<sup>૬</sup> ચોથા મહિનાના નવમે દિવસે નગરમાં અજ્ઞની ભારે તંગી વર્તાઈ અને લોકોને માટે ખાવાને બિલકુલ અજ્ઞ નહોંતું. <sup>૭</sup> પણ નગરની દીવાલમાં એક બાકોએ પાડવામાં આલ્યું. અને સધારા લડવૈધા નાકી ગયા. બે દીવાલો વચ્ચે રાજની વાડીની પાસે જે ભાગળ હતી તેમાં થઈને રાતોરાત નગરમાંથી નીકળીને નાકી ગયા. તે દરમ્યાન ખાલદીઓએ નગરને ધેરી લીધું હતું તેમ છતાં તેઓ અરબાહને ભાર્ગ આગળ વદ્યા. <sup>૮</sup> પરંતુ કાલ્જીઓના સૈન્યએ તેનો પીછો પક્કાયો અને યરીખોના મેદાનમાં તેને પકડી પાડ્યો. અને તેનું આખું સૈન્ય તેને છોડીને વેરવિખેર થઈ ગયું.

<sup>૯</sup> બાબિલનો રાજ હ્માથ રાજ્યના દિલ્લાહ નગરમાં હતો. તેઓ સિદ્ધકિયાને ત્યાં લઈ ગયા અને રાજ આગળ રજૂ કર્યો. અને તેણે તેનો ધનસાફ કર્યો. <sup>૧૦</sup> બાબિલના રાજએ સિદ્ધકિયાની નજર આગળ તેના દીકરાઓને મારી નાખ્યા અને યહુદિયાના બધા અમલદારોને પણ ચીંલામાં મારી નાખ્યા. <sup>૧૧</sup> ત્યારબાદ તેણે સિદ્ધકિયાની આંખો ફોડી નાખી અને બાબિલનો રાજ તેને સાંકળોથી બાંધીને બાબિલ લઈ ગયો. અને તેને આજીવન કેદ કરવામાં આવ્યો.

<sup>૧૨</sup> હવે પાંચમા મહિનાના દસમા દિવસે એટલે કે બાબિલના રાજ નખૂખાદરેસસારના શાસનના ઓગળીસમા વર્ષમાં રક્ષક ટુકડીનો સરદાર નખૂઝારઅદાનને જે બાબિલના રાજની તહેનાતમાં રહેતો હતો તે યરુશાલેમમાં આલ્યો. <sup>૧૩</sup> તેણે યહોવાહના સભાસ્થાનને, રાજના મહેલને અને યરુશાલેમના દરેક ઘરને બાળી નાખ્યાં; વળી તેણે દરેક મોટી ઇમારતો બાળી નાખી. <sup>૧૪</sup> વળી રક્ષક ટુકડીના સરદાર સાથે ખાલદીઓનું જે સર્વ સૈન્ય હતું તેણે યરુશાલેમની આસપાસની દીવાલોને તોડી પાડી.

<sup>૧૫</sup> લોકોમાંના કેટલાક ગરીબ માણસોને તથા નગરના બાકી રહી ગયેલા લોકોને જેઓ બાબિલના રાજના પક્ષમાં ચાલ્યા ગયા હતા તેઓને અને બાકી રહી ગયેલા કારીગરોને, રક્ષક ટુકડીનો સરદાર નખૂઝારઅદાન બંદીવાસમાં લઈ ગયો. <sup>૧૬</sup> પરંતુ

રક્ષક ટુકડીના સરદાર નખૂઝારઅદાને વસ્તીના ગરીબમાં ગરીબ વર્ગને મજૂરી કરવા માટે ખેતરો અને દ્રાક્ષનીવાડીઓ આપી.

<sup>૧૭</sup> યહોવાહના સભાસ્થાનમાંના પિતણના સ્તંભો, પાથાઓ, પિતણના સમુદ્રને ખાલદીઓએ ભાગીને ટુકડેટુકડા કરી નાખ્યા. અને તેઓનું બધું પિતણ બાબિલ લઈ ગયા. <sup>૧૮</sup> વળી કુંડાંઓ, પાવડીઓ, દીવાની કાતરો, વાટકા અને જે સર્વ પિતણના પાત્રો વડે યાજકો ઘરમાં સેવા કરતા હતા તે સર્વ ખાલદીઓ લઈ ગયા. <sup>૧૯</sup> પ્રયાલાઓ, ધૂપદાનીઓ, કટોરા, ઘડાઓ, દીવીઓ, તપેલાંઓ, વાટકાઓ એટલે જે સોનાનું બનેલું હતું તે અને જે જ્ઞાપાનું બનેલું હતું તે, રક્ષક ટુકડીનો સરદાર લઈ ગયો.

<sup>૨૦</sup> જે બે સ્તંભો તથા એક સમુદ્ર તથા પાથાની નીચે પિતણના બાર બળદ સુલેમાન રાજએ યહોવાહના મંદિરને સારુ બનાવ્યા હતા તેઓને પણ તેઓ લઈ ગયા. <sup>૨૧</sup> દેક સ્તંભ અઠાર હાથ ઊંચો અને બાર હાથની દોરી જેટલે પરિધવાળો હતો; તે પોલો હતો અને તેનું પતું ચાર આંગળ જાડું હતું.

<sup>૨૨</sup> વળી દેક પર પિતણનો કળશ હતો. દેક કળશ પાંચ હાથ ઊંચો હતો. તેની ચારે બાજુ જાળીદાર નકશી તથા દાડમો હતાં. તે સર્વ પિતણના હતાં. વળી બીજો સ્તંભ તથા તે પરનાં દાડમો પહેલાંના જેવાં જ હતાં. <sup>૨૩</sup> ચારેબાજુ છજું દાડમ હતાં. અને જાળીદાર નકશી પર ચોતરફ જડેલાં એકદંડે સો દાડમ હતાં.

<sup>૨૪</sup> રક્ષક ટુકડીના સરદાર નખૂઝારઅદાને મુખ્ય યાજક સરાયાને, તેના મદદનીશ સફાન્યાને અને પ્રણ મુખ્ય રક્ષકોને પકડી લીધા. <sup>૨૫</sup> નગરમાંથી તેણે કેદીઓનો અધિકારી જે સૈનિકોનો ઉપરી હતો તેને અને રાજાની હજૂરમાં રહેનારા સાત માણસો લીધા. વળી તેઓને, સેનાપતિનો યિટનીસ, જે સૈન્યમાં દાખલ થનારની નોંધ ચાખતો હતો તેને અને દેશના લોકોમાંના જે સાઠ નામાંકિત માણસો હાથ આવ્યા તેઓને તેણે પકડી લીધા.

<sup>૨૬</sup> રક્ષકટુકડીનો સરદાર નખૂઝારઅદાન એ બધાને રિબલાહમાં બાબિલના રાજ આગળ લઈ ગયો. <sup>૨૭</sup> અને હામાથ દેશના રિબલાહમાં બાબિલના રાજએ તેમને મારી નંખાવ્યા. આમ, યહુદિયાના લોકો પોતાના દેશમાંથી બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવ્યા. <sup>૨૮</sup> જે લોકોને નખૂખાદરેસારને બંદીવાસમાં લઈ ગયો તેઓની સંખ્યા નીચે મુજબ હતી; સાતમા વર્ષમાં પ્રણ હજાર ત્રેવીસ યહુદીઓ. <sup>૨૯</sup> અને નખૂખાદરેસારના અઠારમા વર્ષમાં તે યદ્રશાલેમભમાંથી આઠસો બશીસ લોકોને કેદ કરીને લઈ ગયો. <sup>૩૦</sup> નખૂખાદરેસારના ત્રેવીસમા વર્ષમાં રક્ષકટુકડીનો સરદાર નખૂઝારઅદાન સાતસો પિસ્તાણીસ યહુદીઓને કેદ કરીને બંદીવાસમાં લઈ ગયો હતો. આમ કુલ ચાર હજાર છસો લોકો હતા.

<sup>૩૧</sup> યહુદિયાના રાજ યહોયાકીનના બંદીવાસના સાડત્રીસમા વર્ષના બારમા મહિનાના પચીસમે દિવસે બાબિલના રાજ એવીલ-મેરોદાખે પોતાની કારકિર્દીના પહેલા વર્ષમાં યહુદિયાના રાજ યહોયાકીમને માફી આપી અને તેને કારાવાસમાંથી મુક્ત કર્યો.

<sup>૩૨</sup> તેણે તેના પ્રત્યે માથાળુ વર્તાવ ચાખ્યો અને તેને બાબિલમાં પોતાની સાથેના બીજા રાજાઓ કરતાં ઊંચે આસને બેસાડ્યો. <sup>૩૩</sup> આથી યહોયાકીમે કારાવાસનાં વસ્ત્રો ઉતારી નાખીને, તેણે આપેલાં નવાં વસ્ત્રો પહેર્યા. અને શેષજીવન રાજના આશ્રિત તરીકે ગાર્યું. <sup>૩૪</sup> અને તે જીવ્યો ત્યાં સુધી રાજએ તેના નિર્વાહ માટે કાયમી ભથ્થું બાંધી આપ્યું. જે તેને મૃત્યુ સુધી નિયમિત રીતે આપવામાં આવ્યું.

## Lamentations થર્મિયાનો વિલાપ

૧

- ૧ જે નગર વસ્તીથી બદેલું હતું, તે એકલવાયું થઈ ગયું છે!  
 જે દેશવિદેશમાં ભહાન ગણાતું હતું, તે વિધવા જેવું થઈ ગયું છે!  
 જે દેશવિદેશમાં ભહાચાણી જેવું હતું, તે બીજી પ્રજાઓનું ગુલામ થઈ ગયું!
- ૨ તે રાત્રે પોક મૂકીને રડે છે અને તેના ગાલ પર અશ્રુધારા વહે છે.  
 તેના પ્રેમીઓમાંથી તેને ખાસન આપનાર કોઈ નથી.  
 તેના સર્વ મિત્રોએ તેને દગો કર્યો છે. તેઓ તેના શત્રુઓ થયા છે.
- ૩ દુઃખને લીધે તથા કપચી ગુલામીને લીધે યહૂદા બંદીવાસમાં ગયો છે.  
 તે અન્ય દેશોમાં રહે છે અને તેને વિસામો ભણતો નથી.  
 તેની પાછળ પડનારા સર્વાએ તેને સંકળામણમાં લાવીને પકડી પાડ્યો છે.
- ૪ સિથોનના માર્ગો શોક કરે છે કેમ કે ત્યાંના ઉત્સવોમાં કોઈ આવતું નથી.  
 તેના સર્વ દરવાજા ઉજ્જડ થઈ ગયા છે. તેના થાજકો નિસાસા નાખે છે.  
 તેની કુમારિકાઓ અતિ ઉદાસ થઈ ગઈ છે અને તે નગર ભિજીતા અનુભવે છે.
- ૫ નગરના શત્રુઓ તેના સત્તાધીશો થઈ ગયા; અને સમૃદ્ધ થયા.  
 તેના અસંખ્ય પાપોના કારણે યહોવાહે તેને શિક્ષા કરીને તેને દુઃખ દીધું છે.  
 દુઃખનો તેનાં બાળકોને ટેસ્ટીને બંદીવાસમાં લઈ ગયા છે.
- ૬ અને સિથોનની દીકરીની સુંદરતા જતી રહી છે.  
 ત્યાંના સરદારો ચારા વગરનાં હરણો જેવા થયા છે;  
 અને તેની પાછળ પડનારાની આગળ તેઓ બણહીન થઈને ચાલ્યા ગયા છે.
- ૭ યરૂશાલેમ નગર પોતાના દુઃખ તથા વિપત્તિના દિવસોમાં અગાઉના દિવસોમાંની  
 પોતાની સર્વ જાહોજલાલીનું સમરણ કરે છે.  
 જ્યારે તેના લોકો શત્રુના હાથમાં પડ્યા અને તેને સહાય કરનાર કોઈ નહોતું,  
 ત્યારે શત્રુઓએ તેને જોયું અને તેની પાથમાલી જોઈને તેની મજકરી કરી.
- ૮ યરૂશાલેમે ધોર અપરાધ કર્યો છે; તેથી તે તિરસ્કારપાત્ર થઈ ગયું છે.  
 જેઓ તેને માન આપતા હતા તેઓ હવે તેને તુલ્લ ગણે છે, કારણ કે તેઓએ નગરના  
 જેવી તેની અવસ્થા નિષ્ઠાળી છે.  
 તે પોતે મુખ સંતારીને નિસાસા નાખ્યા કરે છે.
- ૯ તેની અશુભતા તેના વસ્ત્રોમાં છે. તેણે પોતાના ભવિષ્યનો વિચાર કર્યો નહિ.  
 તેથી આશ્ર્યકારક શીતે તેની અધોગતિ થઈ છે. તેને દિલાસો આપનાર કોઈ નથી.  
 હે યહોવા, મારા દુઃખ પર દ્રષ્ટ કરો; કેમ કે શત્રુઓ ચઢી આલ્યા છે.
- ૧૦ શત્રુઓએ તેની સર્વ કિંમતી વસ્તુઓ પોતાને હસ્તગત કરી લીધી.  
 જેઓને તમારી ભક્તિસ્થાનમાં આવવાની તમે મના કરી હતી,  
 તે વિદેશીઓને તમારા પવિત્રસ્થાનમાં પેસતા તેણે જોયા છે.
- ૧૧ તેના સર્વ લોકો નિસાસા નાખે છે, તેઓ રોટલીને માટે અહીંતહીં બટકે છે.  
 તેઓએ પોતાના જુવ બથાવવાને સારુ અજ્ઞ મેળવવા માટે પોતાની કિંમતી વસ્તુઓ  
 આપી દીધી છે.  
 હે યહોવા, નજર કરીને જુઓ કે, મારો કેવો તિરસ્કાર થાય છે.

૧૨ કે પાસે થઈને સર્વ જનારા અને જોનારા, શું આ બધી બાબતોમાં તમે જોયું ના જોયું કરો છો?

મારા પર જે દુઃખ પડ્યું છે, તે ધ્યાન આપીને જુઓ,  
જે વડે થહોવાહે પોતાના ભારે કોપના સમયે મને દુઃખી કર્યું છે, તેના જેવું અન્ય કોઈ દુઃખ છે ખરું?

૧૩ ઉપરથી ઈશ્વરે મારા હાડકાંમાં અનિન મોકલ્યો અને તેમણે તેઓને નિર્બળ કર્યા છે.  
તેમણે મારા પગને ફસાવવા માટે જાળ પાથરી છે અને મને પાછું ફેરચ્યું છે.

તેમણે મને એકલું છોડી દીધું છે અને આખો દિવસ નિર્બળ કર્યું છે.

૧૪ મારા અપરાધોની ઝુંસચીને તેમના હાથે જકડી લીધી છે.

તેઓ અમણાઈને મારી ગરદન પર ચઢી બેઠા છે. તેમણે ભારું બળ ઓછું કર્યું છે.  
જેઓની જામે હું ઊભી રહી શકતી નથી, તેઓના હાથમાં પ્રભુએ મને સૌંપી છે.

૧૫ પ્રભુએ મારામાંના સર્વ શ્રેષ્ઠ યોજાઓને તુલ્યકાર્યા છે.

મારા શ્રેષ્ઠ યોજાઓને કચડી નાખવા માટે તેમણે મારી વિરુદ્ધ સભા બોલાવી છે.  
પ્રભુએ દ્રાક્ષાફુંડમાં યહુદિયાની કુંવારી દીકરીને ખૂંદી નાખી છે.

૧૬ આને લીધે હું રડું છું. તેથી મારી આંખોમાંથી આંસુઓ વહી જાય છે.

કેમ કે મને દિલાસો આપનાર તથા મારો જીવ બચાવનાર મારાથી દૂર છે.

મારાં સંતાનો નિરાધાર છે, કારણ કે શત્રુઓએ તેમને હરાત્યાં છે.

૧૭ સિયોન પોતાના હાથ લાંબા કરે છે; પણ તેને દિલાસો આપનાર કોઈ નથી.

થહોવાહે યાકૂબ વિષે એવી આજા આપી છે કે તેની આસપાસના રહેનારા સર્વ તેના  
શત્રુઓ થાય.

તેઓમાં થર્ઝશાલેમ તિરસ્કારપાત્ર વરસ્તુ જેવું થયું છે.

૧૮ થહોવા ન્યાથી છે, મેં તેમની આજાઓનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે.

હે સર્વ લોકો, કૃપા કરીને સાંભળો અને મારા દુઃખને જુઓ.

મારી કુંવારીઓ તથા મારા જુવાનો બંદીવાસમાં ગયા છે.

૧૯ મેં મારા પ્રેમીઓ બોલાવ્યા, પણ તેઓએ મારો વિશ્વાસધાત કર્યો.

મારા યાજકો તથા મારા વડીલો પોતાના જીવ

બચાવવા માટે અજ્ઞને માટે વલખાં મારતા હતા, એટલામાં તેઓ નગરમાં મરણ  
પામથા.

૨૦ હે થહોવા, જુઓ, કેમ કે હું ભારે દુઃખમાં છું; મારી આંતર્દી કક્ષે છે.

મારા હૃદયને યેન પડતું નથી, કેમ કે મેં ભારે વિદ્રોહ કર્યો છે.

રસ્તા પર તરવાર મારાં સંતાનોનો સંહાર કરે છે; ધરમાં પણ મરણ જેવું વાતાવરણ  
છે.

૨૧ મારા નિસાસા સાંભળો. મને દિલાસો આપનાર કોઈ નથી.

મારા સર્વ દુશ્મનોએ મારા દુઃખ વિષે સાંભળ્યું છે. આ તમે જ કર્યું છે, માટે તેઓ ખુશ  
થાય છે.

જે દિવસ તમે નિર્માણ કર્યો, તે દિવસ તમે તેમના પર લાવો અને તેઓ મારા જેવા  
થાય.

૨૨ તેઓની સર્વ દુષ્ટતા તમારી નજર આગળ આવે,

મારા સર્વ અપરાધોને લીધે તમે મારા જેવા હાલ કર્યા છે; તેવા હાલ તેઓના કરો.

કેમ કે હું ધણા નિસાસા નાખું છું અને ભારું હૃદય પીડિત થઈ ગયું છે.

## ૨

- <sup>૧</sup> પ્રભુએ જોધે બરાઈને સિયોનની દીકરીને દુઃખના વાદળોથી ટાંકી દીધી છે! તેમણે ઇજરાયલની શોભાને આકાશમાંથી પૂઢવી પર નાખી દીધી છે. પોતાના કોપને દિવસે પોતાના પાયાસનનું સ્મરણ કર્યું નથી.
- <sup>૨</sup> પ્રભુએ યાકૂબનાં સર્વ નગરોને નષ્ટ કર્યા છે અને તેઓ પર દયા રાખી નથી. તેમણે જોધે બરાઈને યહૂદિયાની દીકરીના કિલ્લાઓને બાંગી નાખ્યા છે; તેમણે તેઓને જમીનદોસ્ત કર્યા છે અને રાજ્યને તથા તેના સરદારોને ભ્રષ્ટ કર્યા છે.
- <sup>૩</sup> તેમણે ભારે કોપથી ઇજરાયલનું સધળું બળ કાપી નાખ્યું છે. તેમણે શાત્રુની આગળ પોતાનો જમણો હાથ પાછો ખેંચી લીધો છે. જે ભડભડ બળતો અરિન ચારે તરફનું બાળી નાખે છે તેમ તેમણે યાકૂબને બાળી નાખ્યો છે.
- <sup>૪</sup> શાત્રુની જેમ તેમણે પોતાનું ધનુષ્ય ખેંચ્યું છે. જાહો સામાવાળો હોય તેમ તેઓ પોતાનો જમણો હાથ ઉગાભીને ઉભા રહ્યા છે. જે બધા દેખાવમાં સુંદર હતા, તેઓનો તેમણે નાશ કર્યો છે. સિયોનની દીકરીના મંડપમાં તેમણે પોતાનો કોપ અરિનની જેમ પ્રસાર્યો છે.
- <sup>૫</sup> પ્રભુ શાત્રુના જેવા થયા છે. તેમણે ઇજરાયલને પાયમાલ કર્યા છે. તેમના સર્વ રાજમહેલોને તેમણે નષ્ટ કર્યો છે અને તેમણે તેમના કિલ્લાઓનો નાશ કર્યો છે. તેમણે યહૂદિયાની દીકરીનો ખેદ તથા વિલાપ વધાર્યો છે.
- <sup>૬</sup> જાહો કે વાડીનો મંડપ હોય તેમ તેમણે પોતાનો હુમલો કરીને તેને તોડી પાડ્યો છે. તેમણે પોતાનું પવિત્રસ્થાન નષ્ટ કર્યું છે.
- થહોવાહે સિયોનમાં નીમેલા પર્વ તથા સાહિત્યને વિસ્મૃત કરાવ્યાં છે, કેમ કે પોતાના જોધમાં તેમણે રાજાને તથા યાજકને તુચ્છકાર્યો છે.
- <sup>૭</sup> પ્રભુએ પોતાની વેદીને નકારી છે; તે પોતાના પવિત્રસ્થાનથી કંટાળી ગયા છે. તેમણે દુશ્મનના હાથે તેમના રાજમહેલની દીવાલોનો નાશ કરાવ્યો છે.
- જેમ પવિત્રસ્થાનને દિવસે ઘોઘાટ થાય છે તેમ તેઓએ થહોવાહના ભક્તિસ્થાનમાં ઘોઘાટ કર્યો છે.
- <sup>૮</sup> થહોવાહે સિયોનની દીકરીની દીવાલો તોડી પાડવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. તેમણે તેનું ભાપ લઈને તેનો નાશ કરવાથી પોતાનો હાથ પાછો પડવા દીધો નથી. તેમણે જુરજ તથા દીવાલોને ખેદિત કર્યા છે અને તેઓ ઓકસાથે જિઝ થાય છે.
- <sup>૯</sup> તેના દરવાજા ખંડેરોની જેમ દટાયેલા પડ્યા છે; તેમણે તેમની ભૂંગળોને બાંગીને ભૂકો કરી નાખી છે.
- જે વિદેશીઓમાં મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર નથી હોતું તેવા લોકોમાં તેમનો રાજ તથા તેમના સરદારો છે.
- વળી તેમના પ્રબોધકોને પણ થહોવા તરફથી દર્શન થતું નથી.
- <sup>૧૦</sup> સિયોનની દીકરીના વડીલો ભૂંગા થઈને ભૂમિ પર બેસે છે.
- તેઓએ પોતાના માથા પર ધૂળ નાખી છે; તેઓએ ટાટનો પછો કમરે બાંધ્યો છે. થર્નશાલેમની કુંવારિકાઓએ પોતાના માથાં જમીન સુધી નમાવ્યાં છે.
- <sup>૧૧</sup> રડી રડીને મારી આંખો લાલ થઈ છે; મારી આંતરડી કક્કો છે. મારા લોકોની દીકરીના ગ્રાસને લીધે મારું કાળજું બળો છે,

કેમ કે છોકરાં તથા સ્તનપાન કરતાં બાળકો રાજમાર્ગ પર મુરિષ્ટ થાય છે.

**૧૨** તેઓ પોતાની માતાઓને કહે છે, “રોટલી અને દ્રાક્ષારસ કયાં છે?”

નગરની શેરીઓમાં ઘાયલ થયેલાની જેમ તેઓને મૂર્છા આવે છે,

તેઓ તેઓની માતાના ખોટામાં ભરણ પામે છે.

**૧૩** હે થરુશાલેમની દીકરી, હું તારા વિષે તને શું કહું?

હે સિયોનની કુંવારી દીકરી, હું તને કોણી સાથે જરખાવું?

તારો ઘા સમુદ્ર જેટલો ઊંડો છે. તને કોણ સાજુ કરશે?

**૧૪** તારા પ્રબોધકોએ તારે સારુ નિરર્થક તથા મુખ્યમિભર્યા દર્શનો જોથાં છે.

તેઓએ તારો અન્યાય ઉધાડો કર્યો નહિં, કે જેથી તારો બંદીવાસ પાછો ફેરવાઈ જાત, પણ તમારે માટે અસત્ય વચનો તથા પ્રલોભનો જોથા છે.

**૧૫** જેઓ પાસે થઈને જાય છે તેઓ સર્વ તારી વિરુદ્ધ તાળી પાડે છે.

તેઓ ફિટકાર કરીને થરુશાલેમની દીકરીની સામે માથાં હલાવીને કહે છે,

“જે નગરને લોકો ‘સુંદરતાની સંપૂર્ણતા’ તથા ‘આખી પૂઢ્યીનું આનંદસ્પદ કહેતા હતા, તે શું આ છે?”

**૧૬** તારા સર્વ શરૂઆતો તારા પર પોતાનું મુખ ઉધારીને હાંસી ઊડાવે છે.

તેઓ તિરસ્કાર કરીને તથા દાંત પીસીને કહે છે, “અમે તેને ગળી ગયા છીએ!

જે દિવસની અમે રાહ જોતા હતા તે ચોક્કસ આ જ છે! તે અમને પ્રાપ્ત થયો છે! અમે તેને જોયો છે!”

**૧૭** થહોવાહે જે વિચાર્યુ તે તેમણે કર્યું છે. પોતાનું જે વચન તેમણે પ્રાચીન કાળમાં ફરમાવ્યું હતું તે તેમણે પૂરું કર્યું છે.

દયા ચાખ્યા વગર તેમણે તેને તોડી પાડ્યું છે,

તારો શરૂ તારા હાલ જોઈને હરખાથ, એવું તેમણે કર્યું છે; તેમણે તારા દુઃખનોનું શિંગ ઊંચું થાદાવ્યું છે.

**૧૮** તેઓના હૃદય પ્રભુને પોકારતા હતા,

“હે સિયોનની દીકરીના કોટ, તારી આંખમાંથી ચાતદિવસ આંખું નદીની જેમ વહેતાં જાય;

પોતાને વિસામો ન આપ. તારી આંખની કીકીને સુકાવા ન દે.

**૧૯** તું રાત્રીના પ્રથમ પહોંચે ઊઠીને મોટેથી પ્રાર્થના કર;

પ્રભુની સમક્ષ હૃદયને પાણીની જેમ વહાવ.

તારાં જે બાળકો સર્વ શેરીઓના નાકાંમાં ભૂખે મુરિષ્ટ થાય છે, તેઓના જીવ જથાવવાને માટે તારા હાથ તેમની તરફ ઊંચા કર.”

**૨૦** હે થહોવા, જુઓ અને વિચાર કરો કે તમે કોને આવું દુઃખ આપ્યું છે.

શું સ્ત્રીઓ પોતાના સંતાનોને, એટલે સ્તનપાન કરાવેલા બાળકનો ભક્ષ કરે?

શું થાજક તથા પ્રબોધક પ્રભુના પવિત્રસ્થાનમાં માર્યા જાય?

**૨૧** જુવાન તથા વૃદ્ધો શેરીઓમાં ભૂમિ પર પડેલા છે.

મારી કન્યાઓ તથા મારા યુવાનોને તરવારથી કાપી નાખવામાં આવ્યાં છે.

તમે તમારા કોપના સમયમાં તેઓને મારી નાખ્યાં છે; તમે દયા કર્યો વગર તેમની કતલ કરી છે.

**૨૨** જાણો કે પર્વના દિવસને માટે તમે મારી આસપાસ લડાઈની ધાસ્તી ઊભી કરી છે; થહોવાહના કોપને દિવસે કોઈ છૂટ્યો અથવા બચી ગયો નથી.

જેઓને મેં ખોટામાં રમાડ્યાં તથા ઉછેર્યાં, તેઓને મારા શરૂઆતોએ નષ્ટ કર્યા છે.

## ૩

- ૧ હું એક એવો પુરુષ છું કે જેણે યહોવાહના કોપની સોટીથી દુઃખ ભોગવ્યું.
- ૨ તેમણે મને પ્રકાશમાં નહિ પણ અંધકારમાં દોરીને ચલાવ્યો.
- ૩ તેઓ ચોક્કસ આખો દિવસ મારી વિઝ્ઞ અવારનવાર પોતાનો હાથ ફેરવે છે.
- ૪ તેમણે મારું માંસ તથા મારી યામણીને નુકશાન પહોંચાડ્યું છે; તેમણે મારાં હાડકાં બાંગી નાખ્યાં છે.
- ૫ દુઃખ અને સંતાપની કોટીમાં પૂરીને તેમણે મને બાંધીને ઘેરી લીધો છે.
- ૬ તેમણે મને પુરાતન કાળના મરણ પામેલા એક પુરુષની જેમ અંધકારમાં પૂરી રાખ્યો છે.
- ૭ તેમણે મને દીવાલથી ઘેરી લીધો છે, જેથી મારાથી બહાર નીકળાય નહિ. તેમણે ભારે સાંકળોથી મને બાંધી દીધો છે.
- ૮ જ્યારે હું પોકાર કરીને સહાય માગું છું, ત્યારે તેઓ મારી પ્રાર્થના પાછી વાળે છે.
- ૯ તેમણે ઘડેલા પથ્થરોથી મારા માર્ગોને બંધ કર્યા છે; તેમણે મારા રસ્તાને વાંકાચૂંકા કર્યો છે.
- ૧૦ તેઓ રીછની જેમ સંતાઈને મારી રાહ જુએ છે અને ગુપ્તમાં રહેનાર સિંહની જેમ મને પકડવા સંતાઈ રહે છે.
- ૧૧ તેમણે મારા માર્ગો ભરડી નાખ્યા છે. તેમણે મને ફાડીને નિરાધાર કર્યો છે.
- ૧૨ તેમણે પોતાનું ધનુષ્ય ખેંચયું છે અને મને તીરના નિશાન તરીકે ઊભો રાખ્યો છે.
- ૧૩ તેમણે પોતાના ભાથાનાં ભાણ મારા અંતકરણમાં માર્યા છે.
- ૧૪ હું મારા લોકો સમક્ષ હાંસીપાત્ર થયો છું અને તેઓ આખો દિવસ મને થીડવતાં ગીતો ગાય છે.
- ૧૫ તેમણે મારા જીવનને કડવાશથી ભરી દીધું છે અને મને કટુંદેરથી ભરી દીધો છે.
- ૧૬ વળી તેમણે મારા દાંત કાંકરાથી બાંગી નાખ્યા છે; તેમણે મને રાખથી ઢાંકી દીધો છે.
- ૧૭ તમે મારો જીવ સુખશાંતિથી દૂર કર્યો છે; સમૃદ્ધિ શું છે તે હું ભૂલી ગયો છું.
- ૧૮ તેથી મેં કદ્યું, “મારું બજ ખૂટી ગયું છે, એટલે યહોવા તરફથી મારી આશા નાચ થઈ ગઈ છે!”
- ૧૯ મારું કષ્ટ તથા મારું દુઃખ, મારી કટુતા તથા કડવાસનું સમરણ કરો!
- ૨૦ મારો જીવ તેમનું સ્મરણ કરીને મારામાં દીન થઈ ગયો છે.
- ૨૧ પણ હું તેનું મારા હૃદયમાં સ્મરણ કરું છું; મારે મને આશા છે.
- ૨૨ યહોવાહની કૃપાને લીધે આપણે નાશ પાખ્યા નથી, કેમ કે તેમની દયાનો કદી અંત નથી!
- ૨૩ દરરોજ સવારે તમારી કૃપા નવી થાય છે, તમારું વિશ્વાસુપણું મહાન છે!
- ૨૪ મારો જીવ કહે છે, “યહોવા મારો હિસ્સો છે;” તેથી હું તેમનામાં મારી આશા મૂકું છું.
- ૨૫ જેઓ તેમની રાહ જુએ છે અને જે માણસ તેમને શોધે છે તેઓ પ્રત્યે યહોવા બલા છે.
- ૨૬ યહોવાહના ઉદ્ઘારની આશા રાખવી અને શાંતિથી તેમના આવવાની રાહ જોવી તે સારું છે.
- ૨૭ જુવાનીમાં ઝુંસચી ઉપાડવી એ માણસને માટે સારું છે.
- ૨૮ યહોવાહે તેના પર ઝુંસચી ભૂકી છે, તેથી તે એકાંતમાં બેસીને શાંત રહે.
- ૨૯ તે પોતાનું મુખ ધૂળમાં નાખે, કદાચિત તેને આશા ઉત્પન્ન થાય.
- ૩૦ જે તેને ભારે છે તેના તરફ તે પોતાનો ગાલ ધરે. તે અપમાનથી ભરપૂર થાય.
- ૩૧ કેમ કે પ્રભુ આપણાને કદી પણ નકારશે નહિ!

- ૩૨ કેમ કે જો કે તેઓ દુઃખ આપે, તોપણ પોતાની પુષ્કળ કૃપા પ્રમાણે તેઓ દથા કરશે.
- ૩૩ કેમ કે તેઓ રાજુખુશીથી કોઈને પણ દુઃખ દેતા નથી અને માણસોને જિંજી કરતા નથી.
- ૩૪ પૂઢ્યીના સર્વ કેદીઓને પગ નીચે કચડી નાખવા,
- ૩૫ પરાતપરની સંમુખ કોઈનો હક પડાવી લેવો,
- ૩૬ કોઈનો દાવો બગાડવો, એ શું પ્રભુ જોતાં નથી?
- ૩૭ પ્રભુની આજા ન છતાં કોના કટ્યા પ્રમાણે થાય?
- ૩૮ પરાતપર ઈંઘરના મુખમાંથી દુઃખ તથા સુખ બજ્જે નીકળે કે નહિ?
- ૩૯ જીવતો માણસ શા માટે ફરિયાદ કરે છે, પોતાના પાપની સજા થવાથી તે શા માટે કચકચ કરે?
- ૪૦ આપણે આપણા માર્ગો ચકાસીને તેમની કસોટી કરીએ અને આપણે થહોવા તરફ પાછા ફરીએ.
- ૪૧ આપણે આકાશમાંના ઈંઘરની તરફ આપણા હાથ અને આપણું હૃદય ઉંચાં કરીને પ્રાર્થના કરીએ.
- ૪૨ “અમે અપરાધ તથા દંગો કર્યો છે અને તમે અમને માફ કર્યો નથી.
- ૪૩ તમે અમને કોપથી ટાંકી દીધા તથા સત્તાવ્યા છે. તમે અમારી કતલ કરી અને દથા રાખી નથી.
- ૪૪ અમારી પ્રાર્થના પેલે પાર જાય નહિ, માટે તમે વાદળથી પોતાને ટાંકી દીધા.
- ૪૫ તમે અમને પ્રજાઓની વચ્ચમાં કચરા અને ઉકરડા જેવા બનાવી મૂકયા છે.
- ૪૬ અમારી વિરુદ્ધ મુખ ઉદ્ઘાટિને અમારા સર્વ શરૂઆતે અમારી હાંસી કરી છે.
- ૪૭ ભય તથા ખાડો, પાથમાલી તથા નાશ, અમારા પર આવી પદ્ધયાં છે.”
- ૪૮ મારા લોકોની દીકરીના નાશને લીધે મારી આંખમાંથી આંસુની નદીઓ વહે છે.
- ૪૯ મારી આંખોમાંથી આંસુ વત્થા કરશે અને બંધ નહિ થાય, કેમ કે તેનો અંત નથી
- ૫૦ જ્યાં સુધી થહોવા આકાશમાંથી દ્રષ્ટ કરીને જુઓ નહિ ત્યાં સુધી,
- ૫૧ મારા નગરની સર્વ કુમારિકાઓની દશા જોઈને મારી આંખો સૂજુ ગઈ છે.
- ૫૨ તેઓ કારણ વગર મારા શરૂ થથા છે અને પંખીની જેમ મારો શિકાર કર્યો છે.
- ૫૩ તેઓએ મને જીવતો ખાડામાં નાખ્યો છે અને તેમણે મારા પર પથ્થરો ફેંકયા છે.
- ૫૪ મારા માથા પર પાણી ફરી વખ્યાં; મેં કટ્યું, “હું મરી ગયો છું!”
- ૫૫ હે થહોવા, કારાગૃહના નીચલા ભોયરામાંથી મેં તમારા નામનો પોકાર કર્યો.
- ૫૬ જ્યારે મેં કટ્યું, ત્યારે તમે મારું સાંભળ્યું, “હું મદદ માટે હાંક મારું, ત્યારે તમે તમારા કાન બંધ ન કરશો.”
- ૫૭ જે દિવસે મેં તમને હાંક મારી ત્યારે તમે મારી પાસે આવ્યા અને મને કટ્યું, “ગભરાઈશ નહિં!”
- ૫૮ હે પ્રભુ, તમે મારો બચાવ કર્યો છે અને મારો ઉદ્ધાર કર્યો છે.
- ૫૯ હે થહોવા, તમે મને થયેલા અન્યાય જોયા છે. તમે મારો ન્યાય કરો.
- ૬૦ મારા પ્રત્યેની તેમની વેરવૃત્તિ અને મારી વિરુદ્ધના સર્વ કાવતરાં તમે જોયા છે.
- ૬૧ હે થહોવા, તેઓએ કદેલી મારી નિંદા તથા તેઓએ મારી વિરુદ્ધ કદેલા સર્વ કાવતરાં તમે સાંભળ્યાં છે.
- ૬૨ મારા વિરોધીઓ આખો દિવસ મારી વિરુદ્ધ બોલે છે. તમે તેમના ષડથંડો જાણો છો.
- ૬૩ પણ બલે તેઓ બેઠા હોથ કે ઉભા હોથ, તેઓ મારી મશકરી ઉડાવ્યે રાખે છે.

૬૪ હે યહોવા, તમે તેમના હાથની કરણી પ્રમાણે તેઓને બદલો આપજો.

૬૫ તમે તેઓની બુદ્ધિ જડ બનાવી દેજો અને તેઓના પર શાપ વરસાવજો.

૬૬ કોધે ભરાઈને પીછો કરીને તમે તેઓનો નાશ કરજો અને હે યહોવા, તમે તેઓનો પૂઢ્યી પરથી સંહાર કરજો!

### ૪

૧ સોનું કેવું ઝાંખું પડ્યું છે અને બદલાઈ ગયું છે.

પવિત્રસ્થાનના પથરો શેરીઓના ખૂણે વિખેરાયેલા છે.

૨ સિયોનના અમૃત્ય પુત્રો, જેઓનું મૂલ્ય સોના કરતાં પણ વધારે હતું.

પણ તેઓ કુંભારના હાથે ઘડેલા માટલાં જેવા કેમ ગણાય છે?

૩ શિયાળ પણ પોતાનાં બરચાંને સ્તનપાન કરાવે છે, પણ

મારા લોકોની દીકરીઓ અરણથમાંની શાહમૃગી જેવી નિર્દ્ય થઈ છે.

૪ સ્તનપાન કરતાં બાળકોની શુભ તરસને કારણે તાળવે ચોટી રહે છે;

બાળકો રોટલી માગે છે, પણ કોઈ તેમને કશું પણ આપતું નથી.

૫ જેઓ મિષ્ટાન્ન ખાતા હતા, તેઓ શેરીઓમાં નિરાધાર થયા છે;

જેઓ દેશમી વસ્ત્રો પહેરતા હતા તેઓ ઉકરડા પર ગંદકીમાં આઠોટે છે.

૬ મારા લોકોએ સદોમ કરતાં વધારે પાપ કર્યા છે. સદોમમાં તો એક જ ક્ષણમાં બધું જ નાશ પામ્યું હતું,

તેના અન્યાય કરતાં મારા લોકોની દીકરીઓનો અન્યાય મોટો છે.

૭ તેના સરદારો બરફ કરતાં સ્વરષ હતા, તેઓ દૂધ કરતાં સફેદ હતા.

તેઓનાં શરીરો માણોક કરતાં ચાતાં હતાં, તેઓનું રૂપ નીલમ જેવું હતું.

૮ પણ હાલ તેઓનું મુખ કોલસા કરતાં કાણું થયું છે અને તેઓ ફળિયાંઓમાં ઓળખાતા નથી,

તેઓની ચામડી તેઓનાં હાડકાંને વળગી રહેલી છે. તે સુકાઈને લાકડા જેવી થઈ ગઈ છે!

૯ જેઓ તરવારથી માર્યા ગથા તેઓ બ્રૂખે મરનાર કરતાં સુખી છે,

કેમ કે જ્ઞાન્યા માણસો ખેતરમાં પાક ન થવાથી બળલીન થઈને ઝૂદે છે.

૧૦ ૧૦ યાણું સરીઓએ પોતાને હાથે પોતાના બાળકોને બાફ્યાં છે,

મારા લોકોની દીકરીના નાશને સમયે એ જ તેઓનો ખોરાક હતો.

૧૧ યહોવાહે પોતાનો છોધ પૂરો કર્યો છે. તેમણે પોતાનો ભારે કોપ વરસાવ્યો છે;

તેમણે સિયોનમાં તેના પાયાઓને ખાઈ જાય એવો અર્થિન સંગ્રહાવ્યો છે.

૧૨ શત્રુ કે વૈરી યરૂશાલેમના પ્રવેશદ્વારમાં પેસશે,

એવું પૂઢ્યીના રાજાઓ તથા પૂઢ્યીના રહેવાસીઓ માનતા નહોતા.

૧૩ ૧૩ પણ પ્રભોધકોના પાપના કારણે અને યાજકોના અન્યાયને કારણે;

તેઓએ તેમાં ન્યાયીઓનું રકત વહેવડાયું છે.

૧૪ તેઓ આંધણાઓની જેમ મહોલે મહોલે ભટક્યા. તેઓ લોહીથી એવા તો લથબથ હતો

કે કોઈ તેઓનાં વસ્ત્રોને અડકી શકતું ન હતું.

૧૫ “હઠો, હે અશુદ્ધો!” એવું લોકોએ તેઓને પોકારીને કદ્યું, “હઠો, હઠો! અને અમને અડકશો નહિએ!”

તેઓ નાકીને ભટકવા લાગ્યા ત્યારે વિદેશીઓએ કદ્યું, “તેઓ ફરીથી અહીં વિદેશીઓની જેમ મુકામ કરશે નહિએ!”

૧૬ યહોવાહના કોપે તેઓને એકબીજાથી જુદા પાદ્યા છે; તે તેઓ પર ફરી દ્રષ્ટિ કરશે નહિએ.

તેઓએ યાજકોનું મન રાખ્યું નહિ અને તેઓએ વડીલો પર કૃપા કરી નહિ.

૧૭ અમારી આંખો નિર્દર્થક સહાયની રાહ જોઈ જોઈને થાકી ગઈ છે,  
અમને બચાવી શકે એવા દેશની અમે ઘણી અપેક્ષા કરી છે, પણ તે વ્યર્થ થઈ છે.

૧૮ દુશ્મનો અમારી પાછળ પડ્યા હતા અને અમે રસ્તે ચાલી નહોતા શકતા.

અમારો અંત નશુક આટ્યો હતો અને અમારા દિવસો પૂરા થયા હતા, કેમ કે અમારો  
અંતકાળ આટ્યો છે.

૧૯ અમારી પાછળ પડનારાઓ આકાશના ગરૂડો કરતાં વેગવાન હતા.

પર્વતો પર તેમણે અમારો પીછો કર્યો અને અરણ્યમાં પણ અમારી પર તરાપ મારવા  
સંતાઈ ગયા.

૨૦ થહોવાહથી અભિષિકત થયેલો જે અમારા મુખનો જ્વાસ, અમારો રાજ,  
જેના વિષે અમે કદ્યું કે, “તેની છાયામાં અમે દેશોમાં જીવીશું, તે તેઓના ફાંદાઓમાં  
પકડાયો.”

૨૧ અરે અદોમની દીકરી, ઉસ દેશમાં રહેનારી, તું હર્ષ તથા આનંદ કર,  
તારી પાસે પ્યાલો આવશે. તું ચક્યૂર થઈને પોતાને નિર્વચત્ર કરીશ.

૨૨ રે સિયોનની દીકરી, તારા અન્યાયની સજ પૂરી થઈ છે. તે તને ફરી બંદીવાસમાં  
લઈ જશે નહિ.

રે અદોમની દીકરી, તે તારા અન્યાયની સજ કરશે. તે તારાં પાપ પ્રગટ કરશે.

## પ

૧ હે થહોવા, અમારા પર જે આવી પડ્યું તેનું તમે સ્મરણ કરો.

ધ્યાન આપીને અમારું અપમાન જુઓ.

૨ અમારું વતન પારકાઓના હાથમાં,

અમારાં ધરો વિદેશીઓના હાથમાં ગયાં છે.

૩ અમે અનાથ અને પિતાવિહોણ થયા છીએ અને અમારી માતાઓ વિધવા થઈ છે.

૪ અમે અમારું પાણી પૈશા આપીને પીધું છે,

અમે અમારાં પોતાનાં લાકડાં પણ વેચાતાં લીધાં છે.

૫ જેઓ અમારી પાછળ પડ્યા છે તેઓ અમને પકડી પાડવાની તૈયારીમાં છે.

અમે થાકી ગયા છીએ અને અમને વિશ્રાભ મળતો નથી.

૬ અમે રોટલીથી ટૂપ્ત થવા માટે ભિસરીઓને

તથા આશ્શૂરીઓને તાબે થયા છીએ.

૭ અમારા પિતૃઓએ પાપ કર્યું અને તેઓ રહ્યા નથી.

અમારે તેઓના પાપની સજ બોગવવી પડે છે.

૮ ગુલામો અમારા પર રાજ કરે છે,

તેઓના હાથમાંથી અમને મુક્ત કરનાર કોઈ નથી.

૯ અરણ્યમાં ભટકતા લોકોની તરવારને લીધે

અમારો જીવ જોખમમાં નાખીને અમે અમારું અજ્ઞ બેગું કરીએ છીએ.

૧૦ દુકાળના તાપથી

અમારી ચામડી ભણીના જેવી કાઢી થઈ છે.

૧૧ તેઓએ સિયોનમાં સ્ત્રીઓ પર અને

યહુદીયાનાં નગરોમાં કન્યાઓ પર બણાતકાર કર્યો છે.

૧૨ તેઓએ રાજકુમારોને હાથ વડે લટકાવી દીધા

અને તેઓએ વડીલોનું કોઈ માન રાખ્યું નહિ.

૧૩ જુવાનો પાસે દળવાની ચક્કી પિસાવવામાં આવે છે.

છોકરાઓ લાકડાના ભારથી લથડી પડે છે.

૧૪ વયસ્કો હવે ભાગળમાં બેસતા નથી  
જુવાનોએ ગીતો ગાવાનું છોડી દીધું છે.

૧૫ અમારા હૃદયનો આનંદ હવે રહ્યો નથી.  
નાચને બદલે રડાપીટ થાય છે.

૧૬ અમારા માથા પરથી મુગટ પડી ગયો છે!  
અમને અફસોસ! કેમ કે અમે પાપ કર્યું છે.

૧૭ આને કારણે અમારાં હૃદય બીમાર થઈ ગયાં છે  
અને અમારી આંખોએ અંધારાં આવી ગયાં છે.

૧૮ કારણ કે સિયોનનો પર્વત ઉજ્જડ થઈ ગયો છે તેના પર શિયાળવાં શિકારની  
શોધમાં ભટકે છે.

૧૯ પણ, હે થહોવા, તમારું રાજ સર્વકાળ સુધી રહે છે.  
તમારું રાજ્યાસન પેઢી દરપેઢીનું છે.

૨૦ તમે શા ભાટે અમને હંમેશને ભાટે ભૂલી જાઓ છો?  
અમને આટલા બધા દિવસ સુધી શા ભાટે તજુ દીધા છે?

૨૧ હે થહોવા, અમને તમારી તરફ ફેરવો, એટલે અમે ફરીશું.  
પ્રાથીન કાળમાં હતા તેવા દિવસો અમને પાછા આપો.

૨૨ પણ તમે અમને સંપૂર્ણ શીતે તજુ દીધાં છે;  
તમે અમારા પર બહુ કોપાયમાન થયા છો!

## Ezekiel હિન્દુ કિયેલ

<sup>૧</sup> શ્રીસમા વર્ષના ચોથા મહિનાની પાંચમીએ એવું બન્ધું કે, જ્યારે હું બંદીવાનોની સાથે કબાર નદીની પાસે હતો. તે સમયે આકાશ ઉઘડી ગયું, મને ઈશ્વરનું સંદર્શન થયું. <sup>૨</sup> થહોથાકીન રાજના બંદીવાસના પાંચમાં, મહિનાના પાચમાં દિવસે, <sup>૩</sup> ખાલદીઓના દેશમાં કબાર નદીની પાસે ભૂગીના દીકરા હિન્દુ કિયેલ યાજક પાસે થહોવાહનું વચન આવ્યું; અને થહોવાહનો હાથ તેના પર હતો.

<sup>૪</sup> ત્યારે મેં જોયું, તો ઉત્તરમાંથી એક આંધીસૂપ ભોટું વાદળું આવતું હતું, તેમાં અનિન્ય ચમકતો હતો, તેની આસપાસ પ્રકાશ હતો, અનિન્યમાંથી તૃણામહિના જેવું અજવાળું આવતું હતું. <sup>૫</sup> તેની મધ્યમાંથી ચાર જીવંત પશુઓ જેવું દેખાયું. તેઓનો દેખાવ આવો હતો: તેઓનું સ્વરૂપ માણસના જેવું હતું. <sup>૬</sup> તે પશુઓમાંના દરેકને ચાર મુખ તથા ચાર પાંખો હતી.

<sup>૭</sup> તેઓના પગ સીધા હતા, પણ તેઓના પગના પંજા વાછરડાના પગના પંજા જેવા હતા. અને તે કાંસાની ભાફક ચઢકતા હતા. <sup>૮</sup> તેઓની પાંખો નીચે ચારે બાજુએ માણસના જેવા હાથ હતા. તે ચારેથનાં મુખ તથા પાંખો આ પ્રમાણે હતાં: <sup>૯</sup> તેઓની પાંખો એકબીજાની પાંખોને અડકતી હતી. તેઓ ચાલતાં ચાલતાં આમ કે તેમ ફરતાં નહોતાં; દરેક સીધાં આગળ ચાલતાં હતાં.

<sup>૧૦</sup> તેઓના ચહેરાનો દેખાવ માણસના ચહેરા જેવો હતો. ચારેથને જમણી બાજુએ સિંહનું મુખ અને ડાબી બાજુએ બણદનું મુખ હતું. તેઓને ગરૂડનું મુખ પણ હતું, <sup>૧૧</sup> તેઓના મુખ એ પ્રમાણે હતાં. તેઓની પાંખો ઉપરની તરફ પ્રસારેલી હતી, દરેકની બે પાંખો બીજા પશુને જોડાયેલી હતી, બાકીની બે પાંખો તેઓના શરીરને ટાંકતી હતી. <sup>૧૨</sup> દરેક પશુ સીધું ચાલતું હતું, આત્માને જ્યાં જ્યાં જવું હોય ત્યાં તેઓ જતાં હતાં, ચાલતાં તેઓ આડાઅવળાં વળતાં ન હતાં.

<sup>૧૩</sup> આ પશુઓનો દેખાવ અનિન્યના બળતા કોલસા જેવો તથા તેજસ્વી મશાલ જેવો હતો. પશુઓ વચ્ચે ચઢકતો અનિન્ય ચટપટા કરતો હતો, તેમાંથી વીજળીના ચમકારા થતા હતા. <sup>૧૪</sup> પશુઓ વીજળીના ચમકારાની જેમ આગળ દોડતા તથા પાછળ જતાં હતાં.

<sup>૧૫</sup> હું એ તેઓને જોતો હતો, ત્યારે મેં દરેક પશુની પાસે એક એમ ચાર પૈડાં જમીન પર જોયાં. <sup>૧૬</sup> આ પૈડાંઓનો રંગ પીરોજના રંગ જેવો હતો. તથા તેઓનો આકાર એક સરખો હતો: ચારે એક સરખાં હતાં; એક પૈડાની અંદર બીજુ પૈકું હોય તેવું દેખાતું હતું.

<sup>૧૭</sup> તેઓ ચાલતાં હોય ત્યારે, તેઓ ચારે દિશામાં આડાઅવળાં વણ્ણા વગર ચાલતાં. <sup>૧૮</sup> ચારેથ પૈડાની ધારો ઊંચી તથા બથંકર હતી. એ ચારેથની વાટો ચારેબાજુ આંખોથી બરેલી હતી.

<sup>૧૯</sup> જ્યારે પશુઓ ચાલતાં ત્યારે પૈડાં તેઓની સાથે ચાલતાં. જ્યારે પશુઓ પૂઠવી પરથી ઊંચે જતાં ત્યારે પૈડાં પણ પૂઠવી પરથી ઊંચે જતાં. <sup>૨૦</sup> જ્યાં જ્યાં આત્મા જતો ત્યાં ત્યાં તેઓ પણ જતાં; પૈડાં તેઓની સાથે ઊંચે ચટપટાં, કેમ કે, પશુઓનો આત્મા પૈડા પર હતો. <sup>૨૧</sup> જ્યારે પશુઓ ચાલતાં ત્યારે પૈડાં પણ ચાલતાં, તેઓ ઊભાં રહેતાં ત્યારે પૈડાં પણ ઊંચે જતાં ત્યારે પૈડાં પણ તેમની સાથે ઊંચે જતાં હતાં કેમ કે, પશુઓનો આત્મા પૈડામાં હતો.

૨૨ તેઓનાં ભાથાં ઉપર ઊંચે, આકાશના ઘૂમટ જેવો અદ્ભુત સ્ફુરીના તેજ જેવો ચમકતો ઘૂમટ તાણેલો હતો. ૨૩ તે ઘૂમટની નીચે પશુઓની પાંખો સીધી ફેલાયેલી હતી. અને બીજી બે પાંખોથી દરેકનું શરીર ઢંકાયેલું હતું. દરેકની બે પાંખો તેઓના શરીરની એક બાજુને ઢાંકતી અને બે પાંખો બીજુને ઢાંકતી.

૨૪ તેઓ ઊડતાં ત્યારે તેઓની પાંખોનો અવાજ ધસમસતા પાણીના અવાજ જેવો તથા સર્વ શક્તિમાનના અવાજ જેવો સંભળાતો હતો. જ્યારે તેઓ હલનચલન કરતાં ત્યારે તેઓનો અવાજ આંધીના અવાજ જેવો થતો હતો. તે સૈન્યના કોલાહલ જેવો હતો. જ્યારે તેઓ ઊભાં રહેતાં ત્યારે તેઓ પોતાની પાંખો નીચે નમાવી દેતાં. ૨૫ જ્યારે તેઓ ઊભાં રહેતાં, ત્યારે તેઓના ભાથા પરના ઘૂમટમાંથી અવાજ નીકળતો અને તેઓ તેમની પાંખો નીચે તરફ નમાવી દેતાં.

૨૬ તેઓના ભાથા પરના ઘૂમટ પર નીલમ જેવા દેખાવની રાજ્યાસનની પ્રતિમા દેખાઈ. આ રાજ્યાસન પર એક મનુષ્ય જેવા દેખાવનો ભાણસ હતો.

૨૭ તેની કમરની ઉપરનો ભાગ ચણકતી ધાતુ જેવો દેખાતો હતો, કમરની નીચેના ભાગનો દેખાવ અનિનના જેવો હતો. તેની આસપાસ ચણકાટ હતો. ૨૮ તે ચણકાટ ચોમાસામાં થતા મેદધનુષ્ઠના અજવાળા જેવો હતો. આ ચહોવાહના ગૌરવનું પ્રતિમાનો દેખાવ હતો. જ્યારે મેં તે જોથું, ત્યારે હું ઊંધો પડી ગયો. અને કોઈ બોલતું હોય એવો અવાજ ભારા સાંભળવામાં આવ્યો.

## ૨

૧ તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્ય પુત્ર, તારા પગ પર ઊભો રહે, એટલે હું તારી સાથે વાત કરીશ.” ૨ તે ભારી સાથે વાત કરતો હતો ત્યારે આત્માએ ભારામાં પ્રવેશિને મને પગ પર ઊભો કર્યો; ભારી સાથે વાત કરનારની વાણી મેં સાંભળી. ૩ તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્ય પુત્ર, હું તને જે બંડખોર પ્રજાએ ભારી વિરુદ્ધ બંડ કર્યું તેની પાસે એટલે ઝરાયા પ્રજા પાસે મોકલું છું, તેઓ તથા તેઓના પિતૃઓ આજ દિવસ જુદી ભારી વિરુદ્ધ પાપ કરતા આવ્યા છે.

૪ તેઓના વંશજો ઉંદત તથા હૃદિલા હૃદયના છે. તેઓની પાસે હું તને મોકલું છું. તું તેઓને કહેજે કે, પ્રભુ ચહોવાહ એવું કહે છે કે, ૫ બલે પણી તેઓ સાંભળો કે ન સાંભળો. તેઓ બંડખોર પ્રજા છે, તોપણ તેઓ જાણશે કે તેઓની વચ્ચે એક પ્રબોધક થઈ ગયો છે.

૬ હે મનુષ્ય પુત્ર, તારે તેઓથી કે તેઓનાં વચ્ચનોથી બીવું નહિ. બલે તારે ઝાંખરાં તથા કાંટાઓ વચ્ચે રહેવું પડે, તારે વીણીઓ સાથે રહેવું પડે, તોપણ તું તેઓનાથી બીશ નહિ. જો કે તેઓ બંડખોર પ્રજા છે તોપણ તેઓના શબ્દોથી તારે ગભરાવું નહિ, કે તેઓના ચહેરાથી ભયભીત થવું નહિ.

૭ જોકે તેઓ ભારા શબ્દો સાંભળો કે ન સાંભળો, તોપણ તારે તેઓને ભારા વચ્ચન કહી સંભળાવવા, કેમ કે તેઓ તો બંડખોર પ્રજા છે.

૮ હે મનુષ્ય પુત્ર, હું જે કહું છું તે સાંભળ. બંડખોર પ્રજાની જેમ તું બંડખોર થઈશ નહિ. તારુ મુખ ઉધાડ અને હું તને આપું છું તે તું ખાઈ જા!”

૯ ત્યારે મેં જોથું, તો જુઓ, એક હાથ ભારા તરફ લાંબો કરવામાં આવ્યો; તેમાં એક પુસ્તકનું ઓળિયું હતું. ૧૦ તેમણે તે ભારી આગળ ખુલ્લું કર્યું; તેની આગળની બાજુ તથા પાછળની બાજુ લખેલું હતું, તેમાં વિલાપ, શોક તથા દુઃખ લખેલા હતાં.

## ૩

<sup>૧</sup> પછી તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્ય પુત્ર, તને જે મળો છે તે ખા. જો, આ ઓળિયું ખા, પછી જઈને ઇજરાયલી લોકો સાથે વાત કર.” <sup>૨</sup> તેથી મેં મારું મુખ ઉદ્ઘાટ્યું અને તેણે મને ઓળિયું ખવડાવ્યું. <sup>૩</sup> તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, આ ઓળિયું જે હું તને આપું છું તે ખા અને તારું પેટ ભર.” મેં તે ખાધું અને તે મારા મુખમાં ભધ જેવું ભીડું લાગ્યું.

<sup>૪</sup> પછી તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, ઇજરાયલી લોકો પાસે જઈને મારા શરીરો તેઓને કહે. <sup>૫</sup> તને વિશિષ્ટ બોલી તથા મુશ્કેલ ભાષાવાળા લોકની પાસે નહિં, પણ ઇજરાયલી પ્રજા પાસે મોકલવામાં આવે છે. <sup>૬</sup> હું તને કોઈ અજાણી બોલી તથા મુશ્કેલ ભાષા બોલનાર શક્તિશાળી પ્રજા કે જેઓના શરીરો તું સમજું શકતો નથી તેઓની પાસે હું તને મોકલત તો તેઓ અવશ્ય તારું સાંભળત. <sup>૭</sup> પણ ઇજરાયલી લોકો તારું સાંભળવા ઇચ્છિતા નથી, કેમ કે, તેઓ મારું પણ સાંભળવા ઇચ્છિતા નથી. કેમ કે ઇજરાયલી લોકો કહોર તથા હઠીલા હૃદયના છે.

<sup>૮</sup> જો, હું તારું મુખ તેઓના મુખ જેટલું કણા અને તારું કપાણ તેઓના કપાણ જેટલું કહોર કરીશ. <sup>૯</sup> મેં તારું કપાણ ચકમક કરતાં વજ જેવું કણા કર્યું છે. જો કે તેઓ બંડખોર પ્રજા છે, તોપણ તું તેઓથી બીશ નહિં, તેમ જ તેમના ચહેરાથી ગભરાઈશ નહિં.”

<sup>૧૦</sup> પછી તેણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, મારાં સર્વ વચ્ચનો જે હું તને કહું તે તારા હૃદયમાં સ્વીકાર અને તારા કાને સાંભળ! <sup>૧૧</sup> પછી બંદીવાસીઓ એટલે તારા લોકો પાસે જઈને તેઓની સાથે વાત કરીને તેઓને કહે; ‘પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે; પછી તો તેઓ સાંભળો કે ન સાંભળો.’”

<sup>૧૨</sup> પછી આત્માએ મને ઉપર ઊંચકી લીધો, મેં મારી પાછળ થહોવાહના સ્થાનમાંથી, “થહોવાહના ગૌરવને ધન્ય હો.” એવા મોટા ગડગડાટનો અવાજ સાંભળ્યો. <sup>૧૩</sup> પેલા પશુઓની પાંખો એકબીજા સાથે અથડાતાં તેનો અવાજ સાંભળ્યો, તેઓની પાસેનાં પૈડાંનો તથા ગડગડાટનો અવાજ સાંભળ્યો.

<sup>૧૪</sup> પછી આત્મા મને ઊંચે ચાદ્રાવીને દૂર લઈ ગયો; હું દુઃખી થઈને તથા મારા આત્મામાં કોધી થઈને ગયો, કેમ કે, થહોવાહનો હાથ પ્રભળ શીતે મારા પર હતો. <sup>૧૫</sup> હું તેલ-અભીબ કબાર નદીને કિનારે રહેતા બંદીવાનોની પાસે ગયો, હું સાત દિવસ સુધી તેઓની વચ્ચે સ્તરધ થઈને બેસી રહ્યો.

<sup>૧૬</sup> સાત દિવસ પૂરા થયા પછી થહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને મને કહ્યું, <sup>૧૭</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, મેં તને ઇજરાયલી લોકો પર ચોકીદાર તરીકે નીમયો છે; તેથી મારા મુખમાંનાં વચ્ચન સાંભળ અને મારા તરફથી તેઓને ચેતવણી આપ. <sup>૧૮</sup> જથારે હું દુષ્ટને કહું કે, ‘તું નિશ્ચે માર્યો જશો’ જો તું તેને નહિં ચેતવે કે, તેને બચાવવા સારુ તેને તેનાં દુષ્ટ કાર્યોથી ફરવાની ચેતવણી નહિં આપે, તો તે દુષ્ટ તેના પાપને કારણે મરશે, પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસેથી માગીશ. <sup>૧૯</sup> પણ જો તું તે દુષ્ટ માણસને ચેતવે, તે પોતાની દુષ્ટતાથી કે પોતાના દુષ્ટ કાર્યોથી પાછો ન ફરે, તો તે પોતાના પાપમાં મરશે, પણ તેં તો તારા આત્માને બચાવ્યો છે.

<sup>૨૦</sup> અને જો કોઈ ન્યાયી માણસ પોતાની નેકીથી પાછો ફરે અને દુષ્ટકર્મ કરે, ત્યારે હું તેની આગળ ઠેસ મૂકું, તો તે માર્યો જશો, કેમ કે તેં તેને ચેતવણી નથી આપી. તે પોતાના પાપને લીધે મરશે. તેણે કરેલાં સારાં કાર્યોનું સ્ભરણ કરવામાં આવશે નહિં, પણ તેના રક્તનો જવાબ હું તારી પાસે માગીશ. <sup>૨૧</sup> પણ જો તું ન્યાયી માણસને

ચેતવે કે તે પાપ ન કરે અને તે પાપ ન કરે તો તે નિશ્ચે જીવતો રહેશે, કેમ કે તેણે ચેતવણી ધ્યાનમાં લીધી છે અને તેં પોતાને બચાવ્યો છે.”

<sup>૨૨</sup> ત્યાં થહોવાહનો હાથ મારા પર હતો, તેમણે મને કટ્યું, “ઓઠ, બહાર મેદાનમાં જા, ત્યાં હું તારી સાથે વાત કરીશ!” <sup>૨૩</sup> તેથી હું ઓઠિને બહાર મેદાનમાં ગયો, જે ગૌરવ મેં કબાર નદીની પાસે જોથું હતું તેવું જ થહોવાહનું ગૌરવ ત્યાં ઓભું હતું; હું ઓધો પડી ગયો.

<sup>૨૪</sup> ઈશ્વરનો આત્મા મારી પાસે આવ્યો અને મને મારા પગ પર ઓભો કર્યો; તેણે મારી સાથે વાત કરીને મને કટ્યું, “ધરે જઈને પોતાને ઘરની અંદર પ્રવેશી જા. <sup>૨૫</sup> કેમ કે હવે, હે મનુષ્યપુત્ર, તેઓ તને દોરડાં વડે બાંધી દેશે, જેથી તું તેઓ મદ્દે જઈ શકે નહિં.

<sup>૨૬</sup> હું તારી જીબને તારા તાજવે ચોટાડી દઈશ, જેથી તું મૂક થઈ જશે; તેઓને ઠપકો આપી શકશે નહિં; કેમ કે તેઓ બંડખોર પ્રજા છે. <sup>૨૭</sup> પણ હું તારી સાથે બોલીશ, ત્યારે હું તારું મુખ બોલીશ, તું તેઓને કહેજે કે, ‘પ્રભુ થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે! જેને સાંભળવું હોય તે સાંભળો, ન સાંભળવું હોય તે ન સાંભળો, કેમ કે તેઓ બંડખોરપ્રજા છે.’

## ૪

<sup>૧</sup> વળી હે મનુષ્યપુત્ર, એક ઈંટ લઈને તારી આગળ મૂક. તેના પર થળશાલેમનું થિત્ર દોર. <sup>૨</sup> પણી તેની સામે ધેરો ઘાલીને કિલ્લા બાંધ. તેની સામે હુમલો કરવા માટે રસ્તા બનાવ અને તેની સામે છાવણીઓ પણ ઓભી કર. ચારેબાજુ કોટનો નાશ કરવાના થંગ્રો ગોઠવ. <sup>૩</sup> તું લોખંડનો એક તવો લે, તારી અને નગરની વચ્ચે લોખંડની દીવાલ તરીકે મૂક. તું તારું મુખ શહેરની તરફ ફેરવ, તેનો ધેરો ઘાલવામાં આવશે. તું તેની વિઝાજ ધેરો ઘાલશે! આ ઇઝરાયલી લોકો માટે થિદનજીપ થશે.

<sup>૪</sup> પણી, તું તારે ડાબે પડખે સૂઈ જા. અને ઇઝરાયલી લોકોનાં પાપ તેઓના પોતાના પર મૂક; તું જેટલા દિવસ ડાબે પડખે સૂઈ રહેશે તેટલા દિવસ માટે તારે ઇઝરાયલનાં પાપોનો બોજ સહન કરવો. <sup>૫</sup> મેં ઠરાવ્યું છે કે તેઓનાં પાપોના વરસો તેટલાં દિવસો સુધી, પ્રણસોને નેવું દિવસ સુધી તું ઇઝરાયલી લોકોના પાપનો બોજ ઉઠાવશે.

<sup>૬</sup> તે દિવસો પૂર્ચા કર્યા પણી, ફરી તું તારા જમણા પડખા પર સૂઈ જા, તું ચાલીસ દિવસ થહૂદિયાના લોકોના પાપનો બોજ ઉઠાવ. દરેક વરસને માટે એક દિવસ એ પ્રમાણે તારે મેં ચાલીસ દિવસ ઠરાવ્યા છે. <sup>૭</sup> પણી તું તારો હાથ ખુલ્લો ચાખીને થળશાલેમના ધેરા તરફ તારું મુખ ફેરવ. તારે તે શહેરની વિઝાજ ભવિષ્ય ભાખવું. <sup>૮</sup> કેમ કે જો, હું તને દોરડાં વડે બાંધું છું, ધેરાના દિવસ પૂર્ચા થતાં સુધી તું એક પડખેથી બીજે પડખે ફરી નહિં શકે.

<sup>૯</sup> તારે પોતાને સારુ ધઉં, જવ, વટાણા, ચોળા, બાજરી તથા મઠ લે. બાજરીનો લોટ લઈને એક જ વાસ્તવામાં નાખી તેના રોટલા બનાવ. જેટલા દિવસ તું તારા પડખા પર સૂઈ રહે એટલે પ્રણસોને નેવું દિવસ સુધી તારે તે રોટલા ખાવા. <sup>૧૦</sup> આ તારો ખોરાક છે જે તારે તોળીને ખાવો. રોજના વીસ તોલા પ્રમાણે ખાવું. નિયમિત સમયે તારે તે ખાવું. <sup>૧૧</sup> તારે પાણી પણ માપીને જ પીવું, એટલે એક હિનના છણા ભાગ જેટલું. તારે તે નિયમિત પીવું.

<sup>૧૨</sup> તારે તે જવની રોટલીની ભાફક ખાવું, પણ તારે તે મનુષ્યવિષાથી શેકવું. <sup>૧૩</sup> કેમ કે થહોવાહ કહે છે કે “હું જે પ્રજાઓમાં તેઓને હાંકી કાઢીશ તેઓમાં ઇઝરાયલી લોકો આ રીતે અશુદ્ધ થયેલો ખોરાક ખાશે.”

<sup>૧૪</sup> પણ મેં કહ્યું, “અરેદે, પ્રભુ થહોવાહ, મેં મારા આત્માને અશુષ્ટ કર્યો નથી, મેં બાળપણથી તે આજ સુધી મૃત્યુ પામેલું કે પશુએ મારી નાખેલું પશુ ખાદું નથી, નાપાક માંસ મારા મુખમાં પ્રવેશ્યું નથી. <sup>૧૫</sup> ત્યારે તેમણે મને કહ્યું, “જો મેં તને મનુષ્યવિષ્ટાને બદલે ગાયનું છાણ આપ્યું છે કે જેથી તું ગાયના છાણ પર રોટલી શેકી શકે.”

<sup>૧૬</sup> વળી તેમણે મને કહ્યું, “હે મનુષ્ય પુત્ર, જો, હું થરુશાલેમના અનાજનો બંડાર ખાલી કરીશ, તેઓ તોળીને તથા સંભાળ રાખીને રોટલી ખાશે, માપીને તથા બીને પાણી પીશે. <sup>૧૭</sup> કેમ કે તેઓને ખોરાક તથા પાણીની અછત થશે, પછી તેઓ હતાશ થઈને પોતાના ભાઈઓ સામે જોશે અને તેઓના અન્યાયને કારણે ઝૂચીઝૂશીને તેઓનો નાશ થશે.”

## પ

<sup>૧</sup> હે મનુષ્ય પુત્ર, હજામના અસ્ત્રા જેવી ધારદાર તરવાર તું લે. અને તેને તારા ભાથા પર અને તારી દાઢી પર ફેરવ, પછી આજવાથી વજન કરીને તારા વાળના ભાગ પાડ. <sup>૨</sup> ઘેરાના દિવસ પૂર્ણ થાય ત્યારે શ્રીજી ભાગના વાળ નગરની મદ્યભાં બાળી નાખવો. બીજા એક શ્રીજી ભાગને નગરની આસપાસ તરવારથી કાપી નાખ. વળી વાળના શ્રીજી ભાગને પવનભાં ઉડાવી દેવા, અને હું લોકોની પાછળ તલવાર ખેંચીશ.

<sup>૩</sup> પણ તેઓમાંથી થોડી સંખ્યામાં વાળ લઈને તારી ભાથમાં બાંધ. <sup>૪</sup> પછી તેમાંથી થોડા વાળ લઈને અનિનમાં નાખી બાણી દે. તે અનિન ઇજરાયલ લોકોમાં ફરી વળશે.”

<sup>૫</sup> પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે: “આ થરુશાલેમ છે તેને મેં પ્રજાઓની મદ્યે સ્થાપ્યું છે, જ્યાં મેં તેને સ્થાપ્યું છે, તેની આજુબાજુ બીજા દેશો આવેલા છે. <sup>૬</sup> પણ તેણે દુષ્ટતા કરીને મારા હુકમોની વિચળ બીજી પ્રજાઓ કરતાં વધારે બંડ અને મારા વિધિઓની વિચળ તેની આસપાસના મારા દેશો કરતા વધારે બંડ કર્યું છે. તેણે મારા કાયદાઓનો અનાદર કર્યો છે અને લોકો મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલ્યા નથી.”

<sup>૭</sup> તેથી પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે: “કેમ કે તમારી આસપાસની પ્રજાઓ કરતાં તમે વધારે હુલ્લડખોર છો; તમે મારા કાયદા પ્રમાણે ચાલ્યા નથી અને મારા નિયમોનું પાલન કર્યું નથી; કે તમારી આસપાસની પ્રજાઓના નિયમોનું પણ પાલન નથી કર્યું; <sup>૮</sup> તેથી, પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે કે, “જુઓ! હું તમારી વિચળ છું! હું અન્ય પ્રજાઓના દેખતાં તમારી પર ન્યાયશાસનનો અમલ કરીશ.”

<sup>૯</sup> તમારાં બધાં તિરસ્કારપાત્ર કૃત્યોને કારણે હું તમને એવી સજા કરીશ કે જેવી મેં કદી કરી નથી અને ફરી કદી કરીશ નહિં. <sup>૧૦</sup> માટે તમારા લોકોમાં પિતા પોતાના દીકરાને ખાશે, દીકરો પોતાના પિતાને ખાશે; હું તારા પર ન્યાયશાસનનો અમલ કરીશ અને તારા બાકી રહેલા સર્વને હું ચારે દિશાઓમાં વેરવિખેર કરી નાખીશ.

<sup>૧૧</sup> એ માટે પ્રભુ થહોવાહ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે કે,” તે તારી તિરસ્કારપાત્ર વસ્તુઓથી તથા ધિક્કારપાત્ર વર્તનથી મારા પવિત્રસ્થાનને અશુષ્ટ કર્યું છે, તેથી હું તને સંખ્યામાં ઓછો કરીશ, હું ખામોશી રાખીશ નહિં કે દયા બતાવીશ નહિં. <sup>૧૨</sup> તારો શ્રીજો ભાગ મરકીથી માર્યો જશે, તેઓ તારી મદ્યે દુકાળથી નાશ પામશે. તારી આસપાસ શ્રીજો તલવારથી માર્યો જશે. શ્રીજી ભાગને હું ચારે દિશામાં વેરવિખેર કરી નાખીશ, તરવારથી તેમનો પીછો કરીશ.

<sup>૧૩</sup> એ રીતે મારો કોધ પૂરો થશે. હું તેઓના પર મારો રોષ સમાપ્ત કરીશ, ત્યારે જ મને શાંતિ થશે. મારો કોધ હું તેઓના પર પૂરો કરીશ ત્યારે તેઓ જણાશે કે, હું થહોવાહ આવેશમાં બોલ્યો છું. <sup>૧૪</sup> તારી આસપાસની પ્રજાઓ પાસે થઈને જનારાની નજરમાં હું તને વેરાન તથા નિંદારૂપ કરી દઈશ.

<sup>૧૫</sup> હું જ્યારે તારી વિરુદ્ધ કોધમાં તથા આવેશમાં, સખત ઘમકીથી તારા પર ન્યાયશાસનનો અમલ કરીશ ત્યારે યરુશાલેમ તેની આસપાસની પ્રજાઓને નિંદાજ્ઞપ, હાંસીપાત્ર, ચેતવણી ઝૂપ તથા ભયજૂપ થઈ પડશે.” હું યહોવાહ આ બોલ્યો છું. <sup>૧૬</sup> દુકાળજ્ઞપી તેજ-બાણો ચલાવીને હું તમારો નાશ કરીશ. હું તમારા પર દુકાળની વૃદ્ધિ કરીશ. અને તમારા આજુવિકાવૃક્ષને ભાંગી નાખીશ. <sup>૧૭</sup> હું તમારી સામે દુકાળ તથા આફત મોકલીશ, કે જેથી તમે નિઃસંતાન રહો. મરકી તથા રક્તપાત તારા પર ફરી વળશે, હું તારા પર તલવાર લાવીશ. હું યહોવાહ આ બોલ્યો છું.”

## ૬

<sup>૧</sup> યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, ઈરાયલના પર્વતો તરફ તારું મુખ ફેરવ અને ભવિષ્યવાણી કર કે, <sup>૩</sup> હે ઈરાયલના પર્વતો, પ્રભુ યહોવાહનાં વચનો સાંભળો: પ્રભુ યહોવાહ આ પર્વતોને, દુંગરોને, પ્રવાહોને તથા ખીણોને કહે છે, જુઓ, હું તમારી વિરુદ્ધ તલવાર લાવીશ અને તમારાં ઉચ્ચસ્થાનોનો નાશ કરીશ.

<sup>૪</sup> તમારી વેદીઓ ઉજ્જડ થશે અને તમારા સ્તરભોનો નાશ થશે, હું તમારા મૃતદેહોને તમારી મૂર્તિઓ આગળ નીચે ફેંકી દઈશ. <sup>૫</sup> હું ઈરાયલી લોકોના મૃતદેહો તેઓની મૂર્તિઓ આગળ મૂકીશ, તમારાં હાડકાં તમારી વેદીઓની આસપાસ વિખેચી નાખીશ.

<sup>૬</sup> તમારા નિવાસસ્થાનોનાં નગરો ઉજ્જડ કરી દેવામાં આવશે અને ઉચ્ચસ્થાનોનો નાશ કરવામાં આવશે, જેથી તમારી વેદીઓનો દુર્બ્યથ કરીને ઉજ્જડ કરવામાં આવે. પછી તેઓને ભાંગી નાખવામાં આવે અને તેઓનો અંત આવે, તમારાં સ્તરભો કાપી નાખવામાં આવે અને તમારા કાર્યોનો નાશ થાય. <sup>૭</sup> મૃત્યુ પામેલાઓ તમારી મદ્દે પડશે, ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું!

<sup>૮</sup> પરંતુ હું તમારામાંના કેટલાકને જીવતા રહેવા દઈશ, એટલે તમે જુદાજુદા દેશોમાં વિખેરાઈ જશો ત્યારે તમારામાંના કેટલાક ત્યાંની પ્રજાઓ મદ્દે તલવારથી બચી જશો. <sup>૯</sup> પછી તમારામાંના જેઓ બચી જશો તેઓ જે પ્રજાઓમાં તેઓને બંદીવાન તરીકે લઈ જવામાં આવશે તેઓમાં, મને થાદ કરશે અને મારાથી ફરી ગયેલાં તેમનાં હૃદયથી તથા તેઓની મૂર્તિઓની પાછળ મોહિત થતી આંખોથી મારું હૃદય દુઃખી થશે. પોતે સર્વ તિરસ્કારપાત્ર કૃત્યો કરીને જે દુષ્ટતા તેઓએ કરી છે તેને લીધે તેઓ પોતાની નજરમાં તિરસ્કારપાત્ર થશે. <sup>૧૦</sup> તેથી તેઓ જાણશો કે હું યહોવાહ છું. હું તમારા પર વિપત્તિ લાવીશ એવું મેં તેઓને માત્ર કહેવા ખાતર કર્યું નહીંતું.

<sup>૧૧</sup> પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે: તારી પારીને તથા પગ પણાડીને કહે કે, “ઈરાયલ લોકોનાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર દુષ્ટ કૃત્યોને લીધે અફસોસ!” કરણ કે તેઓ તરવાર, દુકાળ અને મરકીથી નાશ પામશે. <sup>૧૨</sup> દૂર રહેનારા મરકીથી માર્યા જશો, નજુક રહેનારા તલવારથી માર્યા જશો. બાકીના જેઓને ઘેરી લેવામાં આવ્યા છે તેઓ દુકાળમાં માર્યા જશો; આ શીતે હું તેઓના પરનો મારો કોંધ પૂરો કરીશ.

<sup>૧૩</sup> જ્યારે તેઓના કતલ થયેલા માણસો તમારી મદ્દે, દરેક ઊંચી ટેકરી પર, પર્વતનાં શિખરો પર, દરેક લીલા વૃક્ષ નીચે તથા ઘટાદાર એલોન વૃક્ષ નીચે, એટલે જે જગાએ તેઓ પોતાની મૂર્તિઓ આગળ સૂર્યંધીદાર ધૂપ બાળતા હતા ત્યાં તેઓની વેદીઓની આજુબાજુ તેઓની મૂર્તિઓ સાથે બેળસેળ થશે, ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૪</sup> હું મારું સામર્થ્ય બતાવીને તેઓ જ્યાં જ્યાં રહે છે તે બધી જગ્યાઓને દીબ્લાહ તરફના અરણ્ય કરતાં વધારે ઉજ્જડ કરી નાખીશ. ત્યારે તેઓ જાણશો કે હું યહોવાહ છું!”

## ૭

- ૧** થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું કે, **૨** હે મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ થહોવાહ ઇજરાથલને આમ કહે છે કે,  
દેશની ચારે સીમાઓનો અંત આવ્યો છે!
- ૩** હવે તારો અંત આવ્યો છે, કેમ કે હું તારા પર મારો રોષ રેણીશ, હું તારા માર્ગો  
પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ;  
હું તારાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર કામોનો બદલો વાળીશ.
- ૪** કેમ કે મારી આંખ તારા પર દથા કરશે નહિ; પણ હું તારાં આચરણોનો બદલો  
લઈશ, તારાં તિરસ્કારપાત્ર ફૂટ્યો તારી મધ્યે લાવીશ, જેથી તું જાણશે કે હું  
થહોવાહ છું!
- ૫** પ્રભુ થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે:  
આફત! આફત પણી આફત! જુઓ તે આવે છે.
- ૬** અંત નિશ્ચે આવી રહ્યો છે. અંતે તારી વિચદ્જ જગૃત થાય છે! જો, તે આવે છે!
- ૭** હે દેશના રહેવાસી તારં આવી બન્યું છે.  
સમય આવી પહોંચ્યો છે, વિપત્તિનો દિવસ નજુક છે, પર્વતો પર આનંદનો નહિ પણ  
ખેદ કરવાનો દિવસ આવી પહોંચ્યો છે.
- ૮** હમણાં જ હું મારો રોષ તારા પર રેણીશ અને તારા પરનો મારો કોપ પૂરો કરીશ  
હું તારાં આચરણો પ્રમાણે તારો ન્યાય કરીશ અને તારાં સર્વ તિરસ્કારપાત્ર ફૂટ્યો  
તારા પર લાવીશ.
- ૯** કેમ કે મારી આંખ તારા પર દથા કરશે નહિ કે, તને છોડશે નહિ. તું જે પ્રમાણે  
વત્યા છે તેવી ચીતે હું તારી સાથે વર્તીશ;  
હું તારાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો તારી નજર સમક્ષ લાવીશ, ત્યારે તું જાણશે કે હું થહોવાહ  
શિક્ષા કરનાર છું.
- ૧૦** જુઓ, દિવસ આવે છે. તારો નાશ આવે છે, લાક્ષીને મોર આવ્યો છે, ગર્વના ફણગા  
કૂટી નીકળયા છે.
- ૧૧** લિંસા વધીને દુષ્ટતાની લાક્ષી જેવી થઈ છે,  
તેઓમાંનું, તેઓના સમુદ્દ્રાયમાંનું, તેઓના દ્રવ્યમાંથી કે તેઓના મહત્વનું કંઈ બચશે  
નહિ!
- ૧૨** સમય આવી રહ્યો છે, દિવસ પાસે આવતો જાય છે,  
ખરીદનારે હરખાવું નહિ, વેચનારે શોક કરવો નહિ, કેમ કે, મારો કોપ તેના આખા  
સમુદ્દ્રાય પર છે.
- ૧૩** વેચનાર પોતાના વેચાયેલા સ્થળો પાછો આવશે નહિ, જોકે તેઓ બંને જીવતા હશે  
તોપણ,  
કેમ કે, આ સંદર્ભન તો આખા સમુદ્રાય વિષે છે. તેઓ પાછા ફરશે નહિ,  
કોઈ માણસ પોતાના પાપમાં પોતાનું જીવન સાર્થક કરશે નહિ.
- ૧૪** તેઓએ રણશિંગનું વગાડીને સધજું તૈયાર કર્યું છે, પણ કોઈ યુદ્ધમાં જતું નથી, કેમ  
કે મારો રોષ આખા સમુદ્રાય પર છે.
- ૧૫** બહાર તલવાર છે, અંદર ભરકી તથા દુકાણ છે.  
જે કોઈ ખેતરમાં હશે તે તલવારથી માર્ગો જશે, જેઓ નગરમાં છે તેઓને ભરકી તથા  
દુકાણ ગળી જશે.
- ૧૬** પણ તેઓમાંના અમૃક લોકો નાસી જઈને દરેક માણસ પોતાના અન્યાયને કારણે,  
શોક કરતા તેઓ ખીણમાંના કબૂતરો જેવા પર્વતો પર જશે.

૧૭ દરેકના હાથ અશક્ત થઈ જશે અને દરેક ઘૂંટણ પાણીની જેમ ટીલા થઈ જશે.  
 ૧૮ તેઓ શોકનાં વસ્ત્રો પહેરશે અને પ્રાસ તેમને ઢાંકી દેશે.  
 બધાના ચહેરા પર શરમ હશે અને તેઓ બધાનાં માથાં મુંડાવેલા હશે.  
 ૧૯ તેઓ પોતાનું ચાંદી શેરીઓમાં ફેંકી દેશે અને તેઓનું સોનું અશુદ્ધ વસ્તુના જેવું થઈ જશે.  
 કેમ કે યહોવાહના કોપને દિવસે તેઓનું સોનું કે ચાંદી તેઓને બચાવી શકશે નહિં.  
 તેઓનાં જીવનો બચશે નહિં.  
 તેઓ પોતાનાં પેટ પણ ભરી શકશે નહિં, કેમ કે તેઓના અન્યાય તેઓને ઠોકરણપ થયા છે.  
 ૨૦ તેઓનાં સુશોભિત આભૂષણો તેઓનું ગર્વનું કારણ થયાં છે અને તેઓ વડે તેઓએ પોતાની તિરસ્કારણપ તથા ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો દર્શાવતી મૂર્તિઓની પ્રતિમા બનાવી છે,  
 તેથી મેં તે તેઓનું સોનું અને ચાંદી અશુદ્ધ વસ્તુ જેવી બનાવી છે.  
 ૨૧ હું તેને પારકાઓના હાથમાં લૂંટ તરીકે અને પૂઢવી પરના દુષ્ટોને લૂંટ તરીકે આપીશ,  
 તેઓ એને બ્રાષ્ટ કરશે.  
 ૨૨ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનને બ્રાષ્ટ કરશે ત્યારે હું તેઓ તરફથી માલ મુખ ફેરવી લઈશ;  
 લુંટાલાંઓ તેમાં પ્રવેશ કરીને તેને બ્રાષ્ટ કરશે.  
 ૨૩ સાંકળો બનાવો, કેમ કે દેશ રક્તના ન્યાયથી,  
 અને નગર હિંસાથી ભરપૂર છે.  
 ૨૪ તેથી હું સૌથી દુષ્ટ પ્રજાને લાવીશ, તેઓ આ લોકોનાં ઘર પર કબજો કરશે.  
 હું બળવાનોના ઘમંડનો અંત લાવીશ, તેઓનાં પવિત્રસ્થાનો બ્રાષ્ટ કરવામાં આવશે!  
 ૨૫ ભય આવશે, તેઓ શાંતિ શોધશે પણ તે ભળશે નહિં!  
 ૨૬ આપત્તિ પર આપત્તિ આવશે, અફવા પર અફવા ચાલશે,  
 તેઓ પ્રભોધકો પાસેથી સંદર્શન શોધશે, પણ યાજકોમાંથી નિયમશાસ્ત્રનો અને વડીલોમાંથી બુદ્ધિનો નાશ થશે.  
 ૨૭ રાજ શોક કરશે અને અમલદારો પાથમાલીથી ઘેરાઈ જશે,  
 દેશના લોકોના હાથ ભયથી કાંપી ઉઠશે. તેઓનાં આચરણ પ્રમાણે હું તેઓને ક્ષમ કરીશ!  
 હું તેઓના ગુણદોષ મુજબ તેઓનો ન્યાય કરીશ. ત્યારે તેઓ જણશે કે હું યહોવાહ છું!"

## ૮

૧ છિછા વર્ષના છિછા મહિનાના પાંચમા દિવસે હું મારા ઘરમાં બેઠો હતો. યહુદીયાના વડીલો મારી આગળ બેઠા હતા ત્યારે ત્યાં પ્રભુ યહોવાહના હાથે મને સ્પર્શ કર્યો.  
 ૨ મેં જોયું, તો જુઓ, મનુષ્ય જેવી પ્રતિમા દેખાઈ, તેની કમરથી નીચેનો ભાગ અરિન જેવો, કમરથી ઉપરનો ભાગ પ્રકાશમય તથા તૃણમણિના તેજ જેવો હતો.  
 ૩ તેણે હાથના જેવો આકાર લંબાવીને મારા ભાથાના વાળ પકડયા પણી આત્માએ મને આકાશ તથા પૂઢવીની વચ્ચે ઊંચકી લીધો, ઈંઘરના સંદર્શનમાં તે મને યચ્છાલેમાં પ્રભુધરના ઉત્તર તરફના અંદરના દરવાજા પાસે લાવ્યો, જ્યાં ઈંઘરને કોપાથમાન કરે એવી મૂર્તિનું સ્થાન હતું. ૪ ત્યાં ઝરાયલના ઈંઘરનું ગૌરવ દેખાયું, તેનો દેખાવ મેદાનમાં સંદર્શન જોયું હતું તેના જેવો હતો.

<sup>૪</sup> ત્યારે તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, તારી નજર કરીને ઉત્તર તરફ જો.” તેથી મેં ભારી નજર ઊંચી કરીને ઉત્તર તરફ જોયું, વેદીના ઉત્તર તરફના પ્રવેશદ્વાર આગળ રોષજનક મૂર્તિ દેખાઈ. <sup>૫</sup> તેથી તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, તે લોકો શું કરે છે તે તે જોયું? હું ભારા પવિત્રસ્થાનથી દૂર થઈ જાઉ તેથી ઇજરાયલીઓ જે ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો અહીં કરે છે તે તું જુએ છે. પણ તું કરશે અને આનાથી પણ વધુ અધમ કૃત્યો જોશે.

<sup>૬</sup> પછી તે મને આંગણાના દ્વાર પાસે લાવ્યો. અને મેં જોયું, તો ત્યાં દીવાલમાં એક કાણું હતું. <sup>૭</sup> તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, આ દીવાલમાં ખોડ.” તેથી મેં દીવાલમાં ખોડયું તો ત્યાં બારણું હતું! <sup>૮</sup> ત્યારે તેમણે મને કદ્યું, “જ અને તે લોકો જે ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો અહીં કરે છે તે જો.”

<sup>૯</sup> તેથી મેં અંદર જઈને જોયું તો, જુઓ, દરેક જતનાં પેટે ચાલનારાં સજોવો તથા ઘૃણાજનક જાનવરો તથા ઇજરાયલ લોકોની સર્વ મૂર્તિઓ દીવાલ પર ચારેબાજુ કોતરેલી હતી. <sup>૧૦</sup> ઇજરાયલના સિંચેર વડીલો ત્યાં હતા, શાફાનનો દીકરો યારનિયા તેઓની મદદે હતો. તેઓ બધા પ્રતિમાની આગળ ઊભા હતા, દરેકના હાથમાં પોતાની ધૂપદાનીઓ હતી જેથી ધૂપના ગોટેગોટા ઉપર ઊડતા હતા અને તેની સુગંધ બધે પ્રસરતી હતી.

<sup>૧૧</sup> પછી તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, તેં જોયું કે ઇજરાયલીઓના દરેક વડીલો અહીં અંદ્યારામાં પોતાની મૂર્તિવાળી ઓરડીઓમાં શું કરે છે? કેમ કે તેઓ કહે છે કે, ‘યહોવાહ અમને જોતા નથી. યહોવાહે દેશને તજી દીધો છે.’” <sup>૧૨</sup> અને તેમણે મને કદ્યું, “તું ફરીને જોઈશ કે તેઓ આના કરતાં પણ વધુ ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો કરે છે.”

<sup>૧૩</sup> ત્યાર પછી તે મને યહોવાહના સભાસ્થાનના ઉત્તર તરફના દરવાજ પાસે લાવ્યા, અને જુઓ, ત્યાં સ્ત્રીઓ તામ્બૂજ (અક્કાદી પ્રજાનો દેવ) માટે રડતી બેઠેલી હતી. <sup>૧૪</sup> તેથી તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, શું તેં આ જોયું છે? પાછો ફરીને તું આના કરતાં વધારે ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો તું જોશે.”

<sup>૧૫</sup> પછી તે મને યહોવાહના સભાસ્થાનના અંદરના આંગણામાં લાવ્યો, તો જુઓ, ત્યાં યહોવાહના સભાસ્થાનના પ્રવેશદ્વાર આગળ, પરસાજ તથા વેદીની વચ્ચે આશરે પચીસ ભાણસો યહોવાહના સભાસ્થાનની તરફ પીઠ ફેરવીને તથા તેઓનાં મુખ પૂર્વ તરફ કરીને સ્ફુરજની પૂજા કરતા હતા.

<sup>૧૬</sup> તેમણે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, શું તેં આ જોયું? જે ધિક્કારપાત્ર કૃત્યો યહૂદિયાના લોકો અહીં કરે છે તે નાની બાબત છે? કેમ કે તેઓએ સમગ્ર દેશને હિંસાથી ભરી દીધો છે, તેઓ નાકે ડાળી અડકાડીને મને વધુ ગુસ્કે કરે છે. <sup>૧૭</sup> તેથી કોપાયમાન થઈને હું પણ તેઓને શિક્ષા કરીશ. ભારી આંખો તેઓના પર દયા કરશે નહિ તેમ જ હું તેઓને છોડીશ નહિ. તેઓ મોટા અવાજે ભારા કાનમાં પોકારશે પણ હું તેઓનું સાંભળીશ નહિ.”

## ૮

<sup>૧</sup> પછી તેણે મોટા અવાજે ભારા કાનમાં કદ્યું, “નગરના ચોકીદારો પોતપોતાનું વિનાશક શસ્ત્ર પોતાના હાથમાં લઈને પાસે આવો. <sup>૨</sup> પછી જુઓ, છ ભાણસો પોતાના હાથમાં પોતપોતાનું સંહારક શસ્ત્ર લઈને ઉત્તર તરફ આવેલા ઉપરના દરવાજથી આવ્યા. તેઓની મદદે શણનાં વસ્ત્ર પહેરેલો એક ભાણસ હતો. તેની કમર પર લહિયાનો શાહીનો ખડિયો લટકાવેલો હતો. તે બધા અંદર જઈને પિત્તણની વેદી આગળ આવીને ઊભા રહ્યા.

<sup>૩</sup> ત્યારે ઈરાચાયલના ઈશ્વરનો ભહિમા કરુંબો ઉપરથી ઊઠીને મંદિરના પ્રવેશદ્વાર પાસે ગયો. અને તેમણે કમરે લખિયાના ખડિયો લટકાવેલા તથા શણના વસત્રો પહેરેલા માણસને બોલાવ્યો. <sup>૪</sup> યહોવાહે તેને કહ્યું, “યરુશાલેમમાં એટલે નગર મધ્યે સર્વત્ર ફર અને જે માણસો તેઓની આસપાસ નગરમાં ચાલતાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટથોને લીધે રડતા અને શોક કરતા હોય તેઓના કપાણ પર ચિંતન કર.”

<sup>૫</sup> પછી તેમણે બીજા માણસોને મારા સાંભળતાં કહ્યું, “નગરમાં તેઓની પાછળ જઈને સર્વત્ર ફરીને હત્યા કરો, તમારી આંખો દયા કરે નહિ તથા તેઓને છોડશો નહિ. <sup>૬</sup> વૃદ્ધ પુરુષોને, યુવાનોને, યુવતીઓને, નાનાં બાળકોને તથા સ્ત્રીઓનો નાશ કરો. પણ જેઓના કપાણ પર ચિંતન હોય તેવા કોઈની પાસે જશો નહિ. મારા પવિત્રસ્થાનથી જ શરૂઆત કરો.” તેથી તેઓએ સભાસ્થાન આગળ ઊભેલા વડીલોથી જ શરૂઆત કરી.

<sup>૭</sup> તેમણે તેઓને કહ્યું, “સભાસ્થાનને ભ્રષ્ટ કરો, મૃત્યુ પામેલાંથી આંગણાને ભરી દો. આગળ વધો, તેથી તેઓએ જઈને નગર પર હુમલો કર્યો. <sup>૮</sup> જ્યારે તે લોકો હુમલો કરતા હતા ત્યારે હું એકલો હતો. મેં ઊંઘા પડીને પોકાશીને કહ્યું, “હે પ્રભુ યહોવાહે! શું યરુશાલેમ પર તમારો રોષ વરસાવતાં તમે ઈરાચાયલમાં બાકી રહેલાઓનો નાશ કરશો ?”

<sup>૯</sup> તેમણે મને કહ્યું: “ઈરાચાયલના તથા યહુદિયાના લોકોના અપરાધ અતિશય મોટા છે. સમગ્ર દેશ રક્તપાત તથા અધમતાથી ભરપૂર છે. તેઓ કહે છે કે ‘યહોવાહે દેશને છોડી દીધો છે,’ ‘યહોવાહે જોતા નથી.’”

<sup>૧૦</sup> તેથી મારી આંખ તેઓના પર દયા રાખશે નહિ કે હું તેઓને છોડીશ નહિ. પણ તેને બદલે હું સધ્યાં તેઓના માથા પર લાવીશ.” <sup>૧૧</sup> અને જુઓ, શણનાં વસત્રો પહેરેલો તથા કમરે શાહીનો ખડિયો લટકાવેલો માણસ પાછો આવ્યો. તેણે અહેવાલ આપીને કહ્યું, “તમારા હુકમ પ્રમાણે મેં બધું જ કર્યું છે.”

## ૧૦

<sup>૧</sup> પછી મેં જોયું તો, કરુંબોના માથા ઉપર જે ઘૂમટ હતો, તેમાં તેના પર નીલમહિના જેવું કંઈક દેખાયું, અને તેનો દેખાવ સિંહાસન જેવો હતો. <sup>૨</sup> પછી યહોવાહે શણનાં વસત્ર પહેરેલા માણસ સાથે વાત કરીને કહ્યું, “કરુંબની નીચેનાં પૈડાંઓ વચ્ચે જા, કરુંબો વચ્ચેથી તારા બે હાથને સંઘગતા કોલસાથી ભર અને તેઓને નગર પર નાખ.” ત્યારે મારા દેખતાં તે માણસ અંદર ગયો.

<sup>૩</sup> તે માણસ અંદર ગયો ત્યારે કરુંબો સભાસ્થાનની જમણી બાજુએ ઊભા હતા, અંદરનું આંગણું વાદળથી ભરાઈ ગયું. <sup>૪</sup> પછી યહોવાહનો ભહિમા કરુંબો ઉપરથી ઊઠીને સભાસ્થાનના પ્રવેશદ્વાર આગળ ઊભો રહ્યો; સભાસ્થાન વાદળથી ભરાઈ ગયું અને આંગણું યહોવાહના ગૌરવના તેજથી ભરપૂર થયું. <sup>૫</sup> કરુંબોની પાંખોનો અવાજ બહારના આંગણા સૂધી, સર્વશક્તિમાન ઈશ્વરના મુખમાંથી નીકળેલા અવાજ જેવો સંભળાતો હતો.

<sup>૬</sup> જ્યારે ઈશ્વરે શણનાં વસત્ર પહેરેલા માણસને આજ્ઞા કરી કે, “પૈડાં વચ્ચેથી એટલે કરુંબો વચ્ચેથી અર્થિન લે;” એટલે માણસ અંદર જઈને પૈડાં પાસે ઊભો રહ્યો. <sup>૭</sup> કરુંબો વચ્ચેથી એક કરુંબે પોતાનો હાથ કરુંબો વચ્ચેના અર્થિન તરફ લંબાવીને શણનાં વસત્ર પહેરેલા માણસના હાથમાં મૂકયો. તે લઈને તે બહાર ચાલ્યો ગયો. <sup>૮</sup> કરુંબોની પાંખો નીચે માણસના હાથ જેવું કંઈ દેખાયું.

<sup>૯</sup> તેથી મેં જોયું, કે એક કરુંબની બાજુએ એક પૈડું એમ ચાર કરુંબો પાસે ચાર પૈડાં હતાં અને તે પૈડાંઓનો દેખાવ પોખરાજના પથ્થર જેવો હતો. <sup>૧૦</sup> દેખાવમાં તેઓમાંના ચારેનો આકાર એક સરખો હતો, એક પૈડું બીજા પૈડા સાથે ગોઢયું હોય તેમ હતું.

૧૧ તેઓ ચાલતાં ત્યારે તેઓ ચારે દિશામાં ફરતા, ચાલતાં ચાલતાં તેઓ આડાઅવળાં ફરતાં નહિ પણ જે દિશામાં માથું હોય તે તરફ તેઓ જતાં. ચાલતાં ચાલતાં તેઓ આડાઅવળાં જતા નહિ.

૧૨ તેઓનું આખું શરીર, તેઓની પીઠ અને તેઓની પાંખો, આંખોથી ઢંકાયેલી હતી. ચારે પૈડાં ચારેબાજુ આંખોથી ભરપૂર હતાં. ૧૩ મારા સાંભળતાં “પૈડાને ફરતાં પૈડા” એવું નામ આપવામાં આવ્યું. ૧૪ તેઓ દરેકને ચાર મુખ હતાં, પહેલું મુખ કલબનું હતું, બીજું મુખ માણસનું હતું, ત્રીજું મુખ સિંહનું તથા યોથું મુખ ગરૂડનું હતું.

૧૫ કલબો ઊરીને ઉંચે ચઢયા. કબાર નદી પાસે મેં જે પશુઓ જોયાં હતાં તે આ હતાં. ૧૬ જ્યારે કલબો ચાલતાં ત્યારે પૈડાં પણ તેઓની સાથે ચાલતા. જ્યારે કલબો પૂછી પરથી ઊડવાને પોતાની પાંખો ઊંચી કરતા ત્યારે પૈડાંઓ તેઓની પાસેથી ખસી જતાં નહિ. ૧૭ જ્યારે કલબો ઊભા રહેતા ત્યારે પણ પૈડાં ઊભાં રહેતાં, જ્યારે તેઓ ઊંચે ચઢતા ત્યારે પૈડાં તેઓની સાથે ઊંચે ચઢતાં, કેમ કે, પૈડાભાં પશુઓનો આત્મા હતો.

૧૮ પછી થહોવાહનો મહિમા સભાસ્થાનના પ્રવેશદ્વારથી જઈને કલબો પર આવી ઊભો રહ્યો. ૧૯ કલબોએ પોતાની પાંખો પ્રસારીને તેઓ તથા તેઓની સાથેનાં પૈડાં મારા દેખતાં પૂછી પરથી ઊંચે ચઢીને બહાર નીકળી આવ્યાં. તેઓ સભાસ્થાનના પૂર્વ તરફના દરવાજા આગળ ઊભાં રહ્યાં. તેઓના ઉપર ઇજરાયલના ઈંઘરનું ગૌરવ હતું.

૨૦ કબાર નદીના કિનારે ઇજરાયલના ઈંઘરની નીચે જે પશુઓ મેં જોયાં હતાં તે આ હતાં, તેથી મેં જાણ્યું કે તેઓ કલબો હતા! ૨૧ દરેકને ચાર મુખ, દરેકને ચાર પાંખો હતી, તેઓની પાંખો નીચે માણસના જેવા હાથ હતા. ૨૨ તેમનાં મુખોનો દેખાવ કબાર નદીને કિનારે મેં દર્શનમાં જોયેલાં મુખો જેવો હતો, તેઓમાંનો દરેક સીધો આગળ ચાલતો હતો.

## ૧૧

૧ પછી આત્મા મને ઊંચકીને થહોવાહના સભાસ્થાનના પૂર્વ દરવાજે લઈ ગયો, પૂર્વ તરફ, જુઓ, આ દરવાજાના બારણા આગળ પચ્ચીસ માણસો હતાં. મેં તેઓની મદ્દે લોકોના સરદાર આગઝુરના દીકરા યાઝનિયાને તથા બનાયાના દીકરા પલાટથાને જોયા.

૨ ઈંઘરે મને કદ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, દુષ્ટ કર્મો કરવાની યોજના ઘડનાર તથા આખા નગરમાં દુષ્ટ સલાહ આપનાર માણસો પણ આ જ છે. ૩ તેઓ કહે છે કે, ‘હમણાં ઘરો બાંધવાનો સમય નથી, આ નગર કટાઈ છે, આપણે માંસ છીએ.’ ૪ માટે, તેઓની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી કર, હે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાણી કર!”

૫ ત્યારે થહોવાહનો આત્મા મારા પર આવ્યો અને તેમણે મને કદ્યું; “બોલ, થહોવાહ આમ કહે છે, હે ઇજરાયલી લોકો, તમે આ પ્રમાણે કહો છો, તમારા મનમાં જે વિચારો આવે છે તે હું જાણું છું. ૬ તમે આ નગરમાં મારી નંખાયેલા લોકોની સંપ્રથા વધારી છે, તેની શેરીઓ મૃતદેહોથી ભરી દીધી છે. ૭ તેથી, પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે કે, મારી નંખાયેલા લોકોને યકૃશાલેમની મદ્દે નાખ્યા છે, તેઓ માંસ છે, આ નગર કટાઈ છે. પણ તમને આ નગરમાંથી બહાર લાવવામાં આવશે.

૮ તમે તરવારથી બીતા હતા, તેથી પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, હું તમારા ઉપર તલવાર લાવીશ” ૯ “હું તમને નગરમાંથી બહાર કાઢી લાવીને તમને પરદેશીઓના હાથમાં સોંપી દઈશ, કેમ કે હું તમારી વિરુદ્ધ ન્યાય લાવીશ. ૧૦ તમે તલવારથી પડશો. ઇજરાયલની સરહદથી તમારો ન્યાય કરીશ ત્યારે તમે જાણશો કે હું થહોવાહ છું!

**૧૧** આ નગર તમારી કટ્ટાઈઝપ થશે નહિ અને તમે તેની અંદર માંસલુપ થશો નહિ. ઇઝરાયલની સરહદમાં હું તમારો ન્યાય કરીશ. **૧૨** ત્યારે તમે જાણશો કે હું થહોવાહ છું, જેના વિધિઓ પ્રમાણે તમે ચાલ્યા નથી અને જેના હુકમોનું તમે પાલન કર્યું નથી. પણ તેને બદલે તમે તમારી આસપાસ રહેતી પ્રજાઓના હુકમોનું પાલન કર્યું છે.

**૧૩** હું ભવિષ્યવાણી કરતો હતો ત્યારે એવું બન્યું કે બનાયાનો દીકરો પલાટયા મરી ગયો. હું ઊંઘો પદ્ધયો અને મેં મોટે અવાજે પોકારીને કદ્યું કે, “અરેદે, પ્રભુ થહોવાહ, શું તમે ઇઝરાયલના બાકી રહેલાઓનો પૂરેપૂરો નાશ કરશો?”

**૧૪** થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૧૫** “હે મનુષ્યપુત્ર, તારા ભાઈઓને એટલે તારા ભાઈઓને, તારા કુળના માણસોને તથા સર્વ ઇઝરાયલી લોકોને યચ્છાલેમના રહેવાસીઓએ કદ્યું છે કે, તેઓને થહોવાહથી દૂર કાટવામાં આવ્યા છે; આ દેશ તો અમને અમારી મિલકત તરીકે સૌપવામાં આવ્યો છે.”

**૧૬** તેથી કહે કે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: ‘જો કે મેં તેઓને દૂરની પ્રજાઓમાં કાઢી મૂક્યા છે, જો કે મેં તેઓને દેશો મધ્યે વિખેશી નાખ્યા છે, તોપણ જે જે દેશોમાં તેઓ ગયા છે ત્યાં હું થોડા સમય સુધી તેઓને માટે પવિત્રસ્થાનઝુપ થઈશ. **૧૭** તે માટે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, ‘હું લોકોમાંથી તમને બેગા કરીશ, જે જે દેશોમાં તમે વિખેરાઈ ગયા છો ત્યાંથી હું તમને એકત્ર કરીશ, હું તમને ઇઝરાયલનો દેશ આપીશ.’ **૧૮** તેઓ ત્યાં આવીને સર્વ ધિક્કારપાત્ર બાબતો તથા તિરસ્કારપાત્ર વસ્તુઓ તેમાંથી દૂર કરશે.

**૧૯** હું તેઓને એક હૃદય આપીશ, જ્યારે તેઓ મારી પાસે આવશે ત્યારે હું તેઓમાં નવો આત્મા મૂકીશ, હું તેઓના દેહમાંથી પથ્થરનું હૃદય લઈને, તેઓને માંસનું હૃદય આપીશ, **૨૦** જેથી તેઓ મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલે, તેઓ મારા નિયમોનું પાલન કરે અને તેનો અમલ કરે. ત્યારે તેઓ મારા લોક થશે અને હું તેઓનો ઈખર થઈશ. **૨૧** પણ જેઓ પોતાની ધિક્કારપાત્ર બાબતો તથા તિરસ્કારપાત્ર વસ્તુઓ તરફ ચાલે છે, તેઓની કરણીઓનો બદલો હું તેઓને માથે લાવીશ. આ પ્રભુ થહોવાહનું વચન છે.”

**૨૨** ત્યારે કલ્ખોએ પોતાની પાંખો પ્રસારી અને પૈડાં પણ તેઓની સાથે હતાં. ઇઝરાયલના ઈખરનું ગૌરવ ઊંચે તેઓના પર હતું. **૨૩** થહોવાહનું ગૌરવ નગરમાંથી ઉપરીને પૂર્વ બાજુએ આવેલા પર્વત પર ઊંચું રહ્યું.

**૨૪** અને ઈખરનો આત્મા મને ઊંચકીને સંદર્શનમાં ખાલદીઓના દેશમાં બંદીવાનોની પાસે લાવ્યો. અને જે સંદર્શન મેં જોયું હતું તે મારી પાસેથી જતું રહ્યું. **૨૫** પણ જે બાબતો થહોવાહે મને બતાવી હતી તે મેં બંદીવાનોને કહી સંભળાવી.

## ૧૨

**૧** થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨** “હે મનુષ્યપુત્ર, તું બંડખોર લોકો મધ્યે રહે છે. જોવાને માટે તેઓને આંખો હોવા છતાં પણ તેઓ દેખતા નથી અને કાન હોવા છતાં પણ સાંભળતા નથી, કેમ કે તેઓ બંડખોર લોકો છે.

**૩** તેથી, હે મનુષ્યપુત્ર, તું દેશવટે જવાને માટે સામાન તૈયાર કર, તેઓના દેખતાં દિવસે ચાલી નીકળ, કેમ કે તેઓના દેખતાં તું તારી જગ્યાએથી બીજે જગ્યાએ જા. જોકે તેઓ બંડખોર લોક છે પણ કદાય તેઓ જુએ.

**૪** તું દિવસે તેઓના દેખતાં તારી મુસાફરીનો સામાન બહાર કાઢી લાવ. લોકો બંદીવાનની જેમ બહાર આવે તેમ સાંજે તેઓના દેખતાં ચાલી નીકળ. **૫** તેઓના દેખતા દીવાલમાં કાણું પાડ, તેમાંથી બહાર નીકળ. **૬** તેઓના દેખતાં તું તારો સામાન ખલે

ઓંચકીને અંધારામાં બહાર લઈ જ. તારે તારું મુખ ઢાંકી દેવું, જેથી તું જમીન જુછે નહિં, કેમ કે મેં તને ઈજરાયલી લોકોમાં ચિંતન તરીકે હરાવ્યો છે.

**૭** તેથી મને જેમ આજા આપવામાં આવી હતી તે પ્રમાણે મેં કર્યું મેં દેશવટે લઈ જવાનો સામાન દિવસે બહાર કાઢ્યો, જાંઝે મેં મારા હાથથી દીવાલમાં કાણું પાડ્યું. મેં મારો સામાન અંધારામાંથી બહાર કાઢ્યો. તેઓના દેખતાં તેને મારા ખબા પર મૂક્યો.

**૮** સવારમાં થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૯** “હે મનુષ્યપુત્ર, આ ઈજરાયલી લોકો, એટલે બંડખોર લોકોએ, તને પૂછ્યું નથી કે, ‘તું શું કરે છે?’ **૧૦** તું તેઓને કહે કે, ‘પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે: આ ભવિષ્યવાણી યરુશાલેમના સરદારને તથા તેમાં વસતા બધા ઈજરાયલી લોકો માટે છે.’

**૧૧** તું તેઓને કહે કે, ‘હું તમારે માટે નિશાની છું. મેં જે કર્યું છે, તેમ જ કરવામાં આવશે, તેઓ પરદેશમાં તથા બંદીવાસમાં જશે. **૧૨** તમારી મદયે જે સરદાર છે તે અંધારામાં પોતાના ખબા પર પોતાનો સામાન ઓંચકીને દીવાલમાંથી બહાર જશે. તેઓ દીવાલમાં કાણું પાડશે અને પોતાનો સામાન બહાર લાવશે. તે પોતાનું મુખ ઢાંકી દેશે જેથી તે પોતાની આંખોથી દેશ જોઈ શકે નહિં. **૧૩** હું તેના પર મારી જગ ફેલાવીશ અને તે મારી જગમાં પકડાઈ જશે; ત્યારે હું તેને ખાલદીઓના દેશમાં બાબિલમાં લાવીશ, પણ તે તે જોશે નહિં. તે ત્યાં મૃત્યુ પામશે.

**૧૪** તેની આસપાસના સર્વ મદદગારોને અને તેના આખા સૈન્યને હું ચારે દિશાઓમાં વિખેચી નાખીશ, હું તેમની પાછળ તલવાર મોકલીશ. **૧૫** હું તેઓને જ્યારે પ્રજાઓમાં તથા દેશોમાં વિખેચી નાખીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું થહોવાહ છું. **૧૬** પણ હું તેઓભાંના કેટલાક માણસને તલવાર, દુકાળ તથા મર્કીના ઉપક્રમથી જીવતા રહેવા દઈશ, જેથી તેઓ જે પ્રજાઓમાં હું તેઓને લઈ જઈશ ત્યાં તેઓ પોતાનાં ધિક્કારપાત્ર હૃત્યો કહી બતાવે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું થહોવાહ છું.”

**૧૭** થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૧૮** “હે મનુષ્યપુત્ર, દ્વારાચીસહિત તારી રોટલી ખા. અને કંપારી તથા ચિંતાસહિત તારું પાણી પી.

**૧૯** દેશના લોકોને કહે કે, ‘પ્રભુ થહોવાહ યરુશાલેમના રહેવાસીઓ તથા ઈજરાયલના દેશ વિખે આમ કહે છે: તેઓ દ્વારાચીસહિત પોતાની રોટલી ખાશે અને ચિંતાતુર થઈને પાણી પીશે, તેના દેશના સર્વ રહેવાસીઓની હિંસાને કારણે તેના દેશમાં જે બધું વશે તેનો નાશ થશે. **૨૦** વસ્તિવાળાં નગરો વેરાન કરવામાં આવશે, દેશ ઉજ્જડ થઈ જશે; ત્યારે તમે જાણશો કે હું થહોવાહ છું.”

**૨૧** ફરીથી થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૨૨** “હે મનુષ્યપુત્ર, ‘દિવસોને વિલંબ લાગે છે અને દરેક સંદર્શન નિષ્કળ થાય છે’ ઐવી કહેવત ઈજરાયલ દેશમાં વધારે ચાલે છે તે શું છે? **૨૩** માટે, તું તેઓને કહે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: ‘હું આ કહેવતનો અંત લાવીશ, જેથી ઈજરાયલી લોકો તેનો ફરીથી ઉપયોગ કરે નહિં.’” તેઓને કહે કે, “સમય નજુક આવ્યો છે અને દરેક સંદર્શન પરિપૂર્ણ થશે.”

**૨૪** કેમ કે હવે પણી ઈજરાયલ લોકોમાં જુઠાં સંદર્શન તથા ખુશકારક શકુન જોવામાં આવશે નહિં. **૨૫** કેમ કે હું, થહોવાહ છું, હું બોલીશ, હું જે વચન બોલીશ તે ફળીભૂત થશે. તેનો વિલંબ કરવામાં આવશે નહિં. હે બંડખોર લોકો, હું તમારા દિવસોમાં આ વચનો બોલીશ, તેને હું ફળીભૂત કરીશ. આ પ્રભુ થહોવાહનાં વચનો છે.

**૨૬** ફરીથી થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું: **૨૭** “હે મનુષ્યપુત્ર, જો! ઈજરાયલી લોકો કહે છે કે, તને જે દર્શન થયું છે તે તો હમણાંથી ઘણા દિવસો પણિના

વખતનું છે, તે ઘણા દૂરના સમયો વિષે ભવિષ્ય કહે છે. <sup>૨૫</sup> તેથી તેઓને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: મારાં વચનો પૂર્ણ કરવામાં વિલંબ થશે નહિ, પણ દરેક વચન જે હું બોલ્યો છું તે ફળીભૂત થશે.' આ પ્રભુ યહોવાહનું વચન છે.

### ૧૩

<sup>૧</sup> ફરીથી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર, ઈજરાયલમાં ભવિષ્યવાણી કરનાર પ્રભોધકો વિરુદ્ધ પ્રભોધ કરીને કહે, જેઓ પોતાના મનમાં કલ્પિને પ્રભોધ કરે છે તેઓને કહે, યહોવાહનું વચન સાંભળો. <sup>૩</sup> પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: જે મૂર્ખ પ્રભોધકો પોતાના મનમાં આવે છે તેમ પ્રભોધ કરે છે, પણ તેઓ કંઈ જોતા નથી તેઓને અફસોસ! <sup>૪</sup> હે ઈજરાયલ, તારા પ્રભોધકો ખંડેર જગ્યામાં વસતા શિથાળ જેવા છે.

<sup>૫</sup> યહોવાહને દિવસે યુદ્ધમાં સામનો કરવા સારુ તમે દીવાલમાં પડેલા કાળા આગળ ચઢી નથી ગયા. ઈજરાયલી લોકને સારુ વાડ નથી કરી. <sup>૬</sup> જેઓને યહોવાહે મોકલ્યા નથી તેમ છિતાં તેઓ કહે છે કે 'યહોવાહ આમ કહે છે તેવા લોકોને વ્યર્થતાનું તથા જૂઠા શક્કનનું દર્શન થયું છે. તેઓએ લોકોમાં એવી આશા ઉત્પન્ન કરી છે કે તેઓનો સંદેશો ફળીભૂત થશે. <sup>૭</sup> હું બોલ્યો નથી તોપણ તમે કહો છો કે, "યહોવાહ આમ કહે છે" તો શું તમને વ્યર્થ સંદર્શન થયું નથી તથા તમે જૂઠા શક્કન જોયા નથી?

<sup>૮</sup> માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, કેમ કે તમને જૂઠાં સંદર્શન થયા છે તથા તમે જૂઠી વાતો બોલ્યા છો, આ તમારી વિરુદ્ધ પ્રભુ યહોવાહનું વચન છે. <sup>૯</sup> "જે પ્રભોધકો જૂઠાં સંદર્શન જુઅે છે તથા જૂઠા શક્કન જુઅે છે તે પ્રભોધકો વિરુદ્ધ મારો હાથ રહેશે. તેઓ મારા લોકોની સભામાં રહેશે નહિ, ઈજરાયલ લોકોના અહેવાલમાં નોંધવામાં નહિ આવે, તેઓ ઈજરાયલના દેશમાં જશે નહિ. ત્યારે તમે જાણશો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું.

<sup>૧૦</sup> જોકે શાંતિ નથી તોપણ તેઓએ શાંતિ છે એમ કહીને મારા લોકોને ભમાવ્યા છે, તેઓ દીવાલ બાંધે છે કે તેઓ ચૂનાથી તેને ધોળો." <sup>૧૧</sup> ચૂનો ધોળનારાઓને કહે કે; 'તે દીવાલ પડી જશે; ત્યાં મુશાદ્ધાર વરસાદ વરસશે; મોટા કરા વરસશે અને તોફાની વાવાળોદું તેને પાડી નાખશે. <sup>૧૨</sup> જો, દીવાલ પડી જશે. શું તમને બીજી લોકો પૂછશે નહિ કે, "તમે ધોળયો તે ચૂનો કાચાં છે?"'

<sup>૧૩</sup> એ માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: 'હું મારા કોધમાં તોફાની પવન લાલીશ, મારા કોધમાં મુશાદ્ધાર વરસાદ થશે અને કરા તેઓનો સંપૂર્ણ નાશ કરશે. <sup>૧૪</sup> જે દીવાલને તમે ચૂનો કર્યો છે તેને હું તોડી પાડીશ, હું તેને જમીનદોસ્ત કરી નાખીશ અને તેના પાથા ખુલ્લા થઈ જશે. તે પડી જશે અને તમે બધા તેની નીચે કથડાઈને મરી જશો. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૫</sup> દીવાલ તથા તે પર ચૂનો કરનારાઓનો હું મારા કોધમાં નાશ કરીશ. હું તમને કહીશ કે, "દીવાલ તથા તેના પર ચૂનો લગાવનારા પણ ટકશે નહિ- <sup>૧૬</sup> ઈજરાયલના જે પ્રભોધકો યચ્છાલેમ વિષે પ્રભોધ કરે છે અને શાંતિ ન હોવા છતાં શાંતિના દર્શન જુઅે છે." આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૭</sup> હે મનુષ્ય પુત્ર, તારા લોકની જે દીકરીઓ મન કલિપત પ્રભોધ કરે છે તેઓની વિરુદ્ધ તારું મુખ રાખ, તેઓની વિરુદ્ધ પ્રભોધ કર. <sup>૧૮</sup> તેઓને કહે કે 'પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: જે સત્રીઓ કોણી પર કે કાંદા પર તાવીજ બાંધે છે, લોકોને ફસાવવા માટે દરેક કદના બુરખા બનાવે છે, તેઓને અફસોસ, શું તમે મારા લોકોના જીવનો શિકાર કરશો, તમારા પોતાના જીવ બચાવી રાખશો?

<sup>૧૬</sup> મારા લોકો જે તમારી જૂઠી વાતો સાંભળે છે તેઓની આગળ જૂઠું બોલીને, જે લોકોને મરવું ન હતું તેઓને તમે મારી નાખીને, જે લોકોને જીવવું નહોતું તેઓના જીવ બચાવી રાખવાને તમે મુણ્ણીભર જવ તથા ટુકડો ચોટલી લઈને મને મારા લોકોમાં અપવિત્ર કર્યો છે.

<sup>૨૦</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: તમે તમારા દોરાધાગાથી લોકોના જીવોનો પક્ષીઓની માફક શિકાર કરો છો તેઓની વિરુદ્ધ હું છું. હું તેઓને તમારા હાથ પરથી ફાડી નાખીશ, જે લોકોને તમે પક્ષીઓની માફક શિકાર કરો છો તેઓને હું છોડી મુકીશ. <sup>૨૧</sup> તમારા બુરખાઓને હું ફાડી નાખીશ અને મારા લોકોને તમારામાંથી છોડાવીશ, હવે પછી તેઓ તમારા હાથમાં ફસાશે નહિં. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૨૨</sup> કેમ કે જે નયાથી માણસોને મેં દિલગીર કર્યા નથી તેઓનાં હૃદય તમે જૂઠાણાથી નિરાશ કર્યા છે. દુષ્ટ માણસો પોતાનાં દુષ્ટ આચરણોથી પાછા ન ફરૈ અને પોતાના જીવન ન બચાવે, તે માટે તમે તેમના હાથ બટવાન કર્યા છે. <sup>૨૩</sup> તેથી હવે પછી તમને ત્યર્થ દર્શન થશે નહિં અને તમે શકુન જોશો નહિં, હું મારા લોકોને તમારા હાથમાંથી છોડાવીશ. અને ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું."

## ૧૪

<sup>૧</sup> ઇજરાયલના કેટલાક આગેવાનો મારી પાસે આવીને મારી આગળ બેઠા હતા. <sup>૨</sup> ત્યારે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, <sup>૩</sup>"હે મનુષ્યપુત્ર, આ માણસોએ પોતાના હૃદયમાં મૂર્તિઓની સ્થાપના કરી છે, પોતાના અન્યાયરૂપી ડેસ પોતાના મુખ આગળ મૂકી છે. શું હું તેઓના પ્રશ્નનાં કંઈ પણ જવાબ આપું?"

<sup>૪</sup> એ માટે તેઓને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: ઇજરાયલ લોકોનો દરેક માણસ જે પોતાના હૃદયમાં મૂર્તિ સંઘરી રાખે છે, પોતાના અન્યાયરૂપી ડેસ પોતાના મુખ આગળ મૂકે છે અને જે પ્રભોધક પાસે આવે છે, તેને હું યહોવાહ તેની મૂર્તિઓની સંખ્યા પ્રમાણે જવાબ આપીશ. <sup>૫</sup> હું તેઓના મનમાં એવું ઠસાવું છું કે, તેઓ તેઓની મૂર્તિઓને લીધે મારાથી દૂર થઈ ગયા હતા.'

<sup>૬</sup> તેથી ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: પદ્ધતાવો કરો અને તમારી મૂર્તિઓથી પાછા ફરો. તમારા મુખ તમારાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યોથી ફેરવો.

<sup>૭</sup> ઇજરાયલ લોકનો દરેક તથા ઇજરાયલ લોકમાં રહેનાર પરદેશીઓમાનો દરેક, જે મારો ત્યાગ કરીને પોતાના હૃદયમાં મૂર્તિઓને સંઘરી રાખતો હશે અને પોતાના મુખ આગળ પોતાના અન્યાયરૂપી ડેસ મૂકતો હશે, જે પ્રભોધક પાસે મને શોધવા આવે છે તેને હું, યહોવાહ, પોતે જવાબ આપીશ. <sup>૮</sup> હું માણુષ તે માણસની વિરુદ્ધ રાખીશ: તેને ચિંતન તથા કહેવતરૂપ કરીશ, કેમ કે હું મારા લોકો વચ્ચેથી તેને કાપી નાખીશ. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૯</sup> જો પ્રભોધક છેતરાઈને સંદેશો બોલે, તો મેં યહોવાહે તે પ્રભોધકને છેતર્યો છે; હું તેની વિરુદ્ધ મારો હાથ લંબાવીશ, મારા ઇજરાયલી લોકો મદદેથી હું તેનો નાશ કરીશ. <sup>૧૦</sup> અને તેઓને પોતાના અન્યાયની શિક્ષા વેચવી પડશે, પ્રભોધકના અન્યાય પણ તેની પાસે જનારના જેટલા જ ગણાશે. <sup>૧૧</sup> જેથી ઇજરાયલી લોકો કદી મારાથી ભટકી ન જાય અને ફરી કદી પોતાનાં ઉલ્લંઘનો વડે પોતાને અપવિત્ર કરે નહિં. તેઓ મારી પ્રજા થશે અને હું તેઓનો ઈંઘર થઈશ.' આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

**૧૨** યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું કે, **૧૩** હે મનુષ્યપુત્ર, જો કોઈ દેશ અપરાધ કરીને મારી વિરુદ્ધ પાપ કરે, તો હું મારો હાથ તેની વિરુદ્ધ લંબાવીને તેના આજુવિકાવૃક્ષને નષ્ટ કરીશ. તેઓના પર દુકાળ મોકલીશ, અને બજ્જેનો એટલે માણસો તથા પશુઓનો નાશ કરીશ. **૧૪** જો કે નૂહ, દાનિયેલ તથા અથૂબ આ માણસો દેશમાં હોથ તોપણ તેઓ પોતાના ન્યાયથી પોતાનો જ જીવ બચાવશે.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

**૧૫** “જો હું હિંસક પશુઓને તે દેશમાં સર્વત્ર મોકલું અને તેઓ આ દેશને એવો વેરાન કરી મૂકે કે, પશુઓને લીધે કોઈ માણસ ત્યાંથી પસાર થઈ શકે નહિં. **૧૬** પ્રભુ યહોવાહ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે છે કે,” જોકે આ પ્રણ માણસો તેમાં હોથ, “તોપણ તેઓ પોતાના દીકરાઓને કે દીકરીઓને બચાવી શકશે નહિં. ફક્ત પોતાના જીવ બચાવી શકયા હોત. પણ આખો દેશ વેરાન થઈ જશે.

**૧૭** અથવા, જો હું આ દેશ વિરુદ્ધ તલવાર લાવીને કહું કે, ‘હે તલવાર, જ દેશમાં સર્વત્ર ફરી વળ અને તેમાંથી બજ્જેનો એટલે માણસો તથા પશુઓનો સંહાર કર. **૧૮** પ્રભુ યહોવાહ પોતાના જીવના સોગન ખાઈને કહે છે કે,” જો આ પ્રણ માણસો દેશમાં રહેતા હોથ, તોપણ તેઓ પોતાના દીકરા કે દીકરીઓને બચાવી નહિં શકે; તેઓ ફક્ત પોતાના જ પ્રાણ બચાવશે.

**૧૯** અથવા જો હું આ દેશ વિરુદ્ધ મરકી મોકલું અને મારો કોપ તે પર લોહીરૂપે રેડીને તેમાંના માણસો તથા પશુઓનો સંહાર કરું, **૨૦** પ્રભુ યહોવાહ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે છે કે” જોકે નૂહ, દાનિયેલ તથા અથૂબ આ પ્રણ માણસો તે દેશમાં રહેતા હોથ, તોપણ તેઓ પોતાના દીકરા કે દીકરીઓને બચાવી શકશે નહિં; પોતાના ન્યાયિપણાને કારણે તેઓ ફક્ત પોતાના પ્રાણ બચાવશે.”

**૨૧** કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: “યરુશાલેમમાંથી હું બજ્જેનો એટલે માણસો તથા પશુઓનો સંહાર કરવાને હું તેના પર મારી ચાર સખત શિક્ષાઓ એટલે-દુકાળ, તલવાર, જંગલી પશુઓ તથા મરકી મોકલીશ.

**૨૨** તોપણ જુઓ, તેમાંના એક ભાગને જીવતો રાખવામાં આવશે, તેઓને દીકરા અને દીકરીઓને બહાર લઈ જવામાં આવશે. જુઓ, તેઓ તમારી પાસે બહાર આવશે, તમે તેઓનાં આચરણ તથા કૃત્યો જોશો, જે શિક્ષા મેં યરુશાલેમ પર મોકલી છે તે વિષે, એટલે જે સર્વ મેં દેશ પર મોકલ્યું છે તે વિષે તમારા મનમાં સાંત્વન થશે. **૨૩** જ્યારે તમે તેઓનાં આચરણ તથા કૃત્યો જોશો, ત્યારે તમારું મન સાંત્વન પામશે, ત્યારે તમે જાણશો કે જે સર્વ બાબતો મેં તેની વિરુદ્ધ કરી છે તે અમથી કરી નથી.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

## ૧૫

**૧** ત્યારે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨** “હે મનુષ્યપુત્ર, દ્રાક્ષાવૃક્ષ એટલે જંગલના વૃક્ષોમાં દ્રાક્ષાની ડાળી બીજ કોઈ વૃક્ષની ડાળી કરતાં શું અધિક છે? **૩** શું લોકો કશું બનાવવા દ્રાક્ષાની ડાળીમાંથી લાકડું લે? શું માણસ તેના પર કઈ ભરવવાને માટે ખીલી બનાવે? **૪** જો, તેને બણતણ તરીકે અર્દીનમાં નાખવામાં આવે છે ત્યારે જો અર્દીનથી તેના બજ્જે છેડા અને તેનો વચ્ચેનો ભાગ પણ સંગ્રહ લાગે છે. શું તે કામને માટે સારું છે?

**૫** જ્યારે તે આખું હતું, ત્યારે તે કોઈ પણ વસ્તુ બનાવવાને લાયક નહોતું; હવે અર્દીનાં તેને બાળીને ભરસું કર્યું છે, ત્યારે તેમાંથી શું ઉપયોગી ચીજ બની શકે?”

<sup>૬</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે; જેમ જંગલની દ્રાક્ષાની ડાળીને મેં બણતણ તરીકે અર્થિને આપી છે; તે પ્રમાણે હું યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ સાથે કરીશ.

<sup>૭</sup> હું માઝં મુખ તેઓની વિચળ્ય કરીશ. જોકે તેઓ અર્થિનમાંથી બહાર નીકળી જશે તોપણ અર્થિન તેઓને બાળી નાખશે. જ્યારે હું માઝં મુખ તેઓની વિચળ્ય કરીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું. <sup>૮</sup> તેઓએ પાપ કર્યું છે માટે હું દેશને ઉજાડ કરીશ." એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે!

## ૧૬

<sup>૧</sup> યહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨</sup>"હે મનુષ્યપુત્ર, યરૂશાલેમને તેનાં તિરસ્કારપાત્ર ફૂટ્યો વિષે જણાવ. <sup>૩</sup> તેને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ યરૂશાલેમનગરીને આમ કહે છે: "તારી ઉત્પત્તિ તથા તારો જન્મ કનાનીઓના દેશમાં થયેલાં છે; તારા પિતા અમોરી અને ભા હિતી હતી.

<sup>૪</sup> તારો જન્મ જે દિવસે થયો તારી ભાએ તારી નાળ કાપી ન હતી, કે તને પાણીથી શુદ્ધ કરી ન હતી કે તને મીઠું લગાડ્યું ન હતું, કે તને વસત્રોમાં લપેટી ન હતી. <sup>૫</sup> આમાંનું કોઈ પણ કામ કરવાની કોઈએ તારા પર ફૂપાકણિ કરી નહિ. જે દિવસે તારો જન્મ થયો તે દિવસે તને ખેતરોમાં નાખી દેવામાં આવી હતી. તું તિરસ્કૃત હતી.

<sup>૬</sup> પણ હું ત્યાંથી પસાર થયો અને મેં તને તારા રક્તમાં આટોટતી જોઈ; ત્યારે મેં તને કર્યું, તારા રક્તમાં પડેલી તું, 'જીવ!' <sup>૭</sup> મેં તને ખેતરમાં ઊગેલા છોડની જેમ ઉછેરી. અને તું વૃદ્ધિ પાભીને મોટી થઈ, તેં સૌદર્ય સંપાદન કર્યું, તારાં સ્તન ઉપસી આવ્યાં અને તારા વાળ પણ વધ્યા; તેમ છતાં તું નિર્વસ્ત્રાવસ્થામાં હતી.

<sup>૮</sup> ફરી તારી પાસેથી હું પસાર થયો ત્યારે મેં તને જોઈ, તારી ઉમર પ્રેમ કરવા યોગ્ય હતી, તેથી મેં ભારો ઝલ્લો તારા પર પસારીને તારી નિર્વસ્ત્રા ઢાંકી. મેં તારી આગળ સમ ખાધા અને તારી સાથે કરાર કર્યો," "તું ભારી થઈ. આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૯</sup> મેં તને પાણીથી નવડાવી અને તારા પરથી તાં લોહી ધોઈ નાખ્યું, મેં તને તેલ લગાવ્યું. <sup>૧૦</sup> વળી મેં તને ભરતકામવાળાં વસ્ત્રો તથા તારા પગમાં ચામડાનાં ચંપલ પહેરાવ્યાં. મેં તારી કમરે શણાનો કમરબંધ બાંધયો અને તને દેશમી વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં. <sup>૧૧</sup> મેં તને કિંમતી આભૂષણોથી શણગારી હાથે બંગડીઓ પહેરાવી અને તારા ગળામાં હાર પહેરાવ્યો. <sup>૧૨</sup> નાકમાં વાળી અને કાનમાં બુક્કી પહેરાવી અને ભાથે સુંદર મુગટ મૂકયો.

<sup>૧૩</sup> સોનાચાંદીથી તને શણગારી તને શણ, દેશમ તથા ભરતકામનાં વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં; તેં ઉત્તમ લોટ, મધ્ય તથા તેલ ખાધાં, તું વધારે સુંદર લાગતી હતી, તું ચાણી થઈ.

<sup>૧૪</sup> તારી સુંદરતાને કારણે તારી કીર્તિ સર્વ પ્રજાઓમાં ફેલાઈ ગઈ છે, કેમ કે યહોવાહ કહે છે કે, જે ભારા પ્રતાપથી મેં તને વેણિત કરી હતી, તેથી કરીને તાં સૌદર્ય પરિપૂર્ણ થયું હતું.

<sup>૧૫</sup> "પણ તેં તારી પોતાની સુંદરતા પર ભરોસો કર્યો છે, તારી કીર્તિને લીધે વ્યભિયારી સ્ત્રી થઈ, તેં પાસે થઈને જનાર દરેકની સાથે વ્યભિયાર કર્યો. <sup>૧૬</sup> તેં તારા વસત્રોમાંથી લઈને અલગ અલગ રંગના વસત્રોથી પોતાને માટે ઉચ્ચસ્થાનો બનાવ્યાં, ત્યાં વ્યભિયાર કર્યો. એવું કદી થયું ન હતું અને થશે પણ નહિ.

<sup>૧૭</sup> ભારાં સોનાચાંદીનાં તારાં જે ઘરેણાં મેં તને આપ્યાં હતાં, તે લઈને તેં પોતાને માટે પૂતળાં બનાવ્યાં, તેની સાથે વ્યભિયાર કર્યો. <sup>૧૮</sup> તેં તારા ભરતભરેલાં વસત્રો

લઈને તેઓને ઓદાદ્યાં, માઝં તેલ તથા ભારો ધૂપ તેઓને ચટાવ્યાં. <sup>૧૬</sup> અને ભારા ઉત્તમ લોટની ચોટલી, ભધ તથા તેલ જે તને ખાવા આપ્યાં હતાં, તે તેં સુવાસિત સુવાસને સારુ તેઓને ચટાવી દીધાં. એમ જ થયું!” એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૨૦</sup> “વળી મેં તને જે દીકરા-દીકરીઓના દાન આપ્યાં તેઓને લઈને તેં તેઓને બલિદાન તરીકે આપ્યાં. શું તારો આ વ્યભિચાર તને નાની વાત લાગે છે? એટલું જ શું તારે ભાટે પૂરતું નહોતું, <sup>૨૧</sup> તેં ભારાં બાળકોને તેઓને ભાટે અનિભાં બલિદાન કરીને ભારી નાખ્યાં. <sup>૨૨</sup> તારાં સર્વ ધિક્કારપાત્ર ફૃત્યો તથા વ્યભિચાર કરતી વખતે તારી જુવાનીના દિવસો વિષે વિચાર કર્યો નહિ, તારા બાળપણામાં તું નગન અને રક્તમાં આઠોટતી હતી તેં તે દિવસોનું સ્મરણ કર્યું નહિ.

<sup>૨૩</sup> “ભાટે, તારી સર્વ દુષ્ટતાને કારણે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, અફસોસ, તને અફસોસ!” <sup>૨૪</sup> તેં તારા પોતાને ભાટે ધૂમટ બંધાવ્યો છે, દરેક જગ્યાએ બક્ઝિતસ્થાનો બનાવ્યા છે.

<sup>૨૫</sup> તેં રસ્તાના દરેક મથક આગળ સભાસ્થાનો બંધાવ્યા છે, પોતાની સુંદરતાને કંટાળો આવે એવું તેં કરી નાખ્યું છે, કેમ કે તેં પાસે થઈને જનાર દરેકની આગળ પોતાના પગ ખુલ્લા કરીને વ્યભિચાર કર્યો છે. <sup>૨૬</sup> તેં પુષ્કળ વિલાસી ઈરણાવાળા મિસરવાસીઓ સાથે વ્યભિચાર કર્યો છે, તેં મને ગુસ્સે કરવા ઘણો બધો વ્યભિચાર કર્યો છે.

<sup>૨૭</sup> તેથી જો, હું તારી સામે ભારો હાથ લંબાવીશ અને તારો ખોરાક ઓછો કરી નાખીશ. હું તારું જીવન તારા શશ્રીઓના હાથમાં જોપી દઈશ. પલિસ્તીઓની પુશ્રીઓ તારાં શરમજનક કાર્યોથી શરમાઈ ગઈ છે. <sup>૨૮</sup> તને સંતોષ ન થતાં તેં આશ્રૂરના લોકોની સાથે પણ વ્યભિચાર કર્યો છે. તેઓની સાથે વ્યભિચાર કર્યો છતાંથ તું સંતોષ પામી નહિ. <sup>૨૯</sup> વળી તેં કનાન દેશથી માંડીને ખાલદી દેશ સુધી તારો વ્યભિચાર વધારી દીધો તેમ છતાં તને ટૂપ્ટિ થઈ નહિ.

<sup>૩૦</sup> “તું આવાં બધાં કાર્યો એટલે સ્વચ્છંદી વ્યભિચારી સ્ત્રીનાં કાર્યો કરે છે ભાટે તારું હૃદય નબળું પડ્યું છે? “એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. <sup>૩૧</sup> તું તારો ધૂમટ દરેક શેરીને મથકે બાંધે છે અને દરેક જગ્યાએ તું તારાં મંદિરો બાંધે છે, તું ખરેખર ગણિકા નથી, કેમ કે તું તારા કામના પૈસા લેવાનું ધિક્કારે છે.

<sup>૩૨</sup> તું વ્યભિચારી સ્ત્રી, તું તારા પતિને બદલે બીજાઓનો અંગીકાર કરનારી. <sup>૩૩</sup> લોકો દરેક ગણિકાઓને પૈસા આપે છે, પણ તું તારું વેતન તારા પ્રેમીઓને તથા જેઓ ચારેબાજુથી તારી સાથે વ્યભિચાર કરવાને આવે છે તેઓને લાંચ તરીકે આપે છે. <sup>૩૪</sup> તેથી તારી અને બીજી ગણિકાઓ વચ્ચે તફાવત છે, કેમ કે કોઈ તારી સાથે સૂવાને તારી પાછળ આવતું નથી, પણ તું તેઓને વેતન આપે છે, કોઈ તને આપતું નથી.”

<sup>૩૫</sup> તેથી હે ગણિકા, યહોવાહનું વચ્ચન સાંભળ. <sup>૩૬</sup> પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે: “તારી મલિનતા રેડવામાં આવી અને તારા પ્રેમીઓ સાથેના વ્યભિચારથી તારી નિર્વસ્ત્રતા ઉધારી થઈ છે તેને કારણે તથા તારાં બધા ધિક્કારપાત્ર ફૃત્યોની બધી મૂર્તિઓને લીધે અને તારાં અર્પણ કરેલાં બાળકોના લોહીને લીધે; <sup>૩૭</sup> જો, હું તારા પ્રેમીઓને-જેઓને તું મળી હતી તેઓને, જે બધાઓને તું પ્રેમ કરતી હતી, જે બધાને તું ધિક્કારતી હતી તેઓને પણ હું બેગા કરીશ, તેઓને હું ચારેબાજુથી બેગા કરીશ. તેઓની આગળ તને ઉધારી કરીશ, જેથી તેઓ તારું સર્વ ઉધારુંપણું જુએ.

<sup>૩૮</sup> ખૂની તથા વ્યભિચારી સ્ત્રીને જે પ્રમાણે શિક્ષા થાય છે તેવી શિક્ષા હું તને કરીશ. હું તારા પર ભારો કોધ તથા આવેશ ઉતારીશ. <sup>૩૯</sup> હું તને તેઓના હાથમાં

આપી દઈશ જેથી તેઓ તારો ઘૂમટ પાડી નાખશે અને તારાં મંદિરો તોકી નાખશે, તેઓ તારાં વસ્ત્ર તારા શરીર પરથી ઉતારી લેશે. તારાં સુંદર ઘરેણાં લઈ લેશે; તેઓ તને નિર્વસ્ત્ર તથા ઉધારી મૂકી જશે.

**૪૦** તેઓ તારી સામે ટોળું લાવશે અને તને પથથરે ભારશે અને પોતાની તલવારથી તને કાપી નાખશે. **૪૧** તેઓ તારાં મકાનો બાળી મૂકશે અને ઘણી સ્ત્રીઓના દેખતાં તને સજા કરશે. આમ, હું તારા વ્યભિચારનો અંત લાવીશ અને ત્યાર પછી તું કોઈને કઈ પણ વેતન આપશે નહિં. **૪૨** ત્યારે હું તારા પરનો ભારો રોષ શાંત કરીશ; ભારો ગુસ્સો શમી જશે, કેમ કે મને સંતોષ થશે અને ત્યાર પછી હું ગુસ્સો કરીશ નહિં.

**૪૩** પણ તેં તારી જુવાનીના દિવસો થાદ ન કરતાં, આ બધી બાબતોથી મને ગુસ્સો ચઢાવ્યો છે-જો, હું તને તારાં ફૂટ્યો માટે સજા કરીશ” એવું પ્રભુ થહોવાહ કહે છે- “તારાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો ઉપરાંત શું તેં આ દુષ્ટ કામ નથી કર્યું?

**૪૪** જો, કહેવતોનો ઉપયોગ કરનાર દરેક તારે ભાટે આ કહેવત કહેશે, જેવી ભા તેવી દીકરી. **૪૫** તું તારી માની દીકરી છે. જેણે પોતાના પતિને તથા પોતાના સંતાનોને ધિક્કાર્યાં હતાં. તું તારી બહેનોની બહેન છે, જેઓએ પોતાના પતિને તથા સંતાનોને ધિક્કાર્યાં હતાં. તારી ભા હિંદી તથા પિતા અમોરી હતા.

**૪૬** તારી મોટી બહેન સમજુન હતી, જે પોતાની દીકરીઓ સાથે તારી ઉત્તર બાજુએ રહે છે, તારી દક્ષિણબાજુ રહેનારી તારી નાની બહેન તે સદોમ તથા તેની દીકરીઓ છે. **૪૭** તેઓને પગલે ચાલીને તથા તેઓનાં જેવાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કરીને તું વૃપ્ત થઈ નથી; તે નાની બાબત હોય તેમ સમજુને તું તારા સર્વ માર્ગોમાં તેઓના કરતાં વધારે જ્ઞાન થઈ છે. **૪૮** પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, ભારા જીવના જ્ઞાન” સદોમ તથા તેની દીકરીઓએ, તારી તથા તારી દીકરીઓના જેટલું દુષ્ટ કાર્ય કર્યું નથી.

**૪૯** જો, તારી બહેન સદોમનાં પાપ આ પ્રમાણે હતાં: અભિમાન, આખસ તથા અજ્ઞની પુષ્કળતા તથા જહોજલાલીને લીધે તે તથા તેની દીકરીઓ અભિમાની થઈ ગઈ હતી. વળી તેઓ ગરીબોને કે દુઃખીઓને કદી મદદ કરતી નહોતી. **૫૦** તે અભિમાની હતી અને ભારી આગળ ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કરતી હતી, તેથી મને થોળ્ય લાગ્યું તે પ્રમાણે મેં તેઓને દૂર કરી.

**૫૧** સમજુને તો તારાથી પ્રમાણમાં અડધા પાપ પણ કર્યા નથી; પણ તેં તેઓએ કર્યા તેના કરતાં વધારે ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કર્યા છે, જે સર્વ ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો તેં કર્યા છે તેના કરતાં તેં તારી બહેનોને સારી બતાવી છે. **૫૨** તેં બતાવ્યું છે કે તારી બહેનો તારા કરતાં ઉત્તમ છે, તેથી તું લજિજત થા; કેમ કે તેં તેઓના કરતાં વધારે ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કર્યા છે. તારી બહેનો તારા કરતાં ઉત્તમ છે. તું, લજિજત થા, આ પ્રમાણે તેં બતાવ્યું છે કે તારા કરતાં તારી બહેનો ઉત્તમ છે.

**૫૩** હું સદોમ તથા તેની દીકરીઓની, સમજુન તથા તેની દીકરીઓની આબાદી તેઓને પાછી આપીશ. તારી આબાદી તને પાછી આપીશ. **૫૪** આને કારણે તું લજિજત થશે, તેં જે જે કર્યું છે, જેથી તું તેઓને દિલાસાર્ઝપ થઈ છે. તે સર્વને લીધે તું અપમાનિત થશે. **૫૫** તારી બહેનો સદોમ તથા તેની દીકરીઓ પોતાની અગાઉની સ્થિતિમાં પાછી આવશે, સમજુન તથા તેની દીકરીઓ પણ અગાઉની સ્થિતિમાં પાછી આવશે. તેમ જ તું તથા તારી દીકરીઓ પણ અગાઉની સ્થિતિમાં પાછાં આવશો.

**૫૬** તારા ઘમંડના દિવસોમાં તેં તારી બહેન સદોમ નું નામ તારા મુખેથી લીધું ન હતું, **૫૭** પણ હવે અરામની દીકરીઓ અને પલિસ્તીઓની દીકરીઓ જેઓ ચારેબાજુ તને ધિક્કારે છે, તેઓએ તારાં અપમાન કર્યું ત્યારે તારી દુષ્ટતા પ્રગટ થઈ છે. **૫૮** તું

તારાં શરમજનક કાર્યો તथા તારાં ધિક્કારપાત્ર કાર્યોની શિક્ષા સહન કરે છે એવું પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૫૮</sup> પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, “તેં કરાર તોડીને સમનો તિરસ્કાર કર્યો છે, માટે હું તને શિક્ષા કરીશ.

<sup>૬૦</sup> પણ હું તારી જુવાનીમાં તારી સાથે કરેલો કરાર યાદ રાખીને, હું તારી સાથે સદાકાળનો કરાર સ્થાપીશ. <sup>૬૧</sup> જથારે તું તારા માર્ગો યાદ કરશે અને શરમાશે, ત્યારે તું તારી મોટી બહેન તથા તારી નાની બહેનનો સ્વીકાર કરશે.

<sup>૬૨</sup> હું તારી સાથે મારો કરાર સ્થાપીશ ત્યારે તું જાણશે કે હું થહોવાહ છું. <sup>૬૩</sup> જથારે હું તને તારાં બધાં ફૂત્યોની માફી આપીશ ત્યારે તને તે બધાં યાદ આવશે અને તું શરમના લીધે પોતાનું મુખ પણ ફરીથી નહિ ખોલે.” એવું પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.”

### ૧૭

<sup>૧</sup> થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કણ્ણું, <sup>૨</sup> હે મનુષ્ય પુત્ર, હરકાથલી લોકોને ઉખાણ્ણું કહીને તેઓને આ દ્રષ્ટાંત આપ. <sup>૩</sup> તેઓને કહે કે, પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે, મોટી પાંખોવાળો તથા લાંબા નખવાળો રંગબેરંગી પીછાવાળો, મોટો ગંગડ ઊરીને લબાનોન પર આવ્યો અને તેણે એરેજવૃક્ષની ટોથની ડાળી તોડી.

<sup>૪</sup> વૃક્ષની ટોચે રહેલી ડાળીઓ તોડીને તેને તે કનાન દેશમાં લઈ ગયો; તેણે તે વેપારીઓના નગરમાં રોપી.

<sup>૫</sup> તેણે જમીન પરથી કેટલાંક બીજ પણ લીધાં, તેને વાવળી માટે તૈયાર જમીન પર પાત્યા. તેણે તે દેશનું બી લઈને ફળકુપ જમીનમાં મોટા જળાશય પાસે ઊરેલા વૃક્ષની માફક રોપ્યું.

<sup>૬</sup> તે બીજમાંથી વેલો ઊરીને વધવા લાગ્યો અને તે વધીને નીચા કદનો ફાલેલો દ્રાક્ષાવેલો બન્યો.

તેની ડાળીઓ તેની તરફ વળી અને તેનાં મૂળ તેની નીચે હતાં.

તે દ્રાક્ષાવેલો બન્યો, તેને ડાળીઓ આવી અને કુંપળો ફૂટી નીકળી.

<sup>૭</sup> પણ બીજો મોટી પાંખવાળો તથા ઘણાં પીછાવાળો એક ગંગડ હતો.

અને જુઓ, પેલા દ્રાક્ષાવેલાએ પોતાના મૂળિયાં ગંગડ તરફ વાશ્યાં,

તેને જે કથારામાં ઊગાવવામાં આવ્યો હતો ત્યાંથી તેની ડાળીઓ ગંગડ તરફ વળી, જેથી તે વધારે પાણી સિંચે.

<sup>૮</sup> તેને સારી જમીનમાં મોટા જળાશય પાસે રોપવામાં આવ્યો હતો, જેથી તેને પુષ્કળ ડાળીઓ ફૂટે અને ફળ લાગે, તે મળનો દ્રાક્ષાવેલો બને!”

<sup>૯</sup> લોકોને કહે કે, ‘પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે: શું તે ફાલશે?

ઘણું બળ કે ઘણાં લોકને કામે લગાડયા સિવાય તે તેને સમૂહગો ઉખેડી નહિ નાખે? તેનાં મૂળ ઉખેડી નાખીને અને તેનાં ફળો તોડીને તેના બધાં લીલાં પાંદડાં ચીમળાવી નહિ નાખે?

<sup>૧૦</sup> હા જુઓ, તેને રોપ્યો છે તો ખરો પણ શું તે ફાલશે ખરો?

જથારે પૂર્વનો પવન વાશે ત્યારે એ સુકાઈ નહિ જાય?

જે કથારામાં તે ઊર્યો છે ત્યાં તે ચીમળાઈ જશે.”

<sup>૧૧</sup> થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને મને કણ્ણું, <sup>૧૨</sup> “તું બંડખોર લોકોને કહે કે: આ વાતોનો અર્થ શો છે તે તમે જાણતા નથી? જુઓ, તું તેઓને સમજાવ કે બાબિલનો રાજ થળશાલેમ આવીને તેના રાજને તથા આગેવાનોને પકડીને તેઓને પોતાની પાસે બાબિલ નગરમાં લઈ ગયો.

**૧૩** તેણે રાજવંશમાંથી એક ભાગાસ સાથે કરાર કર્યો, તેની પાસે વચન પણ લીધું. અને તે દેશના બળવાન લોકોને દૂર લઈ ગયો, **૧૪** તેથી રાજ્ય નિર્બણ થાય અને પોતે ઊભું થઈ શકે નહિ. પણ તેની સાથે કદેલો કરાર પાડીને નભી રહે. ભાટે તે દેશના આગેવાનોને તે તેની સાથે લઈ ગયો.

**૧૫** યરુશાલેમના રાજાએ ઘોડાઓ તથા મોટું સૈન્ય મેળવવા માટે રાજ્યાનો મિસર મોકલીને યરુશાલેમના રાજાએ તેની વિરુદ્ધ બળવો કર્યો. શું તે સફળ થશે ખરા? આવાં કામો કરીને શું તે બચી જશે? શું તે કરાર તોડીને બચી જશે? **૧૬** પ્રભુ થહોવાહ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે છે કે, 'હું ખાતશી પૂર્વક કહું છું કે જે રાજાએ તેને રાજ બનાવ્યો છે, જેના સોગનને તેણે ધિક્કાર્યા છે, જેના કરારનો તેણે બંગ કર્યો છે, તે રાજના દેશમાં એટલે બાબિલમાં મૃત્યુ પામશે.

**૧૭** જથારે ધણા લોકોનો સંહાર કરવા મોરચા ઉઠાવવામાં આવશે તથા કિલ્લાઓ બાંધવામાં આવશે, ત્યારે ફારુન તથા તેનું મોટું સૈન્ય તેની મદદ કરી શકશે નહિ. **૧૮** કેમ કે રાજાએ કરાર તોડીને સોગનને તુચ્છ ગણયા છે. જુઓ, તેણે પોતાનો હાથ લંબાવીને કરાર કર્યો છે, પણ તેણે આ બધા કામો કર્યો છે. તે બચવાનો નથી.

**૧૯** આથી પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: 'મારા જીવનના સમ ખાઈને કહું છું કે, મારા સોગન જે તેણે તોષયા છે અને મારો કરાર તેણે બાગ્યો છે? તેથી હું તેના પર શિક્ષા લાવીશ. **૨૦** હું તેના પર મારી જાળ નાખીશ, તે મારા ફાંડામાં સપડાશે. હું તેને બાબિલમાં લાવીને તેણે મારી સાથે જે વિશ્વાસધાત કર્યો તેને લીધે તેની સાથે વિવાદ કરીશ. **૨૧** તેના નાસી ગયેલા સર્વ લોકની ટુકડી તલવારથી પડશે, બાકી રહેલાઓ ચારે દિશામાં વેરવિખેર થઈ જશે. ત્યારે તમે જીવનો કે હું થહોવાહ છું; હું તે બોલ્યો છું."

**૨૨** પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: "વળી હું એદેજ વૃક્ષની ટોચ પરની ડાળી લઈને તેને રોપીશ, હું તેની ઊંચી ફૂપણોમાંથી કાપી લઈને ઊંચામાં ઊંચા પર્વતના શિખર પર રોપીશ. **૨૩** હું તેને ઇજરાયલના ઊંચામાં ઊંચા પર્વતની ટોચ રોપીશ, તેને ડાળીઓ ફૂટશે, ફળ બેસશે, તે પ્રખ્યાત એદેજવૃક્ષ બનશે. તમામ પ્રકારનાં પક્ષીઓ તેની નીચે વાસો કરશે. તેઓ તેની ડાળીઓની છાયામાં ભાગા બાંધશે.

**૨૪** વનનાં સર્વ વૃક્ષો જીવનો કે હું થહોવાહ છું, હું ઊંચાં વૃક્ષોને નીચાં કરું છું અને નીચાં વૃક્ષોને ઊંચાં કરું છું; હું લીલાં વૃક્ષને સૂક્ષ્મ નાખું છું અને હું સૂક્ષ્મ વૃક્ષને લીલાં બનાવું છું, હું થહોવાહ છું; મેં તે કદ્યાં છે અને હું તે કરીશ!"

## ૧૮

**૧** ફરી થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, **૨** "તમે શા કારણથી, ઇજરાયલ દેશ વિષે આ કહેવતનો ઉપયોગ કરો છે?

'પિતાઓએ ખાટી દ્વાક્ષા ખાધી છે અને છોકરાઓના દાંત ખટાઈ ગયા છે?"

**૩** "પ્રભુ થહોવાહ પોતાના જીવના સમ ખાઈને કહે છે" હવેથી ઇજરાયલમાં તમને આ કહેવતનો ઉપયોગ કરવાનો પ્રસંગ નહિ આવે. **૪** જુઓ, એકેએક જીવ મારો છે, જેમ પિતાનો જીવ તેમ પુત્રનો જીવ પણ મારો છે. જે ભાગાસ પાપ કરશે તે મૃત્યુ પામશે,

**૫** કેમ કે જો કોઈ ભાગાસ ન્યાયી હશે, તે ન્યાયીપણા તથા પ્રામાણિકપણે ચાલશે. **૬** જેણે પર્વતોનાં મંદિરમાં બોજન કર્યું નહિ હોય, જેણે ઇજરાયલી લોકોની મૂર્તિઓ તરફ પોતાની આંખો ઊંચી કરી નહિ હોય, પોતાના પડોશીની સ્ત્રીને ભ્રષ્ટ કરી નહિ હોય, માસ્ક ધર્મ સમયે તે સ્ત્રી સાથે ગયો નહિ હોય;

૭ જો તેણે કોઈના પર જુલમ કર્યો ન હોય, પણ દેણાદારે ગીરો મૂકેલી વસ્તુ પાછી આપી હોય; ચોરી થઈ ગયેલું લીધું ન હોય, પણ તેને બદલે ભૂખ્યાંને અજ્ઞ અને વસ્ત્રહીનને વસ્ત્ર આપ્યું હોય;

૮ જે વ્યાજ લેતો ન હોય, કે અતિશાય નફો લેતો ન હોય, દુરાયારથી દૂર રહેતો હોય, વાદીપ્રતિવાદી વચ્ચે અદલ ન્યાય ચૂકવતો હોઈ અને માણસ-માણસ વચ્ચે વિજ્ઞાસુપણું સ્થાપિત હોય, ૯ જે મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલતો હોય અને મારા કાથદાઓનું વિજ્ઞાસપૂર્વક પાલન કરતો હોય, તે માણસ ન્યાયી છે; તે જીવશે.” આ પ્રભુ યહોવાઈ કહે છે.

૧૦ પણ જો તેને એક એવો દીકરો હોય, જે લુંટારો, ખૂની તથા આ કામોભાંનું કોઈ પણ કરનારો હોય, ૧૧ પિતાએ કદી કર્યું ન હોય એવું બધું કરતો હોય; પણ પર્વતો પરની મૂર્તિઓના બોજનમાંથી ખાતો હોય તથા પડોશીની પતનીને બ્રષ્ટ કરી હોય,

૧૨ જો તે ગરીબો તથા નિરાધારો પર જુલમ ગુજરતો હોય, લુંટ કરતો હોય, પોતાના દેણાદારોની ગીરો મૂકેલી વસ્તુ પાછી ન આપતો હોય, મૂર્તિઓ તરફ પોતાની નજર કરી હોય કે ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કર્યા હોય, ૧૩ નાણાં વ્યાજે આપતો હોય અને આકરો વટાવ લેતો હોય, તો શું તે જીવશે? તે નહિ જીવે! તેણે આ બધાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કર્યા છે. તે નિશ્ચે માર્યો જશે; તેનું લોહી તેના શિરે.

૧૪ પણ જુઓ, તેને એક એવો દીકરો જન્મે કે જે પોતાના પિતાનાં કરેલાં સર્વ પાપો જોઈને, તે ઈશ્વરથી બીતો હોય, એવાં કામ કરતો ન હોય, ૧૫ પર્વતો પરના સભાસ્થાનનું ખાતો ન હોય, ઇજરાયલી લોકોની મૂર્તિઓ તરફ નજર કરી ન હોય, પોતાના પડોશીની શરીરે બ્રષ્ટ કરી ન હોય;

૧૬ તેણે કોઈના પર જુલમ કર્યો ન હોય, ગીરવે મૂકેલી વસ્તુ લીધી ન હોય, ચોરી કરેલી વસ્તુ લીધી ન હોય, પણ ભૂખ્યાઓને અજ્ઞ આપ્યું હોય તથા નિર્વસ્ત્રને વસ્ત્ર ઓટાડયું હોય, ૧૭ ગરીબને સતાવ્યો ન હોય, જેણે વ્યાજ કે વટાવ લીધો ન હોય, મારી આજ્ઞાઓ પાછી હોય અને મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલ્યા હોય, તો તે તેના પિતાનાં પાપોને લીધે માર્યો જશે નહિ. તે નિશ્ચે જીવશે.

૧૮ તેના પિતાએ ફૂરતા કરીને જુલમ કર્યો હોય, પોતાના ભાઈને લુંટ્યો હોય, પોતાના લોકોમાં જે સારું નહિ તે કર્યું હોય, તો જુઓ, તે પોતાના અન્યાયને કારણે માર્યો જશે.

૧૯ પણ તમે કહો છો “શા માટે પિતાનાં પાપોની શિક્ષા દીકરો ભોગવતો નથી?” જો દીકરાએ નેકીથી તથા પ્રમાણિકપણે મારા નિયમોનું પાલન કર્યું હશે, તે પ્રમાણે કર્યું હશે. તેથી તે નિશ્ચે જીવતો રહેશે. ૨૦ જે પાપ કરશે તે માર્યો જશે. દીકરો પોતાના પિતાના અન્યાયની શિક્ષા ભોગવશે નહિ. ન્યાયી માણસની નેકી તેને શિરે અને બૂરાની બૂરાઈ તેને શિરે.

૨૧ પણ જો દુષ્ટ પોતે પોતાનાં કરેલાં સર્વ પાપો કરવાનું છોડી દેશે અને મારા બધા વિધિઓ પાઠશે, નેકીથી તથા પ્રામાણિકપણે વર્તશે તો તે નિશ્ચે જીવશે, તે ભરશે નહિ. ૨૨ તેણે કરેલાં સર્વ ઉલ્લંઘનો ફરી થાદ કરવામાં આવશે નહિ. તે તેનાં કરેલાં ન્યાયીપણાને લીધે જીવશે.

૨૩ એવું પ્રભુ યહોવાઈ કહે છે” “શું દુષ્ટ માણસના મૃત્યુથી મને કંઈ આનંદ છે?” જો તે પોતાના માર્ગથી પાછો ફરીને જીવતો રહે તો એના કરતાં હું વિશેષ રાજુ ન થાઉં?

**૨૪** પણ જો ન્યાથી ભાગાસ પોતાની નેકી છોડી દઈને અન્યાય કરે, જે દિક્કારપાત્ર ખૂટ્યો દુષ્ટ ભાગાસ કરે છે તેઓનું અનુસરણ કરે, તો શું તે જીવશે? તેણે કરેલાં નેક કામોભાંનું કોઈ પણ થાદ કરવામાં આવશે નહિ. તેણે પોતે કરેલાં પાપોને લીધે તે મૃત્યુ પામશે.

**૨૫** પણ તમે કહો છો કે, 'પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી.' હે ઈરાયલી લોકો સાંભળો. શું ભારો વ્યવહાર અદલ નથી? તમારા ભાર્ગો અવણા નથી શું? **૨૬** જો ન્યાથી ભાગાસ પોતાની નેકીથી પાછો ફરી જાય, અન્યાય કરે અને તેના કારણે તે મૃત્યુ પામે, તો તેણે પોતે કરેલા અન્યાયને કારણે જ તે મૃત્યુ પામે.

**૨૭** પણ જો દુષ્ટ ભાગાસ પોતે કરેલી દુષ્ટતાથી પાછો ફરીને ન્યાયથી તથા પ્રામાણિકપણે વર્તે તો તે પોતાનો જીવ બચાવશે. **૨૮** તે વિચાર કરીને પોતે કરેલા સર્વ અપરાધોમાંથી પાછા ફરે. તેથી તે નક્કી જીવશે, તે મૃત્યુ પામશે નહિ.

**૨૯** પણ ઈરાયલી લોકો કહે છે કે, 'પ્રભુનો વ્યવહાર અદલ નથી.' હે ઈરાયલી લોકો, શું ભારો વ્યવહાર અદલ નથી? શું તમારા ભાર્ગો અવણા નથી? **૩૦** એ માટે, હે ઈરાયલી લોકો,"પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હું તમારા દરેકનો ન્યાય તમારાં આચરણ પ્રમાણે કરીશ. "પસ્તાવો કરો અને તમારાં ઉલ્લંઘનોથી પાછા ફરો, જેથી દુષ્ટતા તમારા વિનાશનું કારણ થઈ પડશે નહિ.

**૩૧** જે અપરાધો તમે કર્યા છે તેને તમારી પાસેથી ફેંકી દો; તમારે માટે નવું હૃદય તથા નવો આત્મા મેળવો. હે ઈરાયલી લોકો, તમે શા માટે માર્યા જાઓ છો? **૩૨** પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે કે, મરનારના મોતથી મને કંઈ આનંદ થતો નથી." માટે પસ્તાવો કરો અને જીવતા રહો!"

## ૧૮

- ૧** "તું ઈરાયલના આગેવાનો માટે વિલાપ કર. **૨** અને કહે,  
'તારી ભાતા કોણ હતી? તે તો સિંહણ હતી, તે સિંહોની સાથે પરી રહેતી હતી;  
તે સિંહોનાં ટોળાંમાં રહીને પોતાના સંતાન ઉછેરતી હતી.  
**૩** તેણે પોતાનાં બચાંમાંના એકને ઉછેર્યું અને તે જુવાન સિંહ બન્યો, તે શિકાર પકડતાં  
શીખ્યો. તે ભાગસોનો ભક્ષ કરવા લાગ્યો.  
**૪** બીજુ પ્રજાઓએ તેના વિષે સાંભળ્યું. તે તેઓની જગત્તાં સપડાયો, તેઓ તેને સાંકળો  
પહેરાવીને મિસરમાં લાવ્યા.  
**૫** જ્યારે તેણે જોથું કે તેની આશાઓ રદ થઈ છે ત્યારે તેણે પોતાનાં બચાંમાંનું  
બીજું એક બચ્યું લઈને તેને ઉછેણીને જુવાન સિંહ બનાવ્યો.  
**૬** તે સિંહોની સાથે ફરવા લાગ્યો. તે જુવાન સિંહ બન્યો અને તે શિકાર પકડતાં  
શીખ્યો; ભાગસોનો ભક્ષ કરવા લાગ્યો.  
**૭** તેણે વિદ્યવાઓ પર બળાત્કાર કર્યા, નગરોને ખંડિયેર બનાવી દીધાં.  
અને તેની ગર્જનાના અવાજથી દેશ તથા તેની સમૃદ્ધિ નાશ પામ્યાં.  
**૮** પણ વિદેશી પ્રજાઓના લોકો આજુભાજુના પ્રાંતોમાંથી તેના પર ચઢી આવ્યા.  
તેઓએ તેના પર જગ નાખી. તે તેઓના ફાંદામાં સપડાઈ ગયો.  
**૯** તેઓએ તેને સાંકળો બાંધી પાંજરામાં પૂર્યો અને તેને બાબિલના રાજ પાસે લાવ્યા.  
તેનો અવાજ ઈરાયલના પર્વતો પર સાંભળવામાં ન આવે માટે તેઓએ તેને  
પર્વતોના કિલ્લામાં રાખ્યો.  
**૧૦** તારી ભાતા તારા જેવી જુદ્દર અને પાણીના ઝરા પાસે રોપેલા ક્રાક્ષના વેલા જેવી  
હતી.

પુજળ પાણી ભગવાથી તે ફળકુપ અને ડાળીઓથી ભરપૂર હતી.

<sup>૧૧</sup> સત્તાધારીઓના રાજદંડોને લાયક તેને મજબૂત ડાળીઓ થઈ હતી.

તેની ડાળીઓના જથ્યાસહિત તે ઊંચી દેખાતી હતી.

<sup>૧૨</sup> પણ તે દ્રાક્ષાવેલાને ઈશ્વરના કોપને લીધે ઉખેડી નાખીને જમીનદોષત કરવામાં આવ્યો, પૂર્વના પવનોએ તેનાં ફળો સુકવી નાખ્યાં.

તેની સુકાઈ ગયેલી ડાળીઓ બાંગી નાખવામાં આવી અને તે થીમળાઈ ગઈ; તેને અનિન્થી ભસ્મ કરવામાં આવી.

<sup>૧૩</sup> હવે તેને અરણ્યમાં સૂકા તથા નિર્જળ પ્રદેશમાં રોપવામાં આવી છે.

<sup>૧૪</sup> તેની મોટી ડાળીઓમાંથી અનિન્થી પ્રગટીને તેનાં ફળોને ભસ્મ કર્યા.

તેના પર મજબૂત ડાળી રહી નહિ કે તેમાંથી સત્તાધારી માટે રાજદંડ બને.' આ તો વિલાપગાન છે અને વિલાપ તરીકે તે ગવાશે."

## ૨૦

<sup>૧</sup> સાતમા વર્ષના પાંચમા ભહિનાના દ્વસમા દિવસે ઇજરાયલના આગેવાનો થહોવાહને સલાહ પૂછવા મારી સમક્ષ આવીને બેઠા.

<sup>૨</sup> ત્યારે થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, <sup>૩</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર, તું ઇજરાયલના આગેવાનોને આ પ્રમાણે કહે: 'પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: તમે મારી સલાહ પૂછવા આવો છો? હું મારા જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે, હું તમને સલાહ નહિ આપું'" પ્રભુ થહોવાહ ઐવું કહે છે.

<sup>૪</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર! શું તું તેઓનો ન્યાય કરશે? શું તું ન્યાય કરશે? તેઓના પિતૃઓનાં ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો વિષે તેઓને જણાવ. <sup>૫</sup> તેઓને કહે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: "જે દિવસે મેં ઇજરાયલને પસંદ કર્યો, મેં યાકુબના વંશજોની આગળ સમ ખાદા, હું મિસર દેશમાં તેઓની આગળ પ્રગટ થયો, જ્યારે મેં તેઓની આગળ સમ ખાદા હતા કે, 'હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું' <sup>૬</sup> તે દિવસે મેં તેઓની આગળ સમ ખાદા હતા કે, હું તેઓને મિસર દેશમાંથી બહાર કાઢીને જે દેશ મેં તેઓને માટે પસંદ કર્યો છે તેમાં લાવીશ. તે દૂધ તથા મધથી રેલછેલવાળો દેશ છે; તે બધા દેશોનું સૌથી સુંદર ઘરેણું છે.

<sup>૭</sup> મેં તેઓને કદ્યું, 'તમે બધા તમારી નજરમાં જે ધિક્કારપાત્ર વસ્તુઓ છે તેઓને તથા મિસરની મૂર્તિઓને ફેંકી દો. તમારી જાતને અશુષ્ટ ન કરો; હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.'"

<sup>૮</sup> પણ તેઓએ મારી વિરુદ્ધ બંડ કર્યું, મારું વચન સાંભળવા ચાલ્યું નહિ. દરેક માણસે પોતાની નજરમાંથી ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો ફેંકી દીધાં નહિ કે મિસરની મૂર્તિઓનો ત્યાગ કર્યો નહિ. ત્યારે મેં વિચાર્યું કે હું તેઓના પર મારો કોધ રેણીને મિસર દેશમાં મારો આકોશ પૂરો કરીશ. <sup>૯</sup> પણ મિસર દેશમાંથી તેઓને બહાર કાઢી લાવતાં, પ્રજાઓના દેખતાં તથા જેઓ તેમની સાથે રહેતા હતા તેઓની નજરમાં તેને લાંછન લાગે એવું મેં મારા નામની ખાતર કર્યું નહિ.

<sup>૧૦</sup> આથી હું તેઓને મિસરમાંથી બહાર કાઢીને અરણ્યમાં લાવ્યો. <sup>૧૧</sup> ત્યારે મેં તેઓને મારા નિયમો આપ્યા અને મારી આજ્ઞાઓ જણાવી. જે માણસ તેનું પાલન કરે તે તેનાથી જીવન પામે. <sup>૧૨</sup> મેં તેઓને મારી અને તેઓની વચ્ચે વિશ્રામવારો ચિંતનરૂપે આપ્યા, તેથી તેઓ જાળો કે, હું થહોવાહ તેમને પવિત્ર કરનાર ઈશ્વર છું.

<sup>૧૩</sup> પણ ઇજરાયલી લોકોએ અરણ્યમાં પણ મારી વિરુદ્ધ બંડ કર્યું. તેઓ મારા નિયમમાં ચાલ્યા નહિ; પણ, જેનું પાલન કરવાથી માણસ જીવન પામે છે, તે મારા હુકમોનો ઈનકાર કર્યો. તેઓએ ખાસ સાબાથ્થોને અપવિત્ર કર્યા, આથી, મેં તેઓના

પર મારો રોષ ઉતારીને અરણથમાં જ તેઓનો સંહાર કરવાનો નિર્ણય કર્યો. <sup>૧૪</sup> પણ મેં મારા નામની ખાતર એવું કર્યું કે, જે પ્રજાઓના દેખતાં હું તેને મિસ્સરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો હતો તેમની નજરમાં મારું નામ અપવિત્ર ન થાય.

<sup>૧૫</sup> આથી મેં સમ ખાદ્યા કે, મેં તેઓને જે દેશ આપવાનું નક્કી કર્યું હતું, જે દૂધ તથા ભધની દેલછેલવાળો દેશ હતો અને જે સૌથી સુંદર ઘરેણા જેવો હતો, તેમાં લઈ જઈશ નહિં. <sup>૧૬</sup> કેમ કે, તેઓએ મારા કાનૂનનો તિરસ્કાર કર્યો, મારા વિધિઓમાં ચાલ્યા નહિં, તેઓએ મારા સાબાથથને અપવિત્ર કર્યો છે, પણ તેઓનાં હૃદય મૂર્તિઓ તરફ ખેંચાતાં હતાં. <sup>૧૭</sup> પણ મેં તેઓના પર દયા કરીને તેઓનો નાશ ન કર્યો, અરણથમાં તેઓનો પૂરેપૂરો સંહાર ન કર્યો.

<sup>૧૮</sup> મેં તેઓનાં દીકરાઓને તથા દીકરીઓને અરણથમાં કર્યું, 'તમે તમારા પિતાઓના નિયમો પ્રમાણે ચાલશો નહિં, તેઓના હુકમોને અનુસરશો નહિં કે તેઓની મૂર્તિઓથી તમારી જતને અશુદ્ધ કરશો નહિં. <sup>૧૯</sup> હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું. મારા વિધિઓ પ્રમાણે ચાલો; મારી આજ્ઞાઓ પાળો અને તેમનું પાલન કરો. <sup>૨૦</sup> સાબાથથને પવિત્ર ગણો, જેથી તે તમારી અને મારી વચ્ચે થિતનસ્તુપ બને, જેથી તમે જાણશો કે હું થહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.'

<sup>૨૧</sup> પણ તેઓના દીકરાઓએ તથા દીકરીઓએ મારી વિરુદ્ધ બંડ કર્યું. તેઓ મારા નિયમો પ્રમાણે ચાલ્યા નહિં અને મારા કાનૂનોને અનુસર્યા નહિં, તેમ જ મારા કાયદાઓનું પાલન કરીને તેનો અમલ કર્યો નહિં. વળી તેઓએ મારા સાબાથથને અપવિત્ર કર્યા, જો કોઈ માણસ તેઓને પાળો તો તે તેઓ વડે જુવે, ત્યારે મેં તેઓ પર મારો કોપ રેણીને તેઓના પર મારો આકોશ પૂરો કર્યો. <sup>૨૨</sup> પણ મેં મારો હાથ પાળો ખેંચી લીધો, મારા નામની ખાતર એવું કર્યું, જે પ્રજાઓના દેખતાં હું તેઓને મિસ્સરમાંથી બહાર લાવ્યો હતો તેઓની નજરમાં મારું નામ અપવિત્ર ન કર્યું.

<sup>૨૩</sup> તેઓને પ્રજાઓમાં વેરવિખેર કરી નાખવાને તથા દેશદેશ સર્વત્ર વિખેશી નાખવાને, મેં તેઓની આગળ અરણથમાં સમ ખાદ્યા. <sup>૨૪</sup> કેમ કે તેઓએ મારા કાનૂનોનો અમલ કર્યો નથી, તેઓએ મારી આજ્ઞાઓનો અનાદર કર્યો છે, મારા સાબાથથોને અપવિત્ર કર્યો છે. તેઓના પિતાઓની મૂર્તિઓની તરફ તેઓની દ્રષ્ટિ હતી.

<sup>૨૫</sup> મેં તેઓને એવા નિયમો આપ્યા કે જે સારા ન હતા, એવી આજ્ઞાઓ આપી કે જેઓ વડે તેઓ જુવે નહિં. <sup>૨૬</sup> તેઓએ પોતાના પ્રથમ જન્મેલાને અર્થિનમાં ચલાવ્યા, તેમ મેં તેઓને પોતાની બેટો દ્વારા અશુદ્ધ કર્યા. હું તેઓને પ્રાસ આપું જેથી તેઓ જાણશે કે હું થહોવાહ છું.

<sup>૨૭</sup> માટે, હે મનુષ્યપુત્ર, તું ઇજરાયલી લોકોને કહે; 'પ્રભુ થહોવાહ એવું કહે છે કે: "તારા પૂર્વજીઓએ મારું અપમાન કરીને અવિશ્વાસુ રદ્ધ્યાં છે. તેઓએ આ પ્રમાણે કર્યું. <sup>૨૮</sup> મેં તેઓને જે દેશ આપવાના સમ ખાદ્યા હતા તે પ્રમાણે હું તેઓને દેશમાં લાવ્યો. ત્યાં તેઓએ ઊંચા પર્વતો તથા ઘટાદાર વૃક્ષો જોયાં, તેઓએ ત્યાં બલિદાનો, સુવાસિત ધૂપ તથા પેથાર્પણો અર્પણ કરી મને કોધિત કર્યો. <sup>૨૯</sup> મેં તેઓને કર્યું; 'જે ઉચ્ચસ્થાને તમે અર્પણ લાવો છો તેનો હેતુ શો છે?' તેથી તેનું નામ આજ સુધી બામાહ (ઉચ્ચસ્થાન) પડ્યું છે."

<sup>૩૦</sup> તેથી ઇજરાયલી લોકોને કહે કે, 'પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે: "તમે તમારા પિતાઓની જેમ પોતાને અશુદ્ધ કેમ કરો છો? અને ગણિકાની જેમ દિક્કારપાત્ર કાર્યો કેમ કરો છો? <sup>૩૧</sup> જ્યારે તમે તમારાં અર્પણો ચટાવો છો અને તમારાં બાળકોને અર્થિને

ચલાવો છો, ત્યારે તમે તમારી સર્વ મૂર્તિઓથી આજ સુધી પોતાને અશુભ કરો છો. તેમ છતાં હે ઈઝરાયલી લોકો, શું હું તમારા પ્રક્રિયાના ઉત્તર આપું? હું મારા જીવના સમ ખાઈને કહું છું, હું તમારા પ્રક્રિયાના ઉત્તર આપનાર નથી. <sup>૩૨</sup> તમે કહો છો, અમે બીજુ પ્રજાઓની જેમ, બીજા દેશોના કુઠોની જેમ, લાકડાના તથા પથ્થરના દેવોની પૂજા કરીશું જે વિચાર તમારા મનમાં આવે છે તે સફળ થશે નહિં.

<sup>૩૩</sup> પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, ““હું મારા જીવના સમ ખાઈને કહું છું કે, ““હું મારો હાથ લંબાવીને અને મારા પરાક્રમી હાથ વડે, કોપ રેણીને તમારા પર શાસન ચલાવીશ. <sup>૩૪</sup> તમે જે પ્રજાઓમાં વિખેરાઈ ગયા છો ત્યાંથી હું તમારા પર મારો કોધ રેણીને તથા મારા પરાક્રમી હાથ વડે બહાર લાવીને બેગા કરીશ. <sup>૩૫</sup> હું તમને વિદેશી પ્રજાઓના અરણ્યમાં લાવીશ અને હું ત્યાં મોટામોટ તમારો વાદ કરીશ.

<sup>૩૬</sup> જેમ મેં મિસ્સરના અરણ્યમાં તમારા પૂર્વજોનો વાદ કર્યો, તેમ હું તમારી સાથે વાદ કરીશ પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે. <sup>૩૭</sup> ““હું તમને મારી લાકડી નીંદેથી પસાર કરીશ અને હું તમને મારા કરારના બંધનમાં લાવીશ. <sup>૩૮</sup> હું મારી વિરુદ્ધ બંડ કરનારાને તથા મારી વિરુદ્ધ અપરાધ કરનારાઓને અલગ કરીશ અને હું તમારામાંથી તેઓને જુદા કરીશ જ્યાં તેઓ બંદીવાન છે તે દેશોમાંથી હું તેઓને બહાર લાવીશ, પણ તેઓ ઈઝરાયલ દેશમાં પ્રવેશ કરશે નહિં. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.””

<sup>૩૯</sup> હવે, હે ઈઝરાયલના લોકો, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: “જાઓ, તમે સર્વ પોતપોતાની મૂર્તિઓની પૂજા કરો. જો તમે મારું સાંભળવાનો ઇનકાર કરો છો તો તમે મૂર્તિઓની પૂજા કરવાનું ચાલુ રાખો, પણ તમે તમારી મૂર્તિઓથી તથા બેટોથી મારા પવિત્ર નામને અશુભ કરશો નહિં.

<sup>૪૦</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે કે, “મારા પવિત્ર પર્વત પર, ઈઝરાયલના પવિત્ર પર્વત પર, સર્વ ઈઝરાયલી લોકો મારી સેવા કરશે. ત્યાં હું તેમનો સ્વીકાર કરીશ, તમારાં અર્પણો, તમારી ખંડણી તરીકેનાં પ્રથમફળો તમારી પવિત્ર વસ્તુઓ સહિત માગીશ. <sup>૪૧</sup> હું તમને બીજુ પ્રજાઓમાંથી બહાર લાવીશ, તમે જે દેશોમાં વિખેરાઈ ગયા હતા ત્યાંથી હું તમને બેગા કરીશ, ત્યારે હું તમને સુવાસિત ધૂપની જેમ સ્વીકારીશ. સર્વ પ્રજાઓના દેખતાં હું તમારી મદદે પવિત્ર મનાઈશ.

<sup>૪૨</sup> હું તમને ઈઝરાયલના દેશમાં એટલે જે દેશ તમારા પિતૃઓને આપવાના મેં સમ ખાદ્યા હતા તે દેશમાં હું તમને લાવીશ. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું. <sup>૪૩</sup> ત્યાં તમને પોતાના આચરણ તથા જે દુષ્ટ કૃત્યો કર્યા છે તેને લીધે તમે પોતાની નજરમાં પોતાને દિક્કારશો. <sup>૪૪</sup> પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, હે ઈઝરાયલી લોકો, તમારાં આચરણ તથા તમારાં દુષ્ટ કૃત્યો પ્રમાણે, હું મારા નામની ખાતર તમારી સાથે આવું નહિં કરું!” ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૪૫</sup> પછી યહોવાહનું વથન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૪૬</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, તું તારું મુખ દક્ષિણ તરફ ફેરવીને દક્ષિણ તરફ બોલ; નેગેબના જંગલ વિરુદ્ધ ભવિષ્ય વાળી કર. <sup>૪૭</sup> નેગેબના જંગલને કહે કે; ‘યહોવાહની વાળી સાંભળ; પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે; જુઓ, હું તારી મદદે અરિન સણગાવીશ, તે તારાં દરેક લીલાં વૃક્ષને તેમ જ સ્તુકાં વૃક્ષને ભસ્મ કરી જશે. અરિનની જવાહા હોલવાશે નહિં. દક્ષિણથી ઉત્તર સુધીના સર્વ મુખો બણી જશે.

<sup>૪૮</sup> ત્યારે બધા માણસો જાણશે કે અતિન સંગ્રહાવનાર થહોવાહ હું છું અને તે હોલવી શકાશે નહિ." <sup>૪૯</sup> પણ મેં કહ્યું, "અરે! પ્રભુ થહોવાહ, તેઓ મારો વિષે કહે છે કે, 'શું તે દ્રષ્ટાંતો બોલનારો નથી?"

## ૨૧

<sup>૧</sup> થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, <sup>૨</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર, તારું મુખ થરુશાલેમ તરફ ફેરવ, પવિત્રસ્થાન સામે બોલ; ઈંગરાયલ દેશ વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી કર. <sup>૩</sup> ઈંગરાયલ દેશને કહે, થહોવાહ આમ કહે છે: જુઓ, હું તારી વિરુદ્ધ છું. હું મારી તરવાર મ્યાનમાંથી ખેંચીને તમારામાંથી ન્યાથી માણસોનો તથા દુષ્ટોનો સંહાર કરીશ.

<sup>૪</sup> તમારામાંથી ન્યાથી માણસોનો તથા દુષ્ટોનો સંહાર કરવા માટે મારી તરવાર મ્યાનમાંથી બહાર નીકળીને દક્ષિણાથી તે ઉત્તર સુધી સર્વ માણસો ઉપર ધર્સા આવશે. <sup>૫</sup> ત્યારે સર્વ માણસો જાણશે કે મેં થહોવાહે મ્યાનમાંથી મારી તલવાર ખેંચી છે. તે કદી પાછી જશે નહિ!"

<sup>૬</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, નિસાસા નાખ તારી કમર ભાંગવાથી તથા દુઃખથી તેઓનાં દેખતાં નિસાસા નાખ. <sup>૭</sup> જ્યારે તેઓ તને પૂછે કે, 'તું શા માટે નિસાસા નાખે છે?' ત્યારે તારે કહેવું, 'જે આવે છે તેના સમાચારને લીધે એમ થશે કે, ત્યારે દરેક હૃદય ભાંગી પડશે અને સર્વ હાથ કભજોર થઈ જશે. દરેક નિર્બળ થઈ જશે, દરેક ઘૂંઠણ પાણી જેવાં ઢીલાં થઈ જશે. જુઓ! પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે, તે આવે છે અને તે પ્રમાણે કરવામાં આવશે"

<sup>૮</sup> ત્યારે થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, <sup>૯</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાણી કરીને કહે, પ્રભુ આમ કહે છે,

હે તલવાર, હે તલવાર, હા, તને ધારદાર તથા ચક્યકતી બનાવવામાં આવી છે.

<sup>૧૦</sup> મોટો સંહાર કરવા માટે તને ધારદાર બનાવેલી છે. વીજળીની જેમ ચમકારા મારવા માટે તને ધારદાર બનાવી છે.

મારા દીકરાના રાજદંડમાં શું આપણે આનંદ મનાવીશું? આવનાર તલવાર દરેક રાજદંડને તુલ્યકારે છે.

<sup>૧૧</sup> તેનો ઉપયોગ કરવા માટે તલવાર ચક્યકતી બનાવી છે.

સંહારકના હાથમાં સોપવા માટે તેને ધારદાર તથા ચક્યકતી બનાવી છે.

<sup>૧૨</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, પોક મૂક તથા વિલાપ કર, કેમ કે તલવાર મારા લોકો પર આવી પડી છે. તે ઈંગરાયલના સર્વ આગેવાનો પર આવી પડી છે જેઓને તલવારને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યા છે તેઓ મારા લોકો છે, તેથી દુઃખમાં તારી જાંધો પર થબડાકો માર.

<sup>૧૩</sup> કેમ કે આ તો કસોટી છે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે રાજદંડનો અંત આવશે તો શું?"

<sup>૧૪</sup> હે મનુષ્ય પુત્ર, ભવિષ્યવાણી કરીને તારા હાથથી તાણીઓ પાડ, પ્રાણધાતક ઘા કરનારી તલવારને ત્રણ ઘણી તેજ કર.

એ તો કટલ કરનારી તલવાર છે, ચારેબાજુ ઘા કરનાર તલવારથી ઘણાંઓની કટલ થાય છે.

<sup>૧૫</sup> તેઓનાં હૃદય પીગળાવવા તથા તેઓનાં લથડિયાં વધી જથ માટે, મેં તેઓના દરવાજ સામે તલવાર મૂકી છે. અને, તને વીજળી જેવી કરે છે અને સંહાર કરવાને સજજ છે.

<sup>૧૬</sup> હે તલવાર, તું તારી ડાબી બાજુ તથા તારી જમણી બાજુ સંહાર કર. જે બાજુ તારું મુખ ચાખેલું હોય તે બાજુ જ.

૧૭ હું પણ મારા હાથથી તાજી પાડીશ અને મારા કોધને શાંત પાડીશ, હું યહોવાહ આ બોલ્યો છું.”

૧૮ ફરીથી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, ૧૯ “હવે, હે મનુષ્યપુત્ર, બાબિલના રાજની તલવાર આવવાને બે માર્ગ ઠરાવ. તે બજ્જે એક જ દેશમાંથી નીકળો, માર્ગના મુખ્ય નગરમાં જવાના માર્ગમાં બિશાન મૂક. ૨૦ આમ્રોનીઓના નગર રાષ્ટ્રાહમાં બાબિલીઓના સૈન્યને આવવાનો એક માર્ગ બનાવ. બીજો માર્ગ યહૂદિયામાં એટલે કોટવાળા યરુશાલેમમાં આવવાનો માર્ગ બનાવ.

૨૧ કેમ કે બાબિલનો રાજ જ્યાં રસ્તો ફંટાય છે ત્યાં બે માર્ગના ભથક આગળ શકુન જાણવા ઉભો છે. તે આમતેમ તીર હલાવે છે અને મૂર્તિઓની સલાહ લે છે. તે ઘરમૂર્તિઓનું અવલોકન કરે છે.

૨૨ તેના જમણા હાથમાં યરુશાલેમ સંબંધી શકુન આવ્યા હતા, ત્યાં કિલ્લો તોડવાનાં યંત્રો ગોઠવવા, હત્યાનો હુકમ કરવા મુખ ઉધાડવાં.

મોટે ધાંટે હોકારો પાડવા, દરવાજ તોડવાના યંત્રો ગોઠવવા, મોરચા ઉઠાવવા, કિલ્લાઓ બાંધવા!

૨૩ બાબિલીઓએ યરુશાલેમના સંબંધી સમ ખાદા છે તે તેમની નજરમાં વ્યર્થ શકુન જેવા લાગશે,

પણ રાજ તેઓને સ્વપદાવવા જાણ તેઓનો અન્યાય સ્મરણાભાં લાવશે.

૨૪ તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે, કેમ કે તમે તમારાં પાપ મારા સ્મરણાભાં લાવ્યા છો, તમારા ઉલ્લંઘનો પ્રગટ કરવાભાં આવ્યા છે. તારા એકેએક કાર્યમાં તારા પાપ પ્રગટ થાય છે.

તમે થાદ આવ્યા છો, તે માટે તમે તમારા દુઃખનોના હાથથી પકડાશો.

૨૫ હે હંગરાયલના અપવિત્ર અને દુષ્ટ સરદાર, તારી શિક્ષાનો અંતિમ દિવસ આવી પહોંચ્યો છે, અન્યાય કરવાના સમયનો અંત આવ્યો છે. ૨૬ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: તારી પાદઢી કાઢી નાખ અને મુગટ ઉતાર. હવે અગાઉના જેવી સ્થિતિ રહેવાની નથી. જે નીચે છે તે ઊંચે જશે અને જે ઊંચે છે તેને નીચે પાડવાભાં આવશે. ૨૭ હું બધાનો વિનાશ કરીશ. વિનાશ, વિનાશ, પણ આ નગરીને સજ કરવા માટે જે માણસ નક્કી થયો છે તે આવે નહિ ત્યાં સુધી આ બનવાનું નથી. હું તે સર્વ તેને આપીશ.”

૨૮ હે મનુષ્યપુત્ર, બિવિષ્યવાણી કરીને કહે કે, આમ્રોનીઓ વિષે તથા તેઓએ મારેલાં મહેણા વિષે પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, તલવાર, તલવાર ધાત કરવાને તાણોલી છે, તે કતલ કરીને નાશ કરે માટે તેને ધારદાર બનાવી છે, જેથી તે વીજળીની જેમ ચમકે છે. ૨૯ જે દુષ્ટોને પ્રાણધાતક ધા વાગેલા છે, જેઓની શિક્ષાનો સમય તથા અન્યાયનો સમય પાસે આવી પહોંચ્યો છે તેઓની ગરદન પર નાખવાને તેઓ વ્યર્થ સંદર્શનો કહે છે તથા જૂઠા શકુન જુથે છે.

૩૦ પછી તલવારને મ્યાનમાં મૂક. તારી ઉત્પત્તિની જગાએ, જન્મભૂમિમાં, હું તારો ન્યાય કરીશ. ૩૧ હું મારો કોપ તારા પર દેશિશ, મારો કોપજીપી અરિન હું તમારા પર કૂકીશ. સંહાર કરવાભાં કુશળ તથા પશુવત માણસોના હાથમાં હું તને સોંપી દઈશ.

૩૨ તું અરિનમાં બળવાનું બળતણ થશે. તારું લોહી તારા દેશમાં દેડાશે. તને થાદ કરવાભાં આવશે નહિ, કેમ કે હું યહોવાહ આ બોલ્યો છું!”

## ૨૨

૧ યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, ૨ “હે મનુષ્યપુત્ર, શું તું ન્યાય કરશો? શું ખૂની નગરનો ન્યાય કરશો? તેને તેના દિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો જણાવ. ૩ તારે

કહેવું કે, 'પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: હે પોતાનો કાળ લાવવા સારુ પોતાની મદ્દે લોહી વહેવડાવનાર, પોતાને અશુદ્ધ કરવા મૂર્તિઓ બનાવનાર નગર!

**૪** જે લોહી તેં વહેવડાવ્યું છે તેથી તું દોષિત થયું છે, તારી જ બનાવેલી મૂર્તિઓથી તું અશુદ્ધ થયું છે. તું તારો કાળ નજુક લાવ્યું છે અને તારા વર્ષનો અંત આવી પહોંચયો છે. તેથી જ મેં તને બધી પ્રજાઓની નજરમાં મહેણારૂપ તથા બધા દેશોના આગળ હાંસીપાત્ર બનાવ્યું છે.

**૫** હે અશુદ્ધ નગર, હે આબજીનિન તથા સંપૂર્ણ ગુંઘવણાભર્યો નગર, તારાથી દૂરના તથા નજુકના તારી હાંસી ઉડાવશે.

**૬** જો, ઇજરાયલના સરદારો પોતાના બાળથી લોહી વહેવડાવાને તારી અંદર આવે છે. **૭** તેઓએ તારા માતાપિતાનો આદર કર્યો નથી, તારી મદ્દે વિદેશીઓને ચુરક્ષા માટે નાણાં આપવા પડે છે. તેઓ અનાથો તથા વિધવાઓ ઉપર પ્રાસ ગુજરે છે. **૮** તું મારી પવિત્ર વસ્તુઓને દિક્કારે છે. અને મારા વિશ્રાભવારોને અપવિત્ર કર્યા છે. **૯** તારી મદ્દે ચાડિયા લોહી વહેવડાવનારા થથા છે, તેઓ પર્વત પર ખાથ છે. તેઓ તારી મદ્દે જાતીય પાપો આચરે છે.

**૧૦** તારી અંદર તેઓએ પોતાના પિતાઓની આબજી ઉદ્ઘાટી કરી છે. શ્રીની અશુદ્ધતા સમયે તેઓએ તે અશુદ્ધ શ્રી સાથે બણાતકાર કર્યો છે. **૧૧** માણસોએ પોતાના પડોશીની પત્નીઓ સાથે દિક્કારપાત્ર ફૂટથો કર્યા છે, તેઓએ લંપટતાથી પોતાની પૂત્રવધૂને બ્રષ્ટ કરી છે; શ્રીજાએ પોતાની બહેન સાથે એટલે કે પોતાના બાપની દીકરી સાથે બણાતકાર કર્યો છે. **૧૨** તારી મદ્દે લોકોએ લાંચ લઈને લોહી વહેવડાવ્યું છે. તેં તેઓની પાસેથી વ્યાજ તથા નફો લીધા છે, તેં જુલભ કરીને તારા પડોશીને નુકસાન કર્યું છે, મને તું બૂલી ગયો છે." આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

**૧૩** "તે માટે જો, અપ્રાભાગિક લાભ તેં મેળવ્યો છે તથા તારી મદ્દે લોહી વહેવડાવ્યું છે, તેથી મેં મારો હાથ પછાદ્યો છે. **૧૪** હું તારી ખબર લઈશ ત્યારે તારું હૃદથ ક્રદ રહેશે? તારા હાથ મજબૂત રહેશે? કેમ કે હું થહોવાહ તે બોલ્યો છું અને હું તે કરીશ. **૧૫** હું તને બીજુ પ્રજાઓમાં વેરવિખેર કરી નાખીશ અને દેશો મદ્દે તને વિખેશી નાખીશ. હું તારી મલિનતા તારામાંથી દૂર કરીશ. **૧૬** બીજુ પ્રજાઓ આગળ તું અપમાનિત થશે અને ત્યારે તું જાણશે કે હું થહોવાહ છું!"

**૧૭** પછી થહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૧૮** "હે મનુષ્ય પુત્ર, ઇજરાયલી લોકો મારે માટે નકામા કચરા જેવા છે. તેઓ બદ્ધીમાં રહેલા પિતા, કલાઈ, લોખંડ તથા સીસા જેવા છે. તેઓ તારી બદ્ધીમાં ચાંદીના કચરા જેવા છે. **૧૯** આથી પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, 'તમે બધા નકામા કચરા જેવા છો, માટે જુઓ, હું તમને થરણાલેમમાં બેગા કરીશ.'

**૨૦** જેમ લોકો ચાંદી, પિતા, લોખંડ, સીસા તથા કલાઈને બેગા કરીને બદ્ધીમાં નાખીને અર્થિન સણગાવીને ગાળો છે, તેવી જ રીતે હું તમને મારા રોષમાં તથા કોધમાં બેગા કરીને બદ્ધીમાં નાખીને ઓગાળીશ. **૨૧** હું તમને બેગા કરીશ અને મારો કોધજૂપી અર્થિન તમારા પર ફૂકીશ, જેથી તમે મારા રોષની બદ્ધીમાં ઓગાળી જશો. **૨૨** જેમ ચાંદી બદ્ધીમાં ઓગાળી જાય છે, તેમ તમને તેમાં પિગળાવવામાં આવશે, ત્યારે તમે જાણશો કે મેં થહોવાહ મારો રોષ તમારા પર દેડથો છે!"

**૨૩** ફરીથી થહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૨૪** "હે મનુષ્યપુત્ર, તેને કહે: 'તું તો એક અશુદ્ધ નહિ કરાયેલો દેશ છે. કે જેના પર કોપના દિવસે કદી વરસાદ વરસ્થો નથી. **૨૫** શિકાર ફાડી ખાનાર ગર્જના કરતા સિંહની જેમ તારા પ્રબોધકો એ

તારી વિરુદ્ધ ખ્રદ્યંત્ર રચયું છે, તેઓએ ઘણા જીવોને ફાડી ખાદ્યા છે અને તેઓએ કિભતી દ્રષ્ટ્ય લઈ લીધું છે. તેઓ બજાજબરીથી ખજાનો અને સંપત્તિ પડાવી લે છે. તેઓએ તેમાં વિદ્યવાઓની સંખ્યા વધારી છે.

**૨૬** તેના થાજકોએ મારા નિયમશાસ્ત્રનો ભંગ કર્યો છે, તેઓએ મારી અર્પિત વસ્તુઓને ભ્રષ્ટ કરી છે. તેઓએ પવિત્ર વસ્તુ તથા અપવિત્ર વસ્તુ વચ્ચે તફાવત રાખ્યો નથી. તેઓ શુદ્ધ અને અશુદ્ધ વચ્ચેનો બેદ શીખવતા નથી. તેઓ મારા વિશ્રામબાર તરફ નજર કરતા નથી તેથી હું તેઓની વચ્ચે અપવિત્ર થયો છું. **૨૭** તેના અમલદારો શિકાર ફાડીને લોહી વહેવડાવનાર વલ્લાઓ જેવા છે; તેઓ હિંસાથી લોકોને મારી નાખીને અપ્રામાણિક લાભ મેળવનારા છે. **૨૮** તેઓ કહે છે, પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા ન હોય તોપણ “યહોવાહ બોલ્યા છે” એમ કહીને વ્યર્થ સંદર્શનો કહીને તથા જૂઠ શકુન જોઈને તેઓના પ્રબોધકોએ તેઓને થૂનાનો લપેડો કર્યો છે.

**૨૯** દેશના લોકોએ જુલમ ગુજર્યો છે અને લુંટ કરી છે, તેઓએ ગરીબો તથા જરૂરતમંદો સાથે દુર્વ્યવહાર કર્યો છે, વિદેશીઓને ન્યાયથી વંચિત રાખીને તેઓની સાથે જુલમ કર્યો છે.

**૩૦** મેં એવો માણસ શોદયો છે જે આકૃપ થઈને મારી તથા દેશની વચ્ચે ભાકોરામાં ઊભો રહીને મને તેનો નાશ કરતા રોકે, પણ મને એવો એક માણસ માખ્યો નહિ. **૩૧** આથી હું મારો કોધ તેઓ પર રેડી દઈશ! હું મારા કોધરૂપી અનિનથી તમને બાખીને ભસ્મ કરીશ. તેમણે તેઓએ કરેલાં સર્વ દૂરા આચરણોનું હું તેઓને માથે લાવીશ. ‘એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.’

## ૨૩

**૧** યહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, **૨** હે મનુષ્યપુત્ર, બે સત્રીઓ, એક જ માતાની દીકરીઓ હતી. **૩** તેઓએ મિસરમાં પોતાની જીવાનીમાં વ્યભિચાર કર્યો. તેઓએ ત્યાં વ્યભિચાર કર્યો. ત્યાં તેઓના સ્તરન દાખવામાં આવ્યા, અને ત્યાં તેઓની કુંવારી અવસ્થાની કીટકીઓ છોલાઈ. **૪** તેઓમાંની મોટી બહેનનું નામ ઓહોલાહ હતું અને નાની બહેનનું નામ ઓહોલીભાહ હતું. તેઓ બઢે મારી થઈ અને તેઓને દીકરાઓ તથા દીકરીઓ થયાં. તેઓનાં નામોના અર્થ આ છે: ઓહોલાહનો અર્થ સમજુન અને ઓહોલીભાહનો અર્થ યર્થશાલેમ છે.

**૫** “ઓહોલાહ મારી હતી, છતાં તેણે ગણિકાવૃત્તિ થાલુ રાખી. તે પોતાના પ્રેમીઓ, એટલે આશૂરના યોજાઓ ઉપર મોહી પડી હતી. **૬** તેઓ જંબુડિયા રંગના વસ્ત્ર પહેરનારા ઝૂબાઓ તથા અમલદારો હતા. જેઓ મજબૂત અને ખૂબખૂરત હતા, તેમાંના બધા ઘોડેસવારો હતા. **૭** તેણે તેઓને એટલે આશૂરના માણસોને પોતાની જતને ગણિકા તરીકે સોંપી દીધી, જે સર્વ વડે તે વિલાસી થઈ હતી. તેઓ આશૂરના સર્વોત્તમ દિલપસંદ પુરુષો હતા. તેણે તેઓની મૂર્તિઓ વડે પોતાને અશુદ્ધ કરી.

**૮** જ્યારે તે મિસરમાંથી નીકળી ત્યારે પણ તેણે પોતાની ગણિકાવૃત્તિ છોડી નહિ, જ્યારે તે નાની હતી ત્યારે માણસોએ તેની ભાથે સ્ફૂર્ણે તેની કુંવારી અવસ્થાની કીટકીઓ છોલી નાખી, તેઓએ તેની સાથે વ્યભિચાર કરવાનું થાલુ રાખ્યું. **૯** તેથી મેં તેને તેના પ્રેમીઓના હાથમાં, એટલે આશૂરીઓના માણસો જેના માટે તે વિલાસી હતી, તેઓના હાથમાં સોંપી દીધી. **૧૦** તેઓએ તેની નિર્વજ્ઞતા ઉધાડી કરી. તેઓએ તેના દીકરાઓ તથા દીકરીઓ લઈ લીધાં, તેઓએ તેને તલવારથી મારી નાખી, તે બીજી સત્રીઓમાં શરમૃપ થઈ ગઈ, કેમ કે તેઓએ તેનો ન્યાય કરીને તેને શિક્ષા કરી.

૧૧ તેની બહેન ઓહોલીબાહા આ બધું જોથું, તેમ છતાં તે પોતાના વિલાસીપણામાં વધુ બ્રષ્ટ થઈ અને પોતાની બહેન કરતાં વધુ ગણિકાવૃત્તિ કરી. ૧૨ તે આશ્શોચીઓ કે જેઓ જૂબા તથા ચાજ્યપાલ હતા, જેઓ ભભકાદાર પોશાક પહેરનારા તથા ઘોડેસવારો હતા. તેમાંના બધા ખૂબસૂરત તથા મજબૂત હતા તેમના પર મોહિત થઈ. ૧૩ મેં જોથું કે તેણે પોતાની જાતને અશુદ્ધ કરી છે. તે બન્ધે બહેનોનો એક જ માર્ગ હતો.

૧૪ તેણે પોતાની ગણિકાવૃત્તિ વધારી. તેણે દીવાલ પર કોતરેલા ભાણસો, એટલે લાલ રંગથી કોતરેલી ખાલદીઓની પ્રતિમા જોઈ, ૧૫ તેઓએ કમરે કમરબંધ બાંધેલા હતા અને માથે સુંદર સાફા બાંધેલા હતા. તેઓમાંના બધા દેખાવમાં ચાજ્યાઅમલદારો જેવા લાગતા હતા. તેઓની જન્મભૂમિ ખાલદી દેશ છે, તે બાબિલના વતની જેવા લાગતા હતા.

૧૬ તેણે જેમ તેઓને જોથા કે તરત જ તેઓની આશક થઈ, તેથી તેણે તેઓની પાસે ખાલદી દેશમાં સંદેશાવાહકો મોકલ્યા. ૧૭ ત્યારે બાબિલવાસીઓ આવ્યા અને તે સ્ત્રીને લઈને પથારીમાં સૂર્ય ગયા, તેઓએ તેની સાથે વ્યબિચાર કરીને તેને બ્રષ્ટ કરી, પછી તેનું મન તેઓના પરથી ઊઠી ગયું.

૧૮ તેણે ખુલ્લી ચીતે વ્યબિચાર કર્યો અને પોતાને ઉધાડી કરી, જેમ માઝું મન તેની બહેન પરથી પણ ઊઠી ગયું હતું, તેમ માઝું મન તેના પરથી ઊઠી ગયું.

૧૯ પછી તેણે મિસર દેશમાં પોતાની જુવાનીમાં વ્યબિચાર કર્યો હતો, તે દિવસો થાદ કરીને તેણે પુજ્કળ વ્યબિચાર કર્યો.

૨૦ તે પોતાના પ્રેમીઓ માટે પ્રેમીકા હતી, જેઓની ઈંદ્રિયો ગંધેડાની ઈંદ્રિયો જેવી હતી અને જેઓનું બીજ ઘોડાના બીજ જેવું હતું.

૨૧ જ્યારે મિસરવાસીઓથી તેની ગીટકીઓ છોલાઈ ત્યારે તેણે પોતાની જુવાનીનાં લંપટતાના કાર્યો થાદ કરીને ફરીથી શરમજનક કાર્ય કર્યું,

૨૨ માટે, ઓહોલીબાહ, પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: 'જો, હું તારા પ્રેમીઓને તારી વિરુદ્ધ કરીશ.

જેઓના પરથી તારું મન ઊઠી ગયું છે, તેઓને હું ચારેબાજુથી તારી વિરુદ્ધ લાવીશ.

૨૩ એટલે હું બધા બાબિલવાસીઓને તથા બધા ખાલદીવાસીઓને પકોદને, શોઆને તથા કોઆને તેમ જ બધા આશુરવાસીઓને,

બધા ખૂબસૂરત જુવાનોને, અમલદારોને તથા અધિકારીઓને, ઘોડેસવારોને તથા મંત્રીઓને બેગા કરીશ.

૨૪ તેઓ તારી વિરુદ્ધ હથિયારો, રથો તથા ગાડાઓ, અને લોકોનાં મોટાં ટોળાં સહિત આવશે.

તેઓ મોટી ઢાલો, નાની ઢાલો તથા ટોપો પહેચીને તારી સામે આવીને તને ચારેબાજુથી ઘેરી લેશે.

હું તેઓને તને શિક્ષા કરવાની તક આપીશ અને તેઓ પોતાનાં કાર્યોથી તને શિક્ષા કરશે. ૨૫ કેમ કે હું તારા પર મારો કોપ રેકી દઈશ, તેઓ ગુસ્સાથી તારી સાથે વર્તશે, તેઓ તારા નાક તથા કાન કાપી નાખશે, તારા બયેલા તલવારથી નાશ પામશે! તેઓ તારા દીકરા દીકરીઓને લઈ લેશે, જેથી તારા વંશજો અરિનથી ભરસ થઈ જશે.

૨૬ તેઓ તારાં વસ્ત્રો ઉતારી લેશે અને તારાં આભૂષણો તારી પાસેથી લઈ લેશે!

૨૭ હું તારામાંથી તારા શરમજનક કાર્યોનો અને મિસર દેશમાં કરેલાં વ્યબિચારનો

અંત લાવીશ. જેથી તું તારી નજર તેઓના તરફ ઉઠાવશે નહિ અને મિસરને ક્રમરણમાં લાવશે નહિં!

<sup>૨૮</sup> કેમ કે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: 'જો, જે લોકોને તું ધિક્કારે છે અને જેઓના પરથી તારું મન ઊઠી ગયું છે તેઓના હાથમાં હું તને સોંપી દઈશ. <sup>૨૯</sup> તેઓ તને ધિક્કારશે; તેઓ તારી બધી સંપત્તિ લઈ લેશે અને તને ઉદ્ઘાટી કરી મૂકશે. તારા વ્યબિચારની ભ્રષ્ટતા એટલે તારાં શર્મજનક કાર્યો તથા તારો વ્યબિચાર ઉદાડાં થશે.

<sup>૩૦</sup> તેં ગણિકા જેવું કાર્ય કર્યું છે, પ્રજાઓની પાછળ જઈને તેમની પ્રેમીકા થઈ છે અને તેઓની મૂર્તિઓથી તેં પોતાને અપવિત્ર કરી છે, માટે આ સર્વ દુઃખો તારા પર લાવવામાં આવશે. <sup>૩૧</sup> તું તારી બહેનને પગલે ચાલી છે, તેથી હું તેની શિક્ષાનો પ્યાલો તારા હાથમાં આપીશ.'

<sup>૩૨</sup> પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: 'તું તારી બહેનનો પ્યાલો પીશે, તે ઊંડો અને મોટો છે; તું હાંસીપાત્ર થશે અને તું મજાકનો વિષય બનશે- તે પ્યાલામાં ઘણું સમાય છે.

<sup>૩૩</sup> તું ભથાનક તથા વિનાશના પ્યાલાથી, એટલે નશાથી તથા ચિંતાથી ભરાઈ જશે. આ તારી બહેન સુમજૂનનો પ્યાલો છે!

<sup>૩૪</sup> તું પીશે અને તેને ખાલી કરી નાખશે; પછી તું તેને ભાંગી નાખશે અને તારાં સતનને કાપીને ટુકડા કરી નાખશે.

<sup>૩૫</sup> માટે, પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: 'કેમ કે તું મને ભૂલી ગઈ છે અને મને તારી પીઠ પાછળ ફેંકી દીધો છે, તેથી તું તારી લંપટતા અને વ્યબિચારની શિક્ષા સહન કરશે.'

<sup>૩૬</sup> થહોવાહે મને કદયું, "હે મનુષ્યપુત્ર, શું તું ઓહોલીબાહનો ન્યાય કરશે? તો તેઓએ જે ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યો કર્યા છે તે તેઓને જણાવ. <sup>૩૭</sup> તેઓએ વ્યબિચાર કર્યો છે, તેઓના હાથમાં લોહી છે. તેઓએ મૂર્તિઓ સાથે વ્યબિચાર કર્યો છે, તેઓએ મારાથી તેઓને થયેલા દીકરાઓને અરિનમાં ભસ્મ થવા સારુ સોંપ્યા છે.

<sup>૩૮</sup> વળી તેઓએ સતત મારી સાથે આ કર્યું છે; તેઓએ મારા પવિત્રસ્થાનને અપવિત્ર કર્યું છે, તે જ દિવસે તેઓએ મારા વિશ્રામવારોને અશુષ્ટ કર્યા છે. <sup>૩૯</sup> કેમ કે તેઓએ પોતાનાં બાળકો મૂર્તિઓને ચટાવ્યાં પછી તે જ દિવસે તેઓ મારા સભાસ્થાનને અશુષ્ટ કરવા આવ્યા જુઓ, તેઓએ મારા સભાસ્થાનની વરયે જે કર્યું છે તે આ છે.

<sup>૪૦</sup> વળી તમે સંદેશાવાહકો મોકલીને દૂર દૂરથી માણસોને બોલાવ્યા- હવે જુઓ!, તેઓ આવ્યા, તેઓને માટે તેં સ્નાન કર્યું, આંખોમાં કાજળ લગાવ્યું અને ઘદેણાંથી પોતાને સુશોભિત કરી. <sup>૪૧</sup> અને તું સુંદર ભબકાદાર પલંગ પર બેઢી અને તેની આગળ મેજ બિછાવી. પછી તેં તેના પર ધૂપ તથા મારુ તેલ મૂકયું.

<sup>૪૨</sup> તમારા ઓરડામાંથી મોટી ઉજાળીના અવાજો સંભળાતા હતા. અને અરણ્યમાંથી નશાથી ચૂર લોકોને લાવવામાં આવ્યા હતા. તેઓએ તેમના બંનેના હાથોમાં બંગડીઓ પહેરાવી હતી અને તેઓના માથે સુંદર મુગટો પહેરાવ્યા હતા.

<sup>૪૩</sup> ત્યારે જે વ્યબિચાર કરીને વૃજ થઈ ગઈ હતી તેને વિષે મેં વિચાર કર્યો, 'હવે તેઓ તેની સાથે વ્યબિચાર કરશે, હા તેઓ તેની સાથે વ્યબિચાર કરશે.' <sup>૪૪</sup> જેમ લોકો વેશ્યા પાસે જાય છે તેમ તેઓ તેની પાસે ગયા, આ ચીતે તેઓએ તે ગણિકા સ્ત્રીઓ ઓહોલીબાહ તથા ઓહોલીબાહ પાસે જવાનું ચાલું રાખ્યું. <sup>૪૫</sup> પણ ન્યાથી માણસો તો તેમને વ્યબિચારી તથા ખૂની સ્ત્રીઓની સજ કરશે, કેમ કે, તેઓએ વ્યબિચાર કર્યો છે અને તેમના હાથમાં લોહી છે.'

<sup>૪૬</sup> પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: "હું તેઓના ઉપર ચટાઈ કરવા એક સૈન્ય મોકલીશ, તેઓને લુંટવા તથા પ્રાસજુપ થવા સોંપી દઈશ. <sup>૪૭</sup> તે સૈન્ય તેઓને પથ્થરથી મારશે

અને તલવારોથી તેમને કાપી નાખશે. તેઓ તેઓના દીકરા તથા દીકરીઓને મારી નાખશે અને તેઓના ઘરોને બાળી મૂકશે.

<sup>૪૮</sup> હું દેશમાંથી શરમજનક કાર્યોનો અંત લાવીશ. જેથી બધી સરીઓ શિસ્તમાં રહે અને તેઓ ગણિકાનું કાર્ય કરે નહિ. <sup>૪૯</sup> તેઓ તમારાં શરમજનક કાર્યોનો બદલો તમને આપશે. મૂર્તિપૂજાના પાપનાં ફળ તમારે બોગવવા પડશે. ત્યારે તમે જાણશો કે હું પ્રભુ થહોવાહ છુ."

## ૨૪

<sup>૧</sup> નવમા વર્ષના દશમા માસના દશમા દિવસે થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કટ્યું, <sup>૨</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર, તું દિવસનું એટલે આજના દિવસનું નામ લખ, કેમ કે, આજના દિવસે બાબિલના રાજયે થરુશાલેમનો ઘેરો ધાર્થ્યો છે.

<sup>૩</sup> આ બંડખોર પ્રજને દ્રષ્ટાંત આપીને સંભળાવ. તેને કહે કે, "પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે:

કટાઈ ચટાવો, તેને ચટાવીને તેમાં પાણી રેડો,

<sup>૪</sup> તેમાં ભાંસના ટુકડા, જાંધ તથા ખભાના દરેક સારા ટુકડા નાખો.

સારાં હાડકાંથી તેને ભરો!

<sup>૫</sup> ટોળામાંથી એક ઉત્તમ ઘેટું લો, પેલાં હાડકાં તેની નીચે નાખો,

તેને ખૂબ ઉકાણો, હાડકાંને બફાવા દો.

<sup>૬</sup> માટે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: કટાઈની માફક જેની અંદર મેલ છે, જેમાંથી મેલ કદી નીકણ્યો નથી એવી ખૂની નગરીને અફસોસ. તેમાંથી ટુકડે ટુકડે લો, પણ તેના પર થિઝી નાખવાની નથી.

<sup>૭</sup> કેમ કે તેનું લોહી તેની અંદર છે. તેણે તેને ખુલ્લા ખડક પર પાડ્યું છે, તેણે તેને જમીન પર દેશથું નથી જેથી તે ધૂળથી ઢંકાય જાય, <sup>૮</sup> તે ઢંકાય નહિ માટે મૈં તેને ખુલ્લા ખડક પર રાખ્યું છે. જેથી મારો કોપ સણગે અને હું વૈર વાળું.

<sup>૯</sup> તેથી પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: ખૂની નગરીને અફસોસ, હું લાકડાંનો ભોટો ડગલો પણ કરીશ. <sup>૧૦</sup> લાકડાંને વધારો, અદિન સણગાવો, ભાંસને બરાબર ઉકાણો. રસો જાડો કરો! હાડકાંને બાળી જવા દો!

<sup>૧૧</sup> પણી ખાલી કટાઈને અંગારા પર મૂકો, જેથી તે ગરમ થાય અને તેનું પિત્તા તપી જાય, તેની અંદરનો તેનો મેલ પીગળીને તેનો કાટ પીગળી જાય. <sup>૧૨</sup> તે સખત પરિશ્રમથી કંટાળી ગઈ છે, પણ તેનો કાટ એટલો બધો છે કે તે અદિનથી પણ જતો નથી.

<sup>૧૩</sup> તારી અશુદ્ધતામાં લંપટતા સમાયેલી છે, કેમ કે મૈં શુદ્ધ કરવાનો પ્રથત્ન કર્યો, પણ તું શુદ્ધ થઈ નહિ. હું તારા પર મારો પૂરો રોષ ઉતારીશ નહિ ત્યાં સુધી તું ફરી શુદ્ધ થશે નહિ.

<sup>૧૪</sup> મૈં, થહોવાહે તે કટ્યું છે અને તે પ્રમાણે થશે અને હું તે પૂરું કરીશ, હું પીછેછ કરીશ નહિ. દયા રાખીશ નહિ. તારાં આચરણ પ્રમાણે અને તારાં ફૂટ્યો પ્રમાણે તેઓ નથાય કરશે." એવું પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૫</sup> થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કટ્યું, <sup>૧૬</sup> "હે મનુષ્યપુત્ર, જે તારી આંખોને પ્રિય છે તે હું એક ઝપાટે તારી પાસેથી લઈ લઈશ. પણ તારે રડવું કે શોક કરવો નહિ, આંસુ પાડવાં નહિ. <sup>૧૭</sup> તું ચૂપચાપ નિસાસા નાખજો. મૃત્યુ પામેલા માટે અંતિમ થાત્રાની વ્યવસ્થા કરતો નહિ. તારા માથે પાદડી બાંધ અને તારા પગમાં ચંપલ પહેર. તું તારા હોઠને ઢાંકતો નહિ કે જે માણસ પોતાની પત્ની ગુમાવ્યાને કારણે શોક કરે છે તેની રોટલી ખાતો નહિ."

**૧૯** સવારમાં મેં ભારા લોકોને કદ્યું, સાંજે ભારી પટની મૃત્યુ પામી. મને આજ્ઞા આપી હતી તે પ્રમાણે મેં સવારે કર્યું.

**૨૦** લોકોએ મને પૂછ્યું, “તું જે બાબતો કરે છે, તે બધાનો શો અર્થ છે તે અમને નહિ કહે?” **૨૧** ત્યારે મેં તેઓને કદ્યું, “થહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨૨** ‘ઇજરાયલી લોકોને કહે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, જુઓ, ભારું પવિત્રસ્થાન, જે તમારા સામર્થ્યનું ગર્વ છે, જે તમારી આંખોની ઇચ્છા છે, જે તમારા આત્માની અભિલાષા છે તેને હું ભ્રષ્ટ કરીશ. તમારા જે દીકરા તથા દીકરીઓને તમે પાછળ છોડી આવ્યા છો તેઓ તલવારથી મરશે.

**૨૩** ત્યારે જેમ મેં કર્યું છે તેમ તમે કરશો: તમારા હોઠને ટાંકશો નહિ કે શોકની રોટલી ખાશો નહિ. **૨૪** તમારી પાદાઈ તમારા ભાથા પર, તમારાં યંપલ તમારા પગમાં હશે. શોક કરશો કે રડશો નહિ, તમે તમારા અન્યાયમાં પીગળી જશો, દરેક ભાણસ પોતાના ભાઈને ભાટે નિસાસા નાખશે. **૨૫** હરકિયેલ તમારે ભાટે ચિંનઝુપ થશે. જ્યારે તે આવશે ત્યારે જે સર્વ તેણે કર્યું તે પ્રમાણે તમે કરશો. ત્યારે તમે જાણશો કે હું પ્રભુ થહોવાહ છું!”

**૨૬** “પણ હે મનુષ્ય પુત્ર, જે દિવસે હું તેઓનું સામર્થ્ય, જે તેઓનો આનંદ છે, તેઓનો ગર્વ, જે તેઓ જુઓ છે અને તેઓની ઇચ્છા છે તેને કબજામાં લઈ લઈશ અને તેઓના દીકરા તથા દીકરીઓને લઈ લઈશ. **૨૭** તે દિવસે એમ નહિ થશે કે, બચી ગયેલો તારી પાસે આવીને તને તે સભાયાર કરી સંભળાવે. **૨૮** તે જ દિવસે તાઙું મુખ ખૂલશે અને તું બચી ગયેલાઓ સાથે વાત કરશે. ત્યાર પછી તું શાંત રહેશે નહિ. તું તેઓ ભાટે ચિંનઝુપ થશે ત્યારે તેઓ જાણશો કે હું થહોવાહ છું!”

## ૨૫

**૧** થહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨** હે મનુષ્યપુત્ર, આભ્રોનીઓ તરફ તાઙું મુખ ફેરવ અને તેઓની વિચલ્ય ભવિષ્યવાણી કર.

**૩** આભ્રોન લોકોને કહે: ‘પ્રભુ થહોવાહનું વચન સાંભળો. પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે: જ્યારે ભારા પવિત્રસ્થાનને અશુષ્ય કરવામાં આવ્યું, જ્યારે ઇજરાયલનો દેશ વેરાન થયો હતો ત્યારે તમે તેની હાંસી ઊડાવી અને જ્યારે થહૂદિયાના લોકો બંદીવાસમાં ગયા ત્યારે તમે તેઓની વિચલ્ય કદ્યું છે કે, “વાહ!” **૪** તેથી જુઓ! હું તમને પૂર્વના લોકોને તેઓના વારસા તરીકે આપું છું; તેઓ તમારી વચ્ચે છાવણી નાખશે અને તમારામાં પોતાના તંબુઓ બાંધશે. તેઓ તમારાં ફળ ખાશે અને તેઓ તમારું દૂધ પીશે. **૫** હું રાખ્યા નગરને ઊંટોને ચરવાની જગ્યા કરીશ અને આભ્રોનીઓના દેશને ઘેટાંબકરાંને બેસવાની જગ્યા કરીશ, ત્યારે તમે જાણશો કે હું થહોવાહ છું.

**૬** કેમ કે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે: તેં ઇજરાયલ દેશની વિચલ્ય હાથથી તાણીઓ પાડી છે ખુશ થઈને નાચી છે, તેના પરની તારી સંપૂર્ણ ઈર્ધાને લીધે તું મનમાં ખુશ થઈ છે. **૭** તેથી જુઓ, હું ભારો હાથ લંબાવીને તમને ભારીશ અને લૂંટ થવા ભાટે તમને પ્રજાઓના હાથમાં સોંપી દઈશ. હું બીજા લોકોમાંથી તમારો નાશ કરીશ. હું રાખ્યોમાંથી તમારો નાશ કરીશ ત્યારે તમે જાણશો કે હું થહોવાહ છું!”

**૮** પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: કેમ કે મોઆબ તથા સેઈર કહે છે, “જુઓ, થહૂદિયાના લોક તો બીજુ પ્રજાઓ જેવા છે!” **૯** તેથી જુઓ! હું મોઆબના ઢોપાવો, તેની સરહદ પરનાં નગરો એટલે બેથ થશીભોથ, બાબાલ મેઓન તથા કિર્યા થાઈભ જે દેશની શોભા છે. **૧૦** તે નગરોથી ભાંડીને હું મોઆબના પડખામાં આભ્રોનીઓની વિચલ્ય

પૂર્વના લોકોને સારુ ખોલી આપીશ, હું તેઓને વારસા તરીકે આમ્ભોનીઓને આપી દઈશ, જેથી આમ્ભોનીઓનું નામનિશાન રહેશે નહિં. <sup>૧૧</sup> એ ચીતે હું મોઆબનો ન્યાથ કરીને સજ કરીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું!

<sup>૧૨</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: “અદોમે યહૃદિયાના લોકો પર વૈર વાળીને તેનું નુકસાન કર્યું છે, ને તેના પર વૈર વાળીને મોટો ગુનો કર્યો છે.” <sup>૧૩</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે; “હું અદોમ વિરુદ્ધ મારો હાથ લંબાવીને તેનાં મનુષ્યો તથા જાનવરોનો નાશ કરીશ. હું તેમાનથી માંડીને દેદાન સુધી તેને વેરાન કરીશ. તેઓ તલવારથી મરશે.

<sup>૧૪</sup> મારા ઈરાથલી લોકો દ્વારા હું અદોમ પર મારું વૈર વાળીશ, તેઓ અદોમ સાથે મારા રોષ તથા કોધ પ્રમાણે વર્તાવ કરશે, તેઓ મારા વૈરનો અનુભવ કરશે!” જાણશે કે મેં વૈર વાપર્યું છે.” પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે.

<sup>૧૫</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: “પલિસ્તીઓએ તેઓનાં હૃદયના તિરસ્કાર તથા જૂની દુશ્માનાવટને કારણે યહૃદિયા પર વૈર વાળીને તેનો નાશ કર્યો છે. <sup>૧૬</sup> આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: જુઓ! હું પલિસ્તીઓ વિરુદ્ધ મારો હાથ લંબાવીશ, હું કરેથીઓનો તથા દરિયાકિનારાના બાકીના ભાગનો નાશ કરીશ. <sup>૧૭</sup> હું સખત ધમકીઓ સહિત તેઓના પર વૈર વાળીશ. જ્યારે હું તેઓના પર મારું વૈર વાળીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું!

## ૨૬

<sup>૧</sup> અગિયારમા વર્ષમાં, મહિનાના પ્રથમ દિવસે, યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, તૂ રે યરુશાલેમ નગરી વિરુદ્ધ કર્યું કે, ‘આહા, પ્રજાઓના દરવાજ બાંગી ગયા છે! તે મારી તરફ વળી છે; એના વિનાશથી હું સમૃદ્ધ થઈશ.’

<sup>૩</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: ‘હે તૂર, જો હું તારી વિરુદ્ધ છું, હું ઘણી પ્રજાઓને સમૃદ્ધના ઉછણતાં મોજાની જેમ તારા વિરુદ્ધ ઊભી કરીશ! <sup>૪</sup> તેઓ તૂરના કિલ્લાઓનો નાશ કરશે અને બુરજો તોડી પાડશે. હું તેની બધી રેતીને દૂર કરીશ અને ખુલ્લા ખડક રહેવા દઈશ.

<sup>૫</sup> તે જાહો પાથરવાની જગા થશે, કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, ‘પ્રજાઓ તેને લૂંટી લેશો. <sup>૬</sup> તેની દીકરીઓ જે ખેતરમાં છે તેઓ તલવારથી મરશે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું!

<sup>૭</sup> પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: જુઓ! હું તૂરની વિરુદ્ધ બાબિલના રાજ, રાજાઓના રાજ નખૂખાદનેસ્કસારને ઉત્તરમાંથી ઘોડાઓ, રથો, ઘોડેસવારો તથા ઘણા લોકોનાં જૂથો સહિત લાવીશ. <sup>૮</sup> તે તારી દીકરીઓને ખેતરમાં તલવારથી નાશ કરશે અને તારી વિરુદ્ધ દીવાલ બાંધશે. તે મોરથા રથશે અને તારી વિરુદ્ધ ટાલ ઊંઠી કરશે.

<sup>૯</sup> તે તારી દીવાલ વિરુદ્ધ થંગ્રોથી મારો ચલાવશે અને ઓજારોથી તારા બુરજો તોડી પાડશે. <sup>૧૦</sup> તેના ઘોડાઓ ઘણાં હોવાથી તેમની ધૂળ તને ઢાંકી દેશે, નગરના દરવાજ પર હુમલો થાય છે ત્યારે જેમ લોકો તેમાં પેક્શી જથ છે, તેમ તે તારા દરવાજાઓમાં પ્રવેશ કરશે ત્યારે ઘોડેસવારોના, રથોનાં પૈડાંના અવાજથી તારી દીવાલ કંપી ઊંઠશે. <sup>૧૧</sup> તે ઘોડાઓની ખરીઓથી તારી સર્વ શેરીઓને કચડી નાખશે; તે તલવારથી તારા લોકોને મારી નાખશે અને તારા મજબૂત સ્તરંભો જમીનદોસ્ત થઈ જશે.

<sup>૧૨</sup> આ ચીતે તેઓ તારી સંપત્તિ અને તારો માલ લૂંટી લેશો, તેઓ તારી દીવાલ તોડી પાડશે અને તારા વૈભવશાળી ઘરોને તોડી પાડવામાં આવશે. તારા પથ્થરોને, લાકડાને અને ધૂળને પાણીમાં નાખી દેશે. <sup>૧૩</sup> હું તારાં ગીતોનો અવાજ બંધ કરી દઈશ અને તારી વીણાના અવાજ ફરી કદી સંભળાશે નહિં. <sup>૧૪</sup> કેમ કે હું તને ઉઘાડો ખડક

બનાવી દઈશ, તું જળ પાથરવાની જગા થશે. તેને ફરીથી કદી બાંધવામાં આવશે નહિ, કેમ કે હું થહોવાહ તે બોલ્યો છું!” આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

**૧૫** “પ્રભુ થહોવાહ તૂરને કહે છે: તારામાં ભથાનક કતલ થયાથી ઘાયલ થયેલા નિસાસા નાખશે, તારા પતનથી દીપો નહિ કાંપશે? **૧૬** કેમ કે સમુદ્રના બધા સરદારો તેઓની રાજગાઢી પરથી નીચે ઊતરશે અને પોતાના ઝન્ભાઓ કાઢી નાખશે અને પોતાનાં ચુંદર વસ્ત્રો ઉતારશે, તેઓ બીકનાં વસ્ત્રો પહેરશે, તેઓ જમીન પર બેસશે અને તું નિર્ચંતર ધૂજશે અને તારા વિષે વિસ્મય પામશે.

**૧૭** તેઓ તારે માટે વિલાપ કરશે અને કહેશે,  
તું એક વિષ્યાત નગરી હતી! તારામાં ખલાસીઓ રહેવાસીઓ હતા, તું અને તારા વતનીઓ સમુદ્રમાં પરાક્રમી હતા.

તેમણે તેમાં રહેતા દરેક પર ધાક બેસાદ્યો છે,

**૧૮** તારા પતન વખતે દીપો ધૂજુ ઊંઠશે,  
સમુદ્રના બધા દીપો તારા સર્વનાશથી ભયબીત થશે.

**૧૯** પ્રભુ થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે, જથારે હું તને વસ્તી વગરનાં નગરોની માફક ઉજ્જડ કરીશ, જથારે હું તારી વિલાદ ઊડાણોને ફેરવી વાળીશ, મહાજ્ઞાશય તને ટાંકી દેશે, **૨૦** તથારે હું તને નીચે નાખી દઈને કબરમાં ઊતરી જનારા, એટલે પ્રાચીન કાળના લોકો બેગો કરીશ, તને પાતાળમાં પ્રાચીન કાળથી ઉજ્જડ પડેલી જગાઓમાં, કબરમાં ઊતરી ગયેલાઓ બેગો વસાવીશ કે, ફરીથી તારામાં વસ્તી નથાય, જીવતાઓની ભૂમિમાં તારું ગૌરવ સ્થાપીશ નહિ. **૨૧** હું તારા પર આફત લાવીશ, તારું અદિતત્વ રહેશે નહિ. જો કોઈ તારી શોધ કરે તોપણ તું ફરી કદી ભણશે નહિ.” આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

## ૨૭

**૧** ફરીથી થહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨** “હવે, હે મનુષ્ય પુત્ર, તું તૂર વિષે વિલાપ કર, **૩** અને તૂરને કહે, ‘હે સમુદ્રના તટ પર રહેનારા, ઘણા ટાપુઓના લોકોના વેપાસી, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે:

હે તૂર, તેં કદ્યું છે કે હું સૌદર્યમાં સંપૂર્ણ છું.”

**૪** તારી સરહદો સમુદ્રમાં છે; તારા બાંધનારાઓએ તારું સૌદર્ય સંપૂર્ણ કર્યું છે.

**૫** તેઓએ તારાં પાટિયાં સનીર પર્વતના દેવદારના બનાવ્યાં છે;  
તારા માટે ડોલ બનાવવા માટે તેઓએ લબાનોનના એરેજવૃક્ષો લીધાં હતાં.

**૬** તેઓએ તારાં હલેસાં બાશાનના એલોનકાષ્ટનાં બનાવ્યાં હતાં;  
તારું તૂતક સાયપ્રસ બેટોથી સરળ કાષ્ટની તથા હાથીદંતથીજડિત બનાવવામાં આવ્યું હતું.

**૭** તારાં સઠ ભિસરના ભરતભરેલા વસ્ત્રમાંથી બનાવ્યાં હતાં,  
તે તારી નિશાનીની ગરજ સારતો હતો, તારી છત અલીશા ટાપુઓના નીલ તથા જંબુડિયાં વસ્ત્રની હતી.

**૮** તારાં હલેસાં મારનારા સિદોન તથા આવર્દના રહેવાસીઓ હતા.  
તારામાં જે તૂરના કુશળ પુરુષો હતા તેઓ તારા ખલાસીઓ હતા.

**૯** ગેબાલથી આવેલા કુશળ કારીગરો તારું સમારકામ કરતા હતા.

દેશપરદેશથી સમુદ્રના બધાં વહાણો તથા ખલાસીઓ તારે ત્થાં વેપાર કરવા માટે આવતા હતા.

**૧૦** ઈરાન, લૂદ તથા પૂટના તારા સૈન્યમાં તારા યોજા હતા.

તેઓએ તારી અંદર ઢાલ અને ટોપ લટકાવ્યા હતા અને તેઓ તારી શોભા વધારતા હતા! <sup>૧૧</sup> તારા સૈન્ય સાથે આવર્દિં તથા સિસ્કિલના માણસો તારા કિલ્લાની ચારેબાજુ હતા. ગામ્ભાડીઓ તારા બુરજોમાં હતા! તેઓએ પોતાની ઢાલો તારી દીવાલો પર ચારેબાજુ લટકાવેલી હતી, તેઓએ તારં સૌંદર્ય સંપૂર્ણ કર્યું છે.

<sup>૧૨</sup> તારી પાસે સર્વ પ્રકારની પુષ્કળ સમૃદ્ધિ હોવાથી તારી સાથે તારીશ વેપાર કરતું હતું: તેઓ તારા માલના માટે ચાંદી, લોખંડ, કલાઈ તથા સીચું લાવતા હતા. <sup>૧૩</sup> યાવાન, તુબાલ તથા મેશેખથી તેઓ તારી સાથે વેપાર કરતા હતા, તેઓ ગુલામો તથા પિતળનાં વાસણો આપીને બદલામાં તારો માલ લઈ જતા હતા.

<sup>૧૪</sup> બેથ તોગાર્માના લોકો તારા માલના બદલામાં ઘોડા, યુઝઘોડાઓ તથા ખરથર આપતા હતા. <sup>૧૫</sup> દેદાનવાસીઓ તથા ટાપુઓ તારી સાથે વેપાર કરતા હતા. માલ તારા હાથમાં હતો, તેઓ હાથીદાંત તથા અબનૂસ નજરાણાં તારે સારુ લાવતા.

<sup>૧૬</sup> તારી પાસે બનાવેલો માલ ઘણો હોવાને લીધે અરામ તારી સાથે વેપાર કરતું હતું. તેઓ નીલમણિ, મૂલ્યવાન જંબુડિયાં રંગના વસ્ત્રો, ભરતકામ, બારીક શણ, મોતી તથા માણેક આપીને તારો માલ લેતા હતા. <sup>૧૭</sup> થહુદિયા તથા ઇજરાયલી લોકો તારી સાથે વેપાર કરતા હતા. તેઓ મિશ્નીથનાં ઘઉં, બાજરી, મધ, તેલ, લાખ તથા બોળ આપતા હતા. <sup>૧૮</sup> તારી સર્વ પ્રકારની પુષ્કળ સમૃદ્ધિને લીધે દમસ્કસ તારી સાથે વેપાર કરતું હતું, તારી પાસે કારીગરીનો ઘણો માલ હતો તેને બદલે હેલ્બોનનો દ્રાક્ષારસ તથા સફેદ ઊન આપતા હતા.

<sup>૧૯</sup> ઉઝાલથી દેદાન તથા યાવાન તને ઘડતરનું લોઢું, દાલથીની તથા સૂતરનો માલ આપતાં હતાં. આ માલ તારો હતો. <sup>૨૦</sup> દેદાન તારી સાથે સવારીના ધાબણાનો વેપાર કરતો હતો. <sup>૨૧</sup> અરબિયા તથા કેદારના સર્વ આગેવાનો તારી સાથે વેપાર કરતા હતા; તેઓ હલવાનો, ઘેટાં તથા બકરાનો વેપાર કરતા હતા.

<sup>૨૨</sup> શેખા તથા રામાહના વેપારીઓ સર્વ પ્રકારના ઉચ્ચમ જતના તેજાના, રટનો તથા સોનું આપીને તારો માલ લઈ જતા. <sup>૨૩</sup> હાચાન, કાશ્યેહ તથા ઐદેન, શેખા, આશ્શૂર તથા મિલ્માદના વેપારીઓ તારી સાથે વેપાર કરતા હતા.

<sup>૨૪</sup> તારા માલની સાથે તેઓ ઉચ્ચમ વસ્તુઓ, નીલ તથા ભરતકામના તાકા, દોરડાથી બાંધેલા, એરેજકાષ્ટની બનાવેલી કિંમતી વસ્ત્રની પેટીઓથી તારી સાથે વેપાર કરતા હતા. <sup>૨૫</sup> તારીશનાં વહાણો તારા માલનાં પરિવાહકો હતાં. તું ભરસમુક્રમાં સમૃજ હતો.

<sup>૨૬</sup> તારા હલેસાં મારનારા તને ભરસમુક્રમાં લાવ્યા છે; પૂર્વના પવનોએ તને સમુક્રની વચ્ચે બાંગી નાખ્યું છે. <sup>૨૭</sup> તારં ક્રદ્ય, તારો માલ, તારો વેપાર, તારા નાવિકો, તારા ખલાસીઓ તારા ભરામત કરનારાઓ, તારા માલનો વેપાર કરનારાઓ અને તારી અંદરના યોજ્ઞાઓ, તારા સર્વ સૈનિકો તારા નાશના દિવસે સમુક્રના ડોડાણોમાં ગરક થઈ જશે.

<sup>૨૮</sup> તારા નાવિકોની ભૂભોથી દરિયા કિનારો કંપી ઊઠ્શે.

<sup>૨૯</sup> તારા હલેસાં મારનારાઓ પોતપોતાનાં વહાણો પરથી ઊતરી જશે; નાવિકો તથા ખલાસી સર્વ કિનારા પર ઊભા રહેશે.

<sup>૩૦</sup> તેઓ તારં દુઃખ જોઈને વિલાપ કરશે અને દુઃખમય રૂદન કરશે; તેઓ માથા પર ધૂળ નાખશે અને રાખમાં આપોટશે.

<sup>૩૧</sup> તેઓ તારે લીધે પોતાના માથાં મુંડાવશે. તેઓ પોતાના શરીર પર ટાટ પહેરશે, પોતે હૈથાફાટ તથા દુઃખમય વિલાપ કરીને તારા માટે રડશે.

<sup>૩૨</sup> તેઓ તારા માટે રૂદન કરશે અને વિલાપગીત ગાશે,

તૂર સમુદ્રમાં શાંત કરી નંખાયું છે, તેના જેવું કોણ છે?  
**૩૩** જ્યારે તારો ભાલ સમુદ્રમાંથી ઉત્તરતો ત્યારે તું ઘણી પ્રજાઓને સંતોષતું હતું.  
 તારા ભાલથી તથા પુષ્કળ દવ્યથી રાજાઓ ધનાદ્ય થતા હતા.  
**૩૪** જ્યારે સમુદ્રનાં મોખાંઓએ તને ભાંગી નાખ્યું,  
 ત્યારે તારો બધો ભાલ તથા તારા બધા ભાણસો તારી સાથે નાશ પામ્યા છે.  
**૩૫** ક્રીપોના સર્વ રહેવાસીઓ તારી દશા જોઈને સ્તબ્ધ થઈ ગયા છે,  
 તેઓના રાજાઓ ભયબીત થઈ ગયા છે અને તેઓના ચહેરાઓ પર ગમ્ભરાટ છવાયેલો  
 છે.  
**૩૬** પ્રજાઓના વેપારીઓ ડરીને ભૂભો પાડે છે; તું ભયરૂપ થયું છે, તું ફરી કદી હયાતીમાં  
 આવશે નહિં!"

## ૨૮

**૧** યહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨** "હે મનુષ્ય પુત્ર, તૂરના અધિકારીને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: તારું મન ગર્વિષ થયું છે! તેં કદ્યું છે,  
 'હું ઈશ્વર છું! હું ભરસમુક પર ઈશ્વરના આસન પર બેઠો છું.' જોકે તેં તારા મનને  
 દેવને દરજે બેસાક્ષયું છે, તોપણ તું ભાણસ છે, ઈશ્વર નહિં. **૩** તું એમ ભાને છે કે તું  
 દાનિયેલ કરતાં જ્ઞાની છે. તને આશ્રય પમાડે એવું કશું અજાણ્યું નથી.

**૪** તેં ડહાપણથી તથા ભૂદ્વધિથી સમૃદ્ધિ મેળવી છે, તેં સોનાચાંદીના બંડાર ભર્યા  
 છે. **૫** તારા પુષ્કળ ડહાપણથી તથા તારા વેપારથી, તેં તારી સમૃદ્ધિ વધારી છે, તારી  
 સમૃદ્ધિને લીધે તારું મન ગર્વિષ થયું છે.

**૬** તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: તેં તારું મન ઈશ્વરના મન જેવું કર્યું છે. **૭** તેથી હું  
 પરદેશીઓને, નિર્દ્ય પ્રજાઓને તારી વિચળ લાવીશ. તેઓ તારા ડહાપણની શોભા  
 વિચળ તલવાર ખેંચશે, તેઓ તારા વૈભવને અપવિત્ર કરશે.

**૮** તેઓ તને ખાડામાં નાખશે, સમુદ્રમાં કટલ થયેલાઓના જેમ મોત પામશે. **૯** ત્યારે  
 પણ શું તું તને ભારી નાખનારને એમ કહીશ કે, "હું ઈશ્વર છું?" પણ તને વધ  
 કરનારાઓનાં હાથમાં તું તો ભાણસ છે, ઈશ્વર નથી. **૧૦** તું બેસુજ્ઞતીઓની જેમ  
 વિદેશીઓના હાથે મૃત્યુ પામશે. કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે!! હું તે બોલ્યો છું."

**૧૧** ફરીથી યહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૧૨** "હે મનુષ્ય પુત્ર,  
 તૂરના રાજાને ભાટે વિલાપગીત ગા. તેને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: તું  
 સંપૂર્ણતાનો નભૂનો હતો, તું ડહાપણથી ભરપૂર અને સૌદર્યમાં સંપૂર્ણ હતો. **૧૩** તું  
 ઈશ્વરના એદન બગીચામાં હતો, તું બધી જતનાં મૂલ્યવાન રતનો, હીરા, ભાણોક,  
 પોખરાજ, નીલમણિ, પીરોજ, ગોમેદ, યાસપિસ, લીલમણિ તથા અનિનમણિથી આભૂષિત  
 હતો. તારાં આભૂષણો સોનાનાં હતાં. તારા જંબ દિવસે તારે ભાટે ભનાવવામાં આવ્યાં  
 હતાં.

**૧૪** તું રક્ષણ કરનાર અભિષિકત કરુબ હતો; મેં તને ઈશ્વરના પવિત્ર પર્વત પર  
 સ્થાપ્યો હતો. અનિનના ચણકતા પથ્થરો પર ચાલતો હતો. **૧૫** તારી ઉત્પત્તિના  
 દિવસથી તારામાં દુષ્ટતા ભાલૂમ પડી ત્યાં સુધી તારું આચરણ નિષ્કલંક હતું.

**૧૬** તારા વધતા જતા વ્યાપારથી તું હિંસાખોર થઈ ગયો, તેં પાપ કર્યું. આથી મેં  
 તને બ્રષ્ટ ગણીને ઈશ્વરના પવિત્ર પર્વત પરથી ફેંકી દીધો છે. હે રક્ષણ કરનાર  
 કરુબ, અનિનના પથ્થરોમાંથી મેં તારો વિનાશ કર્યો છે. **૧૭** તારા સૌદર્યને કારણે તારું  
 મન ગર્વિષ થયું હતું; તારા વૈભવને કારણે તેં તારી ભૂદ્વધિ બ્રષ્ટ કરી છે. મેં તને

જમીનદોસ્ત કરી નાખ્યો છે! બીજ રાજાઓ તને જુએ માટે મેં તને તેઓની આગળ બેસાડ્યો છે.

<sup>૧૮</sup> તારાં ઘણાં પાપોથી અને તારા વેપારમાં દગ્ગા કરીને, તેં તારા પવિત્રસ્થાનો ભ્રષ્ટ કર્યા છે! આથી, મેં તારામાં અર્થિન સંઘગાવ્યો છે; તે તને ભર્સમ કરશે. તને જોનારા સૌની નજરમાં મેં તને રાખ કરી નાખ્યો છે. <sup>૧૯</sup> જે પ્રજાઓ તને ઓળખે છે તે બધી તને જોઈને કંપી ઊંઠશે; તેઓ ભયબીત થશે, સદાને માટે તારો નાશ થશે.”

<sup>૨૦</sup> યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, <sup>૨૧</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, તું તારાં મુખ સિદોન તરફ ફેરવ અને તેની વિલંઘ ભવિષ્યવાણી કરીને કહે. <sup>૨૨</sup> કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: જુઓ, હે સિદોન, હું તારી વિલંઘ છું. કેમ કે હું તારામાં મારો મહિમા પામીશ, હું તેનો ન્યાય કરીને સર્જ કરીશ ત્યારે લોકો જાણશે કે હું યહોવાહ છું. હું તારામાં પવિત્ર મનાઈશ.

<sup>૨૩</sup> હું તારી અંદર ભરકી તથા તારી શેરીઓમાં ખૂનામરકી મોકલીશ, હત્યા કરાયેલા તેમાં પડશે. જ્યારે તલવાર તારી વિલંઘ યારેબાજુથી આવશે, ત્યારે તું જાણશે કે હું યહોવાહ છું! <sup>૨૪</sup> ઇજરાયલી લોકોનો તિરસ્કાર કરનારી આજુબાજુની પ્રજાઓ હવે કદી તેઓને ભોકાતા કાંટા કે ઝાંખરાંની જેમ હેરાન નહિ કરે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું!”

<sup>૨૫</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: ‘ઇજરાયલી લોકો જે પ્રજાઓમાં વેરવિખેર થઈ ગયેલા છે, તેમાંથી હું તેઓને એકત્ર કરીશ, અને જ્યારે હું પ્રજાઓના દેખતાં તેઓમાં પવિત્ર મનાઈશ, ત્યારે તેઓ પોતાના દેશમાં એટલે જે દેશ મેં મારા સ્વેવક યાકૂબને આપ્યો હતો તેમાં ઘરો બનાવશે. <sup>૨૬</sup> તેઓ તેમાં સુરક્ષિત રહેશે અને ઘરો બાંધશે, દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપશે, તેઓની સાથે દુર્બ્યવહાર કરનારી આજુબાજુની પ્રજાઓનો ન્યાય કરીને હું સર્જ કરીશ; ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ તેઓનો ઈશ્વર છું!’’

## ૨૬

<sup>૧</sup> દશમા વર્ષના દશમા મહિનાના બારમા દિવસે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, <sup>૨</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજ ફાળન તરફ મુખ ફેરવ; તેની અને તેના આખા મિસરની વિલંઘ ભવિષ્યવાણી ઉચ્ચાર. <sup>૩</sup> અને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે:

જો, હે મિસરના રાજ ફાળન,

હે નદીમાં પડી રહેનાર,

“આ નદી મારી છે, મારે પોતાને માટે બનાવી છે.” એવું કહેનાર મોટા મગરમણ, હું તારી વિલંઘ છું!

<sup>૪</sup> કેમ કે હું તારા જડભામાં આંકડી પરોવીશ, તારી નાઇલ નદીની માછલીઓ તારાં બિંગડાને ચોટાડીશ; તારા બિંગડામાં ચોટેલી તારી નદીની બધી માછલીઓ સાથે હું તને નદીમાંથી બહાર ખેંચી કાઢીશ.

<sup>૫</sup> હું તને તથા તારી સાથેની નદીની બધી માછલીઓને અરણયમાં ફેંકી દઈશ.

તું ખેતરની જમીન ઉપર પડી રહેશે. કોઈ તારી ખબર કરશે નહિ કે કોઈ તને ઉંચકશે નહિ.

મેં તને પૃથ્વીનાં જીવતાં પશુઓને તથા આકાશનાં પક્ષીઓને ખોરાક તરીકે આપ્યો છે.

<sup>૬</sup> ત્યારે મિસરના બધા રહેવાસીઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું,

તેઓ ઇજરાયલીઓને માટે બર્ખની લાકડીના ટેકા જેવા થયા છે.

૭ જ્યારે તેઓએ તને હાથમાં પકડ્યો ત્યારે તું નાસી છૂટ્યો, તેં સર્વના ખબા ચીશી નાખ્યા.

જ્યારે તેઓએ તારા પર ટેકો લીધો, ત્યારે તેં તેઓના પગ બાગી નાખ્યા અને તેઓની કમરો ઢીલી કરી નાખ્યા.

૮ તેથી પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: હે, મિસર, હું તારી વિરુદ્ધ તલવાર ઉઠાવીશ; તારામાંથી ભાણસ તથા જનવરો બંનેનો નાશ કરીશ. ૯ મિસર દેશ વેરાન તથા ઉજ્જવ થઈ જશે; ત્યારે લોકો જાણશે કે હું યહોવાહ છું, કેમ કે તે બોલ્યો છે કે “નાદી મારી છે અને મેં તે બનાવી છે.” ૧૦ તેથી, જો, હું તારી અને તારી નદીની વિરુદ્ધ છું, હું મિસરને મિશ્રદોલથી સૈયેને સુધી એટલે છેક ફૂશની સરહદો સુધી વેરાન તથા ઉજ્જવ બનાવી દઈશ.

૧૧ કોઈ ભાણસનો પગ તેમાં ફરશે નહિ, કોઈ પશુનો પગ તેમાં ફરશે નહિ, અને ચાળીસ વર્ષ સુધી તેમાં કોઈ વસ્તી પણ રહેશે નહિ. ૧૨ રહેવાસીઓના દેશો વચ્ચે હું મિસર દેશને ઉજ્જવ બનાવીશ, તેનાં નગરો પાથમાલ થઈ ગયેલાં નગરોની જેમ ચાળીસ વર્ષ સુધી ઉજ્જવ થઈ જશે, હું મિસરવાસીઓને પ્રજાઓમાં વિખેરી નાખીશ, અને તેઓને દેશોમાં વેરી નાખીશ.

૧૩ પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: ચાળીસ વર્ષને અંતે મિસરીઓ જે પ્રજાઓમાં વેરવિખેર થઈ ગયેલા હશે તેઓમાંથી તેઓને પાછા એકત્ર કરીશ. ૧૪ હું મિસરની જહોજલાલી પુનઃસ્થાપિત કરીશ અને હું તેઓને પાશ્રોસ દેશમાં, તેઓની જન્મભૂમિમાં પાછા લાવીશ. ત્યાં તેઓ એ નબળા રાજ્યમાં રહેશે.

૧૫ તે સૌથી નીચું રાજ્ય હશે, અને તે કદી બીજુ પ્રજાઓ સામે ઊંચું કરવામાં આવશે નહિ. હું તેઓને એવા ઘટાડી દઈશ કે તેઓ બીજુ પ્રજાઓ પર ચાજ કરી શકશે નહિ. ૧૬ તેઓ કદી ઇજરાયલી લોકોને ભરોસાપાત્ર થશે નહિ, અન્યાયનું સમરણ કરીને તેઓ પોતાનાં મુખ મિસર તરફ ફેરવશે. ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું!”

૧૭ સત્તાવીસમા વર્ષના પહેલા મહિનાના પહેલા દિવસે યહોવાહનું વચ્ચેન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, ૧૮ “હે મનુષ્યપુત્ર, બાબિલના રાજ નભૂખાદનેસ્સારે પોતાના સૈન્ય પાસે તૂરના સૈન્ય વિરુદ્ધ સખત મહેનત કરાવી છે. તેઓના વાળ ખરી પડ્યા અને તેઓના ખબા છોલાઈ ગયા. તેમ છિતાં તૂરની વિરુદ્ધ તેઓએ જે સખત મહેનત કરી તેના બદલામાં તેને કે તેના સૈન્યને તૂર પાસેથી કશું વેતન મળ્યું નહિ.

૧૯ તેથી પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે કે, જુઓ, હું મિસરનો દેશ બાબિલના રાજ નભૂખાદનેસ્સારને આપીશ, તે તેની સર્વ સંપત્તિ લઈ લેશે, તેની લુંટનો કબજો કરશે, તેને જે મળ્યું છે તે બધું લઈ લેશે; તે તેના સૈન્યનું વેતન થશે. ૨૦ તેણે જે કામ કર્યું છે તેના બદલામાં મેં તેને મિસરનો દેશ આપ્યો છે.” આ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે. ૨૧ “તે દિવસે ઇજરાયલી લોકોમાં એક શિંગ ફૂટી નીકળશે એવું હું કરીશ, હું તેઓ મધ્યે તને બોલતો કરીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.”

## ૩૦

૧ યહોવાહનું વચ્ચેન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, ૨ હે મનુષ્યપુત્ર, ભવિષ્યવાણી ઉચ્ચાર અને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે:

‘આવનાર દિવસ દુઃખમય છે!’ એવું ખૂભો પાડીને કહો,

૩ તે દિવસ, એટલે યહોવાહનો દિવસ નજીક છે. તે મેઘોમય દિવસ છે, તે પ્રજાઓ માટે આફતનો દિવસ થશે.

**૪ મિસર વિરુદ્ધ તલવાર આવશે, મારી નંખાયેલા લોકો મિસરમાં પડશે, ત્યારે કુશમાં દુઃખ થશે-ત્યારે તેઓ તેની સંપત્તિ લઈ જશે અને તેના પાથા તોડી પાડવામાં આવશે.**

**૫ કુશ, પૂર્ણ તથા લૂદ અને બધા પરદેશીઓ, તેમ જ તેઓની સાથે કરારથી જોડાયેલા લોકો પણ તલવારથી પડી જશે.”**

**૬ યહોવાહ આમ કહે છે:**  
મિસરને ટેકો આપનારાઓ પડી જશે અને તેઓના સાર્મથયનું અભિમાન ઉતસી જશે. મિગ્ડોલથી તે સૈયેને સુધી તેઓના સૈનિકો તલવારથી પડી જશે.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

**૭ ઉજ્જવ થઈ ગયેલા દેશોની જેમ તેઓ ઉજ્જવ થશે, વેરાન થઈ ગયેલા દેશની જેમ તેઓ વેરાન થઈ જશે.**

**૮ હું મિસરમાં અર્દિન સણગાવીશ અને તેના બધા મદદગારો નાશ પામશે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું! **૯** તે દિવસે નિશ્ચિંત રહેનારા કુશીઓને ભયભીત કરવા માટે સંદેશાવાહક મારી આગાઢાથી વહાણોમાં જશે, મિસરના દિવસે આફત આવી હતી તેમ તેઓ મધ્યે આફત આવી પડશે. તે દિવસ આવી રહ્યો છે.**

**૧૦ પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે:** “હું બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્કારને હાથે મિસરના સમુદ્દાયનો અંત લાવીશ. **૧૧** તે તથા તેની સાથેનું તેનું સૈન્ય, જે પ્રજાઓ માટે પ્રાસર્ણપ છે, તેઓને દેશનો નાશ કરવા માટે લાવવામાં આવશે; તેઓ મિસર સામે પોતાની તરવાર ખેંચશે અને મૃત્યુ પામેલા લોકોથી દેશને ભરી દેશે.

**૧૨ હું નદીઓને સૂકવી નાખીશ અને હું દેશને દુષ્ટ માણસોના હાથમાં વેચી દઈશ.** હું દેશને તથા તેની અંદર જે છે તે બધાને પરદેશીઓને હાથે વેરાન કરી દઈશ. હું યહોવાહ તે બોલ્યો છું.”

**૧૩ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે:** “હું મૂર્તિઓનો નાશ કરીશ, હું નોફના પૂતળાંઓનો અંત લાવીશ. ત્યાર પછી મિસર દેશમાં કોઈ રાજકર્તા નાહિ રહે, હું મિસર દેશમાં ભય મૂકી દઈશ. **૧૪** હું પાશ્રોસને વેરાન કરીશ અને સોઓનમાં અર્દિન સણગાવીશ, નોનો ન્યાય કરીને સજા કરીશ.

**૧૫ હું મિસરના સૌથી મજબૂત કિલ્લા સીન પર મારો કોપ રેડી દઈશ, નોનો સમુદ્દાયનો નાશ કરીશ. **૧૬** હું મિસરમાં અર્દિન સણગાવીશ, સીનમાં ભારે આફત આવશે, નોનો બાંગી પડશે. નોફને દુષ્મનો રાતદિવસ હેરાન કરશે.**

**૧૭ આવેનના તથા પી-બેસેથના જુવાનો તલવારથી માર્યા જશે, તેઓનાં નગરો ગુલામગીરીમાં જશે. **૧૮** જ્યારે હું તાહુપનહેસમાં મિસરે મૂકેલી ઝૂંખસીઓ તોડી બાંગી નાખીશ, ત્યારે તેના સાર્મથ્યનું અભિમાન સમાપ્ત થઈ જશે. ત્યાં વાદળ તેને ટાંકશે, તેની દીકરીઓ ગુલામીમાં જશે. **૧૯** હું મિસરનો નાશ કરીને તેને સજા કરીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.”**

**૨૦ અગિયારમા વર્ષના પહેલા મહિનાના સાતમા દિવસે યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૨૧** “હે મનુષ્યપુત્ર, મૈં મિસરના રાજ ફાલનનો હાથ બાંગી નાખ્યો છે. જુઓ, તને ફરીથી તલવાર પકડી જશે એવો મજબૂત કરવા સારુ દવા લગાડીને તેના પર પાટો બાંધી લીધો નથી.”**

**૨૨ તેથી પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, કે** “જુઓ, હું મિસરના રાજ ફાલનની વિરુદ્ધ છું. હું તેના બજે હાથ એટલે મજબૂત તથા બાંગેલો હાથ બાંગી નાખીશ, તેના હાથમાંથી તલવાર પાડી નાખીશ. **૨૩** હું મિસરીઓને પ્રજાઓમાં વિખેરી નાખીશ અને દેશોમાં વેરવિખેર કરી નાખીશ. **૨૪** હું બાબિલના રાજના હાથ બળવાન કરીશ અને તેના

હાથમાં ભારી તલવાર આપીશ જેથી હું ફારૂનના હાથ ભાંગી નાખીશ. પ્રાણદાતક ઘા વાગેલો ભાણસ જેમ નિસાસા નાખે તેમ તે બાબિલના રાજની આગળ નિસાસા નાખશે.

<sup>૨૫</sup> કેમ કે હું બાબિલના રાજના હાથ બળવાન બનાવીશ, ફારૂનના હાથ નીચા પડશે, હું બાબિલના રાજના હાથમાં ભારી તલવાર આપીશ, તે તેનાથી મિસર દેશ પર હુમલો કરશે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું થહોવાહ છું. <sup>૨૬</sup> હું મિસરીઓને પ્રજાઓમાં વિખેશી નાખીશ અને દેશોમાં સર્વત્ર વેરવિખેર કરી નાખીશ. ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું થહોવાહ છું.”

### ૩૧

<sup>૧</sup> અગિયારમા વર્ષના, શ્રીજ મહિનાના, પહેલા દિવસે થહોવાહનું વથન ભારી પાસે આવ્યું અને કરણ્યું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજ ફારૂનને તથા તેના ચાકરોને કહે, ‘તમારા જેવો બીજો મોટો કોણ છે?’

<sup>૩</sup> જો, આશુચી લભાનોના એરેજવૃક્ષ જેવો હતો, તેની ડાયીઓ સુંદર, તેની આયા ઘટાદાર, તેનું ઊંચાઈ ઘણી હતી!

અને તે વૃક્ષની ટોચ ડાયીઓ કરતાં ઉપર હતી.

<sup>૪</sup> ઘણાં પાણીઓએ તેને ઊંચું કર્યું; જળાશથોએ તેને વધાર્યું. નદીઓ તેના રોપાઓની આસપાસ વહેતી હતી, તેના વહેઠાથી ખેતરનાં સર્વ વૃક્ષોને પાણી મળતું હતું.

<sup>૫</sup> તેની ઊંચાઈ ખેતરના બીજા વૃક્ષો કરતાં ઘણી ઊંચી હતી, તેને પુજ્કળ ડાયીઓ થઈ;

તેની ડાયીઓ ફૂટી ત્યારે પુજ્કળ પાણી મળયાથી તે લાંબી વધી.

<sup>૬</sup> આકાશનાં પક્ષીઓ તેની ડાયીઓ પર ભાણ બાંધતાં હતાં, તેનાં પાંડડાં નીચે દરેક ખેતરનાં સર્વ જાનવરો પોતાનાં બરચાંને જન્મ આપતાં હતા.

તેની છાયામાં ઘણી પ્રજાઓ રહેતી હતી.

<sup>૭</sup> તે પોતાના મહત્વમાં તથા પોતાની ડાયીઓની લંબાઈમાં સુંદર હતું, તેનાં ભૂણો મહા જળ પાસે હતાં.

<sup>૮</sup> ઈશ્વરના બગીયામાંના એરેજવૃક્ષો તેને ટાંકી શકતા ન હતા.

દેવદારવૃક્ષો તેની ડાયીઓ સમાન પણ ન હતાં, પ્લેનવૃક્ષો પણ તેની ડાયીઓ સમાન ન હતાં.

સુંદરતામાં પણ ઈશ્વરના બગીયામાંનું એક પણ વૃક્ષ તેની સમાન ન હતું!

<sup>૯</sup> મેં તેને ઘણી ડાયીઓથી એવું સુંદર બનાવ્યું હતું કે; ઈશ્વરના બગીયામાંના એટલે એદનનાં સર્વ વૃક્ષો તેની અદેખાઈ કરતાં હતાં.”

<sup>૧૦</sup> માટે પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: “કારણ કે તે ઊંચું હતું, તેણે પોતાની ટોચ વાદળ સુધી પહોંચાડી છે અને તેનું હૃદય કદમાં ઊંચું થયું છે. <sup>૧૧</sup> તેથી હું તેને પ્રજાઓમાં જે પરાકભી છે તેના હાથમાં સૌપી દઈશ. અધિકારી તેની વિરલ પગલું ભરશે મેં તેને તેની દુષ્ટતાને લીધે હાંકી કાઢ્યું છે.

<sup>૧૨</sup> પરદેશીઓ જે બધી પ્રજાઓ માટે શ્રાક્ષર્ણપ છે, એવા પરદેશીઓએ તેનો સંહાર કર્યો છે, તેને તજુ દીધું છે. તેની ડાયીઓ પર્વતો પર તથા ખીણોમાં પડેલી છે, તેની ડાયીઓ ઝરણાંઓ પાસે ભાંગી પડેલી છે. પણ પૂઢ્યીની સર્વ પ્રજાઓએ તેની છાયામાંથી જતા રહીને તેને છોડી દીધું છે.

<sup>૧૩</sup> આકાશનાં સર્વ પક્ષીઓ તેનાં ભાંગી તૂટેલા અંગો પર આરામ કરે છે, ખેતરનાં સર્વ જાનવરો તેની ડાયીઓ પર રહેશે.

<sup>૧૪</sup> એવું બને કે પાણી પાસેનાં વૃક્ષો તથા પાણી પીનારાં સર્વ વૃક્ષોમાંના કોઈ પણ કદમાં ઉંચા ન થઈ જાય, પોતાની ટોચ વાદળ સુધી ના પહોંચાડે, કેમ કે પાણી પીનારા વૃક્ષ બીજા વૃક્ષ કરતાં કદી ઉંચે નહિ થાય. કેમ કે તેઓ બીજા મનુષ્યો સાથે કબરમાં ઉિતરી જનારાઓના બેગા મોતને અધોલોકને સ્વાધીન કરવામાં આવ્યા છે.”

<sup>૧૫</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: “તે દિવસે જથારે તે શેઓલમાં ઉિતરી ગથો ત્યારે મેં પૃથ્વી પર શોક પણાવ્યો. મેં તેના પર ઉંડાણ ટાંકથું, મેં સમુક્રના પાણી રોકથાં. અને મહાજળ થંભ્યા, મેં તેને લીધે લબાનોન પાસે શોક પણાવ્યો. તેને લીધે ખેતરનાં સર્વ વૃક્ષો મૂર્છિત થઈ ગયાં.

<sup>૧૬</sup> જથારે મેં તેને કબરમાં ઉિતરી જનારાઓની સાથે શેઓલમાં ફેંકી દીધો ત્યારે તેના પતનથી મેં પ્રજાઓને દ્રુજાવી દીધી, સર્વ પાણી પીનારા એદનનાં તથા લબાનોનનાં રણિયામણાં તથા શ્રેષ્ઠ વૃક્ષો અધોલોકમાં દિલાસો પાખ્યાં.

<sup>૧૭</sup> જેઓ તેના બળવાન હાથરૂપ હતા, જેઓ પ્રજાઓની છાયામાં રહેતા હતા, તેઓ પણ તેની સાથે શેઓલમાં તલવારથી કતલ થયેલાઓની પાસે ગથ્યા. <sup>૧૮</sup> મહિમામાં તથા મોટાઈમાં એદનનાં વૃક્ષોમાં તારા જેવું કોણ હતું? કેમ કે તું એદનનાં વૃક્ષોની સાથે અધોલોકમાં પડશો, તું તલવારથી કતલ થયેલાઓની સાથે બેસુજ્ઞતીઓમાં પડયો રહેશો. એ ફારુન તથા તેના ચાકરો છે.” આમ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે.

## ૩૨

<sup>૧</sup> ત્યારબાદ એવું થયું કે બારમા વર્ષના બારમા માસની પહેલીએ યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કહ્યું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, મિસરના રાજા ફારુન વિષે વિલાપ કરીને તેને કહે કે, ‘તું પ્રજાઓ મધ્યે જુવાન સિંહ જેવો છે,

તું સમુક્રમાંના મહામણ જેવો છે; તેં પાણીને હલાવી નાખ્યાં છે,  
તેં તારા પગથી પાણીને ડહોળીને તેઓનાં પાણી ગંદાં કર્યો છે!’”

<sup>૩</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે કે:

“હું ઘણા લોકોની સભામાં મારી જાળ તારા પર પ્રક્ષારીશ, તેઓ તને મારી જાળમાં બહાર ખેંચી લાવશો.

<sup>૪</sup> હું તને જમીન પર પડતો મૂકીશ, હું તને ખેતરમાં ફેંકી દઈશ,  
આકાશનાં સર્વ પક્ષીઓને તારી પર બેસારીશ; પૃથ્વીનાં બધા જ જીવતાં પશુઓ  
તારાથી તૃપ્ત થશો.

<sup>૫</sup> કેમ કે હું તારું માંસ પર્વત પર નાખીશ, તારા બચી ગયેલાંઓથી ખીણો ભરી  
દઈશ.

<sup>૬</sup> ત્યારે હું તારું લોહી પર્વત પર રેડીશ,  
નાણાંઓને તારા રક્તથી ભરી દઈશ.

<sup>૭</sup> હું તને હોલવી દઈશ ત્યારે હું આકાશને ટાંકી દઈશ અને તારાઓને અંધકારમય  
કરી નાખીશ.

હું સૂર્યને વાદળોથી ટાંકી દઈશ અને ચંદ્ર પ્રકાશશે નહિ.

<sup>૮</sup> હું આકાશના બધાં નક્ષત્રોને અંધકારમય કરી દઈશ,  
તારા દેશમાં અંધકાર ફેલાવીશ.” એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૯</sup> જથારે જે પ્રજાઓને તું જાણતો નથી તેઓના દેશોમાં હું તારો વિનાશ કરીશ,  
ત્યારે હું ઘણા લોકોનાં હૃદયોને પણ પ્રાસ પમારીશ. <sup>૧૦</sup> તારા વિષે હું ઘણા લોકોને  
આધાત પમારીશ, જથારે હું મારી તલવાર તેઓની આગળ ફેરવીશ, ત્યારે તેઓના  
રાજાઓ તારે લીધે ભયથી કાંપશે. તારા પતનના દિવસે તેઓ બધા સતત કાંપશે.”

<sup>૧૧</sup> કેમ કે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: “બાબિલના રાજાની તલવાર તારી સામે આવશે.

- ૧૨ હું તારા ચાકરોને થોડાઓની તલવારથી પાણીશ, તેઓ પ્રજાઓમાં સૌથી નિર્દ્દય છે.  
આ થોડાઓ મિસરનું ગૌરવ ઉતારશે અને તેના લોકોનો નાશ કરશે.
- ૧૩ કેમ કે હું ભવાજળ પાસેથી તેનાં બધાં પશુઓનો પણ નાશ કરીશ;  
માણસનો પગ પાણીને ડહોળશે નહિં કે પશુઓની ખરીઓ તેઓને ડહોળશે નહિં!
- ૧૪ ત્યારે હું તેઓની નદીઓને શાંત કરી દઈશ અને તેઓની નદીઓને તેલની જેમ વહેવડાવીશ.”  
આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે!
- ૧૫ હું મિસર દેશને પૂરૈપૂરો ઉજજડ તથા તજુ દીધેલું સ્થાન બનાવી દઈશ;  
જ્યારે હું તેના બધા રહેવાસીઓ પર હુમલો કરીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.
- ૧૬ આ ગીત ગાઈને તેઓ વિલાપ કરશે. પ્રજાની દીકરીઓ વિલાપગાન ગાઈને રૂદન કરશે; તેઓ મિસર માટે વિલાપ કરશે.
- તેઓ આખા સમુદ્દર માટે વિલાપ કરશે.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.
- ૧૭ વળી બારમા વર્ષમાં, તે મહિનાના પંદરમા દિવસે યહોવાહનું વચ્ચે મારી પાસે આવ્યું અને કણ્ણું,
- ૧૮ “હે મનુષ્યપુત્ર, મિસરના આખા સમુદ્દર માટે રૂદન કર.  
તેને તથા તેની પ્રખ્યાત પ્રજાની દીકરીઓને શેઓલમાં નીચે ઉતારનારાઓની સાથે તું તેઓને અધોલોકમાં નાખ.
- ૧૯ તેઓને કહે, ‘શું તું ખરેખર બીજ કરતાં અતિ સુંદર છે? નીચે જ અને બેસુજ્ઞતીઓની સાથે સૂર્ય જા!’
- ૨૦ તેઓ તલવારથી કઠલ થયેલાઓની મદ્દે જઈ પડશે. મિસર તલવારને આપવામાં આવે છે; તેના દુશ્ભાનો તેને તથા તેના સમુદ્દરને ખેંચી લઈ જશે.
- ૨૧ પરાજ્યમાં જેઓ બળવાન છે તેઓ તેની તથા તેના સાથીઓની સાથે શેઓલમાંથી બોલશે:  
‘તેઓ અહીં નીચે આવ્યા છે! તેઓ તલવારથી મારી નંખાયેલા બેસુજ્ઞતીઓ સાથે સૂર્ય ગયા છે.
- ૨૨ આશૂર પોતાના લોકોની સાથે ત્યાં છે! તેની કબરો તેની આસપાસ છે.  
તેઓ સર્વની તલવારથી કઠલ થઈ હતી.
- ૨૩ તેઓની કબરો નીચે નરકમાં છે અને તેનો સમુદ્દર તેની કબરની આસપાસ છે.  
જેઓ પૃથ્વી પર પ્રાસદાયક હતા,  
જેઓ તલવારથી કઠલ થઈને પડ્યા તેની આસપાસ તેની કબરો છે.
- ૨૪ તેની કબરોની આસપાસ એલામ તથા તેનો સમુદ્દર છે: તેઓમાંના બધા માર્યા ગયા છે.  
જેઓ પૃથ્વી પર માણસોમાં પ્રાસદાયક હતા, તેઓ બધા તલવારથી કઠલ થઈ પડ્યા છે,  
તેઓ બેસુજ્ઞત સિથિતિમાં અધોલોકમાં ઊતરી ગયા છે, કબરમાં ઊતરી જનારાઓની સાથે લજીજત થયા છે.
- ૨૫ તેની આસપાસ તેની કબરો છે. તેઓએ એલામ તથા તેના સમુદ્દર માટે કઠલ થયેલાઓની વચ્ચે પથારી કરી છે;  
તેઓમાંના બધા બેસુજ્ઞતીઓ તથા તલવારથી કઠલ થયેલા છે. તેઓ પૃથ્વીમાં પ્રાસ લાવ્યા હતા.  
તેઓ કબરમાં ઊતરી જનારાઓની સાથે લજીજત થશે. તેઓને મારી નંખાયેલા મદ્દે મૂકવામાં આવ્યા છે.

૨૬ મેશોખ, તુભાલ તથા તેનો સમુદ્દરાય પણ ત્યાં છે! તેની આક્ષપાસ તેની કબરો છે. તેઓમાંના બધા બેસુજ્ઞત તથા કટલ થયેલા છે, કેમ કે તેઓ દેશમાં પ્રાસ લાવ્યા હતા!

૨૭ બેસુજ્ઞતીઓમાં જે થોઝાઓ માર્યા ગયા છે, તેઓ પોતાના યુઝશસ્ત્રો સહિત શેઓલભાં ઉિતરી ગયા છે,  
અને પોતાની તલવારો પોતાના માથા નીચે મૂકી છે. તેઓના બાલાઓ પોતાના હાડકા પર મૂકયા છે?

કેમ કે તેઓ પૂઢવી પર માણસોમાં શૂરવીરો પ્રાસદાયક હતા.

૨૮ હે મિસર, તારો પણ બેસુજ્ઞતીઓની સાથે નાશ થશે. તલવારથી કટલ થયેલાઓની સાથે તું પદ્ધયો રહેશે.

૨૯ અદોમ પોતાના રાજાઓ તથા સેનાપતિઓ સહિત ત્યાં છે. તેઓ પરાક્રમી હતા. પણ તેઓ કટલ થયેલાઓની સાથે પદ્ધયા છે, બેસુજ્ઞતીઓ સાથે તથા કબરમાં ઉિતરનારાઓ સાથે પડી રહેશે.

૩૦ ત્યાં ઉત્તરના સર્વ સરદારો છે તથા સિદોનીઓ જેઓ મૃત્યુ પામેલાઓની સાથે નીચે ગયા છે. તેઓ પરાક્રમી હતા અને બીજાને બય પમાડતા હતા, પણ તેઓ લજ્જિત થયા છે, તેઓ બેસુજ્ઞત સિથતિમાં તલવારથી કટલ થયેલાઓની સાથે પડેલા છે. તેઓ કબરમાં ઉિતરી જનારાઓની સાથે લજ્જિત થયા છે.

૩૧ ફાઈન તેઓને જોઈને તલવારથી માર્યા ગયેલા પોતાના સમુદ્દરાય ભાટે દિલાસો પામશે." આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે. ૩૨ મેં પૂઢવી પરનાં માણસોમાં ભારો પ્રાસ બેસાડ્યો છે, પણ જેઓ તલવારથી માર્યા ગયેલા છે તેવા બેસુજ્ઞતીઓની મદદ્યે સ્ફુર્ય જશે." આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે!

### ૩૩

૧ થહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કટયું, ૨ "હે મનુષ્યપુત્ર, તું તારા લોકો સાથે વાત કરીને કહે, 'જ્યારે હું કોઈ દેશ સામે તલવાર લાવું, ત્યારે તે દેશના લોકો પોતામાંના એક પુરુષને પસંદ કરીને તેને પોતાના યોકીદાર તરીકે નીમે. ૩ જો તે તલવારને દેશ પર આવતી જોઈને તે લોકોને ચેતવણી આપવા સારુ રણશિંગડું વગાડે. ૪ ત્યારે જો કોઈ રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળીને ધ્યાન ન આપે અને તલવાર આવીને તેને ભારી નાખે તો તેનું લોહી તેને પોતાને ભાથે.

૫ જો કોઈ રણશિંગડાંનો અવાજ સાંભળીને ધ્યાન ન આપે, તો તેનું રક્ત તેને ભાથે; પણ જો કોઈ ધ્યાન આપશે, તો તે પોતાનો જીવ બચાવશે.

૬ પણ જો તલવારને આવતી જોઈને યોકીદાર રણશિંગડું વગાડે નહિં, લોકોને ચેતવણી ભરો નહિં, જો તલવાર આવીને કોઈનો જીવ લે, તો તે વ્યક્તિ પોતાના પાપને લીધે મૃત્યુ પામશે, પણ હું તેના લોહીનો બદલો યોકીદાર પાસેથી માંગીશ.'

૭ હે મનુષ્યપુત્ર, મેં તને ઈઝરાયલી લોકો ભાટે થોકીદાર બનાવ્યો છે; ભારા મુખથી વચન સાંભળીને ભારી વતી તેને ચેતવણી આપ. ૮ જો હું કોઈ દુષ્ટ વ્યક્તિને કહું, હે દુષ્ટ ભાણસ, તું નિશ્ચે મૃત્યુ પામશે!' પણ જો તું દુષ્ટ ભાણસને પોતાના દુરાયરણથી ફરવા ચેતવણી ન આપે, તો તે દુષ્ટ ભાણસ પોતાના પાપમાં મરશે, પણ હું તેના લોહીનો બદલો તારી પાસેથી માંગીશ. ૯ પણ જો, તું દુષ્ટ ભાણસને પોતાના દુરાયરણથી પાછો ન ફરે, તો તે પોતાના પાપમાં મૃત્યુ પામશે, પણ તું પોતાનો જીવ બચાવશે.

૧૦ વળી, હે મનુષ્યપુત્ર, ઈજરાયલી લોકોને કહે, 'તમે આ પ્રમાણે કહો છો કે: અમારાં ઉલ્લંઘનો તથા અમારાં પાપ અમારા ભાથા પર આવી પડ્યાં છે, અમે તેમાં ક્ષીણ થતા જઈએ છીએ, અમે શી ચીતે જીવીશું?' <sup>૧૧</sup> તેઓને કહે કે, 'પ્રભુ યહોવાહ કહે છે મારા જીવના સમ, દુષ્ટ માણસના મૃત્યુથી મને આનંદ થતો નથી, પણ દુષ્ટ માણસ દુરાચરણાથી પાછો ફરે, તો તે જીવતો રહે. પાછા ફરો, તમારાં દુરાચરણાથી પાછા ફરો, હે ઈજરાયલી લોકો, તમે શા માટે મૃત્યુ પસંદ કરો છો?'

૧૨ હે મનુષ્યપુત્ર, તારા લોકોને કહે કે, 'ન્યાથી માણસ પાપ કરશે તો તેનું ન્યાથીપણું તેને બચાવશે નહિં, જો દુષ્ટ માણસ પોતાના પાપથી પાછો ફરે તો તેની દુષ્ટતાને લીધે તેનો નાશ થશે નહિં. તેમ જ ન્યાથી માણસ પાપ કરશે તો તે પોતાના ન્યાથીપણાથી જીવશે નહિં. <sup>૧૩</sup> જો હું ન્યાથી માણસને કહું કે, "તે નિશ્ચે જીવશે." અને જો તે પોતાના ન્યાથીપણામાં ભરોસો રાખીને અન્યાય કરે, તો હું તેનું ન્યાથીપણું યાદ કરીશ નહિં; તેણે કરેલી દુષ્ટતાને લીધે તે માર્યો જશે.

૧૪ અને જો હું દુષ્ટ માણસને કહું કે, "તું નિશ્ચે મૃત્યુ પામશે." પણ જો તે પોતાના પાપોથી પાછો ફરે અને જે ન્યાયસંગત તથા સાચું છે તે કરે. <sup>૧૫</sup> જો તે વ્યાજે મૂકેલી વરતુ પાછી આપે, તેણે જે કંઈ ચોચી લીધું છે તે પાછું આપે, જો તે જીવન આપનાર નિયમો પ્રમાણે ચાલે અને પાપ ન કરે, તો તે નિશ્ચે જીવશે, તે મરશે નહિં. <sup>૧૬</sup> તેણે કરેલાં કોઈ પણ પાપ સ્ભરણામાં આવશે નહિં. કેમ કે તે ન્યાયપણાથી તથા સરચાઈથી વત્યો છે; એટલે તે નિશ્ચે જીવશે.

૧૭ પણ તારા લોકો કહે છે કે, "પ્રભુ યહોવાહનો ભાર્ગ અદલ નથી!" પણ તેઓના ભાર્ગો અદલ નથી. <sup>૧૮</sup> જ્યારે ન્યાથી માણસ પોતાના ન્યાથીપણાથી પાછો ફરીને પાપ કરે, તો તે તેમાં મૃત્યુ પામશે. <sup>૧૯</sup> અને જ્યારે પાપી માણસ પોતાની દુષ્ટતાથી પાછો ફરીને ન્યાય તથા નીતિ પ્રમાણે વર્તે, તો તેની તે બાબતોને કારણે તે જીવશે. <sup>૨૦</sup> પણ તમે લોકો કહો છો, "પ્રભુનો ભાર્ગ અદલ નથી." હે ઈજરાયલી લોકો, હું તમારામાંના દરેકનો તમારા આચરણ પ્રમાણે ન્યાય કરીશ."

૨૧ અમારા બંદીવાસના બારભા વરસના દસમા મહિનાના પાચમા દિવસે યરુશાલેમથી નાસી છૂટેલા એક માણસે મારી પાસે આવીને કર્યું, "નગર કબજે કરવામાં આવ્યું છે." <sup>૨૨</sup> નાસી છૂટેલો માણસ આવે તે પહેલાં સાંજે યહોવાહનો હાથ મારા પર હતો, ક્ષવારભાં તે મારી પાસે આવે તે પહેલાં મારું મુખ ખુલ્લું હતું. અને હવે પણી હું મુંગો નહોતો.

૨૩ પછી યહોવાહનું વચ્ચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨૪</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, જેઓ ઉજ્જવલેલા ઈજરાયલ દેશમાં વસેલા છે તેઓ એમ કહે છે, 'ઇશ્રાહિમ એકલો માણસ હતો, છતાં તેણે દેશનો કબજો મેળવ્યો. પણ અમે તો ઘણા છીએ, અમને દેશ વારસામાં આપવામાં આવ્યો છે.'

૨૫ માટે તેઓને કહે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: "તમે લોહી પીઓ છો, તમે તમારી નજર મૂર્તિ તરફ ઉઠાવી છે, તમે લોકોનું લોહી વહેવડાવો છો. છતાં શું તમે દેશનું વતન પામશો?" <sup>૨૬</sup> તમે તલવાર પર આધાર રાખ્યો છે અને દિક્કારપાત્ર કાર્યો કર્યાં છે, દરેક માણસે પોતાના પડોશીની પત્નીને બ્રદ્ધ કરી છે, છતાં શું તમે દેશનો વારસો પામશો?"

૨૭ તું તેઓને કહે; "પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે, જેઓ ઉજ્જવલ નગરોમાં રહે છે, તેઓ તલવારથી માર્યો જશે. જેઓ ખેતરોમાં રહે છે તેઓને હું જીવતાં પશુઓ માટે ખોરાક તરીકે આપીશ, જેઓ ગઢમાં તથા ગુફાઓમાં રહે છે તેઓ ભરકીથી મૃત્યુ પામશે. <sup>૨૮</sup> હું આ દેશને ઉજ્જવલ તથા ત્રાસરૂપ કરીશ અને તેના

સામર્થ્યના અભિમાનનો અંત આવશે, ઇજરાયલના પર્વતો વેરાન થશે, તેમાં થઈને કોઈ પસાર થશે નહિએ.” <sup>૨૮</sup> તેઓએ કરેલાં ધિક્કારપાત્ર કૃત્યોને કારણે હું દેશને વેરાન તથા ઊજજડ બનાવી દઈશ ત્યારે લોકો જાણશે કે હું થહોવાહ છું.

<sup>૨૯</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, તારા લોકો તારા વિષે બીજો પાસે તથા ઘરના બારણા પાછળ વાતો કરે છે; તેઓ એકબીજાને-દરેક પોતાના ભાઈને કહે છે, “ચાલો જઈને થહોવાહ તરફથી આવેલું વચન પ્રભોધક કારા સાંભળીએ.” <sup>૩૦</sup> મારા લોકો વારંવાર કરતા હોય તે પ્રમાણે તારી પાસે આવે છે, તારી આગળ બેસીને તારું સાંભળે છે, પણ તેઓ તે પાછતા નથી. તેઓના મુખમાં સાચા શર્દો છે પણ હૃદય ખોટા લાભ પાછળ જાય છે.

<sup>૩૧</sup> કેમ કે તું તેઓને કોઈ સુંદર અવાજવાળો અને કુશળ ચીતે વાળિંગ વગાડનાચો હોય તેના જેવો લાગે છે. તારા સંદેશાઓ તેઓના માટે મનોરંજન જેવા હોય છે. કારણ કે તેઓ તારાં વચનો સાંભળે છે, પણ તેઓમાંના કોઈ તેનો અમલ કરતો નથી. <sup>૩૨</sup> પણ જ્યારે આ બધું થશે-જુઓ, તે થશે!- ત્યારે તેઓ જાણશે કે તેઓની મધ્યે એક પ્રભોધક થઈ ગયો છે.

### ૩૪

<sup>૧</sup> ત્યારે થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, ઇજરાયલના ઘેટાંપાટકોની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી કરીને તેમને કહે, ‘પ્રભુ થહોવાહ ઘેટાંપાટકોને કહે છે, ‘ઇજરાયલના ઘેટાંપાટકોને અફસોસ, કેમ કે તેઓ પોતાનું પોષણ કરે છે. શું ઘેટાંપાટકોએ ઘેટાંનું પોષણ ન કરવું જોઈએ?’ <sup>૩</sup> તમે ચરબીવાળો ભાગ ખાઓ છો અને ઉનનાં વસ્ત્ર પહેરો છો. તમે ચરબીવાળા ઘેટાંનો સંહાર કરો છો, પણ તમે તેને ચરાવતા નથી.

<sup>૪</sup> તમે રોગિષ્ણને બળવાન કર્યો નથી, તમે બીમારને સાખાં કર્યો નથી. તમે ભાંગી ગયેલાને પાટો બાંધ્યો નથી, નસાડી મુકાયેલાને તમે પાછાં લાવ્યા નથી કે ખોવાઈ ગયેલાંની શોધ કરી નથી: પણ તેઓના પર બળજબદી તથા સખતાઈથી શાસન ચલાવ્યું છે. <sup>૫</sup> તેઓ ઘેટાંપાટક વિના વિખેરાઈ ગયાં, તેઓ વિખેરાઈ ગયાથી તેઓ ખેતરનાં પશુઓનો ખોરાક બન્યાં છે. <sup>૬</sup> મારાં ઘેટાં દરેક પર્વતો પર તથા દરેક ટેકરીઓ પર રખડતાં ફરે છે, તે ઘેટાં આખી પૂઢ્યીની સપાઠી પર વેરવિખેર થઈ ગયાં છે. તેઓને શોધનાર કોઈ નથી.”

<sup>૭</sup> માટે હે ઘેટાંપાટકો, થહોવાહનું વચન સાંભળો: <sup>૮</sup> પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, “મારા જીવના સમ” “મારાં ઘેટાં જંગલી પશુઓનો શિકાર બન્યાં છે, ખેતરનાં સર્વ પશુઓનો ખોરાક બન્યાં છે, કારણ, તેઓનો કોઈ ઘેટાંપાટક નહોતો અને મારા ઘેટાંપાટકોએ મારાં ઘેટાં માટે પોકાર કર્યો નથી, પણ ઘેટાંપાટકોએ પોતાનું રક્ષણ કર્યું છે, મારાં ટોળાનું પોષણ કર્યું નથી.”

<sup>૯</sup> તેથી હે ઘેટાંપાટકો, તમે થહોવાહનું વચન સાંભળો, <sup>૧૦</sup> પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, જુઓ! હું ઘેટાંપાટકોની વિરુદ્ધ છું, હું મારા ઘેટાંની જવાબદારી તેમના હાથમાંથી લઈ લઈશ. મારા ઘેટાંને પાટવાનું કામ તેમની પાસેથી લઈ લઈશ; જેથી ઘેટાંપાટકો પોતાનું પોષણ કરી શકે નહિએ, હું મારા ઘેટાંઓને તેમના મુખમાંથી લઈ લઈશ, જેથી મારા ઘેટાં તેમનો ખોરાક બનશે નહિએ.”

<sup>૧૧</sup> કેમ કે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: “જુઓ, હું પોતે જ મારાં ઘેટાંને શોધી કાઢીશ અને તેઓની સંભાળ ચાખીશ. <sup>૧૨</sup> જેમ ભરવાડ તે દિવસે પોતાના વેરવિખેર થયેલાં ઘેટાં સાથે હોય તેમ દિવસે પોતાના ટોળાને શોધી કાઢશે. હું મારાં ઘેટાંને શોધીશ અને વાદળવાળા તથા અંધકારમય દિવસે તેઓ જથાં જથાં વિખેરાઈ ગયાં હશે તે સર્વ

જગયાએથી તેઓને છોડાવીશ. <sup>૧૩</sup> ત્યારે હું તેઓને લોકો મદયેથી બહાર લાવીશ; હું તેમને અન્ય દેશોમાંથી ભેગાં કરીને પોતાના દેશમાં લાવીશ. હું તેમને ઇજરાયલના પર્વતો પર, ઝરણાં પાસે તથા દેશની દરેક વસ્તિવાળી જગયાઓમાં ચરાવીશ.

<sup>૧૪</sup> હું તેઓને સારી જગયાઓમાં ચરાવીશ; ઇજરાયલના ઉંચા પર્વતો તેઓની ચરવાની જગયાઓ થશે. ત્યાં તેઓ સારી ચરવાની જગયાઓમાં સ્થૂર્ય જશે, તેઓ ઇજરાયલના પર્વતો પર ચરશે. <sup>૧૫</sup> હું પોતે મારાં ટોળાંને ચારીશ, હું તેઓને સુવારીશ.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૬</sup> હું ખોવાયેલાની શોધ કરીશ, કાઢી મૂકેલાંને હું પાછું લાવીશ. હું ઈજા પાખેલાં ઘેટાંને પાટો બાંધીશ, માંદાંને સાજાં કરીશ. અને પુષ્ટ તથા બળવાનનો નાશ કરીશ. હું તેઓનું ન્યાયથી પોષણ કરીશ.

<sup>૧૭</sup> હે મારાં ઘેટાં,” પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે” જુઓ, “હું ઘેટાં, તથા બકરાંઓ વચ્ચે ન્યાય કરીશ. <sup>૧૮</sup> સારો ચારો ચરીને બાકીનો બયેલો ચારાવાળો ભાગ પગ નીચે ખૂંદવો, અથવા સ્વરણ પાણી પીને બાકીનું પાણી પગથી ડંબોળી નાખવું એ શું નાની બાબત છે? <sup>૧૯</sup> પણ મારાં ઘેટાં તમારા પગનો કચેલો ચારો ખાય છે અને તમારા પગથી ડંબોળોલું પાણી પીવે છે.”

<sup>૨૦</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ તેઓને કહે છે: “જો, હું પોતે આ પુષ્ટ તથા પાતળાં ઘેટાં વચ્ચે ન્યાય કરીશ, <sup>૨૧</sup> કેમ કે તમે પાસાથી તથા ખભાથી ધક્કો મારીને તથા માંદાંને શિંગડાં મારીને દૂર સુધી નસાડી મૂક્યાં છે.

<sup>૨૨</sup> તેથી હું મારાં ઘેટાંને બચાવીશ; હવે પણી તેઓને કોઈ લુંટશે નહિ. અને ઘેટાં વચ્ચે ન્યાય કરીશ. <sup>૨૩</sup> હું તેઓના પર એક ઘેટાપાણક ઊભો કરીશ, મારો સેવક દાઉદ તેઓનું પોષણ કરશે. તે તેઓનું પોષણ કરશે; તે તેઓનો ઘેટાપાણક બનશે. <sup>૨૪</sup> કેમ કે હું, યહોવાહ, તેઓનો ઈશ્વર થઈશ અને મારો સેવક દાઉદ તેઓની મદયે સરદાર થશે. હું યહોવાહ આમ બોલ્યો છું.

<sup>૨૫</sup> હું તેઓની સાથે શાંતિનો કરાર કરીશ અને દેશમાંથી જંગલી પશુઓને હાંકી કાઢીશ, જેથી મારાં ઘેટાં ખુલ્લા અરણ્યમાં સુરક્ષિત રહેશે અને શાંતિથી જંગલમાં સ્થૂર્ય જશે. <sup>૨૬</sup> હું તેઓની તથા મારી આસપાસની ટેકશી પર આશીર્વાદ લાવીશ, વળી હું ઝતુ પ્રમાણે વરસાદ મોકલીશ. આ આશીર્વાદનો વરસાદ થશે. <sup>૨૭</sup> પણી ખેતરનાં વૃક્ષોને ફળ આવશે અને પૃથ્વી પોતાની ઊપજ આપશે. મારાં ઘેટાં પોતાના દેશમાં સુરક્ષિત રહેશે; જ્યારે હું તેઓની ઝૂંસરી ભાંગી નાખીશ અને તેઓને ગુલાભોના હાથમાંથી છોડાવીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૨૮</sup> હવે પણી કદી તેઓ પ્રજાઓની લુંટ કરશે નહિ, હવે પણી પૃથ્વીનાં જંગલી પશુઓ તેઓને ખાઈ જશે નહિ, કેમ કે તેઓ નિશ્ચિંત રહેશે અને બીશે નહિ. <sup>૨૯</sup> હું તેઓને ફળકુપ જગયામાં સ્થાપીશ કે તેઓ ફરી ભૂખથી ભૂખે ભરશે નહિ, કે કોઈ વિદેશી પ્રજા તેઓનું અપમાન કરશે નહિ.

<sup>૩૦</sup> ત્યારે તેઓ જાણશે કે, હું, યહોવાહ તેઓનો ઈશ્વર છું, હું તેઓની સાથે છું. ઇજરાયલી લોકો મારા લોકો છે.” આમ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે. <sup>૩૧</sup> “કેમ કે તમે મારાં ઘેટાં છો, મારા ચારાના ઘેટાં અને મારા લોકો છો, હું તમારો ઈશ્વર છું.” આમ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે.”

### ૩૫

<sup>૧</sup> યહોવાહનું વચ્ચેન મારી પાસે આવ્યું અને કણ્ણું, <sup>૨</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, સેઈર પર્વત તરફ તારું મુખ ફેરવ અને તેની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાળી કર, <sup>૩</sup> તેને કહે, પ્રભુ યહોવાહ આમ

કહે છે, હે સેઈર પર્વત, હું તારી વિરુદ્ધ છું, હું મારો હાથ તારી વિરુદ્ધ ઉગામીશ અને તને વેરાન તથા આસળુપ કરીશ.

<sup>૪</sup> તારાં નગરોને ઉજજડ બનાવી દઈશ અને તું તદન વેરાન થઈ જઈશ; ત્યારે તું જાણશે કે હું યહોવાહ છું. <sup>૫</sup> કેમ કે તેં ઇજરાયલી લોકો સાથે સતત દુશ્મનાવટ રાખી છે. ઇજરાયલી લોકોની આપત્તિના સમયે, તેઓની ભોટી સજના સમયે, તમે તેઓને તલવારને સ્વાધીન કર્યા છે. <sup>૬</sup> તેથી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, મારા જીવના સમાં 'હું તને રક્તપાત માટે તૈયાર કરીશ, રક્તપાત તારી પાછળ લાગશે. તેં રક્તપાતનો ધિક્કાર કર્યો નથી, માટે રક્તપાત તારી પાછળ લાગશે.

<sup>૭</sup> હું સેઈર પર્વતને વેરાન કરી દઈશ અને ત્યાંથી પસાર થનારા અને પાછા આવનારનો સંહાર કરીશ. <sup>૮</sup> અને હું તેના કુંગરોને મૃત્યુ પામેલાથી ભરી દઈશ. તારા કુંગરો, ખીણો તથા તારા ઝરણામાં તલવારથી કતલ થયેલાઓ પડશે. <sup>૯</sup> હું તને સદાને માટે વેરાન બનાવી દઈશ. તારા નગરોમાં વસ્તી થશે નહિ, ત્યારે તું જાણશે કે હું યહોવાહ છું.

<sup>૧૦</sup> “જ્યારે યહોવાહ ત્યાં તેઓની સાથે હતા, ત્યારે તમે કટ્યું આ બે પ્રજા તથા આ બે દેશો મારા છે, અમે તેનો કબજો મેળવીશું. <sup>૧૧</sup> માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, મારા જીવના સમ, તેં તારા તિરસ્કારને લીધે જે કોધ તથા ઈર્ષા તેઓના પ્રત્યે કર્યા છે, તે પ્રમાણે હું તારી સાથે વર્તીશ, જ્યારે હું તેઓનો ન્યાય કરીશ, ત્યારે હું તેઓ મધ્યે પ્રગટ થઈશ.

<sup>૧૨</sup> ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું! ઇજરાયલના પર્વતોની વિરુદ્ધ જે દુર્ભાષણો કરીને તું બોલ્યો છે, તેં કટ્યું છે, “તેઓ વેરાન છે, તેઓ અમને ભક્ત થવાને આપવામાં આવ્યા છે.” <sup>૧૩</sup> તમે તમારા મુખે મારી વિરુદ્ધ બડાશ મારી છે, મારી વિરુદ્ધ ઘણું બધું બોલ્યા છો. તેં મેં સાંભળ્યું છે!

<sup>૧૪</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: ‘જ્યારે આખી પૂઢ્યી આનંદ કરતી હશે ત્યારે હું તને વેરાન કરીશ. <sup>૧૫</sup> જેમ તું ઇજરાયલને ઉજજડ થતું જોઈને આનંદ કરતો હતો, એવું જ હું તારી સાથે પણ કરીશ. હે સેઈર પર્વત, તું વેરાન થશે, આખું અદોમ પણ વેરાન થશે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.’’

### ૩૬

<sup>૧</sup> “હે મનુષ્યપુત્ર, ઇજરાયલના પર્વતોને ભવિષ્યવાણી કરીને કહે; હે ઇજરાયલના પર્વતો યહોવાહનું વચન સાંભળો, <sup>૨</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે; દુશ્મન તમારે વિષે ‘વાહ, વાહ’ કહે છે અને ‘આ પ્રાથીન ઉચ્ચસ્થાનો અમારા કળામાં છે.’’ <sup>૩</sup> માટે ભવિષ્યવાણી કરીને કહે કે, ‘પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, તમારો પ્રદેશ ઉજજડ થઈ ગયો તેને કારણો, ચારેબાજુથી તમારા પર થયેલા હુમલાને કારણો તથા બીજુ પ્રજાઓએ તમારો કબજો લીધો, એટલે તમે લોકો વિષે નિંદા કરનાર હોઠ તથા જુભ બની ગયા છો.

<sup>૪</sup> માટે, હે ઇજરાયલના પર્વતો, પ્રભુ યહોવાહનું વચન સાંભળો. પર્વતો તથા ઊંચી ટેકચીઓ, ઝરણાં તથા ખીણો, ઉજજડ મેદાનો તથા તજુ દેવાયેલાં નગરો જે તેઓની આસપાસની પ્રજાઓને લુંટ તથા હાંસીઝુપ થઈ પડ્યાં છે, તેઓને પ્રભુ યહોવાહ અમ કહે છે, <sup>૫</sup> માટે પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, ભાકી રહેલી પ્રજાઓ તથા આખું અદોમ જેઓએ દ્રેષ્ટબુદ્ધિથી મારા દેશને લુંટી લેવા માટે તેને પોતાના હૃદયના પૂરા હર્ષથી પોતાને માટે વતન તરીકે હરાવ્યો છે, તેઓની વિરુદ્ધ હું નક્કી ઈર્ષાના આવેશથી બોલ્યો છું. <sup>૬</sup> તેથી ઇજરાયલ દેશ વિષે ભવિષ્યવાણી કર અને ઇજરાયલના પર્વતોને તથા

ઓંચી ટેકરીઓને, ખીણોને તથા ઝરણાંને કહે કે: પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: જુઓ! તમે પ્રજાઓનું અપમાન સહન કર્યું છે, માટે હું મારા કોધમાં તથા રોષમાં બોલ્યો છું.

**૭** માટે પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, મેં સમ ખાઈને કદ્યું કે જે પ્રજાઓ તારી આસપાસની છે તેઓને નિશ્ચે મહેણાં મારવામાં આવશે.

**૮** પણ, હે ઇઝરાયલના પર્વતો, તમારાં વૃક્ષોને ડાળીઓ કુટશે અને તમે મારા ઇઝરાયલી લોકો માટે ફળ આપશો, તેઓ ઉતાવળે તમારી પાસે પાછા આવશે. **૯** કેમ કે જો, હું તમારા પક્ષમાં છું, હું તમારી તરફ ફરીશ, તમારામાં ખેડાણ તથા વાવેતર થશે;

**૧૦** હું તમારી સાથે ઘણાં માણસોને વસાવીશ, ઇઝરાયલના આખા કુઠને, બધાંને હું વસાવીશ. શહેરોમાં ફરી વસ્તી થશે અને ઉજ્જડ જગાઓ ફરી બાંધવામાં આવશે.

**૧૧** હું તમારી સાથે મનુષ્યોની તથા પશુઓની વસ્તી વધારીશ, તેઓ ફળકુપ થશે. હું તમને તમારી અગાઉની સ્થિતિ પ્રમાણે વસાવીશ, ભૂતકાળમાં તમે જે કર્યું તેના કરતાં હું તમને વધારે સમૃજ બનાવીશ, ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું. **૧૨** હું માણસોને, મારા ઇઝરાયલી લોકોને તમારા પર ચટાઈ કરાવીશ. તેઓ તમારો કબજો કરશે અને તમે તેઓનો વારસો થશો, હવે પછી કદી તમે તેઓનાં સંતાનોને મારશો નહિં.

**૧૩** પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: કેમ કે તેઓ તને કહે છે, “તમે લોકોનો નાશ કરશો, તારી પ્રજાનાં સંતાનો મરી જશે,” **૧૪** માટે હવે તું મનુષ્યોનો નાશ કરીશ નહિં, તારી પ્રજાને તેઓનાં સંતાનોના મૂત્યુને કારણે શોકિત કરીશ નહિં. એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. **૧૫** હવે પછી હું તને કદી પ્રજાઓનું અપમાન સાંભળવા દઈશ નહિં; તું ફરી કદી લોકોની નિંદાને સહન કરીશ નહિં કે તારી પ્રજાને ફરીથી કદી ઠોકર ખવડાવીશ નહિં! આમ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે.

**૧૬** યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું, **૧૭** “હે મનુષ્યપુત્ર, જ્યારે ઇઝરાયલી લોકો પોતાના દેશમાં રહેતા હતા, ત્યારે તેઓએ પોતાના આચરણથી તથા પોતાના કાર્યોથી તેને અશુષ્ય કર્યો છે. મારી આગળ તેઓનાં આચરણ માસ્ક ધર્મવાળી સ્ત્રીના જેવાં અશુષ્ય હતાં. **૧૮** તેઓએ જે લોહી દેશ પર વહેવડાવ્યું હતું તેને લીધે તથા તેઓએ તેને પોતાની મૂર્તિઓ વડે અશુષ્ય કર્યો હતો. તેથી મેં મારો રોષ તેઓ પર દેખ્યો.

**૧૯** મેં તેઓને પ્રજાઓમાં વેરવિખેર કરી નાખ્યા; તેઓ આખા દેશમાં વિખેરાઈ ગયા. હું તેઓનાં આચરણ તથા કૃત્યો પ્રમાણે ન્યાય કરીશ. **૨૦** પછી તેઓ પ્રજાઓમાં ગયા. જ્યાં જ્યાં તેઓ ગયા, ત્યાં તેઓએ મારા પવિત્ર નામને અપવિત્ર કર્યું છે, લોકો તેઓ વિષે કહેતા હતા કે, ‘શું આ ખરેખર યહોવાહના લોકો છે? કેમ કે તેઓ પોતાના દેશમાંથી કાઢી મૂકવામાં આવ્યા છે.’ **૨૧** ઇઝરાયલી લોકો જે પ્રજાઓમાં ગયા ત્યાં તેઓએ મારા નામને અશુષ્ય કર્યું છે, માટે હું મારા પવિત્ર નામની ચિંતા કરું છું.

**૨૨** માટે તું ઇઝરાયલી લોકોને કહે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: ‘હે ઇઝરાયલી લોકો, હું તમારી ખાતર આ કરતો નથી, પણ મારા પવિત્ર નામની ખાતર કરું છું, જે જે પ્રજાઓમાં તમે ગયા હતા તેઓની વચ્ચે તમે મારા નામને અશુષ્ય કર્યું છે. **૨૩** કેમ કે તમે મારા ભહાન પવિત્ર નામને, પ્રજાઓમાં અપવિત્ર કર્યું છે, હા પ્રજાઓમાં તેને અપવિત્ર કર્યું છે. યહોવાહ કહે છે, જ્યારે હું તે પ્રજાઓની નજર આગળ તમારામાં પવિત્ર મનાઈશ, ત્યારે તેઓ જાણશો કે હું પ્રભુ યહોવાહ છું.

૨૪ હું તમને પ્રજાઓમાંથી લઈને તથા દરેક દેશમાંથી બેગા કરીને, તમારા પોતાના દેશમાં પાછા લાવીશ. ૨૫ હું તમારા પર શુદ્ધ પાણી છાંટીશ, તમે તમારી બધી અશુદ્ધિઓથી શુદ્ધ થશો. અને હું તમને તમારી સર્વ મૂર્તિઓથી શુદ્ધ કરીશ.

૨૬ હું તમને નવું હૃદય આપીશ, તમારામાં હું નવો આત્મા મૂકીશ. હું તમારામાંથી પથરે સમાન હૃદય દૂર કરીશ કેમ કે હું તમને માંસનું હૃદય આપીશ. ૨૭ હું તમારામાં મારો આત્મા મૂકીશ અને તમને મારા નિયમો પ્રમાણે ચલાવીશ, તમે મારી આજ્ઞાઓ પાણશો, તેમને અમલમાં મુકશો. ૨૮ તમારા પૂર્વજોને આપેલા ઇજરાયલ દેશમાં વસશો. તમે મારા લોક થશો અને હું તમારો ઈંખર થઈશ.

૨૯ કેમ કે હું તમને સર્વ અશુદ્ધિઓથી બચાવીશ. હું અનાજને આજ્ઞા કરીશ અને તેની વૃદ્ધિ કરીશ. હું તમારે ત્યાં દુકાળ કદી પડવા દઈશ નહિ. ૩૦ હું વૃક્ષોનાં ફળ અને ખેતીની પેદાશમાં વૃદ્ધિ કરીશ તેથી લોકોમાં તમારે કદી દુકાળનું મહેણું સાંભળવું પડે નહિ. ૩૧ ત્યારે તમને તમારાં આચરણો તથા તમારાં કાર્યો જે સારાં નથી તે યાદ આવશે, તમારાં પાપો તથા તમારા ધિક્કારપાત્ર ફૂટ્યોને લીધે તમે પોતાને ધિક્કારશો.

૩૨ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, હું તમારી ખાતર એ નહિ કરં! 'એ તમે જાણજો. હે ઇજરાયલી લોકો, તમારાં આચરણોને કારણે તમે શરમજનક તથા કલંકરૂપ થાઓ.' ૩૩ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: 'તે દિવસે હું તમને તમારા અન્યાયોથી શુદ્ધ કરીશ, હું તમને નગરોમાં વસાવીશ અને ઉજ્જવલ જગાઓમાં બાંધીશ. ૩૪ વળી જે ભૂમિ વેરાન પરી હતી અને તેની પાસેથી પસાર થનારા સર્વની નજરમાં વેરાન લાગતી હતી, તોપણ તેમાં ફરી ખેડાણ થશો.

૩૫ ત્યારે તેઓ કહેશે, "આ ભૂમિ વેરાન હતી, પણ તે હમણાં એદનવાડી જેવી થઈ ગઈ છે; ઉજ્જવલ તથા વેરાન નગરોની આસપાસ કોટ બાંધેલો છે તથા તેમાં લોકો વસે છે." ૩૬ ત્યારે તારી આસપાસની પ્રજાઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું, મેં ઉજ્જવલ નગરોને ફરી બાંધ્યાં છે અને વેરાન જગાઓમાં વાવેતર કર્યું છે. હું યહોવાહ છું. હું તે બોલ્યો છું અને હું તે કરીશ.'

૩૭ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: 'ઇજરાયલી લોકોની વિનંતી સાંભળીને હું તેઓના માટે આ પ્રમાણે કરીશ, હું તેઓનાં ઘેટાંના ટોળાંની જેમ લોકોની વૃદ્ધિ કરીશ. ૩૮ યજના ટોળાની જેમ, દરાવેલા પર્વોને સમયે યરૂશાલેમમા ટોળાની જેમ, વેરાન નગરો લોકોનાં ટોળાંથી ભરાઈ જશે, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.'

### ૩૭

૧ યહોવાહનો હાથ મારા પર આવ્યો, તે યહોવાહના આત્મા દ્વારા મને બહાર લઈ ગયો, મને નીચે એક ખીણમાં મૂકથો, તે ખીણ હાડકાંથી ભરેલી હતી. ૨ તેમણે મને તે હાડકાંની આજુભાજુ ફેરબ્યો, જુઓ, ખીણમાં તે ઘણાં બધાં હતાં. તેઓ ઘણાં સૂકાં હતાં. ૩ તેણે મને કહ્યું, "હે મનુષ્યપુત્ર, શું આ હાડકાં ફરીથી જીવિત થશે?" તેથી મેં કહ્યું, "પ્રભુ યહોવાહ, તમે એકલા જ જાણો છો!"

૪ તેણે મને કહ્યું, "તું આ હાડકાંઓને ભવિષ્યવાણી કરીને તેમને કહે. 'હે સૂકાં હાડકાંઓ, તમે યહોવાહનું વચ્ચે સાંભળો. ૫ પ્રભુ યહોવાહ આ હાડકાંઓને કહે છે: 'જુઓ, 'હું તમારામાં આત્મા મૂકીશ અને તમે જીવતા થશો. ૬ હું તમારા પર સ્નાયુઓ મૂકીશ, તમારા પર માંસ લાવીશ. હું તમને ચામડીથી ટાંકી દઈશ અને તમારામાં જ્વાસ પૂરીશ એટલે તમે જીવતાં થશો. ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું!'"

<sup>૭</sup> તેથી મને આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી તે પ્રમાણે મેં કર્યું; હું ભવિષ્યવાણી કરતો હતો ત્યારે એક અવાજ આવ્યો, ધરતીકંપ થયો. ત્યારે હાડકાં જોડાઈ ગયાં દરેક હાડકું તેને લગતા બીજા હાડકા સાથે જોડાઈ ગયું. <sup>૮</sup> હું જોતો હતો, તો જુઓ, તેમના પર સ્નાયુઓ દેખાયા, ભાંસ આવી ગયું. અને તેમના પર ચામડી ટાંકી દેવામાં આવી, પણ હજુ તેમનામાં જીવન આવ્યું ન હતું.

<sup>૯</sup> પછી યહોવાહે મને કર્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, તું પવનને ભવિષ્યવાણી કર, તું પવનને કહે કે, પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, હે પવન, ચારે દિશામાંથી આવ અને આ મૃતદેહોમાં કૂક માર જેથી તેઓ ફરીથી જીવતા થાય.” <sup>૧૦</sup> તેથી મને આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી તે પ્રમાણે મેં ભવિષ્યવાણી કરી; તેમનામાં જ્વાસ આવ્યો અને તેઓ જીવતાં થયાં. બહુ મૌઢું સૈન્ય થઈને તેઓ પોતાના પગ પર ઊભાં થયાં.

<sup>૧૧</sup> અને પ્રભુના આત્માએ મને કર્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, આ બધા તો ઇઝરાયલી લોકો છે. જો, તેઓ કહે છે, ‘અમારાં હાડકાં સૂકાઈ’ ગયાં છે, અમારી આશા નાશ પામી છે, અમારો વિનાશ થયો છે.’ <sup>૧૨</sup> તેથી પ્રભોધ કરીને તેઓને કહે કે, ‘પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: હે મારા લોક, જુઓ, ‘હું તમારી કબરો ખોલીશ અને તમને તેમાંથી ઊભા કરીને બહાર કાઢી લાવીશ અને હું તમને ઇઝરાયલ દેશમાં પાછા લાવીશ.

<sup>૧૩</sup> હે મારા લોક, હું તમારી કબરો ખોલીને તમને બહાર કાઢી લાવીશ ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું. <sup>૧૪</sup> હું મારો આત્મા તમારામાં મૂકીશ અને તમે જીવતા થશો, તમે તમારા પોતાના દેશમાં આરામ પામશો, ત્યારે તમે જાણશો કે હું યહોવાહ છું. હું બોલ્યો છું અને તે કરીશ.” આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૫</sup> પછી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કર્યું, <sup>૧૬</sup> “હવે, હે મનુષ્યપુત્ર, તારા માટે એક લાકડી લે અને તેના પર લખ કે; ‘યહૂદિયાના લોકો માટે તથા તેના સાથી ઇઝરાયલી લોકો માટે. પછી બીજી લાકડી લઈને તેના પર લખ કે, ‘એફાઇનની ડાળી જે થૂસફ તથા તેના સાથી ઇઝરાયલી લોકોને માટે.’ <sup>૧૭</sup> પછી તેઓ બદ્ધેને જોડીને એક લાકડી બનાવ એટલે તેઓ તારા હાથમાં એક જ લાકડી થઈ જાય.

<sup>૧૮</sup> તારા લોકો તારી સાથે વાત કરીને તને પૂછે કે, તું એ લાકડીઓ વડે શું દર્શાવવા માગે છે તે શું તું અમને નહિ કહે? <sup>૧૯</sup> ત્યારે તેઓને કહેજે કે, ‘પ્રભુ યહોવાહ કહે છે: જુઓ, એફાઇનના હાથમાં જે થૂસફની ડાળી છે તેને તથા તેના સાથી જે ઇઝરાયલના કુળ છે તેને હું લઈશ અને તેમને યહૂદિયાની ડાળી સાથે જોડીને, એક ડાળી બનાવીશ, તેઓ મારા હાથમાં એક થઈ જશે.’ <sup>૨૦</sup> જે લાકડીઓ પર તું લખે છે તેમના તારા હાથમાં રાખીને તેઓની નજર આગળ રાખ.

<sup>૨૧</sup> પછી તેઓને કહે, ‘પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, જુઓ, જે પ્રજાઓમાં ઇઝરાયલી લોકો ગયા છે ત્યાંથી હું તેઓને લઈશ. હું તેઓને આસપાસના દેશોમાંથી એકપ્રકાર કરીશ. હું તેઓને પોતાના દેશમાં પાછા લાવીશ. <sup>૨૨</sup> હું તેઓને પોતાના દેશમાં, ઇઝરાયલના પર્વત પર એક પ્રજા બનાવીશ; તે બધાનો એક રાજ થશે. તેઓ ફરી કદી બે પ્રજા થશે નહિ; તેઓ ફરી કદી બે રાજ્યોમાં વહેંચાશે નહિ. <sup>૨૩</sup> તેઓ ફરી કદી પોતાની મૂર્તિઓથી, પોતાની દિક્કારપાત્ર વસ્તુઓથી, કે તેઓનાં કોઈ પણ પાપોથી પોતાને અપવિત્ર કરશે નહિ. કેમ કે હું તેઓને તેઓનાં સર્વ અવિખાસી કાર્યો કે જેનાથી તેઓએ પાપ કર્યું તેનાથી બચાવી લઈશ, હું તેઓને શુદ્ધ કરીશ, ત્યારે તેઓ મારા લોક થશે અને હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ.

<sup>૨૪</sup> મારો સેવક દાઉદ તેઓનો રાજ થશે. તે જ બધાનો એક પાટક થશે, તેઓ મારી આજ્ઞાઓ અનુસાર ચાલશે, મારા વિધિઓ પાટશે અને તેમનું પાલન કરશે. <sup>૨૫</sup> વળી

મારા સેવક થાકુબને મેં જે દેશ આપ્યો હતો અને જેમાં તમારા પૂર્વજો રહેતા હતા તેમાં તેઓ રહેશે. તેઓ તથા તેઓનાં સંતાનો અને તેઓનાં સંતાનોના સંતાન તેમાં સદા રહેશે. મારો સેવક દાઉદ સદાને માટે તેઓનો સરદાર થશે.

<sup>૨૬</sup> હું તેઓની સાથે શાંતિનો કરાર સ્થાપીશ. તે તેઓની સાથે સદાનો કરાર થશે. હું તેઓને લઈને તેમની વૃદ્ધિ કરીશ અને તેઓની મદ્દે સદાને માટે મારું પવિત્રસ્થાન સ્થાપીશ. <sup>૨૭</sup>મારું નિવાસસ્થાન તેઓની સાથે થશે; હું તેઓનો ઈશ્વર થઈશ અને તેઓ મારા લોક થશે. <sup>૨૮</sup>જથારે મારું પવિત્રસ્થાન તેઓ મદ્દે સદાને માટે થશે ત્યારે પ્રજાઓ જાણશે કે, ઇજરાયલને શુદ્ધ કરનાર થહોવાહ હું છું!"

### ૩૮

<sup>૧</sup> થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદયું, <sup>૨</sup>"હે મનુષ્યપુત્ર, માગોગ દેશનો ગોગ, જે મેશેખ તથા તુબાલનો મુખ્ય સરદાર છે તેની તરફ તારું મુખ ફેરવ અને તેની વિરલ્જ બિવિષ્યવાણી કર. <sup>૩</sup>તેને કહે કે, પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે, હે મેશેખ તથા તુબાલના સરદાર ગોગ, જો, હું તારી વિરલ્જ છું.

<sup>૪</sup> હું તને પાછો ફેરવીશ અને તારા જડભામાં આંકડી નાખીને તને બહાર ખેંચી કાઢીશ અને તારાં સર્વ સૈન્ય, ઘોડા, ઘોડેસવારો, પૂરા શસત્રસજ્જ, નાનીમોટી ટાલોથી સજ્જ થયેલો મોટો સમુદ્રાય, જેમાંના બધા હાથમાં તલવારો છે તેઓ, <sup>૫</sup>તેઓની સાથે ઇરાન, કૂશ તથા પૂરના માણસો બધા ટાલ તથા ટોપથી સજ્જ છે. <sup>૬</sup>ગોમેર તથા તેના સર્વ સૈનિકો, ઉત્તરનો ઘણો દૂરનો ભાગ બેથ-તોગાર્માં તથા તેનું આખું સૈન્ય! ઘણાં લોકો પણ તારી સાથે છે તે બધાંને હું બહાર કાઢીશ.

<sup>૭</sup> તૈથારી કર, હા, તું તથા તારી સાથે એકત્ર થયા છે તેઓને તૈથાર કરીને, તું તેઓનો સેનાપતિ થા. <sup>૮</sup>લાંબા સમય પછી તને યાદ કરવામાં આવશે, ઘણાં વખ્યો પછી તું તલવારથી બચી ગયેલા તથા ઘણી પ્રજાઓમાંથી બેગા થયેલા લોકોના દેશમાં, એટલે ઇજરાયલના ઉજ્જડ પડેલા પર્વતો પર આવશે. પણ દેશના લોકોને વિદેશીઓમાંથી બહાર કાઢી લાવેલા છે, તેઓ નિર્બય રહેશે! <sup>૯</sup>તું, તારું સધળું સૈન્ય તથા તારી સાથેના ઘણા સૈનિકો આવશે, તું તોફાનની જેમ આવશે, દેશમાં વાદળની જેમ છવાઈ જશે.

<sup>૧૦</sup>પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે; તે સમયે તારા ભનમાં કેટલાક વિચારો આવશે અને તું દુષ્ટ યોજના યોજુને! <sup>૧૧</sup>તું કહે કે, હું ખુલ્લા દેશ પર એટલે જેઓ કોટ વગરના સ્થળો રહે છે, જેમને દીવાલો કે દરવાજ નથી પણ શાંતિ તથા સલામતીમાં રહેતા લોકો પર હું થટાઈ કરું. <sup>૧૨</sup>કે જેથી હું તેઓને લુંટી લણ્ણ તથા પકડી લણ્ણ, જે ઉજ્જડ નગરોમાં વસ્તી થયેલી છે, પ્રજાઓમાંથી બેગા કરવામાં આવેલા લોકો જેઓને જનવર તથા મિલકત પ્રાપ્ત કરવામાં આવેલા છે અને જેઓ પૂર્થીના મધ્ય ભાગમાં રહે છે તેઓના વિરલ્જ હું મારો હાથ લાવું.

<sup>૧૩</sup> શેખા, દેદાન, તાર્શિશના વેપારીઓ તથા તેઓના જુવાન યોજાઓ તને પૂછશે, 'શું તું લુંટ ચલાવવા આવ્યો છે? શું તેં સોનું, ચાંદી, જનવરો તથા સંપત્તિ લઈ જવાને, ભારે લુંટ કરવાને તારું સૈન્ય એકત્ર કર્યું છે?'!

<sup>૧૪</sup> તેથી હે મનુષ્યપુત્ર, બિવિષ્યવાણી કરીને ગોગને કહે, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: જથારે મારા ઇજરાયલી લોકો સુરક્ષિત રહેશે, તે દિવસે તને ખબર નહિ પડે. <sup>૧૫</sup>તું ઉત્તરના સૌથી દૂર આવેલા સ્થાનેથી આવશે, તું તથા મોટું સૈન્ય, સર્વ ઘોડેસવાર મોટો સમુદ્રાય થઈને તથા મોટું સૈન્ય બનીને આવશે. <sup>૧૬</sup>તું મારા ઇજરાયલી લોકો ઉપર દેશને ટાંકી

દેનાર વાદળની જેમ ચઢી આવશે. પાછલા દિવસોમાં હું તને મારા દેશની વિરુદ્ધ મોકલીશ, ત્યારે ગોગ મારી પવિત્રતા જોશે અને પ્રજાઓ મને જાણશે.

**૧૭** પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: મારા સેવકો, ઇજરાયલના પ્રબોધકો, જેઓ તે સમયે એવું ભવિષ્ય કહેતા હતા કે વર્ષો સુધી હું તને તેઓના પર આકમણ કરાવીશ, તેઓની મારફતે પ્રાચીન કાળમાં હું જેના વિષે બોલ્યો હતો તેઓમાંનો તું એક નથી? **૧૮** યહોવાહ મારા પ્રભુ કહે છે: તે દિવસે, જ્યારે ગોગ ઇજરાયલ પર હુમલો કરશે, ત્યારે મારા રોષનો ધૂમાડો ઊંઘે ચઢીને મારા નસકોરામાં પેસશે.

**૧૯** મારા કોપમાં તથા મારા કોધાનિમાં હું પ્રતિજ્ઞા કરું છું કે, તે દિવસે ઇજરાયલમાં ભયંકર ધરતીકંપ થશે. **૨૦** સમુદ્રની માછલીઓ, આકાશનાં પક્ષીઓ, જંગલનાં પશુઓ તથા પેટે થાલનારા શુદ્ધો તેમ જ પૃથ્વી પરનાં બધાં માણસો મારી આગળ ધૂણ ઊંઘે. પર્વતો તૂટી પડશે અને ખડકો ધસી પડશે અને રીત પડીને જમીનદોસ્ત થઈ જશે.

**૨૧** કેમ કે હું તલવારને આજા આપીને મારા સર્વ પર્વતો પર તેની વિરુદ્ધ બોલાવીશ, એવું પ્રભુ યહોવાહ કહે છે; 'દરેક માણસની તલવાર તેના ભાઈની વિરુદ્ધ થશે. **૨૨** હું મરકી, લોહી, પૂર તથા અરિનના કરાથી તેને શિક્ષા કરીશ. હું તેની ઉપર તેના સૈન્ય ઉપર, તેની સાથેના બધા લોકો ઉપર ગંધક વરસાવીશ. **૨૩** હું મારું માહાત્મય તથા મારી પવિત્રતા બતાવીશ અને ઘણી પ્રજાઓની ક્રષ્ણમાં પોતાને પ્રગટ કરીશ ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું!"

## ૩૬

**૧** "હે મનુષ્યપુત્ર, ગોગની વિરુદ્ધ ભવિષ્યવાણી કરીને કહે, 'પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે, હે મેશેખ તથા તુબાલના સરદાર ગોગ, જો, હું તારી વિરુદ્ધ છું. **૨** હું તને પાછો ફેરવીને દોચી લઈ જઈશ; હું તને ઉત્તરના દૂરના ભાગોમાંથી ઇજરાયલના પર્વતો પર લાવીશ. **૩** હું તારા ડાબા હાથમાંનું ધનુષ્ય તોડી પારીશ અને તારા જમણા હાથમાંનાં તારાં બાણ પાડી નાખીશ.

**૪** હું, તારું આખું સૈન્ય તથા તારી સાથેના બધા સૈનિકો ઇજરાયલના પર્વતો પર માર્યા જશે. હું તને શિકારી પક્ષીઓ તથા જંગલી પશુઓને ખોરાક તરીકે આપીશ.

**૫** હું ખુલ્લી જમીન પર મૂટયુ પામેલો પડશે, કેમ કે હું તે બોલ્યો છું! આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. **૬** જ્યારે હું ભાગોગ પર તથા સમુદ્રકિનારે સુરક્ષિત વસેલા લોકો પર અરિન વરસાવીશ, ત્યારે તેઓ જાણશે કે હું યહોવાહ છું.

**૭** હું મારા ઇજરાયલી લોકોમાં મારું નામ પવિત્ર છે તે જળાવીશ, હું હવે કદી મારું નામ અપવિત્ર થવા દઈશ નહિં; ત્યારે પ્રજાઓ જાણશે કે હું યહોવાહ, ઇજરાયલનો પવિત્ર દીશ્યર છું. **૮** જુઓ, જે દિવસ વિષે હું બોલ્યો છું તે આવે છે, તે અમલમાં આવશે! આમ પ્રભુ યહોવાહ બોલ્યા છે.

**૯** ઇજરાયલનાં નગરોના રહેવાસીઓ બહાર આવીને, યુઝશાસ્ત્રો, નાની ટાલો, મોટી ટાલો, ધનુષ્યો, તીરો, હાથભાલા તથા ધનુષ્યોને અરિનથી સણગાવી દેશે અને તેઓ તેને સાત વરસ સુધી બાળશે. **૧૦** તેઓ વનમાંથી લાકડાં બેગાં કરશે નહિં અને જંગલમાંથી કાપી લાવશે નહિં, તેઓ હથિયારો બાળશે; તેઓને લુંટનારાઓને તેઓ લૂટશે અને પાથમાલ કરનારાઓને પાથમાલ કરશે. આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

**૧૧** તે દિવસે ઇજરાયલમાં કબરને માટે ગોગને સમુદ્રને પૂર્વ કિનારે થઈને જનારાઓની ખીણ હું આપીશ; તે ત્યાં થઈને જનારાઓનો રસ્તો રોકશે. તેઓ

ત્યાં ગોગ તથા તેના સમગ્ર સમુદાયને દફનાવશે. તેઓ હામોન ગોગની ખીણના નામથી ઓળખાશે.

**૧૨** વળી દરેકને દફનાવતાં તથા દેશને શુદ્ધ કરતાં ઈરાચાયલીઓને સાત મહિના લાગશે. **૧૩** કેમ કે દેશના સર્વ લોકો તેઓને દફનાવશે; પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે, જથારે હું મહિમાવાન થઈશ.' ત્યારે તે દિવસ તેઓના માટે યાદગાર દિવસ થશે.

**૧૪** 'તેઓ અમૃત માણસોને જુદા કરશે, ત્યાં થઈને જનારાઓના જ મૃતદેહો પૃથ્વીની સપાઠી પર રહી ગયા હોય તેઓને દફનાવીને દેશને સર્વત્ર શુદ્ધ કરે. તેઓ આ કાર્ય સાત મહિના પછી કરે. **૧૫** દેશમાં સર્વત્ર ફરનારા માણસો જો કોઈ મનુષ્યનું હાડકું જુએ તો તેમણે હાડકા પર થિંન કરવું, પછી કબર ખોદનારાઓ આવીને તેને હામોન ગોગની ખીણમાં દફનાવી દે. **૧૬** ત્યાં જે નગર છે તે હામોનાહ કહેવાશે. આમ તેઓ દેશને શુદ્ધ કરશે.

**૧૭** હે મનુષ્ય પુત્ર, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, દરેક જાતનાં પક્ષીઓને તથા જંગલી પશુઓને કહે, "તમે એકત્ર થઈને આવો, તમારે માટે હું જે બલિદાન, મહા બલિદાન, ઈરાચાયલના પર્વતો પર કરું છું, ત્યાં માંસ ખાવાને તથા લોહી પીવાને ચારેબાજુથી આવો. **૧૮** તમે યોજાઓનું માંસ ખાઓ અને પૃથ્વીના સરદારોનું લોહી પીઓ; મેંટાંઓનું, હલવાનોનું, બકરાઓનું તથા બળદોનું લોહી પણ પીઓ. તેઓ બાશાનનાં પુષ્ટ જનવરો છે.

**૧૯** જે બલિદાન મેં તમારે સારું કર્યું છે, તેની ચરણી તમે તૃપ્ત થાઓ ત્યાં સુધી ખાઓ; જ્યાં સુધી નશો થઢે ત્યાં સુધી તમે લોહી પીઓ. **૨૦** તમે મારા જમણમાં ઘોડાઓ, રથો, શૂરવીર તથા દરેક યોજાઓથી તૃપ્ત થશો." આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

**૨૧** 'હું પ્રજાઓ મધ્યે મારો મહિમા પ્રગટ કરીશ. સર્વ પ્રજાઓ કે જેઓનો ન્યાય કરીને મેં તેઓને શિક્ષા કરી છે તે તથા તેઓના પર મેં હાથ નાખેલો છે તે જોશો. **૨૨** તે દિવસથી ઈરાચાયલી લોકો જાણશે કે હું થહોવાહ તેઓનો ઈંખર છું.

**૨૩** બધી પ્રજાઓ જાણશે કે ઈરાચાયલી લોકો જેઓએ મારી સાથે વિશ્વાસધાત કર્યો છે તેઓ તેઓના અન્યાયને લિધે બંદીવાસમાં જશે, તેથી હું મારું મુખ તેઓનાથી અવળું ફેરવીશ અને તેઓને તેમના શત્રુઓના હાથમાં સોંપી દઈશ જેથી તેઓ બધા તલવારથી માર્યા જાય. **૨૪** તેઓની અશુદ્ધતા તથા પાપોને પ્રમાણે મેં તેઓની સાથે કર્યું અને તેઓનાથી મેં મારું મુખ અવળું ફેરવ્યું.'

**૨૫** માટે પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: હું યાકુબની હાલત ફેરવી નાખીશ, ઈરાચાયલી લોકો પર કરુણા કરીશ, હું મારા પવિત્ર નામ વિષે આવેશી થઈશ. **૨૬** તેઓ શરમથી તથા મારી આગળ કરેલા પોતાના અન્યાયને ભૂલી જશે. તેઓ પોતાના દેશમાં સલામતીથી રહેશે અને તેમનાથી કોઈ ત્રાસ પામશે નહિ. **૨૭** જથારે હું તેઓને પ્રજાઓ મધ્યેથી પાછા લાવીશ અને તેઓને તેઓના શત્રુઓના દેશમાંથી બેગા કરીશ, ત્યારે હું સર્વ પ્રજાઓ સમક્ષ પવિત્ર મનાઈશ.

**૨૮** ત્યારે મારા લોકો જાણશે કે હું થહોવાહ તેઓનો ઈંખર છું, કેમ કે, મેં તેઓને અન્ય પ્રજાઓમાં બંદીવાસમાં મોકલ્યા હતા અને હું તેઓને પોતાના દેશમાં બેગા કરીને પાછો લાગ્યો. હું કોઈને પડતા મૂકીશ નહિ. **૨૯** હું ઈરાચાયલી લોકો પર મારો આત્મા રેણીશ. તે પછી ફરી કદી તેઓનાથી મારું મુખ અવળું ફેરવીશ નહિ. આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.'

## ૪૦

<sup>૧</sup> અમારા બંદીવાસના પચીસમા વર્ષે તે વર્ષની શરૂઆતના મહિનાના દસમા દિવસે એટલે નગરનો પરાજ્ય થયા પછી ચૌદમા દિવસે થહોવાહનો હાથ મારા પર આવ્યો અને તે મને ત્યાં લાવ્યો. <sup>૨</sup> સંદર્ભનમાં થહોવાહ મને ઇજરાયલ દેશમાં લાવ્યા. ઊંચા પર્વત પર દક્ષિણે એક નગર જેવું મકાન હતું તેના પર મને બેસાડ્યો.

<sup>૩</sup> તે મને ત્યાં લાવ્યા. જુઓ, ત્યાં પિતાળની જેમ એક ચાકતો માણસ હતો. તેના હાથમાં ભાપવા ભાટે શણાની દોશી તથા ભાપદંડ હતાં, તે નગરના દરવાજા આગળ ઊંભો હતો. <sup>૪</sup> તે ભાણસે મને કદયું, “હે મનુષ્યપુત્ર, તારી આંખોથી જો, કાનથી સાંભળ, હું તને જે કંઈ બતાવું તેના પર તારું મન લગાડ, કેમ કે, હું તને તે બતાવું એ ભાટે હું તને અહીં લાવ્યો છું. તું જે જુઓ છે તે બધું ઇજરાયલી લોકોને જણાવ.”

<sup>૫</sup> સભાસ્થાનની ચારે તરફ દીવાલ હતી. એનો ભાપદંડ ભાણસના હાથમાં હતો, એક હાથ અને ચાર આંગળાનો એક, એવા છ હાથનો લાંબો ભાપવાનો ભાપદંડ તે ભાણસના હાથમાં હતો; તેણે તે દીવાલની પહોળાઈ ભાપી, તે એક લાકડી જેટલી હતી, ઊંચાઈ પણ એક લાકડી જેટલી હતી. <sup>૬</sup> ત્યાર બાદ તે પૂર્વ તરફના દરવાજે ગયો અને તેના પગથિયાં ચઢીને તેણે ઉંબરાનું ભાપ લીધું તો તે એક ભાપ પહોળો હતો. <sup>૭</sup> રક્ષકોની ખંડ એક ભાપ દંડ જેટલી લાંબી અને એક ભાપ દંડ જેટલી પહોળી હતી. રક્ષક ખંડોની વચ્ચે પાંચ હાથનું અંતર હતું, સભાસ્થાન તરફ જતી અંદરની પરસાળ એક ભાપ દંડ લાંબી હતી.

<sup>૮</sup> તેણે દરવાજાની પરસાળ ભાપી. અને તે એક ભાપ દંડ લાંબી હતી. <sup>૯</sup> પછી તેણે દરવાજાની મોટી પરસાળ ભાપી; તે આઠ હાથ થઈ. અને તેના થાંબલા બે હાથ લંબાઈ જેટલા જડા હતા. આ પરસાળ સભાસ્થાન તરફ જતી હતી. <sup>૧૦</sup> રક્ષકોની ખંડો આ બાજુએ પ્રણ અને બીજુ બાજુએ પ્રણ હતી, તે એક જ ભાપની હતી, તેમની દીવાલોનું ભાપ પણ બધી બાજુએ સરખું હતું.

<sup>૧૧</sup> તે પછી તેણે દરવાજાના પ્રવેશ ભાગની પહોળાઈ ભાપી, તે દસ હાથ તથા તેની લંબાઈ તેર હાથ હતી. <sup>૧૨</sup> દરેક ખંડ આગળ એક હાથ ઊંથી અને એક હાથ પહોળી પાણી હતી. ખંડો આ બાજુ છ હાથ લાંબા અને છ હાથ પહોળા હતા. <sup>૧૩</sup> પછી તેણે દરવાજો એક ખંડના છાપરાથી તે બીજુ ખંડના છાપરા સુધી ભાપ્યો, એક દરવાજથી સામેના દરવાજા સુધીનું ભાપ પચીસ હાથ હતું.

<sup>૧૪</sup> તેણે દીવાલ બનાવી હતી, તે સાઠ હાથની હતી; તેનું આંગળું દીવાલ સુધી પહોંચેલું હતું, તે દરવાજાની આસપાસ હતું. <sup>૧૫</sup> દરવાજાના આગળના ભાગથી પરસાળના છેડા સુધીનું ભાપ, પચાસ હાથ હતું. <sup>૧૬</sup> પરસાળની બજ્જે તરફ તથા ખંડની ચારે તરફ જાળીઓ હતી. તે પરસાળને પણ હતી, અંદરની બાજુએ બાચીઓ હતી. ત્યાં દીવાલો પર ખજૂરીનાં વૃક્ષો કોતરેલાં હતાં. <sup>૧૭</sup> ત્યાર બાદ તે ભાણસ મને સભાસ્થાનના બહારના આંગળાંમાં લાવ્યો. તો જુઓ, આંગળાંની ચારેબાજુ ઓરડીઓ તથા ફરસબંધી બનાવેલી હતી ફરસબંધી પર શ્રીસ ઓરડીઓ હતી. <sup>૧૮</sup> ફરસબંધી દરવાજાની બાજુ હતી, તેની પહોળાઈ દરવાજાની લંબાઈ જેટલી હતી. આ નીચલી ફરસબંધી હતી, <sup>૧૯</sup> નીચલા દરવાજાની આગળના ભાગથી તે અંદરના દરવાજાની આગળ ભાગ સુધીનું તેણે અંતર ભાપ્યું; તે પૂર્વ તરફ સો હાથ હતું, ઉત્તર તરફ પણ સરખું હતું.

<sup>૨૦</sup> ત્યારે તેણે બહારના આંગળાનો દરવાજો જેનું મુખ ઉત્તર તરફ છે તે ભાપ્યો, તેની લંબાઈ તથા તેની પહોળાઈ તેણે ભાપી. <sup>૨૧</sup> તેની ખંડો આ બાજુએ પ્રણ અને બીજુ બાજુએ પ્રણ હતા, દરવાજા અને પરસાળનાં ભાપ પૂર્વ તરફના દરવાજાના ભાપ પ્રમાણે જ હતાં, લંબાઈ પચાસ હાથ અને પહોળાઈ પચીસ હાથ હતી.

૨૨ તેની બાચીઓ, પરસાળ, ખંડ તથા તેના ખજૂરીવૃક્ષની કોતરણી, પૂર્વના દરવાજાના જેવી હતી. ત્યાં સાત પગથિયાં ચઢીને જવાતું હતું, તેની પરસાળ તેમની આગળ હતી. ૨૩ અંદરના આંગણાને દરવાજો હતો, તે ઉત્તરના તથા પૂર્વના દરવાજાની સામે હતો; તેણે એક દરવાજાથી બીજા દરવાજ વચ્ચેનું અંતર માપ્યું તે સો હાથ હતું.

૨૪ પછી તે ભાણસ મને દક્ષિણાના દરવાજે લાવ્યો, તેની દીવાલો તથા પરસાળનું માપ બીજા દરવાજાઓના માપ જેટલું હતું. ૨૫ તેમાં અને તેની પરસાળમાં પણ બીજા દરવાજાઓની જેમ બાચીઓ હતી. દક્ષિણાનો દરવાજો તથા તેની પરસાળની લંબાઈ પચાસ હાથ અને પહોળાઈ પચીસ હાથ હતી.

૨૬ ત્યાં સાત પગથિયાં ચઢીને જવાતું હતું, તેની આગળ પરસાળ હતી. દીવાલો પર ખજૂરીનાં વૃક્ષો કોતરેલાં હતાં. ૨૭ દક્ષિણ તરફ અંદરના આંગણાંમાં દરવાજો હતો. પેલા ભાણસે આ બીજા દરવાજ સુધીનું અંતર માપ્યું તો તે સો હાથ હતું.

૨૮ ત્યાર બાદ તે ભાણસ મને દક્ષિણાના દરવાજામાં થઈને અંદરના આંગણાંમાં લાવ્યો. તેણે તે દરવાજો માપ્યો તો તેનું માપ બીજા દરવાજ જેટલું જ હતું. ૨૯ આ દરવાજાની ખંડો, દીવાલો તથા પરસાળનું માપ બીજા દરવાજ પ્રમાણે હતું; પરસાળની આસપાસ બાચીઓ હતી. અંદરનો દરવાજો તથા તેની પરસાળની લંબાઈ પચાસ હાથ અને પહોળાઈ પચીસ હાથ હતી. ૩૦ ચોગરદમ પરસાળ હતી. દરેક પચીસ હાથ લંબી અને પાંચ હાથ પહોળી. ૩૧ તેની પરસાળનું મુખ બહારના આંગણાં તરફ હતું તેના પર પણ ખજૂરીવૃક્ષ કોતરેલાં હતાં. ત્યાં આઠ પગથિયાં ચઢીને જવાતું હતું.

૩૨ પછી તે મને અંદરના આંગણાંમાં પૂર્વ તરફ લાવ્યો; તેણે તે દરવાજો માપ્યો; તે ઉપરના માપ પ્રમાણે થયો. ૩૩ તેની ખંડો, દીવાલો અને પરસાળનું માપ બીજા દરવાજાના માપ જેટલાં જ હતાં, તેની આસપાસ બાચીઓ હતી. અંદર દરવાજાની અને પરસાળની લંબાઈ પચાસ હાથ અને પહોળાઈ પચીસ હાથ હતી. ૩૪ તેની પરસાળનું મુખ બહારના આંગણાંની સામેનું હતું. તેની બજે બાજુ ખજૂરીનાં વૃક્ષો કોતરેલાં હતાં. આઠ પગથિયાં ચઢીને ઉપર જવાતું હતું.

૩૫ પછી તે ભાણસ મને ઉત્તર તરફના દરવાજે લાવ્યો. તેણે તે માપ્યો; તેનું માપ બીજા દરવાજાઓના માપ પ્રમાણે હતું. ૩૬ તેની ખંડો, દીવાલો, પરસાળ પણ બીજા દરવાજાના માપ પ્રમાણે હતાં, તેની આસપાસ બાચીઓ હતી. આ દરવાજાની લંબાઈ પણ પચાસ હાથ અને પહોળાઈ પચીસ હાથ હતી. ૩૭ પરસાળનું મુખ બહારના આંગણાની સામે હતું; અને તેની બજે તરફ ખજૂરીવૃક્ષની કોતરણી હતી. ત્યાં આઠ પગથિયાં ચઢીને જવાતું હતું.

૩૮ અંદરના દરવાજ પાસે પ્રવેશદ્વારવાળી એક ઓરડી હતી. જ્યાં દહનીયાર્પણ ધોવામાં આવતાં હતાં, ૩૯ ત્યાં દરેક ઓસરીની આ બાજુએ બે અને પેલી બાજુએ બે મેજ એમ ચાર મેજ હતાં, તેની ઉપર દહનીયાર્પણ, પાપાર્થાર્પણ તથા દોષાર્થાર્પણ કાપવામાં આવતાં હતાં.

૪૦ આંગણાની દીવાલ પાસે, ઉત્તરના દરવાજે ચઢી જવાની સીકી આગળ બે મેજ હતી. બીજી બાજુએ દરવાજાની ઓસરીમાં બે મેજ હતી. ૪૧ દરવાજાની આ બાજુએ ચાર મેજ અને પેલી બાજુએ ચાર મેજ; એમ દરવાજાની બાજુએ કુલ આઠ મેજ હતી. જેના ઉપર પશુઓને કાપવામાં આવતાં હતાં.

૪૨ ત્યાં દહનીયાર્પણ માટે ટાંકેલા પથથરની ચાર મેજ હતી. તે દોઢ હાથ લંબી, દોઢ હાથ પહોળી અને એક હાથ ઊંચી હતી. તેના ઉપર દહનીયાર્પણો તથા જલિદાન કાપવાનાં હથિયારો મૂકાતાં હતાં. ૪૩ પરસાળની બીજે એક વેંત લંબી કડીઓ લગાડેલી હતી અને મેજ ઉપર અર્પણ માટેનું માંસ હતું.

૪૪ અંદરના દરવાજાની પાસે, અંદરના આંગણામાં ગાયકોને સારુ ઓરડીઓ હતી. એક ઓરડી ઉત્તર બાજુ અને બીજુ ઓરડી દક્ષિણ બાજુ હતી. ૪૫ પેલા માણસે મને કટ્યું, “દક્ષિણ તરફના મુખવાળી ઓરડી ઘરમાં સેવા કરનાર યાજકો માટે છે.

૪૬ ઉત્તર તરફ મુખવાળી ઓરડી વેદીની સંભાળ ચાખનાર યાજકો માટે છે, તેઓ સાદોકના વંશજો છે, જેઓ થહોવાહની સેવા કરવા પાસે જઈ શકે છે, તેઓ લેવીના વંશજો છે,” ૪૭ પછી તેણે આંગણું માપ્યું- તે સો હાથ લાંબું અને સો હાથ પહોળું હતું. સભાસ્થાનની આગળ વેદી હતી.

૪૮ પછી તે માણસ મને સભાસ્થાનની ઓસરીમાં લાવ્યો અને તેની બારસાખો માપી તો તે પાંચ હાથ લાંબી તથા પાંચ હાથ પહોળી હતી. દરેક બાજુની દીવાલ પ્રણ હાથ પહોળી હતી. ૪૯ ઓસરીની લંબાઈ વીસ હાથ તથા પહોળાઈ અગિયાર હાથ હતી. ત્યાં પગથિયાં પર ચઢીને જવાતું હતું. તેની બજ્જે બાજુએ એક એક થાંબલો હતો.

## ૪૧

૧ પછી તે મને પવિત્રસ્થાનમાં લાવ્યો અને પ્રવેશદ્વારની બારસાખનું માપ લીધું તો તે એક બાજુએ છ હાથ પહોળું અને બીજુ બાજુએ છ હાથ પહોળું હતું. ૨ પ્રવેશદ્વારની પહોળાઈ દસ હાથ હતી. દીવાલની દરેક બાજુ પાંચ હાથ લાંબી હતી. તેણે લંબાઈ માપી તો ચાણીસ હાથ હતી અને પહોળાઈ વીસ હાથ હતી.

૩ પછી તે અંદરના ભાગમાં ગયો એટલે પવિત્રસ્થાનમાં ગયો. તેણે પ્રવેશદ્વારના સ્તરંભો માપ્યા. તે દરેક બે હાથ હતા; પ્રવેશદ્વાર છ હાથ પહોળો હતો. તેની બજ્જે તરફની દીવાલ સાત હાથ પહોળી હતી. ૪ પછી તેણે તેના ઓરડાની લંબાઈ માપી તો તે વીસ હાથ હતી. અને તેની પહોળાઈ પણ વીસ હાથ હતી. પછી તેણે મને કટ્યું, “આ પવિત્રાતિપવિત્ર સ્થાન છે.”

૫ ત્યાર પછી તેણે સભાસ્થાનની દીવાલની જડાઈ માપી તો તે છ હાથ હતી. તેની ચારેબાજુના ઓરડાની પહોળાઈ ચાર હાથ હતી. ૬ તે ઓરડીઓ હારબંધ એમ શ્રીસ હતી. તેમના પ્રણ માળ ચાણ હતા. ચારેબાજુ ઓરડીઓને માટે સભાસ્થાનની જે દીવાલ હતી તે તેની અંદર ઘૂસેલી હતી, એ માટે કે તેમના પર તેનો આધાર રહે અને સભાસ્થાનની દીવાલ પર તેમનો આધાર ન રહે. ૭ ઓરડીની ચારેબાજુની દીવાલ જેમ જેમ ઊંચી થતી તેમ તેમ વધારે પહોળી થતી હતી. સભાસ્થાન જેમ જેમ ઊંચું થતું તેમ તેમ પહોળું થતું હતું. તેથી નીચેના માળથી વચ્ચા અને ઉપલા માઠે જઈ શકાતું હતું.

૮ મેં જોયું કે સભાસ્થાનની ચારેબાજુ ઊંચો ઓટલો હતો. ઓરડીઓના પાથાની ઊંચાઈનું માપ છ હાથ હતું. ૯ આ ઓરડીઓની બહારની દીવાલ પાંચ હાથ હતી. જે જગા ખુલ્લી પડી રહેતી હતી તે સભાસ્થાનની આજુબાજુની ઓરડીઓ હતી.

૧૦ આ ઓરડીઓની તથા યાજકોની ઓરડીઓ વચ્ચે સભાસ્થાનની ચારેબાજુ વીસ હાથ પહોળી ખુલ્લી જગા હતી. ૧૧ ઓરડીઓનાં બાકી રહેલાં બારણાં ઓટલા તરફ હતાં, એટલે એક બારણું ઉત્તર તરફ અને બીજુ દક્ષિણ તરફ. અને ફાજલ પડેલી જગાની પહોળાઈ ચોતરફ પાંચ હાથ હતી.

૧૨ અલગ જગાની સામેની ઈમારત જે પઞ્ચિમ દિશા તરફ હતી તે ક્ષિતેર હાથ પહોળી હતી. તે ઈમારતની ચોતરફનો ઓસરી પાંચ હાથ હતો, તેની લંબાઈ નેવું હાથની હતી. ૧૩ તે માણસે સભાસ્થાનનું માપ લીધું, તે સો હાથ લાંબું હતું. અને અલગ જગા, તેની દીવાલ અને આંગણાનું માપ પણ સો હાથ લાંબું હતું. ૧૪ વળી મંદિરમાં મોખરાની તથા પૂર્વ તરફ અલગ જગાની પહોળાઈ સો હાથ હતી.

૧૫ પછી તેણે પવિત્રસ્થાનની પાછળની ઇમારતની લંબાઈ માપી, તેની આ બાજુની તથા બીજુ બાજુની ઓસરી માપી તો તે સો હાથ હતી. પવિત્રસ્થાન તથા કારમંડપ, ૧૬ અંદરની દીવાલો, બાચીઓ તથા પરસાળની સામેના અને ઓસરીના પ્રણ માણ તે ચારેબાજુ જમીનથી તે બાચીઓ સુધી તકતીઓ જડેલી હતી. બાચીઓ ટાંકેલી હતી. ૧૭ પવિત્રસ્થાનના પ્રવેશદ્વાર પર અને તેની ચારેબાજુની દીવાલ પર કલબો તથા ખજૂરીનાં વૃક્ષો કોતરેલાં હતા.

૧૮ પાટિયા ખજૂરીનાં વૃક્ષો તથા કલબોથી શાણગારેલાં હતાં; દરેક કલબ વચ્ચે એકએક ખજૂરીનું વૃક્ષ હતું. અને દરેક કલબને બે મુખ હતાં: ૧૯ માણસનું મુખ એક બાજુના ખજૂરીના વૃક્ષ તરફ હતું અને સિંહનું મુખ બીજુ બાજુના ખજૂરીના વૃક્ષ તરફ હતું. આખું ઘર ચારેબાજુ શાણગારેલું હતું. ૨૦ જમીનથી તે બારણાના ઉપર સુધી સભાસ્થાનની દીવાલો ઉપર કલબો તથા ખજૂરીનાં વૃક્ષો શાણગારેલાં હતાં.

૨૧ પવિત્રસ્થાનનાં બારણાંની બારસાખો ચોરસ હતી. અને તેઓ બધા દેખાવમાં એક જેવા હતા. ૨૨ પરમપવિત્રસ્થાનમાં લાકડાની વેદી હતી, તે દરેક બાજુથી પ્રણ હાથ ઊંઠી અને બે હાથ પહોળી હતી. તેના ખૂણા, તેનું તળિયું, તથા તેના ચોકડાં લાકડાનાં બનેલાં હતાં. તે માણસે મને કદયું કે, “આ થહોવાહની હજૂરની મેજ છે.” ૨૩ પવિત્રસ્થાન તથા પરમપવિત્રસ્થાનને બે બારણાં હતાં. ૨૪ પ્રત્યેક બારણાને બે કમાડ હતાં, બે ફરતાં કમાડ હતાં; એક બારણાને બે કમાડ, બીજા બારણાને પણ બે.

૨૫ પવિત્રસ્થાનના દરવાજા પર, જેમ દીવાલો પર કોતરેલાં હતાં, તેમ કલબો તથા ખજૂરીઓ કોતરેલાં હતાં, ઓસરીની આગળની બાજુએ લાકડાના જડા બારોટીયા હતા. ૨૬ તે ઓસરીની બજે બાજુએ બાચીઓ હતી અને બજે તરફ ખજૂરીવૃક્ષની કોતરણી હતી. સભાસ્થાનની બાજુની ઓરડીઓ પર પણ જડા બારોટીયા હતા.

## ૪૨

૧ પછી પેલો માણસ મને ઉત્તર તરફના બહારના આંગણામાં લાવ્યો. અને ઉત્તર બાજુના મકાન તરફના બહારના આંગણાની સામેના ઓરડાઓમાં લાવ્યો. ૨ આ ઓરડાની પહોળાઈ પચાસ હાથ અને લંબાઈ સો હાથ હતી. ૩ અંદરનાં આંગણા પવિત્રસ્થાનથી વીસ હાથ દૂર હતાં. બહારનાં આંગણાની સામે ઓસરીમાં પ્રણ માણ હતા.

૪ ઓરડીની આગળ એક રસ્તો હતો તે દક્ષ હાથ પહોળો તથા તેની લંબાઈ સો હાથ હતી. ઓરડાના દરવાજા ઉત્તર બાજુ તરફ હતા. ૫ પણ ઉપરના ઓરડા નાના હતા, ઇમારતની તળિયાની ઓરડીઓ તથા વચ્ચેલી ઓરડીઓમાંથી ઘણીબધી જગ્યા ઓસરીએ રોકી હતી. ૬ તેમને પ્રણ માણ હતા, આંગણાને જેમ થાંબલા હતા તેમ તેમને થાંબલા ન હતા. ઉપરનો માણ નીચેના માણ તથા વચ્ચેના માણ કરતા કદમાં નાનો હતો.

૭ જે દીવાલ ઓરડીની બહારના આંગણામાં, એટલે ઓરડીના આગળના ભાગના આંગણા તરફ હતી, તે પચાસ હાથ લાંબી હતી. ૮ બહારના આંગણા તરફ આવેલી ઓરડીની લંબાઈ પચાસ હાથ હતી, પવિત્રસ્થાન તરફ આવેલ ઓરડીઓની લંબાઈ સો હાથ હતી. ૯ બહારના આંગણામાથી ઓરડીઓમાં આવતા નીચે થઈને પૂર્વ બાજુએ જવાતું હતું.

૧૦ બહારના આંગણાની પૂર્વ તરફ, પવિત્રસ્થાનના આગળના ભાગના આંગણામાં ઓરડીઓ હતી. ૧૧ તેમની આગળનો ભાર્ગ ઉત્તર તરફની ઓરડીઓ જેવો લંબાઈમાં અને પહોળાઈમાં જરૂરો હતો. તેઓનાં સર્વ દ્વારો તેમના ઘાટ પ્રમાણે તથા તેમના દરવાજા પ્રમાણે હતાં. ૧૨ ઓરડીઓના દક્ષિણ તરફનાં બારણાં જેવા જ ઉત્તર તરફ

હતાં અંદરના માર્ગ બારણું હતું, તે માર્ગ અલગ અલગ ઓરડીઓમાં ખૂલતો હતો. પૂર્વ તરફ માર્ગના અંતે બારણું હતું.

<sup>૧૩</sup> તે માણસે મને કટ્યું, “ઉત્તર તરફની ઓરડીઓ તથા દક્ષિણ તરફની ઓરડીઓ પવિત્ર ઓરડીઓ છે, જ્યાં થહોવાહની સેવા કરનાર યાજકો પરમપવિત્ર અર્પણો ખાથ છે. તેઓ ત્યાં અતિ પવિત્ર વસ્તુઓ અર્પણ કરે છે એટલે ખાદ્યાર્પણો, પાપાર્થાર્પણો તથા દોષાર્થાર્પણો, કેમ કે તે પવિત્ર સ્થાન છે. <sup>૧૪</sup> યાજકોએ તેમાં પ્રવેશ કર્યા પણ તેઓએ પવિત્રસ્થાનમાંથી બહારના આંગણામાં જવું નહિ, સેવા કરતી વખતે પહેરવાનાં વસ્ત્રો તેઓએ ત્યાં જ રાખવાં, કેમ કે તેઓ પવિત્ર છે. જેથી તેઓએ લોકોની પાસે જતા પહેલાં બીજાં વસ્ત્રો પહેરવા.”

<sup>૧૫</sup> જ્યારે તેણે અંદરના ભાગનું માપ લેવાનું પૂરું કર્યું તે પણ, મને પૂર્વ તરફના મુખવાળા દરવાજામાંથી બહાર લાવ્યો અને ચારે બાજુનું માપ લીધું.

<sup>૧૬</sup> તેણે માપદંડ લીધો અને પૂર્વ બાજુ માપી; તે પાંચસો હાથ હતી. <sup>૧૭</sup> તેણે માપદંડથી ઉત્તર બાજુ માપી; તે પાંચસો હાથ હતી. <sup>૧૮</sup> તેણે માપદંડથી દક્ષિણ બાજુ માપી; તે પાંચસો હાથ હતી. <sup>૧૯</sup> તેણે યારેબાજુ માપી. પવિત્ર તથા અપવિત્ર ભાગોને જુદા પાડવા માટે તેને ચારેબાજુ એક દીવાલ હતી, જેની લંબાઈ પાંચસો હાથ અને પહોળાઈ પાંચસો હાથ હતી.

### ૪૩

<sup>૧</sup> પણ પેલો માણસ મને પૂર્વ તરફ ખૂલતા દરવાજે લાવ્યો, <sup>૨</sup> જુઓ, ઇઝરાયલના ઈંઘરનો મહિમા પૂર્વ તરફથી આવ્યો, તેમનો અવાજ ઘણાં પાણીના અવાજ જેવો હતો અને પૂઢથી ઈંઘરના મહિમાથી પ્રકાશતી હતી.

<sup>૩</sup> જે સંદર્શન મને થયું હતું, એટલે હું નગરનો નાશ કરવાને આવ્યો, મેં કબાર નદીને કિનારે જે સંદર્શન જોયું હતું, તેના જેવાં તે સંદર્શનો હતાં ત્યારે હું ઊંધો પડ્યો! <sup>૪</sup> તેથી થહોવાહનો મહિમા પૂર્વ તરફ ખૂલતા દરવાજેથી ઘરમાં આવ્યો. <sup>૫</sup> પણ આત્મા મને ઊંઘકીને અંદરના આંગણામાં લઈ ગયો. જુઓ, થહોવાહના મહિમાથી આખું ઘર ભરાઈ ગયું હતું.

<sup>૬</sup> મેં સાંભાષ્યુ કે સભાસ્થાનની અંદરથી મારી સાથે કોઈ વાત કરી રહ્યું હતું. તે માણસ મારી બાજુમાં ઊભો હતો. <sup>૭</sup> તેણે મને કટ્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, આ મારું સિંહાસન તથા મારા પગના તળિયાની જગ્યા છે. જ્યાં હું ઇઝરાયલી લોકો વચ્ચે સદાકાળ સુધી રહીશ. ઇઝરાયલી લોકો ફરી કદી મારા પવિત્ર નામને અપવિત્ર કરશે નહિ, તેઓ કે તેઓના રાજાઓ તેઓના વ્યબિચારથી તથા તેઓના રાજાઓના મૃતદેહોથી બ્રાષ્ટ કરશે નહિ. <sup>૮</sup> તેઓએ પોતાના ઉંબરા મારા ઉંબરા પાસે તથા પોતાની બારકાખો મારી બારકાખો પાસે જેસાડી હતી. મારી તથા તેમની વચ્ચે માત્ર એક જ દીવાલ હતી. તેઓએ પોતાનાં દિક્કારપાત્ર ફૂટ્યોથી મારા પવિત્ર નામને અપવિત્ર કર્યું છે, તેથી હું તેઓને મારા જોધમાં નાશ કરીશ.

<sup>૯</sup> હવે તેઓ પોતાનો વ્યબિચાર તથા તેઓના રાજાઓના મૃતદેહોને મારી આગળથી દૂર કરે તો હું તેઓની મદદે સદાકાળ વસીશ.

<sup>૧૦</sup> હે મનુષ્યપુત્ર, તું ઇઝરાયલી લોકોને આ સભાસ્થાન વિષે બતાવ જેથી તેઓ પોતાના અન્યાયથી શરમાય. તેઓ આ વર્ણન વિષે વિચાર કરે. <sup>૧૧</sup> જો તેઓએ જે કર્યું તેને લીધે તેઓ શરમાતા હોય તો તું તેઓને સભાસ્થાનની આકૃતિ, તેની યોજના, તેના દાખલ થવાના તથા બહાર નીકળવાના દરવાજા, તેનું બંધારણ તથા તેના

બધા નિયમો તથા વિધિઓ તેઓને જણાવ. આ બધું તું તેઓના દેખતાં લખી લે, જેથી તેઓ તેની સ્થાના તથા તેના બધા નિયમોનું પાલન કરે.

**૧૨** આ સભાસ્થાનનો નિયમ છે: પર્વતનાં શિખરો પરની ચારેબાજુની સરહદો પરમપવિત્ર ગણાય. જો, આ સભાસ્થાનનો નિયમ છે.

**૧૩** વેદીનું માપ હાથ મુજબ નીચે પ્રમાણે છે: (એક હાથ અને ચાર આંગળાનો સમજવો;) વેદીના પાથાની ચારેબાજુ એક હાથ ઊંડી અને એક હાથ પહોળી નીક હતી. તેની ચારેબાજુની કિનારી પર એક વેંત પહોળી કોર હતી. **૧૪** જમીનના નીચેના ભાગથી તે પાથા સુધીનું માપ બે હાથ હતું. તે પછી વેદીના નાના પાથાનું તથા મોટા પાથાનું માપ ચાર હાથ હતું, મોટો પાથો એક હાથ પહોળો હતો.

**૧૫** વેદીનું મથાળું કે જેના ઉપર દહીનીયાપર્ણ ચઢાવવામાં આવતું હતું તે ચાર હાથ ઊંચું હતું. તેના મથાળા ઉપર ચાર શિંગડાં હતા. **૧૬** વેદીનું મથાળું બાર હાથ લાંબું તથા પહોળાઈ બાર હાથ સમયોરસ હતી. **૧૭** તેની કિનારી ચારે બાજુ ચૌદ હાથ લાંબી તથા ચૌદ હાથ પહોળી હતી, તેની કિનારી અડધો હાથ પહોળી. તેની નીક ચારેબાજુ એક હાથ પહોળી હતી, તેનાં પગથિયાં પૂર્વ બાજુએ હતાં.”

**૧૮** પછી તેણે મને કર્યું, “હે મનુષ્યપુત્ર, પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, વેદી બનાવવામાં આવે તે દિવસે તેના ઉપર દહીનીયાપર્ણ ચઢાવવા વિષે તથા તેના પર રકત છાંટવા વિષે આ નિયમો છે” **૧૯** પ્રભુ થહોવાહ કહે છે, સાદોકના વંશજોના લેવી યાજકો જે મારી આગળ સેવા કરવા આવે તેને તમારે પશુઓમાંથી એક બણદ પાપાર્થાપર્ણને સારુ આપવો. પ્રાયશ્ક્રિત બલિ તરીકે ચઢાવવા તેઓને એક વાણરડો આપવો.

**૨૦** તારે તેમાંથી કેટલુંક રકત લઈને વેદીનાં ચાર શિંગડાને તથા વેદીના ચાર ખૂણાને તથા તેની કિનારીને લગાડવું. આ શીતે તારે તેને શુદ્ધ કરીને તેના માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવું. **૨૧** ત્યાર પછી તારે પાપાર્થાપર્ણનો બણદ લેવો અને તેને સભાસ્થાનની બહાર નક્કી કરેલી જગ્યાએ બાળી દેવો.

**૨૨** બીજે દિવસે તારે ખોડખાંપણ વગરનો બકરો પાપાર્થાપર્ણ તરીકે ચઢાવવો, જેમ બણદના રકતથી વેદીને શુદ્ધ કરી હતી તેમ યાજકોએ વેદીને શુદ્ધ કરવી. **૨૩** વેદીને શુદ્ધ કરી રહ્યા પછી તારે ખોડખાંપણ વગરનો વાણરડો તથા ટોળામાંથી ખોડખાંપણ વગરનો ઘેટો અર્પણ કરવો. **૨૪** તેઓને થહોવાહ સમક્ષ અર્પણ કરવા, યાજકોએ તેમના પર મીઠું ભભરાવવું અને તેમનું થહોવાહના દહીનીયાપર્ણ તરીકે અર્પણ કરવું.

**૨૫** સાત દિવસ સુધી રોજ તમારે ખોડખાંપણ વગરનો જુવાન બકરો પાપાર્થાપર્ણ તરીકે તૈયાર કરવો, યાજકોએ ટોળામાંથી ખોડખાંપણ વગરનો વાણરડો તથા ખોડખાંપણ વગરનો ઘેટો અર્પણ કરવા. **૨૬** સાત દિવસ સુધી તેઓ વેદીને સારુ પ્રાયશ્ક્રિત કરીને તેને શુદ્ધ કરે, આ શીતે તેઓ તેની પ્રતિષ્ઠા કરે. **૨૭** તેઓ તે દિવસો પૂર્ચા કરી રહે પછી, આઠમા દિવસથી અને ત્યારથી દરરોજ યાજકો વેદી પર તમારા દહીનીયાપર્ણો શાંત્યાપર્ણો ચઢાવે અને હું તેઓનો સ્વીકાર કરીશ. આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

## ૪૪

**૧** પછી તે ભાગસ મને પાછો સભાસ્થાનની પૂર્વ તરફ જેનું મુખ છે તે પવિત્રસ્થાનના બહારના દરવાજા આગળ લાવ્યો. તે દરવાજો બંધ હતો. **૨** થહોવાહે મને કર્યું, “આ દરવાજો બંધ રહે; તે ઉધાડવો નહિં. કોઈ ભાગસ તેમાં થઈને અંદર ન આવે, કારણ, કે ઇજરાયલના ઈંધર તેમાં થઈને અંદર આવ્યા હતા તેથી તે બંધ રાખવામાં આવે.

<sup>૩</sup> ઈજરાયલનો સરદાર થહોવાહની આગળ રોટલી ખાવાને તેમાં બેસે. તે દરવાજાની ઓસરીને માર્ગ પ્રવેશ કરે અને તે જ માર્ગ બહાર નીકળો."

<sup>૪</sup> પણ તે માણસ મને ઉત્તરના દરવાજેથી સભાસ્થાનની આગળ લાવ્યો. મેં જોયું તો જુઓ થહોવાહના ગૌરવથી સભાસ્થાન બરાઈ ગયું હતું. હું ઊંધો પદ્ધયો. <sup>૫</sup> ત્યારે થહોવાહે મને કંદયું, "હે મનુષ્ય પુત્ર, હું તને થહોવાહના સભાસ્થાનના નિયમો તથા સર્વ વિધિઓ વિષે કહું તે બધું બરાબર દ્યાનમાં લે. તારી નજરથી જો, તારા કાનોથી સાંભળ. ઘરમાં પ્રવેશ કરવાના તથા પવિત્રસ્થાનના બહાર નીકળવાના દેક માર્ગ પર પણ ખાસ દ્યાન આપ.

<sup>૬</sup> આ બંડખોર ઈજરાયલી લોકોને કહે કે 'પ્રભુ થહોવાહ કહે છે: હે ઈજરાયલી લોકો તમે તમારાં ધિક્કારપાત્ર કૃત્યોમાં જે કર્મ કર્યું છે તે બંધ કરો તો સારું, <sup>૭</sup> તમે રોટલી, ચરબી તથા રક્ત અર્પણ કરતી વખતે વિદેશીઓને કે, જેઓ હૃદયમાં તથા શરીરમાં બેસુજ્ઞત છે, તેવા લોકોને મારા પવિત્રસ્થાનમાં લાવીને સભાસ્થાનને અશુદ્ધ કર્યું છે, મારા કરારનો બંગ કરીને તમારાં ધિક્કારપાત્ર કાર્યોમાં વધારો કર્યો છે.

<sup>૮</sup> તમે મારા પ્રત્યેની તમારી ફરજમાં જવાબદારી પૂર્વક કામ કર્યું નથી, તમે મારા પવિત્રસ્થાનની સંભાળ રાખવાનું કામ બીજાને સોંપી દીધું છે. <sup>૯</sup> પ્રભુ થહોવાહ આમ કહે છે: ઈજરાયલી લોકોમાં જે વિદેશીઓ છે, તેઓમાંનો કોઈ પણ હૃદય તથા શરીરમાં બેસુજ્ઞત હોય તે મારા ઘરમાં પ્રવેશ ન કરે.

<sup>૧૦</sup> જ્યારે ઈજરાયલીઓ મારાથી દૂર ગયા, ત્યારે લેવીઓ પણ મારાથી દૂર જતા રહ્યા, મારાથી દૂર જઈને પોતાની મૂર્તિઓ પાછળ ગયા, માટે હવે તેઓનું પાપ તેઓને માથે. <sup>૧૧</sup> તોપણ તેઓ મારા પવિત્રસ્થાનમાં સેવકો થાય, સભાસ્થાનના દરવાજાની આગળ ચોકી કરે અને ઘરમાં સેવા કરે. તેઓ લોકોને માટે દહીનીયાર્પણ તથા અલિદાન ચઢાવે; તેઓ તેમની સેવા કરવા તેમની આગળ ઊભા રહે. <sup>૧૨</sup> પણ તેઓએ તેઓની મૂર્તિઓ આગળ સેવા બજાવી હતી. તેઓ ઈજરાયલી લોકો માટે પાપળુપી ઠેસસૂપ થયા હતા. તેથી પ્રભુ થહોવાહ કહે છે મેં તેઓની વિરુદ્ધ સમ ખાધા છે, 'તેઓનાં પાપોની સજા તેઓના માથે આવશે.

<sup>૧૩</sup> મારા પ્રત્યે થાજકપદની સેવા બજાવવા તથા મારી કોઈ પવિત્ર વસ્તુઓ પાસે, પરમ પવિત્ર વસ્તુઓ પાસે આવવા તેઓ મારી હજુરમાં નહિ આવે. પણ, તેઓ પોતાનાં દોષપાત્ર તથા ધિક્કારપાત્ર કૃત્યોનાં ફળ બોગવશે. <sup>૧૪</sup> પણ હું તેઓને તેઓની સધળી ફરજો તથા તેમાં થયેલા દેક કામ વિષે સભાસ્થાનના રક્ષક તરીકે રાખીશ. <sup>૧૫</sup> અને સાદોકના દીકરા, એટલે લેવી થાજકો, જ્યારે ઈજરાયલી લોકો મારાથી વિમુખ થયા ત્યારે તેઓ મારી હજુરમાં આવીને મારી સેવા કરે, મને ચરબી તથા રક્ત ચઢાવવાને મારી આગળ ઊભા રહે.' આમ પ્રભુ થહોવાહ કહે છે. <sup>૧૬</sup> તેઓ મારા ઘરમાં આવશે; તેઓ મારી સેવા કરવાને મારી મેજ પાસે આવે અને તેઓને સોંપેલી મારી ફરજો બજાવે.

<sup>૧૭</sup> તેઓ જ્યારે સભાસ્થાનના અંદરના અંગણામાં પ્રવેશ કરે ત્યારે માત્ર શણનાં વસ્ત્રો પહેરે. સભાસ્થાનના અંદરના અંગણામાં અથવા મંદિરમાં સેવા કરતી વખતે ઊનનાં વસ્ત્રો પહેરે નહિ. <sup>૧૮</sup> તેઓએ માથે શણની પાઇદી પહેરવી અને કમરે શણની ઇજાર પહેરવી. જે વસ્ત્રો પહેરવાથી પરસેવો થાય તેવાં વસ્ત્રો તેઓએ પહેરવાં નહિ.

<sup>૧૯</sup> જ્યારે તેઓ બહારનાં આંગણામાં, એટલે બહારના આંગણામાં લોકો પાસે જાય, ત્યારે તેઓ સેવા કરતી વખતે પહેરેલાં વસ્ત્રો ઉતારીને તેમને પવિત્ર ઓરદીમાં મૂકે. જેથી તેઓનાં પોતાનાં ખાસ વસ્ત્રોથી લોકો પવિત્ર થઈ જાય નહિ.

<sup>૨૦</sup> તેઓ પોતાનાં માથાનું મુંડન કરાવે નહિ કે પોતાના વાળને વધવા ન દે, પણ તે પોતાના માથાના વાળ કપાવે. <sup>૨૧</sup> કોઈ પણ થાજક દ્વાક્ષારસ પીને આંગણામાં આવે નહિ, <sup>૨૨</sup> તેઓ વિધવા કે છૂટાછેડા લીધેલી જ્યારે લગ્ન ન કરે; પણ ફક્ત

ઇજરાયલમાંથી કુંવારી તથા અગાઉ યાજકની સાથે લગ્ન કરેલી વિદ્યવા સાથે લગ્ન કરી શકે.

<sup>૨૩</sup> તેઓ મારા લોકોને પવિત્ર તથા અપવિત્ર વચ્ચેનો બેદ શીખવે; તેઓએ શુદ્ધ તથા અશુદ્ધ વચ્ચેનો બેદ સભળવવો. <sup>૨૪</sup> તકરારમાં તેઓ મારા કાયદા અનુસાર ન્યાય કરવા તિભા રહે; તેઓ મારા કાનૂનો પ્રમાણે ન્યાય કરે. અને તેઓ દરેક ઉત્સવોમાં મારા નિયમો તથા કાનૂનો પાણો; તેઓ મારા વિશ્વામાવારો પાણો.

<sup>૨૫</sup> તેઓ માણસના મૃતદેહની પાસે જઈને પોતાને અશુદ્ધ કરે નહિ, તેમ જ તેઓના પિતા, માતા, દીકરા, દીકરી, ભાઈ કે બહેન પણ તે માણસ સાથે સૂઈ ગયા ના હોય, નહિ તો તેઓ અશુદ્ધ થશે. <sup>૨૬</sup> યાજક શુદ્ધ થયા પણી લોકો તેને માટે સાત દિવસ ગણે. <sup>૨૭</sup> જે દિવસે તે પવિત્રસ્થાનમાં આવે, એટલે અંદરના આંગણામાં પવિત્રસ્થાનમાં આવે, ત્યારે તે પોતાના માટે પાપાર્થાપર્ણ લાવે.' આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૨૮</sup> 'અને આ તેઓનો વારસો છે: હું તેઓનો વારસો છું, તમારે તેઓને ઇજરાયલમાં કર્દી મિલકત આપવી નહિ; હું તેઓની મિલકત છું! <sup>૨૯</sup> તેઓ ખાદ્યાર્પણ, પાપાર્થાપર્ણ તથા દોષાર્પણ ખાય, ઇજરાયલમાં અર્પણ કરેલી દરેક વસ્તુ તેઓને મળે. <sup>૩૦</sup> દરેક પેદાશમાંનાં પ્રથમફળમાંનો ઉત્તમ ભાગ, દરેક હિસ્સો, હા, સર્વ વસ્તુઓનો હિસ્સો યાજકોનો થાય, તમારા અનાજનો ઉત્તમ ભાગ યાજકોને આપવો, જેથી તમારા ઘર પર આશીર્વાદ રહે. <sup>૩૧</sup> યાજકોએ મૃત્યુ પામેલું કે ફાડી નંખાયેલું પક્ષી કે પશુ ન ખાવું.

## ૪૫

<sup>૧</sup> જ્યારે તમે ચિંઠી નાખીને વારસો વહેંચી લો ત્યારે તમારે યહોવાહને અર્પણ ચટાવવું; એટલે કે તે દેશનો અમુક ભાગ અર્પણ કરવો. તે ભાગ પચીસ હજાર હાથ લાંબો તથા દસ હજાર હાથ પહોળો હોય. તેની ચારે બાજુનો ભાગ પવિત્ર ગણાય. <sup>૨</sup> આમાંથી પવિત્રસ્થાનની ચારેબાજુ પાંચસો હાથ લાંબી તથા પાંચસો હાથ પહોળી ચોરસ જગા રાખવી તેની આસપાસ પચાસ હાથ પહોળી જગા રાખવી.

<sup>૩</sup> આ ભાગમાંથી તારે પચીસ હાથ લાંબી અને દશ હાથ પહોળી જગા ભાપવી તે તારે ભાટે પવિત્રસ્થાન એટલે પરમપવિત્રસ્થાન થાય. <sup>૪</sup> તે જમીનનો પવિત્ર ભાગ છે. જેઓ યહોવાહની સેવા કરવા સારુ પાસે આવે છે, તે યાજકોને સારુ રહે. તે જગા તેઓનાં ઘરો ભાટે તથા પવિત્રસ્થાનને સારુ થાય. <sup>૫</sup> પચીસ હાથ લાંબી અને દશ હાથ પહોળી જગા, લેવીઓ કે જેઓ સભાસ્થાનની સેવા કરતા લેવીઓ ભાટે વતનજૂપી થાય.

<sup>૬</sup> "પવિત્ર ભૂમિની પાસે લગોલગ પાંચહજાર હાથ પહોળો અને પચીસહજાર હાથ લાંબો ભાગ નગરને ભાટે નિયુક્ત કરવો. આ નગર બધા ઇજરાયલી લોકો ભાટે છે. <sup>૭</sup> સરદારને ભાટે પવિત્રસ્થાનની તથા નગરની બજે બાજુએ તથા પશ્ચિમ દિશાએ તથા પૂર્વ દિશાએ જમીન હોય. લંબાઈમાં ભાગોમાંના એકની બરાબર, પશ્ચિમ તરફની સીમા પૂર્વ તરફની સીમા સૂધી હોય.

<sup>૮</sup> સરદારને આ જમીન ઇજરાયલમાં સંપત્તિ તરીકે મળે, મારા સરદારો ફરી કદી મારા લોકો પર જુલમ કરે નહિ; પણ, તેઓ ઇજરાયલી લોકોને, તેઓનાં કુણ પ્રમાણે જમીન આપે.'

<sup>૯</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: 'હે ઇજરાયલના સરદારો, 'આટલું બસ કરો, હિંસા તથા ઝઘડો દૂર કરો; યથાર્થ ઇન્સાફ કરો! મારા લોકો પરથી તમારો જુલમ બંધ કરો.' આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૦</sup> 'તમારે સાથ્યાં પ્રાજ્ઞવાં, સાથ્યો એફાહ, સાથ્યા બાથ રાખવા. <sup>૧૧</sup> એફાહ તથા બાથ એક જ માપના હોવા જોઈએ. બાથમાં હોમેરનો દસમો

ભાગ હોય, એફાહમાં હોમેરનો દસમો ભાગ હોય. તેનું માપ હોમેરના ભાગ જેટલું હોય. <sup>૧૨</sup> એક શેકેલ વીસ ગેરાહનો હોય; માનેહ સાઠ શેકેલનો હોવો જોઈએ. તમારો માનેહ વીસ શેકેલ, પચીસ તથા પચાસ શેકેલનો હોવો જોઈએ.

<sup>૧૩</sup> તમારે નીચે દર્શાવ્યા પ્રમાણે અર્પણ કરવું: દરેક હોમેર ઘઉંભાંથી એફાહનો છષ્ટો ભાગ, દરેક હોમેર જવભાંથી છષ્ટો ભાગ તમારે આપવો. <sup>૧૪</sup> તેલનો નીમેલો ભાગ આ પ્રમાણે એટલે દરેક કોર માટે, દરેક હોમેર માટે તથા દર હોમેર એક દશાંશ બાથ તેલનો હોવો જોઈએ, કેમ કે દશ બાથનો એક હોમેર થાય છે. <sup>૧૫</sup> ઇજરાયલના પાણીવાળા પ્રદેશભાંનાં બસો પશુઓમાંથી એક ઘેટું કે બકરો ખાદ્યાર્પણ તરીકે, દહનીયાર્પણ તરીકે અને શાંત્યાર્પણ તરીકે આપવું. આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૬</sup> દેશના બધા લોકોએ ઇજરાયલના સરદારને આ હિસ્સો આપવો. <sup>૧૭</sup> પર્વોમાં, ચંદ્રદર્શનોમાં તથા વિશ્રાભવારોમાં, ઇજરાયલી લોકોના ખાસ તહેવારોમાં દહનીયાર્પણો, ખાદ્યાર્પણો તથા પેયાર્પણો આપવાં એ સરદારોની જવાબદારી છે. તે ઇજરાયલી લોકોનાં પ્રાયશ્ચિત્ત માટે પાપાર્થાર્પણો, ખાદ્યાર્પણો, દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણો પૂરા પાડશે!

<sup>૧૮</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: 'પહેલા મહિનાના પહેલા દિવસે તમારે ખોડખાંપણ વગરનો એક વાળરડો લેવો અને પવિત્રસ્થાનને માટે પાપાર્થાર્પણ યથાવવું. <sup>૧૯</sup> યાજક પાપાર્થાર્પણનું કેટલુંક રક્ત લઈને તે સભાસ્થાનની બારસાખ પર, વેદીના ચાર ખૂણા પર તથા અંદરના આંગણાના દરવાજે લગાડે. <sup>૨૦</sup> દરેક વ્યક્તિએ અજાણતાંથી તથા અજ્ઞાનતાથી પાપ કર્યું હોય તો તેણે તે મહિનાના સાતમા દિવસે પણ આ પ્રમાણે કરવું. સભાસ્થાન માટે આ ચીતે તમારે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું.

<sup>૨૧</sup> પહેલા મહિનાના ચૌદભા દિવસે તમારે પાખાપર્વ પાળવું. સાત દિવસ સુધી પાખાપર્વ પાળવું. તારે બેખભીર રોટલી ખાવી. <sup>૨૨</sup> તે દિવસે સરદારે પોતાના તથા ઇજરાયલી લોકોના પાપને માટે એક બળદને પાપાર્થાર્પણ તરીકે તૈયાર કરવો.

<sup>૨૩</sup> એ પર્વના સાત દિવસ સરદાર યહોવાહ માટે દહનીયાર્પણ તૈયાર કરે સાત દિવસ ખોડખાંપણ વગરના સાત બળદો તથા ખોડખાંપણ વગરના સાત ઘેટાને, પાપાર્થાર્પણ તરીકે દરરોજ એક બકરાને રજૂ કરે. <sup>૨૪</sup> સરદાર દરેક બળદ એક એફાહ તથા ઘેટા માટે એક એફાહ, દરેક એફાહ એક હિન તેલ ખાદ્યાર્પણ તરીકે રજૂ કરે.

<sup>૨૫</sup> સાતમા મહિનાના પંદરમા દિવસે, સરદાર પર્વમાં સાત દિવસ એ જ પ્રમાણે કરે; એટલે પાપાર્થાર્પણ, દહનીયાર્પણ, ખાદ્યાર્પણ તથા તેલનાં અર્પણ યથાવવાં.'

## ૪૬

<sup>૧</sup> પ્રભુ યહોવાહ આમ કહે છે: 'અંદરના આંગણાંનો દરવાજો જેનું મુખ પૂર્વ તરફ છે તે કામ કરવાના છ દિવસ બંધ રહે, પણ વિશ્રાભવારને દિવસે અને ચંદ્રદર્શનને દિવસે તે ખોલવામાં આવશે. <sup>૨</sup> સરદાર બહારના દરવાજાની ઓસરીના માર્ગે અંદર પ્રવેશ કરીને દરવાજાની બારસાખ આગળ ઊભો રહે, યાજક તેનું દહનીયાર્પણ તથા તેનાં શાંત્યાર્પણો તૈયાર કરે. તે દરવાજાના ઊભરા પર ઊભો રહીને ભજન કરે, પણ બહાર જાય, પણ દરવાજો સાંજ સુધી બંધ ન કરવો.

<sup>૩</sup> વિશ્રાભવારોના દિવસે તથા ચંદ્રદર્શનના દિવસે દેશના લોકો દરવાજ આગળ ઊભા રહીને યહોવાહનું ભજન કરે. <sup>૪</sup> વિશ્રાભવારને દિવસે સરદાર દહનીયાર્પણ તરીકે યહોવાહ આગળ ખોડખાંપણ વગરનાં છ હલવાન તથા ખોડખાંપણ વગરનો એક ઘેટો યથાવે. <sup>૫</sup> દરેક હલવાન માટે એક એફાહ ખાદ્યાર્પણ તથા દરેક હલવાન માટે ખાદ્યાર્પણ પોતાની શક્તિ મુજબ આપવું, દરેક એફાહ દીઠ હીન તેલ આપે.

**૬** ચંદ્રદર્શનના દિવસે તે ખોડખાંપણ વગરનો એક વાછરડો, ખોડખાંપણ વગરનાં છ હલવાનો તથા એક ઘેટો ચઢાવે. **૭** એક ઓફાહ બણદ માટે તથા એક ઓફાહ મેંટા માટે અને પોતાની શક્તિ પ્રમાણે હલવાનો માટે દરેક ઓફાહ દીઠ એક હીન તેલ ચઢાવે. **૮** સરદાર પ્રવેશ કરે ત્યારે તેણે દરવાજાની ઓસરીમાં થઈને જવું અને તે જ રસ્તે બહાર નીકળવું.

**૯** પણ પર્વોના દિવસે જથારે લોકો થહોવાહની આગળ આવે ત્યારે જેઓ ઉત્તરને દરવાજેથી ભજન કરવા પ્રવેશ કરે તે દક્ષિણને દરવાજેથી બહાર જાય, અને જેઓ દક્ષિણના દરવાજેથી પ્રવેશ કરે તેઓ ઉત્તરના દરવાજેથી બહાર જાય, તે જે રસ્તેથી આદ્યો હોય તે રસ્તે પાછો ન જાય, પણ તે થીધો ચાલ્યો જઈને બહાર નીકળો. **૧૦** અને જથારે તેઓ અંદર જાય ત્યારે સરદાર તેઓની સાથે અંદર જાય, તેઓ બહાર નીકળો ત્યારે તે તેઓની સાથે બહાર નીકળો.

**૧૧** અને ઊંઝાણીઓમાં તથા મુકરર પર્વોમાં ખાદ્યાર્પણ તરીકે બણદ માટે એક ઓફાહ અને દરેક ઘેટા માટે એક ઓફાહ તથા હલવાન માટે તેની શક્તિ પ્રમાણે ચઢાવવું. દર ઓફાહ દીઠ એક હીન તેલ હોય. **૧૨** સરદાર ઔચિચકાર્પણ તરીકે થહોવાહને સારુ દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણ ચઢાવે, ત્યારે તેને માટે પૂર્વ તરફનો દરવાજો એક વ્યક્તિ ખોલે, તે વિશ્રાભવારના દિવસે રજૂ કરે, તેમ તે પોતાનું દહનીયાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણ રજૂ કરે; પછી તે બહાર નીકળો અને તેના બહાર નીકળયા પછી તે દરવાજો બંધ કરે.

**૧૩** દરરોજ થહોવાહને દહનીયાર્પણ તરીકે ખોડખાંપણ વગરનો એક વર્ષનો હલવાન ચઢાવવો, રોજ સવારે આ અર્પણ કરવું. **૧૪** અને રોજ સવારે ખાદ્યાર્પણ તરીકે એક ઓફાહનો છક્કો ભાગ અને મેદાને મોવણ માટે એક હીન તેલનો શ્રીજો ભાગ, કાથમનાં વિધિ પ્રમાણે થહોવાહને સારુ ખાદ્યાર્પણ છે. **૧૫** રોજ સવારે દહનીયાર્પણ તરીકે હલવાન, ખાદ્યાર્પણ તથા તેલ ચઢાવે.'

**૧૬** પ્રભુ થહોવાહ એમ કહે છે, 'જો કોઈ સરદાર પોતાના દીકરાને કંઈ બેટ આપે, તો તે તેનો વારસો છે. તે તેના દીકરાની સંપત્તિ થાય, તે તેનો વારસો છે. **૧૭** પણ જો તે પોતાના વારસામાંથી પોતાના કોઈ ચાકરને બેટ આપે, તો મુક્ત કરવાના વર્ષ સુધી તે ચાકરની માલિકીમાં રહે, પછી તે સરદારની પાસે પાણી આવે. તેનો વારસો તેના દીકરાઓને માટે જ રહે. **૧૮** સરદારે લોકોને વારસો લઈને તેઓને પોતાના વતનમાંથી કાઢી મૂકવા નહીં, તેણે પોતાના દીકરાઓને પોતાની સંપત્તિમાંથી જ વારસો આપવો, જેથી મારા લોકો પોતાના વતનમાંથી વિખેચાઈ જાય નહિં.

**૧૯** પછી તે માણસ મને દરવાજાના પ્રવેશ કારથી ઉત્તર તરફના મુખવાળી ઓરડીઓ જે યાજકોને સારુ હતી તેમાં લાઘ્યો, જુઓ ત્યાં પશ્ચિમ તરફ એક સ્થળ હતું. **૨૦** "તેણે મને કટથ્યું, આ જગ્યાએ યાજકો દોષાર્થાર્પણ તથા પાપાર્થાર્પણ બાફે અને ખાદ્યાર્પણ પકાવે. તેઓ તેમને બહારના આંગણામાં લાવે નહિં કે, રખેને લોકો પવિત્ર કરી દેવાય."

**૨૧** પછી તે મને બહારના આંગણામાં લાઘ્યો અને તેણે મને આંગણાના ચારે ખૂણામાં ફેરફ્યો, જુઓ, ત્યાં બહારના આંગણાના દરેક ખૂણામાં એકએક આંગણું હતું. **૨૨** બહારના આંગણાના ચાર ખૂણામાં આંગણાં હતા; દરેક આંગણું ચાણીસ હાથ લાંબું અને શ્રીસ હાથ પહોળું હતું. ખૂણાઓમાંના ચાર આંગણાં એક જ માપનાં હતા. **૨૩** તેઓ ચારેની આસપાસ ઇમારતોની હાર હતી, ઇમારતોની હાર નીચે ખાવા બનાવવાના ચૂલા હતા. **૨૪** તે માણસે મને કટથ્યું, "આ તે જગ્યા છે, જાયાં સભારેથાનના સેવકો લોકોનાં બલિદાનો બાફે."

## ૪૭

**૧** પછી તે માણસ મને સભારેથાનના પ્રવેશદ્વાર પાસે પાછો લાઘ્યો, મેં જોથ્યું તો

જુઓ, સભાસ્થાનના ઉંબરા નીચેથી નીકળીને પાણી પૂર્વ તરફ વહેતું હતું, કેમ કે તે સભાસ્થાનનો આગળનો ભાગ પૂર્વ તરફ હતો. પાણી નીચેથી સભાસ્થાનની જમણી બાજુએથી વહીને વેદીની દક્ષિણો આવતું હતું. <sup>૩</sup> પછી તે ભાગસ મને ઉત્તરને દરવાજેથી બહાર લાવ્યો અને ફેરવીને પૂર્વ તરફના દરવાજે લઈ ગયો. જુઓ, દક્ષિણ બાજુએથી પાણી વહી જતાં હતાં.

<sup>૪</sup> તે ભાગસ ભાપવાની દોચી હાથમાં લઈને પૂર્વ તરફ ગયો, એક હજાર હાથનું અંતર માપ્યું અને તેણે મને પાણીમાં ચલાવ્યો. પાણી ઘૂંટણ સુધી હતાં. <sup>૫</sup> પછી તેણે બીજા એક હજાર હાથ અંતર માપ્યું અને ફરી મને પાણીમાં ચલાવ્યો, પાણી ઘૂંટી સુધી હતાં. ફરીથી તેણે એક હજાર હાથ અંતર માપ્યું, મને પાણીમાં ચલાવ્યો, અહીં પાણી કમરસુધી હતું. <sup>૬</sup> પછી તેણે એક હજાર હાથ અંતર માપ્યું, ત્યાં એક નદી હતી હું તેમાં થઈને જઈ શકતો ન હતો, તે ઘણી ઊંડી હતી. તેમાં તરી શકાય નહિ.

<sup>૭</sup> તે ભાગસે મને કટ્યું “હે મનુષ્યપુત્ર, શું તેં આ જોયું?” તે મને બહાર લાવ્યો અને મને નદી કિનારે ચલાવ્યો. <sup>૮</sup> હું પાણો આવ્યો ત્યારે જુઓ તો, નદીને બજે કિનારે પુષ્કળ વૃક્ષો હતાં. <sup>૯</sup> તે ભાગસે મને કટ્યું, “આ પાણી પૂર્વ તરફના પ્રદેશમાં અને નીચે આરાબાહ સુધી જશે; તે પાણી વહીને ખારા સમુક્રમાં જશે અને તેનાં પાણી મીઠાં થઈ જશે.

<sup>૧૦</sup> જ્યાં તે પાણી વહેશે ત્યાં બધી જતનાં પશુઓનાં ટોળાં થશે. તેઓ જીવતાં રહેશે. આ પાણીને કારણે તેમાં માછલાંઓ થશે, ખારા સમુક્રનું પાણી મીઠું થઈ જશે. જ્યાં જ્યાં આ નદી ગઈ છે ત્યાં દરેક વસ્તુમાં થૈતન્ય આવશે. <sup>૧૧</sup> અને એવું થશે કે પાણી પાસે માછીમારો ઊભા રહેશે, એન-ગેદીથી એન-એગલાઈમ સુધી જાળો પાથરવાની જગા થશે. ત્યાં મહાસમુક્રની માછલીઓની જેમ તેમાં વિવિધ પ્રકારની માછલીઓ થશે.

<sup>૧૨</sup> પણ ખારા સમુક્રની બેજવાળી જમીન તથા કાદવકીયડનાં પાણી મીઠાં નહિ થાય, પણ તેમાંથી મીઠું પકવવામાં આવશે. <sup>૧૩</sup> નદીના બજે કિનારાઓ પર ખાવાલાયક ફળ આપનાર વૃક્ષ થશે. તેઓનાં પાંદડાં કરમાશે નહિ અને તેમને ફળ આવતાં કદી બંધ થશે નહિ. દર મહિને તેમને નવાં ફળ આવશે, કેમ કે, તેમને પાણી પવિત્રસ્થાનમાંથી મળો છે, તેમના ફળ ખાવા માટે અને પાંદડાં સાખાપણા માટે છે.

<sup>૧૪</sup> પ્રભુ યહેવાહ આમ કહે છે: ‘આ રસ્તેથી અમારે ઇઝરાયલનાં બાર કુઢો માટે જમીનનો વારસો વહેથી લેવો: યૂસફને બે ભાગ મળો. <sup>૧૫</sup> અને તમે તમારા ભાઈઓએ તે વારસો વહેથી લેવો. કેમ કે તમારા પિતૃઓને આ દેશ આપવાના મેં સમ ખાધા હતા અને તેઓને તેનો વારસો મળશે.

<sup>૧૬</sup> બૂમિની સરહદ ઉત્તર બાજુએ મહા સમુક્રથી હેઠલોન તથા લખો હમાથથી સરદાદ સુધી છે. <sup>૧૭</sup> હમાથ બેરોથાહ, દમસ્કસની સરહદ તથા હમાથની સરહદ વચ્ચેનું સિબ્રાઇમ હૌરાનની સરહદે આવેલા હાસેર-હંટીકોન સુધી છે. <sup>૧૮</sup> સમુક્રથી સરહદ દમસ્કસની સરહદ પરના હસાર એનોન સુધી છે, ઉત્તર બાજુએ હમાથની સરહદ છે. આ ઉત્તર બાજુ છે.

<sup>૧૯</sup> પૂર્વબાજુ, હૌરાન, દમસ્કસ, ગિલ્યાદ તથા ઇઝરાયલના પ્રદેશ વચ્ચે થઈન નદી આવે છે. આ સરહદ છેક તામાર સુધી જથ છે. <sup>૨૦</sup> દક્ષિણ બાજુ, દક્ષિણ તામારથી મરીબોથ-કાદેશના પાણી સુધી, મિસરનાં ઝરણાંથી મહા સમુક્ર સુધી હોય, આ દક્ષિણ તરફની સરહદ છે. <sup>૨૧</sup> પઞ્ચિમ સરહદ હમાથના ઘાટની સામે સુધી મહા સમુક્ર આવે ત્યાં સુધી. આ પઞ્ચિમ બાજુ છે.

<sup>૨૨</sup> આ રીતે તું તારાં અને ઇઝરાયલનાં કુઢો માટે દેશ વહેથી લે. <sup>૨૩</sup> તમારા પોતાના માટે તથા તમારી મદ્યે વસતા પરદેશીઓ, જેઓને તમારા દેશમાં સંતાન થશે અને

જેઓ તારી સાથે છે, એટલે ઈરાયલ દેશના મૂળ વતનીઓ જેવા, તેઓને માટે આ દેશ વારસા તરીકે ચિઠ્પીઓ નાખીને વહેંચી લેવો. તમારે ઈરાયલનાં કુણો મધ્યે વારસા માટે ચિઠ્પીઓ નાખવી. <sup>૨૩</sup> ત્યારે એવું થશે કે જે કુણમાં પરદેશી રહેતો હોય. તમારે તેને વારસો આપવો.' આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે."

## ૪૮

<sup>૧</sup> કુણોનાં નામ આ પ્રમાણે છે. દાનનું કુણ દેશનો એક ભાગ પ્રાપ્ત કરશે: તેની સરહદ ઉત્તરની સરહદથી હેઠળોનના દસ્તાની બાજુએ લખો હમાથ સુધી. દમસ્કસની સરહદ ઉપરના હસાર એનાન સુધી અને ઉત્તરે હમાથ સુધી, તે પ્રદેશની પૂર્વ તથા પશ્ચિમ તરફની આ સરહદો છે. <sup>૨</sup> દાનની સરહદની બાજુમાં પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ આશેરનો છે. <sup>૩</sup> આશેરની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી તે છેક પશ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ નફતાલીનો.

<sup>૪</sup> નફતાલીની સરહદની લગોલગ પૂર્વ બાજુથી પશ્ચિમ બાજુનો એક ભાગ મનાશાનો. <sup>૫</sup> મનાશાની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ એફાઇમનો છે. <sup>૬</sup> એફાઇમની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ રૂબેનનો છે. <sup>૭</sup> રૂબેનની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ યહૂદિયાનો છે.

<sup>૮</sup> યહૂદિયાની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પશ્ચિમ સુધીનો ભાગ તમારે અર્પણ કરવો; તે પચીસ હજાર હાથ પહોળો હતો. તેની લંબાઈ વંશજોને આપેલા ભાગ જેટલી પૂર્વથી તે પશ્ચિમ તરફ લાંબી હશે. તેની મધ્યમાં સભાસ્થાન આવશે. <sup>૯</sup> યહોવાહને અર્પણ કરે તે ભૂમિ પચીસ હજાર હાથ લાંબી તથા દસ હજાર હાથ પહોળી હશે.

<sup>૧૦</sup> આ પવિત્ર ભાગ યાજકોને મળશે. તે ઉત્તર તરફ તેની લંબાઈ પચીસ હજાર હાથ તથા પશ્ચિમ તરફ તેની પહોળાઈ દસ હજાર હાથ, પૂર્વ તરફ પહોળાઈ દસ હાથ, દક્ષિણ તરફ લંબાઈ પચીસ હજાર હાથ હોય, યહોવાહનું સભાસ્થાન તેની મધ્યે આવશે. <sup>૧૧</sup> આ સાદોકના વંશના પવિત્ર થયેલા યાજકો જેઓ મારી સેવા કરતા હતા, જ્યારે ઈરાયલી લોકો બટકી ગયા ત્યારે જેમ લેવીઓ બટકી ગયા તેમ બટકી ન ગયા, તેઓને સારુ થાય. <sup>૧૨</sup> તો ભૂમિના અર્પણમાંથી તેઓના હકનું પરમ પવિત્ર અર્પણ, લેવીઓની સરહદ લગોલગ થાય.

<sup>૧૩</sup> યાજકોના દેશની સરહદની લગોલગ લેવીઓનો દેશ છે, તે પચીસ હાથ લાંબો અને દસ હજાર હાથ પહોળો છે. તેની આખી લંબાઈ પચીસ હજાર હાથ લાંબી અને વીસ હજાર હાથ પહોળી છે. <sup>૧૪</sup> તેઓ તેનો કોઈ ભાગ વેચે નહિ, તેમ જ બદલે નહિ; ઈરાયલ દેશનું પ્રથમ ફળ આ વિસ્તારથી અલગ હશે, કેમ કે આ બધું યહોવાહને પવિત્ર છે.

<sup>૧૫</sup> બાકી રહેલી ભૂમિ પચાસ હજાર હાથ પહોળી અને પચીસ હજાર હાથ લાંબી છે, પણ લોકોના સામાન્ય ઉપયોગ માટે છે. લોકો ત્યાં રહે અને જીવીનનો ઉપયોગ કરે; તેની મધ્યમાં શહેર છે. <sup>૧૬</sup> આ નગરનું ભાપ: તેની ઉત્તર બાજુ ચાર હજાર પાંચસો હાથ લાંબી; તેની દક્ષિણ બાજુ ચાર હજાર પાંચસો લાંબી; તેની પૂર્વ બાજુ ચાર હજાર હાથ લાંબી; તેની પશ્ચિમ ચાર હજાર પાંચસો હાથ લાંબી.

<sup>૧૭</sup> નગરના ગૌયરો ઉત્તર તરફ અઢીસો હાથ ઊંડાં, દક્ષિણો અઢીસો હાથ ઊંડાં, પૂર્વ અઢીસો હાથ ઊંડાં તથા પશ્ચિમે અઢીસો હાથ ઊંડાં થશે. <sup>૧૮</sup> પવિત્ર અર્પણનો બચેલો ભાગ પૂર્વ તરફ દસ હજાર હાથ અને પશ્ચિમ તરફ દસ હજાર હાથ હોય. તે પવિત્ર અર્પણની લગોલગ હોય, તે નગરમાં કામ કરતા લોક માટે ખોરાકને અર્થે થાય.

૧૯ નગરમાં કામ કરતા લોકો, જેઓ ઇંગરાયલ કુળના છે તેઓ તે જમીન ખેડે. ૨૦ આ બધી અર્પણાની લંબાઈ પચીસ હજાર હાથ અને પહોટાઈ પચીસ હજાર હાથ હોય, આ ચીતે તું બધા સાથે ભળીને નગરની ભૂમિ ભાટે પવિત્ર અર્પણ કરે.

૨૧ પવિત્ર અર્પણાની બીજુ બાજુની બાકીની ભૂમિ તથા નગરનો ભાગ તે સરદારનો ગણાશે. સરદારની ભૂમિનો વિસ્તાર પૂર્વબાજુ પૂર્વ સરહદ સુધીનો પ્રદેશ પચીસ હજાર હાથ અને એ જ પ્રમાણે પઞ્ચિમ બાજુ પઞ્ચિમ સરહદ સુધીનો પ્રદેશ પચીસ હજાર હાથ વધારવો. આ બજે પ્રદેશોની મદ્યમાં પવિત્ર મંદિર અને પવિત્ર ભૂમિ આવશે. ૨૨ લેવીઓની સંપત્તિ તથા નગરની સંપત્તિ જેઓ સરદારની મદ્યે છે તેઓમાંથી પણ સરદારને યહૂદીયાની તથા બિન્યામીનની સરહદની વચ્ચે ભણો.

૨૩ બાકીનાં કુઠોને આપવામાં આવેલો જમીનનો ભાગ આ પ્રમાણે છે: પૂર્વ બાજુથી પઞ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ બિન્યામીનનો. ૨૪ બિન્યામીનના સરહદની દક્ષિણે પૂર્વ બાજુથી પઞ્ચિમ બાજુ સુધીનો એક ભાગ શિમયોનનો. ૨૫ શિમયોનની સરહદની લગોલગ, પૂર્વથી પઞ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ ઇસ્કાખારનો. ૨૬ ઇસ્કાખારની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પઞ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ ઝબુલોનનો.

૨૭ ઝબુલોનની સરહદની લગોલગ પૂર્વથી પઞ્ચિમ સુધીનો એક ભાગ ગાદનો. ૨૮ ગાદની સરહદની લગોલગ તામારથી મરીબોથ કાદેશનાં પાણી સુધી અને આગળ મિસરના ઝરણાં સુધી અને મહાસમુક સુધી હોય. ૨૯ આ એ દેશ છે જેના ભાટે તમે ચિછીઓ નાખી હતી, તે ઇંગરાયલના દેશનો વારસો છે. આ તેમના હિસ્સા છે. આમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૩૦ નગરના દરવાજા આ પ્રમાણે છે: ઉત્તરની બાજુનું માપ ચાર હજાર પાંચસો હાથ લાંબું છે. ૩૧ નગરના દરવાજાનાં નામ ઇંગરાયલનાં કુઠોનાં નામો પ્રમાણે રાખવાં; ઉત્તરે ત્રણ દરવાજા એક રૂબેનનો દરવાજો, એક યહૂદીયાનો દરવાજો, એક લેવીનો દરવાજો; ૩૨ પૂર્વ બાજુની દીવાલનું માપ ચાર હજાર પાંચસો હાથ હશે. તેના ત્રણ દરવાજાઓ: થૂસફનો દરવાજો, બિન્યામીનનો દરવાજો તથા દાનનો દરવાજો.

૩૩ દક્ષિણ બાજુની દીવાલની લંબાઈ ચાર હજાર પાંચસો હાથ છે. તેના ત્રણ દરવાજા શિમયોનનો દરવાજો, ઇસ્કાખારનો દરવાજો તથા ઝબુલોનનો દરવાજો. ૩૪ પઞ્ચિમ બાજુની દીવાલની લંબાઈ ચાર હજાર પાંચસો હાથ છે અને તેના ત્રણ દરવાજા ગાદનો દરવાજો, આશેરનો દરવાજો, અને નફતાલીનો દરવાજો. ૩૫ નગરની ચારેતરફનું માપ અટાર હજાર હાથ થાય, અને તે દિવસથી તે નગરનું નામ 'યહોવાહ શામાહ' એટલે "યહોવાહ ત્યાં છે. "એવું પડશે.

## Daniel દાનિયેલ

**૧** યહુદિયાના રાજ થહોયાકીમના શાસનના શ્રીજ વર્ષે બાબિલના રાજ નખૂખાદનેસ્સારે થરુશાલેમ આવીને તેની ચારેબાજુ ધેરો ઘાલ્યો. **૨** પ્રભુએ યહુદિયાના રાજ થહોયાકીમને, ઈશ્વરના સભાસ્થાનનાં કેટલાંક પાત્રો સહિત નખૂખાદનેસ્સારના હાથમાં સોંપ્યો. તે તેને શિનઆર દેશમાં, તેના દેવના મંદિરમાં લાવ્યો. તેણે તે પાત્રો પોતાના દેવના મંદિરના બંડારમાં મૂકી દીધાં.

**૩** રાજાએ પોતાના મુખ્ય ખોજ આખ્પનાગને કલ્યું, “તારે કેટલાક રાજવંશી તથા અભીર કુટુંબોના ઈજરાયલી જુવાનોને લાવવા. **૪** એ જુવાનોમાં કશી ખોડખાંપણ ન હોય, તેઓ ઉણાપ વગરનાં, દેખાવમાં મનોહર, સર્વ બાબતમાં જ્ઞાનસંપજ્ઞ, વિદ્યાપારંગત, વિજ્ઞાનમાં પ્રવીણ, રાજમહેલમાં રહેવાને લાયક હોય. તેઓને તારે ખાલદીઓની બાધા તથા વિદ્યા શીખવવી.

**૫** રાજાએ તેઓને માટે પોતાની વાનગીઓમાંથી તથા પીવાના દ્રાક્ષારસમાંથી તેઓને માટે રોજનો હિસ્સો હરાવી આપ્યો. ત્રણ વર્ષ સુધી તેઓનું પોષણ કરાય અને તે પછી, તેઓ રાજ સમક્ષ હાજર થાય, એવો નિર્ણય કરાયો.

**૬** આ જુવાનોમાં યહુદાના કુળના દાનિયેલ, હનાન્યા, મીશાએલ તથા અગ્રાર્ય હતા.

**૭** મુખ્ય ખોજાએ તેઓને નામ આપ્યાં: તેણે દાનિયેલનું નામ બેલ્ટશાસ્સાર, હનાન્યાનું નામ શાદ્રાખ, મીશાએલનું નામ મેશાખ તથા અગ્રાર્યાનું નામ અબેદ-નગો પાદ્યાં.

**૮** દાનિયેલે પોતાના મનમાં નક્કી કર્યું કે, તે રાજના ભોજનથી તથા જે દ્રાક્ષારસ તે પીએ છે તેનાથી પોતાને બ્રાષ્ટ કરશે નહિ. તેથી તેણે મુખ્ય ખોજ પાસે પોતાને બ્રાષ્ટ ન કરવાની પરવાનગી માગી. **૯** હવે ઈશ્વરની કૃપાથી દાનિયેલ ઉપર મુખ્ય ખોજાની કૃપાદ્રજ્ઝ થઈ. તેણે તેના પર કૃપા કરી. **૧૦** મુખ્ય ખોજાએ દાનિયેલને કલ્યું, “મને મારા માલિક રાજની બીક લાગે છે. તેમણે તમારે શું ખાવું તથા શું પીવું તે નક્કી કરી આપ્યું છે. શા માટે તે તને તારી ઉમરના બીજ જુવાનોના કરતાં કદળ્પો જુએ? જો એવું થાય તો રાજ સમક્ષ માં શિર જોખમમાં મુકાય.”

**૧૧** ત્યારે જે કારબારીને મુખ્ય ખોજાએ દાનિયેલ, હનાન્યા, મીશાએલ તથા અગ્રાર્યાની ઉપર નીમ્યો હતો તેને દાનિયેલે કલ્યું, **૧૨** “કૃપા કરીને, તારા દાસોની દસ દિવસ પરીક્ષા કર. અમને ખાવાને માટે ફક્ત શાકભાજુ તથા પીવાને માટે પાણી આપજો. **૧૩** પછી જે યુવાનો રાજની હરાવેલી વાનગીઓ ખાય છે તેમના દેખાવ અને અમારો દેખાવની સરખામણી કરજો, પછી તમે જે પ્રમાણે જુઓ તે પ્રમાણે તારા દાસો સાથે વર્તજો.”

**૧૪** તેથી ચોકીદાર તેઓની સાથે આ પ્રમાણે કરવાને સંમત થયો, તેણે દસ દિવસ સુધી તેઓની પરીક્ષા કરી. **૧૫** દસમા દિવસને અંતે જે જુવાનો રાજની વાનગીઓ ખાતા હતા તેઓના કરતાં આ જુવાનો વધારે સુંદર તથા વધારે હૃષ્પૃષ્ટ દેખાયા. **૧૬** તેથી કારબારીએ રાજાએ હરાવેલી વાનગીઓ તથા દ્રાક્ષારસને બદલે તેઓને ફક્ત શાકભાજુ આપવા માંડલું.

**૧૭** આ ચાર જુવાનોને ઈશ્વરદે સર્વ વિદ્યામાં તથા ડહાપણમાં કૌશલ્ય આપ્યું. દાનિયેલ સર્વ સંદર્શનો તથા સ્વર્ણોનો મર્મ સમજતો હતો. **૧૮** તેઓને પોતાની

હજુરમાં લાવવાને માટે રાજાએ જે સમય ઠરાવ્યો હતો તે સમય પૂરો થથો ત્થારે મુખ્ય ખોજો તેઓને નખૂખાદનેસારની આગળ લાવ્યો.

<sup>૧૬</sup> રાજાએ તેઓની સાથે વાતથીત કરી તો સર્વમાં દાનિયેલ, હનાન્યા, મીશાએલ તથા અગ્નાર્થિના જેવા બીજા કોઈ માલૂમ પડ્યા નહિ. તેઓ રાજાની હજુરમાં તેની સેવા કરવા માટે ઉભા રહ્યા. <sup>૨૦</sup> ડહાપણ તથા સમજની દરેક બાબતો વિષે રાજાએ તેઓને જે પૂછ્યું તે બધામાં તેઓ રાજયના બધા જાદુગરો તથા મેલીવિદ્યા કરતા દસ્તગણા શ્રેષ્ઠ માલૂમ પડ્યા. <sup>૨૧</sup> કોદેશ રાજાના શાસનના પહેલા વર્ષ સુધી દાનિયેલ ત્યાં રહ્યો.

## ૨

<sup>૧</sup> નખૂખાદનેસાર રાજાના શાસનના બીજા વર્ષ તેને સ્વપ્નનો આવ્યાં. તેનું મન ગભરાયું, તે ઊંઘી શક્યો નહિ. <sup>૨</sup> ત્થારે રાજાએ જાદુગરો તથા મેલીવિદ્યા કરનારને બોલાવ્યા. તેણે મંત્રવિદ્યા જાણનારાઓને તથા ખાલદીઓને પણ તેડાવ્યા. તે ઇચ્છતો હતો કે તેઓ તેના સ્વપ્ન વિષે તેને કહી જણાવે. તેઓ અંદર આવીને રાજ આગળ ઉભા રહ્યા.

<sup>૩</sup> રાજાએ તેઓને કહ્યું, “મને એક સ્વપ્ન આવ્યું છે અર્થ જાણવાને માઝું મન આતુર છે.” <sup>૪</sup> ત્થારે ખાલદીઓએ રાજને અરાધી ભાષામાં કહ્યું, “રાજ, સદા જીવતા રહો! આપના સેવકોને તે સ્વપ્ન કહી સંભળાવો અને અમે તેનો અર્થ બતાવીશું.”

<sup>૫</sup> રાજાએ ખાલદીઓને જવાબ આપ્યો કે, “એ સ્વપ્નની વાત મારા સમરણમાંથી જતી રહી છે. જો તમે મને તે સ્વપ્ન તથા તેનો અર્થ નહિ જણાવો તો તમારા શરીરના ટુકડે ટુકડા કરવામાં આવશે અને તમારા ઘરોના ભંગારના ઢગલા કરવામાં આવશે. <sup>૬</sup> પણ જો તમે મને સ્વપ્ન અને તેનો અર્થ જણાવશો, તો તમને મારી પાસેથી બેટો, ઇનામ અને મોટું માન ભણશે. માટે મને સ્વપ્ન અને તેનો અર્થ જણાવો.”

<sup>૭</sup> તેઓએ ફરીથી તેને જણાવ્યું કે, “હે રાજ આપ પોતાના દાસોને સ્વપ્ન કહી સંભળાવો તો અમે તેનો અર્થ જણાવીએ.” <sup>૮</sup> રાજાએ જવાબ આપ્યો, “હું નક્કી જણું છું કે તમે સમય મેળવવા ઇચ્છો છો, કેમ કે તમે જુઓ છો કે આ વિષે મારો નિર્ણય શો છે. <sup>૯</sup> પણ જો તમે મને સ્વપ્ન નહિ જણાવશો તો તમારે માટે ફક્ત એક જ કાયદો છે. માઝું મન બદલાય ત્યાં સુધી મને કહેવા માટે તમે જૂઠી તથા કપટી વાતો નક્કી કરી રાખી છે. માટે તમે મને સ્વપ્ન કહો એટલે હું જાણી શકું કે તમે પણ અર્થ કહી શકશો.”

<sup>૧૦</sup> ખાલદીઓએ રાજને જવાબ આપ્યો, “પૂછ્યી ઉપર એવો કોઈ માણસ નથી કે જે રાજાના સ્વપ્નની વાત કહી શકે. કોઈ રાજાએ કે મહારાજાએ આજ સુધી કોઈ જાદુગરને, મંત્રવિદ્યા જાણનારને કે ખાલદીને આવી કોઈ વાત પૂછી નથી. <sup>૧૧</sup> જે માગણી રાજ કરે છે તે મુશ્કેલ છે, દેવો કે જેઓ માણસોની મધ્યે રહેતા નથી તેઓના સિવાય બીજો કોઈ રાજાને આ વાત કહી શકે નહિ.

<sup>૧૨</sup> આ સાંભળીને રાજને ઘણો ગુસ્કો યદ્દયો અને તે કોપાયમાન થથો. તેણે બાબિલના બધા જ્ઞાનીઓનો નાશ કરવાનો હુકમ આપ્યો. <sup>૧૩</sup> એ હુકમ બહાર પાડવામાં આવ્યો. બધા જ્ઞાનીઓને મારી નાખવાના હતા; તેથી તેઓએ દાનિયેલ તથા તેના સાથીઓને પણ મારી નાખવા માટે શોધ્યા.

<sup>૧૪</sup> આ સમયે બાબિલના જ્ઞાનીઓને મારી નાખવા રાજાના અંગરક્ષકોના નાથક આર્થોખને દાનિયેલે ડહાપણ અને વિવેકબુદ્ધિથી જવાબ આપ્યો. <sup>૧૫</sup> દાનિયેલ રાજાના નાથકને પૂછ્યું, “રાજાનો હુકમ તાકીદનો કેમ છે?” તેથી આર્થોખે બધી

વાત જણાવી. <sup>૧૬</sup> તેથી દાનિયેલે રાજાની સમક્ષ જઈને અરજ કરી કે, આપ મને થોડો સમય આપો એટલે હું આપના સ્વપ્નનો અર્થ જણાવીશ.

<sup>૧૭</sup> પછી દાનિયેલે પોતાના ઘરે જઈને હનાન્યા, ભીશાઅેલ તથા અઝાર્યાને આ વાત જણાવી. <sup>૧૮</sup> તેણે તેઓને વિનંતી કરી કે તેઓ આ રહસ્ય માટે આકાશના ઈશ્વરની દયા માગે કે જેથી તેઓ બાબિલના બધા જ્ઞાની માણસો સાથે માર્યા જાય નહિં.

<sup>૧૯</sup> તે રાત્રે સંદર્શનમાં દાનિયેલને આ વિષે મર્મ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો. તેથી દાનિયેલે આકાશના ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી. <sup>૨૦</sup> અને કદયું,

“ઈશ્વરનું નામ સદાસર્વકાળ સ્તુત્ય હો;

કેમ કે ડહાપણ તથા પરાક્રમ તેમના છે.

<sup>૨૧</sup> તે સમયોને તથા

અતુથોને બદલે છે;

તે રાજાઓને પદબ્રાષ્ટ કરે છે

વળી રાજાઓને રાજગાદીએ બેસાડે છે.

તે જ્ઞાનીને ડહાપણ

તથા બુદ્ધિમાનને સમજ આપે છે.

<sup>૨૨</sup> તે ઊંડી તથા ગુપ્ત વાતો પ્રગટ કરે છે.

કેમ કે તે જાણો છે કે અંધારામાં શું છે,

પ્રકાશ તેમની સાથે રહે છે.

<sup>૨૩</sup> હે મારા પૂર્વજોના ઈશ્વર, હું તમારો આભાર માનું છું અને તમારી સ્તુતિ કરું છું,

કેમ કે, તમે મને ડહાપણ અને સામર્થ્ય આપ્યાં છે.

અમે જે તમારી પાસેથી માગ્યું હતું તે હવે તમે અમને જણાવ્યું છે;

તમે અમને રાજાની વાત જણાવી છે.”

<sup>૨૪</sup> પછી દાનિયેલ આર્યોખ કે જેને રાજાએ બાબિલના બધા જ્ઞાનીઓને મારી નાખવાનો હુકમ આપ્યો હતો તેની પાસે ગયો. તેણે જઈને તેને કદયું, “બાબિલના જ્ઞાનીઓને મારી નાખીશ નહિં. મને રાજાની સમક્ષ લઈ જ અને હું રાજાને તેના સ્વપ્નનો અર્થ કહી સંભળાવીશ.”

<sup>૨૫</sup> ત્યારે આર્યોખ દાનિયેલને ઉતાવળી રાજાની હજૂરમાં લઈ ગયો અને કદયું, “મને યહૃદિયામાંથી પકડી લાવેલા માણસોમાંથી એક માણસ મળી આવ્યો છે જે રાજાના સ્વપ્નનો અર્થ પ્રગટ કરશે.” <sup>૨૬</sup> રાજાએ દાનિયેલને (જેનું નામ બેલશાસ્સાર હતું) તેને કદયું, “મેં જે સ્વપ્ન જોયું છે તે તથા તેનો અર્થ કહી બતાવવાને શું તું સમર્થ છે?”

<sup>૨૭</sup> દાનિયેલ રાજાને જવાબ આપતાં કદયું, “જે રહસ્ય વિષે આપ જાણવા માગો છો તે જ્ઞાનીઓ, મંત્રવિદ્યા જાણનારા, જાદુગર કે જ્યોતિષીઓ પ્રગટ કરી શકતા નથી.

<sup>૨૮</sup> પણ આકાશમાં એક ઈશ્વર છે, જે રહસ્યો પ્રગટ કરે છે, તેમણે નભૂખાદનેસ્સાર રાજાને હવે પછીના સમયમાં શું થવાનું છે તે જણાવ્યું છે. તમારું સ્વપ્ન તથા તમારા પલંગ પર થયેલાં તમારા મગજનાં સંદર્શનો આ છે.

<sup>૨૯</sup> હે રાજા, હવે પછી શું થવાનું છે તેના વિષે તમને તમારા પલંગ પર વિચારો આવ્યા, રહસ્યો પ્રગટ કરનારે ભવિષ્યમાં શું થવાનું છે તે તમને જણાવ્યું છે. <sup>૩૦</sup> બીજુ ત્યક્તિઓ કરતાં મારામાં વધારે ડહાપણ છે એટલે આ રહસ્ય મને પ્રગટ થયું છે એવું તો નથી. પણ એટલા માટે કે, રાજાને તેનો અર્થ સમજવામાં આવે અને તે પોતાના વિચારો જાણો.

<sup>૩૧</sup> હે રાજા તમે સ્વપ્નમાં એક મોટી મૂર્તિ જોઈ. આ મૂર્તિ શક્તિશાળી અને તેજસ્વી હતી. તે આપની આગળ ઉભી હતી. તેનો દેખાવ બયંકર હતો. <sup>૩૨</sup> તે મૂર્તિનું માથું

શુદ્ધ સોનાનું બનેલું હતું. તેની છાતી તથા હાથ ચાંદીનાં હતાં. તેનું પેટ અને જાંધો કાંસાનાં હતાં. <sup>૩૩</sup> તેના પગ લોખંડના બનેલા હતાં. તેના પગના પંજાનો કેટલોક ભાગ લોખંડનો અને કેટલોક ભાગ માટીનો હતો.

<sup>૩૪</sup> આપ જોઈ રહ્યા હતા એટલામાં કોઈ માણસનાં હાથ અદ્યા વગર એક પથ્થર કાપી કાટવામાં આવ્યો. તેણે મૂર્તિની પગનો પંજો જે લોખંડનો તથા માટીની બનેલો હતો તેના પર પ્રાટકીને તેના ટુકડે ટુકડા કરી નાખ્યા. <sup>૩૫</sup> પછી લોખંડ, માટી, કાંસુ, ચાંદી અને સોનું બધાના ટુકડેટુકડા થઈ ગયા. અને તે ઉનાખામાં ખણામાંના ભૂસાની માફક થઈ ગયાં. પવન તેમને એવી ચીતે ઉડાડીને લઈ ગયો કે કયાંય તેમનું નામોનિશાન રહ્યું નહિં. પણ જે પથ્થર મૂર્તિ સાથે પછડાયો હતો તે મોટો પર્વત બની ગયો અને તેનાથી આખી પૂઢ્યી બરાઈ ગઈ.

<sup>૩૬</sup> આ તમારું સ્વપ્ન હતું. હવે અમે તમને તેનો અર્થ જણાવીશું. <sup>૩૭</sup> હે રાજા, તમે રાજાધિરાજ છો. આપને આકાશનાં ઈશ્વરે રાજ્ય, સત્તા, ગૌરવ તથા પ્રતાપ આપ્યાં છે. <sup>૩૮</sup> જ્યાં જ્યાં માણસો વસે છે તે જ્યાં તેમણે આપના હાથમાં સોંપ્યાં છે. તેમણે વનથર પશુઓ તથા આકાશના પક્ષીઓ આપના હાથમાં સોંપ્યાં છે, તેમણે આપને તે સર્વની ઉપર અધિકાર આપ્યો છે. તે સોનાનું માથું તો તમે છો.

<sup>૩૯</sup> તમારા પછી તમારા કરતાં ઉિતરતું એવું એક બીજું રાજ્ય આવશે. અને તે પછી કાંસાનું શ્રીજું રાજ્ય થશે તે આખી પૂઢ્યી ઉપર શાસન ચલાવશે.

<sup>૪૦</sup> ચોથું રાજ્ય લોખંડ જેવું મજબૂત હશે, કેમ કે લોખંડ બીજુ વસ્તુઓને બાંગીને ભૂકો કરે છે અને બધું કયડી નાખે છે. તેમ તે બધી વસ્તુઓને બાંગી નાખશે અને કયડી નાખશે.

<sup>૪૧</sup> જેમ તમે જોથું કે, પગના પંજાનો અને આંગળાંનો કેટલોક ભાગ લોખંડનો અને કેટલોક ભાગ માટીનો બનેલો હતો, તે પ્રમાણે તે રાજ્યના ભાગલા પડી જશે; જેમ તમે લોખંડ સાથે નરમ માટી ભટોલી જોઈ, તેમ તેમાં કેટલેક અંશે લોખંડનું બળ હશે. <sup>૪૨</sup> જેમ પગના આંગળાંનો કેટલોક ભાગ લોખંડનો અને કેટલોક ભાગ માટીનો બનેલો હતો, તેમ તે રાજ્યનો કેટલોક ભાગ બખવાન અને કેટલોક ભાગ તકલાદી થશે. <sup>૪૩</sup> વળી જેમ આપે લોખંડ સાથે માટી ભટોલી જોઈ, તેમ લોકો એકબીજા સાથે બેઠાસેઠ થશે; જેમ લોખંડ સાથે માટી બળી શકતી નથી, તેમ તેઓ બેગા રહી શકશે નહિં.

<sup>૪૪</sup> તે રાજાઓના શાસન દરમ્યાન, આકાશના ઈશ્વર એક એવું રાજ્ય સ્થાપશે જેનો કદી નાશ થશે નહિં. તે રાજ્ય કદી બીજુ કોઈ પ્રજાના હાથમાં જશે નહિં. તે બીજા રાજ્યને બાંગીને ભૂકો કરી નાખશે. અને સર્વકાળ ટકશે. <sup>૪૫</sup> તમે જોથું કે, પેલો પથ્થર કોઈ માણસના હાથ અદ્યા વગર પર્વતમાંથી કાપી કાટવામાં આવ્યો. તેણે લોખંડ, કાંસુ, માટી, ચાંદી અને સોનાના ટુકડે ટુકડા કરી નાખ્યા. તે પરથી હવે પછી શું થવાનું છે તે મહાન ઈશ્વરે તમને જણાવ્યું છે. તે સ્વપ્ન સાચ્યું છે અને તેનો અર્થ વિશ્વસનીય છે.”

<sup>૪૬</sup> નખૂખાદનેસ્સાર રાજાએ દાનિયેલને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા. અને પૂજા કરી; તેણે આજ્ઞા કરી કે દાનિયેલને અર્પણ તથા મુગંધીઓનો ધૂપ ચઢાવો. <sup>૪૭</sup> રાજાએ દાનિયેલને કહ્યું, “સાચે જ તમારા ઈશ્વર દેવોના પણ ઈશ્વર છે, રાજાઓના પ્રભુ અને રહસ્યો પ્રગટ કરનાર છે. કેમ કે તેમનાથી તું આ રહસ્ય પ્રગટ કરવાને સર્વ થયો છે.

<sup>૪૮</sup> પછી રાજાએ દાનિયેલને ઊંચી પદવી આપી, તેને ઘણી કિંમતી બેટો આપી. તેણે તેને સભગ્ર બાબિલના પ્રાંતનો અધિકારી બનાવ્યો. દાનિયેલ બાબિલના સર્વ જ્ઞાની માણસો ઉપર મુખ્ય અધિકારી બન્યો. <sup>૪૯</sup> દાનિયેલ રાજાને વિનંતી કરી, તેથી રાજાએ

શાંક્રાખ, મેશાખ અને અબેદ-નગોને બાબિલના વિવિધ પ્રાંતના રાજકારભારીઓ નીમ્યા. પણ દાનિયેલ તો રાજના દરબારમાં રહ્યો.

### ૩

<sup>૧</sup> નખૂખાદનેસ્સાર રાજએ છ હાથ ઊંચી અને છ હાથ પહોળી સોનાની મૂર્તિ બનાવી હતી. તેણે બાબિલના પ્રાંતમાંના દૂરાના મેદાનમાં તેની સ્થાપના કરાવી. <sup>૨</sup> પછી નખૂખાદનેસ્સારે પ્રાંતના અધિકારીઓને, રાજ્યપાલોને, સૂભાઓને, ન્યાયાધીશોને, બંડારીઓને, સલાહકારોને, અમલદારોને તથા પ્રાંતોના સર્વ અધિકારીઓને એકત્ર કરવા માટે સંદેશા મોકલ્યા કે, જેથી તેણે જે મૂર્તિ સ્થાપી હતી તેની પ્રતિષ્ઠા વિવિધમાં તેઓ હાજર રહેવા માટે આવે.

<sup>૩</sup> ત્યારે પ્રાંતના હાકેમો, સૂભાઓ, નાયબસૂભાઓ, સલાહકારો, બંડારીઓ, ન્યાયાધીશો, અમલદારો તથા પ્રાંતના સર્વ મુખ્ય અધિકારીઓ નખૂખાદનેસ્સારે જે મૂર્તિની સ્થાપના કરી હતી તેની પ્રતિષ્ઠા કરવા માટે એકત્ર થયા. તેઓ તેની આગળ ઊભા રહ્યા. <sup>૪</sup> ત્યારે ચોકીદારે મોટે અવાજે પોકાર કર્યો, “હે લોકો, પ્રજાઓ તથા જુદી જુદી ભાષાઓ બોલનારા માણસો તમને હુકમ કરવામાં આવે છે કે, <sup>૫</sup> જે સમયે તમે રણશિંગડાંઓ, વાંસળીઓ, વીણાઓ, સિતારો, સારંગીઓ તથા સર્વ પ્રકારના વાજિંઓનો અવાજ તમે સાંભળો તે સમયે તમારે નખૂખાદનેસ્સારે સ્થાપેલી સોનાની મૂર્તિને નમન કરીને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરવા.

<sup>૬</sup> જે કોઈ માણસ સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને પૂજા નહિ કરે, તેને તેજ ક્ષણે બળબળતા અનિની બદ્ધીમાં નાખવામાં આવશે.” <sup>૭</sup> તેથી જથારે સર્વ લોકોએ રણશિંગડાંઓ, શરણાઈઓ, વીણાઓ, સિતારો, સારંગીઓ તથા સર્વ પ્રકારના વાજિંઓનો અવાજ સાંભળ્યા ત્યારે લોકોએ, પ્રજાઓએ તથા ભાષાઓએ નખૂખાદનેસ્સારે સ્થાપેલી સોનાની મૂર્તિને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કર્યા.

<sup>૮</sup> હવે તે સમયે કેટલાક ખાલદીઓ રાજની પાસે આવ્યા અને તેઓએ યહૂદીઓ સામે આરોપ મૂક્યો. <sup>૯</sup> તેઓએ નખૂખાદનેસ્સાર રાજને કહ્યું, “હે રાજ, સદા જીવતા રહો.” <sup>૧૦</sup> તમે એવો હુકમ ફરમાવ્યો કે, દરેક માણસ કે જે રણશિંગડાં, શરણાઈઓ, વીણાઓ, સિતારો, સારંગીઓ તથા સર્વ પ્રકારના વાજિંઓનો અવાજ સાંભળો તેણે સોનાની મૂર્તિને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરવા.

<sup>૧૧</sup> જે કોઈ સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને સોનાની મૂર્તિની પૂજા નહિ કરે, તેને બળબળતા અનિની બદ્ધીમાં નાખવામાં આવશે. <sup>૧૨</sup> હવે કેટલાક યહૂદીઓને જેને આપે બાબિલ પ્રાંતનો વહીવટ સોંપ્યો છે; તેમનાં નામ શાંક્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો છે. હે રાજ, આ માણસોએ આપની વાતો પર ધ્યાન આપ્યું નથી. તેઓ તમારા દેવોની સેવા કરતા નથી કે, તમે સ્થાપેલી સોનાની મૂર્તિને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને પૂજા કરતા નથી.”

<sup>૧૩</sup> ત્યારે નખૂખાદનેસ્સાર કોપાયમાન થયો. તેણે શાંક્રાખ, મેશાખ અને અબેદ-નગોને પોતાની આગળ લાવવાનો હુકમ કર્યો. માટે તેઓ આ માણસોને રાજની આગળ લાવ્યા. <sup>૧૪</sup> નખૂખાદનેસ્સારે તેઓને કહ્યું, “હે શાંક્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો, શું તમે મનમાં નક્કી કર્યું છે કે, તમે મારા દેવોની ઉપાસના અને મૈ સ્થાપન કરેલી સોનાની મૂર્તિને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ નહિ કરો?

<sup>૧૫</sup> હવે જો તમે રણશિંગડાં, શરણાઈ, વીણા, સિતાર, સારંગી તથા સર્વ પ્રકારના વાજિંઓનો અવાજ સાંભળો ત્યારે સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને મારી સ્થાપેલી મૂર્તિની પૂજા કરવા તૈયાર થશો, તો સારી વાત છે. પણ જો તમે પૂજા નહિ કરો તો

તમને તેજ ક્ષણે બળબળતા અર્થિની ભક્તીમાં નાખવામાં આવશે. મારા હાથમાંથી તમને છોડાવવાને સમર્થ એવો દેવ કોણ છે?”

**૧૬** શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોએ રાજાને જવાબ આપ્યો, “હે નભૂખાદનેસાર, આ બાબતમાં તમને જવાબ આપવાની અમને કોઈ જરૂર નથી. **૧૭** જો કોઈ જવાબ હોય તો, તે અમારા ઈશ્વર કે જેમની અમે સેવા કરીએ છીએ તે આપશે. તે અમને બળતા અર્થિની ભક્તીથી સલામત રાખવાને શક્તિમાન છે, હે રાજ, તે અમને તમારા હાથમાંથી છોડાવશે. **૧૮** પણ જો નહિ છોડાવે, તોપણ, હે રાજ તમે જાણી લો કે, અમે તમારા દેવોની સેવા નહિ કરીએ કે, તમે સ્થાપેલી સોનાની મૂર્તિને સાધારંગ દંડવત પ્રણામ નહિ કરીએ.”

**૧૯** ત્યારે નભૂખાદનેસાર વધારે રોષે બરાયો; શાદ્રાખ, મેશાખ અને અબેદ-નગો સામે તેનો ચહેરો બદલાઈ ગયો. તેણે હુકમ કર્યો કે, ભક્તિને હુમેશાં ગરમ કરવામાં આવે છે તેના કરતાં સાતગણી વધારે ગરમ કરવામાં આવે. **૨૦** પછી તેણે પોતાના સૈન્યના કેટલાક બળવાન માણસોને હુકમ કર્યો કે, શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને બાંધીને તેઓને બળબળતા અર્થિની ભક્તીમાં નાખી દો.

**૨૧** તેઓએ તેઓને ઝબ્બા, પાંધી તથા બીજાં વસ્ત્રો સહિત બાંધીને અર્થિની ભક્તીમાં નાખી દીધા. **૨૨** રાજાના હુકમને સખત રીતે અનુસરવામાં આવ્યો હતો. ભક્તી ઘણી ગરમ હતી. જે માણસો શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને લાવ્યા હતા તેઓને અર્થિની જવાણાઓની ઝાળ લાગી. તેઓ બાળીને ભરી ગયા. **૨૩** આ પ્રણ માણસો એટલે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો, તેઓ જેવા બંધાયેલા હતા તેવા જ બળબળતી અર્થિની ભક્તીમાં પડ્યા.

**૨૪** ત્યારે નભૂખાદનેસાર રાજ આશ્રમથી પામીને તરત જ ઊભો થઈ ગયો. તેણે પોતાના સલાહકારોને પૂછ્યું, “શું આપણે પ્રણ માણસોને બાંધીને અર્થિનમાં નાખ્યા નહોતા?” તેઓએ રાજાને જવાબ આપ્યો, “હા રાજ, યોક્કસ ઐવું જ છે.” **૨૫** પછી તેણે કહ્યું, “પણ હું તો ચાર માણસોને અર્થિનમાં ચારેબાજુ છૂટા ફરતા જોઉં છું અને તેઓને કંઈ ઈજા થયેલી નથી. ચોથાનું સ્વરૂપ તો દેવપુત્ર જેવું દેખાય છે.”

**૨૬** પછી નભૂખાદનેસાર સંગતી ભક્તિના દરવાજ પાસે આવ્યો અને કહ્યું, “શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો, પરાતપર ઈશ્વરના સેવકો, બહાર આવો, અહીં આવો!” ત્યારે શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગો અર્થિનમાંથી નીકળીને બહાર આવ્યા. **૨૭** પ્રાંતોના હાકેમો, સ્વભાઓ, નાયબસ્વભાઓ તથા રાજાના દરબારીઓએ એકત્ર થઈને આ માણસોને જોયા. અર્થિનથી તેઓના શરીર ઉપર ઈજા થઈ ન હતી. તેઓના માથાના વાળ બણ્યા નહોતા, તેઓના ઝબ્બાઓને ઈજા થઈ ન હતી; તેઓના પરથી અર્થિની ગંધ પણ આવતી નહોતી.

**૨૮** નભૂખાદનેસારે કહ્યું, “શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના ઈશ્વરની સ્તુતિ હો! જેમણે પોતાના દૂતને મોકલીને પોતાના સેવકોને છોડાવ્યા છે. જ્યારે તેઓએ મારી આજ્ઞા નિષ્ફળ કરી ત્યારે તેઓએ તેમના પર બરોસો રાખ્યો, પોતાના ઈશ્વર સિવાય બીજા કોઈપણ દેવની સેવા કરવા કે તેઓને સાધારંગ દંડવત પ્રણામ કરવાને બદલે તેઓએ પોતાનાં શરીરો અર્થિને આપ્યાં.

**૨૯** માટે હું એવો હુકમ ફરમાવું છું કે, કોઈપણ લોક, પ્રજા કે વિવિધ ભાષા બોલનારાઓ જો શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોના ઈશ્વરની વિલૂળ કંઈપણ બોલશે, તો તેઓને કાપી નાખવામાં આવશે. તેઓનાં ધરોને તોડીને ટગલો કરી નાખવામાં આવશે, કેમ કે, આ રીતે માણસોને છોડાવી શકે એવા બીજા કોઈ ઈશ્વર નથી.” **૩૦** પછી રાજાએ શાદ્રાખ, મેશાખ તથા અબેદ-નગોને બાબિલ પ્રાંતમાં વધારે ઊંચું સ્થાન આપ્યું.

## ૪

<sup>૧</sup> રાજ નખૂખાદનેસસારે આ હુકમ પૃથ્વી પર રહેતા સર્વ લોકોમાં, પ્રજાઓમાં તથા વિવિધ ભાષાઓ બોલનારાઓમાં મોકલ્યો: “તમને અધિકાધિક શાંતિ હો. <sup>૨</sup> પરાતપર ઈશ્વરે જે ચિન્નો તથા ચમટકારો મારી સાથે કર્યા તે વિષે તમને કહેવું એ મને સારું લાગ્યું છે.

<sup>૩</sup> તેમનાં ચિન્નો કેવાં મહાન છે,  
તેમના ચમટકારો કેવા મહાન છે!  
તેમનું રાજ્ય અનંતકાળનું રાજ્ય છે,  
તેમનો અધિકાર પેઢી દરપેઢીનો છે.”

<sup>૪</sup> હું, નખૂખાદનેસસાર મારા ઘરમાં સુખશાંતિમાં રહેતો હતો. હું મારા મહેલમાં વૈભવ માણાતો હતો. <sup>૫</sup> પણ મને સ્વપ્ન આવ્યું તેથી હું ગભરાયો. હું સૂતો હતો ત્યારે જે પ્રતિમાઓ તથા સંદર્શનો મારા મગજમાં હું જોતો હતો તેણે મને ગભરાવી દીધો. <sup>૬</sup> તેથી મેં હુકમ કર્યો કે, બાબિલના બધા જ્ઞાની પુરુષોને મારી આગળ લાવો કે, જેથી તેઓ મારા સ્વપ્નનો અર્થ જણાવે.

<sup>૭</sup> ત્યારે જાદુગરો, મંત્રવિદ્યા જાણનારા, ખાલદીઓ તથા જ્યોતિષીઓ મારી આગળ આવ્યા. મેં તેઓને સ્વપ્ન કહી સંભળાવ્યું, પણ તેઓ મને તેનો અર્થ જણાવી શકયા નહિં. <sup>૮</sup> પણ આખરે દાનિયેલ જેનું નામ મારા દેવના નામ પરથી બેલ્ટશાસ્સાર પાડ્યું હતું, જેનામાં પવિત્ર દેવોનો આત્મા છે તે મારી આગળ આવ્યો. મેં તેને સ્વપ્નની વાત કહી. <sup>૯</sup> “હે બેલ્ટશાસ્સાર, મુખ્ય જાદુગર, હું જાણું છું કે, તારામાં પવિત્ર દેવોનો આત્મા છે, કોઈપણ રહસ્ય સમજાવવું તારા માટે મુશ્કેલ નથી. મારા સ્વપ્નમાં મેં શું જોયું છે અને તેનો અર્થ શો છે તે તું મને કહે.

<sup>૧૦</sup> હું મારી પથારી પર સૂતો હતો ત્યારે મારા મગજમાં મેં આ સંદર્શન જોયાં: મેં જોયું, તો જુઓ પૃથ્વીની મદદ્યમાં એક વૃક્ષ હતું, તેની ઊંચાઈ ઘણી ભોટી હતી. <sup>૧૧</sup> તે વૃક્ષ વધીને મજબૂત થયું. તેની ટોચ આકાશે પહોંચી અને તે પૃથ્વીને છેડેથી નજરે પડતું હતું. <sup>૧૨</sup> તેનાં પાંદડાં ચુંદર હતાં, તેને ઘણાં ફળ હતા, તેથી બધાંને ખોરાક મળતો હતો, જંગલી પશુઓ તેની છાયા નીચે આશ્રય પામતાં, આકાશનાં પક્ષીઓ તેની ડાળીઓમાં વાસો કરતા હતા. બધા જીવોને તેનાથી પોખરા મળતું હતું.

<sup>૧૩</sup> મારા પલંગ પર હું મારા મગજમાં આ સંદર્શન જોતો હતો, ત્યારે એક પવિત્ર દૂત સ્વર્ગમાંથી નીચે ઉતસી આવ્યો. <sup>૧૪</sup> તેણે ઓટે અવાજે કર્યું, ‘આ વૃક્ષને કાપી નાખો; તેની ડાળીઓ પણ કાપી નાખો, તેનાં પાંદડાં ખંખેશી નાખો અને તેનાં ફળ તોડી નાખો. તેની છાયામાંથી પશુઓ નાસી જાઓ અને તેની ડાળીઓ ઉપરથી પક્ષીઓ ઊડી જાઓ.

<sup>૧૫</sup> તેના મૂળની જડને પૃથ્વીમાં, લોખંડ તથા સાંકળોથી બાંધીને તેને ખેતરના કુમળા ઘાસ મધ્યે રહેવા દો. તેને આકાશના ઝાકળથી પલળવા દો. તેને ભૂમિ પરના ઘાસમાં પશુઓ મધ્યે રહેવા દો અને પશુઓ સાથે પૃથ્વી પરના ઘાસમાંથી તેને હિસ્સો મળો. <sup>૧૬</sup> તેનું માણસનું હૃદય બદલાઈને, તેને પશુનું હૃદય આપવામાં આવે આમ સાત વર્ષ વીતે.

<sup>૧૭</sup> આ નિર્ણય જગૃત રહેનારાના હુકમથી છે. તે આજા પવિત્ર દૂતોના વચનથી છે. જેથી જીવતા માણસો જાણો કે પરાતપર ઈશ્વર લોકોના રાજ્ય પર અધિકાર થલાવે છે, પોતાની મરજી હોય તેને તે આપે છે, નશ્ર માણસોને તેના પર અધિકારી હચાવે છે.’ <sup>૧૮</sup> મેં, રાજ નખૂખાદનેસસારે, આ સ્વપ્ન જોયું હતું. હવે હે બેલ્ટશાસ્સાર, તું મને તેનો

અર્થ જણાવ, કેમ કે મારા રાજ્યના જ્ઞાની ભાણસો મને તેનો અર્થ સમજાવી શકે તેમ નથી. પણ તું તે કરવાને સમર્થ છે, કેમ કે તારામાં પવિત્ર દેવનો આત્મા રહે છે.”

<sup>૧૬</sup> ત્યારે દાનિયેલ, જેનું નામ બેલ્ટશાસ્સાર પણ હતું, તે કેટલીક વાર સુધી ઘણો સ્તરથી થઈ ગયો. તેના મનમાં જે વિચારો આવ્યા તેનાથી તે બયબીત થઈ ગયો. પણ રાજાએ તેને કહ્યું, “બેલ્ટશાસ્સાર, સ્વપ્નથી કે તેના અર્થથી તું ગમજાઈશ નહિં.” બેલ્ટશાસ્સારે જવાબ આપ્યો, “મારા સ્વામી, તે સ્વપ્ન તમારા દેખીઓને તથા તેનો અર્થ તમારા દુશ્ભાનોને લાગુ પડો.

<sup>૨૦</sup> કે વૃક્ષ તમે જોયું, જે વધીને મજબૂત થયું, જેની ટોચ આકાશ સુધી પહોંચતી હતી, જે પૂથ્વીના છેડે દેખાતું નહતું-<sup>૨૧</sup> જેનાં પાંદડાં સુંદર હતાં, જેને ઘણાં ફળ લાગ્યાં હતાં, જેનાથી બધાને ખોરાક પૂરો પડતો હતો, જેની નીચે ખેતરનાં પશુઓ આશ્રય પામતાં હતાં, જેની ડાળીઓમાં આકાશનાં પક્ષીઓ વાસ કરતાં હતાં, <sup>૨૨</sup> હે રાજા, તે વૃક્ષ તમે છો, તમે વધીને ઘણા બઢવાન થયા છો. તમારી મહાનતા વધીને આકાશ સુધી પહોંચી છે, તમારી સત્તા પૂથ્વીના છેડા સુધી પહોંચી છે.

<sup>૨૩</sup> હે રાજા, તમે પવિત્ર દૂતને આકાશમાંથી નીચે ઉિતરતો જોયો અને કહેતો હતો કે, ‘આ વૃક્ષને કાપીને તેનો નાશ કરો, પણ તેના મૂળની જડને લોખંડ તથા પિત્તળથી બાંધીને ખેતરના કુમળા ઘાસમાં રહેવા દો. સાત વર્ષ પસાર થાય ત્યાં સુધી તેને આકાશમાંથી પડતા ઝાકળથી પલળવા દો. તેને ખેતરના જંગલી પશુઓ સાથે રહેવા દો.’

<sup>૨૪</sup> હે રાજા, તેનો અર્થ આ છે: મારા સ્વામી રાજાની પાસે જે આવ્યું છે તે તો પરાતપર ઈશ્વરનો હુકમ છે. <sup>૨૫</sup> તમને ભાણસોમાંથી નસાડી મૂકવામાં આવશે, તમે ખેતરનાં જંગલી પશુઓ સાથે રહેશો. તમને બઢદની જેમ ઘાસ ખવડાવવામાં આવશે, આકાશમાંથી વરસતા ઝાકળથી તમે પલળશો. પરાતપર ઈશ્વર મનુષ્યોના સર્વ રાજ્યો ઉપર અધિકાર ચલાવે છે અને જેને ચાહે તેને તે સોંપે છે તે જાણ થતાં સુધી સાત વર્ષ પસાર થશે.

<sup>૨૬</sup> જેમ વૃક્ષના મૂળની જડને જમીનમાં રહેવા દેવાની આજ્ઞા કરી તેમ, તે પરથી આકાશનો અધિકાર ચાલે છે તે આપ જાણશો પછી તમને તમારું રાજ્ય પાછું મળશે. <sup>૨૭</sup> માટે, રાજા, મારી સલાહ તમારી આગળ માન્ય થાઓ. પાપ છોડો અને જે સત્ય છે તે કરો. ગરીબો પર દથા દર્શાવીને તમારા અન્યાયથી પાછા ફરો, જેથી તમારી જહોજલાલી લાંબા કાળ સુધી ટકે.”

<sup>૨૮</sup> આ બધું નખૂખાદનેસ્સાર રાજા સાથે બન્યું. <sup>૨૯</sup> બાર મહિના પછી તે બાબિલના રાજમહેલની અગાશીમાં ફરતો હતો. <sup>૩૦</sup> રાજ બોલ્યો કે, “આ મહાન બાબિલ જે મેં મારા રાજ્યગૂહને માટે તથા મારા ગૌરવ તથા મહિમા વધારવા માટે બાંધ્યું નથી?”

<sup>૩૧</sup> હજુ તો રાજ આ કહેતો હતો, ત્યાં તો આકાશમાંથી અવાજ આવ્યો “હે નખૂખાદનેસ્સાર રાજા, તારા માટે આ હુકમ છે કે આ રાજ્ય હવે તારી પાસે રહ્યું નથી. <sup>૩૨</sup> તને ભાણસોમાંથી નસાડી મૂકવામાં આવશે, તારે ખેતરનાં પશુઓ સાથે રહેવું પડશે. તને બઢદની જેમ ઘાસ ખવડાવવામાં આવશે. સાત વર્ષ પસાર થતાં સુધી તું સમજશે કે પરાતપર ઈશ્વર લોકોના રાજ્ય ઉપર રાજ કરે છે અને જેને ચાહે તેને તે આપે છે.”

<sup>૩૩</sup> તે જ સમયે આ વધું નખૂખાદનેસ્સારના બાબતમાં ફળીકૂત થયું. તેને લોકોમાંથી હાંકી કાઠવામાં આવ્યો. તેણે બઢદની જેમ ઘાસ ખાદ્યું, તેનું શરીર આકાશના ઝાકળથી પલળી ગયું. તેના વાળ ગરૂડના પીંછા જેવા લાંબા થઈ ગયા, તેના નખ પક્ષીઓના પંજા જેવા થઈ ગયા.

<sup>૩૪</sup> તે દિવસોને અંતે મેં નખૂખાદનેસ્કારે, મારી આંખો આકાશ તરફ ઊંચી કરી, મારી સમજશક્તિ મને પાઈ આપવામાં આવી. મેં પરાતપર ઈંઘરની સ્તુતિ કરી.

જે સદાકાળ જીવે છે તેમની સ્તુતિ કરી અને તેમને માન આપ્યું.  
કેમ કે તેમનું રાજ અનંતકાળનું છે,  
તેમનું રાજ્ય પેઢી દરપેઢીનું છે.

<sup>૩૫</sup> પૂથ્વીના સર્વ રહેવાસીઓ તેમની આગળ કશી વિસ્તાતમાં નથી. આકાશના સૈન્યમાં તથા પૂથ્વી પરના રહેવાસીઓમાં, તે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે. તેમને કોઈ રોકી શકતું નથી કે કોઈ પડકાર આપી શકતું નથી. તેમને કોઈ કશું કહી શકતું નથી કે, 'તમે આ શા માટે કર્યું?''

<sup>૩૬</sup> તેજ સમયે મારી બુદ્ધિ મારી પાસે પાછી આવી, મારા રાજ્યના પ્રતાપને કારણે માઝનું ગૌરવ તથા મારો વૈભવ મારી પાસે પાછાં આવ્યાં. મારા સલાહકારો અને મારા અભીર ઉમરાવોએ મારા પક્ષમાં પોકાર કર્યો. મને મારા સિંહાસન પર પાછો બેસાડવામાં આવ્યો અને મને ધણું માહાત્મ્ય મળ્યું. <sup>૩૭</sup> હવે હું, નખૂખાદનેસ્કાર, આકાશના રાજની સ્તુતિ કરું છું, તેમની પ્રશંસા કરું છું, તેમનું સંભાન કરું છું, કેમ કે, તેમના બધાં કાર્યો જ્ઞાયાં છે, તેમના માર્ગો ન્યાયી છે. જેઓ પોતાના ધર્મંડમાં ચાલે છે તેઓને તે નીચા પાડે છે.

## પ

<sup>૧</sup> રાજ બેલ્શાસ્કારે પોતાના એક હજાર અભીર ઉમરાવોને ભોટી ઉજાણી આપી. અને તે હજારોની આગળ તેણે દ્રાક્ષારસ પીધો. <sup>૨</sup> બેલ્શાસ્કાર દ્રાક્ષારસ થાખતો હતો ત્યારે, તેણે તેના પિતા નખૂખાદનેસ્કારે યદ્રશાલેમના સભાસ્થાનમાંથી સોના ચાંદીના જે પાત્રો લુંટી લાવ્યા હતા તે લાવવાની આજ્ઞા કરી, જેથી તે, તેના અભીરઉમરાવો, તેની પત્નીઓ તથા ઉપપત્નીઓ તે પાત્રોથી દ્રાક્ષારસ પીવે.

<sup>૩</sup> યદ્રશાલેમના ભક્તિસ્થાનમાંથી લાવવામાં આવેલાં સોનાના પાત્રો ચાકરો લાવ્યાં. રાજાએ, તેના અભીરઉમરાવોએ, તેની પત્નીઓએ તથા ઉપપત્નીઓએ તેઓમાંથી પીધું. <sup>૪</sup> તેઓએ દ્રાક્ષારસ પીને સોનાચાંદીની, કાંસાની, લોખંડની, લાકડાની તથા પથ્થરની બનાવેલી મૂર્તિઓની પૂજા કરી.

<sup>૫</sup> તે જ ક્ષણે માણસના હાથની આંગળીઓ દેખાઈ અને દીપવૃક્ષની સામે આવેલી રાજમહેલની દીવાલ પર એક લેખ લખવામાં આવ્યો, હાથનો જે ભાગ લેખ લખતો હતો તે રાજાએ જોયો. <sup>૬</sup> ત્યારે રાજાનો ચહેરો બદલાઈ ગયો અને તેના વિચારોથી તે ગભરાઈ ગયો; તેની જંધોના સાંધા શિથિલ થઈ ગયા તેનાં ધૂંટણો એકબીજા સાથે અથડાવા લાગ્યાં.

<sup>૭</sup> રાજાએ ભોટેથી બૂભ પાડીને કર્યું, મંત્રવિદ્યા જાળનારાંઓને, ખાલદીઓને તથા જોખીઓને બોલાવી લાવો. રાજાએ બાબિલના જ્ઞાનીઓને કર્યું, “જે કોઈ આ લખાણ વાંથીને તેનો અર્થ મને જણાવશે, તેને જંબુડિયા રંગનો ઝબ્બો તથા ગળામાં સોનાનો હાર પહેરાવવામાં આવશે. તે રાજ્યમાં ત્રીજો અધિકારી થશે.”

<sup>૮</sup> ત્યારે રાજાના સર્વ જ્ઞાનીઓ અંદર આવ્યા, પણ તેઓ તે લખાણ વાંથી શકયા નહિ કે તેનો અર્થ પણ રાજાને સમજાવી શકયા નહિ. <sup>૯</sup> તેથી રાજ બેલ્શાસ્કાર ખૂબ ભયભીત થયો અને તેનો ચહેરો ઉત્તરી ગયો. તેના અભીરઉમરાવો પણ ગુંઘવણમાં પડ્યા.

**૧૦** ત્યારે રાજ તથા તેના અમીરઉમરાવોએ જે કણ્ઠું તે રાજમાતાએ સાંભળ્યું અને તે બોજનગૃહમાં આવી. રાજમાતાએ કણ્ઠું, “હે રાજ, સદા જીવતો રહે! તારા વિચારોથી ગભરાઈશ નહિ. તારો યહેરો બદલાઈ ન જાઓ.

**૧૧** તારા રાજથમાં એક માણસ છે, જેનામાં પવિત્ર ઈશ્વરનો આત્મા છે. તારા પિતાના સમયમાં તેનામાં ઈશ્વરીજ્ઞાન, બુદ્ધિ તથા સમજણ માલૂમ પડ્યાં હતાં. તારા પિતા નખૂખાદનેસ્કાર રાજએ, હા તારા પિતાએ તેને જાદુગરોનો, મંત્રવિદ્યા જાણનારાઓનો, ખાલદીઓનો તથા જોધીઓનો અધિપતિ હરાવ્યો હતો. **૧૨** તે જ દાનિયેલ જેનું નામ રાજએ બેલ્ટશાસ્કાર પાદ્યું હતું. તેનામાં ઉત્તમ આત્મા, ડહાપણ, સમજશક્તિ તેમ જ સ્વર્પનોનો અર્થ કરવાના, ગૂઢ વાતોનું રહ્યા બતાવવાના તથા સંદેહ દૂર કરવાના ગુણો માલૂમ પડ્યા. હવે દાનિયેલને બોલાવ, એટલે તે તને જે લખેલું છે તેનો અર્થ કહી બતાવશે.”

**૧૩** ત્યારે દાનિયેલને રાજ પાસે લાવવામાં આવ્યો. રાજએ તેને પૂછ્યું, “યહુદિયામાંથી મારા પિતા નખૂખાદનેસ્કાર રાજ યહૂદી બંદીવાનોને લાવ્યા હતા, તેઓમાંનો દાનિયેલ તે તું છે? **૧૪** મેં તારા વિષે સાંભળ્યું છે કે, તારામાં ઈશ્વરનો આત્મા છે, તારામાં ઈશ્વરીજ્ઞાન, સમજણ તથા ઉત્તમ ડહાપણ માલૂમ પડ્યાં છે.

**૧૫** આ લખાણ વાંચવા તથા તેનો અર્થ સમજાવવા માટે બુદ્ધિમાન માણસોને તથા મંત્રવિદ્યા જાણનારાઓને મારી પાસે લાવવામાં આવ્યા, પણ તેઓ મને તેનો અર્થ સમજાવી શક્યા નહિ. **૧૬** મેં સાંભળ્યું છે કે, તું અર્થ કહી શકે છે તથા સમસ્યા દૂર કરી શકે છે. હવે જો તું લખેલું વાંચી શકે અને મને તેનો અર્થ બતાવી શકે, તો હું તને જાંબુડિયા રંગનો ઝબ્બો તથા તારા ગળામાં સોનાનો હાર પહેરાવીશ, તું રાજથમાં શ્રીજો અધિકારી થશે.”

**૧૭** ત્યારે દાનિયેલે રાજને જવાબ આપ્યો, “આપની બક્ષિસો આપની પાસે જ રહેવા દો, આપના ઈનામ બીજા કોઈને આપો. તેમ છતાં, હે રાજ, હું આપને આ લખાણ વાંચી સંભળાવીશ તથા તેનો અર્થ કહી બતાવીશ. **૧૮** હે રાજ, પરાતપર ઈશ્વરે આપના પિતા નખૂખાદનેસ્કાર રાજને રાજ્યો, મહિંતા, પ્રતાપ તથા ગૌરવ આપ્યાં હતાં. **૧૯** ઈશ્વરે તેમને જે મહિંતા આપી હતી તેનાથી, બધા લોકો, પ્રજાઓ તથા વિવિધ ભાષાઓ બોલનારા તેનાથી બીતા તથા ધ્રૂજતા હતા. તે ચાહતા તેને મારી નાખતા, ચાહતા તેને જીવતા રહેવા દેતા. તે ચાહતા તેને ઊંચે ઉછાવતા અને તે ચાહતા તેને નીચે પાડતા.

**૨૦** પણ જ્યારે તેમનું હૃદય અભિમાની થયું અને તેમનો આત્મા કઠોર થયો, તે અહેંકારી ચીતે વત્તર્યા, ત્યારે તેમને રાજયાસન પરદી દૂર કરવામાં આવ્યા અને તેમનો મહિમા લઈ લેવામાં આવ્યો. **૨૧** પરાતપર ઈશ્વરનો અધિકાર લોકોના રાજ્ય ઉપર છે, જેને ચાહે તેની તે નિમણૂક કરે છે, એવું જ્યારે તેમણે જાણ્યું કે તેમને માણસોમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમનું મન પશુ સમાન થઈ ગયું. તે બણદની જેમ ઘાસ ખાતા હતા, તેમને જંગલી ગધેડા બેગા રહેવું પડ્યું અને તેમનું શરીર ખુલ્લા આકાશ નીચે ઝાકળથી પલળતું હતું.

**૨૨** હે બેલ્ટશાસ્કાર તેમના પુત્ર આ બધું જાણ્યા છતાં આપ નમ્ર થયા નથી. **૨૩** પણ તમે આકાશના ઈશ્વરની સામે ગર્વ કર્યો છે. તેમના ભક્તિસ્થાનમાંથી પાત્રો લાવીને તમે, તમારા અમીરઉમરાવોએ, તમારી પત્નીઓએ અને ઉપપત્નીઓએ તેમાંથી દ્રાક્ષારસ પીધો છે. તમે સોના, ચાંદી, લોખંડ, લાકડા તથા પથ્થરની મૂર્તિઓ કે જે મૂર્તિઓ જોતી નથી, સાંભળતી નથી કે જાણતી નથી તેઓની પૂજા કરી છે. જે ઈશ્વરના હાથમાં આપનો જ્યાસોચ્છવાસ છે જે તમારા સધળા માર્ગો જાણો છે, તે ઈશ્વરને તમે માન

આપણું નથી. <sup>૨૪</sup> તેથી તેમની પાસેથી આ હાથને મોકલવામાં આવ્યો અને આ લખાણ લખાવામાં આવ્યું.

<sup>૨૫</sup> તે લખાણ આ છે: 'મેને, મેને, તકેલ, ઉફાર્સીન.' <sup>૨૬</sup> તેનો અર્થ આ છે: 'મેને' એટલે ઈશ્વરે આપના રાજ્યની ગણના કરી છે અને તેનો અંત લાવ્યા છે. <sup>૨૭</sup> 'તકેલ' એટલે તમને પ્રાજ્યવામાં તોળવામાં આવ્યા છે, તમે ઓછા મૂલ્યના માલૂમ પડ્યા છો. <sup>૨૮</sup> 'ઉફાર્સીન' એટલે તમારા રાજ્યના વિભાગ પાડવામાં આવ્યા છે અને માદીઓને તથા ઇરાનીઓને આપવામાં આવ્યા છે."

<sup>૨૯</sup> ત્યારે બેલ્શાસ્સારે આજા અનુસાર દાનિયેલને જંબુડિયા રંગના વસ્ત્રો અને ગળામાં સોનાનો હાર પહેરાવવામાં આવ્યો. રાજાએ તેના વિષે ઢંઢેરો પિટાવ્યો કે, દાનિયેલને રાજ્યમાં શ્રીજો મુખ્ય અધિકારી ગણવો. <sup>૩૦</sup> તે જ રાત્રે બાબિલનો રાજ બેલ્શાસ્સાર માર્યો ગયો. <sup>૩૧</sup> તેનું રાજ્ય માદી રાજ દાર્યાવેશ કે જેની ઉમર આશરે બાસઠ વર્ષ હતી તેના હાથમાં આવ્યું.

## ૬

<sup>૧</sup> રાજ દાર્યાવેશને રાજ્ય પર એકસો વીસ સૂભાઓ નીમવાનું ઢીક લાગ્યું કે જેઓ જુદે જુદે સ્થળો રહે અને આખા રાજ્ય પર રાજ કરે. <sup>૨</sup> તેઓનો પર દાર્યાવેશે શ્રી વહીવટદાર નીમ્યા. તેઓમાંનો એક દાનિયેલ હતો. કે જેથી પેલા અધિક્ષકો તેને જવાબદાર રહે અને રાજને કંઈ નુકસાન થાય નહિં. <sup>૩</sup> દાનિયેલ બીજા વહીવટદારો તથા પ્રાંતના સૂભાઓ કરતાં વધારે નામાંકિત થયો કેમ કે તેનામાં અદ્ભુત આત્મા હતો. રાજ તેને આખા રાજ્ય પર નીમવાનો વિચાર કરતો હતો.

<sup>૪</sup> ત્યારે મુખ્ય વહીવટદારો તથા સૂભાઓ રાજ્ય માટે કરેલા કામમાં દાનિયેલની ભૂલ શોધવા લાગ્યા, પણ તેઓને તેના કાર્યમાં કોઈ બ્રાષ્ટાચાર કે નિષ્ફળતા ભળી આવી નહિં, કેમ કે તે વિશ્વાસ્યુ હતો. કોઈ ભૂલ કે બેદરકારી તેનામાં માલૂમ પડી નહિં. <sup>૫</sup> ત્યારે આ માણસોએ કર્યું, "જ્યાં સુધી આપણે તેના ઈશ્વરના નિયમની બાબતમાં તેની વિરુદ્ધ કંઈ નિભિત શોધીએ, ત્યાં સુધી આ દાનિયેલ વિરુદ્ધ આપણાને કંઈ નિભિત મળવાનું નથી."

<sup>૬</sup> પછી આ વહીવટદારો તથા સૂભાઓ રાજ પાસે યોજના લઈને આવ્યા. તેઓએ રાજને કર્યું, "હે રાજ દાર્યાવેશ, સદા જીવતા રહો! <sup>૭</sup> રાજ્યના બધા વહીવટદારો, સૂભાઓ, નાયબસૂભાઓ, અમલદારો તથા સલાહકારોએ બેગા ભળીને ચર્ચા કરીને નિર્ણય કર્યો છે કે, આપે એવો હુકમ બહાર પાડવો જોઈએ કે, જે કોઈ આવતા શ્રીસ દિવસ સુધી આપના સિવાય બીજા કોઈ પણ દેવ કે, માણસની આગળ અરજ કરે, તેને સિંહોના જિલમાં નાખવામાં આવશે.

<sup>૮</sup> હવે, હે રાજ, એવો મનાઈ હુકમ કરો અને તેના સહીકિઝા કરો જેથી તે બદલાય નહિં, માદીઓના તથા ઇરાનીઓના લોકોના કાયદાઓ રદ કરી શકતા નથી." <sup>૯</sup> તેથી રાજ દાર્યાવેશ મનાઈ હુકમ ઉપર સહી કરી.

<sup>૧૦</sup> જ્યારે દાનિયેલને જાણ થઈ કે હુકમ ઉપર સહી કરવામાં આવી છે, ત્યારે તે ઘરે આવ્યો તેના ઉપલા માળના ઓરડાની બાચીઓ થળશાલેમની તરફ ખુલ્લી રહેતી હતી. તે અગાઉ કરતો હતો તે પ્રમાણે દિવસમાં શ્રી વાર ઘૂંઠણિયે પડીને પ્રાર્થના કરીને અને પોતાના ઈશ્વરનો આભાર માન્યો. <sup>૧૧</sup> ત્યારે આ માણસો જેઓએ ષડ્યંત્ર રચ્યું હતું તેઓએ દાનિયેલને પોતાના ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરતો અને તેમની સહાય માટે યાચના કરતો જોયો.

**૧૨** તેથી તેઓએ રાજ પાસે જઈને તેના હુકમ વિષે કહ્યું, “હે રાજ, શું તમે એવો હુકમ ફરમાવ્યો ન હતો કે જે કોઈ શ્રીસ દિવસ સુધી આપના સ્વિવાય બીજા કોઈપણ દેવ કે, માણસને અરજ કરશે તેને સિંહોના બિલમાં નાખવામાં આવશે?” રાજએ જવાબ આપ્યો, “આ વાત સાચી છે, માદીઓ તથા ઈરાનીઓનો કાયદા પ્રમાણે તે છે; જે કદી રદ થતા નથી.”

**૧૩** તેઓએ રાજને જવાબ આપ્યો, “યહુદિયાના કેદીઓમાંનો એક દાનિયેલ, હે રાજ તમારી વાતો પર કે તમે સહી કરેલા હુકમ પર ધ્યાન આપતો નથી. તે દિવસમાં ત્રણ વખત પોતાના ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરે છે.” **૧૪** જ્યારે રાજએ આ સાંભળ્યું, ત્યારે તેને ખૂબ જ દુઃખ થયું, દાનિયેલને બચાવવાનો રસ્તો શોધવાનો ભનમાં વિચાર કરવા લાગ્યો. સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી દાનિયેલને બચાવવાનો પ્રથત્ન ચાલુ રાખ્યો.

**૧૫** આ માણસો જેઓએ એકપ્ર થઈને રાજ સાથે ષડ્યંત્ર રચ્યું હતું તેઓએ આવીને તેને કહ્યું, “હે રાજ, આપે જાણવું જોઈએ કે, માદીઓ અને ઈરાનીઓના કાયદા એવા છે કે, રાજએ કરેલો કોઈ હુકમ કે, કાયદો બદલી શકાતો નથી.”

**૧૬** ત્યારે રાજએ હુકમ કર્યો, તેઓએ દાનિયેલને લાવીને તેને સિંહોના બિલમાં નાખ્યો. રાજએ દાનિયેલને કહ્યું, “જે ઈશ્વરની તું સતત ઉપાસના કરે છે તે તને બચાવો.”

**૧૭** એક મોટો પથ્થર લાવીને બિલના પ્રવેશદ્વાર પર મૂકવામાં આવ્યો, રાજએ તેના ઉપર પોતાની તથા પોતાના અભીરોની મુદ્રા વડે સિક્કો માર્યો, જેથી દાનિયેલની બાબતમાં કંઈ પણ ફેરફાર થાય નહિ. **૧૮** પછી રાજ પોતાના ભણેલમાં ગયો અને આખી રાત તેણે કંઈ ખાદ્યું નહિ. તેમ વાજિંગ્રો પણ તેની આગળ લાવવામાં કેવગાડવામાં આવ્યાં નહિ, તેની ઊંઘ તિકી ગઈ.

**૧૯** પછી રાજ બીજા દિવસે વહેલી સવારે ઉઠીને સિંહોના બિલ આગળ ગયો. **૨૦** જ્યારે તે બિલ આગળ પહોંચ્યો ત્યારે વેદનાભર્યા અવાજે તેણે દાનિયેલને હાંક મારી. તેણે દાનિયેલને કહ્યું, “હે દાનિયેલ, જીવતા ઈશ્વરના સેવક, જેમની તું સતત સેવા કરે છે, તે તારા ઈશ્વર તને સિંહોથી બચાવી શકયા છે?”

**૨૧** ત્યારે દાનિયેલે રાજને જવાબ આપ્યો, “હે રાજ, સદા જીવતા રહો. **૨૨** મારા ઈશ્વરે પોતાના દૂતને મોકલીને સિંહોનાં મોં બંધ કરી દીધાં એટલે તેઓ મને કશી ઈજા નથી કરી શકયા. કેમ કે, હું તેઓની નજરમાં તથા તમારી આગળ પણ નિર્દોષ માલૂમ પડ્યો છું. અને હે રાજ, મેં આપનો પણ કોઈ ગુનો કર્યો નથી.”

**૨૩** ત્યારે રાજને ધણો આનંદ થયો. તેણે હુકમ કર્યો કે, દાનિયેલને બિલમાંથી બહાર કાટવામાં આવે. તેથી દાનિયેલને બહાર કાટવામાં આવ્યો. તેના શરીર ઉપર કોઈપણ ઈજા જોવા મળી નહિ, કેમ કે તેણે પોતાના ઈશ્વરમાં વિશ્વાસ રાખ્યો હતો.

**૨૪** પછી જે માણસોએ દાનિયેલ પર તહોમત મૂક્યાં હતા તેઓને રાજના હુકમથી પકડી લાવીને તેઓને, તેઓનાં સંતાનોને અને તેઓની પતનીઓને સિંહોના બિલમાં નાખવામાં આવ્યા. તેઓ બિલમાં નીચે પહોંચે તે પહેલાં જ સિંહોએ તેમના પર તરાપ મારીને તેઓનાં હાડકાંના શૂરેશૂરા કરી નાખ્યા. **૨૫** પછી રાજ દાર્યાવેશે આખી પૂઢ્યી પર રહેતા લોકોને, પ્રજાઓને તથા વિવિધ ભાષા બોલનારાઓને પત્ર લખ્યો કે, “તમને અધિકાધિક શાંતિ થાઓ.”

**૨૬** હું હુકમ કરું છું કે, મારા આખા રાજ્યના લોકોએ દાનિયેલના ઈશ્વરની આગળ કંપવું તથા બીવું.

કેમ કે તે જીવતા તથા સદાકાળ જીવંત ઈશ્વર છે.

તેમના રાજ્યનો નાશ થશે નહિ;

તેમની સત્તાનો અંત આવતો નથી.

૨૭ તે આપણને સંભાળે છે અને મુક્ત કરે છે,  
તે આકાશમાં અને પૃથ્વી પર,  
ચિંહનો તથા ચમત્કારો કરે છે;  
તેમણે દાનિયેલને સિંહના પંજામાંથી ઉગાર્યો છે.”

૨૮ આમ, દાર્યાવેશના રાજ્યકાળ દરમ્યાન તથા ઈરાની કોરેશના રાજ્યકાળ  
દરમ્યાન દાનિયેલે આભાદાની ભોગવી.

### ૭

<sup>૧</sup> બાબિલના રાજા બેલ્શાસ્કારના પ્રથમ વર્ષે દાનિયેલ પોતાના પલંગ પર સૂતેલો  
હતો ત્યારે તેને સ્વખન આવ્યું અને તેના મગજમાં સંદર્શનો થયાં. પણ સ્વખનમાં તેણે  
જે જોથું હતું તે લખ્યું. તેણે ઘણી અગત્યની ઘટનાઓ લખી: <sup>૨</sup> દાનિયેલે કદથું કે,  
“રાત્રે મને થયેલાં સંદર્શનોમાં મેં જોથું તો, જુઓ, આકાશના ચાર પવનો મોટા સમુક્રને  
હલાવી રહ્યા હતા. <sup>૩</sup> એકબીજાથી જુદાં એવા ચાર મોટાં પ્રાણીઓ સમુક્રમાંથી બહાર  
નીકળ્યાં.

<sup>૪</sup> પહેલું સિંહના જેવું હતું પણ તેને ગરૂડના જેવી પાંખો હતી. હું જોતો હતો  
એટલામાં, તેની પાંખો ખેંચી લેવામાં આવી અને તેને જમીન પરથી ઊંચકવામાં  
આવ્યું. તેને બે પગ પર માણસની જેમ ઊભું ચાખવામાં આવ્યું. તેને મનુષ્યનું હૃદય  
આપવામાં આવ્યું. <sup>૫</sup> વળી જુઓ બીજું એક પશુ રીછ જેવું હતું, તે પંજો ઉપારીને ઊભું  
હતું. તેના મુખમાં તેના દાંતોની વચ્ચે ત્રણ પાંખણીઓ હતી. તેને કહેવામાં આવ્યું,  
‘ઊભું થા અને ઘણા લોકોનો ભક્ત કર.’

<sup>૬</sup> આ પણ મેં ફસીથી જોથું. ત્યાં બીજું એક પશુ હતું, તે ચિંતાના જેવું દેખાયું. તેની  
પીઠ પર પક્ષીના જેવી ચાર પાંખો હતી, તેને ચાર માથાં હતાં. તેને ચાખ્યાધિકાર  
આપવામાં આવ્યો હતો. <sup>૭</sup> આ પણ રાત્રે મેં મારા સ્વખનમાં ચોથું પશુ જોથું. તે  
ભયાનક, ડરામણું અને ઘણું બળવાન હતું. તેને મોટા લોખંડના દાંત હતા; તે ભક્ત  
કરતું, બાંગીને ટુકડેટુકડા કરતું હતું અને બાકી રહેલાઓને પોતાના પગ નીચે કચડી  
નાખતું હતું. તે બીજા પશુઓ કરતાં અલગ હતું અને તેને દસ શિંગડાં હતાં.

<sup>૮</sup> જ્યારે હું એ શિંગડાં વિષે વિચાર કરતો હતો તેવામાં, મેં જોથું તો, જુઓ તેઓની  
મદ્દે બીજું નાનું શિંગડું ફૂટી નીકળ્યું. અગાઉના ત્રણ શિંગડાં મૂળમાંથી ઊખી ગયાં.  
આ શિંગડામાં મેં માણસની આંખો જેવી આંખો અને મોટી બાબતો વિષે બઢાઈ કરતું  
મુખ જોથું.

<sup>૯</sup> હું જોતો હતો ત્યારે,  
સિંહાસનો ગોઢવવામાં આવ્યાં,  
એક પુરાતન કાલીન માણસ તેના પર બેઠો હતો,  
તેનાં વદ્ધો હિંમ જેવાં સફેદ હતાં,  
તેના માથાના વાળ શુદ્ધ ઊન જેવા હતાં.  
તેનું સિંહાસન અરિનની જવાહારૂપ હતું,  
તેનાં પૈડાં સણગતા અરિનનાં હતાં.

<sup>૧૦</sup> તેમની આગળથી ધગધગતા અરિનનો ધોધ નીકળીને વહેતો હતો.  
હજરોહજર લોકો તેમની સેવા કરતા હતા  
લાખો લોકો તેમની આગળ ઊભા હતા.  
નથાયસભા બરાઈ હતી, પુસ્તકો ખોલવામાં આવ્યાં હતાં.

<sup>૧૧</sup> પેલું શિંગડું બડાઈની વાતો કરતું હતું તે હું જોતો હતો, એટલામાં તે પશુને  
મારી નાખવામાં આવ્યું. તેનું શચીર નાશ પામ્યું, તેને બાળી નાખવામાં આવ્યું ત્યાં

સુધી મેં જોથું, <sup>૧૨</sup> બાકીનાં ચાર પશુઓનો રાજથાદિકાર છીનવી લેવામાં આવ્યો, પણ તેઓને લાંબા સમય સુધી જીવતાં રહેવા દેવામાં આવ્યાં.

<sup>૧૩</sup> તે રાત્રે મારા સંદર્શનમાં,  
મનુષ્યપુત્ર જેવા એક પુરુષને આકાશના વાદળો સાથે ઉત્તરતો મેં જોથો.  
તે પુરાતનકાલીન પુરુષની પાસે આવ્યો,  
તેમની સમક્ષ હાજર થયો.

<sup>૧૪</sup> તેને સત્તા, મહિમા તથા રાજથાદિકાર આપવામાં આવ્યો,  
જેથી બધા લોકો, પ્રજાઓ તથા વિવિધ ભાષા બોલનારાઓ તેને તાબે થાથ.  
તેની સત્તા સનાતન છે તે કદી લોપ થશે નહિં,  
તેનું રાજ્ય જે કદી નાશ નહિં પામે.

<sup>૧૫</sup> હું દાનિયેલ, મારા આત્મામાં દુઃખી થયો, મારા મગજમાં મેં સંદર્શનો જોથાં તેનાથી  
હું ભયભીત થયો. <sup>૧૬</sup> ત્યાં ઉભા રહ્યા હતા તેઓમાંના એકની પાસે જઈને મેં તેને  
કટ્યું કે, આ બાબતનો અર્થ શો છે તે મને બતાવ.

<sup>૧૭</sup> 'આ ચાર મોટા પશુઓ ચાર રાજાઓ છે, તેઓ પૂર્થી પર ઉભા થશે. <sup>૧૮</sup> પણ  
પરાતપરના સંતો રાજ્ય મેળવશે અને તેઓ સદા સર્વકાળ સુધી રાજ કરશે.'

<sup>૧૯</sup> પણી મેં યોથા પશુનું રહેસ્થ જાણવાની ઈચ્છા પ્રગટ કરી, તે બીજા બધા કરતાં  
જુદું હતું, તેના લોખંડના દાંત અને પિતળના નખ ઘણા ભયંકર હતા; તે લોકોને  
ભક્ષ કરતું, બાંગીને ટુકડા કરતું, બાકી રહેલાને તેના પગ તળો કથડી નાખતું હતું.  
<sup>૨૦</sup> વળી તેના ભાથા પરનાં દસ શિંગડાં તથા બીજા શિંગડાં આગળ પેલા ત્રણ શિંગડાં  
પડી ગયાં તેના વિષે જાણવાની મને ઈચ્છા હતી. જે શિંગડાને આંખો તથા બડાશ  
મારતું મુખ હતું, જે બીજા શિંગડાં કરતાં મોટું દેખાતું હતું, તેને વિષે પણ જાણવાની  
ઈચ્છા દર્શાવી.

<sup>૨૧</sup> હું જોતો હતો, ત્યાં તો તે શિંગડું પવિત્ર લોકોની વિરુદ્ધ થુલ્ય કરવા લાગ્યું,  
તેઓને પરાજિત કરતું હતું. <sup>૨૨</sup> પેલો પુરાતનકાલીન આવ્યો, પરાતપરના સંતોને ન્યાય  
આપવામાં આપ્યો. પણી સમય આવ્યો કે સંતોને રાજ્ય પ્રાપ્ત થયું.

<sup>૨૩</sup> તે વ્યક્તિએ યોથા પશુ માટે આ પ્રમાણે કર્યું, 'કે,  
તે પૂર્થી પર યોથું રાજ્ય છે  
તે બીજાં બધાં રાજ્યો કરતાં જુદું હશે.  
તે આખી પૂર્થીને ભક્ષ કરી જશે,  
તેને કથડી નાખશે  
બાંગીને ટુકડે ટુકડા કરી નાખશે.

<sup>૨૪</sup> તે દસ શિંગડાં એટલે  
આ રાજ્યમાંથી દસ રાજાઓ ઉભા થશે,  
તેમના પણી બીજો રાજ ઉભો થશે. તે અગાઉનાં કરતાં અલગ હશે, તે ત્રણ રાજાઓને  
જીતશે.

<sup>૨૫</sup> તે પરાતપરની વિરુદ્ધ બોલશે,  
પરાતપર ઈંધરના પવિત્રો પર જુલમ કરશે,  
ધાર્મિક ઉત્સવોમાં તથા નિયમોમાં ફેરફાર કરવાનો પ્રથત્ન કરશે.  
એક વર્ષ માટે, બે વર્ષ માટે તથા અડધા વર્ષ માટે  
આ બાબત તેના હાથમાં સૌંપી દેવામાં આવશે.

<sup>૨૬</sup> પણ ન્યાયસભા ભરાશે,  
તેઓ તેનું રાજ્ય છીનવી લેશે  
અને અંતે તેનો સંપૂર્ણ નાશ થશે.

૨૭ રાજ્ય તથા સત્તા,  
આખા આકાશ નીચેના રાજ્યોનું માહાત્મ્ય,  
લોકોને સૌંપવામાં આવશે  
જે પરાતપરના પવિત્રોનું થશે.  
તેમનું રાજ્ય સદાકાળનું રાજ્ય છે,  
બીજા બધાં રાજ્યો તેમને તાબે થશે અને તેમની આજ્ઞામાં રહેશે.'  
૨૮ અહીં આ બાબતનો અંત છે. હું, દાનિયેલ, મારા વિચારોથી ઘણો ભયભીત થયો  
અને મારા ચહેરાનો દેખાવ બદલાઈ ગયો. પણ આ વાત મેં મારા હૃદયમાં ચાખી."

## ૮

૧ બેલ્શાસ્સાર રાજના રાજ્યના શ્રીજ વર્ષે મેં, દાનિયેલે અગાઉ જે સંદર્શન જોયું હતું તેના જેવું બીજું સંદર્શન જોયું. ૨ સંદર્શનમાં મેં જોયું, કે હું એલામ પ્રાંતના કિલાઓ  
સુસાના નગરમાં હતો. સંદર્શનમાં મારા જોવામાં આવ્યું કે હું ઉલાઈ નદીને કિનારે  
ઉભો હતો.

૩ મેં મારી નજર ઉપર કરીને જોયું તો મારી આગળ બે શિંગડાંવાળો બકરો નદી  
આગળ ઉભેલો હતો. તેનું એક શિંગડું બીજા કરતાં લાંબું હતું, પણ લાંબું શિંગડું  
ધીમેથી વૃદ્ધિ પામતું હતું અને તે પાછળથી લાંબું થયું. ૪ મેં તે બકરાને પશ્ચિમ  
તરફ, ઉત્તર તરફ અને દક્ષિણ તરફ શિંગડાં મારતો જોયો; તેની આગળ બીજું કોઈ  
પશુ ઉભું રહી શકતું નહોતું. તેની પાસેથી કોઈ પોતાને છોડાવી શકે એમ નહોતું. તે  
પોતાની મરજી પ્રમાણે કરતો હતો અને ઘમંડ કરતો હતો.

૫ આ વિષે હું વિચારતો હતો, તો મેં જોયું કે પશ્ચિમ તરફથી એક બકરો અતિશય  
વેગથી પૂઢ્યી પર આકષમણ કરતો ઘસી આવ્યો, તેના પગ જમીનને અક્કતા પણ  
નહોતા. તે બકરાની આંખો વરયે એક મોટું શિંગડું હતું. ૬ જે શિંગડાવાળા બકરાને મેં  
નદીકંઠ ઉભેલો જોયો હતો, તેની પાસે તે આવ્યો-તે બકરો પેલા બકરા તરફ પૂરા  
જોસથી ઘસી ગયો.

૭ મેં બકરાને તેની નજીક આવતો જોયો. તે બકરા પર કોધે ભરાયો હતો, તેણે  
પેલા બકરા ઉપર હુમલો કર્યો અને તેના બજ્જે શિંગડાં ભાંગી નાખ્યાં. એ બકરો તેની  
આગળ ઉભો રહેવાને અશક્ત હતો. આવેલા બકરાએ તેને નીચે પછાડી દીધો અને  
તેને કચડી નાખ્યો. કેમ કે તેની શક્કિતથી તેને બચાવનાર કોઈ જ ન હતું. ૮ ત્યારે  
તે બકરાએ ઘણું મહત્વ ધારણ કર્યું. પણ જ્યારે તે બળવાન થયો ત્યારે તેનું મોટું  
શિંગડું ભાંગી ગયું, તેની જગ્યાએ આકાશના ચાર પવન તરફ ચાર મોટા શિંગડાં  
કૂટી નીકળ્યાં.

૯ તેઓમાંથી એક નાનું શિંગડું કૂટી આવ્યું, પણ દક્ષિણ તરફ, પૂર્વ તરફ તથા  
રણિયામણા દેશ ઇજરાયલ તરફ તે લંબાઈને ઘણું મોટું થયું. ૧૦ તે વધીને આકાશના  
સૈન્ય સુધી પહોંચ્યું. સૈન્યોમાંના અને તારાઓમાંના કેટલાકને તેણે પૂઢ્યી પર ફેંકયા  
અને તેમને પગ નીચે કચડી નાખ્યા.

૧૧ તે વધીને ઈશ્વરીય સૈન્યના સરદાર જેટલું મોટું થયું. તેણે તેની પાસેથી દરરોજનું  
દહનાર્પણ લઈ લીધું અને તેના પવિત્રસ્થાનને બ્રાહ્મ કર્યું. ૧૨ બંડને કારણે સૈન્ય તથા  
દહનાર્પણ તેને આપી દેવામાં આવ્યું. સત્યને જમીન પર ફેંકી દીધું, પોતાની ઇચ્છા  
પ્રમાણે વત્યું અને સફળ થયું.

૧૩ ત્યારે મેં એક પવિત્રને બોલતો સાંભળ્યો અને બીજા પવિત્રે તેને જવાબ આપ્યો,  
“દહનાર્પણનો અને વિનાશ કરનાર પાપ પવિત્રસ્થાનને તેમ જ આકાશના સૈન્યને

તેના પગ નીચે કચડી નાખવા વિષેના સંદર્શનનો કેટલો સમય છે?" <sup>૧૪</sup> તેણે મને કણ્ણું, "બે હજાર પ્રણાસો રાપ્રિદિવસ સુધી, ત્યાર પણી પવિત્રસ્થાનને શુદ્ધ કરાશે."

<sup>૧૫</sup> જ્યારે, મેં દાનિયેલે આ સંદર્શન જોયું, ત્યારે મેં તેને સમજવાનો પ્રથત્ન કર્યો. એક ભાણાસ જેવી આફૂતિ ભાઈ સામે ઉભી હતી. <sup>૧૬</sup> મેં ઉલાઈ નદીના કિનારા વચ્ચેથી મનુષ્યનો અવાજ સાંભળ્યો. તેણે કણ્ણું, "ગાળિયેલ, આ ભાણાસને સંદર્શન સમજવામાં મદદ કર." <sup>૧૭</sup> તેથી તે જથાં હું ઉભો હતો ત્યાં ભાઈ પાસે આવ્યો. તે પાસે આવ્યો; ત્યારે હું ડરીને નીચે જમીન પર પડી ગયો. તેણે મને કણ્ણું, "હે મનુષ્યપુત્ર, સમજ, આ સંદર્શન અંતના સમયનું છે."

<sup>૧૮</sup> તે જ્યારે બોલતો હતો ત્યારે હું જમીન પર ઊંધો પડીને ભરનિકામાં પડ્યો. ત્યારે તેણે મને સ્પર્શ કરીને ઉભો કર્યો. <sup>૧૯</sup> તેણે કણ્ણું, "જો, હું તને જણાવું છું કે, કોપને અંતે શું થવાનું છે, કેમ કે આ સંદર્શન ઠરાવેલા અંતના સમય વિષે છે.

<sup>૨૦</sup> જે શિંગડાવાળો બકરો તે જોયો, તેઓ ભાઈ દેશના અને ઇરાનના રાજાઓ છે. <sup>૨૧</sup> પેલો નર બકરો ગ્રીસનો રાજ છે. તેની આંખો વચ્ચેનું મોટું શિંગડું તે તો પહેલો રાજ છે.

<sup>૨૨</sup> જે શિંગડું ભાંગી ગયું તેની જગ્યાએ બીજાં થાર શિંગડાં ઊગ્યાં તે એ છે કે તે પ્રજામાંથી ચાર રાજ્યો ઉભાં થશે, પણ પોતાના બણથી નહિં. <sup>૨૩</sup> તેઓના રાજ્યના અંતે, જ્યારે તેઓનાં ઉલ્લંઘનો તેની ભર્યાદા સુધી પહોંચશે ત્યારે એક વિકરાળ ચહેરાવાળો તથા બુદ્ધિશાલી રાજ ઉભો થશે.

<sup>૨૪</sup> તે મહા બણવાન થશે પણ પોતાના બણથી નહિં. તે વ્યાપક શીતે વિનાશ કરશે, તે જે પણ કરશે, તેમાં તે જસ્તા થશે. તે શક્તિશાળી તથા પવિત્ર લોકોનો નાશ કરશે. <sup>૨૫</sup> તે પોતાની હોશિયારીથી પોતાના પ્રપંચમાં વિજયી થશે. તે રાજાઓના રાજ વિરુદ્ધ ઉભો થશે, તે તેઓને તોડી નાખશે પણ માનવ બણથી નહિં.

<sup>૨૬</sup> સવાર અને સાંજ વિષે જે સંદર્શન કહેવામાં આવ્યું છે તે સાચું છે. પણ તે સંદર્શનને ગુપ્ત રાખ, કેમ કે તે ભવિષ્યના ઘણા દિવસો વિષે છે."

<sup>૨૭</sup> પણી હું દાનિયેલ, આ સાંભળીને મૂર્ખિત થયો અને ઘણા દિવસો સુધી બીમાર રહ્યો. ત્યારબાદ હું સાજો થયો અને રાજાનું કામકાજ કરવા લાગ્યો. પણ તે સંદર્શનથી હું વ્યાકુળ હતો પરંતુ કોઈને તેની સમજ પડી નહિં.

## ૬

<sup>૧</sup> ભાઈઓના વંશનો અહાંખેરોશનો દીકરો દાર્યાવેશ હતો. એ અહાંખેરોશ ભાખિલીઓના વિસ્તારનો રાજ હતો. <sup>૨</sup> તેની કારકિર્દીના પ્રથમ વર્ષમાં હું દાનિયેલ, 'યહોવાહની જે વાણી યર્મિયા પ્રભોધકની પાસે આવી હતી' તે પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરતો હતો. તેમાંથી હું યરુશાલેમની પાયમાલીના અંતનાં સિતેર વર્ષો વિષેની ગણતની પવિત્રશાસ્ત્ર પરથી સમજ્યો.

<sup>૩</sup> પણી મેં ઉપવાસ કરીને, ટાટ પહેલીને, રાખના ટગલા પર બેસીને, પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ કરીને તેમને શોધવાને ભાલું મુખ પ્રભુ ઈશ્વર તરફ ફેરફાં. <sup>૪</sup> મેં યહોવાહ મારા ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીને તથા પાપોને કબૂલ કરીને કણ્ણું, "હે પ્રભુ, જેઓ તમારા કરારને વળગી રહે છે, તમારા ઉપર પ્રેમ રાખે છે અને તમારી આજાઓનું પાલન કરે છે તેઓના પર દયા રાખનાર મહાન તથા ભયાવહ ઈશ્વર છો.

<sup>૫</sup> અમે પાપ કર્યું છે અને જે ખોટું છે તે કર્યું છે. તમારી આજાઓ તથા તમારા હુકમોથી ફરીને દુષ્ટતા કરી છે અને બણવો કર્યો છે. <sup>૬</sup> અમારા રાજાઓને, અમારા આગેવાનોને,

અમારા પૂર્વજોને તથા દેશના બધા લોકોને તમારા નામે ઉપદેશ આપનાર તમારા સેવકો પ્રબોધકોની વાત અમે સાંભળી નથી.

<sup>૭</sup> હે પ્રભુ, ન્યાથીપણું તમારું છે. પણ આજની મુખ પરની શરમ તો અમારી છે-યહુદિયાના માણસોની, યરુશાલેમના રહેવાસીઓની, સર્વ ઇઝરાયલીઓની તથા તમારી વિરુદ્ધ કરેલા અપરાધને કારણે એટલે પાસેના દૂરના દેશોમાં રહેતા સર્વ દેશોમાં જ્યાં તમે તેઓને નસાડી મૂક્યા છે તેઓની છે. <sup>૮</sup> હે યહોવાહ, અમારા મુખની શરમ અમારી, અમારા રાજાઓની, આગેવાનોની અને અમારા પૂર્વજોની છે. કેમ કે, અમે તમારી વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.

<sup>૯</sup> દયા તથા ક્ષમા પ્રભુ અમારા ઈશ્વરની છે, કેમ કે અમે તમારી સામે બળવો કર્યો છે. <sup>૧૦</sup> યહોવાહ અમારા ઈશ્વરની વાણી અમે માની નથી તેમના જે નિયમો તેમણે પોતાના સેવક પ્રબોધકો દ્વારા અમને આપ્યા હતા તે પ્રમાણે અમે ચાલ્યા નથી. <sup>૧૧</sup> સર્વ ઇઝરાયલે ફરી જઈને તમારી વાણી માની નથી અને તમારા નિયમનું ઉલ્લંઘન કર્યું છે. તેથી ઈશ્વરના સેવક મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલી પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે અમારા પર શાપ રેડી દેવામાં આવ્યો છે, કેમ કે અમે તેમની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.

<sup>૧૨</sup> અમારા પર મોટી આપત્તિ લાવીને અમારી તથા અમારા રાજકર્તાઓ વિરુદ્ધ તેમણે જે વચ્ચનો કહેલા હતાં તે યહોવાહે પરિપૂર્ણ કર્યા છે. કેમ કે યરુશાલેમને જે કરવામાં આવ્યું છે તેવું આખા આકાશ નીચે કયાંય કરવામાં આવ્યું નથી.

<sup>૧૩</sup> મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલી બધી આફતો અમારા પર આવી છે, તોપણ તમારા અન્યાયોથી પાછા ફરવા માટે, તમારું સત્ય સમજવા માટે, અમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરની દયા માટે વિનંતી કરી નથી. <sup>૧૪</sup> માટે યહોવાહ અમારા પર આપત્તિ લાવ્યા પણ ખરા. કેમ કે યહોવાહ અમારા ઈશ્વર પોતે કરેલા બધા કામોમાં ન્યાથી છે, અમે તેમની વાણી માની નથી.

<sup>૧૫</sup> હવે, હે પ્રભુ અમારા ઈશ્વર, પરાક્રમી હાથ વડે તમે તમારા લોકોને ભિસરમાંથી બહાર લાવીને આજની જેમ તમારા નામનો મહિમા મેળવ્યો છે. પણ હજુથ અમે તો પાપ કર્યું અને દુષ્ટતા કરી છે. <sup>૧૬</sup> હે પ્રભુ, તમારાં સર્વ ન્યાથીકૃત્યોને કારણે, તમારો કોધ તથા ગુસ્સો તમારા નગર યરુશાલેમ પરથી તમારા પવિત્ર પર્વત પરથી પાછો ફેરવો. અમારાં પાપોને કારણે તથા અમારા પિતૃઓના અપરાધોને કારણે યરુશાલેમ તથા તમારા લોકો અમારી આસપાસના લોકોની નજરમાં નિંદાપાત્ર બન્યા છે.

<sup>૧૭</sup> હવે, હે અમારા પ્રભુ ઈશ્વર, તમારા સેવકની પ્રાર્થના સાંભળો અને દયા માટેની અમારી વિનંતી પર કાન ધરો; તમારા ઉજડ થયેલા પવિત્રસ્થાન પર, આપના નામની ખાતર, તમારું મુખ પ્રકાશિત કરો., <sup>૧૮</sup> હે મારા ઈશ્વર, કાન દઈને સાંભળો, તમારી આંખ ઉધારીને અમારા ઉપર નજર કરો. અમારો વિનાશ થયો છે; તમારા નામે ઓળખાતાં નગર તરફ જુઓ. અમે તમારી સહાય અમારા ન્યાથીપણાને લીધે નહિ, પણ તમારી મોટી દયાને કારણે માગીએ છીએ. <sup>૧૯</sup> હે પ્રભુ, સાંભળો, હે પ્રભુ, ક્ષમા કરો, હે પ્રભુ, સાંભળો અને અમારી અરજ ફળીભૂત કરો! હે મારા ઈશ્વર તમારી પોતાની ખાતર વિલંબ ન કરો, કેમ કે તમારા લોકો અને તમારું નગર તમારા નામથી ઓળખાય છે.”

<sup>૨૦</sup> હું બોલતો હતો અને પ્રાર્થના કરતો હતો, મારા અને મારા ઇઝરાયલ લોકોનાં પાપ કળુલ કરતો હતો, મારા ઈશ્વરના પવિત્ર પર્વતને સારુ યહોવાહ મારા ઈશ્વરની આગળ મારી અરજો રજુ કરતો હતો. <sup>૨૧</sup> હું પ્રાર્થના કરતો હતો ત્યારે, ગાંબ્રિયેલ જેને મેં પ્રથમ સંદર્શનમાં જોયો હતો, તે સાંજના અર્પણના સમયે ઝડપથી મારી તરફ ઊડી આવ્યો.

૨૨ તેણે મને સમજણ પાડી અને મને કર્યું, “હે દાનિયેલ, હું તને બુદ્ધિ તથા સમજ આપવા આવ્યો છું. ૨૩ તે દયા માટે વિનંતી કરવા માંડી, ત્યારે આજ્ઞા થઈ તેથી હું જવાબ આપવા આવ્યો છું, કેમ કે તું અતિપ્રિય છે. માટે તું આ વાતનો વિચાર કર અને પ્રગટીકરણ સમજ.

૨૪ અપરાધનો અંત લાવવાને, પાપનો અંત લાવવાનો, દુષ્ટતાનું પ્રાયશ્ક્રિત કરવાને, અનંતકાળનું ન્યાયીપણું લાવવાને, સંદર્શન તથા ભવિષ્યવાણી અમલમાં મૂકવાનું, પરમપવિત્રનો અભિષેક કરવાનું તારા લોકો અને તારા નગરને માટે નિર્માણ કરેલાં છે. ૨૫ માટે જાણ તથા સમજ કે યરૂશાલેમની મરામત કરવાનો તથા તેને બાંધવાનો હુકમ થયાના સમયથી તે અભિષિક્તના સમય સુધી સાત અઠવાડિયાં લાગશે. બાસાર અઠવાડિયામાં યરૂશાલેમની શેરીઓ તથા ખાઈ આપત્તિના સમયમાં પણ ફરી બંધાશે.

૨૬ બાસાર અઠવાડિયાં પણ અભિષિક્તનો નાશ કરવામાં આવશે અને તેની પાસે કઈ રહેશે નહિ. એક સેનાપતિ સૈન્ય સાથે આવશે. અને નગરનો તથા પવિત્રસ્થાનનો નાશ કરશે. તેનો અંત રેલની જેમ આવશે અને અંત સુધી યુદ્ધ ચાલશે. વિનાશ નિર્માણ થયેલો છે.

૨૭ તે એક અઠવાડિયા સુધી કરારને પાકો કરશે. તે અઠવાડિયાની વચ્ચેના દિવસોમાં અલિદાન તથા અર્પણ બંધ કરાવશે. તિરસ્કારપાત્રની પાંખ પર વેરાન કરનાર આવશે. જે નિર્માણ થયેલું છે તે પૂરું થતા સુધી વેરાન કરનાર પર કોપ રેડવામાં આવશે.”

## ૧૦

૧ ઇરાનના રાજ કોરેશના શ્રીજ વર્ષે દાનિયેલ જેનું નામ બેલ્ટશાસ્સાર હતું તેને સંદેશ પ્રગટ કરવામાં આવ્યો, આ સંદેશો સત્ય હતો. તે એક મહાન યુદ્ધ વિષેનો હતો. દાનિયેલ જ્યારે સંદર્શનમાં હતો ત્યારે તેણે તે સંદેશો સમજું લીધો.

૨ તે દિવસોમાં, હું દાનિયેલ પ્રણ અઠવાડિયાનો શોક પાણ્ણો હતો. ૩ એ અઠવાડિયાં પૂરાં થતાં સુધી મેં ભોજન કર્યું નહિ, મેં માંસ ખાદું નહિ, મેં ક્રાક્ષારસ પીધો નહિ અને મેં તેલથી પોતાનો અભિષેક કર્યો નહિ.

૪ પહેલા મહિનાના ચોવીસમા દિવસે, હું મહાનદી એટલે કે, હિદેકેલ (તીગ્રિસ) નદીને કિનારે હતો, ૫ મેં નજર ઉંચી કરીને જોયું, તો જુઓ એક માણસ શણનાં વસ્ત્ર પહેલીને ઉભો હતો, તેની કમરે ઉફાગનો શુદ્ધ સોનાનો પણો બાંધેલો હતો. ૬ તેનું શરીર પોખરાજના જેવું હતું, તેનો ચહેરો વીજળીના જેવો હતો. તેની આંખો બણતી મશાલ જેવી હતી. તેના હાથ અને પગ પિત્તળના જેવા હતા. તેના શબ્દોનો અવાજ મોટા ટોળાંના અવાજ જેવો હતો.

૭ મેં દાનિયેલે એકલાએ જ તે સંદર્શન જોયું, મારી સાથેના ભાણસોએ તે સંદર્શન જોયું નહિ. પણ, તેમના પર મોટો ગ્રાસ આવ્યો, તેઓ નાસીને સંતાઈ ગયા. ૮ હું એકલો રહી ગયો અને આ મહાન સંદર્શન જોયું. મારામાં શક્તિ રહી નહિ; ભયથી મારો દેખાવ ફિક્કો પડી ગયો, હું શક્તિહીન થઈ ગયો. ૯ ત્યારે મેં તેમના શબ્દો સાંભળ્યા, તેમને સાંભળતાં જ હું બરનિદ્રામાં જમીન પર ઊંઘો પડી ગયો.

૧૦ ત્યારે એક હાથે મને સ્પર્શ કર્યો, તેણે મને મારાં ધૂંટણો તથા મારા હાથની હથેણીઓ પર ટેકવ્યો. ૧૧ દૂતે મને કર્યું, “હે દાનિયેલ, અતિ વહાલા ભાણસ, જે વાત હું તને કર્યું તે સમજ. ટર્ણાર ઉભો રહે, કેમ કે મને તારી પાસે ભોકલવામાં આવ્યો છે.” તેણે મને આ કર્યું, એટલે હું ધૂજતો ધૂજતો ઉભો થયો.

૧૨ પછી તેણે મને કર્યું, “હે દાનિયેલ, બીશ નહિ, કેમ કે, તેં તારું મન સમજવામાં તથા તારા ઈશ્વરની આગળ નમ્ર થવામાં લગાડ્યું તે દિવસથી જ તારી પ્રાર્થના

સાંભળવામાં આવી છે. તારી વિનંતીને કારણે હું અહીં આવ્યો છું. <sup>૧૩</sup> ઈરાનના રાજ્યના રાજકુમારે મારી સામે ટક્કર લીધી, ઈરાનના રાજ સાથે મને એકવીસ દિવસ સુધી રાખવામાં આવ્યો. પણ મુખ્ય રાજકુમારોમાંનો એક એટલે મિખાયેલ, મારી મદદે આવ્યો.

<sup>૧૪</sup> હું તને તારા લોકો પર ભવિષ્યમાં શું વીતવાનું છે તે સમજાવવા આવ્યો છું. કેમ કે, સંદર્શન આવનાર દિવસોને લગતું છે.” <sup>૧૫</sup> જથારે તે મને આ શબ્દોનો ઉપયોગ કરીને વાતો કરવા લાગ્યો, ત્યારે હું નીચું જોઈને મુંગો રહ્યો.

<sup>૧૬</sup> જેનું સ્વરૂપ માણસ જેવું લાગતું હતું, તેણે મારા હોઠને સ્પર્શ કર્યો, મેં માઝં મુખ ખોલ્યું અને જે મારી સામે ઊભો હતો તેને કટ્યું, “હે મારા પ્રભુ, સંદર્શનને કારણે મને ખૂબ વેદના થઈ છે. મારામાં શક્તિ રહી નથી. <sup>૧૭</sup> હું તો તારો દાસ છું. હું શી રીતે મારા પ્રભુ સાથે વાત કર્યા? કેમ કે મારામાં શક્તિ નથી અને મારામાં દમ પણ રહ્યો નથી.”

<sup>૧૮</sup> માણસના સ્વરૂપના જેવો દેખાવે મને ફરીથી સ્પર્શ કર્યો અને મને શક્તિ આપી. <sup>૧૯</sup> તેણે કટ્યું, “હે અતિ વહાલા માણસ, બીશ નહિં, તને શાંતિ થાઓ. બળવાન થા; બળવાન થા!” જથારે તેણે મારી સાથે વાત કરી, ત્યારે હું બળવાન થયો. અને મેં કટ્યું, “મારા પ્રભુ બોલો, કેમ કે તમે મને બળ આપ્યું છે.”

<sup>૨૦</sup> તેણે કટ્યું, “તું જાણો છે હું શા માટે તારી પાસે આવ્યો છું? હવે હું ઈરાનના રાજકુમાર સાથે યુદ્ધ કરવા પાછો જઈશ. જથારે હું જઈશ, ત્યારે શ્રીસનો રાજકુમાર આવશે. <sup>૨૧</sup> પણ સત્યના પુસ્તકમાં શું લખેલું છે એ હું તને કહીશ. અને તેઓની વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરવામાં તારા સરદાર મિખાયેલ સિવાય કોઈ મને મદદ કરતો નથી.

## ૧૧

<sup>૧</sup> મારી દાર્યાવેશના પ્રથમ વર્ષ, હું મિખાયેલને મદદ કરવા તથા મજબૂત કરવા આવ્યો. <sup>૨</sup> હવે હું તને સત્ય પ્રગટ કરીશ. ત્રણ રાજાઓ ઈરાનમાં ઊભા થશે, ચોથો રાજ તે બીજા રાજાઓ કરતાં ઘણો વધારે ઘનવાન થશે. તે પોતાના ઘનનો ઉપયોગ કરીને શ્રીસના રાજ્ય વિરુદ્ધ બધાને ઉશ્કેરશે.

<sup>૩</sup> એક શક્તિશાળી રાજ ઊભો થશે તે મહા પ્રતાપથી રાજ્ય ઉપર સત્તા બોગવશે અને પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરશે. <sup>૪</sup> જથારે તે ઊભો થશે, ત્યારે તેનું રાજ્ય ભાંગી પડશે અને આકાશના ચાર પવનો તરફ તેના વિભાગ પડશે, પણ તે તેના વંશજોને આપવામાં આવશે નહિં. તેમ જ જે પદ્ધતિથી તે રાજ કરતો હતો, તે રાજપદ્ધતિ પ્રમાણે ચાલશે, કેમ કે તેનું રાજ્ય ઉખેડી નાખવામાં આવશે અને જેઓ તેના વંશજો નથી તેઓને તે આપવામાં આવશે.

<sup>૫</sup> દક્ષિણાનો રાજ બળવાન થશે; પણ તેના સરદારોમાંનો એક તેના કરતાં વધારે બળવાન થશે, સત્તા બોગવશે અને તેનું રાજ્ય પણ મોટું હશે. <sup>૬</sup> થોડાં વર્ષો પણ સાચા સમયે તેઓ સુલેછ કરશે. મિસરના રાજની દીકરી ઉત્તરના રાજ પાસે કોલકરાર કરવાને આવશે. પણ તે પોતાનું બળ ખોશે, તેને તજુ દેવામાં આવશે. તે તથા જેઓ તેને લાવ્યા હતા તેઓને તથા તેના પિતાને તથા તે દિવસોમાં તેને બળ આપનારને પણ તજુ દેવામાં આવશે.

<sup>૭</sup> પણ તેની જડમાંથી નીકળેલી ડાળિમાંથી એક જણ ઊભો થશે. તે સૈન્ય પર હુમલો કરશે અને ઉત્તરના રાજના કિલ્લામાં પ્રવેશ કરશે. તે તેઓની સાથે લડશે તેઓને પરાજિત કરશે. <sup>૮</sup> તે તેઓના દેવોને, તેઓની ઢાળેલી મૂર્તિઓને તથા સોનાચાંદીના કિંમતી પાત્રોને કબજે કરીને પોતાની સાથે મિસરમાં લઈ જશે. થોડાં વર્ષ સુધી તે

ઉત્તરના રાજ ઉપર હુમલો કરવાનું બંધ ચાખશે. <sup>૫</sup> ઉત્તરનો રાજ દક્ષિણના રાજ ઉપર ચઢી આવશે, પણ તે પોતાના દેશમાં પાછો જશે.

<sup>૧૦</sup> તેના દીકરાઓ યુદ્ધ કરશે અને મોટાં સૈન્યો ભેગાં કરશે, તેમાંનો એક તો ધસમસતા પૂરની જેમ ફરી વળીને આ છેડાથી પેલા છેડા જુદી જશે, તે પાછો આવીને તેના કિલ્લા સુધી હુમલો કરશે.

<sup>૧૧</sup> મિસરનો રાજ ભારે કોધમાં ચઢી આવશે અને ઉત્તરના રાજ સામે યુદ્ધ કરશે. ઉત્તરનો રાજ મોટું સૈન્ય ઉભું કરશે અને તે લશકર દક્ષિણના રાજના હાથમાં સોપવામાં આવશે. <sup>૧૨</sup> સૈન્યને લઈ જવામાં આવશે, ત્યારે દક્ષિણના રાજનું મન ગર્વથી ભરાઈ જશે, પોતાના હજારો દુશ્મનોને મારી નાખશે, પણ તે સફણ થશે નહિં.

<sup>૧૩</sup> ઉત્તરનો રાજ અગાઉના કરતાં બીજું મોટું સૈન્ય ઉભું કરશે. થોડાં વર્ષો પછી, ઉત્તરનો રાજ મોટું સૈન્ય તથા પુજ્ઞ સામગ્રી લઈને ચઢી આવશે.

<sup>૧૪</sup> તે સભયમાં દક્ષિણના રાજની વિરુદ્ધ ઘણા ઉભા થશે. તારા લોકોમાંના કેટલાક તોફાની માણસો પણ તે સંદર્શનને સાચું પાડવા માટે ઉભા થશે, પણ તેઓ ઠોકર ખાશે.

<sup>૧૫</sup> તેથી ઉત્તરનો અરામનો રાજ આવશે અને ઊંથી પાછ બાંધીને કિલ્લાબંધ નગરોને જુતી લેશે. દક્ષિણનાં લશકરો ટકી શકશે નહિં, તેમ જ તેના ઉત્તમ સૈનિકોમાં પણ ટકી રહેવાની શક્તિ રહેશે નહિં. <sup>૧૬</sup> પણ ઉત્તરનો રાજ પોતાની મરજી પ્રમાણે દક્ષિણના રાજ વિરુદ્ધ યુદ્ધ કરશે, તેને કોઈ રોકી શકશે નહિં; એ રણિથામણા દેશમાં તેની સત્તા સ્થપાશે. અને તે તેનો કબજો મેળવશે.

<sup>૧૭</sup> ઉત્તરનો રાજ પોતાના આખા રાજયના બણ સહિત આવશે, તે દક્ષિણના રાજ સાથે કરાર કરશે. તે દક્ષિણના રાજયનો નાશ કરવા માટે દક્ષિણના રાજને પોતાની દીકરી લગ્ન કરવા માટે આપશે, પણ તે યોજના સફણ થશે નહિં કે તેને મદદ મળશે નહિં. <sup>૧૮</sup> તે પછી, દક્ષિણનો રાજ ટાપુઓ પર ધ્યાન આપશે અને તેઓમાંના ઘણાનો કબજો કરશે. પણ સેનાપતિ તેની ઉંઘતાઈનો અંત લાવશે અને તેણે કરેલી ઉંઘતાઈ પાછી વાળીને તેના પર લાવશે. <sup>૧૯</sup> પછી તે પોતાનું ધ્યાન પોતાના દેશના કિલ્લાઓ તરફ આપશે, પણ તે ઠોકર ખાઈને પડશે અને તે ફરી કદી મળશે નહિં.

<sup>૨૦</sup> પછી તેની જગ્યાએ એક એવો ઉભા થશે, જે જુલમથી કર લેનારને પ્રતાપી રાજયમાં સર્વત્ર ફેરવશે. પણ થોડા જ દિવસોમાં તેનો અંત આવશે, પણ કોધમાં કે યુદ્ધમાં નહિં. <sup>૨૧</sup> તેની જગ્યાએ એક તિરસ્કારપાત્ર પુરુષ ઉભા થશે કે જેને લોકોએ રાજયસત્તાનો અધિકાર આપ્યો નહોતો, તે શાંતિથી આવશે અને ખુશામતથી રાજ્ય મેળવશે. <sup>૨૨</sup> તેની આગળથી મોટું સૈન્ય પૂરના પાણીની જેમ તણાઈ જશે. કરારમાં દાખલ થયેલા સૈન્ય તથા આગેવાન પણ નાશ પામશે.

<sup>૨૩</sup> તેની સાથે સુલેહ કર્યા પછી તે કપટ કરશે; તે લોકો નાના છતાં તે બળવાન થશે. <sup>૨૪</sup> તે પ્રાંતના સમૃદ્ધ ભાગમાં ચેતવણી આપ્યા વગર ચાટાઈ કરશે, તેના પિતૃઓએ કે તેના પિતૃઓના પિતૃઓએ કદી કર્યું નહોતું તેવું તે કરશે; તે તેઓ મધ્યે લુંટફાટનો માલ તથા દ્રવ્ય વેરશે. તે થોડા સભય માટે જ કિલ્લેબંદીવાળા નગરો પર ચાટાઈ કરવાની યોજના કરશે.

<sup>૨૫</sup> તે પોતાની શક્તિ તથા હિંમત ભેગી કરીને દક્ષિણના રાજની સામે મોટા સૈન્ય સાથે આવશે. દક્ષિણનો રાજ પણ બળવાન સૈન્ય સાથે તેની સામે યુદ્ધ કરશે, પણ તે ટકશે નહિં, કેમ કે તેઓ તેની વિરુદ્ધ કાવતરાં કરશે. <sup>૨૬</sup> જે રાજના મેજ ઉપરથી ખાશે તે તેનો નાશ કરશે. તેનું સૈન્ય પૂરની માફક તણાઈ જશે, તેઓમાંના ઘણા માર્યા જશે. <sup>૨૭</sup> આ બે રાજાઓ, પોતાના હૃદયમાં એકબીજા વિરુદ્ધ દુષ્ટતા કરવાનો

વિચાર કરશે. તેઓ એક જ મેજ પર બેસશે અને એકબીજા આગળ જૂટું બોલશે, પણ તેઓની ઇચ્છા પૂર્ણ થશે નહિ. કેમ કે, તેઓનો અંત નક્કી સમયે જ થશે.

**૨૮** પછી ઉત્તરનો રાજ પુજ્ઞ દ્વય લઈને પોતાને દેશ પાછો જશે; પણ તેઓનું હૃદય પવિત્ર કરાર વિરુદ્ધ રહેશે. તે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કરશે અને પોતાના દેશમાં પાછો જશે.

**૨૯** પછી તે નક્કી કરેલા સમયે ફરીથી દક્ષિણ પર ચાદરી કરશે. પણ અગાઉ જેમ થયું તેમ તે સમયે થશે નહિ. **૩૦** કેમ કે કિંતીમનાં વહાણો તેની વિરુદ્ધ આવશે; તેથી તે નિરાશ થઈને પાછો જશે, પવિત્ર કરારને તજુ દેનાર પર તે કૃપા રાખશે.

**૩૧** તેનાં લશકરો ઊભાં થશે અને પવિત્રસ્થાનને તથા કિલ્લાઓને અપવિત્ર કરશે; તેઓ નિતથનું દહનાર્પણ લઈ લેશે, તેઓ વેરાનકારક વિકારપાત્ર વસ્તુ ત્થાં સ્થાપશે.

**૩૨** કરારની વિરુદ્ધ ઉલ્લંઘન કરનારને તે ખુશામતથી ધર્મબ્રિષ્ટ કરશે, પણ પોતાના ઈચ્ચરને ઓળખનારા લોકો તો મજબૂત થશે અને પરાક્રમી કામો કરશે.

**૩૩** લોકોમાં જે જ્ઞાની હશે તેઓ ધણાઓને સમજાવશે. જો કે, તો પણ તેઓ ધણા દિવસો સુધી તલવાર તથા અનિજવાદાથી ભાર્યા જશે. તેઓમાંના ધણાને બંદીવાન તરીકે લઈ જવામાં આવશે અને તેઓની સંપત્તિને લુંટી લેવામાં આવશે. **૩૪** જ્યારે તેઓ ઠોકર ખાશે, ત્યારે તેઓને થોડી મદદ કરવામાં આવશે; પણ ધણાઓ ખુશામત કરીને તેઓની સાથે જોડાશે. **૩૫** કેટલાક જ્ઞાની તેઓને પવિત્ર કરવા સારુ, જેત કરવા સારુ, તથા શુદ્ધ કરવા સારુ અંતના સમય સુધી પ્રથત્ન કરશે પણ ઠોકર ખાશે. કેમ કે ઠરાવેલો સમય હજુ આવનાર છે.

**૩૬** તે રાજ પોતાની મરજુ પ્રમાણે કરશે. સર્વ દેવો કરતાં તે પોતાનાં વખાણ કરશે અને પોતાને મોટો માનશે, સર્વોત્તમ ઈચ્ચરની વિરુદ્ધ આશ્ર્યકારક વાતો બોલશે. તેનો ઝોધ પૂરો થતાં તે સફળ થશે. કેમ કે જે નિર્માણ થયેલું છે તે જ પૂરું કરવામાં આવશે. **૩૭** તે પોતાના પૂર્વજોના દેવો કે દેવીને કે બીજા કોઈ દેવને ગણકારશે નહિ. તે ગર્વથી વર્તશે અને બધાના કરતાં પોતાને મોટો ગણશે.

**૩૮** તેઓને બદલે તે કિલ્લાઓના દેવનો આદર કરશે. જેને તેના પૂર્વજો જાણતા નહોતા તેનો તે સોનાંચાંદી, મૂલ્યવાન પથ્થરથી તથા કિંમતી બેટસોગાદોથી આદર કરશે. **૩૯** પરદેશી દેવની મદદ વડે તે સૌથી મજબૂત કિલ્લાઓને જીતી લેશે. તેને સ્વીકારનારાઓને તે આદર આપશે. તે તેઓને ધણા લોકો પર અધિકારી બનાવશે અને મૂલ્ય લઈને જમીન વહેંથી આપશે.

**૪૦** અંતના સમયે દક્ષિણનો મિસરનો રાજ તેના ઉપર હુમલો કરશે. ઉત્તરનો રાજ રથો, ધોડેસવારો તથા ધણાં વહાણો લઈને તેના ઉપર વાવાડોડાની જેમ ધસી આવશે. તે ધણા દેશો પર ચાઢી આવશે પૂરની જેમ બધે ફરી વળીને પાર નીકળી જશે. **૪૧** તે રણિયામણા દેશમાં આવશે; ધણા ઠોકર ખાશે, પણ અદોભ, મોઆખ તથા આભ્રોનીઓના આગેવાનો તેના હાથમાંથી બથી જશે.

**૪૨** તે પોતાનું સામર્થ્ય ધણા પ્રદેશો પર લંબાવશે; મિસર દેશ પણ બયશે નહિ.

**૪૩** સોનાંચાંદીના ભંડારો તથા મિસરની બધી કિંમતી વસ્તુઓ તેના અધિકારમાં હશે; લુંભીઓ તથા ફૂશીઓ તેની સેવા કરશે.

**૪૪** પણ પૂર્વ તથા ઉત્તર તરફથી આવતી અફવાઓથી તે બયભીત થઈ જશે, ધણાઓનો નાશ કરવાને, ધણાઓનો વિનાશ કરવાને ભારે ઝોધમાં ચાલી આવશે.

**૪૫** સમુદ્ર તથા રણિયામણા પવિત્ર પર્વતની વચ્ચે પોતાના બાદશાહી તંબૂઓ બાંધશે. તેનો અંત આવશે અને તેને કોઈ મદદ કરશે નહિ.”

## ૧૨

<sup>૧</sup> “તે સમયે તારા લોકોની રક્ષા કરનાર મહાન રાજસરદાર ભિખાયેલ ઉભો થશે. અને સંકટનો એવો સમય આવશે કે પ્રભાઓ ઉત્પણ્ણ થઈ ત્યારથી અત્યાર સુધીમાં એવો સમય કદી આવ્યો નથી. તે સમયે તારા લોકો જેઓનાં નામ જીવનના પુસ્તકમાં લખાયેલાં માલૂમ પડશે છે તેઓ બચી જશે. <sup>૨</sup> જેઓ પૃથ્વીની ધૂળમાં સૂર્ય ગયા છે તેઓમાંના ઘણા બેઠા થશે, કેટલાકને અનંતજીવન મળશે, કેટલાક અનંતકાળ સુધી શરમિંદા તથા તિરસ્કારપાત્ર થશે.

<sup>૩</sup> જેઓ જ્ઞાની છે તેઓ અંતરિક્ષના અજવાણી જેમ પ્રકાશશે. જેઓએ ઘણાને ન્યાયિપણા તરફ વાખ્યા છે તેઓ તારાઓની જેમ સંદાકાળ ચમકશે. <sup>૪</sup> પણ હેદાનિયેલ, અંતના સમય સુધી તું આ વચ્ચનોને ગુપ્ત રાખીને આ પુસ્તકને મહોર માર જે ઘણા લોકો અહીંતણી દોડશે અને ડહાપણની વૃદ્ધિ થશે.

<sup>૫</sup> ત્યારે મેં દાનિયેલે જોયું તો, ત્યાં બીજા બે માણસો હતા. એક નદીને આ કિનારે અને બીજો નદીને સામે કિનારે. <sup>૬</sup> જે શણનાં વસ્ત્ર પહેલીને નદી પર ઉભો હતો, તેને તેઓમાંના એકે પૂછ્યું, “આ આશ્ર્યજનક ઘટનાઓનો અંત આવતાં કેટલો સમય લાગશે?”

<sup>૭</sup> ત્યારે જે માણસ શણનાં વસ્ત્ર પહેલીને નદી પર ઉભો હતો તેણે પોતાનો જમણો અને ડાબો હાથ આકાશ તરફ ઊંચો કરીને જીવતા ઈંઘરના સમ ખાદા કે, સમય, સમયો અને અડધો સમય સુધીની તે મુદ્દત છે. જ્યારે તેઓ પવિત્રપ્રજાના સામર્થ્યનો અંત લાવશે, ત્યારે આ બધી બાબતો સમાપ્ત થશે.

<sup>૮</sup> મેં સાંભળ્યું, પણ હું સમજું શક્યો નહિ. એટલે મેં પૂછ્યું, “હે મારા ભાલિક, આ સર્વ બાબતોનું પરિણામ શું આવશે? <sup>૯</sup> તેણે કહ્યું, “હે દાનિયેલ, તું તારે માર્ગ ચાલ્યો જા, કેમ કે, અંતના સમય સુધી આ વાતો બંધ તથા મુદ્રિત કરવામાં આવેલી છે.

<sup>૧૦</sup> ઘણા લોકો પોતાને શુદ્ધ અને જ્યેત કરશે. અને તેઓને નિર્મણ કરાશે, પણ દુષ્ટો પોતાની દુષ્ટતા ચાલુ રાખશે. તેઓમાંનો કોઈ પણ દુષ્ટ સમજશે નહિ, પણ જેઓ જ્ઞાની છે તેઓ સમજશે. <sup>૧૧</sup> પ્રતિદિન ચઢતાં દહનાપણો બંધ કરવામાં આવશે, વેરાન કરનાર ધિક્કારપાત્ર વસ્તુ ત્યાં સ્થાપિત કરવામાં આવશે. તે સમયથી એક હજાર બસો નેવું દિવસો હશે.

<sup>૧૨</sup> જે માણસ એક હજાર પ્રણાસો પાંત્રીસ દિવસ સુધી રાહ જોશે અને ટકી રહેશે તેને ધન્ય છે. <sup>૧૩</sup> પરંતુ અંત આવે ત્યાં સુધી તું તારે માર્ગ ચાલ્યો જા. કેમ કે તું આરામ પામશે. નિયત દિવસોને અંતે તને સોંપવામાં આવેલા સ્થાનમાં તું ઉભો રહેશે.”

Hosea  
હોશિયા

<sup>૧</sup> યહૂદિયાના રાજાઓ ઉજિયા, થોથામ, આહાર તથા લિઝકયા તથા ઇઝરાયલના રાજ થોઆશના દીકરા થરોબામના શાસન દરમ્યાન બસેરીના દીકરા હોશિયાની પાસે યહોવાહનું વચન આવ્યું તે આ છે: <sup>૨</sup> જથારે યહોવાહ પ્રથમ વખત હોશિયા મારફતે બોલ્યા, ત્યારે તેમણે તેને કર્યું,

“જા, ગણિકા સાથે લગ્ન કર.  
તેને બાળકો થશે અને તેને પોતાનાં કરી લે.  
કેમ કે મને તજુને  
દેશ વ્યભિયારનું મોટું પાપ કરે છે.”

<sup>૩</sup> તેથી હોશિયાએ જઈને દિલાઈમની દીકરી ગોમેર સાથે લગ્ન કર્યાં. તે ગર્ભવતી થઈ અને તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો. <sup>૪</sup> યહોવાહે હોશિયાને કર્યું,  
“તેનું નામ થિઝઅલ રાખ.

કેમ કે થોડા જ સમયમાં  
થિઝઅલના લોહીના બદલા માટે  
હું યેહુના ફુટુંબનો નાશ કરીશ,  
હું ઇઝરાયલના રાજ્યનો

અંત લાખીશ.

<sup>૫</sup> તે દિવસે એવું થશે કે  
હું ઇઝરાયલનું ધનુષ્ય  
થિઝઅલની ખીણમાં ભાગી નાખીશ.”

<sup>૬</sup> ગોમેર ફરીથી ગર્ભવતી થઈ અને દીકરીને જન્મ આપ્યો. યહોવાહે હોશિયાને કર્યું,

તેનું નામ લો-રૂહામા પાડ,  
કેમ કે હવે પણી હું કદી  
ઇઝરાયલ લોકો પર દયા રાખીશ નહિં  
તેઓને કદી માફ કરીશ નહિં.

<sup>૭</sup> પરંતુ હું યહૂદિયાના લોકો પર દયા કરીશ,  
યહોવાહ તેમનો ઈંઘર થઈને હું તેઓનો ઉદ્ધાર કરીશ.  
ધનુષ્ય, તલવાર, યુઝ, ધોડા કે ધોડેસવારોથી  
હું તેઓનો ઉદ્ધાર નહિં કરું.

<sup>૮</sup> લો-રૂહામાને સ્તનપાન છોડાવ્યા પણી ગોમેર ફરીથી ગર્ભવતી થઈ અને તેણે દીકરાને જન્મ આપ્યો. <sup>૯</sup> ત્યારે યહોવાહે કર્યું,

“તેનું નામ લો-આખી પાડ,  
કેમ કે તમે મારા લોકો નથી,  
હું તમારો ઈંઘર નથી.”

<sup>૧૦</sup> તોપણ ઇઝરાયલ લોકોની સંખ્યા  
સમુદ્રની રેતી જેટલી થશે,

જે ન તો માપી શકાશે કે ન ગણી શકાશે.  
તેઓને એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, “તમે મારા લોકો નથી,”  
તેને બદલે એવું કહેવામાં આવશે કે, “તમે જીવંત ઈંઘરના લોકો છો.”

૧ થહૂદિયાના લોકો તથા ઇગરાયલના લોકો  
એકત્ર થશે.  
તેઓ પોતાના ભાટે એક આગેવાન નીભીને,  
દેશમાંથી ચાલી નીકળશે,  
કેમ કે થિગઅલેનો દિવસ મોટો થશે.

## ૨

૧ “મારા લોકો! તમારા ભાઈઓને આમ્ભી અને,  
તમારી બહેનોને જીહામા કહીને બોલાવો, “તું તેના પર દયા રાખશો.”

૨ તમારી ભાતાને આજુજુ કરો, તેને સમજાવો,  
કેમ કે તે ભારી પટની નથી,  
હું તેનો પતિ નથી.

તેને સમજાવો કે તે પોતાની આગદથી તેની ગણિકાવૃત્તિ  
અને પોતાના સ્તરનોમાંથી વ્યાખ્યાદના કાર્યો દૂર કરે.

૩ જો તેમ નહિં, તો હું તેને નિર્વસ્ત્ર કરી દઈશ  
તેના જન્મદિવસે તે હતી તેવી તેની નિર્વસ્ત્ર દશા હું બતાવીશ.

હું તેને અરણ્ય સમાન કરીને,  
સૂકી ભૂમિ જેવી કરી દઈશ,  
હું તેને પાણી વગર તરસે ભારી નાખીશ.

૪ હું તેનાં સંતાન પર દયા રાખીશ નહિં,  
કેમ કે તેઓ એક ગણિકાનાં સંતાનો છે.

૫ કેમ કે તેમની ભાતા ગણિકા છે,  
તેમનો ગર્ભધારણ કરનારીએ શરમજનક કાર્ય કર્યું છે.

તેણે કલયું, “હું ભારા પ્રીતમોની પાણ જઈશ,  
કેમ કે, તેઓ મને ભારી ચોટલી, પાણી,  
ભારું ઊન, ભારું શાણ,  
ભારું તેલ અને પીણું આપે છે.”

૬ તેથી, હું તેના ભાર્ગમાં કાંટાની વાડ બાંધીશ.

હું તેની વિચ્છદ દીવાલ બાંધીશ,  
જેથી તે કોઈ ભાર્ગ શોધી શકે નહિં.

૭ તે પોતાના પ્રેમીઓની પાણ જશે,  
પણ તે તેઓને પામી શકશે નહિં.  
તે તેઓને શોધશે,

પણ તેઓ તેને મળશે નહિં.

ત્યારે તે કહેશે કે,

“હું ભારા પતિને ઘરે પાછી જઈશ,  
કેમ કે હમણાંના કરતાં તે વખતે મને વધારે સારું હતું.”

૮ કેમ કે તે જાણતી નહોતી કે,  
હું તેને અનાજ, નવો દ્રાક્ષારસ અને તેલ આપનાર હતો,  
જે સોનું તથા ચાંદી તેઓ બાંધ ભાટે વાપરતા હતા,  
તે ભબલખ પ્રમાણમાં આપતો હતો.

૯ તેથી ફસલના સમયે હું તેનું અનાજ અને  
ભારો નવો દ્રાક્ષારસ તેની ભોસમભાં પાણ લઈ લઈશ.  
તેની નિર્વસ્ત્રતા ઢાંકવા,

મેં જે ભારું ઊન તથા શણ આપ્યાં હતાં તે પણ હું પાછાં લઈ લઈશ.

૧૦ પછી હું તેના પ્રેમીઓની નજર આગળ તેને ઉઘાડી કરીશ,

મારા હાથમાંથી તેને કોઈ બચાવી શકશે નહિં.

૧૧ હું તેનો તમામ આનંદ,

તેના અંદ્રદર્શનના દિવસો, તેના સાંખ્યાથો તથા તેનાં મુક્દર પર્વો તે સર્વનો હું અંત આપીશ.

૧૨ “હું તેની દ્રાક્ષવાડીઓ તથા અંજુરનાં વૃક્ષોનો નાશ કરીશ,

જેના વિષે તે એમ કહે છે કે,

‘આ તો મારા પ્રેમીઓએ મને આપેલું વેતન છે.’

હું તેઓને જંગલ બનાવી દઈશ,

ખેતરનાં પશુઓ તેને ખાઈ જશે.

૧૩ જે દિવસોમાં તે બાલીમની આગળ ધૂપ બાળતી હતી

તે દિવસોને માટે હું તેને સજા કરીશ.

કેમ કે તે બુઝી તથા આભૂષણોનો શણગાર કરીને,

પ્રેમીઓની પાછળ ફરતી હતી અને મને ભૂલી ગઈ હતી.”

એવું થહોવાહ કહે છે.

૧૪ તેથી હું તેને ફોસલાવીને. તેને અરણયમાં લાવીશ

અને તેની સાથે નમ્રતાથી બોલીશ

૧૫ તેની દ્રાક્ષવાડીઓ હું તેને પાછી આપીશ,

આશાના દ્વાર તરીકે આખોરની ખીણ પણ આપીશ.

જેમ તે પોતાની જુવાનીના દિવસોમાં,

ભિસરમાંથી બહાર નીકળી આવી તે દિવસોમાં કરતી હતી તેમ તે ઉત્તર આપશે.

૧૬ આ થહોવાહની ધોષણા છે કે, “તે દિવસે એવું થશે”

“કે તે મને ‘મારા પતિ’ કહીને બોલાવશે,

ફરીથી ‘મારા બાલ’ એવું કહીને નહિં બોલાવશે.

૧૭ કેમ કે હું તેના મુખમાંથી બાલના નામો દૂર કરીશ;

કથારેય તેનાં નામોનું સમરણ કરવામાં આવશે નહિં.”

૧૮ “તે દિવસે હું તેઓને માટે,

જંગલનાં પશુઓ સાથે,

આકાશનાં પક્ષીઓ સાથે,

જમીન પર ચાલનારાં પશુઓ સાથે કરાર કરીશ કે,

હું દેશમાંથી ધનુષ્ય, તલવાર તથા થુઝનું ખંડન કરીશ,

હું તેઓને સુરક્ષિત રીતે સુવાડીશ.

૧૯ હું સદાકાળને માટે તારી સાથે મારી સગાઈ કરીશ.

હું નેકીથી, ન્યાયીપણાથી, વિશ્વાસયોગ્યતા તથા કૃપાથી તારી સાથે મારી સગાઈ કરીશ.

૨૦ હું વિશ્વાસુપણાથી તારી સાથે સગાઈ કરીશ.

અને તું થહોવાહને ઓળખશે.

૨૧ અને તે દિવસે,

હું જવાબ આપીશ” આ થહોવાહની ધોષણા છે.

“હું આકાશોને જવાબ આપીશ,

તેઓ પૃથ્વીને જવાબ આપશે.

૨૧ પણી પૃથ્વી અનાજને, દ્રાક્ષારસને તથા તેલને જવાબ આપશે,  
તેઓ થિઝાએલને જવાબ આપશે.  
૨૨ હું મારા માટે તેને દેશમાં રોપીશ. લો સુહામા જે કૃપા પામેલી ન હતી તે પર હું  
કૃપા કરીશ.  
જેઓ મારા લોકો નથી તેઓને કહીશ કે,  
'તમે મારા લોકો છો,'  
અને તેઓ કહેશે, 'તમે અમારા ઈશ્વર છો.'"

## ૩

<sup>૧</sup> યહોવાહે મને કદયું, "ફરીથી જા, ઇઝરાયલ લોકો બીજા દેવો તરફ વળી જથ છે  
અને સૂકી દ્રાક્ષોને પ્રેમ કરે છે છતાં તેમના યહોવાહ તેમના પર પ્રેમ કરે છે તેથી જ  
ચીતે તું તેના પ્રેમીને પ્થારી તથા વ્યભિયારી શ્રી પર પ્રીતિ કર." <sup>૨</sup> તેથી મેં તેને  
પોતાને માટે પંદર સિક્કા ચાંદી અને સાત મણ જવ આપીને વેચાતી લીધી. <sup>૩</sup> મેં તેને  
કદયું, "ધણા દિવસ સુધી તું મારી જીએ રહેજે. તું વ્યભિયાર કરીશ નહિ, બીજા કોઈ  
પુરુષની શ્રી થઈશ નહિ. ઓ જ ચીતે હું તારી જીએ છું."

<sup>૪</sup> કેમ કે ઇઝરાયલી લોકો ધણા દિવસો સુધી રાજ વગર, આગેવાન વગર, બલિદાન  
વગર, ભજનસ્તંભ વગર, એફોદ વગર કે ધરની મૂર્તિઓ વગર રહેશે. <sup>૫</sup> ત્યારબાદ  
ઇઝરાયલી લોકો પાછા આવીને યહોવાહ પોતાના ઈશ્વરની અને પોતાના રાજ  
દાઉદની શોધ કરશે. અને પાછલા દિવસોમાં તેઓ ભયસહિત યહોવાહની આગળ  
આવશે અને તેમની ઉદારતાનો આશ્રય લેશે.

## ૪

<sup>૧</sup> હે ઇઝરાયલી લોકો, યહોવાહનું વચન સાંભળો.  
આ દેશના રહેવાસીઓ જીએ યહોવાહ દલીલ કરવાના છે,  
કેમ કે દેશમાં સત્ય કે વિજ્વાસુપણું કે ઈશ્વરનું ડહાપણ નથી.  
<sup>૨</sup> શાપ આપવો, જૂદું બોલવું, ખૂન કરવું, ચોરી કરવી અને વ્યભિયાર કરવો તે સિવાય  
બીજું કંઈ જ ચાલતું નથી.  
લોકો સીમાઓ તોડે છે અને રક્તપાત પાછળ રક્તપાત છે.  
<sup>૩</sup> તેથી દેશ વિલાપ કરશે,  
તેમાં રહેનાર દચેક નિર્બળ થઈ જશે  
જંગલનાં બધાં પશુઓ, આકાશમાંના બધાં પક્ષીઓ  
સમુદ્રમાંના માછલાં સુજાં મરતાં જથ છે.  
<sup>૪</sup> પણ કોઈએ દલીલ કરવી નહિ;  
તેમ કોઈએ બીજા માણસ પર આરોપ કરવો નહિ.  
હે યાજકો, મારી દલીલ તમારી જીએ છે.  
<sup>૫</sup> હે યાજક તું દિવસે ઠોકર ખાઈને પડશે;  
તારી જીએ પ્રબોધકો પણ રાત્રે ઠોકર ખાઈને પડશે,  
હું તારી માતાનો નાશ કરીશ.  
<sup>૬</sup> મારા લોકો ડહાપણને અભાવે નાશ પામતા જથ છે,  
કેમ કે તમે ડહાપણનો અનાર કર્યો છે  
તેથી હું પણ તને મારા યાજકપદથી દૂર કરી દઈશ.  
કેમ કે તું, તારા ઈશ્વરના નિયમ ભૂલી ગયો છે,  
એટલે હું પણ તારા વંશજોને ભૂલી જઈશ.  
<sup>૭</sup> જેમ જેમ યાજકોની સંખ્યા વધતી ગઈ,  
તેમ તેમ તેઓ મારી વિરુદ્ધ વધારે પાપો કરતા ગયા.

હું તેઓની શોભાને શરમણુપ કરી નાખીશ.  
 ૯ તેઓ મારા લોકોનાં પાપ પર નિર્વાહ કરે છે;  
 તેઓ દુષ્ટતા કરવામાં મન લગાડે છે.  
 લોકો સાથે તથા યાજકો સાથે એવું જ થશે.  
 હું તેઓને તેઓનાં દુષ્ટ કૃત્યો ભાટે સજ કરીશ  
 તેઓનાં કામનો બદલો આપીશ.  
 ૧૦ તેઓ ખાશે પણ ધરાશે નહિ,  
 તેઓ વ્યભિયાર કરશે પણ તેઓનો વિશ્વાસ વધશે નહિ,  
 કેમ કે તેઓ મારાથી એટલે યહોવાહથી દૂર ગયા છે અને તેઓએ મને તજુ દીધો છે.  
 ૧૧ વ્યભિયાર, દ્રાક્ષારસ તથા નવો દ્રાક્ષારસ તેમની સમજને નષ્ટ કરે છે.  
 ૧૨ મારા લોકો લાકડાની મૂર્તિઓની સલાહ પૂછે છે,  
 તેઓની લાકડીઓ તેઓને ભવિષ્યવાણીઓ કહે છે.  
 કેમ કે અનિષ્ટનીય સંગતે તેઓને અવળો માર્ગ દોયા છે,  
 તેઓએ પોતાના ઈશ્વરને છોડી દીધા છે.  
 ૧૩ તેઓ પર્વતોનાં શિખરો પર બલિદાન કરે છે;  
 ઝુંગરો પર,  
 એલોનવૃક્ષો, પીપળવૃક્ષો તથા એલાહવૃક્ષોની નીચે ધૂપ બાંધે છે.  
 તેથી તમારી દીકરીઓ વ્યભિયાર કરે છે,  
 તમારી પુત્રવધૂઓ અનૈતિક કર્મ કરે છે.  
 ૧૪ જ્યારે તમારી દીકરીઓ વ્યભિયાર કરશે,  
 કે તમારી પુત્રવધૂઓ અનૈતિક કર્મ કરશે ત્યારે હું તેઓને શિક્ષા કરીશ નહિ.  
 કેમ કે પુરુષો પોતે જ ગણિકાઓ સાથે વ્યવહાર રાખે છે,  
 દેવદાસીઓની સાથે મંદિરમાં યજ્ઞો કરે છે.  
 આ રીતે જે લોકો સમજતા નથી તેઓનો વિનાશ થશે.  
 ૧૫ હે ઈરાયલ, જોકે તું વ્યભિયાર કરે,  
 પણ યહુદિયાને દોષિત થવા દઈશ નહિ.  
 તમે લોકો ગિલ્ગાલ જશો નહિ;  
 બેથ-એવેન પર યદ્દશો નહિ.  
 અને “શુવતા યહોવાહના સમ” ખાશો નહિ.  
 ૧૬ કેમ કે ઈરાયલ અડિયલે વાળરડીની જેમ હઠિલાઈ કરી છે.  
 પણી લીલા બીડમાં હલવાનની જેમ યહોવાહ તેઓને ચારશે.  
 ૧૭ એફાઇમે મૂર્તિઓ સાથે સંબંધ જોડ્યો છે.  
 તેને રહેવા દો.  
 ૧૮ મદ્યપાન કરી રહ્યા પણી,  
 તેઓ વ્યભિયાર કરવાનું ચાલુ રાખે છે;  
 તેના અધિકારીઓ મોહમાં અંધ થઈ ગયા છે.  
 ૧૯ પવને તેને પોતાની પાંખોમાં વીઠી દીધી છે;  
 તેઓ પોતાનાં બલિદાનોને કારણે શરમાશે.

## પ

૧ “હે યાજકો, તમે આ સાંભળો.  
 હે ઈરાયલ લોકો, દ્યાન આપો.  
 હે રાજકુટુંબ તું સાંભળ.  
 કેમ કે તમારી વિરુદ્ધ ચુકાદો આવી રહ્યો છે.  
 ભિન્નપાહમાં તમે ફાંડાઝુપ બન્યા હતા,

તાબોરુ પર જાળની જેમ પ્રસરેલા છે.

**૨** બંડખોરો બ્રાષ્ટાયારમાં નિમગ્ન થયા છે,

પણ હું તમને સર્વને શિક્ષા કરનાર છું.

**૩** હું એફાઇમને ઓળખું છું,

ઇજરાયલ મારાથી છુપાયેલું નથી.

કેમ કે હે, એફાઇમ તું તો ગણિકાના જેવું છે;

ઇજરાયલ અપવિત્ર છે.

**૪** તેમનાં કામો તેમને પોતાના ઈંખર તરફ પાછા ફરતાં રોકશે,

કેમ કે તેઓમાં વ્યબિચારનો આત્મા છે,

તેઓ થહોવાહને જાણતા નથી.

**૫** ઇજરાયલનો ગર્વ તેની વિરુદ્ધ સાક્ષી આપે છે;

ઇજરાયલ તથા એફાઇમ પોતાના અપરાધમાં ઠોકર ખાશે;

યહૂદિયા પણ તેમની સાથે ઠોકર ખાશે.

**૬** તેઓ થહોવાહની શોધ કરવા પોતાના ઘેટાંબકરાં તથા જનવર લઈને જશે,

પણ તે તેઓને ભણશે નહિં,

કેમ કે તે તેઓની પાસેથી જતા રહ્યા છે.

**૭** તેઓ થહોવાહને અવિખાસુ થયા છે,

કેમ કે તેઓએ બીજા કોઈનાં સંતાનોને જન્મ આપ્યો છે.

હવે ચંદ્રદર્શનનો દિવસ તેઓને તેમના વતન સહિત નાશ કરશે.

**૮** ગિબયાહમાં શિંગ તથા

રામામાં રણશિંગનું વગાડો.

બેથ-આવેનમાં બયસ્યુચક વગાડો:

'હે બિનયામીન અમે તારી પાછળ હીએ!''

**૯** શિક્ષાના દિવસે એફાઇમ વેરાન થઈ જશે.

જે નિશ્ચે થવાનું જ છે તે મેં ઇજરાયલના કુઠોને જાહેર કર્યું છે.

**૧૦** યહૂદિયાના આગેવાનો સરહદના પથથર ખસેડનારના જેવા છે.

હું મારો કોધ પાણીની જેમ તેઓના પર રેણીશ.

**૧૧** એફાઇમ કચડાઈ ગયો છે,

તે ન્યાયનીજાએ કચડાઈ ગયો છે,

કેમ કે તે મૂર્તિઓની પાછળ ચાલવા ચાજુ હતો,

**૧૨** તેથી હું એફાઇમને ઊધા સમાન,

યહૂદિયાના લોકોને સડારૂપ છું.

**૧૩** જ્યારે એફાઇમે પોતાની બીમારી જોઈ,

અને યહૂદિયાએ પોતાનો ધા જોયો,

ત્યારે એફાઇમ આશૂરની પાસે ગયો અને

મોટા રાજા યારેબની પાસે સંદેશાવાહક મોકલ્યો.

પણ તે તમને સાજા કરી શકે એમ નથી કે,

તમારા ધા લગ્નાવી શકે એમ નથી.

**૧૪** કેમ કે હું એફાઇમ પ્રત્યે સિંહની જેમ,

યહૂદિયાના લોકો પ્રત્યે જુવાન સિંહ જેવો થઈશ.

હું, હા હું જ, તેઓને ફાડી નાખીને જતો રહીશ;

હું તેમને પકડી લઈ જઈશ,

તેઓની રક્ષા કરનાર કોઈ હશે નહિં.

**૧૫** તેઓ પોતાનો અપરાધ કબૂલ કરીને મારું મુખ શોધશે;

પોતાના દુઃખના સમયે તેઓ મને આત્મતાથી શોધશે,  
ત્યારે હું મારે સ્થાને પાછો જઈશ.”

## ૬

**૧** “આવો આપણો યહોવાહની પાસે પાછા જઈએ.  
કેમ કે તેમણે આપણને ચીઠી નાખ્યા છે, તેઓ જ આપણને સાજા કરશે;  
તેમણે આપણને ઘા કર્યા છે, તેઓ જ આપણને પાટો બાંધશે.

**૨** બે દિવસ પછી તેઓ આપણને સચેત કરશે;  
શ્રીજે દિવસે તેઓ આપણને ઉઠાડશે,  
આપણે તેમની આગળ જીવતા રહીશું.

**૩** ચાલો આપણે યહોવાહને જાળીએ,  
યહોવાહને ઓળખવાને ખંતથી મહેનત કરીએ.  
તેમનું આવવું ઊગતા સૂરજની જેમ નિઝિત છે.  
તે વરસાદની જેમ,  
વસંતજાતુમાં પૂઢ્યીને સિંચનાર છેલા વરસાદની જેમ આવશે.

**૪** હે એફાઇમ હું તને શું કરં?  
હે યહૂદિયા હું તને શું કરં?

તમારી વિશ્વાસનીયતા સવારના વાદળ જેવી છે,  
જડપથી ઊરી જનાર ઝાકળ જેવી છે.

**૫** માટે મેં તેઓને પ્રબોધકો ભારા કતલ કર્યા છે,  
મેં ભારા મુખનાં વચ્ચનોથી તેઓનો સંહાર કર્યો છે.  
ભારા ન્યાયચુકાદા પ્રગટતા અજવાણાજુપ છે.

**૬** કેમ કે હું વિશ્વાસુપણું ચાહું છું અને બલિદાન નહિ,  
દહનાર્પણો કરતાં ઈશ્વરનું ડહાપણ ચાહું છું.

**૭** તેઓએ આદમની જેમ ભારા કરારનું ઉલંઘન કર્યું છે;  
તેઓ ભારી સાથે અવિશ્વાસુ રહ્યા છે.

**૮** ગિલ્યાદ દુષ્કર્મીઓનું નગર છે,  
રકતના નિશાનથી ભરેલું છે.

**૯** જેમ લુંટારાઓનાં ટોળાં કોઈની રાહ જુથે છે,  
તેમ યાજકોનું ટોળું શખેમના રસ્તા પર લોકોનું ખૂન કરે છે;  
તેઓએ શરમજનક અપરાધો કર્યો છે.

**૧૦** ઇઝરાયલ લોકોમાં મેં ભયાનક બાબત જોઈ છે;  
ત્યાં એફાઇમભાં વ્યાભિયાર જોવા ભાયો છે, ઇઝરાયલ બ્રષ્ટ થયો છે.

**૧૧** હે યહૂદિયા, જ્યારે હું ભારા લોકોને ગુલામગીરીમાંથી પાછા લાવીશ,  
ત્યારે તારા માટે કાપણી ઠરાવેલી છે.

## ૭

**૧** જ્યારે હું ઇઝરાયલને સાજો કરવા ઇચ્છતો હતો,  
ત્યારે એફાઇમનાં પાપ,  
સમરનનાં દુષ્ટ કૃત્યો પ્રગટ થયાં.

કેમ કે તેઓ દગો કરે છે,  
ચોર અંદર ઘૂસીને,  
શેરીઓમાં લુંટફાટ ચલાવે છે.

**૨** તેઓ પોતાના મનમાં વિચાર કરતા જ નથી કે,

તેઓનાં સર્વ દુષ્ટ કાર્યો મારા સમરણમાં છે.  
 તેઓનાં પોતાનાં કાર્યોએ તેઓને ચાદે તરફથી ઘેરી લીધા છે;  
 તેઓ મારી નજર આગળ જ છે.  
<sup>૩</sup> તેઓની પોતાની દુષ્ટતાથી રાજને,  
 પોતાનાં જૂઠાણાંથી સરદારોને રાજુ કરે છે.  
<sup>૪</sup> તેઓ બધા જ વ્યભિયારીઓ છે;  
 તેઓ ભઢિયારાએ સણગાવેલી ભણી જેવા છે,  
 લોટને મસળે ત્યારથી તેને ખમીર ચઢે ત્યાં સુધી  
 આગને બંધ કરે છે.  
<sup>૫</sup> અમારા રાજના જન્મ દિવસે સરદારો મદ્દ્યપાનની ગરમીથી માંદા પડ્યા છે.  
 તેણે હાંકી ઉડાવનારાઓ સાથે સહવાસ ચાખ્યો છે.  
<sup>૬</sup> કેમ કે પોતાનું હૃદય ભણીની જેમ તૈયાર કરીને,  
 તેઓ કપટભરી યોજના ઘડે છે.  
 તેઓનો કોધ આખી રાત બળતો રહે છે;  
 સવારમાં તે અનિનના બડકાની પેઢે બળો છે.  
<sup>૭</sup> તેઓ બધા ભણીની જેમ ગરમ છે,  
 તેઓ પોતાના ન્યાયાધીશોને ભર્સમ કરી જાય છે.  
 તેઓના બધા રાજાઓ માર્યા ગયા છે;  
 તેઓમાંનો કોઈ મને વિનંતી કરતો નથી.  
<sup>૮</sup> એફાઇમ વિવિધ લોકો સાથે ભળી જાય છે,  
 તે તો ફેરફ્યા વગરની પૂરી જેવો છે.  
<sup>૯</sup> પરદેશીઓએ તેનું બળ નાણ કર્યું છે,  
 પણ તે તે જાણતો નથી.  
 તેના ભાથાના વાળ સફેદ થયા છે,  
 પણ તે જાણતો નથી.  
<sup>૧૦</sup> ઇજરાયલનું ગર્વ તેની વિરલ્જ સાક્ષી આપે છે;  
 તેમ છતાં, તેઓ થહોવાહ પોતાના ઈશ્વરની પાસે પાછા આવ્યા નથી,  
 આ બધું છતાં, તેઓએ તેમને શોધ્યા પણ નથી.  
<sup>૧૧</sup> એફાઇમ મૂર્ખ કખૂતરનાં જેવો ભોળો છે,  
 ભિસરને બોલાવે છે,  
 તેઓ આશૂરની તરફ જાય છે.  
<sup>૧૨</sup> જયારે તેઓ જશે, ત્યારે હું તેઓના પર મારી જળ પાથરીશ,  
 હું તેઓને આકાશના પક્ષીઓની જેમ નીચે લાવીશ.  
 તેઓની જમાતને કહી સંભળાવ્યું તે પ્રમાણે  
 હું તેઓને સજ કરીશ.  
<sup>૧૩</sup> તેઓને અફસોસ!  
 કેમ કે તેઓ મારી પાસેથી બટકી ગયા છે.  
 તેઓનો નાશ થાઓ!  
 તેઓએ મારી વિરલ્જ બંડ કર્યું છે.  
 હું તેઓને બચાવવા ઇચ્છિતો હતો,  
 પણ તેઓએ મારી વિરલ્જ જૂઠી વાતો કરી છે.  
<sup>૧૪</sup> તેઓ પોતાના હૃદયથી મને પોકારતા નથી,  
 પણ તેઓ પથારીમાં પડ્યા પડ્યા વિલાપ કરે છે.  
 તેઓ અનાજ અને દ્રાક્ષારસ મેળવવા પોતાના પર પ્રહાર કરે છે,

તેઓ મારાથી પાછા ફરે છે.

**૧૫** મેં તેઓના હાથોને તાલીમ આપીને બળવાન કર્યા છે,  
ઇતાં પણ તેઓ મારી વિચળ ઈજા કરવાની યોજના કરે છે.

**૧૬** તેઓ પાછા આવે છે,

પણ તેઓ મારી તરફ, એટલે આકાશવાસી તરફ પાછા ફરતા નથી.  
તેઓ નિશાન ચૂકી જનાર ધનુષ્ય જેવા છે.

તેઓના સરદારો પોતાની તોષકી જુભને કારણે  
તલવારથી નાશ પામશે.

આ કારણે ભિસર દેશમાં તેઓની મશકરી થશે.

૮

**૧** “રણશિંગનું તારા મુખમાં મૂક.

તેઓ ગરૂડની જેમ થહોવાહના લોકોની સામે આવે છે.  
કેમ કે તેઓએ મારા કરારનો બંગ કર્યો છે,

મારા નિયમ વિચળ બંડ કર્યું છે.

**૨** તેઓ મને હાંક મારીને કહેશે કે,

‘હે ઇજરાયલના ઈશ્વર, અમે તમને જાણીએ છીએ.’

**૩** પણ જે સારું છે તેનો ઇજરાયલે ત્યાગ કર્યો છે,  
શરૂ તેની પાછળ પડશે.

**૪** તેઓએ રાજાઓ નીમ્યા છે,

પણ મારી સંભતિથી નહિં.

તેઓએ સરદારો હરાવ્યા છે,

પણ હું તે જાણતો ન હતો.

તેઓએ પોતાના માટે,

સોના ચાંદીની મૂર્તિઓ બનાવી છે,

પણ મારી મુદુ તેઓને મળી શકે તેમ નથી.”

**૫** પ્રબોધક કહે છે, હે સમર્ઝન, થહોવાહે તારા વાણરડાને ફેંકી દીધો છે.”

થહોવાહ કહે છે કે, “મારો કોપ તેઓની વિચળ સાઢગી ઉદ્ઘયો છે.

કેમ કે તેઓને નિર્દોષ થતાં સૂધી કેટલો સમય લાગશે?

**૬** કેમ કે એ પણ ઇજરાયલથી થયું છે;

કારીગરે તે બનાવ્યું છે;

તેઓ ઈશ્વર નથી.

સમર્ઝનના વાણરડાના ટુકડે ટુકડા કરવામાં આવશે.

**૭** કેમ કે લોકો પવન વાવે છે,

અને વંટોળિયો લણશે,

તેના કણસલામાંથી અનાજ નહિ મળે,

તેની ઊપજમાંથી લોટ નીકળશે નહિ.

જો કદાચ તેમાંથી કંઈ નીકળશે,

તો વિદેશીઓ તેનો નાશ કરશે.

**૮** ઇજરાયલ ગરક થઈ ગયું છે.

વિદેશીઓમાં આજે તેઓ અણખામણા વાસણ જેવા છે.

**૯** કેમ કે એકલા રખડતા જંગલી ગંધેડા જેવા,

તેઓ આશૂરની પાસે દોડી ગયા.

એફાઇભે પૈસા આપીને પોતાના માટે પ્રીતમો રાખ્યા છે.

**૧૦** જો કે તેઓ પ્રજાઓમાં પૈસા આપીને પ્રેમીઓ રાખે છે,  
તોપણ હું તેઓને ઠેકાણે લાવીશ.

જેથી તેઓ થોડી વાર સુધી  
રાજના સરદારોને અભિષેક કરવાનું બંધ કરે.  
 ૧૧ કેમ કે એફાઇમે વેદીઓ વધારીને પાપ વધાર્યા છે,  
પણ તે તો પાપ કરવાની વેદીઓ છે.  
 ૧૨ મે તેઓને ભાટે ભારા નિયમમાં દશ હજાર વિધિઓ લખ્યા હોય,  
પણ તે તેઓના ભાટે વિધિપ્ર લાગે છે.  
 ૧૩ મને બલિદાન ચટાવતી વખતે,  
તેઓ માંસનું બલિદાન કરે છે અને તે ખાય છે,  
પણ હું, યહોવાહ તેઓને સ્વીકારતો નથી.  
 હવે હું તેઓના અપરાધ થાદ કરીશ અને  
તેઓનાં પાપની સજા કરીશ.  
 તેઓને પાછા મિસર જવું પડશે.

૧૪ ઇજરાયલના લોકો પોતાના સરજનહારને ભૂલી ગયા છે,  
તેઓએ મંદિરો બાંધ્યાં છે.  
 યહૂદિયા પાસે કોટબંધ નગરો ધણાં છે.  
 પણ હું તેઓનાં નગરો ઉપર અરિન મોકલીશ.  
 તે તેઓના કિલાઓને ભસ્મ કરી નાખશે.

## ૬

૧ હે ઇજરાયલ,  
બીજા લોકોની જેમ આનંદ ન કર.  
 કેમ કે તું તારા ઈંઘરને ભૂલીને  
 યહોવાહને વિચ્ચાસુ નથી રત્થો.  
 દરેક ખળીમાં તો વેતન આપવા ચાદ્યું છે.  
 ૨ પણ ખળીઓ તથા દ્રાક્ષાવાડીઓ તેઓનું પોષણ કરશે નહિ;  
 તેને નવા દ્રાક્ષારસની ખોટ પડશે નહિ.  
 ૩ તેઓ યહોવાહના દેશમાં રહી શકશે નહિ;  
 પણ એફાઇમ ફરીથી મિસર જશે.  
 આશૂરમાં તેઓ અપવિત્ર અજ્ઞ ખાશે.  
 ૪ તેઓ યહોવાહને દ્રાક્ષારસના અર્પણો ચટાવશે નહિ,  
 કે તેઓનાં અર્પણો તેઓને ખુશ કરશે નહિ.  
 તેઓનાં બલિદાનો શોક કરનારાઓનાં ખોરાક જેવાં થઈ પડશે.  
 જેઓ તે ખાશે તેઓ અપવિત્ર થશે.  
 કેમ કે તેઓનું અજ્ઞ ફક્ત તેઓના પૂરતું છે;  
 તે યહોવાહના ઘરમાં દાખલ થશે નહિ.  
 ૫ તમે ઠરાવેલા પર્વના દિવસોમાં  
 એટલે યહોવાહના ઉત્સવોના દિવસોમાં શું કરશો?  
 ૬ કેમ કે, જો તેઓ વિનાશમાંથી જતા રત્થા છે,  
 તોપણ મિસર તેઓને એકત્ર કરશે,  
 મેઝિફસ તેમને દફનાવશે.  
 તેઓના સુંદર ચાંદીના દાગીના  
 કાંટાળા છોડને હવાલે થશે,  
 તેઓના તંબુઓમાં કાંટા ઊગી નીકળશે.  
 ૭ શિક્ષાના દિવસો આવ્યા છે,  
 અદલો લેવાના દિવસો આવ્યા છે;

ઇઝરાયલ તે જાણશે;  
 તારા પુષ્કળ અન્યાયને કારણે  
 તારા મોટા વૈરને કારણે  
 “પ્રભોધક મૂર્ખ ગણાય છે,  
 અને જે માણસમાં ઈશ્વરનો આત્મા છે તે ઘેલો છે.”

૯ પ્રભોધક જે મારા ઈશ્વરની સાથે છે તે એફાઈમનો ચોકીદાર છે,  
 પણ તેના બધા માર્ગોમાં પક્ષીઓની જાળ છે,  
 તેના ઈશ્વરના ઘરમાં વૈર છે.  
 ૧૦ ગિબયાહના દિવસોમાં થથા હતા તેમ,  
 તેઓ અતિ બ્રાષ્ટ થથા છે.  
 ઈશ્વર તેઓના અપરાધોને યાદ કરીને,  
 તેઓનાં પાપોની સજા કરશે.

૧૧ થહોવાહ કહે છે કે, “જેમ અરણ્યમાં દ્રાક્ષા મહો તે જ શીતે મને ઇઝરાયલ મળ્યું.  
 અંજુલીની મોસમમાં જેમ પ્રથમ ફળ મહો તેમ મેં તમારા પૂર્વજોને જોયા.  
 પણ તેઓ બઆલ-પેઓર પાસે ગયા,  
 તેઓ શરમજનક વસ્તુને સમર્પિત થથા.  
 તેઓ પોતાની પ્રિય મૂર્તિઓના જેવા ધિક્કારપાત્ર થથા.

૧૨ એફાઈમની કીર્તિ પક્ષીની જેમ ઊરી જશે.  
 ત્યાં કોઈ જન્મ, કોઈ ગર્ભવતી અને કોઈ ગર્ભધાન થશે નહિ.  
 ૧૩ જોકે તેઓ બાળકો ઉછેદે,  
 તોપણ એકપણ પણ માણસ ન રહે ત્યાં સુધી હું તેઓને દૂર લઈ જઈશ.  
 જથારે હું તેઓનાથી દૂર જઈશ ત્યારે તેઓને અફસોસ!  
 ૧૪ મેં તૂચને જોયું છે તેવી શીતે એફાઈમ ફળકુપ જમીનમાં રોપાયેલો છે,  
 પણ એફાઈમ પોતાનાં સંતાનને સંહારકની પાસે બહાર લાવશે.”

૧૫ હે થહોવાહ, તેઓને આપો. તમે તેઓને શું આપશો?  
 ગર્ભપાત કરનાર ગર્ભસ્થાન તથા દૂધ વગરનાં સ્તન તેઓને આપો.  
 ૧૬ ગિલ્ગાલમાં તેઓનાં બધાં દુષ્ટ કાર્યોને કારણે.  
 ત્યાં હું તેઓને ધિક્કારવા લાગ્યો.  
 તેઓનાં દુષ્કૃત્યોને કારણે,  
 હું તેઓને મારા ઘરમાંથી નસાડી મૂકીશ.  
 હવે પણ હું તેઓના પર પ્રેમ નહિ રાખું.  
 તેઓના બધા સરદારો બંડખોર છે.

૧૭ એફાઈમ રોગગ્રસ્ત છે,  
 તેઓનું મૂળ સુકાઈ ગયું છે;  
 તેમને ફળ આવશે નહિ.  
 જોકે તેઓને સંતાન થાય,  
 તો પણ હું તેઓના વહાલાં સંતાનનો સંહાર કરીશ.

૧૮ મારા ઈશ્વર તેઓને તરછોડી નાખશે  
 કેમ કે તેઓએ તેમનું સાંભળ્યું નથી.  
 તેઓ પરદેશીઓ મદદે ભટકનારા થશે.

## ૧૦

૧ ઇઝરાયલ ફાલેલો તથા ફળતો દ્રાક્ષાવેલો છે.  
 તેણે ફળની અધિકતા પ્રમાણો,

વધારે અને વધારે વેદીઓ બાંધી છે.  
 તેની જમીનની ફળકુપતાના પ્રમાણમાં,  
 તેણે સુશોભિત પવિત્રસ્તંભો બનાવ્યા છે.  
<sup>૨</sup> તેઓનું હૃદય કપટી છે;  
 હવે તેઓ પોતાના અપરાધની સજ ભોગવશે.  
 યહોવાહ તેઓની વેદીઓ તોડી નાખશે;  
 તે તેઓનાં ભજનસ્તંભોનો નાશ કરશે.  
<sup>૩</sup> કેમ કે હવે તેઓ કહેશે,  
 “અમારે કોઈ રાજ નથી,  
 કેમ કે અમે યહોવાહથી બીતા નથી.  
 અને રાજ પણ અમારે માટે શું કરી શકે છે?”  
<sup>૪</sup> તેઓ મિથ્યા વચ્ચનો બોલે છે  
 કરાર કરતી વખતે જૂઠા સમ ખાય છે.  
 તેઓના ચુકાદાઓ  
 ખેતરના થાસમાં ઊગી નીકળતા ઝેચી છોડ જેવા હોથ છે.  
<sup>૫</sup> બેથ-આવેનના વાષરડાઓને કારણે,  
 સમર્ઘનના લોકો ભુયભીત થશે.  
 કેમ કે તેના માટે શોક કરે છે,  
 તેઓના દબદબાને લીધે,  
 ત્યાભિયારી યાજકો આનંદ કરતા હતા,  
 પણ તેઓ ત્યાં રહ્યા નથી.  
<sup>૬</sup> કેમ કે ભહાન રાજને માટે બક્ષિસ તરીકે  
 તેને આશૂર લઈ જવામાં આવશે.  
 એફાઇભ બદનામ થશે,  
 ઈરાયલ પોતાની જ સલાહને લીધે લજિત થશે.  
<sup>૭</sup> પાણીની સપાટી પરના લાકડાના પાટિયાની જેમ,  
 સમર્ઘનનો રાજ  
 નાશ પામ્યો છે  
<sup>૮</sup> ઈરાયલના પાપના કારણે  
 ભક્તિસ્થાનો નાશ પામશે.  
 તેમની વેદીઓ ઉપર કાંટા અને ઝાંખરાં ઊગી નીકળશે.  
 લોકો પર્વતોને કહેશે કે, “અમને ઢાંકી દો!”  
 અને ઝુંગરોને કહેશે કે, અમારા પર પડો!”  
<sup>૯</sup> “ઈરાયલ,  
 ગિબયાના દિવસોથી તું પાપ કરતો આવ્યો છે;  
 શું ગિબયામાં દુષ્ટ કૃત્યો કરનારાઓ સામે યુદ્ધ કરવું ન પડે એ ભતલબથી  
 તેઓ ત્યાં પડી રહ્યા છે!  
<sup>૧૦</sup> મારી મરજુમાં આવશે ત્યારે હું તેઓને શિક્ષા કરીશ.  
 જયારે તેઓ પોતાના બે અન્યાથને કારણે બંધનમાં હશે  
 ત્યારે પ્રભાઓ તેઓની વિરુદ્ધ એકત્ર થશે.  
<sup>૧૧</sup> એફાઇભ એક તાલીમ પામેલી વાષરડી કે જેને અનાજ મસ઼ાવાના ખામાં ફરવાનું  
 ગમે છે તેના જેવો છે,  
 મેં તેની સુંદર ગરદન પર ઝુંસરી મૂકી છે.  
 હું એફાઇભ પર ઝુંસરી મૂકીશ;  
 યહૃદા ખેડશે;  
 યાકૂબ કઢણ જમીન તોડશે.

૧૨ પોતાને સારુ નેકી વાવો,  
વિખાસનીથતાનાં ફળ લણો.  
તમારી પડતર જીભિન ખેડો,  
કેમ કે તેઓ આવે અને તમારા પર નેકી વરસાવે ત્યાં સુધી,  
યહોવાહને શોધવાનો સમય છે.

૧૩ તમે દુષ્ટતા ખેડી છે;  
તમે અન્યાયના ફળની કાપણી કરી છે.  
તમે કપટનાં ફળ ખાધાં છે.

કેમ કે તેં તારી યોજનાઓ પર,  
તારા મોટા સૈન્ય પર ભરોસો રાખ્યો છે.

૧૪ તારા લોકો મધ્યે કોલાહલ થશે,  
જેમ થુદ્ધને દિવસે શાલ્માને બેથ-આર્બેલનો નાશ કર્યો,  
તેમ તારા કિલ્લેબંધ નગરોનો નાશ થશે.

માતાઓ તેઓનાં બાળકોને પણાડીને તેઓના ચૂદેચૂરા કરશે.

૧૫ કેમ કે, તારી અતિશય દુષ્ટતાને કારણે,  
હે બેથેલ, તારી સાથે પણ એવું જ કરશે.

જ્યારે તે દિવસ આવશે ત્યારે ઇઝરાયલના રાજનો સંપૂર્ણ નાશ થઈ જશે.

## ૧૧

૧ ઇઝરાયલ બાળક હતો ત્યારે હું તેના પર પ્રેમ રાખતો હતો,  
મેં ભારા દીકરાને મિસરમાંથી બોલાવ્યો હતો.

૨ જેમ જેમ તેઓને બોલાવ્યા,  
તેમ તેમ તેઓ દૂર જતા રહ્યા.

તેઓએ બાલીમને બલિદાનો આપ્યાં  
મૂર્તિઓની આગળ ધૂપ બાળ્યો.

૩ જો કે, મેં એફાઇભને યાલતાં શીખવ્યો.

મેં તેઓને બાથમાં લીધા,  
પણ તેઓ જણતા ન હતા કે તેઓની સંભાળ રાખનાર હું હતો.

૪ મેં તેઓને ભાનવીય બંધનોથી, પ્રેમની દોચીઓથી દોર્યા.  
હું તેઓના ભાટે તેઓની ગરદન પરની ઝૂંસરી ઉઠાવી લેનારના જેવો હતો,  
હું પોતે વાંકો વણ્યો અને મેં તેઓને ખવડાવ્યું.

૫ શું તે મિસર દેશમાં પાછો ફરશે નહિ?  
આશૂર તેઓના પર રાજ કરશે.

કેમ કે, તેઓએ ભારી તરફ પાછા ફરવાનો ઇનકાર કર્યો છે.

૬ તેઓની પોતાની યોજનાઓને કારણે,  
તલવાર તેઓનાં નગરો પર આવી પડશે.

તેઓના નગરની ભાગળોનો નાશ કરશે;  
તે તેઓનો નાશ કરશે.

૭ ભારા લોકોનું વલણ ભારાથી પાછું હઠી જવાનું છે,  
જોકે તેઓ આકાશવાસી ઈંઘરને પોકારે છે,

પણ કોઈ તેઓને ભાન આપશે નહિ.

૮ હે એફાઇભ, હું શી રીતે તારો ત્યાગ કરં?

હે ઇઝરાયલ, હું તને કેવી રીતે બીજાને સોંપી દઉં?  
હું શી રીતે તારા હાલ આદમાના જેવા કરં?

હું શી સીતે સબોઇમની જેમ તારી સાથે વર્તુ?  
માઝં મન પાછું પડે છે;

મારી બધી કરુણા પ્રબળ થાય છે.

**૬** હું મારા કોધના આવેશ મુજબ વર્તીશ નહિ,

હું ફરીથી એફાઈમનો નાશ કરીશ નહિ,

કેમ કે હું ઈંખર છું,

માણસ નથી;

હું તારી વચ્ચે રહેનાર પરમપવિત્ર ઈંખર છું.

હું કોપાથમાન થઈને આવીશ નહિ.

**૭** યહોવાહ સ્થિંહની જેમ ગર્જના કરશે,

તેઓ તેમની પાછળ ચાલશે.

હા તે ગર્જના કરશે,

અને લોકો પશ્ચિમથી દ્રૂજતા દ્રૂજતા આવશે.

**૮** તેઓ મિસ્ટરમાંથી પક્ષીની જેમ,

આશૂરમાંથી કબૂતરની જેમ દ્રૂજારીસહિત આવશે.

હું તેઓને ફરીથી તેઓનાં ઘરોમાં વસાવીશ.” આ યહોવાહનું વચ્ચન છે.

**૯** એફાઈમે મને જૂઠથી,

અને ઈગરાયલી લોકોએ ઠગાઈ કરીને મને ધેરી લીધો.

પણ યહૂદા હજુ પણ ઈંખર પ્રત્યે,

તેના વિશ્વાસુ પવિત્ર ઈંખર પ્રત્યે, અસ્થિર છે.

## ૧૨

**૧** એફાઈમ વાયુ પર નિર્વાહ કરે છે.

પૂર્વના પવન પાછળ જાય છે.

તે જૂઠ તથા હિંસાની વૃદ્ધિ કરે છે,

તેઓ આશૂરની સાથે કરાર કરે છે,

અને મિસ્ટરમાં જૈતૂનનું તેલ લઈ જવામાં આવે છે.

**૨** યહૂદિયા વિરુદ્ધ યહોવાહને દલીલ છે

તેઓ યાકૂબને તેનાં ફૂટ્યોની સજ આપશે;

તેનાં ફૂટ્યો પ્રમાણે તે તેને સજ આપશે.

**૩** ગર્ભસ્થાનમાં તેણે પોતાના ભાઈની એડી પકડી,

અને પુષ્ત ઉમરે તેણે ઈંખર સાથે બાથ ભીડી.

**૪** તેણે દેવદૂત સાથે બાથ ભીડી અને જીત્યો.

તે રદ્ધયો અને ફૂપા માટે યાચના કરી.

તે બેથેલમાં ઈંખરને મખથો;

ત્યાં ઈંખરે તેની સાથે વાત કરી.

**૫** હા, યહોવાહ, સૈન્યોના ઈંખર છે;

“યહોવાહ” તે તેમનું સ્ભારક નામ છે જેના ઉચ્ચારથી તેમને બોલાવવામાં આવે છે.

**૬** માટે તમારા ઈંખરની તરફ પાછા ફરો.

નથાય અને વિશ્વાસુપણાને વળગી રહો,

તમારા ઈંખરની રાહ જોતા રહો.

**૭** વેપારીઓના હાથમાં તો ખોટાં ત્રાજવાં છે,

તેઓને છેતરપિંડી ગમે છે.

૯ એફાઇમ કહે છે, “ખરેખર, હું તો ધનવાન થયો છું,  
મને સંપત્તિ મળી છે.  
મારાં સર્વ કાર્યમાં તેઓને કોઈ પણ અન્યાય જડશે નહિ,  
કે જેનાથી પાપ થાય.”  
૧૦ “મિસર દેશથી હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.  
જેમ મુકરર પર્વના દિવસોમાં તું વસતો હતો,  
તેમ હું તને ફરીથી મંડપોમાં વસાવીશ.  
૧૧ મેં પ્રભોધકો સાથે વાત કરી છે.  
મેં તેઓને ઘણાં સંદર્શનો આપ્યાં છે.  
મેં તેઓને પ્રભોધકો મારફતે દ્રષ્ટાંતો આપ્યા છે.”  
૧૨ જો ગિલ્યાદમાં દૃષ્ટા છે,  
લોકો તદ્દન વ્યર્થતાજીપ છે.  
તેઓ ગિલ્ગાલમાં બળદોનું બલિદાન કરે છે;  
તેઓની વેદીઓ ખેતરના ચાસમાંના પથ્થરના ટગલા જેવી છે.  
૧૩ યાકૂબ અરામ દેશમાં નાસી ગયો છે;  
ઇઝરાયલે પત્ની મેળવવા માટે કામ કર્યું,  
તેણે પત્ની મેળવવા માટે ઘેટાંને ચરાવ્યાં.  
૧૪ એફાઇમે થહોવાહને ઘણા ગુસ્સે કર્યા છે.  
તેના રક્તપાત માટે પ્રભુ તેને જ જવાબદાર ઠેરવશે  
અને તેઓએ જે અપરાધો કર્યા છે તેનો દોષ તેઓના માથે નાખશે.

### ૧૩

૧ એફાઇમ બોલતો ત્યારે ધૂજારી જૂટતી.  
ઇઝરાયલમાં તે સન્માન પામતો,  
પણ બાલની પૂજા કરવાને કારણે તે અપરાધી ઠર્યો અને માર્યો ગયો.  
૨ હવે તેઓ અધિકારિક પાપ કરતા જાય છે.  
તેઓ પોતાની ચાંદીની ઢાઢેલી મૂર્તિઓ બનાવે છે,  
પોતાને માટે પોતાની કુશળતા પ્રમાણેની મૂર્તિઓ બનાવે છે,  
એ બધી તો કાચીગરે બનાવેલી છે,  
લોકો તેઓના વિષે કહે છે કે,  
“આ બલિદાન ચઠાવનાર માણસો વાઇરડાઓને ચુંબન કરે છે.”  
૩ તેઓ સવારના વાદળના જેવા,  
જલદી ઊરી જતા ઝાકળના જેવા,  
પવનથી ખાલામાંના તણાઈ જતા ભૂસા જેવા,  
ધૂમાડિયામાંથી નીકળતા ધૂમાડા જેવા થશે.  
૪ પણ તમને મિસરમાંથી બહાર લાવનાર હું થહોવાહ તમારો ઈંઘર છું.  
મારા સ્ક્રિવાય તમે કોઈ બીજા ઈંઘરને જાણતા નથી.  
મારા સ્ક્રિવાય તમારા બીજા કોઈ તારણહાર નથી.  
૫ મેં તને અરણ્યમાં,  
મહાન સુકવણાના દેશમાં ઓળખ્યો.  
૬ જ્યારે તેઓને ઘાસચારો મહયો ત્યારે તેઓ ધરાયા;  
જ્યારે તેઓ તૃપ્ત થયા, ત્યારે તેઓનું હૃદય ગર્વિષ થયું

તે કારણથી તેઓ મને ભૂલી ગયા.

**૭** એટલે હું તમારા માટે સિંહ જેવો થઈશ,  
દીપડાની જેમ હું રસ્તાની બાજુએ રાહ જોઈને બેસી રહીશ.

**૮** જેનાં બચ્ચાં છીનવી લેવાથાં હોથ તેવી રીછણાની જેમ હું તેઓના પર હુમલો કરીશ;  
હું તેઓની છાતી થીરી નાખીશ,

તથાં સિંહની જેમ હું તેઓનો ભક્ષ કરીશ.

જંગલનાં જાનવર તેઓને ફાડી નાખશે.

**૯** હે ઇઝરાયલ, તારો વિનાશ આવી રહ્યો છે,  
કેમ કે તું તથા તારા મદદગારો મારી વિરુદ્ધ થયા છો.

**૧૦** તારાં બધાં નગરોમાં તારં રક્ષણ કરનાર,  
તારો રાજ કથાં છે?

“મને રાજ તથા સરદારો આપો”

જેના વિષે તેં મને કદિયું હતું તે તારા અધિકારીઓ કથાં છે?

**૧૧** મેં મારા ગુસ્સામાં તમને રાજ આપ્યો હતો, પણી કોધમાં મેં તેને લઈ લીધો.

**૧૨** એફાઇમના અન્યાયનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે;  
તેનું પાપ બંડારમાં બરી રાખ્યું છે.

**૧૩** તેના પર પ્રસ્તુતાનું દુઃખ આવશે,

પણ તે મૂર્ખ દીકરો છે,

કેમ કે જન્મ થવાના સમયે તે અટકવું ન જોઈએ એવો સમય આવ્યો છે.

**૧૪** શું હું મૂલ્ય ચૂકવીને તેઓને શેઓલમાંથી છોડાવી લઈશ?

હું તેઓને મૃત્યુમાંથી છોડાવીશ?

હે મૃત્યુ, તારી પીડા કથાં છે?

હે શેઓલ, તારો વિનાશ કથાં છે?

પશ્ચાતાપ મારી આંખોથી છુપાઈ જશે.

**૧૫** જોકે એફાઇમ તેના સર્વ ભાઈઓમાં ફળકુપ હશે,

તોપણ પૂર્વનો પવન આવશે,

એટલે થહોવાહનો પવન અરણ્યમાંથી આવશે,

એફાઇમના ઝરા સુકાઈ જશે,

તેના ફૂવામાં પાણી રહેશે નહિં.

તેના શત્રુઓ બંડારની દરેક કિંમતી વસ્તુઓ લૂંટશે.

**૧૬** સમર્ઝને ઈંઘરની વિરુદ્ધ બંડ કર્યું છે;

માટે તેણે પોતાના અપરાધનું ફળ બોગવવું પડશે.

તેઓ તલવારથી માર્યા જશે;

તેઓનાં બાળકોને પણાડીને ટુકડે ટુકડા કરવામાં આવશે,

તેઓની ગર્ભવતી સ્ત્રીઓનાં પેટ થીરી નાખવામાં આવશે.

## ૧૪

**૧** હે ઇઝરાયલ, થહોવાહ તારા ઈંઘરની પાસે પાછો આવ,  
કેમ કે તારા અન્યાયને લીધે તું પડી ગયો.

**૨** તારી ક્ષાયે પદતાવાના શબ્દો લઈને થહોવાહની પાસે પાછો આવ.

તેમને કહો, “અમારાં પાપો દૂર કરો,

કૃપાથી અમારો સ્વીકાર કરો,

જેથી અમે તમને સ્તુતિના અર્પણ યદાવીએ.

<sup>૩</sup> આશૂર અમને બચાવી શકશે નહિ;  
 અમે યુદ્ધ માટે ઘોડાઓ પર સવારી કરીશું નહિ.  
 હવે પણી કદી અમે હાથે ઘડેલી મૂર્તિને કહીશું નહિ,  
 'કે તમે અમારા દેવો છો,'  
 કેમ કે અનાથો પર તમારી રહેમનજર છે."

<sup>૪</sup> "તેઓના પાછા ફરવાથી હું તેઓને સજ કરીશ નહિ.  
 હું ઉદારપણાથી તેઓના પર પ્રેમ કરીશ,  
 કેમ કે મારો કોધ તેઓના પરથી પાછો ફર્યો છે.  
<sup>૫</sup> હું ઇજરાયલને માટે ઝાકળ જેવો થઈશ;  
 તે કમળની જેમ ખીલશે,  
 લભાનોનનાં વૃક્ષાની જેમ તેના મૂળ ઊંડા નાખશે.  
<sup>૬</sup> તેની ડાળીઓ ફેલાઈ જશે,  
 તેનો દેખાવ ચુંદર જૈતૂનવૃક્ષના જેવો હશે,  
 અને તેની સુવાસ લભાનોનના જેવી હશે.  
<sup>૭</sup> તેના છાયામાં રહેનારા લોકો પાછા ફરશે;  
 તેઓ અનાજના છોડની જેમ ફળવાન થશે,  
 દ્રાક્ષાવેલાની જેમ ખીલશે;  
 તેની સુગંધ લભાનોનના દ્રાક્ષારસ જેવી થશે.  
<sup>૮</sup> એફાઈમ કહેશે, 'મારે મૂર્તિઓ સાથે શો લાગભાગ?  
 હું તેની સંભાળ રાખીશ એવો મેં તેને જવાબ આપ્યો.  
 હું દેવદારના લીલા વૃક્ષ જેવો છું;  
 મારી પાસેથી જ તને ફળ મળો છે."

<sup>૯</sup> કોણ જ્ઞાની હશે કે તે આ બાબતોને સમજે?  
 કેમ કે યહોવાહના માર્ગો સત્ય છે,  
 ન્યાયી માણસ તેના ઉપર ચાલશે,  
 પણ બંડખોરો તેમાં ઠોકર ખાશે.

Joel  
થોઅલ

- ૧** થહોવાહનું જે વથન પથુઅલના દીકરા થોઅલ પાસે આવ્યું તે આ છે;  
**૨** હે વડીલો, તમે આ સાંભળો અને દેશના સર્વ વતનીઓ તમે પણ ધ્યાન આપો.  
 આ તમારા સમયમાં બન્યું છે કે,  
 તમારા પૂર્વજોના સમયમાં?
- ૩** તમારાં સંતાનોને એ વિષે કહી સંભળાવો,  
 અને તમારાં સંતાનો તેમના સંતાનોને કહે,  
 અને તેઓના સંતાનો તેઓની પછીને પેઢીને તે કહી જણાવે.
- ૪** જીવડાંઓએ રહેવા દીધેલું તીડો ખાઈ ગયાં;  
 તીડોએ રહેવા દીધેલું તે કાતરાઓ ખાઈ ગયાં;  
 અને કાતરાઓએ રહેવા દીધેલું તે ઈથજો ખાઈ ગઈ છે.
- ૫** હે નશાબાજો, તમે જગો અને વિલાપ કરો;  
 સર્વ દ્રાક્ષારસ પીનારાઓ, પોક મૂકીને રડો,  
 કેમ કે, સ્વાદિષ્ટ દ્રાક્ષારસ તમારા મુખમાંથી લઈ લેવાથો છે.
- ૬** એક બળવાન પ્રજા કે જેના માણસોની સંખ્યા અગળિત છે.  
 તે મારા દેશ પર ચંદી આવી છે.  
 એ પ્રજાનાં દાંત સિંહના દાંત જેવા છે,  
 તેની દાઢો સિંહણની દાઢો જેવી છે.
- ૭** તેણે મારી દ્રાક્ષવાડીનો નાશ કર્યો છે  
 અને મારી અંજુરી છોલી નાખી છે.  
 તેણે તેની છાલ સંપૂર્ણ ઉતારી નાખી છે  
 અને તેની ડાળીઓને સફેદ કરી નાખી છે.
- ૮** જેમ કોઈ કુમારિકા પોતાના જીવાન પતિના અવસાનથી શોકનાં વસ્ત્રો પહેરીને  
 વિલાપ કરે છે તેમ તમે વિલાપ કરો.
- ૯** થહોવાહના ઘરમાં ખાદ્યાર્પણો અને પેથાર્પણો આવતાં નથી.  
 થહોવાહના સેવકો, યાજકો, શોક કરે છે.
- ૧૦** ખેતરો લૂંટાઈ ગયાં છે,  
 ભૂમિ શોક કરે છે.  
 કેમ કે અનાજનો નાશ થયો છે.  
 નવો દ્રાક્ષારસ સુકાઈ ગયો છે.  
 તેલ સુકાઈ જાય છે.
- ૧૧** હે ખેડૂતો, તમે લજિત થાઓ.  
 હે દ્રાક્ષવાડીના માણીઓ,  
 ઘઉને માટે તથા જવ માટે પોક મૂકો;  
 કેમ કે ખેતરોના પાકનો નાશ થયો છે.
- ૧૨** દ્રાક્ષવેલા સુકાઈ ગયા છે અને અંજુરી પણ સુકાઈ ગઈ છે.  
 દાડમણીના ખજૂરીનાં તેમ જ સફરજનનાં વૃક્ષોસહિત,  
 ખેતરનાં બધાં વૃક્ષો સુકાઈ ગયાં છે.  
 કેમ કે ભાનુવજાતિના વંશજોમાંથી આનંદ જતો રહ્યો છે.
- ૧૩** હે યાજકો શોકનાં વસ્ત્રો ધારણ કરો, તમારા વસ્ત્રોને બદલે હૃદય ફાળો.

હે વેદીના સેવકો, તમે ભૂમ પાડીને રડો.

હે મારા ઈશ્વરના સેવકો, ચાલો, શોકના વષત્રોમાં સૂઈ જઈને આખી રાત પસાર કરો.  
કેમ કે ખાદ્યાર્પણ કે પેથાર્પણ તમારા ઈશ્વરના ઘરમાં આવતાં બંધ થઈ ગયા છે.

**૧૪** પવિત્ર ઉપવાસ કરો.

અને ધાર્મિક સંમેલન ભરો,  
વડીલોને અને દેશના સર્વ રહેવાસીઓને  
તમારા ઈશ્વર થહોવાહના ઘરમાં ભેગા કરો,  
અને થહોવાહની આગળ વિલાપ કરો.

**૧૫** તે દિવસને માટે અફસોસ!

કેમ કે થહોવાહનો દિવસ નજુક છે.

તે દિવસ સર્વશક્તિમાન તરફથી વિનાશળપે આવશે.

**૧૬** શું આપણી નજર સામેથી જ આપણું અજ્ઞ નાશ થયું નથી?

આપણા ઈશ્વરના મંદિરમાંથી આનંદ અને ઉત્સાહ જતાં રદ્ધાં નથી?

**૧૭** જમીનના દગડાં નીચે બી સડી જાય છે.

અનાજના પુરવઠા ખાલી થઈ ગયા છે.

કોઠારો તોડી નાખવામાં આવ્યા છે.

કેમ કે અનાજ સૂકાઈ ગયું છે.

**૧૮** પશુઓ કેવી થીસો પાડે છે!

જનવરોના ટોળાં નિસાસા નાખે છે.

કેમ કે તેમને માટે બિલકુલ ધાસચારો રદ્ધાં નથી.

ઘેટાંનાં ટોળાંઓ નાશ પામે છે.

**૧૯** હે થહોવાહ, હું તમને વિનંતી કરું છું.

કેમ કે અનિનાં વનનાં ગૌયરોને ભર્મ કર્યા છે

અને અનિનની જવાહાઓએ ખેતરનાં બધા વૃક્ષોને બાળી નાખ્યાં છે.

**૨૦** હા, વનથર પશુઓ પણ હાંઝીને તમને પોકાડે છે,

કેમ કે પાણીના વહેણાઓ સૂકાઈ ગયા છે,

અને અનિનાં ગૌયરો ભર્મ કર્યા છે.

## ૨

**૧** સિયોનમાં રણશિંગડું વગાડો,

અને મારા પવિત્ર પર્વત પર ભયસૂયક નગારં વગાડો.

દેશના સર્વ રહેવાસીઓ, તમે કાંપો

કેમ કે થહોવાહનો દિવસ આવે છે;

તે દિવસ તદ્દન નજુક આવી પહોંચ્યો છે.

**૨** અંધકાર અને વિષાદનો દિવસ,

વાદળ અને અંધકારનો દિવસ.

તે દિવસ પર્વતો પર દેખાતાં ઝટઝટાં જેવો થશે.

એવું પહેલાં કદી બન્યું નથી કે,

હવે પણી ઘણી પેઢીઓ સુધી,

બીજુ કોઈ પેઢીઓમાં કદી થશે નહિ,

એવી મોટી તથા બદ્વાન પ્રજા આવશે.

**૩** અનિન તેઓની આગળ ભર્મ કરે છે,

અને તેઓની પાછળ જવાહાઓ બજો છે.

તેઓની સમક્ષ ભૂમિ એદન બાગ જેવી છે,

અને તેઓની પાછળ તે ઉજ્જવ અરણ્ય જેવી થાય છે.

તેમના હાથમાંથી કોઈ પણ ભચી જતું નથી.  
 ૪ તેમનો દેખાવ ઘોડાઓનાં દેખાવ જેવો છે,  
 અને જાણે ઘોડેસ્કવાર હોય તેમ તેઓ દોડે છે.  
 ૫ પર્વતોનાં શિખરો પર ગડગડાટ રથોની જેમ  
 ખૂંપચા બસ્થ કરતી અભિનની જવાણાઓની જેમ  
 અને થુઝભૂમિમાં શક્તિશાળી સેનાની જેમતેઓ આગળ વધે છે.  
 ૬ તેઓને જોતાં પ્રજાઓ ધૂજ ઊંઠે છે.  
 અને ભયને કારણે સૌના ચહેરા નિસ્તેજ થઈ જાય છે.  
 ૭ તેઓ સૈનિકોની માફક દોડે છે  
 અને લડવૈયાની જેમ તેઓ કોટ ઉપર ચઢી જાય છે.  
 તેઓ બધા પોતપોતાને માર્ગ ચાલે છે  
 અને પોતાની હરોળ તોડતા નથી.  
 ૮ તેઓ ઓકળીજાની સાથે ધક્કાધક્કી કરતા નથી,  
 પણ સીધે માર્ગ જાય છે.  
 તેઓ સૈન્ય મદ્દે થઈને પાર ધસી જાય છે.  
 તેઓ પોતાનો માર્ગ બદલતા નથી.  
 ૯ તેઓ નગરમાં ઉમટ્યા છે.  
 તેઓ દીવાલો પર દોડે છે.  
 તેઓ ઘરોની અંદર પેસી જાય છે.  
 અને ચોરની જેમ અંદર બાચીઓમાં થઈને પ્રવેશે છે.  
 ૧૦ તેઓની આગળ ધરતી ધૂજે છે  
 અને આકાશો થરથરે છે;  
 સૂર્ય અને ચંદ્ર અંધારાઈ જાય છે.  
 અને તારાઓ ઝાંખા પડી જાય છે.  
 ૧૧ થહોવાહ તેઓનાં સૈન્યોને મોટે સાદે પોકારે છે,  
 તેઓનું સૈન્ય મોટું છે;  
 અને જેઓ તેમની આજ્ઞા પાઠે છે તેઓ શક્તિશાળી છે.  
 થહોવાહનો દિવસ ભારે અને ભયંકર છે  
 તેને કોણ સહન કરી શકે?  
 ૧૨ તોપણ હમણાં, થહોવાહ કહે છે,  
 સાચા હૃદયથી તમે માર્ચી પાસે પાછા આવો.  
 ઉપવાસ કરો, રૂદન અને વિલાપ કરો.”  
 ૧૩ તમારાં વખત્રો નહિ પણ તમારા હૃદયો ફાળો,  
 તમારા ઈંઘર થહોવાહ પાસે પાછા ફરો,  
 તેઓ દયાળુ અને કૃપાળુ છે,  
 તેઓ કોપ કરવામાં ધીમા અને દયાના સાગર છે;  
 વિપુલિને લીધે તેમને પશ્ચાત્તાપ થાય છે.  
 ૧૪ કોણ જાણે કદાચ તે પશ્ચાત્તાપ કરીને પાછા આવે,  
 અને પોતાની પાછળ આશીર્વાદ,  
 એટલે તમારા ઈંઘર થહોવાહને માટે ખાદ્યાર્પણ અને પેથાર્પણ રહેવા દે.  
 ૧૫ સિયોનમાં રણશિંગનું વગાડો,  
 પવિત્ર ઉપવાસ જહેર કરો,  
 અને ધાર્મિક સંમેલન ભરો.  
 ૧૬ લોકોને બેગા કરો,  
 સમુદ્દરાયને પાવન કરો,

વડીલોને બેગા કરો,  
શિશુઓને એકા કરો  
અને સ્તનપાન કરતાં બાળકોને પણ બેગા કરો.  
વર પોતાના ઓરડામાંથી બહાર આવે,  
અને કન્યા પોતાના લગ્ન મંડપમાંથી બહાર નીકળીને ત્યાં જાય.  
 ૧૭ યાજકો, જેઓ યહોવાહના સેવકો છે,  
તેઓ પરસાળ અને વેદીની વચ્ચે રડો.  
તેઓ એમ કહે કે, હે યહોવાહ, તમારા લોકો પર દયા કરો,  
અને તમારા વારસાને બદનામ થવા ન દો,  
જેથી વિદેશીઓ તેમના પર રાજ ન કરે.  
દેશમાં એવું શા માટે કહેવા દેવામાં આવે કે,  
તેઓના ઈંઘર કથાં છે?”  
 ૧૮ ત્યારે યહોવાહને પોતાના લોકને માટે લાગણી થઈ,  
અને તેમને પોતાના લોકો પર દયા આવી.  
 ૧૯ પછી યહોવાહે પોતાના લોકોને જવાબ આપ્યો;  
“જુઓ, હું તમારે માટે અનાજ, દ્રાક્ષારસ, અને તેલ મોકલીશ.  
તમે તેઓથી તૃપ્ત થશો.  
અને હું હવે પણી કદી તમને વિદેશીઓમાં નિંદાપાત્ર થવા દઈશ નહિ.  
 ૨૦ પણ હું ઉત્તરના સૈન્યોને તમારામાંથી ધણે દૂર હાંકી કાઢીશ  
અને હું તેઓને ઉજ્જડ તથા વેરાન દેશમાં મોકલી દઈશ.  
અને તેઓની અગ હરોળના ભાગને સમુક્રમાં,  
અને અંતિમ હરોળના સૈન્યને પઞ્ચિમ સમુક્ર તરફ ધકેલી દઈશ.  
તેની દુર્ગધ ફેલાશે,  
અને તેની બૃદ્ધબો ઊંચી ચઢશે.  
હું મોટા કાર્યો કરીશ.”  
 ૨૧ હે ભૂમિ, ગભરાઈશ નહિ, હવે ખુશ થા અને આનંદ કર,  
કેમ કે યહોવાહે મહાન કાર્યો કર્યા છે.  
 ૨૨ હે વનયર પશુઓ, તમે ડરશો નહિ;  
કેમ કે ગૌયરની જગ્યાઓ ફરીથી હરિયાણી થશે.  
વૃક્ષો પોતાના ફળ ઉપજાવશે,  
અંજુરવૃક્ષો અને દ્રાક્ષાવેલાઓ ફરીથી ફળવંત થશે.  
 ૨૩ હે સિયોનપુત્રો, ખુશ થાઓ,  
અને યહોવાહ તમારા ઈંઘરના નામે આનંદ કરો.  
કેમ કે તે તમને શરૂઆતનો વરસાદ જોઈએ તેટલો મોકલી આપે છે.  
તે તમારા માટે વરસાદ વરસાવશે,  
એટલે પ્રારંભનો અને અંતનો વરસાદ અગાઉની જેમ વરસાવશે.  
 ૨૪ ખળીઓ ફરીથી ધઉંથી ભરાઈ જશે  
અને કુંડો જૈતતેલ અને દ્રાક્ષારસથી છલકાઈ જશે.  
 ૨૫ “તીડો, કાતરાઓ, ઈંઘરો તથા જીવડાઓની મોટી ફોજ,  
મેં મારા તરફથી તમારામાં મોકલી હતી,  
તે જે વર્ષોનો પાક ખાઈ ગઈ છે તે પાક હું તમને પાછો આપીશ.  
 ૨૬ તમે પુજ્ઞ ભોજનથી તૃપ્ત થશો,  
અને તમારા ઈંઘર યહોવાહ જે તમારી સાથે આશ્રયકારક શીતે વત્થા છે,  
તેમના નામની તમે સ્તુતિ કરશો,

અને ફરી કદી મારા લોક શરમાશે નહિ.

<sup>૨૭</sup> પણી તમને ખબર પડશે કે, હું ઈજરાયલમાં છું,

અને હું તમારો ઈશ્વર થહોવાહ છું,

અને બીજા કોઈ ઈશ્વર નથી,

અને મારા લોકો કદી શરમાશે નહિ.

<sup>૨૮</sup> ત્યારે એમ થશે કે

હું મારો આત્મા સર્વ મનુષ્ય પર રેણી દઈશ.

તમારા દીકરાઓ અને દીકરીઓ પ્રબોધ કરશે,

તમારા વૃજોને સ્વપ્નો આવશે

તમારા ચુવાનોને સંદર્શનો થશે.

<sup>૨૯</sup> વળી તે સમયે દાસો અને દાસીઓ ઉપર,

હું મારો આત્મા રેણીશ.

<sup>૩૦</sup> વળી હું પૂઢ્યી પર અને આકાશમાં આશ્ર્યજનક કાર્યો બતાવીશ,

એટલે કે લોહી, અગ્નિ તથા ધૂમાડાના સ્તરનો.

<sup>૩૧</sup> થહોવાહનો મહાન અને ભયંકર દિવસ આવે તે પહેલાં,

સ્ફુર્ય અંધકારસ્થાપ,

અને ચંદ લોહીસ્થાપ થઈ જશે.

<sup>૩૨</sup> તે સમયે એમ થશે કે, જે કોઈ થહોવાહને નામે વિનંતી કરશે તે ઉદ્ઘાર પામશે.

કેમ કે જેમ થહોવાહે કદથું છે તેમ,

સ્કિયોન પર્વત પર અને થરશાલેમમાં કેટલાક બચી જશે,

અને શેષમાંથી,

જેને થહોવાહ બોલાવે છે તેઓનો પણ બચાવ થશે.

### ૩

<sup>૧</sup> જુઓ, તે દિવસોમાં એટલે કે તે સમયે,

જથારે હું થહૂદિયા અને થરશાલેમની ગુલામગીરી ફેરવી નાખીશ,

<sup>૨</sup> ત્યારે હું બધી પ્રજાઓને એકત્ર કરીશ,

અને તેઓને થહોશાફાટની ખીણમાં નીચે લઈ આવીશ.

કેમ કે મારા લોક, એટલે મારો વારસો ઈજરાયલ,

જેઓને તેઓએ વિવિધ દેશોમાં વિખેરી નાખ્યાા,

અને મારી ભૂમિ વિભાજિત કરી નાખી છે તેને લીધે,

હું તેઓનો ત્યાં ન્યાય કરીશ.

<sup>૩</sup> તેઓએ ચિહ્નીઓ નાખી મારા લોકોને વહેચી લીધા છે,

છોકરાઓ આપીને તેઓએ ગણિકાઓ લીધી છે,

અને મદ્યપાન કરવા તેઓએ છોકરીઓ વેચી છે.

જેથી તેઓ મદ્યપાન કરી શકે.

<sup>૪</sup> હે તૂર, સિદોન તથા ફિલીશીયાના બધા પ્રાંતો,

તમે મારા પર શાથી ગુસ્કે થથા છો? તમારે અને મારે શું છે?

શું તમે મારા પર વેર વાળશો?

જો તમે મારા પર વેર વાળશો તો,

બહુ ઝડપથી હું તમારું જ વૈર તમારા માથા પર પાછું વાળીશ.

<sup>૫</sup> તમે મારા સોના અને ચાંદી લઈ લીધાં છે,

તથા મારી સર્વ કિભતી વસ્તુઓ તમારા સભાસ્થાનોમાં લઈ ગયા છો.

<sup>૬</sup> વળી તમે થહૂદિયાના વંશજોને અને થરશાલેમના લોકોને, ગ્રીકોને વેચી દીધા છે,

જેથી તમે તેઓને પોતાના વતનમાંથી દૂર કરી શકો.

૭ જુઓ, જ્યાં તમે તેઓને વેચ્યાં છે ત્યાંથી હું તેમને છોડાવી લાવીશ.

અને તમારું વૈર તમારા જ માથા પર પાણું વાળીશ.

૮ હું તમારા દીકરાઓને અને દીકરીઓને,

યહુદિયાના લોકોના હાથમાં આપીશ.

તેઓ તેમને શેખાના લોકોને

એટલે ઘણો દૂર દેશના લોકોને વેચી દેશો,

કેમ કે યહોવાહ એ બોલ્યા છે.

૯ તમે વિદેશી પ્રજાઓમાં આ જહેર કરો;

યુઝની તૈથારી કરો.

શ્રેષ્ઠ યોજાઓને જગૃત કરો.,

તેઓને પાસે આવવા દો,

સર્વ લડવૈયાઓ ફૂચ કરો.

૧૦ તમારા હણની કોશોને ટીપીને તેમાંથી તરવારો બનાવો

અને તમારાં દાંતરડાંઓના ભાલા બનાવો.

દુર્ભગ માણસો કહે કે

હું બણવાન છું.

૧૧ હે આજુભાજુની સર્વ પ્રજાઓ,

જલદી આવો,

એકત્ર થાઓ"

હે યહોવાહ,

તમારા યોજાઓને ત્યાં ઉતારી લાવો.

૧૨ "પ્રજાઓ ઊઠો.

અને યહોશાફાટની ખીણમાં આવો.

કેમ કે આસપાસની સર્વ પ્રજાઓનો,

ન્યાય કરવા માટે હું ત્યાં બેસીશ.

૧૩ તમે દાતરડા ચલાવો,

કેમ કે કાપણીનો સમય આવ્યો છે.

આવો, દ્રાક્ષાઓને ખૂંદો,

દ્રાક્ષયક્કી ભરાઈ ગઈ છે,

દ્રાક્ષાકુંડો ઉભરાઈ જાય છે,

કેમ કે તેમની દુષ્ટતા મોટી છે."

૧૪ ન્યાયચુકાદાની ખીણમાં લોકોના ટોળોટોળાં ભોટો જનસમુદાય છે

કેમ કે ન્યાયચુકાદાની ખીણમાં યહોવાહનો દિવસ પાસે છે.

૧૫ સ્નૂર્ય અને ચંક અંધારાય છે,

અને તારાઓનો પ્રકાશ ઝાંખો પદ્ધયો છે.

૧૬ યહોવાહ સિયોનમાંથી ગર્જના કરશો,

અને યદ્રશાલેમમાંથી પોકાર કરશો,

પૂઢ્યી અને આકાશ કાંપશો,

પણ યહોવાહ તેમના લોકો માટે સુરક્ષિત રથળ થશો,

તેઓ ઇગરાયલ લોકો માટે કિલ્લો થશો.

૧૭ તેથી તમે જાણશો કે

મારા પવિત્ર પર્વત સિયોન ઉપર રહેનાર હું યહોવાહ તમારો ઈશ્વર છું.

પછી યદ્રશાલેમ પવિત્ર બનશો,

અને વિદેશીઓ તેના પર ફરી આજમણ કરશે નહિ.  
 ૧૮ તે દિવસે એમ થશે કે,  
 પર્વતોમાંથી ભીઠો દ્રાક્ષારસ ટપકશે,  
 અને કુંગરોમાંથી દૂધ વહેશે,  
 યહૃદિયાની જુકાઈ ગયેલી ધારાઓ પાણીથી ભરપૂર થશે.  
 શિંગીમની ખીણાને પાણી પહોંચાડવા,  
 યહોવાહના પવિત્રસ્થાનમાંથી ઝરો નીકળશે.  
 ૧૯ મિસર વેરાન થઈ જશે,  
 અને અદોમ ઉજજડ બનશે,  
 કેમ કે આ લોકોએ યહૃદાના વંશજો પર ઉત્પાત ગુજર્યો હતો,  
 તેઓએ પોતાના દેશમાં નિર્દોષ લોહી વહેવડાવ્યું છે.  
 ૨૦ પણ યહૃદિયા સદાકાળ ભાટે,  
 અને યદ્રશાલેમ પેઢી દર પેઢી માટે ટકી રહેશે.  
 ૨૧ તેઓનું લોહી કે જેને મેં નિર્દોષ ગણયું નથી તેને હું નિર્દોષ ગણીશ,”  
 કેમ કે યહોવાહ સિયોનમાં રહે છે.

Amos  
આમોસ

**૧** યહુદિયાના રાજ ઉત્તીયાના શાસનમાં અને ઈરાયાથિલના રાજ થોઆશના દીકરા થરોબામના શાસનમાં ધરતીકંપ થયો. તે પહેલાં બે વર્ષ અગાઉ તકોઆના ગોવાળોમાંના આમોસને જે વચન પ્રાપ્ત થયાં તે. **૨** તેણે કદ્યું,

થહોવાહ સિયોનમાંથી ગર્જના કરશે;

થલશાલેમભમાંથી પોકાર કરશે;

અને કાર્મેલ શિખર પરનો ધાસચારો સુકાઈ જશે.

અને ભરવાડો શોકાતુર થઈ જશે."

**૩** થહોવાહ આ પ્રમાણો કહે છે;

દમસ્કસના ત્રણ ગુનાને લીધે.

હા ચાર ગુનાને લીધે,

હું તેઓને શિક્ષા કર્યા વગર રહીશ નહિ.

કેમ કે તેઓએ ગિલ્યાદને અનાજ ઝૂડવાના લોખંડના સાધનોથી માર્યો છે.

**૪** પરંતુ હું થહોવાહ હાજાએલના ધરમાં અનિન મોકલીશ,

અને તે બેન-હદાદના મહેલોને ભસ્મ કરી દેશે.

**૫** વળી હું દમસ્કસના દરવાજાઓ તોડી નાખીશ

અને આવેનની ખીણમાંથી તેના રહેવાસીઓનો નાશ કરીશ,

બેથ-એદેનમાંથી રાજદંડ ધારણ કરનારને નષ્ટ કરીશ;

અને અરામના લોકો કીરમાં ગુલામગીરીમાં જશે,"

એમ થહોવાહ કહે છે.

**૬** થહોવાહ આ પ્રમાણો કહે છે કે;

"ગાજાના ત્રણ ગુનાને લીધે,

હા, ચારને લીધે,

તેઓને શિક્ષા કરવાનું હું ચૂકીશ નહિ,

કેમ કે અદોમના લોકોને સોપી દેવા માટે,

તેઓ આખી પ્રજાને ગુલામ કરીને લઈ ગયા.

**૭** હું ગાજાની દીવાલોને આગ લગાડીશ,

અને તે તેના કિલ્લેબંધી મહેલોને નષ્ટ કરી નાખશે.

**૮** હું આશ્રોદના બધા રહેવાસીઓ મારી નાખીશ,

અને આશ્કલોનમાંથી રાજદંડ ધારણ કરનારનો નાશ કરીશ.

હું એકોનની વિરઘ મારો હાથ ફેરવીશ,

અને બાકી રહેલા પલિસ્તીઓ નાશ પામશે,"

એવું પ્રભુ થહોવાહ કહે છે.

**૯** થહોવાહ આ પ્રમાણો કહે છે;

તૂરના ત્રણ ગુનાને લીધે, હા ચારને લીધે,

હું તેને શિક્ષા કર્યા વિના છોડીશ નહિ,

તેઓએ ભાઈયારાના કરારનો બંગ કર્યો છે,

અને સમગ્ર પ્રજા અદોમને સોપી દીધી.

**૧૦** હું તૂરની દીવાલોને આગ લગાડીશ,

અને તે તેના સર્વ કિલ્લેબંધી ધરોને નષ્ટ કરી નાખશે."

૧ યહોવાહ આ મુજબ કહે છે;  
 અદોમના ચાર ગુનાને લીધે,  
 હા પ્રણને લીધે,  
 હું તેમને શિક્ષા કર્યા વિના છોડીશ નહિ.  
 કેમ કે હાથમાં તરવાર લઈને તે પોતાના ભાઈઓની પાછળ પડ્યો.  
 અને તેણે દયાનો છેક ત્યાગ કર્યો,  
 અને નિત્ય કોધના આવેશમાં તે મારફાડ કરતો હતો.  
 અને તેનો રોષ કદી શભી ગયો નહિ.  
 ૨ હું તેમાન પર અનિન ભોકલીશ,  
 અને તે બોઝાના મહેલોને ભસ્મ કરી નાખશે.”  
 ૩ યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે,  
 “આભોનીઓના પ્રણ ગુનાને લીધે, હા ચારને લીધે, હું તેઓને શિક્ષા કરવાનું માંગી  
 વાણીશ નહિ.  
 કેમ કે પોતાના પ્રદેશની સરહદ વિસ્તારવા માટે  
 તેઓએ ગિલયાદમાં ગર્ભવતી શ્રીઓને થીરી નાખી છે.  
 ૪ પણ હું રાખ્યાના કોટમાં આગ લગાડીશ,  
 અને તે થુજના સમયે તથા હોકારાસહિત,  
 અને વાવાઝોડાં તથા તોફાનસહિત,  
 તેના મહેલોને ભસ્મ કરશે.  
 ૫ તેઓનો રાજ પોતાના સરદારો સાથે,  
 ગુલામગીરીમાં જશે,”  
 એમ યહોવાહ કહે છે.

## ૨

૧ યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;  
 “મોઆભના પ્રણ ગુનાને લીધે,  
 હા ચારને લીધે,  
 હું તેઓને શિક્ષા કરવાનું શૂકીશ નહિ.  
 કેમ કે તેઓએ અદોમના રાજના હાડકાં બાળીને ચૂનો કરી નાખયો.  
 ૨ હું મોઆબ પર અનિન ભોકલીશ.  
 અને તે કાદિયોથના કિલ્લેબંધીવાળા મહેલોને ભસ્મ કરી દેશે.  
 મોઆબ હુલ્લડમાં, ઘોઘાટમાં,  
 તથા રણશિંગડાના અવાજમાં નાશ પામશે.  
 ૩ હું તેના ન્યાયાધીશને નષ્ટ કરી નાખીશ  
 અને તેની સાથે તેના સર્વ સરદારોને મારી નાખીશ,”  
 એમ યહોવાહ કહે છે;  
 ૪ યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;  
 “યહૃદિયાના પ્રણ ગુનાને લીધે,  
 હા ચારને લીધે,  
 હું તેઓને શિક્ષા કર્યા વગર રહીશ નહિ.  
 કેમ કે તેઓએ યહોવાહના નિયમોનો અનાદર કર્યો છે,  
 અને તેમની આજ્ઞાઓ પાણી નથી.  
 જે જૂઠાણાંની પાછળ તેઓના પૂર્વજો ફરતા હતા  
 તે જૂઠાણાંએ તેઓને ખોટે માર્ગ દોર્યા છે.

**૫** હું થહૂદિયા પર આગ લગાડીશ  
 અને એ આગ થરશાલેમના કિલેબંધીવાળા મહેલોને નષ્ટ કરશે."  
**૬** થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે;  
 "ઇજરાયલના ત્રણ ગુનાને લીધે,  
 હા થારને લીધે,  
 હું તેઓને શિક્ષા કર્યા વિના છોડીશ નહિં,  
 કેમ કે તેઓએ ઝપાને સારુ ન્યાયી લોકોને વેચયા છે  
 અને ગરીબોને પગરખાંની જોડના બદલામાં વેચયા છે.  
**૭** તેઓ ગરીબોના માથા પરની પૃથ્વીની ધૂળને માટે તલપે છે,  
 અને નશ્ર લોકોને સાચા માર્ગમાંથી દૂર ધકેલી દે છે.  
 પિતા અને પુત્ર એક જ સ્ત્રી પાસે ગયા છે  
 અને ભારા પવિત્ર નામ પર બહ્નો લગાડ્યો છે.  
**૮** તેઓ દરેક વેદીની બાજુમાં જીરવે લીધેલાં વસ્ત્રો પર સૂઈ જાય છે.  
 અને તેઓ ઈશ્વરના સભાસ્થાનમાં આવતા લોકો પાસેથી દડ તરીકે લીધેલા નાણાંનો  
     ક્રાક્ષારસ પીએ છે.  
**૯** તોપણ અમોરીઓ જેઓની ઊંચાઈ એરેજવૃક્ષોની ઊંચાઈ જેટલી હતી;  
 અને જે એલોન વૃક્ષના જેવા મજબૂત હતા,  
 તેઓનો મેં તેઓની આગળથી નાશ કર્યો,  
 મેં ઉપરથી તેઓનાં ફળનો,  
 અને નીચેથી તેઓના મૂળિયાંઓનો નાશ કર્યો.  
**૧૦** વળી, હું તમને ભિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો,  
 અને મેં તમને અરણ્યમાં ચાણીસ વર્ષ સુધી દોરીને,  
 અમોરીઓના દેશનું વતન આપ્યું.  
**૧૧** મેં તમારા દીકરાઓમાંથી કેટલાકને પ્રભોધકો  
 અને તમારા જુવાનોમાંથી કેટલાકને નાગીરીઓ તરીકે ઊભા કર્યા."  
 થહોવાહ એમ જહેર કરે છે કે,  
 "હે ઇજરાયલી લોકો,  
 શું એવું નથી?"  
**૧૨** "પણ તમે નાગીરીઓને ક્રાક્ષારસ પાથો  
 અને પ્રભોધકોને આજ્ઞા કરી કે, પ્રભોધ કરશો નહિં.  
**૧૩** જુઓ, જેમ અનાજના પૂળાથી બરેલું ગાડું કોઈને દબાવી દે છે,  
 તેમ હું તમને તમારી જગ્યાએ દબાવી દઈશ.  
**૧૪** અને વેગવાનની દોડવીરની શક્તિ ખૂટી જશો;  
 બળવાનની તાકાત લુપ્ત થઈ જશો;  
 અને શૂરવીર પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિં.  
**૧૫** ધનુર્ધારીઓ ટકી શકશે નહિં;  
 અને ઝડપથી દોડનાર પોતાનો બચાવ કરી શકશે નહિં;  
 અને દોડેસવારો પણ પોતાનો જીવ બચાવી શકશે નહિં.  
**૧૬** થોઢાઓમા સૌથી બહાદુર પણ,  
 તે દિવસે શસ્ત્રો મૂકી નાસી જશો."

એવું થહોવાહ જહેર કરે છે.

## ૩

૧ હે ઇગરાયલના લોકો, તમારી વિરુદ્ધ એટલે જે આખી પ્રજાને હું મિસરમાંથી બહાર કાઢી લાવ્યો, તેની વિરુદ્ધ આ જે વચનો થહોવાછ બોલ્યા તે સાંભળો,

૨ "પૃથ્વી પરના સર્વ લોકોમાંથી

ફક્ત તમને જ મેં પસંદ કર્યા છે.

તેથી હું તમારા સર્વ ગુનાઓ માટે

તમને શિક્ષા કરીશ."

૩ શું બે જણા સંપ કર્યા વગર,

સાથે ચાલી શકે?

૪ શું શિકાર હાથમાં આવ્યા વગર,

કિંછ જંગલમાં ગર્જના કરે?

શું કંઈ પણ પકડ્યા વગર,

કિંહનું બચ્યું પોતાની ગુફામાંથી ત્રાડ પાડે?

૫ પક્ષીને જાળ નાખ્યા વગર,

તેને ભૂમિ પર કેવી રીતે પકડી શકાય?

જાળ જમીન પરથી છટકીને,

કંઈ પણ પકડ્યા વિના રહેશે શું?

૬ રણશિંગનું નગરમાં વગાડવામાં આવે,

તો લોકો રદ્દી વિના રહે ખરા?

શું થહોવાહના હાથ વિના,

નગર પર આફત આવી પડે ખરી?

૭ નિશ્ચે પ્રભુ થહોવાછ,

પોતાના ભર્મો પોતાના સેવક પ્રભોધકોને જણ કર્યા વિના રહેશે નહિ.

૮ કિંહે ગર્જના કરી છે;

કોણ ભયથી નહિ ધૂજે?

પ્રભુ થહોવાછ બોલ્યા છે;

તો કોણ પ્રભોધ કર્યા વગર રહી શકે?

૯ આશ્રોદના ભહેલોમાં,

અને મિસર દેશના ભહેલોમાં જાહેર કરો કે,

"સમર્પણના પર્વત ઉપર તમે બેગા થાઓ.

અને જુઓ ત્યાં કેવી અંધાધૂંધી,

અને ભારે જુલમ થઈ રહ્યા છે.

૧૦ થહોવાછ આ પ્રમાણે કહે છે કે;

"તેઓને ન્યાયથી વર્તવાની ખખર નથી"

તેઓ હિંસાનો સંગ્રહ કરે છે

અને લૂંટથી પોતાના ઘર ભરે છે."

૧૧ તેથી પ્રભુ થહોવાછ કહે છે;

દેશની આસપાસ શાશ્વત ફરી વણશે;

અને તે તમારા કિલ્લાઓ તોડી પાડશે.

અને તમારા ભહેલોને લૂંટી લેશે."

૧૨ થહોવાછ કહે છે કે;

"જેમ ભરવાડ કિંહના મોંમાંથી,

તેના શિકારના બે પગ કે કાનનો ટુકડો પડાવી લે છે,

તેમ સભરનમાં પલંગોના ખૂણા પર,  
તથા દેશભી ગાદલાના બિછાના પર બેસનાર ઈઝરાયલ લોકોમાંથી,  
કેટલાકનો બચાવ થશે.

<sup>૧૩</sup> પ્રભુ થહોવાહ એમ કહે છે કે,

તમે સાંભળો

અને થાકુબના વંશજો સામે સાક્ષી પૂરો.

<sup>૧૪</sup> કેમ કે જ્યારે હું ઈઝરાયલને તેનાં પાપો માટે શિક્ષા કરીશ,  
તે દિવસે હું બેથેલની વેદીઓને પણ શિક્ષા કરીશ,  
વેદી પરના શિંગડાં કાપી નાખવામાં આવશે.  
અને તેઓ જમીન પર પડી જશે.

<sup>૧૫</sup> હું શિયાળાના મહેલો,

તથા ઉનાળાના મહેલો બજેનો નાશ કરીશ.

અને હાથીદાંતના મહેલો નાશ પામશે

અને ઘણાં ઘરો પાયમાલ થશે.

એવું થહોવાહ કહે છે.

## ૪

<sup>૧</sup> હે સભરનના પર્વત પરની

ગરીબોને હેરાન કરનારી,

દુર્ભળોને સતાવનારી,

“લાવો આપણે પીએ.”

એમ પોતાના માલિકોને કહેનારી

બાશાનની ગાયો

તમે આ વચન સાંભળો.

<sup>૨</sup> પ્રભુ થહોવાહે પોતાની પવિત્રતાને નામે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે કે;

“જુઓ, તમારા પર એવા આપત્તિના દિવસો આવી પડશે કે,

જ્યારે તેઓ તમને કરીએ ઘાલીને,

તથા તમારામાંના બાકી રહેલાઓને માણલી પકડવાના ગલ વડે ઘસડી જવામાં આવશે.

<sup>૩</sup> નગરની દીવાલના બાકોરામાંથી,

તમે દરેક સત્રીએ સરળ રીતે નીકળી જશો,

અને તમને હાર્દોનમાં ફેંકવામાં આવશે”

એમ થહોવાહ કહે છે.

<sup>૪</sup> “બેથેલ આવીને પાપ કરો,

અને ગિલગાલમાં પાપ વધારતા જાઓ.

રોજ સવારે તમારાં બલિદાન લાવો,

અને ત્રણ ત્રણ દિવસે તમારાં દશાંશો લાવો.

<sup>૫</sup> ખમીરવાળી રોટલીનું ઉપકારાર્થપણ કરો,

અને ઔરિકાર્પણોના ઢંઢેરો પિટાવી; જહેરાત કરો,

કેમ કે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે,

હે ઈઝરાયલ લોકો

એવું તમને ગમે છે.

<sup>૬</sup> મેં પણ તમને તમારાં સર્વ નગરોમાં અણ અને દાંતને વેર કરાવ્યું છે.

અને તમારાં સ્થાનોમાં રોટલીનો દુકાણ પાદ્યો.

તેમ છતાં તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નહિ”

એવું થહોવાહ કહે છે.

૧ “હજુ કાપળીને પ્રણ મહિનાનો સમય હતો,  
ત્યારથી મેં તમારે ત્યાં વરસાદ વરસતો અટકાવી દીધો.  
મેં એક નગરમાં વરસાદ વરસાવ્યો  
અને બીજા નગરમાં ન વરસાવ્યો.  
દેશના એક ભાગ પર વરસતો,  
અને બીજા ભાગમાં વરસાદ ન વરસતા તે ભાગ સુકાઈ જતો હતો.

૨ તેથી બે કે પ્રણ નગરોના લોકો લથડિયાં ખાતાં પાણી માટે બીજા એક નગરમાં  
પણ ત્યાં તમે તરસ છિપાવી શક્યા નહિ.  
તેમ છતાં મારી પાસે તમે પાછા આવ્યા નહિ”  
એવું થહોવાહ કહે છે.

૩ “મૈં તમારા પર ફૂગની તથા ઝાકળની આફત આણી. તમારા સંખ્યાબંધ ભાગ,  
તમારા દ્રાક્ષના બગીયાઓ  
તમારાં અંજુરનાં વૃક્ષોને  
અને તમારાં જૈતુનનાં વૃક્ષોને,  
જીવડાંઓ ખાઈ ગયાં છે.  
તોપણ તમે મારી તરફ પાછા ફર્યા નહિ”  
એવું થહોવાહ કહે છે.

૪ “મૈં ભિસરની જેમ તમારા પર ભરકી મોકલી છે.  
મૈં તમારા જુવાનોનો તરવારથી સંહાર કર્યો છે.  
અને તમારા ઘોડાઓનું હરણ કરાવ્યું છે,  
મૈં તમારી છાવળીની દુર્ગંધ તમારાં નસકોરામાં ભરી છે.  
તોપણ તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નહિ”  
એવું થહોવાહ કહે છે.

૫ “ઈશ્વરે સદોમ અને ગમોરાની પાથમાલી કરી,  
તેમ મેં તમારા કેટલાક પર પ્રાક્ષદાયક આફતો મોકલી,  
તેમ બળતામાંથી ખેંચી કાઢેલા ખોયણાના જેવા હતા.  
તેમ છતાં તમે મારી પાસે પાછા આવ્યા નહિ”  
એવું થહોવાહ કહે છે.

૬ “એ માટે, હે ઇરાયલ; હું તને એ જ પ્રમાણે કરીશ,  
અને તેથી હું તને એમ જ કરીશ,  
માટે હે ઇરાયલ, તારા ઈશ્વરને મળવા તૈયાર થા!

૭ માટે જો, જે પર્વતોને બનાવનાર તથા વાયુનો સર્જનહાર છે.  
મનુષ્યના મનમાં શું છે તે પ્રગટ કરનાર,  
પ્રભાતને અંધકારમાં ફેરવી નાખનાર,  
અને જે પૂઠ્યીના ઉચ્ચસ્થાનો પર ચાલનાર છે,  
તેમનું નામ સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ છે.”

## પ

- ૧ હે ઇરાયલના વંશજો તમારા માટે હું દુઃખનાં ગીતો ગાઉં છું તે સાંભળો.
- ૨ ઇરાયલની કુમારિકા પડી ગઈ છે;  
તે ફરીથી ઊભી થઈ શકશે નહિ;  
તેને પોતાની જમીન પર પાડી નાખવામાં આવી છે;  
તેને ઊઠાડનાર કોઈ નથી.
- ૩ કેમ કે પ્રભુ થહોવાહ કહે છે કે;

જે નગરમાંથી હજારો બહાર નીકળતા હતા,  
ત્યાં ઇજરાયલના વંશના માત્ર સો જ લોકો બરથા હશે.  
અને જથાંથી સો બહાર આવ્યા હતા ત્યાં માત્ર દસ જ બરથા હશે.”

૪ કેમ કે થહોવાહ ઇજરાયલી લોકોને કહે છે કે,  
“મને શોધો અને તમે જીવશો!

૫ બેથેલની શોધ ન કરો;  
ગિલ્ગાલમાં ન જશો;  
અને બેર-શેભા ન જાઓ.  
કેમ કે નિશ્ચે ગિલ્ગાલના લોકોને બંદીવાસમાં લઈ જવામાં આવશે,  
અને બેથેલ અતિશય દુઃખમાં આવી પડશે.”

૬ થહોવાહને શોધો એટલે જીવશો,  
રખેને તે થૂસફના ઘરમાં,  
અર્નિની પેઠે પ્રગટે,  
તે ભર્ષમ કરી નાખે,  
અને બેથેલ પાસે તેને બુઝાવવા માટે કોઈ હોથ નહિ.

૭ જે લોકો ન્યાયને કડવાશજ્ઞપ કરી નાખે છે,  
અને નેકીને પગ નીચે છુંદી નાખે છે!

૮ જે ઈશ્વરે કૃતિકા અને મૃગશીર્ષ નક્ષત્રો બનાવ્યાં;  
તે ગાઢ અંધકારને પ્રભાતમાં ફેરવી નાખે છે;  
અને દિવસને રાત વડે અંધકારમય કરી નાખે છે;  
જે સાગરના જળને હંક મારે છે;  
તેમનું નામ થહોવાહ છે!

૯ તે બદ્વાનો પર અચાનક વિનાશ લાવે છે.  
અને તેઓના કિલ્લા તોડી પાડે છે.

૧૦ જેઓ નગરના દરવાજમાં તેઓને ઠપકો આપે છે,  
પ્રામાણિકપણે બોલનારનો તેઓ તિરસ્કાર કરે છે.

૧૧ તમે ગરીબોને પગ તળે કચડો છો.  
અને તેઓની પાસેથી અનાજ પડાવી લો છો,  
તમે ઘડેલા પથ્થરોના ઘર તો બાંધ્યાં છે,  
પણ તેમાં તમે રહેવા નહિ પામો.

૧૨ તમે દમણીય દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપી છે,  
પણ તેનો દ્રાક્ષારસ તમે પીવા નહિ પામો.  
૧૩ કેમ કે હું જાણું છું કે તમારા ગુના પુજ્જળ છે  
અને તમારાં પાપ ઘણાં છે,  
કેમ કે તમે ન્યાથીઓને દુઃખ આપો છો,  
તમે લાંચ લો છો,  
અને દરવાજમાં બેસીને ગરીબ માણસનો હક કુબાવો છો.

૧૪ આથી, શાણો માણસ આવા સમયે થૂપ રહેશે,  
કેમ કે આ સમય ભૂંડો છે.

૧૫ બલાઈને શોધો, બૂરાઈને નહિ,  
જેથી તમે કહો છો તેમ,  
સેન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ તમારી સાથે રહેશે.

૧૬ બૂરાઈને ધિક્કારો,  
અને બલાઈ ઉપર પ્રેમ રાખો,  
દરવાજમાં ન્યાયને સ્થાપિત કરો.

તો કદાચ સૈન્યોના ઈંઘર થહોવાહ થૂસફના બાકી રહેલા ઉપર દથા કરે.

**૧૬** સૈન્યોના ઈંઘર, પ્રભુ;

થહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે,  
“શેરીને દરેક ખૂણે શોક થશે,  
અને બધી શેરીઓમાં તેઓ કહેશે,  
હાથ! હાથ! તેઓ ખેડૂતોને શોક કરવાને,  
વિલાપ કરવાને બોલાવશે.

અને વિલાપ કરવામાં પ્રવીણ લોકોને પણ બોલાવશે.

**૧૭** સર્વ દ્રાક્ષની વાડીઓમાં શોક થશે,  
કેમ કે હું આ સર્વ જગતાઓમાંથી પસાર થઈશ,”  
એવું થહોવાહ કહે છે.

**૧૮** તમે જેઓ થહોવાહનો દિવસ છાછો છો તેઓને અફસોસ!  
શા માટે તમે થહોવાહનો દિવસ છાછો છો?

તે દિવસ અંધકારણુપ છે પ્રકાશણુપ નહિ.

**૧૯** તે તો જેમ કોઈ માણસને સિંહ પાસેથી જતાં,  
અને રીછનો બેટો થઈ જાય છે,  
અથવા ઘરમાં જાય અને બીતનો ટેકો લે,  
અને તેને સાપ કરડે તેવો દિવસ છે.

**૨૦** શું એમ નહિ થાય કે થહોવાહનો દિવસ અંધકારભર્યો થશે અને પ્રકાશભર્યો નહિ?  
એટલે ગાઠ અંધકાર પ્રકાશભય નહિ?

**૨૧** “હું દિક્કારં છું, હું તમારા ઉત્સવોને દિક્કારં છું,  
અને તમારાં ધાર્મિક સંમેલનોથી હરખાઈશ નહિ.

**૨૨** જો કે તમે તમારાં દહનીયાર્પણ અને ખાદ્યાર્પણ લાવશો.  
તોપણ હું તેનો સ્વીકાર કરીશ નહિ,

હું તમારાં પુષ્ટ પશુઓનાં શાંત્યર્પણોની સામે જોઈશ પણ નહિ.

**૨૩** તમારા ગીતોનો ઘોંઘાટ મારાથી દૂર કરો;  
કેમ કે હું તમારી સારેગીનું ગાથન સાંભળીશ નહિ.

તમારાં વાદ્યસંગીત તમને ગમે તેટલું કર્ણપ્રિય લાગે પણ હું તે સાંભળીશ નહિ.

**૨૪** પણ ન્યાયને પાણીની પેઢે,  
અને નેકીને ભોટી નદીની જેમ વહેવા દો.

**૨૫** હે ઇગરાયલના વંશજો,

શું તમે ચાણીસ વર્ષ સુધી અરણયમાં મને બલિદાનો તથા અર્પણ ચઢાવ્યાં હતા?

**૨૬** તમે તમારા રાજ સિક્કુથને

અને તમારા તારાણુપી દેવ કીયુનની મૂર્તિઓને માથે ચઢાવી છે.

આ મૂર્તિઓને તમે તમારે માટે જ બનાવી છે.

**૨૭** તેથી હું તમને દમસ્કસની હદ પાર મોકલી દઈશ,”

એવું થહોવાહ કહે છે,

જેમનું નામ સૈન્યોના ઈંઘર થહોવાહ છે.

## ૬

**૧** સિયોનમાં એશાચારામથી રહેનારા,

તથા સમર્દૂનના પર્વતોમાં નિર્બયપણે વસનારા,

મુખ્ય પ્રજાઓના નામાંકિત માણસો જેઓ પાસે ઇગરાયલના લોકો આવે છે,

તે તમને અફસોસ!

૨ તમારા આગેવાનો કહે છે, “કાલનેમાં જઈ અને જુઓ;

ત્યાંથી મોટા નગર હ્માથમાં જાઓ,

અને ત્યાંથી પલિસ્તીઓના ગાથમાં જાઓ,

શું તેઓ આ રાજ્યો કરતાં સારા છે?

અથવા શું તેઓનો વિસ્તાર તમારાં રાજ્યો કરતાં વિશાળ છે?”

૩ તમે ખરાબ દિવસ દૂર રાખવા માગો છો,

અને હિંસાનું રાજ્ય નજુક લાવો છો.

૪ તમે હાથીદાંતના પલંગો પર જૂઓ છો

વળી તમે પોતાના ભિણાનામાં લાંબા થઈને આઠોટો છો

અને ટોળામાંથી હલવાનનું,

અને કોડમાંથી વાછરડાનું બોજન કરો છો.

૫ તમે અર્થ વગરનાં ગીતો વીણાના સ્નોર સાથે ગાઓ છો;

તમે પોતાના માટે દાઉદની માફક નવાં નવાં વાંચિંગ્રો બનાવો છો.

૬ તેઓ પ્થાલામાંથી દ્રાક્ષારસ પીવે છે.

અને પોતાના શરીરે ભૌંઘામાં ભૌંઘાં અત્તર લગાવે છે,

પણ તેઓ થૂસફની વિપત્તિથી દુઃખી થતા નથી.

૭ તેથી જેઓ ગુલામગીરીમાં જશો તેમાં સૌ પ્રથમ તમે ગુલામગીરીમાં જશો,

જેઓ લાંબા થઈને સ્ફૂર્ત રહેતા હતા. તેઓના એશારામનો અંત આવશે.

૮ પ્રભુ થહોવાહ, સૈન્યોના ઈશ્વર કહે છે;

હું, પ્રભુ થહોવાહ મારા પોતાના સોગન ખાઉં છું કે,

“હું યાકૂબના ગર્વને ધિક્કારું છું.

અને તેઓના મહેલોનો તિરસ્કાર થશે.

એટલે તેઓના નગરને અને તેમાં જે કઇ છે તે બધાને હું દુશ્નનોના હાથમાં સોપી દઈશ.”

૯ જો એ ઘરમાં દશ માણસો પાછળ રહી ગયા હશે તો તેઓ મરી જશો. ૧૦ જ્યારે કોઈ માણસનાં સગામાંથી એટલે તેને અનિનદાહ આપનાર તેના હાડકાને ઘરમાંથી બહાર લઈ જવાને તેની લાશને તેઓ ઊંચકી લેશે અને ઘરનાં સૌથી અંદરના માણસને પૂછશે કે હજુ બીજો કોઈ તારી સાથે છે? અને તે કહેશે “ના” ત્યારે પેલો કહેશે “થૂપ રહે; કેમ કે આપણે થહોવાહનું નામ ઉચ્ચારવા લાયક નથી.”

૧૧ કેમ કે, જુઓ, થહોવાહ આજ્ઞા કરે છે,

તેથી મોટા ઘરોમાં ફાટફૂટ થશે.

અને નાના ઘરના ફાંટો પડશે.

૧૨ શું ધોડો ખડક પર દોડી શકે?

શું કોઈ ત્યાં બટદથી ખેડી શકે?

કેમ કે તમે ન્યાયને ઝેરજીપ,

અને નેકીના ફળને કડવાશરૂપ કરી નાખ્યા છે.

૧૩ જેઓ તમે વ્યર્થ વાતોમાં આનંદ પામો છો,

વળી જેઓ કહે છે, “શું આપણે આપણી પોતાની જ તાકાતથી શિંગો ધારણ કર્યા નથી?”

૧૪ સૈન્યોના ઈશ્વર પ્રભુ થહોવાહ કહે છે હે ઇઝરાયલના વંશજો”

“પણ જુઓ, હું તમારી વિરુદ્ધ એક પ્રજાને ઊભી કરીશ,

“તે ઉત્તરમાં હ્માથના ઘાટીથી દક્ષિણમાં અરાબાની ખાડી સુધી

સંપૂર્ણ પ્રદેશ પર વિપત્તિ લાવશે."

### ૭

<sup>૧</sup> પ્રભુ યહોવાહે મને આ બતાવ્યું છે; જુઓ, વનસપતિની પાછલી ફૂટની શરૂઆતમાં તેમણે તીડો બનાવ્યાં. અને જુઓ, તે રાજની કાપણી પણીનો ચારો હતો. <sup>૨</sup> એ તીડો દેશનું ઘાસ ખાઈ રહ્યા ત્યારે મેં કટ્યું કે, "હે પ્રભુ યહોવાહ કૃપા કરીને અમને માફ કરો; યાકુબ કેવી રીતે જીવતો રહી શકે? કેમ કે તે નાનો છે." <sup>૩</sup> તેથી યહોવાહને આ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો. તેમણે કટ્યું, "હું તે થવા દઈશ નાહિ,"

<sup>૪</sup> પ્રભુ યહોવાહે મને આ પ્રમાણે બતાવ્યું કે; પ્રભુ યહોવાહે અનિનમાંથી વાદ કર્યો તેમણે ભવા ઊંડાણને ભર્યું અને ભૂભિને પણ ભર્યું કરત. <sup>૫</sup> પણ મેં કટ્યું, હે પ્રભુ યહોવાહ, કૃપા કરીને તેમ થવા દેશો નાહિ; યાકુબ કેમ કરીને જીવતો રહી શકે કેમ કે તે નાનો છે." <sup>૬</sup> યહોવાહને એ વિષે પશ્ચાત્તાપ થયો, પ્રભુ યહોવાહ કહે છે, "એ પણ થશે નાહિ."

<sup>૭</sup> પણ યહોવાહે મને આમ દર્શાવ્યું; જુઓ, પ્રભુ પોતે હાથમાં ઓળંબો પકડીને ઓળંબે યણેલી બીત પાસે ઊભા રહ્યા. <sup>૮</sup> યહોવાહે મને કટ્યું કે, "આમોસ, તને શું દેખાય છે?" મેં કટ્યું, "એક ઓળંબો. "પણ પ્રભુએ કટ્યું, "જુઓ, હું મારા ઇઝરાયલ લોકોમાં આ ઓળંબો મૂકીશ હું ફરીથી તેમને માફ કરીશ નાહિ.

<sup>૯</sup> ઇસહાકનાં ઉચ્ચસ્થાનો ઉજ્જવ થઈ જશે,  
અને ઇઝરાયલના પવિત્રસ્થાનો વેરાન થઈ જશે,  
અને હું તરવાર લઈને યરોબામના વંશની વિરુદ્ધ ઊઠિશ."

<sup>૧૦</sup> પણ બેથેલના યાજક અમાસ્થાએ ઇઝરાયલના રાજ યરોબામને કહાવી મોકલ્યું કે, "આમોસે ઇઝરાયલી લોકોમાં તારી વિરુદ્ધ કાવતરું રહ્યું છે. આ સર્વ વચનો કદાચ દેશના લોક સહન કરી શકશે નાહિ." <sup>૧૧</sup> કેમ કે આમોસ કહે છે કે;

"યરોબામ તરવારથી માર્યો જશે,  
અને ઇઝરાયલના લોકોને નિશ્ચિત પોતાના દેશમાંથી ગુલામ કરીને લઈ જશે."

<sup>૧૨</sup> અમાસ્થાએ આમોસને કટ્યું કે, "હે દ્રષ્ટા, જા, યધૂદિયાના દેશમાં નાસી જા અને ત્યાં રોટલી ખાજે તથા ત્યાં પ્રબોધ કરજે. <sup>૧૩</sup> પણ હવે પણી કદી બેથેલમાં ભવિષ્ય ભાખતો નાહિ, કેમ કે એ તો રાજનું પવિત્રસ્થાન છે અને એ રાજનું ભક્તિસ્થાન છે."

<sup>૧૪</sup> પણ આમોસે અમાસ્થાને કટ્યું, "હું પ્રબોધક નથી કે પ્રબોધકનો દીકરો પણ નથી, હું તો માત્ર ભરવાડ અને ગુલ્લર વૃક્ષની સંભાળ રાખનાર છું. <sup>૧૫</sup> હું ઘેટાનાં ટોળાં સાચવતો હતો ત્યારે યહોવાહે મને બોલાવ્યો અને વળી મને કટ્યું, 'જા, મારા ઇઝરાયલ લોકોને પ્રબોધ કર.'

<sup>૧૬</sup> એટલે હવે તું યહોવાહનું વચન સાંભળ. તું કહે છે કે, ઇઝરાયલ વિરુદ્ધ પ્રબોધ કરીશ નાહિ અને ઇસહાકના વંશજો વિરુદ્ધ એક પણ શબ્દ બોલિશ નાહિ! <sup>૧૭</sup> માટે યહોવાહ આમ કહે છે કે;

તારી પટની નગરની ગણિકા બનશે;

અને તારા દીકરાઓ તથા તારી દીકરીઓ તરવારથી માર્યો જશે;

તારી ભૂભિ દોશીથી માપીને બીજાઓને વહેંચાશે;

તું પોતે અપવિત્ર ભૂભિમાં મૃત્યુ પામશે,

અને નિશ્ચે ઇઝરાયલ લોકોને પોતાના દેશમાંથી ગુલામ બનાવીને નિશ્ચે લઈ જવામાં આવશે."

૬

૧ પછી પ્રભુ યહોવાહે મને દર્શનમાં બતાવ્યું ત્યારે જુઓ, ઉનાણામાં થતાં ફળની એક ટોપલી મારા જોવામાં આવી! ૨ તેમણે મને કદ્યું, “આભોસ, તું શું જુએ છે?” મેં કદ્યું, ઉનાણામાં થતાં ફળોની ટોપલી. “પછી યહોવાહે મને કદ્યું,  
“મારા ઇગરાયલી લોકોનો અંત આવ્યો છે;  
હું તેઓને શિક્ષા કરવાનું યૂકીશ નહિ.

૩ વળી પ્રભુ યહોવાહ કહે છે કે,  
તે દિવસે મંદિરમાં ગીતો ગાવાને બદલે તેઓ રડશે,  
અને મૃતદેહોના ટગલા પદ્ધયા હશે  
સર્વ સ્થળો શાંતિથી તેઓ બહાર ફેંકી દેશો!”

૪ જેઓ તમે ગરીબોને લુંટો છો  
અને દેશના ગરીબોને કાઢી મૂકો છો તે આ સાંભળો, ૫ તેઓ કહે છે કે,  
કથારે ચંદ્રર્શન પૂર્ણ થાય,

અને અમે અનાજ વેચીએ?  
અને સાખાથ કથારે ઊતરૈ કે અમે ઘઉં ખૂલાં મૂકીએ?

અને એફાહ નાનો રાખી,  
અને શેકેલ મોટો રાખીને,  
તેને ખોટાં ત્રાજવાં,

અને કાટલાંથી છેતરપિંડી કરીએ,

૬ અમે ગરીબોને ચાંદી આપીને ખરીદીએ છીએ,  
અને ગરીબોને એક જોડ ચંપલ આપીને ખરીદીએ છીએ અને ભૂસું વેચીએ છીએ.”

૭ યહોવાહે યાકુબના ગૌરવના સમ ખાદ્યા છે કે, “નિશ્ચે હું કદી એ લોકોનું એકપણ  
કામ ભૂલીશ નહિ.”

૮ શું તેને લીધે ધરતી ધ્વજ ઊંઠો નહિ,  
અને તેમાં રહેનારા સર્વ શોક કરશે નહિ?  
હા તેઓ સર્વ નદીની રેલની પેઠે આવશે,  
તે ખણભળી જશે,

અને મિસર નદીની જેમ પાછો ઊતરી જશે.

૯ “તે દિવસે એમ થશે કે”  
હું ખરા બપોરે સ્ફુર્યાસ્ત કરીશ,  
અને ધોળો દિવસે પૂર્થી પર હું અંધકાર કરીશ.  
એમ પ્રભુ યહોવાહ કહે છે.

૧૦ વળી, તમારા ઊત્સવોને હું વિલાપમાં ફેરવી નાખીશ  
અને તમારાં ગીતોને શોકમાં ફેરવી દઈશ,  
હું તમારા સર્વનાં શરીરો પર ટાટ વીટળાવીશ  
અને સર્વના ભાથાના વાળ મૂંડાવીશ.

હું એકનાએક પુત્રના ભાટે શોક કરવાનો દિવસ લાવીશ,  
તે દિવસનો અંત અતિશય દુઃખ હશે.

૧૧ પ્રભુ યહોવાહ એવું કહે છે, જુઓ, એવો સમય આવી રહ્યો છે કે,  
“જ્યારે હું દેશમાં દુકાણ મોકલીશ,  
તે અજ્ઞાનો દુકાણ નહિ,  
કે પાણીનો નહિ,  
પણ યહોવાહનું વચ્ચે સાંભળવાનો દુકાણ મોકલીશ.

૧૨ તેઓ સમુક્રથી સમુક્ર સુધી;  
અને ઉત્તરથી છેક પૂર્વ સુધી  
યહોવાહનાં વચનોની શોધમાં તેઓ અહીંતહીં બટકશે,  
પણ તે તેઓને મળશે નહિં.

૧૩ તે દિવસે સુંદર કન્યાઓ  
અને થુવાન માણસો તૃઘાથી બેભાન થઈ જશે.  
૧૪ જેઓ સમર્થનના પાપના સોગન ખાઈને કહે છે કે,  
હે દાન, તારા દેવના સોગન,  
અને બેર-શેખાના દેવના સોગન,  
તેઓ તો પડશે અને ફરી કદી પાછા ઊંઠશે નહિં.”

## ૬

૧ મેં પ્રભુને વેદી પાસે ઊભેલા જોથા, તેમણે કદથું કે, “બુરજોની ટોથ પર એવો મારો  
ચલાવો કે ઉંબરા હાલી જથ.

અને તે સર્વ લોકનાં માથા પર પકીને તેઓના ચૂરેચૂરા કરો,  
તેઓનાંમાંથી જે બાકી રહ્યા હશે,  
તેઓનો હું તરવારથી નાશ કરીશ. તેઓમાંનો એકપણ નાસી જવા પામશે નહિં,  
અને કોઈ છટકી જવા પામશે નહિં.

૨ જો તેઓ ખોદીને શેઓલમાં ઊતરી જથ,  
તોપણ મારો હાથ તેમને પકડી પાડશે.  
જો તેઓ આકાશમાં ચઢી જશે,  
તોપણ હું તેઓને ત્યાંથી નીચે ઉતારીશ.

૩ જો તેઓ કાર્મેલના શિખર પર સંતાઈ જથ,  
તોપણ હું તેઓને ત્યાંથી શોધી કાઢીશ.  
જો તેઓ મારાથી સંતાઈને દરિયાને તળિયે સંતાઈ જશે,  
તોપણ હું ત્યાં ક્ષર્પને આજા કરીશ

તેઓને કરડવા માટે આદેશ આપીશ, એટલે તે તેઓને ઊંખ મારશે.

૪ વળી જો તેઓ પોતાના શત્રુઓના હાથે બંદીખાનામાં જથ,  
તોપણ હું ત્યાં તરવારને આજા કરીશ કે તે તેમનો સંહાર કરે.  
હું તેમના હિતને માટે તો નહિં પણ આપત્તિને સાચુ મારી દ્રષ્ટ રાખીશ.”

૫ કેમ કે પ્રભુ, સૈન્યોના દીંખર  
કે જે ભૂમિને રૂપર્ણ કરે છે અને તે ઓગળી જથ છે.

અને તેમાં વસનારા સર્વ લોક શોક કરશે;  
તે તમામ નદીની પેઠે ચઢી આવશે,  
અને મિસરની નદીની જેમ પાછા ઊતરી જશે.

૬ જે આકાશોમાં પોતાનું ઘર બાંધે છે  
અને પૃથ્વી ઉપર પોતાનો મુગટ સ્થાપે છે,  
જે સમુક્રના પાણીને બોલાવીને  
તેને પૃથ્વીના પડ ઉપર રેણી દે છે,

તેમનું નામ યહોવાહ છે.

૭ યહોવાહ એવું કહે છે કે,  
“હે ઇરાયલપુત્રો,  
શું તમે મારે મન ઝુશના લોકો જેવા નથી?”

“શું હું ઈરાયલપુઅને મિસરમાંથી,  
પલિસ્તીઓને કાફતોરથી,  
અને અરામીઓને કીરમાંથી બહાર લાવ્યો નથી?  
 ૮ જુઓ, પ્રભુ યહોવાહની દ્રષ્ટિ દુષ્ટ રાજ્ય ઉપર છે,  
અને હું તેને ધરતીના પડ ઉપરથી ભૂંસી નાખીશ,  
તેમ છતાં હું યાકુબના વંશનો સંપૂર્ણ સંહાર નહિ કરીશ”  
 ૯ જુઓ, હું આજા કરીશ કે,  
જેવી રીતે અનાજને ચાળણીમાં ચાળવામાં આવે છે,  
તેમ હું ઈરાયલના વંશજોને સઘણી પ્રજાઓમાં ચાણીશ,  
તેમ છતાં તેમાંનો નાનામાં નાનો દાણો પુણ નીચે પડશે નહિ.  
 ૧૦ મારા લોકોમાંના જે પાપીઓ એવું કહે છે કે,  
અમને કોઈ આફત આવશે નહી કે અમારી સામે પણ આવશે નહી તેઓ સર્વ  
તરવારથી નાશ પામશે.”  
 ૧૧ “તે દિવસે હું દાઉદનો પડી ગયેલો મંડપ પાછો ઊભો કરીશ,  
અને તેમાં પડેલી ફાટો સાંધી દઈશ.  
તેના ખંડેશોની ભરામત કરીશ,  
અને તેને પ્રાચીન કાળના જેવો બાંધીશ,  
 ૧૨ જેથી અદોમના બાકી રહેલા પ્રાંતોનું,  
અને બીજા બધા દેશો જે પહેલાં મારા નામથી ઓળખાય છે તેઓનું પણ તેઓ વતન  
પામે”  
 આ કરનાર હું યહોવાહ તે કહું છું.  
 ૧૩ “જુઓ, યહોવાહ એવું કહે છે કે, એવા દિવસો આવી રહ્યા છે,  
કે ખેડૂતનું કામ કાપણી કરનારના કામ સુધી ચાલશે,  
અને દ્રાક્ષા પીલનારનું કામ બી વાવનારના કામ સુધી ચાલશે,  
પર્વતોમાંથી મીઠો દ્રાક્ષનો રસ ટપકશે.  
 અને સર્વ કુંગરો પીગળી જશે.  
 ૧૪ હું મારા ઈરાયલી લોકોને બંદીવાસમાંથી પાછા લાવીશ.  
 તેઓ નષ્ટ થયેલાં નગરોને ફરીથી બાંધશે અને તેમાં વસશે.  
 તેઓ દ્રાક્ષવાડીઓ રોપશે  
 અને તેનો દ્રાક્ષારસ પીશે તથા બગીચા તૈયાર કરશે અને તેના ફળ ખાશે.  
 ૧૫ હું તેઓને તેઓની પોતાની ભૂમિમાં પાછા સ્થાપીશ,  
 તેઓને મેં જે ભૂમિ આપી છે,  
 તેમાંથી કોઈપણ તેઓને ખસેડી શકશે નહિ.”  
 એવું ઈશ્વર યહોવાહ કહે છે.

## Obadiah ઓબાધા

<sup>૧</sup> ઓબાદ્યાનું સંદર્શન. પ્રભુ થહોવાહ અદોમ વિષે આમ કહે છે; થહોવાહ તરફથી અમને ખબર ભળી છે કે, એક એલથીને પ્રજાઓ પાસે એમ કહીને મોકલવામાં આવ્યો છે “ઊઠો થાલો આપણો અદોમની વિરુદ્ધ લડાઈ કરવાને જઈએ” <sup>૨</sup> જુઓ, “હું તને પ્રજાઓમાં સૌથી નાનું બનાવીશ. તું અતિશય દિક્કારપાત્ર ગણાઈશ.

<sup>૩</sup> ખડકોની બખોલમાં રહેનારા તથા ઊંચે વાસો કરનારા; તારા અંતકરણના અભિમાને તને ઠગ્યો છે. તું તારા મનમાં એમ માને છે કે, “કોણ મને નીચે ભૂમિ પર પાડશો?” <sup>૪</sup> થહોવાહ એમ કહે છે, જો કે તું ગજરની જેમ ઊંચે ચઢીશ અને જો કે તારો માટો તારાઓમાં બાંધેલો હોય તોપણ ત્યાંથી હું તને નીચે પાડીશ.

<sup>૫</sup> જો યોચો તારી પાસે આવે, જો રાત્રે લુંટારાઓ તારી પાસે આવે (અરે તું કેવો નષ્ટ થયો છે.) તો શું તેઓને સંતોષ થાય તેટલું તેઓ લઈ નહિ જાય? જો દ્રાક્ષ વીણારા તારી પાસે આવે તો, તેઓ નકામી દ્રાક્ષાઓ પડતી નહિ મૂકે? <sup>૬</sup> એસાવ કેવો લુંટાઈ ગયો અને તેના છૂપા બંડારો કેવા શોધી કાઢવામાં આવ્યા છે!

<sup>૭</sup> તારી સાથે મૈત્રી કરનારા સર્વ માણસો તને તારા માર્ગ એટલે સરછદ બહાર કાઢી મૂકશે. જે માણસો તારી સાથે સલાહસંપમાં રહેતા હતા તેઓએ તને છેતરીને તારા પર જુત મેળવી છે. જેઓ તારી સાથે શાંતિમાં ચોટલી ખાય છે તેઓએ તારી નીચે જખ્મ કર્યો છે. તેની તને સમજ પડતી નથી. <sup>૮</sup> થહોવાહ કહે છે, તે દિવસે આખા અદોમમાંથી જ્ઞાની પુરુષોનો અને એસાવ પર્વત પરથી બુદ્ધિનો નાશ શું હું નહિ કરું? <sup>૯</sup> હે તેમાન, તારા શૂરવીર પુરુષો બ્રથભીત થઈ જશે જેથી એસાવ પર્વત પરના પ્રત્યેક વ્યક્તિનો નાશ અને સર્વનો સંહાર થશે.

<sup>૧૦</sup> તારા ભાઈ યાકુબ પર જુલમ ગુજર્યાને કારણે તું શરમથી છંકાઈ જઈશ અને તારો સંદાને માટે નાશ થશે. <sup>૧૧</sup> જે દિવસે પરદેશીઓ તેની સંપત્તિ લઈ ગયા અને બીજા દેશના લોકો તેનાં દરવાજાઓની અંદર પ્રવેશ્યા અને થરુશાલેમ પર ચિછીઓ નાખી. તે દિવસે તું દૂર ઊભો રહ્યો અને તેઓમાંનો એક જ હોય તેવું તે કર્યું.

<sup>૧૨</sup> પણ તારા ભાઈના સંકટસમયે તેના હાલ તું જોઈ ન રહે થહૂદાના લોકના વિનાશને સમયે તું તેઓને જોઈને ખુશ ન થા. અને સંકટસમયે અભિમાનથી ન જોલ. <sup>૧૩</sup> મારા લોકોની આપત્તિને દિવસે એમના દરવાજામાં દાખલ ન થા; તેઓની આપત્તિના સમયે તેઓની વિપત્તિ ન નિહાળ. તેમની વિપત્તિના સમયે તેઓની સંપત્તિ પર હાથ ન નાખ. <sup>૧૪</sup> નાસી જતા લોકને કાપી નાખવા માટે તું તેઓના દરસ્તામાં આડો ઊભો ન રહે. અને તેના લોકના જેઓ બચેલા હોય તેઓને સંકટસમયે શશ્રૂઓના હાથમાં સોંપી ન દે.

<sup>૧૫</sup> કેમ કે સર્વ વિદેશીઓ પર થહોવાહનો દિવસ પાસે છે. તમે જેવું બીજા સાથે કર્યું જ તમારી સાથે થશે. તમારા કૃત્યોનું ફળ તમારે જ બોગવવું પડશે. <sup>૧૬</sup> જેમ તમે મારા પવિત્ર પર્વત પર પીધું છે, તેમ બધાં વિદેશીઓ નિત્ય પીશે. તેઓ પીશે, અને ગળી જશે, અને તેઓનું અદિતત્વ સભાપ્ત થઈ જશે.

<sup>૧૭</sup> પરંતુ સિયોનના પર્વત પર જેઓ બધી રહેલા હશે તેઓ પવિત્ર થશે અને યાકુબના વંશજો પોતાનો વારસો પ્રાપ્ત કરશે. <sup>૧૮</sup> યાકુબનું કુટુંબ અરિન જેવું અને થૂસફનું કુટુંબ જવાહા જેવું થશે. અને એસાવના વંશજો ખૂંપરાજ્ઞપ થશે. અને તેઓ

આગ લગાડીને તેને ભસ્મ કરશે. એસાવના ઘરનું કોઈ માણસ જીવતું રહેશે નહિ. કેમ કે થહોવાહ એ બોલ્યા છે.

**૧૬** દક્ષિણાના લોકો એસાવના પર્વતનો અને નીચાણના પ્રદેશના લોકો પલિસ્ટીઓનો કબજો લેશે; અને તેઓ એફાઇના અને સમર્થનના પ્રદેશનો કબજો લેશે; અને બિન્યાભીનના લોકો ગિલયાદનો કબજો લેશે.

**૨૦** બંદીવાસમાં ગયેલા ઈરાયલીઓનું સૈન્ય કે જે કનાનીઓમાં છે, તે છેક સારફત સુધીનો કબજો લેશે. અને યકૃશાલેમના બંદીવાસમાં ગયેલા લોકો જેઓ સફારાદમાં છે, તેઓ દક્ષિણાના નગરોનો કબજો લેશે. **૨૧** એસાવના પર્વતનો ન્યાય કરવા આર ઉધારકો સિથોન પર્વત પર થઢી આવશે અને ચાજથ થહોવાહનું થશે.

## Jonah થૂના

<sup>૧</sup> હવે ઈશ્વરનું વચન અભિતાયના દીકરા થૂના પાસે આવ્યું કે, <sup>૨</sup> “ઉઠ મોટા નગર બિનવે જા, અને તેની વિચલ્લ પોકાર કર, કેમ કે તેઓની વધી રહેલી દુષ્ટતા માચી નજરે ચડી છે.” <sup>૩</sup> થૂના ઉદ્ધ્યો તો ખરો, પણ તેણે ઈશ્વરની સમજ્ઞતામાંથી તારીશ જતા રહેવા માટે યાફામાં ગયો. ત્યાં તેને તારીશ જનારૂં એક વહાણ મળ્યું. તેનું ભાડું તેણે થૂકવ્યું. અને ઈશ્વરની સમજ્ઞતામાંથી તારીશ જતા રહેવા તે વહાણમાં બેઠો.

<sup>૪</sup> પણ ઈશ્વરે સમુદ્ર પર ભારે ઝંગાવાત મોકલ્યો. સમુદ્રમાં મોટું તોફાન ઝડૂભ્યું. દુંક સમયમાં જ એવું લાગવા લાગ્યું કે હવે વહાણ તૂટી જશે. <sup>૫</sup> તેથી ખલાસીઓ ખૂબ ભયભીત થયા અને દરેક માણસ પોતાના દેવને પ્રાર્થના કરવા લાગ્યા. વહાણને હળવું કરવા માટે તેઓએ તેમાંનો માલસામાન સમુદ્રમાં ફેંકી દીધો. આવું હોવા છતાં થૂના તો વહાણના સૌથી અંદરના ભાગમાં જઈ, બરનિદ્રામાં પડ્યો.

<sup>૬</sup> વહાણના ટંડેલે તેની પાસે આવીને કદ્યું, “તું શું કરે છે? ઊંઘે છે? ઉઠ! તારા ઈશ્વરને વિનંતી કર, કદાચ તારો ઈશ્વર આપણાને ધ્યાનમાં લે, અને આપણે નાશ પાખીએ નહિં.”

<sup>૭</sup> તે પ્રવાસીઓએ એકબીજાને કદ્યું, “આવો, આપણે ચિંઠીઓ નાખીને જોઈએ કે આપણા પર આવેલા આ વિધન માટે જવાબદાર કોણ છે?” તેથી તેઓએ ચિંઠીઓ નાખી. ત્યારે ચિંઠી, થૂનાના નામની નીકળી.

<sup>૮</sup> એટલે તેઓએ થૂનાને કદ્યું, “કૃપા કરીને અમને જણાવ કે તું કોણ છે કે જેના લીધે આ સંકટ આવી પડ્યું છે? તારો વ્યવસાય શો છે? તું કયાંથી આવ્યો છે? તારો દેશ કયો છે? તું કયા લોકોમાંથી આવે છે?” <sup>૯</sup> થૂનાએ તેઓને કદ્યું, “હું એક હિંદુ છું; જાગરો અને ભૂમિના સર્જક ઈશ્વર પ્રભુનો ડર રાખું છું.” <sup>૧૦</sup> ત્યારે તે માણસો વધારે ગભરાયા. તેઓએ થૂનાને કદ્યું, “તેં આ શું કર્યું?” કેમ કે તેના કહેવાથી તેઓના જાળવામાં આવ્યું કે તે ઈશ્વરની સમજ્ઞતામાંથી ભાગી રહ્યો છે.

<sup>૧૧</sup> પછી તેઓએ થૂનાને પૂછ્યું, “થૂના આ સમુદ્ર, અમારે સારુ શાંત થાય તે માટે અમે તને શું કરીએ?” કેમ કે સમુદ્રમાં વાવાળોડું વધતું જતું હતું. <sup>૧૨</sup> થૂનાએ તેઓને કદ્યું, “મને ઊંચકીને સમુદ્રમાં ફેંકી દો. એમ કરવાથી સમુદ્ર શાંત થઈ જશે કેમ કે હું સમજું છું કે મારે લીધે જ આ મોટું વાવાળોડું તમારા પર ઝડૂભેલું છે.”

<sup>૧૩</sup> કિનારે પાછા પહોંચી જવા માટે ખલાસીઓએ બહુ હલેસાં માર્યા, પણ તેઓ પહોંચી શકયા નહિં કેમ કે સમુદ્ર વધુ ને વધુ તોફાની બની રહ્યો હતો.

<sup>૧૪</sup> એથી તેઓએ ઈશ્વરને પોકારીને કદ્યું, “હે ઈશ્વર, અમે વીનવીએ છીએ કે આ માણસનાં જીવના લીધે અમારો નાશ થવા દેશો નહિં અને તેના ભરણનો દોષ અમારા પર મૂકશો નહિં. કેમ કે હે ઈશ્વર, તમને જે ગમ્યું તે મુજબ જ કર્યું છે.” <sup>૧૫</sup> એવું કહીને તેઓએ થૂનાને ઊંચકીને સમુદ્રમાં ફેંકી દીધો અને સમુદ્ર તરત જ શાંત પડ્યો. <sup>૧૬</sup> ત્યારે તે માણસોને ઈશ્વરનો અતિશય ડર લાગ્યો. તેઓએ ઈશ્વરને બલિદાનો ચઢાવ્યાં અને માનતાઓ માની.

<sup>૧૭</sup> ઈશ્વરે એક ભોટી ભાઇલી થૂનાને ગળી જવા સારુ તૈયાર રાખી હતી. ભાઇલી તેને ગળી ગઈ. થૂના પ્રણ દિવસ તથા પ્રણ રાત્રી પર્યાત તેના પેટમાં રહ્યો.

## ૨

**૧** ત્યારે થૂનાએ માઇલીના પેટમાં રહીને પોતાના ઈશ્વર પ્રભુની પ્રાર્થના કરી. **૨** તેણે કર્યું,

“મારી વિપત્તિ સંબંધી, મેં ઈશ્વરને વિનંતી કરી,  
અને તેમણે મને જવાબ આપ્યો;  
શેઓલના ઊંડાણમાંથી સહાયને માટે મેં પોકાર કર્યો!  
અને મારો અવાજ સાંભળ્યો.”

**૩** “હે પ્રભુ તમે મને સમુક્રના ઊંડાણમાં ફેંક્યો હતો,  
મારી આસપાસ પાણી હતા;  
તેના સર્વ મોજાં અને છોળો,  
મારા પર ફરી વરયાં.”

**૪** અને મેં કર્યું, “મને તમારી નજર આગળ ફેંકી દેવામાં આવ્યો છે;  
તોપણ હું ફરીથી તમારા પવિત્ર સભાસ્થાન તરફ જોઈશ.”

**૫** મારું જીવન નાચ થઈ જાય એ શીતે પાણી મારી આસપાસ ફરી વરયાં,  
આજુભાજુ ઊંડાણ હતું;

મારા માથાની આસપાસ દરિયાઈ વનસ્પતિ વીંટાળાઈ વળી હતી.

**૬** હું તો પર્વતોનાં તળિયાં સુધી નીચે ઉતસી ગયો;  
મને અંદર રહેવા દઈને હમેશાંને માટે પૃથ્વીએ પોતાનાં બારણાં બંધ કરી દીધાં.  
તેમ છતાં હે મારા ઈશ્વર પ્રભુ, તમે મારા જીવને ખાડામાંથી બહાર લાવ્યા છો.

**૭** જથારે મારો આત્મા મારામાં મૂર્ખિત થયો, ત્યારે મેં ઈશ્વરનું ધ્યાન ધર્યું;  
અને મારી પ્રાર્થના તમારી સંમુખ, તમારા પવિત્ર ધરમાં પહોંચી.

**૮** જેઓ નકામા દેવો પર લક્ષ આપે છે  
તેઓ પોતાના પર ફૂપા દર્શાવનારને વિસરી જાય છે.

**૯** પણ હું મારા જીવનથી, આભારસ્તુતિ કરીને તમને જલિદાન ચઢાવીશ;  
જે પ્રતિજ્ઞા મેં લીધી છે તે હું પૂરી કરીશ.

ઉદ્ધાર, ઈશ્વર દારા જ છે.

**૧૦** પછી ઈશ્વરે માઇલીને આજ્ઞા કરી. અને તેણે પેટમાંથી થૂનાને બહાર કાઢીને કોરી  
જમીન પર મૂક્યો.

## ૩

**૧** પછી ફરીથી થૂના પાસે ઈશ્વરનું વચન આવ્યું કે, **૨** “ઉઠ, મોટા નગર નિનવે જ  
અને હું જે ફરમાવું તે મુજબ તું તે નગરમાં ખંદેશ પ્રગટ કર.” **૩** તેથી ઈશ્વરના વચનને  
આધીન થઈને થૂના ઊંઘયો અને નિનવે ગયો. નિનવે બહુ મોટું નગર હતું. તેની  
પ્રદક્ષિણા કરતાં ત્રણ દિવસ લાગે એટલો (આશરે છજુ કિલોમીટર) તેનો ધેરાવો હતો.

**૪** થૂના નગરમાં પ્રવેશ્યો અને એક દિવસની ભજલ (લગભગ જન્મિસ કિલોમીટર)  
પૂરી કર્યા બાદ તેણે ત્યાં મોટે અવાજે સંભળાવ્યું કે, “ચાયીસ દિવસો પછી નિનવે  
નાચ થઈ જશે.” **૫** નિનવેના લોકોએ ઈશ્વરના ઉપદેશ પર વિચાર કર્યો. તેઓએ  
ઉપવાસ જહેર કર્યો. અને મોટાથી તે નાના જુદીનાં, બધાએ શોકના વસ્ત્ર પહેર્યા.

**૬** આ બાબતની ખબર નિનવેના રાજને જાણવા મળી. તે તેના સિંહાસન પરથી  
ઊભો થઈ ગયો. પોતાનો ઝલ્ભો ઉતારી દીધો. અંગે શોકના વસ્ત્ર ધારણ કર્યો. અને  
રાખ ચોળીને તેમાં બેઠો. **૭** તેણે તથા તેના દરબારીઓએ કરેલા ઠરાવ અનુસાર,  
નિનવેમાં, માણસો, ગાયબેંસ અને ધેટાં બકરાએ કશું ચાખવું નહિ, તેઓ ખાય નહિ  
અને પાણી પણ પીવે નહિ.

<sup>૯</sup> માણસ તથા પશુ બદ્ધેએ શોક વસ્ત્ર ધારણ કરી, મોટે સાદે ઈશ્વરને પોકારે. દરેક પોતાના દુષ્ટ આચરણ તજે અને જોરજુલમ કરવાનું બંધ કરે. <sup>૧૦</sup> આવું કરવાથી કદાચ ઈશ્વર કરુણા કરે, તેમનો વિચાર બદલે અને તેમનો ઉચ્ચ કોપ શાંત કરે. જેથી આપણો નાશ ના થાય."

<sup>૧૦</sup> તેઓએ જે કર્યું, એટલે કે પોતાનાં ખરાબ કામો તજી દીઘાં તે ઈશ્વરે જોયું. તેથી ઈશ્વરે તેઓ પર જે વિપત્તિ લાવવાનું કહેલું હતું, તેવું કર્યું નહિં. અને તે તેઓ પર સંકટ લાવ્યા નહિં.

### ૪

<sup>૧</sup> પણ એને લીધે થૂનાને આ ખૂબ જ લાગી આવ્યું. તે ઘણો ગુઝ્ઝો થયો. <sup>૨</sup> તેથી થૂનાએ ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીને કર્યું, "હે, ઈશ્વર, જયારે હું મારા દેશમાં હતો ત્યારે જ શું મેં એવું કર્યું ન હતું? આ કારણો જ મેં ત્યારે તાર્શીશ નાસી જવાનો પ્રથતન કર્યો હતો. કેમ કે હું જાણતો હતો કે તમે કોપ કરવામાં ફૂપાળું અને કરુણાળું ઈશ્વર છો. કોપ કરવામાં મંદ અને દયાળું પ્રભુ છો. માણસો પર વિપત્તિ લાવવાથી તમને દુઃખ થાય છે. <sup>૩</sup> તેથી હવે, હે ઈશ્વર, હું તમને વિનંતી કરું છું કે મારા જીવનનો અંત લાવો, કેમ કે મારે માટે જીવવા કરતાં મરવું વધારે સારું છે."

<sup>૪</sup> ઈશ્વરે કર્યું, "ગુસ્સે થાય છે એ તું શું સારું કરે છે?" <sup>૫</sup> પછી થૂના નગરની બહાર ગયો. નગરની પૂર્વ બાજુએ માંડવો બનાવીને તેમાં બેઠો. તે જોઈ રહ્યો કે હવે નગરનું શું થાય છે?

<sup>૬</sup> ઈશ્વર પ્રભુએ, થૂના ઉપર છાયા કરે એવો એક છોડ સર્જાવ્યો. તે છોડના લીધે થૂનાને ઘણો આનંદ થયો. <sup>૭</sup> પણ બીજે દિવસે, સૂર્યોદય સમયે, ઈશ્વરે એક કીડાને ઉત્પન્ન કર્યો. એ કીડાએ પેલા છોડને કરી ખાધો અને તે સુકાઈ ગયો.

<sup>૮</sup> પછી જયારે સૂર્ય આકાશમાં ઉપર આવ્યો ત્યારે ઈશ્વરે પૂર્વ તરફથી ગરમ પવન વાતો કર્યો. તેનાથી, માથા પર આવેલા સખત તડકાને લીધે થૂના મૂર્ખિત થયો. તેથી મોત માગતાં તે બોલ્યો કે, "મારા માટે જીવવા કરતા મરવું વધારે સારું છે." <sup>૯</sup> ત્યારે ઈશ્વરે થૂનાને કર્યું, "છોડના લીધે તું અતિ ઝોધિત છે તે શું સારું છે?"

<sup>૧૦</sup> ત્યારે ઈશ્વરે તેને સમજાવ્યું કે, આ છોડ કે જેને માટે તેં નથી શ્રમ કર્યો કે નથી તેને ઉગાવ્યો. તે એક ચાત્રે ઉગ્યો અને બીજુ ચાત્રિએ નાચ થયો. આ છોડ પર તને અનુકૂંપા થઈ રહી છે. <sup>૧૧</sup> તો આ મહાનગર નિનવે કે જેમાં એક લાખ વીસ હજાર લોકો એવા છે કે જેઓ તેમના પોતાના જમણાં કે ડાબા હાથ વચ્ચે શો તફાવત છે તે પણ સમજતા નથી. વળી જે નગરમાં ઘણાં જનવર છે. એ નગર પર મને અનુકૂંપા ના ઉપજે?"

## Micah મીખાહ

<sup>૧</sup> થહૂટિયાના રાજાઓ થોથામ, આહાર અને હિંજકિયાના શાસન દરમયાન થહોવાહનું વચન મીખાહ મોરાશ્તી પાસે આવ્યું. અને જે તેને સમર્પણ તથા થરુશાલેમ સંબંધીના સંદર્શનમાં પ્રાપ્ત થયું તે આ છે.

<sup>૨</sup> હે સર્વ પ્રજાઓ, સાંભળો.

પૃથ્વી તથા તે ઉપર જે છે તે સર્વ ધ્યાન દો.

પ્રભુ પોતાના પવિત્ર સભાસ્થાનમાંથી,

એટલે પ્રભુ થહોવાહ તમારી વિજલ્લ સાક્ષી આપે છે.

<sup>૩</sup> જુઓ, થહોવાહ પોતાના સ્થાનમાંથી આવે છે;

તે નીચે ઊતરીને

પૃથ્વીનાં ઉચ્ચસ્થાનો પર ચાલે છે.

<sup>૪</sup> તેમના પગ નીચે,

પર્વતો ભીણની જેમ ઓગળો છે,

અને ટોળાવવાઈ જાયા ઉપરથી વહી જતાં પાણીના ધોધની જેમ,

ખીણો ફાટી જાય છે.

<sup>૫</sup> આ બધાનું કારણ થાકૂબના અપરાધો છે,

અને ઈરાયલના કુળના અપરાધોને લીધે એ સર્વ થયું છે.

થાકૂબનો અપરાધ શો છે?

શું તે સમર્પણ નથી?

અને થહૂટિયાનાં ઉચ્ચસ્થાન કયાં છે?

શું તે થરુશાલેમ નથી?

<sup>૬</sup> “તેથી હું સમર્પણને ખેતરના ટગલા જેવું,

અને દ્રાક્ષવાડી રોપવાના સ્થાન જેવું કરીશ.

તેના પથ્થરોને હું ખીણોમાં ગબડાવી દઈશ;

અને તેના પાથાને ઉધાડા કરી દઈશ.

<sup>૭</sup> તેની મૂર્તિઓના ટુકડે ટુકડા થઈ જશે,

તેની બધી કમાણી આગમાં ભસ્મ થઈ જશે.

અને તેના બધા જૂઠા દેવોની પ્રતિમાઓના હું શૂચેશૂરા કરી નાખીશ.

કેમ કે તેણે એ બધું ગણિકાની કમાણી ઝાપે મેળવ્યું છે.

અને તે ગણિકાની કમાણી તરીકે જ પાછું જશે.”

<sup>૮</sup> એને લીધે હું પોક મૂકીને વિલાપ કરીશ,

ઉધાડા પગે નિર્વસ્ત્ર થઈને ફરીશ,

શિથાળવાંની જેમ રડીશ,

અને શાહમૂગની જેમ કટકણીશ.

<sup>૯</sup> કેમ કે, તેના પ્રહાર રૂઝવી શકાય એવું નથી

કેમ કે થહૂટિયા સુધી જ્યાયચુકાદો આવ્યો છે,

તે મારા લોકોના દરવાજ સુધી,

છેક થરુશાલેમ સુધી આવી પહોંચયો છે.

<sup>૧૦</sup> ગાથમાં તે કહેશો નહિ;

બિલકુલ વિલાપ કરશો નહિ;  
બેથ-લે-આફાહમાં, તું ધૂળમાં આગોટ.

૧૧ હે શાઝીરના રહેવાસીઓ, નિર્વસ્ત્ર તથા બદનામ થઈને તું ચાલ્યો જા,  
સાનાના રહેવાસીઓ,  
પોતાના ઘરની બહાર નીકળતા નથી.  
બેથ-એસેલનો વિલાપ,  
તમારી પાસેથી તેનું સ્થળ લઈ લેશો.

૧૨ કેમ કે ભારોથના લોકો ચિંતાતુર થઈને કંઈ સારું થાથ તેની રાહ જોએ છે.  
કેમ કે, યહોવાહ તરફથી,

થરશાલેમના દરવાજા સુધી આફત આવી પહોંચી છે.

૧૩ હે લાખીશના લોકો, રથને ઘોડા જોડો.  
સિયોનની દીકરી માટે પાપની શરૂઆત કરનાર તે હતી,  
અને તમારામાં ઈજરાયલના અપરાધ મળ્યા હતા.

૧૪ અને તેથી તું મોરેશેથ-ગાથને વિદાયની બેટ આપશે.  
આપગીબના કુણો, ઈજરાયલના રાજાઓ સાથે કપટ કરશે.

૧૫ હે મારેશાના રહેવાસી,  
હું તારા માટે એક એવો વારસ લાવીશ કે જે તને કબજે કરશે,  
ઇજરાયલનું ગૌરવ અદૂલ્લામની ગુફામાં પણ આવશે.

૧૬ તારાં પ્રિય સંતાનોને લીધે,  
તારા માથાના વાળ કપાવ,  
અને તારું માથું મુંડાવ,  
અને ગીધની જેમ તારી ટાલ વધાર.  
કારણ, તેઓ તારી પાસેથી ગુલામગીરીમાં ગયા છે.

## ૨

૧ જેઓ દુષ્ટતા આચરવાની યોજનાઓ કરે છે,  
જેઓ બિછાનામાં રહીને પાપ કરવાની યોજના કરે છે તેઓને ધિક્કાર છે.  
પછી પ્રભાતના પ્રકાશમાં તેઓ તેનો અમલ કરે છે.

કેમ કે તેઓની પાસે સામર્થ્ય છે.

૨ તેઓ ખેતરો મેળવવાની ઇચ્છા રાખે છે તેથી તેને ધેરી વળે છે;  
તેઓ ઘર મેળવવાની ઇચ્છા રાખે છે તેથી તેને લઈ લે છે.  
તેઓ માણસને અને તેની સંપત્તિ માટે છે,  
માણસો તથા તેના વારસા પર જુલમ કરે છે.

૩ તેથી યહોવાહ આ પ્રમાણે કહે છે કે;  
“જુઓ, હું આ કુળ ઉપર આફત લાવવાનો છું,  
એમાંથી તમે તમારી જતને બચાવી શકો નહિ,  
અને તમે હવે હોશિયારીથી ચાલી શકશો નહિ,  
કેમ કે તે બચાનક સમય હશે.

૪ તે દિવસે તમારા શત્રુઓ તમને મહેણાં ટોળાં ભારશે  
અને તમારે માટે વિલાપનાં ગીતો ગાશો, રૂદન કરશે.  
તેઓ કહેશે કે, ‘આપણે ઈજરાયલીઓ તો સંપૂર્ણ ચીતે પાથમાલ થઈ ગયા છીએ;  
યહોવાહે અમારા લોકનો પ્રદેશ બદલી નાખ્યો છે  
મારી પાસેથી તે કેવી ચીતે લઈ લીધો છે?’  
અને તે (યહોવાહ) અમારા ખેતરો અમને દગો આપનારા વરથે વહેંથી આપે છે!”

પ એ માટે, જથારે યહોવાહ લોકોની જમીન માટે ચિદ્ધીઓ નાખશે, ત્યારે તમને તે નહિ મળે.

૬ તેઓ કહે છે,

પ્રભોધ કરશો નહિ.

તેઓએ આ બાબતોનો પ્રભોધ કરવો નહિ;  
આપણી ઉપર આ લાંછન દૂર થવાનું નથી."

૭ હે યાકૂબના વંશજો શું આવું કહેવાશે કે,  
યહોવાહનો આત્મા સંકોચાયો છે?

આ શું તેમના કાર્યો છે?

જેઓ નીતિમત્તાથી ચાલે છે,

સદાચારીને માટે મારા શર્દો હિતકારક નથી?

૮ પણ છેવટે થોડી મુદતથી મારા લોકો શરૂની જેમ ઉદ્ઘાટન છે.

જેઓ એવું વિચારે છે કે તેઓ યુઝમાંથી પાછા ફરતા લોકોની જેમ સુરક્ષિત છે.

તેવા નિર્ભયપણે ચાલતાં લોકોના વસ્ત્રમાંથી તમે જબ્બા ઉતારી નાખો છો,

૯ મારા લોકોની સ્ત્રીઓને તમે તેઓનાં આરામદાયક ઘરોમાંથી કાઢી મૂકો છો;

અને તેઓનાં બાળકો પાસેથી મારો આશીર્વાદ તમે સદાને માટે લઈ લો છો.

૧૦ ઉઠો, ચાલ્યા જાઓ,

કેમ કે આ તમારું સ્થાન નથી કે જથાં તમે રહો,

કેમ કે તેની અશુદ્ધિ ;

છા બયંકર વિનાશકારક મહિનતા એ તેનું કારણ છે.

૧૧ જો કોઈ અપ્રામાણિક અને દુરાચારી વ્યક્તિ જૂદું બોલીને પ્રભોધ કરે કે,

"હું કહું છું કે, તમને દ્રાક્ષારસ અને મધ્ય મણશે,"

તો તે જ આ લોકોનો પ્રભોધક થશે.

૧૨ હે યાકૂબ હું નિશ્ચે તારા સર્વ લોકોને બેગા કરીશ.

હું દ્રાક્ષારસના બયેલાઓને બેગા કરીશ.

હું તેમને વાડાનાં દેટાંની જેમ બેગા કરીશ

તથા ગૌથરના દેટાંના ટોળાંની જેમ

તેઓ લોકોના ટોળાને લીધે મોટો ઘોઘાટ કરશે.

૧૩ ઈંડું પાડનાર તેઓની આગટથી નીકળી ગયો છે.

તેઓ ધસારાબંધ દરવાજ સુધી ચાલી જઈને તેમાં થઈને બહાર આવ્યા છે;

રાજ તેઓની પહેલાં પસાર થઈ ગયો છે,

યહોવાહ તેમના આગેવાન છે.

### ૩

૧ મેં કણ્ણું,

“હે યાકૂબના આગેવાનો,

અને દ્રાક્ષારસ દેશના શાસકો હવે સાંભળો;

શું ન્યાયને જાણવાની તમારી ફરજ નથી?

૨ તમે જેઓ ન્યાયને ધિક્કારો છો,

અને દુષ્ટતા પર પ્રેમ ચાખો છો,

તમે મારા લોકોના શરીર પરથી ચામડી

અને તેના હાડકાં ઉપરથી માંસ ઉતારી લો છો.

૩ તમે મારા લોકોનું માંસ ખાઓ છો,

તમે તેમના શરીર ઉપરથી ચામડી ઉતારી નાખો છો,

તેમના હાડકાં ભાંગી નાખો છો,  
અને તેના ટુકડે ટુકડા કરો છો,  
તેને માંસની જેમ રાંધવા માટે,  
તમે તેને કટાઈએ પાથરી દો છો.  
**૪** પણ તમે યહોવાહને વિનંતી કરશો,  
પણ તે તમને ઉત્તર નહિ આપે.  
તેથી તે સમયે તે તમારાથી મુખ ફેરવી લેશે.

કારણ કે તમે અનિષ્ટ કામો કર્યા છે.”

**૫** યહોવાહ પ્રબોધકો વિષે કહે છે  
જેઓ મારા લોકોને ખોટા માર્ગ લઈ જાય છે;  
જેઓ તેમને દાંતથી ખવડાવે છે,  
તેઓ એમ કહે છે, કે ત્યાં સમૃદ્ધિ આવશે!  
જેઓ તેમને ખવડાવતા નથી,  
તેઓ તેમની વિરલ યુઝની તૈથારી કરે છે.

**૬** તેને લીધે તમારા ઉપર એવી રાત પડશો કે, જેમાં તમને કોઈ સંદર્શન નહિ થાય;  
અને તમારા ઉપર અંધકાર ઊતરશે, તમે ભવિષ્ય ભાખી શકશો નહિ,  
અને પ્રબોધકોનો સ્ફૂર્ય આથભી જશે  
અને તમારો દિવસ અંધકારમય થઈ જશે.

**૭** દૃષ્ટાઓ લજિજત થશે,  
અને ભવિષ્યવેતાઓ ગુંઘવાઈ જશે,  
તેઓ બધા પોતાના હોઠ બંધ કરી દેશે,  
કારણ કે ઈશ્વર તરફથી કંઈ પણ ઉત્તર મળતો નથી.”

**૮** પરંતુ યાકૂબને તેના અપરાધ,  
અને ઇગરાયલને તેના પાપો વિષે જણાવવા માટે,  
યહોવાહના આત્મા વડે નિશ્ચે સામર્થ્ય,  
ન્યાય અને શક્તિથી બરપૂર છું.

**૯** હે યાકૂબના વંશના આગેવાનો, તમે હવે આ સાંભળો,

અને ઇગરાયલ કુળના શાસકો,

જેઓ ન્યાયને ધિક્કારો છો,

અને સર્વ નીતિમત્તાને ઉલટાવો છો,

**૧૦** તમે સિયોનને લોહીથી,

અને યરુશાલેમને અન્યાય દ્વારા બાંધ્યાં છે.

**૧૧** તેના આગેવાનો લાંચ લઈને ન્યાય કરે છે.

અને તેના યાજકો પગાર લઈને બોધ કરે છે

અને તેના પ્રબોધકો પૈસા લઈને ભવિષ્ય ભાખે છે.

એમ છતાં પણ તેઓ યહોવાહ પર આધાર રાખે છે અને કહે છે,

“શું યહોવાહ આપણી સાથે નથી?

આપણા પર કોઈ આફત આવશે નહિ.”

**૧૨** આથી, તમારે કારણે,

સિયોનને ખેતરની જેમ ખેડી નાખવામાં આવશે,

અને યરુશાલેમમાં કાટમાળનો ટગલો થઈ જશે,

અને ટેકરી ઉપરનું સભાસ્થાન ઝાડી ઝાંખરાથી ઢંકાઈ જશે.

થહોવાહના સભાસ્થાનના પર્વતની સ્થાપના પર્વતોમાં સૌથી ઉજ્જ્વલ કરાશે,  
તને બીજા કુંગરો કરતાં ઊચો કરવામાં આવશે.

અને લોકોના ટોળોટોળાં તથાં ચાલ્યા આવશે.

**૨** ઘણાં લોકો આવશે અને કહેશે કે,

“ચાલો, આપણે થહોવાહના પર્વત ઉપર,

થાકુલના ઈશ્વરના ઘરમાં જઈએ;

તે આપણાને તેમના માર્ગો શીખવશે,

અને આપણે તેમના માર્ગોમાં ચાલીશું.”

કેમ કે સિયોનમાંથી નિયમશાસ્ત્ર અને

થહોવાહના વચન થરુશાલેમભમાંથી બહાર નીકળશે.

**૩** તે ઘણા લોકોની વચ્ચે ન્યાય કરશે,

તે દૂરના બળવાન રાષ્ટ્રોનો ઇન્સાફ કરશે.

તેઓ પોતાની તલવારો ટીપીને હળની કોશો બનાવશે;

પોતાના ભાલાઓનાં દાતરડાં બનાવશે.

પ્રજાઓ એકબીજા વિરુદ્ધ તલવાર ઉગામશે નહિ

તેઓ ફરીથી કદી થુઝનું શિક્ષણ લેશે નહિ.

**૪** પણ, તેઓ પોતપોતાના દ્રાક્ષાવેલા નીચે

તથા પોતપોતાની અંજુરી નીચે બેસશે.

કોઈ તેમને બીવડાવશે નહિ,

કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહના મુખમાંથી આ વચન બોલાયું છે.

**૫** કેમ કે બધા લોકો,

એટલે પ્રત્યેક, પોતપોતાના દેવના નામ પર શ્રદ્ધા રાખીને ચાલશે.

પણ અમે સદાસર્વકાળ,

થહોવાહ અમારા ઈશ્વરના નામ પર ભરોસો રાખીને ચાલીશું.

**૬** થહોવાહ કહે છે કે, “તે દિવસે”

“જે અપંગ છે તેવી પ્રજાને હું બેગી કરીશ

જેને મેં દુઃખી કરીને કાઢી મૂકી છે,

તે પ્રજાને હું એકત્ર કરીશ.

**૭** અપંગમાંથી હું શેષ ઉત્પણ કરીશ,

દૂર કાઢી મૂકાયેલી પ્રજામાંથી એક શક્તિશાળી પ્રજા બનાવીશ,

અને થહોવાહ, સિયોનના પર્વત ઉપરથી તેઓના પર,

અત્યારથી તે સર્વકાળ સુધી રાજ કરશે.

**૮** હે, ટોળાંના બુરજ,

સિયોનની દીકરીના શિખર,

તે તારે તથાં આવશે-

એટલે અગાઉનું રાજ્ય,

થરુશાલેમની દીકરીનું રાજ્ય આવશે.

**૯** હવે તું શા માટે મોટેથી પોકારે છે?

તારામાં રાજ નથી?

શું તારો સલાહકાર નાશ પામ્યા છે કે,

પ્રસૂતિથી પીડાતી સત્ત્રીની જેમ તારા પર વેદના આવી પડી છે?

**૧૦** હે સિયોનની દીકરી,

પ્રસૂતિથી પીડાતી સત્ત્રીની જેમ

તું પીડા પામ તથા

જન્મ આપવાને કષ્ટ સહન કર. કેમ કે હવે તું નગરમાંથી બહાર જશે,  
ખેતરમાં રહેશે,  
બાબિલમાં પણ જશે;

ત્યાંથી તને મુક્ત કરવામાં આવશે;  
ત્યાં યહોવાહ તને  
તારા શાશ્વતોના હાથમાંથી મુક્ત કરશે.

૧૧ હવે ઘણી પ્રજાઓ તારી વિરુદ્ધ બેગી થઈ છે;  
તેઓ કહે છે કે, 'તેને અશુદ્ધ કરીએ;

સિયોન ઉપર આપણી આંખો લગાવીએ.'"

૧૨ પ્રભોધક કહે છે, તેઓ યહોવાહના વિચારોને જાણતા નથી,  
કે તેઓ તેમની યોજનાઓને સમજતા નથી,  
કેમ કે તેમણે તેઓને ખંડીઓમાં પૂઢીઓની જેમ બેગા કર્યા છે.

૧૩ યહોવાહ કહે છે, "હે સિયોનની દીકરી, ઊરીને ઝૂદ,  
કેમ કે હું તારા શિંગડાંને લોખંડનાં,  
તારી ખરીઓ કાંસાની બનાવીશ;  
તું તેના વડે ઘણાં લોકોને કચડી નાખશે.  
તું તેઓના અનુચ્છિત ધનનું યહોવાહને,  
તેઓની સંપત્તિને આખી પૃથ્વીના પ્રભુને સમર્પણ કરશે."

## ૫

૧ હે સૈન્યોની દીકરી,  
હવે તું તારા સૈન્ય સહિત એકત્ર થશે.

તેણે નગરની આસપાસ દેરો ઘાલ્યો છે;  
તેઓ ઇજરાયલના ન્યાયાધીશ પર પ્રહાર કરશે,  
ગાલ પર સોટી વડે મારશે.

૨ હે બેથલેહેમ એકાથા,  
જો કે તું યહૂદાના કુદો મધ્યે વિસાત વગરનું છે,  
પણ ઇજરાયલમાં રાજ કરવા,  
તારામાંથી એક રાજકર્તા ઉત્પજ્ઞ થશે, તે મારી પાસે આવશે,  
જેનો પ્રારંભ પ્રાર્થીન કાળથી,  
અનંતકાળથી છે.

૩ એ માટે જે પ્રસવવેદનાથી પીડાય છે તેને બાળકનો પ્રસવ થશે,  
તે સમયથી યહોવાહ પોતાના લોકોનો ત્યાગ કરશે,  
પછી તેના બાકી રહેલા ઇજરાયલ લોકોની પાસે તે પાછા આવશે.

૪ યહોવાહના સામર્થ્યથી તથા  
પોતાના ઈશ્વર યહોવાહના નામના પ્રતાપથી  
તે પુરુષ ઊભો રહીને પોતાના ટોળાનું પાલન કરશે.  
તેઓ કાયમ રહેશે.

કેમ કે હવે તે પૃથ્વીના છેડા સુધી મોટો ગણાશે.

૫ તે આપણી શાંતિ થશે,  
જ્યારે આશ્વરીઓનું સૈન્ય આપણા દેશમાં આવશે,  
જ્યારે તેઓ આપણા કિલ્લાઓ ઉપર કૂચ કરશે,  
ત્યારે આપણે તેની વિરુદ્ધ સાત પાણકોને  
તથા આઠ આગેવાનોને ઊભા કરીશું.

૬ આ માણસો આશ્વરના દેશ પર તલવારથી,

નિખ્રોદના દેશ પર તેઓના હાથોમાંની તલવારોથી શાક્ષન કરશે,  
જ્યારે તેઓ આપણા દેશમાં આવીને,  
આપણી સરહદોમાં ફરશે.  
ત્યારે તે આપણને આશૂરથી બચાવશે.

**૧** ત્યારે યાકુભના બયેલા ઘણાં લોકો મદયે તેઓ,  
યહોવાહે મોકલેલા ઝાકળ જેવા,  
ધાસ ઉપર વરસતા વરસાદ જેવા થશે.  
તેઓ મનુષ્ય માટે રોકાતા નથી,  
કે માનવજાત માટે રાહ જોતા નથી.

**૨** યાકુભના બયેલા ઘણી પ્રજાઓ મદયે,  
ઘણાં લોકો મદયે,  
જંગલના પશુઓ મદયે સિંહના જેવા,  
ઘેટાંના ટોણાંમાં સિંહના બરથા જેવા થશે.  
જ્યારે તે તેઓમાં થઈને જાથ છે, ત્યારે તે તેઓને કચડી નાખીને ટુકડા કરી દે છે,  
તેમને છોડાવનાર કોઈ હોતું નથી.

**૩** તારા શશ્રુઓ વિરુદ્ધ તારો હાથ ઊઠશે,  
તે હાથ તેઓનો નાશ કરશે.

**૪** “વળી યહોવાહ કહે છે કે, તે દિવસે એવું થશે કે,”  
“હું તારા ઘોડાઓનો નાશ કરીશ  
અને તારા રથોને તોડી નાખીશ.  
**૫** હું તારા દેશના નગરોનો નાશ કરીશ,  
તારા સર્વ કિલ્લાઓને તોડી પાડીશ.  
**૬** હું તારા હાથની જદુકિયાનો નાશ કરીશ  
હવે પણી તારામાં ભવિષ્ય બતાવનાર કોઈ રહેશે નહિ.  
**૭** હું તારી સર્વ કોતરેલી મૂર્તિઓનો  
અને તારામાંથી ભજનસ્તંભોનો નાશ કરીશ.  
તું ફરીથી તારા હાથની કારીગરીની બક્કિત કરશે નહિ.  
**૮** હું તારામાંથી અશેરીમ દેવીને ઉખેડી નાખીશ;  
તારાં નગરોનો તથા મૂર્તિઓનો નાશ કરીશ.  
**૯** જે પ્રજાઓએ મારું સાંભળ્યું નહિ,  
તેઓ ઉપર હું કોધથી અને કોપથી વેર વાળીશ.”

## ૬

**૧** યહોવાહ જે કહે છે તે હવે તમે સાંભળો.  
મીખાહે તેને કદ્યથું, “ઉઠો અને પર્વતોની આગળ તમારી ફરિયાદ રજૂ કરો;  
કુંગરોને તમારો અવાજ સંભળાવો.

**૨** હે પર્વતો તથા પૃથ્વીના મજબૂત પાથાઓ,  
તમે યહોવાહની ફરિયાદ સાંભળો.  
કેમ કે યહોવાહને પોતાના લોકોની સાથે ફરિયાદ છે તેઓ છારાયલની વિરુદ્ધ  
દાવો થલાવશે.

**૩** “હે મારા લોકો, મૈં તમને શું કર્યું છે?  
મૈં તમને કઈ રીતે કંટાળો આપ્યો છે?  
મારી વિરુદ્ધ જે કંઈ હોય તે કહી દો.  
**૪** કેમ કે હું તો તમને ભિસર દેશમાંથી બહાર લાવ્યો અને

મેં તમને ગુલામીના ઘરમાંથી છોડાવ્યા.

મેં તમારી પાસે મૂસાને, હાઠનને તથા ભરિયભને મોકલ્યાં.

૫ હે મારા લોકો, યાદ કરો કે મોઆબના રાજ બાલાકે શી થોજના કરી અને જયોરના દીકરા બલામે તેને શો ઉત્તર આપ્યો?

શિક્ષીમથી ગિલ્ગાલ સૂધી શું બન્યું તે તમે યાદ કરો,  
જેથી તમે યહોવાહનાં ન્યાયી કાર્યોને સમજુ શકો.”

૬ હું શું લઈને યહોવાહની આગળ આવું?

કે ઉચ્ચ ઈંખરને નમસ્કાર કરાં?

શું હું દહનીયાપણો લઈને,

એક વર્ષના વાષ્પરડાને લઈને તેમની આગળ આવું?

૭ શું હજારો ઘેટાંઓથી,

કે તેલની દસ હજાર નદીઓથી યહોવાહ ખુશ થશે?

શું મારા અપરાધને લીધે હું મારા પ્રથમ જનિતનું જલિદાન આપું?

મારા આત્માના પાપને માટે મારા શરીરના ફળનું અર્પણ કરાં?

૮ હે મનુષ્ય, તેણે તને જળાય્યું છે,

કે સાંદ્ર શું છે,

ન્યાયથી વર્તવું,

દયાભાવ રાખવો,

તથા તારા ઈંખર સાથે નમ્રતાથી ચાલવું.

યહોવાહ તારી પાસે બીજું શું માગે છે.

૯ યહોવાહ નગરને બોલાવે છે;

જેઓ જ્ઞાની છે તેઓ તમારા નામથી બીશે:

“સોટીનું તથા

તેનું નિર્માણ કરનારનું સાંભળ.

૧૦ અપ્રામાણિકતાની સંપત્તિ તથા

તિરસ્કારપાત્ર ખોટાં માપ દુષ્ટોના ઘરોમાં શું હજુ પણ છે?

૧૧ ખોટા પ્રાજ્વાં તથા

કપટભરેલા કાટલાંની કોથળી રાખનાર માણસને હું કેવી રીતે નિર્દોષ ગળું?

૧૨ તેના ધનવાન માણસો હિંસાખોર હોથ છે.

તેના રહેવાસીઓ જૂદું બોલે છે

તેમના મુખમાં કપટી શુભ હોથ છે.

૧૩ તે માટે મેં તને ભારે ધા ભાર્યા છે અને

તારાં પાપોને લીધે મેં તારો વિનાશ કરી નાખ્યો છે.

૧૪ તું ખાશે પણ ટૂપ્ત થશે નહિં;

તારામાં કંગાલિયત રહેશે.

તું સામાનનો સંગ્રહ કરશે પણ કંઈ બચાવી શકશે નહિં,

તું જે કંઈ બચાવશે તે હું તલવારને સ્વાધીન કરીશ.

૧૫ તું વાવશે પણ કાપણી કરી શકશે નહિં,

તું જૈતુનને પીલશે પણ તારા શરીર પર તેલ લગાવવા પામશે નહિં;

તું દ્રાક્ષા પીલશે પણ તેનો દ્રાક્ષારસ પીવા પામશે નહિં.

૧૬ ઓશ્રીના વિધિઓનું તથા

આહાબના કુટુંબના બધા ચીતરિવાજોનું તમે પાલન કર્યું છે.

અને તમે તેઓની શિખામણ પ્રમાણે થાલો છો,  
તેથી હું તમને ખેદાનમેદાન કરી નાખીશ;  
તમારા રહેવાસીઓને તિરસ્કારપાત્ર કરી નાખીશ,  
તમારે મારા લોક હોવાના કટાક્ષ સહન કરવા પડશે.”

## ૭

**૧** મને અફસોસ છે!

કેમ કે ઉનાળાનાં ફળ વીણી લીધા પછીની જેવી સ્થિતિ,  
એટલે દ્રાક્ષા વીણી લીધા પછી બચી ગયેલી દ્રાક્ષા જેવી મારી સ્થિતિ છે:  
ત્યાં ફળની લૂભ મળશે નહિ,

પાકેલાં અંજુર જેને માટે હું તલસું છું તે પણ નહિ મળો.

**૨** પૃથ્વી પરથી ભલા માણસો નાશ પામ્યા છે, મનુષ્યોમાં કોઈ પ્રામાણિક રદ્યો નથી;  
તેઓ બીજાનું લોહી વહેવડાવવા માટે તલપી રદ્યા છે  
તેઓ જળ નાખીને પોતાના ભાઈઓનો શિકાર કરે છે.

**૩** તેઓના હાથો નુકસાન કરવામાં ઘણાં કુશળ છે.

સરદારો પૈસા માગે છે,

ન્યાયાધીશો લાંચ માટે તૈયાર છે,  
બળવાન માણસ પોતાના મનનો દુષ્ટ ભાવ પ્રગટ કરે છે.

તેઓ બેગા મળીને ઘદ્યંત્ર રચે છે.

**૪** તેઓમાંનો જે શ્રેષ્ઠ છે તે કાંટા ઝાંખરા જેવો છે;

જે સૌથી વધારે પ્રામાણિક છે તે કાંટાની વાડ જેવો છે,  
તારા ચોકીદારે જણાવેલો એટલે,

તારી શિક્ષાનો દિવસ આવી ગયો છે.

હવે તેઓની ગુંચવણનો દિવસ આવી પહોંચ્યો છે.

**૫** કોઈ પડોશીનો વિજ્ઞાસ કરીશ નહિ,

કોઈ ભિત્ર ઉપર આધાર રાખીશ નહિ,

તું જે બોલે તે વિષે સાવધાન રહે

એટલે જે શ્રી તારી સાથે સ્વીએ છે તેનાથી પણ જંબાળ.

**૬** કેમ કે દીકરો પોતાના પિતાનો આદર કરતો નથી.

દીકરી પોતાની માની સામી થાથ છે,

વહુ પોતાની સાસુની સામી થાથ છે;

માણસનાં શત્રુઓ તેના પોતાના જ ઘરનાં માણસો છે.

**૭** પણ હું તો યહોવાહ તરફ જોઈશ,

હું મારા ઉધાર કરનાર ઈંખરની રાહ જોઈશ;

મારા ઈંખર મારું સાંભળશે.

**૮** હે મારા દુર્ઘન, મારી દુર્દીશામાં આનંદ ન કર;

જો હું પડી જઉં,

તો પણ હું પાછો ઊઠિશ;

જો હું અંધકારમાં બેસું,

તો પણ યહોવાહ મને અજવાળાજુપ થશે.

**૯** તેઓ મારી તરફદારી કરશે

અને મને ન્યાય આપશે ત્યાં સુધી,

હું યહોવાહનો ઝોધ સહન કરીશ,

કેમ કે મેં યહોવાહની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.

તે મને બહાર અજવાટામાં લાવશે,  
હું તેમનું ન્યાથીપણું જોઈશ.

**૧૦** ત્યારે મારા દુઃખન કે જેઓએ મને કણ્ણું કે,

“તારા ઈશ્વર યહોવાહ કયાં છે?”

એવું કહેનારાઓ શરમથી ઢંકાઈ જશે,

મારી આંખો તેઓને જોશે,

શેરીઓની માટીની જેમ તે પગ નીચે કથડાશે.

**૧૧** જે દિવસે તારા કોટ બંધાશે,

તે દિવસે તારી સરહદ બહુ દૂર જશે.

**૧૨** તે દિવસે આશ્ચર્થી તથા મિસરના નગરોથી

મિસરથી તે છેક મોટી નદી સુધીના પ્રદેશમાંથી,

તથા સમુક્રથી સમુક્ર સુધીના,

તથા પર્વતથી પર્વત સુધીના પ્રદેશના,

લોકો તે દિવસે તારી પાસે આવશે.

**૧૩** તોપણ તેમાં રહેતા લોકોને કારણે,

તેઓનાં કર્મના ફળને કારણે,

તે દેશો ઉજાડ થઈ જશે.

**૧૪** તારા વારસાનાં ટોળાં કે,

જેઓ એકાંતમાં રહે છે,

તેઓને તારી લાકડીથી,

કાર્મેલના જંગલમાં ચરાવ.

અગાઉના દિવસોની જેમ,

બાશાનમાં તથા ગિલથાદમાં પણ ચરવા દે.

**૧૫** મિસર દેશમાંથી તારા બહાર આવવાના દિવસોમાં થથું હતું તેમ,

હું તેને અદભુત કૃત્યો બતાવીશ.

**૧૬** અન્ય પ્રજાઓ તે જોશે,

પોતાની સર્વ શક્તિને લીધે લભિજત થશે.

તેઓ પોતાના હાથ પોતાના મુખ પર મૂકશે;

તેઓના કાન બહેરા થઈ જશે.

**૧૭** તેઓ સાપની જેમ ધૂળ ચાટશે,

તેઓ પૂઢ્યી ઉપર પેટે ચાલતાં સજીવોની માફક,

પોતાના ગુપ્ત સ્થાનોમાંથી ધૂજતાં ધૂજતાં બહાર આવશે.

તે પ્રજાઓ યહોવાહ આપણા ઈશ્વરની પાસે બીતી બીતી આવશે,

તેઓ તારાથી ડરશે.

**૧૮** તમારા જેવા ઈશ્વર કોણ છે?

તમે તો પાપ માફ કરો છો,

તમારા વારસાના બચેલા ભાગના,

અપરાધને દરગુજર કરો છો;

તમે પોતાનો છોધ હંમેશા રાખતા નથી,

કેમ કે તમે દયા કરવામાં આનંદ માનો છો.

**૧૯** તમે ફરીથી અમારા ઉપર કૃપા કરશો;

તમે અમારા અપરાધોને તમારા પગ નીચે કથડી નાખશો.

તમે અમારાં બધાં પાપોને સમુક્રના ઊંડાણોમાં ફેંકી દેશો.

**૨૦** જેમ તમે પ્રાચીન કાળમાં અમારા પૂર્વજો આગળ સમ ખાધા હતા તેમ,

મીખાં અ:૨૦

1241

મીખાં અ:૨૦

તમે થાકુલ પ્રત્યે સત્યતા અને  
ઇજ્ઞાહિમ પ્રત્યે કૃપા દર્શાવશો.

## Nahum નાહુમ

**૧** નિનવે વિષે ઈંઘરવાણી. નાહુમ એલોશીના સંદર્ભનનું પુસ્તક.

**૨** થહોવાહ આવેશી ઈંઘર છે અને બદલો લેનાર છે; થહોવાહ બદલો લે છે અને તે કોપાયમાન થથા છે; થહોવાહ પોતાના દુઃખનો પર વૈર વાળો છે, પોતાના દુઃખનો માટે ગુસ્સો સંઘરી રાખે છે. **૩** થહોવાહ કોપ કરવામાં ધીમા અને મહાપરાક્ષમી છે; તે ગુનેગારોને નિર્દોષ ગણનાર નથી. થહોવાહ પોતાનો ભાર્ગ વંટોળીયા તથા તોફાનમાં બનાવે છે, વાદળો તેમના થરણોની દ્વૃણ સભાં છે.

**૪** તેઓ સમુક્ષને ધમકાવે છે અને તેને સૂક્ષ્મવી નાખે છે; તેઓ બધી નદીઓને પણ સૂક્ષ્મવી દે છે. બાશાન અને કાર્મેલના લીલાછભ પ્રાંતો સૂક્ષ્માઈ જાથ છે; લભાનોનનાં ફૂલો કરમાઈ જાથ છે. **૫** તેમની હાજરીમાં પર્વતો દ્વારે છે, દુંગરો ઓગળી જાથ છે; તેમની હાજરીમાં પૂઢવી, હા, દુનિયા તથા તેમાં વસતા બધા લોકો હાલી ઉઠે છે.

**૬** તેમના કોધ આગળ કોણ ઊભો રહી શકે? તેમના ઉગ્ર કોધનો સામનો કોણ કરી શકે? તેમનો કોધ અનિની જેમ વ્યાપે છે, તેમના કોપથી ખડકો તૂટી જાથ છે.

**૭** થહોવાહ સારા છે; સંકટના સમયમાં તે ગટલુપ છે; તેમના પર ભરોસો રાખનારને તે ઓળખે છે. **૮** પણ તે પ્રચંડ પૂર્વથી પોતાના શરૂઆતો અંત લાવશે; તે તેઓને અંધારામાં ધકેલી દેશે.

**૯** શું તમે થહોવાહની વિલંબ ષડયંત્ર રથો છો? તે સંપૂર્ણપણે અંત લાવશે; બીજુવાર કશી વિપત્તિ ઊભી થશે નહિ. **૧૦** કેમ કે તેઓના હાલ ગુંચવાયેલા કાંટા જેવા થશે; તેઓ પોતાના મદ્યપાનથી પલળી ગયા હશે; સંપૂર્ણપણે સૂકાધાસની માફક તેઓનો નાશ થઈ જશે. **૧૧** હે નિનવે તારામાંથી જે નીકળીને બહાર ગયો, તે થહોવાહની વિલંબ દુષ્ટ થોજના કરે છે, તે દુષ્ટતા કરવાનું પ્રોત્સાહન આપે છે.

**૧૨** થહોવાહ આમ કહે છે, “જો કે તેઓ સંપૂર્ણ બળવાન તથા સંખ્યામાં ધણાં હશે, તેમ છતાં તેઓ કપાઈ જશે; તેમના લોકો પણ રહેશે નહિ. પણ તું, થહૂદા જોકે મેં તને દુઃખી કર્યો છે, તોપણ હવે પછી હું તને દુઃખી નહિ કરું. **૧૩** હવે હું તારા પરથી તેની ઝૂસરી તોડી નાખીશ; હું તારી સાંકળો તોડી નાખીશ.”

**૧૪** થહોવાહે તારા વિષે આજ્ઞા આપી છે, નિનવે, વંશજો તારં નામ ધારણ કરશે નહિ. તારા દેવોના ભંદિરોમાંથી ધડેલી મૂર્તિઓનો તથા ટાળેલી પ્રતિમાઓનો હું નાશ કરીશ. હું તારી કબર ખોદીશ, કેમ કે તું દુષ્ટ છે.

**૧૫** જુઓ, સારા સમાચાર લાવનાર, શાંતિની ખબર આપનારનાં પગલાં પર્વત પર દેખાય છે; તે શાંતિના સારા સમાચાર લાવી રહ્યા છે. હે થહૂદિયા, તારાં પર્વો પાળ, તારી માનતાઓ પૂરી કર, કેમ કે હવે પછી કોઈ દુષ્ટ તારી પર મદયે થઈને જશે નહિ; તેને સંપૂર્ણપણે કાપી નાખવામાં આવ્યો છે.

## ૨

**૧** જોરથી પછાડીને દુક્કડે દુક્કડા કરનાર તારી સામે આવ્યો છે. તારા કિલ્લાની રક્ષા કર, રસ્તાની યોકી કર, પોતાને મજબૂત બનાવ, તારી બધી શક્તિ બેગી કર.

**૨** કેમ કે થહોવાહ યાકુભનું ગૌરવ ઇઝરાયલના ગૌરવ જેવું પુનઃસ્થાપિત કરશે, કેમ કે લુંટારાઓએ તેમને લુંટી લીધા છે અને તેમની દ્રાક્ષવાડીઓનો નાશ કર્યો છે.

<sup>૩</sup> તેના યોજ્ઞાઓની ટાલોનો રેગ લાલ છે, શક્તિશાળી ભાણસોએ કિરમજી રેગનો પોષાક પહેર્યો છે; તૈયારીના દિવસે રથો પોલાદથી ઝગઝગે છે, સાયપ્રસના ભાલાઓ બધ્યકર રીતે હલાવાઈ રહ્યા છે. <sup>૪</sup> શેરીઓમાં રથો ગાંડાતૂર બનીને ઘૂમી રહ્યાં છે; તેઓ ચોકમાં એકબીજાની સામે અથડાય છે. તેમનો દેખાવ ભશાલના જેવો છે અને તેઓ વીજણીની પેડે દોડે છે.

<sup>૫</sup> તે પોતાના અધિકારીઓને ગોઠવે છે; તેઓ ફૂથ કરતા ઠોકર ખાય છે, તેઓ કોટ પર હુમલો કરવા આગળ ધસે છે. હુમલો કરનારાઓથી રક્ષણ મેળવવા ભાલા તૈયાર કરવામાં આવ્યા છે.

<sup>૬</sup> નદીઓના દરવાજાઓ ખૂલી ગયા છે, મહેલનો નાશ થયો છે. <sup>૭</sup> નિનવેની રાણીને નિર્વસ્ત્ર કરીને દૂર લઈ જવામાં આવી છે. તેની દાસીઓ કબૂતરનાં જેવો વિલાપ કરે છે, છાતી ફૂટે છે.

<sup>૮</sup> નિનવે પાણીના સરોવર જેવું છે, જેમ પાણી વહી જાય છે તેમ તેનાથી લોકો દૂર નાસી જાય છે. તેઓ પોકારે છે, “ઓબા રહો, ઓબા રહો,” પણ કોઈ પાછું ફરતું નથી. <sup>૯</sup> તમે ચાંદી લૂંટી લો, સોનું લૂંટી લો, કેમ કે સરસામાનની બધી વસ્તુઓનો ત્યાં કોઈ અંત નથી. <sup>૧૦</sup> નિનવે નગર ઉજ્જવ અને ખાલી થઈ ગયું છે. હૃદય પીગળી જાય છે, ઘૂંટણો એકબીજા સાથે અથડાય છે, દરેક જણનાં શરીરને પીડા થાય છે; દરેકના ચહેરા નિરસેજ થઈ ગયા છે.

<sup>૧૧</sup> જથ્યાં સિંહ તથા સિંહણ તેઓનાં બચ્યા સાથે ફરતાં હતાં અને તેઓને બીવડાવનાર કોઈ ન હતું અને જે જથ્યાએ સિંહના બચ્યાં બજ્ઝ કરતાં હતાં તે સિંહની ગુફા કથાં છે? <sup>૧૨</sup> સિંહ તેના બચ્યાં માટે શિકારને ફાડીને ટુકડા કરે છે; તે પોતાની સિંહણ માટે શિકારને ગુંગળાવીને મારી નાખતો, તે પોતાની ગુફા શિકારથી મારી નાખેલાં પ્રાણીઓથી ભરતો હતો.

<sup>૧૩</sup> સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે; “જો, હું તારી વિલંબ છું.” “હું તારા રથ બાળીને બચ્ય કરી નાખીશ, તલવાર તારાં બચ્યાઓનો સંહાર કરશે. હું પૃથ્વી પરથી તારા શિકારનો નાશ કરીશ, તારા સંદેશાવાહકનો અવાજ ફરી કદી સંભળાશે નહિ.”

### ૩

<sup>૧</sup> ખૂની નગરને અફસોસ! તે જુદી તથા લૂંટથી બચેલું છે; તેમાં શિકાર કરવાનું બંધ થયું નથી. <sup>૨</sup> પણ હવે ત્યાં ચાલુકનો તથા ગડગડતા પૈડાનો, ફૂદતા ઘોડા તથા ડિણટા રથોનો અવાજ,

<sup>૩</sup> ઘોડેસવારોની દોડાદોડ, ચમકતી તલવારો, તેજસ્વી ભાલાઓ, લાશોના તથા કતલ થયેલાઓના ટગલા અને મૂતદેહોનો તો કોઈ અંત જ નથી; તેઓ પર હુમલો કરનારાઓ મૂતદેહો ઉપર ઠોકર ખાય છે. <sup>૪</sup> આ બધાનું કારણ એ છે કે, સુંદર ગણિકાની વિષયવાસના, જે જાદુકિયામાં પ્રવીણ, જે પોતાની ગણિકાગીરીથી પ્રજાઓને તથા લોકોને પોતાના જાદુકિયાથી વેરી દે છે, તેના વ્યબિયાર પુષ્કળ છે.

<sup>૫</sup> સૈન્યોનો દીંખર યહોવાહ કહે છે, “જો, હું તારી વિલંબ છું,” “હું તારો ચણિયો તારા મુખ પર ઉઠાવીશ અને તારી નગતા હું પ્રજાઓને દેખાડીશ, ચાજ્યોને તારી શરી બતાવીશ. <sup>૬</sup> હું તારા પર કંટાળાજનક ગંદકી નાખીશ, તારો તિરસ્કાર કરીશ; હું તને હાસ્યસ્પદ બનાવીશ કે દરેક લોક તને જુથે. <sup>૭</sup> ત્યારે એવું થશે કે જે લોકો તને જોશે તેઓ તારી પાસેથી નાસી જશે અને કહેશે, ‘નિનવેનો નાશ થયો છે; કોણ તેના માટે વિલાપ કરશે?’ તને આચ્યાસન આપનારને હું કથાં શોંધું.”

<sup>૮</sup> નિનવે, તું આમોન નગર કરતાં પણ ઉત્તમ છે, જે નાઇલ નદીને કિનારે બાંધેલું હતું. જેની આસપાસ પાણી હતું, સમુદ્ર જેનો કિલ્લો હતો અને પાણી જેનો કોટ હતો.

૯ કૂશ તथા મિસર તેનું બળ હતું, તે અનંત હતું; પૂર્ણ તથા લૂભીઓ તારા સાથીદારો હતો.

૧૦ તેમ છતાં તેનું અપહરણ થયું; તે ગુલામગીરીમાં ગઈ; શેરીની ભાગળમાં તેનાં બાળકોને મારીને ટુકડા કરવામાં આવ્યા, તેના માનવંતા માણસો માટે ચિંહીઓ નાખી, તેના બધા માણસોને સાંકઠોથી બાંધવામાં આવ્યા. ૧૧ હે નિનવે, તું પણ નશાથી ચક્યૂર બનશે; તું પોતાને છુપાવશે. તું પણ શરૂને લીધે આશ્રયસ્થાન શોધશે.

૧૨ તારા બધા કિલ્લાઓ તો પહેલા ફાલના અંજુર જેવા થશે. જો કોઈ તેમને હલાવે તો તે ખાનારાના મોમાં પડે છે. ૧૩ જો, તારામાં રહેનાર લોકો એરીઓ જેવા છે; તારા દેશની ભાગળો તારા શરૂ માટે ખુલ્લી મૂકવામાં આવી છે; અનિન વડે તારા દરવાજાઓ ભર્યું કરી નાખવામાં આવ્યા છે.

૧૪ પોતાને સારુ ઘેરો માટે પાણીનો સંગ્રહ કર; તારા કિલ્લાઓ મજબૂત બનાવ, માટીમાં ઉતચીને પગે ચાલીને ખાંડણી બનાવ અને ઈંટના બીજાં બનાવ. ૧૫ અનિન તને ભર્યું કરી નાખશે, તલવાર તારી હત્યા કરશે. તે તને તીડની જેમ ભર્યું કરી નાખશે. તીડની તથા કાતરાઓની જેમ તને વધારશે.

૧૬ તેં આકાશના તારા કરતાં તારા વેપારીઓની સંખ્યા વધારી છે, પણ તેઓ તીડના જેવા છે: તેઓ જમીનને લુંટે છે અને પણી ઊરી જાય છે. ૧૭ તારા રાજકુમારો તીડ જેવા છે અને તારા સેનાપતિઓ તીડના ટોળાં જેવા છે, તેઓ ઠંડીના દિવસોમાં વાડોમાં છાવણી કરે છે પણ સૂરજ ઊગતાં જ તેઓ ઊરી જાય છે અને કથાં ગયા તેની કોઈને ખબર પડતી નથી.

૧૮ હે આશૂરના રાજ, તારા પાણકો ઊંધે છે; તારા આગેવાનો આરામ કરે છે. તારા લોકો પર્વતો પર વિખેરાઈ ગયા છે, તેઓને એકઅ કરનાર કોઈ નથી. ૧૯ તારો ઘા જાઈ શકે એવું શક્ય નથી. તારો ઘા ભાડે છે. તારા વિષે ખબર સાંભળનારા સર્વ તારી પડતી જોઈને તાજીઓ પાડે છે. કેમ કે એવો કોઈ છે કે જેના પ્રત્યે તેં સખત દુષ્ટતા આયરી ના હોય? તેં સૌના પર દુષ્ટતા થલાવી છે.

## Habakkuk હબાક્કુક

- ૧** હબાક્કુક પ્રબોધકને સંદર્શન કરા પ્રાપ્ત થયેલો ઈશ્વરનો સંદેશો:
- ૨** હે યહોવાહ, કયાં સુધી હું મદદ માટે પોકાર કરીશ અને તમે જાંભળશો નહિની? હિંસા વિષે હું પોકાર કરું છું, તો પણ તમે મને બચાવતા નથી.
- ૩** શા માટે તમે અન્યાયને મારી નજરમાં લાવો છે અને ખરાબ કાર્યો બતાવો છો? વિનાશ અને હિંસા મારી આગળ છે; ઝઘડા અને તકરારો ચાલે છે.
- ૪** તે માટેના કાથદાનો અમલ થતો નથી, તેથી કદી ઈન્સાફ ભળતો નથી. કેમ કે ન્યાયી લોકોને દુષ્ટોએ ધેરી લીધા છે; તેથી જૂઠા ન્યાયચુકાદા થાય છે.
- ૫** પ્રભુએ કલ્યાં, “તમે વિદેશીઓ તરફ જુઓ અને લક્ષ આપો; તો તમે આશ્રય પામશો. કેમ કે તમારા સમયમાં હું નિશ્ચે એવું કાર્ય કરવાનો છું, જે તમને કહેવામાં આવશે પણ તમે વિશ્વાસ કરવાના નથી.
- ૬** કેમ કે જુઓ, એટલે કે ખાલદીઓ જે ફૂરુ તથા ઉતાવળી પ્રજા છે તેઓને હું ઊભા કરું છું,
- જે ધરો તેઓનાં પોતાના નથી તેનો કબજો કરવા તેઓ દેશના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી ફૂચ કરે છે.
- ૭** તેઓ ભયાનક અને બિહામણા છે; તેઓનો વૈભવ તથા ન્યાય તેઓમાંથી જ આવે છે!
- ૮** તેઓના ઘોડાઓ ચિંતાઓ કરતાં વધારે જલદ છે, સાંજના વરુણો કરતાં વિકરાળ તેઓના ઘોડાઓ પર છાપ મારેલી છે,
- તેઓના ઘોડેસ્વારો ઘણે દૂરથી આવે છે તેઓ ઝડપથી ઊડતા ગરૂડની માફક ભક્ષ કરવા માટે દોડે છે.
- ૯** તેઓ સર્વ હિંસા માટે આવે છે,
- તેઓના લોકો અરણ્યના પવન જેવા છે; તેઓ દેતીના કણ જેટલા બંદીવાનો એકણ કરે છે.
- ૧૦** તેઓ રાજાઓની ભશકરી કરે છે, સરદારો તો તેમની નજરમાં હાસ્યરૂપ છે.
- તે દરેક કિલ્લાઓની હાંકી ઊડાવે છે, કેમ કે તેઓ પૃથ્વી પરથી ધૂળના ટગલા કરી તેને લઈ લે છે!
- ૧૧** પછી પવનની માફક તેઓ ધર્શી જશે, જેઓ પોતાના બળને પોતાનો દેવ ગણે છે, તે અપરાધી રદરો.”
- ૧૨** “યહોવાહ મારા ઈશ્વર, મારા પવિત્ર, શું તમે અનાદિકાળથી નથી? અમે માર્યો જવાના નથી.
- તમે ન્યાય માટે તેનું નિર્માણ કર્યું છે, હે મારા ખડક, સુધારાને માટે મેં તેને સ્થાપ્યો છે.
- ૧૩** તમારી આંખો એટલી શુદ્ધ છે કે તમે અશુદ્ધતા જોઈ શકતા નથી, અન્યાય જોવા તમે ઊભા રહી શકતા નથી.
- તો પછી જેઓ વિશ્વાસધાતી છે તેઓના પક્ષમાં તમે શા માટે જુઓ છો?
- દુષ્ટ માણસ પોતાના કરતાં સારા માણસને ગળી જાય છે, ત્યારે તમે શા માટે ચૂપ રહ્યો છો?
- ૧૪** તમે માણસોને સમુદ્રના માછલાં જેવા બનાવો છો, જેઓની ઊપર કોઈ અધિકારી ન હોય તેવાં પેટે ચાલનારાં સજુવો જેવા તમે માણસોના હાલ કરો છો.

૧૫ વિશ્વાસધાતી માણસો તેઓને ગલથી ઉપર લાવે છે, તેઓ માણસોને જોરથી ખેંચીને જળમાં ભેગા કરે છે તેથી તેઓ આનંદ કરે છે અને ખુશીથી પોકાર કરે છે.

૧૬ તે માટે તેઓ પોતાની જાળને બલિદાન આપે છે, પોતાની જાળની આગળ ધૂપ બાળો છે;

કેમ કે ચરભીવાળાં જનવરો તેઓનો હિસ્સો છે, ચરભીવાળું માંસ તેઓનો ખોરાક છે.

૧૭ તેથી શું તેઓ તેઓની જાળ ખાલી કરશે? અને દયા કે લાગણી વગર લોકોનો સતત સંહાર કરવાનું બંધ નહિ કરે?”

## ૨

૧ હું મારી થોકી પર ઊભો રહીશ, હું બુરજ પર ઊભો રહીને દ્યાનથી જોયા કરીશ કે તે મારી સાથે શું બોલે છે અને મારી ફરિયાદનો શો જવાબ આપે છે.

૨ યહોવાહે મને જવાબ આપીને કર્યું,

“આ દર્શનને લખ, તેને પાટીઓ પર એવી રીતે લખ કે જે વાંચે તે દોડે.

૩ કેમ કે સંદર્શન ભવિષ્ય માટે છે અને તે પૂર્ણ થવાને ઉતાવણું થઈ રહ્યું છે અને તે ખોટું પડશે નહિ.

જો તે વધારે સમય લે તોપણ તેની રાહ જો! કેમ કે તે વિલંબ કર્યા વિના નિશ્ચે આવશે અને થોભશે નહિ.

૪ જુઓ! તેનું મન ગર્વિષ થયું છે અને તેનામાં સદગુણ નથી, પણ ન્યાયી માણસ તેના વિશ્વાસથી જીવશે.

૫ કેમ કે દ્રાક્ષાર્દસ તો તેનો વિશ્વાસધાત કરે છે, તે ઘમંડી છે, જેથી તે ઘરે ન રહેતાં બહાર બટકે છે,

તે પોતાની લાલસા વધારીને કબર જેવી કરે છે તે મોતની પેઠે કદી તૃપ્ત થતી નથી.

તે દરેક પ્રજાને અને લોકોને પોતાના માટે ભેગા કરે છે

૬ શું લોકો તેની વિરલજ પ્રષ્ટારંત આપીને તથા મહેણાં મારીને એવું નહિ કહે કે,

‘જે પોતાનું નથી તેનો સંગ્રહ કરનારને અફસોસ? કથાં સુધી તું ગીરવે લીધેલી વસ્તુનું વજન ઊંચકાવે છે?’

૭ શું એકાએક એવા માણસો ઊભા નહિ થાય કે જેઓ તમને કરડી ખાશે?

શું એવા નહિ જાગે કે જેઓ તને હેઠાન કરશે?

૮ કેમ કે તેં ઘણાં દેશોના લોકોને લૂંટ્યા છે, તેથી તે બાકી રહેલા લોકો તને લૂંટશે, માણસોના રક્તપાત અને દેશમાં થતી હિંસાને લીધે નગર તથા તેના સર્વ રહેવાસીઓને લૂંટી લેવાશે.

૯ જે દુષ્ટના હાથમાંથી બચાવને સારુ,

પોતાનો માળો ઊંચે બાંધવાને સારુ અન્યાયના દ્વયથી પોતાનું ઘર ભરે છે તેને અફસોસ!

૧૦ ઘણાં લોકોનો સંહાર કરવાથી તેં તારા ઘરને શરમજનક કર્યું છે, તેં તારા પોતાના આત્માની વિરલજ પાપ કર્યું છે.

૧૧ કેમ કે દીવાલમાંથી પથ્થર પોકાર કરશે, છતમાંથી ભારોટીયા તેમને જવાબ આપશે.

૧૨ જે રક્તપાત કરીને શહેર બાંધે છે અને જે અન્યાયથી નગર વસાવે છે તેને ધિક્કાર છે!

૧૩ શું આ સૈન્ધ્યોના યહોવાહે કર્યું નથી?

લોકો અરિનને સારુ પરિશ્રમ કરે છે અને પ્રજા નકામી બાબતો માટે પોતાને થકવી નાખે છે?

- ૧૪ કેમ કે જેમ સમુદ્ર પાણીથી ભરેલો છે તેમ દેશ યહોવાહના ગૌરવના જ્ઞાનથી ભરાઈ જશે.
- ૧૫ તું તારા પડોશીને ભદ્રયપાન કરાવે છે, એ ર ઉમેશીને તેને નશાથી ચૂર બનાવે છે કે જેથી તું તેની વસ્ત્રાહીન અવસ્થા જોઈ શકે, તને અફસોસ!"
- ૧૬ તું કીર્તિને બદલે શરમથી ઘાયલ છે, તું પી અને તારી પોતાની વસ્ત્રાહીન અવસ્થાને પ્રગટ કરે!
- યહોવાહના જમણા હાથનો ખ્યાલો તારા તરફ વળશે, તારી કીર્તિને થુંકી નાખવામાં આવશે.
- ૧૭ લબાનોન પર કરેલી હિંસા તને ટાંકી દેશે, પશુઓનો વિનાશ તને બધીત બનાવી દેશે,
- માણસોના રક્તપાતને કારણે અને દેશમાં, નગરોમાં તથા બધા રહેવાસીઓ સાથે કરેલી હિંસાને કારણે એ પ્રમાણે થશે.
- ૧૮ મૂર્તિકારે મૂર્તિ ઘડી છે. માણસે બનાવેલી મૂર્તિઓથી તથા ટાંકેલી મૂર્તિઓ જે જુઠણાનો શિક્ષક છે; તેઓનાથી તને શો ફાયદો છે?
- કેમ કે તે પોતાના હાથના કામ પર વિચાસ કરીને આ ભૂંગા દેવો બનાવે છે.
- ૧૯ જે મનુષ્ય લાકડાને કહે છે જાગ. તથા પદ્ધતને કહે છે ઊઠ.' તેને અફસોસ! શું તે આ શીખવી શકે?
- જુઓ, તે તો સોનાચાંદીથી મદેલી છે, પણ તેની અંદર બિલકુલ જ્વાસ નથી.
- ૨૦ પણ યહોવાહ તેમના પવિત્ર ઘરમાં છે! તેમની આગળ આખી પૂઢ્યી શાંત રહે.

### ૩

- ૧ હબાકુક પ્રબોધકની પ્રાર્થના, રાગ શિંથોનોથ. a
- ૨ હે યહોવાહ, તમારા વિષે મેં બધાન સાંભળ્યું છે અને મને બીક લાગી, યહોવાહ, ચાલ્યા જતા સમયોમાં તમારા કામનું પુનર્જીવન કરો; આ વર્ષોમાં તને પ્રગટ કરો;
- તમારા કોધમાં પણ દથાને થાદ કરો!
- ૩ ઈશ્વર તેમાનથી આવે છે, પવિત્ર દેવ પારાન પર્વતથી આવે છે. સેલાહ તેમનો મહિમા આકાશોને ટાંકી દે છે અને પૂઢ્યી તેમની સ્તુતિથી બરપૂર છે.
- ૪ તેમના હાથોમાંથી પ્રકાશની જેમ કિરણો ચમકે છે
- ત્યાં જ તેમનું સામર્થ્ય ગુપ્ત રહેલું છે.
- ૫ મહામારી તેમની આગળ ચાલે છે, મરકી તેમના પગ પાછળથી જથ છે.
- ૬ તે ઊભા રહીને પૂઢ્યીને હલાવે છે; તે નજર કરીને પ્રજાને વિખેચી નાખે છે.
- અચળ પર્વતોના ટુકડે ટુકડા થઈ ગયા છે, સનાતન ટેકશીઓ નભી ગઈ છે!
- તેમના માર્ગો સનાતન છે.
- ૭ મેં ઝૂશાનના તંબુઓને વિપત્તિમાં જોથા છે, મેં ભિદ્ધાન દેશની ઇમારતોને હાલતી જોઈ છે.
- ૮ શું યહોવાહ નદીઓ પર ગુસ્સે થયા? શું તમારો કોધ નદીઓ વિરુદ્ધ છે? શું તમારો પ્રકોપ સમુદ્ર વિરુદ્ધ છે કે
- જેને કારણે તમે ઘોડાઓ પર, મુક્કિતના રથો પર સવારી કરી રહ્યા છો?
- ૯ તમે તમારું ધનુષ્ય બહાર કાઢ્યું છે, તમે તમારા ધનુષ્ય પર બાણો ચઠાવ્યાં છે.
- સેલાહ
- તમે નદીઓથી પૂઢ્યીના ભાગ કર્યા છે.
- ૧૦ પર્વતો તમને જોઈને થરથર ધૂજે છે,

ત્યાં આગળ થઈને પાણીની રેલ ચેડે છે; ઊંડાણ પોતાનો અવાજ કાઢે છે.  
તેનાં મોજા કેવાં હેલે ચેડે છે!

૧૧ તમારા છૂટતાં જાણોના પ્રકાશથી અને તમારા ચકચકતા ભાલાના ચણકાટથી,  
સૂર્ય તથા ચંદ્ર પોતપોતાના સ્થાનમાં થંબી ગથા છે.

૧૨ તમે કોધમાં પૂઢ્યી પર ફૂચ કરો છો. અને કોપમાં તમે પ્રજાઓને ઝૂઢી નાખો છો.

૧૩ તમે તમારા લોકોના ઉદ્ઘારને માટે, વળી તમારા અભિષિક્તના ઉદ્ઘારને માટે સવારી  
કરો છો.

તમે દુષ્ટના ઘરમાંથી શિરને કાપી નાખો છો અને ગરદન સુધી તેના પાથા ઉધાડ  
કરી નાખો છો. સેલાહ

૧૪ તમે લડવૈયાઓના ભાથાં તેઓના પોતાના જ ભાલાઓથી વીંધી નાખો છો તેઓ  
વાવાઝોડાની જેમ અમને વેર વિખેર કરી નાખવા આવ્યા હતા.

તેઓ ગરીબને ગુપ્ત ચીતે ભર્સે કરવામાં આનંદ માને છે.

૧૫ તમે તમારા ઘોડાઓથી સમૃદ્ધ તથા જળનાં મોજાઓ પર મુખાફ્ચી કરી છે.

૧૬ એ સાંભળીને ભારા પેટમાં ધાસકો પડ્યો. અવાજથી ભારા હોઠ થથર્યા.

ભારા હાડકાંભાં સડો લાગ્યો છે અને ભારી જગાએ હું કાંધ્યો છું.

જથારે લોકો પર હુમલો કરવાને લશ્કર ચઢી આવે ત્યારે હું એ સંકટના સમયે પણ  
ધીરજ રાખું.

૧૭ જોકે અંજુરીને ફૂલતી કળીઓ ન ફૂટે, દ્રાક્ષવેલાને દ્રાક્ષા ન આવે;

જૈતૂન વૃક્ષ પર ફળ ન થાય, ખેતરોમાં અજ્ઞ ન પાકે;

વાડામાંથી ઘેટાંબકરાં નાશ પામે; અને ત્યાં કોઈ પણ જાનવર ન રહે,

૧૮ તોપણ હું થહોવાહમાં આનંદ કરીશ. હું ભારા ઉદ્ઘારનાર ઈશ્વરમાં હર્ષ પાભીશ.

૧૯ થહોવાહ ભારા પ્રભુ તથા ભારું બળ છે;

તે ભારા પગ હરણના પગ જેવા ચપળ કરે છે અને તે જ મને ભારાં ઉચ્ચસ્થાનો પર  
ચલાવશે.

મુખ્ય ગાયક ભાટે. તારવાળાં વાજિંગ સાથે ગાવાનું ગીત.

## Zephaniah સફન્થા

- ૧** યહૂદિયાના ચાળની, એટલે આમોનના દીકરા થોશિયાની કારકિર્દીમાં, હિઝકિયાના દીકરા અમાર્યાના દીકરા ગદાલ્યાના દીકરા ફૂશીના દીકરા સફાન્થા પાસે આ પ્રમાણે યહોવાહનું વચ્ચે આવ્યું.
- ૨** યહોવાહ કહે છે કે, “હું આ પૃથ્વીની સપાટી પરથી સર્વ વસ્તુનો સંપૂર્ણ નાશ કરીશ.
- ૩** હું માણસ તથા પશુઓનો નાશ કરીશ. હું આકાશનાં પક્ષીઓને તથા સમુદ્રની માઇલીઓને પણ નષ્ટ કરીશ.
- અને દુષ્ટોની સાથે ઠોકર ખવડાવનારી વસ્તુઓનો પણ વિનાશ કરીશ.
- કેમ કે પૃથ્વીની સપાટી પરથી હું માણસનો નાશ કરીશ,” એવું યહોવાહ કહે છે.
- ૪** “હું મારો હાથ યહૂદિયા તથા થરશાલેમના બધા રહેવાસીઓ પર લંબાવીશ, અને હું આ જગ્યાએથી બાબાલના શેષનો તથા વ્યભિયારીઓના નામનો તથા યાજકોનો અંત લાવીશ.
- ૫** તેઓ ઘરની અગાશી પર જઈને આકાશના સૈન્ધની ભક્તિ કરે છે, યહોવાહની સેવા કરનારાઓ અને સમ ખાનારાઓ ઇતાં માલ્કામને નામે પણ સમ ખાય છે તેઓનો,
- ૬** જે લોકો યહોવાહને અનુસરવાથી પાછા ફર્યા છે, જેઓ મને શોધતા કે મારી સલાહ લેતા નથી તેઓનો હું નાશ કરીશ.”
- ૭** પ્રભુ યહોવાહની સંમુખ શાંત રહો, કેમ કે યહોવાહનો દિવસ પાસે છે; યહોવાહ યજા તૈયાર કર્યો છે તથા પોતાના અતિથિઓને પવિત્ર કર્યાં છે.
- ૮** “યહોવાહના યજના દિવસે એવું થશે કે, હું અમલદારોને, રાજકુમારોને, તેમ જ જેઓએ પરદેશી વસ્ત્રો પહેલાં હશે તે દરેકને શિક્ષા કરીશ.
- ૯** જેઓ ઉંબરો ફૂદી જઈને, પોતાના માલિકનું ઘર હિંસાથી અને છેતરપિંડીથી ભરે છે તે સર્વને હું તે દિવસે શિક્ષા કરીશ.”
- ૧૦** યહોવાહ કહે છે કે, “તે દિવસે ભર્યી દરવાજેથી આપત્તિના પોકાર થશે, બીજા મહોલ્લામાં રૂદન થશે, અને કુંગરોમાંથી મોટા કડાકા સંભળાશે.
- ૧૧** માખ્તેશના રહેવાસીઓ વિલાપ કરો, કેમ કે બધા વેપારીઓ નાશ પામ્યા છે; ચાંદીથી લદાયેલા સર્વનો નાશ થશે.
- ૧૨** તે સમયે એવું થશે કે, જેઓ પોતાના દ્રાક્ષારસમાં સ્થિર થયા હશે અને પોતાના મનમાં કહેશે કે, ‘યહોવાહ અમારું કશું ખરાબ કે ભલું નહિ કરે’ એવું માનનારા માણસોને, તે વખતે હું દીવો લઈને થરશાલેમમાંથી શોધી કાઢીશ અને શિક્ષા કરીશ.
- ૧૩** તેમનું ધન લૂંટાઈ જશે, તેમનાં ધરોનો નાશ થશે!
- તેઓ ઘરો બાંધશે પણ તેમાં રહેવા પામશે નહિ, દ્રાક્ષાવાડીઓ રોપશે પણ તેનો દ્રાક્ષારસ પીવા પામશે નહિ!
- ૧૪** યહોવાહનો મહાન દિવસ નજીક છે તે નજીક છે અને બહુ ઝડપથી આવે છે. યહોવાહના દિવસનો સાદ સંભળાય છે, તે વખતે યોજ્ઞાઓ પોક ભૂકીને રડે છે.

૧૫ તે દિવસ કોપનો દિવસ, દુઃખ તથા સંકટનો દિવસ,  
વિનાશનો તથા આફતનો દિવસ, અંધકાર તથા ધૂંધાપણાનો દિવસ,  
વાદળો તથા અંધકારનો દિવસ,  
૧૬ કોટવાળાં નગરો વિરુદ્ધ તથા ઊંચા બુરજો  
વિરુદ્ધ રણશિંગડાનો તથા ભયસ્થયક નાદનો દિવસ છે.

૧૭ કેમ કે હું ભાણસો ઉપર એવી આપત્તિ લાવીશ કે, તેઓ દ્રષ્ટિલીન ભાણસની  
જેમ ચાલશે,  
કેમ કે તેઓએ થહોવાહની વિરુદ્ધ પાપ કર્યું છે.  
તેઓનું લોહી ધૂળની માફક વહેશે અને તેઓનાં શરીર છાણની જેમ ફેંકી દેવામાં  
આવશે.  
૧૮ થહોવાહના કોપના દિવસે તેઓનું સોનું કે ચાંદી તેઓને ઉગારી શકશે નહિં,  
આખી પૂઢ્યી થહોવાહના પ્રચંડ કોધના અનિન્થી ભસ્થીભૂત થઈ જશે.  
પૂઢ્યી પરના સર્વ રહેવાસીઓનો અંતે, ઝડપી વિનાશ થશે.”

## ૨

૧ હે શરમ વગરની પ્રજા, તમે સાથે મળી એકત્ર થાઓ-  
૨ ચુકાદાનો સમય આવે તે અગાઉ અને ઉડી જતાં ફોતરાની જેમ દિવસ પસાર થઈ  
જાય તે અગાઉ,  
થહોવાહનો પ્રચંડ કોધ તમારા પર આવે તે અગાઉ, થહોવાહના કોધનો દિવસ તમારા  
પર આવે તે પહેલા તમે એકત્ર થાઓ.  
૩ હે પૂઢ્યી પરના સર્વ નભ લોકો જેઓ તેમના વિધિઓ પાઠે છે તેઓ થહોવાહને  
શોધો,  
ન્યાયિપણું શોધો. નભ્રતા શોધો,  
તો કદાચ તમે થહોવાહના કોધના દિવસે સુરક્ષિત રહ્યો.  
૪ કેમ કે ગાડીને તજુ દેવામાં આવશે, આશ્કલોન વેરાન થઈ જશે.  
આશ્દોદને તેઓ ખરે બપોરે નસાડી મૂકશે, એકોનને તેઓ ઉખેડી નાખશે.  
૫ સમુદ્રકિનારે રહેનારા કરેથીઓની પ્રજાને અફસોસ. થહોવાહનું વચન તમારી  
વિરુદ્ધ છે કે,  
પલિસ્ટીઓના દેશ, કનાન, હું તારો એવી રીતે નાશ કરીશ કે તારામાંનો કોઈ  
પણ નિવાસી બચી રહેશે નહિં.  
૬ સમુદ્રકિનારા બીડો થઈ જશે અને ત્યાં ભરવાડોનાં રહેઠાણ તથા ઘેટાંઓના  
વાડા થઈ જશે.  
૭ કિનારાના પ્રદેશ પર થહૂદિથાના બાકીના લોકોનો કબજો થશે.  
તે લોકો ત્યાં ઘેટાંબકરાં ચરાવશે. તેઓના લોકો સાંજે આશ્કલોનના ઘરોમાં સૂઈ  
જશે,  
કેમ કે થહોવાહ તેઓના ઈંઘર તેઓની સંભાળ લેશે અને તેઓનું ભાવિ ફેરવી  
નાખશે.  
૮ “મોઆખનાં લોકોએ મહેણાં માર્યા છે અને આમ્ભોન લોકોએ નિંદા કરી છે.  
તેઓએ મારા લોકોને મહેણાં માર્યાં, નિંદા કરી અને તેઓની સરહદો પચાવી પાડી  
તે મેં સાંભળ્યું છે.  
૯ તેથી ઈજરાયલના ઈંઘર, સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે, મારા જીવના સમ,  
મોઆખ સદોમ જેવું અને આમ્ભોનના લોકો ગમોરાના જેવા થશે;  
તે પ્રદેશ સદાને માટે ક્ષારની ખાણ તથા ઝાંખરાવાળા રણના પ્રદેશ જેવો બની  
જશે.

મારા બાકી રહેલા લોકો તેઓને લુંટશે, ભારી પ્રજાના બાકી રહેલા લોકો તેઓનો વારસો થશે.”

**૧૦** તેઓના અભિમાનને લીધે ભોઆબ તથા આમ્ભોનને આવી શિક્ષા થશે, કેમ કે તેઓએ સૈન્યોના થહોવાહના લોકોની મજાક કરી છે અને મહેણાં ભાર્યાં છે. **૧૧** હવે તેઓ થહોવાહથી જીશે અને તેઓ આખી પૃથ્વીના બધા દેવોને મહેણાં ભારશે. દરેક તેમની આરાધના કરશે, દરેક પોતપોતાના સ્થળોથી, હા, દરેક સમુદ્રકિનાદેથી તેમની આરાધના કરશે.

**૧૨** તમે ઝુશીઓ પણ ભારી તરવારથી ભાર્યા જશો.

**૧૩** ઈશ્વર પોતાનો હાથ ઉત્તર તરફ લંબાવીને આશૂરનો નાશ કરશે, નિનવેને વેરાન તથા રણના જેવું સૂકું કરીને ત્યજી દેવામાં આવશે.

**૧૪** જનવરો, એટલે દરેક પ્રજાનાં પ્રાણીઓ આશૂરમાં પડી રહેશે, તેના થાંભલાઓની ટોચ પર બગલાં તથા ઘુંઘડો ભાણા બાંધશે., તેઓના સાદનું ગાથન ભારીમાંથી સંભળાશે, ઊંબરાઓ ઉજજડ થઈ જશે. કેમ કે તેણે એરેજકાષ્ટના પાટડા ઉધાડા કરી નામ્યા છે.

**૧૫** આ આનંદી નગર નિશ્ચિંત રહેતું હતું, તે હૃદયમાં કહે છે કે, “હું છું અને મારા જેવું કોઈ પણ નથી.”

તે કેવું વેરાન તથા પશુઓના રહેવાનું સ્થાન થઈ ગયું છે.

તેની પાસે થઈને જનાર દરેક ભાણસ નિસાસા સાથે પોતાનો હાથ હલાવશે.

### ૩

**૧** બંડખોર તથા બ્રાષ્ટ થયેલી જુલભી નગરીને અફસોસ.

**૨** તેણે ઈશ્વરનો અવાજ સાંભળ્યો નહિ કે થહોવાહની શિખામણ ભાની નહિ. તેને થહોવાહમાં વિચાસ ન હતો અને પોતાના ઈશ્વરની નજીક આવી નહિ.

**૩** તેની ભધ્યે તેના ભરદારો ગર્જના કરતા સિંહ જેવા છે!

તેના ન્યાયાધીશો સાંજે ફરતા વરુંઓ જેવા છે, જેઓ આવતીકાલ ભાટે કે સવાર સુધી કશું રહેવા દેતા નથી!

**૪** તેના પ્રભોધકો ઉજ્જ્વલ તથા રાજકોણી ભાણસો છે.

તેના થાજકોએ જે પવિત્ર છે તેને અપવિત્ર કર્યું છે અને નિયમશાસ્ત્રનો બંગ કર્યો છે.

**૫** તેનામાં થહોવાહ ન્યાયી છે, તેઓ અન્યાય કરતા નથી.

રોજ સવારે તે ન્યાય કરે છે તે કશી ચૂક કરતા નથી, ઇતાં ગુનેગાર લોકોને શરમ આવતી નથી.

**૬** “મેં પ્રજાઓનો નાશ કર્યો છે; તેઓના બુરજો નાશ પામ્યા છે.

મેં તેઓની શેરીઓનો નાશ કરી દીધો છે કે તેથી ત્યાં થઈને કોઈ જતું નથી.

તેઓનાં નગરો નાશ પામ્યાં છે તેથી કોઈ ભાણસ જોવા મળતું નથી કે ત્યાં કોઈ રહેતું નથી.

**૭** મેં કંઠથ્યું, 'તું નિશ્ચે ભારી બીક રાખશે, ભારું ભાનશે.

મેં તેને ભાટે જે થોજના કરી હતી તે પ્રમાણે તેનાં ઘરોનો નાશ થશે નહિ!

પણ તેઓએ વહેલા ઊઠીને પોતાના સર્વ કામો બ્રાષ્ટ કર્યાં.”

**૮** ભાટે થહોવાહ કહે છે, ભારી રાહ જુઓ” હું નાશ કરવા ઊભો થાઉં તે દિવસ સુધી રાહ જુઓ.

કેમ કે ભારો નિર્ણય પ્રજાઓને એકત્ર તથા રાજ્યોને બેગા કરીને, તેઓના પર ભારો ગુસ્સો અને પ્રચંડ કોધ વરસાવવાનો છે.

જેથી આખી પૃથ્વી ભારી ઈર્ષાના અનિનથી નાશ પામે.

૯ પણ ત્યારે હું બધા લોકોને પવિત્ર હોઠ આપીશ,  
જેથી તેઓ થહોવાહના નામની વિનંતી કરીને એકમતના થઈને મારી સેવા કરે.  
૧૦ મારા વેરવિખેર થઈ ગયેલા મારા બકતો ફૂશની નદીની સામે પારથી મારે માટે  
અર્પણ લાવશે.  
૧૧ તે દિવસે તારાં સર્વ કૃત્યો જે તેં મારી વિરુદ્ધ કર્યા છે તેને માટે તારે શરમાવું  
નહિ પડે,  
કેમ કે તે સમયે હું તારામાંથી અભિમાની તથા ઉજ્જ્વલ ભાણસોને દૂર કરીશ,  
કેમ કે હવે પછી તું મારા પવિત્ર પર્વત પર હીણાપતમથું કાર્ય કરી શકશે નહિ.  
૧૨ પણ હું તારામાં દીન તથા ગરીબ લોકોને રહેવા દઈશ,  
તેઓ મારા નામ પર ભરોસો રાખશે.  
૧૩ ઈગરાયલના બાકી રહેલા લોકો તે પછી અન્યાય કરશે નહિ કે જૂંબું બોલશે નહિ,  
તેમના મુખમાં કપટી જુબ માલૂમ પડશે નહિ.  
તેઓ ખાશે અને સ્ફૂર્ત જશે અને કોઈ તેમને બીવડાવશે નહિ.”  
૧૪ ઓ સિયોનની દીકરી ગાયન કર. હે ઈગરાયલ ઉલ્લાસ કર.  
હે યરુશાલેમની દીકરી તારા પૂરા હૃદયથી ખુશ થા અને આનંદ કર.  
૧૫ થહોવાહ તમારી શિક્ષાનો અંત લાવ્યા છે; તેમણે તમારા દુશ્મનોને કાઢી મૂક્યાં છે;  
ઇગરાયલના રાજ થહોવાહ, તમારામાં છે. તમને ફરીથી કથારેય આપત્તિનો ડર  
લાગશે નહિ.  
૧૬ તે દિવસે તેઓ યરુશાલેમને કહેશે કે,  
“હે સિયોન, બીશ નહિ, તારા હાથો ઢીલા પડવા દઈશ નહિ.  
૧૭ થહોવાહ તારા ઈશ્વર તારી મધ્યે છે, શક્તિશાળી ઈશ્વર તને બચાવશે;  
તેઓ તારા માટે હરખાશે. તેઓ તારા પરના તેમના પ્રેમમાં શાંત રહેશે.  
તેઓ ગાતાં ગાતાં તારા પર આનંદ કરશે,  
૧૮ તારામાંના જેઓ મુકરર ઉત્સવને સારુ દિલગીર છે તેઓને હું બેગા કરીશ અને  
તારા પરનો તેઓનો બોજો મહેણાંસુપ હતો.  
૧૯ જો! તે સમયે હું તારા બધા જુલમગારોની ખખર લઈશ.  
હું અપેંગને બચાવીશ. જેઓને કાઢી મૂકવામાં આવી છે તેઓને એકગ્ર કરીશ;  
આખી પૂથ્વીમાં જથાં તેઓ શરમજનક બન્યા છે ત્યાં હું તેઓને પ્રશંસનીય કરીશ.  
૨૦ તે સમયે હું તમને અંદર લાવીશ અને તેજ સમયે હું તમને બેગા કરીશ,  
કેમ કે થહોવાહ કહે છે કે, તારી નજર આગળથી તારી ગુલામગીરી ફેરવી નાખીને!  
હું આખી પૂથ્વીના લોકો મધ્યે તને નામ આપીશ અને પ્રશંસાસુપ કરીશ.

## Haggai હાગાચ

**૧** દાર્યિવેશ રાજાના બીજા વર્ષના છઢા ભાસના પહેલા દિવસે થહૂટિયાના સૂખા શાલ્તીએલના દીકરા ઝન્ઝાબેલ તથા પ્રમુખ યાજક થહોસાદાકના દીકરા થહોશુઆ પાસે હાગાચ પ્રબોધકની મારફતે થહોવાહનું વચન આવ્યું કે, **૨** સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ એવું કહે છે કે, “આ લોકો કહે છે કે, થહોવાહનું સભાસ્થાન બાંધવાનો સમય હજુ આવ્યો નથી.””

**૩** ત્યારે હાગાચ પ્રબોધકની મારફતે થહોવાહનું વચન આવ્યું કે,  
**૪** “આ સભાસ્થાન ઉજ્જડ પડી રહેલું છે,  
 તે દરભિયાન તમારે તમારાં છતવાળાં ઘરોમાં રહેવાનો આ સમય છે શું?”  
**૫** માટે સૈન્યોના થહોવાહ આ કહે છે કે,  
 ‘તમારા હૃદયમાં માર્ગો વિષે વિચાર કરો.  
 સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.  
**૬** “તમે ઘણું વાવ્યું છે, પણ ઘરે થોડી જ ફસલ લાવ્યા છો; તમે ખાઓ છો, પણ ધરાઈને  
 નહિં;  
 તમે પીઓ છો ખરા પણ તૃપ્ત થતા નથી. તમે વખ્તો પહેરો છો પણ તે તમને ગરમી  
 આપતાં નથી;  
 જે માણસ કમાણી કરે છે તે માણસ પોતાની કમાણીને કાણી કોથળીમાં નાખે છે!”  
**૭** સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે,  
 ‘તમારા હૃદયમાં માર્ગો વિષે વિચાર કરો!  
**૮** પર્વતો પર જાઓ, લાકડાં લાવો, મારં સભાસ્થાન બાંધો;  
 તેનાથી હું ખુશ થઈશ અને હું મહિમાવાન થઈશ!!  
**૯** તમે ઘણાંની આશા રાખતા હતા, પણ જુઓ, તમે થોડું જ લઈને ઘરે આવ્યા, કેમ કે  
 મેં તેને ફૂક મારીને ઉડાવી દીધું.  
 શા માટે?!

‘કેમ કે જથારે દરેક માણસ ખુશીથી પોતપોતાના ઘરે જાય છે ત્યારે મારં સભાસ્થાન  
 ઉજ્જડ પડી રહ્યું છે.

**૧૦** તમારે કારણે આકાશમાંથી ઝાકળ પડતું બંધ થયું છે અને પૂઢ્યીની ઊપજ બંધ  
 થઈ ગઈ છે.  
**૧૧** હું દેશ પર, પર્વતો પર, અનાજ પર,  
 દ્રાક્ષારસ, તેલ તથા પૂઢ્યીની ફસલ પર,  
 માણસો પર અને પશુઓ પર તથા તારા હાથનાં બધાં કામો પર દુકાળ લાવીશ  
 એવી મેં આજ્ઞા કરી છે!”

**૧૨** ત્યારે શાલ્તીએલના દીકરા ઝન્ઝાબેલ તથા પ્રમુખ યાજક થહોસાદાકના  
 દીકરા થહોશુઆએ તથા તેઓના બાકી રહેલા લોકોએ થહોવાહ તેઓના ઈશ્વરનો  
 અવાજ તથા થહોવાહ તેઓના ઈશ્વરે મોકલેલા હાગાચ પ્રબોધકનાં વચનો પાછયા.  
 અને લોકો થહોવાહના મુખથી ડરી ગયા. **૧૩** પણી થહોવાહના સંદેશવાહક હાગાચે  
 થહોવાહનો સંદેશો લોકોને આપીને કર્યું કે, “હું તમારી સાથે છું’ આ થહોવાહની  
 ધોષણા છે!”

**૧૪** ત્યારે થહોવાહે થહુદિયાના સૂબા શાલ્ટીએલના દીકરા ઝરણાબેલ તથા પ્રમુખ યાજક થહોસાદાકના દીકરા થહોશુઆનું મન, તથા બાકી રહેલા સર્વ લોકોનું મન જાગૃત કર્યું. **૧૫** દાર્યાવેશ રાજાના બીજા વર્ષના છક્કા માસના યોવીસમાં દિવસે તેઓએ જઈને પોતાના ઈશ્વર સૈન્યોના થહોવાહના ઘરમાં કામ શરૂ કર્યું.

## ૨

**૧** સાતમા માસના એકવીસમાં દિવસે હાગાચ પ્રબોધકની મારફતે થહોવાહનું એવું વચ્ચન આવ્યું કે, **૨** હવે થહુદિયાના સૂબા શાલ્ટીએલના દીકરા ઝરણાબેલને તથા પ્રમુખ યાજક થહોસાદાકના દીકરા થહોશુઆને તથા બાકી રહેલા લોકોને કહે કે, **૩** 'શું આ સભાસ્થાનનો અગાઉનો વૈભવ જોનારાઓમાંનો કોઈ તમારામાં જીવતો રહ્યો છે?

હમણાં તમે તેને કેવી હાલતમાં જુઓ છો?

શું તે તમારી નજરમાં શૂન્યવત્ત નથી?

**૪** હવે, થહોવાહ કહે છે, હે ઝરણાબેલ, બળવાન થા'

થહોસાદાકના દીકરા હે થહોશુઆ, પ્રમુખ યાજક, 'બળવાન થા;'

થહોવાહ કહે છે, હે દેશના સર્વ લોકો!' તમે બળવાન થાઓ-

'અને કામ કરો કેમ કે હું તમારી સાથે છું,' આ સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

**૫** જ્યારે તમે ભિસરમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે તમારી સાથે કરાર કરીને જે વચ્ચનો સ્થાપણાં તે પ્રમાણો,

મારો આત્મા તમારી મધ્યે છે. તમે બીશો નહિ.'

**૬** કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, 'થોડી જ વારમાં

હું આકાશ, પૂઢ્યી, સમુક્ર તથા સૂકી ધરતીને હલાવું છું.

**૭** અને હું બધી પ્રજાઓને હલાવીશ, દરેક પ્રજા તેઓની કિંમતીવસ્તુ મારી પાસે લાવશે, અને આ સભાસ્થાનને હું ગૌરવથી બરી દઈશ. સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

**૮** સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે, ચાંદી તથા સોનું માલં છે.

**૯** 'સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, આ સભાસ્થાનનું ભૂતકાળનું ગૌરવ તેની શરૂઆતના ગૌરવ કરતાં વધારે હશે,

'અને આ જગ્યામાં હું સલાહ શાંતિ આપીશ. એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે."

**૧૦** દાર્યાવેશના બીજા વર્ષના નવમા માસના યોવીસમાં દિવસે હાગાચ પ્રબોધક મારફતે થહોવાહનું વચ્ચન આવ્યું કે, **૧૧** 'યાજકોને પૂછ કે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણો, **૧૨** જો તમારામાંનો કોઈ પોતાના પહેલેલા વસ્ત્રમાં બાંધીને પવિત્ર માંસ લઈ જતો હોય અને જો તે રોટલી, ભાજુ, દ્રાક્ષારસ, તેલ કે બીજા કોઈ ખોરાકને અડકે તો શું તે પવિત્ર થાય?" યાજકોએ જવાબ આપ્યો કે, "ના."

**૧૩** ત્યારે હાગાચે કદિયું, "જો કોઈ માણસ શબને અડકવાથી અશુદ્ધ થયો હોય અને આ વસ્તુઓને અડે તો શું તે અશુદ્ધ ગણાય?" ત્યારે યાજકોએ જવાબ આપ્યો કે, "હા, તેઓ અશુદ્ધ ગણાય." **૧૪** હાગાચે કદિયું, "થહોવાહ કહે છે કે 'મારી આગળ આ લોકો અને આ પ્રજા એવા જ છે.' તેઓના હાથનાં કામો એવાં જ છે તેઓ જે કંઈ અર્પણ કરે છે તે અશુદ્ધ છે.

**૧૫** હવે, કૃપા કરીને આજથી માંદીને વીતેલા વખતનો, એટલે થહોવાહના સભાસ્થાનના પથથર પર પથથર મૂકવામાં આવ્યો હતો તે અગાઉના વખતનો વિધાર કરો, **૧૬** જ્યારે કોઈ વીસ માપ અનાજ ટગલા પાસે આવતો, ત્યાં તેને માત્ર દશ જ માપ મખતાં, જ્યારે કોઈ દ્રાક્ષાકુંડ પાસે પચાસ માપ કાઢવા આવતો ત્યારે ત્યાંથી તેને માત્ર વીસ જ મખતાં. **૧૭** થહોવાહ એવું કહે છે કે તમારા હાથોનાં બધાં કાર્યોમાં

મેં તમને લૂથી, મસ્તીથી તથા કરાથી દુઃખી કર્યા, પણ તમે ભારી તરફ પાછા ફર્યા નહિએ.'

<sup>૧૮</sup> 'આજથી અગાઉના દિવસોનો વિચાર કરો, નવમા ભાસના ચોવીસમાં દિવસે, એટલે કે જે દિવસે થહોવાહના સભાસ્થાનનો પાથો નાખવામાં આવ્યો હતો. તેનો વિચાર કરો. <sup>૧૯</sup> શું હજુ સુધી કોઈ રમાં બી છે? દ્રાક્ષાવેલો, અંજુરીઓ, દાડમટીઓ તથા જૈતૂનના વૃક્ષો હજુ ફરયાં નથી, પણ આજથી હું તમને આશીર્વાદ આપીશ.'"

<sup>૨૦</sup> તે જ ભાસના ચોવીસમાં દિવસે, ફરીવાર થહોવાહનું વચન હાગાચ પ્રબોધકની પાસે આવ્યું અને કર્દયું, <sup>૨૧</sup> થહૂદિયાના સૂખા ઝરણાબેલને કહે કે,

'હું આકાશોને તથા પૂથ્વીને હલાવીશ.

<sup>૨૨</sup> કેમ કે હું રાજ્યાસનો ઉથલાવી નાખીશ અને હું પ્રજાઓનાં રાજ્યોની શક્તિનો નાશ કરીશ.

હું તેઓના રથોને તથા તેમાં સવારી કરનારાઓને ઉથલાવી નાખીશ. તેઓના ઘોડાઓ તથા સવારો દરેક પોતાના ભાઈની તલવારથી નીચે ટળી પડશે.

<sup>૨૩</sup> તે 'દિવસે' સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે' ભારા સેવક, શાલ્તીએલના દીકરા, ઝરણાબેલ હું તને લઈ' લઈશ.

'હું તને ભારી મુક્રાણપ બનાવીશ, કેમ કે મેં તને પસંદ કર્યો છે.'

'એવું સૈન્યોના ઈંઘર થહોવાહ કહે છે!'

## Zechariah ઝખાર્યા

<sup>૧</sup> દાર્યાવેશ રાજના શાકના બીજા વર્ષના આઠમા મહિનામાં પ્રબોધક ઇદ્વોના દીકરા બેદેખ્યાના દીકરા ઝખાર્યા પાસે થહોવાહનું વચન આવ્યું કે, <sup>૨</sup> હું થહોવાહ તમારા પિતૃઓ પર અત્યંત નારાજ થયો હતો. <sup>૩</sup> હવે, 'સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે, "તમે મારી તરફ પાછા ફરો!"

"તો હું તમારી પાસે પાછો આવીશ." સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે,

<sup>૪</sup> "તમારા પિતૃઓ જેવા ન થશો કે જેઓને અગાઉના પ્રબોધકો ભૂમ પાડીને કહેતા કે, સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે: તમારા દુષ્ટ માર્ગોથી અને દુષ્કૃત્યોથી પાછા ફરો" પણ તેઓએ મારું સાંભળ્યું નહિ કે મારા કહેવા પર દ્યાન આપ્યું નહિ." આ સૈન્યોના થહોવાહની ધોષણા છે.

<sup>૫</sup> "તમારા પિતૃઓ કથાં છે? અને પ્રબોધકો શું સદા જીવે છે?

<sup>૬</sup> પણ જે મારાં વચનો તથા વિધિઓ મેં મારા સેવકો પ્રબોધકોને મારફતે ફરમાવ્યાં હતાં,

તેઓએ શું તમારા પૂર્વજોને પકડી પાડ્યા નહિ?

આથી તેઓએ પસ્તાવો કર્યો અને કદ્યું, 'સૈન્યોના થહોવાહે આપણાં કૃત્યો અને માર્ગો પ્રમાણે આપણી સાથે જે કરવા ધાર્યું હતું તે પ્રમાણે આપણી સાથે કર્યું છે.'"

<sup>૭</sup> દાર્યાવેશ રાજના બીજા વર્ષના અગિયારમા મહિનાના, એટલે શબાટ મહિનાના, ચોવીસમાં દિવસે ઇદ્વોના દીકરા બેદેખ્યાના દીકરા ઝખાર્યા પ્રબોધકની પાસે થહોવાહનું વચન આવ્યું કે, <sup>૮</sup> "રાત્રે મને સંદર્શન થયું કે, લાલ ઘોડા પર સ્વાર થયેલો એક માણસ ખીણમાં મેંદીના છોડ વચ્ચે ઉભો હતો; તેની પાછળ લાલ, કાબરથીતચા અને સફેદ ઘોડાઓ હતા." <sup>૯</sup> મેં કદ્યું, "મારા પ્રભુ આ શું છે?" ત્યારે મારી સાથે જે દૂત વાત કરતો હતો તેણે મને કદ્યું, "આ શું છે તે હું તને બતાવીશ."

<sup>૧૦</sup> ત્યારે મેંદીઓના છોડ વચ્ચે ઉભેલા માણસે જવાબમાં કદ્યું, "તેઓ એ છે કે જેમને થહોવાહે પૃથ્વી પર સર્વત્ર આમતેમ ફરવાને મોકલ્યા છે." <sup>૧૧</sup> તેઓએ મેંદીના છોડ વચ્ચે ઉભેલા થહોવાહના દૂતને જવાબ આપીને કદ્યું, "અમે આખી પૃથ્વી પર સર્વત્ર ફરીને આવ્યા છે અને જો, આખી પૃથ્વી હજુ સ્વસ્થ બેઠી છે અને શાંતિમાં છે."

<sup>૧૨</sup> ત્યારે થહોવાહના દૂતે જવાબ આપ્યો કે, "હે સૈન્યોના થહોવાહ, તમે યર્થશાલેમ તથા યહુદિયાના નગરો ઉપર આ સિંચેર વર્ષથી રોષે ભરાયેલા છો કથાં સુધી તમે તેમના પર દ્યા નહિ કરો?" <sup>૧૩</sup> ત્યારે મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને થહોવાહે સારાં અને આચાસનભર્યા વચનોથી જણાવ્યું.

<sup>૧૪</sup> તેથી મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે મને કદ્યું, "તું પોકાર કરીને કહે, સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે:

"હું યર્થશાલેમ તથા સિયોન માટે અતિશય લાગળીથી આવેશી છું.

<sup>૧૫</sup> જે પ્રજાઓ આરામ ભોગવે છે તેઓના પર હું ઘણો કોપાથમાન થયો છું;

કેમ કે હું તેઓનાથી થોડો નાખુશ થયો હતો પણ તેઓએ દુઃખમાં વૃદ્ધિ કરી."

<sup>૧૬</sup> તેથી સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે,

"હું દ્યા સાથે યર્થશાલેમમાં પાછો આવ્યો છું. મારું ઘર ત્યાં બંધાશે!"

સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે કે— “અને માપવાની દોચી થરણશાલેમ પર લંબાવવામાં આવશે.”

**૧૭** ફરીથી પોકારીને કહે કે,

‘સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે: ‘મારાં નગરો ફરીથી સમૃજ થઈને યારેબાજુ વૃદ્ધિ પામશે,

અને થહોવાહ ફરીવાર સિયોનને દિલાસો આપશે, તે ફરી એકવાર થરણશાલેમને પસંદ કરશે.’

**૧૮** પછી મેં મારી આંખો ઊંચી કરીને જોયું, તો, મને ચાર શિંગડાં દેખાયાં. **૧૯** મેં મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને પૂછ્યું, “આ શું છે?” તેણે મને જવાબ આપ્યો, “આ તો થહૂદિયા, ઇજરાયલ તથા થરણશાલેમને વેરવિખેર કરનાર શિંગડાં છે.”

**૨૦** પછી થહોવાહે મને ચાર લુહારો દેખાડ્યા. **૨૧** મેં કહ્યું, “આ લોકો શું કરવા આવ્યા છે?” તેમણે જવાબ આપ્યો કે, “આ શિંગડાંઓ એ છે કે જેઓએ થહૂદિયાના લોકોને એવા વેરવિખેર કરી નાખ્યા કે કોઈ પણ માણસ પોતાનું માથું ઊંચું કરવા પામ્યો નહિં. પણ આ લોકો પોતાને નસાડી કાટવાને, જે વિદેશીઓએ પોતાનું શિંગડું થહૂદિયા દેશની સામે ઉછાવીને તેને વિખેરી નાખ્યો છે, તેઓનાં શિંગડાં પાડી નાખવા માટે આવ્યા છે.”

## ૨

**૧** મેં મારી આંખો ઉપર કરીને જોયું તો એક માણસ હાથમાં માપવાની દોચી લઈને ઊભો હતો. **૨** મેં કહ્યું, “તું કથાં જાય છે?” ત્યારે તેણે મને કહ્યું, “થરણશાલેમની પહોળાઈ અને લંબાઈ કેટલી છે તે માપવા જાઉં છું.”

**૩** પછી મારી સાથે વાત કરનાર દૂત ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો, બીજો દૂત તેને મળવા બહાર આવ્યો. **૪** બીજા દૂતે તેને કહ્યું, “દોડ અને પેલા જુવાનને કહે કે, ‘થરણશાલેમમાં પુષ્કળ માણસો અને જનવરો હોવાથી તે કોટ વગરના નગરની જેમ તેઓ તેમાં રહેશે.

**૫** કેમ કે, થહોવાહ કહે છે કે, ‘હું પોતે તેની આસપાસ અનિનના કોટઝુપ થઈશ, અને હું તેનામાં ભહિમાવાન થઈશ.’

**૬** થહોવાહ કહે છે; અરે, ઉત્તરના દેશમાંથી નાસી જાઓ  
‘વણી, થહોવાહ કહે છે કે મેં તમને આકાશના ચાર વાયુની જેમ વિખેરી દીધા છે-

**૭** ‘હે સિયોન, બાબિલની દીકરી સાથે રહેનારી તું નાસી જા!’”

**૮** કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે જે પ્રજાઓએ તમને લુંટ્યા છે તેમની વિરજ સંભાન મેળવવા માટે તેમણે મને મોકલ્યો છે

કેમ કે, જે તમને અડકે છે તે ઈંખરની આંખની કીકીને અડકે છે.

**૯** “થહોવાહ કહે છે હું મારો હાથ તેઓ પર હલાવીશ તેઓ તેમના ગુલામોને હાથે લુંટાશે.”

ત્યારે તમે જાણશો કે સૈન્યોના થહોવાહે મને મોકલ્યો છે.

**૧૦** “સિયોનની દીકરી, ગાથન તથા આનંદ કર,

કેમ કે, થહોવાહ કહે છે કે, હું આવું છું, હું તારી સાથે રહીશ.”

**૧૧** તે દિવસે ઘણી પ્રજાઓ થહોવાહની સાથે જોડાશે. તે કહે છે, “તમે મારા લોક થશો; હું તેમની વચ્ચે રહીશ.” ત્યારે તમે જાણશો કે સૈન્યોના થહોવાહે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.

**૧૨** કેમ કે થહોવાહ થહૂદિયાને પોતાના હકના કબજાની જેમ પવિત્ર ભૂમિમાં વારસા તરીકે ગણી લેશે.

તે પોતાના માટે ફરીથી થરણશાલેમને પસંદ કરશે.

**૧૩** હે સર્વ ભાણસો, થહોવાહની આગળ શાંત રહો, કેમ કે તે પોતાના નિવાસ સ્થાનમાંથી જગૃત થયા છે.

## ૩

**૧** પ્રમુખ યાજક થહોશુઆને થહોવાહના દૂત આગળ ઉભો રહેલો અને તેને જમણે હાથે તેના ઉપર આરોપ મૂકવા માટે શેતાનને ઉભો રહેલો તેણે મને દેખાડ્યો.  
**૨** થહોવાહના દૂતે શેતાનને કહ્યું, “થહોવાહ તને ઠપકો આપો, ઓ શેતાન; થરશાલેમને પસંદ કરનાર થહોવાહ તને ધમકાવો. શું તું અનિનમાંથી ઉપાડી લીધેલા ખોથણા જેવો નથી?” **૩** થહોશુઆ મલિન વસ્ત્રો પહેલીને દૂત પાસે ઉભેલો હતો.

**૪** દૂતે પોતાની આગળ ઉભેલા ભાણસો સાથે વાત કરીને કહ્યું, “તેના અંગ પરથી મલિન વસ્ત્રો ઉતારી નાખો.” પછી તેણે થહોશુઆને કહ્યું, “જો, મૈં તારા અનન્યાયને તારાથી દૂર કર્યા છે અને હું તને સુંદર વસ્ત્રો પહેરાવીશ.” **૫** દૂતે તેઓને કહ્યું, “તેને માથે સુંદર પાદવી પહેરાવો.” તેથી તેઓએ થહોશુઆના માથે સુંદર પાદવી અને તેને અંગે સ્વચ્છ વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં તે સમયે થહોવાહનો દૂત તેની પાસે ઉભો હતો.

**૬** ત્યારબાદ થહોવાહના દૂતે થહોશુઆને પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક આપીને કહ્યું કે, **૭** સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે:

‘જો તું મારા ભાર્ગોમાં થાલશે અને ભારી આજ્ઞાઓ પાટશે,  
તો તું મારા ઘરનો નિર્ણય કરનાર પણ થશે અને મારાં આંગણાં સંભાળશે;  
કેમ કે હું તને મારી આગળ ઉભેલાઓની મદ્દેથી જવા આવવાની પરવાનગી આપીશ.

**૮** પ્રમુખ યાજક થહોશુઆ, તું અને તારી સાથે રહેનાર તારા સાથીઓ, સાંભળો.  
કેમ કે આ ભાણસો થિનન્નપ છે, કેમ કે હું મારા સેવક જે અંકુર કહેવાય છે તેને લાવીશ.

**૯** હવે જે પથ્થર મેં થહોશુઆ આગળ મૂક્યો છે તે જુઓ. આ એક પથ્થરને સાત આંખ છે,

સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે, હું તેના પર કોતરણી કરીશ,  
‘આ દેશના પાપને હું એક જ દિવસમાં સમાપ્ત કરીશ.

**૧૦** સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, તે દિવસે’ તમે દરેક ભાણસ પોતાના પડોશીને દ્રાક્ષાવેલા નીચે અને અંજુરના ઝાડ નીચે આરામ માટે બોલાવશો.”

## ૪

**૧** મારી સાથે જે દૂત વાત કરતો હતો તે પાછો આવ્યો અને જગેલા ભાણસની પેઢ તેણે મને ઊંઘમાંથી ઉઠાડ્યો. **૨** તેણે મને કહ્યું, “તું શું જુઓ છે?” મેં કહ્યું, “હું પૂરૈપૂરું સોનાનું બનેલું દીપવૃક્ષ જોઉં છું. તેની ટોચ પર કોડિયું છે. તેના પર સાત દીવા છે અને જે દીવા તેની ટોચે છે તે દરેકને સાત દિવેટ છે. **૩** તેની પાસે બે જૈતૂનના વૃક્ષો છે, તેમાંનું એક કોડિયાની જમણી બાજુઓ અને બીજું કોડિયાની ડાબી બાજુઓ.”

**૪** ફરીથી મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને મેં કહ્યું, “હે મારા ભાલિક, તેનો અર્થ શો થાય છે?” **૫** જે દૂત મારી સાથે વાત કરતો હતો તેણે જવાબ આપીને મને કહ્યું, “તેનો અર્થ શો છે તે શું તું જણતો નથી?” મેં કહ્યું, “ના, મારા ભાલિક.”

**૬** તેણે મને જવાબ આપીને કહ્યું,

ત્યારે દૂતે મને કહ્યું, “ઝરણાબેલને થહોવાહનું વચ્ચે આ છે:

‘ભણી નહિ કે સામર્થ્યથી નહિ પણ મારા આત્માથી,’

સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે,”

૭ “હે ઊંચા પર્વત, તું કોણ છે? ઝરણબાબેલ આગળ તું સપાટ થઈ જશે,  
તેના પર 'કૃપા થાઓ, કૃપા થાઓ, એવા પોકારસહિત ટોચના પથ્થરને બહાર લાવશે.'  
૮ યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું,  
૯ “ઝરણબાબેલના હાથથી આ પવિત્રસ્થાનનો પાથો નંખાયો છે અને તેના હાથથી  
તે પૂર્ણ થશે,  
૧૦ ત્યારે તું જાણશે કે સૈન્યોના યહોવાહે મને તારી પાસે મોકદ્યો છે, એવું ઝરણબાબેલ  
કહે છે,  
૧૧ નાના કામોના આ દિવસને કોણે ધિક્કાર્યો છે? આ લોકો ઝરણબાબેલના હાથમાં  
ઓઠંબો જોઈને આનંદ કરશે. “યહોવાહની આ સાત દીવાળી આંખો, આખી  
પૂઢવી પર સર્વત્ર ફરતી રહે છે.”

૧૨ પછી મેં દૂતને પૂછ્યું, “દીપવૃક્ષની જમણી બાજુએ અને તેની ડાખી બાજુએ બે  
જૈતુન વૃક્ષો છે તે શું છે?” ૧૩ વળી મેં ફરીથી તેની સાથે વાત કરીને કદ્યું, “જૈતુન  
વૃક્ષની આ બે ડાખીઓ કે જે સોનાની બે દિવેટો છે. તેમાંથી તેલનો પ્રવાહ વહે છે  
તેઓ શું છે?” ૧૪ તેણે મારી સાથે વાત કરવાનું ચાલું રાખ્યું, “આ શું છે તે શું તું નથી  
જાણતો?” અને મેં કદ્યું, “ના, મારા માલિક.” ૧૫ તેણે કદ્યું, “તેઓ તો આખી પૂઢવીના  
પ્રભુ પાસે ઉભા રહેનાર બે અભિષિકતો છે.”

## પ

૧ ત્યારે મેં પાછા ફરીને મારી આંખો ઊંચી કરીને જોયું, તો મેં એક ઊડતું ઓળિયું  
જોયું. ૨ દૂતે મને કદ્યું, “તું શું જુએ છે?” મેં જવાબ આપ્યો, “હું એક ઊડતું ઓળિયું જોઉં  
છું, તે વીસ હાથ લાંબું અને દશ હાથ પહોળું છે.”

૩ ત્યારે તેણે મને કદ્યું, “આ તો આખા દેશની સપાટી પર આવનાર શાપ છે, તેના  
કદ્યા પ્રમાણો ચોરી કરનાર દરેકનો નાશ કરવામાં આવશે, ખોટા સમ ખાનાર દરેક  
માણસને તેના કદ્યા પ્રમાણો નાશ કરવામાં આવશે.”

૪ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે, ‘હું તેને બહાર મોકલી દઈશા,’

‘તે ચોરના ઘરમાં અને મારા નામના જૂઠા સમ ખાનારના ઘરમાં પ્રવેશ કરશે.

મારો શાપ તેના ઘર પર રહેશે અને તેનો તેનાં લાકડાં તથા પથ્થરો સહિત નાશ  
કરશે.’’

૫ પછી મારી સાથે વાત કરનાર દૂતે બહાર આવીને મને કદ્યું, “તારી આંખો ઊંચી  
કરીને જો આ શું બહાર આવે છે તે શું છે? ૬ મેં કદ્યું, “તે શું છે?” તેણે કદ્યું, “ટોપલામાં  
જે આવે છે તે એફાહ છે. આ આખા દેશના લોકોનાં પાપો છે. ૭ પછી ટોપલા પરથી  
સીસાનું ટાંકણ ઊંચું થયું તો ટોપલાની અંદર બેઠેલી એક સ્ત્રી જોવામાં આવી.

૮ દૂતે કદ્યું, “આ દૂષ્ટતા છે.” અને તેણે તે સ્ત્રીને પાછી ટોપલાની અંદર નાખી  
દીધી અને તેણે તેના પર સીસાનું ટાંકણ મૂકી દીધું. ૯ મેં મારી આંખો ઊંચી કરીને  
જોયું તો જુઓ બે સ્ત્રીઓ મારી પાસે આવતી હતી, તેઓની પાંખોમાં પવન હતો  
કેમ કે તેઓની પાંખો બગલાની પાંખો જેવી હતી. તેઓએ તે ટોપલાને પૂઢવી તથા  
આકાશની વચ્ચેથી ઊંચકી લીધો.

૧૦ પછી મેં મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને કદ્યું, “તેઓ ટોપલાને કથાં લઈ જાય  
છે?” ૧૧ તેણે મને કદ્યું, “શિનઆર દેશમાં, ત્યાં તેને મારે સભાસ્થાન બાંધવાનું છે,  
જથ્યારે તે તૈથાર થશે ત્યારે તે ટોપલાને ત્યાં તેના તૈથાર કરેલા સ્થાને સ્થાપિત  
કરશે.”

## ૬

<sup>૧</sup> પણ મેં પાછા ફરી અને મારી આંખો ઉચી કરીને ચાર રથોને બે પર્વતો વર્યેથી બહાર આવતા જોયા; બે પર્વતો કાંસાના બનેલા હતા. <sup>૨</sup> પહેલા રથના ઘોડા લાલ હતા, બીજા રથના ઘોડા કાળાં હતા, <sup>૩</sup> તૃતીયા રથના ઘોડા સફેદ હતા તથા ચોથા રથના ઘોડા ભૂરા ટપકાંવાળા હતા. <sup>૪</sup> તેથી મેં મારી સાથે વાત કરનાર દૂતને પૂછ્યું કે, “મારા માલિક, આ શું છે”

<sup>૫</sup> દૂતે મને જવાબ આપ્યો, “આ તો આકાશના ચાર પવનો છે. તેઓ આખી પૂઢ્યીના પ્રભુની આગળ ઉપસ્થિત થથા પણ ચાલ્યા જાય છે. <sup>૬</sup> કાળાં ઘોડાઓવાળો રથ ઉત્તર પ્રદેશ તરફ જાય છે; સફેદ ઘોડાઓવાળો રથ પદ્ધિમ દેશ તરફ જાય છે; ટપકાંવાળા ઘોડાઓવાળો રથ દક્ષિણ પ્રદેશ તરફ જાય છે.”

<sup>૭</sup> મજબૂત ઘોડા બહાર આવ્યા અને પૂઢ્યી પર ફરવાનો પોકાર કર્યો, દૂતે કલ્યું, “જાઓ અને પૂઢ્યી પર સર્વત્ર ફરો.” માટે તેઓ આખી પૂઢ્યી પર ફર્યા. <sup>૮</sup> પણ તેમણે હાંક મારીને મને બોલાવ્યો અને મારી સાથે વાત કરીને કલ્યું, “ઉત્તર પ્રદેશ તરફ જનારાઓને જો; તેઓએ ઉત્તર પ્રદેશમાં મારા આત્માને આરામ આપ્યો છે.”

<sup>૯</sup> આથી યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે, <sup>૧૦</sup> “દેશવટાથી પાછા આવેલાઓ પાસેથી, એટલે હેલ્દાયથી, ટોબિયાથી તથા યદાયા પાસેથી અર્પણ લે- અને તે જ દિવસે તે લઈને તું સફાન્યાના દીકરા થોશિયાના ઘરે જા, કેમ કે તેઓ બાબિલથી આવ્યા છે. <sup>૧૧</sup> સોનુંથાંદી લઈને મુગટ બનાવ અને પ્રમુખ યાજક યહોસાદાકના દીકરા યહોશુઅાના માથે મૂક.

<sup>૧૨</sup> તેને કહે કે, સૈન્યોના યહોવાહ એવું કહે છે.

“આ માણસ જેનું નામ અંકુર છે! તે જથાં છે ત્યાં ત્યાં ઊગી નીકળશે અને યહોવાહનું સભાસ્થાન બાંધશે.

<sup>૧૩</sup> તે જ યહોવાહનું સભાસ્થાન બાંધશે અને પોતાનો વૈભવ ઊભો કરશે; પણ તે પોતાના સિંહાસન પર બેસીને રાજ કરશે.

તેના સિંહાસન પર યાજક બેસશે અને બજ્જે વચ્ચે શાંતિની સલાહ રહેશે.

<sup>૧૪</sup> પણ તે મુગટ હેલ્દાય, ટોબિયા, યદાયા તથા સફાન્યાના દીકરા હેનની યાદગીની તરીકે યહોવાહના ઘરમાં મૂકવામાં આવશે. <sup>૧૫</sup> દૂરથી માણસો આવીને યહોવાહનું સભાસ્થાન બાંધશે, ત્યારે તમે જાણશો કે સૈન્યોના યહોવાહે મને તમારી પાસે મોકલ્યો છે; જો તમે યહોવાહ તમારા ઈશ્વરનો અવાજ ખંતથી સાંભળશો તો આ બધું ફળીભૂત થશે.””

## ૭

<sup>૧</sup> દાર્યાવેશ રાજના ચોથા વર્ષમાં, તેના નવમા એટલે કે કિસ્લેવ મહિનાના ચોથા દિવસે યહોવાહનું વચન જ્ઞાન્યો પાસે આવ્યું. <sup>૨</sup> બેથેલના લોકો શારખેસેરને તથા રેગે-મેલેખને અને તેઓના માણસોને યહોવાહની કુપા માટે વિનંતી કરવા મોકલ્યા.

<sup>૩</sup> યહોવાહના સભાસ્થાનના યાજકોને તથા પ્રભોધકોને પૂછવા માટે મોકલ્યા હતા કે, “જેમ હું ધણાં વર્ષથી કરતો આવ્યો છું તેમ પાંચમા માસમાં મારે શોક કરવો જોઈએ?”

<sup>૪</sup> ત્યારે સૈન્યોના યહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું કે,

<sup>૫</sup> “દેશના સર્વ લોકોને તથા યાજકોને કહે કે,

જથારે તમે પાંચમા અને સાતમા માસમાં ઉપવાસ અને શોક કર્યો,

વળી આ સિંહ વર્ષમાં તમે સાચે જ મારા માટે ઉપવાસ કર્યો હતો?

<sup>૬</sup> અને જથારે તમે ખાઓ છો પીઓ છો ત્યારે શું તમે પોતાને માટે જ ખાતાપીતા નથી?

૭ જ્યારે યરુશાલેમ તથા તેની આસપાસના નગરો વસ્તિવાળાં તથા આબાદ હતાં અને નેગેબમાં તથા દક્ષિણની તરેટીમાં વસેલા હતાં, ત્યારે જે વચનો થહોવાહે અગાઉના પ્રબોધકોના મુખે પોકાર્યા હતાં તે એ જ ન હતાં?"

૮ થહોવાહનું વચન ઝખાર્યા પાસે આવ્યું અને કહ્યું,

૯ સૈન્યોના થહોવાહ ઐવું કહે છે: "સાચો ન્યાય કરો, દરેક ભાણસ પોતાના ભાઈ પર દયા તથા કૃપા રાખો;

૧૦ વિધવા તથા અનાથ, વિદેશીઓ તથા ગરીબ પર જુલમ ન કરો.

અને તમારામાંનો કોઈ પણ પોતાના મનમાં પોતાના ભાઈનું નુકસાન કરવાનું ષડ્યંત્ર ન રથે."

૧૧ પણ તેઓએ સાંભળવાનો ઇનકાર કર્યો અને તેઓએ હઠીલા થઈને પીઠ ફેરવી; મારું વચન સાંભળે નહિ માટે તેઓએ પોતાના કાન બંધ કર્યા. ૧૨ નિયમશાસ્ત્ર તથા જે વચનો સૈન્યોના થહોવાહે પોતાના આત્મા વડે અગાઉના પ્રબોધકો દ્વારા મોકલ્યાં હતાં, તે તેઓ સાંભળે નહિ માટે તેઓએ તેમનાં હૃદયો વજ જેવાં કણણ બનાવી દીધાં. તેથી સૈન્યોના થહોવાહનો કોપ ઉગ થયો.

૧૩ ત્યારે ઐવું થયું કે જ્યારે તેમણે પોકાર્યું ત્યારે તેઓએ સાંભળ્યું નહિ. સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે: 'તે જ પ્રમાણો', તેઓ પોકારશે પણ હું સાંભળીશ નહિ. ૧૪ કેમ કે જે પ્રજાઓને તેઓ જાણતા નથી તેઓમાં હું તેઓને વંટોળિયાની સાથે વેરવિખેર કરી નાખીશ, તેઓના ગથા પછી દેશ એવો ઉજ્જવલ થઈ ગયો કે તે દેશમાં થઈને કોઈ જતું આવતું નહોતું, કેમ કે તેઓએ આ રળિયામણા દેશને ઉજ્જવલ કરી મૂકયો હતો."

૧ સૈન્યોના થહોવાહનું વચન મારી પાસે આવ્યું, ૨ "સૈન્યોના થહોવાહ ઐવું કહે છે કે:

'મને સિયોન માટે ઘણો આવેશ છે,  
તેથી મને તેના પર ઘણો ગુસ્સો આવે છે.'

૩ સૈન્યોના થહોવાહ ઐવું કહે છે કે:

હું સિયોનમાં પાછો આવ્યો છું અને યરુશાલેમની મદ્દે રહીશ,  
કેમ કે યરુશાલેમ સત્યનું નગર કહેવાશે અને સૈન્યોના થહોવાહનો પવિત્ર પર્વત  
કહેવાશે."

૪ સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ ઐવું કહે છે કે,

'યરુશાલેમમાંની ગલીઓમાં ફરીથી વૂદ્ધ પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ,  
ઘણી ઉમર થઈ ગઈ હોવાને લીધે હાથમાં લાકડી લઈને બેસશે.

૫ નગરની શેરીઓ તે નગરમાં રમતાં

છોકરાઓ તથા છોકરીઓથી ભરપૂર થશે."

૬ સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ ઐવું કહે છે કે;

'જો તે આ દિવસોના બાકી રહેલા લોકોની નજરમાં અદ્ભુત લાગે છે,  
તો તે મારી નજરમાં પણ અદ્ભુત લાગે?' ઐવું સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ કહે છે.

૭ સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ ઐવું કહે છે કે,

'જુઓ હું મારા લોકોને પૂર્વના તથા પઞ્ચમના દેશમાંથી બચાવી લાવીશ.

૮ હું તેઓને પાછા લાવીશ, તેઓ યરુશાલેમની મદ્દે રહેશે,

તેઓ મારી પ્રજા થશે,

હું સત્યથી તથા નીતિથી તેઓનો ઈશ્વર થઈશ."

**૯** સૈન્યોના ઈશ્વર થહોવાહ કહે છે કે:

'જ્યારે સૈન્યોના થહોવાહનું સભાસ્થાન બાંધવા સાઝ તેનો પાથો નાખવામાં આવ્યો,  
ત્યારે પ્રબોધકોએ કહેલા વચનો સાંભળનારાઓ,  
તમારા હાથ બળવાન થાઓ.

**૧૦** કેમ કે તે સમય અગાઉ

કોઈ ભાણસને પાક મણતો ન હતો કે કોઈ જનવરને પાક માટે મજૂરી પણ મળતી  
ન હતી.

દુઃખનને લીધે અંદર જનાર કે બહાર આવનારને કંઈ શાંતિ હશે નહિ.

મેં દરેક ભાણસોને પોતાના પડોશી વિરુદ્ધ કરી દીધા હતા.

**૧૧** પણ હવે હું આ લોકોના બચેલાઓની સાથે અગાઉની ભાફક વર્તીશ નહિ!"  
એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

**૧૨** "ત્યાં શાંતિનું બીજ દેખાશે. દ્વાક્ષાવેલો તેનાં ફળ આપશે,

પૂઢ્યી પોતાની ઉપજ આપશે. આકાશોમાંથી ઓસ પડશે,

કેમ કે આ લોકોમાંના બાકી રહેલાઓને હું આ સર્વ વસ્તુનો વારસો આપીશ.

**૧૩** હે થહૂદિયાના વંશજો તથા ઈજરાયલના વંશજો,

તમે જેવી રીતે પ્રજાઓમાં શાપદ્ધપ હતા,

પણ તેવી રીતે તમે આશીર્વાદરૂપ થશો અને હું તમારો ઉજાર કરીશ.

ભયભીત ન થાઓ, પણ તમારા હાથ બળવાન થાઓ."

**૧૪** કેમ કે સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે, 'તમારા પિતૃઓએ મને ગુસ્સે કર્યો  
હોવાથી મેં તમને નુકસાન પહોંચાડવાની યોજના ઘરી હતી, તે વિષે મને દયા આવી  
નહિ સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, **૧૫** આ સમયોમાં મેં યરુશાલેમનું તથા થહૂદિયાના  
લોકોનું ફરી ભલું કરવાનું ધાર્યું છે તમે ડરશો નહિ.

**૧૬** તમારે આ ભાબતો કરવી: દરેક ભાણસ પોતાના પડોશી સાથે જાયું બોલો,  
અદાલતમાં સાચો જ્યાથ કરો અને તમારી ભાગળોમાં શાંતિ રહે. **૧૭** તમારામાંના  
કોઈએ પોતાના પડોશી વિરુદ્ધ પોતાના હૃદયમાં દુષ્ટ વિચાર લાવવો નહિ, કે કોઈ  
જૂઠા સમ ખાવાની આંનંદ ભાણવા નહિ; કેમ કે હું આ સર્વ ભાબતોને દિક્કાં છું,"  
એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

**૧૮** સૈન્યોના થહોવાહનું વચન ભારી પાસે આવ્યું અને કદ્યું કે, **૧૯** "સૈન્યોના થહોવાહ  
એવું કહે છે કે: ચોથા, પાંચમા, સાતમા અને દશમા મહિનાનો ઉપવાસ થહૂદિયાના  
લોકોને આનંદરૂપ, હર્ષરૂપ તથા ખુશકારક ઉભાણીરૂપ થશો! માટે સત્યતા તથા  
શાંતિને પ્રેમ કરો."

**૨૦** સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે, 'અન્ય લોકો તથા ધણાં નગરોના રહેવાસીઓ  
આવશે. **૨૧** એક નગરના રહેવાસીઓ જઈને બીજા નગરના રહેવાસીઓને કહેશે કે,  
"ચાલો આપણે થહોવાહની કૃપાને માટે વિનંતી કરીએ અને સૈન્યોના થહોવાહને  
જલ્દી શોધીએ, હું પણ જઈશ!" **૨૨** ધણાં લોકો અને બળવાન પ્રજાઓ સૈન્યોના  
થહોવાહની શોધ કરવા યરુશાલેમમાં આવશે અને તેમની કૃપા પ્રાપ્ત કરવા માટે  
વિનંતી કરશે."

**૨૩** સૈન્યોના થહોવાહ એવું કહે છે કે, 'તે સમયે દરેક ભાષા બોલનારી પ્રજાઓમાંથી  
દસ ભાણસો તારા ઝબ્બાની કિનારી હાથમાં લેશે અને કહેશે, "અમે તારી સાથે  
આવીશું, કેમ કે અમે સાંભળયું છે કે ઈશ્વર તારી સાથે છે."

## ૬

<sup>૧</sup> થહોવાહના વચનકૃપી ઈશ્વરવાણી હાક્રાખ દેશ પર તથા દમસ્કસ જે તેનું વિશ્રામસ્થાન છે તેના પર છે: કેમ કે થહોવાહની નજર માનવજાત પર ઈજરાયલનાં કુઠો પર છે. <sup>૨</sup> દમસ્કસની સરહદ પર આવેલું હ્માથ પણ છે. તૂર તથા સિદોન બહુ ચતુર છે છતાં: તેના પર પણ નજર છે. <sup>૩</sup> તૂરે પોતાને ભાટે કિલ્સો બાંધ્યો છે, તેણે ધૂળની જેમ ચાંદીના તથા શુદ્ધ સોનાની જેમ મહોલ્લાની માટીના ટગલા કર્યા છે. <sup>૪</sup> જુઓ, પણ પ્રભુ તેની સંપત્તિ છીનવી લેશે અને તેના બણને સમુદ્રમાં નાખી દેશે, તે અરિનથી ભસ્મ થઈ જશે.

<sup>૫</sup> આશ્કલોન જોઈને બી જશે. ગાળા પણ ભયથી ધૂજુ જશે. એકોનની આશાઓ નિષ્ફળ થશે. ગાળામાંથી રાજ નાશ પામશે અને આશ્કલોનમાં વસ્તી થશે નહિં. <sup>૬</sup> આશ્કોદમાં વર્ણસંકર પ્રજા પોતાના ઘરો બનાવશે, હું પલિસ્તીઓનો ગર્વ ઉતારીશ. <sup>૭</sup> કેમ કે હું તેનું લોલી તેના મુખમાંથી તથા તેની નફરત તેના દાંતો વચ્ચેથી દૂર કરીશ. તે પણ આપણા ઈશ્વરને ભાટે બાકી રહેલા થહૂદિથાના કુટુંબ જેવો અને એકોન થબૂસી જેવો થશે.

<sup>૮</sup> હું દુઃખનોની મારા સભાસ્થાનની ચારેબાજુ છાવણી નાખીશ કે જેથી કોઈ અંદર આવજા કરે નહિં, કેમ કે હવે પછી કોઈ જુલમગાર તેઓમાં થઈને જવા પામશે નહિં. કેમ કે હવે મેં મારી પોતાની આંખે તેઓને જોયા છે.

<sup>૯</sup> હે સિયોનની દીકરી, મોટા આનંદથી પોકાર કર, હે થરશાલેમની દીકરી હર્ષનાદ કર.

જો, તારો રાજ તારી પાસે ન્યાયીપણા સાથે આવે છે  
તે તારણ લાવે છે. તે નશ છે અને ગંધેડા પર એટલે ગંધેડીના વણેરા પર સવારી કરીને આવે છે.

<sup>૧૦</sup> હું એફાઇભમાંથી રથને તથા થરશાલેમભમાંથી ઘોડાને નાખૂદ કરીશ, થુદ્ધમાંથી ધનુષ્યને કાપી નાખીશ; કેમ કે તે પ્રજાઓને શાંતિનો બોધ કરશે, તેમનું શાસન સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી અને નદીથી પૂઢ્યીના અંત સુધી થશે!

<sup>૧૧</sup> તારી સાથે કરેલા કરારના રકતને કારણે મેં તારા બંદીવાનોને પાણી વગરના ખાડામાંથી બહાર કાઢીને મુક્ત કર્યા છે. <sup>૧૨</sup> આશા રાખી રહેલા બંદીવાનો, કિલ્લામાં પાછા આવો. હું આજે જહેર કરું છું કે હું તમને બમણો બદલો આપીશ, <sup>૧૩</sup> કેમ કે મેં મારા ભાટે થહૂદાજીપી ધનુષ્ય નમાવ્યું છે. મેં એફાઇભજીપી બાણ ધનુષ્ય પર મૂકયું છે. હે સિયોન, હું તારા દીકરાઓને, હે શ્રીસ, તારા દીકરાઓને તારી વિરુદ્ધ જગૃત કરીશ, હું તને થોંધાની તલવારસ્થી કરીશ.

<sup>૧૪</sup> થહોવાહ તેઓને દેખાશે, તેનું તીર વીજણીની જેમ છૂટશે. કેમ કે થહોવાહ મારા પ્રભુ, રણશિંગકું વગાડશે અને દક્ષિણાના વંટોળિયાની જેમ કૂચ કરશે. <sup>૧૫</sup> સૈન્યોના થહોવાહ તેઓનું રક્ષણ કરશે, તેઓ તેમનો નાશ કરશે અને તેઓના ગોફણાના પથરોને પગ નીચે કચડી નાખશે. તેઓ દ્રાક્ષારસ પીશે, દ્રાક્ષારસ પીધેલાની જેમ જૂમો પાડશે. તેઓ કથરોટની જેમ, વેદીના ખૂણાઓ પરની કથરોટની જેમ ભરપૂર થશે.

<sup>૧૬</sup> થહોવાહ તેમના ઈશ્વર પોતાના લોકોને ટોળાં તશીકે ઉગારશે; તેઓ મુગટમાં જડેલાં રટનોની જેમ તેના દેશ પર થળકશે. <sup>૧૭</sup> તે કેટલું સુંદર અને કેટલું સારું છે! જુવાનોને અનાજ તથા કુમારિકાઓને દ્રાક્ષારસ હૃષ્પુષ્ટ કરશે.

## ૧૦

<sup>૧</sup> વસંતઝતુમાં વરસાદ ભાટે થહોવાહને પોકારો-

તે થહોવાહ છે જે ભાગસો તથા છોડને માટે વરસાદ મોકલે છે,  
તે વીજળીઓના ઉત્પણ્ણ કર્તા છે.

<sup>૨</sup> કેમ કે મૂર્તિઓ જુદું બોલે છે, ભવિષ્ય ભાગનારાઓ જુઠાં ભવિષ્ય કથન કરે છે;  
સ્વપ્ન જોનારાઓ ખોટાં સ્વપ્નો વર્ણવે છે અને ખોટો વિલાસો આપે છે;  
તેથી લોકો ઘેટાંની જેમ રખડે છે, તેઓ દુઃખી છે કેમ કે તેઓને દોરનાર કોઈ પાણક  
નથી.

<sup>૩</sup> મારો કોપ પાણકો વિલંબ સણ્ણથો છે; હું ટોળાઓને- આગેવાનોને શિક્ષા કરીશ; કેમ  
કે સૈન્ધોના થહોવાહે થહૂદાના વંશજો રૂપી પોતાના ટોળાંની ખબર લીધી છે, તે  
તેઓને પોતાના થુદજના ઘોડા જેવા બનાવશે.

<sup>૪</sup> તેમાંથી ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર, ખીલો, થુદ્ધનુષ્ય અને દરેક આગેવાન બહાર  
આવશે. <sup>૫</sup> તેઓ થુદ્ધમાં પોતાના દુશ્ભનોને શેરીઓના કાદવની જેમ કચી નાખનાર  
થોજાઓના જેવા થશે; તેઓ થુદ્ધ કરશે, કેમ કે થહોવાહ તેઓની સાથે છે, ઘોડેસવારો  
ગભરાઈ જશે.

<sup>૬</sup> “હું થહૂદાના કુટુંબને બળવાન કરીશ અને થૂસફના કુટુંબનો ઉદ્ધાર કરીશ, કેમ  
કે હું તેઓને પુનઃસ્થાપિત કરીશ અને મને તેમના પર દયા આવે છે. જાણો કે મેં  
તેઓને કદી તજી દીધા ન હોય તેવા થશે, કેમ કે, હું થહોવાહ, તેમનો ઈશ્વર છું અને  
હું તેઓની વિનંતી સાંભળીશ. <sup>૭</sup> એફાઇભના વંશજો થોજા જેવા થશે, તેમનાં હૃદય  
દ્રાક્ષારસ પીધો હોય એમ આનંદ કરશે, તેમના લોકો જોશે અને તેઓને ખુશી થશે.  
તેમના હૃદય થહોવાહમાં આનંદ પામશે.

<sup>૮</sup> હું સીટી વગાડીને તેઓને એકત્ર કરીશ, કેમ કે મેં તેઓને બચાવ્યા છે, અગાઉ  
જેમ તેઓની વૃદ્ધિ થઈ હતી તેવી ચીતે તેઓની વૃદ્ધિ થશે. <sup>૯</sup> જો હું તેમને પ્રજાઓ  
મધ્યે વાવીશ, તોપણ તેઓ દૂરના દેશોમાં મારું સ્ભરણ કરશે, તેઓ પોતાના બાણકો  
સહિત જીવશે અને પાણ આવશે. <sup>૧૦</sup> વાળી હું તેઓને મિસર દેશમાંથી પાણ લાવીશ  
અને આશૂરમાંથી તેઓને એકત્ર કરીશ. હું તેઓને ગિલ્યાદ તથા લબાનોનની ભૂમિમાં  
લાવીશ અને ત્યાં તેઓને પૂરતી જગ્યા મળશે નહિં.

<sup>૧૧</sup> તેઓ સંકટરૂપી સમુદ્ર પાર કરશે; તેઓ મોંઝાંઓને હઠાવશે, નાઇલના સર્વ ઊંડાણો  
સુકાઈ જશે, આશૂરનો ગર્વ ઉતારવામાં આવશે અને મિસરનો રાજદંડ તેઓની પાસેથી  
જતો રહેશે. <sup>૧૨</sup> હું તેઓને મારામાં બળવાન કરીશ અને તેઓ મારે નામે ચાલશે.” એવું  
થહોવાહ કહે છે.

## ૧૧

<sup>૧</sup> હે લબાનોન, તારા દરવાજ ઉધાડ, કે અનિન્દ્યા તારાં એદેજવૃક્ષોને ભર્મ કરે.

<sup>૨</sup> હે દેવદાર વૃક્ષો, વિલાપ કરો, કેમ કે, એદેજવૃક્ષ પડી ગથું છે! ભવ્ય વૃક્ષો નષ્ટ થઈ  
ગથ્યાં છે.

બાશાનનાં એલોન વૃક્ષો, વિલાપ કરો, કેમ કે, ગાઢ જંગલ જમીનદોષત થઈ ગથું છે.

<sup>૩</sup> દેટાંપાણકોની પોકનો અવાજ સંભળાય છે, કેમ કે તેઓનો વૈભવ નષ્ટ થયો છે.

સિંહના બરચાની ગર્જનાનો અવાજ સંભળાય છે, કેમ કે, થર્દનનો ગર્વ નષ્ટ થયો છે.

<sup>૪</sup> મારા ઈશ્વર થહોવાહે કર્યું, “કતલ થઈ જતા ટોળાનું પાલન કરો. <sup>૫</sup> (તેઓના  
ખરીદનારા તેમની કતલ કરે છે અને પોતાને શિક્ષાપાત્ર ગણતા નથી, તેઓના  
વેચનારા કહે છે કે, થહોવાહને પ્રશંસિત હો કે અમે શ્રીમંત છીએ' તેઓના પોતાના  
પાણકો તેઓના પર દયા રાખતા નથી.) <sup>૬</sup> થહોવાહ કહે છે, હવે હું પણ દેશના  
રહેવાસીઓ પર દયા રાખીશ નહિં.” જો, હું તેઓમાં સંઘર્ષ પેદા કરીશ, કે દરેક ભાગસ

પોતાના પાણકના હાથમાં અને પોતાના રાજના હાથમાં પડશે, તેઓ દેશનો નાશ કરશે, હું યહૃદિયાને તેઓના હાથમાંથી છોડાવીશ નહિ."

**૭** માટે કઠલ થઈ જતા ટોળાનું, કંગાલ ઘેટાંનું મેં પાલન કર્યું છે. મેં બે લાકડી લીધી. એકનું નામ મેં "કરણા" પાદથું અને બીજાનું નામ "એકતા" રાખથું. અને મેં ટોળાનું પાલન કર્યું. **૮** એક ભલિનામાં મેં પ્રણ પાણકોનો નાશ કર્યો. હું ઘેટાંના વેપારીઓથી હું કંટાળી ગયો હતો અને તેઓ મારાથી કંટાણથા હતા. **૯** ત્યારે મેં કદથું, "હવેથી હું તમારો પાણક રહીશ નહિ. જે મરવાના છે તે ભલે મરતા, જે નાશ પામે તે ભલે નાશ પામે. જેઓ બાકી રહ્યા તે ભલે પોતાના પડોશીનું માંસ ખાય."

**૧૦** પછી મેં મારી "કરણા" નામની લાકડી લીધી અને મારાં બધાં કુણો સાથે જે કરાર મેં કર્યો હતો તે રદ કરવા મેં તેને કાપી નાખી. **૧૧** તે દિવસે તે કરાર રદ કરવામાં આવ્યો ઘેટાંના જે વેપારીઓ મારા પર નજર રાખતા હતા તેઓએ જાણ્યું કે આ યહોવાહનું વચન છે. **૧૨** મેં તેઓને કદથું; "જો તમને થોરય લાગતું હોય તો તમે મને મારી મજૂરી આપો. પણ જો ન લાગતું હોય તો રહેવા દો." તેઓએ ચાંદીના શ્રીસ સિક્કા વેતન તરીકે આપ્યા.

**૧૩** પછી યહોવાહે મને કદથું, "ખજનામાં ચાંદીને મૂકી દે, તેઓએ તારું વિશેષ મૂલ્યાંકન કર્યું છે!" તેથી મેં ચાંદીના શ્રીસ સિક્કા લઈને યહોવાહના સભારસ્થાનના ખજનામાં મૂકી દીધા. **૧૪** પછી યહૃદા તથા ઈજરાયલ વચ્ચેનો ભાઈચારાનો સંબંધ તોડી નાખવા મેં મારી બીજી લાકડી "એકતા" ને ભાંગી નાખી.

**૧૫** યહોવાહે મને કદથું, "તું ફરીથી મૂર્ખ પાણકની સાહિત્ય સામગ્રી લઈ લે, **૧૬** કેમ કે જુઓ, હું આ દેશમાં એવો પાણક ઊભો કરીશ કે તે નાશ પામનારાં ઘેટાંની સંભાળ નહિ લે. તે આડે માર્ગે ચાલનારાઓને શોધશે નહિ, કે અપંગને સાજાં કરશે નહિ. તે નીરોગીને પણ ખાવાનું ચારશે નહિ, પણ ચરબી યુક્ત ઘેટાંનું માંસ ખાશે અને તેમની ખરીઓ ફાડી નાખશે.

**૧૭** ટોળાને તજુ દેનાર નકામા પાણકને અફસોસ!

તેના જમણા હાથ તથા તેની જમણી આંખ વિરલ્ય તલવાર આવશે.

તેનો જમણો હાથ પૂરેપૂરો સુકાઈ જશે અને તેની જમણી આંખ અંધ થઈ જશે."

## ૧૨

**૧** ઈજરાયલ વિષે યહોવાહનો બોજ,

આકાશોને વિસ્તારનાર, પૃથ્વીનો પાથો નાખનાર તથા મનુષ્યોના અંતર આત્માના સર્જનહાર યહોવાહ કહે છે: **૨** "જુઓ, હું યરુશાલેમને તેની આસપાસના સર્વ લોકોને લથડિયાં ખવડાવનાર પ્યાલાઝ્પ કરીશ, યરુશાલેમના ઘેરાની જેમ યહૃદિયાના એવા જ હાલ હવાલ થશે. **૩** તે દિવસે એવું થશે કે હું યરુશાલેમને સર્વ લોકોને માટે તે ભારે પથ્થરલ્યપ થાય એવું કરીશ. જે કોઈ તેને ઉપાડશે તે પોતે ધાર્યલ થશે. પૃથ્વી પરની સર્વ પ્રજાઓ તેની વિરલ્ય એકઢી થશે.

**૪** સૈન્યોના યહોવાહ એવું કહે છે કે-તે દિવસે, "હું દરેક ઘોડાને પ્રાસથી અને દરેક સવારને ગાંડપણથી મારીશ. કેમ કે હું યહૃદિયાના લોકો પર મારી આંખ ઉદ્ઘાટીશ અને સૈન્યના દરેક ઘોડાને અંધ કરી નાખીશ. **૫** ત્યારે યહૃદિયાના આગેવાનો પોતાના મનમાં કહેશે, 'યરુશાલેમના રહેવાસીઓનું બળ તેમના ઈશ્વર, સૈન્યોનો યહોવાહના કારણો જ છે!'

**૬** તે દિવસે હું યહૃદિયાના આગેવાનોને લાકડામાં અરિનથી ભરેલા ઘડા જેવા અને પૂળીઓમાં બળતી ભશાલલ્યપ કરીશ, કેમ કે તેઓ ચારેબાજુના એટલે જમણી તથા

ડાબી બાજુના દુશ્મનોનો નાશ કરશે. યરૂશાલેમના લોકો હજુ પોતાની જુથાએ ફરીથી વસ્તું.

<sup>૭</sup> યહોવાહ પહેલાં યહૃદિયાના તંબુઓને બચાવશે, જેથી દાઉદના ઘરનો આદર તથા યરૂશાલેમમાં રહેનારાઓનો આદર યહૃદિયા કરતાં વધી ન જાય. <sup>c</sup> તે દિવસે યહોવાહ યરૂશાલેમના રહેવાસીઓનું રક્ષણ કરશે, તે દિવસે જે લડખડાતો હશે તે પણ દાઉદ જેવો થશે. અને દાઉદનાં કુટુંબો ઈંખરના જેવાં, યહોવાહના દૂતના જેવાં તેમની આગળ થશે. <sup>c</sup> તે દિવસે જે બધી પ્રજાઓ યરૂશાલેમ વિરુદ્ધ થઢી આવશે તેઓનો નાશ કરવાનો નિર્ણય હું કરીશ.”

<sup>૮</sup> “પણ હું દાઉદના ઘર પર તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ પર કરુણા અને વિનંતીનો આત્મા રેણીશ, તેઓ મને, એટલે જેને તેઓએ વીધયો છે તેને જોશે. જેમ કોઈ પોતાના એક દીકરા માટે શોક કરે તેમ તેઓ પોતાના સંતાન માટે શોક કરે છે, જેમ તેઓ પોતાના પ્રથમજનિત દીકરાના મૃત્યુ માટે શોક કરતો હોય એવી શીતે તેઓ શોક કરશે. <sup>૧૧</sup> તે દિવસે ભગિરાણા મેદાનમાં હંડાદ રિભ્રોનના વિલાપના જેવો ભારે વિલાપ યરૂશાલેમમાં થશે. <sup>૧૨</sup> દેશનાં દરેક કુટુંબ બીજા કુટુંબોથી જુદાં પડીને શોક કરશે. દાઉદનું કુટુંબ અલગ થશે, તેઓની પતનીઓ પુરુષોથી અલગ થશે; નાથાનનું કુટુંબ અલગ થશે, તેઓની પતનીઓ પુરુષોથી અલગ થશે. <sup>૧૩</sup> લેવીનું કુટુંબ અલગ થશે અને તેઓની પતનીઓ પુરુષોથી અલગ થશે. <sup>૧૪</sup> બાકીના બધા કુટુંબોમાંનું દરેક કુટુંબ અલગ થશે અને તેઓની પતનીઓ પુરુષોથી અલગ થશે.”

### ૧૩

<sup>૧</sup> તે દિવસે દાઉદના ઘર પર તથા યરૂશાલેમના રહેવાસીઓ પર તેઓનાં પાપ અને અશુદ્ધતા માટે ઝરો ખોલવામાં આવશે. <sup>૨</sup> સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે “તે દિવસે હું દેશમાંથી મૂર્તિઓનું નામ નાખુદ કરીશ કે ફરી તેઓને યાદ કરવામાં આવે નહિએ; હું જૂઠા પ્રભોધકોને તથા અશુદ્ધ આત્માને દેશમાંથી દૂર કરીશ.

<sup>૩</sup> જો કોઈ માણસ ભવિષ્યવાણી કરવાનું ચાલુ રાખશે, તો તેને જન્મ આપનાર તેના માતા પિતા તેને કહેશે કે, ‘તું જીવતો રહેવાનો નથી, કેમ કે, તું યહોવાહના નામથી જૂદું બોલે છે.’ તેને જન્મ આપનાર તેનાં માતાપિતા જ્યારે તે ભવિષ્યવાણી કરતો હશે ત્યારે તેને વીધી નાખશે.

<sup>૪</sup> તે દિવસે એવું થશે કે દરેક પ્રભોધક ભવિષ્યવાણી કહેતી વખતે પોતાના સંદર્શનને લીધે શરમાશે, તેઓ ઝાંચાણા વસ્ત્ર પહેણીને લોકોને ઠગશે નહિએ. <sup>૫</sup> કેમ કે તે કહેશે, ‘હું પ્રભોધક નથી. હું જમીનમાં કામ કરનાર માણસ છું, કેમ કે જ્યારે હું જુવાન હતો ત્યારથી હું જમીનમાં કામ કરતો આવ્યો છું.’ <sup>૬</sup> પણ જો કોઈ તેને કહેશે કે, ‘તારા હાથો પર આ દા શાના છે?’ તો તે જવાબ આપશે કે, ‘તે દા તો મને મારા મિત્રોના ઘરમાં પડ્યા હતા તે છે.’

<sup>૭</sup> સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે-

“હે તલવાર મારા પાણક વિરુદ્ધ તથા,  
જે માણસ મારી પાસે ઊભો છે તેની વિરુદ્ધ જગૃત થા.

પાણકને માર,

એટલે ઘેરાં વિખેરાઈ જશે.

કેમ કે હું મારો હાથ નાનાંઓ પર ફેરવીશ.

<sup>c</sup> યહોવાહ કહે છે કે ત્યારે એવું થશે કે આખા દેશમાંના”

બે ભાગ નાણ પામીને નાખુદ થશે;

પણ શ્રીજો ભાગ ભાકી રહેશે.

૯ શ્રીજી ભાગને હું અનિનમાં નાખીશ,

અને જેમ ચાંદીને શુદ્ધ કરવામાં આવે છે તેમ હું તેને શુદ્ધ કરીશ,

અને જેમ સોનાને પરખવામાં આવે છે તેમ તેની પરખ કરીશ. તેઓ મારું નામ  
પોકારશે,

હું તેઓને જણાવીશ કે, 'આ મારા લોકો છે.'

તેઓમાંનો દરેક રહેશે કે, 'થહોવાહ અમારા ઈંઘર છે.'"

## ૧૪

૧ જો, થહોવાહનો એક એવો દિવસ આવે છે કે, જ્યારે તારી લુંટ તારી મદદે  
વહેંયવામાં આવશે. ૨ કેમ કે હું બધી પ્રજાઓને યરુશાલેમ વિરુદ્ધ થુદ્ધ માટે એકાંત  
કરીશ, નગર કબજે કરવામાં આવશે. ઘરો લુંટવામાં આવશે અને સ્ત્રીઓ પર બણાતકાર  
કરવામાં આવશે. અડધું નગર બંદીખાનામાં જશે, પણ બાકીના લોકો નગરમાંથી કાપી  
નાખવામાં આવશે નહિ.

૩ પણ જેમ થહોવાહ થુદ્ધના દિવસે લક્ષ્યા હતા તેમ તે પ્રજાઓની જેમ લડશે. ૪ તે  
દિવસે તેમના પગ થરુશાલેમની પૂર્વમાં આવેલા જૈતુનના પર્વત ઉપર ઊભા રહેશે.  
જૈતુન પર્વત પૂર્વ તથા પશ્ચિમ વચ્ચે અડધો અડધ વિભાજિત થઈ જશે અને બહુ  
મોટી ખીણ થઈ જશે, અડધો પર્વત ઉત્તર તરફ અને બાકીનો અડધો દક્ષિણ તરફ  
પાછો જશે.

૫ તમે પર્વતોની ખીણમાં થઈને નાસી જશો, પર્વતોની ખીણ આસેલ સુધી પહોંચશે.  
થહૂદિયાના રાજ ઉજિયાના સમયમાં તમે ધરતીકંપ વખતે નાસી છૂટ્યા હતા તેમ  
તમે નાસ્તશો. ત્યારે થહોવાહ મારા ઈંઘર પોતાના સંતો સાથે આવશે.

૬ તે દિવસે એવું થશે કે ત્યાં અજવાણું ઠંડી કે હિમ હશે નહિ. ૭ તે દિવસે કેવો હશે  
તે થહોવાહ જાણો છે, એટલે કે તે દિવસ પણ નહિ હોય અને રાત પણ નહિ હોય,  
કેમ કે સાંજના સમયે અજવાણું હશે. ૮ તે દિવસે થરુશાલેમમાંથી સતત પાણી વહેશે.  
અડધો પ્રવાહ પૂર્વ સમુદ્રમાં અને અડધો પ્રવાહ પશ્ચિમ સમુદ્ર તરફ જશે. ઉનાળો હશે  
કે શિયાળો પણ એવું જ થશે.

૯ થહોવાહ આખી પૂથ્યી ઉપર રાજ થશે. તે દિવસે થહોવાહ ઈંઘર એક જ હશે  
અને તેમનું નામ પણ એક જ હશે. ૧૦ સમગ્ર પ્રદેશ ગેબાથી તે થરુશાલેમની દક્ષિણે  
દિભ્રોન સુધી અરાબાહ જેવો થઈ જશે. થરુશાલેમ બિન્યામીનના દરવાજાથી પહેલા  
દરવાજાની જગા સુધી, એટલે ખૂણાના દરવાજા સુધી અને હનાનાયેલના બુરજથી તે  
રાજના દ્રાક્ષસુંડ સુધી ઊંચું કરવામાં આવશે. ૧૧ લોકો થરુશાલેમમાં રહેશે, તેના પર  
કદી શાપ ઊતરશે નહિ; થરુશાલેમ સહીસલામત રહેશે.

૧૨ જે લોકોએ થરુશાલેમ વિરુદ્ધ થુદ્ધ કર્યું હશે તેઓને થહોવાહ મરકીથી મારશે:  
તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા હશે એટલામાં તેમનું માંસ સડી જશે. તેઓની આંખો  
તેઓના ખાડામાં સડી જશે, તેઓની જુબ તેમના ભૌમાં સડી જશે. ૧૩ તે સમયે થહોવાહ  
તરફથી લોકોમાં ભોટો કોલાહલ થશે અને દરેક માણસ પોતાના પડોશીનો હાથ  
પકડશે. દરેક હાથ પોતાના પડોશીની વિરુદ્ધ ઊઠશે.

૧૪ અને થહૂદિયા થરુશાલેમની સામે થુદ્ધ કરશે, તેઓ આસપાસની બધી પ્રજાઓની  
સંપત્તિ, સોનું, ચાંદી અને સારાં વસ્ત્રો મોટા જથામાં બેગાં કરશે. ૧૫ તે છાવણીઓમાંના  
ઘોડા, ખચ્ચરો, ઊંટો, ગધેડાં તથા બીજા બધાં પશુઓનો મરકીથી મરો થશે.

૧૬ ત્યારે થરુશાલેમની વિરુદ્ધ ચઢી આવેલી પ્રજાઓમાંથી બયેલો માણસ રાજની,  
સૈન્યોના થહોવાહની આરાધના કરવા તથા માંડવાપર્વ ઊજવવા દરવર્ષે જશે. ૧૭ અને

એવું થશે કે જો પૃથ્વી પરનાં બધાં કુટુંબોમાંથી જે કોઈ ચાજાની, એટલે સૈન્યોના થહોવાહની આરાધના કરવા થરશાલેમ નહિ જાય, તો થહોવાહ તેઓના પર વરસાદ લાવશે નહિ. <sup>૧૮</sup> અને જો મિસરનાં કુટુંબો ત્યાં જશે આવશે નહિ, તો તેઓ વરસાદ પ્રાપ્ત કરશે નહિ. જે પ્રજાઓ માંડવાપર્વ પાછવા જશે નહિ તેઓને થહોવાહ ભરકીથી મારશે.

<sup>૧૯</sup> મિસર તથા માંડવાપર્વ પાછવા નહિ જનાર સર્વ પ્રજાને આ શિક્ષા કરવામાં આવશે.

<sup>૨૦</sup> પણ તે દિવસે, ધોડાઓ પરની ધંટકીઓ કહેશે, “થહોવાહને સારુ પવિત્ર” અને થહોવાહના સભાસ્થાનનાં તપેલાં વેદી આગળના વાટકા જેવાં થશે. <sup>૨૧</sup> કેમ કે થરશાલેમ તથા થહૂદિયામાનું દરેક તપેલું સૈન્યોના થહોવાહને માટે પવિત્ર થશે, અલિદાન લાવનાર સર્વ ભાણસો તેમાં બાફશે અને તેમાંથી ખાશે. તે દિવસે સૈન્યોના થહોવાહના ઘરમાં કોઈ કનાની હશે નહિ.

## Malachi માલાખી

**૧** માલાખી ભારફતે ઈગરાયલી પ્રજાને પ્રગટ કરાયેલા થહોવાહનો બોજ.

**૨** થહોવાહ કહે છે કે, “મેં તને પ્રેમ કર્યો છે,” પણ તમે પૂછો છો કે, “કઈ બાબતે તમે અમને પ્રેમ કર્યો છે?” થહોવાહ કહે છે, “શું ઓસાવ યાકૂબનો બાઈ ન હતો. “તોપણ મેં યાકૂબને પ્રેમ કર્યો, **૩** પણ મેં ઓસાવનો તિરસ્કાર કર્યો. મેં તેના પર્વતોને ઉજ્જવ બનાવી દીધા, તેના વારસાને મેં અરણ્યનાં શિથાળોનું સ્થાન બનાવી દીધું.”

**૪** જો અદોમ કહે કે, “અમારો વિનાશ થઈ ગયો છે, પણ અમે પાછા ફરીને ઉજ્જવ જગાઓને બાંધીશું;” તોપણ સૈન્યોના થહોવાહ કહે, “તેઓ બાંધશો, પણ હું તેનો નાશ કરીશ; અને લોકો તેને દુષ્ટતાનો દેશ અને લોકોને થહોવાહ જેઓના પર હંમેશા કોપાયમાન રહે છે’ એવું કહેશે. **૫** તમે તમારી નજરે તે જોશો અને કહેશો કે, “ઈગરાયલની સરહદોની પાર સર્વત્ર થહોવાહ મહાન છે.”

**૬** “દીકરો પોતાના પિતાનો આદર કરશે, ચાકર પોતાના માલિકનો આદર કરશે. જો, હું તમારો પિતા છું તો, મારો આદર કરાં છે? અને જો માલિક છું તો મારું સંભાન કરાં છે? એવું મારા નામને ધિક્કારનાર, યાજકો, થહોવાહ તમને પૂછે છે. પણ તમે કરશ્યું, ‘અમે તમારા નામને કેવી રીતે ધિક્કારીએ છીએ?’ **૭** થહોવાહ કહે છે, “તમે મારી વેદી પર અપવિત્ર રોટલી ચટાવીને પૂછો છો, ‘અમે તમને કેવી રીતે બ્રાષ્ટ કર્યા?’ એવું કહીને તમે થહોવાહની મેજને બ્રાષ્ટ કરી છે.

**૮** તમે અંધ પશુઓ મને અર્પણ કરો છો તે શું ખોટું નથી? તમે અપંગ કે બીમાર પશુઓ અર્પણ કરો છો તે શું ખોટું નથી? જો તમે પશુઓની તે બેટ તમારા સૂખાને આપશો તો શું તે સ્વીકાર કરશે? શું તે તમારા પર પ્રસંગ થશે?” એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે. **૯** અને હવે તમે થહોવાહને પ્રસંગ કરવાનો પ્રયત્ન કરો છો, કે જેથી તેઓ અમારા પર દયા કરે. “પણ તમારા આવાં જ અર્પણોને લીધે, શું તેઓ તમારામાંના કોઈ પણનો માયાળુપણે સ્વીકાર કરશે?” એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

**૧૦** સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, “સભાસ્થાનના દરવાજ બંધ કરી દઈને મારી વેદી પર નિર્થક અર્થિન સંગ્રહાવવા ન દે એવો જો તમારામાં કોઈ હોત તો કેવું સાચ! હું તમારા પર જરાપણ પ્રસંગ નથી, હું તમારા હાથનું એક પણ અર્પણ સ્વીકારીશ નહિં. **૧૧** કેમ કે સૂર્યોદયથી સૂર્યાસ્ત સૂધી પ્રજાઓ વચ્ચે મારું નામ મહાન ગણાય છે; સર્વ દ્શથી મારે નામે ધૂપ તથા પવિત્ર અર્પણ ચટાવવામાં આવે છે. સર્વ પ્રજાઓ મદ્દે મારું નામ મહાન ગણાય છે.” **૧૨** પણ પ્રભુની મેજ અપવિત્ર છે, તેમનું ફળ, તેમનું અજ્ઞ તિરસ્કારપાત્ર છે એવું કહીને તમે તેમનું અપમાન કરો છો.

**૧૩** વળી તમે કહો છો, “આ કેવું કંટાળાજનક છે,’ તમે તેની સામે ઈકથા છો,” સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે. “તમે જોરજુલમથી પડાવી લીધેલાં અપંગ, માંદાં પશુઓ લઈને આવો છો, એવાં બલિદાન મને ચટાવો છો. તો શું હું તમારા હાથથી એવા અર્પણોનો સ્વીકાર કરશે?” **૧૪** “જે ઠગ માનતા માનીને પોતાના ટોળામાં નર જાનવર હોવા છતાં ખોડવાળાં પશુને પ્રભુ થહોવાહ માટે બલિદાનમાં ચટાવે છે તે શાપિત થાઓ! કેમ કે હું મહાન રાજ છું, “મારું નામ પ્રજાઓ મદ્દે ભયાવહ છે.” એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

## ૨

<sup>૧</sup> અને હવે, હે યાજકો, આ આજા તમારા માટે છે. <sup>૨</sup> સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે, “જો તમે મારા નામને ભહિમા આપવાનું નહિ સાંભળો અને તેને તમારા હૃદયમાં નહિ ઠસાવો, તો હું તમારા પર શાપ મોકલીશ, હું તમારા આશીર્વાદોને શાપજીપ કરી નાખીશ. ખરેખર, મેં તેમને શાપજીપ કરી દીધા છે. કેમ કે મારી આજા તમે તમારા હૃદયમાં સમાવતા નથી.

<sup>૩</sup> જો, હું તમારા વંશજોને ઠપકો આપીશ, તમારા મુખ પર અને તમારા અર્પણો પર આણ નાખીશ, તેઓની સાથે તમને પણ બહાર કાઢી મૂકવામાં આવશે. <sup>૪</sup> ત્યારે તમે જાણશો કે મેં તમારી પાસે આ આજા મોકલી છે, કે મારો કરાર લેવી સાથે થાય,” એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે.

<sup>૫</sup> “તેની સાથેનો મારો કરાર જીવન તથા શાંતિ આપવાનો હતો, તે મારો આદર કરે તે માટે મેં તેને તે આપ્યો. તેઓ મારો આદર કરતા હતા અને મારા નામનો ડર રાખતા હતા. <sup>૬</sup> સાચું શિક્ષણ તેમના મુખમાં હતું, તેમના હોઠમાંથી કદી અન્યાથીપણું માલૂમ પડતું નહતું. તે મારી સાથે શાંતિ અને પ્રાભાણિકપણે ચાલતા હતા, તે ઘણાંને પાપમાંથી પાછા ફેરવતા હતા. <sup>૭</sup> કેમ કે યાજકના હોઠોમાં ડહાપણ હોવું જોઈએ, લોકોએ તેમના મુખમાંથી નિયમ શોધવો જોઈએ, કેમ કે તે સૈન્યોના થહોવાહનો સંદેશાવાહક છે.

<sup>૮</sup> પણ તમે સાચા માર્ગમાંથી બટકી ગયા છો. તમે ઘણાં લોકોને નિયમનો આદર કરાવીને ઠોકર ખવડાવી છે. તમે લેવીના કરારને બ્રષ્ટ કર્યો છે,” એવું સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે. <sup>૯</sup> “મેં તમને લોકોની આગળ તિરદકારપાત્ર અને અધમ બનાવી દીધા છે, કેમ કે તમે મારા માર્ગોને વળગી રહ્યા નથી, પણ તમારી માહિતી રાખવામાં પક્ષપાત કર્યો છે.”

<sup>૧૦</sup> શું આપણા સર્વના એક જ પિતા નથી? શું એક જ ઈશ્વરે આપણું સર્જન કર્યું નથી? તો શા માટે આપણે આપણા બાઈઓ સામે વિશ્વાસધાત કરીને પિતૃઓના કરારનું અપમાન કરીએ? <sup>૧૧</sup> યહૃદાએ વિશ્વાસધાત કર્યો છે, ઇજરાયલમાં તથા યલુશાલેમમાં ધિક્કારપાત્ર ફૃષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે. કેમ કે થહોવાહ જેને પ્રેમ કરતા હતા તે પવિત્રસ્થાનને યહૃદાએ અપવિત્ર કર્યું છે, તેણે વિદેશી દેવની દીકરી સાથે લગ્ન કર્યું છે. <sup>૧૨</sup> જે કોઈ વંશજોએ આ પ્રમાણે કર્યું હશે, તેમ જ સૈન્યોના થહોવાહને માટે અર્પણ લાવનારને પણ થહોવાહ યાકૂબના તંબુમાંથી નાખુદ કરશે.

<sup>૧૩</sup> તમે પણ આવું કરો છો. તમે તમારાં આંસુઓથી, રૂદનથી તથા શોકથી થહોવાહની વેદીને ટાંકી દો છો, કેમ કે તેઓ તમારાં અર્પણો જોવાને તથા તમારા હાથથી તેનો સ્વીકાર કરવાને સહમત નથી.

<sup>૧૪</sup> પણ તું કહે છે, “શા માટે તે નહિ?” કેમ કે, થહોવાહ તારી અને તારી જુવાનીની પત્ની વચ્ચે સાક્ષી થયા છે, જોકે તે તારી સાથી અને કરારની રૂએ તારી પત્ની હતી છતાં તું તેને અવિશ્વાસુ રહ્યો છે. <sup>૧૫</sup> શું આત્માના અંશ વડે તેણે તમને એક બનાવ્યા નથી? અને શા માટે તેમણે તમને એક બનાવ્યા છે? કેમ કે તેઓ ધાર્મિક સંતાનની આશા રાખતા હતા? માટે તમારા આત્મા વિષે સાવધ રહ્યો, કોઈ પણ પોતાની જુવાનીની પત્નીને અવિશ્વાસુ ન રહે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે ઇજરાયલના ઈશ્વર થહોવાહ કહે છે કે, “હું છૂટાછેડાને ધિક્કારં છું, સૈન્યોના થહોવાહ કહે છે “જે પોતાની પત્ની પર જુલમ કરે છે તેને હું ધિક્કારં છું. “માટે તમારા આત્મા વિષે સાવધ રહ્યો અને અવિશ્વાસુ ન બનો.”

<sup>૧૭</sup> તમે તમારા શબ્દોથી યહોવાહને કંટાળો ઉપજાવ્યો છે. પણ તમે કહો છો કે, “કેવી રીતે અમે તેમને કંટાળો ઉપજાવ્યો છે? “દુષ્કર્મ કરનાર દરેક માણસ યહોવાહની નજરમાં સારો છે, તેનાથી તેઓ પ્રસંગ થાય છે; અથવા ઈશ્વરનો ન્યાય કયાં છે?” એવું કહીને તમે તેમને કંટાળો ઉપજાવ્યો છે.

### ૩

<sup>૧</sup> “જુઓ, હું મારા સંદેશાવાહકને ભોકલું છું, તે મારી આગળ માર્ગ કરશે. અને જે પ્રભુને તમે શોધો છો, તેઓ અચાનક પોતાના ઘરમાં આવશે; કરારનો સંદેશાવાહક જેને જોવાને તમે ખુશ છો, જુઓ, તે આવી રહ્યો છે,” એવું સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે.

<sup>૨</sup> પણ તેમના આવવાનો દિવસ કોણ સહન કરી શકે? અને જ્યારે તેઓ પ્રગટ થશે ત્યારે કોણ ઊભો રહી શકશે? કેમ કે તે ધાતુને શુદ્ધ કરનાર અનિન સમાન તથા ધોખીના સાખુ સમાન છે. <sup>૩</sup> તે ચાંદી ગાળનાર તથા શુદ્ધ કરનારની જેમ ન્યાય કરવા બિરાજશે. તે લેવીના દીકરાઓને શુદ્ધ કરશે. તે તેમને સોના તથા ચાંદી જેવા શુદ્ધ કરશે, તેઓ યહોવાહને ન્યાથીપણાનું અર્પણ યદ્વારશે.

<sup>૪</sup> ત્યારે પ્રાચીન કાળનાં વર્ષો તથા જૂના દિવસોની જેમ યહૂદિયા તથા યચ્છાલેમનાં અર્પણો યહોવાહને પસંદ પડશે. <sup>૫</sup> “પછી હું ન્યાય કરવા તમારી પાસે આવીશ. જાદુગરો, વ્યભિચારીઓ અને જૂઠા સાક્ષીઓ વિરુદ્ધ તથા મજૂર પર તેના વેતનમાં જુલમ કરનારની વિરુદ્ધ, વિધવા તથા અનાથો પર જુલમ કરનારની વિરુદ્ધ, પરદેશીનો હક પચાવી પાડનાર તથા મારો આદર નહિ કરનારની વિરુદ્ધ હું સાક્ષી પૂરવા તત્પર રહીશ,” એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે.

<sup>૬</sup> “કેમ કે હું, યહોવાહ, બદલાતો નથી, તેથી હે યાકૂબના લોકો, તમારો સર્વનાશ થયો નથી.

<sup>૭</sup> તમારા પિતૃઓના સમયથી તમે મારા વિધિઓથી દૂર ફર્યા છો અને તેઓને પાછયા નથી. મારી પાસે પાછા આવો, હું તમારી પાસે પાછો આવીશ.” એમ સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે. “પણ તમે કહો છો, ‘અમે કેવી રીતે પાછા ફરીએ?’

<sup>૮</sup> શું માણસ ઈશ્વરને લુંટે? અતાં તમે મને લુંટો છો. પણ તમે કહો છો, અમે કેવી રીતે તમને લુંટ્યા? દશાંશોમાં તથા ઉચ્છાલીયાર્પણોમાં. <sup>૯</sup> તમે શાપથી શાપિત થયા છો, કેમ કે તમારી આખી પ્રજાએ, મને લુંટ્યો છે.

<sup>૧૦</sup> દશાંશો બર્યાપૂરા બંડારમાં લાવો, કે જેથી મારા ઘરમાં અજ્ઞની અછત રહે નહિ. અને તમે મારુ પારખું તો કરી જુઓ કે,” “જુઓ હું તમારા માટે આકાશની બારીઓ ખોલીને સમાવેશ કરવાની જગા નહિ હોય, એટલો આશીર્વાદ તમારા પર ભોકલું છું કે નહિ, એવું સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૧</sup> તમારે સારુ હું ભક્તકોને ધમકાવીશ, જેથી તેઓ તમારી જમીનની ઊપજનો નાશ ન કરે; ખેતરમાં તમારા દ્રાક્ષાવેલાઓનાં ફળ થોડ્ય સમય આવ્યા પહેલાં ખરી પડશે નહિ,” એવું સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે. <sup>૧૨</sup> “સર્વ પ્રજાઓ તમને આશીર્વાદિત કહેશે, કેમ કે તમે દેશની ખુશી હશો,” એવું સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે.

<sup>૧૩</sup> યહોવાહ કહે છે, “તમે મારી વિરુદ્ધ કહોર વચનો કર્યાં છે,” પણ તમે કહો છો કે, ‘અમે તમારી વિરુદ્ધ શું બોલ્યા છીએ?’ <sup>૧૪</sup> તમે કર્યું છે કે, ‘ઈશ્વરની સૈવા કરવી વ્યર્થ છે. અમે તેમના વિધિઓ પાછયા તથા સૈન્યોના યહોવાહની આગળ શોકપૂર્વક ચાલ્યા તેથી અમને શો લાભ થયો? <sup>૧૫</sup> અને હવે અમે ઘમંડી લોકોને આશીર્વાદિત કહીએ છીએ. દુરાચારીઓ ફક્ત આબાદ થતાં નથી, પણ તેઓ, ઈશ્વરની પરીક્ષા કરે છે છતાં બચી જાય છે.’”

**૧૬** ત્યારે યહોવાહનો ભય રાખનારાઓએ એકબીજાની સાથે વાત કરી; યહોવાહે તે દ્યાનથી સાંભળ્યું. યહોવાહનું ભય રાખનારાઓને સારુ તથા તેમના નામનું આદર રાખનારાઓને સારુ થાદીનું પુસ્તક તેમની હજુ રમાં લખવામાં આવ્યું.

**૧૭** સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે, “તેઓ મારા થશે,” “જે દિવસે હું આ કરીશ તે દિવસે, તેઓ મારું ખાસ દવ્ય થશે; જેમ પિતા પોતાની સેવા કરનાર દીકરા પર દયા રાખે, તેમ હું તેમના પર દયા રાખીશ. **૧૮** ત્યારે તમે ફરી એકવાર ન્યાથી અને દુષ્ટ વચ્ચેનો, ઈશ્વરની સેવા કરનાર તથા સેવા નહિ કરનાર વચ્ચેનો બેદ સમજશો.

### ૪

**૧** કેમ કે જુઓ, તે દિવસ આવી રહ્યો છે, ભક્તીની પેઢે બણે છે, જ્યારે બધા અભિમાની તથા દુરાચારીઓ ભૂસા સમાન થશે. સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, જે દિવસ આવે છે તે તેઓને એવા બાણી નાખશે કે” “તેમનું મૂળ કે ડાળી રહેશે નહિ. **૨** પણ તમે જેઓ મારા નામનો ભય રાખો છો તેઓના ભાટે ન્યાથીપણાનો સ્ફૂર્ય ઊગશે અને તેની પાંખોમાં સાજપણું હશે. તમે બહાર આવીને વાડામાંથી છૂટેલા વાણરડાની જેમ ઝૂદશો. **૩** અને તમે દુષ્ટ લોકોને તમારા પગ નીચે છૂંદશો, સૈન્યોના યહોવાહ કહે છે કે, “જે દિવસે હું આ કરીશ તે દિવસે તેઓ તમારાં પગનાં તળિયાં નીચે રાખ જેવા થશે.”

**૪** “મેં મારા સેવક મૂસાનો નિયમ, જે મેં હોરેબમાં સર્વ ઇઝરાયલને ભાટે ફરમાવ્યો હતો એટલે કાન્વુનો તથા વિધિઓ તે થાદ રાખો. **૫** જુઓ, યહોવાહનો મહાન તથા ભયંકર દિવસ આવે તે પહેલાં, હું તમારી પાસે એલિયા પ્રબોધકને મોકલીશ. **૬** તે પિતાઓનાં હૃદય દીકરા તરફ તથા દીકરાઓનાં હૃદય પિતાઓ તરફ ફેરવશે; રખેને હું આવીને પૂઠ્યીનો શાપથી વિનાશ કરું.”

The Gospel according to  
Matthew  
**માથીની લખેલી સુવાર્તા**

### ઈસ્ટ્રી પ્રિસ્ટની વંશાવળી

**૧** ઈસ્ટ્રી પ્રિસ્ટ જે દાઉદના દીકરા, જે ઇષ્ટ્રાહિમનાં દીકરા, તેમની વંશાવળી. **૨** ઇષ્ટ્રાહિમ ઇસહાકનો પિતા, ઇસહાક યાકુબનો પિતા, યાકુબ યહૂદા તથા તેના ભાઈઓનો પિતા; **૩** યહૂદા તથા તામાર, પેરેસ તથા મેરાનાં માતાપિતા હતાં, પેરેસ હેઠોનનો પિતા, હેઠોન આરામનો પિતા.

**૪** આરામ અમિનાદાબનો પિતા, અમિનાદાબ નાહશોનનો પિતા, નાહશોન સલ્મોનનો પિતા; **૫** સલ્મોન બોઆઝનો પિતા અને રાહાબ તેની માતા; બોઆઝ ઓબેદનો પિતા અને જીથ તેની માતા; ઓબેદ યિશાઈનો પિતા; **૬** યિશાઈ રાજ દાઉદનો પિતા હતો.

દાઉદ સુલેમાન કે જેની મા ઉર્દિયાની પતની હતી તેનો પિતા;

**૭** અને સુલેમાન રહાબામનો પિતા, રહાબામ અમિયાનો પિતા, અમિયા આસાનો પિતા; **૮** આસા થહોશાફાટનો પિતા, થહોશાફાટ થોરામનો પિતા, થોરામ ઉર્જિયાનો પિતા;

**૯** ઉર્જિયા થોરામનો પિતા, થોરામ આહાઝનો પિતા, આહાઝ હિઝકિયાનો પિતા;

**૧૦** હિઝકિયા મનાશશાનો પિતા; મનાશશા આમોનનો પિતા, આમોન યોશિયાનો પિતા;

**૧૧** બાબિલના બંદીવાસને સમયે થોશિયા થખોન્યા તથા તેના ભાઈઓનો પિતા.

**૧૨** અને બાબિલના બંદીવાસ પણી, થખોન્યા શાલ્ટીએલનો પિતા, શાલ્ટીએલ ઝર્ઝબાબેલનો પિતા; **૧૩** ઝર્ઝબાબેલ અભીઉદનો પિતા, અભીઉદ એલિયાકીમનો પિતા, એલિયાકીમ આગોરનો પિતા; **૧૪** આગોર સાદોકનો પિતા, સાદોક આખીમનો પિતા, આખીમ અલિયુદનો પિતા;

**૧૫** અલિયુદ એલાઝારનો પિતા, એલાઝાર મથ્થાનનો પિતા, મથ્થાન યાકુબનો પિતા;

**૧૬** યાકુબ યૂસુફનો પિતા, યૂસુફ જે મરિયમનો પતિ હતો; અને મરિયમથી ઈસ્ટ્રી જે પ્રિસ્ટ કહેવાય છે તે જન્મયાં. **૧૭** માટે ઇષ્ટ્રાહિમથી દાઉદ સુધી બધી મળીને ચૌદ પેટી થઈ, દાઉદથી બાબિલના બંદીવાસ સુધી ચૌદ પેટી, બાબિલના બંદીવાસથી પ્રિસ્ટનાં સમય સુધી ચૌદ પેટી થઈ.

### ઈસ્ટ્રી પ્રિસ્ટનો જન્મ

**૧૮** ઈસ્ટ્રી પ્રિસ્ટનો જન્મ આ પ્રમાણે થયો. તેમની મા મરિયમની સગાઈ યૂસુફ સાથે થયા પણી, તેઓનો શારીરિક સંબંધ થયા અગાઉ તે પવિત્ર આત્માથી ગર્ભવતી થયેલી જણાઈ. **૧૯** તેનો પતિ યૂસુફ ન્યાથી માણસ હતો, જેણે તેનું ઉઘાડી શીતે અપમાન કરવા ન ચાહતા, તેને ગુપ્ત રીતે છોકી દેવાનો વિચાર કર્યો.

**૨૦** જયારે તે એ બાબત વિશે વિચારતો હતો, ત્યારે પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે તેને સ્વાન્માં કણ્ણું કે, “ઓ યૂસુફ, દાઉદના દીકરા, તું તારી પતની મરિયમને તેઢી લાવવાને બીશ નહિં; કેમ કે તેના ગર્ભમાં જે બાળક છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. **૨૧** તેને દીકરો થશે અને તું તેમનું નામ ઈસ્ટ્રી પાડશે; કેમ કે તે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી ઉઝાર કરશે.”

૨૨ હવે એ બધું એ ભાટે થયું કે, પ્રભુએ પ્રબોધક બારા જે કદ્યું હતું તે પૂર્ણ થાય, એટલે, <sup>૨૩</sup> “જુઓ, કુંવારી ગર્ભવતી થશે, તેને દીકરો થશે અને તેનું નામ તેઓ ઈભાનુઅલ પાડશે, જેનો અર્થ એ છે કે, ‘ઈંઘર આપણી સાથે.’”

૨૪ ત્યારે યૂસફ ઉંઘમાંથી ઉઠીને જેમ પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે તેને આજા આપી હતી તેમ કર્યું. તે પોતાની પતનીને તેડી લાવ્યો. <sup>૨૫</sup> મરિયમને દીકરો થયો ત્યાં સુધી યૂસફ મરિયમની સાથે શારીરિક સંબંધ કર્યો નહિ; અને તેણે દીકરાનું નામ ઈસુ પાડ્યું.

## ૨

### પૂર્વના જ્ઞાનીઓની મુલાકાત

<sup>૧</sup> હેરોદ રાજના સમયમાં યહૃદિયાના બેથલેહેમમાં ઈસુ જન્મયાં ત્યારે, માગીઓએ પૂર્વથી યરુશાલેમમાં આવીને પૂછ્યું કે, <sup>૨</sup> “યહૃદીઓના જે રાજ જન્મયાં છે, તે કયાં છે? કેમ કે પૂર્વમાં તેમનો તારો જોઈએને, અમે તેમનું ભજન કરવાને આવ્યા છીએ.” <sup>૩</sup> એ સાંભળીને હેરોદ રાજ ગભરાયો અને તેની સાથે આખું યરુશાલેમ પણ ગભરાયું.

<sup>૪</sup> ત્યાર પછી હેરોદ રાજએ સર્વ મુખ્ય યાજકોને તથા શાસ્ત્રી લોકોને એકત્ર કરીને તેઓને પૂછ્યું કે, ‘ખિસ્તનો જન્મ કયાં થવો જોઈએ?’ <sup>૫</sup> તેઓએ તેને કર્યું કે, “યહૃદિયાના બેથલેહેમમાં; કેમ કે પ્રબોધકે એમ લખ્યું છે કે, <sup>૬</sup> “ઓ યહૃદિયા દેશના બેથલેહેમ, તું યહૃદિયાના સ્તુભાઓમાં કોઈ પ્રકારે સર્વથી નાનું નથી, કેમ કે તારામાંથી એક અધિપતિ નીકળશે, જે મારા ઇજરાયલી લોકોના પાણક થશે.”

<sup>૭</sup> ત્યારે હેરોદ રાજએ તે માગીઓને ગુપ્તમાં બોલાવીને, તારો કથા સમયે દેખાયો, તે વિષે તેઓ પાસેથી ચોકસાઈથી ખબર મેળવી. <sup>૮</sup> તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં ભોકલતાં કર્યું કે, ‘તમે જઈને તે બાળક સંબંધી સારી રીતે શોધ કરો અને તે પછી મને જણાવો, એ ભાટે કે હું પણ આવીને તેમનું ભજન કરો.’

<sup>૯</sup> તેઓ રાજનું કહેવું સાંભળીને ગયા અને જે તારો તેઓએ પૂર્વમાં જોયો હતો તે તેઓની આગળ ચાલતો ગયો અને જથ્યાં બાળ ઈસુ હતા તે જથ્યા પર આવીને અટકી ગયો. <sup>૧૦</sup> તેઓ તારાને જોઈને મહા આનંદથી હરખાયા.

<sup>૧૧</sup> ઘરમાં જઈને તેઓએ બાળકને તેની મા મરિયમની પાસે જોયું; પગે પડીને તેનું ભજન કર્યું. પછી તેઓએ પોતાની ઝોળી ખોલીને સોનું, લોભાન તથા બોળનું તેને નજરાણું કર્યું. <sup>૧૨</sup> હેરોદ પાસે પાછા જવું નહિ, એવી ચેતવણી સ્વપ્નમાં મહયાથી તેઓ બીજે માર્ગ પોતાના દેશમાં પાછા ગયા.

### મિસરમાં પ્રયાણ

<sup>૧૩</sup> તેઓના પાછા ગયા પછી, પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે સ્વપ્નમાં યૂસફને કર્યું કે, ‘ઉઠ, બાળક તથા તેની માને લઈને મિસરમાં નાસી જ. હું તને કહું ત્યાં સુધી ત્યાં જ રહેજે, કેમ કે બાળકને મારી નાખવા સારુ હેરોદ તેમની શોધ કરવાનો છે.’ <sup>૧૪</sup> ત્યારે યૂસફ રાત્રે ઉઠીને બાળક તથા તેની માને લઈને મિસરમાં ગયો; <sup>૧૫</sup> અને હેરોદના મરણ સુધી ત્યાં રહ્યો, એ ભાટે કે પ્રભુએ પ્રબોધક બારા જે કર્યું હતું તે પૂર્ણ થાય કે, “મિસરમાંથી મેં મારા દીકરાને બોલાવ્યો.”

### બાળકોની હત્યા

<sup>૧૬</sup> જથ્યારે હેરોદને માલૂમ પડ્યું કે માગીઓએ મને છેતર્યો ત્યારે તે ઘણો ગુસ્સે થયો અને માણસો ભોકલીને જે વેળા સંબંધી તેણે માગીઓની પાસેથી ચોકસાઈથી ખબર મેળવી હતી, તે વેળા પ્રમાણે બે વર્ષનાં તથા તેથી નાનાં સર્વ નર બાળકો જેઓ બેથલેહેમમાં તથા તેના વિસ્તારમાં હતાં, તેઓને મારી નંખાવ્યાં.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે યર્ભિયા પ્રબોધકે જે કદ્યું હતું તે પૂર્ણ થયું કે, <sup>૧૮</sup> “રડવાનો તથા મોટા વિલાપનો પોકાર રામા પ્રદેશમાં સંભળાયો. એટલે રાહેલ પોતાનાં બાળકો માટે રડતી પણ દિલાસો પામવા ઇચ્છતી નહોતી, કેમ કે તેના સંતાન રદ્ધિયાં ન હતા.”

### મિસરમાંથી પાછા ફરવું

<sup>૧૯</sup> હેરોદના મરણ પછી, પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે મિસરમાં યૂસફને સ્વપ્નભાં આવીને કદ્યું કે, <sup>૨૦</sup> ‘ઉઠ, બાળક તથા તેની માને લઈને ઇજરાયલ દેશમાં જા કેમ કે જેઓ બાળકનો જીવ લેવા ઇચ્છતા હતા, તેઓ મૃત્યુ પામ્યા છે.’ <sup>૨૧</sup> ત્યારે યૂસફ બાળક તથા તેની માને લઈને ઇજરાયલ દેશમાં આવ્યો.

<sup>૨૨</sup> પણ આર્જિલાઉસ પોતાના પિતા હેરોદને સ્થાને યહુદિયામાં રાજ કરે છે, એ સાંભળીને તે ત્યાં જતા ગભરાયો, તોપણ સ્વપ્નભાં ચેતવણી પાભીને ગાલીલના પ્રાંત તરફ વાયો. <sup>૨૩</sup> તે ‘નાઝારી કહેવાશે,’ એવું પ્રબોધકોનું કહેલું પૂર્ણ થાય તે માટે નાસરેથ નામના નગરમાં આવીને રહ્યો.

## ૩

### યોહાન બાપિતસ્તનું શિક્ષણ

<sup>૧</sup> તે દિવસોમાં યોહાન બાપિતસ્મા કરનાર પ્રગટ થયો, તે યહુદિયાના અરણયમાં ઉપદેશ કરતાં એમ કહેતો હતો કે, <sup>૨</sup> ‘પસ્તાવો કરો; કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. <sup>૩</sup> કારણ કે જેનાં વિષે યશાયા પ્રબોધકે કદ્યું હતું કે, અરણયમાં પોકારનારની એવી વાણી કે, પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો, તેમના રસ્તા સીધા કરો’ તે એ જ છે.’

<sup>૪</sup> યોહાનનાં વસ્ત્રો ઊંઠના વાળનાં હતાં, તેની કમરે ચામડાનો પણો હતો અને તીડ તથા ચાની મધ્ય તેનો ખોરાક હતા. <sup>૫</sup> ત્યારે યચ્છાલેમના, યહુદિયાના તથા યર્દનના આસપાસના સર્વ પ્રદેશના લોકો તેની પાસે ગયા; <sup>૬</sup> તેઓ પોતાનાં પાપો કખૂલ કરીને યર્દન નદીમાં તેનાથી બાપિતસ્મા પામ્યા.

<sup>૭</sup> પણ ફરોશીઓમાંના તથા જ્ઞાનીઓમાંના ઘણાંને પોતાથી બાપિતસ્મા પામવા માટે આવતા જોઈને યોહાને તેઓને કદ્યું કે, “ઓ જર્ખાના વંશ, આવનાર કોપથી નાસવાને તમને કોણે ચેતવ્યાં? <sup>૮</sup> પસ્તાવો કરનારાને શોંબે તેવા ફળ આપો; <sup>૯</sup> તમારા મનમાં એમ કહેવાનું ન ધારો કે, ‘ઇશ્વાહિમ અમારા પિતા છે’, કેમ કે હું તમને કહું છું કે, આ પથ્યરોમાંથી ઇશ્વર ઇશ્વાહિમને માટે સંતાનો ઉત્પન્ન કરી શકે છે.

<sup>૧૦</sup> વૃક્ષોના મૂળ પર કુહાડો પહેલેથી જ મુકાયો છે; માટે દરેક વૃક્ષ જે સારું ફળ નથી આપતું તે કપાય છે અને અર્નિમાં નંખાય છે. <sup>૧૧</sup> માટે પસ્તાવાને સારું હું પાણીથી તમારું બાપિતસ્મા કરું છું ખરો, પણ જે મારી પાછણ આવનાર છે તે મારા કરતાં સામર્થ્યવાન છે, હું તેમના ચંપલ ઊંચકવાને યોગ્ય નથી; તે તમારું બાપિતસ્મા પવિત્ર આત્માથી તથા અર્નિથી કરશે. <sup>૧૨</sup> તેમનું જૂપડું તેમના હાથમાં છે, તે પોતાની ખળીને પૂરેપૂરી સાફ કરશે અને પોતાના ઘઉં વખારમાં ભરશે, પણ ભૂસું, ન હોલવાનાર અર્નિમાં બાળી નાખશે.”

### ઇસ્રૂનું બાપિતસ્મા

<sup>૧૩</sup> ત્યારે ઇસ્રૂ યોહાનથી બાપિતસ્મા પામવા માટે ગાલીલથી યર્દન નદીએ તેની પાસે આવ્યા. <sup>૧૪</sup> પણ યોહાને તેમને અટકાવતાં કદ્યું કે, “તમારાથી તો મારે બાપિતસ્મા પામવું જોઈએ અને શું તમે મારી પાસે આવો છો?” <sup>૧૫</sup> પછી ઇસ્રૂએ ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, ‘હમણાં એમ થવા દે, કેમ કે સર્વ ન્યાથીપણું એવી રીતે પૂર્ણ કરવું તે આપણને ઉદ્દિત છે.’ ત્યારે યોહાને ઇસ્રૂને બાપિતસ્મા આપ્યું.

<sup>૧૬</sup> જ્યારે ઈસુ બાપિતસ્મા પામીને તરત પાણીમાંથી બહાર આવ્યા; અને જુઓ, તેમને સારુ સ્વર્ગો ઉધાડાયાં અને ઈશ્વરના આત્માને કબૂતર રૂપે ઉત્તરતા તથા પોતા પર આવતા તેમણે જોયા. <sup>૧૭</sup> જુઓ, સ્વર્ગોમાંથી એવી વાણી થઈ કે, “આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેના પર હું પ્રસંજ છું.”

## ૪

**ઈસુનું પરીક્ષણ**

<sup>૧</sup> પછી ઈસુનું પરીક્ષણ શેતાનથી થાય એ માટે આત્મા તેમને અરણયમાં લઈ ગયા. <sup>૨</sup> ચાળીસ રાતદિવસ ઉપવાસ કર્યા પછી તેમને ભૂખ લાગી. <sup>૩</sup> પરીક્ષણ કરનારે તેમની પાસે આવીને કદ્યું કે, ‘જો તું ઈશ્વરનો દીકરો છે, તો આ પથ્થરોને કહે કે, તેઓ રોટલી થઈ જાય.’ <sup>૪</sup> પણ ઈસુએ ઉત્તર આપતા કદ્યું કે, એમ લખેલું છે કે, ‘માણસ એકલી રોટલીથી નહિં, પણ દરેક શબ્દ જે ઈશ્વરના મુખમાંથી નીકળે છે તેથી જીવશે.’

<sup>૫</sup> ત્યારે શેતાન તેમને પવિત્ર નગરમાં લઈ ગયો અને ભક્તિસ્થાનના બુરજ પર તેમને ઉભો રાખો; <sup>૬</sup> અને તેમને કદ્યું કે, ‘જો તું ઈશ્વરનો દીકરો છે, તો પોતાને નીચે પાડી નાખ; કેમ કે એમ લખેલું છે કે, ઈશ્વર પોતાના સ્વર્ગદૂતોને તારા સંબંધી આજા કરશે; અને દૂતો તને પોતાના હાથો પર ધરી લેશે, જેથી તારો પગ પથ્થર સાથે ન અફણાય.’

<sup>૭</sup> ઈસુએ તેને કદ્યું, એમ પણ લખેલું છે કે, ‘પ્રભુ તારા ઈશ્વરનું તું પરીક્ષણ ન કર.’ <sup>૮</sup> ફરીથી શેતાન તેને ઘણાં ઊંચા પહાડ ઉપર લઈ ગયો અને દુનિયાના સધાં રાજ્યો તથા તેઓનો વૈભવ તેમને બતાવ્યું; <sup>૯</sup> અને તેને કહે છે કે, ‘જો તું પગે પડીને મારું બજન કરશે, તો આ સધાં હું તને આપીશ.’

<sup>૧૦</sup> ત્યારે ઈસુ તેને કહે છે કે, ‘અદે શેતાન, દૂર જા; કેમ કે લખેલું છે કે, ‘પ્રભુ તારા ઈશ્વરનું બજન કર અને એકલા તેમની જ સેવા કર.’

<sup>૧૧</sup> ત્યારે શેતાન તેમને મૂકીને ગયો; અને સ્વર્ગદૂતોએ તેમની પાસે આવીને તેમની સેવા કરી.

**પ્રભુ ઈસુ ગાલીલમાં પોતાની સેવા શરૂ કરે છે**

<sup>૧૨</sup> થોહાન બંદીવાન કરાયો છે, એવું સાંભળીને ઈસુ ગાલીલમાં પાછા આવ્યા.

<sup>૧૩</sup> પછી નાસરેથ મૂકીને ઝબુલોનનાં તથા નફતાલીના પ્રદેશમાંના સમુદ્ર પાસેના કપરનાહૂમભાં તે આવીને રહ્યા.

<sup>૧૪</sup> એ માટે કે પ્રભોધક થશાયાએ જે કદ્યું હતું તે પૂરું થાય કે, <sup>૧૫</sup> ‘ઝબુલોનનાં પ્રાંતના, નફતાલીના પ્રાંતના, થર્દન નદીની પેલે પાર, એટલે બિનથહૂદીઓના ગાલીલમાંના’ <sup>૧૬</sup> જે લોકો અંધકારમાં બેઠેલા હતા, તેઓએ મોટું અજવાણું જોયું અને મરણસ્થાનમાં તથા મરણની છાયામાં જેઓ બેઠેલા હતા, તેમના પર અજવાણું પ્રકાશ્યું.’

<sup>૧૭</sup> ત્યાર પછી ઈસુ પ્રગટ કરવા અને કહેવા લાગ્યા કે, ‘પસ્તાવો કરો, કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે.’

**પ્રથમ શિષ્યોનું તેદું**

<sup>૧૮</sup> ઈસુ ગાલીલના સમુદ્રને કિનારે ચાલતા હતા ત્યારે તેમણે બે ભાઈઓને, એટલે સિભોન જે પિતર કહેવાય છે તેને તથા તેના ભાઈ આનિદ્યાને સમુદ્રમાં જાળ નાખતા જોયા, કેમ કે તેઓ ભાઇમાર હતા. <sup>૧૯</sup> ત્યારે ઈસુ તેઓને કદ્યું કે, ‘મારી પાછળ આવો અને હું તેમને માણસોના પકડનારા કરીશ.’ <sup>૨૦</sup> તેઓ તરત જાળો મૂકીને તેમની પાછળ ગયા.

૨૧ ત્યાંથી આગળ જતા તેમણે બીજા બે ભાઈઓને, એટલે ઝબદીના દીકરા યાકુબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને, તેઓના પિતા સાથે વહાણમાં પોતાની જાળો સાંધતા જોઈને તેઓને પણ બોલાવ્યા. ૨૨ ત્યારે તેઓ તરત વહાણને તથા પોતાના પિતાને મૂકીને તેમની પાછળ ગયા.

### ઈશુ શિખવે છે, પ્રચાર કરે છે અને સાજાં કરે છે

૨૩ ઈશુ સભાસ્થાનોમાં ઉપદેશ કરતા તથા રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરતા અને લોકોમાં દરેક પ્રકારના રોગ તથા દુઃખ ભટાડતા, આખા ગાલીલમાં ફર્યા. ૨૪ ત્યારે આખા સિરિયામાં તેમની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ, સઘણાં માંદાઓને, એટલે અનેક જતનાં રોગીથી પીડાતાઓને, દુષ્ટાત્મા વણગેલાંઓને, વાઈના રોગીઓને તથા લક્વાગ્રસ્તોને તેઓ તેમની પાસે લાવ્યા; અને તેમણે તેઓને સાજાં કર્યા. ૨૫ ગાલીલથી, દસ્તનગરથી, યર્ઝશાલેમથી, યહૂદિયાથી તથા થર્ડનને પેલે પારથી લોકોનાં ટોઠોટોળાં તેમની પાછળ ગયા.

## પ

### ગિરિપ્રવચન

૧ ત્યારે ઘણાં લોકને જોઈને ઈશુ પહાડ પર ચઢ્યાં; ત્યાં તેમના બેઠા પણી તેમના શિષ્યો તેમની પાસે આવ્યા. ૨ તેમણે પોતાનું મુખ ઉઘાડીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું કે,

### પરમસુખ

૩ “આત્મામાં જેઓ નિર્ધન છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય તેઓનું છે. ૪ જેઓ શોક કરે છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ દિલાસો પામશે. ૫ જેઓ નભ્ર છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ પૂઢ્યીનું વતન પામશે. ૬ જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તથા તરસ છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ તૃપ્ત થશે. ૭ દયાળુઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ દયા પામશે. ૮ મનમાં જેઓ શુદ્ધ છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ ઈશ્વરને જોશે. ૯ સુલેહ કરાવનારાંઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે તેઓ ઈશ્વરના દીકરા કહેવાશે. ૧૦ ન્યાયીપણાને લીધે જેઓની સતાવણી કરાઈ છે તેઓ આશીર્વાદિત છે; કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય તેઓનું છે.

૧૧ જ્યારે લોકો તમારી બિંદા કરશે, જુલમ ગુજારશે અને મારે લીધે તમારી વિરલ્જ જત જતની ખોટી વાત અસત્યતાથી કહેશે, ત્યારે તમે આશીર્વાદિત છો. ૧૨ તમે આનંદ કરો તથા ખૂબ હરખાઓ; કેમ કે સ્વર્ગમાં તમારો બદલો મોટો છે; કેમ કે તમારી અગાઉનાં પ્રબોધકોની સાથે તેઓ જુલમ કર્યા હતા.

### જગતનું મીઠું અને દુનિયાના દીવા

૧૩ તમે માનવજગતનું મીઠું છો; પણ જો મીઠું બેસ્વાદ થથું તો તે શાથી ખારું કરાશે? બહાર ફેંકાવા તથા માણસોના પગ નીચે છુંદાવા વગર તે કશા કામનું નથી. ૧૪ તમે માનવજગતનું અજવાણું છો. પહાડ પર વસાવેલું નગર સંતાઈ રહી શકતું નથી.

૧૫ દીવો કરીને તેને વાસણ નીચે નહિ, પણ દીવી પર મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે ઘરમાંના બધાને તે અજવાણું આપે છે. ૧૬ તેમ જ તમે તમારું અજવાણું લોકોની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારાં સદ્ગુર્યો જોઈને સ્વર્ગમાંનાં તમારા પિતાનો ભહિમા કરે.

૧૭ એમ ન ધારો કે હું નિયમશાસ્ત્ર અથવા પ્રબોધકોની વાતોનો નાશ કરવાને આવ્યો છું; હું નાશ કરવા નહિ, પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. ૧૮ કેમ કે હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, આકાશ તથા પૃથ્વી જતા રહે ત્યાં સુધી સઘણાં પૂર્ણ થયા વગર નિયમશાસ્ત્રમાંથી એક કાનો અથવા માત્રા જતી રહેશે નહિ.

૧૯ એ માટે આ સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એકને જો કોઈ તોડશે અથવા માણસોને એવું કરવાનું શીખવશે, તો તે સ્વર્ગના રાજ્યમાં સૌથી નાનો કહેવાશે; પણ જો કોઈ તે પાછશે અને શીખવશે તે સ્વર્ગના રાજ્યમાં મોટો કહેવાશે. ૨૦ કેમ કે હું તમને કહું છું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જો તમારું ન્યાયીપણું વધારે ન હોય, તો સ્વર્ગના રાજ્યમાં તમે પ્રવેશ નહિ જ કરશો.

### કોધ સંબંધી શિક્ષણ

૨૧ 'હત્યા ન કર', જે કોઈ હત્યા કરે તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે, એમ પહેલાંના સમયનાં લોકોએ કદયું હતું, તે તમે સાંભળયું છે; ૨૨ પણ હવે હું તમને કહું છું કે, જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર કારણ વગર કોધ કરે છે, તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; જે પોતાના ભાઈને 'બેવકૂફ' કહેશે, તે ન્યાયસભાથી અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; જે તેને કહેશે કે 'તું મૂર્ખ છે', તે નરકારિના જોખમમાં આવશે.

૨૩ એ માટે જો તું તારું અર્પણ યજ્ઞવેદી પાસે લાવે અને જો ત્યાં તને થાદ આવે કે મારા ભાઈને મારી વિઝબ કંઈક છે, ૨૪ તો ત્યાં યજ્ઞવેદી આગળ તારું અર્પણ મૂકીને જા, પ્રથમ તારા ભાઈની સાથે સુલેષ કર અને ત્યાર પણી આવીને તારું અર્પણ યદ્દાવ.

૨૫ જ્યાં સુધી તું તારા દુઃખનની સાથે ભાર્ગમાં છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે ત્વચિત સમાધાન કર; રખેને તારો દુઃખન તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ન્યાયાધીશ તને સિપાઈને સોંપે અને તને જેલમાં પૂરવામાં આવે. ૨૬ ખરેખર હું તમને કહું છું કે, તમે પૂરેપૂરો દંડ ચૂકવશો નહિ, ત્યાં સુધી તમે ત્યાંથી નીકળશો નહિ.

### વ્યભિચાર અંગે શિક્ષણ

૨૭ 'વ્યભિચાર ન કરો', એમ કદયું હતું, તે તમે સાંભળયું છે; ૨૮ પણ હું તમને કહું છું કે, સ્ત્રી ઉપર જે કોઈ ખોટી નજર કરે છે, તેણે એટલામાં જ પોતાના મનમાં તેની સાથે કથારનુંયે વ્યભિચાર કર્યો છે.

૨૯ જો તારી જમણી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમ કે તારા અંગોમાંના એકનો નાશ થાય, અને તારું આખું શરીર નર્કમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. ૩૦ જો તારો જમણો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે, કેમ કે તારા અંગોમાંના એકનો નાશ થાય, અને તારું આખું શરીર નર્કમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે.

### ફારગતી વિષે શિક્ષણ

૩૧ જે કોઈ પોતાની પત્નીને છોડી દે તે તેને છૂટાછેડા લખી આપે', એમ પણ કહેલું હતું, ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે, વ્યભિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની સ્ત્રીને છોડી દે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવે છે; અને જે કોઈ તે ત્યજી દીધેલી સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે છે તે પણ વ્યભિચાર કરે છે.

### સમ ખાવા વિષે શિક્ષણ

૩૩ વળી, 'તું જૂઠા સમ ન ખા, પણ પ્રબુ પ્રત્યે તારા સમ પૂરા કર', એમ પહેલાના સમયમાં લોકોને કહેલું હતું, તે તમે સાંભળયું છે. ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે, કોઈ પણ પ્રકારના સમ ન ખાઓ; સ્વર્ગના નહિ, કેમ કે તે ઈશ્વરનું રાજ્યાસન છે; ૩૫ પૃથ્વીના

નહિ, કેમ કે તે તેમનું પાથાસન છે; અને યરશાલેમના નહિ, કેમ કે તે મોટા રાજાનું નગર છે.

<sup>૩૬</sup> તમે તમારા ભાથાના પણ સમ ન થાઓ, કેમ કે તમે એક પણ વાળને પણ સફેદ અથવા કાળો કરી શકતા નથી. <sup>૩૭</sup> પણ તમારં બોલવું તે 'હા' તે 'હા' અને 'ના' તે 'ના' હોય, કેમ કે એ કરતાં અધિક જે કંઈ છે તે દુષ્ટ તરફથી છે.

### બદલો લેવા વિષે

<sup>૩૮</sup> 'આંખને બદલે આંખ અને દાંતને બદલે દાંત', તેમ કહેલું હતું, તે તમે સાંભળ્યું છે. <sup>૩૯</sup> પણ હું તમને કહું છું કે જે દુર્જન હોય તેમની સામા ન થાઓ; પણ જે કોઈ તારા જમણાં ગાલ પર તમાથો માદે, તેની તરફ બીજો પણ ફેરવ.

<sup>૪૦</sup> જે તારો કોઈ લેવા સારુ તારા પર દાવો કરે, તેને તારું પહેરણ પણ લેવા હૈ. <sup>૪૧</sup> જે કોઈ તને બણજબચીથી એક ભાઇલ લઈ જાય, તો તેની સાથે બે ભાઇલ જા. <sup>૪૨</sup> જે કોઈ તારી પાસે માગે તેને તું આપ અને તારી પાસે જે ઉણિનું લેવા ચાહે, તેનાથી મૌન ફેરવ.

### વૈશિઓ પર પ્રેમ રાખો

<sup>૪૩</sup> 'તું તારા પડોશી પર પ્રેમ કર અને તારા દુઃખન પર દેખ કર', તેમ કહેલું હતું, તે તમે સાંભળ્યું છે. <sup>૪૪</sup> પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા દુઃખનો પર પ્રેમ કરો, જેઓ તમને સતાવે છે તેઓને માટે પ્રાર્થના કરો; <sup>૪૫</sup> એ માટે કે તમે સ્વર્ગમાંનાં તમારા પિતાના દીકરા થાઓ; કારણ કે તે સ્ફુર્યને દુષ્ટ તથા ભલા પર ઉગાવે છે અને ન્યાથી તથા અન્યાથી પર વરસાદ મોકાદો છે.

<sup>૪૬</sup> કેમ કે જેઓ તમારા પર પ્રેમ કરે છે, તેઓ પર જો તમે પ્રેમ કરો છો, તો તમને શો બદલો મળો? દાણીઓ પણ શું એમ નથી કરતા? <sup>૪૭</sup> જો તમે કેવળ તમારા ભાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે વિશેષ શું કરો છો? દેવ વગરના લોકો પણ શું એમ નથી કરતાં? <sup>૪૮</sup> એ માટે જેવા તમારા સ્વર્ગમાંનાં પિતા સંપૂર્ણ છે તેવા તમે પણ સંપૂર્ણ થાઓ.

## ૬

### દાનધર્મ વિષે શિક્ષણ

<sup>૧</sup> માણસો તમને જુએ તે હેતુથી તેઓની આગળ તમારાં ન્યાથી હૃત્યો કરવાથી સાવધાન રહો; નહિ તો સ્વર્ગમાંનાં તમારા પિતાથી તમને બદલો મળશે નહિ. <sup>૨</sup> માટે જથારે તમે દાનધર્મ કરો, ત્યારે જેમ ટોગીઓ સભાસ્થાનોમાં તથા રસ્તાઓમાં માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ પોતાની આગળ રણશિંગનું ન વગાડો; હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે તેઓ પોતાનો બદલો પાભી ચૂકથા છે.

<sup>૩</sup> પણ તમે જથારે દાનધર્મ કરો, ત્યારે જે તમારો જમણો હાથ કરે તે તમારો ડાખો હાથ ન જાણો; <sup>૪</sup> એ માટે કે તમારા દાનધર્મ ગુપ્તમાં થાય; ગુપ્તમાં જોનાર તમારા પિતા તમને બદલો આપશે.

### પ્રાર્થના વિષે શિક્ષણ

<sup>૫</sup> જથારે તમે પ્રાર્થના કરો ત્યારે ટોગીઓનાં જેવા ન થાઓ; કેમ કે માણસો તેઓને જુએ, માટે તેઓ સભાસ્થાનોમાં તથા રસ્તાઓનાં નાકાંઓ પર તીબા રહીને પ્રાર્થના કરવાનું ચાહે છે; હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે તેઓ પોતાનો બદલો પાભી ચૂકથા છે.

<sup>૬</sup> પણ જથારે તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે તમારી ઓરદીમાં જાઓ, બારણું બંધ કરીને ગુપ્તમાંના તમારા પિતાને પ્રાર્થના કરો અને ગુપ્તમાં જોનાર તમારા પિતા તમને

બદલો આપશે. <sup>૭</sup> તમે પ્રાર્થના કરતાં બિનયહૂદીઓની જેમ બકવાસ ન કરો, કેમ કે તેઓ ધારે છે કે અમારા ઘણાં બોલવાથી અમારાં સાંભળવામાં આવશે.

<sup>૮</sup> એ માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ; કેમ કે જેની તમને જજુર છે, તે તેમની પાસે માગ્યા અગાઉ તમારા પિતા જાણો છે. <sup>૯</sup> માટે તમે આ રીતે પ્રાર્થના કરો “ઓ સ્વર્ગમાંનાં અમારા પિતા, તમારાં નામ પવિત્ર મનાઓ; <sup>૧૦</sup> તમારાં રાજ્ય આવો; જેમ સ્વર્ગમાં તેમ પૂઢ્યી પર તમારી છચ્છા પૂરી થાઓ. <sup>૧૧</sup> દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપો; <sup>૧૨</sup> જેમ અમે અમારા અપરાધીને માફ કર્યા છે, તેમ તમે અમારા અપરાધ અમને માફ કરો; <sup>૧૩</sup> અમને પરીક્ષણમાં પડવા ન દો, પણ દુષ્ટથી અમારો છુટકારો કરો. કેમ કે રાજ્ય, પરાક્રમ તથા ભહિમા સર્વકાળ સુધી તમારાં છે. આભીન.”

<sup>૧૪</sup> કેમ કે જો તમે માણસોના અપરાધો તેઓને માફ કરો, તો તમારા સ્વર્ગમાંનાં પિતા પણ તમને માફ કરશે. <sup>૧૫</sup> પણ જો તમે માણસોને તેઓના અપરાધો માફ નહિ કરો, તો તમારા પિતા તમારા અપરાધો પણ તમને માફ નહિ કરે.

### ઉપવાસ સંબંધી શિક્ષણ

<sup>૧૬</sup> વળી જ્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે ટોંગીઓની માફક ઊતરી ગયેલા ચહેરાવાળાં ન થાઓ, કેમ કે લોકોને ઉપવાસી દેખાવા માટે તેઓ પોતાના મોં પડી ગયેલા બતાવે છે. હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે તેઓ પોતાનો બદલો પામી શૂક્યા છે. <sup>૧૭</sup> પણ જ્યારે તમે ઉપવાસ કરો, ત્યારે તમારા માથા પર તેલ લગાવો અને તમારો ચહેરો ધોઓ; <sup>૧૮</sup> એ માટે કે ફક્ત માણસો ન જાણો કે તમે ઉપવાસ કરી રહ્યા છો, પણ તમારા પિતા જે ગુપ્તમાં છે તેમને તમે ઉપવાસી દેખાય અને ગુપ્તમાં જોનાર તમારા પિતા તમને બદલો આપશો.

### સ્વર્ગમાં દ્રવ્ય એકત્ર કરો

<sup>૧૯</sup> પૂઢ્યી પર પોતાને સારુ દ્રવ્ય એકત્ર ન કરો, ત્યાં તો કીડા તથા કાટ નાશ કરે છે અને ચોરો દીવાલ તોડીને ચોરી જથ છે. <sup>૨૦</sup> પણ તમે પોતાને સારુ સ્વર્ગમાં દ્રવ્ય એકત્ર કરો, જ્યાં કીડા અથવા કાટ નાશ નથી કરતા અને જ્યાં ચોરો દીવાલ તોડીને ચોરી જતા નથી. <sup>૨૧</sup> કેમ કે જ્યાં તમારાં દ્રવ્ય છે, ત્યાં જ તમારાં થિત્ત પણ રહેશે.

### શરીરનો દીવો

<sup>૨૨</sup> શરીરનો દીવો તે આંખ છે; એ માટે જો તમારી દ્રષ્ટિ સારી હોય, તો તમારાં આખું શરીર પ્રકાશો બરેલું થશે. <sup>૨૩</sup> પણ જો તમારી દ્રષ્ટિ ખરાબ હોય, તો તમારાં આખું શરીર અંધકારે બરેલું થશે; માટે તમારામાં જે અજવાણું છે, તે જો અંધકારજીપ હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મોટો!

### ઈશ્વર અને મિલકત

<sup>૨૪</sup> કોઈ ચાકર બે માલિકોની ચાકરી કરી શકતો નથી; કેમ કે તે એકનો દ્રેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રેમ કરશે, અથવા તે એકના પક્ષનો થશે, ને બીજાનો તિરસ્કાર કરશે. એકસાથે તમે ઈશ્વરની તથા દ્રવ્યની ચાકરી કરી શકો નહિ. <sup>૨૫</sup> એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા જીવને સારુ થિંતા ન કરો કે, અમે શું ખાઈશું અથવા શું પીશું; તેમ જ તમારા શરીરને માટે થિંતા ન કરો કે, અમે શું પહેલીશું? શું જીવ ખોરાક કરતાં અને શરીર વસ્ત્રો કરતાં અધિક નથી? <sup>૨૬</sup> આકાશનાં પક્ષીઓને જુઓ! તેઓ તો વાવતાં નથી, કાપતાં નથી અને વખારોમાં ભરતાં નથી, તોપણ તમારા સ્વર્ગીય પિતા તેઓનું પોષણ કરે છે; તો તેઓ કરતાં તમે અધિક મૂલ્યવાન નથી શું?

<sup>૨૭</sup> થિંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાના જીવનકાળમાં એકાદ પણનો વધારો શકો છે? <sup>૨૮</sup> વળી વસ્ત્રો સંબંધી તમે થિંતા કેમ કરો છો? ખેતરનાં ફૂલઝાડોનો વિચાર કરો કે, તેઓ કેવાં વધે છે; તેઓ ભહેનત કરતા નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી; <sup>૨૯</sup> તોપણ

હું તમને કહું છું કે સુલેમાન પણ પોતાના સધા વૈભવમાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેલો ન હતો.

<sup>૩૦</sup> એ માટે ખેતરનું ધાસ જે આજે છે અને કાલે ભણીમાં નંખાય છે, તેને જો ઈશ્વર એવું પહેરાવે છે, તો, ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમને શું તેથી વિશેષ નહિ પહેરાવે? <sup>૩૧</sup> માટે 'અમે શું ખાઈશું', 'શું પીશું' અથવા 'શું પહેલીશું' એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો.

<sup>૩૨</sup> કારણ કે એ સધાં વાનાં અવિશ્વાસીઓ શોધે છે; કેમ કે સ્વર્ગમાંનાં તમારા પિતા જણો છે કે એ બધાની તમને જજુર છે. <sup>૩૩</sup> પણ તમે પ્રથમ તેમના રાજ્યને તથા તેમના ન્યાયીપણાને શોધો અને એ બધાં વાનાં પણ તમને અપાશે. <sup>૩૪</sup> તે માટે આવતી કાલને સારુ ચિંતા ન કરો, કેમ કે આવતી કાલ પોતાની વાતોની ચિંતા કરશો; દિવસને સારુ તે દિવસનું દુઃખ બસ છે.

## ૭

### બીજાનો ન્યાય કરશો નહિ

<sup>૧</sup> કોઈનો ન્યાય ન કરો અને તમારો ન્યાય નહિ કરાશે. <sup>૨</sup> કેમ કે જે ન્યાય પ્રમાણે તમે ન્યાય કરો તે પ્રમાણે તમારો ન્યાય થશે. જે માપથી તમે માપી આપો છો, તે જ પ્રમાણે તમને માપી અપાશે.

<sup>૩</sup> તું તારા ભાઈની આંખમાંનું તણખલું દ્યાનમાં લે છે, અને તારી પોતાની આંખમાંનો ભારોટિયો કેમ જોતો નથી? <sup>૪</sup> અથવા તું તારા ભાઈને કેવી રીતે કહી શકે કે 'અને તારી આંખમાંથી તણખલું કાઢવા હે'; પણ જો, તારી પોતાની જ આંખમાં ભારોટિયો છે! <sup>૫</sup> ઓ ટોગી! પ્રથમ તું પોતાની જ આંખમાંથી ભારોટિયો કાઢ, ત્યાર પછી તને તારા ભાઈની આંખમાંથી તણખલું કાઢવાને સારી રીતે હેખાશે.

<sup>૬</sup> જે પવિત્ર છે તે ફૂતસાઓની આગળ ન નાખો, તમારાં મોતી ભૂંડોની આગળ ન ફેંકો; એમ ન થાય કે તેઓ તે પોતાના પગ તણે છુંદે અને તમને ફાડી નાખે.

### માગો, શોધો, ખટખટાવો

<sup>૭</sup> માગો તો તમને અપાશે; શોધો, તો તમને જડશો; ખટખટાવો, તો તમારે સારુ ઉદ્ઘાડશો. <sup>૮</sup> કેમ કે જે દરેક માગે છે તેઓ પામે છે; જે શોધે છે તેઓને જડે છે; અને જે કોઈ ખટખટાવે છે, તેઓને માટે દરવાજા ઉદ્ઘાડવામાં આવશે. <sup>૯</sup> તમારામાં એવી કઈ વ્યક્તિ છે કે, જો તેનો દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો તે તેને પથ્થર આપશે? <sup>૧૦</sup> અથવા જો માછલી માગે, તો તે તેને સાપ આપશે?

<sup>૧૧</sup> માટે જો તમે ખરાબ હોવા છતાં, જો પોતાના બાળકોને સારાં વાનાં આપી જણો છો, તો તમારા સ્વર્ગમાંનાં પિતાની પાસે જેઓ માગે છે તેઓને કેટલી વિશેષ કરીને તેઓ સારાં વાનાં આપશે? <sup>૧૨</sup> માટે જે કંઈ તમે દાઢ્હો છો કે બીજા લોકો તમારા પ્રત્યે કરે, તેવું તમે પણ તેઓ પ્રત્યે કરો; કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકોની વાતોનો સાર તે છે.

### સાંકડું બારણું

<sup>૧૩</sup> તમે સાંકડે બારણોથી અંદર પ્રવેશો; કેમ કે જે માર્ગ નાશમાં પહોંચાડે છે, તેનું બારણું પહોંચું છે અને ઘણાં તેમાં થઈને પ્રવેશો છે. <sup>૧૪</sup> જે માર્ગ જીવનમાં પહોંચાડે છે, તે સાંકડો છે, તેનું બારણું સાંકડું છે અને જેઓને તે જડે છે તેઓ થોડા જ છે.

### જાડ અને તેનું ફળ

<sup>૧૫</sup> જે જૂઠાં પ્રબોધકો ઘેટાંને વેશે તમારી પાસે આવે છે, પણ અંદરથી ફાડી ખાનાર વરુના જેવા છે, તેઓ સંબંધી તમે સાવધાન રહો. <sup>૧૬</sup> તેઓનાં ફળથી તમે તેઓને ઓળખશો. શું લોકો કાંટાનાં જાડ પરથી દ્રાક્ષ અથવા ઝાંખરાં પરથી અંજુર તોડે

છે? <sup>૧૭</sup> તેમ જ દરેક સાંલ ઝાડ સારાં ફળ આપે છે અને ખરાબ ઝાડ ખરાબ ફળ આપે છે.

<sup>૧૮</sup> સાંલ ઝાડ ખરાબ ફળ આપી શકતું નથી અને ખરાબ ઝાડ સારાં ફળ આપી શકતું નથી. <sup>૧૯</sup> દરેક ઝાડ જે સાંલ ફળ નથી આપતું તે કપાથ છે અને અનિનમાં નંખાય છે. <sup>૨૦</sup> તેથી તેઓનાં ફળથી તમે તેઓને ઓળખશો.

### મેં તમને કદી પણ ઓળખયા નથી

<sup>૨૧</sup> જેઓ મને 'પ્રભુ, પ્રભુ,' કહે છે, તેઓ સર્વ સ્વર્ગના રાજ્યમાં પ્રવેશશે એમ તો નહિ, પણ જેઓ ભારા આકાશમાંના પિતાની છચ્છા પ્રમાણે કરે છે તેઓ જ પ્રવેશશે. <sup>૨૨</sup> તે દિવસે ઘણાં મને કહેશે કે, 'પ્રભુ, પ્રભુ,' શું અમે તમારે નામે પ્રબોધ કર્યો નહોતો? તમારે નામે ભૂતોને કાટયાં નહોતાં? અને તમારે નામે ઘણાં પરાકર્ષી કામો કર્યા નહોતાં? <sup>૨૩</sup> ત્યારે હું તેઓને સ્પષ્ટ કહીશ કે, મેં તમને કદી પણ ઓળખયા નહિ; ઓ દુષ્કર્મીઓ, તમે ભારી પાસેથી દૂર જાઓ.

### બે ઘર બાંધનારા

<sup>૨૪</sup> એ ભાટે, જે કોઈ ભારી આ વાતો સાંભળે છે અને પાળો છે, તેને એક ડાટયા માણસની જેમ છે, જેણો પોતાનું ઘર ખડક પર બાંધ્યું; <sup>૨૫</sup> વરસાદ વરસ્યો, પૂર આવ્યું, વાવાળોડાં થયાં અને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા; પણ તેનો પાથો ખડક પર નાખેલો હોવાથી તે પડ્યું નહિ.

<sup>૨૬</sup> જે કોઈ ભારી આ વાતો સાંભળે છે પણ પાછતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની જેમ છે, જેણો પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું; <sup>૨૭</sup> વરસાદ વરસ્યો, પૂર આવ્યું, વાવાળોડાં થયાં, તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા અને તે પડી ગયું; અને તેનો નાશ મોટો થયો.”

### ઈસ્ત્રુનો અધિકાર

<sup>૨૮</sup> ઈસ્ત્રુ એ વાતો કહી રહ્યા પછી, એમ થયું કે, લોકો તેમના ઉપદેશથી આજ્ઞાર્થ પામ્યા; <sup>૨૯</sup> કેમ કે શાક્શીઓની જેમ નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેવી શીતે તે તેઓને ઉપદેશ કરતા હતા.

## ૬

### ઈસ્ટ્રુ એક માણસને સાજો કરે છે

<sup>૧</sup> પહાડ પરથી ઈસ્ટ્રુ ઊતર્યા, ત્યાર પછી અતિ ઘણાં લોક તેમની પાછળ ગયા. <sup>૨</sup> અને જુઓ, એક કુષ્ણ રોગીએ આવીને તેમને પગે પકીને કટ્યું કે, “ઓ પ્રભુ, જો તમારી છચ્છા હોય તો તમે મને શુદ્ધ કરી શકો છો.” <sup>૩</sup> ત્યારે ઈસ્ટ્રુએ પોતાના હાથ લાંબો કર્યો, અને તેને જીપરીને કટ્યું, “હું ચાહું છું, તું શુદ્ધ થા.” અને તરત તે પોતાના કુષ્ણ રોગથી શુદ્ધ થયો.

<sup>૪</sup> પછી ઈસ્ટ્રુ તેને કટ્યું કે, “જોજે, તું કોઈને કહીશ નહિ; પણ જા, યાજકને જઈને પોતાને બતાવ અને તેઓને ભાટે સાક્ષી તરીકે જે અર્પણ મૂસાનાં ફરમાવ્યાં પ્રમાણે છે તે ચાટાવ.”

<sup>૫</sup> ઈસ્ટ્રુ કપરનાહુમમાં આવ્યા, પછી એક શતપત્રિ તેમની પાસે આવીને વિનંતી કરી કે, <sup>૬</sup> “ઓ પ્રભુ, મારો ચાકર ઘરમાં પક્ષધાતી થઈને પડેલો છે, તેને ભારે પીડા થાય છે.”

<sup>૭</sup> ત્યારે ઈસ્ટ્રુએ તેને કટ્યું કે, “હું આવીને તેને સાજો કરીશ.”

<sup>૮</sup> સૂભેદારે ઉત્તર આપતાં કટ્યું કે, “ઓ પ્રભુ, તમે ભારા છાપરા હેઠળ આવો એવો હું થોરય નથી; પણ તમે કેવળ શરીર કહો, એટલે ભારો ચાકર સાજો થશે. <sup>૯</sup> કેમ કે હું પણ કોઈનાં અધિકાર હેઠળ છું અને સિપાઈઓ ભારે સ્વાધીન છે; એકને હું કહું છું કે, જા, ને તે જાય છે; બીજાને કહું છું કે, આવ અને તે આવે છે; અને ભારા દાસને કહું છું

કે, એ પ્રમાણે કર, ને તે કરે છે.” <sup>૧૦</sup>ત્યારે ઈસુને તે સાંભળીને આશ્રય થયું, પાછળ આવનારાઓને તેમણે કર્યું, “હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, આવો વિશ્વાસ મેં ઇજરાયલમાં પણ જોયો નથી.

<sup>૧૧</sup>હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી ઘણાં લોકો આવશે, ઇષ્ટાહિમની, ઇસલાની તથા યાકૂબની સાથે સ્વર્ગના રાજ્યમાં જમવા બેસશે; <sup>૧૨</sup>પણ રાજ્યના દીકરાઓ બહારના અંધકારમાં નંખાશે કે, જ્યાં રડવું અને દાંત પીસવું થશે.” <sup>૧૩</sup>ઈસુએ તે સ્વેચ્છારને કર્યું કે, “જા, જેવો તો વિશ્વાસ કર્યો તેવું જ તને થાઓ.” તે જ ઘડી તેનો ચાકર સાજો થયો.

### ઈસુ ઘણાં લોકોને સાજો કરે છે

<sup>૧૪</sup>ઈસુ પિતરના ઘરમાં આવ્યા, ત્યાં તેમણે તેની સાસુને તાવે બિમાર પડેલી જોઈ. <sup>૧૫</sup>ઈસુ તેના હાથને સ્પર્શિયા; એટલે તેનો તાવ જતો રડયો અને તેણે ઉઠિને તેમની સેવા કરી.

<sup>૧૬</sup>સાંજ પડી ત્યારે તેઓ ઘણાં દુષ્ટાત્મા વળગેલાંઓને તેમની પાસે લાવ્યા અને તેમણે શબ્દથી તે દુષ્ટાત્માઓને બહાર કાઢ્યાં, અને સધળાં માંદાઓને સાજાં કર્યાં. <sup>૧૭</sup>એ માટે કે થશાયા પ્રભોધકે જે કર્યું હતું તે પૂર્ણ થાય કે, “તેમણે પોતે આપણી માંદગીઓ લીધી અને આપણા રોગો ભોગવ્યા.”

### ઈસુને અનુસરવાની ઘરણા

<sup>૧૮</sup>ઈસુએ લોકોનો મોટો સમૃદ્ધાય પોતાની આસપાસ એકત્ર થયેલો જોયો, ત્યારે તેમણે સરોવરની પેલે પાર જવાની આજા કરી. <sup>૧૯</sup>એક શાસ્ત્રીએ પાસે આવીને તેમને કર્યું કે, “ઓ ઉપરેશક, જ્યાં કહીં તમે જશો ત્યાં હું તમારી પાછળ આવીશ.” <sup>૨૦</sup>ત્યારે ઈસુએ તેને કર્યું કે, “શિયાળોને દર હોય છે અને આકાશનાં પક્ષીઓને માણા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું મૂકવાની જગ્યા નથી.”

<sup>૨૧</sup>તેમના શિષ્યોમાંથી બીજાએ તેમને કર્યું કે, “પ્રભુ, મને રજ આપો કે હું જઈને પહેલાં મારા પિતાને દફનાવીને આવું.” <sup>૨૨</sup>પણ ઈસુએ તેને કર્યું કે, “તું મારી પાછળ આવ, મરણ પામેલાંઓને પોતાનાં મરણ પામેલાંઓને દફનાવવા દો.”

### ઈસુ તોફાનને શાંત કરે છે

<sup>૨૩</sup>ઈસુ હોડી પર થદ્યાં ત્યારે તેમના શિષ્યો તેમની પાછળ ગયા. <sup>૨૪</sup>જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે હોડી મોદાંઓથી ટંકાઈ ગઈ; પણ ઈસુ પોતે ઉંઘતા હતા. <sup>૨૫</sup>ત્યારે શિષ્યોએ તેમની પાસે આવીને તેમને જગાડીને કર્યું કે, “ઓ પ્રભુ, અમને બચાવો, અમે નાશ પામીએ છીએ.”

<sup>૨૬</sup>પછી ઈસુ તેઓને કર્યું કે, “ઓ અલપવિશ્વાસીઓ, તમે શા માટે બયબીત થયા છો?” પછી તેમણે ઉઠિને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યાં; અને મહાશાંતિ થઈ. <sup>૨૭</sup>ત્યારે તે માણસોએ આશ્રય પામીને કર્યું કે, “એ કયા પ્રકારના માણસ છે કે પવન તથા સમુદ્ર પણ તેમનું માને છે?”

### ઈસુ દુષ્ટાત્મા વળગેલા બેને સાજાં કરે છે

<sup>૨૮</sup>જથ્યારે ઈસુ પેલે પાર ગાડદેનેસના દેશમાં પહોંચયા ત્યારે દુષ્ટાત્મા વળગેલા બે માણસ કબરોમાંથી નીકળતા તેમને મજથા, તેઓ એવા બિહામણા હતા કે તે ભાર્ગ કોઈથી જવાતું નહોતું. <sup>૨૯</sup>જુઓ, તેઓએ જૂમ પાડતાં કર્યું કે, “ઓ ઈશરના દીકરા, અમારે ને તમારે શું છે? નિશ્ચિત સમય અગાઉ તમે અમને પીડા દેવાને અહીં આવ્યા છો શું?”

<sup>૩૦</sup> હવે તેઓથી બહુ દૂર ઘણાં ભૂંડોનું એક ટોળું ચરતું હતું. <sup>૩૧</sup> દુષ્ટાત્માઓએ તેમને વિનંતી કરતાં કદ્યું કે, “જો તમે અમને કાઢો તો ભૂંડોના ટોળામાં અમને મોકલો.” <sup>૩૨</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, ‘જાઓ.’ પછી તેઓ નીકળીને ભૂંડોમાં પેકાં; અને જુઓ, આખું ટોળું ટેકરીની ધાર પરથી સમુક્રમાં ઘસી પદ્યું અને પાણીમાં ઝૂલી ભર્યું.

<sup>૩૩</sup> ત્યારે ચરાવનારા ભાગ્યા, તેઓએ નગરમાં જઈને સધણું કહી સંભળાવ્યું; સાથે દુષ્ટાત્મા વળગેલાઓને શું થયું તે પણ કદ્યું. <sup>૩૪</sup> ત્યારે જુઓ, આખું નગર ઈસુને મળવાને બહાર આવ્યું; તેમને જોઈને તેઓએ તેમને વિનંતી કરી કે, અમારા પ્રદેશમાંથી ચાલ્યા જાઓ.

## ૬

### ઈસુએ પક્ષધાતીને સાજો કર્યો

<sup>૧</sup> ત્યારે હોળીમાં બેસીને ઈસુ પેલે પાર ગયા, ત્યાર પછી પોતાના નગરમાં આવ્યા. <sup>૨</sup> ત્યાં જુઓ, ખાટલે પડેલા એક લકવાગ્રસ્તને લોકો તેમની પાસે લાવ્યા, ઈસુએ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને પક્ષધાતીને કદ્યું કે, “દીકરા, હિંમત રાખ, તારાં પાપ તને માફ થયા છે.”

<sup>૩</sup> ત્યારે શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાકે પોતાના મનમાં કદ્યું કે, “એ દુર્બાધણ કરે છે.” <sup>૪</sup> ઈસુએ તેઓના વિચાર જાણીને કદ્યું કે, “તમે તમારા મનમાં શા માટે દુષ્ટ વિચાર કરો છો? <sup>૫</sup> કેમ કે એ બેમાંનું વધારે સહેલું કયું છે, એમ કહેવું કે ‘તારાં પાપ તને માફ થયાં છે,’ અથવા એમ કહેવું કે ‘ઉછીને ચાલ્યો જા?’” <sup>૬</sup> પણ ભાણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપોની ભાફી આપવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો તેથી ઈસુ લકવાગ્રસ્ત ભાણસને કદ્યુંકે “ઉઠ, તારો ખાટલો ઉંચકીને તારે ઘરે ચાલ્યો જા.”

<sup>૭</sup> અને તે ઉછીને પોતાને ઘરે ગયો. <sup>૮</sup> તે જોઈને લોકો આશ્રયચક્રિત થયા, અને ઈશ્વરે ભાણસોને એવો અધિકાર આપ્યો માટે તેઓએ તેમનો મહિમા કર્યો.

### માથીનું શિષ્ય તરીકે તેડવું

ઈસુએ ત્યાંથી જતા માથી નામે એક ભાણસને જકાત લેવાની ચોકી પર બેઠેલો જોયો; તેમણે તેને કદ્યું કે, ‘તું ભારી પાછળ આવ.’ ત્યારે તે ઉછીને તેમની પાછળ ગયો.

<sup>૯</sup> ત્યાર પછી એમ થયું કે, ઈસુ માથીના ઘરે જમવા બેઠા ત્યારે જુઓ, ઘણાં જકાત લેનારાઓ તથા પાપીઓ આવીને ઈસુની તથા તેમના શિષ્યોની સાથે બેઠા. <sup>૧૦</sup> ફરોશીઓએ એ જોઈને તેમના શિષ્યોને કદ્યું કે, “તમારો ઉપદેશક જકાત લેનારાઓની તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાય છે?”

<sup>૧૧</sup> ઈસુએ એ સાંબળીને તેઓને કદ્યું કે, “જેઓ તંદુરસ્ત છે તેઓને વૈદની અગત્ય નથી, પણ જેઓ બિમાર છે તેઓને છે. <sup>૧૨</sup> પણ, ‘બલિદાન કરતાં હું દયા ચાહું છું,’ એનો શો અર્થ છે, તે જઈને શીખો; કેમ કે ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને બોલાવવા હું આવ્યો છું.”

### ઉપવાસ સંબંધી પ્રશ્ન

<sup>૧૩</sup> ત્યારે થોહાનના શિષ્યો તેમની પાસે આવીને કદ્યું કે “અમે તથા ફરોશીઓ ઘણીવાર ઉપવાસ કરીએ છીએ, પણ તમારા શિષ્યો ઉપવાસ કરતા નથી. એનું કારણ શું?” <sup>૧૪</sup> ત્યારે ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, “જ્યાં સુધી વરચાજા જનૈયાઓની સાથે છે, ત્યાં સુધી શું તેઓ શોક કરી શકે છે? પણ એવા દિવસો આવશે કે વરચાજા તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે.

<sup>૧૬</sup> વળી નવા વસ્ત્રોનું થીંગડું જૂના વસ્ત્રોમાં કોઈ નથી દેતું, કેમ કે તે થીંગડાથી તે વસ્ત્રો ખેંચાય છે, અને તે વધારે ફાટી જાય છે.

<sup>૧૭</sup> વળી નવો દ્રાક્ષારસ જૂની મશકોમાં કોઈ ભરતું નથી; જો ભરે તો મશકો ફાટી જાય છે, અને દ્રાક્ષારસ ઢોળાઈ જાય છે, મશકોનો નાશ થાય છે; પણ નવો દ્રાક્ષારસ નવી મશકોમાં ભરવામાં આવે છે, જેથી બજોનું રક્ષણ થાય છે.”

### અધિકારીની દીકરી સાજુ કરાઈ, ઈસુના ઝભાની કોરને અડકનાર સાજુ થઈ

<sup>૧૮</sup> ઈસુ તેઓને આ વાત કહેતાં હતા, ત્યારે જુઓ, એક અધિકારી આવીને તેમને પગે પડીને કર્યું કે, “મારી દીકરી હમણાં જ મૃત્યુ પામી છે, પણ તમે આવીને તમારો હાથ તેના પર મૂકો એટલે તે જીવતી થશે.” <sup>૧૯</sup> ત્યારે ઈસુ ઉઠીને પોતાના શિષ્યો સહિત તેની પાછળ ગયા.

<sup>૨૦</sup> ત્યારે જુઓ, એક સ્ત્રી જેને બાર વર્ષથી સખત લોહીવા હતો, તે ઈસુની પાછળ આવીને તેમના વસ્ત્રોની કોરને અડકી; <sup>૨૧</sup> કેમ કે તેણે પોતાના મનમાં વિચાર્યું કે, “જો હું ભાત્ર તેમના વસ્ત્રને અડકું તો હું સાજુ થઈ જઈશ.” <sup>૨૨</sup> ત્યારે ઈસુએ પાછા ફરીને તથા તેને જોઈને કર્યું કે, “દીકરી, હિંમત રાખ, તારા વિજ્ઞાસે તને સાજુ કરી છે;” અને તે સ્ત્રી તે જ ઘડીથી સાજુ થઈ.

<sup>૨૩</sup> પણ જ્યારે ઈસુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વાંસળી વગાડનારાઓને તથા લોકોને કક્ષાટ કરતા જોયા; <sup>૨૪</sup> ત્યારે તેમણે કર્યું કે, “અહીંથી ચાલ્યા જાઓ; કેમ કે છોકરી મરી ગઈ નથી, પણ ઊંઘે છે.” અને તેઓએ ઈસુની વાતને મજાકમાં કાઢી.

<sup>૨૫</sup> લોકોને બહાર કાઢ્યાં પણી, તેમણે અંદર જઈને તેનો હાથ પકડ્યો; અને તે છોકરી ઉઠી. <sup>૨૬</sup> તે વાતની ચર્ચા આખા પ્રદેશમાં ફેલાઈ ગઈ.

### ઈસુ આંધણાઓને દ્રષ્ટી આપે છે

<sup>૨૭</sup> ઈસુ ત્યાંથી જતા હતા, તેવામાં બે અંધજનો તેમની પાછળ જઈને ભૂમ પાડતાં કર્યું કે, “ઓ દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કરો!” <sup>૨૮</sup> ઈસુ ઘરમાં આવ્યા, ત્યારે તે અંધજનો તેમની પાસે આવ્યા, અને ઈસુ તેઓને કર્યું છે કે, “હું એ કરી શકું છું એવો તમને વિજ્ઞાસ છે શું?” તેઓ તેમને કર્યું કે, ‘હા પ્રભુ.’

<sup>૨૯</sup> ત્યારે ઈસુ તેઓની આંખોને અડકીને કર્યું કે, “તમારા વિજ્ઞાસ પ્રમાણે તમને થાઓ.” <sup>૩૦</sup> તે જ સમયે તેઓની આંખો ઉઘાડી ગઈ. પણ ઈસુએ તેઓને કડક આજા આપીને કર્યું કે, “જોજો, કોઈ આ વિષે જાણો નહિ.” <sup>૩૧</sup> પણ તેઓએ બહાર જઈને આખા દેશમાં તેમની કીર્તિ ફેલાવી.

### ઈસુ એક મુંગાને સાજો કરે છે

<sup>૩૨</sup> તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જુઓ, દુષ્ટાત્મા વટગેલા એક મુંગા ભાણસને લોકો તેમની પાસે લાવ્યા. <sup>૩૩</sup> દુષ્ટાત્મા કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે તે મુંગો ભાણસ બોલ્યો અને લોકોએ આશ્રય પામીને કર્યું કે, “ધર્મરાયલમાં આવું કદી જોવામાં આવ્યું નથી!” <sup>૩૪</sup> પણ ફરોશીઓએ કર્યું કે, “તે ભૂતોના સરદારથી જ ભૂતોને કાઢે છે.”

### ઈસુને લોકો પર દયા આવી

<sup>૩૫</sup> ઈસુ તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં બોધ કરતા, રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરતા, દરેક પ્રકારનો રોગ તથા દરેક પ્રકારની બીમારી ભટાડતા, સઘણાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતા ગયા. <sup>૩૬</sup> લોકોને જોઈને તેમને તેઓ પર અનુકૂળા આવી, કેમ કે તેઓ પાટક વગરનાં ધેટાંના જેવા હેરાન તથા નિરાધાર હતા.

<sup>૩૭</sup> ત્યારે ઈસુ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે, “ફસલ પુષ્કળ છે ખરી, પણ મજૂરો થોડા છે. <sup>૩૮</sup> એ માટે તમે ફસલના માલિકને પ્રાર્થના કરો કે, તે પોતાની ફસલને માટે મજૂરો મોકલે.”

## ૧૦

### બાર પ્રેરિતોને અધિકાર આપ્યો

<sup>૧</sup> પછી ઈસુએ પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે બોલાવીને અશુભ આત્માઓને કાઢવાનો, તથા દરેક પ્રકારનો મંદવાડ તથા દરેક જતનો રોગ મટાડવાનો અધિકાર તેઓને આપ્યો.

<sup>૨</sup> તે બાર પ્રેરિતોનાં નામ આ છે; પહેલો સિભોન જે પિતર કહેવાય છે તે, તેનો ભાઈ આનિદ્રયા; અબદીનો દીકરો યાકુબ, તથા તેનો ભાઈ યોહાન; <sup>૩</sup> ફિલિપ તથા બર્થોલ્ભી; થોમા તથા માથી દાણી; અલ્ફીનો દીકરો યાકુબ તથા થદી; <sup>૪</sup> સિભોન જે કનાનનો તથા થહૂદા ઇશ્કારિયોત, જે ઈસુને પરસ્વાધીન કરનાર પણ હતો.

### બાર પ્રેરિતોને સોપેલું સેવા કાર્ય

<sup>૫</sup> ઈસુએ તે બાર શિષ્યોને મોકલીને એવી આજા આપી કે, “તમે વિદેશીઓને માર્ગ ન જાઓ અને સમજનીઓના કોઈ નગરમાં ન પેસો; <sup>૬</sup> પણ તેના કરતાં ઇજરાયલના ઘરનાં ખોવાયેલાં ઘેટાંની પાસે જાઓ. <sup>૭</sup> તમે જતા જતા એમ પ્રગટ કરો કે, ર્ખર્ગનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે!”

<sup>૮</sup> માંદાઓને સાંજાં કરો, રક્તપિત્તના રોગીઓને શુદ્ધ કરો, મૂઅસેલાંઓને સજીવન કરો, દુષ્ટાત્માઓને કાઢો, તમે મફત પામ્યા છો, મફત આપો. <sup>૯</sup> સોનું, સૂપું કે પિતા તમારા કમરબંધમાં ન રાખો. <sup>૧૦</sup> મુસાફરીને સારુ થેલો, બે અંગરખા, ચંપલ, લાકડી પણ ન લો; કેમ કે મજૂર પોતાના વેતનને યોગ્ય છે.

<sup>૧૧</sup> જે નગરમાં કે ગામમાં તમે જાઓ, તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની તપાસ કરો, ત્યાંથી નીકળતાં સુધી તેને ત્યાં રહો. <sup>૧૨</sup> ઘરમાં જઈને તેઓને સલામ કહો. <sup>૧૩</sup> જો તે ઘર યોગ્ય હોય તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે, પણ જો તે ઘર યોગ્ય ન હોય તો તમારી શાંતિ તમારા પર પાછી રહેશે.

<sup>૧૪</sup> જો કોઈ તમારો આવકાર નહિ કરે તથા તમારી વાતો નહિ સાંભળો તો તે ઘરમાંથી અથવા તે નગરમાંથી નીકળતાં તમે તેની ધૂળ તમારા પગ પરથી ખંખેશી નાખો. <sup>૧૫</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, ન્યાયકાળે સદોમ તથા ગમોરા દેશના હાલ તે નગરના કરતાં સહેલ થશે.

### આવનાર સત્તાવણીઓ

<sup>૧૬</sup> જુઓ, વરુથોમાં ઘેટાંના જેવા હું તમને મોકલું છું; માટે તમે સાપના જેવા હોશિયાર, તથા કબૂતરનાં જેવા સાલસ થાઓ. <sup>૧૭</sup> તમે માણસોથી સાવધાન રહો; કેમ કે તેઓ તમને ન્યાયસભાને સોપશે, અને તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં તમને કોરડા મારશે. <sup>૧૮</sup> તેઓને તથા બિનયહૂદીઓને માટે સાક્ષીને અર્થે મારે લીધે તમને અધિકારીઓની તથા રાજાઓની આગળ લઈ જવાશે.

<sup>૧૯</sup> પણ જ્યારે તેઓ તમને સોપશે ત્યારે તમે ચિંતા ન કરો કે શી શીતે અથવા શું બોલીએ. કેમ કે શું બોલવું તે તે જ ઘરીએ તમને અપાશે. <sup>૨૦</sup> કેમ કે જે બોલે છે તે તો તમે નથી, પણ પિતાનો આત્મા તમારા બોલે છે.

<sup>૨૧</sup> ભાઈ ભાઈને તથા પિતા બાળકને મારી નંખાવવાને સોંપી દેશો અને બાળકો માતાપિતાની સામે ઊઠીને તેઓને મારી નંખાવશે. <sup>૨૨</sup> મારા નામને કારણે સહુ તમારો દ્રેષ કરશે, પણ જે કોઈ અંત સુધી ટકશે તે જ ઉદ્ધાર પામશે. <sup>૨૩</sup> જ્યારે તેઓ તમને

એક નગરમાં સતાવણી કરે ત્યારે તમે ભીજમાં ભાગી જાઓ, કેમ કે હું તમને નિશ્ચે  
કહું છું કે માણસનો દીકરો આવે ત્યાં સુધી ઈરાયલનાં સઘણાં નગરોમાં તમે ફરી  
નહિ વળશો.

**૨૪ શિષ્ય** ગુરુ કરતાં મોટો નથી અને નોકર પોતાના શેઠ કરતાં મોટો નથી.  
**૨૫ શિષ્ય** પોતાના ગુરુ જેવો અને નોકર પોતાના શેઠ જેવો હોય તો તે જ ધણું  
છે. જો ધરના માલિકને તેઓએ બાલજ્ઞુલ કથ્યો છે, તો તેના ધરના લોકોને કેટલું  
વિશેષે કરીને તેઓ એમ જ કહેશો!

### કોની બીક રાખવી?

**૨૬** તે માટે તેઓથી તમે ગભરાશો નહિ, કેમ કે ઉધાડું નહિ કરાશે એવું કંઈ ટાકેલું  
નથી, અને પ્રગટ નહિ થશે એવું કશું ગુપ્ત નથી. **૨૭** હું તમને અંધારામાં જે કહું છું તે  
તમે અજવાણામાં કહો, તમે કાને જે સાંખણો છો તે ધાબાઓ પરથી પ્રગટ કરો.

**૨૮ શરીરને** જેઓ મારી નાખે છે, પણ આત્માને મારી નાખી શકતા નથી, તેઓથી  
બીહો ભા; પણ એના કરતાં આત્મા તથા શરીર એ બજેનો નાશ નર્કમાં કરી શકે  
છે તેનાથી ગભરાઓ. **૨૯** શું ચકલીઓ બે પૈસે વેચાતી નથી? તો પણ તમારા પિતાની  
ઇચ્છા વગર તેમાંથી એક પણ જમીન પર પડનાર નથી. **૩૦** તમારા ભાથાના બધા વાળ  
પણ ગણેલા છે. **૩૧** તે માટે ગભરાશો નહિ; ધણી ચકલીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો.

**૩૨** માટે માણસોની આગળ જે કોઈ મને કબૂલ કરશે તેને હું પણ મારા સ્વર્ગમાંનાં  
પિતાની આગળ કબૂલ કરીશ. **૩૩** પણ માણસોની આગળ જે કોઈ મારો ઇનકાર કરશે,  
તેનો હું પણ મારા સ્વર્ગમાંનાં પિતાની આગળ ઇનકાર કરીશ.

### શાંતિ નહિ, સંધર્ષ લાવું છું

**૩૪** એમ ન ધારોકે હું પૃથ્વી પર શાંતિ લાવવા આવ્યો છું ; શાંતિ તો નહિ, પણ  
તરવાર લઈને આવ્યો છું. **૩૫** કેમ કે પુત્રને તેના પિતાની વિરલધ્ય, દીકરીને તેની માની  
વિરલધ્ય તથા પુત્રવધૂને તેની સાસુની વિરલધ્ય કરવાને હું આવ્યો છું. **૩૬** માણસના  
દુઃખન તેના ધરનાં થશે.

**૩૭** મારા કરતાં જે પોતાની મા અથવા પોતાના પિતા પર વધારે પ્રેમ કરે છે તે  
મારે યોગ્ય નથી; અને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વધારે પ્રેમ કરે છે, તે પણ  
મારે યોગ્ય નથી. **૩૮** જે પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચકીને મારી પાછળ આવતો નથી તે  
મારે યોગ્ય નથી; **૩૯** જે પોતાનું જીવન બચાવે છે તે તેને ખોશો, મારે લીધે જે પોતાનું  
જીવન ગુમાવે છે તે તેને બચાવશો.

### બદલો

**૪૦** જે તમારો આવકાર કરે છે તે મારો આવકાર કરે છે, જે મારો આવકાર કરે છે તે  
મારા મોકલનારનો પણ આવકાર કરે છે. **૪૧** પ્રબોધકોને નામે પ્રબોધકનો આવકાર જે  
કરે છે, તે પ્રબોધકનું બદલો પામશો; અને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો આવકાર જે કરે  
છે તે ન્યાયીનું બદલો પામશો.

**૪૨** હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે શિષ્યને નામે જે કોઈ આ નાનામાંના એકને માત્ર ઠંડા  
પાણીનું પ્યાલું પીવાને આપશો તે તેનું બદલો પામયા વિના રહેશે જ નહિ.”

## ૧૧

### થોહાન બાપિતસ્ત તરફથી સંદેશો

**૧૯** સુ પોતાના ભાર શિષ્યોને આજા આપી ચૂકથા, ત્યારે એમ થયું કે બોધ કરવાને  
તથા વાત પ્રગટ કરવાને ત્યાંથી તેઓનાં નગરોમાં તે ગયા. **૨૦** હવે થોહાને જેલમાં

ખ્રિસ્તનાં કાર્યો સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોને મોકલીને તેમને પુછાવ્યું કે, <sup>૩</sup> “જે આવનાર છે તે તમે જ છો કે, અમે જીજની રાહ જોઈએ?”

<sup>૪</sup> ત્યારે ઈસ્ટુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, “તમે જે જે સાંભળો છો તથા જુઓ છો, તે જઈને યોહાનને કહી બતાવો કે, <sup>૫</sup> ‘અંધજનો દેખતા થાય છે, પગે અપંગ ચાલતા થાય છે, રક્તપિત્તના રોગી શુદ્ધ કરાય છે, બહેરા સાંભળતાં થાય છે; મૃત્યુ પામેલાઓ સજીવન થાય છે, તથા દિવિદ્રોઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે. <sup>૬</sup> જે કોઈ મને સ્વીકાર કરવા સમર્થ છે તે આશીર્વાદિત છે.”

<sup>૭</sup> જ્યારે તેઓ જતા હતા ત્યારે ઈસ્ટુ યોહાન સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યા કે, “તમે અરણ્યમાં શું જોવા ગયા હતા? શું પવનથી હાલતા ઘાસને? <sup>૮</sup> પણ તમે શું જોવા નીકાયા? શું મુલાયમ વસ્ત્રો પહેલેલા માણસને? જુઓ, જે એવાં વસ્ત્રો પહેલે છે તેઓ તો રાજમહેલોમાં છે.

<sup>૯</sup> તો તમે શું જોવા નીકાયા? શું પ્રબોધકને? હું તમને કહું છું કે, હા, પ્રબોધક કરતાં જે ઘણાં અધિક છે તેને. <sup>૧૦</sup> જેનાં સંબંધી એમ લખેલું છે કે, ‘જો, હું મારા સંદેશવાહકને તારી આગળ મોકલું છું, જે તારી આગળ તારો માર્ગ તૈયાર કરશે.’

<sup>૧૧</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જેટલાં સત્રીઓથી જનમ્યાં છે, તેઓમાં યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો ઉત્પન્ન થયો નથી, તોપણ સ્વર્ગના રાજ્યમાં જે સૌથી નાનો છે તે પણ તેના કરતાં મોટો છે. <sup>૧૨</sup> યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનાં સમયથી તે અત્યાર સુધી સ્વર્ગના રાજ્ય પર બળજબરી થાય છે, તથા બળજબરી કરનારાઓ તેને છીનવી લે છે.

<sup>૧૩</sup> કેમ કે બધા પ્રબોધકોએ તથા નિયમશાસ્ત્રે યોહાન સુધી પ્રબોધ કર્યો છે. <sup>૧૪</sup> જો તમે માનવા ચાહો તો અલિયા જે આવનાર છે તે એ જ છે. <sup>૧૫</sup> જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો.

<sup>૧૬</sup> પણ આ પેઢીને હું શાની ઉપમા આપું? તે છોકરાંનાં જેવી છે કે, જેઓ બજારોમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કહે છે કે, <sup>૧૭</sup> અમે તમારી આગળ વાંસળી વગાડી, પણ તમે નાચયા નહિ; ‘અમે શોક કર્યો, પણ તમે રદ્ધયા નહિ.’

<sup>૧૮</sup> કેમ કે યોહાન ખાતો પીતો નથી આવ્યો, અને તેઓ કહે છે કે, ‘તેને દુષ્ટાત્મા વળ્યા છે! <sup>૧૯</sup> માણસનો દીકરો ખાતોપીતો આવ્યો, તો તેઓ કહે છે કે, ‘જુઓ, ખાઉધરો અને દારૂભાજ માણસ, જકાત ઉદ્ઘારનારનો તથા પાપીઓનો મિત્ર! પણ જ્ઞાન પોતાનાં ફૂતથોથી થથાર્થ ઠરે છે.’”

### અવિજ્ઞાસી ગામોની નઠોરતા

<sup>૨૦</sup> ત્યારે જે નગરોમાં તેમના પરાક્રમી કામો ઘણાં થયાં હતાં, તેઓએ પસ્તાવો નહિ કર્યો, ભાટે તે તેઓની ટીકા કરી કે, <sup>૨૧</sup> “ઓ ખોરાજુન, તને હાથ! ઓ બેથસાઈદા, તને હાથ! કેમ કે તમારામાં જે પરાક્રમી કામ થયાં છે, તે જો તૂર તથા સિદ્ધોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ ટાટ તથા રાખમાં બેસીને કથારનોથ પસ્તાવો કર્યો હોત. <sup>૨૨</sup> વળી હું તમને કહું છું કે ન્યાયકાળે તૂર તથા સિદ્ધોનને તમારા કરતાં સહેલ થશે.

<sup>૨૩</sup> ઓ કપર-નાહુમ, તું સ્વર્ગ સુધી ઊંચું કરાશે શું? તને હાદેસ સુધી નીચું કરી નંખાશો; કેમ કે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં તે જો સદોમમાં થયાં હોત, તો તે આજ સુધી રહેત. <sup>૨૪</sup> વળી હું તમને કહું કે, ન્યાયકાળે સદોમ દેશને તારા કરતાં સહેલ થશે.”

### મારી પાસે આવીને આરામ પામો

<sup>૨૫</sup> તે વેળા ઈસ્ટુએ કહ્યું કે, “ઓ પિતા, આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તમારી શ્રુતિ કરું છું, કેમ કે જ્ઞાનીઓ તથા સમજાઓથી તમે એ વાતો ગુપ્ત રાખી તથા બાટકોની

આગળ પ્રગટ કરી છે. <sup>૨૬</sup> હા, ઓ ઈશ્વરપિતા, કેમ કે તમને તે સાંચ લાગ્યું. <sup>૨૭</sup> મારા પિતાએ મને સઘણું સોખ્યું છે; પિતા સિવાય દીકરાને કોઈ જાણતું નથી અને દીકરા સિવાય પિતાને કોઈ જાણતું નથી, તથા જેમને દીકરો પ્રગટ કરવા ચાહે તેનેજ પિતા જાણો છે.

<sup>૨૮</sup> ઓ વૈતરં કરનારાઓ તથા ભારથી લદાયેલાઓ, તમે સઘળા મારી પાસે આવો, અને હું તમને વિસામો આપીશ. <sup>૨૯</sup> મારી ઝૂસથી તમે પોતા પર લો, અને મારી પાસેથી શીખો; કેમ કે હું મનમાં નભ તથા દીન છું, તમે તમારા જીવમાં વિસામો પામશો. <sup>૩૦</sup> કેમ કે મારી ઝૂસથી સહેલી અને મારો બોજો હલકો છે.”

## ૧૨

### વિશ્રામવારના પાલનનો પ્રશ્ન

<sup>૧</sup> તે વેળાએ ઈસ્તુ વિશ્રામવારે અનાજનાં ખેતરોમાં થઈને જતા હતા, ત્યારે તેમના શિષ્યોને ભૂખ લાગી, તેઓ કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગ્યા. <sup>૨</sup> ફરોશીઓએ તે જોઈને ઈસ્તુને કટ્યું કે, “જો, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી તે તમારા શિષ્યો કરે છે.”

<sup>૩</sup> પણ ઈસ્તુએ તેઓને કટ્યું કે, “જ્યારે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ ભૂખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે શું તમે વાંચ્યું નથી? <sup>૪</sup> કે તેણે ઈશ્વરના ધરમાં પેસીને અર્પણ કરેલી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવી ઉચિત ન હતી, પણ એકલા યાજકોને ઉચિત હતી, તે તેણે ખાધી.

<sup>૫</sup> અથવા શું નિયમશાસ્ત્રમાં તમે એ નથી વાંચ્યું કે, વિશ્રામવારે ભક્તિસ્થાનમાં યાજકોએ વિશ્રામવારને અપવિત્ર કર્યા છતાં પણ નિર્દોષ છે? <sup>૬</sup> પણ હું તમને કહું છું કે ભક્તિસ્થાન કરતાં અહીં એક મોટો છે.

<sup>૭</sup> વળી ‘બલિદાન કરતાં હું દયા ચાહું છું,’ એનો અર્થ જો તમે જાણતા હોત તો નિર્દોષને તમે દોષિત ન હરાવત. <sup>૮</sup> કેમ કે માણસનો દીકરો વિશ્રામવારનો પણ પ્રભુ છે.”

### સુકાઈ ગયેલા હાથવાળો માણસ

<sup>૯</sup> ઈસ્તુ ત્યાંથી નીકળીને તેઓના સભાસ્થાનમાં આવ્યા. <sup>૧૦</sup> ત્યારે જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો, જેનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. ઈસ્તુ પર દોષ મૂકવા સારુ ફરોશીઓએ તેમને પૂછ્યું કે, “શું વિશ્રામવારે સાજું કરવું ઉચિત છે?”

<sup>૧૧</sup> ત્યારે તેમણે તેઓને કટ્યું કે, “તમારામાં કથો માણસ એવો છે કે, જેને એક ઘેટું હોય, અને વિશ્રામવારે જો તે ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને બહાર નહિ કાઢશો? <sup>૧૨</sup> તો માણસ ઘેટાં કરતાં કેટલું ઉત્તમ છે! એ માટે વિશ્રામવારે સાંચ કરવું ઉચિત છે.”

<sup>૧૩</sup> ત્યારે પેલા માણસને ઈસ્તુએ કટ્યું કે, “તારો હાથ લાંબો કર.” તેણે તે લાંબો કર્યો, તરત તેનો હાથ બીજા હાથનાં જેવો સાજો થયો. <sup>૧૪</sup> ત્યારે ફરોશીઓએ નીકળીને તેમને મારી નાખવાને માટે તેમની વિલંબ મસલત કરી.

### ઈશ્વરનો મનપસંદ સેવક

<sup>૧૫</sup> પણ ઈસ્તુ એ જાણીને ત્યાંથી નીકળી ગયા. ઘણાં લોકો તેમની પાછળ ગયા; અને તેમણે બધાને સાંચ કર્યા. <sup>૧૬</sup> તેઓને કક્ષ આજ્ઞા આપી કે, ‘તમારે મને પ્રગટ કરવો નહિ! <sup>૧૭</sup> એ માટે કે પ્રબોધક યશાયાએ જે કટ્યું હતું તે પૂર્ણ થાય કે, <sup>૧૮</sup> “જુઓ, મારો સેવક, જેને મેં પસંદ કર્યો; મારો પ્રિય, જેનાં પર મારો જીવ પ્રસંગ છે; તેના પર હું મારો આત્મા મૂકીશ; અને તે બધા જ દેશોનો ન્યાયચુકાદો પ્રગટ કરશે. <sup>૧૯</sup> તે ઝયડો નહિ કરશે, બૂમ નહિ પાડશે; તેની વાણી રસ્તાઓમાં કોઈ નહિ સાંભળશે. <sup>૨૦</sup> જ્યાં

સુધી ન્યાયયુકાદાને તે જયમાં નહિ પહોંચાડે, ત્યાં સુધી છુંદેલું બર તે ભાંગી નહિ નાખશે, ધૂમાતું શણ પણ તે નહિ હોલવશે. **૨૧** બધા જ દેશના લોકો તેમના નામ પર આશા રાખશે.”

### ઈસુ અને બાલજ્ઝુલ

**૨૨** ત્યારે દુષ્ટાત્મા વળગેલા કોઈ અંધ, મુંગા ભાણસને તેઓ તેમની પાસે લાવ્યા; તેમણે તેને સાજો કર્યો, એટલે જે અંધ તથા મુંગો હતો તે બોલવા અને જોવા લાગ્યો.

**૨૩** સર્વ લોકોએ આશ્રય પામીને કલયું કે, “શું આ દાઉદનો દીકરો હોઈ શકે?”

**૨૪** પણ ફરોશીઓએ તે સાંભળીને કલયું કે, “ભૂતોના સરદાર બાલજ્ઝુલની મદદથી જ તે ભૂતોને કાઢે છે.” **૨૫** ત્યારે ઈસુએ તેઓનો વિચાર જણીને તેઓને કલયું કે, “દરેક રાજ્ય જે ભાગલા પડે, તે તૂટી પડે છે; તથા દરેક નગર અથવા ઘર જે ભાગલા પડે, તે સ્થિર નહિ રહેશે.

**૨૬** જો શેતાન શેતાનને કાઢે તો તે પોતે પોતાની સામે થયો; તો પછી તેનું રાજ્ય શી શીતે સ્થિર રહેશે? **૨૭** જો હું બાલજ્ઝુલની મદદથી ભૂતોને કાઢું છું, તો તમારા લોકો કોની મદદથી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશો થશે.

**૨૮** પણ જો હું ઈંઘરના આત્માથી દુષ્ટાત્માઓને કાઢું છું, તો ઈંઘરનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે એમ સમજો. **૨૯** વળી બળવાનના ઘરમાં જઈને તે બળવાનને પહેલાં બાંદ્યા વિના તેનો સામાન કોઈથી કેમ લુટાય? પણ તેને બાંદ્યા પછી તે તેનું ઘર લૂંટી લેશે. **૩૦** જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, જે મારી સાથે સંગ્રહ નથી કરતો, તે વિખેચી નાખે છે.

**૩૧** એ માટે હું તમને કહું છું કે, દરેક પાપ તથા દુર્ભાષણ ભાણસોને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ જે દુર્ભાષણ કરે તે ભાણસને માફ નહિ કરાશે. **૩૨** ભાણસના દીકરા વિરુદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ જે કોઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ નહિ કરાશે; આ થુગમાં પણ નહિ, અને આવનાર થુગમાં પણ નહિ.

### જેવું ઝાડ તેવું ફળ

**૩૩** ઝાડ સારું કરો અને તેનું ફળ સારું થશે, અથવા ઝાડ ખરાબ કરો અને તેનું ફળ ખરાબ થશે; કેમ કે ઝાડ ફળથી ઓળખાય છે. **૩૪** ઓ એચી સર્પોના વંશ, તમે દુષ્ટ છિતાં સારી વાતો તમારાથી શી શીતે કહી શકાય? કેમ કે મનના ભરપૂરીપણામાંથી મોં બોલે છે. **૩૫** સારું ભાણસ મનના સારા ભંડારમાંથી સારું કાઢે છે, ખરાબ ભાણસ મનના ખરાબ ભંડારમાંથી ખરાબ કાઢે છે.

**૩૬** વળી હું તમને કહું છું કે, ભાણસો જે દરેક નકામી વાત બોલશે, તે સંબંધી ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપવો પડશે. **૩૭** કેમ કે તારી વાતોથી તું ન્યાયી છરાવાશે; અને તારી વાતોથી અન્યાયી છરાવાશે.”

### નિશાનીની માંગણી અને નકાર

**૩૮** ત્યારે કેટલાક શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેમને ઉત્તર આપતાં કલયું કે, “ઓ ઉપદેશક, અમેં તમારી પાસેથી ચયંકારિક ચિન્ન જોવા ચાહીએ છીએ.” **૩૯** પણ ઈસુએ ઉત્તર દેતાં તેઓને કલયું કે, “દુષ્ટ તથા જેવફા પેઢી ચયંકારિક ચિન્ન માગે છે, પણ થુના પ્રબોધકનાં ચયંકારિક ચિન્ન સ્વિયાય કોઈ ચયંકારિક ચિન્ન તેને અપાશે નહિ. **૪૦** કેમ કે જેમ થુના પ્રણ રાતદિવસ મોટી માછલીના પેટમાં રહ્યો હતો, તેમ ભાણસનો દીકરો પણ પ્રણ રાતદિવસ પૂઠ્યીના પેટાળમાં રહેશે.

૪૧ ન્યાયકાળે નિનવેહના ભાગસ આ પેઢી સાથે ઉઠીને ઉભા રહેશે અને તેને અપરાધી ઠરાવશે; કેમ કે યુનાનો ઉપદેશ સાંભળીને તેઓએ પસ્તાવો કર્યો, પણ જુઓ, યુના કરતાં અહીં એક મોટો છે.

૪૨ દક્ષિણાની રાણી આ પેઢીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠીને એને અપરાધી ઠરાવશે; કેમ કે પૂથ્બીને છેડેથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવાને તે આવી; અને જુઓ, અહીં જે છે તે સુલેમાન કરતાં ભહાન છે.

### અશુદ્ધ આત્મા પાછો આવ્યો

૪૩ જ્યારે અશુદ્ધ આત્મા ભાગસમાંથી નીકળે છે ત્યારે તે ઉજ્જડ જગ્યામાં વિસામો શોધતો ફરે છે, પણ નથી પામતો. ૪૪ ત્યારે તે કહે છે કે, 'જે ઘરમાંથી હું નીકળ્યો તેમાં જ હું પાછો જઈશ;' અને આવીને જુઓ છે ત્યારે તો ઘર વાળોલું તથા શોભાયમાન કરેલું હોય છે. ૪૫ પછી તે જઈને પોતા કરતાં વધારે દુષ્ટ એવા સાત દુષ્ટાત્માઓને પોતાની સાથે લાવે છે, અને તેઓ તેમાં પેસીને ત્યાં રહે છે, ત્યારે તે ભાગસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતાં વધારે ખરાબ થાય છે. તેમ આ દુષ્ટ પેઢીને પણ થશે."

### ઈસુનાં ભા અને બાઈઓ

૪૬ ઈસુ લોકોને હજુ વાત કહેતાં હતા એટલામાં જુઓ, તેમની ભા તથા તેમના બાઈઓ બહાર આવીને ઉભા હતાં, અને તેમની સાથે વાત કરવા ચાહતા હતાં. ૪૭ ત્યારે કોઈએ તેમને કદ્યું કે, "જુઓ, તમારી ભા તથા તમારા બાઈઓ બહાર ઉભા છે, તેઓ તમારી સાથે વાત કરવા ચાહે છે."

૪૮ પણ પેલા કહેનારને તેમણે ઉત્તર દેતાં કદ્યું કે, "મારી ભા કોણ છે? અને ભારા બાઈઓ કોણ છે?" ૪૯ તેમણે પોતાના શિષ્યોની તરફ પોતાનો હાથ લંબાવીને કદ્યું કે, "જુઓ મારી ભા તથા ભારા બાઈઓ! ૫૦ કેમ કે ભારા સ્વર્ગમાંનાં પિતાની ઇચ્છા પ્રમાણે જે કોઈ કરે, તે જ ભારો બાઈ, બહેન તથા ભા છે."

## ૧૩

### બી વાવનારનું દ્રષ્ટાંત

૧ તે જ દિવસે ઈસુ ઘરમાંથી નીકળીને સમુદ્રને કિનારે બેઠા. ૨ અતિ ઘણાં લોક તેમની પાસે એકા થયા, માટે તે હોકી પર ચઢીને બેઠા; અને સર્વ લોક કિનારે ઉભા રહ્યા.

૩ ઈસુએ દ્રષ્ટાંતોમાં તેઓને ઘણી વાતો કહેતાં કદ્યું કે, "જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાક બીજ રસ્તાના કિનારે પડ્યાં; એટલે પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગયા. ૫ કેટલાક પથ્થરવાળી જમીન પર પડ્યાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી; તેને માટીનું ઊંડાણ ન હતું માટે તે વહેલાં ઊગી નીકળ્યાં. ૬ પણ જ્યારે સૂર્ય ઊગ્યો ત્યારે તે થીમણાઈ ગયા, તેને જડ ન હોવાથી તે સૂકાઈ ગયા.

૭ કેટલાક કાંટાનાં છોડમાં પડ્યાં; કાંટાનાં જાળાંએ વધીને તેને દબાવી નાખ્યાં. ૮ બીજાં સારી જમીન પર પડ્યાં, તેઓએ ફળ આપ્યાં; કેટલાકે સોગળાં, કેટલાકે સાંંગળાં, અને કેટલાક શીસગળાં. ૯ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો."

### દ્રષ્ટાંતો વાપરવાનો હેતુ

૧૦ પછી શિષ્યોએ પાસે આવીને તેમને કદ્યું કે, "તમે તેઓની સાથે દ્રષ્ટાંતોમાં શા માટે બોલો છો?" ૧૧ ત્યારે ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, "સ્વર્ગના રાજ્યના ભર્મો જાળવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને આપેલું નથી. ૧૨ કેમ કે જેની પાસે સમજ છે તેને અપાશો, અને તેની પાસે પુષ્કળ થશે; પણ જેની પાસે સમજ નથી તેની પાસે જે છે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે.

૧૩ એ માટે હું તેઓને દ્રષ્ટાંતોમાં બોલું છું; કેમ કે જોતાં તેઓ જોતાં નથી, સાંભળતાં તેઓ સાંભળતાં નથી, અને સમજતા પણ નથી; ૧૪ યશાયાની ભવિષ્યવાણી તેઓના સંબંધમાં પૂરી થઈ છે, જે કહે છે કે, “તમે સાંભળતાં સાંભળશો, પણ સમજશો નહિં; અને જોતાં જોશો, પણ તમને સૂગશે નહિં. ૧૫ કેમ કે એ લોકોનાં મન નીરસ થઈ ગયા છે, તેઓના કાન બહેર ભારી ગયા છે, તેઓએ પોતાની આંખો બંધ રાખી છે, એમ ન થાય કે, તેઓને આંખે દેખાય, તેઓ કાને સાંભળો, મનથી સમજે, પશ્ચાતાપ કરે અને હું તેઓને સાજાં કરે.”

૧૬ પણ તમારી આંખો આશીર્વાદિત છે, કેમ કે તેઓ જુએ છે; અને તમારા કાનો આશીર્વાદિત છે, કેમ કે તેઓ સાંભળો છે. ૧૭ કારણ કે હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, તમે જે જે જુઓ છો, તે ઘણાં પ્રબોધકોએ તથા ન્યાયીઓએ જોવા ચાલ્યું, પણ જોયું નહિં; તમે જે જે સાંભળો છો તે સાંભળવા ચાલ્યું, પણ સાંભળ્યું નહિં.

### ઈસુ બી વાવનારનું દ્રષ્ટાંત સમજાવે છે

૧૮ હવે વાવનારનું દ્રષ્ટાંત સાંભળો. ૧૯ 'જથારે રાજ્યનું વચન કોઈ સાંભળો છે, પણ સમજતો નથી, ત્યારે શેતાન આવીને તેના મનમાં જે વાવેલું તે છીનવી લઈ જાય છે; રસ્તાની કોરે જે બીજ વાવેલું તે એ જ છે.

૨૦ તથા પથ્થરવાળી જમીન પર જે બીજ વાવેલું તે એ છે કે, તે વચન સાંભળીને તરત હર્ષથી તેને સ્વીકારી લે છે; ૨૧ તોપણ તેના પોતામાં જડ નહિં હોવાથી તે થોડી જ વાર ટકે છે, જથારે વચનને લીધે વિપત્તિ અથવા સત્તાવણી આવે છે, ત્યારે તરત તે પાછા પડે છે.

૨૨ કાંટાનાં જાળાંમાં જે બીજ વાવેલું તે એ છે કે, તે વચન સાંભળો છે, પણ આ ભૌતિક જગતની ચિંતા તથા દ્રવ્યની ભાયા વચનને દબાવી નાખે છે, અને તે નિષ્ફળ થઈ જાય છે. ૨૩ સારી જમીન પર જે બીજ વાવેલું તે એ છે કે, તે વચન સાંભળો છે, સમજે છે, અને તેને નિશ્ચે ફળ લાગે છે, એટલે કોઈને સોગણાં, તો કોઈને સાંઠગણાં, અને કોઈને શ્રીસગણાં લાગે છે.”

### ઘઉં અને કડવા દાણા

૨૪ ઈસુએ તેઓની આગળ બીજું દ્રષ્ટાંત પ્રગટ કરતાં કલ્યું કે, “સ્વર્ગનું રાજ્ય એવા ભાગસના જેવું છે કે જેણે પોતાના ખેતરમાં સાંદ્ર બી વાલ્યું. ૨૫ પણ ભાગસો ઉંઘતા હતા તેવામાં તેનો દુશ્ભન આવીને ઘઉંમાં કડવા દાણા વાવીને ચાલ્યો ગયો. ૨૬ પણ જથારે છોડવા ઉગ્ધા, તેમને કણસલાં આવ્યાં, ત્યારે કડવા દાણા પણ દેખાયા.

૨૭ ત્યારે તે ભાલિકના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને કલ્યું કે, ‘સાહેબ, તમે શું તમારા ખેતરમાં સાંદ્ર બી વાલ્યું નહોતું? તો તેમાં કડવા દાણા કચાંથી આવ્યા?’ ૨૮ તેણે તેઓને કલ્યું કે, ‘કોઈ દુશ્ભને એ કર્યું છે.’ ત્યારે ચાકરોએ તેને કલ્યું કે, ‘તારી ભરજ હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ?’

૨૯ પણ તેણે કલ્યું, ‘ના, એમ ના થાય કે તમે કડવા દાણા એકઠા કરતાં ઘઉંને પણ તેની સાથે ઉધેડો. ૩૦ કાપણી સુધી બંધેને સાથે વધવા દો. કાપણીની ભોસમભાં હું કાપનારાઓને કહીશ કે, “તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, બાળવા સાંદ્ર તેના ભારા બાંધો, પણ ઘઉં ભારી વખારભાં ભરો.””

### રાઈના બીજનું દ્રષ્ટાંત

૩૧ ઈસુએ તેઓની આગળ બીજું દ્રષ્ટાંત પ્રગટ કરતાં કલ્યું કે, “સ્વર્ગનું રાજ્ય રાઈના બીજ જેવું છે, જેને એક વ્યક્તિએ લઈને પોતાના ખેતરમાં વાલ્યું. ૩૨ તે સધળાં બીજ કરતાં નાનું છે, પણ વધાય પણી છોડવા કરતાં તે મોટું થાય છે, તે એવું જાડ પણ થાય છે કે આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને તેની ડાળીઓ પર વાસો કરે છે.”

### ખમીરનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૩૩</sup> તેમણે તેઓને બીજું દ્રષ્ટાંત કર્યું કે, “સ્વર્ગનું રાજ્ય ખમીર જેવું છે કે, જેને એક સ્ત્રીએ લઈને પ્રણ માપ લોટમાં મેળવી દીધું, એટલે સુધી કે તે બધો ખમીરવાળો થઈ ગયો.”

### દ્રષ્ટાંતોનો ઉપયોગ

<sup>૩૪</sup> એ બધી વાતો ઈસ્તુએ લોકોને દ્રષ્ટાંતોમાં કહી; દ્રષ્ટાંત વગર તેમણે તેઓને કંઈ કર્યું નહિં; <sup>૩૫</sup> એ માટે કે પ્રભોધકે જે કર્યું હતું તે પૂર્ણ થાય કે, “હું મારું મુખ ઉઘાડીને દ્રષ્ટાંતો કહીશ, સુષ્ઠિનો પાથો નાખ્યાના વખતથી જે ચૂપ રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ.”

### ઈસુ કડવા દાણાનું દ્રષ્ટાંત સમજાવે છે

<sup>૩૬</sup> ત્યારે લોકોને મૂકીને ઈસુ ઘરમાં ગયા; પછી તેમના શિષ્યોએ તેમની પાસે આવીને કર્યું કે, “ખેતરનાં કડવા દાણાના દ્રષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહો.” <sup>૩૭</sup> ત્યારે ઈસુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કર્યું કે, “સારું બીજ જે વાવે છે તે માણસનો દીકરો છે; <sup>૩૮</sup> ખેતર દુનિયા છે; સારાં બી રાજ્યના સંતાન છે; પણ કડવા દાણા શેતાનના સંતાન છે; <sup>૩૯</sup> જેણે વાત્યાં તે દુશ્મન શેતાન છે; કાપણી જગતનો અંત છે; અને કાપનારાં સ્વર્ગદૂતો છે.

<sup>૪૦</sup> એ માટે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાય છે, અને અનિનમાં બાળી નંખાય છે, તેમ આ જગતને અંતે થશે. <sup>૪૧</sup> માણસનો દીકરો પોતાના સ્વર્ગદૂતોને મોકલશે, પાપમાં પાડનારી બધી વસ્તુઓને તથા દુષ્ટતા કરનારાંઓને તેમના રાજ્યમાંથી તેઓ એકઠા કરશે. <sup>૪૨</sup> અને તેઓને બણતી બદ્ધીમાં નાખી દેશે, ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. <sup>૪૩</sup> ત્યારે ન્યાયીઓ પોતાના પિતાના રાજ્યમાં જૂર્યની જેમ પ્રકાશશે. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો.

### સંતાડેલા દ્રષ્ટાંત

<sup>૪૪</sup> વળી સ્વર્ગનું રાજ્ય ખેતરમાં સંતાડેલા દ્રષ્ટ્ય જેવું છે; કે જે એક માણસને મહિયું, પછી તેણે તે સંતારી રાખ્યું, તેના હર્ષને લીધે જઈને પોતાનું સર્વસ્વ વેચી નાખીને તે ખેતર વેચાતું લીધું.

### મોતીનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૪૫</sup> વળી સ્વર્ગનું રાજ્ય સારાં મોતી શોધનાર કોઈ એક વેપારીના જેવું છે; <sup>૪૬</sup> જેને અતિ ભૂલ્યવાન મોતી મહિયું, ત્યાર પછી જઈને તેણે પોતાનું સર્વસ્વ વેચી નાખીને તે ખણીદી લીધું.

### જાળનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૪૭</sup> વળી સ્વર્ગનું રાજ્ય જાળના જેવું છે, જેને લોકોએ સમુદ્રમાં નાખી, અને દરેક જતનાં સમુદ્રજીવો તેમાં સમેટાયા. <sup>૪૮</sup> જયારે તે બરાઈ ગઈ ત્યારે તેઓ તેને કિનારે ખેંચી લાવ્યા, બેસીને જે સારું હતું તે તેઓએ વાસણમાં એકદું કર્યું, પણ નરભું ફેંકી દીધું.

<sup>૪૯</sup> એમ જ જગતને અંતે પણ થશે. સ્વર્ગદૂતો આવીને ન્યાયીઓમાંથી ભૂંડાઓને જુદાં પાડશે; <sup>૫૦</sup> અને તેઓ તેઓને બણતી બદ્ધીમાં ફેંકી દેશે; ત્યાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે.

### જૂનાં અને નવાં સત્યો

**૫૧** શું તમે એ બધી વાતો સમજયા?" તેઓ ઈસ્કુને કદ્યું કે, "હા." **૫૨** ત્યારે તેમણે તેઓને કદ્યું કે, "દરેક શાસ્ત્રી જે સ્વર્ગના રાજ્યનો શિષ્ય થયો છે તે એક ઘરમાલિક કે જે પોતાના બંડારમાંથી નવી તથા જુની વસ્તુઓ કાઢે છે તેના જેવો છે."

### નાસરેથમાં ઈસ્કુનો નકાર

**૫૩** ત્યારે એમ થયું કે ઈસ્કુ એ દ્રષ્ટાંતો કહી રહ્યા, ત્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા. **૫૪** પછી પોતાના પ્રદેશમાં આવીને તેમણે તેઓના સભારસ્થાનમાં તેઓને એવો બોધ કર્યો કે, તેઓ આશ્રયચક્રિત થઈને બોલ્યા કે, "આ માણસની પાસે આવું જ્ઞાન તથા આવાં પરાક્રમી કામો કર્યાંથી?" **૫૫** શું એ સુથારના દીકરા નથી? શું એમની માનું નામ મરિયમ નથી? શું યાકૂબ તથા યૂસુફ તથા સિમોન તથા યહૂદા તેમના ભાઈઓ નથી? **૫૬** શું એમની સધળી બહેનો આપણી સાથે નથી? તો આ માણસની પાસે આ બધું કર્યાંથી?"

**૫૭** તેઓ તેમને સમજવામાં નિષ્ફળ ગયા. પણ ઈસ્કુએ તેઓને કદ્યું કે, "પ્રબોધક પોતાના વતનમાં તથા પોતાના ઘર સ્કિવાય બીજે ઠેકાણો માન વગરનો નથી."

**૫૮** તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેમણે ત્યાં ઘણાં પરાક્રમી કામ કર્યો નહિ.

## ૧૪

### યોહાન બાપ્તિસ્તનો શિરચેદ

**૧** તે સમયે ગાલીલના રાજ્યકર્તા હેરોદે ઈસ્કુની કીર્તિ સાંભળી. **૨** તેમણે પોતાના ચાકરોને કદ્યું કે, "આ તો યોહાન બાપ્તિસ્તમા કરનાર છે; તે મૃત્યુમાંથી સજુવન થયો છે, એ માટે એવાં પરાક્રમી કામો તેનાથી થાય છે."

**૩** કેમ કે હેરોદે તેના ભાઈ ફિલિપની પટની હેરોદિયાને લીધે યોહાનને પકડ્યો હતો અને તેને બાંધીને જેલમાં નાખ્યો હતો. **૪** કેમ કે યોહાનને તેને કદ્યું હતું કે, "તેને તારે પટની તરીકે રાખવી યોગ્ય નથી." **૫** હેરોદે તેને મારી નાખવા દર્શાતો હતો, પણ લોકોથી તે બીતો હતો, કેમ કે તેઓ તેને પ્રબોધક ગણતા હતા.

**૬** પણ હેરોદની વર્ષગાંઠ આવી, ત્યારે હેરોદિયાની દીકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હેરોદને ખુશ કર્યો. **૭** ત્યારે તેણે સમ ખાઈને વચ્ચન આપ્યું કે, 'જે કઈ તું ભાગે તે હું તને આપીશ.'

**૮** ત્યારે તેની માના શીખવ્યા પ્રમાણે તે બોલી કે, "યોહાન બાપ્તિસ્તમા કરનારનું માથું મને થાળમાં આપો." **૯** હવે રાજ દિલગીર થયો, તોપણ પોતે સમ ખાદ્યા હતા તેને લીધે તથા તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાનો હુકમ કર્યો.

**૧૦** તેણે માણસોને ભોકલીને યોહાનનું માથું જેલમાં કપાબ્યું. **૧૧** અને થાળમાં તેનું માથું લાવીને છોકરીને આપ્યું; અને છોકરીએ પોતાની માને તે આપ્યું. **૧૨** ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેનો મૃત્યુદેહ ઉઠાવી લઈ જઈને તેને દફનાત્યો અને જઈને ઈસ્કુને ખબર આપી.

### ઈસ્કુ પાંચ હજારને જમાડે છે

**૧૩** ત્યારે ઈસ્કુએ સાંભળીને ત્યાંથી હોનીમાં એકાંત જગ્યાએ ગયા, લોકો તે સાંભળીને નગરોમાંથી પગરસ્તે તેમની પાછળ ગયા. **૧૪** ઈસ્કુએ નીકળીને ઘણાં લોકોને જોયા, ત્યારે તેઓ પર તેમને અનુકૂળા આવી; અને તેમણે તેઓમાંનાં માંદાઓને સાજાં કર્યા.

**૧૫** સાંજ પડી ત્યારે તેમના શિષ્યોએ તેમની પાસે આવીને કદ્યું કે, "આ જગ્યા ઉજ્જવલ છે, હવે સમય થઈ ગયો છે, માટે લોકોને વિદાય કરો કે તેઓ આસપાસનાં પ્રદેશમાં તથા ગામોમાં જઈને પોતાને સારુ ખાવાનું વેચાતું લે."

૧૬ પણ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, “તેઓને જવાની જરૂર નથી, તમે તેઓને જમવાનું આપો.” ૧૭ તેઓએ તેમને કદ્યું કે, “અહીં અમારી પાસે માત્ર પાંચ રોટલી અને બે માછલી છે.” ૧૮ ત્યારે ઈસુએ કદ્યું કે, “તે અહીં મારી પાસે લાવો.”

૧૯ પછી તેમણે લોકોને ઘાસ પર બેસવાની આજ્ઞા આપી. અને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈ સ્વર્ગ તરફ જોઈને આશીર્વાદ માગ્યો અને રોટલી ભાંગીને શિષ્યોને આપી અને શિષ્યોએ લોકોને આપી. ૨૦ તેઓ સર્વ જમીને ધરાયાં; પછી ભાણામાં વદેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરાઈ. ૨૧ જેઓ જમ્યાં તેઓ સ્ત્રીઓ અને બાળકો ઉપરાંત આશરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા.

### ઈસુ પાણી પર ચાલે છે

૨૨ પછી તરત તેમણે શિષ્યોને આગ્રહથી હોડીમાં બેસાડ્યા અને તેઓને પોતાની આગળ પેલે પાર મોકલ્યા અને તેણે પોતે લોકોને વિદાય કર્યા. ૨૩ લોકોને વિદાય કર્યા પછી, ઈસુ પ્રાર્થના કરવાને પહાડ પર એકાંતમાં ગયા અને સાંજ પડી ત્યારે ઈસુ ત્યાં એકલા હતા. ૨૪ પણ તે સમયે હોડી સમુક્ર મદદે મોંઝાંઓથી ડામાડોળ થતી હતી, કેમ કે પવન સાખો હતો.

૨૫ રાતના થોથા પહોરે ઈસુ સમુક્ર પર ચાલતા તેઓની પાસે આવ્યા. ૨૬ શિષ્યોએ તેમને સમુક્ર પર ચાલતા જોયા, ત્યારે તેઓએ ગભરાઈને કદ્યું, “એ તો કોઈ ભૂત છે” અને બીકથી તેઓએ ભૂમ પાડી. ૨૭ પણ તરત ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, “હિંમત રાખો! એ તો હું છું! ગભરાશો નહિ.”

૨૮ ત્યારે પિતરે તેમને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, “પ્રભુ, એ જો તમે હો, તો મને આજ્ઞા આપો કે હું પાણી પર ચાલીને તમારી પાસે આવું.” ૨૯ ઈસુએ કદ્યું કે “આવ.” ત્યારે પિતર હોડીમાંથી ઉત્તીને ઈસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલવા લાગ્યો. ૩૦ પણ પવનને જોઈને તે ગભરાયો અને ઝૂબવા લાગ્યો, તેથી તેણે ભૂમ પાડતાં કદ્યું કે, “ઓ પ્રભુ, મને બચાવો.”

૩૧ ઈસુએ તરત જ હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો અને તેને કદ્યું કે, “અરે અલ્પવિશ્વાસી, તેં શંકા કેમ કરી?” ૩૨ પછી જથારે ઈસુ અને પિતર હોડીમાં ચદ્દયાં એટલે તરત જ પવન બંધ થયો. ૩૩ હોડીમાં જેઓ હતા તેઓએ તેમનું ભજન કરતાં કદ્યું કે, “ખરેખર તમે ઈશ્વરના દીકરા છો.”

### ઈસુ ગજ્ઞેસારેતમાં માંદાને સાજાં કરે છે

૩૪ તેઓ પાર ઉત્તીને ગજ્ઞેસારેત દેશમાં આવ્યા. ૩૫ જથારે તે જગ્યાનાં લોકોએ તેમને ઓળખ્યા, ત્યારે તેઓએ તે આખા દેશમાં યોતરફ માણસોને મોકલીને બધા માંદાઓને તેમની પાસે લાવ્યા. ૩૬ તેઓએ ઈસુને વિનંતી કરી કે ‘કેવળ તમારાં વસ્ત્રોની કોરને જ તમે અમને અડકવા દો;’ અને જેટલાં અડકયા તેટલાં સાજાં થયા.

## ૧૫

### પૂર્વજોનું શિક્ષણ

૧ તે પ્રસંગે યચ્છાલેમથી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓએ ઈસુની પાસે આવીને કદ્યું કે, ૨ તમારા શિષ્યો વડીલોના દિવાજોનું ઉલ્લંઘન કેમ કરે છે? કેમ કે તેઓ હાથ ધોયા વગર ભોજન કરે છે. ૩ પણ ઈસુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, ‘તમે તમારા દિવાજોથી ઈશ્વરની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરો છો?’

૪ કેમ કે ઈશ્વરે કદ્યું છે કે, ‘તમે તમારા માતાપિતાનું સંભાન કરો અને જે કોઈ પોતાના માતાપિતાની નિંદા કરે તે નિશ્ચે માર્યો જાય.’ ૫ પણ તમે કહો છો કે, જે કોઈ

પોતાના ભાતાપિતાને કહેશે કે, 'જે વડે ભારાથી તમને લાભ થયો હોત તે ઈશ્વરને અર્પિત છે; <sup>૬</sup> તો તેઓ બલે પોતાના ભાતાપિતાનું સંભાળ ન કરે; એમ તમે તમારા દિવાજથી ઈશ્વરની આજાને રદ કરી છે.

<sup>૭</sup> ઓ ટોગીઓ, યશાયા પ્રભોધકે તમારા સંબંધી ઠીક જ કદયું છે કે, <sup>૮</sup> 'આ લોકો પોતાના હોઠોથી મને માન આપે છે, પણ તેઓનાં હૃદય ભારાથી વેગળાં જ રહે છે. <sup>૯</sup> તેઓની ભક્તિ નિરર્થક છે, કેમ કે તેઓ પોતાના સિજાંત પ્રમાણે માણસોની આજાઓ શીખવે છે.'

### માણસને વટાળનાર વાનાં

<sup>૧૦</sup> પછી ઈસ્તુએ લોકોને પાસે બોલાવીને કદયું કે, 'સાંભળો અને સમજો. <sup>૧૧</sup> મુખમાં જે જાય છે તે માણસને બ્રષ્ટ કરતું નથી, પણ મુખમાંથી જે નીકળો છે તે જ માણસને બ્રષ્ટ કરે છે.'

<sup>૧૨</sup> ત્યારે ઈસ્તુના શિષ્યોએ પાસે આવીને તેમને કદયું કે, 'આ વાત સાંભળીને ફરોશીઓ નાખુશ છે, એ શું તમે જાણો છો?' <sup>૧૩</sup> પણ ઈસ્તુએ જવાબ આપતાં કદયું કે, 'જે રોપા ભારા સ્વર્ગીય પિતાએ રોપ્યા નથી, તે દરેક ઉખેડી નંખાશે. <sup>૧૪</sup> તેઓને રહેવા દો, તેઓ અંધ માર્ગદર્શકો છે; અને જો અંધવ્યક્તિ બીજુ અંધવ્યક્તિને દોરે તો તેઓ બજે ખાડામાં પડશે.

<sup>૧૫</sup> ત્યારે પિતરે ઈસ્તુને જવાબ આપતાં કદયું કે, આ દ્રષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહો. <sup>૧૬</sup> ઈસ્તુએ કદયું કે, 'શું હજુ સુધી તમે પણ અણાસમજુ છો?' <sup>૧૭</sup> શું તમે હજુ નથી સમજતા કે મુખમાં જે કંઈ ભોજન લઈએ છીએ, તે પેટમાં જાય છે તેનો બિનઉપથોગી કથરો નીકળી જાય છે?

<sup>૧૮</sup> પણ મુખમાંથી જે ભાબતો નીકળો છે, તે મનમાંથી આવે છે, અને તે જ માણસને બ્રષ્ટ કરે છે. <sup>૧૯</sup> કેમ કે દુષ્ટ કદ્યનાઓ, હત્યાઓ, વ્યબિચારો, જતીય બ્રષ્ટતા, ચોરીઓ, જૂઢી સાક્ષીઓ, તથા દુર્ભાષણો હૃદયમાંથી નીકળો છે. <sup>૨૦</sup> માણસને જે બ્રષ્ટ કરે છે તે એ જ છે; પણ હાથ ધોયા વગર ભોજન કરવું એ માણસને બ્રષ્ટ કરતું નથી.'

### બિનયહૂદી સત્ત્રીનો વિજ્ઞાસ

<sup>૨૧</sup> ઈસ્તુ ત્યાંથી નીકળીને તૂર તથા સિદ્ધોનના પ્રદેશમાં ગયા. <sup>૨૨</sup> જુઓ, એક કનાની સત્ત્રીએ તે વિસ્તારમાંથી આવીને ઊંચે અવાજે કદયું કે, 'ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, ભારા પર દયા કરો; ભારી દીકરી દુષ્ટભારી બહુ પીડા પામે છે!' <sup>૨૩</sup> પણ ઈસ્તુએ તે સત્ત્રીને કંઈ જવાબ આપ્યો નહિ; અને તેમના શિષ્યોએ આવીને તેમને વિનંતી કરતાં કદયું કે, 'તે સત્ત્રીને વિદાય કરો, કેમ કે તે આપણી પાછળ ભૂમ પાડયા કરે છે.'

<sup>૨૪</sup> તેમણે તે સત્ત્રીને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ખરાયલના ઘરનાં ખોવાયેલાં ઘેટાં સિવાય બીજા કોઈની પાસે મને મોકવામાં આવ્યો નથી.' <sup>૨૫</sup> પછી તે સત્ત્રીએ ઈસ્તુની પાસે આવીને તેમને પગે પડીને કદયું કે, ઓ પ્રભુ, મને મદદ કરો. <sup>૨૬</sup> તેમણે ઉત્તર આપતાં કદયું કે, છોકરાંની રોટલી લઈને ઝૂતરાંને નાખવી તે ઉચ્ચિત નથી.

<sup>૨૭</sup> તે સત્ત્રીએ કદયું કે, 'ખરાયલ, પ્રભુ, પરંતુ ઝૂતરાં પણ પોતાના ભાલિકોની મેજ પરથી જે કકડા પડે છે તે ખાય છે!' <sup>૨૮</sup> ઈસ્તુએ ઉત્તર આપતાં તેને કદયું કે, 'ઓ બહેન, તારો વિજ્ઞાસ મોટો છે જેવું તું ચાહે છે તેવું તને થાઓ.' તે જ જમયે તેની દીકરીને સાજાંપણું મણ્યું.

### ઈસ્તુ ઘણાંને સાજાં કરે છે

<sup>૨૯</sup> પછી ઈસ્તુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યા; અને પહાડ પર ચઠીને બેઠા. <sup>૩૦</sup> ત્યારે કેટલાક પંગુઓ, અંધજનો, મૂંગાંઓ, પગે અપંગ તથા બીજાં ઘણાંઓને

લોકો તેમની પાસે લઈને આવ્યા અને ઈસુના પગ પાસે તેઓને લાવ્યા અને તેમણે તેઓને સાજાંપણું આપ્યું. <sup>૩૧</sup> જ્યારે લોકોએ જોથું કે મૂંગાઓ બોલતાં થયાં છે, ટુંડાઓ સાજાં થયાં છે, પાંગળાઓ ચાલતાં થયા છે તથા અંધજનો દેખતા થયાં છે, ત્યારે તેઓએ આશ્રય પામીને ઇજરાયલના ઈશ્વરનો ભિન્ના કર્યો.

### ઇસુ ચાર હજારને જમાડ છે

<sup>૩૨</sup> ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને કહ્યું કે, 'આ લોકો પર મને અનુકૂંપા આવે છે, કેમ કે શ્રદ્ધા દિવસથી તેઓ મારી સાથે રહ્યા છે, તેઓની પાસે કંઈ ખાવા માટે નથી. તેઓને ભૂખ્યા વિદાય કરવાનું હું છાચતો નથી, એમ ન થાય કે તેઓ રસ્તામાં બેહોશ થઈ જાય.' <sup>૩૩</sup> શિષ્યોએ તેમને કહ્યું કે, આટલા બધા લોકો બોજનથી ટૂપ્ત થાય તેટલું બોજન અમે આ અરણયમાં કયાંથી લાવીએ? <sup>૩૪</sup> ત્યારે ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે?' તેઓએ કહ્યું કે, 'સાત રોટલી અને થોડીએક નાની માછલીઓ છે!' <sup>૩૫</sup> તેમણે લોકોને જમીન પર બેસવાની આજા કરી.

<sup>૩૬</sup> તેમણે તે સાત રોટલી તથા માછલી લઈ સ્તુતિ કરીને બાંગી અને પોતાના શિષ્યોને આપી, શિષ્યોએ લોકોને આપી. <sup>૩૭</sup> સંઘટાં ખાઈને ટૂપ્ત થયાં; પણ વધેલા કકડાની તેઓએ સાત ટોપલી ભરી. <sup>૩૮</sup> જેઓ જમ્યાં તેઓ સ્ત્રીઓ તથા બાળકો ઉપરાંત ચાર હજાર પુરુષ હતા. <sup>૩૯</sup> લોકોને વિદાય કર્યા પણ ઈસુ હોઢીમાં બેસીને મગદાનના પ્રદેશમાં આવ્યા.

## ૧૬

### ફરી નિશાનીની માગણી

<sup>૧</sup> ફરોશીઓએ તથા સદ્ગુરીઓએ આવીને ઈસુનું પરીક્ષણ કરતાં માંગણી કરી કે, 'અમને સર્વર્ગથી કોઈ ચમટકારિક ચિન્ન કરી બતાવો.' <sup>૨</sup> પણ તેમણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, 'સાંજ પડે છે ત્યારે તમે કહો છો કે ઉધાડ થશે, કેમ કે આકાશ લાલ છે.'

<sup>૩</sup> સવારે તમે કહો છો કે, આજે વરસાદ પડશે, કેમ કે આકાશ લાલ તથા અંધરાયેલું છે. તમે આકાશનું રૂપ પારખી જાણો છો ખરા, પણ સમયોના ચિન્ન તમે પારખી નથી શકતા. <sup>૪</sup> દુષ્ટ તથા બેવફા પેઢી ચમટકારિક ચિન્ન માગે છે, પણ થૂનાના ચમટકારિક ચિન્ન વગર બીજું કોઈ ચમટકારિક ચિન્ન તેઓને અપાશે નહિં.' ત્યાર પણ ઈસુ તેઓને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

### ફરોશીઓ અને સાદ્ગુરીઓનું ખમીર

<sup>૫</sup> શિષ્યો સરોવરને પેલે પાર ગયા, પરંતુ તેઓ રોટલી લેવાનું ભૂલી ગયા હતા. <sup>૬</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'ફરોશીઓના તથા સદ્ગુરીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન થાઓ અને સંચેત રહો!' <sup>૭</sup> ત્યારે તેઓએ પરસ્પર વિચાર કર્યો કે, 'આપણે રોટલી નથી લાવ્યા માટે ઈસુ એમ કહે છે.' <sup>૮</sup> ઈસુએ તેમના વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું કે, 'ઓ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમારી પાસે રોટલી નથી તે માટે તમે પરસ્પર કેમ વિચારો છો?'

<sup>૯</sup> શું હજુ સુધી તમે નથી સમજતા? પેલા પાંચ હજાર પુરુષ માટે પાંચ રોટલી હતી અને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું તમને સમરણ નથી? <sup>૧૦</sup> વળી પેલા ચાર હજાર પુરુષ માટે સાત રોટલી હતી અને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું પણ શું તમને સમરણ નથી?

<sup>૧૧</sup> તમે કેમ નથી સમજતા કે મેં તમને રોટલી સંબંધી કહ્યું નહોતું, પણ ફરોશીઓના તથા સદ્ગુરીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન રહો એમ મેં કહ્યું હતું. <sup>૧૨</sup> ત્યારે તેઓ

સમજયા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ, પરંતુ ફરોશીઓના તથા સદ્ગીઓના મત વિષે સાવધાન રહેવાનું તેમણે કદયું હતું.

### ઈસુ વિષે પિતરની કબૂલાત

**૧૩** ઈસુએ કાઈસારિયા ફિલિપીના વિસ્તારમાં આવીને પોતાના શિષ્યોને પૂછ્યું કે, 'માણસનો દીકરો કોણ છે, એ વિષે લોકો શું કહે છે?' **૧૪** ત્યારે તેઓએ કદયું કે, 'કેટલાક કહે છે, યોહાન બાપ્તિસમા કરનાર, કેટલાક ઐલિયા, કેટલાક થર્મિયા, અથવા પ્રબોધકોમાંના એક.' **૧૫** ઈસુ તેઓને પૂછ્યું, 'પણ હું કોણ છું, તે વિષે તમે શું કહો છો?' **૧૬** ત્યારે સિભોન પિતરે જવાબ આપતાં કદયું કે, તમે મસીહ, જીવતા ઈંઘરના દીકરા છો.

**૧૭** ઈસુએ જવાબ આપતાં સિભોન પિતરને કદયું કે, સિભોન યૂનાપુન્ન, તું આશીર્વાદિત છે કેમ કે માંસે તથા લોહીએ નહિ, પણ સ્વર્ગમાંના મારા પિતાએ તને એ જણાવ્યું છે. **૧૮** હું પણ તને કહું છું કે તું પિતર છે અને આ પથ્થર પર હું મારી મંડળી સમુદ્દરાથ સ્થાપીશ, તેની વિરુદ્ધ હાદેસની સચાનું જોર ચાલશે નહીં.

**૧૯** આકાશના રાજ્યની ચાવીઓ હું તને આપીશ, પૃથ્વી પર જે કંઈ તું બાંધીશ, તે સ્વર્ગમાં બંધાશે; અને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ છોડીશ, તે સ્વર્ગમાં પણ છોડાશે! **૨૦** ઈસુએ શિષ્યોને આજા આપી કે, 'હું પ્રિસ્ત છું એ તમારે કોઈને કહેવું નહિ.'

### ઈસુ પોતાનાં દુઃખો અને મૃત્યુ વિષેની જાહેરાત

**૨૧** ત્યારથી માંદીને ઈસુ પોતાના શિષ્યોને જણાવવાં લાગ્યા કે, 'હું યરુશાલેમમાં જઈ, વિલો, મુખ્ય યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓને હાથે ઘણું દુઃખ સહન કરું, માર્યો જઈ અને શ્રીજી દિવસે પાછા સજીવન થવું આવશ્યક છે.' **૨૨** પિતર તેમને એક બાજુ પર લઈ જઈને ઠપકો દેવા લાગ્યો અને કદયું કે, અરે પ્રભુ, એ તમારાથી દૂર રહે; એવું તમને કદાપિ ન થાઓ.' **૨૩** પણ તેમણે પાછળ ફરીને પિતરને કદયું કે, 'અરે શેતાન, મારી પછવાડે જા; તું મને અવરોધરૂપ છે; કેમ કે ઈંઘરની વાતો પર નહિ, પણ માણસોની વાતો પર તું મન લગાડે છે.'

**૨૪** પછી ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કદયું કે, 'જો કોઈ મને અનુસરવા ચાહે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો અને પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચીને મારી પાછળ ચાલવું.' **૨૫** કેમ કે જે કોઈ પોતાનું જીવન બચાવવા ચાહે છે, તે તેને ગુમાવશે; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનું જીવન ગુમાવશે, તે તેને બચાવશે. **૨૬** કેમ કે જો માણસ આખું ભૌતિક જગત મેળવે અને પોતાનું જીવન ગુમાવે, તો તેને શો લાભ થશે? વળી માણસ પોતાના જીવનને બદલે શું આપશે?

**૨૭** કેમ કે માણસનો દીકરો પોતાના પિતાના ભહિમામાં પોતાના સ્વર્ગદૂતો સહિત આવશે, ત્યારે તે દરેકને તેમના કાર્યો પ્રમાણે બદલો ભરી આપશે. **૨૮** હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, અહીં જેઓ ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાક એવા છે કે જે માણસના દીકરાને તેના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં સુધી મરણ પામશે જ નહિ.

### ૧૭

#### ઈસુનું રૂપાંતર

**૧** દિવસ પછી ઈસુ પિતર, યાકુબ તથા તેના બાઈ યોહાનને એક ઊંચા પહાડ પર એકાંતમાં લઈ ગયા. **૨** તેઓની આગળ તેમનું રૂપાંતર થયું, એટલે તેમનું મુખ સૂર્યના જેવું તેજસ્વી થયું અને તેમના વરસ્તુ અજવાણાના જેવા જ્યેત થયા.

<sup>૩</sup> જુઓ, મૂસા તથા એલિયા તેમની સાથે વાતો કરતાં તેઓને દેખાયા. <sup>૪</sup> પિતરે ઈસુને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, આપણે અહીં રહીએ તે સાંજ છે. જો તમારી ઇચ્છા હોય તો હું અહીં ત્રણ મંડપ બાંધુ; એક તમારે માટે, એક મૂસાને માટે અને એક એલિયાને માટે.'<sup>૫</sup>

<sup>૫</sup> તે બોલતો હતો એટલાં, જુઓ, એક ચણકાલી વાદળી તેઓ પર આચાદિત થઈ; અને વાદળીમાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેના પર હું પ્રસંગ છું, તેનું સાંભળો.' <sup>૬</sup> શિષ્યો એ સાંભળીને બહુ ગભરાયા, અને ઊંઘે મોઢે જમીન પર પડયા. <sup>૭</sup> ઈસુએ તેઓની પાસે આવીને તેઓને સ્પર્શ કરીને કદ્યું કે, 'ઉઠો, અને બીશો નહિં.' <sup>૮</sup> તેઓએ પોતાની નજર ઊંચી કરી તો એકલા ઈસુ વિના તેઓએ અન્ય કોઈને જોયા નહિં.

<sup>૯</sup> જ્યારે તેઓ પહાડ પરથી ઉત્તરતા હતા, ત્યારે ઈસુએ તેઓને આજા કરી કે, 'આ જે તમે જોયું તે માણસનો દીકરો મરણમાંથી પાછો સજુવન થાય ત્યાં સુધી કોઈને કહેશો નહિં.' <sup>૧૦</sup> તેમના શિષ્યોએ તેમને પૂછ્યું કે, 'શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, એલિયાએ પ્રથમ આવવું જોઈએ?'<sup>૧૧</sup>

<sup>૧૧</sup> ઈસુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'એલિયા ખરેખર આવશે અને સધ્યાં વ્યવસ્થિત કરશે;' <sup>૧૨</sup> પણ હું તમને કહું છું કે, 'એલિયા આવી ચૂકયા છે, તો પણ તેઓએ તેને ઓળખા નહિં, પણ જેમ તેઓએ ચાદ્યું તેમ તેઓએ તેને કર્યું; તેમ જ માણસનો દીકરો પણ તેઓથી દુઃખ સહન કરશે.' <sup>૧૩</sup> ત્યારે શિષ્યો સમજ્યા કે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર સંબંધી તેમણે તેઓને કદ્યું હતું.

### દુષ્ટાત્મા વણગેલા એક છોકરાને ઈસુ સાજો કરે છે

<sup>૧૪</sup> જ્યારે તેઓ લોકોની બીડ પાસે આવ્યા, ત્યારે એક વ્યક્તિએ ઈસુની પાસે આવીને તેમની આગળ ધૂંટણે પડીને કદ્યું કે, <sup>૧૫</sup> 'ઓ પ્રભુ, મારા દીકરા પર દયા કરો; કેમ કે તેને વાઈનું દર્દ છે, તેથી તે ઘણો પીડાય છે; અને તે ઘણીવાર અનિમાં તથા પાણીમાં પડે છે.' <sup>૧૬</sup> તેને હું તમારા શિષ્યોની પાસે લાવ્યો હતો, પણ તેઓ તેને સાજો કરી શકયા નહિં.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે ઈસુએ જવાબ આપ્યો કે, 'ઓ અવિશ્વાસી તથા ભ્રષ્ટ પેઢી, કથાં સુધી હું તમારી સાથે રહીશ? કથાં સુધી હું તમાં સહન કરીશ? તેને મારી પાસે લાવો.' <sup>૧૮</sup> પછી ઈસુએ તે દુષ્ટાત્માને ધમકાવ્યો; અને તે તેનામાંથી નીકળી ગયો; તે જ સમયે તે છોકરો સાજો થયો.

<sup>૧૯</sup> પછી શિષ્યો એકાંતમાં ઈસુની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'અમે તેને કેમ કાઢી ન શકયા?' <sup>૨૦</sup> ત્યારે ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમારા અવિશ્વાસને લીધે; કેમ કે હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જો તમને રાઈના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તમે આ પહાડને કહેશો કે, "તું અહીંથી ત્યાં ખસી જા" અને તે ખસી જશે; અને તમારા માટે કંઈ અશક્ય નહિં હોય.' <sup>૨૧</sup> [પણ પ્રાર્થના તથા ઉપવાસ વગર એ જાત નીકળતી નથી].'

### ઈસુ પોતાના મૃત્યુ સંબંધી ફરી આગાહી કરે છે

<sup>૨૨</sup> જ્યારે તેઓ ગાલીલિમાં રહેતા હતા ત્યારે ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; <sup>૨૩</sup> તેઓ તેને મારી નાખશે, પણ ત્રણ દિવસ પછી તે પાછો ઉઠશે.' ત્યારે તેઓ બહુ દિલગીર થયા.

### ભક્તિસ્થાનનો કર ભરે છે

<sup>૨૪</sup> પછી તેઓ કપરનાહુમાં આવ્યા ત્યારે કર લેનારાઓએ પિતરની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'શું તમારો ઉપદેશક ભક્તિસ્થાનના કરનાં પૈસા નથી આપતો?' <sup>૨૫</sup> પિતરે

કદ્યું કે, 'હા,' અને તે ઘરમાં આવ્યો ત્યારે તેના બોલવા અગાઉ ઈસુએ કદ્યું કે, 'સિમોન, તને શું લાગે છે, દુનિયાના રાજાઓ કોની પાસેથી જકાત અથવા કર લે છે? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી કે પરદેશીઓ પાસેથી?'

<sup>૨૬</sup> પિતરે ઈસુને કદ્યું કે, 'પરદેશીઓ પાસેથી. ત્યારે ઈસુએ તેને કદ્યું કે, "તો પણ દીકરાઓ તો કરમુકત છે." <sup>૨૭</sup> રખેને આપણે તેમને પાપમાં પાડીએ, તું સમુદ્રકિનારે જઈને ગલ નાખ; અને જે માછલી પહેલી આવે તેને પકડી લે, જ્યારે તું તેનું મુખ ઉધાડશે ત્યારે તેમાંથી તને પૈસા ભટશો, તે લઈને મારે અને તારે માટે તેઓને આપ.'

## ૧૮

### સૌથી મોટું કોણ?

<sup>૧</sup> તે જ સમયે શિષ્યોએ ઈસુની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'સ્વર્ગના રાજ્યમાં સૌથી મોટું કોણ છે?' <sup>૨</sup> ત્યારે ઈસુએ એક બાળકને પોતાની પાસે બોલાવીને તેને તેઓની વચ્ચે ઊભું રાખીને <sup>૩</sup> તેઓને કદ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જો તમે તમારું બદલાણ નહિ કરો, અને બાળકોના જેવા નહિ થાઓ તો સ્વર્ગના રાજ્યમાં તમે પ્રવેશ નહિ જ પામશો.

<sup>૪</sup> માટે જે કોઈ પોતાને આ બાળકના જેવો નાખ કરશે, તે જ સ્વર્ગના રાજ્યમાં સૌથી મોટો છે. <sup>૫</sup> વળી જે કોઈ મારે નામે એવા એક બાળકનો સ્વીકાર કરે છે તે મારો પણ સ્વીકાર કરે છે.

### નાનાઓમાંથી એકને ઠોકર ખવડાવવા વિષે

<sup>૬</sup> પણ આ નાનાંઓ જેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠોકર ખવડાવશે તે કરતાં તેને ગળે ભારે પથ્થર બંધાય અને તે સમુદ્રના ઊંડાણમાં ઝુભાડાય એ તેને માટે સારું છે. <sup>૭</sup> ઠોકરોને લીધે માનવજગતને અફસોસ છે! ઠોકરો આવવાની અગત્ય તો છે, પણ જે વ્યક્તિત્વી ઠોકર આવે છે તેને અફસોસ છે! <sup>૮</sup> માટે જો તારો હાથ અથવા પગ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારો બે હાથ અથવા બે પગ છતાં તું અનંતઅનિનમાં નંખાય, તેના કરતાં હાથ અથવા પગે અપંગ થઈ જીવનમાં પેસવું એ તારે મારે સારું છે.

<sup>૯</sup> જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; બજે આંખ છતાં તું નરકાનિનમાં નંખાય, તેના કરતાં એક આંખ સાથે જીવનમાં પેસવું એ તારે મારે સારું છે.

### ખોવાયેલાં ઘેટાંનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૧૦</sup> સાવધાન રહો કે આ નાનાઓમાંના એકનો પણ અનાદર તમે ન કરો, કેમ કે હું તમને કહું છું કે સ્વર્ગમાં તેઓના સ્વર્ગદૂત મારા સ્વર્ગમાંનાં પિતાનું મુખ સદા જુએ છે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે જે ખોવાયેલું છે તેને બચાવવાને માણસનો દીકરો ઈસુ આવ્યો છે.

<sup>૧૨</sup> તમે શું ધારો છો? જો કોઈ વ્યક્તિની પાસે સો ઘેટાં હોય અને તેમાંથી એક ભૂલું પડે, તો શું નવ્યાણુંને પહાડ પર મૂકીને તે ભૂલાં પડેલાં ઘેટાંને શોધવા જતો નથી? <sup>૧૩</sup> જો તે તેને મળો તો હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે નવ્યાણું ભૂલાં પડેલાં ન હતાં, તેઓના કરતાં તેને લીધે તે વધારે ખૂશ થાય છે. <sup>૧૪</sup> એમ આ નાનાંઓમાંથી એકનો નાશ થાય, એવી તમારા સ્વર્ગમાંનાં પિતાની દરદ્રા નથી.

### ભાઈના આટિમક જીવનની કાળજી

<sup>૧૫</sup> વળી જો તારો ભાઈ તારી વિરુદ્ધ અપરાધ કરે, તો જ અને તેને એકાંતમાં લઈ જઈને તેનો દોષ તેને કહે; જો તે તારું સાંભળો, તો તેંતારા ભાઈને મેળવી લીધો છે.

૧૬ પણ જો તે ન સાંભળો, તો બીજા એક બે માણસને તારી સાથે લે, એ માટે કે “દરેક બાબત બે અથવા ત્રણ સાક્ષીઓના મુખથી સાબિત થાય.”

૧૭ જો તે તેઓનું ન માને, તો મંડળી કહે અને જો તે વિશ્વાસી સમુદાયનું પણ ન માને તો તેને બિનયહૂદીઓ તથા દાણીઓનાં જેવા ગણ.

### એક ચિત્તના થઈને માગો

૧૮ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાંધશો, તે સ્વર્ગમાં બંધાશે; અને જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર છોડશો, તે સ્વર્ગમાં છોડાશે. ૧૯ વળી હું તમને સાચેજ કહું છું કે, જો પૃથ્વી પર તમારામાંના બે જણ કંઈ પણ બાબત સંબંધી એક ચિત્તના થઈને માગશે, તો મારા સ્વર્ગમાંનાં પિતા તેઓને માટે એવું કરશે. ૨૦ કેમ કે જ્યાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા થયેલા હોથ ત્યાં તેઓની મદદ્યે હું છું.’

### માફ ન કરનાર ચકારનું દ્રષ્ટાંત

૨૧ ત્યારે પિતરે ઈસુની પાસે આવીને કદયું કે, ‘ઓ પ્રભુ, મારો ભાઈ મારી વિરલ્જ કેટલી વાર અપરાધ કરે અને હું તેને માફ કરાયાનું શું સાત વાર સુધી?’ ૨૨ ઈસુએ તેને કદયું કે, ‘સાત વાર સુધીનું હું તને કહેતો નથી, પણ સિતોરગણી સાત વાર સુધી કહું છું.

૨૩ એ માટે સ્વર્ગના રાજ્યને એક રાજની ઉપમા અપાય છે કે જેણે પોતાના ચાકરોની પાસે હિસાબ માગ્યો. ૨૪ તે હિસાબ લેવા લાગ્યો ત્યારે તેઓ દસ હજાર તાલંતના એક દેવાદારને તેમની પાસે લાવ્યા. ૨૫ પણ પાછું આપવાનું તેની પાસે કંઈ નહિ હોવાથી, તેના માલિકે તેણે, તેની પત્ની, તેનાં બાળકોને તથા તેની પાસે જે હતું તે સઘણું વેથીને દેવું ચૂકવવાની આજ્ઞા કરી.

૨૬ એ માટે તે ચાકરે તેણે પગે પડીને વિનંતી કરતાં કદયું કે, “માલિક, ધીરજ રાખો અને હું તમારું બધું દેવું ચૂકવી આપીશ.” ૨૭ ત્યારે તે ચાકરનાં માલિકને અનુકૂળ આવી તેથી તેણે તેને જવા દીધો અને તેનું દેવું માફ કર્યું.

૨૮ પણ તે જ ચાકરે બહાર જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના એકને જોથો કે, જે તેના સો દીનારનો દેવાદાર હતો, ત્યારે તેણે તેનું ગળું પકડીને કદયું કે, “તારું દેવું ચૂકવ.” ૨૯ ત્યારે તેના સાથી ચાકરે તેણે પગે પડીને વિનંતી કરતાં કદયું કે, “ધીરજ રાખ અને હું તારું દેવું ચૂકવી આપીશ.”

૩૦ તેણે તેનું માન્યું નહિ, પણ જઈને દેવું ચૂકવે નહિ ત્યાં સુધી તેણે તેણે જેલમાં પુરાવ્યો. ૩૧ ત્યારે જે થયું તે જોઈને તેના સાથી ચાકરો ઘણાં દિલગીર થથા, તેઓએ જઈને તે સઘણું પોતાના માલિકને કહી સંભળાવ્યું.

૩૨ ત્યારે તેના માલિકે તેણે બોલાવીને કદયું કે, “અરે દુષ્ટ ચાકર, તેં મને વિનંતી કરી, માટે મેં તારું તે બધું દેવું માફ કર્યું. ૩૩ મેં તારા પર જેવી દયા કરી તેવી દયા શું તારે પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવી ઘટિત નહોતી?”

૩૪ તેના માલિકે ગુસ્સે થઈને તેનું બધું દેવું ચૂકવે ત્યાં સુધી તેણે પીડા આપનારાઓને સોંપ્યો. ૩૫ એ પ્રમાણે જો તમે પોતપોતાનાં ભાઈઓના અપરાધ તમારાં હૃદયપૂર્વક માફ નહિ કરો, તો મારા સ્વર્ગીય પિતા પણ તમને એમ જ કરશે.’

<sup>૧</sup> ઈસુએ એ વાતો પૂરી કર્યા પણ એમ થયું કે, તે ગાલીલથી નીકળીને થઈન નદીને પેલે પાર થહૃદિયાના પ્રદેશમાં આવ્યા. <sup>૨</sup> અતિ ઘણાં લોક તેમની પાછળ ગયા અને ત્યાં તેમણે તેઓને સાજાં કર્યા.

<sup>૩</sup> ફરોશીઓએ તેમની પાસે આવીને તેમનું પચીક્ષણ કરતાં પૂછ્યું કે, 'કોઈ પણ કારણને લીધે શું પુલ્લષે પતનીને છોડી દેવી ઉચિત છે?' <sup>૪</sup> ઈસુએ જવાબ આપતાં કહ્યું કે, 'શું તમે એમ નથી વાંચ્યું કે, જેમણે તેઓને ઉત્પણ્ણ કર્યા, તેમણે તેઓને આરંભથી નરનાચી ઉત્પણ્ણ કર્યા?' <sup>૫</sup>

પણ અને કહ્યું કે 'તે કારણને લીધે પુરુષ પોતાનાં ભાતાપિતાને મૂકીને પોતાની પતનીને વળગી રહેશે, અને તે બજે એક દેવ થશે. <sup>૬</sup> માટે તેઓ હવેથી બે નથી, પણ એક દેવ છે. એ માટે ઈશ્વરે જેમને જોડ્યાં છે તેમને ભાણસોએ જુદા ન પાડવાં.

<sup>૭</sup> તેઓએ ઈસુને કહ્યું કે, 'તો મૂસાએ એવી આજા કેમ આપી કે, છૂટાછેડા આપીને તેને મૂકી દેવી?' <sup>૮</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, મૂસાએ તમારાં હૃદયની કઠોરતાને લીધે તમને તમારી પતનીઓને મૂકી દેવા દીધી, પણ આરંભથી એવું ન હતું. <sup>૯</sup> હું તમને કહું છું કે વ્યબિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની પતનીને ત્યજ્ઞને બીજી સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે, તો તે વ્યબિચાર કરે છે; અને જો કોઈ ત્યજ્ઞ દીધેલી સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે તો તે પણ વ્યબિચાર કરે છે.'

<sup>૧૦</sup> તેમના શિષ્યોએ તેમને કહ્યું કે, 'જો પુરુષની તેની પતની સંબંધી આ સિથિતિ હોય, તો લગ્ન કરવું સાચું નથી.' <sup>૧૧</sup> ત્યારે ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'બધાથી એ વાત પણાતી નથી, પણ જેઓને તે આપેલું છે તેઓથી જ. <sup>૧૨</sup> કેમ કે કેટલાક નપુંશક છે કે જેઓ પોતાની ભાતાઓથી જ એવા જન્મેલાં છે; કેટલાક એવા છે કે જેઓને ભાણસોએ નપુંશક બનાવ્યા છે; વળી કેટલાક એવા છે કે જેઓએ સ્વર્ગના રાજ્યને લીધે પોતાની જતને જ નપુંશક તરીકે કર્યા છે. જે પાણી શકે છે તે પાણો.'

### ઈસુ બાળકોને આશીર્વાદ આપે છે

<sup>૧૩</sup> ત્યાર પણી તેઓ બાળકોને તેમની પાસે લાવ્યા, એ માટે કે તે તેઓ પર હાથ મૂકીને પ્રાર્થના કરે; પણ શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યાં. <sup>૧૪</sup> પણ ઈસુએ કહ્યું કે, 'બાળકોને ભારી પાસે આવવા દો, તેઓને રોકો નહિં, કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય એવાઓનું જ છે.'

<sup>૧૫</sup> પણી તેઓને આશીર્વાદ દઈને તે ત્યાંથી ગયા.

### એક ધનવાન જુવાન

<sup>૧૬</sup> ત્યાર પણી, કોઈક ઈસુની પાસે આવીને કહ્યું કે, 'ઉપદેશક, અનંતજીવન પામવા માટે હું શું સાચં કરું?' <sup>૧૭</sup> ત્યારે તેમણે તે વ્યક્તિતને કહ્યું, 'તું મને સારા વિષે કેમ પૂછે છે? સારો તો એક જ છે જો તું જીવનનાં ભાર્ગમાં પ્રવેશવા ચાહે છે, તો આજાઓ પાણ.'

<sup>૧૮</sup> તે વ્યક્તિ ઈસુને કહે છે કે, 'કઈ કઈ?' ત્યારે ઈસુએ કહ્યું કે, 'તું હત્યા ન કર, તું વ્યબિચાર ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જૂઢી સાક્ષી ન પૂર, <sup>૧૯</sup> પોતાનાં ભાતાપિતાને માન આપ, પોતાના પડોશી પર પોતાના જેવો પ્રેમ કર.'

<sup>૨૦</sup> તે જુવાને તેમને કહ્યું કે, 'એ બધી આજાઓ તો હું પાણતો આવ્યો છું; હજુ ભારામાં શું ખૂટે છે?' <sup>૨૧</sup> ઈસુએ તે જુવાનને કહ્યું કે, 'જો તું સંપૂર્ણ થવા ચાહે છે, તો જઈને તારું જે છે તે વેચી નાખ અને ગરીબોને આપી દે, એટલે સ્વર્ગમાં તને દ્રવ્ય મળશે; અને આવીને ભારી પાછળ ચાલ.' <sup>૨૨</sup> પણ તે જુવાન એ વાત સાંભળીને દિલગીર થઈને ચાલ્યો ગયો, કેમ કે તેની ભિલકત ઘણી હતી.

**૨૩** ત્યારે ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કટ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે ધનવાનને સ્વર્ગના રાજ્યમાં પ્રવેશવું મુશ્કેલ છે. **૨૪** વળી હું તમને ફરી કહું છું કે 'દ્વયવાનને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશવા કરતાં તોંને સોથના નાકામાંથી પસાર થવું સહેલું છે.'

**૨૫** ત્યારે તેમના શિષ્યો તે સાંભળીને ઘણાં અચરત થયા અને કહેવા લાગ્યા કે, 'તો કોણ ઉદ્ધાર પામી શકે?' **૨૬** પણ ઈસુએ તેઓની તરફ જોઈને કટ્યું કે, 'માણસોને તો એ અશક્ય છે, પણ ઈશ્વરને સર્વ શક્ય છે.' **૨૭** ત્યારે પિતરે ઈસુને જવાબ આપ્યો કે, 'જો, અમે બધું મૂકીને તમારી પાછળ આવ્યા છીએ, તો અમને શું મળશે?'

**૨૮** ઈસુએ તેઓને કટ્યું, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જ્યારે પુનઃઆગમનમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાજ્યાસન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઇજરાયલનાં બાર કુળનો ન્યાય કરતાં બાર રાજ્યાસનો પર બિરાજશો.'

**૨૯** કોઈએ ઘરોને, બાઈઓને, બહેનોને, પિતાઓને, માતાઓને, બાળકોને, કે ખેતરોને મારા નામને લીધે તજુ દીધાં છે, તે સોગણાં પામશે અને અનંતજીવનનો વારક્ષો પામશે.

**૩૦** પણ ઘણાં જેઓ પ્રથમ તેઓ છેલ્લાં થશે; અને જેઓ છેલ્લાં તેઓ પ્રથમ થશે.'

## ૨૦

### દ્રાક્ષાવાડીના મજૂરોને સરખું વેતન

**૧** કેમ કે સ્વર્ગનું રાજ્ય એક ઘરના માલિક જેવું છે, જે પોતાની દ્રાક્ષાવાડીને માટે મજૂરો નક્કી કરવાને વહેલી સવારે બહાર ગયો. **૨** તેણે મજૂરોની સાથે રોજનો એક દીનાર નક્કી કરીને પોતાની દ્રાક્ષાવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા.

**૩** તે દિવસના આશરે સવારના સમયે બહાર જઈને તેણે ચોકમાં બીજાઓને કામની શોધમાં ઊભા રહેલા જોયા. **૪** ત્યારે માલિકે તેઓને કટ્યું કે, 'તમે પણ દ્રાક્ષાવાડીમાં જાઓ અને જે કંઈ ઉચ્ચિત હશે, તે હું તમને આપીશ;' ત્યારે તેઓ ગયા.

**૫** વળી તે જ દિવસે આશરે બપોરના પ્રણ વાગ્યે ફસીથી બહાર જઈને તેણે તે જ પ્રમાણે કર્યું. **૬** ત્યાર પછી આશરે પાંચેક વાગ્યે પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને કામ મળવાની રાહમાં ઊભેલા જોયા; તે માલિક તેઓને કહે છે કે, 'આખો દિવસ તમે કેમ અહીં કામ વગરનાં ઊભા રહો છો?' **૭** તેઓ તેને કહે છે કે, 'કેમ કે કોઈએ અમને મજૂરીએ રાખ્યા નથી.' તે તેઓને કહે છે કે, 'તમે પણ દ્રાક્ષાવાડીમાં જાઓ.'

**૮** સાંજ પડી ત્યારે દ્રાક્ષાવાડીનો માલિક પોતાના કારબારીને કહે છે કે, મજૂરોને બોલાવીને છેલ્લી વ્યક્તિથી માંડીને તે પહેલી વ્યક્તિ સુધીનાઓને તેઓનું વેતન આપ. **૯** જેઓને આશરે અગિયારમાં કલાકે કામ પર રાખ્યા હતા, તેઓ જ્યારે આવ્યા ત્યારે તેઓને એક એક દીનાર આપવામાં આવ્યો. **૧૦** પછી જેઓ પહેલા આવ્યા હતા, તેઓ ધારતા હતા કે અમને વધારે મળશે; પરંતુ તેઓને પણ એક દીનાર અપાયો.

**૧૧** ત્યારે તે લઈને તેઓએ ઘરના માલિકની વિઝલ્ય કયકય કરી; **૧૨** અને કટ્યું કે, 'આ મોડેથી આવનારાઓએ માત્ર એક જ કલાક કામ કર્યું છે અને અમે આખા દિવસનો બોજો તથા લું સહન કરી, તેમ છિતાં તેં તેઓને અમારી બરોબર ગણ્યા છે.'

**૧૩** પણ તેણે તેઓમાંના એકને જવાબ આપ્યો કે, મિત્ર, હું તને કશો અન્યાય નથી કરતો; શું તે મારી સાથે એક દીનાર નક્કી કર્યો નહોતો? **૧૪** તારું જે છે તે લઈને ચાલ્યો જા; જેટલું તને તેટલું આ છેલ્લાઓને પણ આપવાની મારી મરજુ છે.

**૧૫** કે મારું છે તે મારી મરજુ પ્રમાણે વાપરવાનો શું મને હક નથી? અથવા હું સારો છું માટે તારી આંખ દુષ્પ છે શું? **૧૬** એમ જેઓ છેલ્લાં તેઓ પહેલાં અને જેઓ પહેલાં તેઓ છેલ્લાં થશે.'

ઈસુએ પોતાના મૃત્યુની કરેલી ત્રીજી આગામી

<sup>૧૭</sup> ઈસુએ યરૂશાલેમ જતા, રક્તા પર બાર શિષ્યોને એકાંતમાં લઈ જઈને તેઓને કટ્યું કે, <sup>૧૮</sup> આપણે યરૂશાલેમ જઈએ છીએ, માણસના દીકરાને મુખ્ય યાજકોને તથા શાસ્ત્રીઓને હાથે પરાધીન કરાશે અને તેઓ તેના પર મૃત્યુંડ ઠરાવશે. <sup>૧૯</sup> ઠણામશકરી કરવાને, કોરડા મારવાને, વધસ્તંભે જડવાને તેઓ તેમને બિનયહૂદીઓને સાંપરે; અને શ્રીજે દિવસે તે પાછો જણુવન થશે.

### એક માતાની માગણી

<sup>૨૦</sup> ત્યારે ઝબદીના દીકરાઓની માએ પોતાના દીકરાઓની જાથે ઈસુની પાસે આવીને તથા પગે પડીને તેમની પાસે કંઈક માગણી કરી. <sup>૨૧</sup> ઈસુએ તેમને કટ્યું કે, 'તમે શું ચાહો છો? તે તેમને કહે છે કે, તમારા રાજ્યમાં આ મારા બે દીકરામાંનો એક તમારે જમણે હાથે અને બીજો તમારે ડાખે હાથે બેસે, એવી આજા તમે કરો.'

<sup>૨૨</sup> પણ ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'તમે જે માગો છો તે તમે સમજતા નથી; જે પ્યાલો હું પીવાનો છું તે તમે પી શકો છો?' તેઓ તેમને કહે છે કે, 'અમે પી શકીએ છીએ!' <sup>૨૩</sup> તે તેઓને કહે છે કે, 'તમે મારો પ્યાલો પીશો ખરા, પણ જેઓને માટે મારા પિતાએ સિંજ કરેલું છે તેઓના વગર બીજાઓને મારે જમણે હાથે અને ડાખે હાથે બેસવા દેવા એ મારા અધિકારમાં નથી.' <sup>૨૪</sup> દસ શિષ્યોએ તે સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ બજે ભાઈઓ પર ગુસ્સે થયા.

<sup>૨૫</sup> પણ ઈસુએ તેઓને પાસે બોલાવીને કટ્યું કે, 'તમે જાણો છો કે વિદેશીઓના રાજાઓ તેઓ પર સત્તા થલાવે છે. અને જે મોટા છે તેઓ તેઓના પર અધિકાર થલાવે છે. <sup>૨૬</sup> પણ તમારામાં એવું ન થાય; તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો ચાકર થાય; <sup>૨૭</sup> અને જે કોઈ તમારામાં મુખ્ય થવા ચાહે, તે તમારો દાસ થાય; <sup>૨૮</sup> જેમ માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ઘણાં લોકોના મુક્તિમૂલ્યને જારુ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ.'

### ઈસુ બે દ્રષ્ટિહિનોને સાંજાં કરે છે

<sup>૨૯</sup> જ્યારે તેઓ થરીખોમાંથી નીકળતા હતા, ત્યારે લોકોનો મોટો સમુદ્દર તેમની પાછળ ચાલતો હતો. <sup>૩૦</sup> જુઓ, બે અંદજનો રસ્તાની બાજુએ બેઠા હતા, ઈસુ તેઓની પાસે થઈને જાય છે તે સાંભળીને તેઓએ ઊંચા અવાજે કટ્યું કે, 'ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કરો.' <sup>૩૧</sup> પણ લોકોએ તેઓને ધમકાવીને ચૂપ રહેવા કટ્યું, પણ તેઓએ વધારે મોટેથી ખૂબ પાડતાં કટ્યું કે, 'ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા ઉપર દયા કરો.'

<sup>૩૨</sup> ત્યારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેઓને બોલાવીને કટ્યું કે, 'હું તમારે માટે શું કહું, એ વિષે તમારી શી છાચા છે?' <sup>૩૩</sup> તેઓએ તેમને કટ્યું કે, 'પ્રભુ, અમારી આંખો ઉધાડો.' <sup>૩૪</sup> ત્યારે ઈસુને અનુકૂળ આવી, અને તે તેઓની આંખોને અડકયા અને તરત તેઓ દેખતા થયા; અને તેઓ ઈસુની પાછળ ચાલ્યા.

## ૨૧

### યરૂશાલેમમાં વિજયવંત પ્રવેશ

<sup>૧</sup> જ્યારે તેઓ યરૂશાલેમની નજીક આવ્યા અને તેઓ જેતુન નામના પહાડ પાસે બેથફાગે સુધી પહોંચયા, ત્યારે ઈસુએ બે શિષ્યોને મોકલીને <sup>૨</sup> કટ્યું કે, તમે સામેના ગામમાં જાઓ, તેમાં પ્રવેશતા જ તમને બાંધેલી એક ગઢેડી તથા તેની પાસે બચ્યું જોવા મળશે; તેઓને છોડીને મારી પાસે લાવો. <sup>૩</sup> જો કોઈ તમને કંઈ કહે તો તમારે કહેવું કે, 'પ્રભુને તેઓની જરૂર છે, એટલે તે તેઓને તરત જ મોકલી દેશે.'

૪ હવે આ એટલા ભાટે થથું કે પ્રબોધકે જે કદ્યું હતું તે પૂર્ણ થાય કે, 'સિયોનની દીકરીને એમ કહો કે, જુઓ, તારો રાજ તારી પાસે આવે છે, તે નમ્ર છે, તથા ગદેડા પર, હા, ખોલા પર, એટલે ગદેડીના વછેરા પર, સવાર થઈને આવે છે.'

૫ ત્યારે શિષ્યોએ જઈને ઈસ્તુઅે તેઓને જે ફરમાવ્યું હતું તેમ કર્યું; ૬ તેઓ ગદેડીને બચાયા જાહીત લાવ્યા અને પોતાના કપડાં તેઓ પર નાખ્યાં; અને ઈસ્તુ તેના પર સવાર થથા. ૭ લોકોમાંના ઘણાંખરાએ પોતાના કપડાં રસ્તામાં પાથર્યા, બીજાઓએ વૃક્ષો પરથી ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં પાથરી.

૮ હવે આગળ ચાલનાર તથા પાછળ આવનાર લોકે પોકાર્યું કે, 'દાઉદના દીકરાને હોસાઝા, પ્રભુને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે; પરમ ઊંચામાં હોસાઝા.' ૯ તેઓ જથારે ચર્ચાલેમભાં આવ્યા ત્યારે આખા નગરે ખણદળી ઉઠીને કદ્યું કે, 'એ કોણ છે?' ૧૦ ત્યારે લોકોએ કદ્યું કે, 'ઈસ્તુ પ્રબોધક કે, જે ગાલીલના નાસરેથના, તે એ છે.'

### ઈસ્તુ ભક્તિસ્થાને જાય છે

૧૧ પછી ઈસ્તુ ઈંઘરના ભક્તિસ્થાનમાં ગયા, ત્યાં જેઓ વેચતા તથા ખરીદતા હતા, તે સર્વને તેમણે કાઢી મૂક્યા; અને નાણાવટીઓનાં બાજદ, તથા કબૂતર વેચનારાઓનાં આસનો ઊંધા વાખ્યાં; ૧૨ ઈસ્તુએ તેઓને કદ્યું કે, "મારું ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે, એમ લખેલું છે, પણ તમે એને લૂંટારાઓનું કોતર કર્યું છે." ૧૩ ત્યાર પછી અંધજનો તથા અપંગો તેમની પાસે ભક્તિસ્થાનમાં આવ્યા અને તેમણે તેઓને સાંખ્યાં કર્યા.

૧૪ પણ જે થમટકારો તેમણે કર્યા, તથા જે બાળકો ભક્તિસ્થાનમાં મોટા અવાજે 'દાઉદના દીકરાને હોસાઝા' પોકારતા હતાં, તેઓને જથારે મુખ્ય યાજકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ જોયા, ત્યારે તેઓ બહુ ગુસ્સે થથા. ૧૫ તેઓએ ઈસ્તુને કદ્યું કે, 'તેઓ શું કહે છે, તે શું તું સાંભળે છે?' ત્યારે ઈસ્તુ તેઓને કહે છે કે, 'હા, "બાળકોના તથા નવજાત શિશ્યુઓના મુખથી તેં સ્તુતિ સંપૂર્ણ કરાવી છે, એ શું તમે કદી નથી વાંચ્યું?"' ૧૬ પછી તેઓને મૂકીને નગર બહાર બેથાનિયામાં જઈને ઈસ્તુએ રાતવાસો કર્યો.

### ઈસ્તુએ અંજુરીને શાપ આપ્યો

૧૭ હવે સવારે નગરમાં પાછા આવતા ઈસ્તુને ભૂખ લાગી. ૧૮ રસ્તાની બાજુમાં એક અંજુરી જોઈને ઈસ્તુ તેની પાસે ગયા, પણ તેના પર એકલાં પાંદડાં વગર બીજું કંઈ ન ભણવાથી તેમણે તેને કદ્યું કે, 'હવેથી તારા પર કદી ફળ ન લાગો; અને એકાએક તે અંજુરી સુકાઈ ગઈ!'

૧૯ તે જોઈને શિષ્યો આશ્રીય પામીને બોલ્યા કે, અંજુરી કેવી રીતે એકાએક સુકાઈ ગઈ? ૨૦ ત્યારે ઈસ્તુએ ઉત્તર આપતા તેઓને કદ્યું કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જો તમને વિજ્ઞાસ હોય અને સંદેહ ન લાવો, તો આ અંજુરીને જે થથું તે તમે કરશો, એટલું જ નહિ પણ જો તમે આ પહાડને કરેશો કે, 'તું ઊંચકાઈને સમુક્ષમાં પડ. તો તેમ જ થશો.' ૨૧ કે કંઈ તમે વિજ્ઞાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં માગશો, તે સધ્યું તમે પામશો.

### ઈસ્તુના અધિકારનો પ્રશ્ન

૨૨ પછી ભક્તિસ્થાનમાં આવીને ઈસ્તુ બોધ કરતા હતા, એટલામાં મુખ્ય યાજકોએ તથા લોકોનાં વડીલોએ તેમની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'તું કયા અધિકારથી એ કામો કરે છે? અને તે અધિકાર તને કોણે આપ્યો?' ૨૩ ત્યારે ઈસ્તુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કદ્યું કે, 'હું પણ તમને એક વાત પૂછીશ, તેનો જવાબ જો તમે આપશો તો હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું, તે હું પણ તમને કહીશ.'

<sup>૨૫</sup> જે બાપિતસ્થા યોહાન આપતો હતો તે કચાંથી હતું સ્વર્ગથી કે માણસોથી?' ત્યારે તેઓએ પરસ્પર વિચાર કરીને કદ્યું, 'જો આપણે કહીએ કે સ્વર્ગથી, તો ઈસ્ટુ આપણાને કહેશે કે, ત્યારે તમે તેના પર કેમ વિશ્વાસ કર્યો નહિ? <sup>૨૬</sup> અથવા જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણાને બીક છે, કેમ કે સહુ યોહાનને પ્રબોધક માને છે!' <sup>૨૭</sup> પછી તેઓએ ઈસ્ટુને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'અમે નથી જાણતા. તેમણે પણ તેઓને કદ્યું કે, 'હું કથા અધિકારથી એ કામો કરું છું તે હું પણ તમને કહેતો નથી.

### બે દીકરાનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૨૮</sup> પણ તમે શું ધારો છો? એક વ્યક્તિને બે દીકરા હતા; તેણે પહેલાની પાસે આવીને કદ્યું કે, દીકરા, તું આજ દ્રાક્ષાવાડીમાં જઈને કામ કર. <sup>૨૯</sup> ત્યારે તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, હું નથી જવાનો; તોપણ પણીથી તે પસ્તાઈને ગયો. <sup>૩૦</sup> અને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમ જ કદ્યું, ત્યારે તેણે ઉત્તર આપ્યો કે "હું જાં છું, સાહેબ," તોપણ તે ગયો નહિ.

<sup>૩૧</sup> તો તે બજ્જેભાંથી કોણે પોતાના પિતાની ઇચ્છા પ્રમાણે કર્યું? તેઓ ઈસ્ટુને કહે છે કે, પહેલાથે ઈસ્ટુ તેઓને કહે છે કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, દાણીઓ તથા કસબણો તમારી અગાઉ ઈશ્વરના રાજ્યમાં જાય છે. <sup>૩૨</sup> કેમ કે યોહાન ન્યાયીપણાને માર્ગ તમારી પાસે આવ્યો, તોપણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ ન કર્યો પણ દાણીઓએ તથા વાર્દગનાઓ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો; એ જોયા પછી પણ તમે પસ્તાવો કર્યો નહિ કે તમે તેના પર વિશ્વાસ કરો.

### ખેડૂતોને બાડે આપેલી દ્રાક્ષાવાડીનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૩૩</sup> 'એક બીજું દ્રષ્ટાંત સાંભળો. એક ઘરનો માલિક હતો, તેણે દ્રાક્ષાવાડી રોપી, તેની આસપાસ વાડ કરી, તેમાં દ્રાક્ષાકુડ ખોદ્યો અને બુરજ બનાવ્યો, પછી ખેડૂતોને તે ઈજારે આપી, તે પરદેશ ગયો. <sup>૩૪</sup> ફળની જરૂર પાસે આવી ત્યારે તેણે ફળ લેવા સારુ પોતાના ચાકરોને તે ખેડૂતો પાસે મોકલ્યા.

<sup>૩૫</sup> ત્યારે ખેડૂતોએ તેના ચાકરોને પકડીને એકને માર્યો, બીજાને મારી નાખ્યો અને શ્રીજાને પથ્થરે માર્યો. <sup>૩૬</sup> પછી તેણે અગાઉ કરતાં બીજા વધારે ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ તેઓને એવું જ કર્યું. <sup>૩૭</sup> પછી તેણે પોતાના દીકરાને તેઓની પાસે મોકલતાં કદ્યું કે, તેઓ મારા દીકરાનું માન રાખશે.'

<sup>૩૮</sup> પણ ખેડૂતોએ દીકરાને જોઈને પરસ્પર કદ્યું કે, એ તો વારસ છે, ચાલો, આપણે એને મારી નાખીએ અને તેનો વારસો લઈ લઈએ. <sup>૩૯</sup> ત્યારે તેઓએ તેને પકડ્યો અને દ્રાક્ષાવાડીભાંથી બહાર કાઢીને તેને મારી નાખ્યો.

<sup>૪૦</sup> એ માટે જથારે દ્રાક્ષાવાડીનો માલિક આવશે ત્યારે તે ખેડૂતોનું શું કરશે?' <sup>૪૧</sup> તેઓએ ઈસ્ટુને કદ્યું કે, 'તે દુષ્ટોનો પૂરો નાશ કરશે; અને બીજા ખેડૂતો કે જેઓ મોસમે તેને ફળ પહોંચાડે, તેઓને દ્રાક્ષાવાડી ઈજારે આપશે.'

<sup>૪૨</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, 'જે પથ્થરનો નકાર ઘર બાંધનારાઓએ કર્યો, તે જ ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર થયા તે પ્રભુથી બનયું અને આપણી નજરમાં આશ્રયકારક છે, 'એ શું તમે શાસત્રવચનોમાં કદી નથી વાંચ્યું?

<sup>૪૩</sup> એ માટે હું તમને કહું છું કે, ઈશ્વરનું રાજ્ય તમારી પાસેથી લઈ લેવાશે અને જે પ્રજા તેનાં ફળ આપશે, તેઓને તે અપાશે. <sup>૪૪</sup> આ પથ્થર પર જે પડશે તેના ટુકડેટુકડાં થઈ જશે, પણ જેનાં પર તે પડશે, તેનો તે ભૂકો કરી નાખશે.'

**૪૫** મુખ્ય યાજકો તથા ફરોશીઓ તેમના દ્રષ્ટાંતો સાંભળીને સમજ્યા કે તેઓ અમારા સંબંધી બોલે છે. **૪૬** પણ જ્યારે તેઓએ ઈસુને પકડવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ તેઓ લોકોથી ડરી ગયા, કેમ કે લોકો ઈસુને પ્રબોધક ભાનતા હતા.

## ૨૨

### લગ્નજમણનું દ્રષ્ટાંત

**૧** ઈસુએ ફરીથી તેઓને દ્રષ્ટાંતોમાં કદ્યું કે, **૨** સ્વર્ગનું રાજ્ય એક રાજના જેવું છે, જેણે પોતાના દીકરાના લગ્નનો સમારંભ યોજયો. **૩** લગ્નમાં આમંત્રિતોને બોલાવવા માટે તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા, પણ તેઓએ આવવા ચાટ્યું નહિં.

**૪** ફરી તેણે ભીજ ચાકરોને મોકલીને કદ્યું કે, 'આમંત્રિતોને કહો, 'જુઓ, મેં ભારું બોજન તૈથાર કર્યું છે, મારા બણદ તથા પુષ્ટ પ્રાણીઓ કાપ્યાં છે અને સઘળી થીજો તૈથાર છે, લગ્નમાં આવો.

**૫** પણ તેઓએ તે ગણકાર્યું નહિં; તેઓ પોતપોતાને ભાર્ગ ચાલ્યા ગયા, કોઈ તેના પોતાના ખેતરમાં અને કોઈ પોતાના વેપાર પર; **૬** બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડ્યા અને તેમનું અપમાન કરીને તેમને મારી નાખ્યા. **૭** તેથી રાજ ગુસ્સે થયો, તેણે પોતાનું લશકર મોકલીને તે હત્યારાઓનો નાશ કર્યો અને તેઓનું નગર બાળી નાખ્યું.

**૮** પછી તે પોતાના ચાકરોને કહે છે કે, 'લગ્નનું બોજન તૈથાર છે ખરં, પણ આમંત્રિતો યોગ્ય નહોતા. **૯** એ માટે તમે રસ્તાઓનાં નાકા પર જાઓ અને જેટલાં તમને મળો તેટલાંને લગ્નમાં બોલાવો. **૧૦** તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને સારાં-નરસાં જેટલાં તેઓને મણ્યા તે સર્વને એકત્ર કર્યા, એટલે મહેમાનોથી લગ્નનો સમારંભ ભરાઈ ગયો.

**૧૧** મહેમાનોને જોવા સારુ રાજ અંદર આવ્યા, ત્યારે તેમણે ત્યાં લગ્નના વસ્ત્રો પહેર્યા વગરના એક માણસને જોયો. **૧૨** ત્યારે તે તેને કહે છે કે, 'ઓ મિત્ર, તું લગ્નનો પોશાક પહેર્યા વિના અહીં કેમ આવ્યો?' તે ચૂપ રહ્યો.

**૧૩** ત્યારે રાજએ ચાકરોને કદ્યું કે, 'તેના હાથપગ બાંધીને તેને બહારના અંધકારમાં ફેંકી દો; ત્યાં રડવું અને દાંત પીસવું થશે.' **૧૪** કેમ કે નિર્મંત્રિત ઘણાં છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા [છે].

### કાઈસારને કર ભરવો કે નહિ

**૧૫** ત્યાર પછી ફરોશીઓએ જઈને ઈસુને શી શીતે વાતમાં ફક્સાવવા, એ સંબંધી મનસ્થુભો કર્યો. **૧૬** પછી તેઓએ પોતાના શિષ્યોને હેરોદીઓ સહિત તેમની પાસે મોકલીને કહેવડાયું કે, ઉપદેશક, અમે જાળીએ છીએ કે, તમે સાચા છો, સત્યથી ઈશ્વરનો ભાર્ગ શીખવો છો અને તમે કોઈની પરવા કરતા નથી, કેમ કે તમે માણસો વચ્ચે પક્ષપાત કરતા નથી. **૧૭** માટે તમે શું ધારો છો? કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ, તે અમને કહો.

**૧૮** પણ ઈસુએ તેઓની ચાલાકી જાળીને કદ્યું કે, ઓ ટોંગીઓ, તમે ભારું પરીક્ષા કેમ કરો છો? **૧૯** કરનું નાણું મને બતાવો.' ત્યારે તેઓ એક દીનાર તેમની પાસે લાવ્યા.

**૨૦** અને ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'આ છાપ તથા લેખ કોનાં છે?' **૨૧** તેઓએ તેમને કદ્યું કે, 'કાઈસારનાં. ત્યારે ઈસુ તેઓને કહે છે કે, જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જે ઈશ્વરનાં તે ઈશ્વરને ભરી આપો. **૨૨** એ સાંભળીને તેઓ આશ્રય પામ્યા, અને તેમને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

૨૩ તે જ દિવસે સદ્ગીઓ, જેઓ કહે છે કે મૃત્યુ બાદ ભરણોત્થાન નથી, તેઓએ તેમની પાસે આવીને પૂછ્યું, ૨૪ 'ઓ ઉપદેશક, મૂસાએ કદ્યું છે કે, જો કોઈ પુરુષ નિઃસંતાન ભરી જાય, તો તેનો ભાઈ તેની સ્ત્રીની સાથે લગ્ન કરીને પોતાના ભાઈને સારુ વંશ ઉપજાવે.

૨૫ તો અમારામાં સાત ભાઈ હતા, અને પ્રથમ લગ્ન કરીને ભરણ પામ્યો. તે નિઃસંતાન હોવાથી પોતાના ભાઈને સારુ પોતાની પત્ની મૂકી ગયો. ૨૬ તે પ્રમાણે બીજો તથા શ્રીજો એમ સાતેય ભરણ પામ્યા. ૨૭ સહૃથી છેલ્લે તે સ્ત્રી પણ ભરણ પામી. ૨૮ એ માટે ભરણોત્થાન પામેલા પેલા સાતમાંથી તે કોની પત્ની થશે? કેમ કે તે બધા ભાઈઓની પત્ની થઈ હતી.

૨૯ ત્યારે ઈસ્તુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'પવિત્રશાસ્ત્ર તથા ઈશ્વરનું પરાક્રમ નહિ જાણ્યાંને લીધે તમે ભૂલ ખાઓ છો.' ૩૦ કેમ કે ભરણોત્થાન બાદ તેઓ લગ્ન કરતા કે કરાવતાં નથી, પણ તેઓ સ્વર્ગમાંનાં સ્વર્ગરૂપું જેવા હોય છે.

૩૧ પણ ભરણ પામેલાંઓના ભરણોત્થાન સંબંધી, ઈશ્વરે જે તમને કદ્યું તે શું તમે નથી વાંચ્યું? ૩૨ કે, 'હું ઇષ્ટ્રાહિમનો, ઇસહાકનો તથા યાફૂબનો ઈશ્વર છું;' તેઓ ભરણ પામેલાંઓના નહિ પણ જીવતાંઓના ઈશ્વર છે.' ૩૩ લોકો તે સાંભળીને તેમના બોધથી આશ્રય પામ્યા.

### સૌથી મોટી આજા

૩૪ જ્યારે ફરોશીઓએ સાંભળ્યું કે તેમણે સદ્ગીઓના ભોં બંધ કર્યા ત્યારે તેઓ એકઠા થયા. ૩૫ તેઓમાંથી એક શાસ્ત્રીએ તેમની પરીક્ષા કરવા સારુ તેમને પૂછ્યું કે, ૩૬ એ ઉપદેશક, નિયમશાસ્ત્રમાં સૌથી મોટી આજા કઈ છે?

૩૭ ત્યારે ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'પ્રભુ તારા ઈશ્વર પર તું તારા પૂરા હૃદયથી, તારા પૂરા જીવથી તથા તારા પૂરા મનથી પ્રેમ કર. ૩૮ પહેલી અને મોટી આજા તે જ છે.

૩૯ બીજી આજા એના જેવી જ છે, એટલે જેવો સ્વર્યં પર તેવો પોતાના પડોશી પર તું પ્રેમ કર.' ૪૦ આ બે આજાઓ સંપૂર્ણ નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકોનો પાથો છે.'

### મસીહ સંબંધી તમે શું ધારો છો?

૪૧ હવે ફરોશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઈસ્તુએ તેઓને એવું પૂછ્યું કે, ૪૨ 'મસીહ સંબંધી તમે શું ધારો છો? તે કોનો દીકરો છે? તેઓએ તેમને કદ્યું કે, 'દાઉદનો.'

૪૩ ઈસ્તુએ તેઓને કદ્યું, 'તો પવિત્ર આત્મા વડે દાઉદ તેમને પ્રભુ કેમ કહે છે?' ૪૪ કેમ કે, 'પ્રભુ ઈશ્વરે મારા પ્રભુને કદ્યું કે, તારા શરૂઆતોને હું તારું પાથાસન કરું ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ.'

૪૫ હવે જો દાઉદ તેમને પ્રભુ કહે છે, તો તે કેવી રીતે તેનો દીકરો કહેવાય? ૪૬ એક પણ શર્દનો ઉત્તર કોઈ તેમને આપી શક્યું નહિ, વળી તે દિવસથી કોઈએ તેમને કંઈ પૂછવાની હિંમત કરી નહિ.

## ૨૩

### ફરોશીઓ અને શાસ્ત્રીઓના શિક્ષણ સંબંધી સાવધાન

૧ ત્યારે ઈસ્તુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કદ્યું કે, ૨ 'શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ ભૂસાના આસન પર બેસે છે; ૩ એ માટે જે કંઈ તેઓ તમને ફરમાવે, તે કરો તથા પાળો; પણ તેઓનાં કાર્યોને ન અનુસરો, કેમ કે તેઓ કહે છે, તે પ્રમાણે કરતા નથી.

૪ કેમ કે ભારે અને ઊંચકતાં મહામુસ્કીભત પડે એવા બોજા તેઓ ભાણસોની પીઠ પર ચઢાવે છે, પણ તેઓ પોતે પોતાની આંગળી પણ તેને લગાવવા ઇચ્છતા નથી.'

**૫** લોકો તેઓને જુએ તે હેતુથી તેઓ પોતાનાં સ્વર્ગાં કામ કરે છે; તેઓ પોતાનાં સ્મરણપત્રોને પહોળાં બનાવે છે તથા પોતાનાં વસ્ત્રોની કોર વધારે છે.

**૬** વણી જમણવારોમાં મુખ્ય જગ્યાઓ, સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો **૭** તથા ચોકમાં સલામો તથા ભાણસો તેઓને ગુરુજી કહે, તેવું તેઓ ચાહે છે.

**૮** પણ તમે પોતાને ગુરુ ન કહેવડાવો; કેમ કે તમારો એક જ ગુરુ છે અને તમે સ્વર્ગાં ભાઈઓ છો. **૯** પૃથ્વી પર તમે કોઈ ભાણસને તમારા પિતા ન કહો, કેમ કે એક જે સ્વર્ગમાં છે, તે તમારા પિતા છે. **૧૦** તમે સ્વામી ન કહેવડાવો, કેમ કે એક, જે ખ્રિસ્ત, તે તમારા સ્વામી છે.

**૧૧** પણ તમારામાં જે મોટો છે તે તમારો ચાકર થાય. **૧૨** જે કોઈ પોતાને ઊંચો કરશે, તે નીચો કરશે; જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તેને ઉચ્ચસ્થાન અપાશે.

### ઈસ્તુ તેઓના ઢોગને વખોડે છે

**૧૩** ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે લોકોની સામે તમે સ્વર્ગનું રાજ્ય બંધ કરો છો; કેમ કે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, અને જેઓ પ્રવેશવા ચાહે છે તેઓને તમે પ્રવેશવા દેતાં નથી. **૧૪** ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે વિધવાઓનાં ઘર ખાઈ જાઓ છો, દેખાડા માટે લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરો છો, તે માટે તમે વિશેષ સજા ભોગવશો. **૧૫** ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે એક શિષ્ય બનાવવા સારુ તમે સમૃદ્ધ તથા પૃથ્વીમાં ફરી વળો છો; અને તેવું થાય છે ત્યારે તમે તેને તમારા કરતાં બમણો નર્કનો દીકરો બનાવો છો.

### ઓ આંધળા દોરનારાઓ!

**૧૬** ઓ અંધજનોને દોરનારાઓ, તમને અફસોસ છે; તમે કહો છો કે, જો કોઈ ભક્તિસ્થાનના સમ ખાય, તો તેમાં કંઈ નહિ; પણ જો કોઈ ભક્તિસ્થાનના સોનાનાં સમ ખાય તો તેથી બંધાયેલો છે. **૧૭** ઓ મૂર્ખો તથા અંધજનો, વિશેષ મોટું કથ્યું? સોનું કે સોનાને પવિત્ર કરનારું ભક્તિસ્થાન?

**૧૮** અને તમે કહો છો કે, જો કોઈ યજાવેદીના સમ ખાય તો તેમાં કંઈ નહિ; પણ જો કોઈ તે પરના અર્પણના સમ ખાય તો તે તેથી બંધાયેલો છે. **૧૯** ઓ અંધજનો, વિશેષ મોટું કથ્યું? અર્પણ કે અર્પણને પવિત્ર કરનારી યજાવેદી?

**૨૦** એ માટે જે કોઈ યજાવેદીના સમ ખાય છે, તે તેના તથા જે બધું તેના પર છે તેના પણ સમ ખાય છે. **૨૧** જે કોઈ ભક્તિસ્થાનના સમ ખાય છે, તે તેના તથા તેમાં જે રહે છે તેના પણ સમ ખાય છે. **૨૨** જે સ્વર્ગના સમ ખાય છે, તે ઈંખરના રાજ્યાસનના તથા તે પર બિરાજનારના પણ સમ ખાય છે.

**૨૩** ઓ શાસ્ત્રીઓ, ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે કુદીનાનો, સૂવાનો તથા શુરાનો દસમો ભાગ તમે આપો છો; પણ નિયમશાસ્ત્રની અગત્યની વાતો, એટલે ન્યાય, દયા તથા વિશ્વાસ, તે તમે પડતાં મૂક્યાં છે; તમારે આ કરવાં, અને એ પડતાં મૂકવા જોઈતાં ન હતાં. **૨૪** ઓ અંધજનોને દોરનારાઓ, તમે ભરણરને ગાળી કાઢો છો, પણ ઊંટને ગળી જાઓ છો.

**૨૫** ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે થાળીવાટકો બહારથી સાફ કરો છો, પણ તેમની અંદર જુલમ તથા અન્યાય ભરેલા છે. **૨૬** ઓ આંધળા ફરોશી, તું પહેલાં થાળીવાટકો અંદરથી સાફ કર કે, તે બહારથી પણ સાફ થઈ જાય.

**૨૭** ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે ધોળેલી કબરના જેવા છો, જે બહારથી શોભાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ અંદર મૃતકનાં હાડકાં

તथा દરેક અશુદ્ધિથી ભરેલી છે. <sup>૨૯</sup> તેમ તમે પણ માણસોની આગળ બહારથી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ અંદર ઢોગથી તથા દુષ્ટતાથી ભરેલા છો.

### તેઓને થનારી શિક્ષાની આગાહી

<sup>૨૯</sup> ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોગીઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે પ્રબોધકોની કબરો બાંધો છો અને ન્યાયીઓની કબરો શણગારો છો; <sup>૩૦</sup> અને કહો છો કે, જો અમે અમારા પૂર્વજોના સમયોમાં હોત, તો તેઓની સાથે પ્રબોધકોની હત્યામાં ભાગીદાર ન થાત. <sup>૩૧</sup> તેથી તમે પોતાના સંબંધી સાક્ષી આપો છો કે પ્રબોધકોને મારી નાખનારાઓના દીકરા તમે જ છો.

<sup>૩૨</sup> તો તમારા પૂર્વજોના બાકી રહેલાં માપ પૂરા કરો. <sup>૩૩</sup> ઓ સર્પો, સાપોના વંશ, નર્કની શિક્ષાથી તમે કેવી રીતે બચશો?

<sup>૩૪</sup> તેથી જુઓ, પ્રબોધકોને, જ્ઞાનીઓને તથા શાસ્ત્રીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, તમે તેઓમાંના કેટલાકને મારી નાખશો, વધસ્તંભે જડશો, તેઓમાંના કેટલાકને તમારાં સભાસ્થાનોમાં કોરડા મારશો અને નગરેનગર તેઓની પાછળ પડશો; <sup>૩૫</sup> કે ન્યાયી હાબેલના લોહીથી તે બારાખ્યાના દીકરા ઝાયાર્થા, જેને ભક્તિસ્થાનની તથા યજ્ઞવેદીની વચ્ચે તમે મારી નાખ્યો હતો, તેના લોહી સુધી જે બધા ન્યાયીઓનું લોહી પૃથ્વી પર વહેવડાવવામાં આવ્યું છે, તે તમારા પર આવે. <sup>૩૬</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, એ બધું આ પેઢીને શિરે આવશે.

### યરુશાલેમ માટે ઈસ્રુનો પ્રેમ

<sup>૩૭</sup> ઓ યરુશાલેમ, યરુશાલેમ, પ્રબોધકોને મારી નાખનાર, તારી પાસે મોકલેલાઓને પથથરે મારનાર! જેમ મરધી પોતાનાં બચચાને પાંખો તણો એકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાનું મેં કેટલી વાર ચાટ્યું, પણ તમે ચાટ્યું નહિ! <sup>૩૮</sup> જુઓ, તમારે સારુ તમારું ઘર ઉજ્જવ મુકાયું છે. <sup>૩૯</sup> કેમ કે હું તમને કહું છું કે, 'જ્યાં સુધી તમે એમ નહિ કહો કે, પ્રભુને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે, ત્યાં સુધી હવેથી તમે મને નહિ જ દેખશો.'

## ૨૪

### ભક્તિસ્થાનના નાશ સંબંધી ઈસ્રુની આગાહી

<sup>૧</sup> ઈસ્રુ ભક્તિસ્થાનમાંથી નીકળીને માર્ગ ચાલતા હતા, ત્યારે તેમના શિષ્યો તેમને ભક્તિસ્થાનમાંનાં બાંધકામો બતાવવાને પાસે આવ્યા. <sup>૨</sup> ત્યારે તેમણે તેઓને કહ્યું કે, 'શું તમે એ બધા નથી જોતાં? હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, પારી નહિ નંખાય, એવો એક પણ પથરદ બીજા પર અહીં રહેવા દેવાશે નહિ.'

### મુશ્કેલીઓ અને સતાવણી

<sup>૩</sup> પણી જૈતુનનાં પહાડ પર ઈસ્રુ બેઠા હતા, ત્યારે શિષ્યોએ એકાંતમાં તેમની પાસે આવીને કહ્યું કે, 'એ બધું કયારે થશે? તમારા આવવાની તથા જગતના અંતની શી નિશાની થશે? તે અમને કહો. <sup>૪</sup> ત્યારે ઈસ્રુએ ઉત્તર આપતાં તેઓને કહ્યું કે, 'તમને કોઈ ન ભુલાવે માટે સાવધાન રહો. <sup>૫</sup> કેમ કે મારે નામે ઘણાં એમ કહેતાં આવશે કે, હું તે ખ્રિસ્ત છું; અને ઘણાંને ગેરમાર્ગ દોરશે.'

<sup>૬</sup> યુધ્યો તથા યુધ્યોની અફવાઓ તમે સાંભળશો, ત્યારે જોજો, ગભરાતા ના; કેમ કે એ બધું થવાની અગત્ય છે, પણ એટલેથી જ અંત નહિ આવે. <sup>૭</sup> કેમ કે પ્રજા પ્રજાની વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્યની વિરુદ્ધ ઉઠશે દુષ્કાળો, મરકીઓ તથા જગ્યાએ ધરતીકંપો થશે. <sup>૮</sup> પણ આ બધાં તો માત્ર મહાદુઃખનો આરંભ છે.

૯ ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમાં નાખશે, તમને ભારી નાખશે, ભારા નામને લીધે સઘળી પ્રજાઓ તમારો દ્રેષ્ટ કરશે. ૧૦ અને તે સમયે ઘણાં ઠોકર ખાશે, અને એકબીજાને પરાધીન કરાવશે અને એકબીજા પર વૈર કરશે. ૧૧ ઘણાં જૂઠાં પ્રબોધકો ઉઠશે, અને ઘણાંને ભુલાવામાં નાખશે,

૧૨ અન્યાય વધી જવાનાં કારણથી ઘણાંખરાનો પ્રેમ ઠંડો થઈ જશે. ૧૩ પણ જે અંત સુધી ટકશે તે જ ઉદ્ધાર પામશે. ૧૪ સર્વ પ્રજાઓને સાક્ષીરૂપ થવા માટે ઈશ્વરના રાજ્યની આ સુવાર્તા આખી દુનિયામાં પ્રગટ કરાશે; ત્યારે અંત આવશે.

### પાયમાલીની ધિક્કારપાત્રતા

૧૫ માટે પાયમાલીની ધિક્કારપાત્રતા જે સંબંધી દાનિયેલ પ્રબોધકે કહેલું છે, તેને જ્યારે તમે પવિત્રસ્થાને ઉભેલી જુઓ, વાચક તેનો અર્થ સમજો, ૧૬ ત્યારે જેઓ યહૃદિયામાં હોથ તેઓ પહાડો પર નાસી જાય; ૧૭ અગાશી પર જે હોથ તે પોતાના ઘરનો સામાન લેવાને ન ઉઠશે; ૧૮ જે ખેતરમાં હોથ તે પોતાનાં વરસ્તુ લેવાને પાછો આવે.

૧૯ તે દિવસોમાં જેઓ સગર્ભા હોથ અને જેઓ સ્તનપાન કરાવતી હોથ, તેઓને અફસોસ છે. ૨૦ પણ તમારું નાશવાનું શિથાળામાં કે વિશ્રામવારે ન થાય, તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો. ૨૧ કેમ કે તે સમયે એવી મોટી વિપત્તિ આવી પડશે કે તેના જેવી સૂષ્ણિના આરંભથી તે આજ સુધી આવી નથી, અને કદી આવશે પણ નહિં. ૨૨ જો તે દિવસો ઓછા કરવામાં ન આવત તો કોઈ માણસ બથી ન શકત; પણ પસંદ કરેલાઓની ખાતર તે દિવસો ઓછા કરાશે.

૨૩ ત્યારે જો કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, જ્ઞાસ્ત અહીં અથવા ત્યાં છે, તો તમે માનશો નહિં; ૨૪ કેમ કે નકલી જ્ઞાસ્તો તથા જૂઠાં પ્રબોધકો ઉઠશે, અને મોટા ચમત્કારિક ચિંતનો તથા આશ્રયકર્મો કરી બતાવશે કે જો બની શકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ ભુલાવી શકે. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહ્યું છે.

૨૬ એ માટે જો તેઓ તમને કહે કે, 'જુઓ, તે અરણયમાં છે,' તો બહાર જતા નહીં; કે જુઓ, તે ઓરડીઓમાં છે,' તો માનતા નહિં. ૨૭ કેમ કે જેમ વીજળી પૂર્વથી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે, તેમ જ માણસના દીકરાનું આગમન થશે. ૨૮ જ્યાં મૃતદેહ હોથ, ત્યાં ગીધો એકઠાં થશે.

### મનાવપુત્રનું આગમન

૨૯ તે દિવસોની વિપત્તિ પણી, તરત સૂર્ય અંધકારકૃપ થઈ જશે, ચંદ્ર પોતાનું અજવાણું નહિં આપે અને આકાશથી તારા ખરશે, તથા આકાશનાં પરાક્રમો હલાવાશે.

૩૦ પણી માણસના દીકરાની નિશાની આકાશમાં દેખાશે, ત્યારે પૂઢવી પરનાં સઘણાં કુઠો શોક કરશે; અને માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મહામહિમાસહિત તેઓ આકાશનાં વાદળ પર આવતા જોશે. ૩૧ રણશિંગડાના મોટા અવાજ સહિત તે પોતાના સ્વર્ગદૂતોને મોકલશે, તેઓ યારે દિશામાંથી, આકાશના એક છેડાથી તે બીજા છેડા સુધી, તેમના પસંદ કરેલાઓને એકત્ર કરશે.

### અંજુરી પરથી બોધપાઠ

૩૨ હવે અંજુરી પરથી તેનું દ્રષ્ટાંત શીખો. જ્યારે તેની ડાળી કુમળી થઈ હોથ છે અને પાંદડાં ફૂટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઉનાણો પાસે છે. ૩૩ એમ જ તમે પણ જ્યારે તે બધાં થતાં જુઓ, ત્યારે તમારે જાણવું કે, જ્ઞાસ્ત પાસે એટલે બારણા આગળ જ છે.

<sup>૩૪</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, તે બધાં પૂરાં નહિ થશે ત્યાં સુધી આ પેઢી ભરણ પામશે નહિ. <sup>૩૫</sup> આકાશ તથા પૃથ્વી નાશ પામશે, પણ મારી વાતો પૂર્ણ થયા વિના રહેશે નહિ.

<sup>૩૬</sup> પણ તે દિવસો તથા તે ઘડી સંબંધી પિતા વગર કોઈ પણ જાણતું નથી, આકાશમાંનાં સ્વર્ગદૂતો નહિ તેમ જ દીકરો પણ નહિ.

### તે દિવસ કે તે ઘડી સંબંધી કોઈને ખબર નથી

<sup>૩૭</sup> જેમ નૂહના સમયમાં થથું, તેમ જ માણસના દીકરાનું આગમન પણ થશે. <sup>૩૮</sup> કેમ કે જેમ જળપ્રલયની અગાઉ નૂહ વહાણમાં બેઠો ત્યાં સુધી તેઓ ખાતા, પીતા, પરણતા, પરણાવતા હતા; <sup>૩૯</sup> અને જળપ્રલય આવીને બધાને તાણી લઈ ગયો, ત્યાં સુધી તેઓ ન સમજ્યા, તેમ જ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે.

<sup>૪૦</sup> તે સમયે બે માણસ ખેતરમાં હશે તેમાંનો એક લેવાશે તથા બીજો પડતો મુકાશે. <sup>૪૧</sup> બે સ્ત્રીઓ ધંટીએ દળતી હશે તેમાંની એક લેવાશે અને બીજી પડતી મુકાશે. <sup>૪૨</sup> માટે જાગતા રહો, કેમ કે તમે જાણતા નથી કે કથા દિવસે તમારા પ્રભુ આવી રહ્યા છે.

<sup>૪૩</sup> પણ જાણો કે ચોર કથા પહોરે આવશે એ જો હરનો માલિક જાણતો હોત, તો તે જાગતો રહેત અને પોતાના ઘરમાં તેને ચોરી કરવા ન દેત. <sup>૪૪</sup> એ માટે તમે પણ તૈયાર રહો; કેમ કે જે સમયે તમે ધારતા નથી તે જ સમયે માણસનો દીકરો ઈસ્તુ આવશે.

### વફાદાર કે બિનવફાદાર ચાકર

<sup>૪૫</sup> તો જે ચાકરને તેના માલિકે પોતાના ઘરનાને સમયસર ખાવાનું આપવા સારુ પોતાના ઘરનો કારબાચી ઠરાવ્યો છે, તેવો વિચાસુ તથા બુદ્ધિમાન ચાકર કોણ છે? <sup>૪૬</sup> જે ચાકરને તેનો માલિક આવીને એમ કરતો જોશે, તે ચાકર આશીર્વાદિત છે. <sup>૪૭</sup> હું તમને સાચું કહું છું કે, તે તેને પોતાની બધી સંપત્તિનો કારબાચી ઠરાવશે.

<sup>૪૮</sup> પણ જો કોઈ દુષ્ટ ચાકર પોતાના ભનમાં કહે કે, 'મારા માલિકને આવવાની વાર છે;' <sup>૪૯</sup> અને તે બીજા દાસોને મારવા તથા છાકટાઓની સાથે ખાવાપીવા લાગે; <sup>૫૦</sup> તો જે દિવસે તે તેની રાહ જોતો નહિ હોય અને જે સમય તે જાણતો નહિ હોય તે જ સમયે તેનો માલિક આવશે. <sup>૫૧</sup> તે તેને કાપી નાખશે તથા તેનો ભાગ ઢોગીઓની સાથે ઠરાવશે; ત્યાં રડવાનું તથા દાંત પીકસવાનું થશે.

## ૨૫

### દસ કુમારીકાઓનું દષ્ટાંત

<sup>૧</sup> તો સ્વર્ગના રાજ્યને દસ કુમારિકાઓની ઉપમા અપાશે કે, જેઓ પોતાની મશાલો લઈને વરચાળને મળવા સારુ બહાર ગઈ. <sup>૨</sup> તેઓમાંની પાંચ મૂર્ખી હતી અને પાંચ બુદ્ધિમાન હતી. <sup>૩</sup> મૂર્ખીઓએ પોતાની મશાલો લીધી ખરી, પણ તેઓએ સાથે તેલ લીધું નહિ. <sup>૪</sup> પણ બુદ્ધિવંતીઓએ પોતાની મશાલો સાથે કુપીમાં તેલ લીધું.

<sup>૫</sup> વરચાળને આવતાં વાર લાગી એટલામાં તેઓ સર્વ ઝોકાં ખાઈને નિકાવશ થઈ. <sup>૬</sup> મધ્યરાતે જહેરાત થઈ કે, જુઓ, વરચાળ આવ્યો છે, તેને મળવાને નીકળો.

<sup>૭</sup> ત્યારે તે સર્વ કુમારિકાઓએ ઉઠીને પોતાની મશાલો તૈયાર કરી. <sup>૮</sup> મૂર્ખીઓએ બુદ્ધિવંતીઓને કટ્યું કે, 'તમારા તેલમાંથી અમને આપો, કેમ કે અમારી મશાલો હોલવાઈ જાય છે!' <sup>૯</sup> પણ બુદ્ધિવંતીઓએ ઉત્તર આપતાં કટ્યું કે, 'કદાચ અમને તથા તમને પૂરું નહિ પડે, માટે તમે વેચનારાઓની પાસે જઈને પોતાને સારુ તેલ વેચાતું લો.'

૧૦ તેઓ તેલ ખરીદવા ગઈ એટલામાં વરસાજ આવી પહોંચ્યા, જેઓ તૈયાર હતી તેઓ તેમની સાથે લગ્નજમણમાં ગઈ અને બારણું બંધ કરવામાં આવ્યું. <sup>૧૧</sup> પછી મૂર્ખ કુમારિકાઓએ આવીને કદ્યું કે, 'ઓ સ્વામી, સ્વામી, અમારે સારુ ઉધાડો.' <sup>૧૨</sup> પણ તેણે ઉત્તર દેતાં કદ્યું, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે હું તમને ઓળખતો નથી. <sup>૧૩</sup> માટે તમે જાગતા રહ્નો, કેમ કે તે દિવસ અથવા તે ઘડી તમે જાણતા નથી.

### પણ સેવકોને સૌપેલા તાલંત

૧૪ કેમ કે તેમનું આવવું એક ભાણસના જેવું છે, જેણે પરદેશ જતી વખતે પોતાના ચાકરોને બોલાવીને પોતાની સંપત્તિ તેઓને સૌપી. <sup>૧૫</sup> એકને તેણે પાંચ તાલંત, બીજાને બે, ત્રીજાને એક એમ દરેકને તેઓની શક્તિ પ્રમાણે આપ્યું; અને તે પરદેશ ગયો. <sup>૧૬</sup> પછી જેણે પાંચ તાલંત ભણ્યા હતા, તે તરત જઈને વેપાર કરીને તે વડે બીજા પાંચ તાલંત કમાયો.

૧૭ તેમ જ જેણે બે, તે પણ બીજા બે તાલંત કમાયો. <sup>૧૮</sup> પણ જેણે એક તાલંત ભણ્યો હતો તેણે જઈને જમીનમાં ખોદીને પોતાના ભાલિકનું નાણું દાટી રાખ્યું;

૧૯ હવે લાંબી મુદત પછી તે ચાકરોનો ભાલિક આવ્યો, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી હિસાબ ભાગ્યો. <sup>૨૦</sup> ત્યારે જેણે પાંચ તાલંત ભણ્યા હતા તે બીજા પાંચ તાલંત પણ લેતો આવ્યો, તેણે કદ્યું કે, 'ભાલિક, તમે મને પાંચ તાલંત સૌપ્યાં હતા; જુઓ, હું તે ઉપરાંત બીજા પાંચ તાલંત કમાયો છું.' <sup>૨૧</sup> ત્યારે તેના ભાલિકે તેને કદ્યું કે, 'શાબાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ માલૂમ પડ્યો છે; હું તને ઘણાં પર ઠરાવીશ તારા ભાલિકના આનંદમાં પ્રવેશ કર.'

૨૨ જેણે બે તાલંત ભણ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કદ્યું કે, 'ભાલિક, તેં મને બે તાલંત સૌપ્યાં હતા; જો, હું તે ઉપરાંત બીજા બે તાલંત કમાયો છું.' <sup>૨૩</sup> તેના ભાલિકે તેને કદ્યું કે, 'શાબાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ માલૂમ પડ્યો છે; હું તને ઘણાં પર ઠરાવીશ, તારા ભાલિકના આનંદમાં પ્રવેશ કર.'

૨૪ પછી જેણે એક તાલંત ભણ્યો હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કદ્યું કે, ભાલિક મેં જોયું કે તું એવો કહોર ભાણસ છે કે, જ્યાં તેં નથી વાવ્યું ત્યાંથી તું કાપનાર અને જ્યાં તેં નથી વેર્યું ત્યાંથી તું એકદું કરનાર છે. <sup>૨૫</sup> માટે મને બીક લાગી અને જઈને તારા તાલંતને મેં જમીનમાં દાટી રાખ્યું; જો, તને તારું તાલંત પાછું પહોંચ્યું છે.

૨૬ તેના ભાલિકે ઉત્તર દેતાં તેને કદ્યું કે, અરે દુષ્ટ તથા આણસુ ચાકર જ્યાં મેં નથી વાવ્યું ત્યાંથી હું કાપું છું અને જ્યાં મેં નથી વેર્યું ત્યાંથી હું એકદું કરું છું, એમ તું જાણતો હતો; <sup>૨૭</sup> તો તારે મારાં નાણાં ત્યાજે આપવા જોઈતાં હતા કે હું આવું ત્યારે મને ત્યાજ સાથે પાછા ભણત.

૨૮ એ માટે તેની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દસ તાલંત છે તેને તે આપો. <sup>૨૯</sup> કેમ કે જેની પાસે છે તે દરેકને અપાશે અને તેની પાસે પુષ્કળ થશે; પણ જેની પાસે નથી, તેની પાસે જે છે તે પણ લઈ લેવાશે. <sup>૩૦</sup> તે નકામા ચાકરને બહારના અંધકારમાં ફેંકી દો. ત્યાં તેણે રડવાનું તથા દાંત પીસવાનું થશે.

### દેશજાતિઓનો ન્યાય

૩૧ જ્યારે ભાણસના દીકરા [ઇસ્યુ] પોતાના ભહિમામાં સર્વ પવિત્ર સ્વર્ગદૂતો સાથે આવશે, ત્યારે તે પોતાના ભહિમાના ચાજ્યાસન પર બેસશે. <sup>૩૨</sup> સર્વ દેશજાતિઓ તેમની આગળ એકઢી કરાશે; અને જેમ ધેટાંપાણક ધેટાંને બકરાંથી જુદાં પાડે છે, તેમ તે તેઓને એકબીજાથી જુદા પાડશે. <sup>૩૩</sup> ધેટાંને તે પોતાને જમણે હાથે, પણ બકરાંને ડાબે હાથે રાખશે.

<sup>૩૪</sup> ત્યારે રાજ પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે કે, 'મારા પિતાના આશીર્વાદિતો તમે આવો, જે રાજ્ય સૂચિનો પાથો નાખ્યા અગાઉ તમારે સારુ તૈયાર કરેલું છે તેનો વારસો લો. <sup>૩૫</sup> કેમ કે હું ભૂખ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખવડાવ્યું; હું તરફયો હતો, ત્યારે તમે મને [પાણી] પાથું; હું પારકો હતો; ત્યારે તમે મને અતિથિ તરીકે રાખ્યો; <sup>૩૬</sup> હું નિર્વસ્ત્ર હતો, ત્યારે તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં; હું માંદો હતો ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા; હું જેલમાં હતો, ત્યારે તમે મારી ખબર લીધી.'

<sup>૩૭</sup> ત્યારે ન્યાયીઓ તેમને ઉત્તર આપશે કે, 'પ્રભુ, કથારે અમે તમને ભૂખ્યા જોઈને ખવડાવ્યું, તરફયા જોઈને [પાણી] પાથું?' <sup>૩૮</sup> કથારે અમે તમને પારકા જોઈને અતિથિ રાખ્યા, નિર્વસ્ત્ર જોઈને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં? <sup>૩૯</sup> કથારે અમે તમને માંદા અથવા જેલમાં જોઈને તમારી ખબર લીધી? <sup>૪૦</sup> ત્યારે રાજ તેઓને ઉત્તર આપશે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું એટલે તે મને કર્યું.'

<sup>૪૧</sup> પછી ડાખી તરફનાઓને પણ તે કહેશે કે, 'એ શાપિતો, જે અનંતઅર્દિન શેતાન તથા તેના નર્કદૂતોને સારુ તૈયાર કરેલો છે, તેમાં તમે મારી આગળથી જાઓ. <sup>૪૨</sup> કેમ કે હું ભૂખ્યો હતો, પણ તમે મને ખવડાવ્યું નહિ, હું તરફયો હતો, પણ તમે મને [પાણી] પાથું નહિ; <sup>૪૩</sup> હું પારકો હતો, પણ તમે મને અતિથિ રાખ્યો નહિ; નિર્વસ્ત્ર હતો, પણ તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં નહિ; માંદો તથા જેલમાં હતો, પણ તમે મારી ખબર લીધી નહિ.'

<sup>૪૪</sup> ત્યારે તેઓ પણ તેમને ઉત્તર આપશે કે, 'પ્રભુ, કથારે અમે તમને ભૂખ્યા, તરફયા, પારકા, નિર્વસ્ત્ર, માંદા કે જેલમાં જોઈને તમારી સેવા નથી કરી?' <sup>૪૫</sup> ત્યારે ઈસ્ત્રુ તેઓને ઉત્તર આપશે કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'આ બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કર્યું નહિ, એટલે તે મને કર્યું નહિ.' <sup>૪૬</sup> તેઓ અનંતકાળિક સજ માટે જશે, પણ ન્યાયીઓ અનંતજીવનમાં પ્રવેશશે.'

## ૨૬

### ઈસ્ત્રુની વિચલન કાવતં

<sup>૧</sup> ઈસ્ત્રુએ સર્વ વાતો પૂરી કરી ત્યારે એમ થથું કે તેમણે પોતાના શિષ્યોને કર્યું,  
<sup>૨</sup> 'તમે જાણો છો બે દિવસ પછી પારખાપર્વ છે; અને માણસના દીકરા ઈસ્ત્રુને વધસ્તંભે જડાવા સારુ પરાધીન કરાશે.'

<sup>૩</sup> પછી મુખ્ય યાજકો તથા લોકોના વડીલો કાથાફા નામે પ્રમુખ યાજકની કચેરીમાં એકત્ર થયા. <sup>૪</sup> ઈસ્ત્રુને કપટથી પકડીને મારી નાખવા માટે તેઓએ સંકલ્પ કર્યો. <sup>૫</sup> પણ તેઓએ કર્યું કે, 'પર્વમાં નહિ, રખેને લોકોમાં હુલ્લડ થાય.'

### બેથાનિયામાં ઈસ્ત્રુનો અભિષેક

<sup>૬</sup> ઈસ્ત્રુ બેથાનિયામાં સિમોન કુષ રોગીના ઘરમાં હતા, <sup>૭</sup> ત્યારે અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની સંગેમરમરની ડબી લઈને એક સ્ત્રી ઈસ્ત્રુની પાસે આવી, તેઓ જમવા બેઠા હતા ત્યારે ઈસ્ત્રુના ભાથા ઉપર તેણે અત્તર રેશ્યું. <sup>૮</sup> જથારે તેમના શિષ્યોએ તે જોથું ત્યારે તેઓએ ગુસ્સે થઈને કર્યું કે, 'એ બગાડ શા માટે?' <sup>૯</sup> કેમ કે એ અત્તર ઘણે મૂલ્યે વેચાત અને ગરીબોને અપાત.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે ઈસ્ત્રુએ તે જાણીને તેઓને કર્યું કે, 'એ સ્ત્રીને તમે કેમ સતાવો છો? કેમ કે તેણે તો મારા પ્રત્યે ઉત્તમ કામ કર્યું છે!' <sup>૧૧</sup> કેમ કે ગરીબો સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે નથી.

૧૨ તેણે અત્તર મારા શરીર પર દેખ્યું તે કામ તો મારા દફનની તૈયારીને સારુ કર્યું છે. ૧૩ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'આ સુવાર્તા આખી દુનિયામાં જથાં કહીં પ્રગટ કરાશે તથાં એણે જે કર્યું છે તે પણ તેની યાદગીને અર્થે કહેવામાં આવશે.'

### ઈસુને પકડાવી દેવા યહૂદાની સમંતિ

૧૪ ત્યારે યહૂદા ઇજ્કારિયોત નામે ભાર શિષ્યોમાંના એકે મુખ્ય યાજકોની પાસે જઈને ૧૫ કદ્યું કે, 'તેને હું તમારે સ્વાધીન કરું તો તમે મને શું આપવા રાજુ છો?' તેઓએ તેને ચાંદીના શ્રીસ સિક્કા ચૂકવી આપ્યા. ૧૬ ત્યાર્થી તે ઈસુને પરસ્વાધીન કરવાની તક શોધતો રહ્યો.

### પોતાના શિષ્યો સાથે પાખા-ભોજન

૧૭ બેખ્મીર રોટલીના પર્વને પહેલે દિવસે શિષ્યોએ ઈસુની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'અમે તમારે ભાટે પાખા ખાવાની તૈયારી કર્યાં કરીએ? તમારી શી ઇચ્છા છે?' ૧૮ ત્યારે ઈસુએ કદ્યું કે, 'નગરમાં ફલાણાની પાસે જઈને તેને કહો, ઉપદેશક કહે છે કે મારો સમય પાસે આવ્યો છે, હું મારા શિષ્યો સુદ્ધાં તારે ઘરે પાખા પાળીશ.' ૧૯ ઈસુએ શિષ્યોને જેવી આજા આપી હતી, તેવું તેઓએ કર્યું અને પાખા તૈયાર કર્યું.

૨૦ સાંજ પડી ત્યારે ભાર શિષ્યોની સાથે ઈસુ જમવા બેઠા હતા. ૨૧ તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેમણે કદ્યું કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'તમારામાંથી એક મને પરસ્વાધીન કરશે.' ૨૨ ત્યારે તેઓ ઘણાં દુઃખી થયા અને તેઓમાંનો દરેક તેમને કહેવા લાગ્યો કે, 'પ્રભુ, શું તે હું છું?'

૨૩ ઈસુએ ઉત્તર દેતાં કદ્યું કે, 'જેણે મારી સાથે થાળીમાં હાથ મૂકયો છે તે જ મને પરાધીન કરશે. ૨૪ માણસના દીકરા સંબંધી જેમ લખેલું છે તેમ તે જાથ છે ખરો; પણ જે માણસથી માણસનો દીકરો પરાધીન કરાય છે, તેને અફસોસ છે; જો તે માણસ જન્મ્યો ન હોત, તો તેને ભાટે સારું હોત.' ૨૫ ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનાર યહૂદાએ પૂછ્યું કે, 'ગુરૂજી, શું તે હું છું?' ઈસુ તેને કહે છે કે, 'તેં પોતે જ કદ્યું.'

### પ્રભુ ભોજનની સ્થાપના

૨૬ તેઓ ભોજન કરતા હતા ત્યારે ઈસુએ રોટલી લઈને, આશીર્વાદ માગીને ભાંગી અને શિષ્યોને આપીને કદ્યું કે, લો, ખાઓ, આ મારું શરીર છે.

૨૭ પછી ઈસુએ પ્યાલો લઈને સ્તુતિ કરીને તેઓને આપતાં કદ્યું કે, 'તમે બધા એમાંથી પીઓ.' ૨૮ કેમ કે એ નવા કરાનું ભારું રકત છે, જે પાપોની ભાફીને અર્થે ઘણાંઓને ભાટે વહેવડાવવામાં આવે છે. ૨૯ હું તમને કહું છું કે, 'હું મારા બાપના રાજ્યમાં તમારી સાથે નવો દ્રાક્ષારસ નહિ પીએ, તે દિવસ સુધી હું હવેથી તે પીનાર જ નથી.'

### પિતરના નકાર વિષે ઈસુની આગાહી

૩૦ તેઓ ગીત ગાયા પછી જૈતૂનનાં પહાડ પર ગયા. ૩૧ ત્યારે ઈસુ તેઓને કહે છે કે, 'તમે બધા આજ રાત્રે મારા સંબંધી ઠોકર ખાશો;' કેમ કે એમ લખેલું છે કે 'હું ઘેટાંપાણકને મારીશ અને ટોળાનાં ઘેટાં વિષેરાઈ જશે.' ૩૨ 'પણ મારા ઉદ્ધયાં પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ.'

૩૩ ત્યારે પિતરે ઉત્તર દેતાં ઈસુને કદ્યું કે, 'જો બધા તમારા સંબંધી ઠોકર ખાશે, તોપણ હું કદી ઠોકર ખાઈશ નહિ.' ૩૪ ઈસુએ તેને કદ્યું, 'હું તને નિશ્ચે કહું છું કે, આજ રાત્રે ભરદ્વો બોલ્યા અગાઉ, પ્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ.' ૩૫ પિતર તેને કહે છે

કે, 'જો મારે તમારી સાથે મરવું પડે તોપણ હું તમારો નકાર નહિ જ કરીશ. બધાં શિષ્યોએ પણ તેમ જ કર્યું'

### ગેથસેમાનેમાં ઈસુની પ્રાર્થના

**૩૬** ત્યારે ઈસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાને નામે એક જગ્યાએ આવે છે અને શિષ્યોને કહે છે કે, 'હું ત્યાં જઈને પ્રાર્થના કરું ત્યાં સુધી તમે અહીં બેસો!' **૩૭** પિતરને તથા ઝબદીના બે દીકરાઓને સાથે લઈને ઈસુ પોતે શોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યા; **૩૮** પછી ઈસુ તેઓને કહે છે કે, 'આરો જીવ મરવા જેવો ઘણો દુઃખી છે, તમે અહીં રહીને મારી સાથે જગતા રહો.'

**૩૯** પછી તેમણે થોડે દૂર જઈને મુખ નમાવીને પ્રાર્થના કરતાં કર્યું કે, "ઓ મારા બાપ, જો બની શકે તો આ પ્યાલો મારાથી દૂર કરો; તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ." **૪૦** પછી શિષ્યોની પાસે ઈસુ આવે છે અને તેઓને ઊંઘતા જોઈને પિતરને કહે છે, 'શું તમે એક ઘડી પણ મારી સાથે જગતા રહી નથી શકતા? **૪૧** તમે જગતા રહો અને પ્રાર્થના કરો કે પરીક્ષણામાં ન પડો; આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ શરીર નિર્બળ છે.'

**૪૨** બીજુ વાર ઈસુએ જઈને પ્રાર્થના કરતા કર્યું કે, 'ઓ મારા બાપ, જો આ પ્યાલો મારા પીધા વગર મારી પાસેથી દૂર થઈ ન શકે તો તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ.'

**૪૩** ઈસુએ બીજુ વાર આવીને તેઓને ઊંઘતા જોયા; કેમ કે તેઓની આંખો ઊંઘથી ભારે થઈ હતી. **૪૪** ઈસુ ફરીથી શિષ્યોને મૂકીને પ્રાર્થના કરવા ગયા, અને શ્રીજી વાર એ જ વાત કહેતાં તેમણે પ્રાર્થના કરી.

**૪૫** ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, 'હવે ઊંઘથા કરો અને આચામ લો; જુઓ, સમય પાસે આવ્યો છે, માણસનો દીકરો પાપીઓના હાથમાં પરાધીન કરાય છે. **૪૬** ઉઠો આપણે જોઈએ; જુઓ, મને પકડાવનાર આવી પહોંચ્યો છે.'

### ઈસુની ધરપકડ

**૪૭** તે હજુ બોલતા હતા, એટલામાં જુઓ, બાર શિષ્યમાંનો એક, એટલે થહૂદા, આવ્યો; તેની સાથે મુખ્ય યાજકોની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ઘણાં લોક તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને આવ્યા. **૪૮** હવે તેમને પરાધીન કરનારે તેઓને નિશાની આપી હતી કે, હું જેને ચુંબન કરું તે જ તે છે; તેને પકડી લેજો.

**૪૯** તરત તેણે ઈસુ પાસે આવીને કર્યું, 'ગુરુજી સલામ' અને તે તેમને ચૂખ્યો; **૫૦** ઈસુએ તેને કર્યું કે, 'મિત્ર, જે કરવાને તું આવ્યો છે તે કર.' ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને, ઈસુ પર હાથ નાખીને, તેમની ધરપકડ કરી.

**૫૧** પછી જુઓ, ઈસુના સાથીઓમાંના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કાઢી અને પ્રમુખ યાજકના ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. **૫૨** ત્યારે ઈસુ તેને કહે છે કે, 'તારી તરવાર મ્યાનમાં પાછી મૂક; કેમ કે જેઓ તરવાર પકડે છે તેઓ તરવારથી જ નાશ પામશે.' **૫૩** શું તું ધારે છે કે હું બાપની પાસે એવું નથી માગી શકતો કે તે હમણાં જ સૈન્યની બાર ટુકડીઓ કરતાં વધારે શવર્ગદૂતોને મારી પાસે મોકલી દે? **૫૪** તો શાસ્ત્રવચનોમાં જે લખેલું છે કે, 'એવું થવું જોઈએ, તે કેમ પૂર્ણ થશે?'

**૫૫** તે જ સમયે ઈસુએ લોકોને કર્યું કે, 'તમે તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને જેમ ચોરને તેમ મને પકડવા નીકળી આવ્યા છો શું? હું રોજ ભક્તિસ્થાનમાં બેસીને બોધ કરતો હતો; ત્યારે તમે મને પકડ્યો ન હતો. **૫૬** પણ પ્રબોધકોના લેખો પૂર્ણ થાય માટે આ બધું થયું છે. 'ત્યારે બધા શિષ્યો ઈસુને મૂકીને જતા રહ્યા.'

### ન્યાયસભા સમક્ષ ઈસુ

૫૭ પછી જેઓએ ઈસુને પકડ્યા હતા, તેઓ જ્યાં શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો એકઠા થયા હતા ત્યાં કાયાફા પ્રમુખ યાજકની પાસે તેમને લઈ ગયા. ૫૮ પિતર દૂરથી તેમની પાછળ પ્રમુખ યાજકની કચેરી સુધી ચાલ્યો અને અંદર જઈને ઈસુને શું કરશે તે જોવાને ઓકીદારોની સાથે બેઠો.

૫૯ મુખ્ય યાજકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ, ઈસુને મારી નાખવાને, તેમની વિરલ્જ જૂઠી શાહેદી શોધી; ૬૦ જોકે ઘણાં જુણ સાક્ષીઓ આવ્યા, પણ તેમની સાક્ષી મળતી આવી નહિં; પણ પાછળથી બે માણસો આવીને, ૬૧ બોલ્યા કે, ઈસુએ કદયું હતું કે, હું ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને પાડી નાખવાને તથા ત્રણ દિવસમાં તેને પાછું બાંધવાને સમર્થ છું.'

૬૨ ત્યારે પ્રમુખ યાજકે ઊભા થઈને તેને કદયું, 'શું તું કઈ ઉત્તર નથી દેતો? તેઓ તારી વિરલ્જ સાક્ષી આપે છે.' ૬૩ પણ ઈસુ મૌન રહ્યા. ત્યારે પ્રમુખ યાજકે ઈસુને કદયું, 'હું તને જીવતા ઈશ્વરના સમ આપું છું કે, ઈશ્વરનો દીકરો જે ખ્રિસ્ત તે તું જ છે કે નહિં, એ અમને કહે.' ૬૪ ઈસુ તેને કહે છે કે, તેં જ કદયું, પરંતુ હું તમને કહું છું કે, હવે પછી તમે માણસના દીકરાને પરાક્રમના જમણાં હાથ પર બેઠેલા તથા આકાશનાં વાદળો પર આવતા નિહાળશો.

૬૫ ત્યારે પ્રમુખ યાજકે પોતાના વસ્ત્ર ફાડીને કદયું કે, 'એણે દુર્ભાષણ કર્યું છે; આપણને બીજા સાક્ષીઓની શી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એ દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે.

૬૬ તમે શું વિચારો છો?' તેઓએ ઉત્તર દેતાં કદયું કે, 'મૃત્યુદંડને પાત્ર છે.

૬૭ ત્યારે તેઓએ તેના મુખ પર થુંકીને તેને મુક્કીઓ મારી; અને તેને થપ્પડો મારતાં ૬૮ કદયું કે, 'ઓ ખ્રિસ્ત, તને કોણે માર્યું એ અમને કહી બતાવ.'

### પિતરે કરેલો નકાર

૬૯ પિતર બહાર ચોકમાં બેઠો હતો, ત્યારે એક દાસીએ તેની પાસે આવીને કદયું કે, 'તું પણ ગાલીલના ઈસુની સાથે હતો!' ૭૦ પણ તેણે સહુની આગળ નકાર કરતાં કદયું કે, 'તું જે કહે છે તે હું જાણતો નથી.'

૭૧ તે બહાર પરસાળમાં ગયો ત્યારે બીજી દાસીએ તેને દેખીને જેઓ ત્યાં હતા તેઓને કદયું કે, 'એ પણ નાસરેથના ઈસુની કંગાથે હતો.' ૭૨ પણ તેણે સમ ખાતાં ફરીથી નકાર કર્યો કે, 'હું તે માણસને ઓળખતો નથી.'

૭૩ થોડીવાર પછી પાસે ઊભેલાઓએ આવીને પિતરને કદયું કે, 'ખરેખર તું પણ તેઓમાંનો એક છે, કેમ કે તારી બોલીથી તું ઓળખાય છે. ૭૪ ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, 'હું તે માણસને ઓળખતો નથી.' તરત જ મરદો બોલ્યો. ૭૫ જે વાત ઈસુએ પિતરને કહી હતી કે, 'મરદો બોલ્યા અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ,' તે તેને થાડ આવી; ત્યારે બહાર જઈને તે બહુ રક્ષથો.

## ૨૭

### ઈસુ પિલાતની સમક્ષ

૧ હવે સવાર થઈ, ત્યારે સર્વ મુખ્ય યાજકોએ તથા લોકોનાં વડીલોએ ઈસુને મારી નાખવા માટે તેની વિરલ્જ કાવતણ કર્યું. ૨ પછી તેઓએ ઈસુને બાંધ્યા અને તેમને લઈ જઈને પિલાત રાજ્યપાલને સોંપ્યાં.

થહૂદાનો આપદાત

<sup>૩</sup> જ્યારે યહૃદાએ, જેણે તેમને પરાધીન કર્યા હતા તેણે જોયું કે ઈસ્તુને અપરાધી ઠાવાથા છે, ત્યારે તેને ખેદ થયો, અને તેણે ચાંદીના શ્રીસ સિક્કા મુખ્ય યાજકોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને;<sup>૪</sup> કટ્યું કે, 'નિરપરાધી લોહી પરસ્વાધીન કર્યાથી મેં પાપ કર્યું છે.' ત્યારે તેઓએ કટ્યું કે, 'તેમાં અમારે શું? તે તું જણો.' <sup>૫</sup> પછી સિક્કાઓ બક્કિતસ્થાનમાં ફેંકી દઈને તે ગયો; અને જઈને ગણે ફાંસો ખાદો.

<sup>૬</sup> મુખ્ય યાજકોએ તે રૂપિયા લઈને કટ્યું કે, એ લોહીનું મૂલ્ય છે માટે બંડારમાં મૂકવા ઉચ્ચિત નથી. <sup>૭</sup> તેઓએ ચર્ચા કરીને પરદેશીઓને દફનાવવા સાચું એ રૂપિયાથી કુંભારનું ખેતર વેચાતું લીધું. <sup>૮</sup> તે માટે આજ સુધી તે ખેતર 'લોહીનું' ખેતર કહેવાય છે.

<sup>૯</sup> ત્યારે ચર્ચિયા પ્રબોધકે જે કટ્યું હતું તે પૂરું થયું કે, 'જેનું મૂલ્ય ઠાવવાંમાં આવ્યું, એટલે જેનું મૂલ્ય ઇજરાયલપુત્રોએ ઠાવ્યું તેના મૂલ્યના ચાંદીના શ્રીસ સિક્કા તેઓએ લીધા; <sup>૧૦</sup> જેમ પ્રબુએ મને હુકમ કર્યો, તેમ કુંભારના ખેતરને માટે આપ્યા.'

### પિલાત ઈસ્તુને પ્રશ્નો પૂછે છે

<sup>૧૧</sup> અને ઈસ્તુ રાજ્યપાલની આગળ વિભા રહ્યા અને રાજ્યપાલે તેમને પૂછ્યું કટ્યું કે, 'શું તું યહૃદીઓનો રાજ છે?' ઈસ્તુએ તેને કટ્યું કે, 'તું પોતે કહે છે.' <sup>૧૨</sup> મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ તેમના પર આરોપ મૂકયો છતાં તેમણે કંઈ ઉત્તર આપ્યો નહિં. <sup>૧૩</sup> ત્યારે પિલાતે તેમને કટ્યું કે, 'તારી વિરજ તેઓ કેટલા આરોપો મૂકે છે એ શું તું નથી સાંભળતો?' <sup>૧૪</sup> ઈસ્તુએ તેને એક પણ શરૂનો ઉત્તર આપ્યો નહિં તેથી રાજ્યપાલ ઘણું આશ્રય પામ્યો.

### ઈસ્તુને મૂટયુની સજી

<sup>૧૫</sup> હવે પર્વમાં જે એક બંદીવાનને લોકો માગે, તેને તેઓને માટે છોકી દેવાનો રાજ્યપાલનો ચિવાજ હતો. <sup>૧૬</sup> તે વખતે બરાબાસ નામનો એક પ્રખ્યાત બંદીવાન હતો.

<sup>૧૭</sup> તેથી તેઓ એકઢા થયા પછી પિલાતે તેઓને કટ્યું કે, 'હું તમારે માટે કોને છોકી દઉં, તે વિષે તમારી શી ભરજી છે? બરાબાસને, કે ઈસ્તુ જે પ્રિસ્ત કહેવાય છે તેને?' <sup>૧૮</sup> કેમ કે તે જાણતો હતો કે તેઓએ અદેખાઈથી ઈસ્તુને સોંપ્યો હતો. <sup>૧૯</sup> જ્યારે ન્યાયાસન પર તે બેઠો હતો, ત્યારે તેની પત્નીએ તેને કહેવડાવ્યું કે, 'તે નિર્દોષ માણસને તું કંઈ કરતો નહિં, કેમ કે આજ મને સ્વાન્નમાં તેને લીધે ઘણું દુઃખ થયું છે.'

<sup>૨૦</sup> હવે મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમજાવ્યાં, કે તેઓ બરાબાસને માગે અને ઈસ્તુને મારી નંખાવે. <sup>૨૧</sup> પણ રાજ્યપાલે તેઓને કટ્યું કે, 'તે બેમાંથી હું કોને તમારે માટે છોકી દઉં, તમારી શી ભરજી છે?' તેઓને કટ્યું કે 'બરાબાસને!' <sup>૨૨</sup> પિલાતે તેઓને કટ્યું છે કે, 'તો ઈસ્તુ જે પ્રિસ્ત કહેવાય છે તેને હું શું કરં?' સધળાંએ તેને કટ્યું કે, 'ઈસ્તુને વધસ્તંબે જડાવો.'

<sup>૨૩</sup> ત્યારે તેણે કટ્યું, 'શા માટે? તેણે શો અપરાધ કર્યો છે?' પણ તેઓએ વધારે ઊંચા અવાજે કટ્યું કે, ઈસ્તુને વધસ્તંબે જડાવો. <sup>૨૪</sup> જ્યારે પિલાતે જોયું કે માણ કંઈ ચાલતું નથી, પણ તેને બદલે વધારે ગડબડ થાય છે, ત્યારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગળ પોતાના હાથ ધોઈને કટ્યું કે, 'એ ન્યાયીના રકત સંબંધી હું નિર્દોષ છું; તે તમે પોતે જાણો.'

૨૫ ત્યારે સર્વ લોકોએ ઉત્તર દેતાં કણ્ણું કે, 'એનું રક્ત અમારે માથે તથા અમારા સંતાનને માથે આવે.' ૨૬ ત્યારે તેણે બરાબાસને તેઓને માટે છોડી દીધો, અને ઈસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તંભે જડવા સારુ સૌખ્યો.

### સિપાઈઓ ઈસુની મશકરી કરે છે

૨૭ ત્યારે રાજ્યપાલના સિપાઈઓ ઈસુને ભહેલમાં લઈ ગયા અને આખી પલટણ તેની આસપાસ એકઠી કરી. ૨૮ પછી તેઓએ તેમના વસ્ત્રો ઉતારીને લાલ ઝબ્બો પહેરાવ્યો. ૨૯ કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેમના ભાથા પર મૂક્યો, તેમના જમણાં હાથમાં સોટી આપી અને તેમની આગળ ઘૂંટણ ટેકીને તેમના ઠષામશકરી કરતાં કણ્ણું કે, 'હે યહુદીઓના રાજ, સલામ.'

૩૦ પછી તેઓ તેમના પર થૂંક્યાં અને સોટી લઈને તેમના ભાથામાં મારી. ૩૧ તેમની ઠષામશકરી કરી રહ્યા પછી તેઓએ તેમનો ઝબ્બો ઉતારીને તેમના પોતાના જ વસ્ત્રો તેમને પહેરાવ્યાં અને વધસ્તંભે જડવાને તેઓ તેમને લઈ ગયા.

### ઈસુને ઝૂસે જડયાં

૩૨ તેઓ બહાર ગયા ત્યારે કુરેનીનો સિમોન નામે એક ભાગસ તેઓને ભણ્યો, જેની પાસે તેઓએ તેમનો વધસ્તંભ બણજબચીપૂર્વક ઊંચકાવ્યો. ૩૩ તેઓ ગલગથા એટલે કે, 'ખોપરીની જગા' કહેવાય છે, ત્યાં પહોરથ્યા. ૩૪ તેઓએ પિત બેઠવેલો સરકો તેમને પીવાને આપ્યો, પણ ચાખ્યાં પછી તેમણે પીવાની ના પાડી.

૩૫ ઈસુને વધસ્તંભે જડયાં પછી તેઓએ ચિંહી નાખીને તેમના વસ્ત્રો અંદરોઅંદર વહેંચી લીધાં; ૩૬ અને તેઓએ ત્યાં બેસીને તેમની ચોકી કરી. ૩૭ 'ઈસુ જે યહુદીઓનો રાજ, તે એ જ છે!' એવું તેમના વિરલધનું આરોપનામું તેમના ભાથાની ઉપર મુકાવ્યું.

૩૮ તેઓએ તેમની સાથે બે ચોરને વધસ્તંભે જડયાં, એકને જમણી તરફ અને બીજાને ડાબી તરફ. ૩૯ પાસે થઈને જનારાંઓએ પોતાના ભાથાં હલાવતાં તથા તેમનું અપમાન કરતાં ૪૦ કણ્ણું કે, 'અરે ભક્તિસ્થાનને પાડી નાખનાર તથા તેને પ્રણ દિવસમાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જો તું ઈશ્વરનો દીકરો છે તો વધસ્તંભ પરથી ઊતરી આવ.'

૪૧ તે જ રીતે મુખ્ય ચાજકોએ પણ શાસ્ત્રીઓ તથા વડીલો સાથે ઠષામશકરી કરતાં કણ્ણું કે, ૪૨ 'તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, પણ તે પોતાને બચાવી નથી શકતો; એ તો ઈજરાયલનો રાજ છે, તે હમણાં જ વધસ્તંભ પરથી ઊતરી આવે, એટલે અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું.'

૪૩ તે ઈશ્વર પર ભરોસો રાખે છે, જો તે તેમને ચાહતો હોય તો હમણાં તેને છોડાવે; કેમ કે તેણે કણ્ણું હતું કે, 'હું ઈશ્વરનો દીકરો છું.' ૪૪ જે ચોરોને તેમની સાથે વધસ્તંભે જડયાં હતા, તેઓએ પણ તેમની નિંદા કરી.

### ઈસુનું મૃત્યુ

૪૫ બપોરના લગભગ બારથી પ્રણ વાગ્યા સુધી આખા દેશમાં અંધારપટ છવાયો. ૪૬ આશરે પ્રણ કલાકે ઈસુએ ઊંચા અવાજે બૂમ પાડતાં કણ્ણું કે, 'એલી, એલી, લમા શબકથની,' એટલે, 'ઓ મારા ઈશ્વર, મારા ઈશ્વર, તમે મને કેમ મૂકી દીધો છે?' ૪૭ જેઓ ત્યાં ઊભા હતા તેઓમાંથી કેટલાક તે સાંભળીને કણ્ણું કે, 'તે એલિયાને બોલાવે છે.'

૪૮ તરત તેઓમાંથી એકે ઢોડીને વાદળી લઈને સરકારી બીજવી અને લાકડીની ટોચે બાંધીને તેમને ચુસવા આપી. ૪૯ પણ બીજાઓએ કણ્ણું કે, 'રહેવા દો, આપણે જોઈએ કે એલિયા તેમને બચાવવા આવે છે કે નહિ.' ૫૦ પછી ઈસુએ બીજુ વાર ઊંચે અવાજે બૂમ પાડીને પ્રાણ છોડ્યો.

૫૧ ત્યારે જુઓ, ભક્તિસ્થાનનો પડદો ઉપરથી નીચે સુધી ફાટીને તેના બે ભાગ થઈ ગયા, પૂછ્વી કાંપી, ખડકો ફાટ્યા, ૫૨ કબરો ઊંઘઠી ગઈ અને ઊંઘેલા સંતોનાં ઘણાં શરીર ઊંઘયાં. ૫૩ અને ઈસુના મરણોત્થાન પણી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પવિત્ર નગરમાં ગયા અને ઘણાંઓને દેખાયા.

૫૪ ત્યારે સ્વભેદાર તથા તેની સાથે જેટલાં ઈસુની ચોકી કરતાં હતા, તેઓએ ધરતીકંપ તથા જે જે થયું, તે જોઈને બહુ ગભરાતા કર્યું કે, 'ખરેખર એ ઈંઘરના દીકરા હતા.' ૫૫ ત્યાં ઘણી સ્ત્રીઓ, જેઓ ઈસુની સેવા કરતી ગાલીલથી તેમની પાછળ આવી હતી, તેઓ દૂરથી જોયા કરતી હતી. ૫૬ તેઓમાં મગદલાની ભરિયભ, થાકુબની તથા યોસેની મા ભરિયભ તથા ઝબદીના દીકરાઓની મા હતી.

### ઈસુનું દફન

૫૭ સાંજ પરી ત્યારે થૂસફ નામે અદિમથાઈનો એક શ્રીમંત માણસ આવ્યો, જે પોતે પણ ઈસુનો શિષ્ય હતો, ૫૮ તેણે પિલાત પાસે જઈને ઈસુનું શબ માગ્યું, ત્યારે પિલાતે તે સૌપવાની આજા આપી.

૫૯ પણી થૂસફે શબ લઈને શણના સ્વર્ણ વસ્ત્રમાં તે વીટાખયું. ૬૦ અને ખડકમાં ખોડાવેલી પોતાની નવી કબરમાં તેને મૂક્યો; અને એક મોટો પથ્થર કબરના બાર પર ગબડાવીને તે ચાલ્યો ગયો. ૬૧ મગદલાની ભરિયભ તથા બીજુ ભરિયભ ત્યાં કબરની સામે બેઠેલી હતી.

### કબરની ચોકી

૬૨ સિદ્ધીકરણને બીજે દિવસે મુખ્ય થાજકો તથા ફરોશીઓએ પિલાત પાસે એકઠા થઈને ૬૩ કર્યું કે, 'સાહેબ, અમને થાદ છે કે, તે ઠગ જીવતો હતો ત્યારે કહેતો હતો કે, 'અણ દિવસ પણી હું પાછો ઊઠિશ.' ૬૪ માટે ત્રણ દિવસ સુધી કબરની ચોકી રાખવાની આજા કરો, રખેને તેના શિષ્યો રાણે આવીને તેને ચોરી જાય અને લોકોને કહે કે, મૂખેલાંઓમાંથી તે ઉત્થાન પામ્યો છે અને છેલ્લી ભૂલ પહેલીના કરતાં મોટી થશે.'

૬૫ ત્યારે પિલાતે તેઓને કર્યું કે, 'આ ચોકીદારો લઈને જાઓ અને તમારાથી બને તેવી તેની ચોકી રખાવો.' ૬૬ તેથી તેઓ ગયા અને પથ્થરને મહોર મારીને તથા ચોકીદારો બેસાડીને કબરનો જાપ્તો રાખ્યો.'

## ૨૮

### ઈસુ સજીવન થયા

૧ વિશ્રાભવારની આખરે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે રવિવારે વહેલી સવારે મગદલાની ભરિયભ તથા બીજુ ભરિયભ કબરને જોવા આવી. ૨ ત્યારે જુઓ, મોટો ધરતીકંપ થયો, કેમ કે પ્રભુનો સ્વર્ગદૂત આકાશથી ઊતર્યો, અને પાસે આવીને કબર પર પથ્થરને ગબડાવીને તે પર બેઠો.

૩ તેનું રૂપ વીજળી જેવું, તેનું વસ્ત્ર બરફના જેવું ઊજળું હતું. ૪ તેની ધાકથી ચોકીદારો ધૂજુ ગયા અને મરણતોલ થઈ ગયા.

૫ ત્યારે સ્વર્ગદૂતે ઉત્તર દેતાં તે ક્ષ્રીઓને કર્યું, તમે બીશો નહિ, કેમ કે વધસ્તંભે જડાયેલા ઈસુને તમે શોધો છો, એ હું જાણું છું. ૬ જુઓ ઈસુ અહીં નથી, કેમ કે તેમણે જેમ કર્યું હતું તેમ તે સજીવન થયા છે, તમે આવો, જાયાં પ્રભુ સૂતા હતા તે જાયા જુઓ. ૭ વહેલા જઈને તેમના શિષ્યોને કહો કે, મૃત્યુમાંથી તે સજીવન થયા છે. જુઓ, તે તમારા અગાઉ ગાલીલમાં જાય છે, ત્યાં તમે તેમને દેખશો; જુઓ મેં તમને કર્યું છે.

૮ ત્યારે તેઓ બય તથા ઘણાં હર્ષસહિત, કબરની પાસેથી વહેલા નીકળીને તેમના શિષ્યોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ ત્યારે જુઓ, ઈસુએ તેઓને મળીને કર્યું કે,

'કુશળતા.' તેઓએ પાસે આવીને તેમના પગ પકડ્યા, અને તેમનું ભજન કર્યું. <sup>૧૦</sup> ઈસુ તેઓને કહે છે, 'બીશો નહિં,' જાઓ, મારા બાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાય અને ત્યાં તેઓ મને દેખશો.

### યહૂદી આગેવાનોનું જૂઠાણું

<sup>૧૧</sup> તેઓ જતી હતી, ત્યારે જુઓ, ઓકીદારોમાંના કેટલાકે નગરમાં જઈને જે જે થથું તે સધાણું મુખ્ય યાજકોને કર્યું. <sup>૧૨</sup> તેઓએ તથા વરીલોએ એકઠા થઈને સંકલ્પ કરીને તે સ્કિપાઈઓને ઘણાં નાણાં આપીને <sup>૧૩</sup> સમજાવ્યું કે, તમે એમ કહો કે, 'અમે ઊંઘતા હતા એટલામાં તેમના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેમને ચોરી ગયા.'  
<sup>૧૪</sup> જો એ વાત રાજ્યપાલને કાને પહોંચશે, તો અમે તેમને સમજાવીને તમને બચાવી લઈશું.<sup>૧૫</sup> પછી તેઓએ નાણાં લિધાં અને શીખવ્યા પ્રમાણે તેઓએ કર્યું; એ વાત યહૂદીઓમાં આજ સુધી ચાલે છે.

### ઈસુ શિષ્યોને દર્શન આપે છે અને છેલ્લી આજા આપે છે

<sup>૧૬</sup> પણ અગિયાર શિષ્યો ગાલીલમાં એક પછાડ પર જથાં ઈસુએ તેઓને [જવાનું] કર્યું હતું, ત્યાં ગયા. <sup>૧૭</sup> તેઓએ તેમને જોઈને તેમનું ભજન કર્યું, પણ કેટલાકને સંદેહ આવ્યો.

<sup>૧૮</sup> ઈસુએ પાસે આવીને તેઓને કર્યું કે, 'સ્વર્ગ તથા પૃથ્વી પર સર્વ અધિકાર મને અપાયો છે.' <sup>૧૯</sup> એ માટે તમે જઈને સર્વ દેશનાઓને શિષ્ય કરો; પિતા તથા પુત્ર તથા પવિત્ર આત્માને નામે તેઓને બાપ્તિક્ષમા આપતા જાઓ.

<sup>૨૦</sup> મેં તમને જે જે આજા આપી તે સર્વ પાણવાનું તેઓને શીખવવું; અને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.'

The Gospel according to  
Mark  
**માર્કની લખેલી સુવાત્તા**

**યોહાન બાપ્તિસ્તનો સંદેશ**

**૧** ઈશ્વરના દીકરા ઈસુ જ્ઞિતની આ સુવાત્તાની શરૂઆત;  
**૨** જેમ યશાયા પ્રબોધકના પુસ્તકમાં લખેલું છે કે, 'જો, હું તારી આગળ મારા સંદેશવાહકને મોકલું છું; તે તારી આગળ તારો ભાર્ગ તૈયાર કરશે; **૩** અરણ્યમાં પોકારનારની વાણી એવી છે કે પ્રભુનો ભાર્ગ તૈયાર કરો, તેમના રસ્તા સીધા કરો;

**૪** એ પ્રમાણે યોહાન બાપ્તિસ્તમા આપનાર અરણ્યમાં પાપોની માઝીને સારુ પસ્તાવાનું બાપ્તિસ્તમા જહેર કરતો પ્રગટ થયો. **૫** આખા યહૃદિયા દેશના તથા યરુશાલેમના રહેવાસીઓ તેમની પાસે ગયા; અને બધા પોતાનાં પાપ કખૂલ કરીને થર્ડન નદીમાં તેનાથી બાપ્તિસ્તમા પામ્યા. **૬** યોહાનનો પોશાક ઊંટના વાળનો હતો, તેની કમરે ચામડાનો પછો હતો અને તે તીડ તથા રાની તેનો ખોરાક હતો.

**૭** તેણે એવું પ્રગટ કર્યું કે, મારા કરતાં જે સમર્થ છે તે મારી પાછળ આવે છે; હું તો વાંકો વળીને તેમના ચંપલની દોરી છોડવા યોગ્ય નથી. **૮** હું પાણીથી તમારું બાપ્તિસ્તમા કરું છું, પણ તે પવિત્ર આત્માથી તમારું બાપ્તિસ્તમા કરશે.'

**ઈસુનું બાપ્તિસ્તમા અને પરીક્ષણ**

**૯** તે દિવસોમાં એમ થથું કે, ઈસુ ગાલીલના નાસરેથથી આવ્યા અને થર્ડનમાં યોહાનથી બાપ્તિસ્તમા પામ્યા; **૧૦** પછી તરત પાણીમાંથી બહાર આવતાં તેમણે સ્વર્ગો ખુલ્લાં થયેલા તથા પવિત્ર આત્માને કખૂતરની જેમ પોતાના પર ઉત્તરતા જોયા,  
**૧૧** અને સ્વર્ગોમાંથી વાણી થઈ કે, 'તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસંગ છું.'

**૧૨** તરત આત્મા તેમને અરણ્યમાં લઈ ગયા; **૧૩** અરણ્યમાં ચાણીસ દિવસ સુધી શેતાનથી તેમનું પરીક્ષણ થથું; ત્યાં જંગલી પશુઓ સાથે તેઓ હતા; અને સ્વર્ગદૂતોએ તેમની સેવા કરી.

**પ્રથમ શિષ્યોને આમંત્રણ**

**૧૪** યોહાનની ધરપકડ કરાયા પછી ઈસુ ગાલીલમાં આવ્યા અને ઈશ્વરની સુવાત્તા પ્રગટ કરતાં તેમણે કટથું કે, **૧૫** 'સમય પૂરો થયો છે, ઈશ્વરનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે; પસ્તાવો કરો અને સુવાત્તા પર વિજ્ઞાસ કરો.'

**૧૬** તેમણે ગાલીલના સમુદ્રને ડિનારે યાલતાં ક્ષિમોન તથા તેના ભાઈ આન્દ્રથાને સમુદ્રમાં જાળ નાખતા જોયાં; કેમ કે તેઓ માણીમાર હતા. **૧૭** ઈસુએ તેઓને કટથું કે, 'મારી પાછળ આવો અને હું તમને માણસો પકડનારા કરીશ.' **૧૮** તરત તેઓ પોતાની જાળો પડતી મૂકીને તેમની સાથે ગયા.

**૧૯** ત્યાંથી થોડે આગળ જતા તેમણે ઝબદીના દીકરા યાકૂબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને હોડીમાં જાળો સાંધતા જોયા. **૨૦** ઈસુએ તરત જ તેઓને બોલાવ્યા; અને તેઓ પોતાના બાપ ઝબદીને મજૂરોની સાથે હોડીમાં રહેવા દઈને તેમની પાછળ ગયા.

**અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો માણસ**

૨૧ તેઓ કપરનાહુમમાં ગયા; અને તરત, વિશ્રામવારે સભાસ્થાનમાં જઈને ઈસુએ બોધ આપ્યો. ૨૨ લોકો તેમના બોધથી આશ્ર્ય પામ્યા; કેમ કે તેમણે તેઓને શાસ્ત્રીઓની જેમ નહિં, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેની માફક બોધ કર્યો.

૨૩ તે જ સમયે તેઓના સભાસ્થાનમાં અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો એક માણસ હતો. તેણે બૂમ પાડીને કદ્યું કે, ૨૪ 'અદે, નાસરેથના ઈસુ, અમારે અને તમારે શું છે? શું તમે અમારો નાશ કરવા આવ્યા છો? તમે કોણ છો, એ હું જાણું છું, એટલે ઈખરના પવિત્ર.' ૨૫ ઈસુએ તેને ધમકાવતાં કદ્યું કે, 'ચૂપ રહે, અને તેનામાંથી નીકળી જા'. ૨૬ અશુદ્ધ આત્મા તેને ભરડી નાખીને તથા મોટી બૂમ પાડીને તેનામાંથી નીકળી ગયો.

૨૭ બધા ઐવા અથરત થથા કે તેઓ અંદરોઅંદર પૂછવા લાગ્યા કે, 'આ શું છે? આ તો નવો બોધ છે! કેમ કે અધિકારથી તેઓ અશુદ્ધ આત્માઓને પણ આજા કરે છે અને તેઓ તેમનું માને છે.' ૨૮ તરત તેમની કીર્તિ આખા ગાલીલ પ્રાંતમાં ફેલાઈ ગઈ.

### ઈસુએ ઘણાં લોકોને સાલાં કર્યા

૨૯ તેઓ તરત જ સભાસ્થાનમાંથી નીકળીને યાકૂબ તથા યોહાન સહિત સિખોન તથા આન્દ્રિયાના ધરમાં ગયા. ૩૦ હવે સિખોનની સાખુ તાવથી બીમાર હતી; અને તરત તેને વિષે તેઓએ ઈસુને કદ્યું. ૩૧ તેમણે પાસે આવીને તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડી; અને તે જ સમયે તેનો તાવ ઉતસી ગયો અને તેણે તેઓની સેવા કરી.

૩૨ સાંજે સૂરજ આથમ્યો ત્યારે તેઓ બધાં માંદાઓને તથા દુષ્ટાત્મા વળગેલાંઓને તેમની પાસે લાવ્યા. ૩૩ બારણા આગળ આખું શહેર બેગું થયું. ૩૪ ઘણાં જેઝો વિવિધ પ્રકારના રોગથી પીડાતાં હતાં તેઓને તેમણે સાલાં કર્યા; ઘણાં દુષ્ટાત્માઓને કાઢયાં. દુષ્ટાત્માઓ તેમને ઓળખતા હતા માટે તેમણે તેઓને બોલવા દીધાં નહિં.

### ગાલીલમાં ઈસુનો ઉપદેશ

૩૫ સવારે અજવાણું થતાં પહેલાં ઘણાં વહેલા ઉઠીને ઈસુ બહાર ગયા; અને ઉજ્જવલાયાએ જઈને તેમણે ત્યાં પ્રાર્થના કરી. ૩૬ સિખોન તથા જેઓ તેમની સાથે હતા, તેઓ તેમની પાછળ ગયા; ૩૭ અને તેઓ તેમને મળીને કહે છે કે, 'બધા તમને શોધે છે.'

૩૮ તે તેઓને કહે છે કે, 'આપણે પાસેના ગામોમાં જઈએ કે, હું ત્યાં પણ ઉપદેશ આપું; કેમ કે એ જ માટે હું આવ્યો છું.' ૩૯ આખા ગાલીલમાં તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં જઈને તેઓ ઉપદેશ આપતા અને દુષ્ટાત્માઓને કાઢતાં હતા.

### એક કોટિઓ શુદ્ધ થયો

૪૦ એક કુષ રોગી તેમની પાસે આવે છે અને તેમને વિનંતી કરીને તથા દૂંટણ ટેકવીને કહે છે કે, 'જો તમારી ઇચ્છા હોય તો તમે મને શુદ્ધ કરી શકો છો!' ૪૧ ઈસુને અનુકર્ષા આવી અને હાથ લાંબો કરીને તેને સ્પર્શયો. અને તેને કદ્યું કે, 'મારી ઇચ્છા છે, તું શુદ્ધ થા;' ૪૨ તે જ ઘડીએ તેનો કુષ રોગ મટી ગયો અને તે શુદ્ધ થયો.

૪૩ તેમણે તેને સખત ચેતવણી આપીને તરત બહાર મોકદ્યો; ૪૪ અને કદ્યું કે, 'જોજે, કોઈને કંઈ કહેતો નહિં; પણ જઈને પોતાને થાજકને બતાવ અને મૂસાએ ફરમાવ્યા પ્રમાણે, તારા શુદ્ધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે, અર્પણ કર.'

૪૫ પણ તે ત્યાંથી જઈને એ બિના એટલી બધી પ્રગત કરવા તથા ફેલાવવા લાગ્યો, કે ઈસુ ફરી શહેરમાં ઉધારી રીતે જઈ ન શકયા, પણ બહાર ઉજ્જવલ જગ્યાઓમાં રહ્યા અને ચારેબાજુથી લોકો તેમની પાસે આવ્યા.

### પદ્ધતિને સાજંપણું

<sup>૧</sup> કેટલાક દિવસ પછી, ઈસ્યુ ફરી કપરનાહૂમમાં ગયા, ત્યારે એવી વાત ફેલાઈ કે 'તેઓ ઘરમાં છે.' <sup>૨</sup> તેથી એટલા બધા લોકો એકઠા થયા કે, દરવાજા પાસે પણ જગ્યા નહોતી; ઈસ્યુ તેઓને વચન સંભળાવતા હતા.

<sup>૩</sup> ત્યારે ચાર માણસોએ ઊંચકેલા એક લકવાગ્રસ્ત માણસને તેઓ તેમની પાસે લાવ્યા. <sup>૪</sup> બીડને કારણે તેઓ તેમની નજીદીક તેને લાવી ન શક્યા, ત્યારે જ્યાં તે હતા ત્યાંનું છાપણું તેઓએ ખોલ્યું અને તે તોડીને જે ખાટલા પર તે લકવાગ્રસ્ત માણસ સૂતો હતો તેને ઉતાર્યો.

<sup>૫</sup> ઈસ્યુ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને લકવાગ્રસ્તને કહે છે કે, 'દીકરા, તારાં પાપ માફ થયાં છે.' <sup>૬</sup> પણ કેટલાક શાસ્ત્રીઓ જેઓ ત્યાં બેઠા હતા, તેઓ પોતાના મનમાં વિચારતા હતા કે, <sup>૭</sup> 'આ માણસ આવી શીતે કેમ બોલે છે? એ તો દુર્ભાષણ કરે છે. એક, એટલે ઈચ્ચર, તેમના વગર કોણ પાપોની માફી આપી શકે?' <sup>૮</sup>

<sup>૯</sup> તેઓ પોતાના મનમાં એમ વિચારે છે, એ ઈસ્યુએ પોતાના આત્મામાં જણીને તેઓને કણ્યું કે, 'તમે તમારાં હૃદયોમાં એવા વિચાર કેમ કરો છો?' <sup>૧૦</sup> આ બેમાંથી બધારે સહેલું કણ્યું છે, એટલે લકવાગ્રસ્તને એ કહેવું, કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે, અથવા એ કહેવું કે, ઉઠ અને તારો ખાટલો ઊંચકીને ચાલ?' <sup>૧૧</sup>

<sup>૧૦</sup> પણ માણસના દીકરાને પૃથ્વી પર પાપ માફ કરવાનો અધિકાર છે, એમ તમે જણો માટે, લકવાગ્રસ્તને ઈસ્યુ કહે છે <sup>૧૨</sup> 'હું તને કહું છું કે ઉઠ, તારો ખાટલો ઊંચકીને તારે ઘરે ચાલ્યો જા.' <sup>૧૩</sup> તે ઉદ્ધયો અને તરત ખાટલો ઊંચકીને ચાલ્યો ગયો; બધા તેને જોઈ રહ્યાં આથી લોકોએ આશ્રય પામીને તથા ઈચ્ચરને ભહિમા આપીને કણ્યું કે, 'અમે કદી આવું જોયું નથી.'

### શિષ્ય થવા લેવીને તેદું

<sup>૧૩</sup> ફરી ઈસ્યુ સમુદ્રને કિનારે ગયા; બધા લોકો તેમની પાસે આવ્યા; અને તેમણે તેઓને બોધ કર્યો. <sup>૧૪</sup> રસ્તે જતા તેમણે અલ્ફીના દીકરા લેવીને કર ઉધરાવવાની ચોકી પર બેઠેલો જોયો; અને તેઓ તેને કહે છે કે, 'આચી પાછળ આવ;' તે ઉઠીને તેમની પાછળ ગયો.

<sup>૧૫</sup> એમ થયું કે ઈસ્યુ તેના ઘરમાં જમવા બેઠા અને ઘણાં જકાત ઉધરાવનારાઓ તથા પાપીઓ ઈસ્યુની અને તેમના શિષ્યોની સાથે બેઠા હતા, કેમ કે તેઓ ઘણાં હતા જે તેમની પાછળ ચાલ્યા હતા. <sup>૧૬</sup> શાસ્ત્રીઓએ તથા ફરોશીઓએ તેમને જકાત ઉધરાવનારાઓની તથા પાપીઓની સાથે જમતા જોઈને તેમના શિષ્યોને કણ્યું કે, 'ઈસ્યુ તો દાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે ખાય છે.'

<sup>૧૭</sup> ઈસ્યુ તે સાંભળીને તેઓને કહે છે કે, 'જેઓ સાજાં છે તેઓને વૈદની જરૂર નથી; પણ જેઓ બીમાર છે, તેઓને છે. ન્યાયીઓને નહિ, પણ પાપીઓને બોલાવવા હું આવ્યો છું.'

### ઉપવાસ વિષે પ્રશ્ન

<sup>૧૮</sup> થોહાનના તથા ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરતાં હતા; અને તેઓ આવીને તેમને કહે છે કે, 'થોહાનના તથા ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ કરે છે, પણ તમારા શિષ્યો ઉપવાસ કરતા નથી, એનું કારણ શું?' <sup>૧૯</sup> ઈસ્યુએ તેઓને કણ્યું કે, 'વરસાજ જનૈયાની સાથે હોય, ત્યાં સુધી શું તેઓ ઉપવાસ કરી શકે? વરસાજ તેઓની સાથે છે તેટલાં વખત સુધી તેઓ ઉપવાસ કરી શકતા નથી.'

૨૦ પણ એવા દિવસો આવશે કે જ્યારે વરચાજા તેઓની પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તે દિવસે તેઓ ઉપવાસ કરશે.' <sup>૨૧</sup> નવા વસ્ત્રનું થીગડું જૂના વસ્ત્રને કોઈ ભારતું નથી; જો મારે તો નવું થીગડું જૂનાને સાંઘવાને બદલે ખેંથી કાઢે છે અને તે વસ્ત્ર વધારે ફાટી જાય છે.

૨૨ નવો દ્રાક્ષારસ જૂની ભશકોમાં કોઈ ભરતું નથી; જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષારસ ભશકોને ફાડી નાખે છે અને દ્રાક્ષારસ તથા ભશકો એ બજેનો નાશ થાય છે; પણ નવો દ્રાક્ષારસ નવી ભશકોમાં ભરવામાં આવે છે.

### વિશ્રાભવાર વિષે પ્રશ્ન

<sup>૨૩</sup> એમ થથ્યું કે વિશ્રાભવારે ઈસ્તુ અનાજનાં ખેતરોમાં થઈને જતા હતા; અને તેમના શિષ્યો ચાલતાં ચાલતાં કણસલાં તોડવા લાગ્યા. <sup>૨૪</sup> ફરોશીઓએ તેમને કદ્યું કે, 'જુઓ, વિશ્રાભવારે જે ઉચિત નથી તે તેઓ કેમ કરે છે?'

<sup>૨૫</sup> તેમણે તેઓને કદ્યું કે, 'દાઉદને જરૂર હતી અને તે તથા તેના સાથીઓ ભૂખ્યા થયા હતા, ત્યારે તેણે શું કર્યું, એ તમે કદી વાંચયું નથી?' <sup>૨૬</sup> એટલે કે અંદ્રાથાર પ્રમુખ યાજક હતો, ત્યારે ઈશ્વરના ઘરમાં જઈને, અર્પેલી રોટલીઓ જે ભાત્ર યાજકો સિવાય કોઈને ખાવાની છૂટ ન હતી તે તેણે ખાધી, અને તેના સાથીઓને પણ આપી.'

<sup>૨૭</sup> તેમણે તેઓને કદ્યું કે, 'વિશ્રાભવાર ભાણસને અર્થે થયો, ભાણસ વિશ્રાભવારને અર્થે નહિં; <sup>૨૮</sup> માટે ભાણસનો દીકરો વિશ્રાભવારનો પણ પ્રભુ છે.'

## ૩

### સુકાઈ ગયેલા હાથવાળો ભાણસ

<sup>૧</sup> ઈસ્તુ ફરી સભાસ્થાનમાં આવ્યા; અને ત્યાં એક ભાણસ હતો જેનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. <sup>૨</sup> તેઓ વિશ્રાભવારે તેને સાજો કરશે કે નહિં, તે વિષે તેઓએ તેમના પર ચાંપતી નજર ચાખી, એ માટે કે તેઓ તેમના પર દોષ મૂકી શકે.

<sup>૩</sup> પેલા સુકાયેલા હાથવાળા ભાણસને તેઓએ કદ્યું કે, 'વથમાં ઊભો થા.' <sup>૪</sup> અને તેઓએ પણી કદ્યું કે, 'વિશ્રાભવારે સારું કરવું કે ખોટું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારી નાખવો, કયું ઉચિત છે?' પણ તેઓ મૌન રહ્યા.

<sup>૫</sup> તેઓના હૃદયની કઠોરતાને લિધે તે દિલગીર થઈને ગુર્સાસહિત ચોતરફ તેઓને જોઈને તે ભાણસને કદ્યું કે, 'તારો હાથ લાંબો કર.' તેણે તે લાંબો કર્યો; અને તેનો હાથ સાજો થયો. <sup>૬</sup> શીતે ઈસ્તુને મારી નાખવા તે વિષે ફરોશીઓએ બહાર જઈને તરત હેરોદીઓની સાથે તેમની વિરુદ્ધ ભનસ્પું કર્યો.

### સરોવર કંઠે જનસ્મૂહ

<sup>૭</sup> અને ઈસ્તુ પોતાના શિષ્યો સહિત નીકળીને સમુક્રની નજુકમાં ગયા; અને ગાલીલમાંથી ઘણાં લોકો તેમની પાછળ ગયા; તેમ જ થહૂદિયામાંથી <sup>૮</sup> તથા થર્ઝશાલેમમાંથી, અદુમમાંથી, યર્દનને પેલે પારથી, તૂર તથા સિદ્ધોનની આસપાસના ઘણાં લોકો તેમણે જે જે કાર્યો કર્યા હતાં તે વિષે સાંભળીને તેમની પાસે આવ્યા.

<sup>૯</sup> લોકોથી પોતે દબાય નહિં, માટે તેમણે ભીડના કારણે પોતાને સારું હોડી તૈયાર રાખવાનું પોતાના શિષ્યોને કદ્યું; <sup>૧૦</sup> કેમ કે તેમણે ઘણાંને સાજાં કર્યા હતાં અને તેથી જેટલાં માંદા હતાં તેટલાં તેમને અડકવા સારું તેમના પર પડાપડી કરતાં હતાં.

<sup>૧૧</sup> અશુદ્ધ આત્માઓએ જ્યારે તેમને જોયા ત્યારે તેઓ તેમને પગે પદ્ધયા તથા પોકારીને બોલ્યા કે, 'તમે ઈશ્વરના દીકરા છો.' <sup>૧૨</sup> તેમણે તેઓને હુકમ કર્યો કે, 'તમારે મને પ્રગટ કરવો નહિં.'

### બાર પ્રેરિતોની પસંદગી

૧૩ ઈસુ પહાડ પર ચદ્રથાં અને જેઓને તેમણે પસંદ કર્યા તેઓને તેમણે બોલાવ્યા; અને તેઓ તેમની પાસે આવ્યા. ૧૪ ઈસુએ બાર પ્રેરિતોને નીમ્યા એ માટે કે તેઓ તેમની સાથે રહે અને તે તેઓને પ્રચાર કરવા મોકલે, ૧૫ અને તેઓ અધિકાર પાખીને દુષ્ટાત્માઓને કાઢે. ૧૬ સિખોનનું નામ તેમણે પિતર પાડ્યું;

૧૭ તથા ઝબદીનો દીકરો યાકૂબ તથા યાકૂબનો ભાઈ યોહાન તેઓનું નામ તેમણે 'બને-રગેસ' પાડ્યું, એટલે કે 'ગર્જનાના દીકરા;' ૧૮ અને આનિદ્રયા, ફિલિપ, બર્થોલ્ભી, માથથી, થોમા, અલ્ફીનો દીકરો યાકૂબ, થદી, સિખોન કનાની ૧૯ તથા તેમને પકડાવી દેનાર યહૃદા ઇશ્કારિયોત; એ બારને તેમણે નીમ્યા. પછી તે એક ઘરમાં આવે છે.

### ઈસુ અને બાલગભૂલ

૨૦ ફરી એટલા બધા લોકો બેગા થથા કે તેઓ ચોટલી પણ ખાઈ ન શક્યા. ૨૧ તેમના સગાંઓ તે સાંભળીને તેમને પકડવા બહાર નીકળ્યાં; કેમ કે તેઓએ કદ્યું કે 'તે પાગલ છે.' ૨૨ જે શાસ્ત્રીઓ થરશાલેમથી આવ્યા હતા તેઓએ કદ્યું કે, 'તેનામાં બાલગભૂલ છે અને ભૂતોના સરદારની મદદથી તે ભૂતોને કાઢે છે.'

૨૩ તેમણે તેઓને પાસે બોલાવીને દ્રષ્ટાંતોમાં કદ્યું કે, 'શેતાન શેતાનને કેવી રીતે કાઢી શકે? ૨૪ જો કોઈ રાજથમાં અંદરોઅંદર ફૂટ પડી હોય, તો તે રાજય સ્થિર રહી શકતું નથી. ૨૫ જો કોઈ ઘરમાં અંદરોઅંદર ફૂટ પડી હોય, તો તે ઘર સ્થિર રહી શકશે નહિં.

૨૬ જો શેતાન પોતાની ખુદની સામે થયો હોય અને તેનામાં ફૂટ પડી હોય, તો તે રહી શકતો નથી; પણ તેનો અંત આવ્યો જાણાવું. ૨૭ બળવાનના ઘરમાં પેસીને જો કોઈ પહેલાં તે બળવાનને ન બાંધે તો તે તેનો સામાન લુંટી શકતો નથી; પણ તેને બાંધયા પછી તે તેને લુંટી શકશે.

૨૮ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, માણસોના દીકરાઓને સર્વ અપરાધોની તથા જે જે દુર્ભાષણો તેઓ કરે તેની માફી મળશે. ૨૯ પણ જે કોઈ પવિત્ર આત્માની વિરલ્જ દુર્ભાષણ કરશે તેને માફી કદી મળશે નહિં; પણ તેને માણે અનંતકાળના પાપનો દોષ રહે છે. ૩૦ કેમ કે તેઓ કહેતાં હતા કે તેને અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો છે.

### ઈસુના ભા અને ભાઈઓ

૩૧ ત્યારે તેમના ભાઈઓ તથા તેમની ભા આવ્યાં અને બહાર ઉભા રહીને તેમને બોલાવવા તેમની પાસે માણસ મોકલ્યો. ૩૨ ઘણાં લોકો તેમની આસપાસ બેઠેલા હતા; અને તેઓએ તેમને કદ્યું કે, 'જો તમારી ભા તથા તમારા ભાઈઓ બહાર ઉભા છે અને તમને શોધે છે.'

૩૩ તેમણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'મારી ભા તથા મારા ભાઈઓ કોણ છે?' ૩૪ જેઓ તેમની આસપાસ બેઠા હતા તેઓ તરફ ચારેબાજુ જોઈને તે કહે છે કે, 'જુઓ, મારી ભા તથા મારા ભાઈઓ. ૩૫ કેમ કે જે કોઈ ઈશ્વરની ઇશ્છા પ્રમાણે કરશે તે જ મારો ભાઈ તથા મારી બહેન તથા ભા છે.'

### ૪

### વાવનારનું દ્રષ્ટાંત

૧ ઈસુ સમુદ્રને કિનારે ફરી બોધ કરવા લાગ્યા. અતિ ઘણાં લોકો બેગા થથા, માટે તે સમુદ્રમાં હોડી પર ચઢીને બેઠા; અને બધા લોકો સમુદ્રની પાસે કાંઠા પર હતા. ૨ અને દ્રષ્ટાંતોમાં તેમણે તેઓને ઘણો બોધ કર્યો; અને પોતાના બોધમાં તેઓને કદ્યું,

<sup>૩</sup> 'સાંભળો, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગથો. <sup>૪</sup> એમ થયું કે, તે વાવતો હતો ત્યારે કેટલાક બીજ રસ્તાની કોરે પડ્યાં; અને પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગથા. <sup>૫</sup> બીજાં પથરવાળી જીવિનમાં પડ્યાં, જ્યાં વધારે માટી ન હતી; અને જીવિન ઊંઠી ન હતી, માટે તે તરત ઊગી નીકાયાં;

<sup>૬</sup> પણ સૂર્ય ઊગ્યો ત્યારે તેઓ થીમળાઈ ગથા; અને તેઓને જડ ન હતી માટે તેઓ સુકાઈ ગથા. <sup>૭</sup> બીજાં કાંટાનાં જાળાંમાં પડ્યાં; અને કાંટાનાં જાળાંએ વધીને તેઓને દાખી નાખ્યાં; અને તેઓએ ફળ ન આપ્યું.

<sup>૮</sup> બીજાં બીજ સારી જીવિનમાં પડ્યાં; અને તેઓએ ઊગીને તથા વધીને ફળ આપ્યાં, શ્રીસગણાં તથા સાંદગણાં તથા સોગણાં ફળ આપ્યાં. <sup>૯</sup> તેમણે તેઓને કદયું કે, 'જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો.'

### દ્રષ્ટાંતનો હેતુ

<sup>૧૦</sup> જ્યારે તે એકાંતમાં હતા ત્યારે બાર શિષ્યો સહિત જેઓ તેમની પાસે હતા, તેઓએ તેમને આ દ્રષ્ટાંતો વિષે પૂછ્યું. <sup>૧૧</sup> તેમણે તેઓને કદયું કે, 'ઈંખરના રાજ્યનો મર્મ તમને અપાયો છે; પણ જેઓ બહારના છે તેઓને સધળી વાતો દ્રષ્ટાંતોમાં અપાય છે; <sup>૧૨</sup> એ માટે કે તેઓ જોતાં જુએ, પણ જાણો નહિ; અને સાંભળતાં સાંભળો, પણ સમજે નહિ; એમ ન થાય કે તેઓ ફરૈ અને તેઓને પાપની માફી મળો.

### વાવનારનાં દ્રષ્ટાંતનો ખુલાસો

<sup>૧૩</sup> તે તેઓને કહે છે કે, શું તમે આ દુષ્ટાંત સમજતા નથી? ત્યારે સર્વ દ્રષ્ટાંતો કેવી રીતે સમજશો? <sup>૧૪</sup> વાવનાર વચન વાવે છે. <sup>૧૫</sup> રસ્તાની કોર પરનાં એ છે કે જ્યાં વચન વવાય છે અને તેઓ સાંભળો છે કે તરત શેતાન આવીને તેઓમાં જે વચન વવાયેલું હતું તે લઈ જાય છે.

<sup>૧૬</sup> એમ જ જેઓ પથરવાળી જીવિનમાં વવાયેલાં તેઓ એ છે, કે જેઓ વચન સાંભળીને તરત આનંદથી તેને માની લે છે; <sup>૧૭</sup> અને તેમના પોતાનામાં જડ હોતી નથી, એટલે થોડીવાર ટકે છે; પણ વચનને લીધે દુઃખ અથવા સતાવણી આવે છે ત્યારે તેઓ આટિબક જીવનમાં ટકી શકતા નથી.

<sup>૧૮</sup> બીજાં જેઓ કાંટાઓમાં વવાયેલાં છે તેઓ એ છે કે, જેઓએ વચન સાંભળ્યું, <sup>૧૯</sup> પણ આ ભૌતિક જગતની ચિંતાઓ, દ્રષ્ટયની માયા તથા બીજુ વસ્તુઓનો લોભ પ્રવેશ કરીને વચનને દાખી નાખે છે; અને તે નિષ્ફળ થાય છે. <sup>૨૦</sup> જેઓ સારી જીવિનમાં વવાયેલાં તેઓ એ છે કે, જેઓ વચન સાંભળો છે, અને તેને ગ્રહણ કરે છે, અને શ્રીસગણાં તથા સાંદગણાં તથા સોગણાં ફળ આપે છે.'

### માપ નીચે દીવો?

<sup>૨૧</sup> તેમણે તેઓને કદયું કે, 'શું દીવી નીચે અથવા પલંગ નીચે મૂકવા સારુ કોઈ દીવો લાવે છે? શું દીવીની ઉપર મૂકવા સારુ નહિ? <sup>૨૨</sup> કેમ કે જે કંઈ ગુપ્ત છે તે એ માટે છે કે તે પ્રગટ કરાય અને જે ટાંકેલું છે તે એ સારુ છે કે ખુલ્લું કરવામાં આવે. <sup>૨૩</sup> જો કોઈને સાંભળવાને કાન છે તો તેણે સાંભળવું.'

<sup>૨૪</sup> તેમણે તેઓને કદયું કે, 'તમે જે સાંભળો છો તે પર ધ્યાન રાખો. જે માપથી તમે માપો છો તેનાથી જ તમને માપી અપાશે; અને તમને વધતું અપાશે; <sup>૨૫</sup> કેમ કે જેની પાસે છે તેને અપાશે અને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે.'

### વૃદ્ધિ પામતા બીજનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૨૬</sup> તેમણે કદયું કે, 'ઈંખરનું રાજ્ય એવું છે કે જાણો કોઈ માણસ જીવિનમાં બી વાવે, <sup>૨૭</sup> તે ચાતદિવસ ઊંઘે તથા જગે અને તે બી ઊગે તથા વધે પણ શી રીતે તે વધે

છે એ તે જાણતો નથી. ૨૬ જમીન તો પોતાની જાતે ફળ આપે છે, પહેલાં અંકુર, પણ કણસલું, પણ કણસલાંમાં ભરપૂર દાણા. ૨૭ પણ દાણા પાકયા પણ તરત તે દાતરું ચલાવે છે; કેમ કે કાપણીનો વખત થથો હોય છે.

### રાઈના દાણાનું દ્રષ્ટાંત

૩૦ તેમણે કદયું કે, ઈશ્વરના રાજ્યને શાની સાથે સરખાવીએ? અથવા તેને સમજાવવા કથું દ્રષ્ટાંત આપીએ? ૩૧ તે રાઈના દાણાના જેવું છે; તે જમીનમાં વવાથ છે ત્યારે જમીનનાં સર્વ બીજ કરતાં તે નાનું હોય છે; ૩૨ પણ વાવ્યા પણ તે ઊરી નીકળે છે, અને સર્વ છોડ કરતાં મોટું થાય છે અને તેને એવી મોટી ડાળીઓ થાય છે કે આકાશનાં પક્ષીઓ તેની છાયા નીચે વાસો કરી શકે છે!

૩૩ એવાં ઘણાં દ્રષ્ટાંતોમાં જેમ તેઓ સાંભળી શકતા હતા તેમ તે તેઓને વચ્ચન કહેતાં હતા. ૩૪ દ્રષ્ટાંત વિના તે તેઓને કંઈ કહેતાં ન હતા; પણ પોતાના શિષ્યોને એકાંતે તેઓ સધળી વાતોનો ખુલાસો કરતા.

### ઈસુ તોફાન શાંત પાડે છે

૩૫ તે દિવસે સાંજ પડી ત્યારે તે તેઓને કહે છે કે, 'આપણે પેલે પાર જઈએ.' ૩૬ લોકોને ભૂકીને શિષ્યો ઈસુને પોતાની સાથે હોકીમાં લઈ જાય છે. બીજી હોકીઓ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ પણ પવનનું મોટું તોફાન થયું; અને હોકીમાં મોંઝાંઓ એવાં ઉછળી આવ્યાં કે તે બરાઈ જવા લાગી.

૩૮ તે હોકીના પાછલા ભાગમાં ઓશીકા પર ભાથું ટેકીને ઊંઘતા હતા; અને તેઓ તેમને જગાડીને કહે છે કે, 'ઉપદેશક, અમે નાશ પામીએ છીએ, તેની તમને શું કંઈ ખિંતા નથી?' ૩૯ તેમણે ઉઠીને પવનને ધમકાવ્યો તથા સમુક્રને કદયું કે, 'શાંત થા.' ત્યારે પવન બંધ થયો અને ભહાશાંતિ થઈ.

૪૦ તેમણે તેઓને કદયું કે, તમે કેમ બયબીત થયા છો? શું તમને હજુ પણ વિશ્વાસ નથી?' ૪૧ તેઓ ઘણાં ગભરાયા તથા માંહોમાંહે બોલ્યા કે, 'આ તે કોણ છે કેમ કે પવન તથા સમુક્ર પણ તેમનું માને છે?'

## પ

### ઈસુ અશુદ્ધ આત્માઓ વળગેલાને સાજો કરે છે

૧ તેઓ સમુક્રને પાર ગેરાસાનીઓના દેશમાં ગયા. ૨ ઈસુ હોકીમાંથી ઉત્તર્યા, એટલે કબ્રસ્તાનમાંથી અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો એક માણસ તેમને મણ્યો;

૩ તે કબ્રસ્તાનોમાં રહેતો હતો; અને સાંકળોથી પણ કોઈ તેને બાંધી શકતું ન હતું; ૪ કેમ કે તે ઘણીવાર બેકીઓ તથા સાંકળો વડે બંધાયો હતો, પણ તેણે સાંકળો તોણી નાખી તથા બેકીઓ બાંગી નાખી હતી; કોઈ તેને વશ કરી શકતું ન હતું.

૫ તે નિત્ય રાતદિવસ પહાડોમાં તથા કબરોમાં જૂમ પાડતો તથા પથ્થરોથી પોતાને ઘાયલ કરતો હતો. ૬ પણ ઈસુને દૂરથી જોઈને તે દોડી આવ્યો અને તેમને પગે પદ્ધયો,

૭ અને મોટે ઘાંટે પોકાશીને બોલ્યો, 'ઈસુ, પરાતપર ઈશ્વરના દીકરા, મારે અને તમારે શું છે? હું તમને ઈશ્વરના સમ આપું છું કે, તમે મને પીડા ન આપો.' ૮ કેમ કે તેમણે તેને કદયું હતું કે, 'અશુદ્ધ આત્મા, તું એ માણસમાંથી નીકળ.'

૯ તેમણે તેને પૂછ્યું કે, 'તારું નામ શું છે?' તેણે ઉત્તર આપતાં કદયું કે, 'મારું નામ સેના છે, કેમ કે અમે ઘણાં છીએ.' ૧૦ તેણે તેમને ઘણી વિનંતી કરી, કે તે તેઓને દેશમાંથી કાઢી મૂકે નહિં.

૧૧ હવે ત્યાં પર્વતની બાજુ પર ભૂંડોનું એક મોટું ટોળું થરતું હતું. ૧૨ તેઓએ તેમને વિનંતી કરીને કદયું કે, 'તે ભૂંડોમાં અમે પ્રવેશીએ માટે અમને તેઓમાં મોકલો. ૧૩ ઈસુએ

તેઓને રજ આપી અને દુષ્ટાત્માઓ નીકળીને બૂંડોમાં ગયા; તેઓ આશરે બે હજાર બૂંડો હતાં. તે ટોળું કરાડા પરથી સમુક્રમાં ધસી પદ્ધયું; અને સમુક્રમાં દૂલી મર્યું.

<sup>૧૪</sup> તેઓના ચરાવનારા ભાગ્યા. અને તેમણે શહેરમાં તથા ગામડાંઓમાં ખબર આપી; અને શું થયું તે જોવા લોકો બહાર આવ્યા. <sup>૧૫</sup> ઈસુની પાસે તેઓ આવ્યા ત્યારે દુષ્ટાત્મા વળગેલો હતો, એટલે જેનાંમાં સેના હતી, તેને તેઓએ બેઠેલો કપડાં પહેરેલો તથા હોશમાં આવેલો જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા.

<sup>૧૬</sup> દુષ્ટાત્મા વળગેલો કેવી રીતે તંદુરસ્ત થયો તેની તથા બૂંડો સંબંધીની વાત જેઓએ જોઈ હતી તે તેઓએ લોકોને કહી. <sup>૧૭</sup> તેઓ ઈસુને તેમના પ્રદેશમાંથી નીકળી જવાની વિનંતી કરવા લાગ્યા કે 'અમારા પ્રદેશમાંથી ચાલ્યા જાઓ.'

<sup>૧૮</sup> તે વહાણમાં ચઢતાં હતા એટલામાં જેને દુષ્ટાત્મા વળગ્યો હતો તેણે તેમની સાથે રહેવા સારુ વિનંતી કરી. <sup>૧૯</sup> પણ ઈસુએ તેને આવવા ન દીધો; પણ તેને કદ્યું કે, 'તારે ઘરે તારાં લોકોની પાસે જા, અને પ્રભુએ તારે સારુ કેટલું બધું કર્યું છે અને તારા પર દયા રાખી છે, તેની ખબર તેઓને આપ.' <sup>૨૦</sup> તે ગયો અને ઈસુએ તેને સારુ કેટલું બધું કર્યું હતું તે દસ્તનગરમાં પ્રગટ કરવા લાગ્યો; અને લોકો આશ્રય પામ્યા.

### યાઈરની દીકરી અને રક્તપિત શ્રી

<sup>૨૧</sup> જથ્યારે ઈસુ ફરી હોવીમાં બેસીને પેલે પાર ગયા, ત્યારે અતિ ધણાં લોકો તેમની પાસે બેગા થયા; અને ઈસુ સમુક્રની પાસે હતા. <sup>૨૨</sup> સભાસ્થાનનાં અધિકારીઓમાંનો યાઈરસ નામે એક જણ આવ્યો અને તેમને જોઈને તેમના પગે પડયો; <sup>૨૩</sup> તેણે તેમને ધણી વિનંતી કરીને કદ્યું કે, 'મારી નાની દીકરી મરણતોલ માંદી છે; માટે આવીને તેને હાથ લગાડો એ સારુ કે તે સાજુ થઈને જીવે.' <sup>૨૪</sup> ઈસુ તેની સાથે ગયા; અને અતિ ધણાં લોકો તેમની પાછળ ચાલ્યા અને તેમના પર પડાપડી કરી.

<sup>૨૫</sup> એક શ્રી જેને બાર વર્ષોથી લોહીવા થયેલો હતો <sup>૨૬</sup> અને તેણે ધણાં વૈદોથી ધણું સહ્યું હતું, પોતાનું બધું ખરથી નાખ્યું હતું અને તેને કંઈ ફરક પડયો નહોતો, પણ તેથી ઊલટું વધારે બીમાર થઈ હતી, <sup>૨૭</sup> તે ઈસુ સંબંધીની વાતો સાંભળીને ભીડમાં તેમની પાછળ આવી અને તેમના ઝલ્ભાને અડકી.

<sup>૨૮</sup> કેમ કે તેણે ધાર્યું કે, 'જો હું માત્ર તેમના ઝલ્ભાને અડકું તો હું સાજુ થઈશ.' <sup>૨૯</sup> તે જ ધરીએ તેનો રક્તઅંગ બંધ થઈ ગયો અને શરીરમાં તેને લાગ્યું કે 'હું બીમારીથી સાજુ થઈ છું.'

<sup>૩૦</sup> મારામાંથી પરાક્રમ નીકદ્યું છે એવું પોતાને ખબર પડવાથી, ઈસુએ તરત લોકોની ભીડમાં પાછળ ફરીને કદ્યું કે, 'કોણે મારા વસ્ત્રને સ્પર્શ કર્યો?' <sup>૩૧</sup> તેના શિષ્યોએ તેમને કદ્યું કે, 'તમે જુઓ છો કે, ધણાં લોકો તમારા પર પડાપડી કરે છે અને શું તમે કહો છો કે, કોણે મને સ્પર્શ કર્યો?' <sup>૩૨</sup> કોણે એ કામ કર્યું તેને જોવા સારુ તેમણે આસપાસ નજર ફેરવી.

<sup>૩૩</sup> તે શ્રી ડરતી તથા ધૂજતી, તેને જે થયું તે જાણીને આવી, અને તેમની આગળ નમીને તેણે તેમને બધું સાથે સાચું કદ્યું. <sup>૩૪</sup> ઈસુએ તેને કદ્યું કે, 'દીકરી, તારા વિજ્ઞાસે તને સાજુ કરી છે; શાંતિએ જ અને તારી બીમારીથી મુક્ત થા.'

<sup>૩૫</sup> તે હજુ બોલતા હતા એટલામાં સભાસ્થાનના અધિકારીને ત્યાંથી લોકો આવીને કહે છે કે, 'તારી દીકરી તો મરી ગઈ છે, તું હવે ઉપદેશકને તકલીફ શું કરવા આપે છે?'

<sup>૩૬</sup> પણ ઈસુ તે વાત પર દયાન ન આપતાં સભાસ્થાનનાં અધિકારીને કહે છે કે, 'ગભરાઈશ નહિ, માત્ર વિજ્ઞાસ રાખ.' <sup>૩૭</sup> અને પિતર, યાકૂબ, તથા યાકૂબના ભાઈ

યોહાન સિવાય, તેમણે પોતાની સાથે કોઈને આવવા ન દીધાં. <sup>૩૬</sup> સભાસ્થાનના અધિકારીના ઘરમાં તેઓ આવે છે; અને કલ્પાંત, લદન તથા વિલાપ કરનારાઓને જુએ છે.

<sup>૩૭</sup> તે અંદર આવીને તેઓને કહે છે કે, 'તમે કેમ કલ્પાંત કરો છો અને રડો છો? છોકરી ભરી નથી ગઈ; પણ ઊંઘે છે.' <sup>૩૮</sup> તેઓએ તેમને હસી કાદ્યાં. પણ બધાને બહાર મોકલીને, છોકરીનાં માબાપને તથા જેઓ પોતાની સાથે હતા તેઓને લઈને, જ્યાં છોકરી હતી ત્યાં તે અંદર ગયા.

<sup>૩૯</sup> છોકરીનો હાથ પકડીને તેઓ તેને કહે છે કે, 'ટસિથા ઝૂભ, જેનો અર્થ એ છે કે, છોકરી, હું તને કહું છું, ઊંઠ.' <sup>૪૦</sup> તરત છોકરી ઊઠીને ચાલવા લાગી; કેમ કે તે બાર વર્ષની હતી; અને તેઓ ઘણાં વિસ્તિત થયાં. <sup>૪૧</sup> ઈસુએ તેઓને તાકીદ કરી કે, 'કોઈ એ ન જાણો;' અને તેમણે તેને કંઈ ખાવાનું આપવાની આજા કરી.

## ૬

### નાસરેથમાં ઈસુનો નકાર

<sup>૧</sup> ત્યાંથી નીકળીને ઈસુ પોતાના પ્રદેશ નાસરેથમાં આવ્યા; અને તેમના શિષ્યો તેમની પાછળ આવ્યા. <sup>૨</sup> વિશ્રાભવાર આવ્યો ત્યારે તે સભાસ્થાનમાં બોધ કરવા લાગ્યા; અને ઘણાંએ તે સાંભળીને આશ્રય પામીને કલ્યું કે, 'આ સઘણું તેમની પાસે કયાંથી? તેમને જે ખુદુધિ અપાઈ તે કેવી છે! તેમના હાથથી આવાં પરાકમો કેવી રીતે થાય છે એ શું છે?' <sup>૩</sup> શું તે સુથાર નથી? શું એ મરિયમનો દીકરો નથી? થાકૂબ, થુસ્ક, થહૂદા તથા સિમોનનો ભાઈ નથી? શું એની બહેનો અહીં આપણી પાસે નથી?' અને તેઓએ ઈસુને ઓળખવાની મના કરી.

<sup>૪</sup> પણ ઈસુએ તેઓને કલ્યું કે, 'પ્રબોધક પોતાના દેશ, પોતાનાં સગાં તથા પોતાના ઘર સિવાય બીજે ઠેકાણો માન વગરનો નથી.' <sup>૫</sup> તેમણે થોડાંક માંદાઓ પર હાથ મૂકીને તેઓને સાજાં કર્યાં; તે વિના તેઓ ત્યાં કોઈ પરાકમી કામ કરી શકયા નહિ. <sup>૬</sup> તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તે આશ્રય પામ્યા અને આસપાસ ગામેગામ તેઓ બોધ કરતા ફર્યા.

### ઈસુ બાર શિષ્યોને મોકલે છે

<sup>૭</sup> બાર શિષ્યોને પોતાની પાસે બોલાવીને તે તેઓને બળબેની જોડીમાં મોકલવા લાગ્યા; અને તેમણે તેઓને અશુભ આત્માઓ પર અધિકાર આપ્યો; <sup>૮</sup> તેઓને ફરમાવ્યું કે, 'મુસાફરીને સારું કેવળ એક લાકડી વિના બીજું કંઈ લેવું નહિ; રોટલી નહિ, ઝોળી પણ નહિ, પોતાના કમરબંધમાં નાણાં પણ નહિ; <sup>૯</sup> પણ ચંપલ પહેરજો પણ વધારાનું અંગરખું રાખશો નહિ.'

<sup>૧૦</sup> વળી તેમણે તેઓને કલ્યું કે, 'જ્યારે તમે કોઈ ઘરમાં જાઓ અને ત્યાંથી નીકળો ત્યાં સુધી તેમાં જ રહો. <sup>૧૧</sup> જ્યાં કહીં તેઓ તમારો આવકાર ના કરે અને તમારું ના સાંભળો, તો તેઓની વિરુદ્ધ સાક્ષીસ્પ થવાને માટે ત્યાંથી નીકળતાં તમારા પગ તળેની દૂળ ખંખેરી નાખજો.

<sup>૧૨</sup> તેઓએ નીકળીને એવો ઉપદેશ કર્યો કે, 'પસ્તાવો કરો.' <sup>૧૩</sup> તેઓએ ઘણાં દુષ્ટાત્માઓ કાદ્યાં, ઘણાં માદાંઓને તેલ લગાવીને તેઓને સાજાં કર્યો.

### યોહાન બાપિતસ્તનો શિરચ્છેદ

<sup>૧૪</sup> હેરોદ રાજાએ તે વિષે સાંભળ્યું, કેમ કે તેમનું નામ પ્રસિદ્ધ થયું હતું અને તેઓ કહેતાં હતા કે 'યોહાન બાપિતસ્તા કરનાર મૃત્યુમાંથી ઊંઘ્યો છે' અને તેનાથી આવાં

પચાંખભી કામો કરાય છે.' <sup>૧૫</sup> પણ બીજાઓએ કદયું કે, 'તે એલિથા છે;' અને અન્ય કેટલાકે કદયું કે, 'તે પ્રબોધકોમાંના કોઈ એકના જેવા પ્રબોધક છે.'

<sup>૧૬</sup> પણ હેઠોદે તે સાંભળીને કદયું કે, 'એ તો યોહાન છે જેનું માથું મેં કાપી નંખાવ્યું તે મૃત્યુમાંથી ઉદ્ઘ્યો છે.' <sup>૧૭</sup> કેમ કે હેઠોદે પોતે યોહાનને પકડાવ્યો હતો અને પોતાના ભાઈ ફિલિપની પત્ની હેરોદિયાને લીધે તેને જેલમાં પૂર્યો હતો; કેમ કે હેઠોદે હેરોદિયાને પત્ની કરી હતી.

<sup>૧૮</sup> તેથી યોહાને હેરોદને કદયું હતું કે, 'તારા ભાઈની પત્નીને રાખવી તે તને ઉચ્ચિત નથી.' <sup>૧૯</sup> અને લીધે હેરોદિયા યોહાન પર અદાવત રાખતી અને તેને ભારી નાખવા ચાહતી હતી, પણ તે એમ કરી શકતી ન હતી. <sup>૨૦</sup> કેમ કે હેરોદ યોહાનને ન્યાથી તથા પવિત્ર માણસ જાળીને તેનાથી કરતો, તેને સાંભળતો અને તેનું સાંભળીને બહુ ગભરાતો હતો, તો પણ ખુશીથી તેનું સાંભળતો હતો.

<sup>૨૧</sup> આખરે હેરોદિયાને અનુકૂળ દિવસ મખયો. હેરોદે પોતાના જન્મદિવસે પોતાના અભીરોને, સેનાપતિઓને તથા ગાલીલના સરદારોને સારુ ભોજન સમારંભ યોજ્યો; <sup>૨૨</sup> તે સમયે હેરોદિયાની દીકરી અંદર આવીને નાયી. જેથી હેરોદ તથા તેની સાથે જમવા બેઠેલાઓ ખુશ થયા; અને રાજાએ છોકરીને કદયું કે, 'તું જે ચાહે તે ભારી પાસે માગ અને હું તને તે આપીશ.'

<sup>૨૩</sup> તેણે સમ ખાઈને તેને કદયું કે, 'જે કંઈ તું ભારી પાસે ભાગે તે ભારા અડધા રાજ્ય સુધી હું તને આપીશ.' <sup>૨૪</sup> તેણે બહાર જઈને પોતાની ભાને પૂછ્યું કે, 'હું શું માગું?' <sup>૨૫</sup> તેણે કદયું, 'યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું માગ'. તરત રાજાની પાસે ઉતાવળથી અંદર આવીને તેણે કદયું કે, 'હું ચાહું છું કે, યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું થાળમાં હમણાં જ તું મને આપ.'

<sup>૨૬</sup> રાજ ખૂબ જ દુઃખી થયો, પણ પોતે સમ ખાધા હતા તેને લીધે તથા પોતાની સાથે બેસનારાઓને લીધે તે તેને ના પાડી શકયો નહિ. <sup>૨૭</sup> તરત રાજાએ સ્કિપાઈને મોકલીને તેનું માથું લાવવાનો હુકમ કર્યો. સ્કિપાઈએ જેલમાં જઈને તેનું માથું કાપી નાખ્યું; <sup>૨૮</sup> અને થાળમાં તેનું માથું લાવીને છોકરીને આપ્યું; અને છોકરીએ પોતાની ભાને તે આપ્યું. <sup>૨૯</sup> તેના શિષ્યો તે સાંભળીને આવ્યા અને તેનું ધડ લઈ ગયા અને તેને કબરમાં દફનાવ્યું.

### પાંચ ચોટલી અને બે માછલી

<sup>૩૦</sup> પ્રેરિતો ઈસ્ટની પાસે એકઢા થયા. અને જે જે તેઓએ કર્યું હતું તથા જે તેઓએ શીખત્યું હતું, તે બધું તેમને કહી સંભળાવ્યું. <sup>૩૧</sup> તેમણે તેઓને કદયું કે, 'તમે પોતે ઉજ્જવ જગ્યાએ એકાંતમાં આવો અને થોડો વિસ્તારો લો;' કેમ કે આવનારા અને જનારાં ઘણાં હતા; અને તેમને ખાવાનો પણ વખત મણતો નહોતો. <sup>૩૨</sup> તેઓ હોકીમાં બેસીને ઉજ્જવ જગ્યાએ એકાંતમાં ગયા.

<sup>૩૩</sup> લોકોએ તેઓને જતા જોયા, ઘણાંએ તેઓને ઓળખયા, અને સઘળાં શહેરમાંથી દોડી આવીને ત્યાં બેગા થયા અને તેઓની આગળ જઈ પહોંચયા. <sup>૩૪</sup> ઈસ્ટને બહાર આવીને અતિ ઘણાં લોકોને જોયા; અને તેમને તેઓ પર અનુકૂંપા આવી; કેમ કે તેઓ પાટક વગરનાં ઘેટાં જેવા હતા; અને તે તેઓને ઘણી વાતો વિષે જોધ કરવા લાગ્યા.

<sup>૩૫</sup> જગ્યાએ દિવસ ઘણો નભી ગયો ત્યાએ તેમના શિષ્યોએ તેમની પાસે આવીને કદયું કે, 'આ જગ્યા ઉજ્જવ છે; અને દિવસ ઘણો નભી ગયો છે; <sup>૩૬</sup> તેઓને જગા દો, કે તેઓ આસપાસનાં પરાંમાં તથા ગામોમાં જઈને પોતાને સારુ ખાવાનું વેચાતું લે.

<sup>૩૭</sup> પણ તેમણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કદયું કે, 'તમે તેઓને ખાવાનું આપો!' તેઓ તેને કહે છે કે, 'શું અમે જઈને બસો દીનારની ચોટલીઓ લઈને તેઓને ખવડાવીએ?'

**૩૯** પણ તે તેઓને કહે છે કે, 'તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે? તે જઈને જુઓ.' ખબર કાદ્યાં પછી તેઓ કહે છે કે, 'પાંચ રોટલી તથા બે માછલી.'

**૪૦** તેમણે તેઓને આજ્ઞા કરી કે, 'સધારાં લીલા ઘાસ પર પંગતમાં બેસી જાય.' **૪૧** તેઓ હારબંધ સો સો તથા પચાસ પચાસની પંગતમાં બેઠા. **૪૨** ઈસુએ પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને સ્વર્ગ તરફ જોઈને આશીર્વાદ ભાગ્યો; અને રોટલીઓ ભાંગીને તેઓને પીરસવા સાંચ પોતાના શિષ્યોને આપી; અને બે માછલીઓ બધાને વહેંથી આપી.

**૪૩** બધા લોકો જમ્યાં અને તૃપ્ત થથા; **૪૪** અને તેઓએ રોટલીના વધેલા ટુકડાંઓની અને માછલીઓથી ભરેલી બાર ટોપલીઓ ભરી. **૪૫** જેઓએ રોટલીઓ ખાધી તેઓ આશરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા.

### ઈસુ પાણી પર ચાલે છે

**૪૬** તત્કાળ તેમણે પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને હોકીમાં બેસાડ્યા, અને પોતે લોકોને વિદાય કરે એટલામાં તેઓને પોતાની આગળ પેલે પાર બેથસાઈદામાં મોકલ્યા. **૪૭** તેઓને વિદાય કરીને ઈસુ પહાડ પર પ્રાર્થના કરવા ગયા. **૪૮** સાંજ પરી તથારે હોકી સમુદ્ર મદયે હતી; અને ઈસુ એકલા બહાર જીન પર હતા.

**૪૯** તેઓ હલેસાં મારતાં હેરાન થથા. કેમ કે પવન તેઓની સામો હતો, તે જોઈને, આશરે રાતને ચોથે પહોરે ઈસુ સમુદ્ર પર ચાલતાં તેઓની પાસે આવ્યા અને જાણે તેઓથી આગળ જવાનું તેઓ છાચતા હતા. **૫૦** તેઓએ તેમને સમુદ્ર પર ચાલતા જોઈને અનુમાન કર્યું કે, એ તો ભૂત છે અને ભૂમ પાડી; **૫૧** કેમ કે બધા તેમને જોઈને ગભરાયા. પણ તરત તે તેઓની સાથે બોલ્યા અને તેઓને કટ્યું કે, 'હિંમત રાખો, એ તો હું છું, બીશો નાહિં.'

**૫૨** તે તેઓની પાસે હોકી પર ગયા અને પવન બંધ થયો; અને તેઓ અતિશય વિસ્મિત થથા; **૫૩** કેમ કે તેઓ રોટલીના ચમટકાર સંબંધી સમજ્યા નાહિં. તેઓનાં મન કઠોર રહ્યાં.

### ગેજેસારેતમાં માંદાઓ સાજાં થયાં

**૫૪** તેઓ પાર જઈને ગેજેસારેત દેશમાં આવ્યા અને કિનારે લંગર નાખ્યું. **૫૫** તેઓ હોકી પરથી ઉત્તર્યા તથારે તરત લોકોએ ઈસુને ઓળખ્યા, **૫૬** અને ચારેબાજુ તેઓ આખા પ્રદેશમાં દોકી જઈને ઈસુ કથાં છે તે તેઓએ ચાંબાખ્યું તથારે માંદાઓને ખાટલામાં તેમની પાસે લાવ્યાં.

**૫૭** કે જે ગામો, શહેરો કે પરાંઓમાં ઈસુ ગયા, તથાં તેઓએ માંદાઓને ચોકમાં રાખ્યા અને તેમને વિનંતી કરી કે, 'તેઓને ભાગ્ય તમારા વસ્ત્રની કોરને અડકવા દો;' જેટલાંએ તેમને સ્પર્શ કર્યો તેઓ સાજાં થથા.

## ૭

### પૂર્વજોની પ્રણાલિકાઓ

**૧** ફરોશીઓ તથા કેટલાક શાસ્ત્રીઓ યકૃશાલેમથી આવીને ઈસુની આસપાસ બેગા થયા.

**૨** અને તેમના કેટલાક શિષ્યોને તેઓએ ધોથા વગરના અશુદ્ધ હાથે, રોટલી ખાતા જોથાં. **૩** કેમ કે ફરોશીઓ તથા બધા થહ્હદીઓ વડીલોનો રિવાજો પાળીને સારી રીતે હાથ ધોથા વિના ખાતા ન હતા. **૪** બજારમાંથી આવીને નાદ્યા વિના તેઓ જમતા નહોતા; અને વાટકા, ગાગરો, તાંબાનાં વાસણ ધોવા અને બીજી ઘણી કિયાઓ પાણવાને તેઓએ સ્વીકાર્યું હતું.

**૫** પણી ફરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ તેમને પૂછે છે કે, 'તમારા શિષ્યો વડીલોના રિવાજો પ્રમાણે ન ચાલતાં અશુદ્ધ હાથે રોટલી કેમ ખાય છે?'

**૬** ઈસ્ટુએ તેઓને કહ્યું કે, 'ઓ ટોંગીઓ તમારા સંબંધી થશાયાએ ઢીક બોધ કર્યો છે, જેમ લખ્યું છે કે, આ લોકો હોઠોએ મને ભાને છે, પણ તેઓનાં હૃદયો ભારાથી વેગળાં રહે છે. **૭** પણ તેઓ પોતાના રિવાજો મુજબ ભાણસોની આજ્ઞા શીખવતાં મને વ્યર્થ ભજે છે.

**૮** ઈશ્વરની આજ્ઞા પડતી મૂકીને તમે ભાણસોના રિવાજોને પાછો છો.' **૯** તેણે તેઓને કહ્યું કે, 'તમે પોતાના રિવાજોને પાછવા સારુ ઈશ્વરની આજ્ઞાઓનો નકાર કરો છો.

**૧૦** કેમ કે મૂસાએ કહ્યું કે, "તારાં ભાતાપિતાને માન આપ" અને "જે કોઈ પોતાનાં ભાતાપિતાની નિંદા કરે તે માર્યો જાય";

**૧૧** પણ તમે કહો છો કે, જો કોઈ ભાણસ પોતાનાં ભાતાપિતાને કહે કે, ભારાથી તમને જે કંઈ લાભ થાત તે તો કુરબાન, એટલે ઈશ્વરને દાન તરીકે અર્પિત કરેલું છે. **૧૨** તો તમે તેને તેનાં ભાતાપિતાને સારુ ત્યાર પણી કંઈ કરવા દેતાં નથી, **૧૩** અને એમ કરીને તમારા શીખવેલા રિવાજો વડે તમે ઈશ્વરની આજ્ઞા રદ કરો છો; અને એવાં ઘણાં કામો તમે કરો છો.'

### ભાણસને વટાળતાં વાનાં

**૧૪** લોકોને ફરી પોતાની પાસે બોલાવીને ઈસ્ટુએ તેઓને કહ્યું કે, 'તમે બધા ભારું સાંભળો તથા સમજો. **૧૫** ભાણસની બહારથી તેનામાં પ્રવેશિને તેને બ્રષ્ટ કરી શકે, એવું કંઈ નથી; પણ ભાણસમાંથી જે નીકળો છે, તે જ ભાણસને બ્રષ્ટ કરે છે. **૧૬** જો કોઈને સાંભળવાને કાન છે તો તે સાંભળો.

**૧૭** જ્યારે લોકોની પાસેથી જઈને ઈસ્ટુ ઘરમાં ગયા, ત્યારે તેમના શિષ્યોએ એ દૃષ્ટાંત સંબંધી ઈસ્ટુને પૂછ્યું. **૧૮** ઈસ્ટુ તેઓને કહે છે કે, 'તમે પણ શું એવા આણસમજું છો? તમે જાણતા નથી કે, બહારથી ભાણસમાં જે કંઈ પેસે છે તે તેને બ્રષ્ટ કરી શકતું નથી?' **૧૯** કેમ કે તેના હૃદયમાં તે પેસતું નથી, પણ પેટમાં; અને તે નીકળીને શરીરની બહાર જાય છે; [એવું કહીને] ઈસ્ટુએ સર્વ ખોરાક શુદ્ધ ઠરાવ્યાં.

**૨૦** વળી તેમણે કહ્યું કે, 'ભાણસમાંથી જે નીકળો છે તે જ ભાણસને બ્રષ્ટ કરે છે. **૨૧** કેમ કે અંદરથી, એટલે ભાણસોના હૃદયમાંથી ખરાબ વિચારો નીકળો છે, એટલે ત્યાભિચાર, ચોરીઓ, હત્યાઓ, **૨૨** ત્યાભિચારો, લોભ, દુષ્ટતા, કપટ, કામવૃત્તિ, અદેખાં, નિંદા, અભિમાન, મૂર્ખીદી. **૨૩** એ બધી ખરાબ બાબતો અંદરથી નીકળો છે અને તે ભાણસને બ્રષ્ટ કરે છે.

### બિનયહૂદી સ્ત્રીનો વિશ્વાસ

**૨૪** પણી ઈસ્ટુ ત્યાંથી નીકળીને તૂર તથા સિદોનની પ્રદેશમાં ગયા. અને તેઓ એક ઘરમાં પ્રવેશ્યા અને કોઈ ન જાણો તેવું તેઓ ઇચ્છતા હતા; પણ તે ગુપ્ત રહી શક્યા નહિં. **૨૫** કેમ કે એક સ્ત્રી જેની નાની દીકરીને અશુદ્ધ આત્મા વળગેલો હતો, તે ઈસ્ટુ વિષે સાંભળીને આવી અને તેમના પગે પડી. **૨૬** તે સ્ત્રી શ્રીક હતી અને સિદ્ધિયાનાં ફિનીકિયા કુણની હતી. તેણે પોતાની દીકરીમાંથી ભૂતને કાટવાને તેમને વિનંતી કરી.

**૨૭** પણ ઈસ્ટુએ તેને કહ્યું કે, 'છોકરાંને પહેલાં ઘરાવા દે; કેમ કે છોકરાંની રોટલી લઈને ફૂતરાંને નાખવી તે ઉચ્ચિત નથી.' **૨૮** પણ સ્ત્રીએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'હા, પ્રભુ, ફૂતરાં પણ મેજ નીચેથી છોકરાંનાં પડેલા ખોરાકના કકડામાંથી ખાય છે'.

<sup>૨૯</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે, 'આ વાતને લીધે જા; તારી દીકરીમાંથી દુષ્ટાત્મા નીકળી ગયો છે.' <sup>૩૦</sup> તેણે પોતાને ઘરે આવીને જોયું કે, 'છોકરી ખાટલા પર સૂતેલી હતી અને દુષ્ટાત્મા નીકળી ગયો હતો.'

### ઈસુ બહેરા-બોબડાને સાજા કરે છે

<sup>૩૧</sup> ફરી તુરની સીમોમાંથી નીકળીને, સિદોનમાં થઈને દસનગરની સીમોની મદદે થઈને ઈસુ ગાલીલના સમુદ્રની પાસે આવ્યા. <sup>૩૨</sup> લોકો એક મૂક-બધિરને તેમની પાસે લાવ્યા અને તેના પર વાથ મૂકવાને તેમને વિનંતી કરી.

<sup>૩૩</sup> ઈસુએ લોકો પાસેથી તેને એકાંતમાં લઈ જઈને તેના કાનોમાં પોતાની આંગળી નાખી અને તેની શુભ પર પોતાનું થુંક લગાડ્યું; <sup>૩૪</sup> અને સ્વર્ગ તરફ જોઈને તેમણે નિસાસો નાખ્યો અને કહ્યું કે, 'એફફથા,' એટલે 'ઉદ્ઘરી જા!' <sup>૩૫</sup> તરત તેના કાનો ઉદ્ઘરી ગયા, તેની શુભનું બંધન છૂટયું. તે સ્પષ્ટ શીતે બોલતો થયો.

<sup>૩૬</sup> ઈસુએ તેઓને આજા કરી કે, 'તમારે કોઈને કહેવું નહિં' પણ જેમ જેમ તેમણે વધારે આજા કરી તેમ તેમ તેઓએ તે વધારે પ્રગટ કર્યું. <sup>૩૭</sup> લોકો વધારે અચંબો પામ્યા અને બોલ્યા કે, 'તેમણે બધું સારું જ કર્યું છે; તેઓ બધિરોને સાંભળતાં અને મૂકજનોને બોલતાં કરે છે.'

## ૬

### ઈસુ ચાર હજારને જમાડે છે

<sup>૧</sup> તે દિવસોમાં જયારે ફરી અતિ ઘણાં લોકો હતા અને તેઓની પાસે કંઈ ખાવાનું ન હતું, ત્યારે ઈસુ પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહે છે કે, <sup>૨</sup> 'લોકો પર મને અનુકૂળ આવે છે, કેમ કે ત્રણ દિવસથી તેઓ મારી સાથે રહ્યા છે અને તેઓની પાસે કર્શું ખાવાનું નથી; <sup>૩</sup> અને જો હું તેઓને ભૂખ્યા ઘરે મોકલું તો રસ્તામાં તેઓ થાકીને પડી જશે; વળી તેઓમાંના કેટલાક તો દૂરથી આવ્યા છે!' <sup>૪</sup> શિષ્યોએ ઈસુને જવાબ આપ્યો કે, 'અહીં અરણ્યમાં કથાંથી કોઈ એટલા બધાને રોટલીથી તૃપ્ત કરી શકે?' <sup>૫</sup>

<sup>૫</sup> ઈસુએ તેઓને પૂછ્યું કે, 'તમારી પાસે કેટલી રોટલીઓ છે?' તેઓએ કહ્યું, 'સાત.' <sup>૬</sup> ઈસુએ લોકોને જમીન પર બેસવાનો આદેશ આપ્યો; અને સાત રોટલીઓ લઈને તેમણે સ્તુતિ કરીને બાંગી અને વહેંયવા સારું પોતાના શિષ્યોને આપી; અને તેઓએ તે લોકોને પીરસી.

<sup>૭</sup> તેઓની પાસે થોડી નાની ભાઇલીઓ પણ હતી; અને ઈસુએ તેના પર આશીર્વાદ માગીને તે પણ લોકોને પીરસવાનું કહ્યું. <sup>૮</sup> લોકો ખાઈને તૃપ્ત થયા; અને બાકી વધેલા દુકડાંથી સાત ટોપલીઓ બરાઈ. તે તેઓએ ઉઠાવી. <sup>૯</sup> [જમનારાં] આશરે ચાર હજાર લોકો હતા; અને ઈસુએ તેઓને વિદાય કર્યા. <sup>૧૦</sup> તરત પોતાના શિષ્યો સાથે હોડી પર ચઢીને ઈસુ દલમાનુથાની પ્રદેશમાં આવ્યા.

### ફરોશીઓ નિશાની માગે છે

<sup>૧૧</sup> ત્યારે ત્યાં ફરોશીઓ આવી પહોંચ્યા અને ઈસુની કસોટી કરતાં તેમની પાસે સ્વર્ગમાંથી ચમત્કારિક યિત્તન માગીને તેમની સાથે વિવાદ કરવા લાગ્યા. <sup>૧૨</sup> પોતાના આત્મામાં ઊંડો નિસાસો નાખીને ઈસુ કહે છે કે, 'આ પેટી ચમત્કારિક યિત્તન કેમ માગે છે? હું તેમને નિશ્ચે કહું છું કે, આ પેટીને કંઈ જ ચમત્કારિક યિત્તન અપાશે નહિં.' <sup>૧૩</sup> તેઓને ત્યાં જ રહેવા દઈને ઈસુ પાછા હોડીમાં બેસીને સામે કિનારે ગયા.

### ફરોશીઓ અને હેરોદીઓનું ખમીર

૧૪ તેઓ રોટલી લાવવાનું બ્રૂલી ગયા હતા; અને તેઓની પાસે હોડીમાં એક કરતાં વધારે રોટલી નહોતી. ૧૫ ઈસ્તુએ તેઓને આજા આપીને કદ્યું કે, 'જોજો, ફરોશીઓના ખમીરથી તથા હેરોદના ખમીરથી સાવધાન રહેજો.'

૧૬ તેઓએ અંદરોઅંદર વાતો કરીને કદ્યું કે, 'આપણી પાસે રોટલી નથી.' ૧૭ તે જાણીને ઈસ્તુ તેઓને કહે છે કે, 'તમારી પાસે રોટલી નથી તે માટે તમે કેમ વિવાદ કરો છો? હજુ સુધી શું તમે જાણતા કે સમજતા નથી? શું તમારાં મન કઠણ થયાં છે?

૧૮ તમને આંખો હોવા છતાં શું તમે દેખતા નથી? અને કાનો છતાં, શું તમે સાંભળતાં નથી? અને શું યાદ રાખતાં નથી? ૧૯ જયારે પાંચ હજારને સારુ પાંચ રોટલી મેં બાંગી, ત્યારે તમે ટુકડાંઓથી બરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી?' તેઓ ઈસ્તુને કહે છે કે, 'બાર ટોપલીઓ.'

૨૦ 'જયારે ચાર હજારને સારુ સાત રોટલી પીરકી ત્યારે તમે ટુકડાંઓથી બરેલી કેટલી ટોપલીઓ ઉઠાવી?' તેઓએ કદ્યું કે 'સાત ટોપલી.' ૨૧ ઈસ્તુએ તેઓને કદ્યું 'શું તમે હજુ નથી સમજતા?'

### બેથસાઈદામાં આંધળાને સાજો કરે છે

૨૨ તે બેથસેદામાં આવે છે. તેઓ ઈસ્તુની પાસે એક અંધજનને લાવે છે, અને તેને સ્પર્શવા સારુ તેમને વિનંતી કરી. ૨૩ અંધનો હાથ પકડીને ઈસ્તુ તેને ગામભાંથી બહાર લઈ ગયા અને તેની આંખોમાં શૂંકીને તથા તેના પર હાથ મૂકીને તેને પૂછ્યું કે, 'તને કશું દેખાય છે?'

૨૪ ઊંચું જોઈને તેણે કદ્યું કે, 'હું માણસોને જોઉં છું; તેઓ ચાલતા વૃક્ષ જેવા દેખાય છે.' ૨૫ પછી ઈસ્તુએ ફરી તેની આંખો પર હાથ મૂક્યો. ત્યારે તેણે એક નજેરે જોયું, તે સાજો થયો અને સધળું સ્પષ્ટ શીતે જોતો થયો. ૨૬ ઈસ્તુએ તેને ઘરે ભોકલતાં કદ્યું કે, 'ગામભાં પણ જઈશ નહિં.'

### ઈસ્તુ વિષે પિતરનો એકરાર

૨૭ ઈસ્તુ તથા તેમના શિષ્યો કાઈસારિયા ફિલિપીના ગામોભાં ગયા; અને ભાર્ગભાં તેમણે પોતાના શિષ્યોને પૂછ્યું કે 'હું કોણ છું, તે વિષે લોકો શું કહે છે?' ૨૮ તેઓએ ઈસ્તુને કદ્યું કે, 'કોઈ' કહે છે ક તમે બાપિતસ્મા કરનાર થોહાન છો; અને કોઈ કહે છે ક તમે એલિયા છો, વળી કોઈ એવું કહે છે કે 'તમે પ્રબોધકોમાંના એક છો.'

૨૯ ઈસ્તુએ તેઓને પૂછ્યું, 'પણ હું કોણ છું, એ વિષે તમે શું કહો છો?' પિતરે જવાબ આપતાં તેમને કદ્યું કે, 'તમે તો ખ્રિસ્ત છો.' ૩૦ તેમણે તેઓને તાકીદ કરી કે, 'મારે વિષે તમારે કોઈને કશું કહેવું નહિં.'

### ઈસ્તુ પોતાના મૃત્યુની પ્રથમ આગાહી કરે છે

૩૧ ઈસ્તુ તેઓને શીખવવા લાગ્યા કે, 'માણસના દીકરાએ ઘણું સહેવું, અને વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજકોથી તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસંદ થવું, માર્યા જવું અને ત્રણ દિવસ પછી પાછા ઊઠવું એ જરૂરી છે.' ૩૨ ઈસ્તુ એ વાત ઉધારી શીતે બોલ્યા. પછી પિતર તેમને એક બાજુએ લઈને તેમને ઠપકો આપવા લાગ્યો;

૩૩ પણ તેમણે પાછળ ફરીને તથા પોતાના શિષ્યોને જોઈને પિતરને ઠપકો આપ્યો કે, 'શેતાન, તું મારી પાછળ જા; કેમ કે તું ઈશ્વરની બાબતો પર નહિં, પણ માણસોની બાબતો પર મન લગાડે છે.' ૩૪ ઈસ્તુએ પોતાના શિષ્યો સહિત લોકોને પાસે બોલાવીને

તેઓને કદ્યું કે, 'જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે છે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો અને પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચકીને મારી પાછળ ચાલવું.

<sup>૩૫</sup> કેમ કે જે કોઈ પોતાનું જીવન બચાવવા ચાહે, તે તેને ગુમાવશે; અને જે કોઈ મારે લીધે તથા સુવાર્તાને લીધે પોતાનું જીવન ગુમાવશે, તે તેને બચાવશે. <sup>૩૬</sup> કેમ કે જો માણસ આખું ભૌતિક જગત મેળવે પણ તેના જીવની હાનિ થાય, તો તેથી તેને શોલાભ થાય? <sup>૩૭</sup> વળી માણસ પોતાના જીવનને બદલે શું આપશે?

<sup>૩૮</sup> કેમ કે આ બેવફા તથા પાપી પેટીમાં જે કોઈ મારે લીધે તથા મારાં વચ્ચનોને લીધે શરમાશે, તેને લીધે માણસનો દીકરો પણ જથારે પોતાના બાપના મહિમામાં પવિત્ર સ્વર્ગદૂતોની સાથે આવશે, ત્યારે તે શરમાશે.'

## ૬

<sup>૧</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'અહીં ઉભા રહેનારાઓમાંના કેટલાક એવા છે કે જેઓ પરાક્રમે આવેલું ઈશ્વરનું રાજ્ય જોયા પહેલાં મરણ પામશે જ નહિં.'

### ઈસુનું ઝૂપાંતર

<sup>૨૭</sup> દિવસ પછી ઈસુ પિતરને, યાકૂબને તથા થોહાનને સાથે લઈને તેઓને ઊંચા પહાડ ઉપર એકાંતમાં લઈ ગયા. અને તેઓની આગળ ઈસુનું ઝૂપાંતર થયું. <sup>૩૮</sup> ઈસુનાં વસ્ત્રો ઊજળાં, બહુ જ સફેદ થયાં; એવાં કે દુનિયાનો કોઈ પણ ધોખી તેવા સફેદ કરી ન શકે.

<sup>૪</sup> એલિયા તથા મૂસા તેઓને દેખાયા અને તેઓ ઈસુની સાથે વાત કરતા હતા. <sup>૫</sup> પિતર ઈસુને કહે છે કે, 'ગુરુજી, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે; તો અમે ત્રણ મંડપ બનાવીએ, એક તમારે માટે, એક મૂસાને માટે અને એક એલિયાના માટે.' <sup>૬</sup> શું બોલવું એ તેને સૂઝ્યું નહિં, કેમ કે તેઓ બહુ કરી ગયા હતા.

<sup>૭</sup> એક વાદળું આવ્યું. તેણે તેઓ પર છાયા કરી; વાદળામાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'આ મારો વહાલો દીકરો છે, તેનું સાંભળો.' <sup>૮</sup> તરત તેઓએ ચારેબાજુ જોથું ત્યાર પછી તેઓએ સાથે એકલા ઈસુ વિના કોઈને જોયા નહિં.

<sup>૯</sup> તેઓ પહાડ પરથી ઉિતરતા હતા ત્યારે ઈસુએ તેઓને ફરમાવ્યું કે, 'તમે જે જોથું છે તે માણસનો દીકરો મૃત્યુમાંથી પાછો ઉઠે, ત્યાં સુધી કોઈને કહેશો નહિં.' <sup>૧૦</sup> તેઓએ તે સૂચના મનમાં રાખીને 'મૃત્યુમાંથી પાછા ઉઠવું' એ શું હશે, તે વિષે અંદરોઅંદર ચર્ચા કરી.

<sup>૧૧</sup> તેઓએ ઈસુને પૂછ્યું, 'શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે એલિયાએ પ્રથમ આવવું જોઈએ?' <sup>૧૨</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'એલિયા અગાઉ આવીને સર્વને સુધારે છે ખરો; પણ માણસના દીકરા વિષે એમ કેમ લખ્યું છે કે, તેમણે ઘણું દુઃખ સહેવું અને અપમાનિત થવું પડશે?' <sup>૧૩</sup> પણ હું તમને કહું છું કે, 'એલિયા ખરેખર આવ્યો છે; અને તેને વિષે લખેલું છે તે પ્રમાણે તેઓએ પોતાની મરજી મુજબ તેની સાથે આચરણ કર્યું.'

### ઈસુ અશુદ્ધ આત્મા વળગેલા છોકરાંને સાજો કરે છે

<sup>૧૪</sup> તેઓએ શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓની આસપાસ ઘણાં લોકોને તથા તેઓની સાથે ચર્ચા કરતા શાસ્ત્રીઓને જોયા. <sup>૧૫</sup> તે બધા લોકો ઈસુને જોઈને વધારે આજ્ઞાર્થ પામ્યા અને દોકીને તેમને સલામ કરી. <sup>૧૬</sup> ઈસુએ તેઓને પૂછ્યું કે, 'તેઓની સાથે તમે શી ચર્ચા કરો છો?'

**૧૭** લોકોમાંથી એકે તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ઉપદેશક, હું મારો દીકરો તમારી પાસે લાવ્યો છું, તેને મુંગો દુષ્ટાત્મા વળગેલો છે; **૧૮** જ્યાં કહી તે તેને પકડે છે, ત્યાં તે તેને પાડી નાખે છે; તે ફીણ કાઢે છે, દાંત બીડે છે અને તે શરીર કડક થઈ જાય છે. મેં તમારા શિષ્યોને તેને કાટવાનું કર્યું; પણ તેઓ તેને કાઢી શક્યા નાહિં,' **૧૯** પણ ઈસુ જવાબ આપતાં તેઓને કહે છે કે, 'ઓ અવિજ્ઞાકી પેટી, હું કથાં સુધી તમારી સાથે રહીશ? કથાં સુધી હું તમારં સહન કરીશ? તેને મારી પાસે લાવો.'

**૨૦** તેઓ તેને ઈસુની પાસે લાવ્યા અને તેમને જોઈને દુષ્ટાત્માએ તરત તેને મરદ્યો અને જમીન પર પડીને તે ફીણ કાઢતો તરફડવા લાગ્યો. **૨૧** ઈસુએ તેના પિતાને પૂછ્યું કે, 'તેને કેટલા વખતથી આવું થયું છે?' તેણે કર્યું કે, 'બાળપણથી.' **૨૨** તેનો નાશ કરવા માટે અશુદ્ધ આત્માએ ઘણી વખત તેને આગમાં તથા પાણીમાં પણ નાખી દીધો છે; પણ જો તમે કર્દી કરી શકો તો અમારા પર દયા રાખીને અમને મદદ કરો.'

**૨૩** ઈસુએ તેને કર્યું કે, 'જો તમે કરી શકો! વિજ્ઞાસ રાખનારને તો બધું જ શક્ય છે.' **૨૪** તરત દીકરાના પિતાએ ઘાંટો પાડતાં કર્યું કે, 'હું વિજ્ઞાસ કરું છું, મારા અવિજ્ઞાસ વિષે મને મદદ કરો.' **૨૫** ઘણાં લોકો દોડતા આવે છે, એ જોઈને ઈસુએ અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવીને તેને કર્યું કે, 'મુંગા તથા બહેરા દુષ્ટાત્મા, હું તને હૃકમ કરું છું કે, તેનામાંથી નીકળ. અને ફરી તેનામાં પ્રવેશીશ નાહિં.'

**૨૬** થીસ પાડીને અને તેને બહુ મરદીને તે નીકળ્યો. અને તે મુખા જેવો થઈ ગયો, એવો કે ઘણાંખરાએ કર્યું કે, 'તે મરી ગયો છે.' **૨૭** પણ ઈસુએ તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડ્યો અને તે ઊભો થયો.

**૨૮** ઈસુ ઘરમાં આવ્યા ત્યારે તેમના શિષ્યોએ તેમને એકાંતમાં પૂછ્યું કે, 'અમે કેમ અશુદ્ધ આત્માને કાઢી ન શક્યા?' **૨૯** ઈસુએ કર્યું કે, 'પ્રાર્થના સિવાય બીજકોઈ ઉપાયથી એ જાત નીકળી શકે એમ નથી.'

### ઈસુ બીજુ વાર પોતાના મૃત્યુની આગાહી કરે છે

**૩૦** ત્યાંથી નીકળીને તેઓ ગાલીલમાં થઈને ગયા અને તે વિષે કોઈ ન જાણો, એવી તેમની છાચા હતી. **૩૧** કેમ કે ઈસુ પોતાના શિષ્યોને શીખવતા અને તેઓને કહેતાં કે, 'માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સૌંપાશે અને તેઓ તેને મારી નાખશે. મારી નંખાયા પછી તે શ્રીજે દિવસે પાછો ઊંશો!' **૩૨** તેઓ આ વાત સભજ્યા ન હતા અને તેઓ તે વિષે ઈસુને પૂછતાં ગભરાતા હતા.

### સૌથી મોટું કોણ?

**૩૩** તેઓ કપરનાહુમમાં આવ્યા અને તે ઘરમાં હતા, ત્યારે ઈસુએ તેઓને પૂછ્યું કે, 'તમે માર્ગમાં શાની ચર્ચા કરતાં હતા?' **૩૪** પણ તેઓ મૌન રહ્યા; કેમ કે માર્ગમાં તેઓ અંદરોઅંદર ચર્ચા કરતાં હતા કે, 'તેઓમાં મોટો કોણ છે?' **૩૫** ઈસુ બેઠા અને બાર શિષ્યોને બોલાવીને તેઓને કર્યું કે, 'જો કોઈ પહેલો થવા ચાહે, તો તે સહુથી છેલ્લો તથા સહુનો ચાકર થાય.'

**૩૬** તેમણે એક બાળકને લઈને તેઓની વચ્ચમાં ઊભું રાખ્યું અને તેને ખોટામાં લઈને તેઓને કર્યું કે, **૩૭** 'જે કોઈ માર્ગ નામે આવાં બાળકોમાંના એકનો સ્વીકાર કરે, તે મારો સ્વીકાર કરે છે અને જે કોઈ મારો સ્વીકાર કરે છે તે કેવળ મારો જ નાહિં, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમનો સ્વીકાર કરે છે.'

### જે આપણી વિરુદ્ધ નથી તે આપણા પક્ષનો છે

<sup>૩૮</sup> યોહાને ઈસ્થુને કદ્યું કે, 'ઉપદેશક, અમે એક જણને તમારે નામે દુષ્ટાત્માઓને કાઢતો જોયો અને અમે તેને ભના કરી, કારણ કે તે આપણામાંનો નથી.' <sup>૩૯</sup> પણ ઈસ્થુએ કદ્યું કે, 'તેને ભના કરો નહિ, કેમ કે એવો કોઈ નથી કે જે મારે નામે પરાક્રમી કામ કરે અને પછી તરત મારી નિંદા કરી શકે.'

<sup>૪૦</sup> કેમ કે જે આપણી વિરલ્જ નથી, તે આપણા પક્ષનો છે.' <sup>૪૧</sup> કેમ કે હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'તમે ખ્રિસ્તનાં છો એ કારણથી જે કોઈ તમને ઘ્યાલો પાણી પાશે, તે પોતાનું ફળ નહિ ગુમાવે.

### ઠોકર ખવડાવનારને અફસોસ

<sup>૪૨</sup> જે નાનાંઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠોકર ખવડાવે, તેને માટે તે કરતાં આ સારું છે કે ધંટીનો પથ્થર તેના ગળો બંધાય અને તે સમૃદ્ધમાં નંખાય. <sup>૪૩</sup> જો તારો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખ; તને બે હાથ હોવા છતાં નર્કમાં ન હોલવાનાર અનિનમાં જવું પડે <sup>૪૪</sup> તે કરતાં હાથ વિનાનો થઈને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સારું છે.

<sup>૪૫</sup> જો તારો પગ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખ; તને બે પગ હોવા છતાં નર્કમાં ન હોલવાનાર અનિનમાં નંખાવું પડે <sup>૪૬</sup> તે કરતાં અપંગ થઈને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સારું છે.

<sup>૪૭</sup> જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે તો તેને કાઢી નાખ; તને બે આંખ હોવા છતાં નર્કાનિમાં નંખાવું, <sup>૪૮</sup> કે જથું તેઓનો કીડો મરતો નથી અને અનિન હોલવાતો નથી તે કરતાં આંખ વિનાના થઈને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશવું એ તારે માટે સારું છે.

<sup>૪૯</sup> કેમ કે અનિનથી હેઠે સલ્લાણું કરાશો; અને હેઠે થડી મીઠાથી સલ્લાણો કરાશો. <sup>૫૦</sup> મીઠું તો સારું છે; પણ જો મીઠું સ્વાદ વગરનું થયું હોય, તો તેને શાથી ખારું કરાશો? પોતાનામાં મીઠું રાખો, અને એકબીજા સાથે સંપ રાખો.

## ૧૦

### ઈસ્થુ ફારગતી વિષે શીખવે છે

<sup>૧</sup> ત્યાંથી ઉઠીને ઈસ્થુ થર્ડન નદીને પેલે પાર થહુદિયા પ્રદેશમાં આવે છે અને ફરી ધણાં લોકો આવીને તેમની પાસે એકઠા થાય છે; તેમની પ્રથા પ્રમાણે તેમણે ફરી તેઓને બોધ કર્યો. <sup>૨</sup> ફરોશીઓએ પાસે આવીને ઈસ્થુનું પરીક્ષણ કરતાં તેમને પૂછ્યું કે, 'શું પતિએ પોતાની પત્નીને છોડી દેવી ઉચિત છે?' <sup>૩</sup> ઈસ્થુએ જવાબ આપતાં તેઓને પૂછ્યું કે, 'મૂસાએ તમને શી આજા આપી છે?' <sup>૪</sup> તેઓએ કદ્યું કે, છૂટાછેડા લખીને ત્યાગી દેવાની રજા મૂસાએ આપેલી છે.'

<sup>૫</sup> પણ ઈસ્થુએ તેઓને કદ્યું કે, તમારાં હૃદયની કહોરતાને લીધે મૂસાએ તમારે સારું તે આજા આપી છે. <sup>૬</sup> પણ ઉત્પત્તિના આચંભથી ઈશ્વરે તેઓને એક પુલ્ષ તથા એક સ્ત્રી બનાવ્યાં. <sup>૭</sup> એ કારણથી માણસ પોતાનાં માબાપને મૂકીને પોતાની પત્ની સાથે જોડાયેલ રહેશે. <sup>૮</sup> તેઓ બંને એક દેહ થશે; એ માટે તેઓ ત્યાર પછી બે નહિ, પણ એક દેહ છે; <sup>૯</sup> તો ઈશ્વરે જેને જોડ્યું છે તેને માણસે જુદું પાડવું નહિ.'

<sup>૧૦</sup> ઘરમાં તેમના શિષ્યોએ ફરી તે જ બાબત વિષે ઈસ્થુને પૂછ્યું. <sup>૧૧</sup> ઈસ્થુ તેઓને કહે છે કે, 'જે કોઈ પોતાની પત્નીને ત્યાગી દે અને બીજી સાથે લગ્ન કરે, તે તેની વિરલ્જ ત્યાખ્યાર કરે છે' <sup>૧૨</sup> અને જો પત્ની પોતાના પતિને ત્યજુ દે અને બીજા સાથે લગ્ન કરે, તો તે પણ ત્યાખ્યાર કરે છે.'

### ઈસ્થુ બાળકોને આશીર્વાદ આપે છે

<sup>૧૩</sup> પણી તેઓ ઈસુ પાસે બાળકોને લાવ્યા કે તે તેઓને અડકે. પણ શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યાં. <sup>૧૪</sup> ઈસુ તે જોઈને દુઃખી થયા અને તેમણે તેઓને કદ્યું કે, 'બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, તેઓને ચોકશો નહિ; કેમ કે ઈશ્વરનું રાજ્ય એવાઓનું જ છે.'

<sup>૧૫</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'જે કોઈ બાળકની ભાફક ઈશ્વરનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિ, તે તેમાં પ્રવેશ કરશે જ નહિ.' <sup>૧૬</sup> ઈસુએ તેઓને બાથમાં લીધાં, અને તેઓ પર હાથ મૂકીને તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો.

### ધનવાન માણસ

<sup>૧૭</sup> તે બહાર નીકળીને રહ્યે જતા હતા, ત્યારે એક માણસ તેમની પાસે દોડતો આવ્યો અને તેણે તેમની આગળ ઘૂંઠણ ટેકીને પૂછ્યું કે, 'ઓ ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંતજીવનનો વરસો પામવા માટે હું શું કરું?' <sup>૧૮</sup> ઈસુએ તેને કદ્યું કે, 'તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક, એટલે ઈશ્વર વિના અન્ય કોઈ ઉત્તમ નથી. <sup>૧૯</sup> તું આજ્ઞાઓ જાણે છે કે, વ્યબિચાર ન કર, હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જૂઠી સાક્ષી ન પૂર, ઠગાઈ' ન કર, પોતાના ભાબાપને માન આપ.'

<sup>૨૦</sup> પણ તેણે ઈસુને કદ્યું કે, 'ઓ ઉપદેશક, એ સર્વ આજ્ઞાઓ તો હું બાળપણથી પાછતો આવ્યો છું.' <sup>૨૧</sup> તેની તરફ જોઈને ઈસુને તેના પર પ્રેમ ઊપજથી. અને તેમણે તેને કદ્યું કે, 'તું એક વાત સંબંધી અધૂરો છે; તારું જે છે તે જઈને વેચી નાખ. ગરીબોને આપ, સ્વર્ગમાં તને ધન ભટશે. અને આવ, મારી પાછળ ચાલ.' <sup>૨૨</sup> પણ તે વાતને લીધે તેનું ભૌં પડી ગયું અને ઉદાસ થઈને તે શાલ્યો ગયો, કેમ કે તેની મિલકત ધણી હતી.

<sup>૨૩</sup> ઈસુ આસપાસ જોઈને પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, 'જેઓની પાસે દોલત છે તેઓને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પેસવું ધણું અધરું પડશો!' <sup>૨૪</sup> ઈસુની વાતોથી શિષ્યો આશ્રય પામ્યા પણ ઈસુ ફરી જવાબ આપતાં તેઓને કહે છે કે, 'બાળકો, મિલકત પર બરોસો રાખનારાઓને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પેસવું ધણું અધરું છે! <sup>૨૫</sup> ધનવાનને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સોયના નાકામાં થઈને ઊંટને પસાર થવું સહેલું છે.'

<sup>૨૬</sup> તેઓએ ધણું આશ્રય પામીને અંદરોઅંદર કદ્યું, 'તો કોણ ઉદ્ધાર પામી શકે?' <sup>૨૭</sup> ઈસુ તેઓની તરફ જોઈને કહે છે કે, 'માણસોને એ અશક્ય છે, પણ ઈશ્વરને નથી, કેમ કે ઈશ્વરને સર્વ શક્ય છે.' <sup>૨૮</sup> પિતર તેમને કહેવા લાગ્યો, 'જુઓ, અમે બધું મૂકીને તમારી પાછળ આવ્યા છીએ.'

<sup>૨૯</sup> ઈસુએ કદ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે કોઈએ મારે લીધે અને સુવાર્તાને લીધે ધરને કે ભાઈઓને કે માને કે બાપને કે છોકરાંને કે ખેતરોને છોડ્યાં છે, <sup>૩૦</sup> તે હમણાં આ જીવનકાળમાં સોગળાં ધરોને, ભાઈઓને, બહેનોને, માતાઓને, બાળકોને, ખેતરોને, પામશે. જોકે તેઓની સત્તાવણી થશે. વળી તેઓ આવતા કાળમાં અનંતજીવન પામ્યા વગર રહેશે નહિ. <sup>૩૧</sup> પણ ધણાં જેઓ પહેલા તેઓ છેલ્લાં અને જે છેલ્લાં તેઓ પહેલા થશે.'

<sup>૩૨</sup> યદ્રશાલેમની તરફ ટાળ ચટકતાં તેઓ માર્ગમાં હતા. ઈસુ તેઓની આગળ ચાલતા હતા; તેઓ આશ્રય પામ્યા અને તેમની પાછળ અનુસરનારા ડરી ગયા. તે ફરીથી બાર શિષ્યોને પાસે બોલાવીને પોતાના પર જે વીતવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગ્યા કે, <sup>૩૩</sup> 'જુઓ, આપણે યદ્રશાલેમમાં જઈએ છીએ; માણસનો દીકરો મુખ્ય યાજકોને તથા શાસ્ત્રીઓને સોપશે. <sup>૩૪</sup> તેઓ તેની મર્યાદા કરશે, તેના પર થૂંકશે, તેને કોરડા મારશે, અને મારી નાખશે અને શ્રીજે દિવસે તે પાછો ઊંઠશે.'

યાકૂબ અને યોહાનની માગણી

<sup>૩૪</sup> ઝબદીના દીકરા યાકૂબ તथા થોહાન ઈસુની પાસે આવીને કહે છે કે, 'ઉપદેશક, અમારી ઇચ્છા છે કે, અમે જે કંઈ માગીએ તે તમે અમારે માટે કરો!' <sup>૩૫</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમારી શી ઇચ્છા છે? હું તમારે માટે શું કરં?' <sup>૩૬</sup> ત્યારે તેઓએ તેમને કદ્યું કે, 'તમારા મહિમામાં અમે એક તમારે જમણે હાથે અને એક તમારે ડાખે હાથે બેસીએ, એવું અમારે માટે કરો.'

<sup>૩૭</sup> પણ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમે જે માગો છો, તે તમે સમજતા નથી. જે પ્યાલો હું પીઉં છું તે શું તમે પી શકો છો? જે બાપ્તિસ્મા હું લઉં છું, તે બાપ્તિસ્મા શું તમે લઈ શકો છો?' <sup>૩૮</sup> તેઓએ તેમને કદ્યું કે, 'અમે તેમ કદી શકીએ છીએ.' પણ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'જે પ્યાલો હું પીઉં છું તે તમે પીશો અને જે બાપ્તિસ્મા હું લઉં છું, તે બાપ્તિસ્મા તમે લેશો; <sup>૩૯</sup> પણ કોઈને મારે જમણે હાથે કે ડાખે હાથે બેસવા દેવા, એ મારા અધિકારમાં નથી, પણ જેઓને સારુ તે નિયત કરેલું છે તેઓને માટે તે છે.'

<sup>૪૦</sup> પછી બાકીના દસ શિષ્યો તે સાંબળીને યાકૂબ તથા થોહાન પ્રત્યે નાખુશ થયા. <sup>૪૧</sup> પણ ઈસુ તેઓને પાસે બોલાવીને કહે છે કે, 'તમે જાણો કે વિદેશીઓ પર જેઓ રાજ કરનારા કહેવાય છે, તેઓ તેમના પર શાસન કરે છે અને તેઓમાં જે મોટા છે તેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવે છે.'

<sup>૪૨</sup> પણ તમારામાં એવું ન થવા દો. તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તેણે તમારા ચાકર થવું. <sup>૪૩</sup> જે કોઈ પ્રથમ થવા માગે તે સહૃનો દાસ થાય. <sup>૪૪</sup> કેમ કે માણસનો દીકરો સેવા કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ઘણાંનાં મુક્તિભૂલ્યને સારુ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે.'

### ઈસુ આંધળા બાર્તિભાયને દેખતો કરે છે

<sup>૪૫</sup> તેઓ યચીખોમાં આવે છે. અને યચીખોમાંથી ઈસુ, તેમના શિષ્યો તથા ઘણાં લોકો બહાર જતા હતા, ત્યારે તિમાયનો દીકરો બાર્તિભાય જે અંધ બિખારી હતો તે માર્ગની બાજુએ બેઠો હતો. <sup>૪૬</sup> એ નાસરેથના ઈસુ છે, એમ સાંબળીને તે ભૂમ પાડવા તથા કહેવા લાગ્યો કે, 'ઓ ઈસુ, દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કરો!' <sup>૪૭</sup> લોકોએ તેને ધમકાવ્યો કે, 'તું શૂપ રહે;' પણ તેણે વધારે મોટેથી ભૂમ પાડતાં કદ્યું કે, 'ઓ દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કરો.'

<sup>૪૮</sup> ઈસુએ ઉભા રહીને કદ્યું કે, 'તેને બોલાવો' અને અંધને બોલાવીને લોકો તેને કહે છે કે, 'હિંમત રાખ, ઉઠ, ઈસુ તને બોલાવે છે.' <sup>૪૯</sup> પોતાનું વસ્ત્ર પડતું મૂકીને તે ઉદ્ધ્યો, અને ઈસુની પાસે આવ્યો.

<sup>૫૦</sup> ઈસુએ તેને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'હું તને શું કરં, એ વિષે તારી શી ઇચ્છા છે?' અંધ વ્યક્તિએ કદ્યું કે, 'સ્વામી, હું દેખતો થાઉં!' <sup>૫૧</sup> ઈસુએ તેને કદ્યું કે 'જ, તારા વિશ્વાસે તને બચાવ્યો છે,' અને તરત તે દેખતો થયો અને માર્ગમાં ઈસુની પાછળ ગયો.

## ૧૧

### થર્ઝાલેમમાં વિજયપ્રવેશ

<sup>૧</sup> તેઓ થર્ઝાલેમની નજીદીક, જૈતૂનનાં પહાડ આગળ બેથફાગે તથા બેથાનિયા પાસે આવે છે, ત્યારે ઈસુ જે શિષ્યોને આગળ મોકલે છે. <sup>૨</sup> અને તેઓને કહે છે કે, 'સામેના ગામભાં જાઓ અને તેમાં તમે પેસશો કે તરત એક ગધેડાનો વણીં જેનાં પર કોઈ માણસ કદી સવાર થથું નથી, તે તમને બાંધેલો મળશે; તેને છોડી લાવો. <sup>૩</sup> જો કોઈ તમને પૂછે કે, તમે શા માટે એમ કરો છો તો તો કહેજો કે, પ્રભુને તેની જરૂર છે. અને તે તરત એને અહીં પાછું લાવવા મોકલશે.'

<sup>૪</sup> તેઓ ગયા. અને ઘરની બહાર ખુલ્લાં રસ્તામાં બાંધેલો વછેરો તેઓને જોવા મશયો અને તેઓ તેને છોડવા લાગ્યા. <sup>૫</sup> જેઓ ત્યાં ઊભા હતા તેઓમાંના કેટલાકે તેઓને કદ્યું કે, 'વછેરાને તમે શું કરવા છોડો છો?' <sup>૬</sup> જેમ ઈસ્તુએ તેઓને આજા આપી હતી, તેમ શિષ્યોએ લોકોને કદ્યું અને તેઓએ તેમને જવા દીધાં.

<sup>૭</sup> તેઓ વછેરાને ઈસ્તુની પાસે લાવ્યા; તેના પર પોતાના કપડાં બિછાવ્યાં અને તેના પર ઈસ્ટુ બેઠા. <sup>૮</sup> ઘણાંઓએ પોતાના કપડાં રસ્તામાં પાથર્યાં અને બીજાઓએ ખેતરમાંથી ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં પાથરી. <sup>૯</sup> આગળ તથા પાછળ ચાલનારાંઓએ જૂભ પાડતાં કદ્યું કે, 'હોસાન્ના, પ્રભુને નામે જે આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે. <sup>૧૦</sup> આપણા પિતા દાઉદનું રાજ્ય જે પ્રભુને નામે આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે; પરમ ઊંચામાં હોસાન્ના!'

<sup>૧૧</sup> ઈસ્ટુ થળશાલેમભાં જઈને ભક્તિરસ્થાનમાં ગયા અને ચારેબાજુ બધું જોઈને સાંજ પડ્યા પણી બાદે સુદ્ધાં નીકળીને તે બેથાનિયામાં ગયા.

### ઈસ્ટુ અંજુરીને શ્રાપ આપે છે

<sup>૧૨</sup> બીજે દિવસે તેઓ બેથાનિયામાંથી બહાર આવ્યા પણી, ઈસ્ટુને ભૂખ લાગી.

<sup>૧૩</sup> એક અંજુરી જેને પાંદડાં હતાં તેને દૂરથી જોઈને ઈસ્ટુ તેની પાસે ગયા કે કદાચ તે પરથી કંઈ ફળ મળે; અને તેઓ તેની પાસે આવ્યા, ત્યારે પાંદડાં વિના તેમને કંઈ મશયું નહિં; કેમ કે અંજુરોની ઝતું ન હતી. <sup>૧૪</sup> ઈસ્ટુએ તેને કદ્યું કે, 'હવેથી કદી કોઈ તારા પરથી ફળ નહિં ખાય' અને તેમના શિષ્યોએ તે સાંભાયું.

### ઈસ્ટુ ભક્તિરસ્થાનને શુદ્ધ કરે છે

<sup>૧૫</sup> તેઓ થળશાલેમભાં આવ્યા. ત્યારે તે ભક્તિરસ્થાનમાં ગયા. તેમાંથી વેચનારાઓને તથા ખરીદનારાઓને નસાડી મૂકવા લાગ્યા; તેમણે નાણાવટીઓનાં બાજદ તથા કખૂતર વેચનારાઓનાં આસનો ઊંધા વાખ્યાં. <sup>૧૬</sup> અને કોઈને પણ ભક્તિરસ્થાનમાં માલસામાનું લાવવા દીધો નહિં.

<sup>૧૭</sup> તેઓને બોધ કરતાં ઈસ્ટુએ કદ્યું કે, 'શું એમ લખેલું નથી કે, માં ઘર સર્વ દેશનાઓને સારું પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે? પણ તમે તો તેને લુંટારાઓનું કોતર કર્યું છે!' <sup>૧૮</sup> મુખ્ય થાજકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ તે સાંભાયું અને ઈસ્ટુને શી શીતે મારી નાખવા તે વિષે તક શોધવા લાગ્યા, કેમ કે તેઓ ડરી ગયા હતા, કારણ કે લોકો તેમના ઉપદેશથી નવાઈ પામ્યા હતા. <sup>૧૯</sup> દર સાંજે તેઓ શહેર બહાર જતા.

### અંજુરી પરથી મળતો બોધ

<sup>૨૦</sup> તેઓએ સવારે અંજુરીની પાસે થઈને જતા તેને મૂળમાંથી સુકાયેલી જોઈ. <sup>૨૧</sup> પિતરે યાદ કરીને ઈસ્ટુને કદ્યું કે, 'ગુરુજી, જુઓ, જે અંજુરીને તમે શ્રાપ આપ્યો હતો તે સુકાઈ ગઈ છે.'

<sup>૨૨</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, 'ઈશ્વર પર વિશ્વાસ રાખો!' <sup>૨૩</sup> કેમ કે હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'જે કોઈ આ પર્વતને કહે કે ખસેડાઈ જા અને સમુદ્રમાં પડ. અને પોતાના હૃદયમાં સંદેહ ન રાખતાં વિશ્વાસ રાખશે કે, હું જે કહું છું તે થશે, તો તે તેને માટે થશે.

<sup>૨૪</sup> એ માટે હું તમને કહું છું કે, જે સર્વ તમે પ્રાર્થનામાં માગો છો, તે અમને મશયું છે એવો વિશ્વાસ રાખો, તો તે તમને મળશે. <sup>૨૫</sup> જથારે તમે ઊભા રહીને પ્રાર્થના કરો છો, ત્યારે જો કોઈ તમારો અપરાધી હોય, તો તેને માફ કરો, એ માટે કે તમારા પિતા જે સ્વર્ગમાં છે, તે પણ તમારા અપરાધો તમને માફ કરે. <sup>૨૬</sup> પણ જો તમે માફ નહિં કરો, તો સ્વર્ગમાંનાં તમારા પિતા પણ તમારા અપરાધો માફ નહિં કરે.

### ઈસ્ટુના અધિકાર અંગે પ્રશ્ન

<sup>૨૭</sup> પછી ફરી તેઓ થરશાલેમમાં આવ્યા. અને ઈસુ બહિતસ્થાનમાં ફરતા હતા, ત્યારે મુખ્ય યાજકો, શાક્ષીઓ તથા વડીલો તેમની પાસે આવ્યા. <sup>૨૮</sup> તેઓએ ઈસુને પૂછ્યું કે, 'કયા અધિકારથી તું આ કામો કરો છો,' અથવા 'કોણે તને આ કામો કરવાનો અધિકાર આપ્યો છે?'

<sup>૨૯</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'હું એક વાત તમને પૂછીશ અને જો તમે મને જવાબ આપશો, તો કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું તમને કહીશ. <sup>૩૦</sup> યોહાનનું બાપ્તિકભા શું સ્વર્ગથી હતું કે માણસોથી? મને જવાબ આપો.'

<sup>૩૧</sup> તેઓએ પરસ્પર વિચારીને કદ્યું કે, જો કહીએ કે, સ્વર્ગથી, તો તે કહેશો કે, ત્યારે તમે તેના પર વિશ્વાસ કેમ ન કર્યો? <sup>૩૨</sup> અને જો કહીએ કે, ત્યારે તેઓ લોકોથી ગભરાયા. કેમ કે બધા યોહાનને નિશ્ચે પ્રબોધક ભાનતા હતા. <sup>૩૩</sup> તેઓ ઉત્તર આપ્યો કે, 'અમે જાણતા નથી.' ઈસુ તેઓને કહે છે કે, 'કયા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું તે હું પણ તમને કહેતો નથી.'

## ૧૨

### દ્રાક્ષવાડી ઇજારદારોનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૧</sup> ઈસુ તેઓને દ્રષ્ટાંતમાં કહેવા લાગ્યા કે, 'એક માણસે દ્રાક્ષવાડી રોપી, તેની આસપાસ વાડ કરી, દ્રાક્ષરસનો ઝુંડ ખોદ્યો, બુરજ બાંધ્યો અને ખેડૂતોને વાડી ભાડે આપીને પરદેશ ગયો. <sup>૨</sup> મોસમે તેણે ખેડૂતોની પાસે ચાકર મોકલ્યો, કે તે ખેડૂતો પાસેથી દ્રાક્ષવાડીનાં ફળનો ભાગ મેળવે. <sup>૩</sup> પણ તેઓએ તેને પકડીને ભાર્યા અને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો.

<sup>૪</sup> ફરી તેણે બીજો ચાકર તેઓની પાસે મોકલ્યો. તેઓએ તેનું ભાથું ફોડી નાખ્યું અને તેને ધિક્કારીને નસાડી મૂકયો. <sup>૫</sup> તેણે બીજો ચાકર મોકલ્યો અને તેઓએ તેને ભારી નાખ્યો. પછી બીજા ઘણાં ચાકરો મોકલ્યા, તેઓએ કેટલાકને કોરડા ભાર્યા અને કેટલાકને ભારી નાખ્યા.

<sup>૬</sup> હવે છેલ્લે માલિકનો વહાલો દીકરો ભાકી રહ્યો હતો. માલિકે આખરે તેને તેઓની પાસે એમ વિચારીને મોકલ્યો કે, તેઓ ભારી દીકરાનું ભાન રાખશે.' <sup>૭</sup> પણ તે ખેડૂતોએ અંદરોઅંદર કદ્યું કે, 'એ તો વારસ છે; ચાલો, તેને ભારી નાખીએ કે વારસો આપણો થાય.'

<sup>૮</sup> તેઓએ તેને પકડીને ભારી નાખ્યો. અને દ્રાક્ષવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. <sup>૯</sup> એ ભાટે દ્રાક્ષવાડીનો માલિક શું કરશે? હવે તે પોતે આવશે, ખેડૂતોનો નાશ કરશે, અને દ્રાક્ષવાડી બીજાઓને આપશે.

<sup>૧૦</sup> શું તમે આ શાસ્ત્રવચન નથી વાંચ્યું કે, 'જે પથ્થરનો નકાર બાંધનારાઓએ કર્યો, ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર થયો;' <sup>૧૧</sup> આ કામ પ્રભુએ કર્યું છે. આપણી દ્રષ્ટાંત છે. <sup>૧૨</sup> તેઓએ ઈસુને પકડવાને શોધ કરી; પણ તેઓ લોકોથી ગભરાયા. કેમ કે તેઓ સમજથા કે તેમણે તેઓના પર આ દ્રષ્ટાંત કદ્યું હતું, અને તેઓ તેમને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

### કાઈસારને કર ભરવો કે નહિ?

<sup>૧૩</sup> તેઓએ ઈસુની પાસે કેટલાક ફરીશીઓને તથા હેરોદીઓને મોકલ્યા છે કે તેઓ વાતમાં તેમને ફરીશે. <sup>૧૪</sup> તેઓ આવીને તેમને કહે છે કે, 'ઉપર્દેશક, અમે જાણીએ છીએ કે, તમે સાચા છો અને પક્ષપાત કરતા નથી, કેમ કે ભાણસોની શરમ તમે રાખતા નથી, પણ સત્યતાથી ઈશ્વરનો ભાર્ગ શીખવો છો. કાઈસાર રાજાને કર આપવો ઉદ્દિત છે કે નહિ? <sup>૧૫</sup> આપીએ કે ન આપીએ?' પણ ઈસુએ તેઓનો ઢોગ જાણીને તેઓને કદ્યું કે, 'તમે ભારી પરીક્ષા કરો છો? એક દીનાર ભારી પાસે લાવો કે હું જોઉં.'

૧૬ તેઓ લાવ્યા તે તેઓને કહે છે કે, દીનાર પર છાપ તથા લેખ કોનાં છે?' તેઓએ તેને કણ્ઠું કે, 'કાઈસારનાં.' ૧૭ ઈસુએ જવાબ આપતાં તેઓને કણ્ઠું કે, 'જે કાઈસારનાં છે કાઈસારને અને જે ઈશ્વરનાં છે તે ઈશ્વરને ભરી આપો.' અને તેઓ તેનાથી વધારે આશર્થ પામ્યા.

### પુનર્ભાગનમાં એ કોની સત્ત્રી થશે?

૧૮ સદ્ગીઓ જેઓ કહે છે કે, ભરણોત્થાન નથી, તેઓ તેમની પાસે આવ્યા. અને તેઓએ ઈસુને પૂછ્યું કે, ૧૯ 'ઉપદેશક, મૂસાએ અમારે વાસ્તે લખ્યું છે કે, જો કોઈનો ભાઈ પત્નીને મૂકીને નિઃસંતાન મૃત્યુ પામે, તો તેનો ભાઈ તેની પત્નીને રાખે અને પોતાના ભાઈને સારુ સંતાન ઉપજાવે.'

૨૦ હવે સાત ભાઈ હતા; પહેલો પત્ની સાથે લગ્ન કરીને સંતાન વિના ભરણ પામ્યો. ૨૧ પણ બીજાએ તેને રાખી અને તે ભરણ પામ્યો; તે પણ કંઈ સંતાન મૂકી ગયો નહિં; અને એ પ્રમાણે ત્રીજાનું પણ થયું. ૨૨ અને સાતે સંતાન વગર ભરણ પામ્યા. છેવટે સત્ત્રી પણ ભરણ થયું. ૨૩ હવે ભરણોત્થાનમાં, તે તેઓમાંના કોની પત્ની થશે? કેમ કે સાતેની તે પત્ની થઈ હતી.'

૨૪ ઈસુએ તેઓને કણ્ઠું કે, 'શું તમે આ કારણાથી ભૂલ નથી કરતા, કે તમે પવિત્રશાસ્ત્ર તથા ઈશ્વરનું પરાક્રમ જાળતા નથી? ૨૫ કેમ કે મૃત્યુમાંથી ઊઠનારા લગ્ન કરતા કે કરાવતાં નથી, પણ તેઓ સ્વર્ગમાંનાં સ્વર્ગદૂતોનાં જેવા હોય છે.'

૨૬ પણ ભરણ પામેલા લોકો પાછા ઊઠે છે, તે સંબંધી, શું તમે મૂસાના પુરુષકમાંના ઝાડી વિષેના પ્રકરણમાં નથી વાંચ્યું કે, ઈશ્વરે તેને એમ કણ્ઠું કે, હું ઇન્દ્રાહિમનો ઈશ્વર તથા ઇસ્લાકનો ઈશ્વર તથા યાકુબનો ઈશ્વર છું. ૨૭ તે મૃત્યુ પામેલાંઓના ઈશ્વર નથી, પણ જીવતાંઓના ઈશ્વર છે. તમે ભારે ભૂલ કરો છો.'

### સૌથી મોટી આજા

૨૮ શાસ્ત્રીઓમાંના એકે પાસે આવીને તેઓની વાતો સાંભળી. અને ઈસુએ તેઓને સારો ઉત્તર આપ્યો છે એમ જાણીને તેમને પૂછ્યું કે, 'બધી આજાઓમાં મુખ્ય કંઈ છે?' ૨૯ ઈસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'પહેલી એ છે કે, ઓ ઇઝરાયલ, સાંભળ, પ્રભુ આપણા ઈશ્વર તે એક જ છે; ૩૦ તારા પૂરા હૃદયથી, તારા પૂરા જીવથી, તારી પૂરી બુદ્ધિથી અને તારા પૂરા સામર્થ્યથી પ્રભુ તારા ઈશ્વર પર તું પ્રેમ કર. ૩૧ અને બીજી આજા એ છે કે જેમ તું તારા પોતાના પર પ્રેમ કરે છે તેમ તારા પડોશી પર પણ પ્રેમ કર. તેઓ કરતાં બીજી કોઈ મોટી આજા નથી.'

૩૨ શાસ્ત્રીએ તેમને કણ્ઠું કે, 'સરસ, ઉપદેશક, તમે સાચું કણ્ઠું છે કે, તે એક જ છે, અને તેમના વિના બીજો કોઈ નથી. ૩૩ અને પૂરા હૃદયથી, પૂરી સમજણાથી, પૂરા સામર્થ્યથી તેમના પર પ્રેમ રાખવો, તથા પોતાના પર તેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખવો, તે બધા સકળ દહનાર્પણો તથા બલિદાનો કરતાં અધિક છે.' ૩૪ તેણે ડાવાપણથી ઉત્તર આપ્યો છે એ જોઈને ઈસુએ તેને કણ્ઠું કે, 'તું ઈશ્વરના રાજ્યથી દૂર નથી.' ત્યાર પણ કોઈએ તેમને પૂછવાની હિંમત કરી નહિં.

### મસીહ વિષે પ્રશ્ન

૩૫ બક્કિતસ્થાનમાં બોધ કરતાં ઈસુએ કણ્ઠું કે, 'શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે કે, ખ્રિસ્ત દાઉદનો દીકરો છે? ૩૬ કેમ કે દાઉદે પોતે પવિત્ર આત્માથી કણ્ઠું કે, પ્રભુએ મારા પ્રભુને કણ્ઠું કે, તારા શત્રુઓને હું તારું પાથાસન કરું, ત્યાં સુધી મારે જમણે હાથે બેસ. ૩૭ દાઉદ પોતે તેમને પ્રભુ કહે છે; તો તે તેનો દીકરો કેવી રીતે હોય?' બધા લોકોએ ખુશીથી તેનું સાંભળ્યું.

### શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો

<sup>૩૮</sup> ઈસુએ બોધ કરતાં તેઓને કલ્યું કે, 'શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો; તેઓ ઝન્ભા પહેણીને ફરવાનું, ચોકમાં સલામો, <sup>૩૯</sup> સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ ચાહે છે. <sup>૪૦</sup> તેઓ વિધવાઓનાં ઘર ખાઈ જાય છે અને ઢોગ કરીને લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે; તેઓ વિશેષ શિક્ષા ભોગવશે.'

### વિધવા સ્ત્રીનું દાન

<sup>૪૧</sup> ઈસુએ દાનપેટીની સામે બેસીને, લોકો પેટીમાં પૈસા કેવી શીતે નાખે છે, તે જોથું અને ઘણાં શ્રીમંતો તેમાં વધારે નાખતા હતા. <sup>૪૨</sup> એક ગરીબ વિધવાએ આવીને તેમાં બે નાના સિક્કા નાખ્યા.

<sup>૪૩</sup> ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કલ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, ગરીબ વિધવાએ તે સર્વ કરતાં વધારે દાન આપ્યું છે. <sup>૪૪</sup> કેમ કે એ સહૃદાએ પોતાની જજીવીયાત કરતાં વધારે હતું તેમાંથી દાન પેટીમાં કંઈક આપ્યું છે, પણ તેણે પોતાની તંગીમાંથી પોતાની પાસે જે હતું તે બધું જ આપી દીધું છે.'

## ૧૩

### ઈસુએ કરેલી મંદિરના નાશની આગાહી

<sup>૧</sup> ઈસુ ભક્તિસ્થાનમાંથી બહાર જતા હતા. ત્યારે તેમનો એક શિષ્ય તેમને કહે છે કે, 'ઉપદેશક, જુઓ, કેવાં પથ્થર તથા કેવાં બાંધકામો!' <sup>૨</sup> ઈસુએ તેને કલ્યું કે, 'શું તું એ મોટાં બાંધકામો જુઓ છે? પારી નહિ નંખાય એવો એક પણ પથ્થર બીજા પર અહીં રહેવા દેવાશે નહિ.'

### દુઃખો અને સત્તાવણીઓ

<sup>૩</sup> જૈતૂનનાં પહાડ પર, ભક્તિસ્થાનની સામે તે બેઠા હતા ત્યારે પિતરે, યાકૂબે, થોહાને તથા આનિદ્રયાએ તેમને એકાંતમાં પૂછ્યું, <sup>૪</sup> 'અમને કહો, એ કથારે થશે? જથારે તે બધાં પૂરાં થવાનાં હશે, ત્યારે કથા ચિંતન થશે?'!

<sup>૫</sup> ઈસુ તેઓને કહેવા લાગ્યા કે, 'કોઈ તમને બુલાવામાં ન નાખે, માટે સાવધાન રહો. <sup>૬</sup> ઘણાં મારે નામે આવીને કહેશે કે, તે હું છું અને ઘણાંઓને ગેરમાર્ગ દોરશે.

<sup>૭</sup> પણ જથારે યુદ્ધ વિષે તથા યુદ્ધ અફવાઓ વિષે તમે જ્ઞાનીઓ, ત્યારે ગભરાશો નહિ; એમ થવું જ જોઈએ; પણ તેટલેથી અંત નહિ આવે. <sup>૮</sup> કેમ કે પ્રજા પ્રજાની વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્યની વિરુદ્ધ ઉઠશે; જગ્યા જગ્યાએ ઘરતીક્રિપ થશે અને દુકાણો પડશે; આ તો મહાદુઃખનો આરંભ છે.

<sup>૯</sup> પણ પોતાના વિષે સાવધાન રહો; કેમ કે તેઓ તમને જ્યાયસભાઓને સોંપશે; સભાસ્થાનોમાં તમે કોરડાના ભાર ખાશો; અને તમને મારે લીધે અધિકારીઓ તથા રાજીઓ આગળ, તેઓને માટે સાક્ષી થવા સારુ, ઊભા કરવામાં આવશે. <sup>૧૦</sup> પણ પહેલાં સર્વ દેશોમાં સુવાર્તા પ્રગટ થવી જોઈએ.

<sup>૧૧</sup> જથારે તેઓ તમને લઈ જઈને પચાદીન કરશે, ત્યારે શું બોલવું તે વિષે અગાઉથી ચિંતા ન કરો; પણ તે વેળા તમને જે આપવામાં આવશે તે પ્રમાણે બોલજો; કેમ કે બોલનાર તે તમે નહિ, પણ પવિત્ર આત્મા હશે. <sup>૧૨</sup> ભાઈ ભાઈને તથા પિતા છોકરાંને મરણદંડને સારુ પકડાવશે; છોકરાં માબાપની સામે ઊંઠશે અને તેઓને મારી નંખાવશે. <sup>૧૩</sup> મારા નામને લીધે બધા તમારો દેખ કરશે; પણ જે અંત સુધી ટકશે તે જ ઉદ્ધાર પામશે.

૧૪ પણ જથારે તમે પાયમાલીની દિક્કારપાત્રતા જ્યાં ઘટિત નથી ત્યાં ભક્તિસ્થાનમાં ઊભેલી જુઓ, જે વાંચે છે તેણે સમજવું, ત્યારે જેઓ થહૃદિયામાં હોય તેઓ પહાડોમાં નાસી જાય. ૧૫ અગાશી પર હોય તે ઊતરીને ઘરમાંથી કંઈ લેવા સારુ અંદર ન જાય; ૧૬ અને જે ખેતરમાં હોય તે પોતાનું વરા લેવાને પાછો ન આવે.

૧૭ તે દિવસોમાં જેઓ સંગર્ભા હોય અને સ્તનપાન કરાવતી હોય તેઓને અફસોસ છે! ૧૮ તમારું નાસવું શિથાળામાં ન થાય, માટે પ્રાર્થના કરો; ૧૯ કેમ કે તે દિવસોમાં જેવી વિપત્તિ થશે, તેવી વિપત્તિ ઈશ્વરે સૂજેલી સૂચિના આરંભથી તે આજ સુધી થઈ નથી અને થશે પણ નહિ. ૨૦ જો પ્રભુએ તે દિવસોને ઓછા કર્યા ન હોત, તો કોઈ માણસ ન બચત; પણ જેઓને તેમણે પસંદ કર્યા તેઓને માટે તેમણે આ દિવસોને દૂંકા કર્યા છે.

૨૧ તે વેઠાએ જો કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, અહીં પ્રિસ્ત છે; કે જુઓ, તે ત્યાં છે, તો માનશો નહિ. ૨૨ કેમ કે નકલી પ્રિસ્તો તથા જૂઠાં પ્રબોધકો ઊઠશે; તેઓ થમતકારિક ચિંતનો તથા આજીવિદ્યાની કર્મો કરી દેખાડશે, એ માટે કે, જો બની શકે તો, તેઓ પસંદ કરેલાઓને પણ છેતરે. ૨૩ તમે સાવધાન રહો; જુઓ, મેં તમને સધારું અગાઉથી કર્યાં છું.

### માણસના દીકરાનું ભહિમાસહિત આવવું

૨૪ પણ તે દિવસોમાં, એ વિપત્તિ પછી, સૂર્ય અંધકારઝ્ઞપ થઈ જશે, અને ચંદ્ર પોતાનું આજવાળું નહિ આપે, ૨૫ આકાશના તારાઓ ખરવા લાગશે; અને આકાશમાંના પરાકર્મો હલાવાશે. ૨૬ ત્યારે તેઓ માણસના દીકરાને ભરપૂર પરાકર તથા ભહિમાસહિત વાદળામાં આવતા જોશે. ૨૭ ત્યારે તે પોતાના સ્વર્ગદૂતોને મોકલીને પૂઢવીના છેડાથી આકાશના છેડા સુધી, ચારે દિશાથી પોતાના પસંદ કરેલાઓને એકઢા કરશે.

### અંજુચી પરથી દ્રષ્ટાંત શીખો

૨૮ હવે અંજુચી પરથી તેનું દ્રષ્ટાંત શીખો; જથારે તેની ડાળી કુમળી જ હોય છે અને પાંદડાં કૂટી નીકળે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ઊનાળો પાસે છે. ૨૯ એમ જ તમે પણ જથારે આ બધું થતું જુઓ, ત્યારે તમારે જાણાવું કે, પ્રિસ્ત પાસે એટલે બારણા આગળ જ છે.

૩૦ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે આ બધાં પૂરાં થાય ત્યાં સુધી આ પેઢી મરણ પામશે નહિ. ૩૧ આકાશ તથા પૂર્વી નાશ પામશે, પણ મારી વાતો પૂર્ણ થયા વિના રહેશે નહિ. ૩૨ પણ તે દિવસો તથા તે ઘડી સંબંધી પિતા વગર કોઈ જાણતું નથી, આકાશમાંના સ્વર્ગદૂતો નહિ અને દીકરો પણ નહિ.

### તે દિવસ કે તે ઘડી વિષે કોઈ જાણતું નથી

૩૩ સાવધાન રહો, જાગતા રહીને પ્રાર્થના કરો; કેમ કે એ સમય કથારે આવશે તે તમે જાણતા નથી. ૩૪ તે આ પ્રમાણો છે કે જાણો કોઈ પરદેશમાં મુસાફરી કરનાર માણસે પોતાનું ઘર છોડીને પોતાના ચાકરોને અધિકાર આપીને, એટલે પ્રત્યેકને પોતપોતાનું કામ સૌધીને, દરવાનને પણ જાગતા રહેવાની આજા આપી હોય.

૩૫ માટે તમે જાગતા રહો; કેમ કે તમે જાણતા નથી કે ઘરનો ભાલિક કથારે આવશે, સાંજે, મધ્યરાતે, મરદ્યો બોલતી વખતે કે સવારે! ૩૬ એમ ન થાય કે તે અથાનક આવીને તમને ઉંઘતા જુએ. ૩૭ અને જે હું તમને કહું છું તે સર્વને કહું છું કે, 'જાગતા રહો.'

<sup>૧</sup> હવે બે દિવસ પછી પાસખા તથા બેખભીર રોટલીનું પર્વ હતું; અને કેવી રીતે ઈસુને દગાથી પકડીને મારી નાખવા એ વિષે મુખ્ય યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ શોધ કરતા હતા. <sup>૨</sup> તેઓએ કહ્યું કે, 'પર્વમાં નહિ કેમ કે રખેને ત્યાં લોકોમાં હુલ્લડ થાય.'

### બેથાનિયામાં ઈસુને અત્તર ચોષથું

<sup>૩</sup> જ્યારે ઈસુ બેથાનિયામાં સિમોન કુષ રોગીના ઘરમાં હતા અને જમવા બેઠા હતા, ત્યારે એક સ્ત્રી શુદ્ધ જટાભાંસીનું અતિ મૂલ્યવાન અત્તર બરેલી સંગેમરમરની ડળી લઈને આવી; અને એ ડળી બાંગીને તેણે ઈસુના માથા પર અત્તર દેડથું. <sup>૪</sup> પણ કેટલાક પોતાના મનમાં રોષે બરાઈને કહેવા લાગ્યા કે, 'અત્તરનો બગાડ શા માટે કર્યો?' <sup>૫</sup> કેમ કે એ અત્તર પ્રણાસો દીનાર કરતાં વધારે કિંમતે વેચી શકાત. અને એ પૈસા ગરીબોને અપાત.' તેઓએ તેની વિરુદ્ધ કથકચ કરી.

<sup>૬</sup> પણ ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'તેને રહેવા દો; તેને કેમ સત્તાવો છો? તેણે મારા પ્રત્યે સારુ કામ કર્યું છે. <sup>૭</sup> કેમ કે ગરીબો સદા તમારી સાથે છે. જ્યારે તમે ચાહો ત્યારે તેઓનું બલું કરી શકો છો; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. <sup>૮</sup> જે તેનાથી થઈ શકથું તે તેણે કર્યું છે; દફનને સારુ અગાઉથી તેણે મારા શરીરને અત્તર લગાવ્યું છે. <sup>૯</sup> વળી હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, આખી દુનિયામાં, જ્યાં કંઈ સુવાર્તા પ્રગટ કરાશે, ત્યાં આ સત્તીએ જે સેવા કરી છે તે તેની થાદગીશીને અર્થે કહેવામાં આવશે.'

### ઈસુને પકડાવી દેવાની થહૂદાની સંભંધિત

<sup>૧૦</sup> બારમાંનો એક, એટલે થહૂદા ઇશ્કારિયોત, મુખ્ય યાજકોની પાસે ગયો, એ સારુ કે તે ઈસુને તેઓના હાથમાં પકડાવે. <sup>૧૧</sup> તેઓ તે સાંભળીને ખુશ થયા; અને તેને પૈસા આપવાનું વચ્ચેન આપ્યું. ત્યારથી તે ઈસુને પરસ્વાધીન કરવાની તક શોધતો રહ્યો.

### ઈસુ પોતાના શિષ્યો સાથે પાસખાનું ભોજન લે છે

<sup>૧૨</sup> બેખભીર રોટલીના પર્વને પહેલે દિવસે, જ્યારે લોકો પાસખાનું બલિદાન કરતા હતા, ત્યારે ઈસુના શિષ્યો તેમને પૂછે છે કે, 'તમે પાસખા ખાઓ માટે અમે કથાં જઈને તૈયારી કરીએ, એ વિષે તમારી શી ઇચ્છા છે?' <sup>૧૩</sup> ઈસુએ પોતાના શિષ્યોમાંના બે શિષ્યોને મોકલ્યા અને તેઓને કહ્યું કે, 'શહેરમાં જાઓ, પાણીનો ઘડો લઈને જતો એક માણસ તમને મળશે; તેની પાછળ જજો. <sup>૧૪</sup> અને જે ઘરમાં તે જાય તેના માલિકને પૂછજો કે, "ઉપદેશક કહે છે કે, મારી ઉત્તરવાનો ઓરડી કથાં છે કે, જેમાં હું મારા શિષ્યો સાથે પાસખા ખાઓ?"

<sup>૧૫</sup> તે પોતે તમને એક મોટી મેડી શણગારેલી અને તૈયાર કરેલી બતાવશે. ત્યાં આપણે સારું પાસખા તૈયાર કરો! <sup>૧૬</sup> શિષ્યો શહેરમાં આવ્યા અને જેવું ઈસુએ તેઓને કહ્યું હતું તેવું તેઓને મળ્યું; અને તેઓએ પાસખા તૈયાર કર્યું.

<sup>૧૭</sup> સાંજ પડી ત્યારે બાર શિષ્યોની સાથે તે આવ્યા. <sup>૧૮</sup> અને તેઓ બેસીને ખાતા હતા ત્યારે ઈસુએ કહ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે ખાય છે, તે મને પરસ્વાધીન કરશે.' <sup>૧૯</sup> તેઓ દુઃખી થઈ ગયા; અને એક પછી એક ઈસુને કહેવા લાગ્યા કે, 'શું તે હું છું?'

<sup>૨૦</sup> તેમણે તેઓને કહ્યું કે, 'બારમાંનો એક, જે મારી સાથે થાળીમાં રોટલી બોળો છે તે જ તે છે. <sup>૨૧</sup> કેમ કે માણસના દીકરા સંબંધી જેમ લખ્યું છે તેમ તે જાય છે ખરો; પણ જે માણસના દીકરાની ધરપકડ કરાવે છે, તે માણસને અફસોસ. જો તે માણસ જન્મયો ન હોત, તો તે તેને માટે સારું હોત.'

### પ્રભુભોજનની સ્થાપના

૨૨ તેઓ જમતા હતા, ત્યારે ઈસુએ રોટલી લઈને આશીર્વાદ માગીને બાંગી અને તેઓને આપી; અને કદ્યું કે, 'લો, આ મારું શરીર છે.' ૨૩ પ્યાલો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેમણે તેઓને આપ્યો; અને બધાએ તેમાંથી પીધું. ૨૪ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, નવા કરારનું આ મારું રક્ત છે, જે ઘણાંને માટે વહેવડાવેલું આવ્યું છે. ૨૫ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે દિવસે હું ઈશ્વરના રાજ્યમાં નવો દ્રાક્ષારસ નહિ પીઉં, તે દિવસ સુધી હું ફરી દ્રાક્ષનો રસ પીનાર નથી.'

૨૬ તેઓ ગીત ગાયા પણી જેતુનનાં પહાડ પર ગયા.

### પિતરના નકારની ઈસુએ કરેલી આગામી

૨૭ ઈસુ તેઓને કહે છે કે, 'તમે સધળા ઠોકર ખાશો, કેમ કે એવું લખેલું છે કે, હું પાણકને મારીશ અને ઘેટાં વિખેરાઈ જશે.

૨૮ પરંતુ મારા પાછા ઉદ્યાં પણી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ.' ૨૯ પણ પિતરે ઈસુને કદ્યું કે, 'જોકે બધા જલે ઠોકર ખાય. હું તો નહિ જૂલું.'

૩૦ ઈસુ તેને કહે છે, કે 'હું તને નિશ્ચે કહું છું કે, આજે રાત્રે જ મરદો બે વાર બોલ્યા અગાઉ તું પ્રણ વાર મારો નકાર કરીશ.' ૩૧ પણ તેણે વધારે હિંમતથી કદ્યું કે, 'મારે તમારી સાથે મરવું પડે, તોપણ હું તમારો નકાર નહિ કરશે'. બીજા બધાએ પણ એમ જ કદ્યું.

### ગેથસેમાનેમાં ઈસુ પ્રાર્થના કરે છે

૩૨ તેઓ ગેથસેમાને નામે એક જગ્યાએ આવે છે; ઈસુ પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, 'હું પ્રાર્થના કરું, ત્યાં સુધી અહીં બેસો.' ૩૩ ઈસુ પોતાની સાથે પિતરને, યાકૂબને તથા યોહાનને લઈ ગયા અને ઈસુ બહુ અકળાવા તથા ઉદાસ થવા લાગ્યા. ૩૪ ઈસુ તેઓને કહે છે, 'મારો જીવ મરવા જેવો અતિ શોકાતુર છે; અહીં રહીને જાગતા રહો.'

૩૫ તેમણે થોડેક આગળ જઈને જમીન પર પડીને પ્રાર્થના કરી કે, શક્ય હોય તો આ ક્ષણ મારાથી દૂર કરાય! ૩૬ તેમણે કદ્યું કે, 'અભિભા, પિતા, તમને સર્વ શક્ય છે; આ પ્યાલો મારાથી દૂર કરો. તોપણ મારી છાછા પ્રમાણે નહિ, પણ તમારી છાછા પ્રમાણે થાઓ.'

૩૭ ઈસુ પાછા આવે છે, અને તેઓને ઊંઘતા જુએ છે અને પિતરને કહે છે, 'સિઝોન શું તું ઊંઘે છે? શું એક ઘડી સુધી તું જગતો રહી શકતો નથી?' ૩૮ જગતા રહો અને પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો; આત્મા તત્પર છે ખરો, પણ શરીર નિર્બંધ છે.' ૩૯ ફરી તેમણે જઈને એ જ શબ્દો બોલીને પ્રાર્થના કરી.

૪૦ ફરી પાછા આવીને ઈસુએ તેઓને ઊંઘતા જોયા; તેઓની આંખો ઊંઘથી ઘણી ભારે હતી; અને તેમને શો જવાબ દેવો, એ તેઓને સમજાતું ન હતું. ૪૧ ઈસુ શ્રીજી વાર આવીને તેઓને કહે છે કે, 'શું તમે હજુ ઊંઘ્યા કરો છો અને આરામ લો છો? બસ થયું. તે ઘડી આવી ચૂકી છે, જુઓ, માણસના દીકરાને પાપીઓના હાથમાં સોંપી દેવાશે. ૪૨ ઊઠો, આપણે જઈએ; જુઓ, મને જે પકડાવનાર છે તે આવી પહોંચયો છે.'

### ઈસુની ધરપકડ

૪૩ તરત, તે હજુ બોલતા હતા, એટલામાં બારમાંનો એક, એટલે થહૂદા અને તેની સાથે મુખ્ય યાજકો, શાશ્વતીઓ તથા વડીલોએ મોકલેલા ઘણાં લોકો તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને ઈસુની પાસે આવ્યા. ૪૪ હવે ઈસુને પકડાવનારે તેઓને એવી નિશાની આપી હતી કે, 'જેને હું શૂભીશ તે જ તે છે, તેમને પકડજો અને ચોકસાઈ' લઈ જજો.'

<sup>૪૪</sup> ઈસુ આવ્યા કે તરત તેમની પાસે જઈને થહૂદા કહે છે કે, 'ગુરુજી.' અને તે તેમને ચૂખ્યો. <sup>૪૬</sup> ત્યારે તેઓએ ઈસુને પકડી લીધા.

<sup>૪૭</sup> પણ પાસે ઉભા રહેનારાઓમાંના એકે તરવાર ઉગાભીને પ્રમુખ યાજકના ચાકરને મારી અને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. <sup>૪૮</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'જેમ લુંટારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને મને પકડવાને આવ્યા છો શું?' <sup>૪૯</sup> હું દરરોજ તમારી પાસે ભક્તિસ્થાનમાં બોધ કરતો હતો, ત્યારે તમે મને પકડ્યો નહિં; પણ શાસ્ત્રવચન પૂરાં થાય, માટે આમ થાય છે. <sup>૫૦</sup> બધા ઈસુને મૂકીને નાકી ગયા.

<sup>૫૧</sup> એક જુવાન જેણે પોતાના ઉધાડા અંગ પર શણનું વસ્ત્ર ઓફેલું હતું તે તેમની પાછળ આવતો હતો; અને તેઓએ તેને પકડ્યો; <sup>૫૨</sup> પણ તે વસ્ત્ર મૂકીને તે તેઓ પાસેથી ઉધાડા શરીરે નાકી ગયો.

### ન્યાયસભા આગળ ઈસુ

<sup>૫૩</sup> તેઓ ઈસુને પ્રમુખ યાજકની પાસે લઈ ગયા; અને સર્વ મુખ્ય યાજકો, વડીલો તથા શાસ્ત્રીઓ તેમની સાથે ભેગા થયા. <sup>૫૪</sup> પિતર ઘણે દૂર રહીને તેમની પાછળ ચાલતો છેક પ્રમુખ યાજકના ચોકની અંદર આવ્યો હતો; અને ચોકીદારોની સાથે બેસીને અંગારાની તાપણીમાં તે તાપતો હતો.

<sup>૫૫</sup> હવે મુખ્ય યાજકોએ તથા આખી ન્યાયસભાએ ઈસુને મારી નંખાવવા સારુ તેની વિલાલ સાક્ષી શોધી, પણ તે તેઓને જરી નહિં. <sup>૫૬</sup> કેમ કે ઘણાંઓએ તેની વિલાલ જૂઠી સાક્ષી પૂરી; પણ તેઓની સાક્ષી મળતી આવતી નહોતી.

<sup>૫૭</sup> કેટલાકે ઉભા રહીને તેમની વિલાલ જૂઠી સાક્ષી પૂરતાં કદ્યું કે, <sup>૫૮</sup> અમે તેને એમ કહેતાં સાંભળ્યો છે કે, 'હાથે બનાવેલા આ ભક્તિસ્થાનને હું પાડી નાખીશ અને પ્રણ દિવસમાં વગર હાથે બનાવેલું હોય એવું ભક્તિસ્થાન બાંધીશ.' <sup>૫૯</sup> આમાં પણ તેઓની સાક્ષી મળતી આવતી નહોતી.

<sup>૬૦</sup> પ્રમુખ યાજકે વચ્ચેમાં ઉભા થઈને ઈસુને પૂછ્યું કે, 'શું તારે કશો જવાબ આપવો નથી? તેઓ તારી વિલાલ આ કેવી સાક્ષી પૂરે છે?' <sup>૬૧</sup> પણ ઈસુ મૌન રહ્યા. તેમણે કશો જવાબ ન આપ્યો. ફરી પ્રમુખ યાજકે તેમને પૂછ્યું કે, 'શું તું સ્તુતિમાનનો દીકરો ખ્રિસ્ત છે?' <sup>૬૨</sup> ઈસુએ કદ્યું કે, 'હું છું; તમે માણસના દીકરાને પરાક્રમનાં જમણા હાથ તરફ બેઠેલા તથા આકાશનાં વાદળાંપર આવતા જોશો.'

<sup>૬૩</sup> પ્રમુખ યાજકે પોતાનાં વસ્ત્રો ફાડીને કદ્યું કે, 'હવે આપણાને બીજુ સાક્ષીની શી જરૂર છે?' <sup>૬૪</sup> તમે આ દુર્ભાષણ સાંભળ્યું છે, તમને શું લાગે છે?' બધાએ ઈસુને મૃત્યુદંડને યોગ્ય ઠરાવ્યાં. <sup>૬૫</sup> કેટલાક તેમના પર થુંકવા તથા તેમનું મોટાંકવા લાગ્યા તથા તેમને મુક્કીઓ મારીને તેમને કહેવા લાગ્યા કે, 'તું પ્રબોધક છે તો કહી બતાવ કે કોણે તને માર્યો?' અને ચોકીદારોએ તેમને તમાચા મારીને તેમને સંકળમાં લીધા.

### પિતર ઈસુનો નકાર કરે છે

<sup>૬૬</sup> હવે પિતર નીચે થોકમાં હતો ત્યારે પ્રમુખ યાજકની એક દાસી આવી. <sup>૬૭</sup> અને પિતરને તાપતો જોઈને તે કહે છે કે, 'તું પણ નાકદેથના ઈસુની સાથે હતો.' <sup>૬૮</sup> પણ પિતરે ઇનકાર કરીને કદ્યું કે, 'તું શું કહે છે, તે હું જાણતો નથી તેમ જ સમજતો પણ નથી!' તે બહાર પરસાળમાં ગયો અને ભરદ્યો બોલ્યો.

<sup>૬૯</sup> તે દાસી તેને જોઈને પાસે ઉભા રહેનારાઓને ફરીથી કહેવા લાગી કે, 'એ તેઓમાંનો છે!' <sup>૭૦</sup> પણ તેણે ફરી ઇનકાર કર્યો. થોકીવાર પણી ત્યાં ઉભેલાઓએ પિતરને કદ્યું કે, 'ખરેખર તું તેઓમાંનો છે; કેમ કે તું ગાલીલનો છે.'

<sup>૭૧</sup> પણ પિતર શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો કે, 'જે માણસ વિષે તમે કહો છો, તેને હું ઓળખતો નથી.' <sup>૭૨</sup> તરત મરદો બીજુ વાર બોલ્યો; અને ઈસ્ટુએ પિતરને જે વાત કહી હતી કે, મરદો બે વાર બોલ્યા અગાઉ ત્રણ વાર તું મારો નકાર કરીશ, તે તેને થાદ આવ્યું; અને તે પર મન પર લાવીને તે ખૂબ રદ્દ્યો.

## ૧૫

### ઈસુ પિલાત સમક્ષ

<sup>૧</sup> સવાર થઈ કે તરત મુખ્ય યાજકોએ, વડીલો, શાસ્ત્રીઓ તથા આખી ન્યાયસભાએ સાથે ભળીને કાવતલું રચ્યું. પછી તેઓ ઈસુને બાંધીને લઈ ગયા અને પિલાતને સોંપી દીધાં. <sup>૨</sup> પિલાતે ઈસુને પૂછ્યું કે, 'શું તું યહૂદીઓનો રાજ છે?' તેમણે જવાબ આપતાં તેને કર્યું કે, 'તું કહે છે તે જ હું છું.' <sup>૩</sup> મુખ્ય યાજકોએ તેમના પર ઘણાં આક્ષેપો મૂક્યા.

<sup>૪</sup> પિલાતે ફરી તેમને પૂછતાં કર્યું કે, 'શું તું કર્દ જ જવાબ આપતો નથી? જો, તેઓ તારા પર કેટલા બધા આક્ષેપો મૂકે છે!' <sup>૫</sup> પણ ઈસુએ બીજો કોઈ જવાબ આપ્યો નહિ, જેથી પિલાતને આશ્રય થયું.

### ઈસુને મૃત્યુની સભા કરવાવી

<sup>૬</sup> આ પર્વમાં જે એક બંદીવાનને લોકો માગે તેને તે છોડી દેતો હતો. <sup>૭</sup> કેટલાક દંગો કરનારાઓએ હુલ્લડમાં ખૂન કર્યું હતું તેઓની સાથે કેદમાં પડેલો એવો બરાબાસ નામનો એક માણસ હતો. <sup>૮</sup> લોકો ઉપર ચઢીને પિલાતને વિનંતી કરવા લાગ્યા કે, 'જેમ તમે અમારે સારુ દર વખતે કરતા હતા તે પ્રમાણે કરો.'

<sup>૯</sup> પિલાતે તેઓને જવાબ આપતાં કર્યું કે, 'શું તમારી મરજી એવી છે કે, હું તમારે સારુ યહૂદીઓના રાજને મુક્ત કરું?' <sup>૧૦</sup> કેમ કે તે જાણતો હતો કે મુખ્ય યાજકોએ અદેખાઇને લીધે તેમને સોંપી દીધાં હતા. <sup>૧૧</sup> પણ મુખ્ય યાજકોએ લોકોને ઉશ્કેર્યા, એ સારુ કે ઈસુને બદલે તે તેઓને માટે બરાબાસને મુક્ત કરે.

<sup>૧૨</sup> પણ પિલાતે ફરી તેઓને કર્યું કે, 'જેને તમે યહૂદીઓનો રાજ કહો છો, તેનું હું શું કરું?' <sup>૧૩</sup> તેઓએ ફરી ખૂબ પાડી કે, 'તેને વધસ્તંભે જડાવો.'

<sup>૧૪</sup> પિલાતે તેઓને કર્યું કે, 'શા માટે? તેણે શું ખરાબ કર્યું છે?' પણ તેઓએ વધારે ઊંચા અવાજે કર્યું કે, 'ઈસુને વધસ્તંભે જડાવો.' <sup>૧૫</sup> ત્યારે પિલાતે લોકોને રાજી કરવા તેઓને સારુ બરાબાસને જતો કર્યો. અને ઈસુને કોરડા મરાવીને વધસ્તંભે જડવા સારુ સોંપ્યાં.

### સિપાઈઓ ઈસુની મશકરી કરે છે

<sup>૧૬</sup> સિપાઈઓ ઈસુને પ્રૈતોર્યુભ નામે કચેરીમાં લઈ ગયા; અને તેઓએ ચોકીદારોની આખી ટુકડી ખડી કરી. <sup>૧૭</sup> તેઓએ તેમને જંબુડિયો ઝભ્ભો પહેચાવ્યો અને કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેમના માથા પર મૂક્યો; <sup>૧૮</sup> અને 'હે યહૂદીઓના રાજ, સલામ!' એમ કહીને મશકરીમાં તેમને નમસ્કાર કરવા લાગ્યા.

<sup>૧૯</sup> તેઓએ તેમના માથામાં સોટી મારી, ઈસુના પર થૂંકયાં અને દૂંટણ ટેકીને તેમની આગળ નમ્યાં. <sup>૨૦</sup> તેમની મશકરી કરી રહ્યા પછી તેઓએ તેમના અંગ પરથી જંબુડિયો ઝભ્ભો ઉતારી લીધો અને તેમના પોતાનાં વસ્ત્રો તેમને પહેચાવ્યાં; પછી વધસ્તંભે જડવા સારુ તેમને લઈ જવામાં આવ્યા.

### ઈસુનું ઝૂસારોહણ

૨૧ સિમોન નામે કુરેનીનો એક માણસ જે આલેકસાંડ્રનો તથા ઝફ્સનો પિતા હતો, તે સીમભાંથી આવતાં ત્યાં થઈને જતો હતો. તેની પાસે સિપાઈઓએ બળજબરીથી ઈસુનો વધસ્તંભ ઊચકાવ્યો. ૨૨ ગલગથા નામની જગ્યા, જેનો અર્થ 'ખોપરીની જગ્યા' છે, ત્યાં તેઓ તેમને લાવ્યા. ૨૩ તેઓએ બોળ મિશ્રિત દ્વાક્ષારસ તેમને આપ્યો; પણ ઈસુએ તે પીવાની ના પાડી. ૨૪ સિપાઈઓએ ઈસુને વધસ્તંભે જડ્યાં અને તેઓમાંના પ્રત્યેકે ઈસુના વસ્ત્રનો કથો ભાગ લેવો, તે જાળવા માટે થિણીઓ નાખી. તેઓએ તેમના વસ્ત્ર અંદરોઅંદર વહેંથી લીધાં.

૨૫ સવારમાં લગભગ નવ વાગ્યે તેઓએ ઈસુને વધસ્તંભે જડ્યાં. ૨૬ તેના ઉપર ઈસુનું એવું તહોમતનામું લખ્યું હતું કે "થહૂદીઓનો રાજ." ૨૭ ઈસુની સાથે તેઓએ બે યોરોને વધસ્તંભે જડ્યાં, એકને તેમની જમણી તરફ અને બીજાને ડાખી તરફ. ૨૮ "તે અપરાધીઓમાં ગણાયો," એવું જે શાસ્ત્રવચન હતું તે પૂરું થયું.

૨૯ પાસે થઈને જનારાંઓએ ઈસુનું અપમાન કર્યું તથા માથાં હલાવતાં કટ્યું કે, 'વાહ રે! બકિતસ્થાનને પાડી નાખનાર તથા તેને ત્રણ દિવસમાં બાંધનાર, ૩૦ તું પોતાને બચાવ અને વધસ્તંભ પરથી ઊતરી આવ.'

૩૧ એ જ પ્રમાણે મુખ્ય યાજકોએ અંદરોઅંદર શાસ્ત્રીઓ સહિત મશકરી કરીને કટ્યું કે, 'તેણે બીજાઓને બચાવ્યા, પણ પોતાને બચાવી શકતો નથી. ૩૨ ઇઝરાયલના રાજ, ખિસ્ત, હમણાં જ વધસ્તંભ પરથી ઊતરી આવ, કે અમે જોઈને વિશ્વાસ કરીએ.' વળી જેઓ ઈસુની સાથે વધસ્તંભે જડાયેલા હતા તેઓએ પણ તેમની નિંદા કરી.

### ઈસુનું મૃત્યુ

૩૩ બપોરના લગભગ ભારથી ત્રણ વાગ્યા સુધી આખા દેશમાં અંધારપટ છવાયો. ૩૪ બપોરે લગભગ ત્રણ વાગ્યે ઈસુએ મોટે ઘાંટે ખૂબ પાડી કે, 'એલોઈ', એલોઈ લમા શબકથની, એટલે, મારા ઈશ્વર, મારા ઈશ્વર, તમે મને કેમ ખૂકી દીધો છે?' ૩૫ જેઓ પાસે ઊભા રહેલા હતા તેઓમાંના કેટલાકે તે સાંભળીને કટ્યું કે, 'જુઓ, તે એલિયાને બોલાવે છે.'

૩૬ એક માણસે દોડીને સિરકામાં પલાઠેલી વાદળી લાકડાની ટોચે બાંધીને તેમને ચૂસવા આપીને કટ્યું કે, 'રહેવા દો, આપણે જોઈએ કે, એલિયા તેને ઉતારવાને આવે છે કે નહિ?' ૩૭ ઈસુએ મોટી ખૂબ પાડીને પ્રાણ છોડ્યો. ૩૮ બકિતસ્થાનનો પડદો ઉપરથી નીચે સુધી થિરાઈને તેના બે ભાગ થયા.

૩૯ કે સ્વભેદાર તેમની સામે ઊભો હતો, તેણે જથાડે જોથું કે તેમણે આવી રીતે પ્રાણ છોડ્યો, ત્યારે તેણે કટ્યું કે, 'ખરેખર આ માણસ ઈશ્વરના દીકરા હતા.' ૪૦ કેટલીક શ્રીઓ પણ દૂરથી જોતી હતી; તેઓમાં મજદુલાની મરિયુમ, નાના યાકૂબ તથા યોસેની મા મરિયુમ અને શાલોમી હતી. ૪૧ જથારે ઈસુ ગાલીલમાં હતા ત્યારે તેઓ તેમની પાછળ ચાલીને તેમની સેવા કરતી હતી; અને તેમની સાથે યરશાલેમમાં આવેલી બીજી પણ ઘણી સ્ત્રીઓ ત્યાં હતી.

### ઈસુનું દફન

૪૨ સાંજ પડી ત્યારે સિખીકરણનો દિવસ, એટલે વિશ્રામવારની આગળનો દિવસ હતો, માટે, ૪૩ ન્યાયસભાનો એક માનવંતો સભાસદ, એટલે અરિમથાઈનો થૂસફ આવ્યો. તે પોતે પણ ઈશ્વરના રાજ્યની વાટ જોતો હતો; તેણે હિમત રાખીને પિલાતની પાસે જઈને ઈસુનો પાર્થિવ દેહ માગ્યો. ૪૪ પિલાત આશ્રય પામ્યો કે, 'શું તે એટલો જલદી મૃત્યુ પામ્યો હોય!' તેણે સ્વભેદારને પોતાની પાસે બોલાવીને પૂછ્યું કે, 'ઈસુને મૃત્યુ પામ્યાને કેટલો વખત થયો?'

<sup>૪૪</sup> સ્તુભેદાર પાસેથી તે વિષે ખબર ભળી ત્યારે પિલાતે યૂસફને એ દેહ અપાવ્યો. <sup>૪૫</sup> યુસુફ શણનું વસ્ત્ર વેચાતું લીધું, મૃતદેહને ઉતારીને તેને શણના વસ્ત્રમાં વીટાજ્યો અને ખડકમાં ખોદેલી એક કબરમાં દફનાવ્યો. અને તે કબર પર પથ્થર ગાંડાવી મૂક્યો. <sup>૪૬</sup> તેમને કથાં મૂક્યા એ મગદલાની ભરિયમ તથા યોસેની ભા ભરિયમે જોયું.

## ૧૬

### ઈસુનું સજ્જવન થઈ ઉદ્ઘવું

<sup>૧</sup> વિશ્રાભવાર વીતી ગયા પછી મગદલાની ભરિયમ, યાકુભની ભા ભરિયમ તથા શાલોભીએ, સ્તુગંધી ચીજો વેચાતી લીધી, એ ભાટે કે તેઓ જઈને તેમને લગાવે. <sup>૨</sup> અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે વહેલી સવારે સૂરજ ઉગતાં પહેલાં તેઓ કબરે આવી. <sup>૩</sup> તેઓ અંદરોઅંદર કહેતી હતી કે, 'આપણે ભાટે કબર ઉપરનો પથ્થર કોણ ખસેડશો?' <sup>૪</sup> તેઓ નજર ઊંચી કરીને જુઓ છે કે, પથ્થર ગાંડાયેલો જોયો. જોકે તે ઘણો ભોટો હતો.

<sup>૫</sup> તેઓએ કબરમાં પ્રવેશીને સફેદ ઝબ્બો પહેલેલા, જમણી તરફ બેઠેલા, એક જુવાન ભાણસને જોયો. તેથી તેઓ ગભરાઈ ગઈ. <sup>૬</sup> પણ તે તેઓને કહે છે કે, 'ગભરાશો નહિં; વધસ્તંભે જડાયેલા નાસરેથના ઈસુને તમે શોધો છો; તે ઉદ્ઘયાં છે; તે અહીં નથી; જુઓ, જે જગ્યાએ તેમને દફનાવ્યાં હતા તે આ છે. <sup>૭</sup> પણ જાઓ, અને તેમના શિષ્યોને, અને ખાસ કરીને પિતરને કહો કે તેઓ તમારી આગળ ગાલીલમાં જાય છે, જેમ તેમણે તમને કદથ્યું હતું તેમ. તમે તેમને ત્યાં જોશો.'

<sup>૮</sup> તેઓ બહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડી ગઈ; કેમ કે તેઓને સાચે ભય તથા આશ્રય લાગ્યું હતું; અને તેઓએ કોઈને કંઈ કદથ્યું નહિં; કેમ કે તેઓ ડરતી હતી.

### ઈસુનું મગદલાની ભરિયમને દર્શન

<sup>૯</sup> હવે અઠવાડિયાના પહેલા દિવસની સવારે ઈસુ પાછા ઉઠીને મગદલાની ભરિયમ, જેનાંમાંથી તેમણે સાત દુષ્ટાત્માઓ કાઢ્યાં હતા, તેને તેઓ પ્રથમ દેખાયા. <sup>૧૦</sup> જેઓ તેમની સાથે રહેલા હતા, તેઓ શોક તથા રૂદ્ધ કરતા હતા, ત્યારે તેણે તેઓની પાસે જઈને ખબર આપી. <sup>૧૧</sup> ઈસુ જીવિત છે અને તેના જોવામાં આવ્યા છે, એ તેઓએ સાંભળથ્યું પણ વિશ્વાસ કર્યો નહિં.

### બે શિષ્યોને ઈસુનું દર્શન

<sup>૧૨</sup> એ પછી તેઓમાંના બે જણ ચાલીને એમ્ભૌસ ગામે જતા હતા, એટલામાં ઈસુ અન્ય સ્વરૂપે તેઓને દેખાયા. <sup>૧૩</sup> તેઓએ જઈને ભાકી રહેલાઓને કદથ્યું જોકે તેઓએ પણ તેઓનું ભાન્યું નહિં.

### અગિયાર શિષ્યોને ઈસુનું દર્શન

<sup>૧૪</sup> ત્યાર પછી અગિયાર શિષ્યો જમવા બેઠા હતા, ત્યારે ઈસુ તેઓને દેખાયા; અને તેમણે તેઓના અવિશ્વાસ તથા હૃદયની કઠણતાને લીધે તેઓને ઠપકો આપ્યો; કેમ કે તેઓ પાછા ઉદ્ઘયાં પછી જેઓએ તેમને જોયા હતા, તેઓનું તેઓએ ભાન્યું ન હતું. <sup>૧૫</sup> ઈસુએ તેઓને કદથ્યું કે, 'આખી દુનિયામાં જઈને સમગ્ર સૂષ્ણિને સુવાર્તા પ્રગટ કરો. <sup>૧૬</sup> જે કોઈ વિશ્વાસ કરે તથા બાપ્તિક્ષમા લે, તે ઉજાર પામશે; પણ જે વિશ્વાસ નહિં કરે, તે અપરાધી ડરશે.'

<sup>૧૭</sup> વિશ્વાસ કરનારાઓને હાથે આવાં ચમત્કારિક થિન્નો થશે, ભારે નામે તેઓ દુષ્ટાત્માઓને કાઢશે, નવી ભાષાઓ બોલશે, <sup>૧૮</sup> સર્પોને ઉઠાવી લેશે અને જો તેઓથી

કંઈ પ્રાણધાતક વસ્તુ પિવાઈ જશે તો તેઓને કંઈ ઈજા થશે નહિં; તેઓ બિમારો પર હાથ મૂકશે અને તેઓ સાજાં થશે.'

### ઈસુનું સ્વર્ગારોહણ

**૧૬** પ્રભુ ઈસુ તેઓની સાથે બોલી રહ્યા પણી સ્વર્ગમાં લઈ લેવાથા અને ઈખરને જમણે હાથે બિરાજયા. **૨૦** તેઓએ ત્યાંથી જઈને બધે સ્થળે સુવાર્તા પ્રગટ કરી; અને પ્રભુ તેઓના કામમાં તેઓને સહાય કરતા અને તેઓને હાથે થયેલા થમતકારિક ગિર્નોથી સુવાર્તાની સત્યતા સાબિત કરતા હતા. આમીન.

The Gospel according to  
Luke  
**લૂકની લખેલી સુવાર્તા**

**પ્રસ્તાવના**

૧ આરેબથી જેઓ નજરે જોનારા તથા વચનના સેવકો હતા, તેઓએ આપણાને કદયું છે તે પ્રમાણે, ૨ આપણામાં પૂરી થયેલી વાતોનું વર્ણન કરવાને ઘણાંએ સ્વીકાર્યું છે; ૩ માટે, ઓ ભાનનીય થિયોફિલ, મેં પણ શરૂઆતથી સધળી વાતોની થોકસાઈ કરીને, તને વિગતવાર લખવાનું નક્કી કર્યું, ૪ કેમ કે જે વાતો તને શીખવવામાં આવી છે, તેઓની સત્યતા તું જાણો.

**યોહાન બાપિતસ્તનાં જન્મની આગામી**

૫ યહૃદિયાના રાજ હેરોદની કારકિર્દીમાં અભિથાના વર્ગમાંનો ઝખાર્યા નામે એક યાજક હતો; તેની પત્ની હારુનની દીકરીઓમાંની હતી, તેનું નામ ઐલિસાબેત હતું. ૬ તેઓ બજ્જે ઈશ્વરની આગળ ન્યાયી હતાં, તથા પ્રભુની જર્વ આજ્ઞાઓ તથા વિધિઓ પ્રમાણે નિર્દોષ શીતે વર્તતાં હતાં. ૭ તેઓ નિઃસંતાન હતાં કેમ કે ઐલિસાબેત જન્મ આપવાને અસમર્થ હતી. તેઓ બજ્જે ઘણાં વૃદ્ધ હતાં.

૮ તે છતાં ઝખાર્યા પોતાના ક્રમ પ્રમાણે ઈશ્વરની આગળ યાજકનું કામ કરતો હતો, ૯ એટલામાં યાજકપદના રિવાજ પ્રમાણે પ્રભુના ભક્તિસ્થાનમાં જઈને અર્પણ કરવાનો તેનો સમય આવ્યો. ૧૦ અર્પણ કરાતું હતું તે સમયે લોકોની જન્મ બહાર પ્રાર્થના કરતી હતી.

૧૧ તે સમય દરમિયાન ધૂપવેદીની જમણી બાજુમાં પ્રભુનો એક સ્વર્ગદૂત ઊભેલો તેના જોવામાં આવ્યો. ૧૨ સ્વર્ગદૂતને જોઈને ઝખાર્યા ગભરાઈ ગયો, અને તેને બીક લાગી. ૧૩ સ્વર્ગદૂત તેને કદયું કે, ઝખાર્યા, બીશ નહિં; કેમ કે તારી પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી છે, તારી પત્ની ઐલિસાબેતને દીકરો થશે, તેનું નામ તું યોહાન પાડશે.

૧૪ તને આનંદ પ્રાપ્ત થશે, ને તેના જન્મથી ઘણાં લોકો હરખાશે; ૧૫ કેમ કે તે પ્રભુની દ્રષ્ટિમાં મહાન થશે, દ્વાક્ષાસવ પીશે નહિં; અને ભાતાના પેટમાં હશે ત્યાર્થી જ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થશે.

૧૬ તે ઈશ્વરાયલના ઘણાં વંશજોને તેઓના ઈશ્વર થહોવા તરફ ફેરવશે. ૧૭ તે ઐલિયાના આત્માએ તથા પરાક્રમે ઈશ્વરની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તે પિતાઓનાં મન બાળકો તરફ તથા ન ભાનનારાઓને ન્યાયીઓના જ્ઞાન પ્રમાણે ચાલવાને ફેરવે, તથા પ્રભુને માટે સિદ્ધ થયેલી પ્રજા તૈયાર કરે.

૧૮ ઝખાર્યાએ સ્વર્ગદૂતને કદયું કે, 'એ મને કેવી શીતે જણાય? કેમ કે હું અને ભારી પત્ની ઘણાં વૃદ્ધ છીએ.' ૧૯ સ્વર્ગદૂતે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'હું ઈશ્વરની સમક્ષતામાં રહેનાર ગાંધ્રિયેલ છું; તારી સાથે વાત કરીને તને આ શુભસંદેશ આપવાને મને મોકલવામાં આવ્યો છે.' ૨૦ એ વાત બનશે તે દિવસ સુધી તું બોલી શકશે નહિં, કેમ કે ભારી વાતો જે હાવેલા સમયે પૂર્ણ થશે તેં તેઓનો વિશ્વાસ કર્યો નહિં.

૨૧ લોકો ઝખાર્યાની રાહ જોઈ રહ્યા હતા, તેને ભક્તિસ્થાનમાં વાર લાગી, માટે લોકો આશ્રમ પામ્યા. ૨૨ તે બહાર આવ્યો ત્યારે તેઓની સાથે તે બોલી શકયો નહિં; ત્યારે લોકો એવું સમજ્યા કે અંદર ભક્તિસ્થાનમાં તેને કંઈ દર્શન થયું હશે; તે

તેઓને ઈશારો કરતો હતો, અને બોલી શકયો નહિ. <sup>૨૩</sup> તેના સેવા કરવાના દિવસો પૂરા થયા ત્યારે એમ થયું કે તે પોતાના ઘરે પાછો ગયો.

<sup>૨૪</sup> તે દિવસ પછી તેની પટની એલિસાબેતને ગર્ભ રદ્ધિ, તે પાંચ મહિના જુદી ગૃહીત રહી, અને તેણે કર્યું કે, <sup>૨૫</sup> 'માણસોમાં ભારું મહેણું દૂર કરવા મારા પ્રભુએ પોતાની કૃપાદિનાં સમયમાં મને સારા દિવસો આપ્યા છે.'

### ઈસુના જન્મની જહેરાત

<sup>૨૬</sup> છુંટે મહિને ગાંધ્રિયેલ સ્વર્ગદૂતને ગાલીલના નાસરેથ નામે એક શહેરમાં એક કુમારિકાની પાસે ઈશ્વર તરફથી મોકલવામાં આવ્યો હતો. <sup>૨૭</sup> દાઉદના વંશના, યૂસુફ નામે, એક પુરુષ સાથે તેની જગાઈ થઈ હતી; તેનું નામ મરિયમ હતું. <sup>૨૮</sup> સ્વર્ગદૂતે તેની પાસે આવીને કર્યું કે, 'હે કૃપા પામેલી, જુખી રહે, પ્રભુ તારી સાથે છે!' <sup>૨૯</sup> પણ એ વચ્ચન સાંભળીને તે ઘણી ગભરાઈ અને વિચાર કરવા લાગી કે, આ તે કઈ જતની સલામ હશે!

<sup>૩૦</sup> સ્વર્ગદૂતે તેને કર્યું કે, 'હે મરિયમ, બીશ નથી; કેમ કે તું ઈશ્વરથી કૃપા પામી છે. <sup>૩૧</sup> જો, તને ગર્ભ રહેશે, તને દીકરો થશે, અને તું તેમનું નામ ઈસુ પાડશે. <sup>૩૨</sup> તે મોટા થશે અને પરાતપર ઈશ્વરના દીકરા કહેવાશે; અને ઈશ્વર પ્રભુ તેમને તેમના પિતા દાઉદનું રાજ્યાસન આપશે. <sup>૩૩</sup> તે યાકૂબના વંશજો પર સર્વકાળ રાજ્ય કરશે, અને તેમના રાજ્યનો અંત આવશે નહિ.'

<sup>૩૪</sup> મરિયમે સ્વર્ગદૂતને કર્યું કે, 'એ કેમ કરીને થશે? કેમ કે હું કુંવારી છું, અને હું કોઈ પુરુષ સાથે સંબંધમાં આવી નથી!' <sup>૩૫</sup> સ્વર્ગદૂતે તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'પવિત્ર આત્મા તારા પર આવશે, અને પરાતપર ઈશ્વરનું પરાક્રમ તારા પર આશ્ચર્યાદન કરશે; માટે જે તારાથી જન્મ લેશે તેને પવિત્ર ઈશ્વરનો દીકરો કહેવાશે.'

<sup>૩૬</sup> જો, તારી જગી એલિસાબેતે પણ તેની વૃદ્ધાવસ્થામાં દીકરાનો ગર્ભ ધર્યો છે; અને જે નિઃસંતાન કહેવાતી હતી, તેને આ છુંઠો મહિનો જાય છે. <sup>૩૭</sup> કેમ કે ઈશ્વર પાસેથી [આવેલું] કોઈ પણ વચ્ચન પરાક્રમ વગરનું થશે નહિ! <sup>૩૮</sup> મરિયમે સ્વર્ગદૂતને કર્યું કે, 'જો, હું પ્રભુની સેવિકા છું, તારા કર્યાં પ્રમાણે મને થાઓ.' ત્યારે સ્વર્ગદૂત તેની પાસેથી ગયો. <sup>૩૯</sup> તે દિવસોમાં મરિયમ ઊઠીને પહાડી દેશમાં થહૂદિયાના એક શહેરમાં તરત જ ગઈ.

### મરિયમ એલિસાબેતને મળવા જાય છે

<sup>૪૦</sup> ઝાર્યાને ઘરે જઈને એલિસાબેતને સલામ કહી. <sup>૪૧</sup> એલિસાબેતે મરિયમની સલામ સાંભળી ત્યારે બાળક તેના પેટમાં ફૂદથ્યું; અને એલિસાબેતે પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને.

<sup>૪૨</sup> તથા ઊંચા સ્વરથી કર્યું કે, 'અન્નીઓમાં તું આશીર્વાદિત છે, તારું બાળક પણ આશીર્વાદિત છે!' <sup>૪૩</sup> એ કૃપા મને કથાંથી કે, મારા પ્રભુની મા મારી પાસે આવે? <sup>૪૪</sup> કેમ કે, જો, તારી સલામનો અવાજ મારે કાને પડતાં બાળક મારા પેટમાં આનંદથી ફૂદથ્યું. <sup>૪૫</sup> જેણે વિશ્વાસ કર્યો તે આશીર્વાદિત છે, કેમ કે પ્રભુ તરફથી જે વાતો તેને કહેવામાં આવી છે તેઓ પૂર્ણ થશે.

### મરિયમનું શ્રતુતિગાન

<sup>૪૬</sup> મરિયમે કર્યું કે, મારો જીવ પ્રભુને મહાન માને છે, <sup>૪૭</sup> અને ઈશ્વર, મારા ઉજ્જારકમાં મારો આત્મા હરખાયો છે. <sup>૪૮</sup> કારણ કે તેમણે પોતાની સેવિકાની દીનાવસ્થા પર દ્રષ્ટિ કરી છે; કેમ કે, જો, હવેથી સધળી પેટીઓ મને આશીર્વાદિત કહેશે. <sup>૪૯</sup> કેમ કે પરાક્રમી ઈશ્વરે મારે સારુ મહાન કૃત્યો કર્યા છે, તેમનું નામ પવિત્ર છે. <sup>૫૦</sup> જેઓ તેમનું

સંભાન કરે છે, તેઓ પર તેમની દયા પેઢી દરપેઢી રહે છે. <sup>૫૧</sup> તેમણે પોતાના પરાકભી હાથો વડે ઘણાં પરાકભી કાર્યો કર્યા છે, અભિમાનીઓને તેઓનાં હૃદયની કલ્પનામાં તેમણે વિખેશી નાખ્યા છે. <sup>૫૨</sup> તેમણે રાજકર્તાઓને રાજ્યાસન પરથી ઉતારી નાખ્યા છે, અને ગરીબોને ઊંચા કર્યા છે. <sup>૫૩</sup> તેમણે ભૂખ્યાંઓને સારાં વાનાંથી ટૃપ્ત કર્યા છે; અને શ્રીમંતોને ખાલી હાથે પાણી કાદથાં છે. <sup>૫૪</sup> આપણા પૂર્વજોને તેમના કદયાં પ્રમાણે, ઈશ્વાહિમ પર તથા તેના વંશ પર <sup>૫૫</sup> સદા દયા કરવાનું સંભારીને, તેમણે પોતાના સેવક ઈજરાયલને જહાય કરી.' <sup>૫૬</sup> મારિયમ આશરે ત્રણ ભહિના સુધી તેની સાથે રહી, પણ પોતાને ઘરે પાછી ગઈ.

### યોહાન બાપિતસ્તનો જન્મ

<sup>૫૭</sup> હવે એલિસાબેટના દિવસો પૂરા થયા, એટલે તેને દીકરો જન્મયો. <sup>૫૮</sup> તેના પડોશીઓએ તથા સગાંઓએ સાંભળ્યું કે, પ્રભુએ તેના પર મોટી દયા કરી છે, ત્યારે તેઓ તેની સાથે આનંદ કર્યો.

<sup>૫૯</sup> આઠમે દિવસે તેઓ છોકરાંની સુન્ધરત કરવા આવ્યાં, ત્યારે તેઓ તેના પિતાના નામ ઉપરથી તેનું નામ ઝખાર્યા પાડવા મંગતા હતા; <sup>૬૦</sup> પણ તેની ભાએ તેઓને કદયું કે, 'એમ નહિં, પણ તેનું નામ યોહાન પાડવું.'

<sup>૬૧</sup> તેઓએ તેને કદયું કે, 'તારાં સગામાંના કોઈનું એવું નામ પાડેલું નથી.' <sup>૬૨</sup> તેઓએ ઈશ્વારો કરીને તેના પિતાને પૂછ્યું કે, 'તું તેનું શું નામ પાડવા ચાહે છે?' <sup>૬૩</sup> તેણે પથ્થરપાટી માગીને તેના પર લખ્યું કે, 'તેનું નામ યોહાન છે.'

<sup>૬૪</sup> તેથી તેઓ સર્વ અચંબો પામ્યા. તરત ઝખાર્યાનું મુખ ઉઘડી ગયું, ને તેની જુબ છૂટી થઈ, તે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતો બોલવા લાગ્યો. <sup>૬૫</sup> તેઓની આસપાસના સર્વ રહેવાસીઓને બીક લાગી, અને યહુદિયાના આખા પહાડી દેશમાં એ વાતોની ચર્ચા ચાલી. <sup>૬૬</sup> જેઓએ તે વાતો સાંભળી તે સર્વએ તે મનમાં ચાખીને કદયું કે, ત્યારે આ છોકરો કેવો થશે? કેમ કે પ્રભુનો હાથ તેના પર હતો.

### ઝખાર્યાનું ભવિષ્યકથન

<sup>૬૭</sup> તેના પિતા ઝખાર્યાએ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને એવો પ્રભોધ કર્યો કે, <sup>૬૮</sup> ઈજરાયલના ઈશ્વર પ્રભુ સ્તુતિમાન થાઓ; કેમ કે તેમણે પોતાના લોકની મુલાકાત લઈને તેઓનો ઉજાર કર્યો છે. <sup>૬૯</sup> જગતના આરંભથી ઈશ્વરે પવિત્ર પ્રભોધકોના મુખથી કદયું હતું તે પ્રમાણે, <sup>૭૦</sup> તેમણે પોતાના સેવક દાઉદના કુળમાં, આપણે સારુ એક પરાકભી ઉજારનાર આપ્યા છે, <sup>૭૧</sup> એટલે તે આપણા શશ્રૂઓથી તથા આપણા પર દ્રેષ રાખનારા સર્વના હાથમાંથી આપણને બચાવે; <sup>૭૨</sup> એ સારુ કે તે આપણા પૂર્વજો પ્રત્યે દયા દર્શાવે, તથા પોતાનો પવિત્ર કરાર યાદ કરે, <sup>૭૩</sup> એટલે તેમણે આપણા પિતા ઈશ્વાહિમની સાથે જે સમ ખાદ્યા તે; <sup>૭૪</sup> એ માટે કે તે આપણે સારુ એવું કરે કે, આપણે પોતાના શશ્રૂઓના હાથમાંથી છૂટકો પાખીને, નિર્ભયતાથી આપણા આખા આયુષ્યભર તેમની આગળ <sup>૭૫</sup> પવિત્રાઈથી તથા ન્યાયીપણાથી તેમની સેવા કરીએ. <sup>૭૬</sup> અને, ઓ પુત્ર, તું પરાતપર ઈશ્વરનો પ્રભોધક કહેવાશે; કેમ કે તું પ્રભુની આગળ ચાલશે, એ માટે કે તું પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરે, <sup>૭૭</sup> તથા તેમના લોકોને પાપની માફી મળવાથી જે ઉજાર મળે છે, તેનું જ્ઞાન તું તેઓને આપે. <sup>૭૮</sup> અને આ માફી આપણા ઈશ્વરની ઘણી દયાથી સ્વર્ગમાંથી ઉજારનાર ઉગતાં સૂર્ય સમાન આપણી પાસે આવે છે, <sup>૭૯</sup> એ માટે કે અંધારામાં તથા મરણની છાયામાં જેઓ બેઠેલા છે તેઓને તે પ્રકાશ આપે તથા આપણા પગલાંને શાંતિના માર્ગમાં દોરી જાય.

<sup>૮૦</sup> પુત્ર મોટો થયો, આત્મામાં બળવાન થતો ગયો, અને ઇઝરાયલમાં તેના જહેર થવાનાં દિવસ સુધી તે અરણ્યમાં રહ્યો.

## ૨

## ઈસુનો જન્મ

<sup>૧</sup> તે દિવસોમાં કાઈસાર ઓગસ્ટસે ફરમાન બહાર પાડ્યું કે, સર્વ દેશોના લોકોની વસ્તીગણતરી કરવામાં આવે. <sup>૨</sup> કુરેનિયસ સિરિયા પ્રાંતનો રાજ્યપાલ હતો, તેના વખતમાં એ પ્રથમ વસ્તીગણતરી હતી. <sup>૩</sup> બધા લોકો પોતાનાં નામ નોંધાવવા સારુ પોતપોતાનાં શહેરમાં ગયા.

<sup>૪</sup> થૂસફ પણ ગાલીલના નાસ્ત્રેથ શહેરમાંથી થહૂદિયામાં દાઉદનું શહેર જે બેથલેફેમ કહેવાય છે તેમાં, <sup>૫</sup> પોતાનું તથા પોતાની ગર્ભવતી વેવિશાળી પત્ની મરિયમનું નામ નોંધાવવા ગયો, કેમ કે તે દાઉદના વંશ તથા કુળમાંનો હતો.

<sup>૬</sup> તેઓ ત્યાં હતાં, એટલામાં મરિયમના પ્રસવાવસ્થાના દિવસો પૂરા થયા. <sup>૭</sup> અને તેણે પોતાના પ્રથમ દીકરાને જન્મ આપ્યો; તેને કપડાંમાં લપેટીને ગભાળમાં સુવડાવ્યો, કારણ કે તેઓને સારુ ધર્મશાળામાં કંઈ જાયા નહોતી.

## ભરવાડો અને દૂતો

<sup>૮</sup> તે દેશમાં ઘેટાંપાટકો ચાપ્રે ખેતરમાં રહીને પોતાનાં ઘેટાંને સાચવતા હતા. <sup>૯</sup> પ્રભુનો એક સ્વર્ગદૂત તેઓની આગળ પ્રગટ થયો, પ્રભુના ગૌરવનો પ્રકાશ તેઓની આસપાસ પ્રકાશ્યો, તેથી તેઓ ઘણાં ભયભીત થયા.

<sup>૧૦</sup> સ્વર્ગદૂતે તેઓને કટ્યું કે 'બીશો નહીં; કેમ કે, જુઓ, હું મોટા આનંદની સુવાર્તા તમને કહું છું, અને તે સર્વ લોકોને માટે થશે; <sup>૧૧</sup> કેમ કે આજ દાઉદના શહેરમાં તમારે સારુ એક ઉદ્ધારક, એટલે ખ્રિસ્ત પ્રભુ જનમ્યાં છે. <sup>૧૨</sup> તમારે માટે એ નિશાની છે કે, તમે એક બાળકને કપડાંમાં લપેટેલું તથા ગભાળમાં સૂતેલું જોશો.'

<sup>૧૩</sup> પછી એકાથેક સ્વર્ગદૂતની સાથે આકાશના બીજા સ્વર્ગદૂતોનો સમુદ્દર પ્રગટ થયો; તેઓ ઈશ્વરની સ્તુતિ કરીને કહેતાં હતા કે, <sup>૧૪</sup> 'સ્વર્ગમાં ઈશ્વરને મહિમા, તથા પૃથ્વી પર જે માણસો વિષે તે પ્રસંગ છે, તેઓ મધ્યે શાંતિ થાઓ.'

<sup>૧૫</sup> જથારે સ્વર્ગદૂતો તેઓની પાસેથી આકાશમાં ગયા તે પછી, ઘેટાંપાટકોએ એકબીજાને કટ્યું કે, 'ચાલો, આપણે બેથલેફેમ જઈને આ બનેલી બિના જેની ખખર પ્રભુએ આપણાને આપી છે તે જોઈએ!' <sup>૧૬</sup> તેઓ ઉતાવણી ગયા, અને મરિયમને, થૂસફને, તથા ગભાળમાં સૂતેલા બાળકને જોયા.

<sup>૧૭</sup> તેઓને જોયા પછી જે વાત એ બાળક સંબંધી તેઓને કહેવામાં આવી હતી, તે તેઓએ કહી બતાવી. <sup>૧૮</sup> જે વાતો ઘેટાંપાટકોએ કહી, તેથી સધળા સાંભળનારાઓ આશ્ર્ય પામ્યા, <sup>૧૯</sup> પણ મરિયમ એ સધળી વાતો મનમાં રાખીને વારંવાર તે વિષે વિચાર કરતી રહી. <sup>૨૦</sup> ઘેટાંપાટકોને જે કહેવામાં આવ્યું હતું તે તેઓએ બધું સાંભળ્યું તથા જોથું, તેથી તેઓ ઈશ્વરનો મહિમા તથા સ્તુતિ કરતા પોતાનાં ઘેટાં પાસે પાછા ગયા.

## ઈસુનું નામકરણ

<sup>૨૧</sup> આઠ દિવસ પૂરા થયા પછી બાળકની સુજ્ઞત કરવાનો વખત આવ્યો, તેમનું નામ ઈસુ પાડવામાં આવ્યું, જે નામ, જન્મ પહેલાં સ્વર્ગદૂતે આપ્યું હતું.

## ભક્તિસ્થાનમાં ઈસુનો અર્પણવિધિ

૨૨ મૂસાના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેઓના શુદ્ધિકરણના દિવસો પૂરા થથા, ૨૩ ત્યારે જેમ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું છે કે, પ્રથમ જન્મેલો દરેક બાળક પ્રભુને સારુ પવિત્ર કહેવાય, તે પ્રમાણે તેઓ તેને પ્રભુની સમજ્ઞા રજૂ કરવાને, ૨૪ તથા પ્રભુના નિયમશાસ્ત્રમાં કદ્યાં પ્રમાણે એક જોડ હોલાને અથવા કબૂતરનાં બે બચ્ચાનું બલિદાન કરવા સારુ, તેને યચ્છાલેમભાં લાવ્યાં.

૨૫ ત્યારે જુઓ, સિમથોન નામે એક ભાણસ યચ્છાલેમભાં હતો, તે ન્યાથી તથા ધાર્મિક હતો, તે ઈજરાયલને દિલાક્ષો મળે તેની રાહ જોતો હતો, અને પવિત્ર આત્મા તેના પર હતો. ૨૬ પવિત્ર આત્માએ તેને જણાવ્યું હતું કે, 'પ્રભુના ખ્રિસ્તને જોયા પહેલાં તું મરશે નહિ.'

૨૭ તે આત્માની પ્રેરણાથી ભક્તિસ્થાનમાં આવ્યો, ત્યાં નિયમશાસ્ત્રની વિધિ પ્રમાણે કરવા માટે બાળક ઈસ્તુના ભાતાપિતા તેમને સિમથોનની પાસે લાવ્યા. ૨૮ ત્યારે તેણે બાળકને હાથમાં ઊંચકીને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરીને કદ્યું કે, ૨૯ 'હે પ્રભુ, હવે તમારા વચન પ્રમાણે તમે તમારા સેવકને શાંતિશી જવા દો; ૩૦ કેમ કે ભારી આંખોએ તમારો ઉજાર જોયો છે, ૩૧ જેને તમે સર્વ લોકોની સંભુંખ સિજ કર્યો છે; ૩૨ તેઓ બિનયહૂદીઓ માટે પ્રકટીકરણનો પ્રકાશ અને તમારા ઈજરાયલી લોકોનો ભહિમા છે.'

૩૩ તેમના (બાળક) સંબંધી જે વાતો કહેવામાં આવી, તેથી તેમના ભાતાપિતા આશ્રય પામ્યા. ૩૪ શિમથોને તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો, અને તેમની ભા મરિયમને કદ્યું કે, 'જો, આ બાળક ઈજરાયલમાંનાં ઘણાંનાં પડવા, તથા પાછા ઊઠવા સારુ, તથા જેની વિલજ વાંધા લેવામાં આવે તેની નિશાની થવા સારુ હરાવેલો છે. ૩૫ હા, તારા પોતાના જીવને તરવાર વીધી નાખશે; એ માટે કે ઘણાં મનોની કલ્પના પ્રગટ થાય.'

૩૬ આશેરના કુણની ફુણની દીકરી હાજ્ઞા, એક પ્રબોધિકા હતી. તે ઘણી વૃદ્ધ થઈ હતી. અને તે પોતાનાં લગ્ન પણ પોતાના પતિની સાથે સાત વર્ષ સુધી રહી હતી. ૩૭ તે ચોર્યાસી વર્ષથી વિધવા હતી; તે ભક્તિસ્થાનમાં જ રહેતી હતી, અને રાતદિવસ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થનાસહિત ભજન કર્યા કરતી હતી. ૩૮ તેણે તે જ ઘરીએ ત્યાં આવીને ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી, અને જેઓ યચ્છાલેમના ઉજારની રાહ જોતાં હતા તે સધણાને તે બાળક સંબંધી વાત કરી.

૩૯ તેઓ પ્રભુના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે બધું કરી ચૂકયા પણી ગાલીલમાં પોતાના શહેર નાસરેથમાં પાછા ગયા.

૪૦ ત્યાં તે છોકરો મોટો થયો, અને જ્ઞાનથી ભરપૂર થઈને બળવાન થયો, અને ઈશ્વરની કૃપા તેના પર હતી.

### બાર વર્ષની ઉમરે ઈસ્તુ ભક્તિસ્થાનમાં

૪૧ તેનાં ભાતાપિતા વરસોવરસ પાસખાપર્વમાં યચ્છાલેમ જતા હતાં. ૪૨ જ્યારે ઈસ્તુ બાર વરસના થયા, ત્યારે તેઓ રિવાજ પ્રમાણે પર્વમાં ત્યાં ગયા. ૪૩ પર્વના દિવસો પૂરા કરીને તેઓ પાછા જવા લાગ્યાં, ત્યારે ઈસ્તુ યચ્છાલેમમાં રોકાઈ ગયા, અને તેમના ભાતાપિતાને તેની ખબર પડી નહિ. ૪૪ પણ તે સમુહમાં હશે, એમ ધારીને તેઓએ એક દિવસ સુધી મુસાફરી કરી અને પણી પોતાનાં સગામાં તથા ઓળખીતામાં ઈસ્તુને શોધયા.

૪૫ ઈસ્તુ તેઓને મહિયા નહિ, ત્યારે તેઓ તેમને શોધતાં શોધતાં યચ્છાલેમમાં પાછા ગયા. ૪૬ ત્રણ દિવસ પણી તેઓએ તેમને ભક્તિસ્થાનમાં ધર્મગુરુઓની વચનમાં બેઠેલા, તેઓનું સાંભળતાં તથા તેઓને સવાલો પૂછતાં જોયા. ૪૭ જેઓએ તેમનું સાંભળ્યું તેઓ બધા તેમની બુદ્ધિથી તથા તેમના ઉત્તરોથી વિસ્તિત થયા.

<sup>૪૯</sup> તેમને જોઈને તેમના ભાતાપિતા આશ્ર્ય પામ્યા; અને તેમની ભાએ તેમને કદ્યું કે, 'દીકરા, અમારી સાથે તું આવી રીતે કેમ વત્યો?' જો, તારા પિતાએ તથા મેં દુઃખી થઈને તારી કેટલી શોધ કરી!' <sup>૫૦</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે 'તમે ભારી શોધ શા ભાટે કરી? શું તમે જાણતા નહોતાં કે ભારે ભારા પિતાના ઘરમાં હોવું જોઈએ?' <sup>૫૧</sup> જે વાત ઈસુએ તેઓને કહી તે તેઓ સમજ્યાં નહિ.

<sup>૫૧</sup> ઈસુ તેઓની સાથે ગયા, અને નાસરેથમાં આવ્યા, ભાતાપિતાને આધીન રહ્યા અને તેમની ભાએ એ સધળી વાતો પોતાના મનમાં રાખી.

<sup>૫૨</sup> ઈસુ જ્ઞાનમાં તથા કદમાં, ઈશ્વરની તથા ભાગસોની પ્રક્ષણતામાં વૃદ્ધિ પામતા ગયા.

### ૩

#### થોહાન બાપિતસ્તનો સંદેશ

<sup>૧</sup> હવે તિબેરિયસ કાર્ડિસારની કાર્ડકિર્દીને પંદરમે વર્ષે, જ્યારે પોતિયસ પિલાત થહુદિયાનો અધિપતિ, તથા હેરોદ ગાલીલનો રાજ્યકર્તા તથા તેનો ભાઈ ફિલિપ ઇતુરાઈ તથા પ્રાખોનિતી દેશનો રાજ્યકર્તા તથા લુસાનિયસ આબીલેનેનો રાજ્યકર્તા હતો <sup>૨</sup> આજ્ઞાસ તથા કાચાફા પ્રમુખ થાજકો હતા ત્યારે ઝાર્યાનાં દીકરા થોહાનની પાસે ઈશ્વરનું વચ્ચન અરણ્યમાં આવ્યું.

<sup>૩</sup> તે થર્ડનની આસપાસના સધળા પ્રદેશમાં પાપોની ભાફીને સારુ પસ્તાવાનું બાપિતસ્મા જાહેર કરતો પ્રગટ થયો.

<sup>૪</sup> થશાયા પ્રબોધકનાં વચ્ચનોના પુસ્તકમાં લખ્યું છે તેમ કે, 'અરણ્યમાં ધાંટો કરનારની વાણી કે, પ્રભુનો ભાર્ગ તૈયાર કરો, તેમના રેસ્તા સીધા કરો; <sup>૫</sup> દરેક નીચાણ પુરાશે, દરેક પહાડ તથા ટેકરો નીચાં કરાશે, વાંકું સીધું કરાશે અને ખાડાટેકરાવાણાં ભાર્ગ સ્પાટ કરવામાં આવશે. <sup>૬</sup> સધળાં મનુષ્યો ઈશ્વરનું ઉદ્ઘાર જોશે.'

<sup>૭</sup> તેનાથી બાપિતસ્મા પામવાને આવતા ઘણાં લોકોને થોહાને કદ્યું કે, 'ઓ સર્પોના વંશ, આવનાર કોપથી નાસવાને તમને કોણે ચેતાવ્યાં?

<sup>૮</sup> તો પસ્તાવો કરનારને શોભે તેવાં ફળ ઉપલાવો, અને પોતાના મનમાં એમ ન કહેવા માંડો કે, ઇશ્રાહિમ અમારા પિતા છે,' કેમ કે હું તમને કહું છું કે, ઈશ્વર આ પથરોમાંથી ઇશ્રાહિમને સારુ સંતાન ઉત્પન્ન કરી શકે છે.'

<sup>૯</sup> વળી હમણાં ફુહાડો વૃક્ષશોની જડ પર છે, ભાટે હેરેક વૃક્ષ જે સારાં ફળ આપતું નથી, તે કપાય છે અને અનિનમાં નંખાય છે.'

<sup>૧૦</sup> લોકોએ થોહાનને પૂછ્યું, 'ત્યારે અમારે શું કરવું?' <sup>૧૧</sup> તેણે તેઓને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'જેની પાસે બે અંગરખા હોથ તે જેની પાસે એક પણ નથી તેને આપે; જેની પાસે ખાવાનું હોથ તે પણ એમ જ કરે.'

<sup>૧૨</sup> કર ઉધરાવનારાઓ પણ બાપિતસ્મા પામવા સારુ આવ્યા, ને તેને પૂછ્યું કે, 'ઉપદેશક, અમારે શું કરવું?' <sup>૧૩</sup> તેણે તેઓને કદ્યું કે, 'જે તમારે સારુ નિયત કરાયેલો કર છે, તે કરતાં વધારે જબરદસ્તીથી ન લો.'

<sup>૧૪</sup> સૈનિકોએ પણ તેને પૂછતાં કદ્યું કે, 'અમારે શું કરવું?' તેણે તેઓને કદ્યું કે, 'જબરદસ્તીથી કોઈની પાસેથી પૈસા પડાવો નહિ. અને કોઈની ઉપર જૂઠ આરોપો ન ભૂકો. તમારા પગારથી સંતોષી રહો.'

<sup>૧૫</sup> લોકો પ્રિસ્તની રાહ જોતાં હતા, અને સધળા થોહાન સંબંધી પોતાના મનમાં વિચાર કરતા હતા કે, 'એ પ્રિસ્ત હશે કે નહિ;' <sup>૧૬</sup> ત્યારે થોહાને ઉત્તર આપતાં સર્વને કદ્યું કે, 'હું તો પાણીથી તમારું બાપિતસ્મા કરું છું, પણ ભારા કરતાં જે સામર્થ્યવાન

ે તે આવે છે, તેમના ચંપલની દોશી છોડવાને પણ હું યોગ્ય નથી. તે પવિત્ર આત્માથી તથા અનિનથી તમારું બાપ્તિસ્મા કરશે.

<sup>૧૭</sup> તેમનું સ્ફુર્પદું તેમના હાથમાં છે, તે પોતાની ખણીને પૂરેપૂરી સાફ કરશે અને ઘઉં તે પોતાની વખારમાં બરશે; પણ બ્રૂસું ન હોલવાનાર અનિનમાં બાળી નાખશે.'

<sup>૧૮</sup> તેણે બીજો ઘણો બોધ કરતાં લોકોને સુવાર્તા પ્રગટ કરી. <sup>૧૯</sup> યોહાને હેરોદને તેના બાઈની પતની હેરોદિયાસ સાથે લગ્ન કરવા બદલ તથા બીજા ઘણાં ખરાબ કામો કરવા બદલ ઠપકો આપ્યો, <sup>૨૦</sup> એ બધાં ઉપરાંત તેણે યોહાનને જેલમાં પૂર્યો.

### ઈસ્ટુનું બાપ્તિસ્મા

<sup>૨૧</sup> સર્વ લોક બાપ્તિસ્મા પામ્યા પણ ઈસ્ટુ પણ બાપ્તિસ્મા પાખીને પ્રાર્થના કરતા હતા, એટલામાં સ્વર્ગો ઊંઘણી ગયાં; <sup>૨૨</sup> અને પવિત્ર આત્મા કબૂતરનાં રૂપે તેમના પર ઊતર્યા; અને સ્વર્ગમાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'તું મારો વહાલો દીકરો છે, તારા પર હું પ્રસંજ છું.'

### ઈસ્ટુની વંશાવણી

<sup>૨૩</sup> ઈસ્ટુ પોતે [બોધ] કરવા લાગ્યા, ત્યારે તે આશરે ત્રીસ વર્ષની ઉભરના હતા, અને (લોકોના ધાર્યા પ્રમાણે) તે યૂસફના દીકરા હતા, જે એલીનો [દીકરો], <sup>૨૪</sup> મથ્થાતનો, જે લેવીનો, જે મલ્ખીનો, જે યન્નથનો,

<sup>૨૫</sup> જે ભત્તિયાનો, જે આભોસનો, જે નાહુમનો, જે હેસ્લીનો, જે નગ્યાયનો, <sup>૨૬</sup> જે માહથનો, જે ભત્તિયાનો, જે શિમેદીનો, જે યોસેખનો, જે યોદાનો,

<sup>૨૭</sup> જે યોહાનાનનો, જે દેસાનો, જે ઝર્જાબાબેલનો, જે શાલ્ટીઅેલનો, જે નેચીનો, <sup>૨૮</sup> જે મલ્ખીનો, જે અદ્રીનો, જે કોસામનો, જે અભાદામનો, જે એરનો, <sup>૨૯</sup> જે યેશુનો, જે એલીઅેરનો, જે યોરીમનો, જે મથ્થાતનો, જે લેવીનો,

<sup>૩૦</sup> જે શિમયોનનો, જે યહૃદાનો, જે યૂસફનો, જે યોનામનો, જે એલ્યાક્ઝિમનો, <sup>૩૧</sup> જે મલેયાનો, જે મિશ્નાનો, જે ભત્તાથાનો, જે નાથાનનો, જે દાઉદનો, <sup>૩૨</sup> જે થિશાઈનો, જે ઓબેદનો, જે બોઆગનો, જે સલ્ભોનનો, જે નાહશોનનો,

<sup>૩૩</sup> જે અભિનાદાબનો, જે અદ્ભુતનો, જે અર્નીનો, જે હેઝ્રોનનો, જે પેરેસનો, જે યહૃદાનો, <sup>૩૪</sup> જે યાક્સુબનો, જે ઇસહાકનો, જે ઇબ્રાહિમનો, જે તેરાહનો, જે નાહોરનો, <sup>૩૫</sup> જે સર્જાગનો, જે રથૂનો, જે પેલેગનો, જે એબરનો, જે શેલાનો,

<sup>૩૬</sup> જે કેનાનનો, જે અર્ફાક્ષદનો, જે શેમનો, જે નૂહનો, જે લામેખનો, <sup>૩૭</sup> જે મથૂરોલાનો, જે હનોખનો, જે યારેદનો, જે મહાલાએલનો, જે કેનાનનો, <sup>૩૮</sup> જે અનોશનો, જે શેથનો, જે આદમનો, જે ઈંધરનો દીકરો હતો.

### ૪

### ઈસ્ટુનાં પરીક્ષણ

<sup>૧</sup> ઈસ્ટુ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને થર્દનથી પાણ વાગ્યા. અને ચાણીસ દિવસ સુધી આત્માથી અહીંતણી દોરાઈને અરણથમાં રહયા, <sup>૨</sup> તે [દરમિયાન] શેતાને ઈસ્ટુની પરીક્ષણ કરી; તે દિવસોમાં તેમણે કંઈ ખાદું નહિ, તે જમય પૂરા થથા પણી તે ભૂખ્યા થથા.

<sup>૩</sup> શેતાને ઈસ્ટુને કટ્યું કે, 'જો તમે ઈંધરના દીકરા હોય તો આ પથ્થરને કહે કે, તે રોટલી થઈ જાય. <sup>૪</sup> ઈસ્ટુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'એમ લખ્યું છે કે, માણસ એકલી રોટલીથી જીવશે નહિ.'

<sup>૫</sup> શેતાન તેમને ઊંચી જગ્યાએ લઈ ગયો, અને એક ક્ષણમાં દુનિયાના બધાં રાજ્યો તેને બતાવ્યા. <sup>૬</sup> શેતાને ઈસ્ટુને કદ્યું કે, 'આ બધાં પર રાજ કરવાનો અધિકાર તથા તેમનો વૈભવ હું તને આપીશ; કેમ કે રાજ કરવા તેઓ મને અપાયેલ છે, અને હું જેને તે આપવા ચાહું તેને આપી શકું છું; <sup>૭</sup> માટે જો તું નમીને માઝન બજન કરશે તો તે સધણું તારું થશે.'

<sup>૮</sup> અને ઈસ્ટુએ તેને ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'એમ લખ્યું છે કે, તારે તારા ઈશ્વર પ્રભુનું બજન કરવું અને એકલા તેમની જ સેવા કરવી.'

<sup>૯</sup> તે ઈસ્ટુને યચ્છાલેમ લઈ ગયો, અને બહિતસ્થાનના શિખર પર તેમને ઊભા રાખીને તેણે તેમને કદ્યું કે, 'જો તું ઈશ્વરનો દીકરો છે, તો અહીંથી પોતાને નીચે પાડી નાખ. <sup>૧૦</sup> કેમ કે લખ્યું છે કે, તે પોતાના સ્વર્ગદૂતોને તારા સંબંધી આજા કરશે કે તેઓ તારું રક્ષણ કરે; <sup>૧૧</sup> તેઓ પોતાના હાથે તમને ઝીલી લેશે, રખેને તમારો પગ પથ્થર પર અફળાય.'

<sup>૧૨</sup> ઈસ્ટુએ તેને ઉત્તર આપતા કદ્યું કે, 'એમ લખેલું છે કે, તારે તારા ઈશ્વર પ્રભુની કસોટી ન કરવી.'

<sup>૧૩</sup> શેતાન સર્વ પ્રકારની પરીક્ષણ કરીને કેટલીક મુદ્ત સુધી તેમની પાસેથી ગયો.

### ઈસ્ટુ ગાલીલમાં સેવા શરૂ કરે છે

<sup>૧૪</sup> ઈસ્ટુ આત્માને પરાક્રમે ગાલીલમાં પાછા આવ્યા, અને તેમના વિષેની વાતો આસપાસ આખા દેશમાં ફેલાઈ ગઈ. <sup>૧૫</sup> અને તેમણે તેઓનાં સભાસ્થાનોમાં બોધ કર્યો, અને બધાથી માન પામ્યા.

### નાસરેથમાં ઈસ્ટુનો નકાર

<sup>૧૬</sup> નાસરેથ જ્યાં ઈસ્ટુ મોટા થથા હતા ત્યાં તે આવ્યા, અને પોતાની ચીત પ્રમાણે વિશ્રાભવારે તે સભાસ્થાનમાં ગયા, અને વાંચવા સારુ તે ઊભા થથા. <sup>૧૭</sup> યશાયા પ્રબોધકનું પુસ્તક તેમને આપવામાં આવ્યું, તેમણે તે ઉધારીને, જ્યાં નીચે દર્શાવ્યાં પ્રમાણે લખ્યું છે તેનું વાચન કર્યું કે, <sup>૧૮</sup> 'પ્રભુનો આત્મા ભારા પર છે, કેમ કે દસ્તિશ્રીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારુ ઈશ્વરે મારો અભિષેક કર્યો છે; બંદીવાનોને છુટકારો તથા દ્રષ્ટિદીનોને બદ્ધ આપવાનું જાહેર કરવા, પીડિતોને છોડાવવાં' <sup>૧૯</sup> તથા પ્રભુનું માન્ય વર્ષ પ્રગટ કરવા સારુ ઈશ્વરે મને મોકદ્યો છે.'

<sup>૨૦</sup> પછી તેમણે પુસ્તક બંધ કર્યું, સેવકને પાછું આપીને બેસી ગયા, પછી સભાસ્થાનમાં બધા ઈસ્ટુને એક નજરે જોઈ રહ્યા. <sup>૨૧</sup> ઈસ્ટુ તેઓને કહેવા લાગ્યા કે, 'આજે આ શાસ્ત્રવચન તમારા સાંભળતાં પૂરું થયું છે.' <sup>૨૨</sup> બધાએ તેમના વિષે સાક્ષી આપી, અને જે કૃપાની વાતો તેમણે કહી તેથી તેઓએ આશ્રય પામીને કદ્યું કે, 'શું એ યુસુફનો દીકરો નથી?'

<sup>૨૩</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમે મને નિશ્ચે કહેશો કે, વૈદ, તમે પોતાને સાઝાં કરો.' કપરનાહૂમાં કરેલા જે જે કામો વિષે અમે સાંભળ્યું તેવા કામો અહીં તમારા પોતાના વતનપ્રદેશમાં પણ કરો. <sup>૨૪</sup> ઈસ્ટુએ કદ્યું કે, 'હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, કોઈ પ્રબોધક પોતાના વતનમાં સ્વીકાર્ય નથી.'

<sup>૨૫</sup> પણ હું તમને સાચું કહું કે એલિયાના સમયમાં સાડાત્રણ વર્ષ સુધી વરસાદ વરસ્થો નહિં, આખા દેશમાં મોટો દુકાળ પદ્ધયો, ત્યારે ઘણી વિધવાઓ ઇજરાયલમાં હતી; <sup>૨૬</sup> તેઓમાંની અન્ય કોઈ પાસે નહિં, પણ સિદ્ધોનના સારફાથમાં જે વિધવા હતી તેની જ પાસે એલિયાને મોકલવામાં આવ્યો હતો. <sup>૨૭</sup> વળી એલિયા પ્રબોધકના

વખતમાં ઘણાં કુષ રોગીઓ ઇજરાયલમાં હતા, પરંતુ અરામી નામાન સિવાય તેઓમાંનો અન્ય કોઈ શુદ્ધ કરાયો ન હતો.

**૨૮** એ વાત સાંભળીને સભાસ્થાનમાંના સૌ ગુસ્સે બરાયા; **૨૯** તેઓએ ઉઠીને ઈસ્કુને શહેર બહાર કાઢી મૂકયા, અને તેમને નીચે પાડી નાખવા સારુ જે પહાડ પર તેઓનું શહેર બાંધેલું હતું તેના ઢોળાવ પર તેઓ ઈસ્કુને લઈ ગયા. **૩૦** પણ ઈસ્કુ તેઓની વચ્ચમાં થઈને ચાલ્યા ગયા.

### દુષ્ટાત્મા વળગેલો ભાણસ

**૩૧** પછી તે ગાલીલના કપરનાહુમ શહેરમાં આવ્યા. એક વિશ્રામવારે ઈસ્કુ સભાસ્થાનમાં તેઓને બોધ આપતા હતા; **૩૨** ત્યારે તેઓ તેમના બોધથી આશ્રય પામ્યા, કેમ કે તેઓ અધિકારથી બોલ્યા.

**૩૩** ત્યાં દુષ્ટાત્મા વળગેલો એક ભાણસ હતો, તેણે મોટે ઘાંટે કદ્યું કે, **૩૪** 'અરે, ઈસ્કુ નાગીયી, તમારે અને અમારે શું છે? શું તમે અમારો નાશ કરવા આવ્યા છો? તમે કોણ છો તે હું જાણું છું, એટલે ઈશ્વરના પવિત્ર!'.

**૩૫** ઈસ્કુએ તેને ધમકાવીને કદ્યું કે, 'ચૂપ રહે, અને તેનામાંથી નીકળ'. દુષ્ટાત્મા તેને લોકોની વચ્ચમાં પાડી નાખીને તેને કંઈ નુકસાન કર્યા વિના નીકળી ગયો. **૩૬** બધાને આશ્રય લાગ્યું, અને તેઓએ એકબીજાને કદ્યું કે, 'આ કેવાં શબ્દો છે! કેમ કે તે અધિકાર તથા પરાક્રમસહિત અશુદ્ધ આત્માઓને હુકમ કરે છે, ને તેઓ નીકળી જાય છે?' **૩૭** આસપાસના પ્રદેશનાં સર્વ સ્થાનોમાં ઈસ્કુ વિષેની વાતો ફેલાઈ' ગઈ.

### ઘણાં લોકો સાજાં થયા

**૩૮** સભાસ્થાનમાંથી ઉઠીને ઈસ્કુ સિભોનના ઘરે ગયા. સિભોનની સાસુ સખત તાવથી બિમાર હતી, તેને મટાડવા માટે તેઓએ તેમને વિનંતી કરી. **૩૯** તેથી ઈસ્કુએ તેની પાસે ઊભા રહીને તાવને ધમકાવ્યો, અને તેનો તાવ ઊતશી ગયો; તેથી તે તરત ઉઠીને તેઓની સેવા કરવા લાગી.

**૪૦** સ્વર્ય ઝૂભતી વખતે જેઓ વિવિધ પ્રકારના રોગથી પીડાતાં ભાણસો હતાં તેઓને તેઓ ઈસ્કુની પાસે લાવ્યા, અને તેમણે તેઓમાંના દરેક પર હાથ મૂકીને તેઓને સાજાં કર્યા. **૪૧** ઘણાંઓમાંથી દુષ્ટાત્માઓ નીકળી ગયા, અને ઘાંટો પાડીને કહેતાં હતા કે, 'તમે ઈશ્વરના દીકરા છો!' તેમણે તેઓને ધમકાવ્યાં, અને બોલવા દીધાં નહિ, કેમ કે તેઓ જાણતા હતા કે, 'તે ખ્રિસ્ત છે.'

### સભાસ્થાનમાં ઈસ્કુનું શિક્ષણ

**૪૨** દિવસ ઊંઘો ત્યારે ઈસ્કુ નીકળીને ઉજજડ જગ્યાએ ગયા, લોકો તેમને શોધતાં શોધતાં તેમની પાસે આવ્યા, તે તેઓની પાસેથી ચાલ્યા ન જાય માટે તેઓએ તેમને રોકવા પ્રથતનો કર્યા. **૪૩** પણ તેમણે તેઓને કદ્યું કે, 'મારે બીજાં શહેરોમાં પણ ઈશ્વરના રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરવી જોઈએ, કેમ કે એ માટે મને મોકલવામાં આવ્યો છે.'

**૪૪** ગાલીલના દરેક સભાસ્થાનોમાં તે સુવાર્તા પ્રગટ કરતા રહ્યા.

## પ

### પ્રથમ શિષ્યોનું તેડું

**૧** હવે એમ થયું કે ઘણાં લોકો ઈસ્કુ પર પડાપડી કરીને ઈશ્વરના વચ્ચને સાંભળતાં હતા, ત્યારે ગંગેસારેતના સરોવરને કિનારે તે ઊભા રહ્યા હતા. **૨** તેમણે સરોવરને કિનારે ઊભેલી બે હોકી જોઈ, પણ માણિમારો તેઓ પરથી ઊતશીને જાહો ધોતા હતા.

<sup>૩</sup> તે હોડીઓમાંની એક સિમોનની હતી, ઈસુ તે હોડીમાં ગયા. અને તેને કિનારેથી થોડે દૂર હંકારવાનું કર્યું. પછી તેમણે હોડીમાં બેસીને લોકોને બોધ કર્યો.

<sup>૪</sup> ઉપદેશ સમાપ્ત કર્યા પછી ઈસુએ સિમોનને કર્યું કે, 'હોડીને ઊંડા પાણીમાં જવા દો, અને માછલાં પકડવા સારુ તમારી જાળો નાખો.' <sup>૫</sup> સિમોને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ગુજર, અમે આખી રાત મહેનત કરી, પણ કશું પકડાયું નહિ, તોપણ તમારા કહેવાથી હું જા નાખીશ!' <sup>૬</sup> તેઓએ જાળ નાખી તો માછલાંનો મોટો જથ્થો પકડાયો અને તેઓની જાળ તૂટવા લાગી. <sup>૭</sup> તેઓના ભાગીદાર બીજુ હોડીમાં હતા તેઓને તેઓએ ઇશારો કર્યો કે, તેઓ આવીને તેમને મદદ કરે; અને તેઓએ આવીને બજ્જે હોડીઓ માછલાંથી એવી બરી કે તેઓની હોડીઓ ઝૂભવા લાગી.

<sup>૮</sup> તે જોઈને સિમોન પિતરે ઈસુના પગ આગળ પડીને કર્યું કે, 'ઓ પ્રભુ, મારી પાસેથી જાઓ. કેમ કે હું પાપી માણસ છું.' <sup>૯</sup> કેમ કે તે તથા તેના સઘણા સાથીઓ માછલાંનો જે જથ્થો પકડાયો હતો, તેથી આશ્રય પામ્યા હતા. <sup>૧૦</sup> તેમાં ઝબદીના દીકરા થાકુબ તથા થોહાન, જેઓ સિમોનના ભાગીદાર હતા, તેઓને પણ આશ્રય થયું. ઈસુએ સિમોનને કર્યું કે, 'બીશ નહિ કારણ કે, હવેથી તું માણસો પકડનાર થશો!' <sup>૧૧</sup> તેઓ હોડીઓને કિનારે લાવ્યા પછી બધું મૂકીને ઈસુની પાછળ ચાલ્યા.

### રક્તપિત્તિયો શુષ્ણ કરાયો

<sup>૧૨</sup> એમ થથું કે ઈસુ શહેરમાં હતા, ત્યારે જુઓ, એક રક્તપિત્તનો એક રોગી માણસ ત્યાં હતો; તે ઈસુને જોઈને તેમના પગે પદ્ધયો અને તેમને વિનંતી કરતાં બોલ્યો, 'પ્રભુ, જો તમે ઈશ્ટો તો મને શુષ્ણ કરી શકો છો.' <sup>૧૩</sup> ઈસુએ હાથ લાંબો કર્યો, અને તેને સ્પર્શ કરીને કર્યું કે, 'હું ચાહું છું, તું શુષ્ણ થા.' અને તરત તેનો રક્તપિત્તનો રોગ મટી ગયો.

<sup>૧૪</sup> ઈસુએ તેને આજ્ઞા કરી કે, 'તારે કોઈને કહેવું નહિ, પણ મૂસાએ ફરમાવ્યા પ્રમાણે જઈને પોતાને થાજકને બતાવ, ને તારા શુદ્ધધિકરણને લીધે, તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે અર્પણ થઠાવ.'

<sup>૧૫</sup> પણ ઈસુના સંબંધીની વાતો વધારે પ્રમાણમાં ફેલાઈ, અને અતિ ઘણાં લોકો તેનું સાંભળવા સારુ તથા પોતાના રોગમાંથી સાજાં થવા સારુ તેમની પાસે બેગા થતાં હતા. <sup>૧૬</sup> પણ ઈસુ પોતે એકાંતમાં અરણથ્યમાં જઈ પ્રાર્થના કરતા.

### એક લક્વાગ્રસ્તને સાંજંપણું

<sup>૧૭</sup> એક દિવસ ઈસુ બોધ કરતા હતા, ત્યારે ફરોશીઓ તથા નિયમશાસ્ત્રીઓ ગાલીલના ઘણાં ગામોમાંથી, યહૂદીયાથી તથા યર્થશાલેમથી આવીને ત્યાં બેઠા હતા, અને બીમારને સાજાં કરવા સારુ ઈશ્વરનું પરાક્રમ ઈસુની પાસે હતું.

<sup>૧૮</sup> જુઓ, કેટલાક માણસો લક્વાગ્રસ્તથી પીડાતી એક વ્યક્તિને ખાટલા પર લાવ્યા, તેને ઈસુની પાસે લઈ જઈને તેમની આગળ મૂકવાનો તેઓએ પ્રયત્ન કર્યો; <sup>૧૯</sup> પણ બીડને લીધે તેને અંદર લઈ જવાની જગ્યા ન હોવાથી તેઓ છાપરા પર ચદ્દયાં. ત્યાંથી છાપરામાં થઈને તે રોગીને ખાટલા સાથે ઈસુની આગળ ઉતાર્યો.

<sup>૨૦</sup> ઈસુએ તેઓનો વિશ્વાસ જોઈને તેને કર્યું કે, 'હે માણસ, તારાં પાપ તને માફ થયાં છે.' <sup>૨૧</sup> તે સાંભળીને શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ અંદરોઅંદર વિચાર કરીને કહેવા લાગ્યા કે, 'આ દુર્ભાષણ કરનાર કોણ છે? એકલા ઈશ્વર સિવાય બીજું કોણ પાપની માફી આપી શકે છે?' <sup>૨૨</sup> ઈસુએ તેઓના વિચાર જાળીને તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'તમે પોતાના મનમાં શા પ્રશ્નો કરો છો?' <sup>૨૩</sup> વધારે સહેલું કર્યું છે, 'તારાં પાપ તને માફ થયાં છે,' એમ કહેવું

કે, 'ઉઠીને થાલ્યો જા, એમ કહેવું?' <sup>૨૪</sup> પણ પૃથ્વી પર માણસના દીકરાને પાપ ભાસું કરવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો ભાટે, તેમણે લકવાગ્રસ્ત માણસને કર્યું કે હું તને કહું છું કે 'ઉઠ તારો ખાટલો ઊંચકીને તારે ઘરે જા.'

<sup>૨૫</sup> તરત તે તેઓની આગળ ઉઠીને જે પર તે સ્ફુર્તો હતો તે ખાટલાને ઊંચકીને ઈશ્વરનો ભહિમા કરતો પોતાને ઘરે ગયો. <sup>૨૬</sup> સધણા આશ્રમ પામ્યા, તેઓએ ઈશ્વરનો ભહિમા કર્યો; અને તેઓએ બયબીત થઈને કર્યું કે, 'આજે આપણે અજાયબ વાતો જોઈ છે.'

### લેવીનું તેડું

<sup>૨૭</sup> ત્યાર પછી ઈસુ ત્યાંથી રવાના થયા, ત્યારે લેવી નામે એક જકાત ઉધરાવનાર દાણીને ચોકી પર બેઠેલો જોઈને ઈસુએ કર્યું કે, 'મારી પાછળ આવ.' <sup>૨૮</sup> અને તે સધળું મૂકીને, તેમની પાછળ ગયો.

<sup>૨૯</sup> લેવીએ પોતાને ઘરે ઈસુને ભાટે મોટો સંકાર સમારંભ ચોજયો. જકાત ઉધરાવનાર તથા બીજાઓનું મોટું જુથ તેમની સાથે જમવા બેઠું હતું. <sup>૩૦</sup> ફરોશીઓએ તથા તેઓના શાસ્ત્રીઓએ તેમના શિષ્યોની વિરુદ્ધ બડબડાટ કરીને કર્યું કે, 'તમે જકાત ઉધરાવનાર તથા પાપીઓની સાથે કેમ ખાઓ પીઓ છો?' <sup>૩૧</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'જેઓ સાંજ છે તેઓને વૈદની અગત્ય નથી, પણ જેઓ બિમાર છે તેઓને છે; <sup>૩૨</sup> ન્યાથીઓને નહિ, પણ પાપીઓને પરતાવાને સારુ બોલાવવા હું આવ્યો છું.'

### ઉપવાસ વિષે પ્રશ્ન

<sup>૩૩</sup> તેઓએ તેને કર્યું કે, 'થોહાનના શિષ્યો અને ફરોશીઓના શિષ્યો ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરે છે, પણ તમારા શિષ્યો ખાય અને પીવે છે!' <sup>૩૪</sup> ઈસુએ તેઓને કર્યું કે, 'વરાજ જાનૈયાઓની સાથે છે, ત્યાં સુધી તેઓની પાસે તમે ઉપવાસ કરાવી શકો છો શું?' <sup>૩૫</sup> પણ એવા દિવસો આવશે કે વરાજને તેઓની પાસેથી લઈ લેવામાં આવશે ત્યારે તે દિવસોમાં તેઓ ઉપવાસ કરશે.'

<sup>૩૬</sup> ઈસુએ તેઓને એક દ્વારાંત પણ કર્યું કે, 'નવા કપડાંમાંથી કટકો ફાડીને કોઈ માણસ જુના કપડાંને થીગડું ભારતું નથી; જો લગાવે તો તે નવાને ફાડશે, વળી નવામાંથી લીધેલું થીગડું જુનાને મળતું નહિ આવે.'

<sup>૩૭</sup> તે જ ચીતે નવો દ્રાક્ષારસ જુની મશકોમાં કોઈ ભરતું નથી, જો ભરે તો નવો દ્રાક્ષારસ મશકોને ફાડી નાખશે, અને પોતે ફળી જશે અને મશકોનો નાશ થશે. <sup>૩૮</sup> પણ નવો દ્રાક્ષારસ નવી મશકોમાં ભરવો જોઈએ. <sup>૩૯</sup> વળી જુનો દ્રાક્ષારસ પીધા પછી કોઈ નવો દ્રાક્ષારસ ભાગતો નથી, કેમ કે તે કહે છે કે. જુનો સારો છે.'

### ૬

### વિશ્રાભવાર વિષે પ્રશ્ન

<sup>૧</sup> એક વિશ્રાભવારે ઈસુ ખેતરોમાં થઈને જતા હતા, ત્યારે તેમના શિષ્યો ઘઉંના કણાસલાં તોડને હાથમાં મસળીને ખાતા હતા. <sup>૨</sup> આથી ફરોશીઓમાંના કેટલાકે કર્યું કે, 'વિશ્રાભવારે જે કરવું ઉચિત નથી, તે તમે કેમ કરો છો?'

<sup>૩</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, 'દાઉદ તથા તેના સાથીઓ ભૂખ્યા હતા, ત્યારે તેઓએ જે કર્યું, તે શું તમે વાંચ્યું નથી કે <sup>૪</sup> તેણે ઈશ્વરના ઘરમાં જઈને જે અર્પેલી રોટલી યાજક સિવાય બીજા કોઈને ખાવી ઉચિત ન હતી તે તેણે લઈને

ખાધી, અને પોતાના સાથીઓને પણ આપી? <sup>૫</sup> તેમણે તેઓને કદ્યું કે, 'માણસનો દીકરો વિશ્રાભવારનો પણ પ્રભુ છે!'

### સુકાઈ ગયેલા હાથવાળો માણસ

<sup>૬</sup> બીજા એક વિશ્રાભવારે ઈસ્યુ સભાસ્થાનમાં જઈને બોધ કરતા હતા; ત્યારે એક માણસ ત્યાં હતો કે જેનો જમણો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. <sup>૭</sup> વિશ્રાભવારના દિવસે ઈસ્યુ કોઈને સાજો કરશે કે નહિં, તે વિષે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ તેમને જોથા કરતા હતા, એ માટે કે ઈસ્યુ પર દોષ મૂકવાની તેઓને તક મળે. <sup>૮</sup> પણ ઈસ્યુએ તેઓના વિચારો જાણી લઈને જે વ્યક્તિનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો તેને કદ્યું કે, 'ઉઠીને વચનમાં ઉભો રહે!' તે ઉઠીને વચનમાં આવીને ઉભો રહ્યો.

<sup>૯</sup> ત્યારે ઈસ્યુએ તેઓને કદ્યું કે, 'હું તમને પૂછું છું, કે વિશ્રાભવારે સારું કરવું કે ખોટું કરવું, જીવને બચાવવો કે તે જીવનો નાશ કરવો, એ બજ્જેમાંથી કથું ઉચિત છે?' <sup>૧૦</sup> ઈસ્યુએ બધી બાજુ નજર ફેરવીને તે વ્યક્તિને કદ્યું કે, 'તારો હાથ લાંબો કર!' તેણે તેમ કર્યું, એટલે તેનો હાથ સાજો થયો. <sup>૧૧</sup> પણ તેઓ કોધે ભરાયા; અને એકબીજાને કહેવા લાગ્યા કે, 'ઈસ્યુ વિષે આપણે શું કરીએ?'

### બાર પ્રેરિતોની પસંદગી

<sup>૧૨</sup> તે દિવસોમાં એમ થથું કે ઈસ્યુ ઘરમાંથી નીકળીને પ્રાર્થના કરવા સારું પહાડ પર ગયા; ત્યાં તેમણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરવામાં આખી રાત વિતાવી. <sup>૧૩</sup> સવાર થતાં ઈસ્યુએ પોતાના શિષ્યોને બોલાવીને તેઓમાંના બારને પસંદ કર્યા, જેઓને તેમણે પસંદ કર્યા તેઓને 'પ્રેરિતો' એવું નામ આપ્યું;

<sup>૧૪</sup> સિભોન જેનું નામ ઈસ્યુએ પિતર રાખ્યું હતું તેને તથા તેના ભાઈ આનિદ્રયા, યાકૂબ, યોહાન, ફિલિપ અને બર્થોલ્ભીને, <sup>૧૫</sup> માથ્યી, થોમા, અલ્ફીના દીકરા યાકૂબ અને સિભોન, જેને ઝેલોતસ કહેતાં હતા તેને, <sup>૧૬</sup> યાકૂબના ભાઈ થહૂદાને, અને થહૂદા ઇશ્કાદિયોત જે વિશ્વાસધાતી હતો તેને.

### શિક્ષણ અને સાંભળું

<sup>૧૭</sup> પછી ઈસ્યુ શિષ્યોની સાથે પહાડ પરથી ઉત્તરીને મેદાનમાં ઉભા રહ્યા, તેમના શિષ્યોનો મોટો સમુદ્દર તથા આખા થહૂદિયામાંથી, થચશાલેમભમાંથી, તેમ જ તૂર તથા સિદોનના દરિયાકિનારાંનાં લોકોનો મોટો સમુદ્દર ત્યાં હતો કે, જેઓ તેમના વચનો સાંભળવા તથા પોતાના રોગથી સાજાં થવા આવ્યા હતા; <sup>૧૮</sup> જેઓ અશુભ આત્માઓથી પીડાતા હતા તેમને પણ સાજાં કરવામાં આવ્યા. <sup>૧૯</sup> સર્વ લોકો ઈસ્યુને સ્પર્શ કરવાનો પ્રથત્ન કરતા હતા; કેમ કે તેમનાંમાંથી પરાક્રમ નીકળીને સધળાંને સાજાં કરતું હતું.

### આશીર્વાદો

<sup>૨૦</sup> ત્યાર પછી ઈસ્યુએ પોતાના શિષ્યો તરફ જોઈને કદ્યું કે, 'ઓ નિર્દ્ધનો, તમે આશીર્વાદિત છો કેમ કે ઈશ્વરનું રાજ્ય તમારું છે. <sup>૨૧</sup> અત્યારે બ્રૂખ વેઠનારાઓ, તમે આશીર્વાદિત છો કેમ કે તમે તૃપ્ત થશો. અત્યારે રડનારાઓ, તમે આશીર્વાદિત છો કેમ કે તમે હસશો.

<sup>૨૨</sup> જ્યારે માણસના દીકરાને લીધે લોકો તમારો દ્રેષ કરશે તમને બહાર કાઢશે, તમને ભહેણાં મારશે, તમારું અપમાન કરશે, તમારા નામને કલંકિત માનીને તમને કાઢી મૂકશે, ત્યારે તમે આશીર્વાદિત છો. <sup>૨૩</sup> તે દિવસે તમે આનંદ કરો અને ખુશીથી

કુદો કેમ કે જુઓ, સ્વર્ગમાં તમારો બદલો મોટો છે; કેમ કે તેઓના પૂર્વજોએ પ્રબોધકોની પ્રત્યે એવું જ વર્તન કર્યું હતું.

**૨૪** પણ ઓ ધનવાનો તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે તમારો દિલાસો પામી ચૂકયા છો! **૨૫** ઓ અત્યારે ધરાયેલાઓ તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે ભૂખ્યા થશો. ઓ હાલનાં હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે શોક કરશો અને રડશો.

**૨૬** જયારે સઘળા લોકો તમારું સારું બોલે ત્યારે તમને અફસોસ છે! કેમ કે તેઓના પૂર્વજો જૂઠાં પ્રબોધકો પ્રત્યે તેમ જ વર્તર્યા હતા.

### દુઃખનો પ્રત્યે પ્રેમ

**૨૭** પણ હું તમને સાંભળનારાઓને કહું છું કે, તમારા શરૂઆતો પર પ્રેમ કરો, જેઓ તમારો દેખ કરે છે તેઓનું બલું કરો, **૨૮** જેઓ તમને શાપ દે છે તેઓને આશીર્વાદ દો, જેઓ તમારું અપમાન કરે છે તેઓને સારું પ્રાર્થના કરો.

**૨૯** જે કોઈ તારા એક ગાલ પર તમારો મારે, તેની આગળ બીજો ગાલ પણ ધર; કોઈ તારા વસ્ત્રો લઈ લે, તેનાથી તારું પહેરણ પણ પાછું રાખીશ નહિ. **૩૦** જો કોઈ તારી પાસે માગે તેને આપ; કોઈ તારું કશું પણ લઈ જથ તેની પાસેથી તું પાછું રાખીશ નહિ.

**૩૧** લોકો જેમ તમારી સાથે જે શીતે વર્તે તેમ જ તમે પણ તેઓની સાથે વર્તન કરો. **૩૨** તમારા પર જેઓ પ્રેમ રાખે છે તેઓ પર જ તમે પ્રેમ રાખો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમ કે પાપીઓ પણ પોતાની ઉપર પ્રેમ રાખનારાઓ પર જ પ્રેમ રાખે છે. **૩૩** જે તમારું સારું કરે છે માત્ર તેઓનું જ સારું જો તમે કરો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમ કે પાપીઓ પણ એમ જ કરે છે. **૩૪** જેની પાસેથી તમે પાછું મેળવાની અપેક્ષા રાખો છો, તેઓને જ તમે ઉછીનું આપો, તો તમારી મહેરબાની શાની? કેમ કે પૂર્ણપૂરું પાછું મળવાનું હોય તો પાપીઓ પણ પાપીઓને ઉછીનું આપે છે.

**૩૫** પણ તમે તમારા શરૂઆતો પર પ્રેમ રાખો, અને તેઓનું સારું કરો, પાછું મળવાની ઈચ્છા રાખ્યા વગર ઉછીનું આપો; અને તમને મોટો બદલો મળશે અને તમે પરાતપરના દીકરા થશો; કેમ કે અનુપકારીઓ તથા પાપીઓ પર તેઓ માયાળું છે. **૩૬** માટે જેમ તમારા ઈઞ્ચરપિતા દયાળું છે, તેમ તમે દયાળું થાઓ.

### બીજાંઓનો ન્યાય ન કરો

**૩૭** કોઈનો ન્યાય ન કરો, અને તમારો ન્યાય નહિ કરાશે. કોઈને દોષિત ન ઠરાવો અને તમે દોષિત નહિ ઠરાવાશો. માફ કરો અને તમને પણ માફ કરાશે.

**૩૮** આપો ને તમને પણ આપવામાં આવશે; સારું માપ દાબેલું ને હલાવેલું તથા ઊભચાતું તમારા ખોટામાં તેઓ [ઠાલવી] દેશે. કેમ કે જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથી તમને પાછું માપી અપાશે.

**૩૯** ઈસ્ટુએ તેઓને એક દ્રષ્ટાંત પણ કર્યું કે, 'શું દ્રષ્ટિલીન વ્યક્તિ અન્ય દ્રષ્ટિલીનને દોચી શકે? શું બજે ખાડામાં પડશે નહિ?' **૪૦** શિષ્ય પોતાના ગુરુ કરતાં મોટો નથી, પણ પ્રત્યેક શિષ્ય સંપૂર્ણ શીતે તૈયાર થયા પણી પોતાના ગુરુ જેવો થશે.

**૪૧** તું તારા ભાઈની અંખમાંનું તણખલું દયાનમાં લે છે, અને તારી પોતાની અંખમાંનો કચરો કેમ જોતો નથી? **૪૨** તારી પોતાની અંખમાંનો કચરો ન જોતો હોય તો પણ તું તારા ભાઈને કઈ શીતે કલી શકે કે, ભાઈ, તારી અંખમાંથી મને તણખલું કાઢવા દે? ઓ ટોંગી, તું પહેલાં પોતાની અંખમાંથી કચરો કાઢ, અને ત્યાર પણી તને તારા ભાઈની અંખમાંથી તણખલું કાઢવાને સારી શીતે દેખાશે.

**૪૩** કોઈ સારા વૃક્ષને ખરાબ ફળ આવતું નથી; વળી કોઈ ખરાબ ઝડપને સારું ફળ આવતું નથી. **૪૪** દરેક ઝડપ પોતાનાં ફળથી ઓળખાય છે; કેમ કે કાંટાનાં ઝડપ પરથી લોકો અંજુર વીણાતા નથી, અને ઝાંખરાં પરથી દ્રાક્ષ વીણાતા નથી.

**૪૫** સારો માણસ પોતાના મનના બંડારમાંથી સારુ કાઢે છે; ખરાબ માણસ પોતાના મનના ખરાબ બંડારમાંથી ખરાબ કાઢે છે; કારણ કે મનમાં જે બરપૂર બરેલું હોય તે જ મુખથી બોલાય છે.

### ઘર બાંધનારા બે માણસ

**૪૬** તમે મને પ્રભુ, પ્રભુ, કેમ કહો છો, અને જે હું કહું છું તે કરતા નથી? **૪૭** જે કોઈ મારી પાસે આવે છે, અને મારાં વચન સાંભળો છે તથા પાણો છે, તે કોનાં જેવા છે, એ હું તમને કહીશ. **૪૮** તે એક ઘર બાંધનાર માણસના જેવો છે, જેણે ઊંડું ખોદીને ખડક પર પાયો નાખ્યો; અને જથારે પૂર આવ્યું, ત્યારે તે ઘરને નદીનો સ્પાટો લાગ્યો, પણ તેને હલાવી ન શક્યો, કેમ કે તે મજબૂત બાંધેલું હતું.

**૪૯** પણ જે મારાં વચનને સાંભળો છે પણ તે પ્રમાણે કરતો નથી તે આ માણસના જેવો છે કે જેણે પાયો નાખ્યા વિના જમીન પર ઘર બાદયું; અને તે નદીમાં પૂર આવ્યું અને તે ઘરને તરત પડી ગયું; અને તે ઘરનો સંપૂર્ણ નાશ થયો.'

## ૭

### રોમન અધિકારીનો નોકર સાજો થયો

**૧** લોકોને બધી વાતો કહી રહ્યા પણ ઈસ્ટુ કપરનાહૂમમાં ગયા.

**૨** ત્યાં એક સૂભેદારનો ચાકર જે તેને પ્રિય હતો તે બીમાર પદ્ધયો હતો અને મરવાની અણી પર હતો. **૩** ઈસ્ટુ વિશે સૂભેદારે સાંભળતાં તેણે યહૃદીઓના કેટલાક વડીલોને એવી વિનંતી કરી કે, 'તમે આવીને મારા ચાકરને બચાવો.' **૪** ત્યારે લોકોએ ઈસ્ટુની પાસે આવીને તેમને આગ્રહથી વિનંતી કરતાં કહ્યું કે, 'જેને સારુ તમે આટલું કરો તેને તે યોગ્ય છે; **૫** કારણ કે તે આપણા લોકો પર પ્રેમ રાખે છે; અને તેણે પોતાના ખર્ચે આપણું સારુ આપણું સભાસ્થાન બંધાવ્યું છે.'

**૬** એટલે ઈસ્ટુ તેઓની સાથે ગયા. અને ઈસ્ટુ તેના ઘરથી થોડે દૂર હતા એટલામાં સૂભેદારે ઈસ્ટુ પાસે ભિત્રો મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, 'પ્રભુ, આપ તરદી ન લેશો, કેમ કે તમે મારે ઘરે આવો એવો હું યોગ્ય નથી; **૭** એ કારણથી હું મારી જતને પણ તમારી પાસે આવવા લાયક ગણયો નહિ; પણ તમે કેવળ શબ્દ બોલો, એટલે મારો ચાકર સાજો થશો. **૮** કેમ કે હું પણ કોઈ માણસના હાથ નીચે કામ કરું છું; અને મારે પોતાના અધિકાર નીચે પણ સ્કિપાઈઓ છે; હું એકને કહું છું કે, જા, અને તે જાય છે; અને બીજાને કહું છું કે, આવ, અને તે આવે છે; મારા ચાકરને કહું છું કે આ પ્રમાણે કર, તે કરે છે.'

**૯** એ વાત સાંભળીને ઈસ્ટુ તેનાથી આક્ષર્ય પામ્યા, અને ફરીને પોતાની પાછળ આવેલા લોકોને ઈસ્ટુએ કહ્યું કે, 'હું તમને કહું છું કે, આટલો બધો વિખાસ મેં ઇજરાયલમાં પણ જોયો નથી.' **૧૦** [સૂભેદારે] જેઓને મોકલ્યા હતા તેઓ પાછા ઘરે આવ્યા, ત્યારે તેઓએ બીમાર ચાકરને સાજો થયેલો જોયો.

### વિધવાનો દીકરો સજીવન થયો

**૧૧** થોડા દિવસ પણી નાઈન નામના શહેરમાં ઈસ્ટુ ગયા, અને તેમના શિષ્યો તથા ઘણાં લોકો પણ તેમની સાથે ગયા. **૧૨** હવે તેઓ શહેરના દરવાજા પાસે આવ્યા ત્યારે જુઓ, તેઓ એક મરેલા માણસને બહાર લઈ જતા હતા; તે તેની માનો એકનો એક દીકરો હતો, અને તે વિધવા હતી; શહેરના ઘણાં લોક તેની સાથે હતા. **૧૩** તેને જોઈને પ્રભુને તેના પર અનુકૂળ આવી, અને ઈસ્ટુએ તે સ્ત્રીને કહ્યું કે, 'રકીશ નહિ.' **૧૪** ઈસ્ટુએ

મૂત્રયુ પામેલી વ્યક્તિની પાસે જઈને તેના ઠાઈ એટલે તે મૃતદેહ ઉંચકનારાં ઊભા રહ્યા. અને ઈસુએ કર્યું કે, 'જુવાન, હું તને કહું છું કે, ઊઠ સજીવન થા.' <sup>૧૫</sup> જે મૂત્રયુ પામેલો હતો તે ઊભો થયો, અને બોલવા લાગ્યો. ઈસુએ તેને તેની માને ખોખ્યો.

<sup>૧૬</sup> આ જોઈને સર્વને ઘણું બય લાગ્યું; અને તેઓએ ઈશ્વરનો ભણિમા કરીને કર્યું કે, 'એક મોટો પ્રબોધક આપણામાં ઊભો થયો છે, અને ઈશ્વરે પોતાના લોકો ઉપર રહેમનજર કરી છે!' <sup>૧૭</sup> તેમના સંબંધીની વાતો આખા યદ્વારામાં તથા આસ્પાસના સધળા પ્રદેશમાં ફેલાઈ ગઈ.

### યોહાન બાપ્તિસ્ત તરફથી સંદેશકો

<sup>૧૮</sup> યોહાનના શિષ્યોએ એ સર્વ વાતો વિષે તેને કહી જણાવ્યું. <sup>૧૯</sup> યોહાને પોતાના શિષ્યોમાંના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને તેઓને પ્રભુની પાસે મોકલીને પુછાવ્યું કે, 'જે આવનાર છે તે શું તમે છો, કે અમે બીજાની રાહ જોઈએ?' <sup>૨૦</sup> તે માણસોએ તેમની પાસે આવીને કર્યું કે, બાપ્તિસ્તા કરનાર યોહાને તમારી પાસે અમને એવું પૂછવા મોકલ્યા છે કે, 'જે આવનાર છે તે શું તમે છો, કે અમે બીજાની રાહ જોઈએ?'

<sup>૨૧</sup> તે જ વખતે ઈસુએ વિભિન્ન પ્રકારના રોગથી, પીડાથી તથા દુષ્ટાત્માઓથી રિબાતા ઘણાંઓને સાજાં કર્યા, અને ઘણાં અંધજનોને દેખતા કર્યા. <sup>૨૨</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'જે જે તમે જોયું તથા સાંભળ્યું તે જઈને યોહાનને કહી સંભળાવો; એટલે કે અંધજનો દેખતા થાય છે, પગથી અપંગ માણસો થાલતા થાય છે, રકતપિતીઓને શુદ્ધ કરાય છે, અને બધિર સાંભળતાં થાય છે, મૂખેલાંને સજીવન કરવામાં આવે છે, દરિદ્રીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે, <sup>૨૩</sup> અને જે કોઈ મારા સંબંધી છોકર નહિ ખાશે તે આશીર્વાદિત છે.'

<sup>૨૪</sup> યોહાનના સંદેશવાહકો ગથા એટલે ઈસુએ લોકોને યોહાન વિશે કર્યું કે, 'અરણ્યમાં તમે શું જોવા ગયા હતા? શું પવનથી હાલતા ઘાસને? <sup>૨૫</sup> પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું મુલાયમ કપડાં પહેલેલા માણસને? જુઓ, જે ભપકાદાર કપડાં પહેલે છે તથા એશાચામાં રહે છે, તેઓ રાજમહેલોમાં હોય છે! <sup>૨૬</sup> પણ તમે શું જોવા ગયા હતા? શું પ્રબોધકને? હું તમને કહું છું કે, હા, અને પ્રબોધકના કરતાં પણ જે વિશેષ છે, તેને.

<sup>૨૭</sup> જેનાં વિશે લખ્યું છે કે, જુઓ, હું મારા સંદેશવાહકને તારા મુખ આગળ મોકલું છું, કે જે તારી આગળ તારો માર્ગ તૈયાર કરશે, તે એ જ છે. <sup>૨૮</sup> હું તમને કહું છું કે, સ્ત્રીઓથી જેઓ જન્મયાં છે, તેઓમાં યોહાન કરતાં મોટો કોઈ નથી, તોપણ ઈશ્વરના રાજ્યમાં જે સૌથી નાનો છે, તે પણ તેના કરતાં મોટો છે.'

<sup>૨૯</sup> એ સાંભળીને બધા લોકોએ તથા જકાત ઉધરાવનારાઓ સહિત જેઓ યોહાનથી બાપ્તિસ્તા પામ્યા હતા, તેઓએ 'ઈશ્વર ન્યાથી છે' એમ કખુલ કર્યું. <sup>૩૦</sup> પણ ફરોશીઓ તથા નિયમશાસ્ત્રીઓ તેનાથી બાપ્તિસ્તા પામ્યા નહોતા, માટે તેઓના સંબંધી ઈશ્વરની જે યોજના હતી તે તેઓએ નિર્ણયક કરી.

<sup>૩૧</sup> 'આ પેટીના માણસોને હું શાની ઉપમા આપું? તેઓ કોનાં જેવા છે? <sup>૩૨</sup> તેઓ તો છોકરાંનાં જેવા છે કે, જેઓ ચોકમાં બેસીને એકબીજાને કહે છે કે, અમે તમારી આગળ વાંસળી વગાડી, પણ તમે નારથા નહિ; અમે વિલાપ કર્યો, પણ તમે રદ્ધયાં નહિ.'

<sup>૩૩</sup> કેમ કે યોહાન બાપ્તિસ્તા કરનાર રોટલી ખાતો કે દ્રાક્ષારસ પીતો આવ્યો નથી; અને તમે કહો છો કે તેને દુષ્ટાત્મા વળ્યાયો છે. <sup>૩૪</sup> માણસનો દીકરો ખાતોપીતો આવ્યો છે, ત્યારે તમે કહો છો કે, જુઓ, ખાઉધરો અને દાઝબાજ માણસ, જકાત ઉધરાવનારનો તથા પાપીઓનો મિત્ર! <sup>૩૫</sup> પણ જ્ઞાન તેનાં બાળકોથી થથાર્થ મનાય છે.'

### સિખોન ફરોશીના ઘરે ઈસુ

<sup>૩૬</sup> કોઈ એક ફરોશીએ ઈસુને પોતાની સાથે જમવા સારુ વિનંતી કરી. ઈસુ ફરોશીના ઘરમાં જઈને જમવા બેઠા. <sup>૩૭</sup> જુઓ, એ શહેરમાં એક પાપી સ્ત્રી હતી; તેણે જથારે જાણ્યું કે ફરોશીના ઘરમાં ઈસુ જમવા બેઠા છે, ત્યારે અતરની સંગેમરમરની ડળી લાવીને, <sup>૩૮</sup> તેમના પગ પાસે રડતી રડતી પાછળ ઊભી રહી, તથા પોતાનાં આંસુઓથી તેમના પગ પલાણવા તથા પોતાના ભાથાના વાળથી લૂછવા લાગી, તેણે તેમના પગને ચૂભ્યાં, તેમને અતર લગાવ્યું.

<sup>૩૯</sup> હવે તે જોઈને જે ફરોશીએ ઈસુને જમવા બોલાવ્યા હતા તે મનમાં એમ કહેવા લાગ્યો કે, 'જો આ ભાણસ પ્રભોધક હોત, તો આ જે સ્ત્રી તેમને અડકે છે, તે સ્ત્રી કોણ છે અને કેવી છે તે તેઓ જાણત, એટલે કે તે તો પાપી છે.' <sup>૪૦</sup> આથી ઈસુએ તેને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, 'સિખોન, ભારે તને કંઈ કહેવું છે.' ત્યારે તેણે ઈસુને કર્યું કે, 'કહો ને, પ્રભુ.'

<sup>૪૧</sup> [ઈસુએ કર્યું] 'એક લેણદારને બે દેવાદાર ભાણસો હતા; એકને પાંચસો દીનારનું દેવું, અને બીજાને પચાસનું હતું. <sup>૪૨</sup> જથારે તેઓની પાસે થૂકવવાનું કંઈ નહોતું, ત્યારે તેણે બઢ્યેનું દેવું માફ કર્યું. તો તેઓમાંનો કોણ તેના પર વિશેષ પ્રેમ રાખશે?' <sup>૪૩</sup> સિખોને ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'મને લાગે છે કે જેને તેણે વિશેષ દેવું માફ કર્યું તે.' અને તેણે કર્યું, 'તેં સાથો જવાબ આપ્યો.'

<sup>૪૪</sup> પછી ઈસુએ પેલી સ્ત્રીની તરફ જોઈને સિખોનને કર્યું કે, 'આ સ્ત્રીને તું જુએ છે? હું તારે ઘરે આવ્યો ત્યારે ભારા પગને ધોવા સારુ તેં મને પાણી આપ્યું નહિ; પણ આ સ્ત્રીએ ભારા પગ આંસુએ પલાણીને તેમને પોતાના ભાથાના વાળથી લૂછ્યા છે. <sup>૪૫</sup> તેં મને ચુંબન કર્યું નહિ; પણ હું અંદર આવ્યો ત્યારથી તે સ્ત્રી ભારા પગને ચુંબન કર્યા કરે છે.

<sup>૪૬</sup> તેં ભારે ભાથે તેલ લગાવ્યું નહિ; પણ તેણે ભારા પગે અતર લગાવ્યું છે. <sup>૪૭</sup> એ ભાટે હું તને કહું છું કે, એનાં પાપ જે ધણાં છે તે તેને માફ થયાં છે; કેમ કે તેણે ધણો પ્રેમ રાખ્યો; જેને થોડું માફ થયું છે તે થોડો પ્રેમ રાખે છે.'

<sup>૪૮</sup> ઈસુએ તે સ્ત્રીને કર્યું કે, 'તારાં પાપ માફ કરવામાં આવ્યાં છે.' <sup>૪૯</sup> ઈસુની સાથે જેઓ જમવા બેઠા હતા, તેઓ પોતાના મનમાં વિચારવા લાગ્યા કે, 'આ કોણ છે કે જે પાપને પણ માફ કરે છે?' <sup>૫૦</sup> ઈસુએ તે સ્ત્રીને કર્યું કે, 'તારા વિશ્વાસે તને બચાવી છે; શાંતિએ જા.'

### ૬

#### ઈસુને સેવા આપતી સ્ત્રીઓ

<sup>૧</sup> થોડા સમય પછી ઈસુ શહેરે શહેર તથા ગામેગામ ઈંધરના રાજ્યની સુવાર્તા કહેતાં ફર્યા અને બાર શિષ્યો પણ તેમની સાથે હતા, <sup>૨</sup> કેટલીક સ્ત્રીઓને દુષ્ટાત્માઓથી તથા રોગોથી સાજુ કરવામાં આવી હતી, તેઓમાં જેનાંમાંથી સાત અશુભ આત્માઓને કાટવામાં આવ્યા હતા તે ભગ્નલાની ભરિયભ, <sup>૩</sup> હેરોદના કારભારી ખોઝાની પતની થોહાજ્ઞા, સુસાજ્ઞા તથા બીજુ ધણી સ્ત્રીઓ, જેઓ પોતાના નાણાં વાપરીને ઈસુની સેવા કરતી હતી તેઓ પણ તેમની સાથે હતી.

#### વાવનારનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૪</sup> જથારે ધણાં લોકો એકઠા થયા, અને શહેરે શહેરના લોક તેમની પાસે આવ્યા, ત્યારે તેમણે દ્રષ્ટાંત કર્યું કે, <sup>૫</sup> 'એક ભાણસ બીજ વાવવાને ગયો, વાવતાં વાવતાં

કેટલાક બીજ માર્ગની કોરે પડ્યાં, તે પગ નીચે કચરાઈ ગયા અને આકાશનાં પક્ષીઓ તે બીજ ખાઈ ગયા. <sup>૬</sup> બીજાં બીજ પથ્થરવાળી જમીન પર પડ્યાં અને ઊંઘાં તેવા જ તે ચીમણાઈ ગયા, કારણ, તથાં બેજ નહોતો.

<sup>૭</sup> કેટલાક બીજ કાંટાનાં જાળાંભાં પડ્યાં; અને કાંટાનાં જાળાંએ વધીને તેઓને દાખી નાખ્યાં. <sup>૮</sup> વળી બીજાં બીજ સારી જમીનમાં પડ્યાં, તે ઊંઘાં અને તેને સોગણો પાક થયો,' એ વાતો કહેતાં ઈસુએ ઊંઘા અવાજે કટ્યું કે, જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો.'

### દ્રષ્ટાંતનો હેતુ

<sup>૯</sup> તેમના શિષ્યોએ ઈસુને પૂછ્યું કે, 'એ દ્રષ્ટાંતનો અર્થ શો છે?' <sup>૧૦</sup> ઈસુએ કટ્યું કે, 'ઈખરના રાજ્યના મર્મ જાળવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને દ્રષ્ટાંતોમાં, કે જેથી જોતાં તેઓ જુએ નહિં, ને સાંભળતાં તેઓ સમજે નહિં.

### ઈસુ દૃષ્ટાંતનો અર્થ સમજાવે છે

<sup>૧૧</sup> હવે દ્રષ્ટાંતનો અર્થ આ છે; બીજ તો ઈખરનું વચન છે. <sup>૧૨</sup> અને માર્ગની કોર પરનાં તો સાંભળનારાં માણસો છે; પણ શેતાન આવીને તેઓનાં મનમાંથી સંદેશ લઈ જાય છે, એમ જ થાય કે તેઓ વિખાસ કરીને ઉઝાર પામે. <sup>૧૩</sup> પથ્થર પર પડેલાં બીજ તો એ છે કે, જેઓ સાંભળીને સંદેશને આનંદથી માની લે છે; અને તેઓને મૂળ કે આધાર ન હોવાથી, તેઓ થોડીવાર સુધી વિખાસ કરે છે, પણ પરીક્ષણના સમયે પાછા હઠી જાય છે.

<sup>૧૪</sup> કાંટાઓમાં પડેલાં બી એ છે કે, જેઓએ સંદેશ સાંભળ્યો છે, પણ પોતાને માર્ગ ચાલતાં ભૌતિક જગતની ચિંતાઓ, દ્રવ્યની માયા તથા વિલાસથી તે દબાઈ જાય છે, અને તેઓને પાકું ફળ આવતું નથી. <sup>૧૫</sup> અને સારી જમીનમાં પડેલાં એ છે કે, જેઓ સંદેશો સાંભળીને પ્રમાણિક તથા સારાં હૃદયથી વાત ગ્રહણ કરે છે, અને ધીરજથી ફળ આપે છે.

### દીવો સાંભળાવીને કથાં મૂકવાનો?

<sup>૧૬</sup> વળી કોઈ માણસ દીવો સાંભળાવીને તેને વાસણ નીચે ટાંકતો નથી, અથવા ખાટલા નીચે મૂકતો નથી; પણ તેને દીવી પર મૂક છે કે અંદર આવનારાઓને અજવાણું મળે. <sup>૧૭</sup> કારણ કે, એવી કોઈ છૂપી વસ્તુ નથી કે તે ખુલ્લી નહિં થાય અને જણાશે નહિં, તથા ઉધાડું થશે નહિં, એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. <sup>૧૮</sup> માટે તમે કેવી રીતે સાંભળો છો તે વિષે સાવધાન રહો; કેમ કે જેની પાસે છે તેને અપાશો; અને જેની પાસે નથી તેની પાસેથી તેનું જે છે તે પણ લઈ લેવાશે.'

### ઈસુનાં મા અને ભાઈઓ

<sup>૧૯</sup> ઈસુનાં મા તથા ભાઈઓ તેમની પાસે આવ્યાં, પણ લોકોની ભીડને લીધે તેઓ તેમની પાસે જઈ શકયા નહિં. <sup>૨૦</sup> અને ઈસુને કોઈએ ખબર આપી કે, 'તમારી મા તથા તમારા ભાઈઓ બહાર ઊભા રહ્યાં છે, અને તમને મળવા માગો છે.' <sup>૨૧</sup> પણ તેમણે ઉત્તર આપતાં તેઓને કટ્યું કે, 'આ જેઓ ઈખરનાં વચનને સાંભળો છે તથા પાળો છે તેઓ મારાં મા તથા ભાઈઓ છે.'

### ઈસુ તોફાન શાંત પાડે છે

<sup>૨૨</sup> એક દિવસે એમ થથું કે, ઈસુ પોતાના શિષ્યોની સાથે હોડીમાં બેઠા; ત્યારે ઈસુએ શિષ્યોને કટ્યું કે, 'આપણે સરોવરને સામે પાર જઈએ;' અને તેઓ નીકળયા. <sup>૨૩</sup> અને તેઓ હંકારતા હતા એટલાભાં ઈસુ ઊંઘી ગયા; અને સરોવર પર પવનનું ભારે તોફાન આવ્યું; પાણીથી હોડી ભરાઈ જવા લાગી, ને તેઓ જોખમમાં આવી પડ્યા.

**૨૪** એટલે શિષ્યોએ ઈસુ પાસે આવ્યા, અને તેમને જગાડીને કદયું કે, 'ગુરુજી ગુરુજી, અમે નાશ પાભીએ છીએ!' ત્યારે તેમણે ઉભા થઈને પવનને તથા પાણીનાં મોંઝને ધમકાવ્યાં, એટલે તોફાન બંધ થયું અને શાંતિ થઈ. **૨૫** ઈસુએ તેઓને કદયું કે, 'તમારો વિશ્વાસ કયાં છે?' તેઓ ભયથી આશ્રય પામ્યા અને એકબીજાને કહેવા લાગ્યા કે, 'આ તે કોણ છે કે પવનને તથા પાણીને પણ આજા કરે છે અને તે તેમનું માને છે?'

### ઈસુ દુષ્ટાત્મા વળગેલાને સાજો કરે છે

**૨૬** ગાલીલને સામે કંઠે આવેલા ગેરાસીનીઓના દેશમાં તેઓ પહોરથા. **૨૭** પછી ઈસુ કિનારે ઉત્તર્યા, ત્યારે શહેરમાંથી એક માણસ તેમની સામે આવ્યો. તેને દુષ્ટાત્માઓ વળગેલો હતો; ઘણાં સમયથી તે પોતાનાં વસ્ત્રો પહેરતો ન હતો. અને ઘરમાં નહિ, પણ કબરોમાં રહેતો હતો.

**૨૮** તેણે ઈસુને જોયા ત્યારે તે બૂમ પાડીને તેમની આગળ પડ્યો અને મોટે ઘાંટે કદયું કે, 'ઓ ઈસુ, પરાતપર ઈશ્વરના દીકરા, મારે અને તમારે શું છે? હું તમને વિનંતી કરું છું કે મને પીડા ન દો.' **૨૯** કારણ કે ઈસુએ અશુભ આત્માને તે માણસમાંથી બહાર નીકળવાની આજા કરી હતી. એ દુષ્ટાત્મા તે માણસને વારંવાર વળગ્યા કરતો હતો; અને તેઓ તેને સાંકળોથી તથા બેઢીઓથી બાંધતા, પણ તે બંધનો તોડી નાખીને જંગલમાં જતો રહેતો હતો.

**૩૦** ઈસુએ તેને પૂછ્યું કે, 'તારું નામ શું છે?' તેણે કદયું કે, 'સેના,' કેમ કે તેનામાં ઘણાં દુષ્ટાત્માઓ હતાં. **૩૧** દુષ્ટાત્માઓએ ઈસુને વિનંતી કરી કે, 'અમને નીકળીને અનંતઊદાણમાં જવાનો હુકમ ન કરો.'

**૩૨** હવે ત્યાં ઘણાં ભૂંડોનું ટોળું પર્વતની બાજુ પર ચરતું હતું; અને તેઓએ તેમને વિનંતી કરી કે, અમને 'તેઓમાં પેસવાની રજા આપો.' ઈસુએ તેઓને રજા આપી. **૩૩** દુષ્ટાત્માઓ તે માણસમાંથી નીકળીને ભૂંડોમાં ગયાં; અને ટોળું ટેકરા ઉપરથી ધસારામેર સમુક્રમાં પડી ગયું અને દૂબી મર્યું.

**૩૪** જે થયું તે જોઈને ભૂંડ ચરાવનારા ભાગ્યા, અને શહેરમાં તથા ગામડાંઓમાં જઈને તે વિષે ખબર આપી. **૩૫** જે થયું તે જોવા સારુ લોકો નીકળ્યા, અને ઈસુની પાસે આવ્યા; ત્યારે જે માણસમાંથી દુષ્ટાત્માઓ નીકળ્યાં હતાં તેને તેઓએ કપડાં પહેરેલો તથા હોશમાં આવેલો ઈસુના પગ આગળ બેઠેલો જોયો; અને તેઓ ભયબીત થયા.

**૩૬** દુષ્ટાત્મા વળગેલો માણસ શી રીતે સાજો થયો, તે જેઓએ જોયું હતું તેઓએ તેમને કહી જણાવ્યું. **૩૭** ગેરાસીનીઓની આસપાસના દેશમાં સર્વ લોકોએ ઈસુને વિનંતી કરી કે, 'અમારી પાસેથી ચાલ્યા જાઓ.' તેઓ ખૂબ ડરી ગયા હતા. પછી હોણીમાં બેસીને તે પાછા ગયા.

**૩૮** પણ જે માણસમાંથી દુષ્ટાત્માઓ નીકળ્યા હતા તેણે તેમની સાથે રહેવા સારુ વિનંતી કરી; પણ ઈસુએ તેને વિદાય કરતાં કદયું કે, **૩૯** 'તારે ઘરે પાણો જા, અને ઈશ્વરે તારે માટે કેવાં મોટાં કામ કર્યા છે તે કહી જણાવ.' અને તેણે જઈને ઈસુએ કેવાં મોટાં કામ તેને સારુ કર્યા હતાં, તે આખા શહેરમાં કહી જણાવ્યું.

### યાઈરસની દીકરી તેમ જ લોહીવા વાળી સ્ત્રી

**૪૦** ઈસુ પાછા આવ્યા, ત્યારે લોકોએ તેમનો આવકાર કર્યો; કેમ કે બધા ઈસુની રાહ જોતાં હતા. **૪૧** જુઓ, યાઈરસ નામે એક માણસ આવ્યો, અને તે સભાસ્થાનનો અધિકારી હતો; અને તેણે ઈસુને પગે પડીને તેને વિનંતી કરી કે, 'મારે ઘરે પદારો.' **૪૨** કેમ કે તેને આશરે બાર વર્ષની એકની એક દીકરી હતી અને તે ભરવાની અણી પર હતી. ઈસુ જતા હતા તે દરમિયાન ઘણાં લોકોએ તેમના પર પડાપડી કરી.

૪૩ એક શ્રીને બાર વર્ષથી લોહીવાનો રોગ થયો હતો, અને તેણે પોતાનાં બધાં નાણાં વૈદો પાછળ ખરથી નાખ્યાં હતાં પણ કોઈ તેનો રોગ મટાડી શકથા ન હતા. ૪૪ તે ઈસ્તુએ પાછળ આવીને તેમના ઝબાની કોરને સ્પર્શી, અને તરત તેનો લોહીવા બંધ થયો.

૪૫ ઈસ્તુએ કદ્યું કે, 'મને કોણે સ્પર્શ કર્યો? અને બધાએ ના પાડી, ત્યારે પિતર તથા જે તેની સાથે હતા તેઓએ કદ્યું કે, 'ગુરુ, ઘણાં લોકો તમારા ઉપર પડાપડી કરે છે, અને તમને દબાવી દે છે.' ૪૬ પણ ઈસ્તુએ કદ્યું કે, 'કોઈ મને અડકયું ખરં; કેમ કે મારામાંથી પરાક્રમ નીકળ્યું એવી મને ખરબર પડી.'

૪૭ જ્યારે તે શ્રીએ જાણ્યું કે હું છૂપી રહી શકી નહિ, ત્યારે તે ધૂજતી ધૂજતી આવી, અને તેમને પગે પડીને શા કારણથી તેણે તેમને સ્પર્શ કર્યો હતો અને શી રીતે તરત સાજુ થઈ હતી, તે તેણે બધા લોકોની આગળ ઈસ્તુને કહી સંભળાવ્યું. ૪૮ ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'દીકરી, તારા વિચ્ચાસે તને સાજુ કરી છે; શાંતિએ જા.'

૪૯ ઈસ્તુ હજુ બોલતા હતા એટલામાં સભાસ્થાનાનાં અધિકારીને ત્યાંથી એક માણસે આવીને તેને કદ્યું કે, 'તારી દીકરી મરી ગઈ છે, પ્રભુને તસ્દી ન આપીશ.' ૫૦ પણ તે સાંભળીને ઈસ્તુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ગભરાઈશ નહિ, માત્ર વિચ્ચાસ કર, અને તારી દીકરી સાજુ થશે.'

૫૧ ઈસ્તુ ઘરમાં પહોંચ્યા, ત્યારે પિતર, યાકૂબ, યોહાન, અને છોકરીનાં માબાપ સિવાય ઈસ્તુએ કોઈને પોતાની સાથે આવવા દીધાં નહિ. ૫૨ ત્યાં બધાં લોકો છોકરી પાછળ રડતાં તથા વિલાપ કરતાં હતાં; પણ ઈસ્તુએ કદ્યું કે, રડશો નહિ; તે મરી ગઈ નથી, પણ ઊંઘે છે. ૫૩ તે મરી ગઈ છે એમ જાણીને તેઓએ ઈસ્તુને હસી કાઢયાં.

૫૪ પણ ઈસ્તુએ તેનો હાથ પકડીને મોટે અવાજે કદ્યું કે, 'દીકરી, ઊઠ.' ૫૫ અને તેનો આત્મા પાછો આવ્યો, અને તે તરત ઊભી થઈ. અને ઈસ્તુએ તે છોકરીને ખાવાનું આપવાનો હુકમ કર્યો. ૫૬ તેનાં માબાપ આશ્વર્યચક્રિત થયાં; પણ તેણે તેઓને તાકીદ કરી કે, 'જે થયું તે વિષે કોઈને કશું કહેશો નહિ.'

## ૬

### ઈસ્તુ બાર પ્રેરિતોને મોકલે છે

૧ ઈસ્તુએ પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને સધળા દુષ્ટાત્માઓને તાબે કરવાની, તથા રોગો મટાડવાની શકિત અને અધિકાર આપ્યાં; ૨ ઈચ્છરના રાજ્યની ઘોષણા તથા માંદાઓને સાજાં કરવા ઈસ્તુએ તેઓને મોકલ્યા.

૩ ઈસ્તુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમારી મુસાફરીને સારુ કંઈ લેતા નહિ; લાકડી, થેલી, રોટલી કે નાણાં, વળી બે જોકી કપડાં પણ લેશો નહિ. ૪ જે ઘરમાં તમે જાઓ, ત્યાં જ રહો, અને ત્યાંથી જ બીજે સ્થળે જવા રવાના થજો.

૫ તે શહેરમાંથી તમે નીકળો ત્યારે જેટલાંએ તમારો સત્કાર કર્યો ન હોય તેમની વિરુદ્ધ સાક્ષી તરીકે તમારા પગની ધૂળ ખંખેરી નાખજો.' ૬ અને શિષ્યો [ત્યાંથી] નીકળ્યા, અને ગામેગામ શુભસંદેશનો પ્રયાર કરતા અને બીમાર લોકોને સાજાં કરતા બધે ફરવા લાગ્યા.

### હેરોદની મુંગવણ

૭ જે થયું તે સધળું સાંભળીને હેરોદ રાજ બહુ ગુંઘવળામાં પડ્યો, કેમ કે કેટલાક એમ કહેતાં હતા કે, મૃત્યુ પામેલો યોહાન ફરી પાછો આવ્યો છે.' ૮ કેટલાક કહેતાં હતા કે, 'એલિયા પ્રગટ થયો છે'; અને બીજાઓ કહેતાં હતા કે, 'પ્રાચીન પ્રબોધકોમાંનો એક પાછો ઉદ્ધયો છે.' ૯ હેરોદે કદ્યું કે, 'યોહાનનું માથું મેં કાપી નંખાવ્યું; પણ આ કોણ

છ કે જેને વિશે હું આવી બધી વાતો સંભળું છું?' અને હેરોદ ઈસુને મળવા ઉત્સુક બની ગયો.

### પાંચ હજારને જમાડે છે

**૧૦** પ્રેરિતોએ પાછા આવીને જે જે કર્થું હતું તે ઈસુને કહી સંભળાવ્યું. અને ઈસુ તેઓને સાથે લઈને બેથસાઈદા નામના શહેરમાં એકાંતમાં ગયા. **૧૧** લોકોને ખબર પડતાં જ તેઓનાં ટોઠોટોહાં તેમની પાછળ ગયા; અને ઈસુએ તેઓને આવકાર કરીને તેઓને ઈશ્વરના રાજ્ય વિશે સંદેશ કર્યો, અને જેઓને સાજાં થવાની ગરજ હતી તેઓને સાજાં કર્યો.

**૧૨** દિવસ પૂરો થવા આવ્યો, ત્યારે બાર [શિષ્યોએ] આવીને ઈસુને કર્યું કે, 'લોકોને વિદાય કરો કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા પરાંમાં જઈને ઊતરે, અને ખાવાનું ભેટવે; કેમ કે આપણે અહીં ઉજાડ જગયાએ છીએ.' **૧૩** ઈસુએ તેઓને કર્યું કે, 'તમે તેઓને ખાવાનું આપો.' શિષ્યોએ કર્યું કે, 'અમારી પાસે તો જવની પાંચ રોટલી અને બે માછલી ક્ષિવાય બીજું કર્શું નથી. અમે જાતે જઈને આ લોકો માટે ખાવાનું ખરીદી લાવીએ તો જ તેમને આપી શકાય.' **૧૪** કેમ કે તેઓ આશરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા. ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કર્યું કે, આશરે પચાસ પચાસની પંગતમાં તેઓને બેસાડો.

**૧૫** શિષ્યોએ તે પ્રમાણે કર્થું, અને લોકોને બેસાડ્યા. **૧૬** પછી ઈસુએ પાંચ રોટલી અને બે માછલી લઈને સ્વર્ગ તરફ જોઈને તેઓને માટે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરી અને તેના ટુકડાં કરીને લોકોને પીરસવા માટે શિષ્યોને આપી. **૧૭** તેઓ સર્વ જમ્યાં અને દૃપ્ત થયા; ભાણામાં વધી પડેલા ટુકડાંઓથી તેઓએ બાર ટોપલીઓ બરી.

### ઈસુ વિષે પિતરનો એકરાર

**૧૮** એમ થથું કે ઈસુ એકાંતમાં પ્રાર્થના કરતા હતા, ત્યારે શિષ્યો તેમની સાથે હતા; ઈસુએ શિષ્યોને પૂછ્યું કે, 'હું કોણ છું, તે વિષે લોકો શું કહે છે?' **૧૯** શિષ્યોએ ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'યોહાન બાપ્તિકા કરનાર, પણ કેટલાક કહે છે કે, એલિયા; અને બીજા કહે છે કે, ભૂતકાળના પ્રબોધકોમાંના એક પાછો સજુવન થયેલ પ્રબોધક.'

### ઈસુના મૃત્યુ અને દુઃખની પ્રથમ આગામી

**૨૦** ઈસુએ તેઓને કર્યું કે, 'પણ હું કોણ છું તે વિષે તમે શું કહો છો?' પિતરે ઉત્તર આપતા કર્યું કે, 'ઈશ્વરના પ્રિસ્ત.' **૨૧** પણ ઈસુએ તેઓને કડક આજા આપી કે, 'એ વાત કોઈને કહેશો નહિં!' **૨૨** વળી, ઈસુએ તેઓને કર્યું કે, 'માણસના દીકરાને ઘણું દુઃખ સહેવું, વડીલોથી તથા મુખ્ય યાજકો તથા શાસ્ત્રીઓથી નાપસંદ થવું, મરવું, અને ગ્રીજે દિવસે પાછા સજુવન થવું આવશ્યક છે.'

**૨૩** ઈસુએ બધાને કર્યું કે, 'જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, અને રોજ પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચીને મારી પાછળ ચાલવું. **૨૪** કેમ કે જે કોઈ પોતાનું જીવન બચાવવા ચાહે છે, તે તેને ગુમાવશે; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનું જીવન ગુમાવશે, તે તેને બચાવશે. **૨૫** જો કોઈ માણસ આખું ભૌતિક જગત જીતે પણ પોતાની જતને ખોઈ બેસે અથવા તેને હાનિ પહોંચવા દે તો તેને શોલાભ?

**૨૬** કેમ કે જે કોઈ મારે લીધે તથા મારાં વચ્ચનોને લીધે શરમાશે, તેને લીધે માણસનો દીકરો જથારે પોતે પોતાના તથા બાપના તથા પવિત્ર સ્વર્ગદૂતોનાં ભહિમામાં આવશે ત્યારે શરમાશે. **૨૭** હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, અહીં જે ઊભા છે તેઓમાંના કેટલાક એવા છે કે જેઓ ઈશ્વરનું રાજ્ય જોશે ત્યાં સુધી મૃત્યુ પામશે નહિં.

### ઈસુનું જ્ઞપાંતર

૨૮ એ વચનો કદ્યાંને આશરે આઠ દિવસ પણી એમ થયું કે ઈસુ પિતર, યોહાન તથા યાકુબને લઈને પ્રાર્થના કરવા માટે પહાડ ઉપર ગયા. ૨૯ ઈસુ પોતે પ્રાર્થના કરતા હતા તે સમયે તેમના યહેરાનું સ્વરૂપ બદલાઈ ગયું, અને તેમના વચ્ચે ઊજળાં તથા યણકતાં થયાં.

૩૦ અને, જુઓ, બે પુરુષ, એટલે મૂસા તથા એલિયા, તેમની સાથે વાત કરતા હતા. ૩૧ તેઓ બદ્ધે મહિમાવાન દેખાતા હતા, અને ઈસુનું મૃત્યુ જે યર્થશાલેમભાં થવાનું હતું તે સંબંધી વાત કરતા હતા.

૩૨ હવે પિતર તથા જેઓ ઈસુની સાથે હતા તેઓ ઊંઘે ઘેરાયલા હતા; પણ જ્યારે તેઓ જગ્રત થયા, ત્યારે તેઓએ ઈસુનું ગૌરવ જોયું અને પેલા બે પુરુષોને પણ જોયા. ૩૩ તેઓ ઈસુની પાસેથી વિદાય થતાં હતાં, ત્યારે પિતરે ઈસુને કદ્યું કે, ગુરુ, અહીં રહેવું આપણે માટે સારું છે; તો અમે ત્રણ મંડપ બનાવીએ, એક તમારે માટે, એક મૂસાને માટે અને એક એલિયાને માટે; પણ તે પોતે શું કહી રહ્યો છે તે સમજતો નહોતો.

૩૪ તે એમ કહેતો હતો, એટલામાં એક વાદળું આવ્યું, અને તેઓ પર તેની છાયા પડી; અને તેઓ વાદળમાં પ્રવેશયા ત્યારે શિષ્યો ભયભીત થઈ ગયા. ૩૫ વાદળામાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'આ મારો પસંદ કરેલો દીકરો છે; તેનું સાંભળો.' ૩૬ તે વાણી થઈ રહી, ત્યારે ઈસુ એકલા દેખાયા. અને તેઓ મૌન રહ્યા, અને જે જોયું હતું તેમાંનું કંઈ તેઓએ તે દિવસોમાં કોઈને કદ્યું નહિ.

### દુષ્ટાત્મા વળગેલા છોકરાંને ઈસુ સાજો કરે છે

૩૭ બીજે દિવસે તેઓ પહાડ પરથી ઊતર્યા, ત્યારે ઘણાં લોકો ઈસુને મખયા. ૩૮ અને, જુઓ, લોકો વચ્ચેથી એક માણસે જૂમો પાડીને કદ્યું કે, 'ઉપદેશક, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, મારા દીકરા પર દ્રષ્ટ કરો. કેમ કે તે મારો એકનો એક પુત્ર છે; ૩૯ એક દુષ્ટાત્મા તેને વળગે છે, અને એકાએક તે જૂમ પાડે છે; અને તે તેને એવો ભરડે છે કે તેને ફીણ આવે છે, અને તેને ઘણી ઈલ કરીને માંડમાંડ તેને જતો કરે છે. ૪૦ તેને કાઢવાની મેં તમારા શિષ્યોને વિનંતી કરી, પણ તેઓ તેને કાઢી શકયા નહિ.'

૪૧ ઈસુએ ઉત્તર આપતા કદ્યું કે, 'ઓ અવિશ્વાસી તથા બ્રષ્ટ પેટી, હું કથાં સુધી તમારી સાથે રહીશ, અને તમારું સહન કરીશ? તારા દીકરાને અહીં લાવ.' ૪૨ તે આવતો હતો એટલામાં દુષ્ટાત્માએ તેને પણાડી નાખ્યો, અને તેને બહુ ભરડ્યો પણ ઈસુએ અશુદ્ધ આત્માને ધમકાવ્યો, છોકરાંને સાજો કર્યો, અને તેને તેના બાપને પાછો સોંપ્યો.

૪૩ ઈશ્વરના મહા પરાક્રમથી તેઓ બધા યક્તિત થઈ ગયા. પણ ઈસુએ જે જે કર્યું તે સધળું જોઈને બધા આશ્રયમાં દૂબેલા હતા, ત્યારે ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કદ્યું,

### પોતાના મૃત્યુની બીજી આગાહી

૪૪ 'આ વચનો તમારા મનમાં ઊતરવા દો; કેમ કે માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે.' ૪૫ પણ એ વચન તેઓ સમજયા નહિ, અને તેઓથી તે ગુપ્ત રખાયું, એ માટે કે તેઓ તે સમજે નહિ અને આ વચન સંબંધી ઈસુને પૂછતાં તેમને બીક લાગતી હતી.

### સૌથી મોટું કોણ ?

૪૬ શિષ્યોમાં ચર્ચા શરૂ થઈ કે, 'આપણામાં સૌથી મોટો કોણ છે?' ૪૭ પણ ઈસુએ તેઓના મનના વિચાર જાણીને એક બાટકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઊભું રાખ્યું,

**૪૯** ઈસુએ તેઓને કદયું કે, 'જે કોઈ મારે નામે આ બાળકનો સ્વીકાર કરે છે, તે મારો સ્વીકાર કરે છે અને જે કોઈ મારો સ્વીકાર કરે છે તે મને મોકલનારનો સ્વીકાર કરે છે.'

**તમારી વિરલ્ભ નથી તે તમારી સાથે છે**  
**૫૦** યોહાને ઉત્તર આપતા કદયું કે, ગુરુ, અમે એક માણસને તમારે નામે દુષ્ટાત્માઓ કાઢતાં જોયો; પણ તે અમારી સાથે આપનો અનુયાયી નહોતો એટલે અમે તેને મના કરી.' **૫૧** પણ ઈસુએ કદયું કે, 'તેને મના ન કરો, કેમ કે જે તમારી વિરલ્ભ નથી તે તમારા પક્ષનો છે.'

**એક સમજીની ગામ ઈસુને આવકારતું નથી**  
**૫૨** એમ થયું કે ઈસુને ઉપર લઈ લેવાના દિવસો પૂરા થવા આવ્યા, ત્યારે તેમણે યરુશાલેમ જવાનો મક્કબ નિર્ણય કર્યો. **૫૩** ઈસુએ પોતાની આગળ સંદેશવાહકો મોકલી આપ્યા, તેઓ તેમને માટે વ્યવસ્થા કરવા માટે સમજીનીઓના એક ગામમાં ગયા. **૫૪** પણ ઈસુ યરુશાલેમ જતા હતા એટલે ગામના લોકોએ તેમનો સ્વીકાર કર્યો નહિ.

**૫૫** તેમના શિષ્યો યાદુબ તથા યોહાને એ જોઈને કદયું કે, 'પ્રભુ, શું, તમારી એવી ઇચ્છા છે કે અમે આજા કરીએ કે સ્વર્ગથી આગ પડીને તેઓનો નાશ કરે?' **૫૬** ઈસુએ પણ ફરીને તેઓને ધમકાવ્યાં. **૫૭** અને તેઓ બીજે ગામ ગયા.

**સાચા શિષ્યનું લક્ષણ: સંપૂર્ણ ત્યાગ**  
**૫૮** તેઓ ભાર્ગ ચાલતા હતા, તેવામાં કોઈ એકે ઈસુને કદયું કે, 'પ્રભુ, જથાં કહીં તમે જશો ત્યાં હું તમારી પાછળ આવીશ.' **૫૯** ઈસુએ તેને કદયું કે, 'શિથાળોને દર હોય છે અને આકાશનાં પક્ષીઓને ભાગ હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું મૂકવાની જગ્યા નથી.'

**૬૦** ઈસુએ બીજાને કદયું કે, 'મારી પાછળ આવ.' પણ તેણે કદયું કે, 'પ્રભુ મને રજા આપ કે હું જઈને પહેલાં મારા પિતાને દફનાવીને આવું.' **૬૧** પણ તેમણે કદયું કે, 'મરણ પામેલાંઓને પોતાનાં મરણ પામેલાંઓને દફનાવવા દો. પણ તું જઈને ઈંઘરના રાજ્યની વાત પ્રગટ કર.'

**૬૨** અને બીજાએ પણ કદયું કે, 'હે પ્રભુ, હું તમારી પાછળ આવીશ; પણ પહેલાં જે મારે ઘરે છે તેઓને છેલ્લી સલામ કરી આવવાની મને રજા આપો.' **૬૩** પણ ઈસુએ તેને કદયું કે, 'કોઈ માણસ હજ ઉપર હાથ મૂકયા પણી પાછળ જુએ તો તે ઈંઘરના રાજ્યને થોડ્ય નથી.'

## ૧૦

**ઈસુ સિંચેરને મોકલે છે**  
**૧** આ બનાવો બનયા પણી પ્રભુએ બીજા સિંચેર શિષ્યોને નીમીને જે જે શહેર તથા જગ્યામાં તે પોતે જવાનાં હતા, તેમાં તેઓમાંના બળબેને પોતાની આગળ મોકલ્યા.  
**૨** ઈસુએ તેઓને કદયું કે, 'ફસલ પુષ્કળ છે, પણ મજૂરો થોડા છે; માટે તમે ફસલના માલિકને પ્રાર્થના કરો કે તે પોતાની ફસલને માટે મજૂરો મોકલે.'

**૩** આઓ; અને ધ્યાન રાખજો કે, હું તમને વર્ણાઓની વચ્ચે ઘેટાંના બચ્ચાઓ મોકલું છું. **૪** પૈસાની થેલી, ઝોળી કે ચંપલ લેતા નહિ; અને ભાર્ગ કોઈને સલામ કરશો નહિ.

**૫** જે કોઈ ઘરમાં તમે જાઓ ત્યાં પ્રથમ એમ કહો કે, 'આ ઘરને શાંતિ થાઓ.' **૬** અને જો કોઈ શાંતિપુત્ર ત્યાં હશે તો તમારી શાંતિ તેના પર રહેશે; પણ જો નહિ હોય,

તો તે તમારી પાસે પાછી આવશે. <sup>૭</sup> તે જ ઘરમાં રહ્યો, અને જે તેઓની પાસે જે હોથ  
તે ખાતાંપીતાં રહેજો; કેમ કે મજૂર પોતાના પગારને થોગથ છે; ઘરેઘરે ફરતા નહિ.

<sup>૮</sup> જે કોઈ ઘરમાં તમે જાઓ અને તેઓ તમારો આવકાર કરે, તો જે કંઈ તેઓ તમારી  
આગળ મૂકે તે ખાઓ; <sup>૯</sup> અને તેમાંના બીમારને સાજાં કરો, અને તેઓને કહો કે,  
'ઈશ્વરનું રાજ્ય તમારી પાસે આવ્યું છે.'

<sup>૧૦</sup> પણ જે કોઈ શહેરમાં તમે જાઓ, તથાંના લોકો તમારો આવકાર કરે નહિ, તો  
તથાંથી નીકળી જઈને કહો કે, <sup>૧૧</sup> તમારા શહેરની ધૂળ જે અમારા પગમાં લાગેલી છે  
તે પણ તમારી વિરુદ્ધ અમે ખંખેરી નાખીએ છીએ; તોપણ એટલું જાણો કે ઈશ્વરનું  
રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. <sup>૧૨</sup> હું તમને કહું છું કે, તે દહાડે તે શહેરના કરતાં સદોમના  
છાલ સહેલ થશે.

### નઠોર ગામોને શાપ

<sup>૧૩</sup> ઓ ખોરાજુન, તને હાથ! ઓ બેથસાઈદ, તને હાથ! કેમ કે તમારામાં જે પરાક્રમી  
કામ થયાં છે, તે જો તૂર તથા સિદોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ ટાટમાં તથા રાખમાં  
બેસીને કયારનોય પસ્તાવો કર્યો હોત. <sup>૧૪</sup> તોપણ ન્યાયકાળો તમારા કરતાં તૂર તથા  
સિદોનને સહેલું પડશે. <sup>૧૫</sup> વળી, ઓ કપર-નાહૂમ, તું સ્વર્ગ સુધી ઊંચું કરાશે શું? તને  
હાદેસ સુધી નીચું કરી નંખાશે.

<sup>૧૬</sup> જે કોઈ તમારું સાંભળો છે તે મારું સાંભળો છે; અને જે તમારો નકાર કરે છે તે  
મારો પણ નકાર કરે છે; અને જે મારો નકાર કરે છે તે મારા મોકલનાર ઈશ્વરનો  
નકાર કરે છે.'

### આનંદ કરતાં પાછા ફરેલા સિંચેર શિષ્યો

<sup>૧૭</sup> તે સિંચેર ખુશ થતાં પાછા આવ્યા, અને તેઓએ કહ્યું કે, 'પ્રભુ, તમારા નામથી  
દુષ્ટાત્માઓ પણ અમારે તાબે થયાં છે.' <sup>૧૮</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'મૈં શેતાનને  
વીજળીની જેમ સ્વર્ગથી પડતો જોયો. <sup>૧૯</sup> જુઓ, ચર્પો તથા વીણીઓ અને દુઃખનની  
બધી શક્તિ પર મૈં તમને અધિકાર આપ્યો છે; કશાથી પણ તમને ઈજા થશે નહિ.  
<sup>૨૦</sup> પણ દુષ્ટાત્માઓ તમારે તાબે થયા છે, તેને લીધે ખુશ થતાં નહિ; પણ તમારાં  
નામ સ્વર્ગમાં લખવામાં આવ્યા છે, તેને લીધે હરખાઓ.'

<sup>૨૧</sup> તે જ સમયે તે પવિત્ર આત્માથી હરખાયા, અને બોલ્યા કે, 'ઓ ઈશ્વરપિતા, આકાશ  
તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તમારી સ્તુતિ કરું છું કે, જ્ઞાનીઓથી તથા બુદ્ધિમંતોથી તમે  
એ વાતો ગુપ્ત રાખી અને બાળકોને પ્રગટ કરી છે; હા ઈશ્વરપિતા, કેમ કે તમને તે  
સારું લાગ્યું.'

### ઈસુ હરખાય છે

<sup>૨૨</sup> મારા ઈશ્વરપિતાએ મને સધયું સોંપ્યું છે; દીકરો કોણ છે, એ ઈશ્વરપિતા વિના  
કોઈ જાણતું નથી; ને ઈશ્વરપિતા કોણ છે, એ દીકરા વિના તથા જેને દીકરો પ્રગટ  
કરવા ચાહે તેમના વિના બીજો કોઈ જાણતું નથી.'

<sup>૨૩</sup> ઈસુએ શિષ્યો તરફ ફરીને તેઓને એકાંતમાં કહ્યું કે, 'જે તમે જુઓ છો, તે જોનાર  
અંખો આશીર્વાદિત છે. <sup>૨૪</sup> કેમ કે હું તમને કહું છું કે, જે તમે જુઓ છો તે ઘણાં પ્રબોધકો  
તથા રાજાઓ જોવાની ઇચ્છા રાખતા હતા, પણ તેઓ જોવા પામ્યા નહિ. અને તમે  
જે સાંભળો છો તે તેઓ સાંભળવા ઇચ્છતા હતા, પણ સાંભળવા પામ્યા નહિ.'

### ભલા સમઝનીનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૨૫</sup> જુઓ, એક નિયમશાસ્ત્રીએ ઉભા થઈને તેમનું પરીક્ષણ કરતાં કહ્યું કે, 'ઉપદેશક,  
અનંત જીવનનો વારસો પામવા માટે મારે શું કરવું?' <sup>૨૬</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે,

'નિયમશાસ્ત્રમાં શું લખ્યું છે? તું શું વાંચે છે?' <sup>૨૭</sup> તેણે ઉત્તર આપતા કદ્યું કે, 'તમારા ઈશ્વર પ્રભુ પર તારા પૂરા હૃદયથી, પૂરા જીવથી, પૂરા સામર્થ્યથી તથા પૂરા મનથી પ્રેમ રાખવો અને જેવા પોતાના પર તેવો તારા પડોશી પર [પ્રેમ રાખવો].' <sup>૨૮</sup> ઈસ્ટુએ તેને કદ્યું કે, 'તેં સાચો ઉત્તર આપ્યો છે; એમ કર અને તું જીવીશ.'

<sup>૨૯</sup> પણ તેણે પોતાને જ્યાથી ઠરાવવાં ચાહીને ઈસ્ટુને કદ્યું, 'તો મારો પડોશી કોણ છે?' <sup>૩૦</sup> ઈસ્ટુએ ઉત્તર આપતાં કદ્યું કે, 'એક પુરુષ યરૂશાલેમથી યરીખો જતો હતો; અને તે લુંટારાના હાથમાં પદ્ધયો, તેઓ તેનાં વસ્ત્ર ઉતારી લઈને તથા તેને મારીને અધ્યમૂઓ મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

<sup>૩૧</sup> સંજોગોવસાત એક થાજક તે રસ્તે થઈને જતો હતો. તે તેને જોઈને બીજુ બાજુએ થઈને ચાલ્યો ગયો. <sup>૩૨</sup> એમ જ એક લેવી પણ તે જગ્યાએ આવ્યો, ત્યારે તેને જોઈને તે પણ બીજુ બાજુએ થઈને ચાલ્યો ગયો.

<sup>૩૩</sup> પણ એક સમજીની તે રસ્તે મુસાફરીએ જતા જથું તે પદ્ધયો હતો ત્યાં આવ્યો, અને એને જોઈને તેને અનુકૂળ આવી. <sup>૩૪</sup> તે તેની પાસે ગયો, અને તેના ઘા પર તેસ તથા ક્રાક્ષરસ રેણીને પાટા બાંધ્યા, અને તેને પોતાના જનવર પર બેસાડીને તેને ઉતારામાં લઈ ગયો, અને તેની સારવાર કરી. <sup>૩૫</sup> બીજે દિવસે તેણે બે દીનાર ઉતારાવાળાને આપ્યા, અને તેને કદ્યું કે, તેની સારવાર કરજે, એ કરતાં જે કઈ વધારે ખર્ચ તને લાગશે તે હું પાછો આવીશ ત્યારે તને ભરપાઈ કરીશ.'

<sup>૩૬</sup> 'હવે તું શું ધારે છે, લુંટારાના હાથમાં પડેલા ભાણસનો પડોશી એ પ્રણમાંથી કોણ કહેવાય?' <sup>૩૭</sup> તેણે કદ્યું કે, 'જેણે તેના પર દયા કરી તે.' અને ઈસ્ટુએ તેને કદ્યું કે, 'તું જઈને એ પ્રમાણે કર.'

### ઈસ્ટુ માર્થા અને મરિયમના ઘરે

<sup>૩૮</sup> તેઓ રસ્તે ચાલતા હતા એ દરમિયાન ઈસ્ટુ એક ગામમાં આવ્યા; અને માર્થા નામે એક શ્રીએ પોતાના ઘરમાં તેમનો આવકાર કર્યો. <sup>૩૯</sup> મરિયમ નામે તેની એક બહેન હતી, તે ઈસ્ટુના પગ આગળ બેસીને તેમની વાત સાંભળી હતી.

<sup>૪૦</sup> પણ માર્થા કામ ઘણું હોવાથી ગભરાઈ, તેથી તેણે તેમની પાસે આવીને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, મારી બહેને મને સરભરા કરવા એકલી મૂકી છે, તેની શું તમને ચિંતા નથી? એ માટે તેને કહો ક તે મને મદદ કરે.' <sup>૪૧</sup> પણ ઈસ્ટુએ તેને ઉત્તર આપતા કદ્યું કે, 'માર્થા, માર્થા, તું ઘણી વાતો વિશે ચિંતા કરે છે અને ગભરાય છે; <sup>૪૨</sup> પણ એક વાતની જરૂર છે; અને મરિયમે સારો ભાગ પસંદ કર્યો છે, જે તેની પાસેથી લઈ લેવાશે નહિં.'

### ૧૧

#### પ્રાર્થના વિષે ઈસ્ટુનું શિક્ષણ

<sup>૧</sup> એમ થથું કે ઈસ્ટુ એક જગ્યાએ પ્રાર્થના કરતા હતા. ઈસ્ટુ પ્રાર્થના કરી રહ્યા પણી, તેમના શિષ્યોમાંના એકે ઈસ્ટુને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, યોહાને તેમના શિષ્યોને પ્રાર્થના કરતા શીખત્યું હતું તેમ આપ પણ અમને શીખવો.'

<sup>૨</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, તમે પ્રાર્થના કરો, ત્યારે કહો કે, ઓ સ્વર્ગમાંનાં અમારા પિતા, તમારં નામ પવિત્ર મનાઓ; તમારં રાજ્ય આવો; જેમ સ્વર્ગમાં તેમ પૂઢ્યી પર તમારી છથા પૂરી થાઓ.

<sup>૩</sup> દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપો; <sup>૪</sup> અને અમારાં પાપ અમને માફ કરો; કેમ કે અમે પોતે પણ અમારા હેઠેક ઝણીને માફ કરીએ છીએ. અને અમને પરીક્ષણમાં પડવા ન દો, પણ દુષ્ટથી અમારો છુટકારો કરો.

<sup>૫</sup> ઈસ્રુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તમારામાંના કોઈને મિત્ર હોય, અને મધ્યરાતે તે તેની પાસે જઈને તેને એવું કહે કે, મિત્ર, મને ત્રણ રોટલી ઉછીની આપ, <sup>૬</sup> કેમ કે મારો એક મિત્ર મુસાફરીએથી મારે ત્યાં આવ્યો છે, અને તેની આગળ પીરસવાનું મારી પાસે કંઈ નથી, <sup>૭</sup> તો શું, તે અંદરથી ઉત્તર આપતાં એમ કહેશે કે, મને હેરાન કરીશ નહિ, હમણાં બારણું બંધ છે, મારાં છોકરાં મારી પાસે ખાટલામાં છે, હું તો ઊઠીને તને તે આપી શકતો નથી? <sup>૮</sup> હું તમને કહું છું કે, તે તેનો મિત્ર છે, તેને લીધે તે ઊઠીને તને આપે નહિ, તોપણ તેના આગ્રહને લીધે તે ઊઠશે, અને જોઈએ તેટલી રોટલી તેને આપશે.

<sup>૯</sup> હું તમને કહું છું કે, માગો તો તમને અપાશે; શોધો, તો તમને જડશે; ખટખટાવો, તો તમારે સારુ ઉધાડાશો. <sup>૧૦</sup> કેમ કે જે કોઈ માગે છે તેઓ પામે છે, અને જે શોધે છે તેઓને જડે છે, અને જે ખટખટાવે છે તેઓને સારુ ઉધાડવામાં આવશે.

<sup>૧૧</sup> વળી તમારામાંના એવો કોઈ પિતા છે ખરો, જે છોકરો રોટલી માગે તો તે તેને પથ્થર આપશે? અથવા જો માછલી માગે તો શું માછલીને બદલે તે તેને સાપ આપશે?

<sup>૧૨</sup> અથવા જો તે ઈંડું માગે તો શું તે તેને વીણી આપશે? <sup>૧૩</sup> માટે જો તમે ખરાબ હોવા છતાં તમારાં છોકરાંને સારાં વાનાં આપી જાણો છો, તો સ્વર્ગમાંના બાપની પાસે જેઓ માગે, તેઓને તે પવિત્ર આત્મા આપશે, તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે?'

### બાલઝભૂલ વિષે

<sup>૧૪</sup> તેઓ એક મુંગા દુષ્ટાત્માને કાઢતાં હતા. એમ થથું કે દુષ્ટાત્મા નીકછયા પણ જે માણસ પહેલા બોલતો ન હતો તે બોલ્યો. તેથી લોકોને આજ્ઞાર્થ લાગ્યું. <sup>૧૫</sup> પણ તેઓમાંના કેટલાકે કદ્યું કે, 'ભૂતોના સરદાર બાલઝભૂલની મદદથી તે ભૂતોને કાઢે છે.'

<sup>૧૬</sup> બીજાઓએ પરીક્ષા કરતાં તેમની પાસે સ્વર્ગમાંથી ચમત્કારિક ચિંતન માગ્યું. <sup>૧૭</sup> પણ ઈસ્રુએ તેઓના વિચાર જાળીને તેઓને કદ્યું કે, 'હદેક રાજ્ય જેમાં ફૂટ પડે છે તે ઉજ્જવલ થાય છે; અને ઘરમાં ફૂટ પડે, તો તે પડી જાય છે;

<sup>૧૮</sup> જો શેતાન પણ પોતાની સામો થયેલો હોય તો તેનું રાજ્ય કેમ ટકે? કેમ કે તમે કહો છો કે, બાલઝભૂલની મદદથી હું ભૂતો કાઢું છું. <sup>૧૯</sup> જો હું બાલઝભૂલની મદદથી ભૂતો કાઢું છું તો તમારા દીકરાઓ કોની મદદથી ભૂતો કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. <sup>૨૦</sup> પણ જો હું ઈંઘરની આંગળીથી દુષ્ટાત્માઓ કાઢું છું, તો ઈંઘરનું રાજ્ય તમારી મદદે આવ્યું છે.

<sup>૨૧</sup> બળવાન માણસ હથિયારબંધ થઈને પોતાની હવેલી સાચવે છે, ત્યારે તેનો માલ સલામત રહે છે; <sup>૨૨</sup> પણ જયારે તેના કરતાં વધારે બળવાન માણસ તેના પર આવી પડીને તેને જુતે ત્યારે તેનાં સઘળા હથિયાર જેનાં પર તે ભરોસો ચાખતો હતો તે તેની પાસેથી લઈ લે છે, અને તેની લૂટ વહેંથે છે. <sup>૨૩</sup> જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે, અને જે મારી સાથે બેગું નથી કરતો તે ફેલાવે છે.

### અશુદ્ધ આત્મા પાણો આવે છે

<sup>૨૪</sup> અશુદ્ધ આત્મા કોઈ માણસમાંથી નીકછયા પણ નિર્જળ જગ્યાઓમાં વિકાસો શોધતો ફરે છે; પણ તે ન મળતાં, તે કહે છે કે, મારા જે ઘરમાંથી હું નીકછયો તેમાં હું પાછો જઈશ. <sup>૨૫</sup> અને આવીને જુખે છે ત્યારે તો ઘર વાળોલું તથા શોભાયમાન કરેલું હોય છે. <sup>૨૬</sup> ત્યારે તે જઈને પોતાના કરતા દુષ્ટ એવા બીજ સાત દુષ્ટાત્માઓને સાથે લઈ આવે છે; અને તેઓ એકસાથે ત્યાં રહે છે; અને તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતાં ખરાબ થાય છે.'

### આશીર્વાદ કોને?

૨૭ એમ થથું કે ઈસ્ટુ આ બોધ કરતા હતા, ત્યારે લોકોમાંથી એક શ્રીઓ મોટે અવાજે તેમને કર્યું કે, 'જે જનેતાએ તમને જન્મ આપ્યો અને જેણે તમને સ્તનપાન કરાવ્યું તે આશીર્વાદિત છે.' ૨૮ પણ ઈસ્ટુએ કર્યું હા, પણ તે કરતા જેઓ ઈશ્વરનું વચન સાંભળે છે અને પાછે છે તે આશીર્વાદિત છે.'

### ચમત્કારિક ચિંતનની ભાગણી

૨૯ સંખ્યાબંધ લોકો તેમની પાસે ભેગા થયા હતા ત્યારે તે કહેવા લાગ્યા કે, 'આ પેઢી તો દુષ્ટ પેઢી છે; તે ચમત્કારિક ચિંતન ભાગે છે, પણ થૂનાનાં ચમત્કારિક ચિંતન વિના બીજું ચમત્કારિક ચિંતન તેને અપાશે નહિં. ૩૦ કેમ કે જેમ થૂના નિનવેહના લોકોને માટે નિશાનીરૂપ થયો, તેમ માણસનો દીકરો પણ આ પેઢીને નિશાનીરૂપ થશે.'

૩૧ દક્ષિણાની રાણી આ પેઢીનાં માણસોની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, અને તેઓને અપરાધી ઠરાવશે; કેમ કે તે પૃથ્વીના છેડાથી સુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવા આવી હતી, અને જુઓ, અહીં જે છે તે સુલેમાન કરતાં મહાન છે.

૩૨ નિનવેહના માણસો આ પેઢીની સાથે ન્યાયકાળે ઉઠશે, અને તેને અપરાધી ઠરાવશે; કેમ કે થૂનાનો ઉપદેશ સાંભળીને તેઓએ પસ્તાવો કર્યો; અને જુઓ, થૂના કરતાં અહીં એક મોટો છે.

### શરીરનો દીવો આંખ

૩૩ કોઈ માણસ દીવો સંઘગાવીને તેને ભૌયરામાં કે માપ તર્ફે મૂકતો નથી, પણ દીવી પર મૂકે છે એ માટે કે અંદર આવનારાઓ તેનું અજવાણું જુઓ. ૩૪ તારા શરીરનો દીવો તારી આંખ છે; જ્યારે તારી આંખ સ્વર્ણ હોય છે, ત્યારે તારું આખું શરીર પણ પ્રકાશો ભરેલું થશે; પણ તે ખરાબ હોય છે, ત્યારે તારું આખું શરીર પણ અંધકારે ભરેલું રહેશે; ૩૫ તેથી તારામાં જે અજવાણું છે તે અંધકાર ન હોય, માટે સાવધાન રહે. ૩૬ જો તારું આખું શરીર પ્રકાશથી ભરેલું હોય, અને તેનો કોઈ પણ ભાગ અંધકારરૂપ હોય તો જેમ દીવો પોતાની રોશનીથી તને અજવાણું આપે છે તેમ [તારું આખું શરીર] પ્રકાશથી ભરેલું થશે.'

### ઈસ્ટુ ફરોશીઓ અને શાસ્ત્રીઓનો દોષ કાઢે છે

૩૭ ઈસ્ટુ બોલતા હતા ત્યારે એક ફરોશીએ પોતાની સાથે જમવાને તેમને નિમંત્રણ આપ્યું, ઈસ્ટુ તેની પાસે જઈને જમવા બેઠા. ૩૮ બોજન પહેલાં ઈસ્ટુએ હાથ ધોયા નહિં, તે જોઈને ફરોશી આશ્રય પામ્યો.

૩૯ પ્રભુએ તેને કર્યું કે, 'તમે ફરોશીઓ તો થાળીવાટકો બહારથી સાફ કરો છો; પણ તમારું અંતર જુલમ તથા દુષ્ટતાથી ભરેલું છે. ૪૦ અરે મૂખ્યો, જેણે બહારનું બનાવ્યું, તેણે અંદરનું પણ બનાવ્યું નથી શું? ૪૧ જે અંદર છે તે પ્રમાણે તમારે દાન અને જુઓ, પણી તમને બધું શુદ્ધ છે.'

૪૨ પણ તમ ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમ કે તમે કુદીનાનો તથા નિયું તથા સઘળી ખાવાલાયક વનસ્પતિનો દસ્તમો ભાગ આપો છો; પણ ન્યાય તથા ઈશ્વરનો પ્રેમ પડતાં મૂકો છો; તમારે આ કરવાં જોઈતાં હતાં અને એ પડતાં મૂકવા જોઈતાં ન હતાં.

૪૩ તમો ફરોશીઓને અફસોસ છે! કેમ કે તમે સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા ચોકમાં સલામો ચાહો છે. ૪૪ તમને અફસોસ છે! કેમ કે જે કબરો દેખાતી નથી, અને જેનાં ઉપર માણસો અજાણતાં ચાલે છે, તેઓના જેવા તમે છો.'

૪૫ ત્યારે નિયમશાસ્ત્રીઓમાંના એકે તેને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, 'ઉપદેશક, એમ કહેવાથી તમે અમારું પણ અપમાન કરો છો.' ૪૬ ઈસ્ટુએ કર્યું કે, 'ઓ નિયમશાસ્ત્રીઓ,

તમને પણ અફસોસ છે! કારણ કે તમે માણસો પર એવા બોજ યથાવો છો કે જે ઊંચકતાં મહામુશીબત પડે છે, અને તમે પોતે એ બોજને તમારી એક આંગળી પણ લગાડતા નથી.

<sup>૪૭</sup> તમને અફસોસ છે! કેમ કે તમે પ્રબોધકોની કબરો બાંધો છો, જેઓને તમારા બાપદાદાઓએ મારી નાખ્યા હતા। <sup>૪૮</sup> તો તમે સાક્ષીઓ છો, અને તમારા બાપદાદાઓનાં કામોને સંભતિ આપો છો; કેમ કે તેઓએ તેમને મારી નાખ્યા હતા, અને તમે તેમની કબરો બાંધો છો.

<sup>૪૯</sup> એ માટે ઈશ્વરના જ્ઞાને પણ કર્યું કે, હું પ્રબોધકો તથા પ્રેરિતોને તેઓની પાસે મોકલીશ, અને તેઓમાંના કેટલાકને તેઓ મારી નાખશે તથા સત્તાવશે; <sup>૫૦</sup> જેથી સૂચિના આરંભથી સધારા પ્રબોધકોના વહેવડાવેલા લોહીનો બદલો આ પેટીના લોકો પાસેથી લેવામાં આવે; <sup>૫૧</sup> હા, હું તમને કહું છું કે 'હાબેલના લોહીથી તે ઝાર્યા જે યજાવેદી તથા પવિત્રસ્થાનની વચ્ચે માર્યો ગયો, તેના લોહી સુધી એ સર્વનો બદલો આ પેટીના લોક પાસેથી લેવાશે.

<sup>૫૨</sup> તમો નિયમશાસ્ત્રીઓને અફસોસ છે! કેમ કે તમે જ્ઞાનની ચાવી લઈ લીધી છે; તમે પોતે અંદર ગયા નહિ, અને જેઓ અંદર જતા હતા તેઓને તમે અટકાવ્યા!

<sup>૫૩</sup> ઈસુ ત્યાંથી નીકાયા, ત્યાર પણી શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ ઝનૂનથી તેમની સામે થઈને તેમને ઘણી વાતો વિષે બોલવાને ઉશ્કેરવા લાગ્યા. <sup>૫૪</sup> તેમના મુખમાંથી કંઈ વાત પકડી લેવા સારુ તેઓ ટાંપી રહ્યા.

## ૧૨

### દંભ સામે યેતવણી

<sup>૧</sup> એટલામાં હજારો લોકો એકઠા થયા, એટલે સુધી કે તેઓ એકબીજા પર પડાપડી કરતા હતા. ત્યારે સૌથી પહેલાં તે પોતાની શિષ્યોને કહેવા લાગ્યા કે, 'ફરોશીઓના ખમીરથી સાવધાન રહો, કે જે ટોંગ છે.

<sup>૨</sup> પણ પ્રગટ નહિ કરાશે એવું કશું ઢંકાયેલું નથી; અને જાણવામાં ન આવે એવું કંઈ ગુપ્ત નથી. <sup>૩</sup> માટે જે કંઈ તમે અંધકારમાં કર્યું છે તે અજવાટામાં સંભારશે; અને ઓરટીમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કર્યું હશે તે ધાબાઓ પર પ્રગટ કરાશે.

### કોનાથી બીવું?

<sup>૪</sup> મારા મિત્રો, હું તમને કહું છું કે, જેઓ શરીરને મારી નાખે, અને ત્યાર પણી બીજું કંઈ ન કરી શકે, તેમનાંથી રડશો નહિ. <sup>૫</sup> પણ તમારે કોનાથી બીવું તે વિષે હું તમને જણાવું છું; કે 'મારી નાખ્યા પણી નર્કમાં નાખી દેવાનો જેમને અધિકાર છે તે ઈશ્વરથી તમે રડજો; હા, હું તમને કહું છું કે, તેમની બીક રાખજો. <sup>૬</sup> શું પાંચ ચકલી બે પૈસે વેચાતી નથી? પણ ઈશ્વર પોતાની દ્રષ્ટિમાં તેઓમાંની એકને પણ બૂલતા નથી. <sup>૭</sup> તમારા માથાના બધા જ વાળ ગણોલા છે. બીશો નહિ. ઘણી ચકલીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો.

### ઈસુ બાબતે એકરાર કે ઇન્કાર

<sup>૮</sup> હું તમને કહું છું કે, માણસોની આગળ જે કોઈ મને કખૂલ કરશે તેને ઈશ્વરના સ્વર્ગદૂતો આગળ માણસનો દીકરો પણ કખૂલ કરશે. <sup>૯</sup> પણ માણસોની આગળ જે કોઈ મારો નકાર કરશે તેનો નકાર ઈશ્વરના સ્વર્ગદૂતોની આગળ કરવામાં આવશે. <sup>૧૦</sup> જે કોઈ માણસના દીકરાની વિરુદ્ધ વાત બોલશે, તેને તે માફ કરવામાં આવશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ કોઈ દુર્ભાષણ કરે તો તેને તે માફ કરવામાં આવશે નહિ.

૧૧ જથારે તેઓ તમને સભાસ્થાનોમાં તથા રાજકર્તાઓ તથા અધિકારીઓ આગળ લઈ જશે, ત્યારે અમારે કેવી રીતે અથવા શો ઉત્તર આપવો, અથવા અમારે શું કહેવું, તે વિષે ચિંતા ન કરો; ૧૨ કેમ કે તમારે જે કહેવું જોઈએ તે તે જ ઘડીએ પવિત્ર આત્મા તમને શીખવશે.

### મૂર્ખ ધનવાનનું દ્રષ્ટાંત

૧૩ લોકોમાંથી એક જણો તેને કદથું કે, 'ગુરુ, મારા બાઈને કહે કે તે વારસાનો ભાગ મને આપે.' ૧૪ ઈસુએ કદથું કે, 'ઓ માણસ, મને તમારા પર ન્યાયાધીશ કે વહેંચી આપનાર કોણે ઠચાવ્યો?' ૧૫ પછી ઈસુએ તેઓને કદથું કે, 'સાવધાન રહો, અને બધા લોભથી પોતાને દૂર રાખો; કેમ કે કોઈનું જીવન તેની મિલકતની પુષ્કળતામાં હોતું નથી.'

૧૬ ઈસુએ તેઓને એવું દ્રષ્ટાંત કદથું કે, એક ધનવાન માણસની જમીનમાંથી ઘણી ઊપજ થઈ; ૧૭ તેણે મનમાં એવો વિચાર કર્યો કે, હું શું કરાયા? કેમ કે મારી ઊપજ ભરી મૂકવાને મારી પાસે જગ્યા નથી. ૧૮ તેણે કદથું કે, હું આમ કરીશ; મારી વખારોને હું પાડી નાખીશ, અને તે કરતાં હું મોટી બંધાવીશ; અને ત્યાં મારું બધું અનાજ તથા મારી માલમિલકત હું બરી મૂકીશ. ૧૯ હું મારા જીવને કઢીશ કે, ઓ જીવ, ઘણાં વર્ષને માટે ઘણી માલમિલકત તારે સારુ રાખી મૂકેલી છે; આરામ લે, ખા, પી, આનંદ કર.

૨૦ પણ ઈશ્વરે તેને કદથું કે, ઓ મૂર્ખ, આ રાત્રે તારો જીવ તારી પાસેથી ભાગી લેવામાં આવે છે; ત્યારે જે વસ્તુઓ તે સિદ્ધ કરી છે તે કોણી થશે? ૨૧ જે પોતાને સારુ દ્રવ્યો સંગ્રહ કરે છે, અને ઈશ્વર પ્રત્યે ધનવાન નથી, તે તેવો જ છે.

### ચિંતા ના કરો

૨૨ ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કદથું, એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા જીવને સારુ ચિંતા ન કરો કે અમે શું ખાઈશું, તથા તમારા શરીરને સારુ પણ ન કરો, કે અમે શું પહેરીશું. ૨૩ કેમ કે ખોરાક કરતા જીવ, અને વસ્ત્ર કરતા શરીર, અધિક છે.

૨૪ કાગડાઓનો વિચાર કરો; તેઓ તો વાવતા નથી અને કાપતા નથી; તેઓની પાસે વખાર કે કોઠાર નથી; તોપણ ઈશ્વર તેઓનું પોષણ કરે છે; પક્ષીઓ કરતા તમે કેટલા વિશેષ મૂલ્યવાન છો! ૨૫ ચિંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાના જીવનકાળને એક હાથભર વધારી શકે છે? ૨૬ માટે જે સૌથી નાનું કામ તે જો તમે કરી નથી શકતા, તો બીજાં વિષે તમે કેમ ચિંતા કરો છો?

૨૭ કૂલઝાડોનો વિચાર કરો; તેઓ કેવાં વધે છે; તેઓ મહેનત કરતા નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી; તોપણ હું તમને કહું છું કે, સુલેમાન પણ પોતાના જધણા વૈભવમાં તેઓમાંના એકના જેવો પહેરેલો ન હતો. ૨૮ એ માટે ખેતરનું ધાસ જે આજે છે અને કાલે ભક્તીમાં ફેકાય છે, તેને જો ઈશ્વર એવું પહેરાવે છે, તો, ઓ અલ્પવિખ્યાસીઓ, તે તમને પહેરાવશે, એ કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે?

૨૯ અમે શું ખાઈશું કે શું પીશું, એની શોધ ન કરો, અને એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો. ૩૦ કેમ કે દુનિયાના લોકો તે જધણા વાનાં શોધે છે; પણ તમારો પિતા જાણે છે કે તે વાનાંની તમને અગત્ય છે.

૩૧ પરંતુ તમે ઈશ્વરનું રાજ્ય શોધો; અને એ વાનાં પણ તમને અપાશે. ૩૨ ઓ નાની ટોણી, ડરશો નહિએ; કેમ કે તમને રાજ્ય આપવાની તમારા પિતાની ખુશી છે.

### આકાશમાં અખૂટ દ્રવ્ય

<sup>૩૩</sup> તમારી પાસે જે છે તે વેચીને દાનધર્મ કરો; જુર્ણ નહિ થાય એવી થેલીઓ, એટલે સ્વર્ગમાં અખૂટ દ્રવ્ય, પોતાને સારુ મેળવો; કે જ્યાં ચોર આવતો નથી, અને કીડો ખાઈ જતો નથી. <sup>૩૪</sup> કેમ કે જ્યાં તમારું દ્રવ્ય છે ત્યાં જ તમારું થિત્ત પણ રહેશે.

### જગતા રહો

<sup>૩૫</sup> તમારી કમરો બાંધેલી તથા તમારો દીવો સણગેલો રાખો; <sup>૩૬</sup> અને જે માણસો પોતાનો ભાલિક લગ્નમાંથી કથારે પાછો આવે તેની વાટ જુએ છે, એ માટે કે તે આવીને ખટખટાવે કે તટકાળ તેઓ તેને સારુ બાર ઉધાડે, તેઓના જેવો તમે થાઓ.

<sup>૩૭</sup> જે દાસોને ભાલિક આવીને જગતા જોશે તેઓ આશીર્વાદિત છે; હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, તે પોતાની કમર બાંધીને તેઓને જમવા બેસાડશે, અને આવીને તેઓની સેવા કરશે. <sup>૩૮</sup> જો તે બીજે પહોરે આવે, કે ત્રીજે પહોરે આવે, અને તેઓને એમ કરતાં જુએ, તો તે દાસો આશીર્વાદિત છે.

<sup>૩૯</sup> પણ આટલું સમજો કે ઘરનો ભાલિક જાણતો હોત કે, કઈ ઘડીએ ચોર આવશે, તો તે જગતો રહેત, ને પોતાના ઘરમાં ચોરી થવા ન દેત. <sup>૪૦</sup> તમે પણ તૈયાર રહો; કેમ કે તમારા ધારવામાં નહિ હોય તે ઘડીએ માણસનો દીકરો આવશે.

### વિશ્વાસુ અને અવિશ્વાસુ ચાકર

<sup>૪૧</sup> પિતરે કટ્યું કે, 'પ્રભુ, તું આ દષ્ટાંત અમને, કે સર્વને કહે છે?' <sup>૪૨</sup> પ્રભુએ કટ્યું કે, જેને તેનો ભાલિક પોતાના ઘરનાંઓને યોગ્ય સમયે અજ્ઞ આપવા સારુ પોતાના ઘર પર ઠાવશે એવો વિશ્વાસુ તથા બુદ્ધિમાન કારબારી કોણ છે? <sup>૪૩</sup> જે ચાકરને તેનો ભાલિક એમ કરતો જોશે તે આશીર્વાદિત છે. <sup>૪૪</sup> હું તમને સાચું કહું છું કે, તે પોતાની સર્વ ભાલભિલકત પર તેને કારબારી ઠાવશે.

<sup>૪૫</sup> પણ જો તે દાસ પોતાના મનમાં કહેશે કે મારો ભાલિક આવતાં વાર લગાડે છે, અને દાસોને તથા દાસીઓને મરવા લાગશે, અને ખાવાપીવા અને છાકટો થવા લાગશે; <sup>૪૬</sup> તો જે દહાડે તે વાટ જોતો નથી, ને જે ઘડી તે જાણતો નથી, તેવામાં તે દાસનો ભાલિક આવશે, અને તેને કાપી નાખશે, અને તેનો ભાગ અવિશ્વાસીઓની સાથે ઠાવશે.

<sup>૪૭</sup> જે દાસ પોતાની ભાલિકની ઇચ્છા જાણ્યાં છતાં પોતે સિદ્ધ થથો નહિ હોય, અને તેની ઇચ્છા પ્રમાણે વત્થ્યો નહિ હોય, તે ઘણો ભાર ખાશે. <sup>૪૮</sup> પણ જેણે વગર જાણે ફટકા યોગ્ય કામ કીધું હશે, તે થોડો ભાર ખાશે. અને જે કોઈને ઘણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ઘણું માંગવામાં આવશે, અને જેને ઘણું સોંપેલું છે તેની પાસેથી વધારે માંગવામાં આવશે.

### ભાગલાનું કારણ ઈસ્ટુ

<sup>૪૯</sup> હું પૃથ્વી પર આગ નાખવા આવ્યો છું, અને જો તે સણગી ચૂકી હોય તો એનાથી વિશેષ હું શું માંગું? <sup>૫૦</sup> પણ મારે એક બાળિતસ્થા પામવાનું છે, અને તે પૂરું થાય ત્યાં સુધી હું કેવું દબાણ અનુભવું છું?

<sup>૫૧</sup> શું તમે ધારો છો કે પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાં હું આવ્યો છું? હું તમને કહું છું કે ના, પણ તે કરતા ફૂટ પાડવા આવ્યો છું. <sup>૫૨</sup> કેમ કે હવે એક ઘરમાં પાંચ મદયે ફૂટ પડશે, એટલે પ્રણ બેની સામા, અને બે પ્રણાની સામા થશે. <sup>૫૩</sup> બાપ દીકરાની સામો, તથા દીકરો બાપની સામો થશે; મા દીકરીની સામે, અને દીકરી પોતાની માની સામે થશે; સાસુ પોતાની વહુની સામે, અને વહુ પોતાની સાસુની સામે થશે, એમ તેઓમાં ફૂટ પડશે.

### સમયની પારખ

૫૪ તમણે લોકોને પણ કદયું કે, તમે પશ્ચિમથી વાદળી ચઢતી જુઓ છો, કે તરત તમે કહો છો કે, ઝાપટું આવશે, અને એમ જ થાય છે. ૫૫ જ્યારે દક્ષિણનો પવન ચાલે છે ત્યારે તમે કહો છો કે, લુ વાશે, અને એમ જ થાય છે. ૫૬ ઓ ટોગીઓ, પૃથ્વીનું તથા આકાશનું સૂપ તમે પારખી જાણો છો, તો આ સમય તમે કેમ પારખી નથી જાણતા?

### તમારા વિરોધી સામે સુભેદા કરી લો

૫૭ અને વાજબી શું છે તે તમે પોતાની જતે કેમ પારખતા નથી? ૫૮ તું તારા વાદીની સાથે અધિકારીની આગળ જતો હોય ત્યારે ભાર્ગભાં તું તેની સાથે સમાધાન કરવા સારુ થત્ન કર, એમ ન થાય કે તે તને ન્યાયાધીશ આગળ ઘસડી લઈ જાય, અને ન્યાયાધીશ તને સિપાઈને સ્વાધીન કરે, અને સિપાઈ તને બંદીખાનામાં નાખે. ૫૯ હું તને કહું છું કે, તું પૂર્વેપૂર્વો નાણાં ચૂકવીશ નહિ, ત્યાં સુધી તું ત્યાંથી નીકળવાનો નથી.

## ૧૩

### પાપથી ફરો યા ભરો

૧ તે જ સમયે ત્યાં હાજર કેટલાક ભાણસોએ આવીને ઈસ્તુને જણાવ્યું કે, કેટલાક ગાલીલીઓ બલિદાન ચડાવતા હતા ત્યારે પિલાતે તેઓની હત્યા કરીને લોહી વહેવડાવ્યું હતું. ૨ ઈસ્તુએ તેઓને જવાબ આપતાં કદયું કે, 'તે ગાલીલીઓ અન્ય ગાલીલીઓ કરતાં વધારે પાપી હતા તેથી તેમની એવી દશા થઈ એમ તમે ભાનો છો?' ૩ હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો નહિ કરો, તો તમે પણ એ જ રીતે નાશ પામશો.

૪ અથવા શિલોઆહભાં જે અટાર ભાણસો પર બુરજ તૂટી પડવાથી તેઓ ભરણ પામયા, તેઓ થચુશાલેમભાં વસતા બીજા બધા ભાણસો કરતાં વધારે પાપી હતા એમ તમે ભાનો છો? ૫ હું તમને કહું છું કે ના; પણ જો તમે પસ્તાવો નહિ કરો, તો તમે બધા પણ એ જ રીતે નાશ પામશો.'

### ફળિન અંજુરીનું દ્રષ્ટાંત

૬ ઈસ્તુએ આ દ્રષ્ટાંત કદયું કે, એક ભાણસની દ્રાક્ષવાડીભાં એક અંજુરનું ઝાડ હતું. તે તેના પર ફળ શોધતો આવ્યો, પણ તેને એક પણ ફળ મહયું નહિ. ૭ ત્યારે તેણે દ્રાક્ષવાડીના ભાડીને કદયું કે, 'જો, પ્રણ વર્ષથી આ અંજુરી પર હું ફળ શોધતો આવું છું, પણ મને એક પણ ફળ મળતું નથી; એને કાપી નાખ; તે જભીન કેમ નકાભી રોકી રહી છે?'

૮ ત્યારે ભાડીએ ઉત્તર આપતા કદયું કે, 'શેઠ, તેને આ વર્ષ રહેવા દો, તે દરમિયાન હું એની આસપાસ ખાડો કરીશ અને ખાતર નાખીશ. ૯ જો ત્યાર પણી તેને ફળ આવે તો ઢીક; નહિ તો તેને કાપી નાખજો.'

### ઈસ્તુ વિશ્રાભવારે ફૂલડી સ્ત્રીને સાજુ કરી

૧૦ વિશ્રાભવારે ઈસ્તુ એક સભાસ્થાનભાં ઉપદેશ કરતા હતા. ૧૧ ત્યાં એક જી એવી હતી કે જેને અટાર વર્ષથી બીમારીનો દુષ્ટાત્મા વળગેલો હતો. તે વાંકી વળી ગઈ હતી અને ક્ષીધી ઊભી થઈ કે રહી શકતી જ નહોતી.

૧૨ ઈસ્તુએ તેને જોઈને તેને બોલાવી, અને તેને કદયું કે, 'બહેન, તારી બીમારી ભટી ગઈ છે.' ૧૩ ઈસ્તુએ તેના પર હાથ મૂક્યો; અને તરત તે ટક્કાર થઈ અને ઈશ્વરનો મહિમા કરવા લાગી. ૧૪ પણ વિશ્રાભવારે ઈસ્તુએ તેને સાજુ કરી, તેથી સભાસ્થાનનાં

અધિકારીએ ગુસ્સે થઈને લોકોને કટ્યું કે, 'ઇ દિવસ છે જેમાં માણસોએ કામ કરવું જોઈએ, એ ભાટે તે દિવસોમાં આવીને સાજાં થાઓ, પણ વિશ્રામવારે નહિં.'

**૧૫** પ્રભુએ તેને ઉત્તર આપતા કટ્યું કે, 'ઓ ઢોગીઓ, શું તમારામાં એક પણ માણસ એવો છે જે વિશ્રામવારે પોતાના બાળને કે ગધેડાને ગમાણામાંથી છોકીને પાણી પીવા સાચ લઈ જતો નથી? **૧૬** આ રીતે જે ઇષ્ટાહિમની દીકરી છે, જેને શેતાને અટાર વર્ષથી બાંધી રાખી હતી, તેને વિશ્રામવારે છૂટી કરી એ શું ખોટું કર્યું?'

**૧૭** ઈસ્ટુ એ તે વાતો કહી ત્યારે તેમના સામેવાળા શરમિંદા થઈ ગયા; પણ અન્ય લોકો તો ઈસ્ટુ જે અદભુત કામો કરી રહ્યા હતા તે જોઈને આનંદ પામ્યા.

### રાઈના બીજનું દ્રષ્ટાંત

**૧૮** ઈસ્ટુએ કટ્યું કે, 'ઈશ્વરનું રાજ્ય શાના જેવું છે, અને હું એને શાની ઉપમા આપું? **૧૯** તે રાઈના દાણા જેવું છે. કોઈ માણસે દાણો લઈને પોતાની વાડીમાં વાત્યો. પછી છોડ ઊગ્યો અને તે વધીને ભોટું ઝાડ થયું, અને આકાશનાં પક્ષીઓએ તેની ડાળીઓ પર વાસો કર્યો.'

### ખમીરનું દ્રષ્ટાંત

**૨૦** ફરીથી ઈસ્ટુએ કટ્યું કે, 'હું ઈશ્વરના રાજ્યને શાની ઉપમા આપું? **૨૧** તે ખમીર જેવું છે. એક મહિલાએ ખમીર લઈને ત્રણ માપ લોટમાં મેળવ્યું. પરિણામે બધો લોટ ખમીરવાળો થયો.'

### ઉદ્ઘારનું સાંકડું બારણું

**૨૨** ઈસ્ટુ ધર્મશાલેમ તરફ મુસાફરી કરતા હતા ત્યારે ભાર્ગ પર આવતાં શહેર અને ગામોની મુલાકાત કરીને લોકોને બોધ કરતા હતા! **૨૩** એક માણસે ઈસ્ટુને પૂછ્યું કે, 'પ્રભુ, ઉદ્ઘાર પામનાર લોકો થોડા છે શું?' પછી ઈસ્ટુએ તેઓને કટ્યું કે, **૨૪** 'સાંકડા દરવાજામાં થઈને પ્રવેશ કરવા કષ્ટ કરો, કારણ, હું તમને કહું છું કે ઘણાં અંદર પ્રવેશ કરવા ભાગશે, પણ અંદર પ્રવેશી શકશે નહિં.'

**૨૫** જ્યારે ઘરનો માલિક ઊઠીને બારણું બંધ કરશે, અને તમે બહાર ઊભા રહીને બારણું ખટખટાવીને કહેશો કે, 'પ્રભુ, પ્રભુ, અમારે ભાટે બારણાં ઉધાડો'; અને તે તમને ઉત્તર આપતાં કહેશો કે, 'હું તમને ઓળખતો નથી કે તમે કયાંનાં છો?' **૨૬** ત્યારે તમે કહેશો કે, અમે તારી સમક્ષ ખાદું પીધું હતું અને તમે અમારા રસ્તાઓમાં બોધ કર્યો હતો. **૨૭** પણ તે કહેશો કે, હું તમને કહું છું કે, તમે કયાંનાં છો એ હું જણતો નથી; હે અન્યાય કરનારાઓ, તમે લોકો મારી પાસેથી દૂર જાઓ.

**૨૮** જ્યારે તમે ઇષ્ટાહિમને, ઇસહાકને, યાકૂબને અને બધા પ્રભોધકોને ઈશ્વરના રાજ્યમાં જોશો, અને પોતાને બહાર કાઢી મૂકેલા જોશો, જ્યાં રડવું અને દાંત પીસવું થશે. **૨૯** તેઓ પૂર્વમાંથી, પશ્ચિમમાંથી, ઉત્તરમાંથી તથા દક્ષિણમાંથી લોકો આવશે, અને ઈશ્વરના રાજ્યમાં બેસશે. **૩૦** જોજો, જેઓ કેટલાક છેલ્લાં છે તેઓ પહેલા થશે અને જે પહેલા છે તેઓ છેલ્લાં થશે.

### ધર્મશાલેમ પ્રત્યે ઈસ્ટુનો પ્રેમ

**૩૧** તે જ ધરીએ કેટલાક ફરોશીઓએ ઈસ્ટુ પાસે આવીને કટ્યું કે, અહીંથી જતા રહ્યો કેમ કે હેરોદ તમને મારી નાખવા ભાગે છે. **૩૨** ઈસ્ટુએ તેઓને કટ્યું, તમે જઈને એ શિયાળવાને કહો કે, જુઓ, આજકાલ તો હું દુષ્ટાત્માઓને કાઢું છું અને રોગ ભટાડું છું અને પણ ત્રીજે દિવસે માચું કામ પૂરું થશે. **૩૩** કોઈ પણ સંજોગોમાં આજે, કાલે તથા

પરમ દિવસ મારે ચાલવું જોઈએ, કેમ કે કોઈ પ્રભોધક યરૂશાલેમની બહાર મૃત્યુ પામે એ શક્ય નથી.

<sup>૩૪</sup> ઓ યરૂશાલેમ, યરૂશાલેમ, પ્રભોધકોને મારી નાખનાર તથા તારી પાસે મોકલેલાને પથ્થરે મારનાર, મરધી જેમ પોતાનાં બચ્ચાંને પાંખો નીચે એકત્ર કરે છે, તે પ્રમાણે મેં કેટલી વખત તારાં બાળકોને એકઠાં કરવાનું ચાટ્યું, પણ તમે તે થવા દીધું નહિં. <sup>૩૫</sup> જુઓ, તમારું ઘર તમારે માટે ઉજજડ કરી મુકાયું છે, અને હું તમને કહું છું કે, તમે કહેશો કે 'પ્રભુને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે,' ત્યાં સુધી તમે મને ફરીથી જોઈ શકવાના નથી.'

## ૧૪

### ફરોશીઓને ઉપદેશ

<sup>૧</sup> અને એમ થયું કે ફરોશીઓના અધિકારીઓમાંના એકને ઘરે વિશ્રાભવારના દિવસે ઈસ્તુ જમવા ગયા હતા, ત્યારે તેઓ તેમને એક નજરે જોઈ રહ્યા હતા. <sup>૨</sup> એક માણસ ત્યાં હાજર હતો જેને જલંદર નામનો રોગ થયો હતો. <sup>૩</sup> ઈસ્તુએ નિયમશાસ્ત્રીઓને અને ફરોશીઓને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, વિશ્રાભવારે કોઈને સાજાં કરવા તે ઉચિત છે કે નહિં?

<sup>૪</sup> પણ તેઓ મૌન રહ્યા. ઈસ્તુએ તે રોગીને સ્પર્શને તેને સાજો કર્યો, અને તેને વિદાય કર્યો. <sup>૫</sup> ઈસ્તુએ તેઓને કર્યું કે, તમારામાંના કોઈનું ગદેદું અથવા બણદ ફૂવામાં પડી જાય તો શું તમે વિશ્રાભવારે તરત તેને બહાર કાઢશો કે નહિં? <sup>૬</sup> એ વાતોનો પ્રત્યુત્તર તેઓ તેમને આપી શક્યા નહિં.

### નષ્ટતા, ગર્વ અને પરોણાચાકરી

<sup>૭</sup> ભોજનમાં નિમંત્રિતો કેવી રીતે મુખ્ય આસનો પસંદ કરતા, તે જોઈને તેમણે તેઓને દૃષ્ટાંત કર્યું કે, <sup>૮</sup> 'કોઈ તને લગ્નમાં નિમંત્રે ત્યારે મુખ્ય આસન પર બેસી ન જા. એમ ન થાય કે તારા કરતાં કોઈ વિશેષ ભાનવંતા ભાણસને તેણે નિમંત્રણ આપેલું હોય. <sup>૯</sup> જેણે તને તથા તેને નિમંત્રણ આપેલું હોય તે આવીને તને કહે કે, 'અને જગ્યા આપ'; ત્યારે તારે અપમાનિત થઈને સહૃથી છેલ્લે સ્થાને બેસવું પડે.

<sup>૧૦</sup> પણ કોઈ તને નિમંત્રે ત્યારે સહૃથી છેવટની જગ્યાએ જઈ બેસ, કે તને નિમંત્રણ આપનાર તને કહે કે, 'મિત્ર ઉપર આવ'; ત્યારે તારી સાથે જમવા બેઠેલા સર્વની આગળ તને ભાન ભણશે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે જે કોઈ પોતાને ઊંચો કરે છે તેને નીચો કરવામાં આવશે, અને જે પોતાને નીચો કરે છે તેને ઊંચો કરવામાં આવશે.'

<sup>૧૨</sup> જેણે તેમને નિમંત્રયા હતા તેને પણ ઈસ્તુએ કર્યું કે, જથ્યારે તું દિવસનું કે રાતનું ભોજન આપે, 'ત્યારે કેવળ તારા ભિત્રોને, ભાઈઓને, સગાંઓને, કે શ્રીમંત પડોશીઓને ન બોલાવ; એમ ન થાય કે કદાચ તેઓ પણ તને પાછા બોલાવે, અને તને બદલો મળો.'

<sup>૧૩</sup> પણ જથ્યારે તું ભિજબાની આપે ત્યારે ગરીબોને, અપંગોને, પાંગળોઓને તથા અંધજનોને તેડાવ. <sup>૧૪</sup> તેથી તું આશીર્વાદિત થઈશ; કેમ કે તને બદલો આપવાને તેઓની પાસે કંઈ નથી; પણ ન્યાથીઓના મરણોટથાનમાં તને બદલો આપવામાં આવશે.'

### રાતના ભોજનનું દૃષ્ટાંત

<sup>૧૫</sup> તેમની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંના એકે એ વાત સાંભળીને તેમને કર્યું કે, 'ઈશ્વરના રાજ્યમાં જે રોટલી ખાશે તે આશીર્વાદિત છે.' <sup>૧૬</sup> પણ ઈસ્તુએ તેને કર્યું કે, 'કોઈ એક માણસે રાતના મોટો ભોજન સમારંભ થોજયો. તેણે ઘણાંને આમંત્રણ આપ્યું.

**૧૭** તે સમયે તેણે પોતાના નોકરને મોકલીને આમંત્રિત મહેમાનોને એમ કહેવડાવ્યું કે આવો; 'કેમ કે હમણાં બધું ભોજન તૈયાર થયું છે'.

**૧૮** સર્વ એકસાથે બહાનાં કાઢવા લાગ્યા. પહેલાએ તેને કદ્યું કે, 'મેં ખેતર વેચાતું લીધું છે, મારે જઈને તે જોવાની અગત્ય છે; હું તને વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર.' **૧૯** બીજાએ કદ્યું કે, 'મેં પાંચ જોડ બળદ વેચાતા લીધા છે, અને હું તેમને પારખવા જાઉં છું; હું તને વિનંતી કરું છું કે મને માફ કર.' **૨૦** અન્ય એકે કદ્યું કે, 'મારું લગ્ન હમણાં જ થયું છે, માટે મારાથી અવાશે નહિં.'

**૨૧** પછી તે નોકરે આવીને પોતાના માલિકને બધી વાત કરી; ત્યારે ઘરના માલિકે ગુસ્સે થઈને પોતાના નોકરને કદ્યું કે, 'શહેરના રસ્તાઓમાં તથા ગલીઓમાં જઈને ગચ્છીઓને, અપંગોને, પાંગળાઓને અને અંધજનોને બોલાવી લાવ.' **૨૨** તે નોકરે કદ્યું કે, માલિક, તમારા હુકમ પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું છે, અને હજુ પણ ત્યાં ઘણી જગ્યા ખાલી છે.'

**૨૩** માલિકે કદ્યું કે, 'રસ્તા પર તથા ગલીઓમાં જઈને તેઓને આગ્રહ કરીને બોલાવી લાવ, કે મારું ઘર બરાઈ જાય.' **૨૪** કેમ કે હું તમને કહું છું કે, પેલા માણસો જેઓ આમંત્રિત હતા તેઓમાંના કોઈ પણ હવે મારી બિજબાનીમાંથી ચાખશે નહિં.'

### શિષ્યપણાની કિંમત

**૨૫** હવે ઘણાં લોક ઈસ્ટુની સાથે જતા હતા, અને તેઓને તેમણે પાછા ફરીને કદ્યું કે, **૨૬** 'જો કોઈ મારી પાસે આવે, અને પોતાનાં માતાનો અને પિતાનો, પત્નીનો, બાળકોનો, બાઈઓનો તથા બહેનોનો, હા, પોતાના જીવનો પણ દ્રેષ ન કરે, તો તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી.' **૨૭** જે કોઈ પોતાનો વધસ્તંભ ઉંચકીને મારી પાછળ આવતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી.

**૨૮** કેમ કે તમારામાં એવો કોણ છે કે જે બુરજ બાંધવા ચાહે, પણ પહેલાં બેસીને ખર્ચ નહિં ગણે, કે તે પૂરો કરવા જેટલું મારી પાસે છે કે નહિં? **૨૯** રખેને કદાચ પાચો નાખ્યા પછી તે પૂરો કરી શકે નહિં; ત્યારે જે જુથે તેઓ સર્વ તેની ભશકરી કરવા લાગે, **૩૦** અને કહે કે, આ માણસ બાંધવા લાગ્યો, પણ પૂરું કરી શકયો નહિં.

**૩૧** અથવા કથો રાજ એવો છે કે બીજા રાજની સામે લડાઈ કરવા જતો હોથ, પણ પહેલાં બેસીને વિચાર નહિં કરે, કે જે વીસ હજાર સૈનિકો લઈને મારી સામે આવે છે, તેની સામે હું દસ હજાર સૈનિકોને લઈ લડી શકીશ કે નહિં? **૩૨** નહિં તો બીજો રાજ હજુ ઘણો દૂર છે, એટલામાં તે એલચીઓને મોકલીને સુલેહની શરતો વિષે પૂછશે. **૩૩** તે પ્રમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાની સર્વ વસ્તુઓનો ત્યાગ કરતો નથી, તે મારો શિષ્ય થઈ શકતો નથી.

### બેસ્યાદ મીઠું

**૩૪** મીઠું તો સારુ છે, પરંતુ જો મીઠું પણ સ્વાદ વગરનું થયું હોથ, તો તે શાથી ખાંચું કરાશે? **૩૫** તે જમીનને સારુ અથવા ખાતરને સારુ થોળ્ય નથી; પણ માણસો તેને બહાર નાખી દે છે. જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળો.'

## ૧૫

### ખોવાયેલું ઘેટું

**૧** હવે ઈસ્ટુનું સાંભળવા સારુ સધળા દાણીઓ-કર ઉધરાવનારાઓ તથા પાપીઓ તેમની પાસે આવતા હતા. **૨** ફરોશીઓએ તથા શાલ્ફીઓએ કચકચ કરીને કદ્યું કે, 'આ માણસ પાપીઓનો સ્વીકાર કરે છે, અને તેઓની સાથે ભોજન પણ કરે છે.'

<sup>૩</sup> ઈસુએ તેઓને આ દૃષ્ટાંત કર્યું કે, <sup>૪</sup> 'જો કોઈ માણસ પાસે સો ઘેટાં હોય, અને એ સો ઘેટાંમાંથી એક ઘેટું ખોવાય, તો શું તે પેલાં બાકીનાં નવ્યાણું ઘેટાંને અરણ્યમાં મૂકીને ખોવાયેલું ઘેટું મળો નહિ ત્યાં સુધી તેની શોધમાં નહિ જાય? <sup>૫</sup> તે ઘેટું તેને મળો છે ત્યારે તે હર્ષથી પોતાના ખભા પર ઊંચકીને ઘરે લઈ જાય છે.

<sup>૬</sup> ઘરે આવીને પોતાના મિત્રોને તથા પડોશીઓને બોલાવે છે, અને તેઓને કહે છે કે, મારી સાથે આનંદ કરો, કેમ કે મારું ઘેટું જે ખોવાયું હતું તે મને પાછું મળ્યું છે. <sup>૭</sup> હું તમને કહું છું કે, તે જ રીતે નવ્યાણું જ્યાથીઓ કે જેઓને પસ્તાવાની જરૂર નથી, તેઓના કરતાં એક પાપી પસ્તાવો કરે તેને લીધે સ્વર્ગમાં આનંદ થશે.

### ખોવાયેલો સિક્કો

<sup>૮</sup> અથવા એક શ્રી કે જેની પાસે ચાંદીના દસ સિક્કા હોય, અને તેઓમાંનો એક સિક્કો ખોવાય, તો તે દીવો કરીને, ઘર નહિ વાળો અને તે મળો નહિ ત્યાં સુધી તેની શોધ સારી રીતે નહિ કરે? <sup>૯</sup> તેને તે સિક્કો મળો છે ત્યારે તે પોતાની સખીઓને તથા પડોશીઓને બોલાવીને કહે છે કે, મારી સાથે આનંદ કરો, કેમ કે મારો સિક્કો ખોવાઈ ગયો હતો તે મને પાછો મળ્યો છે. <sup>૧૦</sup> હું તમને કહું છું કે એ જ પ્રમાણો એક પાપી પસ્તાવો કરે, તેને લઈને ઈંઘરના સ્વર્ગદૂતોની સમક્ષ આનંદ થાય છે.'

### ખોવાયેલો દીકરો

<sup>૧૧</sup> વળી ઈસુએ કર્યું કે, 'એક માણસને બે દીકરા હતા. <sup>૧૨</sup> તેઓમાંના નાનાએ પિતાને કર્યું કે, પિતાજી, મિલકતનો જે મારો ભાગ આવે તે મને આપો; તેથી તેણે [પિતાએ] તેઓને (ભાઈઓને) પોતાની મિલકત વહેંથી આપી.

<sup>૧૩</sup> અને થોડા દિવસો પછી નાનો દીકરો બધું બેગું કરીને દૂર દેશમાં ચાલ્યો ગયો, અને ત્યાં મોજમજામાં પોતાની સંપત્તિ વેડફી નાખી. <sup>૧૪</sup> અને તેણે બધું ખલાસ કરી નાખ્યું, ત્યાર પછી તે દેશમાં ભારે દુકાણ પડ્યો અને તેને તંગી પડવા લાગી.

<sup>૧૫</sup> તે કઈને તે દેશના વતનીઓમાંના એકને ત્યાં રહ્યો; તેણે તેને પોતાના ખેતરમાં ભૂંડો ચારવા માટે તેને મોકલ્યો. <sup>૧૬</sup> ખેતરમાં જે શિંગો ભૂંડો ખાતાં હતાં તેનાથી પોતાનું પેટ ભરવાનું તેને મન થતું હતું; કોઈ તેને કશું ખાવાનું આપતું નહિ.

<sup>૧૭</sup> એવામાં તે ભાનમાં આચ્યો અને તેને થથું કે, મારા પિતાના કેટલા બધા મજૂરોને પુષ્કળ રોટલી મળો છે ને હું તો અહીં ભૂખે મરું છું! <sup>૧૮</sup> હું ઉઠીને મારા પિતાની પાસે જઈશ, અને તેમને કહીશ કે, પિતાજી, મેં સ્વર્ગ વિરુદ્ધ તથા તમારી આગળ પાપ કર્યું છે; <sup>૧૯</sup> હું તમારો દીકરો કહેવાને યોગ્ય નથી; તારા મજૂરોમાંના એકના જેવો મને રાખ.

<sup>૨૦</sup> પછી તે ઉઠીને પોતાના પિતાની પાસે ગયો, અને તે હજુ ઘણો દૂર હતો એટલામાં તેના પિતાએ તેને જોયો, તેમને અનુકૂળા આવી, અને તેના પિતા દોડીને તેને બેદ્યા તથા તેના પર વાત્સલ્ય વરસાયું. <sup>૨૧</sup> દીકરાએ તેમને કર્યું કે, પિતાજી, મેં સ્વર્ગ વિરુદ્ધ તથા તમારી આગળ પાપ કર્યું છે, હવે હું તમારો દીકરો કહેવાને યોગ્ય નથી.

<sup>૨૨</sup> પણ પિતાએ પોતાના નોકરોને કર્યું કે, સારાંમાં સારો ઝભો જલદી લાવીને એને પહેરાવો; એને હાથે રેનજડિત વીંઠી અને પગમાં ભૂટ પહેરાવો; <sup>૨૩</sup> ઉત્તમ ભોજનની ત્યાવસ્થા કરો. આવો આપણે મિજાની કરીએ અને આનંદ મનાવીએ. <sup>૨૪</sup> કેમ કે આ મારો દીકરો મૃત્યુ પામ્યો હતો, તે પાછો સજુવન થયો છે; તે ખોવાયેલો હતો, તે પાછો મળ્યો છે અને તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા.

<sup>૨૫</sup> હવે પિતાનો મોટો દીકરો ખેતરમાં હતો; તે ત્યાંથી ઘરે આવતાં ઘરની નજીક આવી પહોંચ્યો, ત્યારે તેણે નાચગાનનો અવાજ સાંભળ્યો. <sup>૨૬</sup> તેણે ચાકરોમાંના એકને બોલાવીને પૂછ્યું કે, આ શું ચાલી રહ્યું છે? <sup>૨૭</sup> ચાકરે તેને કર્યું કે, તમારો ભાઈ પાછો

આવ્યો છે, ને તમારા પિતાએ મોટી મિજબાની આપી છે, કેમ કે તે તેમને સહીસલામત પાછો મહયો છે.

<sup>૨૮</sup> પણ તે ગુચ્છે થયો, અને અંદર જવા માટે રાજુ ન હતો. તેના પિતાએ બહાર આવીને તેને વિનંતી કરી. <sup>૨૯</sup> પણ તેણે તેના પિતાને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, જો, આટલાં બધાં વર્ષથી હું તમારી ચાકરી કર્યા છું, અને તમારી આજ્ઞા મેં કદી ઉથાપી નથી, તો પણ મારા મિત્રોની સાથે ખુશાલી કરવા સારુ તમે મને લવાળંય કરી આપ્યું નથી. <sup>૩૦</sup> પણ આ તમારો દીકરો કે જેણે વેશ્યાઓ પાછળ તમારી મિલકત વેડફી નાખી છે, તે પાછો આવ્યો ત્યારે તમે તેને સારુ મિજબાની આપી છે.

<sup>૩૧</sup> પિતાએ તેને કર્યું કે, દીકરા, તું મારી સાથે નિયત છે, અને જે માલં છે તે સધ્યું તારું જ છે. <sup>૩૨</sup> આપણે માટે ખુશી થવું તથા આનંદ કરવો તે ઉચિત હતું, કેમ કે આ તારો ભાઈ જે મૃત્યુ પામ્યો હતો, તે સજુવન થયો છે; જે ખોવાયેલો હતો, તે પાછો મળી આવ્યો છે!

## ૧૬

### ચાલાક કારબારી

<sup>૧</sup> પછી ઈસ્ટુએ શિષ્યોને પણ કર્યું કે, 'એક શ્રીમંત માણસ હતો, તેણે એક કારબારી ચાખ્યો; અને શ્રીમંતની આગામ કારબારી પર એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો કે, તે તમારી મિલકત ઉડાવી દે છે. <sup>૨</sup> અને તેણે તેને બોલાવીને કર્યું કે, આ જે તારે વિષે હું સાંભળું છું તે શું છે? તારા વહીવટનો હિસાબ આપ; કેમ કે હવેથી તું કારબારી રહી શકશે નહિં.

<sup>૩</sup> કારબારીએ પોતાના મનમાં કર્યું કે, હું શું કરં? કેમ કે મારો માલિક મારી પાસેથી કારબાર લઈ લે છે. મારામાં મજૂરી કરવાની શકતી નથી; બીજ માગતાં મને શરમ લાગે છે. <sup>૪</sup> તે મને કારબારમાંથી કાઢી મૂકે ત્યારે લોકો મારા સાથમાં રહે તે માટે શું કરવું તેની મને સૂઝ પડે છે.

<sup>૫</sup> તેણે પોતાના માલિકના દરેક કરજદારને બોલાવ્યા. તેમના પહેલાને કર્યું કે, મારા માલિકનું તારે કેટલું દેવું છે? <sup>૬</sup> અને તેણે કર્યું કે, સો માપ તેલ. અને તેણે તેને કર્યું કે, તારું ખાતું લે, અને જલદી બેસીને પચાસ લખ. <sup>૭</sup> પછી તેણે બીજાને કર્યું કે, તારે કેટલું દેવું છે? અને તેણે કર્યું કે, સો માપ ઘઉં, તેણે તેને કર્યું કે, તારું ખાતું લે, અને ઔસી લખ.

<sup>૮</sup> તેના માલિકે અન્યાથી કારબારીનાં વખાળ કર્યા, કારણ કે તે હોશિયારીથી વત્થ્યો હતો; કેમ કે આ જગતના દીકરા પોતાની પેઢી વિષે અજવાણાનાં દીકરા કરતાં વધારે હોશિયાર હોય છે. <sup>૯</sup> અને હું તમને કહું છું કે, અન્યાથીપણાના દ્વય વડે પોતાને સારુ મિત્રો કરો, કે જથારે તે થઈ રહે, ત્યારે તેઓ અનંતકાળના રહેઠાણોમાં તમારો અંગીકાર કરે.

<sup>૧૦</sup> જે બહુ થોડામાં વિશ્વાસુ છે તે ઘણાંમાં પણ વિશ્વાસુ છે; અને જે બહુ થોડામાં અન્યાથી છે તે ઘણાંમાં પણ અન્યાથી છે. <sup>૧૧</sup> માટે જો અન્યાથી દ્વયમાં તમે વિશ્વાસુ ન થયા હો, તો ખરું [દ્વય] તમને કોણ સોંપશે? <sup>૧૨</sup> જો તમે પરાયામાં વિશ્વાસુ ન થયા હો, તો જે તમાલું પોતાનું તે કોણ તમને સોંપશે?

<sup>૧૩</sup> કોઈ ચાકર બે માલિકોની ચાકરી કરી શકતો નથી; કેમ કે તે એકનો દ્રેષ કરશે, ને બીજા પર પ્રેમ કરશે, અથવા તે એકના પક્ષનો થશે, ને બીજાનો તિરસ્કાર કરશે. એકસાથે તમે ઈશ્વરની તથા દ્વયની ચાકરી કરી શકો નહિં.

ઈસુના કેટલાક કથનો

૧૪ અને ફરોશીઓ જેઓ દ્રવ્યના લોભી હતા તેઓએ તે સધળી વાતો સાંભળીને તેમની [ઈસુની] મશકરી કરી. ૧૫ ઈસુએ તેઓને કદિયું કે, માણસોની આગળ તમે પોતાને ન્યાથી બતાવો છો, પણ ઈશ્વર તમારાં હૃદય જાણો છે; કેમ કે માણસોમાં જે ઉત્તમ ગણેલું છે તે ઈશ્વરની દ્રષ્ટિમાં દિક્કારપાત્ર છે.

૧૬ નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકો થોહાનના સમય સુધી હતા; તે સમયથી ઈશ્વરના રાજ્યની સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે, અને દરેક માણસ તેમાં જબરદસ્તીથી પ્રવેશવા ભથે છે. ૧૭ પણ નિયમશાસ્ત્રની એક પણ માત્રા રદ થાય, તે કરતાં આકાશ તથા પૂર્ણીને જતું રહેવું સહેલ છે.

૧૮ કોઈ પોતાની પત્નીને ત્યાગીને બીજુ સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે છે, તે વ્યબિચાર કરે છે, અને જે કોઈ છૂટાછેડા પામેલી સ્ત્રી સાથે લગ્ન કરે છે, તે વ્યબિચાર કરે છે.

### શ્રીમંત માણસ અને ગરીબ લાજરસ

૧૯ એક શ્રીમંત માણસ હતો, તે કિરમજુ રંગના પાતળા વસ્ત્ર પહેરતો હતો, અને નિંદય મોજમજામાં રહેતો હતો. ૨૦ લાજરસ નામે એક બિખારી જેને આખા શરીરે ફોલ્લા હતા, તે તેના દરવાજા આગળ પડી રહેતો હતો. ૨૧ શ્રીમંતની મેજ પરથી પડેલા બોયમાંના કકડા વડે તે પેટ ભરવા ચાહતો હતો; વળી ફૂતરા પણ આવીને તેના ફોલ્લા ચાટતા હતા.

૨૨ પછી એમ થથું કે તે બિખારી ભરણ પામ્યો, સ્વર્ગદૂતો તેને ઇષ્ટાહિમની ગોદમાં લઈ ગયા; અને શ્રીમંત માણસ પણ ભરણ પામ્યો અને તેને દફનાવવામાં આવ્યો.

૨૩ હાદેસમાં પીડા ભોગવતાં તેણે પોતાની આંખો ઊંચી કચીને દૂરથી ઇષ્ટાહિમને તથા તેના ખોટામાં લાજરસને જોયા.

૨૪ તેણે ભૂમ પાડીને કદિયું કે, પિતા ઇષ્ટાહિમ, મારા પર દયા કરીને લાજરસને મોકલ, કે તે પોતાની આંગળી પાણીમાં બોળીને મારી શુભને ઠંડી કરે, કેમ કે આ આગમાં હું વેદના પામું છું.

૨૫ પણ ઇષ્ટાહિમે તેને કદિયું, દીકરા, યાદ કર કે તારા જીવનમાં તું સારી સામગ્રી પામ્યો, અને લાજરસ તો તેવું પામ્યો ન હતો; પણ હમણાં અહીં તે દિલાસો પામે છે, અને તું વેદના પામે છે. ૨૬ વળી તે સર્વ ઉપરાંત અમારી તથા તમારી વચ્ચે મોટી ખાઈ આવેલી છે, એ માટે કે જેઓ અહીંથી તમારી પાસે આવવા ચાહે, તેઓ ત્યાં આવી ન શકે, અને ત્યાંથી કોઈ અમારી પાસે આ બાજુ પણ આવી શકે નહિં.

૨૭ તેણે કદિયું કે, પિતા, એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, [લાજરસને] મારા પિતાને ઘરે મોકલો, ૨૮ કેમ કે મારા પાંચ ભાઈઓ છે. લાજરસ તેઓને સાક્ષી આપે, એમ ન થાય કે તેઓ પર પણ આ પીડા આવી પડે.

૨૯ પણ ઇષ્ટાહિમે કદિયું, તેઓની પાસે મૂસા (નું નિયમશાસ્ત્ર) તથા પ્રબોધકો છે; તેઓનું તેઓ સાંભળો. ૩૦ અને તેણે કદિયું કે, પિતા ઇષ્ટાહિમ, એમ નહિં, પણ જો કોઈ મૃત્યુમાંથી [સજીવન પામીને] તેઓની પાસે જાય, તો તેઓ પદ્ધતાવો કરે. ૩૧ અને તેણે [ઇષ્ટાહિમે] તેને કદિયું કે, જો તેઓ મૂસા (નું નિયમશાસ્ત્ર) તથા પ્રબોધકોનું નહિં સાંભળો, તો પછી મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી કોઈ ઊંઠિને જાય, તો પણ તેઓ માનવાના નથી.'

### ૧૭

#### ઈસુનાં બીજાં કેટલાક કથનો ૧. પાપ

૧ ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કદિયું કે, 'ઠોકર ખાવાનાં પ્રસંગ ન આવે એમ બની શકતું નથી, પણ જેનાંથી ઠોકર આવે છે તેને અફસોસ છે! ૨ કોઈ આ નાનાઓમાંના

એકને ઠોકર ખવડાવે, એ કરતાં તેના ગળે ઘંટી નો પથ્થર બાંધીને તેને સમુક્રમાં દુબાડવામાં આવે, તે તેને માટે સારુ છે.

<sup>૩</sup> સાવચેત રહો; જો તમારો ભાઈ અપરાધ કરે, તો તેને ઠપકો આપો; અને જો તે પસ્તાવો કરે, તો તેને માફ કરો. <sup>૪</sup> જો તે એક દિવસમાં સાત વાર અપરાધ કરે, અને સાત વાર તમારી તરફ ફરીને કહે કે, હું પસ્તાઉં છું, તો તેને માફ કરો.

### ૨. વિજ્ઞાસ

<sup>૫</sup> પ્રેરિતોએ પ્રભુને કર્યું કે, 'અમારો વિજ્ઞાસ વધારો.' <sup>૬</sup> પ્રભુએ કર્યું કે, 'જો તમને ચાઈના દાણા જેટલો વિજ્ઞાસ હોય તો તમે આ ગુલ્લર ઝાડને કહો કે અહીંથી ઊખીને સમુક્રમાં રોપાઈ જ તો તે તમારું માનશે.

### ૩. ચાકરની ફરજ

<sup>૭</sup> પણ તમારામાંનો એવો કોણ છે કે જેનો ચાકર [ખેતર] ખેડતો હોય અથવા [ધેટાં] ચરાવતો હોય, અને તે [ચાકર] જથારે ખેતરમાંથી આવે, ત્યારે તેને કહે કે, આવીને તરત જમવા બેસ? <sup>૮</sup> તે કરતાં, શું તે એમ નહિ કહેશે કે, મારું ભોજન તૈયાર કર, અને હું ખાઈ પી રહું ત્યાં ચુંધી કમર બાંધીને મારી સેવા કર; અને તું પણ ખાજે પણે?

<sup>૯</sup> તે દાસે તેની આજ્ઞાઓ પાણી હોય તે માટે તે તેનો આભાર માને છે શું? <sup>૧૦</sup> તેમ જે આજ્ઞા તમને આપેલી છે તે સર્વ પાણ્યા પણી તમારે પણ એમ કહેવું કે, અમે નકામા ચાકરો છીએ, કેમ કે જે કરવાની અમારી ફરજ હતી એટલું જ અમે કર્યું છે!

### દસ રક્તપિત્તિયાઓ શુદ્ધ થયા

<sup>૧૧</sup> એમ થથું કે થરશાલેમ જતા ઈસ્કુ સમજુન તથા ગાલીલમાં થઈને જતા હતા. <sup>૧૨</sup> એક ગામમાં ઈસ્કુએ પ્રવેશ કર્યો, એટલામાં રક્તપિત્તી દસ દર્દીઓ તેમને સામે મહયા. તેઓએ દૂર ઊભા રહીને <sup>૧૩</sup> ભૂમ પાડીને કર્યું કે, 'ઓ ઈસ્કુ, સ્વામી, અમારા પર દયા કરો.'

<sup>૧૪</sup> અને તેઓને જોઈને તેમણે તેઓને કર્યું કે, 'જાઓ, પોતાને યાજકોને બતાવો અને એમ થથું કે તેઓને રસ્તે ચાલતાં ચાલતાં શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા. <sup>૧૫</sup> તેઓમાંનો એક, પોતે સાજો થયો છે તે જોઈને, મોટા અવાજે ઈશ્વરનો મહિમા કરતાં પાછો વશ્યો. <sup>૧૬</sup> તેણે ઈસ્કુને સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરીને તેમનો આભાર માન્યો; તે સમજુની હતો.

<sup>૧૭</sup> ઈસ્કુએ ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'શું દસે જણને શુદ્ધ કરાયા નહોતા? તો બીજ નવ કર્યાં છે? <sup>૧૮</sup> ઈશ્વરને મહિમા આપવાને પાછો આવે, એવો આ પરદેશી વિના અન્ય કોઈ નથી શું? <sup>૧૯</sup> [ઈસ્કુએ] કર્યું કે, 'તું ઊઠીને ચાલ્યો જા; તારા વિજ્ઞાસે તને બચાવ્યો છે!'

### ઇશ્વરના રાજનું આગમન

<sup>૨૦</sup> ફરોશીઓએ તેમને પૂછ્યું કે, ઈશ્વરનું રાજ્ય કરારે આવશે? ત્યારે તેમણે તેઓને ઉત્તર આપતા કર્યું કે, ઈશ્વરનું રાજ્ય દૃશ્ય ચીતે નથી આવતું. <sup>૨૧</sup> વળી એમ નહિ કહેવામાં આવશે કે, જુઓ, આ રહ્યું! કેમ કે ઈશ્વરનું રાજ્ય તમારામાં છે.'

<sup>૨૨</sup> તેમણે શિષ્યોને કર્યું કે, 'એવા દિવસો આવશે કે માણસના દીકરાના દિવસોમાંના એકને તમે જોવાની ઇચ્છા રાખશો, પણ તમે જોઈ શકશો નહિ. <sup>૨૩</sup> તેઓ તમને કહેશે હે 'જુઓ, પેલો રહ્યો, જુઓ, આ રહ્યો, તમે જતા ના, અને એમની પાછળ ચાલતા ના. <sup>૨૪</sup> કેમ કે વીજણી આકાશમાં ચમકે છે ને તે એક દિશાથી બીજી દિશા ચુંધી પ્રકાશો છે, તેમ માણસના દીકરાનું તેમના સમયમાં આગમન થશે.'

૨૪ પણ તે પહેલાં તેમને ઘણું સહન કરવું પડશે, અને આ પેઢીથી તેમને નાપસંદ થવું પડશે. ૨૬ અને જેમ નૂહના દિવસોમાં થયું, તેમ જ ભાગસના દીકરાના દિવસોમાં પણ થશે. ૨૭ નૂહ વહાણમાં ગયો, અને જળપ્રલય આવીને બધાનો વિનાશ કર્યો તે દિવસ સુધી તેઓ ખાતા, પીતા, પરણાતા, પરણાવતા હતા.

૨૮ તેમ જ લોતના દિવસોમાં પણ થયું, તેઓ ખાતા, પીતા, વેચાતું લેતા, આપતા, રોપતા, બાંધતા હતા; ૨૯ પણ લોત સદોમાંથી નીકખથો તે દિવસે આગ તથા ગંધક સ્વર્ગમાંથી વરસ્થાં, અને તેથી બધાનો વિનાશ થયો;

૩૦ જે દિવસે ભાગસનો દીકરો પ્રગટ થશે તે દિવસે તે પ્રમાણે જ થશે. ૩૧ તે દિવસે જેઓ ઘરની અગાશી પર હોય, તેઓએ સામાન લેવા સારુ નીચે ઉત્તરવું નહિ, અને જે ખેતરમાં હોય તેણે પણ ત્યાંથી પાછા આવવું નહિ.

૩૨ લોતની પત્નીને થાદ કરો. ૩૩ કેમ કે જે કોઈ પોતાનું જીવન બચાવવા ચાહે છે, તે તેને ગુમાવશે; પણ જે કોઈ તેને ગુમાવશે, તે તેને બચાવશે.

૩૪ હું તમને કહું છું કે, તે રાત્રે એક પથારીમાં બે જણ સૂતા હશે; તેઓમાંના એકને લઈ લેવાશે અને બીજાને પડતો મુકાશે. ૩૫ બે શ્રીઓ સાથે દણતી હશે; તેમાંથી એકને લઈ લેવાશે, અને બીજુને પડતો મુકવામાં આવશે. ૩૬ ખેતરમાં બે જણ હશે, તેઓમાંનો એક લેવાશે, અને બીજો પડતો મુકાશે.' ૩૭ અને તેઓએ તેમને ઉત્તર આપતાં કર્યું કે, 'પ્રભુ, કયાં?' અને [ઇસ્ત્રુએ] તેઓને કર્યું કે, 'જયાં મૃતદેહ પડ્યો હશે ત્યાં ગીધો પણ એકઠાં થશે.'

## ૧૮

### ઇંખરથી ન કરતા ન્યાયાધીશ અને વિધવાનું દ્રષ્ટાંત

૧ સર્વદા પ્રાર્થના કરવી જોઈએ, અને કંટાળવું નહિ, તે શીખવવા સારુ ઇસ્ત્રુએ એક દ્રષ્ટાંત તેઓને કર્યું કે, ૨ 'એક શહેરમાં એક ન્યાયાધીશ હતો, જે ઇંખરથી બીતો ન હતો અને ભાગસને ગણકારતો ન હતો;

૩ તે શહેરમાં એક વિધવા શ્રી હતી; તે વારંવાર તેની પાસે આવીને કરગરતી હતી કે 'મારા પ્રતિવાદીની પાસેથી મને ન્યાય અપાવ.' ૪ કેટલીક મુદત સુધી તે [એમ કરવા] દ્રષ્ટાંતો ન હતો; પણ પણીથી તેણે પોતાના મનમાં વિચાર્યુ કે, જોકે હું ઇંખરથી બીતો નથી, અને ભાગસને ગણકારતો નથી, ૫ તોપણ આ વિધવા શ્રી મને તસ્દી આપે છે, માટે હું તેને ન્યાય અપાવીશ, કે જેથી તે વાચેધીએ આવીને મને તંગ કરે નહિ.'

૬ પ્રભુએ કર્યું કે, 'એ અન્યાયી ન્યાયાધીશ શું કહે છે તે સાંભળો. ૭ (એ ન્યાયાધીશની માફક) ઇંખર પોતાના પસંદ કરેલા, જેઓ તેમની આગળ ચાતદિવસ હાંક મારે છે, અને જેઓ વિષે તે ખામોશી રાખે છે, તેઓને શું ન્યાય નહિ આપશે?' ૮ હું તમને કહું છું કે, 'તે જલદી તેઓને ન્યાય આપશે. પરંતુ ભાગસનો દીકરો આવશે, ત્યારે તેમને શું પૂઢ્યી પર વિખાસ જડશે?'

### પ્રાર્થના કરતા ફરોશી અને જકાતદારનું દ્રષ્ટાંત

૯ કેટલાક પોતાના વિષે ઘમંડ રાખતા હતા કે અમે ન્યાયી હીએ, અને બીજાને તુચ્છકારતા હતા, તેઓને પણ ઇસ્ત્રુએ આ દ્રષ્ટાંત કર્યું કે, ૧૦ બે ભાગસો પ્રાર્થના કરવા સારુ ભક્તિસ્થાનમાં ગયા; એક ફરોશી, અને બીજો દાણી હતો.

૧૧ ફરોશીએ ઊભા રહીને પોતાના મનમાં એવી પ્રાર્થના કરી કે, 'ઓ ઇંખર, બીજા ભાગસોના જેવો જુલમી, અન્યાયી, વ્યબિચારી અથવા આ દાણીના જેવો હું નથી, માટે

હું તારી ઉપકારસ્તુતિ કરું છું. <sup>૧૨</sup> અઠવાડિયામાં બે વાર હું ઉપવાસ કરું છું અને મારી બધી આવકનો દસમો ભાગ આપું છું.'

<sup>૧૩</sup> પણ દાણીએ દૂર ઉભા રહીને પોતાની આંખો સ્વર્ગ તરફ ઊંચી કરવા ન ચાહતા, દુઃખ સાથે છાતી ફૂટીને કદયું કે, 'ઓ ઈશ્વર, મુજ પાપી પર દયા કરો!' <sup>૧૪</sup> હું તમને કહું છું કે, 'પેલા કરતા એ માણસ ન્યાયી ઠીને પોતાને ઘરે ગયો; કેમ કે જે કોઈ પોતાને ઊંચો કરે છે તે નીચો કરાશે, અને જે પોતાને નીચો કરે છે તેને ઉચ્ચો કરવામાં આવશે.'

### નાનાં બાળકોને આશીર્વાદ

<sup>૧૫</sup> તેઓ ઈસુ પાસે પોતાનાં બાળકો પણ લાવ્યા, એ સારુ કે તે તેઓને આશીર્વાદ આપે. પણ શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યાં. <sup>૧૬</sup> તેથી ઈસુએ તેઓને બોલાવીને કદયું કે, 'બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને અટકાવો નહિં; કેમ કે ઈશ્વરનું રાજ્ય એવાઓનું જ છે. <sup>૧૭</sup> હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે કોઈ બાળકની માફક ઈશ્વરનું રાજ્ય સ્વીકારશે નહિં, તે તેમાં પ્રવેશી શકશે નહિં.'

### પાછો જતો રહેલો શ્રીમંત યુવાન

<sup>૧૮</sup> એક અધિકારીએ ઈસુને પૂછ્યું કે, 'ઉત્તમ ઉપદેશક, અનંતજીવનનો વારસો પામવા હું શું કરું?' <sup>૧૯</sup> ઈસુએ તેને કદયું કે, 'તું મને ઉત્તમ કેમ કહે છે? એક એટલે ઈશ્વર વિના અન્ય કોઈ ઉત્તમ નથી. <sup>૨૦</sup> તું આજ્ઞાઓ જાણો છે કે, વ્યાલિયાર ન કર, હત્યા ન કર, ચોરી ન કર, જૂઢી સાક્ષી ન પૂર, પોતાના માબાપને માન આપ.' <sup>૨૧</sup> તેણે કદયું કે, એ બધું તો હું મારા નાનપણથી પાછતો આવ્યો છું.'

<sup>૨૨</sup> ઈસુએ તે સાંભળીને તેને કદયું કે, 'તું હજુ એક વાત સંબંધી અધૂરો છે; તારું જે છે તે બધું વેચી નાખ, અને તે ગરીબોને આપી દે, એટલે સ્વર્ગમાં તને દ્રવ્ય ભળશે; પછી આવીને મારી પાછળ ચાલ.' <sup>૨૩</sup> પણ એ સાંભળીને તે અતિ ઉદાસ થયો, કેમ કે તેની ભિલકત ઘણી હતી.

<sup>૨૪</sup> ઈસુએ તેને જોઈને કદયું કે, 'જેઓ ધનવાન છે, તેઓને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશવું એ ખૂબ અધરું છે! <sup>૨૫</sup> કેમ કે શ્રીમંતને ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશવા કરતાં ઊંઠને સોયના નાકામાંથી પસાર થવું સહેલું છે.'

<sup>૨૬</sup> તે વચ્ચન સાંભળનારાઓએ કદયું કે, 'તો કોણ ઉજ્ઝાર પામી શકે?' <sup>૨૭</sup> પણ ઈસુએ કદયું કે, 'માણસોને જે અશક્ય છે તે ઈશ્વરને શક્ય છે.'

<sup>૨૮</sup> પિતરે કદયું કે, 'જુઓ, અમે પોતાનું બધું મૂકીને તમારી પાછળ આવ્યા છીએ.' <sup>૨૯</sup> ઈસુએ તેઓને કદયું કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'જે કોઈએ ઘરને, પટનીને, ભાઈઓને, માબાપને કે સંતાનોને ઈશ્વરના રાજ્યને લીધે ત્યાગ્યા હશે, <sup>૩૦</sup> તેને આ જીવનકાળમાં અનેકગણું તથા આવનાર જમાનામાં અનંતજીવન પ્રાપ્ત થશે.'

### ઈસુએ શ્રીજી વખત પોતાના મૃત્યુની આગાહી કરી

<sup>૩૧</sup> ઈસુએ બારે શિષ્યોને પાસે બોલાવીને તેઓને કદયું કે, 'જુઓ, આપણે થઙ્ગશાલેમ જર્દાએ છીએ, અને માણસના દીકરા સંબંધી પ્રબોધકોથી જે લખાયું છે તે સર્વ પૂરું કરાશે. <sup>૩૨</sup> કેમ કે તેમને બિનયહૂદીઓને આધીન કરાશે, અને તેમની ભશકરી તથા અપમાન કરાશે, અને તેમના પર તેઓ થુંકશે; <sup>૩૩</sup> વળી કોરડા મારીને તેઓ તેમને મારી નાખશે, અને શ્રીજે દિવસે તે પાછા સજીવન થશે.'

<sup>૩૪</sup> પણ તેમાંનું કંઈ તેઓના સમજવામાં આવ્યું; નહિં અને આ વાત તેઓથી ગુપ્ત રહી, અને જે કહેવામાં આવ્યું તે તેઓ સમજયા નહિં.

### ઈસુ થરીખોના અંધ ભિખારીને દેખતો કરે છે

<sup>૩૪</sup> એમ થથું કે ઈસુ થરીખો પાસે આવતા હતા, ત્યારે ભાર્ગની બાજુએ એક અંધ જન બેઠો હતો, તે બીખ ભાગતો હતો. <sup>૩૫</sup> ઘણાં લોકો પાસે થઈને જતા હોય એવું સાંભળીને તેણે પૂછથું કે, 'આ શું હશે?' <sup>૩૬</sup> તેઓએ તેને કદથું કે, 'ઈસુ નારીની પાસે થઈને જાય છે.'

<sup>૩૭</sup> તેણે ભૂમ પાડીને કદથું કે, 'ઓ ઈસુ, દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કરો.' <sup>૩૮</sup> જેઓ આગળ જતા હતા તેઓએ તેને ધમકાવ્યો, કે 'ચૂપ રહે; 'પણ તેણે વધારે મોટેથી ભૂમ પાડીને કદથું કે, 'દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કરો.'

<sup>૩૯</sup> ઈસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાની આજ્ઞા કરી અને તે પાસે આવ્યો, ત્યારે ઈસુએ તેને પૂછથું કે, <sup>૪૦</sup> 'હું તારે માટે શું કલં, તારી છથા શી છે?' તેણે કદથું કે, 'પ્રભુ હું દ્રષ્ટિ પામું.

<sup>૪૧</sup> ઈસુએ તેને કદથું કે, 'તું દ્રષ્ટિ પામ; તારા વિજ્ઞાસે તને બચાવ્યો છે,' <sup>૪૨</sup> અને તરત તે દ્રષ્ટિ પામ્યો અને ઈશ્વરને મહિમા આપતો તે તેમની પાછળ ચાલ્યો; બધા લોકોએ તે જોઈને ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ કરી.

## ૧૯

### ઈસુ અને જાખ્યી

<sup>૧</sup> ઈસુ થરીખોમાં થઈને જતા હતા. <sup>૨</sup> ત્યાં જાખ્યી નામે એક પુલ્લષ હતો; તે મુખ્ય દાણી હતો, અને શ્રીમંત હતો.

<sup>૩</sup> તેણે ઈસુને જોવા કોશિશ કરી કે તે કોણ છે, પણ ભીડને લીધે તે તેમને જોઈ શક્યો નાહિ, કેમ કે તે નીચા કદનો હતો. <sup>૪</sup> તેથી આગળ દોડી જઈને ઈસુને જોવા સારુ ગુલ્લર ઝાડ પર તે ચદ્દયો; ઈસુ તે રસ્તે થઈને પસાર થવાનાં હતા.

<sup>૫</sup> તે જગ્યાએ ઈસુ આવ્યા. તેમણે ઊંચે જોઈને કદથું, 'જાખ્યી, તું જલદી નીચે ઉિતશી આવ, મારો આજનો ઉતારો તારે ઘરે છે!' <sup>૬</sup> તે જલદી નીચે ઉિતર્યો. તેણે આનંદથી ઈસુને આવકાર્યો. <sup>૭</sup> બધાએ તે જોઈને કચકચ કરી કે, ઈસુ પાપી માણસને ઘરે મહેમાન તરીકે રહેવા ગયો છે.

<sup>૮</sup> જાખ્યીએ ઉભા રહીને પ્રભુને કદથું કે, 'પ્રભુ, હું મારી સંપત્તિનો અડધો ભાગ ગરીબોને આપું છું; અને જો અન્યાયથી મેં કોઈનાં નાણાં પડાવી લીધા હોય તો હું ચારગણાં પાછા આપીશ,' <sup>૯</sup> ઈસુએ તેને કદથું કે, 'આજે આ ઘરે ઉદ્ધાર આવ્યો છે, કારણ કે જાખ્યી પણ ઇષ્ટાહિમનો દીકરો છે.' <sup>૧૦</sup> કેમ કે જે ખોવાથું છે તેને શોધવા તથા ઉદ્ધાર કરવા સારુ માણસનો દીકરો આવ્યો છે.'

### મહોરોની સોંપણી અને હિસાબનું દ્રષ્ટાંત

<sup>૧૧</sup> તેઓ આ વચન સાંભળતાં હતા, ત્યારે ઈસુએ અન્ય એક દ્રષ્ટાંત પણ કદથું, કેમ કે તે થરુશાલેમ પાસે આવ્યા હતા, અને તેઓ એમ ધારતા હતા કે, ઈશ્વરનું રાજ્ય હમણાં જ પ્રગટ થશે. <sup>૧૨</sup> માટે ઈસુએ કદથું કે, 'એક કુળવાન માણસ પોતાને માટે રાજ્ય મેળવીને પાછા આવવાના ઇચ્છાથી દૂર દેશ ગયો.'

<sup>૧૩</sup> તે અગાઉ તેણે પોતાના દસ ચાકરોને બોલાવીને તેઓને દરેકને એક એમ કુલ દસ મહોર આપીને તેઓને કદથું કે, હું આવું ત્યાં લગી તમે તેનો વહીવટ કરો. <sup>૧૪</sup> પણ તેના શહેરના માણસો તેના પર દેખ રાખતા હતા, અને તેની પાછળ એલચીઓને મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, 'એ માણસ અમારા પર રાજ્ય કરે એવું અમે ઇચ્છતા નથી.'

<sup>૧૫</sup> એમ થથું કે તે રાજ્ય મેળવીને પાછો આવ્યો, ત્યારે જે નોકરોને તેણે નાણું આપ્યું

હતું, તેઓને પોતાની પાસે બોલાવવાનું કર્યું, એ માટે કે તેઓ શું શું કમાથા, તે એ જણો.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે પહેલાએ તેની પાસે આવીને કર્યું કે, 'માલિક, તમારી એક મહોરે બીજુ દસ મહોર પેદા કરી છે. <sup>૧૭</sup> તેણે તેને કર્યું કે, 'શાબાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસુ માલૂમ પડ્યો છે, માટે દસ શહેરોનો અધિકારી થા.'

<sup>૧૮</sup> બીજાએ આવીને કર્યું કે, 'શેઠ, તમારી એક મહોરે પાંચ મહોર પેદા કરી છે.' <sup>૧૯</sup> તેણે તેને પણ કર્યું કે, 'તું પણ પાંચ શહેરનો ઉપરી થા.'

<sup>૨૦</sup> બીજા નોકરે આવીને કર્યું કે, 'માલિક, જુઓ, તમારી મહોર આ રહી, મેં ઝમાલમાં બાંધીને તેને સાચવી રાખી હતી, <sup>૨૧</sup> કારણ કે તમારી મને બીક લાગતી હતી, કેમ કે તમે કર્દક માણસ છો; તમે જે મૂકર્યું ન હોય તે ઉઠાવો છો, અને જે વાવ્યું ન હોય તે તમે કાપો છો.'

<sup>૨૨</sup> કુલવાન માણસે તેને કર્યું, 'ઓ દુષ્ટ નોકર, તારા પોતાના મુખથી હું તારો નયાય કરીશ; હું કર્દક માણસ છું, જે મૂકર્યું ન હોય, તે હું ઉઠાવું છું, અને જે વાવ્યું ન હોય તે કાપું છું, એમ તું જાણતો હતો; <sup>૨૩</sup> માટે તેં શાહુકારને ત્યાં માઝું નાણું કેમ નહોતું આપ્યું, કે હું આવીને વ્યાજ સહિત તે મેળવી શકત.

<sup>૨૪</sup> પછી જેઓ પાસે ઊભા હતા તેઓને તેણે કર્યું કે, તેની પાસેથી તે મહોર લઈ લો, અને જેની પાસે દસ મહોર છે તેને આપો.' <sup>૨૫</sup> તેઓએ તેને કર્યું કે, 'માલિક, તેની પાસે તો દસ મહોર છે!'

<sup>૨૬</sup> હું તમને કહું છું કે, જે કોઈની પાસે છે, તેને અપાશે, અને જેની પાસે નથી તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવાશે. <sup>૨૭</sup> પરંતુ આ મારા વૈશીઓ કે જેઓ ચાહતા નહોતા કે હું તેઓ પર રાજ કરું, તેઓને અહીં પકડી લાવો, અને મારી આગળ મારી નાખો.'

### થળશાલેમાં વિજયપ્રવેશ

<sup>૨૮</sup> એમ કર્યાં પછી તે થળશાલેમને માર્ગ તેમની આગળ ચાલવા લાગ્યા.

<sup>૨૯</sup> એમ થથું કે ઈસુ બેથફાગે તથા બેથાનિયા પાસે જૈતૂન નામના પહાડ આગળ આવ્યા, ત્યારે ઈસુએ બે શિષ્યોને એવું કહી મોકલ્યા કે, <sup>૩૦</sup> 'તમે સામેના ગામમાં જાઓ, અને તેમાં પેસતાં જ ગધેડાનું એક વછેં બાંધેલું તમને મળશે, તેના પર કોઈ માણસ કદી બેઠું નથી; તેને છોડી લાવો.' <sup>૩૧</sup> જો કોઈ તમને પૂછે કે, તેને કેમ છોડો છો? તો એમ કહો કે, પ્રભુને તેની જરૂર છે.'

<sup>૩૨</sup> જેઓને મોકલ્યા તેઓ ગયા, જેમ ઈસુએ તેઓને કર્યું હતું તે પ્રમાણે તેઓને વછેં મળયું. <sup>૩૩</sup> તેઓ તેને છોડતા હતા ત્યારે તેના માલિકોએ તેઓને કર્યું કે, તમે વછેરાને કેમ છોડો છો?' <sup>૩૪</sup> તેઓએ કર્યું કે, 'પ્રભુને તેની જરૂર છે.' <sup>૩૫</sup> તેઓ તેને ઈસુની પાસે લાવ્યા, અને વછેરા પર પોતાનાં કપડાં નાખીને ઈસુને તેના પર સવાર થયા. <sup>૩૬</sup> ઈસુ જતા હતા ત્યારે લોકોએ પોતાનાં કપડાં માર્ગમાં પાથર્યા.

<sup>૩૭</sup> ઈસુ નજીકમાં જૈતૂન પહાડના ઢોળાવ પાસે આવી પહોંચયાં, ત્યારે જે પરાક્રમી કામો તેઓએ જોયાં હતાં, તે સઘળાંને લીધે શિષ્યોનો આખો સમુદ્દર હર્ષ કરીને ઊંચે અવાજે ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતાં કહેવા લાગ્યા કે, <sup>૩૮</sup> 'પ્રભુને નામે જે રાજ આવે છે તે આશીર્વાદિત છે! આકાશમાં શાંતિ તથા પરમ ઊંચામાં મહિમા!'

<sup>૩૯</sup> લોકોમાંથી કેટલાક ફરોશીઓએ ઈસુને કર્યું કે, 'ઉપદેશક, તમારા શિષ્યોને ધમકાવો.' <sup>૪૦</sup> ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'હું તમને કહું છું કે જો તેઓ ચૂપ રહેશે તો પથરો પોકારી ઊંચશે.'

### યરશાલેમ માટે ઈસ્ટુનું રૂદન

૪૧ ઈસુ પાસે આવ્યા ત્યારે શહેરને જોઈને તેને લીધે રક્ષયા, અને કદ્યું કે, ૪૨ હે યરશાલેમ, જો તેં, હા તેં, શાંતિને લગતી જે બાબતો છે તે જો તેં આજે જાણી હોત તો કેવું સાચું! પણ હમણાં તેઓ તારી આંખોથી ગુપ્ત રખાયેલી છે.

૪૩ કેમ કે તારા ઉપર એવા દિવસો આવી પડશે કે જથારે તારા વૈચીઓ તારી જામે ભોરથો માંડશે. તને ધેરી લેશો, અને ચારેબાજુથી તને દબાવશો. ૪૪ તેઓ તને તથા તારી સાથે રહેતાં તારાં છોકરાંને જમીન પર પછાડી નાખશો, અને તેઓ તારામાં એક પથ્થર પર બીજો પથ્થર રહેવા દેશો નહિં, કેમ કે તારી કૃપાક્રષ્ણનો સમય તેં જાણ્યો નહિં.'

### ભક્તિસ્થાનનું શુદ્ધિકરણ

૪૫ ઈસુ ભક્તિસ્થાનમાં ગયા અને ત્યાંનાં દુકાનદારોને અંદરથી કાઢી મૂક્યાં. ૪૬ તેણે તેઓને કદ્યું કે, એમ લખ્યું છે કે, 'મારું ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર થશે, પણ તમે તેને લુંટારાઓનું કોતર કર્યું છો!' ૪૭ ઈસુ રોજ ભક્તિસ્થાનમાં બોધ કરતા હતા, પણ મુખ્ય યાજકો, શાસ્ત્રીઓ તથા લોકોના આગેવાનો તેમને મારી નાખવાની કોણિશ કરતા હતા; ૪૮ શું કરવું તે તેઓને સમજાયું નહિં; કેમ કે બધા લોકો એક થિંકે ઈસુને સાંભળતાં હતા.

## ૨૦

### ઈસુના અધિકાર વિષે પ્રશ્ન

૧ તે અરક્ષામાં એક દિવસે એમ થથું કે ઈસુ ભક્તિસ્થાનમાં લોકોને બોધ આપતા અને જ્ઞાવાર્તા પ્રગટ કરતા હતા, ત્યારે મુખ્ય યાજકો, શાસ્ત્રીઓ અને વડીલો પાસે આવીને ઊભા રહ્યા. ૨ તેમની સાથે વાત કરતાં તેઓએ કદ્યું કે, 'અમને કહે કે, કથા અધિકારથી તું આ કામો કરો છો? આ અધિકાર તને કોણે આપ્યો છે?' ૩ ઈસુએ તેઓને જવાબ આપતા કદ્યું કે, 'હું પણ તમને એક વાત પૂછું છું, તે મને કહો' ૪ થોહાનનું બાપ્તિકરણ સ્વર્ગથી હતું કે માણસોથી?' ૫ તેઓએ અંદરોઅંદર વિચાર કરીને કદ્યું કે, 'જો કહીએ કે સ્વર્ગથી, તો તે કહેશે, તો તમે તેના પર કેમ વિચાર કર્યો નહિં? ૬ અને જો કહીએ કે 'માણસોથી', તો બધા લોકો આપણાને પથ્થર મારશે, કેમ કે તેઓને ખાતરી છે કે થોહાન પ્રબોધક હતો!' ૭ તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'તે કયાંથી હતું એ અમે નથી જણતા!' ૮ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'હું પણ તમને કહેતો નથી કે કથા અધિકારથી હું આ કામો કરું છું.'

### દ્રાક્ષાવાડીના ખેડૂતોનું દ્રષ્ટાંત

૯ તે લોકોને આ દ્રષ્ટાંત કહેવા લાગ્યા કે, 'એક માણસે દ્રાક્ષાવાડી રોપી, અને તે ખેડૂતોને ભાડે આપી, પણી લાંબા સમય જુદી તે પરદેશ જઈને રહ્યો. ૧૦ મોસમે તેણે ખેડૂતોની પાસે એક નોકરને મોકલ્યો કે તેઓ દ્રાક્ષાવાડીના ફળનો ભાગ તેને આપે; પણ ખેડૂતોએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલ્યો.

૧૧ પણી તેણે બીજા એક ચાકરને મોકલ્યો; તેઓએ તેને પણ મારીને તથા અપમાન કરીને ખાલી હાથે કાઢી મૂક્યો. ૧૨ તેણે શ્રીજા નોકરને મોકલ્યો; અને તેઓએ તેને પણ ધાયલ કરીને કાઢી મૂક્યો.

૧૩ દ્રાક્ષાવાડીના ભાલિકે કદ્યું કે, 'હું શું કરું? હું મારા વહાલા દીકરાને મોકલીશ, તેને જોઈને કદાપિ તેઓ તેનું માન રાખે!' ૧૪ પણ ખેડૂતોએ જથારે તેને જોયો ત્યારે

તેઓએ ભાંહોમાંહે મનસ્થબો કરીને કદ્યું કે, આ વારસ છે, ચાલો, આપણે તેને મારી નાખીએ કે વારસો આપણો થાય.

<sup>૧૫</sup> તેઓએ તેને વાડીમાંથી બહાર ઘકેલીને મારી નાખ્યો. માટે હવે દ્રાક્ષાવાડીનો માલિક તેઓને શું કરશે? <sup>૧૬</sup> તે આવીને ખેડૂતોનો નાશ કરશે, અને દ્રાક્ષાવાડી બીજાઓને આપશે. અને એ સાંભળીને તેઓએ કદ્યું કે, 'એવું ન થાઓ.'

<sup>૧૭</sup> પણ ઈસ્ટુએ તેઓની તરફ જોઈને કદ્યું, કે 'આ જે લખેલું છે તેનો અર્થ શો છે?, એટલે, જે પથ્થરનો બાંધનારાઓએ નકાર કર્યો તે ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર (કોણશિલા) થયો. <sup>૧૮</sup> તે પથ્થર પર જે કોઈ પડશે તેના ટુકડેટુકડાં થઈ જશે, પણ જેનાં પર તે પડશે તેનો તે છુંદો કરી નાખશે.'

### કાઈસારને કર ભરવો કે નહિ

<sup>૧૯</sup> શાસ્ત્રીઓએ તથા મુખ્ય થાજકોએ તે જ ઘરીએ તેમના પર હાથ નાખવાની કોણશિલા કરી; પણ તેઓ લોકોથી બીધા, કેમ કે તેઓ જ્ઞાનથા કે, તેમણે આ દ્રષ્ટાંત આપણા પર કદ્યું છે. <sup>૨૦</sup> તેમના પર નજર રાખીને તેઓએ ન્યાથી હોવાનો દેખાવ કરનારા જસ્તુસોને મોકલ્યા, એ સારુ કે તેઓ તેમને વાતમાં પકડીને તેમને રાજ્યપાલના હવાલામાં તથા અધિકારમાં સૌંપી દે.

<sup>૨૧</sup> તેઓએ ઈસ્ટુને પૂછ્યું કે, 'ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ, કે તમે જે કહો છો અને શીખવો છો સત્ય છે, અને તમે કોઈની શરમ રાખતા નથી, પણ સચ્યાઈથી ઈશ્વરનો માર્ગ શીખવો છો; <sup>૨૨</sup> તો આપણે કાઈસારને કર આપવો ઉચ્ચિત છે કે નહિ?' <sup>૨૩</sup>

<sup>૨૩</sup> પણ તેઓનું કપટ જાણીને ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, <sup>૨૪</sup> 'મને એક દીનાર સિક્કો દેખાડો; એના પર કોણી છાપ તથા કોણો લેખ છે? અને તેઓએ કદ્યું કે, 'કાઈસારના.'

<sup>૨૫</sup> ત્યારે ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, 'તો જે કાઈસારનું છે તે કાઈસારને અને જે ઈશ્વરનું છે તે ઈશ્વરને ચૂકવી આપો!' <sup>૨૬</sup> લોકોની આગળ તેઓ આ વાતમાં ઈસ્ટુને પકડી શક્યા નહિ, અને તેમના ઉત્તરથી આશ્રય પામીને તેઓ ચૂપ રહ્યા.

### એક સ્ત્રીનાં સાત પતિનો દાખલો

<sup>૨૭</sup> સદ્ગુરીઓ જે કહે છે કે મરણોત્થાન નથી, તેઓમાંના કેટલાકે તેમની પાસે આવીને પૂછ્યું કે, <sup>૨૮</sup> 'ઉપદેશક, મોરિસે અમારે વાસ્તે લખ્યું છે કે, જો કોઈનો ભાઈ, તેની પતની જીવતી છતાં, સંતાન વિના મૃત્યુ પામે, તો તેનો ભાઈ તેની પતનીને પરણે અને પોતાના ભાઈને સારુ સંતાન ઉપજાવે.

<sup>૨૯</sup> હવે, સાત ભાઈ હતા; અને પહેલો પતનીને પરણીને સંતાન વિના મરણ પામ્યો; <sup>૩૦</sup> <sup>૩૧</sup> પછી બીજાએ તેને પતની કરી અને તેના મરણ પછી <sup>૩૧</sup> બીજાએ તેને પતની કરી. એમ સાતેય ભાઈઓ નિઃસંતાન મરણ પામ્યા. <sup>૩૨</sup> પછી તે સ્ત્રી પણ મરણ પામી. <sup>૩૩</sup> તો મરણોત્થાનમાં તે તેઓમાંના કોણી પતની થશે? કેમ કે તે સાતેયની પતની થઈ હતી.'

<sup>૩૪</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, 'આ જગતના છોકરાં પરણે છે તથા પરણાવાય છે; <sup>૩૫</sup> પણ જેઓ જગતને તથા મરણોત્થાન પામવાને યોગ્ય ગણાય છે, તેઓ પરણતા નથી તથા પરણાવતા નથી; <sup>૩૬</sup> કેમ કે તેઓ ફરીથી મરણ પામી શકતા નથી; કારણ કે તેઓ સ્વર્ગદૂતો સમાન છે; મરણોત્થાનના દીકરા હોવાથી તેઓ ઈશ્વરના દીકરા છે.'

<sup>૩૭</sup> વળી 'જાડવાં' નામના પ્રકરણમાં ખૂસા પ્રબુને ઈશ્વરિભનાં ઈશ્વર તથા ઈશ્વરીકના ઈશ્વર તથા યાકૂબના ઈશ્વર કહે છે, ત્યારે તે પણ એવું જણાવે છે કે મૂઢેલાં ઉઠાડાય છે. <sup>૩૮</sup> હવે તે મૂઢેલાના ઈશ્વર નથી, પણ જીવતાંઓના ઈશ્વર છે; કેમ કે બધા તેમને અર્થે જીવે છે!'

<sup>૩૬</sup> શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાકે જવાબ આપતાં કદ્યું કે, 'ઉપદેશક, તમે સાચું કદ્યું.'  
<sup>૪૦</sup> પણીથી તેમને કશું પૂછવાની તેઓની હિંમત ચાલી નહિ.

### મસીહ-દાઉદપુત્ર

<sup>૪૧</sup> ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'ખ્રિસ્ત દાઉદ નો દીકરો છે, એમ લોકો કેમ કહે છે? <sup>૪૨</sup> કેમ કે દાઉદ પોતે ગીતશાસ્ત્રમાં કહે છે કે, પ્રભુએ મારા પ્રભુને કદ્યું કે, <sup>૪૩</sup> હું તારા શાશ્વતોને તારું પાથાસન કરું ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ. <sup>૪૪</sup> દાઉદ તો તેમને પ્રભુ કહે છે, માટે તે તેનો દીકરો કેમ હોય?'

### શાસ્ત્રીઓ વિષે સાવધાન રહેવા સંબંધી

<sup>૪૫</sup> સધણા લોકોના સાંભળતાં ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને કદ્યું કે, <sup>૪૬</sup> 'શાસ્ત્રીઓથી સાવધાન રહો, કેમ કે તેઓ અભિભા પહેંચીને ફરવાનું, તથા ચોકમાં સલામો પામવાનું તથા સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો તથા જમણવારમાં મુખ્ય જગ્યાઓ ચાહે છે; <sup>૪૭</sup> જેઓ વિધવાઓની ભિલકત પડાવી લે છે અને દંબથી લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરે છે; તેઓ વિશેષ શિક્ષા ભોગવશે.'

## ૨૧

### વિધવાનું બે દમ્પતીનું દાન

<sup>૧</sup> ઈસુ ભક્તિસ્થાનમાં ઊંચું જોતાં હતા. ત્યાં તેમણે શ્રીમંતોને ધર્મ બંડારમાં પોતાનાં દાન નાખતા જોયા. <sup>૨</sup> એક દર્દી વિધવાને તેમાં નજીવા મૂલવાળા બે નાના સિક્કા નાખતા જોઈ,<sup>૩</sup> ત્યારે ઈસુએ કદ્યું કે, 'હું તમને સાચું કહું છું કે, આ ગરીબ વિધવાએ તે સર્વ કરતાં વધારે દાન આપ્યું છે. <sup>૪</sup> કેમ કે એ સહુએ પોતાની જરૂરીયાત કરતાં વધારે હતું તેમાંથી દાન પેટીમાં કંઈક આપ્યું છે, પણ તેણે પોતાની તંગીમાંથી પોતાની પાસે જે હતું તે બધું જ આપી દીધું છે.'

### ભક્તિસ્થાનના નાશની આગાહી

<sup>૫</sup> સુંદર પથ્થરોથી તથા ધર્મ દાનોથી ભક્તિસ્થાન કેવું સુશોભિત કરાયેલું છે તે વિષે કેટલાક વાત કરતા હતા, ત્યારે ઈસુએ કદ્યું કે, <sup>૬</sup> 'આ બધું તમે જુઓ છો ખરા, પણ એવા દિવસો આવશે કે જથારે અહીં પારી નાખો નહિ એવો એક પથ્થર બીજા પર રહેવા દેવાશે નહિ.'

### સંકટોની સત્તાવણી

<sup>૭</sup> તેઓએ તેમને પૂછ્યું કે, 'ઉપદેશક, તો એ કથારે થશે? જથારે આ વાતો પૂરી થવાની હશે ત્યારે કઈ નિશાની દેખાશે?' <sup>૮</sup> ઈસુએ કદ્યું કે, 'કોઈ તમને ભૂલાવે નહિ માટે સાવધાન રહો; કેમ કે મારે નામે ઘણાં આવીને કહેશે કે, તે હું છું; અને સમય પાસે આવ્યો છે; તો તમે તેઓને અનુસરશો નહિ.' <sup>૯</sup> જથારે તમે યુઝોના તથા બળવાઓના સમાચાર સાંભળો ત્યારે ગભરાશો નહિ, કેમ કે આ બધું પ્રથમ થાય તે જરૂરી છે; પણ એટલેથી અંત આવવાનો નથી.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'પ્રજા પ્રજા વિરુદ્ધ તથા રાજ્ય રાજ્યની વિરુદ્ધ ઊઠશે; <sup>૧૧</sup> અને મોટા ધરતીકંપો થશે, તથા ડેરેદર દુષ્કાળ તથા મરકીઓ થશે; સર્વર્ગમાંથી ભયંકર ઉત્પાત તથા ભયાનક ચમત્કારિક ચિંતનો થશે.'

<sup>૧૨</sup> પણ એ સર્વ થથા પહેલાં મારા નામને લીધે તેઓ તમારા પર હાથ નાખશે, તમને સત્તાવશે અને સભાસ્થાનો તથા જેલના અધિકારીઓને હવાલે કરશો, અને રાજાઓ તથા રાજ્યપાલ સમક્ષ લઈ જશે. <sup>૧૩</sup> એ તમારે સારુ સુવાર્તા સંભળાવવી તે તમારે સારુ સાક્ષીજ્ઞપ બની રહેશો.

૧૪ માટે તમે પોતાના ભનમાં નિશ્ચય કરો કે, પ્રત્યુત્તર કેવી શીતે આપવો તે વિષે અગાઉથી ચિંતા કરવી નહિં. ૧૫ કેમ કે હું તમને એવું મુખ તથા એવી બુદ્ધિ આપીશ, કે તમારો કોઈ પણ વિરોધી તમારી સાથે વાદવિવાદ કરી શકશે નહિં અને તમારી સામે થઈ શકશે નહિં.

૧૬ માબાપથી, ભાઈઓથી, સગાંથી તથા ભિત્રોથી પણ તમે પરાધીન કરાશો; તમારામાંના કેટલાકને તેઓ મારી નંખાવશો. ૧૭ મારા નામને લીધે સઘળા તમારો દ્રેષ્ટ કરશે. ૧૮ પણ તેઓથી તમારા ભાથાનો એક વાળ પણ વાંકો કરી શકાશે નહિં. ૧૯ તમારી ધીરજથી તમારા જીવને તમે બચાવશો.

### યરુશાલેમના વિનાશ અંગે આગામી

૨૦ પણ જ્યારે યરુશાલેમને લશકરોથી દેરાયેલું તમે જોશો, ત્યારે જાણજો કે તેનો ઉંજડ થવાનો સમય પાકી ગયો છે. ૨૧ ત્યારે જેઓ થહૃદિયામાં હોય તેઓએ પહાડોમાં નાસી જવું; જેઓ શહેરમાં હોય તેઓએ બહાર નીકળી જવું; અને જેઓ ખેતરોમાં હોય તેઓએ શહેરમાં આવવું નહિં. ૨૨ કેમ કે એ વેર વાળવાના દિવસો છે, એ માટે કે જે લખેલું છે, તે બધું પૂરું થાય.

૨૩ એ દિવસોમાં જેઓ સગર્ભા હશે તથા જેઓ સ્તનપાન કરાવતી હશે તેઓની હાલત કફોડી થશે. કેમ કે દેશ પર મોટી વિપત્તિ, અને આ લોકો પર કોપ આવી પડશે. ૨૪ તેઓ તરવારની ધારથી ભાર્યા જશે, અને કેટલાકને ગુલામ બનાવીને અન્ય દેશોમાં લઈ જવાશે; અને વિદેશીઓના સમયો પૂરા થશે, ત્યાં લગી યરુશાલેમ તેઓથી ખૂંદી નંખાશે.

### માનવપુત્રનું આગમન

૨૫ સૂર્ય તથા ચંદ્ર તથા તારાઓમાં ચમત્કારિક ચિન્નો થશે; અને પૂઢ્યી પર દેશભાતિઓ, સમુદ્રના ભોજાંઓની ગર્જનાથી પ્રાસીને ગભરાઈ જશે. ૨૬ દુનિયા ઉપર જે આવી પડવાનું છે તેની બીકથી તથા તેની ખાતરીથી ભાણસો થાકી જશે; કેમ કે આકાશમાં પરાક્રમો હલાવાશે.

૨૭ ત્યારે તેઓ ભાણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મહાભહિમાસહિત વાદળામાં આવતા જોશો. ૨૮ પણ આ વાતો થવા લાગે ત્યારે તમે નજર ઉઠાવીને તમારાં ભાથાં ઊંચા કરો, કેમ કે તમારો ઉદ્ધાર પાસે આવ્યો છે, એવું સમજવું.

### અંજુરી પરથી ભણતો બોધપાઠ

૨૯ ઈસ્યુએ તેઓને દ્રષ્ટાંત કર્યું કે, અંજુરી તથા સર્વ વૃક્ષોને જુઓ. ૩૦ હવે તેઓ જ્યારે ફૂટવા માંડે છે ત્યારે તમે તે જોઈને આપોઆપ સમજો છો કે ઉનાણો આવી રહ્યો છે. ૩૧ તેમ જ તમે પણ આ સઘળું થતાં જુઓ, ત્યારે જાણજો કે ઈશ્વરનું રાજ્ય પાસે છે.

૩૨ હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, તે બધાં પૂરાં નહિં થશે ત્યાં સુધી આ પેઢી ભરણ પામશે નહિં. ૩૩ આકાશ તથા પૂઢ્યી નાશ પામશે, પણ મારી વાતો પૂર્ણ થથા વિના રહેશે નહિં.

### સાવધાન રહેવાની જરૂર

૩૪ તમે સાવધાન રહો, રહેને અતિશય ખાવાથી કે પીવાથી તથા સંસારી ચિંતાથી તમારાં ભન જડ થાય, અને તે દિવસ જાળની જેમ તમારા પર ઓચિંતો આવી પડે. ૩૫ કેમ કે તે દિવસ આખી પૂઢ્યી ઉપર વસનારાં સર્વ પર ફાંદાજુપ આવી પડવાનો છે.

૩૬ તમે સતત જગતા રહો અને પ્રાર્થના કરો કે, આ બધું જે થવાનું છે, તેમાંથી બચી જવાને તથા ભાણસના દીકરાની સમક્ષ રજુ થવા માટે તમે સક્ષમ થાઓ.'

<sup>૩૭</sup> ઈસુ દરરોજ દિવસે બહિતસ્થાનમાં બોધ કરતા હતા અને રાતવાસો જૈતૂન પહાડ પર કરતા હતા. <sup>૩૮</sup> બધા લોકો તેમનું સાંભળવા સારુ વહેલી સવારે તેમની પાસે બહિતસ્થાનમાં આવતા હતા.

## ૨૨

### ઈસુની વિચદ્ધ કાવતરં

<sup>૧</sup> હવે બેખમીર રોટલીનું પર્વ જે પાસ્ખાપર્વ કહેવાય છે, તે પાસે આવ્યું. <sup>૨</sup> ઈસુને શી રીતે મારી નાખવા, તેની તજવીજ મુખ્ય યાજકો તથા શાક્ષીઓ કરતા હતા; કેમ કે તેઓ લોકોથી બીતા હતા.

### ઈસુને પકડાવી દેવા યહૃદાની સંમતિ

<sup>૩</sup> યહૃદા જે ઇશ્કારિયોત કહેવાતો હતો, જે બાર શિષ્યોમાંનો એક હતો, તેનામાં શેતાને પ્રવેશ કર્યો. <sup>૪</sup> તેણે જઈને મુખ્ય યાજકો તથા સરદારોના હાથમાં ઈસુને શી રીતે સ્વાધીન કરવા, તે સંબંધી તેઓની સાથે ભસલત કરી.

<sup>૫</sup> તેથી તેઓ ખુશ થયા, અને તેને લાંઘ રૂપે પૈસા આપવાનું વચ્ચન આપ્યું; <sup>૬</sup> તે સહમત થયો, અને લોકો હાજર ન હોય ત્યારે ઈસુને તેઓના હાથમાં સોપવાની તક તે શોધતો રહ્યો.

### પાસ્ખાપર્વના બોજનની તૈયારી

<sup>૭</sup> બેખમીર રોટલીનો દિવસ આવ્યો કે જ્યારે પાસ્ખાનું બલિદાન કરવાનું હતું. <sup>૮</sup> ઈસુએ પિતરને તથા થોહાનને એમ કહીને મોકલ્યા કે, 'જઈને આપણે સારુ પાસ્ખા તૈયાર કરો કે આપણે તે ખાઈએ.' <sup>૯</sup> તેઓએ ઈસુને કટ્યું કે, 'અમે કથાં તૈયાર કરીએ એ વિષે તમારી શી ઇચ્છા છે?'<sup>૧૦</sup>

<sup>૧૦</sup> ઈસુએ તેઓને કટ્યું કે, 'જુઓ, તમને શહેરમાં પેસતાં પાણીનો ઘડો લઈને જતો એક પૂરુષ મળશે, તે જે ઘરમાં જાય ત્યાં તેની પાછળ જજો.' <sup>૧૧</sup> ઘરના માલિકને કહેજો કે, 'ઉપદેશક તને કહે છે કે, જથું મારા શિષ્યોની સાથે હું પાસ્ખા ખાઉં તે ઉતારાની ઓરદી કથાં છે?'<sup>૧૨</sup>

<sup>૧૨</sup> તે પોતે તમને એક મોટી મેડી શણગારેલી અને તૈયાર કરેલી બતાવશે. ત્યાં આપણે સારું પાસ્ખા તૈયાર કરો.' <sup>૧૩</sup> તેઓ ગયા, જેમ ઈસુએ તેઓને કટ્યું હતું તેમ તેઓને મહયું, અને તેઓએ પાસ્ખા તૈયાર કર્યું.

### પ્રભુભોજન

<sup>૧૪</sup> વખત થયો ત્યારે તે બેઠા, તથા બાર પ્રેરિતો તેમની સાથે બેઠા. <sup>૧૫</sup> ઈસુએ તેઓને કટ્યું કે, 'મરણ સત્યાં પહેલાં આ પાસ્ખા તમારી સાથે ખાવાની મારી ઘણી ઇચ્છા હતી. <sup>૧૬</sup> કેમ કે હું તમને કહું છું કે, ઈશ્વરના રાજ્યમાં તે પૂરું થાય ત્યાં સુધી હું તે ફરી ખાઈશ નહિ.'

<sup>૧૭</sup> ઈસુએ પ્યાલો લઈને સ્તુતિ કરીને કટ્યું કે, 'આ લો, અને માંહોમાંહે વહેંયો. <sup>૧૮</sup> કેમ કે હું તમને કહું છું કે, ઈશ્વરનું રાજ્ય આવે ત્યાં સુધી હું હવેથી દ્રાક્ષનો રસ પીનાર નથી.'

<sup>૧૯</sup> પછી ઈસુએ રોટલી લઈને સ્તુતિ કરીને ભાંગી, અને તેઓને આપીને કટ્યું કે, 'આ મારું શરીર છે જે તમારે સારુ આપવામાં આવે છે, મારી યાદગીચીમાં આ કરો.'

<sup>૨૦</sup> તે પ્રમાણે ભોજન કર્યો પછી તેમણે પ્યાલો લઈને કટ્યું કે, 'આ પ્યાલો તમારે સારુ વહેવડાવેલા મારા રક્તમાંનો નવો કરાર છે.'

<sup>૨૧</sup> પણ જુઓ, જે મને પરાધીન કરે છે તેનો હાથ મારી સાથે મેજ પર છે. <sup>૨૨</sup> માણસનો દીકરો હરાવ્યાં પ્રમાણે જાય છે ખરો, પણ જે માણસથી તે પરાધીન કરાય છે તેને

અફસોસ છે! <sup>૨૩</sup> તેઓ અંદરોઅંદર પૂછપરછ કરવા લાગ્યા, કે' આપણામાંનો કોણ આ કામ કરવાનો હશે?'

### સૌથી મોટું કોણ ? વાદવિવાદ

<sup>૨૪</sup> આપણામાં કોણ મોટો ગણાય તે સંબંધી પણ તેઓમાં વાદવિવાદ શરૂ થયો. <sup>૨૫</sup> ઈસુએ તેઓને કદયું કે, 'વિદેશીઓના રાજાઓ તેમના પર સત્તા ચલાવે છે અને જેઓ તેમના પર અધિકાર ચલાવે છે તેઓ પરોપકારી કહેવાય છે.

<sup>૨૬</sup> પણ તમે એવા ન થાઓ; પણ તમારામાં જે મોટો હોથ તેણે નાના જેવા થવું, અને જે આગેવાન હોથ તેણે સેવક ના જેવા થવું. <sup>૨૭</sup> કેમ કે આ બેમાં કથો મોટો છે, જમવા બેસનાર કે સેવા કરનાર? શું જમવા બેસનાર મોટો નથી? પણ હું તમારામાં સેવા કરનારનાં જેવો છું.

<sup>૨૮</sup> પણ મારી કપરી કસોટીઓમાં મારી સાથે રહેનાર તમે થયા છો. <sup>૨૯</sup> જેમ મારા પિતાએ મને રાજ્ય ઠરાવી આપ્યું, તેમ હું તમને રાજ્ય ઠરાવી આપું છું; <sup>૩૦</sup> કે તમે મારા રાજ્યમાં મારી મેજ પર ખાઓ અને પીઓ; અને તમે ઈરાયલનાં બાર ફુળોનો ન્યાય કરતાં રાજ્યાસનો પર બિરાજો.'

### પિતરના નકાર અંગે ઈસુની આગાહી

<sup>૩૧</sup> 'સિમોન, સિમોન, જો, શેતાને તમને ઘઉંની પેડે ચાળવા સારુ [કબજે લેવા] માગ્યા. <sup>૩૨</sup> પણ મેં તારે સારુ પ્રાર્થના કરી કે, તારો વિશ્વાસ ખૂટે નહિં; અને તું તારા ફર્યા પછી તારા બાઈઓને સ્થિર કરજે.'

<sup>૩૩</sup> તેણે તેમને કદયું કે, 'પ્રભુ, હું તમારી સાથે જેલમાં જવા તથા મરવા પણ તૈયાર છું.' <sup>૩૪</sup> પણ ઈસુએ કદયું કે, 'પિતર, હું તને કહું છું કે, આજે મરદો બોલ્યા અગાઉ, 'હું તને ઓળખતો નથી', એમ કહીને તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે.'

### થેલી, ઝોળી ને તરવાર રાખો

<sup>૩૫</sup> પછી તેણે તેઓને પૂછયું કે, 'જથારે થેલી તથા પગરખાં વિના મેં તમને મોકલ્યા તથારે તમને કશાની ખોટ પડી?' તેઓએ કદયું કે, 'કશાની નહિં.' <sup>૩૬</sup> તથારે તેમણે તેઓને કદયું, 'પણ હમણાં જેની પાસે નાણાં હોથ તે રાખે, થેલી પણ રાખે, અને જેની પાસે તરવાર ના હોથ તે પોતાનું કપડું વેચીને તરવાર ખરીદી રાખે.

<sup>૩૭</sup> કેમ કે હું તમને કહું છું કે, 'તે અપરાધીઓની સાથે ગણાયો', એવું જે લખેલું છે તે મારા સંદર્ભે હજુ પૂરું થવું જોઈએ; કારણ કે મારા સંબંધીની વાતો પૂરી થાય છે.'

<sup>૩૮</sup> તેઓએ કદયું કે, 'પ્રભુ, જો બે તરવાર આ રહી;' તેણે તેઓને કદયું કે, 'એ બસ છે!'

### ઈસુ જૈતુન પહાડ પર પ્રાર્થના કરે છે

<sup>૩૯</sup> બહાર નીકળીને પોતાની રીત પ્રમાણે ઈસુ જૈતુન પહાડ પર ગયા; શિષ્યો પણ તેમની પાછળ ગયા. <sup>૪૦</sup> ઈસુ તે જગ્યાએ આવ્યા, તથારે તેમણે તેઓને કદયું કે, 'પ્રાર્થના કરો કે તમે પરીક્ષણમાં ન પડો.'

<sup>૪૧</sup> આશરે પથ્થર ફેંકાય તેટલે દૂર તે તેઓથી ગયા, અને દૂંટણ ટેકવીને તેમણે પ્રાર્થના કરતાં કદયું કે, <sup>૪૨</sup> 'હે પિતા, જો તમારી ઇચ્છા હોથ, તો આ પ્થાલો મારાથી દૂર કરો, તોપણ મારી ઇચ્છા પ્રમાણે નહિં, પણ તમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ.'

<sup>૪૩</sup> આકાશમાંથી ઈસુને બણ આપતો એક સ્વર્ગદૂત તેમને દેખાયો. <sup>૪૪</sup> તેમણે વેદના સાથે વિશેષ આગ્રહથી પ્રાર્થના કરી, અને તેમનો પરસેવો જમીન પર પડતાં લોહીનાં ટીપાં જેવો થયો.

૪૫ પ્રાર્થના કરીને ઊઠયા પણી ઈસુ પોતાના શિષ્યોની પાસે પાછા આવ્યા, ત્યારે તેઓને થાકને લીધે નિકાવશ થયેલા જોયા, ૪૬ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'કેમ ઊંઘો છો? ઊઠીને પ્રાર્થના કરો, કે તમે પરીક્ષણામાં ન પડો.'

### ઈસુની ધરપકડ

૪૭ તે હજુ બોલતા હતા એટલામાં, જુઓ, ઘણાં લોકો આવ્યા, થહૃદા નામે બાર શિષ્યોમાંનો એક તેઓની આગળ ચાલતો હતો; તે ઈસુને ચુંબન કરવા સારુ તેમની પાસે આવ્યો. ૪૮ પણ ઈસુએ તેને કદ્યું, 'શું તું માણસના દીકરાને ચુંબન કરીને પરાધીન કરે છે?'

૪૯ જેણો તેમની આસપાસ હતા તેઓએ શું થવાનું છે તે જોઈને તેમને પૂછ્યું, 'પ્રભુ, અમે તરવાર મારીએ શું?' ૫૦ તેઓમાંનાં એકે પ્રમુખ થાજકના ચાકરને તરવારનો ઝટકો માર્યો, અને તેનો જમણો કાન કાપી નાખ્યો. ૫૧ પણ ઈસુએ કદ્યું કે, 'હવે બસ કરો'. અને તેમણે ચાકરનાં કાનને રૂપરીને સાજો કર્યો.

૫૨ જે મુખ્ય થાજકો તથા ભક્તિસ્થાનના સરદારો તથા વડીલો તેમની સામે આવ્યા હતા, તેઓને ઈસુએ કદ્યું, 'જેમ લુંટારાની સામે આવતા હો તેમ તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને કેમ આવ્યા છો?' ૫૩ હું રોજ તમારી સાથે ભક્તિસ્થાનમાં બોધ કરતો હતો, ત્યારે તમે મને પકડ્યો નહિં; પણ હાલ તમારો અને અંધકારનાં અધિકારનો સમય છે.'

### પિતરનો નકાર

૫૪ તેઓ ઈસુની ધરપકડ કરીને લઈ ગયા. પ્રમુખ થાજકના ધરમાં તેમને લાવ્યા. પણ પિતર દૂર રહીને તેમની પાછળ ચાલતો હતો. ૫૫ ચોકની વચ્ચમાં તાપણું સણગાવીને તેઓ તાપવા બેઠા ત્યારે પિતર તેઓની સાથે બેઠો હતો.

૫૬ એક દાસીએ તેને અરિનના પ્રકાશમાં બેઠેલો જોઈને તેની તરફ સતત જોઈ રહીને કદ્યું કે, 'આ માણસ પણ તેમની સાથે હતો.' ૫૭ પણ પિતરે ઇનકાર કરીને કદ્યું કે, 'બહેન, હું તેમને ઓળખતો નથી.' ૫૮ થોડીવાર પણી બીજાએ તેને જોઈને કદ્યું કે, "તું પણ તેઓમાંનો છે." પણ પિતરે કદ્યું, "અરે, બાઈ, હું એમાંનો નથી."

૫૯ આશરે એક કલાક પણી બીજાએ ખાતરીથી કદ્યું કે, "ખરેખર આ માણસ પણ તેમની સાથે હતો, કેમ કે તે ગાલીલનો છે." ૬૦ પણ પિતરે કદ્યું, "અરે બાઈ, તું શું કહે છે તે હું જાણતો નથી." અને તરત, તે બોલતો હતો એટલામાં મરદો બોલ્યો.

૬૧ પ્રભુએ ફરીને પિતરની સામે જોયું. અને પિતરને પ્રભુનું વચ્ચન થાડ આવ્યું કે, "ઈસુએ તેને કદ્યું હતું કે, આજ મરદો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે." ૬૨ તે બહાર જઈને બહુ જ રદ્દ્યો.

### ઈસુની ઠણામશકરી અને માર

૬૩ ઈસુ જે માણસોના હવાલે હતા તેઓએ તેમની ડેકડી ઉડાવી અને તેમને માર માર્યો. ૬૪ તેઓએ તેમની આંખોએ પાટો બાંધીને તેને પૂછ્યું કે 'કહી બતાવ, તને કોણે માર્યું?' ૬૫ તેઓએ દુર્ભાષણ કરીને તેમની વિરલજ બીજું ઘણું કદ્યું.

### ઈસુ ન્યાયસભા સમક્ષ

૬૬ દિવસ ઊગતાં જ લોકોના વડીલોની સભા, મુખ્ય થાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ બેગા થયા; અને તેમને પોતાની ન્યાયસભામાં લઈ જઈને તેઓએ કદ્યું કે, ૬૭ "જો તમે ખ્રિસ્ત હો, તો અમને કહો." પણ ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, "જો હું તેમને કહું, તો તમે વિશ્વાસ કરવાના નથી ૬૮ વળી જો હું પૂછીશ તો તમે મને જવાબ આપવાના નથી.

<sup>૬૫</sup> પણ હવે પછી ભાણસનો દીકરો ઈશ્વરના પરાક્રમને જમણે હાથે બિરાજશે.” <sup>૭૦</sup> લોકોએ કર્યું, “તો શું, તમે ઈશ્વરના દીકરા છો?” તેમણે તેઓને કર્યું કે, “તમે કહો છો તે મુજબ હું તે છું.” <sup>૭૧</sup> અને તેઓએ કર્યું કે, “હવે આપણને પુરાવાની શી જરૂર છે? કેમ કે આપણે પોતે તેમના મુખથી જ સાંભળ્યું છે.”

## ૨૩

### ઈસુ પિલાત સમક્ષ

<sup>૧</sup> અને તેઓનો આખો સભુદાય ઉઠીને ઈસુને પિલાતની પાસે લઈ ગયા. <sup>૨</sup> અને તેઓ તેમના પર એવો આરોપ મૂકવા લાગ્યા કે, ‘અમને એવું માલૂમ પડ્યું છે કે આ ભાણસ અમારા લોકોને ભુલાવે છે, અને કાઈસાર રાજને કર આપવાની મના કરે છે, અને કહે છે કે, હું પોતે જિસ્ત એક રાજ છું.’

<sup>૩</sup> અને પિલાતે ઈસુને પૂછ્યું, ‘શું તું થહૂદીઓના રાજ છે?’ અને તેમણે તેનો ઉત્તર આપતા કર્યું, ‘તમે કહો છો તે બરાબર છે!’ <sup>૪</sup> અને પિલાતે મુખ્ય થાજકોને તથા લોકોને કર્યું, ‘આ ભાણસમાં મને કંઈ અપરાધ જણાતો નથી.’ <sup>૫</sup> પણ તેઓએ વિશેષ આગ્રહથી કર્યું કે, ‘ગાલીલથી માંડીને અહીં સુધી આખા થહૂદિયામાં ઈસુ બોધ કરીને લોકોને ઉશ્કેરે છે.’

### ઈસુ હેરોદ સમક્ષ

<sup>૬</sup> પણ પિલાતે તે સાંભળ્યું ત્યારે તેણે પૂછ્યું કે, શું, ‘આ ભાણસ ગાલીલના છે?’ <sup>૭</sup> અને ઈસુ હેરોદના અધિકાર નીચે છે એમ તેણે જાણ્યું, ત્યારે તેમને હેરોદની પાસે મોકલ્યા; હેરોદ પોતે પણ તે દિવસોમાં થકૃશાલેમભાં હતો.

<sup>૮</sup> હવે હેરોદ ઈસુને જોઈને ઘણો ખુશ થયો; કેમ કે તેમના સંબંધી તેણે સાંભળ્યું હતું, માટે ઘણાં દિવસથી તે તેમને જોવા છાચતો હતો; અને ભારા દેખતા તે કંઈ ચમત્કારિક ગિર્યાન કરતો એવી આશા તે ચાખતો હતો. <sup>૯</sup> હેરોદ તેમને ઘણી વાતો પૂછી, પણ ઈસુએ તેને કશો જવાબ આપ્યો નહિં. <sup>૧૦</sup> અને મુખ્ય થાજકો તથા શાસ્ત્રીઓ તેમના ઉપર આવેશથી આરોપ મૂકતા હતા.

<sup>૧૧</sup> અને હેરોદે પોતાના સિપાઈઓ સહિત તેમનો તુલ્યકાર કરીને તથા મશકરી કરીને તેમને રાજવી વસ્ત્ર પહેરાવીને પિલાતની પાસે પાછા મોકલ્યા. <sup>૧૨</sup> અને તે જ દિવસે પિલાત તથા હેરોદ એકબીજાના મિત્ર થયા; એ પહેલા તો તેઓ એકબીજા પર વેર ચાખતા હતા.

### ઈસુને મોતની સજા ફરમાવી

<sup>૧૩</sup> અને પિલાતે મુખ્ય થાજકોને તથા અધિકારીઓને તથા લોકને સમૂહમાં બોલાવીને <sup>૧૪</sup> તેઓને કર્યું કે, ‘આ ભાણસ લોકને ભુલાવે છે, એવું કહીને તમે તેમને ભારી પાસે લાગ્યા છો; પણ, જુઓ, મેં તમારી આગળ ઈસુની તપાસ કર્યા છતાં, જે વાતોનો તમે તેમના પર આરોપ મૂકો છો તે સંબંધી કંઈ પણ અપરાધ ઈસુમાં મને જણાયો નથી;

<sup>૧૫</sup> તેમ જ હેરોદને પણ જણાયો નથી; કેમ કે તેણે તેમને અમારી પાસે પાછા મોકલ્યા; અને જુઓ, મરણાંડને યોગ્ય તેમણે કશું જ કર્યું નથી. <sup>૧૬</sup> માટે હું તેમને થોડી શિક્ષા કરીને છોડી દઈશ! <sup>૧૭</sup> હવે પાખખાપર્વ નિમિત્તે તેઓને સારુ કોઈ એક અપરાધીને છોડી દેવો પડતો હતો.

<sup>૧૮</sup> પણ તેઓએ ઊંચે અવાજે કર્યું કે, ‘ઈસુને લઈ જાઓ, અને બરાબાસને અમારે સારુ છોડી દો.’ <sup>૧૯</sup> એ બરાબાસ તો શહેરમાં કેટલાક દંગા તથા હત્યા કરવાને લિધે જેલમાં નંખાયો હતો.

૨૦ ત્યારે ઈસ્તુને છોડી દેવાની ઇચ્છા રાખીને પિલાત ફરીથી તેઓની સાથે બોલ્યો. ૨૧ પણ તેઓએ પોકારીને કદ્યું કે, 'અને વધસ્તંભે જડાવો, વધસ્તંભે જડાવો.' ૨૨ અને તેણે શ્રીજી વાર તેઓને કદ્યું કે, 'શા માટે? તેણે શું ખોટું કર્યું છે? તેમનાંમાં ભરણાંડને યોગ્ય મને કંઈ માલુમ પડ્યું નથી; માટે હું તને થોડી શિક્ષા કરીને મુક્ત કરી દઈશ.'

૨૩ પણ તેઓએ મોટે અવાજે દુરાગ્રહથી માગ્યું કે 'તેમને વધસ્તંભે જડાવો.' અને છેવટે તેઓનું ધાર્યું થયું. ૨૪ અને પિલાતે ફંસલો કર્યો કે 'તેઓના માગ્યા પ્રમાણે કરવામાં આવે.' ૨૫ અને દંગો તથા ખૂન કરવાને લીધે જે માણસ જેલમાં પુરાયો હતો, અને જેને તેઓએ માગ્યો હતો, તેને તેણે છોડી દીધો, પણ ઈસ્તુને તેઓની ઇચ્છાને સ્વાધીન કર્યા.

### ઈસ્તુનું ઝ્રસારોહણ

૨૬ અને તેઓ તેમને લઈ જતા હતા ત્યારે સિભોન નામે કુરૈનીનો એક માણસ જે બહારગામથી આવતો હતો તેને તેઓએ પકડ્યો, અને તેના ખભા પર વધસ્તંભ ચઢાવ્યો, કે તે ઊંઘકીને તે ઈસ્તુની પાછળ ચાલે.

૨૭ લોકો તેમ જ રડનારી તથા વિલાપ કરનારી સ્ત્રીઓ, સંખ્યાબંધ માણસો, ઈસ્તુની પાછળ પાછળ ચાલતા હતા. ૨૮ પણ ઈસ્તુએ તેઓની તરફ ફરીને કદ્યું કે, 'યરુશાલેમની દીકરીઓ, મારે માટે રડો નહિ, પણ પોતાને માટે તથા તમારા બાળકોને માટે રડો.

૨૯ કેમ કે એવા દિવસો આવશે કે જેમાં તેઓ કહેશે કે, જેઓ નિઃસંતાન છે તથા જેઓને પેટે કદી સંતાન થયું નથી, અને જેઓએ કદી સ્તનપાન કરાયું નથી, તેઓ આશીર્વાદિત છે! ૩૦ ત્યારે તેઓ પહાડોને કહેશે કે, 'અમારા પર પડો'; અને ટેકરાઓને કહેશે કે, અમને દખાવી દો! ૩૧ કેમ કે જો તેઓ લીલા ઝાડને આમ કરે છે તો જૂકાને શું કરશે?

૩૨ બીજા બે માણસ, જે ગુનેગાર હતા, તેઓને મારી નાખવા સાર તેમની સાથે લઈ જતા હતા.

૩૩ ખોપરી નામની જગ્યાએ તેઓ આવ્યા, ત્યારે તેઓએ ત્યાં તેમને તથા ગુનેગારોમાંના એકને જમણી તરફ, અને બીજાને ડાઢી તરફ, વધસ્તંભે જડ્યાં. ૩૪ ઈસ્તુએ કદ્યું, 'હે પિતા, તેઓને માફ કરો, કેમ કે તેઓ જે કરે છે તે તેઓ જાણતા નથી.' શિષ્ટીઓ નાખીને તેઓએ તેમના વસ્ત્ર અંદરોઅંદર વહેંથી લીધા.

૩૫ લોકો એ જોતાં ઊભા રદ્દ્યા હતા. અને અધિકારીઓ પણ તેમનો તુચ્છકાર કરીને કહેતાં હતા કે, 'તેમણે બીજાઓને બચાવ્યા; જો એ ઈશ્વરનો જ્ઞાન, એટલે તેમનો પસંદ કરેલો હોય તો તે પોતાને બચાવે.'

૩૬ સૈનિકોએ પણ તેમની ભશકરી કરી, અને પાસે આવીને જરકો આપવા લાગ્યા, ૩૭ અને કદ્યું કે, 'જો તું યહૂદીઓનો રાજ હો તો પોતાને બચાવ.' ૩૮ તેમના ઉપર એવો લેખ પણ લખેલો હતો કે, 'આ યહૂદીઓના રાજ છે.'

૩૯ તેમની સાથે ટીગાડેલ ગુનેગારોમાંના એક તેમનું અપમાન કરીને કદ્યું કે, 'શું તમે જ્ઞાન નથી? તમે પોતાને તથા અમને બચાવો.' ૪૦ પણ બીજાએ ઉત્તર આપતાં તેને ધભકાવીને કદ્યું કે, 'તું તે જ શિક્ષા ભોગવે છે તે છતાં શું તું ઈશ્વરથી પણ બીતો નથી?' ૪૧ આપણે તો વાજબી રીતે શિક્ષા [ભોગવીએ છીએ], કેમ કે આપણા કામનું ઉચિત ફળ આપણે પાભીએ છીએ; પણ એમણે તો કશું ખોટું કર્યું નથી.

૪૨ તેણે કદ્યું કે, 'હે ઈસ્તુ, તમે તમારા રાજ્યમાં આવો ત્યારે મને યાદ કરજો!' ૪૩ ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, હું તને નિશ્ચે કહું છું કે, 'આજ તું મારી સાથે પારાદૈસમાં હોઈશ.'

### ઈસ્તુનું મૃત્યુ

૪૪ હમણાં લગભગ બપોર થઈ હતી, અને શ્રીજા પહોર સુધી સૂર્યનું તેજ ઘેરાઈ જવાથી આખા દેશમાં અંધારપટ છવાયો. ૪૫ વળી ભક્તિસ્થાનનો પડદો વચ્ચમાંથી ફાટી ગયો.

૪૬ ઈસુએ મોટી બૂમ પાડી, અને કદ્યું કે,' ઓ પિતા, હું મારો આત્મા આપના હાથમાં સોંપું છું' તેમણે એમ કહીને પ્રાણ છોડ્યો. ૪૭ જે થયું હતું તે જોઈને સ્તુભેદારે ઈશ્વરનો મહિમા કરીને કદ્યું કે, 'ખરેખર આ તો ન્યાથી માણસ હતા.'

૪૮ જે લોકો એ જોવા સારુ એકઠા થયા હતા તેઓ સધળા, જે થાએલું હતું તે જોઈને છાતી ફૂટતા કરતા પાછા ગયા. ૪૯ તેમના સધળા ઓળખીતાઓ તથા જે સત્રીઓ ગાલીલમાંથી તેમની પાછળ પાછળ આવી હતી, તેઓ દૂર ઊભા રહીને આ જોતાં હતાં.

### ઈસુનું દફન

૫૦ હવે થૂસફ નામે ન્યાયસભાનો એક સભ્ય હતો. તે સારો તથા ન્યાથી માણસ હતો, ૫૧ તે થહૂદીઓના એક શહેર અરિમથાઈનો હતો, તેણે તેઓના નિર્ણય તથા કામભાં સંભતિ આપી નહોતી. અને તે પણ ઈશ્વરના રાજ્યની રાહ જોતો હતો.

૫૨ તેણે પિલાતની પાસે જઈને ઈસુનો મૃતદેહ માર્ગ્યો. ૫૩ તેણે ઈસુના મૃતદેહને ઉતારીને શણના કાપડભાં વીઠીને ખડકભાં ખોડેલી કબરમાં મૂક્યો, જ્યાં કદી કોઈને દફનાવવામાં આવ્યો નહોતો.

૫૪ તે દિવસ સિદ્ધીકરણનો હતો, અને વિશ્રામવાર નજીક આવ્યો હતો. ૫૫ જે સત્રીઓ તેમની જાથે ગાલીલમાંથી આવી હતી, તેઓએ પણ પાછળ પાછળ જઈને કબર જોઈ, અને તેમનો મૃતદેહ શી રીતે મુકાયો હતો તે જોયું. ૫૬ તેઓએ પાછા આવીને સુગંધી તથા અચર તૈયાર કર્યા.

આજા પ્રમાણે વિશ્રામવારે તેઓએ વિશ્રામ લીધો.

## ૨૪

### ઈસુ સશુવન કરાયા

૧ અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે, પ્રભાતે, જે સુગંધીક્રષ્ણ્યો તેઓએ તૈયાર કર્યાં હતાં તે લઈને તે સત્રીઓ તેમની કબરે આવી. ૨ તેઓએ કબર પરથી પથ્થર ગબડાવેલો દીઠો. ૩ તેઓ કબરમાં પ્રવેશ કર્યો પણ પ્રભુ ઈસુનું શબ તેઓને જોવા માર્ગ્યું નહિ.

૪ એમ થયું કે, એ સંબંધી તેઓ ગુંઘવણામાં પડી હતી, ત્યારે ચણકતાં વસ્ત્ર પહેરેલા બે પુરુષો તેઓને દેખાયા. ૫ તેઓએ રહીને જમીન સુધી પોતાનાં માથાં નમાવ્યાં, ત્યારે તેઓએ તેઓને કદ્યું કે, 'મુખેલાંઓમાં જીવતાંને કેમ શોધો છો?

૬ તે અહીં નથી, પણ ઉઠયા છે; યાદ કરો કે તે ગાલીલમાં હતા, ૭ ત્યારે તેમણે તમને કદ્યું હતું કે, પાપી માણસોના હાથમાં માણસનો દીકરો પરસ્વાધીન કરાય તથા વધસ્તંબે જડાય અને શ્રીજે દિવસે પાછા ઊઠે એ જરૂરનું છે.'

૮ તેમની ઈસુની વાતો તેઓને થાદ આવી. ૯ કબર આગળથી પાછી આવીને તેઓએ અગિયાર શિષ્યોને તથા બીજા સર્વને એ બધી વાતો કહી. ૧૦ હવે જેઓએ આ વાત પ્રેરિતોને કહી તે મરિયમ માર્ગલાની, યોહાન્ના, યાક્રૂબની મા મરિયમ તથા તેમની સાથેની બીજી સત્રીઓ હતી.

૧૧ એ વાતો તેઓને અજ્જલ વગરની લાગી, અને તેઓએ તેઓનો વિશ્રામ કર્યો નહિ. ૧૨ પણ પિતર ઊઠીને કબરે દોડી ગયો; અને નીચા વળીને અંદર જોયું તો તેણે વસ્ત્રો એકલા પડેલા જોથા; અને જે થયું હતું તે સંબંધી પોતાના મનમાં તે આશ્ર્ય પામતો પોતાને ધરે ગયો.

### એમ્ભૌસને રસ્તે જતા

૧૩ તે જ દિવસે તેઓમાં બે, એમ્ભૌસ નામનું એક ગામ યરુશાલેમથી ચારેક ગાઉ દૂર છે, ત્થાં જતા હતા. ૧૪ આ બધી બનેલી બીજાઓ વિષે તેઓ એકબીજાની સાથે વાત કરતા હતા.

૧૫ એમ થયું કે તેઓ એકબીજાની સાથે વાત કરતા તથા અંદરોઅંદર સવાલ પૂછતાં હતા, ત્થારે ઈસ્ટ પોતે તેઓની પાસે આવીને તેઓની સાથે ચાલ્યા. ૧૬ પણ તેઓની આંખો બંધાઈ ગયેલી હોવાથી તેઓ તેમને ઓળખે શક્યા નહિં.

૧૭ ઈસ્ટને તેઓને કટ્યું કે, “તમે ચાલતાં ચાલતાં એકબીજાની સાથે શી વાત કરો છો?” તેઓ ઉદાસ થઈને ઉભા રહ્યા. ૧૮ કલિયોપાસ નામે એકે ઉત્તર આપતાં કટ્યું કે, “શું, યરુશાલેમમાં રહેનારાઓમાંનો એકલા તમે જ આ દિવસોમાં બનેલા બિજાઓ નથી જાણતા?”

૧૯ તેણે તેઓને કટ્યું કે, “કઈ બિજાઓ?” તેઓએ તેને કટ્યું કે, “ઈસ્ટ નાણીચી, જે ઈશ્વરની આગળ તથા સઘણા લોકોની આગળ કામમાં તથા વચ્ચનમાં પરાક્રમી પ્રબોધક હતા, તે સંબંધીની બિજાઓ; ૨૦ વળી કેવી રીતે મુખ્ય યાજકોએ તથા અમારા અધિકારીઓએ તેમને મૃત્યુદંડ બોગવવા સારુ પરાદીન કર્યા, અને તેમને વધસ્તંભે જડાવ્યાં.

૨૧ પણ અમે આશા રાખતા હતા કે, ઇજરાયલને જે ઉદ્ધાર આપવાના હતા તે એ છે; વળી એ સર્વ ઉપરાંત આ બનાવ બન્યાને આજ ત્રીજો દિવસ થયો.

૨૨ વળી અમારામાંની કેટલીક સ્ત્રીઓ જેઓ કબર આગળ વહેલી ગઈ હતી, તેઓએ અમને આશ્રય પમાદ્યું, ૨૩ એટલે તેઓએ તેમનો મૃત્યુદેહ જોયો નહિં, ત્થારે તેઓએ આવીને કટ્યું કે, અમને સ્વર્ગદૂતોનું દર્શન પણ થયું હતું, કે જેઓએ કટ્યું કે તે જીવિત છે. ૨૪ અમારી સાથેના કેટલાક કબર આગળ ગયા, અને જેમ સ્ત્રીઓએ કટ્યું હતું તેમ જ તેઓને જોવા મળ્યું; પણ તેમને તેઓએ જોયા નહિં.”

૨૫ તેમણે તેઓને કટ્યું કે, “ઓ મૂર્ખાઓ તથા પ્રબોધકોએ જે કટ્યું છે, તે સર્વ પર વિજ્ઞાસ કરવામાં મંદભૂદ્યિનાઓ! ૨૬ શું જ્ઞાને એ બધું સહેવું અને પોતાના મહિમામાં પેસવું જોઈતું નહોતું?” ૨૭ મૂર્ખા (ના નિયમશાસ્ત્રથી) તથા સઘણા પ્રબોધકોથી માંડીને તેમણે બધા પવિત્રશાસ્ત્રમાંથી પોતાના સંબંધીની વાતોનો ખુલાસો કરી બતાવ્યો.

૨૮ જે ગામે તેઓ જતા હતા તેની નજીક તેઓ પહોંચા, ત્થારે તેમણે જાણે કે આગળ જવાનું કર્યું. ૨૯ તેઓએ તેમને આગ્રહ કરીને કટ્યું કે, “અમારી સાથે રહો; કેમ કે સાંજ થવા આવી છે અને દિવસ નમી ગયો છે.” અને તેઓની સાથે રહેવા સારુ તે અંદર ગયા.

૩૦ એમ થયું કે, તે તેઓની સાથે જમવા બેઠા, ત્થારે તેમણે ચોટલી લઈને સ્તુતિ કરીને બાંગી, અને તેઓને આપી. ૩૧ ત્થારે તેઓની આંખો ઉદ્ઘાટની અને તેઓએ તેમને ઓળખ્યા; એટલામાં તેઓની દ્રષ્ટિમાંથી તે અદ્રશ્ય થઈ ગયા. ૩૨ તેઓએ એકબીજાને કટ્યું કે, “જથારે તેઓ માર્ગમાં આપણા સાથે વાત કરતા હતા, અને પવિત્રશાસ્ત્રનો ખુલાસો આપણાને કરી બતાવતા હતા, ત્થારે આપણા મન આપણામાં જવલંત નહોતાં થતાં શું?”

૩૩ તે જ ધરીએ તેઓ ઉઠીને યરુશાલેમ તરફ પાછા વાયા, અને અગિયાર [શિષ્યો] ને તથા તેઓની સાથેનાઓને એકટા થાંદોલાં જોયા, ૩૪ કે, જેઓ કહેતાં હતા કે, ‘પ્રભુ ખ્રેખર ઉદ્ધયાં છે, અને ક્ષિમોનને તેમનું દર્શન થયું છે.’ ૩૫ ત્થારે તેઓએ માર્ગમાં બનેલા બનાવ તથા ચોટલી બાંગતાં તે તેઓથી કેવી રીતે ઓળખાયા હતા તે કહી બતાવ્યું.

ઈસ્ટને શિષ્યોને દર્શન આપ્યું

<sup>૩૬</sup> તેઓ એ વાતો કહેતાં હતા, ત્યારે ઈસુ પોતે તેઓની વયમાં ઉભા રહીને તેઓને કહે છે કે, 'તમને શાંતિ થાઓ.' <sup>૩૭</sup> પણ તેઓએ ગભરાઈને તથા ભયભીત થઈને એમ ધાર્યું કે, અમારા જોવામાં કોઈ આત્મા આવે છે.

<sup>૩૮</sup> તેમણે તેઓને કહ્યું કે, 'તમે કેમ ગભરાઓ છો, અને તમારાં મનમાં તર્કવિતક કેમ થાય છે?' <sup>૩૯</sup> મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે એ હું પોતે છું; મને હાથ અડકાડીને જુઓ; કેમ કે જેમ તમે જુઓ છે કે મને માંસ તથા હાડકાં છે તેમ આત્માને હોતા નથી.'

<sup>૪૦</sup> એમ રહીને તેમણે પોતાના હાથ તથા પગ તેઓને બતાવ્યાં.

<sup>૪૧</sup> તેઓ હર્ષને લીધે હજુ વિજ્ઞાસ કરતા નહોતા, અને આશ્રય પામતા હતા, ત્યારે ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'તમારી પાસે કંઈ ખાવાનું છે?' <sup>૪૨</sup> તેઓએ ઈસુને શેકેલી માછલીનો ટુકડો આપ્યો, <sup>૪૩</sup> ઈસુએ તે લઈને તેઓની આગળ ખાધો.

<sup>૪૪</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'હું તમારી સાથે હતો, ત્યારે મૈં એ વાતો તમને કહી હતી કે, જે મોરિસના નિયમશાસ્ત્રમાં તથા પ્રબોધકોના પુસ્તકોમાં તથા ગીતશાસ્ત્રમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે તે બધું પૂરું થવું જોઈએ.'

<sup>૪૫</sup> ત્યારે પવિત્રશાસ્ત્ર સમજવા સારુ ઈસુએ તેઓનાં મન ખોલ્યાં. <sup>૪૬</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'એમ લખ્યું છે, કે ખ્રિસ્તાનું અને શ્રીજી દિવસે મૂલીની માંદીને પ્રજાઓને તેમના નામમાં પરતાવો તથા પાપોની માફી પ્રગટ કરાવાં જોઈએ.'

<sup>૪૭</sup> એ વાતના સાક્ષીઓ તમે છો. <sup>૪૮</sup> હું મારા પિતાનું આશાવચન તમારા પર મોકલું છું; પણ તમે ઉપરથી પરાક્રમે વેણ્ણિત થાઓ ત્યાં સુધી શહેરમાં રહેજો.'

### ઈસુનું સ્વર્ગારોહણ

<sup>૪૯</sup> બેથાનિયાની સામે તેઓને બહાર લઈ ગયા પછી તેમણે પોતાના હાથ પ્રસારીને તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૫૦</sup> એમ થયું કે ઈસુ તેઓને આશીર્વાદ આપતા હતા એટલામાં તે તેઓથી છૂટા પડ્યા, અને સ્વર્ગમાં લઈ લેવાયા.

<sup>૫૧</sup> તેમનું ભજન કરીને તેઓ બહુ આનંદ કરતા થર્લશાલેમમાં પાછા વશ્યા. <sup>૫૨</sup> અને તેઓ નિત્ય ભક્તિસ્થાનમાં ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતા હતા.

The Gospel according to  
John

## યોહાનની લખેલી સુવાર્તા

**જીવનનો શબ્દ**

**૧** પ્રારંભમાં શબ્દ હતા. તે ઈશ્વરની સાથે હતા. તે (ઈસ્કુ) ઈશ્વર હતા. **૨** તે જ પ્રારંભમાં ઈશ્વરની સાથે હતા. **૩** તેમણે સધણું ઉત્પન્ન કર્યું; એટલે જે કંઈ ઉત્પન્ન થયું તે તેમના વિના થયું નહિ.

**૪** તેમનાંમાં જીવન હતું; તે જીવન માણસોનું અજવાણું હતું. **૫** તે અજવાણું અંધારામાં પ્રકાશે છે, પણ અંધારાએ તેને સ્વીકાર્યું નહિ.

**૬** ઈશ્વરે મોકલેલો એક માણસ આવ્યો, તેનું નામ યોહાન હતું. **૭** તે સાક્ષી માટે આવ્યો કે અજવાળા વિષે સાક્ષી કરાવે, કે જેથી સર્વ તેના દ્વારા વિજ્ઞાસ કરે. **૮** યોહાન પોતે તે અજવાણું ન હતો, પણ અજવાળા વિષે સાક્ષી આપવાને આવ્યો હતો.

**૯** ખરં અજવાણું તે (ઈસ્કુ) હતા કે, જે દુનિયામાં આવીને દરેક માણસને પ્રકાશ આપે છે.

**૧૦** તેઓ દુનિયામાં હતા અને દુનિયાને તેમણે ઉત્પન્ન કરી હતી અને મનુષ્યોએ તેમને ઓળખ્યા નહિ. **૧૧** તે પોતાના લોકોની પાસે આવ્યા, પણ તેમણે તેમનો અંગીકાર કર્યો નહિ.

**૧૨** છતાં જેટલાંએ તેમનો અંગીકાર કર્યો, એટલે જેટલાં તેમના નામ પર વિજ્ઞાસ કરે છે, તેટલાંને તેમણે ઈશ્વરનાં સંતાન થવાનો અધિકાર આપ્યો. **૧૩** તેઓ લોહીથી નહિ કે, દેહની ઇચ્છાથી નહિ કે, મનુષ્યની ઇચ્છાથી નહિ, પણ ઈશ્વરથી જરૂર પામ્યા.

**૧૪** અને શબ્દ સદેહ થઈને આપણામાં વસ્થા અને પિતાના એકનાએક પુત્રના ભહિમા જેવો તેમનો ભહિમા અમે જોયો; તે કૃપા તથા સત્યતાથી ભરપૂર હતા. **૧૫** યોહાને તેમના વિષે સાક્ષી આપી અને પોકારીને કટ્યું કે, “જેમનાં વિષે મૈં કટ્યું હતું કે, તેઓ એ જ છે, ‘જે મારી પાછળ આવે છે પણ મારી આગળ થયા છે, કેમ કે તે મારી અગાઉ હતા.”

**૧૬** કેમ કે અમે સર્વ તેમની ભરપૂરીમાંથી કૃપા ઉપર કૃપા પામ્યા. **૧૭** નિયમશાસ્ત્ર મૂસા દ્વારા આપવામાં આવ્યું; પણ કૃપા તથા સત્યતા ઈસ્કુ ખ્રિસ્ત દ્વારા આવ્યાં. **૧૮** ઈશ્વરને કોઈ માણસે કદી જોયા નથી; તેમનો એકનો એક દીકરો, કે જે પિતાની ગોદમાં છે, તેણે તેમને (ઈશ્વરને) પ્રગટ કર્યા છે.

**યોહાન બાપ્તિસ્તનો સંદેશ**

**૧૯** જયારે યહૃદીઓએ યર્થશાલેમથી યાજકોને તથા લેવીઓને યોહાન પાસે એવું પૂછવા મોકલ્યા કે, તું કોણ છે? ત્યારે તેની સાક્ષી આ હતી; **૨૦** એટલે તેણે નકાર કર્યો નહિ, પણ કબૂલ કર્યું કે, “હું તો ખ્રિસ્ત નથી.” **૨૧** તેઓએ તેને પૂછ્યું, “તો શું? શું તું એસિયા છે?” તેણે કટ્યું, “હું તે નથી.” શું તું આવનાર પ્રબોધક છે? તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, ‘ના.’

**૨૨** માટે તેઓએ તેને પૂછ્યું કે, ‘તું કોણ છે?’ કે જેઓએ અમને મોકલ્યા તેઓને અમે ઉત્તર આપીએ. તું પોતાના વિષે શું કહે છે? **૨૩** તેણે કટ્યું, “યશાયા પ્રબોધકે જે કટ્યું હતું કે ‘પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો,’ તે પ્રમાણે અરણ્યમાં પોકારનારની વાણી હું છું.”

૨૪ ફરોશીઓ તરફથી તેઓને મોકલવામાં આવ્યા હતા. ૨૫ તેઓએ તેને પૂછ્યું કે, 'જો તું તે ખ્રિસ્ત, એલિયા અથવા આવનાર પ્રભોધક નથી, તો તું બાપ્તિક્ષમા કેમ આપે છે?'

૨૬ યોહાને તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, "હું પાણીથી બાપ્તિક્ષમા આપું છું, પણ તમારી મદદે એક ઊભા છે, જેમને તમે ઓળખતા નથી; ૨૭ તેઓ એ જ છે જે મારી પાછળ આવે છે અને તેમના ચંપલની દોરી છોડવા હું થોડ્ય નથી." ૨૮ યર્દનને પેલે પાર બેથાનિયામાં (બેથબારા) જથ્યાં યોહાન બાપ્તિક્ષમા આપતો હતો, તથાં એ ઘટનાઓ ઘટ્યી.

### ઈંખરનું હલવાન

૨૯ બીજે દિવસે તે પોતાની પાસે ઈસ્ટુને આવતા જોઈને કહે છે કે, "જુઓ, ઈંખરનું હલવાન, જે માનવજગતનું પાપ દૂર કરે છે! ૩૦ તેઓ એ જ છે જેમનાં વિષે મેં કદયું હતું, 'મારી પાછળ જે એક પુરુષ આવે છે, તે મારી આગળ થયા છે, કેમ કે તે મારી અગાઉ હતા. ૩૧ મેં તેમને ઓળખયા ન હતા; પણ તે ઇઝરાયલની આગળ પ્રગટ થાય, માટે હું પાણીથી બાપ્તિક્ષમા આપતો આવ્યો છું.'

૩૨ યોહાને સાક્ષી આપી કે, 'મેં પવિત્ર આત્માને કબૂતરની જેમ સ્વર્ગથી ઉત્તરતા જોયા; અને તે તેમના પર રહ્યા. ૩૩ મેં તેમને ઓળખયા ન હતા; પણ જેમણે મને પાણીથી બાપ્તિક્ષમા આપવા મોકલ્યો, તેમણે જ મને કદયું હતું કે, જેમનાં પર તું આત્માને ઉત્તરતા તથા રહેતા જોશે, તે જ પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિક્ષમા કરનાર છે. ૩૪ મેં જોયું છે અને સાક્ષી આપી છે કે આ જ ઈંખરના દીકરા છે.'

### ઈસ્ટુના પ્રથમ શિષ્યો

૩૫ વળી બીજે દિવસે યોહાન પોતાના બે શિષ્યોની સાથે ઊભો હતો. ૩૬ તેણે ઈસ્ટુને ચાલતા જોઈને કદયું કે, 'જુઓ, ઈંખરનું હલવાન!'

૩૭ તે બે શિષ્યો યોહાનનું બોલવું સાંભળીને ઈસ્ટુની પાછળ ગયા. ૩૮ ઈસ્ટુએ ફરીને તેઓને પાછળ આવતા જોઈને કદયું કે, 'તમે શું શોધો છો?' તેઓએ તેમને કદયું, 'રાખી 'એટલે ગુરુજી,' તમે કયાં રહો છો?' ૩૯ તેમણે તેઓને કદયું કે, 'આવી અને જુઓ.' માટે તેઓ ગયા અને ઈસ્ટુ જથ્યાં રહેતા હતા તે જોયું; તે દિવસે તેઓ ઈસ્ટુની સાથે રહ્યા; તે સમયે આશરે સાંજના ચાર વાગ્યા હતા.

૪૦ જે બે શિષ્યો યોહાનનું બોલવું સાંભળીને તેમની પાછળ ગયા હતા, તેઓમાંનો એક સિભોન પિતરનો બાઈ આનિદ્રયા હતો. ૪૧ તેણે પ્રથમ પોતાના બાઈ સિભોનને મળીને કદયું કે, 'મસીહ એટલે ખ્રિસ્ત અમને મળયા છે.' ૪૨ તે તેને ઈસ્ટુ પાસે લઈ આવ્યો. ઈસ્ટુએ તેની સામે જોઈને કદયું કે, 'તું થોનાનો દીકરો સિભોન છે. તું કેશ [એટલે પથ્થર] કહેવાશે.'

### ઈસ્ટુ ફિલિપ અને નથાનિયેલને તેડે છે

૪૩ બીજે દિવસે ઈસ્ટુને ગાલીલિમાં જવાની ઇચ્છા થઈ અને તેમણે ફિલિપને મળીને કદયું કે, 'મારી પાછળ આવ.' ૪૪ હવે ફિલિપ તો બેથસાઈદાનો એટલે આનિદ્રયા તથા પિતરના શહેરનો હતો. ૪૫ ફિલિપે નથાનિયેલને મળીને કદયું કે, 'નિયમશાસ્ત્રમાં જેમનાં જીબંધી મૂસાએ તથા પ્રભોધકોએ લખેલું છે તેઓ, એટલે નાસરેથના ઈસ્ટુ, થૂસફના દીકરા, અમને મળયા છે.'

૪૬ નથાનિયેલે તેને પૂછ્યું, 'શું નાસરેથમાંથી કંઈ સારું નીકળી શકે?' ફિલિપ તેને કહે છે કે, 'આવ અને જો!' ૪૭ ઈસ્ટુ નથાનિયેલને પોતાની પાસે આવતો જોઈને તેને વિષે કહે છે, 'જુઓ, આ સાચો ઇઝરાયલી છે, એનામાં કંઈ કપટ નથી!' ૪૮ નથાનિયેલે

ઈસુને કદ્યું કે, 'તમે મને કયાંથી ઓળખો છો?' ઈસુએ તેને જવાબ આપ્યો, 'ફિલિપે તને બોલાવ્યો તે પહેલાં, તું અંજુરી નીચે હતો, ત્યારે મેં તને જોયો.'

**૪૬** નથાનિયેલે તેમને જવાબ આપ્યો, 'ગુરુજી, તમે ઈશ્વરના દીકરા છો; તમે ઇઝરાયલના રાજ છો.' **૪૭** ઈસુએ તેને કદ્યું કે, 'મેં તને અંજુરી નીચે જોયો એવું કદ્યું તેથી શું તું વિશ્વાસ કરે છે? આ કરતાં તું મોટી બાબતો જોશે.' **૪૮** ઈસુએ તેને કદ્યું, 'હું તને ખરેખર કહું છું કે, તું સ્વર્ગ ઉઘડેલું અને ઈશ્વરના સ્વર્ગદૂતોને માણસના દીકરા (ઈસુ) ઉપર ચઢતાં અને ઉત્તરતા જોશે.'

## ૨

### કાના ગામભાં લગ્ન

**૧** શ્રીજે દિવસે ગાલીલના કાના ગામભાં લગ્ન હતું; અને ઈસુનાં મા ત્યાં હતાં. **૨** ઈસુને તથા તેમના શિષ્યોને પણ તે લગ્નમાં આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું.

**૩** જ્યારે દ્રાક્ષારસ ખૂદ્યો ત્યારે ભરિયભ ઈસુને કહે છે કે, 'તેઓની પાસે દ્રાક્ષારસ નથી.' **૪** ઈસુ તેને કહે છે, 'બાઈ' (સત્રી), મારે અને તારે શું? મારો સમય હજુ આવ્યો નથી.' **૫** તેમની મા ચાકરોને કહે છે કે, 'જે કંઈ તે તમને કહે તે કરો.'

**૬** હવે થહૂદીઓની શુદ્ધિકરણની ચીત પ્રમાણે દરેકમાં ચાણીસ લીટર પાણી ભરાય એવાં પથ્થરના છ કુંડાં ત્યાં મૂકેલાં હતાં. **૭** ઈસુએ તેઓને કદ્યું, 'તે કુંડાંઓમાં પાણી ભરો.' એટલે તેઓએ કુંડાંને છલોછલ ભર્યાં. **૮** પછી ઈસુએ તેઓને કદ્યું કે, 'હવે કાઢીને જમણાં કારભારી પાસે લઈ જાઓ.' અને તેઓ લઈ ગયા.

**૯** જ્યારે જમણાં કારભારીએ પાણીનો બનેલો દ્રાક્ષારસ ચાખ્યો, પણ તે કયાંથી આવ્યો એ તે જાણતો ન હતો (પણ જે ચાકરોએ પાણી ભર્યું હતું તેઓ જાણતા હતા), ત્યારે જમણાં કારભારીએ વરને બોલાવીને, **૧૦** કદ્યું, 'દરેક માણસ પહેલાં ઉત્તમ દ્રાક્ષારસ પીરસે છે; અને માણસોએ તે સારી ચીતે પીધા પછી જ્ઞાનન્ય દ્રાક્ષારસ પીરસે છે. પણ તમે અત્યાર સુધી ઉત્તમ દ્રાક્ષારસ રાખી મૂકયો છે.'

**૧૧** ઈસુએ પોતાના અદ્ભુત ચમટકારિક ચિંતનોનો આરંભ ગાલીલના કાના ગામભાં કરીને પોતાનો મહિમા પ્રગટ કર્યો; અને તેમના શિષ્યોએ ઈસુ પર વિશ્વાસ કર્યો.

### ભક્તિસ્થાનનું શુદ્ધિકરણ

**૧૨** ત્યાર પછી ઈસુ, તેમની મા, તેમના બાઈઓ તથા તેમના શિષ્યો કપરનાહૂમમાં આવ્યાં પણ ત્યાં તેઓ વધારે દિવસ રહ્યાં નહિ.

**૧૩** હવે થહૂદીઓનું પાખાપર્વ પાસે આવ્યું હતું, તેથી ઈસુ થલશાલેમ ગયા. **૧૪** ત્યાં ભક્તિસ્થાનમાં તેમણે બણદ, ઘેટાં, કબૂતર વેચનારાઓને તથા નાણાવટીઓને બેઠેલા જોયા.

**૧૫** ત્યારે ઈસુએ દોચીઓનો કોરડો બનાવીને તે સર્વને, ઘેટાં, બણદ સહિત, ભક્તિસ્થાનમાંથી કાઢી મૂકયાં; નાણાવટીઓનાં નાણાં વેરી નાખ્યાં અને આસનો ઊંધા વાખ્યાં; **૧૬** કબૂતર વેચનારાઓને પણ તેમણે કદ્યું કે, 'આ બધું અહીંથી લઈ જાઓ; મારા પિતાના ઘરને વેપારનું ઘર ન બનાવો.'

**૧૭** તેમના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે એમ લખેલું છે કે, 'તારા ઘરનો ઉત્સાહ મને કોચી ખાય છે!' **૧૮** તેથી થહૂદીઓએ તેમને પૂછ્યું કે, 'તું આ કામો કરે છે, તો અમને કથું ચમટકારિક ચિંતન બતાવીશ?' **૧૯** ઈસુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'આ ભક્તિસ્થાનને તોડી પાડો અને ત્રણ દિવસમાં હું તેને ઉભું કરીશ.'

**૨૦** ત્યારે થહૂદીઓએ કટ્યું કે, 'આ ભક્તિસ્થાનને બાંધતા છેંતાળીસ વર્ષ લાગ્યાં છે અને શું તું તેને પ્રણ દિવસમાં ઊભું કરશે?' **૨૧** પણ ઈસુ પોતાના શરીરનું ભક્તિસ્થાન વિષે બોલ્યા હતા. **૨૨** માટે જ્યારે તેમને મૃત્યુમાંથી સજ્ઞવન કરવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમના શિષ્યોને યાદ આવ્યું કે, તેમણે તેઓને એ કટ્યું હતું; અને તેઓએ શાસ્ત્રવચન પર તથા ઈસુએ કહેલા વચન પર વિશ્વાસ કર્યો.

### લોકો વિષે ઈસુનું જ્ઞાન

**૨૩** હવે પાદખાપર્વના સમયે ઈસુ યદ્રશાલેમભમાં હતા, ત્યારે જે યમતકારિક ચિહ્નનો તેઓ કરતા હતા તે જોઈને ઘણાંએ તેમના નામ પર વિશ્વાસ કર્યો. **૨૪** પણ ઈસુએ તેમનો વિશ્વાસ ન કર્યો, કેમ કે તે સર્વને જાણતા હતા, **૨૫** અને મનુષ્ય વિષે કોઈની સાક્ષીની તેમને જરૂર ન હતી; કેમ કે મનુષ્યમાં શું છે તે તેઓ પોતે જાણતા હતા.

## ૩

### ઈસુ અને નિકોદેમસ

**૧** નિકોદેમસ નામે ફરોશીઓમાં એક માણસ હતો, તે થહૂદીઓની સભાનો સભ્ય હતો. **૨** તે માણસે રાશે ઈસુની પાસે આવીને કટ્યું કે, 'ગુરુજી, અમે જાણીએ છીએ કે તમે ઈશ્વરની પાસેથી આવેલા ઉપદેશક છો; કેમ કે જો કોઈ માણસની સાથે ઈશ્વર ન હોય તો જે યમતકારિક ચિહ્નનો તમે કરો છો તે તે કરી શકે નહિએ.'

**૩** ઈસુએ તેને જવાબ આપ્યો કે, 'હું તને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જો કોઈ મનુષ્ય નવો જન્મ પામ્યું ન હોય, તો તે ઈશ્વરનું રાજ્ય જોઈ શકતું નથી!' **૪** નિકોદેમસે ઈસુને કટ્યું કે, 'માણસ વૃદ્ધ હોય તો તે કેવી રીતે જન્મ પામી શકે? શું તે બીજી વાર પોતાની માના ગર્ભમાં પ્રવેશીને જન્મ લઈ શકે?' **૫**

**૫** ઈસુએ જવાબ આપ્યો કે, 'હું તને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જો કોઈ મનુષ્ય પાણીથી તથા પવિત્ર આત્માથી જન્મયું ન હોય, તો તે ઈશ્વરના રાજ્યમાં પ્રવેશી શકતું નથી. **૬** જે મનુષ્યદેહથી જન્મેલું છે તે મનુષ્યદેહ છે; અને જે પવિત્ર આત્માથી જન્મેલું છે તે આત્મા છે. **૭** મેં તને કટ્યું કે, તમારે નવો જન્મ પામવો જોઈએ, તેથી આશ્રય પામતો નહિએ. **૮** પવન જથ્યાં ચાહે છે ત્યાં વાય છે અને તું તેનો અવાજ સાંભળો છે, પણ તે કયાંથી આવે છે અને કયાં જાય છે, તે તું જાણતો નથી; દરેક જે આત્માથી જન્મેલું છે તે તેના જેવું જ છે.'

**૯** નિકોદેમસે તેમને કટ્યું કે, 'તે બાબતો કેવી રીતે બની શકે?' **૧૦** ઈસુએ તેને જવાબ આપ્યો કે, 'શું તું ઈરાયલનો શિક્ષક થઈને આ વિષે જાણતો નથી?' **૧૧** હું તને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, અમે જે જાણીએ છીએ તે કહીએ છીએ અને જે જોયું છે તેની સાક્ષી આપીએ છીએ; પણ તમે અમારી સાક્ષી માનતા નથી.

**૧૨** જો મેં તમને પૂઢ્યી પરની વાતો કહી, છતાં તમે વિશ્વાસ કરતા નથી, તો હું તમને સ્વર્ગમાંની વાતો કહું તો તમે કેવી રીતે વિશ્વાસ કરશો? **૧૩** સ્વર્ગમાંથી ઉત્તેસો માણસનો દીકરો જે સ્વર્ગમાં છે તેમના સિવાય સ્વર્ગમાં કોઈ ઊંચે ગથું નથી.

**૧૪** કેમ મૂસાએ અરણયમાં સર્પને ઊંચો કર્યો, તેમ માણસના દીકરા ઈસુને ઊંચા કરાવાની જરૂર છે; **૧૫** જેથી જે કોઈ તેમના પર વિશ્વાસ કરે તે અનંતજીવન પામે.

**૧૬** કેમ કે ઈશ્વરે માનવજગત પર એટલો બધો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે પોતાનો એકનો એક દીકરો આપ્યો, એ સારુ કે જે કોઈ તેમના પર વિશ્વાસ કરે તેનો નાશ ન થાય પણ તે અનંતજીવન પામે. **૧૭** કેમ કે માનવજગતને દોષિત હરાવવા માટે નહિએ, પણ તેમનાંથી માનવજગતનો ઉદ્ધાર થાય, માટે ઈશ્વરે પોતાના દીકરા ઈસુને દુનિયામાં

મોકલ્યા છે. <sup>૧૮</sup> તેમના પર જે વિજ્ઞાસ કરે છે, તે અપરાધી હરતો નથી; પણ જે વિજ્ઞાસ નથી કરતો, તે અપરાધી ગણાઈ ચૂકયો છે, કેમ કે ઈશ્વરના એકનાએક દીકરા ઈસ્તુના નામ પર તેણે વિજ્ઞાસ કર્યો નથી.

<sup>૧૯</sup> અપરાધી હરાવવાનું કારણ એ છે કે, દુનિયામાં અજવાણું આવ્યા છતાં લોકોએ અજવાણાને બદલે અંધારું પસંદ કર્યું; કેમ કે તેઓનાં કામ દુષ્ટ હતાં. <sup>૨૦</sup> કેમ કે જે કોઈ દુષ્ટ કામો કરે છે તે અજવાણાનો દેખ કરે છે અને પોતાનાં કામ ખુલ્લાં ન પડે માટે તે અજવાણા પાસે આવતો નથી. <sup>૨૧</sup> પણ જે સત્ય કરે છે તે પોતાનાં કામ ઈશ્વરથી કરાવવામાં આવ્યાં છે એમ પ્રગટ થાય માટે અજવાણા પાસે આવે છે!'

### ઈસ્તુ અને યોહાન બાપ્તિસ્ત

<sup>૨૨</sup> આ પણ, ઈસ્તુ પોતાના શિષ્યો સહિત યદ્વારા પ્રાંતમાં ગયા; ત્યાં તેઓની સાથે રહીને લોકોને બાપ્તિસ્તમા આપતા હતા. <sup>૨૩</sup> યોહાન પણ સાલીમ પાસે એનોનમાં બાપ્તિસ્તમા કરતો હતો, કેમ કે ત્યાં પાણી ઘણું હતું; લોકો આવીને બાપ્તિસ્તમા પામતા હતા. <sup>૨૪</sup> કેમ કે હજુ સુધી યોહાનને જેલમાં પૂરવામાં આવ્યો ન હતો.

<sup>૨૫</sup> ત્યાં યોહાનના શિષ્યોને એક યદ્વારા સાથે શુદ્ધિકરણ વિષે વાદવિવાદ થયો. <sup>૨૬</sup> તેઓએ યોહાનની પાસે આવીને તેને કદયું કે, 'ગુરુજી, જે તારી સાથે થર્ડન નદીને પેલે પાર હતા, જેને વિષે તે સાક્ષી પૂરી છે, તે તો બાપ્તિસ્તમા આપે છે અને સધાં તેની પાસે આવે છે.'

<sup>૨૭</sup> યોહાને જવાબ આપ્યો કે, 'જો કોઈ માણસને સ્વર્ગાર્થી આપવામાં આવ્યું ન હોય, તો તે કઈ પાભી શકતો નથી. <sup>૨૮</sup> તમે પોતે મારા સાક્ષી છો કે, મેં કદયું તે પ્રમાણો, હું તો ઝિસ્ત નથી, પણ તેમની અગાઉ મોકલાયેલો છું.'

<sup>૨૯</sup> જેને કન્યા છે તેને જ વર છે; પણ વરનો જે મિત્ર ઉભો રહીને તેનું સાંભળો છે, તે વરના શબ્દોથી બહુ આનંદ પામે છે; માટે મારો એ આનંદ સંપૂર્ણ થયો છે. <sup>૩૦</sup> તે વધતા જાય, પણ હું ઘટતો જાઉં, એ જરૂરનું છે.

### આકાશથી ઉિતચી આવેલો

<sup>૩૧</sup> જે સ્વર્ગમાંથી આવ્યા છે તે સર્વોપરી છે; જે પૃથ્વીનો છે તે ઔહિક છે તે પૃથ્વીની વાતો કરે છે; જે સ્વર્ગમાંથી આવ્યા છે તે સર્વની ઉપર છે. <sup>૩૨</sup> તેમણે જે જોયું અને સાંભળ્યું છે, તેની સાક્ષી તે પૂરે છે પણ તેમની સાક્ષી કોઈ માનતું નથી. <sup>૩૩</sup> જેણે તેની સાક્ષી માની છે, તેમણે ઈશ્વર સત્ય છે, તે વાત પર મહોર કરી છે.

<sup>૩૪</sup> જેને ઈશ્વરે મોકલ્યા છે તે ઈશ્વરનાં શબ્દો બોલે છે; કેમ કે તેઓ માપથી આત્મા નથી આપતા. <sup>૩૫</sup> પિતા દીકરા પર પ્રેમ કરે છે, અને તેમણે સર્વસ્વ તેમના હાથમાં સૌંપ્યું છે. <sup>૩૬</sup> દીકરા પર જે વિજ્ઞાસ કરે છે, તેને અનંતજીવન છે; પણ દીકરા વિષે ન સમજનાર જીવન નહિં જોશે, પણ તેના પર ઈશ્વરનો કોપ રહે છે.'

### ૪

#### ઈસ્તુ અને સમજની સ્ત્રી

<sup>૧</sup> હવે પ્રબુએ જાણ્યું ફરોશીઓના સાંભળવામાં આવ્યું છે કે, યોહાનના કરતાં ઈસ્તુ ઘણાંને શિષ્ય બનાવીને તેઓને બાપ્તિસ્તમા આપે છે. <sup>૨</sup> (ઈસ્તુ પોતે તો નહિં, પણ તેમના શિષ્યો બાપ્તિસ્તમા આપતા હતા), <sup>૩</sup> ત્યારે તે યદ્વારા મૂકીને ફરી ગાલીલમાં ગયા.

<sup>૪</sup> સમજનમાં થઈને તેમને જવું પડ્યું. <sup>૫</sup> માટે જે ખેતર થાકુબે પોતાના દીકરા યુસફને આપ્યું હતું તેની પાસે સમજનના સુખાર નામે એક શહેર આગળ તે આવ્યા.

<sup>૬</sup> ત્યાં યાકુભનો ફૂવો હતો. ઈસુ ચાલવાથી થાકેલાં હોવાથી તે ફૂવા પર બેઠા; તે સમયે આશરે બપોર થઈ હતી. <sup>૭</sup> એક સમર્જની સત્રી પાણી ભરવાને ફૂવા પર આવી; ઈસુએ તેની પાસે પાણી માગ્યું. <sup>૮</sup> (તેમના શિષ્યો બોજન વેચાતું લેવાને શહેરમાં ગયા હતા.)

<sup>૯</sup> ત્યારે તે સમર્જની સત્રીએ તેમને કહ્યું કે, 'હું સમર્જની છતાં તમે યહૂદી થઈને મારી પાસે પાણી કેમ માગો છો?' (કેમ કે સમર્જનીઓ સાથે યહૂદીઓ કંઈ પણ વ્યવહાર ચાખતા નથી.) <sup>૧૦</sup> ઈસુએ તેને જવાબ આપ્યો કે, 'ઈશ્વરના દાનને તથા જે તને કહે છે કે, મને પાણી આપ, તે કોણ છે, તે જો તું જણાતી હોત, તો તું તેમની પાસે પાણી માગત અને તે તને જીવતું પાણી આપત.'<sup>૧૧</sup>

<sup>૧૧</sup> સત્રીએ તેમને કહ્યું કે, 'પ્રભુ, તમારી પાસે પાણી કાઢવાનું કંઈ સાધન નથી અને ફૂવો ઉંડો છે; તો તે જીવતું પાણી તમારી પાસે કયાંથી હોય? <sup>૧૨</sup> અમારા પૂર્વજ થાકુબે અમને આ ફૂવો આપ્યો અને યાકુબે પોતે, તેનાં સંતાનોએ તથા જનવરોએ તેમાંનું પાણી પીધું, તેઓ કરતાં શું તમે મોટા છો?'<sup>૧૩</sup>

<sup>૧૩</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે, 'જે કોઈ આ પાણી પીએ તેને ફરી તરસ લાગશે; <sup>૧૪</sup> પણ જે પાણી હું આપીશ, તે જે કોઈ પીએ તેને કદી તરસ લાગશે નહિ. પણ જે પાણી હું તેને આપીશ તે તેનામાં પાણીનો ઝરો થશે, તે ઝરો અનંતજીવન સુધી ઝર્યા કરશે.'

<sup>૧૫</sup> સત્રીએ ઈસુને કહ્યું કે, 'પ્રભુ, તે પાણી મને આપો કે, મને તરસ ન લાગે અને પાણી ભરવા મારે આટલે દૂર આવવું ન પડે!' <sup>૧૬</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે, 'જા, તારા પતિને અહીં બોલાવી લાવ.'<sup>૧૭</sup>

<sup>૧૭</sup> સત્રીએ ઈસુને કહ્યું કે, 'મારે પતિ નથી!' <sup>૧૮</sup> ઈસુ તેને કહે છે, "તેં સાચું કહ્યું કે, 'તારે પતિ નથી'; કેમ કે તને પાંચ પતિ હતા, અને હમણાં જે તારી સાથે રહે છે તે તે તારો પતિ નથી; એ તેં સાચું કહ્યું."

<sup>૧૯</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે, 'સત્રી, મારું માન; એવો સમય આવે છે કે જ્યારે તમે આ પહાડ પર ભજન કરતા હતા. પણ તમે કહો છો કે, જે જગતાએ ભજન કરવું જોઈએ તે યરૂશાલેમમાં છે.'

<sup>૨૧</sup> ઈસુએ તેને કહ્યું કે, 'સત્રી, મારું માન; એવો સમય આવે છે કે જ્યારે તમે આત્મા પહાડ પર અથવા યરૂશાલેમમાં પણ પિતાનું ભજન કરી શકશો નહિ. <sup>૨૨</sup> જેને તમે જણાતા નથી તેને તમે બજો છો; અમે જેને જણીએ છીએ તેને બજુએ છીએ! કેમ કે ઉદ્ધાર યહૂદીઓમાંથી છે.'

<sup>૨૩</sup> પણ એવો સમય આવે છે અને હાલ આવી યૂકયો છે કે, જ્યારે ખરા ભજનારા આત્માથી તથા સરચાઈથી પિતાનું ભજન કરશે; કેમ કે એવા ભજનારાઓને પિતા છાછે છે. <sup>૨૪</sup> ઈશ્વર આત્મા છે અને જેઓ તેમને બજે છે, તેઓએ આત્માથી તથા સરચાઈથી તેમાંનું ભજન કરવું જોઈએ.'

<sup>૨૫</sup> સત્રીએ તેમને કહ્યું કે 'મસીહ (જે પ્રિસ્ત કહેવાય છે તે) આવે છે, એ હું જાણું છું; તે આવશે ત્યારે તે આપણને બધું કહી બતાવશે.' <sup>૨૬</sup> ઈસુએ કહ્યું કે, 'તારી સાથે જોલે છે તે હું છું.'

<sup>૨૭</sup> એટલામાં તેમના શિષ્યો આવ્યા; અને ઈસુ જે સત્રી સાથે વાત કરતા હતા તે જોઈને આશ્રય પામ્યા; પણ કોઈએ ઈસુને કંઈ કહ્યું નહિ. કે, 'તમે શું ચાહો છો અથવા તે સત્રી સાથે કેમ વાત કરો છો.'

<sup>૨૮</sup> પછી તે સત્રી પોતાનો પાણીનો ઘડો ત્યાં જ રહેવા દઈને શહેરમાં ગઈ અને લોકોને કહેવા લાગી કે, <sup>૨૯</sup> 'આવો, મેં જે કર્યું હતું તે બધું જેમણો મને કહી બતાવ્યું

તે ભાણસને જુઓ; તે જ ખ્રિસ્ત છે કે શું?' ૩૦ ત્યારે તેઓ શહેરમાંથી બહાર આવીને તેમની પાસે આવવા લાગ્યા.

૩૧ તેટલાંમાં શિષ્યોએ તેમને વિનંતી કરી કે, 'ગુરુજી, ભોજન કરો.' ૩૨ પણ ઈસ્કુઅએ તેઓને કદયું કે, 'મારી પાસે ખાવા ભાટે ભોજન છે કે જેનાં વિષે તમે જાણતા નથી.'

૩૩ શિષ્યોએ અંદરોઅંદર કદયું કે, 'એમને ભાટે શું કોઈ કંઈ જમવાનું લાવ્યો હશે?'

૩૪ ઈસ્કુઅએ તેઓને કદયું કે, "જેમણે મને મોકલ્યો છે, તેમની ઇચ્છા અને તેમનું કામ પૂર્ણ કરવું, તે જ મારો ખોરાક છે." ૩૫ તમે શું નથી કહેતાં કે, 'યાર ભણિના પણ ફસલ પાકશે? હું તમને કહું છું કે, 'તમારી આંખો ઊંચી કરીને ખેતરો તરફ જુઓ કે, તેઓ કાપળીને ભાટે સફેદ થઈ ચૂકયાં છે.' ૩૬ જે કાપે છે તે બદલો પામે છે અને અનંતજીવનના ફળનો સંગ્રહ કરે છે; જેથી વાવનાર તથા કાપનાર બંન્ધે સાથે હર્ષ પામે.

૩૫ કેમ કે આમાં તે કહેવત સાથી પડે છે કે, 'એક વાવે છે અને અન્ય કોઈ કાપે છે!' ૩૬ જેને ભાટે તમે મહેનત કરી નથી, તે કાપવાને મેં તમને મોકલ્યા છે. બીજાઓએ મહેનત કરી છે અને તમે તેમની મહેનતમાં પ્રવેશ્ય છો.'

૩૭ જે શ્રીએ સાક્ષી આપી કે, 'મેં જે કર્યું હતું તે બધું તેમણે મને કહી બતાવ્યું,' તે શ્રીની વાતથી શહેરના ઘણાં સમજનીઓએ ઈસ્કુ પર વિજ્ઞાસ કર્યો. ૪૦ સમજનીઓએ તેમની પાસે આવીને તેમને વિનંતી કરી કે, 'તમે આવીને અમારી સાથે રહો;' અને ઈસ્કુ બે દિવસ સુધી ત્યાં રહ્યા.

૪૧ તેમના ઉપદેશથી બીજા ઘણાંએ વિજ્ઞાસ કર્યો; ૪૨ તેઓએ તે શ્રીને કદયું કે, 'હવે અમે ફક્ત તારા કહેવાથી વિજ્ઞાસ કરતા નથી; પણ અમે પોતે જ્ઞાનભળીને જાણીએ છીએ કે માનવજગતના ઉદ્ઘારક નિશ્ચે તેઓ જ છે!'

### અધિકારીનો દીકરો સાજો થથો

૪૩ બે દિવસ ત્યાં રહ્યા પણ ઈસ્કુ ત્યાંથી ગાલીલમાં ગયા. ૪૪ કેમ કે ઈસ્કુએ પોતે સાક્ષી આપી કે, 'પ્રભોધકને પોતાના પિતાના વાતનમાં કંઈ માન નથી.' ૪૫ જ્યારે ઈસ્કુ ગાલીલમાં આવ્યા, ત્યારે ગાલીલીઓએ તેમનો આવકાર કર્યો; કેમ કે જે કામ તેમણે યજ્ઞશાલેમભાં પર્વની વેણાએ કર્યા હતાં, તે સર્વ કામ તેઓએ જોયાં હતાં; કેમ કે તેઓ પણ પર્વમાં ગયા હતા.

૪૬ ઈસ્કુ ફરીથી ગાલીલમાંનું જે કાના ગામ છે, જ્યાં તેમણે પાણીનો દ્રાક્ષારસ બનાવ્યો હતો, ત્યાં આવ્યા; ત્યાં એક અધિકારી ભાણસ હતો, તેનો દીકરો કપરનાહૂમભાં માંદો હતો. ૪૭ તેણે સાંભળ્યું હતું કે ઈસ્કુ થહૂદિયાથી ગાલીલમાં આવ્યા છે, ત્યારે તેણે તેમની પાસે જઈને તેમને વિનંતી કરી કે, 'આવીને મારા દીકરાને સાજો કરો;' કેમ કે તે ભરવાની અણી પર હતો.

૪૮ ત્યારે ઈસ્કુએ તેને કદયું કે, 'ચમતકારિક થિન્નો તથા આશ્રયકર્મો જોયા વગર તમે વિજ્ઞાસ કરવાના નથી.' ૪૯ તે અધિકારીએ ઈસ્કુને કદયું કે, 'પ્રભુ, મારો દીકરો મરણ પામે તે અગાઉ આવો.' ૫૦ ઈસ્કુ તેને કહે છે કે, 'ચાલ્યો જ, તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે.' જે વાત ઈસ્કુએ તેને કહી, તે પર વિજ્ઞાસ રાખીને તે ભાણસ રવાના થથો.

૫૧ તે જતો હતો એટલાભાં તેના નોકરો તેને મરણ અને તેઓએ કદયું કે, 'તારો દીકરો જીવતો રહ્યો છે!' ૫૨ તેણે તેઓને પૂછ્યું કે, 'કયા સમયથી તે સાજો થવા લાગ્યો?' ત્યારે તેઓએ તેને કદયું કે, 'ગઈકાલે બપોરના એક વાગ્યા પણ તેનો તાવ જતો રહ્યો.'

૫૩ તેથી પિતાએ જાણ્યું કે, "જે સમયે ઈસ્કુઅે તેને કદ્યું હતું કે, 'તારો દીકરો જીવતો રદ્ધયો છે' તે જ સમયે એમ થયું;" અને તેણે પોતે તથા તેના કુટુંબનાં બધાએ વિશ્વાસ કર્યો. ૫૪ ઈસ્કુઅે ફરી યહૂદિયાથી ગાલીલમાં આવીને આ બીજું ચમત્કારિક ખિદ્દન કર્યું.

## પ

### આડશ્રીસ વર્ષથી માણસ સાજો થયો

૧ એ બન્ધા પણી યહૂદીઓનું એક પર્વ હતું; તે સમયે ઈસ્કુ યર્ઝશાલેમ ગયા. ૨ હવે યર્ઝશાલેમમાં 'દેટાનો દરવાજો' નામે જગ્યા પાસે એક કુંડ છે, તે હિંદુ ભાષામાં બેથળાથા કહેવાય છે. તેને લગતી પાંચ પરસાણ છે. ૩ તેમાં રોગી, અંધજનો, અપંગ, લક્વાગ્રસ્તો એવાં ઘણાં બીમાર લોકો હતા. તેઓ તે કુંડમાં પાણી હલવાની રાં જોતાં હતા. ૪ કેમ કે કોઈ કોઈ સમયે એક દૂત તે કુંડમાં ઉિતરીને પાણીને હલાવતો હતો; પાણી હલાય્યાં પણી જે કોઈ પહેલો તેમાં ઉિતરતો, તેને જે કંઈ રોગ હોય તેથી તે રોગી સાજો થતો.

૫ ત્યાં એક માણસ હતો, જે આડશ્રીસ વર્ષથી બીમાર હતો. ૬ તેને પડી રહેલો જોઈને તથા ઘણાં સમયથી તે એવો જ છે, તે જાણીને ઈસ્કુ તેને કહે છે કે, 'શું તું સાજો થવા ચાહે છે?'

૭ તે બીમાર માણસે ઈસ્કુને એવો જવાબ આપ્યો કે, 'પ્રભુ, જે સમયે પાણી હાલે છે, તે સમયે મને કુંડમાં ઉતારવાને મારી પાસે કોઈ હોતું નથી. પણ હું ઉિતરવા જાઉ છું, એટલામાં બીજો મારી અગાઉ ઉિતરી પડે છે.' ૮ ઈસ્કુ તેને કહે છે કે, 'ઉઠ, તારું બિછાનું ઉંચકીને ચાલતો થા.'

૯ તરત તે માણસ સાજો થયો અને પોતાનું બિછાનું ઉંચકીને ચાલવા લાગ્યો.

તે દિવસે વિશ્રાભવાર હતો.

૧૦ તેથી જેને સાજો કરવામાં આવ્યો હતો તેને યહૂદીઓઓ કદ્યું કે, 'આજે વિશ્રાભવાર છે, એટલે તારે બિછાનું ઉંચકવું યોગ્ય નથી.' ૧૧ પણ તેણે તેઓને એવો જવાબ આપ્યો કે, 'જેમણે મને સાજો કર્યો તેમણે મને કદ્યું કે, તારું બિછાનું ઉંચકીને ચાલતો થા.'

૧૨ તેઓએ તેને પૂછ્યું કે, "તને જેણો એમ કદ્યું કે, 'બિછાનું ઉંચકીને ચાલ,' તે માણસ કોણ છે?" ૧૩ પણ તે કોણ છે, તે સાજો થયેલો માણસ જાણતો નહોતો; કેમ કે તે જગ્યાએ બીડ હતી, ઈસ્કુ ત્યાંથી આગળ ગયા હતા.

૧૪ પણીથી ઈસ્કુએ તે માણસને બક્કિતથાનમાં મળીને તેને કદ્યું કે, 'જો તું સાજો થયો છે; હવેથી પાપ ન કર, રખેને તારા પર વિશેષ વિપત્તિ આવી પડે.' ૧૫ તે માણસે જઈને યહૂદીઓને કદ્યું કે, 'જેમણે મને સાજો કર્યો તે ઈસ્કુ છે.'

૧૬ તે કામો ઈસ્કુએ વિશ્રાભવારે કર્યા હતાં, માટે યહૂદીઓ તેમની પાછળ લાગ્યા. ૧૭ પણ ઈસ્કુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'મારા પિતા અત્યાર સુધી કામ કરે છે અને હું પણ કાર્યરત છું.' ૧૮ તે માટે ઈસ્કુને મારી નાખવા યહૂદીઓએ વિશેષ પ્રથત્ન કર્યો; કેમ કે ઈસ્કુએ વિશ્રાભવારનો બંગ કર્યો એટલું જ નહિ, પણ ઈશ્વરને પોતાના પિતા કહીને પોતાને ઈશ્વર સમાન કર્યા.

### દીકરાનો અધિકાર

૧૯ ત્યારે ઈસ્કુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'હું તમને ખરેખર કહું છું કે, દીકરા પિતાને જે કંઈ કરતા જુએ છે તે કિવાય પોતે અન્ય કંઈ કરી નથી શકતો; કેમ કે તે જે કરે છે તે તે દીકરા પણ કરે છે. ૨૦ કેમ કે પિતા દીકરા પર પ્રેમ કરે છે અને પોતે જે કંઈ કરે છે તે બધું તે તેને બતાવે છે; અને તે તેને એ કરતાં મોટાં કામ બતાવશે, એ માટે કે તમે આશ્રય પામો.

**૨૧** કેમ કે જે પિતા મૃત્યુ પામેલાઓને સજીવન કરે છે, તેમ જ દીકરો પણ થાહે તેમને સજીવન કરે છે. **૨૨** કેમ કે પિતા કોઈનો ન્યાય કરતા નથી, પણ ન્યાય કરવાનું સધારું કામ તેમણે દીકરાને સોંપ્યું છે. **૨૩** કે, જેમ બધા પિતાને ભાન આપે છે, તેમ દીકરાને પણ ભાન આપે છે. દીકરાને જે ભાન આપતો નથી, તે તેના મોકલનાર પિતાને પણ ભાન આપતો નથી.

**૨૪** હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, જે ભારાં વચન સાંભળો છે અને મને મોકલનાર પર વિજ્ઞાસ કરે છે, તેને અનંતજીવન છે; તે અપરાધી ઠરશે નહિ, પણ તે મૃત્યુમાંથી નીકળીને જીવનમાં આવ્યો છે.

**૨૫** હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, એવો સમય આવે છે અને હમણાં આવી શૂકયો છે કે, જ્યારે મૃત્યુ પામેલાંઓ ઈશ્વરના દીકરા ઈસુનાં વચન સાંભળશે અને સાંભળનારાંઓ જીવશે.

**૨૬** કેમ કે જેમ પિતાને પોતાનામાં જીવન છે, તેમ દીકરાને પણ પોતાનામાં જીવન રાખવાનું તેમણે આપ્યું. **૨૭** ન્યાય કરવાનો અધિકાર પણ તેમણે તેને આપ્યો, કેમ કે તે ભાગસનો દીકરો છે.

**૨૮** તેથી તમે આક્ષર્ય ન પામો; કેમ કે એવો સમય આવે છે કે જ્યારે સર્વ જેઓ કબરમાં છે તેઓ તેમના વચન સાંભળશે; **૨૯** અને જેઓએ સારાં કામ કર્યા છે, તેઓ જીવનનું ભરણોત્થાન પામવા માટે અને જેઓએ ખરાબ કામ કર્યા છે, તેઓ શિક્ષાત્મક મરણોત્થાન પામવા માટે, નીકળી આવશે.

### પ્રભુ ઈસુના સાક્ષીઓ

**૩૦** હું ભારી પોતાની તરફથી કંઈ કરી શકતો નથી; પરંતુ જે પ્રમાણે હું સાંભળું છું, તે પ્રમાણે ન્યાય કરું છું; અને ભારો ન્યાયયુકાદો અદલ છે. કેમ કે હું ભારી પોતાની ઇચ્છા નહિ, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે, તેમની ઇચ્છા પૂરી કરવા ચાહું છું. **૩૧** જો હું પોતાના વિષે સાક્ષી આપું, તો ભારી સાક્ષી સાચી નથી. **૩૨** પણ ભારા વિષે જે સાક્ષી આપે છે, તે બીજો છે; અને જે સાક્ષી ભારા વિષે તે આપે છે, તે સાચી છે, એ હું જણું છું.

**૩૩** તમે યોહાન પાસે ભાગસો મોકલ્યા, તમને તેણે સત્ય વિષે સાક્ષી આપી છે. **૩૪** તોપણ જે સાક્ષી હું સ્વીકારું છું તે ભાગસો તરફથી નથી; પણ તમે ઉદ્ધાર પામો માટે હું એ વાતો કહું છું. **૩૫** તે સણગતો તથા પ્રગટતો દીવો હતો, તેના પ્રકાશમાં તમે ઘડીભર આનંદ કરવાને રાજુ હતા.

**૩૬** પણ યોહાનના કરતાં ભારી પાસે મોટી સાક્ષી છે; કેમ કે પિતાએ જે કામો મને પૂરાં કરવાને આપ્યાં છે, એટલે જે કામો હું કરું છું, તે જ ભારે વિષે સાક્ષી આપે છે કે પિતાએ મને મોકલ્યો છે. **૩૭** વળી પિતાએ મને મોકલ્યો છે, તેમણે પણ ભારે વિષે સાક્ષી આપી છે. તમે કદી તેમની વાણી નથી સાંભળી અને તેમનું સ્વરૂપ પણ નિહાયું નથી. **૩૮** તેમના વચન તમારામાં રહેલાં નથી; કેમ કે જેને તેમણે મોકલ્યો, તેના પર તમે વિજ્ઞાસ કરતા નથી.

**૩૯** તમે પવિત્રશાસ્ત્ર તપાકી જુઓ છો, કેમ કે તેઓથી તમને અનંતજીવન છે, એમ તમે ધારો છો; અને ભારે વિષે સાક્ષી આપનાર તે એ જ છે. **૪૦** અને જીવન પામવા માટે તમે ભારી પાસે આવવા ચાહતા નથી.

**૪૧** હું ભાગસો તરફથી પ્રશંસાની ઇચ્છા રાખતો નથી. **૪૨** પણ હું જણું છું કે ઈશ્વર પરનો પ્રેમ તમારામાં નથી.

**૪૩** હું ભારા પિતાના નામે આવ્યો છું, પણ તમે ભારો સ્વીકાર કરતા નથી; જો કોઈ બીજો પોતાને નામે આવશે, તો તેનો તમે સ્વીકાર કરશો. **૪૪** તમે એકબીજાથી પ્રશંસા પામો છો, પણ જે પ્રશંસા એકલા ઈશ્વરથી છે તે તે તમે શોધતાં નથી, તો તમે વિજ્ઞાસ શી ચીતે કરી શકો?

૪૫ હું પિતાની આગળ તમારા પર દોષ મૂકીશ, એમ ન ધારો; તમારા પર દોષ મૂકનાર એક, એટલે મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર છે, તેના પર તમે બરોસો રાખો છો. ૪૬ કેમ કે જો તમે મૂસા પર વિજ્ઞાસ કર્યો હોત, તો તમે ભારા પર વિજ્ઞાસ કરત; કેમ કે તેણે મારે વિષે લખેલું છે. ૪૭ પણ જો તમે તેનાં લખેલાં વચ્ચન પર વિજ્ઞાસ નથી કરતા, તો ભારી વાતો પર તમે કેમ વિજ્ઞાસ કરશો?

## ૬

### પાંચ હજારને જમાડયા

૧ પછી ઈસુ ગાલીલનો સમુદ્ર જે તિબેરિયસ કહેવાથ છે, તેની સામે બાજુએ ગયા. ૨ ત્યાં લોકોનો મોટો સમુદ્રાય તેમની પાછળ ગયો; કેમ કે તેમણે જે ચમત્કારિક ચિંતનો બીમાર લોકો પર કર્યા હતા, તે તેઓએ જોથા હતા. ૩ પછી ઈસુ પહાડ પર ગયા અને ત્યાં પોતાના શિષ્યો સાથે બેઠા.

૪ હવે થહૃદીઓનું પાચખાર્પવ પાસે આવ્યું હતું. ૫ માટે ઈસુ ઊંથી નજર કરીને પોતાની પાસે આવતા મોટા સમુદ્રાયને જોઈને ફિલિપને પૂછે છે કે, 'તેમના ભોજનને માટે આપણો રોટલી કચ્ચાંથી વેચાતી લઈએ?' ૬ જોકે ઈસુએ ફિલિપને પારખવા માટે એ પૂછ્યું હતું; કેમ કે ઈસુ પોતે શું કરવાના હતા તે તે પોતે જાણતા હતા.

૭ ફિલિપે તેમને જવાબ આપ્યો, 'ભસો દીનારની રોટલી તેઓને સારુ પૂરતી નથી કે, તેઓમાંના દરેકને થોડું થોડું ભરો!' ૮ તેમના શિષ્યોમાંના એક, એટલે સિમોન પિતરનો ભાઈ આનિદ્રયા, તેમને કહે છે કે, ૯ 'એક જુવાન અર્થી છે, તેની પાસે જવની પાંચ રોટલી અને બે માછલી છે; પણ તે આટલાં બધાને કેવી શીતે પૂર્વાં પડે?' ૧૦

૧૦ ઈસુએ કટ્યું કે, 'લોકોને બેસાડો.' તે જગ્યાએ ઘણું ઘાસ હતું. અને તેઓ બેચી ગયા, પુલખોની સંખ્યા આશરે પાંચ હજારની હતી. ૧૧ ત્યારે ઈસુએ તે રોટલીઓ લીધી અને સ્તુતિ કરીને બેઠેલાઓને વહેચી; માછલીઓમાંથી પણ જેટલું જોઈએ તેટલું વહેચું. ૧૨ તેઓ તૃપ્ત થયા પછી ઈસુ પોતાના શિષ્યોને કહે છે કે, 'કંઈ' નકામું ન જથ માટે વધેલા ટુકડાં એકઠો કરો.'

૧૩ માટે તેઓએ તે એકઠો કર્યો અને તે જવની પાંચ રોટલીમાંનો જે વધેલા ટુકડાં જમનારાંઓએ રહેવા દીધાં હતા, તેઓની બાર ટોપલી ભરી. ૧૪ માટે તે લોકોએ ઈસુએ કરેલો એ ચમત્કારિક ચિંતન જોઈને કટ્યું કે, 'જે પ્રબોધક દુનિયામાં આવનાર છે, તે ખરેખર આ જ છે.' ૧૫ લોકો આવીને મને રાજ બનાવવા માટે જબરદસ્તીથી પકડવાના છે, એ જાણીને ઈસુ બીજુ વાર પહાડ પર એકલા ચાલ્યા ગયા.

### ઈસુ પાણી પર ચાલ્યા

૧૬ સાંજ પરી ત્યારે તેમના શિષ્યો સમુદ્રકિનારે ગયા. ૧૭ હોડીમાં બેચીને તેઓ કપર-નાહુમ જવાને સમુદ્રના સામેના કિનારે જતા હતા. તે સમયે અંધારું થથું હતું અને ઈસુ હજુ તેઓની પાસે આવ્યા ન હતા. ૧૮ ભારે પવન આવવાથી સમુદ્ર ઉછાળતો હતો.

૧૯ જથારે તેઓ હલેસાં ભારીને આશરે પાંચ કે છ કિલોમીટર ગયા, ત્યારે ઈસુને સમુદ્ર પર ચાલતા અને હોડીની પાસે આવતા જોઈને તેઓ ગભરાઈ ગયા. ૨૦ પણ ઈસુએ તેઓને કટ્યું કે, 'એ તો હું છું, ગભરાશો નહિ.' ૨૧ ત્યારે આનંદથી તેઓએ ઈસુને હોડીમાં લીધા અને તેઓ જથાં જતા હતા તે જગ્યાએ હોડી તરત આવી પહોંચી.

લોકો ઈસુને શોધે છે

૨૨ બીજે દિવસે, જે લોકો સમુદ્રને પેલે કિનારે ઉભા રદ્યા હતા તેઓએ જોયું કે, એક હોડી વિના બીજુ તે સ્થળે ન હતી. અને તે હોડીમાં ઈસુ પોતાના શિષ્યો સાથે ગયા ન હતા, પણ એકલા તેમના શિષ્યો ગયા હતા. ૨૩ (તોપણ જ્યાં પ્રભુએ સ્તુતિ કર્યા પછી તેઓએ રોટલી ખાદી હતી, તે સ્થળ પાસેના તિબેરિયસથી [બીજુ] હોડીઓ આવી.) ૨૪ માટે જ્યારે તે લોકોએ જોયું કે ઈસુ તેમ જ તેમના શિષ્યો તે સ્થળે નથી, ત્યારે તેઓ પોતે હોડીઓમાં બેચીને ઈસુની શોધ કરતા કરતા કપર-નાહૂમ આવ્યા.

### ઈસુ જીવનની રોટલી

૨૫ પછી સમુદ્રને પેલે કિનારે તેઓએ તેમને ભળીને પૂછ્યું કે, 'ગુરુજી, તમે અહીં કથારે આવ્યા?' ૨૬ ઈસુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, તમે ચમતકારિક થિયનો જોથા તે માટે મને શોધતાં નથી, પણ તમે રોટલી ખાઈને તૃપ્ત થયા તે માટે શોધો છો.' ૨૭ જે ખોરાક નાશવંત છે તેને માટે નહિ, પણ જે ખોરાક અનંતજીવન સુધી ટકે છે, જે માણસનો દીકરો તમને આપશે, તેને માટે મહેનત કરો; કેમ કે ઈશ્વરપિતાએ તેના પર મહોર કરી છે.'

૨૮ ત્યારે તેઓએ તેમને પૂછ્યું કે, 'અમે ઈશ્વરનાં કામ કરીએ તે માટે અમારે શું કરવું જોઈએ?' ૨૯ ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'જેને તેમણે મોકલ્યો છે તેના પર તમે વિશ્વાસ કરો, એ જ ઈશ્વરનું કામ છે.'

૩૦ માટે તેઓએ તેમને કહ્યું, "તમે કયું ચમતકારિક થિયન દેખાડો છો કે અમે તે જોઈને તમારા પર વિશ્વાસ કરીએ? તમે શું કામ કરો છો?" ૩૧ અમારા પૂર્વજોએ તો અરથભાની માન્ય ખાદ્ય, જેમ લખેલું છે કે, તેમણે સ્વર્ગમાંથી તેઓને ખાવાને રોટલી આપી."

૩૨ ત્યારે ઈસુએ તેઓને કહ્યું, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, 'તે રોટલી મૂસાએ સ્વર્ગમાંથી તમને આપી નથી, પણ સ્વર્ગમાંથી જે ખરી રોટલી [આવે] છે, તે મારા પિતા તમને આપે છે.' ૩૩ કેમ કે સ્વર્ગમાંથી જે ઉત્તરીને માનવજગતને જીવન આપે છે, તે ઈશ્વરની રોટલી છે.' ૩૪ ત્યારે તેઓએ ઈસુને કહ્યું કે, 'પ્રભુ, તે રોટલી સદા અમને આપો.'

૩૫ ઈસુએ તેઓને કહ્યું, 'જીવનની રોટલી હું છું; જે મારી પાસે આવે છે તેને ભૂખ નહિ જ લાગશે અને જે મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેને કદી તરસ નહિ જ લાગશે. ૩૬ પણ મેં તમને કહ્યું કે, તમે મને જોથો છો, તોપણ વિશ્વાસ કરતા નથી. ૩૭ પિતા મને જે આપે છે તે સર્વ મારી પાસે આવશે અને જે મારી પાસે આવે છે તેને હું કાઢી નહિ જ મૂકીશ.

૩૮ કેમ કે હું મારી પોતાની ઇચ્છા નહિ, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમની ઇચ્છા પૂરી કરવાને સ્વર્ગથી ઉત્તર્યો છું. ૩૯ જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમની ઇચ્છા એ છે કે, તેમણે મને જે સર્વ આપ્યું છે, તેમાંથી હું કંઈ ખોઊં નહિં, પણ છેલ્લાં દિવસે તેને પાછું ઉંઠાં. ૪૦ કેમ કે મારા પિતાની ઇચ્છા એ છે કે, જે કોઈ દીકરાને જોઈને તેના પર વિશ્વાસ કરશે, તેને અનંતજીવન મળશે; અને છેલ્લાં દિવસે હું તેને પાછો સજીવન કરીશ.'

૪૧ એ માટે થહૂદીઓએ તેમને વિષે બડબડાટ કર્યો; કેમ કે તેમણે કહ્યું હતું કે, 'સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરેલી રોટલી હું છું!' ૪૨ તેઓએ કહ્યું કે, 'યુસફનો દીકરો, ઈસુ જેનાં માતાપિતાને અમે ઓળખીએ છીએ, તે શું એ જ નથી? ત્યારે તે હમણાં એમ કેમ કહે છે કે, સ્વર્ગમાંથી હું ઉત્તર્યો છું?'

૪૩ ઈસુએ જવાબ આપ્યો કે, 'તમે અંદરોઅંદર બડબડાટ ન કરો.' ૪૪ જે મારા પિતાએ મને મોકલ્યો છે, તેમના તેદ્યાં વગર કોઈ મનુષ્ય મારી પાસે આવી શકતો નથી; અને

છેલાં દિવસે હું તેને પાછો સજીવન કરીશ. ૪૫ પ્રબોધક [ના પુસ્તક] માં એમ લખેલું છે કે, 'તેઓ સધારણ ઈશ્વરથી શીખેલા થશે. તો જે કોઈ પિતાની પાસેથી સાંભળીને શીખ્યો છે, તે મારી પાસે આવે છે.'

૪૬ કેમ કે કોઈ માણસે પિતાને જોયા નથી; ઈશ્વરની પાસેથી જે આવ્યો છે; તેણે જ પિતાને જોયા છે! ૪૭ હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, 'જે વિજ્ઞાસ કરે છે, તેને અનંતજીવન છે.'

૪૮ જીવનની રોટલી હું છું. ૪૯ તમારા પૂર્વજોએ અરણયમાં માઝા ખાદું, અને તેઓ મૃત્યુ પામ્યા.

૫૦ પણ જે રોટલી સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરી છે, તે એ જ છે કે જો કોઈ તે ખાય તો તે મૃત્યુ પામે નહિં. ૫૧ સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરેલી જીવનની રોટલી હું છું; જો કોઈ એ રોટલી ખાય, તો તે સદા જીવતો રહેશે; જે રોટલી હું આપીશ તે મારું માંસ છે, તે માનવજગતના જીવનને માટે [હું આપીશ].'

૫૨ તે માટે થહૂદીઓએ અંદરોઅંદર વાદવિવાદ કરતાં કદ્યું કે, 'એ માણસ પોતાનું માંસ આપણાને ખાવાને શી રીતે આપી શકે?' ૫૩ ત્યારે ઈસ્તુએ તેઓને કદ્યું કે, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જો તમે માણસના દીકરાનું માંસ ન ખાઓ અને તેનું રક્ત ન પીઓ, તો તમારામાં જીવન નથી.'

૫૪ જે કોઈ મારું માંસ ખાય છે અને મારું રક્ત પીવે છે, તેને અનંતજીવન છે; છેલાં દિવસે હું તેને પાછો સજીવન કરીશ. ૫૫ કેમ કે મારું માંસ ખરેખરો ખોરાક છે અને મારું રક્ત ખરેખરું પીણું છે. ૫૬ જે મારું માંસ ખાય છે અને મારું રક્ત પીવે છે, તે મારામાં રહે છે અને હું તેનામાં રહું છું.

૫૭ જેમ જીવતા પિતાએ મને ભોકલ્યો છે અને હું પિતા કારા જીવું છું; તેમ જે મને ખાય છે, તે પણ મારે સહારે જીવશે. ૫૮ જે રોટલી સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરી તે એ જ છે; જેમ [તમારા] પૂર્વજો ખાઈને મૃત્યુ પામ્યા તેવી રોટલી એ નથી; પણ આ રોટલી જે ખાય છે, તે સદા જીવતો રહેશે.' ૫૯ તેમણે કપર-નાહૂમના સભારસ્થાનમાં બોધ કરતાં એ વાતો કહી.

### અનંતજીવનના શરૂઆત

૬૦ એ માટે તેમના શિષ્યોમાંના ઘણાંએ તે સાંભળીને કદ્યું કે, 'આ વાત કઠણ છે, તે કોણ સાંભળી શકે?' ૬૧ પણ મારા શિષ્યો જ તે વિષે કચકચ કરે છે એ ઈસ્તુએ પોતાના મનમાં જાણીને તેઓને કદ્યું કે, 'શું તે તમને ગેરમાર્ગ દોરે છે?

૬૨ ત્યારે માણસનો દીકરો જથાં પહેલાં હતો ત્યાં જો તેને પાછો ચઢતાં તમે જુઓ તો કેમ? ૬૩ જે જીવાડે છે તે આત્મા છે; શરીરથી કંઈ લાભ થતો નથી. જે બાબતો મેં તમને કહી છે, તે આત્મા તથા જીવન છે.

૬૪ પણ તમારામાંના કેટલાક વિજ્ઞાસ કરતા નથી. કેમ કે કોણ અવિજ્ઞાસી છે અને કોણ તેમને પરસ્વાધીન કરવાનો છે, તે ઈસ્તુ પહેલેથી જાણતા હતા. ૬૫ તેમણે કદ્યું કે, 'મેં એ જ કારણથી તમને કદ્યું કે, પિતા તરફથી તેને આપવામાં આવ્યું ન હોય તો કોઈ મારી પાસે આવી શકતો નથી.'

૬૬ આ સાંભળીને તેમના શિષ્યોમાંના ઘણાં પાછા પડી ગયા. અને તેમની સાથે ચાલ્યા નહિં. ૬૭ તે માટે ઈસ્તુએ બાર [શિષ્યો] ને પૂછ્યું કે, 'શું તમે પણ જતા રહેવા ચાહો છો?' ૬૮ સિમોન પિતરે તેમને જવાબ આપ્યો કે, 'પ્રભુ, અમે કોણી પાસે જઈએ? અનંતજીવનની વાતો તો તમારી પાસે છે. ૬૯ અમે વિજ્ઞાસ કર્યો છે અને જાણીએ છીએ કે, ઈશ્વરના પવિત્ર તે તમે છો.'

૭૦ ઈસ્કુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'શું મેં તમો ભારને પસંદ નહોતા કર્યા? પણ તમારામાંની એક વ્યક્તિ તો શેતાન છે.' ૭૧ તેમણે તો સિખોનના [દીકરા] થહૂદા ઇજ્કારિયોત વિષે તે કદયું; કેમ કે તે, ભાર શિષ્યોમાંનો હોવા છતાં, તેમને પરાધીન કરનાર હતો.

## ૭

## ઈસ્કુ અને તેમના ભાઈઓ

૧ અને પછી ઈસ્કુ ગાલીલમાં ફર્યા, કેમ કે થહૂદીઓ તેમને ભારી નાખવા શોધતાં હતા, ભાટે થહૂદિયામાં ફરવાને તે ચાહતા નહોતા. ૨ હવે થહૂદીઓનું માંડવાપર્વ પાસે આવ્યું હતું.

૩ ભાટે તેમના ભાઈઓએ તેને કદયું કે, 'અહીંથી થહૂદિયામાં જાઓ કે, તમે જે કામો કરો છો તે તમારા શિષ્યો પણ જુએ.' ૪ કેમ કે કોઈ પોતે પ્રસિદ્ધ થવાને ચાહતો હોવાથી ગુપ્ત રીતે કંઈ કરતો નથી; જો તમે એ કામો કરો છો, તો દુનિયાની આગળ પોતાને જાહેર કરો.'

૫ કેમ કે તેમના ભાઈઓએ પણ તેમના પર વિજ્ઞાસ કર્યો ન હતો. ૬ ત્યારે ઈસ્કુ તેઓને કહે છે કે, 'મારો સમય હજુ આવ્યો નથી; પણ તમારા ભાટે સર્વ સમય એક સમાન છે.' ૭ જગત તમારો દેખ કરી નથી શકતું, પણ મારો તો તે દેખ કરે છે; કેમ કે તે વિષે હું એવી સાક્ષી આપું છું કે, તેનાં કામ દુષ્ટ છે.

૮ તમે આ પર્વમાં જાઓ; મારો સમય હજુ પરિપૂર્ણ થયો નથી, ભાટે હું આ પર્વમાં જતો નથી! ૯ ઈસ્કુ તેઓને એ વાત કહીને ગાલીલમાં જ રહ્યા.

## માંડવા પર્વમાં ઈસ્કુ

૧૦ પરંતુ ઈસ્કુના ભાઈઓ પર્વમાં ગયા, તે પણ જાહેરમાં નહિ, પણ ખાનગી રીતે ગયા. ૧૧ ત્યારે થહૂદીઓએ પર્વમાં તેમની શોધ કરતાં કદયું કે, 'તે કયાં છે?'

૧૨ તેમને વિષે લોકોમાં ઘણી ચર્ચા થાલી; કેમ કે કેટલાકે કદયું કે, 'તે સારો ભાણસ છે;' બીજાઓએ કદયું કે, 'એમ નથી, પણ લોકોને તે ગેરમાર્ગ દોરે છે.' ૧૩ તો પણ થહૂદીઓના ડરને લીધે તેમને વિષે કોઈ ખુલ્લી રીતે કંઈ બોલ્યું નહિ.

૧૪ પણ પર્વ અદ્યું થવા આવ્યું ત્યારે ઈસ્કુએ ભક્તિસ્થાનમાં જઈને ઉપદેશ કર્યો. ૧૫ ત્યારે થહૂદીઓએ આશ્રય પાભીને કદયું કે, 'એ ભાણસ કદી પણ શીખ્યો નથી, તેમ છતાં તે વિદ્યા કચાંથી જાણો છે?' ૧૬ ભાટે ઈસ્કુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'મારો ઉપદેશ ભારો પોતાનો નથી, પણ જેમણે મને મોકલ્યો તેમનો છે.'

૧૭ જો કોઈ તેમની ઇચ્છા પૂરી કરવા ચાહે, તો આ બોધ વિષે તે સમજશે કે, તે ઈચ્છારથી છે કે હું પોતાથી બોલું છું. ૧૮ જે પોતાથી બોલે છે તે પોતાનો ભહિમા શોધે છે; પણ જે પોતાના મોકલનારનો ભહિમા શોધે છે, તે જ સત્ય છે અને તેનામાં કંઈ અન્યાય નથી.

૧૯ શું મૂસાએ તમને નિયમશાસ્ત્ર આપ્યું નથી? પણ તમારામાંનો કોઈ તે નિયમશાસ્ત્ર પાણતો નથી. તમે મને ભારી નાખવાની કેમ કોશિશ કરો છો?' ૨૦ લોકોએ જવાબ આપ્યો કે, 'તારામાં ભૂત છે; કોણ તને ભારી નાખવાની કોશિશ કરે છે?'

૨૧ ઈસ્કુએ તેઓને જવાબ આપ્યો કે, 'મેં એક કાર્ય કર્યું અને તમે સર્વ આશ્રય પામ્યા છો. ૨૨ આ કારણથી મૂસાએ તમને સુજ્ઞતનો નિયમ આપ્યો છે (તે મૂસાથી છે એમ તો નહિ, પણ પૂર્વજોથી છે); અને તમે વિશ્રામવારે ભાણસની સુજ્ઞત કરો છો.'

**૨૩** મૂસાના નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન ન થાય, માટે જો કોઈ માણસની સુજ્ઞત વિશ્રાભવારે કરવામાં આવે છે; તો મૈં વિશ્રાભવારે એક માણસને પૂરો સાજો કર્યો, તે માટે શું તમે મારા પર ગુસ્સે થથા છો? **૨૪** દેખાવ પ્રમાણે ન્યાય ન કરો, પણ સચ્યાઈપૂર્વક ન્યાય કરો!

### શું એ ખ્રિસ્ત છે?

**૨૫** ત્યારે થરુશાલેમમાંના કેટલાકે કટ્ટયું કે, 'જેમને તેઓ મારી નાખવાનો પ્રયત્ન કરે છે, તે શું એ જ નથી?' **૨૬** પણ જુઓ, તે તો જાહેર રીતે બોલે છે અને તેઓ તેમને કંઈ કહેતાં નથી! અધિકારીઓ શું ખરેખર જાણતા હશે કે એ ખ્રિસ્ત જ છે? **૨૭** તો પણ અમે તે માણસને જાણીએ છીએ કે તે કથાંથી [આવેલો] છે; પણ જથારે ખ્રિસ્ત આવશે ત્યારે કોઈ જાણશે નહિં કે તે કથાંથી [આવ્યો] છે.'

**૨૮** એ માટે ઈસ્યુએ બક્ઝિતસ્થાનમાં બોધ કરતાં બૂમ પાડીને કટ્ટયું કે, 'તમે મને જાણો છો અને હું કથાંથી [આવ્યો] છું તે પણ તમે જાણો છો; અને હું તો મારી પોતાની રીતે નથી આવ્યો, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે તે સત્ય છે, તેમને તમે જાણતા નથી.' **૨૯** હું તેમને જાણું છું; કેમ કે હું તેમની પાસેથી [આવ્યો] છું અને તેમણે મને મોકલ્યો છે.'

**૩૦** માટે તેઓએ ઈસ્યુને પકડવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પણ તેમનો સમય હજુ સુધી આવ્યો ન હતો, માટે કોઈએ તેમના પર હાથ નાખ્યો નહિં. **૩૧** પણ લોકોમાંથી ઘણાંએ તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો અને તેઓએ કટ્ટયું કે, 'ખ્રિસ્ત આવશે, ત્યારે આ માણસે જે ચમત્કારિક ધ્યાનો કર્યા છે તે કરતાં શું તેઓ વધારે કરશે?' **૩૨** તેમને વિષે લોકો એવી કચકચ કરતા હતા, તે ફરોશીઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે મુખ્ય થાજકોએ તથા ફરોશીઓએ તેમને પકડવાને અધિકારીઓ મોકલ્યા.

### ઈસ્યુને પકડવા સિપાઈઓ મોકલ્યા

**૩૩** ત્યારે ઈસ્યુએ કટ્ટયું કે, 'હજુ થોડો સમય હું તમારી સાથે છું, પછી જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમની પાસે હું જાઉં છું.' **૩૪** તમે મને શોધશો, પણ હું તમને મળીશ નહિં; અને જથાં હું જાઉં છું ત્યાં તમે આવી શકતા નથી.'

**૩૫** ત્યારે યહૃદીઓએ અંદરોઅંદર કટ્ટયું કે, 'આ માણસ કથાં જશે કે આપણાને જડશે જ નહિં? શું ગ્રીકોમાં વેરાઈ ગયેલાઓની પાસે જઈને તે ગ્રીકોને બોધ કરશે?' **૩૬** 'તમે મને શોધશો, પણ હું તમને મળીશ નહિં અને જથાં હું જાઉં છું, ત્યાં તમે આવી શકતા નથી એવી જે વાત તેણે કહી તે શી છે?'

### જીવનજળનાં ઝરણાં

**૩૭** હવે પર્વના છેલ્લાં તથા મહાન દિવસે ઈસ્યુએ ઊભા રહીને ઊંચા અવાજે કટ્ટયું કે, 'જો કોઈ તરસ્યો હોય, તો તે મારી પાસે આવીને પીએ. **૩૮** શાસ્ત્રવચન પ્રમાણે જે કોઈ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેના હૃદયમાંથી જીવતા પાણીની નદીઓ વહેશે.'

**૩૯** પણ તેમના પર વિશ્વાસ કરનારાઓને જે આત્મા મળવાનો હતો તે વિષે તેમણે એ કટ્ટયું; કેમ કે ઈસ્યુને હજુ મહિમાવાન કરવામાં આવ્યા ન હતા, માટે પવિત્ર આત્મા હજુ [આપવામાં આવ્યો] ન હતો.

### લોકોમાં ભાગલા

**૪૦** તે માટે લોકોમાંથી કેટલાકે તે વાતો સાંભળીને કટ્ટયું કે, '[આવનાર] પ્રબોધક ખરેખર તે જ છે!' **૪૧** બીજાઓએ કટ્ટયું, 'એ જ ખ્રિસ્ત છે!' પણ કેટલાકે કટ્ટયું કે, 'શું ગાલીલમાંથી ખ્રિસ્ત આવવાનો છે?' **૪૨** શું શાસ્ત્રવચનોમાં એવું નથી લખેલું કે, દાઉદના વંશમાંથી તથા બેથલેહેમ ગામમાં દાઉદ હતો ત્યાંથી ખ્રિસ્ત આવવાનો છે?'

૪૩ એ માટે તેને વિષે લોકોમાં ભાગલાં પદ્યાં. ૪૪ તેઓમાંના કેટલાકે તેને પકડવા ચાટ્યું; પણ તેમના પર કોઈએ હાથ નાખ્યો નહિં.

### યહુદી અધિકારીઓનો અવિજ્ઞાસ

૪૫ ત્યારે અધિકારીઓ મુખ્ય યાજકોની તથા ફરોશીઓની પાસે આવ્યા; અધિકારીઓએ તેઓને પૂછ્યું કે, 'તમે તેને કેમ લાવ્યા નહિં?' ૪૬ ત્યારે અધિકારીઓએ ઉત્તર આપ્યો કે 'એમના જેવું કદી કોઈ માણસ બોલ્યું નથી.'

૪૭ ત્યારે ફરોશીઓએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'શું, તમે પણ ગેરમાર્ગ ખેંચાયા? ૪૮ અધિકારીઓ અથવા ફરોશીઓમાંથી શું કોઈએ તેના પર વિજ્ઞાસ કર્યો છે? ૪૯ પણ આ જે લોકો નિયમશાસ્ત્ર નથી જાણતા તેઓ શાપિત છે.'

૫૦ નિકોદેમસ (તેઓમાંનો એક, જે અગાઉ ઈસ્ટની પાસે આવ્યો હતો, તે) તેઓને પૂછે છે, ૫૧ 'માણસનું સાંભળ્યાં અગાઉ અને જે તે કરે છે તે જાણ્યાં વિના, આપણું નિયમશાસ્ત્ર શું તેનો ન્યાય કરે છે?' ૫૨ તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'શું તું પણ ગાલીલનો છે? શોધ કરીને જો, કેમ કે કોઈ પ્રબોધક ગાલીલમાંથી ઉત્પન્ન થવાનો નથી.'

૫૩ પછી તેઓ પોતપોતાને ઘરે ગયા;

### ૮

#### વ્યાભિચારમાં પકડાયેલી શ્રી

૧ ઈસ્ટ જેતુન નામના પહાડ પર ગયા. ૨ વહેલી સવારે તે ફરી ભક્તિસ્થાનમાં આવ્યા, સધળા લોકો તેમની પાસે આવ્યા અને તેમણે નીચે બેસીને તેઓને બોધ કર્યો. ૩ ત્યારે શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ વ્યાભિચારમાં પકડાયેલી એક શ્રીને ત્યાં લાવ્યા; અને તેને વચ્ચમાં ઊભી રાખીને,

૪ ઈસ્ટને કદ્યું કે, 'ગુરુ, આ સ્ત્રી વ્યાભિચાર કરતાં જ પકડાઈ છે. ૫ હવે મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં આપણાં આજ્ઞા આપી છે કે, તેવી સ્ત્રીઓને પથ્થરે મારવી; તો તમે તેને વિષે શું કહ્યો છો?' ૬ તેમના પર દોષ મૂકવાનું કારણ તેમને ભળી આવે એ માટે તેમનું પરીક્ષણ કરતાં તેઓએ આ કદ્યું. પણ ઈસ્ટએ નીચા નમીને જમીન પર આંગળીએ લખ્યું.

૭ તેઓએ તેમને પૂછ્યા કર્યું, ત્યારે તેમણે ઊભા થઈને તેઓને કદ્યું કે, 'તમારામાં જે કોઈ પાપ વગરનો હોય તે તેના પર પહેલો પથ્થર મારે.' ૮ ફરીથી પણ તેમણે નીચા નમીને આંગળી વડે જમીન પર લખ્યું.

૯ જ્યારે તેઓએ સાંભળ્યું, ત્યારે વૃદ્ધથી માંકીને એક પણ બધા ચાલ્યા ગયા. અને એકલા ઈસ્ટ તથા ઊભેલી શ્રી જ ત્યાં રહ્યાં. ૧૦ ઈસ્ટ ઊભા થયા અને તેને પૂછ્યું કે, 'શ્રી, તારા પર દોષ મૂકનારાઓ કયાં છે? શું કોઈએ તને દોષિત ઠરાવી નથી?' ૧૧ તેણે કદ્યું, 'પ્રભુ, કોઈએ નહિં!' ઈસ્ટએ કદ્યું, 'હું પણ તને દોષિત નથી ઠરાવતો; તું ચાલી જા; હવેથી પાપ કરીશ નહિં.'

#### ઈસ્ટ જગતનું અજવાણું છે

૧૨ ફરીથી ઈસ્ટએ તેઓને કદ્યું, 'હું માનવજગતનું અજવાણું છું; જે કોઈ મારી પાછળ આવે છે તે અંધકારમાં નહિં ચાલશે, પણ જીવનનું અજવાણું પામશે.' ૧૩ ફરોશીઓએ તેમને કદ્યું, 'તમે તમારે પોતાને વિષે સાક્ષી આપો છો; તમારી સાક્ષી સાચી નથી.'

૧૪ ઈસ્ટએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'જો હું પોતાના વિષે સાક્ષી આપું છું, તોપણ મારી સાક્ષી સાચી છે; કેમ કે હું કયાંથી આવ્યો છું અને કયાં જઉ છું, તે હું જાણું છું; પણ તમે નથી જાણતા કે હું કયાંથી આવું છું, અને કયાં જઉ છું.' ૧૫ તમે માનવીય

શીતે ન્યાય કરો છો; હું કોઈનો ન્યાય કરતો નથી. <sup>૧૬</sup> વળી જો હું ન્યાય કરું, તો મારો ન્યાયચૂકાદો સાચો છે; કેમ કે હું એકલો નથી, પણ હું તથા પિતા જેમણો મને મોકલ્યો છે.

<sup>૧૭</sup> તમારા નિયમશાસ્ત્રમાં પણ લખેલું છે કે, 'એ માણસની સાક્ષી સાચી છે. <sup>૧૮</sup> હું મારે પોતાને વિષે સાક્ષી આપનાર છું અને પિતા જેમણો મને મોકલ્યો છે તે મારે વિષે સાક્ષી આપે છે.'

<sup>૧૯</sup> તેઓએ તેમને કહ્યું કે, 'તારો પિતા કયાં છે?' ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'તમે મને તેમ જ મારા પિતાને પણ ઓળખતા નથી; જો તમે મને ઓળખત, તો તમે મારા પિતાને પણ ઓળખત.' <sup>૨૦</sup> ઈસુ ભક્તિસ્થાનમાં બોધ કરતા હતા ત્યારે તેમણો બંડાર આગળ એ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેમને પકડ્યા નહિં; કેમ કે તેમનો સમય હજુ સુધી આવ્યો ન હતો.

### હું જાં છું ત્યાં તમે આવી શકતા નથી

<sup>૨૧</sup> તેમણો તેઓને ફરીથી કહ્યું કે, 'હું જવાનો છું, તમે મને શોધશો અને તમે તમારાં પાપમાં મરશો; જ્યાં હું જાં છું, ત્યાં તમે આવી શકતા નથી!' <sup>૨૨</sup> યહૃદીઓએ કહ્યું કે, 'શું તે આપદાત કરશે? કેમ કે તે કહે છે કે, જ્યાં હું જવાનો છું, ત્યાં તમે આવી શકતા નથી.'

<sup>૨૩</sup> ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'તમે પૃથ્વી પરના છો, હું ઉપરનો છું; તમે આ જગતના છો, હું આ જગતનો નથી. <sup>૨૪</sup> મારે મેં તમને કહ્યું કે, તમે તમારાં પાપોમાં મરશો; કેમ કે તે હું છું, એવો જો તમે વિશ્વાસ નહિં કરો, તો તમે તમારાં પાપોમાં મરશો.'

<sup>૨૫</sup> મારે તેઓએ તેમને પૂછ્યું, 'તમે કોણ છો?' ઈસુએ તેઓને કહ્યું કે, 'પ્રથમથી જે હું તમને કહેતો આવ્યો છું તે જ!' <sup>૨૬</sup> મારે તમારે વિષે કહેવાની તથા ન્યાય કરવાની ઘણી બાબતો છે; તોપણ જેમણો મને મોકલ્યો છે, તેઓ સત્ય છે; અને જે વાતો મેં તેમની પાસેથી સાંભળી છે, તે હું માનવજગતને કહું છું.' <sup>૨૭</sup> તે તેઓની સાથે પિતા વિષે વાત કરે છે, તે તેઓ સમજથા નહિં.

<sup>૨૮</sup> ઈસુએ કહ્યું, 'જ્યારે તમે માણસના દીકરાને ઊંચો કરશો ત્યારે તમે સમજશો કે હું તે જ છું અને હું મારી પોતાની જાતે કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ પિતાએ મને શીખ્યું છે, તેમ હું તે વાતો બોલું છું. <sup>૨૯</sup> કેમણો મને મોકલ્યો છે તે મારી સાથે છે; અને તેમણો મને એકલો મૂકયો નથી; કેમ કે જે કામો તેમને ગમે છે તે હું નિત્ય કરું છું.' <sup>૩૦</sup> ઈસુ તે કહેતાં હતા, ત્યારે ઘણાંએ તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો.

### સત્ય તમને મુક્ત કરશે

<sup>૩૧</sup> તેથી જે યહૃદીઓએ તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો હતો, તેઓને ઈસુએ કહ્યું કે, 'જો તમે મારા વચ્ચનમાં રહો, તો નિશ્ચે તમે મારા શિષ્યો છો; <sup>૩૨</sup> અને તમે સત્યને જાણશો અને સત્ય તમને મુક્ત કરશે.' <sup>૩૩</sup> તેઓએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'અમે ઇષ્ટ્રાહિમનાં સંતાનો છીએ અને હજુ કદી કોઈનાં દાસત્વમાં આવ્યા નથી; તો તમે કેમ કહો છો કે, તમને મુક્ત કરવામાં આવશે?'

<sup>૩૪</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જે કોઈ પાપ કરે છે, તે પાપનો દાસ છે, <sup>૩૫</sup> હવે જે દાસ છે તે સદા ઘરમાં રહેતો નથી, પણ દીકરો સદા રહે છે. <sup>૩૬</sup> મારે જો દીકરો તમને મુક્ત કરે, તો તમે ખરેખર મુક્ત થશો.'

<sup>૩૭</sup> તમે ઇષ્ટ્રાહિમનાં વંશજો છો એ હું જાંયું છું; પણ મારું વચ્ચન તમારામાં વૃદ્ધિ પામતું નથી, મારે તમે મને મારી નાખવાનો પ્રથત્ન કરો છો. <sup>૩૮</sup> મેં મારા પિતાની

પાસે જે જોથું છે, તે હું કહું છું; અને તમે પણ તમારા પિતાની પાસેથી જે સાંભળ્યું છે, તેમ તે કરો છો!

### ઈસ્કુ અને ઇષ્ટ્રાહિમ

**૩૬** તેઓએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'ઇષ્ટ્રાહિમ અમારો પિતા છે.' ઈસ્કુ તેઓને કહે છે કે, 'જો તમે ઇષ્ટ્રાહિમનાં સંતાન હો, તો ઇષ્ટ્રાહિમનાં કામો કરો. **૩૭** પણ મને, એટલે ઈશ્વરની પાસેથી જે સત્ય મેં સાંભળ્યું તે તમને કહેનાર મનુષ્યને, તમે હમણાં મારી નાખવાની કોણિશ કરો છો; ઇષ્ટ્રાહિમે એવું કર્યું નહોતું. **૩૮** તમે તમારા પિતાનાં કામ કરો છો.' તેઓએ તેમને કહ્યું, 'અમે વ્યબ્ધિચારથી જન્મ્યાં નથી; અમારો એક જ પિતા છે, એટલે ઈશ્વર.'

**૩૯** ઈસ્કુએ તેઓને કહ્યું, 'જો ઈશ્વર તમારો પિતા હોત, તો તમે મારા પર પ્રેમ રાખત; કેમ કે હું ઈશ્વરમાંથી નીકળીને આવ્યો છું; કેમ કે હું મારી પોતાની રીતે આવ્યો નથી, પણ તેમણે મને મોકલ્યો છે. **૪૦** મારું બોલવું તમે કેમ સમજતા નથી? મારું વચન તમે સાંભળી શકતા નથી તે કારણથી. **૪૧** તમે તમારા પિતા શેતાનના છો અને તમારા પિતાની દુર્વાસના પ્રમાણે તમે કરવા ચાહો છો. તે પ્રથમથી મનુષ્યઘાતક હતો અને તેનામાં સત્ય નથી, તેથી તે સત્યમાં દિશારં રહ્યો નહિ; જ્યારે તે જૂદું બોલે છે, ત્યારે તે પોતાથી જ બોલે છે, કેમ કે તે જૂઠો અને જૂઠાનો પિતા છે.

**૪૨** પણ હું સત્ય કહું છું, તેથી તમે મારું માનતા નથી. **૪૩** તમારામાંનો કોણ મારા પર પાપ સાખિત કરે છે? જો હું સત્ય કહું છું, તો તમે શા માટે મારું માનતા નથી? **૪૪** જે ઈશ્વરનો છે, તે ઇશ્વરનાં શાંદો સાંભળો છે; તમે ઇશ્વરના નથી, માટે તમે સાંભળતાં નથી.'

**૪૫** યદ્વારાઓએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'તું સમજુની છે અને તને ભૂત વળગેલું છે, તે અમારું કહેવું શું વાજભી નથી?' **૪૬** ઈસ્કુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'મને દુષ્ટાત્મા વળગેલો નથી, પણ હું મારા પિતાને માન આપું છું અને તમે મારું અપમાન કરો છો.

**૪૭** પણ હું મારું પોતાનું માન શોધતો નથી; શોધનાર તથા ન્યાય કરનાર એક છે. **૪૮** હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, જો કોઈ મારું વચન (શાંદ) પાછો, તો તે કદી મૃત્યુ પામશે નહિ. **૪૯** શું તું અમારા પિતા ઇષ્ટ્રાહિમ કરતાં ભોટો છું? તે તો ભરણ પામ્યો છે અને પ્રબોધકો પણ ભરણ પામ્યા છે; તું કોણ હોવાનો દાવો કરે છે?'

**૫૦** ઈસ્કુએ ઉત્તર આપ્યો કે, "જો હું પોતાને માન આપું, તો મારું માન કરી જ નથી; મને ભહિમા આપનાર તો મારા પિતા છે, જેમનાં વિષે તમે કહો છો કે, 'તે અમારા ઈશ્વર છે.' **૫૧** વળી તમે તેમને ઓળખયા નથી; પણ હું તેમને ઓળખું છું; જો હું કહું કે હું તેમને નથી ઓળખતો, તો હું તમારા જેવો જૂઠો ઠણું; પણ હું તેમને ઓળખું છું અને તેમનું વચન (શાંદ) પાછું છું. **૫૨** તમારો પિતા ઇષ્ટ્રાહિમ મારો દિવસ જોવાની આશાથી હર્ષ પામ્યો અને તે જોઈને તેને આનંદ થયો."

**૫૩** ત્યારે યદ્વારાઓએ તેમને કહ્યું કે, 'હજુ તો તમે પચાસ વર્ષના થયા નથી અને શું તમે ઇષ્ટ્રાહિમને જોયો છે?' **૫૪** ઈસ્કુએ તેઓને કહ્યું કે, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, ઇષ્ટ્રાહિમનો જન્મ થયા અગાઉથી હું છું.' **૫૫** ત્યારે તેઓએ તેમને મારવાને પથ્થર હાથમાં લીધા; પણ ઈસ્કુ સંતાઈ જઈને બક્કિતસ્થાનમાંથી ચાલ્યા ગયા.

## ૮

જન્મથી આંદ્યાં દેખાતો થયો

<sup>૧</sup> ઈસુ રસ્તે જતા હતા તેવામાં તેમણે જન્મથી અંધ એવા એક માણસને જોયો.  
<sup>૨</sup> તેમના શિષ્યોઓ તેમને પૂછ્યું કે, 'ગુરુજી, જે પાપને લીધે તે માણસ અંધ જન્મયો, તે પાપ કોણે કર્યું? તેણે કે તેનાં ભાતાપિતાએ?'

<sup>૩</sup> ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'તેણે કે તેનાં ભાતાપિતાએ તે પાપ કર્યું, તેથી નહિ; પણ ઈશ્વરનાં કામ તેનામાં પ્રગટ થાય માટે એમ થયું.' <sup>૪</sup> જ્યાં સુધી દિવસ છે, ત્યાં સુધી જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમના કામ આપણે કરવાં જોઈએ; ચાત આવે છે કે, જ્યારે કોઈથી કામ કરી શકાતું નથી. <sup>૫</sup> જ્યારે હું દુનિયામાં છું ત્યારે હું માનવજગતનું અજવાણું છું.'

<sup>૬</sup> આ પ્રમાણે બોલીને ઈસુ જમીન પર થૂંકયાં અને થૂંકથી કાદવ બનાવીને, તેમણે તે કાદવ તેની આંખો પર લગાડીને <sup>૭</sup> તેને કર્યું કે, "તું જઈને આંખોને શિલોઆહ એટલે 'ભોકલેલા' ના હોજમાં ધો." તે ગયો અને આંખોને ધોઈને દેખતો થઈને ધરે આવ્યો.

<sup>૮</sup> પણ તેના પડોશીઓએ તથા જેઓએ તેને અગાઉ બિખાઈ જોયો હતો તેઓએ કર્યું કે, 'જે બેસીને બીખ માગતો હતો, તે શું એ જ નથી?' <sup>૯</sup> કેટલાકે કર્યું, 'હા તે એ જ છે;' બીજાઓએ કર્યું, 'ના, પણ તે તેના જેવો છે;' પણ તેણે પોતે કર્યું, 'હું તે જ છું.'

<sup>૧૦</sup> તેઓએ તેને કર્યું કે, 'ત્યારે તારી આંખો શી શીતે ઊંઘડી?' <sup>૧૧</sup> તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, 'જે માણસ ઈસુ કહેવાય છે તેમણે કાદવ બનાવ્યો અને મારી આંખો પર લગાવીને મને કર્યું કે, તું શિલોઆહમાં જઈને ધો; તેથી હું ગયો અને આંખો ધોઈને દેખતો થયો.' <sup>૧૨</sup> તેઓએ તેને કર્યું કે, 'તે કર્યાં છે?' તેણે કર્યું, 'હું જણતો નથી.'

### આ ચમટકાર વિષે ફરોશીઓએ કદેલી તપાસ

<sup>૧૩</sup> જે અગાઉ અંધ હતો, તેને તેઓ ફરોશીઓની પાસે લાવ્યા. <sup>૧૪</sup> હવે જે દિવસે ઈસુએ કાદવ બનાવીને તેની આંખો ઊંઘડી હતી, તે દિવસ વિશ્રાભવાર હતો. <sup>૧૫</sup> માટે ફરોશીઓએ ફરીથી તેને પૂછ્યું કે, 'તું શી શીતે દેખતો થયો?' તેણે તેઓને કર્યું કે, 'તેમણે મારી આંખો પર કાદવ લગાડ્યો અને હું આંખો ધોઈને દેખતો થયો છું.'

<sup>૧૬</sup> ફરોશીઓમાંના કેટલાકે કર્યું કે, 'તે માણસ ઈશ્વરની પાસેથી આવ્યો નથી, કેમ કે તે વિશ્રાભવાર પાછતો નથી;' પણ બીજાઓએ કર્યું કે, 'પાપી માણસ એવા ચમટકારિક થિન્નો શી શીતે કરી શકે?' એમ તેઓમાં બે ભાગલા પદ્ધયા. <sup>૧૭</sup> ત્યારે તેઓએ ફરીથી તે અંધને પૂછ્યું કે, 'તેણે તારી આંખો ઊંઘડી, માટે તેને વિષે તું શું કહે છે?' ત્યારે તેણે કર્યું કે, 'તે પ્રબોધક છે.' <sup>૧૮</sup> પણ યદ્દુદીઓએ તે દેખતા થયેલાનાં ભાતાપિતાને બોલાવ્યા ત્યાં સુધી તેઓ તેને વિષે માનતા ન હતા કે, તે અંધ હતો અને દેખતો થયો છે.

<sup>૧૯</sup> તેઓએ તેમને પૂછ્યું કે, 'શું આ તમારો દીકરો છે, જેને વિષે તમે કહો છો કે, તે જન્મથી અંધ હતો? તો પણ તે કેવી શીતે દેખતો થયો છે?' <sup>૨૦</sup> તેનાં ભાતાપિતાએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'તે અમારો દીકરો છે અને જન્મથી અંધ હતો, તે અમે જાણીએ છીએ.' <sup>૨૧</sup> પણ હમણાં તે કેવી શીતે દેખતો થયો છે, તે અમે જાણતા નથી; અને તેની આંખો કોણે ઊંઘડી તે પણ અમે જાણતા નથી; તે જુવાન છે; તેને પૂછો, તે પોતે કહેશે.'

<sup>૨૨</sup> તેનાં ભાતાપિતા યદ્દુદીઓથી ડરતા હતાં માટે તેઓએ તેમ કર્યું; કેમ કે યદ્દુદીઓએ અગાઉથી એવો ઠરાવ કર્યો હતો કે, 'તે ખ્રિસ્ત છે' એવું જો કોઈ કબૂલ કરે, તો તેને સભાસ્થાનમાંથી કાઢી મૂકવો. <sup>૨૩</sup> માટે તેનાં ભાતાપિતાએ કર્યું કે, 'તે પુષ્તવયનો છે, તેને પૂછો.'

૨૪ તેથી અગાઉ જે અંધ હતો, તેને તેઓએ બીજુ વાર બોલાવીને કદ્યું, ઈશ્વરની સ્તુતિ કર; અમે જાણીએ છીએ કે તે ભાણસ તો પાપી છે! <sup>૨૫</sup> ત્યારે તેણે ઉત્તર આપ્યો, 'તે પાપી છે કે નહિં, તે હું જાણતો નથી; પણ એક વાત હું જાણું છું કે, હું અંધ હતો અને હવે હું દેખતો થયો છું.'

૨૬ ત્યારે તેઓએ તેને કદ્યું કે, 'તેણે તને શું કર્યું? તારી આંખો તેણે શી રીતે ઉધાડી?' <sup>૨૭</sup> તેણે તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'મેં હમણાં જ તમને કદ્યું, પણ તમે સાંભળયું નહિં; તમે શા માટે ફચીથી સાંભળવા માગો છો? શું તમે પણ તેમના શિષ્યો થવા ચાહો છો?'

૨૮ ત્યારે તેઓએ તેની મશકચી કરતાં કદ્યું કે, 'તું તેમનો શિષ્ય છે; પણ અમે તો મૂસાના શિષ્યો છીએ. <sup>૨૯</sup> ઈશ્વર મૂસાની જાથે બોલ્યા, તે અમે જાણીએ છીએ; પણ અમે નથી જાણતા કે, તે ભાણસ તો કર્યાંનાં છે.'

૩૦ તે ભાણસે ઉત્તર આપતાં તેઓને કદ્યું કે, 'એ તો અજયબ જેવું છે કે, તેમણે ભારી આંખો ઉધાડી તે છતાં પણ તે કર્યાંનાં છે, તે તમે જાણતા નથી. <sup>૩૧</sup> આપણે જાણીએ છીએ કે, ઈશ્વર પાપીઓનું સાંભળતાં નથી; પણ જો કોઈ ઈશ્વરને ભજનાર હોય અને તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે કરતો હોય, તો તે તેમનું સાંભળો છે.'

૩૨ સૂચિના આરંભથી એવું કદી પણ સાંભળવામાં આવ્યું નથી કે, જન્મથી અંધ ભાણસની આંખો કોઈએ ઉધાડી હોય. <sup>૩૩</sup> જો તે મનુષ્ય ઈશ્વરની પાસેથી આવ્યા ન હોય, તો તે કંઈ કરી શકતા નથી! <sup>૩૪</sup> તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'તું તો તદ્દન પાપોમાં જન્મયો છે અને શું તું અમને બોધ કરે છે?' પછી તેઓએ તેને સભાસ્થાનમાંથી બહાર કાઢી મૂક્યો.

### આત્મક અંધાપો

૩૫ તેઓએ તેને બહાર કાઢી મૂક્યો છે, એવું ઈસ્ટુએ સાંભળયું ત્યારે તેમણે તેને શોધીને કદ્યું કે, 'તું શું ભાણસના દીકરા પર વિશ્વાસ કરે છે?' <sup>૩૬</sup> તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, 'હે પ્રભુ, તે કોણ છે કે, હું તેમના પર વિશ્વાસ કર્યાં?' <sup>૩૭</sup> ઈસ્ટુએ તેને કદ્યું કે, 'તેં તેમને જોયા છે અને જે તારી જાથે વાત કરે છે, તે જ તે છે.' <sup>૩૮</sup> તેણે કદ્યું કે, 'પ્રભુ, હું વિશ્વાસ કર્યાં છું.' પછી તેણે તેમનું ભજન કર્યું.

૩૯ ઈસ્ટુએ કદ્યું કે, 'જેઓ દેખતા નથી તેઓ દેખતા થાય અને જેઓ દેખતા છે તેઓ અંધ થાય, માટે ન્યાયને જારુ હું આ દુનિયામાં આવ્યો છું.' <sup>૪૦</sup> જે ફરોશીએ તેમની પાસે હતા તેઓએ તે વાતો સાંભળીને તેમને પૂછ્યું, 'તો શું અમે પણ અંધ છીએ?' <sup>૪૧</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને કદ્યું કે, "જો તમે અંધ હોત તો તમને પાપ ન લાગત; પણ હવે તમે કહો છો કે, 'અમે દેખતા છીએ,' માટે તમારું પાપ કાયમ રહે છે."

### ૧૦

#### ઘેટાં અને ઘેટાંપાણક

<sup>૧</sup> હું તમને ખાતદીપૂર્વક કહું છું કે, 'જે દરવાજામાંથી ઘેટાંના વાડામાં પ્રવેશતો નથી, પણ બીજે કોઈ રસ્તેથી પ્રવેશે છે, તે ચોર તથા લુંટારો છે. <sup>૨</sup> પણ દરવાજામાંથી જે પ્રવેશે છે, તે ઘેટાંપાણક છે.

<sup>૩</sup> ઝારપાણ તેને જારુ ઝાર ઉધાડે છે; અને ઘેટાં તેનો અવાજ સાંભળો છે; અને તે પોતાનાં ઘેટાંને નામ લઈને બોલાવે છે અને તેઓને બહાર દોશીને લઈ જાય છે. <sup>૪</sup> જયારે તે પોતાનાં સર્વ ઘેટાંને બહાર લાવે છે, ત્યારે તે તેઓની આગળ ચાલે છે અને ઘેટાં તેની પાછળ પાછળ ચાલે છે; કેમ કે તેઓ તેનો અવાજ ઓળખે છે.

<sup>૫</sup> તેઓ અજાણ્યાની પાછળ ચાલશે નહિ, પણ તેની પાસેથી નાકી જશે; કેમ કે તેઓ અજાણ્યાનો અવાજ ઓળખતા નથી.' <sup>૬</sup> ઈસુએ તેઓને દૃષ્ટાંતમાં કર્યું, પણ જે વાતો તેમણે તેઓને કહી તે તેઓ સમજ્યા નહિ.

### ઈસુ ઉત્તમ ઘેટાંપાઠક

<sup>૭</sup> તેથી ઈસુએ ફરીથી તેઓને કર્યું કે, 'હું તમને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, ઘેટાંનું પ્રવેશકાર હું છું. <sup>૮</sup> જેટલાં મારી અગાઉ આવ્યા, તેઓ સર્વ ચોર તથા લૂંટારા છે; પણ ઘેટાંએ તેઓનું સાંભળ્યું નહિ.

<sup>૯</sup> પ્રવેશકાર હું છું, મારા દ્વારા જે કોઈ પ્રવેશો, તે ઉદ્ભાર પામશો, તે અંદર આવશે અને બહાર જશે અને તેને ચરવાનું મળશે. <sup>૧૦</sup> ચોરી કરવા, મારી નાખવા તથા નાશ કરવા સિવાય બીજાકોઈ ભતલબથી ચોર આવતો નથી. પણ હું તો તેઓને જીવન મળે અને તે પુષ્ટ મળે, માટે હું આવ્યો છું.

<sup>૧૧</sup> ઉત્તમ ઘેટાંપાઠક હું છું; ઉત્તમ ઘેટાંપાઠક ઘેટાંને સારુ પોતાનો જીવ આપે છે. <sup>૧૨</sup> જે નોકર છે અને ઘેટાંપાઠક નથી, એટલે જે પોતે ઘેટાંનો ભાલિક નથી, તે વરને આવતું જોઈને ઘેટાંને મૂકીને નાકી જાય છે; પછી વર તેઓને પકડીને વિખેટી નાખે છે. <sup>૧૩</sup> તે નાકી જાય છે, કેમ કે તે નોકર છે અને ઘેટાંની તેને કંઈ ચિંતા નથી.

<sup>૧૪</sup> ઉત્તમ ઘેટાંપાઠક હું છું અને પોતાનાં ઘેટાંને ઓળખું છું અને મારા પોતાનાં ઘેટાં મને ઓળખે છે. <sup>૧૫</sup> જેમ પિતા મને ઓળખે છે અને હું પિતાને ઓળખું છું તેમ મારાં પોતાનાં મને ઓળખે છે; અને ઘેટાંને સારુ હું મારો જીવ આપું છું. <sup>૧૬</sup> મારાં બીજાં ઘેટાં પણ છે, તેઓ આ વાડામાંના નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાની જરૂર છે અને તેઓ મારો અવાજ સાંભળશે; અને એક ટોણું, એક ઘેટાંપાઠક થશે.

<sup>૧૭</sup> પિતા મારા પર પ્રેમ કરે છે, કારણ કે હું મારો જીવ આપું છું કે હું તે પાછો લાં. <sup>૧૮</sup> કોઈ મારી પાસેથી તે લેતો નથી, પણ હું મારી પોતાની જાતે તે આપું છું; તે આપવાનો મને અધિકાર છે અને પાછો લેવાનો પણ મને અધિકાર છે; તે આજ્ઞા મને મારા પિતા તરફથી મળી છે.'

<sup>૧૯</sup> આ વાતોને લીધે યહુદીઓમાં ફરીથી ભાગલા પડ્યા. <sup>૨૦</sup> તેઓમાંના ઘણાંએ કર્યું કે, 'તેને ભૂત વળગેલું છે અને તે પાગલ છે; તમે તેનું કેમ સાંભળો છો?' <sup>૨૧</sup> બીજાઓએ કર્યું કે, 'ભૂત વળગેલા માણસની તે વાતો નથી. શું ભૂત અંધજનોની આંખો ઉધાડી શકે છે?'

### ઈસુનો અસ્વીકાર

<sup>૨૨</sup> હવે યદ્રશાલેમાં અર્પણ કરવાનું પર્વ હતું; અને તે શિયાળાનો સમય હતો. <sup>૨૩</sup> ઈસુ બક્કિતસ્થાનમાં સુલેમાનની પરસાળમાં ફરતા હતા. <sup>૨૪</sup> ત્યારે યહુદીઓએ તેમની આસપાસ ફરી વળીને તેમને કર્યું, 'તમે કથાં સુધી અમને સંદેહમાં રાખશો? જો તમે પ્રિસ્ત હો તો તે અમને સ્પષ્ટ કહો.'

<sup>૨૫</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'મૈં તો તમને કર્યું, પણ તમે વિશ્વાસ કરતા નથી. મારા પિતાને નામે જે કામો હું કરું છું, તેઓ મારા વિષે સાક્ષી આપે છે. <sup>૨૬</sup> તોપણ તમે વિશ્વાસ કરતા નથી, કેમ કે તમે મારાં ઘેટાં નથી.'

<sup>૨૭</sup> મારાં ઘેટાં મારો અવાજ સાંભળો છે, હું તેઓને ઓળખું છું અને તેઓ મારી પાછળ આવે છે. <sup>૨૮</sup> હું તેઓને અનંતજીવન આપું છું; કદી તેઓનો નાશ થશે નહિ અને મારા હાથમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લેશે નહિ.

<sup>૨૬</sup> મારા પિતા, જેમણે મને તેઓને આપ્યાં છે, તે સહૃદી ભહાન છે; અને પિતાના હાથમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લેવા સમર્થ નથી. <sup>૩૦</sup> હું તથા પિતા એક છીએ.' <sup>૩૧</sup> [ત્યારે] યહૃદીઓએ તેમને મારવાને ફરીથી પથ્થર હાથમાં લીધા.

<sup>૩૨</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'મેં પિતા તરફથી તમને ઘણાં સારાં કામો બતાવ્યાં છે, તેઓમાંના કથા કામને લીધે મને પથ્થર મારો છો?' <sup>૩૩</sup> યહૃદીઓએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'કોઈ સારા કામને લીધે અમે તમને પથ્થર મારતા નથી, પણ દુર્બાધણાને કારણો; અને તમે માણસ હોવા છતાં પોતાને ઈશ્વર ઠરાવો છો, તેને કારણો.'

<sup>૩૪</sup> ઈસ્ટુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો, "હું કહું છું કે, 'તમે અન્ય દેવો છો' એ શું તમારા નિયમશાસ્ત્રમાં લખેલું નથી? <sup>૩૫</sup> જેઓની પાસે ઈશ્વરનું વચન આવ્યું, તેઓને જો તેમણે દેવો કટ્યાં (તેથી શાસ્ત્રવચનનો બંગ થતો નથી), <sup>૩૬</sup> તો જેને પિતાએ અભિષિક્ત કરીને દુનિયામાં મોકલ્યા, તેમણે કટ્યું કે, હું ઈશ્વરનો દીકરો છું; તો શું તમે તેમને એમ કહો છો કે તમે દુર્બાધણ કરો છો?

<sup>૩૭</sup> જો હું મારા પિતાનાં કામ કરતો નથી, તો મારા પર વિશ્વાસ ન કરો. <sup>૩૮</sup> પણ જો હું કરું છું, તો જોકે તમે મારા પર વિશ્વાસ ન કરો, તો પણ તે કામો પર વિશ્વાસ કરો; જેથી તમે જાણો અને સમજો કે, પિતા મારામાં છે અને હું પિતામાં છું.' <sup>૩૯</sup> ત્યારે તેઓએ ફરીથી તેમને પકડવાનો પ્રથત્ન કર્યો, પણ ઈસ્ટુ તેઓના હાથમાંથી સરકી ગયા.

<sup>૪૦</sup> પછી ઈસ્ટુ થર્ડન નદીને સામે કિનારે, જ્યાં પહેલાં યોહાન બાપ્તિસ્મા આપતો હતો, તે સ્થળો પાછા ગયા, અને ત્યાં રહ્યા. <sup>૪૧</sup> ઘણાં લોકો તેમની પાસે આવ્યા; તેઓએ કટ્યું, 'યોહાને કંઈ ચંભતકાદિક થિંનો કર્યા ન હતા તે સાચું; પણ યોહાને એમને વિષે જે જે કટ્યું, તે બધું સત્ય હતું.' <sup>૪૨</sup> ઘણાં લોકોએ તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો.

## ૧૧

### લાજરસનું મૃત્યુ

<sup>૧</sup> બેથાનિયા ગામનો લાજરસ નામે એક માણસ બીમાર હતો. તેની બહેનો ભાર્યા અને ભરિયમ પણ એ જ ગામના હતા. <sup>૨</sup> ભરિયમે ઈસ્ટુને અચર લગાવ્યું હતું અને પોતાના વાળથી તેમના પગ લૂછ્યા હતા. લાજરસ કે જે બીમાર હતો તે આ જ ભરિયમનો ભાઈ હતો.

<sup>૩</sup> તેથી બહેનોએ તેમને ખબર મોકલી કે, પ્રભુ, જેમનાં પર તમે પ્રેમ રાખો છે, તે બીમાર છે. <sup>૪</sup> પણ ઈસ્ટુએ એ સાંભળીને કટ્યું કે, મૃત્યુ થાય એવી આ બીમારી નથી; પણ તે ઈશ્વરના ભહિમાર્થ છે, જેથી ઈશ્વરના દીકરાનો ભહિમા થાય.

<sup>૫</sup> માર્થા, તેની બહેન ભરિયમ તથા લાજરસ પર ઈસ્ટુ પ્રેમ રાખતા હતા. <sup>૬</sup> તે બીમાર છે, એવા સમાચાર તેમને મળ્યા ત્યારે પોતે જ્યાં હતા, તે જ સ્થળો તે બે દિવસ સુધી રહ્યા. <sup>૭</sup> ત્યાર પછી શિષ્યોને કહે છે કે, 'ચાલો, આપણે ફરીથી યહૃદિયા જઈએ.

<sup>૮</sup> શિષ્યો તેમને કહે છે કે, 'ગુરુજી, હમણાં જ યહૃદીઓ તમને પથ્થરે મારવાનો પ્રથત્ન કરતા હતા, તે છતાં તમે ત્યાં પાછા જાઓ છો?' <sup>૯</sup> ઈસ્ટુએ જવાબ આપ્યો કે, 'શું દિવસના બાર કલાક નથી? જો દિવસે કોઈ ચાલે, તો તે આ દુનિયાનું અજવાણું જુએ છે, માટે ઠોકર ખાતો નથી.

<sup>૧૦</sup> પણ જો કોઈ ચાત્રે ચાલે, તો તેનામાં અજવાણું ન હોવાથી ઠોકર ખાય છે.' <sup>૧૧</sup> તેમણે એ વાતો કહી, ત્યાર પછી તે તેઓને કહે છે કે, 'આપણો મિત્ર લાજરસ ઊંધી ગથો છે; હું તેને ઊંધમાંથી જગાડવા માટે જવાનો છું.'

૧૨ ત્યારે શિષ્યોએ તેમને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, જો તે ઊંઘી ગયો હોથ તો તે સાજો થશે.' ૧૩ ઈસ્તુએ તો તેના મૃત્યુ વિષે કદ્યું હતું, પણ તેઓને એમ લાગ્યું કે તેમણે ઊંઘમાં વિસામો લેવા વિષે કદ્યું હતું. ૧૪ ત્યારે ઈસ્તુએ તેઓને સ્પષ્ટ કદ્યું કે, 'લાજરસ મૃત્યુ પામ્યો છે.'

૧૫ હું ત્યાં નહોતો, ભાટે હું તમારે ભાટે હર્ષ પામું છું, એટલા ભાટે કે તમે વિશ્વાસ કરો; પણ ચાલો, આપણો તેમની પાસે જઈએ.' ૧૬ ત્યારે થોમા, જે દીદીમસ કહેવાય છે, તેણે પોતાના સાથી શિષ્યોને કદ્યું કે, 'આપણો પણ જઈએ અને તેની સાથે ભરણ પામીએ.'

### પુનરૂત્ત્વાન તથા જીવન હું છું

૧૭ હવે જથારે ઈસ્તુ ત્યાં આવ્યા ત્યારે તેમને ખબર પડી કે, લાજરસને કબરમાં મૂક્યાને ચાર દિવસ થઈ ગયા છે. ૧૮ હવે બેથાનિયા યરલશાલેમની નજીફીક, એટલે માત્ર પાંથેક કિલોમિટર દૂર હતું. ૧૯ માર્થા તથા મદિયમની પાસે તેઓના ભાઈ સંબંધી દિલાસો આપવા ભાટે થહૂદીઓમાંના ઘણાં આવ્યા હતા. ૨૦ ઈસ્તુ આવે છે, એ સાંભળીને માર્થા તેમને ભરવા ગઈ; પણ મદિયમ ઘરમાં જ બેસી રહી.

૨૧ ત્યારે માર્થાએ ઈસ્તુને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, જો તમે અહીં હોત, તો ભારો ભાઈ મૃત્યુ પામત નહિં. ૨૨ પણ તમે ઈશ્વર પાસે જે કંઈ માગશો, તે ઈશ્વર તમને આપશો, એ હું જણું છું.' ૨૩ ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'તારો ભાઈ પાછો ઉઠશો.'

૨૪ માર્થાએ કદ્યું કે, 'છેલ્લે દિવસે તે ભરણોત્ત્વાન પામશો, એ હું જણું છું.' ૨૫ ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'ભરણોત્ત્વાન તથા જીવન હું છું; જે ભારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે જોકે મૃત્યુ પામે તોપણ તે સજીવન થશે. ૨૬ અને જે કોઈ જીવંત વ્યક્તિ ભારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તે કદી ભરશે નહીં જ; તું શું એવો વિશ્વાસ રાખે છે?' ૨૭ તેણે તેમને કદ્યું કે, 'હા પ્રભુ, મેં વિશ્વાસ કર્યો છે કે તમે ઈશ્વરના દીકરા ખ્રિસ્ટ છો, જે દુનિયામાં આવનાર છે, તે જ તમે છો.'

### ઈસ્તુ રડયા

૨૮ એમ કહીને માર્થા ચાલી ગઈ, અને પોતાની બહેન મદિયમને છાની રીતે બોલાવીને કદ્યું કે, ગુરુ આવ્યા છે, અને તને બોલાવે છે.' ૨૯ એ સાંભળતાં જ મદિયમ તરત જ ઉઠીને તેમની પાસે ગઈ.

૩૦ ઈસ્તુ તો હજુ ગામભાં આવ્યા ન હતા, પણ જ્યાં માર્થા તેમને ભળી હતી તે જગ્યાએ હતા. ૩૧ ત્યારે જે થહૂદીઓ તેમની સાથે ઘરમાં હતા અને તેને સાંત્વન આપતા હતા, તેઓએ જોયું કે મદિયમ જલદી ઉઠીને બહાર ગઈ, ત્યારે તે કબર પર રડવાને જાય છે, એવું ધારીને તેઓ મદિયમની પાછળ ગયા. ૩૨ ઈસ્તુ જ્યાં હતા ત્યાં મદિયમે આવીને તેમને જોયા, ત્યારે તેણે તેમને પગે પડીને ઈસ્તુને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, જો તમે અહીં હોત, તો ભારો ભાઈ મૃત્યુ પામત નહીં.'

૩૩ ત્યારે ઈસ્તુએ તેને રડતી જોઈને તથા જે થહૂદીઓ તેની સાથે આવ્યા હતા તેઓને પણ રડતા જોઈને, મનમાં નિસાસો મૂકી તથા આત્મામાં વ્યાકુળ થઈને, ૩૪ પૂછ્યું કે, 'તમે તેને કયાં મૂક્યો છે?' તેઓ તેમને કહે છે કે, પ્રભુ આવીને જુઓ. ૩૫ ઈસ્તુ રડયા.

૩૬ એ જોઈને થહૂદીઓએ કદ્યું કે, 'જુઓ, તે તેના પર કેટલો બધો પ્રેમ રાખતા હતા! ૩૭ પણ તેઓમાંના કેટલાકે કદ્યું કે, જેમણે અંધજનોની આંખો ઉધારી, તેમનાંમાં શું આ માણસ મૃત્યુ ન પામે એવું કરવાની પણ શક્તિ ન હતી?'

**૩૬** ફરીથી ઈસુ નિકાસો નાખીને કબર પાસે આવ્યા. તે તો ગુફા હતી, અને તેના પર એક પથર મૂકેલો હતો. **૩૭** ઈસુએ કદ્યું કે, 'પથરને ખસેડો!' મૃત્યુ પામેલાની બહેન માર્થાએ તેમને કદ્યું કે, 'પ્રભુ, હવે તો તે દેહમાંથી દુર્ગંધ આવતી હશે; કેમ કે આજ તેના મૃત્યુને ચાર દિવસ થઈ ગયા છે.' **૩૮** ઈસુ તેને કહે છે કે, 'જો તું વિજ્ઞાસ કરશો, તો તું ઈશ્વરનો મહિમા જોશે, એવું મેં તને નથી કદ્યું શું?'

**૩૯** ત્યારે તેઓએ પથર ખેસેડ્યો, ઈસુએ આંખો ઊંથી કરીને કદ્યું કે, 'ઓ બાપ, તમે મારું સાંભળ્યું છે, માટે હું તમારો આભાર માનું છું.' **૪૦** તમે નિત્ય મારું સાંભળો છો, એ હું જાણતો હતો; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેલા છે, તેઓ વિજ્ઞાસ કરે કે, તમે મને મોકલ્યો છે, માટે તેઓને લીધે મેં એ કદ્યું.'

**૪૧** એમ બોલ્યા પછી તેમણે મોટા અવાજે હાંક મારી કે, 'લાજરસ, બહાર આવ.' **૪૨** ત્યારે જે મૃત્યુ પામેલો હતો તે હાથે પગે કફને બાંધેલો બહાર આવ્યો, તેના મૂખ પર જીમાલથી વીટાળોલો હતો. ઈસુએ તેઓને કદ્યું, તેનાં બંધન છોડી નાખો અને તેને જવા દો.

### ઈસુની વિચદ્ધ કાવતરં

**૪૩** તેથી જે યહૂદીઓ મરિયમની પાસે આવ્યા હતા, અને તેમણે (ઈસુએ) જે કર્યું તે જોથું હતું, તેઓમાંથી ઘણાંએ તેમના પર વિજ્ઞાસ કર્યો. **૪૪** પણ તેઓમાંના કેટલાકે ફરોશીઓની પાસે જઈને ઈસુએ જે કામ કર્યા હતા, તે તેઓને કહી સંબળાવ્યાં.

**૪૫** એ માટે મુખ્ય યાજકોએ તથા ફરોશીઓએ સભા બોલાવીને કદ્યું કે, 'આપણે શું કરીએ? કેમ કે એ માણસ તો ઘણાં યમતકારિક ચિંતનો કરે છે.' **૪૬** જો આપણે તેમને એમ જ રહેવા દઈશું, તો સર્વ તેના પર વિજ્ઞાસ કરશો અને રોમનો આવીને આપણું રહેઠાણ તથા આપણો દેશ લઈ લેશે.

**૪૭** પણ કાથાફા નામે તેઓમાંનો એક જે તે વર્ષે પ્રમુખ યાજક હતો, તેણે તેઓને કદ્યું કે, 'તમે કંઈ જાણતા નથી, **૪૮** વિચારતા નથી કે લોકોને માટે એક માણસ જલિદાન આપે અને તેથી સર્વ પ્રજાનો નાશ થાય નહિં, એ તમારે માટે હિતકારક છે.'

**૪૯** તેણે તો એ પોતાના તરફથી કદ્યું ન હતું, પણ તે વરસમાં તે પ્રમુખ યાજક હોવાથી તેણે ભવિષ્ય કદ્યું કે, લોકોને માટે ઈસુ મૃત્યુ પામશે. **૫૦** અને એકલા આ લોકોના માટે નહિં, પણ એ માટે કે ઈશ્વરનાં વિખૂટાં પડેલાં બાળકોને પણ તે એકટાં કરીને તેઓને એક કરે. **૫૧** તેથી તે દિવસથી માંઢીને તેમને મારી નાખવાની તેઓ યોજના કરવા લાગ્યા.

**૫૨** તે માટે ત્યાર પછી યહૂદીઓમાં ઈસુ જહેર ચીતે ફર્દા નહિં, પણ ત્યાંથી અરણ્ય પાસેના પ્રાંતના એકાઈમ નામના શહેરમાં ગયા અને પોતાના શિષ્યો સહિત ત્યાં રહ્યાં. **૫૩** હવે યહૂદીઓનું પાસ્ખાપર્વ પાસે આવ્યું હતું, પાસ્ખા અગાઉ ઘણાં લોકો પોતાને શુદ્ધ કરવાને બીજા ગામથી યર્થશાલેમભાં ગયા હતા.

**૫૪** માટે તેઓએ ઈસુની શોધ કરી અને ભક્તિસ્થાનમાં ઉભા રહેલાઓએ પરસ્પર કદ્યું કે, તમને શું લાગે છે? શું પર્વમાં તે આવવાના નથી?' **૫૫** હવે મુખ્ય યાજકોએ તથા ફરોશીઓએ એવી આજા આપી હતી કે, જો કોઈ માણસને માલૂમ પડે કે તે [ઈસુ] કર્યાં છે તો તેણે ખબર આપવી, એ માટે કે તેઓ [ફરોશીઓ] તેમને પકડે.

**૧ પાષખાપર્વના** છ દિવસ અગાઉ ઈસુ બેથાનિયા આવ્યા, લાજરસ, જેને ઈસુએ મરણમાંથી સજુવન કર્યો હતો તે ત્યાં હતો. **૨** માટે તેઓએ તેને માટે ખોરાક તૈયાર કર્યો હતો અને માર્થા ભોજન પીરસતી હતી, લાજરસ ઈસુની સાથે જમવા બેઠેલાઓમાંનો એક હતો. **૩** તે વેળા મરિયમે અતિ મૂલ્યવાન શુદ્ધ જટામાંસીનું અડધો કિલો અત્તર લઈને ઈસુને પગે લગાવ્યું અને તેના વાળથી તેમના પગ લૂછ્યા; અત્તરની સુગંધ આખા ઘરમાં પ્રસારી ગઈ.

**૪** તેમના શિષ્યોમાંનો એક, યદ્દુદા ઇશ્કારિયોત, જે તેમને પરસ્વાધીન કરનાર હતો, તેણે કટ્યું કે, **૫** 'એ અત્તર પ્રણાસો દીનારે-ઇઝરાયલનું નાણ્યું વેચીને ગરીબોને શા માટે આપવામાં આવ્યા નહિ?' **૬** હવે આ જે તેણે કટ્યું તેનું કારણ એ નહોતું કે તેને ગરીબોને માટે લાગણી હતી; પણ તે ચોર હતો અને થેલી રાખતો હતો. તેમાં જે નાખવામાં આવતું તે તે ચોરી લેતો હતો તે માટે કટ્યું.

**૭** ત્યારે ઈસુએ કટ્યું કે, 'મારા દફનાવવાનાં દિવસને માટે મરિયમને એવું કરવા દે. **૮** કેમ કે ગરીબો હુમેશા તમારી સાથે છે; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી.'

### લાજરસ વિરાજ કાવતં

**૯** ત્યારે યદ્દુદીઓમાંના ઘણાં લોકોએ જાણ્યું કે તે ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ એકલા ઈસુને લીધે નહિ, પણ લાજરસ જેને તેમણે મરણમાંથી જીવિત કર્યો હતો, તેને પણ જોવા માટે આવ્યા. **૧૦** મુખ્ય થાજકોએ લાજરસને પણ મારી નાખવાની ભસલત કરી. **૧૧** કેમ કે તેના કારણથી ઘણાં યદ્દુદીઓ ચાલ્યા ગયા અને ઈસુ પર વિશ્વાસ કર્યો.

### યર્થશાલેમમાં વિજયવંત પ્રવેશ

**૧૨** બીજે દિવસે પર્વમાં આવેલા ઘણાં લોકોએ એવું સાંભળ્યું કે, ઈસુ યર્થશાલેમ આવે છે; **૧૩** ત્યારે ખજૂરીની ડાળીઓ લઈને તેઓ તેમને ભળવાને બહાર ગયા; અને ઊંચા અવાજે કટ્યું કે, 'હોસાન્ના; પ્રભુને નામે ઇઝરાયલના જે રાજ આવે છે, તે આશીર્વાદિત છે.'

**૧૪** ઈસુને ગદેડાનો એક વછેરો ભણ્યો ત્યારે તેના પર તેઓ બેઠા, જેમ લખેલું છે તેમ કે, **૧૫** 'ઓ સિયોનની દીકરી, બીશ નહિ; જો, તારા રાજ ગદેડાના વછેરા પર બેસીને આવે છે.' **૧૬** પ્રથમ તેના શિષ્યો એ વાતો સમજ્યા ન હતા, પણ ઈસુ મહિમાવાન થયા, ત્યારે તેઓને યાદ આવ્યું કે, ઈસુના સંબંધી એ વાતો લખેલી છે, તે જ પ્રમાણે તેઓએ તેમને કર્યું છે.

**૧૭** તેમણે લાજરસને કબરમાંથી બોલાવ્યો અને ભરેલાઓમાંથી જીવિત કર્યો, તે વખતે જે લોક તેમની સાથે હતા, તેઓએ આ બીનાને સમર્થન આપ્યું. **૧૮** તે કારણથી પણ લોકો તેમને ભળવા ગયા; કેમ કે તેમણે એ ચમતકારિક ચિંતન કર્યું હતું એવું તેઓએ સાંભળ્યું હતું. **૧૯** તે માટે ફરોશીઓએ પરસ્પર કટ્યું કે, 'જુઓ, આપણું તો કઈ વણતું નથી; જુઓ, આપું માનવજગત તેમની પાછળ ગયું છે.'

### ગ્રીકો બારા ઈસુની શોધ

**૨૦** હવે પર્વમાં બજન કરવાને જેઓ આવ્યા હતા, તેઓમાંના કેટલાક લોકો ગ્રીક હતા; **૨૧** માટે તેઓએ ગાલીલાના બેથસાઈદાના ફિલિપની પાસે આવીને તેમને વિનંતી કરતાં કટ્યું કે, 'ભાઈ, અમે ઈસુને જોવા ચાહીએ છીએ!' **૨૨** ફિલિપ આવીને આનિદ્યાને કટ્યું; આનિદ્યા તથા ફિલિપ આવીને ઈસુને કટ્યું.

૨૩ ત્યારે ઈસુ તેઓને જવાબ કર્યું કે, 'માણસના દીકરાને ભહિમાવાન થવાનો સમય આવ્યો છે. ૨૪ હું તમને નિશ્ચે કહું છું, જો ઘઉંનો દાણો જમીનમાં પડીને ભરતો નથી, તો તે એકલો રહે છે; પણ જો તે મરે, તો તે ઘણાં ફળ આપે છે.

૨૫ જે પોતાના જીવ સાચવે છે, તે તેને ગુમાવે છે; જે આ જગતમાં પોતાના જીવ પર દેખ કરે છે, તે અનંતજીવનને સારુ તેને જાચાવી રાખશે. ૨૬ જો કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, તો તેણે મારી પાછળ ચાલવું; અને જ્યાં હું છું, ત્યાં મારો સેવક પણ રહેશે; જો કોઈ મારી સેવા કરતો હોય, તો બાપ તેને માન આપશે.

### પોતાના મૃત્યુ વિષેની ઈસુની આગામી

૨૭ હવે મારો જીવ ત્યાકુળ થયો છે; હું શું કહું? ઓ બાપ, મને આ ઘરીથી બચાવ. પણ આને લીધે જ તો હું આ ઘરી સુધી આવ્યો છું. ૨૮ ઓ બાપ, તમારા નામનો ભહિમા [પ્રગટ] કરો, ત્યારે સ્વર્ગમાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'મેં તેનો ભહિમા [પ્રગટ] કર્યો છે અને ફરી કરીશ.' ૨૯ ત્યારે જે લોકોએ પાસે ઉભા રહીને તે સાંભળ્યું હતું, તેઓએ કર્યું કે, 'ગર્જના થઈ,' બીજાઓએ કર્યું કે, 'સ્વર્ગદૂતે તેમની જાથે વાત કરી.'

૩૦ ઈસુએ જવાબ આપતાં કર્યું કે, 'એ વાણી મારે માટે નહિ, પણ તમારે માટે થઈ છે.' ૩૧ હવે આ માનવજગતનો ન્યાય કરવામાં આવે છે; હવે આ જગતના અધિકારીને બહાર કાઢી મૂકવામાં આવશે.

૩૨ અને જો હું પૂઠવી પરથી ઊંચો કરાઈશ, તો હું સર્વને મારી પોતાની તરફ ખેંચીશ. ૩૩ પોતાનું મૃત્યુ શી રીતે થવાનું છે, એ સૂચયવતાં તેમણે એ પ્રમાણે કર્યું,

૩૪ એ માટે લોકોએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ખ્રિસ્તસ્ત સદા રહેશે, એમ અમે નિયમશાસ્ત્રમાંથી સાંભળ્યું છે; તો માણસનો દીકરો ઊંચો કરાવો જોઈએ, એમ તમે કેમ કહો છો? એ માણસનો દીકરો કોણ છે?' ૩૫ ત્યારે ઈસુએ તેઓને કર્યું કે, 'હજુ થોડીવાર તમારી મદદે પ્રકાશ છે, જ્યાં સુધી તમને પ્રકાશ છે, ત્યાં સુધી ચાલો, રખેને અંધકાર તમારા પર આવી પડે; અને જે અંધકારમાં ચાલે છે તે જણાતો નથી કે તે પોતે કયાં જથ છે. ૩૬ જ્યાં સુધી તમને પ્રકાશ છે, ત્યાં સુધી પ્રકાશ પર વિશ્વાસ કરો, એ માટે કે તમે અજવાણાનાં બાળકો થાઓ.

### લોકોનો અવિશ્વાસ

એ વાતો કહીને ઈસુ ચાલ્યા ગયા, અને તેઓથી સંતાર્દ રહ્યા.

૩૭ ઈસુએ આટલાં બધાં ચભત્કાદિક ખિંનો તેઓના દેખતા કર્યા હતાં, તોપણ તેઓએ તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો નહિ. ૩૮ એ માટે કે યશાયા પ્રબોધકનું વચન પૂરું થાય કે, 'પ્રભુ, અમને જે કહેવામાં આવ્યું તે પર કોણે વિશ્વાસ કર્યો છે? પ્રભુનો હાથ કોની સમક્ષ પ્રગટ થયો છે?'

૩૯ તે માટે તેઓ વિશ્વાસ કરી ન શક્યા, કેમ કે વળીપાછું યશાયા પ્રબોધકે કર્યું હતું કે, ૪૦ 'તેઓ આંખોથી દેખે નહિ, અંતકરણથી સમજે નહિ, પાછા ફરે નહિ, હું તેઓને સારા કરું નહિ, એ માટે તેમણે તેઓની આંખો અંધ કરી છે. અને તેઓનાં મન જડ કર્યા છે.'

૪૧ યશાયાએ તેમનો ભહિમા જોથો હતો તેણે એ વાતો જણાવી; અને તે તેમના વિષે બોલ્યો. ૪૨ તોપણ અધિકારીઓમાંના પણ ઘણાંથે તેમના પર વિશ્વાસ કર્યો; પણ રખેને ફરોશીઓ અમને સભાસ્થાનમાંથી કાઢી મૂકે, [એ બીકથી] તેઓએ તેમને જહેરમાં કખૂલ કર્યા નહિ. ૪૩ કેમ કે ઈચ્છરના તરફથી થતી પ્રશંસા કરતાં તેઓ માણસો તરફથી થતી પ્રશંસા વધારે ચાહતાં હતા.

### ઈસુના શાંદો દ્વારા ન્યાય

**૪૪** ત્યારે ઈસ્તુએ ઊંચા અવાજે કદ્યું કે, 'મારા પર જે વિશ્વાસ કરે છે, તે એકલો મારા પર નહિં, પણ જેમણે મને મોકલ્યો છે, તેમના પર પણ વિશ્વાસ રાખે છે. **૪૫** જે મને જુએ છે, તે જેણે મને મોકલ્યો છે તેમને પણ જુએ છે.

**૪૬** કોઈ મારા પર વિશ્વાસ રાખે છે, તે અંધકારમાં રહે નહિં માટે દુનિયામાં હું પ્રકાશઝપે આવ્યો છું. **૪૭** જો કોઈ મારી વાતો સાંભળીને તેને પાળતો નથી, તો હું તેનો ન્યાય કરતો નથી; કેમ કે હું માનવજગતને દોષિત ઠરાવવા માટે નહીં, પણ માનવ જગતનો ઉભાર કરવા માટે આવ્યો છું.

**૪૮** જે મારો ઇનકાર કરે છે અને મારી વાતો સ્વીકારતો નથી, તેનો ન્યાય કરનાર એક છે; જે વાત મેં કહી છે, તે જ અંતિમ દિવસે તેનો ન્યાય કરશે. **૪૯** કેમ કે મેં પોતાના તરફથી નથી કદ્યું, પણ મારે શું કહેવું, તથા મારે શું બોલવું, એ વિષે પિતા જેમણે મને મોકલ્યો છે તેમણે મને આજ્ઞા આપી છે. **૫૦** તેમની આજ્ઞામાં અનંતજીવન છે, એ હું જાણું છું; તે માટે હું જે કંઈ બોલું છું, તે જેવું પિતાએ મને કદ્યું છે તેવું જ બોલું છું.

### ૧૩

#### ઈસ્તુ શિષ્યોના પગ ધૂએ છે

**૧** હવે પાસ્ખાપર્વ અગાઉ પોતાનો આ દુનિયામાંથી પિતાની પાસે જવાનો સમય આવ્યો છે એ જાણીને ઈસ્તુએ દુનિયામાંનાં પોતાના લોક, જેઓનાં ઉપર તેઓ પ્રેમ ચાખતા હતા, તેઓ પર અંત સૂધી પ્રેમ રાખ્યો. **૨** તેઓ જમતા હતા તેવામાં, શેતાને તો અગાઉથી સિખોનના દીકરા યહૂદા ઇશ્કારિયોતના મનમાં તેમને પરસ્વાધીન કરવાનો વિચાર મૂક્યો હતો.

**૩** પિતાએ સધળી વસ્તુઓ મારા હાથમાં આપી છે, હું ઈશ્વરની પાસેથી આવ્યો છું અને ઈશ્વરની પાસે જાઉં છું, એ જાણીને **૪** [ઈસ્તુ] બોજન સ્થળ પરથી તિભા થયા અને પોતાનાં વસ્ત્રો ઉતાર્યા; પછી તેમણે ઝૂમાલ લઈને પોતાની કમરે બાંધ્યો. **૫** ત્યાર બાદ વાસણમાં પાણી લઈને, શિષ્યોના પગ ધોવા તથા જે ઝૂમાલ પોતાની કમરે બાંધ્યો હતો તેનાથી લુંછવા લાગ્યા.

**૬** એ પ્રમાણે કરતા કરતા તે સિખોન પિતરની પાસે આવ્યા. ત્યારે સિખોન કદ્યું કે, 'પ્રભુ, શું તમે મારા પગ ધૂઓ છો?' **૭** ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'હું જે કંઈ છું, તે તું હમણાં જાણતો નથી; પણ હવે પછી તું સમજશો.' **૮** પિતર તેમને કહે છે કે, 'હું કદી તમને મારા પગ ધોવા દઈશ નહિં.' ઈસ્તુએ તેને કદ્યું કે, 'જો હું તને ન ધોઉં તો મારી સાથે તારે કંઈ લાગભાગ નથી.' **૯** સિખોન પિતર તેને કહે છે કે, 'પ્રભુ, એકલા મારા પગ જ નહિં, પણ મારા હાથ તથા મુખ પણ ધૂઓ.'

**૧૦** ઈસ્તુ તેને કહે છે, 'જેણે સ્નાન કર્યું છે, તેના પગ સિવાય બીજું કંઈ ધોવાની અગત્ય નથી, તે પૂરો શુદ્ધ છે; તમે શુદ્ધ છો, પણ બધા નહિં. **૧૧** કેમ કે પોતાને પરસ્વાધીન કરનારને જાણતા હતા; માટે તેમણે કદ્યું કે, 'તમે બધા શુદ્ધ નથી.'

**૧૨** એ પ્રમાણે તેઓના પગ ધોઈ રહ્યા પછી તેમણે પોતાનાં વસ્ત્રો પહેર્યા અને પાછા જમવા બેસીને તેઓને કદ્યું કે, 'મેં તમને શું કર્યું છે, તે તમે સમજો છો?' **૧૩** તમે મને ગુરુ તથા પ્રભુ કહો છો, અને તમે સાચું જ કહો છો, કેમ કે હું એ જ છું! **૧૪** એ માટે મેં પ્રભુએ તથા ગુરુએ જો તમારા પગ ધોયા, તો તમારે પણ એકબીજાના પગ ધોવા જોઈએ. **૧૫** કેમ કે જેવું મેં તમને કર્યું, તેવું તમે પણ કરો, એ માટે મેં તમને નમુનો આપ્યો છે.

**૧૬** હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'નોકર પોતાના શેઠ કરતાં ભોટો નથી; અને જે મોકલાયેલો છે તે પોતાના મોકલનાર કરતાં ભોટો નથી.' **૧૭** જો તમે એ બાબતો જાણીને તેઓનું અનુકરણ કરો, તો તમે આશીર્વાદિત છો. **૧૮** હું તમારા સઘળાં સંબંધી નથી કહેતો; જેઓને મેં પસંદ કર્યા છે તેઓને હું જાણું છું; એ લખેલું પૂરું થાય માટે એમ થવું જોઈએ 'પણ જે મારી [સાથે] રોટલી ખાય છે, તેણે મારી વિરાસ પોતાની લાત ઉગાભી છે.'

**૧૯** એ બીજાના બન્ધા પહેલાં હું તમને કહું છું એ માટે કે, 'જથારે એ બાબત થાય, ત્યારે તમે વિશ્વાસ કરો, કે હું તે છું.' **૨૦** નિશ્ચે હું તમને કહું છું કે, 'જે કોઈને હું મોકલું છું તેનો અંગીકાર જે કરે છે, તે મારો અંગીકાર કરે છે; અને જે મારો અંગીકાર કરે છે તે મને મોકલનારનો અંગીકાર કરે છે.'

### ઈસુ પોતાની ધરપકડની આગાહી આપે છે

**૨૧** એમ કદ્યાં પછી ઈસુ આત્મામાં વ્યાકૃત થથા; અને ગંભીરતાથી કદ્યું કે, હું તમને નિશ્ચે કહું છું કે, 'તમારામાંનો એક મને પરસ્વાધીન કરશે. **૨૨** તે કોને વિષે બોલે છે એ સંબંધી શિષ્યોએ આશ્રયથી એકબીજા તરફ જોયું.

**૨૩** હવે જમણ સમયે તેમના શિષ્યોમાંનો એક, જેનાં પર ઈસુ પ્રેમ રાખતા હતા, તે ઈસુની છાતીએ અદેલીને બેઠો હતો. **૨૪** સિભોન પિતર તેને ઇશારો કરીને કહે છે કે, 'તેઓ કોનાં વિષે બોલે છે, તે અમને કહે.' **૨૫** ત્યારે તે જેમ ઈસુની છાતીએ અદેલીને બેઠો હતો, તેમ ને તેમ જ તેમને પૂછે છે કે, 'પ્રભુ, તે કોણ છે?' **૨૬**

ઈસુ કહે છે કે, 'હું કોળિયો બોળીને જેને આપીશ, તે જ તે છે.' પછી તેઓ કોળિયો લઈને તે સિભોન ઇશ્કાદિયોતના દીકરા થહૂદાને આપે છે. **૨૭** અને કોળિયો લીધા પછી તેનામાં શેતાન આવ્યો, માટે ઈસુ તેને કહે છે કે, 'જે તું કરવાનો છે, તે જલદી કર!' **૨૮**

હવે તેમણે તેને શા માટે એ કદ્યું એ જમવા બેઠેલાઓમાંથી કોઈ સમજથો નહિ. **૨૯** કેમ કે કેટલાકે એમ ધાર્યું કે, થહૂદાની પાસે થેલી છે તેથી ઈસુએ તેને કદ્યું કે, પર્વને માટે આપણાને જેની અગત્ય છે તે ખરીદવાને અથવા ગરીબોને કંઈ આપવાનું કદ્યું. **૩૦** ત્યારે કોળિયો લઈને તે તરત બહાર ગયો; અને તે સમયે રાત હતી.

### નવી આજ્ઞા

**૩૧** જથારે તે બહાર ગયો, ત્યારે ઈસુ કહે છે કે, 'હવે માણસનો દીકરો મહિમાવાન થથો છે, તેનામાં ઈશ્વર મહિમાવાન થથા છે. **૩૨** ઈશ્વર તેને પોતામાં મહિમાવાન કરશે અને તેને વહેલો મહિમાવાન કરશે. **૩૩** ઓ નાનાં બાળકો, હવે પછી થોડા સમય સુધી હું તમારી સાથે છું; તમે મને શોધશો!' જેમ મેં થહૂદીઓને કદ્યું હતું કે, 'જથાં હું જાઉં છું' ત્યાં તમે આવી શકતા નથી, તેમ હું હમણાં તમને પણ કહું છું.

**૩૪** 'હું તમને નવી આજ્ઞા આપું છું, કે તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો, **૩૫** જો એકબીજા પર તમે પ્રેમ રાખો તો તેથી સર્વ માણસો જાણશે કે તમે મારા શિષ્યો છો.

### પિતર નકાર કરશે એવી ઈસુની આગાહી

**૩૬** સિભોન પિતર તેમને કહે છે કે, 'પ્રભુ, તમે કથાં જાઓ છો? ઈસુએ કદ્યું, 'જથાં હું જાઉં છું, ત્યાં તું હમણાં મારી પાછળ આવી શકતો નથી; પણ પછી મારી પાછળ આવીશ. **૩૭** પિતર તેમને કહે છે કે, 'પ્રભુ, હું હમણાં જ તમારી પાછળ કેમ આવી શકતો નથી? તમારે માટે હું મારો જીવ પણ આપીશ. **૩૮** ઈસુ કહે છે કે, 'શું તું મારે માટે તારો જીવ આપશો?' હું તને નિશ્ચે કહું છું કે, "મરદો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરશે!"

## ૧૪

## પિતા તરફ લઈ જતો માર્ગ ઈશુ

<sup>૧</sup>'તમારા હૃદયોને વ્યાકુળ થવા ન દો; તમે ઈશ્વર પર વિજ્ઞાસ રાખો છો, મારા પર પણ વિજ્ઞાસ રાખો. <sup>૨</sup>મારા પિતાના ઘરમાં રહેવા ભાટે ઘણી જગ્યાઓ છે, ના હોત તો હું તમને કહેત; હું તો તમારે ભાટે જગ્યા તૈયાર કરવાને જાઉં છું. <sup>૩</sup>હું જઈને તમારે ભાટે જગ્યા તૈયાર કરીશ, પણ હું પાછો આવીશ અને તમને ભારી પાસે લઈ જઈશ, એ ભાટે કે જગ્યાં હું રહું છું ત્યાં તમે પણ રહો.

<sup>૪</sup>હું જગ્યાં જાઉં છું ત્યાંનો માર્ગ તમે જાણો છો.' <sup>૫</sup>થોમા તેમને કહે છે કે, 'પ્રભુ, તમે કયાં જાઓ છો, તે અમે જાણતા નથી; ત્યારે અમે માર્ગ કેવી રીતે જાણીએ?' <sup>૬</sup>ઇશુ તેને કહે છે કે, 'માર્ગ, સત્ય તથા જીવન હું છું; મારા આશ્રય વિના પિતાની પાસે કોઈ આવતું નથી. <sup>૭</sup>તમે જો મને ઓળખત તો મારા પિતાને પણ ઓળખત; હવેથી તમે તમને ઓળખો છો અને તેમને જોયા છે.

<sup>૮</sup>ફિલિપ તેમને કહે છે કે, 'પ્રભુ, અમને પિતા દેખાડો, એ અમારે ભાટે પૂરતું છે. <sup>૯</sup>ઇશુ તેને કહે છે કે, 'ફિલિપ, લાંબા સમય સુધી હું તમારી સાથે રહ્યો છું, તો પણ શું તું મને ઓળખતો નથી? જેણે મને જોયો છે તેણે પિતાને જોયા છે; તો તું શા ભાટે કહે છે કે, 'અમને પિતા દેખાડો?

<sup>૧૦</sup>હું બાપમાં છું અને બાપ મારામાં છે, એવો વિજ્ઞાસ તું કરે છે કે નહિ? જે વાતો હું તમને કહું છું તે હું મારા પોતાના તરફથી નથી કહેતો; પણ પિતા મારામાં રહીને પોતાના કામ કરે છે. <sup>૧૧</sup>હું બાપમાં છું અને બાપ મારામાં છે, એવો વિજ્ઞાસ મારા પર કરો, નહિ તો કામોને જ લીધે મારા પર વિજ્ઞાસ રાખો.'

<sup>૧૨</sup>હું તમને સાથે જ કહું છું કે, 'હું જે કામો કરું છું તે જ મારા પર વિજ્ઞાસ કરનાર પણ કરશે અને એના કરતાં પણ મોટાં કામો કરશે, કેમ કે હું પિતાની પાસે જાઉં છું. <sup>૧૩</sup>જે કંઈ ભારે નામે તમે માગશો, તે હું કરીશ, એ ભાટે કે પિતા દીકરામાં મહિમાવાન થાય. <sup>૧૪</sup>જો તમે ભારે નામે ભારી પાસે કંઈ ભાગશો તો તે પ્રમાણે હું કરીશ.

## પવિત્ર આત્માનું વર્ણાન

<sup>૧૫</sup>જો તમે મારા પર પ્રેમ કરતા હો તો ભારી આજ્ઞાઓ પાણશો. <sup>૧૬</sup>અને હું પિતાને પ્રાર્થના કરીશ અને તે તમને બીજા એક સહાયક તમારી પાસે સદા રહેવા ભાટે આપશો, <sup>૧૭</sup>એટલે સત્યનો આત્મા, જેને માનવજગત પાભી નથી શકતું; કેમ કે તેમને તે જોઈ શકતું નથી અને તેમને જાણતું નથી; પણ તમે તેમને જાણો છો; કેમ કે તેઓ તમારી સાથે રહે છે અને તમારામાં વાસો કરશે.

<sup>૧૮</sup>હું તમને અનાથ મૂકી દઈશ નહિ; હું તમારી પાસે આવીશ. <sup>૧૯</sup>થોડીવાર પણ દુનિયા મને ફરીથી નહિ જોશો, પણ તમે મને જોશો; હું જીવું છું ભાટે તમે પણ જીવશો.

<sup>૨૦</sup>તે દિવસે તમે જાણશો કે, હું મારા પિતામાં છું. તમે મારામાં છો અને હું તમારામાં છું.

<sup>૨૧</sup>જેણી પાસે ભારી આજ્ઞાઓ છે અને જે તેઓને પાછો છે, તે જ મારા પર પ્રેમ રાખે છે; અને જે મારા પર પ્રેમ રાખે છે તેના પર મારા પિતા પ્રેમ રાખશો અને હું તેના પર પ્રેમ રાખીશ અને તેની આગળ હું પોતાને પ્રગટ કરીશ.' <sup>૨૨</sup>યહૃદા, જે ઇજ્ઞારિયોત ન હતો, તે તેને કહે છે કે, 'પ્રભુ, તમે પોતાને અમારી આગળ પ્રગટ કરશો અને દુનિયાની સમક્ષ નહિ, એનું શું કારણ છે?'

<sup>૨૩</sup>ઇશુએ જવાબ આપ્યો કે, 'જો કોઈ ભારા પર પ્રેમ રાખતો હશે, તો તે ભારું વચ્ચન પાણશો; અને મારા પિતા તેના પર પ્રેમ રાખશો; અને અમે તેની પાસે આવીને તેની

સાથે રહીશું. <sup>૨૪</sup> જે મારા પર પ્રેમ રાખતો નથી તે મારા વચ્ચનોનું પાલન કરતો નથી. જે વચ્ચન તમે સાંભળો છો તે મારા નથી, પણ જે પિતાએ મને મોકલ્યો છે તેના છે.

<sup>૨૫</sup> હું હજુ તમારી સાથે રહું છું એટલામાં મેં તમને એ વચ્ચનો કર્યાં છે. <sup>૨૬</sup> પણ સહાયક, એટલે પવિત્ર આત્મા, જેમને પિતા મારે નામે મોકલી આપશે, તે તમને બધું શીખવશે અને મેં જે સર્વ તમને કર્યું તે સધાર્ણ તમારાં સરણમાં લાવશે. <sup>૨૭</sup> હું તમને શાંતિ આપીને જાઉં છું; મારી શાંતિ હું તમને આપું છું; જેમ માનવજગત આપે છે તેમ હું તમને આપતો નથી. તમારાં હૃદયોને વ્યાકુળ થવા ન દો; અને બીવા પણ દેશો નહીં.

<sup>૨૮</sup> મેં તમને જે કર્યું તે તમે સાંભળ્યું છે કે, 'હું જાઉં છું, તમારી પાસે પાછો આવું છું. જો તમે મારા પર પ્રેમ રાખતા હોત, તો હું પિતાની પાસે જાઉં છું, એથી તમને આનંદ થાત; કેમ કે મારા કરતાં પિતા મહાન છે. <sup>૨૯</sup> હવે જ્યારે એ બાબતો થાય ત્યારે તમે વિજ્ઞાસ કરો માટે તે થથા અગાઉ મેં હમણાંથી તમને કર્યું છે.

<sup>૩૦</sup> હવેથી તમારી સાથે હું ઘણી વાતો કરવાનો નથી, કેમ કે આ જગતનો અધિકારી આવે છે, અને તેનો મારા પર કોઈ હિસ્સો નથી; <sup>૩૧</sup> પણ માનવજગત જાણો કે હું પિતા પર પ્રેમ રાખું છું અને પિતાએ મને આજ્ઞા આપી છે, તેમ હું કરું છું [એ માટે આ થાય છે], ઉભા થાઓ, અહીંથી આપણો જઈએ.'

## ૧૫

### ઈસુ ખરો દ્રાક્ષાવેલો

<sup>૧</sup> ખરો દ્રાક્ષાવેલો હું છું અને મારા પિતા માણી છે. <sup>૨</sup> મારામાંની હરેક ડાણી જેને ફળ આવતાં નથી તેને તે કાપી નાખે છે; અને જે ડાણીઓને ફળ આવે છે, તે દરેકને વધારે ફળ આવે માટે તે તેને શુદ્ધ કરે છે.

<sup>૩</sup> જે વચ્ચનો મેં તમને કર્યાં છે તેના કારા હવે તમે શુદ્ધ થઈ ગયા છો. <sup>૪</sup> તમે મારામાં રહો અને હું તમારામાં [રહીશ]; જેમ ડાણી વેલામાં રહ્યા વિના પોતાની જાતે ફળ આપી શકતી નથી, તેમ તમે પણ મારામાં રહ્યા વિના [ફળ] આપી શકતા નથી.

<sup>૫</sup> હું તો દ્રાક્ષાવેલો છું; અને તમે ડાણીઓ છો; જે મારામાં રહે છે અને હું તેનામાં રહું છું, તે જ ઘણાં ફળ આપે છે; કેમ કે મારાથી નિરાણા રહીને તમે કંઈ કરી શકતા નથી. <sup>૬</sup> જો કોઈ મારામાં રહેતો નથી, તો ડાણીની પેઢે તેને બહાર ફેંકી દેવામાં આવે છે; નાખી દેવાયેલી ડાણીઓ સુકાઈ જાય છે; પણ લોક તેઓને એકઠી કરીને અદિનમાં નાખે છે અને તેઓને બાળવામાં આવે છે. <sup>૭</sup> જો તમે મારામાં રહો; અને મારાં વચ્ચનો તમારામાં રહે, તો જે કંઈ તમે ચાંદો તે ભાગો, એટલે તે તમને મળશે.

<sup>૮</sup> તમે બહુ ફળ આપો, એમાં મારા પિતા મહિમાવાન થાય છે; અને એથી તમે મારા શિષ્ય થશો. <sup>૯</sup> જેમ પિતાએ મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ મેં પણ તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે; તમે મારા પ્રેમમાં રહો.

<sup>૧૦</sup> જેમ હું મારા પિતાની આજ્ઞાઓ પાણીને તેમના પ્રેમમાં રહું છું, તેમ જો તમે મારી આજ્ઞાઓ પાણો તો તમે મારા પ્રેમમાં રહેશો. <sup>૧૧</sup> મારો આનંદ તમારામાં રહે; અને તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, એ માટે મેં તમને એ વાતો કહી છે.

<sup>૧૨</sup> મારી આજ્ઞા એ છે કે, 'જેમ મેં તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે, તેમ તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો!' <sup>૧૩</sup> પોતાના મિત્રોને સાંચ પોતાનો જીવ આપવો, તે કરતાં મહાન અન્ય કોઈ પ્રેમ નથી.

<sup>૧૪</sup> જે આજ્ઞાઓ હું તમને આપું છું તે જો તમે પાણો છો તો તમે મારા મિત્ર છો.

<sup>૧૫</sup> હવેથી હું તમને દાસ કહેતો નથી; કેમ કે પોતાનો શેઠ જે કરે છે તે દાસ જાણતો

નથી; પણ મેં તમને ભિત્ર કદ્યાં છે; કેમ કે જે વાતો મેં મારા પિતા પાસેથી સાંભળી હતી તે બધી મેં તમને જણાવી છે.

<sup>૧૬</sup> તમે મને પસંદ કર્યો નથી, પણ મેં તમને પસંદ કર્યા છે; અને તમને મોકલ્યા છે, કે તમે જઈને ફળ આપો; અને તમારાં ફળ કાયમ રહે. જેથી તમે મારે નામે પિતાની પાસે જે કંઈ માગો તે તમને તે આપે. <sup>૧૭</sup> તમે એકબીજા પર પ્રેમ રાખો માટે હું તમને એ આજ્ઞાઓ આપું છું.

### દુનિયાનો તિરસ્કાર

<sup>૧૮</sup> જો જગત તમારો દ્રેષ રાખે છે તો તમારા પહેલાં તેણે મારો દ્રેષ કર્યો છે, એ તમે જણો છો. <sup>૧૯</sup> જો તમે જગતના હોત તો પોતાના હોવાથી જગત તમારા ઉપર પ્રેમ રાખત; પરંતુ તમે જગતના નથી, પણ મેં તમને જગતમાંથી પસંદ કર્યા છે, તેથી જગત તમારા પર દ્રેષ રાખે છે.

<sup>૨૦</sup> દાસ પોતાના શેઠથી મોટો નથી, એવી જે વાત મેં તમને કહી તે થાદ રાખો. જો તેઓએ મને સત્તાવ્યો છે, તો તમને પણ સત્તાવશે. જો તેઓએ મારાં વચનો પડયા તો તમારા પણ પાડશે. <sup>૨૧</sup> પણ એ બધું મારા નામને માટે તેઓ તમને કરશે, કેમ કે તેઓ મારા મોકલનારને જાણતા નથી. <sup>૨૨</sup> જો હું આત્મયો ન હોત અને તેઓને કદ્યું ન હોત, તો તેઓને પાપ લાગત નહિ; પણ હવે તેઓના પાપ સંબંધી તેઓને કંઈ બહાનું રહ્યું નથી.

<sup>૨૩</sup> જે મારો દ્રેષ કરે છે, તે મારા પિતાનો પણ દ્રેષ કરે છે. <sup>૨૪</sup> જે કામો બીજા કોઈએ કર્યા નથી, તે જો મેં તેઓ મધ્યે કર્યા ન હોત, તો તેઓને પાપ ન લાગત; પણ હવે તેઓએ મને તથા મારા પિતાને પણ જોયા છે, અને તોથ દ્રેષ રાખ્યો છે. <sup>૨૫</sup> તેઓના નિયમશાસ્ત્રમાં વચન લખેલું છે કે, 'તેઓએ વિનાકારણ મારા પર દ્રેષ રાખ્યો છે, તે પૂર્ણ થાય તે માટે એવું થયું.'

<sup>૨૬</sup> પણ સહાયક, એટલે સત્તયનો આત્મા, જે પિતાની પાસેથી આવે છે, તેને હું પિતાની પાસેથી તમારી પાસે મોકલી દઈશ; તે જથારે આવશે, ત્યારે મારા સંબંધી સાક્ષી આપશે. <sup>૨૭</sup> તમે પણ સાક્ષી આપશો, કેમ કે તમે આરંભથી મારી સાથે છો.

### ૧૬

<sup>૧</sup> 'કોઈ' તમને ગેરમાર્ગ દોરે નહિ, માટે મેં તમને એ વચનો કદ્યાં છે. <sup>૨</sup> તેઓ તમને સભાસ્થાનોમાંથી કાઢી મૂકશે; ખરેખર, એવો સમય આવે છે કે જો કોઈ તમને મારી નાખે તો તે ઈશ્વરની સેવા કરે છે, એમ તેને લાગશે.

<sup>૩</sup> તેઓ પિતાને તથા મને જાણતા નથી, માટે તેઓ એ કામો કરશે. <sup>૪</sup> પણ જથારે તેમનો સમય આવે ત્યારે તમે થાદ કરો કે મેં તે તમને કદ્યું હતું, માટે એ વચનો મેં તમને કદ્યાં છે. અગાઉ મેં એ વચનો તમને કદ્યાં ન હતાં, કેમ કે હું તમારી સાથે હતો.

### પવિત્ર આત્માનું કાર્ય

<sup>૫</sup> પણ હવે હું મારા મોકલનારની પાસે જાઉં છું; અને તમે કદ્યાં જાઓ છો એવું તમારામાંનો કોઈ મને પૂછિતો નથી. <sup>૬</sup> પણ મેં તમને એ વચનો કદ્યાં છે, માટે તમારાં મન શોકથી ભરપૂર છે. <sup>૭</sup> તોપણ હું તમને સત્ત્ય કહું છું; મારાં જવું તમને હિતકારક છે; કેમ કે જો હું નહિ જાઉં, તો સહાયક તમારી પાસે આવશે નહીં; પણ જો હું જાઉં, તો હું તેમને તમારી પાસે મોકલી આપીશ.

<sup>૮</sup> જથારે તેઓ આવશે ત્યારે તેઓ પાપ વિષે, ન્યાયીપણા વિષે તથા ન્યાય ચૂકવવા વિષે જગતને ખાતરી કરી આપશે; <sup>૯</sup> પાપ વિષે, કેમ કે તેઓ મારા પર વિખાસ કરતા નથી; <sup>૧૦</sup> ન્યાયીપણા વિષે, કેમ કે હું પિતાની પાસે જાઉં છું, અને હવેથી મને જોશો

નહિ; <sup>૧૧</sup> નયાયચૂકાદા વિષે, કેમ કે આ જગતના અધિકારીનો નયાય કરવામાં આવ્યો છે.

<sup>૧૨</sup> હજુ પણ મારે તમને ઘણી વાતો કહેવાની છે, પણ હમણાં તે તમે સમજુ શકો તેમ નથી. <sup>૧૩</sup> તોપણ જથારે સત્યનો આત્મા આવશે, ત્યારે તે તમને સર્વ સત્યમાં દોશી જશે; કેમ કે તે પોતાના તરફથી કહેશે નહિ; પણ જે કંઈ તે સાંભળશે તે જ તે કહેશે; અને જે જે થવાનું છે તે તમને કહી બતાવશે. <sup>૧૪</sup> તે મને મહિમાવાન કરશે, કેમ કે મારું જે છે તેમાંથી તે લઈને તમને કહી બતાવશે. <sup>૧૫</sup> જે પિતાનાં છે, તે સર્વ મારાં છે; માટે મેં કદયું કે, મારું જે છે તેમાંથી લઈને તે તમને કહી બતાવશે.

### ઈસુ ફરી પાછા આવશે

<sup>૧૬</sup> થોડીવાર પછી તમે મને જોશો નહિ; અને ફરી થોડીવાર પછી તમે મને જોશો.'

<sup>૧૭</sup> એથી તેમના શિષ્યોમાંના કેટલાકે એકબીજાને કદયું, 'ઈસુ આપણને કહે છે કે, થોડીવાર પછી તમે મને જોશો નહિ; અને ફરી થોડીવાર પછી તમે મને જોશો, કેમ કે હું પિતાની પાસે જાઉં છું, તે શું હશે?' <sup>૧૮</sup> તેઓએ કદયું કે, 'થોડીવાર પછી, એમ ઈસુ કહે છે તે શું છે? ઈસુ શું કહે છે એ આપણે સમજતા નથી.'

<sup>૧૯</sup> તેઓ મને કશું પૂછવા ઇચ્છે છે, એ ઈસુએ જાણ્યું, તેથી તેમણે તેઓને કદયું કે, થોડીવાર પછી તમે મને જોશો નહિ, અને ફરી થોડીવાર પછી તમે મને જોશો, એ જે મેં કદયું, તે વિષે તમે અંદરોઅંદર શું પૂછો છો? <sup>૨૦</sup> હું તમને ખરેખર કહું છું કે, 'તમે રડશો અને શોક કરશો, પણ આ જગત આનંદ કરશે; તમે શોકિત થશો, પણ તમારો શોક આનંદમાં પલટાઈ જશે.' <sup>૨૧</sup> જથારે શ્રીને પ્રસવવેદના થતી હોય છે ત્યારે તેને દુઃખ થાય છે, કેમ કે તેનો સમય આવ્યો હોય છે; પણ બાળકનો જન્મ થયા પછી, દુનિયામાં બાળક જનમ્યું છે તેના આનંદથી તે દુઃખ તેને ફરીથી યાદ આવતું નથી.

<sup>૨૨</sup> હમણાં તો તમને શોક થાય છે ખરો; પણ હું ફરી તમને મહીશ ત્યારે તમે તમારા મનમાં આનંદ પામશો, અને તમારો આનંદ તમારી પાસેથી કોઈ છીનવી લેનાર નથી. <sup>૨૩</sup> તે દિવસે તમે મને કંઈ પૂછશો નહિ. હું તમને ખરેખર કહું છું કે, જેથી તમે મારે નામે પિતાની પાસે જે કંઈ માગો તે તમને તે આપે. <sup>૨૪</sup> હજુ સુધી તમે મારે નામે કંઈ મારું નથી; માગો અને તમને મળશો, એ માટે તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય.

### દુનિયા પર વિજય

<sup>૨૫</sup> એ વાતો મેં તમને દ્રષ્ટાંતોમાં કહી છે; એવો સમય આવે છે કે જથારે હું દ્રષ્ટાંતોમાં તમારી સાથે બોલીશ નહિ, પણ પિતા સંબંધી હું તમને સ્પષ્ટ રીતે કહી સંભળાવીશ.

<sup>૨૬</sup> તે દિવસે તમે મારે નામે માગશો; અને હું તમને એમ નથી કહેતો કે હું તમારે માટે પિતાને પ્રાર્થના કરીશ; <sup>૨૭</sup> કારણ કે પિતા પોતે તમારા પર પ્રેમ કરે છે, કેમ કે તમે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે અને વિશ્વાસ પણ કર્યો છે કે હું પિતાની પાસેથી આવ્યો છું. <sup>૨૮</sup> હું પિતા પાસેથી આવ્યો છું અને હું દુનિયામાં આવ્યો છું; ફરીને હું આ દુનિયા ત્યઝુને પિતાની પાસે જાઉં છું!

<sup>૨૯</sup> તેમના શિષ્યો કહે છે કે, 'હવે તમે સ્પષ્ટ રીતે બોલો છો અને કંઈ દ્રષ્ટાંતોમાં બોલતા નથી. <sup>૩૦</sup> હવે અમે જાળીએ છીએ કે તમે સધારી બાબતો જાળો છો; અને કોઈ માણસ તમને કંઈ પૂછે એવી અગત્ય નથી; તેથી અમે વિશ્વાસ કરીએ છીએ કે તમે ઈશ્વર પાસેથી આવ્યા છો.' <sup>૩૧</sup> ઈસુએ તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, 'શું હવે તમે વિશ્વાસ કરો છો?

<sup>૩૨</sup> જુઓ, એવો સમય આવે છે, હા, હમણાં જ આવ્યો છે કે, તમે હરેક માણસ પોતપોતાની ગમ વિખેરાઈ જશો અને તમે મને એકલો મૂકશો. તે છતાં પણ હું એકલો નથી, કેમ કે પિતા મારી સાથે છે. <sup>૩૩</sup> મેં તમને એ વાતો કહી છે કે, 'મારામાં

તમને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય. દુનિયામાં તમને સંકટ છે; પણ હિંમત ચાખો; મેં જગતને જીતયું છે.'

## ૧૭

### પોતાના શિષ્ય માટે ઈસ્યુની પ્રાર્થના

**૧** ઈસ્યુએ એ વાતો કદયાં પછી સ્વર્ગો તરફ પોતાની આંખો ઊંચી કરીને કદયું કે, 'પિતા, સમય આવ્યો છે; તમે તમારા દીકરાને ભિંભાવાન કરો, જેથી દીકરો તમને ભિંભાવાન કરે. **૨** કેમ કે તે સર્વ માણસો પર તમે અધિકાર આપ્યો છે કે, જે સર્વ તમે તેને આપ્યાં છે તેઓને તે અનંતજીવન આપે.

**૩** અનંતજીવન એ છે કે તે તમને એકલાને, સત્ય ઈશ્વરને તથા મને (ઈસ્યુ પ્રિસ્ટને) કે જેને તમે મોકલ્યો છે તેને ઓળખે. **૪** જે કામ કરવાનું તમે મને સોંપ્યું હતું તે પૂર્ણ કરીને મેં તમને પૃથ્વી પર ભિંભાવાન કર્યાં છે. **૫** હવે, ઓ પિતા, ચૂઢિની ઉત્પત્તિ અગાઉ તમારી સાથે જે ભિંભા હું બોગવતો હતો તેથી તમે હમણાં પોતાની સાથે મને ભિંભાવાન કરો.

**૬** માનવજગતમાંથી જે માણસો તમે મને આપ્યાં છે, તેઓને મેં તમારું નામ પ્રગટ કર્યું છે; તેઓ તમારાં હતાં, તેઓને તમે મને આપ્યાં છે; અને તેઓએ તમારાં વચન પાદયાં છે. **૭** હવે તેઓ જાણો છે કે જે જે તમે મને આપ્યાં છે, તે સર્વ તમારા તરફથી જ છે. **૮** કેમ કે જે વાતો તમે મને કહેલી હતી તે મેં તેઓને કહી છે; અને તેઓએ તે સ્વીકારી છે; અને હું તમારી પાસેથી આવ્યો છું, એ તેઓએ નિશ્ચે જાણ્યું છે, તમે મને મોકલ્યો છે, એવો વિશ્વાસ તેઓએ કર્યો છે.

**૯** જેઓએ વિશ્વાસ કર્યો છે તેઓને માટે હું પ્રાર્થના કરું છું; માનવજગતને સારું હું પ્રાર્થના કરતો નથી, પણ જેઓને તમે મને આપ્યાં છે તેઓને માટે; કેમ કે તેઓ તમારાં છે; **૧૦** જે બધા મારાં તે તમારા છે અને જે તમારા તે મારાં છે; હું તેઓમાં ભિંભાવાન થયો છું. **૧૧** હું લાંબા સમય સુધી દુનિયામાં નથી, પણ તેઓ આ દુનિયામાં છે અને હું તમારી પાસે આવું છું. ઓ પવિત્ર પિતા, તમારું નામ જે તમે મને આપ્યું છે, તેમાં તેઓને પણ આપણા જેવા એક થવા માટે સંભાળી રાખો.

**૧૨** હું તેઓની સાથે જગતમાં હતો ત્યાં સુધી તમારું નામ જે તમે મને આપ્યું છે તેમાં મેં તેઓને સંભાળી રાખ્યાં; અને મેં તેઓનું રક્ષણ કર્યું છે શાસ્ત્રવચનો પૂર્ણ થાય માટે વિનાશના દીકરા સિવાય તેઓમાંના કોઈનો વિનાશ થયો નહિ. **૧૩** હવે હું તમારી પાસે આવું છું; 'તેઓમાં મારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય,' માટે હું આ બાબતો દુનિયામાં કહું છું. **૧૪** તમારાં વચનો મેં તેઓને આપ્યાં છે; માનવજગતે તેઓનો દેખ કર્યો છે કેમ કે જેમ હું જગતનો નથી તેમ તેઓ આ જગતના નથી.

**૧૫** તમે તેઓને દુનિયામાંથી લઈ લો એવી પ્રાર્થના હું કરતો નથી, પણ તમે તેઓને દુષ્ટથી દૂર રાખો. **૧૬** જેમ હું જગતનો નથી, તેમ તેઓ આ જગતના નથી. **૧૭** સત્યથી તેઓને પવિત્ર કરો; તમારું વચન સત્ય છે.

**૧૮** જેમ તમે મને દુનિયામાં મોકલ્યો છે, તેમ મેં પણ તેઓને દુનિયામાં મોકલ્યા છે.

**૧૯** તેઓ પોતે પણ સત્યથી પવિત્ર થાય માટે તેઓને સારું હું પોતાને પવિત્ર કરું છું.

**૨૦** વળી હું એકલો તેઓને માટે નહિ, પણ તેઓની વાતથી જેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરશો, તેઓને માટે પણ પ્રાર્થના કરું છું કે, **૨૧** તેઓ બધા એક થાય; ઓ પિતા, જેમ તમે મારામાં અને હું તમારામાં, તેમ તેઓ પણ આપણામાં થાય, જેથી માનવજગત વિશ્વાસ કરે કે તમે મને મોકલ્યો છે.

૨૨ કે મહિમા તમે મને આપ્યો છે તે મેં તેઓને આપ્યો છે, જેથી જેવા આપણો એક છીએ તેમ તેઓ પણ એક થાય; <sup>૨૩</sup>[એટલે] હું તેઓમાં અને તમે મારામાં થઈ જેથી તેઓ એક થાય અને સંપૂર્ણ કરાય, એ સારાં કે માનવજગત સમજે કે તમે મને મોકલ્યો છે અને જેમ તમે મારા પર પ્રેમ કર્યો છે તેમ તેઓના પર પણ પ્રેમ કર્યો છે.

૨૪ હું પિતા, હું એવું ઈરણું છું કે, જથાં હું છું ત્યાં જેઓને તમે મને આપ્યાં છે તેઓ પણ મારી પાસે રહે, જેથી તેઓ મારો મહિમા જુઓ, કે જે તમે મને આપ્યો છે; કેમ કે સૂચિનો પાયો નંખાયા અગાઉ તમે મારા પર પ્રેમ કર્યો હતો.

૨૫ ઓ ન્યાયી પિતા, માનવજગતે તો તમને ઓળખયા નથી; પણ મેં તમને ઓળખયા છે; અને તમે મને મોકલ્યો છે, એમ તેઓએ જાણ્યું છે; <sup>૨૬</sup>મેં તેઓને તમારં નામ જણાવ્યું છે; અને જણાવીશ; એ માટે કે, જે પ્રેમથી તમે મારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે તે તેઓમાં રહે અને હું તેઓમાં રહું.''

## ૧૮

### ઈસુની ધરપકડ

૧ એ વાતો કદિયાં પછી ઈસુ પોતાના શિષ્યો સાથે કિન્દ્રોન ખીણને પેલે પાર ગયા, ત્યાં એક વાડી હતી, તેમાં તેઓ પોતે તથા તેમના શિષ્યો ગયા. ૨ હવે તેમને પરસ્વાધીન કરનાર થહૂદા પણ તે જગ્યા વિષે જાણતો હતો; કેમ કે ઈસુ પોતાના શિષ્યોની સાથે ઘણી વખત ત્યાં જતા હતા. ૩ ત્યારે થહૂદા સૈનિકોની ટુકડી લઈને અને મુખ્ય યાજકો તથા ફરોશીઓની પાસેથી સિપાઈઓને લઈને ફાનસો, મશાલો તથા હથિયારો સહિત ત્યાં આવ્યો છે.

૪ ત્યારે ઈસુને પોતાનાં પર જે સર્વ આવી પડવાનું હતું તે બધું જાણતા હતા, તે માટે તેમણે બહાર જઈને તેઓને કદિયું કે, 'તમે કોને શોધો છો?' <sup>૫</sup> તેઓએ તેમને ઉત્તર દીધો કે, 'ઈસુ નાઝારીને.' ઈસુ તેઓને કહે છે કે, 'તે હું છું!' અને થહૂદા જે તેમને પરસ્વાધીન કરનાર હતો તે પણ સૈનિકોની સાથે ઊભો હતો.

૬ એ માટે જથારે તેમણે તેઓને કદિયું કે, 'તે હું છું,' ત્યારે તેઓ પાછા હટીને જમીન પર પડ્યા. ૭ ત્યારે તેમણે ફરી તેઓને પૂછ્યાં કે, 'તમે કોને શોધો છો?' અને તેઓએ કદિયું કે, 'નાસ્કરેથના ઈસુને.'

૮ ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'મેં તમને કદિયું કે, તે હું છું;' એ માટે જો તમે મને શોધતાં હો તો, આ માણસોને જવા દો.' ૯ એ માટે કે જે વચન તેઓ બોલ્યા હતા તે પૂર્વ થાય; 'જેઓને તમે મને આપ્યા છે તેઓમાંથી એકને પણ મેં ગુમાવ્યો નથી.'

૧૦ ત્યારે સિમોન પિતર તેની પાસે તરવાર હતી, તે કાઢીને પ્રમુખ યાજકના ચાકરનો જમણો કાન કાપી નાખ્યો. તે ચાકરનું નામ માલ્ખસ હતું. <sup>૧૧</sup> તેથી ઈસુએ પિતરને કદિયું કે, 'તારી તરવાર મ્યાનમાં મૂક; જે પ્યાલો મારા પિતાએ મને આપ્યો છે 'તે શું હું ના પીએ?'

### ઈસુ આજ્ઞાસની આગળ

૧૨ ત્યારે સિપાઈઓએ, જમાદારે તથા થહૂદીઓના અધિકારીઓએ ઈસુને પકડ્યા અને તેમને બાંદ્યા. <sup>૧૩</sup> તેઓ પહેલાં તેમને આજ્ઞાસની પાસે લઈ ગયા; કેમ કે તે વર્ષના પ્રમુખ યાજક કાયાફાનો તે સસરો હતો. <sup>૧૪</sup> હવે કાયાફાએ થહૂદીઓને એવી સલાહ આપી હતી કે, લોકોને માટે એક માણસે મરવું હિતકારક છે.

**૧૫** સિભોન પિતર તથા બીજો એક શિષ્ય ઈસુની પાછળ ગયા. હવે તે શિષ્ય પ્રમુખ યાજકનો ઓળખીતો હતો તેથી ઈસુની સાથે પ્રમુખ યાજકના [ઘરના] ચોકમાં ગયો.

**૧૬** પણ પિતર બારણા આગળ બહાર ઊભો રહ્યો રહ્યો. માટે તે બીજો શિષ્ય જે પ્રમુખ યાજકનો ઓળખીતો હતો તે બહાર આવ્યો અને દરવાજો સાચવનારી દાસીને કહીને પિતરને અંદર લઈ ગયો.

**૧૭** ત્યારે તે દાસીએ પિતરને કદ્યું કે, 'શું તું પણ તે માણસના શિષ્યોમાંનો એક છે?' પિતરે કદ્યું કે, 'હું નથી.' **૧૮** ત્યાં ચાકરો તથા સિપાઈઓ ઠંડીને કારણે કોલસાની તાપણી કરીને તાપતા હતા; કેમ કે ઠંડી હતી; અને પિતર પણ તેઓની સાથે ઊભો રહીને તાપતો હતો.

### પ્રમુખ યાજક ઈસુને પ્રશ્નો પૂછે છે

**૧૯** ત્યારે પ્રમુખ યાજકે ઈસુને તેના શિષ્યો તથા શિક્ષણ વિષે પૂછ્યું. **૨૦** ઈસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'દુનિયાની સમક્ષા હું પ્રગટ રીતે બોલતો આવ્યો છું; સભાસ્થાનોમાં તથા ભક્તિસ્થાનમાં જયાં સર્વ યદ્વારાઓ એકઢા થાય છે, ત્યાં હું નિત્ય બોધ કરતો હતો; અને હું ગુપ્તમાં કંઈ બોલ્યો નથી. **૨૧** 'તું મને કેમ પૂછે છે?' તેઓને પૂછ; 'મેં જે કદ્યું તે મારા સાંભળનારાઓને પૂછ; જો, મેં જે વાતો કહી તે તેઓ જાણો છે.'

**૨૨** ઈસુએ એમ કદ્યું ત્યારે, સિપાઈઓમાંનો એક પાસે ઊભો હતો, તેણે ઈસુને તમારો મારીને કદ્યું કે, 'શું તું પ્રમુખ યાજકને એવી રીતે જવાબ આપે છે?' **૨૩** ઈસુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'જો મેં કંઈ ખોટું કદ્યું હોય તો તે વિષે સાબિત કર. પણ જો સાચું હોય, 'તો તું મને કેમ મારે છે?' **૨૪** ત્યારે આજ્ઞાસે ઈસુને બાંધીને પ્રમુખ યાજક કાયાફા પાસે મોકલ્યા.

### પિતર ઈસુનો ફરીથી નકાર કર્યો

**૨૫** હવે સિભોન પિતર ઊભો રહીને તાપતો હતો, ત્યારે તેઓએ તેને પૂછ્યું કે, 'શું તું પણ તેના શિષ્યોમાંનો એક છે?' તેણે નકાર કરતાં કદ્યું કે, 'હું નથી.' **૨૬** જેનો કાન પિતરે કાપી નાખ્યો હતો તેનો સગ્ગો જે પ્રમુખ યાજકના ચાકરોમાંનો એક હતો તેણે કદ્યું, વાગીમાં મેં તને તેની સાથે જોયો નથી શું? **૨૭** ત્યારે પિતરે ફરીથી ઇનકાર કર્યો; અને તરત જ મરદો બોલ્યો.

### ઈસુ પિલાત આગળ

**૨૮** ત્યારે તેઓ ઈસુને કાયાફા પાસેથી દરબારમાં લઈ જતા હતા; તે વહેલી સવારનો સમય હતો; અને તેઓ અશુષ્ટ ન થાય, પાણ્યા ખાઈ શકે, માટે દરબારમાં ગયા નહિ. **૨૯** તેથી પિલાતે બહાર આવીને તેઓને કદ્યું કે, 'એ માણસ પર તમે કચું તહેમત ભૂકો છો?' **૩૦** તેઓએ તેને ઉત્તર આપ્યો, 'જો એ માણસ ખોટું કરનાર ન હોત, તો અમે તેને તમને સૌપત નહિ.'

**૩૧** ત્યારે પિલાતે તેઓને કદ્યું કે, 'તમે પોતે તેને લઈને તમારા નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે તેનો ન્યાય કરો,' યદ્વારાઓએ તેમને કદ્યું કે, 'કોઈ' માણસને મારી નાખવાનો અમને અધિકાર નથી!' **૩૨** પોતે કચા મોતથી મરનાર હતા તે સૂચવતાં ઈસુએ જે વચ્ચન કદ્યું હતું તે પૂર્ણ થાય માટે [એમ થયું].

**૩૩** એથી પિલાતે ફરી દરબારમાં જઈને ઈસુને બોલાવીને તેને પૂછ્યું કે, 'શું તું યદ્વારાઓનો રાજ છે?' **૩૪** ઈસુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'આ શું તું પોતાના તરફથી કહે છે કે, કોઈ બીજાઓએ મારા સંબંધી એ તને કદ્યું?' **૩૫** પિલાતે ઉત્તર આપ્યો કે, 'શું હું

યહૂદી છું?' તારા દેશના લોકોએ તથા મુખ્ય યાજકોએ તને મારે હવાલે કર્યો; 'તેં શું કર્યું છે?'

<sup>૩૬</sup> ઈસ્ટુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'મારું રાજ્ય આ જગતનું નથી; જો મારું રાજ્ય આ જગતનું હોત, તો મને યહૂદીઓને સ્વાધીન કરવામાં આવત નહિ, તે માટે મારા સેવકો લડાઈ કરત, પણ મારું રાજ્ય તો અહીંનું નથી. <sup>૩૭</sup> તેથી પિલાતે ઈસ્ટુને પૂછ્યું કે, 'ત્યારે શું તું રાજ છે?' ઈસ્ટુએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'તું કહે છે કે હું રાજ છું.' એ જ માટે હું જન્મયો છું; અને એ જ માટે હું આ દુનિયામાં આવ્યો છું, જેથી હું સત્ય વિષે સાક્ષી આપું; સર્વ જે સત્યનો છે, તે મારી વાણી સાંભળે છે.'

### ઈસ્ટુને મોતની સજા ફરમાવી

<sup>૩૮</sup> પિલાત તેને કહે છે કે, 'સત્ય શું છે?' જ્યારે તેણે એમ કદયું ત્યારે, તે ફરીથી યહૂદીઓની પાસે બહાર ગયો અને તેઓને કદયું મને આ માણસમાં કંઈ અપરાધ જણાતો નથી. <sup>૩૯</sup> પણ પાણ્યાપર્વમાં તમારે માટે એક બંદીવાનને હું છોડી દઉં, એવો તમારો રિવાજ છે. તેથી હું તમારે માટે યહૂદીઓના રાજને છોડી દઉં, એમ તમે ચાહો છો શું? <sup>૪૦</sup> ત્યારે તેઓએ ફરીથી ઊંચા અવાજે કદયું કે, 'એને તો નહિ જ, પણ બરાબાસને. હવે બરાબાસ તો લુંટારો હતો.

## ૧૬

<sup>૧</sup> ત્યાર પછી પિલાતે ઈસ્ટુને કોરડા મરાવ્યા. <sup>૨</sup> સિપાઈઓએ કાંટાનો મુગટ ગુંથીને તેમના માથા પર મૂક્યો અને તેમને જંબુડા રંગનો ઝબ્બો પહેરાવ્યો; <sup>૩</sup> તેઓએ તેમની પાસે આવીને કદયું કે, 'ઓ યહૂદીઓના રાજ, સલામ!' અને તેઓએ તેમને મુક્કીઓ મારી.

<sup>૪</sup> પછી પિલાતે ફરીથી બહાર જઈને લોકોને કદયું કે, 'હું તેને તમારી પાસે બહાર લાવું છું, કે જેથી તમે જાણો કે, મને તેનામાં કંઈ અપરાધ જણાતો નથી.' <sup>૫</sup> ત્યારે ઈસ્ટુ કાંટાનો મુગટ તથા જંબુડા રંગનો ઝબ્બો પહેરેલા જ બહાર નીકળ્યા. પછી પિલાત તેઓને કદયું કે, 'આ માણસને જુઓ!' <sup>૬</sup> જ્યારે મુખ્ય યાજકોએ તથા અધિકારીઓએ તેમને જોયા, ત્યારે તેઓએ ભૂમ પાડતાં કદયું કે, તેને વધસ્તંબે જડો, વધસ્તંબે જડો.' પિલાત તેઓને કદયું કે, 'તમે પોતે તેને લઈ જાઓ અને વધસ્તંબે જડો; કેમ કે મને તેનામાં કંઈ અપરાધ જણાતો નથી.'

<sup>૭</sup> યહૂદીઓએ પિલાતને ઉત્તર આપ્યો કે, 'અમારો એક નિયમ છે અને તે પ્રમાણે તેણે મૃત્યુદંડ બોગવવો જોઈએ; કેમ કે તેણે પોતે ઈશ્વરનો દીકરો હોવાનો દાવો કર્યો છે. <sup>૮</sup> તે વાત સાંભળીને પિલાત વધારે ગભરાયો; <sup>૯</sup> અને તે ફરી દરબારમાં જઈને ઈસ્ટુને કદયું કે, 'તું કયાંનો છે?' પણ ઈસ્ટુએ તેને કંઈ જવાબ આપ્યો નહિ.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે પિલાતે તેમને કદયું કે, 'શું તું મને કશું કહેતો નથી?' શું તું જાણતો નથી કે તને છોડવાનો અને વધસ્તંબે જડવાનો અધિકાર મને છે?' <sup>૧૧</sup> ઈસ્ટુએ તેને ઉત્તર આપ્યો કે, 'ઉપરથી અપાથા વિના તને મારા પર કંઈ પણ અધિકાર હોત નહિ; તે માટે જેણે મને તને સૌંપ્યો છે તેનું પાપ વધારે ભોટું છે.'

<sup>૧૨</sup> આથી પિલાતે તેમને છોડવાની કોશિશ કરી; પણ યહૂદીઓએ ઊંચા અવાજે કદયું કે, 'જો તમે આ માણસને છોડી દો, તો તમે કાઈસારનાં મિત્ર નથી; જે કોઈ પોતાને રાજ ઠચાવે છે, તે કાઈસારની વિલાલ બોલે છે. <sup>૧૩</sup> ત્યારે તે સાંભળીને પિલાત ઈસ્ટુને બહાર લાવ્યો અને ફરસબંદી નામની જગ્યા જેને હિંસ્યુ ભાષામાં 'ગાંધ્યાથા' કહે છે, ત્યાં ન્યાયાસન પર બેઠો.

૧૪ હવે પાખાની તૈથારીનો દિવસ હતો અને લગભગ બપોરનો એક વાગ્યો હતો. પિલાત યહૂદીઓને કદ્યું કે, 'જુઓ, તમારો રાજ!' ૧૫ ત્યારે તેઓએ પોકારીને કદ્યું કે, 'તેને દૂર કરો, દૂર કરો, તેને વધસ્તંભે જડો!' પિલાત તેઓને કહે છે કે, 'શું હું તમારા રાજને વધસ્તંભે જડાવું?' મુખ્ય યાજકોએ ઉત્તર આપ્યો કે, 'કાઈસાર સિવાય અમારે બીજો કોઈ રાજ નથી!' ૧૬ ત્યારે ઈસ્ટુને વધસ્તંભે જડવાને પિલાતે તેઓને સોંપ્યાં. તેથી તેઓ ઈસુને પકડી લઈ ગયા.

### ઈસુને વધસ્તંભે જડયાં

૧૭ પછી ઈસુ પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચકીને ખોપરીની જગ્યા, જે હિંખૂ ભાષામાં 'ગલગથા' કહેવાય છે, ત્યાં બહાર ગયા. ૧૮ તેઓએ ઈસુને તથા તેમની સાથે બીજા બેને વધસ્તંભે જડયાં; બંને બાજુએ એકને તથા વચ્ચમાં ઈસુને.

૧૯ પિલાતે એવું લખાણ લખીને વધસ્તંભ પર ટિંગાખ્યું કે; 'નાસરેથનો ઈસુ, યહૂદીઓનો રાજ.' ૨૦ જથ્યાં ઈસુને વધસ્તંભે જડવામાં આવ્યા હતા, તે જગ્યા શહેરની પાસે હતી અને તે લખાણ હિંખૂ, લેટિન તથા શ્રીક ભાષામાં લખેલું હતું, માટે ઘણાં યહૂદીઓએ તે વાંચ્યું.

૨૧ તેથી યહૂદીઓના મુખ્ય યાજકોએ પિલાતને કદ્યું કે, 'યહૂદીઓનો રાજ,' એમ ન લખો, પણ તેણે કદ્યું કે, 'હું યહૂદીઓનો રાજ છું.' એમ લખો. ૨૨ પિલાતે ઉત્તર આપ્યો કે, 'મૈં જે લખ્યું તે લખ્યું.'

૨૩ સિપાઈઓએ ઈસુને વધસ્તંભે જડયાં પછી તેમના વસ્ત્રો લઈ લીધાં અને તેના ચાર ભાગ પાડ્યા, દરેક સિપાઈને માટે એક; ઝલ્ભો પણ લઈ લીધો હતો; તે ઝલ્ભો સાંધા વગરનો ઉપરથી આખો વહેલો હતો. ૨૪ પછી તેઓએ પરસ્પર કદ્યું કે, 'આપણે તેને ફાડીએ નહિં; પણ તે કોને મળો તે જાળવા માટે ચિંઠીઓ નાખીએ!' 'તેઓએ પરસ્પર મારાં વસ્ત્રો વહેલી લીધાં અને મારા ઝલ્ભા માટે ચિંઠીઓ નાખી.' એમ નિયમશાસ્ત્રમાં જે લખેલું છે તે પૂર્ણ થાય માટે આ બન્યું, તેથી એ કાર્ય સિપાઈઓએ કર્યું.

૨૫ પણ ઈસુના વધસ્તંભ પાસે તેમના મા, તેમના માસી, કલોપાસની પટની મરિયમ તથા મજલાની મરિયમ ઊભા રહેલાં હતાં. ૨૬ તેથી જથ્યાએ ઈસુએ પોતાની માને તથા જેનાં પર પોતે પ્રેમ કરતા હતા તે શિષ્યને પાસપાસે ઊભા રહેલાં જોયાં, ત્યારે તેમણે પોતાની માને કદ્યું કે, 'બાઈ, જો તારો દીકરો!' ૨૭ ત્યાર પછી તે પેલા શિષ્યને કહે છે કે, 'જો, તારી મા!' અને તે જ સમયથી તે શિષ્ય મરિયમને પોતાને ઘરે લઈ ગયો.

### ઈસુનું મૃત્યુ

૨૮ તે પછી ઈસુ, હવે સંઘર્ષ પૂર્ણ થયું એ જાળીને, શાસ્ત્રવચન પૂર્ણ થાય તે માટે કહે છે કે, 'મને તરસ લાગી છે.' ૨૯ ત્યાં દ્રાક્ષાસવથી ભરેલું એક વાસણ મૂકયું હતું; તેઓએ એક વાદળી દ્રાક્ષાસવમાં બીજવીને લાકડી પર બાંધીને તેમના મોં આગળ ધરી. ૩૦ ત્યારે ઈસુએ દ્રાક્ષાસવ ચાખ્યાં પછી કદ્યું કે, 'સંપૂર્ણ થયું;' અને માથું નમાવીને તેમણે પ્રાણ છોડ્યો.

૩૧ તે પાખાની તૈથારીનો દિવસ હતો, (અને તે વિશ્રાભવાર મહિનાનો દિવસ હતો), એ માટે વિશ્રાભવારે તેઓના મૃત્યુદેવ વધસ્તંભ પર રહે નહિં માટે યહૂદીઓએ પિલાતને વિનંતી કરી કે, 'તેઓના પગ બાંધીને તેઓને નીચે ઉતારવામાં આવો.' ૩૨ એ માટે સિપાઈઓએ આવીને ઈસુની સાથે વધસ્તંભે જડાયેલા બંને જણાનાં પગ બાંધ્યાં. ૩૩ જથ્યારે તેઓ ઈસુની પાસે આવ્યા ત્યારે તેમને મૃત જોઈને તેમના પગ બાંધ્યાં નહિં.

**૩૪** તોપણ ક્ષિપાઈઓમાંના એકે ભાલાથી તેમની કુખ વીધી અને તરત તેમાંથી લોહી તથા પાણી નીકપથાં. **૩૫** જેણે એ જોયું છે તેણે જ આ સાક્ષી આપી છે જેથી તમે પણ વિજ્ઞાસ કરો, તેની સાક્ષી સાચી છે. તે સત્ય કહે છે, એ તે જણે છે.

**૩૬** કેમ કે, 'તેમનું એક પણ હાડકું ભાંગવામાં આવશે નહિં' એ શાસત્રવચન પૂર્ણ થાય માટે એમ થયું; **૩૭** વળી બીજું શાસત્રવચન કહે છે કે, 'જેમને તેઓએ વીધ્યા તેમને તેઓ જોશે.'

### ઈસ્યુનું દફન

**૩૮** આ બાબતો બન્યા પણી આરીમથાઈનો યૂસફ, જે યદ્વારાઓની બીકને લીધે ગુપ્ત રીતે ઈસ્યુનો શિષ્ય હતો, તેણે ઈસ્યુનો પાર્થિવ દેહ લઈ જવાની પિલાત પાસે ભાગળી કરી; અને પિલાતે તેને પરવાનગી આપી. તેથી તે આવીને તેમનો પાર્થિવ દેહ ઉતારીને લઈ ગયો. **૩૯** જે અગાઉ એક રાત્રે ઈસ્યુની પાસે આવ્યો હતો, તે નિકોદેમસ પણ બોળ અને અગરનું આશરે પ૦ કિલોગ્રામ (મિશ્રણ) લઈને આવ્યો.

**૪૦** ત્યારે યદ્વારાઓની દફનાવવાની રીત પ્રમાણે તેઓએ ઈસ્યુનો પાર્થિવ દેહ લઈને, સુગંધીદ્વયો સહિત શણના કપડાંમાં લપેટ્યો. **૪૧** હવે જ્યાં તેમને વધસ્તંભે જડ્યાં હતા ત્યાં એક વાડી હતી અને તે વાડીમાં એક નવી કબર હતી કે જેમાં કોઈને કદી દફનાવવામાં આવ્યો ન હતો. **૪૨** તે કબર પાસે હતી અને તે દિવસ યદ્વારાઓના પાદ્ભાની તૈયારીનો હતો માટે ઈસ્યુને ત્યાં જ દફનાવવામાં આવ્યા.

## ૨૦

### ખાલી કબર

**૧** હવે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે રવિવારે વહેલી સવારે અંધારં હતું તેવામાં મગદલાની ભર્તિયમ કબરે આવી અને તેણે કબર પરથી પથ્થર ગબડાવેલો દીકો. **૨** ત્યારે તે દોડીને સિખોન પિતર તથા બીજો શિષ્ય, જેનાં પર ઈસ્યુ પ્રેમ રાખતા હતા, તેમની પાસે આવીને તેઓને કહે છે કે, 'તેઓએ પ્રભુને કબરમાંથી ઉઠાવી લીધા છે અને તેઓએ તેમને કયાં મૂક્યાં છે તે અમે જાણતા નથી.'

**૩** તેથી પિતર તથા તે બીજો શિષ્ય કબર તરફ જવા રવાના થયા. **૪** તેઓ બંને સાથે દોડ્યા; પણ તે બીજો શિષ્ય પિતરથી વધારે ઝડપથી દોડીને કબર આગળ પહેલો પહોંચ્યો. **૫** તેણે નમીને અંદર જોયું તો શણનાં વસ્ત્રો પડેલાં તેના જોવામાં આવ્યા; પણ તે અંદર ગયો નહિં.

**૬** પણી સિખોન પિતર પણ તેની પાછળ આવ્યો અને તે કબરની અંદર ગયો; તેણે શણના વસ્ત્રો પડેલાં જોયાં; **૭** અને જે રૂમાલ તેમના ભાથા પર વીટાળેલો હતો, તે શણનાં વસ્ત્રોની પાસે પડેલો ન હતો, પણ વાળીને એક જગ્યાએ અલગથી મૂકેલો હતો.

**૮** પણી બીજો શિષ્ય કે જે કબર પાસે પહેલો આવ્યો હતો, તેણે પણ અંદર જઈને જોયું અને વિજ્ઞાસ કર્યો. **૯** કેમ કે ઈસ્યુએ મૃત્યુ પામેલાંઓમાંથી પાછા ઉઠવું જોઈએ, તે શાસત્રવચન ત્યાં સુધી તેઓ સમજતા ન હતા. **૧૦** ત્યારે શિષ્યો ફરી પોતાને ઘરે પાછા ગયા.

### મગદાલાની ભર્તિયમને ઈસ્યુનું દર્શન

**૧૧** જોકે ભર્તિયમ બહાર કબરની પાસે રડતી ઊભી રહી. તે રડતાં રડતાં નમીને કબરમાં વારેવાર જોયા કરતી હતી; **૧૨** અને જ્યાં ઈસ્યુનો પાર્થિવ દેહ દફનાવેલો હતો ત્યાં પ્રકાશિત વસ્ત્ર પહેલેલા બે સ્વર્ગદૂતોને, એકને ભાથા બાજુ અને બીજાને પગ બાજુ, બેઠેલા તેણે જોયા. **૧૩** તેઓ તેને કહે છે કે, 'બહેન, તું કેમ રડે છે?' તે તેમને કહે

છ, 'તેઓ મારા પ્રભુને લઈ ગયા છે અને તેઓએ તેમને કયાં મૂક્યા છે તે હું જાણતી નથી, માટે હું રક્ષું છું;'

**૧૪** એમ કહીને તેણે પાછા વળીને જોથું તો ઈસ્ટુને ઊભેલા જોથા; પણ તેઓ ઈસ્ટુ છે, એમ તેને ખખર પડી નહિ. **૧૫** ઈસ્ટુ તેને કહે છે કે, 'બહેન, તું કેમ રડે છે?' તું કોને શાંદે છે?' તે માળી છે એમ ધારીને તેણે તેને કટયું કે, 'બાઈ, જો તમે તેમને અહીંથી લઈ ગયા છો, તો તમે તેમને કયાં મૂક્યા છે તે મને કહો, એટલે હું તેમને લઈ જઈશ.'

**૧૬** ઈસ્ટુ તેને કહે છે કે, 'મનિયમ;' અને તેણે પાછા ફરીને તેમને હિંદુ ભાષામાં કટયું કે, 'રાખબોની!' એટલે 'ગુજરાતી!' **૧૭** ઈસ્ટુ તેને કહે છે કે, 'હજુ સુધી હું પિતા પાસે સ્વર્ગમાં ગયો નથી, માટે મને સ્પર્શ ન કર; પણ મારા બાઈઓની પાસે જઈને તેઓને કહે કે, 'જે મારા પિતા તથા તમારા પિતા અને મારા ઈશ્વર તથા તમારા ઈશ્વર, તેમની પાસે હું જાઉં છું.' **૧૮** મગદલાની મનિયમે આવીને શિષ્યોને જણાવ્યું કે, 'મૈં પ્રભુને જોથા છે અને તેમણે મને એ વાતો કહી છે.

### પોતાના શિષ્યોને ઈસ્ટુનું દર્શન

**૧૯** તે જ દિવસે, એટલે અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે સાંજે, શિષ્યો જયાં એકઠા થયા હતા ત્યાંનાં બારણાં થહૂદીઓના બયથી બંધ રાખવામાં આવ્યાં હતા, ત્યારે ઈસ્ટુએ આવીને તેઓની મદદે ઊભા રહીને કટયું કે, 'તમને શાંતિ થાઓ!' **૨૦** એમ કહીને તેમણે પોતાના હાથ તથા કૂખ તેઓને બતાવ્યાં. માટે શિષ્યો પ્રભુને જોઈને હર્ષ પામ્યા.

**૨૧** ઈસ્ટુએ ફરી તેઓને કટયું કે, 'તમને શાંતિ હો;' જેમ પિતાએ મને મોકલ્યો છે, તેમ હું તમને પણ મોકલું છું. **૨૨** પછી ઈસ્ટુએ તેઓ પર ચાસ કૂકીને કટયું કે, 'તમે પવિત્ર આત્મા પામો. **૨૩** જેઓનાં પાપ તમે માફ કરો છો, તેઓના પાપ માફ કરવામાં આવે છે; અને જેઓનાં પાપ તમે રાખો છો, તેઓના પાપ રહે છે.'

### ઈસ્ટુ અને થોમા

**૨૪** જથ્યારે ઈસ્ટુ આવ્યા ત્યારે થોમા, બારમાંનો એક, જે દીદીમસ કહેવાતો હતો, તે તેઓની સાથે ન હતો. **૨૫** તેથી બીજા શિષ્યોએ તેને કટયું કે, 'અમે પ્રભુને જોથા છે.' તેણે તેઓને કટયું કે, 'તેમના હાથમાં ખીલાઓના ઘા જોથા ક્ષિવાય, મારી આંગળી ખીલાઓના ઘામાં મૂક્યા ક્ષિવાય તથા તેમની કૂખમાં મારો હાથ નાખ્યા ક્ષિવાય, હું વિશ્વાસ કરવાનો નથી.'

**૨૬** આઠ દિવસ પછી ફરી તેમના શિષ્યો અંદર હતા; અને થોમા પણ તેઓની સાથે હતો; ત્યારે બારણાં બંધ હોવા છતાં ઈસ્ટુએ આવીને વચમાં ઊભા રહીને કટયું કે, 'તમને શાંતિ હો!' **૨૭** પછી તેઓ થોમાને કહે છે કે, 'તારી આંગળી અહીં સુધી પહોંચાડીને મારા હાથ જો; અને તારો હાથ લાંબો કરીને મારી કૂખમાં નાખ; અવિશ્વાસી ન રહે, પણ વિશ્વાસી થા.'

**૨૮** થોમાએ ઉત્તર આપતાં તેમને કટયું કે, 'મારા પ્રભુ અને મારા ઈશ્વર!' **૨૯** ઈસ્ટુએ તેને કટયું કે, 'તેંબુદ્ધિ કર્યો કારણ કે તેંબે મને જોથો છે, જેઓએ મને જોથો નથી અને છતાં પણ વિશ્વાસ કર્યો છે તેઓ આશીર્વાદિત છે.'

### આ પુસ્તકનો હેતુ

**૩૦** ઈસ્ટુએ બીજા ઘણાં થમટકારિક થિલનો શિષ્યોની સમક્ષ કર્યા, કે જેનું વર્ણન આ પુસ્તકમાં કરેલું નથી. **૩૧** પણ ઈસ્ટુ તે જ પ્રિસ્ત, ઈશ્વરના દીકરા છે, એવો તમે વિશ્વાસ કરો અને વિશ્વાસ કરીને તેમના નામથી જીવન પામો, માટે આટલી વાતો લખેલી છે.

## ૨૧

## સાત શિષ્યોને ઈસ્યુએ આપેલું દર્શન

૧એ બીનાઓ બન્યા પણી તિબેદિયસના સમુદ્રકિનારે ફસીથી ઈસ્યુએ શિષ્યોને દર્શન આપ્યું; તેમણે આ રીતે દર્શન આપ્યું; ૨ સિભોન પિતર, થોમા [જે દીદીમસ કહેવાતો હતો તે], ગાલીલના કાનાનો નથાનિયેલ, ઝબદીના દીકરા તથા તેમના શિષ્યોમાંના બીજા બે ઐકત્ર થયા હતા. ૩ સિભોન પિતર તેઓને કહે છે કે, 'હું માછલીઓ પકડવા જાઉં છું.' તેઓ તેને કહે છે કે, અમે પણ તારી સાથે આવીએ છીએ. ત્યારે તેઓ નીકળીને હોડીમાં બેઠા; પણ તે રાત્રે તેઓને કંઈ ભાગ્યું નહિ.

૪ પણ વહેલી જીવારે ઈસ્યુ કિનારે ઉભા હતા; પરંતુ તેઓ ઈસ્યુ છે એમ શિષ્યોએ જાણ્યું નહિ. ૫ ઈસ્યુ તેઓને કહે છે કે, 'જુવાનો, તમારી પાસે કંઈ ખાવાનું છે?' તેઓએ તેમને ઉત્તર આપ્યો કે, 'નથી.' ૬ તેમણે તેઓને કહ્યું કે, 'હોડીની જમણી તરફ જાળ નાખો, એટલે તમને કંઈક મળશે.' તેથી તેઓએ જાળ નાખી; પણ એટલી બધી માછલીઓ તેમાં ભરાઈ કે તેઓ તેને ખેંચી શક્યા નહિ.

૭ ત્યારે જે શિષ્ય પર ઈસ્યુ પ્રેમ રાખતા હતા તે પિતરને કહે છે કે, 'આ તો પ્રભુ છે!' જ્યારે સિભોન પિતરે સાંભાયું કે તેઓ પ્રભુ છે ત્યારે તેણે પોતાનો ઝબ્બો પહેર્યો (કેમ કે તે ઉધાડો હતો) અને સમુદ્રમાં ફૂદી પડ્યો. ૮ બીજા શિષ્યો હોડીમાં જ રહીને માછલીઓથી ભરાયેલી જાળ ખેંચતા આવ્યા, કેમ કે તેઓ કિનારાથી દૂર નહિ, પણ લગભગ પ્રણાસો ફૂટ જેટલે અંતરે હતા. ૯ તેઓ કિનારે ઉત્તર્યા ત્યારે ત્યાં તેઓએ અંગારા પર મૂકેલી માછલી તથા રોટલી જોયાં.

૧૦ ઈસ્યુ તેઓને કહે છે કે, 'તમે અત્યારે પકડેલી માછલીઓમાંથી થોડી લાવો.' ૧૧ તેથી સિભોન પિતર હોડી પર ચઢીને એકસો ત્રેપન મોટી માછલીઓથી ભરાયેલી જાળ કિનારે ખેંચી લાવ્યો; જોકે એટલી બધી માછલીઓ હોવા છતાં પણ જાળ ફાટી નહિ.

૧૨ ઈસ્યુ તેઓને કહે છે કે, 'આવો, નાસ્તો કરો.' તેઓ પ્રભુ છે તે જાણીને શિષ્યોમાંના કોઈની 'તમે કોણ છે? એમ તેમને પૂછવાની હિંમત ચાલી નહિ. ૧૩ ઈસ્યુએ આવીને રોટલી તેમ જ માછલી પણ તેઓને આપી. ૧૪ મૃત્યુમાંથી પાછા ઊંઘાં પણી ઈસ્યુએ પોતાના શિષ્યોને આ શ્રીજી વાર દર્શન આપ્યું.

## ઈસ્યુએ પિતરને પ્રણ વખત પૂછ્યું

૧૫ હવે તેઓએ નાસ્તો કર્યા બાદ ઈસ્યુ સિભોન પિતરને કહ્યું કે, 'યોનાના દીકરા સિભોન, શું તું મારા પર તેઓના કરતા વધારે પ્રેમ રાખે છે? તેણે જવાબ આપ્યો કે, 'હા પ્રભુ, તમે જાણો છો કે હું તમારા પર હેત રાખું છું.' ઈસ્યુએ તેને કહ્યું કે, 'મારાં ઘેટાંને પાણ.' ૧૬ તેઓ બીજી વખત તેને કહે છે કે, 'યોનાના દીકરા સિભોન, શું તું મારા પર પ્રેમ રાખે છે? તેણે તેમને કહ્યું કે, 'હા, પ્રભુ, તમે જાણો છો કે હું તમારા પર હેત રાખું છું.' ઈસ્યુ તેને કહે છે કે, 'મારાં ઘેટાંઓની સંભાળ રાખ.'

૧૭ તેમણે શ્રીજી વખત તેને કહ્યું કે, 'યોનાના દીકરા સિભોન, શું તું મારા પર હેત રાખે છે?' પિતર દિલગીર થયો, કારણ કે ઈસ્યુએ શ્રીજી વખત તેને પૂછ્યું હતું કે, 'શું તું મારા પર હેત રાખે છે?' અને તેણે તેમને કહ્યું કે, 'પ્રભુ, તમે સર્વ જાણો છો;' તમે જાણો છો કે હું તમારા પર હેત રાખું છું. ઈસ્યુ તેને કહે છે કે, 'મારા ઘેટાંને પાણ.' ૧૮ હું તને ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, 'જ્યારે તું જુવાન હતો ત્યારે જતે પોશાક પહેલીને જ્યાં તું ચાહતો હતો ત્યાં જતો હતો; પણ તું વૃદ્ધ થશે ત્યારે તું તારો હાથ લંબાવશે

અને બીજો કોઈ તને પોશાક પહેરાવશે, અને જથાં તું જવા નહિ ચાહે તથાં તને લઈ જશે.

<sup>૧૬</sup> હવે કઈ રીતના મૃત્યુથી પિતર ઈખરને ભહિમા આપશે એ સૂચવતાં ઈસ્તુએ એમ કદયું હતું. ઈસ્તુએ તેમને કદયું કે, 'મારી પાછળ આવ.'

### ઈસ્તુ અને પેલો શિષ્ય જેનાં પર ઈસ્તુ પ્રેમ રાખતા હતા

<sup>૨૦</sup> તથારે, જે શિષ્ય પર ઈસ્તુ પ્રેમ રાખતા હતા, જમતી વેળાએ ઈસ્તુની છાતીએ ટેકો દઈને બેઠો હતો તેણે કદયું કે, 'પ્રભુ જે તમને પરસ્વાધીન કરશે તે કોણ છે?' તથારે પિતરે પાછળ આવતા તે શિષ્યને જોયો. <sup>૨૧</sup> તથારે પિતર તેને જોઈને ઈસ્તુને પૂછ્યું કે, 'પ્રભુ, એ માણસનું શું થશે?'

<sup>૨૨</sup> ઈસ્તુએ તેને કદયું કે, હું આવું તથાં સુધી તે રહે એવી મારી ઇચ્છા હોથ તો તેમાં તારે શું? તું મારી પાછળ આવ. <sup>૨૩</sup> તેથી એ વાત ભાઈઓમાં ફેલાઈ ગઈ કે તે શિષ્ય મરવાનો નથી. પણ ઈસ્તુએ તેને એમ કદયું ન હતું કે, તે નહિ ભરશે નહિ; પણ એમ કે, હું આવું તથાં સુધી તે રહે એવી મારી ઇચ્છા હોથ, તો તેમાં તારે શું? <sup>૨૪</sup> જે શિષ્યે આ વાતો સંબંધી સાક્ષી આપી છે અને આ વાતો લખી છે, તે એ જ છે; અને તેની સાક્ષી છે, એ અમે જાણીએ છીએ.

### ઉપસંહાર

<sup>૨૫</sup> ઈસ્તુએ બીજાં ઘણાં કરેલાં કામ છે, જો તેઓમાંનું દરેક લખવામાં આવે તો એટલા બધાં પુસ્તકો થાથ કે તેનો સમાવેશ આ દુનિયામાં થાથ નહિ, એવું માલ માનવું છે.

## Acts of the Apostles

### પ્રેરિતોનાં ફૂટથો

#### ઇસ્કુની આજા

<sup>૧</sup> પ્રિય થિથોફિલ, ઇસ્કુએ પોતાના પસંદ કરેલા પ્રેરિતોને પવિત્ર આત્માથી જે આજા આપી, <sup>૨</sup> અને તેમને ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યા, તે દિવસ સુધી તેમણે જે કાર્ય કરતા તથા શિક્ષણ આપતા રહ્યા, તે બધી બિના વિષે મેં પહેલું પુસ્તક લખ્યું છે; <sup>૩</sup> ઇસ્કુએ ભરણ સત્યાં પછી તેઓને ઘણી સાભિતીઓથી પોતાને સજીવન થયેલા બતાવ્યા, ચાળીસ દિવસ સુધી તે તેઓની સમક્ષ પ્રગટ થતાં અને ઈશ્વરના રાજ્ય વિશેની વાતો કહેતાં રહ્યા;

<sup>૪</sup> તેઓની સાથે મળીને ઇસ્કુએ તેઓને આજા આપી કે, તમે યરુશાલેમથી જતા ના, પણ ઈશ્વરપિતાનું જે આશાવથન તમે મારા મુખથી સાંભળ્યું છે તેની રાહ જોતાં રહેજો; <sup>૫</sup> કેમ કે યોહાને પાણીથી બાપ્તિસ્મા આપ્યું હતું, પણ થોડા દિવસ પછી તમે પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામશો.

#### ઇસ્કુ પ્રિસ્ત સ્વર્ગમાં લઈ લેવાયા

<sup>૬</sup> હવે તેઓ એકઠા થયા ત્યારે તેઓએ ઇસ્કુને પૂછ્યું કે, પ્રભુ, શું તમે આ સમયે ઇઝરાયલના રાજ્યને પુનઃસ્થાપિત કરશો? <sup>૭</sup> ઇસ્કુએ તેઓને જણાવ્યું કે, જે થુગો તથા સમયો પિતાએ પોતાના અધિકારમાં રાખ્યા છે, તે જણવાનું કામ તમારું નથી. <sup>૮</sup> પણ પવિત્ર આત્મા તમારા પર આવશે ત્યારે તમે સામર્થ્ય પામશો; અને યરુશાલેમમાં, સમગ્ર યહૂદિયામાં, સમજ્ઞનમાં તથા પૂઢ્યીના છેડા સુધી તમે મારા સાક્ષી થશો.

<sup>૯</sup> એ વાતો કહી રહ્યા પછી, તેઓના દેખતા તેમને ઉપર લઈ લેવાયા; અને વાદળોએ તેઓની દૃષ્ટિથી તેમને ટાંકી દીધાં. <sup>૧૦</sup> તે જતા હતા ત્યારે તેઓ સ્વર્ગ તરફ અનિમેષ નથને જોઈ રહ્યા હતા, એવામાં ચંકતાં વસ્ત્ર પહેરેલા બે દૂત તેઓની પાસે ઊભા રહ્યા. <sup>૧૧</sup> તેઓએ કહ્યું કે, ગાલીલના માણસો, તમે સ્વર્ગ તરફ જોતાં કેમ ઊભા રહ્યા છો? એ જ ઈસ્કુ જેમને તમારી પાસેથી સ્વર્ગમાં લઈ લેવામાં આવ્યા છે, તેઓને જેમ તમે સ્વર્ગમાં જતા જોયા તે જ શીતે તેઓ પાછા આવશે.

#### યહૂદાનો અનુગામી

<sup>૧૨</sup> ત્યારે જૈતૂન નામનો પહાડ જે યરુશાલેમની પાસે, વિશ્રામવારની મુસાફરી જેટલે દૂર છે, ત્યાંથી તેઓ યરુશાલેમમાં પાછા આવ્યા. <sup>૧૩</sup> તેઓ ત્યાં આવ્યા ત્યારે જે ઉપરના માટ પર તેઓ રહેતા હતા ત્યાં ગયા. એટલે પિતર, યોહાન, યાક્રૂબ, આનિદ્રયા, ફિલિપ, થોમા, બર્થોલ્ભી, માથથી, અલ્ફીનો દીકરો યાક્રૂબ, સિમોન ઝેલોતસ, તથા યાક્રૂબનો ભાઈ યહૂદા મેડી પર ગયા. <sup>૧૪</sup> તેઓ સર્વ એક થિંકે પ્રાર્થનામાં; સ્ત્રીઓ, ઇસ્કુની ભા ભરિયમ તથા તેમના ભાઈઓ સહિત લાગુ રહેતાં હતાં.

<sup>૧૫</sup> તે દિવસોમાં પિતરે, આશરે એકસો વીસ માણસોની વચ્ચે ઊભા થઈને કહ્યું કે, <sup>૧૬</sup> ભાઈઓ, જેઓએ ઇસ્કુને પકડ્યા તેઓને દોરનાર યહૂદા વિષે દાઉદના મુખબારા પવિત્ર આત્માએ અગાઉથી જે કહ્યું હતું તે શાશ્વત પૂર્ણ થવાની આવશ્યકતા હતી.

<sup>૧૭</sup> કેમ કે તે આપણામાંનો એક ગણાથો હતો, અને આ સેવાકાર્યમાં તેને ભાગ મધ્યો હતો. <sup>૧૮</sup> (હવે એ માણસે પોતાની દુષ્ટતાનાં બદલામાં ભળેલા દ્વયથી એક

ખેતર વેચાતું લીધું. અને પછી પ્રથમ તે ઊંધા મોટે પટકાયો, વચ્ચમાંથી ફાસી ગયો અને તેનાં બધાં આંતરડાં નીકળી પડ્યાં. <sup>૧૬</sup> યચ્છાલેમના બધા રહેવાસીઓએ તે જાણ્યું, તેથી તે ખેતરનું નામ તેઓની ભાષામાં હકેલ્દ્યા, એટલે લોહીનું ખેતર, એવું પાડવામાં આવ્યું.)

<sup>૨૦</sup> કેમ કે ગીતશાસ્ત્રમાં લખેલું છે કે, “તેની રહેવાની જગ્યા ઉજ્જવ થાઓ; અને તેમાં કોઈ ન વસે,” અને, “તેનું અધ્યક્ષપદ બીજો લે.”

<sup>૨૧</sup> માટે યોહાનના બાપ્તિસ્માથી માંનીને પ્રભુ ઈસ્ટુને આપણી પાસેથી ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યા તે દિવસ સુધી ઈસ્ટુએ આપણામાં આવ જ કરી. <sup>૨૨</sup> તે સધા સમયોમાં જે માણસો આપણી સાથે ફરતા હતા તેઓમાંથી એક જણે આપણી સાથે ઈસ્ટુના મરણોત્થાનના સાક્ષી થવું જોઈએ. <sup>૨૩</sup> ત્યારે થૂસફ જે બર્સબા કહેવાય છે, જેની અટક થુસ્તસ હતી તેને તથા માણિથયાસને તેઓએ રજૂ કર્યા.

<sup>૨૪</sup> તેઓએ પ્રાર્થના કરી કે, હે અંતર્યામી પ્રભુ, <sup>૨૫</sup> જે સેવાકાર્ય તથા પ્રેરિતપદમાંથી પતિત થઈને થહૂદા પોતાને ડેકાએ ગયો, તેની જગ્યા પૂરવાને આ બેમાંથી તમે કોને પસંદ કર્યો છે તે અમને બતાવો. <sup>૨૬</sup> પછી તેઓએ તેઓને સારુ ચિછીઓ નાખી, તેમાં માણિથયાસના નામની ચિછી નીકળી; પછી અગિયાર પ્રેરિતોની સાથે તે પણ પ્રેરિત તરીકે ગણાયો.

## ૨

### પવિત્ર આત્માનું ઊતરવું

<sup>૧</sup> પચાસમાનો દિવસ આવ્યો, તે સમયે તેઓ સર્વ એક સ્થળો એકત્ર થયા હતા. <sup>૨</sup> ત્યારે સ્વર્ગમાંથી એકાએક ભારે આંધીના ઘુઘવાટ જેવો અવાજ આવ્યો, અને તેઓ જથ્યાં બેઠા હતા તે આખું ઘર ગાળું ઊઠ્યું. <sup>૩</sup> અનિનના જેવી છૂટી પડતી જીબો તેઓને દેખાઈ, અને તેઓમાંના દરેક ઉપર બેઠી. <sup>૪</sup> તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી મરૂર થયા, અને આત્માએ જેમ તેઓને બોલવાની શકિત આપી તેમ તેઓ અન્ય ભાષાઓમાં બોલવા લાગ્યા.

<sup>૫</sup> હવે આકાશની નીચેના દરેક દેશમાંથી ધાર્મિક થહૂદીઓ યચ્છાલેમભાં રહેતા હતા. <sup>૬</sup> તે અવાજ સંભળાયો ત્યારે ઘણાં લોકો બેગા થયા, અને ચકિત થઈ ગયા, કેમ કે તેઓમાંના દરેક પોતપોતાની ભાષામાં તેઓને બોલતા સાંભળ્યાં. <sup>૭</sup> તેઓ સધા વિસ્તિત થયા અને નવાઈ પામીને એકબીજાને કહેવા લાગ્યા કે, જુઓ, શું આ તમામ બોલનારા ગાલીલના નથી?

<sup>૮</sup> તો કેમ તેઓને આપણે આપણી માતૃભાષામાં બોલતાં સાંભળીએ છીએ? <sup>૯</sup> પાર્થીઓ, માદીઓ, એલાભીઓ, મેસોપોટેમિયાના, થહૂદિયાના, કપાદોકિયાના, પોન્તસના, આસ્સિયાના, <sup>૧૦</sup> કુગિયાના, પામ્ફૂલિયાના, મિસરના તથા કુરેની પાસેના લિબિયાના પ્રાંતોમાંના રહેવાસીઓ તથા રોમન પ્રવાસીઓ, થહૂદીઓ તથા નવા થયેલા થહૂદીઓ, <sup>૧૧</sup> કીતીઓ તથા અરબો, તેઓને આપણી પોતાની ભાષાઓમાં ઈચ્છરનાં પરાકભી કામો વિષે બોલતાં સાંભળીએ છીએ.

<sup>૧૨</sup> તેઓ સર્વ વિસ્તિત થયા અને ગુંઘવણમાં પડીને એકબીજાને કહેવા લાગ્યા કે, “આ શું હશે?” <sup>૧૩</sup> પણ બીજાઓએ ઠષામશકરી કરતાં કટ્યું કે, “એ માણસોએ નવો દ્રાક્ષારસ પીધો છે.”

### પિતરનો સંદેશ

<sup>૧૪</sup> ત્યારે પિતરે અગિયારની સાથે ઊભા થઈ ઊંધે સ્વરે તેઓને કટ્યું કે, “થહૂદિયાના માણસો તથા યચ્છાલેમના રહેવાસીઓ, તમે સર્વ જાણી લો અને મારી વાતોને કાન

દો.” <sup>૧૫</sup> આ ભાણસો પીધેલા છે એમ તમે ધારો છો, પણ એમ નથી; કેમ કે હજુ તો સવારના નવ થયા છે;

<sup>૧૬</sup> પણ એ તો થોએલ પ્રબોધકે જે કદ્યું હતું તે જ છે; એટલે કે, <sup>૧૭</sup> ઈશ્વર કહે છે કે, “છેલાં દિવસોમાં એમ થશે કે, હું મારો પવિત્ર આત્મા સર્વ ભાણસો પર રેણી દઈશ; અને તમારા દીકરા તથા તમારી દીકરીઓ પ્રબોધ કરશે, તમારા જુવાનોને સંદર્શનો થશે, અને તમારા વૃજોને સ્વઘનો આવશે; <sup>૧૮</sup> વળી તે સમયોમાં હું મારા સેવકો પર તથા ભારી સેવિકાઓ પર મારો આત્મા રેણી દઈશ; અને તેઓ પ્રબોધ કરશે; <sup>૧૯</sup> વળી હું ઉપર આકાશમાં આશ્રય્યકર્મો તથા નીચે પૃથ્વી પર ચમત્કારિક ચિંતનો બતાવીશ; લોહી, અનિન તથા ધૂમાડના ગોટેગોટા; <sup>૨૦</sup> પ્રભુનો તે મહાન તથા પ્રસિદ્ધ દિવસ આવ્યા અગાઉ સૂર્ય અંધકારઝ્ઞપ અને ચંદ્ર લોહીજ્ઞપ થઈ જશે; <sup>૨૧</sup> તે સમયે એમ થશે કે જે કોઈ પ્રભુને નામે પ્રાર્થના કરશે તે ઉજાર પામશે.”

<sup>૨૨</sup> ઓ ઇઝરાયલી ભાણસો, તમે આ વાતો સાંભળો. ઈસ્તુ નાગારી, જેમની મારફતે પ્રભુએ તમારામાં જે પરાજભી કામો, આશ્રય્યકર્મો તથા ચમત્કારિક ચિંતનો કરાવ્યાં, જે વિષે તમે પોતે પણ જાણો છો, તેઓ વડે તે ઈશ્વરને પસંદ પડેલા ભાણસ તરીકે તમારી આગળ સાબિત થયા તે છતાં, <sup>૨૩</sup> ઈશ્વરના સંકલ્પ તથા પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે તેમને પરસ્વાધીન કરાયા, તેમને પકડીને દુષ્ટોની હસ્તક વધસ્તંભે જડાવીને ભારી નખાયા. <sup>૨૪</sup> ઈશ્વરે તેમને મરણાની વેદનાથી અલિપ્ત રાખી ઉણાવ્યાં; કેમ કે તેઓ મૃત્યુના બંધનમાં રહે તે અસંભવ હતું.

<sup>૨૫</sup> કેમ કે દાઉદ તેમના વિષે કહે છે કે, મેં પોતાની સન્મુખ પ્રભુને નિત્ય જોયા; તે મારે જમણે હાથે છે, તેથી મને ખસેડવામાં આવે નહિ. <sup>૨૬</sup> એથી મારું હૃદય મગન થયું, અને મારી જીબે હર્ષ કર્યો; વળી મારો મનુષ્યદેહ પણ આશામાં રહેશે; <sup>૨૭</sup> કેમ કે તમે મારા આત્માને હાદેસમાં રહેવા દેશો નહિ, વળી તમે તમારા પવિત્રને કોહવાણ પણ જોવા દેશો નહિ. <sup>૨૮</sup> તમે મને જીવનનાં ભાર્ગ જણાવ્યાં છે; તમારા મુખના દર્શનથી તમે મને આનંદથી બરપૂર કરશો.

<sup>૨૯</sup> ભાઈઓ, આપણા પૂર્વજ દાઉદ વિષે હું તમને ખુલ્લી રીતે કહી શકું છું કે, તે મરણ પામ્યો છે, અને દફનાવાયો પણ છે, અને તેની કબર આજ સુધી અહીં આપણે ત્યાં છે. <sup>૩૦</sup> તે પ્રબોધક હતો, અને જાણતો હતો કે ઈશ્વરે સમ ખાઈને તેને કદ્યું છે કે, તારા સંતાનમાંના એકને હું તારા રાજ્યાસન પર બેસાડીશ; <sup>૩૧</sup> એવું અગાઉથી જાણીને તેણે ખ્રિસ્તનાં મરણોત્થાન વિષે કદ્યું કે, તેમને હાદેસમાં રહેવા દેવામાં આવ્યા નહિ, અને તેમના દેહને સરી જવા દીધો નહીં.

<sup>૩૨</sup> એ ઈસ્તુને ઈશ્વરે સજીવન કર્યા છે, અને તે વિષે અમે સર્વ સાક્ષી હીએ. <sup>૩૩</sup> માટે ઈશ્વરને જમણે હાથે તેમને ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યા, અને આશાવચન અનુસાર ઈશ્વરપિતા પાસેથી પવિત્ર આત્મા પામીને, આ જે તમે જુઓ છો તથા સાંભળો છો, તેમ તેમણે આપણને પવિત્ર આત્મા આપ્યાં છે.

<sup>૩૪</sup> કેમ કે દાઉદ તો સ્વર્ગમાં ચદ્રયો નહોતો; પણ તે પોતે કહે છે, <sup>૩૫</sup> પ્રભુએ મારા પ્રભુને કદ્યું કે, તારા શશ્રૂઓને હું તારું પાયાસન કરું ત્યાં લગી તું મારે જમણે હાથે બેસ. <sup>૩૬</sup> એ માટે ઇઝરાયલના તમામ લોકોએ નિશ્ચે જાણવું કે, જે ઈસ્તુને તમે વધસ્તંભ પર મારી નાખ્યા, તેમને ઈશ્વરે પ્રભુ તથા ખ્રિસ્ત બનાવ્યા છે.

<sup>૩૭</sup> હવે આ સાંભળીને તેઓનાં મન વીધાઈ ગયા, અને તેઓએ પિતરને તથા બીજ પ્રેરિતોને કદ્યું કે, ભાઈઓ, અમે શું કરીએ? <sup>૩૮</sup> ત્યારે પિતરે તેઓને કદ્યું કે, પસ્તાવો કરો, અને ઈસ્તુ ખ્રિસ્તને નામે તમારામાંના પ્રત્યેક બાપ્તિક્ષમા પામો, તમારાં પાપોની

માઝીને માટે અને તમને પવિત્ર આત્માનું દાન પ્રાપ્ત થાય તે માટે. <sup>૩૬</sup> કેમ કે તે આશાવચન તમારે સારુ તથા તમારાં છોકરાંને તથા જેઓ દૂર છે તેઓને સારુ છે, એટલે આપણા ઈંખર પ્રભુ જેટલાંને પોતાની પાસે બોલાવશે તે સર્વને સારુ છે.

<sup>૪૦</sup> પિતરે બીજુ ઘણી વાતો કહીને સાક્ષી આપી તથા બોધ કર્યો કે, તમે આ જમાનાનાં દુષ્ટ લોકથી બધી જાઓ. <sup>૪૧</sup> ત્યારે જેઓએ તેમની વાત સ્વીકારી તેઓ બાપ્તિક્ષા પાખ્યા. અને તે જ દિવસે પ્રણોક હજાર માણસો ઉમેરાયાં. <sup>૪૨</sup> તેઓ પ્રેરિતોના બોધમાં, સંગતમાં, રોટલી બાંગવામાં (પ્રભુ બોજન લેવામાં) તથા પ્રાર્થનામાં દૃઢતાથી લાગુ રહ્યાં.

### વિજ્ઞાસ કરનારાઓનું જીવન

<sup>૪૩</sup> દરેકે આદરથુકત ભીતિ અનુભવી; અને પ્રેરિતોથી ઘણાં આશ્રયકર્મો તથા ચ્યાન્ટકારિક ચિન્તનો થથા. <sup>૪૪</sup> તમામ વિજ્ઞાસીઓ એકઠા રહેતા હતા અને તેઓની બધી મિલકત સહિયારી હતી. <sup>૪૫</sup> તેઓ પોતાની મિલકત તથા સરકામાન વેચી નાખતા, અને દરેકની અગત્ય પ્રમાણે સર્વને વહેંથી આપતા.

<sup>૪૬</sup> તેઓ નિત્ય ભક્તિસ્થાનમાં એક ચિંતા હજાર રહેતા તથા ઘરેઘરે રોટલી બાંગીને ઉંમંગથી તથા નિખાલસ મનથી બોજન કરતા હતા. <sup>૪૭</sup> તેઓ ઈંખરની સ્તુતિ કરતા હતા, અને સર્વ લોકો તેમના પર પ્રસંગ હતા. અને પ્રભુ ચોજરોજ ઉદ્ધાર પામનારાઓને તેઓની સંગતમાં ઉમેરતા હતા.

## ૩

### લંગડો માણસ સાજો કરાયો

<sup>૧</sup> પ્રાર્થનાની વેળાએ, બપોરે પ્રણ વાગે, પિતર તથા યોહાન ભક્તિસ્થાનમાં જતા હતા. <sup>૨</sup> જન્મથી પગે અપંગ એક માણસને, ઊંચકીને લવાતો અને ભક્તિસ્થાનના સુંદર નામના દરવાજા આગળ નિત્ય બેસાડતો કે જેથી ભક્તિસ્થાનમાં જનારાંની પાસે તે ભીખ માંગી શકે. <sup>૩</sup> તેણે પિતરને તથા યોહાનને ભક્તિસ્થાનમાં જતા જોઈને ભીખ માગી.

<sup>૪</sup> ત્યારે પિતર તથા યોહાને તેની સામે એકીટસે જોઈને કર્યું કે, અમારી તરફ જો. <sup>૫</sup> તેઓની પાસેથી કંઈક મળશે એવી આશાથી તેણે તેઓના પર ધ્યાન આપ્યું. <sup>૬</sup> પણ પિતરે કર્યું કે, સોનુંઝું તો મારી પાસે નથી; પણ મારી પાસે જે છે તે હું તને આપું છું. નાસરેથના ઈસુ ખ્રિસ્તનાં નામે ચાલતો થા.

<sup>૭</sup> પિતરે તેનો જમણો હાથ પકડીને તેને ઊભો કર્યો. અને તરત જ તેના પગની ધૂંટીમાં તાકાત આવી. <sup>૮</sup> તે કુદીને ઊભો થયો, અને ચાલવા લાગ્યો; ચાલતાં અને કુદતાં તથા ઈંખરની સ્તુતિ કરતાં તે તેઓની સાથે ભક્તિસ્થાનમાં ગયો.

<sup>૯</sup> સર્વ લોકોએ તેને ચાલતો તથા ઈંખરની સ્તુતિ કરતો જોયો; <sup>૧૦</sup> લોકોએ તેને ઓળખયો કે ભક્તિસ્થાનના સુંદર નામના દરવાજા આગળ જે ભીખ માંગવા બેસતો હતો તે એ જ છે; અને તેને જે થયું હતું તેથી લોકો બહુ આશ્રય પાખ્યા.

### ભંદિરમાં પિતરનો સંદેશો

<sup>૧૧</sup> તે સાજો કરાયેલો માણસ પિતર તથા યોહાનને તે પકડી રહ્યો હતો એટલામાં આશ્રયસભર સધા લોક, સુલેમાન નામની પરસાળમાં તેઓની પાસે દોડી આવ્યા.

<sup>૧૨</sup> તે જોઈને પિતરે લોકોને ઉત્તર આપ્યો કે, ઈજરાથલી માણસો, આ જોઈ તમે આશ્રય કેમ પામો છો? અને જાણો અમારા સામર્થ્યથી અથવા ધાર્મિકપણાથી અમે તેને ચાલતો કર્યો હોય તેમ શા માટે અમને ધારીધારીને જોઈ રહ્યા છો?

<sup>૧૩</sup> ઇષ્ટ્રાહિમનાં, ઇસહાકના તથા યાકૂબના ઈશ્વરે, એટલે આપણા પૂર્વજોના ઈશ્વરે, પોતાના સેવક ઈસુને મહિમાવાન કર્યા, જેમને તમે પકડાત્યા અને પિલાતે તેમને છોડી દેવાનું છરાવ્યું હતું ત્યારે તેની આગળ તમે તેમનો નકાર કર્યો હતો. <sup>૧૪</sup> તમે તે પવિત્ર તથા ન્યાયીનો વિશોધ કર્યો, અને અમારે સારુ એક ખૂનીને છોડી દેવામાં આવે એવું માગીને, <sup>૧૫</sup> તમે જીવનનાં અધિકારી ઈસુને મારી નાખ્યા; તેમને ઈશ્વરે મૂઅલાંઓમાંથી સજીવન કર્યા; અને અમે તેના સાક્ષી છીએ. <sup>૧૬</sup> આ માણસ જેને તમે જુઓ છો અને ઓળખો છો, તેને ઈસુના નામ પરના વિજ્ઞાસથી શક્તિમાન કર્યો; હા, ઈસુ પરના વિજ્ઞાસે તમો સર્વની આગળ તેને આ પૂરું આરોગ્ય આપ્યું છે.

<sup>૧૭</sup> હવે ભાઈઓ, તમે તેમ જ તમારા અધિકારીઓએ પણ અજ્ઞાનપણાથી તે કામ કર્યું એ હું જાણું છું. <sup>૧૮</sup> પણ ઈશ્વરે બધા પ્રબોધકોના મુખદારા અગાઉથી જે કદ્યું હતું કે, 'તેમના ખ્રિસ્ત દુઃખ સહેશે', તે એ શીતે તેમણે પૂર્ણ કર્યું.

<sup>૧૯</sup> માટે તમે પદ્ધતાવો કરો ને ફરો, જેથી તમારાં પાપ ભાફ કરવામાં આવે; અને એમ પ્રભુની હજુરમાંથી તાજગીના સમયો આવે; <sup>૨૦</sup> અને ખ્રિસ્ત જેમને તમારે સારુ છરાવવાંમાં આવ્યા છે, તેમને એટલે ઈસુને, તેઓ મોકલે.

<sup>૨૧</sup> ઈશ્વરે જગતના આરંભથી પોતાના પવિત્ર પ્રબોધકોનાં મુખદારા જે વિષે કદ્યું છે તે સધારાની પુનઃસ્થાપના થવાનાં સમયો સુધી ઈસુએ સ્વર્ગમાં રહેવું જોઈએ. <sup>૨૨</sup> મૂસાએ તો કદ્યું હતું કે, 'પ્રભુ ઈશ્વર તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવા એક પ્રબોધકને તમારે સારુ ઊભો કરશો, તે જે કંઈ તમને કહે તે બધી બાબતો વિષે તમારે તેમનું સાંભળવું. <sup>૨૩</sup> જે કોઈ માણસ તે પ્રબોધકનું નહિ સાંભળો, તેનો લોકમાંથી પૂરૈપૂરો નાશ થશે'.

<sup>૨૪</sup> વળી શમુખેલથી માંડીને તેની પાછળ આવનાર જેટલાં પ્રબોધકો બોલ્યા છે, તે સર્વાએ પણ આ દિવસો વિષે કદ્યું છે. <sup>૨૫</sup> તમે પ્રબોધકોના સંતાન છો, અને 'ઇષ્ટ્રાહિમનાં સંતાનો દારા પૂર્ણી પરનાં સર્વ કુટુંબ આશીર્વાદિત થશે,' એવું ઇષ્ટ્રાહિમને કહીને ઈશ્વરે તમારા પૂર્વજો સાથે કરાર કર્યો, તેનાં સંતાન તમે છો. <sup>૨૬</sup> ઈશ્વરે પોતાના સેવકને સજીવન કરી, તેમને પ્રથમ તમારી પાસે મોકલ્યા, જેથી તે તમને દરેકને તમારાં દુષ્કૃત્યોથી ફેરવીને આશીર્વાદ આપે.

## ૪

### પિતર અને યોહાન સાન્હેદ્રિન સભા આગળ

<sup>૧</sup> પિતર અને યોહાન લોકોની આગળ વાત કરતા હતા, એટલામાં યાજકો, બક્કિતસ્થાનના અગ્રેસર તથા સદ્ગુરીઓ તેઓ પર ધર્માદ્યમાં આવ્યા; <sup>૨</sup> કેમ કે તેઓ લોકોને બોધ કરતા હતા અને ઈસુમાં મૃત્યુ પામેલાંઓનું મરણોત્થાન થાય છે એવું પ્રગટ કરતા હતા, તેથી તેઓ બહુ ઉશ્કેરાયા હતા. <sup>૩</sup> તેઓએ પિતર તથા યોહાનની ધરપકડ કરી. તે વેળા સાંજ પડી હતી ભાટે બીજા દિવસ સુધી તેઓને જેલમાં રાખ્યા. <sup>૪</sup> તોપણ જેઓએ તેમનું પ્રવચન સાંભળ્યું હતું તેઓમાંના ધણાંએ વિજ્ઞાસ કર્યો, અને વિજ્ઞાસ કરનાર માણસોની સંખ્યા આશરે પાંચ હજારની થઈ.

<sup>૫</sup> બીજે દિવસે તેઓના અધિકારીઓ, વડીલો, શાસ્ત્રીઓ, <sup>૬</sup> તથા આશ્રાસ પ્રમુખ યાજક, કાયાફા, યોહાન, એલેકઝાન્ડર તથા પ્રમુખ યાજકના સર્વ સગાં થર્લશાલેમભાં એકઢા થથા. <sup>૭</sup> પિતર તથા યોહાનને તેઓની મધ્યમાં ઊભા રાખી, તેઓએ તેઓને પૂછ્યું કે, કયા પરાક્રમથી કે કથા નામથી તમે એ કર્યું છે?

<sup>૯</sup> ત્યારે પિતરે પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને તેઓને કદ્યું કે, ઓ લોકોના અધિકારીઓ તથા વડીલો, <sup>૧૦</sup> જે સાંભળું કામ એક અશક્ત ભાગસના હિતમાં થયું છે તે વિષે જો આજે અમને પૂછવામાં આવે છે, કે તે શાથી જાજો કરાયો છે; <sup>૧૧</sup> તો તમો સર્વને તથા સર્વ ઈજરાયલી લોકોને એ ભાલૂમ થાય કે, ઈસુ ખિસ્ત નાઝારી, જેમને તમે વધસ્તંબ પર ભારી નાખ્યા, જેમને ઈખરે ભરણમાંથી સજુવન કર્યા તેમના નામથી આ ભાગસ સાજો થઈ અહીં તમારી આગળ ઉભો રહ્યો છે.

<sup>૧૨</sup> પથ્થર તમો બાંધનારાઓએ નકાર્યો હતો તે એ જ છે, ને તે ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર થયો છે. <sup>૧૩</sup> બીજા કોઈથી ઉદ્ઘાર નથી, કેમ કે જેથી આપણો ઉદ્ઘાર થાય એવું બીજું કોઈ નામ આકાશની નીચે ભાગસો મધ્યે અપાયેલું નથી.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે પિતર તથા યોહાનની હિંમત જોઈને તથા તેઓ સાધારણ તથા અશિક્ષિત ભાગસો છે, એ જાણીને તેઓ આજ્ઞાર્થ પાખ્યા; અને તેઓએ પિતર તથા યોહાનને ઓદાખ્યા કે તેઓ ઈસુની સાથે હતા. <sup>૧૫</sup> પેલા સાજાં થયેલા ભાગસને તેઓની સાથે ઉભો રહેલો જોઈને તેઓથી કંઈ વિરુદ્ધ બોલી શકાયું નહિ.

<sup>૧૬</sup> પણ તેઓને સભામાંથી બહાર જવાનો હુકમ કર્યા પણી તેઓએ અંદરોઅંદર ચર્ચા કરી કે, આ ભાગસોને આપણે શું કરીએ? <sup>૧૭</sup> કેમ કે તેઓના દ્વારા એક પ્રક્રિય ચમત્કારિક ચિન્તન થયું છે, જેની યરૂશાલેમના સધાળ રહેવાસીઓને ખબર છે; અને આપણે તેનો ઇનકાર કરી શકતા નથી. <sup>૧૮</sup> પણ લોકોમાં તે વધારે ફેલાય નહિ, માટે આપણે તેઓને એવી ધમકી આપીએ કે હવે પણી તમારે કોઈ પણ ભાગસની સાથે વાત કરતાં ઈસુનું નામ લેવું નહિ. <sup>૧૯</sup> પણી તેઓએ પિતર તથા યોહાનને બોલાવીને આજ્ઞા આપી કે, વાત કરતાં તેમ જ બોધ કરતાં પણ તમારે ઈસુનું નામ બિલકુલ લેવું નહિ.

<sup>૨૦</sup> પણ પિતર તથા યોહાને તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, શું ઈખરના કરતાં તમાં સાંભળવું એ ઈખરની અમક્ષ ઉચ્ચિત છે કે નહિ, એ તમે જ નક્કી કરો. <sup>૨૧</sup> કેમ કે અમે તો જે જોયું તથા સાંભળ્યું, તે કદ્યાં વિના અમારાથી રહેવાય એમ નથી.

<sup>૨૨</sup> પિતર તથા યોહાનને શિક્ષા કરવાનું કંઈ કારણ ન મળ્યાથી તેઓએ લોકોને લીધે તેઓને ફરી થેતવણી આપીને છોડી દીધાં; કેમ કે જે થયું હતું તેને લીધે સર્વ [લોકો] ઈખરને મહિમા આપતા હતા. <sup>૨૩</sup> કેમ કે જે ભાગસના હકમાં સાંભળ્યાનું આ ચમત્કારિક ચિન્તન થયું હતું તે ચાણીસ વરસી વધારે ઉમરનો હતો.

### વિશ્વાસીઓ હિંમત માટે પ્રાર્થના કરે છે

<sup>૨૪</sup> પણ છૂટીને તેઓ પોતાના સાથીઓની પાસે ગયા. અને મુખ્ય યાજકોએ તથા વડીલોએ તેમને જે કંઈ કદ્યું હતું, તે સધાળું તેમને કહી સંભળાવ્યું. <sup>૨૫</sup> તે સાંભળીને તેઓએ એક ચિત્તે ઈખરની આગળ મોટે જાદે કદ્યું કે, ઓ પ્રભુ, આકાશ, પૃથ્વી તથા સમુદ્ર અને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર તમે છો; <sup>૨૬</sup> તમે પવિત્ર આત્માથી તમારા સેવક અમારા પૂર્વજ દાઉદના મુખે કદ્યું હતું કે, વિદેશીઓએ કેમ તોફાન કર્યું છે? અને લોકોએ વ્યર્થ કલ્પના કેમ કરી છે? <sup>૨૭</sup> પ્રભુની વિરુદ્ધ તથા તેના ખિસ્તની વિરુદ્ધ દુનિયાના રાજાઓ સજ્જ થયા, તથા અધિકારીઓ એકઢા થયા;

<sup>૨૮</sup> કેમ કે ખરેખર તમારા પવિત્ર સેવક ઈસુ જેમને તમે અભિપ્રાત કર્યા, તેમની વિરુદ્ધ હેરોદ તથા પોતિયસ પિલાત, વિદેશીઓ તથા ઈજરાયલી લોકો સહિત આ શહેરમાં એકઢા થયા હતા; <sup>૨૯</sup> જેથી તમારા હાથે તથા તમારા સંકલ્પે જે થવાનું અગાઉથી નિર્માણ થયું હતું તે બધું તેઓ કરે.

૨૬ હવે, હે પ્રભુ, તમે તેઓની ધર્મકીઓ દ્યાનમાં લો, અને તમારા સેવકોને તમારી વાત પૂરી હિંમતથી કહેવાનું [સામર્થ્ય] આપો; ૩૦ તે દરમિથાન તમે લોકોને નીરોગી કરવાને તમારો હાથ લંબાવો; અને તમારા પવિત્ર સેવક ઈસ્કુને નામે ચમત્કારિક શિદ્ધિનો તથા આશ્રયકર્મો કરાવો. ૩૧ અને તેઓ પ્રાર્થના કરી રહ્યા ત્યારે જે મકાનમાં તેઓ બેગા થથા હતા તે હૃદયું; અને તેઓ સર્વ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થથા, અને ઈશ્વરનું વચ્ચન હિંમતથી બોલવા લાગ્યા.

### સામૂહિક જીવન અને સહિયારી ભિલકત

૩૨ વિજ્ઞાસ કરનારાઓનો સમુદ્દાય એક મનનો તથા એક જીવનો હતો અને પોતાની જે વસ્તુઓ હતી તેમાંની કોઈ પોતાની માલિકીની છે એવું કોઈ કહેતું નહિ; પણ તમામ વસ્તુઓ સહિયારી હતી. ૩૩ પ્રેરિતોએ મહા પરાક્રમથી પ્રભુ ઈસ્કુના મરણોત્થાનની સાક્ષી પૂરી; અને તેઓ સર્વના ઉપર ઘણી ઝૂપા હતી.

૩૪ તેઓમાંના કોઈને કશાની અછિત નહોતી; કારણ કે જેટલાંની પાસે જમીન કે ઘર હતાં તેટલાંએ તે વેચી નાખ્યાં, ૩૫ વેચેલી વસ્તુઓનું મૂલ્ય લાવીને તેઓ પ્રેરિતોના પગ આગળ મૂકતા; અને જેની જેને અગત્ય હતી તે પ્રમાણે તેમને વહેંથી આપવામાં આવતું હતું.

૩૬ થૂસફ કરીને એક લેવી હતો, તે સાયપ્રસનો વતની હતો, તેની અટક પ્રેરિતોએ બાર્નાબાસ (એટલે સુખોધનો દીકરો) રાખી હતી. ૩૭ તેની પાસે જમીન હતી, તે તેણે વેચી દીધી, અને તેનાં નાણાં લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મૂક્યાં.

## પ

### અનાન્યા અને સાફીરા

૧ પણ અનાન્યા નામે એક ભાણસે તથા તેની પતની સાફીરાએ પોતાની ભિલકત વેચી. ૨ સાફીરાની સંભિતથી અનાન્યાએ તેના મૂલ્યમાંથી થોડું પોતાની પાસે પણ રાખ્યું; અને કેટલોક ભાગ લાવીને પ્રેરિતોના પગ આગળ મૂક્યો.

૩ પણ પિતરે કદ્યું કે, 'ઓ અનાન્યા, પવિત્ર આત્માને જૂદું કહેવાનું, તથા જમીનનાં મૂલ્યમાંથી થોડું પોતાની પાસે રાખવાનું શેતાને તારા મનમાં કેમ બર્થું છે? ૪ તે [જમીન] તારી પાસે હતી ત્યારે શું તારી નહોતી? અને તેને વેચયા પણી શું [તેનું મૂલ્ય] તારે સ્વાધીન નહોતું? તેં પોતાના મનમાં આવો વિચાર કેમ આવવા દીધો? તેં ભાણસોને નહિ પણ ઈશ્વરને જૂદું કદ્યું છે.' ૫ એ વાતો સાંભળતાં જ અનાન્યાએ પડીને પોતાનો પ્રાણ છોડ્યો, અને જેઓએ એ વાત સાંભળી તે સર્વને ઘણી બીક લાગી. ૬ પણ જુવાનોએ ઊઠીને તેને [કપડાંમાં] વીટાખ્યો, અને બહાર લઈ જઈને દફનાવ્યો.

૭ અણેક કલાક પણી તેની પતની અંદર આવી, જે થયું હતું તેની તેને ખબર નહોતી. ૮ ત્યારે પિતરે સાફીરાને પૂછ્યું કે, મને કહે, તમે શું આટલી જ કિંમતે તે જમીન વેચી? તેણે તેને કદ્યું કે, હા, એટલી જ કિંમતે.

૯ ત્યારે પિતરે તેને કદ્યું કે, પ્રભુના આત્માનું પરીક્ષણ કરવાને તમે બજ્જેએ કેમ સંપ કર્યો છે? જો, તારા પતિને દફનાવનારાંઓ હવે બારણા પાસે આવી પહોંચયા છે, અને તેઓ તને પણ લઈ જશે. ૧૦ તત્કાળ સાફીરાએ તેમના પગ પાસે પડીને પોતાનો પ્રાણ છોડ્યો; પણી તે જુવાનોએ આવીને તેને ભરણ પામેલી જોઈ, અને બહાર લઈ જઈને તેના પતિની કબર પાસે દફનાવી. ૧૧ આથી આખા વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયને તથા જે લોકોએ એ વાતો સાંભળી તે સર્વને ઘણો ડર લાગ્યો.

### ચમત્કારો અને અદ્ભુત કાર્યો

<sup>૧૨</sup>પ્રેરિતોની હસ્તક લોકોમાં ઘણાં ચમટકારિક શિદનો તથા આશ્રય્યકર્મો થયાં. તેઓ સર્વ એક થિંચે સુલેમાનની પરસાળમાં નિયમિત મળતા હતા; <sup>૧૩</sup> પણ બીજાઓમાંથી કોઈને તેઓની સાથે ભળી જવાની હિંમત થતી ન હતી; તો પણ લોકો તેઓને માન આપતા;

<sup>૧૪</sup> અને પ્રભુ પર વિજ્ઞાસ કરનારાં, સંખ્યાબંધ પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ, વધારે પ્રમાણમાં ઉમેરાતાં ગયા; <sup>૧૫</sup> એટલે સુધી કે તેઓઓ માંદાઓને લાવીને પથારીઓ તથા ખાટલાઓ પર સુવાદ્યાં, જેથી પિતર પાસે થઈને જાય તો તેનો પડછાયો પણ તેઓમાંના કોઈનાં ઉપર પડે. <sup>૧૬</sup> વળી યદ્રશાલેમની આસપાસનાં શહેરોમાંના ઘણાં લોક બીમારોને તથા અશુષ્ય આત્માઓથી પીડાતાંઓને લઈને ત્યાં આવતા હતા, અને તેઓ બધાને સાજાં કરવામાં આવતાં હતાં.

### પ્રેરિતોની સત્તાવણી

<sup>૧૭</sup> પણ પ્રમુખ યાજક તથા તેના સધણા સાથીઓ (જેઓ સદ્ગુરી પંથના હતા), તેઓને ખૂબ ઈર્ષા આવી, <sup>૧૮</sup> અને પ્રેરિતોને પકડીને તેઓઓએ તેમને જેલમાં પૂર્યા.

<sup>૧૯</sup> પણ રાત્રે પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે જેલના બારણાં ઉધાદ્યાં, અને તેઓને બહાર લાવીને કર્યું કે, <sup>૨૦</sup> તમે જાઓ, અને ભક્તિસ્થાનમાં ઊભા રહીને એ જીવન વિષેની જધી વાતો લોકોને સંભળાવો. <sup>૨૧</sup> એ સાંભળીને પિતર તથા યોહાને વહેલી સવારે ભક્તિસ્થાનમાં જઈને પ્રવયન કર્યું. પણ પ્રમુખ યાજક તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભા બોલાવી ભક્તિસ્થાનમાં ઈજરાયલી લોકોના વડીલોને એકઠા કર્યા અને પિતર તથા યોહાનને લાવવાને માટે જેલમાં માણસ મોકલ્યા.

<sup>૨૨</sup> પણ સ્થિપાઈઓ ત્યાં ગયા ત્યારે તેઓ તેમને જેલમાં ભણ્યા નહિં; તેઓઓએ પાછા આવીને ખબર આપી કે, <sup>૨૩</sup> અમે જેલના દરવાજાને સારી ચીતે બંધ કરેલ તથા ચોકીદારોને દરવાજા આગળ ઊભા રહેલા જોયા; પણ અમે દરવાજો ઉધાદ્યો ત્યારે અમને અંદર કોઈ માલૂમ પડ્યા નહિં.

<sup>૨૪</sup> હવે જ્યારે ભક્તિસ્થાનના સરદાર તથા મુખ્ય યાજકોએ આ વાતો સાંભળી ત્યારે એ સંબંધી તેઓ બહુ ગુંચવણ પામ્યા કે, આનું શું પરિણામ આવશે? <sup>૨૫</sup> એટલામાં એક વ્યક્તિએ આવી તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે જેલમાં પૂર્યા હતા, તેઓ તો ભક્તિસ્થાનમાં ઊભા રહીને લોકોને ઉપદેશ આપે છે.

<sup>૨૬</sup> ત્યારે સરદાર સ્થિપાઈઓને સાથે લઈને જબરદસ્તી કર્યા વિના તેઓને લઈ આત્મયો; કેમ કે તેઓ લોકોથી બીતા હતા કે, કદાચ તેઓ અમને પથ્થરે મારે. <sup>૨૭</sup> તેઓઓએ તેઓને લાવીને સભા આગળ હાજર કર્યા, અને પ્રમુખ યાજક તેઓને પૂરુષ્યું કે, <sup>૨૮</sup> “અમે તમને સખત મના કરી હતી કે તમારે બોધ કરતાં એ નામ [ઈસ્તુનું] લેવું નહિં; પણ જુઓ, તમે તો તમારા પ્રવયનથી યદ્રશાલેમને ગજવી મૂકયું છે, એ માણસનું રક્ત પાડવાનો દોષ તમે અમારા પર મૂકવા માગો છો.”

<sup>૨૯</sup> પણ પિતર તથા પ્રેરિતોએ ઉત્તર આપ્યો કે, માણસોના કરતાં અમારે ઈશ્વરનું વધારે માનવું જોઈએ. <sup>૩૦</sup> જે ઈસ્તુને તમે વધસ્તંભ પર જડીને મારી નાખ્યા, તેમને આપણા પૂર્વજોના ઈશ્વરે ઉઠાદ્યાં છે. <sup>૩૧</sup> તેમને ઈશ્વરે પોતાને જમણે હાથે રાજ તથા ઉદ્ધારક થવાને ઊંચા કર્યા છે, કે તેઓ ઈજરાયલને પશ્ચાતાપ કરાવે તથા તેઓને પાપની માફી આપે. <sup>૩૨</sup> અમે એ વાતોના સાક્ષી છીએ, અને ઈશ્વરે પોતાની આજા માનનારાઓને જે પવિત્ર આત્મા આપ્યા છે તેઓ પણ સાક્ષી છે.

<sup>૩૩</sup> આ સાંભળીને તેઓનાં મન વીધાઈ ગયા, અને તેઓએ તેમને મારી નાખવાનો નિર્ણય કર્યો. <sup>૩૪</sup> પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી નિયમશાસ્ત્રી, જેને સર્વ લોકો માન આપતા હતા, તેણે સભામાં ઊભા થઈને હુકમ કર્યો કે આ વ્યક્તિએ થોડીવાર સુધી બહાર લઈ જાઓ.

**૩૫** પછી તેણે તેઓને કદ્યું કે, ઓ ઈરાયલી ભાણસો, આ લોકોને તમે જે કરવા ઇછો છો તે વિષે સાવચેત રહો. **૩૬** કેમ કે કેટલાક સમય પહેલાં થયુદાએ બળવો કરીને કદ્યું કે, હું એક મહાન વ્યક્તિ છું; તેની સાથે આશરે ચારસો ભાણસ સામેલ થયા હતા, તે માર્યા ગયા, અને જેટલાંએ તેનું માન્યું તેઓ સર્વ નાશ પામ્યા. **૩૭** એના પછી વસ્તીગણતરીના સમયે ગાલીલના થહૂદાએ બળવો કરીને ઘણાં લોકોને પોતાની પાછળ ખેંચ્યા; તે પણ નાશ પામ્યો, અને જેટલાં લોકોએ તેનું માન્યું તેઓ સર્વ વિખેરાઈ ગયા.

**૩૮** હવે હું તમને કહું છું કે, આ ભાણસોથી તમે દૂર રહો, અને તેઓને રહેવા દો; કેમ કે જો એ મત અથવા એ કામ ભાણસોથી હશે તો તે ઊથલી પડશે; **૩૯** પણ જો ઈશ્વરથી હશે તો તમારાથી તે ઊથલાવી નંખાશે નહિ; નહિ તો કદાચ તમે ઈશ્વરની સામે પણ લડનારા જણાશો.

**૪૦** તેઓએ તેમનું માન્યું; પછી તેઓએ પ્રેરિતોને પોતાની પાસે પાછા બોલાવીને ભાર માર્યો; અને વાત કરતાં ઈસ્તુનું નામ લેવું નહિ, એવી આજા કરીને તેઓએ તેમને છોડી દીધાં. **૪૧** તેઓ તે નામને લીધે અપમાન પામવા યોગ્ય ગણાયા, તેથી તેઓ આનંદ કરતા સભામાંથી ચાલ્યા ગયા. **૪૨** પણ તેઓએ નિત્ય ભક્તિસ્થાનમાં તથા ઘરે ઈસ્તુ તે જ ખિસ્ત છે તે વિષે શીખવવાનું તથા પ્રગટ કરવાનું ચાલુ ચાખ્યું.

## ૬

### સાત સેવકોની પસંદગી

**૧** તે દિવસોમાં શિષ્યોની સંખ્યા વધતી જતી હતી, ત્યારે હિંભૂઓની સામે ગ્રીક યહૂદીઓએ ફરિયાદ કરી, કેમ કે ચોજ વહેંચણીમાં તેઓની વિધવાઓને ટાળવામાં આવતી હતી.

**૨** ત્યારે ભાર [પ્રેરિતોએ] બધા શિષ્યોને પોતાની પાસે બોલાવીને કદ્યું કે, અમે ઈશ્વરનું વચન પડતું મૂકીને બોજન પીરસવાની સેવા કરીએ, એ ઉચિત નથી. **૩** માટે, બાઈઓ, તમે તમારામાંથી [પવિત્ર] આત્માથી તથા જ્ઞાનથી ભરપૂર એવા સાત પ્રતિજ્ઞિત ભાણસોને શોધી કાઢો, કે જેઓને અમે એ કામ પર નીમીએ. **૪** પણ અમે તો પ્રાર્થનામાં તથા ઈશ્વરના વચનનાં સેવાકાર્યમાં લાગુ રહીશું.

**૫** એ વાત આખા વિશ્વાસી સમુદ્દરાયને સારી લાગી; અને વિશ્વાસ તથા પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર એવા સ્તેફન નામના એક પુરુષને, ફિલિપને, પ્રોખરસને, નિકાનોરને, તિમોનને, પાર્ભિનાસને તથા અંત્યોખના થહૂદી થયેલા નિકોલસને તેઓએ પસંદ કર્યા. **૬** તેઓએ તેમને પ્રેરિતોની આગળ રજૂ કર્યા; અને પ્રાર્થના કરતાં તેમના પર હાથ મૂક્યા.

**૭** ઈશ્વરની વચનોનો પ્રચાર થતો ગયો અને થરશાલેમમાં શિષ્યોની સંખ્યા ઘણી વધી ગઈ; ઘણાં થાજકો પણ વિશ્વાસને આધીન થયા.

### સ્તેફનની ધરપકડ

**૮** સ્તેફન ફૂપાથી તથા સામર્થ્યથી ભરપૂર હતો, તેણે લોકોમાં મોટાં અદ્ભુત આશ્રયકર્મી તથા ચમટકાચિક ચિંતનો કર્યા. **૯** પણ લિબર્ટીની કહેવાતી સભાસ્થાનમાંના, કુરેનીના, એલેક્ઝાન્ડ્રિયાના, કિલીકિયાના તથા આસિયાના કેટલાક આગળ આવીને સ્તેફન સાથે વાદવિવાદ કરવા લાગ્યા.

**૧૦** પણ સ્તેફન એવા જ્ઞાનથી તથા આત્માની પ્રેરણાથી બોલતો હતો કે તેઓ તેની સામે ટકી શક્યા નહિ. **૧૧** ત્યારે તેઓએ કેટલાક ભાણસોને સમજાવ્યાં, જેઓએ

કર્યું કે, અમે તેમને મૂસા (નું નિયમશાસ્ત્ર) તથા ઈંઘરની વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ બોલતા સાંભળ્યાં છે.

<sup>૧૨</sup> તેઓ લોકોને, વડીલોને તથા શાસ્ત્રીઓને ઉશ્કેશીને તેના પર તૂટી પડ્યા, અને તેને પકડીને સભામાં લાવ્યા. <sup>૧૩</sup> તેઓએ જૂઠ સાક્ષીઓ ઉભા કર્યા, જેઓએ કર્યું કે, એ માણસ આ પવિત્રસ્થાન તથા નિયમશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ દુર્ભાષણ કર્યા કરે છે; <sup>૧૪</sup> કેમ કે અમે તેને એમ કહેતાં સાંભળ્યો છે કે, ઈંસુ નાગારી આ સ્થાનનો નાશ કરશે, અને જે રીતરિવાજો મૂસાએ આપણને ફરમાવ્યા છે તેઓને બદલી નાખશે. <sup>૧૫</sup> જેઓ સભામાં બેઠા હતા તેઓ સર્વ સ્તેફનની તરફ એક નજરે જોઈ રહ્યા, અને તેનો ચહેરો સ્વર્ગદૂતના ચહેરા જેવો દેખાયો.

## ૭

### સ્તેફનનું ભાષણ

<sup>૧</sup> ત્યારે પ્રમુખ યાજકે પૂછ્યું કે, “શું હકીકત આ પ્રમાણે છે?” <sup>૨</sup> સ્તેફને કર્યું કે, “ભાઈઓ તથા વડીલો, સાંભળો. આપણો પૂર્વજ ઇષ્ટાહિમ હારાનમાં રહેવા આવ્યો તે અગાઉ તે મેસોપોટેમિયામાં રહેતો હતો, ત્યારે મહિમાવાન ઈંઘરે તેને દર્શન આપીને <sup>૩</sup> કર્યું કે, ‘તું તારા દેશમાંથી તથા તારા સગામાંથી નીકળ, અને જે દેશ હું તને બતાવું તેમાં જઈને રહે!

<sup>૪</sup> ત્યારે ખાલ્દી દેશમાંથી નીકળીને તે હારાનમાં જઈને વસ્થ્યો, અને ત્યાં તેના પિતા અવસાન પામ્યા ત્યાર પણી આ દેશ જેમાં તમે હમણાં રહો છો, તેમાં [ઈંઘરે] તેને લાવીને વસાવ્યો. <sup>૫</sup> તેમણે એ દેશમાં તેને કર્દી વતન આપ્યું નહિં; ના, એક પગલાભર પણ નહિં; અને જોકે હજુ સુધી તેને સંતાન થયું નહોતું તૌપણ પરમેંઘરે તેને તથા તેના પણી તેના વંશજોને વતન તરીકે [આ દેશ] આપવાનું વચ્ચન આપ્યું.

<sup>૬</sup> ઈંઘરે તેને કર્યું કે, તારા વંશજો પરદેશમાં રહેશે, અને [ત્યાંના લોકો] ચારસો વર્ષ સુધી તેઓને ગુલામગીરીમાં રાખીને દુઃખ આપશે. <sup>૭</sup> વળી ઈંઘરે કર્યું કે, ‘તેઓ જે લોકોના ગુલામ થશે તેઓનો નથાય હું કરીશ, અને ત્યાર પણી તેઓ ત્યાંથી આવીને આ સ્થળે મારી સેવા કરશે.’ <sup>૮</sup> પરમેંઘરે તેને સુજ્ઞતનો કરાર ઠરાવી આપ્યો; ત્યાર પણી [ઇષ્ટાહિમથી] ઇસહાક થયો, તેણે આશે દિવસે તેની સુજ્ઞત કરી; પણી ઇસહાકથી યાકૂબ થયો, અને યાકૂબથી બાર પૂર્વજો થયા.

<sup>૯</sup> પણી પૂર્વજોએ થૂસફ પર અદેખાઈ રાખીને તેને મિસરમાં [લઈ જવા સારુ] વેચી દીધો; પણ ઈંઘર તેની સાથે હતા, <sup>૧૦</sup> તેમણે તેનાં સર્વ સંકટોમાંથી તેને છોડાવ્યો અને મિસરના રાજ ફારૂનની સમક્ષ તેને વિદ્ધતા તથા ફૂપા આપી. પણી ફારૂને તેને મિસર પર તથા પોતાના સમગ્ર પરિવાર પર અધિકારી ઠરાવ્યો.

<sup>૧૧</sup> પણી આખા મિસરમાં તથા કનાનમાં દુકાણ પડ્યો, જેથી ભારે સંકટ આવ્યું, અને આપણા પૂર્વજોને ખાવાનું માયું નહિં. <sup>૧૨</sup> પણ યાકૂબ જાણ્યું કે મિસરમાં અનાજ છે, ત્યારે તેણે આપણા પૂર્વજોને પ્રથમ વાર મિસરમાં ભોકલ્યા. <sup>૧૩</sup> પણી બીજી વાર થૂસફે પોતાના ભાઈઓની આગામ પોતાની ઓળખાણ આપી; એટલે થૂસફનું કુળ ફારૂનના જણાવામાં આવ્યું.

<sup>૧૪</sup> ત્યારે થૂસફ સંદેશો ભોકલીને પોતાના પિતા યાકૂબને તથા પોતાનાં સર્વ સગાંને, એટલે પંચોતેર માણસને પોતાની પાસે તેડાવ્યાં. <sup>૧૫</sup> યાકૂબ મિસરમાં ગયો, અને ત્યાં તે તથા આપણા પૂર્વજો અવસાન પામ્યા. <sup>૧૬</sup> તેઓને શખેમ લઈ જવામાં

આવ્યા, ને જે કબરકસ્તાન ઇષ્ટ્રાહિમે જ્ઞપાનાણું આપીને હમોરના દીકરાઓ પાસેથી વેચાતું લીધું હતું તેમાં દફનાવ્યાં.

<sup>૧૭</sup> પણ જે વચન ઈશ્વરે ઇષ્ટ્રાહિમને આપ્યું હતું, તેનો સમય જેમ જેમ પાસે આવતો ગયો તેમ તેમ લોકોની વૃદ્ધિ થઈ અને તેઓની સંખ્યા પૂછળ થઈ. <sup>૧૮</sup> એવામાં મિસ્સરમાં એક બીજો રાજ થયો, જે થૂસફને ઓળખતો નહોંતો. <sup>૧૯</sup> તેણે આપણા લોકોની સાથે કપટ કરીને આપણા પૂર્વજોને દુઃખ દીધું, એટલે તેઓનાં બાળકો જુવે નહિ માટે, તેઓને તેમની પાસે નાખી દેવડાવ્યાં.

<sup>૨૦</sup> તે અરસામાં મૂસાનો જન્મ થયો, તે ઈશ્વર સમક્ષ ઘણો સુંદર હતો; પોતાના પિતાના ધરમાં પ્રણ મહિના સુધી તેનું પાલન થયું; <sup>૨૧</sup> પછી તેને નદીમાં તશ્શ દેવાયો. ત્યારે ફાટનની દીકરીએ તેને અપનાવી લીધો. પોતાના દીકરા તશીકે તેનો ઉછેર કર્યો.

<sup>૨૨</sup> મૂસાને મિસરીઓની સર્વ વિદ્યા શીખવવામાં આવી હતી; તે બોલવામાં બાહોશ તથા કાર્ય કરવામાં પરાક્રમી હતા. <sup>૨૩</sup> પણ તે લગભગ ચાણીસ વર્ષનો થયો ત્યારે તેને પોતાના ઇજરાયલી ભાઈઓને મળવાનું મન થયું. <sup>૨૪</sup> તેઓમાંના એક પર અન્યાય થતો જોઈને મૂસાએ તેની સહાય કરી, અને મિસરીને મારી નાખીને પોતાના જે ભાઈ પર જુલમ થતો હતો તેનું વૈર વાખ્યું. <sup>૨૫</sup> ઈશ્વર મારી હસ્તક તેઓનો છુટકારો કરશે, એમ મારા ભાઈઓ સમજતા હશે, એવું તેણે ધાર્યું; પણ તેઓ સમજ્યા નહિ.

<sup>૨૬</sup> તેને બીજે દિવસે તેઓમાં ઝઘડો ચાલતો હતો તે સમયે મૂસા તેઓની પાસે આવ્યો તેણે તેઓની વચ્ચે સલાહ કરાવવાની ઇચ્છાથી કર્યું કે, 'ભલા માણસો, તમે ભાઈઓ છો તો શા માટે એકબીજા પર અન્યાય ગુજરાતો છો?' <sup>૨૭</sup> પણ જે પોતાના પડોશી પર અન્યાય ગુજરાતો હતો તેણે તેને ધક્કો મારીને કર્યું કે, 'અમારા પર તને કોણે અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ નીમથો છે?' <sup>૨૮</sup> પેલા મિસરીને તેં ગઈકાલે મારી નાખ્યો તેમ શું તું મને પણ મારી નાખવા ઇચ્છે છે?'

<sup>૨૯</sup> મૂસા આ વાત સાંભળીને નાસી ગયો, અને મિદ્યાન દેશમાં જઈને વસ્થ્યો, ત્યાં તેને બે દીકરા થયા. <sup>૩૦</sup> ચાણીસ વર્ષ પૂરાં થયાં ત્યારે સ્વર્ગદૂતે સિનાઈ પહાડના અરણ્યમાં ઝાડવાં મદ્યે અરિનની જવાદામાં તેને દર્શન દીધું.

<sup>૩૧</sup> મૂસા તે દ્રશ્ય જોઈને આશ્રય પામ્યો; અને તે એ દ્રશ્યને જોવા સારુ પાસે જતો હતો તેવામાં પ્રભુની વાણી થઈ કે, <sup>૩૨</sup> 'હું તારા પૂર્વજોનો ઈશ્વર, એટલે ઇષ્ટ્રાહિમનો, ઇસહાકનો તથા યાકૂબનો ઈશ્વર છું.' ત્યારે મૂસા દ્વારા ઉદ્યોગ અને તેને જોવાની તેની જુગર ચાલી નહિ.

<sup>૩૩</sup> પ્રભુએ તેને કર્યું કે, 'તું તારા પગમાંથી ચંપલ ઉતાર; કેમ કે જુયાએ તું ઊભો છે તે પવિત્ર ભૂમિ છે. <sup>૩૪</sup> મિસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું દુઃખ મેં નિશ્ચ જોયું છે, તેઓના નિસાસા મેં સાંભળ્યાં છે, અને તેઓને છોડવવાં હું ઊતર્યો છું; હવે ચાલ, હું તને મિસરમાં મોકલીશ.'

<sup>૩૫</sup> જે મૂસાનો નકાર કરીને તેઓએ કર્યું હતું કે, 'તને કોણે અધિકારી તથા ન્યાયાધીશ નીમથો છે?' તેને જે સ્વર્ગદૂત તેને ઝાડવાં મદ્યે દેખાયો હતો તેની હસ્તક ઈશ્વરે અધિકારી તથા ઉજારક થવા સારુ મોકલ્યો. <sup>૩૬</sup> મૂસાએ તેઓને બહાર લાવતાં મિસર દેશમાં, સૂર્ય [લાલ] સમુદ્રમાં તથા ચાણીસ વર્ષ સુધી અરણ્યમાં આશ્રયકર્મ તથા ચમત્કારિક ચિંતનો કર્યા. <sup>૩૭</sup> જે મૂસાએ ઇજરાયલીઓને કર્યું હતું કે, 'ઈશ્વર તમારા ભાઈઓમાંથી મારા જેવા એક પ્રભોધકને તમારે સારુ ઊભા કરશો,' તે એ જ છે.

<sup>૩૮</sup> જે [મૂસા] અરણ્યમાંના સમુદ્દાયમાં હતો, જેની સાથે સિનાઈ પર્વત પર ઈશ્વરનો સ્વર્ગદૂત વાત કરતો હતો, અને આપણા પૂર્વજોની સાથે હતો તે એ જ છે; અને આપણાને આપવા સારં તેને જીવનનાં વચનો આપવામાં આવ્યાં;<sup>૩૯</sup> આપણા પૂર્વજોએ તેને આધીન થવાને ઇશ્શયું નહિ, પણ પોતાની પાસેથી તેને હડક્ષેલી મૂકયો, અને તેઓ પાછા મિસ્ટર જવાને મનમાં આતુર થયા; <sup>૪૦</sup> તેઓએ હારુનને કદ્યું કે, 'અમારી આગળ ચાલવા સારુ અમારે માટે દેવો બનાવ; કેમ કે એ મૂસા જે અમને મિસ્ટરમાંથી દોરી લાવ્યો તેનું શું થયું એ અમે જાણતા નથી.'

<sup>૪૧</sup> તે દિવસોમાં તેઓએ [સોનાનું] વાછરડું બનાવ્યું, અને મૂર્તિને તેનું બલિદાન ચટાવ્યું, અને પોતાના હાથની કૃતિમાં તેઓ હર્ષ પાઢ્યા. <sup>૪૨</sup> પણ ઈશ્વરે તેઓથી વિમુખ થઈને તેઓને તજી દીધાં, કે તેઓ આકાશના સૈન્યની પૂજા કરે; પ્રબોધકોના પુસ્તકમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે, 'ઓ ઇજરાયલના વંશજો, અરણ્યમાં ચાણીસ વર્ષ સુધી શું તમે થજી તથા બલિદાનો મને ચટાવ્યાં હતાં?' <sup>૪૩</sup> તમે મોલોખનો માંડવો તથા રમ્ભા દેવનો તારો, એટલે કે પૂજા કરવાને તમે જે મૂર્તિઓ બનાવી તેઓને ઊંચકીને ચાલ્યા. હવે હું તમને બાબિલથી આગળ લઈ જઈશ.'

<sup>૪૪</sup> જેમણે મૂસાને કદ્યું કે, જે નમૂનો તેં નિહાશયો છે તે પ્રમાણે તારે સાક્ષયમંડપ બનાવવો, તેમના હરાવ મુજબ અરણ્યમાં આપણા પૂર્વજોની પાસે [તે સાક્ષયમંડપ] હતો. <sup>૪૫</sup> આપણા પૂર્વજો, યહોશુઆ સહિત આ સાક્ષયમંડપને પોતાના કમાનુસાર ઊંચકીને અન્ય દેશજાતિઓનું જેઓને ઈશ્વરે આપણા પૂર્વજોની આગળથી હાંકી કાઢી તેઓનું વતન પ્રાપ્ત કરીને તેમાં લાવ્યા તે સાક્ષયમંડપ દાઉદના સમય સુધી રહ્યો. <sup>૪૬</sup> દાઉદ પર ઈશ્વરની ફૂપાદ્રષ્ટિ થઈ; તેમણે યાકૂબના ઈશ્વરને સારુ ઘર બનાવવાની રજા માગી;

<sup>૪૭</sup> પણ સુલેમાને તેમને સારુ ભક્તિસ્થાન નિર્માણ કર્યું. <sup>૪૮</sup> તો પણ હાથે બાંધેલા ઘરમાં પરાત્પર ઈશ્વર રહેતા નથી; જેમ પ્રબોધક કહે છે તેમ, <sup>૪૯</sup> 'સ્વર્ગ મારું રાજ્યાસન, તથા પૃથ્વી મારું પાયાસન છે; તો તમે મારે સારુ કેવું નિવાસસ્થાન બાંધશો?' એમ ઈશ્વર કહે છે અથવા મારું નિવાસસ્થાન કથું હોય? <sup>૫૦</sup> શું, મેં મારે હાથે એ બધાં નથી બનાવ્યાં?

<sup>૫૧</sup> ઓ સખત હઠીલાઓ, અને બેસુન્નિત મન તથા કાનવાળાઓ, તમે સદા પવિત્ર આત્માની સામા થાઓ છો. જેમ તમારા પૂર્વજોએ કર્યું તેમ જ તમે પણ કરો છો. <sup>૫૨</sup> પ્રબોધકોમાંના કોને તમારા પૂર્વજોએ સત્તાવ્યા નહોતા? જેઓએ તે ન્યાયીના આવવા વિષે અગાઉથી ખબર આપી હતી તેઓને તેઓએ મારી નાખ્યા; અને હવે તમે, જેઓને સ્વર્ગદૂતો કારા નિયમ મણ્યો, પણ તમે તે પાછયો નહિ. <sup>૫૩</sup> તે તમે, તે ન્યાયી ને પરસ્વાધીન કરનારા તથા તેમની હત્યા કરનારા થયા છો."

### સ્તેફનને પથ્થરે માર્યો

<sup>૫૪</sup> આ વાતો સાંભળીને તેઓનાં મન વીધાઈ ગયા, અને તેઓ તેની સામે દાંત પીસવા લાગ્યા. <sup>૫૫</sup> પણ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને સ્તેફને સ્વર્ગ તરફ એક નજરે જોઈ રહેતાં, ઈશ્વરનું ગૌરવ તથા ઈશ્વરને જમણે હાથે ઈસ્થુને ઊભેલા જોથા. <sup>૫૬</sup> તેણે કદ્યું કે, "જુઓ, સ્વર્ગ ઊદહેલું તથા ઈશ્વરને જમણે હાથે ભાણસના દીકરાને ઊભેલા હું જોઉં છું."

**૫૭** પણ તેઓએ બૂમ પાડીને પોતાના કાન બંધ કર્યા, અને તેઓ એકસાથે તેના પર ધર્સી આવ્યા. **૫૮** તેઓએ તેને શહેરની બહાર લઈ જઈને માર્યો; સાક્ષીઓએ શાઉલ નામે એક જુવાનનાં પગ આગળ પોતાનાં વસ્ત્રો મૂક્યાં હતાં.

**૫૯** તેઓ સ્તેફનને પથ્થરે મારતા હતા ત્યારે તેણે પ્રભુની પ્રાર્થના કરતા કદ્યું કે, “ઓ પ્રભુ ઈશ્વર, મારા આત્માનો અંગીકાર કરો.” **૬૦** તેણે ઘૂંઠણિયે પડીને મોટા અવાજે કદ્યું કે, “ઓ પ્રભુ, આ પાપ તેઓને લેખે ન ગણ. એમ કહીને તે ઊંઘી ગયો.”

## ૮

### શાઉલ અને મંડળીની સતાવણી

**૧** શાઉલે તેની હત્યા કરવાની સંમતિ આપી હતી, તે જ દિવસે થરુશાલેમના વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય પર ભાડે સતાવણી શરૂ થઈ, અને પ્રેરિતો સિવાય તેઓ સર્વ યહૂદિયા તથા સમર્ઝનના પ્રાંતોમાં વિખેરાઈ ગયા. **૨** ધર્મનિષ્ઠ પુરુષોએ સ્તેફનને દફનાવ્યો, અને તેને સારુ ઘણો વિલાપ કર્યો. **૩** પણ શાઉલે વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયને ભાડે પ્રાસ આપ્યો, એટલે ઘેરેઘેરથી પુરુષો તથા સ્ત્રીઓને ઘસડી લઈ જઈને જેલમાં પૂર્યા.

### સમર્ઝનમાં સુવાર્તાપ્રચાર

**૪** જેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તેઓ બધે સુવાર્તા પ્રગટ કરતા ગયા. **૫** ફિલિપે સમારીઆ શહેરમાં જઈને તેઓને પ્રિસ્ત વિષે પ્રચાર કર્યો.

**૬** ફિલિપે કહેલી વાતો સાંભળીને તથા કરેલા ચમત્કારિક ચિહ્નનો જોઈને લોકોએ તેની વાતો પર એક ચિત્રે દ્યાન આપ્યું. **૭** કેમ કે જેઓને અશુભ આત્માઓ વળ્યા હતા તેઓમાંના ઘણાંભાંથી તેઓ મોટી બૂમ પાડતા બહાર નીકળ્યા, અને ઘણાં પક્ષધાતીઓ તથા પગે અપંગો સાંજ કરવામાં આવ્યા. **૮** અને તે શહેરમાં બહુ આનંદ થયો.

**૯** પણ સિખોન નામે એક ભાણસ તે શહેરમાં અગાઉ જદૂ કરતો હતો, અને હું કોઈ મહાન વ્યક્તિ છું એમ કહીને સમર્ઝનના લોકોને આશ્રયચકિત કરી નાખતો હતો; **૧૦** તેઓ નાનાથી તે મોટા સુધી સર્વ તેનું સાંભળતાં, તેઓ કહેતાં કે, ઈશ્વરનું જે મહાન પરાક્રમ કહેવાય છે, તે આ વ્યક્તિ છે. **૧૧** તેણે ઘણાં સમય સુધી પોતાની જદૂકિયાઓથી તેઓને આશ્રયચકિત કરી નાખ્યા હતા, તેથી તેઓ તેનું સાંભળતાં હતો.

**૧૨** પણ ફિલિપ ઈશ્વરના રાજ્ય તથા ઈશ્વર પ્રિસ્તનાં નામ વિષે સુવાર્તા પ્રગટ કરતો હતો ત્યારે તેઓનો વિજ્ઞાસ તેના પર બેઠો, અને પુરુષોએ તેમ જ સ્ત્રીઓએ બાપ્તિસ્મા લીધું. **૧૩** સિખોને પોતે પણ વિજ્ઞાસ કર્યો, અને બાપ્તિસ્મા પાભીને ફિલિપ સાથે રહ્યો; અને ચમત્કારો તથા મોટા પરાક્રમી કામો બનતાં જોઈને તે આશ્રય પામ્યો.

**૧૪** હવે સમર્ઝનીઓએ ઈશ્વરનું વચ્ચે સ્વીકાર્યું છે એવું થરુશાલેમમાં પ્રેરિતોએ સાંભળ્યું, ત્યારે તેઓએ પિતર તથા યોહાનને તેઓની પાસે મોકલ્યા. **૧૫** તેઓએ ત્યાં પહોંચાયાં પછી તેઓને સારુ પ્રાર્થના કરી કે તેઓ પવિત્ર આત્મા પામે; **૧૬** કેમ કે ત્યાર સુધી તેઓમાંના કોઈ પર પવિત્ર આત્મા ઉત્થાન નહોતો; પણ તેઓ ભાગ્ય પ્રભુ ઈશ્વરને નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા. **૧૭** પછી પિતર તથા યોહાને તેઓ પર હાથ મૂક્યા, અને તેઓ પવિત્ર આત્મા પામ્યા.

૧૯ હવે પ્રેરિતોના હાથ મૂકવાથી પવિત્ર આત્મા પમાય છે, એ જોઈને સિખોને તેઓને પૈસા આપવા ભાંડથા. ૨૦ તેણે કદ્યું કે, તમે મને પણ એ અધિકાર આપો કે જેનાં પર હું હાથ મૂકું તે પવિત્ર આત્મા પામે.

૨૦ પણ પિતરે તેને કદ્યું કે, ઈંઘરનું દાન પૈસાથી વેચાતું લેવાનું તેં વિચાર્યું માટે તારા પૈસા તારી સાથે નાશ પામો. ૨૧ આ બાબતમાં તારે કશી લેવા દેવા નથી. કારણ કે તારું અંત:કરણ ઈંઘરની આગળ પ્રમાણિક નથી. ૨૨ માટે તારી આ દુષ્ટતાનો પસ્તાવો કર, અને પ્રભુને પ્રાર્થના કર કે, કદાચ તારા અંત:કરણના વિચાર તને માફ થાય. ૨૩ કેમ કે હું જોઉં છું કે તું કડવાશમાં અને પાપના બંધનમાં છે.

૨૪ ત્યારે સિખોને ઉત્તર આપ્યો કે, તમારી કહેલી વાતો મુજબ કંઈ પણ મને ના થાય તે માટે તમે માટે માટે પ્રભુને પ્રાર્થના કરો.

૨૫ હવે [ત્યાં] સાક્ષી આપ્યા પણી તથા પ્રભુની વાત પ્રગટ કર્યા પણી સમર્ઝનીઓનાં ઘણાં ગામોભાં સુવાર્તા પ્રગટ કરીને તેઓ યર્લશાલેમભાં પાછા આવ્યા.

### ફિલિપ અને ઇથિયોપિયાનો અધિકારી

૨૬ હવે પ્રભુના એક સ્વર્ગદૂતે ફિલિપને કદ્યું કે, ઉઠ, ને યર્લશાલેમથી ગાડ્યા જવાનાં માર્ગ સુધી દક્ષિણ તરફ જા; ત્યાં અરણ્ય છે. ૨૭ તે ઉઠીને ગયો; અને જુઓ, ત્યાં ઇથિયોપિયાનો એક ખોજો કે જે ઇથિયોપિયાની રાણી કંદિકાના હાથ નીચે મોટો અધિકારી તથા તેના સંઘણ બંડારનો કારબારી હતો, તે બજન કરવા સારુ યર્લશાલેમભાં આવ્યો હતો. ૨૮ તે પાછા જતા પોતાના રથમાં બેસીને પ્રબોધક યશાયાનું પુસ્તક વાંચતો હતો.

૨૯ આત્માએ ફિલિપને કદ્યું કે, તું પાસે જઈને એ રથની સાથે થઈ જ. ૩૦ ત્યારે ફિલિપ તેની પાસે દોડી ગયો, અને તેને પ્રબોધક યશાયાનું પુસ્તક વાંચતા સાંબળીને પૂછ્યું કે, તું જે વાંચે છે તે શું તું સમજે છે? ૩૧ ત્યારે તેણે કદ્યું કે, કોઈનાં સમજાવ્યાં સિવાય હું કેમ કરીને સમજુ શકું? તેણે ફિલિપને વિનંતી કરી કે, મારા રથમાં ઉપર આવી મારી પાસે બેસ.

૩૨ શાસ્ત્રવચનનું જે પ્રકરણ તે વાંચતો હતો તે એ હતું કે, “ધેટાંની પેઢે મારી નંખાવાને તેમને લઈ જવાયા; અને જેમ હસવાન પોતાના કાતરનારની આગળ મૂંગું રહે છે, તેમ તેમણે પોતાનું મુખ ઉધાડ્યું નહિલ; ૩૩ તેમની દીનાવસ્થામાં તેમનો ન્યાય રૂબી ગયો; તેમના જમાનાનાં લોકનું વર્ણન કોણ કહી દેખાડશો? કેમ કે તેમનો જીવ પૂઢ્યી પરથી લઈ લેવામાં આવ્યો.”

૩૪ ત્યારે તે ખોજાએ ફિલિપને ઉત્તર દેતાં કદ્યું કે, હું તને વિનંતી કરું છું કે, પ્રબોધક કોનાં વિષે એ કહે છે? પોતાના વિષે કે કોઈ બીજાના વિષે? ૩૫ ત્યારે ફિલિપે કહેવાનું શરૂ કર્યું અને શાસ્ત્રવચનની તે વાતથી આરંભ કરીને તેને ઈસ્યુ વિષેની સુવાર્તા પ્રગટ કરી.

૩૬ માર્ગમાં તેઓ એક જળાશય પાસે આવી પહોંચ્યા; ત્યારે ખોજાએ કદ્યું કે, જો, [અહીં] પાણી છે, બાપ્તિક્ષમા પામવાથી મને શું અટકાવી શકે? ૩૭ ત્યારે ફિલિપે કદ્યું કે, જો તું તારા પૂરા મનથી વિશ્વાસ કરે છે તો એ ઉચિત છે; ખોજાએ ઉત્તર દેતાં કદ્યું કે, ઈસ્યુ ખિસ્ત ઈંઘરના પુત્ર છે, એવું હું માનું છું. ૩૮ પણી તેણે રથ ઉભો રાખવાનો હુકમ કર્યો, અને ફિલિપ તથા ખોજો બજ્જે જાણ પાણીમાં ઊતર્યા, ફિલિપે તેને બાપ્તિક્ષમા આપ્યું.

૩૯ તેઓ પાણીમાંથી બહાર આવ્યા ત્યારે પ્રભુનો આત્મા ફિલિપને લઈ ગયા; અને ખોજાએ ફરી ફિલિપને જોયા નહિલ, પરંતુ તે આનંદ કરતા કરતા પોતાના માર્ગ

ચાલ્યા ગયા. <sup>૪૦</sup> પણ ફિલિપ આશ્રોદમાં દેખાયા; તે કાઈસારિયા પહોંચતાં સુધી માર્ગમાંના સર્વ શહેરમાં સુવાર્તા પ્રગટ કરતો કરતો ગયો.

## ૬

## શાઉલનું બદલાણ

<sup>૧</sup> શાઉલ હજુ સુધી પ્રભુના શિષ્યોને ભારી નાખવાની ધમકીઓ આપતો હતો. પ્રમુખ યાજકની પાસે જઈને <sup>૨</sup> તેણે તેની પાસેથી દમસ્કસમાંના સભાસ્થાનો પર પત્રો માગ્યા કે જો તેને એ માર્ગનો કોઈ પુરુષ કે સ્ત્રી મળો, તો તે તેઓને બાંધીને યદ્રશાલેમ લઈ આવે.

<sup>૩</sup> મુસાફરી કરતાં તે દમસ્કસ નજુક પહોંચ્યો; ત્યારે એવું બન્યું કે એકાએક તેની આસપાસ સ્વર્ગમાંથી અજવાણું પ્રગટ્યું. <sup>૪</sup> તે જમીન પર પડી ગયો, અને તેની સાથે વાત કરતી એક વાણી તેણે સાંભળી કે, શાઉલ, તું મને કેમ જતાવે છે?

<sup>૫</sup> ત્યારે તેણે કદ્યું કે પ્રભુ, તમે કોણ છો? તેમણે કદ્યું કે, હું ઈસ્ટુ છું, જેને તું જતાવે છે; <sup>૬</sup> પણ તું ઉઠ, ને શહેરમાં જા, અને તારે શું કરવું તે તને કહેવામાં આવશે. <sup>૭</sup> તેની સાથે ચાલનારાં માણસો સ્તરધ થઈ ગયા, કેમ કે તેઓએ વાણી સાંભળી ખરી, પણ કોઈને જોયા નહિં.

<sup>૮</sup> પછી શાઉલ જમીન પરથી ઉઠ્યો; અને તેની આંખો ખૂલી ત્યારે તે કંઈ જોઈ શક્યો નહિં. એટલે તેઓ તેનો હાથ પકડીને તેને દમસ્કસમાં દોચી ગયા. <sup>૯</sup> પ્રણ દિવસ સુધી તે જોઈ શક્યો નહિં; અને તેણે કશું ખાદ્યું કે પીધ્યું નહિં.

<sup>૧૦</sup> હવે દમસ્કસમાં અનાન્યા નામે એક શિષ્ય હતો, તેને પ્રભુએ દર્શન દઈને કદ્યું કે, અનાન્યા; ત્યારે તેણે કદ્યું કે, પ્રભુ, હું આ રહ્યો. <sup>૧૧</sup> પ્રભુએ તેને કદ્યું કે, ઉઠીને પાધરા નામના રસ્તામાં જા. અને શાઉલ નામે તાર્સસનાં એક માણસ વિષે યહુદિયાના ધરમાં ખબર કાઢ; કેમ કે જો, તે પ્રાર્થના કરે છે; <sup>૧૨</sup> તેણે દર્શનમાં જોયું છે કે, અનાન્યા નામે એક માણસ અંદર આવીને, તે દેખતો થાય માટે તેના પર હાથ મૂકે છે.

<sup>૧૩</sup> પણ અનાન્યાએ ઉત્તર આપ્યો કે, પ્રભુ યદ્રશાલેમભમાંના તમારા સંતોને એ માણસે કેટલું બધું દુઃખ દીધું છે એ મેં ઘણાંના મૌથી સાંભળ્યું છે; <sup>૧૪</sup> અને જેઓ તમારા નામે પ્રાર્થના કરે છે તેઓ સર્વને બાંધીને લઈ જવા સારુ મુખ્ય યાજકો પાસેથી અહીં પણ તેને અધિકાર મળ્યો છે. <sup>૧૫</sup> પણ પ્રભુએ તેને કદ્યું કે, તું ચાલ્યો જા; કેમ કે વિદેશીઓ, રાજાઓ તથા ઈરાયલપુરોની આગળ માઝાં નામ પ્રગટ કરવા સારુ એ મારં પસંદ કરેલું પાત્ર છે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે મારા નામને લીધે તેને કેટલું બધું દુઃખ સહન કરવું પડશે, એ હું તેને બતાવીશ.

<sup>૧૭</sup> ત્યારે અનાન્યા ચાલ્યો ગયો, અને તે ધરમાં પ્રવેશીને શાઉલ પર હાથ મૂકીને કદ્યું કે, ભાઈ શાઉલ, પ્રભુ, એટલે ઈસ્ટુ જે તને માર્ગમાં આવતા દેખાયા, તેમણે તું દેખતો થાય, અને પવિત્ર આત્માથી બરપૂર થાય માટે મને મોકલ્યો છે. <sup>૧૮</sup> ત્યારે શાઉલની આંખો પરથી તત્કાળ છાલાં જેવું કશું ખરી પડ્યું, અને તે દેખતો થયો, અને ઉઠીને તે બાપિતઝ્મા પામ્યો; <sup>૧૯</sup> તેણે ભોજન કર્યું એટલે તેને શક્તિ આવી.

## દમસ્કસમાં શાઉલનો પ્રચાર

પછી તેઓ દમસ્કસમાંનાં શિષ્યોની સાથે કેટલાક દિવસ સુધી રહ્યો.

<sup>૨૦</sup> તેણે તરત જ સભાસ્થાનોમાં ઈસ્ટુને પ્રગટ કર્યા કે, તે ઈખરના દીકરા છે. <sup>૨૧</sup> જેઓએ તેનું સાંભળ્યું તેઓ સર્વ વિશ્વય પામીને બોલ્યા કે, જેણે આ નામની પ્રાર્થના કરનારાઓની યદ્રશાલેમભમાં સતાવણી કરી, અને તેઓને બાંધીને મુખ્ય

## પ્રેરિતોનાં કૃતયો ૬:૨૨      1461      પ્રેરિતોનાં કૃતયો ૬:૪૨

યાજકોની પાસે લઈ જવા માટે જે અહીં આવ્યો છે, તે શું એ નથી? <sup>૨૭</sup> પણ શાઉલમાં વિશેષ શક્તિ આવતી ગઈ. ઈસુ તે જ ખ્રિસ્ત છે એ ઘણી સાભિતીઓ આપીને દમસ્કસમાં રહેનારા યહુદીઓને તેણે આશ્રય પમાડ્યું.

<sup>૨૮</sup> ઘણાં દિવસો પસાર થયા પછી યહુદીઓએ તેમને મારી નાખવાની થોજના ઘડી. <sup>૨૯</sup> પણ તેઓનું કાવતં શાઉલને માલુમ પડ્યું. તેઓએ તેને મારી નાખવા સારુ રાતદિવસ દરવાજાઓની ચોકી પણ કરી; <sup>૩૦</sup> પણ તેના શિષ્યોએ રાત્રે તેને ટોપલામાં બેસાડીને કોટ ઉપરથી ઉતારી મૂક્યો.

### શાઉલ થરુશાલેમમાં

<sup>૩૧</sup> શાઉલે થરુશાલેમમાં આવ્યા પછી શિષ્યોની સાથે ભણી જવાની કોશિશ કરી, પણ તેઓ બધા તેનાથી બીતા હતા, કેમ કે તે શિષ્ય છે એવું તેઓ માનતા નહોતા. <sup>૩૨</sup> પણ બર્નાંબાસ તેને પ્રેરિતોની પાસે લઈ ગયો, અને કેવી રીતે તેણે માર્ગમાં પ્રબુને જોયા, અને કેવી રીતે પ્રબુ તેની સાથે બોલ્યા, અને તેણે કેવી રીતે દમસ્કસમાં ઈસુને નામે હિંમતથી ઉપદેશ કર્યો, એ તેઓને કહી સંભળાવ્યું.

<sup>૩૩</sup> અને ત્યાર પછી થરુશાલેમમાં તેઓની સાથે તે અવરજવર કરતો રહ્યો; <sup>૩૪</sup> તે હિંમતથી પ્રબુને નામે ઉપદેશ કરતો હતો, અને ગ્રીક યહુદીઓ સાથે વાદવિવાદ કરતો હતો, પણ તેઓ તેને મારી નાખવાની તક શોધતાં હતા. <sup>૩૫</sup> જ્યારે બાઈઓના જાણવામાં તે આવ્યું ત્યારે તેઓ તેને કાઈસારિયા લઈ ગયા, અને ત્યાંથી તેઓએ તેને તાર્સસ મોકલી દીધો.

<sup>૩૬</sup> ત્યારે આખા યહુદિયા, ગાલીલ, તથા સમર્ઝનમાંનો વિખ્યાસી સમુદાય દફ થઈને શાંતિ પામ્યો; અને પ્રબુના ભયમાં તથા પવિત્ર આત્માના દિલાક્ષામાં વૃદ્ધિ પામતો ગયો. <sup>૩૭</sup> પિતર એક સ્થળોથી બીજે સ્થળે ફરતો ફરતો લુદામાં રહેનારા સંતોની પાસે પણ આવ્યો.

### પિતર લુદા અને જોપ્પામાં

<sup>૩૮</sup> ત્યાં તેને એનિયસ નામે એક માણસ મળ્યો. તે પક્ષધાતી હતો, અને આઠ વર્ષથી પથારીવશ હતો. <sup>૩૯</sup> પિતરે તેને કદ્યું કે, એનિયસ, ઈસુ ખ્રિસ્ત તને સાંજ કરે છે; ઊઠ, અને તારું બિછાનું ઊઠાવી લે. એટલે તે તરત જ ઊદ્ધયો. <sup>૪૦</sup> [ત્યારે] લુદા તથા શારોનના બધા લોકો તેને જોઈને પ્રબુ તરફ વરથા.

<sup>૪૧</sup> હવે જોપ્પામાં એક શિષ્યા હતી, તેનું નામ તાબીથા, એટલે દરકાસ, હતું; તે સ્ત્રી ભલા કરવામાં તથા દાનધર્મ કરવામાં આગળપડતી હતી. <sup>૪૨</sup> તે દિવસોમાં એમ થયું કે તે બીમાર પડીને મરણ પામી. અને તેઓએ તેને સ્નાન કરાવીને મેડી પર સુવાકી.

<sup>૪૩</sup> હવે લુદા જોપ્પાથી નજીક હતું અને પિતર ત્યાં છે એવું સાંભળીને શિષ્યોએ બે વ્યક્તિઓને તેની પાસે મોકલીને એવી આજુજુ કરી કે, અમારી પાસે આવવાને તું વિલંબ કરીશ નહિં. <sup>૪૪</sup> ત્યારે પિતર ઊઠીને તેઓની સાથે ગયો, જ્યારે તે ત્યાં પહોંચ્યો ત્યારે તેઓ તેને મેડી પર લઈ ગયા; સર્વ વિધવા બહેનો તેની પાસે ઊભા રહીને રૂદ્ધ કરતી દરકાસ તેઓની સાથે હતી ત્યારે જે અંગરખા તથા વસ્ત્રો તેણે બનાવ્યાં હતા તે તેઓ પિતરને બતાવવા લાગી.

<sup>૪૫</sup> પણ પિતરે તે સર્વને બહાર જવાનું કહી, દ્વાંટણ ટેકવીને પ્રાર્થના કરી, પછી મૃતદેહ તરફ ફરીને તેણે કદ્યું કે, તાબીથા, ઊઠ; ત્યારે તાબીથાએ પોતાની આંખો ખોલી, અને પિતરને જોઈને તે બેઠી થઈ. <sup>૪૬</sup> પછી પિતરે તેને હાથ આપીને ઊભી કરી. અને સંતોને તથા વિધવાઓને બોલાવીને તેને જીવતી થયેલી બતાવી. <sup>૪૭</sup> અને આખા

જોપામાં દકાસના ચમટકારની વાત ફેલાઈ, અને ઘણાંએ પ્રભુ પર વિશ્વાસ કર્યો. **૪૩** પછી જોપામાં સિમોન નામે એક ચમારને ત્યાં તે ઘણાં દિવસ સુધી રહ્યો.

## ૧૦

### પિતર અને કર્નેલ્યસ

**૧** હવે કાઈસારિયામાં કર્નેલ્યસ નામે એક માણસ ઇટાલિયન નામે ઓળખાતી પલટણનો સ્થાને હતો. **૨** તે તથા તેનાં ઘરનાં સર્વ માણસો ઈંઘરનો ભથ રાખતાં હતાં. તે લોકોને ઘણાં દાન આપતો અને નિત્ય ઈંઘરની પ્રાર્થના કરતો હતો.

**૩** તેણે એક દિવસ બપોરે આશરે ગ્રણ કલાકે દર્શનમાં ઈંઘરના સ્વર્ગદૂતને પોતાની પાસે આવતો, તથા પોતાને, ઓ કર્નેલ્યસ, એમ કહેતો પ્રત્યક્ષ જોયો. **૪** ત્યારે સ્વર્ગદૂતની સામે એક નજરે જોઈ રહીને તથા ભયભીત થઈને તેણે કદ્યું કે, પ્રભુ શું છે? સ્વર્ગદૂતે કદ્યું કે, તારી પ્રાર્થનાઓ તથા તારાં દાન ઈંઘરની આગળ થાદગીની સારુ પહોંચાયાં છે. **૫** હવે તું જોપામાં માણસો મોકલીને સિમોન, જેનું બીજું નામ પિતર છે, તેને તેડાવ. **૬** સિમોન ચમાર, કે જેનું ઘર સમુદ્રકિનારે છે, તેને ત્યાં તે અતિથિ છે.

**૭** જે સ્વર્ગદૂતે તેની સાથે વાત કરી હતી, તેના અદ્રશ્ય થઈ ગયા પછી કર્નેલ્યસે પોતાના ઘરના ચાકરોમાંના બેને, તથા જેઓ સતત તેની સમક્ષ હાજર રહેતા હતા તેઓમાંના ઈંઘરમાં શર્જાળું એક સિપાઈને બોલાવ્યા. **૮** અને તેઓને બધી વાત કહીને તેણે તેઓને જોપામાં મોકલ્યા.

**૯** હવે તેને બીજે દિવસે તેઓ ચાલતાં ચાલતાં શહેરની પાસે આવી પહોંચાયા, તેવામાં આશરે બપોરના સમયે પિતર પ્રાર્થના કરવાને ઘરની અગાશી પર ગયો. **૧૦** તે ભૂખ્યો થયો, અને તેને ભોજન કરવાની ઇચ્છા થઈ; પરંતુ તેઓ રસોઈ તૈયાર કરતા હતા તે સમયે પિતર મૂર્ખાગત થયો; **૧૧** અને સ્વર્ગ ખુલ્લું થયેલું તથા મોટી ચાદરનાં જેવું એક વાસણ તેના ચાર ખૂણાથી લટકાવેલું ધરતી પર ઉંતરી આવતું તેણે નિહાયથું. **૧૨** તેમાં પૂઢ્યી પરનાં સર્વ જાતનાં ચોપગા તથા પેટે ચાલનારાં પ્રાણીઓ તથા આકાશનાં પક્ષીઓ હતાં.

**૧૩** ત્યારે એવી વાણી તેના સાંભળવામાં આવી કે, પિતર, ઉઠ; મારીને ખા. **૧૪** પણ પિતરે કદ્યું કે, પ્રભુ, એમ તો નહિ; કેમ કે કોઈ નાપાક કે અશુષ્ટ વરતુ મેં કદી ખાધી નથી. **૧૫** ત્યારે બીજી વાર તેના સાંભળવામાં એવી વાણી આવી કે, ઈંઘરે જે શુષ્ટ કર્યું છે, તેને તું અશુષ્ટ ન ગણ. **૧૬** એમ ગ્રણ વાર થયું; પછી તરત તે વાસણ સ્વર્ગમાં પાછું ખેંચી લેવામાં આવ્યું.

**૧૭** હવે આ જે દર્શન મને થયું છે તેનો શો અર્થ હશે, એ વિષે પિતર બહુ મૂંઝાતો હતો એવામાં, જુઓ, કર્નેલ્યસે મોકલેલા માણસો સિમોનનું ઘર પૂછતાં પૂછતાં બારણા આગળ આવીને ઉભા રહ્યા. **૧૮** તેઓએ હાંક મારીને પૂછ્યું કે, સિમોન, જેનું બીજું નામ પિતર છે, તે શું અહીં રોકાયેલ છે?

**૧૯** હવે પિતર તે દર્શન વિષે વિચાર કરતો હતો ત્યારે આત્માએ તેને કદ્યું કે, જો, ગ્રણ માણસો તને શોધે છે. **૨૦** માટે તું ઉઠ અને નીચે ઉંતશીને કંઈ સંદેહ રાખ્યા વિના તેઓની સાથે જા, કેમ કે મેં તેઓને મોકલ્યા છે. **૨૧** ત્યારે પિતર ઉંતશીને તે માણસો પાસે ગયો, અને કદ્યું કે, જુઓ, જેને તમે શોધો છો તે હું છું, તમે શા માટે આવ્યા છો?

**૨૨** ત્યારે તેઓએ કદ્યું કે, કર્નેલ્યસ નામે એક સેનાપતિ જે ન્યાથી તથા ઈંઘરનું સંભાન જગતવનાર વ્યક્તિ છે, અને તેને વિષે આખી યહુદી કોમ સારું બોલે છે, તેને

પવિત્ર સ્વર્ગદૂતની ભારકૃતે આજ્ઞા મળી છે કે તે તને તેના ઘરે તેડાવીને તમારી વાતો સાંભળો. <sup>૨૩</sup> ત્યારે તેણે તેઓને અંદર બોલાવીને મહેમાન તરીકે ઘરમાં રાખ્યા.

બીજા દિવસે તે તેઓની સાથે ગયો, અને જોપ્પામાંનાં કેટલાક ભાઈઓ પણ તેની સાથે ગયા.

<sup>૨૪</sup> બીજે દિવસે તેઓ કાઈસારિયા આવી પહોંચ્યા, તે સમયે કર્નેલ્યસ પોતાનાં સગાંઓને તથા પ્રિય ભિત્રોને એકા કરીને તેઓની રાહ જોતો હતો.

<sup>૨૫</sup> પિતર અંદર આવ્યો ત્યારે કર્નેલ્યસ તેને મખાં, અને તેના ચરણે ઝૂકીને દંડવત પ્રણામ કર્યા. <sup>૨૬</sup> પણ પિતરે તેને ઉઠાડીને કદ્યું કે, ઉભો થા, હું પણ માણસ છું.

<sup>૨૭</sup> તેની સાથે વાત કરતાં કરતાં પિતર અંદર ગયો, ત્યારે તેણે ઘણાંને એકાં થયેલાં જોયાં; <sup>૨૮</sup> તેણે તેઓને કદ્યું કે, તમે પોતે જાણો છો કે બીજુ જતિના માણસોની સાથે સંબંધ રાખવો, અથવા તેના ત્યાં જવું, એ યહૂદી માણસને માટે થોરાય નથી; પણ ઈશ્વરે મને બતાવ્યું છે કે, મારે કોઈ વ્યક્તિને અપવિત્ર અથવા અશુદ્ધ ગણાવી નહિં. <sup>૨૯</sup> તેથી જ જથારે તમે મને આમંત્રણ આપ્યું ત્યારે કંઈ આનાકાની કર્યા વગર હું આવ્યો; માટે હું પૂછું છું કે, તમે શા કારણથી મને બોલાવ્યો છે?

<sup>૩૦</sup> કર્નેલ્યસે કદ્યું કે, ચાર દિવસ પહેલાં હું આ જ સમયે મારા ઘરમાં બપોરના ત્રણ કલાકે પ્રાર્થના કરતો હતો; ત્યારે જુઓ, તેજસ્વી પોશાક પહેલેસા એક માણસને મેં મારી સામે ઉભો રહેલો જોયો; <sup>૩૧</sup> તે બોલ્યો કે, કર્નેલ્યસ, તારી પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી છે, અને તારાં દાન ઈશ્વરની સમક્ષ સ્મરણામાં આવ્યાં છે. <sup>૩૨</sup> માટે તું માણસને જોપ્પામાં મોકલીને સિમોન, જેનું બીજુ નામ પિતર છે, તેને તારી પાસે બોલાવ; તે સમુદ્રના કિનારે સિમોન ચમારના નિવાસસ્થાને અતિથિ છે. <sup>૩૩</sup> માટે મેં તરત તને બોલાવ્યો; અને તું આવ્યો તે તેં બહુ સાચું કર્યું. હવે પ્રભુએ જે વાતો તને ફરમાવી છે, તે સર્વ સાંભળવા સારુ અમે સધળા અહીં ઈશ્વરની સમક્ષ ઉપસ્થિત થયા છીએ.

### પિતરનો સંદેશ

<sup>૩૪</sup> ત્યારે પિતરે પ્રવચન શરૂ કરતાં કદ્યું કે,

હવે હું નિશ્ચે સમજું છું કે ઈશ્વર પક્ષપાતી નથી; <sup>૩૫</sup> પણ દ્વેક દેશમાં જે કોઈ તેમનું સંભાન જાળવે છે, અને ન્યાયીપણે વર્તે છે, તેઓ તેમને માન્ય છે.

<sup>૩૬</sup> ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત જે સર્વનાં પ્રભુ છે તેમની ભારકૃતે શાંતિની સુવાર્તા પ્રગટ કરતા ઈશ્વરે ઇઝરાયલપુત્રોની પાસે જે વાત મોકલી, <sup>૩૭</sup> એટલે યોહાને બાપિતસ્મા પ્રગટ કર્યા પછી ગાલીલથી શરૂ કરીને આખા યહૂદિયામાં જે વાત જહેર કરવામાં આવી તે તમે પોતે જાણો છો; <sup>૩૮</sup> એટલે કે નાસરેથના ઈસ્ટની વાત કે જેમને પરમેશ્વરે પવિત્ર આત્માથી તથા સામર્થ્યથી અભિષિક્ત કર્યા; તે બલું કરતા તથા શેતાનથી જેઓ પીડાતા હતા તેઓ સર્વને સાજાં કરતા ફર્યા; કેમ કે ઈશ્વર તેમની સાથે હતા.

<sup>૩૯</sup> તેમણે યહૂદીઓના પ્રાંતમાં તથા યરુશાલેમમાં જે કાર્યો કર્યા તે સર્વના અમે સાક્ષી છીએ; વાટી તેમને તેઓએ વધસ્તંભ પર જડીને મારી નાખ્યા. <sup>૪૦</sup> તેમને ઈશ્વરે શ્રીજા દિવસે સજીવન કર્યા, અને સર્વ લોકોની આગળ નહિં, <sup>૪૧</sup> પણ અગાઉથી ઈશ્વરના પસંદ કરેલા સાક્ષીઓ, જેઓએ તેમના મૂત્રયુમાંથી સજીવન થયા પછી તેમની સાથે ખાદ્યું પીધું હતું તેઓની આગળ, એટલે અમારી આગળ, તેમને પ્રગટ કર્યા,

<sup>૪૨</sup> તેમણે અમને આજ્ઞા આપી કે લોકોને ઉપદેશ કરો, અને સાક્ષી આપો કે, ઈશ્વર એમને જ જીવતાંના તથા મૂખેલાંના ન્યાયાધીશ નીમ્યા છે. <sup>૪૩</sup> તેમને વિષે સર્વ પ્રભોધકો સાક્ષી આપે છે કે જે કોઈ તેમના પર વિજ્ઞાસ કરે છે તે તેમના નામથી પાપની માર્ગ પામશે.

### વિદેશીઓ પવિત્ર આત્મા પાખ્યા

૪૪ પિતર એ વાતો કહેતો હતો એટલામાં જે લોકો વાત સાંભળતાં હતા તે સર્વ ઉપર પવિત્ર આત્માએ આચાદન કર્યું. ૪૫ ત્યારે બિનયહૂદીઓ પર પણ પવિત્ર આત્માનું દાન રેડાયું છે [એ જોઈને] સુજ્ઞતીઓમાંના જે વિજ્ઞાસીઓ પિતરની સાથે આવ્યા હતા તે સર્વ વિષ્ણુથ પાખ્યા;

૪૬ કેમ કે તેઓને અન્ય ભાષાઓમાં બોલતા, તથા ઈંગ્રિઝની સ્તુતિ કરતા તેઓએ સાંભળ્યાં. ત્યારે પિતરે ઉત્તર આપ્યો કે, ૪૭ “આપણી માફક તેઓ પણ પવિત્ર આત્મા પાખ્યા છે, તો તેઓને પાણીનું બાપ્તિસ્મા આપવાને કોણ મનાઈ કરી શકે?” ૪૮ તેણે ઈસ્ટ ખ્રિસ્તને નામે તેઓને બાપ્તિસ્મા આપવાની આજ્ઞા આપી, પણ તેઓએ કેટલાક દિવસ ત્યાં રહેવાની તેને વિનંતી કરી.

### ૧૧

#### યરુશાલેમની મંડળી આગળ અહેવાલ

૧ હવે જે પ્રેરિતો તથા ભાઈઓ યહૂદિયામાં હતા તેઓએ સાંભળ્યું કે, વિદેશીઓએ પણ ઈંગ્રિઝનાં વચ્ચનનો અંગીકાર કર્યો છે. ૨ જ્યારે પિતર યરુશાલેમ પાછો આવ્યો, ત્યારે સુજ્ઞતીઓએ તેની ટીકા કરતા કર્યું કે, ૩ ‘તેં બેસુજ્ઞતીઓના ઘરમાં જઈને તેઓની સાથે ભોજન કર્યું.’

૪ ત્યારે પિતરે તેઓને તે વાતનો વિગતવાર ખુલાસો કરતા કર્યું કે, ૫ ‘હું જોપા શહેરમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, તે વખતે મને મૂર્ખ આવી; અને મેં દર્શનમાં જાણો કે એક ભોટી ચાદર તેના ચાર ખૂણાથી લટકાવેલું હોય તેવું એક વાસણ સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરું જોયું; તે ભારી પાસે આવ્યું.’ ૬ તેના પર એકીટસે જોઈને મેં દ્યાન આપ્યું, તો મેં તેમાં પૃથ્વી પરનાં ચોપગા પ્રાણીઓ, રાની પશુઓ, પેટે ચાલનારાં પ્રાણીઓ તથા આકાશનાં પક્ષીઓ જોયાં.

૭ વળી મેં એક વાણીને મને એમ કહેતી સાંભળી કે, પિતર, ઊઠ, મારીને ખા. ૮ પણ મેં કર્યું, પ્રભુ, એમ નહિં; કેમ કે કોઈ પણ નાપાક અથવા અશુદ્ધ ખોરાકનો આહાર મેં કર્યો નથી. ૯ પણ તેના ઉત્તરમાં સ્વર્ગમાંથી બીજુ વાર વાણી થઈ કે, ઈંગ્રિઝ જેને શુદ્ધ કર્યું છે, તેને તું અશુદ્ધ ન ગણ. ૧૦ એમ પ્રણ વાર થયું; પણ તે બધાને સ્વર્ગમાં પાછા જોયી લેવામાં આવ્યાં.

૧૧ અને જુઓ, તે જ સમયે કાઈસારિયાથી ભારી પાસે મોકલેલા પ્રણ ભાણસો, જે ઘરમાં અમે હતા તેની આગળ આવી ઉભા રહ્યા. ૧૨ આત્માએ મને કર્યું કે, કંઈ પણ બેદ ચાખ્યા વિના તેઓની સાથે જ. આ છ ભાઈઓ પણ ભારી સાથે આવ્યા; અને અમે તે વ્યક્તિના ઘરમાં ગયા; ૧૩ ત્યારે તેણે અમને ખબર આપી કે, મેં ભારા ઘરમાં એક સ્વર્ગદૂતને ઉભેલો જોયો, તેણે મને કર્યું કે, જોપામાં ભાણસ મોકલી સિખોન જેમનું બીજું નામ પિતર છે, તેને બોલાવ; ૧૪ તે તને એવી વાતો કહેશે કે તેથી તું તથા તારાં ઘરનાં સર્વ વ્યક્તિનો ઉજાર પામશો.

૧૫ હું જેમ પ્રવચન કરવા લાગ્યો કે તરત જેમ પ્રથમ આપણા પર પવિત્ર આત્માએ આચાદન કર્યું હતું, તેમ તેઓ પર પણ પવિત્ર આત્મા ઉત્તર્યો. ૧૬ ત્યારે પ્રભુની એ કહેલી વાત મને ચાદ આવી કે, થોહાને પાણીથી બાપ્તિસ્મા કર્યું ખરં, પણ તમે પવિત્ર આત્માથી બાપ્તિસ્મા પામશો.

૧૭ માટે જ્યારે આપણે પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત પર વિજ્ઞાસ કર્યો ત્યારે આપણને જેવું [દાન] મણ્યું તેવું જ દાન ઈંગ્રિઝ તેઓને પણ આપ્યું, તો હું કોણ કે, ઈંગ્રિઝને અટકાવું?

**૧૯** આ વાતો સાંભળીને તેઓ ચૂપ રહ્યા, અને ઈશ્વરને ભહિમા આપતા કણ્યું કે, ઈશ્વરે બિનયહૃદીઓને પણ પશ્ચાતાપ [કરવાનું મન] આપ્યું છે કે તેઓ જીવન પામે.

### અંતયોખમાં શિષ્યો પ્રિસ્તી કહેવાથા

**૨૦** સ્તેફનના સંબંધમાં થયેલી સતાવણીથી જેઓ વિખેરાઈ ગયા હતા તેઓ ફિનીકિયા, સાયપ્રસ તથા અંતયોખ સુધી ગયા, પણ તેઓએ યહૃદીઓ સિવાય કોઈને [પ્રભુની] વાત પ્રગટ કરી ન હતી. **૨૧** પણ તેઓમાંના કેટલાક સાયપ્રસના તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઓએ અંતયોખ આવીને ગ્રીક લોકોને પણ પ્રભુ ઈસ્ટુ વિષેની સુવાર્તા કહી સંભળાવી. **૨૨** પ્રભુનો હાથ તેઓની સાથે હતો, અને ઘણાં લોકો વિજ્ઞાસ કરીને પ્રભુ તરફ વધયા.

**૨૩** તેઓ વિષેના સમાચાર યચ્છાલેમના વિજ્ઞાસી સમુદાયના કાને આવ્યા, ત્યારે તેઓએ બાર્નાબાસને અંતયોખ સુધી મોકલ્યો; **૨૪** તે ત્યાં આવ્યો, ત્યારે ઈશ્વરની ફૂપા જોઈને તે આનંદ પામ્યો; અને તેણે તેઓ સર્વને દુઃખ હૃદયથી પ્રભુને વળગી રહેવાનો બોધ કર્યો; **૨૫** કેમ કે તે સારો માણસ હતો, અને પવિત્ર આત્માથી તથા વિજ્ઞાસથી ભરપૂર હતો; અને ઘણાં લોક પ્રભુના વિજ્ઞાસી સમુદાયમાં જોડાયાં.

**૨૬** પછી [બાર્નાબાસ] શાઉલની શોધ કરવા સારુ તાર્સસ ગયો; **૨૭** અને તે મણ્યો ત્યારે બાર્નાબાસ તેને અંતયોખમાં લાવ્યો. તેઓએ એક આખું વર્ષ વિજ્ઞાસી સમુદાયની સાથે રહીને ઘણાં લોકોને બોધ કર્યો; શિષ્યો પ્રથમ અંતયોખમાં પ્રિસ્તી કહેવાથા.

**૨૮** હવે એ દિવસોમાં કેટલાક પ્રભોધકો યચ્છાલેમથી અંતયોખ આવ્યા. **૨૯** તેઓમાંના આગામસ નામે એક જીણે ઉભા થઈને આત્મા [ની પ્રેરણા] થી સ્થુચવ્યું કે, આખી દુનિયામાં મોટો દુકાણ સર્જશે; અને કલોડિયસના રાજ્યકાળમાં તેમ જ થયું.

**૩૦** ત્યારે શિષ્યોએ હરાવ કર્યો કે, આપણામાંના દરેક માણસે પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે યહૃદિયામાં રહેનાર ભાઈઓને કંઈ મદદ મોકલવી. **૩૧** તેઓએ તેમ કર્યું, અને બાર્નાબાસ તથા શાઉલની મારફતે વડીલો પર નાણાં મોકલ્યાં.

## ૧૨

### વધુ સતાવણી

**૧** આશરે તે જ સમયે હેરોદ રાજાએ વિજ્ઞાસી સમુદાયના કેટલાકની સતાવણી કરવા હાથ લંબાવ્યા. **૨** તેણે થોહાનના ભાઈ યાક્ઝબને તરવારથી મારી નંખાવ્યો.

**૩** યહૃદીઓને એ વાતથી ખુશી થાય છે તે જોઈને તેણે પિતરની પણ ધરપકડ કરી. તે બેખ્મીર રોટલીના [પર્વના] દિવસો હતા. **૪** તેણે પિતરને પકડીને જેલમાં પૂર્યો, અને તેની ચોકી કરવા સારુ ચાર ચાર સિપાઈઓની ચાર ટુકડીઓને આધીન કર્યો, અને પારખાપર્વ પછી લોકોની સમક્ષ તેને બહાર લાવવાનો ઇરાદો રાખ્યો.

**૫** તેથી તેણે પિતરને જેલમાં રાખ્યો; પણ વિજ્ઞાસી સમુદાયે તેને સારુ આગ્રહથી ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરી. **૬** હેરોદ તેને બહાર લાવવાનો હતો તેની આગલી રાત્રે પિતર બે સિપાઈઓની વચ્ચે બે સાંકળોથી બંધાયેલી સ્થિતિમાં ઊંઘતો હતો; અને ચોકીદારો જેલના દરવાજા આગળ ચોકી કરતા હતા.

### પિતરનો બંદીખાનામાંથી છુટકારો

**૭** ત્યારે જુઓ, પ્રભુનો સ્વર્ગદૂત તેની પાસે ઉભો રહ્યો, અને જેલમાં પ્રકાશ પ્રગટ્યો; તેણે પિતરને ફૂખમાં હલકો હાથ મારીને જગાખયો, અને કણ્યું કે, જલદી ઉઠ. ત્યારે તેની સાંકળો તેના હાથ પરથી જરકી પડી. **૮** સ્વર્ગદૂતે તેને કણ્યું કે, કમર બાંધ, અને

તારાં ચંપલ પહેર. તેણે તેમ કર્યું. પછી સ્વર્ગદૂતે કર્યું કે, તારો કોટ પહેરી લે અને મારી પાછળ આવ.

૯ તે બહાર નીકળીને સ્વર્ગદૂતની પાછળ ગયો; અને સ્વર્ગદૂત જે કરે છે તે વાસ્તવિક છે એમ તે સમજતો નહોતો, પણ તે દર્શન જોઈ રહ્યો છે એમ તેને લાગ્યું. ૧૦ તેઓ પહેલી તથા બીજી થોકી વટાવીને શહેરમાં જવાનાં લોખંડના દરવાજે પહોંચયા; અને તે દરવાજો આપોઆપ ખૂલી ગયો; તેઓએ આગળ ચાલીને એક મહોલ્લો ઓળંગયો; એટલે તરત સ્વર્ગદૂત તેની પાસેથી ચાલ્યો ગયો.

૧૧ જથારે પિતર સભાન થયો ત્યારે તેણે કર્યું કે, હવે હું થોક્કસ રીતે જાણું છું કે પ્રભુએ પોતાના સ્વર્ગદૂતને મોકલીને હેરોદના હાથમાંથી તથા થહૂદીઓની સર્વ ધારણાથી મને છોડાવ્યો છે. ૧૨ પછી તે વિચાર કરીને યોહાન, જેનું બીજું નામ માર્ક હતું, તેની મા મરિયભના ઘરે આવ્યો, ત્યાં ઘણાં માણસો એકઢા થઈને પ્રાર્થના કરતા હતા.

૧૩ તે આગળનો દરવાજો ખટખટાવતો હતો ત્યારે રોદા નામે એમ જુવાન દાસી દરવાજો ખોલવા આવી. ૧૪ તેણે પિતરનો અવાજ પારખીને આનંદને લીધે બારણું ન ઉધાડતાં, અંદર દોડી જઈને કર્યું કે, પિતર બારણા આગળ ઉભો છે. ૧૫ તેઓએ તેને કર્યું કે, તું પાગલ છે. પણ તેણે ખાતરીપૂર્વક કર્યું કે [હું કહું છું] તેમ જ છે. ત્યારે તેઓએ કર્યું કે તેનો સ્વર્ગદૂત હશે.

૧૬ પણ પિતરે દરવાજો ખટખટાવ્યા કર્યો; અને તેઓએ બારણું ઉધાડીને તેને જોયો, ત્યારે તેઓ આશ્રય પામ્યા. ૧૭ પણ પિતરે ચૂપ રહેવાને તેઓને હાથથી ઈશારો કર્યો; અને પ્રભુ તેમને શી રીતે જેલમાંથી બહાર લાવ્યા તે તેઓને કહી સંભળાવ્યું, તેમણે કર્યું કે, એ સમાચાર યાકુબને તથા [બીજા] બાઈઓને પહોંચાડજો. પછી તે બીજું જગ્યાએ ચાલ્યો ગયો.

૧૮ સૂર્યોદય થયો ત્યારે સિપાઈઓમાં ઘણી ઉંઠકંઠા ઉંપણ થઈ કે, પિતરનું શું થયું હશે? ૧૯ હેરોદે તેની શોધ કરી, પણ તે તેને મહયો નહિ, ત્યારે તેણે થોકીદારોને પૂછપરછ કરી, અને તેઓને મારી નાખવાનો હુકમ કર્યો; પછી થહૂદીયાથી નીકળીને [હેરોદ] કાઈસારિયામાં ગયો, અને ત્યાં રહ્યો.

### હેરોદનું મૃત્યુ

૨૦ હવે તૂરના તથા સિદોનના લોક પર [હેરોદ] ઘણો ગુસ્સે થયો હતો; પણ તેઓ સર્વ સંપ કરીને તેની પાસે આવ્યા, અને રાજના મુખ્ય સેવક જ્લાસ્તકસને પોતાના પક્ષમાં લઈને સુલેહની માગળી કરી, કેમ કે તેઓના દેશના પોષણનો આધાર રાજના દેશ પર હતો. ૨૧ પછી દરવાલા દિવસે હેરોદે રાજપોશાક પહેરીને, તથા રાજયાસન પર બેસીને, તેઓની આગળ ભાષણ કર્યું.

૨૨ ત્યારે લોકોએ પોકાર કર્યો કે, આ વાણી તો દેવની છે, માણસની નથી. ૨૩ તેણે [હેરોદે] ઈંઘરને મહિમા આપ્યો નહિ, માટે પ્રભુના સ્વર્ગદૂતે તરત તેને માર્યો; અને તેના શરીરમાં કીડા પડ્યા અને તે મરણ પામ્યો.

૨૪ પણ ઈંઘરનું વચન પ્રસરતું અને વૃદ્ધિ પામતું ગયું.

૨૫ બાર્નાંબાસ તથા શાઉલ દાનક્ષેવા પૂરી કરીને યોહાન, જેનું બીજું નામ માર્ક હતું, તેને સાથે લઈને થરુશાલેમથી પાછા આવ્યા.

<sup>૧</sup> હવે અંતયોખમાં જે વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાય હતો તેમાં કેટલાક પ્રબોધકો તથા ઉપદેશકો હતા, એટલે બાર્નાબાસ તથા શિમયોન જે નિગેર કહેવાતો હતો તે, તથા કુરેનીનો લુકિયસ, તથા હેરોડ રાજનો દૂધભાઈ મનાહેમ, તથા શાઉલ. <sup>૨</sup> તેઓ પ્રભુનું ભજન કરતા તથા ઉપવાસ કરતા હતા, ત્યારે પવિત્ર આત્માએ તેઓને કદ્યું કે, જે સેવાકામ કરવા સારુ મેં બાર્નાબાસ તથા શાઉલને બોલાવ્યા છે તે સેવાકામને વાસ્તે તેઓને મારે સારુ અલગ કરો. <sup>૩</sup> ત્યારે તેઓએ ઉપવાસ તથા પ્રાર્થના કરીને તથા તેઓ પર હાથ મૂકીને તેઓને વિદાય કર્યા.

**બાર્નાબાસ અને શાઉલ સાયપ્રસભાં**

<sup>૪</sup> એ પ્રમાણે પવિત્ર આત્માના મોકલવાથી તેઓ સલૂકિયા ગયા; તેઓ ત્યાંથી વહાણમાં બેસીને સાઈપ્રસભાં ગયા. <sup>૫</sup> તેઓ સાલામિસ આવ્યા, ત્યારે તેઓએ યહૂદીઓના સભાસ્થાનોમાં ઈંઘરનું વચન પ્રગટ કર્યું; યોહાન પણ સહાયક તરીકે તેઓની સાથે હતો.

<sup>૬</sup> તેઓ તે ટાપુ ઓર્ઝિને પાફોસ ગયા, ત્યાં બાર-ઈસ્રુ નામનો એક યહૂદી તેઓને મળ્યો, તે જદુગર તથા જૂઠો પ્રબોધક હતો. <sup>૭</sup> ટાપુનો હાકેમ, સર્જિયસ પાઉલ, જે જુદ્ધિશાળી ભાણસ હતો, તેની સાથે તે હતો. તે હાકેમે બાર્નાબાસ તથા શાઉલને પોતાની પાસે બોલાવીને ઈંઘરનું વચન સાંભળવાની ઈચ્છા બતાવી. <sup>૮</sup> પણ એલિમાસ જદુગર કેમ કે તેના નામનો અર્થ એ જ છે, તે હાકેમને વિજ્ઞાસ કરતાં અટકાવવાના ઇચ્છા સાથે તેઓની સામો થયો.

<sup>૯</sup> પણ શાઉલે જે પાઉલ પણ કહેવાય છે, પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થઈને તેની સામે એક નજરે જોઈને કદ્યું કે, <sup>૧૦</sup> 'અરે સર્વ કપટ તથા સર્વ કાવતરાંથી ભરપૂર, શેતાનના દીકરા અને સર્વ ન્યાયીપણાના શશ્રુ, શું પ્રભુના સીધા માર્ગને વાંકા કરવાનું તું મૂકી દઈશ નહિ?'<sup>૧૧</sup>

<sup>૧૧</sup> હવે, જો, પ્રભુનો હાથ તારી વિઝજ છે, કેટલીક મુદ્દત સુધી તું અંધ રહેશે, અને તને સ્વર્ય દેખાશે નહિ. ત્યારે એકાએક ધૂમર તથા અંધકાર તેના પર આવી પડ્યાં, અને હાથ પકડીને પોતાને દોડે એવાની તેણે શોધ કરવા માંડી. <sup>૧૨</sup> અને જે થયું તે હાકેમે જોયું ત્યારે તેણે પ્રભુ વિષેના બોધથી વિશ્વાસ કર્યો.

**પીસીદિયાના અંતયોખમાં**

<sup>૧૩</sup> પણ પાઉલ તથા તેના સાથીઓ પાફોસથી વહાણમાં બેસીને પામ્કુલિયાના પેર્ગા બંદર માં આવ્યા, અને યોહાન તેઓને મૂકીને યચ્છાલેમ પાછો ચાલ્યો ગયો. <sup>૧૪</sup> પણ તેઓ પેર્ગાથી આગળ જતા પીસીદિયાના અંતયોખ આવ્યા; અને વિશ્રામવારે સભાસ્થાનમાં જઈને બેઠા. <sup>૧૫</sup> ત્યારે નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકોના વચનોનું વાંચન પૂર્ણ થયા પણ સભાસ્થાનનાં અધિકારીઓએ તેઓને કહેવડાયું કે, બાઈઓ, જો તમારે લોકોને બોધજીપી કંઈ વાત કહેવી હોય તો કહી સંભળાવો.

<sup>૧૬</sup> ત્યારે પાઉલ ઊભો થઈને અને હાથથી ઇશારો કરીને બોલ્યો કે, ઓ ઇજરાયલી ભાણસો તથા તમે ઈંઘરનું સંભાન જાળવનારાઓ, સાંભળો; <sup>૧૭</sup> આ ઇજરાયલી લોકોના ઈંઘરે આપણા પૂર્વજોને પસંદ કર્યા, અને તેઓ મિસર દેશમાં રહેતા હતા, ત્યારે તેઓને આગાદ કર્યા, અને તે તેઓને ત્યાંથી પરાક્રમી હાથ વડે કાઢી લાવ્યા. <sup>૧૮</sup> ઈંઘરે ચાળી વર્ષ સુધી અરણ્યમાં તેઓની વર્તણૂક સહન કરી.

<sup>૧૯</sup> અને કનાન દેશમાંના સાત રાજ્યોના લોકોનો નાશ કરીને તેમણે તેઓનો દેશ આશરે ચારસો પચાસ વર્ષ સુધી તેઓને વતન તરીકે આપ્યો; <sup>૨૦</sup> એ પણ તેમણે શમુઅલ પ્રબોધકના સમય સુધી તેઓને ન્યાયાધીશો આપ્યા.

૨૧ ત્યાર પણી તેઓએ રાજ ભાગયો; ત્યારે ઈશ્વરે ચાળીસ વર્ષ સુધી બિન્યામીનના કુઠનો કીશનો દીકરો શાઉલ તેઓને રાજ તરીકે આપ્યો. ૨૨ પણી તેને દૂર કરીને તેમણે દાઉદને તેઓનો રાજ થવા સારુ ઊભો કર્યો, અને તેમણે તેના સંબંધી સાક્ષી આપી કે, 'મારો મનગમતો એક માણસ, એટલે થિશાઈનો દીકરો દાઉદ, મને મહયો છે; તે મારી બધી ઇચ્છા પૂરી કરશે.'

૨૩ એ માણસના વંશમાંથી ઈશ્વરે વચન પ્રમાણે ઇજરાયલને સારુ એક ઉજારકને એટલે ઈસ્તુને ઊભા કર્યા. ૨૪ તેમના આવ્યા અગાઉ થોહાને બધા ઇજરાયલી લોકોને પસ્તાવાનું બાપ્તિસ્મા પ્રગટ કર્યું હતું. ૨૫ થોહાન પોતાની દોડ પૂરી કરી રહેવા આવ્યો હતો એ દરમિયાન તે બોલ્યો કે, 'હું કોણ છું એ વિષે તમે શું ધારો છો? હું તે નથી. પણ જુઓ, જે મારી પાછળ આવે છે, જેમનાં પગનાં ચંપલની દોરી છોડવાને હું થોડ્ય નથી.'

૨૬ બાઈઓ, ઇષ્ટ્રાહિમનાં વંશજો તથા તમારામાંના ઈશ્વરનું વચન જાળવનારાઓ, આપણી પાસે એ ઉજારની વાત મોકલવામાં આવી છે. ૨૭ કેમ કે થરશાલેમના રહેવાસીઓએ તથા તેઓના અધિકારીઓએ તેમને વિષે તથા પ્રબોધકોની જે વાતો દરેક વિશ્રાભવારે વાંચવામાં આવે છે તે વિષે પણ અજ્ઞાન હોવાથી તેમને અપરાધી ઢરાવીને [તે ભવિષ્યની વાતો] પૂર્ણ કરી.

૨૮ મૃત્યુને થોડ્ય શિક્ષા કરાય એવું કંઈ કારણ તેઓને મહયું નહિં, તેમ જીતાં પણ તેઓએ પિલાતને એવી વિનંતી કરી કે તેમને મારી નંખાવો. ૨૯ તેમને વિષે જે લખયું હતું તે સધાર્ણ તેઓએ પૂર્ણ કર્યું ત્યારે વધુસ્તંભ પરથી તેમને ઉતારીને તેઓએ તેમને કબરમાં મૂક્યા.

૩૦ પણ ઈશ્વરે તેમને મૃત્યુમાંથી સજ્જવન કર્યા. ૩૧ અને તેમની સાથે ગાલીલથી થરશાલેમમાં આવેલા માણસોને ઘણાં દિવસ સુધી તે દર્શન આપતા રહ્યા, અને તેઓ હમણાં લોકોની આગળ તેમના સાક્ષી છે.

૩૨ અને જે આશાવચનો આપણા પૂર્વજોને આપવામાં આવ્યું હતું તેનો શુભસંદેશ અમે તમારી પાસે લાવ્યા છીએ કે, ૩૩ ઈસ્તુને મૃત્યુમાંથી સજ્જવન કરીને ઈશ્વરે આપણાં છોકરાં પ્રત્યે તે [વચન] પૂર્ણ કર્યું છે, અને તે પ્રમાણે ગીતશાસ્ત્ર બીજા અદ્યાયમાં પણ લખેલું છે કે, તું મારો દીકરો છે, આજ મેં તને જન્મ આપ્યો છે. ૩૪ તેમણે-ઈશ્વરે તેમને-ઈસ્તુને મરણમાંથી ઉઠાડ્યા, અને તેમનો દેહ સડો પામશે નહિં, તે વિષે તેમણે એમ કટ્યું છે કે, દાઉદ પરના પવિત્ર તથા નિશ્ચિત આશીર્વાદો હું તેમને આપીશ. ૩૫ એ માટે બીજા વચનોમાં પણ કહે છે કે, તમે પોતાના પવિત્રના દેહને સડવા દેશો નહિં. ૩૬ કેમ કે દાઉદ તો પોતાના જમાનામાં ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે સેવા કરીને ઊંઘી ગયો, અને તેને પોતાના પૂર્વજોની બાજુમાં દફનાવવામાં આવ્યો, અને તેનો દેહ સડો પામ્યો. ૩૭ પણ જેમને ઈશ્વરે મૃત્યુમાંથી સજ્જવન કર્યા, તેમના દેહને સડો લાગ્યો નહિં.

૩૮ એ માટે, બાઈઓ, તમને માલૂમ થાય કે, એમના [ઈસ્તુના] દ્વારા પાપોની માફી છે; તે તમને પ્રગટ કરવામાં આવે છે. ૩૯ અને જે [બાબતો] વિષે મૂસાના નિયમશાસ્ત્રથી તમે ન્યાય કરી શક્યા નહિં, તે સર્વ વિષે દરેક વિશ્વાસ કરનાર તેમના દ્વારા ન્યાયી રહે છે.

૪૦ માટે સાવધાન રહો, રહેને પ્રબોધકોના લેખમાંનું આ વચન તમારા ઉપર આવી પડે કે, ૪૧ 'ઓ તિરસ્કાર કરનારાઓ, તમે જુઓ, અને આશ્રમ અનુભવો અને નાશ પામો; કેમ કે તમારા દિવસોમાં હું એવું કાર્ય કરવાનો છું કે, તે વિષે કોઈ તમને કહે, તો તમે તે માનશો જ નહિં.'

૪૨ અને તેઓ [ભક્તિસ્થાનમાંથી] બહાર આવતા હતા ત્યારે લોકોએ વિનંતી કરી કે, 'આવતા વિશ્રામવારે એ વચનો ફરીથી અમને કહી સંભળાવજો'. ૪૩ સભાનું વિસર્જન થયા પછી યહૂદીઓ તથા [નવા] યહૂદી થયેલા ભક્તિમય માણસોમાંના ઘણાં પાઉલ તથા બાર્નાબાસની પાછળ ગયા; તેઓએ તેઓની સાથે વાત કરી, અને તેમને સમજાવ્યું કે ઈશ્વરની ફૂપામાં ટકી રહેવું.

૪૪ બીજે વિશ્રામવારે લગભગ આખું શહેર ઈશ્વરનું વચન સાંભળવા બેગું થયું. ૪૫ પણ લોકોની બીડ જોઈને યહૂદીઓને અદેખાઇ આવી. તેઓએ પાઉલની કહેલી વાતોની વિરુદ્ધ બોલીને તેનું અપમાન કર્યું.

૪૬ ત્યારે પાઉલે તથા બાર્નાબાસે હિંમતથી કર્યું કે, 'ઈશ્વરનું વચન પ્રથમ તમને કહેવાની જરૂર હતી. પણ તમે તેનો નકાર કરો છો અને અનંતજીવન પામવાને પોતાને અયોગ્ય ઠરાવો છો, માટે, જુઓ, અમે બિનયહૂદીઓ તરફ ફરીએ છીએ. ૪૭ કેમ કે અમને પ્રભુએ એવો હુકમ આપ્યો છે કે, "મૈં તમને બિનયહૂદીઓને સારું અજવાદા તરીકે ઠરાવ્યાં છે કે તમે પૃથ્વીના અંતભાગ સુધી ઉઝાર સિદ્ધ કરનારા થાઓ."

૪૮ એ સાંભળીને બિનયહૂદીઓએ ખુશ થઈને ઈશ્વરનું વચન ભિન્નાવાન માન્યું; અને અનંતજીવનને સારું જેટલાં નિર્માણ કરાયેલા હતા તેટલાંએ વિશ્વાસ કર્યો. ૪૯ તે આખા પ્રદેશમાં પ્રભુની વાત ફેલાઈ ગઈ.

૫૦ પણ યહૂદીઓએ ધાર્મિક તથા કુલીન ભિન્નાવાઓને, તથા શહેરના અધિકારીઓને ઉશ્કેશીને તેઓને કાઢી મૂક્યા. ૫૧ પણ પોતાના પગની ધૂળ તેઓની વિરુદ્ધ ખંખેશીને તેઓ ઈકોનિયમ ગયા. ૫૨ શિષ્યો આનંદથી તથા પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર હતા.

## ૧૪

### ઈકોનિયમમાં

૧ ઈકોનિયમમાં તેઓ બંને યહૂદીઓના સભાસ્થાનમાં ગયા, અને એવી રીતે બોલ્યા કે ઘણાં યહૂદીઓએ તથા ગ્રીક લોકોએ વિશ્વાસ કર્યો. ૨ પણ અવિશ્વાસી યહૂદીઓએ બિનયહૂદીઓને ઉશ્કેશીને તેઓનાં મનમાં ભાઈઓની સામે ઉશ્કેરાટ ઊભો કર્યો.

૩ તેથી તેઓ લાંબા સમય સુધી ત્યાં રહીને પ્રભુની સહાયથી હિંમતથી બોલતા રહ્યા અને પ્રભુએ તેઓની મધ્યે ચમત્કારિક ચિંતનો તથા આશ્રયકર્મો થવા દઈને પોતાની ફૂપાના વચનના સમર્થનમાં સાક્ષી આપી. ૪ પણ શહેરના લોકોમાં ભાગલા પદ્ધયા, કેટલાક યહૂદીઓના પક્ષમાં રહ્યા અને કેટલાક પ્રેરિતોના પક્ષમાં રહ્યા.

૫ તેઓનું અપમાન કરવા તથા તેઓને પથ્થરે મારવા સારું જથારે બિનયહૂદીઓએ તથા યહૂદીઓએ પોતાના અધિકારીઓ સહિત યોજના કરી. ૬ ત્યારે તેઓ તે જાણીને લુકાનિયાનાં શહેરો લુલ્લા તથા દેર્ભેમાં તથા આસપાસના પ્રાંતોમાં વિખેરાઈ ગયા; ૭ ત્યાં તેઓએ સુવાર્તા પ્રગટ કરી.

### લુલ્લા અને દેર્ભેમાં

૮ લુલ્લામાં એક અપંગ માણસ બેઠેલો હતો, તે જન્મથી જ અપંગ હતો અને કદી ચાલ્યો ન હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતાં સાંભળ્યો. પાઉલે તેની તરફ એક નજરે જોઈ રહીને તથા તેને સાજો થવાનો વિશ્વાસ છે, ૧૦ એ જાણીને મોટે સ્વરે કર્યું કે, 'તું પોતાને પગે સીધો ઊભો રહે.' ત્યારે તે ફૂલીને ઊભો થયો અને ચાલવા લાગ્યો.

૧૧ પાઉલે જે [ચમત્કાર] કર્યો હતો તે જોઈને લોકોએ લુકાનિયાની ભાષામાં મોટે સ્વરે કર્યું કે, માણસોનું રૂપ ધારણ કરીને દેવો આપણી પાસે ઊભો આત્મયા છે.

૧૨ તેઓએ બાર્નાબાસને ગૂસ માન્યો, અને પાઉલને હેર્મેસ માન્યો, કેમ કે પાઉલ મુખ્ય જોલનાર હતો. ૧૩ ગૂસનું મંદિર એ શહેરની બહાર હતું તેનો પૂજારી બણદો તથા ફૂલના હાર શહેરના દરવાજાએ લાવીને લોકો સાથે બલિદાન ચટાવવા છચ્છતો હતો.

૧૪ પણ બાર્નાબાસ તથા પાઉલ પ્રેરિતોએ તે વિષે સાંભળ્યું ત્યારે તેઓએ પોતાનાં વસત્રો ફાડ્યાં, અને લોકોમાં દોડીને મોટે સ્વરે કટ્યું કે, ૧૫ સદગૃહસ્થો તમે એ કામ કેમ કરો છો? અમે પણ તમારા જેવા ભાણાસ છીએ, આ વ્યર્થ વાતો મૂકીને આકાશ, પૂઢ્યી તથા સમુદ્ર અને તેઓમાંનાં સર્વને ઉત્પન્ન કરનાર તમે છો, કે જે જીવતા ઈશ્વર છે તેમની તરફ તમે ફરો, માટે અમે તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ છીએ. ૧૬ તેમણે તો ભૂતકાળમાં સર્વ લોકોને પોતપોતાને માર્ગ ચાલવા દીધાં;

૧૭ તોપણ ભલું કરીને આકાશમાંથી વરસાદ તથા ફળવંત ઝતુઓ તમને આપીને, અને અજ્ઞાથી તથા આનંદથી તમારાં મન ટૂપ્ટ કરીને તેઓ ઈશ્વર પોતાના વિષે સાક્ષી આપ્યા વગર રહ્યા નથી. ૧૮ પાઉલે અને બાર્નાબાસે લોકોને એ વાતો કહીને પોતાને બલિદાન આપતાં તેઓને મુશ્કેલીથી અટકાવ્યા.

૧૯ પણ અંત્યોખ તથા ઈકોનિયમથી કેટલાક યહૂદીઓ ત્યાં આવ્યા, અને તેઓએ લોકોને સમજાવીને પાઉલને પથથરે માર્યો અને તે મચી ગયો છે એવું માનીને તેને ઘસડીને શહેર બહાર લઈ ગયા. ૨૦ પણ તેની આસપાસ શિષ્યો ઉભા હતા એવામાં તે ઊઠીને શહેરમાં આવ્યો; અને બીજે દિવસે બાર્નાબાસ સાથે દેર્ખ ગયો.

### સિદ્ધિયાનાં અંત્યોખમાં બંને પાછા આવ્યા

૨૧ તે શહેરમાં સુવાર્તા પ્રગટ કર્યા પછી, ઘણાં શિષ્યો બનાવ્યા પછી તેઓ લુદ્દા, ઈકોનિયમ થઈને અંત્યોખમાં પાછા આવ્યા, ૨૨ શિષ્યોનાં મન સ્થિર કરતાં [પાઉલ તથા બાર્નાબાસે] [વિજ્ઞાસીઓને] વિજ્ઞાસમાં ટકી રહેવાને વચ્ચનમાંથી શીખવ્યું, અને [કટ્યું કે,] આપણાને ઘણાં સંકટમાં થઈને ઈશ્વરના રાજ્યમાં જવું પડે છે.'

૨૩ તેઓએ દરેક વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયમાં તેઓને સારુ વડીલોની નિમણૂક કરી અને ઉપવાસ સહિત પ્રાર્થના કરીને તેઓને જે પ્રભુ પર તેઓએ વિજ્ઞાસ કર્યો હતો તેમને સોંપ્યાં. ૨૪ પછી તેઓ પીચીદિયા થઈને પાફ્ફુલિયા આવ્યા. ૨૫ અને પેર્ગામાં ઉપદેશ કર્યા પછી તેઓ અચાલિયા આવ્યા. ૨૬ પછી ત્યાંથી તેઓ વહાણમાં બેસીને અંત્યોખ ગયા, કે જ્યાં તેઓ જે કામ પૂર્ણ કરી આવ્યા તેને સારુ તેઓ ઈશ્વરની ફૂપાને સમર્પિત થયા હતા.

૨૭ તેઓએ ત્યાં આવીને વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયને એકત્ર કરીને જે કામ ઈશ્વરે તેઓની હસ્તક કરાવ્યાં હતાં તે, અને શી શીતે તેમણે વિદેશીઓને સારુ વિજ્ઞાસનું હાર ખોલ્યું છે તે વિષે તેઓને કહી સંભળાવ્યું. ૨૮ શિષ્યોની સાથે તેઓ ત્યાં ઘણાં દિવસ રહ્યા.

## ૧૫

### યરુશાલેમમાં મંડળીની પ્રથમ સભા

૧ કેટલાક યહૂદિયાથી આવીને બાઈઓને એવું શીખવ્યું કે, જો મૂસાની રીત પ્રમાણે તમારી સુજ્ઞત ન કરાય તો તમે ઉદ્ધાર પામી શકતા નથી. ૨ અને પાઉલ તથા બાર્નાબાસને તેઓની સાથે બહુ તકરાર ને વાદવિવાદ થયા પછી [બાઈઓએ] ઠરાવ્યું કે પાઉલ તથા બાર્નાબાસ અને તેમના બીજા કેટલાક આ વિવાદ સંબંધી સલાહ માટે યરુશાલેમના પ્રેરિતો તથા વડીલો પાસે જાય.

<sup>૩</sup> એ ભાટે વિજ્ઞાસી સમુદાયે તેઓને વળાવ્યા પણી તેઓએ ફિનીકિયા તથા સમજનમાં થઈને જતા વિદેશીઓના [પ્રભુ તરફ] ફર્યાના સમાચાર પ્રગત કર્યા, અને સધણાં બાઈઓને ઘણો આનંદ થયો. <sup>૪</sup> તેઓ થરુશાલેમ પહોંચયા ત્યારે વિજ્ઞાસી સમુદાયે, પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ તેઓનો આવકાર કર્યો, ઈંધરે જે અદભુત કર્યા તેઓની મારફતે કરાવ્યું હતું તે જર્વ તેઓએ તેઓને કહી સંભળાવ્યું.

<sup>૫</sup> પણ ફરોશીપંથના કેટલાક વિજ્ઞાસીઓએ ઊઠીને કટથ્યું કે, 'તેઓની સુજ્ઞત કરાવવી, તથા મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર પાળવાનું તેઓને ફરમાવવું જોઈએ.' <sup>૬</sup> ત્યારે પ્રેરિતો તથા વડીલો એ વાત વિષે વિચાર કરવાને એકઠા થયા.

<sup>૭</sup> અને ઘણો વાદવિવાદ થયા પણી પિતરે ઊભા થઈને તેઓને કટથ્યું કે,

બાઈઓ તમે જાણો છો કે શરૂઆતથી જ ઈંધરે તમારામાંથી મને પસંદ કરીને [દરાવ્યું] કે, મારા મુખથી બિનયહૂદીઓ સુવાર્તા સાંભળે અને વિજ્ઞાસ કરે. <sup>૮</sup> અંતઃકરણના જાણાર ઈંધરે જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પવિત્ર આત્મા આપ્યાથી તેઓના વિષે સાક્ષી પૂરી, <sup>૯</sup> અને વિજ્ઞાસથી તેઓનાં હૃદય પવિત્ર કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ બેદ રાખ્યો નહિં.

<sup>૧૦</sup> તો હવે જે ઝૂંસચી આપણા પૂર્વજો તેમ જ આપણે પણ જરૂરી શક્યા નહિં તે શિષ્યોની ગરદન પર મૂકીને ઈંધરનું પરીક્ષણ કેમ કરો છો? <sup>૧૧</sup> પણ જેમ તેઓ પ્રભુ ઈશ્વરની કૃપાથી ઉંડાર પામશે, તેમ આપણે પણ પામીશું, એવો વિજ્ઞાસ આપણે કરીએ છીએ.

<sup>૧૨</sup> ત્યારે સધણાં લોકો ચૂપ રહ્યા; અને બાન્ધાસ તથા પાઉલની મારફતે ઈંધરે જે ચ્યાર્ટકારિક શિટનો તથા આશ્રયકર્મો બિનયહૂદીઓમાં કરાવ્યાં હતાં તેઓની હકીકત તેઓએ તેમના મુખથી સાંભળી.

<sup>૧૩</sup> તેઓ બોલી રહ્યા પણી યાકૂબે ઉત્તર આપતા કટથ્યું કે,

બાઈઓ, મારું સાંભળો; <sup>૧૪</sup> પહેલાં ઈંધરે બિનયહૂદીઓમાંથી પોતાના નામને સારુ એક પ્રજાને [પસંદ કરી] લેવાને કઈ રીતે તેઓની મુલાકાત લીધી, એ તો સિખોને કહી બતાવ્યું છે.

<sup>૧૫</sup> પ્રબોધકોની વાતો એની સાથે મળતી આવે છે, જેમ લખેલું છે કે, <sup>૧૬</sup> “એ પણી હું પાછો આવીશ, અને દાઉદનો પડેલો મંડપ હું પાછો બાંધીશ; તેનાં ખંડિયેર હું સમારીશ, અને તેને પાછો ઊભો કરીશ; <sup>૧૭</sup> એ ભાટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સધણાં બિનયહૂદીઓ જેઓ મારા નામથી ઓળખાય છે તેઓ પ્રભુને શોધે; <sup>૧૮</sup> પ્રભુ જે દુનિયાના આરંભથી એ વાતો પ્રગત કરે છે તે એમ કહે છે.”

<sup>૧૯</sup> ભાટે મારો અભિપ્રાય એવો છે કે બિનયહૂદીઓમાંથી ઈંધર તરફ જે ફરે છે તેઓને આપણે હેરાન ન કરીએ; <sup>૨૦</sup> પણ તેઓને લખી મોકલીએ કે તમારે મૂર્તિઓની બ્રાહ્મતાથી, વ્યાખ્યાનથી, ગુંગળાવીને મરેલાથી, તથા લોહીથી દૂર રહેવું. <sup>૨૧</sup> કેમ કે મૂસા (ના નિયમશાસ્ત્ર) ની વાત પ્રગત અને તેના વચ્ચનો દર વિશ્રામવારે સભાસ્થાનોમાં વાંચવામાં આવે છે. તેને પ્રગત કરનારા પ્રાચીનકાળથી દરેક શહેરમાં છે.

### વિદેશી વિજ્ઞાસીઓને પત્ર

<sup>૨૨</sup> ત્યારે વિજ્ઞાસી સમુદાય સહિત પ્રેરિતોને તથા વડીલોને એ સારુ લાગ્યું કે પોતાનામાંથી પસંદ કરેલા ભાણસોને, એટલે થહૂદા જે બર્સભા કહેવાય છે તે, તથા સિલાસ, જેઓ બાઈઓમાં આગેવાન હતા, તેઓને પાઉલની તથા બાન્ધાસની સાથે અંત્યોખ મોકલવા. <sup>૨૩</sup> તેઓની મારફતે તેઓને લખી મોકલ્યું કે, અંત્યોખમાં, સિદ્ધિયામાં, કિલીકિયામાં તથા વિદેશીઓમાંના જે બાઈઓ છે, તેઓને પ્રેરિતો, વડીલો તથા બાઈઓની કુશળતા.

**૨૪** અમે એવું સાંભળ્યું છે કે અમારામાંથી કેટલાક જેઓને અમે કંઈ આજ્ઞા આપી ન હતી તેઓએ [તમારી પાસે] આવીને [પોતાની] વાતોથી તમારા મન ભમાવીને તમને ગુંચવણમાં મૂક્યા છે. **૨૫** માટે અમોએ સર્વાનુમતે ઠરાવ કર્યો કે, માણસોને પસંદ કરીને તેઓને આપણા વહાલા બાર્નાબાસ તથા પાઉલ. **૨૬** કે જેઓએ આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ જિસ્તનાં નામને સારુ પોતાના શુષ્ણ જોખમમાં નાખ્યા છે, તેઓની સાથે તમારી પાસે મોકલવા.

**૨૭** માટે અમે યહૃદાને તથા સિલાસને મોકલ્યા છે, ને તેઓ પોતે પણ તમને જીબજી એ જ વાતો કહેશે. **૨૮** કેમ કે પવિત્ર આત્માને તથા અમને એ સારુ લાગ્યું કે આ અગત્યની વાતો કરતાં ભારે બોજો તમારા પર મૂકવો નહિં. **૨૯** એટલે કે, મૂર્તિઓને અર્પણ કરેલી વસ્તુઓથી, લોહીથી, ગુંગળાવીને મદેલાંથી, તથા વ્યબિચારથી તમારે દૂર રહેવું; જો તમે એ વાતોથી દૂર રહેશો, તો તમારું ભલું થશે; તમે કુશળ રહો.

**૩૦** પછી તેઓ વિદ્યાયગીરી પામીને અંત્યોખમાં આવ્યા; લોકોને એકઢા કરીને તેઓએ પત્ર આપ્યો. **૩૧** તેઓ તે વાંથીને તેમના દિલાક્ષાથી આનંદ પામ્યા. **૩૨** યહૃદા તથા સિલાસ કે જેઓ પોતે પણ પ્રભોધક હતા, તેઓએ ઈશ્વરના વચનોથી ભાઈઓને શિક્ષણ આપ્યું, અને તેઓનાં મન રિથર કર્યો.

**૩૩** તેઓ કેટલાક દિવસો સુધી ત્યાં રહ્યાં પછી, જેઓએ તેમને મોકલ્યા હતા તેઓની પાસે પાછા જવા સારુ ભાઈઓ પાસેથી તેઓ શાંતિથી વિદ્યાય થયા. **૩૪** [પણ સિલાસને તો ત્યાં જ રહેવું સારું લાગ્યું] **૩૫** પણ પાઉલ તથા બાર્નાબાસ અંત્યોખમાં રહ્યા, અને બીજા ઘણાંઓની સાથે પ્રભુના વચનોનું શિક્ષણ તથા ઉપદેશ આપતા રહ્યા.

### બાર્નાબાસ અને પાઉલ અલગ થયા

**૩૬** કેટલાક દિવસ પછી પાઉલે બાર્નાબાસને કદ્યું કે, 'ચાલો, હવે આપણે પાછા વળીએ, અને જે જે શહેરમાં આપણે પ્રભુનું વચન પ્રગટ કર્યું હતું, ત્યાંના આપણા ભાઈઓની મુલાકાત લઈને [જોઈએ કે] તેઓ કેમ છે! **૩૭** યોહાન જે માર્ક કહેવાય છે, તેને પણ સાથે લેવાનું બાર્નાબાસનું મન હતું. **૩૮** પણ પાઉલે એવું વિચાર્યું કે જે આપણાને પાછૂલિયામાં મૂકીને જતો રહ્યો, આપણી સાથે કામ કરવા આવ્યો નહિં, તેને સાથે લઈ જવો તે થોરય નથી.

**૩૯** ત્યારે એવો વાદવિવાદ થથો કે તેઓ એકબીજાથી અલગ થયા, બાર્નાબાસ માર્કને સાથે લઈને વહાણમાં બેસીને સાથ્યપ્રસ્ત ગયો. **૪૦** પણ પાઉલે સિલાસને પસંદ કર્યો, અને ભાઈઓએ તેને ઈશ્વરની દુપાને સોંઘ્યો. પછી તેઓ ચાલી નીકદ્યા. **૪૧** સિરિયામાં તથા કિલીકિયામાં ફરીને તેઓએ વિજ્ઞાસી સમુદ્દ્રાથને દૃઢ કર્યો.

## ૧૬

### પાઉલ અને સિલાસની સાથે તિમોથી

**૧** પછી પાઉલ દેર્બે તથા લુઝામાં આવ્યો, તિમોથી નામે એક શિષ્ય હતો; તે એક વિજ્ઞાસી યહૃદી શ્રીનો દીકરો હતો, પણ તેનો પિતા શ્રીક હતો. **૨** લુઝા તથા ઈકોનિયમાંનાં ભાઈઓમાં તિમોથીની સાક્ષી સારી હતી. **૩** તેને પાઉલ પોતાની સાથે લઈ જવાની દરશા રાખતો હતો, તેને લઈને તે પ્રાંતોમાંના યહૃદીઓને લીધે તેણે તેની સુજ્ઞત કરાવી; કેમ કે સર્વ જાણતા હતા કે તેનો પિતા શ્રીક હતો.

**૪** જે જે શહેરમાં થઈને પાઉલ અને તિમોથી ગયા ત્યાંના લોકોને તેઓએ યરૂશાલેમમાંના પ્રેરિતોએ તથા વડીલોએ કરેલા ઠરાવો પાણવા સારુ સોંઘ્યાં. **૫** એ

શીતે વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય વિજ્ઞાસમાં બળવાન બનતો ગયો, અને ચોજેચોજ તેઓની સંખ્યા વધતી ગઈ.

### ઓઆસમાં પાઉલને સંદર્શન

૬ તેઓને આસિયામાં સુવાર્તા પ્રગટ કરવાની પવિત્ર આત્માએ મના કરી તેથી તેઓ છૂગિયા તથા ગલાતિયાના પ્રદેશમાં ફર્યા. ૭ મુસિયાની સરહદ સુધી આવીને તેઓએ બિથુનિયામાં જવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ ઈસુના આત્માએ તેઓને જવા દીધાં નહિં; ૮ માટે તેઓ મુસિયાને બાજુએ ભૂકીને ઓઆસ આવ્યા.

૯ રાત્રે પાઉલને એવું દર્શન થયું કે મકદોનિયાના એક માણસે ઊભા રહીને તેને વિનંતી કરીને કદ્યું કે મકદોનિયામાં આવીને અમને સહાય કર. ૧૦ તેને [પાઉલને] દર્શન થયા પછી તેઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારુ ઈંઘરે અમને બોલાવ્યા છે, એવું અનુમાન કરીને અમે તરત મકદોનિયામાં જવાની તૈયારી કરી.

### ફિલિપીમાં લુદિયાનું બદલાણ

૧૧ એ માટે અમે વહાણમાં બેસીને ઓઆસથી સીધા સાભોશાકી આવ્યા, બીજે દિવસે નિઆપોલીસ પહોંચ્યા; ૧૨ ત્યાંથી ફિલિપી ગથા, જે મકદોનિયા પ્રાંતમાંનું મુખ્ય શહેર છે, અને તે [રોમનોએ] વસાવેલું છે; તે શહેરમાં અમે કેટલાક દિવસ રહ્યા. ૧૩ શહેરની બહાર નદીના કિનારે પ્રાર્થનાસ્થાન હોવું જોઈએ એવું ધારીને વિશ્રાભવારે અમે ત્યાં ગયા; ત્યાં જે સ્ત્રીઓ એકઠી થઈ હતી તેઓને અમે બેસીને બોધ કર્યો.

૧૪ અને થૂઆતૌરા શહેરની, જાંબુડિયાં [વસ્ત્ર] વેચનારી લુદિયા નામની એક સ્ત્રી હતી જે ઈંઘરને બજારાની હતી, તેણે અમારું સાંભળ્યું, તેનું અંતકરણ પ્રભુએ એવું ઉધાર્યું કે, તેણે પાઉલના કહેલા વચ્ચનો મનમાં રાખ્યા. ૧૫ તેનું તથા તેના ધરનાનું બાપ્તિક્ષમા થયા પછી તેણે વિનંતી કરીને કદ્યું કે, જો તમે મને પ્રભુ પ્રત્યે વિજ્ઞાસુ ગણતા હો, તો મારા ધરમાં આવીને રહો; તેણે અમને ધણો આગ્રહ કર્યો.

### ફિલિપીમાં બંદીખાનામાં

૧૬ અમે પ્રાર્થનાસ્થાને જતા હતા ત્યારે એમ થયું કે, એક જુવાન દાસી અમને ભળી, કે જેને અગમસૂચક દુષ્ટાત્મા વળ્યાંથો હતો, તે ભવિષ્યકથન કરીને પોતાના માલિકોને ખૂબ કમાણી કરી આપતી હતી. ૧૭ તેણે પાઉલની તથા અમારી પાછળ આવીને ખૂબ પાડીને કદ્યું કે, આ માણસો પરાતપર ઈંઘરના સેવકો છે, જેઓ તમને ઉદ્ધારનો માર્ગ પ્રગટ કરે છે. ૧૮ તેણે ધણાં દિવસો સુધી એમ કર્યા કર્યું, ત્યારે પાઉલે બહુ નારાજ થઈને પાછા ફરીને તે દુષ્ટાત્માને કદ્યું કે, ઈસુ ખિસ્તને નામે હું તને આજા કલં છું કે એનામાંથી નીકળ; અને તે જ ધરીએ તે તેનામાંથી નીકળી ગયો.

૧૯ પણ તેના માલિકોએ પોતાના લાભની આશા નષ્ટ થઈ છે, એ જોઈને પાઉલ તથા સિલાસને પકડ્યા, અને તેઓને ચૌટાનાં અધિકારીઓની પાસે ધસી લાવ્યા. ૨૦ તેઓને અધિકારીઓની આગળ લાવીને કદ્યું કે, આ માણસો થહૂદી છતાં આપણા શહેરમાં બહુ ધમાલ મચાવે છે. ૨૧ અને આપણા રોમનોને જે શીતદિવાજો માનવા અથવા પાણવા ઉચ્ચિત નથી, તે તેઓ શીખવે છે.

૨૨ ત્યારે સર્વ લોકો તેમની સામે ઊદ્ઘાં, અને અધિકારીઓએ તેઓનાં વસ્ત્રો ફાડી નાખીને તેઓને ફટકા ભારવાની આજા આપી. ૨૩ અને તેઓએ [અધિકારીઓએ] ધણાં ફટકા માચીને તેઓને [પાઉલ અને સિલાસને] જેલમાં પૂર્યા, જેલરને તેઓની ચોકસાઈ રાખવાની આજા આપી. ૨૪ અને અમલદારને એવી આજા મળવાથી તેઓને અંદરનાં જેલખાનામાં પૂરવામાં આવ્યા, અને તેઓના પગ હેડમાં બાંધી દીધાં.

**૨૪** ત્યાં મધ્યરાતને સુમારે પાઉલ તથા સિલાસ પ્રાર્થના કરતા તથા ઈશ્વરનાં સ્તરોં ગાતા હતા, બીજા કેદીઓ તે સાંભળતાં હતા; **૨૫** ત્યારે એકાએક એવો મોટો ધરતીકંપ થયો કે, જેસના પાથા હાલ્યા; અને બધા દરવાજા તરત ઉઘડી ગયા; અને સર્વના બંધનો છૂટી ગયા.

**૨૬** જેસર ઊંઘમાંથી જગી ઉદ્ધયો, અને જેસના દરવાજા ખુલ્લાં જોઈને કેદીઓ નાચી ગયા હશે, એમ વિચારીને તે તરવાર ઉગામીને આત્મહત્યા કરવા જતો હતો. **૨૭** પણ પાઉલે મોટેથી બૂમ પાડીને કદ્યું કે, અમે સહુ અહીં છીએ, માટે તું પોતાને કંઈ પણ ઈજા કરીશ નહિં.

**૨૮** ત્યારે તે દીવો મંગાવીને અંદર ફૂટી આવ્યો, અને ધૂજતો ધૂજતો પાઉલ તથા સિલાસને પગે પડ્યો. **૨૯** તેઓને બહાર લાવીને તેણે કદ્યું કે, હે સાહેબો, ઉજાર પામવા સારુ મારે શું કરવું જોઈએ? **૩૦** ત્યારે તેઓએ કદ્યું કે, પ્રભુ ઈસ્ટુ પર વિજ્ઞાસ કર, એટલે તું તથા તારા ધરના સર્વ ઉજાર પામશો.

**૩૧** ત્યારે તેઓએ [પાઉલ અને સિલાસે] જેસરને તથા જે તેનાં ધરમાં હતાં તે સર્વને પ્રભુનાં વચ્ચનો કહી સંભળાવ્યાં. **૩૨** પછી રાતના તે જ સમયે તેણે [જેસરે] તેઓને [પાઉલ તથા સિલાસને] લઈને તેઓના સોણ ધોયા અને તરત તે તથા તેનાં ધરનાં બધા માણસો બાપ્તિકમા પામ્યા. **૩૩** જેસરે તેઓને પોતાને ધરે લાવીને તેઓની આગળ ભોજન પીરસ્થું, અને તેના ધરનાં સર્વએ ઈશ્વર પર વિજ્ઞાસ કરીને ધણો આનંદ કર્યો.

**૩૪** દિવસ ઊગતાં અધિકારીઓએ સુરક્ષા કર્મચારીઓને મોકલીને કહેવડાવ્યું કે, તે માણસોને છોડી દે. **૩૫** પછી જેસરે પાઉલને એ વાતની ખબર આપી કે, અધિકારીઓએ તમને છોડી દેવાનું કહેવડાવ્યું છે, માટે હવે તમે નીકળીને શાંતિએ ચાલ્યા જાઓ.

**૩૬** પણ પાઉલ તેઓને કદ્યું કે, અમને ગુનેગાર ઠરાવ્યાં વગર તેઓએ અમો રોમનોને જહેર રીતે માર મારીને જેસમાં નાખ્યા છે, અને હવે શું તેઓ અમને છાની રીતે બહાર કાઢી મૂકે છે? ના, એમ તો નહિં, પણ તેઓ પોતે આવીને અમને બહાર કાઢે. **૩૭** ત્યારે સુરક્ષા કર્મચારીઓએ અધિકારીઓને એ વાતની ખબર આપી. ત્યારે તેઓ રોમન છે, એ સાંભળીને તેઓ ગભરાઈ ગયા. **૩૮** પછી તેઓએ [અધિકારીઓએ] આવીને તેઓને [પાઉલ અને સિલાસને] કાલાવાલા કર્યા, અને તેઓને બહાર લાવીને શહેરમાંથી નીકળી જવાને વિનંતી કરી.

**૩૯** પછી તેઓ જેસમાંથી નીકળીને લુદિયાને ત્યાં આવ્યા; અને ભાઈઓને મળીને તેઓને દિલાસો આપ્યો, પછી ત્યાંથી વિદાય થયા.

## ૧૭

### થેસ્સાલોનિકામાં

**૧** તેઓ આફીપોલીસ તથા આપલોનિયા થઈને થેસ્સાલોનિકામાં આવ્યા; ત્યાં યહૂદીઓનું સભાસ્થાન હતું; **૨** પાઉલ પોતાની રીત પ્રમાણે તેઓની [સભામાં] ગયો, પ્રણ વિશ્રામવારે તેણે પવિત્રશાસ્ત્રને આધારે તેઓની સાથે વાદવિવાદ કર્યો,

**૩** પાઉલે તેઓને ખુલાસો આપીને સિઝ કર્યું કે ખ્રિસ્તે સહેવું, મરણ પામેલાઓમાંથી પાછા ઊઠવું એ જરૂરનું હતું, [અને એવું પણ કદ્યું કે] જે ઈસ્ટુને હું તમારી આગળ પ્રગટ કરું છું તે જ ખ્રિસ્ત છે. **૪** ત્યારે તેઓમાંના કેટલાક તથા ધાર્મિક ગ્રીકોમાંના ધણાં લોકો, તથા ધણી પ્રતિષ્ઠિત સરીઓએ વાત સ્વીકારી પાઉલ તથા સિલાસની સંગતમાં જોડાયાં.

**૫** પણ યહૂદીઓએ અદેખાઇ રાખીને ચોકમાંના કેટલાક દુષ્કર્માઓને સાથે લીધા, ભીડ જમાવીને આખા શહેરને ખણભળાવી મૂકયું, યાસોનના ધર પર હુમલો કરીને

તેઓને લોકો આગળ બહાર કાઢી લાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો. <sup>૬</sup> પણ [પાઉલ અને સિલાસ] તેઓને મણ્યા નહિ ત્યારે યાસોનને તથા કેટલાક ભાઈઓને શહેરના અધિકારીઓ પાસે ખેંચી જઈને તેઓએ ભૂમ પાડી કે, 'આ લોક કે જેઓએ દુનિયાને ઉથલપાથલ કરી છે તેઓ અહીં પણ આવ્યા છે. <sup>૭</sup> યાસોને પાઉલ અને સિલાસને પોતાના ઘરમાં રાજ્યા છે; અને તેઓ સર્વ કાઈસારના ફરમાનની વિચાર થઈને કહે છે કે, ઈસુ [નામે] બીજો એક રાજ છે.'

<sup>૮</sup> તેઓની એ વાતો સાંભળીને લોકો તથા શહેરના અધિકારીઓ ગભરાયા. <sup>૯</sup> ત્યારે તેઓએ યાસોનને તથા બીજાઓને જમીન પર છોડી દીધાં.

### બેન્દિયામાં

<sup>૧૦</sup> પછી ભાઈઓએ રાત્રે પાઉલ તથા સિલાસને તરત બેન્દિયામાં મોકલી દીધાં; અને તેઓ ત્યાં પહોંચીને યહૂદીઓના સભાસ્થાનમાં ગયા. <sup>૧૧</sup> થેસ્સાલોનિકાના લોક કરતા તેઓ અધિક ગુણવાન હતા, કેમ કે તેઓ મનની પૂરી આતુરતાથી વચનોનો અંગીકાર કરીને, એ વચનો એમ જ છે કે નહિ, એ વિષે નિત્ય પવિત્રશાસ્ત્ર તપાસતા હતા. <sup>૧૨</sup> તેઓમાંના ઘણાંઓએ વિજ્ઞાસ કર્યો, આબર્જદાર શ્રીક શ્રીઓ તથા પુરુષોમાંના પણ ઘણાંએ [વિજ્ઞાસ કર્યો].

<sup>૧૩</sup> પણ જથારે થેસ્સાલોનિકાના યહૂદીઓએ જાણ્યું કે પાઉલ ઈશ્વરનું વચન બેન્દિયામાં પણ જહેર કરે છે ત્યારે ત્યાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉશ્કેરી મૂકયા. <sup>૧૪</sup> ત્યારે ભાઈઓએ તરત પાઉલને સમુક્ષ સુધી મોકલી દીધો, પણ સિલાસ તથા તિમોથી ત્યાં જ રહ્યા. <sup>૧૫</sup> પણ પાઉલને મૂકવા જનારાંઓએ તેને આથેન્સ સુધી પહોંચાડ્યો. પછી સિલાસ તથા તિમોથી તેની પાસે વહેલી તક આવે, એવી આજા એમને સારુ લઈને તેઓ વિદાય થથા.

<sup>૧૬</sup> અને પાઉલ આથેન્સમાં તેઓની રાહ જોતો હતો એટલામાં તે શહેરમાં ડેર્લેર મૂર્તિઓને જોઈને તેનો અંતરાત્મા ઉિકળી ઉદ્ધયો. <sup>૧૭</sup> તે માટે તે સભાસ્થાનમાં યહૂદીઓ તથા ધાર્મિક પુરુષો જીથે, ચોકમાં જેઓ તેને મળતા તેઓની સાથે નિત્ય વાદવિવાદ કરતો હતો.

<sup>૧૮</sup> ત્યારે એપીકયુચી તથા સ્ટોર્ક [મત ભાનનારા] પંડિતોમાંના કેટલાક તેની જીબા થયા, તેઓમાંના કેટલાકે કદ્યું કે, આ ગુપ્ત વાત પ્રગટ કરનાર શું કહેવા માગે છે? બીજા કેટલાકે કદ્યું કે, અજાણ્યા દેવોને પ્રગટ કરનારો દેખાય છે; કેમ કે તે ઈસુ તથા મરણોત્થાન વિષે ઉપદેશ કરતો હતો.

<sup>૧૯</sup> તેઓ તેને એરિયોપગસમાં લઈ ગયા, અને કદ્યું કે, જે નવો ઉપદેશ તું કરે છે તે અમારાથી સમજાય એમ છે? <sup>૨૦</sup> કેમ કે તું અમોને કેટલીક નવીન વાતો સંભળાવે છે; માટે તેનો અર્થ અમે જાણવા ઇચ્છીએ છીએ. <sup>૨૧</sup> (હવે, આથેન્સના સર્વ લોકો તથા ત્યાં રહેનારા પરદેશીઓ, કંઈ નવા વચન કહેવા અથવા સાંભળવા તે સિવાય બીજ કશામાં પોતાનો સમય ગાળતા ન હતા.)

<sup>૨૨</sup> પાઉલે એરિયોપગસની વચ્ચે ઉભા રહીને કદ્યું કે,

'આથેન્સના સદગૃહસ્થો, હું જોઉં છું કે તમે બધી બાબતોમાં અતિશય ધર્મચુસ્ત છો. <sup>૨૩</sup> કેમ કે જે [દેવ દેવીઓને] તમે ભજો છો તેઓને હું માર્ગોમાં ચાલતા ચાલતા જોતો હતો, ત્યારે મેં એક વેદી પણ જોઈ, જેનાં પર એવો લેખ કોતેલો હતો કે, "અજાણ્યા દેવના માનમાં;" માટે જેને તમે જાણ્યાં વિના ભજો છો તેને હું તમારી આગળ પ્રગટ કરં છું.'

<sup>૨૪</sup> જે ઈશ્વરે સૂજિ તથા તેમાંનું સધપું ઉત્પજ્ઞ કર્યું, તે આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ હોવાથી હાથે બાંધેલા ભક્તિસ્થાન રહેતાં નથી. <sup>૨૫</sup> અને જાણો તેમને કશાની

ગરજ હોય એમ માણસોના હાથની સેવા તેમને જોઈએ છે એવું નહિ, કેમ કે જીવન, જ્ઞાસોચ્છવાસ તથા સર્વ વસ્તુ તે પોતે સર્વને આપે છે.

**૨૬** તેમણે માણસોની સર્વ દેશજાતિઓને આખી પૃથ્વીના પૃષ્ઠ પર રહેવા સારુ એકમાંથી ઉત્પન્ન કરી, તેણે તેઓને સારુ નીમેલા સમય તથા તેઓના નિવાસની સીમાઓ ઠાવી આપી. **૨૭** એ માટે કે તેઓ ઈશ્વરને શોધે, કે કદાચિ તેઓ તેમને માટે શોધીને તેમને પામે; પરંતુ ઈશ્વર આપણામાંના કોઈથી દુર નથી.

**૨૮** કેમ કે આપણે તેમનાંમાં જીવીએ છીએ, હાલીએ છીએ, હોઈએ છીએ, જેમ તમારા પોતાના જ કવિઓમાંના કેટલાક કણ્ઠું છે કે,

'આપણે પણ તેમના વંશજો છીએ.' **૨૯** હવે આપણે ઈશ્વરના વંશજો છીએ માટે આપણે એમ ન ધારવું જોઈએ કે ઈશ્વર માણસોની કાશીગરી તથા ચતુરાઈથી કોતરેલા સોના કે ઝપા કે પથ્થરના જેવા છે.

**૩૦** એ અજ્ઞાનપણાના સમયો પ્રત્યે ઈશ્વરે ઉપેક્ષા કરી ખરી; પણ હવે સર્વ સ્થળો સધળાં માણસોને પસ્તાવો કરવાની તે આજ્ઞા કરે છે. **૩૧** કેમ કે તેણે એક દિવસ નિયત કર્યો છે કે જે દિવસે તે પોતાના ઠાવેલા માણસ દારા માનવજગતનો અદલ ન્યાય કરશે; જે વિષે તેમણે તેમને મરણ પામેલાઓમાંથી સજીવન કરીને સર્વને ખાતરી કરી આપી છે.

**૩૨** હવે તેઓએ મરણ પામેલાઓના મરણોટ્થાન વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે કેટલાકે મશકરી કરી. પણ બીજાઓએ કણ્ઠું કે, અમે એ સંબંધી કોઈ બીજુ વાર તારું સાંભળીશું.'

**૩૩** એવી શીતે પાઉલ તેઓની મદદેથી ચાલ્યો ગયો; **૩૪** પણ કેટલાક માણસોએ પાઉલની સંગતમાં રહીને વિશ્વાસ કર્યો; તેઓમાં અરિયોપાગસનો સભ્ય દિઓનુસીઅસ, તથા દામરિસ નામની એક સ્ત્રી, તેઓના ઉપરાંત બીજ પણ હતા.

## ૧૮

### કર્દિથમાં

**૧** પછી [પાઉલ] આથેન્સથી નીકળીને કર્દિથમાં આવ્યો. **૨** પોન્તસનો વતની, આફુલા નામે એક થહૂદી, જે થોડા સમય માટે ઇટાલીથી આવેલો હતો, તે તથા તેની પતની પ્રિસ્કીલા તેને મહિયાં, કેમ કે બધા થહૂદીઓને રોમમાંથી નીકળી જવાની કલોડિયસે [કાઈસારે] આજ્ઞા આપી હતી; પાઉલ તેઓને ત્યાં ગયો; **૩** પાઉલ તેઓના જેવો જ વ્યવસાય કરતો હતો, માટે તે તેઓને ઘરે રહ્યો, અને તેઓ સાથે કામ કરતા હતા; કેમ કે તેઓનો વ્યવસાય પણ તંબુ બનાવવાનો [તંબુ ના કપડાં વણવાનો] હતો.

**૪** દરેક વિશ્રાભવારે પાઉલ સભાસ્થાનમાં વાતથીત કરતો, થહૂદીઓને તથા શ્રીકોને [વચનમાંથી] સમજાવતો હતો. **૫** પણ જથારે સિલાસ તથા તિમોથી મકદોનિયાથી આવ્યા, ત્યારે પાઉલે ઉત્સાહથી [ઈસ્ટુની] વાત પ્રગટ કરતા થહૂદીઓને સાક્ષી આપી કે, 'ઈસ્ટુ તે જ પ્રિસ્ત છે!' **૬** પણ થહૂદીઓ તેની વિરુદ્ધ થઈને તેનું અપમાન કરવા લાગ્યા ત્યારે પાઉલે પોતાના વસ્ત્ર ખંખેરીને તેઓને કણ્ઠું કે, તમારું લોહી તમારે માથે; હું તો નિર્દોષ છું, હવેથી હું બિનયહૂદીઓ પાસે જઈશ.

**૭** પછી ત્યાંથી જઈને તે તિતસ થુસ્તસ નામે એક ઈશ્વરભક્ત હતો તેને ઘરે ગયો; તેનું ઘર સભાસ્થાનની તદ્દન પાસે હતું. **૮** અને સભાસ્થાનનાં આગેવાન કિસ્પસે અને તેના ઘરના માણસોએ પ્રભુ પર વિશ્વાસ કર્યો; અને ઘણાં કર્દિથીઓએ પણ વચન સાંભળીને વિશ્વાસ કર્યો, અને તેઓ બાપ્તિસ્મા પામ્યા.

**૯** પ્રભુએ રાત્રે પાઉલને દર્શનમાં કણ્ઠું કે, તું બીશ નહીં, પણ બોલજે, શાંત ન રહેતો; **૧૦** કેમ કે હું તારી સાથે છું, અને તને ઈજા થાય એવો હુમલો કોઈ તારા પર કરશે નહિં,

કારણ કે આ શહેરમાં ભારા ઘણાં લોક છે. <sup>૧૧</sup> તે [પાઉલ] તેઓને ઈશ્વરના વયનોનો બોધ કરતો રહીને દોઢ વરસ સુધી [ત્યાં] રહ્યો.

<sup>૧૨</sup> પણ ગાલિયો અખાયાનો અધિકારી હતો, ત્યારે યહૂદીઓ [સંપ કરીને] પાઉલની સામે ઊભા થયા, અને તેઓએ તેને [પાઉલને] ન્યાયાસન આગળ લાવીને કદ્યું કે, <sup>૧૩</sup> આ ભાણસ ઈશ્વરનું ભજન નિયમશાસ્ત્રથી વિપરીત રીતે કરવાનું લોકોને જમજાવે છે.

<sup>૧૪</sup> પાઉલ બોલવા જતો હતો, એટલામાં ગાલિયોએ યહૂદીઓને કદ્યું કે, 'ઓ યહૂદીઓ. જો અન્યાયની અથવા ગુનાની વાત હોત, તો તમારું સાંભળવું વાજબી ગણાત; <sup>૧૫</sup> પણ જો શબ્દો, નામો, અથવા તમારા પોતાના નિયમશાસ્ત્ર વિષેની એ તકરાર હોય તો, તમે પોતે તે વિષે ન્યાય કરો, કેમ કે એવી વાતોનો ન્યાય ચૂકવવા હું ઇરાતો નથી.'

<sup>૧૬</sup> એમ કહીને તેણે તેઓને ન્યાયાસન આગળથી કાઢી મૂક્યા. <sup>૧૭</sup> ત્યારે તેઓ સર્વએ સભાસ્થાનનાં આગેવાન સોસ્થેનેસને પકડીને ન્યાયાસન આગળ માર માર્યો, પણ ગાલિયોએ તે વાત વિષે કંઈ પરવા કરી નહિં.

### અંત્યોખમાં પાછા ફરવું

<sup>૧૮</sup> ત્યારે પછી ઘણાં દિવસ ત્યાં રહ્યા બાદ પાઉલે ભાઈઓથી વિદાય લીધી, અને પ્રિસ્કીલા તથા અકુલાની સાથે વહાણમાં બેસીને સિદ્ધિયા જવા ઉપદ્યો; [તે પહેલાં] તેણે કેષ્ઠિયામાં પોતાના વાળ ઉતારી નાખ્યાં, કેમ કે પાઉલે શપથ લીધી હતી. <sup>૧૯</sup> તેઓ એફેસસમાં પહોંચાં ત્યારે તેણે [પાઉલે] તેઓને ત્યાં મૂક્યાં, ને પોતે સભાસ્થાનમાં જઈને યહૂદીઓની સાથે વાદવિવાદ કર્યો.

<sup>૨૦</sup> પોતાની સાથે વધારે સમય રહેવાની તેઓએ તેને વિનંતી કરી, પણ તેણે માન્યું નહિં. <sup>૨૧</sup> પણ ઈશ્વરની ઇરાતી હશે તો હું તમારી પાસે પાછો આવીશ, એમ કહીને તેણે તેઓથી વિદાય લીધી, અને એફેસસથી જવા સારુ વહાણમાં બેઠો.

<sup>૨૨</sup> કાઈસારિયા પહોંચાં પછી, તેણે યરૂશાલેમ જઈને મંડળીના ભાણસો સાથે મુલાકાત કરી, અને પછી અંત્યોખમાં ગયો. <sup>૨૩</sup> થોડા સમય સુધી ત્યાં રહ્યા પછી તે નીકપથો, અને સર્વ શિષ્યોને દૃઢ કરતો કરતો ગલાતિયા પ્રાંત તથા ફુગિયામાં ફર્યો.

### આપોલસ એફેસસ અને કર્ચિથમાં

<sup>૨૪</sup> આપોલસ નામનો એક વિદ્ધાન યહૂદી જે પવિત્રશાસ્ત્રમાં પ્રવીણ હતો, અને એલેક્ઝાંડ્રિયાનો વતની હતો, તે એફેસસ આત્યો. <sup>૨૫</sup> એ ભાણસ પ્રભુના ભાર્ગ વિષેનું શિક્ષણ પામેલો હતો, અને પવિત્ર આત્મામાં ઘણો આતુર હોવાથી તે કાળજીથી ઈસ્થ વિષેની વાતો પ્રગટ કરતો તથા શીખવતો હતો, પણ તે એકલું યોહાનનું બાપિતસમા જાણતો હતો; <sup>૨૬</sup> તે હિંમતથી સભાસ્થાનમાં બોલવા લાગ્યો, પણ પ્રિસ્કીલાએ તથા આકુલાએ તેની વાત સાંભળી ત્યારે તેઓએ તેને પોતાને ઘરે લઈ જઈને ઈશ્વરના ભાર્ગનો વધારે ચોકસાઈથી ખુલાસો આપ્યો.

<sup>૨૭</sup> પછી તે અખાયા જવાને ઇરાતો હતો, ત્યારે ભાઈઓએ તેને ઉતેજન આપીને શિષ્યો પર લખી મોકલ્યું કે તેઓ તેનો [આપોલસનો] આવકાર કરે; તે ત્યાં આત્યો ત્યારે જેઓએ [પ્રભુની] ફૃપાથી વિખ્યાસ કર્યો હતો, તેઓને તેણે ઘણી સહાય કરી; <sup>૨૮</sup> કેમ કે ઈસ્થ તે જ પ્રિસ્ત છે, એવું પવિત્રશાસ્ત્ર દ્વારા પુરવાર કરીને તેણે જહેર [વાદવિવાદ]માં યહૂદીઓને સંપૂર્ણ રીતે હરાવ્યાં.

## ૧૬

**પાઉલ એફેસસમાં**

<sup>૧</sup> એમ થથું કે જ્યારે આપોલસ કર્દિથમાં હતો, ત્યારે પાઉલ ઉપલા પ્રદેશમાં ફરીને એફેસસમાં આવ્યો, અને કેટલાક શિષ્યો તેને મશયા. <sup>૨</sup> તેણે તેઓને પૂછ્યું કે, 'તમે વિજ્ઞાસ કર્યો ત્યારે શું પવિત્ર આત્મા પામ્યા? તેઓએ તેને કહ્યું કે, ના, પવિત્ર આત્મા છે એ અમે સાંભળ્યું પણ નથી.'

<sup>૩</sup> પાઉલે પૂછ્યું કે, 'ત્યારે તમે કોનું બાપ્તિસ્મા પામ્યા?' અને તેઓએ કહ્યું કે, 'થોહાનનું બાપ્તિસ્મા!' <sup>૪</sup> ત્યારે પાઉલે કહ્યું કે, થોહાને પસ્તાવાનું બાપ્તિસ્મા કર્યું ખલ્લાં, અને લોકોને કહ્યું કે, 'મારી પાછળ જે આવે છે તેના પર એટલે ઈસ્ટુ પર તમારે વિજ્ઞાસ કરવો.'

<sup>૫</sup> તેઓએ એ સાંભળીને પ્રભુ ઈસ્ટુને નામે બાપ્તિસ્મા લીધું. <sup>૬</sup> જ્યારે પાઉલે તેઓ પર હાથ મૂક્યા ત્યારે પવિત્ર આત્મા તેઓ પર આવ્યો; તેઓ [અન્ય] ભાષાઓ બોલવા તથા પ્રબોધ કરવા લાગ્યા. <sup>૭</sup> તેઓ બધા ભળીને બાર પુરુષ હતા.

<sup>૮</sup> પછી સભાસ્થાનમાં જઈને તેણે પણ મહિના સુધી હિંમતથી ઈસ્ટુના વચનો કહ્યાં, અને વાદવિવાદ કરીને ઈશ્વરના રાજ્ય વિષેની બાબતો સમજાવી. <sup>૯</sup> પણ કેટલાકે મનમાં કઠણ થઈને, તથા પ્રભુની વાતનો અનાદર કરીને, લોકોની આગળ એ માર્ગની નિંદા કરી, ત્યારે તેણે તેઓની પાસેથી જઈને શિષ્યોને જુદા પાદ્યાં અને તે તુચાનસના સભાગૃહમાં રોજ ઉપદેશ આપતો રહ્યો. <sup>૧૦</sup> બે વર્ષ સુધી એવું ચાલતું રહ્યું; તેથી આસ્કિયામાં રહેનાર સર્વ થહૂદીઓએ, તથા ગ્રીકોએ પણ પ્રભુની વાત સાંભળી.

**સ્કેવાના સાત દીકરા**

<sup>૧૧</sup> ઈશ્વરે પાઉલના હાથથી એવા પરાકમી કામો કર્યા કે, <sup>૧૨</sup> તેના શરીર પર વપરાયેલા ઝૂમાલો તથા વસ્ત્રો તેઓ માંદાઓની પાસે લાવીને સ્પર્શ કરાવતાં, એટલે તેઓના રોગ દૂર થતાં, અને તેઓમાંથી દુષ્ટાત્માઓ નીકળી જતા હતા.

<sup>૧૩</sup> પણ કેટલાક બટકતા થહૂદી ભૂવા પણ દુષ્ટાત્મા વળગેલાઓ પર ઈસ્ટુનું નામ ઉચ્ચારીને કહેવા લાગ્યા કે, જે ઈસ્ટુને પાઉલ પ્રગટ કરે છે, તેમને નામે અમે હુકમ કરીએ છીએ કે 'નીકળી જાઓ.' <sup>૧૪</sup> સ્કેવા નામે એક થહૂદી મુખ્ય યાજકના સાત દીકરા એ પ્રમાણે કરતા હતા.

<sup>૧૫</sup> પણ દુષ્ટાત્માએ ઉત્તર દેતાં કહ્યું કે, 'ઈસ્ટુ વિષે હું જાણું છું, પાઉલને પણ હું ઓળખું છું, પણ તમે કોણ છો?' <sup>૧૬</sup> જે માણસમાં દુષ્ટાત્મા હતો તે તેઓમાંના બે જન પર ફૂદી પદ્યો, બજ્જેને હરાવીને તેઓ પર એવો જથ પામ્યા કે તેઓ વસ્ત્રો વગરના ઉધાડા તથા ઘાથલ થઈને તે ઘરમાંથી જતા રહ્યા. <sup>૧૭</sup> એફેસસમાં જે થહૂદીઓ તથા ગ્રીકો રહેતા હતા તેઓ સર્વને એ વાત માલૂમ પડી, તે સર્વ જથ પામ્યા, અને પ્રભુ ઈસ્ટુનું નામ મહિમાવંત મનાયું.

<sup>૧૮</sup> વિજ્ઞાકી થયેલાઓમાંના ઘણાં આવ્યાં, અને પોતાનાં ફૂટથો કબૂલ કરીને કહી બતાવ્યાં. <sup>૧૯</sup> ઘણાં જદુગરોએ પોતાના પુસ્તકો બેગાં કરીને સર્વના દેખતા બાળી નાખ્યાં; તેઓની કિંમત ગણી જોતાં તે પચીસ હજાર રૂપિયા જેટલી થઈ. <sup>૨૦</sup> એ રીતે પ્રભુની વાત પરાકમથી ફેલાઈ અને પ્રબળ થઈ.

**એફેસસમાં હુલ્લડ**

<sup>૨૧</sup> એ બનાવ પછી પાઉલે મકદોનિયા તથા અખાયામાં થઈને આત્મામાં થરશાલેમ જવાનો નિશ્ચય કરીને કહ્યું કે, 'ત્યાં ગયા પછી રોમમાં પણ મારે જવું જોઈએ.' <sup>૨૨</sup> તેણે

પોતાને સહાય કરનારાઓમાંનાં બેને એટલે તિમોથી તથા એરાક્ષતસને મકદોનિયામાં મોકલ્યા, અને પોતે કેટલાક દિવસ આસિયામાં રહ્યો.

**૨૩** તે અરસામાં એ ભાર્ગ વિષે ઘણી ચંદ્રવળ તિબી થઈ. **૨૪** દેમેત્રિયસ નામે એક સોની હતો, જે આર્તેમિસનાં રૂપાના દેવસ્થાનો બનાવીને કારીગરોને ઘણું કામ અપાવતો હતો, **૨૫** તેણે તેઓને તથા એના જેવા બીજા કારીગરોને એકઠા કરીને કર્યું કે, 'ભાઈઓ, તમે જાણો છો કે આ ઘણાથી આપણાને ઘણી કમાણી થાય છે.

**૨૬** અને તમે જુઓ છો અને સાંભળો છો તેમ, એકલા એફેસસમાં નહિ, પણ લગભગ આખા આસિયામાં, કે જે હાથથી બનાવેલા છે તે દેવો નથી, એવું સમજાવીને પાઉલે બહુ લોકોના મન ફેરવી નાખ્યા છે; **૨૭** તેથી આપણો આ વ્યવસ્થાય વખોડવામાં આવે એવો ભય છે, એટલું જ નહિ, પણ આર્તેમિસ મહાદેવી જેને આખો આસિયા તથા માનવજગત પૂજે છે, તેનું મંદિર તુચ્છ ગણાવાનો અને તેનો મહિમા નષ્ટ થવાનો સંભવ છે.

**૨૮** એ સાંભળીને તેઓ કોધે બરાયા, અને ભૂમ પાડીને કહેવા લાગ્યા કે, 'એફેસીઓની આર્તેમિસની જથ્ય!' **૨૯** આખા શહેરમાં એ ગડભડાટ પ્રક્ષરી ગયો. ત્યારે તેઓ મકદોનિયાના ગાયસ તથા આચિસ્તાર્ખસ, જેઓ મુસાફરીમાં પાઉલના સાથીઓ હતા, તેઓને પકડીને બધા બેગા ભળીને શલ્યખંડમાં દોડી ગયા.

**૩૦** જથ્યારે પાઉલે લોકોની ભીડની અંદર જવા ઇચ્છા કરી, ત્યારે શિષ્યોએ તેને જવા દીધો નહિ. **૩૧** આસિયાના મુખ્ય અધિકારીઓમાંના કેટલાક તેના મિત્ર હતા, તેઓએ પણ તેને કહેવડાયું 'તારે શલ્યખંડમાં જવાનું સાહસ કરવું નહિ. **૩૨** તે વેળાએ કેટલાક આમ ભૂમ પાડતા, અને બીજા કેટલાક તેમ ભૂમ પાડતા હતા, કેમ કે સભામાં ગડભડ થઈ રહી હતી, અને પોતે શા માટે બેગા થયા છે, એ તેઓમાંના કેટલાક જાણતા પણ ન હતા.

**૩૩** તેઓ [યહૂદીઓ] એલેકગ્રાન્ડરને ભીડમાંથી બહાર ખેંચી કાઢીને તેને આગળ ધકેલતા હતા ત્યારે એલેકગ્રાન્ડર હાથે ઇશારો કરીને લોકોને પ્રત્યુત્તર આપવા ચાહતો હતો. **૩૪** પણ તે યહૂદી છે, એ તેઓએ જાણ્યું, ત્યારે તેઓ સર્વાએ આશરે બે કલાક સુધી એકસામટા અવાજે ભૂમ પાડી કે, 'એફેસીઓની આર્તેમિસની જથ્ય!'

**૩૫** ત્યારે શહેરના નગરશેઠે લોકોને શાંત કરીને કર્યું કે, 'ઓ એફેસસના લોકો, કોણ નથી જાણતું કે એફેસીઓનું શહેર આર્તેમિસ મહાદેવીને તથા ઝૂસ પાસેથી પડેલી મૂર્તિને પૂજનાર્થ છે? **૩૬** એ વાતોની વિલુધ કોઈથી બોલી શકાય એમ નથી, માટે તમારે શાંત રહેવું જોઈએ, અને કંઈ અયોગ્ય કૃત્ય કરવું નહિ. **૩૭** કેમ કે તમે આ માણસોને અહીં લાવ્યા છો, તેઓ મંદિરોને લુંટનારા નથી, આપણી દેવીની વિલુધ દુર્ભાખ્યા કરનારા પણ નથી.

**૩૮** માટે જો દેમેત્રિયસને તથા તેના સાથેના સાથી કારીગરોને કોઈનાં પર કશી ફરિયાદ કરવી હોય તો અદાલત ખુલ્લી છે, અને અધિકારીઓ પણ છે, માટે તેઓ એકબીજાની સામે ફરિયાદ કરી શકે. **૩૯** પણ જો કોઈ બીજુ બાબતો વિષે તમે ન્યાય માંગતા હો, તો કાયદેસર નીમેલી સભામાં તેનો નિર્ણય કરવામાં આવશે. **૪૦** કેમ કે આજે કારણ વિના હંગામો થયો તે વિષે આપણી સામે ફરિયાદ થવાનો ખરેખર સંભવ છે; અને તેના સંબંધમાં આ ભીડ થયાનો ખુલાસો આપણે આપી શકવાના નથી. **૪૧** તેણે એ વાતો કહીને સભાને સમાપ્ત કરી.

<sup>૧</sup>હંગામો બંધ થયા પછી પાઉલે શિષ્યોને બોલાવીને તેઓને બોધ કર્યો, અને તેમની વિદાય લઈને મકદૂનિયા જવા સારુ નીકળ્યો. <sup>૨</sup>તે પ્રાંતોમાં ફરીને, લોકોને ઘણો ઉપદેશ આપ્યા પછી તે ગ્રીસ દેશમાં આવ્યો. <sup>૩</sup>તે ત્યાં પ્રણ મહિના રહ્યો, પછી સિદ્ધિયા જવા સારુ જગ્માર્ગ ઉપડવાની તૈયારીમાં હતો, ત્યારે યહૂદીઓએ તેની વિરુદ્ધ કાવતરં રહ્યું, માટે તેણે મકદૂનિયામાં થઈને પાછા જવાનો નિર્ણય કર્યો.

<sup>૪</sup> પૂર્વસનો દીકરો બેચિયાનો સૌપાતર; થેસસાલોનિકીઓમાંનાં આરિસ્તાર્ખસ; સેકુંદસ; દેર્બનો ગાયસ, તિમોથી; આસિયાના તુભિકસ તથા પ્રોફિમસ; તેઓ તેની સાથે આસિયા સુધી ગયા. <sup>૫</sup>તેઓ આગળ જઈને પ્રોઆસમાં અમારી રાહ જોતાં હતા. <sup>૬</sup>બેખમીર રોટલીના દિવસ પછી અમે વહાણમાં બેસીને ફિલિપીથી નીકળ્યા, અને પાંચ દિવસમાં તેઓની પાસે પ્રોઆસ પહોંચ્યા, અને સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા.

### પ્રોઆસમાં પાઉલની છેલ્લી મુલાકાત

<sup>૭</sup> અઠવાડિયાને પહેલે દિવસે અમે પ્રભુ બોજન માટે એકઠા થયા હતા, ત્યારે પાઉલે, પોતે બીજે દિવસે અહીંથી જવાનો હોવાથી, શિષ્યોને ઉપદેશ આપ્યો, મધ્યરાત સુધી પોતાનો ઉપદેશ ચાલુ રાખ્યો. <sup>૮</sup>જે મેડી પર અમે એકઠા થયા હતા ત્યાં ઘણાં દીવા પ્રકાશતા હતા.

<sup>૯</sup> બારીમાં બેઠેલો યુતુખસ નામે એક જુવાન ભરણીંઘમાં ધેરાઈ ગયો હતો, પાઉલ વધારે વાર સુધી ઉપદેશ કરતો હતો માટે ઊંઘમાં ગરકાવ થયેલો હોવાથી તે યુતુખસ શ્રીજા મારોથી નીચે પદ્ધયો, અને મરણ પામ્યો. <sup>૧૦</sup>ત્યારે પાઉલે નીચે ઉતશીને તેને બાથમાં લઈને કણ્ણું કે, 'ગરબરાઓ નહિં, કેમ કે તે જીવતો છે.'

<sup>૧૧</sup> અને તેણે ઉપર આવીને રોટલી ભાંગીને ખાદી અને પ્રભુ બોજન લીધું અને તેઓની સાથે ઘણાં સમય સુધી, એટલે છેક સવાર થતાં સુધી, સંદેશો આપ્યો, ત્યારું પછી પાઉલ વિદાય થયો. <sup>૧૨</sup>તેઓ તે જુવાનને જીવતો લાવ્યા, તેથી ઘણો આનંદ પામ્યા.

### પ્રોઆસથી મિલેતસમાં

<sup>૧૩</sup> પણ અમે આગળ જઈને વહાણમાં બેસીને આસોસ જવાને ઉપડી ગયા, ત્યાંથી પાઉલને વહાણમાં લેવાનો અમારો ઇરાદો હતો, કેમ કે ત્યાંથી પગરસ્તે આવવા ધારીને તેણે એ વ્યવસ્થા કરી હતી. <sup>૧૪</sup> આસોસમાં તે અમને મણ્યો, ત્યારે અમે તેને વહાણમાં લઈને મિતુલેનેમાં આવ્યા.

<sup>૧૫</sup> ત્યાંથી હંકારીને બીજે દિવસે ખીઓસ પાસે પહોંચ્યા, અને બીજે દિવસે સામોસ પહોંચ્યા, પછીના દિવસે, [પ્રોગુલિયામાં થોડુંક થોભ્યા પછી] અમે મિલેતસમાં આવ્યા. <sup>૧૬</sup> કેમ કે આસિયામાં વખત પસાર કરવો ન પડે તે માટે પાઉલે એફેસસને બાજુ પર મૂકીને હંકારી જવાનું નક્કી કર્યું હતું, કેમ કે તે એ માટે ઉતાવળ કરતો હતો કે જો બની શકે તો પચાસમાના પર્વને દિવસે પોતે થણ્ણશાલેમભાં હાજર થાય.

### એફેસસના આગેવાનોને પાઉલનો વિદાય સંદેશ

<sup>૧૭</sup> પછી તેણે મિલેતસથી એફેસસમાં સંદેશો મોકલીને મંડળીના વડીલોને પોતાની પાસે બોલાવ્યા. <sup>૧૮</sup> તેઓ તેની પાસે આવ્યા ત્યારે તેણે તેઓને કણ્ણું કે,

આસિયામાં મેં પગ મૂક્યો તે દિવસથી માંદીને એ બધો વખત હું તમારી સાથે રહીને કેવી રીતે વત્યો છું. <sup>૧૯</sup> મનની પૂરી નગ્રતાથી, તથા આંસુઓ સહિત, જે સંતાપ યહૂદીઓના કાવતરાથી મારા પર આવી પડ્યા તે સહન કરીને હું પ્રભુની સેવા કરતો હતો; એ તમારી જણ બહાર નથી. <sup>૨૦</sup>જે કોઈ વયન લાભકારક હોય તે તમને જણાવવાંમાં હું અચકાયો નથી, પણ જહેરમાં તથા ઘરેદરે તમને ઉપદેશ કર્યો; <sup>૨૧</sup> ઈશ્વર

સમક્ષ પસ્તાવો કરવો, તथા આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત પર વિશ્વાસ રાખવો, એવી સાક્ષી મેં યહૂદીઓને તથા શ્રીકોને આપી.

**૨૨** હવે જુઓ, હું પવિત્ર આત્માના બંધનમાં યક્ષશાલેમ જાઉં છું, ત્યાં મારા પર શું શું વીતશે એ હું જાણતો નથી; **૨૩** માત્ર એટલું જ હું જાણું છું કે, દદેક શહેરમાં પવિત્ર આત્મા મને ખાસ જાણાવે છે કે તારે માટે બંધનો તથા સંકટો રાહ જુએ છે. **૨૪** પણ હું મારો જીવ વહાલો ગણીને તેની કંઈ પણ દરકાર કરતો નથી એ માટે કે મારી દોડ અને ઈશ્વરની કૃપાની સુવાર્તાની સાક્ષી આપવાની જે સેવાકાર્ય પ્રભુ ઈસ્ટ તરફથી મને મળી છે તે હું પૂરી કરં.

**૨૫** હવે જુઓ, હું જાણું છું કે, તમે સર્વ જેઓમાં હું ઈશ્વરનું રાજ્ય પ્રગટ કરતો ફર્યો છું, તેઓમાંનો કોઈ પણ માલં મુખ ફરી જોશે નહિ. **૨૬** તે સારુ આજે હું તમને સાક્ષી આપું છું કે સર્વ માણસના લોહી વિષે હું નિર્દોષ છું. **૨૭** કેમ કે ઈશ્વરની પૂરી ઇચ્છા તમને જણાવવાંને મેં ઢીલ કરી નથી.

**૨૮** તમે પોતા સંબંધી તથા જે ટોઠા ઉપર પવિત્ર આત્માએ તમને અદ્યક્ષો ઠાંચ્યાં છે તે સર્વ સંબંધી સાવધ રહો, એટલે કે ઈશ્વરનો જે વિશ્વાસી સમુદ્દાય જે તેમણે પોતાના રક્તથી ખરીદ્યો છે, તેનું તમે પાલન કરો. **૨૯** હું જાણું છું કે, મારા ગથા પછી ટોઠા પર દયા નહિ કરે એવા ક્ષેત્ર વર્ણાઓ તમારામાં દાખલ થશે; **૩૦** તમારા પોતાનામાંથી પણ કેટલાક માણસો ઊભા થશે. અને શિષ્યોને પોતાની પાછળ ખેંચી લઈ જવા માટે ગુંઘવણ બરેલી વાતો કહેશે.

**૩૧** માટે જાગતા રહો, અને થાદ રાખો કે ત્રણ વર્ષ સુધી રાતદિવસ આંસુઓ પાડીને દદેકને ઉપદેશ આપવાનું હું શ્રૂકયો નથી. **૩૨** હવે હું તમને ઈશ્વરને તથા ઈશ્વરની કૃપાની વાત જે તમને સંસ્થાપન કરવાને તથા સર્વ પવિત્ર થયેલાઓમાં તમને વારસો આપવાને સમર્થ છે, તેને સાંપું છું.

**૩૩** મેં કોઈનાં ઝૂપાનો સોનાનો કે વસ્ત્રનો લોભ કર્યો નથી. **૩૪** તમે પોતે જાણો છો કે મને તથા મારા સાથીઓને જે જોઈતું હતું તે મેં આ હાથોએ પૂરું પાંદરું છે. **૩૫** મેં બધી બાબતો તમને કરી બતાવી છે કે, કેવી રીતે ઉદ્યોગ કરીને તમારે નબળાઓને સહાય કરવી જોઈએ, અને પ્રભુ ઈસ્ટનું વચ્ચન જે તેમણે પોતે કર્યું, તેને થાદ રાખવું કે, “પામવા કરતાં આપવામાં વધારે આશીર્વાદ છે”.

**૩૬** એ પ્રમાણે વાત કર્યો પછી તેણે દૂંટણે પડીને તે સર્વની સાથે પ્રાર્થના કરી. **૩૭** તેઓ સર્વ બહુ રક્ષયા, અને પાઉલને બેટીને તેઓઓ તેને ચુંબન કર્યું. **૩૮** તમે માલં મુખ ફરી જોશો નહિ એ જે વાત તેણે કરી હતી તેથી તેઓ વધારે ઉદાસ થયા. તેથી તેઓ પાઉલને વિદાય આપવાને વહાણ સુધી ગથા.

## ૨૧

### પાઉલ યક્ષશાલેમ જય છે

**૧** એમ થથું કે, અમે તેઓનાથી જુદા થયા પછી વહાણ હંકારીને સીધે રસ્તે કોસ આવ્યા, અને બીજે દિવસે રોડેસ પછી ત્યાંથી પાતરા આવ્યા. **૨** ફિનીકિયા જનાર એક વહાણ મણથું તેથી અમે તેમાં જેસીને રવાના થયા.

**૩** પછી સાયપ્રક્ષ [ટાપુ] નજરે પડ્યો, એટલે તેને ડાબી તરફ મૂકીને અમે સિદ્ધિયા ગથા, અને તૂર ઉત્તર્યા; કેમ કે ત્યાં વહાણનો માલ ઉતારવાનો હતો. **૪** અમને શિષ્યો મળી આવ્યા. તેથી અમે સાત દિવસ ત્યાં રહ્યા; તેઓએ પવિત્ર આત્મા [ની પ્રેરણા] થી પાઉલને કર્યું કે, ‘તારે યક્ષશાલેમમાં પગ મૂકવો નહિ.’

<sup>૪</sup> તે દિવસો પૂરા થયા પણી એમ થયું કે અમે નીકળીને આગળ ચાલ્યા, ત્યારે તેઓ સર્વ, સ્ત્રી છોકરાં સહિત, શહેરની બહાર સુધી અમને વિદાય આપવાને આવ્યા; અમે સમુદ્રકડી ઘૂંઠણે પાણીને પ્રાર્થના કરી, <sup>૫</sup> એકબીજાને બેટીને અમે વહાણમાં બેઠા, અને તેઓ પાણા ઘરે ગયા.

<sup>૬</sup> પણી અમે તૂરથી સર્વ પૂરી કરીને ટાલેમાઈશ આવી પહોંચયા; ભાઈઓને બેટીને એક દિવસ તેઓની સાથે રહ્યા. <sup>૭</sup> બીજે દિવસે અમે [ત્યાંથી] નીકળીને કાઈસારિયામાં આવ્યા, સુવાર્તિક ફિલિપ જે સાત [સેવકો] માંનો એક હતો તેને ઘરે જઈને તેની સાથે રહ્યા. <sup>૮</sup> આ માણસને ચાર કુંવારી દીકરીઓ હતી, તેઓ પ્રબોધિકાઓ હતી.

<sup>૯</sup> અમે ત્યાં ઘણાં દિવસ રહ્યા, એટલામાં આગામસ નામે એક પ્રબોધક થહૂદિયાથી આવ્યો. <sup>૧૦</sup> તેણે અમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંધ લીધો, અને પોતાના હાથપગ બાંધીને કર્યું કે, 'પવિત્ર આત્મા એમ કહે છે કે, 'જે માણસનો આ કમરબંધ છે તેને યચ્છાલેમભમાંના થહૂદીઓ આવી રીતે બાંધીને વિદેશીઓના હાથમાં સૌપણે.'

<sup>૧૧</sup> અમે એ સાંભળ્યું, ત્યારે અમે તથા ત્યાંના લોકોએ પણ તેને યચ્છાલેમ ન જવાની વિનંતી કરી. <sup>૧૨</sup> ત્યારે પાઉલે ઉત્તર દીધો કે, તમે શા માટે રડો છો, અને માલ હૃદય દૂઃખવો છો? હું તો એકલો બંધાવાને નહિ, પણ પ્રભુ ઈસુના નામને સારુ યચ્છાલેમભમાં ભરવાને પણ તૈયાર છું. <sup>૧૩</sup> જ્યારે તેણે માન્યું નહિ, ત્યારે 'પ્રભુની ઇચ્છા પ્રમાણે થાઓ,' એવું કહીને અમે શાંત રહ્યા.

<sup>૧૪</sup> તે દિવસો પણી અમે અમારો સામાન લઈને યચ્છાલેમ ગયા. <sup>૧૫</sup> શિષ્યોમાંના કેટલાક કાઈસારિયામાંથી અમારી સાથે આવ્યા, અને સાયપ્રસના મનાસોન નામના એક જૂના શિષ્યના ઘરે, જ્યાં અમારે રોકવાનું હતું, તેને ત્યાં તેઓએ અમને પહોંચાડ્યા.

### પાઉલ અને યાકૂબની મુલાકાત

<sup>૧૬</sup> અમે યચ્છાલેમ આવ્યા ત્યારે ભાઈઓએ આનંદથી અમારો આવકાર કર્યો. <sup>૧૭</sup> બીજે દિવસે પાઉલ અમારી સાથે યાકૂબને ઘરે ગયો, અને સઘણાં વડીલો ત્યાં હાજર હતા. <sup>૧૮</sup> તેણો તેઓને બેટીને ઈશ્વરે તેનાં સેવાકાર્ય વડે બિનયહૂદીઓમાં જે કામ કરાવ્યાં હતા તે વિષે વિગતવાર કહી સંભળાવ્યું.

<sup>૧૯</sup> તેઓએ તે સાંભળીને ઈશ્વરનો ભહિમા કરતાં કર્યું કે, ભાઈ, થહૂદીઓમાંના હજારો વિશ્વાસીઓ થયા છે, એ તું જુએ છે; અને તેઓ સર્વ ચુસ્ત રીતે નિયમશાસ્ત્રને પાણો છે. <sup>૨૦</sup> તેઓએ તારા વિષે સાંભળ્યું છે કે, તું મૂસાના નિયમશાસ્ત્રનો તથા થહૂદી રીતરિવાજોનો વિરોધી છે. બિનયહૂદીઓમાં વસતા થહૂદી વિશ્વાસીઓના છોકરાંનીઓની સુન્નત કરાવવી નહિ, પૂર્વજોના રીતરિવાજ પ્રમાણે ચાલવું નહિ, એવું તું શીખવે છે.

<sup>૨૧</sup> તો હવે શું કરવું? તું આવ્યો છે એ વિષે લોકોને ચોક્કસ ખબર પડશે જ. <sup>૨૨</sup> માટે અમે તને કહીએ તેમ કર; અમારામાંના ચાર માણસોએ શપથ લીધેલ છે; <sup>૨૩</sup> તેઓને લઈને તેઓની સાથે તું પણ પોતાને શુદ્ધ કર, અને તેઓને સારુ ખર્ય કર, કે તેઓ પોતાના માથાં મૂંડાવે; એટલે સઘણાં જાણશે કે, તારા વિષે જે તેઓએ સાંભળ્યું છે તેમાં કંઈ સાચું નથી, પરંતુ તું પોતે પણ નિયમશાસ્ત્ર પાણીને તે પ્રમાણે ચાલે છે.

<sup>૨૪</sup> પણ બિનયહૂદી વિશ્વાસીઓ સંબંધી અમે ઠરાવીને લખી મોકલ્યું છે કે, તેઓ મૂર્તિઓને અર્પણ કરેલી વસ્તુઓથી, લોહીથી, ગુંગળાવીને મારેલાથી, તથા યથભિયારથી દૂર રહેવું! <sup>૨૫</sup> ત્યારે પાઉલ બીજે દિવસે તે માણસોને લઈને તેઓની

સાથે શુદ્ધ થઈને ભક્તિસ્થાનમાં ગયો. અને એવું જહેર કર્યું કે તેઓમાંના દરેકને સારુ અર્પણ યદ્રાવવામાં આવશે ત્યારે જ શુદ્ધિકરણના દિવસો પૂરા થશે.

### ભક્તિસ્થાનમાં પાઉલની ધરપકડ

૨૭ તે સાત દિવસ પૂરા થવા આવ્યા ત્યારે આસ્તિયાના યહૂદીઓએ તેને ભક્તિસ્થાનમાં જોઈને સર્વ લોકોને ઉશ્કેરીને તેના પર હાથ નાખીને તેને પકડી લીધો; ૨૮ તેઓએ બૂમ પાડી કે, 'હે ઈઝરાયલી માણસો, સહાય કરો જે માણસ સર્વ જગતાએ લોકોની તથા નિયમશાસ્ત્રની તથા આ જગતાની વિચલન સર્વને શીખવે છે તે આ છે; વળી તેણે ગ્રીકોને પણ ભક્તિસ્થાનમાં લાવીને આ પવિત્ર જગતાને અશુદ્ધ કરી છે. ૨૯ [કેમ કે તેઓએ એફેસસના પ્રોફીમસને તેની સાથે શહેરમાં પહેલાં જોયો હતો, પાઉલ તેને ભક્તિસ્થાનમાં લાવ્યો હશે એવું તેઓએ માનન્યું.]

૩૦ ત્યારે આખા શહેરમાં ધમાલ મથી ગઈ, લોકો દોકીને એકઠા થઈ ગયા, અને તેઓએ પાઉલને પકડીને ભક્તિસ્થાનમાંથી બહાર કાઢી મૂક્યો, અને તરત બારણાં બંધ કરવામાં આવ્યાં. ૩૧ તેઓ તેને મારી નાખવાની તૈયારીમાં હતા એટલામાં પલટણના આગેવાનને સમાચાર મળ્યા કે, આખા યચનશાલેમભૂમાં હુલ્લડ મથી રહ્યું છે.

૩૨ ત્યારે સિપાઈઓને તથા સૂબેદારોને સાથે લઈને તે તેઓ પાસે દોકી આવ્યો, અને તેઓએ સરદારને તથા સિપાઈઓને જોયા ત્યારે પાઉલને મારવાનું બંધ કર્યું. ૩૩ ત્યારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીને બે સાંકઠથી બાંધવાની આજા આપી; અને પૂછ્યું કે, 'એ કોણ છે, અને એણે શું કર્યું છે?'

૩૪ ત્યારે લોકોમાંના કેટલાક એક વાત કરી અને કેટલાક બીજી વાત કરી, તેથી ગડબડના કારણથી તે ચોક્કસ જાણી શક્યો નહિં, ત્યારે તેણે તેને કિલ્લામાં લઈ જવાની આજા આપી. ૩૫ પાઉલ પગથિયાં પર ચટયો ત્યારે એમ થયું કે, લોકોના ધસારાને લીધે સિપાઈઓને તેને ઊંચકી લઈ જવો પડ્યો; ૩૬ કેમ કે લોકોની બીડ તેઓની પાછળ ને પાછળ ચાલીને બૂમ પાડતી હતી કે, 'તેને મારી નાખો.'

### પાઉલ પોતાનો બચાવ કરે છે

૩૭ તેઓ પાઉલને કિલ્લામાં લઈ જતા હતા, એટલામાં તેણે સરદારને કર્યું કે, 'મને તારી સાથે બોલવાની રજા છે?' ત્યારે તેણે કર્યું કે, શું તું ગ્રીક ભાષા જાણો છે? ૩૮ મિસસીએ કેટલાક સમય ઉપર ચાર હજાર ખૂનીઓને ઉશ્કેરીને બળવો કરાવ્યો અને તેઓનો [આગેવાન થઈને] તેઓને બહાર અરણ્યમાં લઈ ગયો તે શું તું નથી?' ૩૯ પણ પાઉલે કર્યું કે, 'હું કિલીકિયાના તાર્સસનો યહૂદી છું, હું કંઈ અપ્રક્ષિષ્ણ શહેરનો વતની નથી; હું તને વિનંતી કરું છું કે, લોકોની આગળ મને બોલવાની રજા આપ.' ૪૦ તેણે તેને રજા આપી, ત્યારે પાઉલે પગથિયાં પર ઊભા રહીને લોકોને હાથે ઈશારો કર્યો, તેઓ બધા એકદમ શાંત થઈ ગયા, ત્યારે તેણે હિંભૂ ભાષામાં બોલતાં કર્યું કે,

### ૨૨

૧ 'ભાઈઓ તથા વડીલો, હવે હું મારા બચાવમાં જે પ્રત્યુત્તર તમને આપું છે તે સાંભળો.'

૨ તેને હિંભૂ ભાષામાં બોલતો સાંભળીને તેઓએ વધારે શાંતિ જાળવી; ત્યારે પાઉલે કર્યું કે,

૩ 'હું યહૂદી માણસ છું, કિલીકિયાના તાર્સસમાં જન્મેલો, પણ આ શહેરના જમાલીએલના ચરણમાં ઊછેલો, આપણા પૂર્વજોના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ચુસ્ત રીતે શીખેલો, અને અત્યારે તમે સર્વ જેવા ઈશ્વર વિષે ઝનૂની છો તેવો હું પણ હતો.

૪ વળી હું આ ભાર્ગના પુરુષોને તેમ જ સ્ત્રીઓને બાંધીને જેલમાં નાખીને તેઓને મરણ પામતા સુધી સતાવતો હતો. **૫** પ્રમુખ યાજક તથા સમગ્ર વડીલો તે વિષે ભારા સાક્ષી છે; વળી એમની પાસેથી ભાઈઓ ઉપર પત્ર લઈને હું દમસ્કસ જવા નીકાયો, એ ભાટે કે જેઓ ત્યાં હતા તેઓને પણ બાંધીને શિક્ષા કરવા સારુ યચ્છાલેમભાં લાવું.

### પોતાના બદલાણ વિષે પાઉલની સાક્ષી

૬ હું ચાલતાં ચાલતાં દમસ્કસ પાસે પહોંચ્યો, ત્યારે એમ થથું કે લગભગ મદ્યાહને મારી આસપાસ સ્વર્ગથી એકાએક મોટો પ્રકાશ ચમકયો. **૭** ત્યારે હું જમીન પર પડી ગયો, અને મારી સાથે બોલતી હોય એવી એક વાણી મેં સાંભળી કે, શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? **૮** ત્યારે મેં ઉત્તર આપ્યો કે, પ્રભુ, તમે કોણ છો? તેમણે મને કદ્યું કે, 'હું ઈચ્છુ નાઝારી છું, જેને તું સતાવે છે.'

**૯** મારી સાથે જે હતા તેઓએ તે પ્રકાશ જોયો તો ખરો, પણ મારી સાથે બોલનારની વાણી તેઓએ સાંભળી નહીં. **૧૦** ત્યારે મેં કદ્યું કે, પ્રભુ હું શું કરું? 'પ્રભુએ મને કદ્યું કે, ઊઠીને દમસ્કસમાં જા, જે સધળું તારે કરવાનું નિયત કરાયેલું છે તે વિષે ત્યાં તને કહેવામાં આવશે. **૧૧** તે પ્રકાશના તેજના કારણથી હું જોઈ શકયો નહિં, ભાટે ભારા સાથીઓના હાથ પકડીને હું દમસ્કસમાં આવ્યો.

**૧૨** અનાન્યા નામે એક ભાણસ નિયમશાસ્ત્રને આધારે ચાલનારો ઈશ્વરભક્ત હતો, જેનાં વિષે ત્યાં રહેનારા સધળાં યહૂદીઓ સારું બોલતા હતા. **૧૩** તે મારી પાસે આવ્યો, તેણે મારી બાજુમાં ઊભા રહીને મને કદ્યું કે, 'ભાઈ' શાઉલ, તું દેખતો થા.' અને તે જ ઘડીએ દેખતો થઈને મેં તેને જોયો.

**૧૪** પછી તેણે કદ્યું કે, 'આપણા પૂર્વજોના ઈશ્વરરે તેમની સેવા ભાટે તને પસંદ કર્યો છે કે, તું તેમની ઇચ્છા જાણો, તે ન્યાયીને જુઝે અને તેમના મુખની વાણી સાંભળો. **૧૫** કેમ કે જે તેં જોયું છે, અને સાંભળ્યું છે, તે વિષે સર્વ લોકોની આગળ તું તેમનો સાક્ષી થશે. **૧૬** હવે તું કેમ ટીલ કરે છે? ઊઠ અને તેમના નામની પ્રાર્થના કરીને બાપ્તિસ્મા લે, તારાં પાપોની ક્ષમા પામ.

### વિદેશીઓમાં સુવાર્તાપ્રચાર ભાટે પાઉલના તેડા વિષે

**૧૭** પછી એમ થથું કે હું યચ્છાલેમભાં પાછો આવ્યો અને ભક્તિસ્થાનમાં પ્રાર્થના કરતો હતો, એવામાં મૂર્ખાગત થઈ ગયો, **૧૮** [પ્રભુએ] મને દર્શન દઈને કદ્યું કે, 'ઉતાવળ કર, અને યચ્છાલેમથી વહેલો નીકળ, કેમ કે ભારા વિષે તારી સાક્ષી તેઓ ભાનશે નહિં.'

**૧૯** ત્યારે મેં કદ્યું કે, 'પ્રભુ, તેઓ પોતે જાણો છે કે તારા પર વિશ્વાસ કરનારાઓને હું જેલમાં નાખતો હતો, દરેક સભાસ્થાનમાં તેઓને ભારતો હતો; **૨૦** તમારા સાક્ષી સ્તોફનનું લોહી વહેવડાવવામાં આવ્યું ત્યારે હું પણ પાસે ઊભો હતો, અને તે કામમાં રાજુ હતો, તેને મારી નાખનારાઓના વદ્ધો હું સાચવતો હતો!' **૨૧** ત્યારે તેમણે મને કદ્યું કે, 'તું ચાલ્યો જા, કેમ કે હું તને અહીંથી દૂર બિનયહૂદીઓની પાસે મોકલી દઈશ.'

**૨૨** તેઓએ તેની વાત સાંભળી, પછી બૂમ પાડીને કદ્યું કે, 'એવા ભાણસને પૃથ્વી પરથી દૂર કરો, કેમ કે એ જીવવા યોગ્ય નથી. **૨૩** તેઓ બૂમ પાડતા, તથા પોતાના ગ્રભા ઉછાળતા, તથા પવનમાં ધૂળ ઉડાવતા હતા; **૨૪** ત્યારે સરદારે તેને કિલ્લામાં લાવવાની આજ્ઞા કરી, તેઓએ કથા કારણસર તેની વિશ્વાસ હોંબા કરી, તે જાણવા સારુ તેને કોરડા ભારીને તપાસ કરવાનું ફરમાવ્યું.

**૨૪** તેઓએ તેને ચામડાનાં દોરડાથી બાંધયો, ત્યારે પાઉલે પાસે ઉભેલા સૂખેદારને કણ્યું કે, 'જે માણસ રોમન છે, તથા ગુનેગાર હસાવવાંમાં આવ્યો નથી, તેને તમારે કોરડા મારવા શું કાયદેસર છે?' **૨૫** સૂખેદારે તે જાંબાયું એટલે તેણે જઈને સરદારને જણાવીને કણ્યું કે, 'તું શું કરવા માગે છે? એ માણસ તો રોમન છે.'

**૨૬** ત્યારે સરદારે આવીને તેને કણ્યું કે, 'મને કહે, તું શું રોમન છે?' પાઉલે કણ્યું, 'હા!' **૨૭** ત્યારે સરદારે ઉત્તર દીધો કે, 'મોટી રકમ ચૂકવીને આ નાગરિકતાનો હક મેં ખરીદયો છે. પણ પાઉલે કણ્યું કે, 'હું તો જન્મથી જ [નાગરિક] છું.' **૨૮** ત્યારે જેઓ તેની તપાસ કરવાને તૈથાર હતા, તેઓ તરત તેને મૂકીને ચાલ્યા ગયા; અને તે રોમન છે, એ જાણ્યાંથી તથા પોતે તેને બંધાવ્યો હતો તેથી સરદાર પણ ડરી ગયો.

### ન્યાયસભા સમક્ષ પાઉલ

**૩૦** યહૃદીઓ શા કારણથી તેના પર દોષ મૂકે છે એ નિશ્ચે જાણવા ચાહીને તેણે બીજે દિવસે તેનાં બંધનો છોડ્યાં; મુખ્ય યાજકોને તથા તેઓની આખી ન્યાયસભાને હાજર થવાને આજા આપી, પછી તેણે પાઉલને લાવીને તેઓની આગળ ઉભો રાખ્યો.

## ૨૩

**૧** ત્યારે પાઉલે ન્યાયસભાની સામે એક નજરે જોઈ રહીને કણ્યું કે, બાઈઓ, 'હું આજ સુધી ઈશ્વર સમક્ષ શુદ્ધ અંતકરણથી વત્થ્યો છું.' **૨** ત્યારે અનાન્યા પ્રમુખ યાજકે તેની પાસે ઉભા રહેનારાઓને તેના મુખ ઉપર [તમારો] મારવાની આજા કરી. **૩** ત્યારે પાઉલે તેને કણ્યું કે, 'ઓ ધોળેલી ભીત, ઈશ્વર તને મારશે; તું નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે મારો ન્યાય કરવા બેઠેલો છતાં નિયમશાસ્ત્ર વિલદ્ધ મને મારવાની આજા કરે છે શું?'

**૪** પાસે ઉભા રહેનારાઓએ કણ્યું કે, 'શું તું ઈશ્વરના પ્રમુખ યાજકની નિંદા કરે છે?' **૫** ત્યારે પાઉલે કણ્યું કે, બાઈઓ, એ પ્રમુખ યાજક છે, તે હું જાણતો ન હતો, કેમ કે એમ લખ્યું છે કે, તારા લોકોના અધિકારીનું તારે ખોટું બોલવું નહિં.

**૬** પછી પાઉલે જોયું કે એક ભાગ સદ્ગીઓનો, અને બીજો ફરોશીઓનો છે, ત્યારે તેણે સભામાં બૂમ પાડી કે, 'ઓ બાઈઓ, હું ફરોશી છું ને મારા પૂર્વજો ફરોશી હતા, મરણ પામેલાઓના મરણોત્થાન સંબંધી આશા બાબત વિષે મારો ન્યાય કરવામાં આવે છે.' **૭** તેણે એવું કણ્યું, ત્યારે ફરોશીઓ તથા સદ્ગીઓની વથ્યે તકરાર ઉભી થઈ, અને સભામાં પક્ષ પડ્યા. **૮** કેમ કે સદ્ગીઓ કહે છે કે, 'મરણોત્થાન નથી, સ્વર્ગદૂત કે આત્માઓ પણ નથી; પણ ફરોશીઓ એ બદ્ધે વાત માન્ય કરે છે.'

**૯** ત્યારે મોટી ગડબડ ઉભી થઈ; ફરોશીઓના પક્ષના કેટલાક શાસ્ત્રીઓ ઉદ્ઘાં, અને રક્ષક કરતાં કહેવા લાગ્યા કે, 'આ માણસમાં અમે કોઈ પણ અપરાધ જોતાં નથી; કદાચને આત્માએ અથવા સ્વર્ગદૂતે તેને કંઈ કણ્યું હોય પણ તેથી શું?' **૧૦** તકરાર વધી પડી, ત્યારે તેઓ પાઉલના કલેઅભ કરશે, એવો ભય લાગ્યાથી સરદારે સિપાઈઓને આજા કરી કે, 'જઈને જબરદસ્તીથી તેને તેઓ મધ્યેથી ખેંચી લાવીને કિલ્લામાં લાવો.'

**૧૧** તે જ રાત્રે પ્રભુએ તેની પાસે ઉભા રહીને કણ્યું કે, 'હિંમત રાખ; કેમ કે જેમ મારે વિષે તેં યર્થશાલેમભાં સાક્ષી આપી છે, તેમ રોમભાં પણ તારે સાક્ષી આપવી પડશો.'

### પાઉલને મારી નાખવાનું કાવતં

**૧૨** દિવસ ઉગ્યા પછી યહૃદીઓએ સંપ કર્યો, અને સોગનથી પ્રતિજ્ઞા કરી કે, 'પાઉલને મારી નાખીએ ત્યાં સુધી આપણે અજ્ઞજળ લેવું નહિં.' **૧૩** આ સંપ કરનાર ચાલીસથી વધારે હતા.

૧૪ તેઓએ મુખ્ય યાજકો તથા વડીલોની પાસે જઈને કર્યું કે, 'અમે ગંભીર સોગનથી બંધાયા છીએ કે, પાઉલને મારી નાખીએ નહિ ત્યાં સુધી અમે મુખમાં કશું પણ મૂકીશું નહિ. ૧૫ માટે જાણો કે તેની બાબતે તમારે વધારે ઝીણવટથી તપાસ કરવી હોય [એવા બહાને] સભા સુખાં તમે સરદારને એવી સૂચના આપો કે, તે તેને તમારી પાસે રજુ કરે, તે પહોંચે ત્યાર પહેલાં અમે તેને મારી નાખવાને તૈયાર છીએ.'

૧૬ પણ પાઉલના ભાષોજે તેઓના સંતાર્દી રહેવા વિષે સાંભળ્યું, ત્યારે તેણે કિલ્વામાં જઈને પાઉલને ખબર આપી. ૧૭ ત્યારે પાઉલે સ્કૂબેદારોમાંના એકને પોતાની પાસે બોલાવીને કર્યું કે, 'આ જુવાનને સરદારની પાસે લઈ' જા; કેમ કે એ તેને કંઈ કહેવા માગે છે.'

૧૮ ત્યારે તેણે સરદારની પાસે તેને લઈ જઈને કર્યું કે, 'પાઉલ બંદીવાને મને પોતાની પાસે બોલાવીને વિનંતી કરી કે, આ જુવાનને સરદારની પાસે લઈ' જા, કેમ કે એ તેને કંઈ કહેવા માગે છે.' ૧૯ ત્યારે સરદાર તેનો હાથ પકડીને તેને એકાંતમાં લઈ ગયો, અને ખાનગી રીતે પૂછ્યું કે, 'તારે મને શું કહેવાનું છે?'

૨૦ તેણે કર્યું કે, 'યહૂદીઓએ તારી પાસે વિનંતી કરવાનો સંપ કર્યો છે કે, જાણો કે તું પાઉલ સંબંધી વધારે ઝીણવટથી તપાસ કરવા માગતો હોય એ હેતુથી તું આવતી કાલે તેને ન્યાયસભામાં લઈ આવે. ૨૧ એ માટે તું તેઓનું કહેવું માનીશ નહિ, કેમ કે તેઓમાંના ચાણીસથી વધારે માણસ તારે સારુ સંતાર્દી રહ્યા છે, તેઓ એવા સોગનથી બંધાયા છે કે, તને મારી નાખીએ નહિ ત્યાં સુધી અમે અજ્ઞજળ લઈશું નહિ; હમણાં તેઓ તૈયાર છે અને તારા નિર્ણયની રાહ જુએ છે.

### હાકેમ ફેલીક્સની સમક્ષ

૨૨ ત્યારે સરદારે તે જુવાનને એવી તાકીદ આપીને વિદાય કર્યો કે, તેં આ વાતની ખબર મને આપ્યા વિષે કોઈને કહીશ નહિ. ૨૩ પણ તેણે સ્કૂબેદારોમાંના બેને પોતાની પાસે બોલાવીને કર્યું કે, 'બસો સ્કિપાઈઓને, તથા સ્કિર્પેર સવારોને તથા બસો બરછીવાળાને, રાત્રે નવ વાગે કાઈસારિયા સુધી જવાને તૈયાર રાખો; ૨૪ અને પાઉલને માટે જાનવર તૈયાર રાખો કે તેને તે પર બેસાડીને હાકેમ ફેલીક્સ પાસે સહીસલામત પહોંચાડવામાં આવે.'

૨૫ તેણે નીચે પ્રમાણે પત્ર લખ્યો કે,

૨૬ 'નેકનામદાર ફેલીક્સ રાજ્યપાલને કલોડિયસ લુક્સિયસની સલામ. ૨૭ આ માણસને યહૂદીઓએ પકડ્યો હતો ને તેઓ એને મારી નાખવાના હતા, ત્યારે એ રોમન છે એમ સાંભળીને હું સ્કિપાઈઓ સાથે લઈને ત્યાં ગયો અને તેને છોડાવી લાવ્યો.

૨૮ તેઓ તેના પર શા કારણથી દોષ મૂકે છે એ જાણવા સારુ હું તેઓની ન્યાયસભામાં તેને લઈ ગયો. ૨૯ ત્યારે મને માલૂમ પડ્યું કે, તેઓના નિયમશાસ્ત્રની બાબતો સંબંધી તેઓ તેના પર દોષ મૂકે છે, પણ મોતની અથવા કેદની સજા થાય એવો દોષ તેઓ તેના પર મૂકતા નથી. ૩૦ જ્યારે મને ખબર મળી કે એ માણસની વિરાજ કાવતરું રચાવાનું છે, તે જ વેળાએ મેં તેને તરત તમારી પાસે મોકલ્યો, અને ફરિયાદીઓને પણ આજ્ઞા કરી કે, તેની વિરાજ તેઓને [જે કહેવું હોય તે] તેઓ તમારી આગળ કહે.'

૩૧ ત્યારે સ્કિપાઈઓ તેમને મળેલી આજ્ઞા પ્રમાણે પાઉલને લઈને રાતોરાત આંતિપાત્રસમાં આવ્યા. ૩૨ પણ બીજે દિવસે સવારોને તેની સાથે જવા સારુ મૂકીને તેઓ કિલ્વામાં પાછા આવ્યા. ૩૩ તેઓ કાઈસારિયા પહોંચા પણ રાજ્યપાલને પત્ર આપ્યો, પાઉલને પણ તેની સમક્ષ ઊભો કર્યો.

<sup>૩૪</sup> તેણે તે પત્ર વાંચીને પૂછ્યું કે, 'એ કથા પ્રાંતનો છે?' જયારે તેને માલૂમ પડ્યું કે, તે કિલીકિયાનો છે, <sup>૩૫</sup> ત્યારે તેણે કદ્યું કે ફરિયાદીઓ આવ્યા પણી હું તારા મુક્કદમાની તપાસ કરીશ;' પણી તેણે એવી આજા આપી કે, તેને હેરોદના દરખારમાં ચોકી પહેરામાં રાખવામાં આવે.'

## ૨૪

### પાઉલ સામે યદ્વારીઓનો આરોપ

<sup>૧</sup> પાંચ દિવસ પણી અનાન્યા પ્રમુખ થાજક, કેટલાક વડીલોને તથા તર્તુલસ નામે એક વકીલને સાથે લઈને આવ્યો, તેઓઓ રાજ્યપાલની સમક્ષ પાઉલની વિરુદ્ધ ફરિયાદ રજૂ કરી. <sup>૨</sup> પાઉલને બોલાવવામાં આવ્યો ત્યારે તર્તુલસ નીચે દર્શાવ્યાં પ્રમાણે બોલીને તેના વિરુદ્ધ આરોપ મુકવાનું શરૂ કરતા કદ્યું કે, 'ઓ નેકનામદાર ફેલીકસ, આપનાથી અમે બહુ શાંતિ પામીએ છીએ, આપની સમજદારીથી આ પ્રજાના લાભમાં અનર્થો દૂર કરવામાં આવે છે,

<sup>૩</sup> તેથી અમે સર્વ પ્રકારે આપના ખૂબ આભારી છીએ.

<sup>૪</sup> પણ હું આપને વધારે તસ્દી ન આપું માટે હું વિનંતી કરું છું કે, ફૂપા કરીને અમારી થોડી વાતો સાંભળો. <sup>૫</sup> કે આ માણસ પીડાકારક તથા આખી દુનિયાના સર્વ યદ્વારીઓમાં હંગામો પેદા કરનાર તથા ઈસ્ટ નાભારી પંથનો આગેવાન હોવાનું અમને માલૂમ પડ્યું છે. <sup>૬</sup> તેણે ભક્તિસ્થાનને પણ અશુદ્ધ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો, ત્યારે અમે તેની ધરપકડ કરી; અને અમે અમારા શાસ્ત્ર પ્રમાણે તેનો ન્યાય કરવા માગતા હતા.

<sup>૭</sup> પણ લુકિયસ સરદાર આવીને બહુ બળજબારી કરીને અમારા હાથમાંથી તેને છોડાવી લઈ ગયા. <sup>૮</sup> તેના પર ફરિયાદ કરનારાઓને આપની પાસે આવવાની આજા કરી. એની તપાસ આપ પોતે કરશો, જે સધળાં વિશે અમે એના પર દોષ મૂકીએ છીએ તે સર્વથી આપ વાકેફ થશો. <sup>૯</sup> યદ્વારીઓએ પણ ફરિયાદમાં સામેલ થઈને કદ્યું કે, એ વાતો એ પ્રમાણે જ છે.

### ફેલીકસ સમક્ષ પાઉલે કરેલો પોતાનો બચાવ

<sup>૧૦</sup> પણી રાજ્યપાલે પાઉલને બોલવાનો ઇશારો કર્યો, ત્યારે તેણે ઉત્તર આપ્યો કે, 'ઘણાં વર્ષોથી તમે આ દેશના ન્યાયાધીશ છો, એ જાણીને હું ખુશીથી પોતાના બચાવમાં પ્રત્યુત્તર આપું છું.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે તપાસ કરવાથી આપને માલૂમ પડશો કે ભજન કરવા સારુ યલુશાલેમમાં જવાને મને બાર કરતાં વધારે દિવસ થથા નથી. <sup>૧૨</sup> ભક્તિસ્થાનમાં, સભાસ્થાનોમાં કે શહેરમાં કોઈની સાથે વાદવિવાદ કરતો, અથવા લોકોમાં હંગામો ઉઠાવતો તેઓએ મને જોથ્યો નથી. <sup>૧૩</sup> મારા પર જે આરોપો તેઓ હમણાં મૂકે છે તેની સાભિતી તેઓ આપની આગળ કરી શકતા નથી.

<sup>૧૪</sup> પણ આપની આગળ હું આટલું કબૂલ કરું છું કે, જે માર્ગને તેઓ દૂર્ભિતે કહે છે તે પ્રમાણે હું અમારા પૂર્વજોના ઈશ્વરની ભક્તિ કરું છું, જે વચ્ચનો નિયમશાસ્ત્રમાં તથા પ્રબોધકોના પુસ્તકમાં લખેલી છે તે સર્વ હું માનું છું. <sup>૧૫</sup> હું ઈશ્વર વિશે એવી આશા રાખું છું, જેમ તેઓ પોતે પણ રાખે છે, કે ન્યાયીઓ તથા અન્યાયીઓનું મરણોત્થાન થશો. <sup>૧૬</sup> વધી હું એવો પ્રયત્ન કરું છું કે, ઈશ્વરની તથા માણસોની પ્રત્યે હું જદા નિર્દોષ અંતકરણ રાખું.

<sup>૧૭</sup> હવે ઘણાં વર્ષ પણી હું પોતાના લોકને દાન આપવાને અને અર્પણ કરવાને આવ્યો. <sup>૧૮</sup> તે દરમિયાન તેઓએ મને ભક્તિસ્થાનમાં શુદ્ધ થયેલો જોથ્યો, ત્યાં બીડ

કે તોફાન થયું નહોતું; પણ આસ્તિયાના કેટલાક યહૂદીઓ ત્યાં હતા, <sup>૧૬</sup> જો મારી વિરુદ્ધમાં તેઓને કંઈ કહેવાનું હોત, તો તેઓ અહીં આપની પાસે આવીને આરોપો મૂકવા જોઈતાં હતા.

<sup>૨૦</sup> હવે આ ભાણસો પોતે કહી બતાવે કે, હું ન્યાયસભાની આગળ ઊભો હતો ત્યારે મારામાં તેઓને કથો ગુનો ભાલૂમ પડ્યો હતો? <sup>૨૧</sup> એટલું તો ખરું કે, તેઓની મધ્યે ઊભા રહીને મેં આ એક વચન કર્યું કે, મૂઅલાઓના મરણોત્થાન વિષે તમારી રૂભજું આજે ભારો ન્યાય કરવામાં આવે છે.'

<sup>૨૨</sup> પણ ફેલીકસને તે માર્ગ વિષે વધારે ચોક્કસ જ્ઞાન હતું, માટે તેણે મુકાદમાને મુલતવી રાખીને તેઓને કર્યું કે લુકિયસ સરદાર આવશે ત્યારે હું તમારા કામનો નિર્ણય કરીશ. <sup>૨૩</sup> તેણે સ્ફૂર્તેદારને આજ્ઞા કરી કે, તેને જાપતામાં રાખવો પણ તેને છૂટ આપવી, અને તેના મિત્રોમાંના કોઈને તેની સેવા કરવાની મના કરવી નહિં.

### ફેલીકસ અને કુસિલા સમક્ષ પાઉલ

<sup>૨૪</sup> પણ કેટલાક દિવસ પછી ફેલીકસ પોતાની પત્ની કુસિલા, કે જે યહૂદી હતી, તેની સાથે આવ્યો, અને તેણે પાઉલને બોલાવીને પ્રિસ્ત પરના વિશ્વાસ વિષે વચન સાંભળ્યું. <sup>૨૫</sup> પાઉલ ન્યાયીપણું, સંયમ તથા આવનાર ન્યાયકાળ વિષે સમજાવતો હતો, ત્યારે ફેલીકસે ભયભીત થઈને ઉત્તર આપ્યો કે, 'હમણાં તો તું જા, મને અનુકૂળ પ્રસંગ મળશે ત્યારે હું તને મારી પાસે બોલાવીશ.'

<sup>૨૬</sup> તે એવી પણ આશા રાખતો હતો કે, પાઉલ મને પૈસા આપશે; એ સારુ તે તેને ઘણીવાર બોલાવીને તેની સાથે વાતથીત કરતો હતો. <sup>૨૭</sup> પણ બે વર્ષ પછી ફેલીકસની જગ્યાએ પોર્કિયસ ફેસ્ટસ આવ્યો, યહૂદીઓને પ્રસંગ કરવાની ઇચ્છાથી ફેલીકસ પાઉલને બંધનમાં મૂકી ગયો.

## ૨૫

### રોમન પાદશાહને પાઉલની અપીલ

<sup>૧</sup> ફેસ્ટસ પોતાના પ્રાંતમાં આવીને પ્રણ દિવસ પછી કાઈસારિયાથી યરુશાલેમ ગયો. <sup>૨</sup> ત્યારે મુખ્ય યાજકોએ તથા યહૂદીઓમાંના મુખ્ય ભાણસોએ પાઉલની વિરુદ્ધ ફરિયાદ કરી. <sup>૩</sup> તેઓએ પાઉલ વિશે તેને એવી માંગળી કરી કે, 'તેને યરુશાલેમ તેડાવી મંગાવ,' એ હેતુથી કે તેઓ ભાણસોને સંતારી રાખી માર્ગમાં તેને મારી નંખાવે.

<sup>૪</sup> પણ ફેસ્ટસે ઉત્તર આપ્યો કે, 'પાઉલને કાઈસારિયામાં જ પહેરામાં રાખેલો છે, અને હું પોતે ત્યાં થોડા દિવસોમાં જવાનો છું. <sup>૫</sup> માટે તમારામાંના જેની પાસે દોષ મૂકવાનું કારણ હોય તેઓ મારી સાથે આવીને એ ભાણસનો જો કંઈ દોષ હોય તો તેના પર આરોપ મૂકે ઓખ તેણે કર્યું.

<sup>૬</sup> તેઓ સાથે આઠ દસ દિવસથી વધારે ન રહેતાં તે કાઈસારિયા ગયો, બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તેણે પાઉલને પોતાની સમક્ષ લાવવાની આજ્ઞા કરી. <sup>૭</sup> તે હાજર થયો ત્યારે યરુશાલેમથી આવેલા યહૂદીઓ તેની આસપાસ ઊભા રહીને તેના પર ઘણાં બાદે આરોપ મૂકવા લાગ્યા, પણ તેઓ તે સાભિત કરી શક્યા નહિં. <sup>૮</sup> ત્યારે પાઉલે પોતાના બયાવમાં કર્યું કે, 'યહૂદીઓના નિયમશાસ્ત્ર અથવા બક્કિતસ્થાનમાં અથવા કાઈસારની વિરુદ્ધ મેં કંઈ ખોટું કર્યું નથી.

<sup>૯</sup> પણ ફેસ્ટસે યહૂદીઓને ખુશ કરવાની ઇચ્છાથી પાઉલને ઉત્તર આપ્યો કે, 'શું તું યરુશાલેમમાં જઈને ત્યાં એ બાબતો વિષે મારી આગળ પોતાનો ન્યાય કરાવવાને રાજી છે?' <sup>૧૦</sup> પણ પાઉલે કર્યું કે, કાઈસારનાં ન્યાયાસન આગળ હું ઊભો છું, ત્યાં

મારો ન્યાય થવો જોઈએ; મેં યહૂદીઓનું કંઈ ખરાબ કર્યું નથી, તે આપ પણ સારી રીતે જાણો છો.

<sup>૧૧</sup> જો હું ગુનેગાર હોઉં, અને મરણાંડને થોગય મેં કંઈ કર્યું હોય, તો હું મરવાને ના નથી પાડતો, પણ જે વિષે તેઓ મારા પર આરોપ મૂકે છે તેમાંની જો એક પણ વાત સારી ન હોય તો તેઓના હાથમાં કોઈ મને સૌંપી શકતો નથી. હું કાઈસારની પાસે દાદ માંગુ છું! <sup>૧૨</sup> ત્યારે ફેસ્ટસે ન્યાયસભાની સલાહ લઈને ઉત્તર આપ્યો કે, 'તેં કાઈસાર પાસે દાદ માગી છે; તો તારે કાઈસારની પાસે જવું પડશે.

### આગ્રીપા અને બેરનીકે સમક્ષા

<sup>૧૩</sup> કેટલાક દિવસ પસાર થયા પછી આગ્રીપા રાજ તથા બેરનીકે કાઈસારિયા આવ્યાં. અને ફેસ્ટસની મુલાકાત લીધી. <sup>૧૪</sup> તેઓ ઘણાં દિવસ ત્યાં રવ્યા પછી ફેસ્ટસે પાઉલ સંબંધીની વાત રાજાને જાહેર કરતાં કર્યું કે, ફેલીકસ એક બંદીવાન માણસને મૂકી ગયો છે; <sup>૧૫</sup> જ્યારે હું યરુશાલેમમાં હતો ત્યારે મુખ્ય યાજકોએ તથા યહૂદીઓના વડીલોએ તેના પર ફરિયાદ કરીને તેની વિચાર તેને ગુનેગાર છરાવવાંની માગળી કરી. <sup>૧૬</sup> મેં તેઓને ઉત્તર આપ્યો કે, કોઈ પણ તહોમતદારને ફરિયાદીઓની રૂબરૂ તહોમત વિષે પોતાના બચાવમાં પ્રત્યુત્તર આપવાની તક ન મળો ત્યાં સુધી તેને [મારી નાખવાને] સૌંપી દેવો એ રોમનોની રીત નથી.

<sup>૧૭</sup> તે માટે તેઓ અહીં એકઠા થયા, ત્યારે વિલંબ કર્યા વિના બીજે દિવસે ન્યાયાસન પર બેસીને તે માણસને મારી રૂબરૂ લાવવાનો હુકમ મેં આપ્યો. <sup>૧૮</sup> ફરિયાદીઓએ ડિભા થઈને, હું ધારતો હતો તેવા કોઈ પણ દુષ્કૃત્યો વિષે તેના પર આરોપ મૂકયા નહિં. <sup>૧૯</sup> પણ તેઓના પોતાના ધર્મ વિષે, તથા ઈસ્ટ નામે કોઈ માણસ જે મરણ પામ્યા છે પણ જેનાં વિષે પાઉલ કહે છે કે તે જીવતા છે, તે વિષે તેની વિચાર તેઓએ કેટલાક સવાલ ઉઠાવ્યાં. <sup>૨૦</sup> એ બાબત વિષે કેવી રીતે તપાસ કરવી તેની સૂર્જ મને ન પડવાથી મેં પૂછ્યું કે, શું તું યરુશાલેમમાં જઈને ત્યાં આ બાબતો સંબંધી પોતાનો ન્યાય કરાવવાં દરછે છે?

<sup>૨૧</sup> પણ પાઉલે તેના મુકાદમા અંગે કાઈસાર પાસે દાદ માગી છે. તેથી મેં હુકમ કર્યો કે 'કાઈસારની પાસે હું તેને મોકલું ત્યાં સુધી તેને જેલમાં રાખવો.' <sup>૨૨</sup> ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસ્ટસને કર્યું કે, 'એ માણસનું સાંભળવાની મારી પણ દરછા છે. ત્યારે તેણે કર્યું કે, કાલે આપ તેને સાંભળી શકશો.'

<sup>૨૩</sup> માટે બીજે દિવસે આગ્રીપા તથા બેરનીકે મોટા દબદ્દા સાથે દરબારમાં આવ્યાં, સરદારો તથા શહેરના મુખ્ય માણસો પણ દરબારમાં હાજર થયા, ફેસ્ટસની આજ્ઞાથી તેઓએ પાઉલને ત્યાં રજૂ કર્યો. <sup>૨૪</sup> ત્યારે ફેસ્ટસે કર્યું કે, 'ઓ આગ્રીપા રાજ તથા હાજર થયેલા સર્વ ગૃહસ્થો, જે માણસ વિષે યહૂદીઓના આખા સમુદ્દરે યરુશાલેમમાં તથા અહીં પણ મને વિનંતી કરી, અને બૂમ પાડી કે, તેને જીવતો રહેવા દેવો [થોગય] નથી, તેને તમે જુઓ છો.'

<sup>૨૫</sup> પણ મને એવું માલૂમ પડ્યું કે તેણે મરણાની શિક્ષાને થોગય કંઈ નથી કર્યું, તેણે પોતે કાઈસાર પાસે દાદ માગી, તેથી મેં તેને [રોમ] મોકલી આપવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. <sup>૨૬</sup> તેના વિષે એવી કંઈ થોકકસ વાત મારી પાસે નથી કે જે હું મારા અધિકારી પર લખું, માટે મેં તમારી આગળ, અને, ઓ આગ્રીપા રાજ, વિશે કરીને આપની આગળ, તેને રજૂ કર્યો છે, એ માટે કે તપાસ થયા પછી મને કંઈ લખી જણાવવાંનું મળી આવે. <sup>૨૭</sup> કેમ કે કેદીને મોકલવો, અને તેના પરના આરોપ ન દર્શાવવાં એ મને અથોગય લાગે છે.'

## ૨૬

**આગ્રીપા આગળ પોતાનો બચાવ**

<sup>૧</sup> આગ્રીપાએ પાઉલને કણ્યું કે, તને તારી હકીકત જણાવવાંની રજા છે; ત્યારે પાઉલે હાથ લંબાવીને પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે,

<sup>૨</sup> ઓ આગ્રીપા રાજા, યહૃદીઓ જે સંબંધી મારા પર આરોપ મૂકે છે, તે બધી બાબતો વિષે મારે આજે આપની આગળ પ્રત્યુત્તર આપવાનો છે તેથી હું પોતાને આશીર્વાદિત ગણ્યું છું;<sup>૩</sup> વિશેષે કરીને જે દિવાજો તથા ભતો યહૃદીઓમાં ચાલે છે, તે સર્વ વિષે તમે પરિચિત છો, માટે હું આપને વિનંતી કરું છું કે, ધીરજથી મારું સાંભળો.

<sup>૪</sup> બાળપણથી લઈને જે વર્તન મારા પોતાના લોકમાં તથા યર્ઝશાલેમભમાં હું કરતો આવ્યો છું, તે બધા યહૃદીઓ જાણો છે.<sup>૫</sup> જો તેઓ સાક્ષી આપવા માગે, તો તેઓ મારે વિષે પહેલાંથી જાણો છે કે અમારા ધર્મના સર્વથી ચુસ્ત પંથના નિયમ પ્રમાણે હું ફરોશી હતો.

<sup>૬</sup> હવે ઈશ્વરે જે વચન અમારા પૂર્વજોને આપ્યું હતું તે આશાવચનની આશાને લીધે હું મારો ન્યાય કરાવવાને અહીં ઉભો છું;<sup>૭</sup> અમારાં બારે કુળો પણ ઈશ્વરની સેવા આતુરતાથી રાતદિવસ કરતાં તે આશાવચનની પૂર્ણતાની આશા રાખે છે; અને હે રાજા, એ જ આશાને લઈને યહૃદીઓ મારા પર આરોપ મૂકે છે! <sup>૮</sup> ઈશ્વર મરણ પામેલાઓને પાછા ઉઠાડે, એ આપને કેમ અશક્ય લાગે છે?

<sup>૯</sup> હું તો [પ્રથમ] મારા મનમાં એવું વિચારતો હતો કે, ઈસુ નાગ્રાનીના નામની વિરલ્જ મારે ઘણ્યું કરવું જોઈએ.<sup>૧૦</sup> મેં યર્ઝશાલેમભમાં પણ તેમ જ કર્યું; મુખ્ય થાજકોથી અધિકાર પ્રાપ્ત કરીને સંતોમભમાંના ઘણાંને મેં જેલમાં પુરાવ્યા, અને તેઓને મારી નખાતા હતા ત્યારે મેં તેઓની વિરલ્જ મત આપ્યો.<sup>૧૧</sup> સર્વ સભાસ્થાનોમાં મેં ઘણીવાર તેઓને શિક્ષા કરીને તેઓની પાસે દુર્ભાષણ કરાવવાં પ્રયત્ન કર્યા; તેઓ પર અત્યંત છોધાયમાન થઈને પરદેશી શહેરોમાં જઈને પણ તેઓને સતાવ્યા.

**પાઉલ પોતાના બદલાણ વિષે જણાવે છે**

<sup>૧૨</sup> એ કામ માટે મુખ્ય થાજકો પાસેથી અધિકાર તથા પરવાનો મૈળવીને હું દમસ્કસ જતો હતો.<sup>૧૩</sup> ત્યારે, હે રાજા, બપોરના સમયે માર્ગમાં સૂર્યના તેજ કરતા વધારે પ્રકાશિત એવો પ્રકાશ સ્વર્ગથી મારી તથા મારી સાથે ચાલનારાંઓની આસપાસ થમકતો મેં જોયો.<sup>૧૪</sup> ત્યારે અમે બધા જમીન પર પડી ગયા, પછી એક વાણી મેં સાંભળી, તેણે હિંસ્યુ ભાષામાં મને કણ્યું કે, 'શાઉલ, શાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે?' આરને લાત મારવી તને કઠણ છે.

<sup>૧૫</sup> ત્યારે મેં કણ્યું કે, 'પ્રભુ, તમે કોણ છો?' અને પ્રભુએ કણ્યું કે, હું ઈસુ છું, જેને તું સતાવે છે.'<sup>૧૬</sup> પણ ઉઠ, ઉભો થા, કેમ કે હું તને મારો સેવક હરાવું, અને મારા વિષે જે તે જોયું છે તથા જે દર્શન હું હવે પછી તને આપીશ, તે વિષે તને સાક્ષી હરાવું, એ હેતુથી મેં તને દર્શન આપ્યું છે.<sup>૧૭</sup> આ લોકો તથા બિનયહૃદીઓ કે જેઓની પાસે હું તને મોકલું છું તેઓથી હું તારું રક્ષણ કરીશ,<sup>૧૮</sup> કે તું તેઓની આંખો ખોલે, તેઓને અંધકારમાંથી અજવાણામાં તથા શેતાનના અધિકાર નીચેથી ઈશ્વરની તરફ ફેરવે, એ સારું કે તેઓ પાપની માફી તથા જેઓ મારા પરના વિખ્યાસથી પવિત્ર થયા છે, તેઓમાં વારસો પામે.'

**પાઉલ પોતાના સેવા કાર્ય વિષે કહે છે**

<sup>૧૯</sup> તે માટે, ઓ આગ્રીપા રાજા, એ સ્વર્ગીય દર્શનને હું આધીન થયો.<sup>૨૦</sup> પણ પહેલાં દમસ્કસના, યર્ઝશાલેમના, તથા યહૃદિયાના બધા પ્રાંતોના લોકોને તથા

બિનયહૂદીઓને પણ ઉપદેશ આપ્યો કે તમે પસ્તાવો કરીને તથા ઈશ્વરની તરફ ફરીને પસ્તાવો કરનારને શોભે એવાં સુકૃત્યો કરો. <sup>૨૧</sup> એ કારણ માટે યહૂદીઓએ ભક્તિસ્થાનમાં મને પકડીને મારી નાખવાની કોશિશ કરી.

<sup>૨૨</sup> પરંતુ ઈશ્વરના સામર્થ્યથી હું આજ સુધી ટકી રત્યો છું, અને નાના મોટાને સાક્ષી આપું છું, પ્રબોધકો તથા મૂસા જે જે બનવાની બીજાઓ વિષે બોલ્યા હતા તે સિવાય હું બીજું કંઈ કહેતો નથી; <sup>૨૩</sup> એટલે કે ખિસ્ત [મરણની] વેદના સહે અને તે પ્રથમ મરણમાંથી પાછા ઉદ્ઘાંથી લોકોને તથા બિનયહૂદીઓને પ્રકાશ આપે.

<sup>૨૪</sup> પાઉલ આ પ્રમાણે પ્રત્યુત્તર આપતો હતો, ત્યારે ફેસ્તસે મોટે અવાજે કર્યું કે, 'પાઉલ તું પાગલ છે, પુષ્કળ જ્ઞાનને કારણે તું પાગલ થઈ ગયો છે.' <sup>૨૫</sup> પણ પાઉલે કર્યું કે, 'ઓ નેકનામદાર ફેસ્તસ, હું પાગલ નથી, પણ સત્યની તથા જ્ઞાનની વાતો કહું છું.' <sup>૨૬</sup> કેમ કે આ રાજી કે જેમની આગળ પણ હું મુક્ત રીતે બોલું છું તે એ વિષે જાણો છે, કેમ કે મને ખાતરી છે કે તેઓમાંની કોઈ વાત તેમનાંથી ગુપ્ત નથી; કારણ કે એમાંનું કશું ખૂણામાં બનન્યું નથી.

<sup>૨૭</sup> હે આગ્રીપા રાજી, 'શું આપ પ્રબોધકો [ની વાતો] પર વિશ્વાસ કરો છો?' હા, હું જાણું છું કે આપ વિશ્વાસ કરો છો.' <sup>૨૮</sup> ત્યારે આગ્રીપાએ પાઉલને કર્યું કે, 'તું તો થોડા જ પ્રયાસથી તું મને ઈચ્છાનો શિષ્ય બનાવવા માગે છે.' <sup>૨૯</sup> પાઉલે કર્યું કે, 'ઈશ્વર કરે કે ગમે તો થોડા પ્રયાસથી કે વધારેથી, એકલા આપ જ નહિ પણ જેઓ આજ માઝાં સાંભળો છે તેઓ સર્વ પણ આ બેઠીઓ સિવાય, મારા જેવો થાય.'

<sup>૩૦</sup> પછી રાજી, રાજ્યપાલ, બેરનીકે તથા તેઓની સાથે બેઠેલા સર્વ ઉદ્ઘાં; <sup>૩૧</sup> તેઓએ એકાંતમાં જઈને પરસ્પર વાત કરી કે, 'એ માણસે મરણની શિક્ષા અથવા કેદની જાળને યોગ્ય કંઈ જ ગુનો કર્યો નથી.' <sup>૩૨</sup> ત્યારે આગ્રીપાએ ફેસ્તસને કર્યું કે, 'જો એ માણસે કાઈસારની પાસે દાદ માગી ન હોત તો એને છોડી દેવામાં આવત.'

## ૨૭

### રોમ તરફ સફર

<sup>૧</sup> અમોને જણમાર્ગે ઇટાલી લઈ જવામાં આવે એવું નક્કી કરાયા પણ તેઓએ પાઉલને તથા બીજા કેટલાક કેદીઓને બાદશાહી પલટણના જુલિયસ નામના સૂબેદારને સોંપ્યાં. <sup>૨</sup> અદ્રમુતિયાનું એક વહાણ જે આસ્કિયાના કિનારા પરના બંદરોએ જવાનું હતું તેમાં બેસીને અમે સફર શરૂ કરી; મકદૂનિયાના થેસ્સાલોનિકાનો આર્દ્ધસ્તાર્ખ અમારી સાથે હતો.

<sup>૩</sup> બીજે દિવસે અમે સિદ્ધોનના બંદરે પહોંચ્યા, અને જુલિયસે પાઉલ પર મહેરભાની રાખીને તેને તેના મિત્રોને ઘરે જઈને આરામ કરવાની પરવાનગી આપી. <sup>૪</sup> ત્યાંથી નીકળયા પણી પવન સામો હોવાને લીધે અમે સાયપ્રસની બાજુએ રહીને હંકારી ગયા; <sup>૫</sup> અને કિલીકિયા તથા પામ્ફ્લુલિયાની પાસેનો સમુક્ર વટાવીને અમે લૂકિયોના મૂર્ચા [બંદરે] પહોંચ્યા. <sup>૬</sup> ત્યાં સૂબેદારને ઇટાલી તરફ જનારૂં એલેક્ઝાંડ્રિયાનું એક વહાણ મળ્યું; તેમાં તેણે અમને બેસાડ્યા.

<sup>૭</sup> પણ અમે ઘણાં દિવસ સુધી ધીમે ધીમે વહાણ હંકારીને કનિદસની સામા મુશ્કેલીથી પહોંચ્યા, ત્યારે પણી પવનને લીધે આગળ જવાયું નહિ, માટે અમે સલ્બોનની આગળ કીતની બાજુએ રહીને હંકાર્યું. <sup>૮</sup> મુશ્કેલીથી તેને કિનારે કિનારે હંકારીને સુંદર બંદર નામની જગ્યાએ આવ્યા; તેની પાસે લાસીયા શહેર છે.

<sup>૯</sup> સમય ઘણાં થઈ ગયો હોવાથી, હવે સફર કરવી એ જોખમી હતું. ઉપવાસ [નો દિવસ] વીતી ગયો હતો, ત્યારે પાઉલે તેઓને સાવધ કરતા કર્યું કે, <sup>૧૦</sup> 'ઓ બાઈઓ,

મને માલૂમ પડે છે કે, આ સફરમાં એકલા સામાનને તથા વહાણને જ નહિ, પણ આપણા જીવનું પણ જોખમ છે; અને ઘણું નુકસાન થઈ શકે તેમ છે. <sup>૧૧</sup> પણ પાઉલે જે કદ્યું, તે કરતા કપ્તાન તથા વહાણના માલિકના કહેવા પર સૂબેદારે વધારે ભરોસો રાખ્યો.

<sup>૧૨</sup> વળી શિથાળો પસાર કરવા ભાલું તે બંદર ચગવડ ભરેલું નહોતું, ભાટે ઘણાંને એ જલાહ આપી કે, આપણે અહીંથી નીકળીએ, કોઈ પણ રીતે ફેનિક્સ પહોંચીને ત્યાં શિથાળો ગાળીએ; ત્યાં કીતનું બંદર છે, ઈશાન તથા અનિન્કોણની સામે તેનું મુખ છે. <sup>૧૩</sup> દક્ષિણ દિશાથી મંદ પવન વાવા લાગ્યો, ત્યારે અમારી ઇચ્છા પ્રમાણે થશે એમ સમજુને લંગર ઉપાડીને કીતને કિનારે હંકાર્યું.

<sup>૧૪</sup> પણ થોડીવાર પછી તે તરફથી થુરાકુલોન નામનો તોફાની પવન કુંકાયો. <sup>૧૫</sup> વહાણ તેમાં એવું સપડાયું કે પવનની સામે ટકી શકયું નહિ, ત્યારે અમે તેને ઘસડાવા દીધું. <sup>૧૬</sup> કૌદા નામના એક નાના બંદરની બાજુમાં થઈને અમે પસાર થયા, ત્યારે જીવનરક્ષક હોડીઓથી બચાવી લેવામાં ઘણી મુસીબત પડી;

<sup>૧૭</sup> તેને ઉપર તાણી લીધા પછી તેઓઓ વહાણની નીચે બચાવના બંધ બાંધ્યા, અને સીર્તસ આગળ અથડાઈ પડવાની બીકથી સટ છોડી નાખ્યાં, અને વહાણ સાથે અમે તણાવા લાગ્યા. <sup>૧૮</sup> અમને બહુ તોફાન નડવાથી બીજે દિવસે તેઓઓ માલ બહાર નાખવા માંડ્યો;

<sup>૧૯</sup> બીજે દિવસે તેઓઓ પોતાને હાથે વહાણનો સામાન નાખી દીધો. <sup>૨૦</sup> ઘણાં દિવસ સુધી સૂર્ય તથા તારાઓ દેખાયા નહિ, તોફાન સતત ચાલતું રહ્યું, તેથી અમારા બચાવાની કોઈ આશા રહી નહિ.

<sup>૨૧</sup> કેટલાક દિવસ સુધી ખોરાક પાણી વિના ચલાવ્યાં પછી પાઉલે તેઓની વચ્ચે ઊભા રહીને કદ્યું કે, 'ભાઈઓ, તમારે ભાલું માનવું જોઈતું હતું, કીતથી નીકળીને આ હાનિ તથા નુકસાન વહોંની લેવાની જરૂર ન હતી. <sup>૨૨</sup> પણ હવે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, હિંમત રાખો, કેમ કે તમારામાંથી કોઈનાં પણ જીવને નુકસાન નહિ થશે, એકલા વહાણને થશે.

<sup>૨૩</sup> કેમ કે ઈખ્યરનો હું છું, અને જેમની સેવા હું કરું છું તેમના સ્વર્ગદૂતે ગઈ રાત્રે ભારી પાસે ઊભા રહીને કદ્યું કે, <sup>૨૪</sup> 'પાઉલ, ડરીશ નહિ. કાઈસારની રૂખરૂ તારે ઊભા રહેવું પડશે, જો તારી સાથે સફર કરનારા સર્વને ઈખરે તારી ખાતર બચાવ્યા છે. <sup>૨૫</sup> એ ભાટે, ભાઈઓ, હિંમત રાખો, કેમ કે ઈખર પર ભારો ભરોસો છે કે, જેમ મને કહેવામાં આવ્યું છે તેમ જ થશે. <sup>૨૬</sup> તોપણ આપણાને એક બેટ પર અથડાવું પડશે.

<sup>૨૭</sup> ચૌદભી રાત આવી ત્યારે અમે આદ્રિયા [સમુદ્ર] માં આમતેમ ઘસડાતા હતા, અને આશરે ભધરાતે ખલાકીઓને લાગ્યું કે અમે કોઈ એક દેશની નજીદીક આવી પહોંચયા છીએ. <sup>૨૮</sup> તેઓઓ પાણી માપવાની દોરી નાખી, ત્યારે વીસ મીટર [પાણી] માલૂમ પડ્યું અને થોડે આગળ ગયા પછી તેઓઓ ફરીથી દોરી નાખી. ત્યારે પંદર મીટર [પાણી] માલૂમ પડ્યું. <sup>૨૯</sup> રખેને કદાચ અમે ખડક સાથે અથડાઈએ, એવી બીકથી તેઓ ડબ્બા [પાણીના ભાગ] પરથી ચાર લંગર નાખ્યાં, અને દિવસ ઊગવાની રાહ જોતાં બેઠા રહ્યા.

<sup>૩૦</sup> ખલાકીઓ વહાણમાંથી નાસી જવાનો લાગ શોધતાં હતા, અને વહાણના આગલા ભાગ પરથી લંગર નાખવાનો ડોળ કરીને તેઓઓ સમુદ્રમાં મણવા [જીવનરક્ષક હોડીઓ] ઉતાર્યા. <sup>૩૧</sup> ત્યારે પાઉલે સૂબેદારોને તથા સિપાઈઓને કદ્યું કે, જો તેઓ વહાણમાં નહિ રહે તો તમે બચી શકવાના નથી. <sup>૩૨</sup> તેથી સિપાઈઓએ મણવાના દોરડાં કાપી નાખીને તેઓને જવા દીધાં.

**૩૩** દિવસ ઊગવાનો હતો એટલામાં પાઉલે સર્વને અજ્ઞ ખાવાને વિનંતી કરીને કદ્યું કે, 'આજ ચૌદ દિવસ થથા રાહ જોતાં જોતાં તમે છેલ્લાં ઘણાં દિવસથી કંઈ ખાધું નથી. **૩૪** એ માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, કંઈક ખોરાક લો, કેમ કે એ તમારા રક્ષણાને માટે છે; કારણ કે તમારામાંના કોઈનાં માથાનો એક પણ વાળ ખરવાનો નથી!' **૩૫** પાઉલે એવું કહીને રોટલી લીધી, અને તે સર્વની આગળ ઈંખરની સ્તુતિ કરી, અને તેને બાંગીને ખાવા લાગ્યો.

**૩૬** ત્યારે તેઓ સર્વને હિંમત આવી, અને તેઓએ પણ બોજન કર્યું. **૩૭** વહાણમાં અમે સર્વ મળીને બસ્સો છોતેર માણસો હતા. **૩૮** બધા ખાઈને તૃપ્ત થથા પણી તેઓએ ઘઉં સમુદ્રમાં નાખી દઈને વહાણને હલકું કર્યું.

### વહાણ બંગ

**૩૯** દિવસ ઊગ્યો ત્યારે તેઓએ તે પ્રદેશ ઓળખ્યો નહિ, પણ [રેતીના] કંઠાવાળી એક ખાડી દીઢી, અને વહાણને હંકારીને તે કિનારા પર પહોંચી શકાશે કે નહિ એ બાબતે તેઓ વિચારવા લાગ્યા. **૪૦** લંગરો છૂટાં કરીને સમુદ્રમાં રહેવા દીધાં, ને તે જ વખતે સુકાનના બંધ છોકીને આગલો સ્ટાપવન તરફ ચઢાવીને કિનારા તરફ જવા લાગ્યા. **૪૧** વહાણ સમુદ્રમાં રેતીના ડગલા સાથે અથડાવાથી રેતીમાં ખૂંપી ગથું, અને વહાણનો આગળનો ભાગ રેતીમાં સજજડ બરાઈ ગયો. અને ડબૂસો મોજાના મારથી બાંગી જવા લાગ્યો.

**૪૨** ત્યારે સિપાઈઓએ એવી સલાહ આપી કે તેઓ બંદીવાનોને મારી નાખે કે રખેને તેઓમાંથી કોઈ તરીને નાસી જાય. **૪૩** પણ સૂબેદારે પાઉલને બચાવવાના ઇરાદાથી તેઓને એ સલાહને અમલમાં મૂકતા અટકાત્યા, અને આજા આપી કે, જેઓને તરતા આવડતું હોય તેઓએ દરિયામાં ઝંપલાવીને પહેલાં કિનારે જવું; **૪૪** અને બાકીનામાંથી કેટલાકે પાટિયાં પર તથા કેટલાકે વહાણના કંઈ બીજા સામાન પર ટેકીને કિનારે જવું. તેથી એમ થથું કે તેઓ સધળાં સહીસલામત કિનારા પર પહોંચયા.

## ૨૮

### માલટા ટાપુમાં

**૧** આ ચીતે અમારો બચાવ થથા પણી અમે જાણ્યું કે તે ટાપુનું નામ માલટા હતું. **૨** ત્યાંના વતનીઓએ અમારા પર ખૂબ પ્રેમ દર્શાવ્યો. કેમ કે તે વખતે વરસાદ વરસતો હતો અને ઠંડી પડતી હતી તેથી અનિન સટગાવીને તેઓએ અમારા સર્વનો આવકાર કર્યો.

**૩** પાઉલે થોડાંક લાકડાં એકદાં કરીને અનિનમાં નાખ્યાં, ત્યારે ગરમીને લીધે એક સર્પ તેમાંથી નીકળીને તેને હાથે વીંટટાઈ ગયો. **૪** ત્યાંના વતનીઓએ તે સાપને તેના હાથ પર લટકતો જોઈને એકબીજાને કદ્યું કે, નિશ્ચે આ માણસ ખૂંજી છે, જોકે સમુદ્રમાંથી એ બથી ગયો છે ખરો, તોપણ ન્યાય એને જુવવા દેતો નથી.

**૫** પણ તેણે તે સાપને અનિનમાં ઝાટકી નાખ્યો, અને તેને કંઈ ઈજા થઈ નહિ. **૬** પણ તેઓ ધારતા હતા કે, તેનો હાથ હમણાં સૂજી જશે, અથવા તે એકાએક પડીને મરી જશે, પણ ઘણીવાર રાહ જોયા પણી તેઓએ જોથું કે તેને કશું નુકસાન થથું નથી, ત્યારે તેઓએ વિચાર ફેરવીને કદ્યું કે, તે કોઈ દેવ છે.

**૭** હવે તે ટાપુના પજિલથુસ નામના મુખ્ય માણસની જમીન તે જગ્યાની નજીદીક હતી, તેણે અમારો ઉમણકાબેર આવકાર કરીને પ્રણ દિવસ સુધી મિત્રભાવથી અમારી પરોણાગત કરી. **૮** તે વેળાએ પજિલથુસના પિતાને તાવ આવ્યો હતો. અને મરડો થથો હતો, પાઉલ તેની પાસે અંદર ગયો, પણી પાઉલે પ્રાર્થના કરી, તેના પર પોતાના

હાથ મૂકીને તેને સાજો કર્યો. <sup>૬</sup> આ બનાવ પછી ટાપુમાંનાં અન્ય રોગીઓ પણ આવ્યા અને તેઓને સજા કરાયા. <sup>૧૦</sup> વળી તેઓએ અમને ઘણું માન આપ્યું, અમે પ્રવાસ શરૂ કર્યો ત્યારે અમારે માટે જરૂરી સામગ્રી તેઓએ વહાણમાં મૂકી.

### માલ્ટાથી રોમ

<sup>૧૧</sup> પ્રણ મહિના પછી એલેકઝાન્ડ્રિયાનું એક વહાણ શિથાળો ગાળવાને તે ટાપુમાં રહ્યું હતું, તેનું ચિંતન અભિનીકુમાર [જોડિયા દેવો] હતું, તેમાં બેસીને અમે રવાના થયા. <sup>૧૨</sup> અમે સિરાકુસ બંદરે પ્રણ દિવસ સુધી રહ્યા.

<sup>૧૩</sup> ત્યાંથી અમે વાંક વળીને દેખિયા આવ્યા, અને એક દિવસ પછી દક્ષિણાનો પવન ફૂકાવા લાગ્યો, જેથી અમે બીજે દિવસે પુતૌલી આવી પહોંચ્યા. <sup>૧૪</sup> ત્યાં અમને [વિશ્વાસી] બાઈઓ મહયા, તેઓની સાથે સાત સુધી દિવસ રહેવાને તેઓએ અમને વિનંતી કરી; ત્યાર બાદ અમે રોમમાં આવ્યા. <sup>૧૫</sup> રોમમાંના [વિશ્વાસી] બાઈઓ અમારાં આગમન વિષે સાંભળીને ત્યાંથી આપિયસ બજાર તથા 'પ્રણ ધર્મશાળા' નામના સ્થળો સુધી અમને સામેથી મળવા આવ્યા; પાઉલે તેઓને જોઈને ઈંઘરની સ્તુતિ કરી અને હિંમત રાખી.

### રોમમાં

<sup>૧૬</sup> અમે રોમમાં આવ્યા ત્યારે [સૂબેદારે બંદીવાનોને ચોકી કરનારા સરકારને સ્વાધીન કર્યા, પણ] પાઉલને તેના સાચવનાર સિપાઈની સાથે સ્વતંત્રતાથી રહેવાની પરવાનગી મળી.

<sup>૧૭</sup> પ્રણ દિવસ પછી એમ થથું કે, [પાઉલે] યહૂદીઓના મુખ્ય [આગેવાનોને] બોલાવીને એકત્ર કર્યા અને તેઓને કર્યું કે, "બાઈઓ, મૈં કોઈનું અહિત કે કોઈની વિચલદ્ય કર્શું કર્યું નથી, અને આપણા પૂર્વજોના નીતિનિયમોનો બંગ પણ કર્યો નથી. તોપણ યર્લશાલેમથી રોમન સરકારના હાથમાં મને બંદીવાન તરીકે સોપવામાં આવેલો છે. <sup>૧૮</sup> મારી તપાસ કર્યા પછી તેઓ મને છોડી દેવા ઇચ્છિતા હતા, કેમ કે મને મોતની શિક્ષા થાય એવું કોઈ કારણ ન હતું.

<sup>૧૯</sup> પણ યહૂદીઓએ વિરોધ કર્યો, ત્યારે કાઈસાર પાસે દાદ માગવાની મને ફરજ પડી; એમાં મારે પોતાના સ્વદેશીઓ [બાઈઓ] પર કંઈ દોષ મૂકવાનો હતો એવું ન હતું. <sup>૨૦</sup> એ જ કારણ માટે મને મળીને મારી સાથે વાત કરવાની મેં આપને વિનંતી કરી, કેમ કે ઈંગ્રિયલની આશા એટલે કે ખિસ્તને લીધે મને આ સાંકળથી બાંધવામાં આવ્યો છે.

<sup>૨૧</sup> ત્યારે તેઓએ તેને કર્યું કે, યહૂદીયામાંથી અમને તારા વિષે કોઈ પત્રો મહયા નથી, તેમ જ [અમારા] બાઈઓમાંથી પણ કોઈએ અહીં આવીને તારા વિષે કંઈ ખરાબ જાહેર કર્યું અથવા કર્યું નથી. <sup>૨૨</sup> પણ તું શું માને છે, તે તારી પાસેથી અમે સાંભળવા ચાહીએ છીએ, કેમ કે લોકો સર્વ જગ્યાએ આ પંથના વિશ્વાસીઓ વિચલદ બોલે છે તે અમે જાણીએ છીએ.

<sup>૨૩</sup> તેઓએ તેને સારુ એક દિવસ નિયત કર્યો તે દિવસે ઘણાં લોકો તેની પાસે તેના ઉતારામાં આવ્યા; તેઓને પાઉલે સાબિતીઓ સાથે ઈંઘરના રાજ્ય વિષેની સાક્ષી આપી, અને મોઝિસના નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકો ઉપરથી ઈંસુ વિષેની વાત સવારથી સાંજ સુધી તેઓને કહી અને સમજવી. <sup>૨૪</sup> જે વાતો કહેવામાં આવી તે કેટલાકે માની, અને બાકીનાઓએ વિશ્વાસ કર્યો નહિં.

<sup>૨૫</sup> તેઓ પરસ્પર એક ભતના ન થયાથી ચાલ્યા ગયા, પણ તે પહેલાં તેઓને પાઉલે કર્યું કે, પવિત્ર આત્માએ થશાયા પ્રબોધક મારફતે તમારા પૂર્વજોને સાચું જ કર્યું હતું કે; <sup>૨૬</sup> તું એ લોકની પાસે જઈને કહે કે, તમે સાંભળ્યાં કરશો પણ સમજશો નહિં,

અને જોયા કરશો પણ તમને સ્વીકારુણી નહિ. <sup>૨૭</sup> કેમ કે એ લોકોનાં મન જડ થઈ ગયા છે, તેઓના કાન બહેર મારી ગયા છે, તેઓએ પોતાની આંખો બંધ કરેલી છે, કદાપિ તેઓને આંખે દેખાય, તેઓ કાને સાંભળે, મનથી સમજે અને ફરૈ અને હું તેઓને સાજાં કરું.

<sup>૨૮</sup> તેથી જાણજો કે, ઈશ્વરે બક્ષેલા આ ઉદ્ધાર બિનયહૂદીઓની પાસે મોકલવામાં આવ્યો છે, અને તેઓ તો તે સ્વીકારશે જ!<sup>૨૯</sup> [પાઉલે એ વાતો કહી રહ્યા પણ યહૂદીઓ પરસ્પર ઉગ્ર વિવાદ કરતા ચાલ્યા ગયા.]

<sup>૩૦</sup> [પાઉલ] પોતાના ભાડાના ઘરમાં બે વર્ષ સુધી રહ્યો, જેઓ તેને ટ્યાં આવતા તે સર્વનો તે આવકાર કરતો હતો. <sup>૩૧</sup> તે પૂરી હિંમતથી તથા અટકાવ સિવાય ઈશ્વરના રાજ્ય વિષે તથા પ્રભુ ઈસ્ટ પ્રિસ્ટ વિષેનાં વથનોનો ઉપદેશ કરતો હતો.

Paul's Epistle to  
Romans

## રોમનોને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર

### અભિવાદન

<sup>૧</sup> પ્રેરિત થવા સારુ તેડાયેલો અને ઈશ્વરની સુવાર્તા માટે અલગ કરાયેલો ઈશ્વર ખ્રિસ્તનો સેવક પાઉલ, રોમભાં રહેતા, ઈશ્વરના વહાલા અને પવિત્ર થવા સારુ પસંદ કરાયેલા સર્વ લોકોને લખે છે <sup>૨</sup> જે સુવાર્તા વિષે ઈશ્વરે પોતાના પ્રભોધકોની મારફતે પવિત્રશાસ્ત્રભાં અગાઉથી આશાવચન આપ્યું હતું; <sup>૩</sup> તે સુવાર્તા તેમના દીકરા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્ત વિષે છે, ઈશ્વર શાશ્વેતિક શીતે તો દાઉદના વંશભાં જન્મયાં હતા,

<sup>૪</sup> પણ પવિત્રાઈના આત્માના સામર્થ્ય ભારા મરણોત્થાન થયાથી પરાક્રમસહિત ઈશ્વરના દીકરા ઠર્યા છે. <sup>૫</sup> સર્વ પ્રજાઓ તેમના નામની ખાતર વિજ્ઞાસને આધીન થાય, તે માટે અમે તેમની મારફતે કૃપા તથા પ્રેરિતપદ પામ્યા છીએ; <sup>૬</sup> અને આ પ્રજાઓમાંના તમને પણ ઈશ્વર ખ્રિસ્તનાં થવા માટે તેડવાભાં આવ્યા છે.

<sup>૭</sup> ઈશ્વર આપણા પિતા તથા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્ત તરફથી તમને કૃપા તથા શાંતિ હો.

### આભારસ્તુતિની પ્રાર્થના

<sup>૮</sup> પ્રથમ તો આખી દુનિયાભાં તમારો વિજ્ઞાસ જહેર થથો છે તેથી તમારા વિષે હું ઈશ્વર ખ્રિસ્તની મારફતે ભારા ઈશ્વરનો આભાર ભાનું છું. <sup>૯</sup> કેમ કે ઈશ્વર, જેમની સેવા હું ભારા આત્માભાં તેમના દીકરાની સુવાર્તાભાં કરું છું, તે ભારા સાક્ષી છે કે હું નિર્ચંતર તમારું જીવણ કરું છું <sup>૧૦</sup> અને સાદા ભારી પ્રાર્થનાઓમાં ભાગું છું કે, હવે આખરે કોઈ પણ શીતે ઈશ્વરની ઇચ્છાથી તમારી પાસે હું નિર્વિદ્ધને આવી શકું.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે હું તમને જોવાની બહુ ઇચ્છા રાખું છું, જેથી તમને સ્થિર કરવાને અર્થે હું તમને કેટલાક આલિબક દાન પમાડું; <sup>૧૨</sup> એટલે કે, તમારા અને ભારા, એકબીજાના વિજ્ઞાસથી, તમારી સાથે મને દિલાસો મળો.

<sup>૧૩</sup> હવે ભાઈઓ, હું નથી ઇચ્છાતો કે તમે તે વિષે અજાણ્યા રહો, કે મૈં ઘણીવાર તમારી પાસે આવવાની ઓજાના કરી, કે જેથી જેમ બાકીના બિનયહૂદીઓમાં તેમ તમારામાં પણ હું કેટલાક ફળ મેળવું, પણ હજુ સુધી મને અડયણ નકી છે. <sup>૧૪</sup> ગ્રીકોનો તેમ જ બર્બરોનો, જ્ઞાનીઓનો તેમ જ મૂર્ખોનો હું ઝણી છું. <sup>૧૫</sup> તેથી, હું તમને રોમનોને પણ ભારી શક્તિ પ્રમાણે સુવાર્તા જહેર કરવા તૈયાર છું.

### સુવાર્તાનું સામર્થ્ય

<sup>૧૬</sup> ખ્રિસ્તની સુવાર્તા વિષે હું શરમાતો નથી; કારણ કે તે દરેક વિજ્ઞાસ કરનારનાં ઉજારને માટે ઈશ્વરનું સામર્થ્ય છે, પ્રથમ યહૂદીને અને પણ ગ્રીકને માટે. <sup>૧૭</sup> કેમ કે તેમાં ઈશ્વરનું ન્યાયીપણું પ્રગટ થયેલું છે, તે ન્યાયીપણું વિજ્ઞાસથી છે અને વિજ્ઞાસને અર્થે છે; જેમ લખેલું છે તેમ, 'ન્યાયી વિજ્ઞાસથી જીવશે.'

### મનાવજાતનો દોષ

<sup>૧૮</sup> કેમ કે જે મનુષ્યો દુષ્ટતાથી સત્યને દબાવી રાખે છે તેઓની સર્વ વિદ્રોહ અને અન્યાય પર સર્વર્ગમાંથી ઈશ્વરનો કોપ પ્રગટ થયેલો છે. <sup>૧૯</sup> કારણ કે ઈશ્વર વિષે જે જાણી શકાય તે તેઓમાં પ્રગટ કરાયેલું છે; ઈશ્વરે તેઓને પ્રગટ કર્યું છે.

**૨૦** તેમની અક્રમય બાબતો, એટલે તેમનું અનંતકાળિક સામર્થ્ય અને ઈશ્વરીય સ્વભાવ સૂચિની ઉત્પત્તિના સમયથી સૂજેલી વસ્તુઓ દ્યાનમાં લેવાથી સ્પષ્ટ જણાય છે. તેથી રોાઓ બહાના વગરનાં છે. **૨૧** કારણ કે ઈશ્વરને ઓળખીને તેઓએ તેમને ઈશ્વર તરીકે મહિમા આપ્યો નહિં કે આભાર માન્યો નહિં, પણ તેઓના તર્કવિર્તકોમાં મૂર્ખ બન્યા અને તેઓનાં નાસમજ મન અંધકારમય થયાં.

**૨૨** પોતે બુદ્ધિવાન છીએ એવો દાવો કરતાં તેઓ મૂર્ખ થયા; **૨૩** તેઓએ અવિનાશી ઈશ્વરના મહિમાના બદલામાં નાશવંત મનુષ્ય, પક્ષી, ચોપગા પ્રાણીઓ અને પેટે ચાલનારાંના આકારની મૂર્તિઓ બનાવી.

**૨૪** તેથી ઈશ્વરે તેઓને તેઓનાં હૃદયોની દુર્વાસનાઓની અશુભતા માટે તાજુ દીધાં કે તેઓ પરસ્પર પોતાનાં શરીરોને બ્રષ્ટ કરે. **૨૫** કેમ કે તેઓએ ઈશ્વરના સત્યને બદલે અસત્ય સ્વીકાર્યું અને સર્જનહાર જે સદાકાળ સ્તુત્ય છે. આમીન તેમને સ્થાને સૂચિની આરાધના અને સેવા કરી.

**૨૬** તેથી ઈશ્વરે તેઓને શરમજનક વાસના માટે તજુ દીધાં, કેમ કે તેઓની શ્રીઓએ સ્વાભાવિક વ્યવહારને બદલે અસ્વાભાવિક વ્યવહાર કર્યો. **૨૭** અને તે રીતે, પુરુષો પણ શ્રીઓ સાથેનો સ્વાભાવિક વ્યવહાર છોડીને તેઓની દુષ્ટ ઇચ્છાઓમાં એકખીજાની સાથે લાલસામાં લપટાયા, એટલે પુરુષોઓ પુરુષો સાથે અદ્યાત્મિક વ્યવહાર કર્યો અને તેઓ પોતાની ભૂલની થોરાથી શિક્ષા પોતાનામાં પામ્યા.

**૨૮** અને ઈશ્વરનું જ્ઞાન મનમાં રાખવાનું તેઓને ગમ્યું નહિં, માટે ઈશ્વરે તેઓને જે અદ્યાત્મિક કામ કરવાને માટે બ્રષ્ટ બુદ્ધિને સોંપી દીધાં.

**૨૯** તેઓ તો જરૂર પ્રકારના અન્યાથીપણાથી, દુરાચારથી, લોભથી, દેખથી ભરપૂર હતા; તેઓ અદેખાઈથી, હત્યાથી, કલેશથી, કપટથી, દુષ્ટ ઇરાદાથી ભરપૂર હતા; તેઓ કાન બંબેરનારા, **૩૦** નિંદાખોર, ઈશ્વરદ્વેષી, ઉદ્ઘત, અભિમાની, બડાશ મારનારા, પ્રપંચી, માતાપિતાને અનાજ્ઞાંકિત, **૩૧** બુદ્ધિહીન, વિજ્ઞાસધ્યાતી, સ્વાભાવિક લાગણી વગરના અને નિર્દ્દય હતા.

**૩૨** 'આવાં કામ કરનારાઓ મરણને થોરાથી છે', એવો ઈશ્વરનો નિયમ જાણ્યાં છતાં તેઓ પોતે એ કામો કરે છે એટલું જ નહિં, પણ એવાં કામ કરનારાઓને ઉતેજન આપે છે.

## ૨

### ઈશ્વરનો ન્યાય

**૧** તેથી, હે બીજાઓનો ન્યાય કરનાર મનુષ્ય, તું ગમે તે હોથ, પણ બહાનું કાઢી શકશે નહિં, કેમ કે જે વિષે તું બીજાનો ન્યાય કરે છે તેમાં તું પોતાને અપરાધી ઠરાવે છે; કેમ કે ન્યાય કરનાર તું પોતે પણ એવાં જ કામ કરે છે. **૨** પણ આપણે જાણીએ છીએ કે એવો વ્યવહાર કરનારાઓ પર ઈશ્વરનો ન્યાયચૂકાદો સત્યને આધારે આવે છે.

**૩** અને, હે મનુષ્ય, તું એવાં કામ કરનારનો ન્યાય કરે છે અને પોતે જ તે પ્રમાણે કરે છે. શું તું ઈશ્વરના ન્યાયમાં બચશે ખરો? **૪** અથવા ઈશ્વરની દ્યા તને પરતાવા તરફ પ્રેરે છે એવી અજ્ઞાનતામાં શું તેમની દ્યાની, સહનશીલતાની અને ધીરજની સંપત્તિને તુલ્ય ગણે છે?

**૫** તું તો તારા કઠણ અને પશ્ચાતાપ વિનાના હૃદયને લીધે પોતાને સારુ ઈશ્વરી કોપના દિવસને માટે કોપનો સંગ્રહ કરે છે કે જથારે ઈશ્વરનો સચોટ ન્યાયચૂકાદો

જહેર થશે. <sup>૬</sup> તે દરેકને પોતપોતાનાં કામ પ્રમાણે બદલો આપશે. <sup>૭</sup> એટલે જેઓ ધીરજથી સારાં કામ કરીને, પ્રશંસા, માન અને અવિનાશીપણું શોધે છે, તેઓને અનંતજીવન;

<sup>૮</sup> પણ જેઓ સ્વાર્થી, સત્ત્યનું પાલન ન કરનારા પણ અન્યાયનું પાલન કરનાર છે, <sup>૯</sup> તેઓના ઉપર કોપ, કોધ, વિપત્તિ અને વેદના આવશે, દુષ્ટતા કરનાર દરેક મનુષ્ય પર આવશે, પ્રથમ યહૂદી પર અને પણી ગ્રીક પર;

<sup>૧૦</sup> પણ સારું કરનાર દરેક પર, પ્રશંસા, માન અને શાંતિ આવશે, પ્રથમ યહૂદી પર અને પણી ગ્રીક પર; <sup>૧૧</sup> ઈશ્વર પાસે પક્ષપાત નથી.

### નિયમશાસ્ત્ર વગર બિનયહૂદીઓ દોષિત છે

<sup>૧૨</sup> કેમ કે જેટલાંએ નિયમશાસ્ત્ર વગર પાપ કર્યું, તેઓ નિયમશાસ્ત્ર વગર નાશ પામશે; અને જેટલાંએ નિયમશાસ્ત્ર પામ્યા છતાં પાપ કર્યું, તેઓનો ન્યાય નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરવામાં આવશે;

<sup>૧૩</sup> કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર સાંભળનારાં ઈશ્વરની દર્શિભાં ન્યાથી નથી પણ નિયમશાસ્ત્ર પાળનારા ન્યાથી ઠરશે; <sup>૧૪</sup> કેમ કે બિનયહૂદીઓ જેઓની પાસે નિયમશાસ્ત્ર નથી, તેઓ જ્યારે સ્વાભાવિક રીતે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરે છે, ત્યારે તેઓને નિયમ ન છતાં તેઓ પોતાને માટે નિયમરૂપ છે;

<sup>૧૫</sup> તેઓની પ્રેરકબુદ્ધિ તેઓની સાથે સાક્ષી આપે છે અને તેઓના વિચાર પોતાને દોષિત અથવા નિર્દોષ ઠરાવે છે અને તે પ્રમાણે તેઓ પોતાના અંતકરણમાં લખેલ નિયમશાસ્ત્ર મુજબનું કામ દેખાડે છે; <sup>૧૬</sup> ઈશ્વર મારી સુવાર્તા પ્રમાણે ઈશ્વર પ્રિક્ષેતની મારફતે મનુષ્યોના ગુપ્ત કામોનો ન્યાય કરશે, તે દિવસે એમ થશે.

### યહૂદીઓ પણ દોષિત છે

<sup>૧૭</sup> પણ જો તું પોતાને યહૂદી કહે છે અને નિયમશાસ્ત્ર પર આધાર રાખે છે, ઈશ્વરમાં ગૌરવ ધરાવે છે, <sup>૧૮</sup> તેમની ઇચ્છા જાણે છે, નિયમશાસ્ત્ર શીખેલો હોઈને જે જુદું છે તે પારખી લે છે <sup>૧૯</sup> જો પોતાના વિષે એવી ખાતરી રાખે છે કે તું દ્રષ્ટિલીનોને દોરનાર, જે અંધકારમાં છે તેઓને પ્રકાશ આપનાર, <sup>૨૦</sup> બુદ્ધિલીનોનો શિક્ષક, બાળકોને શીખવનાર છે અને તને નિયમશાસ્ત્રમાં જ્ઞાન અને સત્યનું સ્વરૂપ પ્રાપ્ત થયું છે;

<sup>૨૧</sup> ત્યારે બીજાને શીખવનાર, શું તું પોતાને શીખવતો નથી? યોરી ન કરવી એવો ઉપદેશ આપનાર, શું તું પોતે યોરી કરે છે? <sup>૨૨</sup> વ્યાભિચાર ન કરવો એવું કહેનાર, શું તું વ્યાભિચાર કરે છે? મૂર્તિઓથી કંટાળનાર, શું તું ભક્તિસ્થાનોને લૂંટે છે?

<sup>૨૩</sup> તું જે નિયમશાસ્ત્ર વિષે ગર્વ કરે છે તે નિયમશાસ્ત્રનો બંગ કરીને શું ઈશ્વરનું અપમાન કરે છે? <sup>૨૪</sup> કેમ કે શાસ્ત્રમાં લખ્યું છે તે પ્રમાણે 'તમારે લીધે બિનયહૂદીઓમાં ઈશ્વરનું નામ નિંદાપાત્ર થાય છે.'

<sup>૨૫</sup> જો તું નિયમશાસ્ત્ર પાળનાર હોય, તો સુજ્ઞત લાભકારક છે ખરી; પણ જો તું નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન કરનાર હોય, તો તે તારી સુજ્ઞત બેસુજ્ઞત થઈ જાય છે. <sup>૨૬</sup> માટે જો બેસુજ્ઞતી માણસ નિયમશાસ્ત્રના વિધિઓ પાછે તો શું તેની બેસુજ્ઞત સુજ્ઞત તરીકે નહિ ગણાય? <sup>૨૭</sup> શરીરથી જે બેસુજ્ઞતીઓ છે તેઓ નિયમ પાળીને તને એટલે કે જેની પાસે પવિત્રશાસ્ત્ર અને સુજ્ઞત હોવા છતાં નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન કરનારને, શું અપરાધી નહિ ઠરાવશે?

<sup>૨૮</sup> કેમ કે જે દેખીતો યહૂદી તે યહૂદી નથી અને જે દેખીતી એટલે શરીરની સુજ્ઞત તે સુજ્ઞત નથી. <sup>૨૯</sup> પણ જે આંતરિક રીતે યહૂદી છે તે જ સાચો યહૂદી છે; અને જે સુજ્ઞત હૃદયની, એટલે કેવળ શાસ્ત્રવચન પ્રમાણેની નહિ પણ આતિભક, તે જ સાચી સુજ્ઞત છે; અને તેની પ્રશંસા મનુષ્ય તરફથી નથી, પણ ઈશ્વર તરફથી છે.

## ૩

<sup>૧</sup> તો પછી યહૂદીની વિશેષતા શી છે? અને સુભૂતથી શો લાભ છે? <sup>૨</sup> સર્વ પ્રકારે ઘણાં લાભ છે. પ્રથમ તો એકે, ઈશ્વરનાં વચનો તેઓને જોંપવામાં આવ્યાં હતાં.

<sup>૩</sup> અને જો કેટલાક અવિજ્ઞાસી હતા તો શું? તેઓનો અવિજ્ઞાસ શું ઈશ્વરના વિજ્ઞાસુપણાને નિરર્થક કરે? <sup>૪</sup> ના, એવું ન થાય; હા, દરેક મનુષ્ય જૂદું કે તોપણ ઈશ્વર સાચા ઠરો; જેમ લખેલું છે કે, 'તમે પોતાનાં વચનોમાં ન્યાયી ઠરો, અને તમારો ન્યાય કરવામાં આવે ત્યારે તમારો વિજ્ય થાય.'

<sup>૫</sup> પણ જો આપણું અન્યાયીપણું ઈશ્વરના ન્યાયીપણાને સ્થાપિત કરે છે, તો આપણે શું કહીએ? જે આપણા પર કોઈ લાવે છે તે ઈશ્વર અન્યાયી છે શું? હું મનુષ્યની રીત પ્રમાણે બોલું છું. <sup>૬</sup> ના, એવું ન થાઓ; કેમ કે જો એમ હોય તો ઈશ્વર માનવજગતનો ન્યાય કેવી રીતે કરે?

<sup>૭</sup> પણ જો મારા અસત્યથી ઈશ્વરનું સત્ય તેમના મહિમાને અર્થે વધારે પ્રગટ થયું, તો હજુ સુધી અપરાધી તરીકે મારો ન્યાય કેમ કરવામાં આવે છે? <sup>૮</sup> અને અમારી નિંદા કરનારા કેટલાક અમારા વિષે કહે છે કે, 'તેઓનું બોલવું એવું છે કે, જારું થાય માટે આપણે દુષ્ટતા આચરીએ, એવું કેમ ન કરીએ?' તેઓને કરાયેલી શિક્ષા ઉચિત છે.

<sup>૯</sup> તો પછી શું? આપણે તેઓના કરતાં સારા છીએ? ના તદન નહિ. કારણ કે આપણે અગાઉ યહૂદીઓ તથા શ્રીકો પર દોષ મૂક્યો કે તેઓ સધારા પાપને આધીન છે. <sup>૧૦</sup> જેમ શાસ્ત્રમાં લખેલું છે તેમ કે; 'કોઈ ન્યાયી નથી, એક પણ નથી'; <sup>૧૧</sup> સમજનાર અને ઈશ્વરને શોધનાર કોઈ નથી; <sup>૧૨</sup> તેઓ સર્વ ભટકી ગયા છે, તેઓ બધા નકામા થથા છે; જારું કામ કરનાર કોઈ નથી, ના, એક પણ નથી <sup>૧૩</sup> તેઓનું ગળું ઉધાડી કબર જેવું છે; પોતાની શુભથી તેઓએ કપટ કર્યું છે; તેઓના હોઠોમાં સાપનું ઝેર છે! <sup>૧૪</sup> તેઓનું મોં શ્રાપથી તથા કડવાશથી ભરેલું છે; <sup>૧૫</sup> તેઓના પગ લોહી વહેવડાવવા માટે ઉતાવળા છે; <sup>૧૬</sup> તેઓના માર્ગોમાં વિનાશ તથા વિપત્તિ છે; <sup>૧૭</sup> શાંતિનો માર્ગ તેઓએ જાણ્યો નથી <sup>૧૮</sup> તેઓની અંખ આગળ ઈશ્વરનું ભથ નથી.'

<sup>૧૯</sup> હવે આપણે જાણીએ છીએ કે જેઓ નિયમશાસ્ત્રને આધીન છે, તેઓને નિયમશાસ્ત્ર કહે છે, જેથી દરેક મોં બંધ થાય, અને આખું માનવજગત ઈશ્વરની આગળ દોષિત ઠરે. <sup>૨૦</sup> કેમ કે તેની આગળ કોઈ મનુષ્ય નિયમશાસ્ત્રની કરણીઓથી ન્યાયી ઠરશે નહિ, કેમ કે નિયમ દ્વારા તો પાપ વિષે સમજ પડે છે.

### ઈશ્વરે રજૂ કરેલો મુક્તિનો માર્ગ

<sup>૨૧</sup> પણ હમણાં ઈશ્વરનું એવું ન્યાયીપણું પ્રગટ થયું છે કે જે નિયમશાસ્ત્રને આધારિત નથી, અને જેની ખાતરી નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકો આપે છે; <sup>૨૨</sup> એટલે ઈશ્વરનું ન્યાયીપણું, જે ઈસ્ટ્રી પ્રિસ્ટ પરના વિજ્ઞાસક્ષારા સર્વ વિજ્ઞાસ કરનારાઓને માટે છે તે; કેમ કે એમાં કંઈ પણ તફાવત નથી;

<sup>૨૩</sup> કારણ કે બધાએ પાપ કર્યું છે અને ઈશ્વરના મહિમા વિષે બધા અધૂરાં રહે છે; <sup>૨૪</sup> પણ પ્રિસ્ટ ઈસ્ટ્રીમાં જે ઉજાર છે, તેમની મારફતે ઈશ્વરની કૃપાએ તેઓ વિનામૂલ્યે ન્યાયી ગણાય છે.

<sup>૨૫</sup> ઈશ્વરે તેમને તેમના રક્ત પરના વિજ્ઞાસથી (લોકો માટે) પ્રાયશ્ક્રિત થવા માટે ઠરાવ્યાં, કે જેથી અગાઉ થયેલાં પાપની માફી અપાઈ તે વિષે તે પોતાનું ન્યાયીપણું બતાવે; <sup>૨૬</sup> એટલે કે વર્તમાન સમયમાં તે ઈશ્વરની ધીરજમાં પોતાનું ન્યાયીપણું પ્રદર્શિત કરે, જેથી પોતે ન્યાયી રહીને ઈસ્ટ્રી પર વિજ્ઞાસ ચાખનારને ન્યાયી ઠરાવનાર થાય.

<sup>૨૭</sup> તો આત્મપ્રશંસા કરવાનું કયાં રહ્યું? તેનો સમાવેશ નથી. કયા નિયમથી? શું કરણીના? ના, પણ વિજ્ઞાસના નિયમથી. <sup>૨૮</sup> માટે અમે એવું સમજુછે છીએ કે, મનુષ્ય નિયમશાસ્ત્રની કરણીઓ વગર વિજ્ઞાસથી ન્યાયી હશે છે.

<sup>૨૯</sup> નહિ તો શું ઈશ્વર કેવળ થહૂદીઓના જ છે? શું બિનયહૂદીઓના પણ નથી? હા, બિનયહૂદીઓના પણ છે; <sup>૩૦</sup> કારણ કે ઈશ્વર એક જ છે કે તે સુજ્ઞતીને અને બેસુજ્ઞતીને પણ વિજ્ઞાસદારા ન્યાયી હશાવશે.

<sup>૩૧</sup> ત્યારે શું અમે વિજ્ઞાસથી નિયમશાસ્ત્રને રદબાતલ કરીએ છીએ? ના, એવું ન થાઓ, તેથી ઊલટું અમે તો નિયમશાસ્ત્રને પ્રદ્યાપિત કરીએ છીએ.

## ૪

### ઇષ્ટ્રાહિમના વિજ્ઞાસનો નમૂનો

<sup>૧</sup> તો મનુષ્યદેહે આપણા પૂર્વજ ઇષ્ટ્રાહિમને જે મહિયું, તે વિષે આપણે શું કહીએ? <sup>૨</sup> કેમ કે ઇષ્ટ્રાહિમ જો કરણીઓથી ન્યાયી ઠર્યો હોત, તો તેને આત્મપ્રશંસા કરવાનું કારણ છે, પણ ઈશ્વર આગળ નહિ. <sup>૩</sup> કેમ કે શાસ્ત્રવચન શું કહે છે? કે ઇષ્ટ્રાહિમે ઈશ્વર પર વિજ્ઞાસ કર્યો અને તે વિજ્ઞાસ તેને માટે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો.

<sup>૪</sup> હવે કામ કરનારને જે પ્રતિક્ષળ મળે છે તે ફૂપાળુપ ગણાતું નથી, પણ હક્કાપ ગણાય છે. <sup>૫</sup> પણ જે મનુષ્ય પોતે કદેલા કામ પર નહિ, પણ અધર્મીને ન્યાયી હશાવનાર પર વિજ્ઞાસ કરે છે, તેનો વિજ્ઞાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો છે.

<sup>૬</sup> તે જ શીતે ઈશ્વર જે મનુષ્યને કરણીઓ વગર ન્યાયી ગણે છે તેને દાઉં પણ નીચે પ્રમાણે આશીર્વાદ આપે છે કે, <sup>૭</sup> જેઓનાં અપરાધ માફ થયા છે, અને જેઓનાં પાપ ઢંકાયા છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે. <sup>૮</sup> જેનાં પાપ પ્રભુ નહિ ગણે તે મનુષ્ય આશીર્વાદિત છે!

<sup>૯</sup> ત્યારે તે આશીર્વાદ સુજ્ઞતીને જ આપવામાં આવ્યો છે, કે બેસુજ્ઞતીને પણ? આપણે એવું તો કહીએ છીએ કે ઇષ્ટ્રાહિમનો વિજ્ઞાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો છે! <sup>૧૦</sup> ત્યારે તે શી શીતે ગણાયો? તે સુજ્ઞતી હતો ત્યારે? કે બેસુજ્ઞતી હતો ત્યારે? સુજ્ઞતી હતો ત્યારે નહિ, પણ બેસુજ્ઞતી હતો ત્યારે જ.

<sup>૧૧</sup> અને તે બેસુજ્ઞતી હતો ત્યારે વિજ્ઞાસથી જે ન્યાયીપણું તેને મહિયું હતું, તેની ઓળખ થવા માટે તે સુજ્ઞતની નિશાની પામ્યો, જેથી સર્વ બેસુજ્ઞતી વિજ્ઞાસીઓનો તે પૂર્વજ થાય કે તેઓને લેખે તે પણ વિજ્ઞાસનું ન્યાયીપણું ગણાય. <sup>૧૨</sup> અને સુજ્ઞતીઓનો પૂર્વજ, એટલે જેઓ સુજ્ઞતી છે એટલું જ નહિ, પણ આપણો પિતા ઇષ્ટ્રાહિમ બેસુજ્ઞતી હતો તે સમયના તેના વિજ્ઞાસનાં પગલામાં જેઓ ચાલે છે તેઓનો પણ તે પૂર્વજ થાય.

### ઈસુનું વચન વિજ્ઞાસદારા પ્રાપ્ત થઈ શકે

<sup>૧૩</sup> કેમ કે દુનિયાના વારસ થવાનું વચન ઇષ્ટ્રાહિમને કે તેના વંશજોને નિયમશાસ્ત્ર દારા મહિયું ન હતું, પણ વિજ્ઞાસના ન્યાયીપણા દારા મહિયું હતું. <sup>૧૪</sup> કેમ કે જો નિયમશાસ્ત્રને માનનારા વારસ હોય, તો વિજ્ઞાસ નિર્દર્થક થાય છે અને વચન પણ ત્યર્થ થાય છે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર તો કોપ ઉપભાવે છે, પણ જ્યાં નિયમ નથી ત્યાં અપરાધ પણ નથી.

<sup>૧૬</sup> તે વચન ફૂપાથી થાય, અને વચન બધા વંશજોને માટે અચૂક થાય એટલે માત્ર જેઓ નિયમશાસ્ત્ર પાણે છે તેઓને જ માટે નહિ, પણ જેઓ ઇષ્ટ્રાહિમનાં વિજ્ઞાસના છે, તેઓને માટે પણ થાય; <sup>૧૭</sup> જે ઈશ્વર મૃત્યુ પામેલાઓને સજુવન કરનાર છે અને જે

બાબતો નથી તે જણે કે હોય એવું પ્રગટ કરે છે અને જેમનાં પર ઇખ્રાહિમે વિજ્ઞાસ કર્યો, તેમની આગળ તે આપણા બધાનો પૂર્વજ છે, (જેમ લખ્યું છે કે, 'મેં તને ઘણી દેશભાતિઓનો પૂર્વજ બનાવ્યો છે તેમ').

<sup>૧૮</sup> આશાના કોઈ સંજોગ ન હોવા છતાં તેણે આશાથી વિજ્ઞાસ રાખ્યો, કે જેથી જે વચન આપેલું હતું કે, 'તારો વંશ એવો થશે', તે મુજબ તે ઘણી દેશભાતિઓનો પૂર્વજ થાય. <sup>૧૯</sup> તે પોતે આશરે સો વર્ષનો હતો, તેનું શરીર હવે નજીવા જેવું થયું હતું અને સારાનું ગર્ભરસ્થાન મૃતપાય હોવા છતાં તે વિજ્ઞાસમાંથી ડાયો નહિ;

<sup>૨૦</sup> ઈશ્વરના વચનને લક્ષ્યમાં રાખીને, તેણે સંદેહ કે અવિજ્ઞાસ ન કર્યો; પણ ઈશ્વરને મહિમા આપીને, <sup>૨૧</sup> તથા જે વચન તેમણે આપ્યું હતું તે પૂરું કરવાને પણ તેઓ સમર્થ છે, તેવો સંપૂર્ણ ભરોસો રાખીને તે વિજ્ઞાસમાં ભક્તમ રહ્યો. <sup>૨૨</sup> તેથી તેનો વિજ્ઞાસ તેને લેખે ન્યાયીપણાને અર્થે ગણાયો.

<sup>૨૩</sup> હવે તે તેને લેખે ગણવામાં આવ્યો, તે કેવળ તેને જ માટે લખેલું નથી, પરંતુ આપણો માટે પણ લખેલું છે, <sup>૨૪</sup> એટલે આપણો જેઓ આપણા પ્રભુ ઈસુને મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી ઉઠાડનાર પર વિજ્ઞાસ કરીએ છીએ, તેઓને લેખે પણ ગણાશે. <sup>૨૫</sup> તે આપણા અપરાધોને લીધે પરાધીન કરાય, ને આપણા ન્યાયીકરણને માટે પાછા ઉઠાડવામાં આવ્યા.

## પ

### વિજ્ઞાસદ્વારા ઈશ્વર સાથે ભિલાપ

<sup>૧</sup> આપણો વિજ્ઞાસથી ન્યાયી ઠરાવાયેલાં છીએ, તે માટે આપણો આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તને આશ્રયે ઈશ્વરની સાથે સમાધાન પામીએ છીએ; <sup>૨</sup> આ જે કૃપામાં આપણો સ્તિથર છીએ, તેમાં ઈસુને આશ્રયે વિજ્ઞાસથી પ્રવેશ પામેલા છીએ; વળી આપણો ઈશ્વરમાં મહિમાની આશાથી આનંદ કરીએ છીએ.

<sup>૩</sup> માત્ર એટલું જ નહિ, પરંતુ આપણો વિપત્તિમાં પણ આનંદ કરીએ છીએ; કેમ કે આપણો જાણીએ છીએ કે વિપત્તિથી ધીરજ, <sup>૪</sup> ધીરજથી અનુભવ અને અનુભવથી આશા ઉત્પજ્ઞ થાય છે; <sup>૫</sup> આશા શરમાવતી નથી; કેમ કે આપણાને આપેલા પવિત્ર આત્માથી આપણા અંત:કરણમાં ઈશ્વરનો પ્રેમ વહેવડાવેલો છે.

<sup>૬</sup> કેમ કે જથારે આપણો હજુ નિર્બંધ હતા ત્યારે યોગ્ય સમયે અધર્મીઓને માટે ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા. <sup>૭</sup> ન્યાયી મનુષ્યને માટે કથારેક જ કોઈ પોતાનો જીવ આપે, સારા મનુષ્યને માટે મરવાને કદાચ કોઈ એક હિંમત પણ કરે.

<sup>૮</sup> પણ આપણો જથારે પાપી હતા ત્યારે ખ્રિસ્ત આપણો સારુ મરણ પામ્યા. એવું કરવામાં ઈશ્વરે આપણા પર પોતાનો પ્રેમ પ્રગટ કર્યો. <sup>૯</sup> તેથી હવે આપણો હમણાં તેમના રક્તથી ન્યાયી ઠરાવાયા છીએ જેથી તેમના દારા આપણો ઈશ્વરના કોધથી બચીશું તે કેટલું બધું ખાતરીપૂર્વક છે!

<sup>૧૦</sup> કેમ કે જથારે આપણો ઈશ્વરના વિચોધી હતા, ત્યારે તેમના દીકરાના મૃત્યુથી ઈશ્વરની સાથે આપણું સમાધાન થયું. તેથી હવે તેમના જીવનને લીધે આપણો બચીશું તે કેટલું બધું ખાતરીપૂર્વક છે! <sup>૧૧</sup> અને એટલું જ નહિ, પણ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત કે જેમનાં દારા હમણાં આપણું સમાધાન થયું છે, તેમને આશ્રયે આપણો ઈશ્વરમાં આનંદ પણ કરીએ છીએ.

### આદમથી મરણ અને ખ્રિસ્તથી જીવન

<sup>૧૨</sup> તે માટે જેમ એક મનુષ્યથી દુનિયામાં પાપ આવ્યું અને પાપથી મૃત્યુ આવ્યું; કેમ કે બધાએ પાપ કર્યું હોવાથી બધા મનુષ્યોમાં મૃત્યુનો સંચાર થયો. <sup>૧૩</sup> કેમ કે

નિયમશાસ્ત્ર પ્રગટ થયા અગાઉ પાપ દુનિયામાં હતું ખરું, તો પણ જ્યાં નિયમ ન હોય ત્યાં પાપ ગણાય નહિં.

<sup>૧૪</sup> પરંતુ આદમથી મૂસા સુધી મૃત્યુએ રાજ્ય કર્યું, જેઓએ આદમના અપરાધ સમાન પાપ કર્યું ન હતું, તેઓના ઉપર પણ મૃત્યુએ રાજ્ય કર્યું; આદમ તો તે આવનારના ચિહ્નઝ્ઞપ હતો.

### પાપની ગુલાભીમાંથી મુક્ત થવાનો ભાર્ગ

<sup>૧૫</sup> પણ જેવું પાપ છે તેવું કૃપાદાન છે એમ નથી; કેમ કે જો એકના અપરાધને લીધે ઘણાં મરણ પામ્યા, તો વિશેષ કરીને એક માણસની એટલે ઈસ્તુ ખ્રિસ્તની કૃપાથી ઘણાંનાં ઉપર ઈશ્વરની કૃપા તથા દાન પુષ્કળ થયાં છે.

<sup>૧૬</sup> એકના પાપનું જે પરિણામ આવ્યું, તેવું એ દાનનું નથી; કેમ કે એકના અપરાધથી દંડઝ્ઞપ ન્યાયચુકાદો થયો, પણ ઘણાં અપરાધોથી કૃપાદાન તો ન્યાયીકરણઝ્ઞપ થયું.

<sup>૧૭</sup> કેમ કે જો એકથી એટલે આદમના પાપને લીધે મરણે રાજ કર્યું, તો જેઓ કૃપા તથા ન્યાયીપણાનું દાન પુષ્કળ પામે છે, તેઓ એકથી એટલે ઈસ્તુ ખ્રિસ્તથી, જીવનમાં રાજ કરશે તે કેટલું વિશેષ ખાતરીપૂર્વક છે!

<sup>૧૮</sup> માટે જેમ એક અપરાધથી બધા મનુષ્યોને શિક્ષા ફરમાવાઈ, તેમ એક ન્યાયી કાર્યથી બધા માણસોને જીવનઝ્ઞપ ન્યાયીકરણાનું દાન મળ્યું. <sup>૧૯</sup> કેમ કે જેમ એક મનુષ્યના આજ્ઞાબંંગથી ઘણાં પાપી થયા, તેમ જ એકના આજ્ઞાપાલનથી ઘણાં નિર્દોષ ઠરશે.

<sup>૨૦</sup> વળી અપરાધ અધિક થાય તે માટે નિયમશાસ્ત્રે પ્રવેશ કર્યો, પણ જ્યાં પાપ અધિક થયું, ત્યાં તેના કરતાં અધિક કૃપા થઈ. <sup>૨૧</sup> તેથી જેમ પાપે મૃત્યુમાં રાજ કર્યું તેમ આપણા પ્રભુ ઈસ્તુ ખ્રિસ્ત દ્વારા ન્યાયીકરણથી અનંતજીવનને અર્થે કૃપા પણ રાજ કરે.

## ૬

### પાપ સંબંધી મૃત અને ખ્રિસ્તમાં નવું જીવન

<sup>૧</sup> ત્યારે આપણે શું કહીએ? કૃપા અધિક થાય માટે શું આપણે પાપ કર્યા રહીએ?

<sup>૨</sup> ના, એવું ન થાઓ; આપણે પાપના સંબંધી મૃત્યુ પામ્યા, તો પણ એમાં કેમ જીવીએ?

<sup>૩</sup> શું તમે નથી જાણતા કે, આપણે જેઓ ખ્રિસ્ત ઈસ્તુમાં બાપ્તિક્ષમા પામ્યા, તેઓ સર્વ તેમના મરણમાં બાપ્તિક્ષમા પામ્યા.

<sup>૪</sup> તે માટે આપણે બાપ્તિક્ષમા દ્વારા તેમની સાથે મરણમાં દફનાવાયા, કે જેમ ખ્રિસ્તને પિતાના મહિમાથી મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી સજીવન કરવામાં આવ્યા તેમ જ આપણે પણ નવા જીવનમાં ચાલીએ. <sup>૫</sup> કેમ કે જો આપણે તેમના મરણની સમાનતામાં તેમની સાથે જોડાયાં, તો તેમના મરણોત્થાનની સમાનતામાં પણ જોડાયેલાં થઈશું.

<sup>૬</sup> આપણે જાણીએ છીએ કે આપણું જૂનું મનુષ્યત્વ તેમની સાથે વધસ્તાંબે એ માટે જડાયું કે પાપનું શરીર નિરર્થક થાય; એટલે હવે પણ આપણે પાપના દાસત્વમાં રહીએ નહિં. <sup>૭</sup> કેમ કે જે મૃત્યુ પામેલો છે તે ન્યાયી ઠાને પાપથી મુક્ત થયો છે.

<sup>૮</sup> પણ જો આપણે ખ્રિસ્તની સાથે મૃત્યુ પામેલા છીએ, તો આપણાને વિશ્વાસ છે કે તેમની સાથે જીવીશું પણ ખરા. <sup>૯</sup> કેમ કે આપણે જાણીએ છીએ કે ખ્રિસ્તને મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી સજીવન કરવામાં આવ્યા અને તે ફરી મૃત્યુ પામનાર નથી; હવે પણ મૃત્યુનો અધિકાર તેમના પર નથી.

**૧૦** કેમ કે તેઓ મર્યાદા, એટલે પણ સંબંધી એક જ વાર મૃત્યુ પામ્યા, પણ તેઓ જુવે છે એટલે ઈશ્વર સંબંધી જુવે છે. **૧૧** તેમ તમે પોતાને પણ પાપ સંબંધી મૃત્યુ પામેલા, પણ આપણા પ્રભુ ઈશ્વર ખારા ઈશ્વર સંબંધી જુવતા ગણો.

**૧૨** તે માટે તમે પાપની દુર્વાસનાઓને આધીન થઈને પાપને તમારા ભર્ત્ય શરીરમાં રાજ કરવા ન દો. **૧૩** અને તમારા અવયવોને અન્યાયનાં સાધનો થવા માટે પાપને ન સોંપો; પણ મૃત્યુમાંથી સજુવન થયેલા જેવા તમે પોતાને ઈશ્વરને સોંપો તથા તમારા અવયવોને ન્યાયીપણાનાં સાધનો થવા માટે ઈશ્વરને સોંપો. **૧૪** પાપને તમારા પર રાજ કરવા ન દો, કેમ કે તમે નિયમશાસ્ત્રને નહિ, પણ કૃપાને આધીન છો.

### પાપની ગુલામીમાંથી મુક્ત થવાનો ભાર્ગ

**૧૫** તો શું, આપણે નિયમશાસ્ત્રને નહિ, પણ કૃપાને આધીન છીએ, તેથી શું પાપ કર્યા કરીએ? ના, એવું ન થાઓ. **૧૬** શું તમે નથી જણાતા કે, જેની આજ્ઞા પાળવા માટે તમે પોતાને દાસ તરીકે સોંપો છો, એટલે જેની આજ્ઞા તમે પાળો છો, તેના દાસ તમે છો; ગમે તો મોતને અર્થે પાપના, અથવા ન્યાયીપણાને અર્થે આજ્ઞાપાલનના?

**૧૭** પણ ઈશ્વરનો આભાર કે તમે પાપના દાસ હોવા છતાં જે બોધ તમને કરવામાં આવ્યો, તે તમે હૃદયપૂર્વક સ્વીકાર્યો. **૧૮** તે શીતે તમે પાપથી મુક્ત થઈને, ન્યાયીપણાના દાસ થયા.

**૧૯** તમારા દેહની નિર્ભટાને લીધે હું મનુષ્યની શીતે વાત કરું છું જેમ તમે પોતાનાં અંગોને અન્યાયને અર્થે અશુભતાને તથા અન્યાયને દાસ તરીકે સોંપ્યાં હતા, તેમ હમણાં પોતાનાં અંગો પવિત્રતાને અર્થે ન્યાયીપણાને દાસ તરીકે સોંપો. **૨૦** કેમ કે જેવા તમે પાપના દાસ હતા તેવા તમે ન્યાયીપણાથી સ્વતંત્ર હતા. **૨૧** તો જે ખરાબ કામોથી તમે હમણાં શરમાઓ છો, તેનાથી તમને તે વખતે શું ફળ હતું? કેમ કે તે કામોનું પરિણામ મૃત્યુ છે.

**૨૨** પણ હમણાં પાપથી મુક્ત થઈને ઈશ્વરના દાસ થયા હોવાથી તમને પવિત્રતાને અર્થે પ્રતિફળ અને અંતે અનંતજીવન મળો છે. **૨૩** કેમ કે પાપનું પરિણામ મૃત્યુ છે, પણ આપણા પ્રભુ ઈશ્વર ખારા ઈશ્વરનું કૃપાદાન અનંતજીવન છે.

### ૭

#### લગ્નના ઉદાહરણાદારા સ્પષ્ટીકરણ

**૧** વળી ભાઈઓ, શું તમે એ નથી જણાતા (જેઓ નિયમશાસ્ત્ર જાણો છે તેઓને હું કહું છું) કે, મનુષ્ય જુવે ત્યાં સુધી તે નિયમશાસ્ત્રના નિયંત્રણમાં હોય છે?

**૨** કેમ કે જે સ્ત્રીને પતિ છે, તે તેના જુવતાં સુધી નિયમથી તેની સાથે બંધાયેલી છે, પણ જો તે ભરી જાય તો તેના નિયમથી તે મુક્ત થાય છે. **૩** તેથી જો પતિ જુવતો હોય અને તે બીજો પતિ કરે, તો તે વ્યબિચારિણી કહેવાશે; પણ જો તેનો પતિ ભરી જાય તો તે નિયમથી મુક્ત છે, તેથી જો તે બીજો પતિ કરે તો પણ તે વ્યબિચારિણી નથી.

**૪** તે માટે, મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખિસ્તનાં શરીરદારા નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી મૃત છો, કે જેથી તમે બીજાના, એટલે જે મૃત્યુમાંથી સજુવન થયા છે તેમના થાઓ, કે આપણે ઈશ્વરને અર્થે ફળ ઉત્પન્ન કરીએ. **૫** કેમ કે જ્યારે આપણે દૈહિક હતા ત્યારે નિયમશાસ્ત્ર વડે પાપવાસનાઓ આપણાં અંગોમાં મૃત્યુ માટે ફળ ઉત્પન્ન કરવાને પ્રયત્ન કરતી હતી.

**૬** પણ હમણાં જેમાં આપણે બંધાયા હતા તેમાં આપણું મૃત્યુ થયાથી નિયમશાસ્ત્રથી મુક્ત થયા છીએ. તેથી નિયમશાસ્ત્રની જૂની રીતથી નહિ, પણ આત્માની નવી રીતથી સેવા કરીએ.

### નિયમશાસ્ત્ર અને પાપ

**૭** ત્યારે આપણે શું કહીએ? શું નિયમશાસ્ત્ર પાપજ્ઞપ છે? ના, એવું ન થાઓ; પરંતુ નિયમશાસ્ત્ર ન હોત તો મૈં પાપ જાણ્યું ન હોત; કેમ કે નિયમશાસ્ત્રે જો કદ્યું ન હોત કે લોભ ન રાખ, તો હું લોભ વિષે સમજયો ન હોત. **૮** પણ પાપે, પ્રસંગ ભળવાથી, આજ્ઞાથી મારામાં સધણા પ્રકારનો લોભ ઉત્પન્ન કર્યો; કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર વિના પાપ નિર્જ્ઞવ છે.

**૯** હું તો અગાઉ નિયમશાસ્ત્ર વિના જીવતો હતો, પણ આજ્ઞા આવી એટલે પાપ સજીવન થયું અને હું મૃત્યુ પામ્યો; **૧૦** જે આજ્ઞા જીવનને અર્થે હતી તે તો મૃત્યુને અર્થે છે તેવું મને માલૂમ પડ્યું;

**૧૧** કેમ કે પાપે, પ્રસંગ ભળવાથી, આજ્ઞાથી મને છેતર્યો અને તે દ્વારા મને મારી નાખ્યો.

**૧૨** તે માટે નિયમશાસ્ત્ર તો પવિત્ર છે અને આજ્ઞા પવિત્ર, ન્યાથી તથા હિતકારી છે.

**૧૩** ત્યારે જે હિતકારી છે, તે શું મને મૃત્યુકારક થયું? ના, કદી નહિ; પણ પાપ તે પાપ જ દેખાય અને આજ્ઞા દ્વારા તો પાપનો વ્યાપ વધી જાય, એ માટે જે હિતકારી છે તેને લીધે તેણે મારું મરણ નિપળત્યું. **૧૪** કેમ કે આપણે જાણીએ છીએ કે નિયમશાસ્ત્ર આત્મિક છે, પણ હું દૈહિક છું અને પાપને વેચાયેલો છું.

### વિચારી મનુષ્યમાં વસતા બે સ્વભાવ

**૧૫** કેમ કે હું જે કરું છું, તે હું સમજથી કરતો નથી, કારણ કે હું જે ઇચ્છા છું તે કરતો નથી, પણ જે હું ધિક્કારું છું તે કરું છું. **૧૬** પણ હું જે ઇચ્છતો નથી તે જો કરું છું, તો હું નિયમશાસ્ત્ર વિષે માનું છું કે, નિયમશાસ્ત્ર સારું છે.

**૧૭** તો હવે જે ન કરવું જોઈએ તે હું નથી કરતો, પણ મારામાં જે પાપ વસે છે તે કરે છે. **૧૮** કેમ કે હું જાણું છું કે મારામાં, એટલે મારા દેહમાં, કંઈ જ સારું વસતું નથી; કારણ કે ઇચ્છાવાનું તો મારામાં છે, પણ સારું કરવાનું મારામાં નથી.

**૧૯** કેમ કે જે સારું કરવાની હું ઇચ્છા રાખું છું તે કરતો નથી; પણ જે દુષ્ટતા હું ઇચ્છતો નથી તે કરું છું. **૨૦** હવે જે હું ઇચ્છતો નથી તે હું કરું છું કેમ કે મારામાં જે પાપ વસે છે તે, તે કાર્ય કરે છે. **૨૧** તો મને એવો નિયમ માલૂમ પડે છે, કે જ્યારે સારું કરવા હું ઇચ્છા છું ત્યારે દુષ્ટતા મારામાં હાજર હોય છે.

**૨૨** કેમ કે હું આંતરિક મનુષ્યત્વ પ્રમાણે ઈશ્વરના નિયમશાસ્ત્રમાં આનંદ કરું છું.

**૨૩** પણ મારાં અંગોમાં હું એક અલગ નિયમ જોઉં છું, જે મારા મનના નિયમની સામે લડે છે અને મારા અવયવોમાં પાપનો જે નિયમ છે તેના બંધનમાં મને લાવે છે.

**૨૪** હું કેવો દુઃખિત મનુષ્ય! કે મને આ મરણના શરીરથી કોણ છોડાવશે? **૨૫** આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ કરું છું, તે માટે હું પોતે મનથી ઈશ્વરના નિયમશાસ્ત્રની, પણ દેહથી પાપના સિદ્ધાંતની, સેવા કરું છું.



### પવિત્ર આત્મામય જીવન

**૧** તેથી જેઓ ખ્રિસ્ત ઈસુમાં છે તેઓને હવે કોઈ શિક્ષા નથી. **૨** કેમ કે ઈસુ ખ્રિસ્તમાં જીવનનાં આત્માનો જે નિયમ છે તેણે મને પાપના તથા મરણના નિયમથી મુક્ત કર્યો છે.

<sup>૩</sup> કેમ કે મનુષ્યદેહનાં લીધે નિયમશાસ્ત્ર નિર્બણ હતું, તેથી જે કામ તેને અશક્ય હતું તે ઈશ્વરે કર્યું, એટલે પોતાના દીકરાને પાપી મનુષ્યદેહની સમાનતામાં અને પાપના અર્પણા તરીકે ભોકલીને તેમના મનુષ્યદેહમાં પાપને દંડાજ્ઞા ફરમાવી;<sup>૪</sup> કે જેથી આપણામાં, એટલે દેહ પ્રમાણે નહિ પણ આત્મા પ્રમાણે ચાલનારાંમાં, નિયમશાસ્ત્રની જરૂરિયાત પરિપૂર્ણ થાય. <sup>૫</sup> કેમ કે જેઓ દૈહિક છે તેઓ દૈહિક અને જેઓ આટિમક છે તેઓ આત્માની બાબતો ઉપર મન લગાડે છે.

<sup>૬</sup> દૈહિક મન ભરણ છે; પણ આટિમક મન જીવન તથા શાંતિ છે. <sup>૭</sup> કારણ કે દૈહિક મન ઈશ્વર સાથે વૈર છે, કેમ કે તે ઈશ્વરના નિયમશાસ્ત્રને આધીન નથી અને થઈ શકતું પણ નથી. <sup>૮</sup> અને જેઓ દૈહિક છે તેઓ ઈશ્વરને પ્રસંગ કરી શકતા નથી.

<sup>૯</sup> પણ જો ઈશ્વરનો આત્મા તમારામાં વસે છે, તો તમે દૈહિક નથી, પણ આટિમક છો; પણ જો કોઈને ખ્રિસ્તનો આત્મા નથી, તો તે ખ્રિસ્તનો નથી. <sup>૧૦</sup> અને જો ખ્રિસ્ત તમારામાં છે તો પાપને લીધે શરીર તો મૃત છે, પણ ન્યાથીપણાને લીધે આત્મા જીવે છે.

<sup>૧૧</sup> જેમણે ઈસ્ટુને ભરણમાંથી સજીવન કર્યા, તેમનો આત્મા જો તમારામાં વસે છે, તો જેણે ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુને ભરણમાંથી સજીવન કર્યા, તેઓ તમારામાં વસનાર પોતાના આત્મા દ્વારા તમારા ભર્ત્ય શરીરોને પણ સજીવન કરશે.

<sup>૧૨</sup> તેથી, ભાઈઓ, આપણે ઝણી છીએ, પણ દેહ પ્રમાણે જીવવાને દેહનાં ઝણી નથી.

<sup>૧૩</sup> કેમ કે જો તમે દેહ પ્રમાણે જીવો તો ભરશો જ; પણ જો તમે આત્માથી શરીરનાં કામોને ભારી નાખો તો જીવશો.

<sup>૧૪</sup> કેમ કે જેટલાં ઈશ્વરના આત્માથી દોરાય છે, તેટલાં ઈશ્વરના દીકરા છે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે ફરીથી ભય લાગે એવો દાસત્વનો આત્મા તમને ભજયો નથી; પણ તમને દત્તકપુત્ર તરીકેનો આત્મા ભજયો છે જેને લીધે આપણે પિતા (અખ્યા) એવી હાંક ભારીએ છીએ.

<sup>૧૬</sup> પવિત્ર આત્મા પોતે આપણા આત્માની સાથે સાક્ષી આપે છે કે આપણે ઈશ્વરનાં સંતાનો છીએ. <sup>૧૭</sup> જો સંતાનો છીએ તો વારસ પણ છીએ, એટલે ઈશ્વરના વારસ છીએ અને ખ્રિસ્તની સાથે ભલિમા પામવાને ભાટે જો આપણે ખરેખર તેની સાથે દુઃખ સહન કરીએ તો ખ્રિસ્તની સાથે સહવારસ પણ છીએ.

### પ્રગટ થનાર ભલિમા

<sup>૧૮</sup> કેમ કે હું માનું છું કે, જે ભલિમા આપણાને પ્રગટ થનાર છે તેની સાથે વર્તમાન સમયનાં દુઃખો સરખાવવા યોગ્ય નથી. <sup>૧૯</sup> કેમ કે સૂષ્ઠિની ઉત્કર્ષ ઈશ્વરનાં દીકરાઓના પ્રગટ થવાની રાહ જોયા કરે છે.

<sup>૨૦</sup> કારણ કે સૂષ્ઠિ પોતાની ઇચ્છાથી નહિ, પણ સ્વાધીન કરનારની ઇચ્છાથી ચર્યથ્રપણાને સ્વાધીન થઈ; <sup>૨૧</sup> અને તે એવી આશાથી સ્વાધીન થઈ કે સૂષ્ઠિ પોતે પણ નાશના દાસત્વમાંથી મુક્ત થઈને ઈશ્વરના દીકરાના ભલિમાની સાથે રહેલી મુક્તિ પામે. <sup>૨૨</sup> કેમ કે આપણે જાણીએ છીએ કે અત્યાર સુધી આખી સૂષ્ઠિ તમામ નિસાસા નાખીને પ્રસૂતિની વેદનાથી કષ્ટાય છે.

<sup>૨૩</sup> અને એકલી તે નહિ, પણ આપણે જેઓને આત્માનું પ્રથમફળ ભજ્યું છે, તે આપણે પોતે પણ દત્તકપુત્ર તરીકેની એટલે આપણા શરીરનાં ઉદ્ધારની રાહ જોતાં, પોતાના મનમાં નિસાસા નાખીએ છીએ. <sup>૨૪</sup> કેમ કે આપણે આશાથી ઉદ્ધાર પામ્યા છીએ, પણ જે આશા દૃશ્ય હોય તે આશા નથી; કેમ કે કોઈ મનુષ્ય પોતે જે જુએ છે તેની આશા કેવી રીતે કરે? <sup>૨૫</sup> પણ જે આપણે જોતાં નથી તેની આશા જથારે રાખીએ છીએ, ત્યારે ધીરજથી તેની રાહ જોઈએ છીએ.

<sup>૨૬</sup> તે જ પ્રમાણે આત્મા પણ આપણી નિર્બણતામાં આપણાને સહાય કરે છે; કેમ કે થથાયોગ્ય રીતે શી પ્રાર્થના કરવી તે આપણે જાણતા નથી, પણ આત્મા પોતે

અવાચય નિસાસાથી આપણા માટે મદ્યસ્થી કરે છે; <sup>૨૭</sup> અને અંતઃકરણ તપાસનાર જાણે છે કે આત્માની ઈચ્છા શી છે; કેમ કે તે સંતોને માટે ઈશ્વરની ઈચ્છા પ્રમાણે વિનંતી કરે છે.

<sup>૨૮</sup> આપણે જાણીએ છીએ કે જેઓ ઈશ્વર ઉપર પ્રેમ રાખે છે અને જેઓ તેમના સંકલ્પ પ્રમાણે તેડાયેલા છે, તેઓને એકંદરે સધ્યાં હિતકારક નીવડે છે. <sup>૨૯</sup> કેમ કે જેઓને તેઓ અગાઉથી ઓળખતા હતા, તેઓના વિષે તેમણે પહેલેથી નક્કી પણ કર્યું હતું, કે તેઓ તેમના દીકરાની પ્રતિમા જેવા થાય, જેથી તે ઘણાં ભાઈઓમાં જયેષ્ઠ થાય. <sup>૩૦</sup> વળી જેઓને તેમણે અગાઉથી ઠરાવ્યાં, તેઓને તેમણે તેદ્યાં, જેઓને તેમણે તેદ્યાં, તેઓને તેમણે ન્યાથી ઠરાવ્યાં અને જેઓને તેમણે ન્યાથી ઠરાવ્યાં, તેઓને તેમણે મહિમાવંત પણ કર્યાં.

<sup>૩૧</sup> ત્યારે એ વાતો વિષે આપણે શું કહીએ? જો ઈશ્વર આપણા પક્ષના તો આપણી વિરુદ્ધ કોણા? <sup>૩૨</sup> જેમણે પોતાના જ દીકરાને આપણા સર્વને માટે સોંપી દીધો, તેઓ કૃપા કરીને આપણાને તેમની સાથે બધુંખે કેમ નહિ આપશે?

<sup>૩૩</sup> ઈશ્વરના પસંદ કરેલા ઉપર કોણ દોષ ભૂકશે? તેઓને ન્યાથી ઠરાવનાર ઈશ્વર છે; <sup>૩૪</sup> તેઓને દોષિત ઠરાવનાર કોણા? જે મૃત્યુમાંથી સજીવન થયા તે ખ્રિસ્ત ઈસ્ટ છે, તે ઈશ્વરને જમણે હાથે છે, તે આપણે માટે મદ્યસ્થી પણ કરે છે.

<sup>૩૫</sup> ખ્રિસ્તનાં પ્રેમથી આપણાને કોણ અલગ કરશે? શું વિપત્તિ, કે વેદના, કે સત્તાવણી, કે દુકાળ, કે નિ:વસ્ત્રતા, કે જોખમ, કે તલવાર? <sup>૩૬</sup> જેમ લખ્યું છે કે, 'તારે લીધે અમે આખો દિવસ માર્યા જઈએ છીએ, કપાવાનાં દેટાંના જેવા અમે ગણાયેલા છીએ.'

<sup>૩૭</sup> તોપણ જેમણે આપણાને પ્રેમ કર્યો, તેના ભારા આપણે એ બધાં સંબંધી વિશેષ જય પામીએ છીએ. <sup>૩૮</sup> કેમ કે મને ખાતરી છે, કે ઈશ્વરનો જે પ્રેમ આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્તમાં છે, તેનાથી આપણાને ભરણ, જીવન, સ્વર્ગદૂતો, અધિકારીઓ, વર્તમાનનું, ભવિષ્યનું, પરાક્રમીઓ, <sup>૩૯</sup> ઊંચાણા, ઊંડાણા, કે કોઈ પણ બીજુ સૂજેલી વસ્તુ અલગ કરી શકશે નહિ.

## ૬

### ઈશ્વર અને તેમના પસંદ કરેલા લોકો

<sup>૧</sup> હું ખ્રિસ્તમાં સત્ય બોલું છું, હું અસત્ય બોલતો નથી, મારું અંતઃકરણ પણ પવિત્ર આત્મામાં મારું જાક્ષી છે કે, <sup>૨</sup> મને ભારે શોક તથા ભારા અંતઃકરણમાં ખૂબ જ વેદના થાય છે;

<sup>૩</sup> કેમ કે ભારા ભાઈઓને બદલે, એટલે દેહ સંબંધી ભારા સગાં-સંબંધીઓને બદલે હું પોતે જ શાપિત થઈને ખ્રિસ્તથી બહિષ્કૃત થાંનિ, એવી જાણે કે મને ઈચ્છા થાય છે. <sup>૪</sup> તેઓ ઈજરાયલી છે અને દત્તકપુત્રપણું, મહિમા, કરારો, નિયમશાસ્ત્રદાન, ભજનક્રિયા તથા વચ્ચનો તેઓનાં જ છે. <sup>૫</sup> પૂર્વજો તેઓના છે અને ખ્રિસ્ત દેહ પ્રમાણે તેઓમાંના છે; તેઓ સર્વોપરી સદાકાળ સ્તુત્ય ઈશ્વર છે. આભીન.

<sup>૬</sup> પણ ઈશ્વરનાં આશાવચનો જાણે કે વ્યર્थ ગયા હોય તેમ નથી. કેમ કે જેઓ ઈજરાયલના વંશજો છે તેઓ બધાં જ ઈજરાયલી નથી. <sup>૭</sup> તેમ જ તેઓ ઈષ્ટ્રાહિમનાં વંશજો છે માટે બધાં જ તેનાં સંતાનો છે, એવું પણ નથી; પણ એવું લખેલું છે કે, 'ઇસહાકથી તારો વંશ ગણાશો.'

<sup>૮</sup> એટલે જેઓ દૈહિક સંતાનો છે, તેઓ ઈશ્વરનાં સંતાનો છે એમ નહિ; પણ જેઓ વચ્ચનાં સંતાનો છે, તેઓ જ વંશ ગણાય છે. <sup>૯</sup> કેમ કે વચ્ચન આ પ્રમાણે છે કે, 'આ સમયે હું આવીશ અને સારાને દીકરો થશો.'

૧૦ માત્ર એટલું જ નહિ, પરંતુ રિબકાએ પણ એકથી એટલે આપણા પિતા ઇસહાકથી ગર્ભ ધર્યો ૧૧ અને સંતાનોના જન્મ અગાઉ જથારે તેઓએ કંઈ પણ સાંઠ કે ખરાબ કર્યું ન હતું, ત્યારે ઈશ્વરનો હેતુ જે તેમની પસંદગી પ્રમાણે છે તે, કરણીઓ પર નહિ, પણ તેડનારની ઇચ્છા પર આધાર રાખે, ૧૨ માટે રિબકાને એમ કહેવામાં આવ્યું કે, 'મોટો દીકરો નાનાની થાકરી કરશો!' ૧૩ જે પ્રમાણે લખેલું છે કે, 'મેં થાકૂબ પર પ્રેમ રાખ્યો, પણ એસાવ પર દેખ કર્યો.'

૧૪ ત્યારે આપણે શું અનુમાન કરીએ? શું ઈશ્વરને ત્થાં અન્યાય છે? ના, તેવું ન થાઓ; ૧૫ કેમ કે તે ભૂસાને કહે છે કે, 'જેનાં ઉપર હું દયા કરવા ચાહું, તેના ઉપર હું દયા કરીશ; અને જેનાં ઉપર હું કરણા કરવા ચાહું, તેના ઉપર હું કરણા કરીશ.' ૧૬ માટે તે તો ઇચ્છનારથી નહિ અને દોડનારથી નહિ, પણ દયા કરનાર ઈશ્વરથી થાય છે.

૧૭ વળી શાસ્ત્રવચન ફાળનને કહે છે કે, 'તારા દારા હું માઝં સામર્થ્ય બતાવું, અને માઝં નામ આખી પૃથ્વી પર પ્રગટ થાય એ કામ માટે મેં તને ઊભો કર્યો છે!' ૧૮ તે માટે તે ચાહે તેના પર દયા કરે છે; અને ચાહે તેને હઠીલો કરે છે.

### ઈશ્વરના કોધ અને કૃપા

૧૯ ત્યારે તું મને કહેશે કે, 'એવું છે તો તે કેમ દોષ કાઢે છે? કેમ કે તેમની ઇચ્છાની વિરુદ્ધ કોણ થઈ શકે છે?' ૨૦ પણ ભલા માણસ, તું વળી કોણ છે કે ઈશ્વરને સામો જવાલ કરે છે? જે ઘડાયેલું છે, તે શું પોતાના ઘડનારને પૂછશે કે, 'તેં મને આવું કેમ બનાવ્યું?' ૨૧ શું કુંભારને એક જ માટીના એક ભાગનું ખાસ વપરાશ માટે તથા બીજાનું સામાન્ય વપરાશ માટે પાત્ર બનાવવાને માટી ઉપર અધિકાર નથી?

૨૨ જો ઈશ્વરે પોતાનો કોપ બતાવવાની તથા પોતાનું સામર્થ્ય પ્રગટ કરવાની ઇચ્છા રાખીને નાશને પાત્ર થયેલાં કોપના પાત્રોનું ધણી ધીરજથી સહન કર્યું; ૨૩ અને જો મહિમાને માટે અગાઉથી તૈયાર કરેલાં દયાના પાત્રો પર, ૨૪ એટલે આપણા પર જેઓને તેમણે ફક્ત થહૂદીઓમાંથી નહિ, પણ બિનયહૂદીઓમાંથી પણ તેદ્યાં છે તેઓ પર, પોતાના મહિમાની સંપત્તિ જણાવવાં તેમની મરજી હતી તો તેમાં ખોટું શું?

૨૫ કેમ કે તેઓ હોશિયાના પુષ્ટકમાં પણ કહે છે કે, 'જેઓ મારા લોક ન હતા તેઓને હું મારા લોક અને જે પ્રિય ન હતી તેને હું પ્રિય કહીશ. ૨૬ અને એમ થશે કે જે સ્થળો તેઓને એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે તમે મારા લોકો નથી, ત્થાં તેઓ 'જીવતા ઈશ્વરના દીકરાઓ' કહેવાશે.'

૨૭ વળી થશાયા ઈરાયાયલ સંબંધી ધાંટો પાણીને કહે છે કે, જોકે 'ઈરાયાયલના સંતાનોની સંખ્યા સમુક્ષની રેતીના જેટલી હોથ, તોપણ તેનો શેષ જ ઉજ્જાર પામશે' ૨૮ કેમ કે પ્રભુ પોતાનું વચન જલદીથી અને સંપૂર્ણપણે પૃથ્વી પર અમલમાં લાવશે. ૨૯ એમ જ થશાયાએ અગાઉ પણ કદ્યું હતું કે, 'જો સૈન્યોના પ્રભુએ આપણે સારુ બીજ રહેવા દીધું ન હોત, તો આપણા હાલ સદોમ તથા ગમોરાના જેવા થઈ ગયા હોત.'

### ઈરાયાયલ અને સુવાર્તા

૩૦ ત્યારે આપણે શું અનુમાન કરીએ? કે બિનયહૂદીઓ ન્યાયીપણું એટલે જે ન્યાયીપણું વિખાસથી પ્રાપ્ત થાય છે તે, પ્રાપ્ત થયું. ૩૧ પણ ઈરાયાયલ ન્યાયીપણું આપનાર નિયમશાસ્ત્રને અનુસર્યા છતાં તે ન્યાયીપણાને પહોંચી શકયા નહિ.

૩૨ કેમ નહિ? કેમ કે તેઓ વિખાસથી નહિ, પણ જાળો કે કરણીઓથી તેને શોધતાં હતા. તેઓએ છેસ ખવડાવનાર પથ્થરથી ઠોકર ખાદી; ૩૩ જેમ લખેલું છે કે 'જુઓ, હું

સિયોનમાં હેસ ખવડાવનાર પથથર અને ઠોકરણપ ખડક મૂકું છું, જે કોઈ તેના ઉપર વિજ્ઞાસ કરશે તે શરમાશે નહિં.

## ૧૦

### સર્વ માટે ખુલ્લો વિદ્યારનો ભાર્ગ

<sup>૧</sup> બાઈઓ, ઈઝરાયલને સારુ મારા અંત:કરણની ઇચ્છા તથા ઈશ્વરને મારી પ્રાર્થના છે કે તેઓ ઉદ્ધાર પામે. <sup>૨</sup> કેમ કે હું તેઓ વિષે સાક્ષી આપું છું કે, ઈશ્વર માટે તેઓને આતુરતા છે, પણ તે જ્ઞાન પ્રમાણે નથી. <sup>૩</sup> કેમ કે ઈશ્વરના ન્યાયીપણા વિષે અજાણ્યા હોવાથી તથા પોતાના ન્યાયીપણા ને સ્થાપન કરવા યત્ન કરતા હોવાથી તેઓ ઈશ્વરના ન્યાયીપણાને આધીન થયા નહિં.

<sup>૪</sup> કેમ કે પ્રિસ્ત તો દરેક વિજ્ઞાસ રાખનારને માટે ન્યાયીપણું પામવાના નિયમશાસ્ત્રની સંપૂર્ણતા છે. <sup>૫</sup> કેમ કે મૂસા ન્યાયીપણાના નિયમ વિષે લખે છે કે, 'જે માણસ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ન્યાયીપણું આચરે છે, તે તેના બારા જીવશે.'

<sup>૬</sup> પણ જે ન્યાયીપણું વિજ્ઞાસ ધ્વારા ભાગે છે તે એવું કહે છે કે, 'તું તારા અંત:કરણમાં ન કહે કે, 'સ્વર્ગમાં કોણ યદ્દે?' એટલે પ્રિસ્તને નીચે લાવવાને; <sup>૭</sup> અથવા એ કે, 'ઉંડાળમાં કોણ ઉંતરશે?' એટલે પ્રિસ્તને મૃત્યુમાંથી સજીવન કરવાને.

<sup>૮</sup> પણ તે શું કહે છે? કે, 'એ વચ્ચન તારી પાસે, તારા મુખમાં તથા તારા અંત:કરણમાં છે,'

એટલે વિજ્ઞાસનું જે વચ્ચન અમે પ્રગટ કરીએ છીએ તે એ છે કે <sup>૯</sup> જો તું તારા મુખથી ઈસ્તુને પ્રભુ તરીકે કબૂલ કરીશ અને ઈશ્વરે તેમને મૃત્યુમાંથી પાછા સજીવન કર્યા, એવો વિજ્ઞાસ તારા અંત:કરણમાં કરીશ, તો તું ઉદ્ધાર પાનીશ. <sup>૧૦</sup> કારણ કે ન્યાયીપણું પ્રાપ્ત કરવાને માટે અંત:કરણથી વિજ્ઞાસ કરવામાં આવે છે અને ઉદ્ધાર પ્રાપ્ત કરવા માટે મુખથી કબૂલાત કરવામાં આવે છે.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે શાસ્ત્રવચ્ચનો કહે છે કે, 'પ્રિસ્ત ઉપર જે કોઈ વિજ્ઞાસ કરશે તે શરમાશે નહિં.' <sup>૧૨</sup> અહીં યહૂદી તથા ગ્રીકમાં કશો તફાવત નથી, કેમ કે સર્વના પ્રભુ એક જ છે અને જેઓ તેને વિનંતી કરે છે તેઓ સર્વ પ્રત્યે તે ખૂબ જ ઉદાર છે. <sup>૧૩</sup> કેમ કે 'જે કોઈ પ્રભુને નામે પ્રાર્થના કરશે તે ઉદ્ધાર પાન્શે.'

<sup>૧૪</sup> પણ જેમનાં ઉપર તેઓએ વિજ્ઞાસ કર્યો નથી, તેમને તેઓ કેવી રીતે વિનંતી કરી શકે? વળી જેમને વિષે તેઓએ સાંભળયું નથી, તેમના ઉપર તેઓ કેવી રીતે વિજ્ઞાસ કરી શકે? વળી ઉપદેશક વગર તેઓ કેવી રીતે સાંભળી શકે? <sup>૧૫</sup> વળી તેઓને મોકલ્યા વગર તેઓ કેવી રીતે ઉપદેશ કરી શકે? 'જેમ લખ્યું છે કે, શુભસંદેશ સંભળાવનારનાં પગલાં કેવાં જુંદર છે!'

<sup>૧૬</sup> પણ બધાએ તે સુવાર્તા માની નહિં; કેમ કે યશાયા કહે છે કે, 'હે પ્રભુ, અમારા સંદેશા પર કોણો વિજ્ઞાસ કર્યો છે?' <sup>૧૭</sup> આમ, સંદેશો સાંભળવાથી વિજ્ઞાસ થાય છે તથા પ્રિસ્તનાં વચ્ચન બારા સંદેશો સાંભળવામાં આવે છે,

<sup>૧૮</sup> પણ હું પૂછું છું કે, 'શું તેઓએ નથી સાંભળયું?' 'હા ખરેખર, સમગ્ર પૃથ્વી પર તેઓનો અવાજ તથા દુનિયાના છેડાઓ સુધી તેઓના વચ્ચનો ફેલાયા છે.'

<sup>૧૯</sup> વળી હું પૂછું છું કે, 'શું ઈઝરાયલી લોકો જાણતા ન હતા?' પ્રથમ મૂસા કહે છે કે, 'જેઓ પ્રજી નથી તેવા લોકો પર હું તમારામાં ઈર્ધા ઉત્પન્ન કરીશ; અણસમજુ પ્રજી ઉપર હું તમારામાં કોઇ ઉત્પન્ન કરીશ.'

<sup>૨૦</sup> વળી યશાયા બહુ હિંમતથી કહે છે કે, 'જેઓ મને શોધતાં ન હતા તેઓને હું મણયો; જેઓ મને શોધતાં ન હતા તેઓ આગળ હું પ્રગટ થયો.' <sup>૨૧</sup> પણ ઈઝરાયલ

વિષે તો તે કહે છે કે, 'આખો દિવસ ન માનનારા તથા વિરુદ્ધ બોલનારા લોકો તરફ મેં મારા હાથ લાંબા કર્યા.'

## ૧૧

### ઇઝરાયલ ઉપર ઈંખરની દયા

<sup>૧</sup> તેથી હું પૂછું છું કે, શું ઈંખરે પોતાના લોકોને તજુ દીધાં છે? ના, એવું ન થાઓ. કેમ કે હું પણ ઇઝરાયલી, ઇષ્ટ્રાહિમનાં વંશનો અને બિન્યામીનના કુળનો છું. <sup>૨</sup> પોતાના જે લોકોને ઈંખરે અગાઉથી પસંદ કર્યા હતા તેઓને તેમણે તજ્યા નથી; વળી એલિયા સંબંધી શાસ્ત્રવચનનો શું કહે છે, એ તમે નથી જાણતા? તે ઇઝરાયલની વિરુદ્ધ ઈંખરને વિનંતી કરે છે કે, <sup>૩</sup>'ઓ પ્રભુ, તેઓએ તારા પ્રબોધકોને મારી નાખ્યા છે, તારી યજાવેદીઓને ખોદી નાખી છે, હું એકલો જ બરથો છું અને તેઓ મારો જીવ લેવા માગે છે.'

<sup>૪</sup> પણ ઈંખરવાણી તેને શું કહે છે? "જેઓ બાબાલની આગળ ઘૂંટણે પડ્યા નથી એવા સાત હજાર પુરુષોને મેં મારે માટે રાખી મૂક્યા છે," <sup>૫</sup> એમ જ વર્તમાન સમયમાં પણ કૃપાની પસંદગી પ્રમાણે બહુ થોડા લોકો રહેલા છે.

<sup>૬</sup> પણ જો તે કૃપાથી થયું, તો તે કરણીઓથી થયું નથી, નહિ તો કૃપા તે કૃપા કહેવાથ જ નહિ. <sup>૭</sup> એટલે શું? ઇઝરાયલ જે શોધે છે તે તેઓને પ્રાપ્ત થયું નહિ; પણ પસંદ કરેલાઓને પ્રાપ્ત થયું અને બાકીનાં [હૃદયો] ને કઠણ કરવામાં આવ્યાં છે; <sup>૮</sup> જેમ લખેલું છે તેમ કે, 'ઈંખરે તેઓને આજદિન સુધી મંદબુદ્ધિનો આત્મા, જોઈ' ન શકે તેવી આંખો તથા સંભળી ન શકે તેવા કાન આપ્યા છે.

<sup>૯</sup> દાઉંદ પણ કહે છે કે, 'તેઓની મેજ તેઓને માટે જાળ, ફાંસો, ઠોકર તથા બદલો થાઓ. <sup>૧૦</sup> તેઓની આંખો અંધકારમય થાઓ કે જેથી તેઓ જોઈ' ન શકે અને તેઓની પીઠ તમે સદા વાંકી વાળો.'

<sup>૧૧</sup> ત્યારે હું પૂછું છું કે, 'શું તેઓએ એ માટે ઠોકર ખાદી કે તેઓ પરી જાય?' ના, એવું ન થાઓ, પણ ઉલટું તેઓના પડવાથી બિનયહૂદીઓને ઉજાર મદદો છે, કે જેનાંથી ઇઝરાયલમાં ઈષ્રા ઉત્પન્ન થાય. <sup>૧૨</sup> હવે જો તેઓનું પડવું માનવજગતને સંપત્તિજ્ઞપ થયું છે અને તેઓનું નુકસાન બિનયહૂદીઓને સંપત્તિજ્ઞપ થયું છે, તો તેઓની સંપૂર્ણતા કેટલી અધિક સંપત્તિજ્ઞપ થશે!

### બિનયહૂદીઓનો ઉધાર: વૃક્ષની કલમનો દાખલો

<sup>૧૩</sup> હવે હું તમો બિનયહૂદીઓને કહું છું. હું મારું સેવાકાર્ય ખૂબ જ મહત્વનું માનું છું કારણ કે હું બિનયહૂદીઓનો પ્રેરિત છું. <sup>૧૪</sup> જેથી હું કોઈ પણ પ્રકારે મારા પોતાના લોકો [થહૂદીઓ] માં ઈષ્રા ઉત્પન્ન કરીને તેઓમાંના કેટલાકને બચાવું.

<sup>૧૫</sup> કેમ કે જો તેઓનો નકાર થવાથી માનવજગતનું [ઈંખર સાથે] સમાધાન થયું, તો તેઓનો સ્વીકાર થવાથી મૃત્યુમાંથી જીવન સ્ક્રિવાય બીજું શું થશે? <sup>૧૬</sup> જો પ્રથમફળ પવિત્ર છે, તો [આખો] સમૂહ પણ પવિત્ર છે; અને જો મૂળ પવિત્ર છે તો ડાળીઓ પણ પવિત્ર છે.

<sup>૧૭</sup> પણ જો ડાળીઓમાંની કેટલીકને તોડી નાખવામાં આવી; અને તું જંગલી જૈતૂનની ડાળ હોવા છતાં તેઓમાં કલમજ્ઞપે મેળવાયો અને જૈતૂનનાં રસ બરેલા મૂળનો સહભાગી થથો, <sup>૧૮</sup> તો એ ડાળીઓ પર તું ગર્વ ન કર. પરંતુ જો તું ગર્વ કરે, તો મૂળને તારો આધાર નથી પણ તને મૂળનો આધાર છે.

<sup>૧૯</sup> વળી તું કહેશે કે, 'હું કલમજ્ઞપે મેળવાં માટે ડાળીઓ તોડી નાખવામાં આવી.' <sup>૨૦</sup> બરાબર, તેમના અવિજ્ઞાસને લીધે તેઓને તોડી નાખવામાં આવી, અને તું તારા

વિજ્ઞાસથી સ્થિર રહે છે. ગર્વિષ ન થા, પણ ભય રાખ. <sup>૨૧</sup> કેમ કે જો ઈશ્વરે અસલ ડાળીઓને બચાવી નહિ, તો તેઓ તને પણ નહિ બચાવે.

<sup>૨૨</sup> તેથી ઈશ્વરની મહેરબાની તથા તેમની સખતાઈ પણ જો; જેઓ પડી ગયા તેઓના ઉપર તો સખતાઈ; પણ જો તું તેમની કૃપા ટકી રહે તો તારા ઉપર ઈશ્વરની કૃપા; નહિ તો તને પણ કાપી નાખવામાં આવશે.

<sup>૨૩</sup> પણ જો તેઓ પોતાના અવિજ્ઞાસમાં રહેશે નહિ, તો તેઓ પણ કલમજીપે મેળવાશે; કેમ કે ઈશ્વર તેઓને કલમજીપે પાછા મેળવી શકે છે. <sup>૨૪</sup> કેમ કે જે જૈતૂનનું ઝાડ કુદરતી રીતે જંગલી હતું તેમાંથી જો તને અલગ કરવામાં આવ્યો અને સારા જૈતૂનનાં ઝાડમાં કુદરતથી વિઝાદ્ધ કલમજીપે મેળવવામાં આવ્યો; તો તે કરતાં અસલ ડાળીઓ તેમના પોતાના જૈતૂનનાં ઝાડમાં કલમજીપે પાછી મેળવાય તે કેટલું વિશેષ શક્ય છે?

### બધાને માટે ઈશ્વરની દયા

<sup>૨૫</sup> કેમ કે હે બાઈઓ, તમે પોતાને બુદ્ધિવાન ન સમજો, માટે મારી ઇચ્છા નથી કે આ બેદ વિષે તમે અજાણ રહો કે બિનયહૂદીઓની સંપૂર્ણતા માંહે આવે ત્યાં સુધી ઇઝરાયલને કેટલેક ભાગે કઠિનતા થઈ છે.

<sup>૨૬</sup> અને પછી તમામ ઇઝરાયલ ઉઝાર પામશે, જેમ લખેલું છે 'સિયોનમાંથી ઉઝાર આવશે; તે થાકુભમાંથી અધર્મને દૂર કરશે; <sup>૨૭</sup> હું તેઓનાં પાપનું નિવારણ કરીશ, ત્યારે તેઓની સાથેનો મારો કરાર પૂરો થશે.

<sup>૨૮</sup> સુવાર્તાનાં સંદર્ભ તો તમારે લીધે તેઓ શત્રુ છે ખરા, પણ પસંદગી સંદર્ભમાં તો પૂર્વજોને લીધે તેઓ તેમને વહાલાં છે. <sup>૨૯</sup> કેમ કે ઈશ્વરનાં કૃપાદાન તથા તેઝું રદ જાય એવાં નથી.

<sup>૩૦</sup> કેમ કે જેમ તમે અગાઉ ઈશ્વર પ્રત્યે અનાજ્ઞાંકિત હતા, પણ હમણાં તેઓના અનાજ્ઞાંકિતપણાને કારણથી તમે દયાપાત્ર બન્યા છો; <sup>૩૧</sup> એમ જ તેઓ પણ હમણાં અણકટયાગરા થયા છે, એ માટે કે, તમારા પર દર્શાવેલી દયાના કારણે, તેઓને પણ હમણાં દયાદાન મળો. <sup>૩૨</sup> કેમ કે ઈશ્વરે બધાને આજ્ઞાબંગને આધીન ઠરાવ્યાં છે, એ સારુ કે તે બધા ઉપર દયા કરે.

<sup>૩૩</sup> આહા! ઈશ્વરની બુદ્ધિની, અને જ્ઞાનની સંપત્તિ કેવી અગાધ છે! તેમના ન્યાયચૂકાદાઓ કેવાં ગૂઢ અને તેમના ભાર્ગો કેવાં અગમ્ય છે! <sup>૩૪</sup> કેમ કે પ્રભુનું મન કોણે જાણ્યું છે? અથવા તેમનો સલાહકાર કોણ થયો છે? <sup>૩૫</sup> અથવા કોણે તેમને પહેલાં કઈ આપ્યું, કે તે તેને પાછું ભરી આપવામાં આવે?

<sup>૩૬</sup> કેમ કે તેમનાંભાંથી તથા તેમના વડે, તથા તેમને અર્થે, બધું છે. તેમને સર્વકાળ મહિમા હો. આમીન.

## ૧૨

### ઈશ્વરની સેવામાં જીવન

<sup>૧</sup> તેથી, બાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, ઈશ્વરની દયા પ્રાપ્ત કરવા તમે તમારાં શરીરોનું જીવતું, પવિત્ર તથા ઈશ્વરને પસંદ પડે તેવું, અર્પણ કરો; તે તમારી બુદ્ધિપૂર્વકની સેવા છે. <sup>૨</sup> આ જગતનું રૂપ તમે ન ધરો; પણ તમારાં મનથી નવીનતાને થોગો તમે પૂર્ણ રીતે પસ્તિર્તન પામો, જેથી ઈશ્વરની સારી, માન્ય તથા સંપૂર્ણ ઇચ્છા શી છે, તે તમે જાણી શકો.

શરીર એક: અવયવો ઘણાં

<sup>૩</sup> વળી મને આપેલા કૃપાદાનને આશરે હું તમારામાંના દરેક જણને કહું છું કે, પોતાને જેવો ગણવો જોઈએ, તે કરતાં વિશેષ ન ગણવો; પણ જે પ્રમાણે ઈખરે દરેકને વિજ્ઞાસનું માપ વહેચી આપ્યું છે, તેના પ્રમાણમાં દરેક પોતાને યોગ્ય ગણવો.

<sup>૪</sup> કેમ કે જેમ આપણા શરીરનાં ઘણાં અંગો છે અને તેઓને બધાને એક જ કામ કરવાનું હોતું નથી; <sup>૫</sup> તેમ આપણે ઘણાં હોવા છતાં જ્ઞિસ્તમાં એક શરીર છીએ અને અરસપરસ એકબીજાનાં અંગો છીએ.

<sup>૬</sup> આપણને જે કૃપા આપવામાં આવી છે, તે પ્રમાણે આપણને જુદાં જુદાં કૃપાદાન ભણ્યાં છે; તેથી જો બોધ કરવાનું [કૃપાદાન ભણ્યું હોય], તો પોતાના વિજ્ઞાસના પ્રમાણમાં તેણે બોધ કરવો; <sup>૭</sup> અથવા જો સેવાનું, તો સેવામાં લાગુ રહેવું; વળી જે શિક્ષક હોય તેણે શિક્ષણ આપવામાં લાગુ રહેવું; <sup>૮</sup> જે સુબોધ કરનાર, તેણે સુબોધ કરવામાં વ્યક્ત રહેવું; જે દાન આપે છે, તેણે ઉદારતાથી આપવું; જે અધિકારી છે, તેણે ખંતથી અધિકાર ચલાવવો; અને જે દથા રાખે છે તેણે હર્થથી દથા રાખવી.

### જ્ઞિસ્તી જીવનનાં નિયમ

<sup>૯</sup> તમારો પ્રેમ ટોગ વગરનો હોય. જે ખરાબ છે તેને ધિક્કારો; જે સાંચ છે તેને વળગી રહો. <sup>૧૦</sup> ભાઈઓ પ્રત્યે જેવો પ્રેમ ઘટે તેવો ગાઢ પ્રેમ એકબીજા પર રાખો; માન આપવામાં પોતાના કરતાં બીજાને અધિક ગણો.

<sup>૧૧</sup> ઉદ્યોગમાં આટસુ ન થાઓ; આત્મામાં ઉટસાહી થાઓ; પ્રભુની સેવા કરો; <sup>૧૨</sup> આશામાં આનંદ કરો; સંકટમાં ધીરજ રાખો; પ્રાર્થનામાં લાગુ રહો; <sup>૧૩</sup> સંતોની જરૂરિયાતો પૂરી પાડો; પરોણાગત કરવામાં તત્પર રહો;

<sup>૧૪</sup> તમારા સતાવનારાઓને આશીર્વાદ આપો; આશીર્વાદ જ આપો અને શ્રાપ આપતા નહિ. <sup>૧૫</sup> આનંદ કરનારાઓની સાથે આનંદ કરો; રડનારાઓની સાથે રડો. <sup>૧૬</sup> અરસપરસ એક મનના થાઓ; તમારં મન મોટી બાબતો પર ન લગાડો, પણ નાખ ભાવે દીનોની કાળજી રાખો. તમે પોતાને બુદ્ધિમાન ન સમજો.

<sup>૧૭</sup> દુષ્ટતાની સામે દુષ્ટતા ન આચરો. બધા માણસોની નજરમાં જે શોભે છે, તે કરવાને કાળજી રાખો. <sup>૧૮</sup> જો શક્ય હોય, તો ગમે તેમ કરીને બધાં માણસોની સાથે હળીમળીને રહો.

<sup>૧૯</sup> ઓ વહાલાંઓ, તમે સામું વૈર ન વાણો, પણ ઈખરના કોપને માટે માર્ગ મૂકો; કેમ કે લખેલું છે કે, પ્રભુ કહે છે કે, 'વૈર વાળવું એ મારં કામ છે; હું બદલો લઈશ.' <sup>૨૦</sup> પણ જો તારો વૈરી ભૂખ્યો હોય તો તેને ખવડાવ; જો તરસ્યો હોય તો તેને પાણી પા; કેમ કે એવું કરવાથી તું તેના ભાથા પર ધગધગતા અંગારાના ટગલા કરીશ. <sup>૨૧</sup> દુષ્ટતાથી તું હારી ન જા, પણ ભલાઈથી દુષ્ટતાનો પરાજય કર.

## ૧૩

### રાજ્યના અધિકારીઓ પ્રત્યે નાગરિક તરીકેની ફરજો

<sup>૧</sup> દરેક માણસે મુખ્ય અધિકારીઓને આધીન રહેવું; કેમ કે ઈખરના તરફથી ન હોય એવો કોઈ અધિકાર હોતો નથી; જે [અધિકારીઓ] છે તેઓ ઈખરથી નિમાયેલા છે; <sup>૨</sup> એથી અધિકારીની સામે જે થાય છે તે ઈખરના ઠરાવ વિરુદ્ધ થાય છે અને જેઓ વિરુદ્ધ થાય છે તેઓ પોતાના પર શિક્ષા વહોરી લેશો.

<sup>૩</sup> કેમ કે સારાં કામ કરનારને અધિકારી ભયઝુપ નથી, પણ ખરાબ [કામ કરનારને છે]. અધિકારીની તને બીક ન લાગે, તેવી તારી ઇરણા છે? તો તું સાંચ કર; તેથી તે તારી પ્રશંસા કરશે. <sup>૪</sup> કેમ કે તારા હિતને અર્થે તે ઈખરનો કારબાચી છે; પણ જો તું ખરાબ કરે તો રડ રાખ, કેમ કે તે કારણ વિના તરવાર રાખતો નથી; તે ઈખરનો કારબાચી છે, એટલે ખરાબ કરનારને તે કોપજીપી બદલો આપનાર છે. <sup>૫</sup> તે માટે

કેવળ કોપની બીકથી જ નહિ, પરંતુ પ્રેરકભૂદ્ધિની ખાતર પણ તમારે તેને આધીન રહેવું જ જોઈએ.

<sup>૬</sup> વળી એ કારણ માટે તમે કર પણ ભરો છો, કેમ કે અધિકારીઓ ઈશ્વરના સેવક છે અને તે જ કામમાં લાગુ રહે છે. <sup>૭</sup> પ્રત્યેકને તેના જે હક હોય તે આપો: જેને કરનો તેને કર; જેને દાણનો તેને દાણ; જેને બીક; જેને માનનો તેને માન.

### એકબીજા પ્રત્યેની ફરજો

<sup>૮</sup> એકબીજા ઉપર પ્રેમ રાખવો એ સિવાય બીજું દેવું કોઈનું ન કરો, કેમ કે જે કોઈ અન્ય ઉપર પ્રેમ રાખે છે તેણે નિયમશાસ્ત્રને પૂરેપૂરું પાણ્યું છે. <sup>૯</sup> કારણ કે 'તારે ત્યાખિયાર ન કરવો, ખૂન ન કરવું, ચોરી ન કરવી, લોભ ન રાખવો એવી જે આજ્ઞાઓ છે તેઓનો સાર આ વચ્ચનમાં સમાયેલો છે, 'પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખવો.' <sup>૧૦</sup> પ્રેમ પોતાના પડોશીનું કંઈ ખોટું કરતો નથી, તેથી પ્રેમ એ નિયમશાસ્ત્રનું સંપૂર્ણ પાલન છે.

<sup>૧૧</sup> સમય પારખીને એ [યાદ રાખો] કે હમણાં તમારે ઊંઘમાંથી ઊઠવાની વેળા આવી ચૂકી છે; કારણ કે જે વેળાએ આપણે વિજ્ઞાસ કરવા માંદથો, તે કરતાં હાલ આપણો ઉદ્ધાર નજીક આવેલો છે. <sup>૧૨</sup> રાત ઘણી ગઈ છે, દિવસ પાસે આવ્યો છે; માટે આપણે અંધકારનાં કામો તજુ દઈને પ્રકાશનાં હથિયારો સજ્જાએ.

<sup>૧૩</sup> દિવસે જેમ ઘટે તેમ આપણે શોભતી શીતે વર્તીએ; મોજશોખમાં તથા નશામાં નહિ, વિષયભોગમાં તથા વાસનામાં નહિ, ઝઘડામાં તથા અદેખાઇમાં નહિ. <sup>૧૪</sup> પણ તમે પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્તને પહેંચી લો અને દેહને માટે, એટલે તેની દુષ્ટ ઇચ્છાઓને અર્થે, વિચારણા કરો નહિ.

## ૧૪

### તારા ભાઈનો ન્યાય ન કર

<sup>૧</sup> વિજ્ઞાસમાં જે નખણો હોય તેનો અંગીકાર કરો, પણ સંદેહ પડતી બાબતોના વાદવિવાદને માટે નહિ. <sup>૨</sup> કોઈનો વિજ્ઞાસ તો એવો છે કે તે બધું જ ખાય છે, પણ કોઈ તો વિજ્ઞાસમાં નખણો હોવાથી માત્ર શાકભાજુ જ ખાય છે.

<sup>૩</sup> જે ખાય છે તેણે ન ખાનારને તુચ્છ ન ગણવો; અને જે ખાતો નથી તેણે ખાનારને અપરાધી ન ઠરાવવો; કારણ કે ઈશ્વરે તેનો સ્વીકાર કર્યો છે. <sup>૪</sup> તું કોણ છે કે બીજાના નોકરને અપરાધી ઠરાવે? તેનું ઊભા રહેવું કે પડવું તે તેના પોતાના માલિકના હાથમાં છે. પણ તેને ઊભો રાખવામાં આવશે, કેમ કે પ્રભુ તેને ઊભો રાખવાને સમર્થ છે.

<sup>૫</sup> કોઈ એક તો અમૃક દિવસને અન્ય દિવસો કરતાં વધારે પવિત્ર માને છે અને બીજો સર્વ દિવસોને સરખા ગણો છે; દરેક પોતપોતાનાં મનમાં સંપૂર્ણ ખાતરી કરવી. <sup>૬</sup> અમૃક દિવસને જે પવિત્ર ગણો છે તે પ્રભુને માટે તેને પવિત્ર ગણો છે; જે ખાય છે તે પ્રભુને માટે ખાય છે, કેમ કે તે ઈશ્વરનો આભાર માને છે; અને જે નથી ખાતો તે પ્રભુને માટે નથી ખાતો અને ઈશ્વરનો આભાર માને છે.

<sup>૭</sup> કેમ કે આપણામાંનો કોઈ પણ પોતાને અર્થે જુવતો નથી અને કોઈ પોતાને અર્થે મરતો નથી. <sup>૮</sup> કારણ કે જો જીવીએ છીએ, તો પ્રભુની ખાતર જીવીએ છીએ; અથવા જો મરીએ છીએ, તો પ્રભુની ખાતર મરીએ છીએ; તે માટે ગમે તો આપણે જીવીએ કે મરીએ, તોપણ આપણે પ્રભુના જ છીએ. <sup>૯</sup> કેમ કે મૃત અને જીવંત બન્નેના તે પ્રભુ થાય, એ જ હેતુથી ખ્રિસ્ત મરણ પામ્યા અને પાછા સજ્જવન થયા.

<sup>૧૦</sup> પણ તું પોતાના ભાઈને કેમ અપરાધી ઠરાવે છે? તું પોતાના ભાઈને કેમ તુચ્છ ગણો છે? કેમ કે આપણે સર્વને ઈશ્વરના ન્યાયાસનની આગામ ઊભા રહેવું પડશે.

**૧૧** એવું લખેલું છે કે, પ્રભુ કહે છે કે, મારા જીવના સમ કે, દરેક ધૂંટણ મારી આગળ વાંકો વળશે અને દરેક જીબ ઈંઘરની સ્તુતિ કરશે.

**૧૨** એ માટે આપણા પ્રત્યેકને પોતપોતાનો હિસાબ ઈંઘરને આપવો પડશે.

### તમારા ભાઈને પાડવા ન દો

**૧૩** તો હવેથી આપણે એકબીજા દોષારોપણ કરીએ નહિ; પણ તેના કરતાં કોઈએ પોતાના ભાઈના માર્ગમાં ઠેસ કે ઠોકરણુપ કશું મૂકવું નહિ, એવો નિયમ કરવો, તે સારું છે.

**૧૪** હું જાણું છું કે, પ્રભુ ઈંસુમાં મને પૂર્ણપૂર્ણી ખાતરી છે કે, કોઈ પણ ચીજ જાતે અશુદ્ધ નથી; પરંતુ જેને જે કંઈ અશુદ્ધ લાગે છે તેને માટે તે અશુદ્ધ છે. **૧૫** જો તારા ભોજનને લીધે તારા ભાઈને ખેદ થાય છે, તો તે બાબતમાં તું પ્રેમના નિયમ પ્રમાણે વર્તતો નથી. જેને સારું ખ્રિસ્ત મૃત્યુ પામ્યા તેનો નાશ તું તારા ભોજનથી ન કર.

**૧૬** તેથી તમારું જે સારું છે તે વિષે ખોટું બોલાય એવું થવા ન દો. **૧૭** કેમ કે ઈંઘરનું રાજ્ય તો ખાવાપીવામાં નથી; પણ ન્યાયીપણામાં, શાંતિમાં અને પવિત્ર આત્માથી ભળતા આનંદમાં, છે.

**૧૮** કેમ કે તે (બાબત)માં જે ખ્રિસ્તની સેવા કરે છે, તે ઈંઘરને પસંદ તથા માણસોને માન્ય થાય છે. **૧૯** તેથી જે બાબતો શાંતિકારક છે તથા જે વડે આપણે એકબીજામાં સુધારો કરી શકીએ તેવી છે. તેની પાછળ આપણે લાગુ રહેવું.

**૨૦** ખાવાને કારણે ઈંઘરનું કામ તોડી ન પાડો; બધું શુદ્ધ છે ખરું, પણ તે ખાવાથી જેને ઠોકર લાગે છે તે માણસને માટે તે ખોટું છે. **૨૧** માંસ ન ખાવું, ક્રાક્શારસ ન પીવો અને બીજુ જે કોઈ બાબતથી તારો ભાઈ ઠોકર ખાય છે, તે ન [કરવું] તે તને ઉચિત છે.

**૨૨** જે વિશ્વાસ તને છે તે તારા પોતામાં ઈંઘરની સમક્ષ રાખ. પોતાને જે વાજબી લાગે છે, તે બાબતમાં જે પોતાને અપરાધી ઠરાવતો નથી તે આશીર્વાદિત છે. **૨૩** પણ જેને જે વિષે શંકા રહે છે તે જો તે ખાય છે તો તે અપરાધી ઠરે છે, કેમ કે તે વિશ્વાસથી [ખાતો નથી]; અને જે વિશ્વાસથી નથી તે બધું તો પાપ છે.

## ૧૫

### પોતાને નહિ, પણ બીજાને ખુશ કરો

**૧** હવે નિર્બંધોની નબળાઈને ચલાવી લેવી અને પોતાની ખુશી પ્રમાણે ન કરવું, એ આપણા શક્તિમાનોની ફરજ છે. **૨** આપણામાંના દરેકે પોતાના પડોશીને તેના કલ્યાણને માટે [તેની] ઉજ્જ્વલિને અર્થે ખુશ કરવો.

**૩** કેમ કે ખ્રિસ્ત પોતે પણ મનસ્વી રીતે વર્તતા ન હતા, પણ જેમ લખ્યું છે કે, 'તારી નિંદા કરનારાઓની નિંદા મારા પર પડી.' **૪** કેમ કે જેટલું અગાઉ લખેલું હતું, તે આપણાને શિખામણ મળે તે માટે લખવામાં આવ્યું હતું કે, ધીરજથી તથા પવિત્રશાસ્ત્રમાંના દિલાસાથી આપણે આશા રાખીએ.

**૫** તમે એક ધિતે તથા એક અવાજે, ઈંઘરનો, એટલે આપણા પ્રભુ ઈંસુ ખ્રિસ્તનાં પિતાનો ભહિમા પ્રગટ કરો **૬** એ માટે ધીરજ તથા દિલાસો દેનાર ઈંઘર તમને એવું વરદાન આપો કે તમે ખ્રિસ્ત ઈંસુને અનુસરીને અંદરોઅંદર એક જ મનના થાઓ.

### બિનયહૂદીઓને સુવાર્તા

**૭** માટે, ખ્રિસ્તે જેમ ઈંઘરના ભહિમાને અર્થે તમારો સ્વીકાર કર્યો, તેમ તમે પણ એકબીજાનો સ્વીકાર કરો.

૮ વળી હું કહું છું કે, જે વચનો પૂર્વજોને આપેલાં હતાં, તેઓને તે સત્ય ઠરાવે, <sup>૯</sup> અને વળી વિદેશીઓ પણ તેની દયાને લીધે ઈશ્વરનો ભહિમા પ્રગટ કરે, એ માટે ઈભુ ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના સત્યને લીધે સુજ્ઞતીઓના સેવક થયા. લખેલું છે કે, એ કારણ માટે હું વિદેશીઓમાં તમારી સ્તુતિ કરીશ અને તમારા નામનું ગીત ગાઈશ.

૧૦ વળી તે કહે છે કે, એ બિનયહૂદીઓ, તમે તેના લોકોની સાથે આનંદ કરો.

૧૧ વળી, હે સર્વ બિનયહૂદીઓ પ્રભુની સ્તુતિ કરો અને સર્વ લોકો તેમનું સ્તવન કરો.

૧૨ વળી યશાયા કહે છે કે, થિશાઈની જડ, એટલે બિનયહૂદીઓ ઉપર રાજ કરવાને જે ઊભા થવાનાં છે, તે થશે; તેના પર બિનયહૂદીઓ આશા રાખશે.

૧૩ હવે ઈશ્વર કે, જેમનાં પર તમે આશા રાખો છો, તે તમને વિશ્વાસ રાખવામાં અખંડ હર્ષ તથા શાંતિ વડે ભરપૂર કરો, જેથી પવિત્ર આત્માની શક્તિથી તમારી આશા વૃદ્ધિ પામે.

### પાઉલનું સીધા શબ્દોમાં લખવાનું કારણ

૧૪ એ મારા બાઈઓ, મને તમારા વિષે પૂરી ખાતરી છે કે તમે પોતે સંપૂર્ણ ભલા, સર્વ જ્ઞાનસંપદી અને એકબીજાને ચેતવણી આપવાને શક્તિમાન છો.

૧૫ તે છતાં બિનયહૂદીઓ પવિત્ર આત્માથી પાવન થઈને માન્ય અર્પણ થાય માટે ઈશ્વરની સુવાર્તાનો યાજક થઈને હું બિનયહૂદીઓ પ્રત્યે ખ્રિસ્ત ઈસ્ટનો સેવક થાંનું, <sup>૧૬</sup> એ કારણથી ઈશ્વરે મને જે કૃપાદાન આપ્યું છે, તેને આધારે તમને ફરીથી સહેજ યાદ કરવવાં માટે વિશેષ હિંમત રાખીને મેં આ પત્ર તમારા પર લખ્યો છે.

૧૭ તેથી ઈશ્વરને અર્થે કરેલાં કાર્યો સંબંધી મને ખ્રિસ્ત ઈસ્ટમાં ગૌરવ કરવાનું પ્રયોજન છે. <sup>૧૮</sup> કેમ કે પવિત્ર આત્માના પરાક્રમથી, વાણી અને કાર્ય વડે થમટકાસિક શિદ્ધિનો તથા આશ્રય્યકર્માના પ્રભાવથી બિનયહૂદીઓને આજ્ઞાંકિત કરવા માટે ખ્રિસ્તે જે કામો મારી પાસે કરાવ્યાં છે, તે સ્કિવાય બીજાં કોઈ કામો વિષે બોલવાની હિંમત હું કરીશ નહિં; <sup>૧૯</sup> એટલે યરૂશાલેમથી રવાના થઈને ફરતાં ફરતાં છેક ઇલુચીકમ સુધી મેં ખ્રિસ્તની સુવાર્તા સંપૂર્ણ શીતે પ્રગટ કરી છે એ વિષે જ હું બોલીશ;

૨૦ એવી શીતે તો સુવાર્તા પ્રગટ કરવામાં મેં એવો નિયમ રાખ્યો છે કે, જ્યાં ખ્રિસ્તનું નામ [જાળવામાં આવ્યું] હતું ત્યાં [બોધ કરવો] નહિં, રખેને બીજાના પાથા પર હું બાંધ્યું; <sup>૨૧</sup> લખેલું છે કે 'જેઓને તેમના સંબંધીના જાળકારી મળી ન હતી તેઓ જોશે અને જેઓએ સાંભળ્યું ન હતું તેઓ સમજશે.'

### રોમની મુલાકાત લેવાની પાઉલની થોજના

૨૨ તે જ કારણથી તમારી પાસે આવવામાં મને આટલી બધી વાર લાગી છે. <sup>૨૩</sup> પણ હવે આ પ્રદેશમાં મારે કોઈ સ્થળ બાકી રહેલું નથી અને ઘણાં વર્ષથી તમારી પાસે આવવાની અભિલાષા હું ધરાવું છું;

૨૪ માટે જ્યારે હું સ્પેન જઈશ [ત્યારે હું તમારી પાસે આવીશ;] (કેમ કે મને આશા છે કે ત્યાં જતા હું તમને મળીશ અને પ્રથમ તમારી સંગતથી કેટલેક દરજે સંતોષ પામ્યા પણી ત્યાં જવા માટે તમારી વિદાયગીચી લઈશ.) <sup>૨૫</sup> પણ હાલ તો હું સંતોની સેવામાં યરૂશાલેમ જાઉં છું.

૨૬ કેમ કે યરૂશાલેમના સંતોમાં જેઓ ગરીબ છે, તેઓને માટે કંઈ દાન એકત્ર કરવું, એ મકદૂનિયાના તથા અખાયાના બાઈઓને સારું લાગ્યું. <sup>૨૭</sup> તેઓને સારું લાગ્યું; અને તેઓ તેમના ઝણીઓ છે. કેમ કે જો બિનયહૂદીઓ તેઓની આટિમક બાબતોમાં

ભાગીદાર થયા, તો સાંસારિક બાબતોમાં તેઓની સેવા કરવી એ તેઓની પણ ફરજ છે.

<sup>૨૮</sup> તેથી એ કામ પૂરું કરીને અને તેઓને માટે તે ફળ અવશ્ય પહોંચાડીને, હું તમને મળીને સ્પેન જઈશ. <sup>૨૯</sup> હું જાણું છું કે હું તમારી પાસે આવીશ ત્યારે હું ખ્રિસ્તનાં સંપૂર્ણ આશીર્વાદો લઈને આવીશ.

<sup>૩૦</sup> હવે, ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્તની ખાતર તથા પવિત્ર આત્માના પ્રેમની ખાતર હું તમને વિનંતી કરું છું કે, <sup>૩૧</sup> હું યદ્દુદ્દિયામાંના અવિજ્ઞાસીઓના [હુમલા] થી બચી જાઉં અને થરશાલેમ જઈને સંતોને સારુ જે સેવા હું બજાવું છું, તે તેમને પસંદ પડે; <sup>૩૨</sup> અને ઈશ્વરની ઇરણાથી હું આનંદસહિત તમારી પાસે આવું અને તમારી સાથે વિસામો પામું એવી તમે મારે માટે આગ્રહપૂર્વક ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરીને મને સહાય કરો.

<sup>૩૩</sup> હવે શાંતિદાતા ઈશ્વર તમો સર્વની સાથે હો. આમીન.

## ૧૬

### વ્યક્તિગત સલામ

<sup>૧</sup> વળી આપણી બહેન ફેલી જે કિંખ્યામાંના વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાયની સેવિકા છે, તેને માટે હું તમને ભલામણ કરું છું કે, <sup>૨</sup> સંતોને ઘટે તેવી રીતે તમે પ્રભુને લીધે તેનો અંગીકાર કરો, અને જે કોઈ બાબતમાં તેને તમારી [મદદની] જરૂર પડે તેમાં તમે તેને સહાય કરજો; કેમ કે તે પોતે મને તથા ઘણાંને પણ સહાય કરનાર થઈ છે.

<sup>૩</sup> ખ્રિસ્ત ઈસ્ટમાં મારી સાથે કામ કરનારાં પ્રિસ્કા તથા આકુલાને સલામ કહેજો; <sup>૪</sup> તેઓએ મારા જીવને માટે પોતાની ગરદનો ધરી છે; તેઓનો ઉપકાર ઐકલો હું જ નહિ, પણ બિનયદૂદીઓમાંના સર્વ વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાય પણ માને છે; <sup>૫</sup> વળી તેઓના ઘરમાં જે વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાય છે તેને સલામ કહેજો. મારો વહાલો અપાઈનેતસ જે ખ્રિસ્તને સારુ આસ્તિયાનું પ્રથમફળ છે, તેને સલામ કહેજો.

<sup>૬</sup> મરિયુભુ જેણો તમારે માટે ઘણી મહેનત કરી તેને સલામ કહેજો. <sup>૭</sup> મારા સગાં તથા મારી સાથેના બંદીવાન આન્દોનિકસ તથા જુનિયાસને સલામ કહેજો. તેઓ પ્રેરિતોમાં જાણીતા છે અને મારી અગાઉ ખ્રિસ્તમાં આવ્યા હતા. <sup>૮</sup> પ્રભુમાં મારા વહાલાં આંપિલયાતસને સલામ કહેજો.

<sup>૯</sup> ખ્રિસ્તમાં અમારી સાથે કામ કરનાર ઉર્જાનસને તથા મારા વહાલાં સ્તાખુસને સલામ કહેજો. <sup>૧૦</sup> ખ્રિસ્તમાં માનવંતા આપોલસને સલામ કહેજો. આરીસ્તોખુલસના ઘરનાંને સલામ કહેજો. <sup>૧૧</sup> મારા સગાં હેરોદિયાને સલામ કહેજો. નાકીસસના ઘરમાંના જેઓ પ્રભુમાં વિજ્ઞાસીઓ છે તેઓને સલામ કહેજો.

<sup>૧૨</sup> પ્રભુને નામે પરિશ્રમ કરનારી શ્રુફેનાને તથા શ્રુફોસાને સલામ કહેજો, વહાલી પેર્સિસ જેણો પ્રભુના કાભમાં ઘણી મહેનત કરી છે તેને સલામ કહેજો. <sup>૧૩</sup> પ્રભુમાં પસંદ કરેલા ઝફસને અને તેની તથા મારી માને સલામ કહેજો. <sup>૧૪</sup> આસુંઝિતસ, ફલેગોન, હેર્મસ, પાત્રોભાસ તથા હર્માસને અને તેઓની સાથે જે બીજા ભાઈઓ છે, તેઓને સલામ કહેજો.

<sup>૧૫</sup> ફિલોલોગસને તથા જુલિયાને, નેરીઅસને તથા તેની બહેનને અને ઓલિમ્પાસને તથા તેઓની સાથે જે સંતો છે તેઓ સર્વને સલામ કહેજો. <sup>૧૬</sup> પવિત્ર ચુંબન કરીને તમે એકબીજાને સલામ કરજો. ખ્રિસ્તનાં સર્વ વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાયો તમને સલામ કરે છે.

**૧૭** હવે, હે બાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, જે બોધ તમને મહયો છે તેથી વિરુદ્ધ જેઓ તમારામાં ફૂટ પાડે છે અને ઠોકરણપ થાય છે, તેઓને દયાનમાં રાખીને તમે તેઓનાથી દૂર રહો. **૧૮** કેમ કે એવા માણસો આપણા પ્રભુ જ્યિસ્તની નહિ, પણ પોતાના પેટની સેવા કરે છે; અને મીઠીભીઠી વાતો તથા ખુશામતથી બોણા માણસોનાં મન ભમાવે છે.

**૧૯** પણ તમારું આજ્ઞાપાલન સર્વ લોકોમાં જહેર થયું છે, તેથી હું તમારા સંબંધી આનંદ પામું છું; અને મારી ઇચ્છા એવી છે કે તમે સારી બાબતો વિષે જ્ઞાની, ખોટી બાબતો વિષે બોણા થાઓ. **૨૦** શર્ણિતિદાતા ઈશ્વર શેતાનને વહેલો તમારા પગ નીચે કચડી નંખાવશે.

આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ જ્યિસ્તની ફૂપા તમારા પર હો. આમીન.

**૨૧** મારો સાથી કામદાર તિમોથી અને મારા સગાં લુકિયસ, યાસોન તથા સોસીપાતર તમને સલામ કહે છે. **૨૨** હું, તેર્તિયુસ પાઉલના આ પત્રનો લખનાર, પ્રભુમાં તમને સલામ લખું છું.

**૨૩** મારા તથા સમગ્ર વિશ્વાસી સમુદ્દરાયના યજ્માન ગાથસ તમને સલામ કહે છે. શહેરનો ખણનચી એરાસ્તસ તથા બાઈ કવાર્તસ તમને સલામ કહે છે. **૨૪** આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ જ્યિસ્તની ફૂપા તમ સર્વ પર હો. આમીન.

### છેલ્દે સ્તુતિસ્લાપ પ્રાર્થના

**૨૫** હવે જે મર્મ આર્દ્ધથી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યો હતો, પણ આ સમયમાં પ્રક્ષિદ્ધ થયો છે અને સર્વ પ્રજાઓ વિશ્વાસને આધીન થાય, એ માટે સન્નાતન ઈશ્વરની આજ્ઞાથી પ્રબોધકોના લેખોમાં તેમને જણાવવાંમાં આવ્યો છે, **૨૬** તે મર્મના પ્રકટીકરણ પ્રમાણે મારી સુવાર્તા, એટલે ઈસ્ટ જ્યિસ્ત વિષેના ઉપદેશ પ્રમાણે તમને દૃઢ કરવાને જે શક્તિમાન છે,

**૨૭** તે એકલા જ્ઞાની ઈશ્વરને, ઈસ્ટ જ્યિસ્ત દ્વારા સર્વકાળ સુધી મહિમા હો. આમીન.

## The First Epistle of Paul to the Corinthians કર્દિથી ઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર

### અભિવાદન

<sup>૧</sup> કર્દિથમાંના ઈશ્વરના વિજ્ઞાસી સમુદાયના, જેઓને ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુમાં પવિત્ર કરવામાં આવેલા છે, જેઓને સંતો તરીકે તેડવામાં આવેલા છે તથા જેઓ હરકોઈ સ્થળો આપણા પ્રભુ, એટલે તેઓના તથા આપણા પ્રભુ, ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તને નામે પ્રાર્થના કરે છે તે સર્વને, <sup>૨</sup> આપણા ઈશ્વરની ઈચ્છાથી ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તનો પ્રેરિત થવાને તેડાયેલો પાઉલ તથા બાઈ સોસ્થનેસ લખે છે. <sup>૩</sup> આપણા પિતા ઈશ્વર તરફથી તથા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્ત તરફથી તમને કૃપા તથા શાંતિ હો.

### આભારદર્શન

<sup>૪</sup> ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુમાં ઈશ્વરની જે કૃપા તમને આપવામાં આવી છે, તેને માટે હું તમારા વિષે મારા ઈશ્વરનો આભાર નિત્ય માનું છું; <sup>૫</sup> કેમ કે જેમ ખ્રિસ્ત વિષેની અમારી સાક્ષી તમારામાં દ્રદ થઈ તેમ, <sup>૬</sup> સર્વ બોલવામાં તથા સર્વ જ્ઞાનમાં, તમે સર્વ પ્રકારે તેમનાંમાં બરપૂર થયા;

<sup>૭</sup> જેથી તમે કોઈ પણ કૃપાદાનમાં અપૂર્ણ ન રહેતાં, આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તનાં પ્રગટ થવાની રાહ જુઓ છો. <sup>૮</sup> તમે આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તને દિવસે નિર્દોષ માલુમ પડો, એ માટે તે તમને અંત સુધી દૂદ રાખશે. <sup>૯</sup> જે ઈશ્વરે તમને તેમના દીકરા આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તની સંગતમાં તેડેલા છે, તે વિજ્ઞાસુ છે.

### કર્દિથની મંડળીમાં પક્ષાપક્ષી

<sup>૧૦</sup> હવે, બાઈઓ, હું આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તને નામે તમને વિનંતી કરું છું કે તમે સર્વ દરેક બાબતમાં એકમત થાઓ, તમારામાં પક્ષ પડવા ન દેતાં એક જ મનના તથા એક જ મતના થઈને પૂર્ણ ઔકથમાં રહો. <sup>૧૧</sup> મારા બાઈઓ, આ એટલા માટે કહું છું કે તમારા સંબંધી કલોએના ઘરનાં ભાણસો તરફથી મને ખબર મળી છે કે તમારામાં વાદવિવાદ પડયા છે.

<sup>૧૨</sup> એટલે મારા કહેવાનો અર્થ એ છે કે, તમારામાંનો કોઈ કહે છે કે, 'હું તો પાઉલનો;' [કોઈ કહે છે કે,] 'હું તો આપોલસનો' [કોઈ કહે છે કે,] 'હું તો કેફાનો;' અને [કોઈ કહે છે કે,] 'હું તો ખ્રિસ્તનો છું.' <sup>૧૩</sup> શું ખ્રિસ્તનાં ભાગ થયા છે? શું પાઉલ તમારે માટે વધુસ્તંભે જડાયો છે? અથવા શું તમે પાઉલના નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા?

<sup>૧૪</sup> હું ઈશ્વરની સ્તુતિ કરું છું કે, કિસ્પસ તથા ગાયસ સિવાય મેં તમારામાંના કોઈનું બાપ્તિસ્મા કર્યું નથી. <sup>૧૫</sup> રખેને એમ ન થાય કે તમે મારે નામે બાપ્તિસ્મા પામ્યા હતા. <sup>૧૬</sup> વળી સ્તેફનના કુટુંબનું પણ મેં બાપ્તિસ્મા કર્યું હતું; એ સિવાય મેં બીજા કોઈનું બાપ્તિસ્મા કર્યું હોય, એની મને ખબર નથી.

<sup>૧૭</sup> કારણ કે બાપ્તિસ્મા કરવા માટે નહિ, પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરવા માટે, ખ્રિસ્તે મને મોકલ્યો; [એ કામ] વિદ્વતાથી ભરેલા પ્રવચનથી નહિ, એમ ન થાય કે ખ્રિસ્તનો વધુસ્તંભ નિર્ધર્થક થાય.

ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુનું જ્ઞાન અને સામર્થ્ય

૧૯ કેમ કે નાશ પામનારાઓને તો વધસ્તંભની વાત મૂર્ખતા [જેવી લાગે] છે; પણ અમો ઉદ્ધાર પામનારાઓને તો તે ઈશ્વરનું સામર્થ્ય છે. ૨૦ કેમ કે લખેલું છે કે, 'હું જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનનો નાશ કરીશ અને બુદ્ધિમાનોની બુદ્ધિને નિર્બદ્ધ કરીશ.'

૨૦ જ્ઞાની કયાં છે? શાસ્ત્રી કયાં છે? આ જમાનાનો વાદવિવાદ કરનાર કયાં છે? શું ઈશ્વરે જગતના જ્ઞાનને મૂર્ખતા હરાવી નથી? ૨૧ કેમ કે જથારે (ઈશ્વરે પોતાના જ્ઞાન પ્રમાણે [નિર્ભાણ કર્યું હતું તેમ]) જગતે પોતાના જ્ઞાન વડે ઈશ્વરને ઓળખા નહિ, ત્યારે જગત જેને મૂર્ખતા ગણે છે તે સુવાર્તા પ્રગટ કરવા કારા વિશ્વાસ કરનારાઓનો ઉદ્ધાર કરવાનું ઈશ્વરને પસંદ પડયું.

૨૨ યહૂદીઓ ચમત્કારિક ચિંતનો માગે છે અને ગ્રીક લોકો જ્ઞાન શોધે છે; ૨૩ પણ અમે તો વધસ્તંભે જડાયેલા ખ્રિસ્તને પ્રગટ કરીએ છીએ, તે તો યહૂદીઓને અવરોધઝ્ઞપ અને ગ્રીક લોકોને મૂર્ખતાઝ્ઞપ લાગે છે;

૨૪ પરંતુ જેઓને તેડવામાં આવ્યા, પણ તે યહૂદી હોથ કે ગ્રીક હોથ, તેઓને તો ખ્રિસ્ત એ જ ઈશ્વરનું સામર્થ્ય તથા ઈશ્વરનું જ્ઞાન છે. ૨૫ કારણ કે માણસો [ના જ્ઞાન] કરતાં ઈશ્વરની મૂર્ખતામાં વિશેષ જ્ઞાન છે, અને માણસો [ની શક્તિ] કરતાં ઈશ્વરની નિર્ભટામાં વિશેષ શક્તિ છે.

૨૬ બાઈઓ, ઈશ્વરના તમારાં તેડાને લક્ષ્યમાં રાખો કે, માનવીય ધોરણ મુજબ તમારામાંના ઘણાં જ્ઞાનીઓ ન હતા, પરાક્રમીઓ ન હતા, ઉચ્ચ કુળમાં જન્મેલા ન હતા. ૨૭ પણ ઈશ્વરે જ્ઞાનીઓને શર્માવવા સારુ દુનિયાના મૂર્ખોને અને શક્તિમાનોને શર્માવવા સારુ દુનિયાના નિર્ભટોને પસંદ કર્યા છે;

૨૮ વળી જેઓ [મોટા મનાય] છે તેઓને નહિ જેવા કરવા માટે, ઈશ્વરે દુનિયાના અકુલીનોને, ધિક્કાર પામેલાઓને તથા જેઓ કશી [વિસાતમાં] નથી તેઓને પસંદ કર્યા છે ૨૯ કે, કોઈ મનુષ્ય ઈશ્વરની આગળ અભિમાન કરે નહિ.

૩૦ પણ ઈશ્વર [ની ફૂપા] થી તમે ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તમાં છો, તેઓ તો ઈશ્વર તરફથી આપણે સારુ જ્ઞાન, ન્યાયીપણું, પવિત્રતા તથા ઉદ્ધાર થયા છે; ૩૧ લખેલું છે કે, 'જે કોઈ ગર્વ કરે તે પ્રભુમાં ગર્વ કરે.'

## ૨

### વધસ્તંભે જડાયેલા ખ્રિસ્ત વિષેનો સંદેશ

૧ બાઈઓ, હું જથારે તમારી પાસે આવ્યો, ત્યારે તમને ઈશ્વર વિષેની સાક્ષી પ્રગટ કરવા હું ઉત્તમ વક્તૃત્વ કે જ્ઞાન બતાવીને આવ્યો નહોતો. ૨ કેમ કે ઈસ્ટુ ખ્રિસ્ત, જે વધસ્તંભે જડાયેલા, તે સિવાય હું તમારી સાથે રહીને બીજું કંઈ જ ન જાણું, એવો મેં નિશ્ચય કર્યો હતો.

૩ હું નિર્ભટામાં, બયમાં તથા ઘણી ધ્રુજારીમાં તમારી સાથે રહ્યો હતો. ૪ મારી વાતનો તથા મારા પ્રચારનો આધાર માનવી જ્ઞાનની મનોહર ભાષા ઉપર નિર્ભર નહોતો, પણ [પવિત્ર] આત્માના તથા સામર્થ્યના પ્રમાણ પર હતો ૫ કે, તમારા વિશ્વાસનો આધાર માણસોના જ્ઞાન પર નહિ, પણ ઈશ્વરના સામર્થ્ય પર હોથ.

### ઈશ્વરનું જ્ઞાન

૬ જેઓ અનુભવી છે તેઓની સાથે અમે જ્ઞાનની વાત કરીએ છીએ; પણ તે આ જમાનાનું જ્ઞાન નહિ, તથા આ જમાનાનાં નાશ પામનાર અધિકારીઓનું [જ્ઞાન] પણ નહિ; ૭ પણ ઈશ્વરનું [જ્ઞાન], એટલે જે ગુપ્ત રખાયેલું જ્ઞાન સૂચિના આરંભ પૂર્વથી

ઈશ્વરે આપણા ભિન્નાને સારુ નિર્માણ કર્યું હતું, તેમની વાત અમે મર્મમાં બોલીએ છીએ.

<sup>c</sup> આ જમાનાનાં અધિકારીઓમાંના કોઈને તે [જ્ઞાન] ની સમજ નથી; કેમ કે જો તેઓને તેની સમજ હોત તો તેઓએ ભિન્નાવાન પ્રભુને વધસ્તંબે જડ્યાં ન હોત.

<sup>c</sup> પણ લખેલું છે કે, “જે બાબતો આંખે જોઈ નથી, કાને સાંભળી નથી, જે માણસના મનમાં પ્રવેશી નથી, જે બાબતો ઈશ્વરે પોતાના પ્રેમ કરનારાઓને માટે તૈયાર કરી છે;

<sup>૧૦</sup> તો ઈશ્વરે પોતાના પવિત્ર આત્માથી આપણાને પ્રગટ કર્યા છે;” કેમ કે આત્મા સર્વને, હા ઈશ્વરના ઊંડા [વિચારો] ને પણ શોધે છે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે કોઈ માણસની વાતો તે માણસમાં જે આત્મા છે તે સિવાય કથો માણસ જાણો છે? એમ જ ઈશ્વરના આત્મા સિવાય ઈશ્વરની વાતો બીજો કોઈ જાણતો નથી.

<sup>૧૨</sup> પણ અમે જગતનો આત્મા નહિ, પણ જે આત્મા ઈશ્વર તરફથી છે તે પામ્યા છીએ; જેથી ઈશ્વરે આપણાને જે બાબતો આપેલી છે તે અમે જાણીએ છીએ. <sup>૧૩</sup> તે જ અમે બોલીએ છીએ. માનવી જ્ઞાને શીખવેલી ભાષામાં નહિ, પણ પવિત્ર આત્માએ શીખવેલી ભાષામાં; આદ્યિક બાબતોને આદ્યિક ભાષાથી સમજાવીએ છીએ.

<sup>૧૪</sup> સાંસારિક માણસ ઈશ્વરના આત્માની વાતોનો સ્વીકાર કરતું નથી; કેમ કે તે વાતો તેને મૂર્ખતા જેવી લાગે છે; અને તે આદ્યિક શીતે સમજાય છે, તેથી તે તેમને સમજી શકતું નથી. <sup>૧૫</sup> પણ જે માણસ આદ્યિક છે તે સર્વને પારખે છે, પણ પોતે કોઈથી પરખાતો નથી. <sup>૧૬</sup> કેમ કે પ્રભુનું મન કોણો જાણ્યું છે કે, તે તેમને બોધ કરે? પણ અમને તો જ્ઞાનનું મન છે.

### ૩

#### ઈશ્વરના સહકાર્યકરો

<sup>૧</sup> બાઈઓ, જેમ આદ્યિક મનુષ્યોની સાથે વાત કરતો હોઉં તેવી શીતે તમારી સાથે હું વાત કરી શકયો નહિ, પણ સાંસારિકોની સાથે, એટલે જ્ઞાનભાં બાળકોની સાથે વાત કરતો હોઉં તેવી શીતે મેં તમારી સાથે વાત કરી. <sup>૨</sup> મેં તેમને દૂધથી પોષ્યા છે, ભારે ખોરાકથી નહિ; કેમ કે તમે ભારે ખોરાક ખાવાને સમર્થ ન હતા, અને હમણાં પણ સમર્થ નથી;

<sup>૩</sup> કેમ કે તમે હજુ સાંસારિક છો. કેમ કે તમારામાં અદેખાઈ તથા ઝડપા છે, માટે શું તમે સાંસારિક નથી, અને સાંસારિક માણસોની માફક વર્તતા નથી? <sup>૪</sup> કેમ કે જથારે તમારામાંનો એક કહે કે, ‘હું પાઉલનો છું,’ અને બીજો કહે છે કે ‘હું આપોલસનો છું.’ ત્યારે તમે સાંસારિક માણસોની જેમ વર્તન કરતા નથી? <sup>૫</sup> તો આપોલસ કોણ છે? અને પાઉલ કોણ છે? જેમ પ્રભુએ તેઓ દરેકને સેવાકાર્ય આપ્યું છે તે પ્રમાણે તેઓ જીવંત ઈશ્વરના સેવકો જ છે, જેઓનાં દ્વારા તમે વિજ્ઞાસ કર્યો.

<sup>૬</sup> મેં તો માત્ર રોપ્યું, અને આપોલસે પાણી પાથું, પણ ઈશ્વરે તેને ઉગાવ્યું અને વૃદ્ધિ આપી. <sup>૭</sup> માટે સિંચનાર પણ કોઈ નથી; અને રોપનાર કોઈ નથી; વૃદ્ધિ આપનાર ઈશ્વર તે જ [સર્વસ્વ] છે.

<sup>c</sup> રોપનાર તથા સિંચનાર એક છે; પણ દરેકને તેની મહેનત પ્રમાણે બદલો મળશે. <sup>c</sup> કેમ કે અમે ઈશ્વર [ના સેવકો તરીકે] સાથે કામ કરનાર છીએ; તમે ઈશ્વરની ખેતી, ઈશ્વરની ઇમારત છો.

<sup>૧૦</sup> ઈશ્વરની મારા પર થયેલી કુપા પ્રમાણે કુશળ સ્થાપિત તરીકે મેં પાયો નાખ્યો છે; અને તેના પર કોઈ બીજો બાંધે છે. પણ પોતે તેના પર કેવી શીતે બાંધે છે તે

વિષે દરેકે સાવધ રહેવું. <sup>૧૧</sup> કેમ કે જે નંખાયેલો પાથો છે તે તો ઈશુ ખ્રિસ્ત છે. તેમના સિવાય બીજો પાથો કોઈ નાખી શકતું નથી.

<sup>૧૨</sup> પણ જો આ પાથા પર બાંધનાર કોઈ સોનું, ઝુપું, અમૃત્ય પથ્થર, લાકડું કે, પરાળનો ઉપયોગ કરે, <sup>૧૩</sup> તો દરેકનું કામ કેવું છે તે ખુલ્લું કરવામાં આવશે; કેમ કે તે દિવસ તેને ઉધારું પાડશે, અનિનથી તે પ્રગટ કરવામાં આવશે; અને દરેકનું કામ કેવું છે તે અનિન જ પારખશે.

<sup>૧૪</sup> જે કોઈએ તે પાથા પર બાંધકામ કર્યું હશે, તે જો ટકી રહેશે તો તે બદલો પામશે. <sup>૧૫</sup> જો કોઈનું કામ બધી જશે, તો તેને નુકસાન થશે; તોપણ તે જાતે જાણો કે અનિનમાંથી બયેલા જેવો થશે.

<sup>૧૬</sup> તમે ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન છો, અને તમારામાં ઈશ્વરનો પવિત્ર આત્મા વાસ કરે છે, એ શું તમે નથી જાણતા? <sup>૧૭</sup> જો કોઈ ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનનો નાશ કરે, તો ઈશ્વર તેનો નાશ કરશે; કેમ કે ઈશ્વરનું આ ભક્તિસ્થાન તે તો પવિત્ર છે, અને તે [ભક્તિસ્થાન] તમે છો.

<sup>૧૮</sup> કોઈ પોતે પોતાને છેતરે નહિ. જો આ જમાનામાં તમારામાંનો કોઈ પોતાને જ્ઞાની માનતો હોય, તો જ્ઞાની થવા માટે તેણે મૂર્ખ થવું જરૂરી છે. <sup>૧૯</sup> કેમ કે આ જગતનું જ્ઞાન ઈશ્વરની આગળ મૂર્ખતાળપ છે; કેમ કે લખેલું છે કે, પ્રભુ કહેવાતા જ્ઞાનીઓને તેઓની જ ચતુરાઈમાં પકડી પાડે છે. <sup>૨૦</sup> અને વળી, પ્રભુ જાણો છે કે જ્ઞાનીઓના વિચાર ચ્યાર્થ છે.

<sup>૨૧</sup> તો કોઈ પણ માણસે માણસો વિષે અભિમાન ન કરવું, કેમ કે ઈશ્વરે તમને બધું આપેલું છે. <sup>૨૨</sup> પાઉલ, આપોલસ, કેફા, સ્ક્રિટ, જીવન, મરણ, વર્તમાનની કે ભવિષ્યની બાબતો; એ બધું તમારું જ છે; <sup>૨૩</sup> તમે ખ્રિસ્તનાં છો; અને ખ્રિસ્ત ઈશ્વરના છે.

## ૪

### ખ્રિસ્તનાં પ્રેરિતો

<sup>૧</sup> દરેક માણસે અમને ખ્રિસ્તનાં સેવકો તથા ઈશ્વરના ભર્તીને પ્રગટ કરનારા કારબાચીઓ માનવા. <sup>૨</sup> વળી દરેક કારબાચીએ વિશ્વાસુ થવું એ ખૂબ જ જરૂરનું છે.

<sup>૩</sup> પણ તમે કે બીજા માણસો મારો ન્યાય કરો, એ વિષે મને કંઈ ચિંતા નથી; વળી હું પોતે પણ પોતાનો ન્યાય કરતો નથી. <sup>૪</sup> કેમ કે મને પોતાનામાં કશો દોષ દેખાતો નથી, પણ એથી હું ન્યાયી ઠરતો નથી; પણ મારો ન્યાય કરનાર તો પ્રભુ છે.

<sup>૫</sup> માટે તમે સમય અગાઉ, એટલે પ્રભુ આવે ત્યાં સુધી, કંઈ ન્યાય ન કરો; તેઓ અંધકારની છૂપી બાબતોને જહેર કરશે, અને હૃદયોના ગુપ્ત ઇરાદા પ્રગટ કરશે; તે સમયે દરેકની પ્રશંસા ઈશ્વર તરફથી થશે.

<sup>૬</sup> બાઈઓ, મેં એ વાતો તમારે સારુ ઉદાહરણ તરીકે મને પોતાને તથા આપોલસને લાગુ પાડી છે, જેથી તમે અમારાથી એવું શીખો કે જે લખવામાં આવ્યું છે તેની હં ઓઠંગવી નહિ અને એકના પક્ષમાં રહીને બીજાની વિચાર કોઈ બડાઈ કરે નહિ. <sup>૭</sup> કેમ કે કોણ તમારામાં બેદ પાડે છે? તારી પાસે એવું શું છે જે તેં ભફી પ્રાપ્ત કર્યું નથી? જો તેં ભફી પ્રાપ્ત કર્યું છે તો જાતે મેળવ્યું હોય તેમ અભિમાન કેમ કરે છે?

<sup>૮</sup> તમે કયારનાથે સંતુષ્ટ થઈ ગયા છો, અને દ્રવ્યવાન પણ થઈ ગયા છો. અમારા વિના તમે રાજ કરવા લાગ્યા છો. અમારી પણ ઇચ્છા એ છે કે તમે રાજ કરો કે, જેથી અમે પણ તમારી સાથે રાજ કરીએ. <sup>૯</sup> માટે હું વિચારું છું કે, ઈશ્વરે અમો પ્રેરિતોને જાણો

કે છેલ્લાં ભરણાંડ પામનારા હોય એવા બતાવ્યા છે; કેમ કે અમે વિજ્ઞની, સ્વર્ગરૂતોની તથા માણસોની આગળ તમાશા જેવા ખુલ્લાં થયા છીએ.

**૧૦** પ્રિસ્તને માટે અમે મૂર્ખ, પણ તમે પ્રિસ્તમાં બુદ્ધિમાન; અમે નિર્બણ પણ તમે બળવાન; અને તમે માન પામનારા, પણ અમે અપમાન પામનારા થયા છીએ. **૧૧** અત્યાર સુધી અમે ભૂખ્યા, તરફથી તથા વખતો વિનાના છીએ, સત્તાવણી સહન કરીએ છીએ અને દરબાર વિનાના છીએ,

**૧૨** અમે હાથે કામ અને મહેનત કરીએ છીએ; નિંદા પામવા છતાં અમે આશીર્વાદ આપીએ છીએ; સત્તાવણી સહન કરીએ છીએ; **૧૩** તિરસ્કૃત હોવા છતાંથ વિનંતી કરીએ છીએ; અમે હજુ સુધી માનવજગતથી દિક્કાર પામેલા તથા કથરા જેવા છીએ.

**૧૪** હું તમને શરમાવવા માટે આ વાતો લખતો નથી; પણ તમને મારાં પ્રિય બાળકોને સમજુને શિક્ષણ આપું છું. **૧૫** જોકે તમને પ્રિસ્તમાં દસ હજાર શિક્ષકો હોય, તોપણ તમને ઘણાં પિતા નથી; કેમ કે પ્રિસ્ત ઈસુમાં, સુવાર્તાદારા હું તમારો પિતા થથો છું. **૧૬** તેથી હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમે મારા અનુયાયીઓ થાઓ.

**૧૭** મેં તિમોથીને તમારી પાસે મોકલ્યો છે, તે પ્રિસ્તમાં મારો પ્રિય તથા વિજ્ઞાભુ પુત્ર છે. જેમ હું દરેક જગ્યાએ સર્વ વિજ્ઞાસી સમુદ્દરોમાં શીખવું છું તેમ તે પ્રિસ્તમાં મારા માર્ગો વિષે તમને સમરણ કરાવશે. **૧૮** જાણો હું તમારી પાસે પાછો આવવાનો ન હોઉં, એવું સમજુને તમારામાંનાં કેટલાક અભિમાની થઈ ગયા છે.

**૧૯** પણ પ્રભુની ઇચ્છા હશે, તો હું તમારી પાસે વહેલો આવીશ, અને અભિમાનીઓનું બોલવું નહિ, પણ તેઓનું સામર્થ્ય જોઈ લઈશ. **૨૦** કેમ કે ઈશ્વરનું રાજ્ય બોલવામાં નહિ, પણ સામર્થ્યમાં છે. **૨૧** તમારી શી ઇચ્છા છે? હું તમારી પાસે સોટી લઈને આવું, કે પ્રેમભાવે તથા નભ્રભાવે આવું?

## ૫

### **મંડળીમાં વ્યાભિચારી સામે પગલાં**

**૧** મારા સાંભળવામાં આવ્યું એવું છે કે તમારામાં વ્યાભિચાર વ્યાપેલો છે, અને તે પણ એવો કે જે બિનયહૂદી પણ ચાલતો નથી; એટલે કે કોઈએ પોતાના સાવકી માને રાખી છે. **૨** એમ છતાં એ બાબતો વિષે શરમિંદા થવાને બદલે તમે છાતીકાઢીને ચાલો છો! જેણો આ કામ કર્યું છે તેને તમારે તમારામાંથી દૂર કરવો જોઈતો હતો.

**૩** કેમ કે શરીરે હું ગેરહાજર છતાં, આત્મામાં પ્રત્યક્ષ હોવાથી, જાણો હું પોતે હાજર હોઉં એમ, એ કામ કરનારાનો જ્યાય કરી ચૂકયો છું. **૪** કે આપણા પ્રભુ ઈસુ પ્રિસ્તનાં સામર્થ્ય સહિત, તમે મારા આત્મા સાથે એકઠા ભળીને આપણા પ્રભુ ઈસુ પ્રિસ્તનાં નામે, **૫** તમારે એ માણસને શરીરનાં નુકસાનને સારુ શેતાનને સોંપવો કે જેથી પ્રભુ ઈસુના પુનરાગમન સમયે તેનો આત્મા ઉજાર પામે.

**૬** તમે ધમંડ રાખો છો તે યોગ્ય નથી; શું તમે એ જાણતા નથી, કે થોડું ખમીર આખા લોટને ફુલાવે છે? **૭** તમે જુના ખમીરને કાઢી નાખો, એ માટે કે જેમ તમે બેખ્મીર છો, તેમ તમે નવા થઈ જાઓ, કેમ કે આપણા પાખાથજા એટલે પ્રિસ્ત ઈસુએ, આપણે માટે તેમનું બલિદાન આપ્યું છે. **૮** એ માટે જુના ખમીરથી નહિ, એટલે પાપ તથા દુષ્ટતાનાં ખમીરથી નહિ, પણ નિખાલસપણા તથા સત્યતાની બેખ્મીર રોટલીથી આપણે પાખાપર્વ ઉજવીએ.

૯૮ મેં તમને ભારા પત્રમાં લખ્યું છે કે તમે વ્યબિચારીઓની સોભત ન કરો; **૧૦** પણ આ દુનિયાના વ્યબિચારીઓ તથા લોભીઓ, જુલભી કે મૂર્તિપૂજકોની સંગત ન કરો એમ નહિં; કેમ કે જો એમ હોથ તો તમારે ભાનવજગતમાંથી નીકળી જવું પડે.

**૧૧** પણ હમણાં મેં તમને લખ્યું છે, કે જે આપણો ભાઈ કહેવાથ છે, એવો જો કોઈ વ્યબિચારી, લોભી, મૂર્તિપૂજક, નિંદા કરનારો, સ્વછંદી કે જુલમ કરનારો હોથ, તો એવા ભાણસોની સંગત કરવી નહિં, અને તેની સાથે બેસીને ખાવું પણ નહિં. **૧૨** કેમ કે બહારનાઓનો ન્યાય મારે શું કામ કરવો છે? જેઓ વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાયમાનાં છે તેઓનો ન્યાય તમે કરો છો કે નહિં? **૧૩** પણ જેઓ બહાર છે તેઓનો ન્યાય ઈંઘર કરે છે તો તમે તમારામાંથી તે મનુષ્યને દૂર કરો.

## ૬

### અવિજ્ઞાસીઓ સમક્ષ ન જાઓ

**૧** તમારામાંના કોઈને બીજાની સામે તકરાર થઈ હોથ, તો સંતોની આગળ ન જતા અવિજ્ઞાસીઓની આગળ ન્યાય માગવા જાય એ કેવું કહેવાથ? **૨** સંતો ભાનવજગતનો ન્યાય કરશે એ શું તમે જાણતા નથી? અને જો તમારાથી ભાનવજગતનો ન્યાય કરવામાં આવે તો શું તમે તદ્દન નજીવી તકરારોનો ચુકાદો કરવાને થોંથ નથી? **૩** આપણે નરકદૂતોનો ન્યાય કરીશું એ શું તમે જાણતા નથી? તો આ જિંદગીને લગતી બાબતોનો ન્યાય આપણે ના કરી શકીએ?

**૪** એ માટે જો તમારે આ જિંદગીની બાબતોનો ન્યાય કરવાનો હોથ, તો વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાયમાં જેઓને તમે ગણકારતા નથી તેઓને તમે ન્યાય કરવાને બેસાડો છો? **૫** હું તમને શરમાવવાને માટે કહું છું. કે શું ભાઈ ભાઈની વચ્ચે ન્યાય કરી શકે, એવો એક પણ જ્ઞાની ભાણસ તમારામાં નથી? **૬** પણ અહીં તો ભાઈ પોતાના ભાઈ સામે ફરિયાદ કરે છે; અને તે વળી અવિજ્ઞાસીઓ સમક્ષ!

**૭** માટે હમણાં તમારામાં સાચે જ ગેરસમજ ઊભી થઈ છે, કે, તમે એકબીજ સામે ફરિયાદ કરો છો. એમ કરવાને બદલે તમે અન્યાય કેમ સહન કરતા નથી? **૮** ઊલટાનું તમે અન્યાય કરો છો, તથા બીજાનું પડાવી લો છો, અને તે પણ તમારા ભાઈઓનું!

**૯** શું તમે જાણતા નથી કે અન્યાયીઓ ઈંઘરના રાજ્યનો વારસો પામશે નહિં? તમે ભૂલ ન કરો; વળી વ્યબિચારીઓ, મૂર્તિપૂજકો, લંપટો, વિષથીઓ તથા [સજાતીય પુરુષ સંબંધ રાખનારાઓ], **૧૦** ચોચીઓ કરનાર, લોભીઓ, સ્વચંદી, નિંદા કરનારાઓ તથા જુલમથી પૈસા પડાવનારા, તેઓને ઈંઘરના રાજ્યનો વારસો ભણશે નહિં. **૧૧** તમારામાંના કેટલાક એવા હતા, પણ તમે પ્રભુ ઈસ્ટને નામે તથા આપણા ઈંઘરના આત્માથી શુદ્ધ થયા, અને પવિત્રતા અને ન્યાયપણું પાખ્યા છો.

### ઈંઘરના ભહિમા માટે શરીરનો ઉપયોગ

**૧૨** સધળી વસ્તુઓની મને છૂટ છે. પણ એ બધી લાભકારક નથી. પણ હું તેમાંની કોઈથી નિયંત્રિત થવાનો નથી. **૧૩** ખોરાક પેટને માટે છે અને પેટ ખોરાકને માટે છે. પણ ઈંઘર બજ્ઝેનો નાશ કરશે. હવે શરીર વ્યબિચારને માટે નહિં, પણ પ્રભુનો ભહિમા કરવા માટે આપવામાં આવ્યું છે. અને પ્રભુ શરીરને માટે.

**૧૪** ઈંઘરે ઈસ્ટને સજીવન કર્યા છે, અને પોતાના પરાકમથી તે આપણાને પણ (મૃત્યુમાંથી) સજીવન કરશે. **૧૫** આપણાં શરીરો જ્યિસ્તનાં અંગો છે, એ શું તમે નથી જાણતા? ત્યારે શું હું જ્યિસ્તનાં અંગોને વ્યબિચારિણીના અંગો બનાવું? એવું ન થાઓ.

<sup>૧૬</sup> શું તમે નથી જાણતા કે વ્યભિચારિણી સાથે જોડાય છે, તે તેની સાથે એક દેહ થાય છે? કેમ કે શાક્ષત્ર કહે છે કે, તેઓ એક દેહ થશે. <sup>૧૭</sup> પણ પ્રભુની સાથે જોડાય છે તે તેમની સાથે એક આત્મા થાય છે.

<sup>૧૮</sup> વ્યભિચારથી નાસો, માણસ જે પાપ કરે તે શરીર બહારના છે; પણ વ્યભિચારી પોતાના શરીરની વિરુદ્ધ પાપ કરે છે.

<sup>૧૯</sup> શું તમે નથી જાણતા કે તમારામાં જે પવિત્ર આત્મા છે, જે તમને ઈશ્વર પાસેથી આપવામાં આવ્યો છે, તેમનું બક્તિસ્થાન તમારું શરીર છે? અને તમે પોતાના નથી, <sup>૨૦</sup> કેમ કે મૂલ્ય ચૂકવીને તમને ખરીદવામાં આવ્યા છે. તેથી હવે તમારું શરીર અને તમારો આત્મા ઈશ્વરનાં છે, તમારાં શરીરો દ્વારા ઈશ્વરને મહિમા આપો.

## ૭

### લગ્ન વિશેના પ્રક્ષો

<sup>૧</sup> હવે જે બાબતો સંબંધી તમે ભારા પર લખ્યું તે વિષે પુરુષ સ્ત્રીનો સ્પર્શ ના કરે તો સારું. <sup>૨</sup> પણ વ્યભિચાર ન થાય માટે દરેક પુરુષે અને સ્ત્રીએ લગ્ન કરવું,

<sup>૩</sup> પતિએ પોતાની પત્ની પ્રત્યે જવાબદારી નિભાવવી. અને તેમ જ પત્નીએ પોતાના પતિ પ્રત્યેની ફરજ બજાવવી. <sup>૪</sup> પત્નીને પોતાના શરીર પર અધિકાર નથી, પણ પતિને છે; તેમ જ પતિને પોતાના શરીર પર અધિકાર નથી, પણ પત્નીને છે.

<sup>૫</sup> એકબીજાથી જુદાં ના થાઓ, પણ પ્રાર્થના માટે થોડીવાર સુધી એકબીજાની સંમતિથી જુદાં થવું પડે તો થાઓ. પછી પાછા બેગા થાઓ, રખેને શેતાન તમારા માનસિક વિકારને લીધે તમને પરીક્ષણામાં પાડે.

<sup>૬</sup> પણ હું આ વાત તમને આજા તરીકે નહિં પણ મરજિયાત ચીતે કહું છું. <sup>૭</sup> મારી ઇચ્છા છે કે, તમે સર્વ માણસો ભારા જેવા થાઓ. પણ ઈશ્વરે દરેકને પોતપોતાનું અંગત કૃપાદાન આપેલું છે, કોઈને એક પ્રકારનું તો કોઈને બીજા પ્રકારનું કૃપાદાન.

<sup>૮</sup> પણ અપરિણીતોને તથા વિધવાઓને હું કહું છું કે, 'તેઓ જો ભારા જેવા રહે તો તેઓને તે હિતકારક છે.' <sup>૯</sup> પણ જો તેઓ પોતે સંયમ ન રાખી શકે તો તેઓને લગ્ન કરવાની છૂટ છે. કેમ કે બજાવા કરતાં લગ્ન કરવું એ સારું છે.

<sup>૧૦</sup> પણ લગ્ન કરેલાઓને હું આજા કરું છું, હું તો નહિં, પણ પ્રભુ કરે છે, કે પત્નીએ પોતાના પતિથી જુદા થવું નહિં; <sup>૧૧</sup> (પણ જો પત્ની જાતે જુદી થાય તો તેણે લગ્ન કર્યા વિના રહેવું, નહીં તો પતિની સાથે સુલેહ કરીને રહેવું); પતિએ પોતાની પત્નીનો ત્યાગ કરવો નહિં.

<sup>૧૨</sup> હવે બાકીનાઓને તો પ્રભુ નહિં, પણ હું કહું છું કે, જો કોઈ વિશ્વાસી ભાઈને અવિશ્વાસી પત્ની હોય, અને એ તેની સાથે રહેવાને રાજુ હોય, તો પતિએ તેનો ત્યાગ કરવો નહિં; <sup>૧૩</sup> કોઈ વિશ્વાસી પત્નીને અવિશ્વાસી પતિ હોય, અને એ તેની સાથે રહેવાને રાજુ હોય, તો પત્નીએ તેનો ત્યાગ કરવો નહિં. <sup>૧૪</sup> કેમ કે અવિશ્વાસી પતિએ વિશ્વાસી પત્નીથી પવિત્ર કરાયેલો છે, અવિશ્વાસી પત્નીએ વિશ્વાસી પતિથી પવિત્ર કરાયેલી છે; એવું ના હોત તો તમારાં બાળકો અશુભ હોત, પણ હવે તેઓ પવિત્ર છે.

<sup>૧૫</sup> પણ જો અવિશ્વાસી પુરુષ અલગ રહેવા માગે, તો તેને અલગ રહેવા દો; એવા સંજોગોમાં કોઈ વિશ્વાસી ભાઈ કે બહેન બંધનમાં નથી; પણ ઈશ્વરે સૌને શાંતિમાં રહેવા જ્ઞાન તેદ્યાં છે. <sup>૧૬</sup> અરે સ્ત્રી, તું તારા પતિનો ઉદ્ધાર કરીશ કે નહિં, એ તું શી ચીતે જાણી શકે? અરે પુરુષ, તું તારી પત્નીનો ઉદ્ધાર કરીશ કે નહિં, એ તું શી ચીતે જાણી શકે?

**ઈશ્વરના આમંત્રણને અનુરૂપ જીવન જીવો**

<sup>૧૭</sup> કેવળ જેમ ઈંખરે દરેકને વહેંથી આપ્યું છે અને જેમ પ્રભુએ દરેકને તેદ્યું છે, તેમ તે દરેકે ચાલવું; અને એ જ નિયમ હું સર્વ વિજ્ઞાસી સમુદાયો માટે હરાવું છું. <sup>૧૮</sup> શું કોઈ સુજ્ઞતી તેડાયેલો છે? તો તેણે બેસુજ્ઞતી જેવા ન થવું, શું કોઈ બેસુજ્ઞતી તેડાયેલો છે? તો તેણે સુજ્ઞતી જેવા થવું નહિ. <sup>૧૯</sup> સુજ્ઞત તો કંઈ નથી, અને બેસુજ્ઞત પણ કંઈ નથી, પણ ઈંખરની આજાઓનું પાલન તે જ [બધું છે].

<sup>૨૦</sup> દરેક માણસને જે સ્થિતિમાં તેડવામાં આવ્યો હોથ એ જ સ્થિતિમાં તે રહે. <sup>૨૧</sup> શું તને દાસ હોવા છતાં તેડવામાં આવ્યો છે? તો તે બાબતની ચિંતા ન કર; અને જો તું છૂટો થઈ શકે એમ હોથ તો બહેતર છે કે તારે તેનો લાભ લેવો જોઈએ. <sup>૨૨</sup> કેમ કે જે દાસને પ્રભુએ તેડયો છે તે હવે પ્રભુનો સ્વતંત્ર સેવક છે; અને એમ જ જે સ્વતંત્ર હોથ તેને જો તેડવામાં આવ્યો હોથ તો તે હવે જીસ્તનો દાસ છે. <sup>૨૩</sup> તમને મૂલ્ય ચૂકવીને ખરીદવામાં આવ્યા છે તેથી તમે માણસના દાસ ન થાઓ. <sup>૨૪</sup> ભાઈઓ, જે સ્થિતિમાં તમને તેડવામાં આવ્યા હોથ તે સ્થિતિમાં દરેક ઈંખરની સાથે રહેવું.

### અપચિહિતો અને વિધવાઓનો પ્રશ્ન

<sup>૨૫</sup> હવે કુંવારીઓ વિષે મને પ્રભુ તરફથી કંઈ આજા મળી નથી; પણ જેમ વિજ્ઞાસુ થવાને પ્રભુ પાસેથી હું દયા પામ્યો છું, તેમ હું મારો પોતાનો અભિપ્રાય આપું છું. <sup>૨૬</sup> તો મને એમ લાગે છે કે, હાલનાં સંકટના સમયમાં દરેક માણસે હાલમાં પોતાની જે સ્થિતિ છે તેમાં તેણે રહેવું તે હિતકારક છે.

<sup>૨૭</sup> શું તું પત્ની સાથે બંધાયેલો છે? તો તું તેનાથી વિખૂટા પડવાની ઇચ્છા કરીશ નહિ. શું તું પત્નીથી છૂટો થયેલો છે? તો હવે તું પત્નીની ઇચ્છા કરીશ નહિ. <sup>૨૮</sup> જો તું લગ્ન કરે, તો તું પાપ નથી કરતો; અને જો કુંવારી સ્ત્રી લગ્ન કરે તો તે પાપ કરતી નથી; જોકે લગ્ન કરવાથી જુવનમાં કેટલીક મુશ્કેલીઓ પડશે પણ હું તમારા પર દયા રાખીને તમારો બચાવ કરવા ઇચ્છું છું.

<sup>૨૯</sup> ભાઈઓ, હું એ કહું છું કે હવે થોડો સમય બાકી રહેલો છે; જેઓએ લગ્ન કર્યા છે તેઓ લગ્ન કર્યા વિનાના જેવા થાય. <sup>૩૦</sup> રડનારા ન રડનારા જેવા થાય; અને હર્ષ કરનારા એવા આનંદથી દૂર રહેનારા જેવા થાય; વળી ખરીદનાર પોતાની પાસે કશું ન રાખનારા જેવા થાય; <sup>૩૧</sup> અને જેઓ આ દુનિયાના વ્યવહાર કરનારા છે તેઓ દુનિયાના વ્યવહારમાં ગળાડૂબ થઈ તલ્લીન થઈ ગયેલા જેવા થાઓ નહિ. કેમ કે આ ભૌતિક જગતનો વૈભવ નષ્ટ થવાનો છે.

<sup>૩૨</sup> પણ તમે ચિંતા કરો નહિ, એવી મારી ઇચ્છા છે. જેણે લગ્ન કરેલાં નથી તે પ્રભુની વાતોમાં તલ્લીન રહે છે, કે પ્રભુને કેવી રીતે મહિમા આપવો; <sup>૩૩</sup> પણ જેણે લગ્ન કરેલું છે તે દુનિયાની નાશવંત વાતોમાં ભગ્ન રહે છે, કે પત્નીને કેવી રીતે ખુશ રાખવી. <sup>૩૪</sup> તેમ જ પરિણીતા તથા કુંવારીમાં પણ બિજ્ઞતા છે. જેમણે લગ્ન કરેલું નથી તે સ્ત્રીઓ પ્રભુની વાતોની કાળજી રાખે છે, કે તે શરીરમાં તથા આત્મામાં પવિત્ર થાય; પણ પરિણીતા દુનિયાદારીની ચિંતા રાખે છે, કે પતિને કેવી રીતે ખુશ રાખવો.

<sup>૩૫</sup> પણ હું તમારા પોતાના હિતને માટે તે કહું છું; કે જેથી તમે સંકટમાં આવી પાડો નહિ, પણ એ માટે કહું છું કે તમે યોગ્ય રીતે ચાલો તથા એક મનના અને એક ચિત્તના થઈને પ્રભુની સેવા કરો.

<sup>૩૬</sup> પણ જો કોઈને એવું લાગે કે પોતાના ઉંકડ આવેગના લીધે તે પોતાની ભગાઈ કરેલ કન્યા સાથે અયોગ્ય રીતે વર્તન કરે છે તો તેણે પોતાની ઇચ્છા મુજબ તેની સાથે લગ્ન કરવું, તેમ કરવું તે પાપ નથી. <sup>૩૭</sup> પણ જો તે લગ્ન ન કરવાનો નિર્ણય કરે છે, તેને કોઈ મજબૂરી ન હોય અને તે પોતાના આવેગ પર અંકુશ રાખી શકે

તેમ હોથ તો સાચું થશે કે તે તેની સાથે લગ્ન ન કરે. <sup>૩૯</sup> એટલે જેની સાથે તેણે સગાઈ કરેલ છે તેની સાથે જે લગ્ન કરે છે તે સાચું કરે છે, અને જે તેની સાથે લગ્ન ન કરવાનું પસંદ કરે છે તે વધારે સારો નિર્ણય કરે છે.

<sup>૪૦</sup> પતની જ્યાં સુધી તેનો પતિ જીવે છે, ત્યાં સુધી નિયમથી બંધાયેલી છે; પણ જો તેનો પતિ મૃત્યુ પામ્યો હોથ, તો જેને તે છથ્યે છે તે વિશ્વાસીની સાથે લગ્ન કરવાને તે સ્વતંત્ર છે, પણ ફક્ત પ્રભુમાં. <sup>૪૧</sup> પણ જો તે એકલી રહે, તો મારા ધાર્યા પ્રમાણો, તે વધારે આશીર્વાદિત થશે; મારી આ સલાહ ઈશ્વરના આત્મા તરફથી છે; એવું હું માનું છું.

## ૪

## મૂર્તિઓને ધરેલા નૈવેદ વિષે

<sup>૧</sup> હવે મૂર્તિઓને ધરાવેલી પ્રસાદી વિષે આપણે જાળીએ છીએ અને આપણા સર્વને એ બાબતનું જ્ઞાન છે. જ્ઞાન માણસને ગર્વિષ્ઠ કરે છે પણ પ્રેમ તેની ઉજ્જ્વલિ કરે છે. <sup>૨</sup> પણ જો કોઈ એવું ધારે કે હું પોતે કંઈ જાણું છું, તોપણ જેમ જાણાવું જોઈએ તેવું કશું હજુ જાણતો નથી. <sup>૩</sup> પણ જો કોઈ ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખે છે, તો તે તેમને ઓળખે છે.

<sup>૪</sup> મૂર્તિઓનાં પ્રસાદી ખાવા વિષે તો આપણે જાળીએ છીએ કે મૂર્તિ દુનિયામાં [કંઈ જ] નથી અને એક [ઈશ્વર] સિવાય બીજાકોઈ ઈશ્વર નથી. <sup>૫</sup> કેમ કે સ્વર્ગમાં કે પૂઢ્યી પર જોકે કહેવાતા દેવો છે, એવા ઘણાં દેવો તથા કહેવાતા પ્રભુઓ છે તેમ; <sup>૬</sup> તોપણ આપણા તો એક જ ઈશ્વર એટલે પિતા છે, જેમનાંથી સર્વ સર્જાયું છે; અને આપણે તેમને અર્થે છીએ; એક જ પ્રભુ એટલે ઈસ્ટ પ્રિસ્ટ છે, જેમને આશરે સર્વ છે અને આપણે પણ તેમને આશ્રયે છીએ.

<sup>૭</sup> પણ સર્વ માણસોમાં એવું જ્ઞાન નથી; કેટલાક લોકોને હજુ સુધી મૂર્તિનો પરિયથ હોવાથી તેની પ્રસાદી તરીકે તે ખાય છે; અને તેઓનું અંત:કરણ નિર્બણ હોવાથી બ્રહ્મ થાય છે.

<sup>૮</sup> પણ ભોજનથી આપણે ઈશ્વરને માન્ય થતાં નથી જો ન ખાઈએ તો આપણે વધારે સારા થતાં નથી; અને જો ખાઈએ તો વધારે ખરાબ થતાં નથી. <sup>૯</sup> પણ સાવધાન રહો, રહેને આ તમારી સ્વતંત્રતા નિર્બણોને કોઈ રીતે ઠોકર ખવડાવો. <sup>૧૦</sup> કેમ કે તારા જેવા જ્ઞાની માણસને મૂર્તિના મંદિરમાં બેસીને ભોજન કરતાં જો કોઈ નિર્બણ [અંત:કરણવાળો] માણસ જુએ, તો શું તેનું અંત:કરણ મૂર્તિઓની પ્રસાદી ખાવાની હિંમત નહિ કરશે?

<sup>૧૧</sup> એવી રીતે તારા જ્ઞાનથી તારો નિર્બણ ભાઈ જેને લીધે પ્રિસ્ટ મૃત્યુ પામ્યા તેનો નાશ થાય; <sup>૧૨</sup> અને એમ ભાઈઓની વિરુદ્ધ પાપ કરીને તથા તેઓનાં નિર્બણ અંત:કરણોને આધાત પમાડીને તમે પ્રિસ્ટની વિરુદ્ધ પાપ કરો છો. <sup>૧૩</sup> તો પ્રસાદી ખાવાથી જો મારા ભાઈને ઠોકર લાગે તો હું કથારેથ પણ માંસ નહિ ખાઉં કે જેથી મારા ભાઈને ઠોકર ન લાગે.

## ૫

## પ્રેરિતોના હકકો અને ફરજો

<sup>૧</sup> શું હું સ્વતંત્ર નથી? શું હું પ્રેરિત નથી? શું મને આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ પ્રિસ્ટનું દર્શન થયું નથી? શું તમે પ્રભુમાં મારી સેવાનું ફળ નથી? <sup>૨</sup> જોકે હું બીજાઓની દ્રષ્ટિમાં પ્રેરિત ન હોઉં, તોપણ નિશ્ચે તમારી નજરે તો છું જ, કેમ કે પ્રભુમાં તમે મારા પ્રેરિતપદનો પુરાવો છો.

<sup>૩</sup> મારી પૂછપદ્ધતિ કરનારાને ભારો એ જ પ્રત્યુત્તર છે; <sup>૪</sup> શું અમને ખાવાપીવાનો અધિકાર નથી? <sup>૫</sup> શું જેવો બીજા પ્રેરિતોને, પ્રભુના ભાઈઓને તथા પિતરને છે તેવો મને પણ વિજ્ઞાસી સ્ત્રીને સાથે લઈ ફરવાનો અધિકાર નથી? <sup>૬</sup> અથવા શું ધંધો રોજગાર કરીને ગુજરાન ચલાવવાનું કેવળ મારે તથા બાર્નાબાસને માટે જ છે?

<sup>૭</sup> એવો કથો સિપાઈ છે કે જે પોતાના ખર્યથી લડાઈમાં જાય છે? દ્રાક્ષાવાડી રોપીને તેનું ફળ કોણ ખાતો નથી? અથવા કોણ જનવર પાણીને તેના દૂધનો ઉપભોગ કરતો નથી? <sup>૮</sup> એ વાતો શું હું માણસોના વિચારોથી કહું છું? અથવા શું નિયમશાસ્ત્ર પણ એ વાતો કહેતું નથી?

<sup>૯</sup> કેમ કે મૂસાના નિયમશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે, કે પારે ફરનાર બણદના મોં પર જાળી ન બાંધ. શું આવી આજા આપવામાં શું ઈશ્વર બણદની ચિંતા કરે છે? <sup>૧૦</sup> કે વિશેષ આપણાં લીધે તે એમ કહે છે? આપણાં લીધે તો લખ્યું છે, કે જે ખેડે છે તે આશાથી ખેડે અને જે મસ્તો છે તે ફળ પામવાની આશાથી તે કરે. <sup>૧૧</sup> જો અમે તમારે માટે આટિમક બાબતો વાવી છે, તો અમે તમારી શરીર ઉપયોગી બાબતો લણીએ એ કઈ વધારે પડતું કહેવાય?

<sup>૧૨</sup> જો બીજાઓ તમારા પરના એ હકનો લાભ લે છે તો તેઓના કરતા અમે વિશેષ દાવેદાર નથી શું? તોપણ એ હકનો અમે ઉપયોગ કર્યો નથી, પણ પ્રિસ્તની સુવાર્તાને કંઈ અટકાવણું ન થવાય માટે અમે સર્વ સહન કરીયે છીએ. <sup>૧૩</sup> એ શું તમે નથી જાણતા કે જેઓ ભક્તિસ્થાનમાં સેવાનું કામ કરે છે તેઓ ભક્તિસ્થાનનું ખાય છે; જેઓ યજ્ઞવેદીની સેવા કરે છે, તેઓ યજ્ઞવેદીના અર્પણાના ભાગીદાર છે એ શું તમે નથી જાણતા? <sup>૧૪</sup> એમ જ પ્રભુએ ઠરાવ્યું કે, જેઓ સુવાર્તા પ્રગટ કરે છે, તેઓ સુવાર્તાથી પોતાનું ગુજરાન ચલાવે.

<sup>૧૫</sup> પણ એવા કશો વહીવટ મેં નથી કર્યો; મને એવા લાભ મળો તે માટે હું આ લખું છું એવું નથી. કેમ કે કોઈ મારું અભિમાન કરવાનું કારણ વ્યર્થ કરે, એ કરતાં મરવું તે મારે માટે બહેતર છે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે જો હું સુવાર્તા પ્રગટ કરું, તો ભારા માટે એ ગર્વનું કારણ નથી; કેમ કે એ ભારી ફરજ છે, અને જો હું સુવાર્તા પ્રગટ ન કરું, તો મને અફસોસ છે.

<sup>૧૭</sup> જો હું ખુશીથી તે પ્રગટ કરું, તો મને બદલો મળો છે; પણ જો ખુશીથી ના કરું, તો મને એનો કારભાર સોંપવામાં આવ્યો છે. <sup>૧૮</sup> માટે મને શો બદલો છે? એ કે સુવાર્તા પ્રગટ કરતાં હું પ્રિસ્તની સુવાર્તા મફત પ્રગટ કરું, એ માટે કે સુવાર્તામાં ભારો જે અધિકાર તેનો હું પૂરેપૂરો લાભ લઉં નહિ.

<sup>૧૯</sup> કેમ કે સર્વથી સ્વતંત્ર હોવા છતાં હું સર્વનો દાસ થયો કે જેથી ધણાં મનુષ્યોને બચાવું. <sup>૨૦</sup> યહૃદીઓ માટે હું યહૃદી જેવો થયો કે જેથી યહૃદીઓને બચાવું; નિયમશાસ્ત્રને આધીન લોકો માટે હું નિયમશાસ્ત્રને આધીન મનુષ્ય જેવો થયો કે જેથી નિયમશાસ્ત્રને આધીન લોકોને બચાવું;

<sup>૨૧</sup> નિયમશાસ્ત્રરહિત લોકો માટે નિયમશાસ્ત્રરહિત મનુષ્ય જેવો થયો; (જોકે હું પોતે ઈશ્વરનાં નિયમશાસ્ત્રરહિત નહિ પણ પ્રિસ્તનાં નિયમશાસ્ત્રને આધીન છું); <sup>૨૨</sup> નિર્બણોની સાથે હું નિર્બણ થયો કે જેથી નિર્બણોને બચાવું. સર્વની સાથે સર્વના જેવો થયો છું કે જેથી હું સર્વ રીતે કેટલાકને બચાવું. <sup>૨૩</sup> હું સુવાર્તાને લીધે બધું કરું છું, એ માટે કે હું તેનો સહભાગી થાઉં.

૨૪ શું તમે નથી જાળતા કે શરૂતમાં દોડનારાં સર્વ તો ઈનામને માટે દોડે છે, પણ ઈનામ એકને જ મણે છે? તમે એવું દોડો કે ઈનામ તમને મણે. ૨૫ પ્રત્યેક પહેલવાન સર્વ પ્રકારે સ્વદમન કરે છે; તેઓ તો વિનાશી મુગટ પામવા માટે એવું કરે છે; પણ આપણે અવિનાશી મુગટ પામવા માટે. ૨૬ એ માટે હું એવી રીતે દોડું છું, પણ શંકા રાખનારની જેમ નહિ; હું મુક્કેભાજ છું પણ હવામાં મુક્કા મારનારના જેવો નહિ. ૨૭ હું મારા શરીરને શિસ્ત તથા સંયમમાં રાખું છું, રખેને બીજાઓને સુવાર્તા પ્રગટ કર્યા છતાં કદાચ હું પોતે પડતો મુકાઉ.

## ૧૦

### મૂર્તિઓ વિષે ચેતવણી

૧ મારા ભાઈઓ, હું ઈશ્ચતો નથી કે તમે આ બાબત વિષે અજાણ્યા રહ્યો કે, આપણા સર્વ પૂર્વજો વાદળાં [ની છાયા] નીચે સમૃદ્ધમાં થઈને પાર ગયા; ૨ તેઓ સર્વ મૂસાના [અનુયાયી] થવાને વાદળમાં તથા સમૃદ્ધમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા; ૩ સર્વએ એક જ આટિમક અજ્ઞ ખાદ્યું, ૪ તેઓ સર્વએ એક જ આટિમક પાણી પીધું; કેમ કે તેમની પાછળ ચાલનાર આટિમક ખડકનું [પાણી] તેઓએ પીધું; તે ખડક તો જ્ઞાન હતા.

૫ પણ તેઓમાંના કેટલાક પર ઈશ્વર પ્રસ્તુત નહોતા, માટે તેઓ અજાણ્યમાં ભાર્યા ગયા. ૬ જેમ તેઓ દુષ્ટ વસ્તુઓની વાસના રાખનાર હતા તેવા આપણે ન થઈએ, તે માટે આ વાતો આપણે સારુ ચેતવણીઝ્લપ હતી.

૭ જેમ તેઓમાંના કેટલાક મૂર્તિપૂજક થથા, તેવા તમે ન થાઓ; લખેલું છે કે, લોક ખાવાપીવા બેઠા, અને તીળિને નાચવા લાગ્યા. ૮ જેમ તેઓમાંના કેટલાકે વ્યબિચાર કર્યો, અને એક દિવસમાં ત્રેવીસ હજાર ભાર્યા ગયા, એવું આપણે ન કરીએ.

૯ જેમ તેઓમાંના કેટલાકે પ્રભુની કસોટી કરી. અને સર્પોથી નાશ પામ્યા, તેમ આપણે ઈશ્વરની કસોટી કરીએ નહિ. ૧૦ વળી જેમ તેઓમાંના કેટલાકે કચકચ કરી, અને સંહારકે તેમનો સંહાર કર્યો એવી કચકચ તમે ન કરો.

૧૧ હવે તે સર્વ તેઓના પર આવી પદ્ધયું તે તો આપણને સમજે તે માટે થયું; જેઓનાં પર થુગોનો અંત આવી લાગ્યો છે એવો બોધ આપણને મણે તેને સારુ તે લખવામાં આવ્યું છે. ૧૨ માટે જે કોઈ પોતાને સ્થિર તિબેલો સમજે છે, તે પોતે પડે નહિ માટે સાવયેત રહે. ૧૩ માણસ સહન ન કરી શકે એવું કોઈ પરીક્ષણ તમને થયું નથી. વળી ઈશ્વર વિશ્વાસું છે, તે તમારી શક્તિ ઉપરાંત પરીક્ષણ તમારા પર આવવા દેશે નહિ; પણ તમે તે સહન કરી શકો, માટે પરીક્ષણ સાથે છૂટકાનો માર્ગ પણ રાખશો.

૧૪ એ માટે, મારા પ્રિયજનો, મૂર્તિપૂજથી નાસી જાઓ. ૧૫ તમને સમજુ માણસો સમજુને, હું એ તમને કહું છું, તમે મારી વાતનો વિચાર કરો. ૧૬ આશીર્વાદનાં જે પ્રયાલા પર આપણે આશીર્વાદ માગીએ છીએ, તે શું જ્ઞાનનાં રક્તમાં સાથે મળીને ભાગ નથી લેતાં? આપણે જે રોટલી ભાંગીએ છીએ, તે શું જ્ઞાનનાં શરીરમાં સાથે મળીને ભાગ નથી લેતાં? ૧૭ રોટલી એક જ છે, માટે આપણે ઘણાં છતાં એક શરીરઝ્લપ છીએ, કેમ કે આપણે સર્વ એક જ રોટલીના ભાગીદાર છીએ.

૧૮ જેઓ જાતિએ ઇજરાયલી છે તેમને જુઓ; શું યજ્ઞ બલિદાનો ખાનારા યજ્ઞવેદીના સહભાગી નથી? ૧૯ તો હું શું કહું છું? કે મૂર્તિની પ્રસાદી કંઈ છે? અથવા મૂર્તિ કંઈ છે?

૨૦ ના, પણ [હું કહું છું કે,] વિદેશીઓ જે બલિદાન આપે છે તે તેઓ ઈશ્વરને નહિ, પણ દુષ્ટાત્માઓને આપે છે; તમે તેઓનો સંગ ના કરો, એવી મારી ઈશ્ચ છે. ૨૧ તમે પ્રભુના પ્રયાલા સાથે દુષ્ટાત્માઓનો પ્રયાલો પી શકતા નથી; તેમ જ તમે પ્રભુના ભોજનની

સાથે દુષ્ટાત્માઓનાં ભોજનના ભાગીદાર થઈ શકતા નથી. <sup>૨૨</sup> તો શું આપણે પ્રભુને ચીડવીએ છીએ? શું આપણે તેમના કરતાં વધારે બળવાન છીએ?

<sup>૨૩</sup> સધળી વસ્તુઓ ઉચ્ચિત છે; પણ સધળી ઉપયોગી નથી. સધળી વસ્તુઓ ઉચ્ચિત છે; પણ સધળી ઉજ્જ્વલિકારક નથી. <sup>૨૪</sup> માત્ર પોતાનું જ નહિ, પણ દરેકે બીજાનું હિત જોવું.

<sup>૨૫</sup> જે કંઈ બજારમાં વેચાય છે, તે પ્રેરકબુદ્ધિની ખાતર કંઈ પણ પૂછપરછ વગર ખાઓ; <sup>૨૬</sup> કેમ કે પૃથ્વી તથા તેમાંનું સર્વસ્વ પ્રભુનું છે. <sup>૨૭</sup> જો કોઈ અવિજ્ઞાકી તમને નિમંત્રણ આપે અને તમે જવા છાચ્છતા હો, તો તમારી આગળ જે કંઈ પીરસવામાં આવે તે પ્રેરકબુદ્ધિની ખાતર કશી પૂછપરછ કર્યા વિના ખાઓ.

<sup>૨૮</sup> પણ જો કોઈ તમને કહે કે, તે ભૂર્તિની પ્રસાદી છે, તો જેણે તે બતાવ્યું તેની ખાતર, તથા પ્રેરકબુદ્ધિની ખાતર તે ન ખાઓ. <sup>૨૯</sup> હું જે પ્રેરકબુદ્ધિ કહું છું, તે તાચી પોતાની નહિ, પણ બીજુ વ્યક્તિની કેમ કે બીજાની પ્રેરકબુદ્ધિથી મારી સ્વતંત્રતાનો ન્યાય કેમ થાય છે? <sup>૩૦</sup> જો હું આભારપૂર્વક તે ખાવામાં ભાગીદાર થાઉં, તો જેને સારુ હું આભાર માનું છું, તે વિષે મારી નિંદા કેમ કરવામાં આવે છે?

<sup>૩૧</sup> માટે તમે ખાઓ કે, પીઓ કે, જે કંઈ કરો તે સર્વ ઈશ્વરના ભહિમાને અર્થે કરો. <sup>૩૨</sup> તમે યદ્વારીઓને, શ્રીકોને કે ઈશ્વરના વિજ્ઞાકી સમુદાયને અવરોધરૂપ ન થાઓ; <sup>૩૩</sup> તેઓ ઉજ્ઝાર પામે માટે જેમ હું પણ સર્વ બાબતે સર્વને ખુશ રાખીને માઝં પોતાનું નહિ, પણ ઘણાંનું હિત જોઉં છું, તેમ જ તમે કરો.

## ૧૧

<sup>૧</sup>જેમ હું જ્ઞિસ્તને અનુસરું છું તેમ તમે મને અનુસરો.

### ભક્તિસભામાં માથું ટાંકવા વિષે

<sup>૨</sup> વળી તમે બધી બાબતોમાં મારું સ્મરણ કરો છો અને જેમ મેં તમને જે આજ્ઞાઓ આપી, તે પ્રમાણે ઋષ્ટતાથી પાલન કરો છો માટે હું તમારી પ્રશંસા કરું છું. <sup>૩</sup> હું તમને જણાવવાં ચાહું છું કે પ્રત્યેક પુરુષનું શિર જ્ઞિસ્ત છે અને સ્ત્રીનું શિર પુરુષ છે; અને જ્ઞિસ્તનું શિર ઈશ્વર છે. <sup>૪</sup> જે કોઈ પુરુષ પ્રાર્થના કે પ્રબોધ કરતાં પોતાનું માથું ટાંકેલું રાખે, તો તે પોતાના ભાથાનું અપમાન કરે છે;

<sup>૫</sup> પરંતુ જે કોઈ સ્ત્રી ખુલ્લે માથે પ્રાર્થના કે પ્રબોધ કરે છે, તો તે પોતાના ભાથાનું અપમાન કરે છે, કેમ કે તેમ કરવું તે વાળ ઉત્તરાવી નાખ્યાં સમાન છે. <sup>૬</sup> કેમ કે જો સ્ત્રી માથે ઓટાવું નહિ તો તેણે પોતાના વાળ ઉત્તરાવી નાખવા જોઈએ; પણ જોકે વાળ ઉત્તરાવવાથી સ્ત્રીને શરમ લાગે તો તેણે માથે ઓટાવું જોઈએ.

<sup>૭</sup> કેમ કે પુરુષને માથું ટાંકવું ઘટતું નથી, તે તો ઈશ્વરની પ્રતિમા તથા ભહિમા છે, પણ સ્ત્રી તો પુરુષનો વૈભવ છે; <sup>૮</sup> કેમ કે પુરુષ સ્ત્રીથી થયો નથી, પણ સ્ત્રી પુરુષથી;

<sup>૯</sup> પુરુષનું સર્જન સ્ત્રીને માટે કરવામાં આવ્યું ન હતું, પણ સ્ત્રીનું સર્જન તો પુરુષને માટે કરવામાં આવ્યું હતું. <sup>૧૦</sup> આ કારણથી અને સ્વર્ગરૂપોને લીધે સ્ત્રીએ પોતાની આધિનતા દર્શાવવાં માથે ઓટેલું રાખવું તે ઉચ્ચિત છે.

<sup>૧૧</sup> તોપણ પ્રભુમાં પુરુષ સ્ત્રીરહિત નથી, અને સ્ત્રી પુરુષરહિત નથી. <sup>૧૨</sup> કેમ કે જેમ સ્ત્રી પુરુષથી છે તેમ પુરુષ સ્ત્રીને આશરે, પણ સર્વ પ્રભુથી છે.

<sup>૧૩</sup> સ્ત્રી ધૂંઘટ વિના ઈશ્વરની પ્રાર્થના કરે એ શું તેને શોભે? એ વાતનો નિર્ણય તમે પોતે કરો <sup>૧૪</sup> અથવા શું પ્રકૃતિ પોતે તમને શીખવતી નથી, કે જો પુરુષને લાંબા

વાળ હોય તો તે તેને અપમાનજ્ઞપ છે? <sup>૧૫</sup> પણ જો સ્ત્રીને લાંબા વાળ હોય તો તે તેની શોભા છે, કેમ કે તેના વાળ આચ્છાદનને માટે તેને આપવામાં આવે છે. <sup>૧૬</sup> પણ જો કોઈ માણસ એ બાબત વિષે વિવાદી માલૂમ પડે, તો જાણવું કે, આપણામાં તથા ઈશ્વરના વિખ્યાતી સમુદ્દરાથમાં એવો રિવાજ નથી.

### પ્રભુભોજન

<sup>૧૭</sup> એ કહીને હું તમારી પ્રશંસા કરતો નથી, કેમ કે તમે ચુધારાને માટે નહિ, પણ બગાડને સારુ બેગા મળો છો. <sup>૧૮</sup> કેમ કે પ્રથમ, તમે સભામાં એકઠા થાઓ છો, ત્યારે તમારામાં ફાટકૂટ હોવાનું મારા સાંભળવામાં આવે છે. અને કેટલેક અંશો તે ખરું માનું છું. <sup>૧૯</sup> જેઓ પસંદ થયેલા છે તેઓ પ્રગટ થાય એ માટે જરૂરી છે કે તમારામાં મતબેદ પડે.

<sup>૨૦</sup> તો તમે એક સ્થાને મળો છો ત્યારે પ્રભુનું ભોજન કરવું એ અશક્ય થઈ પડે છે. <sup>૨૧</sup> કેમ કે ખાવામાં પ્રત્યેક પોતાનું ભોજન કરી લે છે; કોઈ ભૂખયો રહે છે તો કોઈ સ્વષંદી બને છે. <sup>૨૨</sup> શું તમારે ખાવા તથા પીવા માટે તમારાં ઘરો નથી? કે શું તમે ઈશ્વરના વિખ્યાતી સમુદ્દરાથને ધિક્કારો છો, કે જેઓની પાસે નથી તેઓને શરમાવો છો? હું તમને શું કહું? શું એમાં હું તમને વખાળું? એમાં હું તમારી પ્રશંસા કરતો નથી.

<sup>૨૩</sup> કેમ કે જે હું પ્રભુથી પામયો તે મેં તમને પણ આપી દીધું, એટલે કે જે રાતે પ્રભુ ઈસ્થને પરસ્વાધીન કરવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમણે રોટલી લીધી, <sup>૨૪</sup> અને સ્તુતિ કરીને ભાંગીને કર્યું કે, 'લો ખાઓ, એ મારું શરીર છે, જે તમારે માટે ભાંગવામાં આવ્યું છે, મારી યાદગીરીને સારુ તે કરો.'

<sup>૨૫</sup> એમ જ ભોજન કર્યા પણી, પ્યાલો પણ લઈને કર્યું કે, 'આ પ્યાલો મારા રક્તનો નવો કરાર છે; તમે જેટલી વખત તે પીઓ છો, તેટલી વાર મારી યાદગીરીને સારુ તે કરો.' <sup>૨૬</sup> કેમ કે જેટલી વાર તમે આ રોટલી ખાઓ છો અને આ પ્યાલો પીઓ છો તેટલી વાર તમે પ્રભુના આવતાં સુધી તેમનું મૂત્ર્યુ પ્રગટ કરો છો.

<sup>૨૭</sup> માટે જે કોઈ માણસ અથોર્ય શીતે પ્રભુની રોટલી ખાય, કે તેમનો પ્યાલો પીએ, તે પ્રભુના શરીરનો તથા રક્તનો અપચાધી થશે. <sup>૨૮</sup> પણ દરેક પોતાની તપાસ કરવી. એમ કરીને રોટલીમાંથી ખાવું અને પ્યાલામાંથી પીવું. <sup>૨૯</sup> કેમ કે પ્રભુના શરીરનો બેદ જાણ્યાં વગર જે કોઈ અથોર્ય શીતે ખાય તથા પીએ તે, ખાધારી તથા પીધારી પોતાને શિક્ષાને પાત્ર કરે છે. <sup>૩૦</sup> એ કારણથી તમારામાં ઘણાં અબજ તથા રોગી છે; અને ઘણાંએક ઊંઘે છે.

<sup>૩૧</sup> પણ જો આપણે પોતાને તપાસીએ, તો આપણા પર ન્યાય કરવામાં નહિ આવે.

<sup>૩૨</sup> પણ આપણો ન્યાય કરાય છે, ત્યારે આપણે પ્રભુથી શિક્ષા પામીએ છીએ, જેથી જગતની સાથે આપણને શિક્ષા થાય નહિ.

<sup>૩૩</sup> તો મારા બાઈઓ, તમે ભોજન કરવા એકઠા મળો ત્યારે, એકબીજાની રાહ જુઓ;

<sup>૩૪</sup> જો કોઈ ભૂખયો હોય, તો તે પોતાના ઘરમાં ખાય, જેથી તમારું એકઠા મળવું શિક્ષાપાત્ર થાય નહિ. હવે જે કંઈ બાકી છે તે હું આવીશ ત્યારે યથાસ્થિત કરીશ.

## ૧૨

### પવિત્ર આત્મા તરફથી દાનો

<sup>૧</sup> હવે, બાઈઓ, આટિમ્બક દાનો વિષે તમે અજાણ્યા રહ્યો એવી મારી ઇરણા નથી. <sup>૨</sup> તમે જાણો છો કે, તમે વિદેશીઓ હતા, ત્યારે જેમ કોઈ તમને દોચી જય તેમ મુંગી મૂર્તિઓ પાછળ તમે દોરવાઈ જતા હતા. <sup>૩</sup> માટે હું તમને જણાવું છું કે, ઈશ્વરના આત્માથી

બોલનારો કોઈ માણસ ઈભુને શાપપાત્ર કહેતો નથી; અને કોઈ માણસ, પવિત્ર આત્મા વિના, 'ઈભુ પ્રભુ છે,' એવું કહી શકતો નથી.

<sup>૪</sup> કૃપાદાનો અનેક પ્રકારનાં છે, તોપણ આત્મા તો એકનાએક જ છે; <sup>૫</sup> સેવાઓ અનેક પ્રકારની છે, પણ પ્રભુ એકનાએક જ છે. <sup>૬</sup> કાર્યો અનેક પ્રકારનાં છે, પણ ઈશ્વર એકનાએક જ છે, તે સર્વમાં કાર્યરત છે.

<sup>૭</sup> પણ આત્માનું સ્પષ્ટીકરણ પ્રત્યેકનો સામાન્ય ઉપયોગને માટે અપાયેલું છે. <sup>૮</sup> કેમ કે એકને આત્માથી જ્ઞાનની વાત અપાઈ છે; તો કોઈને એ જ આત્માથી વિદ્યાની વાત અપાઈ છે;

<sup>૯</sup> કોઈને એ જ આત્માથી વિજ્ઞાસ; અને કોઈને એ જ આત્માથી સાજાં કરવાના કૃપાદાન; <sup>૧૦</sup> કોઈને પરાક્રમી કામો કરવાનું; અને કોઈને પ્રબોધ કરવાનું; કોઈને આત્માઓને પારખી જાળવાનું, કોઈને અલગ અલગ ભાષાઓ બોલવાનું અને કોઈને ભાષાંતર કરવાનું કૃપાદાન અપાયેલું છે. <sup>૧૧</sup> પણ પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે પ્રત્યેકને કૃપાદાન વહેંથી આપનાર અને સર્વ શક્ય કરનાર એ ને એ જ આત્મા છે.

### એક જ શરીર-અવયવો અનેક

<sup>૧૨</sup> કેમ કે જેમ શરીર એક છે, અને તેનાં અંગો ઘણાં છે, તે એક શરીરનાં અંગો ઘણાં હોવા છતાં સર્વ અંગો મળીને એક શરીર છે, તેમ જ્ઞિસ્ત પણ છે. <sup>૧૩</sup> કેમ કે આપણે યદ્વારી કે શ્રીક, દાસ કે સ્વતંત્ર, સર્વ એક શરીરમાં એક આત્માથી ભાગિતસમા પામ્યા; અને સર્વને એક આત્મા પ્રદાન કરવામાં આવ્યાં છે.

<sup>૧૪</sup> પણ શરીર તો એક અંગનું નથી, પણ ઘણાં અંગોનું છે. <sup>૧૫</sup> જો પગ કહે કે, હું હાથ નથી એ માટે હું શરીરનો નથી, તો તેથી શું તે શરીરનો નથી? <sup>૧૬</sup> જો કાન કહે કે, હું આંખ નથી માટે હું શરીરનો નથી, તો શું તેથી તે શરીરનો નથી? <sup>૧૭</sup> જો આખું શરીર આંખ હોત તો કાન કથાં હોત? જો આખું શરીર કાન હોત તો જ્ઞાનેનિદ્રથ કથાં હોત?

<sup>૧૮</sup> પણ હવે ઈશ્વરે દરેક અંગને પોતાની મરજી પ્રમાણે શરીરમાં ગોઠવેલું છે. <sup>૧૯</sup> જો સર્વ એક અંગ હોત, તો શરીર કથાં હોત? <sup>૨૦</sup> પણ હવે અંગો ઘણાં છે પણ શરીર એક જ છે.

<sup>૨૧</sup> આંખ હાથને કહી શકતી નથી કે મને તારી જરૂર નથી; અથવા માથું પગને કહી શકતું નથી કે, મને તારી જરૂર નથી. <sup>૨૨</sup> વળી શરીરનાં જે અંગો ઓછા માનપત્ર દીસે છે તેઓની વિશેષ અગત્ય છે; <sup>૨૩</sup> શરીરનાં જે ભાગો નબળા દીસે છે તેઓને આપણે વધતું માન આપીએ છીએ; અને એમ આપણા કદરૂપાં અંગો વધારે શોભાયમાન કરાય છે. <sup>૨૪</sup> આપણાં સુંદર અંગોને એવી જરૂર નથી. પણ જેનું માન ઓછું હતું તેને ઈશ્વરે વધારે માન આપીને, શરીરને ગોઠવ્યું છે,

<sup>૨૫</sup> એવું કે શરીરમાં કૂટ પડે નહિં, પણ અંગો એકબીજાની એક સરખી કાળજી રાખે. <sup>૨૬</sup> અને જો એક અંગ દુઃખી થાય, તો તેની સાથે સર્વ અંગો પણ દુઃખી થાય છે; જો એક અંગને માન મળે, તો તેની સાથે સર્વ અંગો ખુશ થાય છે. <sup>૨૭</sup> હવે તમે જ્ઞિસ્તનું શરીર, અને તેના જુદાંજુદાં અંગો છો.

<sup>૨૮</sup> ઈશ્વરે મંડળીમાં કેટલાકને નીમ્યા છે, તે આ પ્રમાણે છે; પ્રથમ પ્રેરિતો, બીજ પ્રબોધકો, બ્રીજ ઉપદેશકો, પણી પરાક્રમી કામો કરનારા, પણી સાખાપણાંના કૃપાદાનો, સહાયકો, વહીવટકર્તાઓ અને વિવિધ ભાષા બોલનારાઓ. <sup>૨૯</sup> શું બધા પ્રેરિતો છે? શું બધા પ્રબોધકો છે? શું બધા ઉપદેશકો છે? શું આપણે બધા પરાક્રમી કામો કરીએ છીએ?

<sup>૩૦</sup> શું બધાને સાજાં કરવાના કૃપાદાન છે? શું બધા વિવિધ ભાષાઓ બોલે છે? શું બધા ભાષાંતર કરે છે? <sup>૩૧</sup> જે કૃપાદાનો વધારે ઉત્તમ છે તેઓને પ્રાપ્ત કરવાની ઉત્કર્ષ રાખો; તોપણ હું તમને એ કરતાં ઉત્તમ માર્ગ બતાવું છું.

## ૧૩

### પ્રેમનો સર્વોત્તમ માર્ગ

<sup>૧</sup> જોકે હું ભાણસોની તથા સ્વર્ગદૂતોની પણ ભાષાઓ બોલી શકું, પણ મારામાં પ્રેમ ન હોય, તો રણકાર કરનાર પિતળ કે ઝમકાર કરનાર ઝાંઝના જેવો હું છું. <sup>૨</sup> જો મને પ્રબોધ કરવાનું દાન હોય, અને હું સર્વ મર્મ તથા સર્વ વિદ્યા જાણતો હોઉં, અને હું પર્વતોને ખસેડી શકું એવો પૂરો વિજ્ઞાસ મારામાં હોય, પણ મારામાં પ્રેમ હોય નહિ, તો હું કશું જ નથી. <sup>૩</sup> જો હું કંગાલોનું પોષણ કરવા મારી બધી સંપત્તિ આપું અને જો હું મારું શરીર અનિને સોપું પણ મારામાં પ્રેમ ન હોય, તો મને કશું હિતકારક નથી.

<sup>૪</sup> પ્રેમ સહનશીલ તથા પરોપકારી છે; પ્રેમ અદેખાઈ કરતો નથી; પ્રેમ બડાશ મારતો નથી, કુલાઈ જતો નથી, <sup>૫</sup> પ્રેમ અથોગય રીતે વર્તતો નથી, પોતાનું જ હિત શોધતો નથી, ખીજવાતો નથી, કોઈનું ખરાબ ઇચ્છતો નથી; <sup>૬</sup> અન્યાયમાં નહિ, પણ સત્યમાં આનંદ મનાવે છે; <sup>૭</sup> પ્રેમ બધું ખમે છે, બધું જાચું માને છે, બધાની આશા રાખે છે, બધાનું સહન કરે છે.

<sup>૮</sup> પ્રેમ કદી ઓછો થતો નથી, પણ પ્રબોધ કરવાનું દાન હોય તો તે નાણ થશે; ભાષાઓ ભુલાઈ જશે; વિદ્યા હોય તો તે વીકસી જશે. <sup>૯</sup> કેમ કે આપણે અપૂર્ણ જાણીએ છીએ; અને અધૂરો પ્રબોધ કરીએ છીએ; <sup>૧૦</sup> પણ જથારે સંપૂર્ણતા આવશે, તથારે અપૂર્ણતા જતી રહેશે.

<sup>૧૧</sup> જથારે હું બાળક હતો, ત્યારે બાળકની માફક બોલતો હતો, વિચારતો હતો અને બાળકની માફક જ સમજતો હતો, પણ હવે હું પુષ્ટ થયો, ત્યારે મેં બાળકની વાતો મૂકી દીધી. <sup>૧૨</sup> કેમ કે હમણાં આપણે જાણો કે દર્પણમાં ઝાંખું ઝાંખું જોઈએ છીએ, પણ ત્યારે નજરોનજર સ્પષ્ટ જોઈશું; હમણાં હું અપૂર્ણ જાણું છું, પણ ત્યારે જેમ ઈશ્વર મને જાણો છે તેમ હું પૂર્ણ રીતે જાણીશ. <sup>૧૩</sup> હવે વિજ્ઞાસ, આશા તથા પ્રેમ એ ત્રણે ટકી રહે છે; પણ એ ત્રણોયમાં પ્રેમ શ્રેષ્ઠ છે.

## ૧૪

### પવિત્ર આત્માનાં દાનો વિષે વધુ

<sup>૧</sup> પ્રેમને અનુસરો; અને આત્મિક દાનો મેળવવાની અભિલાષા રાખો, વિશેષ કરીને તમે પ્રબોધ કરી શકો એની અભિલાષા રાખો. <sup>૨</sup> કેમ કે જે કોઈ અન્ય ભાષા બોલે છે, તે ભાણસની સાથે નહિ, પણ ઈશ્વરની સાથે બોલે છે, બીજું કોઈ તેનું બોલવું સમજતું નથી, પણ તે આત્મામાં ભર્મો બોલે છે. <sup>૩</sup> જે પ્રબોધ કરે છે, તે ઉજ્જ્વલિ, સુખોધ તથા દિલાસાને માટે ભાણસો સાથે બોલે છે. <sup>૪</sup> જે અન્ય ભાષા બોલે છે તે પોતાની ઉજ્જ્વલિ કરે છે; પણ જે પ્રબોધ કરે છે તે વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયની ઉજ્જ્વલિ કરે છે.

<sup>૫</sup> મારી ઇચ્છા છે કે, તમે બધા અન્ય ભાષાઓ બોલો, પણ વિશેષ કરીને તમે પ્રબોધ સમજાવો એવી મારી ઇચ્છા છે. કેમ કે અન્ય ભાષાઓ બોલનાર, જો વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયની ઉજ્જ્વલિને માટે ભાષાંતર કરે નહિ, તો તે કરતાં પ્રબોધ કરનારનું મહિંત્વ વધારે છે. <sup>૬</sup> ભાઈઓ, તમારી વચ્ચે આવીને હું અન્ય ભાષાઓ બોલું પણ જો પ્રકટીકરણ, જ્ઞાન, પ્રબોધ કે શિખામણથી ન બોલું તો તેનાથી તમને કશો લાભ નથી.

<sup>૯</sup> એમ જ અવાજ કાઢનાર નિર્જવ વાજિંગ્રો, પણ તે વાંસળી હોથ કે વીણા હોથ પણ જો એમના સૂરમાં અલગતા આવે નહિ, તો વાંસળી કે વીણા એમાંથી શું વગાડે છે તે કેવી રીતે ભાલૂમ પડે? <sup>૧૦</sup> કેમ કે જો રણશિંગનું સ્પષ્ટ સૂર ન કાઢે, તો કોણ લડાઈ માટે કોણ સજજ થશે? <sup>૧૧</sup> એમ જ તમે પણ જો શુભ વડે સમજુ શકાય એવા શબ્દો ના બોલો તો બોલેલી વાત કેવી રીતે સમજાય? કેમ કે એમ કરવાથી તમે હવામાં બોલનારા જેવો ગણાશો.

<sup>૧૨</sup> દુનિયામાં ઘણી ભાષાઓ છે, તેઓમાંની કોઈ અર્થ વગરની નથી, <sup>૧૩</sup> એ માટે જો હું અમૃત ભાષાનો અર્થ ન જાણું, તો બોલનારની સમજ હું પરદેશી જેવો અને બોલનાર મારી આગળ પરદેશી જેવો થશે.

<sup>૧૪</sup> એ પ્રમાણે તમે આત્માનાં દાનો છથ્ઠો છો, તે ઝનૂનથી શોધો અને વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયની ઉજ્જ્વલિને માટે તમે તેમાં વૃદ્ધિ પામવા પ્રયાસ કરો. <sup>૧૫</sup> તે માટે અન્ય ભાષા બોલનારે પોતે ભાષાંતર કરી શકે, એવી પ્રાર્થના કરવી. <sup>૧૬</sup> કેમ કે જો હું અન્ય ભાષામાં પ્રાર્થના કરું, તો મારો આત્મા પ્રાર્થના કરે છે, પણ મારું મન નિજિક્ય રહે છે.

<sup>૧૭</sup> તો શું? હું આત્માથી પ્રાર્થના કરીશ અને મનથી પણ પ્રાર્થના કરીશ, આત્માથી ગાઈશ અને મનથી પણ ગાઈશ. <sup>૧૮</sup> નહિ તો જો તું આત્માથી સ્તુતિ કરીશ તો ત્યાં જે ઓછી સમજવાળા ભાણસ બેઠેલો છે તે તારી સ્તુતિ સાંભળીને આમીન કેવી રીતે કહેશે? કેમ કે તું શું બોલે છે એ તે સમજતો નથી.

<sup>૧૯</sup> કેમ કે તું સારી રીતે સ્તુતિ કરે છે ખરો; પણ તેથી અન્યોની ઉજ્જ્વલિ થતી નથી. <sup>૨૦</sup> હું ઈશ્વરનો આભાર માનું છું, કે તમારા સર્વનાં કરતાં મને વધારે ભાષાઓ બોલતાં આવડે છે. <sup>૨૧</sup> તોપણ વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયમાં અન્ય ભાષામાં દસ હજર શબ્દ બોલવા કરતાં બીજાઓને શીખવવા પોતાની સમજશક્તિથી માત્ર પાંચ શબ્દો બોલવાનું હું વધારે પસંદ કરું છું.

<sup>૨૨</sup> એ માટે ભાષાઓ વિજ્ઞાસીઓને નહિ, પણ અવિજ્ઞાસીઓને માટે નિશાનીજીપ છે. અને પ્રબોધ અવિજ્ઞાસીઓને નહિ પણ વિજ્ઞાસીઓને માટે નિશાનીજીપ છે. <sup>૨૩</sup> માટે જો આખો વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય એકઠો મઠો, અને બધા જ અન્ય ભાષાઓમાં બોલે અને જો કેટલાક ઓછી સમજવાળા તથા અવિજ્ઞાસીઓ ત્યાં આવે તો શું તેઓ કહેશે નહિ, કે તમે પાગલ છો?

<sup>૨૪</sup> પણ જો સર્વ પ્રબોધ કરે અને કોઈ અવિજ્ઞાસી કે અણસમજુ અંદર આવે તો બધાથી તેને શિખામણ મઠો છે; બધાથી તે પરખાય છે; <sup>૨૫</sup> અને તેના હૃદયની ગુપ્ત બાબતો પ્રગટ કરાય છે; વળી ખરેખર ઈશ્વર તમારામાં છે એવું કખૂલ કરીને, તે ધૂંટણે પડીને ઈશ્વરનું ભજન કરશે.

### મંડળીમાં વ્યવસ્થા

<sup>૨૬</sup> બાઈઓ તથા બહેનો જથારે તમે એકઠા થાઓ છો ત્યારે તમારામાંના કોઈ ગીત ગાય છે, કોઈ પ્રકટીકરણ કરે છે, કોઈ અન્ય ભાષા બોલે છે કોઈ તેનો અર્થ સમજાવે છે; આ બધું ઉજ્જ્વલિને માટે થવું જોઈએ. <sup>૨૭</sup> જો કોઈ અન્ય ભાષા બોલે, તો બે અથવા વધારેમાં વધારે ત્રણ ભાણસ વારાફરતી બોલે છે; અને એક જેણે ભાષાંતર કરવું.

**૨૯** પણ જો ભાષાંતર કરનાર ન હોથ તો વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયમાં તેણે છાના રહેવું અને માત્ર પોતાની તથા ઈશ્વરની સાથે બોલવું.

**૩૦** જે કે ત્રણ પ્રબોધકો બોલે, અને બીજાઓ તેની સમીક્ષા કરે. **૩૧** પણ જો સભામાં જેઓ છે તેઓમાંના કોઈને કંઈ પ્રગટ થાય, તો પહેલાએ છાના રહેવું.

**૩૨** તમે સર્વ વાર ફરતી પ્રબોધ કરી શકો છો, કે સર્વ લોકો શીખે અને દિલાસો પામે. **૩૩** પ્રબોધકોના આત્માઓ પ્રબોધકોને આધીન છે. **૩૪** ઈશ્વર અવ્યવસ્થાના ઈશ્વર નથી, પણ શાંતિના ઈશ્વર છે.

જેમ સંતોની સર્વ મંડળીઓમાં ચાલે છે તેમ, **૩૫** સ્ત્રીઓએ વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયોમાં છાના રહેવું; કેમ કે તેઓને બોલવાનો અધિકાર નથી, પણ તેઓને આધીનતામાં રહેવું જોઈએ એમ નિયમશાસ્ત્ર પણ કહે છે. **૩૬** પણ જો તેઓ કંઈ શીખવા ચાહે, તો તેઓએ ઘરમાં પોતાના પતિને પૂછવું; કેમ કે વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયમાં સ્ત્રીઓએ બોલવું એ શરમભરેલું છે. **૩૭** શું તમારી પાસેથી ઈશ્વરનું વચ્ચન આવ્યું? કે શું તે એકલા તમને પ્રાપ્ત થયું છે?

**૩૮** જો કોઈ પોતાને પ્રબોધક કે આભિક સમજે, તો જે વાતો હું તમારા પર લખું છું તેઓ પ્રબુની આજ્ઞાઓ છે એવું તેણે સમજવું. **૩૯** જો કોઈ અજ્ઞાની હોથ તો તે બલે અજ્ઞાની રહે.

**૪૦** એ માટે, મારા ભાઈઓ, પ્રબોધ કરવાની ઉત્કર્ષ રાખો, અન્ય ભાષાઓમાં બોલવાની મનાઈ ન કરો. **૪૧** પણ બધું ઈશ્વરને શોભે એ ચીતે તથા વ્યવસ્થાપૂર્વક કરવામાં આવો.

## ૧૫

### સજીવન થયેલા ખ્રિસ્ત

**૧** હવે ભાઈઓ અને બહેનો, જે સુવાર્તા મેં તમને પ્રગટ કરી છે, જેને તમે પણ સ્વીકારી છે અને જેમાં તમે સ્થિર પણ રહ્યા છો, **૨** જે વચ્ચનો મેં તમારી સમક્ષ પ્રગટ કર્યા છે તેને તમે અનુસરો છો અને કાલ્પનિક વિજ્ઞાસ કરો નહિ તો જ તમે ઉદ્ધાર પામો છો, તે સુવાર્તા હું તમને જણાવું છું.

**૩** કેમ કે જે મને પ્રાપ્ત થયું છે, તે મેં પ્રથમ તમને સોંપી દીધું કે શાસ્ત્રવચ્ચનો પ્રમાણે ખ્રિસ્ત આપણાં પાપને સારુ ભરણ પામ્યા; **૪** વળી શાસ્ત્રવચ્ચનો પ્રમાણે ઈસ્ટુને દફનાવવામાં આવ્યા; અને મીજે દિવસે તેઓ સજીવન થયા!

**૫** પિતરને અને પણ શિષ્યોને તેમણે દર્શન આપ્યું. **૬** ત્યાર પણ પણી પાંચસો કરતાં વધારે ભાઈઓ સમક્ષ એક જ સમયે તેઓ પ્રગટ થયા; તેઓમાંના ઘણાં હજુ સુધી જીવતા રહ્યા છે, પણ કેટલાક મૃત્યુ પામ્યા છે. **૭** ત્યાર પણી યાકૂબને અને પણ સર્વ પ્રેરિતોને ઈસ્ટુએ દર્શન આપ્યું.

**૮** સૌથી છેલ્લે જેમ અકાઢે જન્મેલો હોથ તેમ મને પણ ઈસ્ટુએ દર્શન આપ્યું. **૯** કેમ કે પ્રેરિતોમાંના સર્વ કરતાં હું નાનો છું, અને હું પ્રેરિત ગણાવા પણ લાયક નથી, કારણ કે મેં ઈશ્વરના મંડળીની સત્તાવણી કરી હતી.

**૧૦** પણ હું જે છું તે ઈશ્વરની ઝૂપાથી છું; મારા પર તેમની જે ઝૂપા છે તે વિનાકારણ થઈ નથી, પણ તેઓ સર્વ કરતાં મેં વધારે મહેનત કરી; મેં તો નહિ પણ ઈશ્વરની જે ઝૂપા મારા પર છે તે દ્વારા. **૧૧** હું કે તેઓ, એમ અમે સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ છીએ, અને તે પર તમોએ વિજ્ઞાસ કર્યો છે.

### આપણા સજીવન થવા વિષે સમજણ

**૧૨** પણ ખ્રિસ્ત મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી સજીવન થયા છે. એવું જો પ્રગટ કરાય છે, તો તમારામાંના કેટલાક કેમ કહે છે કે, 'મૃત્યુ પામેલાઓનું ભરણોત્થાન નથી?' **૧૩** પણ જો

મૃત્યુ પામેલાઓનું મરણોત્થાન નથી તો ખ્રિસ્ત પણ સજીવન થયા નથી. <sup>૧૪</sup> અને જો ખ્રિસ્ત સજીવન થયા નથી, તો અમે જે ઉપદેશ કરીએ છીએ તે વ્યર્થ, અને તમે જે વિશ્વાસ કરો છો તે પણ વ્યર્થ છે.

<sup>૧૫</sup> અને અમે ઈશ્વરના જૂઠા સાક્ષીઓ હરીએ છીએ, કારણ કે અમે ઈશ્વર વિષે એવી સાક્ષી આપી, કે તેમણે ખ્રિસ્તને સજીવન કર્યા, પણ જો મૂખેલાં ઊઠતાં નથી, તો ઈસ્ટુને પણ સજીવન કરવામાં આવ્યા નથી. <sup>૧૬</sup> કેમ કે જો મૂખેલાંઓનું પુનરૂત્થાન નથી, તો ખ્રિસ્ત પણ સજીવન થયા નથી. <sup>૧૭</sup> અને જો ખ્રિસ્ત સજીવન થયા નથી, તો તમારો વિશ્વાસ વ્યર્થ છે; હજુ સુધી તમે તમારા પાપમાં જ છો;

<sup>૧૮</sup> અને ખ્રિસ્તમાં જેઓ તિંદી ગયેલા છે તેઓ પણ નાશ પામ્યા છે. <sup>૧૯</sup> જો કેવળ આ જીવન ભાટે જ આપણી આશા ખ્રિસ્તમાં છે, તો સર્વ ભાગસો કરતાં આપણે વધારે દયાપાત્ર છીએ.

<sup>૨૦</sup> પણ હવે ખ્રિસ્ત મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી સજીવન થયા છે, અને તે તિંદી ગયેલાંઓનું પ્રથમફળ થયા છે. <sup>૨૧</sup> કેમ કે ભાગસી મરણ થયું, એ જ ચીતે ભાગસી મૂખેલાંઓનું મરણોત્થાન પણ થયું છે.

<sup>૨૨</sup> કેમ કે જેમ આદમ્ભમાં સર્વ ભરે છે, તેમ ખ્રિસ્તમાં સર્વ સજીવન થશે. <sup>૨૩</sup> પણ પ્રત્યેક પોતપોતાને અનુક્રમે: ખ્રિસ્ત પ્રથમફળ, ત્યાર પછી જ્યારે તે આવશે ત્યારે જેઓ ખ્રિસ્તનાં છે તેઓને [સજીવન કરવામાં આવશે].

<sup>૨૪</sup> જ્યારે ખ્રિસ્ત ઈશ્વરને એટલે પિતાને રાજ્ય સોંપી દેશે, ત્યારે સમગ્ર સત્તા, સર્વ અધિકાર તથા પરાક્રમ નષ્ટ કરશે ત્યારે અંત આવશે. <sup>૨૫</sup> કેમ કે સર્વ શત્રુઓને તે પોતાના પગ તણે કચડી નહિ નાખે, ત્યાં સુધી તેમણે રાજ કરવું જોઈએ. <sup>૨૬</sup> જે છેલ્લો શત્રુ નાશ પામશે તે તો મરણ છે.

<sup>૨૭</sup> કેમ કે ઈશ્વરે પોતાના પગ નીચે બધાને આધીન કર્યા છે; પણ જ્યારે તેમણે કદ્યું કે, 'સર્વ આધીન કરાયા છે, ત્યારે સર્વને આધીન કરનાર જુદા છે, તે સ્પષ્ટ દેખાય છે.' <sup>૨૮</sup> પણ જ્યારે સર્વ તેમને આધીન કરાશે, ઈસ્ટુ આધીન થયેલાઓને આધીન નહિ થાય પણ પિતાને આધીન થશે એ સારુ કે ઈશ્વર સર્વમાં સર્વોચ્ચ થાય.

<sup>૨૯</sup> જો એવું ના હોય તો જેઓ મૃત્યુ પામેલાઓને ભાટે બાપિતસ્મા પામ્યા, તેઓનું શું થશે? જો મૂખેલાઓનું પુનરૂત્થાન નથી તો મૂખેલાંઓને ભાટે તેઓ શા ભાટે બાપિતસ્મા પામે છે? <sup>૩૦</sup> અમે પણ વારંવાર જોખમમાં શા ભાટે પડીએ છીએ?

<sup>૩૧</sup> ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુ આપણા પ્રભુમાં તમારા વિષે ભારો જે આનંદ છે તેની ખાતરી સાથે કહું છું કે, 'હું દિનપ્રતિદિન મરું છું.' <sup>૩૨</sup> જો એકેસસમાં જંગલી જનવરોની સાથે લડ્યો તો મને શો લાભ છે? જો મૂખેલાઓનું પુનરૂત્થાન નથી તો આપણે ખાઈએ કે પીઈએ એમાં શું ખોટું છે. કેમ કે કાલે મરવાના છીએ.

<sup>૩૩</sup> ખાસ યાદ રાખો; ખરાબ સંગત સારા આચરણને બગાડે છે. <sup>૩૪</sup> ન્યાયી સભાનતાથી જીવો અને પાપ કરો નહીં. કેમ કે કેટલાક ઈશ્વર વિષે અજ્ઞાની છે; આ તમને શર્માવવા ભાટે હું કહું છું.

<sup>૩૫</sup> પણ કોઈ કહેશે કે મૂખેલાં શી રીતે પુનરૂત્થાન પામે છે? અને કેવાં શરીર ધારણ કરીને આવે છે? <sup>૩૬</sup> ઓ નિર્ભુજ, તું જે વાવે છે તે જો ભરે નહિ તો તેને જીવન પણ પ્રાપ્ત થાય નહિ;

<sup>૩૭</sup> જે શરીર થવાનું નથી તે તેં વાવ્યું છે, પણ તે કેવળ દાણા, કદાચ ઘઉના કે બીજકોઈ અનાજનાં. <sup>૩૮</sup> પણ ઈશ્વર પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે તેને શરીર આપે છે, અને પ્રત્યેક દાણાને પોતાનું શરીર આપે છે. <sup>૩૯</sup> સર્વ દેહ એક જ જતનાં નથી; પણ

માણસોનો દેહ જુદો છે, પશુઓનો જુદો અને માછલાંઓનો જુદો તેમ જ પક્ષીઓનો દેહ પણ જુદો છે.

**૪૦** સ્વર્ગીય શરીરો છે તેમ જ પૂઢ્યી પરનાં શરીરો પણ છે. સ્વર્ગીય શરીરોનો વૈભવ જુદો છે, તથા પૂઢ્યી પરનાં શરીરોનો વૈભવ જુદો છે. **૪૧** સૂર્યનો વૈભવ જુદો, અને ચંદ્રનો વૈભવ જુદો, તેમ જ યમકતા તારાઓનો ભિન્ના પણ જુદો છે, કેમ કે યમકતા તારા તારામાં પણ ફેર છે.

**૪૨** મૂખેલાંઓનું મરણોત્થાન પણ એવું છે; જે દફનાવાય તે નાશવંત છે. અને જે સજીવન કરાય છે તે સદાકાળ સુધી ટકનાર છે. **૪૩** અપમાનમાં વવાય છે, ભિન્નામાં ઉઠાડાય છે; નિર્બંહતામાં વવાય છે, પરાક્રમમાં ઉઠાડાય છે. **૪૪** ભૌતિક શરીર વવાય છે અને આટિમક શરીરમાં સજીવન કરાય છે; જો ભૌતિક શરીર છે, તો આટિમક શરીર પણ છે.

**૪૫** લખ્યું છે કે, 'પહેલો માણસ આદમ સજીવ જીવંત પ્રાણી થયો, છેલ્લો આદમ જીવનદાયક આત્મા થયો.' **૪૬** આટિમક પહેલું હોતું નથી, ભૌતિક પહેલું પણી આટિમક.

**૪૭** પહેલો માણસ પૂઢ્યીની ભાઈનો બનેલો હતો, જીજો માણસ સ્વર્ગથી આવનાર પ્રભુ છે. **૪૮** જે ભાઈનો છે તેવા જ જેઓ ભાઈના છે તેઓ પણ છે; અને જે સ્વર્ગીય છે તે જેવો છે તેવા જ જેઓ સ્વર્ગીય છે તેઓ પણ છે. **૪૯** આપણે જેમ ભાઈની પ્રતિમા ધારણ કરી છે, તેમ સ્વર્ગીય સ્વરૂપ પણ ધારણ કરીશું.

**૫૦** હવે ભાઈઓ, હું એ કહું છું કે, માંસ તથા લોહી ઈંઘરના રાજ્યના વારસ થઈ શકતા નથી; તેમ જ વિનાશીપણું અવિનાશીપણાનો વારસો પાભી શકવાનું નથી.

**૫૧** જુઓ, હું તમને ભર્મ કહું છું; આપણે સહુ ઊંઘીશું નહિ, છેલ્લું રણશિંગકુ વાગતા જ પણ એક ક્ષણમાં, આંખના પલકારામાં આપણે બદલાઈ જઈશું;

**૫૨** કેમ કે રણશિંગકુ વાગશે, ત્યારે મૂખેલાં અવિનાશી થઈને ઊંશે અને આપણું સ્વરૂપ બદલાઈ જશે. **૫૩** કેમ કે આ વિનાશી અવિનાશીપણું ધારણ કરશે તથા આ મરનાર અમરપણું ધારણ કરશે.

**૫૪** જથારે આ વિનાશી અવિનાશીપણું ધારણ કરશે, અને આ મરણ અમરપણું ધારણ કરશે, ત્યારે આ લખેલી વાત પૂર્ણ થશે કે, 'મરણ જથ્માં ગરક થઈ' ગયું છે.'

**૫૫** અરે મરણ, તારું પરાક્રમ કર્યાં? અરે મરણ, તારો કંખ કર્યાં?

**૫૬** મરણનો કંખ તો પાપ છે; અને પાપનું સામર્થ્ય નિયમશાસ્ત્ર છે; **૫૭** પણ ઈંઘર જે આપણા પ્રભુ ઈંસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા આપણને વિજય આપે છે, તેમની આભારસ્તુતિ થાઓ.

**૫૮** એ ભાટે, ભારા પ્રિય ભાઈઓ, તમે સ્થિર તથા કંદ થાઓ, તથા પ્રભુના કામમાં તલ્લીન રહ્યો, કેમ કે તમે જાણો છો કે પ્રભુમાં તમારું કામ નિષ્ફળ નથી.

## ૧૬

### ફાટો ઉદ્ઘરાવવા વિષે

**૧** હવે સંતોને ભાટે ફાટો એકઠો કરવા વિષે લખું છું; મેં ગલાતિયાના વિશ્વાસી સમુદ્દ્રાયને જે ક્ષુયના આપી તે પ્રમાણે તમે પણ કરો. **૨** હું આવું ત્યારે ધર્મદાન ઉદ્ઘરાવવા પડે નહિ, ભાટે અધવાડિયાને પહેલે દિવસે તમારામાંના પ્રત્યેકે પોતાની કમાણી પ્રમાણે અમૃક હિસ્સો રાખી મૂકવો.

**૩** જથારે હું આવીશ ત્યારે જેઓને તમે પસંદ કરશો, તેઓને પત્રો આપીને હું તમારાં દાન થરશાલેમભાં પહોંચાડવા ભાટે ભોકલીશ. **૪** જો ભારે પણ જવાનું થોરાય લાગશે તો તેઓ ભારી સાથે આવશે.

### મુસાફરી માટે પાઉલનો કાર્યક્રમ

**૫** હું મકદોનિયા થઈને જવાનો છું; તેથી મકદોનિયા પાર કર્યા પછી હું તમારી પાસે આવીશ. **૬** હું કદાચ તમારી સાથે રહીશ, અથવા શિથાળો પણ ગાળીશ કે, જેથી મારે જ્યાં જવાનું છે ત્યાં તમે મને પહોંચાડો.

**૭** કેમ કે હમણાં જતા તમને મળવાની મારી ઇચ્છા નથી; પણ જો ઈશ્વરની ઇચ્છા વશે તો હું થોડા સમય સુધી તમારી સાથે રહેવાની આશા રાખું છું. **૮** પણ હું પચાસમાના પર્વ સુધી એફેસેસમાં જ રહીશ; **૯** કેમ કે એક મહાન કાર્ય સફળ થાય એવું કાર મારે માટે ઉદાડવામાં આવ્યું છે. જોકે વિરોધીઓ પણ ઘણાં છે.

**૧૦** પણ જો તિમોથી આવે તો તે તમારી સાથે નિર્ભય રહે, તે વિષે સંભાળ રાખજો, કેમ કે મારી માફક તે પણ પ્રભુનું કામ કરે છે. **૧૧** એ માટે કોઈ તેને તુચ્છ ગણે નહીં; પણ શાંતિથી તમે તેને મારી પાસે પહોંચાડજો, કેમ કે ભાઈઓની સાથે તેના આવવાની પ્રતિક્ષા હું કરું છું. **૧૨** હવે, ભાઈ આપોલસ વિષે મારે આટલું કહેવું છે કે ભાઈઓની સાથે તે તમારી પાસે આવે માટે મેં તેને બહુ વિનંતી કરી; પણ હમણાં ત્યાં આવવાની તેની ઇચ્છા નથી; પણ જ્યારે અનુકૂળ પ્રસંગ મળશે ત્યારે તે આવશે.

### વિદાયવચનો

**૧૩** જાગૃત રહ્યો, વિજ્ઞાસમાં સ્થિર રહ્યો, સામર્થ્ય બતાવો, ભળવાન થાઓ. **૧૪** તમે જે કંઈ કરો તે પ્રેમથી કરો.

**૧૫** ભાઈઓ, તમે સ્ટેફનાસના કુટુંબને જાણો છો કે, તે અખાથાનું પ્રથમફળ વિજ્ઞાસી છે, તેઓ સંતોની સેવામાં હંમેશા સંકિય રહ્યા છે માટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે, **૧૬** તમે એવા માણસોને અને અન્ય જેઓ સેવામાં પરિશ્રમ કરે છે તેઓને પણ આધીન થાઓ.

**૧૭** સ્ટેફનાસ તથા ફોર્ટ્નાતસ તથા અખાઈકસના આવવાથી હું હર્ષ પાખ્યો છું; કેમ કે તમારું જે કામ અધ્યારું હતું તે તેઓએ પૂરું કર્યું છે. **૧૮** તેઓએ મારા તથા તમારા આત્માને પણ ઉત્સેનિત કર્યો. માટે એવા માણસોને માન આપો.

**૧૯** આસ્ક્રિયાના વિજ્ઞાસી સમુદ્દરાચ તમને સલામ પાઠવે છે. આકુલા, પ્રિસ્કા તથા તેઓના ઘરમાં મળતા વિજ્ઞાસી સમુદ્દરાચના સર્વ પ્રભુમાં તમને સલામ પાઠવે છે.

**૨૦** સર્વ ભાઈઓ પણ તમને સલામ પાઠવે છે. પવિત્ર ચુંબનથી એકબીજાને ક્ષેમકુશળ કહેજો.

**૨૧** હું પાઉલ મારે પોતાને હાથે તમને સલામ લખું છું. **૨૨** જો કોઈ પ્રભુ ઈસ્ટ પર પ્રેમ કરતો ન હોય, તો તે શાપિત થાઓ. **૨૩** આપણા પ્રભુ આવવાનાં છે. પ્રભુ ઈસ્ટ પ્રિસ્તની ફૂપા તમારા પર હો. **૨૪** પ્રિસ્ત ઈસ્ટમાં મારો પ્રેમ તમો સર્વની સાથે હો. આમીન.

## The Second Epistle of Paul to the Corinthians

# કર્દિથીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર

### અભિવાદન

<sup>૧</sup> કર્દિથમાંના ઈશ્વરના વિજ્ઞાચી સમુદ્દાયને તથા તેની સાથે સમગ્ર અખાયામાંના સર્વ સંતોને, પાઉલ જે ઈશ્વરની ઇચ્છાથી ઈસ્તુ પ્રિસ્તતનો પ્રેરિત છે, તે તથા ભાઈ તિમોથી લખે છે <sup>૨</sup> ઈશ્વર આપણા પિતા તથા ઈસ્તુ પ્રિસ્તત તમને ફૂપા તથા શાંતિ થાઓ.

### પાઉલ ઈસુનો આભાર માને છે

<sup>૩</sup> આપણા પ્રભુ ઈસુ પ્રિસ્તતનાં ઈશ્વર તથા પિતા, જે દથાના તથા સર્વ દિલાસાના ઈશ્વર છે તેમની સ્તુતિ થાઓ. <sup>૪</sup> તેઓ અમારી સર્વ વિપત્તિમાં અમને દિલાસો આપે છે, કે જેથી અમે પોતે ઈશ્વરથી જે દિલાસો પાભીએ છીએ, તેને લીધે જેઓ ગમે તેવી વિપત્તિમાં હોય તેઓને અમે દિલાસો આપવાને શક્તિમાન થઈએ.

<sup>૫</sup> કેમ કે જેમ પ્રિસ્તતને કારણે ઘણાં દુઃખ અમારા પર આવે છે, તેમ પ્રિસ્તત કારા અમને પણ ઘણો દિલાસો ભણો છે. <sup>૬</sup> પણ જો અમે વિપત્તિ સહીએ તો તે તમારા દિલાસા તથા ઉજ્જારને માટે છે; અને જો દિલાસો પાભીએ છીએ, તો તે તમારા દિલાસાને માટે છે અને તેથી અમે જે શીતે દુઃખો સહીએ છીએ તેવી સહન કરવાની શક્તિ [તમારામાં] આવે. <sup>૭</sup> તમારે વિશે અમારી આશા દૃઢ છે કારણ કે અમને ખબર છે કે જેમ તમે દુઃખોમાં ભાગીદાર, તેમ દિલાસામાં પણ ભાગીદાર થયા છો.

<sup>૮</sup> કેમ કે ભાઈઓ, અમારી એવી ઇચ્છા નથી કે આક્ષિયામાં જે વિપત્તિ અમને પડી તે વિષે તમે અજાણ્યા રહ્યો, એ વિપત્તિ અમારી સહનશક્તિ બહાર અમને બહુ ભારે લાગી, એટલી હદે કે અમે જીવવાની આશા પણ મૂકી દીધી હતી. <sup>૯</sup> વળી અમને લાગ્યું હતું કે અમારું મરણ થશે, જેથી અમે પોતાના પર નહિ, પણ મૃત્યુ પામેલાંને સજીવન કરનાર ઈશ્વર પર વિજ્ઞાસ રાખીએ. <sup>૧૦</sup> તેમણે આવાં મરણકારક જોખમથી અમારો જચાવ કર્યો અને કરશે; તેમના પર અમે આશા રાખીએ છે કે તેઓ ફશીથી પણ અમને જચાવશે;

<sup>૧૧</sup> તમે પ્રાર્થનાથી અમને સહાય કરજો, કે જે ફૂપાદાન ઘણાંઓની મારફતે અમને અપાયું, તેને લીધે ઘણાં અમારે માટે આભારસ્તુતિ પણ કરે.

<sup>૧૨</sup> કેમ કે એ બાબતે અમને અભિમાન છે અને અમારી પ્રેરકબુદ્ધિ એવી સાક્ષી આપે છે કે ભૌતિક જ્ઞાનથી નહિ પણ ઈશ્વરની ફૂપાથી અમે દુનિયામાં અને વિશેષ કરીને તમારા સંબંધમાં ઈશ્વરની ક્રષ્ણાએ પવિત્રતાથી તથા શુદ્ધ મનથી વત્યા. <sup>૧૩</sup> પણ તમે જે વાંચો છો અને માનો છો, તેનાથી વિપરીત અમે તમને બીજુ વાતો લખતા નથી; અને આશા રાખું છું, કે તેમ અંત સુધી માનશો. <sup>૧૪</sup> જે શીતે તમે અમને સ્વીકાર્યો, કે પ્રભુ ઈસુના પુનરાગમના જેમ તમે અમારા માટે, તેમ અમે તમારા માટે અભિમાનનું કારણ છીએ, તેવી આશા હું રાખું છું.

<sup>૧૫</sup> અને પહેલાં, એવી આશાથી હું તમારી પાસે આવવાને ઇચ્છતો હતો કે તમને જમણી ફૂપા ભણો; <sup>૧૬</sup> તમારી પાસે થઈને મકદૂનિયા જવાને અને ફરી મકદૂનિયાથી તમારી પાસે આવવાને, અને તમારાથી યહૂદિયા તરફ વિદાય થવાને હું ઇચ્છતો હતો.

<sup>૧૭</sup> તો શું એવું ઇચ્છવામાં શું હું ટયુપચુ કરતો હતો? અથવા જે ઇરાદો હું રાખું છું તે શું માનવીય ધોરણો પ્રમાણે રાખું છું, એવું કે મારું બોલવું હા ની 'હા' અને ના

ની 'ના' હોય? <sup>૧૯</sup> પણ જેમ ઈશ્વર વિશ્વાસુ છે તેમ તમારા પ્રત્યે ભારી વાતમાં હા કે ના નહોતું.

<sup>૨૦</sup> કેમ કે ઈશ્વરના દીકરા ઈઝુ ખ્રિસ્ત જે અમારાથી, એટલે ભારાથી તથા સિલ્વાનસ અને તિમોથી ધ્વારા, તમારામાં પ્રગટ કરાયા, તે હા તથા ના ન થયા, પણ તે હા થયા. <sup>૨૧</sup> કેમ કે ઈશ્વરનાં જેટલાં આશાવચનો છે તે બધામાં હા તથા તેમાં આભીન છે, એ ભાટે કે અમારાથી ઈશ્વરનો ભાની થાય.

<sup>૨૨</sup> અને અમને તમારી સાથે ખ્રિસ્તમાં જે દૃઢ કરે છે તથા જેમણે અમારો અભિષેક કર્યો, તે તો ઈશ્વર છે; <sup>૨૩</sup> તેમણે અમને મુક્તાંકિત કર્યો અને અમારા હૃદયમાં આત્માની ખાતરી આપી છે.

<sup>૨૪</sup> હું ઈશ્વરને સાક્ષી રાખીને કહું છું કે તમારા પર દયા કરીને હું હજુ સુધી કર્ણિથમાં આવ્યો નથી; <sup>૨૫</sup> અમે તમારા વિશ્વાસ પર સત્તા ચલાવીએ છીએ એમ નહિ, પણ તમારા આનંદમાં સહાય કરનારા છીએ; કેમ કે તમે વિશ્વાસથી દૃઢ રહ્યો છો.

## ૨

<sup>૧</sup> પણ મેં પોતાને સારુ એવું નક્કી કર્યું, કે હું ફરી ખેદથી તમારી પાસે નહિ આવું. <sup>૨</sup> કેમ કે જો હું તમને દુઃખી કરું, તો જે ભારાથી દુઃખ પામ્યો તે વિના મને કોણ આનંદ આપે છે?

<sup>૩</sup> અને મેં તમને એ જ લખ્યું, એ સારુ કે જેઓથી ભારે આનંદ પામવો, તેઓથી હું આવું ત્યારે મને દુઃખ ન થાય; હું તમારા બધા પર ભરોસો રાખું છું, કે ભારો આનંદ તમારા સર્વનો છે. <sup>૪</sup> કેમ કે ઘણી વિપત્તિથી તથા હૃદયની વેદનાથી, મેં ઘણાં આંસુઓ પાણીને તમને લખ્યું તે, એ ભાટે નહિ કે તમે દુઃખિત થાઓ, પણ એ ભાટે કે તમારા ઉપર ભારો જે અતિ ઘણો પ્રેમ છે તે તમે જણો.

### પતિતને ક્ષમા કરો

<sup>૫</sup> પણ જો કોઈએ દુઃખ પમાડ્યું છે, તો મને નહિ, પણ કેટલેક દરજે (કેમ કે હું વધારે ભાર ન નાખું) તમને સર્વને તેણે દુઃખી કર્યા છે. <sup>૬</sup> એવા ભાણસને બહુમતીથી આ જે શિક્ષા થયેલી છે તે પૂરતી છે, <sup>૭</sup> માટે તેથી ઊંઠું તમારે તેને વિશેષ ભાણી તથા દિલાસો આપવો, રહેને તે વધારે દુઃખમાં ગરકાવ થઈ જાય.

<sup>૮</sup> એ ભાટે હું તમને વિનંતી કરું છું કે તેના પર તમે પૂરો પ્રેમ કરો; <sup>૯</sup> કેમ કે એ જ સારુ મેં લખ્યું છે, કે સર્વમાં તમે આજ્ઞાકારી છો કે નથી તે વિષે હું પચીક્ષા કરી લઉં.

<sup>૧૦</sup> પણ જેને તમે કંઈ ભાફ કરો છો, તેને હું પણ ભાફ કરું છું; કેમ કે જો મેં પણ કંઈ ભાફ કર્યું હોય, તો જે ભાફ કર્યું છે, તે તમારે લીધે ખ્રિસ્તની આગળ ભાફ કર્યું છે, <sup>૧૧</sup> કે જેથી શેતાન આપણાને ન જુતે, કેમ કે આપણે તેની થુક્તિઓ વિષે અજાણ્યા નથી.

### શ્રોઆસમાં પાઉલની ખિંતા

<sup>૧૨</sup> ખ્રિસ્તની સુવાર્તા પ્રગટ કરવા સારુ હું શ્રોઆસમાં આવ્યો અને પ્રભુએ ભારે ભાટે ભારણું ઉધાડેલું છતાં <sup>૧૩</sup> પણ ભારા આત્માને શાંતિ ન હતી, કેમ કે તિતસ ભારો ભાઈ મને મહયો નહિ; ભાટે તેઓથી વિદાય લઈને હું મકદૂનિયામાં ગયો.

### ખ્રિસ્ત ભારા વિજય

<sup>૧૪</sup> પણ ઈશ્વર જે ખ્રિસ્તમાં સદા અમને વિજયકૂચયમાં દોરે છે અને અમારે આશરે પોતાના જ્ઞાનની સુગંધ સર્વ જગ્યામાં ફેલાવે છે, તેમની આભારસ્તુતિ થાઓ. <sup>૧૫</sup> કેમ કે જેઓ ઉજાર પામે છે તેઓમાં, તથા નાશ પામે છે તેઓમાં, અમે ઈશ્વરની આગળ ખ્રિસ્તની સુગંધ છીએ.

<sup>૧૬</sup> મૃત્યુ પામેલાઓને સારુ અમે ભરણની દૂર્ગધળપ અને જીવંતને સારું જીવનની દૂર્ગધળપ છીએ; તો એ કાર્યોને સારુ કોણ યોગ્ય છે? <sup>૧૭</sup> કેમ કે કેટલાકની જેમ અમે ઈશ્વરની વાતમાં ઉમેરો કરતા નથી પણ સત્યતાથી તથા ઈશ્વરની [સત્તાથી] ખ્રિસ્તમાં ઈશ્વરની આગળ બોલીએ છીએ.

## ૩

## નવા કરારના સેવકો

<sup>૧</sup> શું અમે ફરી પોતાની પ્રશંસા કરીએ છીએ? કે શું જેમ બીજા કેટલાકને તેમ, અમને તમારા ઉપર કે તમારી પાસેથી, ભલામણના પત્રો જોઈએ છે? <sup>૨</sup> અમારા હૃદયમાં લખેલો અને સર્વ માણસથી જણાયેલો તથા વંચાયેલો એવો અમારો પત્ર તો તમે છો. <sup>૩</sup> તમે ખ્રિસ્તનાં પત્રની જેમ દેખાઓ છો જેની અમે સેવા કરેલી; તે શાહીથી નહિ પણ જીવતા ઈશ્વરના આત્માથી, પથ્થરની પાટીઓ પર નહિ પણ માનવીય હૃદયરૂપી પાટીઓ પર લખેલો છે;

<sup>૪</sup> એવો ભરોસો ખ્રિસ્તને આશરે અમને ઈશ્વર પર છે. <sup>૫</sup> અમે પોતે પોતાનાથી કંઈ વિચારવા સમર્થ છીએ એવું નથી; પણ અમારું સામર્થ્ય ઈશ્વરથી છે; <sup>૬</sup> તેમણે પણ અમને નવા કરારના, એટલે અક્ષરના નહિ પણ આત્માના, યોગ્ય સેવકો કર્યા, કેમ કે અક્ષર મારી નાખે છે, પણ આત્મા જીવાડે છે.

<sup>૭</sup> અને ભરણની સેવા જેનાં અક્ષરો પથ્થરો પર કોતરેલા હતા; તે જો એટલી ગૌરવવાળી હતી કે ઇજરાયલી લોકો મૂસાના મુખ પરનું તેજ જે ટળી જનારું હતું તે તેજને લીધે તેના મુખ પર ધારીને જોઈ શક્યાં નહિ. <sup>૮</sup> તો તે કરતાં આત્માની સેવા વધતી મહિમાવાન કેમ ન હોય?

<sup>૯</sup> કેમ કે જો દંડાજ્ઞાની સેવાનો મહિમા હતો, તો ન્યાથીપણાની સેવા મહિમામાં કેટલી બધી અધિક છે! <sup>૧૦</sup> અને ખરૈખર, જે મહિમાવંત થયેલું હતું તે કરતાં બીજું અધિક મહિમાવંત થયાના કારણથી જણો મહિમારહિત થયું. <sup>૧૧</sup> કેમ કે જે ટળી જવાનું હતું તે જો મહિમાવંત હતું, તો જે કાયમ ટકનાર તેનો મહિમા કેટલો વિશેષ છે!

<sup>૧૨</sup> એ માટે અમને એવી આશા હોવાથી, અમે બહુ નિર્ભયતાથી બોલીએ છીએ; <sup>૧૩</sup> અને મૂસાની જેમ નહિ, કે જેણે ઇજરાયલના દીકરાઓ ટળી જનારાં [મહિમાનો] અંત પણ નિહાળે નહિ માટે પોતાના મુખ પર પડદો નાખ્યો.

<sup>૧૪</sup> પણ તેઓના મન કઠણ થયાં; કેમ કે આજ સુધી જૂનો કરાર વાંચતા તે પડદો એમનો એમ જ રહે છે; પણ તે તો ખ્રિસ્તમાં દૂર કરવામાં આવે છે. <sup>૧૫</sup> પણ આજ સુધી જથારે તેઓ મૂસાનાં પુસ્તકો વાંચે છે ત્યારે તેઓના હૃદય પર પડદો રહે છે; <sup>૧૬</sup> પણ જથારે તે પ્રભુની તરફ ફરશે, ત્યારે તે પડદો ખસેડી નાખવામાં આવશે.

<sup>૧૭</sup> હવે પ્રભુ તે આત્મા છે; અને જથાં પ્રભુનો આત્મા છે ત્યાં સ્વતંત્રતા છે. <sup>૧૮</sup> પણ આપણે સહુ ઉઘાડે મુખે જેમ આરક્ષીમાં, તેમ પ્રભુના મહિમાને નિહાળીને, પ્રભુના આત્માથી તે જ ઝૂપમાં અધિકાધિક મહિમા ધારણ કરતાં ઝૂપાંતર પામીએ છીએ.

## ૪

## માટીનાં પાત્રોમાં આત્મક ખજાનો

<sup>૧</sup> એ માટે અમારા પર દયા થઈ તે પ્રમાણે અમને આ સેવાકાર્ય મળ્યું તેમાં અમે થાકતા નથી; <sup>૨</sup> પણ શરમજનક ગુપ્ત વાતોને નકારીને અમે કાવતરાં કરતા નથી, અને ઈશ્વરની વાતમાં કપટ કરતા નથી; પણ સત્ય પ્રગટ કર્યાથી ઈશ્વરની આગળ અમે પોતાના વિશે સર્વ માણસોના અંતકરણમાં ખાતરી કરી આપીએ છીએ.

<sup>૩</sup> પણ જો અમારી સુવાર્તા ગુપ્ત રહેલી હોય તો તે નાશ પામનારાઓને સારુ જ ગુપ્ત રખાયેલી છે; <sup>૪</sup> જેઓમાં આ જગતના દેવે અવિજ્ઞાસીઓના મન અંધ કર્યા છે, એ સારુ કે ઝિસ્ત જે ઈશ્વરની પ્રતિભા છે, તેમના ભહિમાની સુવાર્તાનાં અજવાણાનો ઉદ્દય તેઓ પર ન થાય.

<sup>૫</sup> અમે ઉપદેશમાં પોતાને પ્રગટ નથી કરતા, પણ ઝિસ્ત ઈસ્રુ પ્રભુ છે અને અમે પોતે ઈસ્રુને લીધે તમારા દાસો છીએ, એવું જાહેર કરીએ છીએ. <sup>૬</sup> કેમ કે જે ઈશ્વરે જેમણે અંધારામાંથી અજવાણાને પ્રકાશવા ફરમાવ્યું; તે મુજબ ઈસ્રુ ઝિસ્તનાં ચહેરા પરનો ઈશ્વરના ભહિમાના જ્ઞાનનો પ્રકાશ આપણા હૃદયોમાં પાડે.

<sup>૭</sup> પણ અમારો આ ખજાનો માટીનાં પાત્રોમાં છે, એ સારુ કે પરાક્રમની ઉત્તમતા ઈશ્વરથી થાય અને અમારાથી નહિ. <sup>૮</sup> સર્વ પ્રકારે અમે વિપત્તિ પામેલા હોવા જતાં દભાયેલા નથી; હેરાન થયા જતાં નિરાશ થયેલા નથી; <sup>૯</sup> સત્તાવાયેલા છીએ પણ ત્યાયેલા નથી; નીચે પટકાયેલા છીએ પણ નાશ પામેલા નથી; <sup>૧૦</sup> ઈસ્રુનું મરણ અમારા શરીરમાં સદા રાખીએ છીએ, એ સારુ કે ઈસ્રુનું જીવન અમારાં શરીરદારા જાહેર થાય.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે અમે જીવનારાં ઈસ્રુને માટે, સદા મરણને સૌપાયેલા છીએ, એ માટે કે ઈસ્રુનું જીવન પણ અમારા મૃત્યુપાત્ર મનુષ્યદેહમાં પ્રગટ કરાય. <sup>૧૨</sup> એમ જ અમારામાં મરણ પણ તમારામાં જીવન અસર કરે છે.

<sup>૧૩</sup> વિજ્ઞાસનો તે જ આત્મા અમને છે તેથી (મેં વિજ્ઞાસ કર્યો માટે હું બોલ્યો એ લેખ પ્રમાણે), અમે પણ વિજ્ઞાસ કરીએ છીએ અને તેથી બોલીએ છીએ. <sup>૧૪</sup> અને એવું જાણીએ છીએ કે, જેમણે પ્રભુ ઈસ્રુને ઉઠાડ્યાં, તે અમને પણ ઈસ્રુની મારફતે ઉઠાડશે અને તમારી સાથે અમને રજૂ કરશે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે સધળાં વાનાં તમારે સારુ છે એ માટે કે જે કૃપા ઘણાંઓની મારફતે પુષ્કળ થઈ તે ઈશ્વરના ભહિમાને અર્થે ઉપકારસ્તુતિ કરાવે.

<sup>૧૬</sup> તેથી અમે થાકતા નથી; પણ જો અમારો ભૌતિક મનુષ્યદેહ નાશ પામે તોપણ અમારું આંતરિક મનુષ્યાત્મ પ્રતિદિન નવું થતું જાય છે. <sup>૧૭</sup> કેમ કે અમારી થોડી અને ક્ષણિક વિપત્તિ અમારે માટે ઘણી વધારે તથા અતિશાય અનંતકાળિક ભહિમા ઉત્પણે કરે છે; <sup>૧૮</sup> એટલે જે દૃશ્ય છે તે નહિ, પણ જે અદ્યશ્ય છે તે પર અમે દ્યાન રાખીએ છીએ; કેમ કે જે દૃશ્ય છે તે ક્ષણિક છે પણ જે અદ્યશ્ય છે તે અનંતકાળિક છે.

## પ

<sup>૧</sup> કેમ કે અમને ખબર છે કે જો અમારું પૂઢ્યી પરનું માંડવારૂપી શરીર નષ્ટ થઈ જાય, તો સ્વર્ગમાં ઈશ્વરે સર્જેલું, હાથોથી બાંધેલું નહિ એવું અનંતકાળનું અમારું ઘર છે. <sup>૨</sup> કેમ કે અમારું જે ઘર સ્વર્ગમાં છે તેને પામવાની બહુ અભિલાષા રાખીને અમે આ માંડવારૂપી ઘરમાં નિસાસા નાખીએ છીએ. <sup>૩</sup> અને જો સ્વર્ગીય ઘર પાભીએ તો અમે નિવસન ન દેખાઈએ.

<sup>૪</sup> કેમ કે અમે આ માંડવારૂપી શરીરના ભારને લીધે નિસાસા નાખીએ છીએ; તેને ઉતારવા કરતાં સ્વર્ગીય ઘરથી વેણીત થવા ઇથીએ છીએ એ સારુ કે જીવન મરણમાં ગરકાવ થઈ જાય. <sup>૫</sup> હવે જેમણે અમને એને અર્થે તૈયાર કર્યા તે ઈશ્વર છે તેમણે અમને આત્માની ખાતરી પણ આપી છે.

<sup>૬</sup> માટે અમે સદા હિંમતવાન છીએ અને એવું જાણીએ છીએ કે શરીરમાં રહીએ છીએ ત્યાં સુધી અમે પ્રભુથી વિયોગી [દ્વાર રહેતાં] પ્રવાસી છીએ. <sup>૭</sup> કેમ કે અમે વિજ્ઞાસથી ચાલીએ છીએ, દૃષ્ટિથી નહિ. <sup>૮</sup> માટે હિંમતવાન છીએ અને શરીરથી અલગ થવું તથા પ્રભુની પાસે વાસો કરવો એ અમને વધારે પસંદ છે.

<sup>૫</sup> એ માટે કે અમે જો શરીરમાં હોઈએ કે શરીર બહાર હોઈએ તોપણ તેમને પસંદ પડીએ એવી ઉલ્કંઠા અમે ધરાવીએ છીએ અને પ્રયાસ કરીએ છીએ. <sup>૧૦</sup> કેમ કે દરેકે શરીરથી જે કર્યું છે, સારુ કે ખરાબ હોય, તે પ્રમાણે તે બદલો પામવા સારુ આપણને સર્વને ખ્રિસ્તનાં ન્યાયાસનની આગળ હાજર થવું પડશે.

<sup>૧૧</sup> માટે પ્રભુનો ડર રાખીને અમે માણસોને સમજાવીએ છીએ; અમે ઈશ્વર આગળ પ્રગટ થયા છીએ તે સાથે મારી આશા છે કે તમારાં અંત:કરણોમાં પણ પ્રગટ થયા છીએ. <sup>૧૨</sup> અમે ફરીથી તમારી આગળ પોતાને વખાણતા નથી પણ અમારે વિષે તમને ગૌરવ કરવાનો પ્રસ્તંગ આપીએ છીએ, એ માટે કે જેઓ હૃદયથી નહિં, પણ દંબથી અભિમાન કરે છે, તેઓને તમે ઉત્તર આપી શકો.

<sup>૧૩</sup> કેમ કે જો અમે ઘેલા હોઈએ તો ઈશ્વરને અર્થે છીએ અથવા જો જગૃત હોઈએ તો તમારે અર્થે છીએ. <sup>૧૪</sup> કેમ કે ખ્રિસ્તનો પ્રેમ અમને પ્રેરણા આપે છે, કરણ કે અમે એવું સમજુએ છીએ કે, જો એક સર્વને માટે મરણ પામ્યા માટે સર્વ મરણ પામ્યા. <sup>૧૫</sup> અને સર્વને માટે તે મૃત્યુ પામ્યા, એ સારુ કે જેઓ જીવે છે તેઓ હવેથી પોતાને માટે નહિં, પણ જે તેઓને વાસ્તે મૃત્યુ પામ્યા તથા ઊદ્યાં તેમને માટે જીવે.

<sup>૧૬</sup> એ માટે હવેથી અમે માનવીય ધોરણથી કોઈનો ન્યાય કરતા નથી, જો કે ખ્રિસ્તને અમે પહેલા માનવીય ધોરણથી જોયા હતા પણ હવેથી અમે આ ચીતે કોઈનો ન્યાય કરતા નથી. <sup>૧૭</sup> માટે, જો કોઈ માણસ ખ્રિસ્તમાં છે તો તે નવું સર્જન થયો છે; જે જૂનું હતું તે જતું રહ્યું છે; જુઓ, તે નવું થયું છે.

<sup>૧૮</sup> આ સર્વ ઈશ્વરથી છે, જેમણે ઈસ્ટ ખ્રિસ્તની મારફતે પોતાની સાથે આપણું સમાધાન કરાયું અને તે સમાધાન કરાવવાનું સેવાકાર્ય અમને આપ્યું છે; <sup>૧૯</sup> એટલે, ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં પોતાની સાથે માનવજગતનું સમાધાન કરાવીને તેઓના અપરાધો માટે તેઓને જવાબદાર ગણતા નથી, અને તેમણે અમને સમાધાનના સંદેશાની સેવા સૌંપેલી છે.

<sup>૨૦</sup> એ માટે અમે ખ્રિસ્તનાં પ્રતિનિધિ છીએ, જણે કે ઈશ્વર અમારી મારફતે વિનંતી કરતા હોય, તેમ અમે ખ્રિસ્તને વાસ્તે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, ઈશ્વર સાથે સમાધાન કરો. <sup>૨૧</sup> જેમણે પાપ જાણ્યું ન હતું, તેમને આપણે માટે તેમણે પાપરૂપ કર્યા, એ સારુ કે આપણે તેમનાંમાં ઈશ્વરના ન્યાયીપણારૂપ થઈએ.

## ૬

<sup>૧</sup> અમે, તેમની સાથે કામ કરનારા, તમને વિનંતી કરીએ છીએ, કે તમે ઈશ્વરની કૃપાનો સ્વીકાર કર્યો છે તેને વ્યર્थ થવા દેશો નહિં. <sup>૨</sup> કેમ કે તે કહે છે કે, 'મેં માન્યકાળમાં તારું સાંભળ્યું,

અને ઉદ્ધારના દિવસમાં મેં તને સહાય કરી;

જુઓ, અત્યારે જ માન્યકાળ છે, અત્યારે જ ઉદ્ધારનો દિવસ છે. <sup>૩</sup> અમારા સેવાકાર્યને દોષ ન લાગે, માટે અમે કશામાં કોઈને અડયણારૂપ થતાં નથી;

<sup>૪</sup> પણ અમે સર્વમાં પોતાને ઈશ્વરના સેવકોના જેવા દેખાવીએ છીએ; ધણી ધીરજથી, વિપત્તિથી, તંગીથી, વેદનાથી, <sup>૫</sup> ફટકાઓથી, કેદખાનાંઓથી, હંગામાઓથી, કષ્ટોથી, ઉલાગરાથી, ભૂખથી, <sup>૬</sup> શુદ્ધપણાથી, જ્ઞાનથી, સહનશીલતાથી, ઉપકારીપણાથી, પવિત્ર આત્માથી, નિષ્કપટ પ્રેમથી, <sup>૭</sup> સત્ય વચ્ચનથી, ઈશ્વરના પરાક્રમથી, જમણાં તથા ડાબા હાથ પર ન્યાયીપણાનાં હથિયારોથી,

<sup>૮</sup> માન તથા અપમાનથી, અપકીર્તિ તથા સુકીર્તિથી; જૂઠ ગણાયેલા તોપણ સાચા; <sup>૯</sup> અજાણ્યા તોપણ નામાંકિત; મરણ નજીક તોપણ જુઓ જીવંત છીએ; શિક્ષા પામેલાઓના જેવા તોપણ મૃત્યુ પામેલા નહિં; <sup>૧૦</sup> શોકાતુરના જેવા તોપણ સદા

આનંદ કરનારા; ગરીબો જેવા તોપણ ઘણાંઓને ધનવાન કરનારા; કંગાલ જેવા તોપણ સધળાના માલિક છીએ.

<sup>૧૫</sup> ઓ કર્દિથીઓ, તમારે સારુ અમારું મોં ખૂલ્યું છે, અમારું હૃદય વિશાળ છે. <sup>૧૬</sup> તમે અમારામાં સંકુચિત થયા નથી, પણ પોતાના અંત:કરણમાં સંકુચિત થયા છો. <sup>૧૭</sup> તો એને બદલે (જેમ બાટકોને તેમ તમને કહું છું), તમે પણ હૃદયથી ઉદાર થાઓ.

### બિનયહૂદીઓની અસરો વિરલ યેતવણી

<sup>૧૮</sup> અવિજ્ઞાસીઓની સાથે અઘટિત સંબંધ ન રાખો; કેમ કે ન્યાયીપણાને અન્યાયીપણા સાથે શો સંબંધ હોય? અને અજવાળાને અંધકારની સાથે શી સંગત હોય? <sup>૧૯</sup> અને પ્રિસ્ત સાથે શેતાનનો સંબંધ હોઈ શકે? કે વિજ્ઞાસીને અવિજ્ઞાસીની સાથે શો ભાગ હોય? <sup>૨૦</sup> અને ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનને મૂર્તિઓની સાથે સંબંધ હોય ખરો? કેમ કે આપણે જીવતા ઈશ્વરનું ભક્તિસ્થાન છીએ, જેમ ઈશ્વરે કલ્યું કે, 'હું તેઓમાં રહીશ તથા થાલીશ; તેઓનો ઈશ્વર થઈશ; અને તેઓ મારા લોક થશો.'

<sup>૨૧</sup> માટે, 'તમે તેઓમાંથી નીકળી આવો, અને જુદા થાઓ,' એમ પ્રભુ કહે છે, 'અશુદ્ધને સ્પર્શ ન કરો, અને હું તમારો સ્વીકાર કરીશ, <sup>૨૨</sup> અને તમારો પિતા થઈશ, અને તમે મારા દીકરાદીકરીઓ થશો, એમ સર્વસમર્થ પ્રભુ કહે છે.'

### ૭

<sup>૧</sup> તે માટે, વહાલાંઓ, આપણાને એવાં આશાવચનો મળોલાં છે માટે આપણે દેહની તથા આત્માની સર્વ અશુદ્ધતાને દૂર કરીને પોતે શુદ્ધ થઈએ અને ઈશ્વરનો ભય રાખીને સંપૂર્ણ પવિત્રતા પ્રાપ્ત કરીએ.

<sup>૨</sup> અમારો અંગીકાર કરો; અમે કોઈને અન્યાય કર્યો નથી; કોઈનું બગાડયું નથી, કોઈને છેતર્યા નથી. <sup>૩</sup> હું તમને દોષિત ઠાવવાનને બોલતો નથી; કેમ કે મેં પહેલેથી જ કલ્યું છે કે, તમે અમારાં હૃદયોમાં એવા વસ્થા છો કે આપણે સાથે મળીને મરવાને અને જીવવાને તૈયાર છીએ. <sup>૪</sup> તમારી સાથે વાત કરવામાં હું બહુ ખુલાસીને બોલું છું, મને તમારે વિષે બહુ ગૌરવ છે, હું દિલાક્ષાથી ભરપૂર થયો છું, અમારી સર્વ વિપત્તિમાં હું આનંદથી ઝૂભી ઊરું છું.

<sup>૫</sup> કેમ કે અમે મકદૂનિયા આવ્યા ત્યારે અમારાં શરીરોને કંઈ સુખાકારી ન હતી; પણ અમારા પર ચારેબાજુથી વિપત્તિઓ હતી; બહાર લડાઈઓ અને અંદર ઘણી જાતનાં ડર હતા. <sup>૬</sup> પણ દીનજનોને દિલાસો આપનાર ઈશ્વરે તિતસના આવ્યાથી અમને દિલાસો આપ્યો; <sup>૭</sup> અને કેવળ તેના આવ્યાથી જ નહિ, પણ તમારા તરફથી તેને જે દિલાસો મળ્યો હતો તેથી પણ; અને તેણે તમારી મારા પ્રત્યેની મોટી ઉંઠકા, તમારો શોક અને મારે વિષે તમારી સધન કાળજીની અમને ખબર આપી, તેથી મને વધારે આનંદ થયો.

<sup>૮</sup> જોકે મેં મારા પત્રથી તમને દુઃખી કર્યા અને તેનું મને દુઃખ થતું હતું, પણ હવે મને તેનો પસ્તાવો થતો નથી કેમ કે હું જોઉં છું કે તે પત્રથે તમને થોડા જ સમય માટે દુઃખી કર્યા હતા. <sup>૯</sup> પણ હવે હું આનંદ કરું છું તે તમે દુઃખી થયા એટલા માટે નહિ, પણ દુઃખી થવાથી તમે પસ્તાવો કર્યો તે માટે; કેમ કે તમને ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે દુઃખી કરાયા હતા, કે અમારાથી તમને કંઈ નુકસાન ન થાય. <sup>૧૦</sup> કેમ કે ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે થતું દુઃખ શોક ઉપલાવતું નથી પરંતુ ઉદ્ધાર પમાડે તેવો પસ્તાવો ઉપલાવે છે; પણ જગિક દુઃખ મરણ પમાડે છે.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે જુઓ, તમને ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે દુઃખ થયું તેથી તમારામાં આતુરતા પોતાને નિર્દોષ ઠાવવાનનો કેવો ગુલ્સાં, કેવો ભય, કેવી તીવ્ર ઇચ્છા, કેવી આતુર

આકાંક્ષા, કેવું ઝનૂન અને બદલો લેવાની કેવી આતુરતા! તમે તે કામમાં સર્વ પ્રકારે પોતાને નિર્દોષ સાખિત કર્યા. <sup>૧૨</sup> જોકે મેં તમને જે લખ્યું, તે જેણે અન્યાથ કર્યો તેને માટે નહિં અને જેનાં પર અન્યાથ થયો તેને માટે પણ નહિં, પણ ઈંખરની આગળ તમારા માટેની અમારી કાળજી તમને પ્રગટ થાય તે માટે લખ્યું.

<sup>૧૩</sup> આ બધાથી અમે દિલાસો પામ્યા છીએ;

તે ઉપરાંત તિતસને થયેલા આનંદથી અમે વધારે આનંદ પામ્યા; કેમ કે તમારા બધાથી તેનો આત્મા તાજગી પામ્યો છે. <sup>૧૪</sup> માટે જો મને તમારે વિષે તિતસ આગળ કોઈ વાતમાં ગૌરવ થયું હોય, તો તેમાં મારી શર્મિદગી થઈ નહિં; પણ જેમ અમે તમને બધી વાતો સત્યતાથી કહી, તેમ અમારું તમારા માટેનું ગૌરવ પણ તિતસ આગળ સાચું પડ્યું.

<sup>૧૫</sup> તમે ભય તથા ધૂળસીસહિત તેનો અંગીકાર કર્યો, એ તમારા આજ્ઞાપાલનના સમરણને લીધે તિતસનો પ્રેમ તમારા ઉપર પૂજ્ય છે. <sup>૧૬</sup> મને સર્વ બાબતે તમારા પર પૂરો ભરોસો છે એ માટે હું આનંદ પામું છું.

## ૮

### ખ્રિસ્તી દાનધર્મ

<sup>૧</sup> ભાઈઓ, મકદોનિયાના વિશ્વાસી સમૃદ્ધાયો પર ઈંખરની જે કૃપા થઈ તે અમે તમને જણાવીએ છીએ કે, <sup>૨</sup> વિપત્તિની ભારે કસોટીમાં તેઓનો પૂજ્ય આનંદ તથા ભારે ગરીબાઈ ઉદારતારૂપી પૂજ્ય સમૃદ્ધિમાં બદલાઈ ગઈ.

<sup>૩</sup> કેમ કે હું સાક્ષી પૂરું છું કે, તેઓએ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે, બલકે શક્તિ ઉપરાંત દાનો, પોતાની ખુશીથી આપ્યાં. <sup>૪</sup> પોતાની આ ઉદારતા તથા સંતોની સેવા કરવામાં તેઓની ભાગીદારી સ્વીકારવાને તેઓએ અમને આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી; <sup>૫</sup> વળી જેમ અમે આશા રાખી હતી, તેમ નહિં; પણ તેઓએ પ્રથમ પ્રભુને અને ઈંખરની ઇચ્છા પ્રમાણે પોતાને પણ અમને સ્વાધીન કર્યા.

<sup>૬</sup> માટે અમે તિતસને વિનંતી કરી કે, જેમ તેણે અગાઉ શરૂઆત કરી હતી, તે જ પ્રમાણે તે તમારામાં આ ઉદારતાની કૃપા સંપૂર્ણ કરે. <sup>૭</sup> પણ જેમ તમે સર્વ બાબતોમાં, એટલે વિશ્વાસમાં, વાણીમાં, જ્ઞાનમાં, ઉત્કર્ષમાં તથા અમારા ઉપરના તમારા પ્રેમમાં વધ્યા, તેવી જ રીતે આ ઉદારતાની સેવામાં પણ વૃદ્ધિ પામો.

<sup>૮</sup> હું આ બાબત આજ્ઞારૂપે નહિં, પણ બીજાઓની ઉત્કર્ષાની સરખામળીમાં તમારા પ્રેમની પ્રાભાણિકતાની પરીક્ષા કરવાને કહું છું. <sup>૯</sup> કેમ કે તમે આપણા પ્રભુ ઈંખુ ખ્રિસ્તની કૃપા જાણો છો કે, તેઓ ધનવાન હોવા છતાં તમારે માટે નિર્ધન થયા, કે જેથી તમે તેમની ગરીબીથી ધનવાન થાઓ.

<sup>૧૦</sup> આ બાબતમાં હું અભિપ્રાય આપું છું; જે તમને ભદ્રસૂપ થશે, કારણ કે એક વર્ષ અગાઉ તમે કેવળ [એ કામ] કરવાનો આરંભ કર્યો હતો, એટલું જ નહીં પણ તે કરવાની તમારી ધગશ પણ હતી. <sup>૧૧</sup> તો હવે તે કામ પૂરું કરો કે જેથી જે પ્રમાણે તમારી આતુર ઇચ્છા હતી તે પ્રમાણે તમારી શક્તિ મુજબ તે પરિપૂર્ણ થાય. <sup>૧૨</sup> કેમ કે જો [આ કામ કરવાની] ઇચ્છા હોય તો કોઈ માણસ પાસે જે નથી તે પ્રમાણે નહિં, પણ જે છે તે પ્રમાણે તે [ઇચ્છા] માન્ય છે.

<sup>૧૩</sup> આ કામ એટલા માટે નથી કે બીજાઓને રાહત મળે અને તમને તકલીફ પડે, <sup>૧૪</sup> પણ તે સમાનતાને ધોરણે થાય એટલે કે વર્તમાન સમયમાં તમારી સમૃદ્ધિ તેઓની અણત કે તેઓની સમૃદ્ધિ પણ તમારી અણત પૂરી પાડે, કે જેથી સમાનતા

થાય; <sup>૧૫</sup> જેમ લખેલું છે, 'જેની પાસે ઘણું હતું તેને વધી પડ્યું નહિ; અને જેની પાસે થોડું હતું તેને ખૂટી પડ્યું નહિ.'

### તિતસ અને તેના સાથીદારો

<sup>૧૬</sup> પણ ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ થાઓ, કે જેમણે તિતસના હૃદયમાં તમારે માટે એવી જ કાળજી ઉત્પદ્ધ કરી; <sup>૧૭</sup> કેમ કે તેણે અમારી વિનંતી સ્વીકારી એટલું જ નહિ પણ તે પોતે ઘણો આતુર હોવાથી સ્વેચ્છાથી તમારી પાસે આવ્યો.

<sup>૧૮</sup> વળી અમે તેની સાથે એક ભાઈને મોકલ્યો છે કે જેનું નામ સુવાર્તાપ્રચારની બાબતમાં સર્વ વિશ્વાસી સમુદ્દ્રાયોમાં પ્રશંસનીય છે. <sup>૧૯</sup> એટલું જ નહિ, પણ તે ભાઈ વિશ્વાસી સમુદ્રાયો દ્વારા નિમાયેલો છે, કે જેથી પ્રભુના મહિમાને અર્થે આ કૃપાની જે સેવા અમને સૌપવામાં આવી છે તે કરવા અને અમારી મદદ કરવાની ઉત્કર્ષ દર્શાવવાં તે અમારી સાથે ફરે.

<sup>૨૦</sup> અમે કાળજી રાખીએ છીએ કે દાન ઉધરાવવાનો આ જે વહીવટ અમે કરીએ છીએ, તે વિષે કોઈ અમારા દોષારોપણ ન કરે. <sup>૨૧</sup> કેવળ પ્રભુની જ દ્રષ્ટીમાં નહિ, પણ માણસોની દ્રષ્ટીમાં પણ જે થોડ્ય છે તે કરવા વિષે અમે કાળજી રાખીએ છીએ.

<sup>૨૨</sup> તેઓની સાથે અમે અમારા ભાઈને મોકલ્યો છે, કે જેની અમે ઘણી બાબતોમાં ઘણીવાર કસોટી કરી અને તે અમને મહેનતુ માલૂમ પડ્યો છે અને હમણાં તો તમારા પર તેનો ઘણો બરોસો હોવાથી તે વધારે મહેનતુ હોવાની ખાતરી થયેલી છે. <sup>૨૩</sup> તિતસ વિષે કોઈ પૂછે તો તે મારો સાથી તથા તમારે માટે મારો સહકર્મી છે; અને અમારા ભાઈઓ વિષે કોઈ પૂછે તો તેઓ મંડળી દ્વારા મોકલાયેલા તથા પ્રિસ્તનો મહિમા છે. <sup>૨૪</sup> તેથી ભાઈઓને તથા મંડળીઓને તમારા પ્રેમ તથા તમારા વિષેના અમારા ગૌરવનું પ્રમાણ બતાવી આપો.

## ૬

### સાથી વિશ્વાસીઓને માટે આર્થિક મદદ

<sup>૧</sup> હવે સંતોની સેવા કરવા વિષે, મારે તમને લખવાની અગત્ય નથી <sup>૨</sup> કેમ કે હું તમારી ઉત્કર્ષ જાણું છું; તે વિષે હું મકદૂનિયાના લોકોની આગળ તમારે માટે ગર્વ કર્યા કરું છું, કે અખાયાએ એક વર્ષથી તૈયારી કરી છે. તમારી ઉત્કર્ષાએ ઘણાંઓને ઉત્સાહિત કર્યા છે.

<sup>૩</sup> હવે મેં ભાઈઓને એ માટે મોકલ્યા છે કે, તમારે વિષેનો અમારો ગર્વ વ્યર્થ ન જાય; અને જેમ મેં કર્યું તેમ તમે તૈયાર થાઓ; <sup>૪</sup> એમ ન થાય કે, મકદૂનિયાના કોઈ માણસો મારી સાથે આવે અને તમને તૈયાર થયેલા જુથે નહિ, તો તમારા વિશેના ગર્વને કારણો અમારે (હું નહીં કહું કે તમારે પણ) શરમાવું પડે. <sup>૫</sup> આથી મને જરૂરી લાગ્યું કે ભાઈઓને વિનંતી કરવી કે તેઓ તમારી પાસે વહેલાં આવે અને જે દાન આપવાનું તમે વચ્ચન આપ્યું હતું, તે અગાઉથી ઉધરાવી રાખો. તે દાન જબરદસ્તીથી નહિ પણ ઉદારતાથી તૈયાર રાખવામાં આવે.

<sup>૬</sup> એ તો ખરું છે કે, જે કંજૂસાઈથી વાવે છે, તે લણશે પણ કંજૂસાઈમાં; અને જે ઉદારતાથી વાવે છે; તે ઉદારતાથી લણશે. <sup>૭</sup> જેમ દરેકે પોતાના હૃદયમાં અગાઉથી નક્કી કર્યું છે, તે પ્રમાણે તેણે આપવું; પરાણે નહિ, ફરજિયાત પણ નહિ; કેમ કે ખુશીથી આપનારને ઈશ્વર ચાહે છે.

<sup>૮</sup> ઈશ્વર તમારા પર સર્વ પ્રકારની પુષ્કળ કૃપા કરવાને સમર્પ છે કે, જેથી હંમેશા તમારી પાસે સર્વ વાતે પુષ્કળ સમૃદ્ધિ હોવાને લીધે, તમે સર્વ સારાં કાઓ કરવામાં

વધતા જાઓ. **૬** કેમ લખેલું છે કે, 'તેમણે વહેચ્યું છે, તેમણે ગરીબોને આપ્યું છે, તેમનું ન્યાયીપણું સર્વકાળ ટકે છે!'

**૭** વાવનારને માટે બીજ તથા ખોરાકને સારુ રોટલી પૂરાં પાડે છે, તેઓ તમારું વાવવાનું બીજ પૂરું પાડશે અને વધારશે અને તમારા ન્યાયીપણાના ફળોની વૃદ્ધિ કરશે; **૮** એમ તમે સર્વ પ્રકારે ધનવાન થાઓ કે જેથી તમે ઉદાર બની શકો અને તેથી અમારી મારફતે ઈશ્વરની સ્તુતિ થાય.

**૯** કેમ કે આ સેવાનું કામ ફક્ત સંતોની ગરજ પૂરી પાડે છે, એટલું જ નહિ, પણ ઈશ્વરની પુષ્કળ સ્તુતિમાં પરિણામે છે; **૧૦** એટલે આ સેવાના પુરાવાથી, તેઓ, જ્ઞાનની સુવાર્તાની તમારી કબૂલાત પ્રત્યેની આધીનતા માટે તથા તેઓને માટે તથા સર્વને માટે તમારા દાનની પુષ્કળતાને માટે, ઈશ્વરનો મહિમા કરે છે. **૧૧** તમારા પર ઈશ્વરની અધિક ફૂપાને માટે તેઓ તમારે માટે પ્રાર્થના કરતાં તમારા માટે ઝંખે છે. **૧૨** ઈશ્વરના અવર્ણનીય દાન ઈસ્તુ જ્ઞાનને માટે તેમની આભારસ્તુતિ થાઓ.

## ૧૦

### પોતાની ધર્મસેવા તથા આક્ષેપો સામે પાઉલનો બચાવ

**૧** હું પાઉલ, જયારે તમારી સમક્ષ હોઉં ત્યારે દીન છું, પણ દૂર હોઉં ત્યારે તમારી સાથે હિંમતવાન છું; હું પોતે જ્ઞાનની નભ્રતા તથા સાલસતાથી તમને ખાસ વિનંતી કરું છું. **૨** જેઓ અમને દુનિયાદારીની ચીત પ્રમાણે વર્તનારા ધારે છે, તેઓ સામે જે નિશ્ચયતાથી હું હિંમત કરવા ધારું છું, તે નિશ્ચયતાથી હું હાજર થાઉં ત્યારે મારે હિંમતવાન થવું ન પડે એવી વિનંતી હું તમને કરું છું.

**૩** કેમ કે જોકે અમે શરીરમાં ચાલીએ છીએ, તોપણ અમે શરીર પ્રમાણે લડાઈ કરતા નથી; **૪** કેમ કે અમારી લડાઈનાં હથિયાર દૈહિક નથી, પણ ઈશ્વરીય સામર્થ્યથી કિલ્લાઓને તોડી પાડવાને તે શરીરો સમર્થ છે.

**૫** અમે બ્રાહ્મક દલીલોને તથા ઈશ્વરના જ્ઞાનની વિજ્ઞાન જે કંઈ માથું ઊંચકે છે તેને તોડી પાડીએ છીએ અને દરેક વિચારને વશ કરીને જ્ઞાનની આધીનતામાં લાવીએ છીએ. **૬** જયારે તમારું આજ્ઞાપાલન સંપૂર્ણ થશે, ત્યારે સર્વ આજ્ઞાબંગનો બદલો વાળવાને અમે તૈયાર છીએ.

**૭** તમે ફક્ત બહારનો દેખાવ જુઓ છો. જો કોઈને પોતાનાં પર ભરોસો હોય કે, હું જ્ઞાનનો છું, તો તેણે ફરી પોતાને થાદ કરાવવું કે, જેમ તે પોતે જ્ઞાનનો છે તેમ અમે પણ જ્ઞાનનાં છીએ. **૮** કેમ કે જે અધિકાર પ્રભુએ તમારા નાશને માટે નહિ, પણ તમારી ઉજ્જ્વલિ માટે અમને આપ્યો, તે વિષે જો હું કંઈક અધિક અભિમાન કરું, તોપણ શરીરાઉ નહિ.

**૯** હું ચાહતો નથી કે હું તમને મારા પત્રો દ્વારા બીવડાવનાર જણાઉ. **૧૦** કેમ કે તેઓ કહે છે કે, 'તેના પત્રો દ્વારે તથા કડક છે; પણ તે પોતે શરીરે નબળો અને તેનું બોલવું દમ વગરનું છે.' **૧૧** તેવું કહેનારા માણસે સમજી લેવું કે, જેવા અમે દૂરથી પત્રો દ્વારા બોલનાર છીએ તેવા જ, હાજર થઈશું ત્યારે કામ કરનારા પણ થઈશું. **૧૨** જેઓ પોતાના વખાણ કરે છે, તેઓની સાથે પોતાને ગણવા અથવા સરખાવવાને અમે હિંમત કરતા નથી; પણ જયારે તેઓ અંદરોઅંદર પોતાને એકબીજાથી માપે છે તથા સરખાવે છે, ત્યારે તેઓ નિર્ભૂજ છે.

**૧૩** પણ અમે હદ ઉપરાંત અભિમાન નહિ કરીએ, પણ જે ભર્યાદા ઈશ્વરે અમને હરાવી આપી છે અને તેમાં તમે પણ આવો છો, તેટલું જ કરીશું. **૧૪** કેમ કે જાણો કે અમે તમારા

સુધી પહોંચયા ન હોઈએ, તેમ અમે પોતાને હદ બહાર લંબાવતા નથી. કેમ કે ખ્રિસ્તની સુવાર્તા પ્રગટ કરવામાં અમે પ્રથમ હતા કે જેઓ તમારા સુધી આવ્યા;

<sup>૧૫</sup> અમે પોતાની હદ બહાર બીજાઓની મહેનત પર અભિમાન કરતાં નથી; પણ અમને આશા છે કે, જેમ જેમ તમારો વિશ્વાસ વધશે અમારી સેવા અમારી પોતાની હદમાં વધશે, <sup>૧૬</sup> કે જેથી તમારાથી આગળના પ્રાંતોમાં પણ અમે સુવાર્તા પ્રગટ કરીએ; અને બીજા હદમાં થયેલા સેવાકાર્ય વિષે અભિમાન કરીએ નહિં. <sup>૧૭</sup> પણ 'જે કોઈ' ગર્વ કરે તે પ્રભુમાં ગર્વ કરે! <sup>૧૮</sup> કેમ કે જે પોતાની પ્રશંસા કરે છે તે નહિં, પણ જેની પ્રશંસા પ્રભુ કરે છે તે માન્ય થાય છે.

## ૧૧

### પાઉલ અને જૂઠા પ્રેરિતો

<sup>૧</sup> હું ઇચ્છું છું કે તમે મારી થોડીધણી મૂર્ખતાને સહન કરો; પણ તમે સહન તો કરો છો જ. <sup>૨</sup> કેમ કે ઈશ્વરમય આસ્થાથી, હું તમારા વિષે કાળજી રાખું છું. કેમ કે એક પતિની સાથે મેં તમારી સગાઈ કરી છે કે, જેથી એક પવિત્ર કુમારિકા જેવા હું તમને ખ્રિસ્તને સૌંપું.

<sup>૩</sup> પણ મને ડર લાગે છે કે, જેમ સર્પે પોતાના કપટથી હવાને છેતરી, તેમ ખ્રિસ્ત પ્રત્યેના નિખાલસ તથા પવિત્ર ભક્તિભાવમાંથી તમારાં મન ફેરવી દેવાય. <sup>૪</sup> કેમ કે જો કોઈ આવીને જે ઈસ્ટુને અમે પ્રગટ કર્યો તેમનાંથી જુદાજ ઈસ્ટુને પ્રગટ કરે, અથવા તમે જે આત્મા પાખ્યા તેમનાંથી જુદોજ આત્મા પામો, અથવા જે સુવાર્તા તમે સ્વીકારી, તેનાથી જુદીજ સુવાર્તા સ્વીકારો; તો તમે તેને ખૂબ જ સારી ચીતે સહન કરો છો.

<sup>૫</sup> મને નથી લાગતું કે તે બીજા ઉત્તમ પ્રેરિતો કરતાં હું કોઈ પણ પ્રકારે ઉિતરતો છું. <sup>૬</sup> પણ જોકે બોલવામાં પ્રવીણ ન હોય, તો પણ જ્ઞાનમાં હું અપૂર્ણ નથી; આ બાબત અમે સર્વ પ્રકારે અને જેમ અન્યની સમક્ષા તેમ તમને જણાવી છે.

<sup>૭</sup> તમને ઊંચા કરવા માટે મેં પોતાને નીચો કર્યો, એટલે મેં તમને ઈશ્વરની મફત સુવાર્તા પ્રગટ કરી, એમાં શું મેં પાપ કર્યું? <sup>૮</sup> તમારી સેવા બજાવવા માટે મેં બીજા વિશ્વાસી સમુદ્દરાથોને લુંટીને તેઓની પાસેથી નાણાં લીધાં. <sup>૯</sup> વળી હું તમારી સાથે હતો ત્યારે મને તંગી પડતી હતી તે છતાં પણ હું કોઈને બારઝુપ થયો ન હતો; કેમ કે મકદૂનિયામાંથી જે બાઈઓ આવ્યા હતા, તેઓએ મારી જરૂરિયાતો પૂરી પાડી હતી; અને હું સર્વ પ્રકારે તમને બોજાળુપ થતાં દૂર રહ્યો હતો અને દૂર રહીશ.

<sup>૧૦</sup> જેમ ખ્રિસ્તનું સત્ય મારામાં છે તેમ, અખાયાના કોઈ પણ પ્રાંતમાં આ પ્રમાણે અભિમાન કરતાં કોઈ મને રોકી શકશે નહિં. <sup>૧૧</sup> શા માટે? શું એ માટે કે હું તમારા ઉપર પ્રેમ રાખતો નથી? ઈશ્વર જાણો છે હું પ્રેમ રાખું છું.

<sup>૧૨</sup> પણ હું જે કરું છું, તે કરતો રહીશ, કે જેથી જેઓ, જેમાં અભિમાન કરીને અમારા સમાન દેખાવા માગે છે તેઓને લાગ ભટતો હું અટકાવું. <sup>૧૩</sup> કેમ કે એવા માણસો જૂઠા પ્રેરિતો, કપટી કાર્યકર્તાઓ અને ખ્રિસ્તનાં પ્રેરિતોનો વેશ ધરનારા છે.

<sup>૧૪</sup> આમાં કંઈ આશ્રય નથી, કેમ કે શેતાન પોતે પ્રકાશના સ્વર્ગદૂતનો વેશ ધરે છે; <sup>૧૫</sup> તેથી જો તેના સેવકો પણ ન્યાયીપણાના સેવકોનો વેશ ધરે, તો તે મોટા આશ્રયની બાબત નથી; તેઓના કામ પ્રમાણે તેઓનો પરિણામ આવશે.

### પ્રેરિત તરીકે પાઉલના દુઃખો

<sup>૧૬</sup> હું ફરીથી કહું છું કે, કોઈ માણસે મને મૂર્ખ ન ધારવો, પણ જો તમે એમ ધારતા હો, તો તમારે મૂર્ખ તરીકે મારો અંગીકાર કરવો, જેથી હું પણ થોડું અભિમાન કરું.

૧૭ જે હું કહું છું, પ્રભુના કહેવા પ્રમાણે નથી કહેતો; પણ અભિમાનના આવેશમાં જાણે કે મૂર્ખાઈથી બોલું છું. ૧૮ સાંસારિક બાબતે ઘણાં અભિમાન કરે છે, માટે હું પણ કરીશ.

૧૯ કેમ કે તમે પોતે બુદ્ધિમાન છો, તમે મૂર્ખોનું સહન કરો છો! ૨૦ કેમ કે જો કોઈ તમને ગુલામ બનાવે, જો કોઈ તમારું ખાઈ જાય, જો કોઈ તમને સપડાવે, જો કોઈ પોતાને મોટો કરે, જો કોઈ તમને તમાચો મારે, તો તમે તેનું સહન કરો છો. ૨૧ જાણે કે અમે અબજ હતા, એવું હું પોતાને હલકો ગણતાં કહું છું; પણ જેમાં કોઈ હિંમતવાન છે તેમાં હું પણ હિંમતવાન છું; આ હું મૂર્ખાઈથી બોલું છું.

૨૨ શું તેઓ હિંભૂ છે? હું પણ છું. શું તેઓ ઇજરાયલી છે? હું પણ છું. શું ઈષ્ટ્રાહિમનાં સંતાન છે? હું પણ છું. ૨૩ શું તેઓ ઝિસ્તનાં સેવકો છે? હું મૂર્ખની માફક બોલું છું હું તેઓના કરતાં વિશેષ છું. કેમ કે મેં વધારે સેવા કરી છે; વધુ પ્રમાણમાં જેલવાસ કર્યો છે; વધારે વખત ગણતરી વિનાનાં ફટકાનો માર ખાધો છે; વાર્ચવાર મૃત્યુના મુખમાં ધકેલાયો છું.

૨૪ પાંચ વાર મેં યહૂદીઓથી ઓગણ ઓગણ ચાળીસ ફટકા ખાધા, ૨૫ ત્રણ વાર મેં ડંડાનો માર ખાધો, એક વાર પથ્થરનો માર ખાધો, ત્રણ વાર મારું વહાણ ભાંગી ગયું, એક રાતદિવસ હું દરિયામાં પડી રહ્યો હતો. ૨૬ ઘણી સફરો કરી, નદીઓનાં સંકટોમાં, લુંટારાઓમાં, સ્વદેશીઓમાં, વિદેશીઓમાં તથા પાખંડી ભાઈઓએ મને બયગ્રસ્ત કર્યો. મેં નગરમાં, જંગલમાં, સમુદ્રમાં જોખમો વેદ્યાં,

૨૭ શ્રમ તથા કષ્ટ, વાર્ચવારના ઉજગરાઓ, ભૂખ તથા તરસ, વાર્ચવારના ઉપવાસો, ઠંડી તથા વસ્ત્રોની અછત એ બધું મેં સહન કર્યું. ૨૮ આ બીજુ વાતો ઉપરાંત, રોજ મારા પર બોજ, એટલે સર્વ વિજ્ઞાસી સમુદ્દ્રાયની ચિંતા, રહે છે. ૨૯ કોણ અબજને જોઈને, હું અબજ થતો નથી? કોણ ઠોકર ખાય છે અને મારું હૃદય બઢતું નથી?

૩૦ જો અભિમાન કરવું પડશે, તો હું મારી નિર્ભળતાનું અભિમાન કરીશ. ૩૧ આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ ઝિસ્તનાં ઈંઘર તથા પિતા જે સર્વકાળ સુધી સ્તુત્ય છે, તે જાણે છે કે હું જૂદું કહેતો નથી.

૩૨ દમસ્કસમાં અરિતાસ રાજના રાજ્યપાલે મને પકડવા ચાહીને, દમસ્કીઓનાં નગર પર ચોકી પહેરો ગોઠવ્યો. ૩૩ પણ ટોપલીમાં બેસાડીને બાચીમાં થઈને કોટ પરથી મને નગરની બહાર ઉતારી મૂકવામાં આવ્યો. એ રીતે હું તેના સકંજામાંથી બચી ગયો.

## ૧૨

### પાઉલના સંદર્શનો અને પ્રકટીકરણ

૧ અભિમાન કરવું તે શાયદાકારક નથી, પણ મારે તો કરવું જોઈએ. હું પ્રભુના દર્શન તથા પ્રકટીકરણની વાત કહેવા માંડીશ. ૨ ઝિસ્તમાં એક ઐવા માણસને હું ઓળખું છું (તે શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર હતો તે હું જણતો નથી, ઈંઘર જાણે છે), કે જેને ચૌદ વર્ષ ઉપર સ્વર્ગમાં લઈ લેવામાં આવ્યો.

૩ ઐવા માણસને હું ઓળખું છું (શરીરમાં હતો કે શરીર બહાર હતો, તે હું જણતો નથી, ઈંઘર તો જાણે છે) ૪ કે, તેને પારાદૈસમાં લઈ જવાયો અને જે વાતો બોલવી માણસને ઉચિત નથી ઐવી અકથનીય વાતો તેણે સાંભળી. ૫ તેને લીધે હું અભિમાન કરીશ; પોતાને વિષે નહિ પણ કેવળ મારી નિર્ભળતા વિષે અભિમાન કરીશ.

૬ હું સત્ય બોલું છું કે જો હું અભિમાન કરવા માગુ છું તો હું મૂર્ખ નહીં થાઓ; કોઈ માણસ જેવો મને જુએ છે, અથવા મારું સાંભળે છે; તે કરતાં મને કંઈ મોટો ન ગણે માટે હું મૌન રહ્યું છું. ૭ મને જે પ્રકટીકરણના અસાધારણ અનુભવો થયા તેને લીધે

હું કુલાઉં નહિ માટે શેતાનના દૂત તરીકે મને મનુષ્યદેહમાં પીડા આપવામાં આવી છે કે જેથી હું વધારે પડતી બડાઈ ન કરું.

<sup>૯</sup> તે વિષે મેં ગ્રણ વાર પ્રભુની પ્રાર્થના કરી કે તે મારી પાસેથી પીડા દૂર કરે. <sup>૧૦</sup> પણ તેમણે મને કદયું કે 'તારે માટે મારી કૃપા પૂરતી છે; કેમ કે નિર્ભળતામાં મારું પરાક્રમ સંપૂર્ણ થાય છે' એ માટે વિશેષ કરીને હું ઘણી ખુશીથી મારી નિર્ભળતાનું અભિમાન કરીશ કે ખ્રિસ્તનું પરાક્રમ મારા પર ઉત્તરી આવે. <sup>૧૧</sup> એ માટે નિર્ભળતામાં, નિંદામાં, સંકટમાં, સત્તાવણીમાં, ખેદમાં, ખ્રિસ્તનને લીધે આનંદિત રહું છું; કેમ કે જથારે હું નિર્ભળ છું, ત્યારે હું બળવાન છું.

<sup>૧૨</sup> હું [અભિમાન કરીને] મૂર્ખ થયો કેમ કે તમે મને ફરજ પાડી; પણ તમારે મારાં વખાળા કરવાં જોઈતાં હતા કારણ કે જો હું કંઈ જ ન હોઉં તોપણ હું મુખ્ય પ્રેરિતો કરતાં કંઈ ઉત્તરતો નથી. <sup>૧૩</sup> પ્રેરિતપણાની નિશાનીઓ એટલે થિન્નો, ચમટકારો તથા પરાક્રમી કામો ઘણી ધીરજથી તમારામાં થયાં હતાં. <sup>૧૪</sup> હું તમારા પર બોજાળુપ ન થયો એ સ્કિવાય તમે બીજ વિશ્વાસી સમુદાયો કરતાં કઈ શીતે ઉત્તરતા હતા? મારો આ ગુનો મને માફ કરો.

<sup>૧૫</sup> જુઓ, હું શ્રીજી વાર તમારી પાસે આવવાને તૈયાર છું અને તમારા પર બોજાળુપ નહિ બનું; કેમ કે તમારું દ્રવ્ય નહિ પણ હું તમને મેળવવા ચાહું છું; કેમ કે સંતાનોએ માબાપને માટે સંગ્રહ કરવો તે થોળ્ય નથી; પણ માબાપે સંતાનો માટે સંગ્રહ કરવો જોઈએ. <sup>૧૬</sup> પણ હું તમારા આત્માઓને માટે ઘણી ખુશીથી મારું સર્વસ્વ વાપશીશ તથા પોતે પણ વપરાઈ જઈશ; હું તમારા પર વધતો પ્રેમ રાખું છું તો શું તમારા તરફથી મને ઓછો પ્રેમ મળશે?

<sup>૧૭</sup> સારાં, એમ છે તો મેં તમારા પર બોજ નાખ્યો નહિ, પણ ચાલાક હોવાથી મેં તમારા બોળપણનો લાભ લીધો. <sup>૧૮</sup> શું જેઓને મેં તમારી પાસે મોકલ્યા તેઓમાંના કોઈની મારફતે મેં તમારાથી કંઈ સ્વાર્થ સાધયો છે? <sup>૧૯</sup> મેં તિતસને વિનંતી કરી અને તેની સાથે એક બાઈને મોકલ્યો. શું તિતસે તમારી પાસે કંઈ સ્વાર્થ સાધયો? શું એક જ આત્મામાં અમે ચાલ્યા નથી? શું એક જ પગલામાં અમે ચાલ્યા નથી?

<sup>૨૦</sup> આ બધાથી તમે એમ ધારો છો કે અમે તમારી સામે સ્વભયાવ કરીએ છીએ પણ એવું નથી; ખ્રિસ્તમાં ઈશ્વરની આગળ અમે બોલીએ છીએ કે, આ સર્વ તમારા ઘડતરને માટે જ છે;

<sup>૨૧</sup> કેમ કે મને ડર લાગે છે, હું આવું ત્યારે કદાચ જેવા હું ચાહું તેવા હું તમને ન જોઉં અને જેવો તમે ચાહતા નથી તેવો તમે મને જુઓ; રખેને બોલાયાલી, અદેખાદ, કોધ, ઝયડા, ચાડીચુગલી, બડબડાટ, ધંડંડ તથા ધાંધલ ધમાલ થાય; <sup>૨૨</sup> પાછો આવું ત્યારે કદાચ મારા ઈશ્વર તમારી આગળ મને નીયો કરે; અને જે કેટલાક અગાઉ અશુષ્ટતા, દ્યાલિયાર તથા જારકર્મ કરતા હતા અને એવાં પાપ કરીને તેનો પદ્ધતાવો કર્યો નથી, તેઓમાંના ઘણાં વિષે હું દુઃખી થાઉં.

### ૧૩

#### પાઉલની અંતિમ ચેતવણી તથા ક્ષેમકુશળતા

<sup>૧</sup> આ શ્રીજી વાર હું તમારી પાસે આવું છું. બે કે ગ્રણ ક્ષાક્ષીઓની સાભિતીઓથી દરેક વાત સ્પષ્ટ કરાશે. <sup>૨</sup> મેં અગાઉ કદયું છે અને બીજી વાર હાજર હતો ત્યારે જેમ કદયું તેમ હું હમણાં ગેરહાજર હોવા છતાં, અત્યાર સુધી પાપ કરનારાઓને તથા બીજા સર્વને અગાઉથી કહું છું કે, હું આવીશ તો દયા ચાખીશ નહિ.

<sup>૩</sup> કારણ કે ખ્રિસ્ત મારા ભારા બોલે છે તેનું પ્રમાણ તમે માગો છો; તે તમારા તરફ નિર્બણ નથી, પણ તેને બદલે તે તમારામાં સામર્થ્યવાન છે. <sup>૪</sup> જો નિર્બણતામાં તેઓને વધસ્તંબે જડવામાં આવ્યાં છતાંપણ તેઓ ઈશ્વરના સામર્થ્યથી જીવંત છે. અમે પણ તેમનાંમાં નિર્બણ છીએ છતાંપણ તમારે સારુ ઈશ્વરના સામર્થ્ય વડે અમે તેમની સાથે જીવીશું.

<sup>૫</sup> પોતાને તપાસી જુઓ કે તમે વિશ્વાસમાં છો કે નહિ. પોતાને ચકાસો. શું તમે જાળતા નથી કે ઈસ્ટુ ખ્રિસ્ત તમારામાં છે? તમારામાં છે, પણ જો તમે માન્ય થયા નથી તો નથી. <sup>૬</sup> મારી એવી આશા પણ છે કે તમે જાળશો કે અમે નાપસંદ નથી.

<sup>૭</sup> હવે અમે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, તમે કંઈ ખરાબ કામ ન કરો, અમે સફળ દેખાઈએ એ માટે નહિ પણ એ માટે કે જો અમે અસફળ જેવા હોઈએ, તોપણ તમે સાચું જ કરો. <sup>૮</sup> કેમ કે સત્યની વિરુદ્ધ અમે કંઈ કરી શકતા નથી પણ સત્યનાં સમર્થન માટે કરીએ છીએ.

<sup>૯</sup> કેમ કે જથારે અમે નબળા છીએ ત્યારે અમે આનંદ પામીએ છીએ પણ તમે મજબૂત છો, અને તમે સંપૂર્ણ થાઓ માટે અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. <sup>૧૦</sup> એ માટે હું તમારી મદદે ન હોવા છતાં આ વાતો લખું છું, કે હાજર હોઈશ ત્યારે કઠોર રીતે નહિ પણ જે અધિકાર પ્રભુએ નુકસાન માટે નહિ પણ ઘડતરને માટે આપ્યો છે તે પ્રમાણે હું વર્તું.

<sup>૧૧</sup> અંતે, ભાઈઓ, આનંદ કરો, પુનઃસ્થાપિત થવા પ્રથત્ન કરો, ઉતેજન પામો, એક ભતના થાઓ, શાંતિમાં રહો; પ્રેમ તથા શાંતિના ઈશ્વર તમારી સાથે રહો. <sup>૧૨</sup> પવિત્ર ચુંબનથી એકબીજાને સલામ કહેજો.

<sup>૧૩</sup> સર્વ સંતો તમને ક્ષેમકૃશણ કહે છે.

<sup>૧૪</sup> પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તની ઝૂપા તથા ઈશ્વરનો પ્રેમ અને પવિત્ર આત્માની સંગત તમારાં સર્વની સાથે રહો.

The Epistle of Paul to the  
Galatians  
ગલાતીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર

**ગલાતીઓની મંડળીને પાઉલનો પત્ર**

૧ હું પાઉલ પ્રેરિત, કોઈ માણસો કે માણસો દ્વારા નહિ, પણ ઈસુ ખિસ્ત અને તેમને મૃત્યુમાંથી જશુવન કરનાર ઈશ્વર દ્વારા પ્રેરિત થવા માટે તેડાયેલો છું. ૨ હું પોતે તથા અહીંના તમામ ભાઈઓ ગલાતીઓની તમામ મંડળીઓને (વિશ્વાસી સમુદાયોને) શુભેચ્છા પાઠવતા આ પત્ર લખીએ છીએ.

૩ ઈશ્વરપિતા તથા આપણા પ્રભુ ઈસુ ખિસ્ત તરફથી તમને કૃપા તથા શાંતિ હો, ૪ જેમણે આપણાં પાપોને સારુ પોતાનું અર્પણ કર્યું, કે જેથી આપણા ઈશ્વર અને પિતાની છચ્છા પ્રમાણે, આ વર્તમાન દુષ્ટ જગતથી તેઓ આપણાને છોડાવે. ૫ ઈશ્વર પિતાને સદાસર્વકાળ મહિમા હો. આમીન.

**એક જ સુવાર્તા**

૬ મને એ વાતનું આશ્રય થાય છે કે, જેમણે તમને ખિસ્તની કૃપા દ્વારા તેડાવ્યાં, તેમની પાસેથી તમે આટલા બધા વહેલા જુદી સુવાર્તા તરફ વળી ગયા છો. ૭ એ કોઈ બીજી સુવાર્તા નથી, પણ કેટલાક તમને હેરાન કરે છે અને ખિસ્તની સુવાર્તા ઉલટાવી નાખવા ચાહે છે.

૮ પણ જે સુવાર્તા અમે તમને પ્રગટ કરી, તે સિવાય બીજી કોઈ સુવાર્તા, જો અમે અથવા કોઈ સ્વર્ગદૂત પણ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત થાઓ. ૯ જેમ અમે પહેલાં કદ્યું હતું, તેમ હમણાં હું ફરીથી કહું છું, કે જે સુવાર્તા તમે પ્રાપ્ત કરી, તે સિવાય બીજી સુવાર્તા જો કોઈ તમને પ્રગટ કરે, તો તે શાપિત થાઓ. ૧૦ તો શું હું અત્યારે માણસોની કૃપા છચ્છું છું કે ઈશ્વરની? અથવા શું હું માણસોને ખુશ કરવા ચાહું છું? જો હજુ સુધી હું માણસોને ખુશ ચાખતો હોઉં, તો હું ખિસ્તનો સેવક નથી.

**પાઉલ કેવી રીતે પ્રેરિત બન્યો**

૧૧ પણ, ભાઈઓ, હું તમને જણાવું છું કે, જે સુવાર્તા મેં પ્રગટ કરી, તે માણસે આપેલી નથી. ૧૨ કેમ કે હું માણસની પાસેથી તે પામ્યો કે શીખ્યો નથી, પણ ઈસુ ખિસ્તે પ્રગટ કર્યાથી પામ્યો છું.

૧૩ હું થહૂદી ધર્મ પાણતો હતો, ત્યારે મારું જે જીવન હતું તે વિષે તો તમે સાંભળ્યું છે, કે હું ઈશ્વરની મંડળીને અતિશય સત્તાવતો અને તેની પાયમાલી કરતો હતો.

૧૪ અને મારા પિતૃઓના ધર્મ વિષે હું બહુ ઝન્નું બનીને, મારા જાતિ ભાઈઓમાંના ઘણાં સાથીઓ કરતાં થહૂદી સંપ્રદાયમાં વધારે પારંગત થયો.

૧૫ પણ ઈશ્વર જેમણે મને મારા જન્મનાં દિવસથી જ અલગ કર્યો હતો તથા પોતાની કૃપામાં મને તેડાવ્યો હતો, તેમને જથારે એ પસંદ પદ્ધતું ૧૬ કે તે પોતાના દીકરાને મારામાં પ્રગટ કરે, એ માટે કે હું તેમની સુવાર્તા બિનયહૂદીઓમાં પ્રગટ કરું, ત્યારે મેં કોઈ જ મનુષ્યની સલાહ લીધી નહિ, ૧૭ કે મારાથી અગાઉ જે પ્રેરિતો હતા તેઓની પાસે થલશાલેમ ગયો નહિ પણ અરબસ્તાનમાં ગયો અને ફરીથી દમસ્કુસમાં પાછો આવ્યો.

**૧૯** ત્યાર પણી પ્રણ વરસ બાદ કેફા (પિતર) ને ભળવાને હું થરશાલેમ ગયો, અને તેની સાથે પંદર દિવસ રહ્યો; **૨૦** પણ પ્રેરિતોમાંના બીજા કોઈને હું મશયો નહિ, કેવળ પ્રભુના ભાઈ યાકુબને મશયો. **૨૧** જુઓ, હું તમને જે લખું છું, તે ઈશ્વરની સમક્ષા કહું છું; હું જૂટું કહેતો નથી.

**૨૨** પણી હું ક્ષિદિયા તથા કિલીકિયાના પ્રાંતોમાં આવ્યો. **૨૩** અને પ્રિસ્તમાંના યહૃદિયા પ્રાંતની મંડળીઓને ભારી ઓળખ થઈ નહોતી. **૨૪** તેઓએ એટલું જ સાંભળ્યું હતું કે, અગાઉ જે અમને સત્તાવતો હતો અને જે વિશ્વાસનો તે નાશ કરતો હતો, તે હમણાં એ જ વિશ્વાસને પ્રગટ કરે છે. **૨૫** મારે લીધે તેઓએ ઈશ્વરને મહિમા આપ્યો.

## ૨

### પાઉલ અને બીજા પ્રેરીતો

**૧** યૌદ વર્ષ પણી હું ભાર્નાભાસની સાથે ફરી પાછો થરશાલેમ ગયો અને તિતસને પણ સાથે લઈ ગયો. **૨** પ્રકટીકરણ લાચા ભળોલી ઈશ્વરની આજાથી હું ત્યાં ગયો અને જે સુવાર્તા બિનયહૃદીઓમાં પ્રગટ કરું છું, તે જેઓ પ્રતિષ્ઠિત હતા તેઓને ગુપ્ત રીતે કહી સંભળાવી, રખેને હું વ્યર્થ દોડતો હોઉં અથવા દોડયો હોઉં.

**૩** પણ તિતસ જે ભારી સાથે હતો, તે બ્રીક હોવા છતાં પણ સુજ્ઞત કરાવવાની તેને ફરજ પાડવામાં આવી નહિ. **૪** આપણા સમુદ્દ્રાયમાં જોડાયેલાં દંભી ભાઈઓને લીધે એમ થયું કે પ્રિસ્ત ઈસ્થુમાં આપણી જે સ્વતંત્રતા છે, તેની જસ્તુસી કરવા સારુ તેઓ ગુપ્ત રીતે અંદર આવ્યા હતા, એ ભાટે કે તેઓ આપણને પાછા ગુલાભીમાં લાવે. **૫** તેઓને અમે એક ઘડીભર પણ આધીન થયા નહિ, કે જેથી સુવાર્તાનું સત્ય તમારામાં ચાલુ રહે.

**૬** અને જેઓ પ્રતિષ્ઠિત કહેવાતા હતા (તેઓ ગમે તેવા હતા તેનાથી મને કંઈ ફરક પડતો નથી; ઈશ્વર ભાણસોની રીતે કોઈનો પક્ષપાત કરતા નથી) હા, જેઓ પ્રતિષ્ઠિત કહેવાતા હતા, તેઓએ ભારી સુવાર્તામાં કંઈ પણ વધારો કર્યો નહિ; **૭** પણ તેથી વિરુધ્ય, જથારે તેઓએ જોયું કે, જેમ પિતરને સુજ્ઞતીઓમાં (યહૃદીઓમાં) સુવાર્તાની સેવા સોંપાયેલી છે, તેમ મને બેસુજ્ઞતીઓમાં (બિનયહૃદીઓમાં) એ સેવા સોંપાયેલી છે, **૮** (કેમ કે જેમણે સુજ્ઞતીઓનો (યહૃદીઓનો) પ્રેરિત થવા સારુ પિતરને પ્રેરણા કરી, તેમણે બેસુજ્ઞતીઓનો (બિનયહૃદીઓનો) પ્રેરિત થવા સારુ મને પણ પ્રેરણા કરી;)

**૯** અને મને પ્રાપ્ત થયેલો અનુગ્રહ જથારે તેઓએ જાણ્યો, ત્યારે યાકુબ, કેફા તથા યોહાન, જેઓ આધારસ્તંભ જેવા ગણાતા હતા, તેઓએ ભારો તથા ભાર્નાભાસનો પ્રેરિત તરીકે સ્વીકાર કર્યો, કે જેથી અમે બિનયહૃદીઓની પાસે જઈએ અને તેઓ સુજ્ઞતીઓની (યહૃદીઓની) પાસે જાય. **૧૦** તેઓએ એટલું જ ઇચ્છયું કે અમે ગરીબોને મદદ કરીએ અને તે જ કરવાને હું આતુર હતો.

### અંત્યોખ્યમાં પિતરને પાઉલનો ટપકો

**૧૧** પણ જથારે કેફા અંત્યોખ આવ્યો, ત્યારે મેં સામે ચાલીને તેનો વિરોધ કર્યો, કેમ કે તે દોષિત હતો; **૧૨** કારણ કે યાકુબની પાસેથી કેટલાક લોકોના આવ્યા પહેલાં, તે બિનયહૃદીઓની સાથે ખાતો હતો, પણ તેઓ આવ્યા પણી, સુજ્ઞતીઓથી રથીને તે ખસી ગયો અને અલગ રહ્યો.

**૧૩** બાકીના પ્રિસ્તી યહૃદીઓએ પણ તેની સાથે ટોંગ કર્યો, એટલે સુધી કે ભાર્નાભાસ પણ તેઓના ટોંગથી દંગ થઈને પાછો પડ્યો. **૧૪** પણ જથારે મેં જોયું કે તેઓ સુવાર્તાની સત્યતા પ્રમાણે પ્રામાણિકતાથી ચાલતા નથી, ત્યારે મેં બધાની આગળ

પિતરને કદ્યું કે, જો તું યહૃદી હોવા છતાં યહૃદીઓની રીતે નહિ, પણ બિનયહૃદીઓની રીતે વર્તે છે, તો બિનયહૃદીઓને યહૃદીઓની રીત પ્રમાણે વર્તવા તું કેમ ફરજ પાડે છે?

યહૃદીઓ તેમ જ બિનયહૃદીઓનો ઉદ્ઘાર માત્ર વિશ્વાસથી જ

<sup>૧૫</sup> આપણે જેઓ જન્મથી યહૃદી છીએ અને પાપી બિનયહૃદીઓ નથી તેઓ <sup>૧૬</sup> જાણીએ છીએ કે, મનુષ્ય નિયમશાસ્ત્રની કરણીઓથી નહિ, પણ ઈસ્કુ ખ્રિસ્ત પરના વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરે છે. અમે પણ ઈસ્કુ ખ્રિસ્ત પર વિશ્વાસ કર્યો કે જેથી અમે નિયમશાસ્ત્રની કરણીઓથી નહિ પણ ખ્રિસ્ત પરના વિશ્વાસથી ન્યાયી ઠરીએ, કેમ કે નિયમશાસ્ત્રની કરણીઓથી કોઈ પણ મનુષ્ય ન્યાયી ઠરશે નહિ.

<sup>૧૭</sup> પણ ખ્રિસ્તમાં ન્યાયી ઠરવાની છથા રાખીને, જો આપણે પોતે પાપી માલૂમ પડીએ, તો શું ખ્રિસ્ત પાપના સેવક છે? કદી નહિ. <sup>૧૮</sup> કેમ કે જેને મેં પાપી નાખ્યું, તેને હું ફરીથી બાંધું, તો હું પોતાને અપરાધી ઠરાવું છું. <sup>૧૯</sup> કેમ કે હું ઈશ્વરને માટે જીવવાને, નિયમશાસ્ત્ર દ્વારા નિયમશાસ્ત્ર પ્રત્યે મૃત્યુ પામ્યો છું.

<sup>૨૦</sup> હું ખ્રિસ્તની સાથે વધસ્તંભે જડાયો છું, પરંતુ હું જીવું છું, તોપણ હું નહિ, પણ મારામાં ખ્રિસ્ત જીવે છે; અને હવે મનુષ્યદેહમાં માઝું જે જીવન છે તે ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસથી છે; તેમણે મારા પર પ્રેમ કર્યો અને મારે માટે પોતાનું અર્પણ કર્યું. <sup>૨૧</sup> હું ઈશ્વરની દૃપા નિષ્ફળ કરતો નથી, કેમ કે જો ન્યાયીપણું નિયમશાસ્ત્રથી મળતું હોય તો ખ્રિસ્તનાં મરણનો કોઈ અર્થ નથી.

### ૩

#### વિશ્વાસનું મહત્વ

<sup>૧</sup> ઓ અણસમજુ ગલાતીઓ, તમારી આંખો આગળ વધસ્તંભે જડાયેલા ઈસ્કુ ખ્રિસ્તને સાક્ષાત પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હોવા છતાં તમને કોણે ભરમાવ્યા? <sup>૨</sup> તમારી પાસેથી હું એટલું જ જાણવા છથું છું કે, તમે નિયમશાસ્ત્રનાં કાર્યોથી પવિત્ર આત્મા પામ્યા, કે વિશ્વાસથી સુવાર્તા સાંભળવાથી પામ્યા? <sup>૩</sup> શું તમે એટલા બધા અણસમજુ છો?, કે આત્મા વડે આર્થે કરીને હવે દેહ વડે સંપૂર્ણ થાઓ છો?

<sup>૪</sup> શું તમે એટલા બધાં સંકટ નકામાં જીવાં? જો કદાપિ નકામાં હોય તો. <sup>૫</sup> એ માટે જે તમને પવિત્ર આત્મા આપે છે અને તમારામાં પરાકભી કામો કરે છે, તે શું નિયમશાસ્ત્રનાં કાર્યોને લીધે કે સુવાર્તા સાંભળીને વિશ્વાસ કરવાને લીધે કરે છે?

<sup>૬</sup> એ પ્રમાણે ઇષ્ટાહિમે ઈશ્વર પર વિશ્વાસ કર્યો અને તે ન્યાયીપણ અર્થે ગણાયો. <sup>૭</sup> માટે જાણો કે જેઓ વિશ્વાસ કરે છે, તેઓ ઇષ્ટાહિમનાં દીકરા છે. <sup>૮</sup> ઈશ્વર વિશ્વાસથી બિનયહૃદીઓને ન્યાયી ઠરાવશે, તે અગાઉથી જાણીને શાસ્ત્રવચનને ઇષ્ટાહિમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી કે, તારા ધ્વારા સર્વ પ્રજાઓ આશીર્વાદ પામશે. <sup>૯</sup> એ માટે કે જેઓ વિશ્વાસ કરનારા છે, તેઓ વિશ્વાસુ ઇષ્ટાહિમની સાથે આશીર્વાદ પામે છે.

<sup>૧૦</sup> કેમ કે જેટલાં નિયમશાસ્ત્રનાં કાર્યો કરનારા છે તેટલાં શાપ નીચે છે, કેમ કે એમ લખ્યું છે કે, 'નિયમશાસ્ત્રના પુસ્તકમાં જે આજ્ઞાઓ લખેલી છે તે બધી જે પાલન કરતો નથી, તે શાપિત છે.' <sup>૧૧</sup> તો હવે એ સ્પષ્ટ છે કે નિયમશાસ્ત્રથી ઈશ્વરની આગળ કોઈ પણ ન્યાયી ઠરતું નથી, કેમ કે 'ન્યાયી વિશ્વાસથી જીવશે.' <sup>૧૨</sup> નિયમશાસ્ત્ર વિશ્વાસદ્વારા નથી પણ તેને બદલે, "જે કોઈ તેમાંની આજ્ઞાઓ પાઠશે તે તેનાથી જીવશે."

<sup>૧૩</sup> ખ્રિસ્તે આપણા વતી શાપિત થઈને, નિયમશાસ્ત્રના શાપથી આપણને છોડાવી લીધા, કેમ કે લખેલું છે કે, 'જે કોઈ ઝાડ પર ટંગાયેલો છે, તે શાપિત છે;' <sup>૧૪</sup> એ માટે

કે ઇષ્ટ્રાહિમનો આશીર્વાદ પ્રિસ્ત ઈસુમાં બિનયહૃદીઓને મળે અને આપણે પવિત્ર આત્મા વિષેનું વચન વિજ્ઞાસથી પાભીએ.

### નિયમશાસ્ત્ર અને દાન

**૧૫** બાઈઓ, હું મનુષ્યની રીત પ્રમાણે કહું છું કે, મનુષ્યના સ્થાપિત થયેલા કરારને કોઈ રદ કરતો અથવા વધારતો નથી. **૧૬** હવે ઇષ્ટ્રાહિમને તથા તેનાં સંતાનને વચનો કહેવામાં આવ્યા હતાં અને તેનાં સંતાનોને જણે ઘણાં વિષે ઈશ્વર કહેતાં નથી; પણ 'તારા સંતાનને', એમ એક વિષે [કહે છે] તે તો પ્રિસ્ત છે.

**૧૭** હવે હું આ કહું છું કે, જે કરાર ઈશ્વરે પ્રિસ્તમાં અગાઉથી નક્કી કર્યો હતો તેના વચનને ચારસો શ્રીસ વરસ પણી આવેલ નિયમશાસ્ત્ર રદ કરી શકતું નથી. **૧૮** કેમ કે જો વારસો નિયમશાસ્ત્રથી છે, તો તે વચનથી નથી; પણ ઈશ્વરે વચનથી જ ઇષ્ટ્રાહિમને તે વારસો આપ્યો.

**૧૯** તો નિયમશાસ્ત્ર શા ભાટે હતું? જેઓને ઇષ્ટ્રાહિમનું સંતાન આપવાનું વચન આપવામાં આવ્યું હતું તેઓની પાસે તે સંતાન આવે ત્યાં સુધી નિયમશાસ્ત્ર અપરાધોને લીધે આપવામાં આવેલું હતું; અને તે મદ્યસ્થની મારફતે, સ્વર્ગહૂતો લાચા ફરમાવેલું હતું. **૨૦** હવે મદ્યસ્થ તો માત્ર એકનો (મદ્યસ્થ) નથી, પણ ઈશ્વર એક છે.

### નિયમશાસ્ત્ર આપવાનો હેતુ

**૨૧** ત્યારે શું નિયમશાસ્ત્ર ઈશ્વરનાં આશાવચનોથી વિલદ્ધ છે? કદી નહિ, કેમ કે જીવન આપી શકે એવો કોઈ નિયમ જો આપવામાં આવ્યો હોત, તો નિશ્ચે નિયમશાસ્ત્રથી ન્યાયીપણું મળત. **૨૨** પણ શાસ્ત્રવચને બધાને પાપનાં બંધનમાં જક્કથાં, કે આપણો બચાવ ઈસુ પ્રિસ્ત પર વિજ્ઞાસ કરવાથી છે તે વચન વિજ્ઞાસ કરનારાઓને આપવામાં આવે.

**૨૩** પણ આ વિજ્ઞાસ આવ્યા અગાઉ, તે વિજ્ઞાસ પ્રગટ થાય ત્યાં સુધી આપણે નિયમશાસ્ત્ર લાચા કૈદ કરાયેલા અને બંધનમાં હતા. **૨૪** એમ આપણાને પ્રિસ્તની પાસે પહોંચાડવા સારુ નિયમશાસ્ત્ર આપણો બાળશિક્ષક હતું કે જેથી આપણે વિજ્ઞાસથી ન્યાયી છીએ. **૨૫** પણ હવે વિજ્ઞાસ આવ્યા પણી આપણે બાળશિક્ષકના હાથ નીચે નથી. **૨૬** કેમ કે તમે બધા પ્રિસ્ત ઈસુ પરના વિજ્ઞાસથી ઈશ્વરના દીકરા છો;

**૨૭** કેમ કે તમારામાંના જેટલાં પ્રિસ્તમાં બાપ્તિસ્મા પામ્યા તેટલાંએ પ્રિસ્તને અપનાવી લીધા. **૨૮** માટે હવે કોઈ યહૃદી નથી કે શ્રીક નથી, કોઈ દાસ નથી કે સ્વતંત્ર નથી, કોઈ પુરુષ નથી કે સ્ત્રી નથી, કેમ કે તમે બધા પ્રિસ્તમાં એક છો. **૨૯** અને જો તમે પ્રિસ્તનાં છો, તો તમે ઇષ્ટ્રાહિમનાં સંતાન અને વચન પ્રમાણે વારસ પણ છો.

### ૪

### ગલાતીઓ ભાટે પાઉલની કાળજી

**૧** હવે હું કહું છું કે, વારસ જ્યાં સુધી બાળક છે, ત્યાં સુધી સર્વનો માલિક છે; તે છતાં પણ તેનામાં અને દાસમાં કંઈ પણ તફાવત નથી. **૨** પણ પિતાએ દરાવેલી મુદ્ત સુધી તે વાલીઓ તથા કારબાચીઓને આધીન છે.

**૩** તે પ્રમાણે આપણે પણ જ્યારે બાળક હતા, ત્યારે જગતના તત્વોને આધીન દાસત્વમાં હતા. **૪** પણ સમયની સંપૂર્ણતાએ, ઈશ્વરે સ્ત્રીથી જન્મેલો અને નિયમશાસ્ત્રને આધીન જન્મેલો, એવો પોતાનો પુત્ર (એવા હેતુથી) મોકલ્યો, **૫** કે જેઓ નિયમશાસ્ત્રના દાસત્વમાં હતા તેઓને તે મુક્ત કરાવે, જેથી આપણે તેમના દચક સંતાનો તરીકે સ્વીકારાઈએ.

<sup>૬</sup> તમે દીકરા છો, તે માટે ઈંખરે તમારા હૃદયમાં પોતાના દીકરાનો આત્મા ભોકલ્યો છે, જે 'પિતા, (અષ્ટા)', તેવું કહીને પોકારે છે. <sup>૭</sup> એ માટે હવેથી તું દાસ નથી, પણ દીકરો છે; અને જો તું દીકરો છે, તો ઈંખરને આશરે વારસ પણ છે.

<sup>૮</sup> પણ પહેલાં જથારે તમે ઈંખરને જાળોતા, તથારે જેઓ વાસ્તવમાં દેવો નથી તેઓની સેવા તમે કરતા હતા. <sup>૯</sup> પણ હવે તમે ઈંખરને ઓળખયા છે, અથવા સાચું એ છે કે ઈંખરે તમને ઓળખયા છે, તો આ નભણા તથા નિર્માલ્ય જેવા તત્ત્વોના દાસત્વની ફરીથી ઇચ્છા રાખીને, તેઓની તરફ બીજુ વાર શા માટે પાછા ફરો છો?

<sup>૧૦</sup> તમે ખાસ દિવસો, ભહિનાઓ, તહેવારો તથા વર્ષોનાં પર્વો પાણો છો. <sup>૧૧</sup> તમારે વિષે મને ભર્ય રહે છે કે, રખેને તમારા માટે કરેલો ભારો શ્રમ કદાચ વ્યર્થ જાય.

<sup>૧૨</sup> એ ભાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે, તમે ભારા જેવા થાઓ, કેમ કે હું તમારા જેવો થથો છું; તમે ભારો કંઈ અન્યાય કર્યો નથી. <sup>૧૩</sup> પણ તમે જાણો છો કે, શરીરની નિર્ભળતામાં મેં પહેલાં તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી. <sup>૧૪</sup> અને ભારા શરીરમાં જે તમને પરીક્ષણાસ્ત્રપ હતું, તેનો તિરદકાર કે તુચ્છકાર તમે કર્યો નહિં; પણ જાણો કે હું ઈંખરનો સ્વર્ગદૂત હોઉં, વળી ઈંસુ પ્રિસ્ત હોઉં, તેવી શીતે તમે ભારો સ્વીકાર કર્યો.

<sup>૧૫</sup> તો પછી તમે ભારી જે કદર કરી હતી તે હવે કથાં ગઈ? કેમ કે તમારે વિષે મને ખાતરી છે કે, જો બની શકત, તો તે સમયે તમે તમારી આંખો પણ કાઢીને મને આપી હોત! <sup>૧૬</sup> તથારે શું તમને સાચું કહેવાને લીધે હું તમારો દુઃખન થથો છું?

<sup>૧૭</sup> તેઓ તમને પોતાના કરી લેવા ઇચ્છે છે પણ તે સારું કરવા માટે નહિં, તેઓ તમને ભારાથી વિખૂટાપાડવા ઇચ્છે છે કે જેથી તમે તેઓને અનુસરો. <sup>૧૮</sup> તમે સારાં કામને માટે હંમેશા ખંત રાખો તે સારું છે અને પણ તે ભાત્ર હું તમારી પાસે હાજર હોઉં એટલા પૂરતું જ ન હોવું જોઈએ.

<sup>૧૯</sup> હે ભારાં ભાટકો, ઈંસુ પ્રિસ્તની પ્રતિભા તમારામાં ઉત્પણ થાય, તથાં ચુધી તમારે મને ફરીથી પ્રસૂતાને થતી હોય એવી પીડા થાય છે, <sup>૨૦</sup> પણ હમણાં તમારી પાસે હાજર થવાની અને ભારી બોલવાની પદ્ધતિ બદલવાની મને ઇચ્છા થાય છે, કેમ કે તમારે વિષે હું મૂંજવણ અનુભવું છું.

### હાગાર અને સારાનો દાખલો

<sup>૨૧</sup> નિયમશાસ્ત્રને આધીન રહેવાની ઇચ્છા રાખનારાઓ, મને કહો કે, શું તમે નિયમશાસ્ત્ર સાંભળતાં નથી? <sup>૨૨</sup> કેમ કે એમ લખેલું છે કે, ઈષ્ટાહિમને બે દીકરા હતા, એક દાસી ભારા જન્મેલો અને બીજો પત્ની ભારા જન્મેલો. <sup>૨૩</sup> જે દાસીનો તે મનુષ્યદેહ પ્રમાણે જન્મેલો હતો અને જે પત્નીનો તે વચ્ચન પ્રમાણે જન્મેલો હતો.

<sup>૨૪</sup> તેઓ તો નમૂનાસ્ત્રપ છે કેમ કે તે સ્ત્રીઓ જાણો બે કરારો છે; એક તો સિનાઈ પહાડ પરનો, કે જે દાસત્વને જન્મ આપે છે અને તે તો હાગાર (દાસી) છે. <sup>૨૫</sup> હવે હાગાર તો જાણો અરબસ્તાનમાંનો સિનાઈ પહાડ છે, તે હાલનાં થળશાલેમને લાગુ પડે છે, કેમ કે તે પોતાનાં સંતાનો સાથે દાસત્વમાં છે.

<sup>૨૬</sup> પણ ઉપરનું થળશાલેમ સ્વતંત્ર છે, તે આપણી ભાતા છે; <sup>૨૭</sup> કેમ કે લખેલું છે કે, 'હે નિઃસંતાન, શ્રી તું આનંદ કર; જેને પ્રસૂતિની પીડા થતી નથી, તે તું હર્ષનાદ કર; કેમ કે જેને પતિ છે તેના કરતાં એકલી મુકાયેલી શ્રીનાં સંતાન વધારે છે.'

<sup>૨૮</sup> હવે, હે ભાઈઓ, આપણો ઇસલાકની જેમ વચ્ચનનાં સંતાનો છીએ. <sup>૨૯</sup> પણ તે સમયે જેમ દેહથી જન્મેલાંએ આત્માથી જન્મેલાંને સત્તાવ્યો; તેવું અત્યારે પણ ચાલે છે.

<sup>૩૦</sup> પણ શાસ્ત્રવચ્ચન શું કહે છે? 'દાસીને તથા તેના દીકરાને કાઢી મૂક, કેમ કે દાસીનો દીકરો પત્નીના દીકરા સાથે વારસ બનશે નહિં.' <sup>૩૧</sup> તેથી, ભાઈઓ, આપણો દાસીનાં સંતાનો નથી, પણ પત્નીનાં છીએ.

## ૫

### તમારી સ્વતંત્રતા જાળવો

**૧** આપણે બંધનમાં ન રહીએ ભાટે ખ્રિસ્તે આપણને સ્વતંત્ર કર્યા છે; તેથી સ્થિર રહ્યો અને ફરીથી દાસ્તવ્યની ઝૂંસચી નીચે ન જોડાઓ.

**૨** જુઓ, હું પાઉલ, તમને કહું છું કે, જો તમે સુજ્ઞત કરાવો છો, તો તમને ખ્રિસ્તથી કંઈ લાભ થવાનો નથી.

**૩** દરેક સુજ્ઞત કરાવનારને હું ફરીથી ખાતરીપૂર્વક કહું છું કે, તે આખું નિયમશાસ્ત્ર પાળવાને જવાબદાર છે. **૪** તમે જેઓ નિયમશાસ્ત્રના પાલનથી ન્યાયી ઠરવા ચાહ્યો છો, તેઓ ખ્રિસ્તથી અલગ થયા છો; તમે ફૃપાથી દૂર થયા છો.

**૫** કેમ કે અમે આત્મા દ્વારા વિશ્વાસથી ન્યાયીપણું પામવાની આશાની રાહ જોઈએ છીએ. **૬** કેમ કે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં સુજ્ઞત કે બેસુજ્ઞત ઉપયોગી નથી; પણ માત્ર વિશ્વાસ કે જે પ્રેમ દ્વારા કાર્ય કરે છે તે જ ઉપયોગી છે. **૭** તમે સારી શીતે દોડતા હતા, તમને સત્યને અનુસરતા કોણે રોકયા? **૮** આવું કરવાની સમજ તમને તેડનાર તરફથી અપાતી નથી.

**૯** એક સડેલી કેરી બધી કેરીઓને બગાડે છે. થોડું ખમીર સમગ્ર કણકને ફુલાવે છે.

**૧૦** તમારે વિષે પ્રભુમાં મને ભરોસો છે કે તમે આનાથી જુદો મત નહિ ધરાવો; જે કોઈ તમને અવધો માર્ગ દોરશે તે શિક્ષા પામશે.

**૧૧** બાઈઓ, જો હું હજુ સુધી સુજ્ઞત કરવા વિષે શીખવતો હોંિ, તો હજુ પણ મારી સત્તાવણી કેમ થાય છે? એટલા ભાટે થાય છે કે વધસ્તંભનો ભારો ઉપદેશ નિર્દર્થક નથી. **૧૨** જેઓ તમને ગેરમાર્ગ દોરે છે, તેઓ પોતપોતાને કાપી નાખે તો કેવું સાચાં!

**૧૩** કેમ કે, બાઈઓ, તમને સ્વતંત્ર થવા તેડવામાં આવ્યા હતા; માત્ર એટલું જ કે તમારી સ્વતંત્રતા શારીરિક વિષયભોગને અર્થે ન વાપરો, પણ પ્રેમથી એકબીજાની સેવા કરો.

**૧૪** કેમ કે આખું નિયમશાસ્ત્ર એક જ વચનમાં પૂર્ણ થાય છે, એટલે, 'જેમ તું પોતાના પર પ્રેમ રાખે છે તેમ તારા પડોશી પર પ્રેમ રાખ.' **૧૫** પણ જો તમે એકબીજાને કરડો અને ફાડી ખાઓ, તો સાવધાન રહ્યો, કદાચ તમે એકબીજાથી નાશ પામો.

### પવિત્ર આત્મા અને માનવી સ્વભાવ

**૧૬** પણ હું કહું છું કે, આત્માની દોરવણી અનુસાર ચાલો અને તમે દેહની વાસના તૃપ્ત કરશો નહિ. **૧૭** કેમ કે દેહ આત્માની વિરુદ્ધ ઇચ્છા કરે છે અને આત્મા દેહની વિરુદ્ધ; કારણ કે તેઓ પરસ્પર વિરુદ્ધ છે; અને તેથી જે તમે ઇચ્છા તે તમે કરતા નથી. **૧૮** પણ જો તમે આત્માની દોરવણી મુજબ વર્તો છો, તો તમે નિયમશાસ્ત્રને આધીન નથી.

**૧૯** દેહનાં કામ તો દેખીતાં છે, એટલે જાતીય અનૈતિકતા, અશુદ્ધતા, લંપટપણું, **૨૦** મૂર્તિપૂજા, મેલીવિદ્યા, વૈરભાવ, કજિયાકંકાશ, ઈધર્સા, કોધ, ખટપટ, કુસંપ, પક્ષાપક્ષી, **૨૧** અદેખાચ, સ્વચ્છંદતા, ભોગવિલાસ તથા તેઓના જેવા કામો; જેમ પહેલાં મેં તમને ચેતવ્યાં હતા તેમ તેઓ વિષે હમણાં પણ ચેતવું છું કે, જેઓ એવાં કામ કરે છે તેઓ ઈશ્વરના રાજ્યનો વારસો પામશે નહિ.

**૨૨** પણ પવિત્ર આત્માનું ફળ પ્રેમ, આનંદ, શાંતિ, સહનશીલતા, માયાળુપણું, ભલાઈ, વિશ્વાસુપણું, **૨૩** નભ્રતા અને આત્મસંયમ છે; આ બાબતોની વિરુદ્ધ કોઈ નિયમ નથી. **૨૪** અને જેઓ ખ્રિસ્તનાં છે, તેઓએ દેહને તેની વાસનાઓ તથા ઇચ્છાઓ સહિત વધસ્તંભે જડ્યો છે.

**૨૫** જો આપણે આત્માથી જીવીએ છીએ તો આત્માની દોરવણી પ્રમાણે ચાલવું પણ જોઈએ. **૨૬** આપણે એકબીજાને ખીજવીને તથા એકબીજા પર અદેખાચ રાખીને ઘર્મંડ ન કરીએ.

## ૬

## એકભીજના બોજ ઊંચકો

<sup>૧</sup> ભાઈઓ, જો કોઈ માણસ કંઈ અપરાધ કરતાં પકડાય, તો તમે, જે આટિમક છો, તેઓ નભ્રભાવે તેને સાચા ભાર્ગ પાછો લાવો; અને તું તારી પોતાની સંભાળ રાખ, રખેને તું પણ પરીક્ષણમાં પડો. <sup>૨</sup> તમે એકભીજના બાર ઊંચકો અને એમ જ્ઞિસ્તનાં નિયમનું સંપૂર્ણ પાલન કરો.

<sup>૩</sup> કેમ કે જ્યારે કોઈ પોતે નજુવો હોવા છતાં, હું મોટો છું, એવું ધારે છે, તો તે પોતાને છેતરે છે. <sup>૪</sup> દરેક માણસે પોતાનાં આચરણ તપાસવાં, અને ત્યારે તેને બીજાકોઈ વિષે નહિ, પણ કેવળ પોતાને વિષે અભિમાન કરવાનું કારણ મળશે. <sup>૫</sup> કેમ કે દરેકે પોતાનો બોજ ઊંચકવો પડશે.

<sup>૬</sup> સ્તુવાર્તા વિષે જે શીખનાર છે તેણે શીખવનારને સર્વ સારી થીજવસ્તુમાંથી હિસ્સો આપવો. <sup>૭</sup> થાદ રાખો, ઈશ્વરની મશકરી કરાય નહિ કોઈ માણસ જે કંઈ વાવે તે જ તે લણશે; <sup>૮</sup> કેમ કે જે પોતાના દેહને માટે વાવે છે, તે દેહથી વિનાશ લણશે; પણ જે આત્માને અર્થે વાવે તે આત્માથી અનંતશુદ્ધન લણશે.

<sup>૯</sup> તો આપણો સારું કરતાં થાકવું નહિ; કેમ કે જો કાથર નહિ થઈએ, તો થોરય સમયે લણીશું. <sup>૧૦</sup> એ માટે જેમ પ્રસંગ મળો તેમ આપણો બધાનું અને વિશેષ કરીને વિશ્વાસના કુટુંબનાં જે છે તેઓનું સારું કરીએ.

## અંતિમ ચેતવણી અને સલામી

<sup>૧૧</sup> જુઓ, હું મારા હાથે કેટલા મોટા અક્ષરોથી તમારા પર લખું છું. <sup>૧૨</sup> જેઓ દેહ વિષે પોતાને જેટલાં સારા બતાવવા ચાહે છે, તેટલાં જ્ઞિસ્તનાં વધસ્તંભને લીધે પોતાની સત્તાવણી ન થાય માટે જ તમને સુન્નત કરવાની ફરજ પાડે છે. <sup>૧૩</sup> કેમ કે જો સુન્નત કરાવે છે તેઓ પોતે નિયમશાસ્ત્રને પાણતા નથી; પણ તમારા દેહમાં તેઓ અભિમાન કરે, એ માટે તેઓ તમારી સુન્નત થાય એવો આગ્રહ રાખે છે.

<sup>૧૪</sup> પણ એવું ન થાઓ કે, આપણા પ્રભુ ઈસુ જ્ઞિસ્તનાં વધસ્તંભ વગર હું બીજ કશામાં અભિમાન કરું, જેથી કરીને મારા સંબંધી જગત વધસ્તંભે જડાયેલું છે અને જગત માટે હું. <sup>૧૫</sup> કેમ કે સુન્નત કંઈ નથી, તેમ બેસુન્નત પણ કંઈ નથી; પણ નવી ઉત્પત્તિ જ કામની છે. <sup>૧૬</sup> જેટલાં આ નિયમ પ્રમાણે ચાલે છે, તેટલાં પર તથા ઈશ્વરના ઇજરાયલ પર શાંતિ તથા દયા હો.

<sup>૧૭</sup> હવેથી કોઈ મને તરફી ન હે, કેમ કે પ્રભુ ઈસુનાં ચિંતન મારા શરીરમાં અપનાવેલાં છે.

<sup>૧૮</sup> ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈસુ જ્ઞિસ્તની ફૂપા તમારા આત્માની સાથે હો. આમીન.

The Epistle of Paul to the  
Ephesians

**એફેસીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર**

**એફેસીઓની મંડળીને પાઉલનો પત્ર**

૧ એફેસેસમાં જે સંતો તથા જીવિત ઈસુમાં જેઓ વિજ્ઞાનું છે તેઓને, ઈશ્વરની ઇચ્છાથી ઈસુ જીવિતનો પ્રેરિત થયેલો પાઉલ લખે છે: ૨ ઈશ્વર આપણા પિતા તથા પ્રભુ ઈસુ જીવિતથી તમને કૃપા તથા શાંતિ પ્રાપ્ત હો.

**જીવિતમાં આત્મક આશીર્વાદો**

૩ આપણા પ્રભુ ઈસુ જીવિતનાં પિતા અને ઈશ્વરની સ્તુતિ હો; તેમણે સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં દદેક આત્મક આશીર્વાદોથી આપણાને જીવિતમાં આશીર્વાદિત કર્યા છે; ૪ એ પ્રમાણે ઈશ્વરે સૂચિના સર્જન અગાઉ આપણાને તેમનાંમાં ઈસુ જીવિતમાં પસંદ કર્યા છે, એ સારુ કે આપણે તેમની આગળ પ્રેમમાં પવિત્ર તથા નિર્દોષ થઈએ.

૫ તેમણે ઈશ્વરપિતાએ પોતાની ઇચ્છા તથા પ્રસંગતા પ્રમાણે, પોતાને સારુ, આપણાને ઈસુ જીવિત દારા તેમના [ઈશ્વરના] પુત્રો તરીકે ગણાવાને અગાઉથી નિર્માણ કર્યા દું કે, તેમની કૃપાના ભહિમાની સ્તુતિ થાથ; એ કૃપા તેમણે પોતાના વહાલા પુત્ર ઈસુ દારા આપણાને ભફ્ફત આપી છે.

૭ ઈસુ જીવિતનાં રક્તદારા, તેમની કૃપાની સંપત્તિ પ્રમાણે આપણાને ઉદ્ધાર એટલે પાપની માફી મળી છે. ૮ સર્વ જ્ઞાનમાં તથા વિવેકમાં તેમણે આપણા પર એ કૃપાની બહુ બૃદ્ધિ કરી છે.

૯ તેમણે ઈસુ જીવિતમાં પોતાના સંકલ્પથી પોતાની પ્રસંગતા પ્રમાણે, પોતાની ઇચ્છાનો મર્મ આપણાને જણાવ્યો, ૧૦ કે, સમયોની સંપૂર્ણતાની વ્યવસ્થામાં, સ્વર્ગમાંનાં તથા પૂઢ્યી પરનાં સર્વનો જીવિતમાં તે સમાવેશ કરે, હા જીવિતમાં;

૧૧ જેમનાંમાં આપણે તેમના વારસો નિમાયા અને જે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે સર્વ કરે છે, તેમના સંકલ્પ પ્રમાણે, આપણે અગાઉથી નિર્મિત થયા હતા; ૧૨ જેથી જીવિત પર પહેલાંથી આશા રાખનારા અમે તેમના ભહિમાની સ્તુતિને સારુ થઈએ.

૧૩ તમે પણ, સત્યનું વચ્ચે તમારા ઉદ્ધારની જુવાર્તા સાંભળીને, અને ઈસુ જીવિત પર વિજ્ઞાસ રાખીને, તેમનાંમાં આશાવચનના પવિત્ર આત્માથી મુક્તાંકિત થયા; ૧૪ ઈશ્વરના આત્મા પોતાના દ્વયસૂપી લોકના ઉદ્ધારના સંબંધમાં પ્રભુના ભહિમાને અર્થે આપણા વારસાની ખાતરી છે.

**પાઉલની પ્રાર્થના**

૧૫ એ માટે હું પણ, પ્રભુ ઈસુ પર તમારા વિજ્ઞાસ તથા તમામ સંતો પ્રત્યે તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળીને, ૧૬ તમારે સારુ આભાર માનવાનું ચૂકતો નથી; મારી પ્રાર્થનાઓમાં તમને થાદ કરીને માગુ છું કે,

૧૭ આપણા પ્રભુ ઈસુ જીવિતનાં ઈશ્વર, ભહિમાવાન પિતા, પોતાના વિષેના જ્ઞાનને સારુ બૃદ્ધિનો તથા પ્રકટીકરણનો આત્મા તમને આપે; ૧૮ અને તમારાં અંતર્નથનો પ્રકાશિત થઈ ગયા હોવાથી તેમના આભંત્રણાની આશા અને સંતોમાં તેમના વારસાના ભહિમાની સંપત્તિ શી છે,

૧૯ અને તેમની ભહિન શક્તિના પરાક્રમ પ્રમાણે આપણ વિજ્ઞાસ કરનારાઓમાં તેમની શક્તિ શી છે, તે તમે સમજો. ૨૦ ઈશ્વરે તે પરાક્રમ જીવિતમાં બતાવીને ઈસુને

મૂઅલાંભાંથી સજીવન કર્યા, <sup>૨૧</sup> અને સર્વ રાજ્યસત્તા, અધિકાર, પરાક્રમ, આધિપત્ય તથા પ્રત્યેક નામ જે કેવળ આ કાળમાંનું નહિ, પણ ભવિષ્યકાળમાંનું દરેક નામ જે હોય, એ સર્વ કરતાં ઊંચા કરીને પોતાની જમણી તરફ સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં તેમને બેસાડયા.

<sup>૨૨</sup> અને સધાંને તેમણે તેમના પગ નીચે રાખ્યાં, અને તેમને સર્વ પર વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયના શિરપતિ તરીકે નિર્માણ કર્યા; <sup>૨૩</sup> વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય તો પ્રિસ્તનું શરીર છે, પ્રિસ્ત તેમાં સંપૂર્ણ રીતે વસેલા છે; તે સર્વમાં સર્વ છે.

## ૨

### મૃત્યુમાંથી જીવનમાં

<sup>૧</sup> વળી તમે અપરાધોમાં તથા પાપોમાં મૃત્યુ પામેલા હતા, ત્યારે તેમણે તમને સજીવન કર્યા; <sup>૨</sup> એ અપરાધોમાં તમે આ જગતના ધોરણ પ્રમાણે વાયુની સત્તાના અધિકારી, એટલે જે દુષ્ટાત્મા આજ્ઞાભંગના દીકરાઓમાં હમણાં કાર્ય કરે છે, તે પ્રમાણે અગાઉ ચાલતા હતા; <sup>૩</sup> તેઓમાં આપણે સર્વ આપણી દેહની વાસનાઓ મુજબ પહેલાં ચાલતા હતા, અને શરીરની તથા મનની ઈચ્છાઓ પૂરી કરતા હતા. વળી પહેલાની દિથિતિમાં બીજાઓના માફક ઈંઘરના કોપને પાત્ર હતા.

<sup>૪</sup> પણ જે દયાથી ભરપૂર છે તે ઈંઘરે, જે પ્રીતિ આપણા પર કરી, તે પોતાના અત્યંત પ્રેમને લીધે, <sup>૫</sup> આપણે પાપમાં મરણ પામેલા હતા ત્યારે પ્રિસ્તની સાથે આપણાને સજીવન કર્યા, કૃપાથી તમે ઉજાર પામેલા છો; <sup>૬</sup> અને તેમની સાથે ઉકાડીને પ્રિસ્ત ઈસ્તુની મારફતે સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં તેમની સાથે આપણાને બેસાડયા; <sup>૭</sup> એ સારુ કે પ્રિસ્ત ઈસ્તુમાં આપણા પર તેમની દયાથી તે આગામી કાળોમાં પોતાની કૃપાની અતિ ધણી સંપત બતાવે.

<sup>૮</sup> કેમ કે તમે કૃપાથી વિજ્ઞાસબાચા ઉજાર પામેલા છો, અને એ તમારાથી નથી, એ તો ઈંઘરનું દાન છે; <sup>૯</sup> કરણીઓથી નહિ, રખેને કોઈ અભિમાન કરે; <sup>૧૦</sup> કેમ કે આપણે તેમની કૃતિ છીએ, પ્રિસ્ત ઈસ્તુમાં સારી કરણીઓ કરવા માટે આપણાને ઉત્પન્ન કરવામાં આવ્યા, તે વિષે ઈંઘરે આગળથી એમ ઠરાવ્યું હતું કે, આપણે તે પ્રમાણે ચાલીએ.

### પ્રિસ્તમાં ઐક્ય

<sup>૧૧</sup> એ માટે યાદ રાખો કે, તમે પહેલા દેહ સંબંધી બિનયહૂદી હતા, અને શરીરનાં સંદર્ભે હાથે કરેલી સુજ્ઞતવાળા તમને બેસુજ્ઞતી કહેતાં હતા; <sup>૧૨</sup> તે સમયે તમે આ જગતમાં પ્રિસ્તરહિત, ઈંગરાયલની નાગરિકતાના હક વગરના, [પ્રભુના] આશાવચનના કરારોથી પારકા, આશારહિત તથા ઈંઘર વગરના હતા.

<sup>૧૩</sup> પણ પહેલાં તમે જેઓ દૂર હતા તેઓ પ્રિસ્ત ઈસ્તુ દ્વારા તેમના રક્તથી નજીદીક આવ્યા છો. <sup>૧૪</sup> કેમ કે તે [ઇસ્તુ] આપણી શાંતિ [સમાધાન] છે, તેમણે બજ્ઞેને એક કર્યા, અને [આપણી] વરયેની આડી દીવાલ પાડી નાખી છે; <sup>૧૫</sup> સલાહ કરીને પોતાનામાં તે બજ્ઞેનું એક નવું ભાણસ કરવાને, <sup>૧૬</sup> અને વધસ્તંભ પર વૈરનો નાશ કરીને એ દ્વારા એક શરીરમાં ઈંઘરની સાથે બજ્ઞેનું સમાધાન કરાવવાને, તેમણે પોતાના દેહથી વિધિઓમાં સમાયેલી આજ્ઞાઓ સાથેના નિયમશાસ્ત્રઝીપી વૈરને નાખૂદ કર્યું.

<sup>૧૭</sup> અને તેમણે આવીને તમે જેઓ દૂર હતા તેઓને તથા જે પાસે હતા તેઓને શાંતિની સુવાર્તા પ્રગટ કરી; <sup>૧૮</sup> કેમ કે તેમના દ્વારા એક આત્મા વડે આપણે બજ્ઞે પિતાની હજૂરમાં જવા પામીએ છીએ.

<sup>૧૯</sup> એ માટે તમે હવે પારકા તથા બહારના નથી, પણ સંતોની સાથેના એક નગરના તથા ઈંઘરના કુટુંબનાં છો. <sup>૨૦</sup> પ્રેરિતો તથા પ્રભોધકોના પાથા પર તમને બાંધવામાં

આવેલા છે; ઈસુ ખ્રિસ્ત પોતે તો ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર છે; <sup>૨૧</sup> તેમનાંમાં દરેક બાંધળી ઓકબીજાની સાથે યોગ્ય શીતે જોડાઈને પ્રભુમાં વધતાં વધતાં પવિત્ર ભક્તિસ્થાન બને છે; <sup>૨૨</sup> તેમનાંમાં તમે પણ ઈશ્વરના નિવાસને સારુ આત્મામાં ઓકબીજાની સાથે જોડાઈને બંધાતા જાઓ છો.

### ૩

#### બિનયહૂદીઓની મદ્દથે પાઉલનું સેવાક્ષેપ

<sup>૧</sup> એ કારણથી, હું પાઉલ તમો બિનયહૂદીઓને ભાટે ખ્રિસ્ત ઈસુનો બંદીવાન, <sup>૨</sup> ઈશ્વરની જે કૃપા તમારે સારુ મને આપવામાં આવી છે, તેના કારબાર વિષે તમે સાંભળ્યું હશે કે,

<sup>૩</sup> પ્રકટીકરણથી તેમણે [ઈશ્વરે] મને જે ભર્મ સમજાવ્યો, તે વિષે મેં અગાઉ સંક્ષિપ્તમાં લખ્યું; <sup>૪</sup> તે વાંચીને તમે ખ્રિસ્તનાં ભર્મ વિષેની ભારી ભાહિતી જાણી શકશો. <sup>૫</sup> જેમ અગાઉની પેઢીના ભાગસોના દીકરાઓને જાળવામાં આવ્યું ન હતું જેમ હમણાં તેમના પવિત્ર પ્રેરિતોને તથા પ્રબોધકોને [પવિત્ર] આત્મામાં પ્રગટ થયેલા છે,

<sup>૬</sup> એટલે કે બિનયહૂદીઓ, ખ્રિસ્ત ઈસુમાં સુવાર્તાદ્વારા, [અમારા] સાથી વારસો, તથા શરીરનાં સાથી અવયવો, તથા તેમના આશાવચનના સહભાગીદાર છે; <sup>૭</sup> ઈશ્વરના સામર્થ્યના પરાક્રમથી તથા તેમના આપેલા કૃપાદાન પ્રમાણે, હું આ સુવાર્તાનો સેવક થયેલો છું.

<sup>૮</sup> હું સંતોમાં નાનામાં નાનો હોવા છતાં આ કૃપાદાન મને આપવામાં આવેલું છે કે, હું બિનયહૂદીઓમાં ખ્રિસ્તની અખૂટ સંપત્તિની સુવાર્તા પ્રગટ કરું; <sup>૯</sup> અને ઈશ્વર જેમણે સર્વનું સર્જન કર્યું છે, તેમનાંમાં આરંભથી ગુપ્ત રહેલા ભર્મનો વલીવટ શો છે તે હું સર્વને જણાવું.

<sup>૧૦</sup> એ સારુ કે જે સનાતન કાળનો ઇરાદો તેણે આપણા પ્રભુ ખ્રિસ્ત ઈસુમાં રાખ્યો, <sup>૧૧</sup> તે [સંકલપ] પ્રમાણે સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં અધિપતિઓને તથા અધિકારીઓને ઈશ્વરનું બહુ પ્રકારનું જ્ઞાન વિશ્વાસી સમુદ્દ્રાથદ્વારા જણાય.

<sup>૧૨</sup> તેઓ [ખ્રિસ્ત ઈસુ] માં તેમના પરના વિશ્વાસથી આપણાને હિંમત તથા ભરોસાસહિત પ્રવેશ છે. <sup>૧૩</sup> એ માટે હું માંગુ છું કે, તમારે ભાટે મને જે વિપત્તિ પડે છે તેથી તમે નાહિંમત થશો નહિ કેમ કે તે વિપત્તિ તો તમારો ભહિમા છે.

#### ખ્રિસ્તનો પ્રેમ

<sup>૧૪</sup> એ કારણથી પિતા, <sup>૧૫</sup> જેમનાં નામ પરથી સર્વાનાં તથા પૂઢ્યી પરનાં સર્વ કુટુંબને નામ આપવામાં આવે છે, <sup>૧૬</sup> તે [પિતા] ની આગળ હું ઘૂંટણે પડીને વિનંતી કરું છું, કે તે [ઈશ્વર] પોતાના ભહિમાની સંપત્તિ પ્રમાણે તેમના [પવિત્ર] આત્મા દ્વારા તમને આંતરિક મનુષ્યત્વમાં સામર્થ્યથી બળવાન કરે;

<sup>૧૭</sup> અને વિશ્વાસથી તમારાં હૃદયોમાં ખ્રિસ્ત વસે; જેથી તમારાં મૂળ પ્રેમમાં રોપીને અને તેનો પાથો દૃઢ કરીને, <sup>૧૮</sup> સર્વ સંતોની સાથે [ખ્રિસ્તના પ્રેમની] પહોળાઈ, લંબાઈ, ઊંચાઈ તથા ઊંડાઈ કેટલી છે તે તમે સમજુ શકો, <sup>૧૯</sup> ખ્રિસ્તનો પ્રેમ જે ભાગસની સમજશક્તિની ભર્યાદાની બહાર છે તે પણ તમે સમજુ શકો; કે તમે ઈશ્વરની પરિપૂર્ણતા પ્રમાણે સંપૂર્ણ થાઓ.

<sup>૨૦</sup> હવે આપણે ભાગીએ કે કલ્પીએ તે કરતાં, જે આપણામાં કાર્ય કરનાર સામર્થ્ય પ્રમાણે, આપણે સારુ પુષ્કળ કરી શકે છે, <sup>૨૧</sup> તેમને [ઈશ્વરને] ખ્રિસ્ત ઈસુમાં તથા વિશ્વાસી સમુદ્દ્રાથમાં સર્વકાળ પેઢી દરપેઢી ભહિમા હો. આમીન.

## ૪

## શરીરનું ઔકથું

<sup>૧</sup> એ માટે હું, પ્રભુને સારુ બંદીવાન, તમને વિનંતી કરું છું કે, જે તેડાથી તમે તેડાથા છો, તે તેડાને થોડું થઈને ચાલો; <sup>૨</sup> સંપૂર્ણ દીનતા, નાનુંતા તથા સહનશીલતા રાખીને પ્રેમથી એકબીજાનું સહન કરો; <sup>૩</sup> શાંતિના બંધનમાં આત્માની એકતા રાખવાનો થત્ન કરો.

<sup>૪</sup> જેમ તમારા તેડાની એક આશામાં તમે તેડાયેલા છો, તેમ એક શરીર તથા એક આત્મા છે; <sup>૫</sup> એક પ્રભુ, એક વિશ્વાસ, એક બાપ્તિક્ષમા, <sup>૬</sup> એક ઈશ્વર અને સર્વના પિતા, ઈશ્વર સર્વ ઉપર, સર્વ મધ્યે તથા સર્વમાં છે.

<sup>૭</sup> આપણામાંના દરેકને ખ્રિસ્તનાં કૃપાદાનના પરિમાળ પ્રમાણે કૃપા આપવામાં આવેલી છે. <sup>૮</sup> એ માટે તે કહે છે કે, ઊંચાણમાં ચઢીને તે [ઈસ્કુ ખ્રિસ્ત] બંદીવાનોને લઈ ગયા તથા તેમણે માણસોને કૃપાદાન આપ્યાં.

<sup>૯</sup> તેઓ પ્રથમ પૂઠવીના ઊંડાણોમાં ઉત્તર્યા. <sup>૧૦</sup> જે ઉત્તર્યા તે [ઈસ્કુ ખ્રિસ્ત] એ છે કે જે સર્વને ભરપૂર કરવાને સર્વ સ્વર્ગો પર ઊંચે ચદ્દથાં.

<sup>૧૧</sup> વળી સંતોની સંપૂર્ણતા કરવાને અર્થે, સેવાના કામને સારુ, ખ્રિસ્તનું શરીર ઉજ્જ્વલિ કરવાને સારુ, <sup>૧૨</sup> તેમણે કેટલાક પ્રેરિતો, કેટલાક પ્રબોધકો, કેટલાક સુવાર્તિકો, અને કેટલાક પાણકો તથા શિક્ષકો આપ્યા; <sup>૧૩</sup> ત્યાં સુધી કે આપણે સહુ ઈશ્વરના દીકરા પરના વિશ્વાસથી તથા જ્ઞાનના ઔકથમાં સંપૂર્ણ પુરષ્ટત્વને, એટલે ખ્રિસ્તની સંપૂર્ણતાની પાથરીએ પહોંચીએ;

<sup>૧૪</sup> જેથી હવે આપણે બાળકોના જેવા માણસોની ઠગાઈથી, બ્રહ્મણામાં નાખવાની કાવતરાંભરેલી યુક્તિથી, દરેક બિજી બિજી ભતજીપી પવનથી ડોલાં ખાનારા તથા આભતેમ ફરનારા ન થઈએ. <sup>૧૫</sup> પણ પ્રેમથી સત્યને બોલીને, ખ્રિસ્ત જે શિર છે, તેમાં સર્વ પ્રકારે વધીએ. <sup>૧૬</sup> એનાથી આખું શરીર ગોઠવાઈને તથા દરેક સાંધા વડે જોડાઈને, દરેક અંગ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે કાર્ય કર્યાથી, પ્રેમમાં પોતાની ઉજ્જ્વલિને સારુ શરીરની વૃદ્ધિ કરે છે.

## ખ્રિસ્તમાં નવું જીવન

<sup>૧૭</sup> એ માટે હું કહું છું તથા પ્રભુમાં સાક્ષી આપું છે કે, જેમ બીજા બિનયહૂદી પોતાના મનની બ્રહ્મણામાં ચાલે છે, તેમ હવેથી તમે ન ચાલો; <sup>૧૮</sup> તેઓની બુદ્ધિ અંધકારમથ થયેલી હોવાથી, અને તેઓના હૃદયની કઠણતાથી પોતામાં જે અજ્ઞાનતા છે, તેને લીધે તેઓ ઈશ્વરના જીવનથી દૂર છે. <sup>૧૯</sup> તેઓ નહોર થયા. અને આતુરતાથી સર્વ દુરાચારો કરવા સારુ, પોતે વ્યબિચારી થયા.

<sup>૨૦</sup> પણ તમે ખ્રિસ્તની પાસેથી એવું શીખ્યા નથી, <sup>૨૧</sup> જો તમે તેમનું સાંભળ્યું હોય તથા ઈસુમાં જે સત્ય છે તે પ્રમાણે તમને તે વિષેનું શિક્ષણ મળ્યું હોય તો, <sup>૨૨</sup> તમારી અગાઉની વર્તણૂકનું જીનું મનુષ્યત્વ જે કપટવાસના પ્રમાણે બ્રષ્ટ થતું જાય છે તે દૂર કરો;

<sup>૨૩</sup> અને તમારી મનોવૃત્તિઓ નવી બનાવો. <sup>૨૪</sup> અને નવું મનુષ્યત્વ જે ઈશ્વરના મનોરથ પ્રમાણે ન્યાયીપણામાં તથા સત્યની પવિત્રતામાં સરજાયેલું છે તે ધારણ કરો.

<sup>૨૫</sup> એ માટે અસત્ય દૂર કરીને દરેક પોતાના પડોશીની સાથે સત્ય બોલો; કેમ કે આપણે એકબીજાનાં અંગો છીએ. <sup>૨૬</sup> ગુરુસ્કે થવાથ ત્યારે [ખુલ્લસ રાખવાનું] પણ પાપ

ન કરો; તમારા ગુસ્સા પર શૂર્યને આથભવા ન દો; <sup>૨૭</sup> અને શેતાનને સ્થાન આપો નહિં.

૨૮ ચોરી કરનારે હવેથી ચોરી કરવી નહિં; પણ તેને બદલે પોતાને હાથે ઉદ્યોગ કરીને સારાં કામ કરવાં, એ સારુ કે જેને જરૂરિયાત છે તેને આપવા માટે પોતાની પાસે કંઈ હોય. ૨૯ તમારા મુખમાંથી કંઈ ભલિન વચન નહિં, પણ જે ઉજ્ઞતિને સારુ હોય તે જ નીકળો, કે તેથી સાંભળનારાઓનું હિત સધાય. ૩૦ ઈશ્વરનો પવિત્ર આત્મા, જેણે તમને ઉજ્ઝારના દિવસને સારુ મુક્રાંકિત કર્યા છે, તેને ખેદિત ન કરો.

**૩૧** સર્વપ્રકારની કડવાસ, કોધ, કોપ, ધોંઘાટ, અપમાન તેમ જ સર્વ પ્રકારના દુરાયાર કરવાનું બંધ કરો. **૩૨** તમે એકબીજા પ્રત્યે માયાળું અને કલણાળું થાઓ, અને જેમ પ્રિસ્ટમાં ઈંખુરે પણ તમને ભાફી આપી તેમ તમે એકબીજાને ભાફું કરો.

۴

પ્રકાશમાં ચાલો

<sup>૧</sup> એ ભાટે તમે [પ્રભુનાં] પ્રિય બાળકો તથીકે ઈશ્વરનું અનુસરણ કરનારા થાઓ;  
<sup>૨</sup> અને પ્રેમમાં ચાલો. જેમ ખિસ્ત ઈશ્વરો તમારા પર પ્રેમ રાખ્યો અને ઈશ્વરની સમક્ષ સુવાસને અર્થે, આપણે સાંક્રાંતિક કરીને પોતાનું બલિદાન આપ્યું, તેમ.

<sup>૩</sup> વ્યાખ્યાન તથા સર્વ પ્રકારની અશુદ્ધતા અથવા દ્રવ્યલોભનાં નામ પણ સરળાં તમારે કદી ન લેવાં, કેમ કે સંતોને એ જ શોખે છે; <sup>૪</sup> જે અશોભનીય છે એવી નિર્લજ્જ તથા મૂર્હ્યતાબદેલી વાત અથવા હસીમજાક તમારામાં ન થાય પણ તેના બદલે આભારસ્તુતિ [કરવી].

૫ કેમ કે તમે સાચી ચીતે જણો છો કે, વ્યબિચારી, અશુદ્ધ, દ્વાર્યલોભી, એટલે મૂર્તિપૂજકોને પ્રિસ્તનાં તથા ઈંઘરના રાજથમાં વારસો નથી. ૬ તમને વ્યર્थ વાતોથી કોઈ બુલાવે નહિ; કેમ કે એવાં કામોને લીધે ઈંઘરનો કોપ આજાબંગ કરનારા પર આવે છે. ૭ એ માટે તમે તેઓના સહભાગી ન થાઓ.

‘કેમ કે તમે પહેલાં અંધકારમાં હતા પણ હવે પ્રભુમાં પ્રકાશસૂપ છો; પ્રકાશનાં સંતોને ઘટે એ શીતે થાલો. ‘કેમ કે પ્રકાશનું ફળ સર્વ પ્રકારના જ્ઞાયારમાં તથા ન્યાયીપણામાં તથા સત્યમાં છે.)’<sup>૧૦</sup> પ્રભુને શું પસંદ પડે છે, તે પારખી લો. <sup>૧૧</sup> અંધકારનાં નિષ્ફળ કામોના સોબતીઓ ન થાઓ; પણ તેઓને વખોડો. <sup>૧૨</sup> કેમ કે તેઓ ગુપ્તમાં એવા કાખ કરે છે કે. જે કહેતાં પણ શરૂમ લાગે છે.

૧૩ જે સર્વ વખોડાયેલું, તે પ્રકાશથી પ્રગટ થાય છે; કેમ કે જે પ્રગટ કરાયેલું છે, તે પ્રકાશસૂપ છે. ૧૪ માટે કહેલું છે કે, ઊંઘનાર, જગ, ને મૂખેલાંમાંથી ઊંઠ, અને ખ્રિસ્ત તારા પર પ્રકાશ પાડશે.

<sup>૧૫</sup> તો સાંભળો કે તમે નિર્ભુલોની જેમ નહિ, પણ ચોકસાઈથી બુદ્ધિવંતોની શીતે થાલો; <sup>૧૬</sup> સમયનો સદૃપયોગ કરો, કેમ કે દિવસો ખરાબ છે. <sup>૧૭</sup> તેથી તમે અણસમજુન થાઓ, પણ ઈશ્વરની ઇચ્�ા શી છે તે સમજો.

<sup>૧૮</sup> દ્રાક્ષારસ પીને ભરસું ન થાઓ, એ દુર્વ્યસન છે, પણ પવિત્ર આત્માથી ભરપૂર થાઓ; <sup>૧૯</sup> ગીતોથી, સ્ત્રોત્રોથી તથા આટિમક ગાનોથી એકબીજાની સાથે પ્રભુની વાતો કરીને તમારાં હૃદયમાં પ્રભુનાં ભજનો તથા ગીતો ગાઓ; <sup>૨૦</sup> આપણા પ્રભુ ઈશ્વર પ્રિસ્તને નામે, ઈશ્વર પિતાની આભારસ્તુતિ સર્વને સારુ નિત્ય કરજો. <sup>૨૧</sup> પ્રિસ્તનું ભય રાખીને એકબીજાને આધીન રહો.

**૨૨** પત્નીઓ, જેમ પ્રભુને તેમ પોતાના પતિઓને આધીન થાઓ; **૨૩** કેમ કે પતિ પત્નીનું શિર છે. જેમ ખ્રિસ્ત મંડળીનું શિર છે તે શરીરનાં ઉદ્ધારક છે. **૨૪** જેમ વિશ્વાસી સમૃદ્ધાય ખ્રિસ્તને આધીન છે, તેમ પત્નીઓએ સર્વ બાબતમાં પોતાના પતિઓને [આધીન] રહેવું.

**૨૫** પતિઓ, પોતાની પત્નીઓ પર પ્રેમ કરો, જેમ ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુએ પોતાના વિશ્વાસી સમૃદ્ધાય પર પ્રેમ રાખ્યો અને તેને સારું પોતાનું સ્વાર્પણ કર્યું તેમ; **૨૬** એ સારું કે વચન વડે જગ્યાનાનથી શુદ્ધ કરીને, [ખ્રિસ્ત વિશ્વાસી સમૃદ્ધાયને] પવિત્ર કરે, **૨૭** અને જેને ડાઘ, કરચલી કે એવું કંઈ ન હોય; પણ તે પવિત્ર તથા નિર્દોષ હોય, એવા વિશ્વાસી સમૃદ્ધાય તરીકે પોતાની આગળ ગૌરવી સ્વરૂપે રજૂ કરે.

**૨૮** એ જ પ્રમાણે પતિઓએ જેમ પોતાનાં શરીરો પર તેમ પોતાની પત્નીઓ પર પ્રેમ કરવો; જે પોતાની પત્ની પર પ્રેમ કરે છે, તે પોતા પર પ્રેમ કરે છે; **૨૯** કેમ કે કોઈ માણસ પોતાના શરીરનો કદી દેખ કરતો નથી; પણ તે તેનું પાલનપોષણ કરે છે. જેમ પ્રભુ પણ વિશ્વાસી સમૃદ્ધાયનું [પોષણ કરે છે] તેમ, **૩૦** કેમ કે આપણે તેમના [ખ્રિસ્તનાં] શરીરનાં અંગો છીએ.

**૩૧** એ માટે પુલુષ પોતાનાં માતાપિતાને મૂકીને પોતાની પત્નીની સાથે જોડાઈને રહેશે, અને તેઓ બજ્જે એક દેહ થશે. **૩૨** આ ગહન રહસ્ય છે; પણ હું ખ્રિસ્ત તથા વિશ્વાસી સમૃદ્ધાય સંબંધી એ કહું છું. **૩૩** તોપણ તમારામાંના દસેક જેમ પોતાના પર તેમ પોતાની પત્ની પર પ્રેમ કરે; અને પત્ની પોતાના પતિનું ભાન જાળવે.

## ૬

### બાળકો અને માતાપિતા

**૧** બાળકો, પ્રભુમાં તમારાં માતાપિતાની આજ્ઞાઓ માનો, કેમ કે એ ઉચિત છે. **૨** તારા માતાપિતાનું સર્વાન કર. (તે પહેલી આશાવનથુકત આજ્ઞા છે), **૩** 'એ સારું કે તારું ભલું થાય, અને પૃથ્વી પર તારું આયુષ્ય દીર્ઘ થાય.'

**૪** વળી પિતાઓ, તમારાં બાળકોને ખીજવશો નહિ, પણ પ્રભુના શિક્ષણમાં તથા બોધમાં તેઓને ઉછેરો.

### દાસો અને માલિકો

**૫** દાસો [સેવકો], જેમ તમે ખ્રિસ્તને [આધીન થાઓ છો] તેમ પૃથ્વી પરના જેઓ તમારા માલિકો છે તેઓને આદર સાથે નિખાલસ મનથી આધીન થાઓ; **૬** માણસોને પ્રસન્ન કરનારાઓની જેમ દેખરેખ હોય ત્યાં સુધી જ મન વગરનું કામ કરનારની રીતે નહિ, પણ ખ્રિસ્તનાં સેવકોની જેમ, શુવથી ઈશ્વરની ઇરણ પૂરી કરો, **૭** માણસોની નહિ, પણ જાણો તે પ્રભુની સેવા હોય તેમ સંતોષથી કરો; **૮** જે કોઈ કંઈ સારું કરશે, તે દાસ હોય કે સ્વતંત્ર હોય, પણ પ્રભુ તેને તે જ પ્રમાણે બદલો આપશો, એમ સમજો.

**૯** વળી માલિકો, તમે દાસોની સાથે એમ જ વર્તો, ધમકાવવાનું છોડી દો, અને જાણો કે તેઓનો તથા તમારો પણ [એક જ] માલિક સ્વર્ગમાં છે, અને તેમની પાસે પક્ષપાત નથી.

### ઇશ્વરનાં આલિમક હથિયારો

**૧૦** અંતે, મારા પ્રિય ભાઈઓ, પ્રભુમાં તથા તેમના સામર્થ્યમાં શક્તિવાન થાઓ. **૧૧** શેતાનની કુયુકિતાઓની સામે તમે અડગ રહી શકો ભાટે ઇશ્વરનાં સર્વ હથિયારો સજુ લો.

૧૨ કેમ કે આપણું યુદ્ધ, લોહી અને ભાંસ, અધિપતિઓની સામે, અધિકારીઓની સામે, જગતમાંનાં આ અંધકારનાં સત્તાધારીઓની સામે, સ્વર્ગીય સ્થાનોમાં દુષ્ટતાનાં આટિમ્બક [લશકરો] ની સામે છે. ૧૩ એ માટે તમે ઈશ્વરનાં સર્વ શર્ષ્ટો ધારણ કરો કે, તમે ખરાબ દિવસે સામનો કરી શકો અને બને તેટલું સર્વ કરીને તેની સામે ટકી શકો.

૧૪ તેથી સત્ત્યથી તમારી કખર બાંધીને, જ્યાથીપણાનું બખતર ધારણ કરીને ૧૫ તથા શાંતિની સુવાર્તાની તૈયારીઝૂપી પગરખાં પહેલીને, ઊભા રહ્યો. ૧૬ સર્વ ઉપરાંત વિજ્ઞાસની ઢાલ ધારણ કરો, જેથી તમે દુષ્ટના સણગી રહેલા બાળ બુઝાવી શકો.

૧૭ અને ઉજ્ઝારનો ટોપ તથા આત્માની તરવાર, જે ઈશ્વરનું વચન છે, તે લો. ૧૮ [પવિત્ર] આત્મામાં સર્વ પ્રકારે સતત પ્રાર્થના તથા વિનંતી કરો, અને તેને અર્થે સર્વ સંતોને માટે સંપૂર્ણ આગ્રહથી વિનંતી કરીને જાગૃત રહ્યો.

૧૯ અને મારે માટે પણ પ્રાર્થના કરો કે, જે સુવાર્તાને સારુ હું સાંકળોથી [બંધાયેલો] એલથી છું, તેનો મર્મ જણાવવાંને મને મારું મુખ ઉધારીને બોલવાની હિંમત આપવામાં આવે; ૨૦ અને જેમ બોલવું ઘટિત છે, તેમ હિંમત પૂર્વક હું બોલી શકું.

૨૧ વળી મારી બાબતના સમાચાર અને મારી સ્થિતિ કેવી છે તે તમે પણ જણો માટે તુભિકસ જે [પ્રભુમાં ભારો] પ્રિય ભાઈ તથા પ્રભુમાં વિજ્ઞાસુ સેવક છે તે તમને સર્વ માહિતી આપશો. ૨૨ તમે અમારી પરિસ્થિતિ જણો અને તે તમારાં હૃદયોને દિલાસો આપે, તેટલાં જ માટે મેં તેને તમારી પાસે મોકલ્યો છે.

૨૩ ઈશ્વરપિતા તથા પ્રભુ ઈસ્તુ ખ્રિસ્ત ભાઈઓને શાંતિ તથા વિજ્ઞાસસહિતનો પ્રેમ બજ્ઝો. ૨૪ જેઓ આપણા પ્રભુ ઈસ્તુ ખ્રિસ્ત પર નિષ્કપટ પ્રેમ રાખે છે તેઓ સર્વ પર કૃપા હો. આભીન.

The Epistle of Paul to the  
Philippians

## ફિલિપ્પીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર

**ફિલિપ્પીઓની મંડળીને પાઉલનો પત્ર**

**૧** ખ્રિસ્ત ઈસુમાં ફિલિપ્પીમાંના સર્વ સંતો, અધ્યક્ષો તथા સેવકો, તે સર્વને ઈસુ ખ્રિસ્તનાં દાસો પાઉલ તથા તિમોથી લખે છે **૨** ઈશ્વર આપણા પિતા તથા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત તરફથી તમને કૃપા તથા શાંતિ હો.

### પાઉલની આભારસ્તુતિ અને પ્રાર્થના

**૩** પ્રથમ દિવસથી તે આજ સુધી સુવાર્તામાં તમારા સહકારને માટે, **૪** નિત્ય આનંદ સાથે તમો સર્વને માટે મારી પ્રાર્થનામાં વિનંતિ કરતાં, **૫** જ્યારે જ્યારે હું તમને યાદ કરું છું ત્યારે ત્યારે હું મારા ઈશ્વરનો આભાર માનું છું. **૬** કેમ કે હું ઈસુ ખ્રિસ્તની કરણાથી તમો સર્વ ઉપર કેટલો બધો પ્રેમ રાખું છું, તે વિષે ઈશ્વર મારા સાક્ષી છે.

**૭** તમો સર્વ વિષે એ પ્રમાણે માનવું મને ઉચિત લાગે છે; કારણ કે મારાં બંધનોમાં અને સુવાર્તાની હિંમાયત કરવામાં તથા તેને સાભિત કરવામાં, તમે બધા કૃપામાં મારા સહભાગી હોવાથી, હું તમને મારા હૃદયમાં રાખું છું. **૮** કેમ કે હું ઈસુ ખ્રિસ્તની કરણાથી તમો સર્વ ઉપર કેટલો બધો પ્રેમ રાખું છું, તે વિષે ઈશ્વર મારા સાક્ષી છે.

**૯** વળી હું એવી પ્રાર્થના કરું છું કે, જ્ઞાનમાં તથા સર્વ વિવેકબુદ્ધિમાં તમારો પ્રેમ કરે કે વધતો જાય; **૧૦** કેથી કે શ્રેષ્ઠ છે તે તમે પારખી લો અને એમ તમે ખ્રિસ્તનાં દિવસ સુધી નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ થાઓ; **૧૧** વળી ઈશ્વરની સ્તુતિ તથા મહિમા વધે તે માટે ઈસુ ખ્રિસ્ત દારા ન્યાયીપણાનાં ફળોથી તમે બરપૂર થાઓ.

**૧૨** ભાઈઓ, મને જે જે દુઃખો પડ્યાં, તે સુવાર્તાને વિદનજ્ઞપ થવાને બદલે તેનો પ્રસાર થવામાં સહાયભૂત થયાં, તે તમે જાણો એવું હું છાયું છું; **૧૩** કેમ કે ખ્રિસ્તને લીધે મારાં જે બંધનો છે તે આખા રાજ્યદરખારમાં તથા બીજે બધે સ્થળો પ્રસિદ્ધ થયાં; **૧૪** અને પ્રભુના સમુદ્દરયાના કેટલાક ભાઈઓએ મારાં બંધનોને લીધે વિજ્ઞાસ રાખીને નિર્ભયપણે ઈશ્વરનું વચ્ચે બોલવાની વિશેષ હિંમત રાખી.

**૧૫** કેટલાક તો અદેખાએ તથા વિરોધથી અને કેટલાક સદ્ભાવથી ખ્રિસ્ત [ની સુવાર્તા] પ્રગટ કરે છે **૧૬** પહેલા તો મારાં બંધનમાં મારા પર વિશેષ સંકટ લાવવાના દરાદાથી, શુદ્ધ મનથી નહિ, પણ પક્ષાપક્ષીથી ખ્રિસ્તની વાત પ્રગટ કરે છે; **૧૭** પણ બીજા, સુવાર્તા વિષે પ્રત્યુત્તર આપવા માટે હું નિર્ભિત થયો છું, એવું જાણીને પ્રેમથી પ્રગટ કરે છે.

**૧૮** તો એથી શું? દરેક રીતે, ગમે તો દર્શાયથી સત્યથી, ખ્રિસ્ત [ની વાત] પ્રગટ કરવામાં આવે છે; તેથી હું આનંદ પાખું છું અને પામીશ. **૧૯** કેમ કે હું જાણું છું કે, તમારી પ્રાર્થનાથી તથા ઈસુ ખ્રિસ્તનાં આત્માની સહાયથી, એ મારા ઉજ્ઝારને માટે ઉપયોગી થઈ પડશે, તે હું જાણું છું.

**૨૦** એ પ્રમાણે મને વિજ્ઞાસ, અપેક્ષા તથા આશા છે કે, હું કોઈ પણ બાબતમાં શરમાઈશ નહિ; પણ પૂરી હિંમતથી, હંમેશ મુજબ હમણાં પણ, ગમે તો જીવનથી કે

મૃત્યુથી, મારા શરીરકારા જ્ઞિસ્તનાં ભહિમાની વૃદ્ધિ કરવામાં આવે. <sup>૨૧</sup> કેમ કે મારે માટે જીવવું તે જ્ઞિસ્ત અને મરવું તે લાભ છે.

<sup>૨૨</sup> પણ મનુષ્યદેહમાં જીવવું તે જો મારા કામનું ફળ હોય તો મારે શું પસંદ કરવું, તે હું જાણતો નથી; <sup>૨૩</sup> કેમ કે આ બે બાબત વચ્ચે હું ગૂંઘવણમાં છું [દેહમાંથી] નીકળવાની તથા જ્ઞિસ્તની સાથે રહેવાની મારી ઇચ્છા છે, કેમ કે તે વધારે સારું છે; <sup>૨૪</sup> તોપણ [મારે] મનુષ્યદેહમાં રહેવું તમારે માટે વધારે અગત્યનું છે;

<sup>૨૫</sup> [મને] બરોસો હોવાથી, હું જાણું છું કે હું રહેવાનો અને તમારા વિજ્ઞાસની વૃદ્ધિ તથા આનંદને માટે હું તમારાં બધાની સાથે રહેવાનો; <sup>૨૬</sup> જેથી તમારી પાસે મારા ફરીથી આવવાથી મારા વિષેનો તમારો આનંદ જ્ઞિસ્ત ઈસ્કુમાં ઘણો વધી જાય. <sup>૨૭</sup> માત્ર જ્ઞિસ્તની સુવાર્તાને થોડ્ય આચરण કરો, જેથી ગમે તો હું આવીને તમને જોઉં અથવા દૂર રહું તોપણ તમારા વિષે સાંભળું કે તમે સર્વ એક આત્મામાં સ્થિર રહીને એક જીવથી સુવાર્તાનાં વિજ્ઞાસને માટે પ્રયત્ન કરો છો;

<sup>૨૮</sup> અને વિરોધીઓથી જરા પણ ગભરાતા નથી એ તેઓને માટે વિનાશની પ્રત્યક્ષ નિશાની છે, પણ તમને તો ઉદ્ધારની નિશાની છે અને તે વળી ઈખરથી છે. <sup>૨૯</sup> કેમ કે જ્ઞિસ્ત પર માત્ર વિજ્ઞાસ કરવો એટલું જ નહિ, પણ તેમને માટે દુઃખ પણ સહેતું, તેથી જ્ઞિસ્તને સારું આ કૃપાદાન તમને આપવામાં આવ્યું છે; <sup>૩૦</sup> જેવું યુદ્ધ તમે મારામાં જોયું છે અને હાલ મારામાં થાય છે એ હમણાં તમે સાંભળો છો, તેવું જ તમારામાં પણ છે.

## ૨

### જ્ઞિસ્તની નભ્રતા અને મહાનતા

<sup>૧</sup> માટે જો જ્ઞિસ્તમાં કંઈ ઉત્તેજન, જો પ્રેમનો કંઈ દિલાસો, જો પવિત્ર આત્માની કંઈ સંગત, જો કંઈ હૃદયની અનુકૂળા તથા કરણા હોય, <sup>૨</sup> તો મારો આનંદ એવી રીતે સંપૂર્ણ કરો કે, તમે એક જ મનના થાઓ, એક સરખો પ્રેમ રાખો, એક જીવના તથા એક હૃદયના થાઓ.

<sup>૩</sup> પક્ષાપક્ષીથી કે ભિથ્યાભિમાનથી કશું કરો નહિ, દરેકે નભ્ર ભાવથી પોતાના કરતાં બીજાઓને ઉત્તમ ગણવા. <sup>૪</sup> તમે દરેક માત્ર પોતાના હિત પર જ નહિ, પણ બીજાઓનાં હિત પર પણ લક્ષ રાખો.

<sup>૫</sup> જ્ઞિસ્ત ઈસ્કુનું મન જેવું હતું, તેવું તમે પણ રાખો <sup>૬</sup> પોતે ઈખરના ઝૂપમાં હોવા છતાં, તેમણે ઈખર સમાન હોવાનું પકડી રાખવાને ઇચ્છાયું નહિ, <sup>૭</sup> પણ તેમણે દાસનું ઝૂપ ધારણ કરીને, એટલે માણસોની સમાનતામાં આવીને પોતાને ખાલી કર્યા; <sup>૮</sup> અને માણસના ઝૂપમાં પ્રગટ થઈને, વધસ્તંભ પરના મરણને આધીન થઈને પોતાને નભ્ર કર્યા. <sup>૯</sup> તેને કારણે ઈખરે તેમને ઘણાં ઊંચા કર્યા અને સર્વ નામો કરતાં એવું શ્રેષ્ઠ નામ આપ્યું કે, <sup>૧૦</sup> સ્વર્ગમાંનાં, પૂઢવી પરનાં તથા પાતાળમાંનાં સર્વ ઈસ્કુને નામે ધૂંટણે પડીને નમે; <sup>૧૧</sup> અને ઈખરપિતાના ભહિમાને અર્થે દરેક જુબ કબૂલ કરે કે ઈસ્કુ જ્ઞિસ્ત પ્રભુ છે.

### દુનિયામાં જથોતિઓ જેવા પ્રકાશો

<sup>૧૨</sup> તેથી, મારા પ્રિય ભાઈઓ, તમે જેમ હંમેશા આધીન રહેતા હતા તેમ, કેવળ મારી હાજરીમાં જ નહિ, પણ હવે વિશેષે કરીને મારી ગેરહાજરીમાં પણ તમારો ઉદ્ધાર થાય માટે બધું તથા કંપારીસહિત પ્રયત્ન કરો. <sup>૧૩</sup> કેમ કે જે પોતાની પ્રસ્તુતા પ્રમાણે તમારામાં ઇચ્છવાની તથા પ્રયત્ન કરવાની પ્રેરણા આપે છે, તે તો ઈખર છે.

૧૪ બડબડાટ તથા તકરાર વગર બધું કરો ૧૫ કે, જેથી કુટિલ તથા આડી પ્રજા મદયે તમે નિર્દ્વિષ તથા સાલસ, ઈશ્વરનાં નિષ્કલંક સંતાન, જીવનનું વચન પ્રગટ કરીને દુનિયામાં જથોતિઓ તરીકે પ્રકાશો. ૧૬ જેથી ખ્રિસ્તનાં સમયમાં મને ગર્વ કરવાનું એવું કારણ મળો કે હું નિરર્થક દોદયો નથી અને મેં વ્યર્થ શ્રમ કર્યો નથી.

૧૭ પણ જો હું તમારા વિશ્વાસના અર્પણ તથા સેવા પર દેડાવું પડે તોપણ હું આનંદ કરીશ અને તમારી સર્વની સાથે આનંદ કરીશ. ૧૮ એમ જ તમે પણ મારી સાથે આનંદમાં સહભાગી બનો.

### તિમોથી અને એપાફ્નોદિતસ

૧૯ પણ હું પ્રભુ ઈસ્ટુમાં આશા રાખું છું કે, હું તિમોથીને તમારી પાસે વહેલો મોકલીશ, જેથી તમારી ખબર જાણીને મને પણ આનંદ થાય. ૨૦ કેમ કે તમારી સંભાળ સારી રીતે રાખે તેવો તિમોથી જેવા સારા સ્વભાવવાળો બીજો કોઈ માણસ મારી પાસે નથી. ૨૧ કેમ કે સર્વ માણસો ખ્રિસ્તની વાત નહિ, પણ પોતાની જ વાત શોધે છે.

૨૨ પણ તમને તો અનુભવથી ખાતરી થઈ છે કે જેમ દીકરો પિતાની સાથે [કામ કરે], તેમ તેણે સુવાર્તા [ના પ્રસાર] ને માટે મારી સાથે સેવા કરી. ૨૩ એ માટે હું આશા રાખું છું કે, જથારે મારા વિષે શું થવાનું છે તે હું જાણીશ કે તરત હું તેને મોકલી દઈશ; ૨૪ વળી હું પ્રભુમાં ભરોસો રાખું છું કે, હું પોતે પણ વહેલો આવીશ.

૨૫ તોપણ મારો ભાઈ એપાફ્નોદિતસ, મારી સાથે કામ કરનાર તથા સહયોજો, તેમ જ તમારો સંદેશવાહક તથા મારી જજુરિયાત પૂરી પાડનાર છે' તેને તમારી પાસે મોકલવાની અગત્ય મને જણાઈ; ૨૬ કારણ કે તે તમો સર્વ પર બહુ પ્રેમ રાખતો હતો અને તે ઘણો ઉદાસ હતો, કેમ કે તમે સાંભળ્યું હતું કે તે બીમાર છે; ૨૭ તે મરણતોલ બીમાર હતો ખરો; પણ ઈશ્વરે તેના પર દથા કરી, કેવળ તેના પર જ નહિ, પણ મારા પર પણ કે, મને શોક ન થાય અને આદ્યાત ન લાગે.

૨૮ તમે તેને જોઈને ફરીથી ખુશ થાઓ અને મારું દુઃખ પણ ઓછું થાય, માટે મેં ખૂબ ઉત્તાવળો તેને મોકલ્યો. ૨૯ માટે તમે પૂર્ણ આનંદથી પ્રભુને નામે તેનો આદરસંકાર કરો; અને એવાઓને માનયોગ્ય ગણો; ૩૦ કેમ કે ખ્રિસ્તનાં કામને માટે તે મરણની નજીક આવી ગયો અને મારે અર્થે તમારી સેવામાં જે અધૂરું હતું તે સંપૂર્ણ કરવાને તેણે પોતાનો જીવ જોખમમાં નાખ્યો.

### ૩

#### સાચું ન્યાયીપણું

૧ છેવટે મારા ભાઈઓ, પ્રભુમાં આનંદ કરો. તમને એકની એક જ વાતો લખતાં મને કંટાળો આવતો નથી; કારણ કે તે તમારા રક્ષણને માટે છે. ૨ ફૂતરાઓ જેવા લોકોથી, દુષ્કૃત્યો કરનારાઓથી અને વ્યર્થ સુજ્ઞતથી સાવધ રહો. ૩ કેમ કે આપણે ઈશ્વરના આત્માથી સેવા કરનારા, ખ્રિસ્તની સુજ્ઞતથી ગર્વ કરનારા તથા દેહ પર ભરોસો ન રાખનારા, સાચા સુજ્ઞતી છીએ.

૪ તોપણ દેહ પર ભરોસો રાખવાનું મારી પાસે કારણ છે; જો બીજો કોઈ ધારે કે તેને દેહ પર ભરોસો રાખવાનું કારણ છે, તો મને તેના કરતા વિશેષ છે; ૫ આઠમે દિવસે સુજ્ઞત પામેલો, ઈરાયલના સંતાનનો, બિન્યામીનના ફુળનો, હિંસ્યુઓનો હિંસ્યુ, નિયમશાસ્ત્ર સંબંધી ફરોશી,

<sup>૬</sup> ધર્મના આવેશ સંબંધી વિશ્વાસી સમુદ્દરાયને સતાવનાર, નિયમશાસ્ત્રના ન્યાયીપણા સંબંધી નિર્દોષ. <sup>૭</sup> છતાં પણ જે બાબતો મને ઉપયોગી હતી, તે મેં ખ્રિસ્તને સારું હાનિકારક જેવી માની.

<sup>૮</sup> વાસ્તવમાં, ખ્રિસ્ત ઈસ્રુ મારા પ્રભુના જ્ઞાનની ઉત્તમતાને લીધે, હું એ બધાને હાનિ જ ગણું છું; એને લીધે મેં બધાનું નુકસાન સહન કર્યું અને તેઓને કથરો ગણું છું, કે જેથી હું ખ્રિસ્તને પ્રાપ્ત કરું, <sup>૯</sup> અને તેમની સાથે મળી એકજીપ થાઉં અને નિયમશાસ્ત્રથી મારું જે ન્યાયીપણું છે તે નહિ, પણ ખ્રિસ્તનાં વિશ્વાસબારા ઈશ્વરથી જે ન્યાયીપણું વિશ્વાસથી પ્રાપ્ત થાય છે, તે મારું થાય; <sup>૧૦</sup> એ માટે કે હું તેમને તથા મૃત્યુમાંથી તેમના મરણોત્થાનના પરાક્રમને સમજું તથા તેમના દુઃખોમાં સહભાગી થાઉં; એટલે કે તેમના મૃત્યુને અનુજીપ થાઉં, <sup>૧૧</sup> કે હું કોઈ પણ રીતે મૃત્યુ પામેલાંઓના મરણોત્થાનને પહોંચું.

### નિશાનની તરફ દોડ

<sup>૧૨</sup> હજુ સુધી હું બધું સંપાદન કરી ચૂકયો કે સંપૂર્ણ થયો છું એમ નહિ, પણ હું સતત આગળ ધસું છું, કે જે હેતુથી ખ્રિસ્તે મને તેડી લીધો છે તેને સિદ્ધ કરું. <sup>૧૩</sup> બાઈઓ, મેં સિદ્ધ કરી લીધું છે એમ હું ગણાતો નથી, પણ એક કામ હું કરું છું કે, જે પાછળ છે તેને વીસસીને તથા જે આગળ છે તેની તરફ ઘસીને, <sup>૧૪</sup> ખ્રિસ્ત ઈસ્રુમાં ઈશ્વરના સ્વર્ગીય આમંત્રણના ઇનામને વાસ્તે, દ્યેય તરફ આગળ વધું છું.

<sup>૧૫</sup> માટે આપણામાંના જેટલાં પૂર્ણ છે, તેટલાંએ એવી જ મનોવૃત્તિ રાખવી; જો કોઈ બાબત વિષે તમે બીજુ મનોવૃત્તિ રાખો, તો ઈશ્વર એ બાબત પણ તમને પ્રગટ કરશે. <sup>૧૬</sup> તોપણ જે કક્ષા સુધી આપણે પહોંચયા છીએ, તે જ ધોરણે આપણે ચાલવું જોઈએ.

<sup>૧૭</sup> બાઈઓ, મને અનુસરો, અમે જે નમૂનો તમને આપીએ છીએ તે પ્રમાણે જેઓ ચાલે છે તેઓ પર લક્ષ રાખો. <sup>૧૮</sup> કેમ કે ઘણાં એવી રીતે વર્તનારૂ છે, કે જેઓ વિષે મેં તમને વારંવાર કર્યું, અને હમણાં પણ રડતાં રડતાં કહું છું કે, 'તેઓ ખ્રિસ્તનાં વધસ્તંબના શશ્રૂઓ છે. <sup>૧૯</sup> વિનાશ તેઓનો અંત, પેટ તેઓનો દેવ અને નિર્લજ્જતા તેઓનું ગૌરવ છે, તેઓ સાંસારિક વાતો પર ચિત્ત લગાડે છે.'

<sup>૨૦</sup> પણ આપણા માટે તો, 'આપણી નાગરિકતા સ્વર્ગમાં છે, ત્યાંથી પણ આપણે ઉદ્ધારકર્તા એટલે પ્રભુ ઈસ્રુ ખ્રિસ્તની રાહ જોઈએ છીએ. <sup>૨૧</sup> તે, જે સામર્થ્યથી બધાને પોતાને આધીન કરી શકે છે, તે પ્રમાણે આપણી દીનાવસ્થામાંનાં શરીરને એવું રૂપાંતર કરશે, કે તે તેમના ભહિમાવાન શરીરનાં જેવું થાય.'

### ૪

#### સૂચનાઓ

<sup>૧</sup> એ માટે, મારા પ્રિય અને જેમને ઝંખું છું તેવા બાઈઓ, મારા આનંદ તથા મુગટસ્કૃપ, તેવી જ રીતે પ્રભુ પ્રત્યેના વિશ્વાસમાં સિથર રહો, મારા પ્રિય [બાઈઓ].

<sup>૨</sup> યુઓદિયાને બોધ કરું છું તથા સુન્તોખેને બોધ કરું છું કે એ, તેઓ બંને પ્રભુમાં એક ચિત્તની થાય. <sup>૩</sup> વળી મારા ખરા જોડીદાર, હું તને વિનંતી કરું છું કે તું એ બહેનોની મદદ કરજે, કારણ કે તેઓએ મારી સાથે તથા કલેમેન્ટની સાથે તથા બીજા મારા સહકાર્યકર્તાઓ જેઓનાં નામ જીવનનાં પુસ્તકમાં છે તેઓની સાથે સુવાર્તા પ્રયારના કાર્યમાં પુષ્કળ બહેનત કરી છે.

<sup>૪</sup> પ્રભુમાં સદા આનંદ કરો; હું ફરીથી કહું છું, કે આનંદ કરો. <sup>૫</sup> તમારી સહનશીલતા સર્વ માણસોના જાળવામાં આવે. કેમ કે પ્રભુનું આગમન નજુક છે. <sup>૬</sup> કશાની ચિંતા

કરો નહિ; પણ સર્વ વિષે પ્રાર્થના તથા વિનંતીઓ વડે આભારરક્ષણુત્તિ સહિત, તમારી અરજો ઈશ્વરને જણાવો. <sup>૭</sup> ઈશ્વરની શાંતિ જે સર્વ સમજશક્તિની બહાર છે, તે ખ્રિસ્ત ઈચ્છુમાં તમારાં હૃદયોની તથા મનોની સંભાળ રાખશે.

<sup>૮</sup> છેવટે, ભાઈઓ, જે કંઈ સત્ય, જે કંઈ સન્માનપાત્ર, જે કંઈ ઉચ્ચિત, જે કંઈ શુદ્ધ, જે કંઈ પ્રેમપાત્ર, જે કંઈ સ્વાક્ષરિતમાન છે તથા જો કોઈ સદગુણ, જો કોઈ પ્રશંસા હોય, તો આ બાબતોનો વિચાર કરો. <sup>૯</sup> જે તમે શીખ્યા તથા પાખ્યા તથા સાંભાયું તથા મારામાં જોથું તેવું બધું કરો; અને શાંતિનો ઈશ્વર તમારી સાથે રહેશે.

### દાન માટે આભાર

<sup>૧૦</sup> મેં પ્રભુમાં પુષ્કળ આનંદ કર્યો, કારણ કે મારા વિષેની તમારી ચિંતા આખરે ફરીથી તાજુ થઈ છે; તે બાબતોમાં તમે ચિંતા તો કરતા હતા. પણ મને સહાય કરવાનો તમને પ્રસંગ મળ્યો નહિ. <sup>૧૧</sup> હું તંગીને લીધે બોલું છું એમ નહિ, કેમ કે અવસ્થામાં હું છું, તેમાં સંતોષી રહેવાને હું શીખ્યો છું. <sup>૧૨</sup> ગરીબીમાં કેવી ચીતે જીવવું એ પણ હું જાણું છું તથા સમૃદ્ધિમાં પણ કેવી ચીતે જીવવું એ પણ હું જાણું છું; દરેકપ્રકારે તથા સર્વમાં ટૂપિતમાં તથા ભૂખમાં, પુષ્કળતામાં અને તંગીમાં રહેવાને હું શીખ્યો છું. <sup>૧૩</sup> જે મને સામર્થ્ય આપે છે તેમની સહાયથી હું બધું કરી શકું છું.

<sup>૧૪</sup> તોપણ તમે મારા સંકટમાં મને મદદ કરી તે સારુ કર્યું. <sup>૧૫</sup> એ, ફિલિપ્પીઓ, તમે જાણો છો કે, સુવાર્તાનાં આરંભમાં, જયારે હું ભક્તોનિયામાંથી રવાના થયો, ત્યારે આપવા-લેવાની બાબતમાં એકલા તમારા વિના બીજકોઈ વિજ્વાસી સમૃદ્ધાયે ભાગ લીધો નહોતો. <sup>૧૬</sup> કેમ કે થેસ્સાલોનિકામાં પણ અનેક વાર મારે જે જોઈતું હતું તે બધું તમે મને મોકલી આપ્યું હતું. <sup>૧૭</sup> હું કંઈ દાન માગું છું એમ નહિ, પણ તમારા હિતમાં ઘણાં ફળ મળો એ માગું છું.

<sup>૧૮</sup> મારી પાસે સર્વ ચીજવસ્તુઓ છે; અને તે પણ પુષ્કળ છે. તમારાં દાન એપાફોદિતસની મારફતે મને મળ્યા છે તેથી હું સમૃદ્ધ છું. તે તો સુગંધીદાર ધૂપ ઈશ્વરને પ્રિય ભાન્ય અર્પણ છે. <sup>૧૯</sup> મારો ઈશ્વર પોતાના મહિમાની સંપત્ત પ્રમાણે તમારી સર્વ ગરજ ખ્રિસ્ત ઈચ્છુમાં પૂરી પાડશે. <sup>૨૦</sup> આપણા ઈશ્વરને તથા પિતાને સદાસર્વકાળ સુધી મહિમા હો. આમીન.

### અંતિમ સલાભી

<sup>૨૧</sup> ખ્રિસ્ત ઈચ્છુમાં સર્વ સંતોને સલામ કહેજો, મારી સાથે જે ભાઈઓ છે તેઓ તમને સલામ કહે છે. <sup>૨૨</sup> સર્વ સંતો, વિશેષ જે કાઈસારનાં ઘરનાં છે, તેઓ તમને સલામ કહે છે.

<sup>૨૩</sup> આપણા પ્રભુ ઈચ્છુ ખ્રિસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે હો. આમીન.

The Epistle of Paul to the  
Colossians

## કલોસ્સીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર

### કલોસ્સીઓની મંડળીને પાઉલનો પત્ર

**૧** ખ્રિસ્તમાં કલોસામાંના પવિત્ર તથા વિજ્ઞાસુ ભાઈઓને, ઈશ્વરની છાચાથી ઈશ્વર ખ્રિસ્તનો પસંદ થયેલો પ્રેરિત પાઉલ અને ભાઈ તિમોથી લખે છે **૨** કે, ઈશ્વર આપણા પિતા તરફથી તથા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્ત તરફથી તમને કૃપા તથા શાંતિ હો.

### આભારસ્તુતિ

**૩** કેમ કે જે દિવસથી અમે પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્તમાં તમારા વિજ્ઞાસ વિષે તથા તમારે માટે સ્વર્ગમાં રાખી મૂકેલી આશાને લઈને સર્વ સંતો પરના તમારા પ્રેમ વિષે સાંભળ્યું,

**૪** ત્યારથી અમે તમારે માટે નિત્ય પ્રાર્થના કરીને ઈશ્વર જે આપણા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્તનાં પિતા છે, તેમની આભારસ્તુતિ કરીએ છીએ; **૫** તે આશા વિષે તમે સુવાર્તાનાં સત્ય સંદેશામાં અગાઉ સાંભળ્યું હતું; **૬** તે સુવાર્તા તમારી પાસે આવી છે, જે આખા દુનિયામાં ફેલાઈને ફળ આપે છે તથા વધે છે તેમ; જે દિવસથી તમે સત્યમાં ઈશ્વરની કૃપા વિશે સાંભળ્યું તથા સમજ્યા તે દિવસથી તે તમારામાં પણ ફળ આપે છે તથા વધે છે.

**૭** એ જ પ્રમાણે વહાલા સાથીદાર એપાઙ્ગાસ પાસેથી તમે શીખ્યા, તે અમારે માટે ખ્રિસ્તનો વિજ્ઞાસુ સેવક છે; **૮** આત્મામાં તમારો જે પ્રેમ છે તે વિષે પણ તેણે અમને ખબર આપી.

**૯** તમે સર્વ પ્રકારની આત્મિક સમજામાં તથા બુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવામાં ઈશ્વરની છાચાના જ્ઞાનથી ભરપૂર થાઓ એ માટે અમે તે સાંભળ્યું તે દિવસથી તમારે માટે પ્રાર્થના તથા વિનંતી કરવાને ચૂકતા નથી. **૧૦** તમે પૂર્ણ શીતે પ્રભુને પ્રસંગ કરવાને માટે યોગ્ય શીતે વર્તો અને સર્વ સારાં કામમાં તેનું ફળ ઉપજાવો અને ઈશ્વર વિશેના જ્ઞાનમાં વધતા જાઓ.

**૧૧** આનંદસહિત દરેક પ્રકારની ધીરજ તથા સહનશીલતાને માટે ઈશ્વરના મહિમાના સામર્થ્ય પ્રમાણે શક્તિમાન થાઓ; **૧૨** ઈશ્વરપિતા જેમણે આપણને પ્રકાશમાંના સંતોના વારસાના ભાગીદાર થવાને યોગ્ય બનાવ્યા છે, તેમની આભારસ્તુતિ કરો.

**૧૩** તેમણે અંધકારનાં અધિકારમાંથી આપણાને છોડાવ્યાં તથા પોતાના પ્રિય પુત્રના રાજ્યમાં લાવ્યા. **૧૪** તેમનાં રક્તદારા આપણાને ઉદ્ઘાર, એટલે પાપોની ભાઝી છે.

### ખ્રિસ્તનું જીવન અને કાર્ય

**૧૫** તે અદ્રશ્ય ઈશ્વરની પ્રતિમા, સર્વ સૂચિના પ્રથમજનિત છે; **૧૬** કેમ કે તેમનાંથી બધાં ઉત્પન્ન થયાં, જે આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર છે, જે દૃશ્ય તથા અદ્રશ્ય છે, રાજ્યાસનો, રાજ્યો, અધિપતિઓ કે અધિકારીઓ સર્વ તેમની મારફતે તથા તેમને માટે ઉત્પન્ન થયાં; **૧૭** તેઓ સર્વ બાબતોમાં પહેલાં છે; અને તેમનાંમાં સર્વ બાબતો વ્યવસ્થિત થઈને રહે છે.

**૧૮** તેઓ શરીરનું એટલે વિજ્ઞાસી સમુદ્દરનું શિર છે; તે આંબ, એટલે મૃત્યુ પામેલાંઓમાંથી પ્રથમ સજીવન થયેલાં છે; કે જેથી સર્વમાં તે શ્રેષ્ઠ થાય. **૧૯** કેમ કે તેમનાંમાં સર્વ પ્રકારની સંપૂર્ણતા રહે; એવું પિતાને પસંદ પડયું; **૨૦** અને ઈશ્વર ખ્રિસ્તનાં વધસ્તંભના રક્તથી શાંતિ કરાવીને તેમની મારફતે તેઓ પોતાની સાથે

સધળી બાબતોનું સમાધાન કરાવે છે; પણ તે પૃથ્વી પરની હોથ કે આકાશમાંની હોથ.

<sup>૨૧</sup> તમે અગાઉ ઘણે દૂર, તથા દુષ્ટ કર્મથી તમારા મનમાં તેમના વૈશીઓ હતા, પણ તેમણે હવે પોતાના દૈહિક શરીરમાં ભરણ વડે તમારું સમાધાન કરાવ્યું છે, <sup>૨૨</sup> જેથી પ્રિસ્ત તમને પવિત્ર, નિર્દોષ તથા નિષ્કલંક પોતાની આગળ રજૂ કરે; <sup>૨૩</sup> એટલે જો તમે વિજ્ઞાસમાં સ્થાપિત થઈને દૃઢ રહો અને જે સુવાર્તા તમે સાંભળી છે તેની આશામાંથી જો તમે ડગી જાઓ નહિ, તો; એ સુવાર્તા આકાશની નીચેના સર્વ મનુષ્યોને પ્રગટ કરાઈ છે; અને તે સુવાર્તાનો હું પાઉલ સેવક થયો છું.

### મંડળીના સેવક તરીકે પાઉલની ધર્મસેવા

<sup>૨૪</sup> હવે તમારે ભાટે ભારાં પર જે દુઃખો પડે છે તેમાં હું આનંદ પામું છું અને પ્રિસ્તનાં સંકટો વિશે જે કર્દી ખૂટતું હોથ તેને હું, તેમનું શરીર જે વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય છે તેની ખાતર, ભારા શરીરમાં પૂરું કરું છું; <sup>૨૫</sup> ઈશ્વરનું વચ્ચન સંપૂર્ણ રીતે પ્રગટ કરવાને, ઈશ્વરનો જે વહીવટ મને તમારે સારુ સોપવામાં આવ્યો છે તે પ્રમાણે હું વિજ્ઞાસી સમુદ્દાયનો સેવક નિમાયો છું; <sup>૨૬</sup> તે મર્મ યુગોથી તથા પેટીઓથી ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યો હતો, પણ હમણાં તે તેમના સંતોને પ્રગટ થયો છે; <sup>૨૭</sup> બિનયહૂદીઓમાં તે મર્મના ભહિમાની સમૃદ્ધિ શી છે, તે તેઓને જણાવવાં ઈશ્વરે ઈશ્છયું; તે [મર્મ] એ છે કે, પ્રિસ્ત તમારામાં ભહિમાની આશા છે.

<sup>૨૮</sup> આ પ્રિસ્તને અમે પ્રગટ કરીએ છીએ અને દરેક ભાગસને પ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ થયેલો રજૂ કરીએ એ ભાટે અમે દરેક ભાગસને બોધ કરીએ છીએ તથા સર્વ [પ્રકારના] જ્ઞાનથી શીખવીએ છીએ. <sup>૨૯</sup> તેને ભાટે હું પણ તેમની શક્તિ કે જે ભારામાં કાર્ય કરે છે, તે પ્રમાણે કષ્ટ કરીને મહેનત કરું છું.

## ૨

<sup>૧</sup> હું ચાહું છું કે તમે એ જાણો કે, તમારા વિષે તથા જેઓ લાઓદિકિયામાં છે તેઓ વિષે તથા જેટલાંએ મને રૂબરૂ જોયો નથી તેઓને વિષે હું કેટલો બધો થતન કરું છું કે, <sup>૨</sup> તેઓનાં હૃદયો દિલાસો પામે અને ઈશ્વરનો મર્મ એટલે પ્રિસ્તને સમજવાને સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાને ભાટે, પ્રેમથી સંગતમાં રહે. <sup>૩</sup> તેમનામાં જ્ઞાન તથા બુદ્ધિનો સર્વ ખજાનો ગુપ્ત રહેલો છે.

<sup>૪</sup> કોઈ ભાગસ ભીઠી વાતોથી તમને છેતરે નહિ ભાટે હું તે કહું છું.

### પ્રિસ્તમાં જીવનની પરીપૂર્ણતા

<sup>૫</sup> કેમ કે શારીરિક રીતે હું તમારાથી દૂર છું, તોપણ આત્મામાં તમારી સાથે છું; તમારી સુવ્યવસ્થા તથા પ્રિસ્ત પરના તમારા વિજ્ઞાસની ક્રટતા જોઈને હું આનંદ પામું છું.

<sup>૬</sup> તે ભાટે જેમ તમે પ્રિસ્ત ઈસ્ટુ પ્રભુને સ્વીકાર્યા છે તેમ તેમનામાં ચાલો, <sup>૭</sup> તેમનામાં રોપાયેલા, સ્થપાયેલાં અને જેમ શિખામણ પામ્યા તે પ્રમાણે વિજ્ઞાસમાં સ્થિર રહીને તેમની વધારે આભારસ્તુતિ કરો.

<sup>૮</sup> સાવધાન રહો, કે, છેતરનાર ફિલસ્ફૂઝીનો ખાલી આડંબર જે પ્રિસ્ત પ્રમાણે નહિ, પણ ભાગસોના ચીતિચિવાજ પ્રમાણે અને જગતના સિદ્ધાંતો પ્રમાણે છે, તેથી કોઈ તમને ફસાવે નહીં. <sup>૯</sup> કેમ કે ઈશ્વરત્વની સર્વ સંપૂર્ણતા પ્રિસ્તનાં શરીરમાં વસે છે.

૧૦ તમે તેમનાંમાં સંપૂર્ણ થથા છો; તેઓ સર્વ શાસન તથા અધિકારનાં ઉપરી છે; ૧૧ જે સુજ્ઞત હાથે કરેલી નથી તેથી તમે તેમનાંમાં સુજ્ઞતી થથા, એટલે પ્રિસ્ત દ્વારા કરવામાં આવેલી સુજ્ઞતને આશરે તમે દેહને તેની દૈહિક વાસનાઓ સાથે ઉતારી મૂક્યો. ૧૨ તેમની સાથે તમે બાપ્તિસ્માં દફનાવાયા, અને તેમાં પણ ઈંઘર જેમણે તેમને મૃત્યુમાંથી સજુવન કર્યા, તેમના સામર્થ્ય પરના વિશ્વાસથી તમને તેમની સાથે ઉઠાડ્યાં.

૧૩ તમે તમારા અપરાધોમાં તથા તમારા મનુષ્યદેહની બેસુજ્ઞતમાં મૃત હતા ત્યારે તેમણે તમારા સર્વ અપરાધોની ભાફી આપીને તમને પ્રિસ્તની સાથે સજુવન કર્યાં. ૧૪ અને નિયમોનું તહોમતનામું-લખાણ જે આપણી વિરુદ્ધ હતું; અને આપણને પ્રતિકૂળ હતું, તેને રદ કરીને તથા વધસ્તંબે તેને ખીલા ભાસીને નાખૂદ કરી નાખ્યું. ૧૫ રાજ્યો તથા અધિકારો તોડી પાડીને, વધસ્તંબે તેઓ પર વિજય પામીને તેઓને જહેરમાં ઉધાડ્યાં. ૧૬ તેથી ખાવાપીવાની ભાબતમાં તથા પર્વ, પૂજન કે વિશ્રાભવાર પાણવામાં કોઈ તમને દોષિત ઠરાવે નહિ. ૧૭ તેઓ તો થનાર વાતોની પ્રતિષ્ઠાયા છે, પણ વાસ્તવિકતા તો પ્રિસ્ત છે.

૧૮ નભ્રતા તથા સ્વર્ગદૂતોની સેવા પર ભાવ ચાખવા કોઈ તમને ન ફસાવે અને તમારું ઇનામ છીનવી ન લે. તેને જે દર્શનો થથા છે તે પર આધાર રાખીને તે પોતાના દૈહિક મનથી કુલાઈ જાય છે. ૧૯ તે શિરને વળગી રહેતો નથી, એ (શિર) થી આપું શરીર, સાંધાઓ તથા સ્નાયુ ઓથી પોષણ પામીને તથા જોડાઈને ઈંઘરથી વૃદ્ધિ પામે છે.

### પ્રિસ્તની સાથે જીવવું અને ભરવું

૨૦ જો તમે પ્રિસ્તની સાથે જગતના સિજાંતો સંબંધી મૃત્યુ પામ્યા, તો જગતમાં જીવનારાંની ભાફક શા ભાટે વિધિઓને આધીન થાઓ છો? ૨૧ [જેમ કે અમૃતને] સ્પર્શ કરવો નહિ, ચાખવું નહિ અને હાથમાં લેવું નહિ! ૨૨ એ બધી ભાબતો ભાણસોની આજ્ઞા તથા શિક્ષણ પ્રમાણે છે (વપરાશથી જ નાશ પામનારી છે). ૨૩ તેઓમાં સ્વૈચ્છક સેવા, નભ્રતા તથા દૂલ્હી દેહદમન વિષે જ્ઞાનનો આભાસ છે, પણ શારીરિક વાસનાઓને અટકાવવાને તેઓ કોઈ ચીતે ઉપયોગી નથી.

### ૩

૧ એ ભાટે જો તમને, પ્રિસ્તની સાથે સજુવન કરવામાં આવ્યા છે, તો જ્યાં પ્રિસ્ત, ઈંઘરને જમણે હાથે બિરાજમાન છે ત્યાંની, એટલે કે ઉપરની ભાબતોની શોધો કરો. ૨ સ્વર્ગીય ભાબતો પર મન લગાવો, પૂઢવી પરની ભાબતો પર નહિ. ૩ કેમ કે તમે ભરણ પામેલા છો અને તમારું જીવન પ્રિસ્તની સાથે ઈંઘરમાં ગુપ્ત ચાખવામાં આવેલું છે. ૪ પ્રિસ્ત જે આપણું જીવન છે, તે જ્યારે પ્રગટ થશે ત્યારે તમે પણ તેમની સાથે મહિમામાં પ્રગટ થશો.

### જૂનું જીવન ત્યાગી નવીનપણે જીવો

૫ તે ભાટે પૂઢવી પરની તમારી દૈહિક ઇરછાઓ એટલે વ્યભિચાર, અશુદ્ધતા, વિષયવાસના, દુષ્ટ ઇરછા તથા લોભ કે જે ભૂર્તિપૂજા છે, તેઓનો નાશ કરો. ૬ આવાં કામોને લીધે આજ્ઞાભંગ કરનારા પર ઈંઘરનો કોપ આવે છે. ૭ જ્યારે તમે અગાઉ તેઓ પ્રમાણે જીવતા હતા ત્યારે તે પ્રમાણે વર્તતા હતા. ૮ પણ હવે ચીસ, કોધ, અદાવત, અપમાન અને તમારા મુખમાંથી નીકળતાં બીભત્સવયનો તે સર્વ ત્યજી દો.

૯ તમે એકબીજાની સાથે જૂઠું ન બોલો, કેમ કે તમે જૂના માણસપણાને તેના ફૂટયો સહિત ઉતારી મૂકયું છે; <sup>૧૦</sup> અને જે નવું માણસપણું તેના ઉત્પણ્ણ કરનારની પ્રતિમા પ્રમાણે જ્ઞાનમાં નવું કરાતું જાય છે, તે તમે ધારણ કર્યું છે. <sup>૧૧</sup> તેમાં નથી શ્રીક કે યહુદી, નથી સુજ્ઞત કે બેસુજ્ઞત, નથી બર્બર કે નથી સિથિયન, નથી દાસ કે સ્વતંત્ર; પણ ખ્રિસ્ત સર્વ તથા સર્વમાં છે.

૧૨ એ ભાટે, પવિત્ર તથા વહાલાંઓ, ઈશ્વરના પસંદ કરેલાને શોભે તેમ, દયાળું હૃદય, ભમતા, નભ્રતા, વિનય તથા સહનશીલતા ધારણ કરો. <sup>૧૩</sup> એકબીજાનું સહન કરો અને જો કોઈને કોઈની સામે ફરિયાદ હોય તો તેને માફ કરો, જેમ ખ્રિસ્તે તમને માફ કર્યા તેમ તમે પણ એકબીજાને માફ કરો. <sup>૧૪</sup> પણ એ સઘણાં ઉપરાંત પ્રેમ જે સંપૂર્ણતાનું બંધન છે તે તમે પહેઢી લો.

૧૫ ખ્રિસ્તની શાંતિ કે જે પામવા ભાટે તમે એક શરીરમાં તેડાયેલા છો, તે તમારાં હૃદયોમાં રાજ કરે; અને તમે આભારસ્તુતિ કરો. <sup>૧૬</sup> ખ્રિસ્તનું શિક્ષણ સર્વ જ્ઞાનમાં ભરપૂરતાથી તમારામાં રહે; ગીતો, સ્ત્રોઓ તથા આટિમક ગાયનોથી એકબીજાને શીખવો તથા બોધ કરો અને આભારસહિત તમારા હૃદયોમાં પ્રભુની સમજ ગાન કરો. <sup>૧૭</sup> વચ્ચનથી કે કાર્યથી જે કંઈ તમે કરો, તે સર્વ પ્રભુ ઈસ્થુને નામે કરો અને તે દ્વારા ઈશ્વર પિતાની આભારસ્તુતિ કરો.

### નવા જીવનમાં વ્યક્તિગત સંબંધો

૧૮ પતનીઓ, જેમ પ્રભુમાં શોભે છે તેમ તમે તમારા પતિઓને આધીન રહ્યો. <sup>૧૯</sup> પતિઓ, તમે તમારી પતનીઓ પર પ્રેમ રાખો અને તેઓ પ્રત્યે કઠોર ન થાઓ. <sup>૨૦</sup> બાળકો, તમે દરેક બાબતમાં તમારાં ભાતાપિતાની આજ્ઞાનું પાલન કરો, કેમ કે તે પ્રભુને પસંદ છે.

૨૧ પિતાઓ, તમે તમારાં બાળકોને ઉશ્કેરશો નહીં, કે જેથી તેઓ નિરાશ થાય નહિં.

૨૨ દાસો, તમે ભાણસોને ખુશ કરનારાઓની શીતે નહિં અને દેખરેખ હોય ત્યારે જ નહિં, પણ પ્રાભાણિક હૃદયથી તથા પ્રભુથી ડરીને, તમામ બાબતોમાં પૂઢ્યી પરના તમારા ભાલિકોની આજ્ઞાઓ પાણો. <sup>૨૩</sup> તમે જે કંઈ કરો તે ભાણસોને ભાટે નહિં, પણ જાણો પ્રભુને ભાટે કરો છો, એમ સમજુને સઘળું ખરા જીવથી કરો; <sup>૨૪</sup> કેમ કે તમે જાણો છો કે બદલામાં તમને પ્રભુ પાસેથી વારસો મળશે; કેમ કે તમે તો ખ્રિસ્ત પ્રભુની સેવા કરો છો. <sup>૨૫</sup> પણ જે દુષ્ટતા કરે છે તેને તેની દુષ્ટતાનો બદલો મળશે; '[પ્રભુ પાસે] પક્ષપાત નથી.

### ૪

૧ ભાલિકો, સ્વર્ગમાં તમારા ભાલિક છે, તેવું સમજુને તમે તમારા ચાકરો સાથે ન્યાયથી તથા સમાનતાથી વર્તન કરો.

### સૂચનાઓ

૨ પ્રાર્થનામાં દૃઢતાથી લાગુ રહ્યો અને આભારસ્તુતિ કરીને જગૃત રહ્યો. <sup>૩</sup> ખ્રિસ્તનાં જે ભર્મને સાંલ હું બંધનમાં છું, તે કહેવાને ઈશ્વર અમારે ભાટે સુવાર્તાનાં દ્વારા ઉધાડે તે ભાટે અમારે સાંલ પણ પ્રાર્થના કરો <sup>૪</sup> કે, જેથી ભારે જેમ બોલવું જોઈએ તેમ હું પ્રગટ કરું.

૫ બિનવિજ્ઞાસીઓની સાથે ડહાપણથી વર્તો; સમયનો સદ્ગુપથોગ કરો. <sup>૬</sup> તમારું બોલવું હેઠેશા કૃપાયુક્ત અને સાંલ લાગે એવું હોય કે, જેથી દરેકને થોરથ જવાબ આપવાનું તમે સમજુ શકો.

### અંતિમ સલામી

<sup>૯</sup> પ્રભુમાં વહાલા ભાઈ, વિજ્ઞાસુ સેવક તથા સાથીદાસ તુખિકસ મારા વિષેની બધી માહિતી તમને આપશે. <sup>c</sup> તેના દ્વારા તમને અમારી જાળકારી મળશે અને તે તમારા હૃદયને દિલાસો આપે, તે માટે મૈં તેને તમારી પાસે મોકલ્યો છે. <sup>e</sup> તેની સાથે તમારા વિજ્ઞાસુ તથા વહાલો ભાઈ ઓનેસીમસને પણ મોકલ્યો છે. તેઓ અહીંના સર્વ સમાચાર તમને જણાવશે.

<sup>૧૦</sup> મારો સાથી બંદીવાન આનિસ્તાર્ખસ તથા બાર્નાબાસનો પિત્રાઈ ભાઈ માર્ક જેને વિષે તમને આજ્ઞા મળી છે કે, 'તે જો તમારી પાસે આવે તો તેનો સ્વીકાર કરજો,' <sup>૧૧</sup> અને ઈસ્ટ જે થુસ્ટસ કહેવાય છે, તેઓ તમને સલામ કરે છે. આ બધાં એકલા જ સુજ્ઞતીઓમાંના (યદ્વારી વિજ્ઞાસીઓમાંના) છે, જે ઈંઘરના રાજ્યને માટે મારી સાથે કામ કરનારા છે; તેઓ મને દિલાસારૂપ થયા છે.

<sup>૧૨</sup> એપાફાસ જે તમારામાંનો એક છે અને ખ્રિસ્તનો દાસ છે, તે તમને સલામ પાઠવે છે, તે તમારે માટે હંમેશા આગ્રહથી પ્રાર્થના કરે છે, કે તમે ઈંઘરની સર્વ ઇચ્છામાં સંપૂર્ણ થઈને પૂર્ણેપૂર્ણ ખાતરી સાથે દૂઢ રહો. <sup>૧૩</sup> કેમ કે તમારે માટે તથા જેઓ લાઓદિકિયામાં તથા હિન્દુરાપોલિસભાં છે તેઓને માટે તે બહુ કામ કરે છે. એવી ખાતરી હું આપું છું.

<sup>૧૪</sup> વહાલો વૈદ લૂક તથા દેમાસ તમને સલામ પાઠવે છે.

<sup>૧૫</sup> લાઓદિકિયામાના ભાઈઓને, નુમ્ફાને તથા તેના ઘરમાંના વિજ્ઞાસી સમુદાયને સલામ કહેજો. <sup>૧૬</sup> આ પત્ર વાંચયા પણી તમે તેને લાઓદિકિયાના વિજ્ઞાસી સમુદાયમાં પણ વંચાવજો, અને લાઓદિકિયામાંથી કે પત્ર આવે તે તમે વાંચજો. <sup>૧૭</sup> આર્થિપસને કહેજો કે, 'પ્રભુમાં જે સેવાકાર્ય તને સોપવામાં આવ્યું છે તે સંપૂર્ણ હૃદયથી કરવાને તારે કાળજી રાખવી.'

<sup>૧૮</sup> હું પાઉલ, મારે હાથે તમને સલામ લખું છું. મારાં બંધનો થાદ રાખજો. તમારા પર કૃપા હો.

## The First Epistle of Paul to the Thessalonians

### થેસાલોનિકીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર

#### થેસાલોનિકીઓને પાઉલનો પત્ર

<sup>૧</sup> ઈશ્વરપિતા તથા પ્રભુ ઈસ્ટ પ્રિસ્તમાં થેસાલોનિકેની મંડળી (વિજ્ઞાસી સમુદ્દાય) ને પાઉલ, સિદ્ધાનસ તથા તિમોથી લખે છે; તમને કૃપા તથા શાંતિ હો.

#### થેસાલોનિકા મંડળનું જીવન અને વિજ્ઞાસ

<sup>૨</sup> અમારી પ્રાર્થનાઓમાં તમારાં નામ કહીને, અમે સદા તમો સર્વને માટે ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ કરીએ છીએ;<sup>૩</sup> તમારા વિજ્ઞાસનાં કામ, પ્રેમપૂર્વકની તમારી મહેનત તથા આપણા પ્રભુ ઈસ્ટ પ્રિસ્ત પરની તમારી દ્રષ્ટ આશાને કારણે તમારામાં ઉત્પન્ન થતી ધીરજને, આપણા ઈશ્વર તથા પિતાની આગળ, અમે હ્રમેશા યાદ કરીએ છીએ;

<sup>૪</sup> બાઈઓ, અમે જાણીએ છીએ કે, ઈશ્વર તમારા પર પ્રેમ કરે છે અને તેણે તમને પસંદ કર્યા છે. <sup>૫</sup> કેમ કે અમારી સુવાર્તા કેવળ શાંદમાં નહિ, પણ પરાક્રમમાં, પવિત્ર આત્મામાં તથા ઘણી ખાતરીપૂર્વક તમારી પાસે આવી; તેમ જ તમારે લીધે અમે તમારી મદ્દે કેવી રીતે રહ્યા હતા એ તમે જાણો છો.

<sup>૬</sup> તમે અમને તથા પ્રભુને અનુસરનારા થથા કેમ કે ઘણી વિપત્તિઓ વેણીને પવિત્ર આત્માના આનંદસહિત તમે પ્રભુની વાત સ્વીકારી. <sup>૭</sup> જેથી તમે મકેદોનિયા તથા અખાયામાંના સર્વ વિજ્ઞાસીઓને નમૂનારૂપ થથા.

<sup>૮</sup> કેમ કે કેવળ મકેદોનિયા તથા અખાયામાં તમારાથી પ્રભુની વાતનો પ્રસાર થયો એટલું જ નહિ, પણ સર્વ સ્થળો ઈશ્વર પરનો તમારો વિજ્ઞાસ પ્રગટ થયો, એ બાબતે અમારે કશું કહેવાની જરૂર જણાતી નથી. <sup>૯</sup> લોકો પોતે અમારા વિષે એ બધી વાતો પ્રગટ કરે છે કે, કેવી પરિસ્થિતિમાં અમે તમારી મદ્દે આવ્યા અને તમે જીવંત તથા ખરા ઈશ્વરની સેવા કરવાને <sup>૧૦</sup> તથા ઈશ્વરના પુત્ર, એટલે આવનાર કોપથી આપણને બચાવનાર ઈસ્ટ, જેમને તેમણે મૂલાંભાંથી સજીવન કર્યા, તેમની સ્વર્ગથી આવવાની રાહ જોવાને, કેવી રીતે મૂર્તિઓ તરફથી ઈશ્વર તરફ, તમે કર્યા.

## ૨

#### થેસાલોનિકામાંની પાઉલની કામગીરીનાં સંસ્કરણો

<sup>૧</sup> કેમ કે, હે બાઈઓ, તમે જાણો છો કે અમારું તમારી મદ્દે આવવું નિષ્ફળ ગયું નથી. <sup>૨</sup> વળી તમે તે પણ જાણો છો કે અમે અગાઉ ફિલિપીમાં દુઃખ તથા અપમાન સહ્યાં, છતાં ઘણાં વિરોધોમાં તમને ઈશ્વરની સુવાર્તા કહેવાને આપણા ઈશ્વરની સહાયથી હિંમતવાન હતા.

<sup>૩</sup> કેમ કે અમારા બોધમાં ભૂલચૂક, અશુદ્ધતા કે કપટ હતાં નહિ; <sup>૪</sup> પણ જેમ ઈશ્વરે સુવાર્તા કહેવાને અમને વિજ્ઞાસુ ગણ્યા તેમ અમે માણસોને ખુશ કરવાને નહિ, પણ અમારાં હૃદયોના પારખનાર ઈશ્વરને પ્રસંગ કરવાને બોલીએ છીએ.

<sup>૫</sup> તમે જાણો છો કે, ન તો અમે કદી ખુશભતનાં વચ્ચનો બોલ્યા કે ન તો દંબ કરીને દંબલોભ રાખ્યો; ઈશ્વર સાક્ષી છે, <sup>૬</sup> પ્રિસ્તનાં પ્રેરિત તરીકે અમારો અધિકાર હતો, તોપણ માણસોથી, એટલે કે, તમારાથી કે કોઈ બીજાથી, અમે માન માગતા નહોતા;

<sup>૭</sup> પણ જેમ દૂધ પાનાર મા પોતાનાં બાળકોનું જતન કરે છે, તેમ અમે તમારી સાથે કોમળતાથી વત્યા હતા. <sup>૮</sup> કેમ કે તમારી ઉપર સનેદ હોવાથી અમે તમને કેવળ

ઈશ્વરની સુવાર્તા જ નહિ, પણ પોતાનો જીવ આપવાને પણ રાજુ હતા, કેમ કે તમે અમને ઘણાં જ પ્રિય થઈ પડ્યા હતા. <sup>૫</sup> ભાઈઓ, તમને અમારો શ્રમ તથા કષ્ટ થાદ છે, કેમ કે તમારામાંના કોઈ પર બોજાળુપ ન થઈએ માટે અમે રાતદિવસ કામ કરીને તમને ઈશ્વરની સુવાર્તા પ્રગત કરી.

<sup>૧૦</sup> તમો વિશ્વાસીઓની સાથે અમે કેવી શીતે પવિત્રતાથી, ન્યાયીપણાથી તથા નિર્દોષપણાથી વર્તતા હતા; તે વિષે તમે અને ઈશ્વર સાક્ષી છો. <sup>૧૧</sup> તે પ્રમાણે તમે જણો છો, કે જેમ પિતા પોતાનાં બાળકોને, તેમ અમે તમારામાંના પ્રત્યેકને બોધ, દિલાસો તથા સાક્ષી આપતા હતા, <sup>૧૨</sup> કે જેથી, ઈશ્વર જે તમને પોતાના રાજ્ય તથા ભહિમામાં તેડે છે, તેને થોરાય થઈને તમે ચાલો.

<sup>૧૩</sup> અમે એટલા માટે ઈશ્વરની ઉપકારસ્તુતિ નિરંતર કરીએ છીએ કે, જ્યારે તમે અમારી પાસેથી ઈશ્વરનું વચન સાંભળીને સ્વીકાર્યું, ત્યારે તેને માણસોના વચનની જેમ નહિ, પણ તે ખરેખર ઈશ્વરનું વચન છે તેમ તમે તેને સ્વીકાર્યું; તે વચન તમો વિશ્વાસીઓમાં કાર્યરત છે.

<sup>૧૪</sup> ભાઈઓ, પ્રિસ્ત ઈસ્થુમાં ઈશ્વરની જે મંડળી યહૃદિયામાં છે તેઓનું અનુકરણ કરનાર તમે થથા; કેમ કે જેમ તેઓએ યહૃદીઓ તરફથી દુઃખ સત્યાં તેમ તમે પણ પોતાના દેશના લોકો તરફથી તેવા જ દુઃખ સત્યાં છે. <sup>૧૫</sup> યહૃદીઓએ પ્રભુ ઈસ્થુને તથા પ્રભોધકોને પણ મારી નાખ્યા અને અમારી સત્તાવણી કરી; તેઓ ઈશ્વરને પ્રક્ષણ કરતા નથી અને સધળા લોકોના વિરોધી છે; <sup>૧૬</sup> બિનયહૃદીઓ ઉદ્ધાર ન પામે તે માટે તે યહૃદીઓ અમને વચન કહેતાં રોકે છે; તેથી તેઓ નિરંતર પોતાનાં પાપની વૃદ્ધિ કરે છે, પણ તેઓ પર અત્યંત કોપ આવ્યો છે.

### આ મંડળીની ફરીથી મુલાકાત લેવાની પાઉલની ઇચ્છા

<sup>૧૭</sup> પણ ભાઈઓ, અમે મનથી તો નહિ, પણ દેહથી તમારી પાસેથી થોડા જ્ઞમય માટે દૂર થવાને લીધે, ઘણી આતુરતાથી તમારાં મુખ જોવાને માટે ઘણાં પ્રયત્નો કર્યા. <sup>૧૮</sup> એ માટે અમે, એટલે ખાસ કરીને મેં પાઉલે, વારંવાર તમારી પાસે આવવાને ઇચ્છા કરી, પણ શેતાને અમને અટકાવ્યા. <sup>૧૯</sup> કેમ કે અમારી આશા, આનંદ કે ગૌરવનો મુગટ શું છે? શું આપણા પ્રભુ ઈસ્થુ પ્રિસ્તનાં આવવાની વેણાએ તેમની આગળ અન્યોની જેમ તમે પણ એ મુગટ નથી? <sup>૨૦</sup> નિઃસંદેહ, તમે અમારો ભહિમા તથા આનંદ છો.

### ૩

<sup>૧</sup> માટે જ્યારે અમારી સહનશક્તિની હંદ આવી ત્યારે આથેન્સમાં એકલા રહેવાનું અમે નક્કી કર્યું. <sup>૨</sup> અને અમારા ભાઈ અને પ્રિસ્તની સુવાર્તાનાં પ્રચારમાં ઈશ્વરના સેવક તિમોથીને તમને રિથર કરવાને અને તમારા વિશ્વાસ સંબંધી તમને ઉતેજન આપવાને માટે મોકલ્યો. <sup>૩</sup> કેમ કે આ વિપત્તિઓથી કોઈ ડગી જાય નહિ. તમે પોતે જણો છો કે તેને સારુ આપણે નિર્ભિત થયેલા છીએ.

<sup>૪</sup> જ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે અમે તમને અગાઉથી કણ્ણું હતું કે, આપણા પર વિપત્તિ આવનાર છે અને તે પ્રમાણે થયું તે તમે જણો છો. <sup>૫</sup> એ કારણને લીધે જ્યારે મારાથી વધારે સહન કરી શકાયું નહિ ત્યારે મેં તમારો વિશ્વાસ જણાવા સારુ તિમોથીને મોકલ્યો; એમ ન થાય કે શેતાને કોઈ શીતે તમારં પરીક્ષણ કર્યું હોય ને અમારી મહેનત નકામી ગઈ હોય!

### તિમોથીનો ઉતેજનદાયક અહેવાલ

<sup>૬</sup> પણ હમણાં જ તિમોથી તમારે ત્યાંથી અમારી પાસે આવ્યો અને તમારા વિશ્વાસ તથા પ્રેમની સારી ખબર અમને આપી અને તેણે કણ્ણું કે જેમ અમે તમને તેમ તમે પણ અમને જોવાની ઘણી ઇચ્છા રાખો છો, ને સદા અમને થાદ કરો છો. <sup>૭</sup> એ

માટે, ભાઈઓ, અમારા સર્વ સંકટ તथા સત્તાવળીમાં તમારા વિજ્ઞાકને લીધે તમારી બાબતમાં અમે દિલાસો પામ્યા.

તમે પ્રભુમાં સ્થિર છો તેથી અમને નિરાંત છે. <sup>c</sup> કેમ કે જે સંપૂર્ણ આનંદથી અમે ઈશ્વરની આગળ તમારે લીધે આનંદ કરીએ છીએ, તેને માટે અમે તમારા વિષે ઈશ્વરની ઘણી જ આભારસ્તુતિ કરીએ છીએ! <sup>૧૦</sup> અમે રાતદિવસ ઘણી પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, અમે તમને જીજામાં જોઈએ, અને તમારા વિજ્ઞાકમાં ઉણપ હોથ તો તે દૂર કરીને સંપૂર્ણ કરીએ.

<sup>૧૧</sup> હવે ઈશ્વર આપણા પિતા પોતે તથા આપણા પ્રભુ ઈશ્શુ ખ્રિસ્ત તમારી પાસે આવવાનો અમારો રસ્તો જરૂર કરે એવી પ્રાર્થના છે. <sup>૧૨</sup> કેમ અમારો પ્રેમ તમારા પર પુષ્કળ છે, તેમ પરસ્પરના તથા સર્વ ભાણસો પરના તમારા પ્રેમમાં પ્રભુ પુષ્કળ વધારો કરો; <sup>૧૩</sup> એ સારુ કે જ્યારે આપણા પ્રભુ ઈશ્શુ પોતાના સર્વ સંતોની સાથે આવે, ત્યારે ઈશ્વરપિતા સમક્ષ તેઓ તમારા હૃદયોને પવિત્રતામાં નિર્દોષ ઠરાવીને દઢ કરે.

## ૪

### ઈશ્વરને પસંદ પડે તેવું જીવન

<sup>૧</sup> તો ભાઈઓ, છેવટે, અમે પ્રભુ ઈશ્શુમાં નામે તમને વિનંતી તથા સુભોધ કરીએ છીએ કે, તમારે કેવી શીતે વર્તવું અને ઈશ્વરને પ્રસંગ કરવા, એ વિષે અમારા તરફથી તમે સાંભળ્યું છે તે પ્રમાણે જેમ તમે ચાલો છો, તેમ જ વધારે અને વધારે ચાલતા રહો. <sup>૨</sup> કેમ કે અમે પ્રભુ ઈશ્શુ તરફથી તમને કઈ કઈ આજાઓ આપી તે તમે જાણો છો.

<sup>૩</sup> કારણ કે ઈશ્વરની ઇચ્છા એવી છે કે, તમારું પવિત્રીકરણ થાય, એટલે કે તમે ત્યાખ્યારથી દૂર રહો; <sup>૪</sup> તમારામાંનો દરેક, ઈશ્વરને ન જાણનારાં વિદેશીઓની જેમ વિષયવાસનામાં નહિ, <sup>૫</sup> પણ પવિત્રતામાં તથા ભાનમાં પોતાની જાતને સંભાળી રાખે. <sup>૬</sup> તે બાબતમાં કોઈ અપરાધ કરીને પોતાના ભાઈને છેતરે નહિ, કારણ કે પ્રભુ એવાં બધાં કામોની શિક્ષા કરનાર છે, એ બાબતે અમે અગાઉ પણ તમને જણાવ્યું હતું અને ચેતવણી આપી હતી.

<sup>૭</sup> કેમ કે ઈશ્વરે આપણાને અશુદ્ધતાને સારુ નહિ, પણ પવિત્રતામાં બોલાવ્યા છે. <sup>૮</sup> એ માટે જે અનાદર કરે છે તે તો ભાણસનો નહિ, પણ ઈશ્વરનો અનાદર કરે છે, જે પોતાનો પવિત્ર આત્મા તમને આપે છે.

<sup>૯</sup> પણ ભાઈ પરના પ્રેમ વિષે કોઈને તમારા પર લખવાની કશી જરૂર નથી, કેમ કે એકબીજા પર પ્રેમ રાખવાનું ઈશ્વરે પોતે તમને શીખવ્યું છે. <sup>૧૦</sup> આખા મકદૂનિયાના સધા ભાઈઓ પર તમે એ પ્રમાણે પ્રેમ રાખો છો; પણ ભાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, તમે હજુ પણ વધારે પ્રેમ રાખો; <sup>૧૧</sup> અને જેમ અમે તમને આજા આપી, તેમ તમે શાંત રહેવાને, બીજાઓને કામમાં દખલ ન કરવાને તથા પોતાને હાથે ઉદ્યોગ કરવાને, લક્ષ્ય રાખો; <sup>૧૨</sup> જેથી બહારના લોકોની આગળ તમે સારી વર્તણૂક રાખો અને તમને કશાની અગત્ય રહે નહિ.

### ઈશ્વરને પસંદ પડે તેવું જીવન

<sup>૧૩</sup> પણ, ભાઈઓ, ઊંઘી ગયેલા વિષે તમે અજાણ રહો એવી અમારી ઇચ્છા નથી, કે જેથી બીજા જેઓને આશા નથી તેઓની માફક તમે દુઃખી ન થાઓ. <sup>૧૪</sup> જો આપણે વિજ્ઞાસ કરીએ છીએ કે, ઈશ્શુ મરણ પામ્યા અને પાછા સજીવન થયા, તો તે જ પ્રમાણે ઈશ્શુમાં જેઓ ઊંઘી ગયા છે તેઓને પણ ઈશ્વર તેમની સાથે લાવશે. <sup>૧૫</sup> કેમ કે પ્રભુના

થેસાલોનિકીઓને પહેલો પત્ર ૪:૧૬ 1577 થેસાલોનિકીઓને પહેલો પત્ર ૫:૨૫  
વચન કારા અમે તમને કહીએ છીએ કે, પ્રભુના આવવાની સમયે આપણામાંના જેઓ  
જીવતાં રહેનારાં છે તેઓ ઉંઘેલાઓની અગાઉ જનારા નથી જ.

૧૬ કેમ કે પ્રભુ પોતે ગર્જના, પ્રમુખ દૂતની વાણી, તથા ઈશ્વરના રણશિંગડાના  
અવાજ સહિત સર્વગ્રભાંથી ઉત્તરશે; અને ખ્રિસ્તમાં જેઓ મૃત્યુ પામેલાં છે તેઓ પ્રથમ  
ઉત્થાન પામશે. ૧૭ પછી આપણે જેઓ જીવતાં રહેનારાં છીએ તેઓ આકાશમાં પ્રભુને  
મળવા સારુ તેઓની સાથે વાદળોમાં ખેંચાઈ જઈશું અને એમ સદા પ્રભુની સાથે  
રહીશું. ૧૮ તેથી એ વચનોથી એકબીજાને ઉત્તેજન આપો.

## પ

### પ્રભુના આગમન માટે તૈયાર રહ્યો

૧ હવે ભાઈઓ, સમયો તથા ઈશ્વરીય પ્રક્ષંગો વિષે તમને લખી જણાવવાની કોઈ  
જરૂર નથી. ૨ કેમ કે તમે પોતે સારી રીતે જણો છો કે, જેમ રાત્રે ચોર આવે છે તે  
પ્રમાણે પ્રભુ ઈસ્ટુનો દિવસ આવી રહ્યો છે. ૩ કેમ કે જથારે લોકો કહેશે કે, 'શાંતિ તથા  
સલામતી છે', ત્યારે સગર્ભાની વેદનાની જેમ તેઓનો એકાએક વિનાશ થશે, તેઓ  
બચવા પામશે જ નહિં.

૪ પણ ભાઈઓ, તમે અંધારામાં નથી, કે તે દિવસ ચોનની પેઠે તમારા પર આવી  
પડે. ૫ તમે સધળાં અજવાણાં અને દિવસના દીકરાઓ છો; આપણે રાતનાં કે  
અંધકારનાં સંતાનો નથી. ૬ એ માટે બીજાઓની જેમ આપણે ઉંઘીએ નહિં, પણ જાગતા  
તથા સાવધાન રહીએ. ૭ કેમ કે ઉંઘનારાઓ રાત્રે ઉંઘે છે અને દારૂ પીનારાઓ રાત્રે  
છાકટા થાય છે.

૮ પણ આપણે દિવસના છીએ, માટે વિશ્વાસનું તથા પ્રેમનું બખતર અને ઉદ્ધારની  
આશાનો ટોપ પહેલીને સાવધાન રહીએ. ૯ કેમ કે ઈશ્વરે આપણને કોપને સારુ નહિં,  
પણ આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્ત કારા ઉદ્ધાર પ્રાપ્ત કરવા સારુ નિર્માણ કર્યા છે;  
૧૦ ખ્રિસ્ત આપણે સારુ ભરણ પામ્યા, કે જેથી આપણે જગીએ કે ઉંઘીએ; તેમની સાથે  
જીવીએ. ૧૧ માટે જેમ તમે હમણાં કરો છો તેમ જ અરસપરસ દિલાસો આપો અને  
એકબીજાને મજબૂત કરો.

### આમરી શિખામણો અને સલામી

૧૨ પણ, ભાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, જેઓ તમારા માટે શ્રમ કરે છે,  
પ્રભુમાં તમારા આગેવાન છે તથા તમને બોધ કરે છે તેઓની તમે કદર કરો; ૧૩ અને  
તેઓની સેવાને લીધે પ્રેમક્ષહિત તેઓને અતિદિનું માન આપો; તમે એકબીજાની સાથે  
શાંતિમાં રહો. ૧૪ વળી, ભાઈઓ, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, તમે આપણું ઓને  
ચેતવણી, નિરાશ થયેલાઓને ઉત્તેજન અને નિર્ભળોને આધાર આપો, સધળાંની સાથે  
સહનશીલ થાઓ.

૧૫ સાવધ રહો કે, કોઈ દુષ્ટતાનાં બદલામાં સાભી દુષ્ટતા ન આયરે પણ તમે સદા  
એકબીજાનું તથા સર્વનું હિત સાધવાને થતન કરો. ૧૬ સદા આનંદ કરો; ૧૭ નિરંતર  
પ્રાર્થના કરો; ૧૮ દરેક બાબતમાં આભારસ્તુતિ કરો, કેમ કે તમારા વિષે ખ્રિસ્ત ઈસ્ટુમાં  
ઈશ્વરની ઇચ્છા એવી જ છે.

૧૯ આત્માને હોલવશો નહિં, ૨૦ પ્રબોધવાળીઓને તુરણકારશો નહિં. ૨૧ પણ સધળી  
બાબતોને પારખો, જે સારું છે તેને પકડી રાખો. ૨૨ દરેક પ્રકારની દુષ્ટતાથી દૂર રહો.

૨૩ શાંતિના ઈશ્વર પોતે તમને સંપૂર્ણ પવિત્ર કરો અને આપણા પ્રભુ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તનાં  
આગમન સુધી તમારો આત્મા, પ્રાણ તથા શરીર નિર્દોષતામાં સંભાળી રાખો. ૨૪ જેમણે  
તમને બોલાવ્યા છે તે વિશ્વસનીય છે અને તે એમ કરશે.

૨૫ ભાઈઓ, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો.

થેસાલોનિકીઓને પહેલો પત્ર પ:૨૬ 1578 થેસાલોનિકીઓને પહેલો પત્ર પ:૨૮

૨૬ પવિત્ર ચુંબનથી સર્વ ભાઈઓને સલામ કહેજો. ૨૭ હું તમને પ્રભુમાં પ્રતિજ્ઞા લેવડાવું છું કે, આ પત્ર બધા ભાઈઓને વાંચી સંભળાવજો.

૨૮ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની કૃપા તમારા પર હો.

## The Second Epistle of Paul to the Thessalonians

### થેસાલોનિકીઓને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર

<sup>૧</sup> ઈશ્વર આપણા પિતા તથા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તમાં થેસાલોનિકાની મંડળી (વિશ્વાસી સમુદ્દાય) ને પાઉલ, સિલ્વાનસ તથા તિમોથી લખે છે. <sup>૨</sup> ઈશ્વરપિતા તથા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત તમને કૃપા તથા શાંતિ આપો.

#### ખ્રિસ્તનાં અવવા સમયે ન્યાય

<sup>૩</sup> બાઈઓ, તમારે વિષે અમે સર્વદા ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ કરીએ તે ઉચિત છે કેમ કે તમારો વિશ્વાસ વધતો જાય છે અને તમે સર્વ એકભીજ ઉપર ઘણો પ્રેમ રાખો છો. <sup>૪</sup> માટે સત્તાવણીઓ તથા વિપત્તિઓ જે તમે સહનશીલતા તથા વિશ્વાસથી સહન કરો છો, તે સંબંધી અમે સ્વયં ઈશ્વરની મંડળીઓમાં તમારી પ્રશંસા કરીએ છીએ. <sup>૫</sup> ઈશ્વરના ન્યાયી ચુકાદાની આ નિશાની છે કે ઈશ્વરનું રાજ્ય જેને સારુ તમે દુઃખ સહન કરો છો, તેને માટે તમે યોગ્ય ગણાશો જ.

<sup>૬</sup> ઈશ્વર માટે તે ઉચિત છે કે તમને દુઃખ દેનારાઓને બદલામાં દુઃખ આપે. <sup>૭</sup> અને જથારે પ્રભુ ઈસુ સર્વર્ગમાંથી પોતાના પરાકર્ભી સર્વર્ગદૂતો સાથે પ્રગટ થાય તથારે તમને દુઃખ સહન કરનારાઓને, અમારી સાથે વિસામો આપે. <sup>૮</sup> જેઓએ ઈશ્વરને ઓળખ્યા નથી અને આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની સુવાર્તાને આધીન થયા નથી તેઓને તે દર્શાડતા અનિન્યી બદલો વાળશે.

<sup>૯</sup> પ્રભુની સમક્ષતામાંથી તથા તેમના સામર્થ્યના મહિમાથી દૂર રહેવાની અનંતકાળિક નાશની સર્જ તેઓ તે દિવસે પામશે <sup>૧૦</sup> જથારે પ્રભુ પોતાના સંતોમાં મહિમા પામવાને અને વિશ્વાસીઓમાં આજ્ઞાર્થકારક મનાવવાને આવશે, કેમ કે અમારી સાક્ષી પર તમે વિશ્વાસ રાખ્યો.

<sup>૧૧</sup> તેથી અમે તમારા માટે નિરંતર પ્રાર્થીએ છીએ કે, આપણા ઈશ્વર તમને આ તેડાને યોગ્ય ગણો, અને ભલાઈ કરવાની તમારી સધારી ઇચ્છા અને વિશ્વાસના કામને સામર્થ્યથી સંપૂર્ણ કરે; <sup>૧૨</sup> જેથી આપણા ઈશ્વર તથા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની કૃપા પ્રમાણો, આપણા પ્રભુ ઈસુનું નામ તમારામાં ગૌરવવાન થાય અને તમે તેઓમાં મહિમાવાન થાવ.

## ૨

#### પાપનો ભાણસ - ખ્રિસ્તવિરોધી

<sup>૧</sup> હવે બાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તનાં પુનઃઆગમન તથા તેમની પાસે આપણા એકત્ર શવા વિષે, અમે તમને વિનંતી કરીએ છીએ કે, <sup>૨</sup> પ્રભુનો દિવસ જાણો હમણાં જ આવ્યો હોય તેમ સમજુને તમે કોઈ આત્મા, વચ્ચન કે જાણો અમારા પત્રથી તમારા મનને જરાય ડગવા કે ગભરાવા દેશો નહિં.

<sup>૩</sup> કોઈ ભાણસ કોઈ પ્રકારે તમને છેતરે નહિં. કેમ કે જથાં સુધી વિશ્વાસટથાગ થાય અને પાપનો ભાણસ, વિનાશનો દીકરો પ્રગટ ન થાય; તે પહેલાં તેમ થશે નહિં. <sup>૪</sup> જે ઈશ્વર અને આરાધ્ય ગણાય છે તે સધારાનો વિરોધ કરી પોતાને મોટો મનાવનાર આ છે કે જેથી તે ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં ઈશ્વર તરીકે બેસે અને સ્વને ઈશ્વર તરીકે રજૂ કરે.

<sup>૫</sup> શું તમને યાદ નથી કે, હું તમારી સાથે હતો, તથારે મેં એ વાતો તમને જણાવી હતી? <sup>૬</sup> તો તમે જાણો છો કે તેમને હવે શું અટકાવે છે તેથી તેઓ માત્ર યોગ્ય સમયે

જ પ્રગટ થશે. <sup>૭</sup> કેમ કે અધર્મની રહસ્યમયતા કાર્યરત થઈ ચુકી છે, ફક્ત એક કે જેને વચ્ચમાંથી દુર કરવામાં નહિ આવે ત્યાં સુધી તે તેમને અટકાવશે.

<sup>૮</sup> પછી તે અધર્મી જાહેર થશે જેને પ્રભુ ઈશ્વર પોતાના મુખની ઝૂંકથી નષ્ટ કરશે અને પોતાના પુનઃઆગમનના પ્રકટીકરણથી શૂન્ય કરી નાંખશે. <sup>૯</sup> શેતાનના કરાવ્યાં પ્રમાણે તે અધર્મી પુરુષ સર્વ પરાક્રમ, ચમટકારિક ચિંતનો તથા જૂઠા આશ્રયકર્મ <sup>૧૦</sup> તથા અન્યાથીપણાના સર્વ કપટ સાથે પ્રગટ થશે, જેઓ નાશ પાભી રહ્યાં છે તેઓ માટે, કેમ કે ઉજારને અર્થે સત્ય પ્રેમનો સ્વીકાર તેઓએ કર્યો નહિ.

<sup>૧૧</sup> આ કારણથી ઈશ્વર તેઓને બ્રહ્મણામાં નાખે છે કે તેઓ અસત્ય પર વિશ્વાસ કરે <sup>૧૨</sup> અને તે સર્વનો ન્યાય થાય; જેઓએ સત્ય પર વિશ્વાસ કર્યો નહિ પણ અન્યાથમાં આનંદ માણયો.

### ઉદ્ઘારને માટે તમે પસંદ કરાયા છો

<sup>૧૩</sup> પણ પ્રભુને પ્રિય ભાઈઓ, તમારે વિષે અમારે હંમેશા ઈશ્વરની સ્તુતિ કરવી રહી, કેમ કે ઈશ્વરે તમને ઉજારના પ્રથમ ફળો તરીકે આત્માના પવિત્રીકરણ અને સત્યમાં વિશ્વાસથી પસંદ કરેલા છે, <sup>૧૪</sup> જેમાં ઈશ્વરે તમને અમારી સુવાર્તાદ્વારા આપણા પ્રભુ ઈશ્વર પ્રિસ્તનો ભહિમા પામવાને અર્થે બોલાવ્યા છે. <sup>૧૫</sup> માટે, ભાઈઓ, અડગ રહ્યો, અને જે શિક્ષણ તમને વચ્ચન દ્વારા કે અમારા પત્રદ્વારા માટ્યું છે તે પ્રમાણે ચાલો.

<sup>૧૬</sup> હવે આપણા પ્રભુ ઈશ્વર પ્રિસ્ત અને ઈશ્વર આપણા પિતા, જેમણે આપણા પર પ્રેમ કર્યો અને કૃપા કરીને આપણાને અનંતકાળનો દિલાસો અને સારી આશા આપ્યાં, <sup>૧૭</sup> તે તમારાં હૃદયોને આંધ્રાસન આપો અને દરેક સારા કાર્યમાં તથા દરેક વાતમાં તમને દઢ કરો.

## ૩

### અમારે માટે પ્રાર્થના કરો

<sup>૧</sup> છેવટે ભાઈઓ,, અમારે માટે પ્રાર્થના કરો કે જેવી રીતે તમારે ત્યાં થાય છે તેમ પ્રભુની વાત ઝડપથી પ્રસરે અને તેમનો ભહિમા થાય; <sup>૨</sup> અમે અયોગ્ય તથા ખરાબ માણસોથી બચીએ તે માટે પ્રાર્થના કરો; કેમ કે બધા જ માણસો વિશ્વાસુ હોતા નથી. <sup>૩</sup> પણ પ્રભુ વિશ્વાસુ છે, તે તમને સ્થિર કરશે અને દુષ્ટથી બચાવશે.

<sup>૪</sup> તમારા વિષે પ્રભુમાં અમને ભરોસો છે કે, જે આજા અમે તમને કરીએ છીએ તે તમે પાછો છો તથા પાછશો. <sup>૫</sup> પ્રભુ તમારાં હૃદયોને ઈશ્વરના પ્રેમ તથા પ્રિસ્તની ધીરજ તરફ દોચો.

### દરેક કામ કરવું જોઈએ

<sup>૬</sup> હવે, ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈશ્વર પ્રિસ્તને નામે અમે તમને આજા કરીએ છીએ કે, જે હરેક ભાઈ આપણથી વર્તે છે, અને અમારાથી પામેલા શિક્ષણ પ્રમાણે વર્તતો નથી, તેનાથી તમે અલગ થાઓ. <sup>૭</sup> કેમ કે અમને કઈ રીતે અનુસરવા જોઈએ એ તમે પોતે સમજો છો. અમે તમારી સાથે અયોગ્ય રીતે વત્થા ન હતા. <sup>૮</sup> કોઈ માણસનું અજ્ઞ અમે મફત ખાદું નહોતું; પણ તમારામાંના કોઈ પર ભારજૂપ ન થઈએ, માટે રાતદિવસ શ્રમ તથા કષ્ટથી અમે કામ કર્યુ હતું; <sup>૯</sup> અમને અધિકાર ન હતો એમ નહિ, પણ તમે અમને અનુસરો માટે અમે તમને આદર્શરૂપ થયા.

<sup>૧૦</sup> જથ્યારે અમે તમારી પાસે હતા ત્યારે પણ તમને આજા આપી હતી કે, જો કોઈ માણસ કામ કરે નહિ, તો તેને ખવડાવવું પણ નહિ. <sup>૧૧</sup> કેમ કે તમારામાંના કેટલાક સ્વચ્છંદતાથી ચાલે છે. તેઓ કંઈ કામ કરતા નથી પણ બીજાનાં કામમાં માથુ મારે

થેસાલોનિકીઓને બીજો પત્ર ૩:૧૨      1581      થેસાલોનિકીઓને બીજો પત્ર ૩:૧૮

છે, એવું અમને સાંભળવા મળે છે. <sup>૧૨</sup> હવે એવાઓને આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તને નામે અમે આદેશ અને ઉપદેશ કરીએ છે કે તેઓ શાંતિસહિત ઉદ્યોગ કરે અને પોતાની કમાણીનું અજ્ઞ ખાય.

<sup>૧૩</sup> પણ, ભાઈઓ, તમે સારાં કામ કરતાં થાકશો નહિ. <sup>૧૪</sup> જો કોઈ આ પત્રમાંની અમારી વાત ન માને, તો તમે તેની સાથે સંબંધ રાખશો નહિ કે જેથી તે શરમાઈ જાય. <sup>૧૫</sup> તોપણ તેને વિરોધી ન ગણો, પણ ભાઈ તરીકે તેને ચેતવો.

#### અંતિમ શાસ્ત્રો

<sup>૧૬</sup> હવે શાંતિના પ્રભુ પોતે સર્વદા તથા સર્વ પ્રકારે તમને શાંતિ આપો. પ્રભુ તમો સર્વની સાથે હો. <sup>૧૭</sup> હું પાઉલ મારે પોતાને હાથે સલામ લખું છું; મારા સર્વ પત્રોમાં એ નિશાની છે એ પ્રમાણે હું લખું છું. <sup>૧૮</sup> આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની કૃપા તમ સર્વ પર હો.

## The First Epistle of Paul to Timothy

### તિમોથીને પાઉલ પ્રેરિતનો પહેલો પત્ર

#### પ્રસ્તાવના

**૧** ઈશ્વર આપણા ઉજારકર્તા તથા ખ્રિસ્ત ઈસુ જે આપણી આશા છે, તેમની આજ્ઞાથી થયેલ ખ્રિસ્ત ઈસુના પ્રેરિત પાઉલ તરફથી ખ્રિસ્ત ઈસુ પરના વિશ્વાસમાં મારા સાચા દીકરા તિમોથીને સલામ. **૨** ઈશ્વર આપણા પિતા તથા ખ્રિસ્ત ઈસુ આપણા પ્રભુ તરફથી તને કૃપા, દયા તથા શાંતિ થાઓ.

#### જૂઠા શિક્ષણ વિરલ્જ ચેતવણી

**૩** હું મકદોનિયા જતો હતો ત્યારે મેં તને એકેસસમાં રહેવા વિનંતી કરી હતી જેથી તું કેટલાક માણસોને આજ્ઞા કરી શકે કે, તેઓ અલગ પ્રકારનો ઉપદેશ ન કરે, **૪** અને દંતકથાઓ પર તથા લાંબી લાંબી વંશાવળીઓ પર દયાન ન આપે; કેમ કે એવી વાતો, ઈશ્વરની યોજના કે જે વિશ્વાસદ્વારા છે તેને આગળ વધારવાને બદલે ખોટા વાદવિવાદ ઊભા કરે છે.

**૫** આ આજ્ઞાનો મુખ્ય હેતુ પ્રેમ છે કે શુદ્ધ હૃદય, સારા અંતકરણ તથા ટોગ વગરના વિશ્વાસથી છે, **૬** જે ચુકી જઈને કેટલાક નકારી વાતો કરવા લાગ્યા છે. **૭** તેઓ નિયમશાસ્ત્રના શિક્ષક થવા ચાહે છે, પણ પોતે શું કહે છે અથવા જે વિષે તેઓ ખાતરીપૂર્વક બોલે છે તે તેઓ પોતે સમજતા નથી. **૮** પણ આપણે તો જાણીએ છીએ કે, જો નિયમશાસ્ત્રનો થથાર્થ ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે સાચું છે.

**૯** આપણે આટલું તો જાણીએ છીએ કે, નિયમશાસ્ત્ર તો ન્યાયીને માટે નહિ પણ સ્વચ્છદીઓ, બળવાખોરો, અધર્મીઓ, પાપીઓ, અપવિત્રો, ધર્મબ્રાષ્ટો, પિતૃહત્યારાઓ, માતૃહત્યારાઓ, હત્યારાઓ, **૧૦** વ્યાભિચારીઓ, સમલૈંગિકો, મનુષ્યોનો વ્યાપાર કરનારાઓ, જૂઠાઓ તથા જૂઠા સાક્ષીઓ **૧૧** તથા સ્તુતિપાત્ર ઈશ્વરના મહિમાની જે સુવાર્તા મને સોંપવામાં આવી છે તે પ્રમાણેના શુદ્ધ ઉપદેશની વિરલ્જ જે કંઈ હોય, એવા સર્વને માટે છે.

#### ઈશ્વરની દયાને માટે આભાર

**૧૨** મને જામર્થ આપનાર આપણા પ્રભુ ખ્રિસ્ત ઈસુનો હું આભાર માનું છું કેમ કે તેમણે મને વિશ્વાસુ ગણયો અને સેવામાં નિયુક્ત કર્યો; **૧૩** જોકે હું પહેલાં દુર્ભાષણ કરનાર, સત્તાવનાર તથા હિંસક હતો, તોપણ મારા પર દયા કરવામાં આવી, કારણ કે અવિશ્વાસી હોવાથી મેં અજ્ઞાનતામાં તે કર્યું હતું; **૧૪** પણ ખ્રિસ્ત ઈસુમાં વિશ્વાસ તથા પ્રેમ સાથે પ્રભુની કૃપા અતિશય થઈ.

**૧૫** આ વિધાન વિશ્વસનીય તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે કે, ખ્રિસ્ત ઈસુ પાપીઓનો ઉજાર કરવા સારુ દુનિયામાં આવ્યા, તેઓમાં હું મુખ્ય છું; **૧૬** પણ તે કારણથી મારા પર દયા દર્શાવીને ખ્રિસ્ત ઈસુએ મારામાં પૂરી સહનશીલતા પ્રગટ કરી કે જે દ્વારા અનંતજીવનને સારું વિશ્વાસ કરનારાઓને નમુનો પ્રાપ્ત થાય. **૧૭** જે સનાતન યુગોના રાજા, અવિનાશી, અદ્દશ્ય તથા એકમાત્ર ઈશ્વર છે, તેમને અનંતકાળ માન તથા મહિમા હો. આભીન.

**૧૮** દીકરા તિમોથી, તારા વિષે અગાઉ થયેલાં ભવિષ્યકથન પ્રમાણે, આ આજ્ઞા હું તને આપું છું કે, તે ભવિષ્યકથનોની સહાયથી તું સારી લડાઈ લડે; **૧૯** અને વિશ્વાસ

તथા શુદ્ધ અંતકરણ રાખે. તેનો ત્યાગ કરવાથી કેટલાકનું વિજ્ઞાસૂપી વહાણ ભાંગ્યું છે. <sup>૨૦</sup> તેઓમાંના હુમનાયસ તથા એલેક્ઝાન્ડર છે; તેઓ દુર્ભાષણ કરવાનું ન શીખે માટે મેં તેઓને શેતાનને સૌંપ્યાં છે.

## ૨

## મંડળીની સેવાની વ્યવસ્થા

<sup>૧</sup> હવે સર્વ પ્રથમ હું એવો બોધ કરું છું કે, વિનંતી, પ્રાર્થના, મદ્યસ્થી તથા આભારસ્તુતિ સઘણાં માણસોને માટે કરવામાં આવે; <sup>૨</sup> રાજાઓ અને સર્વ અધિકારીઓને માટે પણ કરવામાં આવે જેથી આપણે શાંત તથા નિરાંતનું જીવન પૂર્ણ ઈશ્વરમય તથા સન્નમાનપૂર્વક જીવીએ. <sup>૩</sup> કેમ કે ઈશ્વર આપણા ઉદ્ધારકર્તાની દ્રષ્ટિએ તે સારું તથા સ્વીકાર્ય છે. <sup>૪</sup> તેઓ ઇચ્છે છે કે સઘણાં માણસો ઉદ્ધાર પામે અને તેઓને સત્યનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય.

<sup>૫</sup> કેમ કે એક જ ઈશ્વર છે તદ્વપરાંત ઈશ્વર તથા મનુષ્યોની વચ્ચે એક જ મદ્યસ્થ છે તે મનુષ્ય, પ્રિસ્તત ઈસ્ટ જેમણે સઘણાંનું મુક્તિમૂલ્ય શૂકવવા સ્વાર્પણ કર્યું; તેમની સાક્ષી નિર્માણ થયેલ સમયે આપવામાં આવી હતી. <sup>૬</sup> મને તે હેતુસર પોકારનાર તથા પ્રેરિત (હું સાચું બોલું છું, જૂઠું નહિ) અને વિજ્ઞાસ તથા સત્યમાં બિનયહૂદીઓને માટે શિક્ષક નિયુક્ત કરવામાં આવ્યો છે.

<sup>૭</sup> તેથી મારી ઇચ્છા છે કે, પુરુષો સર્વ સ્થળે ગુસ્સા તથા વિવાદ વિના પવિત્ર હાથો ઊંચા કરીને પ્રાર્થના કરે. <sup>૮</sup> તે જ પ્રમાણે સ્ત્રીઓ પણ મર્યાદા તથા સંયમ રાખીને શોભતાં વસ્ત્રોથી પોતાને શણગારે; ગુંથેલા વાળથી તથા સોના કે મોતીના અલંકારથી કે ખર્ચાળ વસ્ત્રોથી નહિ, <sup>૯</sup> પણ સારાં કાર્યો દ્વારા ઈશ્વરપરાયણતા માનનાર સ્ત્રીઓને જે ઉદ્દિત છે તેનાથી શણગારે.

<sup>૧૦</sup> સ્ત્રીઓ સંપૂર્ણ આધીનતાથી શાંત રહીને શીખવું. <sup>૧૧</sup> ઉપદેશ કરવાની કે, પુરુષ પર અધિકાર યલાવવાની હું સ્ત્રીને રજ આપતો નથી, પણ તેણે શાંત રહેવું.

<sup>૧૨</sup> કેમ કે આદમ પહેલાં ઉત્પણ્ણ થયો, પણી હવા; <sup>૧૩</sup> આદમ છેતરાથ્યો નહિ, પણ સ્ત્રીએ છેતરાઈને ઉલ્લંઘન કર્યું; <sup>૧૪</sup> તોપણ જો સ્ત્રી મર્યાદાસહિત વિજ્ઞાસમાં, પ્રેમમાં તથા પવિત્રતામાં રહે તો તે સંતાનપ્રસવ દ્વારા ઉદ્ધાર પામશે.

## ૩

## મંડળીમાં આગેવાનો

<sup>૧</sup> જો કોઈ માણસ અધ્યક્ષપદની ઇચ્છા રાખે છે, તો તે ઉત્તમ કાર્યની ઇચ્છા રાખે છે, આ વિધાન વિજ્ઞસનીય છે. <sup>૨</sup> તેથી અધ્યક્ષ તો ઠપકાપાત્ર નહિ, એક સ્ત્રીનો પતિ, સ્વસ્થ, આત્મસંયમી, આદરણીય, આગતા-સ્વાગતા કરનાર, શીખવી શકનાર; <sup>૩</sup> દાજુનો વ્યસની નહિ, મારનાર નહિ; પણ સૌભય, શાંતિપ્રિય, પૈસાપ્રેમી નહિ;

<sup>૪</sup> પણ પોતાના ઘરનું થોગ્ય સંચાલન કરનાર, જેનાં સંતાનો તેને માનપૂર્વક આધીન થતાં હોય, તેવો હોવો જોઈએ. <sup>૫</sup> કેમ કે જો કોઈ પોતાના ઘરનું થોગ્ય રીતે સંચાલન કરી જાણતો નથી, તો તે ઈશ્વરની મંડળી (વિજ્ઞાસી સમુદ્દ્રાય) ની સંભાળ કેવી રીતે રાખશે?

<sup>૬</sup> બિનઅનુભવી નહિ, રખેને તે ગર્વિષ થઈને શેતાનના જેવી શિક્ષામાં આવી પડે. <sup>૭</sup> વળી જજુચી છે કે, બહારના માણસોમાં એની સાક્ષી સારી હોય, કે જેથી તે ઠપકાપાત્ર ન બને, તથા શેતાનના ફંદામાં ન ફક્સાય.

## મંડળીમાં સેવકો

<sup>c</sup> એ જ પ્રમાણે સેવકો પણ પ્રતિજ્ઞિત, બે ભોટે બોલનાર નહિ, દાળનાં વ્યસની નહિ, અપ્રામાણિક નફાના લોભી નહિ; <sup>c</sup> વિજ્ઞાસના મર્મને શુદ્ધ અંતઃકરણથી પકડી રાખનાર હોવા જોઈએ. <sup>૧૦</sup> પ્રથમ તેઓની પરખ થાય; પછી જેઓ નિર્દોષ છે તેઓને સેવા કરવા દે.

<sup>૧૧</sup> એ જ પ્રમાણે સેવિકાઓ પ્રતિજ્ઞિત, નિંદાખોર નહિ, સ્પષ્ટ વિચારનાર, સર્વ બાબતે વિજ્ઞાસુ હોવી જોઈએ. <sup>૧૨</sup> વળી સેવકો એક જ સત્ત્રીનાં પતિ, પોતાનાં સંતાનો તથા ઘરનું યોગ્ય સંચાલન કરનારા હોવા જોઈએ. <sup>૧૩</sup> કેમ કે જેઓએ સારી સેવા કરી હોય તેઓ ઉચ્ચ દરજાઓ પામે છે; તથા પ્રિસ્ત ઈસુ પરના વિજ્ઞાસમાં દૃઢતા પ્રાપ્ત કરે છે.

### મહાન રહસ્ય

<sup>૧૪</sup> હું તારી પાસે દુંક સમયમાં આવવાની આશા સાથે તને આ વાતો લખું છું; <sup>૧૫</sup> પણ જો મને આવતાં વિલંબ થાય, તો ઈખરનું ઘર, કે જે જીવંત ઈખરની મંડળી, સત્ત્યનો સ્તંભ તથા આધાર છે, તેમાં વ્યક્તિએ યોગ્ય રીતે વર્તવું તે તું જણે.

<sup>૧૬</sup> નિર્વિવાદપણે ઈખરપરાયણાતાનો મર્મ ભોટો છે તેઓ મનુષ્યદેહમાં પ્રગટ થયા, પવિત્ર આત્મામાં ન્યાયી ઠરાવાયા, સ્વર્ગદૂતોનાં જોવામાં આવ્યા, લોકજાતીઓમાં પ્રચાર કરાયા, દુનિયામાં જેમનાં પર વિજ્ઞાસ કરાયો અને તેમને મહિમામાં ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યા.

### ૪

#### જૂઠા શિક્ષકો

<sup>૧</sup> પણ પવિત્ર આત્મા સ્પષ્ટ કહે છે કે, પાછલા સમયોમાં છેતરનાર આત્માઓ પર તથા દુષ્ટાત્માઓનાં શિક્ષણ પર લક્ષ રાખી, <sup>૨</sup> અસત્ય પ્રચારકો તથા જેઓનાં અંતઃકરણ જડ છે તેવા માણસોના ટોગથી, કેટલાક વિજ્ઞાસનો ત્યાગ કરશે;

<sup>૩</sup> તેઓ લગ્ન કરવાની મના કરશે અને ઈખરે જે ખોરાક, ઉપકારસ્તુતિ કરીને ખાવા સારું ઉત્પણ્ણ કર્યો તેનાથી વિજ્ઞાસીઓ અને સત્ત્ય જાળનારાંઓને દૂર રહેવાનું કહેશે.

<sup>૪</sup> ઈખરનું સર્વ સર્જન સારું છે તેથી આભારસ્તુતિ સાથે સ્વીકારવું, કશું જ નકારવું નહિ <sup>૫</sup> કેમ કે ઈખરના વચન તથા પ્રાર્થનાથી તે પવિત્ર કરાયું છે.

#### ઈસુ પ્રિસ્તનો ઉત્તમ સેવક

<sup>૬</sup> આ બાબતો, બાઈઓ સમક્ષ રજૂ કરીને તું વિજ્ઞાસના વચનોમાં અને જે શિક્ષણને ચોકસાઈથી અનુસરતો આવ્યો છે તેનાથી પોષિત થતો પ્રિસ્ત ઈસુનો સારો સેવક થઈશ. <sup>૭</sup> પણ દુનિયાવી અને મૂર્ખ દંતકથાઓથી દૂર રહી, તું પોતાને ઈખરપરાયણાતા માટે તાલીમ આપ; <sup>c</sup> કેમ કે શારીરિક કસરત અમુક અંશે ફાયદાકારક છે, પરંતુ ઈખરપરાયણાતા સર્વ બાબતોમાં ફાયદાકારક છે, જેમાં વર્તમાન તથા ભવિષ્યના જીવનનું આશાવચન સમાયેલ છે.

<sup>c</sup> આ વિધાન વિજ્ઞસનીય તથા સંપૂર્ણ અંગીકાર કરવા યોગ્ય છે. <sup>૧૦</sup> તેથી આપણે તેને સારું મહેનત તથા સંઘર્ષ કરીએ છીએ, કેમ કે આપણી આશા જીવંત ઈખરમાં છે, જે સર્વ મનુષ્યોના, જીવિશેષ વિજ્ઞાસીઓના ઉદ્ધારકર્તા છે.

<sup>૧૧</sup> આ બાબતોનો આદેશ આપજે તથા શીખવજે. <sup>૧૨</sup> તારી યુવાવસ્થાનો કોઈ તિરસ્કાર કરે નહિ; પણ વાણી, વર્તન, પ્રેમ, વિજ્ઞાસ અને પવિત્રતામાં તું વિજ્ઞાસીઓને નમૂનારૂપ થજે. <sup>૧૩</sup> હું આવું ત્યાં સુધી જહેર શાસ્ત્રવાંચન, બોધ આપવા તથા શિક્ષણ આપવામાં દ્યાન આપજે.

૧૪ જે કૃપાદાન તને વડીલોના હાથ મૂકવા તથા પ્રબોધ કરવા દારા આપવામાં આવ્યું હતું, તે વિષે બેદરકાર રહીશ નહિ. ૧૫ એ બાબતોનું ભનન કર, તેમાં પરોવાયેલ રહે જેથી તારી પ્રગતિ સર્વને સ્પષ્ટ દેખાય. ૧૬ પોતા પર તથા શિક્ષણ પર ધ્યાન આપ, તેમાં લાગુ રહે, કેમ કે આ પ્રમાણે કરવાથી તું પોતાને તથા તારા સાંભળનારાઓને પણ બચાવીશ.

## ૫

### વિજ્ઞાસીઓ પ્રત્યેની જવાબદારી

૧ વૃદ્ધને સપ્તાઈથી ઠપકો ન આપ પણ જેમ પિતાને તેમ તેમને સમજાવ, જેમ ભાઈઓને તેમ જુવાનોને; ૨ જેમ માતાઓને તેમ વૃદ્ધ સત્રીઓને; અને જેમ બહેનોને તેમ જુવાન સત્રીઓને પૂર્ણ પવિત્રતામાં સમજાવ.

૩ જેઓ ખરેખર વિધવાઓ છે તેઓનું સંભાન કર. ૪ વળી કોઈ વિધવાના સંતાનો અથવા સંતાનોના સંતાનો હોથ તો તેઓ પ્રથમ પોતાના ઘર પ્રત્યે સમર્પિત બને અને પોતાનાં માતાપિતાનું ઝણ ચુકવવાનું શીખે, જે ખરેખર ઈંખર સમક્ષ રહિકર છે.

૫ તદ્વપરાંત ખરેખર વિધવા એ છે જે ત્યાજુ દેવાયેલ છે અને જેની આશા ઈંખરમાં છે અને રાતદિવસ વિનંતી તથા પ્રાર્થનામાં તત્પર રહે છે. ૬ પણ જે સત્રી સ્વચ્છંદીપણામાં જીવે છે તે જીવતાજીવ મૂખેલી છે.

૭ આ વાતો આગ્રહથી તેઓને જણાવ કે તેઓ ઠપકાપાત્ર ન બને. ૮ પણ જે માણસ પોતાનું અને વિશેષ કરીને પોતાના ઘરનું પૂરું કરતો નથી, તો તેણે વિજ્ઞાસનો નકાર કર્યો છે તથા તે અવિજ્ઞાસી કરતા પણ બદલતર છે.

૯ જો સાંઠ વર્ષની ઉપરની, પુનર્લગ્ન કર્યું હોથ નહિ એવી, ૧૦ સારાં કામમાં સાક્ષીજીપ, બાળકોનો ઉછેર કરનાર, આગતા-સ્વાગતા કરનાર, સંતોના પગ ધોનાર, પીડિતોની સહાય કરનાર, ૧૧ રેક સારાં કામ કરનાર, તેવી વિધવા સત્રીનું નામ સ્થૂથીમાં નોંધવામાં આવે.

૧૨ પણ જુવાન વિધવાઓને નાભંજુર કર, જથારે તેઓ ખ્રિસ્તની વિરલ્જ વિષયવાસનાઓથી ઉન્મત થઈને પરણવા ચાહે. ૧૩ તેઓ પ્રથમ કરેલી પ્રતિજ્ઞાનો ત્યાગ કરીને ન્યાયશાસનને નોતરે છે. ૧૪ તદ્વપરાંત તેઓ આણસુ બનવાનું શીખે છે, ધરેદારે ફરે છે. આણસુ થવા ઉપરાંત જે ઉચિત નથી તેવું બોલીને ફૂથલી તથા પારકી પંચાત કરે છે.

૧૫ માટે હું ઈચ્છું છું કે જુવાન વિધવાઓ લગ્ન કરે, બાળકોને જન્મ આપે, ઘર સંભાળે અને શશ્રૂને ઠપકો આપવાની તક ના આપે. ૧૬ કેમ કે અત્યાર સુધીમાં કેટલીક વિધવા સત્રીઓ શેતાનની પાછળ ભટકી ગઈ છે. ૧૭ જો વિધવાઓ કોઈ વિજ્ઞાસી સત્રી પર આધારિત હોથ, તો તે તેઓનું પૂરું કરે, અને મંડળી પર તેમનો ભાર નાખે નહિ કે જેથી જે વિધવાઓ ખરેખર નિરાધાર છે તેઓની મદદ મંડળી કરે.

૧૮ જે વડીલો સારી રીતે અધિકાર ચલાવે છે અને વિશેષ કરીને જેઓ ઉપરેશ કરવામાં તથા શિક્ષણ આપવામાં શ્રમ કરે છે, તેઓને ભમણાં સંભાનિત ગણવા. ૧૯ કેમ કે શાસ્ત્રવચન કરે છે કે, 'કણસલાં ખૂંદનાર બણદના મો પર જાળી ન બાંધ' અને 'કામ કરનાર પોતાના ભહેનતણાને પાત્ર છે'.

૨૦ એ કે ત્રણ સાક્ષીઓ વગર વડીલ પરનો આરોપ સ્વીકારીશ નહિ. ૨૧ પાપ કરનારાઓને સધળાંની આગળ ઠપકો, કે જેથી બીજાઓને પણ બય રહે.

૨૨ ઈંખર, ખ્રિસ્ત ઈંસુ તથા પસંદ કરેલા સ્વર્ગદૂતોની સમક્ષ ગંભીરતાપૂર્વક હું પ્રમાણિત કરું છું કે, આ બાબતોને પૂર્વગ્રહ વિના, પક્ષપાતથી દુર રહીને કર. ૨૩ કોઈને

દીક્ષા આપવામાં ઉતાવળ ના કર. બીજાઓનાં પાપમાં ભાગીદાર થઈશ નહિ; પણ પોતાને શુદ્ધ રાખ.

**૨૩** હવેથી એકલું પાણી ન પીતો, પણ તારા પેટને લીધે તથા તારી વાર્ચવારની જિમારીઓને લીધે, થોડો દ્રાક્ષાસવ પણ પીજો. **૨૪** કેટલાક મનુષ્યોનાં પાપ જહેર હોવાથી તેમનો ન્યાય પહેલાં થાય છે પણ કેટલાકનાં પણીથી જહેર થાય છે. **૨૫** તે જ પ્રમાણે કેટલાકનાં સારાં કામ જગજહેર છે, તેની સામે જે જહેર નથી તે પણ ગુપ્ત રહી શકતા નથી.

## ૬

**૧** જેટલાં દાસ તરીકે ઝૂંસચી તણે છે તેઓએ પોતાના ભાલિકોને પૂરા માનથોડ્ય ગણવા, કે જેથી ઈંઘરના નામ અને શિક્ષણ વિરલ્ય દુર્ભાષણ થાય નહિ. **૨** તદ્વપરાંત જેઓનાં ભાલિકો વિશ્વાસી છે, તેઓ ભાઈઓ છે તેથી તેઓને તુચ્છ ગણવા નહિ, પણ તેમની સેવા કરવી, કેમ કે જેઓ સેવા પામે છે તેઓ વિશ્વાસી તથા પ્રિય છે. એ વાતો શીખવ અને સમજાવ.

### જૂદું શિક્ષણ અને સાચું ધન

**૩** જો કોઈ અલગ શિક્ષણ આપે છે, અને આપણા પ્રભુ ઈંસુ પ્રિસ્ટનાં વચન તથા ભક્તિભાવ પ્રમાણે જે શુદ્ધ શિક્ષણ છે, તેને સંમત નથી, **૪** તો તે અભિમાની છે, અને કંઈ જાણતો નથી, પણ તે વાદવિવાદ અને શાબ્દિક તકરારોથી પીડાય છે કે જેમાંથી અદેખાદ, ઝયડા, નિંદા, દુષ્ટ શંકાઓ ઊપજે છે, **૫** અને બુદ્ધિબ્રષ્ટ અને સત્યથી ફરી જનારાં કે જેઓ માટે ભક્તિભાવ કમાઈનું એક સાધન છે તેઓમાં સતત કજિયા થાય છે.

**૬** પણ સંતોષસહિતની ઈંઘરપરાયણતા એ ભહેતમ લાભ છે; **૭** કેમ કે આપણે આ દુનિયામાં કશું લાવ્યા નથી ને તેમાંથી કશું પણ લઈ જઈ શકવાના નથી. **૮** પણ આપણાને જે અજ્ઞવસ્ત્ર ભણે છે તેઓથી આપણે સંતોષી રહીએ.

**૯** જેઓ દ્રવ્યવાન થવા ચાહે છે, તેઓ પરીક્ષણ, ફાંદા તથા ઘણી મૂર્ખ અને હાનિકારક ઇચ્છાઓમાં પડે છે, જે માણસોને પાથમાલી તથા વિનભ્રતાની પાછળ લાગ. **૧૦** કેમ કે દ્રવ્યપ્રેમ એ સર્વ પ્રકારની દુષ્ટતાનું મૂળ છે તેની પાછળ ખેંચાવાથી કેટલાક વિશ્વાસથી દૂર લઈ જવાયા અને તેઓએ ઘણાં દુઃખોથી પોતાને વીંદ્યા છે.

### અંગત સ્નૂચનાઓ

**૧૧** પણ હે ઈંઘરભક્ત, તું આ બાબતોથી દૂર ભાગજે; તદ્વપરાંત ન્યાયીપણું, ઈંઘરપરાયણતા, વિશ્વાસ, પ્રેમ, સહનશીલતા તથા વિનભ્રતાની પાછળ લાગ. **૧૨** વિશ્વાસની સારી લડાઈ લડ, અનંતજીવન ધારણ કર, કે જેને માટે તું તેડાથેલો છે અને જેનાં વિષે તેં ઘણાં સાક્ષીઓની આગળ સારી કખૂલાત કરેલી છે.

**૧૩** ઈંઘર જે સધળાને જીવન આપે છે તેમની સમક્ષ તથા પ્રિસ્ટ ઈંસુ જેમણે પોતિયસ પિલાતની આગળ સારી કખૂલાત કરી, તેમની આગળ હું તને આગ્રહથી ફરમાવું છું કે, **૧૪** આપણા પ્રભુ ઈંસુ પ્રિસ્ટનાં પ્રગટ થવા જુદી તું ટપકારહિત તથા નિષ્કર્ષની રીતે આ આજા પાઠ.

**૧૫** જેઓ સ્તુત્ય છે, એકલા જ સર્વોપરી, રાજકર્તાઓના રાજ તથા પ્રભુઓના પ્રભુ છે તેઓ થોડ્ય સમયે ઈંસુનું પ્રગટ થવું બતાવશે, **૧૬** તેમને એકલાને જ અવિનાશીપણું છે, પાસે ન જવાય એવા અજવાણામાં રહે છે, જેમને કદી કોઈ મનુષ્યોએ જોયા નથી અને જોઈ શકતા પણ નથી તેમને અનંતકાળ સજ્ઞાન તથા આધિપત્ય હો. આમીન.

<sup>૧૭</sup> આ જમાનાનાં દ્વયવાનોને તું આગ્રહથી સૂચવ કે, તેઓ અભિમાન ન કરે, અને દ્વયની અનિશ્ચિતતા પર નહિ, પણ ઈશ્વર, જે આપણા આનંદ-પ્રમોદને માટે ભરપૂરીપણાથી સંઘર્ષું આપે છે, તેમના પર આશા રાખે; <sup>૧૮</sup> કે તેઓ બલું કરે, સારાં કાભોમાં સમૃજ બને, આપવામાં ઉદાર તેમ જ બીજાઓ સાથે વહેંયવામાં તૈયાર થાય; <sup>૧૯</sup> ભવિષ્યને સારું પોતાને માટે પૂંજુઝપી સારો પાથો નાખે, એ માટે કે જે ખરેખરું જીવન છે તેને તેઓ ધારણ કરે.

<sup>૨૦</sup> હે તિમોથી, તને જે સૌપેલું છે તે સાચવી રાખ, અને અધર્મી ખાલી બકવાસથી તથા વિરોધાભાસી વિચારધારાઓ જેને ખોટી રીતે જ્ઞાન કહેવાય છે તેના વિવાદથી દૂર રહે, <sup>૨૧</sup> જેને માનીને કેટલાક વિશ્વાસથી દૂર ગયા છે. તારા પર કૃપા થાઓ. આમીન.

## The Second Epistle of Paul to Timothy તિમોથીને પાઉલ પ્રેરિતનો બીજો પત્ર

### પ્રસ્તાવના

<sup>૧</sup> ખ્રિસ્ત ઈસ્ટમાં જીવનનાં આશાવચન પ્રમાણે ઈશ્વરની ઇચ્છાથી ખ્રિસ્ત ઈસ્ટના પ્રેરિત પાઉલ તરફથી વહાલા દીકરા તિમોથીને સલામ. <sup>૨</sup> ઈશ્વરપિતા તથા ખ્રિસ્ત ઈસ્ટ આપણા પ્રભુ તરફથી, તને કૃપા, દથા તથા શાંતિ હો.

### આભારદર્શન અને ઉત્તેજન

<sup>૩</sup> વંશપરંપરાથી જે મારા પૂર્વજોના ઈશ્વર કે, જેમને હું શુદ્ધ અંતકરણથી ભજું છું, તેમની આભારસ્તુતિ કરું છું કે, મારી પ્રાર્થનાઓમાં હું રાતદિવસ તારું સ્મરણ નિત્ય કરું છું. <sup>૪</sup> તારાં આંશુઓ થાદ કરતા હું તને જોવાને ઘણો ઉત્સુક થાઉં છું કે [તને જોઈને] હું આનંદથી બરપૂર થાઉં; <sup>૫</sup> કેમ કે જે નિષ્કપટ વિજ્ઞાસ તારામાં છે, જે અગાઉ તારી દાદી લોઈસમાં તથા તારી મા યુનિકેમાં રહેલો હતો, મને બરોસો છે કે તારામાં પણ છે, તે મને થાદ છે.

<sup>૬</sup> માટે હું તને થાદ કરાવું છું કે, ઈશ્વરનું જે કૃપાદાન મારા હાથ મૂકવાથી તને મખ્યું તેને તારે જવસિત રાખવું. <sup>૭</sup> કેમ કે ઈશ્વરે આપણને ભયનો આત્મા નહિ, પણ સામર્થ્યનો, પ્રેમનો તથા સાવધ બુદ્ધિનો [આત્મા] આપ્યો છે.

<sup>૮</sup> માટે આપણા પ્રભુની સાક્ષી વિષે અને હું જે તેમનો બંદીવાન છું, તેના વિષે તું શરમાઈશ નહિ, પણ સુવાર્તાને લીધે મારી સાથે ઈશ્વરના સામર્થ્ય પ્રમાણે તું દુઃખનો અનુભવ કર. <sup>૯</sup> તેમણે આપણો ઉદ્ધાર કર્યો તથા પવિત્ર પસંદગીથી આપણાને, આપણા કામ પ્રમાણે નહિ, પણ તેમના જ સંકલ્પ તથા કૃપા પ્રમાણે તેદ્યાં. એ કૃપા આરંભથી ખ્રિસ્ત ઈસ્ટમાં આપણાને આપેલી હતી; <sup>૧૦</sup> પણ આપણા ઉદ્ધારકર્તા ખ્રિસ્ત ઈસ્ટના પ્રગટ થયાથી તે હમણાં પ્રક્રિય થયેલી છે; તેમણે ભરણાને નષ્ટ કર્યું અને સુવાર્તાબારા જીવન તથા અમરપણું પ્રગટ કર્યું છે; <sup>૧૧</sup> મને તે સુવાર્તાનો સંદેશાવાહક, પ્રેરિત તથા શિક્ષક નીમવામાં આપ્યો છે.

<sup>૧૨</sup> એ કારણથી હું એ દુઃખો સહન કરું છું; તોપણ હું શરમાતો નથી; કેમ કે જેમનાં પર મેં વિજ્ઞાસ કર્યો તેમને હું ઓળખું છું અને મને બરોસો છે કે, તેમને સૌપેલી મારી અનામત તે દિવસ સુધી સાચવાને તે શક્તિમાન છે. <sup>૧૩</sup> જે સત્ય વચ્ચાનો તેં મારી પાસેથી સાંભળ્યાં તેનો નમૂનો ખ્રિસ્ત ઈસ્ટ પરના વિજ્ઞાસ તથા પ્રેમમાં પકડી રાખ. <sup>૧૪</sup> જે સારી અનામત તને સૌપેલી છે તે આપણામાં રહેનાર પવિત્ર આત્મા વડે સંભાળી રાખ.

<sup>૧૫</sup> તને ખબર છે કે, આસ્તિયામાંના જધણાએ મને છોડી દીધો છે; તેઓમાં કુગિલસ તથા હેર્મોગેનેસ પણ છે. <sup>૧૬</sup> પ્રભુ ઓનેસિસિરસના કુટુંબ પર દથા કરો; કેમ કે તેણે વારે વારે મને ઉત્તેજન આપ્યું અને મારાં બંધનને લીધે તે શરમાયો નહિ; <sup>૧૭</sup> પણ તે રોમમાં હતો ત્યારે સતત પ્રથત્નોથી મને શોધી કાઢીને તે મને ભયાયો. <sup>૧૮</sup> (પ્રભુ કરે કે તે દિવસે પ્રભુ તરફથી તેના પર દથા થાય); એફેસસમાં તેણે [મારી] અનહંદ સેવા કરી છે તે તું સારી ચીતે જાણે છે.

<sup>૧</sup> માટે, ભારા દીકરા, ખ્રિસ્ત ઈસુમાં જે કૃપા છે તેમાં તું સામર્થ્યવાન થા. <sup>૨</sup> જે વાતો ઘણાં સાક્ષીઓ સમજ્ઞ તેં મારી પાસેથી સાંભળી છે તે બીજાઓને પણ શીખવી શકે એવા વિશ્વાસુ માણસોને સૌંપી દે.

<sup>૩</sup> માટે ખ્રિસ્ત ઈસુના સારા સૈનિક તરીકે તું દુઃખ સહન કર. <sup>૪</sup> યુદ્ધમાં જનાર કોઈ સૈનિક દુનિયાદારીના કામકાજમાં ગુંથાતો નથી કે, જેથી તે પોતાના ઉપરી અધિકારીને સંતોષ પમાડે. <sup>૫</sup> વળી જો કોઈ રમતવીર હરીફાઈમાં ઊતરે, તો નિયમ પ્રમાણે હરીફાઈ કર્યા વગર તેને ઇનામ મળતું નથી.

<sup>૬</sup> મહેનત કરનાર ખેડૂતને પ્રથમફળ મળવાં જોઈએ. <sup>૭</sup> હું જે કહું છું તેનો વિચાર કર; કેમ કે આ સર્વ બાબતો વિષે પ્રભુ તને સમજણ આપશે.

<sup>૮</sup> ઈસુ ખ્રિસ્ત જેમને મારી સુવાર્તા પ્રમાણે મરણમાંથી સજુવન કરવામાં આવ્યા અને જે દાઉદના સંતાનના છે, તેમને યાદ રાખ; <sup>૯</sup> જે સુવાર્તાને કારણે હું ગુનેગારની જેમ બંદીખાનાં સુધીનું દુઃખ વેહું છું; પણ ઈશ્વરનું વચન બંધનમાં નથી. <sup>૧૦</sup> હું પસંદ કરેલાઓને સારુ સધણું સહન કરું છું કે, જેથી ખ્રિસ્ત ઈસુમાં જે ઉદ્ધાર છે તે તેઓ અનંત મહિમા સહિત પામે.

<sup>૧૧</sup> આ વચન વિશ્વાસયોગ્ય છે જો આપણે તેમની સાથે મરણ પામ્યા, તો તેમની સાથે જીવીશું પણ; <sup>૧૨</sup> જો આપણે અંત સુધી ટકી રહીએ, તો તેમની સાથે રાજ પણ કરીશું; જો આપણે તેમનો નકાર કરીએ, તો ઈસુ ખ્રિસ્ત આપણો પણ નકાર કરશે; <sup>૧૩</sup> જો આપણે અવિશ્વાસી હોઈએ, તોપણ તે વિશ્વાસુ રહે છે; તેઓ પોતાનો ઇનકાર કરી શકતા નથી.

### ઈશ્વરને પસંદ એવો સેવક

<sup>૧૪</sup> તું તેઓને સ્મરણ કરાવીને પ્રભુની આગળ તેઓને એવો હુકમ કર કે, જે ખાલી શબ્દવાદ કોઈ પણ ચીતે ગુણકારી નથી, પણ તેને બદલે સાંભળનારાંને નુકસાનકારક છે, તે કોઈ ન કરે. <sup>૧૫</sup> જેને શરમાવાનું કશું કારણ ન હોય એવી ચીતે કામ કરનાર, સત્યનાં વચન સ્પષ્ટતાથી સમજાવનાર અને ઈશ્વરને પસંદ પડે એવો સેવક થવાને તું પ્રથળ કર.

<sup>૧૬</sup> પણ અધર્મી બકવાસથી દૂર રહે; કેમ કે એવું કરનાર વધારે ને વધારે ધર્મબ્રાષ્ટ થતાં જશે, <sup>૧૭</sup> અને તેઓની વાત ધારાની પેઠે ફેલાતી જશે એવા માણસોમાંના હુમનાયસ તથા ફિલેતસ છે. <sup>૧૮</sup> મરણોત્થાન થઈ ગયું છે એમ કહીને તેઓ સત્ય ચૂકી જઈને કેટલાકનો વિશ્વાસ ઉલટાવી નાખે છે.

<sup>૧૯</sup> પણ ઈશ્વરે નાખેલો પાથો સ્થિર રહે છે, તેના પર આ મુદ્રાછાપ મારેલી છે કે, 'પ્રભુ પોતાના લોકોને ઓળખે છે અને જે કોઈ ખ્રિસ્તનું નામ લે છે તેણે અન્યાયથી દૂર થવું.' <sup>૨૦</sup> મોટા ધરમાં કેવળ સોનાચાંદીનાં જ નહિ, પણ લાકડાંના તથા માટીનાં પાત્રો પણ હોય છે; તેઓમાંના કેટલાક ઉત્તમ કાર્યોને માટે અને કેટલાક હલકાં કાર્યોને માટે હોય છે. <sup>૨૧</sup> એ માટે જો કોઈ તેઓથી હલકાં કાર્યોથી પોતાને દૂર રાખીને શુદ્ધ કરે, તો તે ઉત્તમ કાર્યને સારુ પવિત્ર કરેલું, ખ્વામીને ઉપયોગી તથા સર્વ સારાં કામને માટે તૈયાર કરેલું પાત્ર થશે.

<sup>૨૨</sup> વળી જુવાનીનાં આવેગથી નાસી જા, પણ પ્રભુનું નામ શુદ્ધ હૃદથી લેનારાઓની સાથે ન્યાયીપણું, વિશ્વાસ, પ્રેમ તથા શાંતિ પ્રાપ્ત કરવાને થતન કર. <sup>૨૩</sup> મૂર્ખતાથી ભરેલા તથા અજ્ઞાની સવાલોથી વિખવાદ ઉત્પણ્ણ થાય છે એમ સમજુને તેઓથી દૂર રહે.

<sup>૨૪</sup> પ્રભુના સેવકે તકરાર કરવી નહિ, પણ તે સર્વ માણસો પ્રત્યે ભાયાળું, શીખવવામાં ભાહોશ, સહનશીલ; <sup>૨૫</sup> વિરોધીઓને નભ્રતાથી સમજવનાર હોવો જોઈએ. કદાચ ઈશ્વર તેઓને પશ્ચાતાપ કરવાની બુદ્ધિ આપે, જેથી તેઓને સત્યનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય. <sup>૨૬</sup> અને જેઓ શેતાનના ફંદામાં ફક્સાયા છે તેઓ તેમાંથી છૂટીને પ્રભુની ઇચ્છા પૂરી કરવાને ભાટે તેમના સેવકને આધીન થાય.

## ૩

## અંતના દિવસો

<sup>૧</sup> પણ એ જાણી લો કે અંતના દિવસોમાં સંકટના સમયો આવશે. <sup>૨</sup> કેમ કે માણસો સ્વાર્થી, દ્વયલોભી, આપવડાઈ કરનારા, ગવિષ્ણ, નિંદક, માબાપને અનાજ્ઞાંકિત, અનુપકારી, અશુષ્ટ, <sup>૩</sup> પ્રેમ રહિત, ક્ષર, બણા મૂકનારા, અસંયમી, જંગલી, શુભદેષી, <sup>૪</sup> વિશ્વાસધાતી, અવિશારી, અહંકારી, ઈશ્વર પર નહિ પણ મોજશોખ પર પ્રેમ રાખનારા.

<sup>૫</sup> બક્તિભાવનો દેખાવ કરીને તેના પરાક્રમનો નકાર કરનારા એવા થશે; આવાં લોકોથી તું દુર રહે. <sup>૬</sup> તેઓમાંના કેટલાક લોકો એવા છે કે જેઓ બીજાના ઘરમાં ધૂસીને મૂર્ખ, પાપથી લદાયેલી, વિવિધ પ્રકારની દુર્વાસનાઓથી ભટકી ગયેલી, <sup>૭</sup> હંમેશા શિક્ષણ લેનારી પણ સત્યનું જ્ઞાન પામી શકતી નથી, એવી શ્રીઓને પોતાના વશમાં કરી લે છે.

<sup>૮</sup> જેમ જલ્દેસ તથા જંબેસે મૂસાને વિરોધ કર્યો હતો, તેમ આવાં માણસો પણ સત્યની સામા થાય છે; તેઓ બ્રાષ્ટ બુદ્ધિના, વિશ્વાસ સંબંધી નકામા થયેલા માણસો છે. <sup>૯</sup> પણ તેઓ આગળ વધવાના નથી; કેમ કે જેમ એ બજોની મૂર્ખતા પ્રગટ થઈ, તેમ તેઓની મૂર્ખાઈ પણ સર્વની આગળ પ્રગટ થશે.

## અંતિમ સૂચનાઓ

<sup>૧૦</sup> પણ મારો ઉપદેશ, આચરણ, હેતુ, વિશ્વાસ, સહનશીલતા, પ્રેમ, તથા ધીરજ, <sup>૧૧</sup> લક્ષમાં રાખીને તથા મારી જે સતાવણી થઈ તથા દુઃખો પદ્યા, અને અંતયોખમાં, ઈકોનિયામાં, તથા લુઝામાં જે સતાવણી મેં સહન કરી તે બધામાં તું મારી પાછળ ચાલ્યો હતો; અને આ સધળાં દુઃખોમાંથી પ્રભુએ મને બચાવ્યો. <sup>૧૨</sup> જેઓ ખ્રિસ્ત ઈસ્ટ માં ભક્તિભાવથી ચાલવા છાચે છે, તેઓ સર્વની સતાવણી થશે. <sup>૧૩</sup> પણ ખરાબ માણસ તથા ધૂતારાઓ ભટકીને તથા [અનયોને] ભટકાવીને વધારે દુરાચારી બનશે.

<sup>૧૪</sup> પણ તું જે વાતો શીખ્યો અને જેનાં વિષે તને ખાતરી થઈ છે તેઓને વળગી રહે; કેમ કે તું કોની પાસેથી શીખ્યો એની તને ખબર છે; <sup>૧૫</sup> વળી તું બાળપણથી પવિત્રશાસ્ત્ર જાળો છે, તે પવિત્રશાસ્ત્ર ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત પરના વિશ્વાસથી ઉદ્ઘારને સારું તને જ્ઞાન આપી શકે છે.

<sup>૧૬</sup> દરેક શાસ્ત્રવચન ઈશ્વર પ્રેરિત છે, તે ઉપદેશ, નિષેધ, સુધારા અને ન્યાયીપણાના શિક્ષણને સારું ઉપયોગી છે; <sup>૧૭</sup> જેથી કરીને ઈશ્વરભક્ત સંપૂર્ણ તથા સર્વ સારાં કામ કરવાને સારું તૈયાર થાય.

## ૪

<sup>૧</sup> માટે ઈશ્વરની ભમક્ષ ખ્રિસ્ત ઈસ્ટ જે જીવતાં તથા ભૂઅલાંઓનો ન્યાય કરવાના છે તેમની સમક્ષ ઈસ્ટના પ્રગટ થવાનાં તથા તેમના રાજયના [આદેશથી] હું તને આગ્રહથી કહું છું કે, <sup>૨</sup> તું સુવાર્તા પ્રગટ કર, અનુકૂળ તથા પ્રતિકૂળ સમયમાં તત્પર રહે, પૂર્ણ સહનશીલતાથી ઉપદેશ કરીને ઠપકો આપ, ધમકાવ તથા ઉતેજન આપ.

<sup>૩</sup> કેમ કે એવો સમય આવશે કે જેમાં તેઓ શુદ્ધ ઉપદેશને સહન કરશે નહિ; પણ કાનમાં ખજવાળ આવવાથી તેઓ પોતાને સારું મનગમતા ઉપદેશકો ભેગા કરશે; <sup>૪</sup> તેઓ સત્ય તરફ આડા કાન કરશે, અને કલિપત દંતકથાઓ તરફ વળશે. <sup>૫</sup> પરંતુ તું સર્વ વાતે સાવધાન થા, દુઃખ સહન કર, સુવાર્તિકનું કામ કર, તારું સેવાકાર્ય પૂર્ણ કર.

<sup>૬</sup> કેમ કે હું અત્યારે પેથાર્પણ તરીકે દેડાઉ છું, અને મારો અંતિમ સમય પાસે આવ્યો છે. <sup>૭</sup> હું સારી લડાઈ લડ્યો છું, મેં દોડ પૂરી કરી છે, અને મેં વિશ્વાસ રાખ્યો છે. <sup>૮</sup> અને હવે મારે સારું ન્યાયીપણાનો મુગટ ચાખી મૂકેલો છે, તે દિવસે અદલ ન્યાયાધીશ પ્રભુ મને તે આપશે; અને કેવળ મને નહિ પણ જે સઘણાં તેમના પ્રગટ થવાની ઇચ્છા રાખે છે તેઓને પણ આપશે.

### અંગત શબ્દો

<sup>૯</sup> મારી પાસે વહેલો આવવાને તું થતન કરજે. <sup>૧૦</sup> કેમ કે દેમાસ હાલનાં જગત પર પ્રેમ કરીને મને પડતો મૂકીને, ને થેસ્સાલોનિકામાં ચાલ્યો ગયો છે; હેસ્કેન્સ ગલાતિયા અને તિતસ દલ્બાતિયામાં ગયો છે.

<sup>૧૧</sup> એકલો લૂક મારી સાથે છે. માર્કને તારી સાથે લઈ આવજે, કેમ કે સેવાને માટે તે મને ઉપયોગી છે. <sup>૧૨</sup> તુભિકસને મેં એફેસસમાં મોકલ્યો, <sup>૧૩</sup> જે ઝબ્બો મેં પ્રોઆસમાં કાર્પસ પાસે મૂક્યો તે અને પુસ્તકો, પણ વિશેષે કરીને યર્મપત્રો આવતા સમયે સાથે લઈ આવજે.

<sup>૧૪</sup> એલેક્ઝાન્ડર તાબ્રવણોએ મને બહુ નુકસાન કર્યું છે, પ્રભુ તેનાં કામ પ્રમાણે તેણે બદલો આપશે, <sup>૧૫</sup> તેના વિષે તું સાવધ રહેજે, કેમ કે તેણે અમારી વાતોનો બહુ વિરોધ કર્યો છે. <sup>૧૬</sup> મારા પ્રથમ બચાવની વખતે મારી પાસે કોઈ પણ રહ્યું ન હતું, પણ બધા મને મૂકીને ચાલ્યા ગયા હતા; [પ્રભુ] એ તેઓની વિરુદ્ધ ન ગણે.

<sup>૧૭</sup> તોપણ પ્રભુ મારી સાથે રહ્યા અને મને બજ આપ્યું, કે જેથી મારા હારા સુવાર્તા પૂરી રીતે પ્રગટ થાય, અને સઘણાં જિનયધૂદીઓ સાંભળે; અને હું સિંહના માંબાંથી બચી ગયો. <sup>૧૮</sup> અને પ્રભુ સર્વ ખરાબ હુમલાથી મને છોડાવશે, અને પોતાના સ્વર્ગીય રાજ્યને સારું મને બચાવી રાખશે; તેમને સર્વકાળ મહિમા હો. આમીન.

### છેલ્ટી સલામ

<sup>૧૯</sup> પ્રિસ્કા તથા અફુલાસ તથા ઓનેસિફરસના ફુટુંબનાં માણસોને સલામ પાઠવે છે.

<sup>૨૦</sup> એરાસ્તસ કર્થિથમાં રહી ગયો; અને પ્રોફિલસને માંદો પડવાથી મેં તેને મિલેતસમાં રહેવા દીધો. <sup>૨૧</sup> શિયાળા પહેલાં આવવાને થતન કરજે. થુબૂલસ, પુદેન્સ, લીનસ, કલોઓદિયા તથા સર્વ બાઈઓ તને સલામ કરે છે.

<sup>૨૨</sup> પ્રભુ તમારા આત્માની સાથે રહો. તારા પર ફૂપા હો.

The Epistle of Paul to  
Titus

## तितसने पाउल प्रेरितनो पत्र

### प्रस्तावना

<sup>१</sup> सार्वश्रित ख्रिस्ती विश्वास प्रभाणे भारा खरा पुत्र तितसने लभनार ईश्वरनो दास तथा ईसु ख्रिस्तनो प्रेरित पाउल, <sup>२</sup> अनंत ज्ञवननी आशानुं वयन, जे कदी जूहुं जोली न शकनार ईश्वरे आरंभथी आप्युं, तेनी आशामां, ईश्वरे पसंद करेलाओनो विश्वास दट करवा तथा भक्तिभाव मुजबना सत्यना ज्ञानने अर्थे, हु प्रेरित थयो छुं;

<sup>३</sup> निर्धारित समये ईश्वरे सुवार्ताकारा पोतानो संदेश प्रगट कर्यो; आपणा उज्जारकर्ता ईश्वरनी आज्ञा प्रभाणे ते सुवार्ता प्रगट करवानुं काम भने सुप्रत करायुं;

<sup>४</sup> ईश्वरपिता तरफथी तथा आपणा उज्जारकर्ता ख्रिस्त ईसु तरफथी तने कृपा तथा शांति हो.

### कीतमां तितसनी सेवा

<sup>५</sup> जे काम अधूरां हतां ते तुं यथास्थित करे अने जेम भें तने आज्ञा आपी हती तेम तुं नगरेनगर वडीलो हरावे; ते भाटे भें तने कीतमां चाख्यो हतो.

<sup>६</sup> जो कोई भाणस निर्दोष होय, एक श्रीनो पति होय, जेनां छोकरां विश्वासी होय, जेमनां उपर दुराचारनो आरोप भूक्तवामां आव्यो न होय अने जेओ उज्जत न होय, तेवा भाणसने अद्यक्ष हराववो. <sup>७</sup> केम के अद्यक्षे ईश्वरना परिवारना कारभारी तरीके निर्दोष होवुं जोईथे; स्वच्छी, कोधी, दाझियो, हिंसक के नीय लाभ विषे लोभी होय ऐवा होवुं जोईथे नहि.

<sup>८</sup> पण तेणे आगता-स्वागता करनार, सत्कर्मनो प्रेभी, हरेल, न्यायी, पवित्र, आत्मसंयमी <sup>९</sup> अने उपदेश प्रभाणोना विश्वासयोग्य संदेशने दृढताथी वटगी रहेनार होवुं जोईथे; ऐ भाटे के ते शुद्ध सिद्धांत प्रभाणे बोध करवाने तथा विचोधीओनी दलीलोनुं खंडन करवाने शक्तिभान थाय.

<sup>१०</sup> केम के बंडपोर, बकवास करनारा तथा ठगनारा घणां छे. तेओ भुज्यत्वे शुक्रत पक्षना छे, <sup>११</sup> तेओने बोलता बंध करवा जोईथे; तेओ नीय लाभ खाटवा भाटे जे उचित नथी तेवुं शीखवीने बधा कुटुंबोने गेरभार्ग दोरे छे. <sup>१२</sup> तेओमाना एक प्रबोधके कहयुं छे के, 'कीती लोको सदा जूळा, जंगली पशुओ समान, आणसु खाउधराओ छे.'

<sup>१३</sup> आ साक्षी खरी छे भाटे तेओने सभत रीते धमकाव <sup>१४</sup> के, तेओ यहूदीओनी दंतकथाओ तथा सत्यथी भटकनार भाणसोनी आज्ञाओ पर यित न राखतां विश्वासमां दट रहे. <sup>१५</sup> शुद्धोने भन सधार्हुं शुद्ध छे; पण ब्रष्ट तथा अविश्वासीओने भन कंई पण शुद्ध होतुं नथी; तेओनां भन तथा अंतःकरण ब्रष्ट थयेलां छे. <sup>१६</sup> अमे ईश्वरने जाणीथे छीओ ऐवो तेओ दावो करे छे, पण पोतानी करणीओथी तेमने नकारे छे; तेओ धिक्कारपात्र, आज्ञाभंग करनारा अने कंई पण साङ्ग काम करवा भाटे अयोग्य छे.

<sup>૧</sup>પણ શુદ્ધ સિદ્ધાંતોને જે શોભે છે તે પ્રમાણેની વાતો તું કહે <sup>૨</sup>વૃદ્ધ પુરુષોને કહે કે તેઓએ આત્મસંયભી, પ્રતિજીત, સમજુ અને વિશ્વાસમાં, પ્રેમમાં તથા ધીરજમાં દટ રહેવું જોઈએ; <sup>૩</sup>એ જ રીતે વૃદ્ધ સત્રીઓને કહેવું કે તેમણે આદરથુકત આચરણ કરનારી, ફુથલી નહિ કરનારી, વધારે પડતો દ્રાક્ષારસ નહિ પીનારી, પણ સારી શિખામણ આપનારી થવું જોઈએ, <sup>૪</sup> એ માટે કે તેઓ જુવાન સત્રીઓને તેમના પતિઓ તથા બાળકો પર પ્રેમ રાખવાને, <sup>૫</sup> મર્યાદાશીલ, પવિત્ર, ઘરનાં કામકાજ કરનાર, માયાળુ તથા પોતાના પતિને આધીન રહેવાનું સમજાવે, જેથી ઈશ્વરનાં વચનનો તિરસ્કાર ન થાય. <sup>૬</sup> તે જ પ્રમાણે તું જુવાનોને આત્મસંયભી થવાને ઉત્સેજન આપ. <sup>૭</sup> સારાં કાર્યો કરીને તું પોતે સર્વ બાબતોમાં નમૂનારૂપ થા; તારા ઉપદેશમાં પવિત્રતા, ગંભીરતા, <sup>૮</sup> અને જેમાં કંઈ પણ દોષ કાઢી ન શકાય ઐવી ખરી વાતો બોલ; કે જેથી આપણા વિરોધીઓને આપણે વિષે ખરાબ બોલવાનું કંઈ કારણ ન મળવાથી તેઓ શરમિંદા થઈ જાય. <sup>૯</sup> દાસો તેઓના ભાલિકોને આધીન રહે, સર્વ રીતે તેઓને પ્રસંગ રાખે, સામે બોલે નહિ, <sup>૧૦</sup> ઉચાપત કરે નહિ પણ સર્વ બાબતોમાં વિશ્વાસપાત્ર થાય ઐવો બોધ કર; કે જેથી તેઓ બધી રીતે આપણા ઉદ્ધારકર્તા ઈશ્વરના સુખોધને શોભાવે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે ઈશ્વરની કૃપા જે સધાં માણસોનો ઉદ્ધાર કરે છે તે પ્રગટ થઈ છે; <sup>૧૨</sup> તે કૃપા આપણને શીખવે છે કે, અધર્મ તથા જગ્યાક વાસનાઓનો ત્યાગ કરીને વર્તમાન જમાનામાં સમજદારી, ન્યાયીપણા તથા ભક્તિભાવથી વર્તવું; <sup>૧૩</sup> અને આશીર્વાદિત આશાપ્રાપ્તિની તથા મહાન ઈશ્વર તેમ જ આપણા ઉદ્ધારકર્તા ઈસ્તુ ખ્રિસ્તનાં મહિમાના પ્રગટ થવાની પ્રતિક્ષા કરવી; <sup>૧૪</sup> જેમણે આપણે સારુ સ્વાર્પણ કર્યું કે જેથી સર્વ અન્યાયથી તેઓ આપણો ઉદ્ધાર કરે અને આપણને પવિત્ર કરીને પોતાને સારુ ખાસ પ્રજ્ઞ તથા સર્વ સારાં કામ કરવાને આતુર ઐવા લોક તરીકે તૈયાર કરે. <sup>૧૫</sup> આ વાતો તું કહે, બોધ કર અને પૂરા અધિકારથી ઠપકો આપ. કોઈ તારો અનાદર ન કરે.

## ૩

## ખ્રિસ્તી વર્તણૂક

<sup>૧</sup> તેઓને થાદ કરાવ કે તેઓ રાજકર્તાઓને આધીન થાય, અધિકારીઓને આજ્ઞાધીન થાય અને સર્વ સારાં કામને સારુ તત્પર બને; <sup>૨</sup> કોઈની નિંદા ન કરે, કજિયાખોર નહિ પણ નબ્ર રહીને સર્વ માણસો સાથે પૂરા વિનયથી વર્તે. <sup>૩</sup> કેમ કે આપણે પણ અગાઉ અજ્ઞાન, અનાજ્ઞાંકિત, કુભાર્ગ ભટકાવેલા, તરેહ તરેહની વિષયવાસનાઓ તથા વિલાસના દાસો, દુરાચારી તથા અદેખાઈ રાખનારા, તિરસ્કારપાત્ર તથા ઐકબીજાનો તિરસ્કાર કરનારાં હતા. <sup>૪</sup> પણ ઈશ્વર આપણા ઉદ્ધારકર્તાની દયા તથા માણસજાત પરનો તેમનો પ્રેમ પ્રગટ થયો, <sup>૫</sup> ત્યારે આપણાં પોતાનાં કરેલાં ન્યાયીપણાનાં કામોથી નહિ, પણ તેમની દયા પ્રમાણે નવા જન્મનાં સ્નાનથી તથા પવિત્ર આત્માના નવીનીકરણથી તેમણે આપણને બચાવ્યા. <sup>૬</sup> પવિત્ર આત્માને તેમણે આપણા ઉદ્ધારકર્તા ઈસ્તુ ખ્રિસ્ત દ્વારા આપણા ઉપર પુષ્કળ વરસાવ્યા છે; <sup>૭</sup> જેથી આપણે તેમની કૃપાથી ન્યાયી ઠરીને, આશા પ્રમાણે અનંતજીવનના વારસ થઈએ. <sup>૮</sup> આ વાત વિશ્વાસથોર્ય છે; અને જેઓએ ઈશ્વર પર વિશ્વાસ કર્યો છે તેઓ સારાં કામ કરવાને કાળજી રાખે માટે મારી ઈચ્છા છે કે તું આ વાતો પર ભાર મૂક્યા કર. આ વાતો સારી તથા માણસોને માટે હિતકારક છે; <sup>૯</sup> પણ મૂર્ખાઈભર્યા વાદવિવાદો, વંશાવળીઓ, ઝગડા તથા નિયમશાસ્ત્ર વિષેના વિસંવાદોથી તું દૂર રહે; કેમ કે તે બાબતો નિરૂપથોર્યી તથા વ્યર્થ છે. <sup>૧૦</sup> એક કે બે વાર ચેતવણી આપ્યા પણી ભાગલા પડાવનાર દંબી માણસને દૂર કર; <sup>૧૧</sup> એમ જાણવું કે ઐવો માણસ સત્ય માર્ગોથી ધર્મબ્રષ્ટ થયો છે

અને પોતાને અપરાધી હસાવતાં પાપ કરે છે. <sup>૧૨</sup> જથારે હું તારી પાસે આર્તિમાસ કે તુભિકસને મોકલું ત્યારે ભારી પાસે નિકોપોલીસ આવવાને પ્રથત્ન કરજે; કેમ કે શિથાળામાં ત્યાં રહેવાનું મેં નક્કી કર્યું છે. <sup>૧૩</sup> એનાસ નિયમશાસ્ત્રીને તથા આપોલસને એવી વ્યવસ્થા કરીને મોકલજે કે રસ્તામાં તેમને કશી તંગી પડે નહિ. <sup>૧૪</sup> વળી આપણા લોકો જરૂરી ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે સારાં ધંધારોજગાર કરવાને શીખે, કે જેથી તેઓ નિરૂપયોગી થાય નહિ. <sup>૧૫</sup> ભારી સાથેના સઘણાં તને સલામ કહે છે. વિશ્વાસમાંના જેઓ આપણા પર પ્રેમ કરે છે તેમને સલામ કહેજે. તમ સર્વ પર કૃપા હો.

The Epistle of Paul to  
Philemon  
**ફિલેમોનને પાઉલ પ્રેરિતનો પત્ર**

**પ્રસ્તાવના**

૧ સેવાકાર્યમાં અમારા જાથીદાર વહાલાં ફિલેમોન, બહેન આફિયા, અમારા જાથી સૈનિક આર્થિક પસ તથા તારા ઘરમાંની મંડળીને-વિજ્ઞાસી સમુદાયને ૨ ખ્રિસ્તત ઈસ્તુનો બંદીવાન પાઉલ તથા બાઈ તિમોથી લખે છે ૩ ઈશ્વર આપણા પિતા તથા પ્રભુ ઈસ્તુ ખ્રિસ્ત તમને કૃપા તથા શાંતિ થાઓ.

**ફિલેમોનનો પ્રેમ અને વિજ્ઞાસ**

૪ બાઈ ફિલેમોન પ્રભુ ઈસ્તુ પર તથા સર્વ સંતો પરના તારા પ્રેમ તથા વિજ્ઞાસ વિષે, ૫ ચાંબળવાથી તારં સ્મરણ હું નિત્ય મારી પ્રાર્થનાઓમાં કરું છું અને મારા ઈશ્વરની આભારસ્તુતિ કરું છું. ૬ મારી પ્રાર્થના છે કે આપણામાં જે સર્વ સારું છે તેનું જ્ઞાન થયાથી, તારા વિજ્ઞાસની ભાગીદારી ખ્રિસ્તત ઈસ્તુના મહિમાને સારું સફળ થાય. ૭ કારણ કે તારા પ્રેમમાં મને ઘણો લાભ તથા દિલાસો મળ્યો છે; કેમ કે, ઓ બાઈ, તારાથી સંતોના હૃદય ઉત્સેજિત થયાં છે.

**ઓનેસીમસ માટે વિનંતી**

૮ માટે જે થોરય છે તે તને આજા તરીકે કહેવાને મને ખ્રિસ્તતમાં છૂટ છે ખરી, ૯ તોપણ હું પાઉલ વૃજ તથા હમણાં ખ્રિસ્તત ઈસ્તુનો બંદીવાન હોવાથી હું બીજુ રીતે, એટલે પ્રેમથી, તને વિનંતી કરું છું.

૧૦ ઓનેસીમસ આ બંદીખાનામાં જે મારા દીકરા જેવો થયો છે તેને વિષે હું તને વિનંતી કરું છું. ૧૧ અગાઉ તે તને ઉપયોગી ન હતો, પણ હમણાં તે તને તથા મને પણ ઉપયોગી છે; ૧૨ તેને પોતાને, એટલે મારા પોતાના હૃદય જેવાને, મેં તારી પાસે પાછો મોકલ્યો છે. ૧૩ તેને હું મારી પાસે રાખવા ઇચ્છતો હતો, કે સુવાર્તાને લીધે હું બંદીવાસમાં છું તે દરમિયાન તે તારા બદલામાં મારી મદદ કરે.

૧૪ પણ તારી મરજુ વિના કંઈ કરવાની મારી ઇચ્છા ન હતી, એ માટે કે તારો ઉપકાર દભાણથી નહિ, પણ રાજુખુશીથી થાય. ૧૫ કેમ કે તે સદા તારી પાસે રહે, તે માટે જ કદાચ થોડીવાર સુધી તારાથી દૂર થયો હશે, ૧૬ હવે પછી દાસના જેવો નહિ, પણ દાસથી અધિક, એટલે વહાલા બાઈના જેવો છે, મને તો તે વિશેષ કરીને એવો છે, પણ તને તો દેહમાં તથા પ્રભુમાં કેટલો બધો વિશેષ છે!

૧૭ માટે જો તું મને ભાગીદાર ગણે, તો જેમ મારો તેમ તેનો સ્વીકાર કરજે. ૧૮ પણ જો તેણે તારો કંઈ અન્યાય કર્યો હોય કે તેની પાસે તારં કંઈ લેણું હોય તો તેની જવાબદારી હું લાં છું. ૧૯ હું પાઉલ મારે પોતાને હાથે લખું છું કે, તે હું બરપાઈ કરીશ; તોપણ હું તને નથી કહેતો કે તું પોતા વિષે મારો કરજદાર છે. ૨૦ હા, બાઈ, તારાથી પ્રભુમાં મને આનંદ થાય; ખ્રિસ્તતમાં મારું હૃદય શાંત કર.

૨૧ તું મારું કહેલું માનીશ એવો ભરોસો રાખીને તારા પર આ પત્ર લખું છું, કેમ કે હું જાણું છું કે, જે હું કહું છું તે કરતાં પણ તું વધારે કરીશ. ૨૨ સારુ, મારે માટે રહેવાની વ્યવસ્થા તૈયાર રાખજે. કેમ કે મને આશા છે કે તમારી પ્રાર્થનાઓથી મારે તમારી પાસે આવવાનું થશે.

**છેલ્લી સલાહ**

૨૩ એપાફાસ, ખ્રિસ્ત ઈસુમાં ભારો સાથી બંદીવાન, ૨૪ સેવાકાર્યમાં ભારા સાથીદાર  
માર્ક, આરિસ્તાર્ખસ, દેમાસ તથા લૂકે સર્વ તને ક્ષેમકૃશળ કહે છે.

૨૫ આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તની કૃપા તમારા આત્માની સાથે હો. આમીન.

The Epistle to the  
Hebrews  
**હિન્દુ ઓને પત્ર**

**ઇંખરનું વયન તેમના પુત્ર મારફતે**

**૧** પ્રાચીન કાળમાં પ્રબોધકો દ્વારા આપણા પૂર્વજોની સાથે ઇંખર અનેક વાર વિવિધ રીતે વાત કરી હતી. **૨** તે આ છેલ્લાં સમયમાં પુત્ર કે, જેમને તેમણે સર્વના વારસ ઠરાવ્યાં અને વળી જેમનાં વડે તેમણે વિશ્વ પરના લોકોને ઉત્પન્ન કર્યા, તેમના દ્વારા આપણી સાથે બોલ્યા છે. **૩** તેઓ ઇંખરના મહિમાનું તેજ તથા તેમના વ્યક્તિત્વની આબેદ્ધબ પ્રતિમા છે, પોતાના પરાક્રમના શાંદથી તેઓ સર્વને નિભાવી રાખે છે; તેઓ આપણા પાપનું પ્રાયશ્ચિત કરી, આપણને શુદ્ધ કરી, મહાન પિતાની જમણી તરફ ઉચ્ચસ્થાગે બિરાજેલા છે.

**ઇંખરના પુત્રનું અજોડપણું**

**૪** તેમને સ્વર્ગદૂતો કરતાં જેટલાં પ્રમાણમાં ઉચ્ચતમ નામ વારસામાં માયું છે, તેટલાં પ્રમાણમાં તે તેઓ કરતાં ઉત્તમ છે. **૫** કેમ કે ઇંખરે સ્વર્ગદૂતોને કયારે એવું કર્યું કે, 'તું મારો દીકરો છે, આજે મેં તને જન્મ આપ્યો છે?' અને વળી, 'હું તેનો પિતા થઈશ અને તે મારો પુત્ર થશે?' **૬** વળી જથારે તે પ્રથમજનિતને દુનિયામાં લાવે છે, ત્યારે તે કહે છે કે, 'ઇંખરના સર્વ સ્વર્ગદૂતો તેમનું ભજન કરો!' **૭** વળી સ્વર્ગદૂતો સંબંધી તે એમ કહે છે કે, 'તે પોતાના સ્વર્ગદૂતોને વાયુરૂપ, અને પોતાના સેવકોને અરિનની જવાહારૂપ કરે છે.'

**૮** પણ પુત્ર વિષે તે કહે છે, 'ઓ ઇંખર, તમારં રાજ્યાસન સનાતન છે અને તમારો રાજ્યં નયાયનો દંડ છે. **૯** તમે નયાયીપણા પર પ્રેમ રાખ્યો છે અને અનન્યાય પર દેખ કર્યો છે, એ માટે ઇંખરે, એટલે તમારા ઇંખરે, તમને તમારા સાથીઓ કરતાં અધિક ગણીને આનંદરૂપી તેલથી અભિષિકત કર્યા છે.

**૧૦** વળી, ઓ પ્રભુ, તમે આરંભમાં પૃથ્વીનો પાયો નાખ્યો, અને આકાશો તમારા હાથની કૃતિ છે. **૧૧** તેઓ નાશ પામશે, પણ તમે કાથમ રહ્યો છો; તેઓ સર્વ વસ્ત્રની માર્ગક જીર્ણ થઈ જશે; **૧૨** તમે ઝલ્ભાની જેમ તેઓને વાળી લેશો; અને વસ્ત્રની જેમ તેઓ બદલાશે; પણ તમે એવા અને એવા જ છો, તમારાં વર્ષોનો કદી અંત આવશે નહિએ.'

**૧૩** પણ ઇંખરે કયા સ્વર્ગદૂતને કદી એમ કર્યું કે, 'હું તારા શત્રુઓને તારા પગ નીચે કચડું નહિએ, ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ?' **૧૪** શું તેઓ સર્વ સેવા કરનારા આત્મા નથી? તેઓને ઉજારનો વારસો પામનારાઓની સેવા કરવા માટે બહાર મોકલવામાં આવ્યા નથી?

૨

**મહાન ઉજાર**

**૧** તેથી જે વાતો આપણા સાંભળવામાં આવી તેનાથી આપણો કદી દૂર જઈએ નહિએ, તે માટે તેના પર આપણે વધારે કાળજીપૂર્વક ધ્યાન રાખવું જોઈએ.

**૨** કેમ કે જો સ્વર્ગદૂતો દ્વારા કહેલું વયન સત્ય ઠર્યું અને દરેક પાપ તથા આજ્ઞાબંગ કરનારાઓને થોરાં બદલો માયું, **૩** તો આપણે આ મહાન ઉજાર વિષે બેદરકાર

રહીએ તો શી શીતે બથીશું? તે ઉજારની વાત પહેલાં ઈશ્વરે પોતે કહી, પણ સાંભળનારાઓએ તેની ખાતરી અમને કરી આપી. <sup>૪</sup> ઈશ્વર પણ ચમત્કારિક ચિનનોથી, આજ્ઞાર્થકર્મોથી, વિવિધ પરાક્રમી કામોથી તથા પવિત્ર આત્માએ પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે આપેલાં દાનથી તેઓની સાથે સાક્ષી આપતા રહ્યાં છે.

### મહાન ઉજાર

<sup>૫</sup> કેમ કે જે આગામી થુગ સંબંધી અમે તમને કહીએ છીએ તેનું નિયંત્રણ તેમણે સ્વર્ગદૂતોને આધીન કર્યું નથી. <sup>૬</sup> પણ ગીતકર્તા દાઉંડ જણાવે છે કે, “માણસ વળી કોણ છે, કે તમે તેનું સમરણ કરો છો? અથવા મનુષ્યપુત્ર કોણ છે કે તમે તેની મુલાકાત લો છો?

<sup>૭</sup> તેમણે તેને થોડા સમય માટે સ્વર્ગદૂતો કરતાં ઉત્તરતો કર્યો છે; અને તેના ભરતક પર ભહિમા તથા માનનો મુગટ મૂકયો છે. તમારા હાથનાં કામ પર તેને અધિકાર આપ્યો છે. <sup>૮</sup> તમે સમગ્ર જૂણ્ણ તેના હાથમાં સૌપી છે; આમ બધું તેને સ્વાધીન કરવાથી તેને સુપ્રત કર્યું ના હોય એવું કંઈ બાકાત રાખ્યું નથી. પણ સધળું તેને સ્વાધીન કર્યું, એમ હજુ સુધી આપણી નજરે પડતું નથી.

<sup>૯</sup> પણ ઈશ્વરની ઝૂપાથી સઘળાં માણસને માટે ભૂતથું પામવાને અર્થે જેમને સ્વર્ગદૂતો કરતાં થોડીવાર સુધી ઉત્તરતા કરવામાં આવ્યા છે, અને મરણ સહેવાને લીધે જેમનાં પર ભહિમા તથા ગૌરવનો મુગટ મૂકવામાં આવ્યો, તે ઈસુને જોઈએ છીએ. <sup>૧૦</sup> કેમ કે જેમને માટે બધું છે, તથા જેમનાંથી સઘળાં ઉત્પન્ન થયાં છે, તેમને એ યોગ્ય હતું કે, તે ધણાં દીકરાઓને ભહિમામાં લાવતાં તેઓના ઉજારના અધિકારીને દુઃખ બોગવવાથી પરિપૂર્ણ કરે.

<sup>૧૧</sup> કેમ કે જે પવિત્ર કરે છે અને જે પવિત્ર કરાય છે, તે સઘળાં એકથી જ છે, એ માટે તે તેઓને ભાઈઓ કહેવાને શરમાતા નથી. <sup>૧૨</sup> તે કહે છે કે, “હું તમારું નામ ભાઈઓને પ્રગટ કરીશ, વિશ્વાસી સમુદ્દરથાં ગીત ગાતાં હું તમારી સ્તુતિ કરીશ.

<sup>૧૩</sup> હું તેમના પર ભરોસો ચાખીશ; વળી, જુઓ, હું તથા જે બાળકો ઈશ્વરે મને આપ્યાં છે તેઓ ભરોસો કરીશું.”

<sup>૧૪</sup> જેથી બાળકો માંસ તથા લોહીનાં બનેલાં હોય છે, માટે તે પણ તે જ શીતે તેઓના ભાગીદાર થયા, જેથી તે પોતે મરણ પામીને મરણ પર સત્તા ધરાવનારનો, એટલે શેતાનનો, નાશ કરે. <sup>૧૫</sup> અને મરણની બીકથી જે પોતાના આખા જીવનમર ગુલામ જેવા હતા તેઓને પણ મુક્ત કરે.

<sup>૧૬</sup> કેમ કે નિશ્ચે તે સ્વર્ગદૂતોની સહાય નથી કરતા, પણ ઈશ્વરિમનાં સંતાનની સહાય કરે છે. <sup>૧૭</sup> એ માટે તેમને બધી બાબતોમાં પોતાના ભાઈઓના જેવા થવું જોઈતું હતું, કે લોકોનાં પાપો માટે પ્રાયશ્ક્રિત કરવાને ઈશ્વરને લગતી બાબતો સંબંધી તેઓ દયાળું તથા વિશ્વાસુ પ્રમુખ થાજક થાય. <sup>૧૮</sup> કેમ કે તેમનું પરીક્ષણ થવાથી તેમણે એટલા માટે દુઃખ સહન કર્યું કે જેઓનું પરીક્ષણ થાય છે, તેઓને સહાય કરવાને તે સર્વશક્તિમાન છે.

### ૩

#### ઈસુ મૂસા કરતાં ચઢિયાતા

<sup>૧</sup> એ માટે, ઓ, સ્વર્ગીય તેડાના ભાગીદાર પવિત્ર ભાઈઓ, આપણે જે સ્વીકાર્યું છે તેના પ્રેરિત તથા પ્રમુખ થાજક ઈસુ પર તમે લક્ષ ચાખો. <sup>૨</sup> જેમ મૂસા પણ પોતાના આખા ધરમાં વિશ્વાસુ હતો, તેમ તેઓ પોતાના નીમનાર ઈશ્વર પ્રત્યે વિશ્વાસુ હતા.

**૩** કેમ કે જે પ્રમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વિશેષ ભાન મળે છે, તે પ્રમાણે મૂસા કરતાં વિશેષ ભાનથોરથ ઈસુને ગણવામાં આવ્યા છે. **૪** કેમ કે દરેક ઘર કોઈએ બાંધ્યું છે, પણ સમગ્ર ચૂષ્ણિના સર્જનહાર તો ઈંખર જ છે.

**૫** મૂસા તો જે વાત પ્રગટ થવાની હતી તેની ખાતરી આપવા માટે, સેવકની પેઢે ઈંખરના ઘરમાં વિશ્વાસુ હતા. **૬** પણ પ્રિસ્તત તો પુત્ર તરીકે ઈંખરના ઘર પર વિશ્વાસુ હતા; જો આપણે અંત સુધી હિંમત તથા આશામાં ગૌરવ રાખીને દૃઢ રહીએ તો આપણે તેમનું ઘર છીએ.

### ઈંખરના લોકો માટે વિશ્રાભ

**૭** એ માટે જેમ પવિત્ર આત્મા કહે છે તેમ, “આજે જો તમે ઈંખરની વાણી સાંભળો, **૮** તો જેમ કોધકાળો ઓટલે અરણથમાંના પરીક્ષણના દિવસોમાં તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ કર્યા તેમ ન કરો,

**૯** ત્યાં તમારા પૂર્વજોએ મને પારખવા ભારી કસોટી કરી; અને ચાણીસ વરસ સુધી મારાં કામો નિહાયાં. **૧૦** એ માટે તે પેઢી પર હું નારાજ થયો અને મેં કદ્યું કે, “તેઓ પોતાના હૃદયમાં સદા બટકી જઈને ખોટા ભાર્ગ જાય છે અને તેઓએ ભારા ભાર્ગ જાણ્યાં નહિં. **૧૧** માટે મેં ભારા કોધાવેશમાં પ્રણ લીધા કે તેઓ ભારા વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામશે નહિં.”

**૧૨** હવે ભાઈઓ, તમે સાવધાન થાઓ, જેથી તમારામાંના કોઈનું હૃદય અવિશ્વાસથી દુષ્ટ થાય અને તે જીવંત ઈંખરથી દૂર જાય. **૧૩** પણ જ્યાં સુધી ‘આજ’ કહેવાય છે, ત્યાં સુધી તમે દિનપ્રતિદિન એકબીજાને ઉત્તેજન આપો; કે પાપના કપટથી તમારામાંના કોઈનું હૃદય કઠણ થાય નહિં.

**૧૪** કેમ કે જો આપણે પ્રારંભનો આપણો વિશ્વાસ અંત સુધી ટકાવી રાખીએ, તો આપણે પ્રિસ્તતનાં ભાગીદાર થયા છીએ. **૧૫** કેમ કે એમ કદ્યું છે કે, ‘આજ જો તમે તેમની વાણી સાંભળો; તો જેમ કોધકાળો તમે પોતાનાં હૃદય કઠણ કર્યા તેમ ન કરો.

**૧૬** કેમ કે તે વાણી સાંભળ્યાં છતાં કોણે કોધ ઉત્પણ કર્યો? શું મૂસાની આગેવાનીમાં ભિસરમાંથી જેઓ બહાર નીકળ્યા તે બધાએ નહિં? **૧૭** વળી ચાણીસ વરસ સુધી તે કોનાં પર નારાજ થયા? શું જેઓએ પાપ કર્યું, જેઓનાં મૃતદેહ અરણથમાં પડ્યા રહ્યાં? **૧૮** જેઓએ વિશ્વાસ કર્યો નહિં તેઓ વગર કોને વિષે તેમણે સમ ખાઈને કદ્યું કે, ‘તેઓ ભારા વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામશે નહિં?’ **૧૯** આપણે જોઈએ છીએ કે અવિશ્વાસને કારણે તેઓ પ્રવેશ પામી શક્યા નહીં.

### ૪

**૧** એ માટે આપણે રરવું જોઈએ એમ ન થાય, કે તેમના વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામવાનું આશાવધન હજુ એવું ને એવું હોવા છતાં તમારામાંનો કોઈ કદાચ ત્યાં પહોંચવામાં નિષ્ફળ થાય. **૨** કેમ કે જેમ ઈરાયલીઓને તેમ આપણને પણ સુવાર્તા પ્રગટ કરવામાં આવેલી છે; પણ સાંભળોલી વાત તેઓને લાભકારક થઈ નહિં. જેઓએ ધ્યાન દઈને સાંભળ્યું તેઓની જાથે તેઓ વિશ્વાસમાં સહમત થયા નહિં.

**૩** આપણે વિશ્વાસ કરનારાઓ વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામીએ છીએ, જેમ તેમણે કદ્યું છે કે, ‘મેં ભારા કોધાવેશમાં સમ ખાધા કે, તેઓ ભારા વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામશે નહિં,’ જોકે કે કામો તો સૂષ્ણિના આરંભથી પૂર્ણ થયેલાં હતાં. **૪** કેમ કે સાતમાં દિવસ વિષે એક જગ્યાએ તેમણે એવું કહેલું છે કે, ‘સાતમે દિવસે ઈંખરે પોતાનાં સર્વ કામથી વિશ્રાભ લીધો.’ **૫** અને એ જ જગ્યાએ તે ફરી કહે છે કે, ‘તેઓ ભારા વિશ્રાભમાં પ્રવેશ પામશે નહિં.’

<sup>૬</sup> તેથી કેટલાકને તેમાં પ્રવેશ કરવાનું બાકી રહેલું છે અને જેઓને પહેલી સુવાર્તા પ્રગટ કરવામાં આવી હતી, તેઓએ આજ્ઞાભંગ કર્યો. તેથી તેઓ પ્રવેશ પામી શકયા નહિ, <sup>૭</sup> માટે એટલી બધી વાર પણ ફરી નીમેલો દિવસ ઠરાવીને જેમ અગાઉથી કહેવામાં આવ્યું તેમ તે દાઉદ કારા કહે છે કે, જો 'આજે તમે તેની વાણી સાંભળો, તો તમે તમારાં હૃદયોને કઠણ ન કરો.'

<sup>૮</sup> કેમ કે જો થહોશુઆએ તેઓને તે વિશ્રામ આપ્યો હોત, તો તે પણ બીજા દિવસ સંબંધી [ઈંઘરે] કર્યું ન હોત. <sup>૯</sup> એ માટે ઈંઘરના લોકોને માટે વિશ્રામનો વાર હજુ બાકી રહેલો છે. <sup>૧૦</sup> કેમ કે જેમ ઈંઘરે પોતાનાં કામોથી વિશ્રામ લીધો તેમ ઈંઘરના વિશ્રામમાં જેણે પ્રવેશ કર્યો છે, તેણે પણ પોતાનાં કામથી વિશ્રામ લીધો છે. <sup>૧૧</sup> એ માટે આપણે તે વિશ્રામમાં પ્રવેશવાને ખંતથી યટન કરીએ કે, એમ ન થાય કે આજ્ઞાભંગના એ જ ઉદાહરણ પ્રમાણે કોઈ પતિત થાય.

<sup>૧૨</sup> કેમ કે ઈંઘરનું વચન જુવંત, સમર્થ તથા બેધારી તરવાર કરતાં પણ વધારે લીક્ષણ છે, તે જુવ, આત્મા, સાંધા તથા ભજાને જુદાં કરે એટલે સુધી વીંધનારું છે; અને હૃદયના વિચારોને તથા લાગણીઓને પારખી લેનારું છે. <sup>૧૩</sup> ઉત્પણ્ણ કરેલું કંઈ તેની આગળ ગૃપ્ત નથી; પણ જેમની સાથે આપણાને કામ છે, તેમની દર્ઢિમાં આપણે સધળાં તદ્દન ઉઘાડાં છીએ.

### ઈંસુ અજોડ પ્રમુખયાજક

<sup>૧૪</sup> તો ઈંઘરના પુત્ર ઈંસુ જે સ્વર્ગમાં પ્રવેશ પામ્યા છે, એવા મહાન પ્રમુખ યાજક આપણાને મહયા છે, માટે આપણે જે સ્વીકાર્યું છે તેને દૃઢતારી પકડી રાખીએ. <sup>૧૫</sup> કેમ કે આપણી નિર્બંધતા પર જેમને દયા ન આવે એવા નહિ, પણ તે સર્વ પ્રકારે આપણી જેમ પરીક્ષણ પામેલા છતાં નિર્ણપાપ રહ્યા એવા આપણા પ્રમુખ યાજક છે. <sup>૧૬</sup> એ માટે દયા પામવાને તથા યોગ્ય સમયે સહાયને માટે કૃપા પામવા સારુ આપણે હિંમતથી કૃપાસનની પાસે આવીએ.

### પ

<sup>૧</sup> કેમ કે દરેક પ્રમુખ યાજક માણસોમાંથી પસંદ કરેલો હોવાને લીધે ઈંઘર સંબંધીની બાબતોમાં માણસોને સારું નીમેલો છે, એ માટે કે તે પાપોને સારુ અર્પણો તથા બલિદાન આપે; <sup>૨</sup> તે પોતે પણ નિર્બંધતારી દેચાયેલો છે. તેથી તે અજ્ઞાનીઓની તથા ભૂલ કરનારાઓની સાથે સહાનુભૂતિથી વર્તી શકે છે. <sup>૩</sup> તેથી તેણે જેમ લોકોને માટે તેમ પોતાને સારું પણ પાપોને લીધે અર્પણ કરવું જોઈએ.

<sup>૪</sup> હાણનની ભાફક જેને ઈંઘરે બોલાવ્યો હોથ તેના વિના અન્ય કોઈ પોતાને માટે આ સંભાન લેતો નથી. <sup>૫</sup> એ જ શીતે પ્રિસ્ટે પણ પ્રમુખ યાજક થવાનું માન પોતે લીધું નહિ, પણ જેણે તેમને કર્યું કે, તું મારો દીકરો છે, આજે મેં તને જન્મ આપ્યો છે,' તેમણે તેમને તે સંભાન આપ્યું.

<sup>૬</sup> વળી તે પ્રમાણે પણ બીજી જગ્યાએ પણ તે કહે છે કે, 'મેલખીસ્ટેટેકના નિયમ પ્રમાણે, 'તમે સનાતન યાજક છો.'

<sup>૭</sup> તેઓ મનુષ્યદેહધારી હતા એ સમયે પોતાને મૃત્યુમાંથી છોડાવવાને જે સર્વશક્તિમાન હતા, તેઓની પાસે ભોટે અવાજે, આંસુસહિત પ્રાર્થના તથા વિનંતી કર્યો અને તેમણે અધીનતારી ઈંઘરની વાતોને ભહિમા આપ્યો, માટે તેમની પ્રાર્થના સાંભળવામાં આવી; <sup>૮</sup> તે પુત્ર હતા તે છતાં પણ પોતે જે જે સંકટો સહ્યાં તેથી તે [પ્રિસ્ટે] આજ્ઞાપાલન શીખ્યા.

૯ અને પરિપૂર્ણ થઈને પોતાની આજાનું પાલન કરનારા સધળાંને માટે અનંત ઉદ્ધારનું કારણ બન્યા. ૧૦ ઈશ્વરે તેમને મેલ્ખીસેદેકનાં નિયમ પ્રમાણે પ્રમુખ યાજક જાહેર કર્યા.

### વિશ્વાસ-ત્યાગ સામે ચેતવણી

૧૧ આ મેલ્ખીસેદેક વિષે અમારે ઘણી ભાબતો કહેવાની છે, પણ અર્થ સમજાવવો અધ્યરો છે, કેમ કે તમે સાંભળવામાં ધીમા છે.

૧૨ કેમ કે આટલા સમયમાં તો તમારે ઉપદેશકો થવું જોઈતું હતું, પણ અત્યારે તો ઈશ્વરનાં વચ્ચનનાં પાથાના સિદ્ધાંત શાં છે, એ કોઈ તમને ફરી શીખવે એવી જરૂર ઊભી થઈ છે; અને તેમ એવા બાળક જેવા થયા છો કે જેને દૂધની અગત્ય છે અને જે ભારે ખોરાક પચાવી શકે તેમ નથી. ૧૩ કેમ કે જે દરેક દૂધ પીએ છે તે નિયાથીપણાની ભાબતો સંબંધી બિનઅનુભવી છે, કેમ કે આત્મિક જીવનમાં તે હજુ બાળક છે. ૧૪ પણ બીજુ બાજુ જેઓ પુષ્ટ છે, એટલે કે જેઓ સાચું અને ખોટું પારખવામાં હોશિયાર છે, તેઓને માટે ભારે ખોરાક છે.

### ૬

૧ માટે હવે, પ્રિસ્ત વિષેનાં પાથાના સિદ્ધાંતોનો ઉપદેશ જે આપણે અગાઉ શીખ્યા છીએ તેને રહેવા દઈને હવે આપણે સંપૂર્ણતા સુધી આગળ વધીએ; અને નિર્જીવ કામ સંબંધીના પસ્તાવાનો તથા ઈશ્વર પરના વિશ્વાસનો, ૨ બાપ્તિકમા સંબંધીના ઉપદેશનો, હાથ મૂકવાનો, મૃત્યુ પામેલાંથોના ભરણોત્થાનનો અને અનંતકાળના નિયાય્યૂક્તકાદાનો પાયો ફરીથી ન નાખીએ. ૩ જો ઈશ્વરની ઇચ્છા હોથ તો આપણે એ પ્રમાણે કરીશું.

૪ કેમ કે જેઓ એક વાર પ્રકાશિત થયા, જેઓએ સ્વર્ગીય દાનનો અનુભવ કર્યો, જેઓ પવિત્ર આત્માના ભાગીદાર પણ થયા, ૫ જેઓએ ઈશ્વરનું સારું વચ્ચન તથા આવનાર યુગના પરાક્રમનો અનુભવ કર્યો, ૬ અને ત્યાર પણી જેઓ તે વીકસી જઈને પતિત થયા, તેઓને ફરીથી પદ્ધતાપ કરાવવો એ શક્ય નથી, કેમ કે તેઓ ઈશ્વરના પુત્રને ફરીથી વધદ્દતંબે જડે છે અને જાહેરમાં તેમનું અપમાન કરે છે.

૭ જે જીવિન પોતા પર વારંવાર વરસેલા વરસાદનું શોષણ કરે છે, અને જેઓ તેને ખેડે છે તેઓને માટે ઉપયોગી વનસ્પતિ ઉપજાવે છે, તેને ઈશ્વર આશીર્વાદ આપે છે.

૮ પણ જે કાંટા તથા ઝાંખરાં ઉપજાવે છે, તે જીવિન નાપસંદ થયેલી તથા શાપિત કરાયેલી છે; અંતે તેને બાળી નાખવામાં આવશે.

૯ પણ પ્રિય બંધુઓ, જોકે અમે એવું કહીએ છીએ તોપણ તમારા સંબંધી એનાં કરતાં સારી તથા ઉદ્ધારને લગતી ભાબતોનો અમને ભરોસો છે. ૧૦ કેમ કે ઈશ્વર તમારા કામને તથા તેમના નામ પ્રત્યે તમે જે પ્રેમ બતાવ્યો છે; અને સંતોની જે સેવા કરી છે અને હજુ કરો છો તેને ભૂલી જાય એવા અન્યાયી નથી.

૧૧ અને અમે અંતઃકરણપૂર્વક ઇચ્છા રાખીએ છીએ, કે તમારામાંનો દરેક, આશામાં પરિપૂર્ણ થવાને અર્થે, એવો જ ઉત્સાહ અંત સુધી દર્શાવી રાખે, ૧૨ માટે તમે મંદ ન પડો, પણ જેઓ વિશ્વાસ તથા ધીરજથી વચ્ચનોના વારસ છે, તેઓનું અનુસરણ કરો.

### ઈશ્વરનું ખાતરીભર્યું વચ્ચન

૧૩ કેમ કે ઈશ્વરે ઈશ્વરિભને વચ્ચન આપ્યું ત્યારે પોતાના કરતાં કોઈ મોટો ન હતો કે જેનાં સમ તે ખાય, માટે તેણે પોતાના જ સમ ખાઈને કર્યું કે, ૧૪ ખરેખર હું તને આશીર્વાદ આપીશ જ, અને તારાથી મહાન પ્રજા ઉત્પજી કરીશ.' ૧૫ એ પ્રમાણે, ધીરજ રાખ્યા પણી તે વચ્ચનનું ફળ પામ્યો.

૧૬ માણસો પોતાના કરતા જેઓ શ્રેષ્ઠ હોય છે તેઓના સમ ખાય છે અને સોગનથી તેઓનાં સઘળાં વિવાદનો અંત આવે છે. ૧૭ તે પ્રમાણે ઈંઘર પોતાના સંકલપની નિશ્ચયતા, આશાવચનના વારસોને બતાવવા ચાહતા સમ ખાઈને મદ્યસ્થ બન્યા, ૧૮ એ માટે કે જે વચન તથા સમ જેમાં ઈંઘરથી જૂઠું બોલી શકતું નથી, એવી બે નિશ્ચળ વાતોથી આપણાને, એટલે આગળ મૂકેલી આશા પકડવા સારુ આશ્રયને માટે દોડનારાંને, પુષ્કળ પ્રમાણમાં ઉત્તેજન મળે.

૧૯ તે આશા આપણા આત્માને સારુ લંગર સરખી, સુરક્ષિત તથા ભરોસાપાત્ર અને પડદા પાછળના સ્થાનમાં પ્રવેશ કરનારી છે. ૨૦ ત્યાં ઈંસૂએ અગ્રેસર થઈને આપણે માટે પ્રવેશ કર્યો છે, અને મેલ્ઝીસેદેકના નિયમ પ્રમાણે તે સદાને માટે પ્રમુખ યાજક થયા છે.

## ૭

### મેલ્ઝીસેદેક યાજક

૧ આ મેલ્ઝીસેદેક, શાલેમનો રાજ અને પરાતપર ઈંઘરનો યાજક હતો, જથારે ઇંગ્રિઝ રાજાઓની હત્યા કરીને પાછો આવ્યો, ત્યારે તેણે તેને મળીને આશીર્વાદ આપ્યો; ૨ અને ઇંગ્રિઝે લડાઈમાં જે મેટાયું હતું તેનો દસ્મો ભાગ તેને આપ્યો. તેના નામનો પહેલો અર્થ તો 'ન્યાયિપણાનો રાજ,' પછી 'શાલેમનો રાજ,' એટલે 'શાંતિનો રાજ' છે. ૩ તે પિતા વગરનો, માતા વગરનો અને વંશવાળી વગરનો હતો, તેના આર્દેભનો સમય કે આયુષ્યનો અંત ન હતો, પણ તે ઈંઘરના પુત્રના જેવો સદા યાજક રહે છે.

૪ તો જેને આદિપિતા ઇંગ્રિઝે લૂટમાંનો દસ્મો ભાગ આપ્યો, તે કેવો મહાન હશે એનો વિચાર કરો. ૫ અને ખરેખર, લેવીના સંતાનમાંના જેઓ યાજકપદ પામે છે, તેઓને લોકોની પાસેથી એટલે ઇંગ્રિઝથી ઉત્પન્ન થયેલા પોતાના ભાઈઓની પાસેથી, નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દસ્મો ભાગ લેવાની આજ્ઞા છે ખરી; ૬ પણ જે તેઓની વંશવાળીનો ન હતો, તેણે ઇંગ્રિઝની પાસેથી દસ્મો ભાગ લીધો અને જેને વચનો મધ્યાં હતાં તેને તેણે આશીર્વાદ આપ્યો.

૭ હવે, મોટો નાનાને આશીર્વાદ આપે છે તેમાં તો કંઈ પણ વાંધો નથી. ૮ અહીંથાં યધૂદી યાજકો જેઓ મૃત્યુપાત્ર છે તે આ દસ્મો ભાગ લે છે; પણ ત્યાં જેનાં સંબંધી સાક્ષી આપેલી છે, કે તે જીવંત છે, તે લે છે. ૯ અને એમ પણ કહેવાય છે કે, જે લેવી દસ્મો ભાગ લે છે, તેણે પણ ઇંગ્રિઝની ભારફતે દસ્મો ભાગ આપ્યો; ૧૦ કેમ કે જથારે મેલ્ઝીસેદેક તેના પિતાને મધ્યો, ત્યારે તે પોતાના પિતાનાં અંગમાં હતો.

૧૧ એ માટે જો લેવીના યાજકપણાથી પરિપૂર્ણતા થઈ હોત, કેમ કે તે દારા લોકોને નિયમશાસ્ત્ર મધ્યું હતું, તો હારુનના નિયમ પ્રમાણે ગણાયેલો નહિ, એવો બીજો યાજક મેલ્ઝીસેદેકના નિયમ અનુસાર ઉત્પન્ન થાય એની શી અગત્ય હતી? ૧૨ કેમ કે યાજકપદ બદલાયાથી નિયમ પણ બદલાવાની જરૂર છે.

૧૩ કેમ કે જે સંબંધી એ વાતો કહેવાયેલી છે, તે અન્ય કુળનો છે, તેઓમાંના કોઈએ યજવેદીની સેવા કરી નથી. ૧૪ કેમ કે એ સ્પષ્ટ છે, કે યધૂદાના કુળમાં આપણા પ્રભુનો જન્મ થથો, તે કુળમાંના યાજકપદ સંબંધી મૂસાએ કશું કટ્યું નથી.

### મેલ્ઝીસેદેક જેવો બીજો યાજક

૧૫ હવે જે મેલ્ઝીસેદેકના જેવો, એટલે કે જગિક આજ્ઞાના દારા ધોરણ પ્રમાણે નહિ પણ અવિનાશી જીવનનાં સામર્થ્ય પ્રમાણે; ૧૬ બીજો એક યાજક ઊભો થથો છે, તો આ બાબત વિષે સ્પષ્ટ થાય છે. ૧૭ કેમ કે એવી સાક્ષી આપવામાં આવેલી છે કે, મેલ્ઝીસેદેકના નિયમ પ્રમાણે 'તમે સનાતન યાજક છો.'

<sup>૧૮</sup> કેમ કે અગાઉની આજા અશક્ત તથા નિરૂપયોગી હતી તે માટે તે રદ કરવામાં આવે છે. <sup>૧૯</sup> (કેમ કે નિયમશાસ્ત્રથી કશું પરિપૂર્ણ થયું નથી), અને જેને બદલે જેનાંથી આપણે ઈશ્વરની પાસે જઈ શકીએ, એવી વધારે સારી આશાનો ઉદ્ભવ થાય છે.

<sup>૨૦</sup> પણ આ તો સમ વગર આપવામાં આવ્યું નહોતું. બીજા તો સમ વગર યાજક થયા છે તે વિશેષ સારી છે કેમ કે તે વિશેનું વચન સમ વગર આપવામાં આવ્યું નહોતું, <sup>૨૧</sup> પણ આ તો સમથી થાય છે, એટલે જેમણે તેમને કદયું કે, 'પ્રભુએ સમ ખાદ્યા, અને તે પસ્તાવો કરનાર નથી, કે તું સનાતન યાજક છે, આવી શીતે તે તેમનાંથી યાજક થયા.'

<sup>૨૨</sup> તે જ પ્રમાણે ઈશ્વર સારા કરારની ખાતરી થયા છે. <sup>૨૩</sup> જેઓ યાજક થયા તેઓ પુષ્કળ પ્રમાણમાં હતા ખરા, કેમ કે મૃત્યુને લીધે તેઓ સદા રહી શક્યા ન હતા. <sup>૨૪</sup> પણ ઈશ્વર તો સદાકાળ રહે છે, માટે તેમનું યાજકપદ અવિકારી છે.

<sup>૨૫</sup> માટે જેઓ તેમની મારફતે ઈશ્વરની પાસે આવે છે, તેઓનો સંપૂર્ણ ઉજાર કરવાને ઈશ્વર સમર્થ છે. કેમ કે દરેકને માટે મદ્યસ્થી કરવાને તેઓ સદા જીવંત રહે છે. <sup>૨૬</sup> તેમના જેવા પ્રમુખ યાજકની આપણાને જીર્ણ હતી, તે પવિત્ર, નિર્દોષ, નિષ્કલંક, પાપીઓથી તદ્દન અલગ છે, અને તેમને આકાશ કરતાં વધારે ઉચ્ચસ્થાને બિરાજવામાં આવેલા છે.

<sup>૨૭</sup> પ્રથમ પ્રમુખ યાજકોની માફક તે પોતાના પાપોને સારુ, પણ લોકોના પાપોને સારુ નિત્ય બલિદાન આપવાની તેમને અગત્ય નથી; કેમ કે તેમણે, પોતાનું અર્પણ કરીને એક જ વખતમાં એ કાર્ય પૂર્ણ કર્યું છે. <sup>૨૮</sup> કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર નબળા માણસોને પ્રમુખ યાજકો ઠરાવે છે; પણ નિયમશાસ્ત્ર પણ જે સમનું વચન છે તે તો સદાને માટે સંપૂર્ણ કરેલા પુત્રને પ્રમુખ યાજક ઠરાવે છે.

## ૮

### આપણો પ્રમુખયાજક - ઈશ્વર જીસ્ત

<sup>૧</sup> હવે જે વાતો અમે કહીએ છીએ, તેનો સારાંશ એ છે, કે આપણાને એવા પ્રમુખ યાજક મહયા છે, કે જે સ્વર્ગમાં ઈશ્વરના મહત્વના રાજ્યાસનની જમણી તરફ બિરાજમાન છે. <sup>૨</sup> પવિત્રસ્થાનનો તથા જે ખરો મંડપ માણસોએ નહિ, પણ પ્રભુએ બાંધેલો છે, તેના તે સેવક છે.

<sup>૩</sup> દરેક પ્રમુખ યાજક અર્પણો તથા બલિદાન આપવા માટે નિમાયેલા છે; માટે તેમની પાસે પણ અર્પણ કરવાનું કંઈ હોય એ જીર્ણ છે. <sup>૪</sup> વળી જો તે પૂઢ્યી પર હોત, તો તે યાજક હોત જ નહિ; કેમ કે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે અર્પણો કરનારા યાજકો તો અહીં છે જ; <sup>૫</sup> જેઓ સ્વર્ગમાંની વરસ્તુઓની પ્રતિમા તથા પ્રતિષ્ઠાયાની સેવા કરે છે, કેમ કે જેમ મૂસા જથારે મંડપ ઊભો કરવાનો હતો ત્યારે તેને ઈશ્વરે કદયું કે, 'જે નમૂનો તને પહાડ પર બતાવ્યો હતો, તે પ્રમાણે તમામ બાબતોની રચના કાળજીપૂર્વક કર.'

<sup>૬</sup> પણ હવે જેમ જીસ્ત વધારે સારાં વચનોથી ઠરાવેલા અને વધારે સારા કરારના મદ્યસ્થ છે, તેમ તેમને વધારે સારાં સેવાકાર્ય કરવાનું મહયું. <sup>૭</sup> કેમ કે જો તે પહેલા કરારમાં દોષ ન હોત, તો બીજા કરારને માટે સ્થાન શોધવાની જીર્ણ રહેત નહિ.

<sup>૮</sup> પણ દોષ કાઢતાં ઈશ્વર તેઓને કહે છે કે, 'જુઓ, પ્રભુ એમ કહે છે કે, એવા દિવસો આવે છે, કે જેમાં હું ઇગરાયલના લોકોની સાથે તથા યહુદિયા લોકોની સાથે નવો કરાર કરીશ. <sup>૯</sup> તેઓના પૂર્વજીઓને મિસર દેશમાંથી બહાર લાવવા માટે જે દિવસે મેં તેઓનો હોય કારણ કે તેઓ મારા કરાર મુજબ ચાલ્યા નહિ એટલે મેં તેઓ સંબંધી કરી પરવા કરી નહિ, એવું પ્રભુ કહે છે!'

**૧૦** કેમ કે પ્રભુ કહે છે કે, 'તે દિવસો પણી, ઇંગરાયલના સંતાનોની સાથે જે કરાર હું કરીશ, તે આ છે; હું મારા નિયમો તેઓના મનમાં મૂકીશ અને તે તેઓના હૃદયપટ પર તે લખીશ હું તેઓનો ઈંઘર થઈશ અને તેઓ મારા લોક થશે.

**૧૧** હવે પણી 'પ્રભુને ઓળખ' એમ કહીને દરેક પોતાના પડોશીને, તથા દરેક પોતાના ભાઈને શીખવશે નહીં, કેમ કે તેઓમાંના નાનાથી તે મોટા સુધી, સર્વ મને [પ્રભુને] ઓળખશે. **૧૨** કેમ કે તેઓના અન્યાય પ્રત્યે હું દયાળું થઈશ અને તેઓનાં પાપોનું સમરણ હું ફરી કરીશ નહિં.'

**૧૩** તો, 'નવો કરાર' એવું કહીને તેમણે પહેલા કરારને જુનો ઠરાવ્યો છે. પણ જે જુનું તથા જર્જરિત થતું જાય છે તે નાશ પામવાની તૈયારીમાં છે.

## ૬

### પૂઢ્યી પરની અને આકાશી આરાધના

**૧** હવે પહેલા કરારમાં પણ ભજનસેવાના વિધિઓ તથા જગ્યિક પવિત્રસ્થાન પણ હતું ખર્ચ. **૨** કેમ કે મંડપ તૈયાર કરાયેલો હતો, તેના આગળના ભાગમાં દીવી, મેજ તથા અર્પણ કરેલી રોટલી હતી, તે પવિત્રસ્થાન કહેવાતું હતું.

**૩** અને પડદાની પાછળ બીજો ભાગ હતો, તે પરમપવિત્રસ્થાન કહેવાતું હતું. **૪** તેમાં સોનાની ધૂપવેદી તથા ચારે તરફ સોનાથી મટેલી કરારની પેટી હતી, એ પેટીમાં માદ્ધાથી બરેલું સોનાનું પાત્ર તથા હાલુનની કળી કૂટેલી લાકડી તથા કરારના શિલાપટ હતા, **૫** અને તે પર ગૌરવી કળબિમ હતા, તેઓની છાયા દયાસન પર પડતી હતી; હમણાં તેઓ સંબંધી અમારાથી વિગતવાર કહેવાય એમ નથી.

**૬** હવે ઉપર દર્શાવ્યાં મુજબ બધું તૈયાર થયા બાદ થાજકો કરાર કોશના આગળના ભાગમાં સેવા કરવાને નિત્ય જાય છે. **૭** પણ બીજી ભાગમાં વર્ષમાં એક જ વાર ફુકત પ્રમુખ થાજક જતો હતો; પણ તે લોહીનું અર્પણ કર્યા વિના જઈ શકતો ન હતો, જે તે પોતાના માટે તથા લોકોના અપરાધને માટે અર્પણ કરતો હતો;

**૮** તેથી પવિત્ર આત્મા એવું જણાવે છે કે જ્યાં સુધી પહેલો મંડપ હજુ ઊભો છે ત્યાં સુધી પરમપવિત્રસ્થાનનો ભાર્ગ ખુલ્લો થયેલો નથી. **૯** વર્તમાનકાળને સારુ તે [મંડપ] ઉપમાર્ગપ હતો, જે પ્રમાણે આ પ્રકારનાં અર્પણો તથા બલિદાનો આપવામાં આવ્યા હતાં, ભજન કરનારનું અંતકરણ સંપૂર્ણ શુદ્ધ કરવાને અસમર્થ હતાં. **૧૦** તેઓ, ખાવા, પીવા તથા અનેક પ્રકારની સ્નાનકિયા સાથે કેવળ શારીરિક વિધિઓ જ હતા, તે સુધારાનો થુગ આવવાના સમય સુધી જ ચાલવાના હતા.

**૧૧** ખ્રિસ્ત, હવે પણી થનારી સર્વ બાબતો સંબંધી પ્રમુખ થાજક થઈને, હાથથી તથા પૂઢ્યી પરના પદાર્થોથી બનાવેલ નહિ એવા અતિ ભહાન તથા અધિક સંપૂર્ણ મંડપમાં થઈને, **૧૨** બકરાના તથા વાણરાના લોહીથી નહિ, પણ પોતાના જ રકતથી, માણસોને માટે અનંતકાળિક ઉદ્ઘાર મેળવીને તે પરમપવિત્રસ્થાનમાં એક જ વાર ગથા હતા.

**૧૩** કેમ કે જો બકરાનું લોહી, ગોધાઓનું લોહી તથા વાણરાની ચાખ, અપવિત્રો પર છાંટવાથી તે શરીરને શુદ્ધ અને પવિત્ર કરે છે, **૧૪** તો ખ્રિસ્ત, જે અનંતકાળિક આત્માથી પોતે ઈંઘરને દોષ વગરનું અર્પણ થયા, તેમનું રકત તમારાં અંતકરણને જીવંત ઈંઘરને બજવા માટે નિર્ઝર્વ કામો કરતાં કેટલું વિશેષ શુદ્ધ કરશે? **૧૫** માટે પહેલા કરારના સમયે જે ઉલ્લંઘનો કરવામાં આવ્યા હતાં, તેના ઉદ્ઘારને માટે પોતે બલિદાન આપે [મરણ આપે] અને જેઓને તેડવામાં આવ્યા છે તેઓને અનંતકાળના વારસાનું વચ્ચે પ્રાપ્ત થાય માટે તે નવા કરારના મધ્યસ્થ છે.

૧૬ કેમ કે જ્યાં વસ્તિયતનામું છે, ત્યાં વસ્તિયતનામું કરનારનું મૃત્યુ થાય એ જરૂરી છે. ૧૭ કેમ કે વસ્તિયતનામાનો અમલ ભાણસના મૃત્યુ પણી થાય છે; એ વસ્તિયતનામું કરનાર શુદ્ધિ હોય ત્યાં સુધી કદી તે ઉપયોગી હોય ખરું?

૧૮ એ માટે પહેલા કરારની પ્રતિષ્ઠા પણ રક્ત વિના થઈ ન હતી. ૧૯ કેમ કે મૂસાએ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે દરેક આજ્ઞા સર્વ લોકોને કલી સંબળાવી પણી, પાણી, કિરમજી ઊન તથા ઝૂફાસહિત વાણરડાનું તથા બકરાનું લોહી લીધું, અને તેને પુસ્તક પર તથા સર્વ લોકો પર પણ છાંટીને કલ્યું કે, ૨૦ એ કરાર ઈશ્વરે તમને ઠચાવી આપ્યો છે તેનું રક્ત એ જ છે.

૨૧ તેણે તે જ ચીતે મંડપ પર તથા સેવાના સઘણાં પાત્રો પર પણ લોહી છાંટ્યું હતું. ૨૨ નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે ધાર્થું કદીને સઘળી વસ્તુઓ રક્તલારા શુદ્ધ કરાય છે અને રક્ત વહેવડાયા વગર પાપની ભાફી ભટી નથી.

### પ્રભુ ઈસુનું બલિદાન પાપ દૂર કરે છે

૨૩ સ્વર્ગમાંની વસ્તુઓના નમૂનાનાં પદાર્થોને આવી ચીતે શુદ્ધ કરવાની અગત્ય હતી, પણ આકાશી વસ્તુઓને તે કરતાં વધારે સારા બલિદાનોથી શુદ્ધ કરવામાં આવે એવી અગત્ય હતી. ૨૪ કેમ કે ખ્રિસ્ત હાથે બનાવેલાં પવિત્રસ્થાન કે કે સત્યનો નમૂનો છે તેમાં ગયા નથી, પણ સ્વર્ગમાં જ ગયા છે, એ માટે કે તે હમણાં આપણે માટે ઈશ્વરની સમક્ષ હાજર થાય.

૨૫ જેમ અગાઉ પ્રમુખ યાજક બીજાનું લોહી લઈને દર વર્ષ પરમપવિત્રસ્થાનમાં જતો હતો, તેમ તેને વાર્દવાર પોતાનું બલિદાન અર્પણ કરવાની જરૂરિયાત રહી નથી. ૨૬ કેમ કે જો એમ હોત, તો સૂર્યિના આરંભથી ધારી વખત તેમને દુઃખ સહન કરવાની જરૂરિયાત ઊભી થાત; પણ હવે છેલ્લાં સમયમાં પોતાના બલિદાનથી પાપને દૂર કરવા માટે તેઓ એક જ વખત પ્રગટ થયા.

૨૭ જેમ ભાણસોને એક વખત મરવાનું, અને ત્યાર બાદ તેઓનો નયાય થાય એવું નિર્માણ થયેલું છે. ૨૮ તેમ ખ્રિસ્તે ધારાંઓનાં પાપ ભાથે લેવા માટે એક જ વખત પોતાનું બલિદાન આપ્યું. જેઓ તેમની વાડ જુએ છે તેઓના સંબંધમાં ઉદ્ધારને અર્થે તે બીજુ વખત પાપ વગર પ્રગટ થશે.

### ૧૦

૧ કેમ કે જે સારી વસ્તુઓ થવાની હતી તેની પ્રતિષ્ઠાયા નિયમશાસ્ત્રમાં છે ખરી, પણ તે વસ્તુઓની ખરી પ્રતિમા તેમાં નહોંતી, માટે જે બલિદાનો વર્ષોવર્ષ તેઓ હંમેશા કરતા હતા તેથી તેઓથી ત્યાં આવનારાઓને પરિપૂર્ણ કરવાને નિયમશાસ્ત્ર કદી સમર્થ નહોંતું. ૨ જો એમ હોત, તો બલિદાનો કરવાનું શું બંધ ન થાત? કેમ કે એક વખત પવિત્ર થયા પણી બજન કરનારાઓનાં અંતકરણમાં ફરી પાપોની કંઈ અંતવાસના થાત નહિ. ૩ પણ તે બલિદાનોથી વર્ષોવર્ષ પાપોનું ફરીથી સમર્ણ થયા કરે છે. ૪ કેમ કે ગોધાઓનું તથા બકરાઓનું લોહી પાપો દૂર કરવાને સમર્થ નથી.

૫ એ માટે દુનિયામાં આવતાં જ તે કહે છે, 'તમે બલિદાન તથા અર્પણાની ઇચ્છા રાખી નહિ, પણ મારે મારે તમે શરીર તૈયાર કર્યું છે. ૬ દહનાર્પણ તથા પાપાર્થાર્પણથી તમે પ્રસન્ન થતાં ન હતા. ૭ ત્યારે મેં કલ્યું કે, 'ઓ ઈશ્વર, જુઓ, શાસ્ત્રના પુસ્તકમાં મારા સંબંધી લખ્યું છે, તમારી ઇચ્છા પૂર્ણ કરવાને હું આવ્યો છું.'

૮ ઉપર જ્યારે તેમણે કલ્યું કે, 'બલિદાનો, અર્પણો, દહનાર્પણો, પાપાર્થાર્પણો જે નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણે કરાય છે તેઓની ઇચ્છા રાખી નહિ અને તેઓથી તમે પ્રસન્ન

થતાં ન હતા. <sup>૯</sup> ત્યારે તેમણે કદયું કે, 'જો, તમારી ઈચ્છા પૂર્ણ કરવાને હું આવું છું,' બીજાને સ્થાપવા સારુ પહેલાને તે રદ કરે છે. <sup>૧૦</sup> તે ઈચ્છા વડે ઈસુ ખ્રિસ્તનું શરીર એક જ વખત અર્પણ થયાથી આપણાને પવિત્ર કરવામાં આવ્યા છે.

<sup>૧૧</sup> દરેક યાજક નિત્ય સેવા કરતાં તથા એ ને એ જ બલિદાનો વારંવાર આપતા ઊભો રહે છે, પરંતુ એ બલિદાનો પાપોને દૂર કરવાને કદાપિ સ્ક્રિમ નથી. <sup>૧૨</sup> પણ ઈસુ તો, પાપોને કાજે એક બલિદાન સદાકાળને માટે આપીને, ઈશ્વરની જમણી તરફ બિરાજેલા છે. <sup>૧૩</sup> હવે પછી તેમના વેરીઓને તેમના પગ નીચે કચડવામાં આવે ત્યાં સુધી તે રાહ જુએ છે. <sup>૧૪</sup> કેમ કે જેઓ પવિત્ર કરાય છે તેઓને તેમણે એક જે અર્પણથી સદાકાળને માટે પરિપૂર્ણ કરી દીધાં છે.

<sup>૧૫</sup> પવિત્ર આત્મા પણ આપણાને સાક્ષી આપે છે, કેમ કે તેમણે કદયું હતું કે, <sup>૧૬</sup> 'તે દિવસોમાં જે કરાર હું તેઓની સાથે કરીશ તે એ જ છે કે, હું મારા નિયમો તેઓના હૃદયપટ પર લખીશ અને તેઓના મનમાં મૂકીશ, એમ પ્રભુ કહે છે.'

<sup>૧૭</sup> પછી તે કહે છે કે, 'તેઓનાં પાપ તથા તેઓના અન્યાયને હું ફરી યાદ કરીશ નહિ.'

<sup>૧૮</sup> હવે જ્યાં તેઓના પાપ માફ થયા છે, ત્યાં ફરી પાપને સારુ બીજા અર્પણાની જરૂરિયાત નથી.

### પ્રભુ ઈસુનું બલિદાન પાપ દૂર કરે છે

<sup>૧૯</sup> મારા ભાઈઓ, તેણે આપણે માટે પડદામાં થઈને, એટલે પોતાના શરીરમાં થઈને, એક નવો તથા જીવતો ભાર્ગ ઉધાર્યો છે. <sup>૨૦</sup> તે ભાર્ગમાં થઈને ઈસુના રક્તબારા પરમપવિત્રસ્થાનમાં પ્રવેશ કરવાને આપણાને હિંમત છે; <sup>૨૧</sup> વળી ઈશ્વરના ઘર પર આપણે માટે એક મોટો યાજક છે, <sup>૨૨</sup> તેથી દુષ્પ અંતકાંશથી છૂટવા માટે હૃદયો પર છંટકાવ પામીને તથા સ્વચ્છ પાણીથી શરીર ધોઈને, આપણે ખરા હૃદયથી અને વિશ્વાસના પૂરા નિશ્ચય સાથે ઈશ્વરના સાન્નિધ્યમાં જઈએ.

<sup>૨૩</sup> આપણે આશાની કરેલી કબૂલાતમાં કદ રહીએ, કેમ કે જેમણે આશાવચન આપ્યું તે વિશ્વાસપાત્ર છે. <sup>૨૪</sup> પ્રેમ રાખવાને તથા સારાં કામ કરવા માટે પરસ્પર ઉતેજન પ્રાપ્ત થાય માટે આપણે એકબીજાનો વિચાર કરીએ. <sup>૨૫</sup> જેમ કેટલાક કરે છે તેમ આપણે એકઠા ભટવાનું પડતું ન મૂકીએ, પણ આપણે એકબીજાને ઉતેજન આપીએ; અને જેમ જેમ તમે તે દિવસ પાસે આવતો નિહાળો તેમ તેમ તમે વિશેષ પ્રથત્ન કરો.

<sup>૨૬</sup> કેમ કે આપણાને સત્યની ઓળખ પ્રાપ્ત થયા પછી પણ જો આપણે જણીજોઈને પાપ કરીએ, તો હવે પછી પાપોને માટે બીજું બલિદાન રહેતું નથી, <sup>૨૭</sup> પણ ન્યાયચૂકાદાની ભયાનક પ્રતિક્રિયા તથા વેરીઓને ખાઈ જનાર અરિનનો કોપ એ જ બાકી રહેલું છે.

<sup>૨૮</sup> કોઈ મૂસાના નિયમશાસ્ત્રનું ઉલ્લંઘન કરતો, તેના પર દથા રખાતી ન હતી, પણ એ કે ત્રણ જણાની સાક્ષીથી તેને મોતની સથ કરવામાં આવતી હતી. <sup>૨૯</sup> તો જેણે ઈશ્વરના પુત્રને પગ નીચે કચડ્યા છે અને કરારના જે રક્તથી પોતે પવિત્ર થયા હતા તેમને અશુદ્ધ ગણ્યા છે અને જેણે કૃપાના આત્માનું અપમાન કર્યું છે, તે કેટલી બધી સખત શિક્ષાને પાત્ર થશે, તે વિષે તમે શું ધારો છો?

<sup>૩૦</sup> કેમ કે 'બદલો વાળવો એ મારું કામ છે, હું બદલો વાળી આપીશ.' ત્યાર બાદ ફરી, 'પ્રભુ પોતાના લોકોનો ન્યાય કરશે,' એવું જેમણે કદયું તેમને આપણે ઓળખીએ છીએ. <sup>૩૧</sup> જીવતા ઈશ્વરના હાથમાં પડવું એ અતિ ભયંકર છે.

<sup>૩૨</sup> પણ પહેલાના દિવસોનું સ્મરણ કરો, કે જેમાં તમે પ્રકાશિત થયા પછી, <sup>૩૩</sup> પહેલાં તો નિંદાઓથી તથા સંકટથી તમે અપમાનજ્ઞપ જેવા થયા અને પછી તો જેઓને

સતાવાથા હતા તેઓના ભાગીદાર થઈને દુઃખોનો ભારે હુમલો સહન કર્યો. <sup>૩૪</sup> કેમ કે જેઓ બંધનમાં હતા તેઓ પ્રત્યે તમે કરુણા દર્શાવી અને તમારી સંપત્તિની લુંટ કરાઈ તેને તમે આનંદથી સહન કર્યું, કેમ કે તમે એ જાણતા હતા, કે તમારે માટે તેના કરતા વધારે યોગ્ય તથા સર્વકાળ રહેનાંનું ધન સ્વર્ગમાં રાખી મૂકવામાં આવેલું છે.

<sup>૩૫</sup> એ માટે તમારા વિજ્ઞાસના ફળજીપી જે મોટો બદલો તમને મળવાનો છે, તેને નાખી ન દો. <sup>૩૬</sup> કેમ કે ઈશ્વરની ઇરણ પ્રમાણે વત્યા પણી તમને આશાવચનનું ફળ મળો, માટે તમારે ધીરજ રાખવાની જરૂર છે. <sup>૩૭</sup> કેમ કે જે આવવાના છે, તે તદ્દન થોડીવારમાં જ આવશે અને વિલંબ કરશે નહિં.

<sup>૩૮</sup> પણ મારો ન્યાયી સેવક વિજ્ઞાસથી જીવશે; જો તે પાછો હટે, તો તેનામાં મારા જીવને આનંદ થશે નહિં.

<sup>૩૯</sup> પણ આપણે પાછા હઠીને નાશ પામનારા નથી, પણ જીવના ઉઝારને અર્થે વિજ્ઞાસ કરનારા છીએ.

## ૧૧

### વિજ્ઞાસના શૂરવીરોની યાદી

<sup>૧</sup> હવે વિજ્ઞાસ તો જે વસ્તુઓની આશા આપણે રાખીએ છીએ તેની ખાતરી છે અને અદ્દશ્ય વસ્તુઓની સાખિતી છે. <sup>૨</sup> કેમ કે વિજ્ઞાસથી પ્રાચીન સમયના આપણા પૂર્વજ ઈશ્વરભક્તકો વિષે સાક્ષી આપવામાં આવી. <sup>૩</sup> વિજ્ઞાસથી આપણે જાણીએ છીએ કે, ઈશ્વરના શબ્દથી સમગ્ર વિજ્ઞ ઉત્પજ્ઞ થયું છે અને જે દ્રશ્ય છે, તે અદ્દશ્ય વસ્તુઓથી ઉત્પજ્ઞ થયાં નથી.

<sup>૪</sup> વિજ્ઞાસથી હાબેલે કાઈનના કરતાં વધારે સારુ બલિદાન ઈશ્વરને ચડાવ્યું, તેથી તે ન્યાયી છે, એમ તેના સંબંધી સાક્ષી આપવામાં આવી, કેમ કે ઈશ્વરે તેનાં અર્પણો સંબંધી સાક્ષી આપી; અને તેથી તે મૃત્યુ પામેલો હોવા છતાં પણ હજુ બોલે છે.

<sup>૫</sup> વિજ્ઞાસથી હનોખને ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યો કે તે મૃત્યુનો અનુભવ કરે નહિં અને તે અદ્દશ્ય થયો, કેમ કે ઈશ્વર તેને ઉપર લઈ ગયા હતા, તેને ઉપર લઈ લેવામાં આવ્યો તે પહેલાં તેના સંબંધી એ સાક્ષી થઈ કે 'ઈશ્વર તેના પર પ્રસંગ હતા.' <sup>૬</sup> પણ વિજ્ઞાસ વગર [ઈશ્વરને] પ્રસંગ કરવા એ શક્ય નથી, કેમ કે ઈશ્વરની પાસે જે આવે છે, તેણે એવો વિજ્ઞાસ કરવો જોઈએ કે તેઓ છે અને જેઓ ખંતથી તેમને શોધે છે તેઓને તે ફળ પણ આપનાર છે.

<sup>૭</sup> જૂહે જે બાબત હજુ સુધી જોઈ ન હતી, તે વિષે થેતવણી પ્રાપ્ત કરીને તથા ઈશ્વરની બીક રાખીને, વિજ્ઞાસથી પોતાના કુટુંબનાં ઉઝારને માટે વહાણ તૈયાર કર્યું, તેથી તેણે માનવજગતને અપરાધી ઠચાવ્યું અને વિજ્ઞાસથી જે ન્યાયીપણું છે તેનો તે વારસ થયો.

<sup>૮</sup> ઈશ્વરાહિમ જે જગ્યા વારસામાં પામવાનો હતો, તેમાં જવાને તેડું પાભીને આજ્ઞાધીન થયો, એટલે પોતે કયાં જથ છે, એ ન જાણ્યાં છતાં વિજ્ઞાસથી તે રવાના થયો.

<sup>૯</sup> વિજ્ઞાસથી ઈશ્વરાહિમે જાણે પરદેશમાં હોથ તેમ વચ્ચના દેશમાં પ્રવાસ કર્યો અને તેની સાથે તે જ વચ્ચના સહવારસો ઇસહાક તથા યાકૂબ તેની જેમ તંબુઓમાં રહેતા.

<sup>૧૦</sup> કેમ કે જે શહેરનો પાથો છે, જેનાં યોજનાર તથા બાંધનાર ઈશ્વર છે, તેમની આશા તે રાખતો હતો.

<sup>૧૧</sup> વિજ્ઞાસથી સારા પણ વૃદ્ધ થયા પણી ગર્ભ ધારણ કરવા સામર્થ્ય પાભી; કેમ કે જેણે વચ્ચન આપ્યું હતું, તેમને તેણે વિજ્ઞાસપાત્ર ગણયા. <sup>૧૨</sup> એ માટે એકથી અને તે પણ વળી મૂઅલા જેવો, તેનાથી સંપદામાં આકાશમાંના તારા જેટલાં તથા સમુક્રના કાંઠા પરની દેતી જે અગણિત છે તેના જેટલાં લોક ઉત્પજ્ઞ થયા.

<sup>૧૩</sup> એ સધળાં વિજ્ઞાસમાં મૃત્યુ પામ્યા તેઓને આશાવચનોનાં ફળ મળ્યા નહિં, પણ દૂરથી તે નિહાળીને તેમણે અભિવાદન કર્યા અને પોતા વિષે કબૂલ કર્યું છે કે અમે પૂઢ્યી પર પરદેશી તથા મુસાફર હીએ. <sup>૧૪</sup> કેમ કે એવી વાતો કહેનારા સપણ જણાવે છે કે, તેઓ વતનની શોધ કરે છે.

<sup>૧૫</sup> જે દેશમાથી તેઓ બહાર આવ્યા તેના પર જો તેઓએ ચિત્ત રાખ્યું હોત, તો પાછા ફરવાનો પ્રસંગ તેઓને મળત. <sup>૧૬</sup> પણ હવે વધારે ઉત્તમ, એટલે સ્વર્ગીય દેશની તેઓ બહુ ઈચ્છા રાખે છે; માટે ઈશ્વર તેઓના ઈશ્વર કહેવાતા શર્માતા નથી, કેમ કે તેમણે તેઓને માટે એક શહેર નિર્માણ કર્યું છે.

<sup>૧૭</sup> ઈષ્ટ્રાહિમે, જથ્યારે તેની કસોટી થઈ ત્યારે વિજ્ઞાસથી ઇસહાકનું બલિદાન આપ્યું; એટલે જેને વચ્ચનો આપવામાં આવ્યા હતા અને જેને એવું કહેવામાં આવ્યું હતું કે, <sup>૧૮</sup> 'ઇસહાકથી તારો વંશ ગણાશે,' તેણે પોતાના એકનાએક દીકરાનું બલિદાન આપ્યું. <sup>૧૯</sup> કેમ કે તે એવું માનતો હતો કે ઈશ્વર મૃત્યુ પામેલાઓને પણ ઉઠાડવાને સમર્થ છે; અને પુનરૂત્ત્વાનની ઉપભૂતિ પ્રમાણે તે તેને પાછો મળ્યો પણ ખરો.

<sup>૨૦</sup> વિજ્ઞાસથી ઇસહાક જે બાબતો બનવાની હતી તેના સંબંધી યાકૂબ અને એસાવને આશીર્વાદ આપ્યો. <sup>૨૧</sup> વિજ્ઞાસથી યાકૂબે પોતાના મૃત્યુ સમયે યૂસુફના બજ્જે દીકરાઓને આશીર્વાદ આપ્યો અને પોતાની લાક્ઝીના હાથા પર ટેકીને ભજન કર્યું. <sup>૨૨</sup> વિજ્ઞાસથી યૂસુફ પોતાના અંતકાળે ઇઝરાયલના સંતાનના નિર્જમન વિષેની વાત સંભળાવી અને પોતાનાં અસ્તિથ સંબંધી આજા આપી.

<sup>૨૩</sup> વિજ્ઞાસથી મૂસાનાં માતાપિતાએ તેના જનમ્યાં પણી ત્રણ મહિના સુધી તેને સંતારી રાખ્યો; કેમ કે તેઓએ જોયું, કે તે સુંદર બાળક છે અને તેઓ રાજની આજાથી ગભરાયા નહિં. <sup>૨૪</sup> વિજ્ઞાસથી મૂસાએ મોટા થથા પણી ફાળનની દીકરીનો પુત્ર ગણાવાનો ઇનકાર કર્યો. <sup>૨૫</sup> પાપનું ક્ષણિક સુખ ભોગવવાને બદલે ઈશ્વરના લોકોની સાથે દુઃખ ભોગવવાનું તેણે વધારે પસંદ કર્યું. <sup>૨૬</sup> મિસરમાંના દર્દ્ય બંડારો કરતાં પ્રિસ્ત સાથે નિંદા સહન કરવી એ અધિક સંપત્તિ છે, એમ તેણે ગણયું; કેમ કે જે ફળ મળવાનું હતું તે તરફ જ તેણે લક્ષ રાખ્યું.

<sup>૨૭</sup> વિજ્ઞાસથી તેણે મિસરનો ત્યાગ કર્યો; અને રાજના કોધથી તે ગભરાયો નહિં. કેમ કે જાણો તે અદ્દશ્યને જોતો હોય એમ દૂઢ રહ્યો. <sup>૨૮</sup> વિજ્ઞાસથી તેણે પારખાપર્વની તથા લોહી છાંટવાની વિધિનું પાલન કર્યું, જેથી પ્રથમ જનિતોનો નાશ કરનાર તેઓને સપર્શ કરે નહિં.

<sup>૨૯</sup> વિજ્ઞાસથી તેઓ જેમ કોઈ જમીન પર ચાલતા હોય તેમ લાલ સમુદ્રમાં થઈને પાર ગયા; એવો પ્રથત્ન કરતાં મિસરીઓ ઝૂબીને મૃત્યુ પામ્યા. <sup>૩૦</sup> વિજ્ઞાસથી થરીખોના કોટની સાત દિવસ સુધી પ્રદક્ષિણા કર્યો પણી તે પડી ગયો. <sup>૩૧</sup> વિજ્ઞાસથી રાહાબ ગણિકાએ જસૂસોનો ઝુશીથી જટકાર કર્યો તેથી થરીખોના અનાજાંકિતોની સાથે તેનો નાશ થયો નહિં.

<sup>૩૨</sup> એનાથી વધારે શું કહું? કેમ કે ગિદિયોન, બારાક, સામસૂન, થિફતા, દાઉદ, શમુઅલ તથા પ્રબોધકો વિષે વિસ્તારથી કહેવાને મને પૂરતો સમય નથી. <sup>૩૩</sup> તેઓએ વિજ્ઞાસથી રાજયો જીત્યાં, ન્યાથી આચરણ કર્યું, આશાવચનો પ્રાપ્ત કર્યા, સિંહોનાં મુખ બંધ કર્યાં, <sup>૩૪</sup> અનિનું બળ નિષ્ફળ કર્યું, તેઓ તરવારની ધારથી બચ્યા, નિર્બટતામાંથી બળવાન કરાયા, લડાઈમાં પરાજયી થથા અને વિદેશીઓના સૈન્યને નસાડી દીધાં.

<sup>૩૫</sup> વિજ્ઞાસથી સ્ત્રીઓએ પોતાના સ્વજનોને જુવંત સ્વરૂપે પાછા મેળવ્યા કેટલાક રિબાઈ' રિબાઈને ભરણ પામ્યા, તેઓએ છુટકારાનો અંગીકાર કર્યો નહિં, કે જેથી

તેઓ વધારે સારુ મરણોત્થાન પામે; <sup>૩૬</sup> બીજા મશકરીઓથી તથા કોરડાઓથી, વળી સાંકળોથી અને કેદમાં પુરાયાથી પીડિત થઈને પરખાયા. <sup>૩૭</sup> તેઓ પથરોથી મરાયા, કરવતથી વહેરાયા, તેઓને લાલચ આપવામાં આવી, તરવારની ધારથી માર્યા ગયા, ઘેટાંના તથા બકરાંનાં ચામડાં પહેરીને ફરતાં રદ્દથા. તેઓ કંગાલ, રિબાયેલા તથા પીડાયેલા હતા; <sup>૩૮</sup> (માનવજગત તેઓને રહેવા માટે થોડું ન હતું,) તેઓ અરણથમાં, પહાડોમાં, ગુફાઓમાં તથા પૃથ્વીની ગુફાઓમાં ફરતા રદ્દથા.

<sup>૩૯</sup> એ સર્વ વિષે તેમના વિજ્ઞાસની સારી સાક્ષી આપવામાં આવી હતી પણ તેઓને આશાવયનનું ફળ માયું નહિ. <sup>૪૦</sup> કેમ કે ઈંઘર આપણે માટે એથી વિશેષ કંઈ ઉત્તમ નિર્માણ કર્યું હતું; જેથી તેઓ આપણા વગર પરિપૂર્ણ થાય નહિ.

## ૧૨

### ઈંઘર આપણા પિતા

<sup>૧</sup> આપણી આસપાસ સાક્ષીઓની એટલી મોટી વાદળાંપી ભીડ છે, તેથી આપણે પણ દરેક પ્રકારના બોજા તથા વળગી રહેનારાં પાપ નાખી દઈએ અને આપણા માટે નિયત કરેલી દોડની સ્પર્ધામાં ધીરજથી દોડીએ. <sup>૨</sup> આપણે આપણા વિજ્ઞાસના અગ્રેસર તથા તેને સંપૂર્ણ કરનાર ઈંખુની તરફ લક્ષ રાખીએ કે, જેમણે પોતાની સમક્ષ મૂકેલા આનંદને લીધે શરમને તુચ્છ ગણીને વધસ્તંભ પર મરણનું દુઃખ સહન કર્યું અને હાલ તેઓ ઈંઘરના રાજ્યાસનની જમણી તરફ બિરાજમાન છે. <sup>૩</sup> તો જેમણે પોતા પર પાપીઓનો એટલો બધો વિરોધ સહન કર્યો તેમનો વિચાર કરો, એમ ન થાય કે તમે પોતાના મનમાં અશક્ત થવાથી થાકી જાઓ.

<sup>૪</sup> તમે પાપનો સામનો કરો, પણ રક્તપાત સૂધી તમે હજુ સામનો કર્યો નથી. <sup>૫</sup> વળી જે ઉપદેશ બાળકોની માફક સમજાવીને તમને અપાય છે, તે તમે ભૂલી ગયા, એટલે, 'ઓ, મારા પુત્ર, તું પ્રભુની શિક્ષાને તુચ્છ ન ગણ અને તે ઠપકો આપે ત્યારે તું નાસીપાસ ન થા. <sup>૬</sup> કેમ કે જેનાં પર પ્રભુ પ્રેમ રાખે છે, તેને તે શિક્ષા કરે છે, જે પુત્રનો તે અંગીકાર કરે છે, તે દરેકને તે કોરડા મારે છે.'

<sup>૭</sup> જે શિક્ષા તમે સહન કરો છો, તે શિક્ષાણને માટે છે જેમ પુત્રની સાથે તેમ તમારી સાથે ઈંઘર વર્તે છે, કેમ કે એવું કથું બાળક છે જેને પિતા શિક્ષા કરતા નથી? <sup>૮</sup> પણ જે શિક્ષાના ભાગીદાર સધળાં થથા છે, તે શિક્ષા તમને ન થાય, તો તમે દાક્ષીપુત્રો છો, ખરા પુત્રો તો નહિ.

<sup>૯</sup> વળી પૃથ્વી પરના આપણા પિતાઓ આપણાને શિક્ષા કરતા હતા, અને આપણે તેઓનું માન રાખતા હતા, તો આપણા આત્માઓના પિતાને એથી વિશેષ માન આપીને તેમને આધીન રહીને જીવીએ નહિ? <sup>૧૦</sup> કેમ કે તેઓએ તો થોડાક દિવસો સૂધી પોતાને જે વાજબી લાગ્યું તે પ્રમાણે આપણાને શિક્ષા કરી ખરી, પણ તેમણે તો આપણા હિતને માટે શિક્ષા કરી કે આપણે તેમની પવિત્રતાના સહભાગી થઈએ. <sup>૧૧</sup> કોઈ પણ શિક્ષા તે સમયે આનંદકારક નહિ, પણ ખેદકારક લાગે છે; પણ પણી તો તેથી કસાયેલાઓને તે ન્યાયીપણાનાં શાંતિદાયક ફળ આપે છે.

### સલાહ્સૂયનો અને યેતવણી

<sup>૧૨</sup> એ માટે ઢીલા પડેલા હાથોને તથા અશક્ત થાયેલાં ધૂંટણોને તમે ફરી મજબૂત કરો; <sup>૧૩</sup> પોતાના પગોને સારુ રસ્તા સુગમ કરો; જેથી જે અપંગ છે, તે ઊતચી ન જાય પણ એથી વિપરીત તે સાજું થાય.

<sup>૧૪</sup> સધળાંની સાથે શાંતિથી વર્તો, પવિત્રતા કે જેનાં વગર કોઈ પ્રભુને નિહાળશે નહિ તેને ધોરણે તમે ચાલો. <sup>૧૫</sup> તમે બહુ સાવધ રહો, કે જેથી કોઈ ઈંઘરની ફૂપા

પામ્યા વિના રહી ન જાય, એમ ન થાય કે કોઈ કડવાશળ્ખી જડ ઊગે અને તમને ભ્રષ્ટ કરે, તેનાથી તમારામંના ઘણાં લોક અપવિત્ર થાય, <sup>૧૬</sup> અને કોઈ વ્યભિચારી થાય, અથવા એસાવ કે જેણે એક બોજનને માટે પોતાનું જયેષ્ઠપણું વેચી માર્યું તેના જેવો કોઈ ભ્રષ્ટ થાય. <sup>૧૭</sup> કેમ કે તમે જાણો છો કે ત્યાર પછી જયારે તે આશીર્વાદનો વારસો પામવા ઈચ્છાતો હતો ત્યારે તે આંસુસહિત પ્રથત્ન કરતો હતો, તોપણ તેનો સ્વીકાર થયો નહિ કેમ કે પસ્તાવાનો પ્રસંગ તેને મળયો નહિ.

<sup>૧૮</sup> વળી તમે એવાઓની પાસે આવ્યા નથી, એટલે સ્પર્શ કરાય એવા પહાડની, બણતી આગની, અંધારાયેલા આકાશની, અંધકારની તથા તોફાનની <sup>૧૯</sup> તથા ચાણિંગડાના અવાજની તથા એવા શંદોની ધ્વનિની કે જેનાં સાંભળનારાઓએ વિનંતી કરી કે એવા બોલ અમને ફરીથી સાંભળવામાં આવે નહિ. <sup>૨૦</sup> કેમ કે જે આજા થઈ, તે તેઓથી સહન થઈ શકી નહિ, જો કોઈ જાનવર પણ પહાડને સ્પર્શ કરે, તો તે પથરથી માર્યું જાય. <sup>૨૧</sup> તે વખતનો દેખાય એવો બિહામણો હતો કે મૂસાએ કદ્યું કે, 'હું બહુ બીહું છું અને ધ્યજું છું.'

<sup>૨૨</sup> પણ તમે તો સિયોન પહાડની પાસે અને જીવતા ઈશ્વરના નગર એટલે સ્વર્ગીય યરૂશાલેમની પાસે અને હજારોહજાર સ્વર્ગદૂતોની પાસે, <sup>૨૩</sup> પ્રથમ જન્મેલાં જેઓનાં નામ સ્વર્ગમાં લખી લેવામાં આવેલાં છે તેઓની સાર્વત્રિક સભા તથા વિજ્ઞાસી સમૃદ્ધાયની પાસે અને સહુનો ન્યાય કરનાર ઈશ્વરની પાસે અને સંપૂર્ણ થએલાં ન્યાયીઓના આત્માઓની પાસે, <sup>૨૪</sup> નવા કરારના મદ્યસ્થ ઈસ્ટુની પાસે અને જે છંટકાવનું રક્ત હાબેલના કરતાં સાચં બોલે છે ત્યાં તેની પાસે આવ્યા છો.

<sup>૨૫</sup> જે બોલે છે તેનો તમે અનાદર ન કરો, માટે સાવધ રહો; કેમ કે પૂઢ્યી પર ચેતવનારનો જેઓએ નકાર કર્યો તેઓ જો બરચા નહિ, તો સ્વર્ગમાંથી ચેતવનારની પાસેથી જો આપણે ફરીએ તો ચોક્કસ બચીશું નહિ. <sup>૨૬</sup> તેમની વાણીએ તે સમયે પૂઢ્યીને કંપાવી, પણ તેમણે એવું આશાવચન આપ્યું છે કે, હવે ફરી એક વાર હું એકલી પૂઢ્યીને જ નહિ, આકાશને પણ હલાવીશ.

<sup>૨૭</sup> 'ફરી એક વારનો' અર્થ એ છે કે, કંપાયમાન થયેલી વસ્તુઓ સૂષ્ટ વસ્તુઓની માફક નાશ પામે છે, જેથી જેઓ કંપાયમાન થયેલી નથી તે હંમેશા ટકી રહે. <sup>૨૮</sup> માટે કંપાવવામાં ના આવે એવું રાજ્ય પ્રાપ્ત કરીને આપણે ઈશ્વરનો આભાર માનીએ, જેથી ઈશ્વર પ્રસંગ થાય એવી રીતે આપણે તેમની સેવા આદરભાવ તથા બીકથી કરીએ. <sup>૨૯</sup> કેમ કે આપણો ઈશ્વર બસ્થીભૂત કરી નાખનાર અર્થિન છે.

## ૧૩

### ઈશ્વરને કેવી રીતે પ્રસંગ કરી શકાય

<sup>૧</sup> બાઈઓ પરનો પ્રેમ જાળવી રાખો. <sup>૨</sup> પરોણાગત કરવાનું તમે ભુલશો નહિ, કેમ કે તેથી કેટલાકે અજાણતાં સ્વર્ગદૂતોને પરોણા રાખ્યા છે.

<sup>૩</sup> બંદીવાનોની સાથે જાણે તમે પણ બંદીવાન હો, એવું સમજુને તેઓનું સમરણ કરો અને તમે પોતે પણ શરીરમાં છો, માટે જેઓનાં પર જુલમ ગુજરવામાં આવે છે તેઓનું સમરણ કરો. <sup>૪</sup> લગ્નને માનપાત્ર ગણો, પથારી પવિત્ર રાખો. કેમ કે ઈશ્વર અસંયમી તથા વ્યભિચારીઓનો ન્યાય કરશે.

<sup>૫</sup> દ્રવ્યલોભથી દૂર રહો; તમારી પાસે જે હોથ તેમાં સંતોષ માનો; કેમ કે પ્રભુએ કદ્યું છે કે, 'હું તને મૂકી દઈશ નહિ અને તજુશ પણ નહિ.' <sup>૬</sup> તેથી આપણે નિર્ભય થઈને કહીએ કે, 'પ્રભુ મને સહાય કરનાર છે, હું બીવાનો નથી; માણસ મને શું કરનાર છે?

<sup>૭</sup> જેઓ તમારા આગેવાન હતા, જેઓએ તમને ઈશ્વરનું વચન કર્યું છે, તેઓનું સ્મરણ કરો, તેઓના ચારિશ્યનું પરિણામ જોઈને તેઓના વિશ્વાસને અનુસરો. <sup>૮</sup> ઈસુ ખ્રિસ્ત ગઈ કાલે, આજ તથા સદાકાળ એવા અને એવા જ છે.

<sup>૯</sup> તમે વિશિષ્ટ તથા નવા ઉપદેશથી આકર્ષાઈ જશો નહિ; કેમ કે પ્રભુની કૃપાથી અંતઃકરણ દ્રદ કરવામાં આવે તે સારું છે; અમૃત ખોરાક ખાવા કે ના ખાવાથી એ પ્રમાણે વર્તવાથી કશો લાભ થતો નથી. <sup>૧૦</sup> આપણને એવી યજ્ઞવેદી છે કે તે પરનું ખાવાનો અધિકાર મંડપની સેવા કરનારાઓને નથી. <sup>૧૧</sup> કેમ કે પાપોના બલિદાનને માટે જે પશુઓનું લોહી પ્રમુખ યાજક પવિત્રસ્થાનમાં લાવે છે, તેઓનાં શરીર છાવણી બહાર બણાય છે.

<sup>૧૨</sup> એ માટે ઈસુએ પણ પોતાના જ રક્તથી લોકોને પવિત્ર કરવા માટે દરવાજ બહાર મૃત્યુ સહન કર્યું. <sup>૧૩</sup> તેથી આપણે પણ તેમનું અપમાન સહન કરીને તેમની પાસે છાવણી બહાર જઈએ. <sup>૧૪</sup> કેમ કે સ્થાથી રહે એવું નગર આપણને અહીંથાં નથી, પણ જે આપણું થવાનું છે તે નગરની આશા આપણે રાખીએ છીએ.

<sup>૧૫</sup> માટે તે દ્વારા આપણે ઈશ્વરને સ્તુતિઝ્ઞપ બલિદાન, એટલે તેના નામને કબૂલ કરનાર હોઠોના ફળનું અર્પણ, નિત્ય કરીએ. <sup>૧૬</sup> ઉપકાર કરવાનું તથા દાન વહેંથી આપવાનું તમે ભૂલો નહિ, કેમ કે એવાં અર્પણથી ઈશ્વર બહુ સંતુષ્ટ થાય છે. <sup>૧૭</sup> તમે પોતાના આગેવાનોની આજ્ઞાઓ માનીને તેઓને આધીન થાઓ, કેમ કે હિસાબ આપનારાઓની જેમ તેઓ તમારા આત્માઓની યોકી કરે છે, એ માટે કે તેઓ આનંદથી તે કામ કરે, પણ શોકથી નહિ, કેમ કે એથી તમને ગેરલાભ થશે.

<sup>૧૮</sup> તમે અમારે માટે પ્રાર્થના કરો, કેમ કે અમારું અંતઃકરણ શુદ્ધ છે એવી અમને ખાતરી છે અને અમે સધળી બાબતોમાં પ્રાભાણિકપણે વર્તવાની ઇચ્છા રાખીએ છીએ. <sup>૧૯</sup> તમે એ પ્રમાણે કરો તે માટે હું વિશેષ આગ્રહથી એ સારું વિનંતી કરું છું કે તમારી પાસે હું વહેલો પાછો આવું.

### અંતિમ પ્રાર્થના

<sup>૨૦</sup> હવે શાંતિના ઈશ્વર, જેણે અનંતકાળના કરારના રક્તથી ઘેટાંના મોટા રખેવાળ આપણા પ્રભુ ઈસુને મૃત્યુમાંથી પાછા સભ્યવન કર્યા, <sup>૨૧</sup> તે તમને દરેક સારા કામને માટે એવા સંપૂર્ણ કરે કે, તમે તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે જ બદ્યું કરો. અને તેમની દ્રજીમાં જે સંતોષકારક છે, તે આપણી મારફતે ઈસુ ખ્રિસ્ત દ્વારા તેઓ કરાવે; તેમને સદાસર્વકાળ મહિમા હો. આભીન.

### છેલ્લાં શફ્ટો

<sup>૨૨</sup> ઓ બાઈઓ, હું તમને વિનંતી કરું છું કે તમે મારા બોધના આ વચન સહન કરો, કેમ કે મેં તમારા પર સંક્ષિપ્તમાં લખ્યું છે. <sup>૨૩</sup> તમે જાણજો કે આપણો બાઈ તિમોથી હવે જેલમાંથી છૂટો થાયેલો છે. જો તે વહેલો આવશે, તો હું તેની સાથે આવીને તમને મળીશ.

<sup>૨૪</sup> તમે તમારા સર્વ આગેવાનોને તથા સર્વ સંતોને સલામ કહેજો; ઇટાલીમાંના બાઈઓ તમને સલામ પાડવે છે.

<sup>૨૫</sup> તમ સર્વ ઉપર કૃપા હો. આભીન.

The Epistle of  
James  
**યાકુબનો પત્ર**

**પ્રસ્તાવના**

<sup>૧</sup> વિખેરાઈ ગયેલા બાંદે કુળને, ઈશ્વરના તથા પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્તનાં દાસ યાકુબની સલામ. <sup>૨</sup> મારા ભાઈઓ, જ્યારે તમને વિવિધ પ્રકારની કસોટીઓ થાય છે ત્યારે તેમાં પૂરો આનંદ ભાનો; <sup>૩</sup> કેમ કે તમે જાણો છો કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષામાં પાર ઉિતર્યાથી ધીરજ ઉત્પન્ન થાય છે.

<sup>૪</sup> તમે પરિપક્વ તથા સંપૂર્ણ થાઓ અને કશામાં અપૂર્ણ રહો નહિ, માટે ધીરજને પોતાનું કામ પૂરેપૂરું કરવા દો. <sup>૫</sup> તમારામાંનો જો કોઈ જ્ઞાનમાં અપૂર્ણ હોય, તો ઈશ્વર જે સર્વને ઉદારતાથી આપે છે અને ઠપકો આપતા નથી, તેમની પાસેથી તે ભાગે; એટલે તેને તે આપવામાં આવશે.

<sup>૬</sup> પરંતુ કંઈ પણ શંકા રાખયા વગર વિશ્વાસથી માગવું; કેમ કે જે કોઈ સંદેહ રાખીને ભાગે છે, તે પવનથી ઉિષટતા તથા અફળાતા સમુક્ષના મોજના જેવો છે. <sup>૭</sup> એવા ભાગાસે પ્રભુ તરફથી તેને કંઈ મળશે એવું ન ધારવું. <sup>૮</sup> બે મનવાળો મનુષ્ય પોતાના માર્ગોમાં અસ્તિથર છે.

**ગરીબ અને ધનવાન**

<sup>૯</sup> જે ભાઈ ઉિતરતા પદનો છે તે પોતાના ઉચ્ચપદમાં અભિમાન કરે; <sup>૧૦</sup> જે શ્રીમંત છે, તે પોતાના ઉિતરતા પદમાં અભિમાન કરે કેમ કે ધાસનાં ફૂલની પેઢે તે વિલીન થઈ જશે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે સૂર્ય ઉિગે છે અને ગરમ પવન વાય છે ત્યારે ધાસ થીમળાય છે; તેનું ફૂલ ખરી પડે છે અને તેના સૌંદર્યની શોભા નાશ પામે છે તેમ શ્રીમંત પણ તેના યેવણારમાં નષ્ટ થશે.

**કસોટી અને પરીક્ષણ**

<sup>૧૨</sup> જે મનુષ્ય પરીક્ષણામાં પાર ઉિતરે છે તે આશીર્વાદિત છે; કેમ કે પાર ઉિતર્યા પણી, જીવનનો જે મુગટ પ્રભુએ પોતાના પર પ્રેમ રાખનારાઓને આપવાનું આશાવયન આપ્યું છે તે તેને મળશે. <sup>૧૩</sup> કોઈનું પરીક્ષણ થયું હોય તો ઈશ્વરે મારું પરીક્ષણ કર્યું છે, એમ તેણે ન કહેવું; કેમ કે ઈશ્વર કોઈને ભૂંકું કરવા લલચાવતા નથી અને તે કોઈને પરીક્ષણામાં લાવતા પણ નથી;

<sup>૧૪</sup> પણ દરેક મનુષ્ય પોતાની દુષ્ટ ઇચ્છાઓથી ઝેંચાઈને તથા લલચાઈને પરીક્ષણામાં પડે છે. <sup>૧૫</sup> પણ દુષ્ટ ઇચ્છાઓ ગર્ભ ધરીને પાપને જન્મ આપે છે અને પાપ પરિપક્વ થઈને મોતને ઉપખાવે છે. <sup>૧૬</sup> મારા વહાલાં ભાઈઓ, તમે છેતરાતા નહિ.

<sup>૧૭</sup> દરેક ઉત્તમ દાન તથા દરેક સંપૂર્ણ દાન ઉપરથી હોય છે અને પ્રકાશોના પિતા જેમનાંમાં પરિવર્તન થતું નથી, તેમ જ જેમનાંમાં ફરવાથી પડતો પડછાયો પણ નથી, તેમની પાસેથી ઉિતરે છે. <sup>૧૮</sup> તેમણે પોતાની ઇચ્છાથી સત્યનાં વચન દ્વારા આપણાને જન્મ આપ્યો છે, જેથી આપણે તેમના ઉત્પન્ન કરેલાંઓમાં પ્રથમફળ જેવા થઈએ.

**સાંભળવું અને અમલ કરવો**

<sup>૧૯</sup> મારા વહાલાં ભાઈઓ, તમે તે જાણો છો. દરેક મનુષ્ય સાંભળવામાં ચપળ, જોલવામાં મંદ, તથા કોઇ કરવામાં નરમ થાય; <sup>૨૦</sup> કેમ કે મનુષ્યના કોઇથી ઈશ્વરનું ન્યાયીપણું પાર પડતું નથી. <sup>૨૧</sup> માટે તમે સર્વ મલિનતા તથા દુષ્ટતાની અધિકતા

તજુ દો અને તમારા હૃદયમાં વાવેલું જે વચન તમારા આત્માનો ઉઝાર કરવાને શક્તિમાન છે તેને નભ્રતાથી ગ્રહણ કરો.

<sup>૨૨</sup> તમે વચનના પાણનારા થાઓ, પોતાને છેતરીને કેવળ સાંભળનારાં જ નહિ. <sup>૨૩</sup> કેમ કે જે કોઈ માણસ વચન પાણતો નથી, પણ કેવળ સાંભળે છે, તે પોતાનું સ્વાભાવિક મુખ દર્પણમાં જોનાર મનુષ્યના જેવો છે. <sup>૨૪</sup> કેમ કે તે પોતાને જુથે છે, પણ ત્યાંથી ખસી જાય છે, એટલે તે પોતે કેવો હતો, એ તે તરત ભૂલી જાય છે. <sup>૨૫</sup> પણ જે મુક્તિના સંપૂર્ણ નિયમમાં દ્યાનથી નિહાળો છે અને તેમાં રહે છે, જે સાંભળીને ભૂલી જનાર નહિ, પણ કામ કરનાર થાય છે, તે જ મનુષ્ય પોતાના વ્યવહારમાં આશીર્વાદિત થશે.

<sup>૨૬</sup> જો તમારામાંનો કોઈ માને કે હું પોતે ધાર્મિક છું, પણ પોતાની જુબને કાબૂમાં રાખતો નથી, તે પોતાના હૃદયને છેતરૈ છે, તેવા મનુષ્યની ધાર્મિકતા વ્યર્થ છે. <sup>૨૭</sup> વિદ્યવાઓ અને અનાથોના દુઃખના સમયે મુલાકાત લેવી અને જગતથી પોતાને નિષ્કલંક રાખવો એ જ ઈંઘરની એટલે પિતાની, આગળ શુદ્ધ તથા સ્વર્ણ ધાર્મિકતા છે.

## ૨

### બેદભાવ સંબંધી ચેતવણી

<sup>૧</sup>મારા ભાઈઓ, તમે પક્ષપાત વિના આપણા ભણિમાવાન પ્રભુ ઈસ્ટ ખ્રિસ્ટનો વિજ્ઞાસ રાખો. <sup>૨</sup>કેમ કે જેની આંગળીએ સોનાની વીઠી હોય તથા જેનાં અંગ પર સુંદર કિંમતી વસ્ત્ર હોય, એવો માણસ જો તમારી સભામાં આવે અને જો ગંડા વસ્ત્ર પહેરેલો એક ગરીબ માણસ પણ આવે; <sup>૩</sup> ત્યારે તમે સુંદર કિંમતી વસ્ત્ર ધારણ કરેલા માણસને માન આપીને કહો છો, 'તમે અહીં ઉત્તમ સ્થાને બેસો,' પણ પેલા ગરીબને કહો છો, 'તું ત્યાં ઊભો રહે,' અથવા 'અહીં મારા પગનાં આસન પાસે બેસ;' <sup>૪</sup> તો શું તમારામાં બેદભાવ નથી? અને શું તમે પક્ષપાતયુક્ત વિચારો સાથે આચરણ કરતા નથી?

<sup>૫</sup> મારા વહાલા ભાઈઓ, તમે સાંભળો; વિજ્ઞાસમાં ધનવાન થવા સારુ તથા ઈંઘરે પોતાના લોકો પર પ્રેમ રાખનારાઓને જે રાજ્ય આપવાનું આશાવચન આપ્યું છે તેનું વતન પામવા સારુ, ઈંઘરે આ માનવજગતના ગરીબોને પસંદ નથી કર્યા? <sup>૬</sup> પણ તમે ગરીબનું અપમાન કર્યું છે. શું શ્રીમંતો તમારા પર જુલમ નથી કરતા? અને ન્યાયાસન આગળ તેઓ તમને ઘસડી લઈ જતા નથી? <sup>૭</sup> જે ઉત્તમ નામથી તમે ઓળખાઓ છો, તેની નિંદા કરનારો શું તેઓ નથી?

<sup>૮</sup> તોપણ શાસ્ત્રવચન પ્રમાણો જે રાજમાન્ય નિયમ છે, એટલે કે, 'તું પોતાના જેવો પોતાના પડોશી પર પ્રેમ રાખ,' તે નિયમ જો તમે પૂરૈપૂરો પાણો છો, તો તમે ઘણું સારું કરો છો; <sup>૯</sup> પણ જો તમે બેદભાવ રાખો છો, તો પાપ કરો છો, નિયમશાસ્ત્રનો બંગ કરનારા તરીકે નિયમશાસ્ત્રથી અપરાધી હરો છે.

<sup>૧૦</sup> કેમ કે જે કોઈ પૂરૈપૂરું નિયમશાસ્ત્ર પાણશે અને ફક્ત એક જ બાબતમાં ભૂલ કરશે, તે સર્વ સંબંધી અપરાધી હરે છે. <sup>૧૧</sup> કેમ કે જેમણે કર્યું, 'તું વ્યબિયાર ન કર, 'તેમણે જ કર્યું કે, 'તું હત્યા ન કર;' માટે જો તું વ્યબિયાર ન કરે, પણ જો તું હત્યા કરે છે, તો તું નિયમશાસ્ત્રનો બંગ કરનારો થયો છે.

<sup>૧૨</sup> સ્વતંત્રતાના નિયમ પ્રમાણો તમારો ન્યાય થવાનો છે, એવું સમજુને બોલો તથા વર્તો. <sup>૧૩</sup> કેમ કે જેણે દયા નથી રાખી, તેનો ન્યાય દયા વગર કરાશે; ન્યાય પર દયા વિજ્ય મેળવે છે.

### વિજ્ઞાસ અને કરણીઓ

<sup>૧૪</sup> ભારા ભાઈઓ, જો કોઈ કહે છે કે, 'મને વિજ્ઞાસ છે,' પણ જો તેને કરણીઓ ન હોય, તો તેથી શો લાભ થાય? શું એવો વિજ્ઞાસ તેનો ઉજાર કરી શકે છે? <sup>૧૫</sup> જો કોઈ ભાઈ અથવા બહેન નિર્વસ્ત્ર હોય અને રોજનો પૂરતો ખોરાક ન હોય, <sup>૧૬</sup> અને તમારામાંનો કોઈ તેઓને કહે કે 'શાંતિથી જાઓ, તાપો અને ટૂપ્ત થાઓ;' તો પણ શરીરને જે જોઈએ તે જો તમે તેઓને ન આપો, તો શો લાભ થાય? <sup>૧૭</sup> તેમ જ વિજ્ઞાસ પણ, જો તેની સાથે કરણીઓ ન હોય, તો તે એકલો હોવાથી નિર્જીવ છે.

<sup>૧૮</sup> હા, કોઈ કહેશે, 'તને વિજ્ઞાસ છે અને મને કરણીઓ છે; તો તું તારો વિજ્ઞાસ તારી કરણીઓ વગર મને બતાવ અને હું ભારો વિજ્ઞાસ ભારી કરણીઓથી તને બતાવીશ.' <sup>૧૯</sup> તું વિજ્ઞાસ કરે છે કે, ઈશ્વર એક છે; તો તું સારું કરે છે; દુષ્ટાત્માઓ પણ વિજ્ઞાસ કરે છે અને કાંપે છે. <sup>૨૦</sup> પણ ઓ નિર્બુઝ ભાણસ, કાર્યો વગર વિજ્ઞાસ નિર્જીવ છે, તે જાણવાની તું છાચા રાખે છે?

<sup>૨૧</sup> આપણા પૂર્વજ ઈષ્ટાહિમે થજવેદી પર પોતાના દીકરા ઈસહાકનું અર્પણ કર્યું; તેમ કરીને કૃત્યોથી તેને ન્યાયી ઠરાવવાંમાં આવ્યો નહિ? <sup>૨૨</sup> તું જુએ છે કે તેના કૃત્યો સાથે વિજ્ઞાસ હતો અને કૃત્યોથી વિજ્ઞાસને સંપૂર્ણ કરવામાં આવ્યો; <sup>૨૩</sup> એટલે આ શાસત્રવયન સત્ય ઠર્યું કે જેમાં કહેલું છે, ઈષ્ટાહિમે ઈશ્વર પર વિજ્ઞાસ કર્યો અને તે તેને માટે ન્યાયીપણા અર્થે ગણવામાં આવ્યો; અને તેને ઈશ્વરનો ભિત્ર કહેવામાં આવ્યો.' <sup>૨૪</sup> તમે જુઓ છો કે એકલા વિજ્ઞાસથી નહિ, પણ કૃત્યોથી મનુષ્યને ન્યાયી ઠરાવવાંમાં આવે છે.

<sup>૨૫</sup> તે જ પ્રમાણે જ્યારે રાહાબ ગણિકાએ જાસૂસોનો સત્કાર કર્યો અને તેઓને બીજે રસ્તે બહાર મોકલ્યા, ત્યારે તેને પણ શું કૃત્યોથી ન્યાયી ઠરાવવાંમાં આવી નહિ? <sup>૨૬</sup> કેમ કે જેમ શરીર આત્મા વગર નિર્જીવ છે, તેમ જ વિજ્ઞાસ પણ કાર્યો વગર નિર્જીવ છે.

### ૩

#### ખ્રિસ્તી ભાણસ અને તેની જીબ

<sup>૧</sup> ભારા ભાઈઓ, તમારામાંના ઘણાં ઉપદેશક ન થાઓ, કેમ કે તમે જાણો છો કે ઉપદેશકોને તો વિશેષ સજ થશે. <sup>૨</sup> કેમ કે આપણે ઘણી રીતે ઠોકરો ભાઈએ છીએ; જો કોઈ બોલવામાં ઠોકર નથી ખાતો, તો તે સંપૂર્ણ ભાણસ છે અને પોતાના આખા શરીરને પણ અંકુશમાં રાખવાને શક્તિમાન છે.

<sup>૩</sup> જુઓ, ધોડા કાબુમાં રહે માટે આપણે તેઓના મુખમાં લગામ નાખીને તેના આખા શરીરને નિયંત્રણમાં રાખીએ છીએ. <sup>૪</sup> વહાણો પણ કેટલા બધાં મોટાં હોય છે, તેઓ ભયંકર પવનથી ધકેલાય છે, તો પણ બહુ નાના સુકાનથી સુકાનીની મરજી હોય તે તરફ તેઓને ચલાવવામાં આવે છે.

<sup>૫</sup> તેમ જીબ પણ એક નાનું અંગ છે છતાં તે મોટી મોટી બડાઈ કરે છે. જુઓ, અર્દિનનો તણખો કેટલા વિશાળ જંગલને સટગાવે છે! <sup>૬</sup> જીબ તો અર્દિન છે; જગતના અન્યાયથી ભરેલી છે; આપણા અંગોમાં જીબ એવી છે કે, તે આખા શરીરને અશુદ્ધ કરે છે, તે સંપૂર્ણ જીવનને સટગાવે છે અને પોતે નર્કથી સટગાવવામાં આવેલી છે.

<sup>૭</sup> કેમ કે દરેક જતનાં જાનવરો, પક્ષીઓ, પેટે ચાલનારાંઓ તથા સમુક્રમાં રહેનારાં પ્રાણીઓ પાણી શકાય છે અને ભાણસોએ તેમને વશ કર્યા છે; <sup>૮</sup> પણ જીબને કોઈ ભાણસ કાબુમાં રાખી શકતો નથી. તે [બધે] ફેલાતી મરકી છે અને પ્રાણધાતક ગેરથી ભરપૂર છે.

૯ તેનાથી આપણે પ્રભુ પિતાની સ્તુતિ કરીએ છીએ અને ઈશ્વરના સ્વરૂપ પ્રમાણે ઉત્પજ્ઞ થયેલાં મનુષ્યોને શાપ પણ આપીએ છીએ. <sup>૧૦</sup> એક જ મૌખાંથી સ્તુતિ તથા શાપ નીકળે છે. મારા ભાઈઓ, આમ તો ન જ થવું જોઈએ.

<sup>૧૧</sup> શું જરો એક જ મુખમાંથી મીઠું તથા કડવું પાણી આપે છે? <sup>૧૨</sup> મારા ભાઈઓ, શું અંશુરી જૈતૂન વૃક્ષનું ફળ અથવા દ્રાક્ષાવેલો અંશુર આપી શકે? તેમ જ ખાંડ જરણું મીઠું પાણી આપી શકતું નથી.

### ઈશ્વર તરફથી મળતું જ્ઞાન

<sup>૧૩</sup> તમારામાં જ્ઞાની તથા સમજુ કોણ છે? તો તે જ્ઞાનથી આવેલી નભતા વડે સદાચણથી પોતાની કરણીઓ કરી બતાવે, <sup>૧૪</sup> પણ જો તમારા મનમાં કડવાશ, અદેખાં તથા સ્વાર્થ છે, તો તમે સત્યની વિઝાં થઈને ગર્વ ન કરો અને જૂઠું ન બોલો.

<sup>૧૫</sup> એ જ્ઞાન ઉપરથી ઉત્તે એવું નથી, પણ દુન્યવી, બિન-આલિમક તથા શેતાની છે. <sup>૧૬</sup> કેમ કે જ્યાં અદેખાં તથા સ્વાર્થ છે, ત્યાં તકરાર તથા દરેક પ્રકારના ખરાબ કામ છે. <sup>૧૭</sup> પણ જે જ્ઞાન ઉપરથી છે તે પ્રથમ તો શુદ્ધ, પણી સલાહ કરાવનાં, નશ, સેહેજ સમજે તેવું, દયાથી તથા સારાં ફળથી ભરપૂર, પક્ષપાત વગરનું તથા ટોગ વગરનું છે. <sup>૧૮</sup> વળી જે સલાહ કરાવનારાંઓ શાંતિમાં વાવે છે, તેઓ ન્યાયીપણું લણે છે.

### ૪

#### દુનિયા સાથે દોષ્ટી

<sup>૧</sup> તમારામાં લડાઈ તથા ઝઘડા કયાંથી થાય છે? શું તમારા અંગમાંની લડાઈ કરનારી કુઇચાથી નહિ? <sup>૨</sup> તમે ઇચ્છા રાખો છો, પણ તે ટૂપ્ત થતી નથી, તેથી તમે હત્યા કરો છો અને ઝંખના રાખો છો પણ કંઈ મેળવી શકતા નથી; તમે લડાઈ ઝઘડા કરો છો; પણ તમારી પાસે કંઈ નથી, કેમ કે તમે માગતા નથી. <sup>૩</sup> તમે માગો છો, તે પામતા નથી, કેમ કે તમે પોતાના મોજશોખ પર ખરથી નાખવાના ખરાબ ઇચ્છાથી માગો છો.

<sup>૪</sup> ઓ બેવફા લોકો, શું તમે જાણતા નથી, કે જગતની મિત્રતા ઈશ્વર પ્રત્યે દુશ્ભનાવટ છે? એ માટે જે કોઈ જગતનો મિત્ર થવા ચાહે છે, તે ઈશ્વરનો વૈરી થાય છે. <sup>૫</sup> જે આત્માને તેમણે આપણામાં વસાવ્યો, તેને તે પોતાનો જ કરવાની ઇચ્છા રાખે છે, એવું શાસ્ત્રવચનમાં કહે છે તે શું ફોકટ છે એમ તમે ધારો છો?

<sup>૬</sup> પણ તે તો વધારે કૃપાદાન આપે છે. માટે શાસ્ત્રવચન કહે છે કે, ઈશ્વર અહૂકારીઓને ધિક્કારે છે, પણ નશ પર કૃપા રાખે છે. <sup>૭</sup> તેથી તમે ઈશ્વરને આધીન થાઓ, પણ શેતાનની સામા થાઓ, એટલે તે તમારી પાસેથી નાસી જશે.

<sup>૮</sup> તમે ઈશ્વરની પાસે જાઓ, એટલે તે તમારી પાસે આવશે; ઓ પાપીઓ, તમારાં હાથ શુદ્ધ કરો અને ઓ બે મનવાળાઓ તમે તમારા હૃદય પવિત્ર કરો. <sup>૯</sup> તમે ઉદાસ થાઓ, શોક કરો અને રડો; તમારાં હાસ્ય શોકમાં બદલાય તથા આનંદને બદલે ખેદ થાય. <sup>૧૦</sup> પ્રભુની સમક્ષ નશ થાઓ એટલે તે તમને ઊંચા કરશે.

#### બીજાનો ન્યાય ન કરો

<sup>૧૧</sup> ઓ ભાઈઓ અને બહેનો, તમે એકબીજાની નિંદા કરો નહીં; જે પોતાના ભાઈની નિંદા કરે છે અને પોતાના ભાઈને દોષિત ઠરાવે છે તે નિયમશાસ્ત્રનો ન્યાય કરે છે; અને જો તું નિયમશાસ્ત્રનો ન્યાય કરે છે; તો તું નિયમશાસ્ત્રનો અમલ કરનાર નહીં પણ તેનો ન્યાય કરનાર છે. <sup>૧૨</sup> નિયમ આપનાર તથા ન્યાય કરનાર એક જ છે, તે તો ઉદ્ધાર કરવાને તથા નાશ કરવાને શક્તિમાન છે. પણ તું કોણ કે બીજાનો ન્યાય કરે છે?

### બડાઈ મારવી નહિ

<sup>૧૩</sup> હવે ચાલો, તમે કહો છો કે, આજે કે કાલે અમે આ કે તે શહેરમાં જઈને ત્યાં એક વર્ષ સુધી રહીશું; અને વેપાર કરીને લાભ મેળવીશું. <sup>૧૪</sup> હવે તમે તો નથી જાણતા કે કાલે શું થવાનું છે. તમારી જિંદગી શાના જેવી છે? કેમ કે તમે તો ધૂમ્ભસ જેવા છો, કે જે થોડીવાર દેખાય છે પછી અદ્દશ્ય થાય છે.

<sup>૧૫</sup> પણ તેના બદલે તમારે એમ કહેવું જોઈએ, કે જો પ્રભુની ઇચ્છા હશે, તો અમે જીવતા રહીશું અને આમ કે તેમ કરીશું. <sup>૧૬</sup> પણ હવે તમે તો ગર્વ કરીને બડાઈ કરો છો, આ બધી બડાઈ ખોટી છે. <sup>૧૭</sup> એ માટે જે બલું કાર્ય જાણ્યાં છતાં કરતો નથી તેને પાપ લાગે છે.

### પ

#### ધનવાનોને ઘેતવણી

<sup>૧</sup> હવે શ્રીમંતો તમે સાંભળો, તમારા પર આવી પડનારા સંકટોને લીધે તમે વિલાપ અને ઝદન કરો. <sup>૨</sup> તમારી દોલત સરી ગઈ છે અને તમારાં વસ્ત્રોને ઊધઈ ખાઈ ગઈ છે. <sup>૩</sup> તમારાં સોનું તથા રૂપું કટાઈ ગયું છે અને તેના કાટ તમારી વિરાજ સાક્ષી આપશો, અનિની જેમ તમારા શરીરોને ખાઈ જશો. તમે છેલ્લાં દિવસને માટે મિલકત સંઘરી રાખી છે.

<sup>૪</sup> જુઓ, જે મજૂરોએ તમારાં ઘેતરમાં મહેનત કરી છે, તેઓની મજૂરી તમે દગાથી અટકાવી રાખી છે, તે જૂમ પાડે છે અને મહેનત કરનારાઓની જૂમ સૈન્ધોના પ્રભુએ સાંભળી છે. <sup>૫</sup> તમે પૃથ્વી પર મોજશોખ કરો છો અને વિલાસી થયા છો; કાપાકાપીના દિવસોમાં તમે તમારાં હૃદયોને પૂછ કર્યા છે. <sup>૬</sup> ન્યાયીને તમે અન્યાયી ઠરાવીને મારી નાખ્યો, પણ તે તમને અટકાવતો નથી.

#### ધીરજ અને પ્રાર્થના

<sup>૭</sup> બાઈઓ, પ્રભુના આવતાં સુધી તમે ધીરજ રાખો; જુઓ, ખેડૂત ભૂમિના મૂલ્યવાન ફળની રાહ જુએ છે અને પહેલો તથા છેલ્લો વરસાદ થાય ત્યાં સુધી તે ધીરજ રાખે છે. <sup>૮</sup> તમે પણ, ધીરજ રાખો અને મન દ્રષ્ટ રાખો, કેમ કે પ્રભુનું આગમન હાથવેંતમાં છે.

<sup>૯</sup> બાઈઓ, એકબીજા સાથે બડબડાટ ન કરો જેથી તમારો ન્યાય કરવામાં ન આવે; જુઓ, ન્યાયાધીશ બારણા આગળ ઉભા છે. <sup>૧૦</sup> બાઈઓ અને બહેનોં, દુઃખ સહેવા વિષે તથા ધીરજ માટેના નમૂના, જે પ્રભોધકો પ્રભુના નામથી બોલ્યા તેઓ પાસેથી ગ્રહણ કરો. <sup>૧૧</sup> જુઓ, જેઓએ સહન કર્યું છે તેઓ આશીર્વાદિત છે, એમ આપણે માનીએ છીએ. તમે અથુબની સહનશીલતા વિષે સાંભળ્યું છે, પ્રભુથી જે પરિણામ આવ્યું તે ઉપરથી તમે જોયું છે એ પ્રમાણે કે, પ્રભુ ધણાં કલણાળું તથા દયાળું છે.

<sup>૧૨</sup> પણ મારા બાઈઓ, વિશેષ કરીને તમે સમ ન ખાઓ; સ્વર્ગના નહિ કે પૃથ્વીના નહિ કે બીજા કોઈનાં સમ ન ખાઓ; પણ તમને સજા થાય નહિ માટે તમારી 'હા' તે 'હા' અને 'ના' તે 'ના' હોય.

<sup>૧૩</sup> તમારામાં શું કોઈ દુઃખી છે? તો તેણે પ્રાર્થના કરવી. શું કોઈ આનંદિત છે? તો તેણે ગીત ગાવાં. <sup>૧૪</sup> તમારામાં શું કોઈ બીમાર છે? તો તેણે વિશ્વાસી સમુદ્દરના વડીલોને બોલાવવા અને તેઓએ પ્રભુના નામથી તેને તેલ લગાવીને તેને માટે પ્રાર્થના કરવી.

<sup>૧૫</sup> વિશ્વાસ સહિત કદેલી પ્રાર્થના બીમારને બચાવશે, પ્રભુ તેને ઉઠાડશે; અને જો તેણે પાપ કર્યા હશે, તો માફ કરવામાં આવશે.

<sup>૧૬</sup> તમે નીરોગી થાઓ માટે પોતાના પાપ એકબીજાની પાસે કબૂલ કરો, એકબીજાને માટે પ્રાર્થના કરો; ન્યાયી માણસની પ્રાર્થના પરિણામે બહુ સાર્થક થાય છે. <sup>૧૭</sup> એલિયા

સ્વભાવે આપણા જેવો માણસ હતો. પણ તેણે પ્રાર્થનામાં વિનંતી કરી કે 'વરસાદ વરસે નહિ;' તેથી સાડાત્રણ વરસ ચુધી ભૂમિ પર વરસાદ વરસ્યો નહિ. <sup>૧૯</sup> તેણે ફરી પ્રાર્થના કરી અને સ્વર્ગમાંથી વરસાદ વરસ્યો; અને ધરતીએ પાક ઉપજાત્યો.

<sup>૧૯</sup> મારા ભાઈઓ, જો તમારામાંનો કોઈ સત્ય માર્ગ તજુને અવઠો માર્ગ બટકી જાય અને કોઈ તેને પાછો ફેરવે, <sup>૨૦</sup> તો તેણે જાળવું કે પાપીને તેના અવઠો માર્ગમાંથી જે પાછો વાઠો છે, તે એક જીવને ભૂત્યુથી બચાવશે અને તેના સંખ્યાબંધ પાપને ટાંકી દેશો.

## The First Epistle of Peter પિતરનો પહેલો પત્ર

### પ્રસ્તાવના

<sup>૧</sup> ઈસુ ખ્રિસ્તનો પ્રેરિત પિતર લખે છે કે, વેરવિખેર થઈને પોન્તસ, ગલાતિયા, કાપાડોકિયા, આસ્કિયા, અને બિથુનિયામાં પરદેશી તરીકે વસેલા વિશ્વાસીઓ; <sup>૨</sup> જેઓને ઈશ્વરપિતાના પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે આત્માના પવિત્રીકરણથી આજ્ઞાકારી થવા અને ઈસુ ખ્રિસ્તનાં રક્તથી છંટકાવ પામવા જારુ પસંદ કરેલા છે, તેવા તમ સર્વ પર પુષ્ટ ફૂપા તથા શાંતિ હો.

### જીવંત આશા

<sup>૩</sup> આપણા પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તનાં ઈશ્વર તથા પિતાની સ્તુતિ થાઓ; તેમણે પોતાની પુષ્ટ દથા પ્રમાણે મૂખેલામાંથી ઈસુ ખ્રિસ્તનાં મરણોત્થાન દ્વારા આપણને જીવંત આશાને સારુ, <sup>૪</sup> અવિનાશી, નિર્ભળ દથા જર્જરિત ન થનારા વતનને માટે આપણને નવો જન્મ આપ્યો છે, તે વતન તમારે માટે સ્વર્ગમાં રાખી મૂકેલું છે. <sup>૫</sup> છેલ્લાં સમયમાં જે ઉદ્ઘાર પ્રગટ થવાની તૈયારીમાં છે, તેને માટે ઈશ્વરના સામર્થ્ય વડે વિશ્વાસથી તમને જ્ઞાનાદ્વારામાં આવે છે.

<sup>૬</sup> એમાં તમે બહુ આનંદ કરો છો, જોકે હમણાં થોડા સમય માટે વિવિધ પ્રકારનાં પરીક્ષણ થયાથી તમે દુઃખી છો, <sup>૭</sup> એ માટે કે તમારા વિશ્વાસની પરીક્ષા જે અનિન્થી પરખાયેલા નાશવંત સૌના કરતાં વધુ મૂલ્યવાન છે, તે ઈસુ ખ્રિસ્તનાં પ્રગટ થવાની ઘડીએ સ્તુતિ, માન તથા ભહિમા યોગ્ય થાય.

<sup>૮</sup> તેમને ન જોયા છતાં પણ તમે તેમના પર પ્રેમ રાખો છો, જોકે અત્યારે તમે તેમને જોતાં નથી, તોપણ તેમના પર વિશ્વાસ રાખો છો અને તમે તેમનાંમાં અવાચ્ય તથા ભહિમા ભરેલા આનંદથી હરખાઓ છો. <sup>૯</sup> તમે પોતાના વિશ્વાસનું ફળ, એટલે આત્માઓનો ઉદ્ઘાર પામો છો. <sup>૧૦</sup> જે પ્રભોધકોએ તમારા પરની ફૂપા વિષે ભવિષ્યકથન કર્યું તેઓએ તે ઉદ્ઘાર વિષે તપાકીને ખંતથી શોધ કરી;

<sup>૧૧</sup> ખ્રિસ્તનો આત્મા જે તેઓમાં હતો તેણે ખ્રિસ્તનાં દુઃખ તથા તે પણિના ભહિમા વિષે સાક્ષી આપી, ત્યારે તેણે કથો અથવા કેવો સમય બતાવ્યો તેનું સંશોધન તેઓ કરતા હતા. <sup>૧૨</sup> જે પ્રગટ કરાયું હતું તેનાથી તેઓએ પોતાની નહિ, પણ તમારી સેવા કરી; સ્વર્ગમાંથી મોકલાયેલા પવિત્ર આત્માની સહાયથી જેઓએ તમને સુવાર્તા પ્રગટ કરી તેઓ દ્વારા તે વાતો તમને હમણાં જણાવવાંમાં આવી; જે જોવાની ઉત્કર્ષ સ્વર્ગદૂતો પણ ધરાવે છે.

### પવિત્ર જીવન જીવવા આમંત્રણ

<sup>૧૩</sup> એ માટે તમે પોતાના મનમાં સાવયેત રહો અને જે ફૂપા ઈસુ ખ્રિસ્તનાં પ્રગટ થવાની ઘડીએ તમારા પર થશે તેની સંપૂર્ણ આશા રાખો. <sup>૧૪</sup> તમે આજ્ઞાકારી સંતાનો જેવા થાઓ, અને પોતાની અગાઉની અજ્ઞાન અવસ્થાની દુર્વાસના પ્રમાણે ન ચાલો.

<sup>૧૫</sup> પણ જેમણે તમને તેદ્ધયાં છે, તે જેવા પવિત્ર છે તેમના જેવા તમે પણ સર્વ ત્યાવહારમાં પવિત્ર થાઓ. <sup>૧૬</sup> કેમ કે એમ લખ્યું છે કે, “હું પવિત્ર છું, માટે તમે પવિત્ર થાઓ”. <sup>૧૭</sup> અને જે પક્ષપાત વગર દરેકનાં કામ પ્રમાણે ન્યાય કરે છે, તેમને જો તમે પિતા કહીને વિનંતી કરો છો, તો તમારા અહીંના પ્રવાસનો સમય બીકમાં વિતાવો.

**૧૯** કેમ કે તમે એ જાણો છો કે તમારા પિતૃઓથી ચાલ્યા આવતાં વ્યર્થ આચરણથી તમે નાશવંત વસ્તુઓ, એટલે જીપા અથવા સોના વડે નહિ, **૨૦** પણ પ્રિસ્ત જે નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ હલવાન છે તેમના મૂલ્યવાન રક્તથી ખરીદી લેવાયેલા છો.

**૨૧** તેઓ તો સૂષ્ણિના પ્રારંભ પૂર્વે નિયુક્ત કરાયેલા હતા ખરા, પણ તમારે માટે આ છેલાં સમયમાં પ્રગટ થયા. **૨૨** તેમને આધારે તમે ઈશ્વર પર વિશ્વાસ રાખો છો, જેમણે તેમને મરણમાંથી ઉઠાડયા અને મહિમા આપ્યો, એ માટે કે તમારો વિશ્વાસ તથા આશા ઈશ્વર પર રહે.

**૨૩** તમે સત્યને આધીન રહીને બાઈ પરના નિષ્કપટ પ્રેમને માટે તમારાં મનને પવિત્ર કર્યા છે, માટે શુદ્ધ હૃદયથી એકબીજા પર આગ્રહથી પ્રેમ કરો. **૨૪** કેમ કે તમને વિનાશી બીજથી નહિ, પણ અવિનાશી બીજથી, ઈશ્વરના જીવંત તથા સદા ટકનાર વચ્ચન વડે નવો જન્મ આપવામાં આવ્યો છે.

**૨૫** કેમ કે, 'સર્વ પ્રાણી ધારણાં જેવા છે અને મનુષ્યનો બધો વૈભવ ધારણાં ફૂલ જેવો છે. ધારણ સુકાઈ જાય છે અને તેનું ફૂલ ખરી પડે છે, **૨૬** પણ પ્રભુનું વચ્ચન સદા રહે છે!' જે સુવાર્તાનું વચ્ચન તમને પ્રગટ કરાયું તે એ જ છે.

## ૨

### જીવંત પથ્થર અને પવિત્ર પ્રજા

**૧** એ માટે તમામ દુષ્ટતા, કપટ, ટોગ, દ્રેષ તથા સર્વ પ્રકારની નિંદા દૂર કરીને, **૨** નવાં જન્મેલાં બાળકોની જેમ શુદ્ધ આત્મિક દૂધની છરણ રાખો, **૩** જેથી જો તમને એવો અનુભવ થયો હોય કે પ્રભુ દયાળું છે તો તે વડે તમે ઉદ્ધાર પામતાં સુધી વધતાં રહો.

**૪** જે જીવંત પથ્થર છે, મનુષ્યોથી નકારાયેલા ખરા, પણ ઈશ્વરથી પસંદ કરાયેલા તથા મૂલ્યવાન છે. **૫** તેમની પાસે આવીને તમે પણ આત્મિક ધરના જીવંત પથ્થર બન્યા અને જે આત્મિક યજ્ઞો ઈસ્તુ પ્રિસ્તને ધ્વારા ઈશ્વરને પ્રસંગ છે તેમનું અર્પણ કરવા પવિત્ર યાજકો થયા છો.

**૬** કારણ કે શાસ્ત્રવચ્ચનમાં લખેલું છે કે, 'જુઓ, પસંદ કરેલો તથા મૂલ્યવાન, એવો ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર હું સિયોનમાં મૂકું છું અને જે તેના પર વિશ્વાસ કરે છે તે શરમાશે નહિ.

**૭** માટે તમને વિશ્વાસ કરનારાઓને તે મૂલ્યવાન છે, પણ અવિશ્વાસીઓને સારુ તો જે પથ્થર બાંધનારાઓએ નાપસંદ કર્યો, તે જ ખૂણાનો મુખ્ય પથ્થર થયો છે.

**૮** વળી ઠેસ ખવડાવનાર પથ્થર અને ઠોકર ખવડાવનાર ખડક થયો છે; 'તેઓ આજ્ઞા માનતાં નથી, તેથી વચ્ચન વિષે ઠોકર ખાય છે, એટલા માટે પણ તેઓનું નિર્માણ થયેલું હતું.

**૯** પણ તમે તો પસંદ કરેલું કુળ, રાજમાન્ય યાજકવર્ગ, પવિત્ર લોક તથા ઈશ્વરની ખાસ પ્રજા છો, જેથી જેમણે તમને અંધકારમાંથી પોતાના આશ્રયકારક અજવાળામાં તેદ્યાં છે, તેમના સદગુણો તમે પ્રગટ કરો. **૧૦** તમે પહેલાં પ્રજા જ નહોતા, પણ હાલ ઈશ્વરની પ્રજા છો; દયા પામેલા નહોતા, પણ હાલ દયા પામ્યા છો.

### ઈશ્વરના ગુલામ

**૧૧** પ્રિયજનો, હું વિનંતી કરું છું કે, જે દૈહિક વિષયો આત્માની સામે લડે છે, તેઓથી તમે, પરદેશી તથા પ્રવાસીની જેમ દૂર રહો. **૧૨** વિદેશીઓમાં તમે પોતાનો વ્યવહાર સારો રાખો, કે જેથી તેઓ તમને ખરાબ સમજુને તમારી વિરુદ્ધ બોલે ત્યારે તમારાં સારાં કામ જોઈને તેઓ ન્યાયને દિવસે ઈશ્વરનો મહિમા કરે.

૧૩ માણસોએ સ્થાપેલી પ્રત્યેક સત્તાને પ્રભુને લીધે તમે આધીન થાઓ; રાજાને સર્વોપરી સમજુને તેને આધીન રહ્યો. ૧૪ વળી ખોટું કરનારાઓને દંડ આપવા અને સારું કરનારાઓની પ્રશંસા કરવાને તેણે નીમેલા અધિકારીઓને પણ તમે આધીન થાઓ ૧૫ કેમ કે ઈશ્વરની ઇચ્છા એવી છે કે સારાં કાર્યો કરીને મૂર્ખ માણસોની અજ્ઞાનપણાની વાતોને તમે બંધ કરો. ૧૬ તમે સ્વતંત્ર છો પણ એ સ્વતંત્રતા તમારી દુષ્ટતાને છુપાવવા માટે ન વાપરો; પણ તમે ઈશ્વરના સેવકો જેવા થાઓ. ૧૭ તમે સર્વને માન આપો, ભાઈઓ પર પ્રેમ રાખો, ઈશ્વરનો ભય રાખો, રાજાનું સંભાન કરો.

### ઈશ્વરના દુઃખનો નમૂનો

૧૮ દાસો, તમે પૂરા ભયથી તમારા ભાલિકોને આધીન થાઓ, જેઓ સારા તથા નમ્ર છે કેવળ તેઓને જ નહિ, વળી કહોર ભાલિકને પણ આધીન થાઓ. ૧૯ કેમ કે જો કોઈ માણસ ઈશ્વર તરફના ભક્તિભાવને લીધે અન્યાય વેઠતાં દુઃખ સહે છે તો તે ઈશ્વરની નજરમાં પ્રશંસાપાત્ર છે. ૨૦ કેમ કે જથારે પાપ કરવાને લીધે તમે ભાર ખાઓ છો ત્યારે જો તમે સહન કરો છો, તો તેમાં શું પ્રશંસાપાત્ર છે? પણ જો સારું કરવાને લીધે દુઃખ બોગવો છો, તે જો તમે સહન કરો છો એ ઈશ્વરની નજરમાં પ્રશંસાપાત્ર છે.

૨૧ કારણ કે એને માટે તમે તેડાયેલા છો, કેમ કે જ્ઞાસ્તે પણ તમારે માટે સહન કર્યું છે અને તમને નમૂનો આપ્યો છે, કે તમે તેમને પગલે ચાલો. ૨૨ તેમણે કંઈ પાપ કર્યું નહિ, ને તેમના મુખમાં કપટ ભાતુભ પડ્યું નહિ. ૨૩ તેમણે નિંદા પામીને સામે નિંદા કરી નહિ, દુઃખો સહેતાં કોઈને ધમકાવ્યાં નહિ, પણ સાચો ન્યાય કરનારને પોતાને સૌંઘ્યો.

૨૪ લાકડા પર તેમણે પોતે પોતાના શરીરમાં આપણાં પાપ લીધાં, જેથી આપણે પાપ સંબંધી મૃત્યુ પામીએ અને ન્યાયીપણા માટે જીવીએ; તેમના જખમોથી તમે સારાં થયા. ૨૫ કેમ કે તમે બૂલાં પડેલાં ઘેટાંના જેવા હતા, પણ હમણાં તમારા આત્માના પાણક તથા રક્ષક ઈશ્વરની પાસે પાછા આવ્યા છો.

## ૩

### પતિ-પત્નીના સંબંધો

૧ તે જ પ્રમાણો, પત્નીઓ, તમે તમારા પતિઓને આધીન રહ્યો, એ માટે કે જો કોઈ પતિ વચ્ચન માનનાર ન હોય તો તે પોતાની પત્નીના આચરણથી, ૨ એટલે તમારાં મર્યાદાયુક્ત શુદ્ધ વર્તન દ્વારા વચ્ચન વગર મેળવી લેવાય.

૩ તમારો શણગાર બાદય, એટલે ગુંથેલા વાળનો, સોનાનાં ઘરેણાંનો અથવા સારાં વદ્ધ પહેરવાનો ન હોય; ૪ પણ અંત:કરણમાં રહેલા ગુપ્ત મનુષ્યત્વનો, એટલે દીન તથા નમ્ર આત્માનો, જે ઈશ્વરની નજરમાં ઘણો મૂલ્યવાન છે, તેના અવિનાશી આભૂષણોનો હોય.

૫ કેમ કે પ્રાચીન સમયમાં જે પવિત્ર સ્ત્રીઓ ઈશ્વર પર ભરોસો રાખતી હતી, તેઓ પોતપોતાનાં પતિને આધીન રહીને, તે જ પ્રમાણો પોતાને શણગારતી હતી. ૬ જેમ સારા ઈશ્વ્રાહિમને સ્વામી કહીને તેને આધીન રહેતી તેમ; જો તમે સારું કરો છો અને કંઈ ભયથી ગભરાતી નથી, તો તમે તેની દીકરીઓ છો.

૭ તે જ પ્રમાણો પતિઓ, સ્ત્રી નબળી વ્યક્તિત્વ છે તેમ જાણીને તેની સાથે સમજણપૂર્વક રહ્યો, તમે તેની સાથે જીવનની કૃપાના સહવારક્ષ છો એમ ગણીને, તેને માન આપો, કે જેથી તમારી પ્રાર્થનાઓમાં કંઈ અવરોધ આવે નહિ.

### સારું કરતા સહન કરો

૫ આખરે, તમે સર્વ એક મનના, એકબીજાના સુખ દુઃખમાં સહભાગી, ભાઈઓ પર પ્રેમ રાખનારા, કરુણા કરનાર તથા નમ્ર થાઓ. ૬ દુષ્ટતાને બદલે દુષ્ટતા અને નિંદાને બદલે નિંદા ન કરો, પણ તેથી ઉલટું આશીર્વાદ આપો; કેમ કે તેને સારુ તમને તેડવામાં આવ્યા છે કે જેથી તમે આશીર્વાદના વારસ થાઓ. ૭ કેમ કે, 'જે માણસ સારું જીવન જીવવા છાછે છે અને જીરા દિવસો જોવા છાછે છે, તેણે પોતાની જીબને દુષ્ટતાથી અને પોતાના હોઠોને કપટી વાતો બોલવાથી અટકાવવા; ૮ તેણે દુષ્ટતાથી દૂર રહેવું, બલું કરવું; શાંતિ શોધવી અને તેમાં પ્રવૃત્ત રહેવું. ૯ કેમ કે ન્યાયીઓ પર પ્રભુની નજર છે; અને તેઓની તેમની પ્રાર્થના પ્રત્યે તેમના કાન ખુલ્લાં છે; પણ પ્રભુ દુષ્ટતા કરનારાઓની વિરુદ્ધ છે.

૧૦ જે જ્ઞાન છે તેને જો તમે અનુસરનારા થયા, તો તમારું નુકસાન કરનાર કોણ છે? ૧૧ જો તમે ન્યાયીપણાને માટે સહન કરો છો, તો તમે આશીર્વાદિત છો; તેઓની ધમકીથી રડો નહિં અને ગભરાઓ પણ નહિં.

૧૨ પણ ખ્રિસ્તને પ્રભુ તરીકે તમારાં અંત:કરણમાં પવિત્ર માનો; અને તમારી જે આશા છે તે વિષે જો કોઈ પૂછે તો તેને નમ્રતાથી તથા સત્યતાથી પ્રત્યુત્તર આપવાને સદા તૈયાર રહો. ૧૩ શુદ્ધ અંત:કરણ રાખો કે જેથી, જે બાબત વિષે તમારું ખરાબ બોલાય છે તે વિષે જેઓ ખ્રિસ્તમાંના તમારા સારા વર્તનની નિંદા કરે છે તેઓ શરમાઈ જાય. ૧૪ કેમ કે જો ઈશ્વરની ઇચ્છા એવી હોય, તો દુષ્ટતા કરવાને લીધે સહેવું તે કરતાં બલું કરવાને લીધે સહેવું તે વધારે સારું છે.

૧૫ કેમ કે ખ્રિસ્તે પણ એક વાર પાપોને સારુ, એટલે ન્યાયીઓ અન્યાયીઓને બદલે સત્યથું કે, જેથી તેઓ આપણાને ઈશ્વર પાસે લાવે; તેમને મનુષ્યદેહમાં મારી નંખાયા, પણ આત્મામાં સજીવન કરવામાં આવ્યા. ૧૬ તે આત્મામાં પણ તેમણે જઈને બંદીખાનામાં પડેલા આત્માઓને ઉપદેશ કર્યો. ૧૭ આ આત્માઓ, નૂહના સમયમાં, જ્યારે વહાણ તૈયાર થતું હતું અને ઈશ્વર સહન કરીને ધીરજ રાખતા હતા, અને જ્યારે વહાણમાં થોડા, એટલે આઠ મનુષ્યો પાણીથી બચી ગયા ત્યારે અનાજ્ઞાંકિત હતા.

૧૮ તે દ્રષ્ટાંત પ્રમાણે બાપ્તિસ્માનાં પાણીથી શરીરનો ભેલ દૂર કરવાથી નહિં, પણ ઈસ્ટુ ખ્રિસ્તનાં મરણોત્થાન દ્વારા ઈશ્વર પાસે શુદ્ધ અંત:કરણની માગણીથી હમણાં તમને પણ બચાવે છે. ૧૯ ઈસ્ટુ તો સ્વર્ગદૂતો, અધિકારીઓ તથા પરાક્રમીઓને પોતાને સ્વાધીન કરીને સ્વર્ગમાં ગયા અને ઈશ્વરને જમણે હાથે બિરજમાન છે.

## ૪

### બદલાયેલાં જીવનો

૧ હવે ખ્રિસ્તે આપણે માટે મનુષ્યદેહમાં દુઃખ સત્યથું છે, માટે તમે પણ એવું જ મન રાખીને સજજ થાઓ; કેમ કે જેણે મનુષ્યદેહમાં દુઃખ સત્યથું છે તે પાપથી મુક્ત થયો છે, ૨ કે જેથી તે બાકીનું જીવન માણસોની વિષયવાસનાઓ પ્રમાણે નહિં, પણ ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે વિતાવે.

૩ કેમ કે જેમ વિદેશીઓ જેમાં આનંદ માને છે તે પ્રમાણે કરવામાં તમે તમારા જીવનનો ઘણો સમય વિતાવ્યો છે, તે બસ તે છે. તે સમયે તમે વ્યાખ્યારમાં, વિષયભોગમાં, ભદ્રયપાનમાં, મોજશોખમાં, તથા તિરસ્કૃત મૂર્તિપૂલમાં મળ્યા હતા. ૪ એ બાબતોમાં તમે તેઓની સાથે જે દુરાચારના પૂર્ખમાં ધસી પડતા નથી, તેથી તેઓ આશ્રય પામે છે અને તમારી નિંદા કરે છે. ૫ જીવતાંઓનો તથા મૃત્યુ પામેલાંઓનો ન્યાય કરવાને જે તૈયાર છે તેમને તેઓ હિસાબ આપશે; ૬ કેમ કે મૃત્યુ પામેલાંઓને પણ સુવાર્તા પ્રગટ

કરાઈ હતી કે જેથી શરીર વિષે માનવીય ધોરણો અનુસાર તેઓનો ન્યાય થાય, પણ આત્મા વિષે તેઓ ઈંખરભાં જુવે.

### ઈંખરનાં દાનોના સારા કારબાચીઓ

<sup>૭</sup> બધી બાબતોનો અંત પાસે આવ્યો છે, માટે તમે સંયામી થાઓ અને સાવયેત રહીને પ્રાર્થના કરો. <sup>૮</sup> વિશેષે કરીને તમે એકબીજા પર આગ્રહથી પ્રેમ કરો; કેમ કે પ્રેમ ઘણાં પાપને ટાંકે છે. <sup>૯</sup> જીવ કચવાયા વગર તમે એકબીજાની સત્કાર કરો.

<sup>૧૦</sup> દેશને જે કૃપાદાન મજયું છે તે એકબીજાની સેવા કરવામાં ઈંખરની અનેક પ્રકારની કૃપાના સારા કારબાચીઓની તરીકે વાપરવું. <sup>૧૧</sup> જો કોઈ ઉપદેશ આપે છે, તો તેણે ઈંખરના વચન પ્રમાણે ઉપદેશ આપવો; જો કોઈ સેવા કરે, તો તેણે ઈંખરે આપેલા સામર્થ્ય પ્રમાણે સેવા કરવી; કે જેથી સર્વ બાબતોમાં ઈંખરું ખ્રિસ્ત ધ્વારા ઈંખર મહિમાવાન થાય; તેમને સદાસર્વકાળ મહિમા તથા સત્તા હો! આમીન.

### ખ્રિસ્તને માટે દુઃખો સહન કરવાં

<sup>૧૨</sup> પ્રિય ભાઈ-બહેનો, તમારી કસોટી કરવાને માટે તમારા પર જે અગ્નિરૂપી દુઃખ પડે છે, તેમાં તમને કંઈ વિચિત્ર થયું હોય તેમ સમજુને આશ્રમ્ય ન પામો. <sup>૧૩</sup> પણ ખ્રિસ્તનાં દુઃખોમાં તમે ભાગીદાર થાઓ છો, તેને લીધે આનંદ કરો; કે જેથી તેમનો મહિમા પ્રગટ થાય ત્યારે પણ તમે બહુ ઉલ્લાસથી આનંદ કરો. <sup>૧૪</sup> જો ખ્રિસ્તનાં નામને કારણે તમારી નિંદા થતી હોય, તો તમે આશીર્વાદિત છો, કેમ કે મહિમાનો તથા ઈંખરનો આત્મા તમારા પર રહે છે. [તેઓથી તે નિંદાથ છે ખરો પણ તમારાથી તે મહિમા પામે છે.]

<sup>૧૫</sup> પણ ખૂની, થોર, દુરાચારી અથવા બીજાના કામમાં દખલ કરનાર તરીકે તમારામાંના કોઈને શિક્ષા ન થાય. <sup>૧૬</sup> પણ ખ્રિસ્તનાં અનુયાયી હોવાને કારણે જો કોઈને સહેવું પડે છે, તો તેથી શરમાય નહિ પણ તે નામમાં તે ઈંખરનો મહિમા કરે.

<sup>૧૭</sup> કેમ કે ન્યાયચૂકાદાનો આરંભ ઈંખરના પરિવારમાં થવાનો સમય આવ્યો છે અને જો તેનો પ્રારંભ આપણામાં થાય, તો ઈંખરની સુવાર્તા જેઓ નથી માનતા તેઓના હાલ કેવાં થશે? <sup>૧૮</sup> જો ન્યાયી માણસનો ઉદ્ધાર મુશ્કેલીથી થાય છે, તો અધર્મી તથા પાપી માણસનું શું થશે? <sup>૧૯</sup> માટે જેઓ ઈંખરની ઇચ્�ા પ્રમાણે દુઃખ સહન કરે છે તેઓ બલું કરવાનું ચાલુ ચાખતાં પોતાના પ્રાણોને વિશ્વાસુ સૂજનહારને સૌંપે.

## પ

### ઈંખરના ટોળાનું પાલન

<sup>૧</sup> તમારામાં જે વડીલો છે, તેઓનો હું સાથી વડીલ અને ખ્રિસ્તનાં દુઃખોનો સાક્ષી તથા પ્રગટ થનાર મહિમાના ભાગીદાર છું, તેથી તેઓને વિનંતી કરું છું કે, <sup>૨</sup> ઈંખરના લોકોનું જે ટોળું તમારી સંભાળમાં છે તેનું પ્રતિપાલન કરો અધ્યક્ષનું કામ ફરજ પડવાથી નહિ પણ સ્વેચ્છાએ કરો; લોભને સારું નહિ, પણ આતુરતાથી કરો. <sup>૩</sup> વળી તમારી જવાબદારીવાળાં સમુદ્દ્રાય પર માલિક તરીકે નહિ, પણ તેમને આદર્શરૂપ થાઓ, <sup>૪</sup> જથારે મુખ્ય દેટાંપાણક પ્રગટ થશે ત્યારે મહિમાનો કદી પણ કરમાઈ ન જનાર મુગટ તમે પામશો.

<sup>૫</sup> એ જ પ્રમાણે જુવાનો, તમે વડીલોને આધીન થાઓ; અને તમે સધા એકબીજાને આધીન થઈને નભેતા ધારણ કરો, કેમ કે ઈંખર ગર્વિષ્ઠોની વિરુદ્ધ છે, પણ નભેતાનો કૃપા આપે છે. <sup>૬</sup> એ માટે ઈંખરના સમર્થ હાથ નીચે તમે પોતાને નભેતા કરો

તે તમને થોરય સમયે ઉચ્ચાસ્થાને બેસાડે. <sup>૭</sup> તમારી સર્વ શિંતા તેમના પર નાખો, કેમ કે તે તમારી સંભાળ રાખે છે.

<sup>૮</sup> સાવયેત થાઓ, જાગતા રહ્યો; કેમ કે તમારો વૈશી શેતાન ગાજનાર સિંહની જેમ કોઈ મણો તેને ગળી જવાને શોધતો ફરે છે. <sup>૯</sup> તમે વિશ્વાસમાં દ્રષ્ટ થઈને તેની સામે થાઓ, કેમ કે તમે જણો છો કે, દુનિયામાંનાં તમારા ભાઈઓ પર એ જ પ્રકારનાં દુઃખો પડે છે.

<sup>૧૦</sup> સર્વ કૃપાના ઈંઘર જેમણો ખ્રિસ્તમાં તમને પોતાના અનંતકાળના ભલિમાને સારુ બોલાવ્યા છે, તે પોતે તમે થોડીવાર સહન કરો ત્યાર પણી, તમને પૂર્ણ, સ્થિર તથા બળવાન કરશે. <sup>૧૧</sup> તેમને સદાસર્વકાળ સત્તા હોજો, આમીન.

### છેલ્લી સલામ

<sup>૧૨</sup> સિલ્વાનસ, જે સિલ્વાનસ, જેને હું વિશ્વાસુ ભાઈ માનું છું, તેની હસ્તક મેં દૂંકમાં તમારા ઉપર લખ્યું છે, અને વિનંતી કરીને સાક્ષી આપી છે કે જે કૃપામાં તમે સ્થિર ઊભા રહ્યો છો, તે ઈંઘરની ખરી કૃપા છે. <sup>૧૩</sup> બેબિલોનમાંની મંડળી જેને તમારી સાથે પસંદ કરેલી છે તે તથા મારો દીકરો ભાર્ક તમને સલામ કહે છે. <sup>૧૪</sup> તમે પ્રેમના ચુંબનથી એકબીજાને સલામ કરજો.

ઈસ્રૂ ખ્રિસ્તમાં તમ સર્વને શાંતિ થાઓ. આમીન.

## The Second Epistle of Peter

# પિતરનો બીજો પત્ર

### પ્રસ્તાવના

**૧** આપણા ઈશ્વર તથા ઉજારક ઈસુ ખિસ્તનાં જ્યાથીપણાથી અમારા વિશ્વાસ જેવો મૂલ્યવાન વિશ્વાસ જેઓ પામ્યા છે, તેઓને ઈસુ ખિસ્તનો દાસ તથા પ્રેરિત સિખોન પિતર લખે છે **૨** ઈશ્વરને તથા આપણા પ્રભુ ઈસુને ઓળખવાથી તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ પુષ્કળ હો.

### ઈશ્વરનું આભંત્રણ અને પસંદગી

**૩** તેમણે પોતાના મહિમા વડે તથા સાત્ત્વિકતાથી આપણાને બોલાવ્યા, એમને ઓળખવાથી તેમના ઈશ્વરીય સામર્થ્ય આપણાને જીવન તથા ભક્તિભાવને લગતાં સંઘળાં વાનાં આપ્યા છે. **૪** તેમણે આપણાને મૂલ્યવાન તથા અતિશય મોટાં આશાવચનો આપ્યાં છે, જેથી તેઓ ધ્વારા દુનિયામાંની જે દુર્વાસનાથી દુષ્ટતા થાય છે તેથી જૂઠીને ઈશ્વરીય સ્વભાવના ભાગીદાર તમે થાઓ.

**૫** એ જ કારણ માટે સંપૂર્ણ પરિશ્રમ કરીને તમે પોતાના વિશ્વાસની સાથે ચરિત્ર, ચરિત્રની સાથે જ્ઞાન, **૬** જ્ઞાનની સાથે સંયમ, સંયમની સાથે ધીરજ, ધીરજની સાથે ભક્તિભાવ, **૭** ભક્તિભાવની સાથે ભાતૂભાવ અને ભાતૂભાવ સાથે પ્રેમ જોગી દો.

**૮** કેમ કે જો એ સંઘળાં તમારામાં હોય તથા વૃદ્ધિ પામે તો આપણા પ્રભુ ઈસુ ખિસ્તનાં જ્ઞાન વિષે તેઓ તમને આપસુ તથા નિષ્ફળ થવા દેશે નહિ. **૯** પણ જેની પાસે એ વાનાં નથી તે અંધ છે, તેની દૃષ્ટિ દૂંકી છે અને તે પોતાનાં અગાઉનાં પાપોથી શુદ્ધ થયો હતો એ બાબત તે ભૂલી ગયો છે.

**૧૦** તેથી ભાઈઓ, તમારાં તેદું તથા પસંદગી નક્કી કરવા માટે વિશેષ થતન કરો, કેમ કે જો તમે એવું કરશો તો કદી ગફલતમાં પડશો નહિ. **૧૧** કારણ કે એમ કરવાથી આપણા પ્રભુ તથા ઉજારક ઈસુ ખિસ્તનાં અનંતકાળના રાજ્યમાં તમે પૂરી રીતે પ્રવેશ પામશો.

**૧૨** એ માટે જોકે તમે એ વાતો જાણો છો અને અત્યારે સત્ત્યમાં દૃઢ થયા છો, તોપણ તમને તે નિત્ય યાદ કરાવવાનું હું ભૂલીશ નહિ. **૧૩** અને જ્યાં સુધી હું આ માંડવાળું શરીર માં છું, ત્યાં સુધી તમને યાદ કરાવીને સાવયેત કરવા એ મને યોગ્ય લાગે છે. **૧૪** કેમ કે મને ખબર છે કે આપણા પ્રભુ ઈસુ ખિસ્તનાં બતાવ્યા પ્રમાણે મારું આયુષ્ય જલદી પૂરું થવાનું છે. **૧૫** હું થતન કરીશ કે, મારા મરણ પણ તમને આ વાતો સતત યાદ રહે.

### ખિસ્તનાં મહિમાના સાક્ષીઓ

**૧૬** કેમ કે જ્યારે અમે આપણા પ્રભુ ઈસુ ખિસ્તનું સામર્થ્ય તથા તેના આગમનની વાત તમને જણાવી, ત્યારે અમે ચતુરાઈથી કલ્પેલી વાર્તાઓ અનુસર્યા નહોતા; પણ તેમની મહાન પ્રભુતાને પ્રત્યક્ષ જોનારા હતા. **૧૭** કેમ કે જ્યારે ગૌરવી મહિમા તરફથી તેઓને એવી વાણી થઈ કે, 'એ મારો વહાલો પુત્ર છે, તેના પર હું પ્રસન્ન છું,' ત્યારે ઈશ્વરપિતાથી તેઓ માન તથા મહિમા પામ્યા. **૧૮** અમે તેમની સાથે પવિત્ર પહાડ પર હતા ત્યારે અમે પોતે તે સ્વર્ગવાણી સાંભળી.

<sup>૧૯</sup> અમારી પાસે એથી વધારે ખાતરીપૂર્વક વાત, એટલે પ્રબોધવાણી છે, તેને અંધારી જગ્યામાં પ્રકાશ કરનાર દીવાના જેવી જાણીને તેના પર જ્યાં સુધી પરોફ થાય અને સવારનો તારો તમારાં અંતઃકરણોમાં ઊગે, ત્યાં સુધી ચિત્ત લગાડવાથી તમે સારું કરશો. <sup>૨૦</sup> પ્રથમ તમારે એ જાણવું કે, પવિત્રશાસ્ત્રમાંનું કોઈ પણ ભવિષ્યવચન મનુષ્યપ્રેરિત નથી. <sup>૨૧</sup> કેમ કે ભવિષ્યવાણી કદી માણસની ઈચ્છા પ્રમાણે આવી નથી, પણ પ્રબોધકો પવિત્ર આત્માની પ્રેરણાથી ઈંખરનાં વચનો બોલ્યા.

## ૨

## જૂઠા શિક્ષકો

<sup>૧</sup> જેમ [ઇંગરાયલી] લોકોમાં જૂઠાં પ્રબોધકો ઊભા થથા હતા, તેમ તમારામાં પણ ખોટા ઉપદેશકો થશે. તેઓ ગુપ્ત રીતે નાશકારક પાખંડી મતો ફેલાવશે અને જે પ્રભુએ તેઓનો ઉદ્ઘાર કર્યો તેનો પણ નકાર કરીને જલદીથી પોતાનો જ વિનાશ કરશે. <sup>૨</sup> તેઓના બ્રદ્ધાયારમાં ઘણાં માણસો ચાલશે; અને તેઓને લીધે સત્યનાં માર્ગનો તિરસ્કાર થશે. <sup>૩</sup> તેઓ દ્રવ્યલોભથી કપટી વાતો બોલીને તમારું શોષણ કરશે; તેઓને માટે અગાઉથી દુરાવેલી સલમાં વિલંબ કે તેઓના નાશમાં ઢીલ થશે નહિં.

<sup>૪</sup> કેમ કે જે નર્કદૂતોએ પાપ કર્યું તેઓને ઈંખરે છોડ્યાં નહિં, પણ તેઓને નર્કમાં નાખીને ન્યાયચૂકાદા સુધી અંધકારનાં ખાડાઓમાં રાખ્યા; <sup>૫</sup> તેમ જ [ઇંખરે] પુરાતન માનવજગતને છોડ્યું નહિં, પણ અધર્મી જગત પર જળપ્રલય લાવીને ન્યાયીપણાના ઉપદેશક નૂહને તથા તેની સાથેનાં સાત માણસોને બચાવ્યાં; <sup>૬</sup> અને અધર્મીઓને જે થનાર છે ઉદાહરણ આપવા સારુ સંદૂભ તથા ગમોરા શહેરોને બાળીને ભસ્મ કર્યો, અને તેઓને પાયમાલ કરીને તેઓને શિક્ષા કરી;

<sup>૭</sup> અને ન્યાયી લોત જે અધર્મીઓના દુરાચારથી ત્રાસ પામતો હતો તેને છોડાવ્યો, <sup>૮</sup> કેમ કે તે પ્રામાણિક માણસ જગત રેતોની સાથે રહેતો હતો ત્યારે તેઓનાં ખરાબ કામ જોઈને તથા સાંભળીને તે પોતાના ન્યાયી આત્મામાં નિત્ય દુઃખ પામતો હતો. <sup>૯</sup> પ્રભુ ભક્તોને પરીક્ષણમાંથી છોડાવવાનું જાણે છે, અને અન્યાયીઓને તથા વિશેષ કરીને જેઓ દુર્વાસનાઓથી દૈહિક વિકારો પ્રમાણે ચાલે છે,

<sup>૧૦</sup> અને પ્રભુના અધિકારને તુષ્ણ ગણે છે તેઓને ન્યાયકાળ સુધી શિક્ષાને માટે ચાખી મૂકવાનું તે જાણે છે. તેઓ ઉદ્ઘત તથા સ્વછંદી થઈને આકાશી જીવોની નિંદા કરતાં પણ ડરતા નથી. <sup>૧૧</sup> પરંતુ સ્વર્ગદૂતો વિશેષ બળવાન તથા પરાક્રમી હોવા છતાં પ્રભુની આગળ તેઓની નિંદા કરીને તેઓ પર દોષ મૂકતા નથી.

<sup>૧૨</sup> પણ તેઓ સ્વભાવે અખુદ્ધ પશુ કે જેઓ પકડાવા તથા નાશ પામવાને સૂજાયેલાં છે, તેઓની માફક તેઓ જે વિષે જાણતા નથી, તે વિષે નિંદા કરીને પોતાના દુરાચારમાં નાશ પામશે, અન્યાય કર્યાને લીધે અન્યાયનું ફળ બોગવશે. <sup>૧૩</sup> ઉદાહેર છોગ સુખબોગ કરવાને આનંદ માને છે; તેઓ ડાઘ તથા કલંક છે; અને પોતાના પ્રેમભોજનમાં ભસ્ત થઈને તમારી સાથે બોજન કરે છે. <sup>૧૪</sup> તેઓની આંખો વ્યાખ્યારિણીઓની વાસનાથી ભરેલી છે અને પાપ કરતાં બંધ થતી નથી; તેઓ ડામાડોળ માણસોને લલચાવે છે; તેઓનાં હૃદયો દ્રવ્યલોભમાં કેળવાયેલાં છે, તેઓ શાપિત છે.

<sup>૧૫</sup> ખરો માર્ગ મૂકીને તેઓ અવળો માર્ગ બટકેલા છે, અને બધોરનો દીકરો બલામ, જેણે અન્યાયનું ફળ ચાલ્યું તેને માર્ગ ચાલનારાં થયા; <sup>૧૬</sup> પણ તેને પોતાના અધર્મને લીધે કપકો આપવામાં આવ્યો; મુંગા ગદેડાએ માણસની વાણીથી પ્રબોધકની ઘેલણાને અટકાવી.

<sup>૧૭</sup> તેઓ પાણી વગરના ઝરા જેવા તથા તોફાનથી ઘસડાતી ધૂમર જેવા છે, તેઓને સારુ ધોર અંધકાર રાખેલો છે. <sup>૧૮</sup> તેઓ બ્રમણામાં છે. તેઓમાંથી જેઓ બચી જવાની તૈયારીમાં છે તેઓને તેઓ વ્યર્થતાની બડાઈની વાતો કહીને દૈહિક વિષયોથી તથા બ્રષ્ટાચારથી મોહ પમાડે છે. <sup>૧૯</sup> તેઓને તેઓ સ્વતંત્રતાનું વચ્ચન આપે છે, પણ પોતે પાપના દાસ છે; કેમ કે માણસને જ કોઈ જુતે છે, તે જ તેને પોતાનો દાસ બનાવે છે.

<sup>૨૦</sup> કેમ કે આપણા પ્રભુ તથા ઉદ્જારક ઈશ્વર ખ્રિસ્તને ઓળખવાથી જો તેઓ, જગતની બ્રષ્ટાચારી છૂટીને, પાછા તેમાં ફસાઈને હારી ગયા, તો તેઓની છેલ્લી દશા પહેલી કરતાં ખરાબ થઈ છે; <sup>૨૧</sup> કારણ કે ન્યાયીપણાનો માર્ગ જાણ્યાં પણ તેઓને જે પવિત્ર આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી તેમાંથી પાછા ફરવું, એ કરતાં આ તેઓ તે [માર્ગ] વિષે અજાણ્યા રહ્યા હોત તો સારું હોત. <sup>૨૨</sup> પણ તેઓને માટે આ કહેવત સાચી ઠણી છે, 'કૂતરું પોતે ઉલટી કરી હોય ત્યાં પાછું આવે છે અને નવડાવેલું ભૂંડ કાદવમાં આઠોટવા માટે પાછું આવે છે,' આ કહેવત પ્રમાણે તેઓનું વર્તન થયું છે.

### ૩

#### પ્રભુના આગમન સંબંધીનું વચ્ચન

<sup>૧</sup> પ્રિય ભાઈઓ, હવે આ બીજો પત્ર હું તમારા ઉપર લખું છું; અને બજ્જે પત્રોથી તમારાં શુદ્ધ મનોને ચેતવણી આપતાં કહું છું કે, <sup>૨</sup> પવિત્ર પ્રભોધકોથી જે વાતો અગાઉ કહેવાઈ હતી તેનું અને પ્રભુ તથા ઉદ્જારકર્તાની તમારા પ્રેરિતોની મારફતે આપાયેલી આજ્ઞાનું તમે સ્બરૂપ કરો.

<sup>૩</sup> પ્રથમ એમ જાણો કે છેલ્લાં દિવસોમાં ભશકચીખોરો આવશે, જેઓ પોતાની દુર્વાસના પ્રમાણે ચાલશે. <sup>૪</sup> અને કહેશે કે, 'તેમના (ઇશ્વરના) આગમનનું આશાવચ્ચન કચ્ચાં છે? કેમ કે પૂર્વજો ઊંધી ગયા ત્યારથી ઉત્પત્તિના આરંભમાં સધ્યાં જેવું હતું તેવું જ રહ્યું છે.'

<sup>૫</sup> કેમ કે તેઓ જાણીજોઈને આ ભૂલી જાય છે કે ઈશ્વરની આજ્ઞાથી આકાશો અગાઉથી હતાં અને પૂર્થી પાણીથી તથા પાણીમાં બાંધેલી હતી. <sup>૬</sup> તેથી તે સમયની દુનિયા પાણીમાં ઝૂભીને નાશ પામી. <sup>૭</sup> પણ હમણાંનાં આકાશ તથા પૂર્થી તે જ શબ્દથી ન્યાયકાળ તથા અધર્મી માણસોના નાશના દિવસ સુધી રાખી મૂકેલાં છતાં બાળવાને માટે તૈયાર રાખેલાં છે.

<sup>૮</sup> પણ વહૃલાં ભાઈ-બહેનો, આ એક વાત તમે ભૂલશો નહિ કે પ્રભુની દ્રષ્ટિએ એક દિવસ હજાર વર્ષોના જેવો અને હજાર વર્ષો એક દિવસના જેવા છે. <sup>૯</sup> વિલંબનો જેવો અર્થ કેટલાક લોકો કરે છે, તેમ પ્રભુ પોતાના આશાવચ્ચન સંબંધી વિલંબ કરતા નથી, પણ કોઈનો નાશ ન થાય પણ બધાં પસ્તાવો કરે, એવું ઇચ્છિને પ્રભુ તમારે વિષે ધીરજ રાખે છે.

<sup>૧૦</sup> પણ જેમ થોર આવે છે, તેમ ઈશ્વરનો દિવસ આવશે, તે વેણાએ આકાશો ભારે ગર્જનાસહિત જતા રહેશે અને તત્ત્વો અર્થિની પીગળી જશે અને પૂર્થી તથા તે પરનાં કામોને બાધી નાખવામાં આવશે.

<sup>૧૧</sup> તો એ સર્વ આ પ્રમાણે નાશ પામનાર છે, માટે પવિત્ર આચચણ તથા બક્કિતભાવમાં તમારે કેવાં થવું જોઈએ? <sup>૧૨</sup> ઈશ્વરના જે દિવસે આકાશો સણગીને બસ્થીભૂત થશે તથા તત્ત્વો બણીને પીગળી જશે તેમના આગમનના એ દિવસની રાહ જોતાં તેમની અપેક્ષા રાખવી. <sup>૧૩</sup> તોપણ આપણે તેમના આશાવચ્ચન પ્રમાણે નવાં આકાશ તથા નવી પૂર્થી જેમાં ન્યાયીપણું વસે છે, તેની રાહ જોઈએ છીએ.

<sup>૧૪</sup> એ માટે, વહૃલાંઓ, તેઓની રાહ જોતાં યત્ન કરો કે, તમે તેમની નજરમાં નિષ્કલંક તથા નિર્દોષ થઈને શાંતિમાં રહો. <sup>૧૫</sup> અને આપણા પ્રભુનું ધૈર્ય ઉદ્જાર છે એમ માનો;

આપણા વહાલાં ભાઈ પાઉલે પણ તેને અપાયેલી બુદ્ધિ પ્રમાણે તમને એ વિષે લખ્યું છે. <sup>૧૬</sup> તેમ તેના સર્વ પત્રોમાં પણ આ વાતો વિષે લખ્યું છે. તે પત્રોમાં કેટલીક વાત સમજવામાં અધિકી છે, જેમ બીજા શાસ્ત્રવચનોને તેમ એ વાતોને પણ અજ્ઞાની તથા અસ્તિથર માણસો પોતાના નાશને સારુ માચીમચડીને ઊંધો અર્થ આપે છે.

<sup>૧૭</sup> માટે, તમે અગાઉથી જાળીને સ્નાવધ થાઓ કે, અધ્યમીઓની આકર્ષાઈને પોતાની સ્થિરતાથી ડાળી જાઓ નહિ. <sup>૧૮</sup> પણ આપણા પ્રભુ તથા ઉજારકર્તા ઈસ્ટ પ્રિસ્ટનની કૃપામાં અને જ્ઞાનમાં તમે વૃદ્ધિ પામો; તેમને હમણાં તથા સદાસર્વકાળ મહિમા હો. આમીન.

## The First Epistle of John યોહાનનો પહેલો પત્ર

### જીવનનો શલ્લ

૧ જે આરંભથી હતું, જે અમે સાંભળ્યું, જે અમે પોતાની આંખે જોયું, જેને અમે નિહાળ્યું અને જેને અમે અમારે હાથે સ્પર્શ કર્યો, તે જીવનનાં શલ્લ સંબંધી અમે તમને કહી બતાવીએ છીએ. ૨ (તે જીવન પ્રગટ થયું, તેને અમે જોયું છે અને સાક્ષી પૂરીએ છીએ, તે અનંત જીવન જે પિતાની પાસે હતું અને અમને દર્શિત થયું, તે તમને કહી બતાવીએ છીએ).

૩ હા, અમારી સાથે તમારી પણ સંગત થાય, એ માટે જે અમે જોયું તથા સાંભળ્યું છે, તે તમને પણ જાહેર કરીએ છીએ; અને ખરૈખર અમારી સંગત પિતાની સાથે તથા તેમના પુત્ર ઈસ્ટ પ્રિસ્ટની સાથે છે; ૪ અમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય, માટે એ વાતો અમે લખીએ છીએ.

### ઇંઘર પ્રકાશ છે

૫ હવે જે સંદેશો અમે તેમના મુખદારા સાંભળ્યો છે અને તમને જણાવીએ છીએ, તે એ છે કે ઇંઘર પ્રકાશ છે અને તેમનાંમાં કંઈ પણ અંધકાર નથી. ૬ જો આપણે કહીએ કે, તેમની સાથે આપણી સંગત છે અને અંધકારમાં ચાલીએ, તો આપણે જૂં બોલીએ છીએ અને સત્યથી વર્તતા નથી. ૭ પણ જેમ તે પ્રકાશમાં છે, તેમ જો આપણે પ્રકાશમાં ચાલીએ, તો આપણને ઓકળીજાની સાથે સંગત છે અને તેમના પુત્ર ઈસ્ટનું રક્ત આપણને બધાં પાપથી શુદ્ધ કરે છે.

૮ જો આપણે કહીએ કે, આપણામાં પાપ નથી, તો આપણે પોતાને છેતરીએ છીએ અને આપણામાં સત્ય નથી. ૯ જો આપણે આપણા પાપ કખૂલ કરીએ, તો આપણા પાપ ભાસ કરવાને તથા આપણને સર્વ અન્યાયથી શુદ્ધ કરવાને તે વિશ્વાસ્તુ તથા ન્યાયી છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ કે, આપણે પાપ કર્યું નથી, તો આપણે તેમને જૂઠા પાડીએ છીએ અને તેમનું વચ્ચન આપણામાં નથી.

## ૨

### પ્રિસ્ટ આપણા સહાયક

૧ મારા વહાલા બાળકો, તમે પાપ ન કરો તે માટે હું તમને આ વાતો લખું છું. અને જો કોઈ પાપ કરે તો પિતાની પાસે આપણા મદ્દયસ્થ છે, એટલે ઈસ્ટ પ્રિસ્ટ જે ન્યાયી છે તે. ૨ તેઓ આપણા પાપનું પ્રાયાંત્રિક છે, કેવળ આપણાં જ નહિ, પણ આખા માનવજગતના પાપનું તેઓ પ્રાયાંત્રિક છે. ૩ જો આપણે તેમની આજ્ઞાઓ પાણીએ, તો તેથી આપણે સમજુએ છીએ કે આપણે તેમને ઓળખીએ છીએ.

૪ જે કહે છે કે હું તેમને ઓળખું છું, પણ તેમની આજ્ઞા પાણતો નથી, તે જૂઠો છે અને તેનામાં સત્ય નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેમનું વચ્ચન પાણે છે તેનામાં ઇંઘર પરનો પ્રેમ ખરૈખર સંપૂર્ણ થયો છે. એથી આપણે જાળીએ છીએ કે આપણે તેમનાંમાં છીએ. ૬ હું તેમનાંમાં રહું છું એમ જે કહે છે તેણે જેમ તેઓ ચાલ્યા તેમ જ ચાલવું જોઈએ.

### નવી આજ્ઞા

૭ વહાલાંઓ, નવી આજ્ઞા નહિ, પણ જૂની આજ્ઞા જે તમારી પાસે આરંભથી હતી, તે વિષે હું તમને લખું છું. જે વચ્ચન તમે સાંભળ્યું, તે જ જૂની આજ્ઞા છે. ૮ વળી નવી

આજા જે તેમનાંમાં તથા તમારામાં સત્ય છે, તે હું તમને લખું છું. કેમ કે અંધકાર જતો રહે છે અને ખરું અજવાણું હમણાં પ્રકાશે છે.

**૯૬** જે કહે છે કે, હું અજવાણામાં છું અને પોતાના ભાઈનો દેખ કરે છે, તે હજુ સુધી અંધકારમાં જ છે. **૯૭** જે પોતાના ભાઈ પર પ્રેમ કરે છે, તે અજવાણામાં રહે છે અને તેનામાં કશું ઠોકરણપ નથી. **૯૮** પણ જે પોતાના ભાઈનો દેખ કરે છે, તે અંધકારમાં છે અને અંધકારમાં ચાલે છે. તે પોતે કથાં જાય છે, તે જાણતો નથી. કેમ કે અંધકારે તેની આંખો અંધ કરી નાખી છે.

**૯૯** બાળકો, હું તમને લખું છું કારણ કે તેમના નામથી તમારાં પાપ ભાફ થયાં છે.

**૧૦૦** પિતાઓ, હું તમને લખું છું કારણ કે જે આરંભથી છે, તેમને તમે ઓળખો છો. જુવાનો, હું તમને લખું છું કારણ કે તમે બળવાન છો અને ઈશ્વરનું વચન તમારામાં રહે છે. તમે દુષ્ટને હરાવ્યો છે. બાળકો મેં તમને લખ્યું છે, કારણ કે તમે પિતાને ઓળખો છે. **૧૦૧** પિતાઓ, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે જે આરંભથી હતા તેમને તમે ઓળખો છો. જુવાનો, મેં તમને લખ્યું છે કારણ કે તમે બળવાન છો અને ઈશ્વરનું વચન તમારામાં રહે છે, તમે દુષ્ટને હરાવ્યો છે.

**૧૦૨** જગત પર અથવા જગતમાંનાં વસ્તુઓ પર પ્રેમ રાખો નહિ; જો કોઈ જગત પર પ્રેમ રાખે તો તેનામાં પિતાનો પ્રેમ નથી. **૧૦૩** કેમ કે જગતમાં જે સર્વ છે, એટલે દૈહિક વાસનાઓ, આંખોની લાલસા તથા જીવનનો અહંકાર તે પિતાથી નથી, પણ જગતથી છે. **૧૦૪** જગત તથા તેની લાલસા જતા રહે છે, પણ જે ઈશ્વરની છાછા પૂરી કરે છે તે સદા રહે છે.

### ખ્રિસ્ત વિરોધી

**૧૦૫** બાળકો, આ છેલ્લો સમય છે, જેમ તમે સાંભળ્યું કે, ખ્રિસ્ત-વિરોધી આવે છે, તેમ હમણાં પણ ઘણાં ખ્રિસ્ત-વિરોધીઓ થયા છે, એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આ અંતિમ સમય છે. **૧૦૬** તેઓ આપણામાંથી નીકળી ગયા, પણ તેઓ આપણામાંના નહોતા, કેમ કે જો તેઓ આપણામાંના હોત, તો આપણી સાથે રહેત પણ તેઓમાંનો કોઈ આપણામાંનો નથી એમ પ્રગટ થાય ભાટે [તેઓ નીકળી ગયા.]

**૧૦૭** જે પવિત્ર છે તેનાથી તમે અભિષિકત થયા છો, સધ્યાં તમે જાણો છો, **૧૦૮** તમે સત્યને જાણતા નથી, એ કારણથી નહિ, પણ તમે તેને જાણો છો અને સત્યમાંથી કંઈ જૂદું આવતું નથી, એ કારણથી મેં તમને લખ્યું છે.

**૧૦૯** જે ઈસુનો નકાર કરીને કહે છે કે તે ખ્રિસ્ત નથી, તેના કરતા જૂઠો બીજો કોણ છે? જે પિતા તથા પુત્રનો નકાર કરે છે તે જ ખ્રિસ્ત-વિરોધી છે. **૧૧૦** દરેક જે પુત્રનો નકાર કરે છે, તેમની પાસે પિતા પણ નથી. પુત્રને જે કખૂલ કરે છે તેને પિતા પણ છે.

**૧૧૧** જે તમે અગાઉથી સાંભળ્યું છે, તે તમારામાં રહે. પહેલાંથી જે તમે સાંભળ્યું, તે જો તમારામાં રહે તો તમે પણ પુત્ર તથા પિતામાં રહેશો. **૧૧૨** જે આશાવચન તેમણે આપણાને આપ્યું તે એ જ, એટલે અનંતજીવન છે. **૧૧૩** જેઓ તમને ભમાવે છે તેઓ સંબંધી મેં તમને આ લખ્યું છે.

**૧૧૪** જે અભિષેક તમે તેમનાંથી પામ્યા તે તમારામાં રહે છે અને કોઈ તમને શીખવે એવી કંઈ અગત્ય નથી. પણ જેમ તેમનો અભિષેક તમને સર્વ સંબંધી શીખવે છે અને તે સત્ય છે, જૂઠા નથી અને જેમ તેમણે તમને શીખવ્યું, તેમ તમે તેમનાંમાં રહો.

**૧૧૫** હવે, બાળકો તેમનાંમાં રહો, એ ભાટે કે જથાડે તેઓ પ્રગટ થાય ત્યારે આપણામાં હિંમત આવે, તેમના આવવાને સમયે તેમની સમક્ષ આપણે શરમાઈએ નહિ. **૧૧૬** જો તમે જાણો છો કે તેઓ ન્યાયી છે, તો એ પણ જાણજો કે જે કોઈ ન્યાયીપણું કરે છે, તે તેમનાંથી જન્મયો છે.

## ૩

## ઈશ્વરનાં છોકરાં

<sup>૧</sup> જુઓ, પિતાએ આપણા પર એટલો પ્રેમ રાખ્યો છે કે, આપણે ઈશ્વરના બાળકો કહેવાઈએ છીએ અને ખરેખર આપણે તેમના બાળકો છીએ. તેથી માનવજગત આપણાને ઓળખતું નથી, કેમ કે તેમણે તેમને ઓળખયા નહિ. <sup>૨</sup> પ્રિયજનો [બાઈ-બહેનો], હાલ આપણે ઈશ્વરનાં સંતાનો છીએ અને આપણે કેવાં થઈશું, તે હજુ સુધી પ્રગટ થથું નથી. આપણે તો જાણીએ છીએ, કે જ્યાદે તે પ્રગટ થશે, ત્યાદે તેમના જેવા આપણે થઈશું, કેમ કે જેવા તે છે, તેવા જ આપણે તેમને જોઈશું. <sup>૩</sup> જે દરેક તેમના પર એવી આશા રાખે છે, તે જેમ તેઓ શુદ્ધ છે તેમ પોતાને શુદ્ધ કરે છે.

<sup>૪</sup> દરેક જે પાપ કરે છે, તે નિયમભંગ પણ કરે છે. કેમ કે પાપ એ જ નિયમભંગ છે. <sup>૫</sup> તમે જાણો છો કે પાપનો નાશ કરવાને તેઓ પ્રગટ થયા અને તેમનાંમાં પાપ નથી. <sup>૬</sup> જે કોઈ તેમનાંમાં રહે છે, પાપમાં ચાલુ રહેતો નથી, જે પાપ કર્યા જ કરે છે તેણે તેમને જોયો નથી અને તેમને ઓળખતો પણ નથી.

<sup>૭</sup> બાળકો, કોઈ તમને ભમાવે નહિ; જેમ તેઓ ન્યાયી છે, તેમ જે ન્યાયીપણું કરે છે તે પણ ન્યાયી છે. <sup>૮</sup> જે પાપ કરે છે તે શેતાનનો છે, કેમ કે શેતાન આરંભથી પાપ કરતો આવ્યો છે; શેતાનના કામનો નાશ કરવાને ઈશ્વરના પુત્ર આપણા માટે પ્રગટ થયા.

<sup>૯</sup> દરેક જે ઈશ્વરથી જન્મેલો છે તે પાપ કરતો નથી, કેમ કે તેમનું બીજ-સ્વભાવ તેમનાંમાં રહે છે; અને તે પાપ કરી શકતો નથી, કેમ કે તે ઈશ્વરથી જન્મેલો છે. <sup>૧૦</sup> ઈશ્વરનાં બાળકો તથા શેતાનના છોકરાં ઓળખાઈ આવે છે. જે કોઈ ન્યાયીપણું કરતો નથી, જે પોતાના બાઈ પર પ્રેમ કરતો નથી, તે ઈશ્વરનો નથી.

## એકબીજા પર પ્રેમ કરો

<sup>૧૧</sup> કેમ કે જે સંદેશો તમે પ્રથમથી સાંભાયો છે તે એ જ છે કે, આપણે એકબીજા પર પ્રેમ રાખીએ. <sup>૧૨</sup> જેમ કાઈન દુષ્ટનો હતો અને પોતાના બાઈને મારી નાખ્યો, તેના જેવા આપણે થવું જોઈએ નહિ; તેણે શા માટે તેને મારી નાખ્યો? એ માટે કે તેના કામ ખરાબ હતાં અને તેના બાઈનાં કામ ન્યાયી હતાં.

<sup>૧૩</sup> બાઈઓ, જો માનવજગત તમારો દ્રેષ કરે તો તમે આશ્રય ન પાખો. <sup>૧૪</sup> આપણે બાઈઓ પર પ્રેમ રાખીએ છીએ એથી આપણે જાણીએ છીએ કે મરણમાંથી નીકળીને જીવનમાં આવ્યા છીએ; જે પ્રેમ રાખતો નથી તે મરણમાં રહે છે. <sup>૧૫</sup> દરેક જે પોતાના બાઈ પર દ્રેષ રાખે છે તે હત્યારો છે. અને તમે જાણો છો કે કોઈ હત્યારામાં અનંતજીવન રહેતું નથી.

<sup>૧૬</sup> એથી પ્રેમ શું છે તે આપણે જાણીએ છીએ, કેમ કે તેમણે પોતાનો પ્રાણ આપણે માટે આપ્યો; એમ જ આપણે પણ બાઈઓને માટે આપણો પ્રાણ આપવો જોઈએ. <sup>૧૭</sup> પણ જેની પાસે આ દુનિયાનું દ્રવ્ય હોય અને પોતાના બાઈને તેની જરૂરિયાત છે એવું જોયા છતાં તેના પર દ્રયા કરતો નથી, તો તેનામાં ઈશ્વરનો પ્રેમ શી રીતે રહી શકે? <sup>૧૮</sup> બાળકો, આપણે શરૂઆતી નહિ કે જીબથી નહિ પણ કાર્યમાં તથા સત્યમાં પ્રેમ કરીએ.

## ઈશ્વરની સમક્ષા હિંમત

<sup>૧૯</sup> એથી આપણે જાણીશું કે આપણે સત્યનાં છીએ. જે કોઈ બાબતે આપણું અંતકરણ આપણાને દોષિત હયાવે છે, તે વિષે તેમની આગળ આપણા અંતકરણને શાંત કરીશું, <sup>૨૦</sup> કેમ કે આપણા અંતકરણ કરતાં ઈશ્વર મહાન છે. તેઓ સધારું જાણે છે. <sup>૨૧</sup> વહાલાંઓ, જો આપણું અંતકરણ આપણાને દોષિત હયાવતું નથી, તો ઈશ્વરથી આપણાને હિંમત પ્રાપ્ત થાય છે. <sup>૨૨</sup> જે કંઈ આપણે માગીએ છીએ, તે તેમના તરફથી પામીએ છીએ, કેમ

કે તેમની આજ્ઞા આપણે પાણીએ છીએ અને તેમની નજરમાં જે પસંદ પડે છે તે કરીએ છીએ.

<sup>૨૩</sup> તેમની આજ્ઞા એ છે કે તેમના પુત્ર ઈસુ પ્રિસ્તનાં નામ પર આપણે વિશ્વાસ કરીએ અને જેમ તેમણે આપણને આજ્ઞા આપી, તેમ એકબીજા પર પ્રેમ રાખીએ. <sup>૨૪</sup> જે તેમની આજ્ઞાઓ પાણે છે, તે તેમનાંમાં રહે છે અને તેઓ તેનામાં રહે છે. જે આત્મા તેમણે આપણને આપ્યો છે તેથી આપણે જાણીએ છીએ કે તેઓ આપણામાં રહે છે.

## ૪

### સાચો આત્મા તેમ જ જૂઠો આત્મા

<sup>૧</sup> વહાલાંઓ, દરેક આત્મા પર વિશ્વાસ ન રાખો, પણ આત્માઓ ઈશ્વરથી છે કે નહિ એ વિષે તેઓને પારખી જુઓ; કેમ કે દુનિયામાં જૂઠાં પ્રબોધકો ઘણાં ઉભા થયા છે. <sup>૨</sup> ઈસુ પ્રિસ્ત મનુષ્યદેહમાં આવ્યા છે, એવું જે દરેક આત્મા કબૂલ કરે છે તે ઈશ્વરનો છે, તેથી તમે ઈશ્વરનો આત્મા ઓળખી શકો છો. <sup>૩</sup> જે આત્મા ઈસુ પ્રિસ્ત દેહમાં આવ્યા તેવું કબૂલ કરતો નથી તે ઈશ્વરનો નથી; અને પ્રિસ્ત-વિરોધીનો આત્મા જે વિષે તમે સાંભળ્યું કે તે આવે છે, તે એ જ છે અને તે હમણાં પણ દુનિયામાં છે.

<sup>૪</sup> તમે ઈશ્વરનાં છો અને તમે તેવા આત્માઓ પર વિજય પામ્યા છો, કેમ કે જે જગતમાં છે તે કરતાં જે તમારામાં છે તે મહાન છે, <sup>૫</sup> તેઓ જગતના છે, એ માટે તેઓ જગત વિષે બોલે છે અને જગત તેઓનું સાંભળે છે. <sup>૬</sup> આપણે ઈશ્વરના છીએ; જે ઈશ્વરને ઓળખે છે તે આપણું સાંભળે છે; જે ઈશ્વરનો નથી તે આપણું સાંભળતો નથી; એથી આપણે સત્યનો આત્મા તથા ભમાવનાર આત્મા વચ્ચેના તફાવતને પારખી શકીએ છીએ.

### ઈશ્વર પ્રેમ છે

<sup>૭</sup> બાઈ-બહેનો, આપણે એકબીજા પર પ્રેમ રાખીએ, કેમ કે પ્રેમ ઈશ્વરથી છે, અને દરેક જે પ્રેમ કરે છે તે ઈશ્વરથી જન્મેલો છે અને ઈશ્વરને તે ઓળખે છે. <sup>૮</sup> જે પ્રેમ કરતો નથી, તે ઈશ્વરને ઓળખતો નથી, કેમ કે ઈશ્વર પ્રેમ છે.

<sup>૯</sup> ઈશ્વરે પોતાના એકાકીજનિત પુત્રને દુનિયામાં એ માટે મોકલ્યા, કે તેમનાંથી આપણે જીવીએ. એ દ્વારા આપણા પર ઈશ્વરનો પ્રેમ પ્રગટ થયો, <sup>૧૦</sup> આપણે ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખ્યો, એમાં પ્રેમ નથી, પણ તેમણે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો અને પોતાના પુત્રને આપણાં પાપનું પ્રાયશ્ક્રિત બનવા મોકલી આપ્યા એમાં પ્રેમ છે.

<sup>૧૧</sup> વહાલાઓ, જો ઈશ્વરે આપણા પર એવો પ્રેમ કર્યો, તો આપણે પણ એકબીજા પર પ્રેમ રાખવો જોઈએ. <sup>૧૨</sup> કોઈએ ઈશ્વરને કદી જોયા નથી; જો આપણે એકબીજા પર પ્રેમ કરીએ તો ઈશ્વર આપણામાં રહે છે અને તેમનો પ્રેમ આપણામાં સંપૂર્ણ થયેલો છે. <sup>૧૩</sup> તેમણે પોતાના પવિત્ર આત્માનું દાન આપણાને આપ્યું છે, તે પરથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે તેમનાંમાં રહીએ છીએ અને તે આપણામાં રહે છે. <sup>૧૪</sup> અમે જોયું છે અને સાક્ષી આપીએ છીએ, કે પિતાએ પુત્રને માનવજગતના ઉજારકર્તા થવા મોકલ્યા છે.

<sup>૧૫</sup> જે કોઈ કબૂલ કરે છે કે ઈસુ ઈશ્વરના પુત્ર છે, તેનામાં ઈશ્વર રહે છે અને તે ઈશ્વરમાં રહે છે. <sup>૧૬</sup> ઈશ્વરનો જે પ્રેમ આપણા પર છે તે આપણે જાણીએ છીએ, અને તે પર વિશ્વાસ કર્યો છે. ઈશ્વર પ્રેમ છે. જે પ્રેમમાં રહે છે તે ઈશ્વરમાં રહે છે અને ઈશ્વર તેનામાં રહે છે.

<sup>૧૭</sup> એથી આપણામાં પ્રેમ સંપૂર્ણ થયો છે, કે ન્યાયકાળે આપણાને હિંમત પ્રાપ્ત થાય, કેમ કે જેવા તે છે, તેવા આપણે પણ આ જગતમાં છીએ. <sup>૧૮</sup> પ્રેમમાં બય નથી, પણ પૂર્ણ પ્રેમ બયને દૂર કરે છે, કેમ કે બયમાં શિક્ષા છે. અને જે બયભીત છે તે પ્રેમમાં સંપૂર્ણ થયેલો નથી.

**૧૮** આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ, કેમ કે પહેલાં ઈશ્વરે આપણા પર પ્રેમ રાખ્યો. **૨૦** જો કોઈ કહે કે, હું ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખું છું, પણ પોતાના ભાઈ પર દ્રેષ કરે છે, તો તે જુઠો છે, કેમ કે પોતાના ભાઈને તેણે જોયો છે, છતાંથ તેના પર જો તે પ્રેમ કરતો નથી, તો ઈશ્વરને જેને તેણે કદી જોયા નથી તેમના પર તે પ્રેમ રાખી શકતો નથી. **૨૧** જે ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખે છે, તેણે પોતાના ભાઈ પર પણ પ્રેમ રાખવો જોઈએ, એવી આજા તેમના તરફથી આપણાને મળી છે.

## પ

### જગત પર વિજય

**૧** ઈસ્ટ એ જ ખ્રિસ્ત છે એવો જે કોઈ વિશ્વાસ કરે છે, તે ઈશ્વરથી જન્મેલો છે. અને જન્મ આપનાર પર જે પ્રેમ રાખે છે તે તેનાથી જન્મેલાં પર પણ પ્રેમ રાખે છે. **૨** જ્યારે આપણે ઈશ્વર પર પ્રેમ રાખીએ છીએ અને તેમની આજાઓ પાળીએ છીએ, ત્યારે એથી આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે ઈશ્વરનાં બાળકો પર પણ પ્રેમ રાખીએ છીએ. **૩** કેમ કે ઈશ્વર પરનો પ્રેમ એ છે કે આપણે તેમની આજાઓ પાળીએ, કેમ કે તેમની આજાઓ પાળવી એ ભારત્યપ નથી.

**૪** કેમ કે જે ઈશ્વરથી જન્મેલું છે તે જગતને જુતે છે અને જે જથે જગતને જુત્યું છે તે આપણો વિશ્વાસ છે. **૫** જે વિશ્વાસ કરે છે કે ઈસ્ટ ઈશ્વરના પુત્ર છે તે વગર અન્ય કોણ જગતને જુતી શકે છે?

### ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત વિશેની સાક્ષી

**૬** પાણીથી તથા રક્તથી જે આવ્યા તે એ છે; એટલે ઈસ્ટ ખ્રિસ્ત. તેઓ કેવળ પાણીથી નહિ, પણ પાણી તથા રક્તથી આવ્યા છે. **૭** જે સાક્ષી પૂરૈ છે તે તો પવિત્ર આત્મા છે, કેમ કે આત્મા સત્ય છે. **૮** સ્વર્ગમાં ત્રણ સાક્ષી આપે છે. પવિત્ર આત્મા, પાણી અને રક્ત આ ત્રણ એક છે.

**૯** જો આપણે માણસોની સાક્ષી ભાનીએ છીએ, તો એ કરતાં ઈશ્વરની સાક્ષી મહાન છે, કેમ કે ઈશ્વરે પોતાના પુત્ર સંબંધી જે સાક્ષી આપી છે તે એ જ છે. **૧૦** જે ઈશ્વરના પુત્ર પર વિશ્વાસ રાખે છે, તેના પોતાનામાં તે સાક્ષી છે; જે ઈશ્વર પર વિશ્વાસ રાખતો નથી તેમણે તેમને જુઠા પાડ્યાં છે. કેમ કે ઈશ્વરે પોતાના પુત્ર વિષે જે સાક્ષી આપી છે, તે સાક્ષી પર તેણે વિશ્વાસ રાખ્યો નથી.

**૧૧** આ સાક્ષી એવી છે કે ઈશ્વરે આપણાને અનંતજીવન આપ્યું છે અને એ જીવન તેમના પુત્ર ઈસ્ટમાં છે. **૧૨** જેની પાસે ઈશ્વરના પુત્ર છે તેને જીવન છે. જેની પાસે ઈશ્વરના પુત્ર નથી, તેને જીવન નથી.

### અનંતજીવન

**૧૩** તમને અનંતજીવન છે એ તમે જાણો, ભાટે તમારા ઉપર, એટલે ઈશ્વરના પુત્રના નામ પર વિશ્વાસ રાખનારાઓ ઉપર, મેં આ વાતો લખી છે. **૧૪** તેના વિષે આપણાને જે હિંમત છે તે એ છે કે જો આપણે ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે કંઈ પણ ભાગીએ, તો તેઓ આપણું સાંભળે છે. **૧૫** જો આપણે જાણીએ કે, આપણે જે કંઈ ભાગીએ તે સંબંધી ઈશ્વર આપણું સાંભળે છે, તો જે આપણે તેમની પાસે ભાગ્યું છે તે આપણાને મળે છે, એ પણ આપણે જાણીએ છીએ.

**૧૬** મરણકારક નથી એવું પાપ જો કોઈ પોતાના ભાઈને કરતો જુએ તો તેણે પ્રાર્થના કરવી, એટલે મરણકારક નથી એવું પાપ કરનારાઓને ભાટે ઈશ્વર તેને જીવન આપશે. મરણકારક એવું પણ પાપ છે; તે વિષે હું કહેતો નથી કે મદ્યસ્થતા કરવી. **૧૭** સર્વ અન્યાય પાપ છે, અને જે મરણકારક નથી એવું પણ પાપ છે.

૧૮ આપણે જાણીએ છીએ કે દરેક જે ઈશ્વરથી જન્મેલો છે તે પાપમાં ચાલુ રહેતો નથી, પણ જે ઈશ્વરથી જન્મયો છે તે તેને સંભાળો છે. તેથી દુષ્ટ તેને નુકસાન કરી શકતો નથી. ૧૯ આજું માનવજગત તે દુષ્ટની સત્તામાં રહે છે. પણ આપણે જાણીએ છીએ કે આપણે ઈશ્વરના છીએ.

૨૦ વળી આપણે જાણીએ છીએ કે ઈશ્વરના પુત્ર આવ્યા છે અને જે સત્ય છે તેને ઓળખવા સારુ તેમણે આપણાને સમજણા આપી છે અને જે સત્ય છે, એટલે તેમના પુત્ર ઈસ્ટ પ્રિસ્ટ, તેમનાંમાં આપણે છીએ; એ જ ઈશ્વર સાથો (સત્ય) અને અનંતજીવન છે. ૨૧ પ્રિય બાળકો, મૂર્તિઓથી સાવધ રહો.

## The Second Epistle of John

### થોહાનનો બીજો પત્ર

#### **પ્રસ્તાવના**

**૧** પસંદ કરેલી બહેનને તથા તેનાં બાળકોને લખનાર વડીલ. **૨** જે સત્ય આપણામાં રહે છે, તે સર્વકાળ ટકવાનું છે તેને લીધે હું સત્યમાં તમારા પર પ્રેમ રાખું છું અને એકલો હું નહિ, પણ જે સધણા સત્યને જાણો છે તેઓ પણ રાખે છે. **૩** ઈશ્વરપિતાથી તથા તેમના પુત્ર ઈશ્રુ ખ્રિસ્તથી કૃપા, દથા તથા શાંતિ આપણી સાથે સત્ય તથા પ્રેમમાં રહેશે.

#### **સત્ય અને પ્રેમ**

**૪** જેમ આપણે પિતાથી આજ્ઞા પામ્યા, તેમ સત્યમાં ચાલતાં તારાં કેટલાક બાળકોને મેં જોયાં છે, ભાટે હું ઘણો ખુશ થાઉં છું. **૫** હવે, બહેન, હું નવી આજ્ઞા લખું છું એમ નહિ, પણ આરંભથી જે આજ્ઞા આપણાને મળોલી છે તે લખતાં તને અરજ કરું છું કે આપણે માંહોમાંહે પ્રેમ રાખીએ. **૬** આપણે તેની આજ્ઞાઓ પ્રમાણે ચાલીએ તે જ પ્રેમ છે અને જેમ તમે આરંભથી સાંભળ્યું છે તેમ આજ્ઞા તે જ છે કે તમે પ્રેમમાં ચાલો.

**૭** કારણ કે દુનિયામાં ઘણાં છેતરનારાં ઊભા થયા છે; જેઓ ઈશ્રુ ખ્રિસ્તનું મનુષ્યદેહમાં આવવું કલ્યાણ કરતા નથી, તે જ છેતરનાર તથા ખ્રિસ્ત-વિરોધી છે. **૮** તમે પોતાના વિષે સાવચેત રહો, કે જેથી અમે જે કામ કર્યું છે તેનો તમે નાશ ન કરો, પણ તેનું પૂર્ણ પ્રતિફળ પાખો.

**૯** જે કોઈ હદ બહાર જાય છે અને ખ્રિસ્તનાં શિક્ષણમાં રહેતો નથી, તેની પાસે ઈશ્વર નથી; શિક્ષણમાં જે રહે છે, તેને જ પિતા તથા પુત્ર પણ છે. **૧૦** જો કોઈ તમારી પાસે આવે અને તે જ શિક્ષણ ન લાવે, તો તેને ઘરમાં પેસવા ન દો અને તેને ક્ષેમકુશળ ન કહો. **૧૧** કેમ કે જે તેને ક્ષેમકુશળ કહે છે તે તેનાં દુષ્કર્મોનો ભાગીદાર થાય છે.

#### **અંતિમ વચ્ચનો**

**૧૨** મારે તમને લખવાનું તો ઘણું છે, તોપણ કાગળ તથા શાહીથી લખવું એવી મારી ઇચ્છા નથી, પણ તમારો આનંદ સંપૂર્ણ થાય ભાટે તમારી મુલાકાત લઈને ઝખુખ વાત કરવાની હું આશા રાખું છું. **૧૩** તારી પસંદ કરેલી બહેનનાં બાળકો તને ક્ષેમકુશળ કહે છે.

## The Third Epistle of John

### થોહાનનો શ્રીજો પત્ર

#### પ્રસ્તાવના

<sup>૧</sup>જેનાં પર હું સત્યમાં પ્રેમ રાખું છું, તે વહાલા ગાયસને લખનાર વડીલ.  
<sup>૨</sup>પ્રિયે, હું પ્રાર્થના કરું છું કે જેમ તારો જીવ કુશળ છે તેમ તું સર્વ વાતમાં કુશળ તથા તંદુરસ્ત રહે. <sup>૩</sup>કેમ કે ભાઈઓ આવ્યા ત્યારે તેઓએ તું સત્યમાં ચાલે છે તે પ્રમાણે તારા સત્ય વિષે સાક્ષી આપી, તેથી મને ઘણો આનંદ થયો. <sup>૪</sup>મારાં બાળકો સત્યમાં ચાલે છે તેવું હું સાંભળું છું, તે કરતાં મને બીજો મોટો આનંદ નથી.

#### ગાયસની પ્રશંસા

<sup>૫</sup>પ્રિયે, જ્યારે ભાઈઓને માટે, હા, અજાળયા ભાઈઓને સાચ તું જે કંઈ કામ કરે છે; તે તો વિજ્ઞાસુપણે કરે છે. <sup>૬</sup>તેઓએ તારા પ્રેમ વિષે મંડળી (વિજ્ઞાસી સમુદાય) આગળ સાક્ષી આપી છે. ઈશ્વર પ્રસંગ થાથ તેવી ચીતે તું તેઓને આગળ પહોંચાડશે તો તું સાચ કરશે. <sup>૭</sup>કેમ કે તેઓ ઈસ્ટુના નામની ખાતર બહાર નીકળયા છે અને વિદેશીઓ પાસેથી કંઈ લેતા નથી. <sup>૮</sup>આપણે તેવા માણસોનો સ્વીકાર કરવો જોઈએ કે જેથી આપણે સત્યનો પ્રચાર કરવામાં તેઓના સહકારીઓ થઈએ.

#### દીયોપ્રેફેસ અને દેભેત્રિયસ

<sup>૯</sup>મેં વિજ્ઞાસી સમુદાયને કંઈ લખ્યું, પણ દીયોપ્રેફેસ, જે તેઓમાં મુખ્ય થવા ચાહે છે, તે અમારો સ્વીકાર કરતો નથી. <sup>૧૦</sup>તે માટે જો હું આવીશ તો તે જે કામો કરે છે તે કામોને હું યાદ કરાવીશ; તે અમારી વિરુદ્ધ ખરાબ બોલીને બકવાસ કરે છે, તેઠેથી સંતુષ્ટ ન થતાં પોતે ભાઈઓનો અંગીકાર કરતો નથી; તેમ જ જેઓ અંગીકાર કરવા ચાહે છે તેઓને તે અટકાવે છે અને મંડળીમાંથી તેઓને બહિષ્કૃત કરે છે.

<sup>૧૧</sup>પ્રિયે, દુષ્ટતાને નહિ, પણ સારાને અનુસરો. જે સાચ કરે છે તે ઈશ્વરનો છે, જે ખરાબ કરે છે તેણે ઈશ્વરને જોયા નથી. <sup>૧૨</sup>દેભેત્રિયસ વિષે સધળાં તથા સત્ય પોતે સાક્ષી પૂરે છે; અમે પણ સાક્ષી પૂરીએ છીએ અને તું જણો છે કે અમારી સાક્ષી ખરી છે.

#### અંતિમ સલામી

<sup>૧૩</sup>મારે તારા પર ઘણું લખવાનું હતું, પણ શાલી તથા કલમથી હું તારા પર લખવા માગતો નથી, <sup>૧૪</sup> પણ હું તને સમયસર મળવાની આશા રાખું છું ત્યારે આપણે મુખોમુખ વાત કરીશું. <sup>૧૫</sup>તને શાંતિ થાઓ. મિત્રો તને કુશળતા કરે છે. સર્વના નામ લઈને મિત્રોને ક્ષેમકુશળ કહેજે.

## The Epistle of Jude યહૃદાનો પત્ર

### પ્રસ્તાવના

૧ ઈશ્વર પિતાને વહાલા; ઈશુ ખ્રિસ્તને માટે સાચવી રખાયેલા અને તેડાયેલા સંતોને પત્ર લખનાર, ઈશુ ખ્રિસ્તનો દાસ, યાકુબનો ભાઈ યહૃદા. ૨ તમને દથા, શાંતિ તથા પુજ્ઞ પ્રેમ પ્રાપ્ત થાઓ.

### જીઠ શિક્ષકો

૩ પ્રિય ભાઈઓ, આપણા સામાન્ય ઉજાર વિષે તમારા પર લખવા માટે હું ઘણો આતુર હતો, એવામાં જે વિચાર સંતોને એક જ વાર આપવામાં આવેલો હતો, તેની ખાતર તમારે ખંતથી થત્ન કરવો, એવો બોધ પત્રદારા તમને કરવાની મને અગત્ય જણાઈ. ૪ કેમ કે જેઓને શિક્ષાને માટે અગાઉથી નિર્માણ કરવામાં આવ્યા છે, તેવા કેટલાક માણસો ગુપ્ત રીતે આપણામાં આવ્યાં છે; તેઓ અધર્મી છે અને આપણા ઈશ્વરની કૃપાનો ઉપયોગ હવસખોરીમાં કરે છે અને ઈશુ ખ્રિસ્ત જે આપણા એકલા પ્રભુ તથા ઈશ્વર છે તેમનો છનકાર કરે છે.

૫ હવે તમે બધું જાણી ચૂક્યા છો ખરા, તોપણ હું તમને યાદ કરાવવા ચાહું છું કે પ્રભુએ મિસર દેશમાંથી લોકોને છોડાવ્યા પણી અવિચાકીઓનો નાશ કર્યો. ૬ અને જે નર્કદૂતોએ પોતાનું સ્થાન જળવી રાખ્યું નહિ, પણ છોડી દીધું, તેઓને મોટા દિવસના ન્યાયચૂકાદા સુધી તેમણે અંધકારમાંના સનાતન બંધનમાં રાખ્યા છે.

૭ તેમ જ સદોમ તથા ગમોરા અને તેઓની આસપાસનાં શહેરો, એ જ રીતે ત્યાભિયારમાં અને અનુભિત દુરાચારમાં ગરક થઈને, અનંતઅભિન દંડ સહન કરીને ચેતવણી માટે નમૂનારૂપ જહેર થયેલાં છે. ૮ તોપણ એવી રીતે પણ આ સ્વચ્છંદીઓ દેહને ભ્રષ્ટ કરે છે, અધિકારને તુલ્ય ગણે છે અને આકાશી જીવોની નિંદા કરે છે.

૯ પણ મિખાયેલ પ્રમુખ દૂતે જથારે શેતાનની સાથે મૂસાના શબ વિષે તકરાર કરીને વિવાદ સજ્યર્યો, ત્યારે તેણે નિંદા કરીને તહોમત મૂકવાની હિંમત કરી નહિ, પણ એટલું જ કર્યું કે, “પ્રભુ તને ધમકાવો.” ૧૦ તોપણ તેઓ જે વિષે કંઈ જાણતા નથી તે બાબતોમાં તેઓ નિંદા કરે છે અને નિર્ભૂજ પશુઓની જેમ જેને તેઓ સ્વાભાવિક સમજે છે તેમાં પોતાને ભ્રષ્ટ કરે છે. ૧૧ તેઓને અફસોસ! કેમ કે તેઓ કાઈનને માર્ગ ચાલ્યા, તેમ જ દ્રવ્યલાલસાને માટે બલામના માર્ગમાં ધર્મી ગયા અને કોરાહના બંડમાં નાશ પામ્યા.

૧૨ તેઓ તમારી સાથે ખાય છે ત્યારે તમારાં પ્રેમભોજનોમાં કલંકરૂપ છે. તેઓ નીડરતાથી પોતાનું પોષણ કરે છે; તેઓ પવનોથી હડસેલાતાં નિર્જળ વાદળાં છે; તેઓ પાંદડાં વગરનાં, ફળરહિત, બે વખત મરેલાં તથા ઉઝેડી નાખવામાં આવેલાં વૃક્ષો છે; ૧૩ તેઓ પોતાની બદનામીનું ફીણ કાણનારાં, સમુદ્રનાં વિકરાળ મોજાંઓ છે; તેઓ બટકનારા તારા છે કે, જેઓને માટે ધોર અંધકાર સર્વકાળ સુધી રાખેલો છે.

૧૪ વળી તેઓ વિષે પણ આદમથી સાતમી પેઢીના પુરુષ હનોખે બવિષ્યવયન કર્યું છે કે, “જુઓ, ૧૫ સર્વનો ન્યાય કરવાને, સર્વ અધર્મીઓએ જે બધાં અધર્મી કામો અધર્મીપણામાં કર્યો અને અધર્મી પાપીઓએ તેની વિલંબ જે કઠળ વચનો કર્યાં, તે વિષે પણ તેઓ સધળાંને અપરાધી નરાવવાંને પ્રભુ પોતાના હજારોહજાર સંતો

સહિત આવ્યા.” <sup>૧૬</sup> તેઓ બડબડાટ કરનારા, અસંતોષી અને પોતાની દુર્વાસના પ્રમાણે ચાલનારાં છે (તેઓ મુખથી ગર્વિષ વચનો બોલે છે); તેઓ સ્વાર્થને માટે ખુશામત કરનારા છે.

<sup>૧૭</sup> પણ, પ્રિય ભાઈઓ, આપણા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્તનાં પ્રેરિતોએ જે વચનો અગાઉ કહેલા છે, તેઓને તમે સંભારો; <sup>૧૮</sup> તેઓએ તમને કદયું છે કે, “છેલ્લાં કાળમાં નિંદાખોરો ઉભા થશે, તેઓ પોતાની અધર્મી વાસનાઓ પ્રમાણે ચાલશે.” <sup>૧૯</sup> તેઓ પક્ષ ઉભા કરનારા અને વિષથી છે, તેઓમાં પવિત્ર આત્મા નથી.

#### થેતવણીઓ અને શીખામણો

<sup>૨૦</sup> પણ પ્રિય ભાઈઓ, તમારા પરમ પવિત્ર વિજ્ઞાસમાં પોતાને દૃઢ કરીને, પવિત્ર આત્મામાં પ્રાર્થના કરીને <sup>૨૧</sup> અને અનંતજીવનને અર્થે આપણા પ્રભુ ઈશ્વર ખ્રિસ્તની દયાની વાટ જોઈને, ઈશ્વરના પ્રેમમાં પોતાને સ્થિર રાખો.

<sup>૨૨</sup> અને કેટલાક જેઓ સંદેહમાં છે તેઓ પર દયા કરો. <sup>૨૩</sup> અને કેટલાકને અનિનમંથી બહાર મેચી લાવીને બચાવો; અને કેટલાક પર ભયસહિત દયા રાખો અને દેહથી ડાઘ લાગેલા વસ્ત્રનો તિરસ્કાર કરો.

#### આશિર્વયન

<sup>૨૪</sup> હવે જે તમને ઠોકર ખાવાથી બચાવી રાખવા અને પોતાના ગૌરવની સમક્ષ તમને નિર્દોષ તથા પરમાનંદમાં રજૂ કરવા, સમર્થ છે, તેમને <sup>૨૫</sup> એટલે આપણા ઉદ્ધારકર્તા એકલા ઈશ્વરને, મહિમા, પરાક્રમ તથા અધિકાર અનાદિકાળથી, હમણાં તથા સર્વકાળ હોજો. આમીન.

## The Revelation to John પ્રકટીકરણ

### ઇશ્વરજાની યોહાનને થયેલું પ્રકટીકરણ

<sup>૧</sup>ઇસુ ઇશ્રુણું પ્રકટીકરણ, એટલે “જે બનાવો દુંક સમયમાં બનવાના છે” તે પોતાના દાસોને કહી બતાવવા સારુ ઇશ્વરે તેમના પુત્ર ઇસુને તે આપ્યું; અને તેમણે પોતાનો સ્વર્ગદૂત મોકલીને તે ધ્વારા પોતાના દાસ યોહાનને બતાવ્યું. <sup>૨</sup> યોહાને ઇશ્વરનાં વચ્ચન તથા ઇસુ ઇશ્રુણી સાક્ષી વિષે જેટલું પોતે જોથું તેની સાભિતી આપી. <sup>૩</sup>“ભવિષ્યમાં બનવાની જિનાઓ” જે વાંચે છે, જેઓ સાંભળે છે અને એમાં જે લખેલું છે તે પાછે છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે, કેમ કે સમય પાસે છે.

### સાત મંડળીઓને સલામી

<sup>૪</sup> જે સાત મંડળી (વિશ્વાસી સમુદ્રાય) આસ્તિયામાં છે તેઓને યોહાન લખે છે. જે છે અને જે હતા અને જે આવનાર છે તેમનાંથી, તથા તેમના રાજ્યાસન આગળ જે સાત આત્મા છે તેઓના તરફથી, <sup>૫</sup> તથા ઇસુ ઇશ્રુણ જે વિશ્વાસુ સાક્ષી, અને ભરણ પામેલાંભાંથી પ્રથમ ઊઠેલ અને દુનિયાના રાજાઓના અધિકારી છે તેમનાંથી, તમારા પર કૃપા તથા શાંતિ હો. જેમણે આપણા પર પ્રેમ કર્યો, અને પોતાના રક્ત વડે આપણાને આપણાં પાપથી બચાવ્યા; <sup>૬</sup> અને ઇશ્વર પિતાને માટે આપણાને રાજ્ય તથા યાજકો બનાવ્યા, તેમનો મહિમા તથા અધિકાર સદાસર્વકાળ સુધી હો; આમીન.

<sup>૭</sup> જુઓ, તે વાદળાં સાથે આવે છે અને દરેક આંખ, અને જેઓએ તેમને વીધયા તેઓ પણ તેમને જોશે; અને પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુણો તેમને લીધે વિલાપ કરશે; હા, આમીન.

<sup>૮</sup> પ્રભુ ઇશ્વર જે છે, જે હતા અને જે આવનાર છે, જે સર્વસમર્થ છે, તે એમ કહે છે કે, ‘હું આલ્ફા તથા ઓમેગા છું.’

### યોહાનને ઇશ્રુણનું સંદર્શન

<sup>૯</sup> હું યોહાન તમારો ભાઈ, અને વિપત્તિમાં તથા ઇસુના રાજ્ય તથા ધીરજમાં સહભાગી, ઇશ્વરનાં વચ્ચને લીધે તથા ઇસુની સાક્ષીને લીધે, પાત્મક ટાપુ પર હતો. <sup>૧૦</sup> પ્રભુના દિવસે હું આત્મામાં હતો, ત્યારે મેં મારી પાછળ રણશિંગડાના અવાજ જેવી મોટી વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, <sup>૧૧</sup> ‘તું જે જુઓ છે તે પુસ્તકમાં લખ, અને એફેસસમાં, સમર્નામાં, પેર્ગામનમાં, થુઆતેરામાં, સાર્વિસમાં, ફિલાડેલિફ્થામાં તથા લાઓડિકિયામાં જે સાત મંડળી છે તેઓના પર મોકલ.’

<sup>૧૨</sup> જે વાણીએ મારી સાથે વાત કરી, તેને જોવા હું ફર્યો; ત્યારે મેં સોનાની સાત દીવીને જોઈ. <sup>૧૩</sup> તે દીવીઓની વચ્ચમાં મનુષ્યપુત્ર જેવા એકને મેં જોયા, તેમણે પગની પાની સુધી પહોંચે એવો ઝબ્બો પહેંચેલો હતો અને તેમની છાતી પર સોનાનો પણો બાંધેલો હતો;

<sup>૧૪</sup> તેમનું માથું તથા વાળ સફેદ ઊનના જેવા, બરફની માફક જ્યેત હતાં; અને તેમની આંખો અર્દિનની જવાળા જેવી હતી; <sup>૧૫</sup> તેમના પગ જાણે ભણીમાં શુંજ થયેલા ચળકતા પિતણના જેવા હતા; અને તેમનો અવાજ ઘણાં પાણીનાં મોજાંના જેવો ગર્જતો હતો; <sup>૧૬</sup> તેમના જમણાં હાથમાં સાત તારા હતા; તેમના મુખમાંથી બેધારી તીક્ષ્ણ તરવાર નીકળતી હતી; અને તેમનો ચહેરો પૂર્ણ તેજથી પ્રકાશતા સૂર્ય સમાન હતો;

૧૭ જ્યારે મેં તેમને જોથા ત્યારે મૂઅલા જેવો થઈને હું તેમના પગ પાસે પડી ગયો; ત્યારે તેમણે પોતાનો જમણો હાથ મારા પર મૂકીને કદ્યું કે, 'બીશ નહિ, પ્રથમ તથા છેલ્લો હું છું; ૧૮ અને જે જીવંત છે તે હું છું, હું મૃત્યુ પામ્યો હતો અને જુઓ, હવે હું સદાકાળ જીવતો છું; મરણ તથા હાદેસની ચાવીઓ મારી પાસે છે.

૧૯ તેં જે જોયું છે અને જે જે છે, અને હવે પણ જે જે થશે, તે સધણું લખ ૨૦ મારા જમણાં હાથમાં જે સાત તારા તથા સોનાની સાત દીવી તેં જોથાં, એમનો ખુલાસો તું લખ. સાત તારા તો સાત મંડળિના સ્વર્ગદૂત છે, અને સાત દીવી તો સાત મંડળ છે.

## ૨

### એફેસસની મંડળિને સંદેશ

૧ એફેસસમાંના મંડળિના સ્વર્ગદૂતને લખ કે;

જે પોતાના જમણાં હાથમાં સાત તારા રાખે છે, જે સોનાની સાત દીવીની વચ્ચે ચાલે છે તે આ વાતો કહે છે ૨ તારાં કામ, તારી મહેનત તથા તારી ધીરજ હું જાણું છું, વળી એ પણ જાણું છું કે, તું દુર્જનને સહન કરી શકતો નથી, અને જેઓ પોતાને પ્રેરિત કહેવડાવે છે પણ એવા નથી, તેઓને તેં પારખી લીધા, અને તેઓ જૂઠા છે એમ તને ખબર પડી,

૩ વળી તું ધીરજ રાખે છે, તથા મારા નામની ખાતર તેં સહન કર્યું છે, અને તું થાકી ગયો નથી; ૪ તોપણ તારી વિરુદ્ધ મારે આટલું છે કે, તેં તારા પ્રથમના એમનો ત્યાગ કર્યો. ૫ એ માટે તું જ્યાંથી પદ્ધયો છે તે થાદ કરીને પસ્તાવો કર તથા પ્રથમના જેવા કામ નહિ કરે તો હું તારી પાસે આવીશ, અને જો તું પસ્તાવો નહિ કરે તો તારી દીવીને તેની જગ્યાએથી હું હટાવી દઈશ.

૬ પણ તારામાં એટલું છે કે તું નીકોલાયતીઓ સ્વચંદીઓના કામ, જેઓને હું ધિક્કારું છું, તેઓને તું પણ ધિક્કારે છે. ૭ પવિત્ર આત્મા મંડળિને જે કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળો. જે જુતે છે તેને ઈશ્વરના પારાદેસમાંના જીવનનાં વૃક્ષ પરનું ફળ હું ખાવાને આપીશ.

### સમર્નાની મંડળિને સંદેશ

૮ સમર્નામાંના મંડળિના સ્વર્ગદૂતને લખ કે,

જે પ્રથમ તથા છેલ્લાં, જે મૃત્યુ પામ્યા પણ સજીવન થયા, તે આ વાતો કહે છે ૯ હું તારી વિપત્તિ તથા તારી ગરીબી જાણું છું તોપણ તું ધનવાન છે, જે કહે છે કે, એમે યહૂદી છીએ પણ તેઓ યહૂદી નથી પણ શેતાનની સભા છે, તેઓનું દુર્બાધણ હું જાણું છું.

૧૦ તારે જે જે સહન કરવું પડશે, તેનાથી બીશ નહિ; જુઓ, તમારું પરીક્ષણ થાય એ માટે તમારામાંના કેટલાકને શેતાન બંદીખાનામાં નાખવાનો છે; તમને દસ દિવસ સુધી વિપત્તિ પડશે. તું મરણ સુધી વિશ્વાસુ રહે અને હું તેને જીવનનો મુગટ આપીશ. ૧૧ આત્મા મંડળિને જે કહે છે, તે જેને કાન છે તે સાંભળો; જે જુતે છે તેને બીજા મરણનું દુઃખ બોગવવું પડશે નહિ.

### પેર્ગામનમની મંડળિને સંદેશ

૧૨ પેર્ગામનમના મંડળિના સ્વર્ગદૂતને લખ કે;

જેની પાસે બેધારી તીક્ષ્ણ તરવાર છે તે આ વાતો કહે છે કે ૧૩ તું કથાં રહે છે તે હું જાણું છું, એટલે જ્યાં શેતાનની ગાદી છે ત્યાં. વળી તું મારા નામને વળગી રહે છે,

જ્યારે મારા વિશ્વાસુ સાક્ષી અંતિપાસને, તમારામાં, એટલે જ્યાં શેતાન વસે છે ત્યાં, મારી નાખવામાં આવ્યો, તે દિવસોમાં પણ તેં મારા પરના વિશ્વાસનો ઈનકાર કર્યો નહિં.

<sup>૧૪</sup> તોપણ મારે તારી વિચળ થોડીક વાતો છે, કેમ કે બલામના શિક્ષણને વળગી રહેનારા ત્યાં તારી પાસે છે; એણે બાલાકને ઈઝરાયલપુત્રોની આગળ ઠોકર મૂકવાને શીખવ્યું કે તેઓ મૂર્તિઓની પ્રસાદી ખાય અને વ્યભિયાર કરે; <sup>૧૫</sup> એ જ પ્રમાણે જેઓ એવી રીતે નીકોલાયતીઓના બોધને વળગી રહે છે તેઓ પણ તારે ત્યાં છે.

<sup>૧૬</sup> તેથી પસ્તાવો કર; નહિં તો હું તારી પાસે વહેલો આવીશ અને મારા મોમાંની તરવારથી હું તેઓની સાથે લડીશ. <sup>૧૭</sup> આત્મા મંડળીને જે કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળો. જે જુતે છે તેને હું ગુપ્તમાં રાખેલા માન્યામાંથી આપીશ, વળી હું તેને સફેદ પથ્થર આપીશ, તેના પર એક નવું નામ લખેલું છે, તેને જે પામે છે તે ક્ષિવાય બીજું કોઈ તે નામ જાણતું નથી.

### થુઆતેરાની મંડળીને સંદેશ

<sup>૧૮</sup> થુઆતેરામાંના મંડળીના સ્વર્ગદૂતને લખ કે,

ઈશ્વરના પુત્ર, જેમની આંખો અરિનની જવાળા જેવી છે, અને જેમનાં પગ ચણકતા પિત્રણના જેવા છે, તે આ વાતો કહે છે <sup>૧૯</sup> તારાં કામ, તારો પ્રેમ, તારી સેવા, તારો વિશ્વાસ તથા તારી ધીરજ હું જાણું છું, તારાં છેલ્લાં કામ પહેલાંના કરતાં અધિક છે એ પણ હું જાણું છું.

<sup>૨૦</sup> તોપણ મારે તારી વિચળ આટલું છે કે ઇઝેબેલ, જે પોતાને પ્રબોધિકા કહેવડાવે છે, તે ક્રીને તું સહન કરે છે; તે મારા સેવકોને વ્યભિયાર કરવાને તથા મૂર્તિઓની પ્રસાદી ખાવાને શીખવે છે તથા ભમાવે છે. <sup>૨૧</sup> તે પસ્તાવો કરે, માટે મેં તેને તક આપી; પણ તે પોતાના બદકૃત્યનો પસ્તાવો કરવા ઇચ્છતી નથી.

<sup>૨૨</sup> જુઓ, હું તેને પથારીવશ કરું છું. તેની સાથે ભળીને જેઓ બેવફાઈ કરે છે તેઓ જો પોતાના કામનો પસ્તાવો ન કરે તો તેઓને હું મોટી વિપત્તિમાં નાખું છું. <sup>૨૩</sup> મરકીથી હું તેનાં છોકરાંનો સંહાર કરીશ; જેથી સર્વ વિશ્વાસી સમુદ્દ્રાય જાણશે કે મન તથા અંત:કરણનો પારખનાર હું છું; તમને દશેકને હું તમારાં કામ પ્રમાણે બદલો આપીશ.

<sup>૨૪</sup> પણ તમે થુઆતેરામાંના બાકીના જેટલાં તે શિક્ષણ માનતા નથી, જેઓ શેતાનના 'ઉંડા મર્ભો' (જેમ તેઓ કહે છે તેમ) જાણતા નથી, તે તમોને હું આ કહું છું કે, તમારા પર હું બીજો બોજો નાખીશ નહિં; <sup>૨૫</sup> તોપણ તમારી પાસે જે છે, તેને હું આવું ત્યાં સુધી વળગી રહો.

<sup>૨૬</sup> જે જુતે છે અને અંત સુધી મારાં કામ કર્યા કરે છે, તેને હું દેશો પર અધિકાર આપીશ; <sup>૨૭</sup> તે લોખંડના દંડથી તેઓ પર અધિકાર ચલાવશે, કુંભારના વાસણાની પેઢે તેઓના ટુકડેટુકડાં થઈ જશે; મને પણ મારા પિતા પાસેથી ઔવો જ અધિકાર મળોલો છે; <sup>૨૮</sup> વળી હું તેને પ્રભાતનો તારો આપીશ. <sup>૨૯</sup> આત્મા મંડળીને જે કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળો.

### ૩

### સાર્વસમાંની મંડળીને સંદેશ

<sup>૧</sup> સાર્વસમાંના મંડળીના સ્વર્ગદૂતને લખ કે,

જેમને ઈશ્વરના સાત આત્મા તથા સાત તારા છે, તેઓ આ વાતો કહે છે તારાં કામ હું જાણું છું કે "તું જીવંત તરીકે જાણીતો છે, પણ ખરેખર તું મૃત છે." <sup>૨</sup> તું જગૃત થા.

ભાકીના જે ભરણ પામવાની તૈયારીમાં છે તેઓને બળવાન કર; કેમ કે મેં તારાં કામ મારા ઈશ્વરની આગળ સંપૂર્ણ થયેલાં જોયાં નથી.

**૩** માટે તને જે ભણ્યું, તેં જે સાંભળ્યું છે, તેને યાદ કર અને દ્યાનમાં રાખ, અને પસ્તાવો કર. કેમ કે જો તું જાગૃત નહિ રહે તો હું ચોરની માફક આવીશ, અને કઈ દિને હું તારા પર આવીશ તેની તને ખખર નહિ પડે. **૪** તોપણ જેઓએ પોતાનાં વસ્ત્રો અશુષ્ટ કર્યાં નથી, એવાં થોડા નામ તારી પાસે સાર્વિસમાં છે; તેઓ સફેદ વસ્ત્ર પહેરીને મારી સાથે ફરશે; કેમ કે તેઓ લાયક છે.

**૫** જે જુતે છે તેને એ જ પ્રમાણે સફેદ વસ્ત્ર પહેરાવાશે; જીવનનાં પુરસ્તકમાંથી તેનું નામ હું ભૂંસી નાખીશ નહિ. પણ મારા પિતાની આગળ તથા તેમના સ્વર્ગદૂતોની આગળ હું તેનું નામ સ્વીકારીશ. **૬** આત્મા મંડળીને જે કહે છે, તે જેને કાન છે તે સાંભળો.

### ફિલાડેલિફ્થામાંની મંડળીને સંદેશ

**૭** ફિલાડેલિફ્થામાંના મંડળીના સ્વર્ગદૂતને લખ કે,

જે પવિત્ર છે, જે સત્ય છે, જેની પાસે દાઉદની ચાવી છે, જે ઉધાડે છે એને કોઈ બંધ કરશે નહિ, તથા જે બંધ કરી શકતું નથી એને કોઈ ઉધાડી શકતું નથી, તે આ વાતો કહે છે.

**૮** તારાં કામ હું જાણું છું, જુઓ જો, તારી આગળ મેં બારણું ખુલ્લું મૂક્યું છે, તેને કોઈ બંધ કરી શકે તેમ નથી કે, તારામાં થોડી શક્કિત છે, તોપણ તેં મારી વાત માની છે અને મારા નામનો ઇનકાર કર્યો નથી.

**૯** જુઓ, જેઓ શેતાનની સભામાંના છે, જેઓ કહે છે કે અમે યહુદી છીએ, તોપણ એવા નથી, પણ જૂદું બોલે છે, તેઓને હું તને સોંપું છું, જુઓ, હું તેઓની પાસે એમ કરાવીશ કે તેઓ આવીને તારા પગ આગળ નમશે, અને મેં તારા પર પ્રેમ રાખ્યો છે એવું તેઓ જાણશે. **૧૦** તેં ધૈર્યનું વચન પાણ્યું છે, તેથી પૂઢ્યી પર રહેનારાઓની કસોટી કરવા સારુ કસોટીનો જે સમય આખા માનવજગત પર આવનાર છે, તેનાથી હું પણ તને બચાવીશ. **૧૧** હું વહેલો આવું છું; તારું જે છે તેને તું વળગી રહે કે, કોઈ તારો મુગટ લઈ લે નહિ.

**૧૨** જે જુતે છે તેને હું મારા ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાનમાં સ્તરંભ કરીશ, તે ફરી ત્યાંથી બહાર જશે નહિ; વળી તેના પર ઈશ્વરનું નામ તથા મારા ઈશ્વરના શહેરનું નામ, એટલે જે નવું યચ્છાલેમ મારા ઈશ્વરની પાસેથી સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરે છે તેનું, તથા મારું પોતાનું નવું નામ લખીશ. **૧૩** આત્મા મંડળીને જે કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળો.

### લાઓદિકિયામાંની મંડળીને સંદેશ

**૧૪** લાઓદિકિયામાંના મંડળીના સ્વર્ગદૂતને લખ કે,

જે આમીન છે, જે વિશ્વાસુ તથા ખરા સાક્ષી છે, જે ઈશ્વરની સૂર્યિના મૂળજૂપ છે, તે આ વાતો કહે છે **૧૫** તારાં કામ હું જાણું છું, કે તું ઠંડો નથી, તેમ જ ગરમ પણ નથી; તું ઠંડો અથવા ગરમ થાય એમ હું ચાહું છું; **૧૬** પણ તું હુંફાળો છે, એટલે ગરમ નથી તેમ જ ઠંડો પણ નથી, માટે હું તને મારા મૌખાંથી થુંકી નાખીશ.

**૧૭** તું કહે છે કે, હું શ્રીમંત છું, મેં સંપત્તિ મેળવી છે, મને કશાની ખોટ નથી; પણ તું જાણતો નથી કે, તું કંગાળ, દયાજનક, ગરીબ, અંધ તથા નિર્વસ્ત્ર છે; **૧૮** માટે હું તને એવી સલાહ આપું છું કે તું શ્રીમંત થાય, માટે અનિન્થી શુદ્ધ કરેલું સોનું મારી પાસેથી વેચાતું લે; તું વસ્ત્ર પહેર, કે તારી નિર્વસ્ત્ર હોવાની શરમ પ્રગટ ન થાય, માટે સફેદ વસ્ત્ર વેચાતાં લે; તું દેખતો થાય, માટે અંજન [વેચાતું] લઈને તારી આંખોમાં આંજ.

<sup>૧૯</sup> હું જેટલાં પર પ્રેમ રાખું છું, તે સર્વને ઠપકો આપું છું તથા શિક્ષા કરું છું; માટે તું ઉત્સાહી થા અને પસ્તાવો કર. <sup>૨૦</sup> જુઓ, હું ભારણા આગળ ઊભો રહીને ખટખટાવવું છું; જો કોઈ મારી વાણી સાંભળીને બારછું ઉઘાડશે, તો હું તેની પાસે અંદર આવીને તેની સાથે જમીશ, તે પણ મારી સાથે જમશે.

<sup>૨૧</sup> જુતે છે તેને હું મારા રાજ્યાસન પર મારી પાસે બેસવા દર્શા, જેમ હું પણ જીતીને મારા પિતાની પાસે તેમના રાજ્યાસન પર બેઠેલો છું તેમ. <sup>૨૨</sup> આત્મા મંડળીને જે કહે છે તે જેને કાન છે તે સાંભળો.

## ૪

### સ્વર્ગમાં આરાધના

<sup>૧</sup> એ ઘટનાઓ બન્યા પછી મેં જોથું, તો જુઓ, સ્વર્ગમાં એક દ્વાર ખૂલેલું હતું! જે પ્રથમ વાણી રણશિંગડાના અવાજ જેવી મેં સાંભળી તે મારી સાથે બોલતી હતી. તેણે કદ્યું કે, 'અહીં ઉપર આવ, હવે પછી જે જે થવાનું છે તે હું તને બતાવીશ.' <sup>૨</sup> એકાએક હું આત્મામાં હતો; ત્યારે જુઓ, સ્વર્ગમાં એક રાજ્યાસન મૂકવામાં આવ્યું, તેના પર એક જણ બિરાજેલા હતા; <sup>૩</sup> તે દેખાવમાં યાસપિસ પાણાણ તથા લાલ જેવા હતા; રાજ્યાસનની આસપાસ એક મેઘધનુષ હતું, તેનો દેખાવ લીલમ જેવો હતો.

<sup>૪</sup> રાજ્યાસનની આસપાસ ચોવીસ આસનો હતાં; તેના પર ચોવીસ વડીલો બેઠેલા મેં જોથા, તેઓએ સફેદ વસ્ત્ર પહેરેલાં હતાં; તેઓનાં માથાં પર સોનાનાં મુગટ હતા. <sup>૫</sup> રાજ્યાસનમાંથી વીજળીઓ, વાણીઓ તથા ગર્જનાઓ નીકળતી હતી અને રાજ્યાસનની આગળ અર્દીના સાત દીવા બળતા હતા તે ઈશ્વરના સાત આત્મા હતા.

<sup>૬</sup> રાજ્યાસનની આગળ સ્ફટિકના જેવો ચણકતો સમુક્ર હતો; રાજ્યાસનની મદ્યે તથા તેની આસપાસ આગળપાણ આંખોથી ભરપૂર એવાં ચાર પ્રાણી હતાં.

<sup>૭</sup> પહેલું પ્રાણી સિંહના જેવું હતું, બીજું પ્રાણી બણદના જેવું હતું, શ્રીજ પ્રાણીને માણસના જેવું મોં હતું, ચોથું પ્રાણી ઊડતા ગરૂડના જેવું હતું. <sup>૮</sup> તે ચાર પ્રાણીમાંના દરેકને છ છ પાંખ હતી, અને તેઓ ચારે તરફ તથા અંદર આંખોથી ભરપૂર હતાં; તેઓ 'પવિત્ર, પવિત્ર, પવિત્ર, પ્રભુ ઈશ્વર, સર્વશક્તિમાન, જે હતા, જે છે, અને જે આવનાર છે,' એમ રાતદિવસ કહેતાં વિસામો લેતાં નહોતાં.

<sup>૯</sup> રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા છે, જે સદાસર્વકાળ જીવંત છે, તેમનો મહિમા, માન તથા આભારસ્તુતિ તે પ્રાણીઓ જ્યારે ગાશો, <sup>૧૦</sup> ત્યારે ચોવીસ વડીલો રાજ્યાસન પર બેઠેલાને પગે પડશો, ને જે સદાસર્વકાળ સુધી જીવંત છે તેમની આરાધના કરશે અને રાજ્યાસન આગળ પોતાના મુગટ ઉતારીને કહેશે કે, <sup>૧૧</sup> 'ઓ અમારા પ્રભુ તથા ઈશ્વર, મહિમા, માન તથા સામર્થ્ય પામવાને તમે જ યોગ્ય છો; કેમ કે તમે સર્વને ઉત્પણ્ણ કર્યા, અને તમારી છાચાથી તેઓ અસ્તિત્વમાં આવ્યા અને ઉત્પણ્ણ થયાં.'

## ૫

<sup>૧</sup> રાજ્યાસન પર જે બિરાજેલા હતા તેમના જમણાં હાથમાં મેં એક ઓળિયું જોથું, તેની અંદરની તથા બહારની બજે બાજુઓ લખેલું હતું, તથા સાત મુક્રાથી તે સીલબંધ કરેલું હતું. <sup>૨</sup> તેવામાં મેં એક બળવાન સ્વર્ગદૂતને જોથો, તેણે મોટા અવાજે પોકારીને કદ્યું કે, 'આ ઓળિયું ખોલવાને અને તેનું સીલ તોડવાને કોણ યોગ્ય છે?' <sup>૩</sup>

<sup>૪</sup> પણ સ્વર્ગમાં, પૂઢવી પર અથવા પાતાળમાં, તે ઓળિયું ખોલવાને અથવા તેમાં જોવાને કોઈ સમર્થ નહોતો. <sup>૫</sup> ત્યારે હું બહુ રક્ષયો, કારણ કે તે ઓળિયું ખોલવાને અથવા તેમાં જોવાને કોઈ યોગ્ય વ્યક્તિ મળી નહિ. <sup>૬</sup> ત્યારે વડીલોમાંના એકે મને

કદ્યું કે, તું રડીશ નહીં; જો, યહૃદાના કુળમાંનો જે સિંહ છે, જે દાઉદનું મૂળ છે, તે આ ઓળિયું ખોલવાને તથા તેના સાત સીલ [તોડવાને] વિજયી થયો છે.

**૬** રાજ્યાસનની તથા ચાર પ્રાણીઓની વચ્ચે તથા વડીલોની વચ્ચે મારી નંખાયેલા જેવું એક હલવાન ઉભું રહેલું મેં જોયું, તેને સાત શિંગડાં તથા સાત આંખ હતી; એ આંખો ઈંઘરના સાત આત્મા છે, જેઓને આખી પૂઢ્યી પર મોકલવામાં આવેલા છે.

**૭** તેમણે જઈને રાજ્યાસન પર બેઠેલાના જમણાં હાથમાંથી તે ઓળિયું લીધું.

**૮** જ્યારે તેમણે તે ઓળિયું લીધું, ત્યારે ચારેય પ્રાણી તથા ચોવીસ વડીલોએ હલવાન આગળ નમી પદ્ધયા; અને દરેકની પાસે વીણા તથા ધૂપથી ભરેલાં સુવર્ણ પાત્ર હતાં, તે ધૂપ સંતોની પ્રાર્થનાઓ છે.

**૯** તેઓ નવું ગીત ગાતાં કહે છે કે, તમે ઓળિયું લેવાને તથા તેનું સીલ તોડવાને યોગ્ય છો; કેમ કે તમને મારી નાખવામાં આવ્યા હતા, તમે તમારા રક્તથી ઈંઘરને સારુ સર્વ કુળોના, ભાષાના, પ્રજાના તથા દેશોમાંના લોકોને ખરીદેલા છે; **૧૦** તેઓને અમારા ઈંઘરને સારુ રાજ્ય તથા યાજકો કર્યા છે; અને તેઓ પૂઢ્યી પર રાજ કરે છે.

**૧૧** મેં જોયું, તો રાજ્યાસન, પ્રાણીઓ તથા વડીલોની આસપાસ મેં ઘણાં સ્વર્ગદૂતોની વાણી સાંભળી; તેઓની સંખ્યા લાખોલાખ અને હજારોહજાર હતી. **૧૨** તેઓએ મોટે અવાજે પોકારીને કદ્યું કે, 'જે હલવાન મારી નંખાયેલું હતું તે પરાક્રમ, સંપત્તિ, જ્ઞાન, સામર્થ્ય, માન, ભહિમા તથા સ્તુતિ પામવાને યોગ્ય છે.'

**૧૩** વળી ઉત્પક્ષ થયેલ [પ્રાણી] જે સ્વર્ગમાં, પૂઢ્યી પર, પાતાળમાં તથા સમુદ્રમાં છે, તેઓમાંનાં સર્વને મેં એમ કહેતાં સાંભળયાં કે, રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા છે તેમને તથા હલવાનને સ્તુતિ, માન, ભહિમા તથા અધિકાર સદાસર્વકાળ હો.

**૧૪** ત્યારે ચારે પ્રાણીઓએ કદ્યું, આમીન. પણ વડીલોએ પરે પડીને [તેમની] આરાધના કરી.

## ૬

### સાત મુદ્રા

**૧** જ્યારે હલવાને તે સાત સીલમાંથી એકને તોડ્યું ત્યારે મેં જોયું, તો ચાર પ્રાણીઓમાંના એકને મેં બોલતાં સાંભળયું જણો ગર્જના થતી હોય તેવા અવાજથી [તેણે] કદ્યું કે, 'આવ.' **૨** મેં જોયું, તો જુઓ, એક સફેદ ઘોડો હતો, તેના પર જે બેઠેલો હતો તેની પાસે એક ધનુષ્ય હતું; તેને મુગટ આપવામાં આવ્યો, તે પોતે વિજેતા હજ વધુ જીતવા સારુ નીકળ્યો.

**૩** જ્યારે તેણે બીજુ સીલ તોડ્યું, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એમ કહેતાં સાંભળયું કે, 'આવ.' **૪** ત્યારે બીજો એક લાલ ઘોડો નીકળ્યો; તેના પર જે બેઠેલો હતો તેને પૂઢ્યી પરથી શાંતિ નષ્ટ કરવાની [સત્તા] આપવામાં આવી, જેથી તેઓ એકબીજાને મારી નાખે; વળી તેને એક મોટી તલવાર આપવામાં આવી.

**૫** જ્યારે તેણે બીજું સીલ તોડ્યું, ત્યારે મેં બીજા પ્રાણીને એમ કહેતાં સાંભળયું કે, 'આવ.' ત્યારે મેં જોયું, તો જુઓ, એક કાળો ઘોડો હતો; અને તેના પર જે બેઠેલો હતો તેના હાથમાં ત્રાજવાં હતાં. **૬** અને ચાર પ્રાણીઓની વચ્ચમાં મેં એક વાણી એમ કહેતી સાંભળી કે, 'અડધે ઝૂપિયે પાંચસો ગ્રામ ઘઉં, અડધે ઝૂપિયે દોઢ કિલો જવ; પણ તેથા દ્રાક્ષારસનો બગાડ તું ન કર.'

**૭** જ્યારે તેણે યોથું સીલ તોડ્યું, ત્યારે મેં યોથા પ્રાણીની વાણીને એમ કહેતી સાંભળી કે, 'આવ.' **૮** મેં જોયું, તો જુઓ, આછા રંગનો એક ઘોડો; તેના પર જે બેઠેલો હતો તેનું નામ મરણ હતું; હાદેસ તેની પાણણ પાણણ ચાલતું હતું, તલવારથી,

દુકાણથી, મરકીથી તથા પૃથ્વી પરનાં હિસ્ક પશુઓથી જગતમાંનાં ચોથા હિસ્કાને મારી નાખવાનો અધિકાર તેને આપવામાં આવ્યો.

૬ જથારે તેણે પાંચમું સીલ તોડયું, ત્યારે ઈંઘરના વચનને લીધે તથા પોતાની મજ્જમ સાક્ષીને લીધે મારી નાખવામાં આવેલાના આત્માઓને મેં યજ્ઞવેદી નીચે જોયા. ૭ તેઓએ મોટે અવાજે પોકાઈને કદ્યું કે, 'હે સ્વામી, પવિત્ર તથા સત્ય, ઇન્સાફ કરવાનું તથા પૃથ્વી પર રહેનારાંઓની પાસેથી અમારા લોહીનો બદલો લેવાનું તમે કયાં સુધી મુલતવી રાખશો?' ૮ પછી તેઓમાંના દરેકને સફેદ વસ્ત્ર આપવામાં આવ્યું; અને તેઓને એમ કહેવામાં આવ્યું કે 'તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઓ, જેઓ તમારી માફક માર્યા જવાનાં છે, તેઓની સંખ્યા પૂરી ન થાય, ત્યાં સુધી હજુ થોડીવાર તમે વિસાભો લો.'

૯ જથારે તેણે છઙું સીલ તોડયું, ત્યારે મેં જોયું, તો મોટો ધરતીકંપ થયો; સૂર્ય નિમાણાના કામળા જેવો કાળો થયો, અને આખો ચંદ લોહી જેવો લાલ થઈ ગયો, <sup>૧૩</sup> જેમ ભારે પવનથી અંજુદી હાલી તીઠે છે, અને તેનાં કાચાં ફળ તૂટી પડે છે, તેમ આકાશમાંના તારાઓ પૃથ્વી પર ખરી પડ્યા. ૧૪ વળી આકાશ વાળી લીધેલા ઓળિયાની જેમ સંકેલાઈ ગયું; દરેક પહાડ તથા બેટને તેમની જગ્યાએથી ખસેડવામાં આવ્યા.

૧૫ દુનિયાના રાજાઓ, મોટા માણસો, સેનાપતિઓ, શ્રીમંતો, પરાક્રમીઓ તથા દરેક દાસ તથા સ્વતંત્ર, એ તમામ લોકો ગુફાઓમાં તથા પહાડોના ખડકોને પાછળ સંતાઈ ગયા; ૧૬ તેઓએ પહાડોને તથા ખડકોને કદ્યું કે, 'અમારા પર પડો, રાજ્યાસન પર બેઠેલાની નજર આગળથી તથા હલવાનના કોપથી અમને છુપાવી દો.' ૧૭ કેમ કે તેઓના કોપનો મોટો દિવસ આવ્યો છે; એટલે કોણ તેનાથી બચી શકે?

## ૭

### ઇઝરાયલનાં મુદ્રિત ૧,૪૪,૦૦૦.

૧ એ પછી, મેં ચાર સ્વર્ગદૂતને પૃથ્વીના ચાર ખૂણા પર તીબા રહેલા જોયા; તેઓએ પૃથ્વીના ચાર પવનને એવી રીતે અટકાવી રાખ્યા હતા કે, પૃથ્વી પર અથવા સમુદ્ર પર, કોઈ ઝાડ પર પવન વાય નહિ. ૨ મેં બીજા એક સ્વર્ગદૂતને પૂર્વ દિશાથી યદ્દરો જોયો, તેની પાસે જીવતા ઈંઘરની મહોર હતી, અને પૃથ્વીને તથા સમુદ્રને હાનિ કરવાની સત્તા જે ચાર સ્વર્ગદૂતોને અપાઈ હતી, તેઓને તેણે મોટે અવાજે ખૂમ પાડી કે, <sup>૩</sup> 'જ્યાં સુધી અમે અમારા ઈંઘરના દાસોને તેઓના કપાળ પર મુદ્રા કરી ન રહીએ, ત્યાં સુધી તમે પૃથ્વીને અથવા સમુદ્રને અથવા ઝાડોને કશું નુકસાન કરશો નહિ.'

૪ અને મુદ્રિત થયેલાની સંખ્યા મેં સાંખળી; ઇઝરાયલના સર્વ કુળમાંના એક લાખ ચુંમાળીસ હજાર મુદ્રિત થયા; <sup>૫</sup> થહૂદાના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા, રૂબેનના કુળમાંના બાર હજાર; ગાંદના કુળમાંના બાર હજાર; <sup>૬</sup> આશેરના કુળમાંના બાર હજાર; નફતાલીના કુળમાંના બાર હજાર, મનાશાના કુળમાંના બાર હજાર; <sup>૭</sup> શિમયોનના કુળમાંના બાર હજાર; લેવીના કુળમાંના બાર હજાર; ઈસ્કાખારના કુળમાંના બાર હજાર; <sup>૮</sup> ઝબુલોનના કુળમાંના બાર હજાર; થૂસફના કુળમાંના બાર હજાર; બિન્ધાભીનના કુળમાંના બાર હજાર મુદ્રિત થયા.

### કોઈથી ગણી ન શકાય એટલી મોટી સભા

૯ ત્યાર બાદ મેં જોયું, તો જુઓ, સર્વ દેશમાંથી આવેલાની, સર્વ કુળ, લોકો તથા ભાષાના માણસોની કોઈથી ગણી શકાય નહિ એવી એક મોટી સભા! તેઓ રાજ્યાસનની આગળ તથા હલવાનની સમક્ષ તીબા રત્યા; તેઓએ સફેદ ઝલ્લા પહેલેલા હતા, અને તેઓના હાથમાં ખજૂરીની ડાળીઓ હતી; <sup>૧૦</sup> અને તેઓ મોટા

અવાજે પોકારીને કહે છે કે, 'અમારા જે ઈશ્વર રાજ્યાસન પર બેઠેલા છે, તેમને તથા હલવાનને ઉદ્ધારને માટે પ્રશંસા હોજો.'

<sup>૧૧</sup> સધા સ્વર્ગદૂતો રાજ્યાસનની તથા વડીલોની તથા ચારે પ્રાણીઓની આસપાસ ઊભેલા હતા, અને તેઓએ રાજ્યાસનની આગળ દંડવત પ્રણામ કરીને ઈશ્વરની ભજન કરતાં કદયું કે, <sup>૧૨</sup> 'આભીન, આભાર, ભહિમા, જ્ઞાન, ઉપકારસ્તુતિ, માન, પરાક્રમ તથા સામર્થ્ય સર્વકાળ સુધી અમારા ઈશ્વરને હો; આભીન.'

<sup>૧૩</sup> પછી તે વડીલોમાંથી એકે મને પૂછ્યું કે, 'જેઓએ સફેદ વસ્ત્ર પહેરેલાં છે તેઓ કોણ છે, અને કચાંથી આવ્યા છે?' <sup>૧૪</sup> તેમને મેં કદયું કે, 'ઓ મારા મુરળી, તમે જાણો છો.' અને તેમણે મને કદયું, 'જેઓ મોટી વિપચિમાંથી આવ્યા તેઓ એ છે; અને તેઓએ પોતાના વસ્ત્ર ધોયાં, અને હલવાનના રક્તમાં સફેદ કર્યા.

<sup>૧૫</sup> માટે તેઓ ઈશ્વરના રાજ્યાસનની આગળ છે, અને તેમના ભક્તિસ્થાનમાં રાતદિવસ તેમની સેવા કરે છે; અને રાજ્યાસન ઉપર જે બેઠેલા તે તેઓના પર છત્રજૂપે રહેશે. <sup>૧૬</sup> તેઓને ફરી ભૂખ નહિ લાગશે, અને ફરી તરસ પણ નહિ લાગશે, અને જૂર્થનો તાપ અથવા કંઈ પણ પ્રકારની ગરભી તેઓના પર પડશે નહિ; <sup>૧૭</sup> કેમ કે જે હલવાન રાજ્યાસનની મધ્યે છે, તે તેઓના પાણક થશે અને જીવનનાં પાણીના ઝરાઓ પાસે તેઓને દોચી જશો; અને ઈશ્વર તેઓની આંખોનું દરેક આંસુ લૂણી નાખશે.'

## ૪

### સાતમી મુદ્રા

<sup>૧</sup> જ્યારે તેણે સાતમી મહોર તોડી, ત્યારે આશરે એક ઘડી સુધી સ્વર્ગમાં મૌન રહ્યું. <sup>૨</sup> ઈશ્વરની આગળ જે સાત સ્વર્ગદૂતો ઉભા રહે છે તેઓને મેં જોયા, અને તેઓને સાત રણશિંગડાં અપાયાં.

<sup>૩</sup> ત્યાર પછી બીજો સ્વર્ગદૂતે આવીને યજ્ઞવેદી પાસે ઉભો રહ્યો, તેની પાસે સોનાની ધૂપદાની હતી, અને તેને પુષ્કળ ધૂપક્રિય આપવામાં આવ્યું જેથી સર્વ સંતોની પ્રાર્થનાઓ સાથે, રાજ્યાસનની સામે જે સોનાની યજ્ઞવેદી છે, તેના પર તે અર્પણ કરે. <sup>૪</sup> ધૂપનો ધૂમાડો સંતોની પ્રાર્થનાઓ સાથે તે સ્વર્ગદૂતના હાથથી ઈશ્વરની સમક્ષ પહોંચ્યો. <sup>૫</sup> સ્વર્ગદૂતે ધૂપપાત્ર લઈને તથા તેમાં યજ્ઞવેદીનો અરિન ભરીને તેને પૂઢવી પર નાખી દીધો; પછી ગર્જનાઓ, વાણીઓ, વીજણીઓ તથા ધરતીકંપો શરૂ થયાં.

### રણશિંગડાં

<sup>૬</sup> જે સાત સ્વર્ગદૂતોની પાસે સાત રણશિંગડાં હતાં તેઓ વગાડવા સારુ તૈથાર થયા.

<sup>૭</sup> પહેલા સ્વર્ગદૂતે પોતાનું રણશિંગડુ વગાડ્યું, એટલે લોહીમાં ભિશ્રિત કરા તથા આગ થયાં, અને પૂઢવી પર ફેંકાયાં. તેથી વૃક્ષોનો શ્રીજો ભાગ બણી ગયો, અને બધું લીલું ધાસ સણગી ગયું.

<sup>૮</sup> પછી બીજા સ્વર્ગદૂતે વગાડ્યું, ત્યારે આગથી બણતા મોટા પહાડના જેવું કશુંક સમુદ્રમાં નંખાયું, અને સમુદ્રનો શ્રીજો ભાગ લોહી થયો, <sup>૯</sup> તેને લીધે સમુદ્રમાંનાં જે પ્રાણીઓ જીવતાં હતાં, તેઓમાંનાં શ્રીજ ભાગનાં મૃત્યુ પામ્યા. અને વહાણોનો શ્રીજો ભાગ નાશ પામ્યો.

<sup>૧૦</sup> શ્રીજ સ્વર્ગદૂતે વગાડ્યું, અને દીવાના જેવો સણગતો એક મોટો તારો આકાશમાંથી નદીઓનાં શ્રીજ ભાગ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર પડ્યો. <sup>૧૧</sup> તે

તારાનું નામ નાગદમણ, એક કડવી વનસ્પતિ હતું. તેથી પાણીનો શ્રીજો ભાગ કડવો થયો અને એ પાણીથી ઘણાં ભાણસો ભરી ગયા, કારણ કે પાણી કડવાં થયાં હતાં.

<sup>૧૨</sup> પછી ચોથા સ્વર્ગદૂતે વગાડ્યું, ત્યારે જૂર્યના શ્રીજ ભાગ, ચંદ્રના શ્રીજ ભાગ અને તારાઓનાં શ્રીજ ભાગ પર પ્રહાર થયો, જેથી તેઓનો શ્રીજો ભાગ તથા રાશીનો શ્રીજો ભાગ અંધકારઝૂપ થયો, અને દિવસનો શ્રીજો ભાગ તથા રાતનો શ્રીજો ભાગ પ્રકાશરહિત થયો.

<sup>૧૩</sup> મેં ગગનમાં ઉડતા એક ગરૂડને ખોટા અવાજથી એમ કહેતો સાંભળયો કે, બાકી રહેલા શ્રીજ ત્રણ સ્વર્ગદૂતો જે પોતાના રણશિંગડા વગાડવાના છે, તેઓના અવાજને લીધે પૂઢવી પરના લોકોને અફસોસ! અફસોસ! અફસોસ!

## ૬

<sup>૧</sup> જ્યારે પાંચમા સ્વર્ગદૂતે રણશિંગડું વગાડ્યું, ત્યારે મેં એક તારો આકાશથી પૂઢવી પર પડેલો જોથો; તેને અનંતળિંડાણની ખાઈની ચાવી અપાઈ. <sup>૨</sup> તેણે અનંતળિંડાણની ખાઈને ખોલી. તો તેમાંથી ખોટી ભણીમાંથી નીકળતો હોથ તેવો ધૂમાડો નીકદયો તેનાથી જૂર્ય તથા હવા અંધકારમય થઈ ગયા.

<sup>૩</sup> એ ધૂમાડમાંથી તીડો નીકળીને પૂઢવી પર આત્મયાં, અને પૂઢવી પરના વીણીઓની શકિત જેવી શકિત તેઓને આપવામાં આવી. <sup>૪</sup> અને તેઓને એવું ફરમાવ્યું કે, પૂઢવીના ધાસને, કોઈ છોડને તથા કોઈ ઝાડને જુકસાન કરો નહિ પણ જે ભાણસોના કપાળ પર ઈંઘરની મહોર નથી તેઓને ઉપદ્રવ કરો.

<sup>૫</sup> તેઓને એવું સૂચવાયું તેઓ તેમને મારી નાખે નહિ, પણ પાંચ મહિના સુધી પીડા પમાડે. વીણું જ્યારે ભાણસને ડંખ મારે છે ત્યારની પીડા જેવી એ પીડા હતી. <sup>૬</sup> તે દિવસોમાં ભાણસો મરણ માટે તથપશે પણ તે તેમને મળશે જ નહિ, તેઓ મરણ ઇચ્છશે પણ મરણ તેઓ પાસેથી જતું રહેશે.

<sup>૭</sup> તે તીડોનાં સ્વરૂપ લડાઈને માટે તૈયાર કરેલા ઘોડાઓનાં જેવા હતાં, અને તેઓનાં માથાં પર જાણે કે સોનાનાં હોથ એવા મુગટો હતા તેઓના ચહેરા ભાણસોના ચહેરા જેવા હતા; <sup>૮</sup> અને તેઓના વાળ જીવીનાં વાળ જેવા અને તેઓના દાંત સિંહના દાંત જેવા હતા; <sup>૯</sup> અને તેઓનાં અંગે લોખંડનાં બખતર જેવા બખતર હતાં; અને તેઓની પાંખોનો અવાજ થુલ્લમાં દોડતા ઘણાં ઘોડાના રથોના અવાજ જેવો હતો.

<sup>૧૦</sup> તેઓને વીણુંઓના જેવી પૂછણી હતી, અને ડંખ પણ હતો, તેઓની પૂછણીઓમાં ભાણસોને પાંચ માસ સુધી પીડા પમાડવાની શકિત હતી. <sup>૧૧</sup> અનંતળિંડાણનો જે નર્કદૂત છે તે તેઓનો રાજ છે; તેનું નામ હિલ્લ ભાષામાં અબેદોન, પણ ગ્રીક ભાષામાં તેનું નામ આપોલ્યોન [એટલે વિનાશક] છે.

<sup>૧૨</sup> પહેલી આફત પૂરી થઈ છે, જુઓ, હવે પછી બીજી બે આફતો આવવાની છે.

<sup>૧૩</sup> પછી છક્કા સ્વર્ગદૂતે પોતાનું રણશિંગડું દૂતે વગાડ્યું ત્યારે ઈંઘરની સન્મુખની સોનાની યજાવેદીનાં શિંગડાંમાંથી નીકળતી હોથ એવી એક વાણી મેં સાંભળી; <sup>૧૪</sup> તેણે જે છક્કા સ્વર્ગદૂતની પાસે રણશિંગડું હતું તેને કદયું કે, 'મહાનદી થુફેતિસ પર જે ચાર નર્કદૂતો બાંધેલા છે તેઓને મુક્ત કરો.' <sup>૧૫</sup> આ ચાર નર્કદૂતો ભાણસોના શ્રીજ ભાગને મારી નાખે તે ઘરી, દિવસ, મહિના તથા વર્ષને માટે તૈયાર કરાયા હતા તેઓને છૂટા કરાયા.

<sup>૧૬</sup> તેઓના લશ્કરના ઘોડેસવારોની સંખ્યા વીસ કરોડ હતી તે મારા સાંભળવામાં આવી. <sup>૧૭</sup> આવી શીતે દર્શનમાં મેં ઘોડાઓને તથા તેઓ પર બેઠેલાઓને જોથા; તેઓનાં બખતર આગ જેવા રાતાં, જંબલી તથા ગંધકના રંગના હતાં. એ ઘોડાઓનાં માથાં

સિંહોનાં ભાથાં જેવા હતાં, અને તેઓનાં મોભાંથી આગ તથા ધૂમાડા તથા ગંધક નીકળતાં હતાં.

<sup>૧૮</sup> એ પ્રણ આફતોથી, એટલે તેઓના મુખમાંથી નીકળતી આગથી, ધૂમાડાથી તથા ગંધકથી ભાણસોનો શ્રીજો ભાગ મારી નંખાયો; <sup>૧૯</sup> કેમ કે ઘોડાઓની શક્તિ તેઓનાં મોભાં તથા તેઓની પૂંછીઓમાં છે; કારણ કે તેઓનાં પૂંછડાં સાપના જેવા છે, અને એ પૂંછડાંને ભાથાં હોથ છે જેથી તેઓ ઉપદ્રવ કરે છે.

<sup>૨૦</sup> બાકીના જે ભાણસો તે આફતોથી ભારી નંખાયા નહિ, તેઓએ પોતાના હાથની કૃતિઓ સંબંધી એટલે કે દુષ્ટાત્માઓની, સોનાની, રૂપાની, પિતાની, પથરની તથા લાકડાની મૂર્તિઓ જેઓને જોવાની તથા સાંભળવાની તથા ચાલવાની પણ શક્તિ નથી, તેઓની ઉપાસના કરવાનો પસ્તાવો કર્યો નહિ. <sup>૨૧</sup> વળી તેઓએ પોતે કરેલી હત્યાઓ, જાદુકિથા, બદકૃત્યો તથા ચોરીઓ વિષે પસ્તાવો કર્યો નહિ.

## ૧૦

### દૂત અને નાનું ઓળિયું

<sup>૧</sup>મેં બીજા એક બણવાન સ્વર્ગદૂતને સ્વર્ગમાંથી ઉત્તરતો જોથો, તે વાદળથી ધેરાયેલો હતો, અને તેના ભાથા પર મેધધનુષ હતું, અને તેનું મો સ્વર્ણના જેવું તથા તેના પગ અર્નિનના સ્તરબો જેવા હતા. <sup>૨</sup> તેના હાથમાં ઉધાડેલું એક નાનું ઓળિયું હતું, અને તેણે પોતાનો જમણો પગ સભુદ્ર પર તથા ડાબો પગ જીવિન પર મૂકયો;

<sup>૩</sup> અને જેમ સિંહ ગર્જ છે તેમ તેણે મોટે અવાજે પોકાર કર્યો અને જથારે તેણે તે પોકાર કર્યો ત્યારે, સાત ગર્જના થઈ. <sup>૪</sup> જથારે તે સાત ગર્જના બોલી ત્યારે હું લખી લેવાનો હતો પણ મેં સ્વર્ગથી એક વાણી એવું કહેતી સાંભળી કે 'સાત ગર્જનાએ જે વાત કહી તેઓને તું લખીશ નહિ તે જહેર કરવાની નથી.'

<sup>૫</sup> પછી મેં જે સ્વર્ગદૂતને સભુદ્ર પર તથા પૂઢ્યી પર ઊભો રહેલો જોથો હતો, તેણે પોતાનો જમણો હાથ સ્વર્ગ તરફ ઊંચો કર્યો, <sup>૬</sup> અને જેઓ સદાસર્વકાળ જીવંત છે, જેમણે આકાશ તથા તેમાં, પૂઢ્યી તથા તેમાં અને સભુદ્ર તથા તેમાં જે કંઈ છે તે બધું ઉત્પજ્ઞ કર્યું તેમના સમ ખાઈને તેણે કણ્ણું કે, 'હવે વિલંબ થશે નહિ'; <sup>૭</sup> પણ સાતમાં સ્વર્ગદૂતની વાણીના દિવસોમાં, એટલે જથારે તે રણશિંગડુ વગાડશે ત્યારે ઈશ્વરનો મર્મ, જે તેમણે પોતાના સેવકોને એટલે પ્રબોધકોને જણાવ્યો હતો તે પ્રમાણે સંપૂર્ણ થશે.'

<sup>૮</sup> સ્વર્ગમાંથી જે વાણી મેં સાંભળી હતી તેણે ફશીથી મને કણ્ણું કે 'તું જા. અને જે સ્વર્ગદૂત સભુદ્ર પર તથા જીવિન પર ઊભો છે, તેના હાથમાં જે ખુલ્લું ઓળિયું છે તે લે.' <sup>૯</sup> મેં સ્વર્ગદૂતની પાસે જઈને તેને કણ્ણું કે 'એ નાનું ઓળિયું મને આપ.' અને તેણે મને કણ્ણું કે 'તે લે અને ખાઈ જા. તે તારા પેટને કડવું કરશે પણ તારા મોભાં મધ જેવું મીઠું લાગશે.'

<sup>૧૦</sup> ત્યારે સ્વર્ગદૂતના હાથમાંથી નાનું ઓળિયું લઈને હું તેને ખાઈ ગયો અને તે મારા મોભાં મધ જેવું મીઠું લાગ્યું પણ તેને ખાધા પણી તે મને કડવું લાગ્યું. <sup>૧૧</sup> પછી મને એવું કહેવામાં આવ્યું કે ઘણાં લોકો, દેશો, ભાષાઓ તથા રાજાઓ વિષે તારે પ્રબોધ કરવો જોઈએ.'

## ૧૧

### ઈશ્વરના બે સાક્ષીઓ

<sup>૧</sup> લાકડી જેવી એક માપપણી મને અપાઈ અને કહેવામાં આવ્યું કે 'તું ઊઠ, ઈશ્વરના ભક્તિસ્થાન તથા યજવેદીનું માપ લે તથા ત્યાંના ભજન કરનારાઓની ગણતરી કર.  
<sup>૨</sup> પણ ભક્તિસ્થાનની બહાર જે થોક છે તેનું માપ લઈશ નહિ કેમ કે તે વિદેશીઓને આપેલું છે; તેઓ બેતાળીસ ભહિના સુધી પવિત્ર નગરને કથડશે.

<sup>૩</sup> મારા બે સાક્ષીને હું એવો અધિકાર આપીશ કે તેઓ ટાટ પહેચીને એક હજાર બસો સાંઠ દિવસ સુધી પ્રબોધ કરે. <sup>૪</sup> જેતું નનાં જે બે પ્રુક્ષ તથા જે બે દીવી પૃથ્વીના ઈશ્વરની સમક્ષ ઊભા છે તેઓ એ જ છે. <sup>૫</sup> જો કોઈ તેઓને ઈજા પહોંચાડવા ચાહશે તો તેઓનાં મોખાંથી આગ નીકળશે અને તેઓના શત્રુઓને નષ્ટ કરશે. અને જો કોઈ તેઓને ઈજા કરવા ઇચ્છશે તો તેને માર્યા જવું પડશે.

<sup>૬</sup> તેઓને આકાશ બંધ કરવાનો અધિકાર છે કે તેઓના પ્રબોધ કરવાના દિવસો દરમિયાન વરસાદ વરસે નહિ. અને પાણીઓ પર તેઓને અધિકાર છે કે તેઓ પાણીને લોહીઝપે બદલી નાખે અને તેઓ જેટલી વાર ચાહે તેટલી વાર પૃથ્વી પર દરેક પ્રકારની આફત લાવે. <sup>૭</sup> જ્યારે તેઓ પોતાની સાક્ષી પૂરી કરશે ત્યારે જે હિંસક પશુ અનંતળિંડાણમાંથી નીકળે છે તે તેઓની સાથે લડાઈ કરશે અને તેઓને જુતશે તથા તેઓને મારી નાખશે.

<sup>૮</sup> જે મોટું નગર આત્મિક શીતે સદોમ તથા મિસર કહેવાય છે, જ્યાં તેઓના પ્રભુ વધસ્તંબે જડાયા તે નગરના રસ્તામાં તેઓના મૃતદેહો પદ્ધયા રહે છે; <sup>૯</sup> અને સર્વ લોકો, કુઠો, ભાષાઓ તથા દેશોમાંથી આવેલા કેટલાક ભાણસો સાડાત્રણ દિવસ સુધી તેઓનાં મૃતદેહ જુઓ છે અને એ મૃતદેહોને કબરમાં દફનાવવા દેતાં નથી.

<sup>૧૦</sup> પૃથ્વી પરનાં રહેનારાંઓ તેઓને લીધે હર્ષ કરશે અને આનંદિત થશે અને એકબીજા પર બેટ મોકલશે કેમ કે તે બે પ્રબોધકોએ પૃથ્વી પરનાં રહેનારાંઓને દુઃખ દીધું હતું. <sup>૧૧</sup> સાડાત્રણ દિવસ પછી ઈશ્વર તરફથી જીવનનો આત્મા તેઓમાં પ્રવેશયો. તેથી તેઓ પોતાના પગ પર ઊભા રહ્યા; પછી તેઓને જોનારાઓને ઘણી બીક લાગી. <sup>૧૨</sup> તેઓએ સ્વર્ગમાંથી મોટી વાણી પોતાને એમ કહેતાં સાંભળી કે 'તમે અહીં ઉપર આવો' અને તેઓ વાદળ પર થઈને સ્વર્ગમાં ચઢી ગયા. અને તેઓના શત્રુઓએ તેઓને ચઢતાં જોયા.

<sup>૧૩</sup> તે સમયે મોટો ધરતીકંપ થયો અને તે નગરનો દસમો ભાગ નષ્ટ થઈ ગયો. ધરતીકંપથી સાત હજાર ભાણસો મૃત્યુ પામ્યા અને જે બચી ગયા તેઓ ગભરાયા, તેઓએ સ્વર્ગના ઈશ્વરને ભહિમા આપ્યો.

<sup>૧૪</sup> બીજુ આફત આવી ગઈ છે, જુઓ, બીજુ આફત વહેલી આવી રહી છે.

### સાતમું રણશિંગઙું

<sup>૧૫</sup> પછી સાતમાં સ્વર્ગદૂતે પોતાનું રણશિંગઙુ વગાડયું ત્યારે આકાશમાં મોટી વાણીઓ થઈ. તેઓએ કદ્યું કે 'આ દુનિયાનું રાજ્ય આપણા પ્રભુનું તથા તેમના પ્રિસ્તનું થયું છે, તે સદાસર્વકાળ રાજ્ય કરશે.'

<sup>૧૬</sup> જે ચોવીસ વડીલો ઈશ્વરની આગળ પોતાનાં આસન પર બેઠા હતા તેઓએ દંડવત કરીને ઈશ્વરનું ભજન કરતાં કદ્યું કે, <sup>૧૭</sup> 'એ સર્વસમર્થ પ્રભુ ઈશ્વર, જે છે, ને જે હતા, અમે તમારી સ્તુતિ કરીએ છીએ કેમ કે તમે પોતાનું ભહાન પરાકમ ધારણ કરીને રાજ કરો છો. <sup>૧૮</sup> દેશોના લોકો ગુસ્સે ભરાયા અને તમારો કોપ પ્રગટ થયો; અને સમય આવ્યો છે કે, મદેલાંઓનો ન્યાય થાય અને તમારા સેવકો એટલે પ્રબોધકો, સંતો તથા તમારા નામથી ડરનારાં, પછી તેઓ નાના હોથ કે મોટા હોથ, તેઓને પ્રતિફળ આપવાનો તથા જેઓ પૃથ્વીને નષ્ટ કરનારા છે તેઓનો સંહાર કરવાનો સમય આવ્યો છે.'

<sup>૧૯</sup> પછી સ્વર્ગમાં ઈશ્વરનું જે ભક્તિસ્થાન છે તે ઉદ્ઘાડવામાં આવ્યું. અને ભક્તિસ્થાનમાં તેમના કરારનો કોશ દેખાયો. અને વીજળીઓ, વાણીઓ, ગર્જનાઓ તથા ધર્તીકંપ થયાં. અને પુષ્કળ કરા પડ્યા.

## ૧૨

## સ્ત્રી અને અજગર

<sup>૧</sup> પછી આકાશમાં મોટું ચિંતન દેખાયું, એટલે સ્ફૂર્યથી વેણીત એક સ્ત્રી જોવામાં આવી. તેના પગ નીચે ચંદ્ર અને માથા પર બાર તારાનો મુગટ હતો. <sup>૨</sup> તે ગર્ભવતી હતી. તેને પ્રસવપીડા થતી હતી. તેથી તે બૂમ પાડતી હતી.

<sup>૩</sup> આકાશમાં બીજું ચિંતન પણ દેખાયું; જુઓ, મોટો લાલ અજગર હતો, જેને સાત માથાં ને દસ શિંગડાં હતાં; અને તેના માથા પર સાત મુગટ હતા; <sup>૪</sup> તેના પૂછડાચે આકાશના તારાઓનો શ્રીજો ભાગ ખેંચીને તેઓને પૂઢ્યી પર નાખ્યા. જે સ્ત્રીને પ્રસવ થવાનો હતો, તેની આગળ તે અજગર ઉભો રહ્યો હતો, એ માટે કે જથારે તે જન્મ આપે ત્યારે તેના બાળકને તે ખાઈ જાય.

<sup>૫</sup> 'તે સ્ત્રીએ પુત્રને જન્મ આપ્યો' જે નરભાગક સધણા દેશના લોકો પર લોખંડના દંડથી રાજ કરશે. એ બાળકને ઈશ્વર પાસે તથા તેના રાજયાસન પાસે લઈ જવામાં આવ્યો. <sup>૬</sup> સ્ત્રી જંગલમાં નાસી ગઈ. ત્યાં ઈશ્વરે તેને માટે બારસો સાંઠ દિવસ સુધી તેનું પોષણ થાય એવું સ્થળ તૈયાર કરી રાખ્યું હતું.

<sup>૭</sup> પછી આકાશમાં થુધ્ય ભરથ્યું. મીખાએલ તથા તેના સ્વર્ગદૂતો અજગરની સાથે લડ્યા; અને અજગર તથા તેના નર્કદૂતો પણ લડ્યા; <sup>૮</sup> તોપણ તેઓ તેમને જીતી શક્યા નહિ અને તેઓને ફરી સ્વર્ગમાં સ્થાન મળથ્યું નહિ. <sup>૯</sup> તે મોટો અજગર બહાર ફેંકી દેવાયો. એટલે તે જુનો સાપ જે દુષ્ટાત્મા તથા શેતાન કહેવાય છે, જે આખા માનવજગતને બમાવે છે, તેને પૂઢ્યી પર ફેંકી દેવાયો. અને તેની સાથે તેના નર્કદૂતોને પણ નાખી દેવાયા.

<sup>૧૦</sup> ત્યારે સ્વર્ગમાંથી મોટી વાણી મેં એમ કહેતી સાંભળી કે, 'હમણાં ઉષ્ણાર, પરાક્રમ તથા અમારા ઈશ્વરનું રાજ્ય તથા તેમના ખિસ્તનો અધિકાર આવ્યાં છે; કેમ કે અમારા ભાઈઓ પર દોષ મૂકનાર, જે અમારા ઈશ્વરની આગળ રાતદિવસ તેમની વિરુદ્ધ આક્ષેપો મૂકે છે તેને નીચે ફેંકવામાં આવ્યો છે.'

<sup>૧૧</sup> તેઓએ હલવાનના રક્તથી તથા પોતાની સાક્ષીના વચનથી તેને જીત્યો છે અને છેક મરતાં સુધી તેઓએ પોતાનો જીવ વહાલો ગણયો નહિ. <sup>૧૨</sup> એ માટે, ઓ સ્વર્ગો તથા તેઓમાં રહેણારાંઓ, તમે આનંદ કરો! ઓ પૂઢ્યી તથા સમુદ્ર તમને અફસોસ છે; કેમ કે શેતાન તમારી પાસે ઊતર્યો છે અને તે બહુ કોણિત થયો છે, તે જાણો છે કે હવે તેની પાસે થોડો જ સમય બાકી છે.

<sup>૧૩</sup> જથારે અજગરે જોથ્યું કે પોતે પૂઢ્યી પર ફેંકાયો છે ત્યારે જે સ્ત્રીએ નરભાગકને જન્મ આપ્યો હતો, તેને તેણે સત્તાવી. <sup>૧૪</sup> સ્ત્રીને મોટા ગરૂડની બે પાંખો આપવામાં આવી, કે જેથી તે અજગરની આગળથી અરણ્યમાં પોતાના નિયત સ્થળે ઊરી જાય, ત્યાં સમય તથા સમયો તથા અડધા સમય સુધી તેનું પોષણ કરવામાં આવે.

<sup>૧૫</sup> અજગરે પોતાના મોભાંથી નદીના જેવો પાણીનો પ્રવાહ તે સ્ત્રીની પાછળ વહેતો મૂકયો કે તેના પૂર્ણથી તે તણાઈ જાય. <sup>૧૬</sup> પણ પૂઢ્યીએ તે સ્ત્રીને સહાય કરી. એટલે પૂઢ્યી પોતાનું ભો ઉદ્ઘાટિને જે પાણીનો પ્રવાહ અજગરે પોતાના મોભાંથી વહેતો મૂકયો હતો તેને પી ગઈ. <sup>૧૭</sup> ત્યારે અજગર તે સ્ત્રી પર ગુસ્સે થયો. અને તેનાં બાકીનાં

સંતાન એટલે જેઓ ઈશ્વરની આજ્ઞા પાઠો છે અને જેઓ ઈશ્વરની સાક્ષીને વળગી રહે છે તેઓની સાથે લડવાને તે નીકાયો; <sup>૧૮</sup> અને તે સમુદ્રની રેતી પર ઊભો રહ્યાં હોય.

## ૧૩

### બે જ્વાપદ

<sup>૧</sup> પછી મેં એક હિંસક પશુને સમુદ્રમાંથી નીકળતું જોયું, તેને દસ શિંગડાં તથા સાત માથાં હતાં, તેનાં શિંગડાં પર દસ મુગટ તથા તેનાં માથાં પર ઈશ્વરનું અપમાન કરનારાં નામો હતાં. <sup>૨</sup> જે હિંસક પશુને મેં જોયું, તે ચિત્તાના જેવું હતું, તેના પગ શીછના પગ જેવા હતા, તેનું મૌસિંહના મૌસિંહના જેવું હતું; તેને અજગરે પોતાનું પરાક્રમ, રાજ્યાસન તથા મોટો અધિકાર આપ્યાં.

<sup>૩</sup> મેં તેનાં માથાંમાંના એકને ભરણતોલ ઘાયલ થયેલું જોયું; પણ તેનો પ્રાણધાતક ધા રૂપાયો, અને આખી દુનિયા તે હિંસક પશુને જોઈને આશ્રય પાખી; <sup>૪</sup> અજગરે હિંસક પશુને અધિકાર આપ્યો હતો, તેથી તેઓએ તેની ઉપાસના કરી; તેઓએ હિંસક પશુની પણ ઉપાસના કરી, અને કદ્યું કે, 'હિંસક પશુના જેવું બીજું કોણ છે? એની સામે લડી શકે એવું કોણ છે?'

<sup>૫</sup> બડાઈ કરનારાં તથા ઈશ્વર વિરાજ દુર્ભાષણ કરનારાં મૌસિંહનું તેને આપવામાં આવ્યું; જેતાં મહિના સુધી તે એમ કર્યા કરે એવો અધિકાર તેને આપવામાં આવ્યો. <sup>૬</sup> તેણે ઈશ્વરનું અપમાન કરવા સારુ પોતાનું મૌસિંહનું કે, તે ઈશ્વરના નામનું, તેમના પવિત્રસ્થાનનું તથા સ્વર્ગમાં રહેનારાઓનું અપમાન કરે.

<sup>૭</sup> તેને એવું સામર્થ્ય પણ આપવામાં આવ્યું કે, તે સંતોની સામે લડે, અને તેઓને જુતે; વળી સર્વ કુળ, પ્રજા, ભાષા તથા દેશ પર તેને અધિકાર આપવામાં આવ્યો. <sup>૮</sup> જેઓનાં નામ સૂચિના મંડાણથી મારી નંખાયેલા હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં નથી, એવાં પૂઢ્યી પર રહેનારાં સર્વ તેની ઉપાસના કરશે.

<sup>૯</sup> જો કોઈને કાન હોય તો તે સાંભળો. <sup>૧૦</sup> જો કોઈ બીજાને ગુલાભીમાં લઈ જાય, તો તે પોતે ગુલાભીમાં જશે; જો કોઈ બીજાને તલવારથી મારી નાખે, તો તેને પોતાને તલવારથી માર્યા જવું પડશે. આમાં સંતોની ધીરજ તથા તેઓનો વિજ્વાસ રહેલાં છે.

<sup>૧૧</sup> પછી મેં પૂઢ્યીમાંથી બીજા એક હિંસક પશુને બહાર આવતું જોયું; તેને ઘેટાંના [શિંગડાં] જેવા બે શિંગડાં હતાં, તે અજગરની માફક બોલતું હતું. <sup>૧૨</sup> પહેલા હિંસક પશુનો સર્વ અધિકાર તેની સમક્ષ તે ચલાવે છે, જે પહેલા હિંસક પશુનો પ્રાણધાતક ધા રૂપાયો હતો, તેની ઉપાસના પૂઢ્યી પાસે તથા તે પરના રહેનારાંઓની પાસે તે કરાવે છે;

<sup>૧૩</sup> તે મોટા ચમત્કારિક ચિંતનો કરે છે, એટલે સુધી કે તે માણસોની નજર આગળ આકાશમાંથી પૂઢ્યી પર અનિન પણ વરસાવે છે. <sup>૧૪</sup> હિંસક પશુની સમક્ષ જે ચમત્કારિક ચિંતનો કરવાનો [અધિકાર] તેને આપવામાં આવ્યો, તેઓ વડે પૂઢ્યી પર રહેનારાંઓને તે ભમાવે છે; અને પૂઢ્યી પર રહેનારાંઓને તે કહે છે કે, 'જે હિંસક પશુ તલવારથી ઘાયલ થયું હતું, છતાં તે જીવતું રહ્યું, તેની મૂર્તિ બનાવો.'

<sup>૧૫</sup> તેને, એવું [સામર્થ્ય] આપવામાં આવ્યું કે તે હિંસક પશુની મૂર્તિમાં પ્રાણ મૂકે, જેથી તે હિંસક પશુની મૂર્તિ બોલે, અને જેટલાં માણસો હિંસક પશુની મૂર્તિની ઉપાસના ન કરે તેટલાંને તે મારી નંખાવે. <sup>૧૬</sup> વળી નાના તથા મોટા, શ્રીમંત તથા દિનિ, સ્વતંત્ર તથા દાસ, તે સર્વની પાસે તેઓના જમણાં હાથ પર અથવા તેઓનાં કપાણ પર તે છાપ મરાવે છે; <sup>૧૭</sup> વળી જેને તે છાપ, એટલે હિંસક પશુનું નામ, અથવા તેના નામની

સંખ્યા હોથ, તે વગર બીજા કોઈથી કંઈ વેચાયલેવાય નહિ, એવી પણ તે ફરજ પાડે છે.

<sup>૧૮</sup> આમાં ચાતુર્ય રહેલું છે. જેને બુદ્ધિ છે, તે હિંસક પશુની સંખ્યા ગણે; કેમ કે તે એક ભાણસના નામની સંખ્યા છે અને તેની સંખ્યા છસો છાસઠ છે.

## ૧૪

### ઉઝાર પામેલા ૧,૪૪,૦૦૦ નું ગીત

<sup>૧</sup> પછી મેં જોયું, તો જુઓ, સિથોન પછાડ પર હલવાન ઉભેલું હતું, તેની સાથે એક લાખ ચુંમાણીસ હજર [સંતો] હતા. તેઓનાં કપાણ પર તેનું તથા તેના પિતાનું નામ લખેલું હતું. <sup>૨</sup> મેં ઘણાં પાણીના અવાજના જેવી તથા મોટી ગર્જનાના અવાજના જેવી વાણી સ્વર્ગમાંથી સાંભળી; તે તો વીણા વગાડનારાઓ પોતાની વીણા વગાડતા હોથ એવી વાણી હતી.

<sup>૩</sup> તેઓ રાજથાસન તથા ચાર પ્રાણીઓની તથા વડીલોની આગળ જાણે કે નવું ગીત ગાતા હતા; પૃથ્વી પરથી જે એક લાખ ચુંમાણીસ હજરને મુક્તિ ભૂલ્ય દારા ખરીદવામાં આવ્યા હતા, તેઓ સિવાય બીજું કોઈ એ ગીત શીખી શક્યું નહિ. <sup>૪</sup> સ્ત્રીઓ [ના સંક્ષર્ગ] થી જેઓ અશુદ્ધ નથી થયા તેઓ એ છે; કેમ કે તેઓ કુંવારા છે. હલવાન જથાં જથ છે ત્યાં તેની પાછળ જે ચાલનારાં છે તેઓ તે છે. તેઓ ઈશ્વરને સારુ તથા હલવાનને સારુ પ્રથમફળ થવાને ભાણસોમાંથી ખરીદવામાં આવ્યા હતા; <sup>૫</sup> તેઓનાં મુખમાં અસત્ય નથી; તેઓ નિર્દોષ છે.

### પ્રણ દૂતો

<sup>૬</sup> પછી મેં બીજા એક સ્વર્ગદૂતને અંતરિક્ષમાં ઊડતો જોયો, પૃથ્વી પર રહેનારાંઓમાં, એટલે સર્વ દેશ, કુળ, ભાષા તથા પ્રજામાં પ્રગટ કરવાને, તેની પાસે અનંતકાળિક સુવાર્તા હતી; <sup>૭</sup> તે મોટે અવાજે કહે છે કે, 'ઈશ્વરથી કરો અને તેમને મહિમા આપો, કેમ કે તેમના ન્યાયકરણનો સમય આવ્યો છે, જેમણે આકાશ, પૃથ્વી, સમુદ્ર તથા પાણીના ઝરાઓને ઉત્પઞ્ચ કર્યા, તેમની આરાધના કરો.'

<sup>૮</sup> ત્યાર પછી તેની પાછળ બીજો એક સ્વર્ગદૂત આવીને એમ બોલ્યો કે, 'પદ્ધતું દે, મોટું બેભિલોન શહેર પદ્ધતું કે, જેણે પોતાના વ્યાખ્યારને લીધે દેડાયેલો કોપળ્યાપી દ્રાક્ષારસ સર્વ દેશના લોકોને પાથ્યો છે!'

<sup>૯</sup> પછી તેઓની પાછળ બીજો સ્વર્ગદૂત આવીને ઊંચા અવાજે બોલ્યો કે, હિંસક પશુને તથા તેની મૂર્તિને જો કોઈ પૂજે અને તેની છાપ પોતાના કપાણ પર અથવા પોતાના હાથ પર લગાવે, <sup>૧૦</sup> તો તે પણ ઈશ્વરના કોપળ્યાપી દ્રાક્ષારસ, જે તેમના ઝોધના પ્યાલામાં પૂરો દેડેલો છે, તે પીવો પડશે; અને પવિત્ર સ્વર્ગદૂતોની તથા હલવાનની સમક્ષ અનિનમાં તથા ગંધકમાં તે દુઃખ બોગવશે;

<sup>૧૧</sup> તેઓની પીડાનો ધૂમાડો સદાસર્વકાળ સુધી ઉપર ચદ્રથાં કરે છે; જેઓ હિંસક પશુની તથા તેની મૂર્તિની ઉપાસના કરે છે તથા જે કોઈ તેના નામની છાપ લગાવે છે, તેઓને રાતરિવસ આરામ નથી. <sup>૧૨</sup> તેમાં પવિત્ર સંતોની ધીરજ, એટલે જેઓ ઈશ્વરની આજ્ઞા પાણે છે તથા ઈસ્ટ પ્રિસ્ટ પર વિશ્વાસ રાખે છે તેઓની ધીરજ રહેલી છે.

<sup>૧૩</sup> પછી મેં સ્વર્ગમાંથી એક વાણી એવું બોલતી સાંભળી કે, 'તું એમ લખ કે, હવે પછી જે મરનારાંઓ પ્રભુમાં મૃત્યુ પામે છે, તેઓ આશીર્વાદિત છે; આત્મા કહે છે, હા, કે તેઓ પોતાના શ્રમથી આરામ લે; કેમ કે તેઓના કામ તેઓની સાથે આવે છે!'

પૃથ્વીની કાપણી - બે પ્રકારના પાક

૧૪ પછી મેં જોયું, તો જુઓ, સફેદ વાદળું અને તે વાદળાં પર ભનુષ્યપુત્ર જેવા એક [પુરુષ] બેઠેલા હતા, તેમના ભાથા પર સૌનાનો મુગટ હતો, તેમના હાથમાં ધારદાર દાતરડું હતું. ૧૫ પછી ભક્તિસ્થાનમાંથી બીજા એક સ્વર્ગદૂતે બહાર આવીને વાદળાં પર બેઠેલા [પુરુષ] ને મોટા અવાજે હાંક મારી કે, 'તમે તમારું દાતરડું ચલાવીને કાપો, કેમ કે કાપણીનો સમય આવ્યો છે, અને પૃથ્વીની ફસલ પૂર્ણી પાકી ગઈ છે.' ૧૬ ત્યારે વાદળાં પર બેઠેલા [પુરુષે] પૃથ્વી પર પોતાનું દાતરડું ચલાવ્યું; એટલે પૃથ્વી પરનાં પાકની કાપણી કરવામાં આવી.

૧૭ ત્યાર પછી આકાશમાંના ભક્તિસ્થાનમાંથી બીજો એક સ્વર્ગદૂત બહાર આવ્યો, તેની પાસે પણ ધારદાર દાતરડું હતું. ૧૮ અને બીજો એક સ્વર્ગદૂત, એટલે કે જેને અભિન પર અધિકાર છે તે, યજાવેદી પાસેથી બહાર આવ્યો; તેણે જેની પાસે ધારદાર દાતરડું હતું તેને મોટા અવાજે કણયું કે, તું તારું ધારદાર દાતરડું ચલાવીને પૃથ્વીના દ્રાક્ષાવેલાનાં ઝૂભખાંને લણી લે; કેમ કે તેની દ્રાક્ષ પાકી શૂકી છે.'

૧૯ ત્યારે તે સ્વર્ગદૂતે પોતાનું દાતરડું પૃથ્વી પર ચલાવ્યું, અને પૃથ્વીના દ્રાક્ષાવેલાનાં ઝૂભખાંને કાપી લીધાં, અને ઈંઘરના કોપના મોટા દ્રાક્ષાકુંડમાં નાખ્યાં. ૨૦ દ્રાક્ષાકુંડમાં જે હતું તે શહેર બહાર ખૂંદવામાં આવ્યું, દ્રાક્ષાકુંડમાંથી ત્રણસો કિલોમિટર સુધી ઘોડાઓની લગામોને પહોંચે, એટલું લોહી વહેવા લાગ્યું.

## ૧૫

### આખરી અનર્થો રેનાર દૂતો

૧ ત્યાર પછી મેં આકાશમાં બીજું મોટું તથા આશ્ર્યકારક ચિનન જોયું, એટલે સાત સ્વર્ગદૂતો અને તેઓની પાસે છેલ્લી સાત આફતો હતી, કેમ કે તેઓમાં ઈંઘરનો કોપ પૂરો કરવામાં આવે છે.

૨ પછી મેં જાણો કે અભિનભિન્નિત ચણકતો સમુદ્ર જોયો; જેઓએ હિંસક પશુ પર, તેની મૂર્તિ પર, તથા તેના નામની સંખ્યા પર વિજય મેળવ્યો હતો, તેઓ તે ચણકતા સમુદ્ર પાસે ઉભા રહેલા હતા અને તેઓની પાસે ઈંઘરની વીણાઓ હતી.

૩ તેઓ ઈંઘરના સેવક મૂસાનું ગીત તથા હલવાનનું ગીત ગાઈને કહેતાં હતા કે, હે સર્વશક્તિમાન પ્રભુ ઈંઘર, તમારાં કાભો મહાન તથા અદભૂત છે; હે યુગોના રાજા, તમારા માર્ગ જ્યાથી તથા સત્ય છે. ૪ હે પ્રભુ, તમારાથી કોણ નહિ બીશો, તમારા નામનો ભહિમા કોણ નહિ કરશે? કેમ કે એકલા તમે પવિત્ર છો; હા સધળી પ્રજાઓ તમારી આગળ આવશે ને તમારી આરાધના કરશે; કેમ કે તમારાં જ્યાથી કૃત્યો પ્રગટ થયાં છે.

૫ ત્યાર પછી મેં જોયું, તો સ્વર્ગમાં સાક્ષયમંડપના ભક્તિસ્થાનને ઉદ્ઘાડવામાં આવ્યું હતું; ૬ જે સાત સ્વર્ગદૂતોની પાસે સાત આફતો હતી, તેઓ ભક્તિસ્થાનમાંથી બહાર આવ્યા; તેઓએ સ્વરણ તથા ચણકતાં શાણનાં વસ્ત્ર પહેલેલાં હતાં, તથા કમર પર સૌનાનાં પછા બાંધેલા હતા.

૭ ચાર પ્રાણીઓમાંના એકે સદાસર્વકાળ જીવંત ઈંઘરના કોપથી ભરેલાં સાત સુવર્ણપાત્રો તે સાત સ્વર્ગદૂતોને આપ્યાં. ૮ ઈંઘરના ગૌરવના તથા તેમના પરાક્રમના ધુમાડાથી ભક્તિસ્થાન ભરાઈ ગયું; સાત સ્વર્ગદૂતોની સાત આફતો પૂરી થઈ ત્યાં સુધી કોઈથી ભક્તિસ્થાનમાં પ્રવેશ કરી શકાયો નહિ.

## ૧૬

### ઈંઘરના કોપના સાત પ્રથાનાં

<sup>૧</sup> એક મોટી વાળી ભક્તિસ્થાનમાંથી મેં સાંભળી, તેણે સાત સ્વર્ગદૂતોને એમ કદ્યું કે, 'તમે જાઓ ને ઈશ્વરના કોપના સાત પ્યાલાં પૂઢ્યી પર રેડયો.'

<sup>૨</sup> પહેલો સ્વર્ગદૂત ગયો, અને તેણે પોતાનો પ્યાલો પૂઢ્યી પર રેડયો, અને જે માણસો હિંસક પશુની છાપ રાખતાં હતાં અને તેની મૂર્તિને પૂજતાં હતાં, તેઓ પર પ્રાસદાયક તથા દુઃખદાયક ગુમડાં ફૂટી નીકાયાં.

<sup>૩</sup> બીજા સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો સમુદ્ર પર રેડયો એટલે સમુદ્ર મૃતદેહના લોહી જેવો થયો, અને જે સજુવ પ્રાણી સમુદ્રમાં હતા તે મરણ પામ્યા.

<sup>૪</sup> બીજા સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો નદીઓ પર તથા પાણીના ઝરાઓ પર રેડયો, અને પાણી લોહી થઈ ગયા. <sup>૫</sup> મેં પાણીના સ્વર્ગદૂતને બોલતાં સાંભળ્યો કે, 'તમે ન્યાયી છો, તમે જે છો અને જે હતા, પવિત્ર ઈશ્વર, કેમ કે તમે અદલ ન્યાયચૂકાદાઓ કર્યા છે; <sup>૬</sup> કારણ કે તેઓએ તમારા સંતોનું તથા પ્રબોધકોનું લોહી વહેવડાત્યું, અને તમે તેઓને લોહી પીવાને આપ્યું છે; તેઓ તેને માટે લાયક છે.' <sup>૭</sup> યજાવેદીમાંથી એવો અવાજ મેં સાંભળ્યો કે, 'હા, ઓ સર્વસમર્થ પ્રભુ ઈશ્વર, તમારા ન્યાયચૂકાદા સત્ય તથા ન્યાયી છે.'

<sup>૮</sup> યોથા સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો સ્ફુરજ પર રેડયો; એટલે તેને આગથી માણસોને બાળી નાખવાની શક્તિ આપવામાં આવી; <sup>૯</sup> તેથી માણસો આગની આંચથી દાખાયાં. ઈશ્વર, જેમને આ આફિતો પર અધિકાર છે, તેમના નામની વિલઘ દુર્ભાષણ કરી તેઓએ તેમને ભહિમા આપ્યો નહિ અને પસ્તાવો કર્યો નહિ.

<sup>૧૦</sup> પાંચમા સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો હિંસક પશુના રાજયાસન પર રેડયો; અને તેના રાજય પર અંધારપટ છવાયો; અને તેઓ પીડાને લીધે પોતાની જુભોને કરડવા લાગ્યા, <sup>૧૧</sup> અને પોતાની પીડાઓને લીધે તથા પોતાનાં ગુમડાંઓને લીધે તેઓએ સ્વર્ગના ઈશ્વરની વિલઘ દુર્ભાષણ કર્યું; પણ પોતાનાં કામોનો પસ્તાવો કર્યો નહિ.

<sup>૧૨</sup> પણી છંકા સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો મોટી નદી એટલે યુફેનિસ પર રેડયો અને તેનું પાણી સુકાઈ ગયું, એ માટે કે પૂર્વેથી જે રાજાઓ આવનાર છે તેઓનો રસ્તો તૈયાર થાય. <sup>૧૩</sup> ત્યારે પેલા અજગરના મૌખાંથી, હિંસક પશુના મૌખાંથી તથા જૂઠાં પ્રબોધકના મૌખાંથી નીકળતા દેડકા જેવા પ્રણ અશુષ્ટ આત્મા મેં જોયા; <sup>૧૪</sup> કેમ કે તેઓ ચમતકાદિક ચિંતનો કરનારા દુષ્ટાત્માઓ છે, કે જેઓ આખા દુનિયાના રાજાઓ પાસે જાય છે એ માટે કે સર્વસમર્થ ઈશ્વરના ભહાન દિવસની લડાઈને સારુ તેઓ તેઓને એકત્ર કરે. <sup>૧૫</sup> જુઓ થોરની જેમ હું આવું છું, જે જગૃત રહે છે, અને પોતાનાં વસ્ત્ર એવાં રાખે છે કે પોતાને નિર્વસ્ત્ર જેવા ન ચાલવું પડે, અને તેની શરમજનક પરિસ્થિતિ ન દેખાય, તે આશીર્વાદિત છે. <sup>૧૬</sup> ત્યારે હિન્દુ ભાષામાં 'આર્માગેન' કહેવાતી જગ્યાએ, તેઓએ તેઓને એકત્ર કર્યાં.

<sup>૧૭</sup> પણી સાતમાં સ્વર્ગદૂતે પોતાનો પ્યાલો વાતાવરણમાં રેડયો, એટલે ભક્તિસ્થાનમાંના રાજયાસનમાંથી મોટી વાળી એવું બોલી કે, સમાપ્ત થયું; <sup>૧૮</sup> અને વીજળીઓ, વાળીઓ તથા ગર્જનાઓ થયાં; વળી મોટો ધરતીકંપ થયો. તે એવો ભયંકર તથા ભારે હતો કે માણસો પૂઢ્યી પર ઉત્પન્ન થયાં ત્યારથી એના જેવો કદી થયો નહોતો. <sup>૧૯</sup> મોટા નગરના પ્રણ ભાગ થઈ ગયા, અને રાષ્ટ્રોનાં શહેરો નષ્ટ થયાં; અને ઈશ્વરને મોટા બેખિલોનની થાદ આવી, એ માટે કે તે પોતાના સખત કોપના દ્રાક્ષરસનો પ્યાલો તેને આપે.

૨૦ ટાપુઓ અક્રમય થઈ ગયા, અને પહાડોનો પત્તો લાગ્યો નહિ. ૨૧ અને આકાશમાંથી આશરે વીસ વીસ કિલોગ્રામનાં કરા માણસો પર પડ્યા અને કરાની આફતને લીધે માણસોએ ઈંઘરને શ્રાપ આપ્યો કેમ કે તે આફત અતિશય ભારે હતી.

## ૧૭

### ઘણાં પાણી પર બેઠેલી ગણિકાને સજા

૧ જે સાત સ્વર્ગદૂતોની પાસે તે સાત પ્યાલા હતા, તેઓમાંનો એક આવ્યો અને તેણે માસી સાથે બોલતાં કલ્યું કે, 'અહીં આવ, અને જે મોટી વારાંગના ઘણાં પાણી પર બેઠેલી છે, તેને જે શિક્ષા થવાની છે તે હું તને બતાવું. ૨ તેની સાથે દુનિયાના રાજાઓએ વ્યબિચાર કર્યો છે અને તેના વ્યબિચારના દ્રાક્ષરસથી પૃથ્વીના રહેનારા ચક્કાર થયા છે.'

૩ પછી તે મને આત્મામાં અરણયમાં લઈ ગયો; અને એક કિરમજી રંગના હિંસક પશુ પર એક સ્ત્રી બેઠેલી મેં જોઈ; તે પશુ ઈંઘરનું અપમાન કરનારાં નામોથી બરેલું હતું, અને તેને સાત માથાં ને દસ શિંગડાં હતાં. ૪ તે સ્ત્રીએ જંબુડા તથા કિરમજી રંગનાં વશ્ર પહેલેલાં હતાં અને તે સોનાથી તથા મૂલ્યવાન રટનો તથા મોતીથી શાળગારેલી હતી, અને તેના વ્યબિચારના દિક્કારપાત્ર કૃત્યોથી તથા અશુભતાથી બરેલો સોનાનો પ્યાલો તેના હાથમાં હતો. ૫ તેના કપાણ પર એક મર્મજનક નામ લખેલું હતું, એટલે, 'મહાન બાબિલોન, ગણિકાઓની તથા પૃથ્વીના દિક્કારપાત્ર બાબતોની માતા.'

૬ મેં તેં સ્ત્રીને જંતોનું લોહી તથા ઈસુના સાક્ષીઓનું લોહી પીધેલી જોઈ. તેને જોઈને મને ઘણું આશ્રમ થયું. ૭ સ્વર્ગદૂતે મને પૂછ્યું કે, 'તું કેમ આશ્રમ પામે છે? એ સ્ત્રીનો, અને સાત માથાં તથા દસ શિંગડાવાળું હિંસક પશુ કે, જેનાં પર તે બેઠેલી છે, તેનો મર્મ હું તને સમજાવીશ.'

૮ જે હિંસક પશુ તેં જોયું, તે હતું અને નથી; અને તે અનંતિંડાણમાં નીકળવાનું તથા નાશમાં જવાનું છે અને પૃથ્વી પરના રહેનારાંઓ કે જેઓનાં નામ સૂચિના મંડાણથી જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં નથી, તેઓ જે હિંસક પશુ હતું અને નથી અને આવનાર છે, તેને જોઈને આશ્રમ પામશે.

૯ આનો ખુલાસો જ્ઞાની મન કરે. જે સાત માથાં છે તે સાત પહાડ છે, તેઓ પર સ્ત્રી બેઠેલી છે; ૧૦ અને તેઓ સાત રાજા છે; તેમાંના પાંચ પડ્યા છે, એક જીવંત છે, અને બીજો હજુ સુધી આવ્યો નથી; જથારે તે આવશે ત્યારે થોડીવાર તેને રહેશે.

૧૧ જે હિંસક પશુ હતું અને નથી, તે જ વળી આઠમો રાજ છે, અને તે સાતમાંનો એક છે; તે નાશમાં જાય છે.

૧૨ જે દસ શિંગડાં તેં જોયાં છે તેઓ દસ રાજા છે, તેઓ હજુ સુધી રાજ્ય પામ્યા નથી; પણ હિંસક પશુની સાથે એક ઘીભર રાજાઓના જેવો અધિકાર તેઓને મળે છે. ૧૩ તેઓ એક મતના છે, અને તેઓ પોતાનું પરાક્રમ તથા અધિકાર હિંસક પશુને સોંપી દે છે. ૧૪ તેઓ હલવાનની સાથે લડશે અને હલવાન તેઓને જીતશે કેમ કે તેઓ મહાન પ્રભુ તથા રાજાઓના રાજ છે; અને તેમની સાથે જેઓ છે, એટલે તેડાયેલા, પસંદ કરેલા તથા વિખાચુ છે તેઓ પણ જીતશે.

૧૫ તે મને કહે છે કે, જે પાણી તે જોયું છે, જથાં તે વારાંગના બેઠી છે, તેઓ લોકો, સમુદ્રાય, રાઘ્રો તથા ભાષાઓ છે.

૧૬ તેં જે દસ શિંગડાં તથા પશુ તે જોયાં તેઓ તે વારાંગનાનો દ્રેષ કરશે, તેને પાયમાલ કરીને તેને ઉદ્ઘાટી કરશે તેનું માંસ ખાશે અને આગથી તેને બાળી નાખશે. ૧૭ કેમ કે તેઓ ઈંઘરની ઇચ્છા પૂરી કરે, એક વિચારના થાય, અને ઈંઘરનાં વચ્ચનો

પૂરાં થાય ત્યાં સુધી તેઓ પોતાનું રાજ્ય હિંસક પશુને ક્ષોપે એવું ઈશ્વરે તેઓના મનમાં મૂક્યું છે.

<sup>૧૮</sup> જે સ્ત્રીને તેં જોઈ છે, તે તો જે મોટું શહેર દુનિયાના રાજાઓ પર રાજ કરે છે તે છે.

## ૧૮

### બાબિલોનનું પતન

<sup>૧</sup> એ પછી મેં બીજા એક સ્વર્ગદૂતને સ્વર્ગથી ઉત્તરતો જોયો; તેને મોટો અધિકાર મળેલો હતો; અને તેના ગૌરવથી પૂઢ્યી પ્રકાશિત થઈ. <sup>૨</sup> તેણે ઊંચા અવાજે કર્યું કે, 'પદ્યું દે, પદ્યું, મોટું બાબિલોન પદ્યું. અને તે દુષ્ટાત્માઓનું નિવાસસ્થાન તથા દરેક અશુભ આત્માનું અને અશુભ તથા ધિક્કારપાત્ર પક્ષીનો વાસો થયું છે. <sup>૩</sup> કેમ કે તેના વ્યાખ્યારને લીધે દેડાયેલો કોપર્સી દ્રાક્ષારસ સર્વ દેશના લોકોએ પીધો છે; દુનિયાના રાજાઓએ તેની સાથે વ્યાખ્યાર કર્યો છે, અને વેપારીઓ તેના પુષ્ટ મોજશોખથી ધનવાન થયા છે.

<sup>૪</sup> સ્વર્ગમાંથી બીજુ એક વાણી એવું કહેતી મેં સાંભળી કે, 'હે મારા લોકો, તમે તેના પાપના ભાગીદાર ન થાઓ, અને તેના પર આવનારી આફતોમાંની કોઈ પણ તમારા પર ન આવે. <sup>૫</sup> કેમ કે તેનાં પાપ સ્વર્ગ સુધી પહોંચયા છે, અને ઈશ્વરે તેના દુરાચારોને યાદ કર્યા છે. <sup>૬</sup> કેમ તેણે બીજાઓને બરી આપ્યું તેમ તેને પાછું બરી આપો, અને તેની કરણીઓ પ્રમાણે તેને બમણું જ આપો; જે ખ્યાલો તેણે મેળવીને બર્યો છે તેમાં તેને માટે બમણું મેળવીને બરો.

<sup>૭</sup> તેણે પોતે જેટલી કીર્તિ મેળવી અને જેટલો મોજશોખ કર્યો તેટલો ત્રાસ તથા પીડા તેને આપો; કેમ કે તે પોતાના મનમાં કહે છે કે, હું રાણી થઈને બેઠી છું. હું વિધવા નથી, અને હું રૂદન કરનારી નથી; <sup>૮</sup> એ માટે એક દિવસમાં તેના પર આફતો એટલે મરણ, રૂદન તથા દુકાણ આવશે, અને તેને અર્થિની બાળી નંખાશે; કેમ કે પ્રભુ ઈશ્વર કે જેમણે તેનો ન્યાય કર્યો, તે સમર્થ છે.

<sup>૯</sup> દુનિયાના જે રાજાઓએ તેની સાથે વ્યાખ્યાર તથા વિલાસ કર્યો, તેઓ જ્યારે તેમાં લાગેલી આગનો ધૂમાડો જોશે, ત્યારે તેઓ તેને માટે રડશે, અને વિલાપ કરશે, <sup>૧૦</sup> અને તેની પીડાની બીકને લીધે દૂર ઉભા રહીને કહેશે કે, 'અરેદે, અરેદે! મોટું બાબિલોન નગર! બળવાન નગર! એક ઘડીમાં તને કેવી શિક્ષા થઈ છે.'

<sup>૧૧</sup> પૂઢ્યી પરના વેપારીઓ પણ તેને માટે રડે છે અને વિલાપ કરે છે, કેમ કે હવેથી કોઈ તેમનો સામાન ખરીદનાર નથી; <sup>૧૨</sup> સોનું, રૂપું, કિંમતી રતનો, મોતીઓ, બારીક શણનું કાપડ, જંબુડા રંગનાં, દેશભી અને કિરમજી રંગનાં વસ્ત્ર; તથા સર્વ જાતનાં સુગંધી કાષ્ટ, લાથીદાંતની, મૂલ્યવાન કાષ્ટની, પિત્તણની, લોખંડની તથા સંગેમરમરની સર્વ જાતની વસ્તુઓ; <sup>૧૩</sup> વળી તજ, તેજાના, ધૂપદ્રવ્યો, અચર, લોભાન, દ્રાક્ષારસ, તેલ, ઝીણો મેંદો, અનાજ તથા ટોરટાંક, ધેટાં, ઘોડા, રથો, ચાકરો તથા માણસોના પ્રાણ, એ તેમનો માલ હતો.

<sup>૧૪</sup> તારા જીવનાં ઇચ્છિત ફળ તારી પાસેથી જતા રહ્યાં છે, અને સર્વ સુંદર તથા કિંમતી પદાર્થો તારી પાસેથી નાશ પામ્યા છે, અને હવેથી તે કદી મળશે જ નહિં.

<sup>૧૫</sup> એ વસ્તુઓના વેપારી કે જેઓ તેનાથી ધનવાન થયા, તેઓ તેની પીડાની બીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા દૂર ઉભા રહીને, <sup>૧૬</sup> કહેશે કે, 'અરેદે! બારીક શણનાં, જંબુડા તથા કિરમજી રંગનાં વસ્ત્રથી વેજિત, અને સોનાથી, રતનોથી તથા મોતીઓથી અલંકૃત મહાન નગરને હાથહાય!' <sup>૧૭</sup> કેમ કે એક પળમાં એટલી મોટી

સંપત્તિ નષ્ટ થઈ છે. અને સર્વ નાખુદા, સર્વ ભુસાફરો, ખલાસીઓ અને દસ્તિયાઈ માર્ગ વેપાર કરનારા દૂર ઊભા રહ્યા છે,

**૧** અને તેઓએ તેમાં લાગેલી આગનો ધૂમાડો જોઈને બૂમ પાડતાં કર્યું કે, આ મોટા નગર જેવું બીજું કર્યું નગર છે? **૨** તેઓએ પોતાનાં માથાં પર ધૂળ નાખી, અને રડતાં તથા વિલાપ કરતાં મોટે સાદે કર્યું કે, 'અરેરે! અરેરે! જે મોટા નગરની સંપત્તિથી સમુદ્રમાંનાં સર્વ વહાણના માલિકો ધનવાન થયા, એક ક્ષાળમાં ઉજજડ થયું છે.' **૩** ઓસ્વર્ગ, સંતો, પ્રેરિતો તથા પ્રબોધકો, તેને લીધે તમે આનંદ કરો, કેમ કે ઈશ્વરે તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો છે.'

**૪** પછી એક બળવાન સ્વર્ગદૂતે મોટી ઘંટીના પડ જેવો એક પથ્થર ઊંચકી લીધો અને તેને સમુદ્રમાં નાખીને કર્યું કે, 'તે મોટા નગર બાબિલોનને એ જ રીતે ઝપાટાથી નાખી દેવામાં આવશે. અને તે ફરી કદી પણ જોવામાં નહિ આવે. **૫** તથા વીણા વગાડનારા, ગાનારા, વાંખાણી વગાડનારા તથા રણશિંગનું વગાડનારાઓનો સાદ ફરી તારામાં (નગરમાં) સંભાણો નહિ; અને કોઈ પણ વ્યવસાયનો કોઈ કારીગર ફરી તારામાં દેખાશે નહિ અને ઘંટીનો અવાજ તારામાં ફરી સંભાણો નહીં;

**૬** દીવાનું અજવાણું તારામાં ફરી પ્રકાશશે નહિ અને વર તથા કન્યાનો અવાજ તારામાં ફરી સંભાણો નહીં! કેમ કે તારા વેપારીઓ પૂઢવીના મહાન પુઢખો હતા. તારી જાદુ કિયાથી સર્વ દેશમાંના લોકો બુલાવામાં પડ્યા. **૭** અને પ્રબોધકોનું, સંતોનું તથા પૂઢવી પર જેઓ મારી નંખાયા છે, તે સધાણનું લોહી પણ તેમાંથી જડ્યું હતું.'

## ૧૬

**૧** તે પછી સ્વર્ગમાં મોટા સમુદ્રાયના જેવી વાણી મેં મોટે અવાજે એમ કહેતી સાંભળી કે 'હાલેલુયા, ઉદ્ધાર આપણા તથા ઈશ્વરથી છે; મહિમા તથા પરાક્રમ તેમના છે.' **૨** કેમ કે તેમના ન્યાયચુકાદા સત્ત્ય તથા ધ્યાર્થ છે; કેમ કે જે મોટી વારાંગનાએ પોતાના વ્યબિયારથી પૂઢવીને બ્રષ્ટ કરી, તેનો તેમણે ન્યાય કર્યો છે અને તેની પાસેથી પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો લીધો છે.

**૩** તેઓએ ફરીથી કર્યું કે, 'હાલેલુયા, તેનો (વારાંગનાનો) ધૂમાડો સદાસર્વકાળ ઉપર ચાટે છે.' **૪** રાજ્યાસન પર બેઠેલા ઈશ્વરની બજન કરતાં ચોવીસ વડીલોએ તથા ચાર પ્રાણીઓએ દંડવત કરીને કર્યું, 'આમીન, હાલેલુયા.'

### હલવાનનું લગ્નજમણા

**૫** રાજ્યાસનમાંથી એવી વાણી થઈ કે, 'આપણા ઈશ્વરના સર્વ સેવકો, તેમનો ડર રાખનારા, નાના તથા મોટા, તમે તેમની સ્તુતિ કરો.'

**૬** મોટા સમુદ્રાયના જેવી, ઘણાં પાણીના પ્રવાહ જેવી તથા ભારે ગર્જનાઓના જેવી વાણીને એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, હાલેલુયા; કેમ કે પ્રભુ આપણા ઈશ્વર જે સર્વસમર્થ છે તે ચાજ કરે છે.

**૭** આપણે આનંદ કરીએ અને તેમને મહિમા આપીએ; કેમ કે હલવાનના લગ્નનો દિવસ આવ્યો છે, અને તેમની કન્યાએ પોતાને તૈયાર કરી છે. **૮** તેજસ્વી શુદ્ધ તથા બાચીક શાણનું વસ્ત્ર તેને પહેરવા આપ્યું છે, તે બાચીક વસ્ત્ર સંતોના ન્યાયીપણાને દર્શાવે છે.

**૯** સ્વર્ગદૂતે મને કર્યું કે, 'તું એમ લખ કે હલવાનના લગ્નજમણને સારુ જેઓને નિભંત્રેલા છે તેઓ આશીર્વાદિત છે,' તે મને એમ પણ કહે છે કે, 'આ તો ઈશ્વરના સત્ત્ય વચ્ચનો છે.' **૧૦** હું તેમને બજવાને હું તેમના પગે પડ્યો, પણ તેમણે મને કર્યું કે, 'જોજે,

એવું ન કર, હું તારો અને ઈસુની સાક્ષી રાખનારા તારા ભાઈઓમાંનો એક સાથી સેવક છું; ઈશ્વરનું ભજન કર; કેમ કે ઈસુની સાક્ષી તો પ્રબોધનો આત્મા છે!'

### શ્વેત ઘોડા પર રાજાઓના રાજા તથા પ્રભુઓના પ્રભુ

<sup>૧૧</sup> પછી મેં સ્વર્ગ ઉદ્ઘેલું જોયું, અને જુઓ, એક સફેદ ઘોડા ઉપર જે બેઠેલા છે તે 'વિશ્વાસુ તથા સત્ય' છે, અને તેઓ પ્રમાણિકતાથી ન્યાય તથા લડાઈ કરે છે. <sup>૧૨</sup> અનિનની જવાહા જેવી તેમની આંખો છે, અને તેમના માથા પર ઘણાં મુગટ છે; જેનાં પર એવું નામ લખેલું છે કે તેમના સિવાય બીજું કોઈ જાણતું નથી. <sup>૧૩</sup> લોહીથી છંટાયેલો ઝબ્બો તેમણે પહેર્યો છે; તેમનું નામ 'ઈશ્વરનો શબ્દ' છે.

<sup>૧૪</sup> સ્વર્ગનાં સૈન્ય તે શ્વેત ઘોડા પર સફેદ તથા શુદ્ધ બાદીક શાણનાં વરસ્તો પહેરીને તેમની પાછા પાછા ચાલ્યા. <sup>૧૫</sup> તેમના મોખાંથી ધારવાળી તલવાર નીકળે છે; એ માટે કે તેનાથી વિદેશીઓને તે મારે, અને લોખંડના દક્ષથી તેઓ પર તે સત્તા ચલાવશે! અને સર્વસમર્થ ઈશ્વરના ભારે કોપનો દ્રાક્ષસુંડ તે ખૂંદે છે. <sup>૧૬</sup> તેમના ઝબ્બા પર તથા તેમની જંધ પર એવું લખેલું છે કે 'રાજાઓનો રાજા તથા પ્રભુ.'

<sup>૧૭</sup> મેં એક સ્વર્ગદૂતને સ્વર્યમાં ઊભો રહેલો જોયો, અને તેણે આકાશમાં ઉડનારાં સર્વ પક્ષીઓને મોટે અવાજે હાંક મારી કે, 'તમે આવો અને ઈશ્વરના મોટા જમણને સારુ બેગા થાઓ; <sup>૧૮</sup> એ સારુ કે રાજાઓનું, સેનાપતિઓનું, શૂરવીરોનું, ઘોડાઓનું, સવારોનું, સ્વતંત્ર તથા દાસોનું, નાના તથા મોટાનું માંસ તમે ખાઓ.'"

<sup>૧૯</sup> પછી મેં હિંસક પશુ, દુનિયાના રાજાઓ તથા તેઓનાં સૈન્યને ઘોડા પર બેઠેલાની સામે તથા તેમના સૈન્યની સામે લડવાને એકઢા થયેલા મેં જોયા. <sup>૨૦</sup> હિંસક પશુ પકડાયું, અને તેની સમક્ષા જે જૂઠાં પ્રબોધકે ચમત્કારિક ચિન્નો દેખાડીને હિંસક પશુની છાપ લેનારાઓને તથા તેની મૂર્તિની ઉપાસના કરનારાઓને ભમાલ્યા હતા તેને પણ તેની સાથે પકડવામાં આવ્યો. એ બદ્ધેને ગંધકથી બળનારી અનિની ખાઈમાં જીવતા જ ફેંકવામાં આવ્યા.

<sup>૨૧</sup> અને જેઓ બાકી રહ્યા તેઓને ઘોડા પર બેઠેલાના મોખાંથી જે તલવાર નીકળી તેનાથી મારી નાખવામાં આવ્યા; અને તેઓના માંસથી સધળાં પક્ષી તૃપ્ત થયાં.

## ૨૦

### એક હજર વર્ષ

<sup>૧</sup> મેં એક સ્વર્ગદૂતને સ્વર્ગથી ઉત્તરતો જોયો, તેની પાસે અનંતઊંડાણની ચાવી હતી, અને તેના હાથમાં મોટી સાંકળ હતી. <sup>૨</sup> તેણે પેલા અજગરને જે ઘરડો સર્પ, દુષ્ટ તથા શેતાન છે, તેને પક્ષયો. અને હજર વર્ષ સુધી તેને બાંધી રાખ્યો. <sup>૩</sup> અને તેણે તેને અનંતઊંડાણમાં ફેંકીને તે બંધ કર્યું, અને તેને સીલ કર્યું, એ માટે કે તે હજર વર્ષ પૂર્ણ થતાં સુધી તે ફરી લોકોને બુલાવે નહિ; ત્યાર પછી થોડીવાર સુધી તે છૂટો કરવામાં આવશે.

<sup>૪</sup> પછી મેં રાજ્યાસનો જોયાં અને તેઓ પર જે લોકો બેઠેલા હતા તેઓને ન્યાય કરવાનું સોપવામાં આવ્યું; અને જેઓ ઈસુની સાક્ષીને લીધે તથા ઈશ્વરના વચનને લીધે મારી નંખાયેલા હતા તથા જેઓએ હિંસક પશુની તથા તેની મૂર્તિની ઉપાસના કરી ન હતી અને પોતાના કપાણ પર અથવા પોતાના હાથ પર તેની છાપ લગાવી ન હતી તેઓના આત્માઓને [મેં જોયાં]; અને તેઓ સજીવન થયા અને પ્રિસ્તની સાથે હજર વર્ષ રાજ્ય કર્યું.

<sup>૪</sup> ભરણ પામેલાંઓમાંના જે બાકી રહ્યા, તેઓ તે હજર વર્ષ પૂરાં થયાં ત્યાં સુધી સજીવન થયાં નહિ. એ જ પહેલું ભરણોત્થાન છે. <sup>૫</sup> પહેલા ભરણોત્થાનમાં જેને ભાગ છે તે આશીર્વાદિત તથા પવિત્ર છે; તેવાઓ પર બીજા ભરણનો અધિકાર નથી, પણ તેઓ ઈશ્વરના તથા ખ્રિસ્તનાં થાજક થશે અને તેમની સાથે હજર વર્ષ રાજ કરશે.

### શેતાનનો પરાજય

<sup>૬</sup> જ્યારે તે હજર વર્ષ પૂરાં થશે ત્યારે શેતાનને તેના બંધનમાંથી મુક્ત કરવામાં આવશે. <sup>૭</sup> અને તે પૃથ્વી પર થારે ખૂણામાં રહેતા લોકોને, ગોગ તથા ભાગોગને ગેરમાર્ગ દોચીને લડાઈને સારુ તેઓને એકઢા કરવાને બહાર આવશે; તેઓની સંખ્યા સમુદ્રની રેતી જેટલી છે.

<sup>૮</sup> તેઓ પૃથ્વીની આખી જ્ઞાપાટી પર ગયા અને તેઓએ સંતોની છાવણીને તથા પ્રિય શહેરને દેશી લીધું; પણ સ્વર્ગમાંથી અરિન ઉિતર્યો અને તેઓનો સંહાર કર્યો. <sup>૯</sup> શેતાન જે તેઓને ભમાવનાર હતો, તેને અરિન તથા ગંધકની ખાઈમાં, જ્યાં હિંસક પશુ તથા જૂઠો પ્રબોધક છે, ત્યાં ફેંકી દેવામાં આવ્યો. ત્યાં ચાતદિવસ સદાસર્વકાળ સુધી તેઓ પીડા બોગવશે.

### હજર વર્ષ પણીનો ન્યાયચુકાદો

<sup>૧૧</sup> પણી મેં મોટા સફેદ રાજ્યાસનને તથા તેના પર જે બેઠેલા હતા તેમને જોયા, તેમની સન્મુખથી પૃથ્વી તથા આકાશ જતા રહ્યાં. અને તેઓને ભાટે કોઈ સ્થાન મળ્યું નહિ. <sup>૧૨</sup> પણી મેં મૂઢેલાંને, મોટાં તથા નાનાં સર્વને ઈશ્વરની સમક્ષા ઉભા રહેલાં જોયાં; અને પુસ્તકો ઉદ્ઘાડવામાં આવ્યાં, અને બીજું પુસ્તક જે જીવનનું છે તે પણ ઉદ્ઘાડવામાં આવ્યું. અને તે પુસ્તકોમાં જે જે લખ્યું હતું તે પરથી મૃત્યુ પામેલાંનો તેઓની કરણીઓ પ્રમાણે, ન્યાય કરવામાં આવ્યો.

<sup>૧૩</sup> સમુક્રે પોતાનામાં જે મૃત્યુ પામેલાં હતાં તેઓને પાછા આપ્યાં, અને ભરણે તથા હાદેસે પણ પોતાનામાં જે મૃત્યુ પામેલાં હતાં, તેઓને પાછા આપ્યાં; અને દરેકનો ન્યાય તેની કરણી પ્રમાણે કરવામાં આવ્યો. <sup>૧૪</sup> મૃત્યુ તથા હાદેસ અરિનની ખાઈમાં ફેંકાયાં. અરિનની ખાઈ એ જ બીજું ભરણ છે. <sup>૧૫</sup> જે કોઈનું નામ જીવનપુસ્તકમાં નોંધાયેલું જણાયું નહિ તેને અરિનની ખાઈમાં ફેંકી દેવામાં આવ્યો.

## ૨૧

### નવું આકાશ અને નવી પૃથ્વી

<sup>૧</sup> પણી મેં નવું આકાશ તથા નવી પૃથ્વી જોયાં, કેમ કે પ્રથમનું આકાશ તથા પ્રથમની પૃથ્વી જતા રહ્યાં હતા; અને સમુદ્ર પણ રહ્યો ન હતો. <sup>૨</sup> મેં પવિત્ર નગર, નવું યચ્છાલેમ, ઈશ્વરની પાસેથી સ્વર્ગમાંથી ઉિતરતું જોયું, અને જેમ કન્યા પોતાના વરને સારુ શણગારેલી હોથ તેમ તે તૈયાર કરેલું હતું.

<sup>૩</sup> રાજ્યાસનમાંથી મોટી વાળી એમ કહેતી મેં સાંભળી કે, 'જુઓ, ઈશ્વરનું રહેઠાણ માણસોની સાથે છે, અને ઈશ્વર તેઓની સાથે વસશે, અને તેઓ તેમના લોકો થશે, અને ઈશ્વર પોતે તેઓની સાથે રહીને તેઓના ઈશ્વર થશે. <sup>૪</sup> તે તેઓની આંખોમાંનું દરેક આંસુ લૂણી નાખશે; હવે ભરણ, શોક, રૂદન કે વેદના ફરીથી થશે નહિ. જૂની વાતો જતી રહી છે.'

<sup>૫</sup> રાજ્યાસન પર જે બેઠેલા છે, તેમણે કર્યું કે, 'જુઓ, હું સધપું નવું બનાવું છું.' ફરીથી તે કહે છે કે, 'તું લખ, કેમ કે આ વાતો વિશ્વસનીય તથા સાચી છે!' <sup>૬</sup> તેમણે

મને કદ્યું કે, 'તે પૂરી થઈ ગઈ છે. હું આદ્ધા તથા ઓમેગા, શરૂઆત તથા અંત છું. હું તૃષ્ણિતને જીવનનાં પાણીના ઝરામાંથી મફત જળ આપીશ.

<sup>૭</sup> જે જીતે છે તે તેઓનો વારસો પામશે, અને હું તેમનો ઈશ્વર થઈશ, અને તેઓ મારા બાળકો થશે. <sup>૮</sup> પણ બીકણો, અવિજ્ઞાસીઓ, દુર્જનો, હત્યારાઓ, વ્યભિચારીઓ, તાંત્રિકો, મૂર્તિપૂજકો તથા સઘણ જુદું બોલનારાઓને, અનિન તથા ગંધકથી બળનારી ખાઈમાં ફેંકવામાં આવશે. એ જ બીજું મરણ છે."

### નવું ધર્મશાલેમ

<sup>૯</sup> જે સાત સ્વર્ગદૂતોની પાસે સાત ધ્યાલા હતા, તે સાત છેલ્લી આફતોથી ભરેલા હતા તેઓમાંનો એક સ્વર્ગદૂત મારી પાસે આવ્યો ને મને કદ્યું કે, 'અહીં આવ, અને જે કન્થા હલવાનની પટની છે તેને હું તને બતાવીશ.' <sup>૧૦</sup> પછી તે મને આત્મામાં એક મોટા તથા ઊંચા પહાડ પર લઈ ગયો, અને ઈશ્વરની પાસેથી સ્વર્ગથી ઉત્તરતું પવિત્ર નગર ધર્મશાલેમ મને બતાવ્યું.

<sup>૧૧</sup> તેમાં ઈશ્વરનું ગૌરવ હતું, અને તેનું તેજ અતિ મૂલ્યવાન રટન જેવું, એટલે યાસપિસ પાખાણ જે સ્ફટિક સમાન નિર્મણ હોય, એના જેવું હતું. <sup>૧૨</sup> તેનો દીવાલ મોટો તથા ઊંચો હતો અને જેને બાર દરવાજા હતા, અને દરવાજા પાસે બાર સ્વર્ગદૂતો ઉભેલા હતા. (દરવાજા) પર ઇઝરાયલનાં બાર કુઠોનો નામો લખેલાં હતાં. <sup>૧૩</sup> પૂર્વમાં શ્રી દરવાજા, ઉત્તરમાં શ્રી દરવાજા, દક્ષિણમાં શ્રી દરવાજા અને પશ્ચિમમાં શ્રી દરવાજા હતા.

<sup>૧૪</sup> નગરના કોટના પાથાના બાર પથ્થર હતા, અને તેના પર હલવાનના બાર પ્રેરિતોનાં બાર નામ હતાં. <sup>૧૫</sup> મારી સાથે જે સ્વર્ગદૂત બોલતો હતો, તેની પાસે નગર, દરવાજા અને કોટનું માપ લેવાની સોનાની લાકડી હતી.

<sup>૧૬</sup> નગર સમયોરક્ષ હતું તેની જેટલી લંબાઈ હતી તેટલી જ તેની પહોળાઈ હતી. તેણે લાકડીથી નગરનું માપ લીધ્યું, તો તે બે હજાર ચારસો કિલોમીટર થયું. નગરની લંબાઈ, ઊંચાઈ જરખી હતી. <sup>૧૭</sup> તેણે તેના કોટનું માપ લીધ્યું, તે માણસના માપ, એટલે સ્વર્ગદૂતના માપ પ્રમાણે ગણતાં એકસો ચુંમાળીસ હાથ હતું.

<sup>૧૮</sup> તેના કોટની બાંધણી યાસપિસની હતી; અને નગર સ્વચ્છ કાચનાં જેવું શુદ્ધ સોનાનું હતું. <sup>૧૯</sup> નગરના કોટના પાથા દરેક પ્રકારના મૂલ્યવાન પાખાણથી સુશોભિત હતા; પહેલો પાથો યાસપિસ, બીજો નીલમ, ત્રીજો માણેક, ચોથો લીલમ, <sup>૨૦</sup> પાંથમો અકીક, છણો લાલ, સાતમો તૃણમણિ, આઠમો પિરોજ, નવમો પોખરાજ, દસમો લસણિયો, અગિયારભો શાનિ, બારભો યાકૂત.

<sup>૨૧</sup> તે બાર દરવાજા બાર મોતી હતા, તેઓમાંનો દરેક દરવાજો એક એક મોતીનો બનેલો હતો. નગરનો ભાર્ગ પારદર્શક કાચ જેવા શુદ્ધ સોનાનો બનેલો હતો. <sup>૨૨</sup> મેં તેમાં ભક્તિસ્થાન જોથું નહિં, કેમ કે સર્વસમર્થ પ્રભુ ઈશ્વર તથા હલવાન એ જ ત્યાનું ભક્તિસ્થાન છે.

<sup>૨૩</sup> નગરમાં સૂર્ય કે ચંદ્ર પ્રકાશ આપે એવી જરૂર નથી. કેમ કે ઈશ્વરના ગૌરવે તેને પ્રકાશિત કર્યું છે, અને હલવાન તેનો દીવો છે. <sup>૨૪</sup> પૃથ્વીની સર્વ પ્રજા તેના પ્રકાશમાં ચાલશે. અને દુનિયાના રાજાઓ પોતાનો વૈભવ તેમાં લાવે છે. <sup>૨૫</sup> દિવસે તેના દરવાજા કદી બંધ થશે નહિં ત્યાં ચાત પડશે નહિં.

<sup>૨૬</sup> તેઓ સર્વ પ્રજાઓનો વૈભવ તથા કીર્તિ તેમાં લાવશે; <sup>૨૭</sup> અને જે કંઈ અશુદ્ધ છે, અને જે કોઈ ધિક્કારપાત્ર તથા અસત્યનું આચરણ કરે છે તેઓ તેમાં પ્રવેશી શકશે નહિં. જેઓનાં નામ હલવાનના જીવનપુસ્તકમાં લખેલાં છે તેઓ જ પ્રવેશ પામી શકશે.

## ૨૨

<sup>૧</sup> સ્ફટિકના જેવી ચંગતી, જીવનનાં પાણીની નદી, ત્યારે તેણે મને ઈંજ્યરના તથા હલવાનના રાજ્યાસનમાંથી વહેતી નગરના ભાર્ગ વરણે બતાવી. <sup>૨</sup> એ નદીના બંને કિનારા પર જીવનનું વૃક્ષ હતું, તેને બાર પ્રકારનાં ફળ લાગતાં હતાં; દર માસે તે નવાં ફળ આપતું હતું; અને તે વૃક્ષ નાં પાંદડાં ક્ષર્વ પ્રજાઓને નીરોગી કરવા માટે હતાં.

<sup>૩</sup> ત્યાં કદી કોઈ શાપ થનાર નથી, પણ તેમાં ઈંજ્યરનું તથા હલવાનનું રાજ્યાસન થશે, અને તેમના સેવકો તેમની સેવા કરશે, <sup>૪</sup> તેઓ તેમનું ખોનિછાણશે. અને તેઓનાં કપાણ પર તેમનું નામ હશે. <sup>૫</sup> ફરીથી રાત પડશે નહિં; તેઓને દીવાના અથવા સૂર્યના પ્રકાશની જરૂર નથી, કેમ કે પ્રભુ ઈંજ્યર તેઓ પર પ્રકાશ પાડશે, અને તેઓ સદાસર્વકાળ રાજ્ય કરશે.

### ઈસ્ત્રુનું પુનરાગમન

<sup>૬</sup> તેણે મને કદ્યું કે, 'એ વાતો વિજ્યસનીય તથા સાથી છે; અને પ્રભુ જે પ્રભોધકોના આત્માઓના ઈંજ્યર છે તેમણે જે થોડા સમયમાં થવાનું છે તે પોતાના સેવકોને બતાવવા સારુ પોતાના સ્વર્ગદૂતને મોકલ્યો છે. <sup>૭</sup> જુઓ, હું થોડીવારમાં આવું છું, આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્યવયનો જે પાણો છે તે આશીર્વાદિત છે.'

<sup>૮</sup> જેણે એ સાંભાયું તથા જોથું છે તે હું યોહાન છું; અને જ્યારે મેં સાંભાયું ને જોથું, ત્યારે જે સ્વર્ગદૂતે મને એ બિના બતાવી, તેનું બજન કરવા હું તેની આગામ નમ્યો. <sup>૯</sup> પણ તેણે મને કદ્યું કે, 'જોજે, એમ ન કર, હું તો તારો તથા તારા સાથી પ્રભોધકોનો ભાઈઓ અને બહેનો તથા આ પુસ્તકની વાતોને પાણનારાનો સાથી સેવક છું; તું ઈંજ્યરનું બજન કર.'  
<sup>૧૦</sup> તેણે મને કદ્યું કે, 'આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્ય વયનોને સીલથી બંધ ન કર, કેમ કે સમય પાસે છે. <sup>૧૧</sup> જે અન્યાયી છે તે હજુ અન્યાય કર્યા કરે, જે મલિન છે તે હજુ મલિન થતો જાય, અને જે ન્યાયી છે તે ન્યાયી કૂતર્યો કર્યો કરે, અને જે પવિત્ર છે તે પવિત્ર થતો જાય.'

<sup>૧૨</sup> જુઓ, હું થોડીવારમાં આવું છું, અને દરેકનું જેવું કામ હશે તે પ્રમાણે તેને ભરી આપવાનો બદલો માટી પાસે છે. <sup>૧૩</sup> હું આટફા તથા ઓમેગા, પ્રથમ તથા છેલ્લો, આર્ચબ તથા અંત છું.

<sup>૧૪</sup> જીવનનાં વૃક્ષ પર તેઓને હક મણો અને તેઓ દરવાજામાં થઈને નગરમાં પ્રવેશ કરે તે માટે જેઓ પોતાનાં વસ્ત્ર ધોવે છે તેઓ આશીર્વાદિત છે. <sup>૧૫</sup> કૂતરા, તાંત્રિકો, વ્યાખ્યાનીઓ, હત્યારાઓ, મૂર્તિપૂજકો તથા જેઓ અસત્ય ચાહે છે અને આચદે છે, તેઓ બધા નગરની બહાર છે.

<sup>૧૬</sup> મેં ઈસ્ત્રુએ મારા સ્વર્ગદૂતને મોકલ્યો છે કે તે વિજ્ઞાસી સમુદ્દ્રાયને સારુ આ સાક્ષી તમને આપે. હું દાઉદનું મૂળ, સંતાન તથા પ્રભાતનો ઉજ્જવળ તારો છું.

<sup>૧૭</sup> આત્મા તથા કન્યા બંને કહે છે કે, 'આવો;' અને જે સાંભળો છે તે એમ કહે કે, 'આવો,' અને જે તૃષ્ણિત હોય. તે આવે; જેની ઇચ્છા હોય તે જીવનનું જળ મફત લે.

### ઉપક્ષંહાર

<sup>૧૮</sup> આ પુસ્તકમાંના ભવિષ્યવયનો જે કોઈ સાંભળો છે તેને હું સોગન દઈને કહું છું, 'જો કોઈ તેઓમાં વધારો કરશે તો તેના પર ઈંજ્યર આ પુસ્તકમાં લખેલી આફતો વધારશે; <sup>૧૯</sup> અને જો કોઈ આ ભવિષ્યવયનના પુસ્તકનાં વયનોમાંથી કંઈ પણ રદ

કરશે, તો ઈંખર તેનો ભાગ જીવનનાં વૃક્ષમાંથી તથા પવિત્ર નગરમાંથી, જેમનાં વિષે આ પુસ્તકમાં લખેલું છે તેમાંથી કાઢી નાખશે.'

**૨૦** જે આ વાતોની સાક્ષી આપે છે તે કહે છે કે, 'હા, થોડીવારમાં આવું છું.' આમીન,  
'ઓ પ્રભુ ઈચ્છુ, આવો.'

**૨૧** પ્રભુ ઈચ્છુની ફૂપા સંતો પર હો, આમીન.